45509

Biblioteca Oraşului
Tg.Mureş
Palatul Cultural

Nr 95.894 P

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățamantului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 144 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 5 IANUARIE 1952

Citiți în acest număr:

- Planificarea și pregătirea lecției.
- Influența revoluției din 1905—1907 din Rusia asupra mișcării muncitorești din țara noastră.
- Munca de pregătire a examenelor la Institutul de Petrol și Gaze din București— de prof. univ. ing. S. Rașeev.
- Sărbători de iarnă — de Mioara Cremene.
- Ofensiva americană de fascizare a învățământului.
- Note politice externe.

Inalta prețuire a slujitorilor școlii

Sunt câteva zile de când ziarele au publicat decretele Prezidiului Marii Adunări Naționale cuprinzând acordarea titlului de învățător și profesor emerit al Republicii Populare Române, precum și decorarea cu „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii" a unui număr de învățători și profesori fruntași. Aceste decrete constituie o dovadă în plus a prețuirii pe care regimul de democrație populară din țara noastră o acordă cadrelor didactice. Ele constitue, în același timp, traducerea în fapt a uneia dintre prevederile Hotărîrii Partidului și a Guvernului din 16 August 1951.

Datorită transformărilor revoluționare prin care trece poporul nostru, a avântului tot mai mare pe care îl ia revoluția culturală, datorită ajutorului acordat cu nespusă dragoste de către Uniunea Sovietică, marea Țară a Socialismului victorios, care ne pune la dispoziție imensul tezaur al experienței sale înaintate, apar și în țara noastră tot mai mulți învățători și profesori fruntași. Aceștia sunt oameni care își însușesc zi de zi tehnica înaintată a pedagogiei sovietice, care luptă împotriva a tot ce e învechit în muncă, oameni educați și crescuți de partid în spiritul unei iubiri înflăcărate față de patrie, față de poporul muncitor, oameni care, prin munca lor plină de abnegație și eroism, se află în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace și socialism.

Este pentru prima oară în istoria învățământului din țara noastră când un însemnat număr de cadre didactice primesc acest titlu înalt de învățător și profesor emerit al Republicii Populare Române, ca o răsplată binemeritată din partea poporului muncitor, ca o prețuire deosebită a muncii lor rodnice.

Cei 186 de învățători și profesori fruntași sunt înconjurați astăzi de respectul și dragostea întregului popor muncitor. O asemenea cinstire a cadrelor didactice era de neconceput în vremurile regimului burghezo-moșieresc, care disprețuia cultura și pe cei aflați în slujba ei.

Situația tragică în care se zbăteau învățătorii și profesorii în anii de neagră mizerie din 1932—1933, în timpul curbelor de sacrificiu, s'a păstrat ca o amintire cruntă în memoria învățătorilor și profesorilor mai în vârstă. Ei își amintesc și astăzi cum erau rezolvate pe atunci cererile unor tineri absolvenți care solicitau un post în învățământ; prin rezoluția „se va da în postul āl mare". Ei își amintesc cum erau chinuiți învățătorii care cereau posturi: purtați săptămâni întregi pe străzile Capitalei și alungați apoi cu revolvere și bastoane de cauciuc de către lachei burghezo moșierimii. Mulți dintre învățătorii emeriți de astăzi știu că, din cauza neprimirii salariilor pe câte 5—6 luni de zile în acei ani de mizerie și umilință, ajunseseră înglodați în datorii la cămătari, care, așa cum scriau pe atunci învățătorii din Hunedoara, trăgeau și pielea de pe ei.

Aceeași viață de mizerie, de umilință și exploatare o duc astăzi cadrele didactice din statele capitaliste și din cele aservite lor. In mizerie și umilință, fără siguranța zilei de mâine, trăesc mulți învățători și profesori din S.U.A., din Anglia și Franța, din Iugoslavia titoistă și din alte state subjugate dolarului american. Către această viață vor să ne întoarcă ațâțătorii la război, care înjduesc după vremea când stăpâneau fără grijă peste întreaga țară.

Ce deosebire izbitoare între acest tablou sumbru și situația cadrelor didactice din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară! In țara noastră, prin grija Partidului și a Guvernului, au fost create condiții tot mai bune de muncă și de viață pentru cei ce muncesc în învățământ.

Urmând exemplul învățătorilor și profesorilor fruntași din Uniunea Sovietică, învățătorii și profesorii fruntași din țara noastră luptă alături de stahanoviștii fabricilor, uzinelor și șantierelor pentru înflorirea patriei, pentru educarea tineretului și pentru ridicarea culturală a întregului popor muncitor.

Fruntașii din învățământ sunt oameni noi. Sunt oameni care au învățat dela oamenii sovietici cum să prețuiască timpul, cum să sfărâme vechile concepții despre muncă și să făurească noi metode de lucru. Urmând exemplul oamenilor sovietici, învățătorii și profesorii fruntași din țara noastră pregătesc elemente educate în spiritul moralei comuniste, ei săvârșesc zi de zi noi și minunate realizări.

Munca învățătorilor emeriți: Eremia Cristea din Telcheşti-Putna, Mihai Nicolae din Cernavodă-Constanța, Nagy Vincențiu, din raionul Odorhei, regiunea Stalin, Engel Maria, din Timișoara, Todiriță Maria din Baia Mare, Galeriu Ioan din Stroești, regiunea Bârlad și a multor alții, care prin lecțiile lor pregătite cu deosebită grijă reușesc să dea elevilor bogate cunoștințe, este un exemplu urmat astăzi de tot mai mulți învățători și profesori. Așa cum fruntașii în producție pot spune cu mândrie că au doborît normele și au îndeplinit planul înainte de termen, prin munca ei plină de abnegație, învățătoarea Todiriță din Baia Mare a reușit să dea elevilor săi o frumoasă pregătire, iar la sfârșitul anului școlar să nu aibă niciun repetent la clasa pe care a condus-o. Pentru aceste cadre didactice, activitatea lor zilnică a devenit o muncă pasionată, însuflețită de flacăra celui mai cald patriotism. Prin străduința lui, învățătorul I. Galeriu din Stroești-Bârlad a reușit să confecționeze în laboratorul școlii, împreună cu elevii săi, cele mai multe din aparatele de fizică necesare predării lecțiilor. Prin munca lui plină de dragoste, învățătorul Mihai Nicolae a reușit să asigure o frecvență de sută la sută în școala sa.

Mulți dintre cei care au primit înaltele distincții acordate prin decretele Prezidiului Marii Adunări Naționale au înțeles să facă din școală un focar de cultură, să lărgească activitatea lor dincolo de pereții clasei, în mijlocul poporului muncitor pentru luminarea căruia luptă.

Invățători emeriți ca Gotcu Constantin din Sibot, raionul Orăștie, Șincan Gheorghe din comuna Codlea, regiunea Stalin, sau Alexandrina Boneanu din Lehliu-Ialomița și-au consacrat întreaga lor putere de muncă culturalizării maselor, lichidării neștiinței de carte din satele lor. Ei muncesc cu multă râvnă în cadrul organizațiilor de massă, fiind convinși că luminarea maselor țărănimii muncitoare este unul din mijloacele cele mai puternice pentru îndreptarea ei pe drumul socialismului, pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Invățătorul Gotcu a ținut numeroase conferințe în cadrul căminului cultural, convingând peste 50 de țărani săraci să-și are pământul cu tractoarele.

Trebue deasemeni remarcată bogata activitate a învățătorilor emeriți Știucă Gheorghe și Costăchescu Gheorghe din regiunea Dolj, care au organizat cu elevii lor cercuri miciuriniste și au obținut frumoase rezultate. Ei au antrenat în cadrul cercurilor agrotehnice pe țăranii muncitori din comună, făcând cu aceștia numeroase experiențe miciuriniste, organizând în cadrul căminelor culturale conferințe de popularizare a științei agrotehnice sovietice înaintate și lucrând cot la cot cu țăranii muncitori în aceste cercuri.

Intelegând că cuceririle poporului nostru muncitor trebuese apărate cu dârzenie, profesorul Petrenco Ștefan dela liceul mixt din Huși, ca și mulți alții, și-a consacrat o mare parte a timpului său educării elevilor și oamenilor muncii în spiritul dragostei pentru aceste cuceriri și a urii împotriva dușmanilor de moarte ai poporului nostru, imperialiștii americani și englezi. Fără a-și precupeți un moment timpul, profesorul Petrenco a organizat în timpul vacanțelor, în atelierul său propriu, lecții de pictură pentru elevii talentați. Impreună cu aceștia, sub îndrumarea comitetului de partid raional și cu sprijinul Sindicatului de Invățământ, el a organizat cele mai frumoase expoziții din oraș. Lucrând în atelierul său, împreună cu un număr însemnat de elevi pe care i-a antrenat în muncă, reușite caricaturi ale imperialiștilor de peste ocean și ale slugilor acestora, împodobind străzile orașului cu tablouri care arată munca constructorilor comunismului din U.R.S.S. și ai socialismului din țara noastră, el a desfășurat o activitate deosebit de merituoasă în direcția mobilizării concetățenilor săi la lupta pentru pace.

Lista învățătorilor și profesorilor emeriți, decorați și medaliați oglindește însemnătatea pe care clasa muncitoare o acordă muncii de culturalizare a maselor, dragostea și respectul cu care este înconjurată „marea armată a învățătorilor poporului". Lista ilustrează atenția și grija de care se bucură în țara noastră învățământul în limbile naționalităților conlocuitoare, înflorirea culturală a acestor naționalități. Printre numele de învățători și profesori emeriți, decorați și medaliați se găsesc învățătorii și profesorii Meszaroș Nicolaie, Lath Elisabeta, Mustafa Fatma, Kapușneak Ion, Segal Clara, Loidl Victor și alții.

Popularizarea cât mai largă a emeriților și fruntașilor noștri, precum și a metodelor folosite de ei, este una din însemnatele îndatoriri ale directorilor de școli, ale secțiunilor de învățământ și birourilor provizorii sindicale. Popularizarea învățătorilor și profesorilor emeriți și a celor decorați trebue făcută prin afișarea fotografiilor acestora în școli, în cluburile și colțurile roșii ale Sindicatelor de Invățământ, prin gazetele de perete, prin presa locală și cea centrală. Pentru aceasta, birourile provizorii ale Sindicatelor de Invățământ și secțiunile de învățământ au datoria de a cunoaște cât mai bine pe învățătorii și profesorii fruntași. Această popularizare este necesară deoarece oamenii muncii, învățătorii și profesorii, vor să-i cunoască și să le urmeze exemplul. Secțiunile de învățământ și birourile sindicale regionale și raionale, trebue deasemeni să popularizeze cât mai intens metodele de muncă ale fruntașilor, să-i sprijine pe aceștia în dobândirea de noi metode și totodată să-i atragă în activitatea culturală a sindicatelor.

Acordarea înaltului titlu de emerit, ca și decorarea cu Ordinul Muncii și cu Medalia Muncii pun noi și importante sarcini în fața cadrelor didactice. Acesie distincții presupun un înalt nivel politic și profesional, o temeinică cunoaștere a pedagogiei sovietice și a metodelor înaintate de muncă. Este deci datoria directorilor de școli, a secțiunilor de învățământ și a birourilor sindicale regionale și raionale de a stimula cât mai mult dragostea și interesul învățătorilor și profesorilor pentru cultură, de a se ocupa în mod special de ridicarea permanentă a nivelului lor ideologic, politic și profesional.

Urmând învățătura leninist-stalinistă și linia trasată de Partidul nostru, secțiunile de învățământ și sindicatele trebue să stăruie ca un număr tot mai mare de cadre didactice să folosească în munca lor experiența sovietică și metodele fruntașilor noștri. O atenție deosebită trebuie acordată organizării schimburilor de experiență în cadrul grupelor sindicale acolo unde există învățători și profesori fruntași.

Deasemeni, prin grija secțiunilor de învățământ și a birourilor provizorii sindicale ale Sindicatelor de Invățământ se pot organiza la regiuni și raioane conferințe ale emeriților și ale fruntașilor, consfătuiri unde învățătorii și profesorii emeriți, decorați sau medaliați să arate cadrelor didactice experiența lor și să atragă în folosința acestei experiențe un număr tot mai mare de cadre didactice.

Sărbătoarea învățătorilor și a profesorilor care au primit, în acest prag de an nou, înaltele distincții acordate pentru munca lor creatoare este o sărbătoare a tuturor cadrelor didactice, o sărbătoare a școlii noastre noi, o sărbătoare care ne îndeamnă la o muncă și mai dârză pentru înflorirea culturii în patria noastră, pentru socialism, pentru pace.

Telegrama tovarășului Stalin adresată redactorului șef al Agenției japoneze „Kyodo"

D-lui Kiisi Iwamoto, redactor șef al Agenției KYODO

Tokio

Stimate domnule K. Iwamoto!

Am primit solicitarea Dvs., prin care mă rugați să adresez poporului japonez un mesaj de Anul Nou.

Nu este în tradiția oamenilor politici sovietici ca un premier al unui stat străin să adreseze urări poporului altui stat. Totuși, adânca simpatie a popoarelor Uniunii Sovietice față de poporul japonez, căzut în nenorocire din cauza ocupației străine, mă silește să fac o excepție dela regulă și să vă satisfac rugămintea.

Vă rog să transmiteți poporului japonez că îi urez libertate și fericire, că îi urez deplin succes în lupta sa curajoasă pentru independența patriei sale.

In trecut, popoarele Uniunii Sovietice au avut ele însele de suferit de pe urma ororilor ocupației străine, la care au participat și imperialiștii japonezi. Deaceea, ele înțeleg întru totul suferințele poporului japonez, nutresc față de el o adâncă simpatie și sunt convinse că el va obține renașterea și independența patriei sale, așa cum le-a obținut, la timpul lor, popoarele Uniunii Sovietice.

Urez muncitorilor japonezi eliberare de șomaj și de salariile scăzute, lichidarea prețurilor ridicate la mărfurile de larg consum și succes în lupta pentru menținerea păcii.

Urez țăranilor japonezi eliberare de lipsa de pământ și de sărăcia de pământ, lichidarea impozitelor mari și succes în lupta pentru menținerea păcii.

Urez întregului popor japonez și intelectualității sale victoria deplină a forțelor democrate din Japonia, înviorare și avântul vieții economice a țării, înflorirea culturii, științei și artei naționale și succes în lupta pentru menținerea păcii.

Cu stimă,

I. STALIN

31 Decembrie 1951

Agenția TASS a transmis telegrama tovarășului Stalin adresată redactorului-șef al agenției japoneze „Kyodo", domnul Kiisi Iwamoto, în urma solicitării de către acesta, a unui mesaj de anul nou către poporul japonez. Această telegramă reprezintă un document de o mare însemnătate internațională, o nouă și puternică armă pentru partizanii păcii din întreaga lume. Răspunsul tovarășului Stalin constitue, în același timp, o minunată dovadă a înaltului spirit internaționalist care însuflețește poporul sovietic.

In telegrama sa tovarășul Stalin arată că, deși nu este în tradiția oamenilor sovietici ca un premier al unui stat străin să adreseze urări poporului unui alt stat, totuși face de această dată o excepție, care se datorește adâncii simpatii pe care popoarele sovietice o nutresc pentru poporul japonez căzut în nenorocire.

Mesajul marelui Stalin constitue într'adevăr un exemplu viu de dragoste frățească și sprijin desinteresat acordat unui popor greu încercat, care nu și-a încetat o clipă lupta pentru independență. Mesajul marelui Stalin aduce poporului japonez în spiritul înalt al internaționalismului proletar, încurajarea și urările popo[illegible] sovietic, care a avut el însuși de suferit de pe urma ororilor ocupației străine, ocupație la care au participat și imperialiștii japonezi.

„Vă rog să transmiteți poporului japonez — spune tovarășul Stalin — **că îi urez libertate și fericire, că îi urez deplin succes în lupta sa curajoasă pentru independența patriei sale"**. Lupta poporului japonez este o luptă grea, o luptă împotriva jugului ocupanților americani, aceiași care au aruncat bombele atomice ucigașe asupra orașelor japoneze Hiroshima și Nagasaki, atunci când nu mai era necesar acest lucru, intervenția salvatoare a trupelor sovietice în Manciuria grăbind și hotărând sfârșitul celui de al doilea război mondial.

Ocupanții americani au transformat Japonia într'un bastion al agresiunii în Extremul Orient, folosind-o drept bază de atac pentru războiul din Coreea. Cazărmile americane, aerodromurile americane, șoselele strategice americane împânzesc această țară dela un capăt la altul. Yankeii se poartă în Japonia ca stăpânul care se simte la el acasă. Nu demult, imperialiștii americani și sateliții lor au semnat și ratificat înrobitorul tratat dela San Francisco, un așa zis tratat de pace, care prevede în fond grăbirea și oficializarea punerii pe picioare a mașinii de război japoneze. Cu ajutorul clicii reacționare a samurailor, nobilimea japoneză, și al grupurilor de industriași și bancheri, ocupanții americani își apasă tot mai greu jugul lor înrobitor asupra poporului japonez. De pe urma ocupației americane și a cheltuielilor uriașe pentru înarmare, viața oamenilor muncii din Japonia se înrăutățește din an în an. Numai de când imperialiștii americani au dezlănțuit agresiunea criminală din Coreea prețurile la articolele de larg consum au crescut în Japonia cu 60%. Salariile tinerilor muncitori, care reprezintă în momentul de față majoritatea muncitorimii japoneze nu depășesc 6.000 yeni lunar, iar salariile femeilor textiliste 3800 yeni, când minimumul necesar pentru trai al unei familii este de 20.000 yeni lunar.

Pentru a reduce salariile muncitorilor, monopoliștii americani întrebuințează sistemul angajării provizorii. Numărul muncitorilor angajați provizoriu, cărora li se plătește cel mai mic salariu, reprezintă în momentul de față 20—60% din totalul muncitorilor din întreprinderile japoneze. Ziua de lucru a muncitorilor în întreprinderi este de 12—14 ore. Dar nici această muncă nu o pot avea mare parte dintre ei.

In această situație tragică, mesajul conducătorului iubit al popoarelor sovietice și al întregii omeniri muncitoare, marele Stalin, înseamnă o hotărîtă îmbărbătare a muncitorilor japonezi în lupta lor. **„Urez muncitorilor japonezi** — spune tovarășul Stalin— **eliberarea de șomaj și de salariile scăzute, lichidarea prețurilor ridicate la mărfurile de larg consum și succes în lupta pentru menținerea păcii"**.

Mesajul se adresează deasemeni țărănimii japoneze în mare parte lipsită de pământ și împovărată de impozite mari, țărănime care duce o viață mizeră. Mesajul se adresează și intelectualității care are de suferit extrem de mult de pe urma teroarei ocupanților care urăsc de moarte pe intelectualii cu vederi progresiste.

Mesajul stalinist adresat poporului japonez cu prilejul anului nou constitue un imbold puternic pentru poporul japonez în lupta sa dreaptă pentru pace și libertate. Partidul comunist japonez, care a publicat recent noul său program în legătură cu intensificarea luptei poporului pentru independență și libertate, împotriva transformării Japoniei într'un cap de pod pentru agresorii imperialiști, se află în fruntea acestei lupte.

Mesajul adresat poporului japonez de către I. V. Stalin exprimă puternica solidaritate care leagă popoarele sovietice de poporul japonez. Nu demult, o altă dovadă de încredere și dragoste pentru cauza poporului japonez a constituit-o acordarea Premiului Internațional Stalin pentru întărirea păcii între popoare, profesorului japonez Ikuo Oyama, luptător de frunte al mișcării mondiale a partizanilor păcii.

Mesajul marelui Stalin exprimă năzuințele cele mai puternice și speranța fierbinte a poporului japonez iubitor de pace, care vede în dragostea și sprijinul frățesc al poporului sovietic și a întregii omeniri iubitoare de pace chezășia victoriei în lupta sa dreaptă de eliberare. In același timp, luminosul mesaj stalinist este un îndemn la luptă pentru toate popoarele pe care robia imperialistă le-a adus la situația în care se află și poporul japonez. In Germania Occidentală, Italia, Iugoslavia, Grecia, în coloniile Asiei, în toate țările unde imperialiștii americano-englezi, mână în mână cu burghezia autohtonă, au adus mizeria și moartea, popoarele mobilizate de mesajul marelui Stalin își intensifică lupta pentru libertate și pace.

Insemnătatea cuvântului stalinist este bine cunoscută și de poporul nostru. Noi am simțit din plin ce înseamnă internaționalismul proletar al poporului sovietic. Dacă astăzi Patria noastră liberă se îndreaptă spre socialism și viața noastră devine tot mai frumoasă, aceasta se datorește în primul rând neprețuitului ajutor al Uniunii Sovietice, al tovarășului Stalin.

Deaceea, poporul nostru salută cu entuziasm luminosul mesaj stalinist de pace și se alătură urărilor adresate poporului japonez, căci împlinirea acestor urări prin lupta oamenilor muncii din Japonia va aduce o nouă și puternică lovitură ațâțătorilor la război și va întări pacea în întreaga lume.

Vom cinsti acest titlu prin toată activitatea noastră

Partidul și Guvernul mi-au acordat titlul de onoare de „învățător emerit al Republicii Populare Române". Am primit cu nespusă bucurie și emoție această veste: Poporul muncitor cinstește pe cei care își dăruesc întreaga lor putere de muncă școlii, creșterii copiilor noștri.

Sunt profund recunoscător Partidului și Guvernului care m'au ajutat și m'au îndrumat în munca mea școlară. Știința marxist-leninistă, învățăturile și experiența marilor pedagogi sovietici, îndrumările Ministerului Invățământului Public și sprijinul colectivului didactic al școlii în care lucrez mi-au dat posibilitatea să-mi îmbunătățesc munca și să obțin rezultate tot mai bune în instrucția și educația elevilor.

Partidul și Guvernul mi-au dat o dovadă vie a prețuirii muncii mele din școală. Sunt hotărît să lupt neobosit, împreună cu întreg colectivul școlii, pentru a ridica pe toți ce ne sunt dați în seamă la nivelul sarcinilor trasate de Partid. Vom da Patriei cadre bine pregătite, devotate cauzei socialismului și păcii.

MIHAIL NICOLESCU
Invățător emerit al R.P.R.
Directorul școlii elementare nr. 55
băeți din București

Anul 1952 mi-a adus o mare bucurie, la care nici n'aș fi îndrăznit să mă gândesc altădată, când cei dela conducerea țării n'aveau timp și interes să se coboare până la cunoașterea muncii fiecărui profesor, fiecărui învățător din orașele și satele țării noastre. Printre profesorii cărora li s'a acordat titlul de profesor emerit prin decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii noastre Populare — sunt și eu.

Acest titlu înalt constitue pentru mine, ca și pentru ceilalți tovarăși, pilda cea mai vie a grijii pe care o poartă Partidul și Guvernul Republicii noastre pentru munca fiecăruia dintre noi.

Sunt profesor de matematică la liceul de băieți din Pitești. Predau matematica la clasele a VIII-a și a X-a.

Mărețele realizări obținute de clasa noastră muncitoare, sub conducerea Partidului, mi-au arătat obiectivele largi către care trebue să-mi orientez munca. Mi-am dat seama că acum mai mult ca oricând trebue să predau lecții temeinice, strâns legate de practica construirii socialismului, că trebue să asigur o însușire conștientă a materialului predat, o înțelegere adâncă a tuturor tipurilor de probleme.

In acest scop, am căutat să folosesc cât mai mult experiența mea din ultimii ani.

Am început astfel noul an școlar cu dorința ca nici o lecție predată să nu lase lacune în cunoștințele elevilor, să le desvolte deprinderea de a mânui cu ușurință diferitele reguli de calcul, să le desvolte judecata și imaginația. M'am străduit să fac din obiectul meu un instrument puternic de cunoaștere a realității, de stăpânire și de transformare a lumii înconjurătoare.

Totuși, lecțiile mele nu au fost lipsite de insuccese. Incă se mai găseau elevi care nu reușeau să cuprindă tot materialul, să asimileze în mod conștient noțiunile predate. Pentru a evita rămânerea lor în urmă, am organizat ore suplimentare, în cadrul cărora am adâncit cele predate la lecții, căutând să atrag cât mai mult elevii slabi în rezolvarea problemelor. In acelaș scop am organizat grupe de învățătură în care sunt cuprinși numai elevi care nu înțeleg diferitele procedee de calcul și care se descurcă greu în judecarea problemelor.

Pentru complectarea cunoștințelor, am organizat în școală cercuri de matematică în care sunt cuprinși 47 de elevi. Mai toți sunt abonați la „Revista Matematică și Fizică" și simt un interes deosebit pentru rezolvarea problemelor care prezintă dificultăți mai mari.

Titlul pe care mi l-au acordat Partidul și Guvernul nostru îmi mărește încrederea în posibilitățile mele și îmi dă îmboldul să muncesc cu și mai mare dragoste pentru pregătirea cadrelor necesare patriei noastre.

Voi căuta să cinstesc acest titlu prin toată activitatea mea. Mă voi strădui să ridic la maximum numărul elevilor bine pregătiți la matematică, pentru a avea la sfârșitul anului școlar un procent cât mai mic de corigenți. Voi căuta, deasemenea, să transmit experiența mea și celorlalți profesori de matematică, ajutând cu deosebire cadrele tinere — pentru ca noul titlu să fie cucerit de cât mai mulți profesori din patria noastră. Toată munca mea de profesor voi împleti-o cât mai strâns cu lupta pentru apărarea păcii, pentrucă știu că munca noastră creatoare are nevoie de pace și că această pace nu poate fi câștigată decât luptând cu hotărîre împotriva dușmanilor omenirii muncitoare, a ațâțătorilor la război, imperialiștii americani și englezi. Sunt pe deplin convins că crescând vlăstare cât mai puternice, voi contribui la înflorirea Patriei noastre dragi, Republica Populară Română și voi întări astfel frontul uriaș al Păcii.

EMIL MORȚUN
profesor emerit al R.P.R., liceul de băieți Pitești, regiunea Argeș

Fruntași ai muncii de învățământ

Dela stânga la dreapta: *NIȚU ELISABETA, învățătoare emerită a Republicii Populare Române. Muncește cu deosebită stăruință ca învățătoare la școala elementară din comuna Stirbești, regiunea Vâlcea, la cursurile de alfabetizare și pe tărâm cultural; ENGEL MARIA, profesoară emerită a Republicii Populare Române. Ca directoare a școlii pedagogice de fete din Timișoara a condus și a îndrumat cu pricepere activitatea cadrelor didactice; HARCA CONSTANTIN, distins cu „Ordinul Muncii" clasa III-a, director la școala elementară din comuna Recea, satul Sasar regiunea Baia Mare. Folosind experiența școlii sovietice, a obținut rezultate bune în munca didactică; FILIMON ZOE, distinsă cu „Medalia Muncii", directoare la școala elementară de fete nr. 26 din București. Realizând o strânsă colaborare cu părinții elevelor, a reușit să obțină o bună frecvență.*

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Pentru învățătorii care predau la două sau mai multe clase

Planificarea și predarea lecției

Atunci când lucrăm cu mai multe clase și planificăm lecțiile este foarte important să determinăm just locul și caracterul muncii individuale a copiilor. Adesea, învățătorul dă de lucru clasei cu care nu lucrează direct, nu cu scopul de a rezolva anumite probleme, pe care le pune lecția, ci numai pentru a da de lucru copiilor, cât timp va lucra cu cealaltă clasă.

Munca individuală în timpul lecției poate fi productivă numai atunci când este bine chibzuită și serios pregătită. Munca individuală a elevilor trebue să se facă sub conducerea învățătorului și să se bizuie pe cunoștințele și deprinderile elevilor.

Când se lucrează cu mai multe clase, este necesar ca unele lecții să fie strâns legate între ele nu numai prin conținut, dar și din punct de vedere al organizării. Stabilirea acestei legături este foarte importantă mai ales atunci când munca individuală a elevilor este pregătită de învățător din timp, cu două, sau trei zile înainte. Faptul acesta îl obligă pe învățător să-și planifice munca, pe care o face cu copiii, nu numai pentru ziua următoare, ci pentru mai multe zile. Un astfel de plan se alcătuește la început în linii generale. Învățătorul trasează în cuprinsul lui numai conținutul câtorva lecții.

Pentru a planifica cu câteva zile înainte conținutul unor lecții, învățătorul trebue să cunoască amănunțit materialul de studiu. Sarcina învățătorului nu constă numai în repartizarea justă a materialului pe ore, ci și în stabilirea unei legături strânse între ele. In planul de muncă lecțiile trebue să fie prezentate după un anumit sistem.

Uneori, când învățătorul predă la două clase același obiect, ca de pildă gramatica, aritmetica și, deși are de lucru cu material diferit pentru fiecare clasă, totuși folosește noțiuni și imagini înrudite, are posibilitatea să strângă la un loc pe copiii mici și pe cei mari și să lucreze împreună. Dăm un exemplu. Învățătorul face exerciții gramaticale cu elevii din clasa IV-a. La această muncă asociază și pe elevii din clasa a II-a. Elevii din clasa a II-a se ocupă de cuvintele din propoziționile scrise pe tablă pentru analiza gramaticală care exprimă o acțiune, o însușire, găsesc întrebările la care răspund unele cuvinte, caută vocalele neaccentuate, anumite consonante, etc. Elevii din clasa a IV-a analizează aceleași cuvinte ,arătând formele lor gramaticale, structura lor morfologică, schimbându-le la cererea învățătorului. Incă un exemplu : La ora de gramatică, învățătorul intenționează să dea elevilor mai mici o lucrare individuală ca, de pildă să copieze depe tablă, un text și să pună accentele în cuvintele subliniate. Elevii fac această lucrare oral, în prealabil, sub îndrumarea învățătorului. Citesc propozițiunile și analizează cuvintele subliniate, arătând din câte silabe este format fiecare cuvânt și pe care silabă cade accentul. Învățătorul atrage în această analiză și pe elevii mai mari, complicând tema. Le cere de pildă, să arate vocalele accentuate și neaccentuate din cuprinsul altor cuvinte din propozițione, să găsească cuvinte care au aceeași rădăcină cu anumite cuvinte din text, să le sublinieze și să alcătuiască propoziționi cu ajutorul lor, etc. Tot așa se poate face cu două clase o lecție de artimetică, făcând exerciții orale cu copiii. Lecția cu două clase este utilă pentru faptul că disciplinează pe copii, le creează încă dela început dragostea de muncă, trezește atenția și interesul pentru obiectul care se predă. Deaceea, este foarte important ca această muncă să nu se desprindă din restul lecției, ci să fie folosită de învățător ca punct de plecare pentru desfășurarea mai departe a lecției.

In majoritatea cazurilor, învățătorul care lucrează cu mai multe clase trebue să înceapă lecția dând lucrări individuale fiecărei clase. Caracterul acestor lucrări se va deosebi după conținutul și tipul lecției. Lecțiile cu două clase sunt de trei feluri : a) lecție în care se învață, în amândouă clasele, material nou; b) lecție în care o clasă învață material nou, iar cealaltă fixează, repetă sau înregistrează materialul învățat; c) lecție în care amândouă clasele repetă materialul învățat.

Pentru învățător este mai ușor să dea lucrări individuale elevilor mai mari decât celor mici. Copiii mai mari au mai multe cunoștințe, înțeleg lucrările mult mai repede decât cei mici, au mai multă pricepere și sunt mult mai deprinși să facă singuri lucrările date de învățător. Datorită acestui fapt, învățătorul poate să dea copiilor mai mari o lucrare și să-i organizeze pentru muncă individuală. El poate astfel să-și facă timp pentru a explica materialul nou copiilor mai mici. Lecția se poate alcătui și altfel. Învățătorul dă mai întâi lucrări individuale elevilor mai mici. Lucrul acesta este posibil și corespunde scopului urmărit dacă lucrarea individuală, pe care o dă învățătorul pentru studiul materialului nou, este strâns legată de lucrarea făcută de elevi acasă și se bazează în întregime pe materialul învățat atunci. Astfel, de pildă, dacă învățătorul explică scăderea numerelor până la 20, când trec de 10 (15—7) este evident că trebue să repete cu copiii cum se împart cifrele în părțile lor componente (7=5+2), scăderea din 10 (10—2) și scăderea a două numere când rezultatul este 10 (15—5). Toate acestea au fost învățate, și în legătură cu ele elevii au făcut exerciții la lecțiile precedente.

Desfășurarea lecției depinde de clasa cu care începe învățătorul munca directă cu copiii. Dacă învățătorul dă o lucrare individuală copiilor mai mici la începutul lecției, explicarea materialului nou se face în a doua jumătate a lecției. Copiii mai mari capătă explicații asupra materialului nou în prima jumătate a lecției. Când stabilește modul cum se va desfășura lecția, învățătorul nu trebue să uite că munca directă cu copiii depinde, în primul rând, de caracterul materialului de studiu pe care îl va explica copiilor. Dacă materialul se însușește greu și va fi nevoie, după explicații, să fixeze materialul nou în aceeași lecție, învățătorul va trebui să dea explicațiile în prima jumătate a orei.

In timp ce într'o clasă se dau explicații, copiii din cealaltă clasă se pregătesc singuri pentru munca cu învățătorul : își revăd lucrările făcute acasă, copiază de pe tablă textul dat de învățător, citesc materialul nou din carte, etc.

Explicarea noului material, atât într'o clasă cât și în cealaltă, se termină printr'o lucrare individuală. Copiii își încep lucrarea sub supravegherea directă a învățătorului. Pentru aceasta, se iau câteva minute din timpul prevăzut pentru explicarea materialului nou. Apoi elevii lucrează singuri. Ei fac în clasă o parte din lucrare, folosind timpul care le-a rămas și fac restul lucrării acasă. In clasă, unde învățătorul a explicat materialul nou în a doua jumătate a orei, copiii fac numai o mică parte din lucrarea individuală. Lucrarea o încep în clasă și o termină acasă.

Când se planifică lecția care într'o clasă începe cu studiul materialului nou, iar în cealaltă clasă cu fixarea sau repetarea materialului învățat sau cu controlul cunoștințelor elevilor, desfășurarea muncii depinde de clasa la care se face o lecție nouă. De pildă, dacă trebue să explice un material nou copiilor mai mari, învățătorul începe lecția cu elevii mai mici, iar elevii mai mari încep lecția cu munca individuală. Acest început de lecție, când o clasă învață material nou, iar cealaltă repetă sau fixează materialul, sau în care se face controlul cunoștințelor copiilor, este un început obișnuit. Dacă clasa în care se face repetarea sau fixarea materialului învățat a primit încă din lecția trecută o temă pentru muncă individuală sau dacă copiii continuă munca făcută în parte acasă, atunci învățătorul poate începe lecția direct cu cealaltă clasă. In majoritatea cazurilor, învățătorul trebue să respecte această regulă : să înceapă lecția, dând munca individuală clasei pentru care a prevăzut repetarea sau fixarea materialului învățat sau să dea o lucrare scrisă, pentru a controla cunoștințele elevilor. Faptul acesta dă posibilitate învățătorului să folosească o mare parte din timp pentru a explica materialul nou în cealaltă clasă. Totuși, trebue să ținem seama că este absolut necesar să prevedem în clasa în care se face repetarea sau fixarea materialului învățat, 10—15 minute în care învățătorul lucrează direct cu copiii, după efectuarea muncii individuale.

Explicarea noului material și munca individuală a copiilor la aceeaș oră se planifică după același procedeu ca și lecția la care se învață material nou în amândouă clasele. Lecția la care se repetă materialul învățat, în amândouă clasele, nu prezintă nicio greutate deosebită la organizarea ei. La aceste lecții învățătorul are posibilități mult mai largi pentru a efectua munca individuală cu elevii, decât la cele două tipuri de lecții, amintite mai sus.

La planificarea lecției cu trei sau patru clase, împărțirea timpului este condiționată în special de gradul de complexitate a muncii în fiecare clasă. Evident că, în clasa în care materialul lecției este mai complex, trebue acordat mai mult timp pentru munca directă a învățătorului cu copiii. Ca regulă, învățătorul trebue să rezerve mai mult timp pentru predarea materialului nou. In clasele în care munca individuală, bazată pe un material pregătit dinainte, poate să ocupe o bună parte din lecție, munca directă a învățătorului nu ocupă mai mult de 5 sau 10 minute. Timpul acesta este suficient pentru revederea lucrărilor elevilor, pentru a da anumite îndrumări, sau pentru a schimba tema.

Când predă un material nou, învățătorul dă elevilor la începutul lecției o scurtă lucrare pentru munca individuală, ca de pildă : să confrunte lucrarea scrisă acasă cu textul de pe tablă, să confrunte dacă au rezolvat corect problemele și exercițiile făcute acasă, cu rezultatul dat de învățător, să examineze un obiect de studiu sau imaginea lui, să facă anumite observații după indicațiile învățătorului, să-și aducă aminte de materialul învățat și să pregătească răspunsurile la întrebările puse de învățător, etc.

Inflorirea culturii în satele colhoznice

O puternică lumină electrică luminează seara străzile largi ale satului Nicolscoe din raionul Cuznețc, regiunea Penza. Un număr de 3 stațiuni hidroelectrice furnizează curent electric fermelor pentru creșterea vitelor, întreprinderilor auxiliare, instituțiilor sătești și unui număr de 1.280 de locuințe ale colhoznicilor din artelul agricol „Drumul spre comunism".

Colhoznicii acordă o mare atenție desvoltării culturii. In sat funcționează o școală medie și două școli de 7 ani, 2 cluburi, 3 biblioteci, 2 stațiuni de amplificare colhoznice, care deservesc 800 de abonați. Locuitorii satului primesc peste 300 exemplare de ziare și reviste.

In anii regimului sovietic jumătate din numărul populației mature din satul Nicolscoe a absolvit școli medii și superioare și și-a îmbogățit cunoștințele urmând la diferite cursuri.

In regiunea Penza sunt multe astfel de sate. Cultura satelor colhoznice s'a desvoltat în ritm impetuos în anii Cincinalului de după război. Tradiționalele târguri de cărți organizate toamna se bucură de o mare popularitate. Anul acesta valoarea cărților vândute în cadrul unor astfel de târguri s'a cifrat la suma de 1.200.000 ruble. Numai colhoznicii din artelurile agricole: „Miciurin", „Vorošilov", și „Crasnoarmeeț" din raionul Cuznețc au cumpărat cărți în valoare de 20.000 ruble.

Minunatele realizări în învățământul sovietic în anul 1951

In anul 1951, în U.R.S.S. s'au alocat pentru învățământul public 59 miliarde ruble.

*

In ultimii 20 de ani, numărul școlilor medii din U.R.S.S. s'a mărit de peste patru ori, iar numărul școlilor de 7 ani a crescut de peste opt ori. După Marele Război pentru Apărarea Patriei, numai în R.S.F.S.R. s'au refăcut și construit 8.000 de școli care pot să cuprindă peste 1.000.000 de elevi.

In anul 1951 s'au construit în R.S.F.S.R. 1860 de clădiri școlare, dintre care majoritatea au început să funcționeze din prima zi a anului școlar. 570 de școli noi s'au deschis în 1951 în Ucraina, 423 de școli în Kazahstan și sute de școli în alte republici.

*

La 1 Septembrie 1951, în școlile din orașele și satele Uniunii Sovietice au intrat peste 37.000.000 de elevi. Acest număr întrece de peste patru ori numărul de elevi din Rusia prerevoluționară. Deosebit de mult a crescut numărul elevilor în Republicile naționale, care fuseseră la marginile vechii Rusii țariste. De pildă, în școlile din Uzbekistan sunt astăzi de 65 de ori mai mulți elevi decât înainte de Revoluție, iar în Kazahstan de 42 ori.

*

In Uniunea Sovietică funcționează școli în mai mult decât o sută de limbi ale popoarelor din U.R.S.S. Peste 40 de naționalități au căpătat deabia după Revoluție un alfabet al lor propriu. In regiunea autonomă Tuvină, a cărei populație nu avea scriere proprie până în anul 1917 și era aproape total analfabetă, există astăzi 183 de școli cu 27.000 de elevi, o școală pedagogică, un tehnicum agricol, școli sanitare și cooperatiste, etc.

*

Editurile didactico-pedagogice sovietice au tipărit în anul 1951, 166 milioane exemplare de manuale pentru elevi.

*

1.600.000 de cadre didactice lucrează în școlile Uniunii Sovietice. Majoritatea lor s'au pregătit pentru această muncă în anii puterii sovietice. In U.R.S.S. există peste 370 de școli superioare și institute pedagogice și aproape 700 școli medii pedagogice, în care învață sute de tineri și tinere sovietice.

In universitățile, institutele și tehnicumurile sovietice învață 2.720.000 de studenți. Numai în anul 1951 școlile speciale medii și superioare au dat economiei naționale a țării 463.000 de tineri specialiști.

Institutele tehnice au dat aproape 30.000 de ingineri, iar universitățile și institutele de învățământ pedagogic au dat aproape 80.000 de profesori pentru școli și tehnicumuri.

Agricultura a primit 12.000 de tineri specialiști. In toamna anului 1951, cele 95 de academii și institute agricole au primit în anul I-25.000 de tineri și tinere.

*

In perioada cincinalului stalinist de după război s'au editat pentru studenții sovietici peste 2.000 de titluri de manuale și lucrări, cu un tiraj total de peste 36.000.000 exemplare.

In legătură cu examenele din învățământul superior

Examenele sunt o parte integrantă a procesului de învățământ din școala superioară sovietică. Pregătirea pentru examene permite fiecărui student să-și sintetizeze nu numai cunoștințele dobândite la prelegeri și la lucrările practice, ci și cunoștințele culese din cărți și în timpul practicii în producție. Examenele sunt, în același timp cel mai important mijloc de control și evidență a învățăturii studenților .

Ministerul Invățământului Superior al U.R.S.S. a elaborat în luna Mai 1951 o nouă hotărîre în legătură cu examenele în școlile superioare. Această hotărîre lărgește drepturile conducătorilor institutelor superioare de învățământ în privința rezolvării problemelor concrete care apar în procesul muncii didactice. Conducătorii institutelor de învățământ superior trebue să asigure o înaltă exigență față de cunoștințele studenților. Hotărîrea subliniază în mod deosebit rolul de răspundere al catedrelor și al tuturor cadrelor universitare, atât în organizarea pregătirii studenților cât și în desfășurarea examenelor.

Primul punct al hotărîrii arată că unul criteriu de apreciere a învățăturii studenților este examenul dat în termenul stabilit. Astfel, numai examenul dă o apreciere obiectivă și stabilită în mod oficial cu privire la succesele obținute de studenți într'o anumită perioadă de timp.

Un element organizatoric deosebit de însemnat este alcătuirea justă și publicarea la timp a programelor examenelor. Aceste programe permit studenților să-și planifice din vreme munca de studiere a materialului pentru examene. In legătură cu aceasta, hotărîrea arată că programul examenelor trebue alcătuit de către decan, această muncă de răspundere neputând fi încredințată colaboratorilor tehnici ai institutiilor de învățământ superior.

La alcătuirea programului examenelor, decanul trebue să țină seama de complexitatea diferitelor discipline și de timpul pe care-l cer ele pentru pregătire, de condițiile în care s'au ținut cursurile respective. etc. Toate acestea vor arăta care este cea mai justă repartizare a examenelor în timp, care examene trebue date la începutul sesiunii și care trebue lăsate la sfârșit. Decanul poate să țină seama și de dorințele studenților, dacă acestea nu contrazic cerințele metodologice și pot contribui la ridicarea calității cunoștințelor. Un program de examene bine stabilit exclude împărțirea mecanică a timpului rezervat pentru sesiune. Intr'o serie de cazuri este mult mai just ca pentru recapitularea materiei în vederea examenului să se rezerve pentru o disciplină 5—6 zile, în timp ce pentru alta se rezervă numai 2 sau 3 zile.

O trăsătură caracteristică a școlii superioare sovietice este legătura strânsă dintre teorie și practică în procesul de învățământ. Această legătură trebue să se manifeste și în cadrul examenelor. In acest sens, hotărîrea arată că la examene trebue să se verifice atât cunoștințele studenților în domeniul teoriei, cât și deprinderile de aplicare a cunoștințelor la rezolvarea problemelor practice .

Noua hotărîre, la fel ca și cea precedentă, recomandă ca examenele să se facă pe bază de bilete. Acest sistem de verificare a cunoștințelor studenților are multe avantaje. Discutând conținutul biletelor, catedra poate asigura linia ideologică-politică și formularea precisă a întrebărilor pentru examen. Această metodă de examinare nu exclude însă întrebările verbale puse de examinator. In acest caz însă trebue să se asigure ca nici o problemă să nu se repete în cursul examenelor, iar formularea întrebărilor să fie precisă și limpede, astfel încât tuturor studenților să li se pună în față aceleași cerințe. Bineînțeles că este mai ușor să se respecte toate aceste cerințe atunci când se folosesc biletele dar, în unele cazuri, catedrele pot găsi că pentru anumite discipline este mai potrivită forma de examinare prin întrebări directe.

Examinatorii trebue să pună întrebări suplimentare numai în cazul când un student n'a răspuns destul de precis sau destul de cuprinzător la întrebările din bilet, sau dacă există bănuiala că studentul nu s'a pregătit suficient pentru examen. In această privință, o cerință metodologică importantă este ca examinatorul să știe să asculte pe student până la capăt, fără a-l întrerupe cu întrebările suplimentare.

Problemele metodologice ridicate de pregătirea și desfășurarea examenelor trebue să fie rezolvate de fiecare catedră în parte, pe baza principiilor generale după care se conduce școala superioară sovietică.

(După un articol de docent S. I. Zinoviev, publicat în Vestnic Visșei Școli)

Noi fabrici și uzine în R.S.S. Kirghiză

In anii puterii sovietice R.S.S. Kirghiză s'a transformat într'o republică cu o industrie desvoltată. Sutele de întreprinderi industriale, — uzine și fabrici, mine și schele petrolifere — construite în această perioadă, dau țării cărbune și petrol, mașini agricole și strunguri, țesături de mătase și lână, piele și încălțăminte, conserve și zahăr.

Industria acestei republici continuă să crească și să se desvolte. Pe an ce trece se construesc mereu noi întreprinderi, se reconstruesc și se lărgesc cele vechi. In așezarea Rebacie este în curs de construcție un mare combinat pentru prelucrarea cărnii. Aici s'a terminat construcția unei uzini electrice, a unui frigider și a unei secții pentru prelucrarea cărnii și a grăsimii. O parte a acestui combinat funcționează livrând țării primele sale produse. Se lărgește și combinatul pentru prelucrarea cărnii din orașul Frunze, care se îmbogățește cu un frigider și utilaj nou.

In republică se construesc deasemeni, câteva fabrici noi pentru prelucrarea untului și brânzei. Pe una din pășunele alpine ale regiunii Isc-Culski, s'a terminat de curând construcția unei fabrici de brânzeturi, care va prelucra anual circa 1.000 tone de lapte. In această întreprindere toate procesele de fabricație sunt mecanizate. Se termină deasemenea construcția fabricii de produse lactate din Osc și a fabricii de unt dela Kzil-Kliuk. In 1952 la Ananiev va începe construcția unei fabrici de unt și a altor întreprinderi pentru prelucrarea laptelui.

In raionul Panfilov, regiunea Frunze, a început construcția primei fabrici de iută din republică. Se lărgește considerabil capacitatea fabricii pentru prelucrarea cânepii, din orașul Frunze.

Consultație

Influența revoluției din 1905—1907 din Rusia asupra mișcării muncitorești din țara noastră

Revoluția din 1905—1907 a fost un eveniment istoric a cărui influență a depășit granițele Rusiei. Experiența vastă câștigată de massele revoluționare în lupta împotriva asupririi și exploatării, formele de luptă folosite în anii revoluției, principiile strategice și tactice elaborate de Lenin și Stalin pentru Partidul proletariatului în revoluția burghezo-democratică, — toate acestea au devenit un bun al proletariatului internațional.

O înrâurire deosebit de puternică a avut revoluția din 1905—1907 asupra mișcării muncitorești din țara noastră.

Se știe că mișcarea muncitorească dela noi s'a desvoltat într'o vreme când centrul mișcării revoluționare se mutase din Apusul în Răsăritul Europei. Din această pricină — așa cum ne învață tov. Gh. Gheorghiu-Dej — „începând cu crearea primelor cercuri muncitorești, cursul întregii desvoltări a mișcării noastre muncitorești este influențat de cursul mișcării revoluționare din Rusia" (Gh. Gheorghiu-Dej : „30 de ani de luptă a Partidului sub steagul lui Lenin și Stalin"). Se înțelege că un eveniment de amploarea revoluției din 1905—1907 nu putea trece fără a lăsa urme adânci în istoria mișcării muncitorești din țara noastră. *Prin însăși caracterul său, prin obiectivele sale, prin sarcinile pe care și le punea, prin forțele participante, revoluția din 1905—1907 a trebuit să aibă o influență considerabilă asupra proletariatului din România.*

In raportul său „30 de ani de luptă a Partidului sub steagul lui Lenin și Stalin", tov. Gheorghiu-Dej scoate în evidență caracterul specific al evoluției României în perioada desvoltării capitaliste, și anume faptul că burghezia a căzut la înțelegere cu moșierimea pentru a înăbuși lupta poporului. In condițiile trecerii capitalismului spre stadiul imperialist, la începutul secolului al XX-lea, economia țării noastre păstra puternice rămășițe feudale, la baza înțelegerii între burghezie și moșierime fiind menținerea marii proprietăți moșierești asupra pământului. Sângeroasa exploatare a țărănimii de către moșieri și arendași se împletea cu intensificarea exploatării capitaliste a proletariatului, ca urmare a desvoltării industriei. Cele ce se petreceau în țara noastră erau o confirmare concludentă a afirmațiilor lui Lenin, care spune : „Este în avantajul burgheziei să se sprijine pe unele rămășițe ale trecutului împotriva proletariatului, de pildă pe monarhie, pe armata permanentă, etc. Pentru burghezie este avantajos ca revoluția burgheză să nu mâture prea hotărît toate rămășițele trecutului, ci să mai lase unele din ele, astfel ca această revoluție să nu fie pe deplin consecventă, să nu meargă până la capăt, să nu fie hotărîtă și necruțătoare". Alianța dintre burghezie și moșierime avea drept rezultat crâncena exploatare a masselor muncitoare dela orașe și sate, mizeria și întunericul în care se zbăteau oamenii muncii. Singura forță socială în stare să ducă societatea înainte era proletariatul. Lui îi revenea sarcina istorică de a fi „conducătorul și călăuzitorul transformărilor necesare în direcția burghezo-democratică pe cale revoluționară" (Gh. Gheorghiu-Dej : „30 de ani de luptă a Partidului sub steagul lui Lenin și Stalin").

Revoluția din Rusia din 1905—1907 avea un caracter burghezo-democrat. Obiectivele sale erau răsturnarea absolutismului țarist, desființarea rămășițelor feudale, instaurarea republicii democratice. Participarea largă la revoluție a masselor muncitoare și asuprite a imprimat revendicărilor revoluției pecetea democratică : ziua de muncă de 8 ore, libertatea presei și a cuvântului, etc.

Prin caracterul său popular, revoluția rusă din 1905—1907 a avut un puternic ecou în țara noastră. Sub influența ei, mișcarea muncitorească a căpătat un impuls puternic, iar în rândurile masselor țărănești asuprite a început clocotul răscoalei.

Revoluția din Rusia a influențat organizarea pe baze mai temeinice a mișcării muncitorești din țara noastră. După ce, în 1899, elementele oportuniste trădaseră țelurile revoluționare, mișcarea muncitorească din România a cunoscut o perioadă grea, de activitate redusă, de dezorganizare. Vechiul partid socialist era dominat de ideologia oportunistă a Internaționalei a II-a, care și-a găsit expresia în ideile menșevice ale lui Dobrogeanu-Gherea. Se înțelege că, în asemenea condiții, mișcarea muncitorească din țara noastră, cu o conștiință de clasă slab desvoltată și lipsită de un partid politic revoluționar, înarmat cu ideologia marxistă, a cunoscut o perioadă de reflux, de scădere a avântului revoluționar. Totuși anii 1899-1905 n'au fost ani de inactivitate totală. Muncitorimea avea revendicări pe care trebuia să și le impună. Deslănțuirea revoluției din 1905 a găsit muncitorimea din țara noastră în plină frământare pentru organizarea sindicatelor, luptând împotriva legii reacționare a corporațiilor. Ridicarea proletariatului rus a constituit pentru muncitorimea din țara noastră un imbold pentru a trece la o activitate mai vie.

Ca semn al solidarității internaționale a muncitorilor din țara noastră cu revoluția rusă, a avut loc, la 24 Ianuarie 1905, în sala Eforia din București, o mare adunare muncitorească. Mii de muncitori au luat parte la această întrunire. Nici încercarea guvernului reacționar de a împiedica ținerea adunării, nici brutalitățile poliției n'au putut înfrânge voința de luptă a muncitorilor. Intrunirea s'a ținut, oratorii au înfățișat protestul vehement al masselor muncitoare din țara noastră împotriva teroarei țariste, împotriva „Duminicii sângeroase" și simpatia lor pentru lupta poporului rus. In același timp, vorbitorii au ridicat în cadrul întrunirii și probleme legate de lupta de eliberare a poporului român exprimându-și hotărîrea de a lupta pentru ca mișcarea muncitorească din România să pornească pe drumul unei desvoltări mai largi, cu caracter de massă.

Tot ca protest împotriva măcelăririi sutelor de muncitori ce manifestaseră pașnic în „Duminica sângeroasă", apare la 27 Ianuarie, în București, gazeta „Jos despotismul", având ca subtitlu „Protestare împotriva masacrelor din Rusia". Intregul număr al gazetei înfățișează evenimentele dela Petrograd din 9 Ianuarie 1905, iar editorialul gazetei înfierează absolutismul țarist și exprimă încrederea în victoria proletariatului revoluționar.

Solidaritatea muncitorimii din țara noastră cu lupta poporului rus s'a manifestat și în numeroasele întruniri organizate în provincie. La aceste întruniri, muncitorimea din țara noastră își întărește încrederea în propriile sale forțe și-și găsește drumul spre organizare.

Un alt aspect al solidarității cu proletariatul revoluționar din Rusia îl constitue organizarea comitetelor care au dat sprijin și găzduire marinarilor revoluționari de pe crucișătorul „Potemkin", debarcați la Constanța. Aceste comitete au ajutat pe unii din marinarii răsculați, fie să se reîntoarcă în Rusia pentru a lupta mai departe, fie să-și desfășoare activitatea în țara noastră, sau să emigreze în alte țări.

Sub influența revoluției ruse, mișcarea muncitorească dela noi se reîncheagă. In Martie 1905 apare gazeta „România Muncitoare". Incep să fie organizate sindicatele. Primul sindicat este întemeiat de I. C. Frimu. Nenumărate altele îi urmează. Aceste sindicate organizează lupta muncitorilor pentru limitarea zilei de muncă, pentru libertatea de organizare și de întrunire. Au loc greve și demonstrații: greva din 1905 a cismarilor și tipografilor din București, greva muncitorilor dela șantierele din Turnu-Severin, greva din 1906 a factorilor postali și a muncitorilor dela Regia București, etc. Inmulțirea și desvoltarea sindicatelor și a acțiunilor lor au pus problema centralizării activității lor, transformării mișcării sindicale într'o mișcare unitară Lucrul acesta a fost realizat la conferința pe țară a sindicatelor, în August 1906. Conferința a ales un Consiliu General Sindical și a hotărît condițiile în care trebue organizate grevele muncitorești. In același timp, conferința sindicală a afirmat hotărîrea muncitorilor de a lupta nu numai pentru revendicări economice, dar și pe tărâm politic. O mișcare specială de simpatie a fost adresată proletariatului revoluționar din Rusia.

In felul acesta, revoluția din 1905 a întărit în rândurile mișcării muncitorești din țara noastră voința de luptă și încrederea în propriile ei puteri. Sub influența revoluției ruse se desvoltă în sânul mișcării muncitorești grupul alcătuit din elemente revoluționare, în frunte cu Ștefan Gheorghiu, grup a cărui linie de luptă se manifestă cu tărie în timpul răscoalelor țărănești din 1907.

Răscoalele țărănești din 1907 sunt rezultatul ascuțirii contradicțiilor de clasă la începutul secolului XX, ca și al ecoului puternic stârnit de revoluția rusă în rândurile țărănimii noastre, sângeros oprimată de moșierime și arendași. „Desvoltarea industriei la începutul secolului al XX-lea, accentuarea pătrunderii capitalului străin în principalele ramuri ale economiei au ca urmare o tot mai mare aservire economică și politică a României de către țările imperialiste, intensificarea exploatării capitaliste a proletariatului, împletită cu o sângeroasă exploatare de către moșieri și arendași a țărănimii, oprimată și redusă la cea mai neagră mizerie. Ascuțirea contradicțiilor de clasă provocată de această situație, ca și impulsul revoluției ruse din 1905, a aprins vălvătaia marilor răscoale țărănești din 1907" (Gh. Gheorghiu-Dej : „30 de ani de luptă a Partidului sub steagul lui Lenin și Stalin").

Desvăluind marile energii revoluționare care clocoteau în sânul țărănimii, răscoalele țărănești au demascat atitudinea oportunistă a conducătorilor social-democrați și a lui Gherea, care luaseră atitudine împotriva răscoalei. Impotriva poziției lor oportuniste s'au ridicat numeroase grupuri de muncitori, care și-au manifestat prin acțiuni directe solidaritatea cu lupta țărănimii. La Pașcani, muncitorii dela căile ferate au eliberat un grup de țărani arestați. In Prahova, muncitorii petroliști s'au alăturat țăranilor răsculați. Ștefan Gheorghiu a desfășurat o vie agitație printre soldați în favoarea răscoalei, fapt pentru care a fost arestat și schingiuit în mod bestial.

Înăbușirea sângeroasă a răscoalelor țărănești a ridicat pe muncitori la mari manifestații de protest. Astfel, la întrunirea ținută la Eforie, în București, la 11 Martie 1907, 5000 de muncitori au protestat cu energie împotriva reprimării răscoalelor și au cerut satisfacerea revendicărilor țărănimii. In felul acesta începe să se cristalizeze, pentru muncitorimea conștientă, necesitatea legării luptelor muncitorești cu cele țărănești, necesitatea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Sângeroasa înăbușire a răscoalelor țărănești și măsurile represive luate împotriva muncitorilor au dus la întărirea voinței proletariatului din țara noastră de a se afirma ca forță politică independentă. Mișcarea muncitorească din țara noastră se îndreaptă astfel spre maturizarea ei.

☆

Influența revoluției din 1905—1907 asupra mișcării muncitorești din țara noastră nu se mărginește însă numai la perioada revoluției și la anii imediat următori. *Învățămintele revoluției din 1905 și principiile tactice stabilite de Lenin în această perioadă au slujit în mod nemijlocit luptei partidului revoluționar al clasei muncitoare din țara noastră.*

Congresul al V-lea al P.C.R., ținut în Ianuarie 1932, congres care a constituit o cotitură în viața partidului, s'a călăuzit după tezele elaborate de Lenin și desvoltate în lucrarea „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică" (Iulie 1905) stabilind tactica de luptă a Partidului Comunist din România pentru eliberarea clasei muncitoare și a întregului popor.

Călăuzit de principiile tactice leninist-staliniste, Partidul nostru și-a dus cu succes lupta pentru *desăvârșirea revoluției burghezo-democratice*, pentru *instaurarea puterii populare*. Victoria în această luptă a fost obținută în condițiile existenței puternicului Stat Sovietic, a fost obținută datorită sprijinului dat poporului nostru de marele popor sovietic.

Și în perioada care a urmat eliberării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, Partidul și clasa muncitoare din țara noastră au folosit din plin învățămintele și experiența Partidului Bolșevic și, printre acestea, învățămintele câștigate în revoluția din 1905—1907.

Astfel, eliberarea de către Armata Sovietică și răsturnarea dictaturii militaro-fasciste de către forțele populare conduse de Partidul nostru au însemnat începutul unei etape de luptă care ,prin conținutul ei, reprezenta *o revoluție democratică populară*. Această etapă de luptă — după cum arată tovarășul L. Răutu în articolul „Statul de democrație populară și funcțiunile lui" — „constitue o admirabilă ilustrare a puterii de previziune pe care o posedă învățătura leninist-stalinistă : încă în anul 1928 tovarășul Stalin prevedea că în drum spre dictatura proletariatului țara noastră va avea de parcurs câteva trepte intermediare de felul *dictaturii proletariatului și a țărănimii*".

Clasa muncitoare din țara noastră a înțeles însemnătatea închegării unității sale politice, ideologice și organizatorice. Ea a înțeles însemnătatea făuririi unei alianțe trainice cu țărănimea muncitoare, a înțeles însemnătatea întăririi unității partidului, factorul de bază în victoria revoluției.

Instaurarea regimului de democrație populară, trecerea dela desăvârșirea revoluției burghezo-democratice la revoluția socialistă, este rezultatul luptei Partidului clasei muncitoare, care a știut să conducă valul mișcării revoluționare a proletariatului și a masselor largi. Izvorul nesecat al forței Partidului este fidelitatea sa față de ideile nepieritoare ale marxism-leninismului, este aplicarea la condițiile țării noastre a glorioasei experiențe de luptă a Partidului Bolșevic, Partidul lui Lenin și Stalin. Învățămintele desprinse din desfășurarea revoluției din 1905—1907 ocupă un loc de frunte în comoara de experiență a Partidului Bolșevic, pe care Partidul nostru, alături de toate partidele comuniste și muncitorești, a folosit-o și o folosește ca pe cea mai prețioasă călăuză.

C. LITTMAN

O nouă „Carte de cetire"

de I. L. CARAGIALE

Marele nostru scriitor I. L. Caragiale a arătat un interes deosebit problemelor legate de activitatea școlii, de educarea tineretului, satirizând școala și educația burghezo-moșierească. Numeroase schițe, momente și articole stau mărturie a acestui interes. Să ne amintim, de pildă, de „Marius Chicoș Rostogan, pedagog de școală nouă", de „Domnul Goe", de „Lanțul slăbiciunilor", etc.

Ca toți clasicii noștri, Caragiale s'a preocupat îndeaproape de conținutul și de forma manualelor școlare, stăruind îndeosebi asupra manualelor de limba română, a căror însemnătate o socotea hotărîtoare pentru însușirea limbii literare de către elevi.

Publicăm mai jos fragmente dintr'un articol mai puțin cunoscut al marelui scriitor, „O nouă «Carte de cetire»", în care găsim, printre altele, observațiile pline de măhnire ale autorului pentru modul superficial și neserios în care se alcătuiau cele mai multe manuale școlare în acea vreme.

...Până acuma toate cărțile de cetire erau o grămădire într'un singur tom a bucăților de cetit pentru toate șapte clasele. Asta era o sistemă cu desăvârșire greșită. Alegerea, potrivirea și gradarea cetirilor nu trebuesc lăsate cu totul în sarcina profesorului. În adevăr, presupunând chiar că orice profesor ar fi, pe lângă un bun pedagog, și bun cunoscător de artă literară, tot nu trebue lăsat să-și bată de geaba capul ca să ordoneze o materie aruncată, fără nicio metodă, în dezordine într'un volum. Dar cu atât mai mult sistema de până acuma trebue înlăturată, cu cât oricine știe că nu toți profesorii sunt excelenți pedagogi și desăvârșiți critici de artă literară. Un profesor de stil, de limbă și literatură ar trebui el însuși să fie, ce e drept, dacă nu un suflet de artist, cel puțin un spirit deprins mult cu cunoștința lucrărilor de artă, și deocamdată multe suflete de artiști și mulți cunoscători de artă literară nu putem pretinde s'avem: suntem datori deocamdată să ne mulțumim a avea profesori cu bun simț; dar bunul simț iarăși nu e de deajuns pentru a distinge când e vorba de estetică. Aceste considerațiuni au determinat pe autorii Cărții de cetire să aşeze bucățile ei în mod gradat: la început, narațiuni, apoi, descrieri, și, tocmai la sfârșit, psichologie, estetică mai rafinată și filosofie, și toate întocmite după priceperea normală a deosebitelor clase.

Este știut astăzi că o limbă nu se poate învăța din gramatică sau din dicționar. Vorbele de sinele sunt instrumente moarte; ceea ce le dă viață și putere, sunt gândirile și ideile — înțelesul. Astfel în Cartea de cetire a d-lor, d-nii M Pompiliu și I. Paul au pus multă luare aminte cu privire la curăția și frumusețea limbii, care sunt în literatură unele dintre esențialele condițiuni estetice. Formele frumoase ajută ideii și sentimentului să se strecoare în suflete, și aceasta este menirea educațiunii: semănarea și cultura ideilor sănătoase și bunelor sentimente.

Pentru a-și ajunge însă scopul, autorilor Cărții de cetire, literatura noastră originală nu le era suficientă, ei au trebuit dar să recurgă și la traduceri. Aci, tocmai poate în partea traducerilor, lucrarea lor a devenit cu totul originală. În loc să urmeze pe drumul cunoscut și atât de bătut al traducerilor nesărate și nemestecate moderne, ei s'au pus să cerceteze lucrările similare ale predecesorilor noștri, ale acelora din generațiile bătrâne, cărora le datorim renașterea limbii și literaturii noastre. Și autorii Cărții de cetire au fost bine răsplătiți de osteneala cercetărilor lor fără de preget. Ei au cercetat toate traducerile românești dintre 1820—1884 și au găsit bogății însemnate. Sunt traduceri din Homer, Vergiliu, Horațiu, Cicero, Ovidiu, Young, Pope, Voltaire, Goethe, Lamartine, Hugo, Bossuet, Massillon, Bridaine, Cantemir, Fénelon, St. Pierre, Chateaubriand și alții, — traduceri excelente.

D-nii Pompiliu și Paul au descoperit (și de sigur nu în bibliotecile noastre, cari nu există) o bogată proză românească din întâia jumătate a veacului, proză de înaltă valoare și ca fond și formă, și ca gândire și ca limbă. Toate acele producțiuni literare zăceau uitate, grație lipsei noastre de metodă și de conștiință în învățământul public, și uitate ar fi rămas pentru multă vreme, ori poate chiar pentru totdeauna, dacă autorii Cărții de cetire nu le-ar fi redat la lumină: sunt admirabile lucrări desgropate —lucrări și traduceri de Istrati, Marcovici, Gorjan, Pleșoianu, Drăghici, Rallet, doi Golești, Căpățineanu, Florian și alții, și de o sumă de anonimi.

Din literatura românească, s'a dat mare

importanță poeziei populare și poveștilor. Din acestea elevul va înțelege spiritul națiunii sale, moravurile, apucăturile, idealurile, slăbiciunile, talentele și limba poporului. Patriotism adevărat fără o adâncă înțelegere a poporului nu se poate. Din literatura populară au ales însă numai cea ce e adevărat mai de seamă și mai caracteristic, fiindcă nu toată literatura populară este caracteristică și de seamă.

...Se știe că până acuma la cursul de limba română, care se predă numai două ore pe săptămână, nu se făcea, în genere (un gazetar zice totdeauna, la momente grele, „în genere", pentru îndulcire) decât analize gramaticale sau logice, teorii despre: stil, poezie, oratorie, genuri de artă literară, literatură și istorie a limbii — toate în mod dogmatic și pedant. Se găsea foarte rar un profesor care să-și dea osteneala a alege, dintr'o carte de cetire, carte alcătuită fără niciu metodă, o bucată serioasă de literatură spre a o face pricepută și gustată ca atare de către elevi. Cărții de cetire nu i se dădea altă importanță de câtă trebuia dată unei grămădiri de scrieri, care să servească de pretext pentru o searbădă lecție teoretică; și, cu toate astea, d-nii pedagogi, iar „în genere", trebue să știe cât de înaltă importanță instructivă și educativă are o carte de cetire pentru uzul tinerelor generațiuni la o națiie cu pretenții de civilizație.

Cum se făcea până acuma o carte de cetire? Iată.

În două trei luni de zile se căuta bucățile, se alegea, se culegea, se tipărea (să observe, mă rog, bine gramaticii noștri că, deși e vorba de bucăți, la plural, toate verbele sunt la singular !a !) și cartea, care trebuia să fie hrana intelectuală și morală a generațiilor tinere, ieșea la lumină, cu stampila înaltei aprobări, bine înțeles.

Metoda după care și d-ta, cetitorule, care habar n'ai de pedagogie, puteai întocmi o carte de lectură pentru șapte ani de curs de limba românească era foarte comodă; anume:

Ori luai o listă alfabetică a tuturor câți au mânjit hârtie în Dacia Traiană; însemnai, din fiecare murdăritor de hârtie candidă, câte una sau mai multe bucăți; le tipăreai una după alta, în ordinea în care îți cădeau sub mână;

Sau, și mai lesne. luai o carte veche de cetire și, cu aceleași bucăți, cu aceeași metodă, sau, mai bine, lipsă de metodă, numai într'o desordine alta, făceai, dintr'una veche, o nouă carte de cetire.

Astfel ceea ce în cartea d-lor X, Y și Z, se afla la pagina 13, în cartea d-tale se nemerea la pagina 31, și așa mai departe.

Cum am zice, ca să faci o carte nouă, descoseai una veche, risipeai pe masă coalele, răvășeai filele, împrăștiai bucățile, și apoi le luai la întâmplare și pe sărite din grămadă, și le coseai la loc și la ...noroc.

Ce e drept, această sistemă dădea adesea rezultate bunicele — anume: se 'ntâmpla ca bucățile să se aranjeze, prin voia oarbei fatalități, într'un chip oarecum mai rațional în cartea dumitale decât fuseseră întocmite, după regule pedagogice, în cartea d-lor X, Y și Z.

Și încă odată, toată această operație pedagogică nu-ți lua mai multă vreme decât cel mult două luni! Ba încă, dacă autorii cărții de citire, mai mult sau mai puțin noui, erau activi, lucrul se putea termina în și mai scurtă vreme — totul atârna dela expeditivitatea tipografică! O, sfântă pedagogie!

Cei doi profesori ieșeni au avut veleitatea să părăsească vechea metodă.

Ei s'au gândit că, dacă nu se poate face o Carte de cetire chiar în mai puțin decât o lună și jumătate, asta nu însemnează că nu s'ar putea face aceeași operă pedagogică într'un timp mult mai îndelungat; și astfel, după șase ani de muncă, ei dau astăzi la lumină o Carte de cetire nouă, în loc de o nouă Carte de cetire.

Și mă reîntorc, tocmai la sfârșit, la propoziția: care este folosul unei cărți de cetire? La care, răspund:

O carte de cetire bună, în vârstă fragedă, este poate una dintre împrejurările cele mai hotărîtoare ale vieții unui om. Multe cariere intelectuale nu se datoresc altei împrejurări de cât unei cărți căzute la vreme bună în mâinile unui copil, tot așa precum umbra multor stejari seculari se datorește întâmplătoarei căderi a unei ghinde pe pământ prielnic.

Munca de pregătire a examenelor la Institutul de Petrol și Gaze din București

prof. univ. ing. S. Rașeev
rectorul Institutului de Petrol și Gaze din București

La sfârșitul semestrului se pune de obicei problema organizării muncii de pregătire a examenelor. Anul acesta, mai mult ca altădată, apropierea sesiunii de examene găsește Institutul de Petrol și Gaze din București pregătit să treacă cu succes acest mijloc de verificare a muncii studenților și a cadrelor didactice.

Ceeace am obținut până în prezent în această direcție este rezultatul unei munci permanente nu numai în preajma sau în timpul sesiunilor de examen, ci în toată perioada anului universitar, este rezultatul unei munci organizate, controlate și îndrumate, având drept fir călăuzitor experiența școlilor superioare sovietice. Numai aplicarea acestei experiențe a putut face posibilă o creștere continuă, dela sesiune la sesiune, a nivelului de cunoștințe al studenților.

Sarcina centrală a studenților este să învețe. Sarcina centrală a cadrelor didactice este să-i învețe pe studenți. A învăța tineretul nu înseamnă numai a preda lecții, ci a asigura înțelegerea și însușirea materialului predat.

In institutul nostru datoria profesorului, a conferențiarului sau asistentului nu se limitează numai la executarea prevederilor planului de învățământ și a programelor; rolul lor este, din ce în ce mai mult, acela de a conduce și îndruma pe studenți. Profesorul este obligat să asigure, prin munca sa, nu numai un conținut științific just la materia predată, ci el trebue să se preocupe îndeaproape și de înțelegerea și însușirea de către toți studenții a materialului predat.

La baza acestei munci stă dragostea pentru ceeace este tânăr, crește și se desvoltă, dragostea pentru ceeace reprezintă viitorul patriei noastre. In institutul nostru se duce o luptă susținută împotriva concepției idealiste putrede — ce stătea la baza școlii vechi, aceea că există oameni apți și oameni inapți să învețe și să capete o calificare superioară, concepție în dosul căreia se ascundea politica de restrângere a dreptului la învățătură pentru fiii oamenilor muncii. Cu acest scop, se crea o prăpastie între catedră și studenți, examenele deveninu un proces de separare mecanică a celor „buni" de cei „răi".

Numai dacă alături de munca pe care o ducem în rândurile tineretului pentru traducerea în fapt a sarcinii centrale a acestuia, aceea de a învăța, desfășurăm o muncă intensă pentru a îndeplini misiunea noastră de îndrumători și conducători ai tineretului, vom putea obține un progres permanent, după exemplul școlilor superioare sovietice.

Munca permanentă pentru orientarea justă a cadrelor didactice nu este ușoară; ea necesită o atenție deosebită din partea conducerii institutului, din partea decanilor și a șefilor colectivelor de catedră. Este necesară legătura vie cu fiecare profesor, conferențiar și asistent, este necesar ajutorul concret, printr'o critică sănătoasă, deschisă, a lipsurilor, prin organizarea ajutorului reciproc dintre catedre. Catedra de geometrie descriptivă și desen industrial din institutul nostru a fost aspru criticată la una din adunările generale a cadrelor didactice din acest an școlar. A fost instituită o comisie pentru a ajuta catedra să găsească formele metodologice juste de predare. Luând o atitudine sănătoasă, însușindu-și critica și ducând o muncă hotărîtă pentru pregătirea studenților, în scurt timp această catedră a obținut rezultate bune la lucrările de control ale studenților din anul I dela Facultatea de Exploatare a Zăcămintelor de Țiței și Gaze.

Nu toți studenții asimilează la fel. Felul cum își însușesc materialul predat depinde de obișnuința de a învăța, de nivelul de cunoștințe cu care vin din școala medie. Aducerea celor slabi la nivelul celor avansați depinde însă în cea mai mare măsură de felul cum sunt avansați și ajutați, de faptul ca acest ajutor să fie acordat permanent și nu numai în perioada de examene. S'ar putea cita nenumărate exemple de studenți cu un nivel inițial slab care, în urma unei îndrumări just organizate, au atins și au depășit apoi nivelul celor mai buni studenți. Un exemplu concret îl constitue cei 10 studenți dela Facultatea de Tehnologia Țițeiului și a Gazelor, proveniți din Școala Specială de 2 ani, dintre care 8 au atins nivelul studenților buni și fruntași în învățătură.

Din experiența noastră rezultă că pentru obținerea unor rezultate bune la examen este necesar ca toate cadrele didactice să fie pătrunse de ideea că aceste rezultate depind de munca lor.

Pentru a putea organiza bine ajutorul acordat studenților în munca de asimilare a cunoștințelor, pentru a interveni la timp acolo unde trebue, am constatat că este necesar să existe, încă din timpul semestrului, o evidență clară și simplă a situației la învățătură a fiecărui student. O astfel de situație nu este greu de întocmit dacă munca studenților este urmărită dela început. Noi am întocmit-o sub forma de grafice în care, în dreptul numelui fiecărui student se notează rezultatele obținute la probele de control în cursul semestrului, colorându-se cu o anumită culoare, în funcție de nota obținută, pătrățelul ce corespunde probei respective. Acest grafic, afișat într'un loc unde poate fi confruntat ușor de personalul didactic, ne este un mare ajutor în muncă. Dar nu-i deajuns. Am văzut că este nevoie de o legătură vie și permanentă între cadrele didactice și studenți, că profesorii trebue să cunoască greutățile întâmpinate în învățătură, cauzele insucceselor, greutățile familiare, starea sănătății studenților. Graficul ne arată încotro trebue să ne îndreptăm atenția. Pe baza lui se analizează situația studenților, iar apoi se iau măsurile necesare, organizându-se formele cele mai potrivite de ajutor. Graficul este urmărit și de către decani, care își organizează pe baza lui munca de control a procesului de învățământ, îndrumând și ajutând cadrele didactice și pe studenți, intervenind acolo unde trebuie.

Ajutorarea studenților se organizează în primul rând prin folosirea justă a orelor de consultații, la care profesorii cheamă obligatoriu pe studenții slabi. In cazul când se constată un nivel scăzut la un număr mai important de studenți ceeace se întâmplă mai ales în anul I, se organizează meditații obligatorii numai pentru studenții slabi.

Nu toate cadrele din institutul nostru au înțeles pe deplin felul cum trebue să acționeze pentru a ajuta pe studenți în muncă, felul cum trebue folosite probele de control, orele de consultație și alte forme de ajutor. Astfel, catedra de matematică a organizat numai câte o singură probă de control la anul I al Facultăților de Exploatare a Zăcămintelor de Țiței și Gaze și de Utilaj Petrolifer, ceeace este insuficient pentru cunoașterea nivelului fiecărui student. De multe ori, orele de consultație nu sunt just folosite: unii profesori păstrează o atitudine pasivă, nu mobilizează suficient pe studenți și nu-i lămuresc asupra necesității consultațiilor. Uneori, orele de consultație sunt lăsate pe seama asistenților.

Și în munca decanatelor mai sunt lipsuri. Astfel, la Facultățile de Utilaj Petrolifer și Geologie, evidența rezultatelor probelor de control nu s'a întocmit la vreme, ci abia în preajma sesiunii de examene.

In general însă, în institutul nostru studenții sunt permanent îndrumați în muncă, stimulați și controlați să învețe în tot cursul anului, nu numai în preajma examenelor, iar ajutorul lor este organizat imediat ce devine necesar și nu în ajunul sesiunii. Cadrele didactice și conducerea institutiei noastre își pot astfel controla în fiecare moment rezultatele propriei munci, le pot analiza în spirit critic și autocritic și pot lua din vreme măsuri concrete de îndreptare. Campania de pregătire a examenelor înseamnă în acest caz o intensificare maximă a unei munci organizate încă din timpul semestrului și îndreptată acolo unde trebue, ca să asigure obținerea unor rezultate bune în sesiunea de examene.

La conferința raională de partid a raionului I. V. Stalin, institutul nostru a fost citat ca institut fruntaș în ceeace privește rezultatele obținute în muncă. Această înaltă apreciere este o mândrie pentru întregul nostru colectiv și constitue un puternic îmbold pentru realizarea unor rezultate și mai bune în această sesiune de examene și din ce în ce mai bune în sesiunile următoare.

In ajutorul celor care predau la cursurile de alfabetizare

Formarea noțiunilor de zece, sută, mie și stabilirea raporturilor dintre acestea

Una din problemele cele mai importante care trebue avută în vedere în cadrul lecțiilor de aritmetică care se fac la ciclul I al cursurilor de alfabetizare este aceea a formării noțiunilor de unități compuse. Este vorba de formarea noțiunii de zece, sută și mie. Acestea sunt trei elemente care, odată bine înțelese și bine însușite, rezolvă foarte numeroase dificultăți întâlnite în procesul predării aritmeticii la aceste cursuri. Observația de mai sus este tot așa de valabilă și pentru învățătorii care conduc clasele I-a și a II-a ale școlilor elementare.

De ce spunem că formarea noțiunilor de unități compuse prezintă oarecum o poziție cheie pentru însușirea cunoștințelor de aritmetică? Pentrucă atât pentru elevii de curs elementar cât și pentru cei ce urmează anul I al cursurilor de alfabetizare noțiunile de zece, sută și mie ușurează foarte mult înțelegerea unei serii întregi de operații și noțiuni aritmetice. Ușurează mai întâi înțelegerea compunerii și descompunerii numerelor mai întâi cu 2,3 și 4 cifre și apoi cu mai multe cifre. Ușurează în al doilea rând calculul aritmetic. Ușurează operațiile simple de adunare și scădere.

Delimitarea noțiunii de zece, formarea și descompunerea acesteia, ajută elevilor să calculeze mintal, fără multă pierdere de vreme și fără un efort deosebit. Ajută la efectuarea operațiilor de adunare și scădere în cazul când, adunând cifrele dintr'o coloană, obținem un rezultat care depășește zecea sau zece zeci (sute) sau zece sute (mia), înțelegându-se mai ușor mecanismul adunării, înțelegându-se mai ușor de ce ținem în minte zecea sau zecile atunci când adunăm coloana unităților sau de ce ținem în minte suta sau sutele atunci când adunăm coloana zecilor.

De un deosebit folos ne sunt noțiunile de unități compuse atunci când efectuăm scăderile cu împrumut. Acelaș lucru rămâne valabil și pentru operațiunile de înmulțire ca și pentru cele de împărțire.

Ținând seama, după cum rezultă din cele spuse mai sus, de importanța deosebită a noțiunilor de unități compuse, se cuvine ca în cadrul lecțiilor de aritmetică, atât la cursul elementar cât și la cursul de alfabetizare, să nu trecem cu ușurință peste aceste lecții. Dimpotrivă. Aici este necesar să zăbovim până în momentul când elevii noștri și-au însușit temeinic aceste noțiuni.

Este dela sine înțeles că într'un fel se va proceda în cazul elevilor de curs elementar și în altfel în cazul adulților dela cursurile de alfabetizare Cu elevii din cursul elementar vom proceda treptat, formându-le mai întâi noțiunea de zece și apoi în alte lecții separate și în funcție de parcurgerea materialului prevăzut în programele școlare pentru fiecare clasă în parte, noțiunile de sută și mie. In cazul cursurilor de alfabetizare putem preda într'o singură lecție toate aceste trei noțiuni. Recomandarea nu rămâne totuși valabilă pentru toate situațiile posibile.

Cum va proceda un învățător sau profesor care predă la cursurile de alfabetizare pentru a face într'o singură lecție ca noțiunile de zece, sută și mie să fie înțelese și însușite cu multă ușurință și în mod temeinic?

Se înțelege că în fiecare caz în parte trebue să pornim dela ceeace cunosc cursiștii, adică dela elementele care ne pot ajuta la formarea acestor noțiuni. Care sunt aceste elemente?

In mod obișnuit adulții calculează mintal. De multe ori însă, atunci când sunt puși în fața unor operații mai grele ei folosesc diferite procedee de calcul, ajutându-se de boabe de porumb, fasole, cartofi, crestături pe răboj, etc. In aceste operații ei fac deosebirea netă dintre unități, zeci sute, mii. Ne vom referi, deci, în prealabil, la astfel de procedee.

— Ați văzut vreodată, poate chiar ați făcut acest lucru, cum se numără firele unei pânze pe care o urzim sau firele unei jurebii? este întrebarea cu care putem începe o astfel de lecție. („Numărăm grupuri de câte zece fire și le legăm cu o ață colorată. Uneori numărăm grupuri de câte o sută de fire, pe care deasemeni le legăm cu un fir colorat" — ar fi răspunsul pe care l-am căpăta la întrebarea pusă, după care lecția noastră s'ar desfășura, luând forma unei conversații).

— Cine-și mai amintește în care alte cazuri procedăm tot așa ca și în cazul pânzei sau jurebiei (jurubiței)? (Când măsurăm vinul dintr'un butoi, îl măsurăm cu vadra, adică cu o măsură de zece litri. Tot așa facem când măsurăm lungimea unui drum, lungimea sau lățimea unei păduri. Atunci ne folosim de o panglică (ruletă) sau de lanțul de măsurat (lung de zece metri).

— Ați văzut cum numără copiii din clasa I-a elementară boabele de porumb sau bețișoarele cu care merg la școală? (Și într'un caz și în altul fac grămăjoare de câte zece).

— Cum numărăm mai ușor banii atunci când îi avem în monedă mărunță? (Facem mai întâi grămezi de câte zece sau de douăzeci și le grupăm apoi în grămezi mai mari de câte o sută).

— Dar când avem un număr mare de sute, să zicem 64 de sute, cum numărăm? (Tot așa ca și atunci când avem mai multe zeci. Le grupăm în grămezi de câte zece).

— In cazul numărului luat de noi, adică a celor 64 de sute, câte grămezi de câte zece sute avem? (In 64 de sute avem șase grămezi de câte zece sute. Ne mai rămân deoparte patru sute).

— Cunoașteți măsuri mai mari de zece ori decât vadra (decalitru) sau decât lanțul (decametrul)? (Sunt măsurile de o sută de litri și de o sută de metri, hectolitrul și hectometrul).

— Ia gândiți-vă acum, cum numără gospodina firele jurebiilor după ce le-a legat în grupe de câte zece fire? (Tot așa cum a numărat și firele care au intrat în grămăjoară. Numărul, 1, 2, 3... până la zece).

— Ce a făcut gospodina noastră când a ajuns la zece grămezi de câte zece? (Le-a legat laolaltă cu un alt fir colorat).

— Cum am numărat banii când i-am avut în monede de câte o sută? (I-am grupat deasemeni în grămezi de câte zece. Am format astfel mai multe mii. Pe aceștia le-am numărat tot ca și pe sute: o mie, două mii, trei mii, etc.).

— Dece oare avem în circulație monede de 20, o sută, cinci sute și o mie? (Pentruca să ne fie mai ușor de purtat atunci când avem bani mai mulți și să-i putem număra mai ușor când avem de făcut plăți sau când trebue să fim plătiți).

— Dece oamenii folosesc în socotelile lor grupele de zece, o sută și de o mie? (Pentrucă le vine mult mai ușor să numere din zece în zece, din sută în sută sau din mie în mie decât să numere de fiecare dată dela unu la zece, dela unu la o sută și dela unu la o mie).

— Cum am văzut deci că numărăm cu zecile, sutele și miile? (Tot așa cum numărăm în mod obișnuit dela unu la zece).

— Practic, de pildă, cum am numărat vedrele, lanțul sau grămăjoarele de fire? (Foarte ușor. Am zis. O vadră, două vedre, un lanț, două lanțuri, trei lanțuri, o grămăjoară de fire, două, trei, etc.).

— Am numărat prin urmare tot așa cum am fi numărat, 1, 2, 3, 4 metri, 1, 2, 3, 4 fire. Am zis 1, 2, 3, etc., dar am înțeles lucruri luate în grămezi de câte zece, în grămezi de câte o sută, în grămezi de câte o mie și nu lucruri izolate, luate câte 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9).

— Iată aici o numărătoare pe care la școală o folosim în diferite socoteli de aritmetică cu copiii din primele clase elementare, dar care se folosește tot așa de bine și de către contabil pentru a aduna șiruri întregi de numere sau pentru a face diferite operații de adunare sau scădere. După cum vedeți, pe fiecare din liniile numărătoarei se află câte zece bilișoare. Cine ar putea să afle, fără a număra bilișoară cu bilișoară, câte bilișoare sunt de toate în această numărătoare? (Sunt o sută).

— Cum ai ajuns așa repede la acest rezultat? (Am numărat liniile. Sunt de toate zece. Ori, zece zeci, după cum am văzut, fac tocmai o sută).

— Ia să vedem acum câte zeci sunt în patru linii și jumătate? (In patru linii și jumătate sunt patruzeci și mai rămân cinci).

— Dar pe șapte linii și jumătate?

— Să vedem acum câte zeci sunt în numărul 95? Dar în numărul 125? Câte sute avem în acest număr?

— Spuneți câte sute, câte zeci și câte unități avem în numărul 362? Dar în numărul 805?

— Cât ne mai trebue, câte sute, câte zeci și câte unități pentru ca să facem o mie?

— Gândiți-vă acum câte sute sunt într'o mie? Dar zeci?

— Cu câte cifre scriem numărul o mie? Dar o sută? Dar zece?

— Să scrie cineva la tablă numărul 1457. Câte mii avem în acest număr? Dar sute? Dar zeci? unități?

In continuare se face analiza câtorva numere cu trei și patru cifre, avându-se grijă ca numerele să fie scrise citeț pe tablă, pentru ca adulții să înceapă a pricepe locul ocupat în fiecare număr de către zeci, sute și mii. In felul acesta pregătim terenul pentru înțelegerea faptului că într'un număr zecile ocupă locul al doilea dela dreapta spre stânga, sutele ocupă locul al treilea, iar miile locul al patrulea. Aceasta pregătește terenul pentru înțelegerea în general a sistemului nostru de notare a numerelor.

Inv. A. DARIE

Cum trebue făcută notarea elevilor

Impărțirea anului școlar în pătrare dă prilej cadrelor didactice să controleze mult mai des cunoștințele elevilor și să obțină prin aceasta o apreciere mai justă a cunoștințelor lor.

Datorită faptului că nu au înțeles bine cum trebue făcută notarea elevilor, unii învățători și profesori au întâmpinat greutăți cu ocazia încheierii primelor două pătrare.

Văzând că instrucțiunile cer ca mediile fiecărui pătrar să fie încheiate pe baza mai multor note la oral, unii învățători și profesori au văzut aci o mare greutate, neînțelegând just cum trebuie făcut aceasta.

Problema nu este însă câtuși de puțin grea, dacă se înțeleg câteva chestiuni esențiale legate de controlul și aprecierea cunoștințelor elevilor.

Ajung la situații cu adevărat grele acei învățători și profesori care nu sunt preocupați să noteze elevii din primele zile ale pătrarului. Aceasta îi face ca, spre sfârșitul pătrarului, să nu prididească cu ascultarea, să nu mai aibă timp să explice lecțiile, să piardă ore întregi numai pentru notare sau să dea câteva lucrări de control curent la rând, una în ultimele zile ale pătrarului.

Notarea este amânată uneori din neglijență, alteori din cauză că învățătorul sau profesorul așteaptă să noteze elevul abia după câteva ascultări, pentru a-și face o idee generală despre pregătirea lui. Nu așa trebue înțelese însă lucrurile. Este clar că nota trebue să reprezinte pregătirea elevului la lecția respectivă, că ea trebue pusă ținând seama de felul cum răspunde elevul în ziua când este ascultat iar nu de pregătirea lui generală. Altfel nici nu s'ar putea ajunge la o apreciere justă deoarece notarea s'ar baza în primul rând pe memoria profesorului, iar elevii nu ar mai face eforturi să-și îmbunătățească mereu notele. Dimpotrivă, știind că profesorul îi notează după răspunsul dat la lecția la care este ascultat, elevul care a primit o notă proastă se va strădui să se pregătească pentru a primi alături de ea o notă bună.

Trebue să se țină seama în același timp de faptul că elevii trebue notați nu numai pentru o ascultare care să dureze 10—15 minute. Este deajuns ca ei să răspundă la două trei întrebări scurte, sau chiar la o singură întrebare care cere un răspuns mai bine gândit, mai complet, pentru a putea primi o notă. Un profesor poate nota astfel, în timpul rezervat ascultării (10—15 minute) patru și chiar cinci elevi. Pot fi notate și răspunsurile date de elevi cu prilejul recapitulării lecției noi, la sfârșitul orei. In felul acesta, la finele semestrului fiecăre elev ajunge să aibă cât mai multe note. E ușor de înțeles că cu cât elevii vor fi mai des notați, cu atât media va reprezenta o apreciere mai justă, mai exactă. In afară de aceasta, faptul că profesorul ascultă și notează cât mai des mobilizează pe elevi la o muncă susținută și continuă.

Sunt profesori care cred că procedează bine când notează elevii nu numai după răspunsul dat, ci având în vedere condițiile în care ei învață acasă și situația materială a părinților. Sunt cadre didactice care, de pildă, pun note mai mari acelor copii care învață în condițiuni mai grele și care nu pot fi ajutați în pregătirea lecțiilor de către cineva din familie. Este însă și acesta un procedeu tot atât de greșit. Elevii care primesc note mari pe această cale nu se mai străduesc să-și pregătească temeinic lecțiile, nu mai învață în mod conștiincios și cu regularitate. Prin aceasta, ei sunt de fapt încurajați, la delăsare, ceeace se va resimți adânc în pregătirea lor. Iată dece este deosebit de important ca nota să fie pusă având în vedere numai răspunsurile date la lecția la care elevul este ascultat.

O cale de apreciere a cunoștințelor elevilor o constitue și lucrările de control curent. Și în această privință sunt încă unele nelămuriri în școli. In cursul primelor două pătrare, unii profesori au anunțat dinainte elevilor data lucrărilor de control curent, sau le-au cerut ca în aceste lucrări să răspundă la întrebări din întreaga materie predată. Subliniem încăodată că lucrările de control curent sunt lucrări scrise care se dau fără a fi anunțate, care durează 10—15 minute și în care elevii trebue să desvolte câteva idei principale din lecția pentru ziua respectivă, sau din capitolul repetat în ora precedentă. In nici un caz lucrările de control curent nu se anunță și nici nu trebue să dureze o oră întreagă. Este necesar ca profesorii să evite aglomerarea lucrărilor de control curent în ultimele zile, în preajma încheerii mediilor, și să le dea la oarecare intervale, în tot cursul pătrarului.

Ținând seama de aceste câteva observații în legătură cu notarea și căutând să se preocupe de această problemă chiar din primele zile ale celui de al treilea pătrar, învățătorii și profesorii nu vor mai întâmpina greutăți la încheierea situației elevilor și vor înțelege că împărțirea anului în pătrare reprezintă un bun mijloc de a controla cu regularitate cunoștințele elevilor și de a-i antrena, prin aceasta la o muncă temeinică și continuă.

Construcții școlare în regiunea Vâlcea

Numai în anul școlar 1950—51 în regiunea Vâlcea s'au construit 11 școli pentru care statul a pus la dispoziție prin Ministerul Invățământului Public, 2.254.000 lei. Astfel, în satul Bârsești din comuna Căzănești, sat în care până acum nu a existat școală — s'a construit un local încăpător, care este privit cu dragoste și cu mândrie de către toți locuitorii din comună.

Aceeași bucurie o au și locuitorii din satul Bârzești, comuna Bodești. Copiii lor nu vor mai străbate 4—5 km prin viscol, ger și zăpadă până la școlile din satele vecine. Și aceeași bucurie o au și părinții copiilor din satul Telecheşti, comuna Măldărești și cei din comuna Brebești, raionul Horez, precum și cei din alte sate ale regiunii noastre, unde, prin grija Partidului și a Guvernului nostru, s'au ridicat localuri încăpătoare care cuprind în săli largi și spațioase, bine aerisite și luminate, pe toți copiii de vârstă școlară. In toate aceste sate, ca de altfel în cele mai multe sate ale Republicii noastre Populare, se deschid drumuri largi spre lumină, spre cultură, pentru copiii țăranilor muncitori.

N. GLAMAN
Inspector I. C. D. Regiunea Vâlcea

Analele Româno-Sovietice Seria Geologie-Geografie (Nr. 3)

Noul număr al acestei publicații tratează o serie de probleme care prezintă un interes deosebit pentru cadrele didactice.

R. R. Tizdel, în articolul său „Rolul serviciului geologic în construirea centralelor hidroelectrice", subliniază că rolul geologului în proectarea și construirea centralelor hidroelectrice a crescut foarte mult.

Articolul „Marile construcții staliniste și problemele geografiei", semnat de acad. A. A. Grigoriev, vorbește despre problemele legate de participarea activă a geografiei la transformarea naturii.

Articolul lui G. T. Selianimov, intitulat: „Istoricul lucrării lui A. I. Vosicov, „Climele globului pământesc" și importanța ei pentru desvoltarea climatologiei", cuprinde date interesante despre contribuția geografilor ruși la desvoltarea științei climatologiei.

Influența orânduirii socialiste asupra geografiei populației rurale din U.R.S.S. este subiectul articolului „Transformarea centrelor populate sub regimul socialist", de Ion Cornea. Articolul analizează lucrarea geografului sovietic N. I. Lialicov publicată în revista „Gheografia v'scole". In acest studiu, geograful sovietic dă o schiță geografică complectă a centrelor populate rurale din U.R.S.S. și analizează o serie de aspecte ale transformării acestor centre.

Rubrica „Fapte-Comentarii" prezintă trei articole: „Canalul Principal Turcmen" de Grigore Posea, „Teoria generală a procesului de sedimentare în discuția geologilor sovietici" de Remus Ștefan și articolul lui N. Bleahu, „Câteva trăsături caracteristice în răspândirea bazinelor carbonifere în cele mai cercetate raioane ale U.R.S.S.".

Rubrica „Dări de seamă" cuprinde recenziile a peste 20 de lucrări sovietice din domeniul științelor geologice și geografice.

Acest număr al Analelor prezintă o rubrică de bibliografie precum și o revistă a periodicelor, cuprinzând sumarele tuturor publicațiilor periodice din domeniul geologiei și al geografiei care vin în țara noastră.

Sărbători de iarnă

— In Orașul Copiilor —

Dintre cei câțiva prieteni noi, de care vreau să vorbesc acum, pe unul l-am cunoscut în ajun de Anul Nou. Stătea rezemat de gardul de fier al Palatului Republicii și privea. Nu era târziu; totuși, seara timpurie de iarnă cobora încet peste luminile Bucureștiului.

Să tot fi avut prietenul acesta al meu vreo 11 ani. Subțirel, cu hainele lui țesute în casă, sub căciula înaltă de oaie, stătea nemișcat ca o statuie. Aproape că nu clipea. Drept înainte strălucea orașul copiilor. Bradul înalt, de parcă întrecea cupola Ateneului, încărcat de lumini și jucării. Ghirlandele. Căsuța de turtă dulce. Globul mare, în vârful căruia râdea un băiețel cu o banderolă: 1952. Din căsuțe îi făceau semn jucăriile și dulciurile. Un stol de copii hohotea și striga în fața teatrului. Perdelele erau date la o parte și păpușile își făcuseră apariția.

— Dar tu, nu te duci în orașul copiilor? Băiatul mă privi, ca trezit din somn.

— Mai mă uit nițel, spuse. La noi, la Turnișor, avem brazi mulți și lumină electrică. Poate la anu' facem și noi așa.

Il chema Clăpaci Marin. Venise tocmai de pe lângă Sibiu, la un unchiu de-al lui, muncitor la Uzinele 23 August. Iar acum privea „minunile" Capitalei.

...Și dintr'odată, interlocutorul meu, care părea împietrit, a prins viață.. Scoțând un chiot, s'a repezit cu pieptul înainte, în salturi mari și vesele, spre căsuțe, spre jucării, spre nenumăratele becuri colorate. L-am pierdut din ochi în forfota de copii și părinți.

L-am revăzut mai târziu în Orașul Copiilor, ducând în brațe o mașină — se vede, pentru un frățior mai mic. Stătea la picioarele pomului de iarnă, pe care-l cerceta foarte atent. L-am zărit apoi în fața unei căsuțe de jucărie, mușcând cu poftă o plăcintă. L-am recunoscut, sărind și dând din mâini ca un diavol, în fața teatrului de păpuși. Băiatul îmi făcu semn. Avea niște ochi sclipitori și o față, numai veselie. Era fericit. Și toate fețele copiilor din jur semănau cu chipul lui.

Geta

Pe Geta, care-i pionieră, am cunoscut-o a doua zi, în tramvai. Era unul din cei 15.000 de copii chemați să serbeze pomul de iarnă la Palatul Pionierilor. Am coborit împreună, ținându-ne invitațiile în mână. Odată cu noi, cobora din tramvai un râu de copii. Alte și alte pâraie, venite din toate părțile, creșteau în șirul lung, care se îndrepta spre Palat. Și deodată, rândurile din față s'au oprit. Acolo, după porțile luminate, îndărătul lui Moș Gerilă, acela înalt cât o casă, îndărătul lozincilor de bun venit, strălucea o țară de basm.

Incepând dela bradul din centru, zeci de pomi de iarnă străjuiau până departe o aleie vrăjită. Un glob de oglinzi sclipea în mii de focuri, ca o nestemată uriașă. Pe lângă el treceau șiruri de copii și pătrundeau în teatru. Geta și cu mine ne așezarăm în primele rânduri. Vorbea o tovarășă. Povestea despre serbarea pomului de iarnă, despre faptul că în aceeași clipă, în întreaga noastră țară, zeci și sute de mii de copii sunt primiți cu dragoste în fabrici și uzine, în școli, în gospodării agricole, despre Moș Gerilă, care le iese înainte cu tolba plină și îi încarcă cu daruri. Povestea tovarășa despre Anul Nou trist din subsolurile caselor de peste Ocean, despre Anul Nou petrecut între ruine de micuții eroi coreeni. Și vorbea cu înflăcărare despre prietenul și părintele tuturor oamenilor muncii, de tovarășul Stalin, care se gândește cu dragoste în acest An Nou la toți copiii lumii.

Luminile se stinseră. Moș Gerilă își făcu apariția. „Fulgii de zăpadă", îmbrăcați în mătase albă, începură dansul lor minunat.

Deodată, Geta se întoarse spre mine și-mi spuse:

— Lasă, n'avea grijă, încă puțin și o să aibă și ei brazi și serbări de Anul Nou. Și în clipa aceea, cu toată fața veselă de mai înainte, avea niște ochi serioși și nespus de hotărîți pioniera Geta.

Pionierii merg printre cei mici

In timp ce copiii plecau cu brațele pline, m'am întâlnit, în poarta Palatului cu unul din „actorii" spectacolului de pe scenă. Actor și mânuitor de păpuși. Pionierul Victor Ionescu. Nu părea obosit deloc. Povestea plin de foc de alte serbări date de echipele de pionieri dela Palat, pentru copiii salariaților din diferite întreprinderi. Pentru cei dela Ministerul Finanțelor, pentru copiii actorilor dela Teatrul Municipal, pentru cei dela Cinematografie.

— Imi plac tare mult copiii mici, spunea el cu seriozitate. Uite, dacă veniți mâine, o să ne vedeți cum dăm o serbare la un spital de copii, pe Tei.

Și nu m'am putut opri și m'am dus într'adevăr, să văd. Iar aici, l-am cunoscut pe cel de al patrulea prieten al meu, pe Cristian. Cristian a venit adus în brațe în sala de festivități a spitalului de copii nou și minunat înzestrat. El e prea slab ca să se poată ține pe picioare. Fața îi este palidă și pielea subțire lasă să se vadă vine albastre, ca de marmoră. De jur împrejur, pe scăunele, luaseră loc copiii în pijamale și halate de flanelă. Spectacolul începu. Deosebeam vocea lui Victor care, mânuindu-l pe Pompinel, striga:

— Pentru mine nu e nici o jucărie?

Și iată-l și pe Moș Gerilă cu sacul printre copii. Și... ca din întâmplare, sacul se sparge și curg bomboanele din sac. Copiii se reped...

Cristian ține în mână, victorios, niște bomboane. Obrajii îi sunt mai îmbujorați ca de obicei. Și la fel cu toți copiii pe care i-am văzut în ultimele zile, râde cu ochi strălucitori și bate din palme. Râd și se bucură astfel toți copiii oamenilor muncitori din țara noastră, de a căror viață îndestulată au grijă Partidul și Guvernul.

Minunate sunt în țara noastră nouă, sărbătorile de iarnă!

MIOARA ST. CREMENE

„Orașul Copiilor"

Invățătorii — propagandiști ai științei agro-zootehnice

Folosirea nutrețurilor grosiere în alimentația animalelor

In munca lor de răspândire a științei agro-zootehnice în rândurile țăranilor muncitori, învățătorii satelor trebue să se preocupe de toate problemele importante în perioada de iarnă. Printre acestea, problema folosirii raționale a nutrețurilor grosiere, care sunt formate în cea mai mare parte din rămășițele plantelor cultivate (paie, pleavă, coceni, vreji, etc.) alcătuește în momentul de față una din problemele căreia trebuie să i se acorde o atenție deosebită.

Invățătorii vor arăta țăranilor muncitori că, atunci când aceste nutrețuri sunt preparate după anumite metode științifice, valoarea lor nutritivă crește. Paiele de cereale conțin, în general, foarte multă celuloză și mai puțină albumină și grăsimi. Paiele cerealelor de primăvară sunt mai bogate în materie hrănitoare și mai sărace în partea lemnoasă (celuloză) decât cerealele de toamnă. Celuloza conținută în paie face ca digestibilitatea și valoarea lor nutritivă să fie scăzută. Pentru a se înlătura acest neajuns trebue folosite diferite metode de pregătire a nutrețului. Printre acestea, cea mai simplă este mărunțirea.

Prin tocare, paiele devin mai ușor digestibile.

Pentru a îmbunătăți gustul paielor tocate și pentru a le face mai ușor comestibile, trebue să le udăm cu apă (cel mai bine cu apă puțin sărată). Dacă în apropierea gospodăriei există fabrici de spirt, de scrobeală, de zahăr, etc. putem folosi pentru stropirea paielor tocate borhotul proaspăt și cald, melasa sau alte resturi dela fabricile respective. Paiele tocate trebuie udate cu puțin înainte de a fi date ca hrană. Este necesar ca temperatura lichidului să nu fie mai scăzută decât cea a aerului.

In timpul stropirii, paiele tocate se vor amesteca bine. Se toarnă peste paiele tocate atâta lichid încât să fie bine umezite dar, când le strângem în mână, lichidul să nu se scurgă din ele.

Gustul paielor tocate poate fi variat prin adăugarea altor nutrețuri care intră în rație ca: tărâțe, uruială de boabe, melasă, diferite rădăcini sau nutrețuri murate (din siloz).

Pentru pregătirea amestecurilor, paiele tocate și ușor umezite se așează sub formă de straturi într'o ladă sau într'un hârdău mare și se presară cu nutrețuri făinoase, amestecând totul foarte bine. In acelaș timp, se adaugă 1—2% sare de bucătărie Invățătorii vor recomanda țăranilor muncitori să dea cailor paie tocate amestecate cu grăunțe, pentrucă sub această formă grăunțele sunt sfărâmate și mestecate mai bine.

Amestecurile nu trebue pregătite cu mult înainte de a fi date animalelor, pentrucă ele se acresc foarte repede.

Tratarea paielor tocate cu var dublează aproape digestibilitatea celulozei. Invățătorii trebue să îndemne pe țăranii muncitori să folosească această metodă, deoarece, nu cere mult var și nici apă multă. Ea constă în tratarea paielor cu o soluție de 1 la sută var. Soluția se prepară într'un hârdău, socotind 1 kgr. var nestins sau 3 kgr. var stins cu 50 la sută umiditate pentru 100 litri apă. Pentru a îmbunătăți gustul paielor se adaugă în soluția obținută 200—300 kgr. sare. In această soluție se cufundă paiele tocate, care trebue să stea înmuiate aproximativ o oră. Apoi se scot și se pun pe o platformă de lemn, pentru a se scurge prisosul de apă. După 3 ore se așează într'o groapă căptușită cu scânduri și acoperită cu un capac de lemn, unde trebue să stea 24 de ore. Pot fi date după aceea animalelor fără să mai fie spălate cu apă. Soluția rămasă se poate folosi și pentru alte cantități de paie tocate, până se consumă.

Vitelor cornute mari, deci și vacilor, li se pot da până la 20 kgr. din aceste paie. Vitelor tinere, care au peste 1 an, li se pot da 10—15 kgr., iar oilor, care au peste 1 an, până la 2 kgr.

Invățătorii vor atrage atenția țăranilor muncitori asupra faptului că paiele tocate tratate cu var se dau vitelor înainte de adăpat.

Frunzarul recoltat la timp are o valoare nutritivă apropiată de cea a paielor de cereale de primăvară, însă este mai bogat în vitamine și, în acelaș timp e mâncat cu plăcere de animale. Un frunzar de bună calitate poate înlocui furajele grosiere în rația cailor în proporție de 25 la sută, a bovinelor de 50 la sută, iar a oilor până la 70—80 la sută.

Pentru hrana porcilor se mai poate folosi și ghinda, care se dă fie uruită fie întreagă. Ghinda amestecată cu nutrețuri suculente, dă rezultate bune în îngrășarea porcilor.

Ofensiva americană de fascizare a învățământului

In Statele Unite, cea mai mare parte dintre învățători nu spun obișnuitul „bună dimineața, copii", atunci când intră în clasă, ci comandă scurt și tăios: „Culcați!" La această comandă militară, copiii trebue să se trântească sub pupitre, cu capul între genunchi, cuprinzându-și genunchii cu brațele.

Ziarul american „National Guardian" relatează că Mary Walker, o învățătoare din California, s'a lăudat în fața forurilor didactice superioare că elevii din școala ei pot adopta poziția prescrisă în numai două secunde.

Totuși, nici asemenea recorduri nu mulțumesc pe cei responsabili de „educația" tinerilor americani. Consilierul școlar al orașului New-York, Jansen, a declarat că această instrucție militară va fi intensificată în toate școlile până când copiii vor reacționa automat. In timp ce în școlile elementare se introduc asemenea exerciții de așazisă „apărare antiatomică", în celelalte școli și în numeroase universități instrucția militară a devenit obligatorie.

Militarizarea învățământului se desfășoară acum în Statele Unite în mod metodic și într'un ritm mereu mai accelerat. Bazele militarizării au fost puse într'un raport întocmit în 1949 din ordinul monopoliștilor de către 20 de personalități pedagogice între care și generalul Eisenhower, care era atunci președintele universității Columbia. In acest document se propunea ca în școli și universități să se predea tinerilor „filosofia militară", pentruca astfel să se poată face față în întregime „nevoii de oameni tineri și sănătoși care vor purta „uniforma militară și vor deservi tunurile".

Acest raport a fost considerat mulțumitor de monopoliști, fiindcă el corespunde cu totul dorințelor lor mârșave de a transforma pe tinerii americani în asasini de profesie, în ucigași care să execute orbește planurile agresive ale imperialismului american.

După cum este bine știut în S.U.A. învățământul este controlat de marile monopoluri, iar marii magnați se află adeseori ei înșiși în consiliile de patronaj ale școlilor superioare. Trustul Morgan conduce universitatea din Harward. National Bank întocmește programele universității din Columbia, Thomas S. Gater, fost asociat al lui Morgan, este decanul universității Pennsylvania, iar în comitetul de patronaj al universității din Yale se află A. S. Fischer, director la New York Trust Co. Intr'o carte apărută recent în S.U.A. „Oamenii care controlează universitățile noastre" se arată că peste jumătate din cele mai mari corporații din Statele Unite au printre conducătorii și directorii lor oameni care ocupă posturi de răspundere în 30 dintre cele mai mari universități. Universitățile și colegiile sunt astăzi transformate de conducătorii și inspiratorii lor — bancheri și industriași — în cazărmi pentru creșterea unei generații de barbari. Nu e de mirare, deci, că în fruntea a numeroase universități americane se găsesc generali ca: contraamiralul Grassie, cancelar al colegiului Lew, contraamiralul Calargi, rector al școlii de drept a universității Washington, amiralul Niemitz, rector al universității din Columbia.

A ucide oameni pentru țelurile demente de dominație mondială ale imperialismului american — acesta este obiectivul de căpetenie al învățământului american. Dar în afară de acest obiectiv, mărturisit de „pedagogul" Fitzpatrick, mai este unul tot atât de însemnat, dar pe care „educatorii" atomiști, chiar și cei mai cinici, se feresc să-l declare: tineretul trebue să fie ucis în Coreea sau în alte țări îndepărtate, pentruca să crească sacii de aur ai magnaților din Wall-Street. Școlile și universitățile americane sunt destinate a deveni adevărate uzine pentru îndobitocirea tineretului, pentru transformarea tinerilor din S.U.A. în ignoranți și elemente abrutizate, care să execute cu inconștiență ordinele criminale ale monopoliștilor.

Nenumărate metode sunt folosite în învățământul public pentru a îndobitoci pe tânărul american, pentru a-l face cât mai docil față de pretențiile capitaliștilor și mai inapt pentru a vedea realitatea. Asociația națională a industriașilor — una din cele mai puternice organizații corporatiste din S.U.A. — distribue în școlile americane o sumedenie de publicații și chiar filme speciale, în care se face reclamă capitaliștilor și „metodelor lor". Numeroase filme distribuite de firmele particulare ridică în slăvi „idealurile înalte" ale oamenilor de afaceri. Camerele de comerț dintr'o serie de orașe organizează așa numite „zile educative" în care școlarii sunt obligați să viziteze sub supravegherea unor profesori „siguri", anumite întreprinderi capitaliste, unde li se arată cum „funcționează" aceste întreprinderi, făcându-se o reclamă deșănțată meritelor marii întreprinderi capitaliste și ascunzându-se, bine înțeles, profiturile uriașe realizate de patroni.

O altă metodă de îndobitocire utilizată pe scară largă este cea a răspândirii literaturii polițienești și așa ziselor „comic stirps". Acestea din urmă sunt reviste ilustrate, care nu au aproape de loc text, și în care se povestesc, în imagini, crime, mistere polițiste și isprăvi ale „supraoamenilor" americani, care ucid și nimicesc populațiile străine. Aceste publicații, care exaltă pornirile cele mai josnice și cheamă pe tânărul american să devină un „superman" și să nimicească „rasele inferioare", sunt răspândite în milioane de exemplare printre tinerii din școli și universități.

Este lesne de înțeles că tinerii care primesc o astfel de „educație" sunt de o ignoranță înfiorătoare. Ziarul New York Times a adresat un chestionar cu întrebări elementare la 5.000 de studenți americani. La întrebarea: Care este numărul populației S.U.A.? jumătate din studenții chestionați au dat răspunsuri caraghioase. Unii au pretins că Statele Unite au 1 milion de locuitori, alții că populația se ridică la 20 miliarde!... Era de așteptat atunci ca la întrebarea: Ce vă interesează mai mult? majoritatea să răspundă: „whisky-ul, filmele cu gangsteri și posibilitatea să-mi asigur un venit de 100.000 dolari..."

Dar fascizarea învățământului întâmpină o vie rezistență atât din partea profesorilor progresiști cât și a tineretului, care nu vrea să fie transformat în executant docil al crimelor plănuite de imperialismul american. Impotriva elementelor progresiste din învățământ s'a deslănțuit o aprigă teroare. Controlul inchizitorial asupra gândirii s'a extins asupra tuturor institutiilor de învățământ superior. Sub masca „controlului lealității", sunt îndepărtați dela posturile lor sau amenințați cu concedierea toți profesorii bănuiți că ar avea vederi democratice. Numai la universitatea din California au fost îndepărtați 26 profesori.

Această persecuție mârșavă nu cruță pe nimeni. Doctorul Dirk Slanik, unul din marii matematicieni americani, a fost dat în judecată pentru că s'a pronunțat în favoarea prieteniei americano-sovietice și pentru pace. Alți savanți au fost concediați, pentrucă s'au declarat de acord cu teoriile geneticianului sovietic Lâsenco.

Cum planurile americane cuprind întreaga lume și monopoliștii din Wall-Street au nevoie de carne de tun de pretutindeni, directiva de fascizare a școlii a trecut Oceanul și a fost impusă și guvernelor de lachei din țările supuse dolarului. Așa se explică faptul că acum asistăm la o ofensivă coordonată de fascizare a învățământului în toate țările înhămate la carul agresiv al Atlanticului de Nord.

In Italia se pregătește trecerea învățământului în mâinile organizațiilor catolice, ale congregaților și mai cu seamă ale iezuiților, care au o îndelungată experiență în ceeace privește otrăvirea sufletului copiilor și aplicarea strictă a ordinelor clasei exploatatoare.

In Belgia și Olanda, guvernele fac aceeași manevră de predare a învățământului în mâinile organizațiilor confesionale cele mai reacționare. De pe acum, în aceste țări s'au acordat însemnate subvenții universităților catolice și școlilor elementare confesionale. O „reformă" a învățământului asemănătoare s'a și săvârșit în Danemarca.

In Franța, fascizarea învățământului face pași mari. Considerând că școala laică de stat este prea progresistă și pentru a sustrage tineretul dela influența democratică și republicană pe care ea o exercită, guvernul marshallizat, cu ajutorul socialiștilor de dreapta, a aprobat subvenționarea de către stat a așa zisei „școli libere", adică a învățământului clerical ultra reacționar și fascist.

Ascultând servil de ordinele americane, ministrul educației naționale al Franței a dat dispoziții ca în toate școlile și liceele din țară lecțiile de „morală" să fie bazate pe concepția „modului de viață american" și a interzis ca în școală să se vorbească despre necesitatea apărării păcii.

Ofensiva americană de fascizare a învățământului a găsit cea mai fidelă și servilă executantă în banda fascistă dela Belgrad. In școlile medii și superioare din Iugoslavia titoistă se predau discipline militare, se face instrucție premilitară obligatorie. Elevii și studenții sunt obligați să ia parte la tot felul de exerciții militare.

Toate programele de învățământ au fost revizuite și s'a scos din ele tot ce era progresist și revoluționar. Manualele sovietice și lucrările oamenilor de știință sovietici au fost interzise. Cursurile care stau la dispoziția studenților sunt cărticele reacționare pro-fasciste, care au rămas încă din timpul monarhiei sau pe care titoiștii le-au fabricat acum în grabă. Universitățile și școlile sunt aprovizionate cu manuale reacționare primite dela UNESCO, redactate și ele în spiritul „modului de viață american".

Din dorința stăpânilor americani, clica lui Tito traduce în grabă „opere" care conțin ideile cele mai reacționare ale propagandiștilor din Apus și ideile cele mai pline de ură față de muncă: malthusianismul, morganismul și neorasismul american.

Tineretul și cadrele didactice din Iugoslavia boicotează însă acest învățământ inspirat de Wall-Street și aplicat cu servilism de lacheii titoiști.

Ofensiva americană de fascizare a învățământului și de transformare a lui într'o oficină de propagandă atlantică se izbește de împotrivirea tot mai puternică a profesorilor cinstiți, a tineretului muncitor din întreaga lume. Falimentul politicii aventuroase dusă de guvernanții S.U.A., eșecul „diplomației totale" au deschis ochii unor masse din ce în ce mai largi, care prin lupta lor unită, pot să împiedice planurile monstruoase de îndobitocire și pervertire a tineretului.

E. GHEORGHE

Impotriva supraîncărcării cadrelor din conducerea secțiilor de învățământ din regiunea Buzău

In regiunea Buzău, Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă a cadrelor didactice se aplică just în cele mai multe sectoare. Au fost construite școli și săli de clase noi, folosindu-se pe o scară largă munca voluntară sau resursele locale. In localitățile unde au fost numite, majoritatea cadrelor didactice tinere au fost bine și la timp cazate. Combustibilul s'a distribuit în cea mai mare parte și în bune condițiuni.

Hotărîrea scoate puternic în evidență faptul că organele de stat trebue să acorde o grijă deosebită ridicării nivelului muncii în școală. In acest scop li se cere să evite supraîncărcarea cadrelor didactice cu sarcini care nu le revin. Pentru înlăturarea supraîncărcării Hotărîrea prevede crearea unor condiții bune de muncă pentru cadrele din învățământ și măsuri împotriva atitudinii nejuste în această privință.

Sfatul popular al regiunii Buzău nu respectă această prevedere a Hotărîrii. Dacă față de majoritatea învățătorilor și profesorilor din această regiune s'a adoptat o atitudine justă și ei nu mai sunt supraîncărcați cu munci fără legătură cu activitatea lor în școală sau pe târâm cultural, nu acelaș lucru se întâmplă cu inspectorii șefi dela secțiile raionale sau cu unii inspectori școlari dela secția de învățământ a regiunii. Aceștia primesc adeseori sarcini fără nicio legătură cu munca pe care o au în cadrul secțiunii de învățământ. Astfel, tov. Simion Aurel, șeful secției de învățământ a raionului Mizil, care este și vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular raional, în loc să se ocupe de multiplele probleme ale școlii din raion, trebue să aducă la îndeplinire sarcini administrative privind diferitele sectoare ale activității sfatului. Tovarășul șef a secției face parte chiar și din comisia de țigaizare. Timp de câteva săptămâni, lipsind din raion și președintele și secretarul sfatului popular, tovarășul Simion a îndeplinit, în acelaș timp, pe lângă funcțiile sale de șef de secție și de vicepreședinte și pe cea de președinte și de secretar al sfatului popular. E normal deci ca, fiind copleșit de aceste îndatoriri, tovarășul inspector să nu poată cuprinde munca de învățământ, să nu cunoască suficient activitatea școlilor din raion și deci să nu-și poată exercita sarcina principală pe care o are în cadrul sfatului, aceea de a îndruma și organiza munca didactică.

Dar aceasta nu se întâmplă numai la Mizil. In raioanele Râmnicu-Sărat și Pogoanele, șefii secțiilor de învățământ sunt supraîncărcați cu sarcini care nu le revin. Comitetul executiv al sfatului popular din raionul Pogoanele cheamă, de multe ori chiar în timpul programului, pe inspectorul șef și-i dă sarcini cu caracter administrativ, fără legătură cu activitatea didactică sau culturală. Fără să ia în considerare faptul că secția de învățământ a propus trimiterea pe teren a altui inspector din colectivul său, sfatul popular al regiunii Buzău a trimis pe inspectorul Nistor Iancu pentru două săptămâni să lucreze pe teren în campania de colectare, deși știa că acest tovarăș este un element de bază în colectivul de conducere al secției. In aceeași situație s'a aflat, până de curând, și tovarășul Nicolae R. Ion, inspectorul șef al secției de învățământ din raionul Cislău. El a primit însă ajutorul gazetei „Viața Buzăului", care a criticat sfatul popular raional pentrucă împiedica buna organizare a școlilor din raion, dând șefului de secție prea multe însărcinări. Abia în urma acestei critici sfatul l-a descărcat pe șeful de secție de unele sarcini străine de școală.

Pentru ca învățământul să meargă cât mai bine în regiunea Buzău, pentru ca școala, cadrele didactice și organele de conducere să-și poată face datoria, trebuie să li se creeze condiții prielnice, să li se dea ajutor în muncă. Prima datorie a celor ce lucrează în învățământ este activitatea didactică și culturală, munca de ridicare a nivelului ideologic și profesional. Sfaturile populare trebue să sprijine activitatea școlilor, trebue să se îngrijească de bunul lor mers și să lupte pentru înlăturarea greutăților care le stau în cale. De aceea, comitetele executive trebue să acorde cea mai mare atenție îndeplinirii întocmai a sarcinii în legătură cu evitarea supraîncărcării pe care o prevede Hotărîrea, Sfatul popular al regiunii Buzău trebue să aplice cu strictețe Hotărîrea, și să țină seama că ea cere organelor de partid și de stat să ia măsuri „împotriva încărcării învățătorilor și profesorilor cu sarcini numeroase și, în special, cu sarcini nelegate de activitatea didactică (șefi de sectoare agricole, supravegherea lucrărilor de drumuri și altele)", și să asigure acestora condițiile necesare îndeplinirii sarcinilor din învățământ. Numai în felul acesta se va putea asigura desfășurarea în bune condițiuni a muncii școlilor.

NOTE POLITICE EXTERNE

In Iugoslavia, semnele înrobirii totale a țării de către titoiști, slugile imperialiștilor americani, dușmanii de moarte ai popoarelor, se fac din ce în ce mai simțite. Cu prilejul Anului Nou, călăul titoist Kidrici, președintele Consiliului economic titoist, a descris, cu cinismul obișnuit al călăilor strecurați la cârma Iugoslaviei, perspectivele întunecate care se deschid în fața poporului în anul care a început. Kidrici a mărturisit că poporul nu trebue să se aștepte la îmbunătățirea stării sale deplorabile. „Nivelul de trai al muncitorilor — a spus el — se va menține la nivelul actual... deoarece o parte considerabilă a venitului național va fi investită în scopuri militare". Pentru a ne da mai bine seama despre ce fel de nivel de trai poate fi vorba, ajunge să subliniem că pentru anul 1952 bugetul titoist nu prevede pentru asigurările sociale decât 4,2 la sută.

Iată dar cum guvernanții titoiști sunt nevoiți să recunoască falimentul politicii lor economice, iată cum ei nu mai pot ascunde situația tragică pe care a creat-o înfeudarea Iugoslaviei la carul războinic al Wall-Street-ului. Singura „nădejde" cu care se mângâie criminalii titoiști este „ajutorul american". Kidrici a fost nevoit să mărturisească, referindu-se la deficitul bugetar, că speră să acopere acest deficit recurgând la „mijloacele de care beneficiază și alte țări europene în cadrul programului de ajutorare a Europei, cu începere din Aprilie 1948", adică să cerșească din nou faimosul „ajutor american".

Ce înseamnă acest „ajutor" pentru Iugoslavia se poate deduce din recenta declarație făcută de Tito care, după cum anunță Agenția United Press, „a invitat țările occidentale să investească capital în mine și în alte întreprinderi din Iugoslavia". Această așazisă „investire" a capitalurilor străine în minele iugoslave înseamnă de fapt vinderea nerușinată a avuțiilor poporului iugoslav, a vlagăi muncitorilor iugoslavi cămătarilor americani. Svetozar Vukmanovici, ministrul minelor, unul din principalii acoliți ai lui Tito, a început negocieri în acest sens cu numeroase întreprinderi capitaliste din Occident. Investițiile de capital vor privi în primul rând zăcămintele de cupru, wolfram și alte materii strategice.

Numai că poporul iugoslav nu se mulțumește cu soluțiile „salvatoare" ale lui Tito, Kidrici și ale restului bandei. Conștient de răspunderea sa și de perspectivele sale de viitor, poporul iugoslav întețește zi de zi lupta sa de eliberare de sub jugul clicii titoiste și al stăpânilor ei, bancherii americani.

In India au loc acum alegeri parlamentare. Ele au fost organizate de partidul guvernamental, Congresul național indian, partid ce reprezintă interesele marilor moșieri și ale capitaliștilor. Ca orice alegeri ce se desfășoară sub egida burgheziei, alegerile din India se caracterizează prin metode de teroare și înșelăciune, printr'un val de persecuții îndreptat împotriva candidaților Frontului popular democrat al Indiei, front unit de stânga reprezentant al intereselor masselor largi populare. Presa indiană publică mereu noi cazuri de ingerințe electorale săvârșite de autorități. Astfel, ziarul „Hindustan Times" anunță că Nrakoski Mohta, candidatul Partidului Comunist Indian pentru adunarea legislativă din Madras a fost arestat. La Cuci Bihar a fost arestat redactorul unei reviste progresiste. La Calcutta au fost arestați 14 comuniști candidați ai Frontului democrat popular. Leaderii organizațiilor locale ale partidului Congresul național indian amenință cu moartea pe candidații democrați, pentru ca aceștia să-și retragă candidaturile. Până și membrii partidului guvernamental sunt supuși la amenințări și presiuni. Astfel, ziarul „Delhi Express" anunța că 250 membri ai organizației din statul Uttava Pradesh ai partidului Congresul național indian au fost excluși din partid pe motivul că în alegeri au votat împotriva candidaților lui. Falsurile și trucurile electorale nu lipsesc în alegerile din India. La Calcutta au dispărut în mod misterios listele oficiale de candidați în care figurau nume de comuniști. Guvernanții utilizează la maximum propaganda mincinoasă. Ei se folosesc de ignoranța masselor și utilizează pe fachiri și vrăjitori drept „agitatori electorali".

Dar massele nu se lasă înșelate de demagogia și metodele mârșave diversioniste ale cercurilor guvernamentale. Țăranii indieni știu de pildă că așa zisa reformă agrară care este în curs de aplicare în provinciile unite prevede prețuri uriașe de răscumpărare a pământului, prețuri pe care desigur nu le pot plăti țăranii săraci.

Massele muncitoare din India nu pun nici un fel de speranță în „Planul cincinal de desvoltare a economiei" pe care guvernanții îl trâmbițează pe toate drumurile mai ales acum, în timpul alegerilor. Acest plan urmărește în fond reducerea și mai simțitoare a nivelului de trai al populației, nivel și așa extrem de scăzut, India fiind o țară vestită pentru cazurile frecvente de moarte prin inaniție.

In aceste alegeri, prin care burghezia indiană caută să-și întărească și mai mult privilegiile, Frontul democrat popular, în frunte cu Partidul Comunist, duce o luptă dârză pentru apărarea intereselor masselor largi muncitoare. In ciuda teroarei și înșelăciunilor de care autoritățile uzează în aceste alegeri, Frontul democrat popular repurtează mereu noi victorii. Astfel, în alegerile pentru adunarea legislativă din Haiderabad, în circumscripția Waradaunopet a fost ales candidatul Frontului democrat popular, Pendial Reghawa Rao, care a întrunit 9446 voturi față de 6646 voturi obținute de candidatul partidului Congresul național indian și de 2677 voturi obținute de reprezentantul social-democraților de dreapta.

In alegerile pentru Adunarea legislativă a statului Travancore-Cochin, a fost ales candidatul Frontului democrat popular, Varadesvaran Nair. Au mai fost aleși încă doi candidați ai Frontului popular democrat: Govindan Nair și Kuttapan.

Până acum, în statul Travancore-Cochin au fost aleși în adunarea legislativă 28 candidați ai Frontului democrat popular. Astfel, alegerile din India demonstrează că în ciuda teroarei claselor stăpânitoare, voința de luptă a poporului indian pentru un trai mai bun, pentru libertate, nu poate fi înfrântă.

Un serviciu de aprovizionare cu cărți prin poștă pentru învățători și profesori

Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu prevede măsuri însemnate, menite să asigure ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al învățătorilor și profesorilor. Astfel, pe lângă cuprinderea cadrelor didactice în învățământul de partid, pe lângă înființarea institutelor de cercetări pedagogice și de perfecționare a cadrelor didactice, pe lângă o serie de alte prevederi în legătură cu ridicarea nivelului politic și profesional, hotărîrea arată că Direcția Generală a Editurilor, Industriei Poligrafice, Difuzării Cărții și Presei de pe lângă Consiliul de Miniștri trebue să organizeze un serviciu special de aprovizionare a profesorilor și învățătorilor cu cărți prin poștă și prin alte mijloace.

Pentru a aduce la îndeplinire această sarcină, care i-a fost trasată de partid și guvern, Direcția E.P.D. a organizat prin Regionala Centrului de Librării și Difuzare a Cărții București un serviciu de aprovizionare cu cărți prin poștă a cadrelor didactice. Acest serviciu, organizat pe baza rodnicei experiențe sovietice în domeniul difuzării cărții, funcționează în București, Str. Lipscani Nr. 26, în localul Librăriei Noastre Nr. 2, unde trebuie să fie adresate cererile de cărți ale cadrelor didactice din întreaga țară, cărțile comandate urmând să fie trimise la adresa solicitantului. Tot pentru a veni în ajutorul învățătorilor și profesorilor, cărțile comandate vor fi expediate cu ramburs, iar cheltuielile de expediție privesc librăria.

Punerea în practică a acestei măsuri are o mare însemnătate pentru buna aprovizionare cu cărți a cadrelor didactice din întreaga țară. Folosind acest serviciu special care le-a fost pus la dispoziție din inițiativa partidului și a guvernului, învățătorii și profesorii din colțurile cele mai îndepărtate ale țării vor putea dobândi în condițiile cele mai bune și în timpul cel mai scurt cărțile de care au nevoie.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon: 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

Biblioteca Orașului
Tg.Mureș
Palatul Cultural

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățamantului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 145 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 12 IANUARIE 1952

Citiți în acest număr:

● **In ajutorul profesorilor care predau limba rusă în școlile noastre:** Problemele metodicii de predare a limbii ruse în școala națională.

● Școala noastră sărbătorește pe marele Caragiale — de **Maria Săvulescu.**

● O etapă de răspundere în învățământul de partid al cadrelor didactice de **V. Sapuna.**

● Intocmirea planurilor de venituri și cheltueli ale Asigurărilor Sociale pe anul 1952 — de **V. Vasiliu.**

● Note politice externe.

Să întărim eforturile pentru îmbunătățirea muncii de alfabetizare!

Sunt mai bine de două luni de când au fost deschise cursurile de alfabetizare pentru anul școlar 1951—52. In acest timp, în munca celor care au condus aceste cursuri s'au înregistrat o serie de succese și o serie de lipsuri. Invățămintele care se desprind din analiza acestora trebue să servească pentru îmbunătățirea activității în perioada care a mai rămas până la încheierea cursurilor.

In acest an școlar, cursurile de alfabetizare s'au desfășurat în condiții mult mai bune decât în anul trecut. Acțiunea de alfabetizare a fost mai intens sprijinită de toate organele de stat și organizațiile de massă. Așa se explică de ce cursurile de alfabetizare s'au deschis, mai pretutindeni, la 1 Noembrie. Așa se explică de ce în marea majoritate a cazurilor este asigurată o frecvență regulată. Situația depe teren ne arată că rezultatele bune au fost obținute prin strânsa colaborare a secțiilor de învățământ cu celelalte secții ale sfaturilor populare, prin colaborarea cu organizațiile de massă. Astfel, în raionul Dej frecventează anul acesta 197 neștiutori de carte din cei 225 analfabeți ai sectorului industrial în comunele Șinteul Mic, și Vârșand, regiunea Arad, Cristești și Uri, regiunea Rodna, Lemnia, Aita Mare, regiunea Stalin, Bărgăoani, regiunea Bacău, Mănăstireni și Secăreni, regiunea Botoșani, Livedea și Găneasa, regiunea București și în multe alte localități cu foarte variate condiții de muncă, frecvența este de sută la sută, în multe locuri numărul celor ce frecventează depășind numărul analfabeților planificați.

Experiența de până acum ne arată, cum era și firesc, că îndeplinirea planului în domeniul alfabetizării neștiutorilor de carte depinde, în primul rând, de atenția și interesul pe care organele de învățământ le acordă acestei sarcini patriotice încredințată Ministerului Invățământului Public. Succesul în munca de alfabetizare depinde de elanul, de dragostea cu care lucrează cadrele didactice pentru a pune capăt neștiinței de carte în orașul, cartierul sau satul unde își desfășoară activitatea lor zilnică. Datele statistice privind rezultatele muncii de alfabetizare din anul școlar 1950—1951 arată limpede că acolo unde s'a lucrat bine au promovat atât la anul I cât și la anul II, un mare număr din cei ce au frecventat aceste cursuri. Să luăm, spre exemplificare, situația câtorva orașe unde condițiile de alfabetizare sunt aproximativ aceleași. In orașul Cluj au promovat din anul I în anul II 63,6 la sută față de numărul total al neștiutorilor de carte, prevăzuți să fie alfabetizați până la sfârșitul cincinalului, în orașul Stalin, procentul promovaților s'a ridicat la 50,2 la sută, în orașul Iași la 46,5 la sută. Aceasta înseamnă că, în aceste orașe s'a îndeplinit într'un singur an jumătate din sarcina care trebuia îndeplinită în tot cursul cincinalului. In acelaș timp însă, acolo unde munca s'a dus neplanificat și fără grijă, ca în orașul Timișoara, numărul promovaților ajunge abia la 12,2 la sută.

Cum este și firesc, elementul dinamic al muncii de alfabetizare trebue să-l formeze secțiile de învățământ regionale și raionale și îndeosebi, învățătorii și profesorii. Unde este înțelegere, dragoste de muncă, devotament pentru țelurile măreațe ale partidului, se obțin și rezultate bune. Acolo însă unde organele învățământului și activiștii sindicali lipsesc dela datorie, munca șchiopătează. Așa este cazul în comunele Jurilovca, General Poetaș și alte localități din regiunea Galați, în comunele Câmpi și Strâmba, regiunea Severin, Hobic, Ilova, Viforoasa, regiunea Mureș, Slobozia, regiunea Ialomița, în raionul Lehliu, regiunea Ialomița, — locuri unde interesul secțiilor de învățământ și al cadrelor locale a lipsit, frecvența la cursuri este slabă sau foarte slabă. Aceste secții de învățământ regionale și raionale nu au ținut seama de faptul că alfabetizarea trebue să fie, în lunile de iarnă, una din cele mai de seamă probleme, de care trebue să se ocupe îndeaproape. Așa de pildă, secțiunile de învățământ ale raioanelor Târnăveni-Mureș, Petroșani Hunedoara, Tg. Ocna-Bacău, Vaslui-Bârlad, Călărași-Ialomița, a orașului Timișoara sau ale regiunilor Argeș și Constanța, n'au acordat suficientă atenție fixării cifrelor de plan pentru fiecare raion sau comună din regiunea sau raionul respectiv, lăsând cursurile de alfabetizare la voia întâmplării. Deasemeni, aceste secții de învățământ nu s'au interesat dacă învățătorii sunt ajutați de sfaturile populare, de organizațiile de massă și, îndeosebi, de sindicatele de învățământ, după cum nu s'au interesat nici de conținutul cursurilor.

Urmările acestei atitudini condamnabile se reflectă în rezultatele obținute. In timp ce în cea mai mare parte a țării acțiunea de alfabetizare înregistrează succese însemnate, în locurile menționate situația nu e de loc îmbucurătoare.

Ne aflăm exact la jumătatea unui an școlar al cursurilor de alfabetizare. Mai este timp ca deficiențele muncii în unele raioane și comune să fie lichidate. Acest țel însă nu poate fi atins fără o imediată îmbunătățire a frecvenței la cursurile de alfabetizare și fără munca permanentă și stăruitoare a învățătorilor și profesorilor care predau aceste cursuri. Această muncă necesită ajutorul permanent și imediat al secțiilor de învățământ și al Birourilor sindicale. Tocmai de aceia este necesar ca organele de învățământ și sindicale să înțeleagă importanța luptei pentru lichidarea analfabetismului. Lunile de iarnă reprezintă timpul cel mai indicat pentru intensificarea acestei bătălii și nici o clipă din acest timp prețios nu trebue pierdută. O muncă rodnică nu poate fi dusă numai dela centru și numai în cadrul sfatului popular regional. In aceste luni, mai mult decât ori când în timpul anului, inspectorii școlari și activiștii sindicali scoși din producție trebue să se afle permanent pe teren, îndrumând munca învățătorilor și profesorilor care conduc centrele de alfabetizare, ajutând pe loc înlăturarea diferitelor dificultăți ce se ivesc într'o localitate sau alta (lipsa localului corespunzător, a mobilierului, a rechizitelor și a manualelor, etc.).

Ca organe de îndrumare și control, activiștii secțiilor de învățământ, ca și activiștii sindicali, trebue să devină propagandiști ai metodelor și procedeelor care au dus la bune rezultate. Merită să fie extinse, de pildă, metodele învățătorilor care îmbină munca dela cursurile de alfabetizare cu diferite forme de activitate cultural-educativă, cum este cazul învățătorilor din satul Feder, raionul Hațeg. Aceștia organizează după lecții audiții de radio. Deasemeni, învățătorii din comunele Popești, Boureni sau Oțelari din regiunea Iași, din comunele Săcel și Prislop regiunea Rodna, ajută munca de alfabetizare cu reușite programe culturale. Demne de popularizat sunt și cazurile învățătorilor din comunele Cued și Pecica, din regiunea Arad, unde neștiutorii de carte în curs de alfabetizare sau oamenii de curând alfabetizați sunt atrași la cercurile de citit. De mare folos pentru înviorarea cursurilor de alfabetizare sunt articolele critice publicate în gazeta cetățenească locală și în presa raională și regională. Sunt deasemeni eficace ședințele periodice de analiză a muncii de alfabetizare organizate de grupele sindicale, sau ședințele de analiză a acestei munci organizate pe grupuri de sate sau pe raioane, ședințe care pot deveni și un principal mijloc de schimb de experiență. Tot ca un mijloc de înviorare a cursurilor de alfabetizare trebue considerate și folosite premierile învățătorilor și profesorilor care se evidențiază în această activitate.

Iată prin urmare, nenumărate posibilități care stau la îndemâna învățătorilor pentru stimularea și cuprinderea neștiutorilor de carte la cursurile de alfabetizare. Iată, totodată, numeroase posibilități care stau la îndemâna organelor de îndrumare și control, sau ale sindicatelor de învățământ, pentru a spori îndemnul la muncă al învățătorilor și profesorilor care predau la aceste cursuri.

Cu fiecare an cu care ne apropiem de sfârșitul cincinalului, condițiile muncii de alfabetizare devin din ce în ce mai bune pentrucă an de an, îndeplinirea și depășirea planurilor de producție sporesc necontenit resursele noastre economice și avuția generală a țării. Tot mai mult crește nivelul de trai al oamenilor muncii din țara noastră. Tot mai profundă este revoluția culturală, care desfășoară mereu alte energii creatoare ale poporului nostru. Ritmul grăbit al construirii socialismului cere ca opera de lichidare a analfabetismului să fie dusă cu o sporită vigoare.

Intr'adevăr, măreața sarcină a transformării socialiste a agriculturii este legată de luminarea masselor de țărani muncitori, de ridicarea lor culturală. Deasemeni, noua atitudine față de muncă, creșterea productivității muncii, sunt și ele legate de ridicarea continuă a nivelului cultural al masselor muncitoare. Alfabetizarea a mii de oameni, înarmarea lor cu forța culturii, constitue o contribuție însemnată în această direcție.

Lichidarea neștiinței de carte este o datorie de onoare pentru cadrele noastre didactice. Lichidarea analfabetismului este o operă grandioasă pe care am început-o și pe care trebue s'o ducem cât mai de grabă la bun sfârșit. Și ea va fi dusă la bun sfârșit dacă toate organele învățământului, dacă învățătorii, profesorii și activiștii sindicali și culturali vor depune toate eforturile, vor fi pătrunși de însemnătatea misiunii lor. Eforturile tuturora trebuesc întărite astfel încât în cel de al doilea an al cincinalului să obținem rezultate și mai frumoase de cât în anii trecuți.

Pentru copiii din regiunea Rodna

In orașul Bistrița se manifestă o grije deosebită față de buna funcționare a instituțiilor preșcolare. Prin grija comitetului regional de partid s'a deschis de curând un cămin de zi cu 50 locuri, pentru copiii salariaților din instituțiile de stat și din întreprinderile tutelate de sfaturile populare.

Pentru amenajarea localului, întreținerea copiilor și înzestrarea căminului sfatul popular regional, sfatul raional și orășenesc, precum și întreprinderile respective, au contribuit cu muncă voluntară și cu fonduri și materiale, în valoare de peste 800.000 lei.

Deasemeni, întreprinderea I.P.E.I.L. din Ilva Mică, raionul Năsăud, a creat și acum întreține un cămin cu 32 locuri, pentru copiii muncitorilor din întreprindere.

Pentru grădinița de copii din comuna Dumitra, raionul Năsăud, în care sunt cuprinși 36 copii ai membrilor gospodăriei agricole colective, sindicatul agricol raional a donat suma de lei 13.000, în vederea procurării materialului didactic și a jucăriilor.

La grădinița de copii nr. 1 Bistrița, s'a procurat cu sprijinul comitetului de părinți, un aparat de radio, care se folosește în cadrul programului zilnic.

Pentru înzestrarea căminului de cartier din Beclean, comitetul de sprijin de pe lângă acest cămin a strâns suma de lei 18.000 cu care s'au procurat diferite obiecte de inventar.

Asemenea acțiuni fac cinste celor care le-au inițiat și înfăptuit și constitue un bun exemplu.

Școala în orașele și satele noastre

Organizația U. T. M. sprijină activitatea școlii

Organizațiile de pionieri și U. T. M. din regiunea și orașul Arad dau un real sprijin școlilor pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ.

La o recentă ședință de analiză a muncii organizațiilor de pionieri și a rolului lor în sprijinirea muncii elevilor au fost invitați și directorii de școli. La această ședință au dat rapoarte instructorii de pionieri și au făcut completări directorii școlilor. S'a constatat că, în urma măsurii pe care a luat-o organizația U. T. M. de a nu mai primi în noile detașamente înființate decât elevi cu media dela 8 în sus, foarte mulți elevi au început să învețe mai bine, ridicându-și mult nivelul la învățătură în pătrarul al II-lea.

In înțelegere cu organizația U. T. M., direcțiile școlilor au hotărît să scutească pe elevii cu note sub cinci de activitatea din cadrul echipelor artistice și al cercurilor sportive, până la îndreptarea situației lor școlare.

La această ședință s'a pus deasemeni și problema ajutorului ce trebue dat elevilor care nu sunt pionieri, pentru ridicarea nivelului lor la învățătură.

Pentru evitarea supraîncărcării elevilor s'a cerut să se planifice în mod just munca școlarilor și să se realizeze o colaborare mai strânsă între instructorii de pionieri, directori și diriginți.

In ajutorul învățătorilor care urmează cursurile fără frecvență

In urma Hotărîrii Partidului și Guvernului din 16 August 1951, Școala Pedagogică de băieți din Râmnicu-Vâlcea a luat o serie de măsuri pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional ai cadrelor didactice necalificate.

Pentru pregătirea examenelor din Februarie 1952 pe care le vor da acei ce s'au înscris la cursurile fără frecvență, direcțiunea școlii a organizat ore de consultații în legătură cu subiectele prevăzute în programă. Pe lângă aceasta, tuturor celor ce s'au înscris la examenele fără frecvență li s'a admis să asiste la orele de curs, imediat după vacanța de iarnă. S'au programat deasemeni ore de consultații la diferite obiecte de studiu, iar înainte de examen profesorii s'au oferit să facă și ore de meditație pentru recapitularea sau lămurirea problemelor esențiale ale materiei.

Datorită faptului că în sesiunea precedentă candidații înscriși la examene nu au fost ajutați, ei nu au obținut rezultate bune. Astfel, din cei 12 tovarăși care s'au prezentat în sesiunea din August 1951, au reușit numai patru.

Măsurile luate acum de Școala Pedagogică de băieți din Râmnicu-Vâlcea constitue un însemnat ajutor pentru candidați și ele vor asigura o temeinică pregătire pentru examenele din sesiunea Februarie.

ION IONESCU
Director adjunct al Școlii Pedagogice de băeți din R. Vâlcea

Invățătorii, profesorii, și copiii Școlii elementare de băeți Nr. 5 din Capitală prețuiesc nespus de mult pe directorul lor, tovarășul Sișu Dobre. Pentru neostenitar muncă, pentru devotamentul cu care își îndeplinește nobila sarcină ce i s'a încredințat, tov. Sișu Dobre a fost distins cu titlul de „învățător emerit al Republicii Populare Române".

Rezultatul unei munci neobosite

In mijlocul copiilor care o ascultă cu atenție încordată, educatoarea Ecaterina Drăghicescu explică regulile unui joc nou: „Vulpea roșcovană".

Pentru jocul acesta, copiii trebuie să învețe și câteva versuri pe care educatoarea le recită rar, pronunțând clar și tare fiecare cuvânt:

„Eu sunt vulpea roșcovana,
Epure, păzește-ți blana".

. . . . . .

Mimica, gesturile și intonația ei fac pe copii să ridice sprâncenele, să zâmbească, să aprobe din cap la fiecare rând din poezie.

In câteva minute, jocul cel nou a fost înțeles. Copiii s'au așezat în cerc și... vulpea a început a alerga în jurul cercului să prindă epurașul. Câtă animație în sala de joc! Copiii urmăresc cu emoție pe epuraș și-l îndeamnă să fugă mai repede, să nu se lase prins. Jocul s'a repetat până când fiecare copil a fost vulpe sau epuraș.

Pentru că a fost prins prea repede, un epuraș s'a supărat și iată-l gata să plângă. Educatoarea s'a apropiat de el, l-a mângâiat și i-a șoptit: „Lasă, când ne jucăm din nou, tu ai să fii vulpe și ai să prinzi un epuraș". Copilul s'a împăcat. Vorbele acestea, spuse cu căldură l-au făcut să uite necazul, iar lacrimile care erau gata să curgă s'au oprit făcând să se lumineze mai mult chipul lui înveselit într'o clipă.

Micile necazuri ale copiilor din grădinița nr. 17 din Galați sunt întotdeauna de scurtă durată. Educatoarea știe oricând să găsească cuvintele mângâietoare pentru fiecare supărare, știe să găsească ușor calea pentru rezolvarea tuturor greutăților. Deaceea, colectivul copiilor este strâns unit, deaceea în grădinița nr. 17 este bună înțelegere, copiii sunt disciplinați și activitățile zilnice se desfășoară într'o atmosferă de voie bună și entuziasm.

★

Sunt numai doi ani de când tovarășa Ecaterina Drăghicescu a absolvit școala pedagogică. In acești doi ani prin munca ei stăruitoare, a reușit să obțină frumoase realizări în activitatea de educatoare. In toamna anului 1950, într'un cartier muncitoresc dela marginea orașului Galați, s'a organizat o grădiniță nouă. Acolo și-a început munca de educatoare. Sarcina pe care o avea de îndeplinit în primul rând atunci era să arate părinților rolul instituțiilor preșcolare și să-i determine să-și trimită copiii cu regularitate la grădiniță. Grădinița cea nouă a fost în curând plină de copii. Locuitorii cartierului sunt mândri de „grădinița lor" și contribue la înzestrarea ei.

La începutul activității sale, fiind tânără și fără experiență, tovarășa Ecaterina Drăghicescu a căutat să învețe dela toți acei care erau mai bine pregătiți decât ea, s'a străduit să găsească activități și jocuri cât mai interesante, mai plăcute și mai atrăgătoare pentru copii. Datorită muncii rodnice pe care a desfășurat-o în cei doi ani, ea a primit acum, prin decizia Prezidiului Marii Adunări Naționale din Decembrie 1951, „Medalia Muncii".

— Bucuria mea este nețnchipuit de mare — spune tovarășa Drăghicescu, — decorarea mea cu „Medalia Muncii" mi-a înzecit puterile, a făcut să sporească avântul și entuziasmul meu în muncă. Voi lucra de acum înainte mai neobosit, pentrucă vreau să merit într'adevăr aceasta înaltă cinste acordată de Partid.

Muncind pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte

Una din preocupările principale ale membrilor grupei sindicale dela Școala Elementară de fete Nr. 35 din București este lichidarea neștiinței de carte.

In ședințele de grupă din cursul lunilor Noembrie și Decembrie 1951, fiecare învățătoare a prezentat rapoarte de activitate asupra metodelor folosite pentru îmbunătățirea muncii de alfabetizare. Preocupată tot mai mult de această problemă, tovarășa Melania Mateescu, responsabila grupei sindicale, se străduie zi de zi pentru ca numărul celor care frecventează cursurile să fie tot mai mare, iar cunoștințele pe care aceștia le primesc cât mai temeinice.

Intelegând că munca nu poate da rezultate decât printr'un sprijin permanent din partea conducerii școlii, membrii grupei sindicale depun un efort tot mai susținut pentru a ajuta acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. Responsabila grupei sindicale împreună cu tovarășa Octavia Vasilov, directoarea școlii, au organizat dela începutul acestei activități un plan concret de muncă. Planul acesta prevede repartizarea celor 56 neștiutori de carte din cartier în atâtea grupe câte învățătoare sunt în școală. Repartizarea neștiutorilor de carte s'a făcut ținându-se seama de străzile pe care aceștia locuiesc, de apropierea sau depărtarea lor de școală și de locul unde se țin cursurile. Astfel, tovarășei Tudorache Maria i-au fost repartizați neștiutorii de carte depe strada Ciocârliei, tovarășei Lăzărescu Emilia cei de pe strada Girafei, etc.

De fiecare dată, în cadrul ședințelor de grupă sindicală, învățătoarele școlii prezintă scurte dări de seamă asupra desfășurării muncii, asupra rezultatelor pozitive și negative ale acestei munci și fac totodată și diferite propuneri pe care le socotesc necesare pentru ridicarea nivelului activității lor.

Pentru ca munca să se desfășoare în cât mai bune condițiuni, conducerea școlii, împreună cu responsabila grupei sindicale a desemnat, dintre membrele grupei, două învățătoare care se ocupă de îndrumare și controlul muncii atât în cartier cât și la întreprinderile „F. R. B." și „Mobila Populară".

Datorită efortului susținut al membrelor din această grupă, cât și sprijinului acordat de organizațiile de massă din cartier, dela întreprinderile „F.R.B." și „Mobila Populară", numărul celor care frecventează cursurile este destul de ridicat. Astfel, față de cei 40 analfabeți din cartier planificați a învăța carte în anul acesta, frecventează cursurile un număr de 43. Tot astfel, la F. R. B. frecvența la cursuri este în creștere, datorită eforturilor depuse de conducerea întreprinderii, de comitetul sindical de întreprindere cât și de membrele grupei sindicale dela Școala Elementară de Fete Nr. 35.

Munca susținută, pe care o desfășoară membrele grupei sindicale dela Școala Elementară de Fete Nr. 35 din București este un exemplu de modul cum înțeleg cadrele didactice din țara noastră să sprijine acțiunea de lichidare a neștiinței de carte și de culturalizare a maselor.

C. PETRIȘAN

Voi răspunde prețuirii ce mi s'a acordat

Pentru mine, acordarea „Medaliei Muncii" este unul din cele mai însemnate momente din viață. Această distincție constitue un puternic imbold în ridicarea nivelului meu politic și profesional, pentru a corespunde în munca ce mi-a încredințat-o Partidul nostru drag. Este un imbold de a fi în permanență în mijlocul cadrelor didactice din regiune și a le ajuta în muncă, de a contribui din plin la culturalizarea masselor, la lichidarea analfabetismului. Distincția ce mi-au acordat-o Partidul și Guvernul mă îndeamnă să-mi însușesc cele mai bune metode de îndrumare și control, studiind regulat materialul sovietic de specialitate. Mă simt și mai puternic îndemnat să învăț limba rusă, limba lui Lenin și Stalin, pentru a putea studia direct în această limbă operele apărute în legătură cu educarea generațiilor care au construit socialismul și a celor care azi construiesc comunismul.

Pentru a răspunde prețuirii ce mi s'a acordat, îmi propun să controlez și să îndrumez în cursul pătrarului III, un număr de 20 școli din cele mai îndepărtate sate ale regiunii Bacău, ca: Pintec — raionul Ceahlău, Trei Fântâni — raionul P. Neamț, Ghimeș — raionul Moinești, Poiana Sărată — raionul Tg. Ocna, etc.; să controlez și să îndrumez felul cum se desfășoară practica pedagogică la cele 6 școli pedagogice din orașele Bacău și P. Neamț; să ajut în munca de alfabetizare sectorul petrolifer Zemeș din raionul Moinești; să îndrumez îndeaproape 10 cadre tinere din raioanele Bacău și Tg. Neamț; să-mi însușesc materialul ce-l am de studiat în cadrul studiului individual al marxism-leninismului; să mă pregătesc și mai conștiincios pentru munca mea de propagandist al unui cerc de studiu al Cursului Scurt de Istorie a P. C. (b) astfel încât să pot ajuta efectiv pe tovarășii din grupa mea; să aprofundez studierea operelor pedagogice ale lui Makarenco.

O preocupare deosebită pentru mine va fi aceia de a desfășura permanent muncă de îndrumare și control la un nivel cât mai înalt și de a căuta în permanență să urmez exemplul fruntașilor în producție din Patria noastră dragă, care se străduiesc zi de zi pentru îndeplinirea și depășirea Planului, pentru apărarea păcii și construirea socialismului.

GH. FRIGURA
inspector regiunea Bacău
decorat cu „Medalia Muncii"

FRUNTAȘI AI MUNCII DE INVĂȚĂMÂNT

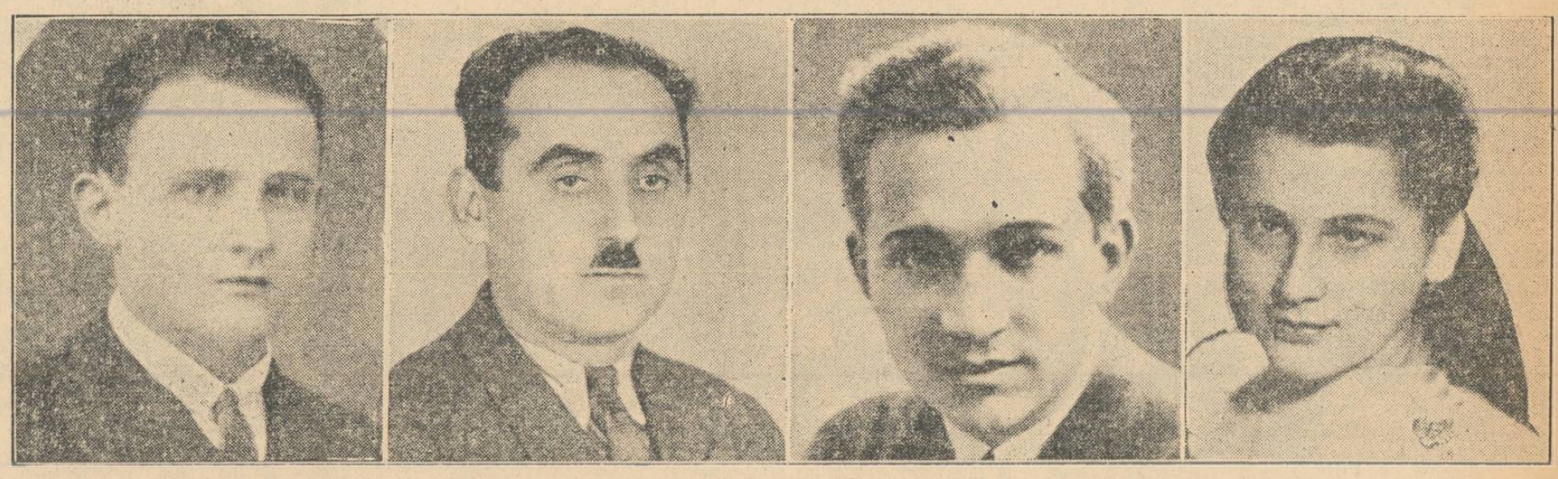

Dela stânga la dreapta: NICOLAE COSTEA, învățător emerit, directorul școlii elementare din Bascău-Pitești. Tovarășul Nicolae Costea a reușit să realizeze în școala pe care o conduce o frecvență de 100%. Elevele și elevii lui au la dispoziție două internate bine gospodărite. La disciplina pe care o predă — matematica — elevii au cunoștințe temeinice și adânci; LIS ION, învățător, decorat cu Ordinul Muncii clasa III-a, directorul școlii elementare din Zărnești-Argeș. Pe lângă bunele rezultate obținute în clasă, învățătorul Lis Ion a contribuit la terminarea construcției unui nou local pentru școala sa. Pentru activitatea lui obștească a fost ales deputat în Sfatul Popular Raional; DUMITRU CRĂCIUN, învățător, decorat cu Ordinul Muncii clasa III-a, directorul școlii elementare din Moreni-Prahova. De 25 de ani în învățământ, tovarășul Crăciun a reușit să facă din școala sa o școală model pe regiune. El a realizat o frecvență de sută la sută. Oamenii muncii din raion l-au ales deputat în Sfatul Popular Raional; ECATERINA DRAGHICESCU, educatoare la Galați, decorată cu Medalia Muncii. Tovarășa Drăghicescu a muncit cu dragoste în grădinița ei. Ea își ridică necontenit nivelul ideologic și politic.

In ajutorul profesorilor de limba rusă din şcolile noastre

Problemele metodicii de predare a limbii ruse în şcoala naţională

Publicăm în întregime în acest număr Referatul prezentat de prof. V. M. Cistiacov la Sesiunea Unită a Secţiunii de Literatură şi Limbă a Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S. şi a Academiei de Ştiinţe a R.S.F.S.R., recomandând tuturor profesorilor de limba rusă din şcolile noastre să studieze cu atenţie acest însemnat material, care le va fi un preţios îndreptar în muncă.

Lucrările tovarăşului Stalin despre lingvistică constitue cu adevărat o nepreţuită contribuţie la ştiinţa lingvistică şi la metodica predării limbilor în şcoală. In aceste lucrări, tovarăşul Stalin a tratat cu o uimitoare profunzime ştiinţifică şi cu o mare simplitate cele mai importante probleme cu privire la esenţa limbii, dând în felul acesta profesorilor de limbă cea mai sigură armă pentru îmbunătăţirea predării.

Este cu totul firesc faptul că şi în faţa profesorilor care predau limba rusă în şcolile naţionale se ridică problema revizuirii sistemului şi metodicii de predare în lumina lucrărilor tovarăşului Stalin despre limbă.

Predarea limbii ruse în şcolile naţionale din U.R.S.S. se bazează pe principiile politicii naţionale leninist-staliniste şi este determinată de Hotărîrea Consiliului Comisarilor Poporului al U.R.S.S. şi a C. C. al P. C. (b) din 13 Martie 1938 „Despre studierea obligatorie a limbii ruse în şcolile din republicile şi regiunile naţionale". In această Hotărîre istorică a partidului şi a guvernului, semnată de tovarăşul Stalin, s'au precizat scopul şi sarcinile predării limbii ruse în şcolile naţionale, s'a stabilit volumul de cunoştinţe şi de deprinderi pe care trebue să şi le însuşească elevii absolvenţi ai şcoalei elementare, ai şcoalei de şapte ani, sau ai şcoalei medii, se dau îndrumări cu privire la întocmirea programelor şcolare, a manualelor, a materialului didactic şi metodologic pentru limba rusă, „ţinându-se seamă de particularităţile studierii limbii ruse de către diferite naţionalităţi (particularităţile limbii materne, realitatea locală, etc.)".

Grija stalinistă pentru şcoala naţională şi pentru predarea limbii ruse a constituit un stimulent şi o bază pentru grandioasa activitate instructiv-educativă în rândurile milioanelor de copii sovietici ai tuturor naţionalităţilor marii noastre patrii socialiste.

Această activitate s'a caracterizat prin realizări şi succese considerabile. Intr'un interval foarte scurt, milioane de copii sovietici, de adolescenţi şi de tineri de toate naţionalităţile, adică întreaga generaţie tânără socialistă a învăţat limba rusă. Paralel cu aceasta, în republicile şi în regiunile naţionale s'au pregătit cadre de profesori pentru limba rusă, metodişti şi colaboratori ştiinţifici, s'au întocmit programe şcolare şi s'au tipărit sute de manuale originale pentru limba rusă, material didactic şi metodologic, etc. Numai în republicile şi în regiunile autonome din R.S.F.S.R., s'au întocmit şi s'au tipărit în acest timp peste două sute cinci zeci de titluri de manuale şi cărţi de lectură pentru limba rusă, precum şi o însemnată cantitate de material metodologic şi dicţionare pentru şcoli.

In toate republicile şi regiunile naţionale s'a desfăşurat o largă activitate de cercetări ştiinţifice privitoare la metodica de predare a limbii ruse în şcolile naţionale. In cadrul Academiei de Ştiinţe Pedagogice din R.S.F.S.R., s'a creat un institut special al şcolilor naţionale, institut care se ocupă în primul rând de problemele metodicii de predare a limbii ruse şi a limbilor materne în şcolile naţionale.

Asemenea realizări sunt posibile numai la noi, în ţara socialismului victorios şi în nicio altă ţară din lume.

Cu toate acestea, încă nu se poate spune că succesele predării limbii ruse în şcolile din republicile şi regiunile naţionale ne mulţumesc întru totul. Mai primim încă sesizări privitoare la cunoştinţele sau deprinderile insuficiente ale elevilor. Deasemeni se observă insuficienţa şi imperfecţiunea deprinderilor practice de limba rusă ale elevilor din şcolile neruse: vocabular sărac, posibilităţi limitate de a alcătui fraze, nepriceperea de a lega cuvinte în propoziţiuni, greşeli ortoepice şi ortografice.

Faptul că în şcolile naţionale au pătruns principiile eronate ale aşa zisei noi teorii despre limbă a lui N. I. Marr a avut o influenţă dăunătoare asupra organizării predării limbii ruse. In ultimii ani, „teoria" academicianului N. I. Marr era recomandată drept lingvistică marxistă şi era popularizată în notele explicative ale unora dintre programele noastre; parţial, influenţa „noii teorii" a pătruns chiar în programe. Acele păreri şi recomandări greşite care ajungeau la profesori prin revistele „Ruskii Iazâc v şcole", „Nacialnaia şcola" şi „Ucitelscaia Gazeta" au avut o infulenţă dăunătoare asupra teoriei şi practicii predării limbii ruse în şcolile naţionale. Editura Academiei de Ştiinţe Pedagogice a publicat, deasemeni, în ultimii doi ani, o serie de articole şi de materiale metodologice care propagau „noua teorie despre limbă".

Lucrările tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică au demascat în întregime pseudoştiinţa aşa zisei noi teorii despre limbă şi esenţa ei antimarxistă. In legătură cu aceasta, se defineşte cu toată claritatea sarcina noastră fundamentală, aceea de a ne elibera în predare de greşelile introduse în şcoală de teoria marristă.

Dar tovarăşul Stalin n'a demascat numai pseudoştiinţa „noii teorii despre limbă", ci a creat totodată o adevărată învăţătură marxistă despre limbă, despre natura şi esenţa ei. Invăţătura tovarăşului Stalin despre limbă înseamnă o nouă etapă în lingvistica sovietică şi, în felul acesta, dă posibilitatea stabilirii unei noi etape şi în metodica predării limbii în şcoală.

In domeniul predării limbii ruse în şcolile naţionale, lucrările tovarăşului Stalin despre lingvistică fac necesară şi posibilă o analiză profundă, într'un spirit nou, a întregului nostru sistem metodologic, începând cu programele, manualele şi materialele didactice şi terminând cu procedeele metodice folosite la lecţii; fac posibilă şi necesară scoaterea în evidenţă a elementelor principiale, importante şi hotărîtoare şi trecerea pe al doilea plan a elementelor neesenţiale, secundare.

In metodica predării limbii ruse în şcolile naţionale următoarele probleme sunt dintre cele mai importante:

1. sarcinile studierii limbii ruse în şcoala naţională respectivă;
2. relaţiile reciproce dintre limba rusă şi limba maternă a elevilor;
3. volumul şi conţinutul vocabularului care trebue să fie însuşit în şcoala naţională;
4. studierea gramaticii;
5. relaţiile reciproce dintre teorie şi practică în predare.

Să analizăm mai amănunţit aceste probleme.

I.

Sarcinile studierii limbii ruse în şcolile naţionale determină atât volumul şi caracterul cerinţelor din programă, cât şi, într'o mare măsură, însăşi metodica predării.

In U.R.S.S., limba rusă este un mijloc de comunicare a cetăţenilor sovietici de toate naţionalităţile. Cu ajutorul limbii ruse ei „comunică între ei, fac schimb de idei şi se înţeleg reciproc". Pentru popoarele din U.R.S.S., limba rusă nu este o limbă străină ci o a doua limbă maternă, care îndeplineşte în mare măsură funcţiile limbii materne.

De aici reiese că studierea limbii ruse în orice şcoală naţională trebue să aibă o legătură directă cu practica zilnică de vorbire a elevilor în limba rusă, la fel ca şi în limba maternă. Deci, cunoştinţele şi deprinderile de limba rusă, pe care le capătă fiecare elev sunt aplicate imediat în practică, ca „un mijloc de comunicare între oameni", pentru „schimb de idei", ca o armă în lupta pentru comunism.

Studierea limbii ruse de către elevii din şcolile naţionale nu trebue să fie o acumulare de „capital mort", care poate sau nu să le fie de folos în viaţă. Aici, orice regulă, orice deprindere, va fi utilă şi necesară elevului, în viaţa lui de fiecare zi. Tocmai în acest fel trebue pusă problema studierii limbii ruse în orice şcoală naţională din U.R.S.S.

Imbunătăţirea metodicii de predare a limbii ruse în şcoala naţională ridică următoarele probleme:

a. scoaterea în evidenţă a sarcinii însuşirii practice a limbii ruse de către elevi, această sarcină fiind fundamentală şi hotărîtoare în cursul şcolar şi trebuind să fie accentuată şi concretizată în programele şcolare;

b. legarea organică a materialului de studiu (texte, exemple pentru analiză şi exerciţii independente) de viaţa înconjurătoare şi de interesele elevilor; aceasta trebue să se reflecte în manuale;

c. activizarea la maximum a metodelor şi a procedeelor folosite la lecţii;

d. folosirea la maximum a emisiunilor radiofonice, a filmului sonor, a excursiilor, a corespondenţei cu diferite şcoli şi instituţii, etc., în scopul însuşirii limbii ruse.

Creşterea preocupării pentru latura practică a studiului limbii ruse va cere profesorului să pregătească şi să organizeze fiecare lecţie, fiecare exerciţiu sau analiză tocmai în această direcţie. Dacă profesorul, planificându-şi fiecare lecţie, pentru fiecare clasă, va avea mereu în vedere aceste sarcini practice, el va contribui la îmbunătăţirea predării sale. Sarcina colaboratorilor ştiinţifici şi a metodiştilor este aceea de a arăta profesorului metodele şi procedeele cele mai perfecte pentru rezolvarea problemelor practice care stau în faţa lui.

II.

Elaborarea metodicii de predare a limbii ruse în şcolile naţionale cere să se analizeze problema relaţiilor reciproce dintre limba rusă şi limba maternă a elevilor în procesul predării ambelor limbi.

Lucrările tovarăşului Stalin despre lingvistică ne dau cheia pentru rezolvarea acestei importante probleme.

Situaţia limbilor naţionale în statul sovietic se deosebeşte principial de situaţia limbilor naţionale într'un stat burghez, unde domnesc clasele exploatatoare, unde unele naţiuni sunt subjugate altora. In aceste condiţii se desfăşoară o luptă dârză pentru dominarea unei limbi asupra celorlalte limbi.

In fiecare republică şi regiune din U.R.S.S., avem de a face nu cu două limbi, care luptă între ele, ci cu limbile libere şi egale în drepturi a două popoare frăţeşti ale unui stat socialist unic.

Situaţia limbilor naţionale din Uniunea Sovietică în epoca socialismului victorios şi a trecerii treptate spre comunism uşurează atât studiul limbii materne cât şi al limbii ruse în orice şcoală naţională: studiul limbii materne ajută la studiul limbii ruse, iar studiul limbii ruse ajută la studiul limbii materne. Aici nu numai limbile, dar şi metodicile predării lor în şcoală „vor avea posibilitatea să se îmbogăţească liber unele pe celelalte, prin colaborare".

Cercetările în domeniul studiului comparativ al particularităţilor limbilor rusă şi maternă ca obiecte de predare în şcoală arată că sunt necesare următoarele măsuri:

a. stabilirea legăturii între predarea limbilor maternă şi rusă chiar în programa şcolară, legătură care să fie realizată astfel, încât programa limbii materne, mai ales la gramatică, să preceadă capitolele respective din programa de limba rusă

b. stabilirea legăturii personale dintre profesorii de limba maternă şi de limba rusă;

c. coordonarea metodelor şi a procedeelor de predare (schimb de experienţă, asistarea reciprocă la lecţii, cunoaşterea reciprocă a lucrărilor scrise în limba rusă şi maternă).

Dintre procedeele metodice speciale sunt potrivite următoarele: a) întocmirea şi folosirea dicţionarelor ruso-naţionale şi naţionale-ruse; b) folosirea definiţiilor gramaticale şi a termenilor din gramatica limbii materne pentru însuşirea faptelor şi a fenomenelor analoage din gramatica limbii ruse; c) compararea unor fenomene din limba maternă şi limba rusă; d) traducerile din limba rusă în limba maternă şi din limba maternă în limba rusă a unor cuvinte şi propoziţiuni.

Cele mai bune rezultate se obţin prin folosirea justă a cunoştinţelor de gramatică a limbii materne a elevilor. Aceasta nu trebue totuşi să ia caracterul unui curs de gramatică comparativă a celor două limbi. Este just ca, în studierea gramaticii limbii ruse să se folosească datele corespunzătoare din limba maternă numai în cazul când acest lucru poate să ajute la studiul limbii ruse; la fel şi în studierea gramaticii limbii materne. Nu trebue să abuzăm de procedeul traducerii textelor literare din limba rusă în limba maternă şi din limba maternă în limba rusă. Traducerile se pot folosi numai ca un procedeu metodic, şi nu ca un scop în sine.

III.

Problema vocabularului limbii ruse studiat în şcoala naţională are o foarte mare importanţă.

Sarcina fundamentală a predării limbii ruse în şcolile naţionale din U.R.S.S. este aceea de a învăţa pe elevi să folosească practic limba rusă, de a-i înarma cu deprinderi de exprimare orală şi scrisă în limba rusă. Pentru aceasta este necesar, în primul rând, să fie însuşit vocabularul care, după cum arată tovarăşul Stalin, este un „material de construcţie pentru limbă", fără de care nu este de conceput nicio limbă.

Din aceasta se înţelege că munca de însuşire a vocabularului, adică însuşirea de către elevii din şcoala naţională a unui anumit bagaj de cuvinte ruseşti este cea mai importantă muncă, fără de care nu este posibilă învăţarea limbii ruse.

Cum trebue să fie organizată munca de însuşire a vocabularului limbii ruse în lumina învăţăturilor tovarăşului Stalin?

In şcolile naţionale elevii care învaţă limba rusă trebue să acumuleze în primul rând un bagaj de cuvinte ruseşti ca „material de construcţie" pentru limba studiată. Totodată, trebue să se ţină seama de faptul că acest „material de construcţie" este necesar într'o cantitate destul de mare; deasemeni, „materialul de construcţie" trebue să fie variat; în afară de aceasta, datorită bogăţiei excepţionale a vocabularului limbii ruse, elevii din şcolile medii naţionale îşi pot însuşi numai o anumită parte din acest vocabular.

Uneori, în şcolile naţionale, mai ales în şcolile săteşti elevii încep studiul limbii ruse fără să cunoască niciun cuvânt rusesc. Abecedarul rus dă elevilor din şcoala naţională primele 600—700 de cuvinte ruseşti. Mai târziu, elevii acumulează aproximativ câte o mie de cuvinte ruseşti în fiecare clasă, astfel încât, ajungând în clasa a patra, ei cunosc până la trei mii cuvinte, iar la sfârşitul clasei a şaptea — până la 5-6 mii de cuvinte ruseşti. Deoarece limba rusă are un vocabular foarte bogat este necesar ca în şcoală să fie însuşite tocmai acele cuvinte care dau elevilor posibilitatea de a folosi limba rusă în viaţa practică.

Din cele spuse reese necesitatea unei selecţionări stricte a cuvintelor ruseşti predate elevilor, atât pentru întreaga perioadă de studiu în şcoală, cât şi pentru fiecare an de şcolaritate în parte. Câte cuvinte ruseşti se pot recomanda pentru fiecare an de şcolaritate în şcoala naţională şi care trebue să fie aceste cuvinte? Această problemă nu este încă pe deplin rezolvată.

Uneori mai ales în clasele mai mari ale şcolilor naţionale, lecţiile de limba şi literatura rusă se fac fără să se ţină seama într'o măsură suficientă de cerinţele metodicii de studiere a vocabularului. Astfel până acum, în unele programe de lectură literară şi de literatură sunt indicate opere, evident inaccesibile, prin vocabularul lor rus, elevilor din şcolile naţionale.

Aceasta duce la faptul că elevii din clasele VIII—IX citesc câteodată opere din literatura rusă în care întâlnesc la fiecare pagină, zeci de cuvinte necunoscute. Elevii nu înţeleg ceeace citesc. Atunci profesorul, care cunoaşte limba maternă a elevilor, redă conţinutul operei în limba maternă. Astfel „se citeşte" literatura rusă în limba tătară, de exemplu, adică prin traducerea ei din limba rusă în limba tătară. In alte cazuri, profesorul redă tot conţinutul operei literare, în ruseşte, dar „cu cuvintele sale", „mai simplu". Aceasta înseamnă că „se citeşte" opera scriitorului cu ajutorul „traducerii" din limba rusă a scriitorului în limba rusă a profesorului. Este clar că o asemenea metodă de lectură nu poate fi socotită satisfăcătoare. Fără însuşirea unui bagaj suficient de cuvinte ruseşti nu poate fi vorba de o însuşire a limbii ruse şi a literaturii, scrise în această limbă.

Este limpede că toate lecţiile de limba rusă şi de literatura rusă trebue să se facă pe baza cuvintelor ruseşti însuşite de către elevi. Care dintre cuvintele ruseşti trebuesc să fie învăţate de către elevii din şcolile naţionale, ca bază pentru însuşirea limbii ruse?

Fără îndoială că în bagajul de cuvinte al elevilor trebue să intre, în primul rând, o anumită parte a fondului principal al limbii ruse „în care intră ca nucleu toate rădăcinile" şi care, în acelaş timp, reprezintă baza formării cuvintelor noi.

Sunt importante şi necesare pentru elevii din şcolile naţionale şi acele cuvinte noi cu care s'a îmbogăţit limba rusă în epoca sovietică. După cum a arătat tovarăşul Stalin, în această perioadă, limba rusă s'a complectat cu un mare număr de cuvinte şi expresii noi, care au apărut în legătură cu apariţia producţiei noi, socialiste, cu apariţia statului nou, a noii culturi socialiste, a noii societăţi şi a noii morale, — însfârşit, în legătură cu desvoltarea tehnicii şi a ştiinţei.

Lingvistica sovietică, folosind lucrările tovarăşului Stalin trebue să ajute metodiştilor să stabilească volumul şi să prelucreze sistemul de acumulare a cuvintelor ruseşti necesare elevilor din şcolile naţionale.

De studierea vocabularului se leagă direct semantica (semasiologia), ca fiind o parte din acest studiu, ocupându-se de semnificaţia cuvintelor, de sensul lor. După cum arată tovarăşul Stalin „lectura sensului cuvintelor şi expresiilor are o serioasă însemnătate în studiul limbii. Deaceea, semanticii (semasiologiei) trebue să i se asigure locul cuvenit în lingvistică".

In metodica predării limbii ruse în şcoala naţională, problemele semanticii au o deosebită importanţă, deoarece ele sunt legate de explicarea semnificaţiei cuvintelor noi, necunoscute de elevi. Această muncă trebue să se desfăşoare în şcoala naţională în decursul întregii perioade de studiere a limbii ruse.

Indrumările tovarăşului Stalin asupra importanţei semanticii, asupra pericolului supraaprecierii acestei importanţe, pe care o admiteau N. I. Marr şi elevii lui, trebue să constitue o bază pentru metodica studierii semnificaţiei cuvintelor ruseşti în şcolile noastre naţionale. Totodată, nu trebue să ne pierdem în explicări prolixe asupra semnificaţiei cuvintelor. Nu trebue admis nici un fel de excursii în etimologia cuvintelor, etc. Explicarea sensului cuvintelor ruseşti trebue făcută elevilor, arătând obiectul, desenul respectiv, etc., sau folosind mijloacele limbii materne (traducerea în limba maternă sau explicarea în limba maternă).

Un ajutor mare în munca pentru însuşirea semnificaţiei cuvintelor îl vor da dicţionarele ruso-naţionale. Trebue extinsă această muncă; elevii trebue învăţaţi să-şi alcătuiască mici dicţionare ruso-naţionale, alfabetice.

In felul acesta, îmbunătăţirile în domeniul muncii privitoare la vocabular trebue să conste:

a) din stabilirea cuvintelor care trebue să fie însuşite de elevii şcolilor naţionale în fiecare an de şcolaritate şi în tot timpul cât învaţă la şcoală;

b) din analiza lexicală a tuturor textelor literare propuse pentru lectură în şcolile naţionale, şi alcătuirea unor mici dicţionare pentru fiecare text în parte;

c) din stabilirea unui sistem riguros de însuşire şi de extindere a bagajului de cuvinte ruseşti de către elevi, pe clase, în concordanţă cu conţinutul vocabularului din manuale şi cărţi pentru lectură la limba rusă pe clase;

d) din pregătirea preliminară a vocabularului pentru fiecare lecţie din clasă, pentru fiecare exerciţiu, pentru fiecare formă a activităţii didactice la limba şi literatura rusă;

e) din activizarea muncii elevilor însăşi, în clasă şi în afară de clasă, pentru însuşirea vocabularului

IV.

Oricât ar fi de important vocabularul limbii, luat ca atare, totuşi el nu constitue încă limba.

„...Vocabularul capătă cea mai mare însemnătate când este pus la dispoziţia gramaticii, care stabileşte regulile de modificare a cuvintelor, regulile de combinare a cuvintelor în propoziţii, şi astfel dă limbii armonie şi înţeles. Gramatica (morfologia şi sintaxa) este un ansamblu de reguli privitoare la modificarea cuvintelor şi îmbinarea lor în propoziţii. Prin urmare, tocmai datorită gramaticii, limba capătă posibilitatea de a îmbrăca gândurile umane în învelişul material al limbii".

In aceste minunate cuvinte ale tovarăşului Stalin se arată deosebit de cuprinzător şi limpede, relaţiile reciproce dintre vocabular şi gramatică în limbă. „...Structura gramaticală a limbii şi fondul ei principal de cuvinte alcătuesc temelia limbii, esenţa specificului ei".

De aici reese că, la baza studierii limbii ruse în şcolile naţionale trebue să existe tocmai aceste două capitole — vocabularul şi gramatica, ele trebue să fie temelia programei de limbă rusă în şcolile naţionale.

Asupra cărui lucru trebue îndreptată atenţia în metodica predării gramaticii de limbă rusă în şcolile naţionale?

Plecând dela lucrările tovarăşului Stalin despre lingvistică, trebue să răspundem în felul următor la această întrebare: lucrul principal în gramatică îl constitue regulile de modificare a cuvintelor şi regulele de îmbinare a cuvintelor în propoziţii. Deci, atenţia principală la studierea gramaticii trebue să fie îndreptată asupra studierii regulilor de modificare a cuvintelor şi de îmbinare a cuvintelor în propoziţii în limba literară rusă. Având grijă de ceeace este principal, se cuvine să trecem pe planul al doilea ceeace este secundar, mai puţin esenţial. Trebue să spunem că în unele manuale de gramatică, iar ca urmare şi în lecţii, există multe lucruri de prisos. De pildă, afirmaţiile despre faptul că vorbirea noastră constă din cuvinte, că ideile noastre le exprimăm prin cuvinte şi că cuvintele care exprimă o gândire închegată formează o propoziţie, elevii dela unele şcoli naţionale sunt nevoiţi să le înveţe pe de rost, în formulări diferite de opt ori: de patru ori în limba maternă şi de patru ori în limba rusă, adică în clasa II, IV, V şi VII, iar în clasele superioare repetă acelaş lucru.

Invăţătura tovarăşului Stalin despre gramatica limbii stabileşte pe de-o parte corelaţia dintre structura gramaticală a limbii şi vocabular, după cum s'a spus mai sus, pe de altă parte stabileşte o relaţie reciprocă precisă între morfologie şi sintaxă. Morfologia constitue teoria gramaticală a cuvântului, a structurii modificării cuvintelor. Sintaxa este teoria gramaticală a propoziţiei şi a îmbinării cuvintelor în propoziţii; în felul acesta, morfologia şi sintaxa constitue două părţi ale gramaticii, separate, egale în importanţă, completându-se una pe alta. De aici reese clar că predarea morfologiei şi a sintaxei, ca părţi separate ale gramaticii, nu trebue amestecată, aşa cum propovăduiau continuatorii lui N. I. Marr, amestecând, de pildă, atât morfologia cât şi sintaxa în aceeaşi analiză gramaticală. De studiul morfologiei trebue să fie legate studiul şi însuşirea majorităţii regulilor ortografice, iar de studiul sintaxei, studiul regulilor de punctuaţie.

Din capitolul gramaticii limbii ruse predată în şcoala naţională face parte şi fonetica, adică studiul privitor la structura sonoră a vorbirii ruse. Fonetica trebue să fie însuşită aici în mod practic legată de însuşirea unei pronunţări corecte în limba rusă. Odată cu gramatica (şi lectura) se însuşesc în şcoala naţională ortografia şi punctuaţia rusă. Adeseori, regulele ortografice se contopesc cu cele gramaticale. Nu trebue să ne sperie acest lucru, deoarece şi unele şi celelalte urmăresc aici scopuri practice.

Astfel, ce trebue să îmbunătăţim în predarea gramaticii limbii ruse în şcolile naţionale, în lumina lucrărilor lui I. V. Stalin despre lingvistică?

In primul rând este necesar studiul regulilor şi a exemplelor, pentruca potrivit acestor reguli şi exemple elevii să înveţe să vorbească limba rusă. De aici decurge schema fundamentală a metodicii: exemplul, analiza exemplului, regula, iar apoi practica pe baza de exemple şi reguli.

Cunoştinţele de gramatica limbii materne pe care le posedă vor aduce elevilor înlesnire foarte mare în însuşirea gramaticii limbii ruse. Folosirea pricepută a acestor cunoştinţe va însufleţi lecţiile la care se predă gramatica limbii ruse. Folosirea la timp a exerciţiului, a regulei şi a termenului gramatical cunoscut, înlesneşte înţelegerea regulei respective din gramatica rusă şi va economisi timp pentru însuşirea ei. Comparaţia faptelor din domeniul structurii gramaticale a limbii ruse cu cele din limbile naţionalităţilor din U.R.S.S., arată că în limbile naţionale sunt lucruri asemănătoare cu structura gramaticală a limbii ruse. Trebue să ne folosim de acest lucru la lecţiile de gramatică a limbii ruse.

Adeseori unii termeni gramaticali din diferite limbi exprimă aceleaşi noţiuni: astfel termenul rusesc propoziţie, termenul tătărăsc *Jomle*, cel uzbec *gap* exprimă una şi aceiaşi noţiune sintactică. Acelaş lucru se referă la termenii substantiv şi verb. Noţiunea de substantiv se exprimă în limba tătară prin termenul *isem* (la fel ca şi în limba başchiră), în uzbecă prin termenul *ot*, etc., noţiunea de verb se exprimă în limba tătară prin *fîgâl*, în limba uzbecă — *feel*, în limba başchiră — *câlâm*.

Această circumstanţă, adică asemănarea dintre noţiunile gramaticale, exprimate prin diferiţi termeni în diferite limbi, poate să fie în mâinile profesorului un factor care să înlesnească mult munca pentru însuşirea gramaticii limbii ruse de către elevii dela şcoala naţională. In multe cazuri, în loc să se lucreze mult timp cu rezultate slabe în ceeace priveşte explicarea în limba rusă a unei anumite noţiuni gramaticale, îi va fi suficient profesorului să recurgă la denumirea aceleiaşi noţiuni în limba maternă a elevului şi el va înţelege îndată noţiunea respectivă.

De aici, prima măsură esenţială pentru îmbunătăţirea predării gramaticii limbii ruse în şcolile naţionale trebue să fie folosirea cunoştinţelor din gramatica limbii materne a elevilor, pe care o cunosc mult mai bine. Faptul că foarte multe noţiuni gramaticale din limba rusă şi din limba maternă a elevilor sunt aceleaşi, având numai denumiri diferite (propoziţie, substantiv, verb, etc.), dă posibilitate ca în studiul gramaticii limbii ruse să ne bazăm pe termenii gramaticali din limba maternă, pe care elevii îi cunosc.

Acelaş lucru se referă şi la definiţia unor noţiuni gramaticale. Trebue menţionat că învăţarea definiţiilor gramaticale în limba rusă în şcoala naţională constitue problema cea mai grea (şi cea mai neplăcută) pentru elevi. De pildă, în manual se dă definiţia *pronumelui*: „Partea de vorbire, care se întrebuinţează în loc de substantiv, adjectiv şi numeral, schimbându-se după gen, număr şi caz, se numeşte pronume". Pentru a învăţa această definiţie se cere dela elevul din clasa a V sau a VI din orice şcoală naţională mult efort şi timp, mai ales că participiile folosite în acest text, precum şi părţile de sine stătătoare ale propoziţiei el nu le-a învăţat încă: deci el nu poate să înţeleagă textul învăţat nici din punct de vedere morfologic, nici sintactic. Şi cu toate acestea, pronume există şi în limba maternă a elevilor, iar dacă s'ar fi spus numai denumirea respectivă nu s'ar fi pierdut timp în mod inutil şi studiul gramaticii n'ar fi suferit din această cauză. Desigur, aceasta nu înseamnă că întotdeauna şi în toate cazurile trebue să evităm definiţiile gramaticale şi mai ales regulile în limba rusă în şcoala naţională. Aceasta înseamnă însă că nu trebue să abuzăm de atari memorizări; să nu recurgem la ele, atunci când pot fi evitate printr'o simplă referire la termenul sau definiţia corespunzătoare din gramatica limbii materne. In unele cazuri însă va fi nevoie ca atât termenul cât şi definiţia (sau regula) şi exemplul să fie comunicate paralel şi în limba rusă, şi în limba maternă a elevilor. Această metodă ajută deasemeni foarte mult la studiul gramaticii limbii ruse, întărind în acelaş timp cunoştinţele din gramatica limbii materne.

Astfel, în ce constă sarcina îmbunătăţirii predării gramaticii limbii ruse în şcolile naţionale?

a. în concentrarea atenţiei asupra principalului şi esenţialului în gramatică: asupra regulilor de modificare a cuvintelor şi a regulilor de îmbinare a cuvintelor în propoziţiuni, întărind aceste reguli prin exemple necesare;

b. în folosirea metodelor de comparaţie şi de confruntare a unor fapte şi exemple din gramatica limbii ruse şi din limba maternă a elevilor, fără a transforma aceasta în lecţii de gramatică comparativă a celor două limbi, ceeace nu constitue o sarcină a şcolii medii;

c. în folosirea terminologiei gramaticale, a definiţiilor şi a regulilor din gramatica limbii materne pentru explicarea termenilor, a definiţiilor şi a regulilor din gramatica limbii ruse;

d. în intensificarea deosebită a exerciţiilor practice de gramatică (scrise şi orale), reducând explicările şi definiţiile teoretice învăţate pe de rost;

e. în îmbinarea pricepută a teoriei gramaticale cu practica vorbirii.

Instituţiile ştiinţifice (în primul rând Academia de ştiinţe pedagogice din U.R.S.S., şi Academia Ştiinţelor pedagogice din R.S.F.S.R.) trebue să desfăşoare activitatea de creare a gramaticii normative de limbă rusă pentru şcoli: pentru unificarea definiţiilor şi a regulilor gramaticale. Gramatica limbii ruse trebue să fie unică pentru toate şcolile, regulile ei trebue să fie aceleaşi pentru toţi. Nu se poate ca într'o republică sau regiune definiţia sau regula gramaticală să se înţeleagă într'un fel, iar în altă republică sau regiune, în alt fel. Trebue să dispară situaţia, când fiecare din sutele de autori ai manualelor de gramatică de limbă rusă pentru şcoli naţionale îşi crează gramatica „lui" de limbă rusă, cu definiţiile şi regulile „lui" a căror „originalitate" constă câteodată numai în faptul că ele sunt pur şi simplu greşite.

V

In ultimii ani, s'a vorbit şi s'a scris multe despre formalismul în predare. S'a scris şi despre formalismul în predarea limbii ruse în şcolile naţionale.

Lucrările tovarăşului Stalin despre lingvistică vor ajuta pe profesorii de limba rusă din şcolile naţionale să-şi formeze o concepţie justă cu privire la această problemă. Despre formalism au vorbit cel mai mult adepţii „noii teorii despre limbă" care au şi introdus o mare încurcătură în privinţa acestei probleme. Ei au amestecat formalismul din lingvistică, adică din ştiinţa însăşi despre limbă, cu formalismul în predare, adică în metodica predării limbilor în şcoală.

Despre formalismul în ştiinţa limbii, tovarăşul Stalin scrie: „N. I. Marr şi „elevii" săi acuză de „formalism" pe toţi lingviştii care nu împărtăşesc „noua teorie" a lui Marr. Aceasta, desigur, este neserios şi puţin inteligent.

N. I. Marr considera gramatica drept un „formalism" gol, iar pe cei care consideră structura gramaticală drept bază a limbii — formalişti. Aceasta este ceva cu totul grostesc".

In ceeace priveşte formalismul în predarea limbii cât şi a oricărui alt obiect, aici formalismul înseamnă învăţarea pe de rost, superficială şi mecanică a definiţiilor, fără a înţelege despre ce este vorba şi fără priceperea de a folosi practic cunoştinţele teoretice. O astfel de predare a fost tipică pentru şcoala prerevoluţionară, pe care V. I. Lenin a numit-o „şcoala tocirii", „şcoala dresajului". Invăţarea mecanică nu-şi are locul în şcoala sovietică, unde întreaga activitate trebue să fie chibzuită şi îndreptată spre un scop. Deci, pentru a nu cădea în formalism la predarea gramaticii, profesorul trebue să pună pe elevi să studieze regulile gramaticale pentru însuşirea limbii şi să nu admită situaţia inversă, ca limba să se studieze pentru însuşirea regulilor gramaticale. In acelaş timp, studiind diferite reguli, elevul trebue să ştie să le aplice în mod conştient în practica folosirii limbii orale şi scrise.

Esenţa formalismului în predare constă, în felul acesta, în ruptura între teorie şi practică: teoria ca atare şi practica ca atare. Totodată în şcolile naţionale se mai întâmplă şi altfel: teoria are o situaţie mai mult sau mai puţin satisfăcătoare, iar practica nesatisfăcătoare. Adeseori elevii cunosc regulile gramaticale, dar nu pricep să le aplice practic. Imbunătăţirea metodicii de predare a limbii ruse în şcoala naţională trebue să garanteze însuşirea de către elevi a cunoştinţelor temeinice şi conştiente precum şi a deprinderilor durabile ale limbii ruse.

Astfel, lucrările tovarăşului Stalin despre lingvistică ne dau baza necesară pentru îmbunătăţirea metodicii de predare a limbii ruse în şcolile naţionale ale Uniunii Sovietice. Datoria şi obligaţia noastră este ca folosind îndrumările tovarăşului Stalin să ridicăm metodica pe o treaptă nouă, superioară.

Lucrările tovarăşului I. V. Stalin despre lingvistică dau posibilitate unei desfăşurări largi şi aprofundate a cercetărilor ştiinţifice, referitoare la metodica de predare a limbii şi literaturii ruse în şcolile naţionale. Un câmp larg de activitate se deschide în faţa Institutului lingvistic de pe lângă Academia de ştiinţe din U.R.S.S. şi în faţa institutelor de pe lângă Academia de ştiinţe pedagogice din R.S.F.S.R. Trebue realizate cât mai curând o serie de cercetări necesare şi importante pentru a da profesorilor materialul ştiinţific şi metodologic necesar.

Se cer în primul rând o serie de lucrări şi de cercetări consacrate vocabularului limbii ruse care trebue să fie însuşit de elevii şcolilor naţionale, în ceeace priveşte diferenţierea acestui vocabular din punct de vedere al conţinutului, al metodicii predării lui în şcoală, etc

Se cer cercetări şi lucrări în acelaş sens şi cu privire la vocabularul unor limbi naţionale din punctul de vedere al planului de comparaţie cu limba rusă şi al folosirii metodologice în predarea la şcoală.

Se cer lucrări de revizuire şi stabilire a terminologiei gramaticale în şcolile naţionale, în scopul de a înlesni metodica predării în şcolile naţionale (unificarea termenilor şi a definiţiilor). Este necesară întocmirea gramaticii normative a limbii ruse pentru şcoli.

Toate aceste probleme şi altele asemănătoare trebue să fie introduse cât mai curând în cercul lucrărilor noastre de cercetări ştiinţifice.

Ştiri din Uniunea Sovietică

La Moscova s'au deschis noi biblioteci muncitoreşti

Anul trecut în diferite uzine şi fabrici din Moscova s'au deschis 60 de noi biblioteci muncitoreşti, care deservesc pe muncitorii din întreprinderi precum şi pe familiile acestora. Fondul de cărţi al acestor biblioteci numără multe mii de volume de literatură beletristică, politică şi tehnică, ediţii tratând diferite probleme ale ştiinţei şi artei. In Uniunea Sovietică funcţionează în prezent zeci de mii de biblioteci muncitoreşti, dintre care 10.000 de biblioteci mari, cu un fond de cărţi de 51 milioane de volume, precum şi 47.000 de biblioteci volante.

—o—

Stahanoviştii din Leningrad ţin conferinţe la şcolile superioare

La Leningrad au devenit foarte populare conferinţele pe care le ţin stahanoviştii la catedrele şcolilor superioare din acest oraş.

Recent, studenţii Institutului Politehnic din Leningrad au urmărit cu un deosebit interes conferinţa fierarului Alexandr Potehin, laureat al premiului Stalin, autorul unor importante inovaţii tehnice în domeniul sporirii randamentului maşinilor de foraj şi al preselor. La aceeaşi şcoală superioară au ţinut conferinţe vestiţii muncitori care aplică metode rapide — frezorul Evgheni Savici dela uzina „Kirov", oţelarul Fedor Mihin dela uzina de construcţii de maşini şi mulţi alţii. Vestiţii marcatori Grigorii Dubinin şi Alexei Dmitriev ţin cu regularitate conferinţe la Institutul Tehnologic. Studenţii Facultăţii de Economie au fost vizitaţi de Olga Mustucova, laureată a premiului Stalin, care a făcut o amplă expunere asupra noii metode de croire şi de economisire a pielei Lăcătuşul Ivan Cartaşov dela uzina „Economaizer" a ţinut la Institutul de ingineri economişti un interesant ciclu de conferinţe asupra problemelor mecanizării proceselor care absorb un volum mare de muncă.

Conferinţele acestor inovatori constitue o mărturie vie a creşterii necontenite a cadrelor din uzine. Mulţi dintre aceştia au fost primiţi în societăţile ştiinţifice ale inginerilor şi tehnicienilor din Leningrad. In prezent fac parte din aceste societăţi circa 1.000 de stahanovişti din întreprinderile Leningradului.

—o—

500 de noi întreprinderi construite în RSS Moldovenească

In artelul agricol „Viaţa Nouă", raionul Teleneşti, a fost pusă în funcţiune o fabrică de unt, care a şi livrat o producţie de câteva sute de kilograme.

Colhozul realizează importante economii de pe urma atelierului de tâmplărie, unde s'a organizat producţia de piese pentru construcţii, de material pentru ambalaj mobilă şi stupi. Artelul are un atelier mecanic unde se execută reparaţiile utilajului. Colhozul „Viaţa Nouă" continuă să-şi mărească numărul întreprinderilor auxiliare. Se reconstrueşte moara, a început construcţia unei mari fabrici de cărămizi şi ţiglă şi a unui cuptor pentru ars varul.

In toate artelurile agricole ale R.S.S. Moldovenească se creează întreprinderi auxiliare. In anul 1951, în această republică au fost construite 500 de fabrici colhoznice de cărămizi şi ţiglă, numeroase ateliere de fierărie, tâmplărie şi altele.

—o—

Opere ale scriitorilor străini traduse în limba estonă

Numeroase opere ale scriitorilor bulgari, români, polonezi şi cehoslovaci au fost traduse în limba estonă. In prezent sunt în curs de traducere cartea „Reportaj cu ştreangul de gât" de I. Fucik, nuvela „Mitrea Cocor" de M. Sadoveanu şi altele. Planul editurii de stat estone pe anul 1952 prevede publicarea unei noi serii de opere literare ale scriitorilor din ţările de democraţie populară.

—o—

La una din clădirile înalte ale Moscovei

In piaţa Smolenscaia, pe cheiul Cotelnicescaia şi în cartierul „Crasnie Vorota" (Porţile Roşii) din oraşul Moscova sunt în curs de terminare primele blocuri înalte ale Capitalei. Corespondentul ziarului „Literaturnaia Gazeta" a vizitat şantierul unui bloc de 27 etaje ce se înalţă în Piaţa Smolenscaia.

Intrând în acest bloc, s'ar părea că aici totul e încă în curs de construcţie: în vestibul se lucrează la făţuirea pereţilor, plafoanele nu sunt încă complect gata, se montează scările care duc jos spre garderobă. Constructorii au început finisarea definitivă dela etajele superioare, coborînd treptat. Astfel că primul etaj mai pare încă un şantier.

Această clădire va avea circa 1.000 de birouri şi tot atâtea încăperi auxiliare. Aici vor funcţiona câteva instituţii de stat. Birourile au o suprafaţă de 16,30 şi 60 de metri pătraţi. Pereţii sunt vopsiţi în culori deschise şi odihnitoare. Dulapurile sunt instalate în pereţi. Intreaga instalaţie electrică de telefon, radio şi televiziune este îngropată în pereţi care sunt literalmente „înţesaţi" de diferite conducte şi ţevi. Multe birouri vor avea aer condiţionat.

In încăperile blocului se remarcă numeroase ţevi strălucitoare, aflate la o mică distanţă de podea. Sunt „ştuţurile" sistemului central pentru aspirarea prafului. Curăţirea celor 2.000 de încăperi este astfel efectuată în mod automat.

In această clădire se amenajează un centru de televiziune propriu, o centrală telefonică automată precum şi alte numeroase instalaţii.

Dirijarea acestei tehnici complicate este concentrată la centrala de coordonare care seamănă cu sala unei mari uzine electrice.

Școala noastră sărbătorește pe marele Caragiale

In luna aceasta, școlile Patriei noastre sărbătoresc centenarul lui I. L. Caragiale. In mii de clase, elevii învață să-l prețuiască într'un chip nou opera și s'o folosească drept armă în lupta pentru construirea vieții noi, împotriva rămășițelor trecutului negru, împotriva acelora care ar vrea să întoarcă îndărăt roata istoriei.

Pentru noi, învățătorii și profesori, sărbătorirea centenarului lui I. L. Caragiale trebue să însemne un prilej pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a întregii activități legate de educarea comunistă a tineretului, de făurirea unei generații de patrioți înflăcărați. In fața noastră se ridică acum problema folosirii acelor mijloace prin care această sărbătorire să devină un prilej de a face larg cunoscută tineretului bogata moștenire literară a marelui scriitor, de a-i arăta dragostea lui pentru popor și ura lui nestăvilită împotriva asupritorilor poporului, de a-i face pe copiii noștri să înțeleagă și să iubească adânc opera lui. Folosind îndrumările Ministerului Invățământului Public, colectivul pedagogic al școlii noastre a discutat pe larg această problemă, în dorința de a găsi forme variate și cât mai interesante, în dorința de a cuprinde întreaga massă a elevilor în activitățile desfășurate cu prilejul sărbătoririi. Vor avea astfel loc, în școala noastră, discuții în jurul operei lui I. L. Caragiale în cadrul orelor de limba română, al orelor educative și al cercurilor extrașcolare. Elevele vor participa la conferințele și spectacolele organizate de Comitetul Național pentru sărbătorirea lui Caragiale și vor organiza ele însele, pe clase, manifestări sărbătorești.

O activitate deosebit de interesantă o vor desfășura cercurile literare ale claselor a X-a și a XI-a. In școala noastră funcționează paralel șase clase a X-a și zece clase a XI-a. Numeroase eleve din aceste clase au un interes deosebit pentru literatură și lucrează împreună în cadrul unor cercuri literare. Sub conducerea profesoarei de limba română, membrele cercului literar al claselor a X-a și-au propus să prezinte în săptămâna festivă dintre 23 și 30 Ianuarie un referat cu tema „Realismul critic în opera lui Caragiale". Pentru ca prezentarea acestui referat să fie cât mai interesantă și mai vie, ele vor ilustra ideile cuprinse în referat prin lectura expresivă a unor fragmente din opera scriitorului. Astfel, un grup de eleve a primit sarcina să aleagă fragmentele de proză care vor însoți expunerea, un alt grup va alege fragmente din piesele lui Caragiale, altul din versurile sale. Tovarășa profesoară de limba română, conducătoarea cercului, le-a indicat operele din care să fie alese textele ilustrative: „Lanțul slăbiciunilor", „Mariu Chicoș Rostogan, pedagog de școală nouă", „O scrisoare pierdută", „O noapte furtunoasă", versuri din „Temelia", „Ion", „Plugul și Tunul", etc.

Cercul de literatură al claselor a XI-a își propune să invite la ședința festivă pentru sărbătorirea marelui nostru scriitor și eleve care nu fac parte din cerc. Membrele cercului se preocupă cu multă grijă de pregătirea ședinței, în cadrul căreia vor prezenta un referat cu tema „Patriotismul lui Caragiale și dragostea lui pentru popor", vor organiza o discuție în jurul măestriei artistice a scriitorului și vor citi pe roluri piesa „Conul Leonida față cu reacțiunea". Pentruca ședința să fie cât mai izbutită, conducătoarea cercului a indicat elevelor materialul pe care-l pot folosi atât pentru referat cât și pentru discuții: „1907", „Literatura în teatrul nostru", etc.

Deasemeni, tovarășa profesoară le-a sfătuit ca, înainte de a citi pe roluri „Conul Leonida față cu reacțiunea", să prezinte elevelor invitate o scurtă analiză a acestei opere, subliniind critica pe care o face Caragiale micii burghezii.

Elevele din clasele mai mici activează în cadrul cercurilor „Prietenii cărții". Cele din clasele a V-a și a VI-a formează un cerc, cele din clasele a VII-a altul. Aceste mici prietene ale cărții sunt foarte preocupate ca și ședințele lor festive să aibă succes, să fie interesante. Iată de pildă, ce și-au propus să facă elevele din clasele a V-a și a VI-a. Ele s'au gândit să prezinte schița „Domnul Goe" într'un fel nou și atrăgător. Pentru aceasta însă au nevoie de ajutorul membrelor cercului plastic, pe care le-au rugat să deseneze scenele cuprinse în această schiță. Ele vor povesti în cadrul ședinței conținutul schiței, ilustrându-l cu desenele executate de colegele lor din cercul plastic.

Elevele din clasa a VII-a vor prezenta biografia scriitorului și caracterizări ale personagiilor sale. Ele citesc cu deosebit interes materialele care le vor ajuta să facă expuneri cât mai cuprinzătoare: articolele publicate în „Scânteia", lucrările apărute în „Contemporanul", în „Viața Românească", etc. ca și studiul critic despre Caragiale al tovarășului Silvian Iosifescu, introducerea la volumul „Momente și schițe" apărut la E.P.L.A., etc

Cercul dramatic e în plină fierbere. De câteva zile au început pregătirile pentru punerea în scenă a schiței „Vizită". Toate membrele cercului au sarcini însemnate de îndeplinit. O parte din ele se ocupă de regie. Aceasta ridică în fața lor probleme foarte interesante. Pentru a le rezolva cât mai bine, elevele regisoare se duc regulat la conferințele și spectacolele organizate de Comitetul Național pentru sărbătorirea centenarului. In felul acesta, ele învață multe în legătură cu semnificația operei lui Caragiale și vor izbuti să organizeze un spectacol bun. Alte eleve se ocupă de decoruri și costume. Acestea și-au propus să cerceteze albume de desene și picturi dela sfârșitul secolului trecut, pentru a se familiariza mai bine cu atmosfera epocii. Vor avea de rezolvat probleme de ajuns de grele în legătură cu procurarea costumelor, dar această activitate le place și le atrage foarte mult. „Artistele" au emoții mari. Ele studiază sârguincios rolurile după textul dramatizat care a apărut în ultimul număr al publicației „Poezie — cântec — joc". Și, însfârșit, colectivul care trebue să pregătească sala de spectacol, să-i dea un aspect sărbătoresc, e și el în plină fierbere, deoarece la spectacol vor asista toate elevele și toate profesoarele școlii și întreaga atmosferă în care se va desfășura reprezentația va trebui să fie deosebit de însuflețită.

Organizația U.T.M din școala noastră a inițiat organizarea unui „Colț Caragiale", care va fi inaugurat în ziua de 23 Ianuarie. Numeroase colective sunt antrenate în pregătirea acestui colț. Ele lucrează sub îndrumarea tovarășelor profesoare de limba română și de desen. Un grup de eleve va organiza în cadrul acestui colț standul de vânzare a volumelor lui Caragiale editate cu prilejul sărbătoririi centenarului. Câteva dintre ele vor avea sarcina să prezinte pe scurt elevelor cumpărătoare conținutul cărților. In felul acesta, standul va avea fără îndoială un mare succes în rândurile elevelor. Colectivul de pavoazare are în sarcina lui grija pentru o cât mai simplă și în acelaș timp artistică decorare a colțului. Acest colectiv va procura un portret mare al scriitorului, facsimile, etc.

Elevele școlii noastre pregătesc și o gazetă de perete festivă, care va oglindi felul cum s'au desfășurat activitățile pentru sărbătorirea centenarului în școală și ce au învățat studiind opera lui Caragiale. Desigur, manifestările nu se vor opri la atât. Fiecare clasă, fiecare colectiv de activitate extrașcolară va sărbători, în forme specifice caracterului său, pe marele nostru scriitor.

Intregul nostru colectiv pedagogic și-a luat sarcina de a face din aceste manifestări un prilej însemnat de întărire a muncii educative. Dând câmp liber inițiativei elevelor, dirigintele, profesoarele și învățătoarele școlii noastre veghează în acelaș timp ca manifestările organizate de acestea să aibă un conținut just. Pentru noi este important ca, sărbătorindu-l pe Caragiale, elevele să pătrundă în adâncime semnificația acestei sărbătoriri, să înțeleagă că poporul nostru îi iubește atât de mult opera tocmai pentrucă această operă a fost în mâna scriitorului o armă împotriva dușmanilor poporului, pentrucă este și astăzi, în mâna oamenilor muncii, o armă care îi ajută să distrugă lumea veche, să-și construiască viitorul fericit.

Fiecare manifestare sărbătorească a elevelor va însemna pentru noi, educatori ai tineretului, prilej de a arăta cum a luptat Caragiale împotriva stăpânirii și ideologiei exploatatorilor, cum a știut el să demaște, cu neîntrecută artă, societatea burgheză cu toate păcatele ei: fățărnicia, corupția și favoritismul, morala putredă, ignoranța, șovinismul, cosmopolitismul. Citind și discutând cu elevele noastre Scrisoarea Pierdută, 1907, Momentele și Schițele lui Caragiale, vom avea cel mai bun prilej de a arăta tineretului aspectul hidos al moravurilor burgheziei. Le vom face pe elevele noastre să înțeleagă că încercările burgheziei de a-l prezenta pe Caragiale drept un glumeț inofensiv și apolitic, de a îndepărta opera lui de popor, se datoresc tocmai faptului că exploatatorii se temeau de răsunetul acestei opere în masse, se temeau de efectul usturătoarei lui ironii.

Scrierile marelui nostru Caragiale sunt astăzi un bun al întregului popor. Clasa muncitoare și Partidul ei cinstesc pe Caragiale așa cum trebue cinstiți patrioții, luptătorii pentru o viață mai bună a poporului. Așa îl vom cinsti și noi în școală. Răspândind în rândurile elevelor dragostea pentru opera lui, una din comorile cele mai de preț ale culturii noastre naționale, vom întări puternic munca de educare în spiritul patriotismului socialist, vom întări ura tineretului nostru împotriva dușmanilor fericirii popoarelor, dragostea lui pentru viața nouă pe care ne-o făurim.

MARIA SAVULESCU
Directoarea centrului școlar al Liceelor de fete Nr. 2, 10, 13 din București

La o școală de demutizare

Când elevele școlii noastre pedagogice au fost invitate să viziteze centrul profesional școlar special, adică școala profesională de surdo-muți, s'au bucurat mult, în gândul că vor putea constata cum se aplică metodica specială de predare pentru acești copii.

Centrul profesional școlar special din orașul Galați funcționează în două clădiri: una din ele cuprinde cele mai multe ateliere, alta sălile de clasă și atelierele de tâmplărie și țesătorie. „Parcă suntem în plin „Poem pedagogic", ne spune Constantin Viorica din anul IV A.

— „Ba mai curând în comuna Dzerjinski", îi răspunde o colegă. La raboteză, două fete ale școlii de demutizare confecționează unelte. Sunt surdo-mute, nedemutizate. Abia au venit, acum două săptămâni. Totuși obiectele lucrate de ele sunt bine făcute. Alături este atelierul de mecanică auto, o realizare a muncii voluntare a elevilor surdo-muți. In atelierele acestea ei capătă o adevărată educație politehnică, însușindu-și îndemânarea de a lucra în diferite ramuri: electricitate, mecanică, țesătorie, tâmplărie, tinichigerie, etc.

— Suntem în ajunul aplicării unor noi metode de demutizare, ne spune tovarășul director Tudosiu. Până în prezent, îi făceam pe elevii noștri să citească cuvintele după mișcarea buzelor și îi învățam să le pronunțe prin imitație. In această muncă se pleacă dela premiza că organele fonatorii ale surdo-muților sunt, în general, normale. Ei nu cunosc cuvintele pentrucă nu le-au auzit niciodată. Limbajul lor e cinetic. Sarcina demutizării constă în a înlocui imaginile cinetice cu imagini vizuale (prin citirea de pe buze sau labiolectura) și a-i face astfel să folosească limbajul obișnuit.

— Dar, așa cum v'am spus, suntem pe cale să aplicăm metode mai perfecționate, ne spune mai departe tovarășul director. Folosind învățăturile fiziologiei sovietice am ajuns aici, la centrul nostru, să schițăm unele aparate pentru punerea în folosință a resturilor auditive ale copiilor surdo-muți. Școala noastră devine centru experimental. Prin folosirea resturilor auditive existente, timpul de școlarizare se va reduce mult și volumul cunoștințelor predate elevilor noștri va egala volumul de cunoștințe predate copiilor normali.

Intrăm în sălile de clasă. Cei 86 de elevi sunt repartizați în clase diferite, după volumul cunoștințelor lor și după gradul de demutizare.

In general, sunt 4 ani de demutizare și patru de școală elementară, dar școala din Galați este și o școală profesională, asa încât paralel cu demutizarea se învață diferite meșteșuguri.

Suntem la clasa elevilor înaintați. Profesorul le explică:

— „Tovarășele sunt eleve la școala pedagogică. Vor fi învățătoare, au venit să vă vadă". Surdo-muții repetă fiecare cuvânt în cor. In ochii lor strălucește bucuria că pot înțelege. Doi dintre ei fac socoteli la tablă, fără greșală. Elevele noastre le cercetează caietele. Sunt scrise cu îngrijire. La gazeta de perete sunt desene foarte bine executate. Având imaginile vizuale mai puternice, surdo-muții au, în general, talent la desen. In fața mesei în formă de potcoavă, profesorul întreabă rar și limpede, dar aproape în șoaptă:

— Cât fac șapte și cu șapte? Pe buzele lui se citesc ușor cuvintele. Unii repetă propozițiunea. Răspunsurile sunt, în general, corecte ca fond, dar unii nu pronunță încă destul de clar cuvintele. Atunci, profesorul îl ia deoparte pe cel ce a greșit și, în fața oglinzii, repetă:

— ș, ș, ș, șapte.

E o muncă grea, dar cu folos. Elevele școlii noastre sunt numai ochi și urechi. Sunt impresionate de posibilitățile mari ale pedagogiei și mai ales de grija regimului nostru de democrație populară pentru acești copii, care au astăzi posibilitatea de a-și înfrânge infirmitățile, de a deveni oameni activi, folositori societății.

Prof. FRIEDA STRASSER
Galați

Pregătirea examenelor de iarnă la Universitatea „C. I. Parhon"

Incă dela jumătatea lunei Noembrie 1951, Organizația de Bază dela Universitatea „C. I. Parhon" și-a pus problema pregătirii și organizării examenelor din sesiunea de iarnă. In vederea acestui eveniment, în care se verifică rezultatele muncii studenților și a cadrelor didactice, Organizația de Bază a sprijinit puternic conducerea universității. Pentru aceasta, cu o săptămână înainte de începerea colocviilor, s'a ținut o ședință la care a participat rectorul universității, secretarul Organizației U.T.M. și președintele sindicatului studenților Universității Parhon. Prelucrându-se instrucțiunile Comitetului pentru Invățământul Superior privitoare la examene și ținând seama de lipsurile muncii din trecut, când, neexistând o coordonare, atât conducerea cât și organizațiile de massă din universitate își alcătuiau planuri de activitate ample dar adesea munceau disparat, ședința aceasta a urmărit să alcătuiască, în primul rând, un plan comun de acțiune. Acest plan a avut rostul de a înlătura defecțiunile organizatorice și încălcările de atribuții dăunătoare muncii, ce se manifestau altădată în asemenea împrejurări. Acest plan a izbutit să întărească mult conducerea și acțiunea unică, prin stabilirea unor cât mai juste raporturi între organizațiile de massă din universitate și conducerea universității. Inspirându-se din acest plan, fiecare facultate, sub îndrumarea Partidului, a alcătuit planuri unice de muncă, în colaborare cu organizația U.T.M și cu sindicatul. Intre altele s'au luat măsuri, de pildă, ca în perioada dintre 15 Decembrie — 1 Februarie, ședințele organizațiilor de massă să fie reduse și planificate în așa fel încât să nu stânjenească munca studenților în vederea examenelor. In centrul ședințelor care se țin în acest timp s'a prevăzut să stea în primul rând analiza felului în care s'au desfășurat colocviile și examenele.

O garanție în reușita pregătirii examenelor o constituie — așa cum ne învață experiența sovietică, — cunoașterea din vreme și în mod precis de către studenți a conținutului materiei din care vor fi examinați.

Urmărindu-se aplicarea instrucțiunilor Comitetului pentru Invățământul Superior, s'a stăruit ca facultățile să afișeze la vreme chestionarele de probleme și bibliografia necesară pregătirii pentru examene.

Organizația de Partid împreună cu conducerea au luat măsuri pentru controlul îndeplinirii sarcinilor prevăzute în plan. In acest scop s'au alcătuit comisii care să asiste la desfășurarea colocviilor și a examenelor, ajutând decanatele în munca lor de informare și de culegere de date și de material necesar unei analize mai adânci a desfășurării acestor forme de învățământ. Pentru a se realiza o mai strânsă legătură între cadrele didactice și studenți și pentru a se cunoaște mai bine felul de muncă al studenților s'au format colective, dintre cadrele didactice care, paralel cu responsabilii de grupă, să viziteze căminele și cantinele studențești.

Experiența trecută a arătat importanța ajutorului acordat studenților de cadrele didactice în metodele de studiu individual.

Mai mult ca până acum, asistenții și responsabilii de grupă au urmărit planurile de muncă și caietele de studiu individual ale studenților, dând îndrumările necesare în alcătuirea conspectelor sau rezumatelor.

Organizațiile de massă din facultăți, așa cum prevedea planul de activitate, au dus o luptă susținută pentru combaterea manifestărilor dușmănoase, pentru desființarea chiulului, a fraudei și pentru o prezență de sută la sută la colocvii și examene. Datorită acțiunii comune de mobilizare organizată de cadrele didactice și de organizațiile de massă, prezența la colocvii a fost mult mai bună și nivelul lor mult mai ridicat ca altădată. Studenții, în general, au dat importanța cuvenită acestei forme de învățământ. La Facultățile de Pedagogie, Matematică-Fizică, la Geografie-Geologie, procentul prezentărilor la colocvii este de 93—100%.

Mai mult ca anul trecut, colocviile din sesiunea aceasta au constituit un prilej de recapitulare sistematică și de adâncire a materiei. Așa s'a procedat, de exemplu, la catedra de istorie a pedagogiei dela Facultatea de Pedagogie. In unele locuri însă colocviile s'au transformat în examene. Așa s'a întâmplat la disciplinele hidrologie și meteorologie și climatologie dela Facultatea de Geografie-Geologie, unde examinatorii au copleșit, pe unii studenți cu întrebări ajutătoare, fără a-i lăsa să-și expună singuri cunoștințele în legătură cu problema pusă în discuție. Aceasta reflectă insuficienta preocupare a direcției de studii și a specialiștilor dela Facultatea de Pedagogie de a lămuri problema metodelor specifice discuțiilor în colocvii. Astfel s'a sesizat că există o diversitate de metode și chiar de înțelegere a colocviilor. N'a existat în acest sens o precupare pentru lămurirea precisă a caracterului colocviilor și nu s'a stabilit, pe cât condițiile obiective îngăduiau, un sistem unic în vederea desfășurării lor.

Un fapt demn de remarcat este că anul acesta, în timpul colocviilor frecvența nu numai că n'a scăzut, așa cum se obișnuia în celelalte sesiuni de colocvii ci, datorită, în bună parte, luptei dusă de membrii de partid și utemiști la unele facultăți, cum este cea de Științe Naturale, ea s'a îmbunătățit. Agitația vizuală, în tot acest timp, este folosită pe o scară largă. Pe lângă lozinci mobilizatoare, gazetele de perete și gazetele satirice, în fiecare facultate au popularizat, prin afișare specială, rezultatele colocviilor.

Pentru ca examenele să se desfășoare în condițiuni cât mai bune, este necesar, de pildă, ca în vizitele pe care cadrele didactice le fac la cămine, acestea să se preocupe mai îndeaproape de condițiile de muncă, de felul cum studiază și de atitudinea pe care o are față de examene, tineretul nostru universitar. Organizația de Partid a ajuns la concluzia că nu toate decanatele, și însuși rectoratul, nu cunosc mai în adânc munca dusă de studenți și de cadrele didactice. Nu s'a dat o mai mare atenție conținutului învățământului și a metodelor de predare. La majoritatea facultăților desfășurarea colocviilor a fost stăruitor urmărită și îndrumată, dar nu s'a făcut încă, pretutindeni o analiză a colocviilor, trăgându-se învățăminte din felul cum acestea au decurs. Unii decani n'au urmări munca acestor comisii și de aceea ei n'au putut valorifica datele culese de comisiile care au asistat la colocvii.

Nu putem trece cu vederea nici faptul că uneori studenții utemiști au avut o atitudine nejustă față de pregătirea necesară pentru colocvii sau examene.

Sesiunea de examene începe peste câteva zile. Ea formează o etapă importantă în desfășurarea muncii din universitate. Organizația de Bază dela Universitatea „C. I. Parhon" se strădueste din toate puterile să ajute buna desfășurare a examenelor, care să fie o încununare a activității unui semestru, dar și un izvor de învățăminte pentru a ridica pe o treaptă mai sus munca din semestrul următor. Legătura tot mai strânsă cu conducerea universității și cu organizațiile de massă, planul unic de acțiune vor da roade tot mai bune în realizarea aceluiaș scop — buna pregătire a tinerelor cadre necesare Patriei noastre iubite.

Lichidarea analfabetismului în Republica Polonă

După alungarea hoardelor hitleriste și eliberarea Poloniei de către Armata Sovietică, una dintre cele mai grele probleme care se punea în fața poporului polonez era și aceea de a lichida cu desăvârșire analfabetismul.

Printre problemele de importanță covârșitoare prevăzute în planul de 6 ani figura și aceea a învățământului de toate gradele și, în special, problema atât de grea a alfabetizării celor două milioane de neștiutori de carte.

Pentru îndeplinirea acestei sarcini de mare importanță, la 7 Aprilie 1949 Seimul polonez (parlamentul) a votat legea referitoare la lichidarea analfabetismului, lege care avea ca scop să suprime unul din principalele obstacole ce stăteau în calea desvoltării educației și culturii poporului polonez.

Numai în primul an al campaniei pentru lichidarea analfabetismului au învățat să scrie și să citească 401.464 de oameni, în cadrul celor 28.036 cursuri organizate în toamna și iarna acelui an. In 1950, numărul analfabeților a scăzut cu încă 750.000. In acelaș an, munca de alfabetizare s'a îmbunătățit simțitor, organizându-se comisiunile de luptă împotriva analfabetismului. In lupta împotriva analfabetismului au fost antrenați mii de învățători, membri ai organizațiilor de massă, elevi, muncitori și tehnicieni, care au activat în această muncă în afara orelor de producție.

Un deosebit ajutor în munca de alfabetizare la sate l-au constituit căminele culturale. In anul 1950 ele erau în număr de 3170 iar în anul 1951 numărul lor a trecut de 9000.

In afară de aceasta, în satele poloneze au fost organizate 311 școli serale și 1708 cursuri frecventate de peste 60.000 persoane.

La sfârșitul anului 1951, neștiința de carte a fost complect lichidată în întreaga țară. Prin aceasta, campania de lichidare a analfabetismului, hotărît a fi încheiată la sfârșitul anului 1952, s'a încheiat cu un an înainte de termen, la numai doi ani dela hotărîrea adoptată de Seimul polonez.

O etapă de răspundere în învățământul de partid al cadrelor didactice

Indeplinirea cu succes a marilor sarcini ce stau în fața școlii noastre cere tuturor oamenilor muncii din învățământ să stăpânească temeinic învățătura marxist-leninist-stalinistă, care ne-a condus până azi la atâtea victorii pe tărâmul construcției economice și culturale, care ne călăuzește în lupta pentru construirea socialismului. Ținând seama de acest lucru, Hotărîrea Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice cere organizațiilor de partid din școli să acorde cea mai mare însemnătate organizării muncii de ridicare a nivelului ideologic și politic al învățătorilor și profesorilor, atât al celor ce sunt membri de partid, cât și al celor fără de partid.

In realizarea acestei sarcini s'au obținut până acum o serie de succese importante. Cercurile și cursurile învățământului de partid pentru cadrele didactice au fost organizate pe scară largă în toată țara, cuprinzând — cu rare excepții — pe toți membrii de partid din învățământ precum și covârșitoarea majoritate a cadrelor didactice fără partid. Deasemenea, s'a acordat multă grijă calității învățământului de partid al cadrelor didactice. In raionul Nicolae Bălcescu din București, de pildă, toate cadrele didactice, membri de partid și fără de partid, au fost cuprinși în cercuri și cursuri, iar propagandiștii, la fel ca și cei din raioanele I. V. Stalin și 1 Mai, se pregătesc cu multă conștiinciozitate pentru seminarii.

Seminariile recapitulative care vor avea loc la sfârșitul lunii Ianuarie constitue un deosebit de însemnat eveniment în desfășurarea anului de învățământ de partid. Ele marchează o întreagă etapă a muncii de ridicare a nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice. Temeinica lor pregătire va aduce o simțitoare îmbunătățire a acestei munci. Datoria organizațiilor de partid și sindicale din școli, a propagandiștilor și a tuturor învățătorilor și profesorilor încadrați în învățământul de partid este de a privi cu toată seriozitatea această muncă de răspundere, ținând minte că una din cauzele lipsurilor în muncă este tocmai nivelul ideologic și politic scăzut al unora dintre cadrele noastre.

Care sunt obiectivele esențiale ale acestor seminarii recapitulative? In timpul pregătirii și desfășurării lor, cadrele didactice vor trece în revistă întreg materialul studiat dela începutul anului de învățământ însușindu-și mai temeinic **problemele de bază ale teoriei marxist-leniniste**, a căror cunoaștere este indispensabilă fiecărui om care muncește în școală. Aceste seminarii vor asigura, în afară de aceasta, o verificare cuprinzătoare a cunoștințelor fiecărui cursant și o evidență reală a situației calitative a învățământului de partid; deasemenea seminariile recapitulative au ca obiectiv deosebit de însemnat **activizarea învățământului de partid**, consolidarea succeselor obținute la începutul anului școlar și lichidarea lipsurilor ivite între timp. Prin seminarii trebue să se obțină atât creșterea frecvenței cursanților cât și îmbunătățirea pregătirii lor și a propagandiștilor. Ele trebue să însemne începutul unei etape de muncă și mai intensă pentru însușirea învățăturii marilor dascăli ai omenirii Marx, Engels, Lenin și Stalin, trebue să însemne un pas înainte în formarea atitudinii noi, socialiste, față de învățământul de partid; însfârșit, seminariile recapitulative vor constitui un nou prilej de **actualizare a cunoștințelor însușite**. Cursanții vor învăța încă odată să aplice învățătura marxist-leninistă la practica luptei revoluționare a poporului nostru, la munca lor practică în școală.

In campania de pregătire a seminariilor recapitulative locul central trebue să-l ocupe **planificarea riguroasă a studiului individual**. Timpul redus și bogăția materialului de recapitulat ridică necesitatea unui program stabilit cu precizie și respectat cu strictețe. Pentru repartizarea materialului în timp se poate lua, de pildă, la Istoria P.C (b) al U.R.S.S., un capitol pe săptămână. Este indicat ca recapitularea să se facă prin recitirea caietelor de notițe, a conspectelor și — eventual — a unei bibliografii suplimentare, cursanții adresându-se operelor clasice numai în cazul când conspectele sunt incomplecte sau există probleme nelămurite. Cu acest prilej se vor pune la punct caietele tuturor cursanților.

In acelaș timp trebue folosite, pentru ajutorarea celor ce studiază, **consultațiile și conferințele**, organizate și expuse de cabinetele de partid — dacă există — sau de propagandiștii înșiși. In cercul de studiu al Cursului Scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S. dela școala pedagogică de educatoare nr. 3 din București, de exemplu, profesoara propagandistă I. Zissu a programat consultații pentru a serie de probleme ca „Principiile de bază ale socialismului științific", „Principiile tactice ale partidului de tip nou". Revoluția din 1905 și influența ei asupra mișcării revoluționare din țara noastră", etc., precum și o consultație colectivă în care fiecare cursist poate ridica probemele ce-l interesează. Deasemenea, se pot organiza, după ce se discută cu toți cursiștii, conferințe în legătură cu problemele care sunt mai greu de însușit în general, ca, de exemplu: „Bazele ideologice ale partidului", etc. Pentru sistematizarea materialului și adâncirea problemelor principale propagandiștii pot recomanda cursanților articolele apărute în rubricile „In ajutorul celor ce studiază Cursul Scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S., în numerele din ultimele luni ale publicațiilor „Contemporanul" și „Gazeta Invățământului" precum și operele literare care i-ar ajuta la înțelegerea diferitelor etape ale luptei revoluționare. In legătură cu întreg programul de pregătire a seminariilor recapitulative, organizațiile de partid, organele conducătoare ale învățământului public și organizațiilor de massă le revine în această perioadă sarcina de a se ocupa în mod special de **prevenirea supraîncărcării cadrelor didactice**, pentru a le da posibilitatea unui studiu temeinic.

Propagandiștii au datoria de a acorda un ajutor deosebit cursanților slabi și celor cu frecvență proastă. Acestora trebue să li se dea indicații precise, atât în privința planificării muncii, cât și în privința metodelor de studiu. Pentru ei este bine să se țină lecții de sinteză pentru capitolele pe care nu le-au însușit sau la care au lipsit. Fiecare din acești cursiști trebue să fie bine cunoscut de propagandist, care are obligația să-l cunoască toate greutățile pentru a-l ajuta efectiv cu mijloacele cele mai potrivite.

Planul de muncă al propagandiștilor pentru această perioadă nu trebue să se limiteze, așa cum se întâmplă în unele cazuri, la simpla stabilire a unor consultații, la articolele la gazeta de perete și lozinci mobilizatoare. Propagandiștii trebue să stabilească precis ce material anume vor studia cu membrii cercului și în ce perioadă, cu cine dintre cursanți vor lucra individual, ce conferințe vor organiza etc. In acelaș timp, în jurul pregătirii pentru seminariile recapitulative trebue să fie organizată o vie muncă de agitație. Prin articole la gazetele de perete, lozinci și discuții trebue să se popularizeze însemnătatea acestor seminarii pentru îmbunătățirea învățământului de partid.

Organizațiilor de partid le revin sarcini deosebit de însemnate în cadrul pregătirii pentru seminariile recapitulative. Astfel, ele trebue să urmărească îndeplinirea în termen, înainte de începerea seminariilor recapitulative, a întregului plan de învățământ la fiecare cerc sau curs de partid. Deasemeni, organizațiile de partid trebue să controleze serios planurile de muncă ale tuturor propagandiștilor și să-i ajute să dobândească priceperea de a conduce seminariile, de a prezenta învățătura marxist-leninistă în mod convingător, simplu, accesibil fiecărui cursant.

In desfășurarea seminariilor recapitulative este deosebit de însemnat ca ele să nu ia aspectul unui „examen" în care să se sintetizeze în rezumat, absolut tot ce s'a studiat dela începutul anului. Prin discuții vii, tovărășești, la nivelul cursanților, evitându-se amănuntele și datele prea numeroase și lăsând la o parte o serie întreagă de probleme secundare, se va căuta ca participanții să adâncească problemele mari, de exemplu cele ale construcției partidului de tip nou (Bazele ideologice, organizatorice, tactice ale partidului) problemele revoluției, ale războiului și păcii etc. In acest fel seminariile recapitulative vor fi un prilej de luptă împotriva însușirii formale, mecanice a cunoștințelor.

Problemele discutate în cadrul seminariilor recapitulative vor trebui strâns legate de desvoltarea țării noastre, de lupta Partidului nostru, de practica muncii în școală a cursanților. Invățământul de partid are un scop bine definit: el trebue să ne înarmeze cu știința marxist-leninistă pentru ca astfel să putem duce cu succes lupta pentru transformarea societății, pentru construirea vieții noi. Cadrele didactice care studiază învățătura lui Lenin și Stalin trebue să învețe s'o aplice atât în cadrul specialității lor, în legarea predării de viață, în lupta împotriva „politizării" mecanice a lecțiilor, cât și în munca în rândurile masselor. Asigurarea unui înalt nivel al seminariilor recapitulative și legarea lor strânsă de problemele actuale vor face din ele un prilej de trecere la o creștere simțitoare a învățământului de partid. Acest lucru va duce în mod sigur la îmbunătățirea întregii munci a cadrelor didactice atât în școală cât și în cadrul activității obștești. Iar în condițiile actuale de ascuțire a luptei pentru prevenirea războiului pregătit de imperialiștii americano-englezi, înarmarea cu teoria revoluționară a marxism-leninismului va face pe învățătorii și profesorii noștri mai puternici în lupta împotriva imperialismului, pentru pace, pentru socialism.

V. SAPUNA

Școlile medii tehnice se pregătesc pentru examene

La 26 Ianuarie, în școlile medii tehnice vor începe examenele semestriale. Ele vor fi un adevărat prilej de verificare a temeiniciei cunoștințelor elevilor, a posibilității lor de a lega cunoștințele teoretice de practică.

Dar pentruca aceste examene să însemne un prilej de ridicare a nivelului întregii munci din școală, pentruca ele să dea rezultate așteptate, cadrele didactice trebue să dea o deosebită atenție pregătirii elevilor. Prin justa planificare a repetițiilor, prin controlarea continuă a cunoștințelor elevilor, prin ajutorarea elevilor rămași în urmă și prin intensificarea întregii activități în perioada de pregătire a examenelor, cadrele didactice se străduesc ca, la sfârșitul semestrului, să obțină rezultate bune care să le înlesnească desfășurarea activității în semestrul al II-lea.

La cele mai multe școli medii tehnice, pregătirile pentru examene se desfășoară bine, antrenând întregul colectiv didactic. La școala medie tehnică metalurgică mixtă nr. 1 din București s'a întocmit încă din luna Decembrie un plan de lucru în vederea pregătirii examenelor. S'au format grupe de învățătură pentru elevii slabi, grupe care funcționează sub directa supraveghere a profesorilor de specialitate. In cadrul acestor grupe, profesorul respectiv se ocupă de fiecare elev în parte, lămurind problemele neînțelese. Astfel de grupe funcționează la matematici, la electro-tehnică, la fizico-chimie, etc.

Deasemeni, în această perioadă de pregătire a examenelor, s'au alcătuit grupe speciale de învățătură pentru elevii interni. Atât cei 91 elevi interni cât și cei 50 de elevi semiinterni își fac lecțiile sub supravegherea pedagogului. In această perioadă, profesorii fac de serviciu prin rotație la internatul școlii, îndrumând activitatea elevilor.

Tot în cadrul internatului, 12 dintre cei mai buni elevi din anul IV se ocupă, după terminarea lecțiilor, de câte 2—3 elevi din anul I, ajutându-i la materiile la care aceștia sunt mai puțini pregătiți. Elevii anului IV desfășoară această muncă numai în timpul liber, pentru a nu fi stânjeniți în activitatea lor școlară.

Direcția școlii, în strânsă colaborare cu cadrele didactice au alcătuit un plan de lucru pentru perioada 26 Ianuarie — 8 Februarie, perioada în care se vor desfășura examenele. Zilele de examene vor fi anunțate elevilor cu două săptămâni înainte. In zilele libere dintre examene, elevii vor veni la școală, unde, în cadrul orelor de consultație, profesorii respectivi vor repeta cu ei problemele esențiale ale materiei parcurse în primul semestru.

In momentul de față, activitatea la clasă continuă. Cei mai mulți dintre profesori au terminat de predat întreaga materie planificată. Mai sunt totuși unele materii, ca de pildă, Rezistența materialelor, Organe de mașini, sau Tehnologia mașinilor agricole, unde materia primului semestru n'a fost încă predată în întregime. La aceste obiecte se vor introduce ore suplimentare, pentruca până la 26 Ianuarie să fie parcursă și recapitulată întreaga materie. In general însă, profesorii au început să recapituleze materia predată, stăruind în special asupra problemelor celor mai însemnate ca și asupra legării cunoștințelor teoretice de practică. O muncă deosebită în această direcție a fost dusă de către profesorii de fizico-chimice, de istorie, de limba română, de către maistrul dela atelierul de ajustaj, etc.

Totuși, la școala medie tehnică metalurgică nr. 1 mai sunt încă destule de făcut în vederea obținerii unor cât mai bune rezultate la examene. In primul rând, nu s'a reușit până acum, să se asigure o bună frecvență la grupele de învățătură. De multe ori, la aceste grupe vin mai puțin de 50 la sută din elevii care ar trebui să fie prezenți. Pe de altă parte, munca profesorilor, cât și a elevilor este îngreunată de faptul că lipsesc manualele pentru materiile predate în anul IV. Unii profesori, cum sunt de pildă acei care predau materiile Organe de mașini, Rezistența materialelor, etc. alarmați că au rămas în urmă cu materia, au trecut în grabă peste unele capitole și nu au început încă o recapitulare sistematică. Acești profesori trebue să-și planifice în așa fel munca încât până la 28 Ianuarie să aibă timp să parcurgă întreaga materie, rezervând ultimele ore pentru recapitulare. Ei trebue să se ocupe în mod special de elevii rămași în urmă, ajutându-i să ajungă la nivelul de cunoștințe necesar trecerii examenelor. Pentru aceasta, trebue să fie folosite în cea mai mare parte consultațiile individuale, munca în grupele de învățătură, etc.

O altă cauză care a contribuit la rămânerea în urmă a unor elevi, la proasta funcționare a grupelor de învățătură și chiar la unele manifestări de indisciplină, provocând rezultate slabe de învățătură, este lipsa unei strânse colaborări între direcția școlii și cadrele didactice pe deoparte și organizația U. T. M. din școală pe de altă parte.

Pentru obținerea unor cât mai bune rezultate la examenele semestriale cadrele didactice trebue, în scurtul timp cât a mai rămas, să-și intensifice eforturile, folosind fiecare oră de curs pentru a ajuta pe elevi să-și însușească cunoștințele în mod sistematic și temeinic. Trebue să se acorde cea mai mare însemnătate realizării unei colaborări active între școală și organizația U. T. M. — care constitue ajutorul cel mai puternic al cadrelor didactice pentru obținerea unei frecvențe regulate, pentru mobilizarea elevilor în pregătirea temeinică a examenelor.

In felul acesta, examenele vor constitui atât pentru elevi, cât și pentru profesori, un nou succes în munca lor și un imbold pentru activitatea viitoare.

VIRGINIA POPOVICI

Aplicarea Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice în regiunea Vâlcea

Aplicarea Hotărîrii din 16 August cu privire la cadrele didactice ridică pe o treaptă superioară condițiile de muncă și de trai ale învățătorilor și profesorilor din școlile noastre elementare și medii. Justa aplicare a acestei Hotăriri necesită o adâncă înțelegere a importanței pe care Partidul și Guvernul o acordă școlii noastre noi, necesită înțelegerea rolului pe care școala îl are în construirea socialismului.

In regiunea Vâlcea s'au obținut până acum o serie de realizări, în ceeace privește aplicarea Hotăririi, realizări datorită cărora s'au îmbunătățit în mare măsură condițiile materiale ale cadrelor didactice. Deasemeni, s'au luat o serie de măsuri menite să sprijine ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al învățătorilor și profesorilor.

Astfel, încă dela începutul anului școlar, comitetele executive ale sfaturilor populare și secțiile de învățământ s'au preocupat de problema cazării cadrelor didactice și, mai ales, de cazarea învățătorilor și profesorilor tineri, nou numiți în învățământ. Așa, de exemplu, în comunele Păușești-Măglași, Dozești, Slătioara și Făurești s'au pus la dispoziția tinerelor cadre didactice locuințe corespunzătoare.

O grijă deosebită au arătat-o unele sfaturi populare și pentru asigurarea mesei la cantină. In urma circulării trimise de către secțiunea comercială a sfatului popular regional, în multe comuni li s'a dat cadrelor didactice posibilitatea să ia masa de prânz cu un preț redus la cantinele diferitelor instituții și întreprinderi. De pildă, la cantina Salinelor Ocnele-Mari, la cantina G.A.S. dela Măldărești și la cea dela G.A.S. Păușești-Măglași, li se oferă cadrelor didactice masa de prânz în condiții convenabile. In alte comune, ca de exemplu, Slătioara, Măciuca, Brezoi, Horezu, cadrele didactice primesc masa la cantinele internatelor școlare.

In ceeace privește aprovizionarea învățătorilor și profesorilor din mediul sătesc cu alimente și mărfuri industriale de larg consum s'a distribuit cadrelor didactice o cotă specială de textile, prin cooperativele raionale. Cooperativa comunei Făurești s'a preocupat în mod deosebit de aprovizionarea cadrelor didactice din comună cu articole raționalizate și textile.

Unele sfaturi populare au reușit să aprovizioneze cadrele didactice cu combustibil încă din luna Septembrie, așa cum au făcut, de exemplu, sfaturile populare din comunele Păușești-Măglași, Dozești, Slătioara și Făurești.

Prin îndrumarea Comitetului Regional de Partid, secțiunea de învățământ a regiunii Vâlcea a obținut unele succese și în ceeace privește ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice. 1308 învățători și profesori sunt cuprinși în cele 100 de cercuri de studiu al Cursului Scurt de Istorie a Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, iar 672 de cadre didactice studiază individual. In mai toate satele, învățătorii și profesorii arată un deosebit interes muncii de ridicare a nivelului lor ideologic și politic, fiind pe deplin convinși că numai având la bază o serioasă pregătire în această direcție își pot desfășura cu succes activitatea didactică, pot răspunde cu cinste sarcinii pe care au primit-o — aceea de a face educația comunistă a tinerelor vlăstare ale patriei. In comunele Brezoi, Dozești și Măciuca, bibliotecile au fost înzestrate cu lucrări menite să ajute cadrele didactice în pregătirea lor ideologică și politică, în munca de ridicare a nivelului profesional. Pentru a ajuta învățătorii și profesorii să-și îmbunătățească continuu metodele de predare, cadrele de îndrumare și control din colectivele secțiilor de învățământ sprijină efectiv funcționarea celor 59 cercuri pedagogice în care sunt cuprinse cadrele didactice din instituțiile preșcolare și învățătorii claselor I—IV, ca și cele 40 cercuri pedagogice pentru învățătorii și profesorii dela clasele V—VII. In acelaș scop, se acordă o deosebită importanță frecvențării regulate a cursurilor de limba rusă.

Majoritatea cadrelor didactice din regiunea Vâlcea muncesc cu tot mai multă stăruință pentru a obține rezultate cât mai bune atât în activitatea lor școlară, cât și în cea politico-culturală. In genere, se observă un interes crescând pentru studiul organizat pentru pregătirea științifică de specialitate. Unii învățători s'au și înscris la cursurile fără frecvență ale facultății de matematică-fizică. Din ce în ce mai mulți învățători și profesori își însușesc experiența sovietică și caută să o aplice în mod creator.

Totuși, în regiunea noastră mai sunt încă multe lipsuri atât în ceeace privește asigurarea condițiilor materiale, cât și în sprijinirea acțiunii de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional, al cadrelor didactice.

Cu toate îndrumările primite și cu toate stăruințele depuse de organele de partid și secțiile de învățământ, în regiunea noastră, aprovizionarea cadrelor didactice cu combustibil mai lasă încă de dorit. In satul Cerna din raionul Horez, de exemplu, învățătorii Dumitrescu Natalia și Georgescu Ion nu primiseră cantitatea de lemne cuvenită nici până la data de 15 Decembrie. La fel de slab a mers aprovizionarea cu lemne și în comunele Sâmbotin și Băbuești din raionul Râmnic.

Unele sfaturi populare au comis chiar serioase greșeli în această privință, la secția de învățământ regională și secțiile raionale nu au avut o atitudine suficient de combativă pentru înlăturarea imediată a oricăror abateri sesizate. In multe părți, cadrele didactice au fost repartizate să-și primească lemnele la distanțe foarte mari. De pildă, în loc să ridice cota cuvenită dela centrul I.P.E.I.L. din comuna lor, așa cum au făcut toți ceilalți funcționari învățătorii din Zătreni au fost nevoiți să-și ridice lemnele din comuna Balota, situată la o distanță de 49 km. De asemenea, învățătorii din comuna Laloș, unde există un centru I.P.E.I.L. au fost trimiși la 15 km., în comuna Pietroasa, iar învățătorii din Morunglav au fost trimiși tot la Pietroasa, dela o distanță de 40 km. La fel s'a întâmplat și cu învățătorii din comuna Locusteni. Deși există un centru I.P.E.I.L. numai la 1 km. distanță, ei au fost înscriși la centrul din comuna Balota, la o depărtare de 40 km. Cadrele didactice din comuna Băbeni-Oltet, au fost trimise tocmai la Pietra Olt, la 60 km., deși la 5 km. de comună se află un centru I.P.E.I.L.

Dar în regiunea Vâlcea se observă deficțiuni cu privire la aplicarea Hotăririi nu numai în asigurarea condițiilor materiale, ci și în organizarea învățământului de partid. Raionul Bălcești poate servi cu exemplu concludent în această privință. La începutul anului școlar, s'au organizat aici 7 cercuri pentru studiul Istoriei P C. (b) al Uniunii Sovietice. Analizându-se ulterior posibilitățile existente, s'au mai creat încă 8 cercuri. In loc însă ca învățătorii și profesorii cuprinși în aceste cercuri să înceapă studiul cu primele capitole, li s'a cerut să treacă dintr'odată la capitolul IV, pe motivul că trebue să meargă în acelaș pas cu ceilalți cursanți, urmând să studieze capitolele I—III în mod individual.

Toate aceste greșeli arată că în regiunea Vâlcea încă nu s'a dus o acțiune îndeajuns de organizată și în strânsă colaborare cu toți factorii răspunzători pentru transpunerea în viață a Hotăririi Partidului și Guvernului.

Sunt necesare eforturi susținute, este necesară o mai adâncă cunoaștere a realității de pe teren. Numai înlăturând cu operativitate toate greșelile și toate lipsurile, numai luând de urgență toate măsurile pentru aplicarea strictă a Hotăririi Partidului și Guvernului, secțiile de învățământ vor putea ridica la un nivel mai înalt activitatea școlilor, vor asigura condițiile unei munci rodnice.

Z. STEPANEȚ și MARIA ANTONESCU
inspectori școlari

Tot mai multe școli pentru naționalitățile conlocuitoare

Aplecat peste statistici, tovarășul inspector Darie lucrează de zor. Seara s'a așternut de mult, lampa de petrol abia luminează și cei dela secția învățământ tot nu se hotărăsc să plece spre casele lor.

E mult de muncă. Terenul îți cere mult timp și dacă vrei să dai evidențe și statistici cu date precise, nu le poți face fără a vizita școlile. Trebue să mergi la fața locului, să vezi cu ochii tăi.

— Ia să vedem care este situația școlilor naționalităților conlocuitoare — spune tovarășul inspector Cociubei. Privirea lui se oprește atent asupra hărților cu datele privitoare la școala din Sinteu. Cifrele și însemnările acestea sunt realități vii. Ele vorbesc de realizările regimului nostru de democrație populară, de cultura nouă care se făurește în R.P.R.

La Sinteu există o numeroasă populație slovacă până mai ieri, ținută în întuneric și misticism de regimul burghezo-moșieresc. Aici, în 1942 nu era decât un singur învățător, deși comuna, care se întinde pe o suprafață de 100 de km.², era plină de analfabeți. Azi, datorită politicii juste a partidului și guvernului, bezna a început să fie risipită, oamenilor li se deschid perspective largi de culturalizare. Acum la Sinteu sunt 9 învățători. Cancelaria este un adevărat laborator. Sub conducerea directorului se discută pe rând scopul fiecărei lecții, forma în care trebue să fie prezentată și metodele de predare. Planurile întocmite pentru lecții sunt prezentate directorului care le vede imediat, face corecturi și dă îndrumările necesare.

Colectivul școlii are cercuri de studii care funcționează în condițiile bune. Cadrele didactice studiază cu sârguință Istoria Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice și au făcut frumoase progrese la limba rusă.

Sfatul popular a asigurat școlii un internat spațios, care este întotdeauna curat și bine întreținut. Cadrele didactice și părinții au procurat, mobilizând mijloacele locale, 40 de paturi. Secția de învățământ a dat 63.000 lei pentru veselă și alte articole necesare internatului. Internatul are și un bogat material sportiv; plasă de volei, mingi de ping pong, bare și greutăți.

Directorul școlii, tovarășul Rapusnyak Ion e un organizator neobosit. Cu ajutorul celor două profesoare calificate, venite de curând din Cehoslovacia — tovarășele Lazen Parina și Lukacikova Margit, el sprijină întregul colectiv în pregătirea temeinică a lecțiilor.

In timpul meditației, copiii învață sub supravegherea tovarășei Irina Mazik, pedagoga școlii, deputată în Sfatul Popular regional.

In Aleșd există și o școală maghiară cu 7 clase. Nu de mult, părinții copiilor au ascultat la școală o conferință cu tema „Munca, factor de bază în educația copilului". După fiecare conferință urmează discuții. In felul acesta, părinții se apropie din ce în ce mai mult de școală.

Intre cadrele didactice există o strânsă colaborare. Directorul, tovarășul Vass, asistă des la lecțiile colegilor săi, ajutându-i și îndrumându-i. Acelaș spirit de colaborare se observă și printre elevi, care au venit din 4 școli diferite.

Acum și romii își au școala lor, construită cu ajutorul sfatului popular. Tovarășul director Vass Dezső a contribuit mult la construirea școlii, ducând o temeinică muncă de lămurire în rândurile romilor. In iarna anului 1950, prin muncă voluntară, a fost renovat un fost canton de târg care s'a transformat într'o spațioasă sală de clasă. Aceasta este istoria școlii Aleșd-Obor.

In anul acesta, școala are 3 clase și o învățătoare. Copiii frecventează de dimineață, iar adulții după masă, la cursul de alfabetizare. Ți-e mai mare dragul să-i vezi cât de frumos scriu și socotesc. Ei știu că înaintea lor s'au deschis perspective largi în scumpa noastră Republică.

Naționalitățile conlocuitoare se bucură în Republica Populară Română de deplină libertate a desvoltării lor culturale.

Sub conducerea Partidului, diferitele naționalități din țara noastră, alături de poporul român, aduc contribuția lor prețioasă la desvoltarea noii culturi.

Intocmirea planurilor de venituri și cheltueli ale Asigurărilor Sociale pe anul 1952

V. VASILIU
membru în Comitetul Executiv al U.S.I.

In drumul ei spre socialism, în urma eforturilor pentru îndeplinirea Planului Cincinal, clasa muncitoare din țara noastră, condusă de Partid, asigură oamenilor muncii condiții de trai din ce în ce mai bune.

Pentru aducerea la îndeplinire a tuturor drepturilor privind asigurările sociale, Partidul și Guvernul au pus la dispoziția mișcării sindicale, în cei 3 ani de când această problemă a trecut sub conducerea și controlul sindicatelor, importanta sumă de 51 miliarde lei.

Folosind exemplul Uniunii Sovietice și experiența căpătată până acum în muncă, sindicatele noastre au sarcina să ridice la un nivel tot mai înalt munca lor, să gospodărească cu și mai multă pricepere fondurile ce li se încredințează.

In urma dărilor de seamă cu privire la activitatea sindicatelor în privința Asigurărilor Sociale pe primul semestru al anului 1951, s'a constatat că noile drepturi înscrise în buget pentru măsurile de prevenire a îmbolnăvirilor și pentru refacerea sănătății au fost cheltuite în întregime. Comisiile de Asigurări Sociale și, în general, birourile sindicale Cluj, Mureș, Iași, Bârlad, Bihor, au depus serioase eforturi pentru a gospodări cu grijă aceste fonduri.

In lumina realizărilor noastre și în baza experienței căpătate, trăgându-se învățăminte din lipsurile constatate, pentru anul 1952 s'a întocmit un buget mai cuprinzător. Bugetul pe 1952 reprezintă o expresie vie a grijii deosebite pe care Partidul și Guvernul nostru o poartă nevoilor și intereselor celor ce muncesc. Bugetul acesta deschide perspective tot mai bune de viață și de muncă, perspective ce nu le au și nu le pot avea muncitorii din țările capitaliste, care sunt aruncați în brațele mizeriei, foametei și șomajului.

Bugetul nostru de Asigurări Sociale este o mărturie a traiului din ce în ce mai bun pe care și-l făuresc oamenii muncii din țara noastră sub conducerea Partidului. Este un buget al păcii, al bunei stări, spre deosebire de bugetele din țările capitaliste, care reprezintă politica de război și de cruntă exploatare a maselor celor ce muncesc.

In timp ce imperialiștii ațâțători la război investesc sume uriașe pentru fabricarea armelor ucigătoare și a bombelor atomice, în scopul pregătirii unui nou măcel, în țara noastră, prin grija Partidului, oamenii muncii construesc tot mai multe case de odihnă și sanatorii, cluburi și biblioteci, dispensare, creșe, cămine.

Intocmirea bugetelor pentru anul acesta trebue să constitue pentru sindicatele noastre o grijă deosebită. Acestea trebue să dea dovadă de maturitate politică și să privească munca de asigurări sociale drept o acțiune pusă în slujba celor ce muncesc.

Pentru întocmirea planurilor de venituri și cheltueli pe anul 1952, birourile sindicale trebuie să fie călăuzite de grija pentru acei care contribue, prin munca lor, la construirea unei noi societăți în Patria noastră. Bugetele trebue să fie reale, bazate pe nevoile oamenilor; ele trebue să constitue un factor mobilizator în muncă pentru salariații noștri.

Această acțiune nu trebue să fie străină nici organelor administrative ale învățământului.

Veniturile noului buget al Asigurărilor Sociale pe anul 1952 vor fi realizate pe baza unor contribuții care se vor aplica la toate sumele primite de salariați (salariul de bază, ore suplimentare, diriginții).

Din aceste venituri, o parte urmează a se întrebuința de către sindicate la locul de muncă, iar altă parte va fi întrebuințată de Uniune pentru alte acțiuni de masse.

Cheltuielile la locul de muncă privesc acordarea drepturilor bănești pentru pierderea temporară a capacității de muncă, pentru maternitate și deces, măsuri de prevenire a îmbolnăvirilor și refacere a sănătății, odihnă și tratament balneo-climateric și organizarea de tabere pentru copii.

Drepturile de ajutoare bănești se vor acorda la locul de muncă din prima zi a pierderii temporare a capacității de muncă, în quantum până la 100 la sută din câștigul realizat, ținându-se seama de vechimea în învățământ. Aceasta trebue să se facă prin grija delegaților dela grupe și a comisiilor de asigurări sociale care rezolvă cazurile la timp și în spiritul tovărășesc al grijii față de om.

O mare parte din suma înscrisă la acest capitol este destinată pentru ocrotirea mamei și copilului. Mamele primesc ajutoare pentru sarcină și lehuzie timp de 80 de zile, pentru alăptare 9 luni, și ajutoare pentru procurarea rufăriei necesare copilului.

Un alt capitol de cheltueli este rezervat măsurilor de prevenire a îmbolnăvirilor și de refacere a sănătății. Sumele înscrise în buget la acest capitol trebue să ducă necondiționat la împuținarea cazurilor de îmbolnăvire și accidente. Comisiile de asigurări sociale ale sindicatelor trebue să-și intensifice la maximum lupta pentru reducerea cazurilor de îmbolnăvire pe de o parte, de întărire și refacere a sănătății pe de altă parte.

Măsurile de prevenire a îmbolnăvirilor și de refacere a sănătății privesc: supraalimentația salariaților suferinzi de t. b. c. care se găsesc în producție și a celor ce se găsesc în concediu medical acasă; asigurarea regimului dietetic al angajaților după prescripție medicală; cura de ape medicinale; transportul bolnavilor la spitale și sanatorii t. b. c.; proteze dentare, operații chirurgicale sau ochelari celor care au nevoie.

Birourile sindicale trebue să acorde o grijă deosebită cadrelor fruntașe, învățătorilor și profesorilor emeriți și decorați, luând astfel de măsuri de întărire a sănătății lor încât să le asigure continuitatea în muncă și să le sporească posibilitatea de a contribui la îmbunătățirea calitativă a procesului de învățământ. Învățătorii și profesorii emeriți, decorați și medaliați se vor bucura de aceleași drepturi care se acordă stahanoviștilor, de a primi gratuit orice măsură de prevenire a îmbolnăvirilor.

Cheltuielile cu odihna și tratamentul balneo-climatic ai oamenilor muncii se introduc anul acesta pentru prima oară în planurile de venituri și cheltueli al asigurărilor sociale.

Aplicând hotărîrea Partidului și a Guvernului din 16 August 1951 în legătură cu îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice, Confederația Generală a Muncii a acordat pentru salariații din învățământ în acest an un număr mai mare de locuri la casele de odihnă și sanatoriale. Astfel, dela 5.480 locuri câte au fost în anul 1951, numărul de locuri a crescut la 14.589 pentru anul 1952. Această creștere oglindește atenția deosebită și încrederea ce o acordă Partidul și Guvernul tuturor oamenilor muncii din învățământ.

Grija aceasta s'a resfrânt și asupra copiilor salariaților noștri, care în anul acesta au 2000 locuri în taberele de vară față de 450 locuri cât au avut în anul 1951.

Intrucât anul acesta avem mai multe locuri la odihnă, birourile sindicale vor trebui să ia măsuri din timp pentru a nu se aglomera, în cele 2 luni de vară, toate stațiunile climaterice, lipsind astfel o mare parte din muncitori de binefacerile odihnei în timpul verii. Ele trebue să respecte întocmai instrucțiunile Uniunii Sindicatelor din Învățământ care, în colaborare cu Ministerul Învățământului Public, a făcut în acest scop o eșalonare a trimiterilor la casele de odihnă pe întreg anul școlar. Pentru a nu se stânjeni munca școlilor, vor fi trimiși la odihnă în cursul anului școlar numai acei tovarăși care sunt în vacanță (cadrele didactice din învățământul superior de exemplu) sau acei care pot fi ușor suplinîți de colegi, fără primejdie de supraîncărcare a muncii sau de dezorganizare a procesului de învățământ.

Bugetul pe anul 1952 trebue să cuprindă și sume pentru trimiterea copiilor în taberele de vară organizate de către birourile raionale. Deasemeni, în noul buget vor fi înscrise sume alocate pentru organizarea serbării pomului de iarnă. In felul acesta se vor putea lichida unele lipsuri înregistrate în anii precedenți, când birourile raionale și regionale nu cunoșteau din timp fondurile pe care se puteau baza în organizarea serbărilor.

Indeplinirea sarcinilor ce rezultă din planul de venituri și cheltueli al Asigurărilor Sociale pe anul 1952 trebue să devolte în rândurile întregului activ sindical simțul de răspundere față de banul pe care-l gospodărește și grija față de om.

Munca în colectiv și organizarea unui activ obștesc bine instruit și legat de interesele și nevoile salariaților trebue să stea la baza întregii activități de Asigurări Sociale și să ducă la lichidarea spiritului sectar în muncă.

Organizarea vizitelor tovărășești la domiciliu, controlul asupra felului cum se eliberează certificatele medicale și sprijinirea măsurilor de prevenire a îmbolnăvirilor și accidentelor trebue să constitue pentru cei ce duc această muncă, sarcini permanente.

Pentru stimularea în muncă a celor care arată o grijă permanentă față de tovarășii lor de muncă, făcând vizite tovărășești la domiciliul salariaților sau la spital, a celor ce dau dovadă de vigilență, sunt prevăzute premii ce se vor acorda celor mai buni delegați și membri ai comisiilor de Asigurări Sociale.

Birourile sindicale trebue să îndrumeze comisiile de cenzori pentru introducerea celei mai severe discipline financiare, arătându-le că și ele poartă răspunderea pentru cheltuirea ilegală a fondurilor, cât și pentru neglijența în ținerea evidenței.

Importantele fonduri prevăzute în planurile de venituri și cheltueli ale Asigurărilor Sociale pe anul 1952, fonduri datorate grijii pe care Partidul și Guvernul nostru o poartă oamenilor muncii din țara noastră, vor trebui să fie just folosite, pentru ca ele să contribue efectiv la îmbunătățirea condițiilor de viață ale salariaților noștri. Ținând seama de toate aceste sarcini, birourile sindicale regionale și raionale vor da viață Hotăririi Plenarei Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii din 23 Mai 1951, privind activitatea Asigurărilor Sociale, și vor mobiliza pe membrii lor la muncă pentru îndeplinirea măreților sarcini ale Cincinalului, pentru întărirea marelui front al păcii.

Învățătorii—propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Stropirile de iarnă în livezi, mijloc de combatere a dușmanilor pomilor

Livezile de pomi fructiferi constitue o mare bogăție a poporului nostru. Fructele, prin substanțele ce le conțin: zahăr, acizi organici, vitamine etc., dau corpului omenesc hrana necesară atât când sunt proaspete, cât și conservate, în timpul iernii.

Combaterea bolilor și a agenților care vatămă pomii este o sarcină deosebit de importantă. De aducerea ei la îndeplinire depinde, în bună parte, realizarea planului de mărire a producției de fructe.

Desvoltarea nestingherită a dușmanilor pomilor, în special a păduchelui din San-Jose, a avut ca urmare compromiterea plantațiilor, mai cu seamă a celor tinere, în regiuni întinse. Paraziții animali se găsesc cuibăriți pe pomi în timpul iernii sub formă de ouă, larve și adulți. Acești dușmani ai pomilor se combat prin stropiri, atât în timpul vegetației — vara — cât și după încetarea vegetației — iarna — când insectele sunt transformate în larve și, împreună cu ouăle, sunt mai sensibile la substanțele chimice.

Învățătorii trebue să arate țăranilor muncitori că stropirile dau rezultate bune dacă se execută în prealabil următoarele lucrări: strângerea cuiburilor de omizi, ca și a ouălor diferitelor insecte; strângerea fructelor și frunzelor uscate, rămase pe pomi sau căzute pe jos; curățirea pomilor de uscături; curățirea tulpinilor și a ramurilor de mușchi și licheni; scoaterea din plantație a pomilor uscați, adevărate focare de depozitare și răspândire a dușmanilor animali și vegetali.

Tratamentul pomilor prin stropire în timpul iernii cuprinde două acțiuni: tratament contra tuturor dușmanilor pomilor și tratament special, contra păduchelui din San José.

Rezultatele stropirii depind de calitatea substanțelor întrebuințate, de timpul aplicării și de aparatele întrebuințate. Substanțele ce se întrebuințează de obicei în timpul iernii sunt preparate pe bază de uleiuri minerale, soluție sulfo-calcică, carbolineum, zeamă bordeleză și dinitroortocrezol. Inainte vreme, stropitul de iarnă cu zeamă bordeleză (soluție de sulfat de cupru) nu era folosit. Se folosea numai stropitul în timpul verii. In Uniunea Sovietică însă, acest tratament de iarnă este aplicat cu mult succes, iar experiențele făcute la noi au dat deasemenea rezultate foarte bune.

Tratamentul cu soluții de piatră vânătă în concentrație de 1—2% combate în special: pătarea cafenie și rapănul merilor și perilor, perforarea frunzelor și pătarea fructelor la soiurile cu sâmburi, precum și putrezirea fructelor. Prin adăugarea sulfatului de fier (calaican) în concentrație de 1—2%, acest tratament ajută și la distrugerea mușchilor și lichenilor de pe trunchiurile și ramurile pomilor.

Și uleiurile minerale sunt folositoare pentru combaterea dușmanilor pomilor. Ele trebue folosite în concentrație de 3—6%, în funcție de paraziții ce trebue distruși. In timpul iernii, stropirile se fac cu presiune mare, căutându-se ca pomul să fie acoperit cu un strat subțire de ulei, care va omorî parazitul.

Păduchele din San José este considerat ca o adevărată năpastă pentru livezile noastre. In 18 ani de când a apărut la noi în țară, el a distrus peste 7.000.000 pomi tineri. Se înmulțește rapid, o femelă producând până la 400 de larve care dau într'o vară până la 160.000 de indivizi.

Impotriva păduchelui din San José se întrebuințează cu mult succes praful numit dinitroortocrezol, în proporție de 1—2 kgr. la 100 litri de apă. Spre deosebire de alte insecticide, aceasta provoacă o mortalitate de 90—98%.

Pomul stropit cu această soluție capătă o culoare galbenă. In general, stropirea se face de sus în jos, astfel încât coroana să se scalde în pânza de picături și soluția să se scurgă pe ramurile nestropite. Tulpina se lasă la urmă, căutându-se ca toate larvele din crăpăturile scoarței, dela subțiorii mugurilor sau de sub carapacele femelelor să fie distruse.

Ca să dea rezultate bune, stropirile trebue făcute metodic și în massă. Invățătorii trebue să arate țăranilor muncitori că aplicarea la timp a tratamentelor de combatere a dușmanilor pomilor, îngrijirea livezilor, înseamnă o creștere a avuției naționale.

Ing. N. GARNEAȚA
Colaborator al Societății de Științe Agricole „I. V. Miciurin"

NOTE POLITICE EXTERNE

Secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a publicat un comunicat în care anunță că până la data de 1 Ianuarie 1952 au fost strânse pe Apelul pentru un Pact al Păcii 596.302.298 semnături. Această nouă și măreață victorie a uriașului front al partizanilor păcii umple de bucurie și speranță popoarele iubitoare de pace din lumea întreagă.

Apare azi mai limpede ca oricând că popoarele lumii sunt hotărîte să ia cauza apărării păcii în propriile lor mâini și să o apere până la capăt. Succesul campaniei de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii constitue o nouă dovadă a creșterii nemăsurate a forțelor păcii, a faptului că mereu noi și noi masse de oameni simpli, de rase, credințe și convingeri diferite vin să îngroașe necontenit marea armată a partizanilor păcii.

Aproape 600 milioane semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii, iată o cifră care trebue să dea de gândit imperialiștilor ațâțători la război. Succesul campaniei de semnături se oglindește în primul rând în țările lagărului păcii, în Marea Uniune Sovietică, conducătoare a frontului păcii, unde au fost strânse 117.669.320 semnături, în Republica Populară Chineză, unde au fost strânse 344.530.057 semnături, și în țările de democrație populară.

Dar și în țările supuse robiei capitaliste, ca și în țările dependente și coloniale, unde lupta pentru pace este considerată de autorități drept crimă și unde o semnătură pe Apelul Păcii implică adeseori riscuri foarte mari, campania de semnături se află în plin progres. In Franța, unde marinarul erou Henri Martin se află întemnițat pentrucă s'a pronunțat împotriva războiului murdar din Vietnam, au semnat Apelul zece milioane de oameni. In Japonia, care geme sub călcâiul ocupanților yankey dornici s'o transforme într'un focar al agresiunii, au semnat Apelul 6 milioane japonezi.

In Spania călăului Franco, unde Apelul se semnează în adâncă ilegalitate, au fost strânse 400.000 semnături. In acelaș timp, în Germania, unde dorința de pace și unitate a poporului german se afirmă tot mai puternic, au fost strânse pe referendumul popular împotriva remilitarizării și pentru încheierea tratatului de pace 16.700.000 semnături.

Apare astfel tot mai vădită voința nezdruncinată a popoarelor de a se opune mârșavelor planuri de dezlănțuire a unui nou război, de a opri mâna criminală a agresorilor imperialiști.

Având în frunte Uniunea Sovietică și pe marele Stalin, uriașul front al păcii și socialismului este de neînvins. In acest front este un factor activ și puternic și poporul muncitor din țara noastră, constructor al socialismului. Prin cele 11 milioane de semnături, oamenii muncii din Patria noastră își arată credința nezdruncinată în viitorul fericit al lor și al întregii omeniri, în victoria forțelor păcii.

In Comitetul politic al O.N.U. au avut loc frumoase desbateri în legătură cu raportul prezentat de Comitetul pentru așa zisele „măsuri colective". Comitet înființat în trecuta sesiune a Adunării Generale O.N.U., în urma manevrării faimosei „mașini de vot" de către blocul imperialiștilor americani și englezi în acea sesiune, imperialiștii au silit majoritatea mecanică a Adunării Generale să voteze rezoluția „acțiune unită pentru pace", rezoluție inspirată de agresiunea criminală americană din Coreea, și să pună astfel bazele Comitetului pentru așa zisele „măsuri colective". Secoteala imperialiștilor era pe cât de mârșavă pe atât de simplă. După cum se știe, imperialiștii urmăresc de multă vreme să treacă o parte din atribuțiile Consiliului de Securitate, singurul for care, conform Cartei O N U., poartă răspunderea în problemele păcii și securității popoarelor, asupra Adunării Generale. Ceeace îi deranjează pe domnii imperialiști este faptul că în Consiliul de Securitate, hotărîrile se iau, dată fiind importanța lor, numai cu unanimitate de voturi și că, uzând de acest principiu al unanimității, Uniunea Sovietică s'a opus în repetate rânduri încercărilor imperialiste de a sili O.N.U. să adopte hotăriri care ar duce la dezlănțuirea unui al treilea război mondial.

Deaceia, imperialiștii încearcă să treacă atribuțiile Consiliului de Securitate asupra unor organe ale Adunării Generale, unde hotărîrile se iau cu majoritatea simplă și, deci, unde poate intra în funcțiune „mașina de vot". Comitetul așa-ziselor măsuri colective este tocmai un astfel de organ, iar raportul prezentat de acest Comitet în actuala sesiune urmărește tocmai luarea unor măsuri, care să permită imperialiștilor extinderea agresiunii în Coreea și dezlănțuirea unor alte agresiuni de acest fel. Proectul american urmărește ca statele membre ale O.N.U. să pună la dispoziție forțe armate care să ia locul Comitetului militar de stat major prevăzut de Charta O.N.U., Comitet care este pus sub controlul Consiliului de Securitate. Astfel, odiosul plan american al „măsurilor colective", prevede ocolirea, printr'o manevră abilă a Consiliului de Securitate, și punerea la dispoziția imperialiștilor americani, care ar uza de „mașina de vot" dela O.N.U., posibilitatea de a dezlănțui ori și când ar voi războiul.

Intr'o amplă cuvântare rostită în fața Comitetului politic, șeful delegației sovietice, A. I. Vișinski, a demascat această nouă uneltire a imperialiștilor la O N U., arătând adevăratul dedesubt al proectului american al așa ziselor „măsuri colective".

A I. Vișinski a dovedit cu argumente de netăgăduit că acest proect este, în fond, un plan de pregătire a unui nou război mondial. A. I. Vișinski a definit proectul american drept **„un program al unui grup de state războinice care s'au unit în scopuri agresive și care au pus la cale un adevărat complot împotriva păcii și împotriva popoarelor iubitoare de pace".**

A. I Vișinski a arătat că imperialiștii americani urmăresc prin acest proect să repete și să extindă „tâlhăria monstruoasă pe care ei o săvârșesc în Coreea.

Discursul șefului delegației sovietice a constituit o nouă și puternică lovitură pentru politicienii imperialiști. Ei au apărut din nou sub adevărata lor înfățișare de uneltitori ai războiului, de dușmani ai omenirii și ai păcii popoarelor. A. I Vișinski a arătat că proectul american al așa ziselor „măsuri colective" este strâns legat de întreaga politică agresivă americană și că crearea forțelor armate pe care le prevede proectul american nu este de loc străină de forțele armate prevăzute de blocul agresiv al Atlanticului de Nord.

In numele delegației sovietice, A I Vișinski a prezentat un proect de rezoluție care propune desființarea Comitetului „măsurilor colective" și convocarea unei ședințe a Consiliului de Securitate pentru examinarea măsurilor menite să ducă la înlăturarea actualei încordări a relațiilor internaționale și la stabilirea unor relații prietenești între țări. In timpul desbaterilor, a reeșit clar că proectul american nu se bucură de popularitate. Parte dintre delegații care, de obicei, cântă în struna imperialiștilor, ca de pildă delegația Suediei, s'au văzut nevoiți să recunoască pericolul pentru pacea lumii pe care-l implică adoptarea acestui proect. Alte delegații, ca de pildă cele ale țărilor arabe, au susținut propunerea sovietică de convocare a Consiliului de Securitate. In felul acesta s'a văzut clar că, indiferent de manevrele de care imperialiștii ar uza pentru impunerea planului lor la O.N.U., planul american al așa ziselor „măsuri colective" este sortit unui lamentabil eșec.

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești
Nr. 1 (165)
Cuprinde:

Articol de fond:	Mesajul istoric al lui I. V. Stalin către poporul japonez.
Vâlco Cervencov	Despre desvoltarea mișcării stahanoviste în Bulgaria.
Herbert Steiner:	Tineretul din Austria apără pacea și drepturile sale.
Jan Drda:	Soarele alungă întunericul.
Antonio Pesenti:	Lupta Partidului Comunist Italian pentru o economie de pace.
René Andrieu:	Ocupanții americani în Europa.
Jan Marek:	Note politice.
	Informații

De vânzare la magazinele „Librăria Noastră" și la toate chioșcurile.

Lei 8

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 26. Telefon. 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28 Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

Biblioteca Orașului
Tg.Mureș
Palatul Cultural

...ARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățamantului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 146 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 19 IANUARIE 1952

Citiți în acest număr:

- In orașul Ulianovsk — de **M. Stepanova.**
- In legătură cu predarea citit-scrisului la clasa I-a elementară.
- I. L. Caragiale — critic incisiv al școlii burgheze — de **I. Cremer.**
- Invățătorul emerit Gheorghe Constantinescu.
- Cabinetele pedagogice își încep activitatea.
- Redresorul cu seleniu.
- Munca de alfabetizare în raionul Ceahlău trebue grabnic îmbunătățită.
- Note politice externe.

Sub steagul nemuritoarelor idei ale lui Lenin și Stalin

Acum 28 de ani, la 21 Ianuarie 1924, a murit Vladimir Ilici Lenin, genialul continuator al lui Marx și Engels, marele conducător și învățător al oamenilor muncii. „Vladimir Lenin, mare și adevărat om al acestei lumi, a murit, — scria Gorki la moartea lui Lenin. Insă linia neagră a morții va sublinia și mai mult în ochii întregii lumi importanța lui, importanța conducătorului poporului muncitor din întreaga lume... Vladimir Lenin a murit. Urmașii minții și voinței lui trăesc, trăesc și lucrează cu atâta succes cum nimeni niciodată și nicăeri n'a lucrat în lume". Și într'adevăr, Lenin continuă să trăiască în inimile și în faptele tuturor oamenilor iubitori de libertate, pentru care viața și învățătura lui sunt farul strălucitor ce le luminează calea în lupta împotriva imperialismului. Cea de a 28-a comemorare a morții marelui dascăl al proletariatului este pentru oamenii muncii din lumea întreagă un prilej de adâncă cinstire a memoriei lui, un prilej de a-și strânge și mai puternic rândurile sub steagul marelui Stalin — Lenin al zilelor noastre.

Viața lui Lenin a întruchipat îmbinarea strălucită a gândirii teoretice geniale cu acțiunea revoluționară de proporții uriașe. Lenin a apărat cu îndârjire și a dus mai departe în mod genial învățătura lui Marx și Engels, a îmbogățit-o și a desvoltat-o. El a creat leninismul, „marxismul epocii imperialismului și al revoluției proletare".

Lenin este cel care a dat o temeinică analiză științifică a imperialismului, ultimul stadiu al capitalismului, a desvăluit plăgile lui și condițiile pieirii lui de neînlăturat, deschizând astfel proletariatului mondial perspective noi în lupta pentru doborîrea orânduirii capitaliste.

Lenin a desvoltat ideia marxistă a hegemoniei proletariatului în revoluție și a făurit noua teorie a revoluției proletare, teorie ce a servit proletariatului Rusiei țariste în înfăptuirea celui mai însemnat eveniment istoric al timpurilor noastre, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Lenin a desvoltat învățătura lui Marx și Engels despre dictatura proletariatului, arătând ce se ascunde sub frazeologia despre așa zisa democrație burgheză și dovedind că democrația sovietică este tipul cel mai înalt de democrație.

Lenin a arătat în mod concret, cu genială claritate, formele și mijloacele construirii socialismului în condițiile încercuirii capitaliste. Invățătura leninistă, desvoltată și îmbogățită de tovarășul Stalin, a asigurat construirea în U.R.S.S. a socialismului și asigură astăzi trecerea spre comunism.

Lenin a îmbogățit tezele marxismului în problema național-colonială, a arătat că această problemă face parte din chestiunea generală a revoluției proletare internaționale și a trasat căile luptei revoluționare a popoarelor împotriva imperialismului înrobitor. Luptele din Iran și Egipt, din Indonezia și Vietnam dovedesc din plin uriașa forță a previziunii leniniste.

Desvoltând tezele lui Marx și Engels cu privire la partidul proletariatului, Lenin a creat nemuritoarea sa învățătură despre partid, învățătură care stă la baza glorioșului partid al bolșevicilor și care călăuzește partidele comuniste și muncitorești din întreaga lume în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii, în lupta pentru socialism.

Invățătura lui Lenin înflăcărează astăzi lupta tuturor popoarelor. Leninismul este valabil pretutindeni. El a biruit în Uniunea Sovietică. El birue în democrațiile populare și în imensa Chină. Leninismul este steagul invincibil al maselor populare de pe întreg globul.

Leninismul a influențat în mod hotărîtor desvoltarea istorică a poporului nostru. Pe baza învățăturilor lui Lenin și Stalin s'a născut și s'a desvoltat partidul revoluționar al clasei muncitoare din țara noastră. In raportul său — „30 de ani de luptă a partidului sub steagul lui Lenin și Stalin", tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spune: „Crearea Partidului Comunist din România a constituit o victorie istorică a leninismului împotriva oportunismului și reformismului în mișcarea muncitorească din România".

Sub steagul ideilor nemuritoare ale lui Lenin și Stalin, Partidul a condus oamenii muncii din țara noastră în lupta împotriva claselor exploatatoare, în lupta pentru nimicirea monstruoasei mașini de stat burghezo-moșierești și pentru înlocuirea ei cu sistemul dictaturii proletariatului. Sub steagul ideilor lui Lenin și Stalin, maselе populare din țara noastră au luat în mâinile lor opera de guvernare a treburilor obștești și au pornit cu elan la construirea socialismului, obținând mari victorii pe tărâmul industriei și agriculturii.

„Acum, când înaintăm în complexitatea problemelor pe care le pune construirea socialismului — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, — ne dăm mai bine seama de imensul ajutor ce-l reprezintă pentru partidul nostru, pentru regimul de democrație populară și pentru întregul nostru popor muncitor, învățăturile lui Lenin și Stalin, ca și întreaga experiență practică a Partidului Bolșevic și a Statului Sovietic".

Fiecare victorie a poporului nostru pe tărâmul construcției economice și culturale, fiecare succes în producție al uzinelor, fiecare nou șantier, fiecare gospodărie agricolă colectivă înființată, fiecare realizare culturală din țara noastră constitue o nouă și vie confirmare a genialelor principii ale leninismului.

Lupta lui Lenin împotriva dușmanilor dinăuntru ai clasei muncitoare, trădătorii social-democrați și social-șoviniști, călăuzește oamenii muncii din Patria noastră și din toate țările lumii în lupta lor împotriva trădătorilor de astăzi ai proletariatului, împotriva agenților monopolurilor americane, social-democrații de dreapta și banda de asasini a lui Tito.

Ideile lui Lenin și Stalin sunt pentru poporul nostru călăuza în lupta istorică pe care o ducem alături de popoarele lumii pentru apărarea păcii. Leninismul este steagul de nebiruit al păcii. Uniunea Sovietică, statul făurit de Lenin și Stalin, este bastionul de neclintit al luptei pentru pace, pentru că în Uniunea Sovietică au fost smulse din rădăcini cauzele războiului.

Lumina ideilor leninist-staliniste pătrunde în toate colțurile pământului. Acest lucru se manifestă cu o deosebită tărie acum, când imperialismul american, care, după definiția lui Lenin, este cel mai reacționar, cel mai turbat imperialism, care sugrumă toate popoarele mici și slabe, încearcă cu înfrigurare să aprindă flăcările unui nou război mondial.

In ultimul an, mișcarea internațională a partizanilor păcii a luat o amploare fără precedent. Partizanii păcii au înscris pe steagurile lor cuvintele însuflețitoare ale tovarășului Stalin: „Pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt" Cel de al doilea Congres Mondial al Partizanilor Păcii, Apelul Consiliului Mondial al Păcii pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri marchează o nouă etapă în desvoltarea acestei măreț mișcări a zilelor noastre. Peste 600 milioane de oameni — aproape jumătate din populația adultă a globului pământesc — au semnat până azi Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii.

In zilele noastre este mai vădită decât oricând adânca înțelepciune și justețea învățăturii lui Lenin și Stalin că nicio forță nu poate salva capitalismul dela pieire. Lumea muribundă a capitalismului este sfâșiată de contradicții de neîmpăcat, care se adâncesc și se ascut din ce în ce mai mult.

Imperialiștii americano-englezi luptă din răsputeri pentru a „salva" lumea capitalismului condamnată la pieire și a înăbuși forțele în continuă creștere ale socialismului și democrației. Ei duc un război criminal de cotropire împotriva poporului coreean, săvârșesc acte de agresiune fățișă împotriva Republicii Populare Chineze. Ei desfășoară cursa turbată a înarmărilor, reînvie armatele fasciste în Germania Occidentală și în Japonia, sperând că, pe calea unui nou război împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, vor reuși să schimbe mersul desvoltării istorice și să-și cucerească dominația mondială.

Politica înarmărilor îmbogățește monopolurile capitaliste și adâncește sărăcirea maselor muncitoare. E destul să amintim că, potrivit datelor presei americane, profiturile obținute de monopolurile din S.U.A. în 1951 se cifrează la peste 60 miliarde dolari — adică aproape odată și jumătate mai mult decât în 1950. Pe fiecare dolar jefuit de monopolurile americane — cum spunea Lenin — se află câte o pată de noroi de pe urma furniturilor militare „rentabile", care îmbogățesc pe bogați și ruinează pe săraci.

In țările capitaliste sporirea impozitelor și urcarea prețurilor la obiectele de primă necesitate reduc salariul real al oamenilor muncii. Costul vieții în S.U.A. s'a ridicat în Octombrie 1951, în comparație cu nivelul dinainte de război, cu mai mult de 176%. Aproximativ 20 milioane de familii americane — majoritatea covârșitoare a populației Statelor Unite — nu dispun nici măcar de jumătate din minimul necesar existenței. In Franța, salariul real al oamenilor muncii este în prezent cu 50% mai redus decât înainte de război.

Lenin a arătat că capitalismul piere și că în pieirea sa el mai poate pricinui zecilor și sutelor de milioane de oameni chinuri nemaivăzute, dar că nicio forță nu mai poate să-l salveze dela prăbușire. Incă din 1918, la cel de al VI-lea Congres Extraordinar al Sovietelor, Lenin a arătat că Anglia și America „au întrecut măsura tot atât de sălbatic și de nebunesc ca și Germania la timpul său, și de aceea ele se apropie tot atât de repede, și poate chiar și mai repede, de acel sfârșit pe care l-a parcurs cu atâta succes imperialismul german. Mai întâi, el s'a umflat peste măsură, înghițind trei sferturi din Europa, s'a îngrășat, iar apoi a plesnit pe loc, lăsând în urmă o duhoare îngrozitoare. Spre acest sfârșit gonește acum imperialismul englez și american".

Intregul mers al desvoltării istorice confirmă genialitatea analizei leninist-staliniste a stadiului muribund al desvoltării societății capitaliste.

Niciodată încă nu a fost atât de limpede pieirea inevitabilă a capitalismului ca acum. Pe zi ce trece, viața arată în chip din ce în ce mai convingător că veacul capitalismului se apropie de sfârșit și că el cedează locul unei lumi noi — lumea comunismului.

Pentru Uniunea Sovietică, ca și pentru oamenii muncii din întreaga lume, este o mare fericire faptul că în fruntea Partidului Comunist și a Statului Sovietic se află tovarășul Stalin — genialul continuator al cauzei lui Lenin — , care conduce poporul spre culmile luminoase ale comunismului.

Poporul nostru datorează nespus de mult învățăturii lui Lenin și Stalin și experienței gloriosului Partid al bolșevicilor. Existența, desvoltarea, biruințele Partidului nostru drag, viața noastră liberă, viitorul luminos și fericit pe care și-l făuresc oamenii muncii din țara noastră — toate acestea le datorăm leninismului

Oamenii muncii din țara noastră își exprimă recunoștința lor față de învățătura lui Lenin și Stalin, luptând pentru îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal, pentru pace, pentru democrație și socialism.

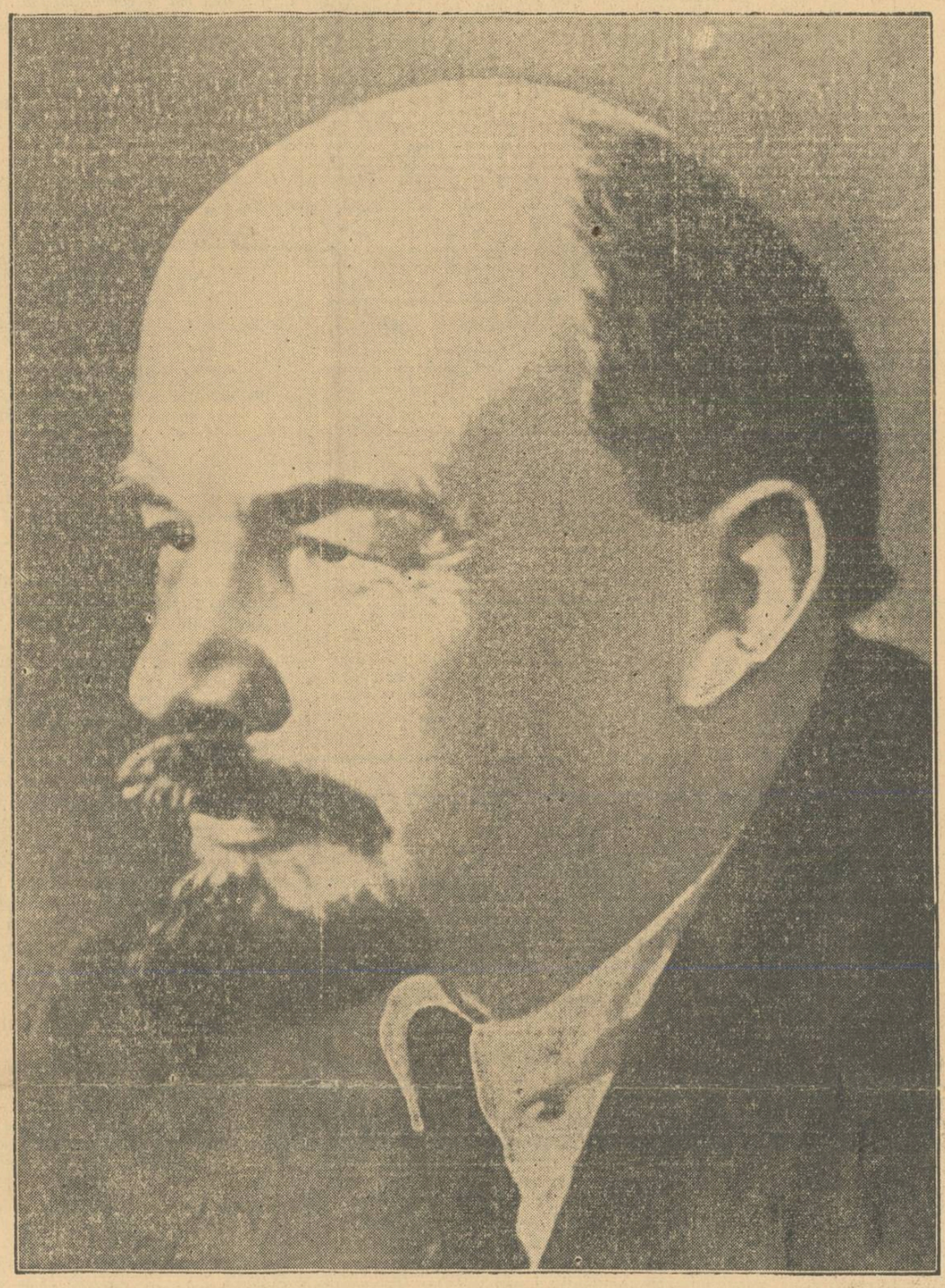

Lucrările lui V. I. Lenin au apărut în Editura P. M. R. într'un tiraj de 2.225.000 exemplare

La 21 Ianuarie se împlinesc 28 ani dela moartea genialului învățător al proletariatului din lumea întreagă, Vladimir Ilici Lenin.

Pentru a răspândi în massele largi ale oamenilor muncii din țara noastră învățătura marelui Lenin, Editura Partidului Muncitoresc Român a tipărit până acum din lucrările sale 2.225.000 exemplare, dintre care 2.085.000 în limba română, 118.000 în limba maghiară, 20.000 în limba germană și 2.000 în limba sârbă.

Printre lucrările lui V. I. Lenin editate se află: „Impozitul în natură" (două ediții) în 105.000 exemplare; „Ce-i de făcut?" în 60.000 exemplare; „Opere alese", volumele 1 și 2, în 180.000 exemplare; „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică" (două ediții) în 45.000 exemplare; „Stângismul — boala copilăriei comunismului" (trei ediții) în 80.000 exemplare; „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului" (două ediții) în 140.000 exemplare; „Ce sunt „prietenii poporului" și cum luptă ei împotriva social-democraților?" în 30.000 exemplare; „Statul și revoluția" (două ediții) în 48.000 exemplare; „Marea inițiativă — Cum trebue organizată întrecerea?" în 170.000 exemplare; „Materialism și empiriocriticism" în 65.000 exemplare; „Tezele din Aprilie" în 85.000 exemplare; „Opere" volumele 1, 2, 3 și 20 în 400.000 exemplare.

Tirajul total de 2.225.000 exemplare din lucrările lui V. I. Lenin, apărute în Editura P.M.R., este departe de a satisface cerințele oamenilor muncii din țara noastră care studiază cu sete operele marelui dascăl al omenirii muncitoare.

Operele lui Lenin, împreună cu cele ale tovarășului Stalin — cel care a preluat steagul lui Lenin și-l poartă cu mână sigură spre culmile comunismului — îndrumă zi de zi pașii oamenilor muncii din țara noastră spre viața nouă și fericită pe care și-o făuresc, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român. (Agerpres).

V. I. LENIN DESPRE ÎNVĂȚĂTORI

Operele teoretice ale lui V. I. Lenin, închinate problemelor educației comuniste și învățământului, răspund la toate problemele principale ale construirii și desvoltării școlii sovietice. Invățătura lui Lenin cu privire la școală este una din părțile cele mai importante ale învățăturii lui cu privire la construirea socialismului. De aceea, Lenin leagă fiecare problemă a învățământului public, de problemele construirii societății socialiste.

Una din laturile însemnate ale luptei dusă de noi în momentul de față — arată Lenin — este munca pentru desvoltarea învățământului public. Munca în domeniul învățământului constitue și ea unul din mijloacele de luptă pentru răsturnarea burgheziei: **declarăm deschis că școala în afară de viață și politică este minciună și ipocrizie.**

In legătură indestructibilă cu problemele economice, Lenin a ridicat probleme deosebit de însemnate privitoare la nivelul cultural al celor ce muncesc și la crearea omului nou. Este firesc ca armata învățătorilor să fie considerată de Lenin ca o imensă forță culturală, care trebue să participe, în mod direct, la rezolvarea practică a problemelor construirii noului stat sovietic.

Lenin s'a adresat de multe ori direct învățătorilor, lămurindu-le problemele urgente ale Guvernului sovietic și ale Partidului Bolșevic, și arătându-le rolul învățătorimii ca armată în slujba școlii socialiste.

In Iunie 1918, la Moscova a fost convocat primul Congres Unional al învățătorilor. Lenin a salutat Congresul în numele Consiliului Comisarilor Poporului, arătând că învățătorii trebue să ridice marea problemă a culturii și să devină, înainte de toate, armata de bază în răspândirea culturii socialiste, luptând pentru a elibera viața și conștiința oamenilor de robia capitalului și de jugul burgheziei. Invățătorul nu poate să se mărginească numai la activitatea de învățător, arăta Lenin. El trebue să se contopească cu massa luptătoare a celor ce muncesc. Scopul pedagogiei noi constă în a lega activitatea învățătorului cu problemele construirii societății socialiste și în a păși cu încredere în fața masselor.

Asemenea rânduri pot fi citite în scurtul rezumat al discursului rostit de Vladimir Ilici la congresul din 1918.

A se contopi cu întreaga massă luptătoare a celor ce muncesc, în vederea luptei în comun pentru victoria socialismului — iată apelul principal al lui Lenin către cadrele didactice.

Era atunci o perioadă grea, perioada de desorganizare a economiei naționale, perioada foametei și a războiului civil. Tânăra republică sovietică respingea cu hotărîre atacurile imperialiștilor și, în focul războiului civil, punea temelia construcției socialiste.

In luna August 1919, Lenin a luat cuvântul la primul Congres Unional al activiștilor din domeniul învățământului și al culturii. El a lămurit în modul cel mai clar și convingător pe salariații din învățământ, ce este puterea sovietică și Partidul Bolșevic, pentru ce luptă guvernul și partidul. El a arătat că tot ce e vechi și și-a trăit traiul, se mai înverșunează totuși să trăiască. Și în rândurile cadrelor didactice a rămas o parte care și-a păstrat rânduiala și prejudecățile vechi, și care consideră că școala poate să rămână în afară de politică, că sarcina învățătorului constă numai în a învăța carte pe copii.

Lupta cu vechile prejudecăți burgheze, antrenarea masselor largi de învățători în construirea statului sovietic, subordonarea muncii lor politicii proletariatului, iată problemele ridicate de Lenin în fața cadrelor didactice în cuvântările ținute la al II-lea congres Unional al învățătorilor, la consfătuirea Unională a propagandiștilor culturali și la consfătuirea în legătură cu activitatea la țară, în anii 1919 și 1920. El arăta atunci că învățătorimea trebue să păsească pe drumul unei activități revoluționare.

O mare parte dintre învățători s'au convins repede cât de adânc s'au înfipt rădăcinile revoluției socialiste, cum se întinde ea în mod inevitabil în întreaga lume. Cred, spunea Lenin, că majoritatea cadrelor didactice este desigur în mod sincer și va deveni tot mai mult atașată puterii celor ce muncesc.

Sute de mii de oameni din rândurile masselor populare trebue să-și însușească învățătura nouă, comunistă. Numai după ce s'a trecut de această etapă s'au putut îndrepta pe un drum bun oamenii striviți de capitalism. Lenin a accentuat că scopul revoluției constă în a învinge toate rezistențele capitaliștilor, nu numai cea militară și politică, dar și cea ideologică, rezistență care era cea mai adâncă și cea mai puternică.

Cadrele didactice, ne învață el, trebue să participe în mod direct la activitatea de agitație și propagandă, să ajute politica partidului în rândurile masselor largi ale celor ce muncesc, să fie un sprijin sigur al orânduirii sovietice.

Discursul lui Lenin la Congresul al III-lea al Comsomolului, în 1920, reprezintă un document în care sunt precizate problemele educației comuniste a tinerei generații și problemele cadrelor didactice cu toată claritatea și convingerea proprie geniului lui Lenin.

Ce trebue să învețe tineretul și cum să învețe? — iată prima întrebare pusă de Lenin. Răspunzând, el ne arată că tineretul, care vrea să construiască comunismul, trebue să învețe comunismul, astfel încât prin eforturile tinerei generații să se creeze societatea comunistă. Răsturnând școala veche, trebue să luăm dela ea numai ceeace ne trebue ca să obținem o instrucție cu adevărat științifică. Tineretul nostru trebue să fie înzestrat cu cunoștințele necesare desvoltării multilaterale a oamenilor și construirii socialismului, iar nu cu cunoștințe scolastice, moarte. Lenin formulează principiile unor noi metode de asimilare a cunoștințelor, care să contribue la elaborarea concepțiilor și convingerilor comuniste. „Nu ne trebue buchiseală, dar trebue să desvoltăm și să perfecționăm memoria fiecărui elev, prin cunoașterea faptelor esențiale, căci comunismul se va transforma într'o vorbă goală, într'o simplă firmă, și comunistul nu va fi decât un simplu lăudăros, dacă toate cunoștințele căpătate nu vor fi prelucrate în conștiința lui... în locul vechiului dresaj, trebue să creăm capacitatea de a prelua întreaga totalitate a cunoștințelor omenești și de a o prelua în așa fel, încât comunismul să nu fie la noi ceva învățat pe de rost, ci ceva gândit de noi înșine, să fie concluzia ce se impune din punctul de vedere al culturii moderne".

Aceste și multe alte principii ale lui Lenin cu privire la educația comunistă au fost și rămân temelia pe care se zidește atât teoria formării și a educației științei noastre pedagogice sovietice, cât și activitatea practică a școlii și a învățătorului.

Lenin cerceta cu deamănuntul toate problemele construirii școlii sovietice noi; pe el îl interesau problemele activității zilnice a învățătorului și viața lui personală.

Acest lucru se vede în numeroasele note ale lui Lenin, adresate comisariatului de învățământ public, cu privire la organele locale ale puterii sovietice.

Pe Lenin l-a interesat în mod deosebit problema îndrumării învățătorilor, problema studiului și a schimbului de experiență în domeniul activității pedagogice. In articolul „Cu privire la Comisariatul pentru învățământ", Lenin scria că organele locale ale învățământului trebue să ajute partidul să scoată în evidență raioanele, instituțiile școlare sau pedagogii model care au reușit să obțină rezultate bune. Organele de învățământ, bazându-se pe aceste realizări verificate în practică, trebue să lărgească experiența locală, după o verificare necesară, până la răspândirea ei în întreaga Uniune, punând pe pedagogii talentați și capabili la posturi de mai mare răspundere, cu un mai larg cerc de activitate.

Aceste cuvinte ale lui Vladimir Ilici sună cu o deosebită putere acum, în zilele noastre când, obținând rezultate uriașe în opera de educație și instruire, școala sovietică rezolvă problema învățământului general și obligatoriu de 7 ani, nu numai la orașe, ci și la sate. Experiența acumulată de învățătorii sovietici este acum atât de mare încât, pe baza ei, se pot rezolva cele mai variate probleme ale teoriei pedagogice.

In „Pagini de jurnal", care se referă la anul 1923, găsim următoarele idei ale lui Lenin cu privire la învățători: „Invățătorul trebue să fie ridicat la noi la un nivel la care nu s'a aflat, nu se află și nu se poate afla în societatea burgheză. Acesta este un adevăr care nu mai trebue să fie demonstrat. Pentru a ajunge la această situație, trebue să muncim sistematic, hotărît și dârz, nu numai pentru ridicarea spirituală și pregătirea multilaterală a învățătorului în vederea misiunii sale într'adevăr înalte, dar în special și aceasta este fără îndoială lucrul cel mai important, pentru îmbunătățirea situației sale materiale".

Desvoltarea acestor idei și trecerea lor în practică a înfăptuit-o genialul continuator al cauzei lui Lenin — tovarășul Stalin. Grija pentru ridicarea nivelului științific, pentru pregătirea multilaterală a învățătorului, pentru ridicarea stării materiale a învățătorului sovietic, și-au găsit oglindirea într'o serie de acte înfăptuite de partid și de Guvernul sovietic din inițiativa tovarășului Stalin.

In salutul adresat Congresului Unional al învățătorilor, care a avut loc în Ianuarie 1925, tovarășul Stalin a făcut următoarea apreciere a înaltei activități a învățătorimii sovietice.

„Falanga învățătorilor constitue o parte din cele mai necesare a marii armate a oamenilor muncii din țara noastră, care construesc o viață nouă pe baze socialiste".

N. TARNOVSCHI

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

In orașul Ulianovsk

M. STEPANOVA

Sub cerul senin de Ianuarie, strălucind de albeața zăpezii, pe malul abrupt al Volgii, se întinde un oraș. Până la Revoluția din Octombrie, în liniștea lui moleomă, provincială, se scurgea fără nici un fel de evenimente viața familiilor de moșieri, negustori și funcționari. Industria era reprezentată numai printr'o mică uzină de turnat fonta, printr'o fabrică de rachiu și câteva întreprinderi meșteșugărești. Sărăcimea orașului locuia la periferie și își scotea existența din câștiguri întâmplătoare. In oraș existau numai 14 școli primare o școală tătară și o școală elementară orășenească, așa zisă superioară. In întreaga gubernie existau un singur liceu de băieți și trei licee de fete, toate la Simbirsk.

Printre alte bunuri culturale, Simbirskul dispunea numai de biblioteca Goncearov și biblioteca Karamzin. Exista într'adevăr în oraș și un teatru, însă negustorul Bulâcev îl întreținea nu din dragoste pentru artă, ci în scop de îmbogățire.

* * *

Așa era Simbirskul în trecut. Cu totul altfel, reînnoit și transformat, ni se prezintă fostul Simbirsk, Ulianovsk în zilele noastre. Soarta Ulianovskului este soarta tuturor orașelor din U.R.S.S., soarta întregii Țări a Socialismului. Ca rezultat al cincinalelor staliniste victorioase, acest oraș al nobililor și târgoveților de altă dată s'a transformat într'un oraș cu o puternică industrie socialistă. Deasupra Volgii și a râului Sviaga răsună sirenele unor mari întreprinderi, utilate după ultimul cuvânt al tehnicii moderne. Orașul crește. Numai în câțiva ani a apărut în cartierul Zasviajie un întreg orășel în care sunt case de locuit cu câte două etaje, întreprinderi comunale, etc.

Este de nerecunoscut și aspectul cultural al orașului. Astăzi, în Ulianovsk sunt 9 școli medii, 14 școli elementare cu 7 clase, și 15 școli elementare cu 4 clase, pe lângă alte 6 școli pentru tineretul muncitoresc și 2 școli speciale, cu internate. Două școli pedagogice — dintre care una ciuvașă și un institut pedagogic pregătesc cadre de noi învățători și educatori. In Institutul Agricol învață viitorii agronomi, zootehnicieni și veterinari. Seara, Teatrul de Stat pentru dramă, cinematografele din oraș și cinematografele de pe lângă clubu rile muncitorești sunt pline de spectatori Muzeul de Artă și Muzeul Regional pun la dispoziția vizitatorilor mari valori culturale și istorice.

In vecinătatea acestor muzee se ridică o frumoasă clădire albă. O scară largă duce într'o sală mare, strălucitor luminată. O mulțime de oameni așezați la mesute, într'o liniște adâncă, stau aplecați deasupra cărților, revistelor, ziarelor.

Aici este unul dintre cele mai mari focare ale culturii socialiste — Palatul Cărții — deschis în memoria lui V. I. Lenin în anul 1925. Uriașul tezaur al palatului cuprinde cărți extrem de vechi și rare. Aici există cărți rare cum ar fi „Cuvânt despre oastea lui Igor", în prima ediție și multe altele. Aici sunt adunate operele nemuritoare ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. Fondul bibliotecii cuprinde operele tuturor clasicilor literaturii ruse și ai literaturii Europei Occidentale. Aici sunt reprezentate și operele tuturor scriitorilor sovietici. Cititorul poate găsi în această bibliotecă cărți în limbile franceză, germană, engleză și în multe alte limbi.

Centrul de propagandă a învățăturii marxist-leniniste este Casa învățământului de Partid din Ulianovsk. Aici, la Universitatea de marxism-leninism, învață 500 oameni. La Universitatea serală de marxism-leninism lucrează o grupă specială de seminar pentru profesori. Pe lângă cabinetul de partid se țin lecții pentru cei care studiază individual, funcționează diferite seminarii, etc.

Intr'o clădire de pe strada Goncearov este Palatul Pionierilor. In studiourile și laboratoarele sale, un număr de 750 școlari învață pictura, sculptura, muzica, radiotehnica, aeromodelismul, tâmplăria. Aici, elevii își pot manifesta aptitudinile și li se ușurează alegerea unei specialități după absolvirea școlii

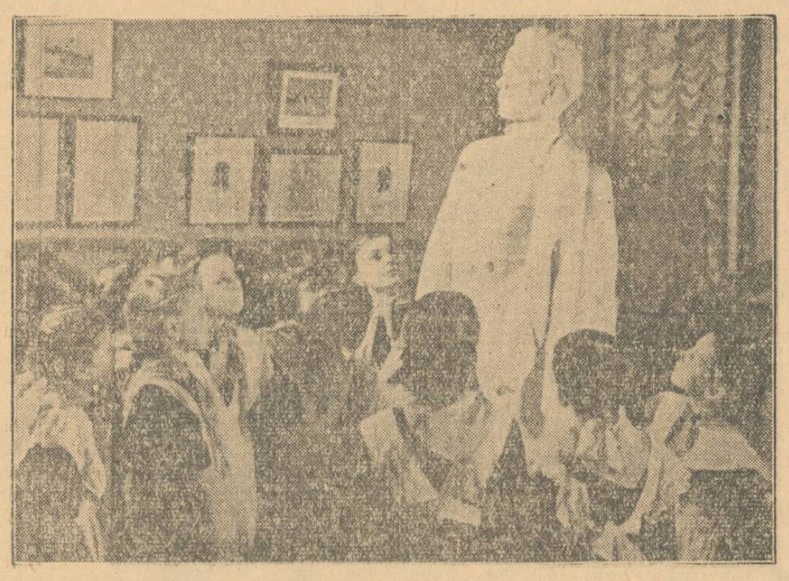

Pionierii sovietici vizitează expozițiile care înfățișează viața și lupta marelui Lenin

* * *

Când intri în casa de lemn cu un singur etaj, dela nr. 58 de pe strada Lenin, ți se pare că timpul s'ar fi întors deodată cu 6—7 decenii în urmă. In casa-muzeu V. I. Lenin, deschisă în anul 1929, este redată până în cel mai mic amănunt întreaga ambianță a vieții familiei Ulianov în anii de liceu ai lui Vladimir Ilici. O emoție de nedescris îl cuprinde pe vizitatorii casei-muzeu la vederea camerelor prin care a alergat copilul Volodia Ulianov. Intr'o cămăruță mică, unde el trăia și își pregătea lecțiile, fotocopiile notițelor din caietul de limba franceză, harta emisferelor de pe perete, cărțile, copia în gips a medaliei primite de el în școală, îți fac cunoscută viața adolescentului și tânărului Lenin. Imaginea lui îți apare ca imaginea unui om exigent și drept, cu o voință excepțională și un țel limpede din primii pași ai vieții sale conștiente.

Povestirea lectorului atașat acestui muzeu cu privire la faptul că Ilia Nicolaevici a deschis în gubernia Simbirsk multe școli, că Volodia Ulianov și-a învățat dădaca să citească și să scrie și a pregătit gratuit pentru examenul de maturitate un învățător ciuvaș, arată cât era de apropiată de popor și cât iubea poporul familia Ulianov.

Măreția și noblețea acestei familii care a dat omenirii pe genialul Lenin, poate fi cunoscută de către vizitatorii casei-muzeu după obiectele expuse, care au întipărite în ele zilele grele de arest, judecată și execuție a lui Alexandru Ulianov, fratele mai mare al lui Vladimir Ilici. Privind aceste obiecte, ascultând povestirea lectorului, cercetând sufrageria unde Vladimir Ilici a aflat despre executarea fratelui său, ești pătruns de sentimentul celei mai mari uimiri în fața bărbăției M. A. Ulianovei, în fața neasemuitei fermități a tânărului Lenin.

In zilele comemorării lui Lenin, excursioniștii vin aici într'un aflux neîntrerupt. Vizitatorii emoționați își împărtășesc impresiile. „Eu, o învățătoare din Bielorusia, sunt nemărginit de fericită că în cel de al 60-lea an al vieții mele am vizitat casa-muzeu a marelui Lenin. Cu sentimentul unei profunde satisfacții am cercetat întreaga ambianță în care a trăit Vladimir Ilici și am fost adânc mișcată și emoționată" — citim rândurile scrise de învățătoarea M. Gavrilova în cartea de aur a muzeului.

In cărțile de aur se păstrează un număr imens de impresii ale vizitatorilor veniți la Ulianovsk din întreaga Uniune Sovietică precum și din alte țări ale lumii.

„Este instructiv să vezi cum într'o simplă familie rusă, însuflețită de aspirația spre lumină și progres, a crescut și s'a format marele om, care a descoperit popoarelor viitorul lor", — este scris în limba franceză, în carte.

Un mexican scrie în limba spaniolă: „Sunt mândru de faptul că am vizitat casa unde a trăit familia marelui Lenin. Marea mea stimă față de această familie o voi duce în țara mea, unde voi povesti milioanelor de oameni tot ce am văzut și am auzit aici".

Prin curtea și livada unde copiii familiei Ulianov o ajutau pe mama lor să răsădească flori și să îngrijească pomi, vizitatorii ies în strada Lev Tolstoi și intră într'o casă cu săli înalte și luminoase. Aici, la 7 Noembrie 1941, în ziua istorică când tovarășul Stalin a însuflețit prin cuvântarea sa pe ostași și pe comandanți pentru nimicirea hoardelor hitleriste care căutau să înainteze spre Moscova, a fost deschisă filiala Muzeului Central V. I. Lenin.

Numeroasele obiecte expuse în muzeu — pictură, sculptură, documente — descoperă în fața vizitatorilor imaginea lui Lenin — creatorul Partidului Bolșevic, fondatorul Statului Socialist sovietic. Aici toate vorbesc despre colaborarea de neclintit dintre cele două genii ale revoluției — Lenin și Stalin, — care au adus pe oamenii muncii din Rusia la victoria asupra moșierilor, burgheziei și intervenționiștilor străini.

Casa-muzeu V. I. Lenin și filiala Muzeului Central V. I. Lenin sunt cele mai prețioase monumente ale conducătorului proletariatului revoluționar, ridicate în orașul său natal. Aici vin oamenii sovietici pentru ca din exemplul vieții lui — cea mai curată și minunată — să învețe să iubească poporul așa cum l-a iubit Lenin și să-l slujească așa cum l-a slujit el.

Aici vin reprezentanții oamenilor muncii din țări străine pentru ca să-și întărească și mai mult credința în triumful universal al operei lui Lenin și Stalin. Și, exprimând sentimentele tuturor oamenilor cărora le este apropiată și scumpă această operă, poetul Mihalcov scrie în cartea de aur:

„Jurăm să trăim în lume astfel
Cum a trăit marele conducător
Și să slujim Patria la fel
Cum a slujit-o Lenin.
Jurăm ca pe drumul lui Lenin
Singurul drum drept,
Să-l urmăm pe prietenul și conducătorul nostru,
Să-l urmăm pe Stalin".

* * *

...Marea și vechea clădire a fostului liceu. Aici a învățat Vladimir Ilici. In prezent, în această clădire se află școala medie de băieți nr. 1 „Lenin". „Să educăm pe elevi astfel, încât ei să aibă totdeauna în fața lor imaginea marelui Lenin și să-l imite în totul!" — iată lozinca întregului colectiv didactic al școlii, lozinca organizației de partid și a celei comsomoliste din școală.

Cu prilejul comemorării morții lui Vladimir Ilici, pionierii școlii pregătesc convorbiri pe clase cu privire la trăsăturile leniniste de caracter — modestia, spiritul de dreptate, devotamentul față de popor. Ziua nașterii lui V. I. Lenin, care a devenit o sărbătoare tradițională a școlii, se sărbătorește sub lozincile: „Să fii așa cum a fost Lenin". „Să înveți așa cum a învățat Volodia Ulianov".

Școala poartă cu cinste numele genialului conducător. Toți absolvenții ei reușesc la examenele de maturitate și învață bine în școlile superioare în care se înscriu.

Școala înarmează pe elevi cu cunoștințe serioase, crește din ei patrioți sovietici înflăcărați. Vadim Baskim, care a absolvit de curând școala cu medalia de aur, scria în compoziția sa: „In fața privirii noastre curioase se deschid spațiile incomensurabile ale lumii. Ce domeniu minunat! Cât de minunată este viața noastră — plină de soare, plină de fericire. Vom închina Patriei și Partidului viața și munca noastră. La fel ca și părinții noștri vom lupta și vom învinge, pentru că cei fericiți învinș întotdeauna. Cine în lume este mai fericit decât noi? Cine cântă asemenea cântece răsunătoare și pline de bucurie cum le cântăm noi?".

Școala medie nr. 1 „Lenin" este cunoscută și dincolo de granițele țării noastre. Elevii ei primesc scrisori dela elevi din alte țări.

„Noi știm că în orașul vostru s'a născut Vladimir Ilici Ulianov — scriu în rusește, din Polonia, elevi și elevele școlii medii din orașul Strelno. — Noi cunoaștem biografia genialului Iosif Vissarionovici Stalin. Învățătorul ne-a povestit despre orașul vostru și despre marele fluviu Volga, pe care călătoresc vapoarele. Vom fi foarte bucuroși să primim scrisori dela voi".

In aceste zile de Ianuarie, orașul este deosebit de însuflețit. Din multe locuri vin oameni pentru a vizita casa lui Lenin, filiala Muzeului, școala Lenin. Fațadele clădirilor sunt înflăcărate de steaguri roșii, strălucesc lumini electrice.

* * *

In Piața Lenin, în locul cel mai înalt și pitoresc al orașului, pe malul Volgii se ridică monumentul lui Lenin. Postamentul are o formă severă și nobilă. Figura lui Lenin este întruchiparea nestăvilitului mers înainte.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Vacanța școlară la Moscova

La 30 Decembrie 1951, în Uniunea Sovietică a început vacanța școlară. Oamenii sovietici au căutat să facă tot posibilul pentru ca elevii să poată petrece în mod folositor, interesant și vesel zilele lor de odihnă în vacanța de iarnă.

Capitala sovietică a pus la dispoziția școlarilor numeroase teatre, cluburi, stadioane, terenuri de sport, baze de ski. In seara ajunului de anul nou, în școli, în palatele culturii, în parcuri și în sălile de concert au străluclt focurile pomului de iarnă.

Pomul cel mai mare din Moscova, înalt de 25 m., a fost instalat în sala coloanelor din Palatul Sindicatelor. In timpul vacanței, el a fost vizitat de 75.000 tineri din Moscova. Școlarii au avut ca musafiri scriitori, oameni de știință, muncitori din fabricile și de pe șantierele Moscovei. Copiii au luat parte la hora veselă din jurul pomului de iarnă, la reprezentațiile date de artiști de teatru și de circ, de membrii cercurilor artistice școlare.

In palatul Culturii dela Uzina de automobile „Stalin" se ridicau trei brazi, împodobiți de sărbătoare cu lumini multicolore. Aici au fost invitați, spre a sărbători anul nou împreună cu copiii muncitorilor fabricii, scriitori, regisori, artiști din Moscova și stahanoviști din fabrică.

In sălile clubului uzinei „Caucluc" din Moscova, în zilele de vacanță s'a dat un festival cinematografic, unde copiii au vizionat cele mai bune filme sovietice. Tot aici au avut loc întâlniri între școlarii din Moscova și cei din Leningrad, veniți pe timpul vacanței la Moscova.

In timpul vacanței, teatrele din Moscova au dat pentru copii cele mai bune spectacole din repertoriul lor. In acest scop, în toate teatrele au avut loc matinee speciale.

Mii de tineri din Moscova au vizitat numeroase muzee din capitală. Zeci de excursii de copii au vizitat muzeul V. I. Lenin și expoziția de daruri făcute tovarășului Stalin. Călăuzele dela galeria Tretiacov au arătat școlarilor operele pictorilor și sculptorilor sovietici, reprezentate la expoziția unională de artă din anul 1951.

Multe lucruri interesante și instructive pentru copii a pregătit Muzeul Politehnic unde, în zilele de vacanță, s'a organizat pentru copii o expoziție a realizărilor științei și tehnicii. Copiii au văzut experiențe originale de fizică și chimie, machetele celor mai noi mașini, etc.

La Planetariul din Moscova s'a organizat pentru elevii claselor superioare un ciclu de lecții cu privire la structura universului, la noile descoperiri astronomice.

In timpul vacanței școlare, parcurile capitalei sovietice sunt foarte populate. Un aspect de sărbătoare are parcul central de cultură și odihnă „M. Gorki", unde s'a amenajat pentru școlarii mai mici un orășel special, cu pavilioane pentru jocuri, biblioteci și săli de lectură.

In parcul de cultură și odihnă „Socolnichi" s'a deschis pentru elevi o casă de odihnă de o zi. In această casă s'au odihnit peste 7000 adolescenți. Deasemeni, aici s'a organizat o întâlnire a tinerilor naturaliști din Moscova.

In orășelul copiilor din parcul de cultură și odihnă Ostanchin a funcționat un centru de conferințe de iarnă și s'a amenajat „terenul tinerilor ingineri".

Programul serbărilor sportive de iarnă pentru copii a fost foarte variat. El a constat din întreceri la ski, crossuri, întreceri de înnot și atletism ușor în bazine și săli de gimnastică, amenajate pentru iarnă. In stațiunile de sport s'au organizat școli pentru schiorii și patinatorii începători din Moscova, s'au deschis cursuri de patinaj rapid cu figuri. Pe stadionul pionierilor a avut loc concursul pentru clasamentul la hochei între echipele de tineret din Moscova și Leningrad. Tinerii patinatori au luat parte la concursul pentru întâietatea între opt orașe. Tinerii amatori de șah s'au întâlnit cu cei mai buni maeștri de șah.

Elevii turiști, pentru care s'au organizat câteva tabere speciale, au făcut excursii în regiunea Moscova. La 60 km. de Moscova, în apropierea gării „Turist", a fost amenajată „Casa tânărului turist". Elevii și elevele au făcut excursii prin locurile legate de viața și activitatea lui V. I. Lenin și I. V. Stalin; au vizitat locurile unde a murit Zoia Cosmodemianscaia, unde au săvârșit fapta lor nemuritoare cei 28 eroi panfiloviști.

Elevii din raionul Bauman din capitală au vizitat minele din bazinul carbonifer Podmoscovie și casa lui Lev Tolstoi dela Iasnaia Poliana.

Un grup de elevi din Moscova a făcut o excursie pe itinerariul Moscova-Zvenigorod-Istra-Melihovo. Ei au vizitat locurile legate de viața lui M. Lermontov, A. Cehov, I. Levitan.

EVGHENII LOCTIONOV

In învățământul superior a început sesiunea examenelor de iarnă

In institutele de învățământ superior din U.R.S.S. a început sesiunea examenelor de iarnă. Sute de mii de studenți și studente care învață la universități, institute și academii dau examene la bazele marxism-leninismului, la economie politică, matematică superioară, mecanică teoretică, lingvistică, etc.

Prima zi de examene la Universitatea de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova, la Institutul politehnic „N. E. Bauman", la Institutul de energetică precum și la alte școli superioare din capitala sovietică a arătat că majoritatea studenților se prezintă bine pregătiți. Printre cei examinați sunt numeroși studenți ai institutelor prin corespondență precum și ai noilor facultăți înființate anul trecut, care pregătesc cadre pentru mărețele construcții ale comunismului.

La Universitatea de Stat „A. A. Jdanov" din Leningrad, viitorii filologi au dat examene la pedagogie, logică și limbi străine.

Studenții institutelor miniere, politehnice și ale altor școli superioare care pregătesc ingineri pentru diferitele ramuri ale industriei și construcției, sunt examinați asupra principalelor probleme de construcție, hidraulică, utilaj electrotehnic, istorie a tehnicii și altele.

Cu prilejul sesiunii examenelor de iarnă, la institutul pedagogic „A. M. Gorki" din Kiev au venit din toate regiunile republicii circa 1.200 de studenți care învață prin corespondență.

Printre aceștia se află învățători, activiști de partid și comsomoliști. In R.S.S. Ucraineană fac studii pedagogice prin corespondență circa 55.000 persoane.

Sesiunea examenelor de iarnă din Institutele de învățământ superior va dura până la 23 Ianuarie inclusiv.

Cercuri științifice studențești

Pe lângă catedra de pedagogie a Institutului Pedagogic de Stat „N. C. Crupscaia" din Marusc s'a înființat un cerc științific studențesc.

Prima ședință a cercului a fost consacrată sintetizării teoretice a practicii pedagogice a studenților din anul al IV-lea. După cuvântarea profesorului Z.I. Riavchin, șeful catedrei de pedagogie, au fost ascultate rapoartele studenților secției literare a facultății de istorie și filologie. Tov. Belianina a povestit cum a învățat ea să analizeze lecțiile, iar tov. Mihailâceva a făcut un raport cu privire la importanța jurnalului studentului-practicant, arătând cum trebue ținut acest jurnal. Studenta Melnicova, dela facultatea de istorie, a împărtășit experiența sa cu privire la difuzarea informațiilor politice în școală.

Membrii cercului au stabilit problemele pedagogice ce urmează a fi studiate. Astfel, la viitoarea ședință se vor discuta probiemele didacticii sovietice, iar în semestrul al doilea — rapoarte privind istoria pedagogiei.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

In legătură cu predarea citit-scrisului la clasa I-a elementară

La școala elementară de fete nr. 26 din București fac practică pedagogică elevele anului IV dela școala pedagogică de fete nr. 1. In fiecare clasă, predau și asistă alternativ câte trei eleve. Ne vom opri asupra uneia din lecțiile predate de aceste eleve la clasa I-a și anume asupra lecției de citire a cuvintelor și propozițiilor izolate.

Lecțiile de citire a unor cuvinte și propozițiuni izolate au o deosebită importanță în predarea citit-scrisului. Ele ajută la consolidarea sunetelor și a literelor învățate, întăresc imaginile cuvintelor și lărgesc câmpul vizual de citire al elevilor. Diferitele exerciții ce se fac cu prilejul acestor lecții pentru citirea curentă a cuvintelor și a propozițiilor contribue în largă măsură la desvoltarea citirii conștiente.

Ora de citire a început prin ascultarea lecției precedente și prin controlarea temei lucrate acasă. In desfășurarea lecției noi, orientându-se după cuvintele și propozițiile cuprinse în abecedar, în lecția dela pagina 48, eleva a stârnit o discuție asupra anotimpului vara. După aceea, luând cuvântul **cald** din prima coloană de cuvinte, a cerut elevelor să-l analizeze din punct de vedere fonetic, adică să spună din câte sunete este formată vorba cald și să pronunțe separat aceste sunete. Fetițele, deosebit de vioaie, au observat imediat că aici este vorba de o singură silabă și au despărțit cuvântul în sunete, repede și cu mare ușurință. Eleva a compus apoi cuvântul la tablă din litere decupate și a cerut fetițelor să-l citească și să-l compună și ele, pe băncile lor, cu literele pe care ele le țin cu grijă într'o mapă lucrată cu mare pricepere, după indicațiile tovarășei învățătoare. In continuare, eleva a făcut la tablă exerciții de compunere a cuvintelor pornind dela cuvântul cald: **caldă, scaldă.** A adăogat deci, la sfârșitul cuvântului cald, litera **ă** și a pus copiii să citească și să facă analiza fonetică a cuvântului caldă. La fel a procedat cu cuvântul scaldă, pe care l-a obținut punând litera **s** înaintea cuvântului caldă.

Considerând că acest exercițiu este suficient pentru citirea curentă a silabelor și a cuvintelor, eleva a trecut la citirea lecției. Câțiva copii au citit mai întâi coloanele de cuvinte. Alți copii au fost puși să observe tablourile din abecedar și să redea conținutul lor. Eleva a citit apoi propozițiunile scrise sub imagini, ridicând vocea la virgulă și coborând-o la punct. A urmat apoi citirea lecției de către copii. S'a repetat citirea lecției în întregime de 2-3 ori și, ca aplicare, li s'a dat să deseneze după tabloul cu pisicuța și să scrie propoziționea respectivă.

La sfârșitul orei, tovarășa învățătoare Elena Uță, care conduce clasa I-a, i-a arătat elevei lipsurile pe care le-a avut în desfășurarea lecției și i-a dat îndrumări în legătură cu predarea acestui tip de lecție. Printre greșelile semnalate de tovarășa Uță este și omiterea din desfășurarea lecției a momentului organizatoric. Deși eleva și-a propus în plan să realizeze acest lucru, în lecție n'a făcut-o, din care cauză fetițele și-au scos din pupitre mapele cu litere decupate abia atunci când a început exercițiul de compunere a cuvintelor, producând dezordine în clasă în timpul lecției. De asemenea, eleva nu a fost preocupată să lămurească sensul cuvintelor. Deabia la sfârșitul lecției eleva a controlat dacă copiii cunosc sensul cuvântului **salbă.** O altă observație foarte justă a tovarășei învățătoare este că eleva trebuia să compună la tablă, împreună cu copiii, și propoziții din cuvintele cunoscute. In acelaș timp, clasa întreagă trebuia să compună aceleași propoziții pe bănci, cu litere decupate. Scrierea și citirea acestor propoziții ar fi contribuit și mai mult la consolidarea sunetelor, a literelor și a cuvintelor.

In genere, ținând seama de lipsa de experiență a elevei, de faptul că se găsea pentru prima dată în fața acestor mici școlari învățători, rezultatele obținute la lecție sunt totuși destul de promițătoare pentru activitatea pe care va trebui să o desfășoare ca viitoare învățătoare într'unul din satele sau orașele patriei noastre. La sfârșitul lecției, o bună parte din fetițe citeau curent atât cuvintele, cât și propozițiunile. Insăși dragostea cu care a primit critica și îndrumările tovarășei învățătoare dovedește interesul pe care tovarășa profesoară de pedagogie a știut să-l desvolte în rândurile acestor eleve pentru desăvârșirea lor profesională.

Lecția aceasta este o lecție destul de dificilă și eleva, ca orice începător de altfel, n'a luat toate măsurile pentru a înfrânge dificultățile. In primul rând, ea s'a mulțumit cu explicațiile primite anterior dela tovarășa Uță și n'a mai solicitat sprijinul tovarășei Comicescu, profesoara de pedagogie. In al doilea rând, eleva n'a adâncit în măsura cuvenită instrucțiunile cuprinse în materialul de îndrumare a predării citit-scrisului.

Dacă ar fi făcut acest lucru, ea ar fi înțeles pe deplin care este scopul acestor lecții. Și-ar fi dat seama că ele nu trebue să însemne citirea searbădă a unor cuvinte și propoziții, ci un prilej de intensă activitate în cadrul căreia copiii își lămuresc sensul cuvintelor, își întipăresc adânc percepția auditivă a sunetelor și percepția vizuală a literelor, își fixează imaginile silabelor și ale cuvintelor și ajung să mânuiască cu ușurință elementele cunoscute în formarea cuvintelor și a propozițiunilor, să citească orice cuvânt format din literele cunoscute. Lecția anterioară fiind predarea sunetului **s** și a literei respective, lecția aceasta servește cu deosebire la consolidarea acestui sunet și a semnului său grafic. Acesta este și motivul pentru care exercițiile de formare a cuvintelor din abecedar cuprind litera **s** la început și pentru care mai toate cuvintele din text au această literă fie la început, fie la mijloc sau sfârșit.

De aceea, era necesar ca lecția nouă să înceapă tocmai cu recunoașterea sunetului **s** și a literei respective, cu pronunțarea lui de către un număr cât mai mare de copii și cu explicarea acestei pronunțări. Pentru a se convinge că fetițele pot să distingă acest sunet în structura cuvintelor, eleva trebuia să le ceară să spună cuvinte care cuprind sunetul respectiv la început, la mijloc și la sfârșit și să facă analiza fonetică a acestor cuvinte.

In general, lecțiile acestea cuprind 2 etape: citirea cuvintelor analizate cu copiii înainte de citire și citirea cuvintelor care devin cunoscute copiilor în procesul citirii. Intrucât lecția din abecedar cuprinde și propoziții, se înțelege că ceeace este valabil pentru cuvinte în prima și a doua etapă este tot atât de valabil și pentru propoziții.

Propunătoarea trebuia deci să-și pregătească cuvinte și propozițiuni pe care să le compună cu elevele, să le scrie și să le citească. Analiza fonetică fiind procesul inițial al compunerii cuvintelor, ea trebue să se desfășoare cât mai variat, pentru a nu plictisi pe copii. De pildă, în analiza fonetică a unui cuvânt, învățătorul conduce această operațiune până la sunete. La alt cuvânt, o conduce numai până la silabe, urmând ca elevii singuri să desfacă silabele în sunete. Alte cuvinte sunt citite și analizate din punct de vedere fonetic individual, de către fiecare elev. In sfârșit, al patrulea exercițiu constă în sesizarea de către copii a literelor care lipsesc din unele cuvinte scrise sub diferite desene.

Exercițiile de compunere și transformare a cuvintelor au o deosebită importanță în desvoltarea citirii curente. Mai întâi, copiii formează silabe din literele cunoscute și apoi, din aceste silabe, formează cuvinte pe care le citesc (bineînțeles, cuvinte cunoscute de ei). Transformarea cuvintelor se face prin înlocuirea unei litere sau a unei silabe, prin adăogarea sau tăierea unor litere, prin schimbarea locului silabelor sau prin înlocuirea lor.

Jocurile cu cartonașe, dintre care pe unele sunt desenate imaginile diferitelor lucruri sau ființe și pe altele sunt scrise numele celor reprezentate în desene, sunt atrăgătoare pentru copii. Pe lângă faptul că contribue la fixarea imaginilor cuvintelor, ele trezesc în mare măsură interesul copiilor pentru citit. Fie că se dă mai întâi desenul și elevul trebue să caute cuvântul care reprezintă numele obiectului, fie că se dă cuvântul pentru a fi citit și apoi elevul caută și alătură desenul respectiv — aceste exerciții antrenează în activitate întregul colectiv al clasei.

La fel de atrăgătoare sunt și exercițiile prin care li se dă copiilor să compună cuvinte din litere așezate la întâmplare. Invățătorul are însă grijă ca numărul acestor litere să fie foarte redus. Cuvintele formate pot fi scrise și la tablă.

Când învățătorul s'a convins că majoritatea copiilor din clasă disting cu ușurință sunetele și literele învățate și că pot să facă analiza și sinteza cuvintelor cunoscute, — poate trece la formarea propozițiunilor, care nu trebue să aibă mai mult de două, cel mult trei cuvinte.

Și în această etapă sunt necesare exerciții cât mai variate, care au nu numai rolul de a susține atenția elevilor, ci și de a contribui la desvoltarea judecății, a gândirii.

La acest tip de lecție nu este nevoie să se analizeze propozițiunile așa cum se procedează la lecția de predare a sunetului nou. Invățătorul compune, de pildă, la tablă, după cum îi dictează copiii, cuvântul școlarul. După aceea, întreabă: ce face școlarul? Copiii răspund: școlarul scrie. Se compune și acest cuvânt la o distanță oarecare de primul. Li se cere copiilor să citească cuvintele formate. Se scrie apoi această propoziție pe tablă și pe caiete.

Și mai atrăgătoare sunt exercițiile de formare a propozițiunilor după imagini care reprezintă diferite acțiuni. Un desen reprezintă, de exemplu, un soldat salutând. Invățătorul întreabă: ce face soldatul? Copiii răspund: soldatul salută. (Aici, învățătorul are grijă ca în cuvintele propoziției care constitue răspunsul să nu fie litere necunoscute). Se compune propoziționea de către copii din litere decupate, unul în fața clasei și ceilalți pe bănci. Se scrie apoi la tablă și pe caiete.

Gradând exercițiile, învățătorul scrie pe tablă 3 cuvinte, pune elevii să le citească și apoi să compună propoziționi, adică să răspundă în scris ce face, de pildă: câinele (latră), copilul (scrie), bunicul (taie lemne).

Dacă eleva ar fi pregătit astfel citirea lecției din abecedar, ar fi avut posibilitatea să ceară copiilor să observe singuri cum s'au format cuvintele **caldă** și **scaldă** din cuvântul **cald**, ce se găsește în prima coloană de cuvinte și, totodată, să înțeleagă mai ușor prezentarea grafică a cuvintelor care încep cu litera **s.** Copiii ar fi citit mult mai ușor cuvintele și propozițiunile din abecedar și eleva n'ar mai fi fost nevoită să înceapă lecția cu o discuție forțată despre anotimpul vara, acum, în toiul iernii.

In ceeace privește citirea lecției, eleva a procedat bine punând copiii să citească cuvintele din coloane, fără să facă o citire model, întrucât în felul acesta se evită citirea mecanică a cuvintelor. A condus bine discuțiile în intuirea tablourilor, iar în citirea model a propozițiunilor a căutat să intoneze și să accentueze cât mai bine cuvintele.

In citirea lecției de către copii, a fost preocupată să corecteze greșelile, dar nu a urmărit dacă copiii cunosc sensul cuvintelor, dacă știu să reproducă conținutul propozițiunilor. Este necesar, ca după fiecare propoziționea, la prima citire de către copii, învățătorul să-i întrebe despre ce au citit.

Deasemenea, în aplicare, după cum a arătat și tovarășa învățătoare, eleva trebuia să le dea ca temă pentru acasă să scrie toate propozițiunile din abecedar și să deseneze tabloul care le place lor mai mult. In felul acesta, tema pentru acasă ar fi contribuit mai mult la consolidarea lecției predate.

MARIA POPESCU

I. L. Caragiale — critic incisiv al școlii burgheze

In 1903, un prieten l-a rugat pe I. L. Caragiale să-i scrie o prefață la un studiu de pedagogie gata de tipar. In răspunsul ironic și totuși prietenesc ce i-l trimite dela Berlin, I. L. Caragiale își motivează refuzul în felul următor: „Am citit câteva din articolele d-tale; știu câtă reală valoare au; înțeleg câtă dreptate ai, când voești s'atragi atenția lumii noastre asupra celui mai important element al școalei, element la care aproape nimeni nu se gândește astăzi; văd și eu, ca și d-ta și ca mulți alții desigur, că ar trebui s'avem și școală pentru copii, nu numai copii pentru școală... Dar... dar cum vrei d-ta să m'amestec și în pedagogie? S'o mai pat iarăși, spre umilirea mea și nenorocul publicației d-tale conștiincioase, cu cine știe ce pedagog absolut, sau mai rău, cu cine știe ce bărbat politic?".

I. L. Caragiale cunoștea bine mentalitatea obtuză și retrogradă a politicienilor burghezo-moșierimii și a slugilor lor „savante". Dacă în ședința Academiei Române, un Dimitrie Sturdza a putut afirma că autorul „Scrisorii pierdute" trebue să învețe să respecte „națiunea" (adică clasele stăpânitoare!), fără'ndoială, că, dacă ar fi scris o prefață la o carte de pedagogie, s'ar fi găsit destul de repede un oarecare Marius Chicoș Rostogan, pedagog absolut, care să-l apostrofeze cu dispreț: „nu toți susterii or să aibă compekența să se pronunțe obiectiv asupra metoaghelor de pedagojie care iaște cea mai înaltă știință".

Și totuși, Caragiale ar fi fost cât se poate de indicat să prezinte o carte de pedagogie care critică școala burgheză, deoarece, în numeroase schițe și articole, el s'a pronunțat competent asupra diferitelor aspecte negative ale educației în familia și școala burgheză, aspecte pe care le-a cunoscut personal și pe care le-a înfierat cu indignare.

I. L. Caragiale a cunoscut, direct și nemijlocit, școala burgheză și felul cum se făcea instrucția și educația în această școală. Câțiva ani el a fost revizor școlar, mai întâi în județele Suceava și Neamț, apoi în Argeș și Vâlcea, descoperind totdeauna cu ocazia inspecțiilor sale, ceeace se putea descoperi în școlile rurale, sub regimul burghezo-moșieresc: „mizerie, neagră mizerie, mizerie română!".

Deasemeni, I. L. Caragiale a funcționat câtva timp ca profesor suplinitor la catedra de istorie dela Liceul Sfântul Gheorghe și, în această calitate, s'a străduit să găsească cele mai bune metode pentru a se face cât mai înțeles de elevii săi, care-l iubeau și-l stimau mai mult ca pe oricare alt profesor.

Dar Caragiale a putut să-și dea seama de anumite aspecte diforme ale educației în societatea burgheză, nu numai prin contactul direct cu școala și oamenii școlii, ci și prin cercetarea lumii putrede ce-l înconjura și pe care o stigmatiza cu ură în operele sale.

La aprecierea justă dată de Caragiale educației burgheze a contribuit, negreșit, în bună parte și influența mișcării muncitorești, cunoașterea presei muncitorești din timpul său (în deosebi, criticile din Contemporanul, îndreptate împotriva școalei și a slujitorilor ei, inculți și venali).

In schițele: Vizită, Domnul Goe, Un pedagog de școală nouă, Lanțul slăbiciunilor, Bacalaureat, etc., precum și în numeroase articole, I. L. Caragiale a oglindit limpede felul cum privea el educația și școala vremii. Marele realist critic, I. L. Caragiale, n'a putut neglija școala și educația burgheză, care deservesc interesele claselor exploatatoare. Caragiale n'a privit însă niciodată educația care se dădea în familia burgheză, ruptă de aceia pe care o imprima școala burgheză. Și una și alta purtau aceiași pecete de clasă. De aceia, el a criticat coroziv ambele fațete ale educației în societatea burgheză.

Care era educația dată de familia burgheză odraslelor ei?

I. L. Caragiale își începe în felul următor o Cronică teatrală, publicată, în 1885, în „Voința națională": „Un copil răsfățat, un Pepi sau un Toto, a trăit în sânul familiei până la o vârstă cam înaintată. Papa și maman i-au permis să bage mâna în bucate, să se strâmbe la lume, să se vâre în conversația oamenilor bătrâni, să ocărască și să înjure pe trecători; i-au zis că e admirabil, extraordinar, fenomenal de frumusețe și de spirit; l-au lăsat să fie leneș și să arunce cartea în capul pedagogului; într'un cuvânt, papa și maman, dintr'o dragoste rău inspirată, i-au încurajat copilului toate neroziile". Nu e greu să recunoști în Pepi sau Toto, pe unii din eroii schițelor lui Caragiale de mai târziu, pe maiorașul Ionel Popescu, fiul marelui proprietar funciar sau pe tânărul Goe, care își permit orice, deoarece sunt răsgâiați de părinții extaziați de „deșteptăciunea" lor. In familia burgheză, copilul e un privilegiat, căruia îi este permis orice, la fel după cum va căuta să fie mai târziu și în societate. Unii scriitori burghezi au căutat să prezinte fals copiii zugrăviți de Caragiale în schițele sale. Astfel, într'o lucrare apărută în 1941 și destinată învățătorilor care se pregăteau pentru examenul de definitivat, autorii arată că I. L. Caragiale a pictat în Domnul Goe nu copilul răsgâiat și obraznic al familiilor burgheze, ci „copilul dela oraș", în genere. Falsificarea e deadreptul grosolană. Domnul Goe sau Ionel Popescu nu pot fi copiii oricărei familii dela oraș. Ei sunt odrasle ale familiei burgheze, purtând pecetea educației primită în familia respectivă. Tocmai acest lucru a vrut să-l biciuiască Caragiale!

Dar burghezo-moșierimea și-a pus amprenta sa de clasă și asupra școlii vremii, determinându-i scopul, conținutul și metodele.

I. L. Caragiale a căutat să desvălue acest lucru în repetate rânduri.

Ce urmărea școala burgheză?

„Școalele, spune Caragiale, sunt niște fabrici de funcționari, de salariați publici și de avocați — o pletoră de semidocți, fără caractere, fără omenie, adevărați cavaleri de industrie intelectuală, cărora le trebuesc numai decât onoruri cât de multe fără niciun merit și câștig cât de mare fără multă osteneală".

Conținutul învățământului era antiștiințific, mistic, obscurantist. Astfel, la ora de religie, arată Caragiale în rubrica Școala Română. (Moftul Român, Nr. 8—21 Februarie 1893), părintele le explică elevilor că pământul e rotund, fiindcă așa a vrut Dumnezeu și este turtit la poli: „Ia pentru păcatele noastre!"...

Unul din aspectele putreziciunii școlii burgheze, pe care Caragiale l-a atacat deseori, îl constituiau nenumăratele intervenții și presiuni ce se făceau asupra profesorilor pentru ca să fie trecuți pe nedrept „copii de familie bună", adică ai Georgescilor, Guvizilor și atâtor alți exponenți mari și mici ai regimului burghezo-moșieresc.

„Sistemul hatârului și protecțiunii, spune cu desgust Caragiale, sdrobește adesea conștiințele cele mai solide ale dascălilor.

Unde nu pot birui rugăciunile, stăruințele și umilirile părinților, încep să lucreze intrigile, amenințările, denunțările la autoritățile superioare școlare, calomniile prin gazete, etc.

Influențele politice impart notele și premiile: profesori conștienți sunt rău clasați, adesea persecutați cu asprime; profesori, cari mai slabi de înger, nu vor să se jertfească luptând cu apăsarea unei lumi fără scrupuluri, sunt adesea protejați și înaintați. Se'nțelege: donnant, donnant".

Caragiale a exprimat artistic, în numeroase schițe, această idee.

Incă de când colabora la Ghimpele, în 1876, într'o schiță, semnată Palicar, Caragiale subliniază că, în regimul burghezo-moșieresc, se petrec lucruri care ar părea basme sau mistificări și care totuși sunt adevărate, ca, de pildă, intervenția directă a primarului Capitalei, în timpul examenului la o școală de fete și care a cerut profesoarei: „Madame să faci bine să treci pe fata asta cu premiul întâiu în clasa treia!".

In acelaș scop „lanțul slăbiciunilor" este practicat, pe scară largă, servind ca mijloc obișnuit pentru a se obține anumite privilegii pentru copiii de „familie bună". De altfel, Piscupeasca, Sachelareasca, Economeasca, Diaconeasca, etc., sunt legate strâns între ele printr'un alt „lanț" solid: interesele de clasă.

In schița „Cele trei zeițe" (cu subtitlul: „Poemă pedagogică"), publicată în Moftul Român Nr. 12— 1901, I. L. Caragiale își bate joc de „junele Mișu Guvidi", care isbutește să obțină note de trecere la cele trei obiecte la care era căzut, grație intervenției persistente a mămiții sale și celor două surori ale Doamnei Guvidi.

In sfârșit schița „Bacalaureat" în care Caragiale râde de felul cum la examenul de bacalaureat, Doamna Calliopi Georgescu a putut să obțină pentru odrasla sa Ovidiu nota 6, în loc de 3 la Morală, pare o strălucită ilustrare literară a articolului „Bacalaureat nu glumă", publicat în Contemporanul, Nr. 5 — Noembrie 1886, unde se subliniază: „Cine nu știe că o bună parte din părinți dă bacalaureatul în locul iubiților lor copii?".

De altfel cei mai mulți dintre dascăli, pentru a nu avea neplăceri în „cariera" lor, acceptau docil la fel ca și Tiberiu Bumbeș, să nu supere pe d. prefect sau pe „notabilitățile" vremii și schimbau repede notele în favoarea „fiilor de familie bună". Tocmai de aceia Piscupeștii, care refuzau orice intervenție în drămuirea cunoștințelor elevilor, erau socotiți: „dascăli proști!".

„Micul maioraș" Desen de TARU

E drept că I. L. Caragiale, în lumea dascălimii din școlile noastre, a cunoscut și câteva excepții: învățători sau profesori, care își făceau cu tragere de inimă datoria, de multe ori în condiții grele.

Cu ce emoție evocă I. L. Caragiale, în bucata „Peste 50 de ani", figura neuitatului său dascăl „inimosul Basile Drăigoșescu", care avea știință de carte și talent la predare și care l-a învățat „sfânta" analiză gramaticală și logică, într'o baracă vastă, plină de copii, care mai de care mai sărăcuți!

Sau cât de impresionante sunt cele câteva cuvinte despre învățătorul de care amintește Caragiale în bucata „Scrisorile anonime!".

Pe baza unei scrisori anonime, Caragiale, pe când era revizor școlar, pleacă pe neașteptate în inspecție, într'un sat îndepărtat, unde găsește învățătorul bolnav și în stare de mizerie, deoarece nu-și primise salariul de mai bine de un an, hrănindu-se din mila oamenilor... Da! Și acest învățător anonim era o tristă realitate a regimului burghezo-moșieresc.

Dar I. L. Caragiale a atacat, îndeosebi „secăturile inculte, non-valorile pretențioase și nulitățile intelectuale", atât de des întâlnite în lumea dascălilor, în regimul burghezo-moșieresc.

Tipul acestui dascăl al școlii burgheze l-a zugrăvit Caragiale cu vervă caustică în Marius Chicoș Rostogan.

Criticul burghez Șerban Cioculescu, într'un articol apărut în 1938, intitulat „In marginea lui Caragiale", pretinde în mod fals că I. L. Caragiale, în rubrica Școala Română, publicată în Moftul Român, n'a făcut altceva decât să redea „un fel de copie după natură", prin înfățișarea unui celebru profesor și pedagog contemporan, anume V. Gr. Borgovan, travestit sub numele de Marius Chicoș Rostogan, a cărui zugrăvire nu pretindea a fi tipică pentru întreg învățământul" (sublinierea noastră).

Dece oare Șerban Cioculescu a căutat să sugereze că Marius Chicoș Rostogan n'ar fi o figură tipică a învățământului burghez?

Dece alți detractori sau falsificatori ai lui Caragiale au căutat să arate că, în Marius Chicoș Rostogan, I. L. Caragiale n'ar fi urmărit decât anumite intenții șovine, deși autorul „Momentelor" a fost cu totul străin de șovinism?

Explicația nu e deloc grea. Plecând dela un anumit personagiu real, I. L. Caragiale a isbutit să creieze magistral un tip, prin care satirizează adânc tot putregaiul școlii burgheze.

Interpretarea diformă a scribilor burghezi urmărea un obiectiv precis: să ascundă masselor critica vehementă pe care Caragiale a făcut-o instituțiilor și regimului burghezo-moșieresc.

In cele patru bucăți din ciclul Un pedagog de școală nouă, în scenetele Cometa și Emulațiune, în Românii verzi, pretutindeni unde îl prezintă pe eroul său, I. L. Caragiale a căutat să-l redea în cât mai variate împrejurări, pentru ca, într'adevăr, să devină un personaj viu, un tip, în care sunt încarnate toate laturile negative ale slujitorilor școlii burgheze.

Marius Chicoș Rostogan e o sinteză a tuturor aspectelor putrede ale educației burgheze, criticate de Caragiale în celelalte opere ale sale.

„Pedagogul absolut", Marius Chicoș Rostogan, e un pedant ridicol, incult și pretențios. Tot ceeace predă elevilor e un galimatias neștiințific, obscurantist și caraghios. Definițiile sale sunt culmea absurdității: „muzica iaște aceea care ne gâghilă urechile într'un mod plăcut" sau „materia în jenare e doar ceva, mă rog, carele nu există". Se ploconește cu admirație în fața „erugdițiunii germână" și folosește mereu expresii și cuvinte străine sau pocite pe care copiii nu le'nțeleg, dându-și aere de mare „învățat". Protejează elevii de „familie bună", care sunt leneși și obraznici; persecută, în schimb, pe elevul Ionescu, a cărui mamă e spălătoreasa. Aceiași dramuire meschină a situației sociale a părinților elevilor influențează și comportarea lui față de aceștia. Astfel față de bogata Doamnă Ftiriadi, — care-l „cumpără", plătindu-l ca meditator al fiului ei — nu mai știe cum să se gudure și să se ploconească, în timp ce cu mamele unor elevi săraci se poartă nepoliticos și repezit.

Patriotard și șovin, Marius Chicoș Rostogan, ctitorul societății Românii verzi, care prevede statutar ura contra străinismului (cu excepția „capitalului străin!") — folosește, la tot pasul, un limbaj demagogic de ridicolă adulație a... divului Traian și a legioanelor sale!

Discrepanța dintre vorbe și fapte îl face permanent ridicol în fața elevilor să, care nu-l prețuesc și nu-l respectă.

Ca pedagog absolut, Marius Chicoș Rostogan se declară mare specialist în „aplicațiunea metoaghii întuikive" în școală.

In critica pe care o face Caragiale acestei așa zise metode moderne de predare, se resimte direct influența revistei Contemporanul. In articolul „Un metod nou de îndobitocire", publicat în 1886 în Contemporanul Nr. 1, Anul V, metoda intuitivă folosită greșit și diformant, în școala burgheză, este atacată cu energie: „A ajuns un fetiș metoda intuitivă și intuiția. Nu se mai cercetează altfel. Face profesorul intuiție? Bun, minunat. Nimeni, însă, cel puțin prin publicitate, n'a arătat ce înțeleg mulți învățători prin intuiție, n'a cercetat dacă nu cumva așa zisele metode intuitive nu-s în stare mai degrabă a sminti mințile cele mai bine alcătuite".

Marius Chicoș Rostogan este o admirabilă realizare artistică a ideilor exprimate în articolul din Contemporanul. Aidoma, profesorului veșnic supărat din Cănuță om sucit, Marius Chicoș Rostogan folosește în mod excesiv întrebări care presupun „buchisirea" pe de rost a tot felul de nimicuri, toate procedeele metodice urmărind un singur scop: să îndoape mintea copiilor cu date și fapte neasimilate. Rezultatul nu poate fi altul decât acel arătat în articolul din Contemporanul: sminteala minții elevilor. Interesele burghezimii în politica școlară obscurantistă, dornică de a menține massele în întuneric, erau cu totul de acord cu aceasta.

Ca mijloace disciplinare, eroul nostru folosește cu prisosință urechierea elevilor nedisciplinați sau bătaia cu rigla. Iar ca vocabular specific în relațiile sale cu elevii, el utilizează o întreagă gamă de vorbe de ocară: dela termenul de prostovan, spus spre a-și arăta bunăvoința sa față de un elev mai bun, până la vorbele din domeniul zoologiei... domestice: bou, măgar, vită.

Și mai pot pretinde unii că nu e tipic pentru școala burgheză un astfel de personaj grotesc și odios în acelaș timp!

Nu e mult decând în vremurile regimului burghezo-moșieresc, puteam să-l întâlnim, la tot pasul, în multe din școlile noastre, după cum e astăzi prezent în multe din școlile din Statele Unite unde, slugă plecată a bancherilor din Wall-Street, organizează milităreste elevii, împărțindu-i în: „undrofițeri, caporali și cătane proaste"....

Caragiale a satirizat sarcastic și productul hibrid al școlii burgheze: „intelectuali semiculți, avocați și avocăței, profesori, dascăli și dăscălași, popi liber-cugetători și răspopiți, învățători analfabeți — toți teoreticieni de berărie".

De altfel era de așteptat. La așa dascăli, așa elevi! Toți Venturienii, Drăgăneștii și Sotireștii, toată compania exploatatorilor și a slugilor lor plecate, care se băteau cu pumnul în piept, făcând paradă de patriotism și gândindu-se în schimb numai la interesele lor meschine, au avut asemenea dascăli ca Marius Chicoș Rostogan.

Un detractor al lui Caragiale l-a acuzat că, în procesul de desvoltare a burghezimii noastre, el și-a vârît scalpelul „cu o diabolică plăcere de a scormoni inutil o rană, parcă pentru a o adânci și a-i face cu neputință vindecarea".

Da! Caragiale a scormonit adânc cu scalpelul satirei sale, rănile de nevindecat ale societății burgheze. Dar această scormonire n'a fost și nu e inutilă, cum ar vrea să ne facă s'o credem scribii plătiți ai burghezimii.

Azi când lumea putredă a trecutului a fost înlăturată din țara noastră și când, sub conducerea Partidului, oamenii muncii construesc viitorul luminos al Patriei, actualitatea operei lui Caragiale e și mai mare. Ea întărește, în sufletele oamenilor muncii, flacăra arzătoare a urii împotriva tuturor acelora care ar dori să aducă din nou la putere personagiile ridicole și odioase ale regimului burghezo-moșieresc, biciuite cu revoltă de Caragiale în opera sa.

Școala burgheză a fost, în mod revoluționar înlocuită cu școala noastră de azi, în care un dascăl nou făurește un tineret nou. Cunoașterea adâncă a criticii necruțătoare făcută de I. L. Caragiale școlii burgheze ne este un ajutor de preț în înlăturarea oricărei urme a mentalității rostogonești din școală, la ridicarea nivelului învățământului nostru pe o treaptă superioară, făcând din școală, așa cum cere Partidul, un instrument puternic al dictaturii proletariatului, un mijloc important în lupta pentru pace și socialism.

I. Cremer

Premierea unor fruntași în munca de alfabetizare

De curând în prezența directorilor de școli, a membrilor biroului sindical și a unui însemnat număr de învățători și profesori din raionul V. I. Lenin din București, a avut loc în sala de festivități a centrului școlar nr. 2—10—13 premierea învățătorilor și profesorilor fruntași în munca de alfabetizare și culturalizare a masselor din acest raion.

Vorbind despre sarcinile sindicatelor de învățământ în munca de alfabetizare pe anul școlar 1950/51, tov. Lupu Reveu, președintele biroului sindical raional, a arătat sprijinul dat de biroul sindical de învățământ al raionului în această direcție, prin procurarea manualelor și rechizitelor necesare cursiștilor, prin asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor, etc. Datorită îndrumării permanente a Comitetului de partid, ca și atenției deosebite acordate de organele școlare și de biroul sindical, munca de alfabetizare s'a desfășurat în bune condițiuni și cu frumoase rezultate.

După ce a arătat metodele folosite de unii învățători și profesori, ca de pildă cei dela școlile elementare nr. 57 băieți, nr. 52 fete, etc. atât în mobilizarea neștiutorilor de carte cât și în munca didactică, tovarășul președinte a adus călduroase mulțumiri cadrelor didactice care au desfășurat o activitate rodnică și susținută în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte și a culturalizării masselor.

Printre cei care s'au evidențiat în munca de alfabetizare au fost tov. Cornelia Comicescu, Paraschiva Petrescu, I. Slăvescu, Larisa Popescu, Grigore Gheba, Ion Z. Florea, Ana Popârdea și Eugenia Dumitrescu. Au mai fost evidențiați un număr de nouă tovarăși pentru munca lor deosebită în acțiunea de culturalizare a masselor. Cei evidențiați au primit din partea biroului sindical raional premii în bani și cărți.

După înmânarea premiilor, cadrele didactice și-au luat noi angajamente de muncă. In încheiere, au luat cuvântul tov. Aurel Pop, membru în Biroul Executiv al Uniunii Sindicatelor de Invățământ și tov. Victor Iliescu, șeful secțiunii de învățământ a raionului, care au felicitat pe cei evidențiați, urându-le să obțină noi și frumoase realizări în munca de culturalizare a masselor.

Cabinetele pedagogice își încep activitatea

Desvoltarea școlii noastre pe drumul învățământului științific, al învățământului legat de viață cere cadre didactice temeinic pregătite, care să lupte continuu pentru lărgirea cunoștințelor, care să urmărească permanent ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional.

Școala noastră nouă nu mai poate admite în rândurile ei învățători și profesori învechiți care să se mulțumească cu ceeace au învățat cândva și care, ani de-arândul să repete în fața elevilor aceleași lecții seci.

Școala veche, școala regimului trecut, lucra cu astfel de oameni, pentrucă această școală era ostilă culturii, pentrucă ea servea claselor exploatatoare și avea interesul să țină poporul în ignoranță ca să poată fi stăpânit mai ușor. Deaceea putreda școală a trecutului menținea în rândurile ei învățători și profesori care țineau învățământul pe loc, care dela an la an nu găseau nimic de adăugat în lecțiile lor, ca și când nimic nou nu s'ar fi întâmplat în lume, ca și când totul ar fi încremenit în niște tipare fixe, ca și când copiii generații de-arândul erau sortiți să audă aceiași placă — lecția ruptă de viață, lecția pe care au auzit-o și frații mai mari și părinții și bunicii. Această racilă a școlii burgheze adăugată la conținutul putred, reacționar, neștiințific al învățământului, ca și la celelalte trăsături care caracterizau vechea instrucție și educație duceau după cum știm la îngustarea orizontului elevilor, la seriile de absolvenți împinși în viață nepregătiți, incapabili de a se orienta singuri, buni pentru a fi slugile devotate ale celor ce i-au crescut.

In școala noastră întâlnim astăzi foarte rar cadre didactice care se mulțumesc cu ceeace știu, care pretind că nu mai au nevoie să învețe nimic. Colectivele în care lucrează astfel de învățători și profesori se străduesc să desrădăcineze această mentalitate putredă, să-i antreneze în munca de înnoire continuă.

In rândurile învățătorilor și profesorilor noștri se manifestă tot mai vie dorința de cunoaștere, dorința de însușire a celor mai bune metode de muncă, setea de a afla ceeace e nou și înaintat, folositor în munca fiecăruia.

Marile succese pe care le înregistrează zi de zi școala sovietică sunt cel mai de preț îndreptar în munca școlilor noastre. Oamenii sovietici îmbogățesc zi de zi avutul pedagogic, îi adaugă mereu experiențe noi. Și cadrele noastre didactice vor să fie în pas cu această continuă desvoltare. Deaceea învățătorii și profesorii cercetează cu interes materialele care le fac cunoscută experiența minunată a școlii sovietice, studiază în cadrul cercurilor pedagogice probleme legate de munca instructiv-educativă, fac schimb de experiență, caută să învețe din munca fruntașilor.

Regimul nostru de democrație populară acordă o deosebită importanță pregătirii cadrelor de învățători și profesori care să poată răspunde cu cinste chemării lor de a fi educatorii generațiilor ce se ridică, a generațiilor care vor duce mai departe cuceririle noastre. Hotărîrea din 16 August și măsurile prin care prevederile Hotărîrii au prins viață sunt dovezi puternice ale grijii deosebite pe care Partidul și Guvernul nostru o acordă școlii și cadrelor ei.

O nouă realizare care se înscrie pe acest drum o constitue cabinetele pedagogice. Create pe baza Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea mijloacelor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, după modelul cabinetelor pedagogice din Uniunea Sovietică, ele vor contribui simțitor la îmbunătățirea întregii munci pe care o desfășoară școlile noastre. Lucrând sub îndrumarea directă a Institutului de Perfecționare a cadrelor didactice, în cadrul secțiilor de învățământ regionale, cabinetele pedagogice, care vor începe să funcționeze în curând, vor constitui ajutorul de bază al secțiilor de învățământ în activitatea de perfecționare și calificare a cadrelor didactice.

Prin înființarea cabinetelor pedagogice se creează posibilitatea ca acțiunile menite să ridice nivelul de pregătire a oamenilor muncii din școli să se generalizeze, iar activitatea de îndrumare a cadrelor didactice să se lărgească, să fie susținută de jos și să se desfășoare în mod sistematic și bine organizat.

Rolul cabinetelor pedagogice este acela de a face să pătrundă mai adânc în școlile noastre bogata experiență a școlii sovietice, de a cunoaște și a generaliza experiențele pozitive ale cadrelor noastre didactice, de a încuraja inițiativele, dând sprijin începătorilor și organizând pe scară largă schimbul de experiență.

Invățătorii și profesorii din toate școlile regiunii vor veni la cabinetul pedagogic pentru a-și lămuri problemele neînțelese, pentru a adânci cunoștințele, pentru a învăța cum să rezolve diferitele greutăți ivite în munca lor. Aci vor găsi cartea ce care au nevoie, vor găsi specialistul care să-l îndrumeze, vor găsi un bogat material documentar, vor lua cunoștință de experiența cadrelor didactice înaintate.

Punând la dispoziția cadrelor didactice colecții de ziare și reviste românești și sovietice, diferite publicații, studii pedagogice, traduceri, extrase din procesele verbale și rapoartele inspectorilor, cărți de literatură, etc., cabinetele pedagogice vor da un real și însemnat ajutor școlii.

Fiecare cabinet pedagogic va organiza o expoziție permanentă care va conține materiale privitoare la instruirea și educația elevilor: descrierea unor experiențe, modele de planuri de lecții pentru diferitele materii, modele de material didactic, lucrări publicate, schițe pentru mobilier și utilaj școlar, etc.

Prin formele variate de activitate pe care le vor desfășura în vederea ridicării calificării cadrelor didactice, cabinetele pedagogice vor putea duce cu mult succes lupta pentru îmbunătățirea continuă a activității instructiv-educative. Cabinetele pedagogice regionale vor îndruma pas cu pas activitatea de perfecționare și calificare a cadrelor didactice din regiune, vor organiza munca metodică cu aceștia, urmărind descoperirea și aplicarea celor mai bune metode și procedee în activitatea instructiv-educativă a școlilor. Cabinetele pedagogice vor urmări valorificarea experienței înaintate a cadrelor noastre didactice, care duc o muncă rodnică și neobosită. Se vor folosi astfel posibilitățile lor pentru ridicarea întregului colectiv în mijlocul căruia aceștia lucrează.

In vederea cunoașterii și generalizării experienței înaintate în rândurile cadrelor didactice, cabinetele pedagogice vor cerceta îndeaproape activitatea școlilor, vor organiza schimbul de experiență, lecții deschise ținute de cei mai buni învățători sau profesori. Se vor organiza conferințe se vor da consultații colective și individuale pentru profesori, diriginți, directori.

Una dintre sarcinile cabinetelor pedagogice este îndrumarea și controlarea activității cercurilor pedagogice. In acest scop cabinetele pedagogice vor ajuta la întocmirea planului de activitate al cercurilor pedagogice, vor indica temele care urmează să fie tratate în diferitele ședințe, vor propune referenții.

In cadrul cabinetelor pedagogice vor lucra metodiști pentru diferitele specialități și grade de învățământ. Ei vor atrage în jurul lor pe toți învățătorii și profesorii fruntași făcând din ei colaboratori apropiați.

Fiecare metodist, în specialitatea lui, va căuta să cunoască bine cadrele didactice și va urmări felul cum se pregătește și crește fiecare om în muncă, ajutându-l și îndrumându-l în acest scop. Metodiștii vor lupta pentru desrădăcinarea formalismului în predare, vor conduce lupta pentru prevenirea rămânerii în urmă la învățătură, vor da un ajutor substanțial cadrelor didactice tinere sau noi în munca de învățământ. Acolo unde vor constata că nu se înregistrează succese, unde vor descoperi defecțiuni, metodiștii cabinetelor pedagogice vor analiza în adâncime cauzele și vor lua măsurile cele mai potrivite.

Metodiștii vor căuta să meargă cât mai des în școli, vor asista la lecții și la ședințele consiliilor pedagogice pentru a cunoaște în adâncime felul cum se desfășoară munca, pentru a cunoaște bine oamenii.

De buna pregătire ideologică, politică și profesională a cadrelor didactice, de buna cunoaștere și aplicare în școala noastră a înaintatei experiențe a școlii și pedagogiei sovietice depind succesele noastre, depind rezultatele pozitive în educația comunistă a tineretului. Cabinetele pedagogice, aceste centre metodice, vor căuta să contribue, zi de zi, la pregătirea învățătorilor și profesorilor, vor desvolta cu stăruință activitatea creatoare a cadrelor didactice, vor desvolta dorința permanentă ca fiecare să-și perfecționeze metodele de predare și educație. Fiecare metodist va căuta să descopere pe acei învățători și profesori care pot pune umărul la ridicarea școlii noastre pe trepte tot mai înalte. Profesorii și învățătorii emeriți, decorați cu „Ordinul Muncii" și cu „Medalia Muncii" sunt forțe de nădejde ale școlii noastre. Aceste forțe vor trebui să fie folosite, valorificate din plin de către cabinetele pedagogice, pentru ca prin munca lor învățământul nostru să facă pași repezi și hotărîți înainte.

Invățătorul emerit Gheorghe Constantinescu

Drumul s'a îndepărtat de mult de șoseaua asfaltată ce duce spre Pitești. Intrăm în comuna Mircea Vodă. Comuna se întinde dealungul șoselei și pe ulițele ce pornesc din șosea până în apa Colentinei. In fața sfatului popular, așezată pe una din aceste ulițe, se înalță o clădire albă, mai mare decât toate cele din comună, cu ferestre largi, luminoase. La fiecare ochi de geam zâmbesc mușcate înflorite sau îmbobocite. Este școala elementară cu 4 clase a satului Mircea Vodă. O alee mărginită de două perii dese de lemn câinesc ne conduce până la scară. In hol o curățenie și o ordine care ne fac să călcăm cu grijă. E ora 1 fără un sfert. Dintr'o clasă se aude zumzetul vocilor de copii. Unii silabisesc: mă — nă, mâi — ne, câi — ne. Alții citesc deabinelea. Murmurul lor ne cheamă. In clasă, lumină, ordine și mai ales mult gust artistic în felul cum au fost împodobiți pereții.

Micuții școlari de pe rândul dinspre fereastră repetă lecția din abecedar: „Voicu are o râmă mică". Cei de lângă perete, ceva mai mărișori, citesc grăbiți: „Instalația de apă". Ei sunt în clasa II-a. Un învățător înalt, voinic, modest în toată comportarea lui, cu ochii strălucitori, negri, se plimbă printre bănci și observă cum citesc copiii. Mișcările lui sunt domoale, iar pașii nu i se aud deloc. Prezența lui nu-i turbură pe copii. Ei își repetă lecțiile nestânjeniți. Uneori învățătorul se apleacă grijuliu, ascultă atent cum citește școlarul și apoi trece la altă bancă, notându-și ceva în carnet. La o margine de bancă, a descoperit o fetiță care citește pe litere. Sprâncenele lui groase se încruntă. Se așează lângă școlăriță și apoi, părintește, o ajută să facă analiza fonetică a cuvântului, să-i citească pe silabe și apoi întreg, sfătuind-o să se ferească de citirea pe litere.

Pentrucă trebue să intre tovarășa învățătoare, care conduce aceste clase, tovarășul director, Gheorghe Constantinescu se retrage în cancelarie. Aici, pe o masă obișnuită, la un colț, pe un teanc de metodici, se vede caietul său de planuri. Lucrează cu copiii clasei a IV-a, care au avut cursuri de dimineață. La celălalt colț, planul de muncă al pătrarului respectiv și orarul. La mijlocul mesei, cataloagele. Ca într'o farmacie, pe peretele din stânga și din dreapta, materialul didactic este așezat cu grijă, numerotat, înregistrat. Planșele sunt făcute sul, legate cu ață și pe marginea de deasupra este scris conținutul, așa ca fiecare învățător să găsească cu ușurință materialul care-i trebue pentru lecții.

Invățătorul Gheorghe Constantinescu a venit în comuna Mircea Vodă în anul 1930. Avea experiența celor câțiva ani de învățământ pe care îi făcuse la alte școli de prin împrejurimi și aceasta l-a ajutat să se descurce repede. Entuziasmul tineresc se împletea strâns cu dorința puternică de a face ceva pentru această comună, de a o sălta din mizerie și întuneric. Copiii erau vioi, le plăcea școala. Dar ce folos că sărăcia în jur era prea mare. In sărăcie și nevoi se sbăteau mai toți locuitorii, afară de cei cinci-șase chiaburi din sat. Pământul pe lângă că era puțin, nu se arăta prietenos. Gros numai de 10 — 15 cm., solul era căptușit cu un strat adânc de piatră de aluviune și pământ roșu. In fiecare an oamenii puneau îngrășăminte, dar degeaba: roadele erau tot puține.

Tânărul învățător a început să se frământe cum ar putea schimba măcar fertilitatea acestui pământ sărac, cum i-ar putea smulge recolte mai îmbelșugate. Incă de când era elev la școala normală de învățători din Târgoviște, l-au interesat problemele de agricultură. A început să studieze cu pasiune tot ceeace se găsea pe atunci la noi în legătură cu agricultura. Experimenta materialul însușit împreună cu elevii de clasa VI și a VII-a în grădina școlii. A alcătuit o platformă de gunoi, a lăsat bălegarul să fermenteze și apoi le-a dat elevilor săi câte o parcelă din grădina școlii, de care să răspundă în toată perioada muncilor agricole, dela semănat și până la cules. Pe unele parcele n'a pus deloc îngrășăminte, pe altele a pus gunoi uscat așa cum făceau părinții copiilor, care duceau gunoiul în capul locului și-l lăsau acolo de se usca de tot. Pe alte parcele a pus gunoi fermentat în platformă. Toamna, când se culegeau roadele, elevii aveau posibilitatea să compare cifrele și să tragă învățămintele necesare. In lunile de iarnă care au urmat, învățătorul nu mai avea răgaz. N'apuca bine să înceapă pregătirea lecțiilor pentru a doua zi, că țăranii și veneau după el:

— Domnule învățător, veniți și până la mine, să vedeți dacă am făcut bine platforma.

In câțiva ani, toți oamenii din satul Mircea Vodă știau cum să-și pregătească îngrășămintele pentru câmp. Roadele s'au mai schimbat puțin, dar nu atât cât să îndestuleze familiile acestor țărani. Era o altă pricină mai adâncă. Oamenii aveau pământ prea puțin, iar plugurile proaste, mai mult zgâriau pământul decât îl arau. Chiaburii, perceptorii scoteau șapte piei de pe plugar. Sfaturile învățătorului erau bune, dar insuficiente. Ce era de făcut? Invățătorul se frământa, căuta cu îndârjire un răspuns pe care încă nu reușise să-l găsească.

★

Au trebuit să treacă ani mulți până când învățătorul Gheorghe Constantinescu a înțeles ce trebuia să facă. Noile vremi pe care patria noastră a început să le trăiască după 23 August 1944 i-au deschis larg căile înțelegerii și i-au sporit și mai mult elanul de a munci pentru satul său. Educația primită an cu an în cadrul organizației de partid, broșurile și cărțile citite, i-au arătat calea luminoasă pe care trebuia să pășească țărănimea muncitoare, calea gospodăriei agricole colective.

Dela un timp, în inima lui a început să încolțească o dorință mare. Nu mai avea astâmpăr. Trebuia să se lămurească bine, bine de tot cum trebuia să-și ducă munca, ca mijloacele să folosească pentru a-i convinge pe oameni. Seară cu seară răsfoia o carte care-i era deosebit de dragă: „Pământ desțelenit". Se sfătuia ceasuri întregi cu nevasta.

In toamna lui 1949, a venit vestea că la București s'a deschis o mare expoziție industrială în care sunt expuse tot felul de mașini agricole, folosite în U.R.S.S. Un prilej minunat, și-a spus tovarășul Constantinescu, de a convinge și mai mult oamenii. Le vorbise el la căminul cultural despre viața îmbelșugată a țăranilor colhoznici, despre agricultura lor înaintată, dar altceva era lucrul văzut cu ochii. Venise prilejul ca șoaptele veninoase ale chiaburilor să fie demascate.

„Cu cât voi duce mai mulți la expoziție, își spunea el umblând pe la casele oamenilor cinstiți, cu atât se va face mai multă lumină".

Peste câteva zile a pornit la București cu 45 de săteni. S'a oprit cu ei la fiecare mașină în parte și le-a explicat-o cu răbdare. I-a impresionat deosebit combina.

— Cum dracu să secere și să treere odată, tovarășe învățător? se mira țăranul Ion Perpelea, un om cam în vârstă, cu părul cărunt, dar cu ochii vii și neastâmpărați ca de veveriță.

— Dar ce zici de mașina asta de cosit? Auzi dumneata? 6 ha. pe zi. Pe asta s'o avem noi, n'am mai trudi toată vara.

Și Mihai Cârstea nu-și mai lua privirea dela cele 4 cuțite mari ale mașinii.

In tren s'au strâns țăranii în jurul învățătorului. Intrebările nu mai conteneau.

— Și au țăranii sovietici în colhozurile lor mașini de astea?

— La noi s'ar putea fabrica astfel de mașini?

— Și-adică dacă noi am face colectivă am munci cu mașini?

Munca a continuat cu mai multă însuflețire. Țăranii veneau în număr tot mai mare la căminul cultural să asculte cuvântul învățătorului, cântecele pregătite de el cu tinerii din sat. Odată l-a adus chiar pe Grigore Ion dela Băleni să le vorbească despre cele ce a văzut în Uniunea Sovietică.

Primăvara, comuniștii din comună, printre care se afla și tovarășul Constantinescu, au adus tractoarele stațiunii dela Titu să facă arături adânci. Semănăturile au răsărit mai frumoase ca oricând, umplând de bucurie inimile țăranilor.

Și în Iulie 1950 s'a constituit în satul Mircea Vodă din comuna cu acelaș nume, raionul Răcari, gospodăria agricolă colectivă „Drum desțelenit" vestind zori de viață nouă, bogată și luminoasă.

★

Dar munca învățătorului dela Mircea Vodă nu s'a oprit aci. El și tovarășii săi au înțeles că după constituirea gospodăriei agricole colective trebue dusă o bătălie și mai înverșunată pentru a seca definitiv izvoarele ignoranței și întunericului.

S'a hotărît deci să întărească munca atât la școală, cât și la alfabetizare și la cercurile pedagogice, unde se discută greutățile întâmpinate în desfășurarea procesului de învățământ și acțiunea de alfabetizare, metodele folosite de către învățătorii și profesorii sovietici.

Luptând laolaltă pentru acelaș scop, învățătorii din Mircea Vodă au obținut frumoase succese. Cercul pedagogic, unde tovarășul Constantinescu sprijină cu toată dragostea munca tovarășului Cercel, conducătorul cercului, a ajuns primul pe raion. 4 învățători din acest cerc au fost evidențiați de regiunea București. Activitatea cercului pedagogic se reflectă adânc în rezultatele bune, obținute de fiecare învățător atât la clasă, cât și în munca de alfabetizare. La școala condusă de tovarășul Constantinescu școlarizarea este de aproape 100%. Aceeași cifră frumoasă se vede și pe graficul frecvenței dela alfabetizare. In satul Mircea Vodă nu a rămas nici un neștiutor de carte necuprins în vreun centru de alfabetizare. In acest an se va lichida definitiv analfabetismul din gospodăria agricolă colectivă. In curând în comuna Mircea Vodă analfabetismul va constitui o amintire întunecată din vremurile trecute.

Pe masa de lucru a învățătorului Constantinescu stă acum deschisă cartea „Secerișul" de Galina Nicolaeva. Alături, un caet de notițe. Titlul de învățător emerit al Republicii Populare Române ce i s'a acordat de curând i-a trezit noi forțe de muncă. Cum să sprijine mărirea gospodăriei agricole colective? Cum să ajute prin munca lui ca această gospodărie să devină fruntașă? Cum să facă din școală un pivot puternic al acestei gospodării, un pivot al luptei pentru pace? Acestea sunt țelurile care luminează munca devotată și fără preget a învățătorului emerit Gheorghe Constantinescu dela Mircea Vodă.

A. ZAVIDEANU

In primele zile de examen

In dimineața asta însorită de Ianuarie tramvaiele care urcă spre Universitate sunt mai aglomerate ca de obicei. Pe trotuarele Căii „23 August" din Iași, un adevărat furnicar. Studenți și studente cu servietele în mână, merg grăbit discutând cu aprindere. Au început examenele semestriale. Tineri și tinere, dornici de muncă și de învățătură, dornici de a deveni cât mai folositori Patriei lor, păsesc cu emoție dar și cu încredere pragul Universității, azi, în prima zi de examene.

Își dau primele examene

Aproape toate sălile de curs sunt ocupate. In una din ele, la cel de al doilea etaj al clădirii, grupa I a anului I dela Facultatea de Filologie dă colocviu la „Introducerea în literatură". Sala luminoasă, frumos pavoazată te îmbie parcă să intri. In banca întâia stau cei cinci studenți care așteaptă să fie ascultați. In celelalte bănci în grupuri de câte trei, patru, stau studenții din alte grupe care au venit să asiste la examinarea colegilor lor. Și profesorul începe să pună întrebări. Deși sunt în anul I, deși își dau primele examene, studenții răspund la întrebări cu multă siguranță, lucru care dovedește că stăpânesc materia, că s'au pregătit temeinic pentru examene. Tovarășul decan ne spune că este cel mai bun an din facultate.

Studenta Cojocaru Maria e cap de serie. E prima care începe să vorbească. Prin atitudinea ei, prin felul cum pune problemele, prin felul cum răspunde la întrebări, dovedește că a venit la Universitate însuflețită de dorința de a-și însuși cât mai multe cunoștințe, de a deveni o bună profesoară.

A vorbit despre „Teoria leninistă a reflectării în artă", despre lupta între vechi și nou, cu exemplificări din operele scriitorilor noștri.

Studenta Covrig Virginia citește un fragment din schița lui I. L. Caragiale „Arendașul român" și pe baza textului arată felul în care marele scriitor a criticat societatea din vremea sa.

Și examinarea continuă...

Căminul de studente „Olga Bancic"

Tovarășa Nadia, administratoarea căminului, îndreptându-se în grabă spre birou se adresează unei studente care e gata să intre în camera ei:

— Ei, cum a mers examenul la istorie, bine? Iar studenta îndepărtându-se, dă bucuroasă din cap. Azi, administratoarea întâmpină așa pe fiecare studentă. Le cunoaște pe toate și le iubește ca pe fetele ei. Știe în fiecare zi ce examen au și de fiecare dată se interesează nerăbdătoare de rezultate. Intr'adevăr, studentele se simt aici ca la ele acasă. Peste tot e ordine și curățenie. In camere, studentele sunt repartizate pe facultăți și pe ani de studii. In felul acesta alcătuirea grupelor de învățătură se face cu multă ușurință.

In una din camere, în jurul unei mese trei studente din anul IV dela Facultatea de Istorie învață de zor la materialism dialectic. Studenta Rozica Popârda citește de pe caietul ei de notițe, iar celelalte două ascultă. Rozica Popârda face parte dintre studentele cărora li s'a repartizat bursa „Gh. Gheorghiu-Dej". De altfel, numele ei poate fi citit și pe unul dintre panourile dela intrarea în Universitate alături de numele altor studenți fruntași la învățătură ca Petrescu Elena din anul II dela Școala Superioară Pedagogică, Cristescu Mioara din anul II dela Facultatea de Științe Naturale, Manoliu Angela din anul IV dela Facultatea de Științe Juridice ș. a., studenți cărora Partidul și Guvernul le-a pus la îndemână cele mai bune condiții pentru a putea învăța cât mai bine. Deaceea, acum, cu prilejul examenelor semestriale toți se străduesc să se prezinte cât mai bine pregătiți, ajutându-i în aceeași măsură și pe colegii lor.

Intr'altă cameră, câteva studente din anul I dela Facultatea de Chimie învață. Studenta Olaru Anișoara, o fată slăbuță și negricioasă, dar cu mult suflet, atunci când a fost întrebată dacă într'adevăr îi place așa de mult chimia, a răspuns:

— Încă din școală mi-a plăcut chimia. Am învățat despre fel de fel de substanțe, dar pe multe din ele nu le-am văzut niciodată. Doresc să le prefac cu mâinile mele. Totdeauna am visat să lucrez ca chimistă într'un laborator.

Și astăzi visul ei s'a realizat. Stă într'un cămin dintre cele mai bune, ia masa la cantină, iar în bibliotecă și în laborator poate merge ori de câte ori vrea. Aplecată asupra microscopului sau a eprubetei, nu mai e frământată, ca studenții de altă dată, de grija zilei de mâine, de masa de prânz, de banii pentru taxele de examen. Azi, jur împrejur, totul te îndeamnă și te ajută să muncești.

Profesorii și asistenții nu precupețesc deloc timpul atunci când trebue să lămurească unele probleme acestor tineri dornici de a cunoaște cât mai mult. Ei se apropie cu dragoste părintească de studenți îndrumându-le întreaga lor activitate. Nu odată, studentele din căminul „Olga Bancic" au fost vizitate de asistente, de responsabilele lor de grupă. Cadrele didactice se interesează îndeaproape de felul cum sunt cazați studenții, de felul cum ei își organizează munca în cămin.

Încă dela începutul anului, s'a format un comitet din care fac parte câteva studente, care se ingrijesc de justa repartizare a studentelor în cămin, de întocmirea și respectarea programului de lucru pe fiecare cameră, de pavoazare, de mobilizarea studentelor ori de câte ori este nevole, de ordinea în săli și dormitoare, etc.

*

Căminul „Olga Bancic" în care sunt cazate 205 studente are și două săli frumoase de lectură. Cum intri în prima cameră de lectură, pe peretele din față se vede portretul tinerei luptătoare Olga Bancic. In sala de lectură domnește o liniște deplină. Nu se învață cu voce tare nici în grup.

*

...Deodată însă, din curte parcă începe să se audă zarvă.

— Au început să vină la masă, spune una dintre studente. Intr'adevăr, pe poarta căminului încep să intre, în grupuri mici studenții și studentele. La cantina de pe lângă căminul „Olga Bancic" iau masa 1270 de studenți.

Bibliotecile

Acum, în perioada examenelor de iarnă bibliotecile Universităților sunt pline. De dimineață dela ora 7 până la 11 noaptea se perindă sute și sute de studenți. Unii din ei împrumută cărți pentru acasă iar alții rămân să citească chiar în bibliotecă. In sălile uriașe, cu rafturile ticsite de cărți, studenții așteaptă să-și primească fiecare cartea. In sala de lectură e liniște. Aplecați deasupra cărților cu câte o foaie de hârtie albă în față și un creion, cei care citesc își scot note.

La Biblioteca Centrală a Universității din Iași studenții găsesc întreg materialul de care au nevoie pentru examene. Deaceea sălile sunt întotdeauna pline și în fiecare zi se perindă câte 800 de cititori. La bibliotecile de pe lângă facultăți, aceeași afluență. Pentru a se veni și mai mult în sprijinul studenților, directorul bibliotecii, de comun acord cu restul personalului, a hotărît ca biblioteca să funcționeze și duminica. Funcționarii fac de serviciu prin rotație.

...Iar seara târziu, grupuri, grupuri de tineri, încep să coboare scările bibliotecii. Și-au încheiat încă o zi de muncă și acum merg să se odihnească.

Mâine în zori sălile vor fremăta din nou iar în banca întâia se vor așeza mereu alți studenți pentru a fi examinați.

VIRGINIA POPOVICI

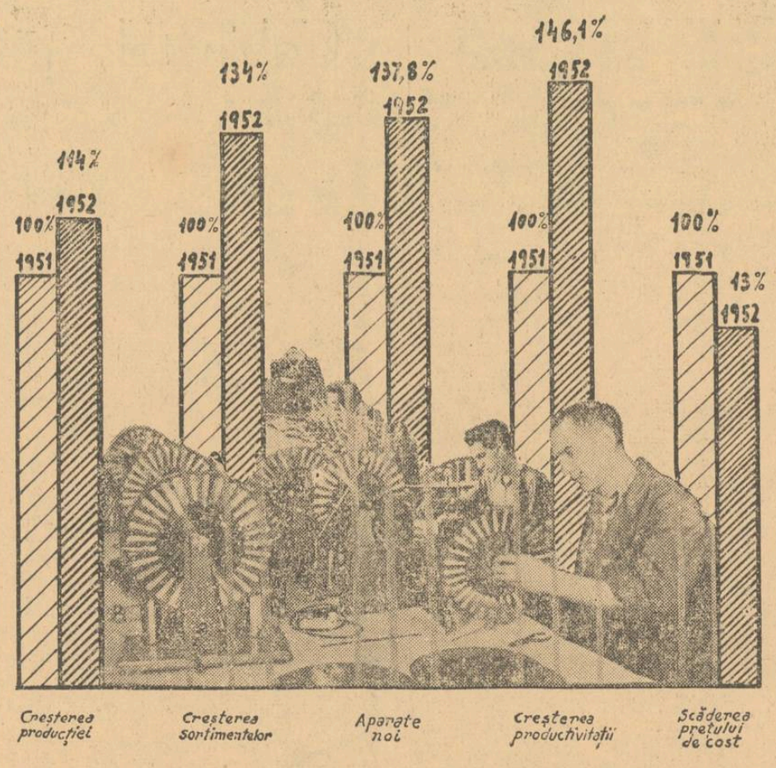

In cel de al doilea an al planului cincinal, producția de material didactic va crește simțitor

Muncitorii și tehnicienii Intreprinderii de material didactic din București muncesc cu entuziasm pentru a da școlilor un număr cât mai mare de aparate, planșe, mulaje, etc., care vor contribui din plin la ridicarea calității învățământului nostru

Învățătorii și profesorii învață

Hotărîrea Partidului și Guvernului privind îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice subliniază faptul că îndeplinirea misiunii acestora de educatori ai tinerii generații este strâns legată de ridicarea nivelului lor ideologic și profesional. Tocmai deaceea, urmărindu-se transpunerea în viață a prevederilor Hotărîrii, organizațiile de partid, secțiile de învățământ și birourile sindicale provizorii regionale și raionale s'au îngrijit îndeaproape de cuprinderea învățătorilor și profesorilor, membri și nemembri de partid, în învățământul de partid și sindical. Un mare număr de cadre didactice studiază în cadrul cercurilor de studii, biografia tovarășului Stalin, biografia lui Lenin, Cursul scurt de istorie a Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice sau documentele partidului nostru. Deasemeni, numeroși învățători și profesori urmează școlile serale sindicale sau cursurile sindicale de instructaj.

Incepând din toamna trecută, mulți învățători și profesori s'au înscris și au început să frecventeze regulat cursurile populare de limba rusă. Ei învață cu sârguință limba rusă, pentrucă sunt convinși că prin ajutorul ei vor cunoaște și mai bine prețioasa experiență a învățătorilor și profesorilor sovietici.

A crescut mult numărul învățătorilor înscriși la cursurile prin corespondență ale institutiilor de învățământ superior. Sunt apoi mulți învățători necalificați care se pregătesc pentru examenele pe care le vor susține la școlile pedagogice în vederea obținerii diplomei de învățători. Și unii și alții sunt în evidența secțiilor de învățământ, care le fac toate înlesnirile necesare pentru a putea deveni învățători sau profesori cu calificarea corespunzătoare.

In general, secțiile de învățământ și birourile sindicale se interesează de frecvența regulată a cadrelor didactice la formele învățământului de partid și sindical, ca și de ajutorarea celor ce studiază. In raionul Hunedoara funcționează 12 cercuri pentru studiul Cursului scurt de istorie a Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, cerc care cuprinde 120 de învățători și profesori. Tot în acest raion, alți 25 învățători și profesori studiază lucrările: „30 de ani de luptă a Partidului sub steagul lui Lenin și Stalin" și „Articole și Cuvântări" de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. In raionul Orăștie funcționează 17 cercuri de studiu al Cursului scurt de istorie a Partidului Comunist (b) al U.S., iar în raionul Petroșani 12 cercuri. O bună frecvență la aceste cercuri se remarcă în raionul Hațeg.

In regiunea București, toți învățătorii și profesorii sunt cuprinși în cercurile de studiu al Cursului scurt de istorie a Partidului Comunist (b) al U. S. In raionul Lehliu, regiunea Ialomița, 70 învățători și profesori studiază biografia tovarășului Stalin, iar 100 Cursul scurt de istorie al Partidului Comunist (b) al U. S.

In regiunea Arad, 70 de învățători s'au înscris la cursurile fără frecvență și prin corespondență ale institutiilor de învățământ superior, iar în regiunea Bucuresti urmează aceste cursuri 200 de cadre didactice. 45 de învățători din raionul Medgidia vor da examene la școala pedagogică din Constanța.

In toate regiunile și raioanele țării funcționează cursuri de limba rusă. Bune rezultate dau cursurile urmate de învățătorii și profesorii din comunele Borsești, Vedea și Cepturi din regiunea Argeș, din orașul Sibiu, etc.

Sunt putine cazurile de desinteres al secțiilor de învățământ sau al birourilor sindicale care nu se preocupă de ridicarea nivelului ideologic și de calificarea cadrelor didactice. Printre acestea s'ar putea aminti organele de învățământ și sindicale din regiunea Timișoara, care în cea de a doua decadă a lunii Decembrie, se aflau abia în etapa de organizare a cursurilor și de îndrumarea cadrelor didactice către învățământul fără frecvență.

Se înțelege că, dat fiind importanța muncii de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al învățătorilor și profesorilor, secțiile de învățământ și sindicatele trebue să intensifice eforturile pentru o bună organizare și desfășurare a tuturor formelor de calificare care ajută la îmbunătățirea muncii în școlile noastre.

Munca de alfabetizare în raionul Ceahlău trebue grabnic îmbunătățită

Dacă în problema școlarizării elevilor din învățământul elementar s'au înregistrat succese îmbucurătoare în raionul Ceahlău, nu același lucru se poate spune despre munca de alfabetizare. Până acum — după mai bine de două luni dela deschiderea cursurilor — nu sunt cuprinși la cursuri decât un prea mic număr de neștiutori de carte.

E drept că în acest an școlar au fost înscriși la alfabetizare oameni mai vârstnici, până la 55 ani, dintre care majoritatea lucrează în pădure. Trebuiau luate însă asemenea măsuri încât să se asigure o frecvență regulată a tuturor celor înscriși.

La recensământul din Septembrie 1951 s'au înregistrat în raionul Ceahlău circa 900 analfabeți. Dintre aceștia, 650 trebuiau să fie alfabetizați în acest an școlar. Totuși, la data de 1 Decembrie abia 15% din cei înscriși erau cuprinși la cursuri. La începutul lunii Decembrie, secția de învățământ a raionului a organizat o adunare a directorilor de școli, în care s'a discutat problema alfabetizării. S'a constatat că nu peste tot se aplică Hotărîrea din 16 August 1951, prin care se arăta că îndatorirea învățătorilor și a profesorilor este de a lupta cu avânt și hotărîre împotriva înapoierii și întunerîcului în care poporul nostru a fost ținut de regimul burghezo-moșieresc. Pentru îmbunătățirea frecvenței la alfabetizare s'a hotărît organizarea mai multor centre în cadrul aceleiași cursuri și antrenarea unor cadre dinafara școlii, care să predea la cursuri după o prealabilă pregătire sub îndrumarea învățătorilor.

Sfaturile populare au sprijinit această acțiune, asigurând condițiile materiale pentru buna desfășurare a cursurilor ca: lemne, petrol, cretă, ș.a.

La 22 Decembrie 1951, din cei 412 cursiști înscriși în anul I, frecventau 298, iar în anul II frecventau numai 198 din 238 înscriși ceeace reprezintă abia 70%, din totalul celor înscriși. Rezultate mai bune s'au obținut în comuna Broșteni, unde sunt cuprinși la cursuri 50 neștiutori de carte din cei 83 existenți, precum și în comunele Borca și Farcașa. Deasemenea, în satul Poiana-Veche din comuna Tulgheș, învățătorul Popescu Ion a reușit să organizeze la școală un curs, la care a cuprins 20 analfabeți din cei 27 recenzați.

In satul Grințieșul Mare au fost antrenați în acțiunea de alfabetizare oameni și muncii care nu lucrează în școală, cum este de exemplu, tovarășul Ceapă Gheorghe, căruia i s'au dat în seamă câțiva analfabeți pentru a-i învăța să scrie. Astfel de exemple trebue urmate de îndată și de alte școli, cu atât mai mult cu cât raionul Ceahlău cuprinde sate de munte, cu casele împrăștiate pe mari distanțe, ceeace îngreuiază frecventarea regulată a cursurilor.

Pentru întărirea muncii de alfabetizare, a avut loc de curând o nouă adunare a directorilor de școli, adunare la care au luat parte și membri ai comitetelor executive ale sfaturilor populare. Ca urmare a acestei ședințe, în fiecare comună s'au instituit comisii de alfabetizare, alcătuite din reprezentanți ai organizațiilor de masă și ai întreprinderilor sau instituțiilor existente. Acolo unde comisiile au trecut la fapte, s'au realizat lucruri frumoase.

O sarcină importantă revine colectivelor de conducere ale căminelor culturale, care vor trebui să susțină acțiunea de alfabetizare, antrenând în munca artistică pe cursiști, popularizând pe cei care urmează regulat cursurile, etc.

Intreprinderile din raionul Ceahlău, cum sunt, de pildă, unitățile nr. 3 Broșteni și nr. 6 Ceahlău ale Sovromlemnului, trebue să asigure condiții bune de învățătură salariaților neștiutori de carte, astfel încât aceștia să se poată prezenta la centrele de alfabetizare cele mai apropiate și să le frecventeze în mod regulat.

Secția de învățământ a sfatului popular va trebui să urmărească mai de-aproape felul cum se duce munca de alfabetizare în fiecare comună și să intervină la timp acolo unde se constată încă deficiențe.

VASILE DUMITRESCU
corespondent

Redresorul cu seleniu

De curând Ministerul Învățământului Public a pus la dispoziția profesorilor de fizică un nou mijloc pentru procurarea curentului continuu necesar diferitelor experiențe anume redresorul cu seleniu-tip R. S. — 7.509 — A.

Redresorul cu seleniu ca și celelalte redresoare, bazate pe alte principii (vezi Metodica predării Fizicii în școala elementară, Editura Cartea Rusă — 1950, vol. II, pag. 115—127) transformă curentul alternativ din rețea într'un curent continuu. Acest aparat este prevăzut cu un transformator care reduce tensiunea rețelei dela 110 sau 220 volți la tensiunea 4—8—12 volți, necesară redresorului, ca să ne dea un curent continuu de 4—8—12 volți cu intensitatea de cel mult 4 amperi pentru fiecare tensiune.

Pentru punerea în funcțiune a redresorului cu seleniu se potrivește mai întâi legătura cordonului pentru tensiunea rețelei (tensiune de alimentare). Unul din cele două fire ale cordonului se fixează la borna marcată cu O (B. din schița alăturată) iar celălalt fir se leagă la borna din mijloc (C), notată cu 110 (linia punctată) dacă rețeaua de alimentare din oraș are tensiunea de 110 volți, sau la cealaltă bornă dela margine (D), notată cu 220, dacă rețeaua are tensiunea de 220 volți. Operațiunea aceasta se face după ridicarea capacului redresorului. Pentru ridicarea capacului se scoate mai întâi butonul întrerupătorului rotativ și apoi se desfac șuruburile cu care este fixat.

După aceasta, se montează circuitul experimentului, compus din piesele legate în serie (una după alta): redresorul, (R), aparatul de experimentat (Ap), un ampermetru (A), o rezistență reglabilă (Rc) de cel puțin 3 ohmi și sârmele de legătură. Intrebuințarea ampermetrului și a rezistenței reglabile e impusă de construcția redresorului. Deoarece aceasta este astfel construit încât să furnizeze un curent continuu cu tensiunea de 4—8—12 volți și cu intensitatea de 4 amperi pentru fiecare tensiune, circuitul experimentului va trebui să aibă rezistența de cel puțin un ohm la 4 volți și 4 amperi, 2 ohmi la 8 volți și 4 amperi și 3 ohmi la 12 volți și 4 amperi, conform cunoscutei legi a lui Ohm

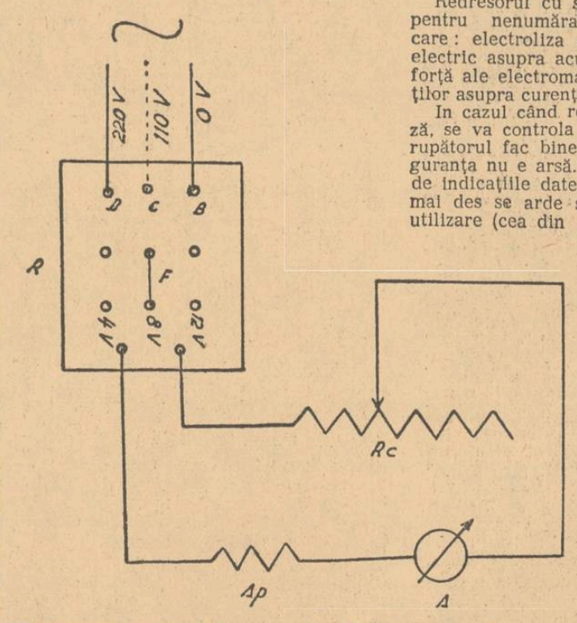

Redresorul și circuitul experimentării legat la o rețea cu 220 volți tensiune. R = redresorul. A = ampermetrul; Rc = reostatul variabil; Ap = aparatul de experimentat; F = călărețul fixat la 8 V, B, C, D bornele pentru cordonul care face legătura cu rețeaua de 220 V (BD) sau 110 V (BC).

(Vezi manualul de fizică pentru clasa VII-a — 1950, pag. 48 și manualul de fizică pentru clasa XI-a — 1950, pag. 53). Dacă circuitul experimentului are rezistențe mai mici decât rezistențele limite arătate pentru fiecare pereche de tensiune și intensitate, curentul furnizat de redresor (curent de utilizare) va avea intensitate mai mare de 4 amperi, ceeace va produce arderea siguranței din interiorul redresorului, care nu va mai putea funcționa până la înlocuirea siguranței. De exemplu, dacă pentru perechea de 12 volți și 4 amperi, circuitul experimentului are o rezistență de numai 1 ohm, curentul de utilizare ar fi de 12 : 1, adică 12 amperi, ceeace ar provoca arderea siguranței, confecționată pentru a suporta numai 4 amperi.

De aceea este necesar să pregătim și să așezăm în circuitul experimentului o rezistență reglabilă de cel puțin 3 ohmi.

Ca rezistență reglabilă se poate întrebuința reostatul cu manetă (trimis școlilor de Ministerul Învățământului Public prin Fabrica Electromagnetică) cu rezistențele de 0,1 — 4 ohmi. Dacă școala nu dispune de acest instrument, își va confecționa singură o rezistență variabilă, în felul următor: pe un cilindru sau un tub izolator de sticlă, porțelan etc. se înfășoară o sârmă de metal cu lungimea astfel calculată încât rezistența ei să fie de cel puțin 3 ohmi. Această rezistență se poate calcula după formulele din manualul de fizică pentru clasa XI-a, ed. 1950, pag. 49, utilizându-se tabela cu rezistențele specifice dela pag. 48. Dintre metalele uzate fierul are o rezistență mai mare; deci, dacă vom folosi acest metal vom avea nevoie de un fir mai scurt. Dintr'o sârmă de fier cu secțiunea de 1 mm² (diametrul 1,12 mm) va trebui să luăm o lungime de 27 metri pentru ca rezistența să fie de 3 ohmi. Dintr'o sârmă cu diametrul de 0.5 mm, vom lua 6 metri, pentru a confecționa rezistența adițională pentru circuitul experimentului. La înfășurarea sârmei pe cilindru vom avea grijă ca spirele să nu se atingă între ele. In loc de cursor vom întrebuința o clemă „crocodil". Așezând această rezistență în circuitul de experimentare, vom plimba „crocodilul" pe spire până când ampermetrul va arăta cel mult 4 amperi.

După montarea circuitului experimentului se va fixa călărețul (furca) în bucșele respective de 4-8-12 volți, după trebuință, și se va pune cordonul la priză. Micșorăm rezistența reglabilă dela 3 ohmi, până când ampermetrul va arăta cel mult 4 amperi. Se poate întâmpla ca rezistența circuitului experimentului, fără rezistența adițională reglabilă, să fie cel puțin 3 ohmi. In acest caz, rezistența reglabilă se va putea scoate din circuit. In orice caz însă, repetăm, în circuitul experimentului se va intercala dela început și o rezistență reglabilă de cel puțin 3 ohmi, pentru a nu risca arderea siguranței.

Numai după terminarea acestor operațiuni se va proceda la executarea experimentului cu aparatul respectiv.

Redresorul cu seleniu poate fi folosit pentru nenumărate experiențe printre care: electroliza apei, efectul curentului electric asupra acului magnetic, liniile de forță ale electromagnetului, efectul curenților asupra curenților, efectul Joule, etc.

In cazul când redresorul nu funcționează, se va controla dacă călărețul și întrerupătorul fac bine contactul, sau dacă siguranța nu e arsă. Dacă nu se ține seama de indicațiile date, siguranța se arde. Cel mai des se arde siguranța circuitului de utilizare (cea din dreapta). **Aceasta se poate reface cu un fir subțire de liță** așa cum se procedează pentru siguranțele dela locuințe. Din celelalte două siguranțe — acelea ale circuitului de alimentare a orașului — numai una se poate arde, și anume aceea corespunzătoare tensiunei curentului alternativ din rețea (adică sau siguranța din stânga, în orașele alimentate cu curente de 220 volți, sau cea din mijloc, în orașele alimentate cu curent de 110 volți). In acest caz, siguranța arsă se va înlocui cu cealaltă, deoarece siguranțele din stânga și din mijloc se pot schimba între ele.

In celelalte cazuri de deranjare a redresorului, acesta va trebui să fie văzut de un tehnician.

T. NEȘ
și
N. STANESCU

Note politice externe

Delegația sovietică la O.N.U. a prezentat în cadrul discuțiilor din Comitetul Politic cu privire la măsurile împotriva primejdiei unui nou război mondial și pentru întărirea păcii și prieteniei între popoare, un proect de rezoluție conținând propuneri concrete pentru menținerea unei păci trainice în lume. Proectul sovietic prevede ca Adunarea Generală să declare incompatibilă calitatea de membru al O.N.U. cu participarea la blocul agresiv al Atlanticului de Nord; să proclame necesitatea încetării imediate a operațiilor militare din Coreea; interzicerea necondiționată a armei atomice; reducerea cu o treime în timp de un an a armamentelor de către puterile care sunt membri permanenți ai Consiliului de Securitate; instituirea unui control internațional asupra efectuării reducerii armamentelor și a interzicerii necondiționate a armei atomice; convocarea unei Conferințe mondiale în legătură cu reducerea înarmărilor și a interzicerii armei atomice, cu participarea atât a statelor membre cât și a celor care nu sunt membre ale O.N.U.; necesitatea încheierii unui Pact al celor cinci puteri. Proectul sovietic prezentat la 12 Ianuarie conține o serie de modificări substanțiale pe care delegația sovietică le-a adus proiectului său inițial. Aceste modificări au fost aduse de delegația sovietică în dorința de a se înlesni realizarea unui acord în problemele esențiale legate de asigurarea păcii în lume. Printre aceste modificări, citâm faptul că în ceeace privește problema interzicerii armei atomice proectul sovietic în actuala sa formă prevede ca „interzicerea armei atomice și controlul internațional să intre în vigoare simultan". Intr'o amplă cuvântare rostită la 12 Ianuarie în Comitetul Politic, A. I. Vișinski a subliniat că această adăugire referitoare la simultaneitatea intrării în vigoare a interzicerii armei atomice și a controlului internațional înlătură obstacolul care există în calea încheierii unui acord în acest sens.

In noul proect sovietic se prevede că organul internațional de control în chestiunea interzicerii armei atomice și a reducerii armamentelor are dreptul să facă inspecții în mod permanent fără a avea dreptul să se amestece în afacerile interne ale statelor. Nici înainte delegația sovietică nu a cerut ca controlul să fie periodic, dar la obiecțiile delegaților puterilor occidentale, proectul actual subliniază în mod special că controlul va fi permanent.

In ceeace privește convocarea Conferinței mondiale pentru desarmare, proectul sovietic actual prevede data de 15 Iulie 1952 în loc de 1 Iunie 1952 cum fusese prevăzut inițial lăsând astfel mai mult timp pentru pregătirile necesitate de o asemenea conferință.

Caracterul concret și avantagiile proectului de rezoluție sovietic în actuala sa formă, nu au putut fi negate nici de presa reacționară din Apus. Astfel, ziarul socialiștilor de dreapta francezi, „Le Populaire" scrie: „După părerea unanimă, noile propuneri sovietice reprezintă un pas însemnat înainte". Alte ziare ca „Le Franc-Tireur" și „Figaro", care deasemeni nu pot fi bănuite de simpatie pentru Uniunea Sovietică, sunt nevoite să sublinieze importanța proectului sovietic în actuala sa formă.

Propunerile sovietice au stârnit un interes atât de mare printre delegații dela O.N.U. încât chiar delegațiile țărilor din blocul americano-englez nu au îndrăsnit să le treacă sub tăcere.

Totuși delegațiile Statelor Unite și ale Angliei în primul rând încearcă în fel și chip să se opună adoptării acestor propuneri. Neîndrăsnind să se declare într-un tot împotriva acestor propuneri, delegații puterilor imperialiste încearcă să treacă proectul sovietic așa zisei Comisii pentru dezarmare, adică mai bine zis să pună acest proect la dosar.

In felul acesta se desprind din nou dorința și mașinațiile blocului imperialist de a se opune și sabota orice cale care ar duce spre o înțelegere, spre pace. In discursul său, A. I. Vișinski a demascat cu obișnuita-i vigoare mașinațiile și perfidia delegaților blocului imperialist.

A. I. Vâșinski a subliniat în cuvântarea sa cu exemple concrete pregătirile febrile de război ale puterilor imperialiste, remarcând că numai armata Statelor Unite are în prezent un efectiv de 5 milioane soldați. Adresându-se delegaților blocului imperialist care pretind în ciuda acestor fapte evidente că ei ar dori pacea, A. I. Vâșinski a spus: „Doveditți prin fapte că nu vreți continuarea războiului din Coreea, că ne întindeți cu adevărat mâna despre care ne-ați vorbit, dar o mână cinstită, o mână a păcii și prieteniei, iar nu o mână a agresiunii și războiului".

Actualul proect de rezoluție prezentat de delegația sovietică la O.N.U., a afirmat din nou dorința fermă de pace a Uniunii Sovietice, faptul de necontestat că politicii agresive a blocului imperialist, Uniunea Sovietică îi opune politica sa fermă de pace.

In țările supuse domniei dolarului, trebuie merg din ce în ce mai prost pentru imperialiști. Presiunea crescândă a opiniei publice din aceste țări, nemulțumirea maselor populare a făcut să cadă zilele acestea două guverne pe care imperialiștii americani puneau mare bază. Este vorba de căderea guvernului Pleven în Franța și de cea a guvernului Phollieu în Belgia. In Franța, guvernul a căzut în urma votului din Adunarea Națională, care a respins cu 341 voturi contra 243 pentru, încrederea în guvernul Pleven. Nici măcar cinci luni nu a fost în stare să se mențină la putere guvernul Pleven. Scurta guvernare a acestui trepăduș american, autor al faimosului plan de integrare a armatei neonaziste în așa zisa „armată europeană", s'a caracterizat printr'o politică de adâncire a subordonării Franței față de imperialismul american. Această politică s'a făcut simțită prin intensificarea ocupației de către americani a teritoriului francez, prin ratificarea în Adunarea Națională franceză a „planului Schuman", plan ce amenință direct industria carboniferă și metalurgică din Franța, dar mai ales prin umflarea la maximum, din ordin american, a bugetului de război al Franței. In ultimele săptămâni înainte de căderea sa, guvernul Pleven a căutat să smulgă adunării aprobarea unor credite uriașe pentru intensificarea cursei înarmărilor din Franța și pentru continuarea războiului murdar din Vietnam.

In timp ce în anul 1951 cheltuielile militare oficiale se cifrau la 740 milioane franci, începând din 1952 Pleven a hotărît să sporească, potrivit unor date oficiale, aceste cheltuieli la 1161 miliarde franci — în realitate însă la aproape 1500 miliarde franci.

Pentru a-și pune mai ușor în aplicare monstruosul său plan, căruia, de teama opiniei publice, i se opuneau până și unii miniștri din guvern, Pleven a recurs la o manevră. El a silit parlamentul să-i aprobe numai o parte din credite, și anume 130 miliarde franci, în cursul lunilor Ianuarie și Februarie, urmând ca pentru rest să se decidă mai târziu. La această sumă se adăugau 380 miliarde franci pentru războiul din Vietnam. De unde spera Pleven să obțină acești bani? Desigur, dintr'o lovitură fără precedent dată producției bunurilor de consum și nivelului de trai și așa considerabil scăzut al muncitorului francez. Era vorba în primul rând de a se majora impozitele existente și de a se pune noi impozite, reducându-se la minimum alocațiile pentru nevoile civile. In baza unor așa numite „legi restrictive" Pleven urmărea să poată reduce fără aprobarea parlamentului, alocațiile pentru întreținerea căilor ferate și pentru asigurările sociale. Proiectul lui Pleven, care ar fi însemnat o adevărată dictatură economică a guvernului, a fost supus ratificării parlamentului. Pleven a cerut adunării vot de încredere pentru fiecare din cele opt puncte ale proiectului. El spera că diversele fracțiuni din adunare îl vor sprijini, care la unele puncte, care la altele.

Votul din adunare a înșelat însă speranțele lui Pleven. Chiar dela primul punct, proectul lui Pleven referitor la „reforma căilor ferate" prin reducerea traficului civil, s'a prăbușit. Numeroși deputați reacționari au fost nevoiți să voteze împotriva acestui proect. Socialiștii de dreapta, care deobicei salvau guvernul abținându-se dela vot, au fost nevoiți de data asta să voteze contra. Votul din Adunarea Națională franceză a demonstrat astfel clar cât de puternică este presiunea maselor populare din Franța, presiune care a silit până și pe deputații reacțiunii să voteze împotriva guvernului. Guvernul Pleven a căzut în mod rușinos în fața protestului hotărît al opiniei publice franceze, sătulă până'n gât de politica americană pe care o duc guvernanții Franței. Căderea guvernului Pleven este o lovitură dată politicii ocupanților americani, care prin diversele guverne, impuse la cârma Franței, urmăresc de fapt să pregătească terenul pentru aducerea la putere a fascistului de Gaulle. Esecul lamentabil, cu care s'a soldat guvernarea lui Pleven, dovedește împedecă poporul francez este ferm hotărît să se opună cu îndârjire planurilor ocupanților americani.

Și în Belgia, țară în care în urma ocupației americane viața s'a scumpit numai în cursul acestui an cu 25%, numărul somerilor ridicându-se la 260.000, opinia publică și-a spus cuvântul.

Guvernul social-creștin Phollieu s'a prăbușit în urma unor divergențe din sânul partidului, divergențe iscate de nemulțumirea crescândă a maselor populare față de poverile uriașe impuse de cursa înarmărilor. Căderea celor două guverne din Franța și Belgia constitue simptome sigure ale agravării situației în lagărul imperialist, ale creșterii voinței popoarelor din aceste țări de a se opune planurilor americane de război.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 3.81.91 și 4.39.00 — — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

Biblioteca Orașului
Tg.Mureș
Palatul Cultural

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 147 | 4 PAGINI 5 LEI | SÂMBĂTĂ 26 IANUARIE 1952

Citiți în acest număr:

- Schema generală a unei lecții în condițiile muncii la mai multe clase.
- 24 Ianuarie 1859.
- Caragiale și monarhia.
- Temelia — fabulă de I. L. Caragiale.
- Dascăl prost — de I. L. Caragiale.
- Să luptăm pentru aplicarea în viață a Hotărîrii C. C. al U. T. M. cu privire la munca culturală de masse.
- Note politice externe.

Marele scriitor al poporului nostru I. L. Caragiale

In revista „Vatra", unde la sfârșitul veacului XIX se întâlniseră cei mai de seamă scriitori ai noștri — Caragiale, Delavrancea, Vlahuță și Coșbuc — cel din urmă alcătuise o listă, în aparență inofensivă. Era vorba de vârsta și împrejurările în care muriseră diferiți scriitori români. Această simplă listă, pe care astăzi o putem completa și lărgi, constituie ea singură imaginea vie a atitudinii burgheziei și moșierimii din țara noastră față de cultură: Bălcescu stins de ftizie, undeva printre străini, îngropat în cimitirul săracilor; Bolintineanu, mort aproape nebun, silit să-și vândă biblioteca pentru a-și îngriji bătrânețile într'un spital, Creangă chinuindu-se în mizerie și boală, într'o mahala noroioasă a Iașilor, Eminescu sfârșindu-și existența plină de umilințe și batjocură într'un balamuc. La acest pomelnic s'ar putea încă adăuga alte și alte nume. Ce dovadă mai grăitoare a disprețului claselor exploatatoare pentru marii creatori ai poporului nostru? Ce exemplu mai vorbitor pentru felul cum societatea capitalistă a sugrumat cu sălbăticie, decenii de-a rândul, talentele poporului, forțele sale creatoare?

In fața acestei liste rușinoase și acuzatoare, care ilustrează barbaria regimului burghezo-moșieresc, regimul de democrație populară înalță altfel de liste. In Republica Populară Română, marii creatori ai poporului nostru se bucură pentru întâia oară de cinstea pe care o meritau pe deplin, încă în cursul vieții lor sbuciumate. Eminescu, Caragiale, Vlahuță, Păun Pincio au fost aleși membri ai Academiei R.P.R. post mortem. Marele Caragiale, pe care dușmanii poporului, „cațavencii" și „trahanachii", „brânzovenești" și „farfurizii", l-au urmărit cu neînduplecată ură, cu stupida lor aroganță ciocoiască, cu ipocrizia și mișeliile lor până și după moarte, este astăzi, la 100 de ani dela nașterea sa, sărbătorit de întreg poporul nostru muncitor.

Centenarul lui Caragiale, după cel al lui Eminescu, este a doua mare sărbătoare, care dovedește grija și dragostea cu care clasa muncitoare înconjoară marea moștenire culturală a poporului. In Republica Populară Română, operele marilor noștri scriitori, ale acelor a căror inimă a bătut pentru suferințele poporului oprimat, sunt editate în tiraje de mii și mii de exemplare, răspândite în massele largi. Fiecare aniversare a lui Alecsandri, Creangă, Coșbuc, Vlahuță, Neculuță, ș.a. e o adevărată sărbătoare culturală, un prilej de adâncire a minunatei mărturii pe care ei au lăsat-o veacurilor. Operele clasicilor noștri încep să aparțină abia acum cu adevărat largilor masse populare, care, deși ținute departe de cultură, au iubit aceste opere și în trecut, pentrucă simțeau în ele exprimate gândurile și năzuințele lor. Oamenii muncii eliberați de domnia exploatatorilor văd în figurile luminoase ale literaturii noastre din trecut prieteni buni în opera de construire a unei lumi noi.

Intre acești mari prieteni ai poporului nostru, Caragiale ocupă un loc de frunte. El e unul din cei mai îndrăgiți scriitori ai noștri, numele lui e pomenit cu dragoste și simpatie de massele largi. In Caragiale, constructorii socialismului sărbătoresc pe creatorul care a lovit fără cruțare în orânduirea „crudă și nedreaptă". Un deosebit ecou îl capătă astăzi cuvintele lui, scrise în articolul „1 Mai" în care arată că obiectivele satirei sale, ținta către care se îndreptau atacurile lui, era aceeași cu ținta muncitorilor: **„și unii și alții luptă pentru aducerea unor vremuri mai senine și mai cinstite. Ei au ales calea organizării și a luptelor politice, noi calea ironiei și a glumei înțepătoare pe socoteala moftangiilor care guvernează lumea. Aceea ce noi distrugem este tot în direcția în care distrug și ei".**

Opera lui Caragiale este un document zguduitor al decăderii societății burgheze. In ea se oglindesc cu o putere neîntrecută în literatura noastră, toate viciile exploatatorilor, toată ticăloșia lor, corupția, nerușinarea în care se bălăceau. Fiese ca „O scrisoare pierdută" sau „O noapte furtunoasă", schițe ca „Proces Verbal", „Tempora", „High Life", „La Paleș", „Five o'clock", „Lanțul Slăbiciunilor", „Românii verzi", „Rromânul" și „Rromânca", articole ca „1907", „Don Ranudo de Colibrados", sau „Toxin și Toxice" formează parcă o lupă uriașă în centrul căreia burghezia și moșierimea românească e prinsă neîndurător, arătată sub toate fețele ei, ca o lume de paraziți și nulități, ca o lume de șarlatani și exploatatori sângeroși.

Caragiale, marele nostru prieten, ne ajută să construim socialismul, învățându-ne să urim și mai mult lumea veche, cunoscând-o mai bine. Generațiilor de tineri care cresc în școlile noastre, care n'au apucat vremurile lui Marius Chicoș Rostogan, ale doamnei Ftiriadi sau Esmeralde Piscopesco, Caragiale le oferă tabloul viu al acestor vremuri de rușine, cu cucoane simandicoase, vorbind în scârbă limba națională, cu dascăli imbecili și brutali, terorizând pe copiii oamenilor nevoiași, — gudurându-se servili înaintea odraslelor răzgâiate ale burtăverzimii. Iată imaginea lumii de care ne-am descotorosit, pe care luptăm să o îngropăm pentru totdeauna. Iată lumea pe care visează să o reînvie descendenții lui Jupân Dumitrache, ai lui Conu Trahanache și Conu Tipătescu, sau protectorii lor de peste Ocean. Învățând prin opera lui Caragiale să vadă până în fund putregaiul acestei lumi, tineretul nostru își simte sporită ura împotriva ei și dragostea pentru cuceririle proletariatului revoluționar.

Caragiale a fost și continuă să fie un prieten drag, credincios, al muncitorilor și țăranilor, al milioanelor de oameni simpli, ce construiesc o lume din care personagiile marelui nostru satiric dispar cu desăvârșire.

Tocmai de aceia burghezo-moșierimea a mobilizat împotriva lui toate forțele sale, dela Academia reacționară care-i califica opera „o ofensă adusă națiunii" și până la toți scribii criticii burgheze care ticluiau cele mai abile minciuni, pentru a-i denigra și răstălmăci opera. Ani de-a rândul în școala burghezo-moșierească, urmașii Mandarinului Ti-Li (nume dat în batjocură de Caragiale pontifului Junimii Titus Livius Maiorescu) sau confrații lui Marius Chicoș Rostogan îi înfățișau generațiilor de elevi pe autorul „Scrisorii Pierdute" ca pe un creator de comic pur sau cel mult un satiric al „lumii de mahala", ca pe un reacționar, un om fără aderențe la spiritul românesc, un glumeț cinic, etc. etc.

Fiecare din aceste afirmații pentru care critica burgheză a risipit tone de hârtie tipărită, constituie o minciună sfruntată și nerușinată, un mijloc de a ascunde poporului conținutul real al operei lui Caragiale îndreptată împotriva regimului burghezo-moșieresc.

Că opera lui Caragiale nu critică „prostia în genere", sau proastele maniere „de mahala", etc., cum încerca să-i învețe pe elevi școala burgheză, nu-i greu de arătat. Ce desmințire mai puternică a acestei minciuni, decât deosebirea izbitoare între caracterul batjocorilor al operei lui Caragiale, când se ocupă de lumea high-life-ului, și sentimentul de durere, de tragism cu care artistul zugrăvește viața poporului în „Năpasta", „Păcat" sau „Arendașul Român" ? Ce desmințire mai puternică decât tipizarea exactă, uimitor de adevărată a năravurilor claselor noastre posedante, pe care le întruchipează eroi de talia lui Cațavencu, Trahanache, jupân Dumitrache, zis Titircă Inimă-Rea și alții din familia cărora s'au recoltat atâtea serii de palavragii perindați la tribuna camerei, în cabinetele ministeriale, la cârma statului burghezo-moșieresc ? Satira lui Caragiale, îndreptată cu vehemență împotriva lumii exploatatorilor n'a cruțat nici pe capul ei, regele, de care și-a bătut joc crunt cu ocazia jubileului de 40 ani de domnie. „Astăzi nu ni sunt permise decât veselia și entuziasmul. —So steht's in Programm! —Donnerwetter Kruzifix ! de ce nu am talent liric, să fac și eu o odă jubiliară !", îi scria Caragiale lui Petre Missir, adăugând: „Ce frumos ar rima o domnie de patruzeci de ani cu un popor de, de ce?, de Dacoromani !"

In școala burgheză, elevii au fost învățați ani de-a rândul că marele scriitor ura democrația, că era un „junimist", dușman al progresului social. Dar ce desmințire mai flagrantă a acestei minciuni, decât simpatia lui Caragiale pentru clasa muncitoare, prietenia sa cu muncitorii înaintați, respectul și admirația cu care vorbea de democrații revoluționari, de Bălcescu, de lupta pașoptiștilor? Caragiale a urît nespus farsa așazisei democrații burgheze, care ascundea dictatura lașă a acesteia, cârdășia ei cu moșierimea reacționară.

Cei pe care Caragiale i-a ridiculizat și i-a arătat așa cum sunt, au scornit legenda lipsei lui de patriotism. Dar ce dovadă mai frumoasă de patriotism decât înverșunarea cu care scriitorul a urmărit pe dușmanii poporului ? „Ii urăsc, măi !" îi mărturisea lui Ibrăileanu. Sub pana lui, ticăloasa satrapilor vieții publice, a clicii cocoțate la cârma statului, apărea în toată murdăria ei. Ce dovadă mai frumoasă de patriotism adevărat decât forța cu care Caragiale a demascat tiradele patriotarde ale Cațavencilor, care lăcrămând când vorbeau despre „țărișoara lor", cereau "s'avem și noi falitii noștri" ? Caragiale a batjocorit cu neiertătoare luciditate împletirea ridicolă a șovinismului celui mai îngust cu sclifoseala cosmopolită, proprie „românilor" și „româncelor" cu doi rr, adică clocoimii de toate categoriile.

Ca un adevărat patriot, ca un om care se simte dator să la apărarea poporului său împilat și lovit, Caragiale a scris neuitatele pagini din „1907", clocotind de o sfântă indignare în fața asasinării cinice a peste 11.000 de țărani.

Centenarul lui Caragiale e un prilej pentru întreg poporul nostru să cinstească așa cum se cuvine opera genială a unuia din cei mai de seamă fii ai săi.

Opera lui s'a tipărit într'un tiraj de 300.000 exemplare. In toată țara se organizează sute de conferințe și de spectacole în cinstea lui Caragiale, reprezentându-se în fața a sute de mii de spectatori fragmente din opera lui.

In rând cu întregul popor muncitor și pătrunsă de aceeași dragoste, școala noastră sărbătorește centenarul lui Caragiale în cadrul lecțiilor de limba română, în cadrul cercurilor de literatură, în cadrul festivităților închinate operei și vieții marelui nostru scriitor realist critic. Învățătorii și profesorii școlilor noastre se folosesc de acest prilej pentru a face cunoscută elevilor proza și teatrul lui Caragiale, pentru a adânci studiul bogatei lui opere literare. Cadrele didactice ajută tineretului să învețe din critica usturătoare pe care Caragiale o face regimului burghezo-moșieresc, exploatator și corupt, stârnind în sufletul lor ura puternică împotriva dușmanilor poporului.

Studiind măestria limbii lui Caragiale, învățând din marea lui grijă pentru graiul puternic și expresiv al poporului, răspândind în școală și în rândul masselor populare opera lui Caragiale, cadrele didactice își îndeplinesc o datorie patriotică pe calea legăturii cu trecutul progresist, pentru a întări și mai mult temelia care ne ajută să construim mai bine și mai repede viitorul.

Școala în orașele și satele noastre

Expoziția școlară cu tema „Lupta pentru pace" a regiunii Timișoara

Comitetul de luptă pentru pace al regiunii Timișoara a organizat în toate școlile elementare un concurs de desene cu tema „Lupta pentru pace". Cele mai reușite dintre aceste desene au fost expuse mai întâi în comune și în centrele raionale. De curând ele au fost expuse în cadrul expoziției de desene și caricaturi care s'a deschis la Timișoara, în sala festivă a clubului sfatului popular orășenesc. Desenele elevilor dovedesc hotărirea dârză a tineretului de a lupta pentru apărarea păcii, pentru viitorul fericit.

Lucrările aparțin elevilor români, maghiari, germani, sârbi, slovaci și ucraineni. Subiectele acestor lucrări sunt variate. Mulți elevi au înfățișat viața copiilor din patria noastră în școală și în afară de școală. Câteva desene reprezintă prietenia între naționalitățile conlocuitoare. Numeroase sunt desenele și caricaturile care vorbesc despre ura tineretului nostru împotriva imperialiștilor, dușmani de moarte ai păcii și fericirii popoarelor.

Vizitatorii care se perindă în fața sutelor de desene simt puternic marea răspundere ce o au pentru viața și educația copiilor, încadrându-se cu și mai multă hotărire în lupta pentru pace a întregului nostru popor.

prof. EUGENIU DUBLEA
corespondent.

Lipsuri în aprovizionarea cu combustibil

Cu toate că Hotărîrea din 16 August 1951 pune un accent deosebit pe grija pentru aprovizionarea cadrelor didactice cu combustibil, mai sunt totuși regiuni unde această aprovizionare se face cu mari întârzieri și cu lipsuri condamnabile.

Astfel, în numeroase comune din regiunea Vâlcea, distribuirea lemnelor din tranșa I s'a terminat abia la 31 Decembrie. Cadrele didactice din comunele Bârsoi și Stălești, din această regiune, încă nu primiseră până la 15 Ianuarie, nici lemnele din tranșa I.

Livrarea combustibilului prevăzut în tranșa II-a întârzie din pricină că Ministerul Gospodăriei Silvice n'a dat încă dispozițiile necesare. Totodată, unele ocoale silvice, ca de exemplu cele din Drăgășani, Horezu, Costești și Băbeni, nu sunt de fel ajutate de unitățile I.P.E.I.L. respective în problema aprovizionării cadrelor didactice cu combustibil.

Asemenea ocoale silvice și unități I.P.E.I.L. dovedesc o lipsă de înțelegere și o atitudine nejustă față de Hotărîrea Partidului și a Guvernului, Hotărîre care trebue aplicată cu cea mai mare strictețe.

Activitatea cercului de istorie dela liceul de fete din Piatra-Neamț

In cadrul cercului de istorie al Liceului de fete din Piatra Neamț lucrează 34 de eleve. In anul acesta, ele au discutat în cadrul ședințelor cercului despre săpăturile arheologice dela Talan, raionul Piatra Neamț.

Membrele cercului au lucrat o hartă murală, reprezentând țările care luptă pentru pace. Un colectiv format din 12 eleve, membre ale acestui cerc, lucrează voluntar la muzeul de arheologie din localitate, ajutând la aranjarea obiectelor de ceramică descoperite în săpăturile Talan. In felul acesta, ele învață multe lucruri referitoare la viața dusă de oamenii care au trăit pe pământul patriei noastre în timpul comunei primitive.

MARGARETA FABRICATU
corespondentă

Sala de mese a căminului de zi al copiilor salariaților din învățământ din Cluj

Institutul de Științe Economice și Planificare din București

va purta numele marelui învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă, VLADIMIR ILICI LENIN

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române au aprobat cererea studenților și profesorilor Institutului de Științe Economice și Planificare din București, ca acest Institut să poarte numele „INSTITUTUL DE ȘTIINȚE ECONOMICE ȘI PLANIFICARE "VLADIMIR ILICI LENIN".

★

Luni, 21 Ianuarie a avut loc la Institutul de Științe Economice și Planificare din București o adunare solemnă pentru comemorarea lui Vladimir Ilici Lenin.

Tovarășul Melica, secretarul organizației de bază P.M.R. din institut a propus prezidiul adunării. A luat cuvântul tovarășul decan Oprișan, care a vorbit despre viața și activitatea lui V. I. Lenin.

A vorbit apoi tovarășa Florica Mezincescu, vice-președinte al Comitetului pentru Învățământul Superior, care a arătat că Comitetul Central al P.M.R. a aprobat cererea profesorilor și studenților dela Institutul de Științe Economice și Planificare ca institutul lor să se numească „V. I. Lenin".

„Comitetul pentru Învățământul Superior vă felicită, tovarăși profesori și studenți, pentru cinstea ce vi s'a făcut acordându-se institutului vostru numele marelui Lenin", a spus tovarășa Mezincescu, arătând în continuare cât de mare e cinstea de a fi student la Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin", ca și sarcinile mari pe care le pune în fața întregului institut acest eveniment.

Au vorbit apoi profesori și studenți, care și-au luat angajamentul de a munci astfel încât să fie demni de a purta titlul de profesori sau studenți ai Institutului „V. I. Lenin".

Schimb de experiență între școlile pedagogice din Arad

Intre elevele anului III dela școala pedagogică de educatoare și cele dela școala pedagogică de fete cu limba de predare maghiară din orașul Arad a avut loc un interesant schimb de experiență.

Vizita elevelor școlii pedagogice de educatoare, însoțite de diriginta lor, la școala pedagogică cu limba de predare maghiară a fost planificată în cadrul activității educative, cu următoarele obiective: schimb de experiență între clase și diriginți și desvoltarea prieteniei între eleve. Școala pedagogică cu limba de predare maghiară a dat o importanță deosebită acestei vizite, organizând cu grijă primirea oaspeților. Au participat la schimbul de experiență diriginții claselor respective și 3 profesoare. Cadrele didactice ale celor două școli au discutat o serie de probleme deosebit de însemnate pentru îmbunătățirea muncii lor: lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevelor; organizarea studiului individual; măsurile luate pentru lichidarea rămânerii în urmă a unor eleve; organizarea activității în afară de școală și clasă; funcționarea cercului de studiu al pedagogiei; desfășurarea practicii pedagogice; îndrumarea elevelor din ultimul an înspre producție și școli superioare; munca cultural-politică în rândurile elevelor, etc.

Elevele școlii pedagogice de educatoare au vizitat internatul, sălile de clasă și sălile de meditație ale școlii cu limba de predare maghiară. Ele au fost impresionate de curățenia, ordinea și înfățișarea îngrijită a întregii școli.

In timpul vizitei în sala de gimnastică, elevele maghiare au executat un foarte reușit program de gimnastică ritmică. Vizita s'a încheiat cu jocuri și dansuri, executate de elevele ambelor școli.

In vacanța de iarnă

Colectivul sportiv al Sindicatelor de Învățământ din București a organizat în cursul vacanței de iarnă o tabără de ski în munții Ciucaș, la cabana „Muntele Roșu".

Participanții la tabără au făcut ski, au organizat seri culturale și excursii, petrecându-și în chip plăcut zilele de odihnă. 61 de tovarăși au trecut cu acest prilej normele Complexului Sportiv de Stat „Gata pentru muncă și apărarea R.P.R.".

Prof. G. BARASCH
corespondent

Pentru copiii din regiunea Hunedoara

Secția de învățământ depe lângă sfatul popular al regiunii Hunedoara a asigurat, numai în ultimele luni, un bogat inventar pentru școlile, internatele și casele de copii din regiune. Astfel, s'au procurat 416 bănci, 92 dulapuri, 1160 paturi 761 scaune, 130 paltoane, 73 costume, 300 de perechi de bocanci, 4440 metri pânză pentru cearceafuri, 1447 metri pânză pentru saltele, pânză pentru prosoape, pături, etc., precum și material sportiv (mingi de volei, costume, plase, etc.) în valoare de 1.300.000 lei, materiale ce au fost repartizate unităților școlare din regiune.

Astfel, Casa Copilului din Alba a fost înzestrată cu 50 paturi, 50 cearceafuri și câte două schimburi de lingerie pentru fiecare copil. Școlii pedagogice (mixte) din Deva, i s'au repartizat 250 bucăți paturi, 400 metri pânză pentru cearceafuri și 100 metri pânză pentru fețe de mese.

Deasemenea, astfel de materiale au fost repartizate școlilor din satele de munte și din satele cu gospodării agricole colective ca: Lunca Cernii, Săcărâmb, Almașul-Mare, Alun, Sibot, Rișculița, Orăștioara de jos, Slăjeni, Petroșani și Lupeni.

Prin aceasta se creează condiții tot mai bune de trai și de învățătură tineretului școlar și se asigură îndeplinirea planului de școlarizare în regiunea Hunedoara

AUREL MICLEANU
inspector școlar
regiunea Hunedoara

1.000 de studenți vor petrece vacanța de iarnă în stațiunile de odihnă

Un număr de aproape 1.000 de studenți din facultățile și institutele țării noastre vor petrece anul acesta vacanța de iarnă în stațiunile de odihnă.

Intre 26 Ianuarie și 6 Februarie, prin grija Confederației Generale a Muncii, s'au organizat pentru studenții merituoși, fruntași în învățătură, opt tabere de odihnă în stațiunile Sinaia, Poiana Țapului, Predeal, Bușteni, Călimănești, Govora, Sovata și Slănicul Moldovei. In aceste tabere, studenții vor avea prilejul unui rodnic schimb de experiență pentru extinderea metodelor sovietice de învățătură. Se vor organiza consfătuiri și convorbiri cu stahanoviști și fruntași în producție. Totodată, studenții vor duce o intensă activitate culturală, se vor organiza excursii, serbări, etc.

Prin asociația sportivă „Știința", studenții vor avea la dispoziție echipamentul și materialul sportiv necesar pentru trecerea normelor complexului G. M. A.

Atât transportul, cât și întreaga cazare a studenților în taberele de odihnă sunt asigurate în mod gratuit. (Agerpres).

Biblioteca în ajutorul muncii pentru examene

Biblioteca Facultății de Istorie din București devine tot mai mult un sprijin puternic în munca de pregătire a studenților. Sunt foarte grăitoare în această privință cifrele statistice. Astfel, în luna Noembrie 1949, în biblioteca Facultății de Istorie au fost 450 de cititori care au consultat 750 volume de cărți și periodice. In aceeași lună a anului 1950, au fost 2759 cititori, care au consultat 5084 volume și periodice. In Noembrie 1951, biblioteca a fost frecventată de 4482 cititori, care au citit 6103 volume.

Toate aceste cifre demonstrează că studenții Facultății de Istorie au pornit pe calea unei munci serioase și vor culege roade bune la examene.

MARIA VULCU
corespondentă

Profesor emerit al Republicii

O cameră deosebit de sobră. Ceeace atrage în primul rând privirea, este masa din mijloc, încărcată de cărți de toate felurile, tomuri groase cu cotoare aurite, volume cu coperte în toate culorile, broșuri, dicționare, caiete. Un dulap cu geamuri este deasemenea întesat de cărți. Dacă răsfoiești toate aceste cărți, le găsești pline de însemnări, de sublinieri, urme ale unui studiu adânc, repetat, stăruitor. In această lume a cărților, mânuindu-le cu ușurință și orientându-se fără greș în mulțimea lor, trăiește un om în vârstă, uscățiv, cu frunte înaltă, cu mustață și o scurtă barbă albă, cu ochi blânzi care privesc liniștit prin sticla ochelarilor. Camera plină de cărți nu este pentru el un refugiu, un loc de izolare, un prilej de a se rupe de viața ce clocotește în jur. Tocmai prin aceste cărți viața pătrunde în camera lui, odată cu atotbiruitoarele idei revoluționare, odată cu cele mai noi realizări ale științei, cuprinse în paginile lor. Aici el studiază cu perseverență, generalizând și bogata sa experiență personală, de aici pleacă spre a traduce în viață cele însușite spre a pune în practică temeinica sa pregătire științifică.

O poziție materialistă consecventă caracterizează întreaga viață și muncă a profesorului de științe naturale din Orașul Stalin, Fabiu Sânjoan, căruia i s'a acordat de curând un titlu de înaltă cinstire : „profesor emerit al Republicii Populare Române". Incă din facultate, unde a învățat la savantul zoolog materialist Apathy, el s'a situat pe această poziție. Pentru apărarea principiilor materialiste în domeniul specialității sale, profesorul Fabiu Sânjoan a publicat în 1929 lucrarea „Originea omului", în care expune bazele darwinismului. Numeroasele lucrări și articole de popularizare a științei, scrise de el, dovedesc limpede dorința lui de a comunica masselor bogatele sale cunoștințe, de a le ajuta să iasă din întunericul în care erau ținute de stăpânirea burghezo-moșierească. Studiul literaturii ideologice, după eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică — l-a ajutat să-și formeze o temeinică concepție materialistă. „Capitalul" lui Marx, „Anti-Dühring" și „Originea familiei, a proprietății private și a statului" ale lui Engels, „Materialism și empiriocriticism" al lui Lenin și „Anarhism sau socialism ?"al tovarășului Stalin au fost operele care i-au dat răspunsuri limpezi la toate problemele ce-l frământau. Iar studierea adâncită a materialelor sovietice de specialitate, începând cu lucrările academicianului T. D. Lăsenco „Despre situația în științele biologice" și „Agrobiologia" și continuând cu studiile din Analele Româno-Sovietice și din revista „Natura" l-au făcut să dobândească noi și temeinice cunoștințe în specialitatea sa. Alături de aceasta, studierea operei lui Kalinin „Despre educația comunistă", a „Pedagogiei" lui Kairov, a operelor lui Macarenco l-a ajutat să devină într'adevăr un om de înaltă calificare și de înaltă măestrie pedagogică.

Ca între părinte și copii este legătura dintre profesorul emerit Fabiu Sânjoan și elevii săi. Iată-l la lecția din clasa IX-a „A" a liceului de băieți : abia s'a așezat la catedră și dintr'o bancă se ridică un elev :

— Uitați-vă ce-am găsit ! — și băiatul se apropie de el, arătându-i o fosilă de melc marin, peste care a dat în timpul unei plimbări prin împrejurimi. Acum ascultă cu atenție lămuririle amănunțite pe care i le dă profesorul lui. Apoi lecția începe să se desfășoare sistematic, ajutând pe elevi să cunoască noi fapte și fenomene minunate. Profesorul Sânjoan pune câteva întrebări pentru a lega cele învățate de ceeace are de gând să expună acum. Legătura devine tot mai evidentă. Atunci profesorul se apropie de tablă. Cu mijloace simple, cu o planșă și câteva crete colorate, el face să se desfășoare în fața elevilor treptat, într'un mod uimitor de limpede, evoluția, desvoltarea cordonierilor. Punând tot timpul întrebări, el antrenează întreaga clasă în analiza acestei evoluții, face pe fiecare elev să-i urmeze șirul gândului, să ajungă singur la concluziile necesare. Și concluzia finală, cea a necontenitei desvoltări, a adevăratei origini a omului și a absurdității tuturor teoriilor mistice cu privire la apariția vieții și a omului pe pământ, se înrădăcinează astfel în mintea copiilor ca o convingere de neclintit. Cu totul firesc, profesorul leagă această problemă de minunatele realizări ale științei sovietice, ale savanților din Uniunea Sovietică, de rolul de frunte al oamenilor de știință sovietici în rezolvarea ei.

Expunerea temei s'a terminat. Dar mintea elevilor, stimulată de măestria profesorului, continuă să lucreze, să meargă mai departe. Cele câteva minute până la sfârșitul orei sunt un prilej pentru elevi de a pune o serie întreagă de întrebări, la care tovarășul Sânjoan răspunde amănunțit. După ce sună începutul recreației, elevii se îngrămădesc la tablă, în fața desenelor, și întrebările și explicațiile tot nu se termină...

...Liceul are un muzeu de științe naturale. In timpul războiului, acest muzeu s'a risipit. Multe din piese s'au pierdut, s'au deteriorat. Tovarășul Fabiu Sânjoan a fost cel care l-a reorganizat, l-a îmbogățit în special în ceeace privește secțiile Botanica și Mineralogie-Geologie. Animalele și păsările împăiate, peștii și insectele, mineralele, fosilele, modelele de cristale, machetele geologice, totul poartă pecetea muncii lui. Pe unele le-a reparat, pe altele le-a adus el, multe le-a executat singur. Cu toate — după cum spune el — s'a „năcăjit", pentru ca azi nu numai școala lui, dar și toate școlile din Orașul Stalin să aibă la dispoziție un bogat material intuitiv. Piesele din muzeu sunt folosite la lecții; la muzeu se țin lecții recapitulative și tot aici tovarășul Sânjoan dă consultații elevilor.

Dar activitatea profesorului emerit Fabiu Sânjoan are încă numeroase laturi. El conduce munca societății tinerilor naturaliști, ajută în mod sistematic pe profesorii și învățătorii fără experiență, ține conferințe și scrie lucrări de popularizare a științei. Și acest adevărat comunist fără de partid, în vârstă de 60 de ani și cu 37 de ani vechime în munca din școală, reușește să îndeplinească cu succes toate multiplele sale îndatoriri, neîncetând, în același timp, să studieze teoria marxist-leninistă, problemele specialității sale și limba rusă pe care o poate folosi pentru a traduce anumite texte, explicații, etc.

Tovarășul Fabiu Sânjoan se poate pe drept cuvânt mândri cu rezultatele muncii lui. După absolvirea liceului, elevii lui sunt printre primii la examenele de admitere în facultățile de geologie, silvicultură, medicină veterinară. Iar cea mai bună dovadă a dragostei foștilor lui elevi sunt numeroasele scrisori primite dela ei cu prilejul acordării titlului de profesor emerit : „Suntem mândri că v'am avut ca profesor, — îi scrie inginerul agronom Mircea Mitoc, tehnician șef al gospodăriei agricole de stat din Stupini, regiunea Stalin. — Când v'am găsit fotografia în ziar, parcă v'am văzut cum explicați la noi în clasă, în 1927, cu precizie științifică, cu pasiune, pe înțelesul nostru, despre formarea lumii... Datorită dvs., la vârsta de 15 ani înțelesesem evoluția... Pot spune că baza științifică a specialității mele de azi am primit-o dela dvs.". Și mai departe : „Mi-aduc aminte de nesfârșitele discuții ce durau uneori până noaptea la 3, despre univers, despre posibilitățile zborului în stratosferă... Mi-aduc aminte de excursiile cu dvs., de proiectile ce le făceați în sala de mese...".

Un grup de foști elevi scriu : „...Lecțiile dvs. au constituit pentru noi punctul de plecare în formarea unei concepții materialist-dialectice asupra lumii...." Și mulți alți foști elevi ai profesorului emerit Fabiu Sânjoan au așternut pe hârtie cuvinte calde de recunoștință și de bucurie, aflând vestea înaltei prețuiri acordate celui ce le-a deschis drum larg spre viață. Aceste cuvinte înseamnă cea mai vie dovadă a minunatelor roade pe care le poate da o muncă bazată pe concepția cea mai înaintată din lume — concepția marxism-leninismului — și inspirată din dragostea fără margini pentru popor.

V. SAPUNA

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Schema generală a unei lecții în condițiile muncii la mai multe clase

1. Se dau lucrări individuale scurte, clasei de care învățătorul intenționează să se ocupe în primul rând.

2. Celelalte clase primesc teme, fie pentru continuarea exercițiilor făcute la lecția anterioară, fie pentru a efectua lucrările individuale pregătite dinainte.

3. Controlul muncii individuale a elevilor din clasa în care învățătorul și-a început lecția. Explicarea materialului nou elevilor din această clasă sau efectuarea unor exerciții, sub îndrumarea directă a învățătorului. In ambele cazuri, munca directă a învățătorului se încheie cu indicarea unei lucrări pe care elevii trebue s'o efectueze în clasă și acasă.

4. Trecerea învățătorului la clasa în care munca individuală a elevilor prevedea acelaș număr de minute ca și munca directă a învățătorului la clasa precedentă.

Munca învățătorului în clasa respectivă constă în: revizuirea rapidă a lucrărilor individuale; îndrumări date elevilor pentru continuarea acestor lucrări sau explicarea materialului nou, care necesită puțin timp (10—15 minute); darea unor teme sau exerciții pentru lucrări individuale (în clasă și acasă).

5. Trecerea succesivă prin celelalte clase, în care activitatea directă a învățătorului corespunde timpului de care dispune. De exemplu: revizuirea rapidă, într'un timp limitat (10—15 minute), a lucrărilor individuale ale elevilor în ambele clase și a lucrărilor pregătite acasă; revizuirea, într'un interval de timp suficient (20—25 minute) a lucrărilor individuale și îndrumări date elevilor pentru continuarea acestor lucrări, într'o clasă, și explicarea materialului nou sau efectuarea unor exerciții, până la sfârșitul lecției — în cealaltă clasă.

Această schemă se poate schimba în funcție de conținutul activității din fiecare clasă și de scopul pe care și-l propune învățătorul. Dar oricare ar fi condițiile, schema trebue să satisfacă o cerință fundamentală: lecțiile cu trei sau patru clase trebue să fie planificate în așa fel, încât munca directă a învățătorului cu copiii să se reducă, în principiu, la lecții cu o clasă sau două. Pentru celelalte clase, trebue să se asigure timp de o oră, munca individuală a copiilor, care cere numai o supraveghere generală din partea învățătorului.

Cele mai complicate probleme se ridică în fața învățătorului care lucrează la câteva clase, atunci când trebue să predea, într'o clasă sau două, un material nou. Complexitatea efectuării acestor lecții constă în faptul că ele cer într'o măsură mai mare sau mai mică, participarea directă a învățătorului. Aceasta presupune pricepere învățătorului de a face o lecție după plan, concentrând, pe cât posibil, munca și, în acelaș timp, obținând în fiecare etapă rezultate care să pregătească trecerea copiilor la etapa următoare. In aceste cazuri, pregătirea pentru însușirea materialului nou trebue să se facă în așa fel, încât să contribue cu adevărat la însușirea acestui material: explicarea materialului nou trebue să orienteze într'o măsură suficientă pe fiecare elev pentru o muncă de sine stătătoare.

Recapitularea materiei cu scopul de a pregăti pe copii pentru însușirea lecției noi poate fi făcută cu ajutorul lucrărilor individuale, însă cu condiția ca această materie să fie repetată ulterior cu învățătorul. In cazul acesta, trebue să se țină seama de faptul că temele pentru lucrările individuale trebue să fie într'o totul accesibile copiilor atât din punct de vedere al conținutului, cât și din punct de vedere al formei. Pentru recapitularea individuală a celor învățate înainte de a se trece la predarea materialului nou se poate da numai materia pe care copii și-au însușit-o temeinic. Totodată, trebue alese acele forme de lucrări individuale a căror tehnică de efectuare este bine cunoscută de către copii. Cele mai ușoare ca formă dintre lucrările individuale sunt: citirea făcută încet, pentru pregătirea răspunsurilor la întrebările scrise pe tablă de învățător; copierea textului sau scoaterea din text a unor cuvinte sau propoziții, schimbarea cuvintelor și sublinierea lor; rezolvarea în scris a exercițiilor și problemelor.

Când învățătorul lucrează cu câteva clase, este bine ca pregătirea copiilor pentru predarea unui material nou, să se facă din timp, la lecțiile anterioare ale obiectului respectiv. Aceasta este mai ales necesar în cazul când se cere să se repete lecții multe și cu un conținut mai greu. Dacă elevii cunosc bine conținutul și tehnica lucrării individuale și dacă tema ei nu cere din partea învățătorului explicații amănunțite, aceasta lucrare poate fi dată la lecție, înainte de explicarea materialului nou, fără a fi legată de efectuarea temei dată pentru acasă.

Acelaș lucru este valabil și pentru recapitularea individuală după manual. Aceasta se poate face în timpul lecției, fără o pregătire prealabilă.

Uneori, materialul nou nu necesită repetarea prealabilă a unei teme anterioare. De pildă, lectura unei bucăți noi care nu este legată prin conținut de materialul precedent. In asemenea cazuri, lecția trebue să înceapă cu munca directă a învățătorului. Uneori, este util ca, înainte de predarea materialului nou, să se facă cunoscut elevilor conținutul lui printr'o lucrare individuală. De pildă, înainte de a citi o povestire cu copiii, învățătorul poate să-i pună să o citească singuri (dacă povestirea se pretează la aceasta).

Inainte de a începe predarea materialului nou, li se poate da elevilor o lucrare individuală, de pildă să observe un obiect, sau să cerceteze imaginea lui, să cerceteze ilustrațiile folosite ca material intuitiv, să analizeze tablourile prin care se urmărește desvoltarea expunerii în scris, etc. Aceste lucrări desvoltă spiritul de observație al copiilor, le precizează imaginile, îmbogățesc experiența lor și le trezesc interesul pentru studiu. Datorită acestor lucrări, atenția copiilor devine mai concentrată în munca lor directă cu învățătorul.

Când învățătorul lucrează cu mai multe clase, el se conduce după aceleași principii didactice generale, ca și în munca lui cu o singură clasă. In predarea materialului nou el trebue să țină însă seama de o condiție foarte importantă: după explicarea materialului nou, trebue să urmeze munca individuală a copiilor. Faptul acesta îl obligă pe învățător să explice materialul în așa fel, încât să-i pregătească pe copii pentru munca individuală.

Dacă, în urma explicațiilor, elevii vor învăța singuri materialul nou din manual, ceeace se întâmplă adesea la orele de geografie, istorie și științele naturii, atunci după explicații el va trebui neapărat să citească textul din manual. Faptul acesta se poate realiza paralel cu explicarea materialului nou, dacă el este împărțit în fragmente de sine stătătoare. In cazul acesta, învățătorul explică fiecare fragment și-l citește apoi cu elevii din manual. Adesea, lectura textului din manual se face după ce învățătorul a explicat toată bucata.

Primele exerciții pentru fixarea materialului învățat trebue făcute sub supravegherea și îndrumarea directă a învățătorului. Pentru aceasta, munca trebue organizată în așa fel, încât să participe toată clasa și fiecare elev să ia parte activă la lecție. Când se lucrează cu două clase, această organizare a muncii are o deosebită importanță pentru celelalte exerciții individuale ale copiilor. Munca directă a învățătorului dă posibilitate copiilor nu numai să-și însușească esența lecției, ci să capete și anumite deprinderi în legătură cu buna organizare a muncii individuale. Acest fapt este foarte important, deoarece munca individuală va fi productivă numai atunci când copiii vor cunoaște destul de bine tehnica acestei munci.

Dacă exercițiile în scris ale copiilor sunt precedate de însușirea orală a lecției, atunci munca individuală poate fi variată. De pildă, pentru răspunsurile puse în legătură cu cele citite se poate proceda în diferite feluri: copiii citesc întrebările scrise pe tablă și formulează singuri răspunsurile; copiii formulează răspunsurile în scris și le controlează singuri, servindu-se de manual.

Munca individuală trebue pregătită în așa fel, încât să se adreseze nu numai unui elev mijlociu, ci și unui elev bun, adică trebue dată cu „un plus", după cum se exprimă învățătorii cu experiență. Totuși, nu trebue să dăm lucrări în plus, dintr'odată, ci numai după ce a fost îndeplinită munca obligatorie pentru toată clasa. In caz contrar, elevii se vor grăbi să lucreze mai mult și vor lucra superficial.

Când învățătorul lucrează direct cu o clasă, el nu trebue să uite cealaltă clasă. Este necesar ca el să supravegheze munca individuală a copiilor și, la nevoe, să le vină în ajutor. Pentru aceasta, el trebue să întrerupă pentru câteva minute munca directă cu copiii și să treacă la clasa unde copiii lucrează singuri. Cercetând repede lucrările lor, el trebue să facă observații și să dea indicații unor elevi sau să le pună întrebări și, după ce a ascultat răspunsurile și a controlat lucrările, să dea indicații clasei întregi.

Supraveghind munca individuală a clasei, învățătorul trebue să aibă grijă, în primul rând, de elevii slabi, ale căror lucrări trebue controlate mai des.

Când învățătorul lucrează cu două clase, temele pentru acasă capătă o deosebită importanță. Dacă sunt just alese, aceste teme contribue la fixarea cunoștințelor elevilor și ușurează organizarea muncii individuale în timpul lecției. In condițiile muncii cu câteva clase, tema pentru acasă trebue să facă parte integrantă din activitatea individuală a copiilor în clasă. In aceste condiții, ea va fi întotdeauna o muncă productivă.

Din practica celor mai buni învățători se poate vedea cum își controlează copiii propriile lor lucrări, după textul scris pe tablă sau cu ajutorul manualului. Aceasta este o formă de muncă foarte utilă, mai ales când facem exerciții de ortografie sau când rezolvăm probleme și exerciții grele la aritmetică. Totuși, controlul lucrărilor proprii, făcut de copii, nu trebue să excludă, în nici un caz, controlul făcut de învățător acasă și în clasă.

Atitudinea plină de grijă și de atenție a învățătorului față de munca individuală a copiilor are o mare valoare educativă. Numai printr'un control sistematic al rezultatelor muncii individuale, numai lucrând în clasă asupra greșelilor, copiii vor înțelege că această muncă este tot atât de importantă ca și munca directă cu învățătorul. Faptul acesta va desvolta în copii sentimentul de răspundere pentru îndeplinirea lucrărilor, va întări disciplina și va contribui la îmbunătățirea calității muncii.

O conferință interesantă

De curând, la facultatea de filologie a Universității de Stat „A. M. Gorki" din Harcov a avut loc o conferință studențească închinată legăturilor literare ruso-ucrainiene.

Studenta L. Babenco, bursieră stalinistă, a prezentat un referat cu tema: „Rolul lui V. G. Bielinski în apariția și desvoltarea literaturii ucrainiene". Tovarășa Babenco a prelucrat un material uriaș, extras din edițiile rare ale lucrărilor scriitorilor ucrainieni (în special ale scriitorilor din Harcov: Gerbenco, Critca, Osnovianenco, etc.) Studenta R. Sinenco a prezentat o lucrare tratând despre „N. G. Cernișevski, N. A. Dobroliubov și literatura ucraineană". V. Sedenco a ținut un raport cu privire la influența operei lui A. M. Gorki și a operei lui V. V. Maiakovski asupra literaturii sovietice ucrainiene.

(Din Ucitelscaia Gazeta)

Un orășel sportiv

Elevii școalei elementare de 7 ani din 'Arhipovsc, raionul Rossoșani, se ocupă cu pasiune de sport. Adeseori au loc aici competiții de gimnastică, lupte greco-romane etc. De curând, la școală a fost inaugurată o sală de sport minunat înzestrată.

In sala de sport se antrenează membrii cercului de cultură fizică.

Pe terenul școlii a început, cu ajutorul colhozului „Molotov", construcția unui orășel sportiv.

(Din Ucitelscaia Gazeta)

Activitatea experimentală a tinerilor miciurinișți

Școala sovietică dă elevilor săi o educație multilaterală. Caracteristică pentru învățământul sovietic este metoda profund științifică de predare a tuturor obiectelor, astfel încât elevii sovietici își însușesc cunoștințe cu adevărat științifice.

Școala formează concepția marxist-leninistă a elevilor, desvoltându-le cele mai înalte calități morale, proprii oamenilor sovietici. In școală, copiii capătă nu numai o pregătire teoretică ci și deprinderi practice, precum și priceperea de a aplica în viață cunoștințele însușite. Acest lucru se realizează atât în cursul studierii diferitelor obiecte, cât și în cadrul activității extrașcolare, care constitue una din problemele principale ale educației în școală.

Chiar din prima zi de școală elevii participă după puterile lor, la munca de folos social. Fiecare din ei poate să activeze după dorința și înclinațiile sale în orice cerc școlar sau să îndeplinească o sarcină socială. Școlile urmăresc însă cu strictețe ca elevii să nu fie încărcați cu prea multe sarcini.

Activând, în afara orelor de cursuri, în cadrul diferitelor cercuri conduse de profesori, elevii își adâncesc cunoștințele, căpătând deprinderi practice și utile.

In școlile dela orașe și sate a luat o largă desvoltare activitatea experimentală a tinerilor miciurinișți. Această ocupație a copiilor este importantă atât din punctul de vedere al dobândirii deprinderilor practice în domeniul agrobiologiei, cât și pentru studierea științelor naturale. In acest scop s'au organizat pentru elevi cabinete de științe naturale bine utilate precum și parcele experimentale pe lângă școli.

Activitatea experimentală a elevilor nu este limitată numai în cadrul școlii; ea se desfășoară conform unui plan care urmărește rezolvarea problemelor generale ale întregii noastre țări. De pildă, oamenii muncii din regiunea Moscova acordă o deosebită atenție desvoltării pomiculturii și legumiculturii. Sute de pomicultori și specialiști în selecționări din această regiune lucrează la crearea celor mai bune soiuri de fructe, desfășoară o intensă activitate pentru sporirea recoltei la hectar a culturilor de păloase și legume și pentru extinderea suprafeței de cultivare a viilor. Aci se seamănă sub cerul liber pepeni verzi și galbeni. Numai în ultimii ani au fost dublate suprafețele cultivate cu pomi fructiferi. Deasemenea, a luat o largă desvoltare cultivarea căpșunilor, a coacăzelor, a zmeurei, a agrișelor, etc. Suprafața ocupată de aceste culturi a sporit în ultimii ani de trei ori. Grădinile din jurul Moscovei, ca și din alte regiuni ale U.R.S.S., nu numai că se lărgesc, dar se și îmbunătățesc din punct de vedere calitativ, datorită introducerii unor soiuri mai bune de fructe. Deasemenea, se desfășoară pe scară largă plantările silvice și a zonelor de verdeață din orașe și așezări rurale.

La toate acestea tinerii miciurinișți își aduc prețioasa lor contribuție. Cercurile tinerilor miciurinișți din regiunea Moscovei, create pe lângă fiecare școală de 7 ani și medie, întrunesc zeci de mii de elevi. Din inițiativa miciurinișților s'au plantat pe lângă fiecare școală livezi și s'au organizat pepiniere. In scopul de a ajuta școlile în desfășurarea activității lor experimentale, în regiunea Moscova s'au deschis 32 de stațiuni ale tinerilor naturaliști. Aceste stațiuni sunt un fel de laboratoare, care popularizează modul cum trebuesc făcute experiențele miciurinișteși. Activitatea stațiunilor este dirijată de stațiunea regională a tinerilor naturaliști, condusă de secția regională a învățământului public. Institutele de cercetări științifice, precum și cele de învățământ superior, acordă zi de zi experimentatorilor un prețios ajutor.

Astfel, de pildă, în luna August 1951, la Academia agricolă „K. Timireazev" din Moscova a avut loc o consfătuire a tinerilor experimentatori din regiunea Moscova, în cadrul căruia participanții au făcut bilanțul activității lor din timpul verii, împărtășindu-și toată experiența dobândită. In vederea organizării unui cât mai bun schimb de experiență s'au creat secții de legumicultură, pomicultură, viticultură, zootehnie și horticultură.

In toamna aceasta, stațiunea regională a tinerilor naturaliști a organizat la Moscova o foarte documentată expoziție, care a ajutat școlilor să-și lărgească experiența, urmând pilda activității rodnice desfășurată de sute de miciurinișți.

Iată, pe scurt activitatea unor cercuri miciuriniste de pe lângă școlile din regiunea Moscova. Au obținut rezultate deosebit de bune miciuriniștii școlii din Ligacevo, sub conducerea profesoarei de științe naturale N. Cupresova. Pe lângă această școală s'a organizat o parcelă experimentală—model, pe care s'a plantat o livadă bogată în pomi și o grădină de flori. Tot aici s'au organizat pepiniere și parcele pentru experiențe de aclimatizare a viței de vie, a ceaiului, a fasolei soia a trandafirului de Crimeea, a porumbului și a pepenilor verzi și galbeni. Miciuriniștii din această școală au reușit să creeze condiții prielnice de cultivare a păloaselor și a legumelor. Ei au experimentat semănarea chiar în preajma iernii a morcovului, obținând o recoltă bogată. Colhozul „Salut" din această regiune a și pus în aplicare experiența miciuriniștilor.

Merită o deosebită atenție activitatea miciuriniștilor dela școala „Cutuzov". Ei au cultivat pe parcela școlii un soi de porumb care a dat o recoltă frumoasă. Semințele noului soi au fost obținute de tinerii miciuriniști prin încrucișarea diferitelor soiuri de porumb. Elevii au predat semințele obținute colhozului lor, care le-a semănat pe o suprafață mare și a strâns o recoltă fără precedent în aceste locuri.

Miciuriniștii școlii din Novosiderovo desfășoară deasemenea o activitate deosebit de interesantă. Ei cultivă în condițiile regiunei Moscova noi soiuri de fragi, mai productive — soiuri de proveniență locală.

La școala Nr. 5 din Cuntevo tinerii miciuriniști au plantat o grădină botanică, pe parcela de 2,5 hectare de lângă școală. Această grădină este un gen de „laborator verde", pentru studierea și aplicarea legilor de transformare a naturii. Aici cresc peste 300 de soiuri de plante, peste 100 de soiuri miciuriniste de meri, butuci de vie din regiunea Moscovei, peri, vișini, numeroase plante decorative și flori. Pe o parcelă specială s'a organizat o pepinieră unde cresc pulieți de stejar și salcâmi. Aceste plante sunt îngrijite cu o deosebită atenție de toți elevii.

Parcela școlii medii Nr. 1 din orașul Podolsc nu are mai mult de un hectar, ea este însă folosită deosebit de rațional. Intreaga sa suprafață a fost împărțită în 16 pătrate. Pe unul din aceste pătrate cresc meri și peri, pe altul cireși și vișini, iar restul este cultivat cu secară, cu grâu cu spicul ramificat și cu alte plante. Miciuriniștii au cultivat deasemenea pepeni verzi și galbeni, varză timpurie, castraveți, pătlăgele roșii precum și coc sagâz, soia, porumb și ciumiza — culturi noi în regiunea Moscovei.

O activitate la fel de rodnică desfășoară și alte școli sovietice, care-și pregătesc elevii pentru o muncă pașnică, creatoare, având drept țel binele și prosperitatea scumpei lor patrii.

Cartea merge la sate

Biblioteca regională „V. I. Lenin" din Gorki dispune de 1.800.000 volume. De aici primesc cărți, pe baza abonamentului interbibliotecar, 62 biblioteci raionale și 100 biblioteci sătești din regiunea Gorki.

Cererile cititorilor sunt foarte variate: cititorii din Ardatov au cerut literatură cu privire la crearea Partidului Muncitoresc Social-Democrat din Rusia, cititorii din Voscresensc cer literatură cu privire la grâul ramificat, cei din Diveev — cu privire la istoria Comunei din Paris, etc. Intre cititorii care se folosesc de cărți pe baza abonamentului interbibliotecar sunt mulți specialiști din agricultură, medici, muncitori, colhoznici. Cei mai mulți însă, sunt învățători.

Tovarășa Poltaveț, profesoară de istorie la o școală pedagogică, a primit un ajutor însemnat pentru pregătirea lecției „Origina poporului rus", din partea bibliotecii raionale care i-a pus la dispoziție numeroase cărți obținute pe baza abonamentului interbibliotecar.

Tinerele profesoare Malnieva și Curachina, care au absolvit Institutul Pedagogic din Gorki în anul 1951, recurg deasemeni foarte des la serviciile abonamentului interbibliotecar.

(Din Ucitelscaia Gazeta)

Despre metodele de studiere și popularizare a celor mai bune experiențe pedagogice

In problema îmbunătățirii fundamentale a predării și educației ideologice și politice a elevilor precum și pentru desvoltarea continuă a științei pedagogice sovietice, o importanță deosebită are studierea just organizată, răspândirea largă și pătrunderea vie în practica școlii a experienței pedagogice bine verificate a celor mai bune școli și cadre didactice.

Studierea experienței în muncă a anumitor școli și cadre didactice (sau a mai multor școli și cadre didactice) poate să aibă un scop bine determinat, care poate să fie definit și trasat din timp în ceeace privește studierea obiectelor: poate fi studiat întregul sistem, întreaga structură a activității instructiv-educative din școala respectivă, totalitatea și relațiile reciproce dintre faptele principale, între metodele și procedeele care condiționează calitatea înaltă și rezultatele depline ale activității; se pot studia, deasemenea în întregime, sistemul și stilul de muncă al învățătorului care stăpânește bine arta pedagogică, legătura reciprocă și acțiunea reciprocă a acelor factori, a măsurilor organizatorice, a metodelor și a procedeelor, de care este condiționată calitatea înaltă a rezultatelor activității lui didactice și educative; se poate studia metoda rezolvării cu succes de către școală sau de către învățător a unei probleme foarte importante, a uneia din problemele de predare și educație (de pildă prevenirea insuccesului elevilor, pătrunderea regulilor de purtare, educația ideologică a elevilor și procesul studierii obiectului respectiv, etc.); însfârșit, poate fi studiată activitatea mai multor școli fruntașe sau a cadrelor didactice, care lucrează în aceleași clase, la aceleași teme, etc.

Atunci când se studiază tematica pentru studierea celei mai bune experiențe a activității instructiv-educative, în primul rând trebue să ne oprim asupra temelor care au o importanță mai actuală, legate de rezolvarea sarcinilor puse de partid și guvern în fața școlii, în fața învățătorului din țara noastră. Temele de bază, după care trebue să se facă studierea și popularizarea celei mai bune experiențe, pot fi de pildă, următoarele: organizarea predării limbii ruse în lumina învățăturii lui I. V. Stalin despre limbă; îmbunătățirea calității predării unui anumit obiect de studiu; îmbunătățirea calității cunoștințelor și a deprinderilor elevilor; legătura activității instructiv-educative în școlile sătești cu experiența sătească; preîntâmpinarea insuccesului elevilor (lupta împotriva repetenției); educația ideologică și politică în procesul predării anumitor obiecte; educația colectivului de elevi; formarea deprinderilor elevilor pe baza învățăturii fiziologice a lui I. P. Pavlov.

Alegerea tematicii poate să fie fixată deasemeni și prin sarcina principală și anume de a ajuta cadrele didactice și școlile din raionul respectiv, pe baza însușirii celei mai bune experiențe, să ridice la un nivel mai înalt acel aspect al activității unde în perioada precedentă s'au constatat lipsuri serioase (de pildă în ceeace privește învățarea citit-scrisului, a deprinderilor de calcul oral, în desvoltarea vorbirii scrise și orale, etc.)

Punctul de plecare în studierea experienței în muncă a unui pedagog sau a unei școli, trebue considerat scoaterea la iveală cât mai complectă a eficacității muncii învățătorului, școlii, etc., scoaterea la iveală a calității cunoștințelor și deprinderilor elevilor, a caracterului conștient al disciplinei lor, a conduitei în școală și în afară de școală. Și numai scoțând la iveală, cu adevărat, rezultatele prețioase ale activității învățătorului și educatoarei sau ale școlii în întregime, experiența lor poate fi recunoscută că merită să fie studiată din toate punctele de vedere și popularizată.

Rezolvarea pozitivă a acestei probleme ne îndreptățește să începem studierea experienței și anume să scoatem în evidență căile, mijloacele, sistemul și stilul de lucru pe care le folosesc învățătorul sau școala, pentru obținerea bunelor rezultate în ceeace privește instrucția și educația. Dar sarcina constă nu numai în scoaterea în evidență a metodelor, a sistemului și stilului de lucru, ci și în explicarea, justificarea și găsirea acelor legi, care pot fi folosite pe larg în practica altor școli și cadre didactice, contribuind la desvoltarea generală. Trebue să urmărim acest lucru când studiem cea mai bună experiență pedagogică.

Partea finală în activitatea pentru studierea celei mai bune experiențe pedagogice trebue să fie nu numai o largă familiarizare a cadrelor didactice cu rezultatele studierii, dar și pătrunderea sistematică a acestei experiențe în practica școlii și a cadrelor didactice din raion sau regiune.

Făcând să pătrundă cea mai bună experiență a activității pedagogice în practica școlilor și a cadrelor didactice trebue să ținem evidența rezultatelor aplicării lor și să adunăm propunerile pentru perfecționarea lor continuă.

24 IANUARIE 1859

La 24 Ianuarie s'au împlinit 93 de ani dela înfăptuirea Unirii Moldovei cu Muntenia și Oltenia.

Astăzi, când țara noastră liberă construește socialismul, datorită sprijinului multilateral dat de marea noastră vecină Uniunea Sovietică, ne dăm bine seama că nu am fi putut ajunge aici, dacă poporul nostru nu ar fi înfăptuit această Unire, dacă poporul rus nu ar fi dat și atunci, ajutor neprecupețit poporului român.

Desvoltarea înfloritoare a țării noastre este privită cu ură de dușmanii noștri, de dușmanii păcii, imperialiștii anglo-americani, care voesc să subjuge din nou poporul nostru, să răpească din nou bogățiile țării noastre, așa cum acum 93 de ani, capitaliștii englezi s'au opus Unirii Țărilor Române, urmărind astfel ca țara noastră să rămână înapoiată și să o poată exploata și jefui mai bine.

Prin lupta poporului nostru însă, prin sprijinul poporului rus, Unirea națională s'a înfăptuit la 24 Ianuarie 1859.

Necesitatea istorică a Unirii, a formării Statului național român, a fost condiționată de desvoltarea economică a Țărilor Române, de desvoltarea capitalismului la noi.

Mișcările revoluționare din 1821 și 1848 au contribuit în mod deosebit la progresul țării noastre. In perioada care a urmat după revoluția dela 1848, relațiile comerciale ale Țării Românești și ale Moldovei cu țările din Apusul Europei, cu Austria, Prusia, Franța, Anglia, Sardinia etc. continuă să se desvolte. Odată cu comerțul extern se desvoltă și comerțul intern, pentru ușurarea căruia s'au creiat noi drumuri și s'a pus chiar problema construirii primelor căi ferate. Se desvoltă agricultura extensivă, se înmulțesc meseriile în orașe. Populația țării se dublează. Țările din Apusul Europei, în care capitalismul ieșise victorios, își creiază piețe de desfacere în țările mai înapoiate din Răsăritul Europei, încep să se concureze între ele. Capitalul străin pătrunde și în Țările Române.

Unirea Țărilor Române, pentru realizarea căreia lupta poporul nostru, a fost întâmpinată cu o ură sălbatică de marea boierime reacționară, de marii proprietari de pământ. Aceștia erau cei mai interesați în menținerea fărâmițării feudale a țării noastre, căci înțelegeau că prin formarea unui stat național unic se va întări lupta poporului pentru pământ, pentru libertate. In ura lor împotriva poporului, clasele stăpânitoare ale vremii, pentru a împiedica Unirea, au chemat în ajutor pe cotropitorii turci, pe guvernanții englezi și habsburgici.

Dacă burghezia din țara noastră a văzut în actul Unirii numai întărirea puterii sale, cucerirea puterii politice, realizarea intereselor sale strâmte de clasă, massele largi muncitoare au văzut în Unire scăparea de sub jugul exploatării feudale, desființarea boieresculul, dreptul la două treimi din marile moșii, desființarea dării, înlocuirea tuturor impozitelor în muncă printr'un impozit proporțional cu averea fiecăruia și alegerea dregătorilor de către popor.

Acestea erau dorințele majorității populației țării, a țăranilor pontași, acestea le-a cerut Moș Ion Roată din Câmpuri din ținutul Putnei, cu lacrimi în ochi, în Divanul ad-hoc dela Iași, despre ele se vorbește în jalba pe care au iscălit-o reprezentanții țăranilor din cele 14 ținuturi ale Țării Moldovei. Aceleași dorințe, legate strâns de înfăptuirea actului Unirii, le-au prezentat Divanului ad-hoc dela București și țăranii din Muntenia, prin reprezentantul lor Constantin Tănase.

Pentru massele muncitoare dela sate și orașe, înfăptuirea unității politice a celor două țări — Țara Românească și Moldova — era indisolubil legată de marile reforme sociale ce le-ar fi scos din starea de mizerie în care se aflau.

Despre țăranii români care au luptat pentru realizarea Unirii și care trăiau în cruntă mizerie, ne vorbește și Karl Marx: „In multe țări, mai ales în Mexic, înainte de războiul civil american și în teritoriile răpite Mexicului, precum și în mod practic, în provinciile dunărene înainte de reformele lui Cuza I, sclavia este ascunsă sub forma peonajului. Prin avansuri care trebuesc achitate prin muncă și care trec dela o generație la alta, nu numai muncitorul individual, ci și familia lui devin de fapt proprietatea altor persoane și a familiilor lor". (K. Marx: „Capitalul", vol I. pag. 177).

Starea de mizerie a țăranilor români, a majorității populației țării, ne-o înfățișează, în culori vii, scriitorii progresiști din această epocă, **patrioți care au apărat cauza țărănimii, care au văzut în actul Unirii eliberarea țărănimii din lanțurile exploatării feudale și care au luptat pentru îndeplinirea cerințelor drepte ale acesteia.** Astfel, au fost Nicolae Bălcescu, care a publicat „Starea socială a muncitorilor plugari", Mihail Kogălniceanu, care a publicat „Dorințele partidului național din Moldova", Anastase Panu, care a citit în Divanul ad-hoc „Propunerea deputaților săteni".

Elementul de bază în săvârșirea actului Unirii l-a constituit poporul muncitor dela sate și orașe.

Vasile Boerescu, unul din reprezentanții curentului unionist, într'o lucrare publicată la Paris, „România după tratatul dela Paris", ne arată că „Uniunea este poporană, mai ales fiindcă nevoia **e viu simțită de starea a treia**". Dacă la 24 Ianuarie 1859 Adunarea Electivă dela București alegea tot pe domnitorul Alexandru Ioan Cuza — ca și în Moldova — călcându-se hotărîrile Convenției dela Paris cu privire la alegerea domnilor în cele două Principate, dacă a fost aleasă aceiași persoană — Alexandru Ioan Cuza — **aceasta s'a făcut sub presiunea maselor muncitoare.**

In preajma alegerii, spune ziaristul rus din Odesa, A. Glisiti, „de dimineață până seara o mare mulțime a stat în jurul mitropoliei timp de 3 zile, slujind de ecou și armă partidelor ce lucrau în taină sau pe față".

Același fapt rezultă și din alte documente contemporane. Fiul lui Emanoil Hagi Moscu, într'o scrisoare particulară, mărturisește că a doua zi după Unire, la București „pe piața Adunării se găseau 25.000 oameni gata la orice, dacă nu s'ar fi numit Domnul nostru".

Unirea națională nu s'ar fi putut însă înfăptui bazându-se numai pe forțele interne. Sprijinul puternic pe care ni l-a dat Rusia a dus la realizarea acestui act. Rusia, în ciuda opunerii Angliei, Turciei și Austriei, a sprijinit cu hotărâre înfăptuirea Unirii Țărilor Române.

Poporul rus a privit cu simpatie lupta poporului român pentru realizarea actului Unirii. Cernâșevschi, unul din democrații revoluționari ruși, unul din reprezentanții dorințelor poporului rus, vorbește în revista „Sovremennic" (Contemporanul) de această simpatie și de speranța pe care o pune poporul rus în realizarea unirii celor două țări românești.

Infăptuirea Unirii naționale a deschis o etapă nouă în desvoltarea țării noastre. Unirea nu a avut însă ca rezultat eliberarea poporului muncitor de sub jugul exploatării. Această eliberare a poporului muncitor s'a înfăptuit datorită luptei pe care a dus-o clasa muncitoare dela noi în frunte cu partidul și cu sprijinul eroicelor Armate Sovietice care au sdrobit pe fasciști și ne-au ajutat să lichidăm exploatarea burghezo-moșierească.

Aceasta s'a înfăptuit numai după 23 August 1944.

Invățătorii și profesorii noștri trebue să arate elevilor importanța Unirii din 24 Ianuarie 1859 pentru desvoltarea ulterioară a țării noastre. Ei vor trebui să insiste asupra rolului poporului muncitor în înfăptuirea acestui act, asupra sprijinului pe care ni l-a dat Rusia, asupra simpatiei cu care a privit poporul rus realizarea acestei dorințe drepte a poporului român. Vorbind despre atitudinea claselor exploatatoare față de Unire, despre trădarea țării de către clicile conducătoare, care, pentru a-și păzi interesele, au vândut țara puterilor străine, trebue să se arate că aceeași atitudine antipatriotică o au și reacționarii de astăzi din țara noastră, foștii exploatatori și chiaburii, unelte mârșave ale imperialismului.

In acelaș timp, se va arăta trădarea de către burghezie, a masselor muncitoare, lașitatea cu care burghezia, pentru a-și apăra interesele sale strâmte de clasă, a alcătuit monstruoasa coaliție cu boierii exploatatori, coaliție de care poporul nostru nu a scăpat decât datorită transformărilor revoluționare din țara noastră, datorită sprijinului Țării Socialismului victorios și datorită luptelor clasei muncitoare, condusă de avantgarda ei, Partidul. In felul acesta vom întări și mai mult sentimentul de dragoste al tineretului, față de trecutul de luptă al poporului nostru, față de cuceririle proletariatului revoluționar, față de Uniunea Sovietică și față de toate popoarele care luptă pentru libertate, pentru pace, pentru socialism.

C. DINU

Contribuția lui I. L. Caragiale la lupta antimonarhică

„A fost odată... a fost un rege cumplit și lacom, care s'a lăsat ca o foamete strașnică asupra unui popor nenorocit, blajin, darnic și îndurător din cale afară. Și era foarte iubitor de aur regele acela și se împânzise pomina în lume despre grozava lui sgârcenie. Și numai avea saț de bogăție și nicio milă nu avea de supușii lui".

Astfel își închipuia Al. Vlahuță că vor povesti bătrânii nepoților lor „peste două sute de ani", despre crâncena domnie a Hohenzollernilor. Și, în timpul când țara gemea sub călcâiul dinastic, se ridica glasul protestatar al celor mai buni fii ai poporului. Alături de „basmul" lui Vlahuță se aude mănioasa chemare a lui G. Coșbuc. „Spânzurați-l de-i mișel". Și râsul șfichiuitor al lui I. L. Caragiale exprimă cu amărăciune sentința asupra jubileului de 40 de ani de domnie a lui Carol „Mare farsor, mari gogomani".

Vocea marilor maeștri ai scrisului românesc a răsunat împotriva acestei căpetenii a moșierilor și bancherilor, a acestei slugi a capitaliștilor străini.

In această perioadă, la sfârșitul veacului trecut, când principiile revoluționare pașoptiste fuseseră călcate în picioare cu nerușinare de burghezia aliată cu moșierimea, mișcării muncitorești îi revenea sarcina de a conduce poporul în sensul transformărilor democratice. Nemaiputând suporta exploatarea fără limită, poporul caută să lovească în cuibul de vipere care îl asuprea. Ura maselor populare se îndrepta îndeosebi împotriva monarhului, cel mai nesățios reprezentant al ciocoilor.

Apar acum: „Oltul", „Telegraful", „Tararaua", „Asmodeul", „Nichipercea", „Columna lui Traian", „Ghimpele" — reviste de usturătoare satiră. Ele au un țel comun: atacul împotriva monarhiei, împotriva regelui, personaj odios, pe care poporul îl vede în micimea lui, lipsit de fireturi strălucitoare. O revistă muncitorească amintind de fondurile pe care le înghițea vodă sub formă de... cadouri, îi spune: „Majestatea sa Apanajistă". Gh. Panu îl numește „Regele-Burete", iar „Facla" îl arată ca adevărat călău al maselor: pe fruntea lui Carol I este săpat cu litere de sânge „1907", simbol al crâncenelor suferințe ale poporului.

In această vreme, primele publicații muncitorești: „Dacia Viitoare", „Emanciparea", „Drepturile omului" — constituie un adevărat front antimonarhic. Ele denunță monarhia ca un vârf al monstruoasei coaliții burghezo-moșierești și luptă pentru răsturnarea ei. Atacând tronul putred al Hohenzollernilor, scriitorii atașați mișcării muncitorești înalță îmnuri înaripate pentru ziua când exploatarea va fi zdrobită. Cu versuri aspre, C. Mille dărâmă mitul „regelui sfânt" chemând mulțimile la luptă:

In focul luptei svârliți domnie,
Tot ce vă arde și vă sfâșie,
Și — atunci cu toții striga-vom, poate
Trăiască sfânta libertate!

De pe pozițiile clasei muncitoare își desvoltă temutul polemist Anton Bacalbașa rechizitoriul său împotriva trădătorului încoronat. Basmul său „Urechilă moștenitorul" rămâne una din cele mai puternice satire antimonarhice.

Sub influența frontului antimonarhic condus de mișcarea muncitorească își desfășoară atacul lor necruțător Vlahuță, Coșbuc, Caragiale.

Satira lor, care provoacă râsul batjocoritor al publicului, oglindește disprețul și ura maselor largi populare împotriva monarhiei. In „Ghimpele" și în „Moftul român", Caragiale nu pierde niciodată prilejul de a face la adresa monarhului o aluzie mai mult decât străvezie, care conține un adevăr supărător. Ca un adversar neîmpăcat el desvăluie toate hoțiile, lăcomia și sgârcenia regelui, pe care oficialitățile se sileau să le ascundă și să le mușamalizeze. O poezie caracteristică pentru sentimenetele pe care le purta Caragiale monarhului, este „Șarla și ciobanii". Aici este descrisă, cu totul altfel decât o făceau cântăreții supuși ai tronului, venirea la domnie a lui Carol I. Folosindu-se de fabulă, Caragiale îl înfățișează pe monarh.

Acum vreo șapte sau opt ani
Niște ciobani
Căutau să pripășească
Un dulău ca să păzească
Pe oi.
...Ciobanii noștri așa dară
Plecară
Dulăul să-și găsească.
Umblară cât umblară
Și deteră'n sfârșit
D'o javră jigărită,
De foame leșinată, cu părul năpârlit.
Cum îi văzu
Potaia afurisită
Își puse coada'ntre picioare, făcu trei tumbe și'ncepu
Să se tăvălească
Să se lingușească
Să chelălăiască
Ca toți câinii nemțești.

Șarla venită la stână jură pe lege — deși, remarcă I. L. Caragiale, „șarlele n'au legi" — să fie „un câine credincios".

Dar ajunsă pe tron, șarla caută să se răzbune pe sărăcia din tinerețe. Nimic nu-l împiedecă pe suveran să se îmbogățească; el stoarce țara, înșeală, fură și strânge avere.

G. COȘBUC și I. L. CARAGIALE (1900)

Sgârcenia lui Carol I este remarcată, cu aparentă naivitate, de Caragiale cu ocazia reproducerii, într'o traducere liberă, a unui text din Machiavelli. La considerațiile privitoare la sgârcenia prințului, Caragiale comentează: „Asta e minunat la oamenii de geniu. De unde știa Machiavelli în secolul al XVI-lea așa de exact, istoria a două bune cunoștințe ale noastre — a lui Carol I al României și a lui Milan al Serbiei — ciudat!

In același sens, într'o epigramă din „Ghimpele", în 1874, Caragiale compară pe un amic al său înglodat în datorii cu țara secată de lăcomia monarhului:

Ești mâncat de cămătari
Cum e lemnul vechi de cari
Și țara de prinți coțcari.

Hoția și setea de avere a regelui încununează, și nu întâmplător, întregul regim „curat constituțional" pe care l-a demascat atât de vehement Caragiale. Există o legătură strânsă, indisolubilă între rege, burghezie și moșierime. Această legătură este denunțată de Caragiale în multe din schițele, momentele și articolele sale. Iată cum fixează Caragiale în „Cronica sentimentală", apărută în „Ghimpele", locul pe care-l ocupă regele în regimul bazat pe exploatare: „Imaginați-vă un beduin — știți că vorba beduin, în Africa, este sinonimă cu tâlhar — sălbatic, mâncăcios, nesățios, cu toate instinctele rele, ingrat, rău, scelerat și câteodată antropofag, stând pe un tron de nuiele de răchită în mijlocul cătunului, sub un umbrar de frunze de palmier: este capul atotputinte al bieților tâmpiți (populația cătunului N. R.). In jurul lui, alți câțiva beduini armați cu câte o lancie în mână... și un cuțit enorm la brâu... compun curtea și se numesc favoriți consilieri.

Aceasta este toată organizațiunea socială a tâmpiților".

Și mai limpede este atacul împotriva stăpânului suprem — aici guvernator general — în descrierea organizării sociale a cetății Tâmpitopole:

„Atențiune, doamnă! gravitate, domnule! trecem pe dinaintea palatului lui Sik-Tir, guvernator general al Tâmpitopolei și reprezentant al Fiului-Soarelui dela Pe-King. Ași voi să vă spun multe despre Sik-Tir dacă jurisdicțiunea chineză nu ar fi scris să se taie limba oricărui va cuteza să puie în discuțiune numele acestui suprem mandarin".

Deși personagiile și situațiile din Tâmpitopole seamănă izbitor cu cele din România, Caragiale, ca să-i lămurească pe deplin pe cititorii, pe care i-a plimbat printre atâtea instituții „chinezești", adaugă în finalul cronicii „Luați bine seama, a fost numai o glumă fantastică: sunteți acasă, la dumneavoastră, între ai dumneavoastră... în București, în Țara Românească".

Caragiale arată și fățiș cârdășia dintre suveran, burghezie și moșierime. Monarhia este arbitrul „imparțial" al partidelor conservator și liberal, care se ciorovăiau în fața opiniei publice dar își împărțeau frățește prada între culise. In „Telegrame", membrii conducerii unui orășel au o gravă „ciocnire de idei". Știți ce-i frământă pe acești... demnitari care vorbesc în orice clipă de interesele județului? Cine dintre ei să pună mâna pe zestrea lui Madam Atenaisa Perjoiu. Ajutorul pentru soluționarea acestui conflict de „înaltă ținută politică" îl solicită Gudurău & Comp. dela suveran, prosternându-se la picioarele tronului, căci și el știe, ca și jupân Dumitrache, că constituțiunea pentru el e făcută.

Regele va primi cu căldură și amiciție vizitele reprezentanților ciocoimii. La Peleș cinează Mr. Piscopesco și consoarta sa Madam Esmeralde Piscopesco are vilă la Sinaia, dă five o'clock-uri, ia masa la Peleș, dar încuie bucățelele de zahăr ca servitoarea (dobitoaca, după cum o numește), să nu-i fure vreo bucățică. De altfel, bogăția în care se lăfăie Madam Piscopesco are aceleași origini ca și nesfârșitele moșii ale monarhului. Și amândoi își păzesc cu strășnicie proprietățile obținute prin jefuirea și înșelarea poporului. Iată de pildă, cum sunt administrate domeniile coroanei, afacere în stil mare. („Educația sentimentală la vite"). „Vitele de pe aceste domenii sunt puse în vânzare. Vitele sunt nobile și bine îngrijite. Cântarul este de precizie (probabil nemțesc)". Și totuși... acasă cumpărătorul constată indignat că a fost înșelat la cântar. Dar cum să acuzi persoane atât de sus puse? Nu-ți rămâne altceva de făcut decât să te mulțumești cu gândul că ai fost tras pe sfoară de reprezentanții regali.

Afacerile se aranjează cu cei de teapa lui Piscopesco, Gudurău (proprietar) și beneficiile sunt băgate cu satisfacție în buzunar de fiecare. Farsa jucată de partidele burghezo-moșierești are în suveran un regisor binevoitor și îngăduitor, fiindcă ce-i al lui e pus deoparte. Din câștig li se aruncă câțiva gologani și scriitorilor, oratorilor, reporterilor, ca să răspândească, să cânte, să înalțe faptele regelui. Reporterul Caracudi în „Reportaj", se simte obligat să inventeze știri senzaționale despre întâlnirile suveranului cu „vizirul" (I. Brătianu).

Laudele pe care barzii oficiali le dedică regelui în voluminoase tomuri de „opere", Caragiale le-a batjocorit cu indignare, arătând ploconirea acestor scriitori în fața sacului cu bani. El îi scrie în 1906 lui Paul Zarifopol:

„Aflu că d. Tudorică (Biserica) a terminat o piesă teatrală de gen eroic și niște ode și poeme triumfale pentru jubileul regal! El contează să câștige atât cu aceste patriotice producțiuni încât să poată veni aici".

In 1906 se sărbătorește cu mare pompă jubileul de 40 de ani de domnie și jaf al lui Carol I. In timp ce poporul geme sub cea mai crâncenă exploatare, numai cu un an înainte de marile răscoale țărănești, are loc acest ridicol și crud spectacol închinat pentru satisfacția suveranului. Caragiale, care a demascat fără cruțare în opera sa pe exploatatori, a dovedit o adâncă înțelegere și dragoste față de poporul asuprit. El și-a dat seama de tragismul sărbătoririi jubileului regal în epoca în care poporul se sbătea în cea mai îngrozitoare mizerie. Cei 40 de ani de „fericită domnie" sunt biciuiți de râsul său aspru, dușmănos, plin de silă. El îi scrie lui Petre Misir (5 Iunie 1906): „Mai întâi îți mulțumesc că te-ai gândit să mă împărtășești și pe mine, bietul exilat, cu două-trei picături din dulcețile Jubileului... Aproposito de M. Sa, marele nostru suveran, aflu că zilele trecute, tocmai în toiul entuziasmului națiunii, ar fi apărut un pamflet francez contra M. Sale..." Și Caragiale continuă cu o prefăcută indignare, pe tonul caracteristic demagogului român verde, vajnic apărător al tronului: „Sunt foarte curios să văz această infamie, care pornește din cine știe ce oficină străină, inspirată de ură și de invidie față de colosalele și strălucitele progrese ale națiunii române pe toate terenurile vieții publice sub înțeleapta domnie a lui Carol-cel-Mare. Tare aș vrea să văd până unde poate merge mișelia dușmanilor noștri, și să combat, dacă aș avea destulă vervă, ca bun român, această scandaloasă turpitudine". Și în final, Caragiale exclamă cu ironie, remarcând cum s'a căpătuit Carol I. „Halal de M.M.L.L.! Grele tinereți au avut cu neastâmpărații de români; dar încai au ajuns la frumoase bătrânețe!".

Poezia „Mare farsor, mari gogomani" caracterizează pe deplin figura de șarlatan a monarhului:

Un comediant de bravură
Joacă de patruzeci de ani
Făcând enormă tevatură
In fața niște gogomani

Dibaci sub latele-i fireturi
Ascunde un talent ingust
Jucând cu-aceleași marafeturi
Aceeași farsă de prost gust.

Inșelându-i pe gogomani, farsorul se bucură de putere, avere și glorie.

Ca'n loc să poarte o tichie
Ca un farsor ce este el,
Și-a pus pe cap cu fudulie
O cască mândră de oțel

•

...Și ține-te de-acu' reclamă;
Măreț, sublim, nemuritor!
O lume'ntreagă îl aclamă
Ca pe un geniu creator!

Și astfel precum șarla trăește pe socoteala oilor, și farsorul beneficiază de aclamațiile gogomanilor. Calamburul din ultima strofă lovește cu putere în monarhie, indicând limpede cine este acest caraghios și viclean personaj:

..Nobil metal nu e oțelul
Dar scump destul, destul de greu...
Ca rol fu mare mititelul!
Hai, gogomani, la jubileu!

Infruntând furcile caudine ale cenzurii, Caragiale a demascat sângeroasa asuprire a suveranului pe care-l numește cu sarcasm „amant al ordinii, păcii și liniștii". Prin satira sa antimonarhică, prin forța talentului său, marele nostru scriitor exprimă năzuințele masselor muncitoare de a sdrobi lanțurile ruginite ale monarhiei.

SANDA RADIAN

TEMELIA

Fabulă de I. L. CARAGIALE

Atâta muncă fără preget!
Incet-încet, de atâția ani,
De jos, din temelia stâncii,
Casmaua smulge bolovani,
Și macaraua sue'n muche,
și dalta'n feluri îi cioplește,
La rând ciocanul îi așează,
frumos mistria-i rostuiește;
Și — lucru vrednic de mirare
din răsărit până'n apus! —
Un grandios castel, d'asupra,
spre nori se'nalță și tot crește;
Pe cât jos se scobește stânca,
pe-atât se'mpodobește sus...
...Mai trebue frontonul splendid,
alegoria triumfală,
Și-i opera desăvârșită
e gat'a unui secol fală!...
Un ultim bloc enorm, acuma,
trosnind, e smuls din groap'adâncă
Și ridicat din greu pe scripet...
Dar blocul ultim nu-i sus încă,
Și, din afund, din măruntae,
răcnește stânca; „Nu mai pot
Proptele iute! merg de râpă!
mă surp cu fala-vă cu tot!"

MORALA

Ades, visând prea vesel,
ai deșteptare tristă...
„Să nu te rezemi Doamne,
decât pe ce rezistă!"

(Publicată în 1907, în „Convorbiri")

DASCĂL PROST

de I. L. CARAGIALE

Foarte de dimineață, într'o mahala depărtată, bat la ușa amicului meu Pricupescu, profesor de cursul secundar. — Preda istoria în clasele inferioare. la un liceu. Deși foarte buni prieteni, n'am fost niciodată la el acasă; așa, nu mă mir că i se pare ciudat a mă vedea la dânsul.

— Ei! ce cauți tu prin mahalaua noastră așa de dimineață?

— Am trecut pe aici, zic eu, și am intrat să-ți dau bună ziua... Știu că pe la ceasul ăsta pleci de-acasă... și... zic: haide să văz... o fi plecat Pricupescu? dacă o fi plecat, bine; dacă nu, merg cu el până 'n târg... Azi o să fie o căldură... Mai teribilă ca ieri... S'a pus pe călduri... O să ne topim în vara asta...

Pricupescu este un om bănuitor; zice:

— Fac prinsoare pe ce vrei, că și tu ai venit să mă rogi pentru vreun măgar, pentru vreun leneș, pentru vreun ticălos...

— Ași! zic eu...

— Măi! adaugă el... mai am doi ani până să ies la pensie... douăzeci o să mi se pară!... Uf! să mă văz odată scăpat de canonul ăsta, care a ajuns dela o vreme nesuferit... Uite! până viu eu, citește!

Și zicând acestea, scoate din buzunar un vraf de scrisori, mi le trânțește dinainte pe masă și iese. Pricupescu este indiscret. De vreme ce mi-a dat voie, m'apuc să-i citesc scrisorile.

Iubite Domnule Pricupescu,

Știți că de când am fericirea a vă cunoaște, și e cam mult de atunci, nu v'am supărat cu vreo rugăciune de favoare fiindcă nu-mi place să importunez pe cineva în îndeplinirea datoriilor sale, mai ales când il știu de o corectitudine exemplară ca Dv. Crez că a venit momentul ca, mai ales în școală, dela care depinde viitorul națiunii noastre, noi românii să încetăm odată cu nenorocita sistemă a favoritismului, a îngăduielii, a hatârului. Când mai cu seamă ne aflăm în fața unui bărbat devotat datoriei, cum sunteți Dv., și conștiincios, fără nici o urmă de bănuială, trebue să-l lăsăm a-și îndeplini misiunea așa cum crede el, în matura lui judecată nepărtinitoare. Profesori ca Dv. fac onoare unei școli, ei sunt o garanție că tinerele generațiuni care le trec prin mână, când vor deveni cetățeni, vor fi perfect educate și solid instruite și vor face fala națiunii. Pentru aceea, când frate-meu Ghiță Postolache, deputatul m'a consultat în ce liceu să-și dea copilul la București, i-am spus numaidecât:

— Dacă vrei să învețe o bună creștere și carte ca lumea, dă-l la liceu unde este profesor amicul meu Dl. Pricupescu... Acolo poți fi sigur și 'n privința educațiunii și 'n privința instrucțiunii!

Băiatul, Costică Postolache, după cum știți, stă la mine; eu îi țiu loc de tată; prin urmare, înțelegeți dece mă interesez, și dece-mi permit, în puterea prieteniei ce mi-ați acordat-o totdeauna, a vă importuna cu o rugăminte. Nepotul meu, precum veți fi observat cu perspicacitatea ce vă caracterizează, este foarte timid; pe lângă aceasta, a fost și cam bolnav în anul acesta, a trebuit să-i scoatem o măsea, așa că are o mare frică de examen. Ne-ați îndatora foarte mult și pe frate-meu și pe noi mai ales, pe mine și pe soția mea, căci în grija noastră am avut pe copil, dacă ați fi, nu indulgent, aceasta nu v'o putem cere, dar nici prea sever cu el, care nu știți câtă iubire va poarta și cu cât respect pomenește toldeauna de Dv.

Deaceea, fiindcă vedem cât ține Costică la Dv., ne-am hotărît să vă luăm pe Dv. ca meditator, începând chiar din vacanță. Știți că mergem la țară, la munte. Am fi fericiți dacă ați primi, cum n'aveți îndatoriri de familie, să veniți la noi neavând altceva mai bun de făcut, bineînțeles. Am dori ca și în vacanță să se mai ocupe cu cartea.

N'ar fi rău, prin urmare, să ne vedem cât mai curând, ca să aranjăm această afacere. Până atunci, primiți, stimate domnule Pricupescu, cele mai afectuoase salutări din partea soției mele și din partea devotatului d-voastră.

NICU POSTOLACHE
senator

— Halal de Pricupescu! zic în gândul meu, eu, care cunosc bine și pe nenea Nicu Postolache și moșia lui și gospodăria lui, și mai ales pe madam Postolache... în paradis îl învită nenea Nicu și consoarta! mâncare, băutură, aer, călărit... plus două sute de lei pe lună cel puțin... Oameni cu dare de mână!

Dar nu mai vine Pricupescu!... Să citim mai departe:

Amice Pricupescule,

Mâine încep la voi examenele. In interesul tău îți atrag atenția încă odată, nu fi sever cu băiatul persoanei cunoscute. Ar fi o prostie din partea ta să faci exces de zel, când știi bine că, și fără să vrei tu, băiatul tot va trece. Pentruce tu, un dăscălaș, numai ca să te faci grozav, să indispui pe niște oameni cu atâta influență? Nu e mai bine să ți-i faci binevoitori?

Aseară am prânzuit acolo. Era o sumă de oameni mari. Toată vremea la masă s'a vorbit rău de profesori, care, după ce că nu sunt buni de nimic, apoi sunt și brutali și mojici, mai ales cu copiii de familii bune.

La plecare, cucoana a spus că dacă cumva persecuți pe militelul, n'are să-ți meargă comod.

Eu am garantat pentru tine. Ia seama, în interesul tău.

AMIC,
N.N.

Alta:

Dragă Bică, cocoșelule moțat,

Dacă ai ținut tu vreodată la mine măcar o sută parte din cât mi-ai spus, sper că n'ai să mă refuzi. A venit Mița Popescu la mine cu lacrimi în ochi, și m'a conjurat pe tot ce am mai sacru, să-ți vorbesc în privința băiatului ei, Octavian Popescu, care zice că tremură toți băieții de frica ta, că ești sever, și că el are groază când se gândește la ziua de mâine.

Biata Mița este disperată, fiindcă Octavian i-a spus curat că, dacă rămâne repetent, se împușcă. Pune-te tu în locul ei, ca mamă.

Astă seară, nu se poate... Dar mâine seară la ceasul știut negreșit, cocoșelule moțat. când ăi veni la puiculița ta, să-i spui că l-ai trecut pe Octavian.

Puiculița.

— Bravo, domnule Pricupescu! gândesc eu... Cine să fie puiculița?

— A! un plic rose pâle cu un blazon aurit într'un colț... Să vedem.

— Sunt gata; aide, că e cam târziu; am treabă la școală.

— Uite, frate Pricupescule, dece venisem eu la tine, zic eu și înghit în sec... apoi, îmi iau inima'n dinți.

— Dece?

— Venisem să te rog să-mi faci un mare hatâr.

— Am înțeles... Nu ți-am spus eu?... ghicisem...

— Ei! nu fi și tu așa de... cum să zic... de sever... Știi că de când te cunosc... și de! slavă domnului! ne cunoaștem din copilărie... nu te-am supărat cu vreo rugăminte fiindcă nu-mi place să importunez pe cineva, cât de prieten să-mi fie, în îndeplinirea datoriilor sale, mai ales când îl știu de o corectitudine exemplară, cum ești tu...

— Apoi, atunci...

— Firește, nu zic; trebue să ne hotărîm odată, mai ales când e vorba de școală, dela care depinde viitorul națiunii noastre, noi românii, să încetăm, mă 'nțelegi.

— Astea le-ai citit undeva.

— Pe onoarea mea, nu. Ei bine tu... ești un bărbat devotat și conștiincios, fără nicio umbră de bănuială, care trebue în misiunea lui să fie mă'nțelegi...

— Iți spun eu că le-ai citit undeva...

— Zău, nu... Uite ce e: un băiat... timid... și a fost cam bolnav iarna asta... a trebuit să-i scoată o măsea...

— Când îți spun eu...

— Pe ochii mei!... și în sfârșit, ce mai una-alta?... ce să mai umblu cu mofturi?... Decolea ar fi pentru tine, un dăscălaș pârlit, pe timp de vară cinci sute de lei?

Am aruncat vorba cea mare... Pricupescu e nebun!... a început să sbiere la mine... să-mi spue că nu mi-e rușine! prieten vechi! Dar eu, cuminte, zic:

— Nu-ți cunoști interesul! Dece să te pui cu niște oameni mari, care au atâta influență?... De-aia v'a ieșit vorba la toți dascălii că sunteți mojici și brutali, mai ales cu copiii de familie bună!

— A! strigă Pricupescu... Iar?

— Secule! am strigat eu... Dacă e vorba de sbierete, apoi sbier și eu... Un băiat cu atâta rude, care ți-ar fi de mare sprijin...

— Ești un prost! strigă Pricupescu.

— Ba tu ești prost!... Mă-sa e văduvă, bogată, frumoasă și de familie mare... In loc să te iei cu binele, să te ia meditator!...

Am strigat degeaba; a fost peste putință să-l scot pe pedant din ale lui. Mare dobitoc Pricupescu!

Elevii sărbătoresc pe marele Caragiale

— Biletele la control, domnilor! Cu aceste cuvinte pionierul Mateescu Ștefan își face intrarea în scenă. In sala cercului de lectură dela Palatul Pionierilor se repetă. Lângă un geam, din patru scaune, așezate în fața altor patru, s'a improvizat un compartiment de clasa I-a, în care domnul Goe, alături de mamița, mam'mare și tanti Mița călătoresc în drum spre București. Controlorul intră în compartiment să ceară bilete. Domnul Goe plânge și bate nătâng din picioare. S'a apiecat peste geam și vântul i-a luat pălăria cu bilet de tren cu tot.

Cercul de lectură dela Palatul Pionierilor pregătește pentru festivalul închinat lui Caragiale două scenete: „Vizita" și „Domnul Goe". Pionierul Movileanu Sorin, care nu are mai mult de 10 ani, interpretează rolul domnului Goe. Alături de el, pionierele Cleja Claudia, Licâ Ortansa și Târnoveanu Viorica interpretează celelalte roluri. Responsabila cercului literar dă îndrumările necesare, ajutată de responsabilul cercului dramatic dela Palatul Pionierilor. Micii artiști primesc indicații precise asupra felului în care trebue să se miște în scenă, asupra felului cum trebue să interpreteze textul.

★

Cele două cercuri literare dela liceul de fete „Zoia Cosmodemianscaia" din București se pregătesc intens pentru sărbătorirea marelui nostru scriitor Ion Luca Caragiale.

Cu prilejul centenarului lui Caragiale, activitatea cercurilor literare s'a intensificat în mod simțitor. Tovarășa profesoară Alexandra Verdeș a dramatizat schițele „Arendașul român" și „Românii verzi", iar elevele Catrina Florica din clasa a VIII-a și Rosenberg Elena din clasa a XI-a au prezentat în cadrul cercului referate despre viața și opera marelui scriitor. Acum se face repetiție în vederea festivalului ce va avea loc în ziua de 28 Ianuarie.

In sala liceului s'a amenajat de curând o vitrină în care se pot vedea desene executate de elevele școlii. Desenele înfățișează pe jupân Dumitrache, pe studintele în drept și publicistul Rică Venturiano, și alte personagii din operele lui Caragiale. Aceste desene sunt executate de elevele Enăchescu Brândușa, Mehedincu Sanda și Doicin Maria din clasa a X-a și de eleva Popescu Elena din clasa a XI-a, sub îndrumarea tovarășei profesoare de desen. Profesoarele de limba română folosesc aceste desene la orele de curs, atunci când vorbesc elevelor despre eroii pieselor lui Caragiale.

Elevele clasei a X-a C studiază, în orele de limba română opera lui Caragiale. După ce au discutat condițiile economice și politice din țara noastră în vremea în care a trăit și a scris Caragiale, ele au trecut la analiza comediei „O noapte furtunoasă". Cele mai multe eleve cunosc conținutul piesei.

Sărbătorirea centenarului lui Caragiale constitue pentru toate elevele un prilej de cunoaștere a operei scriitorului. La liceul de fete „Zoia Cosmodemianscaia", la clasele la care programa de învățământ nu prevede studierea operei lui Caragiale, s'au rezervat ore speciale în acest scop.

Pentru o atitudine justă a elevilor în școală și în afară de școală

Copiii țării noastre se bucură de o deosebită grijă și dragoste părintească din partea Partidului și Guvernului. An de an sunt investite sume tot mai mari în construcții de școli, confecționare de material didactic, înființare de muzee și laboratoare, în manuale școlare, în burse, cantine și internate. Condițiile de muncă și de viață ale cadrelor didactice chemate să facă instrucția și educația acestor copii, devin, de asemenea, din ce în ce mai bune. Pretutindeni în satele și orașele republicii noastre se vede grija organelor de stat pentru aplicarea Hotărîrii din 16 August.

Sprijiniți de partid, învățătorii și profesorii școlilor noastre, împreună cu părinții elevilor și organizațiile de tineret, se străduesc să crească vlăstare puternice ale socialismului. Viața nouă din școli, noua educație se reflectă adânc în atitudinea pe care elevii o au atât în școală, cât și în afară de școală.

Mulți dintre elevii liceului de băieți nr 7 din București, prin întreaga lor comportare, fac cinste atât părinților lor, cât și școlii și organizațiilor din care fac parte. Sunt clase cu colective puternice și sănătoase din care a dispărut cu desăvârșire „sufletul" la lecții și „copiatul" la lucrările scrise. Mulți dintre elevii noștri, dornici ca colectivul clasei lor să fie printre cele fruntașe din școală, muncesc cu deosebită râvnă și din proprie inițiativă pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă, așa cum fac, de pildă, elevii clasei a XI A.

Conștienți de marea misiune ce le revine după terminarea școlii, de a contribui la desvoltarea științei și a tehnicii, la consolidarea măreților construcții socialiste, elevii noștri au o atitudine din ce în ce mai serioasă față de învățătură. Ei depun eforturi susținute și se străduesc să dobândească cunoștințe temeinice pentru a se orienta cât mai bine în diferitele discipline, pentru a putea, pe baza cunoașterii bazelor diferitelor științe, să-și însușească adânc învățătura materialist-dialectică despre lume.

Dragostea lor pentru studiu, pentru realizarea unor progrese cât mai vădite se observă și în cercurile de studii. Un grup din cercul naturaliștilor, organizat în școala noastră, a ajutat pe profesorul lor să-și rândulască laboratorul-muzeu, iar alt grup a amenajat un teren de experiențe meteorologice. Elevii din cercul de fizică și chimie fac lucrări practice în laborator, iar cei dela matematici nu lasă să le scape nicio ședință de calcul vectorial dela societatea de fizică și matematică. Cercurile literare prezintă și desbat opere și teme literare, organizează symposioane.

Datorită acestui elan nestăvilit la învățătură, o mare parte dintre elevii noștri au obținut succese deosebite la concursurile organizate de societățile științifice. Elevul Monciunschi Petre din clasa X A a fost premiat pe țară la concursul școlar organizat în anul trecut la matematică.

Înțelegând eforturile și munca devotată pe care profesorii lor o depun pentru a-i ajuta în ridicarea nivelului lor științific, în realizarea unei discipline conștiente — elevii au o atitudine respectoasă, atașându-se din ce în ce mai mult de profesorii lor.

Mulți elevi din școala noastră, urmând exemplul tinerilor sovietici — au o atitudine demnă, serioasă, atât în îmbrăcăminte, cât și în întreaga lor comportare, în felul cum participă la discuții, cum merg pe stradă, în tramvai, în felul cum se manifestă față de cei din jurul lor.

Inarmați cu cunoașterea țelurilor pentru care luptă clasa muncitoare din țara noastră, ei caută să sprijine această luptă demascând atitudinile dușmănoase și lămurind pe cei cu care vin în contact asupra vieții noi ce se construește astăzi în republica noastră.

Dar dacă majoritatea elevilor au apucat pe acest drum bun, dacă cei mai mulți dintre ei sunt priviți cu stimă și cu dragoste de toți cei care îi cunosc, mai sunt însă unii elevi care continuă în atitudini ale educației trecutului, care prin întreaga lor comportare din școală și din afară de școală dovedesc că nu corespund câtuși de puțin conduitei pe care trebuie să o aibă tineretul care se pregătește pentru a contribui prin munca și lupta lui la construirea socialismului în patria noastră, la menținerea păcii între popoare.

Astfel, în unele clase, mai sunt încă unii elevi care nu au o atitudine justă față de muncă, pregătindu-și superficial lecțiile. Alții sunt necuviincioși cu profesorii lor, așa cum se comportă, de pildă, elevii R. C., C. Z. și C. A. din clasa IX B.

Unii elevi sunt dezordonați, nu își îngrijesc lucrurile și în consecință nu respectă nici bunul public, așa cum face, de exemplu, elevul C. A. din clasa IX B, care strică banca.

Departe de a face cinste școlii, unii elevi, puțini de altfel ,au aruncat chiar o umbră asupra liceului nostru. Neînsușindu-și regulile de purtare ale elevilor în școală și în afară de școală și lăsându-se influențați de diferite elemente răuvoitoare, acești elevi au o ținută în îmbrăcăminte și comportare care repugnă, oricărui om al muncii. Cu freze pieptănate aiurea, cu haine croite fără bun simț, acești elevi dau dovadă de desmăț. Pe stradă și în tramvai, ei atrag atenția prin întreaga lor prezentare exterioară, prin râsul nemăsurat și gălăgia stridentă, prin glumele de prost gust cu care ei cred că-și atrag admirația celor din jur.

Toate aceste abateri ale lor își au cauza tot în munca noastră a profesorilor și mai ales a profesorilor diriginți. Noi n'am reușit să-i facem pe acești elevi să înțeleagă că ei sunt răspunzători în fața colectivelor din care fac parte pentru întreaga lor manifestare. Ei nu au înțeles încă, și aceasta se vede destul de clar din felul cum reacționează, că pierderea onoarei individuale știrbește onoarea colectivului clasei respective, onoarea întregului colectiv al școlii.

Profesorii școlii noastre și mai ales profesorii diriginți au datoria să reflecte mai adânc asupra conținutului acestor abateri. Manifestările acestea cosmopolite aiât în ceeace privește îmbrăcămintea, cât și atitudinea față de muncă și față de viață în genere — așa după cum s'a arătat în „Scânteia Tineretului" — nu sunt întâmplătoare. Ele reflectă influența directă a dușmanului de clasă care vrea să abată tineretul nostru pe căi greșite, să-l îndepărteze dela educația nouă, comunistă, pentru realizarea căreia noi muncim zi de zi.

Profesorii trebue să-i ajute pe elevi să înțeleagă că adoptând astfel de atitudini sclifosite, că abătându-se dela disciplină, ei fac jocul dusmanului de clasă, sunt purtătorii influenței lui mârșave în rândurile tineretului. Trebue să analizăm până la rădăcină orice abatere, orice atitudine greșită, lipsită de seriozitate, seriozitate pe care trebue să o aibe orice fiu al oamenilor muncii din republica noastră. Trebue să-i ajutăm pe elevi să devină conștienți că toate atitudinile destrăbălate, toate preocupările de tip american nu sunt altceva decât forma pe care imperialismul o întrebuințează pentru îndobitocirea tineretului, pentru abaterea lui dela înțelegerea țelurilor pentru care luptă clasa muncitoare, pentru izolarea tineretului de această luptă.

Elevii trebue să fie pe deplin conștienți cine introduce la noi aceste forme de viață și ce urmăresc ei. Cazurile analizate cu prilejul campaniei duse de „Scânteia Tineretului" au dovedit că acestea nu sunt altceva decât mijloace de luptă ale foștilor exploatatori, ale cozilor de topor ale imperialiștilor americani și englezi care vor să împiedice mersul înainte al școlii noastre noi.

Atât în cadrul orelor educative, cât și cu prilejul ședințelor ținute de către organizațiile de tineret din școală, suntem chemați să ajutăm elevii să vadă clar conținutul unor astfel de manifestări, spre a le întâmpina așa cum merită, adică cu tot desgustul.

Trebue întărită vigilența în rândurile elevilor pentru a demasca elementele dușmănoase, care caută să zădărnicească eforturile elevilor și ale profesorilor, persistând totuși în asemenea atitudini greșite.

In cadrul consiliilor pedagogice, ca și în ședințele cu părinții, în organizarea și îndrumarea lecturii în afară de clasă, trebue să acordăm mai mare atenție ținutei elevilor și să luptăm cu mai multă combativitate pentru formarea convingerilor și deprinderilor caracteristice tineretului care merge pe drumul socialismului.

L. LAZARESCU
Directorul liceului de băieți
nr. 7 București

Să luptăm pentru aplicarea în viață a Hotărîrii C.C. al U.T.M. cu privire la munca culturală de massă

Hotărîrea Plenarei a VI-a a Comitetului Central al Uniunii Tineretului Muncitor cu privire la munca culturală de massă în rîndurile tineretului pune în fața organizațiilor U.T.M. o serie de sarcini menite să ducă la îmbunătățirea acestei munci, să antreneze întregul tineret al Patriei noastre în lupta activă pe care o duce poporul muncitor, sub conducerea Partidului, pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Analizând munca desfășurată de organizația U.T.M. în acest domeniu Hotărîrea scoate în lumină o serie întreagă de realizări: consfătuirile pe teme de specialitate între tinerii fruntași în producție, concursul interșcolar de fizică, matematică și limbă română organizat în colaborare cu Ministerul Învățământului Public, organizarea cercurilor științifice din facultăți, concursul artistic al elevilor școlilor profesionale din București etc.

Plenara C.C. al U.T.M. arată însă că pe această linie se constată și unele lipsuri care trebuesc remediate de îndată. Astfel, nu s'a acordat suficientă atenție calității muncii culturale; uneori s'au pierdut din vedere obiectivele politice ale acestei activități; în munca lor culturală, unele organizații ale U.T.M. nu s'au preocupat, în primul rînd, de educarea tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar; activitatea culturală a fost uneori ruptă de problemele luptei pentru pace și ale Planului Cincinal; nu s'a stăruit îndeajuns asupra întăririi spiritului combativ al tineretului. O activitate redusă s'a constatat în ceeace privește munca culturală de massă în rîndurile tineretului muncitor din marile întreprinderi, depe marile șantiere și din sectorul socialist al agriculturii. Deasemeni, din rîndurile tineretului sătesc au fost cuprinși prea puțini tineri în activitatea culturală. Acolo unde s'a dus o activitate mai susținută în acest sens, ea nu a fost folosită întotdeauna ca mijloc pentru lămurirea și antrenarea țărănimii muncitoare pe drumul colectivizării agriculturii. A fost neglijată, în același timp, problema activității culturale de massă în rîndurile tineretului naționalităților conlocuitoare.

Pornind dela aceste constatări și având în vedere etapa actuală a luptei pe care o desfășoară întreg lagărul păcii în frunte cu puternica Uniune Sovietică, Plenara C.C. al U.T.M. trasează sarcini importante organizațiilor U.T.M.

In primul rînd comitetele raionale și orășenești U.T.M. sunt chemate să lichideze de îndată subaprecierea muncii culturale de massă în rîndurile tineretului și să asigure o largă desvoltare a acestei munci în spiritul unei înalte ideologii de clasă, pe linia obiectivelor politice ale Partidului nostru. Toate manifestările culturale organizate de U.T.M. în întreprinderi, instituții, în sate, în școli și facultăți, trebue să aibă drept scop mobilizarea tineretului în lupta pentru apărarea păcii, educarea lui în spiritul urii față de dușmanii păcii, în spiritul dragostei fierbinți pentru marea Uniune Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor, în spiritul dragostei pentru dascălul omenirii muncitoare — tovarășul Stalin.

Vor trebui găsite forme cât mai variate și mai interesante de activitate, care să dea muncii culturale un caracter viu. Pe lângă conferințe, ore de informații politice în școli, lecturi colective, programe artistice, vizite la expoziții, vizionări de filme și piese de teatru, întâlniri cu fruntașii din producție, etc., Hotărîrea recomandă organizarea unor reuniuni tovărășești, serate, festivaluri artistice urmate de dans, la care tinerii vor trebui să știe să păstreze disciplina și atitudinea tovărășească.

In scopul îmbogățirii cunoștințelor, al unei mai temeinice pregătiri, al unei calificări superioare, Plenara C.C. al U.T.M. obligă comitetele regionale, raionale și orășenești să se preocupe de îndrumarea tineretului spre școli serale și cursuri de calificare, precum și de îmbunătățirea funcționării acestora. Comitetele U.T.M. trebue să se îngrijească îndeaproape ca tineretului să i se asigure condițiile necesare pentru a învăța, să lupte pentru o frecvență regulată, să mobilizeze tineretul în munca de învățătură și să organizeze ajutorarea celor rămași în urmă la învățătură.

O importantă sarcină ce revine organizațiilor U.T.M. este aceia de a sprijini opera de lichidare a analfabetismului, ducând o intensă muncă pentru mobilizarea tuturor neștiutorilor de carte și înscrierea lor la cursurile de alfabetizare. In această privință sunt chemați să dea ajutor în special învățătorii utemiști și elevii utemiști din clasele mari.

Organizațiile U.T.M. dela sate vor trebui să acorde o mai mare importanță activității tinerilor în cadrul căminelor culturale, să trezească și să cultive dorința lor de a citi cărți de literatură destinate tineretului sătesc, să organizeze conferințe interesante despre realizările colhoznicilor sovietici, despre mecanizarea agriculturii, etc. Organizațiile U.T.M. au datoria să ducă o muncă stăruitoare pentru răspândirea științei agrotehnice sovietice, pentru răspândirea ziarelor și revistelor sovietice de tineret. Deasemeni, organizațiile U.T.M. vor face toate eforturile și vor ajuta la înscrierea unui număr cât mai mare de tineri la cursurile de limba rusă, pentru ca ei să poată cunoaște direct comorile științei și culturii sovietice. In cadrul căminelor culturale vor trebui să fie organizate conferințe despre viața și învățătura marilor dascăli ai proletariatului internațional Lenin și Stalin, despre lupta pentru pace a marelui popor sovietic, despre trecutul de luptă al Partidului nostru, despre armata noastră populară, despre problemele industrializării și electrificării țării, ale transformării socialiste a agriculturii, etc. Se vor organiza deasemeni întâlniri cu oamenii muncii care au vizitat Uniunea Sovietică.

Răspândirea cât mai largă a ziarelor, revistelor, broșurilor și cărților de literatură, antrenarea tineretului în frecventarea cluburilor, colțurilor roșii, căminelor culturale, bibliotecilor, sunt sarcini asupra cărora Plenara C.C. al U.T.M. insistă în mod deosebit.

Hotărîrea subliniază în același timp importanța pe care o are în munca culturală de massă menținerea unei colaborări strânse cu sindicatele, filialele A.R.L.U.S. și S.R.S.C., sfaturile populare.

Aducerea la îndeplinire a tuturor acestor însemnate sarcini va duce, fără îndoială, la îmbunătățirea muncii culturale de massă în rîndurile tineretului. Învățătorii utemiști sunt chemați să aducă o contribuție însemnată în această privință. Căutând ca în activitatea lor de zi cu zi să pună în practică sarcinile trasate de Plenara a VI-a a C.C. al U.T.M., ei vor ajuta ca activitatea culturală de massă în rîndurile tineretului să se întărească și prin aceasta să se realizeze cu succes opera de educație în spirit comunist a generațiilor ce se ridică.

Profesorii școlilor medii au datoria să sprijine îndeaproape munca culturală a organizațiilor U.T.M. din școli. Strângând necontenit colaborarea între școală și organizația U.T.M., profesorii, diriginții și directorii școlilor pot ajuta concret acțiunea de înfărire a muncii culturale în rîndurile elevilor utemiști, dându-le indicații cu privire la formele cele mai juste de organizare a acestei munci, punându-le la dispoziție material bibliografic pentru conferințe și referate, etc.

Grija principală a cadrelor didactice trebue să se îndrepte către mobilizarea tineretului în munca de învățătură, către ridicarea necontenită a nivelului activității instructiv-educative în vederea pregătirii temeinice a tineretului nostru pentru opera de construire a socialismului, pentru apărarea păcii.

Munca de conducere a școlii pedagogice de băeți din Târgu-Jiu trebue îmbunătățită

In satele și orașele patriei noastre sunt mulți directori de școală care se interesează îndeaproape de munca lor și care nu-și precupețesc nici timpul, nici puterile pentru a ridica școlile lor în rândul unităților școlare fruntașe. Toată strădania lor și grija părintească pentru cei pe care îi conduc se reflectă în munca sistematică și temeinică depusă de cadrele didactice zi de zi, în eforturile susținute desfășurate de elevi pentru însușirea conștientă a cunoștințelor, pentru realizarea unei discipline liber consimțite. Intreaga gospodărie a școlii condusă de un astfel de director este oglinda unei munci devotate, a unui control susținut și organizat.

Nu același lucru se poate spune însă despre tovarășul Cârstoiu, directorul școlii pedagogice de băieți din Târgu-Jiu. Desi conduce scoala de mai bine de 4 luni, tovarășul Cârstoiu încă nu cunoaște cum trebue unitatea școlară ce i s'a încredințat, nu se preocupă de îmbunătățirea muncii sale.

Rezultatele slabe obținute la învățătură de către elevii școlii pe cel de al doilea pătrar nu sunt întâmplătoare. Școala n'a știut să folosească marele ajutor pe care i l-ar fi putut da organizația U.T.M. Tovarășul director nu știe nici măcar câți elevi utemiști sunt în școală. Planul de muncă al organizației U.T.M. nu a fost inclus în planul general al școlii. Tovarășul director nu participă la ședințele organizației U.T.M. și nici nu consideră că sprijinirea acestei organizații este una din sarcinile esențiale ce-i revin. Aceasta rezultă din faptul că deși în școală sunt 90 de utemiști corigenți la sfârșitul celui de al doilea pătrar, tovarășul director încă nu a luat nicio măsură în această privință.

Deși Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice arată că sarcina principală a școlilor noastre este ridicarea nivelului predării, — la școala pedagogică de băieți din Târgu-Jiu nu se observă o preocupare în această direcție. Școala a funcționat până acum fără laborator de științe naturale, deși existau posibilități de organizare a unui asemenea laborator. Lipsit de inițiativă și de spirit gospodăresc, tovarășul director se complace în situația de a ține materialul didactic pe coridoare. Planșele de științe naturale, aruncate unele peste altele, zac prăfuite în dezordine. Insectarele sunt amestecate cu ierbarele.

Tovarășul director manifestă o totală lipsă de grijă și în ceeace privește controlul și îndrumarea lecturii elevilor. Tovarășul Cârstoiu nu controlează ce citesc elevii săi în afara orelor de clasă. Așa se explică faptul că în unele cufere ale elevilor există cărți al căror conținut otrăvit dăunează serios muncii educative depusă de profesori.

Aceeași lipsă de grijă se observă și în gospodărirea școlii, în felul cum este organizată cantina internatului. Deși există posibilitatea să se îmbunătățească hrana elevilor, metodele birocratice ale tovarășului director împiedică luarea unor măsuri în acest sens.

Față de toate aceste lipsuri, tovarășul Cârstoiu nu are o atitudine autocritică. Este necesar ca pe viitor, pentru a înțelege mai bine sarcina de încredere, pe care a primit-o, să facă serioase eforturi pentru ridicarea nivelului său ideologic și pentru cunoașterea mai temeinică a felului cum trebue dusă munca de director. Tov. Cârstoiu trebue să învețe din experiența directorilor școlilor sovietici, din experiența directorilor fruntași ai școlilor noastre și să lichideze grabnic lipsurile muncii sale.

Secția de învățământ trebue să-l ajute pe directorul școlii pedagogice din Tg.-Jiu, îndrumându-l și controlându-l îndeaproape munca.

Școala pedagogică pregătește învățătorii care vor instrui și educa vlăstarele oamenilor muncii, tineretul care va zidi viitorul luminos al patriei noastre. De aceea, este bine ca tovarășul director Cârstoiu să aibă mereu prezente în minte perspectivele ce stau în fața elevilor săi, munca importantă căreia ei vor trebui să-i facă față cu cinste, și să lucreze astfel încât să-i poată pregăti temeinic pentru îndeplinirea acestei munci.

OSCAR ROȘIANU
inspector școlar general

Ca răspuns la telegrama de felicitare trimisă Federației Internaționale Sindicale de Invățământ cu prilejul anului nou, Uniunea Sindicatelor de Invățământ din R.P.R. a primit următoarea telegramă:

Către

Uniunea Sindicatelor de Invățământ din R. P. R.

Cu prilejul anului nou, președintele și secretarul general al Federației Internaționale Sindicale de Invățământ (Departament Profesional al FSM) au plăcerea de a vă adresa salutările lor prietenești și de a vă ura noi succese în muncă.

Suntem convinși că în ciuda măsurilor reacționare luate de guvernul francez, în anul 1952 se vor realiza mari progrese pe drumul unității oamenilor muncii din învățământ și al colaborării lor cu clasa muncitoare pentru îmbunătățirea condițiilor școlii.

Suntem convinși că în anul 1952 se va întări lupta popoarelor oprimate pentru o școală democratică, pentru un învățământ în limba maternă.

Succesele obținute în țările care construesc socialismul sunt un stimulent pentru toți acei care luptă pentru cauza școlii și bunei stări a popoarelor.

Anul 1952 va fi un an al victoriilor forțelor păcii asupra forțelor reacțiunii și războiului.

Președintele Federației Internaționale Sindicale de Invățământ
HENRI WALLON

Secretarul General al FISI
PAUL DELANOUE

Sărbătorirea învățătorilor și profesorilor emeriți din București

Clubul Sindicatelor de Invățământ este plin de lumină. Ușa mare și grea de fier se deschide mereu și grupuri, grupuri, învățători și profesorii din capitală se adună spre a lua parte la sărbătorirea fruntașilor din învățământ. Din când în când sosesc învățători și profesori emeriți. Sunt întâmpinați cu dragoste și căldură. Incă perile clubului, calde și îmbietoare, sala de festivități înaltă și luminoasă, cântecele plăcute și frumoase ale megafoanelor întâmpină pe oaspeți.

Printre mulțimea de învățători și profesori sunt și muncitori stahanoviști din fabricile și uzinele din București. Au venit și ei să participe la sărbătorirea tovarășilor lor din școli, care muncesc pentru educarea tineretului și pentru ridicarea culturală a poporului nostru muncitor. Sunt printre ei muncitorii Nicolae Vasu, metalurgist stahanovist, strungarul stahanovist Ioan Lăzărescu, lăcătușul stahanovist Nicolae Bonea și alții. Ei sunt dornici să-i cunoască pe învățătorii și profesorii emeriți, să stea de vorbă cu ei, să-și împărtășească unii altora bucuriile muncii lor creatoare. Și într'adevăr munca învățătorului Mihai Nicolescu, a profesoarei Stela Andreescu, a învățătorului Sișu Dobre, ca și a tuturor celor 186 de învățători și profesori emeriți, decorați și medaliați este plină de fapte frumoase, de rezultate rodnice.

★

In sala largă, se așterne deodată liniștea. Tovarășa Neagu, directoarea clubului, anunțând deschiderea festivalului, aduce în numele conducerii clubului un călduros și tovărășesc salut învățătorilor și profesorilor fruntași. Aducând salutul muncitorilor stahanoviști, tov. Vasu Nicolae spune între altele: „Am fost deosebit de entuziasmat, când am primit invitația de a participa la sărbătorirea dvs. In numele delegației de stahanoviști, vă felicit și vă urez spor la muncă în activitatea pe care o depuneți pentru educarea și instruirea copiilor noștri."

Tov. Dumitru Protopopescu, consilier în Ministerul Invățământului Public a adus salutul Ministerului Invățământului Public și al tovarășului ministru N. Popescu-Doreanu primei reuniuni a învățătorilor și profesorilor emeriți din R. P. R. Subliniind înaltul devotament în muncă, de care dau dovadă masse tot mai largi de învățători și profesori, vorbitorul a încheiat spunând: „Invățătorilor și profesorilor le revine marea cinste de a crea cadre de conducere pentru toate ramurile de activitate din țara noastră. Nu se poate concepe construirea socialismului fără cadre bine pregătite. Nu se poate lupta contra dușmanilor păcii fără cadre bine pregătite din punct de vedere ideologic și politic. Invățătorii și profesorii au un rol deosebit în această muncă. Felicitându-vă pentru munca depusă, vă rugăm să faceți cunoscute pe o scară cât mai largă metodele dvs. de muncă astfel ca ele să fie însușite de cât mai multe cadre didactice din București și din toată țara. Să demascați pe cei care încearcă să submineze realizările noastre. Să faceți toate eforturile pentru a dovedi că meritați încrederea acordată de partidul nostru, că sunteți alături de stahanoviștii fabricilor și uzinelor noastre în lupta pentru apărarea păcii și construirea socialismului."

In bătăile ritmice ale tobelor, o delegație de pionieri a adus salutul lor acelora care zi de zi se străduesc pentru a-i educa și instrui, neprecupețindu-și nici timpul, nici oboseala.

Tov. Marin Sulică, președintele Uniunii Sindicatelor de Invățământ, felicitându-i în numele Comitetului Executiv al Uniunii a spus: „Este pentru prima oară în istoria învățământului public din țara noastră când un însemnat număr de învățători și profesori primesc acest înalt titlu, ca răsplată din partea poporului muncitor, ca o prețuire deosebită a muncii lor rodnice".

Vorbind despre avântul deosebit al învățătorilor și profesorilor din țara noastră, în munca de educare a tineretului și de culturalizare a masselor, tov. președinte M. Sulică a arătat contrastul izbitor care există între învățământul de azi și cel din timpurile regimurilor burghezo-moșierești. „Dușmanii poporului și ai culturii, — a spus vorbitorul, — erau interesați să țină massele în întuneric, ignoranță și misticism, să desbine unitatea clasei muncitoare prin cultivarea naționalismului, șovinismului și cosmopolitismului". Arătând rolul ce trebuiau să-l joace în acele vremuri, învățătorii și profesorii — „robi ai celor avuți" — ca și mizeria în care ei erau sorțiți să trăiască, fără salarii, fără posturi, vorbitorul a insistat asupra condițiilor deosebite care au fost create, datorită grijii partidului și guvernului, cadrelor didactice din țara noastră prin Hotărîrea din 16 August 1951.

Ocupându-se de realizările regimului de democrație populară din țara noastră în decursul celor două planuri de stat și perspectivele ce se deschid prin planul cincinal, atât în domeniul industrializării țării cât și al socializării agriculturii, tov. M. Sulică a insistat asupra sarcinilor ce revin învățământului nostru în cadrul revoluției culturale.

A mai vorbit apoi tov. Gh. Ciolac, director adjunct al secției de învățământ al Sfatului popular al Capitalei, felicitând învățătorii și profesorii emeriți și fruntași.

Din partea învățătorilor și profesorilor emeriți a vorbit tov. Mihai Niculescu, care a arătat emoția încercată la vestea înaltelor cinstiri pe care i-au acordat-o partidul și guvernul. După aceasta vorbitorul a prezentat câteva frânturi din viața și munca sa. Printre altele, învățătorul emerit Mihai Niculescu a amintit despre vremurile tristă aminținre, pentru învățători ca și pentru toți oamenii muncii, anii curbelor de sacrificiu (1932—33), anii când mulți învățători ne mai având ce mânca se angajau ca zilieri pe moșiile boierești. Cu adâncă emoție a povestit învățătorul emerit despre piedicile puse în trecut învățătorilor cu dragoste de poporul muncitor. Vorbitorul a amintit cu amărăciune de „cazacii lui Haret", (revizorii școlari din acel timp), de șicanele pe care le sufereau acei care ar fi refuzat să accepte poruncile lor.

Invățătorul emerit M. Niculescu a arătat apoi condițiile revoluționare în care se desfășoară învățământul de astăzi, grija pe care o are partidul pentru educația tineretului, pentru viața învățătorilor. Vorbitorul a încheiat luându-și angajamentul de a munci și mai mult pentru educarea elevilor săi, pentru culturalizarea masselor muncitoare.

Festivitatea s'a încheiat cu un program artistic, în cadrul căruia și-au dat concursul tovarășii St. Pincovski, A. Boerescu, Em. Gavriș, etc.

Un nou sprijin pentru ridicarea nivelului muncii în școli

Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind măsurile ce trebuesc luate pentru îmbunătățirea activității bibliotecilor din Republica Populară Română constitue un prețios sprijin în ridicarea nivelului muncii din școli.

Noi mijloace sunt puse la dispoziția cadrelor didactice și a tineretului nostru pentru ridicarea nivelului științific și cultural în genere, pentru luminarea masselor largi populare. Avându-se în vedere importanța deosebită pe care o are cartea în munca de educare a masselor, în formarea conștiinței socialiste a oamenilor muncii, bibliotecile sunt chemate să aducă o largă contribuție în răspândirea cărții, în satisfacerea setei de cultură a poporului.

Așa după cum prevede Hotărîrea, Comitetul Așezămintelor Culturale din Republica Populară Română de pe lângă Consiliul de Miniștri, Ministerele și Instituțiile Centrale de Stat care au biblioteci ca și comitetele executive ale sfaturilor populare vor lua măsuri pentru buna organizare a activității bibliotecilor, astfel încât acestea să devină adevărate focare de răspândire a culturii socialiste la orașe și la sate. Aceste măsuri se referă cu deosebire la îmbunătățirea conținutului politic al activității bibliotecilor, la încadrarea lor cu bibliotecari corespunzători, la asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a muncii lor.

Prin aplicarea acestei Hotărîri, munca bibliotecilor din școlile noastre se va îmbunătăți simțitor. Ministerul Invățământului Public va aproviziona sistematic cu cărți bibliotecile școlare, care vor fi mai bine organizate și îndrumate. Bibliotecile școlilor medii vor fi încadrate cu bibliotecari. In colaborare cu Comitetul pentru Așezămintele Culturale, Ministerul Invățământului Public va intensifica răspândirea cărții în rândurile copiilor și tineretului. Nivelul învățământului se va ridica prin stabilirea unei strânse legături între biblioteci și școli.

Pentruca munca bibliotecilor școlare să constitue un sprijin cât mai puternic în activitatea instructiv-educativă a cadrelor didactice, în ridicarea nivelului științific și literar al elevilor — Hotărîrea acordă o deosebită grijă pregătirii bibliotecarilor. In acest scop, Comitetul pentru Așezămintele Culturale va prevedea în cadrul cursurilor de bibliotecari pe care le va organiza, un număr de locuri pentru bibliotecarii dela bibliotecile școlare.

Direcția Generală a Editurilor, Industriei Poligrafice, Difuzării Cărții și Presei de pe lângă Consiliul de Miniștri, va acorda, după cum arată Hotărîrea, o deosebită grijă îmbunătățirii formei editoriale a cărților și în special a cărților pentru copii.

Comitetele executive ale sfaturilor populare au sarcina să asigure localurile, mobilierul și toate condițiile necesare bunei desfășurări a muncii bibliotecilor. Pe lângă toate bibliotecile regionale și raionale din orașele de subordonare regională situate în fostele capitale de județe, comitetele executive ale sfaturilor populare vor organiza secții pentru cititorii copii.

Pentru răspândirea cât mai largă a cărții în rândurile țărănimii muncitoare, pentru intensificarea cititului în satele Republicii noastre — an cu an se vor înființa în centrele de comune, sub conducerea Comitetului pentru Așezămintele Culturale, sute de biblioteci care vor fi înzestrate cu localuri proprii, mobilier, personal salarizat și un număr considerabil de cărți.

Invățătorii și profesorii vor avea astfel la îndemână tot materialul necesar pentru pregătirea lor ideologică și profesională, toate cărțile de literatură și de știință necesare pentru educarea și instruirea copiilor și a tineretului în spiritul învățăturii marxist-leniniste, al patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Sprijinind răspândirea cât mai sistematică a cărții și prilejuind lărgirea considerabilă a numărului de cititori, cu deosebire în rândurile copiilor și ale tineretului, Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind măsurile ce trebuesc luate pentru îmbunătățirea activității bibliotecilor din Republica Populară Română constitue un serios sprijin în activitatea cadrelor didactice.

Pentru aceasta însă cadrele didactice trebue să muncească stăruitor în vederea aplicării consecvente a acestei Hotărîri. Invățătorii și profesorii, — ca oameni ai muncii din școală, ai muncii cu cartea, — sunt chemați să sprijine cu toată seriozitatea aplicarea strictă a acestei Hotărîri, contribuind cu dragoste la îmbunătățirea activității bibliotecilor școlare, la îndrumarea și organizarea lecturii copiilor și a oamenilor muncii din orașele și satele Patriei noastre.

Note politice externe

O nouă și josnică manevră pe care o încearcă imperialiștii americani și englezi este aceea în legătură cu problema admiterii de noi membri în Organizația Națiunilor Unite. După cum se știe, o serie de 13 state cărora li s'a alăturat recent Libia, au cerut acum câtva timp să fie primite ca membre ale O.N.U. Printre aceste state se află Italia și unele dintre țările de democrație populară, R. P. Mongolă, R. P. Ungară, R. P. Bulgaria, R. P. Albania și țara noastră. Pentru a nu prilejui admiterea în O. N. U. a țărilor de democrație populară față de care nutresțe vădite intenții dușmănoase, blocul imperialist s'a opus în diverse rânduri admiterii celor 13 țări în O.N.U. Luându-se din nou în discuție în actuala sesiune această importantă problemă, blocul imperialist încearcă prin uneltele sale să continue de a împiedeca țările de democrație populară să fie primite în O.N.U. Astfel, din ordinul imperialiștilor americani, delegatul Republicii Peru, susținut de delegații a trei țări din America Latină, — Labrador, Guatemala și Honduras — au făcut ca punctul de vedere privitor la admiterea de noi membri să fie introdus pe ordinea de zi a Adunării Generale, delegatul Republicii Peru prezentând totodată un proect de rezoluție în acest sens.

Intr'o declarație făcută în ședința Comitetului Politic din 21 Ianuarie, delegatul Uniunii Sovietice I. A. Malik a demascat manevrele blocului imperialist în legătură cu chestiunea admiterii de noi membri. I. A. Malik a arătat care sunt dedesubturile actualei manevre a imperialiștilor, respectiv a proectului de rezoluție prezentat de delegatul Republicii Peru. Analizând acest proect, se vede că el urmărește în fond să împiedece admiterea țărilor de democrație populară în O.N.U. Propunerea reprezentantului statului Peru prevede în primul rând, că statul care a înaintat cerere pentru a fi admis în O.N.U. să prezinte dovezi că întreține relații de prietenie cu celelalte state. I. A. Malik a demonstrat că acest lucru este cu totul ilegal și că fiecare frază, fiecare cuvânt din proectul delegației peruviene contrazice Charta O.N.U. și regulele de procedură atât ale Consiliului de Securitate cât și ale Adunării Generale. Charta O.N.U. nu prevede nicăieri necesitatea aducerii unor asemenea dovezi, faptul dacă un stat este sau nu iubitor de pace și poate deci fi admis în O.N.U., rămânând conform Chartei a fi stabilit numai de către Consiliul de Securitate singurul în drept să ia hotăriri în numele O.N.U., cu privire la pacea și securitatea popoarelor. I. A. Malik a citat chiar o serie de țări ca Afganistan, Birmania, Islanda, Indonezia, Israel, Pakistan, Suedia, Tailanda, Yemen, care au fost admise în O.N.U. fără a prezenta asemenea dovezi.

Este limpede, după cum demonstrează I. A. Malik, ce urmărește în fond proectul delegatului peruvian. A cere unor state ca R. P. Ungară, sau R. P. Bulgaria să prezinte dovezi că întreține relații de prietenie cu Statele Unite de pildă, când Statele Unite au rupt relațiile diplomatice cu Bulgaria, au cerut închiderea consulatelor ungare și au denunțat acordurile comerciale cu toate țările de democrație populară, înseamnă în fond a cere un lucru imposibil. I. A. Malik a demascat deasemeni încercările delegatului peruvian de a prezenta chestiunea admiterii de noi membri ca o chestiune pur juridică și nu politică.

Declarația lui I. A. Malik a spulberat încercările murdare ale imperialiștilor de a prezenta proectul de rezoluție al delegatului peruvian drept un proect just. Malik a arătat că imperialiștii urmăreau de fapt prin acest proect să împiedece admiterea R. P. Mongole, R. P. Albania, R. P. Bulgare, R. P. Române și R. P. Ungaria în O.N.U. sub pretextul că tocmai aceste state democrate și iubitoare de pace nu ar corespunde condițiilor cerute, și în schimb să admită celelalte țări printre care Portugalia, Irlanda, Finlanda și altele. Arătând că în nici un caz un stat ca Portugalia, de pildă, nu poate fi considerat mai democrat și iubitor de pace ca Ungaria sau România, I. A. Malik a prezentat în numele delegației sovietice un proect de rezoluție care prevede revizuirea cererilor tuturor celor 13 țări care au solicitat admiterea în O.N.U. inclusiv Libia.

In cadrul discuțiilor care au urmat și în care delegatul american Gross a mărturisit fățiș că Statele Unite se opun admiterii țărilor de democrație populară în O.N.U., o serie de delegații, printre care chiar și reprezentanții unor țări din blocul americano-englez au recunoscut că proectul delegatului peruvian nu reprezintă o soluție.

Astfel, a reieșit din nou limpede poziția dușmănoasă a Statelor Unite față de țările de democrație populară și faptul că principala piedică în rezolvarea chestiunii admiterii de noi membri în O.N.U. o constitue atitudinea adoptată de delegația americană.

In Tunisia au avut loc recent puternice manifestații antiimperialiste, care s'au desfășurat sub lozinca luptei împotriva regimului colonial francez. In cadrul unei mari demonstrații în orașul Bizerta s'au produs serioase ciocniri între muncitori și poliție, în urma cărora 3 persoane au fost ucise, iar alte 30 rănite. Manifestații ale muncitorilor au avut loc și în orașele Beja și Mater. In orașul Tunis a avut loc o demonstrație în fața palatului beyului la care au participat 30.000 locuitori. Massele populare din Tunisia cer înlăturarea înrobitorului statut colonial și acordarea unei depline independențe Tunisiei. Sub presiunea masselor populare guvernul tunisian a fost nevoit să înceapă tratative cu guvernul francez în vederea obținerii independenții, dar guvernanții dela Paris au respins, în cursul convorbirilor, cererile juste ale poporului tunisian. Pentru a înăbuși mișcarea populară de eliberare, autoritățile franceze din Tunisia au aplicat o serie de măsuri teroriste menite să intimideze populația. Călăii imperialiști au arestat și deportat într'un loc necunoscut pe Maurice Nizard, secretar al Partidului Comunist din Tunisia, pe numeroși fruntași ai Uniunii Generale a muncitorilor tunisieni și pe câțiva conducători ai partidului „Neodestour", care se opun deasemeni politicii colonialiștilor francezi.

Dar teroarea prin care imperialiștii francezi încearcă să frângă voința de luptă a poporului tunisian s'a dovedit a fi fără efect.

In semn de protest împotriva arestării secretarului Partidului Comunist din Tunisia și a celorlalți fruntași luptători pentru libertatea Tunisiei, Uniunea Generală a muncitorilor tunisieni a hotărît declararea unei greve generale. Deasemeni o delegație tunisiană s'a prezentat la O.N.U. cerând ca revendicările Tunisiei să fie discutate în Consiliul de Securitate. Evenimentele din Tunisia sunt o nouă dovadă a creșterii valului revoluționar în colonii. Lupta dreaptă de eliberare dusă de poporul tunisian, năzuințele sale legitime spre libertate și independență, se bucură de simpatia și sprijinul popoarelor iubitoare de pace și libertate din lumea întreagă. Solidar cu lupta poporului tunisian, poporul francez, care la rândul său suferă jugul umilitor al ocupației americane, protestează cu hotărîre împotriva măsurilor fasciste luate de guvernul dela Paris împotriva populației din Tunisia. Ziarul „l'Humanité" a publicat o declarație a Partidului Comunist francez, conducător al luptei oamenilor muncii din Franța, în legătură cu evenimentele din Tunisia. Partidul Comunist francez cheamă pe toți francezii democrați și patrioți să ceară punerea neîntârziată în libertate a patrioților tunisieni deținuți în închisori și deportați, ridicarea stării de asediu și încetarea oricăror măsuri represive.

Solidaritatea muncitorimii din Franța cu poporul din Tunisia constitue o nouă și puternică afirmare a solidarității oamenilor muncii din lumea întreagă, o nouă și expresivă dovadă a internaționalismului proletar.

Studenții desfășoară o rodnică activitate sportivă

Activitatea sportivă a studenților dela Facultatea Agrotehnică din Timișoara se desfășoară conform unui plan bine stabilit. In centrul preocupărilor sportive ale studenților stau pregătirile pentru trecerea normelor G.M.A. și probelor pentru campionatul universitar și orășenesc.

Antrenamentele regulate și activitatea susținută a comitetelor sportive fac ca sportul universitar să dea tot mai bune rezultate. 9 studenți fac parte din lotul național de atletism. Echipele de woley și hand-ball participă la campionatul orășenesc. Echipele de basket-ball, woley, lupte și ski se pregătesc în vederea campionatului universitar al R.P.R. pentru anul 1951-52. Pentru popularizarea jocului de șah și a tenisului de masă, în rândurile tineretului sătesc, echipele sportive se vor deplasa în diferite comune.

34 de studenți și studente dela Facultatea Agrotehnică și-au luat angajamentul de a obține insigna G.M.A. până la 1 Ianuarie 1952 Angajamentul luat a fost depășit: 143 studenți și studente și-au trecut toate probele până la 1 Decembrie 1951.

Comitetul sindical acordă un prețios sprijin studenților sportivi. Astfel echipa de woley a fost înzestrată cu noi mingi și o plasă de woley. Gazeta de perete a sportivilor popularizează, prin articole și ilustrații, succesele sportului nostru și critică deficiențele activității sportive din Facultate. Astfel, a fost criticat faptul că organizațiile de masă din cadrul Facultății nu dau încă un ajutor suficient în mobilizarea studenților pentru participarea lor la probele G.M.A. și la gimnastica de dimineață.

ROZALIA IOJA
Corespondentă

Poșta Redacției

Prof. Măduță Ștefan— Observația dv. în legătură cu dezordinea din clasa unuia din colegii dela școala unde funcționați este pe deplin justificată. Nu puteți face lecții când ora îți este mereu turburată. Datele din corespondența trimisă vor fi folosite ca material documentar. Vă mulțumim pentru materialul trimis până acum și vă rugăm să continuați a ne scrie.

Nicolae Georgescu — In legătură cu procesele de verificare a rezultatului celor patru operați, va sfătuim să folosiți Metodica predării aritmeticii în școala elementară.

Prof. I. Cioranic — Breaza. Am primit articolul în legătură cu „Rebusierul" dela liceul unde funcționați. Despre aceiași problemă ne-ați vorbit într'un material mai vechi pe care l-am reținut și de care ne vom ocupa în numerele noastre viitoare. Vă rugăm să ne mai trimiteți corespondențe privind munca în școli.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70. ABONAMENTE: Anual, 250 lei; 6 luni 130; Instituții anual 500 lei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

Biblioteca Orașului
Tg.Mureș
Palatul Cultural

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 148 | 4 PAGINI 25 BANI | VINERI 1 FEBRUARIE 1952

Să luptăm pentru necontenita întărire a leului nostru nou!

O nouă victorie a poporului muncitor

Oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei noastre au întâmpinat cu nespusă dragoste și entuziasm Hotărîrea C. C. al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri.

Poporul muncitor din țara noastră vede în această Hotărîre o nouă dovadă a grijii ce o poartă regimul de democrație populară din țara noastră creșterii neîncetate a nivelului de trai al celor ce muncesc. In mețingurile ce au avut loc în fabrici și uzine, pe marile șantiere, în unitățile agricole socialiste ca și în instituțiile de cultură, școli, cămine culturale, etc. de pe întreg cuprinsul țării noastre, muncitorii, țăranii muncitori și intelectualii legați de popor și-au exprimat bucuria și recunoștința lor față de Partid și Guvern, care prin măsuri bine chibzuite, apără interesele celor ce muncesc și lovesc fără cruțare în dușmanii oamenilor muncii.

Reforma bănească și reducerile de prețuri au fost posibile datorită succeselor importante dobândite de clasa muncitoare din țara noastră sub conducerea Partidului. Reforma a fost posibilă datorită efortului deosebit al muncitorilor și tehnicienilor din fabrici și uzine, al țărănimii muncitoare de pe ogoare și, mai ales, neprecupețitului ajutor pe care ni-l acordă marea Țară a Socialismului victorios — Uniunea Sovietică. Efectuarea reformei bănești a fost posibilă datorită împlinirii și depășirii planurilor economice de Stat pe anii 1949 și 1950, îndeplinirii și depășirii planului din primul an al cincinalului. Datorită acestor realizări, producția industrială a crescut cu aproape de două ori și jumătate față de anul 1948.

Realizările clasei noastre muncitoare au arătat în mod evident că ea poate să conducă fără burghezie, împotriva burgheziei și mai bine decât burghezia. In anii aceștia, zeci de fabrici și uzine noi au fost puse în funcțiune. Marile construcții ale socialismului, hidrocentrala V. I. Lenin, Canalul Dunăre-Marea Neagră, miile de localuri de cultură, școlile, căminele culturale construite pe tot întinsul țării sunt dovezile cele mai evidente ale creșterii puterii economice și politice a regimului de democrație populară din țara noastră.

Creșterea puterii economice a regimului de democrație populară înseamnă o nouă lovitură puternică dată exploatatorilor — chiaburilor și speculanților. Aceasta o dovedește faptul că în cursul ultimilor patru ani dela reforma monetară din 1947 condițiile de viață au crescut simțitor, au fost înlăturate șomajul și mizeria în care trăiau de veacuri oamenii muncii.

Reforma bănească din 1947 a pus capăt inflației, a expropriat fonduri acumulate de burghezie, a pus bazele schimbului dintre sat și oraș. Elementele dușmănoase însă, chiaburii și speculanții au încercat să sape la temelia alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Speculanții orașelor și chiaburimea satelor au dosit mărfurile de larg consum, în special cele alimentare, pe care le-au scos apoi pe piață, făcând să crească prețurile peste posibilitățile de cumpărare ale poporului muncitor.

Reforma bănească din Ianuarie 1952 va asigura intensificarea schimbului dintre oraș și sat, va contribui la desvoltarea economiei naționale, va duce la întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Oamenii muncii vor putea primi tot mai multe produse de larg consum — în special produse alimentare, la prețuri mult mai convenabile, iar țărănimea muncitoare va primi produse industriale pentru nevoile gospodărești.

Având un puternic caracter de clasă, reforma bănească din 28 Ianuarie 1952 dă o deosebit de serioasă lovitură tuturor elementelor capitaliste dela orașe și sate. Acestea sunt silite de a da înapoi Statului tot ceeace au adunat pe căi necinstite în cei câțiva ani dela reforma monetară din anul 1947, în scopul de a lovi în realizările regimului nostru, de a se îmbogăți pe spinarea poporului muncitor și de a scădea puterea de cumpărare a leului nostru.

Reforma bănească din Ianuarie 1952 arată clar că baza vieții noi care ia o desvoltare tot mai mare în Patria noastră este **munca.** Salariile, pensiile, ca și orice drepturi cuvenite țărănimii muncitoare din colectarea produselor de către Stat și cooperative se mențin la nivelul de până acum, socotindu-se pentru 20 lei vechi un leu nou. Deasemeni, prețurile mărfurilor au fost recalculate pe baza aceluiași coeficient de 20, făcându-se și reduceri variind între 5—25 la sută.

Câtă deosebire între modul de viață creat oamenilor muncii din țara noastră prin reforma bănească și prin reducerile de prețuri și vestitul „rai american"! In vreme ce la noi crește necontenit nivelul de trai și nivelul cultural al oamenilor muncii, în S.U.A. domnesc criza, șomajul și inflația. In timp ce în țara noastră au fost efectuate scăderi de prețuri la mărfurile de larg consum în proporție de 5—25 la sută, în S.U.A. costul vieții a depășit cu 89,1 la sută nivelul mediu din anii 1935—1939 și cu 11,1 la sută nivelul anului 1950. Cursul dolarului a scăzut aproape la jumătate, în timp ce prețurile mărfurilor și inflația au crescut foarte mult. In Anglia, lordul Balfour, președintele uneia din cele mai mari bănci engleze, a declarat de curând într'un discurs radiodifuzat: „Marea Britanie se află în pragul unei catastrofe. Dacă vom pierde controlul asupra valorii lirei sterline, cei 50.000.000 de locuitori ai Marii Britanii nu vor mai supraviețui multă vreme". Aceeași situație domnește în Franța, în Italia, și în alte țări aservite dolarului american. In Franța, de pildă, francul a fost devalorizat ajungându-se ca pentru un dolar să se p'ătească 420 franci, iar prețul cărnii s'a urcat dela 480 la 810 franci. Datorită stării mizerabile în care sunt obligați să trăiască, de către regimurile reacționare din țările lor, tot mai mulți sunt oamenii muncii din S.U.A., Anglia, Franța, etc. care, nemaiputând suporta mizeria din „raiul" capitalist, își curmă firul zilelor prin sinucidere.

In țara noastră, ca și în toate țările de democrație populară, viața oamenilor muncii este asigurată. Urmând exemplul marii Uniuni Sovietice, noi punem tot mai puternice baze noii orânduiri care se naște în Patria noastră.

Asigurând leului nostru o putere de cumpărare mult mai mare, stabilindu-i cursul pe baza rublei sovietice, — **care este valuta cea mai puternică și mai stabilă din lume,** — reforma bănească constituie încă o dovadă a superiorității sistemului economic socialist asupra sistemului economic capitalist.

Traducerea în viață a Hotărîrii cu privire la reforma bănească și reducerea de prețuri nu poate fi realizată însă dela sine. Pentru aceasta întregul popor muncitor trebuie să înțeleagă că de el depinde îndeplinirea întocmai și în bune condiții a reformei.

Invățătorilor și profesorilor, cărora prin Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice li s'au acordat de curând sporuri de salarii, reforma bănească le deschide noi perspective pentru îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă. Intărirea leului nostru, creșterea puterii de cumpărare a salariilor, obținută prin reducerea prețurilor, înseamnă o nouă creștere a nivelului de trai și pentru oamenii muncii din învățământ.

Cadrelor didactice le revine misiunea de a arăta maselor muncitoare importanța politică a acestei Hotărîri, de a le explica rolul reformei bănești în construirea bazelor economice ale socialismului în Patria noastră. Hotărîrea cu privire la cadrele didactice pune în fața oamenilor muncii din școli sarcina de a contribui la culturalizarea maselor, la luminarea poporului muncitor. Invățătorii și profesorii trebue să desfășoare o largă activitate în rândurile maselor. Ei au datoria să le arate că reforma bănească înfăptuită de Partid și Guvern s'a făcut în folosul oamenilor muncii. Folosind toate prilejurile — adunările cu părinții, cursurile de alfabetizare, acțiunile culturale — ei trebue să arate maselor creșterea reală a salariilor muncitorilor și funcționarilor, aprovizionarea tot mai bună a celor ce muncesc, precum și faptul că țărănimea noastră muncitoare va avea posibilitatea să-și schimbe produsele sale pe bani cu o putere sporită de cumpărare, pe bani care vor ridica totodată valoarea mărfurilor produse de ei pentru schimb.

Intelectualilor ale căror eforturi se încadrează în eforturile întregii clase muncitoare pentru construirea bazelor socialismului în Patria noastră, reforma bănească și noile reduceri de prețuri le deschid perspective tot mai largi de viitor.

Alături de milioanele de oameni ai muncii din Patria noastră, învățătorii și profesorii își exprimă încrederea în noua reformă înfăptuită de partid și se angajează a lupta pentru demascarea chiaburilor și a speculanților care ar încerca să submineze și de aci înainte temelia economiei Patriei noastre.

Traducerea în viață a Hotărîrii Partidului și Guvernului din 28 Ianuarie 1952 cere învățătorilor și profesorilor din țara noastră să muncească și mai cu spor pentru realizarea sarcinilor planului cincinal.

Luptând permanent pentru creșterea puterii leului nostru, vom ajuta la crearea unor condiții tot mai bune de trai pentru cei ce muncesc cu brațele și cu mintea la orașe și sate, vom contribui la construirea bazelor economice ale socialismului în Patria noastră și vom asigura astfel menținerea și consolidarea păcii în omenire.

Primii cumpărători cu noii bani la I.C.S. „Alimentara" din Bd. G-ral Magheru — București.

Intâmpinăm cu entuziasm Hotărîrea Guvernului și Partidului cu privire la reforma bănească și reducerea de prețuri

Alături de întreg poporul muncitor, cadrele didactice și întregul personal administrativ și de îngrijire al școlilor noastre au primit cu entuziasm Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la reforma bănească și la reducerea de prețuri. Ei participă la meetinguri și adunări, semnează scrisori și telegrame adresate Comitetului Central al P.M.R., Consiliului de Miniștri și tovarășului Gheorghiu-Dej, prin care își arată recunoștința pentru măsurile luate în vederea întăririi forței economice a Statului nostru.

Alături de toți oamenii muncii, învățătorii și profesorii își exprimă hotărîrea de a demasca pe chiaburi și speculanți, de a lupta necontenit pentru aplicarea reformei bănești care va duce la îmbunătățirea nivelului de trai al masselor muncitoare și la înflorirea scumpei noastre Patrii.

Zi de sărbătoare

Era ora 8 fără un sfert. In cancelaria grădiniței nr. 39 din București, cele trei educatoare citeau Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P. M. R. cu privire la reforma bănească.

Sgomotul neobișnuit de pe culoar ne-a făcut să ne întrerupem lectura și să începem activitatea în ziua aceea mult mai devreme ca de obiceiu. Un grup de copii, între 6-7 ani, care făceau parte chiar din grupa mea, discutau cu aprindere, fără să se înțeleagă. Unul din ei, Mihăiță Dănescu, avea un teanc de bani noi decupați din ziar.

— Uite, vedeți voi, le spunea el celorlalți, așa sunt banii noi. De fiecare câte doi.

După ce și-au scos paltoanele, au intrat cu toții în clasă și au așteptat nerăbdători să le povestesc despre banii cei noi. Am început, așadar, să le arăt banii din ziar și să le explic pe îndelete și pe înțelesul lor cum se numește fiecare monetă nouă, ce ar putea cumpăra cu ea, și cum pot să le deosebească după desene. Dar, deși ei sunt cei mai mari în grădiniță, tot nu reușeau să înțeleagă numai după imaginile din ziar. Și întrebările nu mai conteneau. Micuții mei voiau să cunoască neapărat banii despre care se vorbise la radio. O colegă care trecuse pe la un centru de preschimbare mi-a dat posibilitatea să le arăt copiilor bani noi adevărați de 1 leu, de 3, de 5 lei.

Copiii s'au strâns grămadă în jurul meu și m'au rugat să le spun ce scrie pe fiecare, ce reprezintă desenul. De data aceasta, mă ajutau și culorile monetelor.

Am început apoi un joc de cunoaștere a monetelor. Am împărțit copiilor toți banii pe care-i adusesem, i-am așezat în cerc, le-am cerut să observe bine fiecare moneta pe care o are și să spună de câți lei este. După aceasta, așezată în mijlocul cercului, am început să cer: Vreau o monetă de 10 lei! Copiii, adunați roată, priveau monetele pe care le țineau așa ca să fie văzute de toți ceilalți. Dacă cel care avea în mână moneta cerută nu o cunoștea, cei de pe lângă el îi spuneau nerăbdători:

— Tu o ai. Nu vezi muncitorul cu ochelari?

Am repetat jocul până când copiii din cerc au recunoscut toate monetele după chipurile desenate pe ele.

Am alcătuit apoi, cu banii decupați din ziar un fotomontaj. Copii lucrau cu bucurie.

— Vasăzică tata va cumpăra mai multe lucruri cu banii pe care îi ia dela fabrică. Banii ăștia sunt mai buni, spunea un copilaș lipind pe cartonul roșu biletele cu chipul țărăncuței.

La prânz, când au venit părinții să-și ia copiii, i-am poftit în clasă să vadă și ei ce s'a lucrat în această zi în grădinița noastră. Cum erau toți părinții adunați, am început să discut cu ei despre reforma bănească și reducerea prețurilor. Le-am arătat banii noi, le-am explicat valoarea lor și puterea lor de cumpărare, le-am vorbit despre grija Partidului și Guvernului nostru care ne dau putința să ajungem cât mai repede la o viață îmbelșugată.

Niciodată nu voi uita această zi de biruință a poporului muncitor în lupta lui împotriva exploatatorilor și a viperelor imperialiste. Sunt hotărîtă să muncesc de acum încolo și mai mult, să sprijin din toate puterile aplicarea în viață a Hotărîrii Partidului și Guvernului, pentru ca ea să consolideze și mai bine victoriile cucerite de poporul nostru muncitor.

LUCREȚIA CARDAȘ
Educatoare la grădinița de copii nr. 39 din București

Bucuria mea

Aș vrea să arăt prin vorbe cât mai grăitoare ceeace simt în aceste momente, să-mi exprim bucuria ce-mi încălzește sufletul și recunoștința față de Partidul nostru drag care conduce poporul muncitor spre o viață din ce în ce mai bună.

Hotărîrea cu privire la efectuarea reformei bănești îmi întărește dragostea și încrederea în regimul nostru de democrație populară, în Partidul clasei muncitoare. Dușmanii noștri, speculanții și chiaburii, turbă de mânie pentrucă banii jecmăniți dela muncitori și țăranii muncitori nu le mai sunt de folos prin lovitura pe care Partidul a știut să le-o dea la timp.

Din clipa când am auzit despre reforma bănească și reducerea de prețuri, am simțit că prind noi puteri de muncă. Voi dovedi aceasta prin îmbunătățirea muncii mele, prin sprijinirea reformei, pentruca leul nostru să rămână mereu puternic, așa cum ni l-a dat Partidul.

Așa cum simt eu, simt toți oamenii muncii din Republica noastră, pentrucă toți vedem cum se îmbunătățesc necontenit, condițiile noastre de muncă și de trai, pentrucă toți luptăm să construim o viață nouă, sub conducerea Partidului și cu ajutorul neprecupețit al gloriosului popor sovietic și al marelui Stalin.

Inchei aceste rânduri cu sufletul plin de bucurie și mândrie pentru prestigiul internațional pe care-l câștigă leul nostru; prin aceasta văd cum se întărește Patria noastră și mă angajez să muncesc și să sprijin din toate puterile mele aplicarea în viață a Hotărîrii și să nu las pe chiaburi și pe speculanți s'o ia dela capăt.

VERONICA ONCESCU
președinta biroului sindical de învățământ din raionul Gh. Gheorghiu-Dej. București.

In ajutorul celor ce muncesc

Orice inițiativă a Partidului nostru, orice act al Guvernului Republicii noastre Populare, tind spre ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, spre ridicarea nivelului lor politic și cultural, pentru construirea societății fără exploatare, a societății socialiste.

Datoria noastră este să înțelegem inițiativele și actele Partidului și Guvernului, să le interpretăm just și să lămurim pe cei încă nedumeriți.

Reforma bănească înfăptuită la 27 Ianuarie, prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R., are o însemnătate considerabilă pentru îmbunătățirea traiului nostru și, mai ales, pentru sprijinirea luptei pe care o duce poporul muncitor, constructor al socialismului.

Hotărîrea arată cât de mari au fost efectele reformei bănești din 1947, care a pus capăt inflației înăbușitoare de atunci, a însănătoșit moneta noastră și a introdus ordine în circulația financiară, desorganizată de burghezia dornică să distrugă cuceririle poporului muncitor. Acelaș lucru l-au urmărit agenții burgheziei și după reformă și, într'o oarecare măsură, și-au atins unele din scopurile lor criminale: au strâns de pe piață mari cantități de monetă, împiedecând circulația ei, au umflat peste măsură prețurile produselor pe care nu le concentrase încă Statul în mâinile sale și au acumulat mari cantități de alimente și alte produse, pentru a le specula cu nerușinare.

Reforma vine să lovească în plin aceste acțiuni criminale: ea retrage din circulație tocmai acele cantități de monetă strânse mai ales din speculă, adaptează volumul circulației monetare la produsele existente, așa încât oamenii muncii să poată găsi, pentru banii lor, mărfurile de care au nevoie și silește pe speculanți și acaparatori să scoată mărfurile ascunse, spre a le aduce pe piață.

In acest fel moneta capătă mai mare putere de cumpărare și vor fi ținute în frâu poftele de speculă, încercările dușmănoase de a sabota și frâna munca și lupta clasei muncitoare, de a slăbi eforturile constructive ale oamenilor muncii.

Reducerile de prețuri din țara noastră contrastează puternic cu necurmata urcare a prețurilor din țările capitaliste, cu necontenita scădere a nivelului de trai al clasei muncitoare din aceste țări.

Insănătoșirea monetei, îndeplinirea și depășirea Planului, vor duce treptat la noi reduceri de prețuri, la continua îmbunătățire a traiului.

Pentru învățători și profesori reforma bănească contribue la desăvârșirea efectului Hotărîrii din August 1951, privitoare la îmbunătățirea situației cadrelor din învățământ. Ea întărește și mai mult încrederea lor în Partid și Guvern, fiindu-le îndemn în munca și lupta pentru ridicarea culturală a poporului nostru, pentru eforturi sporite, alături de toți cei ce muncesc în opera de construire a socialismului.

D. A. BRADU
directorul școlii speciale de doi ani nr. 1

Cât mai multă atenție caselor de copii

L. BANYAI
consilier ministerial în Ministerul Invățământului Public

In regimul nostru de democrație populară, copiii se bucură de grija deosebită a statului. Tot mai mare este numărul creșelor, căminelor de zi, căminelor sezoniere și taberelor de vară pentru copiii poporului muncitor.

Casele de copii, ca instituții cu caracter educativ, au sarcina de a crește, îngriji și educa în spirit comunist pe copiii rămași fără părinți, precum și pe copiii ale căror familii nu au posibilitatea de a-i crește și de a-i educa.

In țară există acum 98 asemenea case, cu un efectiv de 9350 copii. Casele de copii au ca sarcină să păzească viața și sănătatea acestor copii, asigurându-le o îngrijire atentă, o alimentație corespunzătoare, îmbrăcăminte și condiții bune de trai; să asigure școlarizarea copiilor, să crească din ei oameni culți, disciplinați, cinstiți, devotați patriei, cauzei socialismului și păcii; să cultive în ei dragostea și atitudinea socialistă față de muncă; să organizeze timpul lor liber și odihna de vară; să-i îndrumeze în alegerea profesiunii și să asigure plasarea lor în școlile profesionale și medii.

Situația moștenită de pe urma regimului burghezo-moșieresc este grea și în acest sector. Existau și în trecut orfelinate, patronate de societățile religioase și de „binefacere". Puține la număr, acestea erau instalate în case insalubre, neprimitoare, lipsite de căldură, în care copiii zdrențăroși, speriați și triști erau supuși unei educații mistice și șovine. Copiii aceștia erau permanent desconsiderați, umiliți, bătuți și amenințați cu alungarea din orfelinat. Se urmărea în mod sistematic limitarea perspectivelor profesionale ale acestor copii, care nu învățau mai mult de 4 clase primare și unele meserii considerate „potrivite" pentru ei.

După 23 August 1944, organizațiile democratice de massă au întreprins o acțiune vastă pentru lecuirea rănilor războiului și a ravagiilor secetei, pășind la organizarea a 48 orfelinate noi și mobilizând cetățenii pentru sprijinirea acestei acțiuni. O acțiune susținută de ocrotire a orfanilor și a copiilor nesupraveghiați nu s'a putut realiza însă decât după ce clasa muncitoare din țara noastră a smuls întreaga putere din mâna burgheziei și moșierimii. Atunci instituțiile de ocrotire a copilului au fost trecute asupra statului, devenind instituții bugetare.

Odată cu alegerea organelor locale ale puterii de stat, casele de copii au fost trecute în grija sfaturilor populare. In toamna anului 1951, casele de copii au fost preluate dela Ministerul Prevederilor Sociale de către Ministerul Invățământului Public. De atunci, secțiile de învățământ au sarcina să se ocupe de bunul mers al acestor instituții, să se îngrijească de educația copiilor cuprinși în casele de copii.

In momentul de față, casele de copii prezintă o serie întreagă de probleme atât educative cât și materiale care trebuesc analizate cu toată seriozitatea și la rezolvarea cărora trebue să pornim cât mai grabnic. Nu în toate casele de copii există o grijă adevărată gospodărească pentru îmbunătățirea condițiilor materiale ale unităților respective. Acolo unde s'au creat mici gospodării ajutătoare, ca de pildă la Roman, Lugoj, la Casa de copii pentru fete din Botoșani și altele, hrana copiilor este îmbunătățită deoarece, în afară de alimentele achiziționate se consumă și păsări, porci etc.

Există pe de altă parte case de copii care, deși situate în centre rurale unde ar avea posibilitatea să-și amenajeze grădini de zarzavat și ar putea astfel antrena în muncă și copiii mai mari, terenurile sunt lăsate necultivate, ca de pildă la Săn Crai-Aiud, Șumuleu-Ciuc. In unele Case de copii a existat o nepăsare condamnabilă și o lipsă totală de grijă față de avutul Casei de copii ca de exemplu la Onești-Bacău.

Acolo unde sfaturile populare au arătat interes pentru casele de copii, începând cu școlarizarea și educația și până la problemele materiale, acolo unde s'a dus o muncă permanentă de îndrumare și control, verificându-se magaziile de alimente și efecte, modul în care se prepară hrana, felul cum sunt îmbrăcați copiii, educația pe care o primesc, precum și rezultatul muncii lor școlare, lucrurile merg din ce în ce mai bine, ca de pildă la Orlat-Sibiu, la casa de copii pentru băieți din Sibiu, la Ciocănești, la casa de copii pentru preșcolari din Oradea, etc.

Copiii trebue să găsească în casa de copii un adevărat cămin, în care educatorii și întreg personalul să-i încojoare cu dragoste și înțelegere, să-i educe în spiritul moralei comuniste. Pe acest drum au obținut rezultate mulțumitoare casele de copii din Timișul de Jos, Casa de copii pentru fete din Botoșani, Târgu-Secuesc, Scheia-Suceava și altele. In aceste unități, copiii sunt organizați în colective bine închegate, participă la muncile gospodărești, dau dovadă de disciplină, se ajută la învățătură, păstrează bunul obștesc, își întrebuințează în mod folositor timpul liber citind literatură, făcând sport, activând în diferite cercuri.

Sunt însă case de copii unde spiritul de răspundere al colectivelor de conducere este scăzut, unde copiii nu sunt înconjurați cu dragoste și căldură, unde nu se duce o luptă hotărîtă și sistematică împotriva atitudinilor brutale și chiar imorale ale unor educatori, ca de pildă la Beiuș-Bihor, Hemeiuș-Bacău, Scăieni-Prahova, Șumuleu-Ciuc, casa de copii pentru băieți din Brăila și altele. Se înțelege că în asemenea condiții copiii devin neascultători, n'au încredere în educatori și manifestă delăsarea la învățătură cum s'a întâmplat, de pildă, la Calafat, la Poiana Mare-Dolj, Sinaia, Bușteni, Porcești-Sibiu, Lerești-Câmpulung etc.

Secțiile de învățământ trebue să ia măsuri energice pentru remedierea la timp a acestor lipsuri. Intelegând aceasta, secțiunea de învățământ a raionului Ploești a destituit un educator dela casa de copii din Scăeni, care bătea copiii.

Conștiente de deosebita grijă pe care statul nostru o acordă copiilor, secțiile de învățământ vor trebui să procedeze la organizarea mai temeinică a muncii educative în rândurile copiilor din Casele de copii.

In acelaș timp, trebue ca toți profesorii și învățătorii să se intereseze îndeaproape de elevii din clasele lor care vin din casele de copii. Este cu totul nesănătoasă și trebue combătută cu tărie greșita atitudine a cadrelor didactice din unele școli, care țin să-i izoleze pe elevii din casele de copii de cellalți elevi, așezându-i în bănci separate, creându-le clase speciale, repartizându-le culere speciale, umilindu-i în permanență cu denumirea „orfanii dela cămin", cum s'a întâmplat, de pildă, la școlile elementare din Sinaia, Breaza, etc.

In multe case de copii educația are un caracter mecanic și formal, copiii trăind izolați de realitățile construirii socialismului. Nivelul politic și ideologic scăzut al educatorilor se oglindește în mentalitatea copiilor. Sindicatelor de învățământ le revine sarcina de a se îngriji de ridicarea nivelului de pregătire al acestor cadre, cuprinzându-le în diferite forme ale învățământului sindical.

Secțiunile de învățământ vor trebui să vegheze ca în posturile de educatori să fie numite cadre didactice dintre cele mai bune, care au obținut rezultate pozitive în munca lor educativă. Nu trebue să uităm că personalul educativ și administrativ din casele de copii trebue să desfășoare o muncă mai complexă, că el trebue să arate copiilor dragostea părintească de care aceștia sunt lipsiți, că trebue să constitue un exemplu de cinste, de atitudine nouă față de muncă, de ținută morală și devotament față de poporul muncitor.

Secțiile de învățământ și birourile sindicale au sarcina să se ocupe îndeaproape atât de bunul mers al caselor de copii, cât și de cadrele didactice și personalul de îngrijire al acestor case.

In primul curs de perfecționare organizat de Ministerul Invățământului Public și care a avut loc la Bușteni în cursul lunii Decembrie 1951 au fost pregătiți și instruiți 101 educatori pentru casele de copii. Secțiunilor de învățământ le revine acum sarcina de a urmări felul în care educatorii aplică în practică învățăturile căpătate la curs, de a continua, cu alte cuvinte, munca de îndrumare începută prin acest curs.

Un sprijin prețios în desfășurarea muncii în casele de copii îl pot da comitetele de patronat ale salariaților diferitelor instituții sau întreprinderi. Aceștia pot invita în zilele de sărbătoare pe copii în familiile lor, se pot îngriji de organizarea unor manifestări culturale și artistice pentru copii și pot contribui la îmbunătățirea condițiilor materiale din casele de copii. In această privință au obținut până în prezent frumoase realizări comitetele de patronat ale caselor de copii pentru băieți din Sibiu, Oradea și casa de copii „Filimon Sârbu" din București.

Multe din lipsurile încă existente în activitatea caselor de copii se datoresc insuficientei cunoașteri a acestei probleme de către sfaturile populare. Dacă secțiunile de învățământ ar fi ridicat în mod just problemele în fața comitetelor executive, multe lipsuri ar fi putut fi rezolvate cu ușurință. Iată dece este necesar ca secțiunile de învățământ să cerceteze și să analizeze în adâncime situația caselor de copii pe care le au în grijă, iar acolo unde constată lipsuri de orice fel, să ia măsuri concrete și operative pentru a crea condiții bune de viață și de activitate pentru copiii din aceste instituții.

In același timp, cadrelor didactice din școli le revine sarcina de a ține un contact strâns cu casele de copii, urmărind desfășurarea procesului educativ, dând ajutor educatorilor în ceeace privește organizarea muncii de pregătire a lecțiilor și a timpului liber, sprijinind cu sugestii activitatea comitetelor de patronat, etc.

Educatorii din casele de copii nu trebue să uite vorbele lui M. I. Kalinin: „La noi se formează un om nou, omul societății socialiste. Acestui om nou trebue să i se inoculeze cele mai bune calități omenești!" Educatorii au datoria să învețe mereu din bogata experiență a pedagogiei sovietice, perfecționându-și neîncetat cunoștințele, muncind cu dragoste pentru crearea unei atmosfere calde în Casele de copii, fiind plini de grijă față de acești copii — viitorii constructori ai socialismului — rezervă de preț a patriei noastre.

HOTĂRÎREA
Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la efectuarea reformei bănești și la reducerile de prețuri

In fața statului nostru stă sarcina înfăptuirii unei noi reforme bănești, în scopul întăririi puterii de cumpărare a leului, ridicării cursului său extern, creșterii salariului real al muncitorilor și funcționarilor și îmbunătățirii aprovizionării celor ce muncesc.

In cei 4 ani și jumătate care au trecut dela reforma bănească din 1947, în țara noastră s'au produs schimbări fundamentale. La sfârșitul anului 1947 au fost înlăturați din guvern reprezentanții burgheziei și lichidată monarhia. Intreaga putere politică a fost preluată de clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare.

La 11 Iunie 1948 principalele întreprinderi industriale, de transporturi, precum și băncile au fost naționalizate, devenind proprietate socialistă de stat, trecându-se apoi la conducerea planificată a economiei naționale. Primele planuri economice de stat ale R.P.R. pe anii 1949 și 1950 au fost depășite, ceeace a înlesnit trecerea la elaborarea și înfăptuirea primului nostru plan cincinal, plan de construire a bazei economice a socialismului în țara noastră și a planului de electrificare de 10 ani.

Datorită eforturilor eroice depuse de către clasa muncitoare și de către toți oamenii muncii din țara noastră, planul primului an al planului cincinal a fost deasemeni depășit. In industrie nivelul de producție atins în anul 1950 a fost depășit cu 28% în 1951. In agricultură recoltele anului 1951 au depășit cu peste 20% pe cele ale anului 1950, întrecându-se pentru prima oară nivelul din 1938. In cursul îndeplinirii cu succes a planurilor anuale pe 1949 și 1950 și a primului an al planului cincinal s'au reconstruit numeroase întreprinderi vechi și s'au construit noi întreprinderi socialiste; volumul investițiilor din 1951 este de două ori mai mare față de cel din 1949.

Productivitatea muncii în industrie crește din an în an, atingându-se în 1951, 110% față de anul 1950. S'au obținut rezultate pozitive în domeniul reducerii prețului de cost al produselor industriale. Șomajul, care în timpul regimului burghezo-moșieresc a adus muncitorimii din țara noastră cruntă mizerie, suferințe grele și nesiguranța zilei de mâine, a fost lichidat pentru totdeauna.

In agricultură s'au înființat câteva sute de gospodării de stat, s'a creiat o rețea puternică de aproape 200 stațiuni de mașini și tractoare, s'au constituit peste 1.000 de gospodării agricole colective, pășindu-se astfel la transformarea socialistă a agriculturii.

Sectorul socialist al economiei care în 1947 nu exista încă, este acum complect predominant în industrie (95%) și transporturi (85%). El deține o parte importantă în agricultură (12,6% din pământul cultivabil, 85% din păduri), precum și în comerț (76%). Comerțul exterior a devenit monopol de stat.

Sistemul financiar și de credit a fost pus în slujba statului de democrație populară. Partea precumpănitoare a bugetului de stat (două treimi) se bazează pe acumulările sectorului socialist al economiei, spre deosebire de trecut, când veniturile statului, în proporție covârșitoare constituiau o povară suportată de oamenii muncii sub forma unor impozite ridicate — directe și mai ales indirecte. Cheltuelile bugetare, spre deosebire de trecut, nu sunt cheltueli de întreținere a unui aparat polițienesc de reprimare și asuprire a celor ce muncesc, ci cheltueli de finanțare a industrializării, a reconstruirii socialiste a țării, a desvoltării culturii și ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. In economie se întărește tot mai mult controlul prin leu.

Succese de seamă s'au realizat în domeniul desvoltării culturii socialiste. Statul cheltuește anual mijloace însemnate pentru creiarea de noi așezăminte de învățământ, știință și artă, pentru lărgirea rețelei de case de odihnă, sanatorii, creșe și spitale.

Succesele obținute deschid în fața țării noastre noi posibilități de desvoltare economică și culturală, cât și de satisfacere în măsură tot mai mare a nevoilor celor ce muncesc.

Aceste succese au devenit posibile datorită ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice, colaborării economice din ce în ce mai strânse a țării noastre cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Ele sunt rodul eforturilor eroice ale oamenilor muncii din țara noastră și îndeosebi ale clasei muncitoare, în frunte cu forța conducătoare și călăuzitoare a Republicii Populare Române — Partidul Muncitoresc Român.

Pe lângă aceste realizări se constată însă că în perioada 1947—1951 s'au manifestat și anumite fenomene care frânează desvoltarea economică a țării.

Statul de democrație populară a avut de luptat împotriva haosului economic și financiar, împotriva deficitelor bugetare cronice, inflației, speculei și bursei negre, moștenire a regimului capitalisto-moșieresc, a dominației capitaliștilor români și străini și urmare a criminalului război antisovietic în care a fost aruncată țara de trădătorii și călăii poporului român, Antonescu, Manîu, Brătianu.

Reforma bănească din anul 1947 a pus capăt inflației, a expropriat mari fonduri acumulate de burghezie, contribuind la însănătoșirea vieții economice a țării noastre. Incercările claselor exploatatoare de a submina reforma bănească din 1947 au fost înfrânte cu hotărâre de către clasa muncitoare.

In perioada ce s'a scurs după reforma bănească din 1947, speculanții și alte elemente capitaliste dela orașe și sate, agenții de tot felul ai imperialismului american și englez au dus o muncă de subminare a puterii leului și de desorganizare a circulației mărfurilor între oraș și sat.

Elementele capitaliste dela orașe și sate manevrează cu mărfurile alimentare de larg consum pe care le dețin în mari cantități, dar nu le scot pe piață decât în parte, făcând speculă și umflând prețurile.

Prețul produselor agricole a crescut pe piața neorganizată de peste trei ori față de 1947, în timp ce prețurile mărfurilor industriale cerute de țărani au rămas aproape la același nivel. Aceasta duce la slăbirea schimbului între oraș și sat, temelia economică a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Creșterea industriei și desvoltarea orașelor duc la o cerere tot mai mare de produse agricole. In același timp înfăptuirea reformei agrare care a dat țărănimii muncitoare peste un milion hectare pământ, sprijinirea de către stat a țărănimii muncitoare prin credite și avansuri, anularea unor datorii ale țărănimii către stat, ingrădirea de către stat a exploatării chiaburești, numeroase avantagii acordate țărănimii muncitoare — toate acestea au dus după sine creșterea veniturilor și un surplus de produse agricole-marfă, în gospodăriile țărănești.

Cu toate serioasele avantagii pe care le-a adus țărănimii statul de democrație populară, piața n'a fost suficient aprovizionată cu produse agricole trebuincioase consumului și producției industriale. Agricultura în ansamblul ei a rămas în urmă față de ritmul ridicat de desvoltare a industriei și construcțiilor. Datorită nivelului coborît al colectărilor de produse agricole și muncii nesatisfăcătoare a organelor de colectare — statul nu a putut concentra în mâinile sale cantități suficiente de produse agricole pentru a asigura complet aprovizionarea pe bază de cartelă și pentru a putea exercita influența necesară asupra prețurilor pe piața neorganizată.

Datorită cauzelor arătate mai sus, normele de aprovizionare stabilite pe cartele nu se îndeplinesc integral pentru unele produse, iar muncitorii și funcționarii sunt obligați să cheltuiască o bună parte din salariul lor pentru a cumpăra mărfuri agricole, alimentare, la prețuri de speculă.

Elementele capitaliste din orașe și sate, chiaburimea și speculanții se îmbogățesc pe socoteala clasei muncitoare și a țărănimii muncitoare. Concentrând astfel în aceleași mâini fonduri bănești însemnate și mari cantități de mărfuri de consum, exercită presiuni asupra pieții, încercând să lovească economicește și politicește în regimul de democrație populară.

Insuficienta folosire a pârghiilor impozitelor și colectărilor pentru ingrădirea creșterii elementelor capitaliste la sate, a îngăduit chiaburimii să profite de pe urma măsurilor luate de regimul de democrație populară în vederea sprijinirii țărănimii muncitoare.

In unele ramuri ale economiei naționale s'au manifestat serioase lipsuri organizatorice: nu s'a dus cu destulă perseverență lupta pentru continua ridicare a productivității muncii, reducerea prețului de cost, raționala întrebuințare a mijloacelor bănești și un regim strict de economii.

Proasta calitate a semnelor bănești, circulația unor semne bănești ce s'au păstrat încă din timpul monarhiei răsturnate de poporul nostru, sau a altor semne bănești cu efigii necorespunzătoare noului caracter al statului nostru, numeroase falsificări de bani organizate în deosebi de dușmanii din afară ai Republicii Populare Române, au contribuit și ele la slăbirea circulației bănești în țară.

Toate acestea au provocat o oarecare creștere peste normal a volumului de semne bănești aflate în circulație și slăbirea puterii de cumpărare a leului.

Deficiențele existente fac necesară aplicarea unei reforme bănești menite să pună în circulație bani noi, cu putere de cumpărare mult mai mare, care vor înlocui banii vechi cu o putere de cumpărare mai mică.

Această reformă bănească:

— va întări cursul leului ridicând conținutul lui în aur;

— va stabili cursul leului pe bază de rublă sovietică, ceeace înseamnă stabilirea cursului banilor noștri pe baza valutei celei mai stabile din lume, valuta U.R.S.S., țară cu care avem cele mai strânse legături economice și dela care primim cel mai mare sprijin, și nu pe baza dolarului, de care era înainte legat cursul leului și care este o valută nestabilă, inflaționistă, lovită de criză, valută a cărei putere de cumpărare este în continuă scădere.

Reforma bănească se va înfăptui pe baza următoarelor principii:

Schimbul banilor în circulație în numerar se va face diferențiat; sumele mai mici vor fi preschimbate în condițiuni mai avantajoase.

Cu prilejul aplicării reformei bănești, salariile muncitorilor și funcționarilor precum și veniturile țăranilor ce vor proveni din colectări și achiziții, făcute de organele de stat și cooperație, precum și alte venituri din muncă ale populației, vor fi menținute la același nivel și vor fi plătite în bani noi pe baza de 20 lei vechi pentru un leu nou ținând seamă de noul nivel de prețuri.

Depunerile la casele de economii vor fi recalculate în condițiuni mai avantajoase decât preschimbarea numerarului, această măsură având ca scop favorizarea micilor depunători, oameni ai muncii și, deasemeni, stimularea depunerilor la casele de economii.

Reforma bănească, pusă în aplicare în țara noastră pe baza principiilor expuse mai sus este diametral opusă „reformelor bănești" din țările capitaliste. In S.U.A. finanțarea pregătirilor de război împotriva U.R.S.S. și țărilor de democrație populară duce la devalorizarea accelerată a dolarului și creșterea mizeriei poporului muncitor. In Anglia în Septembrie 1949 s'a făcut deja o devalorizare a lirei sterline față de dolar, care a adus noi lipsuri celor ce muncesc, creșterea șomajului și înseamnă o tot mai mare aservire a Britaniei față de S.U.A. Și mai gravă este starea în semicoloniile și coloniile americane și engleze. Astfel, în Iugoslavia banda de spioni și asasini a lui Tito-Rankovici a înfăptuit de curând o devalorizare a dinarului, scăzând cursul anterior al dinarului față de dolar de șase ori, ceeace demonstrează încăodată falimentul economiei Iugoslaviei și înseamnă noi suferințe îngrozitoare pentru popoarele Iugoslaviei robite imperialiștilor americani de către clica fascistă dela Belgrad.

In opoziție cu ceeace se petrece în țările capitaliste unde cursa înarmărilor duce la inflație, la devalorizare, care înseamnă intensificarea exploatării celor ce muncesc, a șomajului și a lipsurilor pentru populația muncitoare, — reforma bănească ce se înfăptuiește în R.P.R. va ridica cursul banilor noștri față de celelalte valute, va întări puterea lor de cumpărare, va servi avântului economiei noastre pe drumul construirii socialismului, ridicând nivelul de trai al oamenilor muncii.

Condițiunile schimbului lovesc în elementele capitaliste dela orașe și sate, — în deosebi chiaburimea, — care prin speculă au contribuit la creșterea prețurilor produselor agricole alimentare pe piața neorganizată și a îngreuiat și sabotat realizarea planurilor de colectări și de achiziții a produselor agricole. Ei vor trebui, cu prilejul reformei bănești, să restitue statului celor ce muncesc ceeace au acumulat pe căi ilegale.

Odată cu reforma bănească se vor reduce prețurile comerciale la o serie de mărfuri importante de larg consum, cum sunt: pâinea, carnea, zahărul, pastele făinoase, preparatele de carne, produsele zaharoase, vinuri, sare, țesături, confecțiuni și tricotaje, țigări și alte mărfuri — reduceri care creiază populației însemnate foloase materiale.

In acest fel, drept rezultat al reformei bănești și al reducerii prețurilor comerciale mai sus arătate, poporul va primi, în locul leului aflat în circulație, cu putere de cumpărare scăzută, un leu nou — cu o putere de cumpărare simțitor mai mare.

Unele sacrificii necesare în momentul schimbului pe care le vor face păturile muncitoare ale populației vor fi cu prisosință compensate de avantagii materiale rezultate din reducerea prețurilor și din toate urmările reformei bănești.

După înfăptuirea reformei bănești o bună parte din mărfurile de larg consum (pâine, petrol, țigări, chibrituri s. a.) vor avea prețuri, exprimate în subdiviziuni de leu — în bani. Leii noi și banii noi vor avea o putere de cumpărare mult sporită. Acest lucru impune oamenilor muncii o grijă deosebită în cheltuirea veniturilor lor, ei având îndatorirea pe deoparte de a întrebuința banii cu chibzuință și economie, iar pe de altă parte de a veghea ca elementele speculative să nu submineze noii noștri bani sănătoși și puternici.

Dar înfăptuirea reformei bănești, prelevarea acumulărilor bănești ilegale nu rezolvă dela sine, în condițiunile menținerii sistemului de aprovizionare pe cartelă, lipsurile și greutățile în aprovizionarea populației muncitoare.

Sistemul de aprovizionare pe bază de cartelă și existența mai multor prețuri pentru același produs reprezintă în Republica Populară Română o măsură vremelnic necesară, care arată că în țara noastră mai există greutăți în domeniul producției și repartiției mărfurilor de larg consum, greutăți ce nu au fost încă înlăturate.

Punerea de ordine în circulația bănească, creșterea producției de mărfuri de larg consum și concentrarea lor în mâinile statului în cantități îndestulătoare pentru aprovizionarea populației și pentru exercitarea influenței necesare asupra prețurilor pieții neorganizate, vor face posibile într'un viitor apropiat noi reduceri de prețuri comerciale, desființarea regimului de aprovizionare pe bază de cartele și trecerea la prețuri comerciale unice, ceeace va însemna o nouă ridicare a salariului real al muncitorilor și funcționarilor, cât și a veniturilor țărănimii muncitoare.

Pentru realizarea acestor sarcini însemnate, sunt necesare o seamă de condiții:

— **mărirea producției industriale a bunurilor de larg consum atât la întreprinderile de importanță republicană, la întreprinderile locale, subordonate Sfaturilor Populare, precum și la întreprinderile cooperației meșteșugărești;**

— mărirea producției-marfă în agricultură, atât la gospodăriile de stat, gospodăriile colective, întovărășirile de lucrare în comun a pământului, cât și la gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori;

— **lupta consecventă pentru mărirea continuă a productivității muncii în industrie și agricultură.**

— lupta consecventă pentru reducerea prețului de cost și, drept urmare, a prețurilor de vânzare;

— lupta hotărîtă pentru realizarea regimului de severe economii în întreaga economie națională precum și la organele de administrație;

— un control riguros asupra cheltuirii fondului de salarii;

— concentrarea în mâinile statului de resurse de mărfuri suficiente pentru asigurarea aprovizionării fără cartele a populației și pentru a acționa în sens regulator asupra pieței neorganizate;

— întărirea legăturii de producție și de comerț între oraș și sat, temelia economică a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, prin îndreptarea raportului dintre prețurile mărfurilor agricole și ale celor industriale;

— controlul respectării termenelor de plată a impozitelor și taxelor datorate statului și al îndeplinirii obligațiilor de colectări;

— întărirea disciplinii financiare și de plan.

Sistemul bănesc al statului democrației populare se întemeiază pe întreaga bogăție și putere a economiei țării, pe volumul crescând al mărfurilor produse, pe industria și agricultura sa în desvoltare și devine cu atât mai puternic cu cât forța economică a statului sporește.

Ca și în anul 1947, în anul 1952, ne bucurăm de marele ajutor al Uniunii Sovietice prin acordurile economice anuale și de lungă durată, prin ajutorul tehnic și științific, prin desvoltarea colaborării economice în cadrul Sovromurilor și în multe alte forme.

Ridicarea conținutului în aur a leului corespunde desvoltării economiei noastre naționale, ridicării potențialului său de producție, perspectivelor sale de viitor.

Reforma bănească se face în primul rând în folosul clasei muncitoare, deoarece:

— este o nouă lovitură puternică dată pozițiilor claselor exploatatoare și o măsură de îngrădire a chiaburimii și speculanților din oraș;

— înseamnă creșterea salariului real al muncitorilor și funcționarilor.

— servește opera de industrializare socialistă a țării.

Reforma bănească se face, deasemeni, în folosul țărănimii muncitoare, deoarece:

— îi pune la dispoziție bani puternici, cu putere sporită de cumpărare, care vor ridica valoarea veniturilor realizate de țărănimea muncitoare;

— lovind în chiaburii speculanți, reforma bănească lovește în exploatatorii crunți ai țăranilor muncitori și ajută țărănimea muncitoare în lupta de îngrădire a exploatării chiaburești;

— țărănimea muncitoare va beneficia în egală măsură cu muncitorii dela orașe, de reducerea prețurilor comerciale la bunurile de larg consum.

Reforma bănească se face în interesul întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare; ea lovește în dușmanul comun — exploatatorii capitaliști, și pune la dispoziția oamenilor muncii dela orașe și sate bani mai puternici, care vor ajuta la desvoltarea schimbului de mărfuri între oraș și sat.

Reforma bănească din 1952 este menită să ridice importanța și rolul banilor în economia națională, contribuind la industrializarea socialistă a țării, la reconstrucția socialistă a agriculturii și mecanizarea ei, la întărirea legăturii dintre industrie și agricultură, mărirea volumului schimbului dintre oraș și sat, ridicarea puterii de cumpărare a leului, aprovizionarea mai bună și mai ieftină a oamenilor muncii cu cele necesare traiului, ridicarea salariului real al muncitorilor și funcționarilor, precum și a veniturilor țărănimii muncitoare.

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român hotărăsc:

I. Reforma bănească

ART. 1. — Cu începere din 28 Ianuarie 1952 se pun în circulație bani noi model 1952 și anume:

a) bilete ale Băncii de Stat a Republicii Populare Române de câte 10 lei, 25 lei și 100 lei;

b) bilete de tezaur ale statului, emise de Ministerul de Finanțe, de câte 1 leu, 3 lei și 5 lei din hârtie, precum și monete divizionare de 1 ban, 3 bani, 5 bani, 10 bani și 25 bani.

ART. 2. — Cu începere din 28 Ianuarie 1952 toate sumele de lei vechi în numerar aflate la populație, la întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat, cooperatiste și obștești, la gospodării agricole colective, precum și la întreprinderile particulare, își pierd puterea circulatorie și sunt supuse preschimbării.

ART. 3. — Banca de Stat este însărcinată cu efectuarea schimbului banilor vechi în noi bilete ale Băncii de Stat, bilete de tezaur ale statului emise de Ministerul de Finanțe și monetă divizionară, model 1952.

Schimbul se efectuează pe întreg teritoriul Republicii Populare Române în curs de patru zile, adică începând din 28 Ianuarie 1952 până la 31 Ianuarie 1952 inclusiv.

Sumele de bani vechi neprezentate la schimb în termenul stabilit, se anulează.

ART. 4. — Conținutul în aur al noului leu se stabilește la 0,079346 grame aur fin.

ART. 5. — Prețul de cumpărare al aurului de către Banca de Stat se fixează la 12 lei și 45 bani pentru 1 gram aur fin.

ART. 6. — Pe baza conținutului în aur fin al noului leu, prevăzut la art. 4 al prezentei Hotăriri, cursul leului față de rublă se stabilește începând din 28 Ianuarie 1952, la 2 lei 80 bani pentru una rublă.

Banca de Stat va stabili cursul valutelor străine față de leu în mod corespunzător.

In cazul că în viitor, valutele străine își vor schimba conținutul lor în aur sau cursurile, Banca de Stat va stabili cursul acestor valute față de leu.

ART. 7. — Banii vechi se vor schimba în bilete ale Băncii de Stat, bilete de tezaur ale statului emise de Ministerul de Finanțe și monetă divizionară fără limitare, precum urmează:

Pentru populație și întreprinderile particulare schimbul se face în mod individual, pe baza următoarelor norme:

a) sumele în numerar până la 1.000 lei vechi inclusiv se vor schimba în raportul de 100 lei vechi pentru 1 leu nou;

b) sumele în numerar până la 3.000 lei vechi inclusiv, se vor schimba astfel: 1.000 lei în raportul prevăzut la punctul „a" de mai sus, iar restul până la 3.000 lei vechi inclusiv, în raportul de 200 lei vechi pentru 1 leu nou;

c) sumele în numerar peste 3.000 lei vechi se vor schimba astfel: 3.000 lei vechi se vor schimba în condițiile prevăzute la punctul „b" de mai sus, iar restul se va schimba în raportul de 400 lei vechi pentru 1 leu nou.

Pentru întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat, cooperatiste și obștești, schimbul numerarului se va face în raportul de 200 lei vechi pentru 1 leu nou.

ART. 8. — Achitarea ordinelor de plată, dispozițiilor de plată, cecurilor, mandatelor poștale, gropurilor poștale în favoarea persoanelor particulare sau asociațiilor de persoane particulare, pentru care mijloacele bănești necesare au intrat la instituțiile de stat până la punerea în circulație a noului leu se va face în condițiile prevăzute la art. 7 al prezentei Hotăriri.

ART. 9. — In același timp cu punerea în circulație a noilor bani, se va face recalcularea depunerilor spre fructificare la C.E.C. în modul următor:

a) soldul depunerilor până la 1.000 lei vechi inclusiv, se va recalcula în raportul de 50 lei vechi pentru 1 leu nou;

b) soldul depunerilor până la 3.000 lei vechi inclusiv se va recalcula astfel: 1.000 lei vechi, în condițiile prevăzute la punctul „a" de mai sus, iar restul până la 3.000 lei vechi se recalculează în raportul de 100 lei vechi pentru 1 leu nou;

c) soldul depunerilor peste 3.000 lei vechi se va recalcula astfel: 3.000 lei vechi, în condițiile prevăzute la punctul „b" de mai sus, iar restul se recalculează în raportul de 200 lei vechi pentru 1 leu nou.

ART. 10. — Timbrele poștale, fiscale, colile timbrate, aflate în circulație până la data reformei bănești, sunt supuse preschimbării cu timbre noi „I. L. Caragiale", în raportul de 200 lei vechi pentru 1 leu nou. Cu începere dela data de 28 Ianuarie 1952, nu se vor mai putea utiliza decât timbrele noi.

ART. 11. — Disponibilitățile bănești ale întreprinderilor, instituțiilor, organizațiilor de stat, cooperatiste și obștești, cât și ale gospodăriilor agricole colective, aflate în conturi la instituțiile de credit sau în conturi reciproce, se vor recalcula în raportul de 20 lei vechi pentru 1 leu nou.

ART. 12. — Disponibilitățile bănești ale întreprinderilor particulare industrialo-comerciale, aflate în conturi la instituțiile de credit, se recalculează astfel:

a) suma necesară activității normale a întreprinderilor, care nu va depăși suma salariilor plătite muncitorilor înregistrați pentru a doua jumătate a lunei precedente, se va schimba în raportul de 20 lei vechi pentru 1 leu nou;

b) restul se va recalcula în raportul de 200 lei vechi pentru 1 leu nou.

ART. 13. — Sumele datorate între întreprinderi, instituții și organizații, obligațiile de plată ale populației față de stat se recalculează în raportul de 20 lei vechi pentru 1 leu nou. In același raport se recalculează și datoriile în lei ale R.P.R., față de statele străine, făcute după 1945.

ART. 14. — Ambasadele, Legațiile și oficiile diplomatice ale statelor străine, acreditate pe lângă Guvernul Republicii Populare Române, vor putea schimba, în ziua de 28 Ianuarie 1952, la unitățile Băncii de Stat, toate sumele de lei vechi provenite din valută străină cedată Băncii de Stat în luna Ianuarie a.c. până la data reformei bănești.

Schimbul acestor sume se efectuează în raportul 20 lei vechi pentru 1 leu nou.

ART. 15. — Incepând din 28 Ianuarie 1952 salariile, pensiile, bursele, ajutorul familial de Stat, precum și toate prețurile și tarifele în vigoare până la data reformei bănești se recalculează prin împărțirea sumelor respective cu coeficientul 20.

ART. 16. — Prin excepție dela prevederile art. 2 al prezentei Hotăriri, în zilele de 28 și 29 Ianuarie a.c. se vor putea plăti în lei vechi la prețuri vechi înmulțite de zece ori, rația de pâine, transportul persoanelor pe căile ferate, tramvaiul și autobuzul, ziarele, convorbirile telefonice interne, telegramele interne, biletele de cinematograf, teatre, muzee și băi. Abonamentele la tramvaie rămân valabile până la 31 Ianuarie a.c.

ART. 17. — Persoanele care vor induce în eroare organele de schimb prin cereri de preschimbare a unor sume ce nu aparțin acelora care le prezintă; orice prezentare de date false în legătură cu aplicarea Hotăririi de față, precum și abaterile de orice fel dela prevederile prezentei Hotăriri se pedepsesc conform legii sabotajului economic.

ART. 18. — La orașe schimbul se va face pentru toți cetățenii dela 16 ani în sus pe baza prezentării buletinelor de populație.

La sate, schimbul se va face pe baza listelor cuprinzând numele cetățenilor de la vârsta de 16 ani în sus, domiciliați în comuna respectivă. Aceste liste vor purta viza președintelui Sfatului Popular local.

ART. 19. — Orice falsuri în liste, care se vor constata în decursul schimbului sau cu prilejul controlului ce se va efectua ulterior, vor fi sancționate conform codului penal.

II. Reducerea prețurilor comerciale

Creșterea producției în întreprinderile de stat și cooperatiste, ridicarea sistematică a productivității muncii și scăderea prețului de cost au creat condițiile reducerii prețurilor cu amănuntul la produsele de larg consum.

Ca urmare a reducerii prețurilor cu amănuntul la mărfurile ce se desfac prin rețeaua comerțului de stat și cooperatist, populația va câștiga peste 10 miliarde lei.

Această reducere de prețuri va determina deasemeni reducerea prețurilor și la piața neorganizată, astfel că totalul câștigului realizat de populație va reprezenta o sumă și mai mare.

ART. 20. — Prețurile comerciale ale mărfurilor alimentare și industriale enumerate mai jos se reduc după cum urmează:

PAINE ȘI PRODUSE DE PATISERIE	
— Pâine albă	cu 5%
— Franzelușe și împletituri	cu 5%
— Cornuri, chifle și covrigi	cu 5%
— Biscuiți, turtă dulce	cu 10%
PASTE FAINOASE ȘI CRUPE	
— Paste făinoase	cu 20%
— Griș	cu 17,50%
— Fulgi de ovăz	cu 20%
CARNE, PREPARATE DIN CARNE ȘI CONSERVE CU CARNE	
— Carne de bovine	cu 10%
— Carne de ovine	cu 15%
— Carne de porcine	cu 5%
— Mezeluri, carne afumată, șuncă presată și alte preparate de carne	cu 8%
— Conserve de carne	cu 20%
ZAHAR, PRODUSE ZAHAROASE ȘI COLONIALE	
— Zahăr tos	cu 10%
— Zahăr cubic	cu 7%
— Bomboane și alte produse zaharoase	cu 10%
— Halva	cu 10%
— Prăjituri	cu 10%
— Siropuri din fructe, limonadă și înghețată	cu 10%
— Conserve din fructe (compoturi)	cu 10%
— Surogate de cafea	cu 10%
— Sare măcinată și sare bulgări	cu 5%
— Sare extra, sare specială de masă și sare de bucătărie	cu 10%
— Sare iodată	cu 15%
ȚESĂTURI DE BUMBAC	
— Covercot, barchet, stambă, zefir, finet, scoțiană, „Horia"	cu 5%
— Doc	cu 8%
— Pânză albită și nealbită	cu 10%
ȚESĂTURI DE MĂTASE ARTIFICIALĂ	cu 10%
CONFECȚIUNI ȘI TRICOTAJE	
— Confecțiuni pentru copii	cu 15%
— Confecțiuni din țesături de bumbac pentru adulți	cu 5%
— Tricotaje pentru copii	cu 15%
— Tricotaje din bumbac pentru adulți, cu excepția ciorapilor și șosetelor	cu 5%
— Ciorapi și șosete din bumbac, pentru bărbați și femei	cu 10%
— Tricotaje din mătase artificială pentru adulți	cu 10%
INCALȚĂMINTE	
— Incălțăminte din piele pentru adulți	cu 5%
— Incălțăminte din piele pentru copii	cu 15%
— Incălțăminte de cauciuc pentru copii	cu 20%
— Ghetuțe de copii mici din velour	cu 25%
— Incălțăminte tip III (cu surogate)	cu 20%
— Pantofi tenis și basket, pentru adulți	cu 10%
MEDICAMENTE ȘI PRODUSE FARMACEUTICE	cu 15%
CARȚI LITERARE ȘI ȘTIINȚIFICE	cu 15%
CAETE ȘCOLARE	cu 20%
JUCARII	cu 20%
PARFUMERIE ȘI COSMETICE	cu 20%
VINURI DE MASĂ ȘI VINURI DE REGIUNE	cu 5%
ȚIGARI: MĂRĂȘEȘTI, NAȚIONALE, MUREȘ, OLT	cu 5%

ART. 21. — Prețurile din restaurante, bodegi, cantine și alte întreprinderi de alimentație publică se reduc corespunzător cu reducerile aplicate prețurilor produselor alimentare, specificate la art. 20 de mai sus.

ART. 22. — Direcția Generală a Prețurilor de pe lângă Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române este însărcinată să recalculeze prețurile mărfurilor industriale și alimentare conform Hotăririi de față și să asigure publicarea lor până la data de 3.II.1952.

★

Desvoltarea economiei naționale, întărirea regimului de democrație populară, întărirea colaborării multilaterale cu marea țară care construește comunismul — Uniunea Sovietică — este chezășia victoriilor noastre viitoare în lupta pentru construirea socialismului în R.P.R., în lupta pentru pace trainică în lume.

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române și Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român își exprimă convingerea că poporul nostru muncitor va susține cu fermitate reforma bănească și cheamă pe toți oamenii muncii dela orașe și sate la muncă și luptă pentru înfăptuirea sarcinilor prevăzute în prezenta Hotărîre.

26 Ianuarie 1952.

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române
PETRU GROZA

Secretarul general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român
GH. GHEORGHIU-DEJ

100 DE ANI DELA NAȘTEREA LUI I. L. CARAGIALE

Opera lui Caragiale, minunat mijloc de educare a tineretului

Marii învățători ai proletariatului s'au referit adesea în cuvântările și scrierile lor, la literatura clasică, îndeosebi la operele satirice ale realiștilor ruși. De nenumărate ori, Lenin a amintit de Saltâcov-Scedrin, Gogol, Griboedov și alții. Tovarășul Stalin evocă, deasemenea, în repetate rânduri, tipuri caracteristice din scrierile satirice ale lui Saltâcov-Scedrin, Cehov, Goncearov, pentru a înfiera anume tendințe și atitudini reprobabile, rămășițe ale vechii mentalități burgheze. Aflăm aici o minunată indicație pentru valorificarea în scopuri educative a moștenirii literare, a cărei însemnătate constă nu numai în aceea că a slujit lupta poporului în trecut, dar și în faptul că și-a păstrat și astăzi vigoarea și prospețimea.

Între scriitorii noștri clasici, Caragiale ne oferă neîndoelnic opera cea mai utilă din punct de vedere educativ. Năzuind spre o viață mai bună pentru cei mulți, prețuind așa cum prețuește poporul dreptatea și cinstea, munca și adevărul, acest fruntaș al realismului critic din literatura noastră a făcut din scrierile sale o ascuțită armă de luptă cu care a lovit în putregaiul societății burghezo-moșierești. Opera satirică a lui Caragiale demască și înfierează falsul „democratism", fățărnicia, corupția, șovinismul și cosmopolitismul burgheziei. Personagiile care populează această operă sunt ridicole — dar totodată și odioase. Astăzi, aceste personagii aparțin trecutului, căci regimul burghezo-moșieresc, al lui Trahanache, Cațavencu, Rică Venturiano și Costăchel Gudurău a fost zdrobit pentru totdeauna prin lupta clasei muncitoare conduse de partid. Urmașii lui Trahanache, Cațavencu sau Costăchel Gudurău ca și amicii lor de peste Ocean, încearcă astăzi pe toate căile să submineze regimul de democrație populară, să lovească în cuceririle clasei muncitoare. In lupta împotriva acestor încercări disperate ca și în lupta pentru distrugerea rămășițelor burgheze în conștiința oamenilor, opera lui Caragiale ne este un prețios ajutor.

In acțiunea lichidării mentalității și deprinderilor vechi, a influențelor burgheze în morală, ajutorul pe care ni-l poate da opera lui Caragiale este variat și deosebit de eficace. Se poate spune pe bună dreptate că printre scriitorii noștri clasici, Caragiale este unul dintre cei mai iubiți de tineretul nostru, opera lui fiind cea mai citită de tinerii din fabrici și de elevi. Ceeace-i atrage cu deosebire este verva comicului caragialean, zugrăvirea în trăsături precise a unor personagii care provoacă râsul, dar și disprețul cel mai adânc, desfășurarea într'un ritm viu a acțiunii, concizia și claritatea exprimării. Să folosim deci din plin în munca educativă interesul tineretului nostru, al elevilor noștri, pentru opera lui Caragiale și aceasta nu numai cu prilejul sărbătoririi centenarului, ci și mai târziu, în toate împrejurările, în orele de curs dar și în cadrul altor activități.

Indicând în 1920 sarcinile Uniunii Tineretului Comunist Rus, la al III-lea Congres al Uniunii, Lenin spunea: **„Când oamenii văd cum părinții lor trăiesc sub jugul moșierilor și al capitaliștilor, când ei înșiși îndură chinurile care se abat asupra celor ce pornesc lupta împotriva exploatatorilor, când ei văd câte jertfe pretinde continuarea luptei de apărare a ceeace a fost cucerit, când văd ce dușmani înverșunați sunt moșierii și capitaliștii, — atunci în aceste împrejurări acești oameni își fac educația de comunist".**

Mulți dintre tinerii noștri de azi au cunoscut și ei jugul moșierilor și capitaliștilor, după cum știu și câte eforturi cere apărarea și consolidarea a ceeace a fost cucerit. Luminoase și largi se deschid în fața lor perspectivele viitorului, dar ei nu trebue să uite niciodată pe dușmanii înverșunați ai acestui viitor — foștii capitaliști și moșieri. Nestinsă trebue să rămână în inima lor ura împotriva regimului burghezo-moșieresc, care este astăzi doar o amintire dureroasă. In educarea lor în spiritul acestei uri, avem ocazia să facem mereu apel la opera lui Caragiale, una din mărturiile cele mai elocvente asupra mizeriei, rușinii și sălbăticiei care au fost întruchipate de regimul... „curat contituțional". Totodată avem astfel ocazia să arătăm tineretului că, dacă în patria noastră exploatatorii au fost alungați dela putere, oameni cum sunt cei zugrăviți de Caragiale continuă să-și manifeste dușmănia în-

verșunată față de viața noastră cea nouă. Sunt resturile claselor exploatatoare dinăuntrul țării, sunt trădătorii fugiți peste hotare și sunt, mai ales, odioșii lor patroni, imperialiștii americani. Opera lui Caragiale ne poate servi admirabil în demascarea fățărniciei „democrației occidentale", a perfidiei diplomației dolarului.

Acțiunea mârșavă a politicienilor imperialiști — ale căror trăsături desvoltă în formele cele mai grave descompunerea morală a personagiilor satirizate de Caragiale — se manifestă astăzi foarte adesea, prin propagarea șovinismului și a cosmopolitismului. Autorul „Scrisorii Pierdute" a combătut cu perseverență naționalismul șovin în cunoscutele lui pamflete „Românii verzi", „Rromânul", „Rromânca". Din aceste pamflete, tineretul poate învăța cât de periculoasă este diversiunea șovină, otrava prin care clasele exploatatoare încearcă să spargă unitatea de luptă a oamenilor muncii. Cu aceeași hotărâre a condamnat Caragiale cosmopolitismul, altă armă perfidă mânuită de forțele întunericului și războiului. Cât de felurite și ascunse, dar și cât de primejdioase sunt manifestările cosmopolite în rândurile tineretului s'a văzut nu de mult din lupta deschisă împotriva acestor manifestări în coloanele „Scânteii Tineretului". Moda bretonului, a fustelor „rendez-vous", a frizurii „creastă de cocoș", a cărților purtate ca ridichile și cartofii în plasă, pasiunea pentru muzica decadentă și pentru romanele polițiste, toate acestea au un substrat asupra căruia nu există nici un dubiu. Sunt influențe ale moralei putrede americane, influențe aduse în școli, așa cum înșiși elevii cinstiți au dovedit-o, de fiii și fiicele foștilor industriași, mari negustori sau moșieri. Astfel de tendințe cosmopolite pot fi fi cu succes combătute cu ajutorul comediilor și schițelor lui Caragiale. Să arătăm elevilor că Rică Venturiano este ridicol și vrednic de dispreț pentrucă, deși vorbește despre grija pentru poopr, se arată a fi un dușman al poporului și prin aceea că-și scrie articolele într'un limbaj latinizant. Sentimentele și le mărturisește în fraze bombastice, bâlțate de expresii și cuvinte franțuzești. Rică Venturiano, prin atitudine și chiar prin ținuta sa exterioară e un adevărat cosmopolit. Să evocăm elevilor figura acestui „teoretician" palavragiu al burgheziei, semi-doct și pretențios, să-l alăturăm acelor tineri „malagambiști" de prin școli, și vom reuși într'adevăr să facem să crească disprețul elevilor noștri față de manifestările cosmopolite ale unor colegi. Esmeralde Piscopesco, Raoul Grégoraschco și alte personagii din comediile sau schițele lui Caragiale vor face să apară în tot ridicolul și multiplele manifestări ale cosmopolitismului printre care ortografierea engleză și franceză a numelor cu y, consoane duble sau accente, nu este cea mai puțin frecventă.

Parodiile anti-decadente ale lui Caragiale constitue deasemeni a armă folositoare în combaterea interesului unor tineri pentru literatura descompusă a apusului.

Evident, nu e întâmplător faptul că, așa cum a reieșit din scrisorile publicate de „Scânteia Tineretului", purtătorii pantofilor cu talpa cât palma și ai fustelor despicate sunt în același timp leneși, nedisciplinați, lipsiți de respect față de profesori, fără grijă pentru bunul obștesc, individualiști și egoiști. Toate acestea, ca și cosmopolitismul, sunt manifestări ale moralei descompuse a burgheziei, sunt rămășițe ale atitudinilor din școala veche. Ele trebue combătute cu hotărâre și Caragiale ne ajută și în direcția aceasta. Râzând la ascultarea discursului lui Farfuridi sau al lui Cațavencu, a „explicațiilor" conului Leonida, la lectura conversațiilor dintre Mache, Lache, Mitică și alții, tinerii își vor da și mai bine seama cât de mult trebue să se ferească de falsa cultură, de semi-doctismul pretențios și găunos. Ei vor găsi astfel un îndemn la studiu și învățătură, pentru a deveni oameni cu adevărat culți. Vor ști totodată că trebue să evite frazeologia goală de conținut, exprimarea confuză tocmai pentrucă ea trădează lipsa ideilor clare. La gazeta de perete a unei școli, sub o caricatură care înfățișa un elev leneș dar bun de gură, care obișnuiește să-și ascundă lipsa de pregătire a lecției prin vorbărie, erau înșirate câteva fraze fără sens cu explicația: „Farfuridi la

Agamiță Dandanache

tribună". Porecla de Farfuridi a prins în clasă și cu siguranță că ea va sfârși prin a face pe elevul în cauză să învețe cu mai multă sârguință. Insăși strădania lui Caragiale de a da operelor sale o formă cât mai desăvârșită, de a căuta cea mai mare claritate a exprimării și totodată cea mai mare concizie, e un exemplu minunat de muncă, de perseverență și de conștiinciozitate.

Este știut că multe din numele eroilor lui Caragiale, din replicile ori tiolurile lor verbale au intrat de mult în uzul comun pentru a caracteriza anume năravuri sau anumite situații.

Folosirea în scopuri educative a ascuțitei satire a lui Caragiale poate și trebue să găsească forme cât mai variate.

La lecții, pe marginea textelor din Caragiale se pot face actualizări bune tocmai pentrucă opera lui Caragiale a surprins atât de puternic viciile profunde ale claselor exploatatoare. La orele educative opera lui Caragiale poate servi de minune pentru criticarea manifestărilor unor elevi, arătându-le cum a zugrăvit autorul „Scrisorii Pierdute" astfel de apucături. Gazeta satirică „In vârful peniței", existentă în multe școli, va găsi întotdeauna un material prețios în volumele lui Caragiale. Lecturile în comun din aceste volume, punerea în scenă a unor schițe dramatizate sau a unor scene din comedii sunt atâtea și atâtea mijloace care ne stau la îndemână.

Putem astfel cultiva cinstea elevilor, interesul lor față de treburile obștești, sublinîind imoralitatea, goana după chiverniseală și egoismul sălbatic al personagiilor satirizate de Caragiale. Copiatul la teze este un act reprobabil și înrudit în esență cu șantajul lui Agamiță Dandanache: „fițuica" și suflatul reprezintă aceeași cale necinstită a înlocuirii meritelor și străduinței prin mijloace condamnabile folosite în sensul căpătuielii, căci nota bună obținută prin astfel de mijloace, ca și goana după drepturi nejustificate, după laude nemeritate ori după sarcini de răspundere pentru satisfacerea orgoliului, sunt indicii că avem a face cu tendința spre parvenitism, spre căpătuială. Cu ajutorul operei lui Caragiale putem înlătura înfumurarea, fandoselile și răsfățul. Din schițele „Vizita" și „Domnul Goe", elevii mai mici vor învăța cum să se poarte, ferindu-se să semene cu Ionel Popescu sau Goe. Ei vor înțelege că trebue să respecte pe cei mai mari, părinți și profesori, să fie ascultători și disciplinați. Citind schițele despre ridicolul Mariu Chicoș Rostogan, elevii vor putea să-și dea mai bine seama de nivelul înalt al învățământului de astăzi, de metodele pedagogice avansate folosite în școala noastră nouă. Ei vor îndrăgi mai mult această școală și pe profesorii lor, adevărați oameni de știință și educatori însuflețiți de dragoste și grijă părintească față de elevi.

Dintr'o schiță ca „Amici" tinerii își vor însuși disprețul față de cei ce-și bat joc de sentimentul prieteniei. Nu sunt puține scrierile lui Caragiale care pot contribui la stabilirea unor relații prietenești, bazate pe stimă reciprocă și sinceritate.

Iată numai din câteva exemple cât de bogată în conținut educativ se relevă opera scriitorului nostru. Popularizând-o în rândurile tineretului, vom reuși să realizăm mai bine sarcinile educației comuniste. Vom desvolta la tinerii noștri dragostea de patrie, făcându-i să urască mai dârz pe dușmanii din trecut și de astăzi ai poporului. Cunoscând din opera lui Caragiale chipul hidos al regimului burghezo-moșieresc, ei vor iubi și mai mult regimul nostru de democrație populară, făurit de poporul muncitor condus de partid. Insușindu-și o nouă atitudine față de muncă, față de învățătură, înlăturând egoismul și luptând împotriva resturilor mentalității burgheze, ei vor deveni cu adevărat oameni noi, constructorii de mâine ai socialismului și vrednici combatanți pentru pace.

ION MANOLE

Urgent...

de I. L. CARAGIALE

Școala de fete Nr. 1 din Urbea Z...
nr. 654 — 15 Noembrie.

D-sale d-lui primar al urbei Z...
urgentă.

Domnule primar,

Referindu-ne la adresa noastră din luna trecută Octombrie cu nr. 597 asupra necesității de lemne pe care o simte școala, vă rugăm ca de urgență să binevoiți a ne trimite cantitatea prevăzută, căci vremea se strică și amenință să nu mai putem urma cursurile fără combustibil.
Primiți, vă rog, domnule primar etc.

Directoare,
Aglae Poppesco.

Școala de fete nr. 1 din Urbea Z...
nr. 683 — 1 Decembrie.

D-sale d-lui primar al urbei Z...
urgentă.

Domnule primar,

Referindu-ne la adresa noastră din luna trecută Noembrie 15 cu nr. 654, avem onoare a vă repeta cu insistență rugăciunea ce v'am făcut în privința lemnelor de încălzit necesare școalei de fete nr. 1 care se află în lipsă de căldură suficientă pentru studii pe timpul de iarnă, mai ales așa de aspră cum este cea actuală, încât elevele sunt incapabile a mai scrie cu mâinile înghețate, și chiar profesoarele sufăr neputându-se desbrăca în clasă, fiindu-le temperatura așa de exagerată încât, cum se poate ușor constata, este de nesuferit amenințând cu maladii atât pe profesoare cât și pe eleve.
Vă rugăm dar să luați măsuri urgente pentru întâmpinarea acestei situațiuni anormale, contrariu va trebui să reclamăm onor. minister ne mai putând lua nicio răspundere.
Primiți, vă roq, domnule primar, etc.

Directoare,
Aglae Poppesco.

Revizorul școlar al distr. X. nr. 4599 —
15 Decembrie.

D-sale d-lui primar al urbei Z...
urgentă.

Domnule primar,

Astăzi, 15 Decembre făcând inspectiunea reglementară la școala de fete nr. 1 din Urbea Z... am fost întâmpinat de Doamna directoare Aglae Poppesco împreună cu doamnele profesoare Areti Ionescu, Sevasti Ionescu și Aristi Poppesco, care toate s'au plâns de starea de mizerie în care a ajuns școala din cauza lipsei de combustibil, pe care il refuză Onor. primărie locală, pe care în nenumărate rânduri au rugat-o prin adrese oficiale, care se văd la dosar, dar care n'au avut până în prezent niciun rezultat.
In adevăr, vizitând apoi clasele am găsit o temperatură incapabilă de a putea fi suferită mai ales de copii, din care cauză se pot chiar îmbolnăvi de vreo boală infecțioasă, ceeace ar împiedica urmarea regulată a cursurilor reglementare ,fiind silite a se întrerupe până la stingerea contagiunii epidemiei, precum s'a mai întâmpiat pe căldurile cele mai mari, dar atunci nu din cauza focului, ci a apei, chiar cu câteva zile înainte de examenele anuale, ceeace produce o enormă confuziune pedagogică.
Având dar acestea în vedere, vă roq, domnule primar să binevoiți a dispoza ca să se satisfacă cât mai urgent nevoile școalei.
Primiți, vă roq, domnule primar, etc.

Revizor școlar.
Lazăr Ionescu-Lion.

Școala de fete nr. 1 din Urbea Z... nr. 13 —
8 Ianuarie.

D-sale d-lui ministru al Instr. Publice, etc.
urgentă.

Domnule ministru,

In repetite rânduri am cerut la onor. Primărie locală să ne libereze combustibilul de care are școala noastră necesitate din cauza gerului aspru prin care trecem în acest anotimp fără niciun rezultat, așa încât tremurăm de viața noastră și a elevelor, care nici nu mai vin la școală încă dinaintea vacanțelor, fiindcă părinții au aflat și temându-se nu le mai permit până ce nu vom putea da foc.
Insuși d. revizor școlar Lazăr Ionescu-Lion a vizitat școala, constatând lipsa noastră de căldură și a înaintat o adresă încă din anul trecut 15 Decembrie cu nr. 4599, către d. primar local, dar și aceasta a rămas tot literă moartă, căci școala se află în aceiași mizerie, încât nu se mai poate zice că aceasta este o umanitate, lăsând astfel să sufere elevele.
Așa dar ne adresăm cu cel mai profund respect d-voastră spre a lua urgent orice măsuri veți crede de cuviință pentru a face să înceteze barbaria prezentă.
Binevoiți, d-le ministru, etc.

Directoare,
Aglae Poppesco.

Ministerul Instr. Publice și Cultelor, 10001—15 Ianuarie.

D-sale d-lui revizor școlar al distr. X...
urgentă.

Domnule revizor,

Doamna Aglae Poppesco, directoarea școalei de fete nr. 1 din urbea Z... ni se plânge că primăria locală nu dă școalei lemnele necesare pentru încălzitul claselor.
Anexându-vă raportul doamnei directoare, vă invităm a face imediat o anchetă la școală și a ne raporta de urgență.
Primiți, etc.

p. Ministru
Indescifrabil

p. Director
asemenea.

Revizorul Școlar al distr. X... Nr. 103 —
1 Februarie.

D-sale d-lui ministru al Instr. Publice și Cultelor,
urgentă.

Domnule ministru,

Imediat ce am primit ordinul dv. cu nr. 10001 din 15 Ianuarie, m'am transportat la școala de fete nr. 1 din urbea Z... și am constatat că raportul doamnei directoare respective este în totul adevărat.
In adevăr, am găsit din cauza frigului pe jumătate școala despopulată complect, iar restul tușind toate și dureri cu umflătură în gât, pentru care chemând pe d. medic al urbei, a constatat mai multe cazuri de amigdalintă, adică gâlci, care poate degenera mai cu seamă la copiii anemici și limfatici, prin diferite complicațiuni foarte adesea contagioase.
Deaceea, d. medic a opinat că ar fi mai bine dacă s'ar închide școala, spre a nu lua proporțiuni mai mari.
Cu cel mai profund respect vin dar a vă ruga, în interesul salubrității, să-mi dați de urgență un ordin în consecință, sau să interveniți pe lângă onor. primăria locală să libereze combustibilul de care simte nevoie cursurile.
Binevoiți, d-le ministru, etc...

Revizor școlar,
Lazăr Ionescu-Lion.

Ministerul Instr. Publice și Cultelor,
nr. 20002—15 Februarie

D-sale d-lui primar al Urbei Z...
urgentă

Doamna Aglae Poppesco, directoarea școalei nr. 1 de fete din acea urbe, se plânge că onor. primărie, după repetite cereri, nu-i liberează lemnele necesare pentru încălzit, din care cauză sufăr cursurile.
Vă invit dar, domnule primar, ca de urgență, să satisfaceți, conform legii, justele reclamațiuni ale doamnei directoare.
Primiți, d-le primar, etc.

p. Ministru
nedescifrabil.

p. Director
asemenea.

Camera Deputaților. Sesiunea prelungită.
Ședința dela 1 Martie.

D. Al. Lingopolu. — **Am cerut cuvântul ca să fac o întrebare d-lui ministru al Cultelor și Instrucțiunii Publice: știe oare d-sa în ce stare de mizerie s'a aflat iarna aceasta școala de fete nr. 1 din urbea Z... lipsită de combustibilul necesar deoarece nu i l-a liberat primăria locală, bântuită de boale din această cauză și conform avizului medicului local chiar suprimarea cursurilor?**

D. ministru al Cultelor. — **Răspunz onor. deputat că, în urma raportului revizorului școlar local, ministerul a luat măsuri urgente ca primăria să elibereze conform legii combustibilul necesar acelei școale.**

Primăria Urbei Z... nr. 3712 — 15 Martie.
D-sale doamnei directoare a școalei de fete nr. 1 din Urbea Z...
urgentă.

Doamnă!

Mâine veți primi la școala ce cu onoare o dirijați 5 (cinci) care de lemne cor. curat, prima calitate, și vă rugăm să binevoiți a ne răspunde urgent de primirea combustibilului.
Primiți, d-nă directoare, etc.

p. Primar,
Niță Necșulescu

Secretar,
Athanasie Eleutherescu.

Sărbătorind pe marele Caragiale

Elevii liceului mixt cu limba de predare maghiară din Timișoara sărbătoresc cu viu entuziasm pe marele nostru scriitor I. L. Caragiale. Colectivul didactic al școlii folosește prilejul acestei sărbătoriri pentru a educa pe elevi în spiritul patriotismului socialist, al urii împotriva regimului burghezo-moșieresc. Elevii au citit multe dintre scrierile lui Caragiale, și au organizat discuții pe marginea operei lui. In cadrul cercurilor de literatură, al orelor de limba română și al orelor de dirigenție, profesorii școlii au vorbit elevilor despre cinstirea pe care o acordă partidul clasei muncitoare și întreg poporul lui Caragiale, arătându-le că opera lui a devenit astăzi un bun al masselor.

☆

La școlile din raionul Caracal pregătirile în vederea sărbătoririi lui I. L. Caragiale au început de mult. Elevii liceului de băeți au publicat în gazetele de perete ale școlii numeroase articole referitoare la opera marelui nostru realist critic. In fiecare sâmbătă, în sala bibliotecii liceului au loc ședințele Cercului literar, în cadrul cărora elevii, în prezența profesorilor, poartă discuții cu privire la viața și opera lui I. L. Caragiale.

Elevii claselor a XI-a C dela liceul de băieți și elevele anului III dela școala pedagogică de fete au pregătit reprezentarea dramei „Năpasta", elevii claselor a XI-a A și a XI-a B vor da un spectacol cu schița dramatizată „Lanțul slăbiciunilor", iar elevele din clasa XI-a a liceului de fete vor juca în comedia „O scrisoare pierdută". Tot în vederea sărbătoririi centenarului lui Caragiale, echipa teatrală a Sindicatului salariaților din învățământ din orașul Caracal va interpreta piesa „O noapte furtunoasă".

☆

Incă dela constituirea Comitetului jubiliar pentru sărbătorirea centenarului nașterii lui Caragiale, colectivul didactic al școlii elementare de 7 ani din comuna Tulgheș, regiunea Bacău, s'a preocupat în mod deosebit de popularizarea operei lui Caragiale în rândurile elevilor și ale țăranilor muncitori. S'au ținut săptămânal adunări ale cercului „Prietenii Cărții", în cadrul cărora s'au discutat schițele „Domnul Goe", „Vizita", „Dascăl Prost", etc. De curând, în școală s'a organizat o expoziție a desenelor executate de elevi, care înfățișează pe unii eroi ai operei lui Caragiale.

☆

Cu prilejul sărbătoririi centenarului lui I. L. Caragiale, elevii școlii profesionale nr. 5 din Câmpia-Turzii au organizat grupe de lectură în care citesc fragmente din opera marelui nostru scriitor. Deasemeni, ei pregătesc, cu sprijinul organizației U. T. M. din școală, un festival în cadrul căruia vor reprezenta piesa „Conul Leonida față cu reacțiunea" și schița dramatizată „Petițiune".

Savantul

de I. L. CARAGIALE

Important bărbat — bărbat serios.

Membru în toate societățile culturale naționale și internaționale, preferă dintre acestea pe cele de gintă latină. Dacă nu e încă în Academie, are să fie.

E un exemplar de lux în galeria moftangiilor români și costă scump.

Teorii noui din cărți vechi — invențiuni pe care străinii, vrăjmașii României, apucă de le fac mai înainte — studii speciale — misiuni la stațiuni balneare — comisiuni și delegațiuni — conferințe savante, un fel de *pot-pourri* de fapte-diverse științifice — apoi direcțiuni de instituțiuni și publicațiuni toate astea trebue să coste scump.

Tipul nostru iubește, mai presus de orice, Știința și Rromânia, cărora le sacrifică activitatea, liniștea, sănătatea, familia sa, tot. El susține că știința, deși esențial umană, trebue, mai ales la o națiune mică și tânără ca a noastră, să fie națională. El constată în fiece moment cu mândrie progresul prodigios al științelor române.

El dirijează un institut național savant, sau dacă încă nu până acuma, va inventa unul sau două pentru a le dirija — institute absolut indispensabile Rromânici, care este și trebue să fie centrul și farul cultural în peninsula Balcanică... Ar fi o rușine să lăsăm pe Bulgaria să ne ia înainte!

De exemplu. Este absolut indispensabil să întemeiem un institut pentru domesticirea, prăsirea și educația licuricilor — *lampyris resplendens* — având misiunea de a studia un nou sistem de luminare a orașelor regatului cu aceste interesante gângănii fosforescente. Inchipuiască-și acu orice rromân cu dor de țară câtă economie și ce lumină! strălucitoare, gratuită și — igienică!

Dar pentru asta, savantul nostru, bărbatul ingenios, patriotul neobosit, care a descoperit această luminoasă idee, trebue să călătorească în cele două emisfere, spre a studia, *primo:* deosebitele sisteme de luminare a capitalelor mari, *secundo:* diferitele spețe de *lampyris resplendens*... După spusa entomologiștilor, există până acum vreo patruzeci, afară, se'nțelege, de acele pe care le va mai descoperi savantul nostru.

Moftangiul științific este sacrosanct.

Niciun guvern nu cutează, nu gândește măcar să se atingă de el și de institutul lui; sunt lucruri inviolabile: ar fi un guvern care ar vrea să stingă lumina, să arunce Rromânia în obscuritate! Din contra, la fiece buget nou, trebue să se crească cifra respectivă — progresul științei reclamă și alt progres: progresul paragrafului respectiv.

Și toate astea, fiindcă știința e mai presus de luptele politice; guvernele sunt trecătoare, știința e eternă; într'o țară eminamente constituțională, apa trece, moftangii rămân.

Când moftangiul e un imbecil, îi pasă de critică mai puțin decât îi pasă unui suveran african de opiniile presei europene; când are oarecare talent și spirit, critica-l iritează și neodihnește ca pe o cochetă bătrână care se teme să nu se afle în sfârșit că are dinți falși și păr prepus. De aci se vede cum între moftangii, cei de spirit și cu oarecare talent sunt mai slabi de înger decât imbecilii.

Culmea moftangiului savant: a-și comanda statua încă din viață și a prezida la inaugurarea ei și la apoteozarea sa — a acestui mare luptător național în ogorul științei rromâne!

Pentru îmbunătățirea muncii de alfabetizare în regiunea Vâlcea

Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice arată că învățătorii și profesorii „au marea misiune de a contribui la lichidarea neștiinței de carte moștenite dela regimul burghezo-moșieresc, la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii".

In regiunea Vâlcea învățătorii și profesorii acordă o atenție deosebită acțiunii de lichidare a neștiinței de carte. Numeroase centre de alfabetizare au obținut o frecvență bună a cursiștilor și au izbutit să asigure condițiile materiale necesare bunei desfășurări a muncii. Astfel, la centrele din raionul Horezu frecventează regulat 1582 neștiutori de carte. Acest rezultat pozitiv în munca de alfabetizare se datorește, în primul rând, ajutorului pe care l-au primit cadrele didactice din partea comitetului de partid raional. Sub îndrumarea comitetului de partid și cu sprijinul sfatului popular, s'au asigurat pentru toate centrele din raion — dintre care 62 funcționează în localurile școlilor, iar 75 pe grupe de case — combustibil, petrol lampant, etc. Unele organizații de massă sprijină activ munca de alfabetizare. Astfel, cooperativele din comunele Slăvești, Bărbătești, Genunenî și Cârstănești au pus la dispoziția cursurilor fondul cultural de 1 la sută, din care s'au procurat manuale și rechizite. Sindicatul sfatului popular al raionului a procurat centrelor de alfabetizare rechizite în valoare de 7.000 lei. Datorită acestui fapt, în aceste comune s'a realizat o frecvență de 100%.

Colectivele școlilor din comunele Foleștii de Jos, Mănăstireni și Pietrarii de Sus muncesc cu deosebit interes pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte. Datorită activității rodnice pe care o desfășoară, cadrele didactice din aceste sate au reușit să depășească planul pentru acest an, alfabetizând un număr mai mare de neștiutori de carte decât fusese planificat.

Au obținut succese în privința aceasta și colectivele școlilor elementare din Băbeni-Bistrița, raionul Râmnic, din Copăceni-Ulmetu, raionul Lădești, etc., care au izbutit să depășească planul.

Sfaturile populare din comunele Copăceni și Tetoiu-Vijoești sprijină îndeaproape activitatea centrelor de alfabetizare, asigurându-le condiții bune de muncă, astfel încât la aceste centre s'a realizat o frecvență de sută la sută. Un ajutor prețios acordă muncii de alfabetizare Consiliul sindical regional, care a dat îndrumări amănunțite comisiilor culturale, cerându-le să sprijine efectiv munca de alfabetizare prin mobilizarea analfabeților la cursuri.

Comisia sindicală din întreprinderea I.P.E.I.L.-Brezoi, de comun acord cu administrația întreprinderii, a dat fiecărui neștiutor de carte un carnet de evidență, în care se constată participarea la cursurile de alfabetizare. In acest fel s'a obținut o reală îmbunătățire a frecvenței.

Metoda folosită de comisia sindicală I.P.E.I.L.-Brezoi a fost popularizată în cadrul unui schimb de experiență organizat de curând de Consiliul Sindical Regional.

Comisia Sindicală Regională se preocupă îndeaproape de îmbunătățirea muncii de alfabetizare, îndrumând cluburile și colțurile roșii, discutând regulat această problemă în cadrul ședințelor secției, organizând schimbul de experiență și controlând efectiv activitatea sindicatelor în domeniul lichidării neștiinței de carte.

In regiunea Vâlcea există însă și o serie de lipsuri în ceeace privește munca de alfabetizare. Dacă majoritatea cadrelor didactice lucrează cu tot devotamentul la cursuri, unii învățători și profesori nu știu să folosească activ sprijinul comitetelor de partid, nu solicită colaborarea sfaturilor populare și a organizațiilor de massă, sunt nepăsători față de sarcinile pe care le au de îndeplinit. Astfel, de pildă, lucrează colectivele școlilor din comunele Ștefănești și Nenciulești. Tovarășii Manole Cojocaru, Valer Oltenceanu și Cecilia Oltenceanu, dela școala elementară din Armășești-Groși, nu s'au străduit să aducă la școală pe cei 21 de analfabeți care le sunt repartizați, ci se mulțumesc să treacă din când în când pe la casele lor, lucrând de mântuială. Profesorii dela Școala Viticolă din Drăgășani nu duc nicio muncă în cadrul acțiunii de alfabetizare, susținând că lor nu le revine o asemenea sarcină deoarece școala viticolă nu aparține Ministerului Invățământului Public. Sunt și unii activiști ai sfaturilor populare care nu acordă însemnătate sprijinirii muncii de alfabetizare. Astfel, președintele sfatului popular din comuna Armășești-Gorj crede că sarcinile în privința alfabetizării revin numai secției de învățământ și nu întregului sfat popular. Aceeași atitudine o manifestă și președinții sfaturilor populare din comunele Câineni și Lădești. Președintele sfatului popular al comunei Băbeni-Oltei, n'a sprijinit în niciun fel munca învățătorului Ilie Andreescu, propunător la centrul de alfabetizare nr. 3 Bărzani, care s'a străduit și a adus singur la cursuri 12 din cei 15 neștiutori de carte planificați. Din cauza lipsei de grijă a sfatului popular, nu s'a asigurat petrolul și combustibilul necesar, așa încât munca nu se poate desfășura în condițiuni bune.

Sunt și unele întreprinderi care se desinteresează de acțiunea de lichidare a neștiinței de carte. Așa este, de pildă, întreprinderea I.P.E.I.L. Băbeni, unde nici conducerea nici sindicatul nu se preocupă de această problemă.

Dacă unele organizații locale ale U.F.D.R. se îngrijesc îndeaproape de munca de alfabetizare, așa cum este în comuna Câineni, de pildă, unde tovarășa Floarea Surpățeanu și deputata Florica Dameș sprijină permanent munca învățătorilor — activistele unor organizații subapreciază cu totul această sarcină. Secretara organizației U.F.D.R. din comuna Marcea, Ioneștii—Govorei, raionul Drăgășani, de exemplu, nu numai că nu sprijină munca de alfabetizare, ci chiar stânjenește bunul ei mers. Delegatele U.F.D.R.-ului Ioana Gh. Năstase și Ioana I. Năstase din echipele organizate în comuna Iancu Jianu n'au luat parte niciodată la mobilizarea femeilor pentru a fi aduse la centrele de alfabetizare.

Nici organizația U.T.M. nu sprijină suficient cursurile de alfabetizare. Aceasta se vede din numărul mic de utemiști care predau la cursuri (circa 30 în toată regiunea). De asemeni, în rândurile U.T.M.-ului sunt unii tineri care nu știu încă să citească și să scrie. Deși aceasta este o lipsă foarte gravă, Comitetul regional U.T.M. Vâlcea n'a luat măsuri pentru a-i aduce la cursuri.

Lipsuri serioase se constată și în munca centrelor din cuprinsul gospodăriilor agricole colective din comunele Ștefănești raionul Drăgășani, Boișoara — raionul Loviștea, Căzănești — raionul Râmnic și Drăganul — raionul Bilcești. Cu toate că s'a trasat sarcina ca în acest an să fie cuprinși la cursuri toți analfabeții din unitățile respective, la gospodăriile agricole de mai sus această muncă se desfășoară foarte slab.

Având în vedere delăsarea de care au dat dovadă în munca de alfabetizare unele sfaturi populare și organizații de massă, sfatul popular regional, îndrumat îndeaproape de Biroul Comitetului Regional P.M.R., a constituit o comisie din care fac parte reprezentanți ai tuturor organizațiilor de massă. Astfel de comisii s'au constituit și la centrele raionale și în comune, sprijinind cadrele didactice în munca de mobilizare la cursuri a neștiutorilor de carte și asigurând condițiile materiale pentru buna funcționare a acestor cursuri.

Comisia regională se întrunește lunar și analizează munca desfășurată de fiecare organizație în parte. Cu acest prilej se popularizează rezultatele pozitive și experiențele bune și se iau măsuri pentru lichidarea lipsurilor.

Munca de alfabetizare constituie o sarcină permanentă a cadrelor didactice. Invățătorii și profesorii din regiunea Vâlcea trebue să desvolte succesele obținute până acum și să lichideze lipsurile pe care le mai au în muncă. Intărind colaborarea lor cu organizațiile de massă, cu conducerile gospodăriilor agricole colective și ale întreprinderilor, solicitând continuu ajutorul sfaturilor populare, vor reuși să-și desfășoare activitatea cu și mai bune rezultate. Deasemeni, este necesar ca învățătorii și profesorii să instruiască pe cei capabili și dornici de a preda la cursuri, pentru ca astfel să poată fi alfabetizați cât mai mulți neștiutori de carte.

Secțiile de învățământ care până acum au realizat într'o anumită măsură munca de alfabetizare, au datoria să-și îndrepte toată atenția spre lichidarea grabnică a lipsurilor printr'o muncă susținută de îndrumare și control, ocupându-se în special de centrele din sectorul socialist al agriculturii.

Prin unirea eforturilor tuturor oamenilor muncii, regiunea Vâlcea va putea îndeplini în bune condițiuni sarcinile de plan în domeniul alfabetizării, contribuind la ridicarea nivelului cultural al masselor, antrenându-le în ritmul rapid al construirii socialismului în țara noastră.

M. ONCETE
Inspector școlar

O mare victorie stalinistă

Săptămâna aceasta ziarele au publicat Comunicatul asupra rezultatelor îndeplinirii planului de stat pentru desvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. pe anul 1951. In această perioadă, când forțele lagărului păcii dau lupta necruțătoare, plină de victorii împotriva forțelor lagărului imperialist și ațâțător la un nou măcel mondial, cifrele Comunicatului asupra îndeplinirii planului de Stat al U.R.S.S. pe anul 1951 apar ca un mesaj luminos, dătător de încredere deplină în izbânda finală împotriva imperialiștilor americano-englezi și a slugilor lor. Oamenii muncii din toate țările privesc cu bucurie succesele subliniate în fiecare rând al Comunicatului. Ei sunt mândri, pentrucă știu că fiecare victorie care întărește invincibilitatea marii Uniuni Sovietice, constitue chezășia apărării păcii în lumea întreagă, speranța în pace a fiecărui om cinstit. Omul muncii, fie că el lucrează eliberat de exploatare în țările de democrație populară, fie că trudește vlăguit de puteri într'una din țările imperialiste, sau robește sub biciul cerberilor stăpânirii coloniale, — consideră fiecare victorie obținută de poporul sovietic în drumul pentru construirea comunismului ca fiind propria lui victorie.

Se desprinde limpede din cifrele Comunicatului progresul uriaș pe care oamenii sovietici îl fac pentru realizarea în patria lor a visului de aur al omenirii — orânduirea comunistă, orânduirea pentru care au luptat și continuă să lupte sute de milioane de oameni din lumea întreagă. In timp ce țările imperialiste și vasalele lor își ruinează propria lor economie și o folosesc în războaie de cotropire a altor popoare, în timp ce în America, de pildă, guvernul bancherilor din Wall-Street folosește 100 milioane de dolari storși depe spinarea poporului muncitor pentru a susține mărșavele uneltiri ale „selecționaților", — în acest timp marea Țară a Socialismului cucerește noi izbânzi și le pune în slujba vieții, a muncii creatoare.

Comunicatul arată că în cursul anului 1951, planul anual de producție globală a fost îndeplinit în ansamblu în proporție de 103.5 la sută. In 1951, producția globală a întregei industrii a U.R.S.S. a crescut cu 16 la sută în comparație cu 1950. Acest spor vestește o considerabilă desvoltare a economiei sovietice, desvoltare care oglindește forța uriașă și de neînvins a lagărului păcii.

După ce subliniază procentul îndeplinirii planului anual pe ramuri de producție și pentru diverse produse industriale, Comunicatul arată succesele obținute prin punerea la punct și fabricarea de noi tipuri de mașini, mecanisme și materiale, succese care arată cât de minunată este tehnica sovietică, tehnica construirii comunismului. In 1951, industria sovietică de mașini și mecanisme de cea mai mare importanță pentru progresul tehnic al economiei sovietice a creat circa 500 de tipuri de mașini care ilustrează avântul creator al oamenilor sovietici.

In agricultura sovietică au fost obținute noi și gigantice realizări. Este suficient să ne gândim la cele 137.000 tractoare, la cele 53.000 combine cerealiere, 59.000 autocamioane și 2.000.000 unelte primite de agricultură în 1951, ca să ne dăm seama cât de înalt devine nivelul de viață al colhoznicilor sovietici.

In continuare, Comunicatul înșiră numeroase cifre care vorbesc despre noi și noi realizări în transporturile feroviare, pe apă și cu autovehicule, în investițiile capitale în economia națională, în comerț și în creșterea productivității muncii. Cultura socialistă — cea mai înaintată cultură din lume — a urcat noi trepte în cursul anului 1951. In timp ce în țările imperialiste „cultura" este din ce în ce mai restrânsă și a devenit demult inaccesibilă masselor largi de cetățeni, în Uniunea Sovietică, cultura se desvoltă din ce în ce, contribuind la făurirea orânduirii comuniste.

Anul trecut, școlile de toate gradele de învățământ au totalizat un număr de 57.000.000 de elevi.

Comunicatul arată apoi că în anul 1951 a crescut simțitor numărul elevilor din școlile de 7 ani și medii, precum și al celor din instituțiile de învățământ superior. Deasemenea se arată că în cursul anului trecut, 2694 oameni de știință și artă au primit titlul de laureat al Premiului Stalin.

In cursul verii anului 1951, peste 5.000.000 copii și adolescenți s'au odihnit în tabere de pionieri, sanatorii pentru copii, centre de excursii și turism, sau au plecat în mod organizat pentru toată vara în localități balneo-climaterice, împreună cu grădinițele de copii, căminele de copii și creșele.

Apărarea și îngrijirea sănătății oamenilor sovietici constitue una din preocupările de seamă ale Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. și ale Guvernului Sovietic. După cum reese din Comunicat, în anul 1951 a continuat să fie lărgită rețeaua spitalelor, maternităților, dispensarelor și celorlalte instituții sanitare, precum și a sanatoriilor și caselor de odihnă. Numărul paturilor din spitale și maternități a crescut cu aproape 50.000 în comparație cu 1950. Numărul locurilor din sanatorii și case de odihnă a crescut cu 18.000. Numărul medicilor a crescut în 1951 cu mai mult de 6% în comparație cu 1950. Producția de medicamente, aparate și instrumente medicale a crescut cu 36 la sută față de 1950.

In sfârșit, Comunicatul subliniază creșterea venitului național și a veniturilor populației. Printre altele, se arată că toți muncitorii și funcționarii, adică aproximativ 41.000.000 persoane, au căpătat concedii plătite în contul statului, iar populația a primit în contul statului ajutoare și înlesniri în valoare de 125 miliarde ruble.

Oamenii muncii din țara noastră, care pe păși în cel de al doilea an al Cincinalului și care sărbătoresc în zilele acestea victoria reformei bănești și a reducerilor de prețuri, găsesc în cifrele Comunicatului Direcției centrale de statistică de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S un nou și măreț exemplu de luptă eroică pentru desvoltarea și consolidarea patriei. Călăuzindu-se după experiența gloriosului popor sovietic, folosind din plin minunata tehnică a constructorilor comunismului, poporul nostru continuă să lupte cu dârzenie pentru a fi la înălțimea exemplului pe care ni-l dă marea Patrie a Socialismului, Uniunea Sovietică.

Sprijinul prețios al muncii noastre

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale învățătorilor și profesorilor a determinat ridicarea nivelului activității din școala noastră.

Sub îndrumarea organizației de bază — forța conducătoare a colectivului pedagogic, care îndrumează îndeaproape activitatea învățătorilor și profesorilor, ajutând zi de zi la îmbunătățirea conținutului ideologic și științific al predării lecțiilor — rezultatele muncii noastre devin din ce în ce mai rodnice.

Constatând că la clasele V—VII numărul elevilor slabi pe primul pătrar este mare, organizația de bază a propus ca, după un plan bine studiat, profesorii să asiste la predarea acelor materii la care sunt cei mai mulți elevi căzuți, spre a se vedea greutățile întâmpinate și a se analiza cauzele rămânerii în urmă. Interasistențele la lecții au arătat că elevii rămași în urmă la învățătură nu erau îndeajuns de supravegheați în familie. Acest fapt a constituit obiectul unei discuții în consiliul pedagogic. S'au luat o serie de măsuri având drept scop lămurirea părinților acestor elevi despre necesitatea sprijinului pe care ei trebue să-l dea copiilor lor prin crearea condițiilor necesare pentru învățătură. In urma acestor măsuri, situația la învățătură a elevilor s'a schimbat.

Biroul organizației din școala noastră a analizat situația la învățătură a elevilor din anii I—IV, iar în consiliul pedagogic al școlii s'a hotărît ca fiecare profesor diriginte să asiste cât mai regulat la lecțiile din clasa respectivă, să controleze mai intens grupele de învățătură și, cu sprijinul organizației U.T.M. din școală, să controleze timpul liber al elevilor, să îndrumeze studiul lor individual și să lupte împotriva obiceiului unor elevi care nu mai învață după ce au luat o notă bună.

Sub îndrumarea organizației de bază, organizația U.T.M. și comitetul sindical sprijină puternic conducerea școlii noastre. Desfășurând o intensă activitate politico-educativă în rândurile elevilor, organizația U.T.M. ajută mult școala în munca ei. Elevii utemiști și pionierii sunt cei mai buni colaboratori ai diriginților și profesorilor. Impreună cu ei, diriginții au trecut la organizarea grupelor de învățătură pentru elevii rămași în urmă. Astfel, la anul III A., elevul Călugărescu Nicolae care fusese căzut la 3 obiecte în primul pătrar, și-a îndreptat situația școlară pe pătrarul II datorită sprijinului dat de elevii utemiști Burdulea și Ștefănuț. La anul II A, din 46 elevi, unul singur — elevul Maroiu —era mai slab la învățătură. Elevii utemiști Popescu D. Constantin și Tudor Florea l-au arătat cum trebue să-și organizeze studiul individual și l-au sfătuit să participe regulat la grupa de învățătură. Intreaga sa activitate a fost controlată în fiecare oră educativă de dirigintele clasei și, în urma unei stăruințe permanente din partea diriginților clasei și a utemiștilor, elevul a făcut progrese serioase la învățătură.

Organizația U.T.M. și de pionieri își desfășoară activitatea ținând seama de planul general al școlii. Spre a se evita supraîncărcarea elevilor, diriginții, împreună cu organizația U.T.M. și de pionieri, au planificat în așa fel activitatea extrașcolară a elevilor încât ea să nu depășească 6 ore pe săptămână.

Munca școlii noastre se bucură de un sprijin prețios și din partea comitetului sindical al școlii. Stabilind sarcini concrete pe resoarte și ramuri de activitate, colectivul de direcție și comitetul sindical țin ședințe săptămânale pentru a cunoaște atât realizările cât și lipsurile din munca membrilor sindicatului. In plenarele sindicale, învățătorii și profesorii, personalul administrativ și de îngrijire, discută pe larg problemele ivite în munca lor. Direcția școlii, sprijinită de sindicat, a putut să procure 40 halate, 5 costume de haine, 4 perechi de bocanci și un cojoc, pentru personalul de îngrijire. Cu sprijinul biroului sindical, conducerea școlii a repartizat mobilierul pe clase, l-a vopsit și a reparat gardul școlii, realizându-se astfel și o economie de 300.000 lei. Deasemenea, au fost reparate locuințele personalului de serviciu.

Pentru realizarea unor succese din ce în ce mai mari în munca didactică, sub îndrumarea organizației de bază și având ajutorul U.T.M-ului și al sindicatului, colectivul nostru pedagogic luptă pentru o mai bună organizare a activității profesorilor și a direcției școlii.

FL. MITRUȘ
Directorul Școlii Pedagogice din Craiova

Poșta redacției

Inv. Grulanu V. Gheorghe-Cuca-Argeș. Am primit articolul dv. „Educația comunistă, sarcină primordială a școlii", care cuprinde o serie de idei interesante. Nu l-am putut publica totuși, pentru faptul că se menține prea mult în sfera problemelor cu caracter general, fără a le ilustra cu fapte din viața școlii, din experiența dv. proprie. Vă rugăm să reluați problema, arătând metodele folosite în munca de educație comunistă a elevilor, ca și rezultatele pe care le-ați obținut.

★

Prof. Maria Negrea-Ploești. Problema practicii în producție a elevilor din școlile medii tehnice, este deosebit de însemnată. Deaceea vă rugăm s'o reluați într'un articol mai amplu, în care să faceți o analiză critică a felului cum s'a desfășurat practica în producție în vara trecută și să desprindeți concluzii ce vor putea să ducă la îmbunătățirea acestei munci în viitor.

★

Inv. R. A., raionul Tg. Neamț. Răspunsul la întrebările dv. privind desfășurarea lecțiilor de gramatică il veți găsi într'unul din articolele pe care le vom publica în legătură cu această problemă. In general, suntem de acord cu observațiile dvs.

★

Prof. Daniel Constantinescu — Corespondența dv. „Pentru un învățământ legat de viață" ar fi fost de mare folos dacă ați fi ales o lecție a profesoarei despre care vorbiți, lecție pe care, desvoltând-o sau mai bine zis prezentând-o în întreaga ei desfășurare, ar fi pus în evidență metoda de lucru. Vă rugăm să ne trimiteți astfel de materiale.

Munca rodnică a școlii medii tehnice de comerț din Timișoara

Pentru sporirea și adâncirea cunoștințelor dobândite la orele de curs, elevele școlii medii tehnice de comerț din Timișoara primesc un sprijin deosebit la materiile: contabilitate, merceologie, economie politică, matematici, prin cercurile de studii, organizate la aceste materii.

Activitatea cercurilor, precum și munca de ajutorare a elevelor rămase în urmă, prin ore de meditații s'a intensificat mai ales în preajma încheierii primului semestru și a desfășurării examenelor din sesiunea de iarnă.

Planul de învățământ al anului IV prevede pentru semestrul II practica în producție, ca parte integrantă a procesului de învățământ. Direcția școlii, ajutată de diriginții și de profesorii de contabilitate, a luat din vreme măsuri pentru organizarea acestei activități.

In acest scop, a invitat la o ședință de lucru pe conducătorii și șefii contabili ai întreprinderilor, unde elevele urmează să facă practică. La apelul școlii, au răspuns peste 30 întreprinderi din oraș, ai căror conducători și-au luat angajamentul de a crea condiții cât mai bune pentru desfășurarea muncii practice a elevelor. In urma acestei ședințe s'a întocmit planul de organizare a practicii, stabilindu-se până în cele mai mici amănunte condițiile de învățătură, cazare, hrană, etc. pentru cele 120 eleve din anul IV al școlii medii tehnice de comerț.

A. CROITORU

Sprijină construirea noului local de școală

Echipele de zidari și tâmplari dela Intreprinderea de Construcție Deva, care lucrează la localul de școală din comuna Teliuc, raionul Hunedoara, s'au luat la întrecere pentru terminarea la timp și în bune condițiuni a lucrărilor de zidărie și tâmplărie ale construcției.

Ei au primit un ajutor însemnat din partea pionierilor și părinților copiilor din această comună. Pionierii și elevii școlii, sub conducerea învățătorilor, au prestat 4.440 ore muncă voluntară la căratul cărămizilor și la căratul cu vagoanele a umpluturii pentru fundație, iar părinții copiilor au transportat cu carele 320 m. cubi de piatră și pământ necesare lucrărilor de fundație.

In curând, comuna Teliuc va avea un local în care vor putea să învețe toți elevii școlii de 7 ani.

Șase școli au fost construite în anul 1951 în satele din regiunea Hunedoara. In noile școli învață acum carte, în condițiuni bune, copiii țăranilor muncitori din satele de munte. In aceste sate, sub regimurile trecute oamenii erau lăsați pradă întunericului.

MICLEANU AUREL
inspector școlar

Impreună cu părinții

Școala Sanitară din Oradea a luat ființă în anul 1948. In primul an avea o singură clasă cu 46 de elevi, iar azi are 300 de elevi și 8 clase.

Cadrele didactice, în număr de 37, desfășoară o rodnică muncă pedagogică, atât la catedră cât și în afara școlii. Tovarășii Gheorghe Doczi, J. Tovaliuc și Ana Ionescu s'au evidențiat prin munca lor deosebit de conștiincioasă.

Școala lucrează în strânsă colaborare cu părinții, care ajută la tot pasul. Astfel, un colectiv format din profesori și părinți a asigurat repararea conductelor de apă și a instalației electrice și construirea unor încăperi pentru bae și sala de gimnastică, precum și o seră pentru flori. Deosebit de stăruitor a muncit tov. Boroș Ezorgy, tâmplar, tatăl unui elev al școlii, care a executat și lucrări de lăcătușerie. In urma muncii sale, școala s'a îmbogățit cu numeroase bănci, suporturi și cutii pentru aparatele de fizică precum și o masă pentru laborator.

In acest an școlar s'a înființat la școală și un muzeu anatomic care a fost îmbogățit de elevi și profesori. Tov. profesoară Irina Paraschiva și tov. Olah Gabor, sculptor, au înzestrat muzeul cu numeroase preparate și piese anatomice.

Deosebit de valoroase sunt piesele din muzeu care înfățișează origina și evoluția omului.

In atenția educatoarelor și a învățătorilor

Educatoarele și învățătorii vor aduce la cunoștința părinților care au copii orbi sau surdo-muți că mai sunt locuri libere în următoarele grădinițe și școli: Grădinița pentru copii orbi-Cluj 17 locuri (5-7 ani); Școala elementară pentru copii orbi-Cluj, 40 locuri (7-14 ani); Școala elementară pentru oarbe-Buzău, 40 locuri (7-14 ani); Grădinița pentru copii surdo-muți-Săftica București, 5 locuri (5- 7ani); Grădinița pentru copii surdo-muți-Putna, 35 locuri (5-7 ani); Școala surdo-muți Focșani, 12 locuri (7-14 ani).

Toate aceste unități au internate, unde copiii pot sta în tot timpul anului școlar.

Cererile părinților interesați, însoțite de actele arătate mai jos, se vor depune la secția de învățământ a sfatului popular raional respectiv, care le va înainta Ministerului Învățământului Public.

Actele necesare internării copiilor în aceste școli sunt: actul de naștere, referatul sfatului popular al comunei respective, din care să rezulte categoria socială și starea materială a părinților, un certificat medical din care să rezulte: starea sanitară a copilului (că nu are alte deficiențe în afară de orbire sau surdo-mutitate și că nu suferă de vreo boală contagioasă).

Certificatele medicale pentru copiii surdo-muți se vor întocmi de către medicul specialist de nas-gât-urechi dela raionul sau regiunea respectivă dacă este posibil, iar dacă nu, de către policlinica raionului sau de către medicul circumscripției sanitare.

Câteva constatări în legătură cu examenele din sesiunea de iarnă dela Facultatea de Pedagogie

In sesiunea de examene din iarna aceasta dela Facultatea de Pedagogie din București, s'au înregistrat însemnate succese privește temeinica pregătire a studenților cât și îmbunătățirea metodelor de examinare. Colocviile și examenele din această sesiune au constituit nu numai un prilej de verificare a cunoștințelor și a metodelor de predare, ci și de adâncire a problemelor, de sintetizare a materiei.

Studenții, în general, au dat răspunsuri bune la cele mai multe colocvii și examene și au arătat că știu să aplice în practică cele învățate. Nivelul cunoștințelor a sporit mult față de anul trecut. Examenele au dovedit că problemele predate la curs sunt mult mai aprofundate în seminarii, că bibliografia este studiată cu mai multă seriozitate. La examenul de marxism-leninism dela anul I, de pildă, problemele discutate la colocviu au fost exemplificate cu date concrete din viața socială și politică. Deasemeni la examenul de pedagogie dela anul IV studenții și-au exemplificat expunerile cu date din experiența lor practică și au discutat pe larg problemele cuprinse în bibliografia recomandată. La examenul de psihologie dela anul IV, examinatorul a cerut studenților să expună lupta marelui savant sovietic Pavlov pentru desvoltarea științei materialiste și pentru apărarea păcii. Mulți dintre studenții anului II, care anul trecut au dat răspunsuri slabe, anul acesta au arătat că sunt mult mai bine pregătiți.

In cursul acestei sesiuni de examene, cadrele didactice au acordat o atenție deosebită metodelor de examinare. Folosind experiența școlilor superioare sovietice, examinatorii au introdus în această sesiune metode noi și variate de examinare, ceeace a contribuit mult la justa desfășurare a examenelor. La colocviul de marxism-leninism dela anul I, de exemplu, s'au folosit metode de chestionare care au ajutat efectiv la adâncirea materiei de către toți studenții rămași în sală în timpul discuțiilor. Datorită priceperii cu care examinatorul a condus discuțiile — lăsând timpul necesar pentru gândire, pentru sistematizarea materialului și pentru expunere, examinatorul intervenind doar cu juste întrebări ajutătoare — răspunsurile au fost mulțumitoare.

La colocvii s'a folosit mai ales metoda discuției cu grupa întreagă. S'au folosit însă și metode noi. La colocviul dela metodica limbii române, de exemplu, s'a dat o problemă întregii grupe și fiecare student și-a schițat, în 5—6 minute, un plan de expunere. Apoi trei dintre studenți au citit schițele lor de plan, iar alți trei au făcut complectări. Examinatorul a analizat planurile, arătând părțile lor pozitive și lipsurile lor, după care a trecut la discutarea unor puncte din plan, lăsând fiecărui student timpul necesar expunerii. Ceilalți studenți erau stimulați să aducă complectările necesare.

Pentru a cunoaște mai bine pregătirea studenților și modul în care ei au izbutit să sistematizeze cunoștințele însușite, la examenul de pedagogie examinatorul a cerut studenților anului IV ca, înainte de desvoltarea subiectului, să prezinte schița de plan alcătuită în cele câteva minute de reflectare asupra subiectului.

Examinatorii au arătat o grijă deosebită pentru exprimarea corectă a studenților și pentru folosirea justă a termenilor științifici. La colocviile de marxism-leninism și de psihologie generală, anul I și de psihologie, anul II, grupa I, examinatorii au făcut aprecieri critice asupra felului cum a decurs examenul sau colocviul, asupra răspunsurilor date de studenți și asupra pregătirii lor în general, evidențiind pe cei care au dat răspunsuri juste, remarcând lipsurile și analizând cauzele lor. Aceasta a făcut ca examenele și colocviile să devină și mai interesante, iar studenții să le privească ca pe un real prilej de verificare și adâncire a cunoștințelor.

Examenele dela Facultatea de Pedagogie au avut însă și o serie de deficiențe. De exemplu, la examenul de metodica limbii române cu anul IV, unii studenți au dovedit lipsuri în ceeace privește justa orientare ideologică. Nu la toate materiile studenții au putut face o legătură strânsă între teorie și practică. Mai sunt încă mulți studenți care își însușesc mecanic cunoștințele, care nu caută să-și lichideze confuziile și nu luptă împotriva superficialității sau a exprimării greoaie. Datorită faptului că nu citesc cu atenție presa zilnică, unii studenți din grupa II-a anul II n'au putut face exemplificări juste la colocviul de marxism-leninism, ci s'au menținut pe linia unor răspunsuri generale și destul de vagi. Grupa VII-a din anul I s'a prezentat la colocviul de pedagogie generală slab pregătită. Răspunsurile studenților au fost superficiale și confuze. Ei n'au analizat niciodată un abecedar sau o programă de învățământ, și de aceea le-a fost greu să precizeze calitățile unui manual sau ale unui program. Deasemenea, grupele I-a și a II-a din anul I au răspuns slab la anatomie. La această disciplină examinatorul a avut deficiența de a nu fi corectat greșelile din răspunsurile studenților.

Toate acestea dovedesc necesitatea luptei pentru o muncă mai stăruitoare în seminar, pentru o mai justă îndrumare a studiului individual precum și pentru o temeinică organizare a orelor de consultație.

Și în ceeace privește metoda unii examinatori au dovedit destule lipsuri. Ei au intervenit prea des în discuții. Așa s'a întâmplat, de pildă, la examenul de psihologie, anul IV, sau la examenul de psihologia copilului, anul III. Este adevărat că aceste intervenții aduceau uneori complectări interesante, dar ele făceau adesea pe studenți să repete mecanic, după profesor, răspunsuri asupra cărora n'au reflectat ei înșiși. La unele colocvii, cum este, de exemplu, cel de economie politică dela anul III, nu a fost antrenată în discuție întreaga grupă, ceeace a făcut ca disciplina să sufere foarte mult, studenții să discute între ei sau să intre și să lasă necontenit din sală, împiedecând buna desfășurare a colocviului. Dacă nu sunt atrași în discuții toți studenții din grupă, dacă ei nu participă activ și nu caută să adâncească fiecare problemă pusă de examinator, colocviul nu-și atinge scopul, rămânând o simplă examinare făcută în fugă.

S'a mai întâmplat ca, de pildă, la colocviul de psihologia copilului cu studenții din grupa III-a a anului III să se prindă trei examinatori. Aceasta a dus la lipsa de unitate în aprecierea cunoștințelor în cadrul unui colectiv destul de restrâns cum este grupa.

Conducerea Facultății de Pedagogie a organizat intens asistența cadrelor didactice la colocvii și seminarii. Observațiile culese cu acest prilej sunt bogate și interesante. Este necesar ca ele să fie analizate de către întregul colectiv didactic. Aceasta va contribui efectiv la răspândirea experiențelor înaintate în toate facultățile, la lichidarea lipsurilor existente, astfel încât pregătirea studenților să se îmbunătățească necontenit.

Să sprijinim campania agricolă de primăvară

Hotărîrea Comitetului Central al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al RP.R. cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de primăvară constitue un document de o importanță deosebită, atât pentru țărănimea muncitoare, cât și pentru toți oamenii muncii din țara noastră. Ea vine să scoată în evidență succesele obținute la noi în domeniul agriculturii în cursul primului an al Planului Cincinal, succese pe care țărănimea muncitoare le-a dobândit datorită sprijinului acordat de partid și de guvern, datorită sporirii numărului de tractoare, de mașini și unelte agricole, datorită punerii la dispoziție a semințelor selecționate, a unui mare număr de tehnicieni în domeniul agriculturii și mai ales punerii în practică pe o scară largă a metodelor agrotehnice sovietice.

Datorită acestor succese, țărănimea muncitoare a făcut față în bună parte sarcinilor care-i reveneau în cadrul primului an al Planului Cincinal. Prin crearea de noi gospodării colective, prin formarea de noi întovărășiri, prin mărirea numărului S.M.T.-urilor, prin ridicarea productivității la hectar, țărănimea muncitoare a făcut un hotărîtor pas înainte pe drumul socializării agriculturii.

Totuși, atât în cursul anului 1951, cât și mai înainte, în timpul primilor doi ani de economie planificată, s'au constatat o serie de lipsuri în ceeace privește pregătirea și executarea campaniilor agricole, fapt care a atras după sine o productivitate scăzută în unele regiuni ale țării.

Deaceea, acum, în preajma începerii desfășurării campaniei agricole de primăvară, partidul și guvernul trasează prin această Hotărîre sarcini precise organelor de stat, care răspund de buna desfășurare a acestei campanii. Organizațiile de partid, organizațiile de massă, precum și toți oamenii muncii din țara noastră au datoria să sprijine această acțiune patriotică.

Se vor lua de îndată măsuri în vederea alcătuirii planului de desfășurare a campaniei, se va începe pregătirea și repararea inventarului, se vor pregăti din timp semințele, se vor recruta noi cadre care să aplice măsurile agrotehnice cele mai înaintate atât în cadrul gospodăriilor agricole colective și de stat cât și în gospodăriile individuale.

In cadrul acestei campanii învățătorilor și profesorilor le revin sarcini deosebit de importante. Ei au datoria ca, prin munca de fiecare zi pe care o duc atât în școală, cât și din afară de școală, să sprijine această campanie, să asigure buna ei desfășurare.

In cadrul orelor de curs și la orele educative, ei vor vorbi elevilor despre problemele pe care le ridică Hotărîrea Partidului și a Consiliului de Miniștri, despre cele mai înaintate metode agrotehnice sovietice, despre succesele obținute în gospodăriile colective, pentru ca elevii lor să ducă mai departe cele învățate la școală.

Dar activitatea cadrelor didactice în această perioadă trebue să se extindă și în afara școlii.

Prin conferințe la căminele culturale, la diferite șezători ale organizațiilor de massă, precum și prin întreaga lor activitate desfășurată în rândul maselor țărănimii muncitoare, învățătorii și profesorii vor arăta cât de important este ca fiecare lucrare agricolă să fie executată la timp. E important să se arate ce avantagii aduce gunoirea la timp a ogoarelor, îngrijirea pomilor și a viilor, lucrarea științifică a pământurilor, etc. De respectarea acestor măsuri este strâns legată obținerea unei recolte îmbelșugate, îmbunătățirea condițiilor de trai ale oamenilor muncii, îndeplinirea planului.

La cursurile de alfabetizare învățători și profesorii vor putea deasemeni să vorbească cursanților despre superioritatea și avantagiile lucrării în colectiv a pământului față de gospodăria individuală, despre necesitatea selecționării semințelor și despre o serie întreagă de probleme strâns legate de buna desfășurare a campaniei.

Tot în cadrul căminelor culturale sau prin munca de lămurire dela om la om, cadrele didactice vor recomanda și vor prelucra împreună cu țăranii muncitori broșuri care popularizează realizările colhozurilor sovietice, experiențele făcute în gospodăriile noastre de stat, etc.

In această activitate cadrele didactice vor trebui să fie sprijinite de birourile sindicale, care la rândul lor vor îndruma fiecare unitate școlară în parte.

In felul acesta, învățătorii și profesorii își vor da contribuția lor la buna desfășurare a lucrărilor agricole de primăvară, la îndeplinirea sarcinilor de plan în domeniul agriculturii, îndeplinind o înaltă îndatorire patriotică.

Invățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

In ajutorul gospodăriei colective

In multe sate din țara noastră și mai ales acolo unde s'au constituit gospodării agricole colective, țăranii muncitori au pornit să învețe cum se muncește pentru obținerea unor recolte bogate.

Dornici să-și însușească metodele cele mai înaintate de muncă, metodele sovietice, țăranii muncitori din comuna Șelimbăr, regiunea Sibiu au organizat în toamna anului 1950, un cerc agrotehnic. In fruntea acestui cerc a început să lucreze tovarășul învățător Dobre Marin, ajutat de un colectiv de învățători și țărani muncitori.

Anul trecut în timpul seceratului, membrii cercului agrotehnic puteau să se mândrească cu un hectar de grâu iarovizat de ei și așteptau roadele grâului semănat în cruce, roadele secarei, porumbului și florii soarelui, polenizate artificial. Rezultatele muncii cercului agrotehnic pot fi văzute de ori cine vizitează expoziția permanentă a cercului, unde sunt afișate diferite grafice care arată cantitatea obținută pentru fiecare dintre plantele cultivate de colectiviști, raportată la cantitatea prevăzută pe raion. Grâul semănat în cruce, de pildă, a dat 2.720 kgr. la hectar, depășind cu 420 kgr. producția obținută la grâul semănat în rânduri. Grâul iarovizat a produs 1.350 kgr. la hectar, depășind cu 150 kgr. media stabilită pe raion.

Expoziția cuprinde câteva exemplare de porumb, care reprezintă rezultatul polenizării artificiale aplicată la un lan de porumb de 4 hectare. Această lucrare a pornit dintr'o necesitate locală. Atunci când au cercetat varietățile de porumb cultivat în regiune, cântărind avantagiile și neajunsurile fiecărela, țăranii muncitori din cercul agrotehnic au văzut că ar fi bine să cultive o varietate de porumb cu greutate și volum mare, dar care să aibă o perioadă de coacere mai scurtă, calitate importantă pentru regiunea lor unde toamna vine mai repede și este mai aspră decât pe Bărăgan. Ei au hotărît atunci ca într'o lecție practică să se încrucișeze porumbul dinte de cal cu scorumnicul și cincantinul prin metoda polenizării artificiale, pentru a obține un hibrid care să întrunească toate calitățile acestor varietăți. Hibridul rezultat, expus la expoziția cercului agrotehnic, are o perioadă de coacere de 110 zile, un volum mai mare decât cincantinul și o greutate hectolitrică mai mare decât porumbul dinte de cal. Toate aceste realizări ale cercului agrotehnic au arătat concret țăranilor muncitori că, prin aplicarea metodelor de muncă avansate, producția crește cantitativ și calitativ.

Analizând împreună cu membrii cercului agrotehnic experiența muncitorilor agricoli din vara trecută, tovarășul Dobre Marin și-a dat seama că planul de cultură, asolamentele și îngrășămintele nu au ținut seama de compoziția chimică a solului, a cărui analiză nu fusese niciodată făcută.

Deși s'au folosit aceleași metode și aceleași îngrășăminte, s'a obținut pe unele suprafețe, de pildă, sfeclă de zahăr de 4 kgr. bucata, în timp ce pe alte suprafețe numai de 25 gr. Acesta a dus la concluzia că îngrășămintele care s'au aplicat nu erau cele indicate pentru anumite soluri. De aceea tovarășul Dobre Marin a hotărît ca cercul agrotehnic să analizeze compoziția chimică a solului. Această lucrare a fost prevăzută în planul de muncă al cercului pentru luna Ianuarie. Pregătirile s'au făcut cu mult înainte. In sala expoziției permanente, pe o suprafață pătrată cu latura de 2 m., a fost instalată macheta teritoriului gospodăriei colective. Tarlalele au fost despărțite prin rânduri subțiri, vopsite în roșu, pentru a fi mai vizibile. Pentru fiecare tarla din machetă s'a adus pământ din tarlaua respectivă a terenului. Fiecare are o etichetă care, pe măsură ce se analizează solul, este complectată cu rezultatul obținut.

Membrii cercului agrotehnic și-au propus ca în timpul muncilor agricole să însemne pe machetă mersul întrecerii socialiste între echipele sau brigăzile care lucrează pe aceste tarlale. In fiecare zi, brigadierii vor arăta pe ce tarla lucrează brigăzile lor, marcând locul pe machetă cu steguțe roșii; seara vor muta aceste steguțe pe locul unde a ajuns brigada. In felul acesta, se va urmări în mod concret procesul muncii desfășurate pe terenul gospodăriei colective din Șelimbăr.

Inainte de a trece la analiza solului, tovarășul Dobre Marin a vorbit membrilor cercului despre compoziția chimică a solului, arătându-le, pe un tablou afișat deasupra machetei, procentele substanțelor fizice și chimice pe care le conține solul bun, mijlociu și sărac. Acest tablou va fi folosit și la lecțiile practice, pentru ca în urma analizelor făcute să se poată determina calitatea solului pe diferite tarlale.

Pentru analiza solului sunt necesare o serie de aparate pe care tovarășul Dobre Marin și le-a procurat cu ajutorul colectiviștilor. Astfel cercul agrotehnic din Șelimbăr are astăzi un mic laborator înzestrat cu diferite eprubete, termometre, aparat de dozare a umidității, mașină centrifugă de laborator, colecții de îngrășăminte și altele.

Tovarășul Dobre Marin și-a dat apoi seama și a arătat membrilor cercului agrotehnic că pentru întocmirea unui plan de cultură cât mai potrivit cerințelor locale este necesar să se cunoască și grosimea straturilor de pământ din diferite tarlale. Cercul agrotehnic se va ocupa și de această problemă. Responsabilul cercului a adus pământ din câte o tarla și l-a aranjat în așa fel încât să se vadă solul în adâncime. (Cât pământ negru, cât argilă, nisip sau pietriș are fiecare tarla și ce grosime are fiecare strat). In felul acesta țăranii muncitori văd unde reține pământul mai mult umezeala și unde pierde repede apa.

Pe baza rezultatelor analizei solului făcută de membrii cercului agrotehnic se întocmește planul de cultură pe anul 1952, se fixează asolamentele, se stabilește ce fel de îngrășăminte sunt necesare pentru fiecare tarla. Țăranii muncitori își dau tot mai mult seama că pe măsură ce se îmbunătățește solul și producția și prin urmare și viața fiecărula dintre ei.

Datorită colectivului de conducere care s'a orientat just, planificând activitatea după cerințele gospodăriei colective și după nevoile oamenilor muncii din comună, Cercul agrotehnic din Șelimbăr a reușit să ridice nivelul de cunoștințe agricole al țăranilor muncitori, să crească cadre care, întrebuințând metode avansate de muncă, grăbesc opera de transformare socialistă a agriculturii.

M. DANILA

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 3.81.91 și 4.39.00 —— ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

Biblioteca Orașului
Tg.Mureș
Palatul Cultural

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățamantului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 149 | 4 PAGINI 25 BANI | JOI 7 FEBRUARIE 1952

„In opoziție cu ceeace se petrece în țările capitaliste, unde cursa înarmărilor duce la inflație, la devalorizare, care înseamnă intensificarea exploatării celor ce muncesc, a șomajului și a lipsurilor pentru populația muncitoare, — reforma bănească ce se înfăptuiește în R.P.R. va ridica cursul banilor noștri față de celelalte valute, va întări puterea lor de cumpărare, va servi avântului economiei noastre pe drumul construirii socialismului, ridicând nivelul de trai al oamenilor muncii".

(din Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la efectuarea reformei bănești și la reducerile de prețuri).

Un bilanț deschizător de largi perspective

In aceste zile, când în mintea noastră stăruie cu putere faptele cuprinse în Hotărîrea Guvernului și Partidului cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri, au fost făcute cunoscute victoriile dobândite în primul an al Cincinalului. Cifrele Comunicatului oglindesc forța Patriei noastre, forță care a făcut posibil actul de mare însemnătate al reformei bănești. Comunicatul vine să ne arate bazele puternice pe care a fost clădită Hotărîrea Partidului și Guvernului, baze făurite prin munca și lupta de zi cu zi a oamenilor muncii.

In cifrele cu privire la realizarea victorioasă a Planului sunt cuprinse fapte de muncă desfășurate pe întreg cuprinsul țării de către milioanele de oameni, care lucrează pe tărâmul industriei, al agriculturii sau al culturii. Faptele milioanelor de oameni ai muncii, unite laolaltă, într'un uriaș șuvoi năvalnic, au lovit fără cruțare în stavilele pe care au vrut să ni le ridice în cale dușmanii noștri dinlăuntrul și din afara granițelor, au deschis astfel drumul victoriilor marelui program cuprins în Planul Cincinal și în Planul de zece ani pentru electrificarea țării. **Rezultatele primului an al Cincinalului constituie o contribuție însemnată la făurirea bazei economice a orânduirii socialiste în țara noastră.**

Cu nespusă dragoste și cu cea mai caldă recunoștință înconjoară oamenii muncii Partidul, sub conducerea căruia au obținut asemenea victorii, Partidul care le-a dat posibilitatea să devină constructori luminați ai unei epoci măreț. Partidul clasei muncitoare a condus și conduce poporul muncitor pe calea alianței trainice cu popoarele Marii Uniuni Sovietice, al cărei ajutor multilateral constituie chezășia victoriilor noastre. Ritmul construcției noastre socialiste este determinat de faptul că noi punem bazele economice ale noii orânduiri cu sprijinul tehnicii celei mai înaintate din lume, tehnica sovietică, tehnica minunată a construirii comunismului.

Cu ajutorul acestor factori hotărîtori, oamenii muncii au putut realiza Planul pe 1951 în proporție de 104,5 la sută. In anul care a trecut, au fost realizate noi și însemnate progrese pe calea desvoltării sectorului industrial, a cărui producție globală a crescut, față de 1950, cu 28,8 la sută. In anul 1951 s'au produs peste prevederile Planului însemnate cantități de minereu de fier, țiței, oțel, laminate, un număr însemnat de motoare electrice, etc.

Creșterea producției noastre industriale a fost posibilă datorită punerii în funcție, în anul care a trecut, a unui număr important de întreprinderi în industria metalurgică, electrotehnică, chimică și în alte ramuri importante ale sectorului industrial. De o deosebită însemnătate în dobândirea tuturor succeselor anunțate în Comunicat sunt inițiativele care au dus la răspândirea largă a metodelor sovietice de muncă. Cu ajutorul acestor metode a crescut producția și productivitatea muncii, iar întrecerea socialistă a fost ridicată pe o treaptă superioară. Anul 1951 va rămâne înscris în istoria luptei noastre pentru socialism ca anul **apariției primilor muguri ai mișcării stahanoviste, ce urmează a fi desvoltată pentru a deveni o largă mișcare de massă.**

Apariția mișcării stahanoviste a fost posibilă datorită înzestrării industriei cu utilajul cel mai modern, în urma ajutorului dat de Uniunea Sovietică, precum și datorită creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii și ridicării nivelului lor profesional și cultural. Oamenii muncii din țara noastră s'au sprijinit și în această direcție pe experiența unică a Patriei Socialismului.

In cifrele Comunicatului se oglindesc și succesele obținute în agricultură în anul care a trecut. Față de 1950 s'a produs cu 58,7 la sută mai mult grâu, cu 29,7 la sută mai mult porumb, cu 147,3 la sută mai mult bumbac. Sporuri însemnate au fost realizate și la alte culturi.

Exemplele gospodăriilor agricole de Stat și ale gospodăriilor agricole colective, sprijinul S.M.T.-urilor, au constituit un îndemn și un sprijin prețios pentru întreaga țărănime muncitoare.

Datorită acestor succese a fost posibilă îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii. Volumul mărfurilor alimentare a crescut în 1951, față de anul precedent, cu 38,4 la sută, iar cel al produselor industriale a crescut cu 22,3 la sută. Au crescut cantitățile de pâine, de pește, de unt, de preparate din carne distribuite populației. Au crescut deasemeni cantitățile de țesături de bumbac, de țesături de lână și de încălțăminte distribuite.

Succese însemnate au fost dobândite și pe tărâm social și cultural.

Pentru oamenii muncii din învățământ, anul 1951 a fost un an de muncă rodnică, un an în care au fost luate hotăriri deosebit de însemnate pentru îmbunătățirea condițiilor lor de muncă și de trai. In anul care a trecut au fost cuprinși la cursurile de alfabetizare încă 311.000 neștiutori de carte. Mii de învățători și profesori au muncit cu dărzenie pentru a alunga bezna neștiinței de carte pe care clasele exploatatoare au întins-o deasupra milioanelor de oameni din țara noastră.

Niciodată n'a fost atât de mare numărul celor care au studiat în școli, ca în anul care a trecut. 2.136.000 de tineri și tinere au fost cuprinși în învățământul de toate gradele. A crescut numărul elevilor din învățământul mediu și profesional, iar numărul studenților a ajuns la 55.300.

Cu câtă bucurie au putut constata cadrele didactice din școlile noastre roadele minunate ale muncii din instituțiile de învățământ, citind Comunicatul cu privire la realizarea Planului pe 1951! 48.000 de specialiști din cele mai diferite domenii de activitate au intrat în producție pentru a contribui la realizarea marelui program al Planului Cincinal și al Planului de electrificare a țării. Ei alcătuiesc tânăra generație de constructori ai socialismului și de rezultatele muncii lor vor fi mândri, alături de întregul popor, cei care i-au înzestrat cu cunoștințele necesare, învățători și profesorii.

Pe marea tablă de onoare a Cincinalului se înscriu la loc de cinste roadele muncii zecilor de mii de învățători și profesori care răspândesc noua cultură până în cele mai îndepărtate colțuri ale Patriei.

Pentru munca lor, poporul muncitor înconjoară pe învățători și profesori cu toată grija și atenția lui. Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice este o înaltă expresie a acestei griji. Învățătorilor și profesorilor din țara noastră li se crează pentru prima dată în istoria țării condițiile unei vieți demne, care să asigure îndeplinirea marii lor misiuni. Au fost mărite salariile învățătorilor și profesorilor, sunt create condiții mai bune de trai pentru cei care muncesc în școală. Cu aceiași grijă sunt puse la îndemâna cadrelor didactice cele mai largi posibilități de ridicare a nivelului lor ideologic și politic, de desvoltare a capacității lor profesionale.

Instituirea titlului de învățător și profesor emerit, acordarea Ordinului Muncii și a Medaliei Muncii unui număr de 186 învățători și profesori cinstește întreaga activitate a școlii. Invățători și profesori ca Stela Andreescu, Fabiu Sânjoan, Maria Engel, Emil Mortun, Constantin Popescu, Elisabeta Lath, Nicolae Mihai și alții sunt mândri de a purta distincția de emeriți ai nobilei lor profesii.

In țara noastră, însăși munca de profesor și de învățător îndreptățește să fie mândri pe cei ce o îndeplinesc cum se cuvine, fiindcă regimul de democrație populară acordă cea mai mare atenție creării tuturor condițiilor necesare instruirii fiilor oamenilor muncii. In anul 1951 s'au acordat cu 25 la sută mai multe burse elevilor și studenților decât în 1950. In 1951 au fost editate cărți într'un tiraj total de 46 milioane exemplare, dintre care 4 milioane 200 mii în limbile naționalităților conlocuitoare. In 1951, a luat ființă o Editură specială pentru tipărirea manualelor școlare, Editura Didactică și Pedagogică. Au fost înființate aproape 500 cămine culturale. Printre construcțiile date în folosință în anul trecut se numără școlile profesionale din Comănești, Gura Ocniței și Câmpina, precum și numeroase cămine pentru elevi și studenți.

In zilele în care oamenii muncii din țara noastră luau cunoștință de Hotărîrea Guvernului și Partidului cu privire la reforma bănească și la reducerile de prețuri, în Comunicatul privitor la realizările dobândite în primul an al Cincinalului, ziarele au adus noi știri despre starea economică dezastruoasă din țările capitaliste, despre consecințele jalnice ale politicii de război pe care o urmăresc cercile conducătoare din țările aservite dolarului.

Intr'un discurs recent, cunoscutul atâtător la război Herbert Hoover, fost președinte al Statelor Unite, s'a văzut nevoit să recunoască falimentul politicei agresive americane care a dus la „o inflație dezastruoasă", a primejduit economia, a provocat creșterea prețurilor și scăderea nivelului de trai al populației. Iar în ceeace privește perspectivele de viitor, care amenință clasa muncitoare din Statele Unite și nu personagiile de teapa lui, cum ar vrea el cu ipocrizie să se creadă, fostul președinte a declarat: „Va scădea nivelul de trai al milioanelor de familii din Statele Unite. Milioane de alte familii își vor pierde economiile. Creșterea prețurilor ne atacă pe scara de serviciu, iar impozitele pătrund în casele noastre prin ușa principală. Aceste impozite uriașe ne zugrumă și ele economia."

In țările capitaliste sunt la modă acum „programele de austeritate", care aduc oamenilor muncii noi curbe de sacrificii și miliardarilor din aceste țări noi valuri de aur. Un asemenea program de austeritate a anunțat recent pentru Anglia Butler, ministrul de finanțe al guvernului conservator, care a declarat ca necesară, printre altele, concedierea a zece mii de salariați și reducerea aprovizionării populației cu carne, pește, untură și grăsimi. Și el s'a referit la viitor, anunțând „foametea și șomajul pentru insulele britanice și dezastrul pentru restul imperiului britanic". Iar primul ministru francez Faure a dat și el la iveală un „program de austeritate", impus de faptul că Franța trăiește astăzi o „adevărată dramă economică".

In fața acestor situații și perspective din țările capitaliste, cât de minunată este opera noastră de construcție socialistă, cât de minunate sunt perspectivele vieții pe care ea ne-o crează. Pentru această operă de construcție își dăruiesc întreaga lor capacitate oamenii muncii din țara noastră, din rândurile cărora fac parte și zecile de mii de învățători și profesori

In fața cadrelor didactice stau sarcini de mare răspundere în ceeace privește opera de construcție a socialismului. Contribuția lor în această direcție trebue să crească an de an. Ridicarea nivelului activității noastre, prin însușirea tot mai largă a bazelor științei marxist-leniniste, a experienței școlii sovietice, va duce la pregătirea tot mai temeinică a viitoarelor cadre de specialiști necesari industriei, agriculturii și științei noastre. Ridicarea nivelului activității instructiv-educative, întărirea muncii educative cu elevii, sunt obiectivele cele mai însemnate pe care trebue să le urmărim cu stăruință în munca noastră de fiecare zi.

Invățătorii și profesorii trebue să aducă o largă contribuție la opera de făurire a bazei economice a orânduirii socialiste, luptând pentru răspândirea cunoștințelor tehnice și de cultură generală în rândurile oamenilor muncii, participând activ la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, la lupta pentru apărarea păcii.

Succesele dobândite în anul acesta să fie un îndemn pentru a lărgi contribuția multilaterală a învățătorilor și profesorilor la înălțarea Patriei noastre, la crearea orânduirii de pace și progres, — orânduirea socialistă.

Să sprijinim prin toate acțiunile noastre reforma bănească!

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la efectuarea reformei bănești și la reducerile de prețuri mi-a umplut inima de bucurie. După Hotărîrea din 16 August 1951 cu privire la ridicarea nivelului de trai și de muncă al cadrelor didactice, Hotărîrea din 28 Ianuarie înseamnă pentru noi învățătorii și profesorii o nouă dovadă de prețuire și de grijă pe care Partidul și Guvernul o arată slujitorilor școlii. Asigurându-li-se condiții tot mai bune de trai, oamenii muncii din învățământ se vor avânta cu și mai multă dragoste în lupta pentru desăvârșirea revoluției culturale din țara noastră.

Dar pentruca noi, alături de toți oamenii muncii să ne bucurăm din plin de binefacerile reformei, trebue să luptăm pentru menținerea puterii leului nou.

Reforma bănească i-a surprins pe speculanți cu sume mari de bani, acaparate cu lăcomie. Ei vor încerca desigur, să-și refacă banii pierduți, vor încerca prin toate mijloacele să compromită această reformă, prin ridicarea prețului la unele produse, prin speculă, prin răspândirea de svonuri.

Nouă, salariaților din învățământ ne revine sarcina de a lămuri massele de oameni ai muncii că este în interesul nostru al tuturor să luptăm pentru menținerea prețurilor oficiale, demascând pe cei care pretind prețuri mai mari, să-i demascăm pe acei care caută să-și facă provizii de alimente, iar pe țăranii muncitori să-i îndrumăm să-și vândă produsele lor cooperativelor și statului.

Așa vom reuși să menținem puterea de cumpărare a leului nou, contribuind în felul acesta la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii din Republica noastră.

SIȘU DOBRE
învățător emerit, director școala elementară de băieți nr. 5 București

Pentru justa aplicare a Hotărîrii

Incă din prima zi a reformei bănești, învățătorii și profesorii din comuna Giarmata, mergând din casă în casă au vorbit țăranilor muncitori despre importanța reformei bănești, care vine să dea o puternică lovitură chiaburilor și speculanților de tot soiul. Cu multă răbdare ei au citit și explicat fiecare punct din Hotărîre, au citit lista noilor prețuri, sfătuindu-i totodată pe țărani să-și valorifice produsele la cooperative, de unde vor primi la prețuri convenabile mărfuri industriale.

In ședința pe care profesorii au avut-o cu părinții elevilor, le-au vorbit acestora despre lupta pe care trebue să o ducă oamenii muncii din țara noastră pentru sprijinirea leului nou și pentru demascarea tuturor acelora care ar încerca să-i încurajeze din nou pe speculanții hrăpăreți.

Tot pentru a sprijini noua reformă bănească cadrele didactice din comuna Giarmata au dat ajutor efectiv comisiilor de preschimbare a banilor.

Sfătuind pe țăranii muncitori să folosească cu chibzuială banii, îndrumând pe elevii deținători de carnete CEC să înceapă cu acelaș avânt lupta pentru economii, cadrele didactice din comuna Giarmata desfășoară cu însuflețire acțiunea pentru justa aplicare a Hotărîrii Guvernului și a Partidului privitoare la reforma bănească.

GHEORGHE BARBOSU
directorul șc. elementare com. Giormata, raionul Timișoara

Luptăm pentru întărirea leului nostru nou

Hotărîrea Partidului și Guvernului cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri a fost primită cu entuziasm de către toți salariații din învățământ. In meetingurile organizate în școli și institute de învățământ superior, numeroși învățători și profesori și-au exprimat recunoștința pentru noua reformă înfăptuită de partid și guvern.

La școala Dudești-Cioplea-București de exemplu, tov. Sârbu a arătat învățătorilor și profesorilor avantagiile pe care le au cei care și-au depus economiile la CEC.

La meetingul organizat în cadrul Tipografiei Ministerului Învățământului Public au luat cuvântul numeroși muncitori.

Ei au arătat că oamenii muncii trebue să fie vigilenți și să nu se lase antrenați de dușmanul de clasă și de uneltele lui, ci să lupte neîncetat pentru aplicarea justă a Hotărîrii Partidului și Guvernului.

P. VERGEANU

Suntem recunoscători Partidului și Guvernului

Cadrele didactice ale liceului mixt cu limba de predare maghiară din București au întâmpinat cu o deosebită bucurie și recunoștință Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri.

Dușmanii poporului nostru, chiaburii, speculanții și zvoniștii, care au încercat să provoace o atmosferă de panică în zilele dinaintea Hotărîrii, clevetind împotriva politicii Partidului și a Guvernului de ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc, au primit acum un răspuns zdrobitor. Colectivul nostru didactic a desfășurat, chiar din primele ore după apariția Hotărîrii, o vie muncă de agitație în rândurile elevilor, părinților și populației. Intr'o ședință la care a participat întreg personalul școlii și la care au fost invitați și elevii utemiști și pionieri, s'a vorbit despre însemnătatea reformei bănești pentru întărirea economiei Patriei noastre, arătându-se sarcinile ce ne revin pentru întărirea puterii de cumpărare a leului nostru nou, care va deveni din ce în ce mai trainic, prin eforturile ce trebue să le depună întreg poporul muncitor.

Deasmenea, organizațiile de U.T.M. și de pionieri au discutat în adunări speciale despre reforma bănească și reducerile de prețuri. Intreg colectivul școlii este hotărît să lupte pentru sprijinirea leului nou, demascând pe cei ce ar încerca să-i mineze puterea prin umflarea prețurilor.

La câteva zile după Hotărîre, am primit salariile în lei noi. Plini de bucurie ne-am grăbit să facem cumpărături în magazinele de Stat bogat aprovizionate. Fiecare dintre noi și-a putut îndeplini câte o dorință, fiecare și-a putut cumpăra lucruri la care se gândea de mult.

Suntem recunoscători Partidului și Guvernului pentru această măsură în interesul oamenilor muncii și suntem hotărîți să muncim cu mai multă însuflețire, căci înțelegem că aceasta este cea mai bună contribuție a noastră la întărirea Patriei noastre libere.

Prof. A. MOLNAR
Liceul mixt maghiar — București

Unele probleme ale organizării procesului de învățământ

Odată cu începutul celui de al treilea pătrar, școlile elementare și medii și-au intensificat munca pentru ridicarea calității învățământului și educației. Majoritatea cadrelor didactice se străduesc să desfășoare o activitate cu adevărat științifică, realizând o strânsă legătură cu practica. Invățătorii și profesorii folosesc noua structură a anului școlar și noile cataloage drept un mijloc de asigurare a unei planificări mai juste, a unei repetări mai sistematice și a unui control mai susținut al cunoștințelor elevilor.

Realizările obținute în primele pătrare, departe de a-i liniști, au constituit pentru învățători și profesori un prilej de adâncă analiză a muncii și de studiere a măsurilor ce trebue luate pentru realizarea unor succese și mai însemnate în cea de a doua jumătate a anului școlar

Concluziile desprinse în urma analizei muncii școlilor în primele două pătrare trebue să ducă la ridicarea nivelului activității didactice, la o mai bună organizare și planificare a lecțiilor, la reducerea numărului elevilor rămași în urmă la învățătură.

Situațiile încheiate la sfârșitul pătrarului al doilea de către secțiile de învățământ arată că școlile noastre au obținut o serie de succese pe acest drum. Numeroși învățători și profesori au izbutit să reducă numărul elevilor rămași în urmă tocmai datorită temeinicei organizări a activității lor instructiv-educative. Totuși, în multe școli numărul elevilor cu note nesatisfăcătoare și al celor rămași în urmă este încă destul de mare. In regiunea Arad, de pildă, 15% din elevii claselor I-IV au obținut note nesatisfăcătoare. In regiunea Galați, 27% din elevii claselor V—VII și 20,5% din elevii școlilor medii au rămas în urmă la învățătură. La școala elementară din Sânpetrul Mare, din 50 de elevi frecvenți numai 38 sunt promovați.

Impotriva rămânerii în urmă la învățătură a elevilor, trebue luate măsuri urgente. Justa organizare a muncii fiecărui învățător și profesor este o condiție de bază în lupta împotriva repetenției.

Inainte de toate, cadrele didactice trebue să lupte pentru ridicarea calității predării. Fiecare învățător și profesor trebue să simtă întreaga răspundere pe care o poartă în fața poporului muncitor pentru instruirea și educarea copiilor și a tineretului. Cadrele didactice au datoria să se pregătească temeinic pentru fiecare lecție, să folosească larg experiența școlii sovietice, să-și organizeze munca ținând seama de cerințele didactice și metodice. Lecțiile trebue astfel organizate, pregătite și predate, încât ele să ajute, să clarifice și să îndrumeze pe elevi, iar nu să-i împovăreze inutil ori să le complice munca.

Numeroși învățători, profesori și directori își alcătuesc cu deosebită grijă planurile de lecții, pregătindu-se temeinic pentru munca de predare și organizându-și just lecțiile. Astfel, directorii școlilor elementare din comunele Balint, Găvoidia, Jimbolia și Cărpiniș din regiunea Timișoara, își întocmesc planurile de muncă astfel încât să poată cuprinde toate aspectele activității din școală. Numeroși învățători și profesori din regiunea Botoșani prevăd în planul lor de lecții întrebările recapitulative și întrebările pentru pregătirea lecției noi, unitățile metodice pentru predarea sistematică a lecției, materialul didactic necesar predării, precum și întrebările privitoare la fixarea cunoștințelor.

Dar aceasta nu se întâmplă pretutindeni. Mai sunt unii învățători și profesori care nu-și organizează just lecția, ceeace face ca elevii să nu-și însușească temeinic cunoștințele predate. Este știut că elevii trebue să asimileze la lecții cea mai mare parte din materialul predat Pentru aceasta există un moment special în lecție: fixarea materialului nou. Sunt însă mulți învățători și mai ales profesori care nu dau atenție acestui moment din lecție. Unii n'au timp să facă fixarea pentrucă predau lecția neorganizat; alții, pentrucă predau numai simple scheme ale lecției, fără să țină seama de vârsta și de puterea de înțelegere a elevilor.

Profesorii și învățătorii trebue să aibă totdeauna în vedere că elevii mai slab pregătiți trebue să depună un efort mai mare pentru a ajunge la nivelul celorlalți. Munca de ajutorare a acestora trebue metodic și din vreme organizată.

Incă unul din neajunsurile muncii neorganizate este acela că mulți profesori și învățători nu dau destulă atenție temelor pe care elevii trebue să le lucreze acasă. In timpul lecției, ei nu explică modul de lucru al acestor teme, ci doar le anunță cu câteva clipe înainte sau chiar după sunarea clopoțelului de recreație. Mai există mulți profesori și învățători care spun, la sfârșitul lecției: „luați dela pagina 82 până la 87". Ba mai mult, unii dintre ei continuă să supraîncarce pe elevi cu teme pentru acasă. Și adesea procedează la fel mai mulți profesori, dând elevilor aceleiași clase, în acelaș timp, teme prea multe și prea grele atât la limba română cât și la matematică, la istorie, la fizică, etc. De pildă la liceul nr. 1 din București, profesorul de geografie dă elevilor să lucreze acasă prea multe hărți, iar grupele de învățătură le programează la ore nepotrivite, răpind elevilor prea mult timp.

Supraîncărcarea elevilor cu teme pentru acasă nu se poate evita decât prin organizarea atentă a muncii clasei și prin justa folosire a timpului liber de care dispun elevii. Această organizare, care se referă la întreaga muncă a clasei, trebue să preocupe îndeaproape pe directori și pe diriginți, cărora le revine sarcina să coordoneze întreaga activitate a elevilor pentru a evita supraîncărcarea. In școlile sovietice, directorii și diriginții se preocupă foarte îndeaproape de reglementarea conținutului și a volumului temelor date acasă. Ei pornesc dela recomandările pedagogilor și ale medicilor, care arată că pregătirea lecțiilor date acasă nu trebue să dureze mai mult de o oră pe zi pentru elevii din clasa I, o oră jumătate pentru cei din clasa II-a, două ore pentru cei din clasele III și IV, 3 ore pentru cei din clasele V și VI, 3 ore jumătate pentru cei din clasa VII-a și 4 ore pentru cei din clasa VIII-a, deoarece trebue să țină seama că elevii au nevoie și de timp liber, au nevoie să facă sport, să se plimbe, să se desvolte fizicește în mod normal.

Stăruim asupra acestui lucru pentrucă primejdia supraîncărcării elevilor este și mai mare în ultima parte a anului școlar, când materia trebue terminată, când se organizează repetițiile și se desfășoară pregătirea pentru examene. In special în această etapă, unii învățători și profesori abuzează mult de temele date pentru acasă, neîngrijindu-se să organizeze astfel procesul de instrucție încât elevii să asimileze în cadrul lecțiilor materialul nou și să-l reîmprospătăteze pe cel vechi.

Directorii școlilor și diriginții trebue să ia toate măsurile pentru a evita încărcarea elevilor cu prea multe lucrări.

Consiliile pedagogice și cercurile pedagogice ale învățătorilor și profesorilor trebue să fie cele mai bune ajutoare ale conducerii școlii în organizarea unei instrucții juste a copiilor și tineretului. Ele trebue să-și îndrepte tot mai mult atenția asupra unei organizări mai bune a etapelor lecției, asupra dozării temelor pentru acasă și asupra folosirii cât mai raționale a timpului liber al copiilor.

Organele secțiilor de învățământ trebue să intensifice controlul asupra calității muncii învățătorilor și profesorilor. Fiecare vizită a lor în școală, fiecare inspecție trebue să ducă la ajutorarea cadrelor didactice pentru îmbunătățirea organizării procesului de învățământ.

Organizarea temeinică a lecțiilor, alternanța justă a muncii și a odihnei în viața zilnică a elevilor, desfășurarea normală a muncii lor de acasă crează cele mai bune condiții pentru desvoltarea intelectuală și fizică a copiilor și tineretului și asigură, în mare parte, progresele muncii din școală.

Școala în orașele și satele noastre

Ședință cu părinții și gazdele elevilor

In cursul lunii Ianuarie a avut loc o ședință plenară cu părinții, gazdele și corespondenții elevilor dela școlile medii tehnice de comerț din Craiova. Scopul acestei ședințe a fost strângerea legăturilor dintre familie și școală, realizarea unui control eficace din partea părinților și gazdelor asupra elevilor precum și găsirea celor mai nimerite mijloace prin care școala, colaborând cu familia, să asigure o pregătire temeinică a elevilor.

Ședința a fost deschisă de tovarășa directoare a Școlii Medii Tehnice de Comerț-fete, care a scos în evidență realizările școlii dela 15 Septembrie 1951 și până în momentul de față, precum și lipsurile constatate în activitatea școlii și în atitudinea elevilor. S'au înscris apoi la discuții numeroși părinți și corespondenți. In cadrul discuțiilor s'au ridicat probleme interesante, cum ar fi de pildă, atitudinea părinților față de școală, măsurile concrete ce trebue luate de părinți pentru îndreptarea situației la învățătură a elevilor, folosirea rațională a timpului liber al elevilor, sprijinul pe care trebue să-l dea părinții copiilor lor în pregătirea lecțiilor, ajutorul pe care elevii pot și trebue să-l dea în gospodărie, atunci când au timp și când prin aceasta nu se stingherește învățătura, etc.

Părinții și gazdele și-au luat angajamentul de a întări legăturile cu școala și de a supraveghea îndeaproape activitatea zilnică a elevilor.

TRAIAN MATEESCU
corespondent

Darea de seamă anuală a grupei sindicale Muntenii de Jos-Vaslui

In cea de a doua jumătate a lunii Ianuarie a. c., grupa sindicală dela școala elementară din comuna Gura Munteni — raionul Vaslui a ținut o ședință plenară în cadrul căreia responsabilul grupei a prezentat darea de seamă asupra activității grupei pe anul 1951.

Din darea de seamă a reieșit că în cursul anului trecut membrii grupei sindicale au desfășurat o activitate rodnică. Indrumați de organizația de partid, ei au dus o susținută muncă de mobilizare a neștiutorilor de carte la cursurile de alfabetizare. Membrii grupei sindicale au dat o atenție deosebită muncii culturale în rândurile țăranilor muncitori. Ei s'au preocupat în special de sprijinirea operei de transformare socialistă a agriculturii, obținând rezultate bune. Mulțumită muncii de lămurire dusă de ei, 25 de familii au făcut cereri spre a intra în gospodăria agricolă colectivă.

In timpul campaniei de colectare, membrii grupei au desfășurat o muncă intensă, lămurind pe țăranii săraci și mijlocași asupra importanței pe care o are predarea la timp a cotelor către Stat.

Responsabilul grupei sindicale a arătat apoi care a fost activitatea salariaților din învățământ în cadrul căminului cultural. Și în această privință s'au obținut rezultate frumoase. Membrii grupei sindicale au izbutit să aducă un mare număr de țărani muncitori la conferințele și festivitățile organizate în cadrul căminului cultural, au popularizat metodele agrotehnice sovietice, precum și metodele folosite de gospodăriile colective și de Stat din țara noastră.

In darea de seamă s'a arătat deasemeni cum a contribuit grupa sindicală la asigurarea condițiilor de trai ale cadrelor didactice.

Pe lângă părțile pozitive din munca grupei sindicale, au fost subliniate în darea de seamă și unele aspecte negative. Astfel, s'a arătat că unii membri ai grupei sindicale, ca de pildă tov. N. Ciobotaru, Ecaterina Ciobotaru și Adela Axinte au lipsit sistematic dela ședințele grupei sindicale. La gazeta de perete s'au scris prea puține articole și adeseori articolele publicate nu au fost legate de activitatea practică a membrilor grupei.

La discuțiile ce au urmat au luat cuvântul tov. I. Axinte, Ruxandra Mosneagu, F. Juverdeanu și alții, care au arătat unele greutăți și lipsuri ale muncii de alfabetizare și au cerut ca toți membrii grupei să-și unească eforturile pentru îmbunătățirea ei. Deasemeni, vorbitorii au criticat pe responsabilul grupei, care n'a luat parte cu regularitate la ședințele sindicale.

Tov. N. Ciobotaru și-a însușit critica adusă și și-a luat angajamentul ca pe viitor să muncească intens pentru realizarea sarcinilor sale.

CONSTANTIN DARȚU
corespondent

Gazetele de perete ale liceului seral din Timișoara

Vorbind despre gazetele de perete ale liceului seral din Timișoara, putem prezenta aspecte diferite. Primul aspect îl oferă gazetele claselor a V-a, a VIII-a E, a IX-a B și a X-a B. In aceste clase nu există decât ra...ele gazetelor, rame care stau goale de timp îndelungat.

Ceva mai bună este situația gazetelor de perete din clasele a VIII-a C și a X-a A. Acestea cuprind articole al căror conținut este legat de actualitate.

Numai despre gazeta de perete a clasei a XI-a se pot spune lucruri pozitive, atât în privința conținutului cât și a prezentării tehnice. Articolele sunt strâns legate de activitatea școlii. Astfel, de pildă, un articol vorbește despre angajamentul pe care și l-au luat elevele de a munci mai conștiincios în cel de al III-lea pătrar pentru buna însușire a materiei, pentru realizarea frecvenței regulate și a disciplinei conștiente.

Dacă gazeta de perete a clasei a XI-a se prezintă astfel, acesta este în mare parte meritul tovarășei Maria Engel, profesoară emerită, diriginta clasei. Tovarășa Engel îndrumă permanent munca colectivului de redacție și, împreună cu el, desfășoară o neobosită muncă educativă în rândurile elevilor.

Se impune un neîntârziat schimb de experiență între diriginții și colectivele de redacție ale tuturor claselor. Astfel, nu numai calitatea gazetelor de perete, dar și întreaga muncă din școală se va îmbunătăți simțitor.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

O școală serală sovietică

Când sună clopoțelul, în băncile școlii tinerilor feroviari se așează oameni care cu câteva ore în urmă lucrau la strunguri, conduceau trenuri, reparau vagoane sau montau linii.

In clasa a X-a A. a școlii nr. 1 a tineretului muncitoresc din Moscova începe lecția de literatură rusă.

Iese la tablă elevul Gheorghi Antonovțev. Acest tânăr muncitor vorbește amănunțit și cu siguranță despre opera vestitului poet sovietic V. Maiakovski.

Gheorghi Antonovțev este în același timp conducătorul unui tren de călători care face cursa Moscova-Minsk și elev la școală serală. Pe el, ca și pe alți zeci de mii de tineri sovietici, războiul l-a împiedicat să-și termine studiile la timp. Acum este în ultima clasă a școlii medii. In catalog, în rubrica lui, sunt numai note bune și excepționale. Odată cu certificatul de maturitate, pe care îl va obține în primăvara anului 1952, Antonovțev visează să obțină și medalia de aur sau de argint.

Am stat de vorbă după lecție cu Gheorghi Antonovțev. Când l-am întrebat dacă are de gând să-și continue studiile, mi-a răspuns fără a mai sta pe gânduri:

— Desigur! Am de gând să mă înscriu la Institutul Electro-mecanic de ingineri de transport feroviar din Moscova.

Și privindu-l pe acest flăcău sovietic, plin de putere și de pasiune tinerească, ești sigur că nimic nu-l va opri în drumul spre țelul ce și l-a propus. Cu siguranță că va absolvi cu succes școala medie, că va obține medalia, că se va înscrie la institut, și va deveni inginer.

Zeci și zeci de tineri muncitori care au absolvit școala serală nr. 1 își continuă studiile în institutele și universitățile din țară. Astfel, de pildă, fostul lăcătuș la uzina „1905", Anatolie Matveev, care a obținut certificatul de maturitate, studiază în prezent la Institutul de Relații Internaționale. Culegătoarea Margarita Lâscova studiază la Institutul Tehnologic al aviației din Moscova. Vera Niculina, fostă muncitoare la depoul de locomotive, învață acum la Institutul de ingineri feroviari din Moscova. Muncitorul Constantin Klitin este în ultimul an al Facultății de Geologie dela Universitatea din Moscova.

Mulți absolvenți ai școlii au terminat cursurile institutelor sau ale universităților și au devenit specialiști cu calificare superioară. Ana Vorobiova, de pildă, a absolvit Institutul de Medicină. Nina Polianscaia a devenit jurist. Alexei Pustovalov, care a luptat în Marele Război pentru Apărarea Patriei și care odată cu certificatul de maturitate a obținut și medalia de aur, a terminat cursurile facultății de filologie dela Universitatea de Stat din Moscova.

Școala tineretului muncitoresc nr. 1 a fost deschisă în vâltoarea Marelui Război pentru Apărarea Patriei, în anul 1943. In acest timp, mii de tineri și tinere sovietice, părăseau băncile școlii și plecau să lucreze în întreprinderi, pentru a ajuta poporul sovietic în lupta lui împotriva cotropitorilor fasciști. Guvernul Sovietic a adoptat în acel timp o hotărâre cu privire la deschiderea școlilor serale unde tinerii și tinerele să-și poată continua studiile, îmbinând instrucția cu munca în producție.

Școala serală are un local încăpător, cabinete, laboratoare și o bibliotecă bine înzestrată. Adeseori, lecțiile practice de fizică și chimie se țin la Muzeul Politehnic din Moscova.

La școala serală predau specialiști calificați. Limba și literatura rusă sunt predate de profesorul Alexandr Murașco care are un stagiu pedagogic de aproape 20 de ani. Profesoara Olga Varfolomeeva, decorată pentru munca ei conștiincioasă cu însigna de onoare, predă istoria. Limba germană este predată de Elena Daletcala, decorată cu ordinul Steagului Roșu al Muncii, fizica de către Andrei Bondar, aspirant, care lucrează la Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

In școlile tineretului muncitoresc, învățământul este gratuit. Administrațiile întreprinderilor, organizațiile de partid, sindicale și de comsomol contribue prin toate mijloacele la bunul mers al învățământului din școlile serale. Elevii școlilor serale sunt scutiți de muncă în schimburile de seară și de noapte, nu sunt trimiși în delegații.

Școala tineretului muncitoresc nr .1 din Moscova este una din multele școli de acest fel din țara sovietică. Numai în R.S.F.S.R. se numără 2440 asemenea școli în care studiază, fără a ieși din producție, 560 de mii de băieți și fete.

Statul Sovietic și Partidul Comunist se îngrijesc ca tineretul sovietic să fie cult și instruit, creează toate condițiile pentru ca tinerii muncitori să poată studia și să-și poată ridica nivelul cultural.

Liudmila Lebedeva, elevă în clasa X-a a școlii medii nr. 40 depe lângă combinatul textil „Krasnaia Roza", în laboratorul școlii

O nouă gazetă a învățământului

A apărut primul număr al Gazetei Învățământului — organ al Ministerului Învățământului și al Comitetului Central al sindicatelor învățătorilor și profesorilor din R.S.S. Turcmenă. Gazeta va apare săptămânal în limba turcmenă.

Primul număr cuprinde un articol al ministrului învățământului R.S.S. Turcmenă — O.N. Mamednijazova în legătură cu sarcinile învățătorilor și profesorilor turcmeni, în munca de educație și instrucție. Gazeta arată cum s'a desfășurat vacanța de iarnă a elevilor din școala medie din Tarhua — Task și a pionierilor din capitală, dă informații cu privire la viața școlilor etc.

(din „Ucitelscaia Gazeta.")

Referate pentru părinți

La școala elementară cu 7 clase din Perehoț, regiunea Gomel, se organizează săptămânal ședători în cadrul cărora elevii din clasele superioare citesc referate pentru părinți. Astfel, colhoznicii au ascultat la școală referate despre istoria limbii ruse, despre Puşkin, Gogol, Necrasov, Lomonosov, despre eroii U.R.S.S., despre marile construcții ale comunismului, etc.

Părinții manifestă un interes deosebit pentru aceste ședători. Referatul „Despre lupta oamenilor muncii din întreaga lume pentru pace", citit de un elev din clasa VII-a, a produs asupra ascultătorilor o impresie deosebit de puternică.

I. TULUPOV

O conferință cu privire la învățământul preșcolar

La Ufa s'a desfășurat conferința științifico-practică cu privire la învățământul preșcolar, la care au participat peste 300 oameni.

Conferința a fost deschisă de către ministrul învățământului din R.S.S.A. Bașchiră, care a vorbit despre desvoltarea continuă a rețelei instituțiilor preșcolare din Republică.

Educatoarele au discutat peste 20 referate pedagogice. Un interes deosebit l-au provocat comunicările educatoarelor asupra temelor: „Ajutorul grădinițelor de copii pentru educația copilului in familie", „Munca cu părinții", etc.

O bogată expoziție artistică a arătat realizările Republicii în domeniul educației preșcolare.

O zi din activitatea conferinței a fost rezervată popularizării activității celor mai bune grădinițe de copii din orașul Ufa.

A. BLAU

(din „Ucitelscaia Gazeta".)

Conținutul și metodele educației disciplinei conștiente a elevilor

Conținutul și metodele educației disciplinei conștiente se realizează în procesul muncii instructiv-educative.

Personalitatea și autoritatea învățătorului au o mare însemnătate pentru educarea disciplinei în școală. Ce determină și cum se crează autoritatea pedagogului? Autoritatea oricărei personalități se bazează în primul rând pe forța ei morală — ideologică și intelectuală. Autoritatea învățătorului depinde de comportarea sa politico-morală, de superioritatea sa intelectuală, de știința lui de a cuceri dragostea și respectul copiilor.

Inalta principialitate bolșevică, devotamentul nemărginit față de patria socialistă, față de măreața cauză a lui Lenin și Stalin, îndeplinirea activă a datoriilor cetățenești, sunt calități indispensabile ale învățătorului și profesorului sovietic.

Nu numai elevii mai mari, dar într'o măsură anumită și elevii mici țin seama, în raporturile lor cu învățătorul, de calitățile lui morale. Dacă pedagogul, prin acțiunile și faptele sale, trezește în copii îndoieli cu privire la calitățile lui morale, el își compromite autoritatea. Iată de ce învățătorul trebue să reprezinte întruchiparea celor mai bune calități morale ale omului sovietic. Numai în acest caz el poate să formeze aceste calități și în elevii săi.

Conștient de forța extraordinară a influenței pedagogice a exemplului personal asupra copiilor, învățătorul trebue să servească drept model pentru elevi prin întreaga sa purtare, demnă de a fi imitată. El trebue să se fo'osească în mod activ de tendința firească a copiilor de a vedea în învățătorul lor „unirea tuturor virtuților" (N. A.-Dobroliubov). Autoritatea învățătorului este determinată și de nivelul desvoltării lui intelectuale, de cunoașterea obiectului de predare, de cultura lui generală, de atitudinea pe care o are față de propria lui muncă.

In învățător copiii trebue să vadă un exemplu de dragoste și de respect față de om. Atitudinea lipsită de suflet, oficială, neîncrederea permanentă față de elevi, șicana, brutalitatea, lipsa de sensibilitate, compromit autoritatea dascălului și-l îndepărtează de copii. Exigența și respectul față de copii contribue la întărirea autorității învățătorului și la creșterea influenței sale educative asupra lor.

Raporturile reciproce juste între pedagog și elevi, autoritatea pedagogului, depind și de măsura în care el cunoaște atât colectivul cât și particularitățile individuale ale elevilor, trăsăturile lor de caracter, interesele și înclinațiile lor, vederile și dispozițiile lor. Cunoașterea elevilor îl ferește pe învățător de greșeli. Observarea elevilor în timpul lecțiilor și recreațiilor, în timpul ocupațiilor extrașcolare, la munca obștească, convorbirile cu elevii, cu părinții îl ajută pe învățător să cunoască îndeaproape personalitatea copilului, particularitățile lui.

Puterea influenței educative a învățătorului este în funcție de tactul pedagogic, de reacțiile lui față de faptele și de purtarea elevului.

Învățământul, spunea Uşinschi, este mijlocul cel mai puternic de educație. Această afirmație este cu atât mai valabilă pentru școala sovietică, în care nu se predau cunoștințe falsificate, ca în școala burgheză, ci cunoștințe cu adevărat științifice. Lecția ca formă de bază a organizării muncii didactice constitue nu numai un mijloc de înarmare a elevilor cu cunoștințe, dar și cel mai important mijloc de educație. In procesul de învățământ se formează vederile și convingerile elevilor, concepția lor despre lume. Aici capătă ei deprinderi temeinice de disciplină. Aici, în primul rând, se organizează activitatea colectivă creatoare a elevilor.

Fiecare lecție, prin conținutul ei, prin organizarea și metodele ei, trebue să asigure educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente. Sarcina pedagogului constă în aceea ca, folosind conținutul programelor școlare și material ajutător în legătură cu construcția socialistă, cu problemele actuale, să educe în elevi înțelegerea cerințelor disciplinei conștiente, tendința spre munca activă creatoare. Astfel, de exemplu, un învățător din școala elementară, folosind lecțiile de citire, de desvoltare a vorbirii, de istorie, etc., ca și ocupațiile elevilor în afară de clasă, trebue să-i facă să înțeleagă următoarele noțiuni fundamentale referitoare la disciplină:

In Uniunea Sovietică, munca este o chestiune de onoare, de glorie, de vitejie, și de eroism, este prima și cea mai importantă obligație a fiecărui om. In Uniunea Sovietică, toți trebue să muncească. Pentru creșterea forței Patriei noastre și a succeselor ei în lupta împotriva dușmanilor, fiecare cetățean trebue să muncească încordându-și toate puterile și capacitățile, respectând cu strictețe disciplina muncii.

In Uniunea Sovietică, a învăța „bine" și „excelent" este o datorie patriotică a fiecărui elev. Pentru a obține succese la învățătură este necesară o disciplină strictă, respectarea din partea elevilor a regulilor de purtare stabilite. Elevul școlii sovietice este viitorul constructor activ și conștient al comunismului. In școală, în detașamentul de pionieri, el trebue să se pregătească pentru muncă și apărarea patriei. El trebue să primească o asemenea educație, încât să devină un om cinstit, drept, perseverent în atingerea scopurilor puse, curajos, rezistent și viteaz. In purtarea sa, elevul trebue să ia ca exemplu pe marii conducători ai revoluției, pe Lenin și Stalin, pe vitejii eroi ai Marelui Război pentru Apărarea Patriei, pe eroii Uniunii Sovietice, pe stahanoviști, pe cei mai buni oameni ai Patriei.

Cărțile de lectură, manualele dau învățătorului posibilitatea să influențeze just asupra sentimentelor și conștiinței elevilor din clasele începătoare. In manualul pentru clasa I-a sunt cuprinse o serie de mici povestiri care pot fi folosite de învățători pentru educarea disciplinei.

Trebue să se țină însă seamă de faptul că manualul nu poate înlocui discuția vie, influența nemijlocită a cuvântului învățătorilor. Deaceea este necesar să se aleagă cu iscusință materialul și mijloacele de exprimare pentru povestire sau pentru conversația între învățător și elevi.

Invățătoarea școlii nr. 626 din Moscova, M. I. Cuzmina, povestește următoarele despre influența pe care o au asupra copiilor citirea și conversațiile:

„Am citit elevilor clasei a II-a câteva articole din „Pionerskaia Pravda", în care se povestea despre atitudinea atentă și îndatoritoare a copiilor față de cei mari. Apoi copii mi-au povestit cum au ajutat ei înșiși pe bătrâni sau pe oamenii bolnavi. Când vreunul din copii comunică, de exemplu, că el a ajutat astăzi unei bătrâne să care lemne, întregul colectiv se bucură și îi aprobă fapta".

S'ar putea aduce un mare număr de exemple care să arate cum folosesc cei mai buni învățători conținutul muncii instructive pentru a formula la elevii lor vederi juste, noțiuni privind disciplina.

Toate obiectele din planul de învățământ al școlii medii contribue într'o măsură mai mare sau mai mică, la formarea unor vederi juste ale elevilor cu privire la disciplină, la formarea unor deprinderi temeinice de purtare.

In clasele V—VII, educarea atitudinii elevilor față de muncă, față de proprietatea obștească, față de raporturile reciproce dintre oameni, poate să se bazeze pe un vast material istoric, pe modelele clasice ale celor mai bune opere literare ale popoarelor U.R.S.S.

Bazele educației disciplinei se pun în timpul lecției. De aceea, pedagogul trebue să prevadă precis ce va explica elevilor și ce metode va folosi în timpul lecției, să combine cu pricepere diferite metode și procedee, să atragă în muncă pe toți elevii și să formuleze cerințe severe și consecvente relativ la purtarea lor în timpul lecției (respectarea regulilor de purtare în timpul interogării, a regulilor de ridicare a mâinii, a regulilor de folosire a manualelor și rechizitelor, etc.).

Măestria pedagogică a cadrelor didactice și organizarea precisă a lecției constitue cheia disciplinei elevilor.

Unii pedagogi își încep lecția fără să țină seama de faptul că elevii nu s'au liniștit, nu și-au pregătit locul de muncă — manualele, caietele, carnetul zilnic, rechizitele. Desigur, în acest caz lipsește ordinea la lecție și, în consecință, munca de instruire și educare nu-și va atinge scopul. Elevii trebue să știe că ei au datoria să intre în clasă îndată ce sună clopoțelul, că trebue să facă repede ordine pe bancă și, odată cu apariția învățătorului în clasă, să înceapă imediat lecția. Invățătorul trebue să pretindă elevilor executarea necondiționată a acestor reguli.

Este deosebit de important să se organizeze just controlul executării temelor pentru acasă și interogarea elevilor. Se întâmplă ca, în timpul când învățătorul controlează executarea temelor pentru acasă sau interoghează pe elevi clasa, care nu e atrasă într'o muncă concretă, să-și piardă dispoziția de muncă. Atunci începe dezordinea.

Unii învățători se plâng că elevii nu-și pregătesc temele. In mare măsură aceasta este rezultatul exigenței insuficiente și al nejustei organizări a acestei munci. Adeseori învățătorul dă elevilor tema pentru acasă „după ce a sunat", când nu mai are timp să le explice conținutul și ordinea efectuării ei. Invățătorul care explică la timp tema și care conduce cu iscusință munca de sine stătătoare a elevilor are dreptul să le pretindă executarea lucrărilor date pentru acasă și să urmărească felul cum sunt îndeplinite aceste lucrări.

Școala nu-și exercită influența educativă asupra elevilor numai în cadrul procesului de învățământ, ci și în cadrul muncii extrașcolare. Munca extrașcolară contribue printre altele și la educarea elevilor în spiritul disciplinei conștiente, deoarece le dă prilejul să-și însușească normele și cerințele disciplinei și îi deprinde cu munca organizată de folos social. Deasemeni, prin organizarea precisă a activității în afară de învățământ, munca extrașcolară le formează elevilor un cerc determinat de obiceiuri și deprinderi de purtare în colectiv, le îndreaptă într'o direcție rațională interesele lor, și le organizează timpul liber și odihna, nelăsând loc pierderii lui fără rost.

(Din „Sovetscala Pedagoghica")

Protecția sănătății școlarilor sovietici

Școala sovietică nu se îngrijește numai de înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, de instruirea lor multilaterală. Școala veghează și asupra sănătății elevilor, se îngrijește ca ei să crească puternici, sănătoși. Pentru atingerea acestui scop este necesară o muncă permanentă cu copiii, urmărirea sistematică a sănătății și a desvoltării lor fizice.

Munca medicului școlar este multilaterală și de mare răspundere. Când copiii vin pentru prima dată la școală, eu cercetez starea sănătății fiecăruia dintre ei. Intr'o fișă specială notez nivelul general al desvoltării lor fizice, starea organelor de circulație, de respirație, și starea sistemului nervos, notez bolile de care au suferit, vaccinările profilactice. Apoi, ca și toți medicii școlari, examinez regulat, de două ori în cursul anului școlar, starea sănătății tuturor elevilor. Copiii care au nevoie de o observație medicală mai minuțioasă sunt examinați mai des, fiind consultați periodic de medici specialiști neuropatologi, otolaringologi, oculiști, etc., care, în acest scop, sunt invitați la școală.

Intreaga mea muncă se desfășoară într'un contact strâns cu colectivul pedagogic al școlii. Astfel, la începutul anului școlar, după ce am examinat pe copii, fac cunoscută diriginților starea sănătății elevilor din clasele lor. Ii sfătuesc cum trebue să aşeze pe elevi în clasă, cum trebue să prevină la copii defecte ca gârbovirea și strâmbarea umerilor.

Munca mea în cadrul școlii nu se desfășoară numai între pereții cabinetului medical. In calitate de medic, dau o atenție deosebită lecțiilor de cultură fizică. Asist la aceste lecții în sălile și pe terenurile de sport, merg împreună cu elevii pe stadion, la bazinele de înnot, etc.

La lecțiile de cultură fizică studiez posibilitățile copiilor, urmăresc ce influență au asupra organismului lor diferitele sporturi. Aceasta îmi dă posibilitatea de a cunoaște rezistența fizică a copilului, de a determina posibilitățile lui fizice.

Am organizat în școală un activ sanitar. In fiecare clasă, sunt aleși dintre elevi sanitarii de grupă și sanitarii șefi. Ei urmăresc ca toți elevii să vină la școală cu hainele în ordine și să mențină în clasă o curățenie permanentă. In școală activează cercuri sanitar-educative, în cadrul cărora se țin conferințe sanitare. Elevii din clasele superioare studiază literatură medicală de popularizare a științei, și citesc cărți de higienă.

Cabinetul medical școlar este numai o verigă mică din rețeaua instituțiilor medicale care protejează sănătatea copiilor sovietici. Eu ca și toți ceilalți medici școlari, țin o legătură strânsă cu policlinica de copii, cu spitalul și cu alte instituții sanitare. Acolo pot obține întotdeauna consultația necesară, un sfat, un ajutor practic.

In orașele și satele țării sunt amenajate pentru copii numeroase stadioane, terenuri de sport, bazine, patinoare, stațiuni de înnot și de ski. In școli sunt amenajate săli de sport.

Toată grija Statului Sovietic pentru protecția sănătății școlarilor servește unul singur scop, acela de a face fericită copilăria și adolescența tinerii generații, de a crește pe viitorii constructori ai societății comuniste sănătoși, plini de viață, fără teamă în fața dificultăților.

LIDIA BITIUCOVA
medicul școlii medii nr. 29 din Moscova

Seara la internat

La școala medie din Monastarscina, raionul Icinlansc, regiunea Cernigov s'a deschis de curând un internat pentru elevii claselor a VIII-a — a X-a. Internatul este bine înzestrat. El are o sufragerie, sală de meditații, dormitoare, camere de odihnă etc.

Organizația comsomolistă din școală desfășoară o muncă intensă în rândurile elevilor interni. In fiecare săptămână se țin lecții și rapoarte cu diferite teme. Astfel, de curând s'au ținut două lecții cu următoarele teme: „Aspectul moral al omului sovietic" și „Ce este fericirea". Vor avea loc seri literare cu temele: „Marele Stalin — prietenul tineretului", „Tinerețea noastră fericită" etc. Elevii se pregătesc să organizeze un concert muzical de amatori.

Biblioteca școlară a pregătit pentru elevi o mică bibliotecă mobilă. Tineretul are la dispoziție jocuri de masă, instrumente muzicale. Internatul are un regim de ordine interioară care este respectat cu strictețe.

S. HRUL

Pentru o temeinică cunoaștere a activității F. S. M. și a Departamentelor Internaționale Profesionale

Intre 15—21 Noembrie 1951 a avut loc la Berlin, cea de a cincea sesiune a Consiliului General al F.S.M.

Delegații oamenilor muncii din 64 de țări, în număr de peste 300, reprezentând peste 80 milioane de membri, s'au adunat la Berlin pentru a discuta unele probleme strâns legate de activitatea F.S.M., de îmbunătățirea activității viitoare a acestei organizații mondiale, de creșterea nivelului de trai al oamenilor muncii, și de măsurile ce trebue luate împotriva consecințelor economice și sociale ale pregătirii unui nou război de către imperialiștii americani și englezi.

Activitatea F.S.M., ca și a Consiliului Mondial al Păcii, e rodnică și multilaterală. In șase ani dela înființare, F.S.M. a înregistrat succese însemnate. Numărul membrilor săi a crescut dela 64 milioane câți erau în 1945 la peste 80 de milioane. Una dintre realizările sale însemnate este înființarea unui număr de 12 Departamente Internaționale Profesionale. De mai bine de 6 ani, F.S.M. sprijină, prin conferințe internaționale, lărgirea numărului luptătorilor pentru apărarea păcii. El a apărat, în orice ocazie, interesele celor ce muncesc, atât în fața O.N.U., cât și în fața diverselor guverne imperialiste sau aservite. F.S.M. a susținut permanent Consiliul Mondial al Păcii în zădărnicirea planurilor criminale ale S.U.A. de deslănțuire a unui nou război, a luat atitudine hotărâtă împotriva acțiunilor criminale ale imperialiștilor americani în Coreea, ale celor francezi în Vietnam, ale celor englezi în Egipt și Iran, etc. F.S.M. a luptat și luptă necontenit împotriva tuturor lachelilor imperialiștilor, care se străduie zi de zi să împlinească poruncile stăpânilor lor de peste ocean, aruncând în închisori pe cei mai buni luptători pentru cauza păcii și a socialismului. Incercările nesățioase ale miliardarilor americani s'au lovit însă de rezistența puternică a F.S.M. Impotriva încercărilor scizioniștilor din conducerea sindicatelor din S.U.A. și Anglia, F.S.M. și-a adâncit influența în rândurile maselor muncitoare, iar legăturile sale internaționale au fost din ce în ce mai puternice. Acest lucru l-a dovedit, de altfel, și participarea la lucrările celei de a 5-a sesiuni a Consiliului General al F.S.M. dela Berlin, pentru prima oară, a reprezentanților oamenilor muncii din Egipt, Japonia, Sudan, din unele țări ale Americii Latine și din Africa Neagră.

Din raportul prezentat de tov. Louis Saillant, secretar general al F.S.M., la sesiunea Consiliului General dela Berlin, s'au desprins eforturile depuse an de an de către F.S.M. pentru întărirea unității oamenilor muncii depe întreg globul pământesc, pentru apărarea intereselor lor economice și sociale, în lupta pe care au dus-o și o duc sub conducerea F.S.M. împotriva atățătorilor la război, împotriva acelora care au purces la remilitarizarea Germaniei Occidentale și a Japoniei.

Cu această ocazie, tov. Kuznețov a ilustrat starea de mizerie în care sunt obligați să trăiască oamenii muncii din țările capitaliste, coloniale și semicoloniale. El a subliniat creșterea neîncetată a combativității clasei muncitoare în țările cu organizații sindicale puternice afiliate la F.S.M. ca și în statele în care organizațiile sindicale sunt conduse de reformiști ca Murray, Green, Deakin, Tewson, Jouhaux, Carrey și Oldenbrock. Lucrările dela Berlin au arătat încăodată oamenilor muncii cât de hidoasă este fața conducătorilor sindicatelor galbene din America, Anglia și țările colonizate. Acești conducători sunt fideli slugi ale guvernelor de miliardari și au ei înșiși strânse legături cu finanțele țărilor respective. Relatările ziarului „Daily Herald" din Londra, care afirma, nu de mult că în fiecare organizație sindicală americană există unul sau mai mulți spioni, — ca și faptul că funcționarii de frunte din Federația Americană a Muncii (A.F.L.) sau Congresul Sindicatelor Industriale (C.I.O.) fac parte din serviciile de spionaj susamintite, sunt detectivi puși în slujba intereselor clasei exploatatoare, constitue dovezile cele mai evidente pentru a ne da seama de felul cum înțeleg să acționeze bonzii sindicali reformiști.

Impotriva acestor „criminali de profesie" recrutați din rândurile hoților și criminalilor de drept comun, împotriva acestor lepădături omenești, care caută să deobine unitatea muncitorească, să deobine întreaga mișcare democratică, împotriva acestor servicii de spionaj din rândurile întreprinderilor și instituțiilor, luptă sindicatele muncitorești și Uniunile Sindicale, afiliate Federației Sindicale Mondiale. Impotriva unor agenți ca James Cronin din Filadelfia, a spionului John Andrews, fost vicepreședinte al Uniunii muncitorilor din industria de automobile din Detroit, au luptat și luptă muncitorii cinstiți, comuniștii, din fabricile și uzinele americane.

Impotriva trădătorilor Carrey, Deakin, Jouhaux, a lui Tewsohn și Oldenbrock, conducători ai Confederației Internaționale a asaziselor Sindicate libere, care încearcă să distrugă unitatea internațională a muncitorilor, punând-o în slujba imperialiștilor, a luptat și luptă cu hotărâre F.S.M.

In activitatea sa, Federația Sindicală Mondială este sprijinită activ de către Departamentele Internaționale Profesionale. Inglobând în jurul lor milioane de oameni ai muncii, Departamentele Internaționale Profesionale constitue o școală de educare a oamenilor muncii în spiritul internaționalismului proletar, al luptei împotriva claselor exploatatoare dominante.

Așa cum a arătat Benoit Frachon, în raportul său dela cea de a 5-a sesiune a Consiliului General al F.S.M., clasa muncitoare luptă împotriva consecințelor economice și sociale, a politicei de război a imperialiștilor, luptă împotriva conducătorilor de dreapta ai sindicatelor, care trădând interesele oamenilor muncii, servesc scopurile imperialiștilor, sprijină politica blocului atlantic și caută cât mai mulți agenți de teapa lui Tito, pe care vor să-i pregătească pentru un viitor război împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară.

Incercările lor însă sunt demascate de oamenii muncii. In Franța, în Italia, acțiunile întreprinse de sindicatele muncitorești lovesc tot mai crunt în încercările guvernelor imperialiste, care vor să scadă din ce în ce nivelul de trai al clasei muncitoare. In America și în Anglia, în Statele Americii Latine, glasul oamenilor muncii împotriva miliardarilor americani se aude tot mai puternic.

Prin rezoluțiile adoptate la Berlin, Consiliul General al F.S.M. chiamă pe membrii sindicatelor să se unească în lupta pentru dobândirea drepturilor lor, în lupta contra șomajului, în lupta pentru ridicarea salariilor muncitorilor din statele capitaliste. Rezoluțiile cer oamenilor muncii uniți în sindicate să-și strângă rândurile spre a lupta împotriva sectarismului, împotriva scizioniștilor, etc. In acelaș timp, ele arată că una din datoriile activiștilor sindicali trebue să fie munca de lămurire plină de răbdare, muncă prin care aceștia să arate și să convingă pe toți muncitorii că, indiferent de deosebirile de păreri, interesele lor sunt aceleași.

Consecvent apărării luptătorilor pentru libertate, Consiliul General al F.S.M. a votat rezoluții pentru apărarea muncitorilor arestați, din Barcelona, rezoluții împotriva condamnării nejuste a unor muncitori din Brazilia, Venezuela și Columbia, împotriva acțiunilor imperialiștilor din Grecia, Egipt, Iran, etc. Activitatea F.S.M., a Departamentelor Internaționale Profesionale constitue pentru oamenii muncii din țara noastră parte integrantă din lupta lor pentru construirea unei vieți mai bune, pentru pace și socialism.

Tov. Gh. Apostol, președintele C.G.M., care, împreună cu tov. Liuba Chișinevschi, vicepreședinte al C.G.M., a reprezentat țara noastră la recenta sesiune a Consiliului General al F.S.M., a arătat, în expunerea sa prezentată în fața activului sindical din București, câte aspecte interesante au scos la iveală discuțiile dela Berlin. Tov. Apostol a stăruit asupra importanței lucrărilor sesiunii și asupra rolului de seamă care revine sindicatelor noastre în popularizarea tuturor acțiunilor întreprinse de către F.S.M. și Departamentele Internaționale Profesionale

Activiștii birourilor sindicale regionale și raionale, ai cluburilor, colțurilor roșii și bibliotecilor, responsabilii de grupe sindicale trebue să cunoască activitatea F.S.M., a Federației Internaționale a Sindicatelor de Invățământ ca și a celorlalte Departamente Internaționale Profesionale, pentru ca apoi să poată arăta membrilor sindicatelor noastre munca desfășurată de acestea.

Popularizarea prin gazetele de perete, prin presa locală, prin conferințe la cluburi și colțuri roșii a tuturor acțiunilor întreprinse de F.S.M. trebue să fie una din sarcinile de bază ale tuturor membrilor sindicatelor noastre.

Pentru fiecare membru al sindicatelor de învățământ este o datorie de cinste de a cunoaște cât mai amănunțit hotărârile adoptate la sesiunile F.S.M., de a înțelege conținutul politic al acestora. Sub îndrumarea organizațiilor de partid, unitățile noastre sindicale, începând dela grupă și până la birourile regionale, trebue să găsească cele mai potrivite procedee de punere în aplicare a sarcinilor ce izvorăsc din aceste rezoluții. Birourile sindicale, conducerile cluburilor și colțurilor roșii trebue să organizeze conferințe pentru lămurirea problemelor internaționale ale mișcării sindicale, pentru ca astfel oamenii muncii din învățământ să cunoască cât mai intens lupta desfășurată pe plan internațional de către oamenii muncii uniți în sindicate.

Cunoașterea activității F. S. M. și a Departamentelor Internaționale Profesionale trebue să fie o preocupare și pentru organizatorii diverselor forme de învățământ ale sindicatelor. Organizând conferințe speciale pentru cunoașterea diverselor probleme legate de activitatea mișcării muncitorești internaționale sub conducerea F.S.M., sindicatele vor putea ajuta pe membrii lor în cunoașterea tuturor problemelor de politică internațională și a rolului pe care îl are F.S.M. în susținerea intereselor politice și economice ale oamenilor muncii.

Este o datorie patriotică a tuturor învățătorilor și profesorilor de a studia conținutul revistei „Mișcarea Sindicală Mondială", de a difuza în massele largi muncitoare problemele desbătute aci și a arăta lupta dusă de F.S.M. pentru crearea unei vieți mai bune pentru întreaga omenire muncitoare. Activiștii sindicatelor noastre, începând cu responsabilii de grupă, trebue să popularizeze cât mai intens în rândurile masselor revistele editate prin grija Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., precum și cărțile diverșilor scriitori luptători pentru cauza păcii și libertății popoarelor ca: A. Fadeev, Pablo Neruda, Jeorge Amado, Howard Fast etc.

Munca sindicatelor de învățământ va trebui intensificată în scopul întăririi vigilenței revoluționare a cadrelor didactice față de agenții imperialiștilor din țara noastră, a chiaburilor și speculanților care încearcă să submineze interesele statului nostru de democrație populară. In discuțiile dela om la om, prin conferințe organizate în cadrul căminelor culturale, învățătorii și profesorii trebue să arate țărănimii muncitoare mărșavele nelegiuiri săvârșite de americani, legiuirile acestora menite a submina interesele oamenilor muncii, ca de pildă legea celor „o sută de milioane" cu care urmează să fie plătiți trădătorii cei mai josnici ai popoarelor. Invățătorii și profesorii, mobilizați de birourile provizorii sindicale, trebue să popularizeze în același timp, lupta dusă de delegația sovietică în cadrul O.N.U. pentru demascarea imperialiștilor americani și lupta F.S.M. împotriva măsurilor de pregătire a unui nou război.

Sprijiniți de birourile sindicale, sub conducerea organizațiilor de partid, învățătorii și profesorii trebue să lupte permanent pentru întărirea unității clasei muncitoare din țara noastră, pentru strângerea ei în jurul P.M.R. El au deasemeni datoria de a vorbi oamenilor muncii și țărănimii muncitoare despre eforturile poporului nostru muncitor pentru realizarea cincinalului, pentru construirea hidrocentralelor, a fabricilor și uzinelor din patria noastră.

Nu trebue uitat că sindicatele de învățământ au datoria permanentă de a studia și de a-și însuși experiența înaintată a sindicatelor sovietice, de a lupta pentru răspândirea acestei experiențe în rândurile celor mai largi masse de oameni ai muncii.

Cunoașterea acțiunilor întreprinse de F.S.M. și popularizarea lor în rândurile masselor vor ajuta ca oamenii muncii din țara noastră, alături de cei din alte țări, să la cauza apărării păcii în propriile lor mâini.

C. PRISECARU

Caragiale demască fără cruțare lipsa de patriotism a burgheziei

Indată după ce în 1848, cu ajutorul poporului, a cucerit drepturile politice și a îndepărtat privilegiile feudale care-i stinghereau desvoltarea economică, burghezia dela noi a intrat în monstruoasă coaliție cu moșierimea reacționară, călcând în picioare cu nerușinare revendicările maselor populare.

Dacă dorobanții, ajutați de ostașii ruși, cuceriseră neatârnarea doborând jugul turcesc, politicienii au cules roadele vărsării de sânge vânzând apusului petrolul, grâul și pădurile, punând adică la mezat toată puterea economică a țării.

Intre mijloacele diversioniste pe care burghezia și moșierimea le foloseau pentru menținerea poporului muncitor în întuneric și exploatare, era și ațâțarea naționalistă și șovină. Ca să ascundă exploatarea și înrobirea de clasă, burghezia și moșierimea întindeau deasupra țării o perdea de minciuni, declanșau în presă și întruniri, în parlament o demagogie deșănțată. Pe deoparte se închinau în fața capitalurilor străine, le vindeau cu cinism bunurile țării, pe de altă parte declamau sgomotoase fraze patriotarde și se băteau cu pumnul în piept, identificându-și punga lor cu patria, cu țara.

Trăind în mijlocul acestei societăți, I. L. Caragiale, care a stat pe poziții cu adevărat patriotice a surprins tocmai acest ridicol și odios contrast între faptă și vorbă, care caracteriza atitudinea burghezimei și moșierimei. Nu este aspect ridicol și contrastant pe care marele nostru realist critic să nu-l fi surprins și să nu-l fi înfierat. Caragiale era convins că **„nimic nu arde pe ticăloși mai mult ca râsul"**. Și râsul lui îndrăzneț, puternic, sarcastic a ars cangrena multor metehne și nărăvuri ale societății burghezo-moșierești. A batjocorit corupția, minciuna, înșelătoria, lichelismul, falsitatea, țâfna ciocoiască.

Caragiale a batjocorit fără cruțare pe oratorii politici care la întruniri **„își scoteau brațul din umăr printr'un gest patriotard"**. **„Eu nu cer dela orator să mă lumineze,** — persifla Caragiale, — **îi pretind să mă 'ncălzească. Oratorul trebue să vină la tribună fioros ca un leu, și când o striga odată FRAAȚILOR! să mă facă pe mine, fratele lui, să sar din loc. El n'are nevoie să spună nimic dela tribună; dar trebue să mă'nfierbânte; să mă asude; să nu-mi dea pas să mai judec; să mă clatine fără a mă lăsa să răsuflu; să-mi dea creerul de pereții capului prin salturi enorme de propoziții, chiar ilogice, chiar absurde, stupide dacă e nevoie, numai să fie calde și spontanee, până m'o năuci, până m'o face să scrânșnesc din dinți și să strig ca un turbat: sus poporul!"**.

El a arătat că în dosul frazei, în umbra gestului declamator al exponenților oligarhiei, se ascundeau escrocheria, șantajul, goana după avere, exploatarea.

In articolul **„Caradale și budalale"**, Caragiale scria: **„Căci budalaua este tot atât de pasionată de diplomație și de politica înaltă exterioară, pe cât e de amatoare caradaua de finanțe, de credit, de Bănci, în genere de zaraflâc"**.

Zaraflâc! Atât mai rămăsese din grandilocventele și sonorele formule dela 1848. Și cât de fără milă demască I. L. Caragiale burghezia care și-a trădat idealurile: **„Credința, talent, merit, onoare, sentiment? — „Le cumpăr pe toate — am cu ce!" Fraternitate? — gheșeft și chiverniseală! Egalitate? — impertinență față cu distincțiunea, cu meritul și cu talentul! Libertate? — bani, insultă și reteveiu!"**.

Brătienii și Caradalele repetau pe malul Dâmboviței, pentru „noi și-ai noștri" lozinca guizotiană: „îmbogățiți-vă!" Pe orice cale „îmbogățiți-vă!" Doar pentru asta le era necesară țara. Nu erau legați cu nimic altceva de această patrie. Viața și-o petreceau „la Paris în lupanare de cinism și de lene", cum spune versul eminescian. Burghezia era patriotardă și demagogă și, exact în aceeași măsură, era cosmopolită. Cosmopolitism înseamnă indiferență totală pentru destinele țării și ale poporului propriu, alianță cu interesele capitaliștilor de peste tot.

Se adeverea încă odată adevărul cuvintelor lui Lenin care, demascând rădăcinile cosmopolitismului, scria: „Alianța imperialiștilor din toate țările, alianța încheiată în mod firesc și inevitabil pentru apărarea capitalului, care nu cunoaște patrie, a demonstrat prin numeroase episoade dintre cele mai mari și mai importante ale istoriei universale că deasupra intereselor patriei, poporului și tot ce vreți, capitalul pune apărarea alianței capitaliștilor din toate țările împotriva celor ce muncesc".

Caragiale a ars cu fierul roșu pe moftangii și pe toți cei care își spărgeau pieptul și-și izbeau isteric limba de cerul gurii, țipând că-s **„rrromâni"**! — și care, cu cât țipau mai vârtos, cu atât disprețuiau drepturile și storceau mai crunt vlaga poporului muncitor. Erau „rrromâni" dar românește, ca și „rromânca verde", vorbeau: „numai **avec les domestiques**, încolo franțuzește".

Spre deosebire de alți scriitori, Caragiale n'a căzut pradă naționalismului șovin, ci și-a bătut fără milă joc de cei care se intitulau „români neaoși", „minți daco-romane". „Nu ne batem joc de România, vorbă care se pronunță și se scrie cu un singur **r**, spune Caragiale, ci de **Rrrománism** și de **Rrromânia** cu trei de **rrr**; nu de popor, vai de capul lui! râd atâția de el! ci de **poppor**, ba câte odată și de **bobbor**, când e **rromânul** „supărat" și răgușit de supărare".

Ghiță Pristanda — *de AL. JIQUIDI*

Mulți dintre eroii lui Caragiale sunt **rrromâni** tricolori. Rică Venturiano e redactor la o gazetă tricoloră: **„Vocea Patriotului Naționale"** unde combătea „strașnic" pentru burghezie. Privitor la gazetarii din clasa lui Rică Venturiano, Caragiale scrie: **„Nu! Un dor nesecat pentru binele națiunii rrromâne, patriei rrromâne, poporului rrromân l-a împins pe arena publicității... Afară de asta el știe toate fără a fi învățat nimic și are ferma convingere că pentru Rrromânia câtă vreme va fi rău nu va fi bine!"** Și tot despre „patriotism" bâlbâe și cretinul Dandanache: **„In sănătatea alegătorilor... cari au probat patriotism și mi-au acordat... (nu nimerește) asta... cum să zic, dè!... zi-i pe nume, de!... a/ sufradzele lor...** Cațavencu se împacă, până la urmă, cu ceilalți nemernici din „O scrisoare pierdută", pentrucă: **„toți ne iubim țara, toți suntem români!... mai mult, sau mai puțin onești!"**.

Cu ce mușcătoare ironie a încondeiat marele nostru scriitor „principiile" progresului „național" propovăduit de „Românii verzi", adepți sălbateci ai **„exclusivismului național celui mai extrem": „A iubi neamul său e peste putință din partea aceluia care nu urăște celelalte neamuri"**, — scrie un articol de bază al „Statului Românilor verzi". **„Se exceptează dela această regulă capitalurile străine"**, adaugă imediat Caragiale ca să demaște, cu tăioasă ironie, cosmopolitismul și ploconirea slugarnică în fața imperialismului.

Verva usturătoare a lui Caragiale n'a cruțat nici dinastia, expresia șovinismului demagogic în formele sale cele mai „tricolore" și „dacoromane" propovăduit de burghezie și moșierime. In 1906, când se organiza mascarada jubileului, într'o scrisoare către un prieten, Caragiale lovea direct în însăși scutul „Românilor verzi"! **„Primirea care aflu că li s'a făcut Joia trecută la Moși e ceva de pomenit, pe onoarea mea! Zice că d. Paraschivescu a dăruit principesei Elisabeta o păpușă extraordinară, care cânta „Trăiască Regele" și „Deșteaptă-te, Române" și M. Sa Regele, cu cunoscutu-i zâmbet afabil, ar fi zis lui d. Paraschivescu că ar trebui „să se bună un daxa famal foarde mare de babuși, ca să se'ndemeieze această industrie în țară; să-ți fie dod babuși naționale"**.

Critica făcută de Caragiale naționalismului șovin nu s'a mărginit numai la ridiculizarea contrastului între vorbă și faptă, între teorie și realitate. Când a fost nevoie, Caragiale a lăsat deoparte ironia mușcătoare și a ales tonul indignat al invectivei și al înfierării, lovind cu ură și dispreț, în satrapii acestei țări. Așa a scris **„1907 — din primăvară până în toamnă"**.

Și dacă a putut Caragiale să scrie cum a scris, a făcut-o nu numai pentrucă era înzestrat cu un excepțional talent artistic, ci pentrucă a văzut lucrurile de pe o poziție cu adevărat și sincer patriotică, pentrucă a iubit poporul și Patria, pentrucă a urât pe exploatatori. **„Ii urăsc, mă, îi urăsc"**, striga el cu mânie. Urând oligarhia, arzând-o cu fierul roșu al satirei, Caragiale a iubit massele muncitoare, care formau țara cea adevărată. El recunoștea că între lupta muncitorului și lupta scriitorilor care loveau în orânduirea burgheză **„este un mare punct comun: și unii și alții luptă pentru aducerea unor vremi mai senine, mai cinstite"**.

Infruntând dușmănia cu care l-a privit societatea burgheză în care **„a gândi era cea mai grozavă vină; a râde cel mai negru păcat"**, Caragiale a știut să pătrundă și să redea adevărul vieții, să demaște putreziciunea orânduirii burgheze. Iar asupra celor ce propovăduiau naționalismul burghez, șovin și sălbatec, Caragiale s'a năpustit cu mare și clocotitoare mânie, pecetluindu-i pe veci cu epitete de batjocură, demascând nerușinatele lor planuri de stoarcere a poporului, planuri camuflate în umbra „tricolorului".

Iar critica aceasta făcută de Caragiale, demascarea trădărilor burghezo-moșierimii ne întărește în lupta noastră azi, când urmașii trahanachilor, țipăteștilor, cațavencilor și ai celorlalți patriotarzi, au depășit pe predecesori în ticăloșie și trădare și se află, ca „persoane selecționate", direct în slujba imperialiștilor. Pentru aceștia nu mai este deajuns râsul batjocoritor ori ascuțișul satirei. Pe ei îi așteaptă pedeapsa dreaptă și necruțătoare a poporului muncitor, care, iubindu-și întradevăr Patria, muncește neobosit pentru întărirea și înflorirea ei.

DUMITRU ALMAȘ

Câteva aspecte ale limbii lui I. L. Caragiale

de prof. univ. Tudor Vianu

După 1870, când I. L. Caragiale apare în publicistică, îndrumarea latinistă și eliadistă dominau încă în presa cotidiană și în revistele literare ale capitalei. Cine citește astăzi „Românul" lui C. A. Rosetti și „Transacțiunile literare și științifice" sau „Revista contemporană", găsește o imagine dintre cele mai convingătoare despre ravagiile pe care le produsese încercarea de reformare a limbii noastre prin apropierea ei forțată de izvoarele latine sau de formele altor limbi romanice. A fost oare Caragiale contaminat, în vreunul din momentele începuturilor sale, de curentele lingvistice foarte generale pe atunci? Răspunsul acestei întrebări nu poate șovăi decât dacă nu ținem seama de ironia carageliană, activă chiar din primele clipe ale activității sale In 1874, Caragiale publică în „Revista contemporană" o poezie intitulată „Versuri", care voia să facă dovada că autorul ei știe să se exprime în jargonul literar al vremii: **Plecat pe cărți bătrâne, consumă-ți anii toți, Sacrifică-ți vederea, câtând fără'ncetare Ca să găsești ideea funestă pentru care S'alerge'n valuri sute de mii de sacerdoți.** Poezia continuă cu același abundență de neologisme latiniste sau cu forme eliadiste, precum: **armate formidabili, nenumărabili brute, mortali** (pentru muritori), etc. In acelaș an, începând să colaboreze la revista „Ghimpele", Caragiale publică un șir de cronici în aceeași manieră latinist-eliadistă, al căror caracter umoristic nu mai lasă acum nicio îndoială asupra intențiilor sale polemice față de o anumită parte a gazetăriei și literaturii vremii. Cea dintâi dintre aceste contribuții, o „cronică fantastică" descrie, folosind ficțiunea unei lumi exotice, propria noastră capitală, ale cărei moravuri le comentează batjocoritor, afectând un aer de prefăcută mirare. Intreaga narațiune folosește vocabularul și formele categoriilor publicistice care provocau ironia lui, ca **prin escelință, faciadă, lugubră, fantazіă, fatigă, încântământ, primatur,** etc. Comicul paginilor de felul acestora provine din înfățișarea schimonosirii la care era supusă limba în unele cercuri sociale ale vremii și constitue una din primele satire carageliene.

S'ar putea spune despre Caragiale că și-a găsit din primul moment și genul — satira societății contemporane — și mijloacele, specularea comicului verbal. Totuși, în această primă contribuție a sa la „Ghimpele" există încă o anumită nepotrivire între obiectivele satirei sale și mijloacele întrebuințate. Povestind despre moravurile **sinecorzilor** (așa îi numește scriitorul pe locuitorii cetății descrise), Caragiale manevrează limba unora dintre autorii vremii, fără ca această limbă să caracterizeze în vreun fel oarecare pe oamenii de care se ocupă.

A descrie pe oameni prin felul vorbirii lor este o metodă a realismului literar. Au întrebuințat-o mai mulți dintre autorii noștri în a doua jumătate a veacului trecut: N. Filimon în „Ciocoii vechi și noi", V. Alecsandri în comediile sale, Creangă în povestirile și „Amintirile" lui. Transcrierea limbii vorbite a făcut mari progrese prin contribuția acestora și a altor câțiva. Meritul special al lui Caragiale este de a fi unit în aceeași sinteză verbală și stilistică atât limba vorbită de personagiile sale cât și atitudinea sa critică față de ele.

Limba personagiilor caragеliene și a scriitorului în legătură cu ele este deci limba realismului critic. Când vorbește Trahanache sau Cațavencu, Jupân Dumitrache, Nae Ipingescu sau Rică Venturiano, personagiile din „High-Life" sau din „Art. 214" înregistrăm lămurit, împreună cu particularitățile de vorbire ale tuturor acestora, atitudinea scriitorului față de ele, față de inteligența, nivelul lor de cultură, categoriile sociale cărora le aparțin. Această atitudine este negativă și biciuitoare. Transcrierea limbii vorbite este, la Caragiale, un mijloc al satirei sociale.

Când transcrie limba vorbită de unul din personagiile sale, Caragiale îl localizează, îl datează, îl individualizează și-l tipizează. Unele din aceste funcțiuni sunt realizate prin particularități fonetice sau morfologice, altele prin vocabular, altele prin construcții. Caragiale izbutește să dea o multiplă semnificație vorbirii pe care o pune în gura oamenilor săi, sugerând apoi și aprecierile sale asupra lor. Un singur exemplu, din nenumăratele care ar putea fi citate, poate pune în lumină această complexă împrejurare. Să-l ascultăm pe polițistul Ghiță Pristanda, povestind întâmplarea sa: chipul în care a surprins secretele adversarilor prefectului și ai partidului la putere, pe care el îl slujește cu servilitate. **Aseară pe la zece și jumătate, mă duc acasă, îmbuc ceva și mă dau așa pe o parte să ațipesc numai un minuțel, că eram prăpădit de ostenit dela foc. Nevasta zice, pardon: „Desbracă-te, Ghiță, și te culcă". Eu, nu, eu la datorie, coane Fănică, zi și noapte la datorie. Așa, mă scol cam pela douăsprezece fără un sfert, și pardon mă desbrac de mondir, scot chipiul, mă îmbrac țivilește și plec... la datorie, coane Fănică. Până să plec se făcuse vreo unul după douăspce. O iau prin dosul Primăriei, și apuc pe maidan, ca să ies la bariera „Unirii". Când dau să trec maidanul, văz lumină la ferestrele de din dos ale lui d. Nae Cațavencu, și ferestrele vraiște. Eu, cu gândul la datorie, ce-mi dă în gând ideea? Zic: ia să mai ciupim ceva dela onorabilul, că nu strică... și binișor, ca o pisică, mă sui pe uluci și mă pui s'ascult.** Cine străbate acest mic text întâmpină felurite particularități ale locului și timpului, ale caracterului individual și tipic al lui Ghiță Pristanda. Aceste particularități sunt foarte numeroase, chiar în acest pasagiu relativ restrâns. Aproape fiecare cuvânt și fiecare construcție notată de scriitor se leagă cu una sau alta din intențiile și semnificațiile amintite mai sus. Ne vom mulțumi numai cu puține exemple spicuite din acelea care ar putea fi subliniate. Iată, de pildă, forme locale, muntenești, ca verbele iotacizate: **scoț, văz, auz,** apoi cuvinte ale epocii, ca substantivul **onorabilul**, împrumutat vorbirii parlamentare la începutul epocii liberale, apoi derivații care-l caracterizează în special pe personagiu și categoria lui, cum ar fi diminutivul modestiei **minuțel**, care nu exprimă atât micimea intervalului de timp, cât mica libertate pe care și-a îngăduința s'o desvălue superiorului său **pardon: Desbracă-te, Ghiță, și te culcă**, care duce la un accent de pudoare față de intimitate pe care funcționarul umil își ia îngăduința s'a desvălue superiorului său, sau fraza: **eu, nu, eu, la datorie, coane Fănică, zi și noapte la datorie**, unde repetarea intensificatoare a cuvântului **datorie** vrea să sugereze zelul funcționarului, după cum expresia **coane Fănică**, adresată unui șef, exprimă servilitatea lui, iar înșeilarea de cuvinte; **ce-mi dă în gând ideea** este expresivă pentru semidoctismul, pentru ignoranța, aceluiaș individ. Vorbirea lui Pristanda este deci aceea a unui funcționar muntean, din epoca regimului burghezo-moșieresc, servil, ignorant și umil, a unui funcționar tipic pentru epoca de abuzuri și înjosire a omului, care avea nevoie de astfel de slujitori. Simpla grupare a tuturor acestor fapte de limbă indică deci limpede nu numai felul omului care le folosește, dar și atitudinea de dispreț a scriitorului față de el.

Atitudinea critică a lui Caragiale este prezentată și în vocabularul eroilor săi, cu multele lor franțuzime. Acestea pătrund în epoci și cu funcțiuni diferite, reprezintă mai întâi elemente ale frazeologiei demagogice, ca atâtea în discursurile lui Farfuridi și Cațavencu din „O scrisoare pierdută". Articolul lui Rică Venturiano din „Vocea Patriotului Naționale", pe care îl citesc Jupân Dumitrache și Nae Ipingescu în „O noapte furtunoasă", dă ca un fel de compendiu al aceleiași frazeologii, păstrând dealtfel și unele din formele latinismului și eliadismului: **Democrațiunea română, sau mai bine zis ținta Democrațiunei române este de a persuada pe cetățeni că nimeni nu trebue a manca dela datoriile ce ne impun solemnaminte pactul nostru fundamentale, sfânta Costituțiune... Nu! în van! noi am spus-o și o mai spunem: situațiunea Românie nu se va putea chiarifica ceva mai mult, nu vom putea intra pe calea viritabilelui progres, până ce nu vom avea un sufragiu universale...** Această frazeologie neologistică, pe care de altfel o mai corupe și modul în care o articulează cititorii ei, a caracterizat-o Caragiale însuși, în articolul său despre D. A. Sturdza, vorbind „despre calabalâcul de vorbe late, cu care falsa școală liberală a umplut de cincizeci de ani capetele seci".

In generația care urmează oamenilor comediilor, adică în generația „Momentelor", personagiile nu mai vorbesc în frazeologia politică liberală, ci folosesc neologisme conversative importante din franțuzește, ba chiar și cuvinte introduse direct din limba franceză, fără nicio încercare de adaptare la limba noastră, ca de pildă **carnet mondain, la causerie, à la vapeur**, etc., pentru a nu mai vorbi despre expresiile engleze **High-life** sau **Five o'clock**. Burghezia devenea cosmopolită, jargonul ei se rupea tot mai mult de limba poporului. Aceste „pături de sus ale claselor avute, care s'au rupt de popor și care îl urăsc: aristrocrația nobiliară, păturile superioare ale burgheziei" — și-au creat, după cum ne învață tovarășul Stalin, un fel de dialecte „de clasă", așa zise „limbi de salon". „Departe de a fi indiferente față de limbă", aceste „pături de sus" s'au străduit „să folosească limba în interesul lor, să-i impună vocabularul lor specific, termenii lor specifici, expresiile lor specifice" **(I. V. Stalin:** „Marxismul și problemele lingvisticii"). Dar jargonul acesta, această „limbă de clasă" pe care Caragiale o urmărește cu satira lui, n'a devenit niciodată o limbă a poporului, și n'a depășit niciodată cadrul în care se învârtea așa zisa „lume înaltă".

Trebue să se facă o deosebire între vorbirea personagiilor lui Caragiale și aceea a scriitorului însuși. Această deosebire nu separă însă printr'o barieră de netrecut cele două domenii, deoarece, adeseori, în povestirea scriitorului, intră forme și expresii ale personagiilor sale. In nuvela „Păcat", de pildă, doi prieteni stau de vorbă: **Steteau aci față'n față cei doi bătrâni și buni prieteni, dar era atât de nemăsurată depărtarea dintre ei! Și aceasta reducea pentru Cuțitei la proporții ce nici nu mai merită a fi socotite, spaimele părintelui. La urma urmelor ce lucru mare și grozav?... E ceva să se întâmple mai des și mai lesne?... Ce?... Se iubesc doi oameni tineri... Ei! Ș'apoi?... Lume nu e?** Incepând cu prima frază interogativă, cuvintele nu mai sunt ale autorului, ci ale unuia dintre convorbitorii scenei povestite. Amestecul vorbirii acestora cu a scriitorului este un mijloc stilistic foarte dese ori folosit de Caragiale și care-i servește pentru a zugrăvi felul vorbirii oamenilor săi, altfel de cât prin dialog. Acelaș mijloc este însă întrebuințat și ca o armă a criticii. Lache Diaconescu se îndârjește într'o discuție de berărie, în timpul căreia îi apare „o lacună", lipsa pedepsei cu moartea: **Lache a intrat deja în desbatere și „pentru prima oară în viața lui", trebue să constate cu regret că legea noastră penală prezintă o lacună... De astă dată însă, Lache întâmpină o opoziție crâncenă. Mai cu seamă Sache Protopopescu se ridică în contra teoriei barbare a lui Diaconescu cu un formidabil bagaj de argumente științifice.** In acest text vorbește autorul, dar, prin procedeul stilului indirect liber; în vorbirea lui intră expresiile personagiilor sale, iar dintre acestea numai **pentru prima oară în viața lui** este închis între ghilimele, adică este atribuită printr'un semn grafic special lui Lache Diaconescu, dar în realitate și celelalte expresii: **a constata cu regret, opoziție crâncenă, teorie barbară, bagaj formidabil de argumente,** sunt tot legături de cuvinte pe care vorbitorii, incapabili ei înșiși de o gândire proprie, le extrag din recuzita zicerilor consacrate ale limbajului contemporan. Punând să vorbească pe politicienii, avocații, funcționarii sau gazetarii săi, Caragiale a dat o întinsă folosință notării locurilor comune, demagogiei frazeologii consacrate, cliseelor, ticurilor verbale, adică tuturor acelor automatisme ale vorbirii, în care se răsfrângea lenea de gândire a unor clase parazitare, ținute departe de orice formă a creației. Grija de a pune de acord referatul său cu oamenii și mediul narațiunilor sale, îl face pe Caragiale, atunci când evocă o lume pe care o stimează, să nu mai recurgă la nici una din formele amintite ale comicului verbal, cărora li s'ar putea adăuga diformațiile de cuvinte sau pestrițul vocabular cu infiltrații turco-fanariote, adeseori utilizat în comediile și schițele sale urbane, transcriind acum o limbă pură și originală, ca în povestirile din mediul rural, de pildă în „La hanul lui Mânjoală": **M'am aruncat pe șea; jupâneasa bătrână mi-a deschis poarta, și am ieșit. Rezemat cu palma stângă pe coapsa calului, mi-am întors înapoi capul; peste zaplazul înalt se vedea ușa odăii deschisă, și în deschizătură, umbra albă a femeii adumbrindu-și cu mâna arcurile sprâncenelor. Am ținut la pas încetinel, fluerând un cântec de lume ca pentru mine singur, până când, citind după zaplaz să-mi apuc drumul, mi s'a ascuns vederea cadrii.**

Pasagiul are o mare valoare artistică, prin puritatea vocabularului, prin precizie, concizie și poezie.

Infiltrațiile limbii și stilului vorbit sunt numeroase și în acele opere ale lui Caragiale în care scriitorul vorbește numai în numele său, chiar, în expunerile politice sau teoretice. Dar alături de ele se ivește un vocabular cu termeni de o abstracțiune mai înaltă și construcții bogate în subordonate, traducând o gândire complexă și nuanțată. Iată un fragment din „1907 — din primăvară până în toamnă": **Și oligarhia asta, semicultă sau, în cel mai bun caz, falscultă, pe cât de incapabilă de producție utilă ori de gândire, pe atât de lacomă la câștiguri și onoruri, își arogă puterea întreagă a Statului; cu o crudă și revoltătoare neobrăzare, ea tăgăduește țăranilor (imensei masse, supusă și cuminte, producătoare a avuției naționale) sub pretextul ignoranței și lipsei lor de maturitate politică, orice drept de amestec, fie măcar pur consultativ, la cârmuirea intereselor lor, la dirijarea destinelor lor.** Toate particularitățile limbii și stilului unui astfel de context, întregul lui timbru, sunt cu totul altele decât acele ale personagiilor caragеliene, mai cu seamă decât ale acelora asupra cărora s'a aplicat satira scriitorului. Ele reprezintă limba lui Caragiale însuși, fără alte infiltrări și oglindesc lumea culturii lui înalte însuflețite de ideile înaintate din unghiul căreia a privit căderea timpului său.

Sărbătorirea centenarului lui Caragiale în școli

In zilele acestea elevii și profesorii școlii elementare de băieți nr. 47 din București au sărbătorit 100 de ani dela nașterea marelui nostru scriitor I. L. Caragiale.

In cadrul cercului „Prietenii Cărții" sub conducerea profesorului de limbă română, elevii claselor V-VII au prezentat scurte referate legate de viața și opera lui Caragiale și au interpretat schițele dramatizate „Justiție", „Arendașul român", „Amici", „Bubico", „Examenul", și o scenă din „O scrisoare pierdută".

La festivitate au participat părinți ai elevilor precum și elevi dela mai multe școli elementare din raionul Tudor Vladimirescu.

★

Școlile din Valea Jiului au dat o deosebită importanță sărbătoririi centenarului lui Caragiale. Astfel, școala elementară nr. 3 din Dărănești-Petroșani a prezentat cu această ocazie un festival, la care au participat părinții elevilor precum și un mare număr de oameni ai muncii. S'au executat cântece, dansuri, poezii, precum și schița dramatizată „Vizita".

★

Elevii și profesorii școlii medii tehnice textile din Cisnădie regiunea Sibiu au pregătit un frumos festival artistic închinat marelui nostru scriitor Caragiale. In această acțiune organizația U.T.M. din școală a dat un real sprijin. Despre personalitatea lui I. L. Caragiale a vorbit elevul Stanciu Simion din anul IV. Apoi în fața a 600 de spectatori s'a jucat piesa „O noapte furtunoasă".

★

La școala pedagogică de fete din Carei-Mari s'a amenajat de curând o vitrină în care sunt expuse operele marelui scriitor precum și un album în care se pot vedea portrete ale scriitorului la diferite vârste, precum și scene din „O scrisoare pierdută" și „O noapte furtunoasă". Tot la această școală elevii au pregătit pentru manifestările ce au avut loc în cadrul „Săptămânii Caragiale", „Conul Leonida față cu reacțiunea", „Vizita", „Petițiune", „Lanțul slăbiciunilor", etc.

Elevii liceului mixt au jucat, tot cu ocazia sărbătoririi centenarului lui Caragiale, piesele „Năpasta" și „O noapte furtunoasă".

După corespondențele tov. Gh. Pop, I. Tomoioagă, Teodorescu L., P. Iacob, V. Bejenaru.

Munca învățătorului care lucrează la două clase

Mulți învățători din școlile sătești lucrează în acelaș timp la două clase. Comparativ, învățătorul care lucrează la două clase dispune de un timp de două ori mai scurt decât învățătorul care lucrează cu o singură clasă. In acest caz învățătorul trebue să facă față unei serii de dificultăți. In primul rând dificultății de a parcurge programa fiecărei clase în parte. In al doilea rând problemei disciplinei în timpul lecțiilor pentru clasa cu care nu lucrează direct. De aici necesitatea găsirii unei formule care să împace atât exigența programei școlare cât și a bunei desfășurări a muncii cu copiii claselor pe care învățătorul le conduce.

Pentrucă elevii primelor clase elementare nu pot desfășura în bune condițiuni o muncă de sine stătătoare timp de o oră întreagă chiar dacă e vorba de rezolvarea unor probleme sau de lectura unei bucăți, învățătorii care lucrează la două clase își țin lecțiile pe jumătăți de ore.

Buna desfășurare a activității didactice la două clase este condiționată, în primul rând, de metoda de lucru și de organizarea sistematică a muncii, adică de modul de repartiție a claselor pe învățători, de repartiția lecțiilor în cadrul orei, de planificarea calendaristică a lecțiilor, de modul de organizare a muncii de sine stătătoare a elevilor. Deasemeni, rezultatele muncii depind de felul cum se concepe desfășurarea lecțiilor celor două clase în timp de o oră și de studierea din timp a materialului care trebue predat la fiecare clasă. Repartiția materialului pentru o perioadă mai îndelungată de timp înlesnește acest lucru. Studiind materialul, învățătorul își dă seama de importanța pe care acesta îl prezintă pentru fiecare din clase. El vede dacă o anumită temă poate fi cuprinsă în 20—25 de minute sau dacă nu cumva este necesar să i se acorde, în cadrul orei respective, un timp mai îndelungat sau, în unele cazuri, aproape întreaga oră. Desigur că faptul acesta nu trebue să fie făcut în detrimentul lecției dela cealaltă clasă. Aici intervine planificarea rațională a materialului. Potrivirea lecțiilor trebue făcută astfel încât munca de sine stătătoare a copiilor să nu aibă un caracter forțat ci, dimpotrivă, să fie necesară. Numeroase deprinderi se formează tocmai cu ajutorul ocupațiilor individuale — rezolvări de probleme, exerciții de scris, de compunere, etc. — când învățătorul nu conduce direct munca elevilor.

In mod obișnuit, învățătorii care folosesc sistemul de lecții pe jumătăți de oră (25 minute) lucrează direct în prima jumătate de oră cu o clasă, iar în cea de a doua cu cealaltă clasă. In prima parte a orei lucrează individual elevii dintr'o clasă, iar în cea de a doua jumătate a orei cei din a doua clasă. Sistemul acesta nu este însă cel mai indicat, pentrucă nu toți elevii lucrează în acelaș ritm. Unii dintre ei, terminând mai de vreme, devin gălăgioși. Cât de nejust este procedeul unor învățători care, în timpul lecției cu o clasă, bat cu pumnul în masă, strigă, fac observații sau pedepsesc pe elevii din cealaltă clasă!

Practica școlii sovietice a arătat că mult mai cu folos se desfășoară munca învățătorului care lucrează cu două clase dacă lecțiile se împletesc între ele în însăși desfășurarea lor. In cazul acesta, lecția predându-se în etape. Invățătorul predă o parte din lecție la o clasă, după care dă elevilor din această clasă teme individuale și trece la cealaltă clasă. Revine apoi la prima clasă, dând teme individuale elevilor dintr'a doua. Impărțirea timpului trebue făcută, desigur, judicios, așa încât fiecare etapă să poată constitui un capitol închegat al lecției. Iată mai jos o schiță de plan pentru două lecții de limba română predate în cursul aceleiași ore

CLASA II-a

Obiectul: limba română.
Subiectul: Ionel cel fricos.
Scopul: deprinderea citirii corecte și înlăturarea superstițiilor din viața copiilor.
Desfășurarea lecției.

1. **Activitate independentă a elevilor:** două minute. Elevii își scot manualele de limba română, le deschid la pagina 66 și se pregătesc pentru citirea lecției „Maimuța și ochelarii".
2. **Munca directă a învățătorului:** șapte minute: a) citirea bucății „Maimuța și ochelarii" de către elevi. Povestirea celor citite. Controlul înțelegerii de către elevi a tuturor cuvintelor. Discuții despre ochelari și întrebuințarea lor. Se controlează dacă toți copiii știu ce este o maimuță, unde trăește și în ce măsură se aseamănă cu omul. b) Pregătirea apercetivă în vederea predării lecției noi. Copiii descriu întâmplări din viața lor în care este vorba despre frică. Se explică cuvintele neînțelese din bucata care urmează să fie citită (covată, cociorbă, amurg, etc., în funcție de regiune). c) Invățătorul expune în câteva cuvinte conținutul lecției noi: „Să citim astăzi cum s'a speriat un copil din cauza aluatului care dospea".
3. **Activitate independentă a elevilor:** zece minute. Copiii citesc în gând lecția „Ionel cel fricos".
4. **Munca directă a învățătorului: 12 minute.** a) Citirea bucății „Ionel cel fricos" de către elevi, pe fragmente: mama lui Ionel frământă aluatul și-l puse într'o covată pe sobă; seara Ionel intră în casă și se sperie de sgomotul aluatului și de lovitura cociorbei, luându-le drept stafii; la strigătul lui Ionel, vecinii îi ajută să-și vină în fire. Copii citesc câte un pasagiu și povestesc cele citite, după întrebările. Ce sgomot a speriat pe Ionel când a intrat în casă? Ce l-a înspăimântat și mai mult pe Ionel după pufnetul aluatului? Cine a venit în ajutorul lui? Dece au râs vecinii de Ionel? b) Se discută apoi despre faptul că frica lui Ionel a venit din credința în duhurile rele și în stafii, despre inexistența acestora și despre datoria noastră ca, în astfel de cazuri, să căutăm explicația cea adevărată. Invățătorul citește apoi lecția în întregime, cere elevilor să citească lecția acasă, cu voce tare, cât mai corect și să povestească cuprinsul ei, precum și să răspundă înscris la întrebările dela sfârșitul lecției.
5. **Activitatea independentă a elevilor:** 13 minute. Elevii citesc lecția în gând. Răspund la întrebările dela sfârșitul lecției sau copiază primele două pasagii.

CLASA IV-a

Obiectul: limba română.
Subiectul: Măricica.
Scopul: deprinderea citirii corecte, expresive și cultivarea dragostei de Patrie.
Desfășurarea lecției.

1. **Munca directă a învățătorului:** două minute: „Citiți încă odată bucata dela pagina 53, schimbați între voi caietele de limba română, citiți-vă unul altuia tema lucrată acasă (răspunsurile la întrebările 1 și 2) și arătați-vă reciproc greșelile. Scoateți ideile principale din această bucată și povestiți-o apoi în gând".
2. **Activitatea independentă a elevilor:** șapte minute. Elevii își controlează reciproc temele rezolvate acasă, citesc lecția „Mumu" dela pagina 53, scot ideile principale și povestesc lecția în gând.
3. **Munca directă a învățătorului:** zece minute. a) Se controlează greșelile. Se scot în evidență cele mai frecvente. Se discută cum trebue îndreptate. Se enumeră ideile principale. Se citește și se povestește lecția de către doi, trei copii. b) Pregătirea pentru citirea lecției noi: o scurtă discuție în legătură cu războiul dus de țara noastră, alături de marea Armată Sovietică, pentru zdrobirea Germaniei hitleriste. c) Explicarea cuvintelor: bombe incendiare, mitralieră, ogradă, eroină. Se anunță subiectul și se rezumă în câteva cuvinte.
4. **Munca independentă a elevilor:** 12 minute. Copiii citesc în gând lecția „Măricica", își notează cuvintele neînțelese și se gândesc la conținutul lecției.
5. **Munca directă a învățătorului:** 13 minute. Copiii citesc și povestesc lecția potrivit celor patru momente: Măricica sosește în casa familiei Andreescu; Măricica povestește împrejurările în care a rămas orfană; lupta cu nemții; moartea eroică a lui nenea Ilie. Se organizează discuții despre datoria de a-ți apăra țara împotriva cotropitorilor, despre eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, despre lupta pentru pace a Uniunii Sovietice și a țării noastre. Se stărue asupra faptului că bogătașii din Statele Unite, Anglia și Franța doresc din nou războiul, precum și asupra datoriei fiecărui om cinstit de a apăra pacea. Invățătorul citește lecția în întregime și cere elevilor s'o citească acasă cu voce tare și să scoată ideile principale.

Din aranjarea celor două lecții de limba română (pe caietele de planuri acest lucru se face pe 2 coloane) se observă că învățătorul lucrează direct cu fiecare clasă un timp aproximativ egal. Clasei a IV-a i-au fost atribuite mai multe minute pentru munca directă fiindcă problema curentă cere mai mult timp. In general, repartiția timpului pe ocupații nu rămâne una și aceeași la toate materiile și lecțiile. Uneori, cum am spus mai sus, rezervăm unei clase aproape întreaga oră. Avem în cazul acesta numai grija de a trece în plan timpul necesar pentru controlul activității de sine stătătoare a elevilor la sfârșitul lecției. Am amintit apoi că o astfel de repartiție a timpului nu este determinată numai de faptul că învățătorul trebue să-și găsească timp și pentru lucrul cu altă clasă. Ea este cerută, deopotrivă, și de caracterul unor lecții și deprinderi, care se pot dobândi tocmai cu ajutorul muncii individuale.

Planificarea lecțiilor și pregătirea lor până în cele mai mici detalii este necesară mai ales pentru învățătorii care n'au încă suficientă experiență în munca didactică. Repartizarea lecțiilor pe ore este cerută în deosebi de lecțiile mai grele fie prin conținut, fie prin metodă. Un învățător priceput, cu experiență, își poate întocmi un plan mai puțin amănunțit indicând tema și scopul lecției, etapele desfășurării ei și repartizarea timpului pentru munca directă a învățătorului și pentru munca de sine stătătoare a elevilor.

Modul de repartizare a lecțiilor după planul de mai sus nu este unicul. Mai mult, el nu trebue să rămână acelaș nici măcar pentru lecțiile de limba română. Prima parte a lecțiilor poate fi înlocuită cu controlul temelor de acasă, cu lectura unei bucăți care înlesnește înțelegerea cunoștințelor ce se predau în cursul orei, etc. In general, repartizarea lecțiilor depinde de materia care trebue predată și de clasa cu care se lucrează. Invățătorii trebue să țină seama de faptul că nu se poate da copiilor care lucrează individual să rezolve o temă nouă, dintr'o lecție care nu le-a fost explicată în prealabil după cum nu este bine nici să li se ceară să efectueze o lucrare străină de lecția predată în ora aceea de către învățător.

Buna organizare a muncii învățătorului care lucrează la două clase este o condiție hotărîtoare pentru predarea unor cunoștințe temeinice.

Prof. I. DINICU

Pentru îmbunătățirea muncii de alfabetizare în sectorul industrial

Zi de zi, crește în întreprinderi bătălia pentru realizarea indicilor Planului de Stat pe 1952. La Combinatul Sovrommetal Reșița se duce lupta pentru scoaterea la iveală a rezervelor interne. La întreprinderea „Temelia", muncitorii luptă pentru prelungirea duratei de funcționare a utilajului. În toate întreprinderile, după exemplul maistrului stahanovist Crenian Francisc, s'a început o largă acțiune de calificare de noi cadre pe locul de producție.

Ridicarea și calificarea de noi cadre în întreprinderi este strâns legată de lupta pentru lichidarea neștiinței de carte în rândurile muncitorilor.

Recensământul neștiutorilor de carte, efectuat la 23 Septembrie 1951, a arătat că în întreprinderi și șantiere se mai găsesc 57.097 neștiutori de carte, dintre care peste 7.000 sunt numai în sectorul industriei metalurgice și 6.700 în întreprinderile petrolifere și carbonifere.

Pentru lichidarea neștiinței de carte din uzine, fabrici și șantiere, ministerele în ale căror întreprinderi mai sunt neștiutori de carte au elaborat și trimis pe teren instrucțiuni în legătură cu organizarea cursurilor de alfabetizare din acest an școlar. În multe întreprinderi s'au asigurat din timp condițiile materiale: local, lumină, căldură, manuale și rechizite și s'a ușurat posibilitatea de participare la cursuri a neștiutorilor de carte. Conducerea exploatării miniere din Băluți, regiunea Baia Mare, de pildă, s'a interesat îndeaproape de buna funcționare a cursurilor de alfabetizare. Din fondul cultural al întreprinderii s'au procurat și s'au pus la dispoziție — în mod gratuit — manualele și rechizitele necesare pentru toți cei 95 neștiutori de carte ce frecventează regulat cursurile. Tot așa întreprinderile Sovrompetrol din raionul Câmpina au procurat 3.500 manuale, 6.100 caiete, 2.000 creioane și 1.700 gume, pentru neștiutorii de carte.

Conducerea Combinatului Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara a dat un însemnat ajutor muncii de alfabetizare. Sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu ajutorul organizațiilor de massă, conducerea combinatului a mobilizat la cursuri 320 neștiutori de carte și a repartizat nominal pe neștiutorii de carte fiecărui inginer, tehnician, șef de echipă și maistru, astfel încât aceștia să răspundă de alfabetizarea lor.

Sunt însă și întreprinderi unde munca de alfabetizare se desfășoară în condiții proaste. Astfel, la întreprinderea carboniferă „Concordia" din regiunea Argeș, până în luna Decembrie 1951 nu se cunoștea nici măcar numărul neștiutorilor de carte existenți. Cadrelor didactice care s'au prezentat la conducerea întreprinderii pentru a-și îndeplini sarcinile în acțiunea de alfabetizare nu li s'au creat condiții bune de muncă.

Sunt apoi întreprinderi care nu s'au îngrijit nici de asigurarea condițiilor materiale care să îngăduie o bună desfășurare a cursurilor de alfabetizare, nici de mobilizarea neștiutorilor de carte la cursuri. La fabrica de confecții din Bârlad, de exemplu, sala de cursuri e ocupată zilnic pentru alte scopuri, iar cursurile de alfabetizare nu se pot ține din lipsă de local. La Uzinele Chimice din Târnăveni, regiunea Mureș, din 200 neștiutori de carte frecventau cursurile numai 20. Până în luna Decembrie, conducerea uzinei nu luase nici o măsură pentru îmbunătățirea frecvenței. La Uzina „Nistrul" din regiunea Baia Mare, din 74 analfabeți nu frecventează cursurile decât 9. Când cadrele didactice au sesizat conducerea uzinei asupra acestei situații, directorul întreprinderii a considerat că învățătorii nu trebue să se amestece în problemele uzinei, iar președințele sindicatului a refuzat să stea de vorbă cu ei. Conducerea uzinelor „6 Martie" din Tohanul Vechi, regiunea Stalin, socotește că sarcina alfabetizării neștiutorilor de carte din întreprindere revine numai cadrelor didactice.

Sunt, deasemeni, unele secții de învățământ și unii directori de școli care nu au folosit în mod satisfăcător ajutorul dat muncii de alfabetizare de către Confederația Generală a Muncii prin Hotărîrea din 24—25 Februarie 1951. Plenara Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii consideră lupta pentru lichidarea neștiinței de carte ca una din cele mai importante sarcini ale sindicatelor și trasează acestora sarcina de a contribui la asigurarea condițiilor materiale necesare funcționării cursurilor de alfabetizare și de a mobiliza la cursuri pe neștiutorii de carte. Este necesar ca munca de lămurire să fie larg desfășurată în rândurile neștiutorilor de carte din întreprinderi. Deasemenea, trebue să se dea o mai mare importanță folosirii fișei de frecvență a analfabeților la cursuri, iar șefii de echipe, secție, ateliere să fie îndrumați să controleze zilnic prezența la lecții a neștiutorilor de carte dați în grija lor. Întreprinderile trebue să se îngrijească ca toți neștiutorii de carte să fie grupați în aceiași tură și în munci de zi, dându-li-se astfel posibilitatea de a participa regulat la cursuri. Deasemeni, fiecare întreprindere trebue să aibă grija ca pe lângă cadrele didactice care predau la cursuri, să fie antrenate și cadre voluntare, recrutate din rândul salariaților, astfel încât munca de alfabetizare să se desfășoare în cât mai bune condițiuni.

Secțiile de învățământ și cadrele didactice trebue să folosească larg ajutorul dat de către C. C. al UTM prin Hotărîrea din Ianuarie 1952 cu privire la munca culturală. Hotărîre care trasează sarcinile organizațiilor UTM cu privire la lichidarea neștiinței de carte.

Organele de învățământ și directorii de școli trebue să țină o legătură strânsă cu întreprinderile din circumscripția școlară sau din raionul respectiv, pentru ca în contractele colective, încheiate între conducerea întreprinderilor pe deoparte, sindicat și muncitori pe de altă parte, să fie inclusă și problema alfabetizării. Este necesar ca în contractele colective să se stabilească precis îndatoririle întreprinderilor și ale sindicatelor pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte, precum și mijloacele care să asigure ducerea la bun sfârșit a acestei opere.

Conducerile întreprinderilor trebue să fie încredințate că luptând pentru lichidarea neștiinței de carte în rândurile salariaților lor, luptă pentru mărirea producției și productivității muncii, luptă pentru îndeplinirea Planului de Stat, pentru pace.

V. MUNTEANU

Profesorul Gheorghe Costăchescu, din comuna Padea, regiunea Dolj, conducătorul cercului agrotehnic al comunei, stând de vorbă cu țăranii muncitori

BIBLIOGRAFIE

PENTRU COPII DE VARSTA PREȘCOLARA

V. Maiacovschi: Ce e bine și ce e rău.
S. Mihalcov și A. Pahomov: Construim.
E. Majteni: Lunile anului.
Ana Tudoraș: La cămin.
O. Pancu Iași: Multe, multe luminițe.

PENTRU PIONIERI ȘI ȘCOLARI

G. Coșbuc: Poezii.
G. Coșbuc: Nunta în codru.
M. Sadoveanu: Cântece bătrânești.
I. Jipa: Clocot voinicul.

PENTRU TINERET

*** * * :** Ce a dat Republica Populară Română tineretului.
Geo Bogza: Trei călători în inima țării
P. Popescu: Mărețele construcții ale socialismului în Patria noastră.
Al. Nichita: Nu vom uita niciodată.
N. Jianu: Viforul.
I. D. Mușat: Răscoala iobagilor.
Petru Vintilă: Nepotii lui Horia.

POȘTA REDACȚIEI

Th. Rodedeal — În corespondența pe care ați trimis-o vorbiți despre faptul că lupta pentru pace stă în centrul preocupărilor cadrelor didactice dela școala elementară din Ocna Sibiului, arătându-ne că această problemă este urmărită insistent la lecții, în activitatea extrașcolară, în cadrul manifestărilor culturale etc. Vă rugăm să urmăriți cum se reflectă această acțiune a cadrelor didactice în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, în desvoltarea educației lor în spiritul patriotismului socialist și al urii neîmpăcate față de dușmanii păcii. Despre acest aspect al problemei vă rugăm să ne scrieți, venind cu date tot mai multe și mai concrete.

★

D. Sevastru — Vă mulțumim pentru corespondența trimisă în legătură cu aprovizionarea cadrelor didactice cu cărți prin Centrul de Librării și Difuzare a cărții. Vă rugăm să ne mai scrieți despre modalitățile practice prin care se realizează în raionul dvs. hotărîrea direcției E.P.D. de a înlesni aprovizionarea cu cărți a învățătorilor și profesorilor.

Deasemeni, vă rugăm să ne scrieți despre problemele ridicate de procesul de învățământ atât la cursurile de alfabetizare, cât și în școlile elementare și medii, ca și despre problemele bazei materiale a școlii: construcții, amenajări, mobilier, etc.

Muncă creatoare și nu forme stereotipe

— Voi sunteți toți de pe aici. Așa-i?
— Așa-i, răspund copiii.
— Într'o zi, continuă învățătorul, treceam pe o stradă și am văzut o femeie cu niște rude. Și pe rude ducea în. Voi știți ce se face din în și din cânepă?
— Se face pânză.
— Și din pânză cearceafuri, haine.
— Și femeia era săracă și avea mulți copii.
— Cum trăiau oamenii înainte?
— Rău!
— Și femeia trăia rău. N'avea cu ce să-și îmbrace copiii.
— Cine avea bani să cumpere?
— Domnii!!
— Numai domnii aveau bani. Femeia își îmbrăca copiii cu pânză groasă de în și de cânepă.
— Dar acum, mai vedem noi copii îmbrăcați în pânză groasă de în și de cânepă?
— ...
— Din ce fel de pânză este făcută rochița Rodichii?
— Din pânză roșie.
— Înainte, copiii purtau numai haine din pânză groasă de în și de cânepă și trăiau rău de tot. Astăzi oamenii săraci trăiesc bine. Știți de ce trăiesc bine?
— ...

În carte avem o poză: o mamă care coase o cămașă de în.

— Ce vedem aici? Să spună Anișoara ce vede. Ce are fetița în brațe? Mama ce face? Dar fetița? Ce face cu păpușa? Cum îi cântă când o adoarme?

N'am redat în întregime istoricoara de care învățătorul Pavel dela Școala Elementară din Câmpeni, regiunea Cluj, s'a folosit pentru pregătirea aperceptivă a elevilor, după cum n'am expus nici felul cum a decurs predarea propriu zisă a lecției noi. Nu era nevoie de acest lucru pentrucă procedeul este pe deplin înțeles. El ne amintește de procedeele străvechi, învățate în școlile normale, sub egida teoriei și practicii pedagogiei burgheze.

Lecția a cărei pregătire aperceptivă se consideră că se face prin această istoioară nu cuprinde cuvântul „în" în jurul căruia, după cum am văzut, a fost brodată istoricoara. Mai mult, ea nu cuprinde nici un sunet nou. Este o lecție în care se repetă sunetele învățate în lecțiile anterioare, în care, prin urmare, se pune accentul pe consolidarea cunoașterii unor sunete, în cazul acesta pe consolidarea sunetelor **m** și **n**. Tocmai de aceia, înainte de a se trece la citirea textului din carte, unde întâlnim aproape la fiecare cuvânt acest sunet, se cere o revizuire a cunoștințelor copiilor în legătură cu sunetele **m** și **n**. Cum putea fi făcută această revizuire? Întâi, recitind bucățile în cadrul cărora s'au predat sunetele **m** și **n**. În al doilea rând, scriind la tablă propoziții și cuvinte în care se aud aceste sunete, făcând analiza acestor cuvinte, despărțindu-le în silabe și accentuând silabele în care se găsesc sunetele **m** și **n**. Se înțelege că propozițiunile și cuvintele ce urmează a fi analizate vor fi în primul rând cele întâlnite în text.

În cazul acestei lecții nu avea ce căuta istorioara din al cărui cuprins am redat fragmentul de mai sus. Cu atât mai mult cu cât ea nu avea nici un fel de legătură cu lecția curentă. Ea nu era indicată nici dacă ar fi cuprins sunete a căror mai bună pricepere și fixare era urmărită în desfășurarea lecției. Istorioarele nu sunt, nu pot fi un mijloc general valabil, prin care să se asigure totdeauna pregătirea aperceptivă. În școala veche, procedeul acesta devenise forma stereotipă a oricărei lecții de citit-scris. Istorioarele sunt de multe ori necesare pentru pregătirea copiilor în vederea percepției sunetului nou care urmează să se trateze în lecția curentă. Ele însă trebue să fie cu adevărat istorioare. Să fie scurte, interesante, clar povestite. Să cuprindă multe cuvinte și expresii în care să se afle sunetul nou, astfel încât, cu ajutorul intonațiilor, acest sunet să fie bine scos în evidență. Simplul amestec de povestire și conversație, ales și desfășurat la întâmplare, nu folosește la nimic. Conținutul istorioarei trebue să fie bine gândit, legat de scopul urmărit de lecție. Altfel, nu se prilejuește decât pierdere de timp, plictiseală pentru învățător și elevi.

Învățătorul Pavel este un element tânăr, un absolvent al școlii noastre pedagogice. Dacă procedează așa, adică la fel ca un absolvent al fostelor școli normale, aceasta nu este numai din vina lui. Procedează așa pentrucă așa a fost învățat să procedeze în timpul cât a fost elev, de profesori care nu s'au străduit să aplice metodele noi în munca lor. Faptul acesta însă nu-l scutește de a studia metodicele diferitelor obiecte de învățământ și îndeosebi, în cazul clasei I-a, instrucțiunile Ministerului Învățământului Public în legătură cu predarea citit-scrisului.

Munca cu copiii din clasele mici și, mai ales cu cei din clasa I-a elementară cere multă atenție și multă chibzuință din partea învățătorului. Pentru oricare lecție predată la această clasă, învățătorul trebue să chibzuiască atent nu numai asupra fiecărui moment al lecției, asupra fiecărei verigi a acesteia, ci și asupra procedeului ales pentru transmiterea cunoștințelor, ba chiar și asupra fiecărei propoziții și cuvânt întrebuințat. Numai așa se poate ajunge la convingerea că în școală nu au ce căuta tipare general valabile, forme stereotipe de predare.

Activitatea didactică trebue să aibă un caracter creator, pe care nu-l putem asigura decât prin munca asiduă de pregătire a lecțiilor, prin munca asiduă de perfecționare a noastră proprie, prin studiul necontenit al pedagogiei și practicii pedagogice sovietice. Acest lucru trebue făcut de toți învățătorii și profesorii care lucrează în școlile noastre.

A. CRININ

Învățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Pregătirea semințelor de legume în vederea semănatului

In munca pe care o desfășoară în rândurile țăranilor muncitori, învățătorii trebue să se preocupe și de problemele legate de legumicultură.

Sub regimul capitalist, producția țării noastre în acest sector a fost cu totul insuficientă. Cea mai mare suprafață cultivată cu legume în trecut a fost în 1948, de 102.936 ha., de pe care s'a realizat o recoltă de 123.500 vagoane legume. În anul 1950, această suprafață a crescut la 201.000 ha., deci aproape de două ori dând o producție de 220.614 vagoane. Totuși, cantitatea nu este încă suficientă, deoarece, după calcule aproximative, necesarul de legume al țării noastre, ținând seamă de numărul consumatorilor, este de 240.000 vagoane. Această problemă a preocupat îndeaproape Partidul și Guvernul Republicii noastre, care în Ianuarie 1951 au hotărît luarea unor măsuri organizatorice pentru intensificarea producției în acest sector.

In vederea creșterii producției de legume sunt necesare unele măsuri pe care cultivatorul trebuie să le ia chiar înainte de semănat. Aceste măsuri constau în câteva operațiuni simple, ușor de executat și care dau rezultate foarte bune.

In primul rând, trebue să se cerceteze locul în care sunt păstrate semințele de legume. Este necesar ca acest loc să fie uscat, răcoros și aerisit, pentru a se menține întreagă puterea germinativă (adică puterea de a încolți și a da naștere la o nouă plantă).

Controlul facultății germinative se face punând la încolțit 100 semințe luate din cele pe care voim să le semănăm. Dacă din ele încolțesc 96, de pildă, însemnează că puterea germinativă este de 96%. Cu cât numărul semințelor care încolțesc este mai mare, cu atât va fi mai mare producția.

Trebue separate apoi semințele bune de cele rele. Această operație se execută cu ajutorul vânturătorilor,triorilor sau selectoarelor speciale — acolo unde există — sau numai prin simpla scufundare în apă a semințelor. În acest caz, semințele pline cad la fund, iar cele uscate sau sparte rămân la suprafață și pot fi înlăturate. Odată cu aceasta se face și curățirea semințelor de alte corpuri străine sau de pământ.

Semințele de morcovi prezintă pe suprafața lor niște perișori care împiedică împrăștierea uniformă la semănat. Pentru a curăța acești perișori, semințele se freacă în mână sau între două cărămizi.

Altă operație importantă care trebuie îndeplinită este tratarea semințelor contra bolilor. Se vor trata în special semințele de pătlăgele roșii, vinete, castraveți și ardei. Tratarea se face cu soluții de sublimat, piatră vânătă și formol. Prepararea acestor soluții este foarte simplă și nu costă mult.

Soluția de sublimat se obține dizolvând un gram de sublimat în trei litri apă. In această soluție se scufundă timp de 3 până la 4 minute un săculeț de pânză cu semințe. Se scoate apoi și se spală bine semințele cu apă timp de 10—15 minute.

Soluția de piatră vânătă se obține dizolvând 20 grame piatră vânătă în 3 litri apă. In această soluție semințele se țin 5 minute.

Soluția de formol se capătă prin dizolvarea a 10 grame formol în trei litri apă. După tratare și spălare, semințele se întind și se usucă înainte de semănat.

Sunt unele semințe care trebue să fie înmulate pentru a li se grăbi încolțitul și răsăritul. Pentru aceasta semințele se pun în apă și se țin până se umflă, în acest timp, apa se schimbă des. Astfel, semințele de ridichi și salată se țin în apă timp de 2 ore; mazărea și fasolea 12 ore; castraveții, 24 ore; mărarul și morcovul, 48 ore, iar ceapa, spanacul și țelina câte 72 ore.

Semințele umflate se svântă și se seamănă în pământul reavăn. Dacă pământul este uscat, el trebuie udat imediat după semănat, căci altfel semințele încolțesc și, dând de pământ uscat, își pierd colțul.

Inmulatul se practică mai ales la semințele care răsar greu: morcov, pătrunjel, ceapă sau sfeclă. Uneori însă, trebue folosit și la semințele care răsar repede, dacă este necesar să complectăm lipsurile unui câmp deja răsărit.

Uneori, semințele umflate se tratează și mai departe, prin așezarea lor în lăzi cu rumeguș. Pentru aceasta se ia o lădiță în care se pune rumeguș de lemn. Peste acesta se așează o pânză pe care se pun semințele. Se acoperă apoi semințele cu un capăt al pânzei, peste care se pune un strat de rumeguș de 3—4 cm. Se udă apoi rumegușul și se așează la un loc încălzit. Îndată ce tegumentul semințelor crapă și apare colțul, ele se însămânțează.

Inmulatul semințelor se practică mai ales atunci când însămânțăm direct în grădină. Această operație trebuie făcută însă cu atenție, respectându-se regulile de mai sus.

Pentru ușuratul semănării cu mâna în morcov, de exemplu, se amestecă semințele cu nisip uscat sau cu rumeguș.

Invățătorii trebue să îndemne pe țăranii muncitori să îndeplinească cu strictețe aceste operații pregătitoare, deoarece ele asigură în bună parte o recoltă îmbelșugată de legume.

I. PATRICIU
colaborator al Societății de Științe Agricole „I. V. Miciurin"

Să sprijinim activitatea organizațiilor de pionieri!

In îndeplinirea sarcinilor cerute de buna desfășurare a procesului instructiv-educativ, școala primește un sprijin puternic din partea organizațiilor de pionieri. Prin toate formele de activitate pe care le organizează, prin conținutul și prin metodele muncii lor, organizațiile de pionieri urmăresc să ajute școala în munca ei de educare comunistă a copiilor.

Fiecare acțiune pionierească trebue să fie subordonată problemelor de bază ale școlii: instrucția și educația. Pentru aceasta, organizația de pionieri trebue ajutată de școală. Garanția succesului în munca organizației depinde în primul rând de strânsa colaborare cu directorul și cu învățătorul, de ajutorul permanent al întregului colectiv didactic. Trebue însă subliniat faptul că directorul, diriginții și învățătorii nu pot și nu trebue să se substitue organelor de conducere U.T.M., care îndrumează activitatea instructorului și a organizației de pionieri. Școala nu poate da dispoziții și nu se poate suprapune prin activitatea sa, muncii pionierești. Ea ajută pe instructori prin experiența, prin cunoștințele și tactul pedagogic al cadrelor didactice. Experiența pedagogilor, alături de entuziasmul tinerilor instructori, asigură o muncă rodnică. Trebue să se respecte principiul de bază al activității cu pionierii: îmbinarea inițiativei largi a copiilor cu conducerea fermă din partea adulților.

Pentru a putea sprijini activitatea pionierească din școală, învățătorii și diriginții trebue să cunoască bine conținutul și formele acestei activități, precum și instrucțiunile pe care organizațiile de pionieri le primesc dela organele lor de conducere. Colaborarea dintre școală și instructori nu se mărginește la participarea cadrelor didactice la o adunare pionierească sau la organizarea unor cercuri extrașcolare. Invățătorii, ca pedagogi experimentați, trebue să ia parte activă și la munca de pregătire a adunărilor pionierești. Cadrele didactice trebue să înțeleagă că, ajutând munca organizației de pionieri, contribue la realizarea scopurilor educative prin mijloace cât mai interesante, variate și atractive și că ridică astfel nivelul de învățătură al elevilor și îmbunătățesc disciplina.

Există forme diferite de colaborare între școală și instructorii de pionieri. Această colaborare începe încă înainte de deschiderea anului școlar când elevii, sub conducerea diriginților clasei și a instructorului de pionieri, fac diferite pregătiri în acest scop. Odată cu începutul anului școlar, instructorii de pionieri primesc indicații din partea directorului cu privire la planul de muncă al școlii și primesc ajutor pentru ca, pe baza acestui plan, să se întocmească planul de perspectivă al unității pe întregul an școlar, plan care va fi cu totul subordonat planului școlii. Astfel, întreaga muncă a organizației și toate acțiunile întreprinse de ea vor fi legate de programa școlară, fără a se suprapune acțiunilor școlii, ci completând mijloacele prin care se realizează educația comunistă a copiilor.

Iată, de pildă cum s'a alcătuit planul de muncă al unității de pionieri nr. 26 dela liceul de băieți nr. 2 din București. La începutul anului școlar, instructorul superior al unității a prezentat directorului școlii sarcinile principale pe care trebue să le aducă la îndeplinire unitatea pe baza obiectivelor planului de perspectivă al secției de Școli și Pionieri a Comitetului raional U.T.M. Tudor Vladimirescu. După ce aceste sarcini au fost discutate cu directorul școlii, s'a întocmit planul de perspectivă al unității, care a fost apoi împărțit pe etape de muncă. La alcătuirea planului de perspectivă al unității s'a ținut seama de programa școlară pentru clasele III—VII, precum și de obiectivele trecute în planul general al școlii. Colectivul de conducere al unității ajutat de instructorul superior, a trecut apoi la întocmirea proiectului planului de muncă al unității care a fost deasemeni discutat cu tovarășul director și analizat în consiliul pedagogic al școlii. Proiectul planului de muncă a fost supus discuției adunării pionierilor, care au făcut numeroase propuneri pentru complectarea lui. După ce planul de muncă a fost aprobat de adunarea unității, el a fost defalcat pe luni, specificându-se sarcinile precise ce revin detașamentelor, grupelor și fiecărui pionier în parte.

In acest fel, planul de perspectivă al unității de pionieri fiind întocmai în cea mai strânsă colaborare cu directorul, cu diriginții și învățătorii, a putut ține seama de obiectivele mari ale planului general al școlii, cum sunt ridicarea nivelului la învățătură și intensificarea muncii politico-educative în rândurile elevilor. Deasemeni, planul organizației de pionieri ține seama de particularitățile de vârstă ale copiilor, de programa școlară pe clase și pe obiecte și mai ales, de specificul fiecărei clase. (Într'o clasă, de exemplu, este important ca acțiunile detașamentului să ajute pe pionieri și școlari la învățătură, în general; într'altă clasă în mod special la o anumită materie de învățat; într'altă clasă este necesar ca organizația să stăruie îndeosebi asupra muncii educative, etc.)

Invățătorii și profesorii trebue să ajute organizația de pionieri în pregătirea adunărilor tematice. Pentru organizarea adunării tematice cu subiectul „Matematica și Viața" în cadrul unității de pionieri dela liceul nr. 2 din București, au avut loc la început discuții asupra subiectului și conținutului acestei teme între profesorul de matematică și instructorul de detașament al clasei a VI-a. Profesorul a dat apoi sugestii cu privire la problemele ce se pot trata în referate și, după ce aceștea au fost repartizate pionierilor, el le-a dat îndrumări cu privire la felul cum trebue alcătuite referatele. La adunare, profesorul a vorbit pionierilor despre importanța matematicii.

O altă formă a colaborării între școală și organizația de pionieri este participarea instructorului superior la consiliile pedagogice sau la discutarea în consiliu a problemelor educative sau a problemelor legate de activitatea pionierilor.

Sunt multe școli unde există o justă și permanentă colaborare între instructori și școală. Așa, de pildă, la școala elementară maghiară nr. 2 din Tg. Mureș planurile de muncă ale pionierilor au fost discutate în consiliul pedagogic, profesorii participă la adunări și ajută efectiv la buna desfășurare a tuturor acțiunilor pionierești. La școala elementară nr. 1 de băieți din Turnu Severin există o strânsă colaborare între diriginții clasei și între instructorii de pionieri. Tot la Turnu Severin, la școala elementară nr. 3, s'a statornicit o strânsă și permanentă colaborare între organizația de pionieri și întreg colectivul didactic al școlii. Cu prilejul organizării excursiilor, a concursurilor, în activitatea de folos patriotic, în munca pentru îmbunătățirea învățăturii și în diverse alte acțiuni, instructorii de pionieri au obținut sprijinul permanent al învățătorilor și al profesorilor. Sunt însă și unele școli unde nu s'a realizat încă o justă colaborare între organizația de pionieri și cadrele didactice. Așa de exemplu, direcția și colectivul didactic al școlii elementare mixte din comuna Băcești, raionul Negrești, regiunea Iași, nu ia nici o măsură pentru a ajuta organizația de pionieri. Cu toate că într'o ședință a consiliului pedagogic, ținut înainte de vacanța de iarnă, s'a stabilit în ce fel vor ajuta tovarășii învățători activitatea pionierilor și s'au prevăzut în plan câteva acțiuni concrete de sprijinire a activității pionierești (audiții la radio, etc.) nu s'a făcut nimic în această direcție. Nu numai că în tot timpul vacanței, nu s'a putut organiza nici măcar o audiție la radio dar și după vacanță, când instructorul superior al școlii a arătat din nou necesitatea de a fi sprijinit de cadrele didactice, consiliul pedagogic a arătat aceiași indiferență și nu a luat nici o măsură pentru a colabora cu organizația de pionieri.

La școala elementară din Tg. Frumos, regiunea Iași, instructorul superior al școlii a cerut în consiliul pedagogic sprijinul tovarășilor învățători și profesori, mai ales în privința adunărilor tematice, dar se lovește de o totală indiferență din partea personalului didactic.

Desigur că, în asemenea condițiuni, munca nu poate să meargă bine în școală.

Pentruca organizațiile de pionieri să poată contribui în mod real și din ce în ce cu mai bune rezultate la ridicarea nivelului calitativ al muncii de educație și învățământ din școală, ele trebue să primească un sprijin tot mai susținut din partea directorilor, învățătorilor și diriginților. Aceștia vor trebui să se intereseze mai îndeaproape de întreaga activitate care se desfășoară în cadrul organizației de pionieri și să ajute la orientarea ei pe drumul îndeplinirii sarcinilor școlii pentru realizarea educației comuniste a tineretului.

IRINA FROIMESCU

NOTE POLITICE EXTERNE

La O.N.U. imperialiștii americani și sateliții lor încearcă prin diverse manevre să împiedece discutarea chestiunii coreene de către Adunarea Generală, cu toate că această chestiune se află inclusă pe ordinea de zi. In legătură cu aceasta delegatul sovietic I. A. Malik a rostit la 2 Februarie o cuvântare în care a demascat planurile mârșave ale blocului imperialist. I. A. Malik a arătat în cuvântarea sa modul ilegal în care problema coreeană a fost scoasă de pe ordinea de zi a Comitetului Nr. 1, fără a se ține seama de Charta și de regulile de procedură și fără știința și asentimentul acestui comitet. Delegatul sovietic a atacat cu vehemență așa zisa rezoluție „tripartită" prin care imperialiștii vor să înlăture discutarea chestiunii coreene de pe ordinea de zi, el a demonstrat falsitatea și caracterul diversionist al argumentelor aduse de imperialiști în sprijinul acestei rezoluții. Astfel delegatul englez Lloyd a susținut la un moment dat că Adunarea Generală nu se poate ocupa de chestiuni ca de pildă construirea de aerodromuri în Coreea, chestiune care după cum se știe este desbătută în cadrul tratativelor de armistițiu dela Kaisung. Ori după cum a subliniat I. A. Malik nu acesta este fondul chestiunii pe care trebue să o desbată Adunarea Generală și Comitetul Politic Nr. 1, fondul chestiunii îl constitue „discutarea măsurilor necesare în vederea sprijinirii încheierii cu succes a tratativelor din Coreea".

Cuvântarea lui I. A. Malik a constituit un aspru rechizitoriu privitor la politica imperialiștilor americani care au deslănțuit agresiunea din Coreea. Se știe că de pe urma îngrozitorului măcel, în urma căruia au fost și sunt omorîți sute de mii de oameni pașnici, nevinovați, magnații marilor trusturi de armament din Statele Unite realizează câștiguri fabuloase. Nu de mult un atâtător la război american se exprima cu cinism: „Să mulțumim lui Dumnezeu pentru Coreea".

Iar acum o săptămână generalul american Van Fleet, unul din executorii direcți ai planurilor agresiunii americane în Coreea, declara cu brutalitate că războiul din Coreea este o „binecuvântare" adăugând satisfăcut: „Acum uzinele noastre produc din nou tot mai multe arme".

Apare limpede și fără putință de tăgadă voința imperialiștilor americani de a prelungi și a extinde agresiunea din Coreea. Acest lucru se vede dealtfel și din desfășurarea tratativelor de armistițiu dela Kaisung, care se târăgănează de peste opt luni de zile. Aceste tratative au ajuns din nou într'un impas din pricina poziției părții americane.

In timp ce delegația coreeano-chineză depune toate eforturile pentru a se ajunge la un acord, partea americană încearcă prin amenințări și șantaj să impună cererile sale absurde în ce privește limitarea reparării, reconstruirii și construirii instalațiilor în Coreea de Nord, distruse de agresorii americani. Aceeași poziție absurdă o adoptă partea americană în ceeace privește chestiunea schimbului de prizonieri, susținând ca acest schimb să se facă pe bază de „om contra om", adică unul pentru unul, când știut este că în mod logic și normal ambele părți trebue să-și înapoieze reciproc toți prizonierii de război. Repetatele violări ale zonei neutre de desfășurare a tratativelor, de către imperialiștii americani ca și bombardamentele barbare asupra populației pașnice au arătat deasemeni intenția acestora de a sabota aceste tratative prin orice mijloace. Ultima crimă săvârșită de agresorii americani o constitue mitralierea de către avioane americane a populației pașnice cu gloanțe explosive conținând substanțe toxice.

Din toate acestea se poate vedea dece fug imperialiștii de discutarea chestiunii coreene în Adunarea Generală a O.N.U. Teama de a nu fi demascați și, mai mult, teama ca nu cumva sub presiunea opiniei publice mondiale, O.N.U., să la vreo hotărîre care ar grăbi încheierea unui armistițiu în Coreea, lucru ce ar duce bineînțeles la micșorarea simțitoare a profiturilor fabricanților de tunuri americani, iată motivele acțiunii americane la O.N.U. și dedesubturile așa zisei rezoluții „tripartite", menite să împiedece discutarea chestiunii coreene de către Adunarea Generală și Consiliul de securitate.

Cuvântarea lui I. A. Malik a constituit o nouă și puternică demascare a agresorilor imperialiști. In numele delegației sovietice, doritoare de a se ajunge la o înțelegere pașnică în problema coreeană, I. A. Malik a propus respingerea de către Comitetul Politic a proiectului de rezoluție al delegaților Statelor Unite, Angliei și Franței și examinarea neîntârziată de către acest comitet a problemei coreene.

★

La 4 Februarie a început la Paris judecarea de către autoritățile fasciste franceze a procesului intentat scriitorului francez progresist Renaud de Jouvenel. Care este „vina" lui Jouvenel? „Vina" lui Jouvenel este faptul de a fi scris cunoscuta sa carte „Internaționala trădătorilor" în care demască mârșavele acțiuni ale așa ziselor „persoane selecționate" ale bandiților și trădătorilor de patrie fugiți de teama mâniei poporului din țările de democrație populară și intrați în slujba spionajului american și englez.

Cartea lui Jouvenel se bazează pe cele desvăluite în cursul proceselor bandelor de spioni și sabotori aflați în slujba imperialismului american și englez, procese care s'au desfășurat într'o serie de țări de democrație populară ca Albania, Bulgaria, România, Polonia, Cehoslovacia și Ungaria.

Datorită faptului că este scrisă pe baza unui material concret, a unor documente de netăgăduit ca actele de acuzare, interogatoriile, procesele verbale și depozițiile martorilor din cursul acestor procese, cartea lui Jouvenel a stârnit un interes deosebit în întreaga lume, ea constituind totodată un sdrobitor act de acuzare împotriva imperialiștilor atâtători la război. Cartea lui Jouvenel este de o mare actualitate astăzi când guvernul Statelor Unite a legiferat faimoasa „lege a securității mutuale pe 1951" care prevede finanțarea de bande de spioni și sabotori care să acționeze împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Tocmai deaceea imperialiștii americani au ordonat marionetelor lor dela Paris să însceneze odiosul proces împotriva lui Renaud de Jouvenel și a lui Andre Wurmser care a scris prefața la „Internaționala trădătorilor".

Scopul acestui proces este întru totul asemănător celor din procesele Kravcenko și Rousset, adică acela de a calomnia Uniunea Sovietică și țările de democrație populară și a atâța la război împotriva acestor țări. Dar ca și în cazurile Kravcenko și Rousset mârșavele procese înscenate din ordin imperialist se întorc împotriva acelora care le-au înscenat, aceștia fiind adesea siliți să dea înapoi. Unul din acei care demascați în cartea „Internaționala trădătorilor" a introdus plângere împotriva lui Jouvenel, un anume Constantinescu, și-a și retras această plângere. Odată cu el și-a retras plângerea și trădătorul albanez Abas Kupy.

Organizatorii procesului împotriva lui Jouvenel nu-și vor atinge scopul. Incă din prima zi, sala tribunalului s'a transformat într'o tribună de acuzare a acuzatorilor, de demascare a spionilor și trădătorilor fugiți din țările lor și a imperialiștilor americani care-i subvenționează. Odiosul proces înscenat de imperialiști lui Jouvenel va însemna astfel un nou și rușinos eșec al atâtătorilor la război.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

Biblioteca Orașului
Tg.Mureș
Palatul Cultural

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 150 | 4 PAGINI 25 BANI | JOI 14 FEBRUARIE 1952

In acest număr:

● **Pagina I** — **O mare sarcină politică a oamenilor muncii din învățământ.**
— Glorioasa tradiție a feroviarilor.
— Mai multă atenție conținutului lecțiilor.
● **Pagina II** — Rolul colectivului de copii în educarea disciplinei conștiente.
— Succesele școlii sovietice — de **Alexandr Arseniev**, ministrul învățământului din R.S.F.S.R.
— **In ajutorul cadrelor didactice care studiază Istoria P.C. (b) al U.R.S.S.**: Lupta bolșevicilor împotriva lichidatorilor și otzoviștilor.
● **Pagina III** — **Pe marginea scrisorii „Este purtarea lui demnă de un elev?", publicată de „Scânteia Tineretului"**: Răspunderea noastră, a cadrelor didactice.
— Unele aspecte ale muncii propagandiștilor din raionul 1 Mai-București
— O lucrare de control la matematică.
● **Pagina IV** — Munca de alfabetizare în regiunea Hunedoara.
— Biroul sindical regional de învățământ — Botoșani a prezentat darea de seamă anuală.
— Note politice exetrne.

O mare sarcină politică a oamenilor muncii din învățământ

Pentru învățători și profesori, care își duc munca în școală și în rândurile maselor, Hotărîrea Guvernului și a Partidului nostru cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri trasează sarcini de o deosebită răspundere. Uriașa însemnătate pe care o are această Hotărîre pentru economia națională a Patriei noastre obligă pe învățători și profesori să aibă neîncetat în față sarcinile ce decurg din ea în toate aspectele activității lor. Lupta pentru consolidarea marii victorii a poporului muncitor, pentru întărirea leului nostru nou, trebue să-și găsească reflectarea în fiecare acțiune a cadrelor noastre didactice, în școală și în afara ei.

Oamenii muncii din învățământ au înțeles din prima zi acest lucru. Îndată după apariția Hotărîrii cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri, cadrele didactice au pornit o intensă muncă de lămurire cu elevii, cu părinții, cu întreaga populație, arătând însemnătatea Hotărîrii, scopul și obiectivele ei. Așa a făcut educatoarea Lucreția Cerchez din București care a explicat părinților rostul reformei bănești și însemnătatea reducerilor de prețuri. Așa au făcut învățători și profesorii din comuna Giarmata, regiunea Timișoara, care au umblat din casă în casă, citind și explicând țăranilor muncitori Hotărîrea și lista noilor prețuri ale mărfurilor. Învățătorul Marin Dobre din Șelimbăr, regiunea Sibiu, a lămurit pe țăranii muncitori asupra sarcinilor ce le revin pentru sprijinirea reformei bănești. Tot astfel, la căminul cultural din Crivești — regiunea Bârlad, conferințele în legătură cu pregătirile pentru campania însămânțărilor de primăvară au fost legate de lupta pentru întărirea leului nou. Academicianul profesor Eugen Macovski, în scrisoarea adresată „Scânteii", a arătat că Hotărîrea cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri însuflețește pe oamenii de știință ca, la locul lor de muncă, în laboratoare, la catedre, în institute, să dobândească noi realizări în folosul poporului muncitor.

Reforma bănească din 26 Ianuarie 1952 a făcut să crească cursul banilor noștri față de alte valute, a mărit puterea lor de cumpărare și înseamnă un nou pas în desvoltarea economiei noastre naționale pe drumul spre socialism, ridicând nivelul de trai al oamenilor muncii, dând o lovitură puternică elementelor capitaliste, chiaburilor și speculanților. Dar reforma bănească nu rezolvă dela sine toate problemele. „Sistemul de aprovizionare pe bază de cartele și existența mai multor prețuri pentru același produs — arată Hotărîrea, — reprezintă în Republica Populară Română o măsură vremelnic necesară, care arată că în țara noastră mai există greutăți în domeniul producției și repartiției mărfurilor de larg consum, greutăți ce nu au fost încă înlăturate". Pentru lichidarea acestor greutăți, pentru consolidarea realizărilor obținute prin reforma bănească, este necesară o muncă plină de abnegație din partea întregului nostru popor.

Cadrelor didactice, ca oameni care răspândesc în rândurile tineretului și în masse cuvântul Partidului, le revin sarcini de cinste în privința aceasta.

Prima îndatorire a învățătorilor și profesorilor este aceea de a lupta pentru ca toți oamenii muncii să pătrundă însemnătatea, conținutul, obiectivele și rezultatele ce se vor obține prin aplicarea Hotărîrii cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri. La lecții și în cadrul activității extrașcolare, ei trebue să lege cu pricepere această problemă de materia studiată și de activitățile elevilor, astfel încât ei să pătrundă toată însemnătatea Hotărîrii. În ședințele cu părinții și în munca agitatorică de massă, însemnătatea reformei bănești trebue explicată cu răbdare, amănunțit, pe înțelesul tuturor. Totdeauna rolul și rezultatele pozitive ale reformei bănești din țara noastră trebue să fie arătate în opoziție cu dezastruoasa politică economică a clicilor stăpânitoare din țările aservite imperialismului american, cu devalorizările catastrofale din Anglia, Franța, Iugoslavia. În sufletele elevilor și tuturor oamenilor muncii trebuie cultivată dragostea și încrederea față de politica Partidului și Guvernului nostru. Învățătorii și profesorii trebue să arate limpede, folosind materialele din presă, covârșitoarea superioritate a economiei noastre în desvoltare, față de economia falimentară a țărilor capitaliste. In acelaș timp, trebue cultivată dragostea și recunoștința oamenilor muncii față de marea Țară a Socialismului, cu sprijinul căreia a fost posibilă înfăptuirea victoriilor noastre.

Deosebit de importante sunt sarcinile cadrelor didactice care lucrează la sate. Una din principalele condiții ale trăiniciei leului nostru nou este mărirea producției-marfă în agricultură și intensificarea schimbului dintre sat și oraș. Învățătorilor și profesorilor dela sate le stă în față sarcina de a lupta pentru introducerea celor mai înaintate forme și metode de lucrare a pământului, înființarea de noi gospodării agricole colective, întărirea gospodăriilor agricole de stat, constituirea a cât mai multe întovărășiri agricole cu caracter permanent și bazate pe ajutorul reciproc, introducerea celor mai înaintate metode agrotehnice. In această perioadă, în care țărănimea muncitoare luptă cu însuflețire pentru succesul campaniei agricole de primăvară, învățătorii dela sate trebue să acorde cea mai mare însemnătate ajutorării lor în ceeace privește folosirea metodelor științifice în agricultură. Deasemeni cadrele didactice trebue să se preocupe îndeaproape de problema intensificării schimbului între sat și oraș, arătând zi de zi țăranilor muncitori foloasele participării lor la mișcarea cooperatistă. Acestea sunt obiectivele mari ale muncii de lămurire duse de cadrele didactice la sate. Toate aceste obiective trebue urmărite cu perseverență atât în cadrul căminelor culturale și al cercurilor agrotehnice cât și în munca dusă cu părinții elevilor și la cursurile de alfabetizare. Învățătorii și profesorii dela sate trebue să fie peste tot mobilizatori activi ai țărănimii muncitoare pentru sprijinirea reformei bănești, pentru întărirea leului nou, pentru consolidarea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Intărirea leului nostru nou este determinată în cea mai mare parte de întărirea producției, de ridicarea productivității muncii.

In activitatea lor culturală și în munca de alfabetizare la orașe — în cartierele muncitorești sau în întreprinderi — cadrele didactice au posibilitatea să contribue la realizarea celei mai însemnate condiții de sprijinire a reformei bănești: mărirea producției industriale. Pentru aceasta ei trebue să arate muncitorilor însemnătatea luptei de ridicare continuă a productivității muncii, de reducere a prețului de cost, de realizare a unui sever regim de economii, de întărire a disciplinei în muncă și de folosire deplină a utilajului și a rezervelor interne ale întreprinderilor.

Noul nostru leu are o putere de cumpărare considerabil sporită față de banii vechi. Acest lucru impune o grijă deosebită în cheltuirea lui. Intreg colectivul fiecărei școli, cadre didactice și elevii, trebue să aibă acum o grijă sporită față de avutul obștesc, față de localurile școlare, mobilier și inventar, asigurând o cât mai bună păstrare a manualelor și a materialului didactic și urmărind obținerea unor cât mai mari economii în folosirea fondurilor alocate, în utilizarea rechizitelor didactice și de cancelarie, etc. O atenție deosebită trebue arătată îngrijirii gospodăriilor ajutătoare de pe lângă școlile cu internate, pentru a se obține producții îmbelșugate și de cât mai bună calitate. Fiecare realizare în acest domeniu, fiecare economie reprezintă o serioasă contribuție la întărirea leului nou.

Cadrele didactice trebue să constitue un exemplu și în ceeace privește depunerile la C.E.C., antrenând și pe elevi să facă acelaș lucru și ducând muncă de lămurire în rândurile oamenilor muncii, pentru ca aceștia să-și depună la rândul lor prisosul de numerar la C.E.C.

In acelaș timp, în școli trebue organizate și intensificate necontenit — fără să se stinghereasă buna desfășurare a procesului instructiv-educativ — acțiunile de colectare a deșeurilor de hârtie, lemn, etc., și, în special, acțiunile de colectare a metalelor. Copiii trebue să fie necontenit stimulați, în această direcție, explicându-li-se însemnătatea economică a acestei acțiuni, rezultatele practice ale muncii lor în acest domeniu. Un sprijin puternic vor primi cadrele didactice în această privință din partea organizațiilor U.T.M. și de pionieri, care vor antrena colectivele de elevi din toate clasele în acțiunea patriotică a colectării deșeurilor.

Intreaga muncă legată de sprijinirea reformei bănești, toate acțiunile duse de cadrele didactice și menite să întărească leul nostru nou trebue să se desfășoare în spiritul luptei de clasă, în spiritul vigilenței revoluționare față de dușmanii regimului nostru, față de toți cei care ar încerca să saboteze reforma bănească și reducerile de prețuri, să submineze noul leu. Orice încercare de a săpa la temelia acestei noi realizări a poporului nostru muncitor trebue să se izbească de neclintita noastră hotărîre de a ne apăra cuceririle.

Organelor conducătoare ale învățământului le revine îndatorirea de a îndruma și de a controla zi de zi munca dusă de cadrele didactice, de fiecare școală în parte, oricât de îndepărtată ar fi, pentru justa și perseverenta aplicare a Hotărîrii Guvernului și Partidului. Birourile regionale și raionale ale sindicatelor de învățământ, punând această muncă în centrul preocupărilor lor, au datoria de a asigura cele mai bune condiții pentru desfășurarea ei, intervenind cu promptitudine pentru lichidarea oricărei încetiniri a ritmului muncii.

Asemeni stahanoviștilor din întreprinderile noastre, care s'au ridicat în primele rânduri ale celor ce luptă pentru întărirea leului nou, învățătorii și profesorii emeriți și cei decorați, neuitând nici o clipă de îndeplinirea cât mai bună a sarcinilor lor didactice, sunt datori să meargă în frunte în acțiunea de uriașă însemnătate a sprijinirii reformei bănești, antrenând după ei întreaga massă a cadrelor didactice din toate școlile Patriei în această mare acțiune de întărire a economiei noastre naționale. Succesele obținute de învățătorii și profesorii noștri în acest domeniu vor fi succese reale, contribuții de preț la opera întregului popor constructor al socialismului.

Glorioasa tradiție a feroviarilor

Oamenii muncii din țara noastră se pregătesc să sărbătorească pentru prima oară „Ziua Feroviarilor din Republica Populară Română", zi instituită prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri la 16 Februarie. Așa cum arată Hotărîrea, „Ziua Feroviarilor" va însemna o zi de trecere în revistă a realizărilor obținute de feroviari în lupta pentru pace și socialism și o puternică stimulare în activitatea lor viitoare.

In rândurile feroviarilor, vestea instituirii Zilei lor a fost primită cu un entuziasm deosebit, ei văzând în aceasta grija și prețuirea pe care partidul și guvernul le acordă oamenilor muncii dela calea ferată, care se găsesc în primele rânduri ale constructorilor socialismului în țara noastră. Intregul popor muncitor înconjoară cu dragoste pe feroviari, care luptă cu înflăcărat avânt pentru desvoltarea transporturilor pe căile ferate, desvoltare corespunzătoare necesităților cerute de creșterea economiei naționale.

Instituirea „Zilei Feroviarilor din Republica Populară Română" la 16 Februarie și sărbătorirea ei în prima Duminică după această zi este legată de luptele eroice pe care muncitorimea feroviară, condusă de partid și de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej personal, le-a dus în 1933. Imbinând revendicările economice cu cele politice, însuflețiți de lozincile partidului care-i chema la luptă împotriva înfometării poporului muncitor, împotriva jefuirii și subjugării țării de către imperialiști, împotriva jefuirii poporului muncitor de către burghezie și moșierime, împotriva fascismului și a pregătirilor de război, ceferiștii, conduși de luptătorii comuniști, s'au ridicat alături de petroliști și de zecile de mii de muncitori din întreaga țară și au pornit bătălia pentru libertatea de organizare sindicală, pentru comitete de fabrică, pentru încetarea stării de asediu, pentru independență națională, pentru prietenie cu Marea Țară a Socialismului, apărătoarea consecventă a păcii.

Lupta ceferiștilor a fost sângeros înăbușită de burghezie și moșierime. La cererea capitaliștilor din Apus, sute de muncitori dela Atelierele Grivița au fost asasinați mișelește. Dar jertfa eroilor dela Grivița n'a fost zadarnică. Guvernul vaidist-manist a fost silit să demisioneze, concedierile muncitorilor au încetat, pentru câtăva vreme. Influența Partidului în rândurile masselor muncitoare dela orașe și dela sate a sporit foarte mult.

Luptele din Februarie 1933 conduse de Partid au fost un semnal de alarmă al clasei muncitoare împotriva pericolului fascismului.

Feroviarii și întregul popor muncitor își amintesc cu ură de moarte de acele întunecate vremuri când capitaliștii din țară și de peste hotare îi exploatau până la sânge. Astăzi ei luptă cu toate puterile pentru ca acele întunecate vremi să nu se mai întoarcă niciodată, luptă pentru construirea unei vieți tot mai îmbelșugate și fericite.

In unitățile feroviare pulsează astăzi o viață nouă. Zi de zi se schimbă viața muncitorilor, viața familiilor lor. In centrele feroviare răsar mereu noi cluburi înzestrate cu biblioteci și săli de spectacole, noi colțuri roșii; se înalță blocuri muncitorești cu apartamente confortabile, noi spitale, dispensare, policlinici, cămine și creșe, iau ființă numeroase școli. La Institutul de căi ferate se pregătesc noi cadre de ingineri, specializați în ramura transporturilor.

Planul Cincinal al R.P.R. prevede numeroase măsuri pentru desvoltarea transportului, căci acesta este suportul material al legăturilor dintre oraș și sat, dintre industrie și agricultură, dintre diferitele regiuni ale țării. In condițiile actuale ale construirii socialismului în țara noastră, transportul este o ramură principală a economiei naționale. In decursul cincinalului va fi investită o sumă importantă în transporturi. Căile ferate vor fi dotate cu mii de vagoane-marfă cu patru și două osii, cu zeci de automotoare, va fi electrificată prima linie de cale ferată din țara noastră pe distanța Orașul Stalin-Câmpina.

Progresul continuu al transporturilor pe calea ferată nu ar putea fi conceput fără ajutorul frățesc și permanent pe care ni l-a dat și ni-l dă marea Țară a Socialismului. In urma acordurilor dintre U.R.S.S. și Republica Populară Română, căile noastre ferate au primit sute de locomotive și mii de vagoane, auto-camioane, utilaj și mașini, cu ajutorul cărora au fost refăcute și desvoltate instalațiile, atelierele, depourile și șantierele. Multilateralul ajutor al Uniunii Sovietice, folosirea pe scară tot mai largă a experienței feroviarilor sovietici, îndrumările prețioase date de vestiții stahanoviști sovietici care ne-au vizitat țara, de mecanicul V. G. Blajenov și inginerul V. T. Osipov, productivitatea muncii în ramurile tracțiunii și mișcării au crescut mult. S'a desvoltat deasemeni mișcarea cincisutistă și marșrutizarea trenurilor — fapt care a dus la reducerea prețului de cost al transporturilor, realizându-se astfel însemnate economii.

Intâmpinând cu bucurie și mândrie „Ziua Feroviarilor din Republica Populară Română" oamenii muncii dela calea ferată cinstesc această sărbătoare prin schimburi de onoare, prin fapte și prin noi angajamente în muncă. Muncitorii, tehnicienii și inginerii Atelierelor Grivița Roșie au desfășurat Ziua schimbului de onoare sub lozinca „Cinstind „Ziua Feroviarilor din R.P.R." și tradițiile de luptă ale muncitorilor ceferiști, să realizăm cele mai mari depășiri de plan".

La meetingul ce a avut loc după schimbul de onoare și care s'a desfășurat într'o atmosferă entuziastă, colectivul Atelierelor „Grivița Roșie", deținătorul Drapelului Roșu al Producției, a trimis o scrisoare iubitului nostru conducător, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. In această scrisoare el arată că spre a cinsti „Ziua feroviarilor din R.P.R." înflăcărat de dragoste fierbinte față de patrie și partid, își ia o serie de angajamente sporite în întrecerea socialistă pentru realizarea planului de stat pe 1952.

Intâmpinând „Ziua Feroviarilor" oamenii muncii dela calea ferată discută în grupele sindicale despre marea lor sărbătoare, despre luptele din Februarie 1933, despre patriotismul feroviarilor din R.P.R., despre viața și realizările feroviarilor sovietici, despre ajutorul sovietic pentru refacerea și desvoltarea căilor noastre ferate și despre metodele stahanoviștilor sovietici. In cluburi și colțuri roșii, stahanoviștii și fruntașii în producție iau cuvântul, înfățișând metodele lor și ajutorul primit din partea înaintatei tehnici sovietice.

Sărbătorirea „Zilei Feroviarilor din R.P.R." trebue să constitue pentru învățători și profesori un prilej de cultivare a dragostei copiilor față de glorioasa tradiție de luptă revoluționară a ceferiștilor și a întregii noastre clase muncitoare.

Evocând eroicele lupte din Februarie 1933, cadrele didactice vor face să crească ura copiilor față de monstruoasa coaliție burghezo-moșierească, organizatoarea măcelului dela Grivița. „Ziua Feroviarilor" trebue să însemne în școală o contribuție de seamă la munca de educare a elevilor în spiritul dragostei față de clasa muncitoare și față de Partidul ei, conducător al poporului în lupta pentru socialism.

Cadrele didactice sprijină înființarea gospodăriilor agricole colective

Din inițiativa organizației de bază și cu sprijinul efectiv al cadrelor didactice, în comuna Jijila din raionul Măcin s'a pornit o intensă muncă de lămurire pentru înființarea gospodăriei agricole colective.

In acest scop, în cadrul serilor culturale, organizate la Căminul Cultural, cadrele didactice au prelucrat statutul gospodăriei agricole colective, dând țăranilor muncitori amănuntele despre drepturile colectiviștilor. In urma acestei acțiuni, țăranii muncitori au început să facă cercuri de înscriere în gospodăria agricolă colectivă. Până în prezent au făcut asemenea cereri 14 familii.

SOFIA ALBU
corespondent

Invățăminte dela o conferință raională

La 20 Ianuarie 1952 a avut loc în raionul Câmpina consfătuirea din luna Ianuarie a cadrelor didactice din raion. S'au prezentat două rapoarte asupra activității privind primele două pătrare, unul de Școala Medie Tehnică de Petrol Nr. 1 din Câmpina și al doilea de Școala Elementară din comuna Ariceștii.

In legătură cu educarea disciplinei conștiente, înlăturarea și evitarea rămânerii în urmă la învățătură, în legătură cu îmbunătățirea muncii instructiv-educative în general s'au angajat numeroase discuții.

De mare folos în cadrul discuțiilor a fost și analiza articolului „Sarcinile principale ale semestrului al doilea", publicat în „Ucitelscaia Gazeta" Nr. 3 din 9 Ianuarie 1952.

Insușirea cunoștințelor trebue să se producă în timpul lecției. La lecție trebue să se explice temeinic materialul nou. Tot la lecție profesorul trebue să verifice în ce măsură elevii și-au însușit explicațiile lui și să fixeze prin întrebări recapitulative și aplicații practice însușirea cunoștințelor noi.

Invățătorii și profesorii au discutat amănunțit metodele de îmbunătățire a muncii instructiv-educative.

Prof. ION CIORANIC
corespondent

Mai multă atenție conținutului lecțiilor

Una din principalele sarcini trasate de către Partid și Guvern în Hotărîrea din 16 August, cu privire la cadrele didactice, este ridicarea nivelului predării. Justa organizare a procesului de învățământ, conținutul învățământului și metodele de predare sunt factorii esențiali care determină caracterul educativ al învățământului, ca și temeinicia lui.

Dintre acești factori, conținutul învățământului are o deosebită importanță. El se reflectă nu numai în planurile de studii, în programele de învățământ și în manualele școlare, ci și în conținutul lecțiilor predate de către învățători și profesori. Alegerea materiilor ce trebuesc studiate la fiecare clasă în parte, alegere ce este făcută de către forurile superioare ale învățământului nostru, are desigur o mare importanță. Dar fiecare materie poate fi predată în felurite chipuri. Intr'un fel explică, de pildă, răscoala din 1907 un învățător care și-a însușit adânc concepția marxist-leninistă și s'a atașat cu toată ființa lui luptei pentru construirea socialismului si în alt fel o explică un învățător sau profesor, care încă nu s'a desprins definitiv de pe pozițiile burgheze și care muncește ca să primească un salariu și nu ca să facă instrucție și educație în folosul poporului muncitor.

In general, cadrele noastre didactice acordă din ce în ce mai mult importanța cuvenită conținutului lecțiilor. Datorită eforturilor pe care le depun în diferitele forme de învățământ de partid pentru ridicarea nivelului lor ideologic, datorită îndrumării primite în cadrul cursurilor I.C.D., ca și prin munca desfășurată în cadrul cercurilor pedagogice pentru ridicarea nivelului profesional, învățătorii și profesorii reușesc din ce în ce mai bine să realizeze un învățământ cu o solidă bază științifică, un învățământ pus în slujba educației comuniste a tineretului. Urmând exemplul profesorilor și învățătorilor sovietici, cadrele noastre didactice își pregătesc lecțiile cu temeinicie nu numai după programele de învățământ și manualele școlare, ci și după broșuri, ziare, cărți și reviste de specialitate. In felul acesta, tot mai mulți învățători și profesori se prezintă în fața clasei stăpâni pe cunoștințele pe care le au de predat și bine orientați din punct de vedere al perspectivelor de desvoltare, ale disciplinei respective, din punct de vedere al legăturii ce o are predarea obiectului de învățământ cu viața practică, cu desvoltarea economică, politică și culturală a Patriei noastre.

Tovarășa Laura Moldoveanu, de exemplu, profesoară de limba română la liceul de fete din Pitești, — având de predat la clasa IX-a o lecție „Mihail Kogălniceanu, îndrumător al literaturii și istoric", — s'a pregătit cu toată conștiinciozitatea pentru acest subiect, așa cum face pentru toate lecțiile, reușind să desfășoare o lecție de un înalt nivel ideologic și științific.

In prezentarea activității lui Kogălniceanu ca istoric, profesoara a insistat asupra concepțiilor lui înaintate istorice, asupra importanței pe care el o acordă poporului în desfășurarea istoriei. Ajutate de profesoară, elevele au vorbit despre concepția istorică, teologică, a cronicarilor și au subliniat progresul pe care îl marchează Kogălniceanu și Bălcescu față de aceștia: istoria nu e creația boierilor și a domnilor, ci a poporului din rândurile căruia se ridică eroii. Arătând că ideile istorice ale lui Kogălniceanu oglindeau o concepție progresistă pentru timpul său, arătând și treapta la care se oprea această concepție, elevele au vorbit apoi despre concepția materialist-istorică și despre lupta de clasă ca motor al istoriei. Profesoara nu s'a mulțumit însă numai cu cunoașterea de către eleve a acestor idei. Ea a căutat să trezească în rândurile elevelor dorința puternică de a participa și ele la făurirea istoriei, muncind cu rârnă pentru construirea unei lumi noi și luptând împotriva acțiunilor dușmănoase ale tuturor celor ce se opun drumului nostru spre construirea socialismului.

Intreaga lecție s'a desfășurat astfel, strâns legată de lupta poporului nostru pentru construirea unei vieți noi.

Rezultate asemănătoare obține în lecțiile de istoria literaturii și tovarășa profesoară Alexandra Verdeș dela liceul de fete nr. 1 din București. In predarea lecției — „Prezentarea operei lui Bălcescu" la clasa IX-a B, ea a reușit să facă cunoscute elevelor nu numai patriotismul lui Bălcescu, ideile înaintate pentru care a luptat marele scriitor prin operele sale, concepția lui înaintată istorică, ci și activitatea lui ca om de știință legat de interesele poporului. Tovarășa Verdeș, citind și interpretând cu deosebită pricepere bucata „Ardealul" din „Istoria Românilor sub Mihai Vodă Viteazul", a stârnit în rândurile elevelor o puternică dragoste față de patrie. Elevele alegeau cu drag și însuflețire imaginile literare cu ajutorul cărora autorul a reușit să exprime frumusețile patriei noastre, să dea glas iubirii sale pentru meleagurile Ardealului.

Urmărind nu numai prezentarea personalității lui Bălcescu ca om politic și ca istoric, profesoara a fost preocupată să ajute elevele prin lecția sa să-și desvolte educația estetică, atrăgându-le atenția asupra mijloacelor cu care Bălcescu, ca literat, a reușit să-și exprime gândurile și sentimentele sale.

Lecțiile de biologie constitue pentru profesorii conștiincioși prilejul de a conduce elevii către o înțelegere științifică, materialist-dialectică a legilor de desvoltare a lumii organice. Tovarășul profesor Frant Keresteni dela liceul de băieți din Pitești, de exemplu, în lecția de recapitulare dela clasa XI-C cu privire la viața și activitatea lui Miciurin, a insistat nu numai asupra diferitelor metode și procedee cu ajutorul cărora marele savant a reușit să zdruncine ereditatea plantelor, prin modificarea condițiilor de viață și să le transforme după voința și necesitățile omului. El a reușit să-i convingă pe elevi și asupra loviturii puternice pe care au primit-o în mod practic weismaniștii, morganiștii și neodarviniștii, care susțineau că transmiterea ereditații se face numai prin cromozomi și că toate caracterele dobândite sunt intransmisibile prin ereditate.

Legând succesele lui Miciurin de teoria lui Timiriazev și de cercetările discipolului său Lâsenco, profesorul a cerut elevilor să vorbească despre minunatele plantații de pomi ce se fac în U.R.S.S. până în cele mai depărtate regiuni siberiene, precum și despre activitatea cercurilor miciuriniste dela noi, despre perspectivele agriculturii noastre, despre încercările pe care le întreprinde Centrul nostru de cercetări agronomice pentru a obține un grâu mai bogat și mai rezistent, prin aplicarea metodelor miciuriniste. Mai toți elevii clasei au participat la această lecție cu deosebită plăcere, dovedind cunoștințe precise și sistematice, precum și un puternic interes în cunoașterea acestor probleme.

Profesorul Keresteni obține astfel de rezultate datorită atât pregătirii sale ideologice și profesionale, cât și seriozității cu care studiază fiecare lecție. Pentru predarea vieții și activității lui Miciurin, de pildă, el a strâns un bogat material din revista Natura, din broșura „Miciurin, marele învățat sovietic, transformator al naturii", precum și numeroase extrase din ziare.

Nu toți învățătorii și profesorii acordă însă atenția cuvenită conținutului lecțiilor pe care le predau. Mai sunt unele cadre didactice care se prezintă în fața elevilor fără niciun fel de pregătire sau superficial pregătite, desfășurând lecții cu mult sub nivelul manualului. Unele din aceste lecții sunt cu totul lipsite de caracterul științific și educativ pe care trebue să-l aibă lecțiile în genere.

Așa de pildă tovarășa Maria Dimcea, profesoară de geografie, având de predat la anul I B al școlii pedagogice de învățătoare nr. 2 din București, lecția „rocile organogene și acaustobiolite", a explicat întregul material superficial, în mod obiectivist. Lecția s'a desfășurat în mod teoretic, cu totul desprinsă de viață. Nu numai că nu a folosit harta, dar nici puținul material intuitiv pe care l-a adus în clasă (o bucată de calcar și două de marmoră) nu le-a prezentat elevelor, mulțumindu-se să le treacă la sfârșitul orei printre eleve, fără vreo explicație. Cu astfel de lecții, prezentate în mod obiectivist, nu se poate face educația viitoarelor cadre ale construirii socialismului.

Un nivel la fel de scăzut a avut și lecția tovarășei Tigăescu, profesoară de pedagogie, care în predarea lecției despre „atenție" la anul III A al școlii de educatoare nr. 2 din București, a făcut greșeli de fond, tratând subiectul lecției de pedagogie preșcolară ca o lecție de psihologie. Profesoara nu a scos în relief rolul hotărîtor al educației și nici nu a legat conținutul lecției de particularitățile de desvoltare ale activității superioare nervoase a copilului. Datorită acestei prezentări nejuste a materialului, elevele au tras concluzia, greșită din punct de vedere științific, că atenția copilului nu poate fi educată. Tovarășa Tigăescu nu a explicat elevelor sale cum reușește educatoarea să educe atenția copilului pentru a deveni voluntară.

Lipsa de pregătire temeinică a lecțiilor duce la însușirea mecanică a cunoștințelor de către elevi. Astfel, elevii din anul III dela școala pedagogică din Arad spun că un complement este drept pentrucă răspunde la întrebarea, „ce", sau că un complement este de mod pentrucă răspunde la întrebarea „cum". La fel de mecanic își însușesc cunoștințele de aritmetică și elevii din clasa I-a elementară dela școala elementară din Sar, raionul Vatra Dornei. Fiind întrebați cât fac 8+7 copiii au răspuns 15, dar n'au știut să explice cum au socotit. Deasemenea, tot la această școală, elevii nu stăpânesc bine scrierea numerelor cu multe cifre, iar la scădere nu-și dau seama de ce trebue să împrumute dela cifra din stânga, de unde rezultă că învățătorii dela această școală nu numai că predau superficial, dar nici nu fac eforturi suficiente pentru verificarea și consolidarea cunoștințelor.

Alți învățători și profesori, din același motiv al pregătirii superficiale a lecțiilor, fac actualizări nepotrivite, forțate, restrângând în mod greșit conținutul științific al lecției, și vulgarizându-i înțelesul.

Pentru a înlătura aceste lipsuri, cadrele didactice, ale căror lecții au astfel de lacune, trebue să-și revizuiască propria lor atitudine față de muncă, față de sarcinile care stau în fața școlii noastre noi. Invățătorul sau profesorul are un rol hotărîtor în realizarea organizării procesului de învățământ, a conținutului și în folosirea metodelor de predare și ca atare rezultatele obținute în școala lui i se datoresc în cea mai mare parte. De aceea, este necesar ca fiecare învățător și profesor să caute ca prin orientarea și conținutul pe care îl dă lecției sale să tindă în mod conștient la înarmarea elevilor cu cunoștințele necesare muncii pe care vor trebui să o desfășoare ca viitoare cadre ale construirii socialismului, la înarmarea lor cu deprinderi, sentimente și trăsături de caracter necesare unor adevărați luptători pentru pace și socialism.

Secțiunile de învățământ și directorii de școli trebue să acorde mai multă atenție conținutului lecțiilor și acolo unde constată că anumiți învățători sau profesori depun o muncă formală, nereușind să predea cunoștințe temeinice, bazate pe învățătura marxist-leninistă, trebue să-i ajute atât în ridicarea nivelului lor ideologic și profesional, cât și în pregătirea conștiincioasă a fiecărei lecții. Controlând și îndrumând cât mai des munca instructiv-educativă a acestor cadre, organizând schimburi de experiență și popularizând procedeele cu ajutorul cărora cadrele didactice fruntașe reușesc să desfășoare lecții de un înalt nivel, atât din punct de vedere științific, cât și educativ — ei vor contribui într'adevăr la îmbunătățirea conținutului lecțiilor și deci la ridicarea nivelului predării în școlile noastre.

MARIA POPESCU

DECRETE ALE PREZIDIULUI MARII ADUNĂRI NAȚIONALE

Cu prilejul aniversării centenarului nașterii marelui scriitor român, Ion Luca Caragiale, Prezidiul Marii Adunări Naționale a emis un decret prin care Teatrul Național din București se va numi **„Teatrul Național Ion Luca Caragiale"**.

Deasemenea, Prezidiul Marii Adunări Naționale a emis cu prilejul aniversării centenarului nașterii lui I. L. Caragiale, două decrete prin care comuna Vornicu Mărgineanu, raionul Câmpina, regiunea Prahova, va purta denumirea de „Caragiale"; liceul nr. 7 din București și liceul de băieți din Ploești vor purta denumirea de **„Liceul Ion Luca Caragiale" din București și „Liceul Ion Luca Caragiale" din Ploești.**

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Succesele școlii sovietice

ALEXANDR ARSENIEV
ministru adjunct al învățământului din R.S.F.S.R.

Datorită atenției și grijii imense a Partidului Comunist și a Guvernului sovietic, pe baza progresului economic și cultural al țării, învățământul public din U.R.S.S. a atins un avânt pe care nu l-a cunoscut nicio altă țară din lume. Țara a cărei populație, în majoritatea ei, era în trecut analfabetă, s'a transformat în decurs de câteva decenii într'o țară unde toată populația știe carte, într'o țară cu o cultură înaintată, cu o rețea largă de școli superioare, medii și elementare în care lecțiile se predau în toate limbile popoarelor ce trăiesc în U.R.S.S.

Dela un an la altul, în Țara Socialismului continuă să crească rețeaua de școli de toate gradele; crește numărul elevilor și se îmbunătățește calitatea instrucției și educației. In anul 1951 s'a lucrat numai în R.S.F.S.R. la construirea unui număr de 1860 școli, dintre care majoritatea au fost date în folosință la începutul acestui an școlar.

Crește în mod rapid rețeaua de școli în republicile naționale, unde până la instaurarea puterii sovietice învățământul public avea un nivel deosebit de scăzut. In R.S.S. Turcmenă, de pildă, până la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie existau mai puțin de 60 școli, dintre care numai trei școli medii. In prezent, în această republică sunt peste 1500 școli, din care circa 500 școli medii.

De peste cinci ani, Ucraina Subcarpatică face parte din R.S.S. Ucraineană. Cu cinci ani în urmă, în Ucraina Subcarpatică existau 452 școli, din care 430 erau școli elementare cu patru clase.

In prezent, în acest ținut funcționează circa 850 școli, din care peste 50 sunt școli medii și circa 320 școli elementare de 7 ani.

In Ucraina Subcarpatică funcționează deasemeni un institut pedagogic, două școli pedagogice, 12 școli tehnice. Universitatea din Ujgorod a dat în anul 1951 prima promoție de tineri specialiști.

Succesele învățământului public din U.R.S.S. sunt deosebit de grăitoare, dacă le comparăm cu starea învățământului public din țările capitaliste, ale căror guverne, cheltuind sume enorme pentru pregătirea unui nou război, alocă pentru nevoile învățământului sume cu totul mizere. In Anglia, de pildă, în cursul întregii epoci de după război au fost construite numai 400 școli noi, în timp ce, chiar după datele oficiale, numărul minim necesar este de 3.000 școli.

Milioane de copii ai muncitorilor și țăranilor din S.U.A. sunt lipsiți de posibilitatea de a absolvi cel puțin școala elementară. In loc să poată învăța, copiii sunt nevoiți să-și procure prin muncă mijloacele de existență. Businesmenii americani folosesc munca copiilor în uzine, fabrici, la plantații. Aproximativ 900 mii de copii americani sunt ocupați la muncile agricole, peste 2,5 milioane copii sunt siliți să lucreze în industrie, comerț și transporturi.

Uniunea Sovietică este prima țară din lume unde învățământul a devenit accesibil tuturor oamenilor muncii, unde toți copiii învață în limba maternă. In școlile din U.R.S.S. învățământul se predă în peste o sută de limbi ale popoarelor care trăesc pe teritoriul Uniunii Sovietice. In Uniunea Sovietică s'a realizat învățământul obligatoriu de șapte clase pentru toți copiii de 7—14 ani. Cu fiecare an crește numărul tinerilor și tinerelor care termină școlile medii și își desăvârșesc studiile în școli superioare. In toamna anului 1951, au intrat în facultăți 355 mii tineri și tinere, absolvenți ai școlilor medii. La începutul anului școlar curent s'au deschis 11 noi școli superioare, dintre care Universitatea din Frunze, (Kirghizia) Academia Agricolă din Talin (Estonia), Institutul Politehnic din Celiabinsc (Ural).

Școala sovietică ridică necontenit calitatea instrucției și educației elevilor. 31 mii de absolvenți ai școlilor medii au primit în 1951 medalii de aur și argint pentru succese excepționale la învățătură.

In fiecare an se întărește baza tehnico-materială a școlilor, se îmbunătățește utilarea cabinetelor și a laboratoarelor. Majoritatea școlilor au livezi, grădini și terenuri experimentale. Pedagogii îmbunătățesc necontenit calitatea experiențelor și lucrărilor de laborator, atrag tot mai mulți elevi în activitatea practică a cercurilor școlare, în munca de confecționare a diferitelor aparate și a materialului didactic. Se organizează numeroase excursii la fabrici, uzine, centrale electrice, stațiuni de mașini și tractoare și colhozuri.

Școala sovietică dă tineretului o instrucție multilaterală, înarmează pe elevi cu cunoștințe sistematice, le formează concepția marxist-leninistă despre lume, îl deprinde să aplice în practică cunoștințele dobândite.

In școala sovietică lucrează o armată uriașă de învățători și profesori, care numără 1.600.000 de oameni. Pentru pregătirea acestora există nenumărate instituții de învățământ superior. Numai în anii de după război au fost organizate peste 70 institute pedagogice. Această creștere rapidă a școlilor superioare sovietice se explică prin introducerea învățământului obligatoriu de 7 ani și prin extinderea rețelei de școli medii.

Numai în anul 1951 institutele pedagogice au dat peste 60 mii de specialiști, care au hotărît să-și închine activitatea educării tinerei generații.

In Țara Sovietică se acordă o mare atenție creșterii măestriei pedagogice a învățătorilor și profesorilor. Pedagogii sovietici își ridică calificarea prin cursurile organizate de institutele de perfecționare a cadrelor didactice, precum și prin studii fără frecvență în școlile pedagogice. In anul 1951, numai în R.S.F.S.R. au studiat prin corespondență peste 100 de mii de învățători și profesori, iar circa 30 de mii de oameni au absolvit institutele și școlile pedagogice fără frecvență.

Statul socialist a creat cele mai bune condiții pentru instruirea multilaterală a tinerei generații, pentru ca tineretul sovietic să nu cunoască chinuitoarele probleme care stau în fața tineretului din țările capitaliste. In Țara Sovietică, fiecare tânăr are un larg acces la învățătură și poate să-și aleagă profesiunea care-i place mai mult.

Construcția comunismului — iată nobilul câmp de acțiune pentru care este pregătită tânăra generație în școala sovietică.

O consfătuire a tinerilor pedagogi

Secția de învățământ a raionului Uriupinsk a organizat o consfătuire a tinerilor pedagogi care au absolvit în acest an școlile și institutele pedagogice. In cadrul acestei consfătuiri tinerii absolvenți s'au întâlnit cu cei mai bătrâni pedagogi din raion, tovarășele Scegalâcova, Rodionova, și Trepalova, învățătoare emerită a R.S.F.S.R.

Tinerii învățători și profesori au povestit despre primele luni de muncă în școală, au arătat dificultățile pe care le întâmpină și au primit o serie de sfaturi prețioase. S'a hotărît ca asemenea consfătuiri ale tinerilor pedagogi să aibă loc regulat și să se organizeze schimbul de experiență cu cei mai buni învățători și profesori din raion.

B. LASCININ
(din „Ucitelscaia Gazeta")

Știri din Uniunea Sovietică

„Săptămâna cărții copilului"

Ministerul Învățământului al R.S.F.S.R. a hotărît să organizeze în vacanța școlară de primăvară (dela 25 Martie până la 1 Aprilie) tradiționala „Săptămână a cărții copilului".

Săptămâna cărții copilului se organizează ca o sărbătoare de massă a cărții pentru copii, având drept scop de a educa dragostea lor pentru lectură, de a atrage atenția pedagogilor, a instructorilor de pionieri, a părinților și a cercurilor largi ale opiniei publice asupra problemelor lecturii copiilor și asupra activității bibliotecilor școlare și a bibliotecilor pentru copii.

Intreaga activitate cu privire la pregătirea „Săptămânii cărții copilului" trebue să fie organizată în comun de către școală, Comsomol, sindicate, Uniunea Scriitorilor Sovietici Societatea pentru răspândirea cunoștințel r politice și științifice, secțiile de cultură și învățământ, organizațiile cinematografice, comitetele pentru artă, etc.

(din „Ucitelscaia Gazeta".)

Lucrări științifice ale studenților

Asociația Științifică a studenților Institutului de Stat A.I. Herzen din Leningrad desfășoară o activitate susținută. In zeci de cercuri științifice, studenții cercetează probleme din domeniul pedagogiei și al științelor speciale, pe profesiuni.

In ultimul timp s'au organizat în facultăți consfătuiri teoretice în cadrul cărora, viitorii profesori au ținut referate și comunicări.

Deosebit de interesantă a fost consfătuirea cu tema „I. V. Stalin și știința istorică sovietică", organizată de studenții Facultății de Istorie. Studenții au expus referatele: „Despre importanța „Cursului Scurt de istorie a P.C. (b) al U.R.S.S." pentru știința istorică sovietică", „I. V. Stalin despre formarea Statului rus centralizat" și altele. Referate pline de conținut au ținut studenții I. Gurov și N. Karțevici.

Consfătuirea studenților dela facultățile de geografie, fizico-matematici, istorie și educație fizică a fost consacrată temei „M. I. Kalinin despre educația comunistă". In decurs de două zile au fost ascultate zece referate, care au analizat diferitele laturi ale activității lui M. I. Kalinin ca educator al tinerei generații de constructori ai comunismului. Cu deosebit interes au fost ascultate referatele studenților V. Mihailova și R. Volcovâski.

Studenta M. Coceainova și-a închinat referatul temei: „Mihail Ivanovici Kalinin despre prietenia între popoare". Studenta G. Petrova, dela Facultatea de Geografie, a vorbit despre părerile lui M. I. Kalinin, privind educarea atitudinii comuniste față de muncă. Referate speciale au fost închinate lucrărilor lui M.I. Kalinin cu privire la stilul comunist de conducere, la educație și cultură, la educație fizică.

Secția de geografie a Asociației științifice a studenților a organizat o consfătuire cu tema „Planul stalinist de transformare a naturii". Referenții N. Obrașova, Z. Seremetieva, A. Stepanov, M. Kaleșova și alții, au vorbit despre participarea întregului popor sovietic la construcțiile staliniste, au arătat primele rezultate ale construcțiilor, precum și transformarea condițiilor naturale și a economiei naționale în urma construirii giganticelor hidrocentrale electrice, a puternicelor sisteme de irigație și a canalelor de navigație. Una dintre comunicările studenților a fost consacrată temei „Leningradul în ajutorul construcțiilor staliniste ale comunismului".

A.M. Arhangelski, docentul catedrei de geografie-fizică, care a luat cuvântul la consfătuire, a dat o înaltă apreciere majorității referatelor și a arătat care sunt sarcinile viitorilor profesori de geografie.

Și alte facultăți organizează consfătuiri științifice ale studenților. Munca în cercuri, precum și participarea la consfătuirile științifice, îmbogățesc cunoștințele studenților, îi deprind să ducă munca de sine stătătoare și să se documenteze din operele clasicilor.

L. CLEȚCHI
(din „Ucitelscaia Gazeta".)

Rolul colectivului de copii în întărirea disciplinei conștiente

Colectivul de copii din școală nu este un grup de copii adunați întâmplător. Colectivul de copii din școală reprezintă unirea lor sub conducerea învățătorului pentru munca în comun. Organizarea copiilor pe baza activității lor comune este una din condițiile fundamentale care asigură succesul educației disciplinei.

In colectiv, arată N. K. Crupscaia, se educă o calitate importantă a omului nou — sentimentul răspunderii fiecăruia pentru munca și purtarea întregului colectiv și sentimentul răspunderii colectivului pentru fiecare membru al său. In colectivul clasei, al detașamentului de pionieri, al grupei, copilul se deprinde să trăiască după regula „unul pentru toți, toți pentru unul".

Colectivul de copii condus cu iscusință de învățător este un puternic factor de educare a disciplinei conștiente. A .S. Macarenco consideră că în procesul educației comuniste a copiilor și adolescenților trebue să se asigure **acțiunea reciprocă a colectivului pedagogilor cu colectivul elevilor.** Pedagogul trebue să dirijeze colectivul în așa fel, încât voința pedagogului și voința colectivului să fie una. Educația în colectiv și prin colectiv este unul din principiile de bază ale pedagogiei sovietice.

In Uniunea Sovietică, spune A. S. Macarenco, nu poate exista personalitate în afară de colectiv și, deaceea, nu se poate concepe o cale personală, o fericire personală, opuse căii și fericirii colectivului. Deaceea se poate influența asupra personalității izolate în modul cel mai puternic, acționându-se asupra colectivului și prin colectiv. In aceasta constă noua logică a sistemului sovietic de educație, care, bine înțeles, nu exclude influențarea individuală a pedagogului asupra elevilor izolați, ținând seama de deosebirile lor individuale. Rolul conducător al dascălului în educația colectivă crește nemăsurat de mult.

Acolo unde pedagogul se sprijină în munca sa educativă pe activitatea de sine stătătoare a colectivului de copii și pe inițiativa lui, acolo se educă și se susține opinia publică, simțul răspunderii elevilor pentru colectivul lor. In aceste condiții se ajunge mai ușor la o disciplină conștientă.

Baza pentru crearea unui colectiv unic, închegat, o constitue **muncа, activitatea comună** variată a elevilor, în procesul căreia se educă trăsăturile cele mai însemnate ale omului nou: respectul pentru muncă, dispoziția de a îndeplini obligațiile din simțul datoriei și al răspunderii în fața colectivului, etc.

Firește că colectivul de copii se formează înainte de toate în procesul învățământului.

Crearea unui colectiv închegat de copii, care să fie în stare să influențeze asupra disciplinei fiecăruia dintre membrii săi, necesită eforturi speciale și îndreptate spre un scop precis din partea învățătorului și a întregului colectiv pedagogic. Această muncă, după cum ne arată experiența, trebue să meargă în două direcții strâns legate între ele: să se ajungă ca elevii să fie conștienți de importanța colectivului în munca lor comună, de necesitatea de a se supune voinței colectivului, și să li se formeze deprinderi de muncă și de disciplină colectivă.

In clasele mici, copiii trebue să fie deprinși să îndeplinească cerințele colectivului, cerințe dirijate de învățător. Dar și în aceste clase e necesar să li se explice copiilor într'o formă accesibilă, importanța colectivului și necesitatea de a se supune regulilor stabilite ale vieții colective, ale prieteniei și tovărășiei.

Un lucru extrem de important pentru închegarea colectivului primar, a colectivului clasei, este priceperea pedagogului de a se sprijini pe copiii cei mai disciplinați și mai activi.

Tovarășa Arhipova, învățătoare la școala elementară din Certoviscensc, regiunea Ivanovo, obișnuește să dea copiilor chiar din clasa I-a sarcini pe care le stabilește colectivul. Inșiși copiii propun pe organizatorii jocurilor de masă, pe responsabilul bibliotecii de clasă, pe elevii de serviciu pentru îngrijirea colțului naturii, etc. Aceste sarcini deprind pe copii cu munca în folosul colectivului. Un rol însemnat în închegarea colectivului de copii îl joacă adunările clasei. Hotărîrile privind activitatea organizațiilor de elevi din școală prevăd organizarea regulată, începând din clasa a III-a, a unor adunări generale ale elevilor pe clasă. Dacă sunt just organizate, adunările clasei apropie pe copii, îi înarmează cu conștiința forței colectivului, îi unesc în jurul problemelor comune, le formează deprinderea de a rezolva în comun problemele generale ale vieții colectivului, le dezvoltă simțul răspunderii în fața colectivului și pentru colectiv.

Dar problema închegării colectivului de copii nu poate să se limiteze la colectivul clasei. Aceasta ar îngusta baza educației copiilor ca viitori cetățeni cu drepturi depline ai țării noastre. Lupta pentru onoarea clasei trebue să se transforme în lupta pentru onoarea școlii, iar răspunderea pentru învățătura și disciplina elevilor într'o clasă trebue să se transforme în răspunderea pentru succesul și disciplina întregii școli.

Crearea tradițiilor școlii și educarea tuturor copiilor pe baza acestor tradiții pozitive este o sarcină importantă a colectivului pedagogic al școlii.

Organizațiile de pionieri și de comsomol din școală sunt cele dintâi ajutoare ale învățătorului și ale diriginteluI în munca lor educativă, în organizarea și închegarea colectivului de copii.

Grija pentru buna desfășurare a activității organizației de pionieri și de comsomol este o datorie foarte importantă a colectivului pedagogic și a conducătorilor școlii.

Colectivul pedagogic al școlii este dator să ajute zi de zi pe conducătorii detașamentelor de pionieri, și în primul rând, să tindă ca pionierii școlii să fie exemplu la învățătură și purtare, și să ducă după ei pe toți elevii.

Dacă munca pionierească este just organizată, înșiși pionierii urmăresc asigurarea succesului la învățătură și a disciplinei tovarășilor lor, organizând în caz de nevoie ajutorul reciproc, desaprobând pe infractorii ordinii stabilite, fiind inițiatorii feluritelor acțiuni folositoare, care au drept scop îmbunătățirea activității colectivului de copii.

N. Costariova, învățătoare la una din școlile din Moscova, povestește despre o interesantă experiență cu privire la acest lucru: „Noi am reușit să dobândim un bun prieten în persoana Haritinei Grigorievna Parhomenco. Invitând-o la adunarea consacrată aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, am pregătit în prealabil copiii pentru această întâlnire. Am povestit copiilor că Alexandr Iacovlevici Parhomenco a fost prietenul lui Voroșilov, că el a căzut în luptele pentru patrie și a fost decorat post-mortem cu două ordine ale „Steagului Roșu". Am arătat copiilor cartea lui Vsevolod Ivanov „Parhomenco" și le-am citit câteva episoade. Terenul a fost pregătit și povestirea simplă, emoționantă a Haritinei Grigorievna despre viața sotului-erou a fost ascultată de copii cu respirația oprită. Și parcă tuturor, deodată, le-a venit ideea să dea detașamentului lor numele lui Parhomenco. Dar acest lucru nu-i atât de simplu. Numele lui Parhomenco trebue cucerit, meritat. Și, desigur, el nu poate fi necinstit. Clasa a trecut printr'o îndelungată etapă de încercare. Aceasta era una din clasele a V-a mijlocii, în care erau destui elevi rămași în urmă și nedisciplinați. Și noi am început o luptă îndârjită pentru dreptul de a purta numele lui Parhomenco. Nu pot spune că totul a mers în chip neted; totuși, la sfârșitul trimestrului al doilea detașamentul clasei a V-a „D" a primit numele lui Parhomenco. Și nimănui nu i-ar fi trecut prin minte că fiind pionier în detașamentul care poartă numele lui Parhomenco, ar putea să fie nedisciplinat în școală.

Tovarășa Costariova povestește mai departe cum a meritat clasa încrederea ce i s'a acordat. „Clasa este de serviciu din când în când, — ce poate fi mai simplu și mai obișnuit? Dar serviciul acesta obligator se execută întotdeauna cu pasiune. Copiii întâmpină „zilele noastre" cu bucurie, sunt gata să facă de serviciu două zile la rând, cu toate că au datoria să facă de serviciu numai o zi.

Cum se creează o astfel de dispoziție? Incredințând unei clase supravegherea ordinii, școala îi acordă o mare încredere. Trebuia să justificăm această încredere, doar noi eram detașamentul „Parhomenco". Am stabilit cine face de serviciu la fiecare post, am controlat sosirea fiecăruia la postul său, iar la sfârșitul zilei am făcut bilanțul. Cineva a propus să introducem banderole roșii cu inscripția „Elev de serviciu al clasei V-a „D", iar aceasta a ridicat și mai mult simțul răspunderii pentru munca comună. Mai târziu, am transmis clasei mulțumirile directorului pentru munca conștiincioasă în ajutorul școlii. Astfel, printr'o acțiune care pare neînsemnată, clasa a crescut, s'a închegat".

Vizitarea regiunii natale, excursiile, cercurile, întrecerile sportive, serile culturale, munca colectivă de folos social contribue mult la închegarea colectivului de copii.

Experiența celor mai bune școli și a celor mai buni învățători ne arată că acolo unde colectivul pedagogic și directorul se ocupă îndeaproape de organizațiile elevilor și ajută în mod sistematic detașamentele de pionieri și organizațiile de comsomol, crește în mare măsură atât responsabilitatea întregului colectiv de copii și a fiecărui elev în parte pentru purtarea în școală și în afară de școală cât și succesul la învățătură și disciplina elevilor.

Din „Sovetscaia Pedagogica".

Un ziar de perete pentru părinți

Consiliul pedagogic și comitetul de părinți al școlii elementare cu 7 clase nr. 12 din Novo-Zarinsk-Krasnodar au organizat editarea unei gazete de perete pentru părinți, având ca titlu „Familia și școala". Gazeta se tipărește în 15 exemplare și se afișează la locul de muncă al brigăzilor în cluburi, etc., astfel încât toți părinții au posibilitate s'o citească.

Chiar din primele numere, gazeta a început lupta pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor pentru întărirea disciplinei în școală. Ea dă părinților sfaturi pedagogice foarte prețioase, îi ajută să dea o educație mai bună copiilor.

Gazeta și-a câștigat o mare autoritate în rândurile părinților.

G. RAROG.
(din „Ucitelscaia Gazeta")

In ajutorul cadrelor didactice care studiază Istoria P. C. (b) al U. R. S. S.

Lupta bolșevicilor împotriva lichidatorilor și otzoviștilor

In capitolul IV al Cursului scurt de Istorie a Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice este tratată perioada cuprinsă între anii 1908 și 1912. Aceasta este una din perioadele importante ale Istoriei Partidului, perioadă în care bolșevicii au apărat cu succes partidul clasei muncitoare împotriva menșevicilor care, trădând definitiv cauza clasei muncitoare, urmăreau desființarea partidului revoluționar, înființând un partid reformist. In această perioadă, bolșevicii s'au constituit într'un partid marxist independent, partid de tip nou, marxist-leninist.

După înăbușirea revoluției din 1905 se produseseră schimbări însemnate în linia politică a regimului țarist în domeniul agriculturii și în domeniul industriei. După dizolvarea Dumei a II-a de Stat și lichidarea fracțiunii social-democrate din sânul ei, guvernul țarist intensifică și mai mult acțiunea de nimicire a organizațiilor politice și economice ale proletariatului. Neliniștit, deoarece vedea dispărând din ce în ce mai mult credința naivă a țăranimii în „tătucul țar", guvernul țarist își pusese în gând să-și creeze un sprijin trainic la sate în burghezia sătească — chiaburimea. Prin promulgarea noii legi agrare a lui Stolipin, în decurs de câțiva ani peste un milion de țărani sunt deposedați de pământul lor în favoarea fermelor chiaburești al căror număr crește. In domeniul industriei se accentua în chip deosebit mărirea întreprinderilor și concentrarea lor în mâna unor grupuri capitaliste — paralel cu mărirea afluxului de capitaluri străine în Rusia, capitalismul rusesc transformându-se tot mai mult într'un capitalism monopolist-imperialist, dependent, ca și țarismul însuși, de capitalismul din Europa occidentală.

Analiza leninistă a reformei lui Stolipin ne ajută să înțelegem politica din trecut a capitalismului în țara noastră, politică de îndepărtare a țărănimii de proletariat, politică a coaliției burghezo-moșierești. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, în raportul său la ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 3-5 Martie 1949 spunea: „Răscoalele țărănești din 1907, înnăbușite prin asasinarea a 11.000 țărani, au demascat în fața poporului întreg legăturile strânse ale moșierimii cu burghezia în ascensiune. Din primul moment al extinderii răscoalelor țărănești, partidul moșieresc al conservatorilor a predat puterea partidului liberal al burgheziei, iar îmbrățișarea șefilor celor două partide în incinta parlamentului a consfințit răspunderea comună a burgheziei și moșierimii în reprimarea sângeroasă a mișcării țărănești". Și mai departe: „După anul 1907 clasele exploatatoare au adoptat o politică de creare la sate a unei baze sociale de sprijin, prin întărirea burgheziei sătești cu ajutorul casei rurale și al altor instituții special înființate în acest scop; iar pe de altă parte ele au introdus măsuri de terorizare sângeroasă și permanentă a țărănimii, înființând jandarmeria rurală". (Articole și cuvântări, — ed. P.M.R., pag. 230-31). Vedem adaptată în țara noastră aceeași linie pe care o inițiase reforma lui Stolipin în Rusia țaristă, adică crearea unei baze sociale la sate, care să sprijine clasele exploatatoare coalizate, burghezia și moșierimea. Această linie regimul burghezo-moșieresc a urmat-o tot timpul cât a exploatat massele muncitoare, până la doborîrea lui.

Infrângerea revoluției din 1905 dădu naștere unei stări de descompunere în rândurile tovarășilor de drum vremelnici ai revoluției. In deosebi printre intelectuali se accentuează descompunerea și decadența morală. Părăsind revoluția, unii intelectuali tindeau să se adapteze reacțiunii, să se acomodeze țarismului, devenind provocatori trimiși de Ohrana țaristă în organizațiile muncitorești și în organizațiile de partid pentru a spiona și a trăda elementele revoluționare.

Paralel cu aceste acțiuni, contrarevoluția își ducea ofensiva și pe frontul ideologic, căutând să opună materialismului marxist un idealism camuflat. Sub pretextul „îmbunătățirii" marxismului, reprezentanții ideologiei contrarevoluției încercau subminarea bazelor teoretice ale partidului.

In fața marxiștilor sta o sarcină urgentă: de a riposta energic renegaților în domeniul teoriei marxiste, demascându-i și apărând — în felul acesta — bazele teoretice ale partidului marxist. In această perioadă apare opera lui Lenin „Materialism și empiriocriticism", care îndeplinește tocmai această sarcină. „Cartea lui Lenin, — spune tovarășul Stalin, — este, totodată, o apărare a bazelor teoretice ale marxismului — ale materialismului dialectic și istoric — și o sintetizare materialistă a tot ceeace a dobândit știința și înainte de toate științele naturii, mai important și mai esențial în decursul unei întregi perioade istorice, dela moartea lui Engels și până la apariția cărții lui Lenin „Materialism și empiriocriticism". (Istoria P.C. (b) al U.S. Cursul scurt, pag. 144, ed. III P.M.R.).

Lenin a arătat că dacă în perioada de avânt partidul a învățat să atace, în perioada de reacțiune trebue să învețe să se retragă. Partidul trebue să treacă în ilegalitate și să folosească toate posibilitățile legale de întărire a legăturilor cu massele prin tot felul de organizații legale, mai ales cele de masse.

Spre deosebire de bolșevici, menșevicii apreciau situația cu totul diferit. Ei au elaborat o linie tactică diferită, trădând mișcarea muncitorească. Menșevicii se dezic astfel în mod rușinos dela revendicările și lozincile revoluționare ale partidului și se retrăgeau în panică, întrucât nu credeau în posibilitățile unui nou avânt revoluționar. Prin aceasta tindeau să lichideze partidul ilegal revoluționar și din aceasta cauză au și fost denumiți „lichidatori".

Insă cauzele care născuseră revoluția din 1905 rămâneau în picioare și după înăbușirea ei, întrucât țărănimea rămâsese tot fără pământ, muncitorii nu obținuseră ziua de muncă de 8 ore, iar absolutismul țarist nu fusese înlăturat. De aceea bolșevicii, întrezărind un nou avânt revoluționar care se apropia, socoteau ca o datorie a partidului pregătirea masselor în vederea acestui nou avânt și continuau să lanseze în sânul masselor lozincile revoluționare fundamentale — republica democratică, confiscarea pământului moșieresc, ziua de muncă de 8 ore.

Pentru îndeplinirea sarcinilor în vederea pregătirii masselor, sarcini puse de perioada de avânt revoluționar care se întrezărea, tactica ofensivei trebuia înlocuită prin tactica îmbinării activității ilegale cu activitatea desfășurată în organizațiile muncitorești legale. Dela lupta revoluționară deschisă împotriva țarismului, partidul a trecut la căile luptei ocolite, la folosirea tuturor posibilităților legale. Bolșevicii, îndemnați de Lenin, au demascat încă dela începutul lichidatorismul ca o agentură a burgheziei liberale în partid, condamnându-l ca atare la conferința a V-a a P.M.S.D.R. ținută în 1908 la Paris. „La propunerea lui Lenin, această conferință condamnă lichidatorismul, adică încercările anumitor intelectuali din partid (menșevici) de a lichida organizația existentă a P.M.S.D.R. și de a o înlocui printr'o grupare uniformă, care ar urma să acționeze cu orice preț în cadrul legalității, chiar dacă aceasta din urmă ar urma să fie cumpărată cu prețul renunțării vădite la programul, tactica și tradițiile partidului" (Istoria P.C. (b) al U.S. Curs scurt, pag. 137, ed. III P.M.R.).

Menșevicii, renunțând la programul revoluționar al partidului proletar, alunecau tot mai mult pe calea lichidatorismului, trădând revoluția și apropiindu-se de cadeți. Pentru a se împăca cu regimul stolipinist, menșevicii erau gata să se adapteze acestuia, vrând să creeze un partid muncitoresc legal. De aceea lichidatorii au fost denumiți în batjocură și „partidul muncitoresc stolipinist".

Lupta bolșevicilor împotriva lichidatorilor era dusă paralel cu lupta împotriva otzoviștilor „lichidatori pe de-a'ndoaselea" cum îi numește tovarășul Stalin. Aceștia în formă se situau la polul opus celui al lichidatoriștilor, deoarece cereau încetarea oricărei munci duse în organizațiile legale și refuzau să lucreze în sindicatele muncitorești și în alte asociații legale. In felul acesta linia preconizată de otzoviști ar fi avut ca rezultat ruperea partidului de clasa muncitoare, lipsindu-l de legătura cu massele fără de partid și lipsindu-l de posibilitatea de a folosi acoperiri legale. „Atât lichidatoriștii cât și otzoviștii nu erau decât niște tovarăși de drum mic-burghezi ai proletariatului și ai partidului său. Intr'un moment greu pentru proletariat lichidatorii și otzoviștii și-au arătat în chip deosebit de limpede adevărata fizionomie" (Istoria P.C. (b) al U.S. Curs scurt, pag. 188, Ed. III, P.M.R.).

Lichidatoriștii și otzoviștii s'au găsit uniți în blocul antibolșevic din August 1912, organizat de Trotki, dovedindu-și astfel înrudirea lor. Trotkiștii se situaseră pe poziția centrismului, mascând poziția lor lichidatoristă, afirmând că vor să împace fracțiunile bolșevice și menșevice. Pentru contrabalansarea blocului din August, bolșevicii încheiaseră un front unic cu grupul de partid a lui Plehanov, ceeace a dat posibilitatea ca o serie de organizații muncitorești menșevice să fie cucerite. Acest lucru se datorește faptului că bolșevicii reușiseră să devină o forță serioasă în cadrul organizațiilor muncitorești legale, printr'o îmbinare priceputâ a activității ilegale cu cea legală, înlăturând astfel treptat pe lichidatoriști din organizațiile legale în care mai rămâseseră.

Prin activitatea lor din perioada reacțiunii stolipiniste, Lenin și tovarășul Stalin au dat un exemplu de felul cum trebue îmbinată activitatea legală cu cea ilegală, un exemplu de tactică revoluționară pentru partidele comuniste din lumea întreagă. Acest exemplu a fost folosit și de Partidul nostru, care a știut să antreneze organizații legale, ca Blocul Muncitoresc Țărănesc, Ajutorul Muncitoresc, Comitetul pentru Amnistie, etc., la participarea activă în cadrul luptei sale revoluționare. Unele tendințe lichidatoriste ce s'au manifestat în partid în anii 1927—1928 au fost combătute de Congresul al IV-lea al P.C.R. (1925), care a trasat ca sarcină întărirea activității în sindicatele reformiste pentru unificarea mișcării sindicale sub conducerea comuniștilor.

Tactica îmbinării luptei ilegale cu formele legale a fost confirmată de Congresul al V-lea P.C.R., reușindu-se în urma acestei îmbinări, să se organizeze și să fie conduse de către partid luptele din Februarie 1933. Partidul nu a slăbit legătura cu massele și a utilizat organizațiile legale de massă pentru formarea unui larg front antifascist. Urmând linia tactică stabilită la Congresul al V-lea, partidul și-a intensificat munca în rândurile țărănimii, ale tineretului, ale intelectualității progresiste, precum și printre naționalitățile conlocuitoare.

In felul acesta P.C.R. a educat clasa muncitoare din țara noastră în spirit revoluționar, conducând-o la lupta pentru doborîrea regimului burghezo-moșieresc.

Tactica îmbinării luptei ilegale cu activitatea în organizațiile legale este folosită astăzi de partidele comuniste din Spania, Grecia și alte țări capitaliste, această tactică reușind să ducă la o puternică mobilizare a masselor în lupta contra fascismului, pentru libertate și democrație.

Pentru a termina cu curentele oportuniste și pentru a duce la bun sfârșit opera de strângere a forțelor clasei muncitoare și pregătirea ei în vederea unui nou avânt revoluționar, se impunea ca o sarcină principală grupareа tuturor bolșevicilor într'un partid de sine stătător, prin curățirea partidului de oportuniști, de menșevici. Indeplinirea acestei sarcini nu însemna însă și rezolvarea problemei în întregul ei, pentrucă nu se cerea o simplă rupere de menșevici și constituirea unui partid separat, ci se impunea o rupere cu menșevicii pentru a se crea un partid de tip nou, deosebit de partidele social democrate din apus, eliberat de elementele oportuniste și capabil să ducă proletariatul pe calea luptei pentru cucerirea puterei, „intransigent față de oportuniști și revoluționar față de burghezie, strâns unit și monolit, care să fie partidul revoluției sociale, partidul dictaturii proletariatului" (Istoria P.C. (b) al U. S. Curs scurt, pag. 195, ed III P.M.R.). In lupta împotriva economiștilor, menșevicilor, troțkiștilor, otzoviștilor și idealiștilor de toate soiurile, bolșevicii construiau, pregăteau un asemenea partid „creau un partid nou bolșevic, în stare să fie un adevărat partid marxist revoluționar" (idem). Un rol principal, hotărîtor în această muncă de pregătire ideologică, organizatorică, tactică și teoretică au avut lucrările lui Lenin : „Ce-i de făcut ?", „Un pas înainte, doi pași înapoi", „Două tactici ale social-democrației în revoluția democratică", „Materialism și empiriocriticism", precum și lucrările și articolele tovarășului Stalin, apărute în această perioadă.

Această operă a fost încununată prin conferința VI-a a partidului, unde au fost izgoniți menșevicii și prin care bolșevicii s'au constituit într'un partid de sine stătător, partid de tip nou, Partidul Bolșevic.

Curățirea partidului de elementele oportuniste a devenit idee călăuzitoare a activității partidelor comuniste și muncitorești din lumea întreagă. Pentru partidul nostru, această învățătură bolșevică a avut o însemnătate deosebită și aplicarea ei a făcut posibilă victoria leninismului în mișcarea noastră muncitorească, prin lupta consecventă împotriva oportuniștilor, trădătorilor și spionilor strecurați în rândurile sale.

S. LUGOJAN

Discuții pe marginea scrisorii „Este purtarea lui demnă de un elev?" publicată în „Scânteia Tineretului"

Răspunderea noastră, a cadrelor didactice

Ziarul „Scânteia Tineretului" a publicat de curând o scrisoare intitulată „Este purtarea lui demnă de un elev?" Această scrisoare, în care se ridicau o serie de probleme legate de disciplina elevilor, are un larg răsunet în rândurile tineretului din școli ca și în rândurile cadrelor didactice.

Utemiștii și pionierii, învățătorii și profesorii știu că problema disciplinii conștiente și liber consimțite, a acelei discipline care este una din trăsăturile cele mai însemnate ale omului nou, are o însemnătate hotărîtoare. Iată de ce tot mai mulți elevi scriu „Scânteii Tineretului" părerile lor în legătură cu această problemă, după cum tot mai mulți învățători și profesori o discută în școli, în consiliile și cercurile pedagogice.

Părerea majorității cadrelor didactice în legătură cu această chestiune este, în fond, limpede. Învățătorii și profesorii știu că disciplina elevilor depinde în primul rând de educatori, de măsura în care ei stăpânesc materia obiectului pe care-l predau, de măestria lor pedagogică, de felul cum știu să colaboreze cu familia și cu organizația de tineret.

Câteva aspecte din activitatea școlilor ne arată că lucrurile stau într'adevăr așa.

In clasa I-a a școlii nr. 6 de fete din București, lecțiile de scris-citit se desfășoară într'o atmosferă de interes și voie bună. Intreaga clasă e activă și totuși liniștită. Ore întregi se deapănă fără ca învățătoarea, tovarășa Petrescu, să fie nevoită să întrerupă lecția pentru a face observații. Și aceasta nici nu-i de mirare. Tovarășa Petrescu stăpânește temeinic metoda fonetică-analitică-sintetică. Ea își pregătește planurile lecțiilor cu deosebită grijă. Deși este o învățătoare cu experiență, le lucrează cu minuțiozitatea unui începător. In dulapul clasei, în care se păstrează, în ordine, tot materialul didactic, se află mici mape în care elevele își țin alfabetul decupat (mape speciale, lucrate de învățătoare și eleve, cu despărțituri pentru fiecare literă) ca și cerculețe, stegulețe, cartoane cu buline și betișoare pentru lecțiile de aritmetică.

Tovarășa Petrescu a reușit să facă din părinți adevărați prieteni ai școlii. Ei o ajută mult în confecționarea materialului didactic. De altfel, legătura dintre învățătoare și familie este permanentă și a început încă din timpul vacanței de vară. Părinții sunt convocați lunar la școală și, în cazuri speciale, și mai des. Învățătoarea a discutat mult cu ei despre însemnătatea punctualității. Ca urmare, deși sunt în clasa I-a, copiii nu mai întârzie, iar cazurile rare de întârzieri sunt desaprobate fățiș de întreg colectivul clasei.

Deși apropiată de copii, învățătoarea este extrem de exigentă față de ei. In câteva rânduri, înainte de a intra în clasă, s'a oprit în ușă și, fără a spune un cuvânt, a privit dacă clasa e curată, dacă elevele sunt la locul lor. Altfel n'a intrat. Educate astfel, elevele tovarășei Petrescu țin clasa lună și stau liniștite în bănci, așteptându-și învățătoarea.

La sfârșitul fiecărei zile, se discută timp de cinci minute dacă munca s'a desfășurat bine, iar elevele care au deranjat clasa sau au venit nepregătite sunt criticate foarte serios. Deaceea, elevele așteaptă acest moment cu nerăbdare.

Dacă se ivesc cazuri mai serioase de indisciplină, elevele vinovate sunt izolate într'o bancă și clasa nu mai vorbește în ziua aceea nimic cu ele. Dar asemenea cazuri sunt rare în clasa tovarășei Petrescu. Priceperea ei profesională, atitudinea ei justă — prietenoasă și exigentă în același timp — își arată roadele. Fără nicio îndoială că disciplina elevilor este un rezultat al muncii ei perseverente și bine organizate.

Dar cum stau lucrurile la școala elementară nr. 1 ? In această școală, atât la lecții, cât și în timpul recreațiilor și după terminarea orelor de curs domnește o extremă lipsă de disciplină. Profesorii școlii nu iau însă măsuri serioase pentru lichidarea acestei situații.

Astfel de manifestări de slăbiciune, de incompetență a cadrelor didactice, sunt inadmisibile în școala noastră. Colectivul didactic și direcția școlii trebue să se gândească serios și să ia grabnice măsuri. Scuturând toropeala și indiferența, învățătorii și profesorii acestei școli au datoria să muncească astfel încât din mâinile lor, din școala lor, să iasă oameni care să poată păși cu cinste în rândurile făuritorilor vieții noi. Și acest lucru stă în puterile lor. Ne-o dovedește exemplul școlilor elementare nr. 18 și nr. 19 de băieți. La școala nr. 18, problema disciplinii era până de curând deajuns de îngrijorătoare. Obiceiul bătăilor între elevi în timpul recreațiilor, al loviturilor cu praștia, se încetățenise. Nivelul la învățătură scădea necontenit. Fără îndoială că la lipsa de disciplină contribuiau din plin unii învățători și profesori care, având o slabă pregătire profesională și o atitudine pedagogică greșită, nu reușeau să impună elevilor o ținută cuviincioasă.

Unii dintre profesori, deosebit de îngrijorați de această stare de lucruri, se frământau serios, căutând soluții. Tovarășul profesor Bihari, de exemplu, care predă matematica și este și diriginte la clasa VI-a, a încercat unele metode noi de muncă. In primul rând, s'a preocupat de îmbunătățirea muncii lui de predare. Folosind experiența profesorilor sovietici, consultând cât mai mult material ajutător, el a izbutit să pregătească lecții interesante și vii. Acum, elevii îl ascultă cu atenția încordată și își însușesc ușor cunoștințele de matematică, predate clar și sistematic.

La orele de diriginție, tovarășul Bihari evidențiază pe fruntașii la învățătură din săptămâna respectivă și acest lucru stimulează mult pe elevi. Intr'o astfel de oră, când în jurul catedrei se adunaseră toți elevii evidențiați (și numărul lor era deajuns de mare), tovarășul diriginte a întrebat clasa dacă niciunul dintre elevi n'a comis vreun act de indisciplină. S'a constatat că printre fruntașii la învățătură se numărau și câțiva care stăteau prost cu disciplina.

— Curios fel de a vă considera fruntași a remarcat dirigintele clasei.

Unul câte unul, elevii vinovați s'au retras în bănci. Și au rămas cu o bună învățătură.

Acum, în clasa VI-a a școlii nr. 18 se știe că un adevărat fruntaș nu are numai note bune, ci este și un elev disciplinat. Iar în orele de diriginție evidențierile continuă în fiecare săptămână, și fruntașii la învățătură și disciplină sunt mereu mai numeroși. In clasă se simte un suflu nou. Disciplina crește zi de zi La panoul intitulat „Oglinda clasei" a apărut o rubrică nouă: „Angajamente". Aici scriu din ce în ce mai des elevii mai puțin disciplinați, față de care clasa este mereu mai exigentă. Indeplinirea angajamentelor este urmărită cu stăruință de întregul colectiv.

Și la școala nr. 19 băieți există o preocupare permanentă pentru îmbunătățirea disciplinei elevilor. Colaborarea dintre cadrele didactice și instructorii de pionieri e strânsă și rodnică. Iată, de pildă: clasa VII-a, care era nu de mult o clasă nedisciplinată, poate servi acum drept exemplu de ordine. Dirigintele clasei și instructorul de pionieri s'au ocupat serios de formarea colectivului de conducere al detașamentului. Autoritatea acestui colectiv a crescut nu numai în fața organizației de pionieri a clasei, ci și în fața tuturor elevilor. In unitatea de pionieri a școlii au început întreceri la disciplină, frecvență și curățenie între clasele paralele. Fiecare clasă are un caiet de evidență a întrecerilor, păstrat de elevul de serviciu. In acest caiet, în care sunt scrise cu grijă materiile fiecărei zile, profesorii înseamnă, la sfârșitul orelor, observațiile lor. De exemplu: disciplina — foarte bună; curățenia — bună; frecvența — 2 absenți. „Echipa fulger" a clasei are grijă să știe oricând cauzele absențelor. Cadrele didactice și instructorii de pionieri urmăresc cu o deosebită atenție și exigență desfășurarea acestor întreceri între clase. Organizația de pionieri și pionierii mai mari se bucură de mare autoritate și de admirația celor mici, care văd în pionieri un exemplu demn de urmat.

In școală s'au pus bazele unei munci cu adevărat temeinice și disciplinate.

Desigur, cadrele didactice din aceste două școli mai au încă multe de făcut. Dar succesele obținute până acum arată că acolo unde atitudinea justă pedagogică este întărită printr'o pregătire temeinică a învățătorilor și profesorilor, rezultatele nu întârzie să se vadă. Și că în mod firesc, acolo unde școala și organizația de pionieri colaborează în procesul educativ, cresc tineri luminați, educați în spiritul disciplinei socialiste, capabili să participe din plin la construirea însoritelor zile ale viitorului.

IRINA OPRAN
asistentă la Facultatea de Pedagogie a Universității „C. I. Parhon"

Organizarea ajutorării studenților fără frecvență în raionul Piatra Neamț

La secțiile fără frecvență ale facultăților de matematică și fizică, ale Institutului Maxim Gorchi, ale institutelor de științe economice și planificare sau ale școlilor superioare pedagogice studiază un mare număr de oameni din câmpul muncii, în special învățători. Astfel, 31 de învățători din orașul și raionul Piatra Neamț urmează în anul acesta cursurile fără frecvență ale facultăților de matematică și fizică.

Indrumate de comitetele de partid, secțiile de învățământ ale orașului și raionului Piatra Neamț, precum și birourile sindicale, s'au preocupat îndeaproape de organizarea ajutorării studenților fără frecvență. Astfel, în vecanța trecută, aceștia au fost scutiți de sarcini, au primit concedii și au participat la cursurile de pregătire organizate în orașul Piatra Neamț de către filiala locală a Societății de Științe Matematice și Fizice. Sindicatul salariaților din învățământ a asigurat cazarea studenților, iar secția de învățământ a orașului a pus la dispoziția lor sălile de curs.

Deasemeni, filiala Societății de Științe Matematice și Fizice a organizat consultații și lecții pentru acei care urmau să se înscrie la cursurile fără frecvență

De curând s'a organizat un nou ciclu de lecții în ajutorul învățătorilor care studiază fără frecvență. Învățătorii din raion participă la cursurile care se țin în fiecare Duminică dimineața, iar cei din oraș urmează cursurile serale organizate în fiecare Luni, Miercuri și Vineri pentru anul I și în fiecare Marți și Joi pentru anul II.

Profesorii de matematică și fizică dela școlile din Piatra Neamț acordă un sprijin efectiv studenților fără frecvență. Tovarășii profesori Gr. Capșa, M. Lindenstein, Har. Gorcea și Vladimir Humeni, de pildă, nu-și precupețesc nici timpul nici eforturile pentru a veni în ajutorul învățătorilor studenți.

Planurile de studiu individual, caietele de studiu pentru fiecare materie în parte, cercetarea bibliografiei indicate în program, precum și a periodicilor de specialitate, îngăduie învățătorilor care vor să-și ridice calificarea să se pregătească temeinic pentru seslunea de colocvii și examene din vară fără să fie stânjeniți în munca la clasă.

Pentru îmbunătățirea continuă a pregătirii studenților, secțiile de învățământ au datoria să se îngrijească de realizarea unei frecvențe cât mai regulate la cursurile organizate de filiala Societății de Matematică și Fizică. Dacă majoritatea studenților vin regulat la cursuri, frecvența învățătorilor din raion care sunt înscriși în anul I și a acelora din oraș care sunt în anul II lasă mult de dorit.

Luând măsuri pentru îmbunătățirea frecvenței, sprijinind pe învățătorii studenți de sarcini extrașcolare și creindu-le condiții cât mai bune de învățătură, secțiile de învățământ din orașul și raionul P. Neamț vor putea sprijini mai bine pregătirea studenților fără frecvență.

Este necesar ca filiala locală a Societății de Matematică și Fizică să ia măsuri pentru definitivarea planificării materiei prevăzută în programa de studiu a studenților fără frecvență, în așa fel încât cursurile să se desfășoare tot mai metodic și mai organizat și să cuprindă întreaga materie prevăzută în programă.

Deasemeni, filiala are datoria să răspândească în rândurile învățătorilor studenți cât mai mult material sovietic, folosind pentru aceasta „Analele Româno-Sovietice", seria matematici-fizică, Gazeta Matematică și Fizică și Revista Matematică și Fizică.

Acordând cea mai mare însemnătate acțiunii de ridicare a calificării cadrelor didactice, intensificând munca de ajutorare a studenților fără frecvență, căutând să asigure o cât mai bună pregătire a acestora pentru examene, secțiile de învățământ și birourile sindicale vor contribui efectiv la ridicarea unor noi cadre calificate pentru școlile noastre.

Unele aspecte ale muncii propagandiștilor din raionul 1 Mai București

In anul acesta, în urma Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice, învățământul politic pentru învățători și profesori s'a îmbunătățit mult. In cele 19 cercuri, cuprinzând 360 de tovarăși, frecvența și punctualitatea sunt bune, pregătirea și participarea cursanților la discuții sunt în creștere, se vede în toate cercurile o preocupare de a munci din ce în ce mai bine, iar învățătorii și profesorii propagandiști simt din ce în ce mai des, după terminarea lecțiilor de Istoria P.C. al U.R.S.S., bucuria pe care noi, cei ce muncim în învățământ, o cunoaștem bine: „A fost o lecție reușită !".

Seminariile recapitulative care s'au ținut la sfârșitul lunii Ianuarie și începutul lunii Februarie au însemnat pentru propagandiști un serios prilej de analiză a muncii de ridicare a nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice, un prilej de adâncire a acestei munci.

In perioada premergătoare seminariilor recapitulative s'a acordat o deosebită atenție pregătirii propagandiștilor, lucru care a dus la o serie de rezultate frumoase. Metodele folosite în această direcție s'au dovedit juste și vor fi folosite și mai departe. Astfel, faptul că aproape toate cercurile cadrelor didactice folosesc material intuitiv se datorește unei linii pe care propagandiștii au stabilit-o din timp, în urma unei vizite pe care au făcut-o, în colectiv, la Cabinetul de Partid orășenesc. S'au cercetat albumele, fotografiile, colecțiile de ziare și reviste precum și articolele clasificate în plicuri, pe probleme. De atunci au început propagandiștii să-și strângă material intuitiv, pe care-l întrebuințează atât la expunerea materialului nou, cât și la discuții. S'a practicat deasemenea citirea în colectiv de către propagandiști a materialelor apărute în „Scânteia", „Contemporanul" sau „Gazeta Învățământului" în legătură cu studiul Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S. metodă care a dus la rezultate deosebit de bune în cercurile de studiu din școlile elementare nr. 1 și nr. 11 de băieți, din școala elementară nr. 7 de fete, etc.

Tuturor propagandiștilor li s'a indicat să organizeze anumite acțiuni colective cu membrii cercurilor lor. Ca urmare, la școala elementară nr. 36 de fete, de pildă, întreg colectivul care studiază Istoria P.C. (b) al U.R.S.S. a vizitat expoziția „I. V. Stalin" împreună cu propagandistul și acolo, folosind bogatul material intuitiv, au adâncit mare parte din problemele care trebuiau recapitulate. La fel s'a procedat la școala nr. 5 mixtă, unde majoritatea tovarășilor din cerc au vizitat în colectiv expoziția „I. V. Stalin", au participat la consultații colective, la adunarea pentru comemorarea lui Lenin și au vizionat împreună filmul „V. I. Lenin".

Exemple de colective bine închegate în perioada pregătirii pentru seminarul recapitulativ le-au constituit școala de educatoare nr. 3, școala elementară nr. 7 de fete, etc.

Incă dela începutul anului școlar în învățământul de partid propagandiștii și-au pus ca sarcină să scoată la iveală, cu curaj, în ședințele bilunare la Cabinetul de Partid, aspectele negative ale muncii, pentru a trece la lichidarea lor. Așa s'a îmbunătățit participarea la discuții a cursanților din multe școli (unde înainte vorbeau doar 5—6 tovarăși din peste 20), așa s'a lichidat obiceiul de a sta cu cartea de Istorie a P.C. (b) deschisă și a răspunde după ea, așa s'a obținut punerea la punct a caetelor de studiu.

O altă problemă care i-a preocupat pe propagandiști a fost primejdia de a se cultiva vedetismul. La școala pedagogică nr. 1 de băieți, de exemplu, nu luau cuvântul la cercul de Istoria P.C. (b) al U.R.S.S. decât 3—4 tovarăși care se pregăteau foarte bine, iar ceilalți nu mai aveau curajul să se înscrie la cuvânt după ei: s'a arătat că aceștia nu erau destul de încurajați de propagandist nici la seminar, nici între seminarii. Ca urmare la această critică, situația din cerc s'a îmbunătățit mult, astfel că din cei 16 tovarăși numai unul singur participă mai puțin la discuții. Preocuparea aceasta de a privi critic și autocritic lipsurile există în multe cercuri din raionul nostru. Se fac dese analize ale muncii, criticându-se lipsurile, atât ale cursanților cât și ale propagandistului. Ca urmare într'o serie de școli cum sunt școala elementară nr. 5 mixtă, școala pedagogică de educatoare, școala elementară nr. 19, etc., munca cercurilor de studiu s'a îmbunătățit mult. Deasemenea s'a dus o luptă susținută împotriva confuzilor, ținându-se scurte referate cu constatări de pe teren. S'a ținut de exemplu, un astfel de referat în legătură cu confuziile cursanților dela școala Plumbuita.

Paralel cu arătarea aspectelor negative s'au popularizat aspectele pozitive ale muncii, preocuparea pentru caetele de studiu individual, pentru alcătuirea planurilor de studiu individual, etc. Rezultate bune s'au obținut și prin prezentarea unor referate scurte ținute de propagandiști, ca de exemplu „Cum am reușit să obțin o bună participare la consultații", ținut de tovarășa Popa Lucia dela școala elementară nr. 7 de fete. Din referatul tovarășei Popa a reeșit că, pe lângă munca de ajutor individual a celor ce studiază pe care o duce zilnic, a cerut și a primit permanent sprijinul secretarei organizației de bază, al directoarei și al responsabilei grupei sindicale. Datorită acestui ajutor s'a îmbunătățit munca de mobilizare a cursanților, frecvența și punctualitatea lor, s'a putut procura mai ușor material intuitiv și s'a realizat un studiu mai temeinic al cadrelor didactice care se pregăteau pentru seminarul recapitulativ.

Un referat interesant discutat în această perioadă a fost „Cum întrebuințez cu materialul intuitiv" în care s'a arătat cum se întrebuințează planșele din albumul „30 de ani dela înființarea Partidului Comunist din România" (de exemplu planșa nr. 6) în legătură cu influența Revoluției din 1905 asupra țării noastre) planșa nr. 14 privitoare la Congresul al V-lea al P.C.R.

In urma acestei ședințe și cu sprijinul secției de învățământ raionale, acest album se folosește acum la toate școlile. De mare folos au fost și referatele „Cum fac legătura între cele învățate din Istoria P.C. (b) al U.R.S.S. și munca din școala noastră", ținut de tovarășa J. Zissu și „Cum învăț pe tovarășii din cerc să ducă lupta împotriva ideologiei burgheze", ținut de tovarășul Santelevici dela școala pedagogică nr. 1 de băieți.

Pregătirea seminarului recapitulativ a fost privită de întreg colectivul de propagandiști din raionul 1 Mai ca o sarcină de răspundere pe care le-a încredințat-o Partidul. Planul pe care și l-au alcătuit în vederea acestei munci cuprindea: numele cursanților care vor primi consultații individuale, ziua și ora la care vor fi date aceste consultații, precum și problemele la care consultațiile au fost cerute; numărul și data consultațiilor colective; agitația care se va face la gazeta de perete, lozincile, graficele de frecvență și punctualitatea, precum și modul cum va sprijini secretarul organizației de bază și direcția școlii pregătirea și desfășurarea seminarului recapitulativ. Aceste planuri au fost îndeplinite în toate școlile, iar în majoritatea școlilor chiar depășite. De exemplu la școala elementară nr. 7 de fete, la școala pedagogică de educatoare nr. 3, la școlile elementare nr. 19 de fete și de băieți, la școala elementară nr. 36 de fete, la liceul nr. 9 de băieți etc., numărul consultațiilor individuale a trecut de 30. S'a observat că, de unde la începutul perioadei de pregătire unii cursanți erau atrași cu greu la consultații, privindu-le ca pe o sarcină în plus, după două săptămâni de muncă a propagandiștilor dela om la om, au început să se ceară consultații și peste zilele și orele fixate, chiar și în recreații. Atât propagandiștii cât și cursanții au participat în număr mare și la consultațiile colective și individuale date de cabinetul raional de partid.

Odată cu înviorarea muncii de consultație, a apărut și un pericol: mare parte din cursanți nu mai studiau ei singuri, ci se lăsau în nădejdea consultațiilor. Au fost mulți cursanți care au cerut propagandiștilor să le dea planul și conținutul celor 7 probleme ale seminarului recapitulativ (de exemplu la școlile nr. 49 de băeți și nr. 36 de băieți). Pentru înlăturarea acestui neajuns, propagandiștii au cerut membrilor cercurilor să-și alcătuiască planuri de studiu individual a căror îndeplinire au controlat-o îndeaproape. Pentru ca toți tovarășii din cercuri să fie convinși de necesitatea planului de studiu individual, propagandiștii au arătat cum și-au alcătuit ei propriul lor plan de recapitulare a materiei. S'au alcătuit foarte multe planuri bune (de exemplu al tovarășei Sadoveanu, dela școala de educatoare nr. 3 sau al tovarășilor Dobrescu și Șaraga dela școala elementară nr. 29 de fete), dar au fost și școli unde, deși s'au alcătuit planurile, acestea au rămas totuși formale; în alte școli numai 2-3 tovarăși și-au alcătuit planul. Nu peste tot însă propagandiștii au urmărit cu perseverență această muncă.

In fața propagandiștilor a stat deasemeni sarcina de a controla caetele de studiu. Au fost multe școli în care membrii cercurilor n'au avut până la începerea perioadei de pregătire, nici măcar caete de notițe. Acum, toți tovarășii au caete. Au fost popularizate o serie de caete bune (de exemplu cel al tov. Teodorescu dela școala nr. 19, al tov. Malciolu, dela școala nr. 29 de băieți, etc.) Propagandiștii au urmărit cu mare atenție ca tovarășii din cerc să-și eșaloneze studiul, să nu îngrămădească totul în ultimele 2-3 zile înainte de seminarul recapitulativ.

Deși studiul începuse să se desfășoare în condiții mai bune, rămâneau în fiecare cerc o serie de tovarăși care nu știau să studieze. Iată cum s'a procedat pentru înlăturarea acestei lipse: propagandistul, împreună cu grupa celor care aveau nevoie să fie ajutați, au studiat împreună o oră, atât din Istoria Partidului, cât și din bibliografie. S'au organizat apoi discuții asupra felului cum a luat fiecare notițe. S'a constatat că mulți tovarăși se preocupă prea mult de desfășurarea cronologică a evenimentelor, notându-și cu multă grijă ziua, luna și anul când s'au petrecut acestea, dar pierzând cu totul din vedere esențialul. Alții, deși au reușit să scoată în evidență problemele centrale, nu le-au legat în nici un fel de actualitate. Alții au fărâmițat materialul în probleme mărunte și nu au știut să-l sintetizeze. Faptul că mulți tovarăși notau în caietele lor de studiu individual sau puneau la consultații întrebări ca: ce sunt crizele de supraproducție, contradicțiile imperialismului, concentrarea și centralizarea capitalului, monopolurile, etc. a arătat propagandiștilor că trebue să explice cu răbdare toți termenii întâlniți în Istoria P.C. (b) al U.R.S.S.

In desfășurarea seminariilor s'a remarcat un fapt însemnat: de unde până la seminarul recapitulativ membrii cercurilor se înscriau destul de greu la cuvânt la seminarul recapitulativ discuțiile s'au desfășurat viu, cu multe completări esențiale, dovadă că tovarășii au citit bibliografia indicată și și-au însușit materialul.

S'a observat preocuparea tovarășilor de a arăta cum a folosit Partidul nostru măreața experiență a Partidului Bolșevic. La unele cercuri de studiu însă, cum este cel dela școala elementară nr. 29 de fete, prea puțini tovarăși s'au preocupat de această problemă.

Grija de a aplica cele învățate din Istoria Partidului Bolșevic în munca de zi cu zi a școlii s'a desprins și din discuțiile care au avut loc în cadrul ședințelor de analiză a muncii, ținute după terminarea seminariilor. La școala elementară nr. 36 de fete, de exemplu, s'a discutat despre felul cum putem să luptăm împotriva misticismului în munca de alfabetizare, atât prin conținutul lecțiilor, prin discuțiile tovărășești care se desfășoară înainte și după lecții, cât și prin șezătorile la căminele culturale. S'a arătat că sunt școli care au succese în această privință cum este, de exemplu, școala Andronache.

Din desfășurarea seminarului recapitulativ s'au desprins însă și o serie de lipsuri mari. Unii tovarăși și-au procurat planurile celor șapte probleme și nu au mai recapitulat materialul întreg, astfel că au desvoltat problemele schematic, lipsit de viață. Alți tovarăși au venit la seminar ca la un examen. Deși propagandiștii au dus o luptă permanentă împotriva confuziilor, au fost lipsuri și în această privință. Astfel, de pildă, nu se cunoștea peste tot diferența între strategie și tactică, între forțele de producție și mijloacele de producție, etc.

Din felul cum și-au dus munca propagandiștii, mai ales din lipsurile lor se desprinde necesitatea unei mai temeinice pregătiri a propagandistului. Seminariile recapitulative au arătat că au obținut rezultate bune acei propagandiști care studiază întreg materialul bibliografic, adâncindu-l și legându-l necontenit de sarcinile învățământului. Dar seminariile recapitulative au mai arătat că nu e deajuns să predai bine, ci trebue să urmărești cum ajunge materialul la fiecare om din cerc, cum înțelege fiecare problemele, cum studiază singur, cum aplică cele învățate.

Pentru aceasta, toți propagandiștii trebue să devină adevărați luptători care să-i facă pe membrii cercurilor să înțeleagă drumul deschis de Lenin și de tovarășul Stalin, drumul construirii socialismului și comunismului, drumul spre pace și fericire pentru toți oamenii muncii.

prof. IOANA IONESCU
propagandist la Cabinetul de Partid al raionului 1 Mai — București

Pe urmele corespondențelor nepublicate

Redacția noastră a primit o corespondență din Bârlad, în care erau sesizate metodele nepedagogice de muncă folosite în Școala Medie Tehnică de Mecanizare a Agriculturii din localitate. Această sesizare a fost trimisă secțiunii de învățământ a sfatului popular al regiunii Bârlad. Cercetându-se cazul, s'a constatat că cele arătate de corespondentul nostru erau juste. In consecință, directorul școlii, Constantin Ionescu, a fost mutat la altă școală, iar secția de învățământ a luat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea muncii profesorilor.

★

Intr'o corespondență primită de redacția noastră am fost sesizați asupra faptului că în raionul Tecuci încadrarea unor învățători și profesori a fost făcută nejust. In urma cercetărilor întreprinse de organele locale pe baza sesizării trimise de noi, s'a constatat că cele arătate de corespondent sunt în mare parte juste. Pentru lipsuri serioase în această privință, șeful secțiunii de învățământ a raionului Tecuci, Stancu Constantin, a fost înlocuit în muncă.

O lucrare de control la matematică

La Liceul nr. 1 din București, elevii clasei a VIII-a C își așteaptă profesorul de matematică. Așteaptă însă discutând dela o bancă la alta și dela un rând la altul, făcând tot felul de ipoteze în legătură cu exercițiul pe care-l vor primi pentru lucrarea de control. Și rând pe rând sunt puse în evidență felurite exerciții și felurite procedee de rezolvare, din cele învățate până aci la lecțiile de algebră.

— In ora aceasta, spune profesorul după ce își notă absențele și se interesă de cauzele lor, vom avea după cum am stabilit, o lucrare de control. Veți rezolva o ecuație irațională, în felul celor rezolvate până acum.

Pe tablă se scrie următorul exercițiu: 28 minus radical din x minus 3, supra 4 plus radical din x minus 3, egal cu 38 plus radical din x minus 3, supra 6 plus radical din x minus 3.

— Ce părere aveți ? — se adresă clasei.

— Nu este greu, răspund elevii. — Băieți, continuă profesorul, după cât observ, mulți dintre voi privesc cu oarecare ușurință exercițiul ce urmează a fi rezolvat. Este drept că exercițiul nu este greu. Nu este greu dacă observați dela început dificultatea pe care o aveți de învins. Și încă un lucru de care trebue să mai țineți seama. Fiecare elev trebue să facă toate operațiile, inclusiv verificarea ecuației prin rădăcinile aflate. Aceasta vă va arăta, în același timp, și dacă ați mers sau nu pe calea cea bună.

In clasă se aude numai sgomotul creioanelor alunecând pe hârtie. Elevii lucrează de zor, parcurgând operație după operație. Din când în când, câte un elev încearcă consecvența profesorului:

— Trebue oare să înlocuim în ecuație valoarea lui...?

— Gândește-te bine ! Despre toate aceste lucruri am învățat la lecțiile de până acum.

După cincisprezece minute, elevii încep să-și depună lucrarea la catedră. După 20 de minute, lucrarea este terminată de aproape toată clasa.

— Ei, acum, după ce ați terminat, ce impresie aveți ? Cum a fost lucrarea ?

— Mie, răspunde un elev, mi s'a părut destul de ușoară.

— Desigur, dacă ai prins dela început în ce constă dificultatea care trebuia învinsă în primul rând. Dar voi ce credeți ? — se adresă tovarășul profesor altor trei elevi.

— Eu, spune unul din aceștia, n'am văzut dela început că în ecuația dată se află termeni care se repetă. Acesta era elementul care m'ar fi pus destul de repede pe drumul care duce la o soluție sigură.

— Așa este, adaogă profesorul. Și pentrucă mai avem timp, să rezolvăm și împreună exercițiul pe care până acum l-ați lucrat singuri.

— Să vină atunci la tablă... (toți elevii se arată dispuși să facă acest lucru) elevul P. și să ne arate cum a rezolvat ecuația.

— Ce observăm, continuă să întrebe profesorul, în legătură cu forma în care se prezintă ecuația ? Ce iese imediat în evidență ?

— Constatăm că necunoscuta figurează sub radical, că radicalii sunt aceiași.

— In cazul acesta, ce procedeu trebue să folosim ?

— Ne folosim de un artificiu de calcul. Notăm radicalul cu o literă, cu y de exemplu. Ne servim de o necunoscută auxiliară.

Ajutat de clasă elevul transformă operația într'o proporție și aplică regula: produsul mezilor este egal cu produsul extremilor.

Se constată apoi că ecuația nu este de gradul doi, pentrucă y^2 se reduce. Se scoate valoarea necunoscutei auxiliare, din ecuația 8y = 16. Pentru a afla valoarea lui x se stabilește o ecuație nouă: radical din x minus 3 este egal cu 2. Deci o nouă ecuație irațională. Se izolează radicalul, se ridică la pătrat fiecare din termenii ecuației, se obține: x — 3 = 4, din care se scoate valoarea necunoscutei inițiale.

Profesorul cere apoi să se verifice dacă rădăcina aflată satisface sau nu sistemul. Elevii știu că acest lucru este necesar pentrucă în unele cazuri rădăcinile satisfac sistemul, în altele numai una din rădăcini îndeplinește această condiție.

— De ce se întâmplă astfel ? — continuă profesorul cu întrebările.

— Fiindcă prin ridicarea la pătrat pot fi introduse rădăcini străine.

— Cum se prezintă lucrările în cazul de față ?

— Rădăcina verifică ecuația.

— Cine a obținut rezultatele acestea să ridice mâna sus ! Cine nu a căpătat aceste rezultate ? (Majoritatea copiilor au rezolvat ecuația). Se va vedea acest lucru din lucrările voastre. Profesorul își termină lecția prin stabilirea exercițiilor date ca temă pentru acasă, având însă grija să analizeze împreună cu elevii specificul fiecărui exercițiu.

Avem, prin urmare, în cazul de mai sus o lucrare de control la algebră. Profesorul acestei clase a revizuit pe această cale gradul în care elevii și-au însușit anumite cunoștințe și, în același timp, prin rezolvarea exercițiului în cea de a doua jumătate a orei a consolidat aceste cunoștințe. Regula, care pentru o parte din elevi nu fusese destul de bine fixată în memorie, va fi pe deplin însușită după aplicarea ei la exercițiul dat. In felul acesta, profesorul a atins mai multe obiective dintr'odată: a verificat cunoștințele elevilor, a avut posibilitatea să treacă în catalog încă o notă, care-i va fi de mare folos la stabilirea mediilor pe cel de al treilea pătrar și în același timp a reîmprospătat și a consolidat cunoștințele elevilor.

După cum se remarcă din desfășurarea lecției despre care am vorbit, tema aleasă pentru lucrarea de control aparține materiei parcurse în pătrarul respectiv și pune la încercare temeinicia cu care elevii și-au însușit o anumită regulă, un anumit procedeu, fără a cărui cunoaștere elevii se împleticesc în situații fără ieșire. Rezultă că profesorul clasei a VIII-a C dela Liceul nr. 1 din București s'a orientat bine în alegerea temei pentru lucrarea de control.

Lucrările de control în timpul anului sunt de recomandat mai ales în cazul unor clase cu mulți elevi, unde profesorului îi vine foarte greu să controleze des, pe calea răspunsurilor orale, cunoștințele elevilor. Lucrarea scrisă de 20—25 minute înlocuește destul de bine și de ușor controlul oral. Corectând lucrările, profesorul verifică dintr'odată cunoștințele tuturor elevilor. Ba mai mult, lucrarea nici nu este o piedică în desfășurarea normală a planului de muncă pentrucă în partea a doua a orei, se poate face o lecție nouă. In cazul de față, în a doua parte a orei profesorul a rezolvat cu întreaga clasă acelas exercițiu pe care l-a dat în lucrarea de control. Dar tot așa de bine, în restul celor 20—25 minute se poate face o lecție nouă, organizată astfel încât o parte din momentele ei logice să fie continuate prin munca individuală a elevilor. Astfel, în cele 20—25 minute se transmit cunoștințele noi, se scoate în evidență regula nouă, iar fixarea și consolidarea acestora se face prin munca individuală a elevilor, prin aplicarea regulei în procesul de rezolvare a unor exerciții bine chibzuite date pentru acasă.

Prin urmare, lucrările de control des folosite constitue, mai ales la clasele cu mulți elevi, unul din mijloacele importante care stau la îndemâna profesorului pentru cunoașterea progresului școlarilor, pentru sesizarea părților slab însușite de către aceștia și, în sfârșit, pentru însăși consolidarea cunoștințelor predate anterior. La sfârșitul pătrarului însă, lucrările de control trebue să cuprindă probleme mult mai complexe, pentru a căror rezolvare sunt necesare cunoștințele predate în cursul unuia sau al mai multor pătrare.

Procedeul folosit de profesorul de matematică al clasei a VIII-a C dela Liceul nr. 1 din București trebue, prin urmare, însoțit de lucrări de sinteză la a căror rezolvare să fie necesare cât mai variate și mai numeroase aplicații ale regulilor învățate până aci.

In legătură cu desfășurarea lucrării de control s'ar mai putea pune întrebarea: este bine ca elevii să știe mai dinainte dacă vor avea într'o anumită oră o lucrare de control ? In general este bine. Este bine mai ales atunci când lucrările de control nu se referă exclusiv la lecția curentă. Dacă elevul știe mai dinainte acest lucru (3—4 zile) are răgazul necesar pentru a-și face singur bilanțul cunoștințelor lui asupra capitolului sau subcapitolului din care va fi lucrarea de control. Pregătirea pentru lucrarea de control este un minunat prilej de reîmprospătare a cunoștințelor, de complectare și consolidare a lor. Repetarea periodică a materialului parcurs este o garanție a însușirii temeinice și a păstrării durabile a acestora. Teza dela sfârșitul pătrarului este și ea o lucrare de control, cu singura deosebire față de cele din cursul pătrarului că tema se alege din toată materia predată în cursul pătrarului. In cazul acesta elevul repetă un volum mult mai bogat de cunoștințe. Munca dela sfârșit de pătrar pentru o teză este ușurată de repetările periodice cu prilejul lucrărilor de control.

Prin urmare nu mai este vorba de așa zisele extemporale folosite de profesori pentru „a prinde" pe elevi dacă au învățat sau nu o anumită lecție. Lucrările de control devin un mijloc pedagogic la îndemâna profesorului folosit în primul rând în folosul elevului, în scopul de a-i ajuta să-și formeze cunoștințe temeinice și în folosul școlii în scopul de a avea cât mai mulți elevi bine pregătiți.

Prof. I. DUICA

Munca de alfabetizare în raionul Hunedoara

Ministerul Învățământului Public a planificat pentru raionul nostru, în anul acesta, alfabetizarea a 2.000 neștiutori de carte. Ținând seama de posibilitățile ce-i stau la îndemână, secția de învățământ a sporit acest număr la 2271.

Dela început, acțiunea aceasta a pornit în mod organizat în satele raionului nostru. Am întâmpinat unele greutăți la început în ce privește organizarea cursurilor de alfabetizare.

La secția de învățământ erau numai doi oameni, cărora numeroasele lucrări de birou: statistici, rapoarte, salarizare, situații precum și lipsa unei suficiente planificări a muncii nu le mai lăsau timp să controleze, să ajute și să îndrumeze cursurile de alfabetizare. Deaceea, până la 20 Noembrie acțiunea de alfabetizare a mers mai greu.

Sesizarea ziarului „Scânteia" și cea din „Gazeta Învățământului" prin care raionul nostru a fost criticat pentru slaba activitate a cursurilor de alfabetizare ne-au arătat care sunt lipsurile noastre.

La ședințele de analiza a muncii care au urmat, s'au găsit metode care imediat au și fost puse în aplicare. In întreprinderi s'a introdus metoda *„contractelor de alfabetizare"* care constă în angajamentul analfabeților de a frecventa regulat cursurile, în angajamentul șefilor imediați de a pregăti și ajuta analfabeții să învețe carte și în angajamentul direcțiunii de a sprijini cursurile prin toate înlesnirile posibile. O altă metodă este *„Fișa de control"*. Cu ajutorul acesteia, se controlează oricând și oriunde dacă neștiutorii de carte frecventează cursurile. O altă metodă este *„metoda de a învăța în timpul pauzelor"*. Și, în sfârșit, obligația unor funcționari, șefi de echipe și tehnicieni de a alfabetiza câte 3 neștiutori de carte. In felul acesta munca de alfabetizare a fost permanent controlată.

Pentru buna funcționare a cursurilor, au muncit obținând bune rezultate tov. Vereș, Vonica Adam, Gherman Lina, Pus Viorel, Preda Nicolae, Chiș și alții. Nu au dat însă niciun ajutor sindicatul și tovarășii: Scrisu Nicolae și Mihailovici Gheorghe, care având munci de răspundere ar fi trebuit să se intereseze mai îndeaproape de munca de alfabetizare.

Organele secției de învățământ a raionului au ținut legătura cu secțiile de învățământ și cadre din întreprinderi și au stabilit împreună măsuri practice pentru îmbunătățirea imediată a muncii.

La celelalte întreprinderi din raionul Hunedoara, alfabetizarea este îndeplinită de cadrele didactice din acele localități.

Sunt însă și sate unde munca nu merge bine, așa precum este satul Răcăștie, unde învățătorii Suvalcu Varvara și Sabo Ștefan n'au reușit ca din 10 analfabeți să atragă la cursuri decât numai 4 analfabeți. In satul Peștișul Mare, 3 cadre didactice n'au reușit să aducă la cursuri decât patru neștiutori de carte din cei 12 analfabeți planificați. Acești învățători n'au dat destulă importanță alfabetizării și n'au conlucrat cu sfatul popular comunal și cu organizațiile de massă.

Unele greutăți au fost provocate și de atitudinea unor sfaturi populare ca de pildă cele din Cristur și din Răcăștie, care au înțeles să lase sarcina aceasta numai în seama învățătorilor, fără să le dea vreun sprijin. Aici nu s'au luat măsuri pentru a se asigura caetele necesare analfabeților.

In general, acțiunea de alfabetizare în raionul nostru este în creștere. Frecvența s'a îmbunătățit simțitor. In luna Ianuarie 1952, din 2271 analfabeți programați pentru alfabetizare a frecventat cursurile 1272 la ciclul I, iar la ciclul II 562, în total 1834. Față de luna Decembrie 1951, frecvența la cursuri a crescut cu 419. S'a realizat deci o frecvență de 80%. Metodele folosite se dovedesc mai eficace, iar interesul pentru știința de carte crește tot mai mult în rândul oamenilor muncii. De pe acum se pot prevedea rezultate bune. Munca de alfabetizare trebue însă și mai stăruitor urmărită de organele școlare.

STOIAN CIUCESCU
șeful secției de învățământ
a raionului Hunedoara

Mai multă grijă pentru alfabetizarea muncitorilor dela hidrocentrala „V. I. Lenin" Bicaz

Acordând o importanță deosebită alfabetizării neștiutorilor de carte care lucrează la construirea barajului și a hidrocentralei „V.I. Lenin", sindicatul șantierului a pornit, de astă toamnă, la reorganizarea muncii de alfabetizare, folosind experiența anului trecut.

In acest scop, pe șantierele dela Bicaz, s'au format două centre de alfabetizare, unul la „Tunel intrare", iar altul la Baraj-Dodeni (Electromontaj).

Sindicatul, prin responsabilii cu alfabetizarea numiți pe fiecare șantier, ține o evidență permanentă a tuturor analfabeților. Cursurile se țin în localuri bune, bine încălzite, luminate electric. Spre deosebire de anul trecut, anul acesta nu s'au folosit numai lectori de pe șantier, ci s'a cerut și ajutorul cadrelor didactice din comunele Bicaz, Cârnu, Izvorul Muntelui, etc. Au fost astfel antrenați în muncă mai mult de zece învățători, în afară de o serie de lectori din rândul muncitorilor și tehnicienilor de pe șantiere. Nouă dintre foștii analfabeți de anul trecut, care acum se află în școlile de calificare de pe șantier, continuă alfabetizarea în cadrul acestor școli.

La centrul de alfabetizare dela „Tunel intrare" toți cei 58 de analfabeți înscriși frecventează cursurile. Nu acelaș lucru se întâmplă însă la centrul Baraj-Dodeni, unde frecvența a scăzut mult în timpul iernii, în special din cauza întinderii mari (peste 5 km.) a sectorului de unde se strâng muncitorii acestui centru. Sindicatul și-a propus să remedieze această deficiență, creând încă unul sau două centre de alfabetizare în acest sector care cuprinde ambele părți ale Bistriței și unde există un număr mare de analfabeți. Impreună cu conducerea șantierului, sindicatul are datoria să dea toată atenția acestei probleme, mobilizând muncitorii pentru îmbunătățirea frecvenței.

Biroul sindical regional de învățământ - Botoșani a prezentat darea de seamă anuală

In prezența membrilor birourilor sindicale din cele cinci raioane ale regiunii Botoșani, a celor mai buni dintre responsabilii de grupe din fiecare raion și a unor învățători și profesori fruntași din orașul Botoșani, a avut loc, în ziua de 10 Februarie 1952, prezentarea dării de seamă asupra activității biroului sindical regional, în anul 1951.

Darea de seamă a fost prezentată de către tov. Goldenberg Mauriciu, secretarul biroului sindical regional.

Darea de seamă a scos în evidență munca desfășurată pe linie culturală de către birourile sindicale ale raioanelor Dorohoi și Botoșani, precum și acțiunile desfășurate de birourile sindicale pentru aplicarea Hotărîrii Partidului și a Guvernului din 16 August 1951. Biroul sindical regional a acordat o atenție deosebită acțiunilor de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice. In cele cinci raioane ale regiunii Botoșani au funcționat în cursul anului 1951 șase cursuri serale și un curs de instructaj pentru responsabilii de grupă și delegații cu asigurările sociale. In raionul Botoșani, de exemplu, au fost trei cursuri de cadre frecventate de 80 de membri ai sindicatului și un curs de instructaj frecventat de 26 tovarăși. La Dorohoi, 26 de membri ai sindicatului învățământ au urmat un curs seral; la Săveni a funcționat un curs seral cu 23 cursanți, iar la Darabani, unul cu 32 cursanți.

Biroul sindical regional și birourile raionale s'au preocupat în deaproape de mobilizarea cadrelor didactice pentru frecventarea diferitelor forme ale învățământului de partid. Peste 3000 de cadre didactice din regiune sunt cuprinse în verigile învățământului de partid.

In darea de seamă s'a analizat apoi munca dusă de către cadrele didactice în acțiunea de alfabetizare, insistându-se asupra condițiilor în care au lucrat învățătorii și profesorii în această privință. S'a scos în evidență rodnica muncă de culturalizare a masselor, desfășurată de învățătorii și profesorii din comunele Drăgușeni, Vlăsinești, Negreni și Borzești și din orașele Botoșani și Dorohoi. Deasemeni s'a arătat sprijinul pe care l-au dat căminelor culturai echipele artistice ale sindicatelor Dorohoi și Botoșani prin programele desfășurate în unele comune și sate ca: Popeni, Ezeru, Cândești, Rogojești, etc.

Darea de seamă prezentată de biroul sindical regional Botoșani a analizat și munca depusă de către membrii biroului pentru sprijinirea birourilor sindicale raionale în îndeplinirea planurilor financiare precum și pe linie de asigurări sociale.

Pe lângă aspectele pozitive ale muncii biroului sindical regional, darea de seamă prezentată a scos la iveală și unele aspecte negative. Astfel, au fost arătate unele deficiențe organizatorice ca de exemplu, descomplectarea biroului sindical regional, nerespectarea ținerii ședințelor la datele prevăzute în plan, etc. Au existat o serie de deficiențe și pe linia sprijinirii membrilor sindicatului în ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional. Astfel, nici unul din membrii biroului sindical regional nu a participat în cursul anului 1951 la lecțiile și seminariile din cadrul cercurilor de învățământ politic, la care participă învățătorii și profesorii. Deasemeni, s'a arătat că deși în regiune au fost organizate, în colaborare cu S.R.S.C., 28 centre de conferințe acestea nu pot funcționa în bune condițiuni deoarece Uniunea Sindicatelor de Învățământ nu se îngrijește de trimiterea la timp a conferințelor. Deaceea până în prezent abia s'au ținut trei conferințe. Au mai fost arătate totodată unele lipsuri în îndrumarea birourilor raionale, în funcționarea bibliotecilor sindicale (mai ales în raionul Trusești) ca și în funcționarea echipelor artistice. La Botoșani, de pildă, deși echipa de cor fusese premiată la concursul organizat de C.G.M. în anul 1950, în prezent și-a slăbit mult activitatea.

Discuțiile purtate pe marginea dării de seamă au analizat critic realizările și lipsurile muncii biroului sindical regional Astfel, unii tovarăși au arătat că biroul sindical regional nu a îndrumat suficient munca birourilor raionale. Dacă munca unor birouri raionale (cum sunt de pildă birourile din Botoșani, Darabani și Trusești) a fost mai stăruitor îndrumată, alte birouri (de ex. cel din Dorohoi) au fost neglijate. O latură negativă a muncii sindicale în regiunea Botoșani constă în faptul că în cursul anului trecut atât biroul sindical regional cât și birourile raionale nu s'au ocupat suficient de sprijinirea procesului de învățământ. Astfel, nu au fost organizate schimburi de experiență în cadrul grupelor sindicale și ale raioanelor, nu s'a folosit experiența fruntașilor din învățământ și nici n'au fost popularizați suficient învățătorii și profesorii care aplică metode sovietice în munca lor.

O lipsă a dării de seamă anuale prezentată de biroul sindical regional a constituit-o și faptul că ea a oglindit mai mult aspecte izolate din munca învățătorilor și profesorilor, din munca unor grupe sindicale sau birouri raionale, fără să înfățișeze problemele centrale ale activității biroului sindical regional.

Discuțiile purtate, ca și concluziile ce au fost trase de către tovarășii Melniciuc, delegatul Consiliului Sindical Regional și Olimpia Curcă, delegata Uniunii Sindicatelor de Învățământ, au arătat că munca biroului sindical regional-Botoșani a fost în mare parte rodnică, iar învățămintele trase în urma acestei dări de seamă vor ajuta și mai mult la îmbunătățirea activității în viitor.

In continuare a fost supusă discuțiilor rezoluția biroului sindical regional care, după unele completări aduse de cei prezenți, a fost votată în unanimitate.

P. CONSTANTIN

Să sprijinim pregătirea campaniei agricole de primăvară

Ne aflăm în pragul începerii campaniei agricole de primăvară. Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a acestei campanii a trasat tuturor organizațiilor de partid, organelor de stat și tuturor oamenilor muncii din țara noastră sarcini de mare însemnătate politică și economică.

Sarcini de mare răspundere stau în această perioadă în fața cadrelor didactice. Învățătorii și profesorii noștri au datoria de a sprijini și a contribui la buna desfășurare a campaniei de însămânțări, ducând o muncă susținută atât în școală cât și în rândurile masselor. Lecțiile de științe naturale trebue să constitue un mijloc puternic de popularizare a înaintatelor metode agrotehnice sovietice, a succeselor obținute în gospodăriile agricole colective, pentru ca elevii să ducă în rândurile țărănimii muncitoare cele învățate în școală. Un bun exemplu în această direcție îl constitue metodele folosite de cadrele didactice dela școala elementară din comuna Boroaia, raionul Fălticeni. Impreună cu elevii claselor V, VI și VII, învățătorii și profesorii acestor școli au executat până în prezent 184 de probe de încercare a puterii de germinare a semințelor.

Colectivul didactic al școlii pedagogice de fete din Craiova a prevăzut în planul de muncă al școlii vizite la gospodăriile agricole și de stat, organizarea temeinică a lotului experimental școlar și vizite săptămânale la Institutul Agrotehnic pentru lucrări micluriniste.

In această perioadă, cadrele didactice trebue să-și intensifice munca culturală. Învățătorii și profesorii școlilor sătești trebue să ducă o susținută acțiune de popularizare a campaniei de însămânțări. In cadrul muncii de alfabetizare și la cercurile agrotehnice, în căminele culturale, în cadrul lectoratelor S.R.S.C., în cadrul serilor literare sau al cercurilor de broșuri, ei trebue să arate țărănimii muncitoare importanța folosirii metodelor avansate în munca agricolă, să popularizeze experiențele fruntașilor și, mai ales, să răspândească pe scară cât mai largă experiența agrotehnicii sovietice.

Cadrele didactice dela școala elementară din comuna Canlia, raionul Adamclisi, înțelegând importanța campaniei de însămânțări, au organizat, încă dela începutul iernii, în cadrul căminului cultural, cercuri de citit, seri culturale, cercuri de știință popularizată și cercuri agrotehnice. In felul acesta țăranii săraci și mijlocași au putut dobândi cunoștințe folositoare, strâns legate de munciile agricole de primăvară.

In comunele Nasna, Călimănești și Balcani din regiunea Mureș, cadrele didactice au dus o intensă acțiune de lămurire în rândurile țărănimii muncitoare pentru repararea din timp a uneltelor agricole.

In comuna Coțofeni, regiunea Dolj, unde există o gospodărie agricolă colectivă, învățătorii au ajutat sfatul popular comunal la întocmirea planului de însămânțări. Invățătorii Ciuhurezu Paul și Tudora Paștița din această comună au vorbit în cadrul căminului cultural despre importanța respectării planului de cultură și a îndeplinirii la timp a muncilor agricole.

Numeroși învățători au organizat întreceri între căminele culturale, înscriind printre obiectivele acestor întreceri organizarea unor conferințe săptămânale cu tema: „Transformarea socialistă a agriculturii". Astfel, de exemplu, căminul cultural din satul Baia-Fălticeni a chemat la întrecere căminul cultural din satul Prelipca-Salcea, regiunea Suceava, Căminul cultural „Nicolae Bălcescu" din comuna Someș-Odorhei a chemat la întrecere pentru activizarea cercurilor agrotehnice căminul cultural din comuna Gârbou.

Cadrele didactice dela școala medie tehnică agricolă din Salonta predau lecții pentru colectiviști în cadrul cercului agrotehnic de pe lângă gospodăria colectivă din comuna Mădăraș, contribuind astfel într'o măsură însemnată la ridicarea nivelului de cunoștințe agricole al membrilor gospodăriei agricole colective.

Sunt însă și unele comune — puține la număr — unde cadrele didactice nu-și înțeleg datoria. Așa se întâmplă de pildă, în câteva comune din raionul Brăila. Invățătorii și profesorii trebue să înțeleagă că campania muncilor agricole de primăvară constitue un minunat prilej pentru consolidarea economică și organizatorică a gospodăriilor agricole colective și să treacă neîntârziat la intensificarea muncii în cercurile agrotehnice, pe baza unui larg schimb de experiențe, ajutând astfel și pe această cale la succesul muncilor agricole.

Cadrele didactice nu trebue să uite o clipă că dușmanul de clasă la sate, chiaburimea, va încerca să folosească în această campanie, cu o ură tot mai înverșunată, noi metode de sabotare a muncilor agricole.

Țărănimea muncitoare a primit prin reforma bănească un sprijin puternic. Această reformă lovește fără cruțare în chiaburime, îngrădind și mai mult posibilitățile ei de exploatare. Invățătorii și profesorii au datoria de a sprijini reforma bănească, de a demasca fără cruțare pe chiaburii care ar încerca să saboteze puterea leului nou și campania de însămânțări, de a lupta pentru necontenita sporire a vigilenței oamenilor muncii dela sate.

Invățătorii și profesorii trebue să folosească toate mijloacele muncii culturale pentru a înfrânge mentalitatea învechită și superstițiile, lămurind pe țăranii muncitori că o recoltă bogată asigură traiul îmbelșugat al lor și al tuturor oamenilor muncii, însemnând totodată o contribuție importantă la îndeplinirea prevederilor mărețului plan cincinal, la întărirea patriei noastre și a frontului păcii.

Rolul educativ al caricaturii la gazeta de perete

In cursul anului școlar trecut, la școala elementară din Bicaz, raionul Piatra-Neamț, s'a întrebuințat cu bune rezultate caricatura în gazetele de perete ale claselor ca mijloc educativ. Inceputul a fost făcut de elevul Romanescu Constantin din clasa a V-a. Acesta a făcut caricaturi unuia dintre colegii săi, care avea obiceiul să joace toată ziua un joc numit „țâc", neglijându-și lecțiile. Caricatura era foarte reușită, cel înfățișat putând fi ușor recunoscut de toată clasa. Deasupra desenului scria: „Acum joacă țâc iar la sfârșitul anului va învăța". Din ziua aceea, elevul a lăsat jocul și și-a văzut de lecții. Tot în clasa a V-a, o elevă a lipsit de la școală pentru a merge la o petrecere și a venit apoi la școală cu lecțiile neînvățate. La gazeta de perete a apărut o caricatură care condamna atitudinea elevei. Și de data aceasta mijlocul s'a dovedit eficace.

In săptămâna curățeniei, elevii clasei a IV-a au făcut muncă voluntară și au curățat șanțurile în jurul școlii, împreună cu tovarășa dirigintă. Toți lucrau cu drag, în afară de un pionier, șef de grupă, care n'a ridicat nicio piatră de jos. Eleva Drăgușanu Ana, din clasa VI-a, a schițat îndată tabloul: unii copii strâng pietre, alții curăță cu sape și greble șanțul, iar alții cară cu roabele. Numai unul stă cu mâinele în buzunare, într'o atitudine de dispreț față de ceeace se lucrează. Caricatura și-a făcut efectul: De atunci elevul nostru a luat parte cu însuflețire la toate acțiunile clasei, devenind fruntaș la învățătură.

La rândul său, apreciind rolul educativ al caricaturii a desenat el însuși caricatura unei colege care avea obiceiul de a striga: „Spun eu, spun eu" și de a ridica mereu mâinele în sus, la orice întrebare din timpul lecției. Schița o înfățișa spărgând plafonul cu degetele.

In gazeta de perete a clasei a VI-a au mai fost și altfel de desene. Unul, de pildă, înfățișa un elev jucându-se, iar cartea lui plângând; altul arăta doi elevi stând la internat și mâncând ouă în timpul orei, etc.

Un elev din clasa a VI-a a lucrat, pentru gazeta de perete a clasei a III-a, un desen înfățișând pe cel mai neastâmpărat elev din clasă, agățat de vagoanele care cară butuci. Geanta cu cărți i-a alunecat și cărțile cad sub podul de traverse.

O caricatură din gazeta clasei a V-a arăta un tren condus de elevi și cu pasageri elevi. Pe locomotivă, un steguleț pe care scrie: „Fruntași la învățătură". Inaintea trenului în mișcare, gata să fie strivit, e un „patru" cu chip omenesc, iar în urma trenului fug câțiva elevi încovoiați sub câte un 3 sau 4. Intreg desenul, arăta situația la învățătură a clasei a V-a.

Mai mult decât articolele scrise, desenele și caricaturile au constituit un prețios ajutor pentru întărirea disciplinei, îmbunătățirea frecvenței și ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, ele atrăgându-le repede atenția și bucurându-se de un mare ecou în toată școala.

Caricaturile expuse au avut influență pozitivă nu numai asupra celor vizați direct, ci asupra tuturor elevilor școlii, care au căutat să nu se facă vinovați de astfel de lipsuri și să lupte cu hotărîre împotriva lor.

VERONICA MIHAILESCU
Corespondentă

Pe dinafară smălțuită...

Ce frumoasă-i clădirea școlii, pe dinafară!... Inaltă, cu etaj, cu arhitectură de vilă. Zidurile înfrumusețate cu ornamente verzi, smălțuite. Curte asfaltată, împrejmuită de gard pe stâlpi de zid, cu grilaj vopsit albastru, vesel. O școală într'un parc. Ți-i mai mare dragul s'o privești.

Și fiindcă-i așa de frumoasă, școala asta te'mbie s'o vizitezi.

Cerci să intri prin poarta din față. Incuiată. Cauți o poartă lăturalnică, o intrare de serviciu. Mă rog, nu-i totdeauna sărbătoare, ca să te răsfeți prin ușa principală...

Dacă ai intrat, urci, cotești, cobori și ajungi în holul dela parter. Pe pereți, lozinci strâmbe, cu rândurile încurcate, cu literele căzute. Parcă ai nimerit, dintr'o dată, într'un local părăsit.

Dar, nu. Inima îți vine la loc. Din clasă s'aud glasuri felurite: de copii și de profesori. Iar dacă mai stai câteva clipe și te orientezi, îți dai seama că din fiecare clasă vine un zumzet de stup harnic.

Nu te sfătuiesc însă să stai prea mult, pentrucă în hol e rece. Instinctiv te uiți spre sobă. Mare, până'n podele, cu două focuri, soba stă și se uită și ea la tine prin cenușarele cu porțile rupte, ca niște ochi scurși și fără pleoape. Se uită și te privește... rece.

Roteși privirea împrejur. Pavoazarea pereților prea încărcată, întunecă încăperea, în loc s'o înfrumusețeze. Pe sub niște etajere, praf gros, de-un deget, praf înflorit, cu scamă, cum se spune. Și cercetând mai cu atenție, te convingi că aici domnește praful. El e tare și mare. Se așează unde-i place, nestingherit. Acoperă totul cu un strat gros.

Urci scara la etaj. Aici holul e mai luminos, dar praful e tot mult: vârât în parchet, înfiltrat în porii zidurilor, așternut pe lucruri.

Pe culoare, lăzi ori mobilă fără rost împiedică drumul. Un culoar întreg e bucșit de mobilier stricat: fragmente de bănci, picioare de mese, frânturi de cuiere. Dece zac acolo? Ce așteaptă? Să fie scoase din inventar? Nu mai sunt bune decât de foc. Cum de nu apare o mână îndrăzneață să le scoată odată din inventar? Dece nu se'ndură nimeni să le scutească de chinul de a mai zace sub praf, să le trimită focului, să le mistue? Pe o ușă o tăbliță te anunță: „Muzeu". Îți zici; aici o să văd lucrurile bine rânduite, curat ca'n farmacie. Dar în muzeu nu poți intra. E încuiat. Ești curios să vezi? Te uiți pe o fereastră și zărești piesele, claie peste grămadă. In mijlocul încăperii, un vultur mare, împăiat, cu aripile larg desfăcute, stă trântit jos, proptit într'o aripă, ca un avion doborît într'o necruțătoare luptă aeriană.

In sala de gimnastică, nouă, spațioasă, se întâmplă o minune: se spală pe jos! Bravo! Îți zici. Iată un loc unde s'a pornit răscoală, lupta eroică împotriva tiraniei prafului.

A, iată-l și pe tovarășul director. Îți surprinde privirea. Și zice tovarășul director, cu glas slab, trist:

— La noi e cam murdar, știu... Dar să vezi, anul trecut, când nu era aici și școala de fete...

Il asculți pe director. O asculți și pe directoarea, școlii de fete. Se plâng amândoi.

— Să vedeți... Anul trecut... Acolo unde am fost... E strâmt... Personalul de serviciu...

Dar printre lamentațiile lor, auzi râsul prafului:

— Tânguiți-vă dumneavoastră, că eu domnesc. Eu, praful tiran, îmi fac aici, în școala asta, toate mendrele. Eu fac educația asta higienică și estetică. Cât timp directorii nu i-au nici o măsură serioasă împotriva mea, cât timp ei sunt în discordie, eu trăesc foarte bine. Zac în liniște și fericire. Mă preocup chiar și de sănătatea a 700 de copii... Ce-ați vrea, mă rog? Nu cumva vreți să-mi dați cu măturoiul în spate? O să mă goniți cu cârpa? Să'ndrăzniți!

Afară, respiri larg, eliberat de praful din interior.

Te uiți la clădire. Bine zice proverbul: pe dinafară smălțuită...

RADU TUDOR

P.S. Dacă secția de învățământ are un pic de curiozitate, o invităm să viziteze Școala elementară nr. 30, Adresa: Șoseaua Kisselev nr. 5, București. S'o viziteze, că poate o găsi și vreun remediu de a o scoate de sub tirania prafului. Să-i aducă și'n interior, strălucirea exterioară.

Intr'o școală din Jugoslavia titoistă

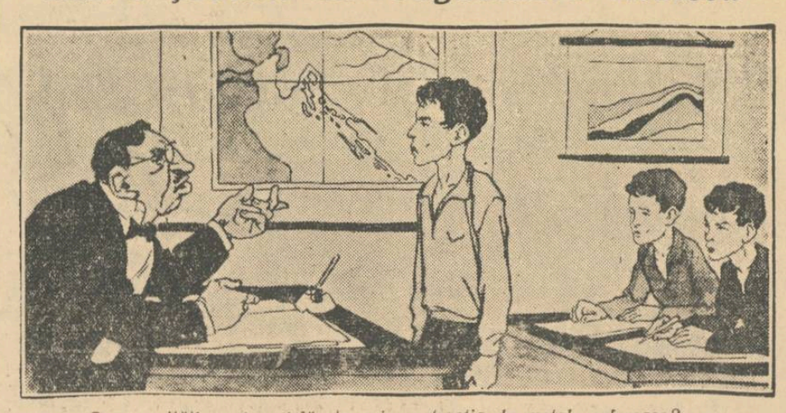

— Ce necesități sunt satisfăcute prin extracția de metale neferoase?
— Cele americane!

(După un desen de A. Bajenov, din „Krokodil").

Note politice externe

După cea de-a șasea sesiune a adunării generale O. N, U. ● Avântul luptei masselor populare în Germania Occidentală.

La 5 Februarie și-a încheiat lucrările cea de-a șasea sesiune a Adunării Generale O.N.U.

In cadrul acestei sesiuni s'au înfruntat două lumi: lumea păcii și a socialismului și lumea războiului și a capitalismului.

Recenta sesiune a Adunării Generale s'a desfășurat într'un moment în care partizanii păcii își intensifică activitatea, când mișcarea pentru pace crește necontenit cuprinzând masse mereu mai largi. Imperialiștilor le vine din ce în ce mai greu să înșele massele și să le prindă în mreaja minciunii pentru a le târî într'un nou război. Puternicele acțiuni ale delegației sovietice au căzut ca un trăznet pe capul imperialiștilor. Mașina lor de vot a scârțâit în cadrul desbaterilor dela Paris mai rău ca oricând. Faptul cel mai semnificativ al actualei sesiuni — care o deosebește de cele precedente — constă în aceea că propunerile sovietice îndreptate pentru salvarea păcii s'au bucurat de un ecou atât de larg încât, sub presiunea opiniei publice, unele delegații care deobicei votau cu slugărnicie alături de imperialiști, le-au sprijinit. In acelaș timp, multe rezoluții imperialiste au fost impuse cu o mică majoritate de voturi, care dealtfel a fost obținută cu eforturi disperate de către diplomații dolarului.

Aceasta constitue o biruință incontestabilă a mișcării organizate a partizanilor păcii, care își dovedește încăodată forța crescândă. Dar această biruință îi cheamă pe luptătorii pentru pace să-și intensifice activitatea, întrucât și în actuala sesiune Adunarea Generală a O.N.U. a fost împiedicată de imperialiști să ia măsuri pentru preîntâmpinarea războiului. Așa cum a arătat I. A. Malik, șeful adjunct al delegației sovietice, în ultima ședință plenară „nu există nici un temei pentru a considera că lucrările celei de a 6-a sesiuni a Adunării Generale au fost încununate de succes" și „există toate temeiurile pentru a declara că lucrările celei de a 6-a sesiuni a Adunării Generale au fost infructuoase din punctul de vedere al întăririi păcii și securității în întreaga lume".

Prin manevrele lor perfide, imperialiștii americani și nucleul statelor agresive care le urmează politica au căutat să obțină o „legalizare" din partea O.N.U.-ului pentru cursa înarmărilor și pentru extinderea agresiunii din Coreea.

Iar acum, după ce sesiunea s'a încheiat, imperialiștii de tot soiul urlă pe toate căile că lucrările sale ar fi fost chipurile „încununate de succes". Prin aceasta, Acheson și Eden, Truman și Churchill se străduiesc să adoarmă vigilența popoarelor pentru a putea aduce la îndeplinire monstruoasele lor planuri războinice.

Intreaga omenire iubitoare de pace vede cum imperialiștii americani transformă O.N.U. într'un paravan al politicii lor agresive, într'o organizație lipsită de glorie și prestigiu care și-a pătat onoarea împrumutându-și steagul agresiunii imperialiste împotriva poporului coreean.

Ecoul luptei pentru pace a ajuns până la Palatul Chaillot, unde au avut loc lucrările sesiunii, arătând încăodată cât de importantă este această luptă pentru oprirea mâinii criminale a imperialiștilor care vor să dezlănțuie războiul. In presa americană au apărut în ultima săptămână multe articole care arată neliniștea cercurilor oficiale din Washington față de faptul că acțiunea masselor populare a determinat ca până și în rândurile „majorității mecanice" să se manifeste opoziția față de planurile războinice.

Sesiunea dela Paris a arătat că atunci când popoarele își iau soarta în propriile lor mâini, ele pot împiedica pe imperialiști să-și desăvârșească planurile războinice.

★

In ultima vreme, atenția imperialiștilor americani și a sateliților lor „atlantici" pentru Germania Occidentală a sporit. Acest lucru se explică prin faptul că la conferința „atlantică" ce va avea loc la Lisabona, politicienii dolarului vor să-și pună la punct armata atlantică, în cadrul căreia principalul furnizor de carne de tun trebuie să fie poporul german.

Tocmai deaceea „parlamentul" dela Bonn a aprobat propunerile americane privitoare la pretinsa „contribuție germană la apărare", adică pregătirea pentru a fi măcelăriți în război contingente întregi de tineri germani și militarizarea pe scară din ce în ce mai largă a economiei Germaniei Occidentale. Bineînțeles că imperialiștilor și cozilor lor de topor nu le este deloc ușor să-și înfăptuiască aceste planuri criminale, pentrucă massele populare din toate țările europene — printre care și cele din Germania Occidentală — se împotrivesc cu înverșunare. Această împotrivire face ca și în rândurile „partenerilor atlantici" să sporească contradicțiile în legătură cu remilitarizarea Germaniei Occidentale.

Pentru a frânge împotrivirea masselor, guvernanții dela Bonn au deslănțuit o cumplită teroare împotriva patrioților care-și vor țara liberă. Această teroare amintește foarte bine de cea deslănțuită de hitleriști. Ea este îndreptată în primul rând împotriva comuniștilor, apărătorii cei mai devotați ai cauzei poporului.

Cu o deosebită vigoare, Max Reimann, președintele Partidului Comunist din Germania Occidentală a demascat manevrele ticăloase ale clicii dela Bonn. „Oricine trebue să înțeleagă — a arătat Max Reimann — că, dată fiind rezistența populației, care crește pretutindeni, guvernul Adenauer, servil Americii, nu va putea înainta nici măcar cu un pas pe calea aplicării legii serviciului militar obligator, a înființării planului Schuman și a „tratatului general", dacă el nu va pune la cale acte directe de teroare și represiune. Pe această cale el pregătește o dictatură militară fățișă". Pe linia pregătirii unei asemenea dictaturi se situează încercarea de ilegalizare a Partidului Comunist și mârșavele acțiuni teroriste îndreptate împotriva comuniștilor la care se dedau banditii fasciști și polițiștii ministrului de interne dela Bonn, Lehr.

Dar uneltirile criminale ale guvernului dela Bonn sunt sortite eșecului. Persecutarea comuniștilor a făcut ca massele să se solidarizeze cu lupta lor dreaptă.

Populația Germaniei Occidentale acționează cu hotărîre, adoptând lozincile proclamate de Max Reimann: „Nu o lege a serviciului militar, ci o lege electorală! Nu „tratatul general", ci tratatul de pace! Nu pactul Atlanticului, ci un pact al Păcii între cele cinci mari puteri!"

Dorința vie de pace și unitate a germanilor căzuți sub ocupația imperialistă este însuflețită de pilda R. D. Germane a cărei viață înfloritoare se desvoltă pe zi ce trece. Și această dorință va învinge!

Poșta Redacției

El. Poplancă — Secția de Invățământ a orașului Brăila. In legătură cu examenul fără frecvență la școlile pedagogice vă comunicăm următoarele: Prima etapă a acestor examene s'a desfășurat între 5—15 Februarie (pentru materia primelor două pătrare), iar a doua va fi între 5—15 August (pentru materia din ultimele două pătrare).

Se pot da însă și examene integral în sesiunea dintre 5—15 August.

★

Gheorghe Angelescu — Corespondența dv. a sosit prea târziu pentru a mai putea fi publicată. Vă rugăm însă a ține legătura cu gazeta scrîndu-se, de pildă, despre desfășurarea unei lecții de științe naturale, despre experiențele pe lotul școlar, despre pregătirile centrelor de alfabetizare în vederea examenelor, etc.

★

Constantin Predeanu, Curtea de Argeș — Am primit articolul dv. intitulat „Extragerea rădăcinii patrate". Suntem cu totul de acord că lecția privind extragerea rădăcinii patrate trebue predată cu ajutorul materialului intuitiv și a demonstrațiilor care să îngăduie elevilor să înțeleagă deplin tehnica acestei operații. Articolul dvs. este însă prea schematic. Tocmai deaceea, vă rugăm, să ne scrieți în mod amănunțit cum a decurs desfășurarea lecției de matematică în care ați tratat extragerea rădăcinii patrate, ce procedee ați folosit, ce material ajutător ați întrebuințat și cum l-ați întrebuințat, etc.

In atenția învățătorilor și profesorilor de limba română

Pentru a îmbogăți lectura extrașcolară a elevilor, pentru a-i face să cunoască și să prețuiască comoara moștenirii noastre culturale, Editura Tineretului a C.C. al U.T.M. a inițiat apariția unei colecții lunare — „Biblioteca Școlarului".

Citind cărțile ce apar în această colecție, pionierii și școlarii vor cunoaște și îndrăgi lucrările lui Ion Luca Caragiale, Alexandru Sahia, Mihail Sadoveanu. In „Biblioteca Școlarului" vor găsi basme ale povestitorilor Ion Creangă, Petre Ispirescu, Ion Slavici și versuri ale marilor noștri poeți Mihail Eminescu, G. Coșbuc, etc.

„Biblioteca Școlarului" constitue un mijloc prețios pentru a face cunoscute pionierilor și școlarilor unele din operele progresiste ale marilor noștri scriitori.

Primul număr din „Biblioteca Școlarului" cuprinde piesa marelui nostru clasic Ion Luca Caragiale — „O scrisoare pierdută".

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA ORASULUI
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 151 | 4 PAGINI 25 BANI | JOI 21 FEBRUARIE 1952

In acest număr:

- Câteva metode și procedee de educație a disciplinei conștiente a elevilor.
- In „Casa Învățătorului".
- Pentru intensificarea schimbului dintre sat și oraș.
- In legătură cu predarea gramaticei în școlile elementare și medii.
- Caracterul popular al operei lui Victor Hugo.
- **Discuții pe marginea scrisorii „Este purtarea lui demnă de un elev?" publicată în „Scânteia Tineretului":** Deși problema disciplinei era trecută în ordinea de zi...
- Unele concluzii pe marginea desfășurării practicii elevilor din școlile pedagogice.
- Note politice externe.

A 34-a aniversare a glorioasei Armate Sovietice

Armata Sovietică, armata primului stat socialist din lume, este vlăstarul Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Ea este trup din trupul eroicului popor care pentru prima dată în istoria omenirii a răsturnat puterea capitaliștilor și moșierilor, puterea exploatatorilor și asupritorilor, instaurând puterea muncitorească-țărănească.

Strălucitele biruințe și gloria nepieritoare câștigate de Armata Sovietică de-alungul celor 34 de ani de existență, în luptele purtate împotriva dușmanilor Patriei Socialiste, ai păcii și libertății popoarelor, au sădit în inimile oamenilor muncii din lumea întreagă dragostea fierbinte și încrederea de nestrămutat în țăria neasemuită a Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice. Astăzi, luptătorii pentru pace și democrație din lumea întreagă știu că forța uriașă a Armatei Sovietice stă chezășie a păcii și libertății popoarelor, că ea constitue un însemnat izvor al tăriei de neînfrânt a lagărului anti-imperialist.

Invincibila forță a Armatei Sovietice constă în aceea că ea este armata muncitorilor și țăranilor eliberați, armata eliberării celor ce muncesc, fapt pentru care ea se bucură de dragostea și sprijinul puternic al popoarelor sovietice, de dragostea tuturor popoarelor lumii.

Forța uriașă a Armatei Sovietice constă deasemenea în faptul că ea este educată, chiar dela nașterea ei, în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul dragostei și respectului față de alte popoare, față de muncitorii din toate țările, fapt pentru care ea este privită cu nemărginită dragoste și încredere de către oamenii muncii din lumea întreagă.

Aceste trăsături caracteristice ale Armatei Sovietice, care o fac să se deosebească fundamental de armatele burgheze, s'au oglindit în toate victoriile strălucite obținute de Armata Sovietică împotriva nenumăraților dușmani ai Țării Socialismului.

Forța Armatei Sovietice a fost simțită pe propria lor piele de toți cei care s'au încumetat să încalce pământul sovietic. Chiar din primele zile ale existenței sale, Armata Sovietică și-a dovedit tăria înfrângând hoardele cotropitoare ale celor 14 state capitaliste în frunte cu Statele Unite și Anglia și nimicind trupele contrarevoluționare ale gardiștilor albi. Cu aceeaș vigoare, Armata Sovietică a străjuit libertatea popoarelor sovietice în anii ce au urmat, zdrobind fiecare nouă încercare de cotropire pusă la cale de imperialiști.

De forța uriașă a Armatei Sovietice s'a sfărâmat și cel de al doilea mare asalt al lumii capitaliste împotriva Țării Sovietice — agresiunea tâlhărească a hitleriștilor, pusă la cale și dezlănțuită cu sprijinul imperialiștilor americano-englezi. Zdrobirea hoardelor fasciste, a celei mai puternice mașini de război creată de capitalism, a arătat întregii omeniri că Armata Sovietică, Statul Sovietic sunt de neînvins.

Victoria de însemnătate istorică mondială a Uniunii Sovietice împotriva fascismului a constituit o grea lovitură dată imperialismului mondial. Un șir întreg de popoare din Europa și Asia, eliberate de Armata Sovietică, s'au smuls pentru totdeauna din lanțurile care le legau de monstrul sistem capitalist, instaurând în țările lor, sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, regimul de democrație populară, pășind cu succes pe drumul construirii noii orânduiri — orânduirea socialistă.

Numai poporul iugoslav nu s'a putut bucura de roadele eliberării sale de către Armata Sovietică. El a fost trădat de clica fascistă a lui Tito, iar Iugoslavia vândută imperialiștilor americani și englezi. Dar nu este departe ziua când lupta poporului iugoslav va readuce Iugoslavia în lagărul păcii și socialismului.

Toate mărețele victorii cucerite de Armata Sovietică în decursul existenței ei își găsesc izvorul, în primul rând, în patriotismul înflăcărat al ostașilor sovietici, în eroismul neasemuit de care ei au dat dovadă în lupte. Credința în dreptatea cauzei lor, convingerea nestrămutată că luptă pentru interesele poporului, pentru propriile lor interese, devotamentul lor fără margini față de Patrie au dat naștere eroismului de massă în Armata Sovietică.

La baza succeselor Armatei Sovietice a stat deasemenea știința și arta militară stalinistă, singura concepție militară cu adevărat științifică, care a făcut din cadrele Armatei Sovietice cadre inovatoare și creatoare, a ridicat comandanți neînfricați ce au condus Armata Sovietică la victorie.

Armata Sovietică este armata Statului Socialist Sovietic, cel mai puternic stat din lume, care dispune de o uriașă industrie și de agricultura cea mai înaintată. Din marea forță a Statului Sovietic își trage puterea de neînvins Armata Sovietică.

Armata Sovietică, din care fac parte fiii tuturor popoarelor sovietice, se prezintă în luptă asemenea unei familii unite, însuflețite de același scop — apărarea și înflorirea Patriei Socialiste. Aceasta explică legătura de nezdruncinat dintre întregul popor sovietic și armata sa, dragostea cu care popoarele Uniunii Sovietice se îngrijesc de armata lor. Așa cum a arătat tovarășul Stalin: **„...o astfel de armată va avea cel mai puternic spate,... o astfel de armată este invincibilă".**

Superioritatea Armatei Sovietice față de oricare altă armată își găsește izvorul în faptul că ea a fost creată și crescută sub înțeleapta conducere a Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, partid care-și întemeiază întreaga sa activitate pe învățătura marxist-leninistă.

Condusă de neîntrecutul comandant de oști, cel mai mare geniu militar al tuturor timpurilor — generalissimul Stalin, Armata Sovietică este de neînvins. Astăzi, Armata Sovietică este mai puternică decât oricând. Ea își îndeplinește mai departe nobila misiune de armată pusă în slujba păcii și libertății popoarelor, misiune pe deplin conformă cu consecventa politică de apărare a păcii dusă de Statul Sovietic încă dela nașterea sa.

Faptul că Uniunea Sovietică, bastionul păcii și libertății popoarelor, posedă arma atomică, este o dovadă în plus a forței invincibile a Statului Sovietic. Știința și tehnica sovietică, cele mai înaintate din lume, puse de trei decenii și mai bine în slujba apărării intereselor Patriei Sovietice, și-au adus aportul lor valoros la întărirea capacității de apărare a Țării Sovietice, dându-i posibilitatea **„să aibă arma atomică pentru a întâmpina pe deplin pregătită pe agresori".**

„Desigur — arată tovarășul Stalin — **agresorii vor ca Uniunea Sovietică să fie neînarmată în cazul unui atac împotriva ei. Dar Uniunea Sovietică nu este de acord cu aceasta și e de părere că pe agresori trebuie să-i întâmpini pe deplin pregătit".**

Politica de pace a U.R.S.S., întemeiată pe principiul posibilității coexistenței pașnice a sistemelor socialist și capitalist, s'a vădit zi de zi, atât în trecut, cât și astăzi într'o serie întreagă de propuneri concrete menite să întărească pacea și să înlăture primejdia unui nou război. Posedând arma atomică, Uniunea Sovietică rămâne consecventă politicii sale de pace. Ea își reînoește propunerea făcută de nenumărate ori cu privire la interzicerea folosirii armei atomice, la interzicerea fabricării ei, la folosirea numai în scopuri pașnice a bombelor atomice deja fabricate și la instituirea unui strict control internațional asupra îndeplinirii acestor prevederi. Insă imperialiștii, în frunte cu monopoliștii americani, au făcut și fac totul pentruca aceste propuneri să nu dea roadele pe care le doresc cu aprindere popoarele. El se străduesc din răsputeri să împingă lucrurile spre un nou război, folosind cea mai mare parte a bugetelor lor pentru cheltuieli militare, pentru înarmare, creând baze militare în toate părțile globului, reînviind „Wehrmachtul" hitlerist, creând „armata europeană", adunând în jurul lor toate lepădăturile societății — oameni fără patrie și conștiință, pe care îi sprijină cu milioane de dolari pentru activitatea criminală îndreptată împotriva U.R.S.S. și țărilor de democrație populară.

Dar pe zi ce trece pozițiile imperialismului sunt tot mai șubrezite. Tot mai dese sunt înfrângerile suferite de imperialiști, tot mai uriaș crește valul luptelor pentru libertate și independență a popoarelor coloniale și semicoloniale, tot mai mulți oameni conștiți de pretutindeni se smulg din mreaja minciunii aruncată de imperialiști, întărind necontenit marele front al păcii în fruntea căruia se găsește glorioasa țară a constructorilor comunismului.

In raportul prezentat cu prilejul celei de a 28-a comemorări a morții lui Lenin, P. N. Pospelov a spus: **„Imperialismul internațional mai poate aduce popoarelor suferințe și nenorociri imense, dar nu mai poate întoarce roata istoriei înapoi. Dacă imperialiștii americano-englezi vor cuteza să dezlănțuie un al treilea război mondial, acest război va costa capitalismul și mai scump decât cele două războaie anterioare și el poate numai să grăbească pieirea capitalismului mondial".**

Cea de a 34-a aniversare a Armatei Sovietice este un nou prilej pentru întreg poporul nostru muncitor de a-și manifesta dragostea și recunoștința fără margini față de invincibila Armată Sovietică — eliberatoarea țării noastre — față de poporul sovietic, prietenul și sprijinitorul nostru.

Poporul nostru muncitor este adânc recunoscător marelui și iubitului conducător al popoarelor sovietice și al întregii omeniri muncitoare, tovarășul Stalin, pentru ajutorul dat Patriei noastre, pentru faptul că el a fost acela care a condus în mod genial glorioasa Armată Sovietică și a adus eliberarea țării noastre.

Oamenii muncii din Patria noastră nu vor uita niciodată că numai datorită eliberării lor de către glorioasa Armată Sovietică și ajutorului frățesc al poporului sovietic și al tovarășului Stalin personal și-au putut lua soarta în propriile lor mâini, au făurit, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, Republica Populară Română și merg astăzi hotărîți pe drumul construirii socialismului.

Poporul nostru muncitor se mândrește că nașterea Armatei Populare a țării noastre este legată de numele marelui Stalin care, la 2 Octombrie 1943, a aprobat înființarea Diviziei „Tudor Vladimirescu-Debrețin", prima mare unitate românească pusă în slujba poporului.

In timpul luptei comune a ostașilor sovietici și români împotriva hitlerismului a renăscut și mai puternică și s'a cimentat prietenia și frăția de arme care de-alungul veacurilor a legat poporul nostru de poporul rus.

Pentru militarii Armatei noastre Populare, făurită de Partidul Muncitoresc Român după exemplul Armatei Sovietice, ca și pentru întreg poporul nostru muncitor, prietenia de nezdruncinat și frăția de arme româno-sovietică constitue o puternică chezășie a libertății și independenței Patriei noastre.

Folosind îndeaproape minunata experiență a Armatei Sovietice, călăuzindu-se de strălucitele exemple ale bravilor ostași sovietici, militarii Forțelor noastre Armate își dovedesc zi de zi dragostea și recunoștința fără margini față de Armata Sovietică eliberatoare și voința nestrămutată de a fi, asemenea ostașilor sovietici, hotărîți și destoinici apărători ai cuceririlor revoluționare câștigate de poporul muncitor.

Școala noastră sărbătorește cu deosebită însuflețire ziua Armatei Sovietice. Invățătorii și profesorii folosesc această sărbătoare pentru a sădi în inimile copiilor și ale tinerilor dragostea pentru Armata Sovietică și pentru conducătorul ei, tovarășul Stalin, stegarul păcii popoarelor.

Școala în orașele și satele noastre

O nouă școală electrificată

In urma inițiativei luate de sfatul popular, locuitorii din comuna Cărbătești din apropierea orașului Ploești au muncit cu mult avânt pentru electrificarea comunei. Au instalat stâlpi pe o distanță de 2 km. și au introdus lumina electrică, pentru început, la sfatul popular și la căminul cultural. Zilele acestea, prin munca voluntară a unei echipe de șapte muncitori dela Uzina electrică din Ploești, s'au tras fire electrice și la școala elementară. Părinții elevilor, care au muncit la instalarea stâlpilor sunt astăzi mulțumiți de ceeace au realizat. Copiii lor vor putea învăța în condiții din ce în ce mai bune.

Munca rodnică a unei comisii de alfabetizare

Comisia de alfabetizare din satul Văleni, raionul Sighet, a depus în anul acesta o muncă deosebită pentru a aduce la cursurile de alfabetizare un număr cât mai mare de neștiutori de carte. Prin munca de lămurire dusă dela om la om de către cadrele didactice din Văleni, în frunte cu tovarășa directoare a școlii elementare, s'a ajuns ca numărul celor care urmează cursurile de alfabetizare să atingă cifra de 148, față de 128 cât era planificat pentru anul școlar în curs.

In urma acestor succese, colectivul didactic dela școala elementară din Văleni, raionul Sighet, a primit drapelul roșu de fruntaș în munca de alfabetizare pe raion.

M. BOBOC
corespondent

Succese în munca de alfabetizare

In comuna noastră, Sichevița, raionul Moldova Nouă, regiunea Severin, au fost recenzați, în Septembrie 1951, 401 analfabeți. Față de acest număr mare de neștiutori de carte și luându-se în considerație posibilitățile noastre, au fost planificați pentru a fi alfabetizați în cursul acestui an 140 oameni.

La început, munca învățătorilor a avut lipsuri, dar curând situația s'a îmbunătățit. Comuna a fost împărțită în opt sectoare, iar fiecărui sector i s'a repartizat câte o echipă de agitatori care merg pe teren de două ori pe săptămână. Un sprijin prețios l-au dat acțiunii de alfabetizare organizațiile de massă. De pildă, președintele organizației locale a Frontului Plugarilor a luat inițiativa de a înființa un centru de alfabetizare chiar la sediul organizației, pentru unii dintre membrii organizației, neștiutori de carte.

Datorită sprijinului pe care l-au primit cadrele didactice din partea organizațiilor de massă, precum și datorită muncii neprecupețite a învățătorilor Petre Văcăroiu, Gheorghe Popa, I. Fucs, Petre Păcescu etc., în afara celor 140 analfabeți programați a învăța carte în acest an, s'au mai înscris la cursuri încă 15 neștiutori de carte.

VALERIU POPENECIU
corespondent

Liceul de băieți nr. 7 din București a primit numele marelui scriitor I. L. Caragiale

Intr'un cadru sărbătoresc a avut loc zilele trecute festivitatea acordării numelui de „I. L. Caragiale" liceului de băieți nr. 7 din București.

La festivitate au participat tovarășul I. Nistor, ministrul adjunct la Ministerul Invățământului Public, tovarășul Gr. Agopian, membru în C.C. al Uniunii Sindicatelor de Invățământ, tovarășul Dascălu secretar al Comitetului Orășenesc U.T.M. București, tov. Gh. Ciolac, director adjunct al secției de învățământ a sfatului popular al Capitalei și tov. M. Sandu, șeful secției de învățământ a raionului I. V. Stalin.

Tovarășul I. Nistor, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public, a citit Decretul Prezidiului Marii Adunări Naționale prin care se acordă numele marelui scriitor I. L. Caragiale liceului nr. 7 din București.

Vorbind despre sarcinile ce revin elevilor școlii pentru cinstirea numelui liceului lor, tovarășul ministru Nistor a spus între altele: „Elevii acestei școli trebue să învețe din viața și opera marelui scriitor. Caragiale a iubit cartea, limba. El a biciuit pe cei care trăiau din munca altora. Elevii trebue să învețe dela Caragiale să-și iubească patria și poporul. El trebue să se străduie zi de zi pentru asimilarea lecțiilor, să învețe cât mai mult, spre a se pregăti pentru viață".

A vorbit apoi tovarășul Dascălu, secretar al Comitetului Orășenesc U.T.M. București, arătând care sunt sarcinile ce stau în fața organizației U. T. M. din școală pentru întărirea disciplinei și pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor.

După salutul adresat colectivului de profesori și elevi de către tovarășul Gh. Ciolac, director adjunct la secția de învățământ a Capitalei, a luat cuvântul tovarășul Gh. Lăzărescu, directorul liceului.

Festivitatea s'a încheiat cu un frumos program artistic dat de elevii clasei a XI-a a liceului „I. L. Caragiale" și de elevele clasei a X-a a liceului de fete nr. 12.

Inmânarea insignei de „student fruntaș la învățătură" la Institutul „Maxim Gorki"

Cei mai merituoși studenți ai Institutului Pedagogic „Maxim Gorki", 123 fruntași în învățătură, au primit Sâmbătă seara, în cadrul unei însuflețite festivități, o răsplată a muncii și străduinței lor, insigna de „student fruntaș la învățătură".

Deschizând festivitatea, secretarul organizației sindicale a Institutului a arătat că înmânarea insignelor de student fruntaș este un mijloc eficace de întărire a atitudinei noi față de învățătură, care întărește încrederea studenților în forțele lor, insuflându-le un avânt sporit în muncă.

Cei 123 studenți fruntași, mândria Institutului lor, au primit apoi insignele.

Studenții Radu Bilan, Georgeta Băncilă, Dorotea Banu, toți cu media generală 10, și ceilalți, au primit cu emoție și fericire distincția acordată pentru dragostea lor față de cultură, pentru patriotismul de care au dat dovadă prin succesele lor în muncă.

Primind insigna, studentul fruntaș Ion Oiță din anul IV a ținut să mulțumească tuturor profesorilor și în special profesorilor sovietici, care prin minunatele metode pedagogice sovietice, l-au ajutat să-și însușească învățătura cărților, să învețe limba lui Lenin și Stalin.

După înmânarea insignelor, profesori ai Institutului și reprezentanți ai organizațiilor de massă și ai organizațiilor de partid au felicitat călduros pe studenții fruntași, urându-le noi succese în învățătură.

La sfârșitul festivității, studenții au asistat la un frumos program artistic susținut de soliștii Operei de Stat, Mircea Buciu și Pia Răureanu, de actorii St. Holban și D. Dăncinescu dela Teatrul Național „I. L. Caragiale", și de actorii Teatrului Municipal, Sandina Stan și Ion Lucian. (Agerpres).

Cadrele didactice din Stroești-Huși sprijină campania de însămânțări

In cadrul pregătirilor pentru însămânțările de primăvară, cadrele didactice dela școala elementară din comuna Stroești raionul Huși desfășoară o intensă muncă de lămurire în rândurile țăranilor muncitori, explicându-le însemnătatea reparării din timp a uneltelor agricole, a îngrijirii vitelor și pregătirii semințelor.

După un plan bine întocmit sub conducerea învățătorului I. Galeru, directorul școlii, toți învățătorii și profesorii școlii desfășoară o rodnică muncă de lămurire dela om la om. Țăranii muncitori ascultă conferințele ținute la căminul cultural de către cadrele didactice, citesc broșurile și ziarele distribuite de bibliotecarul căminului și învață multe lucruri în cadrul serilor culturale organizate la cămin. Invățătorii și profesorii școlii din comuna Stroești sprijină în același timp comitetul executiv al sfatului popular în întocmirea planurilor de cultură și lămuresc pe țăranii muncitori să și le ridice la timp.

Un curs de îndrumare pentru educatoare

Secția de învățământ a raionului Piatra Neamț a analizat de curând munca institutiilor preșcolare din cuprinsul raionului. Constatând că majoritatea deficiențelor înregistrate se datoresc insuficientei îndrumări metodologice a educatoarelor, secția de învățământ a hotărît să organizeze, în vacanța de iarnă a institutiilor preșcolare, un curs scurt de îndrumare la reședința raionului. Aceasta era necesar mai ales pentrucă nu toate educatoarele au pregătirea de specialitate.

Luând legătură cu Secția de învățământ a orașului de subordonare regională Piatra Neamț, cu sindicatul salariaților din învățământ și cu comisia permanentă de învățământ a sfatului popular raional, secția de învățământ raională a alcătuit o comisie de organizare a cursului care s'a preocupat de toate problemele privind cazarea și hrana cursistelor, precum și de alcătuirea programului de studiu.

Educatoarele au ascultat în cadrul cursului următoarele conferințe; Planificarea muncii în institutiile preșcolare; Educația fizică; Educația intelectuală; Educația morală și estetică; Activitatea cu părinții.

Pentru ridicarea nivelului lor cultural, educatoarele au participat și în afara orelor de program la conferințe, au vizionat filme și au vizitat expoziția „Mama și copilul" organizată de Crucea Roșie.

ALEX. IFTIMIE

„Cercul tinerilor geografi" din Câmpulung-Moldovenesc

Sub îndrumarea profesoarei Hortensia Suhan, „Cercul tinerilor geografi" dela liceul mixt din Câmpulung-Moldovenesc duce o rodnică activitate.

In cursul acestui an școlar, „Cercul tinerilor geografi" a organizat prezentarea a trei referate cu următoarele subiecte: „Dela Dunăre la Mare", „In nordul îndepărtat" și „Din viața negrilor". Ultimul referat a fost completat cu un fotomontaj care înfățișa aspecte din viața chinuită a negrilor din S.U.A. și cu o audiție a unor discuri cântate de celebrul cântăreț Paul Robson, unul dintre fruntașii mișcării mondiale pentru pace. Referatul s'a bucurat de un deosebit succes și a contribuit pe deplin la cunoașterea mai amănunțită de către elevi a vieții negrilor.

„Cercul tinerilor geografi" a mai organizat o ședință de studiu topografic, în cadrul căreia studentul Focșa dela Institutul de Silvicultură a făcut o expunere. A urmat apoi o demonstrație executată pe terenul școlii, cu aparate speciale pentru ridicarea în plan.

Pentru a-i lărgi activitatea, „Cercul tinerilor geografi" a inițiat un schimb de corespondență cu cercuri similare din orașele Tulcea, Brăila, Galați, etc.

Probleme esențiale ale muncii didactice

In școlile Patriei noastre se desfășoară o muncă stăruitoare pentru asigurarea unor cunoștințe trainice ale elevilor, pentru educarea comunistă a tinerei generații. Străbătând cu rezultate rodnice etapă după etapă a muncii lor, învățătorii și profesorii încep să se pregătească pentru perioada cea mai plină de răspundere a activității didactice, pentru încheierea anului școlar.

In acest an, învățătorii și profesorii școlilor noastre fac pași mari înainte pe drumul realizării cu succes a sarcinilor care stau în fața învățământului. S'au înmulțit rândurile cadrelor didactice fruntașe, au apărut primii învățători și profesori emeriți, cinstea și mândria școlii noastre. Ca rezultat al aplicării Hotărîrii Partidului și Guvernului, se ridică într'o măsură mereu mai însemnată nivelul politic, ideologic și profesional al oamenilor muncii din școală.

Numeroase școli au obținut în primele două pătrare rezultate care fac cinste învățământului nostru. In cele mai multe dintre școlile din regiunea Stalin, de exemplu, cadrele didactice au muncit cu deosebită stăruință, izbutind să obțină în prima jumătate a anului școlar un număr mare de elevi cu note de trecere la toate obiectele. In majoritatea școlilor elementare din regiunea Cluj, elevii și-au însușit cunoștințe temeinice și numărul celor rămași în urmă este mult mai scăzut decât în anul trecut.

Dar sunt în școlile noastre unii învățători și profesori a căror muncă este încă la un nivel scăzut față de cerințele pe care întreg poporul nostru muncitor, guvernul și partidul nostru, le pun înaintea învățământului. Intr'o serie de școli medii din regiunile Botoșani și Putna, de pildă, există încă un procent destul de însemnat de elevi care nu au primit note de trecere la toate materiile. In multe dintre școlile elementare din regiunea Iași, profesorii claselor V—VII au obținut deasemeni rezultate slabe în primele două pătrare. Aceste școli au datoria de a munci astfel încât să lichideze lipsurile activității lor și să folosească întreaga perioadă care mai rămâne până la încheierea anului școlar pentru îmbunătățirea serioasă a procesului de instrucție și educație.

Care sunt, în această perioadă, problemele esențiale ale activității didactice?

Practica ne arată că ritmul și calitatea muncii învățătorilor și profesorilor nu sunt pretutindeni aceleași. In numeroase școli, de pildă, s'au realizat în anul acesta progrese în predarea limbii române. Așa stau lucrurile la școala elementară nr. 12 din București. In același timp însă, elevii acestei școli au încă la alte materii lacune serioase în cunoștințe. Sunt unele școli în care se constată o ridicare a nivelului predării limbii ruse sau a științelor naturale, dar care au rămas în urmă în ceeace privește predarea fizicii sau a geografiei, în ceeace privește munca diriginților sau organizarea activității extrașcolare. Iată deci nu este just ca școlile noastre, luate în parte, să-și pună în față, în această perioadă, sarcini cu caracter general, cum ar fi de pildă, „ridicarea nivelului predării" sau „îmbunătățirea disciplinii". Este necesar ca școlile să dea o formă concretă acestor sarcini, să fie pe deplin conștiente de punctele slabe ale muncii lor și să-și îndrepte atenția tocmai asupra sectoarelor rămase în urmă.

Problemele pe care le ridică activitatea didactică acum, în perioada de pregătire a încheierii anului școlar, sunt numeroase și complexe și este firesc ca ele să stârnească interesul tuturor celor ce muncesc în școală. Gazeta noastră va face loc, în paginile ei, articolelor scrise de cadrele didactice în jurul problemelor celor mai însemnate ale acestei perioade, cum sunt, de pildă, problemele asigurării unor cunoștințe temeinice ale elevilor la limba română, limba rusă, matematică, fizică, problemele organizării controlului interior în școală, problemele organizării repetiției, ale folosirii materialului didactic, etc. Astfel de articole, bazate pe cunoașterea adâncă a muncii din școală, vor putea contribui la buna pregătire a încheerii anului școlar, prilejuind un schimb de experiențe între învățători și profesori.

Cunoașterea temeinică a muncii din școală este posibilă acolo unde învățătorii și profesorii își cercetează just, în spirit critic și auto-critic, întreaga lor activitate. Toate colectivele didactice au analizat, la începutul pătrarului al III-lea, rezultatele obținute în prima parte a anului școlar. Dacă în cele mai multe școli această analiză a fost privită cu toată seriozitatea, cum s'a întâmplat, de pildă, în numeroase școli din regiunea Cluj, în unele locuri ea s'a desfășurat superficial, fără să se pătrundă adânc în cercetarea problemelor, fără să se scoată puternic în evidență succesele și părțile slabe ale muncii și cauzele care le-au determinat. Uneori, direcțiile și consiliile pedagogice s'au mulțumit cu simple rezultate statistice, trăgând concluzii asupra activității instructiv-educative numai pe baza notelor obținute de elevi în cursul primelor pătrare. Așa s'a procedat, de pildă, la școala nr. 33 de băieți din București. Dar un asemenea mod de a judeca munca școlii este adesea formal, pentrucă notele nu oglindesc pretutindeni fidel adevărata situație a cunoștințelor elevilor. Mai sunt încă în școlile noastre unii învățători și profesori care apreciază arbitrar rezultatele muncii elevilor. Deaceea progresul și rămânerea în urmă nu se pot cântări just numai pe baza notelor. Situația la învățătură a elevilor, roadele muncii didactice, trebue judecate pe baza unor aprecieri colective, rezultate dintr'o cunoaștere colectivă a activității școlii.

Dar chiar acolo unde s'a analizat temeinic munca celor două pătrare, concluziile n'au fost folosite întotdeauna pentru a duce cu un pas mai departe activitatea colectivului didactic. In unele școli, munca învățătorilor și profesorilor se desfășoară în cel de al treilea pătrar cu aceleași lipsuri care au caracterizat-o în prima parte a anului școlar, fără să se înregistreze nicio ridicare a calității cunoștințelor elevilor.

In școlile din Uniunea Sovietică, învățătorii și profesorii acordă o importanță deosebită analizei muncii didactice și folosesc această analiză pentru a-și îmbunătăți necontenit activitatea. Pe lângă cercetarea periodică a rezultatelor muncii lor în cadrul ședințelor din școală, ei organizează în fiecare an două consfătuiri raionale în cadrul cărora analizează în ansamblu munca didactică și stabilesc sarcinile importante pe care trebue să le aducă la îndeplinire în viitor. Primele consfătuiri de acest fel se țin în August și ele au rolul să tragă concluzii pe marginea muncii desfășurate în anul școlar încheiat. Consfătuirile din Ianuarie, analizând activitatea didactică în primele două pătrare, stabilesc obiectivele însemnate ale muncii învățătorilor și profesorilor în cea de a doua jumătate a anului școlar și măsurile care trebue luate pentru asigurarea succesului elevilor la examene.

Urmând exemplul școlilor sovietice, toate colectivele didactice trebue să-și analizeze în adâncime munca și să-și axeze întreaga activitate în jurul unor obiective bine precizate, care să ducă cu adevărat la ridicarea nivelului predării. Aceste obiective variază, de sigur, dela o școală la alta, dar tocmai aici, în stabilirea lor, intervine rolul însemnat al fiecărui colectiv didactic, care are datoria să cunoască în cele mai mici amănunte situația școlii și să-și îndrepte eforturile înspre problemele care nu și-au găsit încă rezolvarea.

Mijloacele care stau la îndemâna cadrelor didactice pentru a cunoaște, în fiecare etapă, problemele esențiale ale activității lor în școală sunt largi și variate. Adunările pionierilor și ale utemiștilor, consiliile de clasă și consiliile pedagogice, ședințele grupelor sindicale reprezintă tot atâtea prilejuri în care profesorii și învățătorii își pot verifica temeinic rezultatele muncii. Mai presus de toate, cadrele didactice au datoria să folosească larg ajutorul însemnat al organizațiilor de partid din școli, al căror rol este să analizeze conținutul ideologic al muncii de învățământ și educație în cele mai însemnate aspecte ale sale, să îndrumeze din punct de vedere politic munca școlii.

Folosind cu pricepere acest ajutor, învățătorii și profesorii, diriginții și directorii vor reuși să cunoască sarcinile de bază ale muncii lor, verigile însemnate spre care trebue să-și îndrepte în primul rând atenția.

In această etapă a activității școlilor se pune în deosebi problema controlului și a îndrumării muncii instructiv educative. Organele de control ale secțiilor de învățământ pot da în această perioadă un ajutor serios școlilor rămase în urmă, prevenind situațiile grele în care se află de multe ori cadrele didactice în preajma încheierii cursurilor. Aceasta cere însă din partea inspectorilor o cunoaștere temeinică a situației tuturor școlilor din raza lor de activitate. Inspectorii au datoria să știe unde este nevoe de ajutor și cum trebue acordat acesta. Colectivele secțiilor de învățământ trebue să aibă permanent în fața lor o adevărată „hartă pedagogică" a raionului și a regiunii, să știe care anume dintre problemele instructiv-educative sunt cele mai însemnate în școlile pe care le îndrumează. In felul acesta, inspectorii vor realiza o îndrumare concretă și eficace, lichidând sistemul „îndrumării în general" care mai dăinue încă la unii dintre activiștii secțiilor de învățământ.

Acum eforturile cadrelor didactice și ale organelor de învățământ trebue să se îndrepte spre un singur țel: consolidarea și desvoltarea succeselor obținute, lichidarea rămânerilor în urmă. Cea mai mare atenție trebue acordată ridicării nivelului științific al predării obiectelor de bază, al acelor obiecte care sunt în primul rând legate de crearea cadrelor necesare construcției socialiste.

Chezășia succeselor noastre stă în însușirea temeinică a experienței școlii sovietice, în munca stăruitoare de studiere a bazelor învățăturii marxist-leniniste. Sub conducerea organizațiilor de partid din școli, colectivele didactice trebue să lupte pentru aplicarea creatoare a pedagogiei sovietice în munca lor de zi cu zi, pentru ridicarea continuă a nivelului lor ideologic și politic. Numai astfel ei vor reuși să fie adevărați educatori ai copiilor și ai tineretului Patriei.

ISABELA IOAN

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Câteva metode și procedee de educație a disciplinei conștiente a elevilor

Volumul noțiunilor referitoare la disciplină însușite de elevi, gradul eficacității lor depind de vârsta copiilor, de nivelul lor de cultură și de experiența pe care au dobândit-o în viață.

Dacă elevii din clasele mici percep cerințele disciplinii nu în forma unor cerințe necondiționate venite din partea școlii și a învățătorului, cu timpul ele apar în conștiința elevilor ca noțiuni morale bine delimitate.

Lămurirea constitue una din metodele principale folosite pentru atingerea acestui scop. Obiectul lămuririi trebue să fie în primul rând normele de purtare, cerințele disciplinei formulate în „Regulile pentru elevi". E dela sine înțeles că noțiunile de disciplină exprimate în „Regulile pentru elevi", nu apar la elevi dintr'o dată, ci în urma unei munci perseverente de lămurire.

Concretizarea, intuiția, constitue o cerință metodică foarte importantă pentru lămurirea regulilor.

In școlile din Alexandrovsc au loc în mod sistematic, în cadrul activității extrașcolare, convorbiri cu elevii claselor IV-VII în legătură cu conținutul regulilor. Se discută teme ca : „Ce foloase aduce Patriei un om cult" ; „Cum au învățat oamenii mari ai țării noastre" ; „Regimul zilei unui elev" ; „Organizarea locului de muncă în clasă și acasă" ; „Curățenia este chezășia sănătății" ; „Datoria obștească" ; „Politețea", etc. Bine înțeles că pentru aceste convorbiri se folosește un material corespunzător, accesibil înțelegerii elevilor.

Analizând în clasă, la cerc, în convorbirile individuale, un caz caracteristic din viață sau din literatură și scoțând la iveală, cu ajutorul acesta, fapte pozitive (dreptatea, politețea, etc) sau dimpotrivă, negative (minciuna, brutalitatea, etc.) învățătorul propune elevilor să se observe și să-și analizeze acțiunile, faptele, purtarea, să constate dacă nu au manifestări negative și, în acest caz, să-și impună să acționeze și să se poarte just.

Convorbirea individuală are o mare însemnătate pentru lămurirea elevilor cu privire la cerințele disciplinei și la normele de purtare. Rezultatele convorbirii depind, în primul rând, de măsura în care învățătorul va reuși să motiveze în mod concret și plastic diferitele norme ale disciplinei.

Învățătoarea T. I. Slobodenco din regiunea Rostov văzând o bancă murdară de cerneală, a povestit elevilor din clasa I câți oameni au muncit la această bancă : acel care au pregătit materialul lemnos, acel care au prelucrat în fabricile de cherestea, acel care au executat banca la fabrică după proiectele inginerilor. Copiii au ascultat această povestire cu multă atenție și au promis învățătoarei ca până la sfârșitul anului școlar să păstreze băncile la fel de noi. Copiii au rugat-o să le povestească din ce și cum se fac caietele, cărțile, creioanele. Ca rezultat al povestirilor și al muncii educative multilaterale a învățătoarei ei și-au însușit o atitudine plină de grijă față de avutul școlii.

Pentru formarea convingerilor, învățătorii aplică unul din procedeele lămuririi — îndrumarea. Indrumarea este un mijloc destul de răspândit de influențare a elevului. In munca cu copiii mai mici acest mijloc trebue să se aplice mai des, deoarece copiii uită repede, iar experiența lor personală este insuficientă.

Explicând elevilor regulile de purtare, învățătorul trebue să manifeste exigența necesară față de elevii săi, față de colectivul de copii. Plecând dela principiul umanismului socialist, A. S. Macarenco a fundamentat una din cele mai importante teze ale pedagogiei sovietice ; „Cât mai multe cerințe față de om, cât mai mult respect față de el". In lecția sa cu tema „Disciplina, regimul, pedepsele și recompensele" Macarenco a formulat următoarele trepte pentru aplicarea „principiului exigenței": Prima treaptă o constitue „cerințele dictatoriale", directe, ale educatorului față de un colectiv nedisciplinat, fără ca cerința să fie urmată de discuții cu caracter moral. A doua treaptă o constitue momentul „când de partea ta au trecut primul, al doilea, al treilea, al patrulea activist, când în jurul tău se organizează un grup de băieți sau fete care vor în mod conștient să mențină disciplina", când acest grup de activiști susțin cerințele educatorului prin cerințele lor, prin opinia lor. In acest stadiu educatorul are oarecare posibilitate să se folosească de teoria cu caracter moral.

A treia treaptă o constitue momentul când însuși colectivul pretinde. In acest caz educatorul dobândește o largă posibilitate de folosire a teoriei cu caracter moral. Această cale, dela cerințele dictatoriale ale organizatorului până la cerința liberă a fiecărei personalități față de sine, în funcție de cerințele colectivului, această cale, — spune Macarenco, — eu o consider calea de bază în desvoltarea colectivului sovietic de copii".

Cerințele educatorului față de colectivul de copii și față de fiecare copil în parte pot fi exprimate sub diferite forme : ordin, interzicere, îndemn, aducere aminte, dorință exprimată, sfat sau rugăminte chiar. Alegerea uneia din aceste forme depinde de scopul și condițiile concrete în care ea se aplică.

Cerința învățătorului, exprimată în formă categorică, imperativă, este un ordin. Când cerința categorică este exprimată în formă negativă („nu-i permis", etc...) avem de obicei cazul unei interzicere.

Pe baza analizei experienței școlii pot fi formulate următoarele reguli principale privitoare la prima treaptă ordinul. **Ordinul trebue să aibă un caracter categoric și să fie îndreptat spre executarea necondiționată a cerinței educatorului.** Motivarea ordinului nu este obligatorie și poate fi admisă în măsura în care ea este accesibilă înțelegerii copilului și nu influențează în rău executarea necondiționată.

Ordinul trebue să fie clar, precis, hotărît. Elevul trebue să-și reprezinte clar ce i se cere, care este caracterul acțiunilor obligatorii pentru el. Contrar ordinul nu va fi executat sau va fi executat neprecis sau chiar nejust.

Ordinul trebue să fie concis. Aceasta contribue la precizia lui, previne interpretările contradictorii. Un ordin scurt se reține mai ușor de către copil și prin urmare se execută mai repede.

Ordinul trebue să fie potrivit cu puterile copilului, să nu-i ceară o sforțare prea mare. Nepotrivirea ordinului cu puterile copilului compromite „baza bazelor", executarea necondiționată, ceeace este cu desăvârșire inadmisibil din punct de vedere educativ, deoarece dă naștere neascultării.

Ordinul trebue să se distingă prin consecvență, adică să nu contrazică un ordin dat anterior, ordinele altor învățători sau ale conducătorilor școlii. Nu se poate da un ordin cu răutate, strigând, în stare de iritare, sau cu un ton glumeț ori ironic. Ordinul trebue să fie hotărît și serios.

Nu este admisibilă risipa în darea ordinelor și a interzicerilor, căci prin aceasta se slăbește puterea și eficacitatea lor.

Odată ordinul dat, trebue să se tindă la executarea lui de către elev. Ordinul nu este numai un mijloc de dirijare a purtării: el reprezintă totodată un instrument de formulare a conștiinței elevului, a convingerilor care determină întreaga lui purtare.

Indemnul ca mijloc de influențare educativă se caracterizează prin tendința educatorului de a arăta elevului rațiunea pentru care este bine să acționeze într'un fel și nu în altul. Succesul îndemnului depinde în primul rând de autoritatea educatorului și de priceperea lui de a se apropia de copii. Indemnul nu are nimic comun cu rugămintea ci este o cerință exprimată într'o formă atenuată și care se sprijină pe sentimentul onoarei și datoriei. Indemnul se practică atât în clasă, în prezența tovarășilor, cât și între patru ochi. Alegerea împrejurărilor este determinată de scopul educativ urmărit (se ține seama de particularitățile individuale ale copilului, de vârsta lor, etc.).

Indemnul dat în fața colectivului trezește în copii sentimentul rușinei. El nu trebue însă să se transforme în bătaie de joc sau într'o „morală" lipsită de obiect.

Aducerea aminte este o repetare a îndemnului, adeseori urmată de amintirea celor spuse înainte elevului. Învățătoarea Pencovscaia dela școala medie nr. 2, din orașul Sahta, regiunea Rostov povestește următorul caz : „Marusia V., elevă în clasa a II-a, era grosolană și iritabilă. Odată, după o convorbire, i-a promis învățătoarei că se va îndrepta. A trecut o zi și Marusia și-a călcat promisiunea : a rupt un caiet pe care avea o notă proastă. Invățătoarea i-a amintit Marusiei de cuvântul dat. Fetița a răspuns ; „Il voi da încă odată".

— „Cuvântul de onoare se dă o singură dată, — observă învățătoarea — dacă un om nu-l ține o singură dată, atunci el nu mai este crezut, neflind un om cumsecade". Această observație a făcut-o pe Marusia să rămână pe gânduri. Peste o săptămână, în drum spre casă, ea a ajuns-o din urmă pe învățătoare : „Acum mă veți crede ? N'am mai avut nicio observație și nu voi mai avea". Invățătoarea i-a răspuns cu seriozitate ; „Da, acum văd că tu știi să respecți cuvântul de onoare". Purtarea fetiței s'a îmbunătățit simțitor.

Uneori, învățătorul poate să-și exprime cerința sub formă de **dorință.** De exemplu: „Vitea, aș dori să nu mai deranjezi dela lucru pe vecinul tău".

Sfatul, se folosește atunci când pedagogul recomandă elevului un anumit mod de comportare. După caracterul său, se apropie de dorință.

Cerința învățătorului poate fi exprimată deasemenea sub formă de **rugăminte** adresată elevului. Copilului i se dă oarecum posibilitatea să-și aleagă singur modul de comportare într'un caz concret. Adeseori, copilul nu percepe cerințele sub formă de ordin și le execută dacă sunt exprimate sub formă de rugăminte.

La astfel de forme indirecte cum sunt dorința, sfatul sau rugămintea se poate recurge numai când există siguranța că ele vor fi îndeplinite. Desigur, nu se poate admite ca o cerință exprimată la început sub formă de ordin, să fie reluată ca sfat sau rugăminte. Acest lucru va duce în mod inevitabil la scăderea autorității educatorului și la diferite lipsuri în disciplina elevilor.

In toate cazurile, educatorul trebue să-și exprime cerințele cu demnitate.

Consultații pentru școlari

Biblioteca regională pentru copii din orașul Molotov a organizat pentru școlari consultații de limbă rusă, literatură, geografie și istorie.

Muzeul regional din același oraș a organizat o serie de expoziții de geografie, istorie, biologie. Aici pot fi întâlnite adeseori grupuri de școlari. Pedagogi cu experiență dau consultații elevilor.

Un mare ajutor acordă școlilor Galeria Artistică de Stat din Molotov. Colaboratorii ei au elaborat 11 teme de excursii, al căror scop este aprofundarea cunoștințelor elevilor la literatura rusă și la istorie. Se fac excursii cu astfel de teme : „Cum trebue privit și înțeles un tablou", „Basmele și epocile populare în operele de artă figurativă" etc.

Știri din Uniunea Sovietică

Oamenii de știință contribue la desvoltarea industriei petrolifere

Oamenii de știință din R.S.S. Azerbaidjană acordă un prețios ajutor industriei petrolifere — principala ramură a economiei naționale a acestei republici.

Ziarul IZVESTIA publică un articol semnat de Musa Aliev, președintele Academiei de Științe a R.S.S. Azerbaidjane, în care se arată că institutele Academiei studiază în prezent o serie de importante probleme de mare însemnătate pentru desvoltarea științei și a industriei petrolifere.

Oamenii de știință din R.S.S. Azerbaidjană elaborează noi metode speciale în vederea extracției, din aceleași zăcăminte, a unor cantități mai mari de combustibil. Traducerea în viață a proiectelor elaborate va permite o considerabilă accelerare a ritmului de exploatare a zăcămintelor, sporindu-se astfel cantitatea de țiței extras.

Au fost pregătite pentru tipar trei volume ale unei monografii asupra geologiei Azerbaidjanului. Ultimele două volume consacrate acestor probleme vor fi întocmite în anul curent.

Oamenii de știință din Azerbaidjan au recomandat un nou procedeu de prelucrare a reziduriilor petrolifere grele. Noul procedeu, care sporește considerabil cantitatea de produse petrolifere rafinate, a și început să fie aplicat în industrie. A fost propus deasemenea un nou procedeu de prelucrare a țițeiului, care permite creșterea considerabilă a cantităților de produse petrolifere importante pentru economia națională, precum și o metodă eficace de obținere a unei serii de derivați chimici în baza folosirii imenselor resurse de gaze naturale.

Rodnica activitate a laboratorului genetic central „Ivan Miciurin" din orașul Miciurinsc

Ziarul PRAVDA publică o corespondență în legătură cu activitatea laboratorului genetic central „Ivan Miciurin" din orașul Miciurinsc. Această instituție de cercetări științifice a fost întemeiată de Ivan Miciurin, marele transformator al naturii. De când există laboratorul, s'au creat aici circa 250 de minunate soiuri de plante fructifere. Pe parcelele sale experimentale se cultivă zeci de mii de hibrizi. Laboratorul expediază în cele mai îndepărtate colțuri ale Uniunii Sovietice altoiuri ale neîntrecutelor soiuri miciuriniste de pomi fructiferi.

In livezile din Miciurinsc munca nu încetează nici iarna. Oamenii de știință țin sub observație pomii asupra cărora se fac experiențe. Colectivul oamenilor de știință își concentrează eforturile pentru crearea unor varietăți de fructe care să-și păstreze prospețimea până la noua recoltă. Această problemă este pe cale de a fi rezolvată. Tot aci se desfășoară o interesantă activitate în vederea obținerii unor prețioase varietăți hibride de păr și măr.

Miciuriniștii au înregistrat mari succese în obținerea unor noi varietăți de struguri rezistenți la ger. Soiurile de struguri obținute în grădinile din Miciurinsc sunt în prezent răspândite în 500 diferite centre ale Țării Sovietice, între care Ural și Siberia.

In prezent, laboratorul genetic central a pregătit zeci de mii de butași de viță de vie pentru a fi expediați în primăvara acestui an în diferite colțuri ale U.R.S.S.

In livezile din Miciurinsc s'au creat mari colecții de plante fructifere, care nu au egal în lume. Aci se cultivă peste 200.000 de plante hibride, obținute după metoda lui Ivan Miciurin. Suprafața totală a livezilor depășește 3.000 hectare. Discipolii lui Miciurin rezolvă importante probleme ale științei de selecționare și genetică, precum și probleme desvoltării necontenite a pomiculturii în U.R.S.S.

In „Casa Invățătorului"

Pe strada Gorki, una din străzile centrale ale Moscovei într'o casă frumoasă, cu o sală mare și camere confortabil amenajate, se află „Casa Invățătorului" din raionul Sverdlovsk.

Ca orice club sindical „Casa Invățătorului" consideră că sarcina sa principală este grija pentru ridicarea nivelului cultural și pentru desăvârșirea măestriei pedagogice a profesorilor, învățătorilor și educatoarelor — membri ai sindicatului cadrelor didactice din școlile elementare și medii. „Casa Invățătorului" organizează periodic expuneri asupra ultimelor cercetări în domeniul științei pedagogice. Aici, pedagogii ascultă rapoarte și lecții și lucrează în cadrul diferitelor cercuri artistice și literare. „Casa Invățătorului" organizează deseori concerte, excursii, etc.

Intreaga activitate a „Casei Invățătorului" este condusă de un comitet ales de către învățători și profesori din rândurile lor. Președintele comitetului este profesoara Zinaida Razumovscaia. Anul acesta, ea a fost aleasă ca președintă a 12-a oară.

Intocmind planul de muncă în conformitate cu dorințele și părerile învățătorilor și profesorilor, conducerea „Casei Invățătorului" cere întotdeauna părerea pedagogilor cu privire la temele asupra cărora ei ar dori să asculte lecții și rapoarte, îi întreabă în ce locuri e mai bine să se facă excursiile, ce specialiști, oameni de știință, scriitori, artiști trebuesc invitați pentru a ține rapoarte, pentru a participa la concerte, etc.

In acest an, de pildă, profesorii școlii nr. 636 și-au exprimat dorința de a asculta rapoarte cu temele : „Lecția — munca de bază a profesorului", „Importanța educativă a muncii extrașcolare cu elevii", „Aspectul moral al tânărului om sovietic". Temele acestor lecții au fost incluse în planul de muncă. Pe baza dorințelor învățătorilor și profesorilor se organizează și munca de massă, se înființează diferitele cercuri artistice.

„Casa Invățătorului" este vizitată cu aceeași plăcere atât de învățătorii și profesorii mai bătrâni, cu experiență, de acei care au fost distinși cu ordine pentru anii serviți în învățământ, cât și de pedagogii tineri, care de abia își încep activitatea pedagogică. „Casa Invățătorului" le acordă acestora din urmă un ajutor deosebit de însemnat. Invățătorii și profesorii bătrâni, cu experiență, țin rapoarte speciale, împărtășind tineretului experiența lor. Pentru pedagogii tineri se organizează deasemeni seri speciale, în cadrul cărora, după expunerea unei lecții, au loc deseori interesante discuții tovărășești.

Unul dintre domeniile cele mai importante de activitate a „Casei Invățătorului" este învățământul politic. In acest an s'a organizat pentru învățătorii și profesorii care studiază individual Cursul scurt de Istorie al P.C. (b) al U.R.S.S. un ciclu de conferințe asupra materialismului istoric și dialectic. Mulți învățători și profesori studiază la universitatea serală de marxism-leninism.

Un loc însemnat în activitatea „Casei Invățătorului" îl ocupă lecțiile. La dorința învățătorilor și profesorilor vor fi ținute în anul acesta următoarele lecții: „Scopul nostru este comunismul", „Importanța marilor construcții în înfăptuirea planului stalinist de transformare a naturii", „Sindicatele în lupta pentru pace", „Scriitorii laureați ai premiilor internaționale pentru pace", „Ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice dat țărilor de democrație populară", etc.

Tematica științifică a lecțiilor este foarte variată. In ultimul timp, de pildă, s'au ținut următoarele lecții : „Geologia miciuristă — baza științifică a agriculturii socialiste", „Problema longevității omului", „Invățătura lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară", „Vitaminele și importanța lor", „Lucrările oamenilor de știință sovietici asupra regenerării organismelor", „A existat începutul și este posibil sfârșitul lumii ?" și multe altele. Astfel de lecții sunt ținute de către cei mai buni specialiști și oameni de știință.

Trebue menționat că învățătorii și profesorii înșiși țin adeseaori în fața locuitorilor din raionul Sverdlovsk lecții și referate privitoare la științele naturii și la problemele pedagogice. Lecțiile cu teme pedagogice cum ar fi „Munca comună a școlii și a familiei", „Educarea copiilor în spiritul dragostei față de muncă", „Educația fizică și desvoltarea fizică a copilului", „Educarea spiritului de colectivitate și prietenie", stârnesc un interes deosebit în rândurile populației. Activitatea secției pedagogice este condusă de vechiul pedagog Vera Sutocichina, director al școlii nr. 177 din Moscova.

In zilele de sărbători, „Casa Invățătorului" organizează excursii la muzeele din Moscova și din Podmoscovie, la expozițiile de pictură, la întreprinderi, la colhozurile și sovhozurile din apropierea Moscovei. Aceste excursii îmbogățesc cunoștințele învățătorilor și profesorilor, fac ca lecțiile lor să fie mult mai substanțiale. Se organizează, deasemeni, excursii turistice, reprezentații ale cercurilor artistice de amatori, crossuri, etc. Iarna, tinerii învățători și profesori fac în zilele de Duminică excursii cu skiurile în împrejurimile orașului.

O formă de activitate practicată larg de către „Casa Invățătorului" este organizarea în zilele de odihnă a șezătorilor în cadrul cărora au loc întâlniri cu scriitori, compozitori, oameni de știință, maiștri ai scenei și ai ecranului, etc. De curând, „Casa Invățătorului" a avut ca oaspe pe scriitorul Alexandr Cazanțev.

Seri speciale sunt cosacrate cântecului sovietic, jocurilor de massă, dansurilor. Se organizează serate literare și muzicale, concursuri între cele mai bune echipe ale artiștilor amatori. Conducerea „Casei Invățătorului" organizează participarea colectivă a cadrelor didactice la reprezentațiile de teatru și cinematograf, la concerte, conferințe, etc.

In serile obișnuite, într'una din aripele clădirii „Casei Invățătorului" domnește liniștea, în cealaltă nu se întrerupe muzica și cântecul. Acolo unde este liniște se află sala de conferințe, biblioteca, încăperile unde lucrează cercurile de limbi străine, de lucru manual. Biblioteca „Casei Invățătorului" cuprinde peste 15 mii de volume, între care se află întotdeauna și cele mai noi cărți care au apărut în domeniul pedagogiei : Biblioteca desfășoară o muncă intensă în rândurile cititorilor. Colectivul bibliotecii întreține o strânsă legătură cu cabinetele pedagogice raionale și orășenești, în care sunt concentrate întreaga activitate metodologică a școlilor. De aici află colectivul bibliotecii ce lucrări metodologice au mai apărut. Cu ajutorul bibliotecii, învățătorii și profesorii obțin întotdeauna literatura necesară pentru pregătirea lecțiilor, ca și pentru pregătirea seminariilor ținute de secțiile fără frecvență ale Institutului Pedagogic. Biblioteca acordă un însemnat ajutor profesorilor aspiranți, care își pregătesc dizertațiile pentru obținerea titlului de candidat în științe.

La „Casa Invățătorului" funcționează de mulți ani un cerc dramatic și un cerc coregrafic, cercuri de dansuri și de dicțiune artistică. Adeseori dă reprezentații un cor mic, însă bogat în voci bune. Ansamblul de cântece și dansuri al Casei, care dă cu succes reprezentații în cadrul șezătorilor și al concertelor, se bucură de o mare popularitate în rândurile învățătorilor și profesorilor .

Cartea de aur a „Casei Invățătorului", cuprinde multe însemnări care sunt o mărturie a marei autorități de care se bucură în rândurile pedagogilor din raion.

— Eu am venit pentru prima oară în Casa noastră, a învățătorilor, acum peste 30 ani — scrie Ana Tumanova, director de studii al școlii nr. 169, decorată pentru vechimea sa în munca pedagogică cu ordinul Lenin. — Aici mi-am perfecționat măestria pedagogică. Acum, tot aici, învăț tineretul, îi împărtășesc experiența mea. Dar și în prezent eu — pedagog vechi, — învăț multe lucruri folositoare din lecțiile și rapoartele pe care le ascultăm aici și care ne ajută să ne ridicăm calificarea. Iar aprofundarea cunoștințelor, perfecționarea măestriei pedagogice — nu este o simplă chestiune a învățătorului sau profesorului. Acesta este o obligație a noastră profesională nemijlocită, la fel ca și instruirea și educarea elevilor. Și pentru ajutorul pe care ni-l acordă „Casa Invățătorului" în această privință, îi aducem prinosul recunoștinței noastre.

E. CERNAȘEVA

Pentru intensificarea schimbului dintre sat și oraș

In țara noastră poporul muncitor condus de Partid își intensifică din ce în ce eforturile pentru continua ridicare a producției și a productivității muncii. In condițiile unei îndârjite lupte de clasă, care se ascute mereu, muncitorii și țăranii muncitori luptă pentru îndeplinirea înainte de termen a planului de producție. Indeplinindu-și sarcinile lor de producție oamenii muncii dela orașe și sate luptă, în același timp, pentru o întărire tot mai strânsă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Atât clasa muncitoare cât și țărănimea muncitoare din țara noastră sunt deopotrivă interesate în îndeplinirea și depășirea planurilor de producție în industrie și agricultură. Legătura indisolubilă dintre industrie și agricultură fără de care progresul este de neconceput, fără de care nu poate fi vorba de construirea societății socialiste, constitue problema principală a raporturilor dintre țărănime și clasa muncitoare. Această legătură constitue însăși baza desvoltării economiei noastre naționale. Necesitatea unei cât mai strânse legături economice între sat și oraș este evidentă într'o țară care-și croiește drum către socialism. Tocmai de aceea, ultimele elemente capitaliste, chiaburii și speculanții, încearcă pe toate căile să împiedice pe muncitori și țărănimea muncitoare în organizarea schimbului dintre produsele industriale și cele agricole, a schimbului dintre sat și oraș.

Intensificarea schimbului de mărfuri dintre sat și oraș depinde în mare măsură de creșterea producției industriale și agricole.

Desvoltarea industriei patriei noastre, la baza căreia stă neprețuitul sprijin al marii Țări a Socialismului victorios, Uniunea Sovietică, ajută desvoltarea din ce în ce mai rapidă a agriculturii. Pe lângă nenumăratele ajutoare acordate de către stat țărănimii muncitoare ca pământ de cultură, credite în bani, etc., — semințele selecționate, uneltele de producție, au făcut ca numai în câțiva ani producția de cereale-marfă a țăranilor muncitori să crească considerabil. Intărirea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective ca și înființarea de noi gospodării, și de întovărășiri agricole care au primit un sprijin larg din partea S.M.T.-urilor, au ajutat efectiv la desvoltarea agriculturii și a producției de cereale-marfă. Cu toate acestea, datorită faptului că agricultura noastră este încă bazată pe munca individuală, cu unelte rudimentare și pe parcele mici ale țăranilor muncitori, producția agricolă se află încă mult în urma producției industriale. Datorită acestei nepotriviri, cantitatea de produse agricole prezentate pe piață pentru schimb este inferioară cantității de mărfuri industriale, ceeace îngreunează în bună măsură efectuarea schimbului de mărfuri dintre sat și oraș.

Dificultățile ivite în circulația mărfurilor pot fi înfrânte așa cum ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, numai prin lichidarea nepotrivirii care există în momentul de față între caracterul socialist al producției industriale și caracterul individual al producției agricole.

Trebue să amintim că acest caracter individual al producției agricole, ca și unele deficiențe în problema colectărilor, a achitării impozitelor etc., au dat posibilitate chiaburilor și speculanților de a împiedica aprovizionarea de către stat a pieții cu mărfuri suficiente care să fi putut influența asupra pieții neorganizate.

Din cauza acestor dificultăți, chiaburii și speculanții, unelte ale imperialismului american și englez, acaparând în mâinile lor însemnate fonduri bănești și cantități importante de mărfuri, au împiedicat tot mai mult schimbul de mărfuri, subminând astfel temelia economiei naționale a statului nostru.

Hotărirea Guvernului și Partidului cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri, lovind fără cruțare în chiaburi și speculanți, este menită să asigure intensificarea schimbului de mărfuri dintre sat și oraș. Ea acordă țărănimii muncitoare posibilitatea de a-și procura produsele industriale de larg consum, și diferitele unelte utile nevoilor gospodărești, prin valorificarea produselor agricole și gospodărești.

O caracteristică importantă a reformei bănești este aceea că asigură un raport just între prețurile stabilite pentru produsele agricole și produsele industriale. Acest raport de prețuri dă posibilitate țărănimii muncitoare de a-și cumpăra în schimbul produselor sale, mărfuri industriale la prețuri corespunzătoare produselor prezentate de ea spre vânzare. Astfel, se explică numărul mare de țărani muncitori care au pornit, chiar din primele zile ale reformei bănești, cu carele încărcate de produse agricole către cooperative sau spre orașele învecinate, întorcându-se de aci cu diverse mărfuri industriale necesare gospodăriei lor.

La Fierbinți în raionul Căciulați regiunea București, de exemplu, numai în trei zile după reformă țăranii muncitori și-au valorificat prin cooperativă 3900 kg. grâu, 1100 kg. porumb, 208 kg. untură și alte produse; țăranii muncitori din Almăju raionul Craiova au valorificat în primele zile după reformă, prin cooperativa lor, circa 1000 ouă, 500 kg. grâu, 1400 kg. porumb și 10.000 kg. arpagic; țăranii muncitori din Pechea raionul Galați, și-au valorificat în câteva zile peste 2000 kg. grâu, 3000 ouă, 120 kg. untură și alte produse.

Tot în scopul sprijinirii muncitorimii dela orașe, țăranii colectiviști din Cărpiniș, regiunea Timișoara , au dus pe piața orașului Timișoara într'o singură zi, spre vânzare, 400 kg. făină, 700 kg. porumb, 100 kg. fasole, 100 kg. usturoi, ceapă și alte zarzavaturi. Ca ei, au făcut și țăranii colectiviști din comunele Traian și Movila Miresei, raionul Brăila, colectiviștii din comunele Nana și Soldanul, raionul Oltenița și din multe alte gospodării agricole colective din patria noastră.

Din cele arătate până aci rezultă pentru cadrele didactice din țara noastră o serie de sarcini de mare importanță. Sub conducerea partidului, mobilizați de organele sindicale, oamenii muncii din învățământ pot contribui într'o mare măsură la întărirea schimbului dintre sat și oraș, lămurind țărănimea muncitoare, în cadrul cămilor culturale și dela om la om, asupra condițiilor prin care se desvoltă legăturile dintre producție și comerț, a schimbului dintre sat și oraș, în perioada trecerii dela capitalism la socialism.

Invățătorii și profesorii trebuie să-și intensifice munca, pentru a convinge massele largi ale oamenilor muncii asupra importanței ridicării producției și a productivității muncii. Sporindu-și eforturile, pentru desvoltarea revoluției culturale care se desfășoară în țara noastră, învățătorii și profesorii trebuie să convingă țărănimea muncitoare să-și lucreze pământul pe baza celor mai înaintate metode agrotehnice de muncă pentru a obține sporuri de producție cât mai desvoltate. In momentul de față membrii sindicatelor de învățământ din mediul rural trebuie să convingă țărănimea muncitoare că datoria ei principală este de a se pregăti din vreme pentru îndeplinirea și depășirea planului de însămânțări. Prin munca lor de zi cu zi, ei trebuie să convingă țărănimea muncitoare că datoria ei este de a se ocupa cât mai intens cu creșterea animalelor și a păsărilor, din vânzarea cărora își vor putea mări veniturile lor personale, contribuind în același timp la aprovizionarea muncitorilor dela orașe.

Invățătorii și profesorii trebuie, prin urmare, să convingă pe țăranii muncitori că o bună aprovizionare cu produse alimentare a muncitorilor dela orașe asigură în același timp și o bună aprovizionare a țărănimii muncitoare cu produse industriale. Este știut că reforma bănească și reducerile de prețuri s'au efectuat în condițiile unei îndârjite lupte de clasă. Chiaburii și speculanții au primit o nouă lovitură din partea poporului muncitor condus de Partid. Invățătorii și profesorii trebuie să arate în orice ocazie țărănimii sărace și mijlocașe necesitatea îngrădirii oricăror posibilități de exploatare din partea chiaburimii, necesitatea demascării oricăror încercări de speculă prin acaparareа diferitelor produse la prețuri mici sau dosirea produselor cuvenite statului pentru colectări și să atragă un număr cât mai însemnat de țărani muncitori pe drumul socialismului. Ei trebuie să se străduiască pentru a convinge pe țăranii muncitori că singura cale de a scăpa din mizerie și sărăcie, de a se elibera de exploatarea chiaburească este unirea lor în mari cooperative de producție agricole. Trecerea țărănimii muncitoare la cooperația de producție agricolă le va asigura o viață tot mai bună. Pentru a-i obișnui cu munca în colectiv, țăranii muncitori trebuie obișnuiți și educați în spirit cooperatist.

In cuvântarea rostită la 9 Iulie 1928 la Plenara C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., despre „Industrializarea și problema cerealelor", tovarășul Stalin spunea: „Este neîndoelnic că fără o largă desvoltare a cooperației noastre nu s'ar fi produs în rândurile țăranilor cotitura în favoarea mișcării colhoznice pe care o observăm astăzi, deoarece desvoltarea cooperativelor de aprovizionare și desfacere în condițiile noastre înseamnă pregătirea trecerii țărănimii spre colectivism" (Opere, vol. XI, pag. 179).

Atrăgând pe țăranii muncitori pe drumul cooperației, obișnuindu-i a-și valorifica produsele prin cooperativele de desfacere a mărfurilor, se va asigura nu numai schimbul de mărfuri dintre sat și oraș, ci, însăși deprinderea de a trăi în colectiv și prin colectiv; se va asigura cu alte cuvinte o bază de trecere a țărănimii muncitoare la forma cooperației de producție agricolă, trecerea ei dela munca individuală la munca colectivă.

Cooperația are un rol decisiv în întărirea schimbului dintre sat și oraș. Impotriva ei luptă din răsputeri chiaburii și speculanții. Aceștia caută pe orice căi să înșele massele muncitoare, să le sustragă dela calea cooperației prin diferite svonuri și bârfeli. In cadrul activității lor culturale, învățătorii și profesorii, mobilizați de sindicatele de învățământ și conduși de partid, trebuie să arate oamenilor muncii și țărănimii muncitoare că toate aceste intenții criminale ale chiaburimii și speculanților sunt încercări de a abate pe oamenii muncii dela drumul socialismului și de a-i arunca din nou în mizerie și exploatare. In activitatea lor culturală învățătorii și profesorii trebuie să pună un deosebit accent pe latura politică a problemei schimbului dintre sat și oraș. Lămurind țărănimea muncitoare asupra avantagiilor pe care ea le poate avea vânzându-și produsele prin cooperative, asupra importanței ce o prezintă înlăturarea speculanților intermediari în procesul de circulație a mărfurilor învățătorii și profesorii vor contribui la succesul reformei bănești, la intensificarea schimbului de mărfuri între sat și oraș. Prin acțiunile lor de lămurire, ei pot antrena țărănimea muncitoare în jurul sfaturilor populare în crearea unor baze de aprovizionare locală prin desvoltarea tuturor resurselor economice locale, prin desvoltarea producției locale a tuturor bunurilor de larg consum. In felul acesta țărănimea muncitoare poate produce diferite mărfuri necesare schimbului fie în cadrul raionului sau regiunii respective, fie în schimbul general al statului.

Invățătorii și profesorii pot ajuta prin sfatul lor în punerea bazelor unei rețele din ce în ce mai bogate a cooperativelor de producție meșteșugărească, prin folosirea unor resurse naturale existente în raionul sau regiunea respectivă, ca de exemplu, răchită, papură, lemn, etc. Invățătorii și profesorii pot stârni interesul elevilor lor pentru acest fel de muncă încă din școală. Vorbindu-le despre importanța cooperației în viața socială a statului nostru, lucrând în atelierele școlilor, în orele de activități practice diferite obiecte uzuale, prin folosirea unor produse locale (pănuș, papură, răchită, lemn, etc.), ei pot crea această obișnuință la elevi, le pot desvolta dorința de a munci în colectiv, pregătindu-i în felul acesta pentru viața și activitatea lor practică viitoare.

Invățătorii și profesorii trebuie, deasemeni, cu ocazia anumitor lecțiuni să explice elevilor din clasele mai mari, importanța legăturilor dintre sat și oraș, dintre țărani și muncitori: trebue să le arate elevilor că tractoarele, plugurile, pânza și alte mărfuri sunt trimise la sate spre a ajuta țărănimea muncitoare să-și muncească mai ușor și mai bine pământul și să-și creeze o viață mai bună.

Cunoscând aceste lucruri, elevii vor deveni cele mai prețioase ajutoare în munca învățătorilor și profesorilor. Ei vor convinge și pe părinții lor de datoria pe care o au de a-și îndeplini la timp planurile de însămânțări, de a-și preda la vreme cotele cuvenite statului pentru colectări și de a-și vinde produsele lor prin cooperative.

Demascând fără cruțare pe chiaburi și speculanți, stăruind pentru o desvoltare tot mai largă a cooperației de aprovizionare și de producție, prin utilizarea tuturor resurselor locale, lămurind țărănimea muncitoare pentru o continuă sporire a producției-marfă, cadrele didactice din țara noastră vor ajuta la intensificarea schimbului dintre sat și oraș, vor ajuta la creșterea economiei naționale a statului nostru de democrație populară.

C. PRISECARU

150 ani dela nașterea lui Victor Hugo

Caracterul popular al operei lui Victor Hugo

Când în 1905, puterea țarului se clătina sub loviturile puternice ale muncitorilor și țăranilor răsculați, în ajutorul său au sărit pe dată imperialiștii francezi. Aceștia l-au pus la dispoziție aurul cu care să-și cumpere mercenarii și să ridice spânzurătorile, cu care să plătească provocatorii și să-i organizeze pe huliganii „sotniilor negre". Indignat, Gorki s'a adresat atunci Franței, poporului ei brav, într'un articol în care protestul vehement împotriva acestei mârșăvii atinge patetismul cel mai înalt. In acest articol, marele scriitor rus evocă cu o forță deosebită măreția de altă dată a Franței, pomenește cu respect numele poetului Victor Hugo: **„Fiul tău Hugo** — scrie Gorki — **este unul din cele mai prețioase diamante din coroana gloriei tale. Glasul lui de tribun și poet răsună deasupra lumii asemenea unui uragan, trezind la viață tot ce e mai minunat în sufletul omului. El a creat eroi pretutindeni și i-a creat în cărțile lui, nu mai puțin decât i-ai creat tu, Franță, tot timpul cât ai mers în fruntea popoarelor cu steagul libertății în mână, cu un zâmbet fericit pe fața ta minunată și în ochii tăi cinstiți, cu speranța că adevărul și binele vor triumfa. El i-a învățat pe toți oamenii să iubească viața, frumosul, adevărul și Franța. E bine pentru tine că el e mort acuma — viu, el n'ar fi iertat nici chiar josnicia Franței pe care a iubit-o ca un tânăr chiar atunci când a încărunțit".**

Prin aceasta e mare Victor Hugo pe care astăzi, la 150 de ani dela nașterea lui, îl sărbătoresc toate popoarele lumii, toți oamenii care iubesc pacea și luptă pentru biruința ei. Hugo e mare pentrucă el întruchipează mai bine decât oricare scriitor al vremii sale geniul poporului francez, încrederea lui fermă în progresul omenirii, dragostea lui fierbinte pentru libertate, patriotismul înflăcărat, ura împotriva asupririi.

Victor Hugo a creat o operă vastă care, prin conținutul și forma ei, este profund populară și profund franceză. In centrul miilor de poeme pe care le-a scris, în centrul romanelor și pieselor sale se află ideea scumpă poporului francez că libertatea este bunul cel mai de preț al omenirii.

Monumentala „Legendă a veacurilor", asprele sale „pedepse" îndreptate împotriva lui „Napoleon cel mic", reprezentant al politicii reacționare, de lichidare a libertăților poporului, strigătele din „Anul cumplit" mărturisesc că Hugo s'a aflat în cele mai bune creații ale sale alături de popor.

In timp ce mulți din contemporanii săi rămâneau fideli canoanelor estetice stabilite de Boileau sau glorificau cruntul ev al feudalilor și al iezuiților, Hugo amintea de datoria poeților de a merge în fruntea popoarelor, punea foarte ascuțit problema răspunderii: **„Scriitori, voi sunteți astăzi inteligența națiunii . . . Pentru a nu uita care este răspunderea voastră, să nu uitați niciodată care este influența voastră".** In prefața sa la „W. Shakespeare", Hugo își exprimă cu fermitate convingerea că artistul trebue să zugrăvească **adevărul**, să facă propagandă democratică în masse.

V. Hugo nu s'a rezumat însă numai la declarații patetice. Elev al socialiștilor utopici, Saint Simon, Fourrier, Leroux, el a militat ferm prin poezie și prin pamflet pentru libertatea poporului său și a tuturor popoarelor, pentru o republică democrată și laică. Douăzeci de ani a trăit în exil la Jersey, pe o insulă stâncoasă. In acești douăzeci de ani, poetul n'a încetat o clipă să lupte împotriva tiraniei lui Ludovic Bonaparte, împotriva marii burghezii franceze care-l susținea pe „Napoleon cel mic", împotriva papei care i-a dat binecuvântarea, împotriva ziariștilor care-i tămâiau fărădelegile, a judecătorilor care-i condamnau dușmanii, a generalilor care i se supuneau. O clipă n'a încetat să evoce zilele glorioase ale revoluției, să sune clopotul de alarmă, să cheme la luptă.

Urși să vânezi ! haite tot latră,
Nici unul din haită nu scapă.
Fă ce ești dator!
Vânează-l pe Cezar, vânează-l pe Papă
O, negru vânător!
(trad. de Al. Andrițoiu).

Când Napoleon al III-lea e înfrânt la Sedan și hoardele prusace se îndreaptă spre Paris, Hugo dorește să fie în mijlocul eroicilor apărători ai orașului, să-i îmbrățișeze, să-i înflăcăreze cu versul lui înaripat. **„In ceasul primejdiei vreau să fiu cu poporul".**

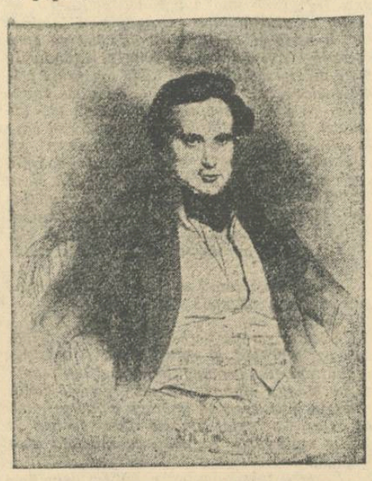

Victor Hugo n'a putut înțelege măreția și importanța comunei din Paris, nu i-a admis, în numele unei greșite idei despre lupta politică, metodele revoluționare. Dar când versaillezii au pornit represaliile, nimeni n'a luptat mai avântat, mai consecvent ca dânsul pentru amnistierea eroicilor comunarzi. Judecătorilor care, la ordinele lui Thiers, pronunțau sentințele de moarte sau dărulau ani grei de ocnă, poetul le-a strigat plin de indignare:

O juzi, deschideți iară — tot căutând soluții —
Procesul nemiloasei, barbarei Revoluții,
Ce-a mers până acolo cu a ei ferocitate
Că-a dat cu piatra 'n bufniți, vânându-le pe toate,
Iar șleahtele popimii, pe vraci, dervișii, fachiri,
I-a scărmănat în lege; și numai din priviri
Pe iezuiți îi puse în goană, dintr'odată.
. . . . . .
Judecători ! acestea sunt crimele-aurorii.
(trad. de M. Dragomir).

Pentrucă și-a iubit cu pasiune patria și poporul, pentrucă a iubit libertatea și a fost mândru de tradițiile revoluționare ale gloriosului an 1873, cărula i-a închinat de altfel o carte, Hugo a luptat pentru fericirea și libertatea tuturor popoarelor, pentru pace, pe care o socotea, **„prima condiție a eliberării".**

„Urăsc opresiunea cu ură adâncă" — mărturisește poetul încă în volumul „Foi de toamnă", și în „Harta Europei", (Pedepse) zugrăvește imaginea unei Europe tiranizate și batjocorite.

Italia, Germania, Ungaria 'nsângerată, —
Intreaga Europă-i mizerie amară.
Cei drepți și buni muriră. Stă eșafodu 'n Sud,
La Nord, schelete albe mai pun grămezii vârf.
Răsare luna parcă ar fi și ea un stârv, —
Și 'n zori, mărițul soare de sânge roșu-i ud, —

Finalul poemului e o înflăcărată chemare la luptă, și deschide perspectiva unui viitor fericit:

Dar iată viitorul ! Vedeți că totul trece?
Satrapii fug, vin valuri de mare să-i înnece.
Popoarelor, victorii ori unde dau de știre
Că teama și măcelul s'au risipit. De-acum,
Armatele regale sunt pulbere și fum.
Puterea să se 'nalțe ! Porniți spre nemurire !

Hugo a slăvit lupta de eliberare a poporului grec, a popoarelor din fostele imperii austriac și țarist, s'a ridicat împotriva războiului dus de Napoleon al III-lea în Mexic, i-a susținut pe locuitorii Cretei răsculate, a înfierat represiunile colonialiștilor spanioli împotriva popoarelor din Cuba. **„Națiunile sângeră dar nu mor"** — scria Hugo în 1870.

Intr'o vreme când problema sclavajului negrilor era o problemă la ordinea zilei, V. Hugo s'a simțit obligat să ia atitudine în această privință. Romanul **„Bug Jargal"**, pe care l-a scris în tinerețe, e istoria unei răscoale a negrilor, răscoală pe care tânărul scriitor o înțelege și o aprobă. Când John Brown e condamnat la moarte de justiția americană pentrucă a combătut sclavia, Victor Hugo protestează cu indignare. In John Brown el vede un martir al unei cauze nobile, în asasinarea lui o crimă a statului american. In romanele, în piesele lui Hugo vom întâlni oameni din popor, cărora până atunci li se refuzase dreptul de a intra în literatură. Eroii lui Hugo sunt bufonul Triboulet, lacheul Ruy Blas și „brigandul" Hernani. Eroii lui sunt Jean Valjean, pe care justiția burgheză l-a întemnițat deoarece flămând, a îndrăznit să fure o pâine; eroicul Gavroche, copilul care moare luptând pe baricade, sau sărmana Cosette și nenorocita ei mamă, nevoită să se prostitueze pentru a-și întreține copilul. Nenorocirile și lupta acestor oameni simpli, iată subiectul nemuritoarelor sale romane și piese care și astăzi sunt citite cu nesaț și cultivă sentimentele cele mai înălțătoare.

Sufletul uman și democratic al operelor lui Victor Hugo trebuia să sfarme și a sfărâmat tiparele înguste, canoanele artistice „clasice", expresii ale monarhiei absolute și ale aristocrației decăzute. Trebuia o artă nouă, care să poată cuprinde tumultul vieții noi de după revoluție.

Romantismul, în înțelesul pe care îl atribuia Hugo — era rodul frământărilor revoluționare ale vremii. Revoluția aceasta pe tărâm artistic, pentru victoria căreia Hugo, alături de compozitorul Berlioz și pictorul Delacroix, a luptat împotriva academicienilor închistați și a poeților rutinați, a învins. Și a învins pentrucă o impunea acel adevăr al vieții despre care vorbea și în numele căruia lupta poetul. In acest sens se poate spune că înfrângerea „regulei celor trei unități" în teatru, a alexandrinului clasic, a limbajului sărac, prețios, de care uzau poeții clasicismului, a pregătit calea literaturii realist-critice, care avea să atingă cu Balzac și Stendhal culmi nebănuite.

Unde a putut găsi Hugo mijloacele necesare exprimării vieții noi dacă nu în folclorul poporului său? Legendele poporului au înlocuit încă dela început în opera sa, miturile clasice. In locul muzelor, al nimfelor și al altor divinități antice, în „Baladele" lui Hugo întâlnim zâne, gnomi și pitici, toată seria personagiilor care populează cântecul popular și basmul.

Triboulet, Valjean și Gavroche puteau vorbi acum fără jenă în paginile cărților. Iar creatorul lor putea folosi invectiva pentru a lovi în Napoleon și în țarul Nicolae al II-lea, în Metternich și în judecătorii comunarzilor. A ridica limba vie, vorbită de masse la rangul de limbă literară, a reînnoi literatura cultă prin sângele sănătos al literaturii populare — iată care a fost revoluția înfăptuită de Hugo, distrugător al canoanelor clasice.

Hugo a adus pe scenă, în paginile romanelor sale, oameni din popor care acționează în conformitate cu psihologia lor socială și exprimă în limba lor obișnuită idei înalte, sentimente adânci. Hugo a cântat în cele mai bune opere ale sale cântecele care se cereau cântate, cântece de dragoste și de mânie. Și le-a cântat astfel încât ele să poată pătrunde cât mai adânc în masse, să le cheme la luptă pentru apărarea vieții, pentru libertate, pentru pace, pentru patrie.

De aceea Hugo, e un mare poet popular, un poet al Franței și al întregii omeniri, un poet pe care, la 150 de ani dela nașterea lui, îl sărbătoresc cu dragoste toate popoarele lumii.

Il sărbătorim pentrucă el a visat și a luptat ca să vadă toate popoarele înfrățite și omenirea progresând în pace. Fiindcă în opera lui găsim adesea versuri care ne îmbărbătează în bătălia grea pe care o ducem împotriva dușmanilor omului și ai culturii, împotriva forțelor reacționare visând întoarcerea umanității în sălbăticie. Il sărbătorim pentrucă asemenea tuturor marilor creatori, el ne ajută să mergem înainte, fără teamă, siguri de izbândă.

EUGEN LUCA

Lucrările scrise de control curent la limba română

Metoda de examinare a elevilor prin lucrări scrise de control curent este aplicată acum pe scară largă în școli. Unii profesori identifică însă lucrările scrise de control curent cu lucrările scrise dela finele pătrarului. Alții le indentifică cu fostele extemporale, atitudini ce-mi par deopotrivă de greșite.

Am recurs la lucrările scrise de control curent pentru a verifica și mai des nivelul de pregătire a elevilor, posibilitatea lor de a sesiza esențialul dintr'o lecție sau un capitol și deprinderea de a-și exprima limpede ideile într'o formă literară și gramaticală corectă. Faptul că aceeași întrebare se pune întregii clase, m'a ajutat să stabilesc periodic, mai exact, bilanțul pregătirii elevilor și totodată am înțeles dacă trebue să revin sau nu asupra unor chestiuni tratate mai înainte.

Pentru buna desfășurare a acestui fel de examinare, am prevăzut în planul calendaristic 2—3 lucrări de control curent de pătrar. Am fixat în planul calendaristic al pătrarului capitolele sau temele care vor forma obiectul lucrărilor de control în scris. De pildă în pătrarul III, la clasa VIII-a, am prevăzut și am dat lucrări scrise de control curent după ciclul de lecții despre „Tiganiada" („Critica feudalismului în opera lui I. Budai Deleanu"), după literatura din epoca pregătirii revoluției burghezo-democrate dela 1848 („Ideile sociale ale lui M. Kogălniceanu") și voi mai da încă o lucrare după terminarea pregătirii operei lui Gr. Alexandrescu.

La gramatică, am dat o lucrare de control curent la capitolul „verbul", cerând a se conjuga verbul „a construi" la indicativul imperfect și conjunctivul perfect, precum și formarea unor fraze cu verbul „a ridica" la viitorul al II-lea.

M'am oprit asupra acestor teme, pentru că puteau fi tratate într'un timp scurt (10-20 minute) și pentrucă reprezentau probleme cheie. La gramatică, am ales viitorul al II-lea, pentrucă elevii, deși conjugau bine, întâmpinau, la început, greutăți în folosirea lui corectă.

M'am îngrijit din vreme să înlătur elementul surpriză, care falsifica rezultatele reale la vechile „extemporale". Am arătat elevilor că nu urmăresc deloc să-i prind cu lecția neînvățată și că în nici un caz nu le voi cere un amănunt oarecare, ci o problemă importantă care s'a discutat și asupra căreia s'a revenit la curs.

In timpul lucrărilor (care au durat 12-20 minute) clasa a fost liniștită. Corectarea lucrărilor am făcut-o cu grije. Fiecare greșală de fond, de stil, sau de gramatică am corectat-o, iar la sfârșit am adăugat — în afara notei — numărul greșelilor principale și câteva aprecieri asupra lucrării.

Ar fi fost, desigur, bine ca lucrările să fie discutate în clasă. Acest lucru nu a fost totuși posibil, pentrucă ar fi cerut cel puțin o oră de curs. Pentru a nu pierde însă ocazia de a discuta și îndrepta greșelile, am comentat pe scurt în ora imediat următoare numai greșelile generale, iar pe celelalte notate special — le-am discutat cu autorii lor în cadrul primei chestionări orale.

Lucrările elevilor mi-au dat prilej să am o imagine clară asupra pregătirii generale a clasei, a pregătirii fiecărui elev în parte, la etapa destul de scurte. Am constatat astfel că mulți din elevi nu pot încă să-și expună sintetic cunoștințele. Unora le lipsește încă simțul proporțiilor și se pierd în amănunte nesemnificative și deaceea nu pot să termine planul propus pentru lucrare. Alții folosesc greșit pronumele, astfel încât nu se vede exact ce substantiv înlocuește (Ex.: Parpanghel face o nuntă frumoasă, cu Romica, logodnica sa, pe care o căutase mult, la care (?) participă toți").

Am avut însă bucuria să constat că elevii înregistrează progrese evidente, și cu aceasta și temele pentru acasă devin mai bune. La lucrarea scrisă finală de pe pătrarul II s'au înregistrat rezultate mai bune, după două lucrări scrise de control curent decât la cea de pe pătrarul I, care nu fusese precedată decât de teme acasă.

N. SAVU

Discuții pe marginea scrisorii „Este purtarea lui demnă de un elev?" publicată în „Scânteia Tineretului"

Deși problema disciplinei era trecută în ordinea de zi...

La primul punct pe ordinea de zi a consiliului pedagogic ținut în ziua de 14 Februarie la liceul de fete nr. 4 din București era trecută prelucrarea articolului „Conținutul și metodele educației disciplinei conștiente a elevilor", publicat de curând în pagina „U.R.S.S. ne învață" din Gazeta Învățământului. Prelucrarea acestui articol și discuțiile care aveau să-i urmeze prezentau un interes deosebit pentru cadrele didactice: ne aflăm doar într'o perioadă când se cer eforturi susținute pentru pregătirea încheierii cu succes a anului școlar și disciplina este o condiție de bază pentru buna desfășurare a acestei munci. Pe de altă parte discuția privind disciplina, deschisă de „Scânteia Tineretului" și care are un răsunet puternic în rândurile elevilor interesează îndeaproape și pe profesorii școlilor noastre. Faptul că la ordinea de zi a consiliului pedagogic s'a pus în primul rând această problemă lăsa să se înțeleagă că școala ia atitudine față de discuția deschisă de organul Comitetului Central al U.T.M. și că este hotărîtă să găsească mijloacele cele mai potrivite prin care să realizeze disciplina conștientă și liber consimțită a elevelor.

Tovarășa profesoară Paulina Popescu a expus pe scurt în consiliu, conținutul articolului amintit, fără a anunța însă că este vorba de un articol sovietic, fără a sublinia importanța lui în etapa actuală a muncii școlilor.

Sfârșind după scurt timp prezentarea rezumatului articolului, referenta a arătat căile prin care a realizat disciplina la orele de fizico-chimice. Printre altele, a vorbit despre faptul că acordă încredere elevelor, că se străduește să le cunoască îndeaproape, că leagă întotdeauna cunoștințele de viață etc. Toate aceste afirmații aveau însă un caracter general. Tovarășa profesoară nu a pomenit nici un caz concret, n'a arătat ce rezultate obține aplicând aceste metode în munca ei cu elevele, n'a vorbit despre greutățile pe care le mai întâmpină încă, despre lipsurile muncii ei educative și despre felul cum le va înlătura datorită învățăturilor trase din articolul prelucrat.

Această lipsă a referatului trebuia deci să fie evitată la discuții. Dar lucrurile nu s'au petrecut astfel. Prelucrarea articolului nu a fost un prilej de discutare a problemelor disciplinei, un prilej de schimb de experiențe pe această temă.

Totuși din când în când s'au auzit glasuri care au ridicat cu timiditate unele probleme legate de disciplina elevelor. Profesoara de limba rusă a arătat, de pildă, că elevele nu intră în clasă imediat ce se sună și deaceea este nevoită deseori să piardă câte 5 minute din oră pentru restabilirea ordinei și a disciplinei. Alteineva a vorbit despre faptul că uneori lipsesc prea multe eleve, câte 14—15 într'o zi. Tovarășa doctoră s'a plâns de lipsa de disciplină a elevelor din clasa a X-a B. O profesoară tânără, care suplinește la orele de limba română, a întrebat pe colegele ei mai experimentate cum să procedeze ca să trezească interesul elevelor pentru lectură, deoarece multe dintre ele își folosesc prost timpul liber.

Toate aceste probleme, — ce-i drept ridicate neorganizat, — au rămas fără răspuns. Ele au dovedit însă că la liceul nr. 4 mai sunt unele probleme legate de disciplina elevelor care se cer rezolvate.

Discuțiile au fost totuși oprite aici. A luat cuvântul, în concluzie, tovarășa directoare, care a început să expună din nou principii pedagogice, să dea îndrumări, ca și când ar fi făcut prelucrarea unui nou articol: „Elevul nu ne stimează, dacă nu știm să ne impunem... Avem datoria să cunoaștem elevii... Trebue să fim noi, în primul rând, un model pentru elevi... Intregul colectiv trebue să la aceleași măsuri... Trebue să încurajăm pe elevi, să nu vânăm greșelile."

Iată câteva din îndrumările juste, date cu acest prilej. Dar dacă tovarășa directoare nu a coborît la cazurile concrete din școală, dacă nu a dat cuvântul cadrelor didactice cu experiență, întreaga discuție ca și concluziile trase pe marginea ei au rămas infructuoase. Dacă în școală sunt, pe deoparte, profesoare care au ajuns să realizeze disciplina în timpul orelor, iar pe de altă parte profesoare care sunt nevoite să întrerupă lecția de nenumărate ori din cauza zgomotului din clasă, dece nu s'a discutat pe larg această chestiune, dece acei care au obținut rezultate pozitive nu au prezentat experiența lor ?

După felul cum s'au purtat discuțiile în consiliul pedagogic, s'ar fi putut crede că în școală nici nu se pune problema disciplinei, că nu sunt abateri împotriva cărora ar trebui să se ducă o luptă susținută. Și, totuși, la gazeta de perete a școlii s'a publicat un articol în care sunt arătate lipsurile serioase privind disciplina clasei a IX-a. A. Și totuși, comitetul U.T.M. al școlii vorbește despre obiceiul suflatului, pătruns adânc în școală, despre dezordinea și zgomotul în care sunt așteptate profesoarele la ore, despre petrecerile organizate de eleve fără supravegherea școlii sau a părinților.

Dar, despre toate abaterile acestea, consiliul pedagogic nu vorbește nimic. Oare tovarășele profesoare nu au citit articolul dela gazeta de perete în care eleva Teleba din clasa IX-a A ia o atitudine critică sănătoasă față de purtarea nepotrivită a unor colege, față de nenumăratele lipsuri constatate în activitatea clasei din care face parte ?

In colectivul liceului de fete nr. 4 din București sunt multe profesoare și învățătoare cu experiență și cu tragere de inimă, care pot realiza lucruri frumoase. La conducerea școlii a venit de două luni o directoare energică și bine pregătită, care lucrează serios, care este ascultată și respectată de eleve. Așa stând lucrurile, cu atât mai mult nu este de îngăduit ca într'un consiliu pedagogic să fie neglijate problemele importante, să se treacă cu vederea lipsurile care se cer imediat rezolvate, să se ducă cu alte cuvinte o muncă superficială. Tovarășa directoare are datoria să privească cu mult mai multă seriozitate problema disciplinii în școală, mobilizând cadrele didactice la o muncă susținută pentru rezolvarea ei. Pentru aceasta însă trebue ca problemele ridicate în desfășurarea activității educative să fie discutate pe larg în consiliile pedagogice, trebue să fie descoperite cu curaj lipsurile, trebue să se muncească stăruitor pentru înlăturarea cauzelor care le determină.

Pornind la această muncă, colectivul didactic al liceului de fete nr. 4 din București ar trebui să se gândească dacă, printre cauzele care au făcut ca până acum problema disciplinei în școală să nu fie rezolvată și nici măcar discutată cu seriozitate nu este, de pildă, și faptul că un număr mare de profesoare lipsesc dela ședințele consiliului pedagogic, sau faptul că atunci când o profesoară lipsește nu este înlocuită și elevele rămân singure fără supraveghere.

Aceste lucruri, care arată că nu toate rotițele din mecanismul școlii merg fără greș, ar trebui să fie un semnal de alarmă pentru tovarășele profesoare.

E. MANAC

Biblioteca centrală a sindicatelor de învățământ din București — mijloc de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional

Hotărîrea Consiliului de Miniștri privind măsurile ce trebuesc luate pentru îmbunătățirea activității bibliotecilor din Republica Populară Română dovedește încă odată grija permanentă pe care Partidul și Guvernul o au față de oamenii muncii.

Hotărîrea lămurește principiul rolul cărții și al bibliotecii în munca de educare a maselor, stabilind o serie de măsuri concrete într'unul din domeniile cele mai importante ale revoluției noastre culturale: răspândirea cărții în masse.

Sindicatele de învățământ s'au preocupat în mod serios de această problemă. In ultimii 2 ani, numărul bibliotecilor sindicale a crescut simțitor și au fost înzestrate cu un număr apreciabil de cărți, broșuri și reviste românești și sovietice. Biblioteca clubului sindicatelor de învățământ din București, care s'a străduit să ducă o muncă susținută de popularizare a cărții, a înființat în acest sens un număr de 56 biblioteci filiale pe lângă colțurile roșii și școlile cu personal mai numeros.

Aceste biblioteci filiale au fost dotate cu un număr de 58.000 volume și diferite colecții de reviste românești și sovietice.

Ele au devenit un real sprijin pentru cadrele didactice, care au avut cărțile necesare studiului lor, chiar la locul de muncă.

Biblioteca Clubului a fost la început mai puțin cercetată, deoarece era insuficient înzestrată, iar cărțile nu îndeajuns de popularizate în massă.

Printr'o intensă muncă de popularizare dusă de bibliotecar, ajutat de colectivul obștesc, s'a reușit să se grupeze în jurul bibliotecii tot mai mulți cititori. Conștient de rolul important al bibliotecarului de a nu fi un simplu mânuitor de cărți, ci un agitator și propagandist, întregul colectiv al bibliotecii a știut să atragă și să îndrumeze cititorii spre lectura operelor clasicilor marxism-leninismului, ale marilor pedagogi sovietici, ale literaturii sovietice, ale literaturii noastre clasice și contemporane, a operelor scriitorilor progresiști din întreaga lume.

Studierea acestor opere a dat posibilitatea multor cadre didactice din București să cunoască cuceririle științei marxist-leniniste, să-și însușească tehnica și metodele de muncă sovietice, pentru a educa tineretul în spiritul unei noi atitudini față de muncă, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Învățătorii și profesorii din București au primit astfel un ajutor important din partea bibliotecii Clubului.

Mulți dintre ei au pregătit temele date de cercurile pedagogice lunare cu ajutorul materialului pus la îndemână de biblioteca Clubului.

Deasemenea, cadrele didactice găsesc în bibliotecă material pe care îl cercetează pentru pregătirea și ridicarea lor profesională.

Iată ce declară tovarășa Popa Maria, profesoară de istorie la liceul de fete nr. 6 în legătură cu sprijinul pe care l-a dat biblioteca: „In munca mea profesională am fost ajutată permanent de biblioteca Clubului. Aici am putut să studiez operele clasicilor marxism-leninismului și să-mi pregătesc astfel temeinic lecțiile. Deasemenea, tot aici am găsit materialul necesar pentru a-mi putea însuși principiile celei mai înaintate pedagogii, pedagogia sovietică.

Prin posibilitatea pe care mi-o dă biblioteca de a mă pregăti pe linie profesională și a-mi însuși știința sovietică, știința cea mai înaintată, voi putea pregăti un tineret capabil și rezultatul la catedră va fi din ce în ce mai bun".

Tovarășa Bălănescu Jana, asistentă la Institutul de Industrie Alimentară, ajutată de cărțile aflate în biblioteca Clubului, a reușit să-și ridice în mare măsură nivelul ideologic în vederea pregătirii seminariilor la școala de cadre sindicale.

Toată bibliografia care i-a fost recomandată a consultat-o în sala de lectură a acestei biblioteci, găsind aci cele mai noi cărți și broșuri de ideologie.

Biblioteca Clubului este un ajutor prețios în munca profesională a cadrelor didactice. Manualele științifice de chimie generală, chimie organică sau biologică, istorie, literatură,etc. sunt puse la îndemâna oricărui cititor ori de câte ori are nevoie.

Folosind din plin bogatul material pus la dispoziție de bibliotecă, cadrele didactice au posibilitatea să-și ridice necontenit nivelul politic, ideologic și profesional, pentru a desfășura o activitate din ce în ce mai rodnică, pentru a fi la înălțimea măreților sarcini de educare și instruire a tineretului.

Sindicatele de învățământ, prin înființarea de biblioteci și prin sprijinul pe care-l dau aprovizionării lor la timp cu tot ceeace apare, controlul în felul acesta la aplicarea Hotărîrii C.C. al P.M.R. cu privire la cadrele didactice, care spune între altele:

„Îndatorirea de bază a profesorilor și învățătorilor este să studieze și să-și însușească operele geniale ale marilor Lenin și Stalin, înaltele realizări ale pedagogiei sovietice, pentru a contribui cu pricepere, cu devotament și abnegație la opera de răspândire a culturii în popor, pentru a instrui și educa un tineret stăpân pe știință, devotat cu trup și suflet Patriei noastre, Republica Populară Română, și cauzei măreț a socialismului și păcii".

IOANA APOLZAN
Director Adjunct al Clubului Sindicatelor de Învățământ din București

In legătură cu predarea gramaticii în școlile elementare și medii

Genialele lucrări ale tovarășului Stalin referitoare la marxism în lingvistică au așezat pe adevăratele baze științifice și la locul cuvenit studiul gramaticii.

In lumina acestor îndrumări, Hotărîrea sesiunii a 6-a a Academiei R.P.R. trasează ca sarcină celor ce se ocupă de predarea limbii să pună la baza acestui studiu însușirea temeinică a cunoștințelor gramaticale.

Urmând drumul trasat de Partid — care arată că sarcina de frunte a școlii este îmbunătățirea calitativă a învățământului —, Ministerul Învățământului Public a dat indicații precise în programele difuzate școlilor elementare și medii, asupra felului cum trebue predată gramatica dela clasa I până la clasa a XI-a. In programa claselor VIII—XI se specifică însemnătatea cunoașterii temeinice a gramaticii și studierea atentă a bogăției vocabularului limbii.

Mulți profesori și învățători au înțeles just sarcina ce le revine pentru asigurarea însușirii sistematice de către elevi a cunoștințelor gramaticale. Majoritatea cadrelor didactice au studiat cu seriozitate, au adâncit învățăturile staliniste despre limbă și au aplicat cu succes îndrumările metodice date de Ministerul Învățământului Public în lumina orientării științifice a lingvisticii.

Învățătorii au început să acorde o deosebită atenție citirii corecte și expresive, ca o consecință a însușirii temeinice a cunoștințelor gramaticale, chiar în lecțiile cu elevii din primele patru clase elementare. Ei urmăresc cu grijă îmbogățirea vocabularului elevilor și explică permanent termenii și expresiile necunoscute ce se întâlnesc în lecțiile de lectură. Așa se întâmplă la școala elementară de fete nr. 12 din București, unde elevele clasei a II-a A, citesc clar, corect, nuanțat, iar tovarășa învățătoare supraveghează și îndrumează îndeaproape exprimarea în scris și oral a elevelor, prin corectarea pronunțării și prin verificarea regulată și amănunțită a caietelor.

Sunt cadre didactice care au înțeles cât de importantă și de interesantă poate deveni o oră de gramatică la clasele VIII—XI, dacă la analiza gramaticală, sintactică și morfologică, se lucrează pe texte din autorii clasici sau contemporani, iar concluzia analizei se referă și la valoarea stilistică și artistică a textului discutat. Așa de pildă, la liceul de băieți nr. 5 din București, la clasa XI-a C, tovarășul profesor de limba română, legând lecția de gramatică de centenarul lui I. L. Caragiale, și-a propus în planul lecției de analiză sintactică a propoziției să scoată în evidență, cu prilejul analizei gramaticale, grija marelui scriitor pentru folosirea unei limbi corecte din punct de vedere gramatical, precum și măestria artistică a lui Caragiale în întrebuințarea fondului principal de cuvinte. Lecția a reușit să lege permanent valoarea gramaticală a cuvintelor analizate sintactic și — când era cazul, ca de pildă la atribute — valoarea lor morfologică, de calitatea deosebită a clarității și artei stilistice care se poate observa în opera lui Caragiale. Elevii, mereu atenți și interesați, au înțeles prin această lecție cât de necesară este însușirea cunoștințelor temeinice de gramatică.

Dar, în predarea gramaticii, în școlile noastre elementare și medii mai sunt încă o serie de lipsuri serioase.

Una din principalele lipsuri ce se manifestă cu destulă frecvență este aceea că unii profesori și învățători consideră gramatica o disciplină ca un scop în sine și nu o integrează în studiul limbii. Lucrările tovarășului Stalin au arătat rolul deosebit al gramaticii ca bază a cunoașterii unei limbi, ca funcție importantă datorită căreia: „limba capătă posibilitatea de a îmbrăca gândurile umane în învelișul material al limbii". (I. V. Stalin).

Datorită concepțiilor greșite cu privire la predarea gramaticii, lecțiile unora dintre profesori se predau mecanic și formal, se reduc la enunțări de definiții și la monotone înșirări de paradigme. La clasele mari, astfel de lecții sunt deadreptul plictisitoare și fără absolut nici un folos științific. Așa s'a întâmplat la clasa a X-a B dela liceul de fete nr. 6 din București, când o oră întreagă elevele acestei clase au trebuit să conjuge diferite verbe la toate modurile și timpurile. Cu totul alta ar fi fost lecția aceasta, dacă, vorbindu-se despre verb, s'ar fi ilustrat, paralel cu observațiile morfologice, ortografia specială a diferitelor forme de viitor și de perfect, s'ar fi vorbit de valoarea stilistică a unor timpuri ale indicativului, ilustrându-se cu texte din literatura populară, de pildă, în ceeace privește perfectul simplu, sau cu texte din scriitorii clasici și contemporani în privința repetării formelor verbale în poezii. Programele dau indicații precise în această privință și ele trebuie să fie folosite cu atenție de către profesorii care predau gramatica în clasele mari.

O altă lipsă serioasă a orelor de gramatică e aceea care provine din neaplicarea principiilor științifice ale pedagogiei și din studierea superficială a metodicilor. Incă se mai întrebuințează de către unii învățători și profesori sistemul de a se dicta definiții și reguli care sunt scrise și învățate mecanic de către elevi. De pildă, la o lecție de gramatică la clasa a IV-a elementară dela liceul de fete nr. 6 din București, lecția nouă despre numeral a început pur și simplu prin dictarea definiției numeralului de către tovarășa învățătoare. Copiii au notat atenți „dictarea", dar era evident că prin folosirea acestor metode nu poate fi vorba de o lecție de gramatică, ci doar de reeditarea chinului de care vorbea Creangă când ne descria pe bietul Trăsnea învățând gramatica pe hatul Fălticenilor.

Materialul publicat de Ministerul Învățământului Public în toamna anului 1951, îndrumătorul învățătorului, dar mai ales lucrările științifice traduse din pedagogia sovietică ne arată clar că într'o lecție definiția rezultă din analiza și discuția dusă cu elevii dela cunoscut la necunoscut, dela simplu la compus, iar abstractizarea pe care o reprezintă definiția trebue să decurgă nestânjenit din observarea analitică a caracteristicilor unei valori.

Deasemeni, trebue să semnalăm încă un aspect negativ al lecțiilor de gramatică, în legătură cu exemplele de care se servesc unele cadre didactice în predare. O veche rachiă a lecției de gramatică constă în faptul că nu se urmărește în exemple nici semantica, nici logica, ci numai corectitudinea gramaticală a exemplului prezentat. Așa de pildă, la școala elementară de fete nr. 24 din București, la cl. a VII-a A, pentru a se preda forma pasivă a verbelor s'a dat ca exemplu: „a fi construit — ă". Elevele au fost îndrumate să schimbe după gen participiul trecut al verbului de conjugat, dar au fost lăsate să conjuge aberații semantice ca: „eu eram construită, voi erați construiți etc.".

Cu astfel de procedee, desigur că elevii nu pot înțelege raportul dintre gramatică și limba vie, nu pot lega în mintea lor regulile gramaticale de valoarea reală a cuvintelor în viața lor zilnică. Ei au impresia că la orele de gramatică vorbesc o altă limbă decât aceea pe care o întrebuințează în mod curent.

Ar trebui să amintim aci și un alt aspect.

In cadrul unei ședințe de lucru ținută cu mai mulți profesori de limba română din București, s'a putut constata că majoritatea observațiilor s'au raportat la greutățile întâmpinate în predarea unor capitole din literatură, dar nu s'a ridicat deloc problema numărului de ore necesare predării gramaticii. Aceasta dovedește o poziție superficială față de însemnătatea gramaticii și o minimalizare a rolului hotărîtor pe care îl au cunoștințele de gramatică în însușirea temeinică a unei limbi.

In lumina genialelor îndrumări staliniste, pe linia trasată cadrelor didactice de către Partid asupra calității învățământului, va trebui să îmbunătățim munca noastră atât în felul de a înțelege gramatica cât și în metodica predării acestei părți componente a limbii. Va trebui să rupem mai întâi definitiv cu poziția neștiințifică a interpretării gramaticii ca un fenomen izolat, despărțit de întreaga evoluție a limbii.

Tovarășul Stalin ne învață că: „gramatica este rezultatul unui lung proces de abstractizare și un uriaș succes al gândirii umane". Din această afirmație trebue să înțelegem marea însemnătate pe care o reprezintă pentru omul înarmat cu cunoștințe științifice însușirea temeinică a regulilor gramaticale și ortografice ale limbii materne.

Va trebui apoi să cercetăm cu deosebită grijă îndrumările metodice, programele și cărțile de pedagogie, pentru a ne situa pe drumul științific al unei predări organizate și folositoare elevilor.

Va trebui să renunțăm la concepția formalistă a școlii burgheze care făcea din orele de gramatică fie un chin din cauza limbii forțate și neconforme cu realitatea în care se formulau exemplele, fie o plictiseală fără seamăn din cauza înregistrării mecanice de definiții și reguli.

Va trebui mai ales să studiem cu atenție experiențele școlii sovietice, care a obținut și în acest domeniu rezultate rodnice, datorită gradului superior de desvoltare la care a ajuns știința celei mai înaintate țări din lume.

„Limba fiind un mijloc de comunicare este în același timp și un instrument de luptă și desvoltare a societății", ne învață tovarășul Stalin. Să înarmăm cu cunoștințe temeinice, sistematice și științifice, și pe această cale tineretul nostru, tineretul Patriei noastre pe care-l creștem pentru o viață liberă și fericită.

Unele concluzii pe marginea desfășurării practicii elevilor din școlile pedagogice

În școlile pedagogice de învățători s'a încheiat de curând perioada practicii elevilor. Pentru prima dată în acest an școlar, după exemplul înaintatei experiențe sovietice, elevii școlilor pedagogice au lucrat continuu timp de două săptămâni în școala elementară.

Practica pedagogică are o deosebită însemnătate pentru temeinica pregătire a viitorilor învățători, deoarece îi deprinde să predea toate obiectele de învățământ în condițiile concrete ale muncii din școală și îi învață să organizeze independent activitatea instructiv-educativă la toate clasele școlii elementare.

Majoritatea secțiilor de învățământ regionale și raionale s'au preocupat îndeaproape de justa desfășurare a practicii pedagogice, creând condiții bune de lucru elevilor. Astfel, secția de învățământ a orașului Râmnicu-Vâlcea a pus la dispoziția școlii pedagogice, pentru practică, cele mai bune școli elementare din oraș. Elevii școlii pedagogice cu limba de predare română din Reghin, regiunea Mureș, au fost repartizați de către secția de învățământ la școlile elementare din comunele apropiate. Secția de învățământ din Bacău a repartizat școlilor pedagogice cele mai bune școli elementare și a dat un ajutor susținut cadrelor didactice în planificarea și organizarea orelor de practică.

La ședințele de analiză a muncii ținute la sfârșitul etapei de practică s'au relevat multe aspecte pozitive ale activității școlilor pedagogice. Numeroși elevi au ținut lecții reușite, dovedind o justă orientare ideologico-politică, precum și o serioasă pregătire pedagogică.

Elevele școlii pedagogice din Piatra Neamț, de exemplu, s'au pregătit cu deosebită grijă pentru etapa de practică. Încă înainte de începerea practicii, elevele au luat legătura cu tovarășii învățători, care le-au dat indicații asupra întocmirii planului de muncă pentru perioada de practică și le-au făcut cunoscute orarul și subiectele lecțiilor ce trebuiau ținute de fiecare dintre ele. Deasemeni, elevele au cercetat manualele copiilor, programele de învățământ și metodicile, cerând consultații ori de câteori au avut nelămuriri.

În multe școli, justa pregătire a elevilor pentru practică s'a reflectat pozitiv în rezultatele obținute.

La lecția de citire predată la clasa I-a, elevii școlii pedagogice din Râmnicu-Vâlcea au dovedit că pot aplica în bune condițiuni metodica obiectului respectiv. Planurile întocmite de ei reflectau o adâncă pătrundere a lecției, a obiectivelor pe care trebuia să le atingă, precum și faptul că și-au însușit principiile pedagogice. Ei au reușit să antreneze în desfășurarea lecției întreaga clasă, fiind continuu preocupați de a forma la copii deprinderea unei citiri conștiente și expresive.

La lecția de fizică cu subiectul „Electricitatea" predată la clasa IV-a, elevii acestei școli au arătat că se pregătesc temeinic, că știu să folosească materialul didactic și să lege cunoștințele predate de practica construirii socialismului în țara noastră.

Elevele școlii pedagogice din Carei au predat just cunoștințele de aritmetică și științe naturale, folosind din plin materialul didactic, trezind interesul copiilor și învățându-i să aplice cunoștințele în practică. Cu deosebită pricepere au predat elevele școlii pedagogice de fete din Bacău cunoștințele de limba rusă, dovedind astfel că în această școală a existat o preocupare serioasă în domeniul însușirii limbii ruse.

De asemenea, unele eleve ale școlii pedagogice de învățătoare nr. 2 din București au reușit să transmită copiilor, cunoștințe temeinice la lecțiile de științe naturale, însoțind explicațiile de experiențe interesante.

Mulți dintre elevii școlilor pedagogice au confecționat material didactic pe care l-au donat apoi școlilor elementare. Așa au procedat, de exemplu, elevii școlii pedagogice din Deva.

Profesorii de pedagogie și metodiștii ca și învățătorii școlilor elementare unde s'a desfășurat practica au dat elevilor din școlile pedagogice îndrumări privitoare la pregătirea lecțiilor și la alcătuirea planurilor. În scurtele ședințe de analiză a muncii dela sfârșitul zilei, cadrele didactice au arătat elevilor lipsurile avute și le-au indicat mijloacele cu ajutorul cărora vor putea obține rezultate mai bune. Învățătorii școlilor elementare din Careii Mari au organizat pentru practicanți o zi de școală model. La Turnu-Măgurele, învățătorii au pus la dispoziție elevilor practicanți propriile lor caiete de planuri.

În desfășurarea practicii au fost însă și unele lipsuri, care impun luarea unor măsuri urgente.

În unele părți, secțiile de învățământ nu s'au preocupat serios de buna desfășurare a practicii pedagogice. Astfel, secția de învățământ a raionului „Gh. Gheorghiu-Dej" din București a repartizat elevele școlii pedagogice de fete Nr. 2 la trei școli elementare, situate la o distanță de aproximativ 6 km. de școala lor, din care cauză elevele intrau obosite la lecții.

Lecțiile practice ținute de elevii școlilor pedagogice arată deasemenea că nu pretutindeni s'a acordat însemnătatea cuvenită înarmării lor cu temeinice cunoștințe de gramatică și ortografie. Planurile unor elevi conțin serioase greșeli de ortografie. De asemeni, scrierea exemplelor pe tablă s'a făcut de multe ori greșit. Unele eleve dela școlile pedagogice nr. 1 și 2 de fete din București, precum și unii elevi dela școlile pedagogice din Turnu-Măgurele, Piatra-Neamț, Satu Mare etc. au un vocabular restrâns și fac greșeli în exprimare. Aceasta arată că, în școlile amintite, orele de gramatică nu sunt folosite în măsura în care trebue și studiul limbii române nu se bazează încă pe de-a'ntregul pe înțelegerea justă a fenomenelor limbii, în lumina învățăturilor tovarășului Stalin.

La unele școli pedagogice s'au întâlnit lacune în cunoștințele de matematică ale elevilor. Sunt unii elevi care nu stăpânesc analiza logică a problemelor. Alții alcătuiesc probleme cu date care nu corespund realității, așa cum s'a întâmplat de pildă, la școala pedagogică din Deva.

Deasemenea, s'au constatat lipsuri și în metodele de predare. Unii elevi practicanți nu și-au însușit tehnica de întocmire a planului de lecție. O serie de eleve dela școala pedagogică de fete Nr. 2 din București confundă momentul anunțării cu momentul expunerii, sau socotesc actualizarea drept o etapă specială a desfășurării lecției.

Orientarea ideologico-politică a lecțiilor n'a fost întotdeauna justă, făcându-se uneori actualizări forțate. Alteori, conținutul lecțiilor a fost rupt de viață. De exemplu, la o lecție despre păduri ținută de o elevă practicantă dela școala pedagogică de fete Nr. 2 din București nu s'a vorbit nimic despre transformarea naturii, despre planul stalinist de împădurire, despre activitatea pionierilor sovietici, creatori ai „spațiilor verzi", despre felul cum aplică pionierii din țara noastră exemplul lor.

Materialul didactic s'a folosit în unele cazuri defectuos, în alte cazuri nu s'a folosit deloc. De exemplu, școlile pedagogice din Miercurea-Ciuc, Cristur și Tg. Săcuesc n'au pus la dispoziția elevilor practicanți aparatele de fizică din laboratorul școlilor.

Toate aceste lipsuri se datoresc, în primul rând, colectivelor de profesori din școlile pedagogice respective și colectivelor de învățători din școlile elementare în care s'a făcut practica. Planurile de lecții ale elevilor n'au fost controlate pretutindeni de către cadrele didactice și în unele locuri elevii n'au primit suficiente lămuriri în privința întocmirii lor. Asistența profesorilor metodiști a fost câteodată sporadică, iar analiza muncii elevilor a fost deseori superficială, formală.

Dacă în majoritatea școlilor elementare s'a dat atenția cuvenită organizării participării elevilor care făceau practica la toate activitățile din școală, sau extrașcolare: consilii pedagogice, ședințe cu părinții, activitate pionierească, serbări, munca administrativă etc. așa cum s'a procedat de exemplu, în școlile elementare nr. 50 băieți și 4 băieți și fete din București, în comunele din raza școlii pedagogice din Reghin, la Deva, la Oradea, etc. au fost însă și unele școli elementare care nu au dat atenție acestor probleme. La școala nr. 27 de băieți și la liceul clasic mixt din București, de exemplu, nu s'a organizat în perioada practicii pedagogice niciun consiliu pedagogic.

Cu toate lipsurile inerente unei noi experiențe, elevii școlilor pedagogice au folosit mult din practica pedagogică continuă. S'au obișnuit cu munca independentă și organizată, și-au desvoltat spiritul critic și autocritic, spiritul de inițiativă și simțul de răspundere față de sarcinile pe care le vor avea de îndeplinit. Și-au dat seama de lipsurile lor, de necesitatea studiului individual și a aprofundării cunoștințelor la toate obiectele de studii.

Dragostea față de copii a elevilor din școlile pedagogice și atașamentul lor față de profesiunea de învățător au crescut considerabil în acest timp pe care ei l-au petrecut în mijlocul copiilor. În felul acesta, practica a devenit un prilej însemnat de a trezi interesul viitorilor învățători pentru problemele vii ale activității școlii, pentru misiunea lor de educatori ai copiilor Patriei.

Pentru îmbunătățirea practicii se impun anumite sarcini a căror îndeplinire va contribui la o pregătire și mai temeinică a viitoarelor cadre de învățători. Secțiile de învățământ trebue să repartizeze școlilor pedagogice și școlilor elementare de aplicație pe cei mai buni dintre profesori și învățători. Deasemeni, trebue alese cu multă grijă școlile în care se desfășoară practica. Este necesar să se acorde o atenție specială ridicării nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice din aceste școli. Secțiile de învățământ au datoria să sprijine școlile pedagogice în organizarea practicei pedagogice și să-și planifice munca de îndrumare și control în așa fel încât să poată urmări în mod deosebit activitatea acestor școli.

În timpul care a mai rămas până la încheerea cursurilor, cadrele didactice ale școlilor pedagogice trebue să depună toate eforturile pentru a completa lipsurile constatate cu prilejul practicii în cunoștințele elevilor lor, în special la limba română, matematică, științe naturale și metodologie. Numai așa școlile pedagogice își vor putea îndeplini sarcina de a forma cadre temeinic pregătite, înarmate cu un sistem solid de cunoștințe și cu capacitatea de a fi buni educatori.

CORNELIA TEODORESCU
Inspector general școlar

Premierea unor echipe de teatru sindicale fruntașe

De curând, în raionul Urziceni, regiunea Ialomița, s'au înmânat într'un cadru festiv, premiile obținute de echipele de teatru fruntașe la concursul organizat de C.G.M.

Echipa de teatru și declamatori a grupei sindicale de învățământ din Coșereni a primit cu această ocazie premiul I pe regiune. Odată cu diploma, s'a înmânat membrilor grupei o statuetă a marelui scriitor I. L. Caragiale, precum și o trusă pentru machiaj și suma de 500 lei.

O diplomă asemănătoare a primit și echipa de teatru a grupei sindicale de învățământ din comuna Urziceni.

În cadrul programului artistic executat cu ocazia înmânării premiilor, echipa de teatru a grupei sindicale din Coșereni a prezentat, împreună cu echipa sindicatului C.F.R.-Urziceni, o piesă de teatru și câteva scenete de I. L. Caragiale precum și diferite coruri și recitări.

În cadrul sărbătoririi care s'a desfășurat la Botoșani cu prilejul înmânării premiilor obținute de echipele de teatru fruntașe, echipa de teatru a sindicatului de învățământ raional a obținut premiul al II-lea pe regiune, primind o trusă de machiaj, o diplomă și un premiu în bani.

R. I. DRAGAN și C. PETRIȘAN
corespondenți

DIN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

Cultura pătrunde în massele de oameni ai muncii din R. P. Chineză

În anii regimului popular, cultura și învățământul în R.P. Chineză au progresat mult. În țara unde 90% din populație nu știa carte, are loc în prezent o puternică revoluție culturală. Mișcarea pentru desvoltarea sistemului de studiu individual, desfășurată din inițiativa Partidului Comunist Chinez, a cuprins întreaga țară.

Numărul muncitorilor care învață, fără a ieși din producție, la cursurile serale ale școlilor elementare și la cursurile pentru lichidarea neștiinței de carte a fost în 1951 de 1.780.000 oameni.

Reforma agrară, care a făcut ca pâturile largi ale țărănimii să participe activ la viața politică a Chinei, a provocat totodată un avânt cultural nemaiîntâlnit în rândurile populației rurale.

Organele puterii populare au înființat la sate 290.000 școli de iarnă, unde învață zece milioane de țărani. S'a trasat sarcina de a se mări numărul țăranilor care frecventează școlile de iarnă și cursurile pentru lichidarea neștiinței de carte până la 100 milioane de oameni anual.

În centrele raionale și districtuale se înființează comitete speciale pentru lichidarea neștiinței de carte. Pentru acei care învață se editează manuale speciale și ediții populare ale broșurilor politice. Numai în China Centrală și de Sud manualul pentru școlile țărănești de iarnă a ajuns la un tiraj de peste 8 milioane exemplare.

Învățământul este în mare măsură încetinit din cauza greutății de a se memora marele număr de semne din care se compune scrisul chinez.

Recent Țzi-Țzian-hua, profesor al unei dintre unitățile militare, a elaborat o metodă de organizare a lecțiilor datorită căreia elevii, după 150 de lecții au memorat 1.500—2.000 ieroglife, ceeace le dă posibilitatea să citească cărți, reviste și broșuri politice.

Desvoltarea învățământului public în cadrul planului cincinal al R. P. Ungare

Ministerul Învățământului Public din R. P. Ungară a deschis la Budapesta o expoziție care oglindește în chip viu progresele pe care le va face învățământul public în cadrul planului cincinal.

O hartă intuitivă înfățișează școlile construite până în prezent, precum și cele care se vor construi în cadrul planului cincinal. O vastă rețea de școli ia naștere mai cu seamă în pustă, în regiunile miniere și în împrejurimile Sztalinvarosului. La construirea noilor școli se ține seamă de toate cerințele higienii, sănătății și a condițiilor de studiu ale școlarilor.

Fotografii, desene și machete reprezintă școlile elementare și medii care se vor construi la oraș. O machetă interesantă reprezintă școala medie de științe economice care se construește în cartierul Pesterzsébet, a cărui sală de festivități a fost protectată în baza experienței sovietice. Această școală va fi terminată spre sfârșitul anului.

Expoziția constitue o dovadă grăitoare și în ceeace privește desvoltarea universităților din R.P. Ungară. Mai ales în domeniul învățământului superior tehnic se fac investiții mari. Un perete întreg al sălii de expoziție e consacrat materialului reflectând construirea orașului universitar din Miskolc și Institutului de Chimie Industrială din Veszprém.

În anul școlar 1950—1951 a fost sporit numărul de învățători la școlile elementare.

Deasemenea, a fost reorganizat sistemul școlilor medii. În anul școlar curent au funcționat 47 tipuri de școli medii tehnice industriale și 8 tipuri de școli medii tehnice agricole. Școlile elementare și medii, precum și universitățile din R.P. Ungară numără în prezent aproximativ 1.400.000 elevi și studenți, adică de două ori mai mulți elevi la școlile medii și de trei ori mai mulți studenți decât în timpul regimului horthyst. În timp ce în trecut doar 4—5% dintre elevi și studenți erau fii de muncitori sau țărani, astăzi proporția lor se ridică la peste 60%.

Învățătorul Stanciu a primit o scrisoare

Mai era o frântură de ceas până la stingere. În dormitorul mare caporalul Stanciu Gheorghe citea pentru a doua oară cartea poștală primită chiar în ziua ceea dela soldatul Baciu Ion, fostul său elev din „școala de carte". Cu o săptămână mai înainte fusese mutat în altă unitate. „Dragul meu luminător, îi scria el cu litere ovale. plecate spre dreapta. Am o leacă de timp și gândurile mele călătoresc într'acolo unde am prins primele slove, către dumneata, tovarășe învățător, care te-ai sbătut cu mine, să mă luminezi. Nu te-oi uita nicicând, că tare-i bine să știi a scrie și a citi..." Stanciu vru să citească mai departe, însă sunetul goarnei vesti stingerea. În aceeaș clipă lumina pieri. Dormitorul se cufundă în beznă. Ecourile stingerii mai dăinuiră câtăva vreme, îndemnând grijuliu la odihnă. Se stinseră apoi și ele, rând pe rând, iar tăcerea se așternu atotstăpânitoare.

Stanciu nu adormi curând. În mintea lui mai stăruiau ultimele rânduri citite.

Parcă era eri...

Curtea căzarmii fierbea; prundul scârțâia sub pașii grăbiți ai ostașilor care forfoteau în toate părțile, primind, împărțind în dreapta și în stânga sfaturi tinerilor recruți, veniți chiar în ziua ceea să îmbrace mândra haină de ostaș. Caporalul Stanciu râdea cu haz de șotiile unui tânăr șugubăț, cu mustața abia mijindă.

— Așa a fost cu tata; a pățit-o dela major, fiindcă nu i-a dus la Crăciun o halcă de porc, vorbi el după ce-și potoli râsul.

— A fost, frate, pe vremuri, așa. Acu ai să vezi cum îi, lămuri lângă el un ostaș, leat mai vechi.

Curând, Stanciu și tinerii din jurul lui s'au îndreptat către clubul ostășesc; era la câțiva pași. Trecând pragul clubului, recruții au pornit, care mai de care. să ia o carte, să joace șah, domino. Pe o masă rânduite cu grijă, stăteau o mulțime de cărți cu coperte multicolore. Câțiva recruți începură să le răsfoiască, întorcând cu curiozitate filele. Mai la o parte, stingher, sta un băiețandru cu sprâncene bălaie și cu ochii blânzi. Pe cap purta o cușmă, veche ca și straiele de pe el. Voia să ia o carte, dar se stăpâni. Stanciu prinse din ochi gestul și i se adresă:

— Ia și tu o carte, tovarășe. În ele-s multe lucruri de folos. Recrutul Baciu Ion plecă ochii și-și plimbă degetele groase pe marginea scurteicii. Nu răspunse.

— Hai, nu te știi de noi, doar.., Stanciu nu apucă să-și continue vorba că tânărul trânti un „nu" inciudat. Urmă un răstimp de tăcere, apoi, călcându-și parcă pe inimă, flăcăul îngână:

— Nu știu carte, tovarășe, nici măcar o boabă. Stanciu îl privi adânc în ochi și bătându-l pe umăr îi spuse blând:

— Lasă, nu fii mâhnit. Aci, în armată, printre multe altele, vei învăța și carte. Uite, eu mă leg să te învăț.

Stanciu, fost învățător și în viața civilă, în satul său de pe malul Buzăului, știa cum să se poarte cu oamenii sfioși. Îl luă deoparte, se sfătuiră îndelung, și Baciu își descărcă sufletul. Viața lui vorbea singură despre pricina neștiinței de carte. N'avea nici 7 ani, când, taică-său strâns de nevoi l-a dat pe seama boierului Pântea. De atunci în loc de școală, Ion trebui să colinde văile și dealurile, păscând oile hapsânului boier. Doar iarna mai pica și el prin sat și atunci parcă era pustnic: sta numai în casă. De abia după 23 August 1944 a început să întrezărească lumina unui trai mai bun. Acum, când venise să fie luat cătană, se pregătise cu bucurie: auzise el multe lucruri minunate despre Armata Poporului.

De toate acestea își amintea caporalul Stanciu, stând în pat treaz, cu mâinile sub cap, în timp ce ceilalți ostași afipiseră de mult. Le auzise chiar din gura lui Baciu în prima sa zi de armată.

★

Greu i-a fost caporalului Stanciu până l-a dat pe brazdă pe Ion Baciu. Îi intrase lui în cap, încă dela primele lecții, că nu va putea să priceapă ce era scris pe bucățile de carton roș prins pe pereți, în club și în mai toată cazarma. Ba începuse chiar să ocolească școala. Stanciu, învățător hotărît, care nu se lăsa pradă greutăților, nu-l slăbea de fel. Așa învățase el din cărțile lui Macarenco și Kairov. Nu era zi în care, în repaos, să nu stea de vorbă cu Baciu, să nu-i ajute la pregătirea lecțiilor. Când ceva nu era pe înțelesul elevului, lua totul dela început și-i explica amănunțit.

Azi o literă, mâine două, Baciu prinse tot alfabetul. Atât i-a fost greu, că apoi îl vedeai mereu silabisind din ziare și din cărți.

S'au scurs șase luni de muncă încordată, după care Baciu se prezentă la examen în fața unei comisii. Mâna lui stătea mereu ridicată și nu era întrebare căreia să nu-i găsească grabnic răspunsul. Din seria lui, toți au trecut iar el a fost în capul listei. După ce ieși din examen, își așteptă învățătorul la ușă. Îl întâmpină cu privirea plină de dragoste și îi întinse mâna zicând:

— Să trăiești, tovarășe învățător, că m'ai învățat carte. Acum mă simt și eu om întreg. Ai avut dreptate când m'ai dojenit că fugeam de școală. Dacă nu te țineai de mine, acum cine știe..

N. MANAILA

Învățătorii—propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Sămânța selecționată, baza recoltelor bogate

Munca desfășurată de învățători pentru răspândirea științei agrotehnice capătă o deosebită importanță acum, în perioada de pregătire a campaniei agricole de primăvară. Acordând cea mai mare atenție activității lor în rândurile țăranilor muncitori, învățătorii trebue să folosească orice prilej care le stă la îndemână — ședințele cercului agrotehnic, serile de citit, pentru a sprijini campania de însămânțări, munca în cadrul căminului cultural, etc., și a contribui la obținerea unor recolte bogate. Ei vor sprijini astfel reforma bănească.

Arătând țăranilor muncitori că dintr'o sămânță bună, bine formată, provenită dintr'o parcelă care a dat produse multe și de bună calitate se desvoltă o plantă sănătoasă, puternică, capabilă de producții mari, învățătorii trebue să le explice că folosind astfel de semințe vor putea obține recolte îmbelșugate.

O sămânță bună de semănat trebue să îndeplinească o serie de condiții și anume: să fie desvoltată la maximum, să fie bine păstrată, în bune condițiuni, să fie sănătoasă, să nu aibă mirosuri, să nu fie atacată de insecte, să fie lipsită de corpuri străine, să fie de soi, să aibă o mare putere germinativă.

Învățătorii vor arăta țăranilor muncitori că pentru a obține astfel de semințe trebue să le condiționeze. Condiționarea sau curățirea cea mai bună a semințelor se face cu selectorul, care separă semințele după mărime, formă și greutate și care desparte totodată semințele de buruieni și alte corpuri străine.

În lipsa selectorului, condiționarea se poate face și cu triorul. Dacă se repetă trioratul aceleași semințe, se pot obține aceleași rezultate pe care le dă selectorul. Procedându-se astfel se va obține o puritate a semințelor de cel puțin 98%.

Pentru a nu semăna semințe care nu vor asigura numărul normal de plante la metru pătrat, trebue să se facă proba germinației. De acest lucru depinde și cantitatea de sămânță ce trebue dată la hectar.

Pentru ca o sămânță să încolțească, adică să se desvolte în așa fel încât să se formeze o plantă asemănătoare cu planta care a produs-o, ea trebue să îndeplinească anumite condițiuni: să fie bine formată în toate părțile ei constitutive; embrionul (colțul) să fie matur; învelișul seminței să fie ușor străbătut de apă, să nu-și fi pierdut puterea de încolțire, să fie coaptă în interior, adică să conțină substanțe capabile de a-și disolva rezervele de hrană și de a le face asimilabile pentru embrion.

O însemnătate deosebită pentru asigurarea unei recolte bogate are proba germinației. Deaceea, învățătorii vor stărui mult asupra explicării acestei operații. Proba germinației se face luând la întâmplare câte 100 boabe din sămânța selecționată sau triorată atunci când se face proba pentru cereale (grâu, orz, etc.) și 50 boabe când se face proba pentru leguminoase (bob, mazăre, etc.). Se iau câteva farfurii în care se pune un strat germinativ de nisip, gros de 2 cm. Dacă proba germinației nu se face în farfurii, ci în germinatoare speciale, stratul germinativ poate fi înlocuit cu o sugativă sau hârtie de filtru. Aceasta trebue să aibă putere de absorbție și să nu conțină coloranți toxici. Înainte de a pune la germinat semințele, nisipul sau hârtia de filtru trebue umezit cu 60—70% din capacitatea lui maximă de absorbție. În timpul umectării nisipul și apa trebue să aibă temperatura camerei (18—20 grade).

Semințele se așează pe stratul de germinație cu mâna sau cu penseta, cât mai uniform, la distanța de 5 mm. una de alta, la întretăierea liniilor trasate cu un marcator special. Semințele puse pe nisip se apasă cu un obiect neted până ajung la același nivel cu suprafața nisipului.

Pentru ca proba germinației să dea rezultate cât mai exacte se pun în 4 vase probe de aceeași sămânță și apoi se face media.

După așezarea semințelor pe stratul germinativ, se notează pe vas numărul probei, numărul de ordine al determinării și data punerii la germinat. Dacă germinația se face cu hârtie sugativă același lucru se scrie pe sugativă. Vasele acoperite se pun într'un loc potrivit, ferit de curenți și sunt supraveghiate zilnic. După 10—12 zile se verifică câte semințe au încolțit din cele 100 puse la germinat.

La grâu, porumb, secară și alte cereale se consideră germinată sămânța care are rădăcioara normal desvoltată, crescută cât lungimea seminței, iar tulpinița 1/2 din lungimea seminței. La leguminoase ca mazăre sau bob, se consideră germinată sămânța a cărei rădăcioară este normal desvoltată, crescută cât lungimea seminței.

Se consideră semințe negerminate acelea la care rădăcioara sau tulpinița sunt diforme, moi sau fără perișori absorbanți, care prezintă sugrumări etc.

Dacă, de exemplu, din cele 4 vase puse la germinat s'au găsit în primul 97 semințe încolțite, în al doilea 92, în al treilea 96 și în ultimul 98 boabe încolțite rezultatele se adună și se împart la 4 (383 : 4=95). Puterea de germinație a semințelor, adică facultatea lor germinativă, va fi deci de 95%.

Dacă puterea de germinație este mai mică de 95%, trebue mărită cantitatea de sămânță pentru fiecare hectar.

La orez, din cauza condițiilor speciale în care se cultivă, încercarea puterii de încolțire are o însemnătate deosebită. Și la orez, ca și la celelalte cereale, se iau de 4 ori câte 100 de semințe și se așează în 4 farfurii, în care se pună un strat de apă de 1—2 cm. Vasul se ține la o temperatură de 20—25 grade. După 10—12 zile se face numărătoarea boabelor, constatându-se puterea de germinație. Boabele de orez care nu sunt complect ajunse la maturitate, nu pot să dea plante viguroase.

Învățând pe țăranii muncitori să selecționeze semințele și să încerce puterea lor de încolțire, învățătorii vor contribui din plin la asigurarea unor semințe bune, care să ducă la o producție agricolă bogată.

Asistent univ. Ing. C. LOZINSCHI
secretar de secție la Societatea de Științe Agricole „I. V. Miciurin"

Prin muncă voluntară

Elevii și cadrele didactice dela școala profesională de metalurgie „Desrobirea" din Craiova, au contribuit prin muncă voluntară la construirea unui etaj la căminul școlii. În timpul liber, ei au prestat 40.000 ore de muncă voluntară în care s'au ridicat 10 planșee, s'a turnat cimentul, s'au cărat 120.000 cărămizi etc. Elevii și profesorii școlii profesionale metalurgice sunt mândri că au contribuit cu munca lor la sporirea numărului de locuri în căminul școlii.

In atenția învățătorilor și a profesorilor de limba română

Clubul Sindicatelor din Învățământ organizează Vineri 29 Februarie a. c. orele 19,30 o consfătuire între profesorii de limba română din București și redacția revistei „Viața Românească" cu participarea scriitorilor și a criticilor literari din Capitală.

Tovarășii învățători și profesori de limba română sunt rugați a lua parte.

Consfătuirea va avea loc la Clubul Sindicatelor din Învățământ, Bulevardul 6 Martie nr. 32.

Note politice externe

La Moscova va avea loc, în luna Aprilie, o consfătuire economică internațională la care vor participa delegații din toată lumea. Această consfătuire a fost convocată din inițiativa unui grup de personalități din diferite țări care, exprimându-și neliniștea pentru ruperea relațiilor economice internaționale survenite în ultimii ani, se arată interesate în reluarea cât mai curând posibil a acestor relații.

Comisia de pregătire a Comitetului internațional de inițiativă în vederea convocării Consfătuirii economice internaționale s'a întrunit recent la Copenhaga, fixând pentru intervalul dela 3—10 Aprilie data ținerii consfătuirii și elaborând totodată și ordinea de zi.

Consfătuirea va studia posibilitățile de îmbunătățire a condițiilor de trai ale popoarelor prin colaborarea pașnică a diferitelor țări și a diferitelor sisteme, prin desvoltarea relațiilor economice între toate țările. Una din problemele principale pe care le va examina Consfătuirea se referă la posibilitățile de extindere a comerțului dintre Est și Vest.

Importanța excepțională a acestei consfătuiri constă, mai ales, în faptul că ea se adresează unor cercuri extrem de largi. La consfătuire pot participa toate personalele care, indiferent de opiniile și convingerile lor politice, doresc să promoveze relațiile comerciale și alte relații economice dintre țări.

Consfătuirea economică internațională dela Moscova nu va desbate nici o chestiune politică, singurul ei scop fiind căutarea unor soluții în vederea intensificării schimbului internațional.

După cum era și firesc, convocarea unei asemenea consfătuiri a stârnit un puternic ecou în toate țările.

După prima ședință a Comitetului de inițiativă, care a avut loc în Octombrie 1951 la Copenhaga, pregătirile în vederea convocării consfătuirii au luat un mare avânt. Cercurile economice și comerciale dintr'o serie de țări capitaliste s'au arătat extrem de interesate în a participa la această consfătuire. În numeroase țări, ca: Franța, Italia, Suedia, Argentina, Columbia, India, Pakistan, Siria, Liban, etc. au fost constituite comitete de pregătire.

Interesul pe care cercurile economice din țările capitaliste îl manifestă pentru această consfătuire constitue o dovadă de netăgăduit a faptului că ele au enorm de suferit de pe urma întreruperii aproape totale a relațiilor economice dintre Est și Vest. După cum se știe, acest lucru se datorește în primul rând guvernanților Statelor Unite și sateliților lor din celelalte țări capitaliste. Voind să lovească în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară, aceștia au instituit o așa zisă „blocadă economică", interzicând schimburile comerciale. Această uneltire a imperialiștilor a fost sortită însă dela bun început unui lamentabil eșec. În timp ce în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară se desvoltă, an de an, o economie tot mai înfloritoare, în timp ce în aceste țări standardul de viață al oamenilor muncii este în continuă ridicare, în țările capitaliste se vădește tot mai limpede ruina economică în urma creșterii nebunești a cursei înarmărilor. În această situație, o intensificare a schimburilor dintre Uniunea Sovietică și țările de democrație populară pe de o parte și țările din Apus pe de altă parte ar fi de un real folos în special pentru acestea din urmă.

Cu toate că cercurile reacționare din Statele Unite, în special cercurile interesate în industria de război, caută să împiedice prin diverse manevre, participarea oamenilor de afaceri americani la consfătuire, presa americană trebue totuși să recunoască avantagiile pe care consfătuirea le prezintă pentru țările capitaliste.

„In general — scrie New York Herald Tribune — cercetările au arătat că puterile occidentale sunt mult mai interesate decât Răsăritul în comerțul dintre Răsărit și Apus". În ce privește Uniunea Sovietică, sprijinul și interesul pe care ea îl manifestă pentru consfătuire se datorește politicii ferme de pace și prietenie între popoare pe care acest stat o duce încă din primele zile ale existenței lui, politică care se bazează pe posibilitatea coexistenței pașnice a sistemelor socialist și capitalist. În raportul ținut cu prilejul celei de a 34-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, tovarășul Beria arăta că Uniunea Sovietică nu are nimic împotrivă să lărgească considerabil, pe bază de avantagii reciproce, colaborarea în domeniul legăturilor de afaceri cu S.U.A., Anglia, Franța și cu celelalte țări burgheze.

Convocarea consfătuirii economice internaționale dela Moscova se află astăzi în centrul atenției cercurilor industriale și economice din țările capitaliste, care pe măsură ce se apropie data consfătuirii își manifestă interesul crescând în acest sens.

În presa occidentală abundă în ultimul timp declarații ale personalităților și oamenilor de afaceri care vor să participe la consfătuire. Harold Wilson fost membru în guvernul laburist britanic a publicat recent în ziarul Reynold's News un articol în care subliniază că pentru înlăturarea crizei Anglia trebue să obțină din nou libertatea comerțului cu Europa Răsăriteană. Ziarul olandez Vrees scrie că este extrem de important pentru Olanda să stabilească relații cât mai strânse cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Presa indiană și japoneză cer lărgirea și consolidarea relațiilor comerciale cu R.P. Chineză.

Dat fiind interesul pe care l-a stârnit în întreaga lume, Consfătuirea economică internațională dela Moscova, date fiind pregătirile intense care se fac în toate țările în întâmpinarea ei, se poate întrezări de pe acum că această consfătuire va fi încununată de succes.

Imperialiștii americani și englezi se lovesc de tot mai multe dificultăți în pregătirile lor de deslănțuire a unui nou război. Un exemplu concludent l-a constituit în ultima săptămână situația din Franța, unde în cadrul desbaterilor din Parlament în legătură cu crearea așa zisei „armate europene", în urma puternicei presiuni a opiniei publice, până și mare parte a deputaților reacționari au fost siliți să dezaprobe, cel puțin de față, planul guvernamental de aderare a Franței la proiectul american. După ce deputatul comunist Etienne Fajon a demascat acest proiect, arătând că el urmărește în fond refacerea armatei hitleriste în Germania Occidentală, numeroși alți deputați, dintre care mulți reacționari, au criticat cererile ministrului de externe francez Schuman cu privire la suszisul proiect.

Până la urmă, guvernul a fost nevoit să recurgă la o manevră, prezentând un nou proiect care cuprinde o serie de formulări nebuloase, menite mai ales să dea socialiștilor, posibilitatea de a-și continua politica demagogică și de a sprijini în același timp guvernul. Dar oricare ar fi manevrele pe care le încearcă guvernul francez și oricare ar fi rezultatul votului în Parlament, poporul francez nu va înceta nicio clipă lupta sa dreaptă împotriva ocupației americane, împotriva politicii războinice dusă de guvernul reacționar al Franței, împotriva reînvierii Wehrmachtului nazist. Uriașa grevă politică antifascistă care s'a desfășurat la Paris și în întreaga Franță la 12 Februarie a arătat limpede că voința de luptă a poporului francez împotriva politicii fasciste a guvernului este mai fermă ca oricând. Greva dela 12 Februarie a fost declarată în semn de protest împotriva interzicerii de către prefectul socialist al Parisului, Baylot, a comemorării evenimentelor din 1934, când muncitorimea franceză a dat o ripostă hotărîtă fascismului în Franța. Această grevă s'a desfășurat cu deosebit succes în întreaga Franță ca o dovadă a unității de acțiune a proletariatului francez. Încercările criminale ale poliției de a reprima greva, ca acele dela fabrica Renault, au fost respinse de muncitori.

Opoziția crescândă a poporului francez împotriva planurilor războinice americane prezintă o deosebită importanță în acest moment, când la Lisabona a început sesiunea Consiliului Uniunii Atlanticului, o nouă reuniune a ațâțătorilor la război, care va examina printre altele dificultățile întâmpinate în crearea așa zisei „armate europene". Lupta poporului francez împotriva planurilor imperialiste exprimă hotărîrea acestui popor de a-și lua soarta în propriile mâini și a contribui astfel la apărarea cauzei păcii.

REDACȚIA: București, Str. A. S Popov Nr. 28. Telefon 3.81.91 și 4.39.00 —— ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA ORASULUI
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 152 | 4 PAGINI 25 BANI | JOI 28 FEBRUARIE 1952

In acest număr:

- Formarea deprinderilor și obiceiurilor de purtare disciplinată.
- Limba în lucrările prezentate la examenul de Stat din Februarie 1952 — de **Mitu Grosu.**
- Gogol și zilele noastre — de **V. Guralnic.**
- **Discuții pe marginea scrisorii „Este purtarea lui demnă de un elev?" publicată în „Scânteia Tineretului"**: Colectivul clasei luptă împotriva abaterilor.
- In legătură cu predarea matematicii în școli.
- Ne pregătim din timp pentru examenele cursurilor de alfabetizare.
- Note politice externe.

Să sprijinim activ campania însămânțărilor de primăvară

Școlile noastre au intrat în perioada pregătirii încheierii anului școlar. Realizând o serie de succese în activitatea instructiv-educativă, cele mai multe cadre didactice muncesc cu stăruință pentru asigurarea unor cunoștințe trainice ale elevilor.

Învățătorii și profesorii au datoria să-și îndrepte efortul principal în vederea descoperirii cauzelor care mai dăunează bunului mers al procesului de învățământ și să asigure înlăturarea grabnică a lipsurilor care se mai manifestă în această direcție. Numai întărind serios munca lor în perioada care ne desparte de încheierea anului școlar, axându-și munca în jurul îmbunătățirii necontenite a predării, cadrele noastre didactice vor isbuti să asigure succesul elevilor la examene, să obțină un număr cât mai însemnat de elevi înarmați cu cunoștințe adânci și temeinice.

Dar învățătorii și profesorii nu trebue să-și uite, în acelaș timp, îndatoririle în domeniul muncii culturale. In această perioadă, în toată țara se desfășoară munca de pregătire a campaniei însămânțărilor de primăvară. Menită să asigure recolta îmbelșugată a celui de al doilea an al planului nostru cincinal, campania însămânțărilor de primăvară are o deosebită însemnătate economică și politică. Sporirea productivității muncii în agricultură, mărirea producției marfă constitue condiții de seamă în realizarea sarcinilor cuprinse în Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C.C. al P.M.R. cu privire la reforma bănească și la reducerea de prețuri. Obținerea unei recolte bogate va da statului posibilitatea să dispună de un puternic fond centralizat de produse agricole, făcând astfel să crească puterea de cumpărare a banilor noi. Recolta bogată va crea condiții pentru creșterea nivelului de viață și a nivelului cultural al oamenilor muncii, va întări capacitatea de apărare a Patriei.

Pregătirea temeinică a campaniei de însămânțări necesită desfășurarea unei intense munci politico-culturale în rândurile țărănimii muncitoare. Activiștilor frontului cultural dela sate le revin, în această privință, sarcini de o deosebită însemnătate.

Numeroși sunt învățătorii și profesorii din satele țării noastre care, îndeplinindu-și cu cinste sarcinile didactice, depun în acelaș timp toate eforturile pentru a sprijini campania însămânțărilor de primăvară. Călăuzindu-se după Hotărîrea cu privire la cadrele didactice, care arată că învățătorilor dela sate le revine „un rol de mare însemnătate în construirea vieții noi, socialiste, în întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare", cadrele didactice din școlile sătești își duc munca în cadrul căminului cultural, al cercului agrotehnic, la cursurile de alfabetizare. Învățătorii și profesorii arată țărănimii muncitoare însemnătatea acțiunii pentru începerea la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de primăvară, vorbesc țăranilor muncitori despre roadele întovărășirilor agricole, despre necesitatea reparării și revizuirii uneltelor agricole, despre însemnătatea folosirii metodelor agrotehnice înaintate.

In regiunea București, de pildă, multe colective didactice contribue activ la succesul campaniei agricole de primăvară. Cadrele didactice din comuna Cătunești, raionul Brănești inițiază și participă la numeroase manifestări culturale care au drept scop mobilizarea țăranilor muncitori în jurul campaniei agricole. Folosind drept exemplu realizările gospodăriei agricole colective Livedea, profesorii și învățătorii arată țăranilor muncitori roadele însămânțărilor făcute la timp și în bune condiții. In acțiuni asemănătoare s'au evidențiat și colectivele didactice dela școlile elementare din comunele Fierbinți-Târg, raionul Snagov, Colibaș, raionul Vidra, satul Dimieni, raionul Snagov și altele.

Sunt însă și cazuri când acțiunea culturală este cu totul uitată de unii învățători și profesori care lucrează la sate. Și nu este deloc lipsit de semnificație faptul că acolo unde lâncezește munca culturală în sânul masselor țărănești, lâncezește și activitatea didactică. O slabă activitate culturală în sat este însoțită de o slabă activitate didactică la clasă. Și invers: o slabă activitate didactică la clasă este însoțită de o slabă activitate culturală de masse.

Impotriva unor astfel de atitudini trebue luptat cu toată tăria. Și acest lucru este necesar să fie urmărit și în timpul campaniei agricole de primăvară. In zilele care ne mai despart de începerea efectivă a lucrărilor în legătură cu însămânțările de primăvară, cadrele didactice pot ajuta țărănimii noastre muncitoare să cunoască planul de cultură al localității respective, să înțeleagă care este contribuția fiecărui țăran muncitor în îndeplinirea planului global al comunei, să înțeleagă cât de important este introducerea de noi culturi. Dar nu numai atât. Sfaturile învățătorilor și profesorilor, date pe calea lămuririi dela om la om și prin conferințele dela căminul cultural se pot extinde și asupra felului cum se pregătește sămânța sau răsadurile pentru culturile noi, cum trebue pregătit solul pentru însămânțarea sau răsădirea plantelor noi introduse în culturi.

Cea mai însemnată dintre condițiile care asigură o recoltă bogată este folosirea metodelor agrotehnice sovietice. Tocmai de aceea învățătorii și profesorii școlilor sătești trebue să acorde o însemnătate deosebită acțiunii de popularizare a cunoștințelor agrotehnice în rândurile țăranilor muncitori. Folosind indicațiile Ministerului Agriculturii, broșurile răspândite de Comitetul pentru Așezămintele Culturale, de Societatea Agricolă „Miciurin" sau de S.R.S.C. și materiale apărute în presă, învățătorii și profesorii dela sate au datoria să facă cunoscute țăranilor muncitori metodele agrotehnice înaintate, să le vorbească despre succesele minunate obținute de colhoznicii sovietici prin aplicarea acestor metode.

Deasemeni, în centrul atenției cadrelor didactice care își desfășoară munca culturală la sate trebue să stea problema atragerii țăranilor muncitori în organizarea întovărășirilor agricole permanente, folosindu-se pentru aceasta exemple concrete, care să convingă pe țăranii muncitori de avantagiile acestor întovărășiri.

Deosebită însemnătate capătă, în această perioadă, munca în rândurile țăranilor colectiviști. Campania însămânțărilor trebue să ducă la întărirea economico organizatorică a gospodăriilor agricole colective, trebue să asigure recolta bogată a acestor gospodării, dovedind astfel superioritatea lor față de gospodăriile individuale.

Această acțiune de lămurire este necesar să fie însoțită de exemplificări practice în ce privește efectuarea diferitelor lucrări agricole, lucrări practice executate pe lotul școlar și pe terenurile de experiență ale cercurilor agrotehnice. Munca practică de aici, efectuată în mic de elevii școlii, pe deoparte, și de membrii cercurilor agrotehnice pe de altă parte, constitue un exemplu viu de felul cum trebuesc executate muncile agricole de primăvară. Faptul acesta presupune în acelaș timp și înarmarea elevilor cu cunoștințe agrotehnice.

Munca de lămurire și lucrările practice de pe lotul școlar trebue să fie împletite cu munca de pregătire în vederea deschiderii căminelor sezoniere. Pentru aceasta este necesar să folosim la maximum tot ceeace posibilitățile locale pot oferi, astfel încât căminele sezoniere să aibă din vreme asigurate localuri corespunzătoare, mobilierul necesar și toate celelalte condiții de bună funcționare așa încât să putem veni la vreme în ajutorul mamelor muncitoare și să eliberăm pe această cale cât mai multe brațe de lucru pentru muncile agricole de primăvară.

Ținând seama de aceste obiective principale ale muncii în rândurile țăranilor muncitori, cadrele didactice trebue să se preocupe de găsirea celor mai bune forme de activitate, astfel încât să vină efectiv în sprijinul campaniei însămânțărilor. Munca politică de massă îmbracă forme largi și variate — lămurirea dela om la om, citirea în comun a ziarelor, convorbirile, serile culturale, lucrul în cercurile agrotehnice, activitatea în cadrul căminelor culturale, agitația vizuală, etc. Deosebit de important este însă ca învățătorii și profesorii să știe să dea tuturor acestor forme de muncă un conținut concret, legat în acelaș timp de problemele locale și de sarcinile mari ale politicii partidului nostru la sate. Vorbind învățătorilor despre datoria lor de a-și răspândi cunoștințele în masse și de a participa activ la viața socială, M. I. Kalinin spunea: „când abordezi o chestiune care privește viața dela sate, când vrei să lucrezi cu țăranii, atunci trebue să faci așa ca munca ta să fie strâns legată de viață, conferința ta să intereseze pe oameni". Și mai departe: „Este de dorit ca în activitatea voastră culturală să introduceți elemente sociale, de stat, elemente politice; ...munca pe care o faceți trebue legată de întreaga muncă de construcție socialistă, pentru ca omul să nu gândească izolat".

Indeplinind misiunea de activiști obștești, învățătorii și profesorii dela sate trebue să sprijine traducerea în fapt a sarcinilor de stat în domeniul agriculturii, să lămurească pe țăranii muncitori asupra problemelor arzătoare care le stau în față. Popularizând succesele obținute în campania de însămânțări, combătând cu hotărîre delăsarea în muncă și nepăsarea, cadrele didactice au datoria să se preocupe îndeaproape și de rezolvarea celorlalte probleme însemnate ale muncii partidului la sate: mobilizarea țăranilor muncitori în vederea îndeplinirii obligațiilor către stat, intensificarea schimbului între oraș și sat, informarea țărănimii muncitoare asupra celor mai însemnate evenimente politice interne și internaționale.

Acțiunea pe care o duc învățătorii și profesorii în această perioadă trebue să fie împletită strâns cu munca de educare a țărănimii muncitoare în spiritul luptei pentru apărarea și desvoltarea cuceririlor poporului, împotriva atațătorilor la război, imperialiștii americani și englezi și a slugilor lor, chiaburii și speculanții. Cadrele didactice din școlile sătești au datoria să lupte pentru ascuțirea vigilenței de clasă a țărănimii muncitoare, pentru demascarea oricăror încercări ale dușmanilor poporului de a sabota campania însămânțărilor.

Secțiile de învățământ și birourile sindicale dela regiuni și raioane au datoria să sprijine și să îndrume îndeaproape munca politico-culturală a învățătorilor și profesorilor dela sate. Preocupându-se în mod deosebit de întărirea muncii didactice, de îndrumarea activității instructiv-educative, organele de învățământ și sindicatele trebue să se îngrijească în acelaș timp de buna desfășurare a muncii în rândurile masselor. Ele trebue să țină o legătură strânsă cu secțiile agricole ale sfaturilor populare, cu căminele culturale, cu secțiile locale ale Societății Agricole „Miciurin" și ale Societății pentru răspândirea științei și culturii, organele de învățământ și birourile sindicale trebue să pună la dispoziția cadrelor didactice din școlile sătești — prin biblioteci, colțuri roșii, etc. — broșuri de popularizare a științei agrotehnice, ziare, reviste, etc.

Munca politico-culturală desfășurată de cadrele didactice în rândurile țăranilor muncitori trebue să ducă la ridicarea prestigiului școlii, la creșterea rolului ei în opera de construire a socialismului.

Ducând linia partidului în masse, mobilizând țărănimea muncitoare pentru înfăptuirea cu succes a campaniei însămânțărilor, învățătorii școlilor sătești vor aduce o contribuție însemnată la obținerea unei recolte bogate, la întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la înfăptuirea transformării socialiste a agriculturii.

Școala în orașele și satele noastre

Părinții vin în ajutorul școlii

Școala elementară cu 7 clase din comuna Dăbuleni, raionul Sadova, a primit dela Ministerul Invățământului Public un număr însemnat de planșe pentru științele naturale, geografie, istorie, etc. Acest material nu putea fi folosit în condițiuni bune, deoarece planșele se păstrau într'un dulap și nu se puteau mânui ușor. Răsfoirea cerea timp și deteriora planșele. Directorul școlii și profesorul de științe naturale au hotărît să facă apel la ajutorul părinților ca să înrameze aceste planșe. Cu ajutorul părinților s'au făcut până acum 60 de rame. Două echipe formate din elevii claselor a VI-a și a VII-a au fixat planșele pe rame. In felul acesta, materialul didactic este mult mai bine păstrat și folosit cu ușurință.

Invățător DUMITRU IVANUȘ
corespondent

Elevii liceului seral din Timișoara vizitează Facultatea de Medicină

In cadrul acțiunii de îndrumare spre școlile superioare și a muncii de lărgire a cunoștințelor, elevii Liceului seral din Timișoara vizitează câte o facultate în fiecare Duminică. Recent au vizitat Facultatea de Medicină.

Ei au fost conduși întâi în laboratorul de fiziologie, unde au asistat la diferite experiențe științifice făcute pe animale. Trecând apoi în laboratorul de histologie, elevii au privit la microscop diverse țesuturi. In laboratorul de chimie generală și biologică s'au făcut diferite experiențe privind acizii și bazele. De aici, ei au trecut în sala de disecție, unde au primit lămuriri asupra constituției corpului omenesc.

Vizitele organizate la diferite facultăți timișorene dau elevilor posibilitatea de a cunoaște îndeaproape institutiile de învățământ superior, ușurându-le astfel alegerea facultății pe care vor s'o urmeze după absolvirea liceului.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

O inițiativă care a dat bune rezultate

Conducerea școlii elementare de fete Nr. 2 din București observase că, deși s'a depus toată străduința, curățenia în sălile de clasă lasă de dorit. Pentru a rezolva această problemă, tovarășa directoare a ținut o plenară pe școală, vorbind elevilor, sfătuindu-le să ajute și ele efectiv conducerea școlii în asigurarea unei curățenii exemplare în clase. In această ședință s'a hotărît o acțiune de întrecere la curățenie între clase. De atunci se organizează grupe de eleve de serviciu care vin la școală cu câteva minute mai devreme spre a se ocupa îndeaproape de curățenie, aerisire, așezarea băncilor în ordine, pregătirea cretei și a cârpei pentru tablă, etc.

Fiecare clasă a ales câte două eleve responsabile care, în timpul recreației mari, vizitează clasele observând starea de curățenie și ordine, felul cum se păstrează mobilierul și materialul didactic, etc.

Responsabilele depun zilnic la cancelarie un raport despre cele constatate, iar la finele săptămânii, în cadrul unei plenare-fulger pe școală, se evidențiază clasa în care curățenia a fost cel mai bine întreținută. Aceasta constitue un stimulent puternic pentru toate clasele.

Aceste întreceri și încadrarea elevelor, prin rotație, în munca de gospodărire a clasei lor și de control a acestei munci a dat rezultate bune chiar din prima săptămână.

S. M. MIBAȘAN
corespondent

Tovarășa Zoe Filimon, decorată cu „Medalia Muncii", directoarea școlii elementare de fete nr. 26 din București, depune o activitate neobosită pentru înflorirea școlii pe care o conduce. De curând ea a organizat un cerc de croitorie, după modelul celui care funcționează la Palatul Pionierilor. Fotografia noastră reprezintă pe tovarășa directoare Zoe Filimon (dreapta) și pe tovarășa profesoară Ramba Elena (stânga) împreună cu elevele la cercul de croitorie al școlii.

Biroul sindical regional Suceava sprijină munca de alfabetizare

Acțiunea de alfabetizare a neștiutorilor de carte constitue pentru întregul colectiv de muncă al biroului sindical de învățământ al regiunii Suceava o sarcină de o mare importanță. Biroul sindical regional s'a preocupat serios de realizarea unei colaborări strânse în această privință între sfaturile populare raionale, organizațiile de massă și conducerile întreprinderilor, ale institutiilor și ale unităților agricole socialiste în care există și neștiutori de carte.

Biroul sindical regional și secțiunea de învățământ a regiunii Suceava, antrenând în muncă birourile sindicale și secțiile de învățământ raionale, au repartizat dela începutul anului în mod just toate cadrele didactice existente în regiune, în așa fel, încât a fost asigurată în primul rând alfabetizarea neștiutorilor de carte din gospodăriile agricole colective, gospodăriile agricole de stat și S.M.T-uri, dela exploatările forestiere și din întreprinderi.

Cu toate măsurile luate, munca a mers slab la început. Din cei 11.000 analfabeți planificați, abea 70—75% frecventau cursurile în luna Decembrie 1951. Mulți dintre neștiutorii de carte lucrau la gurile de exploatare forestieră îndepărtate, ceeace îngreuna considerabil mobilizarea lor la cursuri.

Față de această situație, biroul sindical regional a îndrumat birourile sindicale raionale să recruteze cât mai mulți lectori voluntari, care să-i înlocuiască pe învățători la cursurile ținute în afara satelor.

Cu ajutorul birourilor sindicale raionale au fost mobilizate grupele sindicale din satele cele mai apropiate de centrele de exploatare forestieră care au trimis săptămânal învățători bine pregătiți, spre a controla felul cum își duc munca instructorii voluntari, și a-i ajuta pe aceștia în pregătirea lecțiilor pentru săptămâna următoare. Astfel au procedat membrii grupelor sindicale dela Poiana Stampei, Ciocănești, din raionul Vatra Dornei.

Biroul sindical regional s'a îngrijit ca toate birourile raionale și grupele sindicale să aibă câte un plan de muncă care să cuprindă sarcini precise în legătură cu munca de alfabetizare. Aceste sarcini au fost repartizate membrilor grupei sindicale, iar controlul executării lor se realizează atât în cadrul grupelor, prin ședințele de analiză a muncii, cât și de birourile raionale și biroul regional.

Antrenarea responsabililor culturali ai grupelor sindicale în această acțiune a dus la desvoltarea simțului răspunderii a majorității membrilor sindicatelor din regiune pentru munca de alfabetizare.

Pentru îmbunătățirea frecvenței la cursuri, au fost mobilizate în ultimul timp, în mod special, organizațiile de massă. Unii membri din conducerea organizațiilor de massă nu numai că ajută la mobilizarea analfabeților, dar predau ei înșiși la cursuri ca lectori voluntari. Astfel lucrează tovarășii N. Lezerciuc, din Simnicea, și D. Gafencu din Călinești, precum și unii membri ai sfaturilor populare din comunele Poeni și Măreția raionul Suceava, Poiana Stampei și Iacobeni, raionul Vatra-Dornei, Liteni, Dolhasca și Boroaia, raionul Fălticeni, etc.

Pe lângă aceste rezultate pozitive, în munca de alfabetizare din regiunea Suceava există încă și multe lipsuri. Astfel, unele sfaturi populare cum ar fi, de pildă, cele din Moldovița raionul C. Lung, Ciocănești, raionul Vatra Dornei sau Brădești, raionul Fălticeni nu sprijină suficient munca de alfabetizare. Deasemeni, sprijinul dat de unele organizații comunale și raionale ale U.T.M., Frontul Plugarilor este încă insuficient.

Biroul sindical de învățământ al regiunii Suceava, sprijinit de C.S.R. și îndrumat de Partid, își intensifică în prezent munca pentru cuprinderea la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte. Printr'o strânsă colaborare cu secțiile de învățământ, biroul sindical regional și birourile raionale, având și sprijinul larg al sfaturilor populare și al tuturor celorlalte organizații de massă, vor reuși ca, la examenele care se vor da în curând, numărul celor care vor obține certificate de absolvire ca și al celor ce vor promova dela anul I la anul II să fie îndeplinit și chiar depășit.

AURELIA IONESCU
secretar al biroului sindical regional de învățământ Suceava

Un cerc de lectură activ

Cercurile de elevi constitue un mijloc însemnat pentru desvoltarea și adâncirea cunoștințelor predate în orele de curs.

Ținând seama de acest lucru, colectivul didactic al Școlii Pedagogice de fete din Carei a procedat încă dela începutul anului școlar la organizarea unor asemenea cercuri. Astfel, a luat ființă un cerc literar, un cerc al tinerelor naturaliste, cercuri de fizico-matematice, de istorie-geografie, etc.

Cercul literar al ultimelor două clase a reușit să antreneze un număr de peste 50 de eleve. In cadrul acestui cerc se pune accentul pe studiul literaturii și pe desvoltarea creației elevelor.

Elevele participante, viitoare învățătoare, știu că desvoltarea deprinderii și dragostei de a citi la copii se poate căpăta numai printr'o lectură corectă, curentă și expresivă din partea învățătorului. De aceea, ele se preocupă serios, în cadrul cercului, de tehnica lecturii și a povestirii.

Ședințele cercului se încep, de obicei, cu prezentarea unui referat în legătură cu o problemă de literatură. Urmează apoi discuții și lecturi din opera scriitorilor despre care s'a vorbit în referat. Inainte de terminarea fiecărei ședințe, se comunică ordinea de zi a ședinței viitoare, indicându-se totodată și bibliografia necesară viitorului referat, pentruca la discuții să poată participa cât mai multe eleve.

In ultimele săptămâni, cercul literar a ținut 6 referate despre viața și opera marelui realist critic al literaturii noastre, I. L. Caragiale.

In prezent, în cadrul cercului de lectură se pregătesc referate în legătură cu viața și opera marelui scriitor rus N. Gogol, dela moartea căruia se împlinesc la 4 Martie 100 de ani. Astfel, elevele vor analiza operele „Taras Bulba" și „Revizorul".

Elevele lucrează cu însuflețire și cu mult interes în cadrul cercului, deoarece își dau seama cât de mult contribue această activitate la pregătirea lor. Cercul de lectură a contribuit la stimularea energiei creatoare a multor eleve și le-a desvoltat gustul pentru citit.

Profesor POP GHEORGHE
corespondent

La casa pionierilor din Ploești

Una din cele mai frumoase clădiri ale orașului Ploești este Casa Pionierilor. Numeroasele camere, săli de joc și lectură, biblioteca, laboratoarele, atelierele și terenurile de sport, ale Casei Pionierilor, sunt pline de viață. Activitatea pionierilor se desfășoară sub îndrumarea organizației U.T.M. și a secției de învățământ. In fiecare zi, cele 15 cercuri, frecventate de peste o sută cinci zeci de pionieri, lucrează împreună cu profesorii de diferite specialități și instructorii de pionieri.

Pionierii află multe lucruri interesante la casa lor. Ei află despre viața și lupta eroică a comsomoliștilor, despre minunatele fapte ale pionierilor sovietici.

Ei desfășoară o activitate rodnică în cadrul diferitelor cercuri. La Cercul de literatură s'au citit luna trecută operele marelui nostru scriitor I. L. Caragiale, cărți despre luptele muncitorilor ceferiști dela Griviția, despre răscoalele țărănești din 1907, etc.

Pionierii din cercul naturaliștilor modelează din plastilină diferite plante, stadiază metodele agrotehnice micuriniste și fac pregătiri pentru înființarea unui teren experimental.

Nu mai puțin rodnică este și activitatea celorlalte cercuri și a atelierelor. Pionierii fizicieni au construit diferite aparate Morse, sonerii, pendule, etc., iar cei care fac parte din cercurile artistice de desen, balet, muzică vocală sau instrumentală obțin tot mai frumoase succese în activitatea lor.

Prof. GH. ANGELESCU
corespondent

Acțiunile pionierilor în sprijinul reformei bănești

Din inițiativa organizației de pionieri, sub conducerea U. T. M.-ului și cu sprijinul școlii, pionierii și școlarii au întreprins numeroase acțiuni patriotice, cum sunt: campania de colectare a fierului vechi, a hârtiei, a celuloidului, a plantelor medicinale, campania pentru plantarea și îngrijirea pomilor etc. Din fierul vechi adunat de pionieri, s'a turnat o „Șarjă a pionierilor", s'au strâns vagoane întregi de hârtie, mii de kilograme de plante medicinale, s'au plantat sute de mii de pomi. A fost înlocuită astfel munca a mii și mii de oameni și s'au economisit importante sume de bani.

Hotărîrea Guvernului și Partidului cu privire la efectuarea reformei bănești și la reducerea de prețuri pune în fața oamenilor muncii, în fața întregului popor sarcina de a duce „lupta hotărîtă pentru realizarea regimului de severe economii în întreaga economie națională". Oamenii muncii răspund cu entuziasm acestor sarcini și caută să sprijine prin toate acțiunile lor reforma, să consolideze această mare victorie a poporului muncitor.

Acțiunile pionierilor și școlarilor pot aduce o contribuție serioasă la sprijinirea reformei bănești. Printr'o mai bună organizare și prin intensificarea acestor acțiuni se pot realiza economii din ce în ce mai mari. Munca bine organizată și entuziastă a pionierilor și școlarilor poate constitui un aport însemnat în lupta pentru întărirea leului nostru nou. Pionierii și școlarii trebue să fie conștienți de faptul că, încadrându-se cu mai mult elan în această muncă, îndeplinesc o importantă acțiune patriotică, contribue la îmbunătățirea condițiilor de viață ale oamenilor muncii. Pionierii și școlarii trebue să simtă, să trăiască cu toată intensitatea evenimentele importante care duc patria noastră pe drumul propășirii ei și să se integreze în efortul comun.

Apropierea primăverii deschide campania de activitate pionierească în domeniul îngrijirii și plantării de pomi. Acum se curăță pomii de cuiburile de omizi, se taie, se curăță de uscături și se rărește coroana. Acum se face primul stropit cu substanțe antiseptice, văruitul trunchiurilor și alte lucrări de pomicultură. Pionierii și școlarii trebue să fie antrenați în astfel de munci. Nici o grădină școlară, nici un pom de pe marginea drumului sau din gospodăria părinților lor să nu rămână neîngrijit. Pionierii pot da ajutor și gospodăriilor colective și de stat în această privință.

Când organizația de pionieri din Uniunea Sovietică și-a sărbătorit zece ani de existență, Miciurin a trimis pionierilor o scrisoare în care-i felicita călduros. In această scrisoare, el spunea printre altele: „Sub conducerea învățătorilor și instructorilor de pionieri să se înființeze pe lângă școli sau mai bine pe lângă sovhozuri și colhozuri grădini de experiențe pentru legume și pomi în care să se cultive neapărat meri și peri pădureți, pruni și vișini, pe care pionierii să-i altoiască cu soiurile cele mai alese, să facă selecționarea plantelor după productivitate și după calitatea fructelor, să se aleagă permanent semințele celor mai bune zarzavaturi și legume". Și mai departe: „Dacă fiecare școală de colhoz sau sovhoz ar avea economia ei de semințe, dacă pionierii și școlarii, mâncând mere, pere, prune, vișine, pepeni verzi și galbeni nu ar arunca semințele la gunoi ci le-ar duce la școală, atunci ar ajuta cu mult economia noastră producătoare de semințe, ar grăbi desvoltarea muncii de selecționare". Pionierii și școlarii sovietici aplică întocmai sfaturile lui Miciurin. Urmând exemplul lor, și pionierii noștri dau din ce în ce mai mult dovadă că-și iubesc patria și vor să contribue prin toate acțiunile lor la desvoltarea ei.

Activitatea de folos patriotic a pionierilor și școlarilor se intensifică din an în an. Și anul acesta, odată cu venirea primăverii, mâna harnică a pionierilor și școlarilor noștri va veni în sprijinul poporului muncitor. Acum se pot sădi pomi unde nu s'au plantat de cu toamnă; puieții plantați din toamnă trebue deasemeni îngrijiți cu atenție, trebue să se sape în jurul lor pentru ca apa să pătrundă și să se păstreze la rădăcini, trebue înlăturate buruienile din jurul lor, le trebue tutori etc.

Este bine să se organizeze pe lângă fiecare școală o grădină. Toți copiii, începând cu cei din clasa I-a, trebue să fie antrenați în munca din grădina școlii, dându-se fiecăruia sarcini după puteri. Lucrând cu copiii grădina școlară, se obține o cantitate însemnată de legume și zarzavaturi care pot fi folosite la cantina școlii, sau pot fi date unui spital, unei case de copii etc. In acelaș timp, în procesul muncii copiii își întăresc și completează cunoștințele lor despre plante, despre metodele agrotehnice, învață să cunoască pe dușmanii și prietenii recoltelor, se deprind să muncească în colectiv. In felul acesta se desvoltă spiritul de observație al copiilor, li se formează obișnuința de a duce o acțiune începută la bun sfârșit. Școala și procesul de învățământ au deasemenea de folosit de pe urma organizării grădinii școlare. In grădină se cultivă plantele despre care se învață în școală, așa încât grădina pune la dispoziția învățătorului material pentru lecțiile sale, plante pentru ierbar etc.

Pionierii și școlarii trebue să se ocupe și de gospodăriile auxiliare de pe lângă școlile cu internat și să fie îndrumați să muncească astfel pentru ridicarea productivității acestor gospodării, încât ele să acopere necesitățile de aprovizionare ale internatelor, realizându-se astfel mari economii.

Multe școli organizează grădini de experiențe pe terenul gospodăriilor colective. In anul trecut, elevii școlii de 7 ani din comuna Românești, regiunea Prahova — au organizat, sub conducerea profesoarei lor de științe naturale o grădină experimentală pe terenul pus la dispoziție de gospodăria colectivă din sat. Aci fiecare elev avea în grija sa un răzor. Pe o tăblită așezată în dreptul fiecărui răzor era scris numele celui care-l îngrijește. Fiecare elev se străduia să lucreze cât mai bine, așa încât să poată fi mândru de munca sa. Colectiviștii le-au vizitat adesea grădina, le-au dat semințe și unelte. Din inițiativa organizației de pionieri și conduși de învățători, copiii au organizat în folosul gospodăriei colective, clăci pentru plivit, au dat ajutor la recoltat etc.

Se poate organiza deasemeni cu pionierii și școlarii creșterea viermilor de mătase. In urma acestei acțiuni, școala ar putea realiza fonduri pentru îmbogățirea cu cărți a bibliotecii școlare sau pentru alte nevoi ale școlii. Elevii liceului din Carei, sub conducerea profesorului de științe naturale, au crescut viermi de mătase. Din aceasta acțiune a lor s'au realizat o importantă sumă de bani din care s'au cumpărat cărți pentru cercul de științe naturale.

Se pot organiza deasemeni acțiuni pentru combaterea dușmanilor recoltei cum sunt rozătoarele, ciorile, cărăbușii și alte insecte dăunătoare. Tot astfel trebue organizate cu copiii acțiuni de atragere a păsărilor folositoare precum și de creștere a albinelor care sporesc recoltele prin ajutorul pe care-l dau la fecundare.

Iată un vast câmp pentru desfășurarea muncii de folos patriotic a pionierilor și școlarilor. Grija cea mare a cadrelor didactice în această privință trebue îndreptată către buna îndrumare a muncii copiilor din punct de vedere tehnic și către justa organizare a acestei munci astfel încât să nu constitue o povară pentru copii, ci să le trezească interesul, să-i facă conștienți că participă în felul acesta și ei, alături de oamenii muncii, la desvoltarea satului, a orașului, a Patriei lor.

Munca de lămurire și de mobilizare printre pionieri și școlari o duce în primul rând organizația de pionieri. Rolul cadrelor didactice este acela de a-i învăța pe pionieri, cum să-și ducă această muncă, de a stimula inițiativele lor în această direcție. E bine ca ei să fie învățați să se organizeze singuri. Cadrele didactice să fie numai sfătuitori în problemele organizatorice și tehnice. Lor li se cere, în acelaș timp, o atenție deosebită pentru dozarea muncii, astfel încât elevii să nu fie sustrași dela sarcina lor principală, învățătura.

OLGA BRAGA

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Despre intensificarea activității sindicale pentru acordarea de ajutor muncitorilor și funcționarilor în educația copiilor

Secretariatul Consiliului central al uniunilor sindicale a dat o decizie prin care îndeamnă organizațiile sindicale să intensifice ajutorul acordat muncitorilor și funcționarilor în educarea copiilor, să manifeste mai multă grijă pentru copiii mamelor singure, ai eroilor morți pe câmpul de luptă, ai invalizilor din Marele Război pentru Apărarea Patriei, să desfășoare pe o scară mai largă activitatea extrașcolară în rândurile copiilor în instituțiile de cultură, în orășelele muncitorești, în internate.

Comitetele sindicale centrale, republicane, ținutale și regionale, de fabrică și locale trebue să pună la dispoziție, în case și palatele culturii, precum și în cluburi, încăperi pentru copii sau pentru stațiunile tinerilor tehnicieni.

Organizațiile sindicale, împreună cu conducătorii întreprinderilor, trebue să creeze în orașele muncitorești terenuri de joc pentru copii. În parcurile și grădinile sindicatelor trebue create orașe ale copiilor.

Trebuesc organizate regulat pentru copii întâlniri cu oamenii iluștri ai Uniun'i Sovietice, festivaluri cinematografice, discuții, vizionări colective de spectacole, conferințe, cicluri de lecții cu privire la problemele de știință și tehnică, literatură și artă. În cluburi, în case și palatele culturii, trebue organizate cercuri muzicale, teatrale, cercuri de naturaliști, colective de artă figurativă, de cusături artistice, de lucru manual. În scopul desvoltării creației tehnicii de massă a copiilor trebue create mai multe cercuri tehnice, iar acolo unde este posibil, trebue utilate ateliere speciale.

Organizațiilor sindicale și consiliilor centrale ale asociațiilor sportive li s'a recomandat să organizeze secții sportive pentru copii pe lângă stadioane și baze sportive, cercuri de gimnastică artistică, acrobație, și șah pe lângă sectoarele de copii ale cluburilor, caselor și palatelor culturii. Elevii pot folosi în timpul zilei în mod gratuit stadioanele, patinoarele, bazinele, stațiunile de sky și alte instalații sportive ale sindicatelor.

Sindicatele sunt obligate să organizeze în vara anului 1952 odihna a 2.750.000 copii în taberele de pionieri, precum și în tabere de reconfortare pentru elevii claselor a VIII-IX.

Trebue intensificat ajutorul acordat organelor învățământuiui public în vederea întăririi muncii școlilor și a caselor de copii. In acest scop, comitetele centrale și consiliile sindicatelor trebue să organizeze patronajul colectivelor întreprinderilor și instituțiilor asupra școlilor și caselor de copii.

Pentru atragerea activului sindical la participarea în munca de educare a copiilor, se recomandă căminelor centrale de a crea pe lângă comitetele de fabrică și cele locale comisii pentru munca în mijlocul copiilor și al adolescenților, atrăgând la o participare activă în aceste comisiuni pe femeile muncitoare și funcționare, pedagogi și cadrele Comsomolului.

Clubul copiilor de pe lângă uzina de automobile „Stalin" din Moscova

Peste 500 de copii ai muncitorilor și funcționarilor dela uzina de automobile „Stalin" din Moscova frecventează zilnic Clubul copiilor, care ocupă o aripă întreagă a Palatului Cultural al acestei uzine. In acest club fiecare copil își găsește o ocupație interesantă și atrăgătoare. Circa 1.100 de elevi studiază în mod sistematic în cercurile tehnice și de artiști amatori, create special pentru ei în acest Palat. Aci funcționează studiouri de pictură, un cerc dramatic, un ansamblu coral, o orchestră de instrumente populare, cercuri de științe naturale pentru tinerii naturaliști, cercuri de automobilistică, de electrotehnică, de aeromodelaj, de tâmplărie, etc.

La Moscova, în Casa Centrală a copiilor feroviarilor s'a deschis o expoziție de lucrări ale pionierilor din capitala Uniunii Sovietice.
In clișeu: *elevi ai școlilor din Moscova în fața machetei unei clădiri înalte, machetă executată de pionieri.*

Formarea deprinderilor și obiceiurilor de purtare disciplinată

Nu se poate educa un om disciplinat numai prin lămurirea normelor disciplinei. Experiența ne arată că atunci când elevii cunosc numai cerințele disciplinii socialiste, dar n'au fost deprinși să le îndeplinească, ei au o purtare nedisciplinată. Tocmai deaceea sunt necesare **deprinderi** temeinice și obiceiuri de purtare disciplinată. Dobroliubov spunea că învățătorul trebue să se folosească de puterea obiceiului, că el trebue să stăruie cu tărie deosebită asupra lucrurilor pe care le pretinde elevilor, că trebue să oblige pe copii să repete atât de des același lucru, încât acesta să se transforme până la urmă în obicei, să intre în firea lor. Formarea deprinderilor de purtare începe odată cu primii pași ai copilului în școală și durează tot timpul școlarității. Firește că în primele clase copiilor li se formează deprinderi elementare de disciplină. Pe măsura creșterii forțelor lor intelectuale și fizice, deprinderile se desăvârșesc în mod corespunzător.

In procesul de formare a deprinderilor învățătorul face pe copil să înțeleagă într'o formă accesibilă vârstei sale, rațiunea și necesitatea deprinderii date. In acest fel, el interesează pe elevi în dobândirea acestei deprinderi. Deasemeni, învățătorul explică în ce anume constă deprinderea respectivă (de exemplu, arată copilului cum trebue să stea în bancă, cum trebue să se poată pentru a răspunde, etc.) îl obișnuește în mod sistematic cu anumite deprinderi și controlează zilnic respectarea ordinei stabilite de școală la lecție, în recreație, în afară de școală.

Cea mai importantă condiție a educării disciplinei conștiente este stabilirea unui regim precis și organizarea întregii vieți și activități a copiilor atât în școală cât și în familie.

Școala trebue să formeze copilului cele mai bune calități, să-l educe în spiritul disciplinei și al organizării, să-l deprindă cu o purtare ordonată și civilizată. Deaceea este firesc ca școala să se îngrijească ca în toate împrejurările la școală și în afară de școală copilul să vadă numai exemple pozitive. Școlile fruntașe și-au însușit această regulă. Ele acordă o mare atenție ordinei exterioare și regimului și deaceea și dobândesc rezultate bune în educația disciplinei.

In aceste școli, fiecare amănunt privind înzestrarea și aranjarea clădirii școlii și a sălilor de clasă este bine gândită, iar organizarea muncii de învățătură și a odihnei copiilor este precis reglementată. In aceste școli activitatea este precis și bine planificată și există un sistem determinat de organizare a întregii vieți a elevilor.

E foarte interesantă și instructivă experiența uneia din învățătoarele unei școli din Leningrad. In primele zile de școală, această profesoară explică elevilor însemnătatea semnalului de intrare la clasă, le arată cum trebue salutat învățătorul, le explică rațiunea ridicării mâinii la lecție, regulile principale de purtare în timpul recreației, etc. Ea face pe elevi să înțeleagă rațiunea fiecărei deprinderi, se străduește să motiveze necesitatea dobândirii ei pentru o muncă spornică în școală și acasă.

Trebue să începem prin a ne ocupa de educarea purtării elevilor și de coordonarea mișcărilor lor. Îi învățăm să se scoale, să se așeze, să iasă din bancă fără să facă sgomot, să stea drept și cu mâinile lăsate dealungul corpului, fără să se rezime de tablă sau de perete, fără să se sprijine de bancă sau de masa învățătorului, fără să se legene când răspund la lecție sau când discută cu cei în vârstă.

Educând politețea, trebue să-i învățăm pe copii să salute și să-și la rămas bun dela cei în vârstă și dela tovarăși, să nu se așeze când îi întreabă profesorul decât după ce acesta le spune să stea jos, să-și ceară scuze dacă au împins sau au atins pe cineva fără voie. Trebue să-i învățăm deasemeni pe copii să ofere scaune celor în vârstă, să ridice lucrurile scăpate jos de aceștia, să asculte de spusele lor și ale tovarășilor fără să-i întrerupă.

Bazele temeinice ale purtării organizate, clădite la o vârstă timpurie, se desvoltă cu succes în clasele mai mari ale școlii. Aici deprinderea elevilor de a fi disciplinați se sprijină pe faptul că ei sunt mult mai conștienți. Deprinderile care se formează în clasele mai mari au un caracter mai complex. Astfel, de exemplu, dacă în școala elementară, mai ales în clasele întâia și a doua, atenția principală se concentrează asupra formării unor deprinderi primare — ordinea la intrarea și ieșirea din clasă, felul cum trebue să se adreseze învățătorului, purtarea în timpul interogării, etc. — în clasele mari capătă o mare însemnătate deprinderile de muncă independentă, organizată, de autocontrol, etc.

Educând deprinderi și obiceiuri pozitive de disciplină, profesorii trebue să lupte în același timp și împotriva obiceiurilor rele. Ei trebue să-și concentreze atenția asupra: educării autocontrolului (mai ales la cei mai în vârstă), a înlocuirii obiceiurilor rele prin altele folositoare, asupra controlului sistematic al purtării elevului din partea școlii și a familiei, asupra formării opiniei publice a colectivului de elevi pentru a lupta împotriva obiceiurilor rele ale unor elevi izolați.

La C. D. Ușinschi găsim indicații extrem de importante cu privire la căile desrădăcinării obiceiurilor rele ale copiilor. „Potrivit chiar însușirii sale — spune Ușinschi — obiceiul se desrădăcinează sau prin lipsa de alimentare, adică prin încetarea acțiunilor care întăresc obiceiul respectiv, sau printr'un alt obicei opus primului. Ținând seama de trebuința înăscută a copiilor de activitate neîntreruptă, trebue să întrebuințăm la desrădăcinarea obiceiurilor amândouă aceste mijloace deodată, adică să îndepărtăm pe cât posibil orice împrejurare care să ducă la acțiunile provenite din cauza unui obicei rău și, în același timp, să îndreptăm activitatea copilului în altă direcție. Dacă desrădăcinând un obicei nu vom da în același timp copilului prilej de activitate, el va acționa, de nevoie, ca și înainte".

Faptele ne arată că succesul în ce privește desrădăcinarea unor obiceiuri urite este strâns legat de studiul amănunțit al cauzelor acestora, de tratarea individuală a cauzelor pentru determinarea metodelor de influențarea și de prieperea de a te sprijini pe calitățile pozitive ale elevului.

★

In școala sovietică, stimularea și pedepsele au o altă semnificație decât în școala burgheză.

In școala burgheză, stimularea și recompensele poartă pecetea individualismului. Ele pornesc din tendința de a opune pe elev colectivului și se bizue pe concurența și rivalitatea reciprocă a elevilor. Pedepsele școlii burgheze poartă pecetea ideologiei dominante. Ele au, în primul rând, scopul de a educa supunerea oarbă în spiritul legalității și rânduelli juridice burgheze.

In școala sovietică, stimularea și pedeapsa se bazează pe respectul față de personalitatea copilului. Prin ele se urmărește educarea demnității copiilor. Tocmai prin aceasta se și motivează împletirea grijii și a exigenței față de copil, exprimată în minunatele cuvinte ale lui Macarenco: „Cât mai multe cerințe față de om, dar și cât mai mult respect față de el".

In școala sovietică, stimularea și pedepsele, constitue un element component al întregului sistem de educație comunistă a copiilor.

Stimularea întărește sentimentul satisfacției provocat de o faptă justă, de o purtare bună, întărește în copil încrederea în forțele proprii, îl stimulează spre fapte bune. Stimularea întărește tendința copiilor de a fi disciplinați.

Forma primară a stimulării este **aprobarea** succeselor la învățătură și a purtării bune a elevului. Aprobarea poate fi exprimată în diferite forme: printr'un gest de aprobare al învățătorului, printr'un zâmbet care reflectă satisfacția lui față de purtarea elevului și a clasei, etc.

Câteodată este important să **încurajezi** pe un elev care nu a ajuns încă la un succes deplin la învățătură și disciplină, dar tinde spre aceasta, face anumite eforturi în această direcție. Exprimarea **încrederii** în elev (**o însărcinare**, declarația învățătorului că elevul respectiv nu poate să se poarte rău, etc.) constitue o formă prețioasă de stimulare a elevului.

Recunoașterea de către profesor sau diriginte a faptului că purtarea elevului s'a îmbunătățit, mai ales în fața colectivului de copii, stimulează adeseori îndreptarea elevilor.

O formă importantă și răspândită de stimulare este **lauda**. Insemnătatea ei crește atunci când lauda învățătorului cu privire la purtarea elevului este exprimată în prezența întregii clase sau în adunarea școlii.

Lauda urmată de premiere (o carte, un bilet pentru o excursie depărtată, etc.) este o **recompensă**.

Forma superioară de stimulare în școala sovietică este **diploma de merit** pentru succese și purtare excelentă, iar la terminarea școlii medii, **medalia de argint și de aur**.

Stimularea poate fi aplicată nu numai față de elevi izolați, ci și unui colectiv de elevi, o clasă, un cerc, un grup de elevi care execută o însărcinare. Stimularea colectivului poate fi exprimată în următoarele forme: a) aprobarea din partea învățătorului, a diriginteiui, directorului, b) aprecierile pozitive din partea consiliului pedagogic, a comitetului de elevi, c) mulțumirea directorului, consiliului pedagogic, d) premierea clasei.

Stimularea este o armă foarte ascuțită de influență educativă asupra elevilor. Pentru a o folosi cu succes trebue să ne călăuzim după următoarele cerințe: Stimulentul trebue să fie **meritat**, adică să corespundă purtării reale a celui stimulat; Stimulentul nemeritat discreditează pe profesor și transformă lauda sau recompensa dintr'un factor educativ într'unul negativ, seamănă neîncrederea în acțiunile profesorului și desbinare în rândurile colectivului de copii. Forma și gradul stimulării trebue să corespundă nivelului elevului sau colectivului, să țină seama de deosebirile individuale ale copiilor. Trezind în elev sentimentul demnității personale, stimularea trebue să întărească în el tendința ca prin succesele lui să ridice onoarea colectivului clasei și al școlii.

Subaprecierea rolului stimulării este la fel de dăunătoare ca și lăudarea exagerată a copiilor.

Elevii trebue să știe că succesele și sârguința, disciplina înaltă sunt stimulate de școală și dascăl.

Privind convingerea și deprinderea ca metode de bază ale educației conștiente, școala și învățătorul pot și trebue să constrângă pe elev să execute regulile și normele de purtare, în anumite cazuri.

In condițiunile școlii sovietice, în care nu există și nici nu poate fi dușmănie între elevi și învățători, în care copiilor li se acordă toată atenția și în care interesele lor sunt apărate de lege, dreptul dascălului de a pedepsi pe elevul indolent și folosirea dibace a acestei măsuri pedagogice de influențare constitue un factor important al educației disciplinei. Cunoașterea faptului că pentru o purtare negativă va fi pedepsit oprește pe elev dela călcarea cerințelor școlare, a regulilor și normelor de purtare. Emoțiile legate de pedeapsă feresc atât pe cel ce s'a făcut vinovat, cât și pe alți elevi de asemenea fapte. Intrucât în școala sovietică puterea pedepselor stă în rolul lor educativ, e firesc că nici nu poate fi vorba de vreun cod de pedepse pentru cutare sau cutare faptă, care să intre automat în vigoare.

In școala sovietică elevii sunt sancționați prin observația profesorului, sau prin mustrarea în fața clasei, prin obligația de a sta în picioare (lângă bancă, lângă tablă, lângă masa învățătorului sau lângă ușă), îndepărtarea din clasă, oprirea după cursuri pentru învățarea lecțiilor nepregătite, micșorarea notei la purtare, chemarea în fața consiliului pedagogic, eliminarea din școală temporar (nu mai mult de două săptămâni) și trimiterea pe termen de unul până la trei ani într'o școală cu regim special.

Pedeapsa prin ea însăși, ruptă de întregul sistem de măsuri educative, nu poate face pe vinovat să-și dea seama că a procedat rău. Pedeapsa are însemnătate educativă numai în cazul când se bazează pe un anumit nivel al calităților morale, al noțiunilor și ideilor morale ale elevului pedepsit, pe autoritatea pedagogului și pe forța colectivului de copii. Astfel se explică că una și aceeași măsură de pedepsire își atinge scopul, în mâinile unui pedagog cu autoritate în timp ce la altul rămâne fără rezultat. Intr'o clasă unde s'a creat o opinie publică, cel pedepsit simte adânc cea mai mică observație a pedagogului, pe când într'o altă clasă cel pedepsit se simte „erou", bravează prin cantitatea pedepselor meritate.

Pedeapsa își atinge scopul educativ numai atunci când reprezintă o verigă în lanțul general, în sistemul bine alcătuit al muncii educative, atât al unui anumit pedagog cât și al întregului colectiv didactic al școlii.

M. I. Calinin spunea că: „învățătorul are nevoie de naturalețe și de cinste în rezolvarea tututror problemelor, mai ales în rezolvarea diferitelor chestiuni ale copiilor, în chestiunile pedepselor, etc. „Să presupunem — arată el — că un băiat a spart un geam sau a supărat o fată, sau fata pe băiat. Aici trebue să pornești nu numai dela faptul în sine, ca atare, dar să ții seama ce efect va avea asupra psihologiei copilului o rezolvare sau alta a acestei chestiuni. Acest lucru e negreșit trebuincios".

Pedeapsa trebue să fie dreaptă și să fie considerată necesară de către elevi, trebue să decurgă din dorința dascălului de a îndrepta purtarea elevului. Deaceea, gradul și mărimea ei trebue să corespundă faptei săvârșite.

In aplicarea pedepselor este necesară consecvența și gradarea. Nu este rațional, de exemplu, să se recurgă deodată la măsuri aspre.

Pedeapsa trebue să urmeze fapta cât se poate mai repede, dar după ce s'a lămurit totalitatea împrejurărilor care au provocat-o.

Tactul pedagogic al învățătorului este condițiunea cea mai importantă în aplicarea reușită a pedepselor.

In practica școlară se aplică un șir întreg de măsuri de influențare, care nu sunt prevăzute în instrucțiunile oficiale, deoarece acestea din urmă nu pot să reglementeze toate problemele vieții școlare. Unele pedepse decurg din însăși caracterul faptei săvârșite: elevul a stricat un obiect de școală — el este pus să-l repare sau să plătească stricăciunea materială pricinuită; a călcat rânduiala într'o excursie — este lipsit câtva timp de dreptul de a participa la excursii, etc.

In concluzie, subliniem încă odată că rolul hotărîtor în educarea disciplinei conștiente în școală aparține pedagogului.

Insușirea teoriei marxist-leniniste, munca neîncetată de ridicare a calificării și a măestriei pedagogice, munca cinstită și plină de abnegație în folosul poporului sunt chezășia rezolvării reușite de către pedagog a sarcinilor educației comuniste a tinerei generații care crește.

Limba în lucrările prezentate la examenul de stat din Februarie 1952

In cadrul revoluției culturale care se desfășoară în țara noastră, învățământul de toate gradele a fost transformat, pentru a corespunde măreței sarcini de construire a socialismului, sarcină incompatibilă cu lipsa unui înalt nivel cultural. In acest scop, au fost înființate nenumărate școli elementare și medii, a fost mărit numărul facultăților. Pretutindeni se duce o activitatea vie în vederea înfăptuirii sarcinilor trasate de Partid și Guvern în domeniul ridicării culturale a poporului muncitor din patria noastră.

Un rol deosebit de important în această privință îl au facultățile de filologie, care dau anual un însemnat număr de cadre necesare învățământului elementar și mediu. Buna pregătire a acestor cadre are o importanță covârșitoare. Tinerii absolvenți, ducându-se în diversele localități ale țării, fac din cunoștințele acumulate în cei 4 ani de studiu, o armă ascuțită cu ajutorul căreia risipesc ignoranța și răspândesc ideile avansate ale științei noi.

La locurile de muncă, tinerii absolvenți ai facultăților de filologie pregătesc zeci de mii de elevi, care vor îmbrățișa diversele și complexele profesiuni ce le stau la dispoziție într'o țară liberă, într'o țară în care minunatele progrese pe toate tărâmurile se fac într'un timp istoricește extrem de scurt.

Rezultatele fiecărui an universitar arată eforturile deosebite pe care le depun cadrele didactice în vederea ducerii la bun sfârșit a sarcinilor ce le stau în față. Examenul de stat, mai cu seamă, este oglinda vie a muncii depuse atât de profesori cât și de studenți. El constitue o verificare a cunoștințelor acumulate de studenți, arătând în același timp și felul în care acestea au fost asimilate.

Faptul are o deosebită însemnătate, pentrucă examenul de stat constitue baza dela care pornește activitatea viitoare a tinerilor absolvenți.

Activitatea absolvenților facultăților noastre de filologie e condiționată în cel mai înalt grad de modul în care ei vor ști să comunice cât mai pe înțeles și mai temeinic cunoștințele dobândite. Comunicarea acestor cunoștințe se face cu ajutorul limbii vorbite sau scrise. De aci decurge necesitatea unei exprimări corecte, cunoașterea perfectă a regulilor gramaticii române, aplicarea lor pe concret, în practică. — „*Limba* — spune tovarășul Stalin în geniala sa lucrare „Marxismul și problemele lingvisticii" — *este un mijloc, un instrument cu ajutorul căruia oamenii comunică între ei, fac schimb de idei și se înțeleg reciproc. Fiind nemijlocit legată de gândire, limba înregistrează și fixează în cuvinte și în combinații de cuvinte, în propoziții, rezultatele activității gândirii, succesele omului în munca lui de cunoaștere și face posibil, în acest fel, schimbul de idei în societatea omenească*".

Definiția pe care o dă tovarășul Stalin, definiție care scoate în relief raportul dintre gândire și limbă, implică din partea noastră o atenție specială, care, în ultimă instanță, ridică o problemă deosebit de importantă. Cum ne exprimăm sau, mai bine zis, cum se exprimă acei ce sunt pregătiți de către cadrele didactice din învățământul superior pentru a deveni educatori și răspânditori ai științei avansate în rândurile maselor largi ale poporului nostru? Pentrucă — dată fiind legătura nemijlocită dintre limbă și gândire — felul în care se exprimă absolvenții facultăților de filologie arată felul în care gândesc și de aci, ca o consecință imediată, felul în care vor pregăti pe elevii lor de astăzi, studenții de mâine ai facultăților noastre. De aceea, calitatea exprimării în scris sau oral a candidaților la examenul de stat nu trebue în nici un chip neglijată. Nu putem în nici un caz pune problema unei distincții între fondul și forma unei lucrări în scris sau a unei expuneri orale. Majoritatea lucrărilor prezentate în această sesiune au arătat că acei candidați care stăpâneau temeinic cunoștințele lor, care și-au alcătuit un plan just al expunerii problemei ce-o aveau de tratat, și-au redactat lucrările corect, clar, evitând vorbăria goală caracteristică candidaților slab pregătiți. Dimpotrivă, în lucrările insuficient întocmite ca plan și cunoștințe, am întâlnit un stil bombastic, frazeologie străină de limba poporului nostru, și care ne-a amintit de jargonul pe care-l foloseau clasele stăpânitoare pentru a se deosebi de masse. Aceste tendințe trebue combătute de către cadrele didactice din Universitate, care, din acest punct de vedere, au dat dovada unei nejustificate slăbiciuni.

Luând în desbatere problemele de limbă, sesiunea lărgită a secției a VI-a (Știința limbii, Literatură și Artă) a Academiei R.P.R., care a avut loc în zilele de 2, 3 și 4 Iulie 1951, a constatat că „*predarea limbii române în facultățile de filologie se face încă în mod abstract, fără să se țină seama de cerințele practice ale școlilor medii. Din această cauză absolvenții părăsesc facultatea fără a avea cunoștințele de gramatică, ortografie, etc., necesare unui profesor de limba română*".

Sarcinile decurgând din această critică justă sunt în curs de realizare, o parte din rezultatele pozitive fiind înregistrate încă de pe acum. Acordându-se atenție studiului gramaticii, ortografiei și compoziției, s'a izbutit ca la actuala sesiune a examenului de stat să înregistrăm un număr cu mult mai mare de lucrări bune sub raportul redactării decât în sesiunile precedente. Lectura lucrărilor ne arată că sforțările comune ale profesorilor și candidaților au fost, în general, încununate de succes. Cei mai mulți dintre candidați și-au expus ideile sistematic, simplu și clar, evitând frazeologia specifică mentalității burgheze, care tindea, în fond, la mascarea unor idei confuze după un noian de expresii grandilocvente, floricele stilistice etc.

Câteva exemple ne vor indica măsura în care unii candidați la examenul de stat au izbutit să redacteze și să compună în bune condiți.

Tov. L. G. a tratat în lucrarea sa problema liricii marelui nostru poet Gheorghe Coșbuc. Citirea lucrării ne arată că tovarășa și-a alcătuit un plan sistematic, conform căruia și-a expus ideile, care decurg logic una din alta. Poeziile lui Coșbuc sunt analizate în funcție de tematica lor, autoarea ținând necontenit seama de îmbinarea conținutului cu forma. Exemplele alese ne indică această continuă preocupare a tovarășei. Materialul expus în lucrare e redactat limpede, tovarășa evitând în permanență tot ceea ce-i inutil, tot ceea ce poate înnegura căutușei de puțin ideea pe care voia s'o exprime. Exemplul pe care-l citez ne arată că autoarea lucrării folosește o frază bogată în care, totuși, izbutește să caracterizeze cu simplitate diverse aspecte ale liricii lui Coșbuc: „*Coșbuc a zugrăvit în poemele sale de război virtuțile ostășești ale țăranului român, dar nu în culori convenționale, ci sobru, realist, desvăluind urgia războiului și suferințele răniților, legând momentele de luptă cu cele petrecute în spatele frontului, împletindu-le cu lumea satului pe care ostașul o are mereu în minte*".

Alt exemplu: candidatul P. E. care s'a ocupat de „*Personalitatea scriitorului Mihail Sadoveanu ca luptător pentru pace și democrație*" ne-a comunicat ideile sale într'o formă care vădește grijă deosebită pentru cuvântul scris, care denotă preocupare permanentă pentru o expunere precisă, simplă și succintă. Aceste calități ale stilului său l-au ajutat pe candidat să alcătuiască o lucrare cu un conținut bogat, cu un vast material bine sintetizat. Simplitatea expunerii nu a influențat cu nimic asupra vigorii frazei, nu a știrbit avântul și combativitatea stilului: „*Romanul „Mitrea Cocor" este o înfăcărată chemare la luptă pentru pace. Capitolele în care e zugrăvit războiul hitlerist sunt o viguroasă denunțare a oricărui război de cotropire. Cruzimea hitleriștilor și atitudinea lor bestială față de „aliații" români constituie o completare firească a războiului nedrept*".

Aceeași formulare o întâlnim și în lucrarea candidatei D. M., care a înțeles că expunerea unor idei referitoare la unul din scriitorii militanți de pe poziția clasei muncitoare trebuie să fie clară, lipsită de echivoc. Candidata, notând aspectele esențiale ale creației lui Sahia, a știut să dea glas inspirat scrisului său, fără a depăși sobrietatea și concisiunea: „*Dragostea nețărmurită a lui Alexandru Sahia pentru poporul oprimat al țării sale se îmbină cu chipul cel mai armonios cu iubirea adâncă pentru marea țară a socialismului. Educat de partid, Sahia a înțeles că un adevărat democrat este în același timp și un prieten sincer al Uniunii Sovietice*".

Progresele realizate au adus profesorilor și candidaților satisfacții reale; dar cu toate aceste progrese nu înseamnă că nu mai sunt multe de făcut, că nu mai sunt lipsuri. Dacă în cele mai multe cazuri lucrările la examenul de stat din actuala sesiune au fost prezentate la un nivel satisfăcător, aceasta nu trebue să ne facă să uităm că au existat și lucrări slabe, fapt care constitue un indiciu al unor lipsuri atât ale profesorilor cât și ale candidaților.

Avem în față lucrarea candidatului C. S., care s'a ocupat de felul în care se oglindește societatea românească în cronica lui Ion Neculce. Citind-o, ne-am pus în chip firesc o întrebare: cum se poate că timp de 4 ani candidatul a obținut la limba română notă de trecere? Cercetând matricolele Facultății respective, am văzut că în ultimul an, de pildă, candidatul a trecut examenul de limba română cu nota 6. Aceasta însemnează că profesorul examinator a dat dovada unei nejustificate indulgențe, fără a mai vorbi de faptul că în tot cursul celor 4 ani, el sau ceilalți care l-au avut pe candidatul de azi ca student, nu s'au ocupat de buna lui pregătire.

Dar să-l lăsăm să vorbească pe candidat: „*Așezându-se* (e vorba de Ion Neculce) *să scrie ca un moșneag înțelept și sfătos ce era — un fel de Creangă din epoca feudală — toate cele trecute pentruca frații săi cetitori să știe a se ferire de primejdii*".

Propoziția principală e lipsită de predicat, pentrucă autorul lucrării nu și-a dat seama că „*așezându-se*" nu este o formă predicativă. El ar fi trebuit să-și alcătuiască fraza astfel: „*S'a așezat să scrie ca un moșneag înțelept și sfătos ce era — un fel de Creangă din epoca feudală — toate cele trecute pentruca frații săi cetitori să știe a se ferire de primejdii*".

Sau, dacă ar fi vrut să mențină verbul la gerundiv ar fi trebuit să scrie în chipul următor: *Așezându-se să scrie ca un moșneag înțelept și sfătos ce era — un fel de Creangă din epoca feudală, ne-a înfățișat toate cele trecute pentruca frații săi cetitori să știe a se ferire de primejdii*".

In aceeași lucrare citim: „*Despre Constantin Vodă feciorul lui Duca Vodă cel bătrân ne spune că pentru ași plăti datoriile către poartă a introdus văcăritul*".

De data aceasta autorul lucrării vădește necunoașterea regulilor elementare de ortografie. El nu știe să deosebească forma *ași* cu ajutorul căreia se formează condiționalul de *a-și* în care e vorba de prima parte a infinitivului scurt + pronumele *și* (a-și plăti).

Lucrarea tov. C. S. abundă în astfel de greșeli de gramatică și ortografie.

Intr'o altă lucrare, aceea a candidatei P. S. aflăm greșeli care depășesc orice limită, care indică însăși necunoașterea limbii noastre naționale.

„*Starea tehnică* — afirmă autoarea lucrării — *se găsește la un nivel foarte scăzut deoarece producătorul direct este micul țăran copleșit de nevoi lipsit de orice cultură și constrânși de dependență personală*".

Sau „*In marile ateliere se înțelește schimbul de mărfuri pe piață internă și statele sunt atrase pe piața internațională*".

Citatele de mai sus sunt un model de exprimare incorectă, care corespund unei nemaipomenite sărăcii de idei, unor confuzii ideologice, unei neînțelegeri totale a materialului expus. Lipsurile de compoziție se împletesc în lucrarea tov. P. S. cu cele de ordin gramatical și ortografic. Și aceste lipsuri sunt nenumărate în cele câteva zeci de pagini ale lucrării sale.

Citind o astfel de lucrare, ne întrebăm din nou, cum de a fost posibil ca profesorul respectiv dela catedra de limbă română a Facultății de filologie, să acorde candidatului respectiv nota de trecere în decursul celor 4 ani de studii. Socotim că s'ar fi impus o mai atentă cercetare a cauzei acestor lipsuri și o grijă deosebită în vederea înlăturării lor.

Pe aceeași linie se situiază și lucrarea candidatei S. V. Aceasta socotește că poate suplini sărăcia limbajului său prin epitete tari, pe la întâmplare: „*Sublimul și măreția figurii lui Lazăr Cernescu din poemul lui Dan Deșliu, curajul și aprigul dispreț cu care răspunde loviturilor câiaburilor admirabil înfățișate în poem cu figurile lor nătânge, cu privirea fugoasă animalică*" O exprimare demnă de Cațavencu, Farfuridi și alte personaje caragialești.

Astfel de lucrări, din fericire puține, trebuie să ne dea de gândit. Ele ne arată în primul rând că unele cadre didactice dela catedra de limba română a Facultății de Filologie din București n'au depus toate eforturile în vederea înlăturării unor astfel de lipsuri. In al doilea rând, prezența la examenul de stat a unor astfel de candidați trebuie să constituie un semnal de alarmă în vederea analizării felului în care se desfășoară munca cu studenții din acest punct de vedere. Problema e deosebit de serioasă, pentrucă implică și alt aspect. Un absolvent al facultății de filologie poate fi numit în învățământ și fără examenul de stat, unde se presupune că e supus unei verificări mai atente a felului în care se exprimă. Ajungând la catedră, cu o pregătire lingvistică insuficientă, el formează elevii în sensul cunoștințelor sale. Acești elevi pătrund apoi în universități și institute de învățământ superior, unde produc greutăți în muncă și întârzie în bună măsură ridicarea nivelului științific al colegilor lor.

Dovada acestui fapt o formează înșeși exemplele. Și nu voi cita decât unul singur, acela al unei sudente din anul I a Facultății de Filologie din București, care are serioase lipsuri de compunere și ortografie, pentrucă, desigur, la școala medie la care a învățat nu a fost pregătită temeinic în această privință. Iată cum scrie studenta M. M.: „*Cronica lui Ureche se distinge în primul rând prin arta narativă în înfățișarea cuvintelor. Aceasta o dovedește mai multe capitole ale cronicei ca lupta dela Cahul, dela Rășcani...*" Modul de a se exprima al acestei studente e rudimentar, termenii folosiți sunt improprii, ortografia sub orice critică.

Noi nu trebue să mai avem astfel de studenți în facultățile noastre. Trebue să dispară acel cerc vicios care făcea — și încă mai face — ca învățământul superior să trimită unele cadre didactice slab pregătite din punct de vedere lingvistic în învățământul mediu, iar învățământul mediu să trimită unii elevi neformați în învățământul superior. De aceea, marea bătălie trebuie dată în direcția formării unor buni profesori pentru învățământul mediu. E necesar pentru aceasta ca profesorii dela catedra de limba română să se ocupe cât mai temeinic de studenți, să predea în cele mai bune condiții cunoștințele de gramatică și ortografie.

E necesar un control riguros al tuturor studenților în ceea ce privește felul în care scriu. Asistenții conducători de seminarii trebuie să aibă neîncetat ca sarcină îndrumarea temeinică a celor ce vor deveni în scurtă vreme profesori de română. Aceasta nu trebue să fie doar o sarcină a cadrelor didactice dela catedra de limba română. Noi socotim că aceeași obligație o au și profesorii catedrei de literatură română, care nu au acordat toată atenția acestei probleme. In programul de seminarii al acestei catedre sunt prevăzute o serie de referate scrise. Credem că aceste referate ar putea constitui un bun prilej de îndrumare și verificare a studenților.

In orice caz, problema aceasta trebuie să fie pe primul plan al activității celor două catedre, care ar putea lua, în comun, diverse măsuri pentru lichidarea lipsurilor existente.

Și pentru ca munca să fie eficientă se impune, cât mai grabnic, să se renunțe la acea concepție a unor profesori universitari care, așa cum arată Hotărîrea sesiunii lărgite a secției a VI-a a Academiei R.P.R. din 2, 3 și 4 Iulie 1952 „*acordă o importanță excesivă dialectologiei și limbii române vechi în dauna limbii contemporane a poporului român*".

MITU GROSU
șef de lucrări la Facultatea de Filologie a Universității „C. I. Parhon" din București

100 de ani dela moartea lui N. V. Gogol

Gogol și zilele noastre

V. GURALNIC
candidat în științe filosofice

Creația lui N. V. Gogol a suportat în mod strălucit greaua și multilaterala încercare a vremii. Rusia autocrată-feudală pe care a descris-o în operele sale marele scriitor, s'a pierdut în trecutul îndepărtat, care nu se va mai întoarce niciodată. Patria lui Gogol s'a transformat, prin eforturile eroice ale poporului sovietic, în prima țară din lume în care socialismul a învins. N'a rămas nicio urmă din condițiile sociale care nășteau în Rusia pe sobachievici și cicicovi, pe nozdrevi și pe hlestacovi... Dar numele creatorului „Sufletelor moarte" și al „Revizorului" este nemuritor, cuvântul lui are aceeași forță uriașă, influența creațiilor lui asupra minților și sufletelor cititorilor de astăzi este la fel de rodnică.

Care este cauza vitalității celor mai bune pagini create de geniul artistic al lui Gogol?

V. M. Molotov spunea: „... toate realizările adevărate ale culturii poporului, ori cât de mult ar pleca ele în trecut, sunt înalt apreciate în Statul Socialist și se ridică astăzi în fața poporului lor și în fața popoarelor întregii Uniuni Sovietice renăscute, în adevărata strălucire a ideilor lor".

Tot astfel, renăscută în toată strălucirea ideilor sale, se ridică astăzi în fața poporului sovietic moștenirea lui N. V. Gogol. Numai într'un stat socialist ea a putut deveni un bun al întregului popor. Dacă până la Revoluția din Octombrie creația artistică a lui Gogol, ca și cea a altor mari clasici, a fost cunoscută de o neînsemnată minoritate a poporului, revoluția culturală din U.R.S.S. l-a descoperit pe Gogol pentru întregul popor de multe milioane al Uniunii Sovietice.

Creația lui Gogol își păstrează astăzi uriașa sa însemnătate de cunoaștere: strâns legate de realitatea concretă istorică, operele lui Gogol constitue o enciclopedie artistică, reflectând adânc și veridic o întreagă etapă istorică din viața Rusiei. In același timp, operele lui Gogol ne provoacă o mare satisfacție estetică, ele constituind cea mai desăvârșită și mai complectă expresie a geniului artistic al poporului rus, un model de uimitoare „pictură prin cuvânt". Ele sunt o mărturie a nesecatelor posibilități și a bogăției limbii ruse.

Creația lui N. V. Gogol îndeplinește în zilele noastre o nobilă misiune educativă.

„Patriotismul sovietic, — arăta M. I. Kalinin, — este moștenitorul direct al operei creatoare a strămoșilor, care au dus înainte desvoltarea poporului nostru". Operele marelui scriitor realist, constituind mândria națională a poporului sovietic, ajută Partidului Comunist Bolșevic să educe pe oamenii sovietici în spiritul unui patriotism dătător de viață. Gândurile despre Rusia, devotamentul față de aceasta, mândria filială pentru trecutul ei eroic și credința nesdruncinată în viitorul ei glorios luminează creația minunatului scriitor-patriot. Apărătorii dârji și plini de abnegație ai patriei, din paginile operei „Taras Bulba" sunt eroi iubiți ai tineretului sovietic. „Să înflorească în veci pământul rusesc!" — pentru aceasta au luptat și au pierit eroii ale căror fapte sunt cântate de Gogol. Pana scriitorului era condusă de durerea arzătoare pentru omul simplu, pe scriitor îl inspira dorința pasionată de a contribui la eliberarea poporului din lanțurile monstruoaselor relații și condiții sociale. Patosul umanist care caracterizează cele mai bune creații ale lui Gogol nu poate să nu găsească cel mai viu răsunet la omul sovietic, adevărat umanist luptător.

Pe de altă parte, operele lui Gogol fac să renască în fața noilor generații de oameni sovietici îngrozitoarele tablouri ale acelei vieți care a devenit o istorie îndepărtată pentru Patria Socialismului, dar care continuă să rămână o realitate pentru țările capitalismului, pentru popoarele dependente și semidependente de imperialismul americano-englez. Prin aceasta, Gogol contribue la educarea tineretului sovietic în spiritul urii față de trecutul de robie și în spiritul neîmpăcării față de acei dintre „contemporanii" noștri care încearcă să întoarcă roata istoriei îndărăt.

Opunând faptele realității sovietice de astăzi, faptelor care au stat la baza operelor lui Gogol și au dobândit în ele o înaltă exprimare artistică vedem cu ochii calea gigantică pe care a parcurs-o Patria Socialismului, nemăsurata energie creatoare pe care a trezit-o în popor Partidul Bolșevic al lui Lenin și Stalin. Râzând împreună cu Gogol de monstruozitățile Rusiei feudale, monstruozități moștenite și imitate de orânduirea burgheză, tineretul sovietic simte și înțelege mai bine fericirea de a trăi în marea epocă stalinistă.

Râsul lui Gogol ne ajută să luptăm cu trecutul în viața socială, în conștiința oamenilor, în traiul lor de toate zilele. Râsul lui Gogol, după cum spunea Bielinski, este un puternic mijloc de deosebire a edevărului de minciună. Aceasta este natura socială a satirei lui Gogol și deaceea opera lui ne este un aliat puternic în lupta cu tot ceeace împiedică mișcarea noastră hotărîtă înainte.

Partidul ne învață să luptăm neîmpăcat împotriva oricăror manifestări ale ideologiei dușmănoase socialismului, împotriva moralei antisociale și antipopulare. Trecerea treptată dela socialism la comunism cere o necontenită ridicare a conștiinței comuniste și o luptă activă și perseverentă împotriva rutinei. In Hotărîrea cu privire la revista „Crocodil", vorbind de problemele desvoltării satirei sovietice, Comitetul Central al P.C. (b) al U.R.S.S. a arătat necesitatea de a se lupta cu arma satirei

împotriva rămășițelor capitalismului în conștiința oamenilor, de a-i demasca pe risipitorii proprietății obștești, pe birocrați, de a demasca manifestările de îngustime, mentalitatea mic-burgheză, tot ceeace este nedemn de măreața noastră epocă.

Râsul lui Gogol ne ajută să vedem mai limpede ceeace este minunat și nobil în viața noastră, să demascăm ceeace este înapoiat, să găsim urmele trecutului care mai apar, rareori, în forma individualismului și a spiritului mărunt de proprietate, în atitudinea lipsită de conștiință față de cauza comună, în forma visărilor fără roade și fără temei, în autoliniștire și automulțumire. Marele satiric realist rus nu ne este numai un credincios tovarăș de arme, ci și un învățător experimentat al scriitorilor sovietici în munca de însușire a măestriei artistice.

Vorbind despre Gogol, oamenii sovietici își amintesc cu recunoștință că înaltele calități ale metodei artistice a scriitorului realist, forța generalizării, adâncimea și puterea de cuprindere a chipurilor create de el, și încrederea lui neclintită în adevărul „vieții reale" au contribuit la faptul că opera lui Gogol a slujit cu credință mișcarea revoluționară rusă de eliberare. La opera lui Gogol s'au referit deseori conducătorii noștri V. I. Lenin și I. V. Stalin. In lucrările lor, chipurile lui Gogol trăiesc o nouă viață, dobândesc un nou și bogat conținut, îndeplinesc funcții de excepțională răspundere demascând pe dușmanii poporului, pe dușmanii revoluției și socialismului. Lenin și Stalin ne învață să ne însușim bogățiile literaturii clasice, să activizăm necontenit, să înnoim și să îmbogățim fără preget chipurile artistice, să pătrundem în esența lor, să extragem din chipurile artistice „energia lor interioară".

Gogol a devenit un contemporan al nostru. El a meritat această înaltă cinste pentrucă și-a subordonat puternicul său talent de artist nemuritoarei cauze a poporului, pentrucă a exprimat în mod obiectiv prin creația sa, cele mai înaintate aspirații ale epocii sale.

★

Bielinski și Cernâșevschi, subliniind specificul național și originalitatea lui Gogol, au arătat însemnătatea internațională a satirei lui. Gogol a fost unul dintre primii scriitori ruși care au dus o luptă necruțătoare împotriva distrugătoarei puteri a banilor, împotriva ploconirii în fața vițelului de aur, împotriva criminalelor mașinații ale jefuitorilor burghezi, ale afaceriștilor cicicoviști, împotriva legilor, obiceiurilor și relațiilor antipopulare stabilite de ei. In Rusia din timpul lui Gogol, cicicovii, cavaleri ai copeicii, făceau primii lor pași precauți, însă deloc timizi, cumpărând „suflete moarte". Iar în Apus, scrie Bielinski, „aceiași cicicovi, numai în alte haine: In Franța și în Anglia ei nu cumpără suflete moarte, ci cumpără sufletele vii la alegerile parlamentare **libere!** Toată deosebirea este în civilizație, iar nu în esență". Cernâșevschi spunea că cicicovii englezi se ocupă cu speculații de bursă și de fabrică nu mai puțin murdare.

Cicicovii din Europa Apuseană și din America de astăzi au mers cu mult „înainte", dar înrudirea spirituală a oamenilor bursei din America cu Pavel Ivanovici Cicicov este de netăgăduit. La fel cu Cicicov, neposedând „prea puternice posibilități intelectuale", ei posedă „o mare inteligență în cealaltă parte — în partea practicii". Către ce este îndreptată această „practică", ne-a arătat-o încă N. V. Gogol.

Orânduirea care domnește astăzi în țările capitalismului se deosebește de orânduirea socială pe care o condamnase Gogol, dar în ultima analiză, burghezia de astăzi, schimbând formele de exploatare ale maselor muncitoare, a lăsat neatinse cele mai importante principii pe care este clădită societatea cu clase antagoniste.

Generalizările artistice făcute de Gogol pe baza studierii practicii clasei exploatatoare care domnea în timpul său nu și-au pierdut actualitatea nici astăzi. Principala concluzie la care duc în mod obiectiv aceste generalizări răsună ca o condamnare la moarte a oricărei clase exploatatoare, care devine o frână în calea progresului poporului și al omenirii.

N. V. Gogol a arătat în mod genial transformarea afaceristului jefuitor. Cicicov a intrat în viață convins că totul poate fi făcut pe lume prin bani. Bussinesman-ul american împărtășește pe deplin această convingere: pentru afaceristul american „dumnezeu este dolarul, dolarul este tatăl, dolarul este sfântul duh".

„Bussines-ul se învață din anii copilăriei. — povestește Maiakovski. Părinții bogați se bucură când fiul lor de 10 ani, aruncând cărțile, aduce acasă primul dolar câștigat din vânzarea ziarelor.

— Va fi un adevărat american.

In atmosfera generală a bussines-ului, inventivitatea copilului crește".

Cât de bine amintește aceasta începutul „carierei" lui Cicicov! Pavlușa — tânărul Cicicov — „din jumătatea de rublă primită dela tatăl său n'a cheltuit nicio copeică, ci dimpotrivă, în același an a făcut-o să crească, arătând o îndemânare aproape neobișnuită".

„Calea pe care se dobândesc milioanele este indiferentă în America, — povestește Maiakovski. — Totul este un „bussines". o afacere, — tot ceeace face să crească dolarul. Ai primit procente... — este un bussines, ai furat și nu te-au prins — deasemenea". Cititorul ține în minte că și Cicicov, inventând o operațiune de excroc și realizându-și mizerabila idee, nu se consideră deloc un criminal. El își face „bussines-ul", obține averi, iar căile prin care le obține sunt indiferente.

Gogol ura spiritul mic-burghez în toate manifestările lui. Ciclul povestirilor lui satirico-umoristice despre viața provincială mărunță și plicticoasă, nedemnă de înalta menire a omului, despre automulțumirea și stupiditatea micilor burghezi, despre carieriștii care „și-ar vinde pe bani mama, tatăl, pe dumnezeu", face să ne apară în minte tablourile și chipurile corespunzătoare din realitatea actuală de dincolo de Ocean, din viața mic-burghezului american. Și paralela aceasta este justificată, întrucât spiritul îngust, cinismul, individualismul animalic, mulțumirea de sine și îngustimea intereselor sunt calități insuflate cu perseverență „americanului mijlociu" de către clica stăpânitoare din S.U.A. Indobitocirea omului — iată scopul pe care-l urmăresc pentru interesele lor exploatatorii. Gogol-umanistul demască orânduirea socială care schilodește și transformă într'un monstru pe „omul mic".

Citind comunicările din presă cu privire la monstruoasele abuzuri ale persoanelor influente din S.U.A., despre șpertarii și delapidatorii cuibăriți în senatul american, despre judecătorii vânduți, despre murdarele afaceri bănești ale miniștrilor din țările marshallizate etc., exclamăm fără voie: „cunoscute figuri!". Primarul din „Revizorul", care a „a înșelat excroci peste excroci; pe derbedeii care erau gata să fure întreaga lume i-a păcălit; trei guvernatori a înșelat", procurorul din „Suflete moarte", care era „primul pungaș din lume", funcționarii care „nu iau după grad", toți acești eroi gogolieni (în special Derjimorda și Svistunov) ar privi cu o neagră invidie la afacerile urmașilor lor spirituali, definitiv descompuși și nemăsurat de impertinenți.

„Hlestacovismul" a devenit o profesie în Apusul burghez și în America. Minciuna nestăpânită și nerușinată este mijlocul încercat al politicienilor vânduți și al oamenilor presei lor „libere". Insă am fi nedrepți față de Ivan Alexandrovici Hlestacov dacă l-am pune la același nivel cu, să zicem, ziariștii reacționari — mincinoși și clevetitori. Este vorba de faptul că deși Hlestacov era un om de nimic și extrem de ușuratic, cu înclinații aventuriere, el debita totuși minciuni inspirate și, după cum arăta Gogol, ireproșabile. Lucrul acesta nu poate fi spus despre corespondenții descompuși ai lui Hearst, ai „Vocii Americii" și ai altor megafoane ale propagandei pline de ură față de oameni.

N. V. Gogol a prevăzut și soarta artei în societatea în care aurul devine „pasiunea, idealul, groaza, desfătarea, scopul". Capitalismul a creat o atmosferă ostilă oricărei creații. Calea pe care a pornit eroul „Portretului" și care a fost condamnată de Gogol este începutul căii care duce arta și literatura Apusului burghez și a Americii de astăzi la decădere.

Asemenea asocieri apar în mod firesc în mintea cititorului de astăzi al lui Gogol. La aceasta contribue măestria scriitorului care a știut să creeze imagini vii ale descompunerii aparatului de stat, ale descompunerii morale și culturii clasei exploatatoare dominante în vremea lui.

★

Arta și literatura sovietică, însușindu-și în mod creator cele mai bune tradiții ale moștenirii clasice, este obligată cu multe lui Gogol. Piesele acestuia nu părăsesc scenele teatrului sovietic multinațional. Operele create pe baza subiectelor din Gogol se bucură de dragostea nestrămutată a ascultătorilor sovietici. Lucrările marelui satiric atrag tot mai mult atenția maeștrilor cinematografiei sovietice — arta cu cel mai puternic caracter de massă. Deosebit de însemnată este însușirea creatoare a experienței artistice a lui Gogol pentru literatura sovietică.

Dragostea de care se bucură creația lui Gogol în Uniunea Sovietică este într'adevăr dragostea întregului popor. Operele marelui scriitor se editează în tiraje de milioane, în zeci de limbi ale popoarelor din U.R.S.S. Moștenirea lui Gogol este obiectul unei adânci cercetări științifice.

Numele scriitorului umanist N. V. Gogol este pronunțat cu recunoștință de oamenii cinstiți din toate țările, căci el este strâns legat de ideile eliberării oamenilor de suferință și de frica în fața viitorului. Deosebit de însemnată este Hotărîrea Consiliului Mondial al Păcii: împreună cu oamenii sovietici, memoria lui N. V. Gogol, marele fiu al unui mare popor, este cinstită de întreaga omenire progresistă.

(din „Ucitelskaia Gazeta").

Discuții pe marginea scrisorii „Este purtarea lui demnă de un elev?" publicată în „Scânteia Tineretului"

Colectivul clasei luptă împotriva abaterilor

Incă de-acum câțiva ani, ca diriginte la școala pedagogică de fete nr. 2 din București, mă străduiam să găsesc cele mai bune căi pentru realizarea disciplinei în clasa mea. Din studierea materialului sovietic, din experiența colegelor, pe care caut s'o cunosc mai deaproape, din lupta cu greutățile, am învățat zi de zi să rezolv problemele pe care mi le punea în față munca din școală. Acum, pot vorbi despre realizări în această privință.

O învățătură de preț pe care am tras-o este aceea că noi, educatorii, nu trebuie să pornim niciodată dela cerințe. Niciodată să nu cerem dela elevi înainte de a da noi, înainte de a pregăti toate condițiile de creare și menținere a disciplinei. Dirigintele trebue să pornească în munca lui educativă dela buna organizare a colectivului, pe baza cunoașterii elevilor. Am considerat aceasta ca o condiție de bază în realizarea disciplinei, în preîntâmpinarea greutăților.

Dela începutul anului am împărțit clasa în grupe, conduse de câte o responsabilă. Am căutat să trezesc în conștiința fiecărei responsabile de grupe și a fiecărei eleve în parte dorința ca grupa să obțină rezultate cât mai bune la învățătură, să fie cât mai disciplinată. Am căutat deasemeni să mobilizez alături de mine pe toate profesoarele care lucrează cu clasa, pentru ca ele să sprijine îndeaproape munca educativă a cărei răspundere o purtam eu în primul rând. Deși elevele cunoșteau regulile de purtare, am socotit că este necesar, totuși, ca la începutul anului să discut cu ele fiecare punct al acestor reguli pentru a le împrospăta în mintea lor, pentru a sublinia încăodată necesitatea de a le respecta cu strictețe.

Stimulând interesul elevelor pentru materiile de învățământ și pentru toate activitățile care se organizau în școală, sprijinind inițiativele lor și ajutându-le personal ori de câte ori era nevoie, am ajuns să antrenez toate elevele într'o activitate permanentă, susținută și plină de entuziasm. Am trezit în inima lor dorința fierbinte de a face din clasă un exemplu pe întreaga școală. Am cerut elevelor fruntașe la învățătură să sprijine pe cele rămase în urmă și ele au primit cu bucurie această propunere. Cu sprijinul elevelor bune la învățătură, elevele rămase în urmă s'au silit din ce în ce mai mult și și-au îndreptat situația la învățătură. Colectivul clasei s'a închegat tot mai strâns și prestigiul clasei crește zi de zi. Notele mici sunt rare.

Am căutat să încurajez cât mai mult inițiativa clasei și ea s'a manifestat de nenumărate ori. De exemplu, elevele luau hotărîrea de a face curățenia generală a clasei, de a schimba cadrul gazetei de perete, de a înnoi pavoazarea, etc. In astfel de ocazii eu le lăsam libertatea de a-și împărți singure sarcinile, cerându-le să-mi aducă și mie la cunoștință hotărîrile lor. Le dădeam uneori sugestii, dar numai dacă vedeam că este necesar. Atunci când îmi vorbeau despre planurile lor, despre ceeace și-au propus să întreprindă, despre felul cum înțeleg să organizeze munca în această privință, ascultam mai întâi toate părerile lor și numai după aceea luam cuvântul pentru a trage concluzii.

Când s'au ivit abateri dela regulile de purtare pentru elevi, colectivul clasei a luat atitudine critică. Aceasta ca urmare a organizării pe grupe și a spiritului de răspundere pe care am căutat cu fiecare ocazie să-l sădesc cât mai adânc în fiecare elevă. Așa de exemplu, când o elevă a avut o purtare necuviincioasă față de colegele ei, cazul mi-a fost adus la cunoștință în prima oră educativă și eleva vinovată a primit avertismentul clasei, prin care i se arăta că, dacă faptul se va repeta, colectivul va lua măsuri serioase. Mie nu mi-a rămas decât să subliniez încăodată necesitatea de a lupta împotriva unor purtări necuviincioase față de cei mai mari sau mai mici decât noi și să subliniez în același timp poziția sănătoasă a clasei.

Altădată, o elevă cu o situație destul de bună la învățătură, dar care a lipsit un timp dela școală, fiind bolnavă, a crezut că poate să obțină o notă bună la teză, nu învățând, ci încercând să copieze. Eleva era iubită de colegele ei și clasa a înțeles s'o ajute nu ascunzând această abatere, ci discutând despre gravitatea ei într'o ședință. Atunci când clasa întreagă a criticat aspru acest procedeu, arătând că ei nu are ce căuta în școala noastră nouă, eleva vinovată a tăcut mai întâi. Apoi însă, înțelegând că nu ea, ci colectivul are dreptate, și-a luat angajamentul să nu mai încerce niciodată să recurgă la asemenea mijloace înjositoare și, ceva mai mult, să lupte cu hotărîre împotriva lor.

Fiecare elevă știe că în fața oricărei abateri clasa ia imediat poziție fermă, că niciodată nu se ascunde nimic. De aceea, toate elevele s'au încadrat în disciplina școlară și în activitatea susținută a clasei pentru un nivel cât mai ridicat la învățătură. Acum, colectivul anului IV, cu care lucrez ca diriginte, are din ce în ce mai rar prilejul să descopere și să-mi aducă la cunoștință manifestări negative. Sunt tot mai numeroase acțiunile pozitive. In cadrul unei ședințe plenare în școală, de pildă, elevele din anul IV și-au luat angajamentul de a lua clasa în păstrare socialistă. După o serie de pregătiri, cu ajutorul organizației U.T.M. și a direcției școlii, acest angajament a devenit o realitate. Fiecare elevă în parte simte răspunderea pentru păstrarea ordinei și a curățeniei, pentru păstrarea mobilierului, pentru o cât mai frumoasă și îngrijită pavoazare și ornamentare a clasei.

Am primit întotdeauna un sprijin larg din partea direcției școlii. Sfatul tovarășei directoare, care cunoaște tot atât de bine ca și mine pe fiecare elevă din clasa mea, m'a ajutat adeseori să les din impas. Deasemeni, colectivul de profesoare mă ține la curent zilnic cu progresele sau lipsurile constatate în activitatea elevelor. A contribuit mult, deasemeni, la îmbunătățirea disciplinei și faptul că numeroase eleve au primit sarcini de răspundere în cadrul organizației U.T.M. sau în cadrul diferitelor acțiuni organizate pe școală. In urma răspunderii pe care au primit-o, aceste eleve au venit cu un imbold nou în mijlocul colegelor lor, au adus un nou avânt în munca desfășurată în clasă.

Se mai ivesc și acum abateri dela disciplină, dar pot spune că aceasta se întâmplă destul de rar, datorită atitudinii hotărîte pe care o ia colectivul clasei împotriva abaterilor.

Sunt numeroase căi prin care putem realiza disciplina în școală. Se pot spune multe lucruri despre importanța exemplului personal al educatorului, despre educația prin muncă, despre atâtea altele. Am scos însă în special în evidență educarea disciplinei prin buna organizare a clasei și prin lupta hotărîtă a colectivului împotriva abaterilor, deoarece cu deosebire prin aceste căi am obținut rezultate mulțumitoare.

SOFIA POMERANȚ
profesoară
la Școala pedagogică de fete
nr. 2 din București

In legătură cu predarea matematicii în școli

Observațiile comisiilor de examinare a elevilor prezentați la examenele de admitere în școlile medii scot în evidență faptul că o bună parte din absolvenții școlilor elementare nu și-au însușit destul de temeinic cunoștințele și deprinderile prevăzute de programele școlare mai ales în ce privește studiul matematicii în primele trepte ale învățământului nostru. Cam același lucru se întâmplă în ce privește cunoștințele de matematică și cu absolvenții învățământului mediu prezentați la examenele de admitere în instituțiile de învățământ superior.

Din analiza probelor scrise și din examenul oral la matematică profesorii examinatori au constatat un fapt foarte semnificativ, care ne ajută să înțelegem în ce constă una din cauzele principale care duc la situația despre care am amintit mai sus. Se știe că examenul la matematică cuprinde probe scrise și orale din geometrie și algebră. Comparând rezultatele obținute la probele de geometrie cu rezultatele obținute la probele de algebră, s'a observat un mare procent de calificative de trecere la probele de algebră și o situație cu totul contrarie la probele de geometrie. S'a mai făcut deasemeni constatarea că procentul de calificative bune la probele de algebră se referă mai mult la rezolvări de exerciții de algebră și mult mai puțin la punerea în ecuație a unor probleme.

S'ar putea pune întrebarea: dece elevii se descurcă mai ușor în cazul exercițiilor de algebră și de ce întâmpină greutăți serioase în cazul problemelor de geometrie? Răspunsul îl căpătăm numai dacă ne gândim la unele caracteristici ale acestor ramuri ale matematicii —geometria și algebra. Este vorba de faptul că algebra oferă într'o mult mai mare măsură decât alte ramuri ale matematicii, reguli, formule după care să se poată rezolva un anume tip de probleme. Odată învățată regula după care se rezolvă, de pildă, un sistem de ecuații cu două necunoscute, elevul nu mai are nevoie de un efort mintal deosebit pentru rezolvarea unui sistem asemănător. Problemele de geometrie însă ca și punerea în ecuație a unor probleme fie din aritmetică, fie din geometrie, cer eforturi de judecată mult mai serioase. Aici nu mai este vorba doar de aplicarea în mod mecanic a unei reguli bine învățate. In rezolvarea problemelor de asemenea natură trebue să intervină neapărat judecata logică și raționamentul, raționamentul deductiv mai ales.

Ori tocmai această latură este neglijată de unii profesori în studiul matematicii. Se mai păstrează în această direcție tendința dăunătoare de a da studiului matematicii un caracter formal, de a împinge pe elev să învețe „regula" pe dinafară, adesea fără a înțelege în profunzime cum a fost obținută.

Observațiile profesorilor din comisiile de examinare sunt confirmate de practica multor școli. Să ne oprim la câteva cazuri. Un elev din clasa VII-a din comuna Ogrezeni, raionul Crevedia, regiunea București, fiind întrebat dacă știe să transforme un număr mixt într'un număr fracționar, a reprodus cu exactitate regula: înmulțim întregul cu numitorul și adăogăm numărătorul. Intrebat însă dacă știe dece se procedează așa, adică dece înmulțim întregul cu numitorul și adăogăm numărătorul și nu invers — dece nu înmulțim întregul cu numărătorul și adunăm numitorul, elevul se poticnește, neputând găsi altă motivare decât, „așa este regula, așa am învățat". Cazuri de acestea sunt din păcate, încă frecvente. Așa, de pildă, la școala elementară nr. 30 din București, elevii, este adevărat, cunosc bine regulile. Știu de pildă regula după care se efectuează împărțirea unei fracții la un întreg dar ca și cazul elevului dela Ogrezeni nu pot explica această regulă.

Este în afară de orice îndoială că în cadrul oricărei ramuri a matematicii există numeroase reguli și definiții, că matematica nici nu poate fi concepută fără acestea. Regulile sau definițiile, formulele, după care se rezolvă o problemă sau alta sunt cuceriri însemnate și instrumente prețioase care stau la îndemâna omului. Insușirea și fixarea lor trainică în memorie este absolut necesară. Formulele și regulile matematice au însemnat ani de trudă pentru oameni de geniu. Cunoașterea lor înseamnă economie de timp și de forță pentru celelalte generații.

Regulile însă nu trebuesc numai învățate. Ele trebuesc și înțelese. De ce și înțelese? Ințelese în primul rând, pentrucă numai această condiție le asigură și trăinicia, fixarea temeinică și durabilă în mintea noastră. Ințelese în al doilea rând pentrucă numai așa îți este dată și posibilitatea de a întrezări și descoperi modul particular de aplicare a lor într'o situație dată. Această însă impune profesorului de matematică datoria de a urmări permanent formarea judecății logice a elevilor. Acest obiectiv este tot așa de valabil și pentru învățătorul care predă la clasa I-a elementară ca și pentru profesorul de matematică, de exemplu, care vorbește la clasa IX-a despre semnul trinomului de gradul II.

Pornind dela cunoscut la necunoscut, dela concret la abstract, dela exemple la reguli și definiții, căutând mereu răspuns întrebărilor ridicate de fiecare caz în parte, matematica încetează să mai fie o disciplină „grea", „inaccesibilă". Dimpotrivă, matematica devine un obiect tot așa de „ușor" ca istoria și geografia, literatura, și studiul limbii. Pentru aceasta însă este necesar ca încă din clasa I-a elementară să obișnuim copiii să gândească, să găsească mereu răspunsuri întrebărilor puse de fiecare problemă, să-i obișnuim ca ei înșiși să-și pună probleme și să caute soluția lor. Aceasta și este calea care deschide mereu noi și noi perspective. Deaceea și în studiul matematicii trebue să ne bizuim pe învățătura leninistă despre procesul cunoașterii: trecerea dela contemplarea vie la gândirea abstractă și de aci la practică. Este necesar adică să ne ridicăm la abstracții, la definiții, teoreme, dar nu fără a înțelege concretul, elementul material care ne-a înlesnit acest lucru și pe baza căruia am ajuns la abstracții, după cum este tot așa de necesar ca elevii să vadă legătura imediată cu concretul, cu practica, să vadă folosul pe care această abstracție îl aduce omului prin aplicarea ei în practică, la viața de toate zilele. Este firesc să procedăm așa pentrucă înseși abstracțiile la care a ajuns matematica nu sunt abstracții pure, lipsite de orice contingențe cu realitatea. Și tocmai deaceea matematica nici nu trebue considerată ca un obiect inaccesibil oricărui om. Matematica oglindește o anumită realitate și anume aceea a mărimilor și a raporturilor dintre ele. Ori realitatea, lumea obiectivă, poate fi cunoscută. Și ea poate fi cunoscută sub raportul mărimilor de oricare din elevii noștri. Depinde numai de noi, de priceperea noastră de a îndruma pașii elevului pe acest tărâm de cercetare.

Ce desprindem din cele de mai sus? Desprindem în primul rând îndatorirea de a lupta cu hotărîre ca în felul nostru de a preda matematica să nu se mai păstreze procedee care duc pe elevi spre un învățământ mecanic. Avem deci îndatorirea de a urmări zi de zi formarea judecății logice, de a învăța pe elevi să gândească, de a-i învăța să vadă lucrurile, să le cerceteze, să găsească raporturile dintre ele, trăsăturile lor comune, să facă generalizările ce se desprind în mod firesc din exemplele și faptele date, să găsească, în sfârșit, aplicarea regulilor, abstracțiilor, la noi cazuri particulare.

Trebue în al doilea rând să ne străduim a face ca matematica să devină un obiect tot așa de accesibil elevilor ca oricare alt obiect din programă.

In școala burgheză de până mai ieri în țara noastră matematica nu ocupa un loc de frunte în planurile de învățământ. Matematica, atât cât se învăța, era un obiect destinat „elitelor", nu și masselor largi de elevi. Școala burgheză a cultivat ideia reacționară că există oameni „dotați" și oameni „nedotați" pentru matematică.

Lucrurile stau cu totul altfel astăzi când în școala noastră matematica ocupă un loc de frunte în cadrul planurilor de învățământ pentru școlile elementare și medii. Fără un studiu temeinic al matematicii nu vom putea crește cadre bine pregătite pentru economia noastră. Tocmai de aceea și îmbunătățirea predării matematicii în școli se impune ca o preocupare de prim ordin atât pentru învățătorii care predau la clasele I—IV și profesorii care predau la clasele V—VII sau la învățământul mediu cât și pentru directorii de școli și organele de îndrumare și control raionale și regionale.

I. DINICU

Pe urmele materialelor publicate în gazeta noastră

„Pe dinafară smălțuită"

In numărul 150 al Gazetei noastre am publicat un material intitulat „Pe dinafară smălțuită", care relata o serie de lipsuri în ceeace privește întreținerea localului școlilor elementare de băieți și de fete nr. 30.

In legătură cu aceasta, am primit dela secția de învățământ a raionului „I. V. Stalin" următoarea scrisoare:

„Secția de învățământ a raionului „I. V. Stalin" a luat cunoștință de materialul publicat în „Gazeta Invățământului" intitulat „Pe dinfară smălțuită" și îl consideră un prețios sprijin în rezolvarea greutăților pe care secția de învățământ le-a întâmpinat în ceeace privește întreținerea localului școlii elementare nr. 30 băieți și a școlii elementare nr. 30 fete.

Ambii directori au fost chemați la secțiunea de învățământ a raionului, unde s'a discutat materialul respectiv. Deasemeni, materialul a fost discutat împreună cu colectivele didactice dela ambele școli. Inspectorul școlar al raionului și inspectorul de cadre al raionului au trasat ca sarcină directorilor tuturor școlilor din raion să prelucreze materialul în cadrul consiliilor pedagogice.

Secțiunea de învățământ a raionului a luat toate măsurile și a și început ridicarea inventarului reformat dela școlile din raion. Serviciul de cadre al raionului a luat deasemeni măsuri pentru schimbarea în alte servicii a personalului de îngrijire necorespunzător.

Articolul a fost adus la cunoștința comisiei permanente de învățământ al cărei secretar este tovarășa directoare a școlii elementare de fete nr. 30.

Secția de învățământ consideră o lipsă a ei faptul că deși a cunoscut de acum două luni lipsurile dela școlile nr. 30 și deși a luat unele măsuri, nu a urmărit îndeaproape aplicarea lor".

Sarcinile sindicatelor

în legătură cu aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri și a C. C. al P. M. R. cu privire la efectuarea reformei bănești și la reducerile de prețuri

— Raportul tov. Gh. Apostol la plenara Comitetului Central al C. G. M. —

In cadrul ședinței plenare a Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii, tov. Gh. Apostol, președintele Confederației Generale a Muncii, a desvoltat un cuprinzător raport asupra sarcinilor sindicatelor în legătură cu aplicarea Hotărîrii Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la efectuarea reformei bănești și la reducerile de prețuri.

Oamenii muncii din țara noastră au primit cu un sentiment de profundă satisfacție reforma bănească și reducerile de prețuri, în care văd o nouă și puternică armă în lupta împotriva elementelor speculative dela orașe și sate, pentru intensificarea schimbului dintre sat și oraș, pentru o mai bună aprovizionare a masselor largi muncitoare.

După ce a arătat condițiile interne și internaționale în care au fost înfăptuite reforma bănească și reducerile de prețuri, tov. Gh. Apostol a relevat că lupta pentru aplicarea în practică a sarcinilor stabilite de Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. are o însemnătate deosebită, ea făcând parte integrantă din lupta poporului muncitor din țara noastră pentru construirea socialismului, pentru pace.

Mobilizarea și organizarea eforturilor clasei muncitoare în vederea aplicării cu succes a prevederilor Hotărîrii guvernului și partidului constitue în momentul de față principala sarcină de luptă a sindicatelor. Ocupându-se de problema productivității muncii, raportorul a arătat că partidul și guvernul nostru au creat și desvoltă permanent condițiile necesare pentru creșterea productivității muncii. Cu ajutorul Uniunii Sovietice se reutilează întreprinderile, se introduce tehnica nouă, se mecanizează muncile grele, se organizează producția în serie și în massă, se asigură mijloace pentru ridicarea calificării și a cunoștințelor tehnice ale celor ce muncesc.

Urmând indicațiile Plenarei Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii din 24-25 Februarie 1951, sindicatele au depus serioase eforturi pentru a mobiliza muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii în lupta pentru îndeplinirea planului înainte de termen, pentru ridicarea productivității muncii.

Astfel, planul de stat pe primul an al cincinalului a fost depășit cu 4,5 la sută în industrie. Sute de întreprinderi și-au îndeplinit planul în 11 luni și chiar înainte. Productivitatea muncii în industrie a crescut față de 1950.

Succese deosebite în ceeace privește creșterea productivității muncii s'au obținut în acele întreprinderi unde organizațiile sindicale și conducerile întreprinderilor s'au preocupat în mod concret de aceasta, la fiecare loc de muncă, folosind în mod priceput mijloacele care contribue la creșterea productivității muncii.

Mai sunt încă unele comitete de întreprindere care nu analizează regulat în fiecare secție și loc de muncă felul cum se îndeplinesc sarcinile de plan în legătură cu creșterea productivității muncii și nu ajută unitățile rămase în urmă, considerând că de aceste probleme trebue să se ocupe și să răspundă numai conducerea întreprinderii.

In cursul desfășurării întrecerii socialiste — a spus în continuare tov. Gh. Apostol — apar minunați inovatori în producție. Aceștia deschid drumuri noi spre o înaltă productivitate a muncii prin inovații, invenții, raționalizări și prin îmbunătățirea organizării muncii.

Multe comitete de întreprindere se preocupă să găsească forme potrivite pentru creșterea numărului de inovații și raționalizări, pentru aplicarea lor în procesul de producție. Sunt însă unele organizații sindicale care subapreciază încă rolul inovațiilor și raționalizărilor în ridicarea productivității muncii. Ele nu îmbrățișează inițiativele creatoare venite din massă și nu sprijină cu destulă perseverență realizarea și extinderea acestora.

Unele comitete de întreprindere nu combat cu destulă tărie atitudinea birocratică a unor organe administrative care nu rezolvă cu lunile propunerile de inovații și raționalizări, care întârzie peste măsură aplicarea lor în producție și care neglijează recompensarea materială a autorilor acestora.

Folosirea cât mai completă a timpului de lucru, întărirea disciplinei socialiste a muncii, lichidarea absențelor și întârzierilor dela lucru constitue factori de o deosebită importanță în creșterea productivității muncii.

Mai sunt însă muncitori și tehnicieni care nu consideră încă executarea conștiincioasă a tuturor obligațiilor în procesul de producție ca o datorie de onoare față de patrie.

Justa folosire a timpului de lucru este împiedicată în multe întreprinderi și de faptul că organele sindicale nu se ocupă și nu au cerut cu destulă hotărîre conducerii întreprinderii să-și respecte obligațiile luate prin contractul colectiv în ce privește buna organizare a procesului de producție.

Planul de stat pe anul 1952 prevede o creștere simțitoare a productivității muncii. Aceasta cere un efort deosebit din partea clasei muncitoare, o organizare mai bună a procesului de producție, întărirea disciplinei socialiste a muncii.

In centrul întregii lor activități, organizațiile sindicale trebue să pună lupta pentru creșterea neîntreruptă a productivității muncii, condiția principală pentru desvoltarea economică a țării și ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Comitetele centrale ale uniunilor, împreună cu ministerele, comitetele de întreprindere, împreună cu conducerile întreprinderilor, au datoria să analizeze periodic felul cum se realizează sarcina de plan în legătură cu creșterea productivității muncii, luând măsuri concrete pentru sprijinirea sectoarelor rămase în urmă.

Trebue să devină clar pentru toți activiștii sindicali, pentru toți muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din întreprinderi și instituții, că organizarea socialistă a muncii este incompatibilă cu neglijența, cu atitudinea neconștiincioasă, superficială față de muncă.

Să evidențiem pe muncitorii disciplinați, care muncesc conștiincios, cu sârguință, dar, în acelaș timp, să criticăm cu asprime pe acei care întârzie sau lipsesc dela lucru și să asigurăm aplicarea fermă a regulamentului de ordine interioară.

Pentru a asigura o creștere necontenită a productivității muncii trebue să pornim mai temeinic, mai planificat, mai organizat, la răspândirea cunoștințelor tehnice în massa largă a muncitorilor.

Să acordăm mai multă atenție atragerii unui număr cât mai mare de femei în producție, calificării și încadrării lor în producție. Trebue combătută atitudinea de subapreciere a capacității de muncă a femeilor pe care o mai manifestă unii muncitori și chiar unii activiști și tovarăși din conducerea întreprinderilor. Deasemeni, comitetele centrale ale uniunilor, comitetele de întreprindere trebue să-și îmbunătățească munca în rândurile tineretului muncitor și, în colaborare cu organizațiile U.T.M., să se ocupe permanent de ridicarea calificării lui în așa fel, încât pregătirea lui profesională să fie la înălțimea entuziasmului și avântului cu care tineretul patriei noastre luptă pentru o viață mai bună, mai îmbelșugată.

Trecând la problema reducerii prețului de cost, raportorul a spus:

In expunerea pe care a făcut-o la ședința Consiliului de Miniștri, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat că pentru atingerea obiectivelor prevăzute în Hotărîrea guvernului și a partidului privitoare la reforma bănească și reducerile de prețuri, trebue să începem o luptă hotărîtă pentru reducerea prețului de cost al produselor, luând pretutindeni măsuri severe de economii, că trebue tăiată din rădăcină orice tendință de cheltuire nesocotită a noului leu.

Urmând chemarea partidului, din ce în ce mai mulți muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari își pun ca obiectiv de seamă în întrecerea socialistă lupta pentru reducerea prețului de cost

Este necesar să facem ca fiecare comitet de întreprindere și instituție, fiecare activist sindical să înțeleagă că lupta pentru reducerea prețului de cost nu este o chestie „pur contabilă", ci este o problemă economică și politică de cea mai mare importanță, de care depind ritmul industrializării, ritmul construcției noastre socialiste, creșterea salariului real, continua ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

In lupta pentru creșterea productivității muncii, reducerea prețului de cost, realizarea unui regim sever de economii, un rol deosebit de important îl are contractul colectiv. In anul trecut, noi nu am folosit din plin acest puternic instrument de mobilizare a masselor în lupta pentru realizarea acestor sarcini în toate întreprinderile și instituțiile noastre.

Prevederile contractelor colective pe 1952, a căror încheiere este în curs, trebue să fie strâns legate de sarcinile puse în fața clasei muncitoare de reforma bănească și să cuprinda obligații și măsuri concrete în vederea creării condițiilor unei largi mobilizări a muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor pentru creșterea producției și productivității muncii și pentru reducerea prețului de cost.

Lupta pentru realizarea obligațiilor din contractul colectiv trebue să constitue programul zilnic de activitate al fiecărui comitet de întreprindere, de secție, al tuturor responsabililor de grupă, al tuturor muncitorilor și funcționarilor din întreprinderi și instituții.

Reforma bănească și reducerile de prețuri dau putința oamenilor muncii din țara noastră să facă pași mari înainte pe drumul ridicării nivelului lor de trai, deschid perspectiva desființării într'un viitor apropiat a regimului de aprovizionare pe bază de cartelă și trecerea la prețuri comerciale unice.

Pentru atingerea acestor obiective importante, Hotărîrea guvernului și partidului prevede ca sarcină însemnată mărirea producției industriale a bunurilor de larg consum.

Obligații deosebit de însemnate în această direcție revin în primul rând colectivelor din întreprinderile industriei alimentare, industriei ușoare și întreprinderilor locale ale sfaturilor populare.

In fața sindicatelor din sectorul agricol stă sarcina de mare răspundere de a antrena membrii lor din gospodăriile agricole de stat și S.M.T. în lupta pentru ridicarea continuă a calității muncii lor în vederea măririi producției-marfă în agricultură.

După ce a arătat sarcinile ce revin în această direcție muncitorilor și tehnicienilor din S.M.T., muncitorilor agricoli din gospodăriile agricole de stat, raportorul a arătat că reforma bănească și reducerile de prețuri pun în fața lucrătorilor din magazine, cooperative, bufete și restaurante sarcina de onoare și răspundere a desvoltării unui comerț civilizat, pentru buna deservire a cumpărătorilor.

Toate organizațiile sindicale trebue să intensifice controlul obștesc asupra modului cum funcționează magazinele, cantinele și gospodăriile anexe, să facă ca acest control să devină un control de massă, zilnic și eficace, atrăgând un număr cât mai mare de femei din întreprinderi și instituții, soțiile muncitorilor și funcționarilor.

Mijlocul sigur pentru înfăptuirea cu succes a marilor sarcini pe care partidul și guvernul le-au pus în fața clasei muncitoare este desfășurarea tot mai largă a întrecerii socialiste și a formei ei superioare, mișcarea stahanovistă.

Sindicatele noastre, folosind din ce în ce mai intens bogata experiență a sindicatelor sovietice, își îmbunătățesc continuu munca de organizare și conducere a întrecerii socialiste. Astăzi peste 2/3 din muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii din patria noastră sunt antrenați în întrecerea socialistă. Sporește necontenit numărul muncitorilor, maiștrilor, tehnicienilor, care își însușesc și aplică în mod creator metodele stahanoviștilor sovietici

După ce s'a ocupat de lipsurile în direcția organizării întrecerii socialiste, a întrecerii pe profesiuni și a subliniat importanța consfătuirilor de producție pentru desvoltarea inițiativei masselor, tov. Gh. Apostol a arătat că una din cauzele lipsurilor este faptul că Comitetul Executiv al C. G. M. și comitetele centrale ale uniunilor nu au organizat, într'o măsură suficientă, studierea de către activul sindical a problemelor de producție și de organizare a muncii.

Opera de construire a socialismului în țara noastră — a subliniat raportorul — se desfășoară în condițiile unei lupte de clasă ce se ascute din ce în ce mai mult.

Sarcina centrală a organelor sindicale și a fiecărui activist sindical este de a-și ascuți vigilența de clasă, de a cultiva și desvolta și mai larg vigilența revoluționară a masselor.

Sindicatele noastre sunt chemate de conducerea partidului nostru să mobilizeze eforturile creatoare ale muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor pentru realizarea tuturor sarcinilor prevăzute de Hotărîrea guvernului și partidului cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri.

Sarcina cea mai importantă a fiecărui om al muncii este de a lupta cu hotărîre pentru apărarea leului nou. A apăra leul nostru, banul nostru, înseamnă a întări puterea economică, capacitatea de apărare a țării noastre, a contribui din plin la ridicarea nivelului de viață al oamenilor muncii. (Agerpres).

Remilitarizarea școlilor din Germania Occidentală

In Germania Occidentală, la formarea guvernului marionetă „s'a uitat" să se creeze un minister al educației, atribuțiile acestuia fiind trecute asupra ministerului de interne. Autoritățile de ocupație din Germania Occidentală au însărcinat acest minister cu „conducerea ideologică" a educației tineretului. Funcționarii ministerului de interne, străduindu-se să fie pe planul autorităților de ocupație, introduc pe scară largă în școlile din Germania Occidentală programe americane. In școli se insistă în primul rând asupra predării obiectelor cu caracter militar. In timp ce pentru predarea matematicii, a fizicii, a literaturii, etc., se acordă de obicei 1-2 ore pe săptămână, obiectele cu caracter militar figurează zilnic în programul școlar. Elevii sunt familiarizați din primele clase cu structura armelor de foc și folosirea lor. Elevilor din cursul superior li se predau în plus noțiuni despre tactică, topografie și regulamentele militare. La ordinul autorităților occidentale de ocupație, în școlile germane au fost introduse cursuri speciale, în cadrul cărora elevii trebue să învețe structura, organizarea și gradele armatelor americană, engleză și franceză.

Mai ales obiectele cu caracter umanist predate în școlile din Germania Occidentală sunt pătrunse pe deantregul de spiritul militarist.

Lucrările literare care sunt recomandate elevilor au următoarele subiecte: „Pericolul din Răsărit", „Dece trebue să ne înarmăm" ș. a. m. d.

Problema de bază, care se pune în fața profesorilor de istorie constă în a justifica criminalul imperialism german și politica sângeroasă a imperialismului yankeu.

Prin toate mijloacele este încurajată activitatea a tot felul de organizații profasciste, centre de propagandă de război. In slugărnicia lor față de Wall Street, lacheii dela Bonn au introdus în școli predarea „bazelor planului Marshall". Educația elevilor în spiritul reacționar, pervertirea lor morală este desăvârșită prin citirea romanelor polițiste desmățate și prin vizionarea filmelor cu gangsteri, care preamăresc desfrâul, sadismul, crimele, cruzimea și disprețul față de oameni și preaslăvesc brutalitatea fizică.

Cu deplinul concurs al autorităților de ocupație, ministerul afacerilor interne dela Bonn concediază pe profesorii progresiști și-i înlocuește cu foști naziști. (Agerpres).

Poșta redacției

Inv. G. Boboc. — Vă rugăm să ne scrieți despre desfășurarea uneia din lecțiile ținute în cadrul cercului pedagogic, la care participați, arătându-ne și criticile care i s'au adus precum și despre diferitele probleme ridicate în consiliul pedagogic al școlii la care lucrați.

Gr. Șerban-Ploești. — Suntem de acord cu dvs. că lucrările de control sunt un mijloc indicat pentru verificarea calității cunoștințelor elevilor. Ele urmăresc totodată și consolidarea cunoștințelor elevilor. Ne interesează să cunoaștem experiența făcută de dvs. pentru a constata cauzele care explică însușirea sau neînsușirea cunoștințelor prevăzute de programele școlare. De aceea, vă rugăm să descrieți în mod amănunțit încercarea dvs., precum și concluziile la care ați ajuns. Vă rugăm, de asemeni, să ne scrieți despre rezultatele lucrărilor de control date de dvs. la o anumită clasă în decursul unui pătrar.

Inv. Sireteanu Gheorghe. Sipote-Iași. — observațiile dvs. în legătură cu predarea aritmeticii la cursurile de alfabetizare sunt pe deplin întemeiate. Reținem corespondența pentru publicare.

Gheorghe Podoleanu. — Vă mulțumim pentru materialele trimise și vă rugăm să țineți legătura cu gazeta, informându-ne asupra diferitelor aspecte pozitive și negative care se desprind din desfășurarea procesului de învățământ în școlile elementare și medii, precum și la cursurile de alfabetizare din întreprinderi și din unitățile agricole socialiste.

Să fie eliberat Beloiannis și tovarășii săi!

Cu adâncă indignare am aflat de noua înscenare mârșavă împotriva lui Nikos Beloiannis și a celor 25 de patrioți greci, luptători dârzi împotriva fasciștilor italieni, a cotropitorilor hitleriști și a celor anglo-americani de astăzi, care vor să distrugă pe fiii cei mai buni ai poporului grec.

Oamenii iubitori de pace din lumea întreagă au determinat anularea primei sentințe de condamnare împotriva lui Nikos Beloiannis, pentru ca astăzi slugile perfide ale imperialiștilor americani să însceneze noi procese și acuzații monstruoase împotriva patrioților greci.

Mă alătur luptei oamenilor cinstiți și partizanilor păcii de pretutindeni, și cer eliberarea lui Beloiannis și a tovarășilor săi de luptă.

ELENA MAVRODIN
Vice-președintă a Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Ne pregătim din timp pentru examenele cursurilor de alfabetizare

Anul acesta munca de alfabetizare în regiunea Bârlad a pornit în condițiuni mult mai bune decât în anul trecut și în ceilalți ani.

In urma muncii intense desfășurată de cadrele didactice, cu sprijinul efectiv al organizațiilor de Partid, al organizațiilor de massă și al sfaturilor populare, din cei 15.000 neștiutori de carte, planificați de Ministerul Invățământului Public 72% urmează regulat cursurile, 14,3% sunt alfabetizați acasă, iar 9,7% sunt dați în seama celor 320 cadre voluntare. Numai un procent de 4% n'au putut fi încă aduși la cursurile de alfabetizare. Toți neștiutorii de carte din sectorul socialist sunt cuprinși în cercuri.

Pentru o evidență clară a neștiutorilor de carte planificați pentru acest an, la toate cele 712 centre de alfabetizare s'au procurat cataloage, s'au întocmit procese verbale de repartizare a analfabeților pentru fiecare propunător în parte, s'au întocmit fișe cuprinzând datele și caracterizarea fiecărui neștiutor de carte.

Pentru asigurarea unei cât mai bune frecvențe, cursurile funcționează la școli, pe grupe de case și numai în cazurile excepționale la domiciliu. De mare ajutor sunt absolvenții din anul trecut. O bună parte din aceștia activează în cadrul căminelor culturale și în diferite acțiuni cu caracter obștesc. Ajunși în munci de răspundere, ei devin buni agitatori, corespondenți de presă. Mulți dintre ei ajută și la cursuri.

Aparatele de radio dela căminele culturale și școli precum și aparatele de filmat au fost întrebuințate intens pentru atragerea la cursuri a neștiutorilor de carte.

Cursurile de alfabetizare au început să funcționeze cu rezultate din ce în ce mai bune în urma celor două raiduri organizate de minister și de secția de învățământ din regiune, unul la 15 Decembrie, iar altul la 15 Ianuarie.

In felul acesta, au fost scoase la lumină deficiențele rezultate de pe urma lipsei de îndrumare și control a acestor cursuri, precum și o serie de dificultăți întâmpinate în localitățile cu mulți analfabeți. Cu sprijinul comisiei regionale de alfabetizare și al comitetului executiv regional, Secțiunea de Invățământ regională a luat următoarele măsuri în vederea menținerii frecvenței și îmbunătățirii procesului de învățământ cât și în vederea pregătirii condițiilor pentru desfășurarea la timp și cu bune rezultate a examenelor de alfabetizare ce se vor organiza în mediul rural, între 25-31 Martie 1952, și în orașe, între 25-30 Aprilie 1952.

In planul de muncă, special întocmit la regiune, raioane și comune, s'au introdus noi sarcini în legătură cu pregătirea examenelor. Aceste sarcini au reeșit din analiza muncii comisiei regionale de alfabetizare, cât și a comitetului executiv regional. In ultimele sesiuni ale sfaturilor populare comunale și ale celor raionale s'a desbătut în cadrul prelucrării planului pe trim. I al anului 1952, și problema muncii de alfabetizare.

In planul comitetului executiv regional s'a introdus un paragraf care cere să se desbată pe larg problema pregătirii examenelor de alfabetizare. Aceste sarcini s'au introdus și în planul de muncă al organizațiilor de massă (U. F. D. R., U.T.M., Sindicat, A.R.L.U.S.)

Pentru buna desfășurare a examenelor de alfabetizare, secțiunea de învățământ regională își intensifică munca de agitație prin lozinci, panouri, grafice, gazete de perete, fotomontagii, stații de radio-amplificare, cinematograf, scrisori, conferințe. Un accent deosebit se pune pe vizitarea la domiciliu și asigurarea formelor celor mai atractive la școală. Secțiunea de învățământ regională își propune să urmărească și să ajute la îmbunătățirea condițiilor de muncă, să antreneze în munca de pregătire a analfabeților organizațiile de massă, activul de cetățeni și comisiile permanente, pe deputați și pe absolvenții cursurilor de alfabetizare, să îndrumeze cadrele didactice să lucreze intens în cadrul căminelor culturale și să folosească acțiunea acestora și pentru activizarea cursurilor, prin evidențierea fruntașilor la învățătură în cadrul șezătorilor și serilor culturale, în gazete de perete și de stradă, panouri, adunări, în presa locală si cea centrală. Vom stărui ca lecțiile să fie strâns legate de viața practică, de pregătirea campaniei agricole de primăvară, de folosirea metodelor agrotehnice avansate, de cunoașterea problemelor politico-sociale și culturale.

In perioada care precede examenele, secția de învățământ va intensifica îndrumarea și controlul, stăruind în mod deosebit asupra cursurilor din sectorul socialist și din localitățile cu mulți analfabeți.

Inspectorii dela regiune și raioane vor fi mereu pe teren, iar ca obiectiv principal vor avea urmărirea bunei desfășurări a procesului de învățământ la cursurile de alfabetizare, asigurarea succesului cursiștilor la examene.

GH. PODOLEANU
șeful secției învățământ a regiunii Bârlad

Lipsuri în munca de alfabetizare în regiunea Stalin

Ne despart câteva săptămâni de încheierea cursurilor de alfabetizare. Este necesar ca în această perioadă să intensificăm munca noastră, să luptăm pentru lichidarea lipsurilor, astfel încât să asigurăm succesul cursiștilor la examen.

Dacă în Noembrie frecvența la cursurile de alfabetizare din regiunea noastră a fost între 40—50%, prin muncă de lămurire și printr'un control mai susținut, s'a ajuns acum, în majoritatea raioanelor, la o frecvență de 80%. Totuși nu izbutim să îndeplinim planul. Cauza principală a frecvenței sub plan este aceea că întreprinderile nu au acordat acțiunii de alfabetizare atenția cuvenită. Așa, de pildă, la Bixad, Micfalău, Reci și Ilieni, alfabetizarea în sectorul industrial merge greu. Nu s'a realizat decât 50% din plan.

La cariera de piatră „Racoșul de Jos", din 15 analfabeți înscriși vin la curs doar 3. Intreprinderea „Gabor Aron" din Ciuc, deși are numai 3 înscriși n'are nici un frecvent la cursuri.

Deasemeni, întreprinderile forestiere I.P.E.I.L. nu au acordat sprijin necesar acestei munci, lăsând totul pe seama responsabilului cu învățământul din unitate. La Sânsimion-Ciuc, la Homorod, raionul Racoș, frecvența este numai de 60%, iar la fabrica Zărnești din 116 cursiști frecventează numai 30—40. La uzinele „6 Martie" Tohanul Vechi este necesar să se asigure ora de alfabetizare la locul de producție. Nu este ușor ca muncitorii ieșiți din fabrică să facă 10—12 km. și apoi să meargă seara la școala din sat, pentru cursul de alfabetizare.

Experiența dela Uzinele Vlahița, raionul Odorhei, unde cursurile încep imediat după producție în localul sindicatului, sub îngrijirea și sprijinul organizației P.M.R., trebue urmat de toate întreprinderile din regiune.

Și alfabetizarea la sate în regiunea noastră are unele lipsuri. In comunele Ungra, Belin-Vale, Dănești și Sânmartin, centre cu numeroasă populație analfabetă, nu s'au format comisii de alfabetizare în care să intre reprezentanți ai sfatului popular și ai organizațiilor de massă, ci toată munca a fost lăsată numai în seama cadrelor didactice.

Unii învățători au muncit cu deosebită stăruință pentru buna desfășurare a cursurilor. Astfel, tovarășul Csender Ștefan dela Irgyvesze, ajutat de îngrijitorul Balasz Dionisie, au izbutit să asigure frecvența regulată a tuturor celor 30 de neștiutori de carte înscriși la curs.

Deputatul Nyiri Iosif, președintele sindicatului lemn forestier din Odorhei, n'a precupețit eforturile în munca de mobilizare a analfabeților. Sindicatul a pus la dispoziția cursiștilor cărți și caiete.

Organizația U.F.D.R. a orașului Sf. Gheorghe, se preocupă îndeaproape de cursurile de alfabetizare dela școala nr. 1 și dela întreprinderile „Spicul", „Textila" și C.A.M.

In timpul care ne mai desparte de examene trebue să luptăm cu toată hotărîrea pentru îmbunătățirea frecvenței. In această privință este deosebit de important sprijinul pe care trebue să-l acorde școlilor sfaturile populare și organizațiile de massă.

Lecțiile pe care le țin în acest timp cadrele didactice să-i facă pe țăranii muncitori să lupte pentru întărirea reformei monetare, pentru desvoltarea gospodăriilor agricole colective din regiunea noastră, pentru succesul campaniei agricole de primăvară.

GH CHIVULESCU

Elevii școlilor pedagogice și studenții se întâlnesc cu învățătorii și profesorii emeriți

Facultatea de Pedagogie și Școala Pedagogică de fete nr. 2 din București au organizat o întâlnire între elevi și studenți și învățătorii și profesorii emeriți și medaliați Mihai Niculescu, Ion Dragomirescu și A. Holingher.

Din prezentarea câtorva aspecte din munca și viața frumoasă și plină de răspundere a școlii, viitorii învățători și profesori dela aceste instituții de învățământ mediu și superior și-au întărit și mai mult dorința de a munci în școala noastră nouă, de a servi cu dragostea și devotamentul cu care au servit-o și o servesc învățătorii și profesorii noștri emeriți.

Note politice externe

La Lisabona s'a desfășurat între 20 și 25 Februarie o nouă conferință a atâtătorilor de război. Este vorba de sesiunea așanumitului Consiliu al Uniunii Atlanticului de Nord, organ conducător al acestui bloc agresiv care are în frunte pe imperialiștii americani. Miniștrii afacerilor externe, miniștrii de război și miniștrii de finanțe ai celor 14 țări din blocul Atlantic au participat la această sesiune. Pentru prima oară au luat parte și reprezentanții Greciei și Turciei, partenerii fasciști, cooptați de curând în pactul Atlanticului de Nord.

Scopul principal al Conferinței dela Lisabona era de a strecura Germania Occidentală în blocul Atlanticului de Nord. Se știe de altfel că în planurile lor criminale de a înființa o așa zisă „armată europeană" care să slujească drept instrument în vederea dezlănțuirii unui nou război mondial, imperialiștii pun un preț deosebit pe diviziile germane care iau naștere în Germania Occidentală și în fruntea cărora se află foștii generali naziști.

Două piedici deosebit de mari stau însă în fața politicienilor imperialiști și ale mârșavelor lor planuri. In primul rând, creșterea tot mai mare a rezistenței masselor largi populare față de aceste planuri și în al doilea rând contradicțiile care macină lagărul imperialist.

In ceeace privește prima piedică — și cea mai principală — sunt de semnalat mai ales protestele hotărîte ale poporului german care se ridică împotriva reînvierii Wehrmachtului hitlerist și care cere încheierea grabnică a tratatului de pace cu Germania. La aceste proteste ale poporului german se adaugă și puternicele acțiuni de protest ale masselor populare din Franța care nu pot vedea cu ochi buni înhățarea guvernului reacționar dela Paris cu neonaziștii dela Bonn, urmași direcți ai asasinilor dela Oradour sur Glane. Nemulțumirea și revolta crescândă a masselor populare din țările incluse cu forța în pactul agresiv al Atlanticului, au determinat pe guvernanții acestor țări să ridice obiecții în fața planurilor militare americane, obiecții care denotă tocmai teama acestor marionete ale Washingtonului de vocea opiniei publice din țările lor. Este dela sine înțeles că principalul scop al acestor obiecții este diversiunea, guvernanții țărilor din pactul Atlantic încercând să înșele popoarele din aceste țări, în ceeace privește adevăratele țeluri ale politicii americane. Astfel în cadrul reuniunii dela Londra dintre miniștrii afacerilor externe ai Statelor Unite, Angliei și Franței și cancelarul dela Bonn, Adenauer, reuniune care a precedat sesiunea pactului Atlantic dela Lisabona, ministrul francez al afacerilor externe, și-a exprimat dorința ca Statele Unite și Anglia să „garanteze" că Franța nu va fi lăsată față în față cu Germania Occidentală înarmată. Reacțiunea franceză a uzat de asemenea manevre pentru a crea impresia că tranzacția dela Londra ar apăra interesele Franței. In realitate însă, și acest lucru îl știe prea bine poporul francez, la Londra imperialiștii americani și sateliții lor au discutat tocmai cum să pună mai repede pe picioare așa zisa „armată europeană" al cărei nucleu principal îl constitue noul Wehrmacht

O altă problemă care agită lagărul imperialist este participarea țărilor atlantice la cheltuielile de înarmare. In fața creșterii mizeriei masselor populare din țările capitaliste, ca rezultat al cursei înarmărilor, guvernanții acestor țări se văd siliți sub presiunea opiniei publice să obiecteze împotriva sumelor fixate de stăpânii americani Aceștia însă au venit la Lisabona mai hotărîți ca oricând să-și impună punctul de vedere. Acest lucru a reeșit limpede din discursul războinic ținut de ministrul de externe american, Acheson.

Pregătiri febrile au avut loc în lagărul imperialist în vederea sesiunii dela Lisabona. Un protocol menit să reglementeze relațiile dintre proiectata „armată europeană" și Uniunea Atlanticului de Nord, a fost prezentat spre ratificare Consiliului Uniunii Atlanticului de Nord. Acest protocol apare cu atât mai necesar cu cât revanșarzii dela Bonn văzând importanța care li se dă în alcătuirea așa zisei „armate europene" ridică pretenții tot mai mari față de partenerii lor.

Totodată, vrând să-și pună în aplicare cât mai repede monstruoasele planuri războinice, imperialiștii americani au hotărît să înfrângă repetatele târgueli ale sateliților lor care se plâng că întâmpină dificultăți din partea popoarelor în ceeace privește planurile de înarmare și furnizare de carne de tun. De aceea ei au prezentat la Lisabona un „raport" care în baza vechilor născociri calomnioase despre existența unui așa zis „pericol" din partea Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară este menit să pună la dispoziția acestor sateliți material de propagandă războinică. In felul acesta speră imperialiștii să grăbească procesul de alcătuire a celor 50 de divizii prevăzute să le aibă așa zisa „armată europeană".

Conferința războinică dela Lisabona s'a desfășurat astfel sub semnul grabei imperialiștilor americani și a sateliților lor de a dezlănțui un nou război pe de-o parte, sub semnul creșterii opoziției masselor populare față de planurile imperialiste și a contradicțiilor din lagărul imprerialist, pe de altă parte.

La Paris continuă odiosul proces înscenat scriitorilor progresiști Renaud de Jouvenel și André Wurmser. Incă din primele zile s'a văzut limpede că sub masca plângerilor unor trădători de țară și spioni ca Dianu, Kowalewski, Gemeto împotriva scriitorilor progresiști francezi care i-au calificat drept trădători, se caută în fond un nou prilej de a se ponegri Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. de a se provoca discuții și a se face aprecieri calomnioase despre instituțiile existente în aceste țări. In cursul celei de-a 7-a ședințe a procesului, avocatul apărării Nordman a întrebat răspicat dacă este vorba ca în fața unui tribunal francez să aibă loc o desbatere publică internațională cerând să se precizeze acest lucru de către tribunal, care urmează să-și asume răspunderea în acest sens. Organizatorii odioasei înscenări dela Paris se fac a uita că e vorba de procesul lui Kowalewski, Dianu, Gemeto și caută să provoace discuții care nu au nicio legătură cu desbaterile, discuții cu privire la regimurile din țările de democrație populară.

Acești organizatori se fac a uita că în realitate este vorba de a se stabili dacă Dianu, Kowalewski, Gemeto sunt într'adevăr trădători, așa cum i-a calificat Jouvenel în cartea sa „Internaționala trădătorilor". Ori din desbaterile procesului, din fâstâcelile acuzaților, ca și din depozițiile martorilor acuzării care nu au putut ascunde realitatea, deși au fost plătiți tocmai ca să o ascundă, a reieșit limpede că Dianu, Kowalewski și Gemeto sunt niște trădători de țară, niște spioni în slujba imperialiștilor americani și englezi.

Odiosul proces pus la cale de reacțiunea franceză și de stăpânii ei, bancherii americani, care încearcă astfel să arunce un val de calomnii murdare împotriva țărilor din lagărul păcii, se întoarce împotriva acelora care l-au înscenat.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA ORASULUI
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 153 | 4 PAGINI 25 BANI | JOI 6 MARTIE 1952

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român își exprimă deplina încredere că masele de femei vor deveni o forță și mai activă în lupta pe care o duce întregul nostru popor muncitor pentru întărirea economică a patriei noastre, pentru continua ridicare a nivelului de viață al oamenilor muncii dela orașe și sate, pentru înflorirea culturii socialiste, pentru întărirea patriei noastre, factor activ în lagărul păcii.

(Din Hotărîrea C.C. al P.M.R. „Cu privire la Ziua Internațională a Femeii, 8 Martie").

Ziua Internațională a Femeii

Intreaga lume progresistă sărbătorește la 8 Martie Ziua Internațională a Femeii.

„Anul acesta s'au pregătit pentru 8 Martie — zi de luptă și de sărbătoare — nu numai cele 135.000.000 membre ale F.D.I.F. din 64 țări, ci și alte milioane de femei din toate țările lumii, care s'au unit cu noi pentru apărarea drepturilor femeilor ca mame și cetățene, pentru drepturile lor la muncă, pentru apărarea vieților lor și ale copiilor lor" — a spus Marie-Claude Vaillant-Couturier, secretara generală a Federației Democrate Internaționale a Femeilor (F.D.I.F.), în apelul adresat prin radio către femeile din întreaga lume.

Lupta comună, luptă din care nu trebue să lipsească nici un om cinstit din lumea întreagă, lupta împotriva morții și mizeriei, împotriva războiului și a celor ce ar voi să-l dezlănțuie, a unit milioane și milioane de femei, alături de popoarele lor, pentru menținerea și consolidarea păcii.

Acțiunea hotărîtă a popoarelor împotriva amenințării războiului, forța de nesdruncinat a lagărului păcii în fruntea căruia se află Uniunea Sovietică, au împiedicat până acum dezlănțuirea unui nou război, oricât de turbat e imperialismul american-englez în ura sa împotriva vieții noi, libere, din țara socialismului victorios și din țările de democrație populară. Forța politică și economică a Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, succesele tot mai mari ale acestor țări în mersul lor înainte, voința de pace a întregii omeniri — toate acestea fac ca forțele păcii să fie incomparabil mai puternice decât forțele negre ale războiului.

La victoriile strălucite obținute de poporul sovietic în intensa sa activitate constructivă pusă în slujba păcii, o importantă contribuție o aduc și femeile sovietice. Femeile primei țări a socialismului, eliberate din lanțurile asupririi politice și economice a capitalismului, și-au desvoltat capacitățile creatoare, au devenit o forță activă, constructivă, luptătoare pentru cauza întăririi puterii statului socialist.

Astăzi nu există ramură a economiei naționale sovietice în care să nu lucreze cu succes femei educate de partidul comunist și de statul sovietic.

Nicăeri în lume, femeile nu se bucură de atâtea drepturi și de o asemenea prețuire ca în Uniunea Sovietică.

In institute de învățământ științific și de culturalizare a masselor din U.R.S.S. lucrează peste 2.500.000 femei. Așa cum se arată în recenta Hotărîre a C.C. al P.C. (b) cu privire la Ziua Internațională a Femeii, „peste un milion de femei-învățătoare educă tânăra generație în spiritul conștiinței comuniste și al patriotismului sovietic".

Minunatul exemplu al femeilor sovietice umple de avânt femeile din țările de democrație populară care participă activ la construirea orânduirii socialiste în țările lor.

In același timp, în țările capitaliste pregătirile de război ale guvernelor imperialiste și ale celor aservite imperialismului apasă din greu pe umerii oamenilor muncii. In urma alocării de sume tot mai mari din bugetele acestor țări pentru înarmare, mii de soții de muncitori din ramurile industriale devin soții de șomeri, deoarece cursa înarmărilor provoacă concedieri în massă în ramurile industriei civile. Mamele sunt silite să vadă cu durere cum copiii lor flămânzi, bolnavi, sunt sortiți unei vieți de mizerie înspăimântătoare.

In Statele Unite ale Americii, 78% din buget se cheltuește pentru înarmare. Produsele de larg consum s'au scumpit cu 87% față de 1939. Milioane de șomeri rătăcesc flămânzi pe străzile orașelor. Intr'un port american, la ușa unui azil de noapte, fac coadă sute de femei și bărbați fără lucru, în vreme ce, puțin mai departe, în rada portului, sosesc cisterne cu lapte care este vărsat în mare pentru a se menține prețurile ridicate.

In Anglia, primul act al guvernului Churchill a fost reducerea ratiei alimentare la nivelul celei mai scăzute rații din timpul războiului.

In Franța, din suma de 600.000.000.000 franci cât a costat războiul murdar din Vietnam până acum, s'ar fi putut construi câte o creșă în fiecare comună, o maternitate în fiecare oraș, un spital în fiecare departament, ușurându-se astfel viața femeilor muncitoare.

In Iugoslavia, regimul criminal al lui Tito a cheltuit în 1951, pentru înarmare, 73% din bugetul țării. In ultimii ani prețurile mărfurilor de larg consum au crescut de 7 ori. 170.000 muncitori au rămas numai în anul 1950 fără lucru, în urma ordinelor imperialiștilor anglo-americani cărora Tito le-a vândut Iugoslavia.

In India, două milioane și jumătate de copii până la vârsta de 5 ani mor în fiecare an de foame, în timp ce vapoare încărcate cu diferite produse ale acestei țări bogate, cu câmpii roditoare, iau zilnic drumul Americii, Angliei și altor state capitaliste.

Toate aceste manifestări concrete ale ladului capitalist sunt deopotrivă suportate și de femei. Femeile din întreaga lume cunosc, așa cum toate popoarele cunosc astăzi bine, adevărata față a ucigașilor de femei și copii din Coreea. Popoarele lumii își dau tot mai mult seama că numai prin luptă unită planurile atâtătorilor la un nou război pot fi zădărnicite. Popoarele lumii înțeleg tot mai mult înțeleptele cuvinte ale tovarășului Stalin care ne învață că **„pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".**

Șase sute de milioane de semnături puse pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri dovedesc că popoarele au pornit să ia în propriile lor mâini cauza menținerii păcii.

8 Martie, Ziua Internațională a Femeii, este sărbătorită în țara noastră de către întregul popor printr'un mare avânt în lupta pentru îndeplinirea Planului Cincinal și de electrificare, printr'un mare avânt în lupta pentru apărarea păcii.

La toate marile realizări, femeile din țara noastră aduc din plin partea lor de muncă și de energie creatoare. Cu ajutorul partidului tot mai multe femei se califică în diferite meserii. In timpul campaniilor agricole din anul 1951, aproape 110.000 țărănci muncitoare au lucrat ca șefi de tarlale sau de sectoare, ca delegate și responsabile de batoze, la paza ariilor și la posturi de prim ajutor.

Exemplul Eroinelor Muncii Socialiste din U.R.S.S. însuflețește și pe muncitoarele din țara noastră. După pilda lor, astăzi, femei ca stahanovistele Maria Cîncă, Maria Adrei și atâtea altele sunt o mândrie pentru țara noastră. Asemenea lor, sute și sute de femei devin fruntașe în uzinele și fabricile, pe ogoarele, în instituțiile și școlile din țara noastră.

Fiecare om al muncii din școli rostește cu mândrie numele învățătoarelor și profesoarelor emerite Dascălu Florica, Lath Elisabeta, Petrescu Silvia, etc., al zecilor de învățătoare și profesoare decorate cu Ordinul Muncii și Medalia Muncii.

Niciând, altădată, femeile n'au reușit să pătrundă în massă în învățământul superior. Astăzi, țara noastră se mândrește cu aproape 1000 de femei care lucrează în învățământul superior ca profesori, conferențiari, șefi de lucrări și asistenți.

Femeile din țara noastră se afirmă în cele mai variate domenii de activitate. In acțiunea de culturalizare a masselor, în literatură, în artă, în sport, ca și pe șantiere, în uzină sau pe ogor femeia îmbogățește țara noastră prin munca ei.

Partidul și guvernul poartă o permanentă grijă pentru femeia-mamă, pentru copiii săi. Astfel s'a înființat ajutorul familial de stat, totalizând suma de lei 1.629.148.000 lei vechi; 1.183 mame cu câte 10 copii au primit premii în valoare de lei 23.940.000 lei vechi. S'a instituit titlul de onoare de „Mamă Eroină", ordinul „Mamă Eroină", ordinul „Glorie Maternă" și „Medalia Maternității" pentru mamele cu mai mulți copii.

Pentru activitate excepțională, numeroase femei au fost decorate cu „Ordinul Muncii", ordinul „Apărarea Patriei", ordinul „Steaua R.P.R." și cu „Medalia Muncii". Deasemenea, ne mândrim cu 9 artiste emerite, 3 laureate ale Premiului de Stat și o artistă a poporului.

Succesele obținute de către femeile din țara noastră, bucuria de a trăi și a munci într'o țară liberă, în Republica Populară Română, trebue să fie pentru femeile Patriei noastre imbold la noi și noi realizări.

Sărbătorind în școli Ziua de 8 Martie, învățătoarele și profesoarele Patriei noastre luptă cu puteri înzecite pentru educația comunistă a copiilor și tineretului, pentru a făuri o generație de constructori activi ai socialismului, de apărători dârzi ai păcii, ai viitorului fericit.

Sărbătorind, la 8 Martie anul acesta, Ziua Internațională a Femeii, în mijlocul poporului și familiilor lor, femeile muncitoare din țara noastră vor avea mai clare și mai vii în minte datoriile și răspunderile ce le revin într'o țară și într'un regim care le oferă toate posibilitățile de ridicare.

Milioanele de femei din țara noastră sunt hotărîte ca alături de bărbații lor, alături de femeile din întreaga lume, să cucerească pacea. Ele au astăzi, de ziua lor, un singur gând: pacea va învinge războiul, căci forțele păcii sunt conduse de geniul marelui Stalin!

Pentru munca lor plină de entuziasm și abnegație, multe învățătoare și profesoare din patria noastră au fost distinse cu titlul de învățătoare emerită sau profesoară emerită, cu „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii". Clișeul nostru înfățișează pe tovarășa Stela Andreescu, profesoară emerită a Republicii Populare Române, directoarea școlii elementare nr. 26 din București, printre elevele sale.

Trebue combătută cu energie rămânerea în urmă la învățătură

Suntem aproape de sfârșitul pătrarului al treilea. In foarte multe școli, situația la învățătură a elevilor s'a îmbunătățit. Numărul elevilor rămași în urmă cu studiile s'a redus în raport cu trecutul. Dar acum, nu acestui fapt trebue să i se dea importanța cea mai mare. Atenția oamenilor școlii nu trebue să se oprească aci.

Șeful secțiunii de învățământ a regiunii Teleorman tovarășul Anghel Nicolae, prezenta situația elevilor din regiunea sa ca normală: procentul celor rămași în urmă la învățătură e în scădere. Adevărat, dar numărul elevilor cu note sub cinci este încă foarte ridicat. Mai mult de 25 de elevi dintr-o sută sunt amenințați să rămână corigenți sau repetenți.

Tovarășul Petcu Anton, șeful secțiunii de învățământ a regiunii Prahova, constată că școlile din regiunea sa prezintă într'adevăr un procent mare de elevi fără note de trecere la una sau mai multe materii, dar n'a trecut încă la măsurile necesare. Iar tovarășul Dancău Sebastian, șeful secțiunii de învățământ a raionului Oltenița, regiunea București, nici nu cunoaște prea bine situația școlilor din raionul său din acest punct de vedere. Cu atât mai puțin s'au arătat serios preocupați de această problemă directorul liceului din orașul Câmpina, tovarășul Stanciu Gheorghe și directoarea școlii pedagogice din orașul Oltenița, tovarășa Stoicescu Ecaterina.

Tovarășii numiți mai sus n'au putut arăta care anume sunt cauzele ce provoacă rămânerea în urmă cu studiile a elevilor și pentruce anume situația la învățătură se îmbunătățește destul de încet. Ei tindeau mai ales să caute aceste cauze în atitudinea elevilor și a părinților acestora. De aceea, în cele două școli amintite s'a început, sub conducerea profesorilor, organizarea grupelor de elevi cu note sub cinci, pentru înlăturarea rămânerii în urmă la învățătură.

Fără îndoială că elevii care nu s'au învrednicit să obțină notă de trecere la fiecare materie, ca și părinții acestora, au partea lor de vină. In general, elevii aceștia nu-și dau silința la învățătură, nu sunt atenți la lecții, nu învață și nu-și fac temele acasă. Prin aceasta, ei dau dovadă că n'au înțeles rolul lor de școlari și nu se pregătesc pentru a fi demni de viitorul pe care poporul întreg, sub conducerea partidului, îl pregătește pentru tânăra noastră generație. Părinții acestor elevi nu se preocupă îndeajuns de munca școlară a fiilor și fiicelor lor și dovedesc prin aceasta că nu sunt pătrunși de datoria patriotică de a colabora cu școala în vederea educării proprilor lor copii.

Dar în niciuna din regiunile amintite nu s'au tras toate concluziile din aceste constatări. Și anume, directorii școlilor n'au știut să-și asigure sprijinul larg al utemiștilor și pionierilor din școli, iar secțiunile raionale și regionale, sprijinul organizațiilor de copii și tineret respective. La liceul din Câmpina, de exemplu, procentul de utemiști rămași în urmă la învățătură se confundă cu procentul general al elevilor cu note sub cinci la unele materii. In același timp, conducerea școlilor nu și-a apropiat pe părinți, nu s'a preocupat de atragerea acestora în munca comună de educare și instruire a tinerii generații.

A căuta însă rezolvarea problemei pe care o tratăm folosind numai unele date (acelea care privesc pe elevi și părinți) și înlăturând datele esențiale ale problemei (acelea care privesc pe învățători și profesori) înseamnă a nu găsi soluția adevărată și deci a lăsa problema nesoluționată, cum de altfel s'a și întâmplat.

Școala înseamnă în primul rând învățător și profesor. Acestia sunt temelia școlii. Lor le-a încredințat partidul și guvernul, prin Hotărîrea din August 1951, „sarcina de onoare și răspundere a instruirii și educării copiilor și tineretului școlar, spre a deveni cetățeni conștienți și devotați cauzei poporului, cauzei socialismului".

Cum își îndeplinesc învățătorii și profesorii din școlile amintite sarcina lor de onoare dar și de răspundere? Mulți dintre ei intră în clasă fără planuri de lecții sau cu planuri de mântuială. Nu studiază îndeajuns materialul nou ce trebue predat la lecție și nu se preocupă cum trebue de metodele de predare. Nu dau atenție fie cărui elev în parte, și nu-l ajută să-și însușească temeinic cunoștințele

Nici unul dintre directorii în cauză n'au oprit să intre la ora pe un învățător sau profesor care nu avea plan de lecții. N'au cercetat atent munca la catedră a fiecărui învățător sau profesor din școala lor; nu l-au îndrumat suficient și, mai ales, nu l-au tras la răspundere pe cel ce nu-și lichidează lipsurile; n'au pus munca defectuoasă a acestora în discuția consiliului pedagogic. Diriginții claselor nu s'au preocupat de situația la învățătură a fiecărui elev în parte din clasa pe care o conduc, n'au strâns clasa în jurul problemei învățăturii și n'au ajutat pe director, atrăgându-i atenția asupra lipsurilor unor profesori din clasa lor.

Directorul școlii din comuna Mânăstirea raionul Oltenița, tovarășul Bărbulescu, crede că a găsit soluția problemei rămânerii în urmă la învățătură în școala sa. El a cerut cadrelor didactice să nu pună note mici elevilor, pentru a nu-i descuraja. Cui vrea să slujească directorul școlii din Mânăstirea prin această măsură? Culturii, patriei, socialismului? Măsura lui sprijină incultura, analfabetismul, deservește Patria, socialismul. Regimului nostru nu-i trebue analfabeți sau semianalfabeți, oameni fără cultură; destui ne-a lăsat odiosul regim trecut. Patriei îi trebue constructori ai socialismului, adică oameni cu nivel cultural ridicat.

Este adevărat că unii învățători și profesori mai discută încă dacă trebue puse elevilor, pentru stimulare, note mari sau note mici. Problema n'a fost încă dezlegată de către aceștia și nici nu poate fi dezlegată, pentrucă este pusă fals. Nici note mari, nici note mici. Alta este soluția: note juste, verificarea atentă a cunoștințelor e'evului și notarea corespunzătoare. Se pun în afara sarcinii lor de educatori ai tinerei generații acei învățători și profesori care înlocuesc munca de ridicare a nivelului la învățătură prin atribuirea de note nemeritate.

După cum se vede, nici învățătorii și profesorii, nici diriginții de clasă, nici directorii școlilor amintite n'au pătruns adânc sarcina și răspunderea lor cu privire la instruirea și educarea copiilor și tineretului școlar. Consiliile pedagogice din aceste școli au mers pe aceeași linie de neglijare a sarcinilor și n'au simțit întreaga răspundere ce le revine. La liceul din orașul Câmpina, de pildă, consiliul pedagogic ține câte 2 ședințe pe lună, dar în nici o ședință n'a analizat profund situația din școală cu privire la sarcina principală, învățătura, n'a descoperit cauzele rămânerii în urmă și deci n'a luat toate măsurile necesare.

Consiliul pedagogic al liceului din orașul Câmpina a hotărît să se treacă la organizarea grupelor de învățătură, sub conducerea profesorilor. Aceasta este o măsură necesară, mai ales în situația în care se găsesc acum elevii, inclusiv utemiștii. Dar munca la catedră nu este bine organizată, dacă învățătorul și profesorul nu simt răspunderea muncii și activitatea învățătorului sau profesorului se va deplasa dela clasă la grupă. Grupa de învățătură este formată din acei puțini elevi pe care învățătorul sau profesorul, cu toate sforțările sale, nu i-a putut ține la curent cu lecțiile și care au nevoe de un ajutor suplimentar. Cu cât grupa de învățătură este mai numeroasă, cu atât se dovedesc mai multe lipsuri ale învățătorului sau profesorului și ale diriginților în clasă, ale directorului și consiliului pedagogic în școală. Intreaga atenție trebue îndreptată asupra clasei și, deci, în primul rând, asupra muncii cadrelor didactice.

Situația la învățătură a școlilor amintite din regiunile Prahova, București și Teleorman este nemulțumitoare și nu poate fi îngăduită. O asemenea situație nu poate fi îngăduită în nici una din școlile acestor regiuni sau din oricare altă regiune. Ea se datorește faptului că organele chemate să vegheze permanent la îndeplinirea sarcinii de bază a școlii, adică la îmbunătățirea continuă a calității învățământului, începând cu Direcția școlilor din Ministerul Învățământului Public și sfârșind cu directorul școlii și consiliul pedagogic, nu și-au făcut din timp și mulțumitor datoria. Este o mare greșală ca secțiunile de învățământ, directorii școlilor, consiliile pedagogice, învățătorii și profesorii să neglijeze în cursul anului școlar sarcinile lor de îndeplinire a planului la învățătură și tocmai către sfârșitul anului să ia în grabă măsuri potrivite sau nepotrivite pentru a îndrepta situația. O asemenea atitudine față de sarcini trebue să înceteze ori unde se manifestă.

Pentru a asigura în școlile a căror răspundere o au, rezultate bune la învățătură până la închiderea anului școlar și cu ocazia examenelor de sfârșit de an, secțiunile de învățământ și directorii școlilor trebue să treacă imediat, încă înainte de încheerea pătrarului în curs, la măsuri eficace de îmbunătățire a situației la învățătură.

Consiliile pedagogice să analizeze cu atenție situația din școli, să descopere cauzele adevărate ale rămânerii în urmă la învățătură și să indice măsurile juste pentru înlăturarea lipsurilor.

Secțiunile de învățământ și directorii școlilor să-și asigure sprijinul organizațiilor U.T.M., al pionierilor și al sindicatelor de învățământ și să treacă neîntârziat la aplicarea măsurilor stabilite.

Trebue determinat în fiecare școală, raion, regiune, un puternic curent între cadrele didactice și între elevi în direcția îmbunătățirii radicale a nivelului la învățătură. Fiecare învățător și profesor, fiecare elev trebue să simtă în întregime răspunderea înaltă a sarcinii patriotice față de școală.

Nici un învățător și profesor, nici un director sau inspector școlar nu trebue să scape din vedere că școala este datoare să promoveze oameni culți, stăpâni pe bazele științei, educați în spirit patriotic, devotați socialismului, capabili să muncească cu pricepere și avânt pentru înflorirea Patriei.

De învățători și profesori depinde în primul rând conștiința și munca elevului.

Școala în orașele și satele noastre

Legătura între școală și familie

De curând, la școala medie tehnică de comerț din Craiova a avut loc o ședință plenară cu părinții, gazdele și corespondenții elevilor și elevelor.

Tovarășa directoare Sebastiana Mihai a arătat părinților cum se desfășoară munca în școală. Stăruind asupra rezultatelor examenului din sesiunea de iarnă, tovarășa directoare a analizat condițiile în care s'au desfășurat examenele, precum și cauzele care au determinat succesul sau rămânerea în urmă a elevilor.

Scopul urmărit în această plenară a fost întărirea legăturilor dintre familie și școală, cointeresarea părinților în ridicarea nivelului la învățătură al elevilor. Din discuțiile la care au participat numeroși părinți, s'a ajuns la concluzia că este necesară organizarea unei consfătuiri urgente cu părinții, gazdele și corespondenții elevilor care au rămas în urmă la învățătură, pentru luarea unor măsuri comune în vederea îndreptării situației lor.

Înțelegând necesitatea acestei strânse colaborări, părinții au cerut ca în ședințele săptămânale cu diriginții claselor în care învață elevii lor să se discute toate problemele care frământă școala și care-i privesc și pe ei. Deasemeni, ei au cerut să li se facă mai pe larg cunoscute metodele folosite de școala sovietică în munca ei cu părinții.

In felul acesta, profesorii și profesorii diriginți ai școlii și-au dat și mai bine seama de importanța pe care o are legătura dintre familie și școală și s'au hotărît să ajute cu toată dragostea pe părinți în cunoașterea problemelor legate de educația copiilor lor.

TRAIAN MATEESCU
corespondent

Un nou cerc de Matematică-Fizică

Filiala locală a Societății de Științe Matematice și Fizice a înființat un cerc de matematică și fizică pentru elevii școlilor medii din Piatra Neamț.

La ședința de deschidere, care a avut loc de curând, au luat parte numeroși elevi și eleve dela liceele de băieți și fete și dela școala medie hidroenergetică din oraș.

Numeroși elevi au făcut propuneri interesante pentru alcătuirea planului de muncă al cercului. De pildă, un elev a propus ca în cadrul ședințelor cercului să se discute problemele care au o largă aplicare în domeniul construcției. Un alt elev a propus să se organizeze în cadrul cercului o secție de desen tehnic. O elevă a propus ca într'o ședință a cercului să se adâncească capitolul „numere complexe".

După alcătuirea planului de lucru, elevii au ales un responsabil de cerc și secretar tehnic. S'au desfășurat apoi, cu elevii primelor două clase discuții despre unitățile de măsură, iar cu elevii ultimelor două clase, discuții despre derivate.

Larga participare a elevilor dovedește interesul lor pentru problemele de matematică și fizică, ceeace ne îndreptățește să credem că activitatea acestui cerc va da roade bune.

Prof. M. LINDENSTEIN
corespondent

6 MARTIE

Martie 1945. Călăul Rădescu, în cârdășie cu partidele burghezo-moșierești, cu social-democrații de dreapta și cu rămășițele fasciste, încearcă să restaureze, la ordinele imperialiștilor americani și englezi, dictatura sângeroasă a burgheziei și moșierimii. Măsurile criminale folosite după metodele gangsterilor americani, urmăreau să anuleze roadele victoriei istorice dela 23 August și să readucă țara noastră sub călcâiul monopoliștilor din Wall-Street. In acele zile ale reacțiunii dezlănțuite, oameni muncii din țara noastră, sub conducerea partidului, pornesc lupta pentru sdrobirea complotului imperialist. Partidul insuflă maselor populare eroism, avânt revoluționar, spirit de sacrificiu. In piața Palatului, cad muncitori sub gloanțele lui Rădescu. Țăranii muncitori care, în îndemnul partidului, au trecut la împărțirea pământurilor moșierești, sunt împușcați de jandarmii regelui. Mobilizând masele, organizând manifestații și meetinguri uriașe, partidul mobilizează și antrenează oamenii muncii, cheamă clasa muncitoare la isgonirea elementelor fasciste din întreprinderi, la luarea cu asalt a primăriilor și prefecturilor. Țărănimea, sub conducerea clasei muncitoare, trece la luarea în proprietate a pământurilor moșierești. La 6 Martie, lupta populară dobândește victoria împotriva regelui și a reacțiunii care îl înconjura, deschizând calea spre un nou regim, al democrației populare, al libertății.

Vorbind despre însemnătatea acestei lupte, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej spune: „Realizarea reformei agrare în folosul țărănimii muncitoare, acțiunea de democratizare a țării, înlăturarea prefecților și primarilor antonescieni, împotriva voinței partidelor burgheze, demascarea și combaterea necruțătoare a politicii acestor partide de subminare a economiei noastre, au întărit considerabil baza de massă a partidului, care a repurtat o mare victorie în lupta pentru aliați, îndeosebi pentru aliatul principal, țărănimea muncitoare".

6 Martie 1945 a fost urmarea actului istoric dela 23 August 1944 când, eliberat de Armata Sovietică de sub jugul imperialismului hitlerist, poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, a doborît odioasa dictatură fascistă și a devenit stăpân pe propriul său destin. Datorită eliberării țării noastre de către viteaza Armată Sovietică și ajutorului frățesc și neprecupețit al Uniunii Sovietice, poporul nostru a fost ferit de intervenția militară a imperialismului american și de a împărtăși astfel soarta tristă a poporului grec, de a simți din nou jugul apăsător al bancherilor din Wall-Street, așa cum îl simt astăzi popoarele francez, italian etc.

In Ianuarie 1932, Congresul al V-lea al P.C.R. a subliniat: „...conducând masele muncitoare cele mai largi românești și ale naționalităților asuprite la lupta revoluționară pentru desăvârșirea transformării burghezo-democratice a țării, ducând această luptă până la capăt, clasa muncitoare sub conducerea P.C.R., deschide prin aceasta porțile înspre revoluția socialistă". Această linie a fost aplicată de către Partidul nostru în condițiile istorice din Martie 1945. Victoria dela 6 Martie 1945 a fost obținută printr'o înverșunată luptă de clasă. Chemând la luptă masele largi populare, clasa muncitoare, condusă de partid a mobilizat toate forțele patriotice pentru refacerea economiei noastre naționale, distruse de război și de sabotajul criminal al capitaliștilor.

Au trecut șapte ani dela 6 Martie 1945. Sub conducerea înțeleaptă și fermă a partidului, poporul nostru muncitor a înfăptuit rând pe rând greutățile care-i stăteau în cale. Clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, a sdrobit puterea de stat a capitaliștilor și moșierilor, a alungat monarhia și a preluat în mâinile sale oțelite puterea politică pe care a folosit-o pentru demascarea și sfărâmarea comploturilor imperialiste și înfrângerea rezistenței exploatatorilor, pentru construirea bazelor vieții noi, socialiste.

In acești șapte ani, un lung șir de reforme revoluționare a marcat calea străbătută de oamenii muncii. Puterea clasei muncitoare a lichidat moșierimea ca clasă, a trecut principalele mijloace de producție industrială în mâinile celor ce muncesc și a pornit apoi la luptă pentru înflorirea patriei, pentru făurirea unei noi orânduiri, — orânduirea socialistă.

An de an se întărește și se desvoltă țânăra noastră industrie socialistă. Crește neîncetat producția industrială. Se construesc fabrici și uzine noi. La sate, mii de familii de țărani muncitori iau singura cale care-i poate feri de mizerie și exploatare — calea gospodăriilor agricole colective.

Mărețul Plan Cincinal și Planul de electrificare a țării deschid noi și minunate perspective oamenilor muncii. Partidul a mobilizat la muncă și luptă pe toți cei ce muncesc pentru ca la sfârșitul Cincinalului țara noastră să fie înzestrată cu o puternică industrie socialistă și cu o agricultură socialistă mecanizată în cea mai mare parte. Regiuni întregi, lăsate în paragină de regimurile burghezo-moșierești — Dobrogea, Moldova, unele părți ale Ardealului — sunt chemate la o viață nouă.

Nivelul de viață și de cultură al celor ce muncesc va cunoaște o creștere nemaiîntâlnită în istoria țării noastre.

Uriașe realizări vor fi dobândite în domeniul învățământului. In cursul Cincinalului se va lichida analfabetismul. Numărul copiilor care vor urma învățământul preșcolar va ajunge în 1955 la 400.000 față de 200.000 în 1950. Se vor construi 270 localuri de grădinițe. In clasele I-IV ale învățământului elementar vor fi cuprinși toți copiii de vârstă școlară, iar în clasele V-VII, în anul școlar 1955-956 vor urma în total 560.000 elevi față de 404.000 în 1950. La sfârșitul Cincinalului numărul elevilor din învățământul mediu va crește cu 28% față de anul școlar 1950-951, iar numărul studenților va spori la 78.000, ceeace înseamnă o creștere de 40%.

Pe întinsul patriei noastre înfloresc șantiere ale socialismului: Canalul Dunăre-Marea Neagră, Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii", Hidrocentrala „V. I. Lenin" etc

Câtă deosebire între drumul plin de victorii al poporului nostru și drumul felimentar al țărilor imperialiste și dependente!

In țările capitalului se desfășoară militarizarea economiei, se restrânge volumul producției pașnice, se desvoltă industria de război. De curând, guvernul conservator al Angliei a propus parlamentului un „program economic" care cuprinde o reducere a importului de produse alimentare, concedierea a mii de funcționari publici, noi impozite. In S.U.A., în vreme ce milioane de oameni sunt nevoiți să stea cu brațele încrucișate din cauza lipsei de lucru, guvernul american a pus o sută de milioane de dolari la dispoziția „selecționaților", spioni și sabotori trimiși în țările lagărului socialismului pentru a submina prin acte de terorism puterea statului popular. Procesul dela Paris intentat lui Renaud de Jouvenel a arătat limpede cum banii strânși de pe spinarea poporului american și a altor popoare din țările lagărului imperialist sunt întrebuințați pentru a stipendia calomniatori de teapa lui Dianu, Gemeto etc. membri odioși ai Internaționalei trădătorilor.

Stipendierea de către americani a spionilor și diversioniștilor, sucursalele de spionaj și terorism descoperite în țările de democrație populară — toate aceste mârșave uneltiri au același substrat pe care l-a avut și complotul imperialist de acum șapte ani: subminarea puterii populare și înrobirea țărilor care și-au câștigat independența națională.

In condițiile luptei înverșunate dintre lagărul atâtătorilor la un nou război și lagărul păcii și al democrației, în frunte cu Uniunea Sovietică cea mai de seamă datorie a noastră, pentru a apăra cuceririle dobândite la 6 Martie 1945, este lupta pentru pace — cauză a întregului popor. O sarcină de seamă pentru fiecare om al muncii din țara noastră este de a demasca uneltirile, demagogia și calomniile imperialiștilor englezi și americani, ale trădătorilor socialiști de dreapta, ale clicii de spioni și asasini titoiști dela Belgrad. Lupta pentru întărirea țării, pentru construirea socialismului, este principala noastră contribuție la lupta pentru pace.

Aniversarea zilei de 6 Martie este un nou imbold pentru educatoarele, învățătorii și profesorii din țara noastră de a continua cu abnegație și avânt munca pentru creșterea unui tineret liber și fericit, entuziast constructor al socialismului. Cadrele didactice își vor încorda toate puterile pentru consolidarea și desvoltarea școlii noastre noi, contribuind în felul acesta la întărirea și înflorirea cuceririlor revoluționare dobândite prin lupta condusă de partid la 6 Martie 1945.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Pentru un înalt nivel ideologico-teoretic al lecțiilor

Forma de bază a organizării muncii didactice în școala sovietică este lecția. In aceasta, ca într'o oglindă, se reflectă toate laturile vieții școlare — instructiv-educativă metodologică și organizatorică.

Principala cerință față de lecție în școala sovietică este nivelul ei ideologico-teoretic, conținutul ei adânc științific și legat de viață.

Indeplinirea acestei cerințe poate fi realizată numai de acele cadre didactice care sunt bine pregătite atât din punct de vedere științific cât și din punct de vedere politic. V. I. Lenin ne învață că în orice școală, cel mai important lucru este orientarea ideologico-politică a lecțiilor; iar această orientare se determină în întregime și exclusiv prin componența lectorilor. Orice control, orice îndrumare, orice programe sau statute, spunea Lenin, sunt vorbe goale în comparație cu componența lectorilor. Nici un control, nici o programă — spunea el — nu sunt în stare să schimbe acea orientare a activității pe care o determină componența lectorilor.

Muncind cu entuziasm și cu roade bogate pe tărâm pedagogic, cei mai buni învățători și profesori sovietici fac totul pentru a educa oameni într'adevăr instruiți și culți, capabili să rezolve în mod activ problemele construcției comunismului. Lecțiile acestor învățători și profesori se desfășoară întotdeauna la un înalt nivel ideologico-teoretic, sunt pătrunse de spiritul bolșevic de partid și organizate pe o adâncă bază științifică, plecând dela realitate.

Dar ce înseamnă educația ideologico-politică, nivelul ideologico-teoretic al activității didactice și al fiecărei lecții în parte? Nu este vorba de un moralism sec, de introducerea artificială în materia de predare a așa numitelor „momente educative", ci de o muncă educativă planificată, sistematică și decurgând în mod firesc din materialul studiat. Cadrele didactice extrag cu pricepere din materialul studiat ideile politice și morale cele mai importante și le desvoltă în mod just din punct de vedere pedagogic, ținând seama de particularitățile de vârstă ale elevilor.

Educația ideologico-politică a elevilor se realizează în procesul desvoltării lor intelectuale, la lecții. Lărgindu-și cercul cunoștințelor, elevii dobândesc o înțelegere justă, dialectică a legilor de desvoltare a societății, o înțelegere materialistă a fenomenelor naturii înconjurătoare. Educația intelectuală a copiilor îi face capabili să înțeleagă întreaga măreție a ideilor pentru a căror transpunere în viață luptă partidul lui Lenin și Stalin și, sub conducerea lui, întregul popor sovietic.

La lecțiile din școala sovietică, tineretul este educat în spiritul moralei comuniste — al dragostei adânci față de popor, al slujirii fără preget a Patriei, al prieteniei între popoare, al capacității de a înlătura orice greutăți.

Pentru realizarea tuturor acestor scopuri în cadrul lecțiilor, este necesar, în primul rând, ca învățătorii și profesorii să cunoască ei înșiși foarte bine teoria marxist-leninistă, s'o aplice cu pricepere în munca lor practică și să stăpânească în mod desăvârșit materia lor de predare. In acest caz, întreaga lor muncă va deveni rodnică și va avea orientarea ideologico-politică necesară.

T. E. Jdanova, profesoară la școala nr. 149 din Moscova, lucrează de mulți ani în învățământ. Ea are o mare experiență în muncă, dar aceasta nu-i permite să se mulțumească cu ceeace a realizat până în prezent. T. E. Jdanova învață necontenit și cu perseverență ridicându-și stăruitor nivelul ideologico-teoretic. Lecțiile acestei profesoare înaintate au totdeauna un conținut ideologic bogat și adânc.

Analizând învățătura despre limbă în lumina lucrărilor tovarășului Stalin, profesoara T. E. Jdanova a reușit să transmită elevilor ei din clasa a X-a cunoștințe materialiste temeinice. Elevele au înțeles bine că limba este un fenomen social care se naște și se desvoltă odată cu nașterea și desvoltarea societății, că ea apare în procesul muncii colective și reprezintă cel mai important mijloc de comunicare între oameni.

Intr'o succesiune organică, prin întregul său sistem bine analizat de lecții, pe baza unor exemple vii, profesoara a făcut pe eleve să vadă că limba rusă este limba celei mai mari literaturi, a științei și a tehnicii celei mai înaintate, a gândirii bolșevice celei mai curajoase.

Profesoara de biologie O. A. Volcova, dela școala de 7 ani din Gorsk, regiunea Moscova, atrage atenția multor cadre didactice prin munca sa rodnică. Lecțiile ei se evidențiază printr'o strictă consecvență, printr'o justă alegere a materialului, prin priceperea de a aduce la cunoștința elevilor noțiunile științifice.

La studierea temei „Cele mai importante plante de cultură și creșterea lor", profesoara explică limpede elevilor rolul plantelor în viața omului, folosindu-se de experiența colhozurilor și arătând metodele înaintate de creștere a culturilor de câmp. In procesul lecțiilor, elevii ei s'au convins în mod intuitiv de forța transformatoare a învățăturii lui I. V. Miciurin și T. D. Lisenko.

Aceste exemple dovedesc că cele mai înaintate cadre didactice duc în mod consecvent, din oră în oră, munca instructiv-educativă căutând să transmită în procesul predării toate cunoștințele pe o bază materialistă, analizând fenomenele în desvoltarea și interdependența lor și conducând cu pricepere pe elevi spre concluzii și generalizări.

Desvoltând forțele intelectuale ale copiilor, astfel de profesori și învățători formează în mod firesc, pe baza unui material concret, înțelegerea marxist-leninistă asupra lumii, precum și priceperea de a se orienta critic în realitatea înconjurătoare și de a rezolva problemele ce li se pun.

Un nivel ideologic-științific înalt al lecțiilor este de neconceput fără legătura cu viața, cu practica. Ruperea teoriei de practică a fost o trăsătură caracteristică a școlii vechi. Elevii sovietici dobândesc cunoștințe nu de dragul cunoștințelor, ci pentru ca, sprijinindu-se pe ele, să creeze, să construiască. De aceea, cunoștințele dobândite la lecții trebue să răspundă intereselor construcției comuniste, să fie adânc științifice și să poată fi aplicate cu succes în practică.

Trebue să arătăm că încă nu toate cadrele didactice își desfășoară lecțiile la un înalt nivel ideologico-teoretic. Se pot întâlni cazuri când materialul este predat nesistematic, neștiințific, rupt de viață. De pildă, la o lecție de fizică cu tema „Fenomenele electrice în atmosferă", profesorul a vorbit mult de rătălmăcirile mistice ale fenomenelor electrice, a arătat multe fapte fără însemnătate, dar n'a dat aproape nici un material cu privire la esența problemei studiate și n'a vorbit despre rolul excepțional al marelui savant rus Lomonosov. Este limpede că asemenea lecții nu pot contribui la formarea unei juste concepții a elevilor asupra lumii.

Mari sunt posibilitățile cadrelor didactice sovietice de a face ca lecțiile să devină bogate în conținut, științifice și cu o înaltă orientare ideologică. Țara sovietică este patria leninismului, a celei mai înaintate științe și a celei mai bogate culturi. A arăta cu pricepere toate acestea la lecții, a înarma pe elevi cu adânci cunoștințe științifice a forma concepția lor comunistă asupra lumii — iată sarcina celor care educă tânăra generație.

Trebue să obținem ca fiecare lecție în școală să devină o verigă hotărîtoare în procesul de acumulare a cunoștințelor necesare elevilor, ca toate cunoștințele transmise elevilor să fie pătrunse de singura concepție justă, concepția marxist-leninistă și prin aceasta să constitue un fundament trainic pentru creșterea tânărului om sovietic.

(Articol de fond din „Ucitelscaia Gazeta" nr. 15, din 20.II.1952).

Brigadiera tractoristă Paşa Anghelina (stânga) şi stahanovista Lidia Korabelnicova (dreapta) în mijlocul pionierilor din Moscova.

Din experiența secției raionale de învățământ

G. Vlasov
șeful secțiunii de învățământ a regiunii Moscova

Școala sovietică rezolvă sarcinile de excepțională importanță ale educării omului nou. Succesul acestei munci este determinat în primul rând de cadrele didactice, de nivelul lor ideologic, cultural și pedagogic, de atitudinea lor creatoare față de muncă. Secțiile de învățământ de pe lângă comitetele executive ale sovietelor raionale și regionale au un rol însemnat în îndeplinirea acestei sarcini. Organizarea muncii școlilor, crearea tuturor condițiilor pentru o rodnică activitate pedagogică a cadrelor didactice, ajutorarea la timp a școlilor ori de câte ori este nevoie, iată sarcinile principale ale acestor organe.

Activiștii secțiilor de învățământ sunt în primul rând organizatori. Ei sunt obligați să ajute școlilor în îndeplinirea indicațiilor Partidului și Guvernului cu privire la educația tinerei generații. Secțiile de învățământ îndrumează munca școlilor și răspund în fața sovietelor pentrul situația învățământului din raion sau regiune.

De curând am cercetat munca secției de învățământ a raionului Solnecinie Gori. Acest raion, care este unul din raioanele sătești ale regiunii Moscova, cuprinde 49 de școli.

Inainte de începerea anului școlar curent, secția de învățământ a efectuat, cu ajutorul cadrelor didactice și al deputaților, un recensământ amănunțit al tuturor copiilor de vârstă școlară și a analizat condițiile lor de viață.

Toate acestea au permis să se obțină o înaltă frecvență chiar din primele zile de școală.

Dar obținerea unei bune frecvențe rezolvă numai în parte problema. Este important ca în toate școlile și toți copiii să învețe bine, activitatea instructiv-educativă să fie just organizată.

Secția de învățământ a pregătit din timp planul muncii pe care urma s'o ducă în rândurile cadrelor didactice, punându-și ca sarcină principală ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al învățătorilor, profesorilor și directorilor. In raion se desfășoară sistematic lecții de marxism-leninism, conferințe de știință, literatură și artă.

Cu acelaș succes se duce munca de ridicare a calificării profesionale a cadrelor didactice. In raion sunt organizate zece cercuri metodologice interșcolare, care cuprind toate cadrele didactice din școlile elementare. In primul semestru al acestui an școlar, cercurile metodologice au avut patru ședințe. La una din aceste ședințe s'a analizat lecția de limba rusă a învățătoarei Zazâbina, care predă în clasa III-a. La o altă ședință, învățătoarea Lovțova a expus un referat asupra felului cum trebue să se muncească pentru lichidarea greșelilor elevilor. Deosebit de interesantă a fost o consfătuire la care învățătorii au analizat un referat despre munca pionierească în școala elementară.

Cadrele didactice care predau în clasele V—X sunt cuprinse în cercurile metodologice raionale. Și aici se duce o muncă intensă. Profesorii de limba rusă și de literatură, au discutat într'o serie de consfătuiri probleme privind metodica citirii expresive, studierea personagiilor literare, sistemul lucrărilor scrise în clasele V—VII, metodica organizării consfătuirilor între cititori, precum și experiența restructurării predării limbii ruse în lumina lucrării tovarășului Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii".

Profesorii de biologie au adâncit, în consfătuirile lor metodologice, studierea învățăturii academicianului Pavlov despre cele două sisteme de semnalizare, învățătura academicianului Lâsenko despre specii și formarea lor, etc.

Consfătuiri sistematice pentru discutarea problemelor de metodică sunt organizate și cu profesorii de matematică, istorie, chimie, fizică. Aceste consfătuiri aduc un mare folos cadrelor didactice, contribuind la ridicarea calificării lor. Cercurile metodologice, conduse de cei mai experimentați profesori, sunt sprijinite activ de cadrele secției de învățământ.

Odată pe lună, secția de învățământ organizează un seminar pentru directorii de școli.

In toată munca sa, secția de învățământ a raionului se sprijină pe un puternic activ de cadre didactice, deputați și comsomoliști. Din acest activ s'a format un așa numit Consiliu de învățământ public. Membrii acestui consiliu ajută pe șeful secției de învățământ să rezolve multe din problemele muncii școlilor. Impreună cu cadrele secției de învățământ, ei participă la inspecții, merg pe teren pentru a studia experiențele pozitive, cercetează munca învățătorilor și profesorilor și ajută pe directorii de școli să strângă legăturile cu populația și cu organizațiile obștești locale.

Munca temeinică a secției raionale de învățământ, cu învățătorii, profesorii și directorii are o influență pozitivă asupra calității muncii instructiv-educative. Numărul elevilor care au avut în primul semestru al anului școlar curent note satisfăcătoare se ridică în acest raion la 92%. In 105 clase din școlile elementare de 7 ani și medii nu există nici un elev cu note scăzute. 64 de cadre didactice lucrează de câțiva ani fără repetenți. Deosebit de bine lucrează școala medie condusă de directorul Petuhov și directoarea de studii Petrova. In această școală, 95% dintre elevi au note satisfăcătoare, iar 50% au numai note bune și foarte bune. Acum, secția raională de învățământ studiază munca acestei școli pentru a extinde experiența ei în celelalte școli ale raionului.

Să ajutăm în mod organizat elevii rămași în urmă la învățătură!

Infăptuind educația comunistă și instrucțiunea tineretului, școala sovietică năzuește ca toți școlarii, fără excepție, să-și însușească bazele științei, să învețe să folosească aceste cunoștințe în viață și să dobândească înalte calități morale. Cu cinsprezece ani în urmă, Comitetul Central al Partidului Comunist Bolșevic a demascat născocirile dăunătoare ale pedagogiei burgheze care susținea că rămânerea în urmă a elevilor la învățătură se datorește condițiilor ereditare și sociale. Adevărul este că toți copiii normali fiziceșt pot învăța cu succes la școală. Numeroși învățători și profesori lucrează de mulți ani fără repetenți. Datorită străduințelor lor, elevii trec toți din clasă în clasă și termină școala cu rezultate lăudabile.

Lichidarea repetenției este o problemă de mare însemnătate. Fiecare școală trebue să-și îndrepte întreaga atenție spre elevii care rămân în urmă la învățătură. Dacă fiecare din noi ar studia mai profund cauzele rămânerii în urmă a elevilor la învățătură și ar căuta în mod insistent să înlăture aceste cauze, atunci numărul celor rămași în urmă și deci și numărul repetenților ar fi mult mai redus.

Trei probleme de răspundere se ridică în acest sector. Prima problemă este aceea de a urmări cu multă perseverență frecvența regulată a elevilor la școală. Rămânerea în urmă se datorește de multe ori lipsei elevilor dela ore. Un elev care lipsește o zi două dela școală, trebue să depună apoi un efort suplimentar pentru a-și ajunge tovarășii. Firul logic al obiectului respectiv se rupe pentru un moment și elevul nu poate să urmeze drumul normal decât după restabilirea acestuia. Deaceea, lupta pentru frecvență regulată trebue să fie un obiectiv de prim ordin.

A doua problemă este aceea a justei organizări a procesului de învățământ. Munca în școală nu trebue numai să preîntâmpine rămânerea în urmă a unor elevi, ci să ridice și nivelul la învățătură al acelora care, pentru anumite motive, au rămas în urmă. Un exemplu grăitor în această direcție îl dă școala cu 7 clase din raionul Lenin, regiunea Cursc. In anul școlar curent, spre sfârșitul primului pătrar, din 385 de elevi cât cuprinde școala, 66 au rămas în urmă. Această situație a constituit o surpriză pentru colectivul pedagogic al școlii, care considera că face tot posibilul pentru atingerea unor rezultate bune. Problema a fost amănunțit discutată în ședința consiliului pedagogic. A ieșit la iveală faptul că în școală a fost introdus un sistem în predare care face pe elevi să-și însușească materialul nou nu în orele de clasă și sub îndrumarea profesorilor, ci numai prin studiul individual și cu ajutorul temelor date acasă. Pentru mulți copii aceasta era peste puterile lor. Consiliul pedagogic a hotărît ca, în principiu, materialul predat să fie însușit în oră, iar temele pentru acasă să fie date în scopul consolidării cunoștințelor noi. In felul acesta s'a procedat în cel de al doilea pătrar. Ca rezultat, numărul celor rămași în urmă a fost 1—2 elevi pe clasă. In acest interval, mulți din elevi și-au ridicat notele în mod simțitor. Cunoștințele elevilor au devenit mai solide, a crescut interesul pentru lecții, a sporit încrederea copiilor în forțele lor, elevii au devenit mai atenți.

La timpul său, Ușinschi a făcut câteva observații prețioase cu privire la diferența dintre ora de predare și temele date acasă.

El spunea că dacă profesorii ar întrebuința just orele de lecții și ar determina pe elevi să muncească serios în clasă, pentru acasă le-ar rămâne doar îndatorirea de a repeta cele învățate la școală. Ușinschi a avertizat pe profesori că nu e permis să se dea teme grele pentru acasă, stăruind asupra faptului că dacă un elev n'a putut de câteva ori să-și învețe lecțiile, cu tot efortul sincer depus de el, în sufletul lui se naște neîncrederea în propriile sale puteri, neîncredere care influențează extraordinar asupra slăbirii memoriei. Rămânerea în urmă este inevitabilă în asemenea cazuri.

A treia îndatorire constă în obligația de a lua sub control special pe fiecare elev rămas în urmă, de a-l ajuta și a-l ridica până la nivelul clasei respective.

Elevii slabi trebue ascultați cât mai des, profesorul trebue să urmărească în ce măsură se complectează lacunele în conștiința elevilor, dacă nu se ivesc lipsuri noi, să știe cum trebue ajutați cei rămași în urmă.

Iată cum procedează profesorul Medovniacovschi, profesor de istorie și constituție dela o școală elementară. Ascultând un elev slab, el îi pune întrebări suplimentare, astfel încât să-și poată da seama de cunoștințele pe care acesta și le-a însușit și de lipsurile pe care le are. După ore tov. Medovniacovschi, îi explică elevului respectiv ceeace n'a înțeles și-l obligă să învețe. La ora următoare, elevul este din nou întrebat, dar de data aceasta la lecția nouă. Profesorul nu se liniștește până când elevul nu se îndreaptă. In acelaș timp el cere elevului o expunere literară și justă din punct de vedere gramatical. Ii cere deasemenea să tragă concluzii din cele învățate.

In școlile sovietice se întrebuințează diferite forme de ajutorare a elevilor rămași în urmă la învățătură. O mare importanță are din acest punct de vedere ajutorul reciproc a elevilor. Elevii mai buni explică lecțiile celor slabi și prepară împreună cu ei temele date acasă. Manifestându-și sentimentele de colegialitate și prietenie, pionierii și comsomoliștii se străduesc să ajute în mod organizat pe colegii lor rămași în urmă. Aceste porniri nobile ale tineretului trebue stimulate. In acelaș timp însă este necesar să ținem seama de faptul că ajutorul reciproc trebue să fie voluntar. Profesorul trebue să se ocupe de elevii slabi și în mod individual. Ajutorul lui va fi însă efectiv numai atunci când el va cunoaște în mod concret lacunele din pregătirea fiecărui elev. Nu este just să se facă meditații în orele suplimentare cu toți elevii slabi și dintr'odată. Aceasta este o pierdere inutilă de timp, deoarece nu toți elevii slabi au aceleași lipsuri în cunoștințe. Invățând cu toți în grup, profesorul nu poate ține seama de aceste particularități. Școlile fără repetenți ajung la rezultate bune în procesul de învățământ tocmai pentrucă dau ajutor fiecărui elev în parte. Școlile care știu să vină la timp în ajutorul celor rămași în urmă, școlile care duc o muncă educativă intensă unind pe toți elevii într'un colectiv bine închegat obțin rezultate bune.

In școala sovietică, elevii își însușesc cunoștințe în mod progresiv și se pregătesc să devină constructori activi ai societății comuniste.

(Articol publicat în „Ucitelskaia Gazeta")

Un cor în fiecare școală

La începutul anului școlar, secția de învățământ a raionului Tulcin din regiunea Vinnița, a hotărît să creeze în fiecare școală câte un cor. In prezent, această sarcină este îndeplinită. La organizarea cororilor au luat parte activă comitetul raional al Comsomolului din Ucraina și organizațiile de comsomol școlare. In anul școlar trecut existau în raion numai 12 coruri. In prezent, toate cele 33 de școli au coruri conduse de învățători și profesori de diferite specialități, amatori de muzică vocală.

De curând C.C. al Comsomolului din Ucraina a adoptat o hotărîre care aprobă inițiativa raionului Tulcin cu privire la organizarea cororilor școlare și recomandă tuturor organizațiilor comsomoliste ale Republicii să extindă pe scară largă această inițiativă.

Un orășel pentru cadrele didactice

In raionul Kaganovici din Jaroslavl, pe malul râului Koloroslea, se construește un orășel pentru profesori și învățători. Din inițiativa comitetului orășenesc al sindicatului de învățământ, învățătorii și profesorii care-și construesc case au obținut la bănci împrumuturi de câte zece mii ruble.

Orășelul pedagogilor va avea 44 case. Fiecare din ele va avea apartamente confortabile, cu apă și canalizare. Se von construi, de asemeni, un magazin și o grădiniță de copii. Construcția orașului va fi terminată până la începutul noului an școlar.

Despre rezultatele obținute de învățătorii și profesorii care studiază la Universitatea serală de marxism-leninism de pe lângă Comitetul orășenesc București P. M. R.

In luna Februarie a.c. s'au desfășurat la Universitatea serală de marxism-leninism — Filiala „Cadre Didactice", seminariile recapitulative la cursul „BAZELE MARXISM-LENINISMULUI".

Ținând seama de importanța seminariilor recapitulative ca mijloc de întărire și lărgire a cunoștințelor de bază din domeniul marxism-leninismului, ca mijloc de verificare a metodei studiului individual și a temeiniciei cunoștințelor dobândite și, mai cu seamă, ca mijloc important de verificare a creșterii ideologice și politice a membrilor de partid, e necesar să aruncăm o scurtă privire asupra rezultatelor lor și să vedem în ce măsură ele și-au atins cu adevărat scopul urmărit.

Seminariile au dovedit că un număr însemnat de tovarăși au învățat cu seriozitate, și-au însușit temeinic cunoștințele, știu să folosească aceste cunoștințe în activitatea lor profesională, înțeleg politica partidului nostru și știu să se orienteze just în problemele politice actuale interne și internaționale. Printre aceștia se numără, de pildă, tovarășii Topan V. Gheorghe, Porumbescu Ana, Grigorescu Rodica, Sandru Lucreția, etc.

Numeroși tovarăși au înțeles importanța însușirii teoriei marxist-leniniste și muncesc cu perseverență, crescând necontenit din punct de vedere ideologic și politic. De pildă, tovarășa Balente Lucia a cunoscut bine problema economismului, a știut să prezinte clar rolul hotărîtor al lui Lenin și Stalin în sdrobirea economismului și a subliniat just însemnătatea teoriei revoluționare pentru lupta de clasă a proletariatului. In acelaș timp, tovarășa a știut să arate importanța cunoașterii teoriei marxist-leniniste pentru activitatea ei profesională, scoțând în evidență faptul că educația științifică și patriotică a tineretului școlar este o parte integrantă în lupta pe care o duce clasa muncitoare, sub conducerea Partidului, pentru construirea socialismului în țara noastră.

De asemenea, tovarășul Călin Gheorghe și-a însușit temeinic tezele clasice cu privire la bazele organizatorice ale partidului de tip nou și a știut să explice importanța lor în construcția partidului nostru și în întărirea rolului conducător al partidului în lupta pentru înfăptuirea socialismului.

Seminariile au scos însă la iveală și o serie de studenți care nu se străduesc suficient să învețe și care, din această cauză, au rămas mult în urmă în ceea ce privește nivelul lor ideologic și politic. Așa sunt, de pildă, tovarășii Goanță Ioana, Căliman Adam, Grigorescu Victor, Șaptefrați Teodor, etc.

Acești tovarăși nu au înțeles încă importanța studierii și însușirii învățăturii marxist-leniniste și ei rămân, fără îndoială, în urmă. Neinsușindu-și cunoștințele de bază în domeniul marxism-leninismului, ei nu-și pot duce în bune condițiuni nici munca profesională.

Dar în afară de un număr însemnat de studenți — peste 50% — foarte buni și un număr relativ mic — circa 15% — slabi, cam 35% dintre studenți învață cu conștiinciozitate, depun un efort susținut în studierea bibliografiei indicate — și atât. Aceștia nu s'au eliberat încă de mentalitatea veche, specifică școlii burgheze, și anume aceea de a învăța pentru că „trebue" să înveți și a răspunde cât mai fidel după carte, cu un lux cât mai mare de amănunte, pentru a ieși printre „cei mai buni", dacă e posibil cu nota zece.

Faptul că acești tovarăși înțeleg necesitatea studiului marxism-leninismului este un lucru pozitiv. Insă faptul că acești tovarăși înțeleg în mod mecanic această necesitate, în afara muncii lor profesionale, în afara luptei de clasă din țara noastră în etapa actuală, în afara sarcinilor care le revin lor ca profesori și învățători în această luptă, în afara sarcinilor pe care ni le pune în față partidul nostru, în legătură cu construcția socialismului în țara noastră, acesta este un lucru negativ.

Clasicii marxism-leninismului au subliniat de nenumărate ori că teoria marxistă nu este o dogmă, ci o călăuză în acțiune, o puternică armă cu ajutorul căreia proletariatul ajunge la o cunoaștere științifică a lumii și luptă împotriva claselor exploatatoare pentru prefacerea revoluționară a vechii societăți.

Ideologia, ne învață clasicii marxism-leninismului, are un caracter de clasă. Ideologia burgheziei imperialiste din zilele noastre este pusă în slujba jafului și a asupririi, în slujba războiului, a distrugerii și a morții — așa cer interesele de clasă ale monopoliștilor americani și englezi și ale acoliților lor.

Ideologia proletariatului este pusă în slujba construcției pașnice și a vieții. Așa cer interesele de clasă ale proletariatului și ale sutelor de milioane de oameni ai muncii din toate țările. Și oricât se vor sbate negustorii de moarte de dincolo și de dincoace de ocean, forțele păcii și ale vieții vor învinge forțele războiului și ale morții. Acesta este adevărul de neînvins al zilelor noastre, iar forța și tăria învățăturii marxist-leniniste stă tocmai în faptul că ea exprimă cu vigoare acest adevăr. De aceea nu poate fi vorba de o însușire temeinică a cunoștințelor marxist-leniniste decât de pe o poziție consecventă de clasă și nu poate fi vorba de o participare efectivă la lupta pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii decât înțelegând, pe baza acestor cunoștințe, politica partidului nostru, luptând consecvent pentru punerea ei în practică.

Dacă analizăm din acest punct de vedere rezultatele seminarului recapitulativ trebue să constatăm, pe lângă o serie de fapte pozitive, și o serie de lipsuri care mai mențin cunoștințele ideologice și politice ale unui număr relativ mic, circa 35% dintre studenți, la un nivel scăzut.

Să luăm studiul individual. S'a constatat că majoritatea tovarășilor au studiat în mod individual bibliografia indicată pentru fiecare problemă în parte. Dar numai atât nu era suficient. Bibliografia indicată pentru fiecare problemă în parte era cea mai sumară posibilă, ea având tocmai rolul să reamintească studenților esențialul problemei. Dar s'a observat că, în general, tovarășii n'au studiat bibliografia indicată în timpul anului pentru fiecare lecție, ceeace a făcut ca răspunsurile date să fie limitate și destul de sărace în idei.

Dacă luăm în considerație studiul individual sub aspectul calității lui, atunci putem constata că o parte din tovarăși au tendința dăunătoare de a memoriza mecanic texte întregi, date și evenimente, care sunt foarte utile în carte, dar nu sunt esențiale în tratarea unei probleme. In schimb, ei scapă din vedere însemnătatea tezelor teoretice pentru practica luptei de clasă a proletariatului.

Așa de pildă tovarășa Colțan Ana, deși a studiat problema teoriei și tacticii leniniste-staliniste asupra războiului, păcii și revoluției, nu a putut să vadă ce legătură există între război, pace și revoluție, și cu atât mai puțin să explice importanța cunoașterii acestei probleme pentru lupta de clasă a proletariatului în condițiile de astăzi. Intrebată fiind cum aplică învățătura leninist-stalinistă în lupta pentru pace în școala ei, tovarășa a găsit întrebarea fără sens și a vorbit despre panouri, lozinci, existența unui comitet de luptă pentru pace, etc.

Tovarășa Bărbulescu Cornelia, care a avut de tratat problema: „Insemnătatea teoriei revoluționare marxist-leniniste pentru lupta partidului nostru" și tovarășa Popescu Paula, care a răspuns la problema: „V.I. Lenin și I.V. Stalin despre importanța teoriei revoluționare pentru lupta de clasă a proletariatului" n'au putut să spună nimic mai mult decât scrie în carte.

Din răspunsurile date s'a putut constata deasemenea că o parte din tovarăși nu cunosc suficient documentele partidului nostru. Printre aceștia se numără, de pildă, tovarășul Bojin Alexandru, care n'a putut să aducă exemple din trecutul de luptă al partidului nostru împotriva claselor exploatatoare și a partidelor „istorice", tovarășul Teodorescu Ștefan, care n'a putut să scoată în evidență caracteristicile partidului de tip nou în viața noastră, sau tovarășa Rosenberg Hermina, care nu cunoaște importanța Congresului al V-lea al Partidului nostru.

De asemenea, s'a putut observa că unii tovarăși nu citesc regulat presa și nu sunt la curent cu problemele actuale interne și internaționale. Așa de pildă, tovarășa Iordan Manioara, care a cunoscut foarte bine tezele marxiste cu privire la războaiele drepte și nedrepte, întrebată fiind despre însemnătatea luptei U.R.S.S. la O.N.U. s'a descurcat destul de greu și n'a reușit să interpreteze în lumina tezelor de mai sus unele probleme politice actuale internaționale. De asemenea, tovarășa Bihman Elisa, care în general învață bine, a dovedit că nu cunoaște situația din China.

Va trebui, de aci încolo, să depunem tot efortul pentru a lichida aceste lipsuri și să ridicăm calitatea învățământului de partid în al doilea semestru pe o treaptă mai înaltă. Pentru aceasta, este nevoe, în primul rând, de asigurarea unei frecvențe regulate la cursuri și seminarii. Tovarășii ca Wechsler Aristide, Teodorescu Ion, Popescu Venera, Bojan Iuliu, Szobotka Andrei, etc., care au între 8, 10 și 14 lipsuri la curs și nu s'au prezentat nici la seminarii, au dat dovadă că n'au înțeles sarcina de a-și ridica permanent nivelul cunoștințelor ideologice și politice pentru a putea pune în practică cât mai bine politica Partidului nostru.

Vor trebui folosite în mai mare măsură consultațiile organizate în cadrul Universității. Participarea la consultații nu a depășit până în prezent procentul de 15%. S'ar putea crede că toți tovarășii înțeleg pe deplin problemele și nu le mai rămâne nimic neclar. Seminariile au dovedit însă contrariul. Astfel, tovarășul Daiă Grigore ar fi putut afla la consultații deosebirea dintre programul minimal și cel maximal al P.M.S.D.R. sau deosebirea dintre revoluția burghezo democratică și cea socialistă; tovarășul Ardeleanu Ion ar fi putut afla despre lupta fracționistă din sânul Partidului nostru și lichidarea ei la Congresul al V-lea. In general, studenții și-ar fi putut îmbogăți mult cunoștințele dacă ar fi frecventat cu regularitate consultațiile și ar fi cerut lămuriri asupra oricăror probleme ideologice la Cabinetul de Partid al Comitetului Orășenesc.

Va trebui deasemenea să îndrumăm studenții să citească documentele Partidului nostru, lucrările conducătorilor P.M.R., pentru a-i înarma cu cunoașterea problemelor construcției socialiste în țara noastră și cu înțelegerea creatoare a științei marxist-leniniste.

O datorie elementară pentru fiecare student este citirea regulată a presei, cel puțin a ziarului „Scânteia" și a organului Biroului Informativ al Partidelor Comuniste și Muncitorești „Pentru pace trainică, pentru democrație populară", astfel încât să cunoască problemele actuale interne și internaționale.

Pentru a răspunde acestor cerințe, fiecare student trebue să folosească cu chibzuință timpul și să-și elaboreze un plan de studiu individual, pe care să-l îndeplinească sistematic și cu perseverență. O sarcină deosebită revine organizațiilor de partid din școli, din mijlocul cărora au fost trimiși membrii de partid la Universitatea serală. Ele vor trebui să se intereseze îndeaproape de felul cum își îndeplinesc sarcinile membrii de partid trimiși la Universitatea serală și să sprijine în acelaș timp conducerea Universității serale în problemele învățământului de Partid. Până în prezent, organizațiile de partid au făcut foarte puține în această privință.

Luând ca bază succesele obținute în primul semestru în însușirea științei marxist-leniniste de către cadrele didactice cuprinse în Universitatea serală de marxism-leninism, să ne sporim eforturile pentru a obține noi succese în al doilea semestru, în întâmpinarea examenului de sfârșit de an.

I. CERNEA

100 de ani dela moartea lui N. V. Gogol

Cu elevele la „Expoziția N. V. Gogol"

„Expoziția N. V. Gogol", organizată în cadrul Casei prieteniei româno-sovietice în cinstea centenarului morții marelui scriitor rus, este vizitată de mii de studenți, elevi, muncitori și intelectuali dornici să cunoască mai îndeaproape viața și opera celui care a creat personagiile din „Taras Bulba", din „Revizorul" sau din „Suflete moarte".

Printre vizitatori se înscriu azi și elevele clasei IX C dela liceul clasic mixt din București, însoțite de diriginta lor și de tovarășa profesoară de limba rusă. Elevele iau cunoștință, chiar din pragul expoziției, de patriotismul lui Gogol și de dragostea lui pentru poporul rus. „Scriitorule, spune Gogol, dacă ești înzestrat cu forță creatoare pentru a crea personagii originale, educă-te în primul rând ca om și ca cetățean al patriei tale, iar apoi pune mâna pe pană".

De sub pana lui Gogol au ieșit opere ca „Taras Bulba", pe al căror erou elevele clasei IX îl văd zugrăvit într'un tablou mare. Ele se opresc îndelung în fața acestui tablou care prinde energica figură a eroului luptător, a celui care întruchipează forțele uriașe ale poporului, dragostea de libertate și patriotismul lui înflăcărat.

Reproducerile referitoare la viața lui Gogol ne arată, între altele, câtă deosebire este între Mirgorodul din vremea când trăia acolo marele scriitor și cel de azi, între satul Dicanca despre care el a scris cu atâta căldură și cel de azi. In povestirea „Cum s'a certat Ivan Ivanovici cu Ivan Nichiforovici", Gogol descrie „minunata băltoacă" din centru orașului Mirgorod. Azi, în acel loc puterea sovietică a ridicat un măreț sanatoriu balneologic. Tovarășa profesoară povestește apoi elevelor despre școala construită de puterea sovietică în satul Dicanca, despre orașul Sorocinsk așa cum era pe vremea când și l-a ales Gogol ca scenă pentru minunata lui povestire și așa cum este astăzi.

Luminoasele reproduceri după scenele din opera „Noapte de Mai", sau din baletul „Taras Bulba", compus de compozitorul sovietic V. Soloviev-Sedoi după povestirea lui Gogol, atrag privirile tuturor prin mișcarea personagiilor, prin varietatea tipurilor, prin viața și dinamismul lor. Sunt opere ce izvorăsc din adâncul optimism, din inepuizabilul umor și din eroismul poporului. O elevă cercetează cu mare atenție chipurile și costumele, căutând să recunoască personagiile... Asta-i Parasca, ceastălaltă-i Herovia Nichiforovna. Acesta-i Taras, iar aici e fiul lui, Andrei...

Dar, în opoziție cu aceste luminoase scene populare prinse din opera lui Gogol, expoziția redă și întunecatele figuri pe care autorul „Revizorului" sau al „Sufletelor moarte" le-a prins, cu o neîntrecută măestrie, cu un necruțător realism, și le-a arătat lumii în toată goliciunea și stârpiciunea lor morală. Iată-l pe Pliușchin, interpretat de Leonidov, artist al poporului. Elevele, ajutate de profesoară, studiază portretul acestui personagiu și-i înțeleg și mai bine caracterul. Când vor citi sau reciti în „Suflete moarte" despre vizita lui Cicicov la Pliușchin, acest mojter decăzut, șobolan bolnav de boala agonisirii, vor avea și mai vie în față figura aceasta schimonosită, cu ochii cârpiți de grija de a nu sărăci, cu gura strâmbată într'un rictus, cu fularul înfășurat la gât ca un șireang și cu

Hlestacov

Desen de Kukriniksi

mâinile tremurânde pe lanțul de chei dela sipetele în care și-a ascuns comorile.

Uite-l și pe Cicicov cum se insinuiază, cu perfidie, în sufletul murdar al bisericoasei Corobocica, să-i smulgă câteva suflete moarte pentru ticăloasa lui negustorie. Corobocica e grasă și evlavioasă nevoie mare, dar negustorește orice, până și sufletele bieților lobagi morți de pe moșiile ei. Și-un ban din sumele încasate dela escrocul Cicicov îl dă sărindar pentru... iertarea păcatelor.

Expoziția prezintă zeci și zeci de reproduceri, după diverse scene din opera lui Gogo'. Nu poți să nu te oprești în fața tabloului care reprezintă scena mută din finalul actului V al „Revizorului". Un ceas întreg ai sta să cercetezi cum pe chipul fiecăui personagiu s'a înscris groaza veștii că vine un revizor adevărat.

Deosebit de instructivă este partea din expoziție care reproduce aprecierile scriitorilor clasici ruși asupra operei lui Gogol. O elevă își notează în carnet cuvintele lui Herzen: „După comedia „Revizorul", Gogol s'a ocupat de nobilimea locală și a expus în fața tuturora această Rusie a boiernașilor... Datorită lui Gogol i-am văzut, în fine, ieșind fără măști din palatele lor, din casele lor, i-am văzut fără spoială, îmbătându-se și îndopându-se fără încetare: sclavi ai puterii fără demnitate și tirani fără compătimire ai iobagilor lor, storcând viața și sângele poporului... „Suflete moarte" a sguduit întreaga Rusie".

Tovarășa profesoară vorbește elevelor despre prietenia lui Pușkin cu Gogol. Scria Gogol unui prieten: „Clipele luminoase din viața mea erau clipe când cream... Și când cream, vedeam în fața mea pe Pușkin". Opera „Suflete moarte" i-a fost inspirată de Pușkin: „Eu am datoria să termin opera promisă lui Pușkin, scrie Gogol altădată, s'o duc la bun sfârșit. Ideea îi aparține lui și asta pentru mine este o moștenire sfântă".

Expoziția prezintă deasemeni numeroase reproduceri după operele pictorilor ruși și sovietici, cuprinzând teme din opera lui Gogol. Și vizitatoarele noastre cercetează cu atenție și cu mult interes reproducerea după Cucrânicsî care-l prezintă pe Cicicov, monstruosul și vicleanul afacerist speculant al sufletelor moarte.

Elevele cercetează cu aceeași atenție și dragoste tabloul pictorului Gherasimov, artist al poporului, tablou care reprezintă pe Taras Bulba pe câmpul de luptă și care redă toată puterea de jertfă a acestui erou popular.

Astfel, elevele clasei IX C au avut prilejul să vadă, redată în scene plastice, cele două aspecte ale operei lui Gogol: pe de o parte satirizarea și demascarea putreziciunii moșierilor și a imoralității burgheziei, pe de altă parte viața de muncă și luptă a poporului, care-și iubește patria și se jertfește pentru libertatea ei.

Vizitând expoziția, elevele clasei a IX-a dela liceul clasic mixt au înțeles că, în măreața luptă pentru pace, dusă azi de popoarele lumii împotriva atățătorilor la război, opera marelui Gogol are o importanță deosebită. Ea demască și lumea cicicovilor și a manilovilor de astăzi, lumea escrocilor și a afaceriștilor de astăzi, lumea imperialiștilor americani și englezi, a monștrilor care l-au întrecut pe Cicicov, pentrucă ei caută să cumpere suflete vii pentru a le folosi drept carne de tun în războiul smintit pe care-l pregătesc.

Gogol a fost un mare scriitor apropiat de popor și care a iubit poporul și lupta lui; de aceea opera lui Gogol este în acelaș timp și o prețioasă armă în lupta pentru pace.

Suflete moarte

(Fragment)

Reproducem mai jos un fragment din capodopera lui Gogol „Suflete moarte", în paginile căreia marele scriitor realist înfățișează cu o deosebită măestrie personagii caracteristice claselor exploatatoare din Rusia timpului său.

Scena pe care o reproducem desvălue unul din aspectele educației pe care o primeau copiii nobililor în Rusia feudală. Colindând țara pentru a-și pune la cale „afacerile", Cicikov, odiosul cumpărător de suflete moarte, nimerește la conacul moșierului Manilov, unul din reprezentanții tipici ai nobilimii intrate în descompunere. In casa acestuia facem cunoștință cu Temistoclus și Alcid, copiii lui Manilov, alintați după tipicul educației clasei exploatatoare.

...Cicikov pătrunse în cameră pieziș. Acolo se găseau doi băieți ai lui Manilov, ajunși la vârsta când copiii se admit la masă, pe scaune înalte. Lângă ei se găsea un preceptor, care-i salută, zâmbind politicos. Stăpâna casei se așeză în fața castronului cu supă și pofti musafirul între ea și soțul ei, în timp ce servitorul lega șervetele la gâtul copiilor.

— Ce copii drăguți! — spuse Cicikov examinându-i.

Ce vârstă au?

— Cel mare opt ani, iar cel mic a împlinit ieri șase ani, — răspunse Manilova.

— Temistoclus! — spuse Manilov adresându-se celui mai în vârstă, care voia să-și scape bărbia prinsă cu șervetul. Cicikov ridică din sprâncene auzind acest nume cam grecesc, neînțelegând decât Manilov îi punea terminația în us. Căută însă imediat să-și reia înfățișarea obișnuită.

— Temistoclus, spune-mi care este orașul cel mai mare din Franța?

Alcid preceptorul își concentră toată atenția asupra lui Temistoclus, parc'ar fi vrut să-l înghită. Dar se liniști și dădu numai din cap, când Temistoclus pronunță „Paris".

— Dar la noi care este orașul principal? — întrebă din nou Manilov.

— Petersburgul, — răspunse Temistoclus.

— Și încă ce oraș?

— Moscova.

— Bravo, deștept băiat! — zise Cicikov.

— Spuneți-mi, știți... — continuă el adresându-se lui Manilov cu un aer plin de mirare. — Trebue să vă spun că acest băiat promite mult.

— O, d-voastră încă nu-l cunoașteți, — zise Manilov. Este foarte spiritual. Uite, băiatul mai mic, Alcid, nu-i atât de ager. Acesta însă, cum dă de un gândac sau cărăbuș, îl fug ochii după el, aleargă pe urmele lui și-l examinează. Eu îl destin pentru carlera diplomatică. Temistoclus, vrei să fii ambasador?

— Vreau, — răspunse Temistoclus, mestecând pâinea și balansând capul la dreapta și la stânga.

In timpul acesta, feciorul, înfipt în spatele scaunului, ștergea nasul ambasadorului și bine făcea, căci altfel în supă ar fi apărut o respectabilă picătură străină de ea.

In timpul mesei, discuția lunecă asupra plăcerilor vieții liniștite, discuție întreruptă de observațiile gazdei despre teatrul orășenesc și actorii lui. Preceptorul se uita atent la vorbitori și imediat ce observa că ei sunt gata să zâmbească, deschidea gura și rădea cu râvnă. Fără îndoială, era un om recunoscător și dorea în felul acesta să arate stăpânului său recunoștință pentru bunul tratament. O singură dată el avu o expresie severă, bătu în masă și privi copiii din fața lui. Era și timpul, fiindcă Temistoclus îi mușca urechea lui Alcid și acesta, cu ochii închiși și gura deschisă, se pregătea să plângă în chipul cel mai jalnic. Simțind însă că pentru asta ar fi putut fi ușor lipsit de masă, își readuse gura în poziție normală și începu, cu lacrimi în ochi și obrajii lucind de grăsime, să roadă un os de miel.

Intregul colectiv pedagogic trebue să se preocupe de îmbunătățirea disciplinei elevilor

Discuții pe marginea scrisorii „Este purtarea lui demnă de un elev?" publicată în „Scânteia Tineretului".

„Ar fi o greșală să credem că disciplina poate fi obținută cu ajutorul unor metode speciale; ea se crează sau nu se crează datorită stilului de muncă al colectivului", citează din Macarenco tovarășul Mogoș, directorul școlii elementare de băieți din Dudești-Cioplea, într'un raport asupra situației disciplinei în școala sa. Tovarășul director are dreptate să folosească acest citat. Principiile educative preconizate de Macarenco sunt un îndreptar de mare preț în muncă și isvorul a multe realizări în școală, dar numai atunci când ele nu servesc doar ca citate în rapoarte, ci când devin elemente legate organic de munca colectivului acelei școli.

Pentru a se putea vorbi de stilul în muncă al colectivului pedagogic e nevoie în primul rând să existe un colectiv închegat, cu vederi comune, un colectiv care să folosească aceleași metode în muncă și care să aibă aceeași atitudine față de elevi. Ori, acest lucru nu se întâmplă în școala elementară din Dudești-Cioplea. Aici, fiecare diriginte lucrează cum crede el că e mai bine, cu metode de multe ori diametral opuse celorlalți diriginți și nu e de mirare că în felul acesta sunt încă în școală mulți elevi nedisciplinați.

Tovarășul director nu cunoaște însă decât superficial situația școlii lui din punctul acesta de vedere. Iată de pildă: clasa VII-a, condusă de tovarășa Speranța Margareta, e disciplinată, activă și obține bune rezultate la învățătură. Elevii au o atitudine cuviincioasă față de profesori. Deși tovarășa diriginte e caracterizată de director ca „moale", metodele folosite de ea au dat bune rezultate. Ea știe să stimuleze elevii, îi controlează minuțios, cunoaște îndeaproape pe fiecare din ei și îi îndrumează cu pricepere. Fără să folosească un ton ridicat, fără să amenințe elevii, dar prezentându-le cerințe precise și purtându-se consecvent și egal cu ei, tovarășa diriginte a realizat disciplina clasei.

Metodele ei n'au fost însă cercetate de întreg colectivul, n'au fost împărtășite și celorlalți diriginți. Clasa VI-a, de exemplu, e condusă de tovarășul Dumitrescu Gheorghe, diriginte care „se impune prin tonul folosit" — așa cum ne lămurește tovarășul director. Și totuși, clasa VI-a e gălăgioasă, elevii nu-și fac temele acasă, se ocupă în ore cu fel de fel de jocuri și nu rareori vezi pe câte unul dintre ei, după recreație, cu ochiul vânăt sau cu fața julită. Elevii din clasa a VI-a vorbesc neîntrebați în ore, pun întrebări cu scopul de a stingheri lecția. Ei se poartă foarte nedisciplinat și în afară de școală. Dar despre toate acestea, dirigintele și școala nu știu nimic.

Fără îndoială că metodele folosite de tovarășul Dumitrescu sunt „energice" doar în aparență. A vorbi copiilor pe un ton ridicat, a lua pripit măsuri de sancționare, fără să ții seama de cauzele care determină abaterile și de rezultatele măsurilor pe care le iei, a privi clasa de sus și a stabili o distanță între catedră și elevi numai pentru a „te impune", a da ordine contradictorii — toate acestea formează un stil de muncă cu desăvârșire nejust.

Dar în această privință nu este condamnabilă numai atitudinea tovarășului diriginte, ci și aceea a întregului colectiv didactic — care nu-l ajută să-și vadă greșelile — și în primul rând a directorului — care se mulțumește cu constatări superficiale și nu supune discuției consiliului pedagogic metodele nejuste folosite în munca educativă. Și aceasta cu atât mai mult cu cât în școală, pe lângă tovarășa care conduce clasa VII-a, sunt și alți învățători și profesori cu experiență, care dobândesc rezultate bune în munca lor.

Nu e suficient să facem referate asupra metodelor educative aplicate în școala sovietică, nu e suficient să cităm cu glas tare în ședințe pe Macarenco, dar trebue să căutăm să pătrundem adânc înțelesul operei lui și să-i aplicăm învățătura.

Intregul colectiv pedagogic al școlii are datoria să se preocupe de disciplina elevilor. Și fiecare dintre învățători și profesori trebue să-și simtă răspunderea nu numai pentru clasa lui, ci pentru toți elevii din școală.

Numeroase școli au înțeles just acest fapt și, datorită grijii atente a întregului colectiv pedagogic pentru problema disciplinii au obținut succese în această privință. La școala de fete nr. 1 bis din București, de pildă, operele marelui pedagog Macarenco au fost studiate și discutate în consiliile pedagogice. Frământând zi de zi problemele legate de educarea disciplinei, majoritatea cadrelor didactice au ajuns la un stil unitar de muncă. Iau aceleași măsuri, dau aceleași sancțiuni și aceleași recompense.

Elevele din clasa a IV-a, de pildă sunt fruntașe pe școală. Tovarășa învățătoare Lidia Stoican, care le-a pregătit din clasa I-a și până acum, a reușit să le educe simțul răspunderii, să facă pe fiecare elevă să se simtă legată de școală. Datorită educației primite, elevele sunt disciplinate, știu să lupte cu greutățile, să învingă piedicile, știu să păstreze ordinea și curățenia în clasa lor.

Pe lângă asemenea clase fruntașe, la școala de fete nr. 1 bis au existat însă și clase care nu-și făceau datoria. Așa era, de exemplu, colectivul clasei a V-a. Tovarășa diriginte I. Croitoru, care a preluat această clasă abia de câteva luni, a pornit cu multă tragere de inimă la muncă. Opinia publică a școlii, ajutorul dat de întregul colectiv, munca stăruitoare a tovarășei diriginte au izbutit să schimbe lucrurile, să facă pe elevele din clasa V-a să intre în ritmu' general de muncă al școlii.

Tovarășa diriginte a clasei a V-a este exigentă față de eleve, le pretinde să îndeplinească corect sarcinile, dovedindu-le că aceste sarcini pot fi duse cu bine la capăt. Astăzi, elevele clasei a V-a au învățat să fie îngrijite ele însele și să-și îngrijească clasa. Cele mai bune dintre ele ajută la învățătură pe cele rămase în urmă, se preocupă de măsura în care progresează și întregul colectiv obține succese în muncă.

Desigur, acesta este un rezultat al generalizării metodelor bune de muncă, un rezultat al grijii care există în școală pentru disciplina elevelor. Dar este fără îndoială, și rezultatul muncii stăruitoare și pricepute a tovarășei diriginte.

Invățătorul sau diriginteie căruia i s'a încredințat o clasă nu trebue să se bizuie exclusiv pe grija colectivului didactic, ci să se preocupe el însuși, în primul rând, de îmbunătățirea muncii lui. Exemplul clasei a III-a dela aceeași școală despre care am vorbit până acum este concludent în această privință. Cu toate că tovarășa Ciobârcă, învățătoarea acestei clase, a fost sprijinită de colectivul pedagogic, ea nu obține rezultate bune în muncă. Lipsa de preocupare a acestei învățătoare pentru ridicarea nivelului ei pedagogic, politic și profesional, superficialitatea cu care își îndeplinește sarcinile, face ca colectivul clasei a III-a să nu poată crește în ritmul celorlalte clase. In genere, elevele tovarășei Ciobârcă sunt nedisciplinate, individualiste, au o atitudine de dispreț față de muncă, sunt lipsite de elan, nu știu să ia atitudine critică față de greșelile lor și ale colegelor lor.

Nu trebue să înțelegem din acestea că disciplina se poate realiza dacă munca educativă e fărămițată pe clase. E foarte ușor ca un diriginte sau învățător care nu lucrează să nu poată închega un colectiv disciplinat chiar dacă, în general, stilul de muncă al școlii e sănătos. Dar e foarte greu să se realizeze colective sănătoase în școli care nu se preocupă de munca de ansamblu, unitară, a tuturor cadrelor didactice.

Directorii școlilor trebue să analizeze mai adânc în ce măsură există în școala lor preocuparea pentru problemele disciplinii, în ce măsură experiențele pozitive în această direcție sunt generalizate, astfel încât să devină metode de bază ale întregului colectiv pedagogic. Ținând seama de situația concretă a școlii lor, directorii trebue să pună în fața învățătorilor și profesorilor sarcini precise privind îmbunătățirea disciplinii tocmai în funcție de această situație concretă. Este absolut necesar ca directorii să știe în primul rând ce anume să ceară cadrelor didactice, ce să ceară elevilor și ce să-și ceară lor înșiși, căci succesele în munca educativă nu sunt întâmplătoare și nici nu pot fi obținute prin rețete luate comod, de-a gata, dela alții.

IOANA VASILIU

Câteva constatări în legătură cu colocviile de limba rusă

Colocviile și examenele din sesiunea de iarnă dela Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin" au dovedit dragostea și atenția de care se bucură limba rusă în rândurile studenților institutului nostru. Pentru sesiunea din anul acesta studenții s'au pregătit mult mai bine decât în sesiunile trecute, iar nivelul cunoștințelor lor a crescut simțitor față de anul trecut.

La Facultatea de Planificare, aproape toți studenții anului I s'au prezentat la colocvii. Răspunsurile date au fost, în general, bune. Unii studenți au dat răspunsuri foarte bune, dovedind multă pricepere și manifestând un interes deosebit pentru însușirea limbii ruse. Citirea și traducerea textelor s'a făcut, în general bine, iar când în alcătuirea unei propoziții, studenții făceau greșeli, de cele mai multe ori ei își dădeau singuri seama de greșala făcută. Analiza gramaticală s'a făcut mai mult în rușește, majoritatea studenților dovedind că și-au însușit cunoștințe temeinice de gramatică.

Aproape toți studenții au avut caiete cu toate temele scrise. O bună parte din caiete erau păstrate cu îngrijire, scrise frumos, cuprinzând și tabelele gramaticale studiate în cadrul seminariilor. Au fost foarte puține cazuri când studenții au primit note slabe, majoritatea având note peste 7. Toate acestea arată că atât studenții cât și colectivul catedrei de limba rusă au depus eforturi serioase în prima parte a anului universitar.

Dar colocviile de limba rusă cu studenții anului I dela Facultatea de Planificare au arătat și o serie de deficiențe, caracteristice dealtfel și celorlalte facultăți ale Institutului.

Faptul că nu toți studenții au învățat la timp în cursul anului și că n'au pregătit îndestulător fiecare lecție în parte a dus la însușirea superficială a unui număr de cuvinte rusești și a cunoștințelor de gramatică. Invățând în pripă, în ultima clipă, acești studenți au dat răspunsuri slabe, incomplecte și confuze.

Aceste lipsuri în pregătirea studenților se datoresc, în parte, și conducătorilor de seminarii, care n'au știut să-i atragă într'o muncă activă în cursul primului semestru.

Sărăcia vocabularului studenților (a bagajului lor de cuvinte și fraze) și cunoașterea neîndestulătoare a regulilor de gramatică, nu le permite să-și exprime gândurile în propoziții și fraze corect formulate în rușește. Se întâmplă uneori însă ca și acei studenți care cunosc suficiente cuvinte și reguli gramaticale să nu se poată folosi de ele. Aceasta ne arată că noi n'am stăruit suficient asupra înlăturării formalismului în predarea cunoștințelor de limba rusă și că nu i-am învățat pe studenți să-și ducă munca individuală astfel încât să evite însușirea mecanică a cunoștințelor. Studentul nu trebue să învețe gramatica de dragul gramaticii și cuvintele de dragul cuvintelor. El trebue să știe să se folosească în practică de cunoștințele lui. Putem ajunge la astfel de rezultate obișnuindu-i pe studenți să facă cât mai multe exerciții orale și scrise, să citească rușește cu glas tare și cât mai mult, să se obișnuiască să discute în rușește.

Invățatul pe de rost al unor poezii, proverbe, zicători sau chiar texte scurte reprezintă un mijloc bun pentru însușirea unei limbi străine, pentru îmbogățirea bagajului de cuvinte. Dar în niciun caz nu poate înlocui povestirea, care își are scopul ei.

Colocviul a arătat că, de cele mai multe ori, atunci când studentul trebue să povestească o lecție sau un fragment dintr'un text, el reproduce în mod mecanic textul respectiv, câteodată cuvânt cu cuvânt din carte. Dacă i se pun întrebări suplimentare pe marginea textului, el întâmpină greutăți în alcătuirea frazei, deși cuvintele și noțiunile de gramatică necesare formulării corecte a frazei îi sunt cunoscute. Conducătorii de seminar trebue să ceară studenților să nu povestească în mod mecanic, ci să redea cu proprille lor cuvinte conținutul textului.

Studenților cu un nivel mai înalt de cunoștințe li s'a cerut la colocviu să citească texte din revistele sovietice (Ogonioc, Novoe Vremea etc.) și să le traducă. Deși unii au fost desorientați la început, arătând neîncredere în propriile lor puteri, până la sfârșit au citit și au tradus bine textul. Aceasta ne arată că va trebui să folosim câteodată, în seminarii, astfel de procedee, care-i vor ajuta mult pe studenți să citească și să înțeleagă fără greutate textele de care au nevoie.

La colocviu li s'au pus studenților întrebări în rușește în legătură cu textul, despre geografia U.R.S.S., istoria U.R.S.S., despre literatura rusă și sovietică. Nu toți studenții au dat răspunsuri bune, deși aceste chestiuni s'au discutat la seminarii. Deși astfel de cazuri au fost puține, ele dovedesc că în munca noastră mai sunt lipsuri care trebue înlăturate grabnic. Aceasta înseamnă că cei care predau limba rusă trebue să folosească orice prilej potrivit pentru a organiza discuții în limba rusă, care să ducă la ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al studenților.

Fiecare lecție în parte constitue un isvor bogat de subiecte de discuție care, pe lângă că vor ajuta studenților să vorbească în limba rusă, vor contribui la ridicarea nivelului pregătirii lor, vor face ca lecțiile să devină mai interesante și mai atrăgătoare, iar seminariile mai active. Astfel de discuții, ca și lectura textelor din publicațiile sovietice, vor face să crească dragostea studenților pentru studiul limbii ruse, deoarece îi vor face să vadă perspectivele care li se deschid pentru a putea vorbi, citi și scrie în limba rusă.

Sesiunea de colocvii și examene la limba rusă din Ianuarie 1952 a arătat că studenții Facultății de Planificare dela I.S.E.P.-„V. I. Lenin" din București înțeleg imensa importanță a cunoașterii limbii ruse. Cei mai mulți dintre studenți caută să învețe cât mai bine și mai repede ca să se poată folosi de ea în munca lor. Dacă noi vom duce o muncă mai stăruitoare în seminarii, dacă îi vom învăța pe studenți să organizeze just studiul individual, astfel încât să vină pregătiți la toate seminariile, atunci cea mai mare parte din lipsurile care s'au constatat cu ocazia colocviilor și examenelor din această sesiune vor fi înlăturate.

VS. SURJICOV
asistent la catedra de limba rusă I.S.E.P.-„V. I. Lenin"

Toată atenția justei folosiri a metodelor de predare

Alături de organizarea procesului de învățământ și de conținutul învățământului, metodele de predare au o deosebită importanță. Majoritatea cadrelor noastre didactice îndrumate de partid, folosind experiența școlii sovietice, ajutate de cursurile I. C. D. și de activitatea cercurilor pedagogice, desfășoară o luptă hotărîtă împotriva vechilor metode care duc la o însușire mecanică a cunoștințelor, la un învățământ formal, dogmatic, rupt de viață, desprins de marile sarcini ce revin învățământului nostru în cadrul planului de stat. Studiul adâncit al pedagogiei profesoru'ui sovietic I. A. Cairov și al metodicilor sovietice dă posibilitate cadrelor noastre didactice să aleagă metodele de predare după sarcinile și continutul învățământului, după particularitățile de vârstă ale elevilor, după specificul obiectului de studii precum și după specificul temei respective.

Dintre metodele de predare, — metoda povestirii sau a prelegerii are o deosebită însemnătate.

De obicei metoda povestirii, a prelegerii se folosește în predarea istoriei, a literaturii și a geografiei. Totuși, sunt situații când ea se folosește și în predarea științelor naturii, atunci când subiectul lecției nu necesită o intuire organizată, demonstrații. Intotdeauna însă, povestirea, ca și prelegerea, așa după cum ne învață pedagogia sovietică, trebue să îndeplinească anumite condiții. Mai întâi, întregul conținut al povestirii sau al prelegerii (dacă lecția se desfășoară la clasele mari) trebue să fie just orientat din punct de vedere ideologic, iar materialul faptic trebue selecționat în așa fel, încât el să prezinte în mod clar esența problemei, desvăluind aspectele ei cele mai caracteristice.

Amănuntele nesemnificative trebuesc evitate. Exemplele tipice, convingătoare, dimpotrivă, ajută elevii să urmărească lecția cu interes și să o înțeleagă în adâncime. In aceeași etapă a stabilirii conținutului lecției, este bine ca învățătorul sau profesorul să-și precizeze și felul cum va lega expunerea de actualitate, dacă bineînțeles specificul temei respective necesită aplicarea acestui principiu.

Pedagogia sovietică ne învață că o deosebită importanță are și felul cum profesorul sau învățătorul reușește să expună conținutul lecției noi. Intregul material, fie că este narativ, în cazul povestirii, fie că conține mai multe elemente descriptive și raționamente, în cazul prelegerii, trebue prezentat în așa fel ca elevii să înțeleagă și să extragă cu ușurință ideile esențiale, să le reproducă și să le motiveze. In construirea povestirii, deci, învățătorul sau profesorul trebue să-și sistematizeze materialul în așa fel ca ideile secundare să lămurească cu temeinicie problema centrală, să evidențieze în mod clar părțile distincte ale expunerii. Succesiunea logică a ideilor, organizarea lor într'un tot armonios, organic, îi ajută pe elevi să înțeleagă lecția în întregul ei, să extragă concluziile nu numai din fapte, ci și din idei.

Prezentând ideile cu o puternică legătură logică între ele, învățătorul sau profesorul trebue să fie atent și la forma de exprimare. Expunerea clară și corectă, expresiile plastice, colorate, contribue la înțelegerea mai adâncă a materialului, mărind efectul educativ al lecției asupra elevilor. La aceasta contribue, deasemenea și atitudinea profesorului față de materialul expus, grija lui de a se exprima în fraze clare, succinte, accesibile înțelegerii elevilor, preocuparea lui de a se adresa nu numai minții elevilor, ci și voinței, imaginației și intregii afectivități, tărmind sentimentele ce și le-a propus în legătură cu scopul educativ al lecției.

Comunicarea scopului lecției, ca și planul expunerii înainte de prelegere ajută elevii să urmărească profesorul cu ușurință și să-și ia notițe sistematice. In acelaș scop, este bine ca profesorul să vorbească într'un ritm potrivit, intonând mai tare și mai rar temele esențiale și scriind pe tablă concluziile și definițiile, numirile și termenii noi.

Toate aceste condiții sunt bine cunoscute de majoritatea cadrelor noastre didactice și ele se reflectă de cele mai multe ori just în lecțiile desfășurate. Astfel, tovarășa Maria Șutu, profesoară de geografie la școala de educatoare din orașul Stalin, în lecția predată la anul IV despre „Câmpiile din R.P.R.", a reușit să expună întregul material într'o formă interesantă și atractivă. Prezentarea sistematică a ideilor, folosirea continuă a hărții, însuflețirea cu care profesoara vorbea despre frumusețea acestor câmpii, despre valoarea lor economică, a trezit în sufletul elevelor o puternică dragoste față de patria noastră. Expunerea caldă, colorată cu reușite imagini plastice, a dat elevelor posibilitatea să-și imagineze, să vadă înaintea ochilor holdele bogate ce vor răsări pe aceste câmpii prin socializarea agriculturii, prin folosirea metodelor agrotehnice înaintate, prin aplicarea planului de irigare, precum și prin plantarea în partea de răsărit a țării a pădurilor menite să slăbească puterea vânturilor. Prin expunerea sa îngrijită, convingătoare, profesoara a reușit nu numai să transmită elevelor cunoștințe temeinice, dar și să le trezească puternice sentimente, îmbolduri spre acțiune. Elevele au arătat că vor căuta să transmită toate aceste cunoștințe în satele în care se vor duce ca educatoare, pentru a contribui la transformarea socialistă a agriculturii.

Deasemenea, tovarășa Bojina Medelanu, profesoară de fizică la liceul de fete din orasul Stalin, la lecțiile care nu necesită demonstrații, și care se pretează deci la folosirea acestei metode, înainte de a începe prelegerea, — obișnuește să comunice elevelor planul expunerii. De pildă, în predarea lecției „Valorificarea rațională a petrolului" la clasa XI C, și-a sistematizat întregul material în jurul următoarelor probleme pe care l-a scris cu grijă pe tablă: 1) Repartizarea pe glob a surselor petrolifere, 2) Compoziția petrolului 3) Felul exploatării petrolului, 4) Contribuția industriei petrolului la desvoltarea industriei socialiste și 5) Ajutorul Uniunii Sovietice în desvoltarea industriei petrolului la noi în țară. Procedând în felul acesta, elevele nu numai că și-au luat notițe sistematice, dar au urmărit cu ușurință întreaga desfășurare a lecției, și-au însușit în mod conștient cunoștințele și au reușit să le reproducă, să le motiveze.

Nu toți învățătorii și profesorii din școlile noastre folosesc însă în mod just această metodă. Unii se prezintă în fața elevilor cu o expunere searbădă, superficială, în care materialul faptic este neselecționat, neconcludent. Ideile nu sunt îndeajuns de legate de problema centrală, de scopul lecției, iar forma de exprimare lasă mult de dorit: fraze stâlcite, neîngrijite, uneori chiar confuze. Insăși atitudinea acestor învățători sau profesori față de materialul predat este o atitudine de indiferență, care se transmite și elevilor și îi face să nu simtă nicium fel de interes pentru astfel de lecții. Alți învățători și profesori folosesc această metodă și acolo unde nu este cazul, înlocuind cu ea metoda conversației sau a demonstrației, așa cum procedează, de exemplu, tovarășa Emilia Mole, profesoară de fizică la școala elementară din comuna Cotofeni, regiunea Dolj, care a predat lecția „Plutirea corpurilor" la clasa VI în mod expozitiv, teoretic. In loc să pornească dela cunoștințele anterioare ale elevelor și dela faptele cunoscute care au o strânsă legătură cu conținutul temei, pentruca apoi să-și completeze expunerea cu demonstrații experimentale și cu conversații, care să conducă elevii în mod firesc către deducții și generalizări, tovarășa profesoară a explicat lecția fără să facă vreo experiență, fără să utilizeze vreun material didactic. Din această cauză, elevii nu au putut să-și însușească în mod conștient cunoștințele, nu le pot aplica la viața practică.

Pentru aplicarea justă a metodei povestirii sau a prelegerii, cadrele noastre didactice trebue să studieze cu mai multă atenție și perseverență materialul sovietic cu privire la predarea diferitelor obiecte de studiu. In pregătirea lecțiilor este necesară o mai adâncă documentare pedagogică și metodică, iar cercurile pedagogice trebue să-și organizeze munca în așa fel încât toate aceste lipsuri să fie adânc studiate și găsite mijloacele pentru înlăturarea lor. Discuțiile ce se nasc în cadrul cercurilor pedagogice pe marginea lecțiilor deschise trebue să antreneze cât mai mulți învățători și profesori. Trebuesc desbătute toate aspectele întrebuințării metodei povestirii sau prelegerii, trebue folosită toată experiența cadrelor didactice fruntașe.

Organele de îndrumare și control ca și directorii de școli, au datoria să cunoască mai bine posibilitățile didactice ale cadrelor pe care le conduc, să ajute pe învățătorii și profesorii cu mai puțină experiență și să-i stimuleze pe cei ce manifestă tendințe spre rutină la un studiu individual mai adâncit.

Numai învățând cu stăruință din pedagogia sovietică, îmbunătățind continuu conținutul lecțiilor noastre, ducând o muncă organizată și folosind în mod just metodele de predare, putem avea certitudinea că la sfârșitul acestui an școlar vom da patriei elevi promovați și absolvenți mai mulți și mai bine pregătiți.

MARIA POPESCU

Sesiunea Biroului Executiv al F. I. S. I.

de I. APOLZAN
secretarul Uniunii Sindicatelor din Invăţământ

Intre 18—22 Februarie a. c. a avut loc la Viena sesiunea Biroului Executiv al Federaţiei Sindicale Internaţionale de Invăţământ (F.I.S.I.), departament profesional al Federaţiei Sindicale Mondiale. Problemele importante de care s'a ocupat Biroul Executiv au fost: Activitatea Federaţiei în perioada cuprinsă între sesiunea Biroului Executiv ţinută în Ehrfurt, în R. D. Germană, în August 1951 şi actuala sezione; Raportul asupra activităţii desfăşurate precum şi Planul de muncă pe anul 1952, care au fost prezentate de tovarăşul Paul Delanoue, secretarul general al F.I.S.I.

Tovarăşul Paul Delanoue a arătat, printre altele, în raportul său, că secretariatul general al Federaţiei Sindicale Internaţionale de Invăţământ a luptat în tot acest timp pentru coordonarea activităţii Federaţiei pe baza sarcinilor trasate de către Biroul Executiv în sesiunea dela Ehrfurt cât şi pe baza rezoluţiei Consiliului general al Federaţiei Sindicale Mondiale, care arată că lupta pentru pace trebue să unească pe toţi oamenii muncii, indiferent de politica pe care o fac, de religia lor sau de rasa din care fac parte.

Raportorul s'a ocupat îndeaproape de măsurile de ordin poliţienesc luate de guvernul francez, sub presiunea imperialiştilor americani, pentru a stăvili munca F.I.S.I., care avea până anul trecut sediul la Paris. El a cerut Biroului Executiv să întreprindă toate acţiunile necesare care să ducă la înfrângerea greutăţilor trecătoare pricinuite de guvernul francez, la lărgirea mişcării de apărare a păcii şi de democratizare a învăţământului cât şi la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale învăţătorilor şi profesorilor din ţările coloniale şi capitaliste.

Din raportul prezentat a reieşit că după sesiunea dela Ehrfurt lupta cadrelor didactice din toate ţările a crescut smitit. A reieşit că F.I.S.I. a dus şi duce neîncetat o activitate vie, că ea joacă un rol însemnat în organizarea luptei cadrelor didactice, luptă ce se manifestă sub diferite aspecte. In ţările capitaliste din Europa Occidentală şi în Statele Unite ale Americii, creşte nemulţumirea cadrelor didactice de toate categoriile împotriva politicii imperialiste care sacrifică şcoala punând-o în slujba războiului. In ţările coloniale, deasemeni, lupta cadrelor didactice pentru revendicările lor materiale şi pentru un învăţământ în limba naţională la din ce în ce mai mult caracterul unei lupte de eliberare naţională, al unei lupte antiimperialiste, legată de lupta poporului în totalitatea sa, de lupta clasei muncitoare. Acestea sunt formele de luptă ale cadrelor didactice din Iran Egipt, Tunis, Maroc sau Algeria, din India, din America Latină sau Japonia.

In acelaş timp în ţările coloniale şi subjugate dolarului american creşte nevoia desvoltării relaţiilor internaţionale, creşte interesul masselor largi de a cunoaşte realizările din Uniunea Sovietică, realizările din ţările de democraţie populară şi din China.

Vorbind despre desfăşurarea luptei cadrelor didactice din ţările capitaliste, secretarul general al Federaţiei Sindicale Internaţionale de Invăţământ a arătat că în unele ţări ca Franţa, Italia, Belgia, Anglia, Danemarca etc. au avut loc unele mişcări asemănătoare cu cele ale cadrelor didactice din ţările coloniale.

In Franţa, de exemplu, a avut loc spre sfârşitul anului 1951 greva profesorilor din învăţământul secundar şi superior, grevă ce a durat mai mult de o lună şi care a avut un mare răsunet în rândurile poporului francez. In Belgia, la Bruxelles şi Liege, au avut loc deasemeni numeroase manifestaţii ale cadrelor didactice împotriva acţiunilor duşmănoase ale imperialiştilor americani şi englezi. In toate aceste ţări, organizaţiile sindicale neafiliate la F.I.S.I. sunt obligate sub presiunea nemulţumirii cadrelor didactice să ia poziţie împotriva tuturor acţiunilor întreprinse de guvernele marshallizate. Datorită condiţiilor grele, în care lucrează şi trăiesc, cadrele didactice din aceste ţări se dovedesc a fi tot mai mult în primele rânduri ale luptei pentru libertate naţională şi pentru scoaterea şcolii din slujba pregătirilor de război.

O activitate deosebită a fost dusă şi de cadrele didactice din Italia. Tovarăşul D'Aviero, delegatul italian şi secretar al Uniunii de Invăţământ din Italia, a arătat cu ocazia sesiunii dela Viena luptele desfăşurate de cadrele didactice pentru obţinerea unor condiţii materiale mai bune, pentru popularizarea şi răspândirea în rândul învăţătorilor şi profesorilor a pedagogiei sovietice, pentru apărarea păcii, a şcolii şi a copilului. In urma unor intense acţiuni ale învăţătorilor şi profesorilor, s'au obţinut unele revendicări. Dacă sub presiunea masselor, guvernul marshallizat italian se vede obligat să acorde cadrelor didactice unele palide concesii, el ia aspre măsuri şi face numeroase greutăţi învăţătorilor şi profesorilor care luptă pentru îmbunătăţirea situaţiei lor.

Numărul de 1.500.000 copii neşcolarizaţi şi 100.000 de învăţători şi profesori şomeri oglindeşte cât se poate de limpede situaţia învăţământului din Italia.

Şi mai mult decât în ţările capitaliste, în ţările coloniale revendicările cadrelor didactice sunt expresia dorinţelor întregului popor. Revendicările învăţătorilor şi profesorilor sunt în aceste ţări unul din aspectele importante ale luptei naţionale şi antiimperialiste.

Cadrele didactice din Cipru, de exemplu, revendică dreptul pentru o cultură naţională, pentru un învăţământ în limba maternă. Ele luptă împotriva regimului de împilare colonialist englez. Tot astfel, cadrele didactice din Tunisia, Algeria, Maroc revendică împreună cu popoarele respective dreptul lor la un învăţământ în limba maternă şi cer şcolarizarea tuturor copiilor, indiferent de culoarea pielei sau de starea socială a părinţilor. In India în ultimul timp, mişcările cadrelor didactice s'au desvoltat cu o mare repeziciune. Două organizaţii sindicale ale cadrelor didactice din această ţară s'au afiliat Federaţiei Sindicale Internaţionale de Invăţământ. La Bombay s'au pus bazele unei reviste a învăţământului, care are ca obiectiv principal sprijinirea organizării în sindicate a tuturor cadrelor didactice din India. In această ţară secretarul Federaţiei Invăţătorilor din Andra Rashtra a deschis o acţiune în faţa Inaltei Curţi din Madras împotriva guvernului şi autorităţilor de învăţământ care au sancţionat un grup de profesori numai pentru simplul motiv că aderaseră la această federaţie. In faţa cauzei drepte a profesorilor progresişti, Inalta Curte din Madras a fost obligată să le dea câştig de cauză. Aceasta dovedeşte că există posibilitatea de a obţine victorii chiar în condiţiuni de represiuni.

O altă problemă principală care a intrat în cadrul desbaterilor Biroului Executiv al F.I.S.I. a fost problema educaţiei democratice a tineretului. Această problemă prezintă un mare interes în ţările capitaliste şi coloniale. Ea prezintă interes pentrucă, pe deoparte, în aceste ţări organizaţiile de învăţământ şi organizaţiile populare vin mereu cu revendicări naţionale concrete cu privire la educarea tineretului, la şcolarizarea copiilor şi la crearea unui învăţământ în limba maternă, probleme rezolvate deja în ţările democratice; pe de altă parte, această problemă prezintă un interes deosebit, deoarece în ţările capitaliste există o adevărată criză a învăţământului.

In faţa ameninţărilor cu privire la şcoală, în ţările capitaliste, sub influenţa pregătirilor de război, părinţii elevilor, muncitori şi ţărani, se grupează pentru apărarea şcolii formând diferite mişcări ca aceea denumită „Părinţi-elevi". De multe ori, părinţii elevilor au intervenit pentru apărarea profesorilor democraţi ameninţaţi de conducătorii şcolii aflaţi în slujba burgheziei. Această mişcare a părinţilor prezintă cel mai mare interes în unele ţări ca Franţa, Italia, Germania Occidentală, Africa Neagră, etc. In Franţa, mişcarea „Părinţi-elevi" depăşeşte numărul de un milion de familii. Mişcarea „Părinţi-elevi" din această ţară ajută pe învăţători şi profesori în lupta lor pentru democratizarea învăţământului, în împletirea eforturilor pentru o educaţie comună dată elevilor atât în şcoală cât şi în familie.

Discuţiile ce s'au desfăşurat pe marginea raportului tovarăşului Paul Delanoue şi la care au participat toţi membrii Biroului Executiv, au lămurit complect o serie de probleme cu privire la lupta cadrelor didactice. Au fost făcute şi unele propuneri concrete în vederea întocmirii planului de muncă pe anul 1952.

In intervenţia sa, delegaţia noastră a arătat lupta pe care o desfăşoară cadrele didactice din R.P.R. pentru pace, pentru îndeplinirea şi depăşirea sarcinilor ce le revin din planul cincinal şi a făcut propuneri concrete în ceeace priveşte activitatea pe viitor a F.I.S.I.

In mod autocritic reprezentantul delegaţiei noastre a recunoscut că la noi în ţară s'a făcut încă prea puţin pentru popularizarea în rândurile cadrelor didactice, a eforturilor depuse de oamenii muncii din învăţământ din ţările capitaliste şi coloniale pentru apărarea păcii şi pentru obţinerea de libertăţi democratice şi de condiţii mai bune pentru învăţământ.

Pe baza discuţiilor şi a propunerilor, Biroul Executiv al F.I.S.I. a întocmit planul de muncă pe anul 1952, plan a cărui realizare este menită a duce la întărirea unităţii internaţionale a oamenilor muncii din învăţământ.

Sindicatelor din învăţământ din ţara noastră le revine sarcina de a sprijini şi mai activ acţiunile departamentului nostru profesional. Pentru a putea face aceasta, sindicatele noastre trebue să cunoască în primul rând activitatea F.I.S.I. Cunoscând activitatea acestui departament profesional internaţional al F.S.M., ele trebue să o popularizeze în rândul cadrelor didactice. Pentru aceasta, birourile sindicale de învăţământ trebue să sprijine în mod activ citirea şi prelucrarea în cluburi, colţuri roşii şi prelucrarea în cluburi a materialului publicat în revista F.S.M. şi în ziarul departamentului nostru, „Enseignement du Monde", care arată lupta şi experienţa cadrelor didactice pentru unitatea oamenilor muncii din învăţământ, pentru lupta lor alături de clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare împotriva politicii de agresiune a guvernelor statelor imperialiste, în frunte cu Statele Unite ale Americii.

Incă un izvor de lumină

Invăţătorii din comuna Şiria, raionul Arad, întâmpinau unele greutăţi în îndeplinirea planului de şcolarizare. La sfârşitul primului pătrar, 44 copii din această comună erau încă neşcolarizaţi. Toţi aceşti copii — fii ai romilor care locuesc la o depărtare de 3 km. de sat — nu puteau frecventa şcoala.

O situaţie la fel de grea era şi în privinţa alfabetizării.

Direcţia şcolii din comuna Şiria, analizând munca pe primul pătrar şi constatând această situaţie, şi-a propus să ia măsuri concrete şi imediate în ambele probleme.

Sub îndrumarea organizaţiei de bază P.M.R. şi cu sprijinul sfatului popular, cadrele didactice au pornit la acţiune. Pentru asigurarea cuprinderii în şcoală a celor 44 copii, cea mai bună cale era să se creeze o şcoală în colonia romilor. Studiindu-se situaţia la faţa locului, s'a văzut că printr'o muncă bine organizată şi perseverentă s'ar putea ajunge la această realizare. Datorită muncii de lămurire şi de mobilizare duse de învăţători printre săteni s'au obţinut 2 săli, pentru clase, precum şi materialele necesare pentru amenajarea lor şi pentru confecţionarea mobilierului. Prin munca învăţătorilor şi sătenilor s'a creat astfel, în scurt timp, o şcoală nouă pentru copiii romilor din comuna Şiria. La această şcoală s'a înfiinţat şi un centru de alfabetizare, care a început de îndată o activitate susţinută.

Iată cum, datorită iniţiativei şi tragerii de inimă a învăţătorilor, greutăţile au fost învinse şi s'a creat încă un izvor de lumină.

Prof. GALEA PAVEL

Din activitatea culturală a sindicatului raional de învăţământ Gura Humorului

In munca de culturalizare a masselor, sindicatul de învăţământ din raionul Gura-Humorului, regiunea Suceava, — care la concursul regional al echipelor artistice a obţinut premiul II la teatru şi premiul I la declamaţii, — duce şi în prezent o acţiune susţinută. Echipa artistică a acestui sindicat a pregătit de curând piesa de teatru „Talentele" de N. Kravcenco, piesă jucată în zilele de 23-24 Februarie a. c. Programul a fost complectat cu recitări şi cântece executate de elevele anului IV dela Şcoala Pedagogică de fete.

I. GOICEANU
corespondent

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză şi sponiolă

„Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti Nr. 9 (173).

Cuprinde:

Articol de fond: Mişcarea de eliberare naţională a popoarelor din ţările coloniale şi dependente.

Otto Grotewohl: Lupta patrioţilor germani pentru unitatea Germaniei, pentru alegeri pe întreaga Germanie.

C. H. Hermansson: Avântul mişcării pentru pace în Suedia.

John Gollan: Militarizarea economiei ţărilor capitaliste agravează pauperizarea oamenilor muncii.

Roman Werfel: Conferinţa istoricilor polonezi.

Jan Marek: Note politice.
Informaţii

* * *

De vânzare la magazinele „Librăria Noastră" şi la toate chioşcurile.
Preţul 40 de bani

Să fie oprită mâna ucigaşă a călăilor dela Atena!

Către

ORGANIZAŢIA NAŢIUNILOR UNITE

Invăţătorii şi profesorii din Republica Populară Română au aflat cu profundă revoltă de condamnarea la moarte a patrioţilor greci în frunte cu Nikos Beloiannis.

Protestăm împotriva acestei monstruoase sentinţe şi cerem cu hotărâre ca O.N.U. să intervină de urgenţă pentru a împiedeca exterminarea acestor vajnici luptători pentru pace, libertate şi independenţa naţională şi pentru ca Guvernul Grec să respecte declaraţia delegatului său la cea de VI-a sesiune a Adunării Generale O.N.U. punând în aplicare amnistia generală.

In numele Comitetului Executiv
al Uniunii Sindicatelor din Invăţământ
Preşedinte, SULICA MARIN

* * *

Aflând că Nikos Beloiannis şi tovarăşii săi de luptă sunt condamnaţi la moarte, am simţit o ură nestăvilită contra imperialiştilor americani şi a guvernului monarho-fascist dela Atena, sluga bancherilor americani, gata oricând să săvârşească o nouă crimă.

Lupta eroului Beloiannis şi a tovarăşilor săi este o luptă pentru pace, pentru eliberarea Patriei lor scumpe de sub jugul imperialismului anglo-american.

Asasinii monarho-fascişti speră că, ucigând patrioţii, vor putea înăbuşi lupta dreaptă a poporului grec, care a rostit de mult sentinţa de condamnare a călăilor săi.

Ca învăţător al unei patrii libere şi fericite, ca luptător în frontul uriaş al partizanilor păcii, mă alătur cu hotărâre protestului oamenilor muncii şi cer să fie oprită mâna ucigaşă a călăilor dela Atena.

GOTCU CONSTANTIN
Invăţător Emerit al R.P.R.
Comuna Şibot-raionul Orăştie, reg. Hunedoara

Sprijin neprecupeţit campaniei agricole de primăvară

Campania de pregătire a însămânţărilor se desfăşoară cu o deosebită intensitate. Ţinând seama de hotărârile Ministerului Agriculturii, însămânţările au şi început în multe regiuni. Înţelegând importanţa economică şi politică a acestei acţiuni, cadrele didactice depun toate eforturile pentru a sprijini campania însămânţărilor de primăvară.

Secţia de Invăţământ a oraşului Bârlad, de exemplu, a ţinut o şedinţă specială cu profesorii de ştiinţe naturale, întocmind un plan de lucru pe şcoală. In şase şcoli din Bârlad s'au înfiinţat centre de germinaţie.

Muncitorii agricoli dela marginea oraşului fac proba seminţelor la aceste germinatoare, iar elevii învaţă să cunoască desvoltarea diverselor plante, se deprind a munci ştiinţific. Cele mai bune rezultate le-au dat, în această privinţă, şcolile de băieţi nr. 2 şi nr. 5.

Cadrele didactice din Bârlad sprijină deasemeni campania însămânţărilor prin munca dusă în căminele culturale şi la S.R.S.C.

Asemeni celor din Bârlad, lucrează învăţătorii şi profesorii din multe regiuni şi din multe şcoli din ţara noastră. Mulţi învăţători şi profesori dela sate, cunoscând valoarea instructiv-educativă a muncii pe lotul şcolar, au pornit la lucru şi ajută şi pe această cale campania însămânţărilor. Ei deprind pe copii să facă răsaduri pentru legume, să larovizeze seminţele, să altoiască plante şi pomi. Ei fac excursii cu elevii pe câmp, iniţiindu-i în importantele probleme ale larovizării. Prin aceasta, ei educă tineretul în spiritul principiilor ştiinţei înaintate, ale ştiinţei care descopere şi foloseşte cu îndrăsneală legile de dirijare a desvoltării plantelor, pentru a le face cât mai utile omului. Campania însămânţărilor este pentru aceste cadre didactice un bun prilej de legare a teoriei cu practica, un bun prilej de desvoltare a cunoştinţelor agrotehnice ale tineretului nostru.

Dar această importantă acţiune nu se duce pretutindeni în condiţii bune şi pe o linie justă. Există unele colective didactice care, neînţelegând rolul lor în culturalizarea masselor, se situează în afara acestor preocupări. Ei cred că misiunea învăţătorului şi a profesorului se mărgineşte numai şi numai la activitatea dusă între zidurile şcolii. Astfel procedează cadrele didactice dela şcoala elementară din comuna Buftea, raionul Răcari. Aci, se socoteşte că două conferinţe ţinute la căminul cultural constituie un sprijin suficient în campania agricolă de primăvară. Invăţătorii şi profesorii dela această şcoală, în număr de 24, n'au găsit de cuviinţă să ia legătura cu sfatul popular al comunei şi să-şi ofere sprijinul în campania agricolă.

Pentru remedierea acestor lipsuri şi pentru a contribui la asigurarea succesului muncilor agricole de primăvară, secţia de învăţământ a regiunii Bucureşti şi-a întocmit un plan concret de muncă. Planul acesta prevede participarea activă a învăţătorilor şi profesorilor la toate formele de lămurire şi de agitaţie şi legarea muncii instructiv educative din şcoală de campania de însămânţări. Astfel, şcolile vor întocmi câte un tablou, indicând epocile de însămânţări şi plantele stabilite pentru fiecare epocă. In şedinţele cu părinţii, cadrele didactice dau lămuriri în legătură cu problema însămânţărilor de primăvară. Pentru a putea face faţă cu succes problemelor ce se ridică în cadrul acestei campanii, cadrele didactice studiază individual şi discută în consiliile pedagogice statutul întovărăşirilor agricole şi diverse broşuri.

Campania însămânţărilor de primăvară este o acţiune deosebit de importantă în desvoltarea economiei patriei noastre. Cadrele didactice au datoria de a sprijini ţărănimea muncitoare să participe cu însufleţire la campania însămânţărilor din primăvara aceasta. Reuşita campaniei va însemna un pas înainte în desvoltarea economiei noastre socialiste, în întărirea patriei noastre.

Să pregătim din timp şi în bune condiţiuni examenele de alfabetizare

In curând vor începe în ţară examenele de alfabetizare. Peste 500.000 de adulţi, bărbaţi şi femei, se vor prezenta în faţa comisiilor de examinare pentru a arăta cunoştinţele dobândite în lunile de şcoală. Dintre aceştia, mai mult de 220.000 sunt elevi ai anului II şi cea mai mare parte dintre ei vor deveni absolvenţi ai acestor cursuri, mărind astfel rândurile ştiutorilor de carte şi întărind numărul constructorilor conştienţi ai vieţii noi din ţara noastră.

Examenele de promovare şi absolvire a cursurilor de alfabetizare, care vor fi un prilej de valorificare a cunoştinţelor însuşite de foştii neştiutori de carte, vor fi în acelaş timp şi un prilej de verificare a străduinţelor depuse de cadrele didactice şi de lectorii voluntari în acţiunea de alfabetizare.

Dintre secţiile de învăţământ care, în anul trecut, au organizat în bune condiţiuni examenele la cursurile de alfabetizare, putem aminti secţiunea de învăţământ a regiunii Dolj. In această regiune, examenele au fost precedate de o repetare sistematică a întregii materii parcurse. Secţia a urmărit ca toate unităţile şcolare care au cursuri de alfabetizare să-şi întocmească pentru această perioadă un plan concret de muncă, stabilind precis ce se va repeta. O atenţie deosebită faţă de această problemă a dovedit-o şi regiunea Galaţi, care a depus eforturi susţinute pentru a aduce la cursuri pe toţi neştiutorii de carte cu frecvenţă neregulată şi pentru a complecta cunoştinţele acestora. Şi secţiunea de învăţământ a regiunii Timişoara a desfăşurat în anul trecut o intensă muncă de lămurire în vederea examenelor, ajutându-se de activiştii organizaţiilor de massă dela regiune, raioane şi comune.

Organizarea pregătirii şi a desfăşurării examenelor de alfabetizare din anul trecut a avut însă şi multe lipsuri, şi unele dintre ele sunt destul de serioase. La centrul de alfabetizare dela şcoala pedagogică de băieţi din Rm. Vâlcea, de pildă, din 48 cursişti care trebuiau să se prezinte la examene, nu s'a prezentat niciunul. Dar şi mai grav e faptul că în ziua fixată nu s'a prezentat nici comisia de examinare. Aceasta scoate în evidenţă totala indiferenţă a cadrelor didactice dela această şcoală faţă de problema alfabetizării.

Au fost apoi cazuri când, la unele centre de alfabetizare — de exemplu cele din regiunea Teleorman, — întrebările puse cursiştilor erau teoretice, rupte de viaţă, alese cu totul la întâmplare.

In comunele Ovidiu şi Medgidia Tătară, regiunea Constanţa, lucrările scrise ale cursiştilor au fost cercetate şi apreciate superficial de către membrii comisiei. Notele au fost puse la întâmplare.

S'a constatat apoi faptul că la multe centre s'au folosit metode greşite de examinare: uneori întrebările erau în aşa fel puse, încât cuprindeau, prin însăşi formularea lor, trei sferturi din răspuns.

Anul acesta, munca de alfabetizare s'a desfăşurat, în general, în condiţiuni mai bune decât în anul trecut, de unde rezultă că şi pregătirea şi efectuarea examenelor de alfabetizare trebue să fie superioară anului şcolar 1950/51. Succesele obţinute în pregătire creează condiţiile necesare unei juste desfăşurări a examenelor. Va trebui să ţinem seama de lipsurile din trecut şi să le lichidăm, în vederea asigurării succesului cursiştilor la examene. In consiliile pedagogice se va întocmi, potrivit instrucţiunilor M.I.P., un plan de recapitulare şi sinteză a materiei predate, ţinându-se seama de numărul şedinţelor ce au mai rămas la dispoziţie. Secţiunile de învăţământ regionale şi raionale îşi vor întocmi un plan de îndrumare şi control al acestei munci, insistând în special acolo unde munca s'a dus în condiţiunile mai grele şi cu mai multe lipsuri.

O grijă deosebită va fi acordată muncii de agitaţie şi, în special, muncii de lămurire dela om la om, arătându-se marea importanţă a acestor ultime lecţii şi insistându-se ca în ziua examenului să nu lipsească nimeni.

Pentru buna pregătire a examenului de alfabetizare, secţiunile de învăţământ şi şcolile vor trebui să ceară sprijinul sfaturilor populare şi al organizaţiilor de massă, care pot da un ajutor efectiv în asigurarea frecvenţei la cursuri şi la examene. O atenţie deosebită va trebui să se acorde agitaţiei vizuale, folosindu-se gazetele de perete, panourile, lozincile afişele, etc. In această etapă, învăţătorii şi profesorii vor trebui să muncească intens în cadrul căminelor culturale, stăruind în toate ocaziunile asupra importanţei examenelor de alfabetizare şi a lichidării neştiinţei de carte în general.

Cursiştii care au fost alfabetizaţi pe grupe de case sau individual vor fi chemaţi, în aceste ultime şedinţe, la centrul de alfabetizare dela şcoala cea mai apropiată, pentru a face o repetare sistematică a materiei cu toţi cei care vor intra în examen.

Comisiile de examinare trebue să-şi întocmească din timp un plan cu întrebările ce vor fi puse candidaţilor.

Să nu se uite apoi că examenele sunt şi un prilej de educaţie a gândirii şi a disciplinei discuţiilor dintre cursişti şi propunători. In acest scop cadrele didactice trebue să procedeze cu mult tact, ţinând seama de particularităţile fiecărui cursist.

Ţinând seama de importanţa examenelor de alfabetizare, cadrele didactice trebue să facă din examenele de alfabetizare un nou prilej de a dovedi ataşamentul, dragostea, patriotismul cald de care sunt însufleţiţi învăţătorii şi profesorii noştri în lupta pentru înlăturarea întunericului neştiinţei de carte din ţara noastră, în lupta pentru un trai mai bun şi fericit, în lupta pentru pace.

V. MUNTEANU

Note politice externe

In ziua de 1 Martie tribunalul militar din Atena a pronunţat monstruoasa sentinţă de condamnare la moarte împotriva lui Nikos Beloiannis, membru în Comitetul Central al Partidului Comunist Grec şi unul din eroii luptei pentru libertatea şi independenţa Greciei. Odată cu Beloiannis au mai fost condamnaţi la moarte Elli Ioannidu, Filaretos Lazaridis şi alţi acuzaţi din lotul celor 28 de patrioţi greci care, în frunte cu Beloiannis au fost implicaţi în odiosul proces înscenat de autorităţile monarho-fasciste din Atena. 14 din aceşti acuzaţi au fost condamnaţi la închisoare pe diferite termene.

Nu este pentru prima oară când călăii monarho-fascişti încearcă să-l asasineze pe Beloiannis. Numai acum câteva luni, „Justiţia" monarho-fascistă pronunţa o altă sentinţă de condamnare la moarte împotriva lui Nikos Beloiannis. Valul de proteste stârnit în întreaga lume a oprit însă la timp mâna criminală a monarho-fasciştilor. In faţa Adunării Generale a O.N.U., reprezentantul Greciei a dat asigurări că viaţa patrioţilor greci va fi cruţată. La scurt interval însă, guvernul monarho-fascist al lui Plastiras a înscenat un nou proces lui Beloiannis şi celorlalţi 28 de tovarăşi ai săi. De astădată, ei erau acuzaţi de spionaj şi deferiţi unei instanţe militare. Graba monarho-fasciştilor de a-l asasina pe Beloiannis, apărea şi mai evidentă.

Odiosul proces dela Atena a fost înscenat din ordinul imperialiştilor americani. El coincide cu intensificarea măsurilor războinice luate de aceştia în Grecia.

Nu este întâmplător faptul că procesul dela Atena s'a desfăşurat concomitent cu conferinţa războinică dela Lisabona, unde Venizelos, ministrul de externe al Greciei, s'a angajat să ofere stăpânilor atlantici 700.000 de tineri greci drept „carne de tun", şi că în aceeaşi zi în care la Atena se pronunţa mârşava sentinţă de condamnare la moarte împotriva lui Nikos Beloiannis, la Paris avea loc, în prezenţa gauleiter-ului american în Europa Occidentală, generalul Eisenhower, ceremonia primirii oficiale a Greciei în Pactul agresiv al Atlanticului de Nord.

Valul de teroare deslănţuit din ordinul imperialiştilor americani în Grecia urmăreşte să înăbuşe mişcarea de eliberare a poporului grec, popor care nu a renunţat nicio clipă la lupta pentru libertatea şi independenţa ţării sale, pentru scuturarea jugului american. Inchisorile Greciei gem de numărul nesfârşit al condamnaţilor politici. Intreaga Grecie a fost transformată într'un imens lagăr de concentrare. Furia neputincioasă a călăilor monarho-fascişti şi a stăpânilor lor, imperialiştii americani, se îndreaptă în primul rând împotriva fruntaşilor comunişti, urmărind ca, prin asasinarea acestora, să desfiinţeze Partidul Comunist din Grecia, partid care conduce lupta de eliberare a poporului grec.

Dar Partidul Comunist nu poate fi înfrânt, după cum nu poate fi înfrântă nici lupta dreaptă a poporului grec.

Luând cuvântul la procesul ce i s'a înscenat, neînfricatul luptător Nikos Beloiannis s'a transformat din acuzat în acuzator, înfierând odiosul regim monarho-fascist care a adus foametea şi mizeria în Grecia şi care împinge această ţară pe drumul războiului.

„Noi luptăm pentru ca în Grecia să vină zile mai bune, fără foamete sau război — a spus Beloiannis. **Pentru realizarea acestui ţel, noi ne sacrificăm la nevoie şi viaţa. In persoana noastră voi aţi pus sub acuzare lupta pentru pace, aţi pus sub acuzare Grecia".**

Odioasa sentinţă pronunţată de monarho-fasciştii dela Atena a stârnit un val de indignare în întreaga lume. Deşi ministrul de interne al Greciei, călăul Rendis, a declarat că sentinţa va fi executată în trei zile, în faţa presiunii opiniei publice mondiale, monarho-fasciştii au fost nevoiţi să amâne executarea sentinţei, execuţia care urma să aibă loc Miercuri fiind amânată pentru Vineri. Astfel, glasul opiniei publice mondiale s'a făcut din nou simţit. Campania pentru anularea monstruoasei sentinţe a tribunalului monarho-fascist capătă o amploare tot mai mare. Organizaţiile internaţionale sunt asaltate de telegramele şi moţiunile de protest sosite din toate ţările.

Reprezentantul ad-interim al U.R.S.S. la O.N.U., S. K. Ţarapkin, s'a adresat preşedintelui celei de-a 6-a sesiuni a Adunării Generale, cerându-i ca O.N.U. să intervină pentru salvarea vieţii patrioţilor greci. El a anexat celor două telegrame adresate tovarăşului Stalin de către Nikos Beloiannis şi Elli Ioannidu şi de către rudele lor, prin care aceştia cer să se intervină pentru împiedicarea monstruoasei crime pe care o pregătesc călăii monarho-fascişti.

Lupta pentru salvarea vieţii patrioţilor greci, care la o amploare tot mai mare, meetingurile şi manifestaţiile care au loc în întreaga lume şi prin care se cere anularea monstruoasei sentinţe dela Atena, constitue o dovadă vie de simpatie şi solidaritate cu cauza poporului grec, o nouă şi puternică manifestare a voinţei de pace a poporelor, care se opun planurilor mârşave ale imperialiştilor americani, aţâţători la război.

★

Imperialiştii americani se dovedesc pe zi ce trece a fi cei mai înverşunaţi duşmani ai popoarelor, **„criminalul de război Nr. 1"**, cum pe drept cuvânt i-a numit ministrul de externe al R. P. Chineze, Ciu En Lai, în declaraţia sa privitoare la folosirea armei bacteriologice de către agresorii americani în Coreea.

Nu le ajunge bestialilor intervenţionişti dezastrul pe care l-au deslănţuit în Coreea, oraşele pârjolite şi sutele de mii de oameni paşnici masacraţi de bombele şi de baionetele americane.

Ei nu ezită să folosească acest monstruos mijloc de exterminare în massă, arma bacteriologică, pe care toate convenţiile internaţionale în vigoare o condamnă ca pe un procedeu nepermis în practica războiului.

Folosirea armei bacteriologice în Coreea de către intervenţioniştii americani nu este un lucru nou. Incă din luna Decembrie 1950, agresorii yankei retrăgându-se din Coreea de Nord, au infectat regiuni întregi cu microbi de variolă. Ei s'au arătat astfel a fi demni urmaşi ai criminalilor de război japonezi, judecaţi la procesul dela Habarovsk, criminali care au pregătit şi folosit arma bacteriologică ca un mijloc de exterminare în massă împotriva poporului chinez. Astăzi, aceşti „savanţi" criminali japonezi lucrează în slujba imperialiştilor americani.

La 18 Mai 1951, un vas american pentru transportul trupelor, purtând numărul 1091 şi înzestrat cu toate cele necesare experienţelor bacteriologice a ancorat în apropierea portului coreean Wonsan începându-şi monstruoasa activitate. Pe acest vas au fost aduşi numeroşi prizonieri de război şi voluntari chinezi şi infectaţi cu microbi de ciumă bubonică pentru a sluji drept cobai.

A urmat apoi folosirea pe scară largă a armei bacteriologice. Intre 17 şi 25 Februarie, imperialiştii americani au aruncat din nou insecte purtătoare de microbi peste poziţiile luptătorilor coreeni şi ale voluntarilor chinezi şi în spatele frontului. Corespondentul Agenţiei Telegrafice Coreene care a vizitat Coreea de Sud, relatează că în numeroase regiuni au fost găsite specii de muşte de culoare neagră care se deosebesc de muştele cunoscute în Coreea prin capetele lor minuscule, prin aripile mari şi prin abdomenul lunguet şi pufos. Cercetarea amănunţită a acestor muşte a arătat că ele pot trăi pe munte şi în văi, în orice anotimp al anului. Toate aceste insecte infectate cu microbul ciumei se mişcau nestânjenite pe zăpadă şi sburau la o mică înălţime.

In seara zilei de 24 Februarie în regiunea satului Kamri din plasa Hancijou, au fost aruncaţi numeroşi purici contaminaţi cu bacterii.

Noile crime comise de intervenţioniştii americani în Coreea sunt o dovadă a slăbiciunii lor. Furioşi că nu pot înfrânge rezistenţa dârză a poporului coreean, slăbiţi în urma pierderilor imense şi a insucceselor de pe front, mârşavii agresori încearcă să se salveze în ultima clipă dela o înfrângere inevitabilă.

Dar voinţa de luptă a poporului coreean nu poate fi înfrântă, cu toate încercările disperate şi mijloacele criminale folosite de intervenţioniştii americani. Guvernul coreean a luat toate măsurile necesare pentru stârpirea insectelor purtătoare de microbi pe care le aruncă piraţii americani ai aerului şi pentru desinfectarea regiunilor contaminate. O misiune de savanţi chinezi a plecat spre Coreea pentru a ajuta autorităţilor coreene în lupta împotriva armei bacteriologice.

Noua crimă a intervenţioniştilor americani nu poate decât să îndârjească şi mai mult pe soldaţii coreeni şi voluntarii chinezi în lupta lor, grăbind astfel eşecul inevitabil al agresorilor americani în Coreea.

REDACŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 3.81.91 şi 4.39.00 — — ADMINISTRAŢIA str. Batiştei 28. Telefon Nr. 1.51.70.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piaţa Scânteii

BIBLIOTECA ORASULUI
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 154 | 4 PAGINI 25 BANI | VINERI 14 MARTIE 1952

In acest număr:

- Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii din 22—23 Februarie 1952.
- Rezoluția Biroului Executiv al F.I.S.I. asupra activității Federației
- Organizația de partid din școală și activul ei.
- Informarea politică în detașamentul de pionieri — de V. Caspima.
- Răspundem de felul cum sunt pregătiți elevii noștri — de E. Mănac.
- Pentru o rodnică folosire a metodei conversației — de M. Popescu.
- Pe marginea unei lecții de lectură literară — de C. Chiosa.
- Activitatea metodică a Facultății de Pedagogie dela Universitatea „V. Babeș" din Cluj.
- Note politice externe.

Să întâmpinăm cu cinste Congresul învățătorilor

Pe baza Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale învățătorilor și profesorilor, Ministerul Învățământului Public și Uniunea Sindicatelor de Învățământ au convocat la București, pentru zilele de 10, 11, 12 și 13 Aprilie a. c., Congresul Învățătorilor din Republica Populară Română. Reprezentând un eveniment important în cadrul luptei pe care Partidul clasei muncitoare o duce pentru desăvârșirea revoluției culturale, Congresul Învățătorilor trebue să contribue la ridicarea nivelului muncii în domeniul pregătirii și educării noilor generații de constructori ai socialismului.

Congresul Învățătorilor va desbate problemele îmbunătățirii calității învățământului și ale muncii ideologice în rândurile cadrelor didactice.

Nivelul întregii munci a cadrelor didactice este condiționat de însușirea învățăturii lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, de înțelegerea politicii partidului nostru, de însușirea măestriei pedagogice, de lărgirea orizontului cultural. Hotărîrea din 16 August 1951 arată că îndatorirea de bază a învățătorilor și profesorilor este **„să studieze și să-și însușească operele geniale ale marilor Lenin și Stalin, înaltele realizări ale pedagogiei sovietice pentru a contribui cu prisos, cu devotament și abnegație la opera de răspândire a culturii în popor, pentru a instrui și educa un tineret stăpân pe știință, devotat cu trup și suflet Patriei noastre, Republica Populară Română, și cauzei măreței a socialismului și păcii".** Analiza temeinică a acestor probleme în etapa de pregătire a Congresului și în cadrul lui va trebui să aibă drept rezultat ridicarea nivelului muncii învățătorilor și profesorilor, întărirea contribuției lor în lupta împotriva influenței ideologiei burgheze în școală, pentru un învățământ științific, legat de sarcinile construcției socialiste.

In cadrul Congresului se vor analiza problemele legate de predarea limbii române și a limbilor materne în școli, pe baza învățăturii tovarășului Stalin, cuprinse în lucrările „Cu privire la marxism în lingvistică". Predarea limbii constitue o problemă deosebit de însemnată pentru desvoltarea revoluției noastre culturale. Școlii, în primul rând, îi revine sarcina de a înarma tineretul cu cunoștințe temeinice despre limbă, de a-l învăța să prețuiască comoara limbii, creație a întregului popor, de a face din cunoașterea limbii un mijloc de educare a tineretului în spiritul patriotismului socialist. Desbaterea acestei probleme de către Congres va da prilej învățătorilor și profesorilor să cunoască mai bine modul în care trebue aplicată învățătura stalinistă în munca de predare a limbii, să-și însușească experiența școlii sovietice în acest domeniu, să valorifice rezultatele bune obținute până acum în munca școlilor noastre.

Una dintre problemele de bază pe care le va discuta Congresul este problema muncii educative. Acordând o mare însemnătate generalizării experienței cadrelor didactice în această privință, Congresul va discuta căile cele mai bune prin care școala poate să contribue la făurirea unui om nou, pătruns de dragoste pentru patrie și popor, devotat cauzei internaționalismului proletar, cauzei socialismului și păcii.

Congresul va analiza munca desfășurată de cadrele didactice în rândurile maselor. Învățătorii, care trebue să fie, așa cum ne învață tovarășul Stalin, „una dintre verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare", au un rol de seamă în întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Tocmai de aceea una din problemele însemnate pe care le va desbate Congresul va fi contribuția cadrelor didactice la opera de transformare socialistă a agriculturii, la lupta pentru consolidarea reformei bănești, la culturalizarea masselor.

Hotărîrea cu privire la reforma bănească cere școlii să întărească contribuția ei la lupta pentru consolidarea economiei naționale. In această lumină trebue să analizeze cadrele didactice munca lor educativă, judecând în ce măsură învață tineretul să gospodărească cu chibzuință bunurile pe care le mânuește, să aibă grijă de avutul obștesc.

Deasemeni, Congresul va discuta felul cum își desfășoară sindicatele de învățământ activitatea cultural-educativă în rândurile învățătorilor și profesorilor. Sprijinul pe care-l dau sindicatele acțiunii de calificare și organizării schimbului de experiență, contribuția lor la crearea unor condiții bune de viață și de muncă pentru cadrele didactice, reprezintă factori însemnați în ridicarea nivelului școlii noastre. Analizând felul cum sunt aduse la îndeplinire aceste sarcini, Congresul va determina o serioasă îmbunătățire a muncii sindicatelor din învățământ.

Desvoltarea economiei și culturii cere cadre cu o înaltă calificare, stăpâne pe tehnica cea mai înaintată. Studiul matematicii, al fizicii, trebue să pregătească elevii tocmai pentru a deveni astfel de cadre, capabile să-și însușească tehnica. Există încă lipsuri în predarea matematicii, a limbii române, a limbii ruse, obiecte care au cea mai mare importanță în pregătirea cadrelor necesare economiei și culturii noastre. Această situație se datorește, în bună parte, lipsurilor pe care le au unele programe de învățământ, faptului că munca de îndrumare și control este slab organizată — lipsurilor din activitatea multor învățători și profesori. Mai sunt cazuri de supraîncărcare a învățătorilor și profesorilor cu sarcini nelegate de munca de educare și instruire a tineretului sau de activitatea cultural-politică, ceeace dăunează bunei pregătiri a lecțiilor.

Discutând lipsurile ce mai există în domeniul învățământului, Congresul va trebui să indice și metodele care să asigure înlăturarea lor. Fără îndoială că lucrările Congresului vor fi rodnice dacă învățătorii și profesorii vor participa activ la discutarea activității în domeniul învățământului. In școli, în ședințele consiliilor pedagogice și ale cercurilor pedagogice, în ședințele grupelor sindicale precum și în adunările raionale pentru alegerea delegaților la Congres, cadrele didactice vor trebui să analizeze adânc, în spirit critic și autocritic, problemele de bază ale muncii în școli și ale muncii sociale a învățătorilor și profesorilor.

Munca desfășurată în școli pentru ridicarea nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice, pentru însușirea pedagogiei sovietice, pentru popularizarea și extinderea metodelor înaintate în muncă va trebui să fie discutată în lumina sarcinilor puse școlii de către partid și guvern. Este necesar ca învățătorii și profesorii să scoată la iveală, pe lângă aspectele pozitive, și lipsurile din munca lor, cauzele care determină în unele școli rămânerea în urmă la învățătură a elevilor.

Adunările cadrelor didactice în întâmpinarea Congresului trebue să analizeze munca directorilor, felul cum aceștia asigură îndeplinirea sarcinilor de îndrumare și de control în școală. Vor trebui discutate și problemele muncii diriginților, cercetându-se felul cum coordonează activitatea colectivului de elevi pe care-l conduc.

O deosebită însemnătate trebue acordată discutării muncii inspectorilor.

Deasemeni, va trebui să se discute sprijinul pe care-l dau grupele sindicale din școli ridicării nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice, calificării și perfecționării acestora, muncii culturale în rândurile masselor și îmbunătățirii condițiilor de trai și de muncă ale învățătorilor și profesorilor.

Organizațiile Uniunii Tineretului Muncitor din școli reprezintă ajutorul cel mai însemnat al cadrelor didactice în asigurarea însușirii unor cunoștințe temeinice de către elevi, în realizarea disciplinei conștiente, în educarea comunistă a elevilor. De aceea, învățătorii și profesorii au datoria să analizeze felul cum au știut să folosească acest ajutor în combaterea rămânerii în urmă a elevilor la învățătură precum și în munca educativă.

In acțiunea de pregătire a Congresului organizațiile de partid din școli se vor preocupa de ridicarea nivelului muncii educative în rândul cadrelor didactice și a elevilor, de sporirea combativității lor împotriva influențelor străine în domeniul învățământului nostru. Organizațiile de partid din școli vor trebui să întărească puternic acțiunea de mobilizare a învățătorilor și profesorilor în lupta pentru buna îndeplinire a sarcinilor care revin școlii.

In cadrul adunărilor raionale se vor prezenta dări de seamă care trebue să oglindească activitatea concretă a cadrelor didactice, a organelor de învățământ și sindicale din cuprinsul raionului. Darea de seamă trebue să analizeze situația învățământului din raion în lumina rezultatelor pe care le-au obținut școlile și calitatea cunoștințelor pe care și le-au însușit elevii, nivelul muncii educative din școli și al acțiunii pe care o desfășoară învățătorii în rândurile masselor.

Dările de seamă trebue să prilejuiască discuții vii, la un nivel înalt, în spirit critic și autocritic. Ca delegați la Congres vor trebui aleși cei mai buni oameni din rândurile cadrelor didactice, învățătorii care, folosind experiența pedagogilor sovietici, au izbutit să înlăture repetența; directorii care sunt un exemplu prin competența și devotamentul lor în munca de gospodărire a școlii și în organizarea procesului instructiv-educativ; învățătorii tineri care muncesc cu dragoste și entuziasm; profesorii care ajută prin priceperea lor dobândită de-alungul anilor de muncă în școală, la ridicarea cadrelor tinere; învățătoarele care muncesc cu abnegație în clasă și pe tărâm obștesc.

Delegații aleși de cadrele didactice vor trebui să participe activ la lucrările Congresului, ridicând problemele concrete de care depinde îmbunătățirea muncii în școli.

Intâmpinăm un eveniment însemnat al școlii. Pentru prima dată în țara noastră cadrele didactice vor putea discuta într'un Congres probleme ale vieții și muncii lor. Pe vremea blestematei stăpâniri burghezo-moșierești, învățătorii cinstiți care au ridicat la Congresul din 1933 problemamiilor de copii rămași în afară de școală, problema scăderii salariilor sau a învățătorilor fără posturi, au fost siliți să tacă, să sufere mai departe samavolnicia stăpânirii. In acele vremi, singurul glas care s'a ridicat cu hotărîre în sprijinul școlii și al învățătorilor a fost glasul Partidului Comunist din România. In timpul ilegalității sale, partidul a arătat oamenilor muncii din învățământ că numai luptând alături de clasa muncitoare și țărănimea muncitoare împotriva regimului de exploatare, vor izbuti să făurească o școală pusă în slujba poporului, vor obține condiții mai bune de viață și de muncă.

Partidul clasei muncitoare se călăuzește în politica sa față de școală după învățătura marxist-leninistă, încredințând școlii, învățătorilor și profesorilor, sarcina de onoare și de răspundere a instruirii și educării tinerei generații. **„Falanga învățătorilor** — spune tovarășul Stalin — **constitue o parte din cele mai necesare ale marei armate a oamenilor muncii din țara noastră, care construesc o viață nouă, pe baze socialiste".**

Munca pedagogică este unită printr'o legătură trainică, de nezdruncinat, cu toate problemele desvoltării Statului nostru. Nici nu ne putem închipui astăzi o școală desprinsă de sarcinile mari ale Statului, de problemele politice ale partidului nostru. Congresul Învățătorilor trebue să însemne o întărire puternică a mobilizării cadrelor didactice în lupta pe care o duce astăzi întregul nostru popor muncitor pentru pace, împotriva imperialismului atățător la război.

Inzecindu-ne forțele în muncă, să întâmpinăm cu cinste Congresul Învățătorilor și să facem din el o nouă biruință a școlii noastre.

Congresul învățătorilor din R. P. R.

Comunicat

Ministerul Învățământului Public și Uniunea Sindicatelor din Învățământ convoacă în București pentru zilele de 10, 11, 12 și 13 Aprilie 1952 Congresul învățătorilor din R.P.R.

Congresul va desbate următoarele probleme:

1. — Ridicarea nivelului învățământului și îmbunătățirea muncii ideologice în rândul învățătorilor și profesorilor.
2. — Predarea în școli a limbii române și a limbilor naționalităților conlocuitoare în lumina lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii".
3. — Problemele actuale ale muncii educative în școală.
4. — Sarcinile învățătorilor în opera de transformare socialistă a agriculturii, în munca de lichidare a neștiinței de carte și ridicarea nivelului cultural al masselor.
5. — Sarcinile Uniunii Sindicatelor din Învățământ în realizarea Hotărîrilor Partidului și Guvernului cu privire la învățământul public.

Delegații pentru Congres vor fi aleși în adunări ale cadrelor didactice, conform instrucțiunilor trimise comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale (secțiilor de învățământ) și Birourilor regionale ale sindicatelor din învățământ.

Cadrele didactice au primit cu entuziasm știrea convocării Congresului învățătorilor din R.P.R.

Cu mare bucurie am citit în ziare comunicatul Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ prin care se convoacă la București Congresul învățătorilor din R.P.R.

Regimul de democrație populară a creat învățământului condițiile unei desvoltări înfloritoare. Legea pentru reforma învățământului, prevederile planului cincinal cu privire la învățământ, Hotărîrea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la cadrele didactice, — toate acestea sunt dovezi grăitoare ale grijii deosebite cu care partidul și guvernul înconjoară școala și pe cei ce o slujesc.

Vestea convocării Congresului învățătorilor a stârnit în rândurile noastre, ale cadrelor didactice, o mare și justificată bucurie. Acest însemnat eveniment al învățământului ne arată odată mai mult grija și dragostea pe care partidul, guvernul și întregul nostru popor muncitor o arată școlii, învățătorilor și profesorilor.

Prin problemele pe care le va desbate, Congresul va constitui nu numai o analiză a muncii instructiv-educative, un prilej de popularizare a celor mai înaintate metode de instruire și educare, ci și un bilanț al luptei duse de învățători și profesori pentru ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional, și al activității lor pe tărâm obștesc.

Congresul ce se va ține în București în zilele de 10—13 Aprilie a.c. are o importanță covârșitoare pentru ridicarea nivelului întregii activități a școlilor noastre. In cadrul adunărilor care vor avea loc în întâmpinarea Congresului, grupele sindicale din școli vor discuta problemele muncii lor, analizând toate aspectele activității pe care au desfășurat-o în anul acesta în vederea aplicării hotărîrilor Partidului și Guvernului cu privire la învățământ.

Cu deosebită bucurie am citit comunicatul prin care Ministerul Învățământului Public și Uniunea Sindicatelor de Învățământ convoacă Congresul învățătorilor din Patria noastră.

Ca inspector în cadrul secției de învățământ Suceava, lucrez în special în domeniul calificării și al perfecționării cadrelor didactice, problemă de o importanță hotărîtoare pentru ridicarea nivelului învățământului nostru. Hotărîrea Partidului și a Guvernului din August 1951 cuprinde sarcini foarte însemnate în această privință, creând condițiile pentru o tot mai adâncă muncă în cercurile pedagogice, în cadrul cursurilor de calificare și perfecționare, în cadrul studiului fără frecvență etc. Larga desbatere pe care o va prilejui Congresul și acțiunea de pregătire a acestuia ne va ajuta să descoperim și să înlăturăm lipsurile care mai împiedică munca în acest domeniu, să găsim noi mijloace de îmbunătățire a activității noastre.

Cât deosebire față de vechile congrese, din timpul regimului burghezo-moșieresc, când învățătorii erau împrăștiați de poliție

★ ★ ★

In regiunea noastră, Timișoara, ca și în celelalte regiuni ale țării, școala a pășit pe un drum nou. Au luat ființă noi școli elementare și medii, noi facultăți, s'au îmbunătățit mult condițiile de muncă și de trai ale cadrelor didactice.

Pentru noi, activiștii secției de învățământ a regiunii Timișoara, etapa de pregătire a Congresului înseamnă un prilej de analiză adâncă a muncii școlilor și a propriei noastre munci, de desbatere largă, în cadrul adunărilor din școli și în cadrul adunărilor raionale, a aspectelor concrete ale activității noastre, de scoatere la iveală a metodelor înaintate de muncă și de cercetare curajoasă a lipsurilor. In acest fel, desfășurarea lucrărilor Congresului ne va ajuta să vedem și mai bine și mai clar, căile de ridicare continuă a nivelului muncii noastre.

Secțiunea de învățământ a regiunii Timișoara se va strădui ca, în cinstea Congresului, să imprime muncii de învățământ un ritm din ce în ce mai viu, astfel ca școlile din regiune să devină școli fruntașe ale patriei noastre.

RADU PETRU
șeful secțiunii de învățământ a regiunii Timișoara

In adunările noastre din școli, în grupele sindicale, în cercurile pedagogice, ca și în adunările pentru alegerea delegaților la Congres, noi vom analiza cu curaj felul cum ne-am desfășurat munca, vom face un larg schimb de experiențe, vom învăța să muncim mai bine.

Așteptăm cu nerăbdare să cunoaștem din desbaterile Congresului metodele prin care cei mai devotați luptători pe tărâmul școlii, aplicând experiența învățătorilor sovietici, au reușit să reducă numărul elevilor cu note rele, au organizat munca cu cei rămași în urmă, au întărit disciplina conștientă în școală, și-au înfăptuit cu cinste sarcinile în munca culturală.

★ ★ ★

Pregătindu-se pentru Congres, grupele sindicale din raionul V.I. Lenin — București cercetează în ce măsură munca lor cultural-educativă în rândurile cadrelor didactice a contribuit la ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al acestora, la îmbunătățirea procesului de învățământ în școli, în ce măsură au ajutat la aplicarea prevederilor Hotărîrii cu privire la cadrele didactice.

In cinstea Congresului, biroul sindical de învățământ din raionul Lenin a organizat, împreună cu secția raională de învățământ, un cerc de consultații pedagogice pentru următoarele specialități: limba română, fizică-matematică, științe naturale, istorie.

Ne luăm angajamentul ca în întâmpinarea Congresului să muncim cu râvnă tot mai sporită pentru întărirea contribuției sindicatelor la desvoltarea școlii noastre.

LUPU REVEU
Președintele biroului sindical de învățământ al raionului V. I. Lenin — București.

Desbaterile vor pune în lumină atât pilda acelor învățători care, înțelegând măreția sarcinilor lor, văd în fiecare copil al poporului muncitor pe constructorul de mâine al socialismului, cât și greșelile și lipsurile ce mai persistă încă în munca unora.

Congresul constitue pentru noi, învățători și profesori, un îmbold pentru ridicarea continuă a nivelului muncii de instruire și educare a tineretului, de răspândire a culturii în popor.

MARIA ENGEL
profesoară emerită a Republicii Populare Române

Cu deosebită bucurie am citit comunicatul prin care Ministerul Învățământului Public și Uniunea Sindicatelor de Învățământ Suceava, lucrez în special în domeniul calificării și al perfecționării cadrelor didactice, problemă de o importanță hotărîtoare pentru ridicarea nivelului învățământului nostru. Hotărîrea Partidului și a Guvernului din August 1951 cuprinde sarcini foarte însemnate în această privință, creând condițiile pentru o tot mai adâncă muncă în cercurile pedagogice, în cadrul cursurilor de calificare și perfecționare, în cadrul studiului fără frecvență etc. Larga desbatere pe care o va prilejui Congresul și acțiunea de pregătire a acestuia ne va ajuta să descoperim și să înlăturăm lipsurile care mai împiedică munca în acest domeniu, să găsim noi mijloace de îmbunătățire a activității noastre.

Câtă deosebire față de vechile congrese, din timpul regimului burghezo-moșieresc, când învățătorii erau împrăștiați de poliție pentrucă îndrăzneau să-și ceară dreptul la o viață omenească! Astăzi, învățătorii se bucură de prețuirea și de ajutorul întregului popor muncitor, sunt factori activi în lupta pentru construirea vieții noi, fericite.

Intâmpinând Congresul învățătorilor, să ne sporim eforturile în muncă, să obținem noi succese pe drumul înfăptuirii sarcinilor de cinste pe care ni le-a încredințat întregul popor muncitor!

GH. DAN
inspector I.C.D. reg. Suceava

Școala în orașele și satele noastre

Frecvență bună la cursurile de alfabetizare

In satul Stoinești, raionul Tg. Frumos, au fost planificați la cursurile de alfabetizare pentru anul școlar 1951—52, 22 neștiutori de carte. Pentru a obține o frecvență cât mai regulată a acestora, cadrele didactice din satul Stoinești s'au preocupat îndeaproape de îmbunătățirea muncii culturale în rândurile sătenilor. Ei au organizat la căminul cultural șezători urmate de audiții de radio. Programele șezătorilor au atras mulți țărani muncitori. Tot așa și audițiile de radio. După șezătoare sau după audițiile de radio, învățătorii organizau discuții, recomandând țăranilor muncitori cărți și ziare, citind neștiutorilor de carte lucruri interesante din paginile acestora. Dragostea pentru carte a crescut. Curând, datorită tocmai îmbinării șezătorilor culturale și a audițiilor de radio cu munca de alfabetizare, învățătorii au avut la cursurile de alfabetizare, care se ține după programele artistice și după audițiile la radio, 36 de adulți în loc de 22, cât planificaseră inițial.

PREOTU VASILE
corespondent

Germinatoare în colțul viu al naturii

Colțul viu al naturii este unul din nenumăratele mijloace care îngădue elevilor să cunoască temeinic viața plantelor care le trezește interesul pentru științele naturale și le ușurează studiul acestei discipline. Tocmai deaceea învățătorii dela școala elementară din satul Gănești s'au preocupat îndeaproape de organizarea unui astfel de colț viu. Ei s'au gândit însă că prin colțul viu al naturii pot veni și în ajutorul părinților, care în perioada aceasta se pregătesc pentru buna efectuare a lucrărilor agricole de primăvară. In acest scop, la colțul viu al naturii s'au adăugat încă zece lădițe în care s'au făcut probe de germinare a diferitelor soiuri de semințe. Rezultatele obținute în aceste germinatoare au fost transmise părinților care își vor doza, pe baza probelor făcute la școală, cantitățile de semințe necesare diferitelor semănături de primăvară.

Cele zece lădițe dela colțul viu al naturii au fost însă de folos și pentru lecțiile de aritmetică. Elevii au notat pe fiecare lădiță câte semințe au fost puse la probă și după aceea câte au germinat, calculând apoi puterea de germinație în procente și care este cantitatea de semințe necesară la hectar pentru fiecare soi în parte.

Sprijin campaniei agricole de primăvară

Cadrele didactice din satele Dănăilă și Salahovu — comuna Buda, regiunea Bârlad — au dus o intensă muncă de lămurire în rândul țăranilor muncitori pentru pregătirea la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de primăvară.

Roadele acestei munci nu au întârziat să se arate. Țăranii săraci și mijlocași din aceste sate au terminat cu 3 zile înainte de termen repararea uneltelor și selecționarea semințelor.

Peste 34 țărani muncitori au făcut probe de germinație a semințelor. Deasemenea, sfătuiți de învățători, țăranii săraci și mijlocași au transportat pe ogoarele destinate însămânțării legumelor 27 tone gunoi de grajd.

C. PREDESCU

Pentru necontenita întărire a leului nostru nou

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. cu privire la măsurile necesare pentru consolidarea succesului reformei bănești reprezintă o nouă și puternică contribuție la întărirea leului nostru nou. Oamenii muncii din întreaga țară, primind cu entuziasm această măsură a Guvernului și Partidului, care a venit direct în sprijinul îmbunătățirii nivelului lor de trai, au obținut noi și însemnate succese în toate ramurile de producție. Recunoscători Partidului și Guvernului pentru grija față de condițiile lor de trai, conștienți că — după cum ne învață tovarășul Stalin — stabilitatea monetei este garantată, înainte de toate, de cantitatea de mărfuri aflată în mâinile statului și pusă în circulație la prețuri fixe, muncitorii din toate întreprinderile noastre au pornit lupta pentru sporirea producției și a productivității muncii, țăranii muncitori și-au încordat puterile pentru asigurarea unei recolte îmbelșugate. In întreaga țară se desfășoară cu succes lupta pentru economii, se intensifică schimbul dintre oraș și sat. Toate aceste realizări au făcut să se mențină stabilitatea leului nou, au dus la îmbunătățirea aprovizionării oamenilor muncii, au creat o bază trainică pentru continuarea luptei în vederea întăririi monetei noastre.

La obținerea acestor succese au contribuit și cadrele didactice. Din primele zile care au urmat reformei bănești, colectivele pedagogice ale școlilor noastre au pornit lupta pentru economii, pentru buna gospodărire a avutului obștesc, pentru antrenarea copiilor în acțiunea de colectare a deșeurilor, etc. Prin munca neobosită de lămurire pe care au dus-o, cei mai mulți învățători și profesori au contribuit la mobilizarea oamenilor muncii în lupta pentru consolidarea puterii noastre economice, la antrenarea țărănimii muncitoare în campania agricolă de primăvară, la dejucarea încercărilor făcute de chiaburi și speculanți de a sabota reforma bănească și reducerile de prețuri. Pentru a reuși în munca lor de lămurire, cadrele didactice au știut să găsească cu acest prilej noi și variate forme de agitație în rândurile masselor, ducând cuvântul Partidului în cele mai îndepărtate colțuri ale țării.

Hotărîrea Guvernului și Partidului nostru în legătură cu reforma bănească pune în fața întregului popor muncitor un ansamblu de sarcini însemnate, menite să ducă la consolidarea și desvoltarea tuturor succeselor obținute până astăzi. Lupta pentru întărirea puterii economiei Patriei noastre se duce acum în condițiile noi, create prin reforma bănească și reducerile de prețuri. In aceste condiții noi, favorabile, precum și în condițiile existenței continue a neprecupețitului sprijin ce-l primim din partea Uniunii Sovietice, consolidarea succesului reformei bănești depinde în întregime de felul cum vor fi mobilizați oamenii muncii în lupta pentru mărirea producției și a productivității muncii în industrie și agricultură, pentru economii, pentru intensificarea schimbului între oraș și sat, pentru întărirea disciplinei financiare și de plan.

Oamenilor muncii din învățământ le revin sarcini de o deosebită însemnătate în această luptă. Toată munca școlilor, a cadrelor didactice, a organelor de învățământ și sindicale trebue axată pe problemele pregătirii unor cadre de cât mai înaltă calificare atât de necesare economiei noastre, pe problemele realizării unui regim sever de economii în administrarea școlilor, pe problemele desfășurării unei largi munci de agitație în masse în vederea mobilizării oamenilor muncii la lupta pentru consolidarea reformei bănești.

Hotărîrea Guvernului și a Partidului privind măsurile pentru consolidarea succesului reformei bănești arată necesitatea imperioasă a pregătirii unui număr tot mai mare de cadre „bine formate din punct de vedere politic și economic, experimentate din punct de vedere profesional". Aceasta pune în fața școlilor medii și superioare, precum și în fața tuturor instituțiilor de învățământ, sarcina necontenitei îmbunătățiri a procesului instructiv-educativ, sarcina de a asigura o cât mai bună pregătire profesională și un cât mai înalt nivel politic al elevilor și studenților noștri.

In lupta pentru crearea unui regim sever de economii trebue combătute fără cruțare toate manifestările de nepăsare care mai dăinue în școlile noastre față de avutul obștesc, risipa de materiale, cheltuirea fără chibzuință a fondurilor alocate, irosirea în zadar a muncii și a timpului. In lupta pentru economii trebue atrase toate cadrele didactice, toți elevi școlilor noastre.

Învățătorilor și profesorilor, luptători de seamă pe frontul ideologic, le revin sarcini de covârșitoare importanță în mobilizarea oamenilor muncii la lupta neobosită pentru întărirea leului nostru nou, în toate sectoarele vieții economice a Patriei. Folosind tot mai multe, mai noi și mai variate forme de agitație și propagandă, cadrele didactice au datoria de a participa din plin la îndeplinirea sarcinii trasate prin Hotărîre — de a se organiza o vastă muncă de propagandă a cunoștințelor economice, financiare, prin lecții, conferințe, convorbiri, etc. Pentru a reuși această muncă în rândurile maselor, cadrele didactice au datoria de a intensifica, în primul rând, munca de ridicare a propriului lor nivel de cunoștințe, studiind în mod aprofundat problemele economico-financiare. Învățătorii și profesorii trebue să explice amănunțit oamenilor muncii necesitatea intensificării luptei pentru consolidarea succesului reformei bănești, contribuția pe care o poate da fiecare muncitor și țăran muncitor în această direcție.

Deosebit de însemnat este rolul cadrelor didactice care lucrează la sate. In traducerea în fapt a Hotărîrii Partidului, învățătorii și profesorii școlilor sătești au sarcina de a antrena întreaga țărănime muncitoare pentru începerea la timp și în cele mai bune condițiuni a campaniei însămânțărilor de primăvară, de a desfășura o intensă muncă de propagandă a cunoștințelor agrotehnice, de a sprijini din toate puterile munca de colectări, de a convinge pe țăranii muncitori de foloasele întovărășirilor agricole pe baza statutului model și de roadele muncii în gospodăriile agricole colective, de a contribui la demascarea chiaburilor sabotori ai campaniei însămânțărilor, ai succesului reformei bănești.

Un minunat prilej de adâncire a muncii pentru consolidarea succesului reformei bănești este Congresul Învățătorilor care se va ține în curând. In întreaga etapă de pregătire a Congresului, ca și în timpul desfășurării lui, învățătorii și profesorii vor analiza munca lor pentru educarea și instruirea cadrelor necesare construcției socialiste, precum și munca lor pe tărîm obștesc, găsind mijloacele pentru continua îmbunătățire a activității școlilor.

Rolul hotărîtor în lupta oamenilor muncii din învățământ pentru consolidarea realizărilor obținute prin reforma bănească revine organizațiilor de partid din școli. Sprijinind conducerile școlilor, antrenând organizațiile sindicale și celelalte organizații de massă din școli, organizațiile de partid trebue să desfășoare o muncă neobosită de mobilizare a tuturor cadrelor didactice pentru îndeplinirea sarcinilor ce revin învățământului din Hotărîrile Partidului și Guvernului, pentru necontenita întărire a Patriei noastre.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Informarea politică în detașamentul de pionieri

...Clopoțelul a sunat sfârșitul ultimei lecții, dar elevele din clasa VII-a încă nu se pregătesc să plece. Ele știu bine că în această zi se va desfășura ora de informare politică. Tema ei este dinainte cunoscută. Astăzi, copiii așteaptă să li se vorbească despre construirea clădirilor înalte din Moscova.

— Bine ar fi să știm câte clădiri înalte se vor construi la noi până când vom crește mari, spune visător una din eleve.

In acest moment însă intră diriginta clasei — ea ține astăzi convorbirea — și discuțiile se opresc. Profesoara atârnă pe tablă un tablou care reprezintă o stradă îngustă, strâmbă. In rând cu clădirile de 2—3 etaje, se văd căsuțe mici, cu ferestre întunecate. Unele clădiri sunt eșite în afară, aproape de trotuar, iar altele au rămas mult în urmă, formând curți mari, neregulate.

— Cunoașteți această stradă? le întrebă învățătoarea.

Elevele au căzut pe gânduri. Nu, nici una din ele nu a fost vreodată aici.

— Greșiți, strada asta o cunoașteți bine. Acum, este cea mai frumoasă arteră de circulație a Capitalei noastre și una din cele mai frumoase străzi din lume, strada Maxim Gorchi. Numai că aici, voi o vedeți așa cum a fost cu 35 de ani în urmă, când se numea încă strada Tversc.

Și profesoara a continuat să povestească cum în anii Puterii Sovietice au fost dărâmate căsuțele mici și întunecoase și în locul lor au fost construite clădiri noi și mari; cum „s'a mutat" la noul său loc clădirea Sovietului din Moscova, cum au înflorit teii pe strada îngustă, cum a fost construit în Moscova cel mai bun metrou din lume.

Guvernul sovietic nu se va opri numai la atât, în dorința de a satisface și mai bine, mai deplin necesitățile oamenilor muncii. In ianuarie 1949 Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a publicat istorica hotărâre cu privire la construirea clădirilor înalte.

— Cine știe care sunt acele clădiri înalte care se construesc acum la Moscova? se adresează profesoara elevelor.

Elevele numesc clădirea Universității de pe colinele Lenin, clădirile din Piața Smolensc, dela Porțile Roșii și din Piața Comsomolsc.

— Dar știți voi că majoritatea clădirilor în construcție sunt case de locuit, hoteluri și cămine? continuă profesoara. Aceasta dovedește încăodată grija pe care o acordă Partidul Comunist, Guvernul Sovietic și tovarășul Stalin nevoilor oamenilor muncii. Numai în căminul Universității de Stat care se construește pe colinele Lenin vor locui 6.000 de studenți.

Profesoara vorbește despre arhitectura clădirilor înalte, despre metodele înaintate cu care ele se construesc.

Incheindu-și explicațiile, profesoara spune că în prezent se desvoltă și cresc toate orașele Uniunii Sovietice. Planurile grandioase care se înfăptuiesc acum în Țara Socialismului, construcția clădirilor înalte, planul stalinist de transformare a naturii, marile construcții de hidrocentrale și canale — sunt semnele apropierii unei ere noi, minunate — comunismul.

Conținutul informării politice este epuizat, dar până la sfârșitul convorbirii mai este mult. Ea a provocat multe întrebări: „Câte etaje sunt în cea mai înaltă clădire?", „Câte clădiri înalte vor fi construite în Moscova peste 10 ani?", „Câte ascensoare sunt în clădirea din Piața Smolensc?" întreabă pionierele. Multe dintre ele întreabă dacă Universitatea de pe colinele Lenin va fi construită până când ele vor termina școala.

— Desigur, va fi, — le răspunde profesoara — dar pentruca să puteți studia acolo, trebue să învățați mult. Dreptul de a învăța în Universitatea din Moscova se dă acelora care au muncit cel mai bine în școală.

...Chiar plecând spre casă, copiii discutau ceeace au auzit la școală.

Au trecut câțiva ani de când în detașamentele de pionieri din clasele a V-a, a VI-a și a VII-a din școala nr. 647 din Moscova se desfășoară regulat ore de informare politică, conduse pe rând de către diriginții claselor și instructorii de pionieri. Discutând cu copiii, ei se străduesc să le trezească interesul pentru politica Statului, să-i învețe să citească regulat ziarele, revistele, să asculte radio, să înțeleagă evenimentele internaționale, să le cultive mândria pentru Patria lor minunată și dorința de a-și închina întreaga viață pentru întărirea și înflorirea ei.

Pregătindu-se pentru informarea politică, instructorul de pionieri discută neapărat cu diriginte clasei, care cunoaște bine pe copii și nivelul lor și îi poate da sfaturile necesare pentru organizarea convorbirii.

In fiecare detașament este stabilită precis o zi și o oră când are loc informarea politică. Ora și ziua este introdusă în planul muncii educative al dirigintelui și în planul de muncă al detașamentului de pionieri. Deobicei, informarea politică se desfășoară în cea de a șasea oră de școală.

Cum trebue aleasă tema pentru informarea politică? Desigur, în fiecare zi, se petrec multe evenimente importante în Uniunea Sovietică și în întreaga lume. La ora de informare politică, care are loc odată pe săptămână, nu poți să vorbești despre toate, deoarece copiilor nu le-ar rămâne o imagine profundă și serioasă a problemelor. Dar aceasta nu înseamnă deloc că toată informarea politică trebue axată pe o singură temă. Din întreaga varietate de fapte și de evenimente trebue să alegem pe acelea care au o importanță politică și socială mai mare în acel moment și să le acordăm cea mai mare parte din timp. Astfel, de pildă, o temă actuală pentru informările politice din luna Septembrie a fost Apelul Consiliului Mondial al Păcii și strângerea semnăturilor pentru un Pact al Păcii.

Informările politice din luna Octombrie au fost închinate răspunsului dat de tovarășul Stalin corespondentului ziarului „Pravda" în legătură cu arma atomică, celei de a doua aniversări a creării Republicii Democrate Germane, grandioaselor construcții de pace realizate în Uniunea Sovietică — construcții ale comunismului.

Un mare rol în întărirea lagărului păcii l-a jucat crearea Republicii Populare Chineze. La 1 Octombrie 1951, China liberă și-a sărbătorit cea de a doua aniversare. Convorbirea despre succesele construcției pașnice în Republica Populară Chineză a format obiectul unei informări politice speciale.

Pentru ținerea informării politice pe această temă în clasa VI-a a fost alcătuit următorul plan:

1. — Cum trăiau oamenii muncii în vechea Chină.
2. — Victoria revoluției populare în China.
3. — Poporul chinez își construește o viață liberă și fericită.
4. — Prietenia de nesdruncinat între popoarele Chinei și ale Uniunii Sovietice.

Pentru pregătirea și ținerea acestei informări politice am folosit numeroase articole din ziare și reviste, precum și literatură beletristică.

Pentru a face convorbirea plină de conținut și mai interesantă, trebue să ne pregătim din timp pentru ea. Stabilind în primul rând tema convorbirii sau a comunicării, instructorul citește ziarele și revistele, își notează titlurile articolelor și ale lucrărilor literare pe care vrea să le folosească.

Pregătindu-se pentru informarea politică și aprofundând-o în toate amănuntele, instructorul trebue să aibă în vedere acele probleme pe care pot să i le pună pionierii, pentru a le putea răspunde.

Vorbind elevilor despre evenimentele politice curente, este bine ca profesorii și instructorii să dea cât mai multe fapte și cifre comparative. Astfel, de pildă, vorbind despre creșterea culturii în Uniunea Sovietică, unul din instructori a dat următoarele cifre: în școlile medii din U.R.S.S. învață 37 milioane de oameni, acest număr este aproape de 2 ori mai mare decât toată populația Turciei și de 9 ori mai mare decât populația Finlandei.

Dând fapte și cifre, trebue să explicăm copiilor într'o formă accesibilă și cauzele diferitelor evenimente politice. Dacă vorbiți pionierilor despre șomajul din țările capitaliste, de exemplu, atunci nu vă puteți limita numai la a da numărul de șomeri care există acolo. Trebue să arătați copiilor care sunt legile sociale care fac posibil acest lucru, să le arătați că șomajul este un fenomen inevitabil în lumea capitalistă, iar apoi să le explicați că nu există și nici nu poate exista șomaj în Patria noastră socialistă, unde economia este condusă după un plan unic, unde munca constructivă cere noi brațe de muncă.

Este foarte important ca evenimentele politice și sociale să nu li se pară copiilor ceva abstract, îndepărtat, ci să fie legate de interesele și năzuințele vieții lor de școlari.

Noi ne străduim să atragem cât mai mult pe pionieri la informarea politică; unuia îi dăm sarcina să deseneze o hartă, altuia să strângă material ilustrativ și să alcătuiască un montaj, altuia să strângă și să citească lucrări literare. Tocmai în acest fel s'au desfășurat orele de informare politică în clasa VII-a a școlii Nr. 648, pe temele: „Coreea în flăcări", „Republica Populară Chineză", „Lupta poporului vietnamez pentru independență".

O mare importanță o are simplitatea și expresivitatea limbajului celui care ține convorbirea. Informarea politică, chiar dacă este plină de conținut, nu va trezi interesul elevilor dacă limbajul ei este sec, neexpresiv, dacă pionierii nu vor simți un interes fierbinte din partea instructorului sau a profesorului, sau dacă în povestire sunt multe cuvinte pe care nu le înțeleg.

Câteodată, ceeace nouă, oamenilor maturi, ni se pare clar și simplu, este complect necunoscut pentru un copil. Astfel, de pildă, la o informare politică în clasa V-a, profesoara a folosit de multe ori termenul „muncă socială". La sfârșitul convorbirii a reeșit că jumătate din elevi nu cunoșteau ce înseamnă aceste cuvinte.

In școala Nr. 648, în clasele a IV-a și a V-a, unde copiii încă nu sunt obișnuiți cu citirea regulată a ziarului, instructorii și diriginții se străduesc să le citească mai puțin și să le explice mai mult evenimentele politice și sociale, într'un limbaj clar și atrăgător și numai din când în când introduc în convorbire câte un fragment din schițele și povestirile literare.

Nu trebue, totuși, să povestim copiilor tot ce am citit în legătură cu această temă — trebue să ne străduim să-i interesăm pe pionieri, mai cu seamă pe cei mai mari, pentru ca după aceea ei să caute singuri să citească ziarele, revistele și să asculte regulat radio.

La informările politice este necesară harta și alte materiale demonstrative. Câteodată, copiii spun pe dinafară ce se întâmplă în alte țări, însă nu știu să găsească aceste țări pe hartă, încurcă statele, etc. Cunoștințele copiilor vor deveni mai vii dacă ele vor fi întărite prin arătarea clară a locului unde se petrec aceste evenimente.

Informarea politică ne ajută să formăm la pionieri simțul patriotismului sovietic, al internaționalismului, o atitudine conștientă față de obligațiile lor. După cum a dovedit experiența noastră, aceste convorbiri, ridicând nivelul desvoltării generale a elevilor, contribue la îmbunătățirea învățăturii, trezesc la copii străduința de a învăța mai bine, de a contribui la construcția comunismului, de a fi exemplu în învățătură și disciplină pentru toți elevii.

V. CASPIMA
Profesoară la școala nr. 445 din Moscova
(după revista „Vojatăi")

Grădinița de copii a fabricii textile „N. K. Crupscaia" din Ivanovo. O oră de muzică.

Pe șantierul canalului Volga - Don

Intr'o convorbire cu un corespondent al ziarului „MOSCOVSCAIA PRAVDA", S. Șictorov, șeful șantierului canalului navigabil Volga-Don, a declarat următoarele: Au trecut șase săptămâni de când pe barajul deversor al nodului hidraulic Timleanscaia au fost închise deschizăturile de pe fundul lui. Apele Donului, barate, au început să umple bazinul mării Timleanscaia. In decurs de 4-5 zile ea a primit circa 450.000.000 m. c. de apă.

La 1 Februarie a intrat în funcțiune stațiunea de pompare dela Karpovka. Ea a început să pompeze apa din Don în lacul de acumulare dela Karpovka, lar umplerea acestuia continuă și astăzi. Lungimea acestui basin de apă este în prezent de peste 7 kilometri, iar lățimea — de 2 km. Pompate de puternice pompe la o înălțime de 13 metri, apele Donului curg spre Volga. In prezent ambele stațiuni de pompare în funcțiune pompează în basinul dela Karpovka peste 2.000.000 m.c. apă în 24 de ore. Stațiunea de pompare dela Karpovka trebue să pompeze din Don circa 300.000.000 m. c., apă necesară pentru umplerea inițială a canalului.

Concomitent cu canalul navigabil Volga-Don și a centralei hidroelectrice Timleanscaia, se va pune în funcțiune și sistemul de irigație. Rețeaua canalelor din raionul Mării Azov este gata pentru a primi ape. Centrala hidroelectrică dela Timlenscaia va furniza chiar în acest an energie electrică tuturor construcțiilor canalului, raioanelor de irigație precum și întreprinderilor industriale.

Pe ecluzele canalului se termină construcția și finisarea turnurilor de comandă. A început deasemeni montarea utilajului. Dealungul canalului se instalează linia electrică către ecluze, stațiuni de pompare și alte construcții.

Pe traseul căii de apă Volga-Don a început construcția debarcaderelor și a porturilor. In orașul Krasnoarmeisc, la intrarea în canal dinspre Volga, este în curs de construcție un mare debarcader.

Noi grădinițe de copii

Cu fiecare an crește în Urali rețeaua de grădinițe de copii. Intreprinderile industriale construesc anual zeci de noi clădiri cu câteva mii de locuri. In acest an, în comparație cu anul trecut, volumul construcțiilor pentru grădinițe din regiunea Sverdlovsk va crește mai mult decât de două ori. In orașul Kamensk-Uralsk vor fi construite șase clădiri pentru 550 copii de vârstă preșcolară. In orașul Novo-Tagilsc se vor construi șase clădiri cu 725 locuri și vor fi terminate două clădiri cu 250 locuri.

Noi grădinițe de copii se vor deschide în Karpinsk, Tavda Superioară, Reja și alte centre industriale din regiunea Sverdlovsk.

Organizația de partid din școală și activul ei

Organizația de bază a școlii de 7 ani din Borsk, regiunea Kuibâșev, duce o muncă intensă și rodnică. Ea există numai de doi ani, dar în acest timp a știut să-și extindă influența asupra întregului colectiv pedagogic și să-și câștige respectul acestuia. Secretara organizației, profesoara de limba rusă Nadejda Feodorovna Semeonova, membră a comitetului raional al P.C. (b), atrage cu perseverență atenția comuniștilor asupra sectoarelor hotărâtoare ale muncii și în primul rând asupra ridicării calității instrucției și a educației în școală. Din inițiativa organizației de partid au fost luate măsuri concrete pentru îmbunătățirea predării limbii ruse, a matematicii și a altor obiecte, s'a organizat schimbul de experiență și o vastă muncă de pregătire marxist-leninistă a cadrelor precum și a ridicării calificării lor practice.

Vorbind despre aceasta în scrisoarea pe care o trimite redacției „Ucitelskaia Gazeta", directorul școlii, tov. I. Lenski, arată că el simte zilnic în munca lui de conducător al școlii ajutorul organizației de partid. El subliniază că una din laturile cele mai pozitive ale muncii organizației este legătura ei strânsă cu cadrele didactice, cu activul celor fără de partid, priceperea de a antrena acest activ în munca practică, de a acționa cu sprijinul nepreget al acestuia, priceperea de a se sprijini pe forța tuturor organizațiilor de masă din școală. „Organizația de bază din școală — scrie tov. Lenski — întărește colectivul pedagogic, ducând o muncă orientată spre obiective precise. Ea educă pe fiecare învățător și profesor în spiritul devotamentului față de cauza partidului lui Lenin și Stalin, îi învață să munceacă fără preget pe tărâmul nobil al educației comuniste a tinerei generații, să aibă o atitudine necruțătoare față de lipsurile lor și ale tovarășilor, o atitudine justă față de critica și autocritica bolșevică".

Legătura cu massele, capacitatea de a forma un activ fără de partid constitue una dintre trăsăturile principale ale unei conduceri de partid încununate cu succes, una din condițiile obligatorii fără respectarea cărela organizația de bază nu poate obține rezultate necesare. Comuniștii din școli sunt chemați să-și manifeste în mod activ rolul de avangardă. Organizația de partid din școală este chemată să pătrundă adânc în conținutul ideologic al predării bazelor științelor, să se intereseze temeinic de problemele educării tineretului. Dar acest rol conducător va fi cu atât mai efectiv, lar rezolvarea acestor probleme cu atât mai calificată cu cât legăturile dintre învățătorii și profesorii comuniști și organizațiile de partid în întregime — pe deoparte — și tovarășii lor de muncă — pe de altă parte — vor fi mai strânse și mai trainice, cu cât organizația de partid se va adresa mai des experienței activului celor fără de partid și cu cât, însfârșit, va fi atras mai mult acest activ în lupta organizației de partid pentru îndeplinirea Hotărârilor Partidului Bolșevic cu privire la școală.

Tovarășul Stalin ne învață că membrii de partid trebue să se apropie în mod bolșevic de cei fără de partid și să nu se mândrească cu calitatea lor de membri de partid, căci lucrul acesta este nejust și dăunător. Forța bolșevicilor, spune tovarășul Stalin, constă tocmai în faptul că ei știu să înconjoare partidul cu milioanele activului celor fără de partid. Bolșevicii n'ar fi avut succesele pe care le-au obținut dacă n'ar fi știut să cucerească încrederea milioanelor de muncitori și țărani fără de partid. Ce se cere pentru aceasta? Se cere ca membrii de partid să nu se mândrească cu calitatea lor de membri de partid, ci să asculte vocea celor fără de partid, nu numai să învețe pe cei fără de partid, ci și să învețe dela ei.

Unde se nasc aceste legături trainice și largi ale partidului, de unde izvorăsc aceste legături, unde se formează și se întărește în primul rând acel activ fără de partid care, după expresia tovarășului Stalin, este pentru partid cel mai bogat rezervor de forțe noi, puntea care unește partidul cu milioanele de oameni ai muncii? Un asemenea activ se formează și crește în colectivele de jos și crește cu atât mai repede, cu cât organizațiile de bază îi acordă mai multă atenție, căci organizațiile de bază sunt cele care, prin activitatea lor multilaterală, unesc massele de muncitori, țărani și intelectuali cu partidul, cu organele conducătoare ale acestuia.

Experiența ne arată că organizațiile de partid din școli, care știu să-și închege în jur un activ fără de partid și ascultă cu atenție glasul acestuia găsesc mai de grabă veriga principală în munca lor, pun în fața colectivului problemele cele mai ascuțite și mai actuale și le rezolvă cu mai mult succes, ajutate de nenumărații lor activiști. Și dimpotrivă, dacă o organizație de partid este ruptă de colectiv, de activul fără de partid, ea pornește deseori pe calea nejustă a metodelor de comandă și a măsurilor administrative, negăsind un „limbaj comun" cu colectivul. Așa a procedat organizația de partid a școlii medii din Pokrovsk, regiunea Frunze, care a acționat ca un administrator slab. Ea s'a limitat numai la a trasa cadrelor didactice sarcina „de a ridica nivelul învățăturii", „de a lichida repetența" într'un anumit termen, „de a realiza învățământul general de 7 ani" până la o anumită dată, lar ea însăși n'a contribuit în mod practic la îndeplinirea acestor sarcini, n'a arătat căile pentru îndeplinirea lor. Ce poate învăța colectivul dintr'un asemenea sistem „administrativ" de „conducere"? Esențialul este tocmai **de a învăța colectivul și de a învăța dela acesta,** de a lua forțe din experiența acestuia și de a-l îndruma viața ideologică, adică de a-l conduce. Toate acestea formează laturi inseparabile ale unui proces unic. Massele, spune tovarășul Stalin, vor ele singure să fie conduse și caută o conducere fermă. Dar ele vor ca această conducere să nu fie formală, pe hârtie, ci o conducere efectivă și înțeleasă de ele. Tocmai pentru aceasta este necesară explicarea plină de răbdare a scopurilor și a sarcinilor, a directivelor și a indicațiilor Partidului și Guvernului.

Organizația de partid școlară trebue să cunoască bine colectivul de cadre didactice cu care lucrează, laturile pozitive și negative ale fiecărui învățător și profesor, pentru a susține la timp cele mai bune și mai înaintate metode de muncă și pentru a arăta la timp greșelile și lipsurile oamenilor. Ea trebue să-și crească activul, să-l educe din punct de vedere ideologic în cadrul activității obștești, printr'o critică și autocritică severă și curajoasă, să învețe pe activiștii de partid și pe cei fără de partid să fie oameni principiali, care-și iubesc munca și școala, care se gândesc la perspectivele ei și depun toate eforturile, cunoștințele și grija lor pentru a o ridica la nivelul celor mai înaintate școli.

Unind cadrele experimentale cu cele tinere, organizația de bază se îngrijește în mod deosebit de ridicarea cât mai rapidă a tinerelor cadre didactice din punct de vedere ideologic și profesional, de introducerea lor cât mai rapidă în munca profesională și obștească, ajutându-i să se fixeze temeinic pe calea aleasă de ei. Cadrele trebue să fie „descoperite", iar apoi crescute cu răbdare pentru a fi educate și ridicate. De curând ziarul „Krasnâi Șahtior" a scris, în corepondența cu privire la experiența organizației de partid a școlii nr. 25 din orașul Șahta, regiunea Rostov, despre tânăra profesoară N. I. Galina, ca despre o adevărată elevă a acestei organizații. Când N. Galina învăța încă în școală, organizația de partid, observând marile ei aptitudini organizatorice, i-a încredințat, în calitate de comsomolistă, sarcina de instructor superior de pionieri. N. Galina a justificat încrederea comuniștilor, îmbunătățind simțitor munca organizației pionierești. Terminând școala cu medalia de aur, N. Galina, care devenise membră de partid, a intrat în școala superioară pedagogică din localitate, reintorcându-se apoi în organizația de bază și în școala care o educase. Ea va ține minte totdeauna și va aprecia atenția și grija care i-a fost și îi este iarăși acordată de comuniștii din școală.

Vorbind despre munca organizațiilor de partid din școli cu activul pedagogic fără de partid, nu se poate să nu subliniem cât de important este ca organizațiile de partid să se sprijine temeinic pe organizațiile sindicale și pe organizațiile comsomoliste ale cadrelor didactice, organizații care au un rol important în întreaga viață a colectivului pedagogic, în ridicarea nivelului muncii lui profesionale și obștești.

Orânduirea socială sovietică, după cum ne învață tovarășul Stalin, unește pe cei fără de partid și pe comuniști într'un colectiv comun de oameni sovietici. Atât comuniștii cât și cei fără de partid muncesc pentru o singură cauză comună. Cu cât organizația de partid a școlii și învățătorii sau profesorii comuniști vor fi mai aproape de colectivul cadrelor didactice, cu cât ei se vor sprijini mai mult pe acest activ larg, cu atât succesele colectivului vor fi mai mari în munca de instruire și educare a copiilor și tineretului în spirit comunist.

(Articol de fond din „Ucitelskaia Gazeta")

Din experiența predării biologiei

Restructurarea predării biologiei pe baza învățăturii miciuriniste a cerut cadrelor didactice o muncă intensă și variată, o pregătire serioasă pentru întregul proces de predare. Studiul în cadrul Universității de marxism-leninism m'a ajutat să privesc în mod just problema restructurării predării biologiei, să văd în ea elementul principal, hotărâtor.

Mi-a fost necesară o serioasă muncă de complectare a cunoștințelor agronomice. In această privință am fost mult ajutată de manualul „Agrobiologia" de T. D. Lâsenko. Excursiile în colhozurile și sovhozurile vecine și în special excursia în orașul Miciurinsk, organizată de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, m'a apropiat de viață. Am văzut cu ochii mei minunatele specii obținute de marele transformator al naturii I. V. Miciurin. Cunoașterea practică a sistemului de cultură a pământului în asolament și a organizării creșterii vitelor în sovhozuri m'au ajutat deasemenea să-mi îmbunătățesc lecțiile de biologie. Copiii au început să iubească tot mai mult știința pe care o studiau. Minunatele fructe miciuriniste erau cercetate la lecții iar apoi conservate în glicerină.

Mi-am alcătuit o bibliotecă personală, în care am lucrările lui Miciurin, Viliams, Docuceaev, Timiriazev și Lisenko, precum și multe cărți de popularizare a științei și broșuri de biologie și agrotehnică. In ziare se publică multe articole interesante despre mărețul plan stalinist de transformare a naturii, despre șantierele comunismului, despre perspectivele de desvoltare a agriculturii, etc. Eu adun tot acest material, aranjându-l în dosare. Iată, de pildă, dosarul „Biologul în tabăra pionierească". In acest dosar se pot găsi materiale literare pentru convorbiri cu pionierii, precum și o listă complectă de inventarul pe care trebue să-l ia un biolog în tabăra de pionieri.

Deosebit de folositoare îmi este studierea experienței altor cadre didactice. Am vizitat școlile nr. 29, 59, 100, 193, 201, 315, 329 și 610 din Moscova, unde profesorii de biologie sunt foarte experimentați. Am învățat foarte mult mai ales dela profesorii V. N. Bellaeva, M. P. Climova, N. G. Antonova, etc.

Mi-am înființat un caiet pedagogic în care am rezervat o pagină pentru fiecare elev, făcând o caracterizare complectă a tuturor elevilor. Cunoașterea copiilor este necesară nu numai pentru diriginte ci și pentru fiecare pedagog.

In legătură cu restructurarea predării biologiei pe baza învățăturii miciuriniste mai trebue lichidată ruptura între munca din clasă și cea din afara clasei. Inainte lucrau în cercurile tinerilor naturaliști câte 15 oameni. Astăzi, mulți dintre elevii noștri s'au antrenat în munca experimentală.

Impreună cu ceilalți profesori de biologie din școală am reușit să antrenăm forțele creatoare ale copiilor. Elevii fac astăzi experiențe și observații în timpul din afara lecțiilor; la lecții fac experiențe legate de programa de studiu, țin jurnale de observații, alcătuiesc dări de seamă cu privire la observațiile și experiențele lor.

In colțul naturii vii din școală, unde se găsesc diferite animale și plante, am organizat un sistem de asigurare a luminii și umidității necesare. Avem acum posibilitatea să facem cele mai variate experiențe cu plantele, reglând temperatura și umiditatea și schimbând condițiile de viață. Aceasta permite o mai adâncă însușire a principalei teze miciuriniste, cea a unității dintre organism și condițiile de viață. Elevii se deprind să facă altoiri pe plantele de cameră.

In cadrul studierii botanicii, fiecare elev se îngrijește în mod obligatoriu de o anumită plantă din cameră, făcând observații sistematice asupra ei. Fiecare are un dosar special în care adună lucrările individuale — materiale despre observațiile și experiențele executate. Acest dosar este ținut dela clasa a V-a până la a VII-a, lar în ultimul timp până la clasa a IX-a. Elevii sunt mândri de lucrările lor, le arată părinților, caută să îndeplinească în cele mai bune condițiuni însărcinările primite dela mine. Cele mai bune lucrări sunt aranjate în cadrul unor expoziții.

Pentru ca elevii să cunoască bine natura înconjurătoare, facem din când în când excursii în mijlocul naturii. Copiii își notează cele ce află în timpul excursiei, alcătuiesc tabele de copacii, arbuștii și ierburile pe care le cunosc cu acest prilej. Pentru elevii din orașe lucrul acesta este deosebit de important. In excursii se formează dorința lor de cunoaștere, spiritul de inițiativă și de observație, precum și multe alte calități. Natura devine familiară pentru copii, ei încep s'o iubească și mulți se înscriu în Societatea prietenilor plantațiilor verzi.

Cum cultivăm noi deprinderile practice ale elevilor în legătură cu studierea biologiei?

In cadrul cercului metodologic de biologie din școală au fost stabilite deprinderile obligatorii pentru elevi. Iată de pildă, ce deprinderi trebue să stăpânească elevii din clasa a VI-a: să știe să folosească utilajul laboratorului de biologie, să cerceteze la microscop, să pregătească câteva preparate simple, să cultive o plantă din sămânță și să obțină astfel semințe noi, să altoiască o plantă, să pregătească o brazdă pentru semănături, să pună îngrășăminte, să confecționeze material intuitiv pentru laboratorul de biologie, să facă recenzia unei cărți de biologie.

Tinerii miciuriniști organizează pe lotul școlar cele mai variate experiențe: ei cultivă grâu ramificat cu îngrășăminte și fără îngrășăminte, studiază influența îngrășămintelor asupra ramificării spicului, urmăresc creșterea grâului iarovizat și neiarovizat, etc.

In școală se editează revista „Tânărul Miciurinist" și gazeta de perete „Mâini îndemânatice". S'au organizat câteva seri miciuriniste și o șezătoare consacrată mărețului plan stalinist pentru transformarea naturii.

Eu subliniez tot timpul în clasă că nu trebue să așteptăm daruri dela natură ci trebue să știm noi înșine să obținem ceeace vrem dela ea, așa cum ne-a învățat Miciurin. Pentru aceasta trebue să participăm la realizarea marelui plan stalinist de transformare a naturii. Elevii școlii noastre culeg semințe de plante, le adună în plicuri și le predau în camera pionierească. Am adunat până acum lăzi pline cu semințe de vișini, pruni, caiși, meri, plopi, etc. Toate aceste semințe sunt predate la stațiunea orășenească a tinerilor miciuriniști și la institutul de agro-silvo-ameliorare. Cadrele institutului sunt mulțumite de calitatea materialului. Tinerii noștri miciuriniști au primit laude, au fost invitați în sera institutului, unde se cultivă răsaduri pentru perdelele de păduri.

Toată școala noastră este înverzită: clasele, coridoarele, biblioteca, bufetul și toate celelalte camere sunt înfrumusețate cu plante. Există un registru inventar de plante de cameră. Am organizat un sanatoriu botanic, unde sunt îngrijite plantele bolnave. Copiii se ocupă și de plantarea curților lor proprii. Școala este propusă candidată la expoziția agricolă unională, la tema „plantele de interior și culegerea semințelor".

Cei mai buni tineri naturaliști, după ce activează un an în cercul miciurinist sunt încadrați în cercurile superioare de botanică sau zoologie, care activează pe lângă Institutul pedagogic. Acolo ei sunt ajutați de studenți și de cadrele științifice.

In general, membrii cercurilor noastre sunt deosebit de buni la învățătură.

A. STRELȚOVA
profesoară la școala nr. 319
din Moscova

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

„COLȚUL VIU"

Un „colț viu" într'o școală sovietică

Pentru o rodnică folosire a metodei conversației

Printre metodele de predare folosite în învățământul elementar și mediu, metoda conversației are o deosebită importanță. Aplicând cu pricepere această metodă, învățătorii și profesorii sovietici obțin succese însemnate în asigurarea unor cunoștințe trainice ale elevilor lor. Profesoara emerită a R.S.F.S.R., Tatiana Speranskaia, din orașul Gorki, de exemplu, și-a cucerit o deosebită stimă în rândurile cadrelor didactice prin arta cu care mânuește metoda conversației în predarea științelor naturale. Atenția acestei profesoare se îndreaptă cu deosebită grijă nu numai spre propria ei muncă, ci și spre atitudinea pe care o au elevii în timpul conversației spre înarmarea acestora cu posibilitatea de a pune ei înșiși întrebări.

Invățătorii și profesorii sovietici folosesc conversația atât ca metodă de predare la lecțiile care se bazează pe cunoștințele elevilor, pe experiența lor proprie, pe observațiile lor, cât și ca mijloc metodologic în lămurirea diferitelor probleme, în readucerea în conștiința elevilor a acelor elemente de care este strâns legată înțelegerea materialului nou. Pentru a da elevilor prilejul să participe cât mai intens și în mod conștient la desfășurarea lecției, la stabilirea adevărurilor și la extragerea concluziilor, pentru a le desvolta o gândire vie și critică, cadrele didactice din școlile sovietice folosesc conversația chiar și în cadrul lecțiilor bazate pe metoda povestirii sau a prelegerii, împletind în mod creator expunerea cu întrebări și răspunsuri. Tot atât de rodnic este folosită conversația și în cadrul demonstrării experiențelor, desvoltându-se cu ajutorul ei atenția și spiritul de observație al elevilor. Pe scară mai largă este folosită conversația în lecțiile de repetiție și sinteză, la sfârșitul unui capitol sau al unui pătrar, precum și la sfârșitul anului școlar.

La lecțiile noi, curente, ca și la lecțiile de repetiție sau de sinteză, folosirea metodei conversației necesită din partea profesorului nu numai o deosebită pricepere în felul de a pune întrebările, ci și o serioasă pregătire a materialului. Numai posedând cu temeinicie conținutul lecției, numai având clare în minte părțile distincte ale întregului și felul cum sunt ele legate în unitatea studiată, învățătorul sau profesorul poate să pună întrebări care se adresează gândirii elevilor, care evită digresiunile și care prezintă cunoștințele noi într'o înlănțuire evidentă.

Pe lângă aceasta, învățătorul sau profesorul trebue să reflecteze cu toată seriozitatea asupra formei de conversație pe care o va folosi. Intrebuințarea exagerată a formei catihetice a conversației, — formă prin care se repetă în mod succint cunoștințele însușite și se fixează diferitele denumiri, date istorice, etc. — duce la o însușire mecanică a acestora, la transformarea lecției într'o acțiune searbădă, formală. Invățătorul sau profesorul trebue să urmărească în aceeaș măsură atât înzestrarea elevilor cu un bagaj bogat de cunoștințe, cât și desvoltarea gândirii, a judecății acestora. De aceea, este necesar ca forma catihetică a conversației să fie mereu combinată cu cea euristică, prin care învățătorul sau profesorul conduce elevii la desvăluirea și înțelegerea adevărului pe cale de raționament.

Roadele lecțiilor în care cunoștințele sunt transmise sau consolidate prin aplicarea metodei conversației depind în largă măsură de conștiinciozitatea și temeinicia cu care învățătorii și profesorii se pregătesc înainte de a intra în clasă. Pentru a obține lecții vii și interesante, cadrele didactice trebue să-și fixeze în plan întrebările esențiale cu care se vor adresa elevilor. Invățătorul trebue să-și reprezinte în mod clar întreaga desfășurare a lecției, felul cum se împletesc întrebările cu răspunsurile elevilor, felul cum este urmărit firul central al lecției.

Justa formulare a întrebărilor contribue, de asemenea, la succesul sau insuccesul lecției. Intrebările cărora li se pot da deodată mai multe răspunsuri, sunt cu totul de condamnat. Deasemenea, întrebările care cuprind în însăși formularea lor răspunsul pe care trebue să-l dea elevii duc la o desfășurare mecanică a conversației dintre profesor și elevi. Intrebările trebue formulate în așa fel încât să fie înțelese de clasa întreagă, să stimuleze pe toți elevii să gândească, să fie clare și precise, să urmărească neîntrerupt consecvența logică dintre idei.

Pentru a stimula gândirea și interesul tuturor elevilor, învățătorul trebue să adreseze întrebarea întregului colectiv, să aștepte ca elevii să-și formuleze în mintea lor răspunsul și numai după aceea să indice elevul care urmează să vorbească.

Ajutați de pedagogia sovietică și de experiența școlii sovietice, cei mai mulți dintre învățătorii și profesorii noștri cunosc tehnica conducerii conversației, cunosc cerințele pe care trebue să le îndeplinească întrebările pentru atingerea scopului propus. Astfel, tovarășa Maria Mocanu, profesoară de istorie la liceul de fete din Buzău, în lecția de recapitulare cu privire la „Ecoul revoluției burgheze din 1789 și urmările Congresului dela Viena în Europa", predată la clasa VIII-a B., a folosit metoda conversației, îmbinând cu pricepere forma euristică cu cea catihetică. Tovarășa profesoară a pus întrebări clare și precise, care urmăreau nu numai repetarea succintă a materialului predat, ci și înțelegerea adâncă a evenimentelor, a cauzelor și a urmărilor lor. Din întreaga desfășurare a lecției a reieșit cu claritate tendința tovarășei profesoare de a evita repetarea mecanică a cunoștințelor, de a da elevelor posibilitatea să raționeze, să participe activ la extragerea concluziilor generale.

Datorită justei folosiri a metodei conversației, elevele tovarășei Mocanu au un nivel ridicat de cunoștințe. Ele participă activ la desfășurarea lecțiilor, dând răspunsuri bine gândite și corect formulate.

Cu aceeaș pricepere și îndemânare pedagogică mânuește metoda conversației și tovarășul Belcescu, învățător la școala de aplicație de pe lângă școala pedagogică nr. 1 de băeți din București. Pregătindu-și lecțiile de aritmetică după indicațiile metodologului sovietic Pcelco, tovarășul învățător reușește să facă din obiectul aritmeticii un puternic instrument de desvoltare a gândirii elevilor. Intrebările clare și precise pe care le pune copiilor în rezolvarea problemelor, în efectuarea exercițiilor de calcul mintal urmăresc în egală măsură atât însușirea tehnicii rezolvării problemelor și a calculului mintal, cât și desvoltarea posibilității copiilor de a stabili raporturi cantitative între mărimi. De pildă, în loc să întrebe cât fac 12+4; 18—3; 4x3; 15:5, — așa cum procedau majoritatea învățătorilor înainte, atunci când aveau de predat lecții de recapitulare a exercițiilor de calcul mintal, tovarășul Belcescu se adresează elevilor în felul următor: măriți pe 12 cu 4; micșorați pe 18 cu 3; măriți pe 4 de 3 ori; micșorați pe 15 de 5 ori.

Unele cadre didactice nu-și pregătesc însă cu temeinicie lecțiile bazate pe aplicarea acestei metode. Mai sunt încă unii învățători și profesori care nu reflectează asupra întrebărilor ce le pun elevilor, nu și le sistematizează, din care cauză discuțiile decurg în mod dezorganizat, oprindu-se mai mult decât trebue asupra amănuntelor, dând loc la digresiuni inutile. Intrebările puse nu se adresează întotdeauna clasei întregi, nu sunt întotdeauna precis formulate așa, ca elevii să înțeleagă cu ușurință problema la care se referă. Unii învățători sau profesori se mulțumesc numai cu reproducerea cunoștințelor, fără să urmărească gradul în care au fost înțelese, fără să stimuleze gândirea elevilor. Alții procedează și mai greșit, punând întrebări care dau elevilor răspunsuri de-a gata. Astfel, de exemplu, profesoara care predă științele naturale la clasa X-a dela liceul de fete din Buzău, printre întrebările sugestive și corect formulate cu privire la lecția „Rocile Acide" mai strecura și câte o întrebare ca aceasta: Ce fel de rocă este aceasta — hipo? la care eleva răspundea: hipocristalină.

De asemenea, în lecțiile de recapitulare, unele cadre didactice fac greșala de a abuza de forma catihetică a conversației, repetând cu elevii în mod mecanic materialul parcurs, așa cum procedează, de exemplu, tovarășa profesoară de fizică dela școala elementară cu 7 clase din comuna Urlueni-Malu, regiunea Argeș.

Toate aceste greșeli împiedică o rodnică desfășurare a procesului de învățământ, împiedică obținerea unor mai bune rezultate calitative în ceeace privește educarea și instruirea elevilor.

Inseși manualele noastre școlare mai conțin încă destule greșeli în ceeace privește formularea întrebărilor. In manualul de limba română pentru clasa VII-a elementară, de exemplu, la lecția „Cu bunicul la pescuit", — printre întrebările puse este și aceasta: „Ați fost vreodată la pescuit?", — la care clasa întreagă răspunde: daaa. Greșeli asemănătoare se găsesc și în manualul de limba română de clasa VI-a elementară pentru școlile naționalităților conlocuitoare. De pildă, la lecția „Punguța cu doi bani", există întrebarea; „Ce se găsea în cămara cu bani a boerului?" Răspunsul este, deci, cuprins în întrebare. Exemple de astfel de întrebări formaliste pot fi date cu prisosință și din manualele de limba română pentru clasele I—IV.

De aceea, pentru obținerea unor rezultate temeinice în munca școlară, ca și pentru evitarea greșelilor cuprinse în manuale, este necesar ca învățătorii și profesorii să acorde mai multă atenție justei folosiri a metodei conversației, să-și studieze cu mai multă grijă și perseverență propria lor muncă, felul în care ei reușesc să aplice metodele de predare.

MARIA POPESCU

Pe marginea unei lecții de lectură literară

Una din problemele însemnate ale organizării lecțiilor de limba română o constitue predarea lecțiilor de lectură literară la clasele V — VII. Constituind un minunat mijloc de a îmbina studiul literaturii cu acel al limbii, aceste lecții cer din partea profesorului o pregătire atentă și minuțioasă.

Unii profesori consideră însă că lecțiile de lectură literară sunt mai ușoare decât cele de gramatică și, de aceea, acești profesori nu dau suficientă atenție pregătirii și alcătuirii planului lecției, nu adâncesc studiul metodelor pe care le vor folosi în vederea realizării depline a scopului lecției.

Acest lucru face ca în desfășurarea lecției să se ivească greutăți neprevăzute și lecția să nu dea rezultatele dorite.

La clasa VII-a a școlii elementare de fete nr. 15 din București s'a predat de curând o lecție de sintetizare și fixare a cunoștințelor în urma studierii nuvelei „Revolta în port" de Alexandru Sahia. Condițiile în care s'a desfășurat lecția au fost cele mai bune: o clasă cu nivel ridicat de cunoștințe, o profesoară bună, o temă deosebit de interesantă și care răspundea din plin sarcinii fundamentale a predării lecturii literare — educarea ideologico-politică a elevilor. In desfășurarea lecției au fost și unele lucruri pozitive, dar s'au ivit o serie de lipsuri caracteristice pentru profesorii care nu-și fixează obiective precise, care se lasă antrenați de varietatea și mulțimea problemelor unei lecții de literatură, neglijând să țină seama de nivelul potrivit vârstei și deci puterii de înțelegere a elevilor. La clasele V-VII, influența educativă a lecturii literare se bazează pe puterea și profunzimea impresiilor produse de lectură asupra elevilor. Ei trebue să iubească o operă literară, s'o studieze temeinic, ajungând la cunoașterea conținutului ei, la pătrunderea mijloacelor artistice folosite de autor, la însușirea unor anumite idei, la posibilitatea de a le expune, așa dar la formarea deprinderilor de gândire și vorbire.

Iată un lucru pe care tovarășa profesoară îl cunoaște și, de altfel, s'a străduit să-l realizeze. Insă dorința de a ține o lecție la un nivel foarte ridicat a făcut-o să alunece pe panta greșită a teoretizării, spre generalizări care nu se fundau (și nici nu se puteau încă funda, dată fiind vârsta elevelor) pe cunoașterea și înțelegerea temeinică a operei lui Sahia.

In desfășurarea lecției a apărut nepotrivirea între realitatea concretă a clasei și scopul și metodele propuse de tovarășa profesoară în planul său. Deaceea însușirea multor cunoștințe a luat un caracter formal, mecanic.

Astfel, după ce s'a precizat epoca în care a trăit Sahia și câteva date biografice, li s'a cerut elevelor să fixeze temele folosite de autor în nuvelele sale, problemele care se desprind din opera lui Sahia, să facă caracterizarea operei, etc. In primul rând este îndoelnic dacă elevele de clasa a VII-a pot face, în mod conștient, distincția între tema și „problema", adică „ideia" operei literare și să se orienteze atât de bine încât să poată face caracterizarea întregii opere a unui scriitor din care n'au studiat cu profesoara decât „Uzina vie" în clasa a VI-a și „Revolta în port" în clasa VII-a. Este drept că elevele citiseră singure și alte nuvele ale scriitorului și cunoșteau întrucâtva conținutul lor, însă această metodă de studiere a întregii opere a unui scriitor este specifică pentru cursul de istoria literaturii pentru clasele VIII-XI și nu cursului elementar.

Elevele au știut să desprindă problemele generale din opera lui Sahia, dar le-au expus în formule lapidare, oarecum mecanice: problema exploatării, problema sindicatelor, problema armatei, problema păcii, etc. Apoi s'a trecut la caracterizarea operei lui Sahia, pentru care elevele au dat răspunsuri formulate tot atât de lapidar și cu o motivare care căpătase și ea un caracter de formulă. De pildă: caracter optimist, caracter revoluționar, caracter patriotic și așa mai departe. E limpede că tovarășa profesoară a folosit pentru pregătirea lecției materialul de istorie a literaturii române pentru clasele VIII-XI.

Pentru pregătirea personală a profesorului, acest lucru este just și chiar necesar însă imediat ce se pune problema unei lecții pentru școala elementară, procedeul nu mai este indicat.

Era desigur mai bine ca tovarășa profesoară să insiste în folosirea unor procedee mult mai potrivite nivelului de înțelegere a elevelor, ca de exemplu povestirea sau citirea acelor pasagii din nuvelele studiate din care reiese viața de mizerie a muncitorilor în trecut, memorizarea unor fraze sau scurte fragmente care caracterizează un personagiu tipic, etc. Mult mai folositoare pentru însușirea deprinderilor de exprimare este analiza textului, chiar din punct de vedere gramatical, fiindcă acest studiu dă elevului elementele necesare înțelegerii, a mijloacelor artistice, precum și priceperea de a citi expresiv, de a vorbi nuanțat.

Incursiunea făcută de tovarășa profesoară în studiul limbii literare folosită de Sahia în opera sa nu a fost îndeajuns de legată de cunoașterea temeinică a contextului și nici de cunoașterea limbii române în general.

S'a spus că vorba „vacarm" este proprie poporului, iar explicația a fost dea dreptul falsă: „pentrucă în aceste condiții lucrau muncitorii din turnătorie".

Dacă scoatem aci în evidență, dintr'o lecție cu multe părți pozitive, tocmai ceece e negativ, este tocmai pentru a semnala greșelile mici care au urmări serioase în instrucția și educarea elevilor noștri. Astfel de greșeli pot fi evitate dacă profesorii care predau lectura literară la clasele V-VII vor renunța să facă lecții savante și se vor strădui să se pregătească în așa fel încât să țină seama de înțelegerea copiilor de 11—14 ani.

Studierea lecturii literare în clasele V-VII capătă, în urma învățăturilor tovarășului Stalin asupra limbii, o deosebită importanță pentru formarea deprinderilor de gândire și vorbire ale elevilor. De aceea trebue să dăm acestor lecții o atenție deosebită, evitând formalismul și trecând la o serioasă și adâncă studiere a textelor, prin mijloacele și metodele potrivite fiecărui colectiv de elevi în parte.

C. G. CHIOSA

Rezultatele unei munci neorganizate

Problema justei organizări a lecției — forma de bază a procesului instructiv — educativ — are o importanță hotărîtoare în asigurarea predării unor cunoștințe trainice. Despre acest lucru sunt de mult convinși învățătorii și profesorii școlilor noastre. Urmând experiența pedagogilor sovietici, cei mai mulți dintre ei se preocupă cu grijă de organizarea lecțiilor lor.

Nu tot astfel procedează însă tovarășul profesor Pietroiu, care predă matematica la clasa a VII-a a școlii elementare de băieți nr. 37 din București. Subapreciind importanța obiectului pe care îl predă, tovarășul Pietroiu nu vede necesitatea organizării muncii sale și a elevilor în timpul lecției. Planul lui calendaristic pentru pătrarul al treilea nu reprezintă decât o înșirare a orelor de matematică — iar planurile de lecții sunt cu totul superficial întocmite. De aceea, nici nu-i de mirare că elevii lucrează în oră ce vor. Unii citesc, alții desenează pe maculatoare, în timp ce, la tablă, unul din ei rezolvă, împreună cu profesorul, un exercițiu de algebră. In bănci însă, nu-l urmărește mai nimeni. E drept că vreo câțiva elevi lucrează la matematică — dar aceștia sunt mai cu seamă cei care nu și-au făcut temele date pentru acasă.

Tovarășul profesor Pietroiu are cerințe foarte scăzute atât față de sine însuși cât și față de elevii săi. El se mulțumește cu faptul că elevii își însușesc mecanic tehnica rezolvării exercițiilor de algebră și nu stărue asupra înțelegerii temeinice a cunoștințelor predate. Din această cauză, tovarășul Pietroiu nici nu socotește necesar să muncească pentru ridicarea propriei lui calificări. El nu folosește suficient metodica, nu frecventează cercul pedagogic.

O astfel de situație nu poate fi în niciun fel îngăduită. Inarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice de matematică este una dintre problemele de bază ale învățământului nostru. De această problemă depinde în cea mai mare măsură pregătirea cadrelor necesare construcției noastre socialiste.

Consiliul pedagogic al școlii are datoria să discute deîndată situația pregătirii la matematică a elevilor din clasa a VII-a și munca tovarășului profesor Pietroiu, luând măsuri serioase pentru înlăturarea lipsurilor. Direcția școlii trebue să controleze mult mai îndeaproape activitatea în orele de matematică, să asigure predarea unor cunoștințe sistematice și organizarea justă a întregii activități a clasei.

L. SOCIANU

Răspundem de felul cum sunt pregătiți elevii noștri

Ne apropiem de sfârșitul anului școlar. In această etapă activitatea școlii trebue intensificată, pentru ca anul să se încheie cu rezultate cât mai bune. Apropierea sfârșitului de an școlar trebue să aducă un nou elan în munca învățătorilor și profesorilor, trebue să sporească dorința fiecăruia de a-și duce la bun sfârșit sarcinile, pentru a avea conștiința că și-a îndeplinit cu cinste datoria.

Rezultatele obținute de elevi la sfârșitul anului oglindesc munca desfășurată de învățător sau profesor, arată măsura în care acesta s'a străduit să ridice nivelul cunoștințelor elevilor printr'o pregătire cât mai temeinică a lecțiilor, prin metode cât mai bune de predare, prin activitate susținută de zi cu zi. Dacă rezultatele obținute de ei sunt bune, este în primul rând meritul profesorului; dacă rezultatele sunt slabe, răspunderea apasă greu pe umerii lui.

Cei mai mulți învățători și profesori din școlile Patriei noastre sunt conștienți că prima lor datorie este să studieze profund materialul ce se predă și să-și pregătească în mod conștiincios lecțiile. Ei știu însă că aceasta nu este totul, că trebue să urmărească în mod permanent, lecție de lecție, ca materia, cunoștințele predate să fie înțelese cât mai bine de elevi, să fie însușite temeinic. Iată dece atunci când își fac planurile de lecții, învățătorii și profesorii au în vedere nu numai cunoștințele pe care trebue să le transmită elevilor și cerințele unei bune predări, ci țin seama și de nivelul clasei, de elevii care vor trebui să-și însușească aceste cunoștințe, de materialul viu cu care lucrează. Cadrele didactice trebue să aibă în vedere dacă lecția este predată unei clase active sau unei clase inactive, unor elevi bine pregătiți sau unor elevi cu lipsuri în cunoștințe. Aceiași lecție, acelaș material, va trebui adaptat pentru clase diferite, pentru colective diferite.

In etapa a doua a anului, în fața școlii stau sarcini mai mari. Dacă la început efortul trebuia îndreptat pentru cât mai buna predare a lecțiilor și se cerea ca atenția să fie dată, în primul rând, metodelor de prevenire a rămânerii în urmă la învățătură, acum la aceasta se adaugă o sarcină în plus, aceea de a lupta pentru înlăturarea lipsurilor, pentru îndreptarea greșelilor făcute.

Atunci când învățătorul sau profesorul își întocmește planul de lecție el trebue să prevadă și numele elevilor care vor fi ascultați, și întrebările care li se vor pune. El va căuta să pună întrebări elevilor slabi, elevilor care în general nu sunt atenți, pentru a-i face să urmărească lecția. De aceea este necesar ca planurile să fie amănunțit întocmite, pentru ca activitatea în ore să se desfășoare în mod sistematic și bine organizat, pentru ca timpul să fie bine proporționat, pentru ca nici o problemă să nu fie trecută cu vederea, pentru ca nici un elev slab să nu fie uitat.

Unele cadre didactice lasă îndreptarea situației elevilor pe seama grupei de învățătură. Acești profesori chiar dela începutul anului, se dezinteresează de elevii care nu merg în pas cu ceilalți, nu caută să-i antreneze, nu luptă pentru participarea lor activă la lecții. Pe această cale se ajunge la o situație grea, nefirească, neadmisibilă, ca într'o clasă, la unele materii, să fie 10—12 și chiar 18 elevi cu note sub 5. Această situație, care arată că profesorul a dus o muncă superficială, este de neîngăduit. Nu prin grupele de învățătură trebue să se rezolve problema ridicării nivelului la învățătură al tuturor elevilor din clasă. Profesorii și învățătorii trebue să urmărească cu grijă deosebită ca elevii care au rămas în urmă să fie antrenați la lecții, să participe activ la desfășurarea lor. In grija grupelor pot rămâne 2-3 elevi cu care s'au încercat toate căile de ajutorare fără a se obține rezultatul așteptat. Când există însă mai mulți elevi cu note mici, aceasta este o dovadă că munca nu este bine organizată, că ea are lipsuri serioase.

Acum, în a doua etapă a anului școlar, când cunoaștem bine pe elevii cu care lucrăm, când ne-am putut da seama de lipsurile din munca noastră și de cauzele lor, trebue găsite căile de înlăturare. Fiecare învățător la clasa lui, fiecare profesor la materia lui trebue să continue de aci înainte munca pe baza unei analize amănunțite și adânci a rezultatelor obținute. Această analiză va scoate în lumină atât lipsurile generale ale clasei cât și lipsurile din munca fiecărui elev în parte.

Grija cadrelor didactice se va îndrepta în special asupra claselor cu o situație mai grea la învățătură, asupra materiilor la care elevii au întâmpinat greutăți, și asupra elevilor care au obținut rezultate nesatisfăcătoare. Invățătorii și profesorii cu mulți elevi rămași în urmă trebue să ducă acum o muncă neobosită pentru ca și ei să încheie anul școlar cu rezultate bune.

Delăsarea, lipsa de interes sunt de neîngăduit și împotriva lor trebue să lupte fiecare învățător și profesor în parte și colectivul întreg al școlii. Cadre didactice ca învățătoarea Elena Ciobârcă dela școala nr. 1 bis fete din București, care nu-și întocmește conștiincios planurile de lecții și care are elevi cu un nivel foarte scăzut la învățătură, ca profesoara Cojocărașu Cornelia dela școala nr. 45 băieți București, care nu se preocupă de ridicarea nivelului la învățătură al clasei a V-a unde este dirigintă, trebue să-și analizeze cu seriozitate lipsurile și să-și revizuiască de îndată felul de a munci în școală, pentru a putea sta la sfârșitul anului alături de cadrele didactice care și-au împlinit datoria. Intregul colectiv al școlii trebue să ajute acestor învățători și profesori să-și schimbe atitudinea față de muncă. Cadrele didactice care au obținut rezultate bune, care au experiență bogată, trebue să-i sprijine pe acei care, din nepricepere sau din delăsare, nu desfășoară o activitate rodnică cu elevii. Nu trebue să ne mulțumim dacă noi ne-am făcut datoria, dacă noi ne-am dus la îndeplinire cu succes sarcina. Avem obligația să-i ridicăm și pe cei din jurul nostru. Fiecare învățător și profesor trebue să simtă răspunderea nu numai pentru munca la materia sau clasa lui, ci pentru întreaga muncă a școlii, pentru rezultatele obținute de toți elevii.

Un frumos exemplu în această privință îl constitue atitudinea tovarășei Eufrosina Balanțov, dela liceul nr. 3 din București. Cunoscând limba rusă, ea citește cu regularitate presa pedagogică sovietică pentru a-și ridica nivelul profesional. In acelaș timp, are grijă ca întregul colectiv să învețe din experiența cadrelor didactice sovietice. De curând, citind în revista „Sovietskaia Pedagoghica" un articol în legătură cu interogarea elevilor la lecții, în care se sublinia că aceasta este una din principalele metode de luptă împotriva rămânerii în urmă la învățătură, tovarășa profesoară l-a socotit deosebit de interesant și foarte necesar etapei actuale de muncă. L-a tradus și l-a prezentat colectivului pedagogic al școlii într'o ședință. Din prezentarea acestui material, învățătoarele și profesoarele au înțeles că interogarea unui număr cât mai mare de elevi în timpul orei este un minunat mijloc de antrenare la o muncă permanentă, susținută. La discuții s'au ridicat diferite întrebări în legătură cu felul cum trebue să se facă în mod practic aceasta, pentru ca explicația lecției noi să nu sufere. Tovarășa Balanțov s'a oferit să predea o lecție deschisă, în care să arate cum înțelege ea să realizeze această cerință. Iată un exemplu care dovedește preocuparea ca întreaga muncă din școală să se se desfășoare cu roade cât mai bune. In jurul unui învățător sau profesor cu experiență trebue să se adune întregul colectiv al școlii pentru a învăța dela el, pentru a primi sfatul și îndrumarea lui.

In dorința de a contribui la ridicarea continuă a nivelului cunoștințelor elevilor, diriginta clasei a X-a C dela aceeași școală a căutat să descopere cauzele care determină rămânerea în urmă la învățătură a unor eleve. Printre altele, o cauză însemnată a găsit că o constitue nepriceperea elevelor de a lua notițe după explicația profesoarelor. Și-a propus să se ocupe de această problemă la orele ei de limba română. A pornit de atunci o luptă înverșunată împotriva tendințelor de a nota cuvânt cu cuvânt. Elevele au învățat atunci să-și noteze numai esențialul și, la nevoie, să prescurteze cuvintele. Pentru a se descurca mai ușor atunci când vor învăța, tovarășa profesoară le-a obișnuit pe eleve să citească notițele după oră, sau, dacă nu se poate, acasă în aceeași zi, pentru a completa prescurtările și a adăuga ideile care le-au scăpat în timpul explicației. Roadele acestei strădanii au început să se vadă în pregătirea elevelor.

Rezultatele obținute până acum în școală arată limpede direcția în care trebue îndreptate de acum înainte eforturile. Prima grijă va trebui acordată planificării calendaristice. Trebue revăzut planul și completat, modificat acolo unde este necesar. Trebue întocmit un plan amănunțit al recapitulării materiei. Recapitularea este una din căile prin care se pot îndrepta multe greșeli, se pot completa multe lipsuri. Cu ocazia recapitulării va trebui să se țină seama de nevoile concrete ale clasei, de situația reală în care ea se află. Se va rezerva timp mai mult capitolelor slab asimilate, se va insista în mod deosebit asupra acelor părți ale materiei care au nevoie să fie adâncite. Pe de altă parte, se va acorda o deosebită atenție elevilor care au rămas în urmă cu pregătirea. Antrenarea acestor elevi la activitatea din timpul orei va trebui realizată la fiecare oră.

Va trebui să se analizeze situația fiecărui elev rămas în urmă pentru ca să se ia în fiecare caz măsurile cele mai potrivite. Se vor face ore suplimentare dacă va fi nevoie. Se va întări sprijinul pentru munca independentă, se va lua legătura cu părinții pentru ca aceștia să supravegheze munca de acasă a elevilor și să-i ajute.

Lipsurile nu trebue lăsate să prindă rădăcini. Să le smulgem cu hotărîre de îndată ce încoltesc, să nu le lăsăm timp să se desvolte. Cu sprijinul apropiat al profesorilor și învățătorilor, elevii trebue să-și îmbunătățească activitatea școlară. Cu sprijinul colectivului didactic, fiecare învățător și profesor trebue să-și îmbunătățească metodele de muncă. In acest scop trebue dată o bătălie neobosită de zi cu zi. Hotărîrea de a obține rezultate bune la sfârșitul anului trebue să mobilizeze pe fiecare om al muncii din școli la eforturi mai susținute, la o activitate mai încordată. In lupta pentru înlăturarea lipsurilor din munca lor, cadrele didactice trebue să fie sprijinite îndeaproape de directorul școlii. Acesta va organiza schimbul de experiență, va stimula ajutorarea cadrelor tinere de către cadrele didactice cu experiență. Toate eforturile trebue îndreptate acum către îmbunătățirea întregii munci din școală. Consiliile pedagogice, ședințele sindicale, trebue să urmărească aceasta, considerând că este principalul lor obiectiv. Să sporească grija pentru pregătirea lecției, să crească în inimi dorința de a încheia anul școlar cu un bilanț cât mai frumos.

In curând va avea loc Congresul nostru, primul Congres al învățătorilor din Republica Populară Română. Să muncim în cinstea lui mai stăruitor zi de zi, să-l întâmpinăm cu realizări mereu mai mari, cu elanul sporit al oamenilor devotați care prețuesc munca școlii și care vor s'o ridice pe trepte tot mai înalte.

E. MANAC

Activitatea metodică a Facultății de Pedagogie dela Universitatea „V. Babeș" din Cluj

In cadrul muncii facultăților de pedagogie, problemele metodice au o însemnătate deosebită pentru buna pregătire a viitorilor profesori de pedagogie. Colectivul Facultății de Pedagogie dela Universitatea „V. Babeș" din Cluj se preocupă îndeaproape de îndrumarea activității metodice, folosind experiența sa în acest domeniu și în ceeace privește sprijinirea altor facultăți ale Universității în buna desfășurare a procesului didactic.

In această direcție, una dintre preocupările de bază ale facultății a fost organizarea practicii pedagogice a studenților. Experiența anului trecut a arătat necesitatea organizării acestei activități după un sistem unitar de îndrumare și conducere. In acest scop s'a constituit la începutul anului universitar 1951—1952 un colectiv de metodiști, având ca sarcină organizarea rațională a practicii pedagogice a studenților dela toate facultățile Universității Babeș.

Pentru a organiza cât mai bine această activitate, colectivul a studiat materialul documentar sovietic, pe baza căruia a întocmit un îndrumător în ajutorul studenților. Deasemeni, a elaborat din timp propuneri pentru un plan concret de muncă privind toată etapa desfășurării practicii pedagogice.

Astfel pregătită, practica pedagogică a studenților a înregistrat o serie de realizări. Studenții au lucrat organizat, temeinic, au cunoscut diferite aspecte ale muncii în școală. Un număr însemnat de studenți din anul IV au ținut lecții de probă reușite, folosind just materialul sovietic asimilat la cursuri.

S'au constatat însă și o serie de lipsuri. Astfel, de exemplu, lecțiile de probă ale studenților din anul IV dela Facultatea de Pedagogie s'au desfășurat în cea mai mare parte neorganizat. A lipsit, deasemeni, organizarea și coordonarea practicii pe facultate. Au fost cazuri când studenții au trebuit să țină lecții de probă fără să le fi pregătit temeinic, deoarece au fost înștiințați abia cu o zi înainte și n'au avut timpul necesar să ia legătura cu clasa, să asiste la lecția precedentă, să prezinte profesorului și metodistului planul de lecție, să consulte programa analitică, etc.

Unii studenți dela Facultatea de Filologie au manifestat un interes scăzut pentru practica pedagogică. Aceasta este consecința faptului că unele cadre didactice dela Facultatea de Filologie nu sunt suficient lămurite asupra importanței practicii pedagogice în pregătirea profesională a studenților. Cu totul altul este cazul Facultăților de Geografie-Geologie și Șt. Naturale care au acordat practicii pedagogice importanța cuvenită. La aceste facultăți, activitatea practică a fost bine organizată, iar la desfășurarea lecțiilor de probă au asistat asistenții responsabili de grupă dela aceste facultăți spre a putea urmări pe teren munca grupelor pe care le conduc.

Pe măsura desfășurării activității sale, colectivul metodiștilor și-a lărgit tot mai mult preocupările și perspectivele de muncă. S'a simțit nevoia unui schimb de experiență mai adânci între metodiști și cadrele didactice din învățământul elementar și mediu. Schimbul de experiență a fost inițiat și continuă sub diferite aspecte: asistențe la lecții, participarea la cercurile pedagogice ale profesorilor pe specialități, etc.

Strângerea legăturilor între facultate și școli are drept rezultat întărirea ajutorului reciproc între cadrele didactice din învățământul superior și mediu. Cunoscând îndeaproape munca profesorilor din școli, colectivul de metodiști și-a dat mai bine seama că absolvenții facultăților, adesea bine pregătiți din punct de vedere teoretic, nu știu să-și folosească just cunoștințele în școală, nu au deprinderi tehnice de mânuire a aparatelor, de executare a experiențelor, de confecționare a materialului didactic, etc. Aceste lipsuri în pregătirea lor practică reflectă insuficientul ajutor primit de ei în această direcție în Universitate. Această problemă s'a rezolvat prin decanate, în cadrul fiecărei facultăți și a fiecărei materii în parte.

Pe linia acelorași preocupări metodice colectivul adună material documentar cu privire la cele mai bune metode de predare în învățământul superior. Acest material va fi prelucrat și pus la îndemâna cadrelor didactice din Universitate, lărgindu-se astfel schimbul de experiență. Colectivul se preocupă, deasemeni, de problemele metodicii seminarului, a consultațiilor, colocviilor, examenelor, etc. La Facultatea de Istorie s'a elaborat, pe baza materialelor sovietice, un îndrumător provizoriu pentru conducerea seminariilor, iar în cadrul catedrei de economie politică se lucrează în prezent la o metodică a orelor de consultație.

Față de anul trecut, în acest an școlar munca metodiștilor dela Facultatea de Pedagogie din Cluj s'a desfășurat în condițiuni organizatorice cu mult mai bune. S'a creat un colectiv destul de bine închegat, care lucrează planificat. Cu toate acestea, unele probleme esențiale, cum ar fi, de pildă, analiza unor cursuri sau lecții ținute în facultăți au fost omise din preocupările metodiștilor. Alte sarcini prevăzute în plan, ca de exemplu, elaborarea unui îndreptar pentru lecțiile de probă ale studenților, nu au fost realizate. Insfârșit, o serie de sarcini nu au fost urmărite decât parțial în aplicarea lor practică. Așa s'a întâmplat, de pildă, cu unele probleme organizatorice privind practica pedagogică a studenților.

In general, munca dusă de colectivul de metodicieni a fost îndrumată și controlată de conducerea Facultății de Pedagogie. Dar aceasta nu s'a făcut în mod susținut și organizat. Realizările menționate constitue un serios pas înainte în preocupările metodice ale Facultății de Pedagogie. Totuși, facultatea n'a controlat în mod organizat și susținut activitatea colectivului de metodicieni. Catedrele de pedagogie și psihologie nu au reușit încă să devină un adevărat organ metodic și didactic al Universității în stare să ajute efectiv munca metodică a celorlalte facultăți. Intr'o serie de probleme de mare importanță practică, cele două catedre nu și-au putut da contribuția și sprijinul necesar. In munca de conducere a seminariilor, de pildă, nu se folosește încă pe deplin experiența școlilor superioare sovietice. Mai sunt încă mulți asistenți care conduc seminarul după cum se pricep, iar îndrumările profesorului se referă mai mult la partea de conținut a seminarului, nu și la metodica lui. O situație asemănătoare există și în ceeace privește metodica consultațiilor, a colocviilor și a examenelor. Deaceea se cere o colaborare mai strânsă între cele două catedre, mai multă inițiativă din partea catedrei de pedagogie în problemele de metodologie care interesează în egală măsură atât Facultatea de Pedagogie cât și toate celelalte facultăți. Schimbul de experiență între colectivele catedrelor de pedagogie și psihologie trebue organizat pe baze mai largi, deoarece până în prezent el nu a dat rezultatele dorite.

Folosind cu mai multă stăruință experiența învățământului superior sovietic, îmbinând strâns munca teoretică cu munca practică în rândurile cadrelor didactice din școlile medii, colectivul metodicienilor dela Facultatea de Pedagogie a Universității „V. Babeș" va izbuti să contribue la ridicarea nivelului întregii activități metodice din facultate.

Conf. A. CHIRCEV

POȘTA REDACȚIEI

Prof. B. Vasilescu — reg. Ialomița. 1) Problema la care vă referiți în scrisoarea Dvs. este în studiul Ministerului Invățământului Public. Vă vom înștiința despre măsurile care vor fi luate. 2) Serviciul de aprovizionare de cărți pentru cadrele didactice funcționează la următoarea adresă: Librăria Noastră Nr. 2, Str. Lipscani Nr. 26, București.

Prof. V. Cristian — Brănești-Prahova. Am transmis cererea Dvs. centrului de aprovizionare cu cărți pentru cadrele didactice, centru care funcționează la adresa menționată în răspunsul dat tov. Prof. B. Vasilescu. In curând veți primi cărțile comandate.

Prof. Samoilă Ion, Igriș Sânnicolaul Mare. Articolul Dvs. „Cum se poate preda o lecție de literatură la clasa a VII-a" cuprinde multe lucruri bune: încadrarea poetului sau scriitorului în perioada respectivă, scrierea pe tablă a esențialului din lecția predată, ilustrarea ideilor susținute cu fragmente din producțiile literare ale scriitorului sau poetului, analiza poeziei sau bucății literare alese după unitățile logice, etc.

Dat fiind împrejurarea că Dvs. sunteți și conducătorul unui cerc pedagogic, vă rugăm să ne trimiteți un material în care să prezentați desfășurarea unei lecții de literatură ținută la un cerc pedagogic, însoțită de discuțiile desfășurate în legătură cu lecția respectivă.

HOTĂRÎREA
Plenarei Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii din 22-23 Februarie 1952

Publicăm mai jos — în rezumat — Hotărîrea Plenarei C. C. al C. G. M. din 22—23 Februarie 1952

Plenara C.C. al C.G.M. subliniază că clasa muncitoare și toți oamenii muncii din țara noastră au primit cu profundă satisfacție reforma bănească și reducerile de prețuri. Sub conducerea organizațiilor de partid, sindicatele au mobilizat sute de mii de activiști și membri ai sindicatelor care au desfășurat o muncă însuflețită pentru pregătirea și efectuarea reformei bănești. Clasa muncitoare și toți oamenii muncii au pornit cu hotărîre să consolideze succesul reformei bănești, să întărească puterea de cumpărare a leului prin noi succese în producție, dând un nou avânt întrecerii socialiste pentru îndeplinirea înainte de termen și pe toți indicii a planului de stat pe cel de al doilea an al cincinalului.

I

Plenara apreciază că sindicatele din R.P.R. au obținut însemnate succese în activitatea lor pentru aplicarea în practică a Hotărîrii Plenarei C.C. al C.G.M. din Februarie 1951, contribuind la realizarea cu succes a planului primului an al Cincinalului.

Sindicatele din țara noastră, educând oamenii muncii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, au sprijinit activ politica iubitoare de pace a Guvernului Republicii Populare Române, mobilizând mase de muncitori și funcționari în lupta pentru creșterea continuă a puterii economice și a capacității de apărare a Patriei noastre.

A crescut prestigiul și rolul sindicatelor din țara noastră în mișcarea muncitorească internațională. Sindicatele din R.P.R. contribue activ la lupta pentru consolidarea unității sindicale internaționale, la acțiunea de demascare și izolare a scizioniștilor mișcării sindicale și pentru întărirea Federației Sindicale Mondiale.

II

Plenara C.C. al C.G.M. subliniază totodată că unele organizații sindicale nu-și îndeplinesc în mod satisfăcător rolul lor organizator și mobilizator al eforturilor celor ce muncesc în lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la reforma bănească și reducerile de prețuri arată că în unele ramuri ale economiei naționale nu s'a dus cu destulă perseverență lupta pentru continua ridicare a productivității muncii, reducerea prețului de cost, raționala întrebuințare a mijloacelor bănești și un regim strict de economii.

Plenara consideră că aceste deficiențe se datoresc și slabei activități a organizațiilor sindicale.

1. — Multe organizații sindicale nu s'au pătruns de importanța hotărîtoare pe care o are creșterea productivității muncii pentru construirea socialismului.

2. — Mai sunt organe sindicale care n'au înțeles că ridicarea continuă a nivelului de trai al muncitorilor și funcționarilor depinde în primul rând de creșterea salariului real, de puterea de cumpărare a leului, de belșugul de produse. Ele au mers pe linia de a ridica în mod artificial salariul nominal, contribuind și prin aceasta la scăderea puterii de cumpărare a leului.

3. — Sunt comitete de întreprindere și de instituție care nu s'au preocupat permanent de mobilizarea muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor, pentru economisirea materiilor prime, materialelor, combustibilului și pentru realizarea unui regim strict de economii în cheltuielile administrativo-gospodărești.

4. — Plenara C.C. al C.G.M. consideră că la baza acestor lipsuri serioase stă faptul că unele comitete de întreprindere nu au înțeles că una din preocupările lor principale este de a veghea ca direcțiile întreprinderilor să creieze condiții tehnico-organizatorice pentru creșterea productivității muncii, pentru organizarea superioară a producției și să ajute la punerea în practică a acestor măsuri.

Hotărîrea subliniază apoi că munca culturală de massă este încă slab legată de problemele concrete ale producției.

5. — Plenara C.C. al C.G.M. apreciază că nu toate Uniunile sindicale dau suficientă atenție îmbunătățirii muncii organizatorice de massă, întăririi activității comitetelor de întreprindere și instituție, activizării comitetelor de secție, instruirii și îndrumării zilnice a responsabililor de grupe sindicale.

6. — Unele organe sindicale nu s'au pătruns de faptul că în mersul nostru spre socialism lupta de clasă se ascute din ce în ce mai mult, E'e nu au făcut totul pentru a desvolta vigilența revoluționară a maselor, nu numai în vorbe dar și în fapte. Așa a fost posibil ca în unele conduceri sindicale să pătrundă elemente dușmănoase, străine de clasa muncitoare, care au urmărit să abată activitatea organizațiilor sindicale dela preocupările lor principale în legătură cu organizarea producției, desvoltarea întrecerii socialiste și a mișcării stahanoviste, în scopul de a împiedica construcția socialismului și îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale celor ce muncesc.

III

Pentru realizarea sarcinilor ce decurg din Hotărîrile Consiliului de Miniștri și ale C.C. al P.M.R. cu privire la reforma bănească, Plenara C.C. al C.G.M. hotărăște:

1. — Sindicatele trebue să organizeze și mai larg întrecerea socialistă pentru îndeplinirea înainte de termen a planului de stat pe anul 1952. Extinzând inițiativa patriotică a stahanovistului Faur Simion, dela fabrica de ciment Turda, organizațiile sindicale au datoria să lupte pentru realizarea zilnică a planului pe toți indicii în fiecare secție, sector și loc de muncă.

2. — In centrul întregii lor activități, organizațiile sindicale trebue să pună lupta pentru creșterea neîntreruptă a productivității muncii, condiție principală pentru desvoltarea economică a țării și ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii.

Comitetele de întreprindere trebue să ceară și să sprijine conducerile întreprinderilor în crearea condițiilor pentru ridicarea calificării, extinderea în massă a metodelor rapide de muncă, a inovațiilor și raționalizărilor. O atenție deosebită trebue acordată pregătirii de noi cadre calificate. Valoroasa inițiativă a maistrului Crenian Francisc, dela Sovrommetal-Reșița, trebue să capete o largă extindere în toate întreprinderile noastre.

3. — Comitetele de întreprindere, în strînsă colaborare cu direcțiile întreprinderilor, trebue să explice muncitorilor în mod amănunțit importanța lucrului în acord. Organele sindicale trebue să vegheze ca fiecare muncitor și fiecare echipă sau brigadă să cunoască din timp norma de producție și tariful lucrării. Fiecare muncitor trebue să știe precis cât lei și câți bani are de primit pentru fiecare unitate de produs pe care o lucrează.

4. — Considerând că în unele întreprinderi organizațiile sindicale nu desfășoară o activitate satisfăcătoare pentru întărirea disciplinei socialiste a muncii, Plenara C.C. al C.G.M. atrage atenția că sindicatele au datoria să desfășoare o muncă sistematică de educare, astfel ca fiecare muncitor și funcționar să înțeleagă legătura strînsă care există între îndeplinirea conștiincioasă a sarcinilor sale de producție și îmbunătățirea condițiilor sale de viață și ale întregului popor muncitor. Trebue combătută atitudinea liberalistă pe care o manifestă unii activiști și unele organe sindicale față de cei care întârzie sau lipsesc dela muncă și față de cei care irosesc timpul de lucru. Trebue larg desfășurată critica muncitorilor și funcționarilor față de toți cei care calcă disciplina socialistă a muncii și trebue asigurată aplicarea fermă a regulamentelor de ordine interioară și a decretului 207 referitor la angajarea la muncă, transferarea și desfacerea contractelor de muncă.

5. — Plenara C.C. al C.G.M. cere tuturor organizațiilor sindicale să considere lupta pentru reducerea prețului de cost ca o sarcină de cea mai mare importanță de care depind creșterea acumulărilor socialiste, creșterea investițiilor, creșterea ritmului industrializării, a ritmului construcției noastre socialiste, creșterea salariului real, continua ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

6. — Organele sindicale au datoria să sprijine conducerile întreprinderilor în ce privește respectarea disciplinei financiare și întrebuințarea rațională a mijloacelor bănești.

IV

7. — Plenara însărcinează Comitetul Executiv al C.G.M. ca fără a slăbi atenția față de celelalte sectoare ale economiei, să sprijine în mod deosebit comitetele centrale, regionale, raionale, de întreprindere și instituție din industria alimentară, textilă, pielărie și confecții și din sectorul agricol, să desfășoare tot mai larg întrecerea socialistă pentru mărirea producției industriale de bunuri de larg consum.

Organele sindicale din toate ramurile de producție au datoria să acorde deplină atenție valorificării deșeurilor.

8. — In fața organizațiilor sindicale ale muncitorilor agricoli stă sarcina de mare răspundere de a mobiliza membrii lor din gospodăriile agricole de stat și S.M.T. pentru ridicarea calității muncii în vederea măririi producției-marfă în agricultură.

Muncitorii agricoli din Gostat-uri trebue să lucreze astfel încât gospodăriile noastre de stat să devină mari producătoare de cereale, adevărate uzine de pâine și mari crescători de animale și păsări.

9. — Organizațiile sindicale din comerțul de stat și cooperatist trebue să lupte pentru îmbunătățirea activității tuturor unităților comerciale. Ele au sarcina să extindă în cadrul întrecerii socialiste organizarea brigăzilor de bună deservire a consumatorilor după metoda stahanovistului sovietic Corovchin și să organizeze săptămânal consfătuiri de producție, în care să se desbată problema bunei funcționări a magazinelor și buna deservire a consumatorilor.

10. — Organele sindicale trebue să-și îmbunătățească munca în rândurile tineretului muncitor, să se ocupe îndeaproape de calificarea tinerilor, de îmbunătățirea condițiilor în care locuiesc și muncesc. In colaborare cu organizațiile U. T. M., să intensifice munca de educare comunistă în rândurile acestora.

Tinerii muncitori trebue să găsească în comitetele de întreprindere și de instituție și în activiștii sindicali sfătuitori pricepuți, oameni gata să-i ajute cu dragoste tovărășească, astfel ca în lupta pentru construirea socialismului, elanul lor creator să se poată manifesta din plin.

11. — Plenara consideră ca nesatisfăcătoare munca pe care comitetele de întreprindere au desfășurat-o pentru atragerea în producție a unui număr cât mai mare de femei, pentru calificarea și încadrarea lor corespunzătoare.

Trebue combătută atitudinea de subapreciere a capacității de muncă și de conducere a femeilor pe care o mai manifestă unii muncitori și chiar unii activiști sindicali. Trebue dusă o muncă organizată, neîntreruptă și energică pentru calificarea femeilor, pentru atragerea tinerelor fete în industrie, construcții, tansporturi. Femeile trebuesc antrenate într'un număr cât mai mare în activitatea de zi cu zi a sindicatelor.

12. — In lupta pentru creșterea productivității muncii, pentru reducerea prețului de cost, pentru realizarea unui regim sever de economii, un rol deosebit de important îl are contractul colectiv.

Prevederile contractelor colective pe 1952, a căror încheiere este în curs, trebue să cuprindă obligații și măsuri concrete în vederea creierii condițiilor unei largi mobilizări a muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor în jurul sarcinilor de creștere a producției, a productivității muncii și de reducere a prețului de cost.

13. — Plenara C.C. al C.G.M. subliniază că îndeplinirea cu succes a marilor sarcini care stau în fața sindicatelor nu este posibilă fără o luptă necruțătoare împotriva birocratismului și sectarismului, care s'au cuibărît în unele organizații sindicale și se manifestă cu putere la unii conducători și activiști ai sindicatelor.

14. — Plenara C.C. al C.G.M. reamintește Comitetului Executiv și Comitetelor Centrale ale Uniunilor sindicale necesitatea organizării unui control permanent și sistematic al aplicării hotărîrilor luate.

15. — Plenara cere Comitetului Executiv al C.G.M. să dea cea mai mare atenție muncii pentru ridicarea nivelului de cunoștințe economice, financiare și tehnice ale activului sindical.

V

Pentru ca sindicatele din R.P.R. să poată mobiliza cu mai mult succes massa largă a muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și funcționarilor la lupta pentru îndeplinirea planului de stat pe anul 1952, pentru îndeplinirea sarcinilor ce decurg din Hotărîrile Guvernului și Partidului cu privire la reforma bănească, este necesar ca comitetele sindicale să strângă și mai mult legătura lor cu massa, să organizeze și mai larg controlul masselor asupra activității lor, să respecte și să întărească democrația muncitorească.

In acest scop Hotărîrea arată că Plenara C.C. al C.G.M. hotărăște să se pună capăt practicii cooptării în conducerile organizațiilor sindicale și să se organizeze în perioada Aprilie-Noembrie 1952 prezentarea dărilor de seamă și alegerea organizațiilor de grupă, a comitetelor de secție, a comitetelor de întreprindere și instituție, G.A.S. și S.M.T., a comitetelor de linie, a comitetelor raionale și regionale, a consiliilor sindicale regionale, a comitetelor centrale ale uniunilor și a Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii.

Conducerea organizațiilor sindicale, începând dela comitetele de secție și până la Comitetul Central al C.G.M. inclusiv, să fie alese prin vot secret și individual.

Să se asigure fiecărui membru de sindicat dreptul nelimitat de a propune și primi candidaturi, ca și dreptul de a critica și respinge candidaturile propuse.

Hotărîrea arată că în luna Noembrie 1952 se va ține Congresul general al sindicatelor din Republica Populară Română.

Plenara C.C. al C.G.M. cheamă pe toți muncitorii, funcționarii, tehnicienii, inginerii și oamenii de știință, pe toți membrii sindicatelor, să participe cu însuflețire la desbaterile adunărilor generale și ale conferințelor, să ajute prin critica lor curajoasă munca organelor sindicale, pentru ridicarea activității sindicale la un nivel superior. Cu grijă și cu răspundere să propună și să aleagă în organele sindicale pe cei mai buni activiști cu experiență în munca sindicală, stahanoviști, fruntași în producție, inovatori, învățători, profesori și artiști emeriți, tineri și femei, oameni activi și devotați cauzei clasei muncitoare, capabili să asigure mobilizarea și mai largă a masselor de muncitori și funcționari la lupta pentru îndeplinirea primului nostru plan cincinal și a planului de electrificare a țării, pentru apărarea păcii.

Plenara C.C. al C.G.M. își exprimă convingerea sa fermă că critica desfășurată larg în adunările generale, conferințe și congrese, și lichidarea lipsurilor în munca sindicatelor, le va ajuta să-și ridice nivelul întregii lor activități, să întărească legătura organelor sindicale cu massele și să unească și mai strâns pe toți oamenii muncii în jurul Partidului Muncitoresc Român și al Comitetului său Central, conducătorul poporului muncitor în lupta pentru construirea socialismului și apărarea păcii. (Agerpres).

REZOLUȚIA
Biroului Executiv al F. I. S. I. asupra activității Federației

Ascultând raportul tov. Paul Delanoue, secretarul general al F.I.S.I., Biroul Executiv constată că, dela reuniunea dela Ehrfurt din August 1951 condițiile economice și drepturile oamenilor muncii din învățământ, precum și situația școlilor s'au înrăutățit. Reducerea continuă a creditelor afectate nevoilor educației a dus la scăderea salariilor reale ale cadrelor didactice, la reducerea construcțiilor de școli, la supraîncărcarea claselor, la faptul că sute de mii de copii sunt lipsiți de posibilitatea de a fi educați.

Politica anti-democratică a guvernelor țărilor capitaliste în domeniul învățământului public ridică din partea cadrelor didactice și a organizațiilor sindicale de învățământ proteste din ce în ce mai energice.

Acțiunea crescândă a oamenilor muncii din învățământ, pentru apărarea intereselor lor vitale și pentru apărarea păcii în lumea întreagă, unitatea internațională tot mai puternică a oamenilor muncii din învățământ înspăimântă pe dușmanii păcii și ai progresului. Astfel se explică interzicerea în Franța a activității Federației Internaționale Sindicale a Învățământului.

Totuși, acei care încearcă să spargă unitatea internațională a oamenilor muncii din învățământ nu vor reuși să împiedice activitatea F.I.S.I. Federația va continua activitatea sa pentru apărarea intereselor sociale și economice ale oamenilor muncii din învățământ, pentru îmbunătățirea situației școlilor, pentru democratizarea învățământului și pentru întărirea păcii în lumea întreagă.

Biroul Executiv al F.I.S.I. constată că, dela ședința dela Ehrfurt, au fost puse în practică o serie întreagă de hotărîri care au fost luate acolo. In același timp, Biroul Executiv subliniază importanța vitală a hotărîrilor luate la Ehrfurt și cheamă toate organizațiile naționale să le execute în întregime.

Biroul Executiv atrage atenția în mod special asupra necesității întăririi unității de acțiune a oamenilor muncii din învățământ în lupta pentru revendicările lor sociale și economice, pentru pace și progresul școlii, pe scară națională și locală.

El recomandă tuturor organizațiilor să folosească experiența cadrelor didactice din Franța și Italia și să întărească unitatea oamenilor muncii din învățământ, să întărească legăturile lor cu clasa muncitoare, cu țărănimea muncitoare și cu intelectualii și să ia, în acest scop, următoarele măsuri:

1. Să convoace conferințe locale și naționale, pentru discutarea problemelor relative la lupta împotriva agravării situației școlilor și a cadrelor didactice; să participe la aceste conferințe reprezentanți ai organizațiilor democratice de femei și tineret, ai organizațiilor de partizani ai păcii, ca și reprezentanți ai intelectualilor, savanți, ziariști, medici, etc., independent de concepția lor politică sau de convingerile lor religioase.

2. Să organizeze, în același scop, manifestări și meetinguri în orașe și sate, cu o largă participare a cadrelor didactice și intelectualilor, a părinților elevilor, a muncitorilor și țăranilor.

3. Să practice trimiterea de apeluri din partea organizațiilor sindicale ale cadrelor didactice, organizațiilor sindicale din alte țări, invitându-le la întărirea unității luptei pentru interesele vitale ale școlii și ale învățătorilor și profesorilor.

4. Să organizeze reuniuni împreună cu muncitorii și țăranii pentru a discuta problemele îmbunătățirii situației învățământului public, pentru succesul învățământului în massele largi ale poporului și pentru laicizarea învățământului.

Munca învățătorilor și profesorilor, a organizațiilor sindicale de învățământ în rândurile populației rurale, în rândurile țăranilor și ale muncitorilor agricoli, are o mare importanță. Biroul Executiv cheamă toate organizațiile membre și toate cadrele didactice să provoace și să ducă muncă de lămurire în sate, să organizeze manifestări comune cu muncitorii agricoli pentru apărarea intereselor lor imediate, pentru apărarea condițiilor școlii și ale cadrelor didactice.

Biroul Executiv însărcinează secretariatul Federației să organizeze schimburi de experiență largi între organizațiile naționale, în privința aplicării tuturor măsurilor destinate întăririi unității de acțiune a cadrelor didactice în lupta pentru interesele lor vitale, pentru progresul școlii și pentru pace.

In același timp, Biroul Executiv constată necesitatea întăririi unității internaționale a oamenilor muncii din învățământ. In condițiile intensificării activității organizațiilor scizioniste reacționare ale cadrelor didactice, sprijinite de guvernele imperialiste, întărirea acestei unități are o importanță deosebită.

Biroul Executiv recomandă Secretariatului și organizațiilor afiliate să organizeze și să activizeze schimburile de delegați ale cadrelor didactice din diferite țări

Biroul Executiv al F.I.S.I. consideră că o conferință mondială a oamenilor muncii din învățământ poate să joace un rol important în consolidarea unității cadrelor didactice din lumea întreagă. La această conferință reprezentanții organizațiilor sindicale de învățământ din diferite țări ar putea discuta problema unității de acțiune a cadrelor didactice în lupta pentru îmbunătățirea situației școlilor și a cadrelor didactice, problema întăririi legăturilor internaționale ale oamenilor muncii din învățământ.

Biroul Executiv cheamă toate organizațiile afiliate la F.I.S.I. să participe cât mai activ la pregătirea conferinței internaționale a oamenilor muncii din învățământ, să strângă în jurul ei, independent de concepțiile lor, pe toți învățătorii și profesorii gata să lupte pentru interesele lor social-economice împotriva influenței vătămătoare a politicii cursei înarmărilor, pentru susținerea și apărarea intereselor școlii, pentru drepturile cadrelor didactice și pentru îmbunătățirea situației lor materiale.

Biroul Executiv atrage atenția tuturor organizațiilor de învățământ asupra importanței acestei conferințe și necesitatea de a o pregăti în mod minuțios.

Biroul Executiv recomandă Secretariatului Federației să consolideze relațiile cu organizațiile internaționale de învățământ care au aderat la comitetul de înțelegere, în scopul întăririi luptei pentru revendicări economice și pentru drepturile democratice ale oamenilor muncii din învățământ.

El recomandă, deasemenea, Secretariatului și organizațiilor membre ale F.I.S.I. să colaboreze la pregătirea conferinței organizațiilor F.I.A.I. și F.I.P.E.S.C.O. ca și a acelor organizații naționale care nu aderă la aceste organizații naționale de învățământ. In același timp, Biroul Executiv subliniază necesitatea demascării dușmanilor unității internaționale a oamenilor muncii din învățământ, a demascării conducătorilor organizațiilor de învățământ care nu vor să lupte pentru interesele vitale ale școlii și ale cadrelor didactice.

Note politice externe

Bugetul Uniunii Sovietice — buget al construcției pașnice ● Demascarea unei noi și mârșave provocări a imperialiștilor americani.

In cadrul celei de a treia sesiuni a Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a avut loc la Moscova, Arsenii Zverev, ministrul de finanțe al Uniunii Sovietice, a prezentat raportul cu privire la Bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1952 și la îndeplinirea bugetului de stat pe anul 1950. Cifrele cuprinse în bugetul de stat al U.R.S.S. sunt o oglindă fidelă a măreței opere de construcție pașnică care se desfășoară în marea Țară a Socialismului. Bugetul de stat al U.R.S.S. exprimă voința neclintită a poporului sovietic de a obține noi victorii în construirea societății comuniste, arată realizările grandioase ale oamenilor sovietici pe acest drum. Astfel, în anul trecut, producția industrială a Uniunii Sovietice a depășit cu 16 la sută nivelul anului precedent. Uniunea Sovietică este în prezent de două ori mai puternică economicește decât în anul 1940.

Planul de desvoltare a economiei naționale a Uniunii Sovietice în anul 1952 prevede o importantă creștere a producției industriale și agricole, înfăptuirea unui vast program de construcție în toate ramurile industriale, creșterea nivelului de trai al populației. Pentru realizarea acestor măreți scopuri, bugetul sovietic pe 1952 prevede la capitolul venituri suma de 509 miliarde 911 milioane 608 mii ruble și la capitolul cheltuieli suma de 476 miliarde 920 milioane 588 mii ruble. Suma totală a veniturilor bugetare este anul acesta cu 40.800.000.000 ruble mai mare decât în anul 1951.

Cifrele prevăzute la capitolul cheltuielilor bugetare reflectă puternic politica de pace a Uniunii Sovietice. Cea mai mare parte a cheltuielilor a fost alocată pentru desvoltarea economiei naționale și pentru măsuri social-culturale.

Bugetul de stat al Uniunii Sovietice se deosebește fundamental de bugetele țărilor capitaliste. In primul rând, bugetul Uniunii Sovietice este întotdeauna un buget excedentar, în timp ce bugetele țărilor capitaliste sunt bugete deficitare. In al doilea rând, partea cea mai însemnată a bugetului sovietic este alocată în scopul desvoltării economiei pașnice, în timp ce bugetele țărilor capitaliste sunt destinate producției de război.

O importantă deosebită o acordă bugetul sovietic finanțării nevoilor social-culturale. 60 miliarde ruble au fost alocate anul acesta pentru învățământ, 22.800.000.000 pentru protecția sănătății și cultura fizică, 37.500.000.000 ruble pentru asigurările sociale. In același timp, în noul buget al Statelor Unite cheltuielile pentru învățământ reprezintă doar 1% din totalul cheltuielilor.

Reprezentând o dovadă grăitoare a superiorității orânduirii socialiste asupra celei capitaliste, bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1952 constituie o nouă și strălucită victorie a lagărului păcii și socialismului.

Țăria de nesdruncinat a lagărului păcii și socialismului pune desigur pe gânduri pe atățătorii la un nou război. Iată de ce aceștia intensifică la maximum odioasa lor propagandă războinică împotriva țărilor din lagărul păcii, împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Sperând că prin aceasta vor abate atenția opiniei publice dela politica lor criminală de pregătire a războiului, imperialiștii americani și englezi debitează la nesfârșit cele mai nerușinate provocări, cele mai absurde calomnii împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. O astfel de provocare, care întrece până și otrăvita propagandă a lui Goebbels, o constitue diversiunea americană în legătură cu masacrele săvârșite de hitleriști în toamna anului 1941, în pădurea Katîn de lângă Smolensk. După cum se știe, acum 8 ani, la Katîn ocupanții naziști care cotropiseră pământul Uniunii Sovietice au împușcat 11.000 prizonieri de război polonezi aflați în trei lagăre din regiunea vestică a orașului Smolensk. Barbarii hitleriști au încercat mai târziu, atunci când glorioasele armate sovietice în ofensivă sdrobeau pretutindeni hoardele naziste să se folosească de cele întâmplate la Katîn în scopul unei odioase provocări îndreptate împotriva Uniunii Sovietice, căutând să scape astfel de răspunderea pentru uciderea atâtor mii de oameni. Această mârșavă provocare hitleristă s'a soldat însă cu un total eșec. După eliberarea regiunii Smolensk, încă la începutul anului 1944, o comisie specială sovietică a anchetat crimele săvârșite la Katîn și a stabilit, pe bază de documente și depoziții de martori, că răspunderea pentru masacrul dela Katîn cade asupra ucigașilor hitleriști. Rezultatele anchetei dela Katîn au fost redactate în Comunicatul dat publicității în presa sovietică în Ianuarie 1944.

Astăzi, după opt ani, imperialiștii americani încearcă să reediteze provocarea hitleristă în legătură cu cele întâmplate la Katîn. Intr'o energică notă de protest, guvernul Uniunii Sovietice răspunde acestei mârșave provocări, dând din nou publicității Comunicatul comisiei de anchetă din 1944 asupra masacrelor săvârșite de hitleriști la Katîn.

Comunicatul comisiei de anchetă constitue un sdrobitor act de acuzare împotriva călăilor hitleriști și împotriva urmașilor acestora, imperialiștii americani și englezi, care au înscenat odioasa diversiune în legătură cu cele întâmplate la Katîn. Comunicatul arată, pe baza a nenumărate dovezi și mărturii clare, că asasinarea în massă a prizonierilor de război polonezi a fost săvârșită de organizația hitleristă care se camuflase sub denumirea de „Stat major al batalionului de construcții nr. 537" în frunte cu locotenent-colonelul Arnes, oberlocotenentul Rext și locotenentul Hott.

Reeditând după opt ani chestiunea crimei dela Katîn, imperialiștii americani și englezi se demască din nou în fața lumii întregi ca dușmani de moarte ai popoarelor, ca odioși provocatori și atățători la un nou război mondial. După cum arată nota sovietică de protest **„unicul scop al ridicării chestiunii crimei dela Katîn, la opt ani după constatările comisiunii oficiale, constitue o calomnie la adresa Uniunii Sovietice și reabilitează pe criminalii hitleriști recunoscuți ca atare în întreaga lume".**

Mârșavii agresori imperialiști încearcă prin această provocare să scape, la rândul lor, de răspunderea pentru crimele și fărădelegile săvârșite în Coreea, pentru folosirea armei bacteriologice împotriva populației pașnice, pentru teroarea fascistă și crimele pe care le săvârșesc în țările dominate de dolar. Ei încearcă totodată să reabiliteze pe călăii hitleriști cu care sunt astăzi asociați și pe care vor să-i folosească în cadrul așa zisei „armate europene" în vederea deslănțuirii unui nou război împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Guvernul și poporul polonez au protestat împotriva mârșavei calomnii a imperialiștilor americani.

Impreună cu popoarele iubitoare de pace din întreaga lume, poporul muncitor din țara noastră ține seama la stâlpul infamiei mârșava provocare a imperialiștilor americani.

Invățătorii - propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Să mobilizăm întreaga țărănime muncitoare în campania însămânțărilor de primăvară!

In grija lor de a asigura victoria în marea bătălie a însămânțărilor de primăvară, Partidul și Guvernul nostru îndrumează prin Hotărîrea pentru consolidarea succesului reformei bănești pe toți cei ce muncesc pe ogoare să întâmpine zilele prielnice începutului campaniei agricole printr'o muncă temeinic pregătită și organizată.

Intărind activitatea lor în rândurile maselor, învățătorii dela sate, care lucrează ca lectori sau conferențiari în cadrul căminelor culturale sau în cadrul cercurilor agrotehnice, ca și acei care sunt agitatori, trebue să ajute efectiv țăranilor muncitori în folosirea celor mai bune metode de muncă.

O deosebită importanță pentru realizarea unei recolte mari o are alegerea celui mai potrivit teren pentru fiecare plantă agricolă în parte, respectarea asolamentelor agricole chibzuit întocmite și aplicarea măsurilor agrotehnice.

Cadrele didactice care muncesc la sate trebue să-și îndrepte atenția asupra creării condițiunilor celor mai bune pentru desfășurarea muncilor de primăvară căutând, prin munca de lămurire dusă în rândurile țărănimii muncitoare, să asigure factorii care vor hotărî deplinul succes în executarea la timp a acestor munci și în realizarea unor recolte mari și de calitate.

Astfel, o primă grijă pe care trebue să o aibă învățătorii este aceea de a arăta țăranilor muncitori necesitatea de a pregăti, repara și întreține inventarul agricol necesar. In același timp, trebue să se țină seama că cu cât tinerele plante vor folosi mai din vreme rezervele de apă din pământ, cu atât ele vor învinge mai ușor seceta care caracterizează clima suprafețelor noastre agricole din timpul primăverii. Se pune deci problema executării în terменul cel mai scurt posibil a însămânțărilor. De mare folos în realizarea acestei condiții este folosirea pe o scară cât mai largă a agregatelor de mașini de semănat, a căror bună funcționare trebue să fie asigurată de pe acuma. Se pot alcătui cupluri de câte două semănătoare în felul următor: se prinde o bară de lemn la cârligul de tracțiune al tractorului; în partea stângă se leagă de bară prima mașină de semănat, iar în partea dreaptă a barei mașina a doua care este legată în așa fel ca să vină imediat în urmă și alături de prima mașină. Acest sistem este potrivit cu atât mai mult cu cât însămânțările se fac după metoda sovietică a semănatului în rânduri încrucișate. Se înlătură astfel desavantajul cheltuelii unui timp dublu pentru muncă și al cheltuelii unei cantități mai mari de combustibil.

In vederea asigurării unui teren cât mai bine pregătit pentru a primi sămânța, va trebui să avem o grijă deosebită pentru pregătirea agregatelor de cultivatori, în cazul când nu există cultivatori mari. Aceste agregate se constituie din prășitoare simple, care se leagă de o bară în urma tractorului Pentru aceasta, trebue studiate și experimentate din timp toate posibilitățile locale pentru ca tot utilajul să fie gata în momentul prielnic începerii lucrului.

Paralel cu munca de pregătire a uneltelor și mașinilor, grija noastră trebue să se îndrepte spre asigurarea unor semințe alese și de calitate.

In acest scop, semințele trebue să fie alese la selector, trior, vânturătoare, ciur, sau pe masă, cu mâna.

O importantă măsură de ridicare a producției agricole este tratamentul serotermic al semințelor. Această metodă a dat rezultate foarte bune în toate colhozurile și sovhozurile din Uniunea Sovietică. Semințele alese și tratate se scot timp de câteva zile din magazie și se întind în straturi subțiri la soare, timp de 4-5 ore zilnic. Acțiunea aerului cald se manifestă asupra desvoltării rapide a tinerelor plante, care vor folosi din plin condițiunile prielnice de apă și hrană din primele zile ale primăverii.

Odată pregătite semințele, trebue să explicăm țăranilor muncitori că numai semănatul la timp asigură o recoltă bogată. Respectarea epocilor stabilite de Ministerul Agriculturii, mai mult chiar, asigurarea însămânțărilor din primele zile, face ca plantele să se înrădăcineze mai bine, să folosească mai bine apa provenită din topirea zăpezilor, să crească mai repede și, prin aceasta, să ajungă la o mai rapidă creștere decât buruienile care le concurează. Dacă socotim recolta grâului de primăvară egală cu 100 atunci când el se seamănă devreme, o întârziere de 7 zile scade recolta la 64, una de 10 zile reduce recolta la 49, iar o întârziere de 30 zile scade recolta la 23

Roadele bogate se realizează printr'o asigurare a plantelor cu substanțele hrănitoare necesare. In acest scop trebue să arătăm țăranilor muncitori foloasele întrebuințării bălegarului de grajd, mai ales la porumb, cartofi, cânepă, floarea soarelui. Intreg timpul care mai rămâne până la însămânțări trebue folosit pentru căratul și împrăștierea bălegarului, care apoi, printr'o lucrare cu cultivatorul sau prin arături superficiale, (acolo unde este cazul), să fie introdus în sol.

Folosind în munca de lămurire exemplul uriașei experiențe sovietice, vom contribui la obținerea unor rezultate bune, la evitarea pierderilor pricinuite de întârzieri, vom face să se pună bazele unei recolte bogate.

Ing. T. MOSCALU
colaborator al Societății de Științe Agricole „I. V. Miciurin".

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 3.81.91 și 4.39.00 —— ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA ORASULUI
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 155 | 4 PAGINI 25 BANI | SÂMBĂTĂ 22 MARTIE 1952

In acest număr:

● Organizația de partid și experiența pedagogică.
● Nivelul ideologic și măestria cadrelor didactice.
● Directorul școlii.
● Învățătura marxist-leninistă asupra războiului, păcii și revoluției — de **M. Grigoriu.**
● IN INTAMPINAREA CONGRESULUI INVAȚATORILOR, SĂ LUPTĂM PENTRU RIDICAREA NIVELULUI MUNCII DIN ȘCOALĂ: Pentru legarea lecțiilor de viață — de **F. Sânjoan;** Unele probleme ale muncii didactice — de **I. Albu;** Câteva din cauzele lipsurilor noastre — de **Niculae Chișu;** In legătură cu munca cultural-educativă a cadrelor didactice — de **Ermina Neaga.**
● Sesiunea Plenară a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Învățământ.

Marea sărbătoare a tineretului

Acum 30 de ani, în perioada avântului revoluționar care a urmat Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, partidul clasei muncitoare a făurit organizația revoluționară a tineretului din Patria noastră, Uniunea Tineretului Comunist.

Sprijin viu și activ al partidului, Uniunea Tineretului Comunist a urmat cu credință și dârzenie un drum consecvent revoluționar. In rezoluția plenarei C.C. al P.M.R. din 22—24 Decembrie se arată: **„Uniunea Tineretului Comunist, condusă și îndrumată îndeaproape de partid, a fost singura organizație de tineret care — în condițiile celei mai crunte ilegalități și terori deslănțuite de regimul burghezo-moșieresc împotriva mișcării muncitorești — a ținut sus steagul luptei revoluționare, mobilizând masele tineretului din orașe și sate în lupta clasei muncitoare pentru dărâmarea regimului burghezo-moșieresc, pentru libertate, pace, cultură și o viață mai bună".**

In focul acestei lupte s'au făurit și s'au călit din rândurile U.T.C.-ului figuri luminoase ca Pavel Tcacenco, Lazăr Grunberg, Bernat Andrei, Filimon Sârbu, Iosif Clisci, Nicolae Cristea, Haia Lifșiț, Olga Bancic, Vasile Roaită, Elena Pavel și atâți alți tineri care au înscris cu sângele lor pagini de glorie în istoria mișcării revoluționare a proletariatului din țara noastră. Nici o piedică nu a fost de netrecut pentru uteciștii educați de partid. „Izvorul acestei forțe, — a arătat tovarășul Alexandru Moghioroș la adunarea festivă în cinstea celei de a 30-a aniversări a U.T.C. — este conducerea tineretului de către partidul marxist-leninist, fidelitatea față de poporul muncitor, credința față de marea cauză a lui Lenin și Stalin"

Sub conducerea partidului, U.T.C.-iștii au mobilizat tineretul muncitoresc la marile lupte ale ceferiștilor și petroliștilor din 1933, au organizat acțiuni însemnate în rândurile tineretului sătesc și ale ostașilor. Călăuziți de cuvântul partidului, U.T.C.-iștii au condus lupta antifascistă a studenților în cadrul Frontului Democrat studențesc, împotriva fascizării și a militarizării universităților, pentru un învățământ democratic.

Tineretul muncitor al Patriei noastre, încadrat în U.T.M., a moștenit o glorioasă tradiție de luptă — tradiția U.T.C.-ului. Fiecare succes al U.T.M.-iștilor și tineretului este o mărturie vie că U.T.M.-iștii și tinerii continuă tradiția U.T.C.-iștilor.

Mișcarea tineretului pentru realizarea sarcinilor de plan și pentru economii a dat naștere la peste 5.000 brigăzi utemiste, la 600 posturi utemiste de control. Peste 50.000 de tineri folosesc înaintatele metode sovietice ale lui Bâcov-Bortchevici, Lidia Corabelnicova, Cotlear, Nina Nazarova, Antonina Jandarova, etc. Tineri ca Virgil Petrescu, Ion Furtună, Aurelia Sarkozi, Ion Bobocea, sunt cunoscuți astăzi de întregul popor al Patriei noastre.

Pentru merite deosebite în lupta pentru cauza întregului popor muncitor și contribuția de seamă adusă la opera de construire a socialismului în țara noastră, Prezidiul Marii Adunări Naționale a conferit Uniunii Tineretului Muncitor, cu prilejul a 30 de ani dela înființarea U.T.C., Ordinul „Apărarea Patriei", Clasa I-a.

Cea de a 30-a aniversare a U.T.C. este sărbătorită cu bucurie de cadrele noastre didactice, care văd în ea un prilej de trecere în revistă a succeselor obținute de organizațiile de tineret din școli, un prilej de întărire a rolului activ al U.T.M.-ului în lupta pentru o cât mai înaltă învățătură și disciplină a elevilor.

Organizațiile utemiste din școlile noastre sunt în fruntea luptei pentru învățătură și disciplină conștientă. Ajutori siliitori ai cadrelor didactice, elevii U.T.M.-iști combat cu hotărâre delăsarea la învățătură, manifestările de indisciplină, toate lipsurile elevilor din școlile noastre. Indeplinind sarcina trasată de Partid, ei îndrumează cu dragoste organizațiile pionierești. Elevii și studenții U.T.M.-iști sunt exemple de învățătură temeinică și disciplinată pentru tovarășii lor de clasă. Studenți ca Nicolae Topa dela Facultatea de Poduri sau Elisabeta Marton dela Facultatea de Pedagogie din București, elevi ca Popescu Constantin, dela Școala Medie Tehnică Metalurgică din București, Popa Constantin dela liceul de băieți nr. 3 București, sau Mănescu Elena dela Școala Medie Tehnică de Construcții și Lucrări Edilitare din Iași, fruntași în învățătură, arată felul în care tinerii din țara noastră luptă pentru cucerirea științei.

Tot mai mult crește numărul învățătorilor și profesorilor U.T.M.-iști. Muncind în școli cu dragoste și entuziasm pentru educarea copiilor, pentru alfabetizarea țăranilor muncitori neștiutori de carte, pentru desvoltarea acțiunilor culturale în rândurile maselor, învățători U.T.M.-iști ca Tinca Gheorghe, din satul Sârbi, raionul Bârlad, se numără printre fruntașii activității didactice și obștești.

Tineretul nostru sărbătorește 30 de ani dela înființarea Uniunii Tineretului Comunist în cadrul Săptămânii Mondiale a Tineretului Democrat.

Inițiată de către Consiliul Mondial al Tineretului în anul 1943, în toiul luptei împotriva fascismului, sărbătorirea Săptămânii Mondiale a Tineretului a intrat în tradiția de luptă a tineretului democrat de pretutindeni ca o manifestare a tuturor tinerilor ce iubesc pacea, ca o demonstrație de luptă împotriva asupritorilor. In opoziție cu înverșunata propagandă a naționalismului și a urii de rasă pe care imperialiștii o răspândesc în rândurile tinerilor din țările capitaliste, Săptămâna Mondială a Tineretului este un minunat prilej de adâncire a relațiilor între tinerii iubitori de pace din lumea întreagă, o puternică manifestare de internaționalism, un mijloc de unire a tineretului în jurul nobilei idei a luptei pentru pace.

Anul acesta, Săptămâna Mondială a Tineretului se sărbătorește într'o perioadă de noi victorii pentru popoarele lumii care luptă pentru pace și democrație. Prosperitatea oamenilor muncii din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, succesele înregistrate de popoarele care luptă pentru libertate, creșterea forțelor păcii, fac pe imperialiștii americano-englezi să-și intensifice nebunește atacurile împotriva păcii.

Tineretul din țările capitaliste și coloniale, prin demonstrații și greve de protest, prin refuzul de a lucra materiale de război, își manifestă hotărârea de a apăra pacea, de a zădărnici încercările imperialiștilor americano-englezi care vor să incendieze din nou lumea. Valului uriaș de proteste pline de mânie împotriva imperialismului americano-englez, care se dedă la cele mai mârșave crime, luându-și drept aliați insecte infectate cu bacterii pentru a extermina populația R.P.D. Coreene și a R.P. Chineze, i se alătură cu tărie glasul zecilor de milioane de tineri. Unit în F.M.T.D., tineretul își întărește hotărârea de a se opune dușmanilor tinereții și vieții.

In lumea întreagă milioane și milioane de brațe tinere se încordează acum mai mult ca oricând pentru muncă creatoare, pentru o luptă necruțătoare. In fruntea luptei tineretului mondial se află eroicul Comsomol leninist-stalinist. Patriotismul și abnegația entuziaștilor tineri constructori ai comunismului constituie un exemplu pentru milioanele de tineri din țările de democrație populară, constituie un exemplu viu și o îmbărbătare caldă pentru vajnicii luptători coreeni și voluntarii chinezi care, cu arma în mână, își apără fericirea.

In acest an, strâns uniți în jurul organizației lor, F.M.T.D., tinerii din lumea întreagă, fără deosebire de rasă și limbă, vor sărbători Săptămâna Mondială a Tineretului întețindu-și lupta împotriva dușmanilor vieții, dușmanilor tinereții lor, dușmanilor păcii, imperialiștii americano-englezi.

Sărbătorind în școli Săptămâna Mondială a Tineretului, cadrele didactice au prilejul să adâncească educația comunistă a elevilor, cultivându-le dragostea și respectul pentru luminoasele figuri ale tinerilor eroi ai Uniunii Tineretului Comunist. In același timp, Săptămâna Mondială a Tineretului este un prilej de intensificare a muncii de educare a elevilor în spiritul internaționalismului proletar, al dragostei pentru glorioșul tineret sovietic și pentru tineretul din țările de democrație populară, al solidarității cu tineretul luptător pentru pace și libertate din lumea întreagă. Deasemenea, aceste zile trebue să ducă la o serioasă îmbunătățire a muncii organizațiilor de U.T.M. în școli, la ridicarea rolului lor conducător în colectivele de elevi, în lupta pentru cunoștințe adânci și temeinice, pentru educația comunistă a elevilor.

Aniversarea a 30 de ani dela înființarea Uniunii Tineretului Comunist, înalta cinstire ce s'a acordat U.T.M.-ului prin conferirea Ordinului „Apărarea Patriei" și sărbătorirea Săptămânii Mondiale a Tineretului trebue să fie considerate de cadrele didactice ca un minunat prilej de încordare a eforturilor îndreptate spre neîncetata ridicare a rolului organizațiilor utemiste din școli, pentru a le face să devină tot mai mult un sprijin de nădejde al învățătorilor și profesorilor.

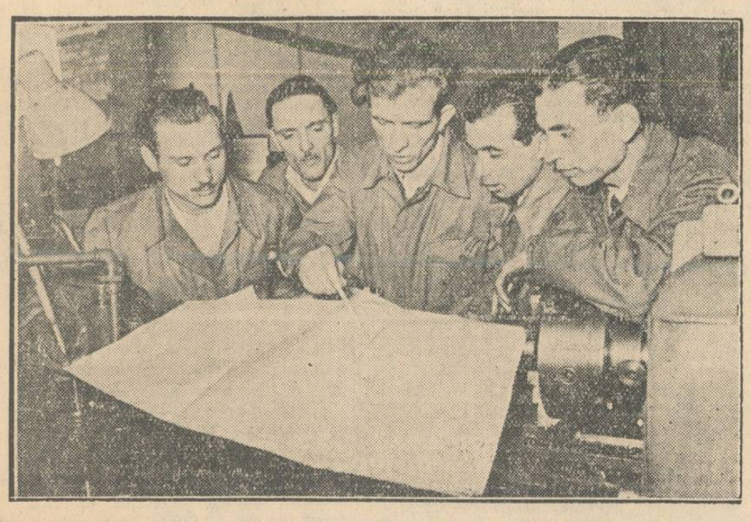

Brigada stahanovistă de tineret dela I.C.A.R. condusă de tov. Virgil Petrescu lucrează dela 1 Martie în contul lui Iunie 1953

Pentru un regim sever de economii în școli

★

D. Protopopescu
Consilier ministerial în Ministerul Invățământului Public

★ ★

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român privind măsurile necesare pentru consolidarea reformei bănești pune în fața cadrelor noastre didactice sarcini patriotice de o deosebită însemnătate. Școala are datoria să întărească contribuția ei la lupta pentru consolidarea economiei naționale, să mobilizeze tineretul și massele de oameni ai muncii în acțiunea de realizare a economiilor, de folosire largă a mijloacelor locale.

Nenumărate sunt căile de realizare a economiilor în școală. Este necesar numai ca directorii, cadrele didactice și elevii să fie conștienți de necesitatea economiilor, să se preocupe cu atenție și grijă de înlăturarea oricăror stricăciuni, a oricăror cheltueli de prisos.

Trebue combătută cu hotărâre lipsa de grijă a unor conducători de școli față de gospodărirea bunurilor care le sunt încredințate. La școala din comuna Bilciurești, regiunea Prahova, este drept că s'a organizat un internat și o gospodărie anexă cu o grădină de zarzavat și o mică creșcătorie de porci, prin aceasta realizându-se însemnate mijloace pentru buna funcționare a internatului și cantinei. Exemplul acesta trebue urmat. La aceiași școală însă, din cauză că directorul nu controlează munca personalului de serviciu, s'au irosit însemnate cantități de alimente destinate cantinei elevilor. Asemenea atitudini față de bunul obștesc trebue înlăturate cu desăvârșire din munca directorilor de școală.

De multe ori se risipesc în școli mari cantități de hârtie. Dar învățătorii și profesorii în primul rând ar trebui să-și dea seama de valoarea hârtiei atât de necesară pentru tipărirea manualelor, a cărților și a ziarelor, arme de cea mai mare însemnătate în lupta pentru educarea tineretului, pentru culturalizarea poporului muncitor. Ei ar trebui să fie cei dintâi care să ridice problema economiilor la hârtie, folosind ei înșiși și învățând pe copii să folosească hârtia recuperată din materiale vechi, care nu mai sunt necesare. In arhivele școlilor există mari cantități de asemenea hârtii nefolositoare și care pot fi recuperate cu succes. Este necesar numai ca cei ce lucrează în școli să se intereseze de problema economiilor la hârtii și să găsească soluții juste pentru rezolvarea ei.

Adeseori se cheltuiesc în școlile noastre sume mari pentru procurarea materialelor de întreținere: ceară, vopsea, uleiuri, etc. Invățându-i pe elevi să păstreze cu grijă curățenia școlii, trebue să le arătăm că prin economisirea unor astfel de materiale ne vom putea procura mai multe manuale și rechizite, mai mult material didactic, pentru a întări astfel munca de învățătură.

Invățătorii și profesorii trebue să lichideze atitudinea nepăsătoare față de avutul școlii. Ducând o temeinică muncă educativă, ei au datoria să-i facă pe elevi să se preocupe îndeaproape de înlăturarea purtării lipsite de grijă față de avutul obștesc, să trezească în rândurile lor interesul pentru buna întreținere a localului, a mobilierului, a curții, a gardurilor, etc. Un exemplu bun în această privință ni-l oferă cadrele didactice dela liceul de fete din Ploești, care au învățat elevele să păstreze încăperile internatului într'o curățenie desăvârșită. Folosind metoda luării în păstrare socialistă a claselor, elevii liceului nr. 4 din București se îngrijesc cu atenție de curățenia claselor lor, repară orice stricăciune, păstrează în dulapuri închise materialul didactic pentru a-l feri de praf și de lovituri.

Sunt însă multe alte școli unde nu se acordă atenția cuvenită acestor probleme, unde elevii strică și murdăresc mobilierul și localul școlii și nu se îngrijesc cum trebue nici de lucrurile lor, murdărindu-și hainele rupând manualele, etc.

Inlăturarea acestei purtări nejuste trebue să fie una din preocupările de seamă ale directorilor, ale diriginților și ale cadrelor didactice. Toți elevii noștri trebue învățați să păstreze cu grijă curățenia școlii, arătându-li-se că zugrăvelile și spoielile vor dura mai mult dacă pereții vor fi feriți de pete, de zgârieturi și lovituri, că băncile vor putea fi folosite un timp mai îndelungat dacă vor fi păstrate cu grijă, că manualele lor vor servi și altor elevi în anii viitori, dacă nu vor fi rupte.

Combătând orice cheltueli de prisos, directorii școlii trebue să găsească toate mijloacele datorită cărora se pot realiza economii în munca de gospodărire a școlii și a internatului. Dece să se cheltuiască, de pildă, bani pentru repararea lingeriei internatului, când se pot organiza clăci cu ajutorul mamelor și al elevelor mai mari, evitându-se astfel mari cheltuieli?

Cât de mari economii s'ar realiza în școli dacă învățătorii și profesorii ar ști să antreneze elevii în munca de confecționare cu mijloace locale a materialului didactic. Se pot construi astfel, aparate simple necesare lecțiilor de fizică, ierbare, insectare, planșe, etc., fără a se mai cheltui bani cu materialul didactic cumpărat din comerț.

Mulți dintre directorii școlilor noastre nu se preocupă suficient de economisirea curentului electric, a combustibilului, a apei, etc. Ingăduind astfel să se risipească bunuri extrem de prețioase pentru industria noastră. Este necesar să curmăm cu hotărâre această stare de lucruri. Directorii, învățătorii și profesorii trebue să organizeze cu grijă controlul folosirii curentului electric și al apei, să supravegheze starea instalațiilor și să asigure evitarea oricărei risipe în această direcție. Deasemeni, ei au datoria să se preocupe de încălzirea rațională a încăperilor și a sălilor de clasă, precum și a bucătăriei internatelor, îndrumând cu atenție personalul administrativ și de serviciu al școlii, lămurindu-l asupra importanței deosebite a economiilor.

O grijă permanentă trebue acordată de către cadrele didactice și, în special, de către directorii de școli, organizării pe lângă fiecare internat a unor gospodării auxiliare unde să se cultive zarzavaturi necesare internatului și unde să crească porci și păsări necesare îmbunătățirii condițiilor de trai ale elevilor. Deasemeni, școlile își pot crea importante venituri pentru nevoile lor prin creșterea viermilor de mătase și prin colectarea diferitelor deșeuri, din vânzarea cărora pot rezulta importante sume. Toate aceste acțiuni trebuesc făcute în așa fel încât să nu stânjenească buna mers al muncii în școală, ci să contribue la întărirea ei prin îmbunătățirea condițiilor de viață și de învățătură ale elevilor.

Ne aflăm în preajma începerii campaniei de construcții școlare. Foarte adesea, în trecut, din cauza neglijenței și a delăsării în muncă a unora dintre șefii secțiunilor de învățământ, dintre directorii de școli sau dintre învățători, se iroseau în campania de construcții mari cantități de materiale și sume însemnate de bani. Astfel de procedee trebue înlăturate cu desăvârșire din munca noastră, acordându-se cea mai mare atenție bunei gospodăriri a lucrărilor de construcție.

Șefii secțiunilor de învățământ trebue să treacă deîndată la încheerea contractelor cu întreprinderile regionale de construcții și la deschiderea finanțării, astfel încât lucrările de construire și amenajare să poată începe la 15 Aprilie. In același timp, ei trebue să organizeze serios acțiunea de construcții, reparații și amenajări cu mijloace locale. Posibilitățile locale sunt inepuizabile. Este necesar însă ca școala să determine în acest scop un adevărat curent în masse în ceeace privește construirea noilor localuri școlare, amenajarea internatelor, a căminelor, creșelor, etc.

Păstrarea materialele pe șantiere, folosirea lor în mod rațional, stimularea acțiunilor voluntare de construcții de școli prin mijloace și posibilități locale constitue o importantă contribuție la consolidarea reformei bănești. Nenumărate sunt exemplele de acțiuni patriotice prin care țărănimea muncitoare a contribuit la construirea de școli în satele și cătunele patriei noastre, economisind importante sume pe care Statul le-a folosit în sectoarele productive și contribuind astfel la întărirea economiei noastre, la asigurarea unui trai mai bun oamenilor muncii.

Astfel putem cita exemplul regiunii Rodna, unde s'au construit prin posibilități locale 57 de săli de clasă, al regiunilor Botoșani, Hunedoara, Mureș, etc. In total, numai în anul 1951 au fost construite prin posibilități locale 225 de săli de clasă și s'au făcut amenajări la 149 săli de clasă.

Cadrele didactice au datoria să folosească la maximum toate posibilitățile locale, să strângă în jurul școlii, pentru rezolvarea problemelor gospodărești, masele largi ale părinților și ale oamenilor muncii, să introducă un regim sever de economii în școli și să se preocupe cu cea mai mare atenție de educarea elevilor în spiritul unei noi atitudini față de avutul obștesc.

Arătând elevilor că și ei, alături de toți oamenii muncii din Patria noastră, au datoria să contribue efectiv la consolidarea reformei bănești, cadrele didactice îi vor face să simtă mai puternic răspunderea față de cauza întregului popor muncitor, îi vor face să participe direct la opera de construire a socialismului în țara noastră.

Deschiderea lucrărilor Sesiunii Generale Științifice a Academiei R. P. R.

Luni 17 Martie au început lucrările sesiunii generale ordinare a Academiei R.P.R. Acest eveniment constitue prilejul trecerii în revistă a succeselor și realizărilor obținute de către savanții și cercetătorii noștri, prilejul cunoașterii aportului pe care oamenii de știință din țara noastră îl aduc la opera măreață a construirii socialismului.

Festivitatea deschiderii lucrărilor a avut loc în prezența membrilor Prezidiului Academiei R.P.R. în frunte cu acad prof. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R. și acad prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., a membrilor titulari și onorifici, a membrilor corespondenți, a colaboratorilor științifici ai Academiei, precum și a altor numeroși reprezentanți ai vieții științifice și culturale din țara noastră.

Ordinea de zi a sesiunii cuprinde Darea de seamă a Prezidiului asupra activității științifice din anul 1951 și aprobarea programului pe anul 1952. In actuala sesiune vor avea loc alegeri de noui membri titulari și corespondenți ai Academiei R.P.R.

Deschizând lucrările sesiunii, acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., a subliniat deosebita grijă pe care partidul și guvernul țării noastre o manifestă față de oamenii de știință, față de activitatea lor creatoare.

In prima parte a dării de seamă acad. prof. Traian Săvulescu a analizat în spirit critic și autocritic problemele științifico-organizatorice ale Academiei, precum și activitatea secțiunilor, institutelor, filialelor, diferitelor comisiuni, bibliotecii și edituri Academiei R.P.R. pe anul 1951.

In încheiere, acad. prof. Traian Săvulescu a făcut o amplă prezentare a planului de activitate științifică al Academiei R.P.R. pe anul 1952.

In cursul zilei de 18 Martie au avut loc, în cadrul manifestărilor Sesiunii, ședințe de comunicări în cele 6 secțiuni ale Academiei. Miercuri, 19 Martie, s'au desfășurat discuțiile asupra dării de seamă prezentată de președintele Academiei R.P.R. La aceste discuții au participat numeroși academicieni, membri corespondenți și colaboratori științifici. In cursul aceleiași zile participanții la Sesiunea Generală au asistat, în sala Ateneului R.P.R., la conferința prof. Ștefan Vencov, membru corespondent al Academiei R.P.P., despre „Cuceririle științei sovietice în anul 1951, în slujba păcii și comunismului".

In ziua de Vineri, 21 Martie, au avut loc în continuare desbaterile asupra dării de seamă pe anul 1951 și asupra planului de activitate pe anul 1952. In aceeași zi a avut loc inaugurarea unui nou institut de cercetări științifice al Academiei R.P.R., Institutul de Biochimie. Duminică 23 Martie va avea loc ședința de închidere a Sesiunii Generale Științifice a Academiei R.P.R.

Desbaterile actualei Sesiuni vor avea să constate succesele realizate și lipsurile pe tărâmul muncii științifice, pentru ca în viitor să se poată ajunge la o mai bună organizare a activității oamenilor noștri de știință, la realizări și mai importante care să contribue la desvoltarea științei legate cu practica, a științei puse în slujba Patriei noastre în drum spre socialism.

Școala în orașele și satele noastre

Disciplina elevilor s'a îmbunătățit

La școala elementară de băieți nr. 52 din București, disciplina elevilor lăsa mult de dorit în primul pătrar. Elevii claselor V—VII absentau fără motiv, lipseau dela anumite ore, nu păstrau clasele curate. Consiliul pedagogic al școlii, fiind sesizat de această stare de lucruri și ținând seama de propunerea tovarășului director, a hotărît să se introducă în școală caiete speciale pentru fiecare clasă, în care, oră de oră, profesorii să noteze cu foarte bine, bine, potrivit, rău sau foarte rău felul în care se prezintă clasa din punctul de vedere al disciplinei. Fiecare calificativ e echivalent cu un număr anumit de puncte roșii (bune) sau puncte negre (rele). Din trei în trei săptămâni se adună caietele și se cercetează situația fiecărei clase, stabilindu-se care anume are cele mai multe puncte roșii și cele mai puține puncte negre. Rezultatul numeric se afișează la loc vizibil în școală, arătându-se și câte puncte bune a obținut fiecare clasă.

Pe această cale s'a stimulat mult dorința elevilor de a vedea clasa lor între cele mai bune. Și disciplina în școală s'a îmbunătățit. S'a creat astfel și un spirit de răspundere al fiecărui elev pentru atitudinea întregei clase. La ședințele plenare pe școală, la care participă toți profesorii și comitetul de părinți, directorul evidențiază clasele cu cele mai bune rezultate.

In prima etapă a anului școlar, etapă care s'a sfârșit în preajma vacanței de iarnă, s'a evidențiat clasa a V-a B. In lunile următoare s'a evidențiat clasa a VII-a C.

Analizând acum situația disciplinei în școală, consiliul pedagogic a constatat că această metodă a dat rezultate pozitive.

In general, nivelul disciplinei s'a îmbunătățit mult în școală. Cadrele didactice își concentrează acum atenția asupra muncii cu elevii din clasele a V-a D și a VII-a D, ai căror elevi sunt încă nedisciplinați, căutând să-i ridice până la nivelul întregii școli.

„Colțul Limbii Ruse"

La Centrul Școlar al liceelor de fete nr. 2, 10, 13 din București, colectivul profesoarelor de limba rusă a înființat un „colț al limbii ruse". In acest scop a fost amenajată o cameră specială, pe care profesoarele de limba rusă au împodobit-o cu portrete ale scriitorilor ruși și sovietici și cu o mare hartă a Uniunii Sovietice. S'a înființat în cadrul colțului și o bibliotecă cuprinzând 500 de cărți în limba rusă, care sunt puse la dispoziția cadrelor didactice și a elevelor școlii. Profesoarele găsesc aci lucrările pedagogilor și metodologilor sovietici, care le ajută mult în predarea lecțiilor. Biblioteca primește regulat publicațiile pedagogice sovietice „Uciteliskaia Gazeta" și „Semia i școla". Deasemeni, aici apare cu regularitate o gazetă de perete în limba rusă.

La „colțul limbii ruse" elevele citesc cărțile pentru copii și tineret ale scriitorilor sovietici. Profesoarele de limba rusă organizează regulat consultații în cadrul colțului, pentru a ajuta elevelor să-și însușească temeinic cunoștințele predate la curs.

Materialul didactic al „colțului limbii ruse" crește pe zi ce trece, datorită stăruinței profesoarelor și elevelor de a alcătui scheme ajutătoare pentru studiul gramaticii.

Colectivul profesoarelor de limba rusă dela această școală și-a propus să întărească legăturile sale cu celelalte școli, atrăgându-le în acțiunea de confecționare a materialului didactic necesar îmbunătățirii predării limbii ruse.

Pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă

In lupta pentru înlăturarea rămânerii în urmă la învățătură a elevilor — ca și în toate domeniile muncii din școală — experiența pedagogilor sovietici constitue pentru noi un sprijin deosebit de însemnat.

In școala noastră se folosea mult metoda ajutorării elevelor slabe în cadrul grupelor de învățătură sau al meditațiilor conduse de către elevele înaintate. De cele mai multe ori însă, aceste mijloace de îndreptare a situației elevelor slabe nu dădeau rezultate bune — și aceasta din cauză că munca astfel organizată nu ținea seama de particularitățile fiecărei eleve, de lacunele pe care le are în cunoștințe.

Experiența profesorilor sovietici ne-a arătat că este mult mai rodnică metoda ajutorului individual dat elevilor rămași în urmă. Procedând în felul acesta în ceeace privește ajutorarea elevelor slabe la obiectul pe care-l predau, limba română, pot ține seama de situația fiecăruia dintre elevele mele în parte, le pot ajuta să-și completeze acele capitole ale materiei pe care nu și le-au însușit suficient în primele pătrare și le asigur astfel o bază mult mai trainică pentru însușirea ulterioară a cunoștințelor.

Fără îndoială că acest procedeu îmi cere să cunosc îndeaproape volumul și calitatea cunoștințelor elevelor și să folosesc metode variate de muncă, astfel încât ajutorul pe care-l dau să fie real, să contribue cu adevărat la ridicarea nivelului lor de cunoștințe. Ajutorul individual dat elevilor rămași în urmă presupune deasemeni o muncă bine organizată și perseverentă. Rezultatele obținute în felul acesta răsplătesc însă din plin eforturile profesorului, făcând să crească procentul elevilor cu note de trecere și asigurând însușirea unor cunoștințe trainice. Lucrând în felul acesta, am obținut ca șase din cele zece eleve rămase în urmă la limba română să-și îmbunătățească situația la învățătură pe al treilea pătrar și să intre chiar în rândurile elevelor bune din clasă.

Mai folosim și astăzi, în școala noastră, metoda ajutorării elevelor slabe prin grupele de învățătură, dar într'o măsură mai redusă și în special acolo unde există eleve ale căror lacune în cunoștințe sunt aproximativ aceleași.

Intărind serios munca noastră pentru asigurarea unor cunoștințe temeinice, pentru prevenirea rămânerii în urmă la învățătură, acordând o atenție deosebită ajutorului individual dat elevelor slabe, vom izbuti să asigurăm un procent mult mai mare de eleve cu note de trecere la toate materiile.

IRINA ROSENZWEIG
profesoară la școala elementară de fete nr. 17 din București

Invață pentru a face lecții din ce în ce mai bune

Tovarășa Ștefania Iordan este profesoară de limba rusă la cele două școli elementare din comuna Fundata, raionul Stalin. Din anul 1950, de când funcționează la aceste școli, a pășit cu toată hotărîrea și încrederea la muncă. Totdeauna intră în clasă bine pregătită, cu planuri bine întocmite, iar dela lecții nu lipsește niciodată.

Deși nu este profesoară calificată tovarășa Iordan se străduește zi de zi să-și ridice nivelul profesional, cerând adeseori sprijinul celorlalți tovarăși.

Datorită metodelor bune de predare ale tovarășei Iordan, datorită atitudinii sale juste față de clasă, elevii studiază cu interes limba rusă. Incepând chiar din clasa V-a, elevii citesc corect rușește, dând o justă interpretare textului. Seriozitatea cu care muncește tovarășa Iordan, asigură desfășurarea unor lecții care-i interesează pe elevi. Caietele lor sunt în perfectă ordine, corectate minuțios, cu toată rigurozitatea. Tovarășa Iordan cheamă adesea la orele sale pe tovarășii de muncă, asistând și ea la orele acestora, spre a învăța din experiența lor.

GAVENEA ALEXANDRU

Pregătiri pentru încheerea celui de al treilea pătrar

Pentru încheerea cu bune rezultate a celui de al treilea pătrar, cadrele didactice dela școala pedagogică din Cristur au desfășurat o muncă susținută și bine organizată.

Un deosebit ajutor în această privință l-au dat diriginții claselor, care au analizat, în orele educative, munca elevilor lor, cercetând îndeaproape cauzele care determină rămânerea în urmă a unor elevi și luând măsuri pentru înlăturarea lipsurilor. Astfel, de pildă, unii elevi externi din anul II aveau note slabe pentrucă nu știau să-și organizeze bine munca individuală. Diriginții anului II, cu ajutorul elevilor interni, i-a îndrumat serios în această privință, ceeace a dus la îmbunătățirea situației lor.

O atenție deosebită au acordat-o cadrele didactice dela școala pedagogică din Cristur controlului însușirii cunoștințelor preocupându-se cu atenție de justa organizare a lucrărilor de control curent și a lecțiilor recapitulative dela sfârșitul pătrarului.

KOCZIANY LADISLAU

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Organizația de partid și experiența pedagogică

În școala medie nr. 6 din orașul Nejin se desfășoară ședința de alegeri a organizației de bază. Organizația de bază, care unește pe membrii de partid din această școală și din școala elementară de 7 ani nr. 12 din vecinătate, a ajutat mult la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ. Dar profesorii comuniști subliniau că se puteau obține rezultate mult mai bune dacă s'ar fi acordat atenția necesară importantei probleme a studierii și răspândirii experiențelor înaintate. Iată ce a spus de pildă profesoara Grițai:

— „N'am folosit toate posibilitățile pentru ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Trebue să organizăm schimbul de experiență între cei mai buni profesori din ambele școli. Iată, de pildă, tovarășa profesoară Lavinskaia muncește serios pentru ridicarea nivelului său ideologic și politic precum și a calificării profesionale. Elevii ei de câțiva ani încoace nu mai au nicio notă proastă. Dece organizația de partid și comitetul sindical n'au studiat și n'au extins experiența ei?"

Observația critică a profesoarei comuniste este foarte justă și atinge una din problemele esențiale ale activității organizațiilor de bază. Nu întâmplător în multe adunări ale organizațiilor de partid din școli, din institutele pedagogice și din secțiile de învățământ se arată că sarcina principală a școlii este aceea de a **generaliza și a aplica cele mai bune experiențe pedagogice.** Comuniștii și organizațiile de partid au datoria să fie inițiatorii și organizatorii muncii de rezolvare a acestei sarcini.

Partidul bolșevic este un partid al transformărilor revoluționare. El a susținut și susține totdeauna tot ceeace este nou, ceeace crește și se desvoltă. Partidul observă atent apariția experienței înaintate în toate domeniile și observându-o, o cultivă cu dragoste, culege cu grijă sutele și miile de exemple și modele într'un tot unitar, la nivelul cărula pot și trebue să se ridice oamenii. În statul socialist puterea exemplului a dobândit o excepțională importanță, iar atitudinea atentă și plină de grijă față de experiența înaintată a științei și a practicii a devenit o lege a cărei în deplinire partidul o cere cu hotărâre fiecărui conducător. În primul rând, lucrul acesta este cerut organizațiilor de partid, care sunt legate direct de diferite ramuri de activitate, adică de însuși leagănul celei mai bune experiențe. Se știe, de pildă, că organizația de bază a fabricii „Proletarskaia Pobeda" a susținut în modul cel mai activ inițiativa atât de cunoscută astăzi a inginerului inovator Kovaliov, bazată pe introducerea masivă a metodelor înaintate de muncă. Și organizația de bază n'a susținut această inițiativă numai printr'o simplă aprobare într'o rezoluție, ci printr'o largă și minuțioasă muncă de massă.

Lucrul acesta trebue subliniat în mod deosebit, căci se mai întâmplă ca în școli, în institutele pedagogice și în secțiile de învățământ să existe unii oameni care, atunci când este vorba de experiențele înaintate se mulțumesc să le aprobe, fără a se preocupa de măsuri reale, concrete, pentru ca aceste experiențe, metodele cadrelor înaintate, să fie adoptate de alții și să nu fie numai recunoscute ca juste, ci și aplicate cu perseverență în practică. Organizațiile de partid sunt chemate să lupte împotriva acestui mod de a privi experiențele înaintate și să obțină îndeplinirea unei munci practice.

Sprijinul larg și calificat acordat celor mai bune metode de muncă pedagogică, alături de propaganda activă a celor mai bune rezultate — iată sarcina care, alături de desvoltarea criticii și autocriticii, este cea mai importantă pentru organizațiile de bază ale partidului. Dacă organizațiile de bază merg pe această cale, ele sunt sigure de succes. Dar dacă se pornește pe calea formală a adoptării unor hotărâri de „reorganizare", după care nu urmează nici o măsură destinată găsirii elementelor pozitive și criticării lipsurilor, în acest caz rezultatele sunt formale.

Organizațiile de partid din școli trebue să-și amintească permanent indicațiile date de Lenin, care subliniază cu hotărâre marea însemnătate a cunoașterii și a verificării experienței, a folosirii ei sistematice, arătând în mod direct că un comunist care discută despre „conducere", dar nu știe să folosească experiența practică a sutelor de cadre, nu-și poate îndeplini sarcinile. Este de dorit ca experiența celor mai buni învățători, profesori, diriginți, instructori de pionieri, profesori universitari, experiența celor mai bune catedre universitare a celor mai bune sectoare sau secții să fie întotdeauna în centrul atenției organizației de bază și, lucrul cel mai important, să fie introdusă în viață, în practică. **Creșterea oamenilor, încurajarea măestriei lor pedagogice, desvoltarea celor mai bune aptitudini ale lor, constitue cea mai însemnată sarcină a organizațiilor de partid.** Se știe că în cazul când conducerea este bună, chiar cadrele mediocre încep să lucreze bine, iar când conducerea este nepriceputâ, chiar cadrele cele mai bune nu dau totdeauna tot ce sunt capabile să dea.

Se întâmplă uneori ca un om a cărui muncă, prin întregul său conținut și prin metodele sale, reprezintă o experiență de un deosebit interes, să nu fie întotdeauna în stare să-și generalizeze această experiență după un anumit sistem pentru a o transmite altora. Într'una din cuvântările sale, Mihail Ivanovici Kalinin a arătat că se întâmplă câteodată ca un muncitor care lucrează într'un anumit domeniu să nu poată aprecia în întregime însemnătatea propriei sale munci. De pildă, o învățătoare care predă timp îndelungat într'un sat și știe să predea în așa fel încât ridică zi de zi nivelul de cultură generală al elevilor și formează interesul pentru activitatea obștească, nu-și dă seama totuși că lucrează mai bine decât alții. Citând exemplul acestei învățătoare, M. I. Kalinin a arătat necesitatea de a analiza și a demonstra în fața societății și în fața învățătoarei însăși valoarea muncii pe care ea o îndeplinește. Fără îndoială, spunea M. I. Kalinin, că îndată ce învățătoarea va simți că munca ei a fost observată, forțele ei se vor dubla, se vor tripla.

Ajutând creatorilor experienței înaintate să înțeleagă și să generalizeze această experiență, pentru a face din ea un bun al tovarășilor lor, organizația de bază va înmulți forțele creatoare ale întregului colectiv pedagogic. Ea nu trebue să se limiteze la experiența cadrelor din școala sa, ci să atragă colectivul în folosirea experienței „vecinilor" — a altor școli, institute pedagogice sau secții de învățământ, lărgind necontenit orizontul oamenilor școlii și familiarizându-i cu metodele cele mai înaintate ale muncii pedagogice.

În cadrul școlilor și ale institutelor pedagogice sunt multe cadre didactice tinere „oameni care tind spre o muncă desăvârșită, dar care abia își încep drumul. Pentru creșterea și educarea acestora este deosebit de însemnată familiarizarea fiecărula din ei cu tezaurul experienței înaintate. Tinerii pedagogi pot învăța multe din practica tovarășilor lor mai bătrâni și mai calificați. Datoria organizațiilor de bază, după cum ne învață tovarășul Stalin, este de a urmări îmbinarea, unirea cadrelor tinere cu cele vechi într'un colectiv comun și unic, făcând din cea mai înaintată experiență un bun al tuturor cadrelor și menținând prețioasa trăsătură bolșevică — simțul noului.

Mii de oameni simpli care muncesc ani dearândul în domeniul învățământului dobândesc o experiență prețioasă. Această experiență trebue cercetată cu atenție și extinsă cu grijă. Într'adevăr, după cum ne arată tovarășul Stalin, milioane de oameni ai muncii, muncitori și țărani lucrează, trăiesc și luptă. Cine se poate îndoi de faptul că acești oameni nu trăiesc inutil ei că, trăind și luptând, acumulează o uriașă experiență practică? Nu ne putem îndoi de faptul că acei conducători care disprețuesc această experiență nu se pot considera adevărați conducători.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Nivelul ideologic și măestria cadrelor didactice

În ultimii ani se observă în regiunea noastră un fenomen îmbucurător: învățătorii și profesorii încep să-și înțeleagă tot mai mult rolul hotărâtor în educarea unor constructori culți și desvoltați multilateral ai societăți comuniste. În referatele și cuvântările la consfătuirile cadrelor didactice, la ședințele consiliilor pedagogice, etc. mulți învățători și profesori subliniază necesitatea necontenitei ridicări a pregătirii lor ideologico-politice și a calificării lor pedagogice, de care depinde succesul instruirii copiilor și tineretului. Se întâmplă însă uneori ca ridicarea nivelului ideologico-teoretic al cadrelor didactice să meargă „paralel" cu munca lor pedagogică. Studierea amănunțită a organizării muncii de educare politică a cadrelor didactice arată că în unele cazuri nu există obiective precise și se constată manifestări de formalism. Memorând diferite date și fapte din istoria partidului, unii învățători și profesori își însușesc slab esența teoriei marxist-leniniste fără de care nu se poate aștepta ridicarea nivelului ideologic și teoretic al muncii lor pedagogice. Câteodată, marile realizări ale științei sovietice înaintate sunt folosite în mod îngust, limitat. Există cadre didactice care consideră că bazele învățăturii lui Pavlov constitue un îndreptar numai în predarea biologiei și nu țin seama că învățătura lui Pavlov despre activitatea nervoasă superioară constitue baza științifică a teoriei leniniste a cunoașterii și deschide orizonturi noi în fața pedagogiei.

Dacă fiecare învățător și profesor și-ar însuși bazele învățăturii fiziologice a lui Pavlov, ar ști că, de pildă, o excitare prelungită, care acționează asupra unui anumit punct al creerului și care nu este însoțită de acțiuni simultane asupra altor puncte, provoacă frânarea în percepție și chiar somnul. Cu cât ar fi mai atent și mai exigent în acest caz învățătorul sau profesorul față de formele și metodele muncii duse cu elevii la lecție! Cunoscând esența învățăturii lui Pavlov, multe cadre didactice ar înțelege într'un fel nou adevărurile de mult cunoscute în legătură cu necesitatea materialului intuitiv, a lucrărilor de laborator, a vizitelor în întreprinderi, a excursiilor etc.

Iată dece, în munca noastră de ridicare a nivelului ideologico-teoretic al cadrelor didactice, ne-am pus ca sarcină să contribuim la aprofundarea studierii de către învățători și profesori a teoriei leniniste a cunoașterii, concretizată din punct de vedere al științelor naturii în învățătura lui I. P. Pavlov. Ne-am pus ca scop să obținem ca toți învățătorii, profesorii și directorii de școli să înțeleagă necesitatea vitală de a traduce teoria marxist-leninistă în activitatea lor practică.

În directă legătură cu ridicarea nivelului ideologic și pregătirea teoretică a cadrelor didactice este problema extinderii experienței pedagogice înaintate.

În regiunea Kuibâșev există mulți învățători și profesori cu o înaltă măestrie pedagogică. Despre ei se vorbește de obicei la diferite conferințe, se scrie în culegerile metodologice, etc. Dar aceste măsuri s'au dovedit insuficiente. Experiența fruntașilor este aplicată prea încet în școli. În orașul Ceapaevsk, de pildă, la școala medie nr. 2 lucrează unul din cei mai buni profesori ai noștri de fizică, I. I. Babușkin, care a înzestrat un mare laborator de fizică. În decurs de câțiva ani, nici un elev din clasele lui n'a primit note insuficiente. Lucrarea teoretică a profesorului Babușkin „Din experiența luptei pentru cunoștințe adânci și temeinice" a primit o înaltă apreciere. Și totuși experiența lui nu este suficient urmată. Prin ce se poate explica această situație? Numai prin faptul că organele învățământului, propagând experiența înaintată, nu consolidează această propagandă printr'o muncă organizatorică, nu cer din partea conducătorilor de școli o muncă corespunzătoare în sânul colectivelor pedagogice. Este firesc, de aceea, că nici directorii de școli nu organizează instruirea practică a cadrelor didactice tinere de către maeștri experimentați ai muncii pedagogice, nu creează condițiile corespunzătoare pentru o muncă atât de importantă. Iată dece câteodată schimbul viu de experiență este înlocuit cu considerațiuni generale la ședințele consiliilor pedagogice, în cercurile metodologice și la consfătuirile de producție.

Extinderea experienței pedagogice înaintate este una din sarcinile de prim ordin ale secției regionale de învățământ. În legătură cu aceasta, deosebit de importantă este problema de a lichida supraîncărcarea cadrelor didactice cu munci inutile. Se întâmplă uneori ca directorii de școli, în loc de a conduce operativ procesul de instruire și de educare, în loc de a organiza un viu schimb de experiență se ocupă de organizarea unui mare număr de ședințe, în care se pierde mult din timpul prețios al cadrelor didactice.

Sarcina conducătorilor de secții de învățământ este de a se îngriji de ridicarea nivelului ideologico-teoretic al cadrelor didactice. Trebue să ținem minte că aceasta este o cale directă spre măestria pedagogică, spre îmbunătățirea muncii instructiv-educative a școlii.

B. SIMANCOV
șeful secției de învățământ a regiunii Kuibâșev

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Biblioteca din casa de copii a satului Zelenciukskaia — regiunea Stavropol

Directorul școlii

Partidul Bolșevic și Guvernul Sovietic trasează sarcini de răspundere conducătorilor școlilor sovietice. Aceștia trebue să se îngrijească de creșterea unor constructori ai comunismului cu o desvoltare multilaterală, educați în spiritul patriotismului sovietic.

Școala este un sector important al muncii ideologice. Conducerea cu succes a unui asemenea sector poate fi realizată numai de un om cu serioasă pregătire marxistă, un om care lucrează necontenit pentru educarea politică a cadrelor pedagogice. Trebue să recunoaștem ca o axiomă, — ne învață tovarășul Stalin, — că cu cât este mai înalt nivelul politic și mai ridicată conștiința marxist-leninistă a cadrelor din orice domeniu al muncii de stat și de partid, cu atât este mai înaltă și mai rodnică munca însăși, cu atât rezultatele acestei munci sunt mai efective.

Conducătorii experimentați de școli învață ei înșiși în mod sistematic și creează toate condițiile necesare pentru studiul individual al cadrelor didactice. Așa procedează directorul școlii de 7 ani nr. 88 a Căii Ferate Severo-Donețkala, tovarășul Ilin. De 5 ani de zile pedagogii acestei școli își ridică nivelul ideologico-teoretic după un plan stabilit cu precizie. Studiul politic a început cu cercetarea cărților care vorbesc despre viața și activitatea revoluționară a creatorilor și conducătorilor eroicului Partid Bolșevic. „Viața și activitatea revoluționară a lui V. I. Lenin și I. V. Stalin constitue un măreț exemplu de muncă fără preget în slujba Patriei. De aceea, studierea biografiei genialilor noștri conducători este pentru noi o mare școală" — spune tovarășul Ilin.

Paralel cu studierea biografiei conducătorilor Partidului Bolșevic, cadrele didactice asistă la conferințe despre istoria U.R.S.S., despre diferite probleme de filosofie și politică internațională, sau despre evenimentele importante din viața Uniunii Sovietice. Aceasta constitue prima treaptă în studiul politic al cadrelor didactice, dându-le pregătirea necesară pentru o serioasă studiere a Cursului Scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S. După trecerea acestei etape, cadrele didactice studiază operele clasice ale teoriei marxist-leniniste. În ajutorul celor care studiază individual operele lui Lenin și Stalin se țin conferințe și se dau consultații. Consfătuirile teoretice se organizează cu regularitate în această școală.

Însușirea temeinică a teoriei marxist-leniniste s'a reflectat în mod pozitiv asupra întregii activități a școlii. „Nivelul științific și ideologic al predării s'a ridicat, — spune tovarășul Ilin. Profesorii și învățătorii au început să cerceteze cu atenție viața și să educe pe elevi cu ajutorul minunatelor exemple din trecutul și prezentul marelui nostru popor. Creșterea conștiinței politice a cadrelor didactice s'a reflectat imediat în îmbunătățirea învățăturii elevilor. Școala noastră a devenit fruntașă. Autoritatea ei în rândurile părinților a crescut mult. Cadrele didactice țin deseori referate și conferințe în fața populației.

Directorul de școală este obligat să-și cunoască munca în toate particularitățile ei concrete. Tovarășul Stalin ne învață că pentru a conduce cu adevărat, munca trebue studiată cu conștiinciozitate, cu răbdare, cu perseverență. Directorul școlii este dator să stăpânească temeinic teoria pedagogică, să cunoască ultimele realizări ale științelor ce se predau în școală, să cunoască toate programele și manualele. Numai cu această condiție el va fi capabil să îndeplinească una din sarcinile sale de bază — desăvârșirea măestriei pedagogice a cadrelor didactice.

Un loc deosebit de important în procesul pedagogic este ocupat de lecții. Comitetul Central al Partidului Bolșevic a arătat că lecția este forma de bază a muncii din școală. De calitatea lecției depinde valoarea cunoștințelor dobândite de elevi. În fața directorului stă sarcina de a obține dela fiecare profesor ca toate lecțiile acestuia să aibă un înalt nivel ideologic și să dea elevilor cunoștințe temeinice. Dar pentru aceasta este necesar să se controleze zilnic procesul de instruire a copiilor. Directorii experimentați reușesc să asiste în cursul unui an școlar la sute de lecții, făcând o analiză temeinică a acestor lecții și verificând întregul sistem de muncă al cadrelor didactice.

Plină de învățăminte este în această privință experiența tovarășei Halilova, directoarea școlii medii de fete nr. 2 din Nahicevan. În această școală asistarea la lecții nu are un caracter întâmplător. Tovarășa Halilova, împreună cu directoarea de studii, alcătuește încă dela începutul anului școlar un plan amănunțit de studiere a muncii cadrelor din colectivul său. Lecțiile la care asistă ea sunt discutate în mod obligatoriu cu profesorul respectiv ca și întreaga lui muncă. Analiza sistemului de lecții permite găsirea celei mai juste aprecieri a nivelului științific al predării, a temeiniciei deprinderilor și priceperilor dobândite de eleve. Directoarea își rezervă ore speciale pentru acordarea de consultații. În aceste ore cadrele didactice vin la ea pentru a primi răspunsuri la problemele care-i preocupă, pentru a se sfătui cum să organizeze o lecție la o anumită temă, etc.

Tovarășa Halilova urmărește zilnic învățătura elevelor, acordând multă atenție metodicii interogării. Ea controlează obiectivitatea cu care sunt apreciate cunoștințele elevelor. În acest scop ea și directoarea de studii fac uneori personal interogarea, dau elevelor lucrări scrise de control, etc. Această verificare adâncă, temeinică și concretă a procesului pedagogic ridică simțul de răspundere al cadrelor didactice pentru calitatea instruirii și educării copiilor, înlătură orice manifestări de liberalism în aprecierea cunoștințelor elevelor, consolidează disciplina de stat în colectivul pedagogic.

Obligațiile directorului de școală sunt largi și variate. El conduce întreg procesul de instruire și educare în școală, îndrumă activitatea diriginților, a organizatorilor pionierești și comsomoliste, a comitetului de părinți, etc. În același timp el răspunde și de buna gospodărire a școlii. Pentru a face față tuturor acestor obligații, directorul trebue să se sprijine pe colectivul cadrelor școlii, trebue să știe să susțină orice inițiativă a acestora, orice manifestare a gândirii creatoare. Un sfătuitor colectiv sigur al directorului este consiliul pedagogic. Dacă acesta este convocat sistematic și se ocupă de problemele care frământă pe învățători și profesori și care sunt ridicate de însăși viața școlii, dacă în ședințele lui răsună cuvântul criticii și autocriticii bolșevice, un asemenea consiliu pedagogic devine un mijloc puternic de întărire a întregului colectiv al școlii, de mobilizare pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor trasate școlii de către Partid și Guvern. Dar pentru a face din consiliul pedagogic un organ colectiv serios al gândirii pedagogice, directorul trebue să-i conducă cu pricepere activitatea, luptând cu hotărâre pentru traducerea în viață a tuturor hotărârilor luate în cadrul ședințelor lui.

Comsomoliștii și pionierii reprezintă o mare putere în școală. Sprijinindu-se pe ei, pedagogii pot obține rezultate minunate în domeniul educației comuniste a școlarilor. Ridicarea rolului de avangardă al organizațiilor comsomoliste și pionierești în lupta pentru o înaltă calitate a cunoștințelor, împotriva rămânerii în urmă, pentru educarea conștiinței comuniste a copiilor constitue o sarcină a școlii. Din păcate, încă nu toți învățătorii și profesorii cunosc destul de bine principiile și conținutul muncii duse de organizațiile comsomoliste și pionierești. Datoria directorilor de școli este de a organiza pregătirea tuturor cadrelor didactice pentru munca cu pionierii și comsomoliștii, trasând căile concrete de traducere în viața a hotărârilor Congresului al XI-lea și ale Plenarei a VII-a a C.C. al Comsomolului.

Conducerea muncii de educare și instruire a tineretului sovietic reprezintă o mare sarcină de stat. Această muncă nu suferă șablonul și rutina. Lichidarea acestora poate fi obținută numai de acei directori care, la fiecare pas al activității lor, se conduc după ceeace constitue baza vitală a orânduirii sovietice — politica Partidului Bolșevic și a Guvernului Sovietic.

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

În ajutorul cadrelor didactice care studiază Istoria P.C. (b.) al U.R.S.S.

Învățătura marxist-leninistă asupra războiului, păcii și revoluției

În studiul capitolului VI al Cursului Scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S., întâlnim ca problemă centrală, cuprinsă în paragraful III, teoria și tactica Partidului Bolșevic în chestiunile războiului, păcii și revoluției.

Cunoașterea și însușirea temeinică a tezelor marxism-leninismului asupra războiului, păcii și revoluției capătă o însemnătate deosebită astăzi, în condițiile ascuțirii și creșterii luptei frontului mondial al păcii pentru zădărnicirea planurilor criminale ale imperialiștilor americani de a dezlănțui un al treilea război mondial.

Numai pe baza genialei învățături a clasicilor marxism-leninismului și a experienței Partidului Bolșevic pot fi mobilizate masse din ce în ce mai largi la lupta activă împotriva pericolului de război, împotriva falselor teorii burgheze, care caută să camufleze caracterul profund nejust, criminal, al războaielor provocate de imperialiști.

★

Marxism-leninismul a dat pentru prima dată o explicație științifică a cauzelor și caracterului războaielor.

Nimicind teoriile burgheze care afirmau că războaiele au existat și vor exista întotdeauna, Marx și Engels au arătat că războiul este un fenomen care apare pe o anumită treaptă a desvoltării societății omenești, și anume, odată cu apariția claselor antagoniste. Existența războiului fiind legată de existența claselor antagoniste el va dispare atunci când vor dispare clasele antagoniste.

Lenin și Stalin ne învață că războiul este continuarea politicii de clasă cu mijloace violente. Într'adevăr, clasele stăpânitoare folosesc tot felul de mijloace pentru atingerea scopurilor lor, pentru înfăptuirea politicii lor; atunci când mijloacele economice, ideologice, diplomatice nu sunt suficiente, adică nu duc la atingerea țelurilor propuse, clasele exploatatoare recurg la lupta armată deschisă, la război.

În epoca imperialistă, războaiele se extind și iau proporții uriașe, ajungând până la războaie mondiale. Lenin a arătat că primul război mondial a fost deslănțuit ca o consecință a desvoltării capitalismului, în faza sa imperialistă. Aceasta înseamnă că în imperialism, monopolurile care își subordonează întregul aparat de stat al țărilor respective, recurg la război pentru acapararea de noi zone de influență, dat fiind faptul că este terminată împărțirea întregului teritoriu de pe glob între marile puteri imperialiste. Dar nu numai atât. Dată fiind desvoltarea inegală și în salturi a țărilor capitaliste în faza imperialistă, problema repărțirii lumii se va pune periodic, atât timp cât va exista imperialismul.

Aceste teze ale lui Lenin — elaborate în lucrarea sa de importanță istorică „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului" — au fost desvoltate de tovarășul Stalin, care a arătat că atât primul război mondial cât și cel de al doilea au izbucnit ca urmare a crizelor sistemului capitalist al economiei mondiale.

Învățătura marxist-leninistă nu clarifică numai problema cauzelor războaielor, ci aruncă o lumină puternică și asupra caracterului lor, dând astfel proletariatului posibilitatea de a-și fixa în mod științific atitudinea față de un război sau altul.

În Cursul Scurt de Istorie a Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., tovarășul Stalin arată că războaiele sunt de două feluri:

1) războaie drepte, neanexioniste, eliberatoare, menite fie să apere poporul de o agresiune din afară și de încercările de a-l subjuga, fie să elibereze poporul de sub jugul robiei capitaliste, fie, în sfârșit, să elibereze coloniile și țările dependente de sub jugul imperialiștilor;

2) războaie nedrepte, anexioniste, care urmăresc cotropirea și subjugarea unor țări străine, a unor popoare străine.

Având la îndemână această minunată învățătură, proletariatul și-a putut preciza poziția față de diferite războaie. Astfel, proletariatul rus, sub conducerea bolșevicilor, s'a ridicat la luptă împotriva primului război mondial, înțelegând caracterul nejust, de ambele părți, al războiului ce se ducea.

Dar tocmai cunoscând caracterul fiecărui război, proletariatul nu este și nu poate fi împotriva oricărui fel de război. Astfel, același proletariat din Rusia s'a luptat cu abnegație în războiul just de apărare a Patriei socialiste, împotriva intervenționiștilor străini, precum și împotriva contrarevoluționarilor din interior în timpul războiului civil din anii 1918-1920.

Cel de al doilea război mondial s'a deosebit fundamental de primul, din punct de vedere al caracterului său. Astfel, din partea coaliției antifasciste, în ciuda combinațiilor politice ale clicilor conducătoare din Franța, Anglia și Statele Unite războiul a avut dela început un caracter eliberator, menit să salveze libertatea popoarelor, amenințată de urgia fascistă. Intrarea Uniunii Sovietice în război, împotriva țărilor fasciste, a întărit și mai mult caracterul just, eliberator al acestui război.

Un exemplu de război drept îl constitue astăzi lupta poporului coreean și a voluntarilor chinezi împotriva agresorilor americani și a aceliților lor. În interviewul tovarășului Stalin, acordat corespondentului ziarului Pravda în Februarie 1951, se subliniază acest caracter just al eroicei lupte a poporului coreean pentru apărarea independenței și libertății sale. În aceasta constă, în primul rând, și superioritatea luptătorilor coreeni. Tot astfel se explică și faptul că proletariatul mondial, ca și toate forțele progresiste, susțin cu entuziasm lupta poporului coreean și a voluntarilor chinezi.

Înarmați cu teoria leninist-stalinistă asupra caracterului războiului, comuniștii din țara noastră au luptat cu hotărâre împotriva războiului intervenționist îndreptat contra Țării Sovietice în 1918-1920, mobilizând apoi masele împotriva pregătirilor de război din perioada dintre cele două războaie mondiale. Partidul Comunist din România a fost în fruntea maselor în lupta pentru scoaterea României din războiul criminal antisovietic și pentru întoarcerea armelor împotriva cotropitorilor fascisti. După eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică poporul nostru a dus un război just, eliberator, împotriva hoardelor fasciste.

Având la bază teoria leninist-stalinistă despre războaiele drepte și nedrepte, Partidul Bolșevic a elaborat și tactica sa față de război. Intrucât primul război mondial era un război nejust, bolșevicii au luptat împotriva lui, dar nu printr'o propagandă „pacifistă", ci în mod activ, transpunând în viață lozinca leninistă: „transformarea războiului imperialist în război civil".

Aceasta este singura tactică justă și ea stă la baza politicii partidelor comuniste și muncitorești din țările imperialiste, din colonii și din țările dependente. De aplicarea în viață a acestei lozinci, în cazul unui nou război, se tem înșeși forțele agresive, imperialiștii americani, englezi sau francezi.

Lenin și Stalin au înarmat proletariatul cu o tactică justă în problema păcii, arătând că trebue dusă o luptă activă pentru cucerirea păcii drepte, fără anexiuni și contribuțiuni. Dar pentru aceasta, trebue luptat în permanență împotriva uneltirilor imperialiștilor.

Lupta activă pentru apărarea păcii a cuprins azi imensa majoritate a populației de pe globul pământesc, care, organizată în frontul mondial al păcii și având în frunte puternica Uniune Sovietică, obține succese din ce în ce mai mari în lupta pentru demascarea agresorilor imperialisti și a uneltelor acestora. Tot mai mult, massele de sute de milioane ale partizanilor păcii se pătrund de adevărul cuvintelor tovarășului Stalin: „Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".

În perioada actuală, a lupta pentru pace înseamnă, în primul rând, a lupta împotriva imperialismului provocator de război, în frunte cu monopoliștii americani și englezi, a lupta pentru lichidarea focarelor de război pe care le-au aprins și le întrețin aceștia. Aceasta înseamnă că lupta împotriva războiului include astăzi lupta împotriva imperialismului.

Un aspect deosebit de important al luptei pe care o duc astăzi popoarele pentru apărarea păcii, este lupta în domeniul ideologic, pentru demascarea și nimicirea falsei propagande pe care o duc imperialiștii. Din arsenalul armelor ideologice pe care imperialismul le folosește cu predilecție pentru atățările lui războinice, naționalismul și cosmopolitismul ocupă primele locuri. Acestor arme otrăvite, clasa muncitoare le opune arma neînfricată a patriotismului socialist și internaționalismului proletar.

În țara noastră, ca și în celelalte țări de democrație populară, lupta împotriva naționalismului și cosmopolitismului este deosebit de ascuțită și ea este o datorie de cinste a fiecărui om al muncii. Deosebită importanță capătă această luptă în domeniul activității cultural-educative și de aceea pentru activiștii pe tărâm cultural, pentru cadrele didactice, lupta necruțătoare împotriva oricăror manifestări naționaliste sau cosmopolite este una din sarcinile lor de frunte. A lupta pentru educarea elevilor și studenților, ca și a tuturor oamenilor muncii, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, iată una din contribuțiile cele mai importante pe care le pot da cadrele noastre didactice în lupta pentru apărarea păcii.

Un aspect deosebit de important al luptei pentru pace, în condițiile actuale, îl constitue lupta popoarelor coloniale și dependente împotriva robiei imperialiste. Această luptă a luat proporții uriașe și ea este sprijinită de proletariatul internațional. Lupta popoarelor împotriva imperialismului asupritor își găsește chezășia victoriei sale în experiența și sprijinul frățesc al glorioasei Uniuni Sovietice care, construind comunismul, dă lovituri de moarte atățătorilor războinici imperialiști.

★

Deosebit de importantă pentru lupta revoluționară a proletariatului mondial este geniala teorie asupra revoluției proletare, elaborată de Lenin în cartea sa „Imperialismul, stadiul cel mai înalt al capitalismului".

Desvoltând marxismul, Lenin arată că în noile condiții ale imperialismului vechea teză după care revoluția proletară nu poate fi victorioasă decât izbucnind deodată în toate țările sau în principalele țări capitaliste nu mai poate fi valabilă.

Datorită contradicțiilor imperialismului și desvoltării inegale și în salturi a țărilor capitaliste, victoria socialismului într'o singură țară este posibilă.

Tovarășul Stalin ne învață: „Extraordinara însemnătate a teoriei leniniste a revoluției socialiste nu constă numai în faptul că ea a îmbogățit marxismul cu o teorie nouă, făcându-l astfel să progreseze. Însemnătatea ei constă și în faptul că ea oferă o perspectivă revoluționară proletarilor din diferite țări, dând îmbold inițiativei lor de a porni la asalt împotriva propriei lor burghezii naționale învățându-i să utilizeze situația creată de război pentru organizarea unui atare asalt și întărindu-le credința în victoria revoluției proletare".

Istoria a confirmat genialitatea și imensa valoare a acestei noi teorii. Proletariatul rus, condus de Partidul Bolșevic, a înfăptuit victoriosa, pentru prima dată în istorie, revoluția socialistă. Socialismul victorios a fost instaurat la început într'o singură țară, în Rusia, unde se împleteau toate contradicțiile imperialismului. Rusia constituia lanțul cel mai slab din lanțul imperialist.

În condițiile istorice de după cel de al doilea război mondial, în urma victoriei Armatei Sovietice asupra fascismului german și japonez, o serie întreagă de țări s'au desprins din lanțul imperialist. Între aceste țări se află și țara noastră, care a pășit pe drumul construirii socialismului.

Lupta proletariatului din țările capitaliste capătă astfel un imbold și o perspectivă sigură, întărită de existența lagărului socialist pe a patra parte a globului pământesc. Chezășia victoriei socialismului și comunismului în lumea întreagă, chezășia unei păci trainice o constitue forța și măreția Uniunii Sovietice, forța și măreția învățăturii marxist-leninist-staliniste, farul luminos al luptei popoarelor pentru o viață fericită.

M. GRIGORIU

In întâmpinarea Congresului Învățătorilor

Să luptăm pentru ridicarea nivelului muncii din școală

Pentru legarea lecțiilor de viață

★

F. Sânjoan
Profesor emerit al R.P.R.

★ ★

Pentru mine, profesor de științe naturale, problema legării de viață a noțiunilor predate are o însemnătate deosebită.

Folosesc cu regularitate materialul intuitiv al școlii: planșe, modele și preparate uscate sau păstrate în formol. In școala noastră s'a organizat un muzeu de științe naturale bine înzestrat cu planșe și modele — auxiliare valoroase pentru învățământul intuitiv. Folosesc în special planșele care reprezintă animalul sau planta în mediul lor natural. Interpretând un astfel de tablou, elevii pot observa îndeaproape interdependența dintre părți, dintre organism și mediu. In felul acesta, cunoștințele lor nu rămân izolate, se păstrează vii și nu vor fi uitate ușor.

Planșa cu tigrul, de pildă, reprezintă animalul într'o atitudine majestoasă, în mijlocul junglei. Elevii își dau seama că această ținută mărturisește forță, agilitate extraordinară și prilej de groază pentru celelalte animale. Tulpinele galbene de bambus, drepte ca lumânarea și umbrele negre pe care le aruncă la pământ printre spații, sunt imitate în mod impresionant de blana tigrului. Cum să poată distinge victima apropierea dușmanului de moarte?

Iată alături, pe aceeași planșă, un tigru care a doborît antilopa nebănuitoare și începe să o devoreze. Ghiarele lungi, curbate și ascuțite, își arată menirea de înhățare a prăzii. Elevii văd cum colții lungi și ascuțiți ai fiarei sfâșie carnea sângerândă a vânatului. Zăresc și măselele, puține la număr, însă foarte tăioase, care le sugerează imaginea foarfecei tăind în carne vie.

Pentruca relațiile dintre organe și felul de hrănire să se rețină și mai bine, planșa cuprinde, într'un colț, desenul craniului cu toți dinții, iar într'alt colț imaginea floroasă a labei uriașe cu ghiarele ascuțite, nimicitoare. Astfel, tipul mamiferului carnivor este pe deplin realizat.

După ce au învățat să interpreteze planșa cu tigrul, elevii vor recunoaște, după alte tablouri, toate celelalte mamifere carnivore, cu întreaga lor biologie, fără multe explicații suplimentare. Planșele din natură, expuse și însoțite de o conversație iscusită, leagă învățământul în modul cel mai temeinic de viață.

Folosesc adesea, pentru demonstrarea morfologiei viețuitoarelor, preparatele uscate sau conservate în formol și alcool. Fără îndoială însă că observațiile din natura vie sunt mult mai valoroase. Cunoașterea directă a unui număr de plante și de animale, precum și a mediului lor de viață, contribue mult la adâncirea cunoștințelor elevilor. In această privință, un rol însemnat îl are organizarea în școală a unui „colț viu", unde se pot ține în bune condițiuni câteva animale vertebrate și nevertebrate ușor de îngrijit, precum și câteva plante în ghiveciuri.

Observațiile din natură îmi sunt un ajutor de neprețuit în predarea geologiei. Cu prilejul excursiilor, elevii au posibilitatea de a cunoaște un calcar, o grezie, un conglomerat, etc. Examinând elementele detritice ale conglomeratelor, ei găsesc reprezentate aproape toate rocile magmatice. Urcând Bucegii prin Valea Mălăeștilor, ei fac cunoștință cu văile săpate de apele curgătoare și cu cele sculptate în ghețari, cu morenele. Privind de pe munte Țara Bârsei, elevii își dau seama că acolo a existat cândva un lac, distingând destul de clar forma de bazin și țărmurile sale sculptate. După ce se familiarizează cu formele pe care le capătă calcarul și cu cele pe care le ia conglomeratul, elevii înțeleg mai ușor structura geologică a munților înconjurători. Coralii din Caraiman și scoicile dela Vama-Strunga le mărturisesc prezența vremelnică a mării pe aceste meleaguri. Peștera Ialomicioarei și Cheile Tătarului le arată activitatea apelor de infiltrație și a celor curgătoare. Dar ce nu învață elevii în domeniul geologiei într'o astfel de excursie?

Țin să subliniez și importanța muncii practice de laborator. Dau o mare însemnătate folosirii acestui mijloc de experimentare, care îi atrage pe elevi și le dă mulțumirea sufletească a lucrului bine împlinit. Microscopia le desvăluie lumea minunată a ființelor care nu pot fi observate cu ochiul liber și îi ajută la cunoașterea structurii organismelor. Astfel, elevii învață să cunoască grăunțele de amidon după formă și după colorația cu iod, precum și să determine planta căreia îi aparțin acele grăunțe. Ei văd elementele de reproducere ale plantelor, eventual și faza din evoluția lor, stabilesc dacă un țesut aparține rădăcinii, tulpinii sau frunzei. Deasemeni, examinează comparativ sângele de om, de mamifer, de pasăre și de broască. Disecând o broască, ei își fixează anatomia animalelor cu o structură mai complexă.

Fac adeseori cu elevii mei experiențe de fiziologie vegetală, care au un rol deosebit de important în legarea cunoștințelor de practică. Astfel de experiențe trezesc la viață până și pe elevii cei mai puțin activi. Dintre aceste experiențe sunt mai interesante absorbirea și circulația apei colorate, transpirația și măsurarea intensității ei, fenomenul asimilației clorofiliene observat în borcane și sub foița de staniol.

Mă preocup în mod special să arăt elevilor mei realizările minunate rezultate din îmbinarea științei cu practica, obișnuindu-i să vadă că procesul științei nu poate fi conceput și realizat fără această îmbinare. Pentru ce nu vor să recunoască succesele lui Miciurin și Lâsenco pseudo-savanții weissmaniști-morganiști puși în slujba imperialiștilor, rămânând orbi și surzi în fața naturii vii care îi desminte? Pentru că ei se tem de transformarea naturii organismelor, de intervenția activă a omului asupra naturii, realizată de miciurinism. Insistând asupra acestor probleme, caut să educ pe elevi în convingerea că omul este capabil să creeze organismelor condițiile care ajută la transformarea plantelor și animalelor după voința lui, pentru îmbunătățirea condițiilor sale de trai.

Caut deasemeni să realizez legarea de viață a celor predate prin desvoltarea gândirii materialist-dialectice a elevilor. Interdependența dintre obiecte și fenomene, mișcarea care duce la transformările continue, acumularea cantitativă care provoacă salturile calitative ca rezultate ale luptei dintre contrarii, realizarea evoluției progresive, — tuturor acestor laturi mă străduesc să le dau o deosebită atenție în lecțiile mele, folosind astfel studiul științelor naturale pentru a forma elevilor o concepție științifică asupra lumii.

Unele probleme ale muncii didactice

★

I. Albu
Directorul liceului de băeți nr. 5 din București

★ ★

Pentru colectivul didactic al școlii noastre, acțiunea de pregătire a Congresului Învățătorilor reprezintă un prilej de analiză adâncă a muncii desfășurate până astăzi, de scoatere la iveală a laturilor pozitive din activitatea școlii și mai ales de discutare amănunțită a lipsurilor și a căilor pentru înlăturarea lor.

Prima problemă care a stat în fața colectivului nostru la începutul anului școlar a fost aceea a planificării activității didactice. In anii trecuți, noi rezolvam adeseori superficial această problemă, mulțumindu-ne să împărțim oarecum mecanic diferitele ramuri ale muncii din școală între membrii colectivului. Și planificarea calendaristică a materiei se făcea de cele mai multe ori superficial, nereprezentând decât o copie a tabiei de materii. In anul acesta, consiliul pedagogic al școlii noastre a discutat pe larg problema planificării muncii întregului colectiv și a fiecărui om în parte și, ca urmare a hotărîrilor luate munca noastră în această privință s'a îmbunătățit mult. Analiza rezultatelor primelor pătrare ne-a ajutat să mergem și mai departe în această privință, astfel încât cu fiecare etapă a activității noastre am izbutit să realizăm o planificare din ce în ce mai bună. Unii dintre membrii colectivului nostru, ajutați de experiența pedagogilor sovietici, au realizat planuri bine alcătuite și cuprinzătoare. Printre aceștia se numără de exemplu, tovarășul profesor Octavian Halunga, care predă matematica.

Totuși, noi n'am izbutit încă să asigurăm în școală o astfel de planificare încât toată activitatea să fie organizată până în cele mai mici amănunte, să evităm supraîncărcarea în unele sectoare de muncă și randamentul slab al altora. Aceasta se datorește faptului că n'am știut să folosim decât în parte experiența școlii sovietice, că nu ne-am preocupat temeinic de evitarea formalismului în această privință. Tovarășul Glonț, de pildă, profesor de limbi străine în școala noastră, își notează în plan numai titlul lecției, fără să adauge nicio indicație asupra organizării și desfășurării ei. Fără nicio îndoială că aceste lipsuri se datoresc și direcției școlii, care n'a controlat suficient planurile de lecții ale cadrelor didactice și s'a mulțumit să dea numai îndrumări generale cu privire la alcătuirea lor.

Preocuparea noastră esențială în acest an școlar s'a îndreptat asupra îmbunătățirii muncii de predare. Noi știm că de nivelul muncii noastre, de metodele pe care le folosim depinde, în primul rând, asigurarea unor cunoștințe temeinice ale elevilor. Tocmai de aceea cele mai multe dintre ședințele consiliului pedagogic au fost închinate discutării felului cum muncesc în clasă învățătorii și profesorii, calității cunoștințelor pe care și le însușesc elevii.

Acei învățători și profesori care au aplicat cu pricepere și cu stăruință metodele școlii sovietice au obținut în munca lor rezultate pozitive. Tovarășa învățătoare Virginia Marinescu, de pildă care lucrează cu elevii din clasa I, a știut să folosească cu pricepere metoda fonetică analitico-sintetică în predarea citit-scrisului, obținând ca marea majoritate a elevilor ei să-și însușească cunoștințe și deprinderi trainice. Tovarășul profesor Negoescu folosește metode juste de predare a gramaticii la clasele a XI-a, îmbinând studiul morfologiei și sintaxei cu studiul stilului autorilor. Tovarășul Negoescu se călăuzește în munca lui după experiența profesorilor sovietici aplicând în școală învățăturile tovarășului Stalin cu privire la lingvistică, izbutind astfel să asigure cunoștințe juste elevilor săi.

Bune rezultate în munca de predare obține și tovarășa Ileana Pandelescu, profesoară de istorie, care are grijă mereu de latura educativă a obiectului ei, făcând din studiul istoriei un prilej de educare a elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

Activitatea profesorilor fruntași în școala noastră a făcut să crească numărul elevilor buni. Totuși, faptul că avem încă un procent de elevi care nu au note de trecere la toate materiile, ne arată că n'am știut să generalizăm în școală metodele înaintate de muncă și că nu ne-am ocupat suficient de sprijinirea cadrelor care nu lucrează într'un ritm mulțumitor. Tovarășul Ion Manoliu, profesor de limba română, de exemplu, ține lecții la un nivel scăzut și nu știe să-și organizeze bine munca de predare. In orele lui timpul rezervat verificării cunoștințelor predate depășește cu mult timpul necesar, în dauna explicării lecției noi, ceeace face ca de multe ori elevii să fie nevoiți să învețe singuri acasă, cunoștințe care nu le-au fost suficient explicate. Fără nicio îndoială că din această cauză ei nu-și pot însuși decât superficial cunoștințele de limba română.

Cu toate că direcția școlii, care controlează regulat desfășurarea lecțiilor, cunoștea lipsurile acestor tovarăși, n'a luat măsuri hotărîte pentru ajutorarea lor. Este drept că în consiliile pedagogice s'au ridicat o serie de probleme privind îmbunătățirea muncii unora dintre cadrele didactice. De pildă, consiliul pedagogic a ajutat pe tovarășii profesori C. Niculescu și Magdalena Săntu să adopte o atitudine mai justă față de elevi și să-și organizeze mai bine lecțiile. Totuși, consiliul nostru pedagogic n'a ridicat cu suficientă tărie tocmai acele probleme care sunt esențiale pentru munca școlii, și anume problemele legate de predarea matematicii și a limbii române. Faptul că unii dintre profesorii care predau aceste materii lucrează încă slab, că elevii lor au rămas în urmă, constitue principala lipsă a școlii noastre. Pentru înlăturarea ei, discuțiile purtate în școli cu prilejul pregătirii Congresului ca și lucrările Congresului ne vor da un ajutor însemnat, îngăduindu-ne să vedem mai limpede căile de îmbunătățire a muncii noastre.

Una dintre problemele cele mai însemnate ale activității noastre în școală este problema muncii de educare a elevilor, care a format, în anul acesta, o preocupare deosebită a întregului colectiv didactic. Principalul nostru sprijin în această privință au fost organizațiile de tineret din școală. Direcția școlii a participat regulat la ședințele organizațiilor U.T.M. și de pionieri, ridicând problemele legate de îmbunătățirea muncii de învățătură a elevilor și de disciplina lor și a organizat consfătuiri cu activiștii claselor. Deasemeni, secretarul organizației U.T.M. a participat la ședințele colectivului didactic, primind ajutor în ceeace privește întocmirea planului de muncă. Realizarea acestei strânse legături a determinat o sensibilă îmbunătățire a atitudinii elevilor față de școală și a dus la apropierea tuturor acțiunilor organizațiilor de tineret de sarcinile școlii. In special s'a îmbunătățit munca elevilor din clasele a VIII-a A și a IX-a B, unde se constataseră o serie de abateri.

Nici în această privință însă, noi n'am izbutit să ridicăm toate clasele la nivelul corespunzător. Clasa XI-a B, de exemplu, condusă de tovarășul diriginte Eugen Pitropov, a rămas mult în urmă, datorită faptului că aici se neglijează problema legăturilor cu părinții și nu se acordă suficientă atenție organizării muncii în orele educative.

Analizând aceste câteva probleme ale muncii din școală devine și mai limpede pentru noi faptul că nu ne putem mulțumi cu rezultatele obținute în mod izolat de unii dintre învățători și profesori și că nu putem îngădui să se păstreze mai departe metodele nejuste de muncă ale altora. Sunt, în rândurile noastre, unii tovarăși datorită cărora școala noastră a făcut progrese. Datorită lor noi am izbutit să obținem rezultate bune în cel de al doilea pătrar. Aceasta nu înseamnă însă că ne putem socoti mulțumiți. Scoțând la iveală cu curaj lipsurile care mai dăinue în școală, noi ne dăm seama că fără a asigura un ritm unitar de muncă, fără a aduce pe cei care lucrează încă slab la nivelul fruntașilor, nu vom izbuti să obținem rezultate bune pe întreaga școală.

In această privință, ajutorul pe care îl dă acțiunea de pregătire a Congresului Învățătorilor este deosebit de însemnat. Discutarea problemelor legate de ordinea de zi a Congresului în cadrul adunărilor care se desfășoară în școli și în grupele sindicale, precum și discuțiile la care vom lua cu toții parte în cadrul adunărilor rationale, ne vor arăta căile pe care le folosesc tovarășii noștri din alte școli pentru a combate rămânerea în urmă la învățătura a elevilor, pentru a ridica necontenit nivelul muncii din școală.

Lucrările Congresului, care vor prilejui un schimb de experiențe deosebit de larg, al cadrelor didactice din întreaga țară ne vor îmbogăți cu noi metode de muncă, ne vor aduce un sprijin însemnat în realizarea sarcinilor pe care Partidul, Guvernul și întreg poporul nostru muncitor le-a pus în fața școlii.

Câteva din cauzele lipsurilor noastre

★

Niculae Chișu
Șeful Secției de Învățământ a orașului Sibiu

★ ★

Analiza adâncă a muncii în domeniul învățământului pe care o prilejuește acțiunea de pregătire a Congresului Învățătorilor pune în lumină cele mai însemnate laturi ale muncii cadrelor didactice și a organelor de învățământ. Pentru noi, care lucrăm în cadrul secțiilor de învățământ ale sfaturilor populare, Congresul înseamnă un prilej deosebit de însemnat de analiză a activității desfășurate până acum tocmai în lumina rezultatelor obținute de școlile pe care le conducem.

Activitatea inspectorului, a șefului secției de învățământ, nu poate fi rodnică decât în măsura în care determină ridicarea nivelului muncii în școlile pe care le îndrumează. Analizând din acest punct de vedere rezultatele obținute de noi, trebue să apreciem în primul rând rezultatele muncii practice, de fiecare zi, a cadrelor didactice din școli.

Una din problemele cele mai însemnate ale desfășurării procesului de învățământ o constitue justa folosire a metodelor de predare. Secția de învățământ a orașului Sibiu nu a reușit în suficientă măsură să ducă munca de îndrumare așa cum trebuia în această privință. Aș vrea să arăt dela început că nici noi nu am primit o îndrumare organizată și susținută în acest sens. „Gazeta Învățământului" nu a publicat în legătură cu munca inspectorului decât prea puține articole sovietice, dar și acelea la distanțe destul de mari și în mod întâmplător, după cum reiese din temele acestor articole. De asemenea, organele de îndrumare și control ale Ministerului nu ne-au ajutat decât în mică măsură în ceeace privește sprijinirea cadrelor didactice pentru cunoașterea temeinică a metodelor de predare și justa lor aplicare în desfășurarea lecțiilor.

Cu toate acestea vina cea mai mare rămâne a noastră. Noi nu ne-am organizat munca în așa fel ca să avem timp suficient pentru studiu. Nu am desbătut în colectiv problemele de pedagogie și de metodică, a căror lămurire era cerută de diferitele deficiențe ale muncii din școli. Deși cercurile pedagogice pot constitui, prin referate, dar mai ales prin lecțiile deschise, un puternic mijloc de desăvârșire profesională, de adâncire a diferitelor probleme pe care le ridică aplicarea fiecărei metode în parte, noi nu am sprijinit în mod organizat ridicarea conținutului activității acestor cercuri.

Este adevărat că, în acest an școlar, vizitele noastre la școli au fost mult mai frecvente, iar îndrumarea cadrelor didactice s'a desfășurat într'un mod mai organizat. De unde în anii trecuți ne prezentam insuficient pregătiți la consiliile pedagogice în cadrul cărora analizam munca școlii vizitate, în acest an școlar noi am reușit în mai mare măsură să adâncim analiza muncii observate. Dar ceeace este mai important este că în acest an școlar am reușit să urmărim cu mai multă atenție și perseverență conținutul învățământului și metodele de predare.

Datorită acestui fapt, au fost obținute o serie de succese. Multe din cadrele noastre didactice folosesc în mod just atât metoda povestirii sau a prelegerii, cât și metoda conversației sau a demonstrației. Astfel, tovarășa Miclescu Marilena, profesoară de științe naturale la școala pedagogică de fete, știe să varieze metodele de predare după conținutul fiecărei teme. La lecția „Biografia lui Miciurin", de pildă, predată la anul IV, ea a dovedit că poate să folosească metoda prelegerii cu aceeaș îndemânare ca și metoda conversației și a demonstrației. Ideile principale în jurul cărora a fost sistematizat întregul material au fost schițate de tablă, fapt care a ajutat elevele să urmărească lecția cu ușurință și totodată să-și ia notițe sistematice. Intreaga expunere a fost deosebit de clară, reușind să sublinieze personalitatea marelui savant sovietic, marea lui pasiune pentru cunoașterea și transformarea naturii.

Cu aceeași pricepere aplică metodele de predare și tovarășa Vecerdea Elena, profesoară de limba română la școala elementară română nr. 1 de băieți, precum și alți învățători și profesori din Sibiu. Din păcate asemenea succese nu se pot generaliza.

La școlile din orașul Sibiu, însă, mai sunt destui învățători și profesori care predau în mod cu totul abstract, din care cauză elevii nu sunt stăpâni pe cunoștințe, nu știu să le aplice la disciplina respectivă și la viața practică. Astfel, tovarășa Dobre Luiza, profesoară de matematică la școala pedagogică de fete, încă nu este stăpână pe metodele de predare. Deși consiliul pedagogic al școlii a ținut un referat special în legătură cu predarea matematicii, având ca scop tocmai îmbunătățirea muncii acestei profesoare, lecțiile sale se desfășoară încă în mod abstract, lipsind elevele de posibilitatea de a participa activ la rezolvarea exercițiilor și problemelor, de a înțelege în mod conștient conținutul fiecărei teme. De pildă, în predarea lecției „Discuțiunea ecuației de gradul II" la anul I. B., profesoara a folosit în mod greșit metoda expunerii. In loc să ajute elevele prin întrebări să-și reamintească tot materialul de care aveau nevoie pentru a înțelege formula de rezolvare a ecuației de gradul II, pentruca apoi tot prin conversație să verifice dacă elevele au înțeles cum se obține această formulă, de unde vine ea, profesoara a scris formula pe tablă și a rezolvat un exercițiu, fără a explica elevelor de ce rezolvarea se face așa și nu altfel. Datorită acestei predări cu totul superficiale și formale, aș putea spune chiar dogmatice, la sfârșitul orei elevele n'au știut să răspundă despre ce au învățat în lecția respectivă.

In orașul nostru mai sunt deci învățători și profesori care duc o muncă formală, care abuzează de metoda expunerii și atunci când trebue să se bazeze pe propria experiență a elevilor, pe observațiile lor, pe cunoștințele lor. Mai sunt profesori care înlocuiesc experiențele și demonstrațiile cu ajutorul materialului didactic prin simple descrieri însoțite de desene, iar uneori nici atât.

Toate aceste lipsuri nu sunt întâmplătoare. Ele reflectă propriile noastre greșeli, greșelile inspectorilor care controlează și îndrumează munca școlii. Lăsându-ne absorbiți de alte sarcini, noi nu am reușit să cunoaștem pregătirea și posibilitățile de orientare pedagogică ale fiecărui învățător sau profesor din Sibiu, nu am reușit să dăm un sprijin organizat cadrelor cu mai puțină experiență și să combatem cu perseverență tendințele spre rutină pe care le manifestă unele cadre didactice care nu studiază metodicile, nu se preocupă de justețea mijloacelor pe care le folosesc în predare, de valoarea lor instructiv-educativă.

Congresul Învățătorilor ce se va ține în luna Aprilie va constitui pentru noi un puternic prilej de a judeca în ce măsură a reușit secția noastră să răspundă obiectivelor principale ale școlii, ne va arăta ce trebuie să facem pentru îmbunătățirea metodelor de predare, pentru ridicarea calitativă a învățământului.

In legătură cu munca cultural-educativă a cadrelor didactice

★

Ermina Neaga
Directoarea clubului sindicatelor de învățământ din București

★ ★

Călăuzindu-se în activitatea sa de Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice, clubul sindicatelor de învățământ din București are ca obiectiv central sprijinirea acțiunii de ridicare a calificării cadrelor didactice. Tocmai de aceea clubul dă o atenție deosebită organizării schimbului de experiență între învățători și profesori, precum și desfășurării muncii politico-educative în rândurile cadrelor didactice.

Planul de muncă al clubului pentru acest an școlar cuprinde organizarea consfătuirilor de producție, a conferințelor și referatelor urmate de discuții privind problemele cele mai importante ale învățământului. Deasemeni, clubul organizează expuneri asupra metodelor noi de muncă, discuții cu fruntașii din învățământ, consfătuiri cu redacțiile revistelor și edituriior de specialitate și colaborează cu Institutul Româno-Sovietic și cu Institutele Academiei R.P.R.

Dela 1 Ianuarie până în prezent au avut loc în cadrul clubului șapte consfătuiri de producție ale cadrelor didactice din instituțiile preșcolare, din școlile elementare și medii, trei conferințe cu caracter pedagogic, o ședință de popularizare a metodelor de muncă ale profesorilor emeriți, o recenzie a revistei Analele Româno-Sovietice, o consfătuire cu redacția revistei „Viața Românească" și alte manifestări cu caracter profesional sau cultural.

In activitatea clubului au existat, la începutul acestui an, o serie întreagă de lipsuri și greutăți. Astfel, colectivele de muncă erau descomplectate și demobilizate. Membrii colectivului obștesc al clubului erau supraîncărcați cu diferite sarcini extrașcolare, deoarece unii directori de școli subestimau munca culturală dusă pe linie sindicală în diferitele colective sau munca tovarășilor care au răspunderi și sarcini precise în cadrul clubului.

Față de aceste greutăți, rezultat al unei totale neînțelegeri a muncii culturale din partea unor oameni cu munci de răspundere în învățământ, conducerea clubului a pornit o acțiune de lămurire în legătură cu obiectivele muncii în club.

In această acțiune, un sprijin prețios l-au dat Uniunea Sindicatelor de învățământ și secția de învățământ a sfatului popular al Capitalei, care a hotărît eliberarea activiștilor voluntari ai clubului de alte sarcini extrașcolare.

Această măsură însă, deși a avut ca rezultat imediat o oarecare întărire a colectivelor noastre, nu a fost, totuși, destul de bine înțeleasă de unii directori. Au fost unii directori de școli, ca de exemplu cei dela școala elementară nr. 25 băieți, nr. 45 fete, nr. 22 băieți, nr. 56 fete, etc., care în consiliile pedagogice au căutat să răstălmăcească circulara secției de învățământ în așa fel încât au reușit să anuleze în mare măsură efectul ei.

Aceasta este o mentalitate nesănătoasă care, din păcate, mai stărue în mintea unora dintre tovarășii cu munci de răspundere din școlile noastre. Aceștia vor trebui deci lămuriți în primul rând despre marea importanță pe care o au organizațiile sindicale și instituțiile culturale ale acestora în acțiunea de educare a masselor pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Realizarea obiectivelor activității clubului necesita în primul rând luarea unor măsuri organizatorice ca, de pildă, întărirea numerică și calitativă a echipelor, întărirea disciplinei în muncă, etc. Conducerea clubului a și luat astfel de măsuri.

Dar trebue să se înțeleagă că este cu totul nejust ca tocmai acei tovarăși care au munci de răspundere în cadrul clubului să fie încărcați cu cele mai multe sarcini extrașcolare.

O altă verigă slabă a clubului o constitue munca delegaților culturali ai grupelor sindicale și chiar unii secretari ai comitetelor de instituție. Mulți dintre aceștia nu cunosc nici măcar sediul clubului sindicatelor de învățământ și, cu atât mai puțin, rolul clubului. Acest lucru se răsfrânge cu totul negativ în activitatea culturală a școlilor.

Pentru învingerea tuturor acestor greutăți, conducerea clubului luptă continuu în vederea intensificării muncii de lămurire precum și în vederea popularizării manifestărilor ce au loc în cadrul clubului, urmând cu hotărîre linia trasată de Partid și de C.G.M.

Cu sprijinul tuturor membrilor sindicatelor de învățământ și al birourilor raionale, care apreciază just obiectivele ce ne stau în față, Clubul Sindicatelor de Învățământ își va putea îndeplini cu cinste rolul de ridicare a nivelului cultural al masselor și de educare a lor în spirit comunist.

Fruntași ai muncii din școală

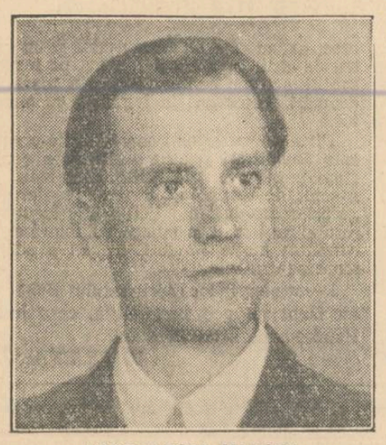

ATODIRESEI MIRCEA

învățător emerit al R.P.R., șeful secției de învățământ a raionului Brănești, regiunea București. Muncind planificat, străduindu-se să cunoască îndeaproape activitatea școlilor, el îndrumă cu devotament și competență cadrele didactice din raionul său

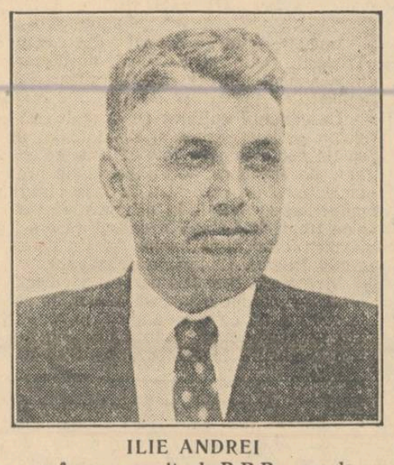

ILIE ANDREI

profesor emerit al R.P.R., școala elementară din com. Malu, raionul Costești, reg. Argeș. Datorită muncii pe care a desfășurat-o pentru ridicarea nivelului său profesional și colaborării cu părinții elevilor, a obținut o frecvență de sută la sută a elevilor și a asigurat însușirea unor cunoștințe trainice.

MAN ȘTEFAN

profesor emerit al R.P.R., directorul liceului de băieți din Năsăud, reg. Rodna. Antrenează întregul colectiv într'o muncă plină de succes. A organizat cu elevii săi un curs de electricitate și cu ajutorul acestora a confecționat material didactic de specialitate pentru 7 școli.

BELEI MARIA

învățătoare emerită a R.P.R., educatoare la grădinița de copii nr. 16 din Orașul Stalin. Cu sprijinul comitetului de părinți, a înzestrat grădinița de copii cu mobilier și material didactic și a organizat o creșă pe lângă cămin.

VLAD HARALAMB

învățător, decorat cu „Medalia Muncii", directorul școlii elementare din com. Besdea, reg. Prahova, are o temeinică pregătire profesională. Elevii săi obțin bune rezultate la învățătură. Duce o intensă activitate obștească în cadrul căminului cultural și al gospodăriei agricole colective.

ROMAN GHEORGHE

învățător, decorat cu „Medalia Muncii", școala elementară Ghighiu, reg. Prahova. Muncește cu deosebită stăruință pentru a asigura un număr mare de elevi promovați. Mobilizând cetățenii la muncă voluntară, a contribuit la ridicarea unei noi clădiri de școală.

Ședința plenară a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

In sala clubului sindicatelor de învățământ din București, a avut loc, în ziua de 16 Martie a. c., ședința plenară a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ. Au fost de față membrii Comitetului Executiv al Uniunii, președinții și secretarii birourilor sindicale regionale și ai birourilor raionale din Capitală, învățători și profesori emeriți și fruntași.

Din partea Confederației Generale a Muncii a participat tov. Mircea Gherman, membru al Biroului Comitetului Executiv.

Ședința a fost deschisă de tov. Elena Mavrodin, vicepreședintă a Uniunii. Tov. președinte Marin Sulică a prezentat apoi **„Raportul cu privire la sarcinile sindicatelor de învățământ pentru aplicarea în practică a Hotărîrii Plenarei C.C. al C.G.M. din 22—23 Februarie 1952"**.

Arătând succesele obținute în acțiunea de consolidare a reformei bănești, raportul a subliniat principalele sarcini ce revin sindicatelor de învățământ din Hotărîrea Plenarei C.C. al C.G.M. pentru educarea oamenilor muncii din învățământ, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, pentru sprijinirea ridicării calitative a învățământului, pentru alfabetizarea și culturalizarea masselor, pentru sprijinirea transformării socialiste a agriculturii cât și pentru o bună organizare și desfășurare a alegerilor organelor conducătoare ale sindicatelor.

După ce a subliniat situația de mizerie în care se află învățământul în țările capitaliste (S.U.A., Anglia, Franța, Italia, etc.), unde școala e transformată într'un apendice al pregătirilor războinice, iar cadrele didactice din aceste țări sunt silite să ducă o viață de mizerie, tov. președinte M. Sulică a arătat condițiile pe care le creiază școlii regimul de democrație populară din țara noastră. Mobilizați de organele sindicale, a arătat raportorul, învățătorii și profesorii din țara noastră au obținut și obțin mereu noi și noi succese în procesul de instruire și educare a elevilor, în munca de alfabetizare și culturalizare a masselor, în sprijinul transformării socialiste a agriculturii.

Raportorul a analizat felul cum au muncit organele sindicale din învățământ, scoțând în relief realizările Uniunii în direcția îmbunătățirii muncii didactice și în direcția activității obștești a învățătorilor și profesorilor.

Raportul a ilustrat în același timp și unele aspecte negative ale muncii Comitetului Executiv al Uniunii, lipsuri care s'au răsfrânt până la birourile regionale și raionale. Aceste lipsuri au constat în special în insuficienta sprijinire a aplicării în practică a Hotărîrilor Partidului și Guvernului, în insuficienta ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, în slabul sprijin acordat mai ales procesului de învățământ de către organele sindicale. Raportul a scos, deasemenea în evidență slaba combativitate de care au dat dovadă membrii sindicatelor de învățământ față de unele cadre didactice cu atitudini nesănătoase, cadre care de multe ori au arătat insuficientă grijă față de îndeplinirea sarcinilor trasate prin Hotărîrile Partidului și Guvernului. S'a arătat deasemenea că organele sindicale n'au folosit îndeajuns mijloacele culturale pe care le au la dispoziție (cluburi, colțuri roșii, biblioteci etc.) în sprijinirea procesului de învățământ.

Ocupându-se de o serie de lipsuri ale Comitetului Executiv al Uniunii și ale birourilor sindicale în popularizarea și generalizarea experienței înaintate a fruntașilor în muncă, raportul a arătat că cele mai multe din ele se datoresc unei slabe munci organizatorice. Multe din birourile sindicale regionale au fost descompletate prin trimiterea membrilor lor în alte munci, iar cooptările de membri în alte birouri sindicale n'au mai fost urmate de ratificările de rigoare. Toate acestea au dus la o slabă îndrumare a birourilor sindicale raionale și a grupelor sindicale, care, în bună parte, mai ales cele de la sate, au rămas neactivizate. Din toate aceste lipsuri s'a desprins necesitatea intensificării combativității cadrelor didactice.

In concluzie, raportul a stăruit asupra necesității legăturii dintre organele sindicale și masse, legătură care trebue serios întărită, așa fel ca fiecare om să cunoască importanța sindicatelor, să-și poată da contribuția lui în realizarea sarcinilor ce stau în fața sindicatelor de învățământ, pentru ca în felul acesta să se ajungă la promovarea în organele conducătoare — în noile alegeri sindicale — a celor mai bune și mai devotate elemente.

La discuții au participat numeroși membri ai Comitetului Central, printre care tov. C. Rădoi — Vâlcea, I. Nagy — Mureș, C. Tarța — Baia-Mare, Bucșa — Cluj, Blassian — București, R. Lupu — București, E. Turcov — Iași, Oprescu — Teleorman și alții. Aceștia au scos în evidență unele aspecte pozitive și negative ale muncii Sindicatelor de Invățământ și ale birourilor regionale și raionale.

Astfel, tovarășul Nagy, președinte al biroului sindical regional Tg. Mureș, arată între altele că în regiunea Mureș s'a reușit ca prestigiul cadrelor didactice să crească simțitor în rândul maselor, din momentul în care acestea au început a se preocupa în mod deosebit de sprijinirea procesului de învățământ.

Tov. Bucșa — Cluj, reluând problema discutată de tov. Nagy, a arătat că autoritatea sindicatelor și a secțiilor de învățământ depinde în cea mai mare parte de atitudinea sfaturilor populare față de acestea. In regiunea Cluj, a spus el, mai sunt încă sfaturi populare care nu vor să țină seamă de sarcinile de bază ale cadrelor didactice și ale secțiilor de învățământ și care de multe ori le aglomerează cu sarcini în afara muncii lor principale, toate acestea, bine înțeles, în dauna unei bune desfășurări a procesului de învățământ.

Tov. C. Tarta — președintele biroului sindical Baia-Mare, a arătat că pregătirea elevilor se face defectuos. Unii dintre învățători se preocupă abia către sfârșitul pătrarelor sau al anului școlar de ridicarea nivelului la învățătură al elevilor lor, ceiace face ca învățământul să fie de multe ori aspectul de campanii. Grupele sindicale trebue să combată această activitate în etape în predarea cunoștințelor la elevi, să se îngrijească ca ritmul de învățătură al elevilor să se desfășoare nu prin salturi, ci continuu și în mod progresiv, fără a duce însă la surmenarea elevilor.

In continuare, tov. Tarta a insistat pentru eliberarea inspectorilor dela secțiile de învățământ de o serie de sarcini, care-i împiedică în activitatea lor. El a cerut ca în timpul vacanței de primăvară să se facă un instructaj pentru responsabilii de grupă, în special dela sate, pentru a-i ajuta în cunoașterea cât mai profundă a problemelor muncii sindicale.

Au mai vorbit apoi, tov. Fl. Blassian și L. Benari, membri în Comitetul Central al Uniunii, tov. Oprescu — Teleorman, Turcov — Iași și alții.

Tov. Blassian după ce a adus unele critici Comitetului Executiv, pentru faptul că nu s'a ocupat mai serios de activizarea membrilor Comitetului Central, a vorbit despre lipsurile raportului prezentat, ca de exemplu lipsa de preocupare în legătură cu problemele învățământului superior.

Tov. Oprescu — Teleorman a luat atitudine autocritică asupra modului în care biroul sindical regional Teleorman își duce munca în cadrul regiunii. Deși acest birou este complect — a spus el — totuși oamenii propuși nu muncesc și nu au încă simțul răspunderii ce le-a fost încredințată. Vorbitorul a subliniat, totodată, că, deși din luna Octombrie 1951 până în prezent, regiunea Teleorman a fost vizitată de către activiștii Uniunii Sindicatelor de Invățământ de patru ori, aceștia nu au luat nici un fel de măsuri pentru schimbarea din birou a acelor membri care nu se achită de sarcinile ce le revin.

Alți vorbitori care au mai luat cuvântul au subliniat unele greșeli care se fac în recrutarea cadrelor sindicale, precum și o serie de lipsuri ale unor secții de învățământ în ceiace privește propunerile pentru evidențieri și premieri ale cadrelor didactice, lipsuri care în mare parte se datoresc necolaborării acestor secțiuni de învățământ cu organizațiile sindicale. Aceasta dovedește, totodată, că secțiile de învățământ au fost lipsite de sprijinul real al birourilor sindicale, sprijin care, dacă s'ar fi realizat, ar fi fost evitate și unele dintre greșelile săvârșite.

In urma discuțiilor, tov. președinte al Uniunii, M. Sulică, a dat unele lămuriri. El a arătat că discuțiile purtate pe marginea dării de seamă au scos în evidență anumite aspecte ale muncii Comitetului Executiv al Uniunii. Discuțiile însă nu au reușit să lege aceste aspecte de sarcinile de bază ale sindicatelor, ale pregătirii Congresului învățătorilor și alegerilor sindicale, mulți dintre vorbitori făcând chiar disertații sau rapoarte asupra muncii lor pe teren.

In continuare, tov. președinte M. Sulică a insistat asupra sarcinilor concrete ce revin sindicatelor de învățământ pentru consolidarea succeselor reformei bănești și întărirea leului, prin pregătirea cadrelor necesare economiei noastre naționale și vieții culturale, prin intensificarea muncii de lămurire în rândurile țărănimii muncitoare, pentru atragerea ei pe drumul întovărășirilor agricole, cooperației și al gospodăriilor agricole colective.

S'a insistat apoi asupra importanței care trebue acordată alegerilor sindicale și legarea acestora de sprijinirea reformei bănești. Pregătirea și desfășurarea alegerilor, a spus vorbitorul, trebue să ducă la întărirea mișcării noastre sindicale, la promovarea elementelor fruntașe, cinstite și devotate regimului nostru de democrație populară și să contribue, în același timp, la creșterea vigilenței de clasă a tuturor membrilor sindicatelor pentru a demasca elementele care fac greutăți desvoltării mișcării noastre sindicale și învățământului.

In încheere, vorbitorul a arătat că pregătirea alegerilor sindicale trebue să însemne o cotitură serioasă în munca sindicatelor de învățământ.

Concluziile pe marginea ședinței plenare a Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invățământ au fost trase de către tovarășul Mircea Gherman, membru în Biroul Comitetului Executiv al C.G.M.

Din concluziile trase, a reieșit că discuțiile purtate nu au fost suficient de combative și că aceasta se datorește în primul rând faptului că raportul prezentat nu a fost rezultatul unei munci colective a Comitetului Executiv al Uniunii, că nu a fost suficient de critic și autocritic analizat felul cum au fost duse la îndeplinire sarcinile ce au stat în fața Comitetului Executiv în lumina Hotărîrilor Partidului și Guvernului și ale Confederației Generale a Muncii.

Tov. M. Gherman a arătat apoi că, în raport, s'a vorbit sumar despre problemele muncii organizatorice, iar activitatea și întărirea muncii sindicale în grupele sindicale dela sate nu a constituit pentru Uniune un studiu serios.

— Sindicatele — a spus tov. Gherman, trebue să educe pe oamenii muncii printr'o activitate de convingere. Ajutorul dat de organele sindicale trebue făcut cu dragoste și căldură, în așa fel încât membrii acestora să simtă din plin sprijinul dat de organele sindicale și să se alăture cu încredere și devotament muncii de construire a unei vieți noi.

Una din sarcinile principale ale Uniunii Sindicatelor de Invățământ a arătat tov. M. Gherman este de a elabora un instructaj pentru munca grupei sindicale la sate. Deasemeni tovarășul a remarcat faptul că, din discuțiile purtate, a reieșit că în unele regiuni sau raioane colaborarea dintre sindicate și secțiile de învățământ lasă de dorit. Aceasta, a spus el, se datorește faptului că organele noastre sindicale nu au reușit să dovedească prin munca lor necesitatea acestei colaborări pentru îndeplinirea planului M.I.P.

Lucrul acesta, dealtfel, se observă și în slaba colaborare dintre Comitetul Executiv al U.S.I. deoparte și Conducerea M.I.P. și C.I.S. de altă parte.

Comitetul Executiv al Uniunii a avut unele confuzii în ceeace privește sprijinul muncii profesionale a cadrelor didactice, considerând aceasta numai ca o sarcină a secției culturale. Vor trebui luate măsuri pentru remedierea acestei situații cât mai neîntârziat, cunoscând că în felul acesta se vor înlătura multe deficiențe din munca învățătorilor și profesorilor.

Arătând apoi importanța deosebită pe care o au alegerile sindicale, tov. M. Gherman a subliniat că ele trebue să ducă la alegerea în organele conducătoare a celor mai buni oameni, a celor mai devotați și cu prestigiu în massa de salariați, a celor cu prestigiu câștigat prin munca lor în cadrul școlii și pe tărâm social.

In încheere, vorbitorul a arătat că această acțiune este grea și că pentru asigurarea îndeplinirii ei trebue dusă o muncă organizatorică susținută, o propagandă și o agitație vie, astfel încât oamenii să-și dea seama de rolul important pe care-l au sindicatele de învățământ în construirea bazelor socialismului.

Pentru asigurarea succesului acestei acțiuni, organele sindicale nu trebue să uite că exemplul personal este cea mai bună armă de convingere în munca noastră și că la baza întregii activități trebue să stea preocuparea continuă de ridicare politică și ideologică a salariaților, de lărgire a orizontului lor cultural.

Activitatea învățătorilor în cadrul căminului cultural

La căminul cultural din comuna Gălățaș a avut loc de curând o ședință în care s'a discutat activitatea desfășurată în cadrul căminului. Atât din darea de seamă cât și din discuțiile ce au urmat s'au desprins o serie de realizări: căminul a organizat un număr de 35 conferințe, au luat ființă un cor și o echipă de teatru, formate din țărani muncitori, echipe care au luat parte la concursul căminelor culturale, ajungând până la faza regională. Pentru realizările sale căminul cultural a fost premiat cu un aparat de radio și o bibliotecă de 400 de volume.

La munca dusă la căminul cultural s'au evidențiat învățătorii Ioan Petroș și Letiția Petroș.

TRUȚA PETRU

Sportul la Facultatea Agrotehnică din Timișoara

Studenții Facultății Agrotehnice din Timișoara desfășoară o vie și rodnică activitate sportivă. Echipele diverselor ramuri sportive s'au distins în ultimele întreceri sportive care s'au desfășurat în orașul nostru. Echipa de handball fete, datorită antrenamentelor temeinice, s'a clasat pe locul I în campionatul orășenesc. Rezultate frumoase a obținut deasemeni echipa de tenis de masă în matchurile recente care au avut loc cu echipele „Voința" și „Flamura Roșie". Aceleași rezultate au fost dobândite de echipa de voley și de echipa de șah.

ROZALIA IOJA
corespondentă

Intr'un internat

Pe lângă liceul mixt cu limba de predare maghiară din Gheorghieni funcționează un internat cu 200 de locuri, care adăpostește elevi români și maghiari dela școlile din oraș.

Preocupat de continua îmbunătățire a condițiilor în care trăesc și învață elevii interni, colectivul de conducere a școlii, ajutat de organizația U.T.M. a luat o serie de măsuri organizatorice pentru a întări disciplina și pentru a crea elevilor cât mai bune condiții de studii. Deasemeni, s'au luat o serie de măsuri pentru întărirea muncii cultural-politice în rândurile elevilor interni. Datorită acestor măsuri, elevii români și maghiari se ajută reciproc, învață și se distrează în comun. Ei sunt mândri de ordinea care domnește în internatul lor și caută să cimenteze cât mai mult prietenia dintre ei. Fac planuri comune pentru excursii, se invită reciproc acasă în timpul vacanțelor spre a se cunoaște cât mai bine.

Roadele muncii lor organizate se vădesc cu prisosință în școală, unde elevii interni obțin succese mereu mai însemnate la învățătură.

OROSZ KALMAN
corespondent

La biblioteca sindicatului de învățământ din Botoșani

Colectivul bibliotecii sindicatului de învățământ din Botoșani muncește cu deosebită tragere de inimă. Cele 20 de tovarășe care lucrează în colectivul bibliotecii și-au împărțit muncile în așa fel încât fiecare din ele are o sarcină precisă: întocmirea fișelor, evidența ziarelor.

Serviciul de distribuire a cărților la cititori se face zilnic. Colectivul ține ședințe săptămânale, la care asistă și tovarășii din afara colectivului. In aceste ședințe se prezintă un calendar cultural al săptămânii, se ține o recenzie sau o conferință cu caracter literar, științific, politic sau pedagogic, iar la sfârșit se analizează munca pe săptămâna trecută.

Colectivul bibliotecii sindicatului de învățământ nu înțelege însă să ducă o muncă sectară: el ajută și bibliotecile din oraș, ale A.R.L.U.S.-ului, a secției de învățământ, a ateneelor populare, bibliotecile școlilor, etc.

prof. EMIL ANTONOVICI

Să înceteze criminalul război bacteriologic!

Am aflat cu indignare de mârșăvia imperialiștilor americani, care vor să extermine populația pașnică din Coreea și China prin folosirea armei bacteriologice și a bombelor cu gaze toxice. Imperialiștii calcă astfel în picioare ori ce urmă de omenie, săvârșesc crime monstruoase împotriva întregii omeniri.

Ca învățător care fac educația elevilor în spiritul umanismului socialist, consider utilizarea armei bacteriologice ca o acțiune criminală ce arată în esența ei ticăloșia sistemului imperialist. Aceste crime sunt îndreptate nu numai împotriva eroicelor popoare coreean și chinez, ci și împotriva întregii omeniri iubitoare de libertate.

Infierez această acțiune și, în munca mea de educație, nu voi uita o clipă să arăt adevărata față a acestor criminali. Sunt convins că oamenii muncii din lumea întreaga vor opri războiul bacteriologic și chimic deslănțuit de imperialiștii americani și că nici această ultimă încercare nu-i va scăpa pe cotropitori de inevitabila lor înfrângere.

ALEXANDRU BARTALOS
Invățător, comuna Tinca, regiunea Bihor

★ ★ ★

In timp ce în țara noastră de democrație populară, oamenii muncii își făuresc o viață din ce în ce mai fericită, în țările imperialiste atățătorii la război urzesc noi acțiuni de exterminare în massă a popoarelor. Am citit și eu în ziare și am aflat cu revoltă despre actele banditești ale imperialiștilor americani, care utilizează arma bacteriologică împotriva poporului coreean. Față de aceste acte barbare, îmi exprim cea mai adâncă indignare împotriva monștrilor imperialiști. Sunt hotărîtă ca în cadrul muncii educative ce o voi desfășura să nu uit nicio clipă să înfierez atitudinea criminală a imperialiștilor americani, căutând să imprim în sufletul elevilor mei dragostea pentru popor și ura împotriva imperialiștilor, monștri ai omenirii. Tot astfel, în cadrul muncii obștești duse în satul unde lucrez, voi căuta să lămuresc pe țăranii muncitori să grăbească înființarea gospodăriei agricole colective, contribuind astfel la întărirea Patriei noastre, luptătoare hotărîtă în frontul antiimperialist, în frontul popoarelor care luptă tot mai dârz împotriva canibalilor imperialiști anglo-americani, pentru pace și libertate.

MARIA GOLESCU
Invățătoare, comuna Domeșnea, reg. Severin

Cu o săptămână înainte de încheierea pătrarului

In activitatea didactică a învățătorului și profesorului s'au introdus multe lucruri noi în scopul îmbunătățirii și ridicării nivelului cunoștințelor elevilor. Lucrările de control fac și ele parte din mijloacele noi care sunt puse la îndemâna cadrelor didactice. Ele sunt un instrument care ajută profesorului să controleze gradul în care elevii și-au însușit cunoștințele fie într'o etapă întreagă de desfășurare a procesului de învățământ, fie într'un răstimp mai scurt, fie chiar numai la o anumită lecție. Și este știut că prin aceste lucrări de control învățătorul și profesorul ajung în situația de a avea o reprezentare aproximativ exactă asupra a ceeace elevii știu sau nu știu într'o problemă sau alta. Pornind de aci ei pot descoperi cauzele care au ajutat sau, dimpotrivă, au împiedecat asimilarea temeinică a unuia sau altuia din capitolele sau subcapitolele predate și pot stabili măsurile de îndreptare a lucrurilor. Lucrările de control sunt concepute, pe de altă parte, îndeosebi atunci când nu sunt anunțate, ca un mijloc de a pune pe profesori în situația de a controla la intervale mai dese, felul cum toți elevii își pregătesc sau nu lecțiile și de a-i obliga pe elevi în felul acesta, să se pregătească pentru lecții chiar atunci când știu că au fost întrebați de 2—3 ori în decursul acelui pătrar. Un alt aspect al problemei îl prezintă faptul că lucrarea de control anunțată, este mijlocul cel mai potrivit pentru a repeta periodic lecțiile predate. Aceasta îngădue profesorului ca în măsura în care înaintează în predarea materiei în același măsură să-și consolideze cunoștințele transmise la lecțiile din săptămânile trecute și chiar toate cunoștințele predate până la etapa respectivă.

Considerentele de ordin pedagogic de mai sus recomandă profesorului să revină mereu asupra celor predate, să repete cunoștințele din lecțiile anterioare folosind cât mai variate și mai multiple mijloace între care, desigur, și lucrările de control anunțate și neanunțate. Inseamnă deci, că în decursul unui pătrar profesorul este dator să folosească acest mijloc în funcție de volumul și greutatea materiei parcurse.

Tovarășa Șerbănescu Ecaterina, profesoară de fizico-chimice la Liceul de Băieți Nr. 9 din București, cunoaște într'o măsură rolul lucrării. De aceea în ora de chimie dela clasa a X-a C, din ziua de 15 Martie 1952, și-a fixat o lucrare de control. In acest scop a anunțat din timp, pe elevi, să repete capitolul metalelor alcaline și tot ceeace au învățat din capitolul metalelor alcalino-pământoase. Materia de repetat, prin urmare, cuprindea aproximativ întreaga materie predată în pătrarul III. Iată și cele două serii de subiecte despre care elevii, împărțiți în două, trebuiau să scrie în ora rezervată „lucrării de control". Prima serie (rândurile 1): 1) Metoda industrială Solvay de obținere a carbonatului de sodiu. 2) Starea naturală a magneziului. 3) Importanța industrială a azotatului de potasiu. A doua serie (rândul 2): 1) Proprietățile calciului. 2) Metoda Leblanc de obținere a carbonatului de sodiu. 3) Sticla de plumb.

Remarcăm faptul că profesoara a ales pentru fiecare serie o temă ceva mai amplă și mai anevoios de tratat și pentru a cărei rezolvare se punea la încercare puterea de fixare a elevului dar în același timp și judecata lui logică. Temele mai grele sunt cele două metode industriale pentru obținerea carbonatului de sodiu. Celelalte teme atât pentru o serie cât și pentru alta sunt mult mai ușoare, fapt care îngăduie elevilor să aibă timpul necesar pentru a le trata pe fiecare în parte. Bine cumpănită este și alegerea subiectelor în raport cu materia predată. Cumpănită în sensul că tratarea acestor teme îngăduie profesorului să-și facă o imagine generală asupra temeiniciei cu care a fost învățată materia tratată în pătrarul III.

Un lucru însă nu este bine cumpănit în cazul lucrării de control despre care am vorbit mai sus. Și anume: Este singura lucrare de control pe care profesoara Șerbănescu Ecaterina a dat-o în întreg pătrarul III. Dece numai o lucrare de control și de ce tocmai acum când până la încheierea pătrarului a rămas abia o săptămână? Faptul acesta arată că tovarășa profesoară concepe lucrarea de control numai ca un mijloc de a mai adăuga o notă în catalog. Este drept că și acest lucru este necesar, mai ales când profesorul are mulți elevi. Dar, principal în cazul lucrărilor de control nu este nota. Prin lucrarea de control trebue urmărită, în primul rând, consolidarea cunoștințelor prin repetarea lor atunci când acest lucru se face periodic și pentru fiecare capitol sau subcapitol în parte. Prin lucrarea de control trebue urmărit, în al doilea rând, descoperirea acelor elevi care nu și-au însușit materia predată. Acest ultim considerent indică profesorului asupra căror elevi și asupra căror teme trebue să-și îndrepte atenția și în funcție de situația concretă ce mijloace urmează să folosească pentru a asigura un deplin succes la învățătură elevilor lui.

Dacă lucrarea de control, cum avem cazul de mai sus, este dată o singură dată și atunci într'o oră când până la încheierea pătrarului nu mai rămâne timp decât pentru teza pătrarului și cel mult pentru o singură lecție, se pune întrebarea: cu ce mai poate lucrarea de control ajuta la o îndreptare serioasă a greșelilor? Se înțelege că în niciun caz eficacitatea măsurilor luate într'o asemenea situație nu poate fi nici pe de parte considerată ca având valoarea unor măsuri care se aplică din vreme și pe termen îndelungat. Tocmai de aceea este necesar ca lucrările de control să fie concepute pe un plan mai larg și întrebuințate ca mijloc pedagogic în întreaga desfășurare a procesului de învățământ.

prof. I .DINICU

Pentru păstrarea avutului obștesc

Despre metodele de muncă ale stahanoviștilor sovietice Nina Nazarova și Lidia Korabelnicova, elevii Școlii Tehnice de Mecanizare a Agriculturii din orașul Giurgiu au citit multe în ziare. Ei au înțeles că aceste metode, care constau în îngrijirea cu dragoste a mașinii și folosirea rațională a materiei prime, se pot aplica cu destule succese și în munca școlară.

Indrumați de profesori și primind un larg sprijin din partea direcției școlii și a organizației U.T.M., primii care au luat inițiativa aplicării acestor metode au fost elevii anului III B.

Ei au ținut împreună cu dirigintele lor o ședință în care și-au luat angajamentul de a folosi rațional rechizitele și au semnat totodată contractele de păstrare socialistă a băncilor și a întregului inventar al clasei. Primii care au semnat asemenea contracte au fost utemiștii Ilie G. Marin, Nicolae Anton și Peptan Constantin.

Rezultatele acestor angajamente ale elevilor anului III B nu au întârziat să se vadă. Rechizitele sunt folosite cu deosebită chibzuință, ceeace determină realizarea unor însemnate economii, iar mobilierul clasei este păstrat cu multă grijă de către toți elevii clasei.

FLORIAN STANESCU
corespondent

In sprijinul culturalizării maselor

Invățătorii și profesorii din comuna Trușești, regiunea Botoșani, desfășoară o muncă susținută pentru culturalizarea maselor.

La căminul cultural se organizează regulat șezători serale și duminicale, unde se țin conferințe pe înțelesul maselor, legate de specificul localității și de problemele imediate care stau în fața țăranimii muncitoare. Astfel, în ultimele săptămâni s'au ținut conferințe în cadrul cărora s'au lămurit diferite probleme legate de campania însămânțărilor de primăvară.

Invățătorii care fac parte din colectivul bibliotecilor duc o intensă muncă de popularizare și de difuzare a cărții în rândurile țăranilor muncitori. Intreaga comună a fost împărțită în sectoare de 30—40 de case, având câte un responsabil și un centru de citit. Invățătorii îi ajută pe responsabili acestor centre, dându-le toate îndrumările necesare în legătură cu munca lor.

Pline de roade sunt consfătuirile organizate de cititori pentru prelucrarea conferințelor primite dela S.R.S.C. In satul Ionășeni, de exemplu, în urma conferinței „Marile canaluri ale U.R.S.S.", locuitorii satului au pornit la muncă voluntară și au canalizat multe isvoare, făcând o adăpătoare pentru vite.

Deasemenea, locuitorii satului Buhăceni au făcut un pod peste Jijia, care leagă Buhăceni de satul Păsăteni.

V. BEJENARU

Note politice externe

Printr'o hotărîre a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. au fost decernate premiile Stalin pe 1951. Aceste premii au fost acordate pentru lucrări remarcabile în domeniul științei, pentru invenții remarcabile și perfecționări radicale ale metodelor de producție precum și pentru lucrări în domeniul literaturii și artei. Ca în fiecare an, decernarea premiilor Stalin vestește lumii întregi noile și strălucitele victorii ale oamenilor de știință sovietici, care-și pun toate cunoștințele și priceperea în slujba păcii și a progresului — succesele inventatorilor și inovatorilor sovietici — menite să perfecționeze procesul de muncă și să ridice la un nivel cât mai înalt tehnica sovietică, realizările minunate ale scriitorilor sovietici în operele cărora se reflectă lupta popoarelor pentru libertate și pace, pentru un viitor fericit al întregii omeniri. Decernarea Premiilor Stalin pe 1951 constitue încă un triumf al științei sovietice, pusă în slujba păcii și a progresului omenirii, asupra așa zisei științe din țările capitaliste, unde pseudosavanții cumpărați cu dolari s'au pus în slujba morții și a distrugerii.

Cercetători de seamă sovietici din toate domeniile au fost distinși anul acesta cu Premiul Stalin. Printre ei se numără prof. M. V. Potapov, pentru lucrări în soluționarea unor probleme ale hidrotehnicii și hidraulicii, prof. N. V. Belov, pentru lucrări în domeniul structurii atomice a cristalelor, regretatul președinte al Academiei de Științe a U.R.S.S., S. I. Vavilov, distins post mortem cu Premiul Stalin pentru lucrări excepționale asupra microstructurii luminii, etc.

Au fost acordate deasemeni Premii Stalin pentru circa 200 lucrări realizate de către specialiști, stahanoviști, inovatori, muncitori și colhoznici sovietici.

Printre premiații din domeniul literaturii se numără scriitorul Stepan Zlobin pentru romanul „Stepan Razin" consacrat răscoalei țărănești din Rusia din veacul XVIII-lea, scriitoarea sovietică Wanda Wasilewska pentru romanul „Cântec deasupra apelor" etc. Printre scriitorii din alte țări se numără Din Lin, scriitoare chineză, pentru romanul „Răsare soarele deasupra râului Sangan", scriitorul francez André Stil pentru romanul „Prima lovitură", dramaturgii chinezi Ha Ciu-ci și Diu-ni pentru piesa „Fata cu părul cărunt", ale căror opere sunt străbătute de un înalt patriotism, de ideile înflăcărate ale luptei împotriva imperialiștilor atățători la război.

Decernarea Premiilor Stalin pe 1951 a însemnat un prilej de sărbătoare pentru popoarele iubitoare de pace ale lumii, care văd în realizările științei, tehnicii și artei sovietice contribuții de excepțională însemnătate la lupta pentru apărarea păcii.

Proiectul guvernului sovietic privitor la tratatul de pace cu Germania a stârnit un puternic ecou în lumea întreagă. Acest proiect constitue o nouă și puternică afirmare a politicii staliniste de pace și prietenie între popoare, o nouă și măreață contribuție a Uniunii Sovietice la apărarea păcii în Europa și în întreaga lume.

Este cert că uneltirile criminale ale imperialiștilor americani și englezi și ale sateliților lor în Germania Occidentală, uneltiri prin care aceștia caută să pună din nou pe picioare mașina de război germană, amenință direct cauza păcii. Faptul că în urma acestor uneltiri, nu s'a încheiat încă tratatul de pace cu Germania după șapte ani dela terminarea războiului umple de îngrijorare popoarele iubitoare de pace ale lumii. Poporul german, popoarele Europei care au suferit de pe urma agresiunii naziste, ca și popoarele din toate țările interesate în menținerea păcii nu pot rămâne indiferente în fața pregătirilor de război care se desfășoară pe scară tot mai intensă în Germania Occidentală, din ordinul imperialiștilor americani, nu pot rămâne indiferente în fața numărului tot mai mare de generali naziști eliberați din închisori și cocoțați în posturile de conducere ale noului Wehrmacht. Hotărîrile războinice luate în cadrul sesiunii Pactului Atlantic dela Lisabona, hotăriri menite să pună Germania Occidentală și armata nazistă refăcută pe primul plan în vederea deslănțuirii unei agresiuni în Europa, au făcut și mai acută necesitatea luării unor grabnice măsuri în vederea împiedecării odioaselor planuri ale imperialiștilor. Mai mult ca oricând se pune astăzi pentru poporul german — care nu vrea să slujească drept carne de tun într'un nou război — ca și pentru toate popoarele lumii problema încheierii unui tratat de pace cu Germania, tratat care să permită poporului german democrat și pașnic să-și reia locul în rândul popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume. Un astfel de tratat este proiectul guvernului sovietic.

„Incheierea tratatului de pace cu Germania — spune proiectul guvernului sovietic privitor la tratatul de pace cu Germania — **are o mare însemnătate pentru consolidarea păcii în Europa. Tratatul de pace cu Germania va permite soluționarea definitivă a problemelor care s'au ivit în urma celui de al doilea război mondial. Statele din Europa, care au suferit de pe urma agresiunii hitleriste și îndeosebi statele vecine Germaniei, sunt vital interesate în soluționarea acestor probleme. Incheierea tratatului de pace cu Germania va contribui la îmbunătățirea situației internaționale în ansamblul ei și prin aceasta va contribui la stabilirea unei păci trainice**". Clauzele cele mai juste și mai indicate cu privire la satisfacerea intereselor legitime ale poporului german, cât și la asigurarea unei păci trainice în Europa, sunt cuprinse în proiectul de tratat sovietic. Aceste clauze prevăd restabilirea Germaniei ca stat unit, retragerea tuturor forțelor armate ale puterilor de ocupație cel mai târziu un an după intrarea în vigoare a tratatului de pace, asigurarea drepturilor democratice tuturor persoanelor care se află sub jurisdicție germană, asigurarea liberei activități a partidelor și organizațiilor democratice precum și neadmiterea existenței organizațiilor potrivnice democrației și cauzei menținerii păcii. Se prevede, deasemeni, o clauză care arată că Germania este obligată să nu intre în nicio coaliție și alianță militară îndreptată împotriva oricăreia dintre puterile care au participat la războiul împotriva Germaniei. Proiectul de tratat mai prevede înlăturarea restricțiilor în desvoltarea economiei pașnice a statului german precum și sprijinirea admiterii Germaniei în O.N.U. ca membru cu drepturi egale.

Ca dela cer la pământ se deosebește proiectul de tratat sovietic de așa zisul „tratat general" pus la cale de imperialiștii americani în cârdășie cu Adenauer, ca dela cer la pământ se deosebește proiectul de tratat sovietic de înrobitorul tratat dela San Francisco impus de imperialiști Japoniei.

In timp ce tratatele imperialiste au de scop transformarea Germaniei și Japoniei în focare de război în Europa și în Asia, proiectul de tratat sovietic urmărește refacerea și unificarea Germaniei într'un stat democrat și iubitor de pace, conform principiilor stabilite la Potsdam.

Proiectul de tratat sovietic a produs o vie impresie în Germania. Camera Populară a R. D. Germane a adresat tovarășului Stalin un mesaj de recunoștință. **„Prin propunerile sale**, spune mesajul — **guvernul U.R.S.S. a trezit speranțe în inimile a milioane de germani și a desch's întregului nostru popor perspectivele unui viitor fericit apropiat"**.

In întreaga Germanie Occidentală au loc meetinguri ale populației în sprijinul propunerilor guvernului sovietic. Presa democrată din întreaga lume a salutat cu entuziasm proiectul sovietic cu privire la tratatul de pace cu Germania. Popoarele iubitoare de pace ale lumii văd în acest proiect calea cea mai justă pentru rezolvarea pașnică a problemei germane, pentru instaurarea unei păci trainice în Europa și în întreaga lume.

Educatoarele, învățătorii, profesorii și toți salariații din învățământ care doresc să-și reînoiască abonamentul sau să se aboneze la „Gazeta Invățământului" se vor adresa personal sau prin mandat poștal la Centrele de Difuzare a Presei din orașe, centre raionale sau centre regionale. „Gazeta Invățământului" se găsește la orice debit din țară.

Cititorii noștri care au nelămuriri sau întâmpină greutăți în difuzarea „Gazetei Invățământului", sunt rugați să ne scrie pe adresa: „Gazeta Invățământului", str. A. S. Popov nr. 28—30, raionul „Gheorghiu-Dej", București.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28, Telefon 3.81.91 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28, Telefon Nr. 1.51.70.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA Centrul Regional
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățamântului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 156 | 4 PAGINI 25 BANI | SÂMBĂTĂ 29 MARTIE 1952

In acest număr:

- Ședința lărgită a Colegiului Ministerial al Ministerului Invățământului Public cu șefii secțiunilor de învățământ regionale.
- Consfătuirea Ministerului Invățământului Public cu inspectorii de limba rusă.
- Controlul intern al muncii cadrelor didactice.
- Pentru rezultate bune în munca din școală.
- Vom lupta cu perseverență împotriva lipsurilor — **de prof. Zce Filimon.**
- Au început să se desfășoare alegerile de delegați la Congresul Invățătorilor din R.P.R.
- Irina Manu și colectivul ei ajută gospodăria agricolă colectivă.
- Note politice externe.

Ședința lărgită a Colegiului Ministerial al Ministerului Invățământului Public cu șefii secțiunilor de învățământ regionale

Joi 20 și Vineri 21 Martie s'a desfășurat la București ședința lărgită a Colegiului Ministerial al Ministerului Invățământului Public cu șefii secțiunilor de învățământ ale sfaturilor populare regionale și ale orașelor de subordonare republicană. Ședința a fost deschisă de tov. ministru N. Popescu-Doreanu, președintele Colegiului.

Ordinea de zi a ședinței a cuprins rapoartele șefilor secțiunilor de învățământ ale regiunilor Prahova și Arad asupra situației învățământului în regiunile respective, corapoartele responsabililor celor două brigăzi de inspectori din Ministerul Invățământului Public care au controlat situația învățământului în regiunile Prahova și Arad, precum și raportul Direcției școlilor din Ministerul Invățământului Public asupra situației învățământului în țară.

Tov. Anton Petcu, șeful secțiunii de învățământ a sfatului popular al regiunii Prahova, a expus raportul cu privire la munca desfășurată în domeniul învățământului public în regiunea Prahova. Din raport a reeșit că, până în prezent, în regiune s'au obținut o serie de succese în ce privește asigurarea bazei materiale a școlilor și a planului de școlarizare.

In acelaș timp, din raport a reeșit că secțiunea de învățământ nu a dat atenția cuvenită ridicării nivelului muncii din școală, situând pe al doilea plan controlul și îndrumarea activității instructiv-educative. In prima parte a anului școlar, situația la învățătură a elevilor din școlile regiunii Prahova a fost nemulțumitoare. Totuși, secțiunea regională de învățământ nu s'a preocupat în măsura necesară de analiza muncii în școli la sfârșitul pătrarelor și n'a luat măsuri pentru organizarea muncii secțiunilor raionale de învățământ și a școlilor. Raportul prezentat de tov. A. Petcu a arătat, deasemeni, și faptul că secțiunea de învățământ a regiunii Prahova n'a sprijinit în mod susținut munca de ridicare a nivelului ideologic-politic al cadrelor didactice.

Prezentând coraportul brigăzii din Ministerul Invățământului Public, care a cercetat situația școlilor și a secțiunilor de învățământ raionale și regionale din Prahova, tov. inspector general Cornelia Teodorescu a analizat o parte din cauzele ce au determinat rămânerea în urmă la învățătură a elevilor din regiunea Prahova. Astfel, coraportul a arătat că secțiunea regională de învățământ n'a organizat just propria ei muncă, dând întâietate problemelor administrativ-organizatorice în dauna controlului și îndrumării procesului de învățământ și că n'a îndrumat suficient activitatea secțiunilor raionale, iar acestea n'au organizat activitatea internă în școli. Unii învățători și profesori cum sunt de pildă, cei dela școlile din comunele Câmpinița, Bucșani, Racovița, obțin rezultate bune în asigurarea cunoștințelor elevilor. Sunt însă unii învățători și profesori, ca tovarășii Paraschiv Comana, din comuna Băleni, I. Popișteanu, din comuna Bucov, Dobrescu Constantin, din Cioranii de Jos, care au încă lipsuri mari atât în ce privește nivelul științific al lecțiilor și metodele de predare cât și în munca educativă. Lipsa de preocupare a secțiunilor de învățământ pentru ridicarea pregătirii politice, ideologice și profesionale a cadrelor didactice a determinat, de asemeni, nivelul scăzut al muncii pe care o desfășoară numeroși învățători și profesori din regiunea Prahova.

In continuare, coraportul expus de tov. Cornelia Teodorescu a subliniat necesitatea întăririi serioase a muncii secției de învățământ în decursul ultimului pătrar al anului școlar, astfel încât să se poată realiza o îmbunătățire simțitoare a controlului și îndrumării școlilor pentru asigurarea însușirii temeinice de către elevi a cunoștințelor stabilite de programele de învățământ.

Raportul asupra muncii școlilor și a organelor de învățământ din regiunea Arad a fost expus de tov. Sipoș Nicolae, șeful secțiunii de învățământ a sfatului popular regional Arad. Din raport a reeșit că secția de învățământ s'a preocupat în măsură mai mare, în cel de al doilea pătrar, de îndrumarea muncii instructiv-educative a școlilor, ceeace a determinat o îmbunătățire a calității cunoștințelor elevilor. Astfel, tov. Sipoș a arătat că obțin rezultate bune în munca lor profesoara de limba română Petrișor Elena, dela școala pedagogică de învățători din Arad, Lupșa Marcu, învățător la școala elementară din Bocsig, raionul Ineu, profesorul Schneider, dela școala pedagogică din Aradul Nou, etc.

Justa colaborare pe care au stabilit-o cele mai multe dintre conducerile școlilor cu organizațiile U.T.M. și de pionieri a determinat, deasemeni, îmbunătățirea muncii de învățătură a elevilor.

In acelaș timp însă, există și o serie de școli ai căror elevi au încă un nivel scăzut de cunoștințe. Printre acestea se numără școala elementară din Sebiș, școala elementară nr. 20 din Arad, etc. Aceasta dovedește că în activitatea secțiunii de învățământ există încă o serie întreagă de lipsuri. Astfel, secțiunea de învățământ n'a îndrumat suficient munca directorilor de școli, tolerând tendința acestora de a da întâietate problemelor administrative și de a subaprecia însemnătatea problemelor legate de procesul de învățământ. De asemeni, secțiunea n'a acordat atenția necesară justei repartizări a cadrelor didactice și n'a controlat decât întâmplător și sporadic activitatea secțiunilor raionale în ceeace privește îndrumarea procesului instructiv-educativ.

Coraportul privitor la problemele muncii didactice în școlile din regiunea Arad a fost prezentat de tov. inspector general I. O. Ionescu, care a condus activitatea brigăzii de inspecție a Ministerului Invățământului Public în această regiune. Coraportul a scos în evidență că secțiunea de învățământ și-a organizat și planificat just munca. In multe școli din regiunea Arad s'au obținut în primele pătrare rezultate bune în munca de predare a matematicii, a limbii române și a limbilor materne, a limbii ruse, a fizicii, etc. Coraportul a scos însă în evidență și o serie de lipsuri, printre care insuficientul control al frecvenței la cursurile de alfabetizare, lipsa de preocupare pentru înzestrarea cu mobilier a școlilor medii, etc. — precum și faptul că a lipsit îndrumarea sistematică a muncii directorilor și consiliilor pedagogice, a activității didactice și educative desfășurate de învățători și profesori.

In continuarea ședinței, tov. Gh. Ploeșteanu, directorul adjunct al Direcției Școli din Ministerul Invățământului Public, a arătat că situația se prezintă în mod asemănător și în celelalte școli din țară. A prezentat apoi un proect de decizie privind îmbunătățirea activității școlilor în ultimul pătrar și măsurile pentru organizarea muncii de pregătire a examenelor.

Au avut loc apoi discuții în jurul rapoartelor și corapoartelor prezentate. Discuțiile, purtate în spirit critic și autocritic, au scos la iveală o serie de lipsuri ale rapoartelor subliniind îndeosebi faptul că secțiunile de învățământ Prahova și Arad, precum și o serie de alte secțiuni de învățământ din țară au neglijat urmărirea sarcinii centrale a învățământului — buna desfășurare a procesului instructiv-educativ — și nu s'au preocupat în primul rând de asigurarea unui nivel înalt al cunoștințelor elevilor.

Tov. Constantin Nuțu, șeful secțiunii de învățământ a sfatului popular al regiunii Stalin, a scos în evidență rolul însemnat al organizațiilor de bază din școli în ridicarea calității muncii didactice, precum și ajutorul grupelor sindicale în ce privește activitatea politico-culturală în rândurile învățătorilor și profesorilor. Deasemeni, tov. Nuțu a ridicat o serie de probleme legate de disciplina elevilor, arătând însemnătatea lor pentru îmbunătățirea muncii din școală.

Tov. Vlad, șeful secțiunii de învățământ a sfatului popular al regiunii Vâlcea, a arătat că și pentru școlile din această regiune sunt caracteristice lipsurile semnalate în regiunile Prahova și Arad. In continuare, a arătat experiența colectivului secțiunii de învățământ din regiunea Vâlcea în ce privește ridicarea calificării cadrelor care lucrează la clasele V—VII, expunând metodele de ajutorare a acestora de către profesorii de specialitate dela școlile medii de 11 ani.

Tov. Aspasia Vasiliu, șeful secțiunii de învățământ a sfatului popular al orașului Ploești, a stăruit asupra lipsurilor în privința controlului muncii instructiv-educative, arătând că trebue folosiți în această direcție absolvenții cursurilor de metodică organizate de I.C.D.

Tov. Dobronăuțeanu, inspector de limba rusă în Ministerul Invățământului Public, a discutat problema pregătirii elevilor din ultimul an al școlilor pedagogice pentru predarea cunoștințelor de limba rusă, insistând asupra necesității de a se alcătui în fiecare regiune un plan amănunțit privind repartizarea învățătorilor și a profesorilor care predau limba rusă.

Tov. Gh. Podoleanu, șeful secțiunii de învățământ a sfatului popular al regiunii Bârlad, a vorbit despre faptul că slaba pregătire politică și ideologică a multora dintre învățători și profesori este una dintre cauzele cele mai însemnate care determină rămânerea în urmă la învățătură a elevilor și rezultatele nemulțumitoare obținute de unele școli.

Tov. Oscar Roșeanu, inspector general în Ministerul Invățământului Public, a stăruit asupra calității scăzute a muncii de control și îndrumare pe care o desfășoară mulți dintre inspectori, arătând că, în activitatea lor pe teren, aceștia nu se preocupă în primul rând de urmărirea însușirii cunoștințelor de către elevi, ci acordă întâietate problemelor organizatorice.

Tov. Nicolae Petrovici, directorul Editurii de Stat didactică și pedagogică, a criticat aspectul excesiv tehnic al rapoartelor și corapoartelor prezentate în ședință, arătând că acestea ar fi trebuit să încadreze problemele învățământului public în problema generală a revoluției culturale care se desfășoară în țara noastră în condițiile ascuțirii luptei de clasă. Legând de această problemă aspectul birocratic al muncii secțiunilor de învățământ, tov. N. Petrovici a arătat că aceasta dăunează mult ridicării nivelului activității în școli.

Vorbitorul s'a oprit apoi asupra lipsurilor pe care le determină în școală neapariția la timp a unora dintre manualele precum și nejusta organizare a difuzării manualelor.

Au mai luat cuvântul tovarășii I. Lupu, șeful secțiunii regionale de învățământ Galați, Lazăr Pantea, șeful secțiunii regionale de învățământ Bihor, Andrei Constantin, șeful secțiunii de învățământ a sfatului popular al Orașului Stalin și Ion Derzi, din Ministerul Invățământului Public.

In continuare a vorbit tov. L. Banyai, consilier ministerial în Ministerul Invățământului Public. Ridicând problema predării limbii materne și a limbii române în școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare, tov. L. Banyai a semnalat o serie de lipsuri existente în acest domeniu: însușirea formală de către elevi a vocabularului, a cunoștințelor de gramatică, etc. Acestea se datoresc atât slabei pregătiri a cadrelor cât și faptului că manualele sunt insuficiente iar metodicile lipsesc cu totul.

Secțiunile de învățământ nu s'au preocupat suficient de problema predării limbii materne și a limbii române în școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare. Șefii secțiunilor de învățământ au datoria să sprijine mult mai îndeaproape munca școlilor în această privință, asigurând predarea limbii române în școlile cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare de către profesori cu o bună pregătire de specialitate. Deasemeni, este necesar să se organizeze schimbul de experiență între învățătorii și profesorii care predau limba în diferitele școli cu limba de predare a naționalităților conlocuitoare, precum și să se popularizeze metodele înaintate de muncă în domeniul predării limbii.

Tov. I. Nistor, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public, a arătat că sarcina secțiunilor de învățământ și a inspectorilor din Ministerul Invățământului Public este de a urmări în primul rând desfășurarea procesului instructiv-educativ, de a descoperi cauzele rămânerii în urmă la învățătură a elevilor și a propune măsuri pentru înlăturarea lor. In rapoartele și corapoartele prezentate nu s'a insistat îndeajuns asupra nivelului de cunoștințe al elevilor, asupra cauzelor care determină rămânerea în urmă la învățătură a elevilor din unele școli și nici asupra măsurilor ce trebuesc luate pentru ridicarea nivelului muncii în școli. Un mijloc important de stimulare a elevilor la învățătură îl constitue controlul cât mai des al muncii lor, prin interogații orale, lucrări scrise de control curent și de control general și notarea justă a acestora. Impărțirea anului școlar în pătrare și introducerea noului catalog au avut ca scop tocmai acest control mai des al muncii elevilor. Totuși, mulți învățători și profesori stabilesc media pe pătrar a elevilor din două trei note.

In continuare, tov. ministru adjunct I. Nistor a stăruit asupra însemnătății justei organizări a muncii directorilor de școli, care trebue să asigure în primul rând îmbunătățirea activității cadrelor didactice și elevilor. Directorului îi revine sarcina de a îndruma activitatea consiliului pedagogic, munca diriginților, de a stimula învățătorii și profesorii în munca de ridicare a nivelului politic, ideologic și profesional, de a-și asigura sprijinul sindicatului, al organizațiilor U.T.M. și de pionieri și al părinților.

Incheind, tov. ministru-adjunct I. Nistor a trasat secțiunilor de învățământ o serie de sarcini cu privire la îmbunătățirea activității instructiv-educative a școlilor.

Cuvântul de încheere a ședinței lărgite a Colegiului Ministerial a fost ținut de tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul învățământului public. Publicăm în continuare rezumatul cuvântului de încheere.

Cuvântul tovarășului N. Popescu-Doreanu, Ministrul Invățământului Public

— Stenogramă prescurtată —

Școala noastră are sarcina să pregătească copiii și tinerii pentru a deveni constructori ai socialismului. In această privință s'au obținut o serie de succese însemnate. Astfel, numărul copiilor de vârstă școlară care au fost cuprinși în școli este mult mai ridicat acum decât înainte. S'au creat școli noi, s'au înființat internate și cantine care asigură menținerea frecvenței.

Totuși, faptul că în multe școli există încă un număr însemnat de elevi rămași în urmă la învățătură arată că școala nu-și îndeplinește în întregime sarcina de a da elevilor cunoștințe temeinice, de a le forma o concepție științifică asupra naturii, asupra societății, asupra vieții — cu alte cuvinte, de a le da o educație comunistă.

Secțiunile de învățământ, directorii de școli și fiecare învățător și profesor în parte trebue să analizeze în adâncime cauzele care determină rezultatele slabe în această privință. Adeseori, nivelul scăzut al cunoștințelor se motivează prin faptul că elevii nu învață, că părinții nu se ocupă de copiii lor, etc. Adevărata explicație — lipsa de grijă pentru temeinica pregătire a elevilor — nu este, de cele mai multe ori, subliniată.

In munca învățătorilor și a profesorilor, a acelora care trebue să aplice principiile învățământului științific pentru pregătirea comunistă a elevilor, trebue căutate, în primul rând, cauzele nivelului scăzut la învățătură. A căuta în altă parte aceste cauze înseamnă a nu le găsi, cum de altfel, în general, s'a și întâmplat.

Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice încredințează învățătorilor și profesorilor sarcina de onoare și de răspundere a educării copiilor și tinerilor pentru a face din ei cetățeni conștienți și devotați cauzei socialismului, cauzei păcii. In mâna învățătorilor și a profesorilor stă îndeplinirea acestei sarcini.

Există în școlile noastre numeroase cadre care muncesc cu rârnă și obțin rezultate bune pe drumul asigurării învățământului general obligatoriu, în lupta pentru secarea izvorului analfabetismului, în acțiunea de culturalizare a maselor, în asigurarea unor cunoștințe temeinice ale elevilor. Sunt printre învățători și profesori mulți oameni devotați poporului muncitor, legați de școală, care au temeinice cunoștințe științifice și folosesc metode juste în munca de predare. Munca devotată a acestor oameni pentru pregătirea cadrelor necesare socialismului, înseamnă un pas hotărît înainte pe drumul realizării unui învățământ științific.

Există însă și unele cadre care încă nu muncesc bine. In școlile noastre lucrează încă mulți învățători și profesori fără calificare suficientă. Dar cauzele rămânerii în urmă la învățătură a elevilor nu se datoresc numai acestui fapt, ci și concepțiilor vechi ale unora dintre cadrele didactice. Sunt învățători și profesori care cred că și-au făcut datoria dacă au predat lecția. Ei nu se socotesc obligați să muncească stăruitor pentru ca elevii să-și însușească cunoștințele, ci lasă această sarcină în seama elevilor. Sunt cadre didactice care încă mai socotesc că unii elevi pot să învețe, iar alții nu, găsind în felul acesta o explicație pentru lipsa lor de grijă ca fiecare elev să asimileze temeinic cunoștințele predate.

Pentru a munci pe linia ridicării nivelului ideologic al învățătorilor și profesorilor, fiecare om al școlii trebue să pătrundă adânc Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice. Hotărîrea acordă cea mai mare însemnătate întăririi muncii ideologice în rândurile învățătorilor și profesorilor în scopul ridicării pe o treaptă mai înaltă a întregii activități din școală. Nu poate fi vorba de o temeinică însușire a învățăturii marxist-leniniste de către cadrele didactice dacă această învățătură nu este aplicată în munca pe care ei o desfășoară în școală zi de zi. Lupta pentru ridicarea nivelului ideologic este tocmai lupta pentru înlăturarea concepțiilor și atitudinilor învechite. Aceasta este o sarcină de bază a cadrelor noastre didactice. Fără înfăptuirea ei, nu se pot îndeplini sarcinile școlii. Rezultatele slabe la învățătură există tocmai pentrucă sub ochii noștri se folosesc încă metode vechi, care sunt trecute cu vederea.

Ridicarea nivelului învățământului presupune o largă și intensă muncă organizatorică. In numeroase școli se obțin rezultate bune în asigurarea cunoștințelor elevilor. Dar cel mai adesea aceste rezultate sunt obținute prin efortul izolat al unor învățători și profesori și nu prin efortul coordonat al întregului colectiv didactic. Tocmai de aceea este necesar să se organizeze în primul rând munca în interiorul școlii. Consiliul pedagogic trebue să devină un sprijin real al directorilor în munca de ridicare a nivelului învățământului în școală. Diriginte le trebue să contribue puternic la asigurarea calității ridicate a cunoștințelor elevilor din clasa pe care o conduce. Este necesar ca directorul să controleze îndeaproape întreaga muncă instructiv-educativă a școlii, pe baza unui plan întocmit cu amănuntime. Deasemeni, directorul trebue să organizeze în cadrul consiliului pedagogic ședințe de analiză a predării diferitelor obiecte, schimbul de experiență între cadrele didactice, ajutorarea învățătorilor și profesorilor tineri, astfel încât activitatea întregului colectiv didactic să fie ridicată pe o treaptă superioară. Intreaga muncă a școlii trebue astfel organizată încât să fie lichidate vechile obiceiuri, să fie înlăturate cu desăvârșire concepțiile vechi. Aceasta se poate face însă numai în măsura în care cadrele didactice își însușesc concepția nouă.

Este necesar, de asemeni, ca secțiunile de învățământ să acorde cea mai mare însemnătate organizării controlului muncii instructiv educative a școlilor, socotind aceasta drept sarcina lor principală. Inspectorii secțiunilor de învățământ au datoria să urmărească în primul rând calitatea cunoștințelor însușite de elevi, rezultatele obținute de învățători și profesori în munca lor la clasă.

Indeplinirea sarcinilor de plan presupune nu numai un randament cantitativ, ci și o înaltă calitate a muncii. Nu trebue numai să aducem un număr de copii la școală, trebue să-i învățăm, să-i pregătim temeinic. Este necesar ca munca de asigurare a bunei pregătiri a elevilor să fie începută din prima zi de școală și urmărită pas cu pas și să nu fie amânată și îngrămădită în ultimele pătrare.

Atenția tuturor oamenilor școlii trebue concentrată, în primul rând, asupra activității desfășurate în clasă. Aici trebue depuse toate eforturile învățătorului și profesorului. Munca în afară de clasă trebue să fie un ajutor, o complectare pentru întărirea cunoștințelor. Dacă se realizează o muncă serioasă în clasă, dacă se obține un nivel ridicat la învățătură, se rezolvă mai ușor și problemele educative, se realizează și disciplina. O serie întreagă de probleme care frământă pe oamenii școlii pot fi rezolvate prin întărirea muncii în clasă.

Pentru a se putea duce o temeinică muncă instructiv-educativă trebue întărită serios conducerea școlilor, trebue folosit cu toată priceperea ajutorul însemnat al organizației U.T.M. din școală și al sindicatelor de învățământ, care au sarcina de a mobiliza forțele școlii pentru realizarea sarcinilor de plan.

Organele învățământului au multe de învățat din activitatea concretă a școlii. De aceea, această activitate trebue cunoscută cât mai în adâncime. Experiența sovietică ne-a arătat că trebue să ne pornim munca dela această cunoaștere, să ne analizăm lipsurile și, pe baza învățăminte lor trase, să ne organizăm mai bine munca. Să aplicăm aceste prețioase învățături pentru ridicarea calității învățământului, pentru încheierea cu succes a anului școlar. Fiecare la locul lui de muncă să desfășoare o activitate cât mai rodnică, să mobilizeze toate forțele din jurul lui, pentru a lichida rămânerea în urmă la învățătură, pentru a ridica nivelul învățământului nostru.

Consfătuirea Ministerului Invățământului Public cu inspectorii de limba rusă

Limba rusă face parte din principalele obiecte de studiu din școlile noastre. Importanța pe care o acordă programele școlare studiului limbii ruse rezultă din importanța pe care o are în general limba rusă pentru oricare din ramurile tehnicii și ale oricărei alte activități. Nu este de închipuit un domeniu de activitate în care experiența sovietică să nu fie de un imens folos. Tocmai de aceea nici nu este de conceput ca un tehnician, indiferent de domeniul în care lucrează, să fie sau să devină un bun tehnician fără a cunoaște limba în care sunt redactate tratatele celei mai avansate științe și tehnici — limba rusă.

Introdus în 1948, studiul limbii ruse în școlile noastre a făcut remarcabile progrese. Școlile dispun astăzi de un însemnat număr de cadre care s'au calificat pe diferite căi (cursuri scurte de vară, cursuri fără frecvență la Institutul Pedagogic „Maxim Gorki", etc.) sau care sunt în curs de calificare, dispun de manuale școlare pentru limba rusă, etc.

Cu toate acestea, studiul limbii ruse întâmpină multe dificultăți de pe urma faptului că învățământul nu dispune încă de un suficient număr de cadre bine pregătite, nu dispune încă de manuale pentru toate clasele, nu este elaborată o metodică a limbii ruse pentru școlile din R.P.R., etc.

Aceste probleme au fost desbătute pe larg la consfătuirea organizată de Ministerul Invățământului Public în zilele de 17, 18 și 19 Martie a. c., consfătuire la care au participat toți inspectorii de limba rusă din țară, profesorii de limba rusă care se găsesc la cursurile de perfecționare din București, precum și mulți profesori de limba rusă din Capitală.

Atât din dările de seamă prezentate cât și din discuțiile care au avut loc în cadrul acestei consfătuiri a rezultat că s'a acordat o deosebită atenție studiului limbii ruse în clasa IV-a a școlilor elementare. Un început bun al studiului limbii ruse în clasa IV-a elementară asigură o desfășurare normală a procesului de învățământ în ce privește acest obiect atât în clasele V—VII cât și în învățământul mediu. Acest început bun este însă garantat de buna pregătire a cadrelor didactice care predau limba rusă la această clasă. Condiția aceasta a fost în parte asigurată prin grija secțiunilor de învățământ de a repartiza școlilor pedagogice pe cei mai buni profesori de limba rusă. Din aceleași considerente, anul acesta s'a introdus în școlile pedagogice studiul metodicii limbii ruse, precum și practica pedagogică la acest obiect. Această latură pozitivă a muncii de pregătire a viitorilor învățători va fi și mai mult consolidată în anii care urmează.

Din discuții au rezultat însă și o serie de deficiențe în ce privește buna desfășurare a studiului limbii ruse. Astfel, s'a arătat că profesorii de limba rusă au neglijat uneori valoarea practică a cunoștințelor de limba rusă. Ținându-se îndeaproape după manual, ei l-au învățat pe elevi cuvintele pe care le cuprindea acesta fără să le formeze și deprinderea de a folosi cuvintele în propoziții și fraze uzuale. Nu sunt puține cazurile când elevii știu un însemnat număr de cuvinte din carte, dar, în acelaș timp, nu știu unele lucruri foarte elementare și foarte necesare. Ei nu știu, de pildă, să răspundă la întrebările: Cum te cheamă: Ce este aceasta? De unde vii? Ce lucrezi? etc. Este evident că în felul acesta se pierde din vedere tocmai ceeace este mai esențial în 'limbă: folosul ei practic ca mijloc de înțelegere între oameni.

In al doilea rând, profesorii de limba rusă nu au acordat suficientă atenție folosirii materialului didactic. S'a constatat o înțelegere greșită a acestei noțiuni de către unele cadre didactice, care consideră material didactic numai planșele și schemele. Se uita adeseori un vechi procedeu al lui Comenschi: când înveți un cuvânt, învață-l odată cu imaginea lui Imaginile și obiectele reale, prin urmare, n'au intrat pretutindeni în rândul materialului care înlesnește învățarea unei limbi.

S'a arătat, deasemeni, în cadrul discuțiilor că în școlile noastre nu s'au depus suficiente eforturi pentru a-i face pe copii să simtă dela bun început cât de bogată și de frumoasă este limba rusă. Și mijloace pentru acest lucru stau la îndemână oricui. Indeosebi citirea expresivă și frumoasele bucăți literare din literatura rusă și sovietică.

Deasemeni nu au existat suficiente preocupări pentru folosirea unor metode variate de predare a limbii ruse. Pentru consolidarea și lărgirea cunoștințelor și deprinderilor în ce privește vocabularul și îndemânarea în mânuirea acestuia nu s'au folosit dialogurile, punerea în scenă a unor bucăți literare (cum ar fi, de pildă, basmele lui Crâlov) întrebările reciproce puse de elevi în timpul lecțiilor, etc. Nu s'a înțeles adeseori cât de importante sunt excursiile organizate de profesorii de limba rusă, în natură, la o unitate de muncă, excursii în timpul cărora să se vorbească numai în rusește. Acelaș lucru se poate spune și despre gazetele de perete în limba rusă, scrisori între elevii dela diferite școli, etc.

In cele trei zile cât a durat consfătuirea, inspectorii de limba rusă au avut prilejul să-și îmbogățească cunoștințele în legătură cu predarea limbii ruse ascultând două conferințe ținute de profesori sovietici aflați în prezent în țara noastră. Astfel, una dintre conferințe s'a ocupat de unele probleme ale metodicei citirii, iar cealaltă de munca profesorului în afara orelor de clasă pentru a ajuta elevii să învețe temeinic limba rusă. Cele două conferințe au cuprins un bogat material pedagogic, care a îngăduit ascultătorilor să înțeleagă mai adânc problemele predării și îi va sprijini în folosirea unor cât mai variate metode și procedee de predare a limbii ruse.

In concluziile la desbaterile acestei consfătuiri, tovarășa Tatiana Bulan, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public, a subliniat în mod deosebit grija pe care trebue să o aibă profesorul de limba rusă în ce privește folosul practic imediat al acestui studiu. Elevul trebue să învețe nu pentru a învăța, ci pentru a folosi în viață cele învățate.

S'a atras apoi atenția asupra necesității studierii materialului pedagogic sovietic în ce privește îndrumarea și controlul predării limbii ruse în școli. Inspectorii școlari și profesorii care se află la cursurile de perfecționare trebue să se afle în primul rând printre cei ce studiază serios și se folosesc din plin de tezaurul științei și practicii pedagogice sovietice.

Predarea limbii ruse trebue înțeleasă nu numai ca o sarcină a profesorilor de limba rusă. De buna desfășurare a studiului acestui obiect răspund deopotrivă atât inspectorii secțiunilor de învățământ cât și directorii de școli. Pentru munca de îndrumare și control, secțiunile de învățământ pot folosi, așa cum în unele locuri s'a și procedat, colective de profesori de limba rusă, buni cunoscători ai problemelor predării.

Este necesar apoi ca secțiunile de învățământ să aibă mereu în vedere problema pregătirii și îmbunătățirii calificării celor ce predau limba rusă în școli. S'a recomandat să fie folosiți, în primul rând, absolvenții școlilor pedagogice care posedă mai bine limba rusă. Secțiunile de învățământ trebue să încurajeze și să ajute aceste elemente tinere să urmeze cursurile fără frecvență ale Institutului Pedagogic „Maxim Gorki", să controleze felul cum se pregătesc pentru examene și să-i sprijine prin consultații și prin alte mijloace.

Secțiunile de învățământ urmează să se îngrijească din timp de deschiderea și buna funcționare a cursurilor de vară la care vor fi chemați să-și completeze cunoștințele mulți profesori de limba rusă.

★

La această consfătuire s'au discutat și problemele predării limbii ruse la cursurile populare, dat fiind faptul că, în bună parte aceste cursuri sunt conduse tot de profesorii care predau limba rusă în școlile elementare și medii. Discuțiile purtate în cadrul consfătuirii au scos în evidență necesitatea ca inspectorii școlari de limba rusă să ajute la buna organizare a acestor cursuri în grupele de începători, înaintați etc. precum și la desfășurarea justă a predării limbii ruse la cursurile populare.

Consfătuirea a limpezit astfel o serie de probleme în legătură cu predarea limbii ruse, fapt care va avea drept urmare îmbunătățirea predării limbii ruse atât în școlile elementare și medii cât și la cursurile populare.

Decada literaturii ruse

Pentru a populariza și mai mult în massele largi ale oamenilor muncii din țara noastră marea literatură rusă, A.R.L.U.S.-ul, în colaborare cu sindicatele, U.T.M., Ministerul Invățământului Public, Comitetul pentru Invățământul Superior, Comitetul pentru Așezămintele Culturale, Comitetul pentru Artă, Uniunea Scriitorilor din R.P.R., Comitetul democrat al populației ruso-ucrainene, Sovromfilm și Centrul de difuzare a cărții organizează în toată țara, între 29 Martie și 7 Aprilie a.c., decada literaturii ruse.

Decada se inaugurează în ziua de 28 Martie, cu prilejul aniversării marelui scriitor sovietic Maxim Gorki, întemeietorul literaturii realist-socialiste.

In București și în centrele regionale și raionale se vor ține conferințe despre însemnătatea mondială a literaturii ruse, despre rolul literaturii sovietice în lupta pentru pace.

Deasemeni, în cadrul cercurilor A.R.L.U.S. din întreprinderi, instituții, unități militare, S.M.T.-uri, gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, se vor organiza conferințe, lecturi literare, recitări în cluburi, colțuri roșii, în căminele culturale precum și în cadrul școlilor.

Programul teatrelor, cinematografelor și al posturilor de radio-emisiune va cuprinde opere ale scriitorilor ruși.

Cartea literară rusă va fi prezentată în vitrinele special amenajate ale librăriilor, bibliotecilor, căminelor culturale, în cluburi și în colțurile roșii, în sălile de conferințe și în hall-urile teatrelor și cinematografelor.

Pentru cadrele didactice ca și pentru tineretul din școli, decada literaturii ruse are o deosebită însemnătate. Literatura clasică rusă și mai ales literatura sovietică este un minunat ajutor în munca instructiv-educativă din școală. Cercurile A.R.L.U.S. din școli vor avea prilejul să organizeze manifestări în care să se arate marea valoare a literaturii ruse în lupta pentru formarea omului nou, în lupta pentru pace.

In ședințele ce se vor organiza se pot face expuneri asupra vieții scriitorilor ruși, se pot trata teme ca: „Maxim Gorki, întemeietor al realismului socialist"; „Importanța mondială a literaturii ruse"; „Rolul realismului critic rus în desvoltarea literaturii universale"; „Literatura sovietică rusă luptă pentru pace și pentru comunism"; „Ce au învățat scriitorii din R.P.R. din literatura sovietică", etc.

In școlile elementare, învățătorii vor vorbi copiilor despre însemnătatea literaturii ruse și sovietice.

In facultăți se vor citi fragmente literare în limba rusă și se vor ține conferințe despre scriitorii ruși și sovietici.

Invățătorii și profesorii, ca și tineretul, vor avea prilejul de a citi recenzii, prezentări de cărți literare ruse, de a vedea expoziții și filme cu teme inspirate din literatura rusă.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Controlul intern al muncii cadrelor didactice

In fața școlii stă sarcina nobilă și de răspundere de a educa tineretul în spiritul moralei comuniste, de a-l înarma cu cunoașterea bazelor științelor și cu priceperea de a folosi în mod conștient aceste cunoștințe pentru construirea societății comuniste. Școala rezolvă cu succes această sarcină atunci când pentru îndeplinirea ei se folosesc just toți factorii de bază ai instruirii și educării. Printre acești factori, munca nemijlocită a învățătorului și profesorului cu elevii în cadrul lecției ocupă un loc important. Directorul școlii are datoria să acorde o deosebită atenție acestei munci.

Controlul muncii cadrelor didactice constituie în primul rând o manifestare a cerințelor de stat față de conținutul acestei munci, față de nivelul și rezultatele ei. În mâinile conducătorilor de școli controlul este o armă puternică pentru crearea unei atmosfere de muncă creatoare în sânul colectivului pedagogic. Acest lucru este deosebit de important, dacă se ține seama că în procesul complex de instruire și educare a copiilor o muncă de executant lipsit de inițiativă n'ar avea nici un efect.

În școala medie din Kiiazminsk, regiunea Moscova, ca rezultat al unei practici îndelungate, s'a format un sistem precis de control intern al muncii cadrelor didactice. Acest sistem ajută colectivului pedagogic să ridice din an în an calitatea instruirii și educării elevilor, obținând un înalt nivel la învățătură.

Experiența generalizată a îndrumării procesului instructiv-educativ a fost expusă și argumentată de P. I. Iacovlev, directorul școlii, într'un referat prezentat la Institutul de Teoria și Istoria Pedagogiei al Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

„Ucitelskaia Gazeta" a publicat acest referat în formă prescurtată.

* * *

1. Lecția—principalul obiectiv al controlului pedagogic

În sistemul muncii instructiv-educative a școlii, lecția are o însemnătate hotărîtoare. De calitatea lecțiilor depinde nivelul întregului proces instructiv-educativ.

Studierea și verificarea calității predării în școlile de șapte ani și medii, unde există un număr însemnat de discipline și cadre didactice, nu este o muncă ușoară și simplă. Ea cere din partea directorului o cunoaștere precisă a sarcinilor generale și concrete care stau în fața fiecărui învățător și profesor, a principiilor didactice de predare, a particularităților metodice și didactice ale lecțiilor, a programelor de studiu, etc.

Inspectarea lecțiilor cere priceperea de a găsi meritele și lipsurile care determină valoarea instructiv-educativă a fiecărei lecții. Ceeace e pozitiv într'o anumită lecție poate deveni o lipsă pentru alta. Una și aceiași temă predată în două clase paralele, dar cu copii inegal pregătiți, poate fi studiată în mod diferit: clasa bine pregătită va cere mai puține demonstrații și exemple în timpul explicației decât clasa mai puțin pregătită și, în același timp, mai multe și mai grele exerciții de muncă individuală; unul dintre profesori, folosind numai câteva întrebări sau probleme, va duce repede pe elevi la înțelegerea unei anumite legi dar nu va termina lecția cu formularea legii respective, lăsând în mod intenționat acest lucru pentru lecția următoare; iar un alt profesor va expune aceiași temă în alt fel, plecând dela particularitățile date. Toate acestea arată inadmisibilitatea șablonului în aprecierea calității lecției, care trebue analizată în legătură cu scopul concret pe care și l-a fixat profesorul, în legătură cu lecțiile precedente și următoare.

În practică se ridică destul de des următoarea problemă: care sunt cei mai însemnați indici ce caracterizează valoarea lecției? Asemenea indici sunt următorii: orientarea ideologică a lecției; recapitularea just organizată a materialului studiat înainte și legătura lui cu materialul nou; expunerea justă a conținutului lecției și alegerea metodelor necesare pentru aceasta; expunerea materialului nou cu ajutorul intuitiei în forma cea mai potrivită pentru cadrul respectiv; fixarea materialului nou în procesul lecției prin îndeplinirea experiențelor sau a exercițiilor; rezolvarea problemelor sau răspuns la întrebările profesorului (întrebările trebue să ceară răspunsuri gândite și nu o simplă repovestire); alegerea cu pricepere a materialului pentru munca individuală a elevilor în scopul adâncirii și fixării în memorie a cunoștințelor și a deprinderilor practice; o temă pentru acasă just aleasă, în care intră elemente de recapitulare, adâncire și fixare a cunoștințelor și care este pusă în acord cu normele stabilite pentru munca de acasă a elevului. Bineînțeles că acești indici și ordinea în care sunt expuși nu reprezintă nici un model de plan de control al lecției și nici chiar o schemă. Se înțelege că enumerarea indicilor care stabilesc valoarea lecției poate fi mult lărgită. Trebue să subliniem că nici unul dintre acești indici nu este propriu oricărei lecții bune fapt care face ca rezolvarea problemei aprecierii unei lecții să fie și mai complexă.

Care sunt acele laturi ale lecției de care trebue să se țină seama în mod deosebit pentru o justă apreciere a lecției respective? Considerăm că aceste laturi sunt următoarele: cum creează profesorul o atmosferă de muncă în clasă, adică felul cum reușește să pregătească pe elevi pentru muncă; cum se menține atenția și participarea activă a elevilor în tot timpul lecției; ce cunoștințe, priceperi și deprinderi practice au dobândit elevii în procesul acestei lecții.

Prima din aceste probleme nu cere explicații amănunțite. E greu să ne închipuim cum se poate începe lecția cu elevii în timp ce ei sunt încă plini de impresiile interesantei lecții precedente sau ale recreației. Un profesor experimentat va avea grijă întotdeauna să reducă în primul rând neastâmpărul elevilor, să-i elibereze de impresiile devenite acum inutile pentru ca gândirea lor să fie orientată în întregime asupra noilor probleme.

O deosebită însemnătate are arătarea sensului și scopului lecției care trebue să înceapă. Învățătura nu este o muncă ușoară. Succesul ei depinde adesea de măsura în care elevii văd limpede sensul și scopul muncii lor. Mijloacele de arătare a sensului și a scopului sunt variate: în unele cazuri este suficientă o scurtă întrebare, în altele poate fi necesar să se recurgă la o convorbire mai lungă. Aceasta depinde de însemnătatea și specificul temei studiate. Înțelegerea clară a scopului și a sensului lecției trezește atenția elevilor, îi îndeamnă spre o gândire și o muncă activă, îndreaptă forțele lor intelectuale spre îndeplinirea temei.

Problema cunoștințelor, a priceperilor și a deprinderilor practice care trebue dobândite de elevi la lecții este o problemă principală în aprecierea lecției. Ea se referă la cea mai însemnată latură a muncii profesorului: rezultatele acestei munci, efectul tuturor eforturilor lui pentru pregătirea lecției și în cadrul desfășurării ei.

Instruirea și educarea copiilor cer un control sistematic și atent. Formele de control și ordinea desfășurării acestui control nu pot fi universale, aplicabile în același fel în fiecare școală. În practica noastră de control zilnic al muncii cadrelor didactice, executat de directori sau directorii de studii, formele cele mai efective sunt următoarele: 1) asistarea la diferite lecții, muncă ce se împarte mai mult sau mai puțin egal în timp, pe clase și pe obiecte; 2) verificarea generală a muncii instructiv-educative a unui profesor, verificare ce se face odată pe semestru la fiecare dintre cadrele didactice ale școlii.

Aceste două forme de control se desfășoară, în linii generale, astfel: directorul, asistând într'o săptămână la diferite lecții ale câtorva cadre didactice din mai multe clase studiază în același timp, în mod aprofundat și sub toate aspectele, munca unuia dintre profesori. El vizitează câteva lecții ale acestuia, îi cercetează planurile, lucrările de control ale elevilor, caietele lor, catalogul, activitatea extrașcolară, etc. În săptămâna următoare, directorul asistă la lecțiile altor profesori și, în același timp, face verificarea generală a muncii unuia dintre ei. Tot așa lucrează și directorul de studii.

Fiecare lecție la care asistăm este analizată, iar rezultatul analizei, obținut pe baza unor scurte însemnări asupra desfășurării lecției, este comunicat verbal profesorului la lecția căruia am asistat. La verificarea generală a muncii cadrelor didactice, directorul acordă o mare atenție cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor practice ale elevilor. După fiecare lecție vizitată, directorul stă de vorbă cu profesorul, îi arată observațiile sale, îi ascultă părerea, îi dă sfaturile necesare și ajutorul cerut, stabilind direcția și modul în care trebue să lucreze cu el în viitor. La sfârșitul săptămânii se organizează o discuție de încheiere în legătură cu toate lecțiile la care s'a asistat, precum și în legătură cu toate celelalte date obținute în cadrul verificării generale; se redactează în scris concluziile controlului și se trasează măsurile de extindere a experiențelor juste descoperite în timpul controlului.

Verificarea generală ne permite să stabilim principalele merite și lipsuri în munca ale pedagogilor, elementul tipic și cel întâmplător în această muncă, să vedem perspectivele activității cadrelor didactice, să alegem mijloacele pentru desăvârșirea acestei activități. Verificarea muncii profesorilor este o formă complexă dar foarte însemnată de îndrumare a procesului pedagogic. Ea cere din partea directorului eforturi serioase, timp îndelungat și o pregătire temeinică.

Verificarea trebue să fie planificată din timp. În școala noastră, ea se planifică atunci când sarcinile didactice (dirigenția și alte forme ale activității instructiv-educative) sunt precis repartizate între cadrele didactice. În același timp, ținem seama de rezultatele muncii școlii și ale fiecăruia dintre cadrele didactice în perioada precedentă, (anul școlar, semestrul sau pătrarul trecut), de sarcinile concrete care stau în fața întregului colectiv pedagogic și a fiecărui membru al său pentru perioada care începe. În primele săptămâni ale anului școlar este controlată munca acelor cadre didactice care au avut cele mai serioase lipsuri în anul școlar precedent. Ajutorarea acestora chiar dela începutul anului școlar este extrem de necesară. Învățătorii și profesorii tineri, începători în muncă, au în prima perioadă de timp posibilitatea de a asista la lecțiile cadrelor didactice cu experiență, de a învăța din munca lor. Cunoașterea experienței celor mai bune cadre didactice în primele luni ale anului școlar poate da conducătorilor de școli un material prețios pentru organizarea schimbului de experiență și pentru crearea unui ritm normal de muncă în școală.

Planul de control este complectat cu un grafic în care se arată cine dintre cadrele didactice, în ce săptămână a semestrului sau a anului școlar și de către care dintre conducătorii școlii va fi verificat.

Controlul pedagogic al muncii cadrelor didactice constitue o sarcină complexă. Noi ne pregătim serios pentru îndeplinirea ei: stabilim scopul concret, conținutul și temele controlului, studiem planurile cadrelor didactice, programele și instrucțiunile, materialul lecțiilor respective, îndrumările metodice și bibliografia necesară și, dacă este necesar, cerem consultații dela specialiști. Câteodată, invităm la lecții profesori care predau obiecte înrudite, discutând cu ei înainte în legătură cu sarcinile pe care trebue să le îndeplinim. Pentru cercetarea muncii extrașcolare a cadrelor didactice cerem date dela bibliotecar și dela instructorul de pionieri. Pentru cercetarea cunoștințelor, a priceperilor și deprinderilor practice ale elevilor căutăm să pregătim un material de control corespunzător. La unele obiecte, acest material constă în întrebări de control, la altele este vorba de texte, de lucrări scrise; uneori se folosesc și întrebările și textele de control, iar câteodată este nevoie și de diferite piese de laborator. Cu toate acestea, materialul de control trebue să corespundă unor anumite cerințe generale. De exemplu, este important ca materialul de control să nu fie prea mare și să se poată introduce ușor în planul lecției, fără a-l schimba prea mult desfășurarea obișnuită și fără a răsturna planul calendaristic al cadrelor didactice. În caz contrar, se pot obține imagini denaturate ale rezultatelor muncii profesorilor și elevilor, trăgându-se concluzii greșite. Este foarte important, deasemenea, ca acest material de control să cuprindă, prin conținutul său, cele mai importante probleme din programă, inclusiv cele studiate în perioadele precedente ale anului școlar. După felul cum răspund elevii la aceste probleme cel care controlează are posibilitatea să stabilească trăsăturile caracteristice ale muncii cadrelor didactice, priceperea acestora de a-și concentra atenția asupra problemelor principale, atitudinea lor față de recapitulare ca mijloc de împrospătare și consolidare sistematică a problemelor de bază ale obiectului lor în memoria elevilor. Este necesar ca atât conținutul cât și forma întrebărilor din care este alcătuit materialul de control să permită să se constate măsura în care cunoștințele dobândite de elevi au devenit o convingere a lor proprie, adică să se vadă orientarea ideologică a predării.

2. Analiza lecțiilor

Verificarea muncii cadrelor didactice este încheiată cu o analiză generală redactată în formă de document. Acest document este alcătuit în două exemplare, dintre care unul este înmânat profesorului, după o discuție îndelungată, iar celălalt rămâne în dosarul personal al profesorului. Un asemenea document reprezintă o măsură necesară și deosebit de însemnată pentru îmbunătățirea procesului de învățământ. În el se arată modul cum rezolvă cadrele didactice sarcinile de stat care au fost puse în fața lor, se expun pe scurt meritele și lipsurile pe care le au în muncă, precum și cauzele acestor merite și lipsuri.

Forma acestui document de control pedagogic depinde de conținutul lui. De obicei, el este alcătuit din patru părți nu întotdeauna strict delimitate: constatarea, analiza propriu zisă, concluzii și propuneri. În partea ce se referă la constatare se trece situația predării obiectului respectiv: verificarea de către profesor a caietelor elevilor (dacă este făcută la timp și cu grijă), aspectul caietelor, îndeplinirea lucrărilor practice sau de laborator (cantitatea și calitatea lor), verificarea lucrărilor de acasă (cantitatea lor, forma de îndeplinire, orientarea, actualitatea și amănuntimea verificării), munca de îndreptare a greșelilor, situația notării la începutul pătrarului, organizarea excursiilor prevăzute în program, etc. Analiza nu trebue să constitue o fotografie a fiecărei lecții sau o stenograma a acesteia. Un asemenea lucru este imposibil și inutil. Sensul analizei trebue să conste în scoaterea la iveală a meritelor și lipsurilor pe baza observării câtorva lecții principale, precum și în stabilirea legăturilor cauzale dintre acestea. Și în ceeace privește concluziile, trebue evitată standardizarea. Cele mai dese ori aceste concluzii constitue o apreciere motivată sau o caracterizare a muncii cadrelor didactice. Propunerile se redactează de obicei ținându-se seama de conținutul primelor trei părți ale documentului și pleacă dela ceeace trebue să facă profesorul pentru îmbunătățirea muncii lui sau a tovarășilor lui — în cazul când este vorba de un schimb de experiență. Propunerile trebue să fie concrete și să prevadă un termen precis de îndeplinire a condițiilor respective.

Vom da câteva exemple din practica controlului pedagogic. În planul nostru anual era prevăzută analizarea în ședințele consiliului pedagogic dela începutul celui de al doilea pătrar a metodelor de ridicare a calității lecțiilor. Problema avea o însemnătate vitală pentru școală. Ea trebuia apreciată pe baza realizărilor profesorilor cu experiență din colectivul nostru. În acest scop, în luna Octombrie s'a planificat studierea muncii învățătoarei fruntașe Valentina Vladimirovna Nicolskaia, care predă în clasa a III-a. Valentina Vladimirovna nu mai are de câțiva ani nici un elev repetent și nedisciplinat. Cum obține ea asemenea succese? Această problemă preocupa pe toți învățătorii și profesorii. Se cerea expunerea experienței ei în fața întregului colectiv.

Îndeplinirea acestei sarcini presupunea studierea calității lecțiilor, controlul cunoștințelor elevilor în legătură cu temele studiate în pătrarul respectiv și verificarea activității extrașcolare a învățătoarei. Plecând dela aceste sarcini, am organizat o discuție cu învățătoarea în legătură cu munca pe care o desfășoară în clasă și cu părinții. Ne-am propus să obținem din această discuție o caracterizare generală a clasei și a fiecărui elev în parte. Am organizat apoi discuții cu elevii asupra felului cum învață ei acasă, cum înlătură greutățile întâmpinate în îndeplinirea individuală a temelor, măsura în care îi atrag adunările pionierești, ce citesc, etc. Ne-am propus deasemenea să discutăm cu instructorul superior de pionieri și cu instructorul detașamentului asupra vieții pionierilor din clasă, iar cu bibliotecarul școlii despre cărțile pe care le citesc ei. În același timp, ne-am hotărît să cercetăm caietele copiilor și să stabilim măsura în care verificarea lor este făcută la timp și amănuntit, iar din cercetarea catalogului să constatăm regularitatea interogării. Apoi am planificat asistarea la lecțiile de gramatică, aritmetică și citire, pentru a studia calitatea lor. La lecțiile de caligrafie și cultură fizică, directorul a asistat în cadrul controlului curent al lecțiilor. În sfârșit, am hotărît să pregătim cu ajutorul responsabilului cercului metodologic lucrări scrise de gramatică și aritmetică, să asistăm la desfășurarea lor, să le verificăm împreună cu învățătoarea și să analizăm lecțiile.

Pe baza acestui plan s'a și desfășurat controlul. Rezultatele acestui control ne-au permis să tragem următoarele concluzii:

„În clasă sunt 40 de elevi, toți sunt pionieri. Copiii sunt politicoși, prevenitori, îngrijiți. Nu s'a petrecut nici un caz de încălcare serioasă a disciplinii. Absențe fără motive serioase nu există. Elevii au o bună situație sanitară. Manualele, caietele și rechizitele sunt păstrate într'o ordine exemplară. Demnă de luat în seamă este atitudinea grijulie a elevilor față de cărți. Toți copiii împrumută cărți din bibliotecă pentru lectură și povestesc cu plăcere despre cele citite. La adunarea pionierească ținută la 10 Octombrie au participat toți copiii. Adunarea a fost foarte interesantă.

Învățătoarea ține o strânsă legătură cu părinții: aceștia cunosc succesele și insuccesele copiilor lor, primesc dela Valentina Vladimirovna consultații calificate asupra regimului zilei elevilor, asupra metodelor de îndrumare a muncii lor și a mijloacelor de a le da ajutor la învățătură. Părinții participă activ la organizarea acțiunilor extrașcolare. Învățătoarea cunoaște bine condițiile de viață ale fiecărui elev, starea sănătății lui, capacitatea de muncă și aptitudinile.

Toate lucrările scrise ale elevilor sunt amănuntit verificate, greșelile sunt subliniate de învățătoare, îndreptate de elevii înșiși. Există note destule pentru aprecierea învățăturii fiecăruia: elevii slabi au câte 16—18 note la aritmetică și 14—15 la gramatică, iar cei mai buni au câte 7—10 note la fiecare obiect. Cunoștințele elevilor sunt temeinice și adânci. Dictarea dată de director în legătură cu regulile învățate a fost scrisă de elevi fără greșeli mari. Caligrafia este bună și, la mulți elevi, foarte bună.

Lecțiile sunt planificate amănuntit, planurile de lecții corespunzând planului calendaristic. De obicei, lecțiile tovarășei Nicolskaia încep cu o analiză amănuntită a temelor executate acasă. În procesul lecției recapitularea are un loc mai însemnat decât explicarea materialului nou, prin aceasta obținându-se formarea priceperilor și deprinderilor de muncă individuală a elevilor.

Învățătoarea explică lecțiile limpede, în cuvinte puține. Nu lasă nici un cuvânt neexplicat, fără a umbri totuși elementul principal cu cele secundare. Temele pentru acasă sunt limpezi și nu prea multe.

La lecțiile de aritmetică s'a studiat înmulțirea numerelor de două și trei cifre cu cele de opt cifre. Explicarea a fost accesibilă tuturor elevilor. Elevii rezolvă bine probleme de tipul următor: trenul merge cu o viteză de 40 km. pe oră, iar un biciclist merge, în aceiași direcție cu trenul, cu o viteză de 12 km. pe oră. Cu cât va rămâne biciclistul în urma trenului peste 4 ore, dacă pleacă în același timp?". Învățătoarea obține o justă înțelegere a problemelor. În acest scop, ea dă câteodată copiilor probleme fără anumite date cifrice. De exemplu, înainte de a trece la rezolvarea problemei citate mai sus, ea a pus următoarea problemă: „Un tren și un autocamion au plecat în același timp dintr'un oraș în aceiași direcție. Cu câți km. va rămâne autocamionul în urma trenului după 6 ore?". Elevii înțeleg repede problema, se conving de imposibilitatea rezolvării ei și arată ce-i lipsește. Problemele grele sunt explicate amănuntit de învățătoare, până când înțeleg toți elevii. Răspunsurile la probleme sunt date de copii cu explicații. Toți elevii sunt antrenați într'o muncă activă. Problema de control la aritmetică a fost rezolvată just de toți elevii, majoritatea obținând nota **bine** sau **foarte bine.**

La lecția de citire, înainte de a citi povestirea „Ianko-Muzicantul", învățătoarea a avut o interesantă convorbire cu elevii despre compozitorii sovietici laureați ai premiului Stalin, despre succesele lor în țară și peste granițe. După citirea povestirii, ea a pus elevilor întrebări care au permis să se stabilească vremea când a trăit și cum a trăit Ianko, cine era el și ce ar fi putut să devină dacă ar fi trăit în timpurile noastre, în Țara Sovietelor. În răspunsurile copiilor se simțea calda lor simpatie pentru Ianko. Modul just în care problema a fost legată de viață a trezit compătimirea copiilor pentru soarta lui Ianko.

Lecțiile tovarășei Nicolskaia se desfășoară cu participarea activă a tuturor elevilor. La sfârșitul fiecărei lecții, după plecarea învățătoarei din clasă, copiii ies liniștiți în recreație și se joacă vioi. În comportarea copiilor se simte influența binefăcătoare a lecției.

Concluzii: prin pregătirea temeinică și desfășurarea justă a lecțiilor, V. V. Nicolskaia asigură însușirea unor cunoștințe temeinice de către elevi și le desvoltă gândirea. Datele actuale sunt folosite just și strâns legate de materialul predat. Folosirea maximă și rațională a timpului rezervat lecției permite reducerea la minimum a cantității lucrărilor pentru acasă.

Propunerile făcute învățătoarei: să pregătească pentru consiliul pedagogic un referat pe tema „Educarea elevilor în procesul lecției". Înaintea referatului să țină o lecție deschisă, acordând o deosebită atenție acestei probleme".

Pentru școala noastră, elementul cel mai important din această analiză a fost problema educării elevilor la lecții. Învățătoarea a atins în această privință o înaltă măestrie. Experiența ei trebuia să devină un bun al întregului colectiv. De acela i s'a încredințat pregătirea referatului pentru consiliul pedagogic. În același timp, directorul și-a dat seama că experiența ei trebuia expusă de pe poziția sarcinilor generale ale școlii, îndrumând întreg colectivul spre ridicarea calității educative a lecțiilor. În acest scop, a fost pregătit un material suplimentar din practica altor cadre didactice fruntașe ale școlii.

Discutând experiența Valentinei Vladimirovna Nicolskaia în consiliul pedagogic, fiecare învățător și profesor a comparat metodele sale de muncă cu ale ei, găsind ușor laturile sale bune și lipsurile.

N'au rămas fără atenție nici celelalte succese remarcate în analiză. Astfel, atunci când într'una din consfătuirile pedagogice s'a discutat problema înlăturării supraîncărcării elevilor cu teme pentru acasă, cadrele didactice au apreciat just experiența Valentinei Vladimirovna, care printr'o bună pregătire a lecțiilor obține o însușire temeinică a materialului de către elevi chiar în cadrul lecțiilor.

Analiza lecțiilor unuia dintre profesorii de matematică ne-a arătat necesitatea de a ajuta acestui profesor să-și ridice măestria pedagogică. Profesorul își cunoaște bine materialul, se pregătește pentru lecții dar, după cum a arătat asistarea la lecțiile lui, subapreciază planificarea și de aceia comite multe greșeli pedagogice. Din cauza acestora, productivitatea lecției este scăzută și profesorul este nevoit să recurgă mereu la lecții suplimentare, pe grupe de elevi.

Analiza amănuntită a lecțiilor lui în clasele a VI-a și a VIII-a a arătat că planificarea lecțiilor este schematică și incorectă, iar nivelul lor ideologico-teoretic este scăzut. În pregătirea lecțiilor, profesorul nu-și pune în față un țel limpede, nu analizează legătura dintre diferite procedee metodice, nu planifică desfășurarea și conținutul lecției și desfășoară într'un mod nesatisfăcător interogarea. În procesul lecțiilor nu se educă nici atenția susținută, nici dragostea de muncă a elevilor. Cea mai mare lipsă a fiecărei lecții este faptul că profesorul repetă prea des explicarea unele și aceleiași probleme, întorcându-se de nenumărate ori la demonstrarea concluziilor, în timp ce elevii urmăresc pasivi.

Profesorului i s'a propus să studieze cerințele didactice față de lecții, să planifice cu precizie lecțiile, arătând scopul, procedeele metodice și consolidarea materiei studiate, să aleagă cu atenție și să arate în plan exercițiile și problemele pe care le va folosi pentru predare și explicare. I s'a propus să arate și ordinea în care va fi studiată materia. I s'a cerut ca atunci când dă temele pentru acasă să explice și felul cum trebue îndeplinite și să scrie pe tablă numărul exercițiilor și problemelor. Deasemeni, i s'a cerut să facă mai des interogarea orală, să acorde mai multă atenție elevilor rămași în urmă și, în cazurile necesare, să le dea ajutor individual după lecții. Analiza fiecărei lecții, concluziile și propunerile au fost date în scris profesorului.

Curând după aceea directorul a asistat, împreună cu acest profesor, la lecțiile unui profesor de matematică fruntaș. Experiența acestuia și ajutorul dat de directorul școlii au avut rezultate pozitive. Lecțiile profesorului s'au înviorat, au făcut să se îmbunătățească învățătura și disciplina elevilor.

În cadrul controlului pedagogic este necesar câteodată să se verifice cum se studiază o temă în întregime. La examenele de literatură din anul trecut, de pildă, răspunsurile elevilor din ultimele clase au arătat insuficienta lor pricepere de a caracteriza opera unui scriitor în întregime, cu toate că au vorbit destul de amănunțit despre unele laturi ale acesteia. Directorul școlii, planificând controlul pe noul an școlar, a hotărît să cerceteze în decursul studierii unei teme întregi modul cum profesoara de literatură A.L. Selezneva, o profesoară fruntașă, înlătură această greutate. Directorul a cercetat programe de literatură și planul calendaristic al tovarășei Selezneva și a stabilit asistarea la lecțiile de literatură din clasa VIII-a în perioada când trebuia studiată tema „M. V. Lomonosov".

Pregătindu-se pentru a asista la lecții, directorul și-a pus ca scop concret să cerceteze metodica studierii unei anumite teme de către elevi. Alături de alte probleme legate de metodica studierii temei respective, pe director l-au preocupat în special următoarele chestiuni: cum trece profesorul dela tema precedentă la tema nouă; cum realizează profesorul, în orele de studiere a temei noi, recapitularea temelor precedente și a problemelor studiate în cadrul temei în curs, cum se realizează legătura și delimitarea problemelor din care este alcătuită tema; cum se desfășoară educația elevilor în procesul diferitelor lecții ale temei și în cadrul întregii teme; rezultatele instructiv-educative ale temei. Studierea tuturor acestor chestiuni trebuia să rezolve problema pe care și-a pus-o directorul la planificarea asistării la lecții.

Asistând la toate lecțiile tovarășei Selezneva în cadrul temei respective, directorul a descoperit o experiență foarte prețioasă. Profesoara și-a alcătuit cu multă pricepere planul de studiere a întregii teme, stabilind cu precizie scopul și conținutul fiecărei lecții. De acela, fiecare dintre lecții era strâns legată de cea precedentă. Studierea operei scriitorului s'a desfășurat pe baza înțelegerii de către elevi a condițiilor istorice ale vieții și activității lui. Profesoara acordă o deosebită atenție înțelegerii de către elevi a condițiilor istorice, folosind pentru aceasta toate mijloacele posibile. Metodica de studiere a operei scriitorului este stabilită în așa fel încât la sfârșitul temei elevii au o imagine limpede a scriitorului respectiv. Felul în care profesoara a știut să arate elevilor chipul viu al lui Lomonosov a dat o mare forță educativă lecțiilor.

Experiența aceasta merită să fie transmisă celorlalți profesori. Tovarășei Selezneva i s'a propus să pregătească pentru membrii cercului de literatură și istorie referatul „Experiența planificării tematice a lecțiilor". În același timp, i s'a cerut să expună și principiile după care profesorii trebue să se orienteze în planificarea și studierea temei.

3. Însușirea experienței de către colectiv

Realizând controlul pedagogic, directorul obține date multilaterale și precise cu privire la munca învățătorilor și profesorilor. El analizează aceste date și stabilește părțile pozitive și lipsurile principale care determină rezultatul muncii în școală. În funcție de aceasta, directorul trasează măsurile practice de perfecționare a procesului pedagogic. Cantitatea și caracterul măsurilor nu sunt totdeauna aceleași. Acei profesori care-și cunosc bine materia și care își ridică din proprie inițiativă și cu perseverență nivelul ideologico-politic și măestria pedagogică, dar au anumite lipsuri pe care nu și le-au observat, le înțeleg deîndată ce aud aprecierea lecțiilor lor. Dar aceiași măsură va fi insuficientă pentru profesorii ale căror cunoștințe de specialitate au locune serioase, împiedicându-i să îndeplinească normal programa de stat. În acest caz, directorul este nevoit să contribue la organizarea studiului individual al acestor profesori.

Profesorii care stăpânesc slab metodica obiectului lor și nu știu să-și organizeze singuri lecțiile, cu toate că studiază perseverent bibliografia corespunzătoare, sunt ajutați prin exemple practice, arătându-li-se cum își desfășoară lecțiile profesorii experimentați. Astfel de lecții sunt organizate cu scopuri precise pentru ca ele să arate cadrelor didactice căile de însușire a metodicii de predare.

Experiența profesorilor care îndeplinesc cu succes sarcinile educative și instructive constitue în mâna directorului un mijloc puternic de ridicare a calității muncii instructiv-educative a întregului colectiv pedagogic. Noi nu ne cruțăm eforturile pentru extinderea celei mai bune experiențe în școala noastră. Activitatea consiliului pedagogic și a colectivului de direcție, lecțiile deschise — toate au drept scop să facă pe fiecare profesor al școlii să înțeleagă și să aplice experiența celor mai bune cadre didactice.

Controlul pedagogic urmărește îmbunătățirea procesului instructiv-educativ nu numai în privința fiecărui profesor în parte, ci și a școlii în întregime. Succesele și lipsurile cadrelor didactice constitue învățăminte pentru mulți dintre membrii colectivului. Iată dece adesea problemele însemnate instructiv-educative sunt discutate în consfătuiri speciale, conduse de către director sau de către directorii de studii. Discutarea problemelor care se ivesc ca rezultat al controlului pedagogic provoacă un deosebit interes în sânul întregului colectiv, contribuind la însușirea creatoare a experienței fruntașilor.

Nici un manual de pedagogie, nici un îndrumător metodic nu poate satisface toate cerințele fiecărei școli, cu particularitățile ei, toate cerințele fiecărui învățător sau profesor. De acela este foarte important ca în fiecare școală să existe materialul viu al experienței cadrelor didactice, material care trebue discutat în colectiv, trăgându-se din el concluzii practice. Se înțelege dela sine că experiența practică nu poate fi folosită fără o strânsă legătură cu desvoltarea teoriei pedagogice. Dimpotrivă, extinderea experiențelor înaintate presupune cea mai directă legătură cu realizările teoretice ale științei sovietice a educației și instrucției omului nou, constructor activ al societății comuniste, devotat fără preget cauzei lui Lenin și Stalin.

Știri din Uniunea Sovietică

O conferință științifică a studenților

De curând a avut loc la Moscova Conferința științifică a studenților Academiei de Științe Agricole „C. A. Timiriazev".

La ședințele pe secții și cele plenare au fost prezentate 80 de rapoarte închinate celor mai importante probleme ale științei agrobiologice.

Majoritatea covârșitoare a studenților se ocupă cu munca de cercetări științifice. Cercurile și societățile științifice studențești sunt conduse de cei mai mari oameni de știință. Numai în anul trecut studenții au îndeplinit aproape 1000 lucrări în legătură cu producția colhoznică.

Au fost prezentate rapoarte de o deosebită importanță științifică și practică, cu privire la cercetările participanților la expedițiile din regiunile măreților construcții ale comunismului.

Studenții din ultimii ani ai Facultății de Știința Solului și Agrochimie s'au deplasat pe șesurile de lângă Marea Caspică și au cercetat o jumătate milion de hectare de pustiu și semipustiu.

Studenții au făcut cercetări asupra solului în vederea alcătuirii de proecte pentru construcția sistemelor de irigație.

Seminarul directorilor de institute

La Moscova s'au desfășurat lucrările seminarului rectorilor de universități și al directorilor institutelor de economie și științe juridice din Uniunea Sovietică.

Programul seminarului a cuprins un ciclu de lecții cu caracter politic și științific.

Conducătorii institutelor de învățământ superior au discutat deasemenea și problemele îmbunătățirii predării științelor sociale, ale organizării muncii de cercetări științifice, precum și problemele de metodică.

Printre conferențiari sunt acad. G. F. Alexandrov, C. M. Băcov, T. D. Lisenco, I. G. Petrovschi, prof. V. A. Covda, prof. V. N. Stoletov și alții.

Conferința conducătorilor institutelor de învățământ superior

Cu fiecare an care trece, în Uniunea Sovietică se lărgește pregătirea specialiștilor pentru toate ramurile economiei naționale și ale culturii. În toamna viitoare se vor deschide noi institute, facultăți și secții. La Moscova se organizează o Academie de Energetică pe lângă Ministerul Electrificării al U.R.S.S.

Se acordă o atenție deosebită îmbunătățirii calitative a pregătirii specialiștilor, ridicării nivelului de predare a diferitelor discipline pe baza succeselor științei sovietice. În legătură cu aceasta, Ministerul Învățământului Superior a hotărît să țină o serie de conferințe ale conducătorilor Institutelor Superioare de Învățământ.

În luna Februarie s'a ținut la Moscova prima conferință de acest gen. La lucrările ei au luat parte rectorii Universităților de Stat și directorii Institutelor de Științe Economice și Juridice. Raportul a fost prezentat de tov. V. N. Stoletov, Ministrul Învățământului Superior al U.R.S.S., care a subliniat rolul deosebit al Universităților în pregătirea cadrelor științifico-pedagogice.

Conferința a prilejuit schimbul de experiență între munca universităților și cea a institutelor. S'au prezentat peste 20 rapoarte și conferințe cu privire la problemele îmbunătățirii predării științelor sociale și economice, precum și la problemele lingvisticii sovietice în lumina lucrării lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică. S'au pregătit deasemenea rapoarte despre locul și rolul științei în viața societății sovietice, despre mărețele construcții ale comunismului și sarcinile oamenilor de știință, despre îmbunătățirea muncii de cercetări științifice în institutele de învățământ superior, despre noile succese ale biologiei materialiste, despre desvoltarea fiziologiei pavloviene în U.R.S.S.

O conferință a specialiștilor în energetică

De curând a avut loc la Leningrad conferința specialiștilor în energetică din fabrici, la care au participat și numeroși proiectanți și oameni de știință din numeroase orașe sovietice. La conferință au fost examinate problemele legate de automatizarea și comanda dela distanță a stațiunilor electrice. Astfel, s'a arătat că în anii de după război, industria energetică sovietică a făcut progrese uriașe în introducerea automatizării și comenzii dela distanță. În prezent, peste 90% din toate unitățile stațiunilor hidroelectrice raionale din Uniunea Sovietică sunt dirijate în mod automat, iar în 25% din aceste unități s'a introdus comanda dela distanță.

În R.S.S Uzbecă s'a încheiat telemecanizarea sistemului de distribuire a energiei electrice. Se înregistrează mari progrese la o serie de alte mari sisteme energetice, printre care la acele din Moscova și Leningrad. În Uniunea Sovietică s'au construit în ultimul timp aparate moderne pentru automatizare și telemecanizare care sunt mai simple și mai solide decât aparatele asemănătoare ale firmelor străine.

Centrala hidroelectrică dela Țimliankala, care este pe cale să intre în funcțiune, a fost înzestrată cu astfel de aparate automate construite în țară.

Participanții la conferință au examinat probleme în legătură cu crearea unor aparate noi și mai perfecționate pentru centralele hidroelectrice dela Kuibâșev și Stalingrad.

Să pregătim temeinic Congresul Învățătorilor!*)

Congresul învățătorilor din R.P.R. care va avea loc între 10—13 Aprilie a. c. și întreaga perioadă de pregătire a acestuia constituie un eveniment de o excepțională însemnătate pentru învățământul nostru, o adevărată și mare sărbătoare pentru viața noastră culturală. El marchează o etapă deosebit de importantă în revoluția culturală din țara noastră, în acțiunea de ridicare a învățământului la înălțimea sarcinilor pe care construirea socialismului i le pune în față.

În zeci de scrisori trimise redacției noastre, profesori și învățători din toate colțurile țării își exprimă recunoștința fierbinte pentru grija ce le-o poartă partidul și guvernul, arătând în acelaș timp în cuvinte amare cât de grea și plină de umilință a fost viața lor în trecut. Șomaj, curbe de sacrificiu, desconsiderare și dispreț, aceasta era soarta învățătorului în regimul burghezo-moșieresc. În Republica noastră Populară, învățătorul este înconjurat de grija și dragostea întregului popor muncitor; el devine un activist cărula patria îi încredințează misiunea de mare cinste și frumusețe a creșterii noilor generații de constructori destoinici ai socialismului, „Falanga învățătorilor — spune tovarășul Stalin — **constitue o parte din cele mai necesare a marii armate a oamenilor muncii din țara noastră, care construesc o viață nouă pe baze socialiste**".

La baza pregătirii Congresului Învățătorilor stau Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la desvoltarea învățământului public și la activitatea cadrelor didactice.

Aplicarea în viață a prevederilor acestor Hotărîri au avut drept rezultat obținerea unor însemnate succese în ce privește ridicarea nivelului politic-ideologic și a măestriei pedagogice a cadrelor noastre didactice, îmbunătățirea calității învățământului nostru și creșterea rolului social al cadrelor didactice. Toate aceste succese sunt rodul însușirii tot mai temeinice a experienței glorioase a școlii sovietice călăuzite de genialele învățături leninist-staliniste.

Numeroși învățători și profesori au fost distinși cu titlurile de învățător emerit și profesor emerit, au fost decorați cu diferite ordine și medalii pentru munca lor plină de abnegație și de avânt.

Profesori și învățători ca Gheorghe Șincan din Codlea, regiunea Stalin, Alexandrina Boneanu din Lehliu-Ialomița, Stela Andreescu din București, etc. sunt o mândrie a corpului nostru didactic și a poporului nostru. Datorită activității patriotice neobosite desfășurate de cadrele didactice, în patria noastră a crescut și crește numărul elevilor temeinic pregătiți. Astfel, învățătorul Dumitru Stan dela școala elementară din Segarcea-Dolj a izbutit să dea o bună pregătire aproape tuturor elevilor săi. Asemenea rezultate s'au obținut și la școala elementară din Băicoi-Prahova.

Ordinea de zi a Congresului prevede tocmai discutarea felului cum s'a muncit până acum pentru realizarea celor mai importante sarcini puse de Hotărîri, în vederea extinderii experienței înaintate dobândite de învățătorii și profesorii noștri, în vederea lichidării lipsurilor care mai dăinue încă.

Astfel, una dintre problemele centrale ale învățământului nostru, care va intra în discuția Congresului, este problema ridicării calității învățământului și îmbunătățirii muncii ideologice în rândul învățătorilor, a lichidării rămânerii în urmă care — cu toate rezultatele obținute — există încă în acest domeniu. Deasemenea, Congresul va desbate problemele actuale — de o mare însemnătate — ale muncii educative în școală.

Școlii, învățătorilor și profesorilor noștri le revine misiunea nobilă de a crește oameni culți și instruiți, înarmați cu concepția științifică despre lume a clasei muncitoare și în stare să aplice cu succes în viață cunoștințele căpătate în școală. Cadrele didactice trebue să crească constructori conștienți ai socialismului, educați în spiritul dragostei de patrie și al internaționalismului proletar, al curajului și hotărîrii în lupta cu greutățile, oameni capabili să înțeleagă politica partidului și a statului nostru și gata să muncească cu perseverență și abnegație pentru traducerea ei în viață, în lupta necruțătoare împotriva dușmanilor interni și externi.

Dar pentru a putea da o educație cu adevărat comunistă tinerei generații, pentru a putea fi la înălțimea misiunii lor, profesorii și învățătorii noștri trebue să aibă în primul rând ei înșiși o altă pregătire profesională și politică. De aici rezultă necesitatea ca ei să muncească cu tot mai multă perseverență pentru a-și însuși învățătura marxist-leninistă și uriașa experiență a pedagogiei sovietice, pentru a-și îmbogăți neîncetat cunoștințele de specialitate și măestria pedagogică, luptând în acelaș timp pentru lichidarea ideilor neștiințifice, dușmănoase cauzei clasei muncitoare, idei cu care burghezia s'a străduit dealungul anilor să-i otrăvească.

O problemă deosebit de importantă ce se va desbate în cadrul Congresului este aceea a predării în școli a limbii române și a limbilor naționalităților conlocuitoare, în lumina lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii". Geniala lucrare a tovarășului Stalin aruncă o lumină puternică asupra marii importanțe pe care o are îmbunătățirea predării gramaticii în școli, organizarea științifică a predării limbii materne pentru formarea și desăvârșirea gândirii logice a elevilor, pentru educarea lor patriotică și lărgirea orizontului lor cultural.

Cu deosebită ascuțime se pune în actuala perioadă în fața învățătorilor dela sate sarcina îndeplinirii unui rol activ, de frunte, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, în munca de lichidare a neștiinței de carte și de ridicare a nivelului cultural al maselor. Lenin a arătat că „sarcina noii pedagogii este de a uni activitatea didactică, cu sarcina organizării socialiste a societății". El a demascat întreaga fățărnicie a burgheziei care proclama principiul „școala în afara politicii", punând de fapt școala în slujba politicii ei vrăjmașe poporului.

Profesorii și învățătorii noștri trebue să devină adevărați activiști și propagandiști pe tărâm social, luptători pentru transformarea socialistă a țării, activând în primul rând prin mijlocirea școlii și apoi în activitatea culturală desfășurată la căminele culturale, în casele de citit, etc.

Deosebit de însemnat este rolul pe care îl poate și trebue să-l joace învățătorul dela sate în munca de lămurire a țărănimii muncitoare pentru formarea de întovărășiri și gospodării agricole colective, în educarea ei în spiritul vigilenței și luptei neîmpăcate împotriva uneltirilor dușmanului de clasă, ale chiaburului și speculantului.

Partidul nostru cheamă pe învățătorii dela sate să-i dea un sprijin puternic în lupta pentru clarificarea țărănimii muncitoare asupra problemelor alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, pentru lămurirea țărănimii muncitoare asupra îndatoririlor sale patriotice către stat, de a-și plăti la timp impozitele și a-și preda cotele la colectare, asupra marii însemnătăți pe care o are valorificarea produselor agricole prin cooperative pentru intensificarea schimbului dintre oraș și sat.

„Să devină una din verigile care unesc masele țărănești cu clasa muncitoare — spune tovarășul Stalin — iată sarcina principală a învățătorului dela sat, dacă vrea într'adevăr să servească cauza poporului său, cauza libertății și independenței poporului".

Congresul va desbate deasemeni sarcinile Uniunii Sindicatelor din Învățământ, în realizarea Hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la învățământul public. Discutarea acestei probleme are drept scop îmbunătățirea activității sindicatelor din învățământ atât în privința problemelor de ordin material ale școlilor, cât și — mai ales — a calității și conținutului învățământului, a nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice.

Folosind experiența adunărilor generale raionale care au avut loc Duminica trecută, organele însărcinate cu pregătirea adunărilor ce vor mai avea loc trebue să aibă grijă ca darea de seamă să fie întocmită în lumina Hotărîrilor partidului și guvernului care au stabilit sarcini concrete cu privire la desvoltarea învățământului public și la activitatea cadrelor didactice. Ea trebue să scoată puternic la lumină metodele de muncă folosite în învățământul local, dar și **rezultatele** obținute prin aplicarea acestor metode, subliniind marea răspundere a cadrelor didactice pentru aceste rezultate. Deasemenea, adunările trebue să demaște și să combată influențele ideologiei burgheze care mai dăinue în unele școli, manifestările elementelor dușmănoase.

În perioada care ne mai desparte de Congres, comitetele regionale și raionale de partid au datoria să întărească sectoarele lor de învățământ și să sprijine activ, pe teren, pregătirile ce se fac în vederea acestui eveniment, luptând pentru îmbunătățirea muncii de partid în școli, pentru întărirea muncii politice în rândul cadrelor didactice. Comitetele de partid și fiecare organizație de bază sătească, precum și organele Ministerului Învățământului Public au datoria să îndrume sfaturile populare și organele sindicale în vederea lichidării lipsurilor care mai există în privința aplicării Hotărîrii cu privire la cadrele didactice, în vederea organizării desbaterii serioase a problemelor Congresului în fiecare școală, consiliu sau cerc pedagogic în parte, determinând astfel ridicarea puternică a nivelului muncii în domeniul învățământului.

Comuniștii care activează pe tărîmul învățământului trebue să se considere mobilizați în munca pentru buna desfășurare a adunărilor generale raionale, pentru temeinica pregătire a Congresului.

Profesori și învățători! Fiți demni de marea dragoste cu care vă înconjoară poporul muncitor, de înalta prețuire pe care v'o dă partidul! Îndepliniți cu avânt sarcina nobilă a luminării poporului, astfel încât delegații voștri să poată aduce cu ei la Congres comoara unei experiențe bogate și rodnice, să contribue din plin la ridicarea pe o treaptă mai înaltă a învățământului nostru, a muncii de educare comunistă a tinerei generații!

*) *Articol de fond reprodus din ziarul „Scânteia" nr. 2.307.*

„Cercetările biologice ale savantei O. B. Lepeșinskaia"

In ciclul de conferințe intitulat „Învățătura lui I. P. Pavlov — baza înfloririi științelor medicale", organizat de Institutul de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R., Luni după amiază, prof. B. Menkeș, membru corespondent al Academiei R.P.R., a vorbit în aula Institutului de Studii Româno-Sovietic despre: „Cercetările biologice ale savantei O. B. Lepeșinskaia".

La conferință au fost de față academicieni, cercetători în domeniul biologiei și medicinei, profesori, studenți, etc.

Au fost deasemeni de față A. A. Golicenkov, prim secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice, A. N. Goncearuk, secretar de Ambasadă, și D. F. Belov, reprezentantul permanent al VOKS-ului în R.P.R.

Conferențiarul a prezentat cercetările savantei sovietice O. B. Lepeșinskaia și a subliniat că problemele ridicate în lucrările ei au trezit un mare interes printre biologii și medicii din țara noastră, interes pe deplin justificat prin importanța teoretică și practică a noilor principii enunțate în aceste lucrări.

Pentru a demonstra ideia principală care se degajă din opera savantei sovietice, conferențiarul a prezentat unele aspecte din istoria desvoltării evoluționismului darwinist, citând lucrările unor autori pe care O. B. Lepeșinskaia îi consideră în lucrările sale precursori.

Prof. B. Menkeș a demascat totodată o serie de teorii idealiste care au frânat desvoltarea biologiei și care, pe plan filosofic, se traduc prin aservirea totală față de ideologia reacționară și retrogradă a capitalismului intrat în faza de putrefacție.

După ce a prezentat personalitatea lui O. B. Lepeșinskaia, conferențiarul a încheiat spunând: „Acest minunat om sovietic, călit în luptă, prin lucrările pe care le-am schițat pe scurt a deschis biologiei perspective cu totul noi. Noi suntem convinși că un număr din ce în ce mai mare de oameni de știință vor începe să lucreze pe drumul indicat de O. B. Lepeșinskaia spre propășirea științei pusă în slujba omului și a păcii".

Conferința a fost urmărită cu deosebit interes de numeroși oameni de știință.

Cadrele didactice dela școala elementară de băieți și fete Nr. 50 din București se preocupă îndeaproape de găsirea celor mai bune metode pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă la învățătură. În clișeu: tovarășa Aurora Stoican, desvoltă, în cadrul consiliului pedagogic, referatul „Munca organizată pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor rămași în urmă".

Vom lupta cu perseverență împotriva lipsurilor

Zoe Filimon

Directoarea școlii elementare de fete nr. 26 din București, decorată cu „Medalia Muncii"

In întâmpinarea Congresului Învățătorilor cadrele didactice din școala noastră au pornit cu elan sporit la muncă. A început o luptă neobosită pentru descoperirea și înlăturarea lipsurilor care mai dăinuiau în activitatea școlii. În bună parte, aceste lipsuri ne erau cunoscute pentrucă le analizasem în consiliile pedagogice. Trebuia acum să pătrundem mai în adâncime, să ajungem până la rădăcina lor.

Pentru a face un pas serios înainte pe drumul ridicării nivelului cunoștințelor elevilor, am cerut întregului colectiv să scoată cu curaj la lumină greșelile, pentru ca împreună să le analizăm și să le îndreptăm. Și colectivul a înțeles că aceasta este singura cale pe care se poate ajunge la bune rezultate. Atât eu, directoarea școlii, cât și diriginții am semnalat tot ceeace constatasem negativ în munca școlii. Aceeași atitudine sănătoasă au avut-o și învățătoarele și profesoarele, care și-au privit în mod autocritic munca și au subliniat propriile lipsuri, cerând sprijin pentru a le lichida.

Observațiile noastre au scos la lumină faptul că în comparație cu celelalte clase, nivelul claselor a V-a și a VII-a B era slab. Atenția tuturor s'a îndreptat asupra acestor clase. Trebuiau găsite și combătute cauzele.

Cadrele didactice care lucrau cu clasa V-a B întocmeau în mod regulat planuri amănunțite și sistematice și își pregăteau cu conștiinciozitate lecțiile. Aceasta nu putea fi așa dar cauza nivelului scăzut la învățătură al elevilor. Asistența la lecții a arătat însă în scurt timp adevărata cauză. Controlului cunoștințelor elevilor nu i se acorda o grijă egală celei acordate pregătirii lecțiilor. Nu se exercita un control permanent al felului cum elevele își pregătesc temele, asupra felului cum își însușesc cunoștințele. La clasele unde tovarășele diriginte au urmărit această problemă rezultatele sunt deosebit de bune. La clasa V-a A, de exemplu, diriginta nu numai că a controlat felul cum învață elevele dar a trecut mai departe la îndrumarea lor. Ea le-a arătat cum să-și pregătească lecțiile la limba română, la istorie, etc. Diriginta clasei a V-a A, asistând deseori la ore, pentru a ve'ea cum răspund elevele și cum controlează profesoarele cunoștințele lor, a constatat, de pildă, că profesoara de matematici nu urmărea cu grijă ca elevele să înțeleagă, să asimileze cunoștințele predate în oră și nici nu controla permanent temele de acasă ale elevelor. De aceea în clasă nu exista o atmosferă de muncă încordată, ci se înrădăcinase delăsarea. Arătând la timp profesoarei respective această lipsă, munca s'a îmbunătățit și situația clasei s'a îndreptat.

Diriginta clasei a V-a B a neglijat această problemă, ceeace a dus la rezultatele mai slabe la învățătură obținute de clasa sa. Lipsa de control al felului cum se desfășoară munca elevelor și a cadrelor didactice dela clasa pe care o conduce a făcut ca deficiențele să nu fie cunoscute la timp și ele să se adâncească.

Și la clasa VII B cauza nivelului scăzut al cunoștințelor elevelor este tot lipsa de control. Diriginta acestei clase nu a cunoscut bine pregătirea elevelor și nici nu a menținut o strânsă legătură cu familiile lor pentru a le îndruma în privința controlului pe care și acestea trebue să-l exercite asupra muncii de acasă a elevelor.

Conștientă că școala elementară trebue să dea elevelor temeinice cunoștințe de limba română, să le învețe a vorbi și a scrie corect, am urmărit îndeaproape activitatea profesoarelor de limba română și pregătirea elevelor în această privință. S'a constatat că cele două profesoare care predau la clasele V—VII nu obțineau aceleași rezultate. Cercetând lucrările generale de control ale elevelor am constatat că la clasa VII A unde predă tov. Luca Ecaterina, greșelile de exprimare și de gramatică sunt frecvente. Controlând cu atenție lucrările scrise la cl. VI A unde predă l. română tot tov. Luca profesoara de istorie a subliniat fiecare greșală de gramatică dovedind o grijă nu numai pentru controlul cunoștințelor la materia sa, dar și a cunoștințelor de limba română. Totuși ea s'a rezumat la atât. Nu a mers mai departe, căutând să stea de vorbă cu profesoara de limba română și să-i semnaleze lipsurile. Asistența la orele de limba română la clasa VII-a A a scos la lumină faptul că, făcând exerciții de dictare profesoara se grăbește și nu controlează apoi cu grijă lucrările elevelor pentru a vedea dacă ele au scris sau nu corect. Profesoara de limba română nu a insistat deajuns asupra gramaticii și nu a făcut exerciții suficiente de dictare. Aceste lipsuri i-au fost aduse la cunoștință. Tovarășa profesoară a înțeles că trebue să facă mai multe ore de dictare și că trebue să cerceteze cu răbdare lucrările elevelor, corectând fiecare greșală și atrăgând atenția elevelor asupra ei. Hotărîtă să îmbunătățească cunoștințele elevelor, profesoara de limba română a rugat pe toate celelalte profesoare, care constată la elevele ei exprimare necorectă sau orice greșeli în vorbire sau scriere, să le noteze și să i le aducă la cunoștință.

Controlul făcut atât de către direcție cât și de către tovarășele diriginte a scos în evidență încă o lipsă în munca școlii noastre: folosirea într'o prea mică măsură a materialului didactic la unele lecții de științele naturii. Așa, de pildă, tovarășul Gheorghe Popescu la lecția cu subiectul „Floarea", în loc să prezinte material intuitiv potrivit, s'a mulțumit să deseneze pe tablă schița unei flori, pentru a vorbi elevelor despre părțile principale ale florii. În școala noastră există totuși o profesoară de științele naturale, tov. Gheorghiu Damian Elena, care folosește în mod regulat și metodic material didactic la lecțiile sale, material pe care îl procură singură, atunci când acesta lipsește din laboratorul școlii. Ea vine la școală cu tulpini, rădăcini, frunze și flori, cu râme, etc. Odată a adus chiar un iepure de casă. Dar, pentrucă diriginții și direcția școlii nu au controlat cu mai multă grijă desfășurarea muncii profesorilor de științele naturale, lipsa din munca prof. Gh. Popescu a fost văzută mai târziu. Dacă direcția ar fi controlat dela începutul anului desfășurarea lecțiilor, ar fi văzut la timp această deficiență în munca profesorului de științele naturale și ar fi organizat din vreme schimbul de experiență între profesori.

Pentru colectivul școlii noastre este acum clar că, dacă unele lipsuri au ajuns să dăinue luni întregi, să nu fie descoperite la timp, cauza provine din faptul că învățătoarele și profesoarele au fost preocupate mai mult de pregătirea lecțiilor și mai puțin de felul cum elevele își însușesc cunoștințele și-și pregătesc temele. În acelaș timp, o mare parte din vină revine diriginților și direcției care nu a dat o importanță cuvenită controlului permanent și amănunțit al muncii din școală. Asistența 'a oră, pentru a cunoaște atât felul cum muncesc cadrele didactice cât și nivelul de pregătire al elevelor, ar fi scos la lumină, din timp, lipsurile. Deasemeni, direcția școlii a trecut uneori prea ușor peste deficiențele constatate, mulțumindu-se să le semnaleze și neajutând efectiv la înlăturarea lor.

Măsura care se impune cu necesitate acum este intensificarea controlului în școala noastră. Despre această problemă am discutat pe larg în ședința specială din 21 Martie. Învățătoarele și profesoarele trebue să treacă la efectuarea unui control temeinic și permanent al cunoștințelor elevelor. Deasemeni diriginții la clasele pe care le conduc. Trebue în acelaș timp să se întărească controlul direcției asupra întregii munci în școală.

Toate lipsurile constatate sunt acum tot atâtea sarcini care au fost trecute în planul general de muncă al școlii, în planul de muncă al direcției, al diriginților, al profesoarelor și învățătoarelor. Fiecare a prevăzut în planul său măsurile pe care trebue să le ia în această privință. Direcția a înscris în plan asistența mai regulată la orele profesoarelor care au lipsuri, organizarea schimbului de experiență între cadrele didactice, urmărirea modului cum se folosește materialul didactic la lecții, etc. Diriginții și-au înscris în plan controlul cataloagelor și urmărirea muncii elevelor cu situație slabă, întărirea legăturii cu familia, îndrumarea părinților pentru ca ei să treacă la un control mai riguros asupra muncii de acasă a elevelor. Profesoarele vor urmări cu mai mu'tă grijă măsura în care elevele urmăresc explicațiile, măsura în care ele asimilează cunoștințele predate. Ele vor controla mai îndeaproape temele elevelor, vor da îndrumări pentru pregătirea lecțiilor acasă, vor asculta mai des elevele cu note mici.

Împotriva lipsurilor noi luptăm acum cu perseverență. Faptul că întreg colectivul a înțeles să le scoată la lumină și să le analizeze, este o dovadă că învățătoarele și profesoarele știu să primească critica și să analizeze în spirit autocritic munca lor. Aceasta este o garanție că în lupta cu greșelile noi vom ieși învingători și vom încheia anul școlar cu succese tot mai mari în muncă.

Congresul Învățătorilor ne va da un ajutor de mare preț în această privință. Popularizând experiența celor mai bune cadre, făcând cunoscute metodele lor de muncă, noi vom căuta să ni le însușim și să le aplicăm în școala noastră, pentrucă suntem hotărîte să dăm elevelor o pregătire cât mai temeinică.

Pentru rezultate bune în munca din școală

Congresul Învățătorilor ale cărui lucrări se vor desfășura în primele zile din cea de a doua decadă a lunii Aprilie a. c. va pune în discuție și va căuta soluții pentru principalele probleme ridicate de stadiul actual al desvoltării școlii noastre. Problemele Congresului sunt problemele muncii didactice. Ele sunt, am putea spune, problemele producției, ale unui anumit fel de producție.

Învățământul nu se face de dragul învățământului. El nu reprezintă un sector de activitate desprins de restul problemelor generale ale vieții noastre economice, sociale, politice și culturale, desprins de nevoile de desvoltare ale etapei prin care trecem. Dimpotrivă, învățământul este și el o verigă dintr'un lanț întreg de procese care, toate laolaltă, direct sau indirect, ajută la construirea bazei socialismului în țara noastră. Socialismul se construește cu oameni culți, cu oameni educați în spiritul noii morale. Cultura ajută la descătușarea energiei creatoare a maselor. Creșterea nivelului cultural ajută la creșterea productivității muncii. El este un factor care influențează direct îndrumarea țărănimii muncitoare pe drumul transformării socialiste a agriculturii.

In munca de formare și de pregătire a tinerelor generații și chiar a generațiilor adulte, școala, învățătorul și profesorul joacă un rol de prim ordin. Școala pregătește tineretul pentru viața lui de mâine din fabrici și uzine, din agricultură, din institutele de cercetări științifice, din instituțiile culturale sau de învățământ. De calitatea muncii didactice a învățătorului și profesorului depinde pregătirea tinerilor absolvenți, gradul în care aceștia și-au însușit cunoștințele și și-au format deprinderile prevăzute în programele școlare, cunoștințe și deprinderi care, la rândul lor, condiționează calitatea muncii pe care elevii o vor presta în industrie, agricultură, etc. Tocmai de aceea produsele școlii trebue să fie în primul rând produse de calitate.

Școala noastră a înregistrat până acum o serie întreagă de succese. Mai întâi ea a căpătat o structură nouă atât din punct de vedere al organizării, cât și din punct de vedere al conținutului propriuzis al activității pe care o desfășoară. Porțile ei sunt larg deschise pentru massa cea mare a copiilor oamenilor muncii, iar educația și instrucția acestora este făcută de cadre didactice care s'au străduit și se străduesc necontenit să-și restructureze cunoștințele și concepția lor despre lume și viață. Crește necontenit numărul elevilor cuprinși în școlile elementare și medii. În raport cu primul trimestru al anului școlar trecut, în primul pătrar al acestui an școlar avem un număr mult mai redus de elevi neșcolarizați.

Este evident că școala noastră a înregistrat unele succese în acest an școlar în raport cu anul trecut. Totuși, succesele ei nu reprezintă o creștere îndeajuns de corespunzătoare în raport cu ritmul general de desvoltare a regimului nostru de democrație populară. Nivelul învățământului se menține scăzut la un număr însemnat din școlile noastre, în special la obiectele de bază: limba română și matematica. Pe alocuri, procentul repetenților este încă destul de mare și mai mare este procentul elevilor care trec dintr'o clasă în alta fără a-și fi însușit cunoștințele și fără a-și fi format deprinderile cerute de programele școlare. Defecțiunile care mai stărue în învățământul nostru pot fi înlăturate. Există premizele necesare pentru îmbunătățirea procesului de învățământ în școlile elementare și medii și pentru reducerea la minimum a numărului elevilor corigenți sau repetenți. Acest lucru îl demonstrează marea pildă a școlii sovietice în rândul căreia sporește tot mai mult numărul învățătorilor și profesorilor fără repetenți. Îl demonstrează și mulți învățători și profesori din școlile noastre, cum sunt de pildă, Savin Popescu, Dumitra Bratu, Ion G. Popescu și Venera Georgescu din orașul Giurgiu, care prin muncă stăruitoare și un control individual cât mai des au reușit să ridice simțitor nivelul de cunoștințe al elevilor rămași în urmă la învățătură.

Care sunt condițiile prin a căror asigurare învățătorii și profesorii pot ajunge la bune rezultate în munca lor didactică? Trebue să amintim în primul rând condiția esențială pe care I. V. Stalin o pune fiecărei categorii de specialiști. Aceasta este însușirea științei marxist-leniniste despre societate, „știința legilor de desvoltare a societății, știința despre desvoltarea revoluției proletare, despre legile desvoltării construcției socialiste, despre victoria comunistă".

Școala face instrucția și educația tineretului. Instrucția și educația însă din școala regimului de democrație populară trebue să fie pătrunsă de spiritul de partid, să respecte acea linie principială stabilită de Lenin și sintetizată prin întrebările: cine întreprinde aceasta acțiune și în folosul cărei clase o întreprinde? Cine face deci instrucția și educația în școlile noastre? În folosul cărei clase face această instrucție și educație? Instrucția și educația sunt făcute de învățători și profesori care și-au însușit principiile marxism-leninismului și care lucrează cu devotament pe linia intereselor clasei muncitoare sau dimpotrivă? Cunoștințele care se predau în școală sunt cunoștințe autentice, desprinse din fapte și din oglindirea realității obiective? Prezintă ele lumea obiectivă ca un proces de continuă prefacere și transformare, ca un proces înlăuntrul căruia se duce mereu lupta între nou și vechi, între ceeace se naște și este menit să crească și să se desvolte și între ceeace stagnează și este sortit pieirii și distrugerii, sau dimpotrivă? Educația care se face în școală este o educație de clasă, în slujba proletariatului, sau o educație „pe deasupra claselor", cosmopolită, mistică?

Aceste întrebări subliniază atitudinea justă, principială, pe care trebue s'o adopte față de munca didactică fiecare învățător și profesor. Numai această atitudine îi îngăduie să birue influența ideologiei burgheze în munca din clasă și în afară de clasă. Căci noi nu construim socialismul în condiții pașnice, ci în condițiile unei îndârjite lupte de clasă pe plan intern și extern. Iar lupta de clasă nu este totdeauna directă, fățișă. Dușmanul este perfid, se folosește de tot felul de mijloace, manevre, care trebue descoperite și dejucate la timp. Aici intervine rolul vigilenței, al conștiinței de clasă mereu trează și activă.

Principialitatea în muncă și conștiința de clasă trează și activă nu vin nici ele dela sine. Și una și alta sunt condiționate de eforturile depuse pentru înțelegerea, însușirea și pătrunderea marxism-leninismului, de prioceperea aplicării principiilor acestuia în viața de fiecare zi. Fără însușirea și pătrunderea învățăturii marxist-leniniste nu poți fi militant, nu poți fi un bun luptător nici în acțiunea deschisă a dușmanului de clasă și nici pe frontul ideologic, unde încercările acestuia sunt și mai perfide. Fără însușirea marxism-leninismului nu poți fi însă nici un bun matematician, chimist, istoric, om de știință, etc. căci numai marxism-leninismul este acel instrument de cercetare științifică, acea metodă despre care A. A. Jdanov spunea că „pătrunde ca un fir roșu toate științele despre natură și societate, metodă care îmbogățește aceste științe în cursul desvoltării lor".

Marxism-leninismul deschide fiecărui profesor și învățător largi perspective nu numai pentru înțelegerea justă a materiei de învățământ pe care o predă în școală. El deschide largi perspective și în ceeace privește înțelegerea fenomenului educației, în ceeace privește înțelegerea faptului că prin muncă organizată și stăruitoare se poate îngădui fiecărui elev să-și desvolte toate aptitudinile căci, după cum afirmă Marx, „Dacă individul reușește, cum a reușit Rafael, să-și desvolte talentul, depinde numai de cerință, care la rândul ei depinde de diviziunea muncii și de condițiile de cultură a oamenilor, născute de aceasta".

Călăuzit de principiile marxism-leninismului, învățătorul sau profesorul poate pătrunde esența procesului instrucției și educației, a procesului de formare a tinerelor generații pentru cerințele societății în care se pun temeliile socialismului. Principiile marxist-leniniste aplicate pe tărâmul educației înlesnesc cunoașterea legilor care stau la baza acestui fenomen. Cunoașterea acestor legi și a modalității de a acționa în conformitate cu ele face cu putință dirijarea procesului instructiv-educativ. Iată-ne ajunși astfel la o altă condiție esențială pentru reușita muncii didactice. Să fii stăpân pe specialitatea, pe materia care o predai în școală.

Să transmiți cunoștințele și să formezi deprinderile cerute de programa școlară, de studiul unuia sau altuia din obiecte, să le transmiți astfel încât ele să devină accesibile și să fie însușite de toți elevii este o altă condiție. Aici intervine cel de al doilea aspect al specificului muncii învățătorului și profesorului. Nu e deajuns să posezi temeinic cunoștințe dintr'un anumit domeniu de cercetare, în matematică sau fizică, de exemplu. Această condiție mai trebue îmbinată cu o a doua și anume cu priceperea și îndemânarea de a transmite cunoștințele, de a face din matematică sau fizică un obiect de studiu accesibil și interesant pentru întreaga massă de elevi. Orice profesor trebue să fie și un bun pedagog. Să cunoască copiii, să știe cum să lucreze cu ei, să iubească copiii și munca didactică, cum spunea Ușinschi. Să cunoască întreaga gamă de metode și procedee cerute de particularitățile individuale ale elevilor și de cerințele și specificul fiecărei lecții în parte. Să găsească totdeauna calea cea mai scurtă și mai adecvată pentru înlăturarea unela sau altela din greutățile ce se ivesc în desfășurarea muncii didactice.

Măestria pedagogică nu este nici ea un dar dela natură. Munca stăruitoare și sistematică de perfecționare a metodelor de lucru cu elevii, de îmbogățire a acestora prin studiul operelor marilor pedagogi, prin studiul experienței școlii sovietice și a experienței celor mai bune dintre cadrele noastre didactice, este izvorul și garanția formării măestriei pedagogice atât de necesare muncii didactice.

Școala pregătește tinerele generații pentru munca eroică de construire a socialismului și comunismului. Ea educă, prin urmare pe viitorii constructori entuziaști ai mărețelor opere ale socialismului, pe apărătorii înflăcărați ai Patriei noastre noi. Pentru a educa constructori entuziaști ai vieții de mâine, învățătorii și profesorii trebue să fie ei înșiși oameni entuziaști. Ei trebue să muncească cu multă convingere, lucru care să devină evident pentru copii atât în munca didactică propriuzisă cât și în activitatea socială din satul sau cartierul unde funcționează școala. Despre persoana învățătorului sau profesorului trebue să se vorbească în sat și în școală cu mult respect. Faptele și acțiunile lui să inspire admirație și îndemn în muncă elevilor a căror educație și instrucție îi este încredințată.

A munci bine în școală și în sat sau în cartier, a fi un participant activ la viața socială, culturală și politică a țării, înseamnă a munci cu devotament, cu multă dragoste față de Patrie și de cauza clasei muncitoare. Aceasta este de fapt încă o condiție care determină succesul muncii de învățător și de profesor.

Urmează prin urmare că îndeplinirea cu cinste a sarcinilor ce sunt încredințate școlii de către Partid și Guvern, este condiționată mai întâi de o temeinică însușire a învățăturii marxist-leniniste, busola care dă posibilitate învățătorului și profesorului să-și formeze o justă concepție despre lume și viață, să înțeleagă sensul adevărat al vieții sociale și politice și să se orienteze just față de problemele acesteia. Această busolă ajută cadrele didactice să se orienteze atât în studiul specialității ca profesori pentru o anumită materie, cât și în ce privește orientarea lor din punct de vedere pedagogic. Asigurarea succesului la învățătură a elevilor și pregătirea temeinică a acestora pentru viața lor de mâine este condiționată apoi de o pregătire temeinică în specialitatea pe care o predă pe deoparte, și de măestria pedagogică a profesorului, pe de altă parte. Însfârșit buna desfășurare a muncii didactice este condiționată și de dragostea cu care se face această muncă, de devotamentul față de Patrie și față de cauza clasei muncitoare, de hotărîrea și combativitatea față de dușmanii Patriei, imperialiștii americani și englezi și slugile lor.

Spre aceste aspecte ale muncii didactice este necesar să-și îndrepte atenția toți profesorii și învățătorii care lucrează în școlile elementare și medii. Din acest punct de vedere trebue să-și analizeze ei munca desfășurată până acum. În preajma Congresului instrucția și educația în școală trebuesc intensificate astfel încât rezultatele celor trei pătrare din acest an școlar să fie desvoltate în ultimul pătrar, astfel încât Congresul Învățătorilor să constitue o cotitură în ce privește ridicarea nivelului predării, în ce privește pregătirea temeinică a viitorilor constructori ai socialismului.

Au început să se desfășoare alegerile de delegați la Congresul Invățătorilor din R. P. R.

Duminică, 23 Martie, s'au desfășurat în întreaga țară primele adunări generale raionale ale cadrelor didactice, pentru alegerea delegaților la Congresul Invățătorilor din 10—13 Aprilie a. c. Educatoarele, învățătorii și profesorii au ascultat dările de seamă ale secțiilor raionale de învățământ și au desbătut pe larg problemele muncii instructiv-educative, ale muncii ideologice în rândurile cadrelor didactice, ale muncii obștești și sindicale. Analizând în mod critic și autocritic munca școlilor, participanții la adunări au scos în evidență problemele pe care delegații urmează să le ridice în cadrul Congresului, pentru ca lucrările acestui Congres să ducă la o serioasă îmbunătățire a activității instructiv-educative și politico-culturală a oamenilor muncii din învățământ.

Observații pe marginea unei dări de seamă

In raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală, adunarea generală a cadrelor didactice s'a deschis într'o atmosferă sărbătorească, în prezența tovarășului N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public.

Cadrele didactice au ascultat cu un viu interes darea de seamă expusă de tovarășul Gheorghe Călin, șeful secției raionale de învățământ. Principială, serios documentată, alcătuită în spirit critic și autocritic, darea de seamă a ridicat probleme deosebit de importante pentru munca școlilor.

După ce a analizat situația internă și internațională în cadrul căreia se desfășoară munca școlii, precum și ordinea de zi și scopul Congresului Invățătorilor, tovarășul Călin a arătat succesele obținute până în prezent în raionul „Gh. Gheorghiu-Dej" de oamenii muncii din învățământ. In acest an școlar, cursurile au început în condiții materiale îmbunătățite, școlarizarea este bună și, în întreg raionul, numai 14 elevi au o frecvență slabă. Insă, după cum a arătat vorbitorul, aceste succese organizatorice nu sunt urmate de rezultate mulțumitoare la învățătură, deoarece există încă în școli un număr de elevi rămași în urmă la învățătură.

Dece s'a creat o asemenea situație? „Cauzele, — a spus tovarășul Călin, — trebue să le discutăm aici, iar apoi la Congres. In condițiile actuale ale ascuțirii luptei de clasă, a arătat vorbitorul, faptul că în raion mai sunt elevi slabi la învățătură este o reflectare a luptei de clasă în domeniul învățământului. Dușmanul de clasă este interesat ca în școlile noastre elevii să învețe slab, să nu fie bine pregătiți în lupta pentru construirea socialismului, în lupta împotriva atățătorilor la război. Vigilența n'a fost destul de ascuțită. La liceul nr. 1, de pildă, anumite manifestări dușmănoase au fost considerate ca simple lipsuri în muncă. Secția de învățământ s'a lăsat impresionată de așazisele greutăți obiective ca, de pildă, noua structură pe pătrare a anului școlar, cu care cadrele didactice nu erau obișnuite, lipsa de manuale, lenea și indisciplina elevilor în școlile elementare, baza slabă cu care vin elevii din învățământul elementar în școlile medii, etc. Dar problema „noutății" organizării pe pătrare nu se mai poate pune azi, când se încheie cel de al treilea pătrar, lipsa de manuale poate fi remediată prin îmbunătățirea lecțiilor, indisciplina poate fi înlăturată. Reiese limpede că adevăratele cauze ale rămânerii în urmă sunt lipsa de viligență, insuficienta pregătire a lecțiilor, nivelul ideologic și profesional scăzut al unora dintre cadrele didactice.

„Cheia succesului nostru — a continuat vorbitorul — este lecția. Ea reflectă întreaga noastră muncă și determină rezultatele acestei munci". Pentru a ilustra acest lucru, tov. Gh. Călin a arătat bunele rezultate pe care le obțin la lecții profesori și învățători ca Nestorescu Cornelia, dela școala pedagogică nr. 2 de fete, Campus Eugen, dela liceul nr. 1 de băieți și alții. Aceștia, cu răbdare, tact pedagogic și temeinică pregătire reușesc să transmită elevilor cunoștințe serioase și trainice.

Mai departe, vorbitorul a citat cazuri de învățători și profesori care nu și-au înțeles sarcinile și nu se străduesc să țină lecții bune, nu folosesc material intuitiv, etc. Printre cauzele lipsurilor muncii în școală a fost arătat și faptul că nu toți diriginții știu să coordoneze, să centreze munca tuturor cadrelor didactice într'o clasă, precum și faptul că directorii de școli nu reușesc să aplice just planurile de muncă, nu folosesc suficient consiliile pedagogice, nu se orientează după sarcinile de bază ale învățământului, pierzându-se în rezolvarea diferitelor sarcini mărunte, etc.

Analizând toate celelalte aspecte ale muncii în școală, ale muncii ideologice, sindicale, ale activității de alfabetizare și culturalizare, etc., vorbitorul a arătat în concluzie că unele deficiențe în procesul de învățământ se datoresc într'o bună măsură și lipsurilor secției, care n'a urmărit suficient această problemă, s'a împrăștiat în diferite munci secundare și n'a analizat adânc activitatea școlilor. Lichidarea acestor lipsuri cere secției și tuturor cadrelor didactice eforturi sporite în campania de încheere a anului școlar, pentru a merita încrederea acordată de Partidul și Guvernul nostru.

In cadrul discuțiilor ce au avut loc s'au arătat multe metode pozitive de îmbunătățire a procesului de învățământ, făcându-se propuneri juste pentru lichidarea greutăților și lipsurilor. A reeșit din discuții că darea de seamă, criticând munca școlilor, n'a arătat însă suficient și lipsurile secției orășenești de învățământ, ale biroului sindical, ale Ministerului Invățământului și ale Uniunii Sindicatelor de Invățământ. O parte din învățători și profesori, luând cuvântul, au criticat secția de învățământ și biroul sindical raional, arătând lipsurile în munca de îndrumare a cadrelor didactice.

Tov. N. Saftu, dela liceul seral de băieți nr. 1, a vorbit despre însemnătatea studierii marxism-leninismului pentru munca în școală; tov. Margareta Diaconescu a arătat cum a sprijinit grupa sindicală procesul de învățământ. O învățătoare din comuna Chiajna a arătat cum, în această comună, cadrele didactice duc o intensă muncă de lămurire pentru înființarea întovărășirilor agricole și pentru predarea la timp a cotelor către stat, demascând cu hotărîre uneltirile chiaburești. Deasemeni, cei înscriși la discuții au arătat necesitatea organizării unor lucrări practice de laborator în cercurile pedagogice de fizico-chimie, importanța accentuării rolului de îndrumător al inspectorilor, etc.

In concluziile trase la încheerea discuțiilor s'a arătat că ședința a scos la iveală probleme interesante, metode pozitive de muncă. In acelaș timp, s'a constatat o atitudine de nepăsare din partea unora din cei prezenți pentru problemele școlii, precum și un insuficient spirit critic și autocritic. Sarcinile mari care au reeșit din discuții sunt lupta pentru necontenita îmbunătățire a calității muncii, întărirea colectivelor pedagogice și realizarea unui stil unitar de muncă în școli, grija neîntreruptă pentru îndeplinirea planului, întărirea colaborării cu organizațiile de tineret, cu părinții, antrenarea tuturor forțelor din școală și din jurul școlii pentru îndeplinirea sarcinilor de răspundere ale învățământului.

Luând cuvântul, tovarășul N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, a subliniat în deosebi importanța descoperirii cauzelor rămânerii în urmă și răspunderea ce revine cadrelor didactice în pregătirea elevilor. Arătând totala deosebire dintre sistemele pedagogice burgheze și pedagogia înaintată sovietică, care trebue să fie aplicată în școlile noastre, tovarășul N. Popescu-Doreanu a accentuat că pentru construirea socialismului sunt necesari oameni care să-și însușească temeinic cunoștințele.

Pe această linie sunt alcătuite programele, metodicele, manualele. Dar toate acestea, oricât de bune ar fi, nu duc dela sine la îmbunătățirea muncii în școală. Ridicarea calității procesului de învățământ depinde în primul rând de cadrele didactice.

In continuare, tovarășul N. Popescu-Doreanu a vorbit despre necesitatea de a se combate cu hotărîre rămășițele școlii burgheze ca, de pildă, concepția după care nu toți elevii sunt capabili să învețe bine, metodele barbare de corecție, etc.

Vorbind despre planificarea muncii, tovarășul N. Popescu-Doreanu, arătând exemplul școlii sovietice, a subliniat că și în școală, la fel ca și în întreprinderi, planificarea este posibilă, se poate cere învățătorului sau profesorului să dea la sfârșitul anului școlar un anumit număr de elevi posedând sub raport cantitativ și calitativ anume cunoștințe.

In încheere, tovarășul N. Popescu-Doreanu a arătat că numai dacă se va acorda atenția principală calificării cadrelor didactice, ridicării nivelului lor ideologic, îmbunătățirii muncii lor în clasă, se va putea realiza un înalt nivel al învățământului nostru.

Trecându-se la ultimul punct al ordinei de zi — alegerea delegaților la Congres — participanții la adunare au făcut numeroase propuneri de candidați dintre educatoarele, învățătorii, profesorii și directorii cei mai buni din raion. La discutarea candidaților s'au ridicat probleme legate de munca celor propuși. Astfel, tovarășului Iosif Gherincea, directorului liceului seral nr. 1 de băieți i s'a cerut să arate cum se rezolvă problema frecvenței la liceul său. Tovarășa profesoară Niculina Ioan a fost întrebată despre numărul de elevi în situația de corigenți din clasele sale și despre munca ei obștească, etc.

Adunarea generală a trecut apoi la vot, alegând 16 delegați la Congresul Invățătorilor, dintre care pe tovarășii Iosif Gherincea, directorul liceului seral nr. 1 de băieți, Ion Niculae, dela școala elementară nr. 51 de băieți, Elena Matei, directoarea școlii pedagogice nr. 2 de fete, Maria Peschi, educatoare la grădinița de copii nr. 4 și alții.

La Bistrița lipsește cunoașterea temeinică a muncii din școală

Sala „Maxim Gorki" e încăpătoare și frumos pavoazată. Cele câteva sute de învățători și profesori ascultă atenți darea de seamă prezentată de tov. Haja Vasile. Prin fața lor se perindă munca desfășurată de cadrele didactice din raionul Bistrița, atât în cadrul școlii, cât și în acțiunea de culturalizare a masselor.

Sunt arătate condițiile în care au început cursurile anului școlar 1951-52 și străduințile făcute pentru transpunerea în viață a Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice. Prin grija Partidului, arată darea de seamă, funcționează în oraș patru cercuri iar în raion două cercuri pentru studiul Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S. Funcționează deasemeni 7 cercuri în raion și două în oraș, pentru studierea scurtei biografii a tovarășului Stalin. S'a subliniat activitatea desfășurată în cadrul cercurilor pedagogice și al cercurilor pe specialități, scoțându-se în relief deosebita muncă depusă de cercurile pedagogice din Josenii Bârgăului și Teaca. In acelaș timp darea de seamă a arătat slaba activitate depusă de cercul pedagogic dela Sieu, unde ținerea lecțiilor se face deobicei de cadre necalificate. S'a scos deasemeni în relief activitatea cercului pedagogic pentru specialitățile limba română, geografie, științe naturale, arătându-se metodele întrebuințate de unii învățători și profesori ca Dumitru Titiene, care organizează cu ajutorul A.R.L.U.S.-ului, după fiecare lecție deschisă, ținută în cadrul cercului respectiv, vizionări de filme sovietice.

Ocupându-se de activitatea desfășurată de către cadrele didactice pentru sprijinirea reformei bănești, pentru intensificarea schimbului dintre oraș și sat, de munca depusă pentru atragerea țărănimii muncitoare în formarea de întovărășiri agricole de însrcieri în G.A.C. cât și de munca desfășurată pentru întărirea economică, organizatorică a G.A.C. existente, darea de seamă a arătat munca dusă de unele cadre didactice pentru ridicarea nivelului cultural al colectiviștilor, pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte etc. Din darea de seamă s'a desprins de exemplu, că învățătorul Zamfir Gh. și Vass Gh. au obținut frumoase rezultate în acțiunea de lichidare a neștiinței de carte folosind ca metode de muncă convingerea neștiutorilor de carte din comunele Jelca și Unirea. Acești învățători depun în acelaș timp o frumoasă activitate pentru întărirea economică organizatorică a G.A.C. din comunele lor, fiind mereu în mijlocul țărănimii colectiviste cu sfatul și cu exemplul lor. Ca ei lucrează încă multe cadre didactice. Totuși, așa cum a arătat darea de seamă, mai sunt încă unii învățători și profesori ca, de pildă, cei dela Jelma și Iad, care nu dau niciun ajutor întăririi G.A.C., care nu se preocupă de ridicarea culturală a colectiviștilor.

Pe lângă munca depusă în cadrul lecțiilor, unii învățători și profesori, ca, de pildă, tov. Vasiliu Constantin, directorul școlii din Teaca, au organizat cu sprijinul sfatului popular și al țăranilor muncitori un internat model, căruia i-au adăugat de curând o gospodărie anexă. Asemenea acțiuni frumoase au fost întreprinse și de cadrele didactice dela școlile Josenii Bârgăului, Teaca, Sărmășel, etc. O mare atenție a fost acordată școlarizării elevilor la Domnești, Budacu de Sus, Sărățel, Bistrița-Bârgăului, Prundul Bârgăului, Tiha-Bârgăului, Tureac și alte sate, care, în anul școlar trecut nu cuprinseseră un număr destul de mare de elevi la cursuri, și care în acest an au reușit să școlarizeze un procent mult mai ridicat de copii atât prin crearea de condiții materiale (internate, cantine) etc., cât și prin noi localuri de școală. In comuna Tiha Bârgăului, de exemplu, unde din cauza depărtării copiii nu puteau frecventa școala, conducerea școlii și sfatul popular au deschis o nouă școală, în cătunul Tureac, precum și o cantină unde iau masa 20 de elevi. In continuare darea de seamă a oglindit munca învățătorilor și profesorilor pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, analizând cauzele care au determinat rămânerea în urmă la învățătură a unor elevi. S'a arătat astfel că unii învățători și profesori nu s'au ocupat stăruitor de pregătirea lecțiilor, n'au asigurat o justă colaborare cu organizațiile U.T.M. și cu părinții elevilor. In încheiere darea de seamă a arătat o serie de sarcini de care vor trebui să țină seama învățătorii și profesorii, diriginții și directorii, secțiile de învățământ și sindicatul în perioada ce urmează, pentru a se ajunge la îmbunătățirea muncii tuturor cadrelor didactice.

La discuțiile ce au urmat au participat printre alții tov. Sângiorzan, Pop Elena, Casian Nadejda, Dimitriu, Constantinescu ș. a. In discuțiile lor unii dintre ei s'au ocupat de felul cum au fost rezolvate în școlile lor problemele educative. Astfel, tov. Pop Elena a vorbit despre munca colectivelor școlii elementare nr. 1 fete din Bistrița, colective care controlează felul cum elevii își îngrijesc caietele, cărțile și mobilierul, etc.

Tov. Casian a remarcat apoi sprijinul obținut de cadrele didactice care predau limba rusă, prin organizarea schimburilor de experiență. Ea a remarcat în acelaș timp lipsa metodicelor pentru acest obiect, arătând că în tot raionul nu există decât un singur exemplar din metodica limbii ruse de Cistiacov. Alții s'au ocupat de insuficienta dotare a bibliotecilor școlare, de importanța studierii limbii române în școli, a gramaticii mai ales, de sprijinul ce trebue să-l dea cadrele didactice transformării socialiste a agriculturii etc.

Trecându-se la alegerea delegaților pentru Congres au fost aleși: tov. Toma Octavia, Titiene Dumitru, Vass Gheorghe și Ilovan Vasile.

★

Analizând modul în care s'a desfășurat conferința raională pentru alegerea delegaților la Congresul Invățătorilor, atât în ceeace privește prezentarea dării de seamă cât și a discuțiilor, se constată pe lângă multe rezultate pozitive și o serie de lipsuri. Astfel, atât darea de seamă cât și discuțiile nu au scos în evidență aspectele esențiale ale muncii cadrelor didactice, ale secției de învățământ și ale sindicatului. Deși s'a vorbit, de pildă, despre cercurile pedagogice, nu s'a insistat deloc asupra metodelor folosite în munca acestora, asupra rezultatelor dobândite, cât și asupra extinderii metodelor folosite de cercurile cu o activitate bogată.

In general, darea de seamă și discuțiile s'au oprit asupra unor obiective cu caracter general. Nu s'a insistat suficient asupra problemelor specifice raionului Bistrița, probleme care se nasc din munca zilnică a cadrelor didactice și care se cer rezolvate. Puțină importanță a fost acordată procesului de învățământ. Secțiile de învățământ din orașul și raionul Bistrița nu cunosc încă suficient cum se desfășoară procesul de învățământ în toate școlile raionului. Deși cifrele aduse în darea de seamă relativ la situația elevilor la învățătură arătau o situație destul de grea, nu s'a observat o frământare din partea secțiilor de învățământ și a cadrelor didactice pentru aflarea cauzelor acestei situații și pentru găsirea unor metode care să ducă la înlăturarea acestei deficiențe în pregătirea elevilor în cursul pătrarului ce urmează. Nu s'au văzut deasemeni, atât din darea de seamă cât și din discuții sprijinul pe care trebule să-l dea sindicatul procesului de învățământ. Nici un vorbitor nu a dat vreun exemplu în care să fi arătat felul cum o grupă sindicală a studiat în ședințele sale problemele legate de îmbunătățirea nivelului la învățătură al elevilor, de îmbunătățirea conținutului predării, problemele legate de disciplina elevilor, etc. Unii învățători și profesori au vorbit despre asistența reciprocă făcută la lecții în cadrul școlilor dar nu au spus nimic despre schimburile de experiență pe care le puteau organiza grupele sindicale.

Deasemeni, nu s'a vorbit despre contribuția sindicatului pentru ridicarea nivelului politic și profesional al cadrelor didactice. Nu s'a amintit, de pildă, despre cursurile serale sindicale, despre cursurile de instructaj, despre modul cum învățătorii și profesorii sunt ajutați în studiul individual prin biblioteci mobile ori prin stimularea formării de biblioteci personale.

In cinstea Congresului Invățătorilor, cadrele didactice din raionul Bistrița trebue să pornească în mod planificat o acțiune susținută de ridicare a nivelului politic și pedagogic cunoscând că numai astfel ei vor reuși să ridice nivelul învățământului în școlile unde-și duc activitatea. Numai atunci ei vor putea avea mulțumirea că și-au făcut datoria, când numărul elevilor școlarizați și cu o pregătire temeinică va fi de sută la sută, când vor reuși a face din satele lor, sate de oameni luminați, oameni care să lupte cu hotărîre pentru pace și socialism.

Acolo unde arma criticii și autocriticii nu este folosită

Adunările cadrelor didactice în întâmpinarea Congresului constituie un prilej deosebit de prielnic pentru schimbul de experiență și pentru generalizarea metodelor înaintate de muncă, pentru aflarea căilor de înlăturare a lipsurilor existente în munca școlilor.

Adunarea cadrelor didactice din orașul Bacău n'a corespuns însă, în cea mai mare parte, acestor cerințe. Darea de seamă privind munca în domeniul învățământului public în orașul Bacău, expusă de tov. D. Laza, șeful secțiunii orășenești de învățământ, s'a caracterizat prin lipsa de combativitate, prin tratarea superficială și neconcretă a problemelor școlii.

Este drept că s'a vorbit în darea de seamă despre numeroși învățători și profesori care își duc munca în bune condițiuni. Nu s'a arătat însă ce metode folosesc aceștia, ce rezultate obțin în munca lor. Simpla înșirare a numelor unor cadre didactice, la care se adaugă caracterizări formulate „în general" nu înseamnă deloc a populariza metodele înaintate de muncă, a ajuta schimbul de experiență între oamenii școlii. Ce au putut să învețe din munca tovarășilor lor cei peste cinci sute de învățători și profesori din orașul Bacău ascultând darea de seamă în care se spunea de exemplu, că unii învățători sau profesori, unii diriginți sau directori lucrează bine, cu sârguință sau conștiinciozitate, dacă nu s'au arătat concret metodele folosite de aceștia, rezultatele la care au ajuns? Cum se poate realiza o îmbunătățire a activității cultural-educative a grupelor sindicale dacă în toată darea de seamă nu s'a pomenit nici măcar despre munca unei singure grupe?

Printre participanții la discuții au fost însă mulți tovarăși care au dovedit o preocupare adâncă pentru îmbunătățirea muncii lor. Invățători, profesori, educatoare, diriginți, directori de școli cum sunt tovarășii Moțoc, Nichifor, Năstase, Niță, Iser, Hirson, etc., au ridicat în adunare problemele vii ale activității didactice și obștești, au vorbit despre metodele lor de muncă și au făcut propuneri juste pentru înlăturarea neajunsurilor. Aceasta ne arată că în rândurile cadrelor didactice din orașul Bacău sunt mulți oameni devotați școlii, pe care îi interesează problemele ei și care luptă să le rezolve.

Dar nici secția de învățământ și nici biroul sindical nu cunosc munca școlilor, nu cunosc oamenii care lucrează în școală. Darea de seamă prezentată în adunare n'a scos însă în evidență faptul acesta. Secția de învățământ și biroul sindical n'au privit autocritic propria lor activitate, după cum n'au știut să privească critic nici activitatea școlilor sau a grupelor sindicale.

In darea de seamă s'a arătat că situația la învățătură a elevilor din unele școli a fost proastă pe pătrarele I și II. Cauzele rămânerii în urmă la învățătură n'au fost însă analizate cu seriozitate.

Deși planul de alfabetizare n'a fost îndeplinit, în darea de seamă nu s'a pomenit niciun cuvânt în legătură cu lipsurile cadrelor didactice, ale secției de învățământ sau ale sindicatului în privința aceasta. Singurii vinovați sunt socotiți a fi directorii întreprinderilor și neștiutorii de carte înșiși, pentrucă nu frecventează cursurile. Dar despre felul cum au colaborat secția de învățământ și sindicatul cu organizațiile de massă, despre organizarea muncii de lămurire a cadrelor didactice în rândurile neștiutorilor de carte — despre toate acestea nu s'a spus nimic în darea de seamă. Deasemeni, nu s'a spus nimic despre contribuția cadrelor didactice la campania însămânțărilor de primăvară.

Discuțiile au dovedit că în mare măsură secția de învățământ și biroul sindical n'au învățat cadrele didactice să-și judece munca în spirit critic și autocritic. Mulți dintre tovarășii care s'au înscris la cuvânt pe marginea dării de seamă s'au mulțumit și ei cu afirmații generale, lipsite de un conținut concret. Aceasta se explică, în primul rând, prin faptul că secția de învățământ și sindicatul nu se preocupă să introducă nici în munca școlii, după cum nu se preocupă să introducă nici în munca lor, un spirit sănătos, critic și autocritic.

Secția de învățământ și sindicatul trebue să ia măsuri pentru ca acțiunea de pregătire a Congresului Invățătorilor să fie serios îmbunătățită. In adunare s'a propus să se organizeze câteva colective de învățători și profesori care să cerceteze situația școlilor din orașul Bacău în legătură cu problemele din ordinea de zi a Congresului. Această propunere trebue imediat pusă în aplicare, subliniindu-se în felul acesta o parte dintre lipsurile pe care le-a avut darea de seamă și dându-se delegaților aleși de adunare posibilitatea să cunoască aspectele concrete ale muncii școlilor, să știe să le înfățișeze just la Congres.

Irina Marin și colectivul ei ajută gospodăria agricolă colectivă

In școala din comuna Coșereni, raionul Urziceni, lucrurile strălucesc de curățenie. Și măcar că nu-i nimeni în cancelarie, într'un sfert de oră, cât așteptăm până se termină ora de clasă, ne putem da seama despre cum merge munca învățătorilor de aici. Planurile de muncă, îngrijit și clar întocmite, așezate frumos pe pereți, ilustrează munca de alfabetizare. 200 de neștiutori de carte erau planificați să fie alfabetizați, dar frecventează cursurile 208. Planul de școlarizare s'a împlinit 100 la sută. Până și celor 8 copii bolnavi li s'au dat lecții acasă. Planul ne informează despre procesul de învățământ și despre mijloacele de ridicare a nivelului profesional al cadrelor didactice, despre „Școala de părinți", înființată pentru antrenarea acestora la desvoltarea procesului instructiv-educativ.

O schiță înfățișează activitatea comisiei de alfabetizare. Pe o hartă a satului sunt fixate sectoarele de alfabetizare și repartizarea lor. Citim, în planul pe luna Martie: „Pregătiri în vederea examenelor; legătura cu sfatul popular și cu organizațiile de massă pentru a intensifica munca de lămurire a analfabeților, pentru a menține o frecvență bună și pentru a asigura o masivă prezență la curs și la examen".

Există în cancelarie și un plan de muncă legat de campania însămânțărilor de primăvară.

La Coșereni, școala este strâns legată de viață, de multiplele ei probleme, de lupta oamenilor muncii pentru construirea unei vieți fericite.

★

Datorită muncii stăruitoare duse de organizația de partid, gospodăria agricolă colectivă „Olga Bancic" din Coșereni se întărește mereu. Datorită succesului dobândit în recolta din vara trecută, datorită felului cum este condusă și organizată aici munca, datorită activității de lămurire duse în timpul iernii în sânul țăranilor muncitori din sat, în gospodărie se fac mereu tot mai numeroase înscrieri de noi membri.

Chiar dela înființarea G.A.C., colectivul didactic, condus de directoarea Irina Marin, a depus o intensă activitate pentru întărirea acestei gospodării agricole colective. Invățătorii au întocmit prima gazetă de perete din gospodărie. Sub îndrumarea membrilor de partid, învățătorii și profesorii din Coșereni au muncit în căminul cultural, la alfabetizare, popularizând viața fericită a colhoznicilor sovietici și arătând că numai dacă vom porni și noi pe calea lor, vom alunga pe veci sărăcia și mizeria din casele noastre. Colectivul Irinei Marin a înființat și a condus două cercuri de citit, chiar la sediul gospodăriei.

Irina Marin a fost responsabila Colțului Roșu dela sediul gospodăriei, apoi responsabilă a orei informative care se ține, odată pe săptămână, tot la sediul gospodăriei. Aici, directoarea școlii dă săptămânal informații și sfaturi necesare muncii în gospodăria colectivă. Tot ea a condus și cursul miciurinist al gospodăriei, curs care a cuprins 28 de colectiviști și a durat trei luni. Indrumată de organizația de partid și ajutată de ingineri specialiști, Irina Marin a predat lecții despre socializarea agriculturii, despre fertilitatea solului, despre cooperative ca mijloc puternic de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Membrii colectivului didactic al școlii din Coșereni contribue cu priceperea și pregătirea lor la desvoltarea gospodăriei colective. Și îl-i deosebit de dragă această muncă. Irina Marin povestește cum s'a înscris în gospodărie fostul analfabet Ion Barbu, tată a 5 copii, om cu o casă grea și cu multă mizerie în ea. Partidul l-a arătat calea, iar știința de carte l-a luminat, l-a ajutat să pornească pe această cale. Dacă Tudora Tănase s'a înscris în gospodărie, a avut un merit și colectivul didactic condus de Irina Marin. Fosta elevă la alfabetizare, Baicu Elena, a determinat-o pe maică-sa să se înscrie în gospodărie, în urma celor auzite dela învățători despre viața colhoznicilor sovietici. Iar Irina Marin este azi foarte mulțumită când știe că Elena Baicu muncește în gospodăria agricolă colectivă, că s'a căsătorit cu un colectivist și că duce o viață fericită.

Și în clasă, cadrele didactice din Coșereni, la orele de științe naturale, de matematici, de fizică, de limba română, caută să lege activitatea lor de viața gospodăriei agricole colective. In clasă se discută probleme de producție agricolă. Se vorbește de viața plantelor și a animalelor, de îngrijirea lor științifică. Copiii discută acasă, cu părinții, cele învățate în școală.

Privesc chipul uscățiv al directoarei cu trăsături regulate, energice. Privirile ei, vii, inteligente, luminoase, cată pe fereastră.

— Trebue să gândesc bine. Nu-s mulțumită, totdeauna, cum merge munca. Noi putem face mai mult. Putem lega și mai mult școala de viață. Avem frecvența sută la sută. Dar trebue să muncim, astfel ca să nu mai avem un repetent. Uite, trebue să intensificăm munca noastră, ca în timpul cel mai scurt, satul întreg să intre în gospodăria colectivă. Nu mă lasă inima să nu vă povestesc despre bucuria care a fost aici la împărțirea produselor. In ziua distribuției, căminul cultural a dat un frumos festival, organizat tot cu ajutorul cadrelor didactice. Și am fost foarte fericiți, când am văzut că fostul nostru elev la alfabetizare, Alexandru Anghel, depunând o muncă stăruitoare, a încărcat, în acea zi de sărbătoare, 36 saci de grâu, 40 saci de porumb, 14 saci de floarea soarelui, afară de produsele legumicole. Ni se umple inima de bucurie când vedem că fostul neștiutor de carte de acum un an alungă sărăcia și întunericul din casă. De curând a dat 6 saci de grâu și și-a instalat lumină electrică. Trăește tot mai bine. Și-a cumpărat țiglă pentru o casă a lui fecioru-său. Are lumină electrică și în curte. Uite, vedem cu ochii noștri cum se risipește bezna din satul nostru, din case și din suflete.

Muncind cu devotament, cadrele didactice au un mare rol în socializarea agriculturii. In cinstea Congresului, învățătorii și profesorii noștri intensifică munca de lămurire a țăranilor muncitori, munca de culturalizare a masselor. In cinstea Congresului, cadrele didactice ajută tot mai activ desvoltarea sectorului socialist în agricultură.

Note politice externe

La New York se desfășoară lucrările „Comisiei O.N.U. pentru dezarmare", comisie constituită în cadrul celei de a șasea sesiuni a Adunării Generale. Incă dela început s'au definit aici două poziții diametral opuse: poziția Uniunii Sovietice care a prezentat un program concret pentru dezarmare, și poziția Statelor Unite, care continuă să se opună cu încăpățânare oricărui plan ce urmărește cu adevărat dezarmarea.

Imperialiștii americani au prezentat și ei un plan, care nu urmărește însă altceva decât să transforme „Comisia pentru dezarmare" într'un instrument de înșelare a popoarelor. Sub frazeologia despre pace și dezarmare, imperialiștii americani caută să ascundă opiniei publice mondiale adevăratele lor planuri de intensificare la maximum a cursei nebunești a înarmărilor, de folosire pe scară largă a mijloacelor celor mai barbare de distrugere, ca de pildă arma bacteriologică.

De pe urma înarmărilor, miliardarii americani continuă să adune câștiguri fabuloase. In anul 1951, profiturile monopolurilor americane au atins un nivel record — 44 miliarde 800 milioane dolari — adică au crescut de aproape două ori față de profiturile medii anuale din perioada celui de al doilea război mondial și de peste opt ori față de profiturile din timp de pace. Pentru a nu slăbi cumva ritmul nebunesc în care fabricanții de tunuri realizează aceste câștiguri, imperialiștii americani încearcă să ocolească adevăratele căi care ar duce la dezarmare și, ca urmare a acestui fapt, la o destindere a situației internaționale încordate. Propunerile americane urmăresc deaceea ocolirea principalelor chestiuni legate de dezarmare, ca interzicerea armei atomice și reducerea armamentelor. Planul american prevede să înlocuiască rezolvarea acestor probleme, vitale pentru pacea popoarelor, prin strângerea de informații asupra armamentelor. Acest plan cere Comisiei să studieze planurile de recensământ „progresiv și permanent al tuturor forțelor armate și armamentelor", urmând ca un sistem de inspecție internațional să verifice exactitatea datelor.

Delegatul Uniunii Sovietice a prezentat un plan concret, care pornește dela premiza că Comisia trebue să-și înceapă lucrările tocmai cu soluționarea acestor două probleme, interzicerea armei atomice și reducerea armamentelor. Planul sovietic prevede ca întâi să fie adoptată hotărîrea cu privire la interzicerea armei atomice și la reducerea armamentelor și apoi să se treacă, prin culegerea de informații asupra situației existente, la realizarea în practică a acestor hotărîri.

Propunerile Uniunii Sovietice în „Comisia O.N.U. pentru dezarmare" au exprimat din nou năzuințele fierbinți ale popoarelor, doritoare de a salva pacea lumii. Numai urmând aceste propuneri „Comisia O.N.U. pentru dezarmare" ar putea într'adevăr să corespundă scopului pentru care a fost constituită.

In fața uriașului val de proteste pe care l-a stârnit în lumea întreagă folosirea armei bacteriologice de către agresorii americani, domnii dela Washington încearcă să se ascundă îndărătul afirmațiilor mincinoase și al mijloacelor de diversiune.

Intr'o declarație făcută la 4 Martie, ministrul de externe al Statelor Unite, Acheson, referindu-se la folosirea armei bacteriologice, a negat această crimă și a susținut că ar accepta o anchetă imparțială care să fie efectuată de un organ internațional de felul Comitetului Internațional de Cruce Roșie. Deamascând propunerile diversioniste americane cu privire la anchetarea folosirii de către americani a armei bacteriologice, corespondentul special al Agenției „China Nouă" se întreabă pe drept cuvânt dece imperialiștii americani cer cu stăruință ca acuzațiile aduse Statelor Unite în legătură cu folosirea armei bacteriologice în Coreea să fie anchetate de Comitetul de Cruce Roșie, dece susțin ei că acest Comitet ar fi cu totul „dezinteresat" și „imparțial"? Faptul că dela începutul folosirii armei bacteriologice de către criminalii interven-ționiști americani acest Comitet s'a arătat cu totul nepăsător dovedește clar că, sub eticheta Crucii Roșii, acest Comitet sprijină demult pe imperialiștii americani. Acest Comitet s'a arătat deasemeni nepăsător în fața nenumăratelor cazuri de încălcare a articolelor Convenției dela Geneva privitoare la interzicerea mutilării prizonierilor de război. Deși în urma masacrelor săvârșite de imperialiștii americani asupra prizonierilor din Coreea la 18 Februarie și 13 Martie americanii s'au grăbit să declare că Comitetul Internațional de Cruce Roșie va face pe loc o anchetă „imparțială", această anchetă nu a avut loc nici până acum. Apare limpede scopul adevărat al manevrelor americane și ale Comitetului Internațional de Cruce Roșie, care la ordinul lui Acheson s'a grăbit să adreseze un mesaj comandantului suprem al armatei populare coreene, Kim Ir Sen, și lui Piu Deh-huei, cerând ca să se dea reprezentanților Comitetului posibilitatea de a efectua ancheta. Așa cum arată corespondentul special al Agenției „China Nouă", Comitetul Internațional de Cruce Roșie, acționând din ordinul imperialiștilor americani, urmărește să verifice eficacitatea crimelor săvârșite de aceștia și să încerce, cu ajutorul raportului său lipsit de valoare, să scoată basma curată pe acei care s'au făcut vinovați de aceste crime.

Popoarele coreean și chinez nu vor permite niciodată acestor complici și apărători ai imperialismului american să intre în țările lor și nu le vor îngădui să-și aducă la îndeplinire planurile lor mârșave.

Crimele intervenționiștilor americani care folosesc arma bacteriologică sunt cunoscute astăzi întregii lumi. Raportul Comisiei Asociației Internaționale a juriștilor democrați care a vizitat recent Coreea ca și declarațiile membrilor acestei Comisii au demascat în fața opiniei publice mondiale pe criminalii agresori americani care folosesc arma bacteriologică.

Opinia publică mondială înfierează crimele intervenționiștilor americani. Mânia îndreptățită a popoarelor va face ca odioșii criminali să-și primească până la urmă pedeapsa binemeritată.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 3.81.91 și 4.39.00 —— ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.51.70.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTRALĂ
PALATUL CULTURAL
TG MUREȘ
Centrul Regional

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 157 | 4 PAGINI 25 BANI | SÂMBĂTĂ 5 APRILIE 1952

In acest număr:

- Literatura sovietică pentru copii — mijloc puternic de educație comunistă.
- Comitetul sindical al casei de copii.
- Lecția — forma de bază a procesului de învățământ.
- Învățătorul — propagandist și agitator obștesc.
- DECIZIE privind ridicarea nivelului de cunoștințe ale elevilor și încheierea anului școlar 1951—1952.
- Când munca se face numai pe jumătate.
- In strânsă legătură cu părinții.
- Cadrele didactice și-au ales delegații la Congresul Învățătorilor din R.P.R.
- In legătură cu examenele de promovare și absolvire.
- Note politice externe.

Un mesaj de pace și colaborare internațională

Din nou s'a făcut auzit în întreaga lume cuvântul plin de autoritate al marelui Stalin. Răspunsurile pe care tovarășul Stalin le-a dat la întrebările a 50 de redactori ai unor ziare americane, ca de altfel toate declarațiile staliniste în problemele internaționale, constitue o contribuție de cel mai mare preț la uriașa luptă a popoarelor pentru menținerea și întărirea păcii și colaborării internaționale. Cuvântul stalinist, clar și precis, dă posibilitatea maselor să înțeleagă în profunzime evenimentele internaționale și arată popoarelor calea sigură pentru zădărnicirea unui nou război mondial.

Problema apărării păcii se află azi în centrul atenției popoarelor. Propaganda imperialistă se străduește să convingă popoarele că războiul este inevitabil, încercând astfel să încordeze la maximum relațiile internaționale și să strângă popoarele în mrejele minciunilor, spre a le târî într'un măcel mondial. Răspunsul tovarășului Stalin dă o zdrobitoare lovitură propagandei mincinoase a ațâțătorilor la război. La întrebarea: **„Este oare un al treilea război mondial mai aproape în prezent, decât acum doi sau trei ani?"** Tovarășul Stalin răspunde: **„Nu, nu este".**

Intr'adevăr, sforțările disperate pe care le-au făcut în ultimii ani imperialiștii americani de a deslănțui un nou război mondial au putut fi zădărnicite. Nici așa zisul „război rece" al minciunilor și calomniilor, nici provocările nerușinate la care s'au dedat guvernele în soldа trusturilor americane n'au izbutit să aprindă flăcările noului război mondial atât de dorit de imperialiștii americani. Zi de zi monopoliștii americani și lacheii lor intensifică pregătirile războinice, înmulțesc provocările lor agresive. Cu o furie turbată, ei au deslănțuit cursa înarmărilor, sub povara căreia se afundă în criză economia capitalistă. Ei remilitarizează Germania Occidentală și Japonia, își înmulțesc bazele militare în țările ocupate, împiedică schimburile economice internaționale și încearcă cu dispe.are să extindă războiul din Coreea. In ura lor bestială împotriva popoarelor, imperialiștii americani nu se dau înlături dela nicio crimă. Ei folosesc arma bacteriologică în Coreea și China de Nord-Est. Aviatorii americani aruncă asupra populației pașnice bombe și cutii confecționate în întreprinderi americane, pline cu muște, păianjeni, păduchi, purecі și alte insecte contaminate de microbii unor boli aducătoare de moarte. In fața indignării unanime a opiniei publice mondiale, guvernul american nu a găsit un singur cuvânt de condamnare a acestei barbarii nemaiîntâlnite, ci pur și simplu a tăgăduit faptele stabilite și dovedite în fața întregii lumi, prin constatările făcute la fața locului de comisii cu autoritate mondială, așa cum e aceea a Asociației Internaționale a Juriștilor Democrați. Statele Unite au refuzat să ratifice Protocolul dela Geneva, care interzice folosirea acestei arme inumane și pregătesc de multă vreme războiul bacteriologic. Nemulțumindu-se cu „cercetările" și pregătirile bacteriologice din stațiunile experimentale proprii dela Camp Detrich, din statele Mississipi, Utah, Indiana, imperialiștii americani folosesc la fabricarea armelor bacteriologice criminali japonezi „specialiști" ai războiului chimic și toxic, ca Ishii Shiro, Wahamatsu, etc. Nu se poate să nu se facă legătura între astfel de crime și faptul că pe teritoriul Germaniei Occidentale, în regiunea Köln, se construește o uzină chimică pentru fabricarea acidului cianhidric, utilizat la prepararea gazelor toxice, interzise și ele prin protocolul dela Geneva!

Impotriva cui se îndreaptă războiul bacteriologic din Coreea? In primul rând, desigur, împotriva eroicului popor coreean și a vitejilor voluntari chinezi. Dar prin războiul bacteriologic deslănțuit în Coreea și în China de Nord-Est, imperialiștii americani încearcă să înspăimânte popoarele lumii, vrând să le facă să renunțe la lupta lor pentru libertate și independență națională. Imperialiștii americani încearcă să demobilizeze popoarele pentru a le arunca apoi în conflagrația mondială pe care o plăsmuiesc, fiindcă Wall-Streetul și lacheii săi vor cu orice chip să ajungă la deslănțuirea unui nou război mondial.

Dacă imperialiștii americani n'au izbutit să apropie războiul mondial pe care-l urmăresc, aceasta se datorește în primul rând faptului că în fruntea acestor forțe stă marea Uniune Sovietică, țara a cărei popor a fost în stare să zdrobească pe toți agresorii și a cărei putere crește în fiecare zi.

In ciuda uneltirilor lor, imperialiștii trebue să constate azi că în fața planurilor lor se ridică nu numai popoarele libere, dar și sutele de milioane de oameni cinstiți din țările stăpânite de ei, care refuză să îmbrățișeze cauza nedreaptă a unui război de agresiune. Cele 603.570.000 semnături pe Apelul pentru un Pact al Păcii și creșterea năvalnică a mișcării mondiale a partizanilor păcii dovedesc că, în lupta dintre forțele războiului și ale păcii, forțele păcii s'au dovedit mai puternice, ele au crescut și au reușit să țină la respect pe provocatorii de război imperialiști.

In răspunsurile sale, tovarășul Stalin a arătat că este posibil ca o întâlnire între conducătorii marilor puteri să aducă folos: **„Ar aduce folos o întâlnire între conducătorii marilor puteri?" — a fost întrebarea redactorilor.**

„Este posibil că ar aduce folos" — a răspuns tovarășul Stalin, arătând prin aceasta că Uniunea Sovietică nu înlătură nici o posibilitate de rezolvare pașnică a problemelor internaționale.

Deasemeni, tovarășul Stalin își exprimă convingerea că momentul actual este potrivit pentru unificarea Germaniei.

Puterile imperialiste folosesc toate mijloacele pentru a împiedica încheierea tratatului de pace cu Germania. In opoziție cu această atitudine, răspunsul tovarășului Stalin oglindește deplina concordanță dintre vorbele și faptele Guvernului sovietic. In preambulul proectului guvernului sovietic cu privire la tratatul de pace cu Germania, propus recent puterilor occidentale, se arată că încheierea unui asemenea tratat „va contribui la îmbunătățirea situației internaționale în ansamblul ei și prin aceasta va contribui la stabilirea unei păci trainice".

Posibilitatea salvgardării păcii mondiale se bazează pe concepția leninist-stalinistă asupra posibilității coexistenței pașnice a celor două sisteme existente azi în lume.

Tovarășul Stalin a precizat din nou bazele pe care este posibilă coexistența capitalismului și comunismului. Marele Lenin spunea chiar din primii ani ai puterii sovietice: **„Cauza noastră este justă, noi suntem pentru pace și înțelegere, dar suntem împotriva înrobirii și a condițiilor înrobitoare".**

Mai târziu, în 1927, tovarășul Stalin a subliniat că: **„Baza relațiilor noastre cu țările capitaliste o constitue admiterea coexistenței celor două sisteme opuse".**

Această atitudine clară a devenit o tradiție a politicii externe sovietice. Tovarășul Stalin arată în răspunsul dat ziariștilor americani că o astfel de coexistență pașnică a celor două sisteme: **„este pe deplin posibilă atunci când există de ambele părți dorința de a colabora, când există dorința de a-și îndeplini obligațiile asumate, când se respectă principiul egalității și neamestecului în treburile interne ale altor state".**

Așa dar, respect al obligațiilor asumate, egalitatea în drepturi și neamestecul în treburile interne, iată ce cere Uniunea Sovietică dela statele capitaliste, pentru a fi pe deplin posibilă coexistența pașnică a capitalismului și a comunismului. Uniunea Sovietică a dovedit nu odată că acționează consecvent pentru menținerea și întărirea colaborării internaționale. Pentru aceasta stau mărturie inițiativele de răsunet mondial luate de Uniunea Sovietică în scopul destinderii încordării internaționale și asigurării unei păci trainice. Toți oamenii cinstiți din lume au urmărit cu încredere și au sprijinit din toată inima inițiativele Uniunii Sovietice, menite să creeze o atmosferă de colaborare internațională, așa cum sunt propunerile pentru încheierea unui Pact al Păcii, reducerea înarmărilor și interzicerea armei atomice, încetarea războiului din Coreea, încheierea tratatului de pace cu Germania, etc.

Insă imperialiștii, care nu nutresc căutși de puțin dorința sinceră de a colabora cu Uniunea Sovietică, s'au pus totdeauna pe poziția respingerii oricăror propuneri sovietice și au făcut aceasta știind bine că există posibilități și căi concrete de înțelegere. Ațâțătorii la război se tem cel mai mult de orice înțelegere și colaborare cu U.R.S.S. și țările de democrație populară căci ei știu că aceasta ar consolida pacea și, în felul acesta, s'ar năruі planurile agresive ale magnaților din Wall-Street.

Incălcându-și obligațiile asumate înainte în timpul și după cel de al doilea război mondial, guvernul S.U.A. caută să împiedice reglementarea pașnică a problemelor internaționale. In setea lor de dominație mondială, imperialiștii americani, care vor să impună întregii lumi dictatul american nu se dau înlături dela nicio crimă. Imperialismul american a deslănțuit criminalul război bacteriologic în Coreea și se amestecă în chipul cel mai deșănțat în politica internă a statelor din Orientul Mijlociu și în America Latină, unde pune la cale asasinate și comploturi, pentru a jefui bogățiile acestor țări, susține războaiele de jaf și cotropire ale partenerilor lui mai mici în Vietnam, Malaia, Birmania, Tunisia etc. Imperialismul american se amestecă cu nerușinare în treburile interne ale țărilor ocupate unde, sub acoperirea guvernelor de lachei și trădători, săvârșește cele mai mârșave crime. Intreaga lume este zguduită de mișeleasca asasinare a eroului poporului grec Beloiannis. Din ordinul gauleiterului american Peurifoy, crima săvârșită împotriva lui Beloiannis și valurile de sânge ai patrioților greci, care inundă Grecia martirizată, înfățișează bestialitatea ocupației americane, obișnuite să considere lupta pentru independența națională și pentru pace drept cea mai mare „crimă".

Toate acestea însă nu dovedesc căutși de puțin forța, ci slăbiciunea disperată a hitlerilor americani. Popoarele lumii știu azi că ele pot impune imperialismului să țină seama de dorința lor de pace și colaborare internațională. Răspunsul dat de genialul conducător al omenirii progresiste grupului de ziariști americani exprimă în mod viguros încrederea fermă a Uniunii Sovietice în forța de neînvins a lagărului păcii și socialismului.

Cuvintele tovarășului Stalin îndeamnă popoarelor să lupte pentru pace, să opună voința lor unită de libertate și progres planurilor negre ale clicii ațâțătorilor la război.

Sub îndrumarea genialului stalinist, prin forțele unite ale întregii omeniri iubitoare de pace, care are în fruntea sa Uniunea Sovietică, bastionul de neclintit al păcii, **democrației și socialismului, pacea va învinge războiul.**

Răspunsul tovarășului Stalin

la întrebările puse de un grup de redactori ai unor ziare americane

MOSCOVA, Agenția TASS transmite:

Un grup de redactori ai unor ziare americane de provincie au adresat tovarășului Stalin, în numele a 50 de redactori ai acestor ziare, patru întrebări, la care tovarășul Stalin a dat următoarele răspunsuri:

Intrebare: Este oare un al treilea război mondial mai aproape în prezent, decât acum doi sau trei ani?

Răspuns: Nu, nu este.

Intrebare: Ar aduce folos o întâlnire între conducătorii marilor puteri?

Răspuns: Este posibil că ar aduce folos.

Intrebare: Considerați că momentul actual este potrivit pentru unificarea Germaniei?

Răspuns: Da, consider.

Intrebare: Pe ce bază este posibilă coexistența capitalismului și comunismului?

Răspuns: Coexistența pașnică a capitalismului și comunismului este pe deplin posibilă atunci când există de ambele părți dorința de a colabora, când există voința de a-și îndeplini obligațiile asumate, când se respectă principiul egalității și neamestecului în treburile interne ale altor state.

In cinstea Congresului Invățătorilor din R. P. R.

Muncesc pentru a ridica nivelul predării

In cinstea Congresului Invățătorilor, cadrele didactice din regiunea Suceava muncesc cu rârnă sporită pentru ridicarea nivelului predării. Invățătorii și profesorii ca tovarășii Dron Octavian, Vilinciuc Zenovia, Botez Mihai și Petrașciuc Alexandru din raionul Rădăuți, Suhan Traian, Goraș Leontina, Dan Paraschiva și Popovici Sabina din raionul Câmpulung, S vin Gheorghe și Teodorescu Gheorghe din raionul Fălticeni, Stamate Maria și Mihăilescu Lucreția din raionul Suceava, Andreescu Dumitru, Popa Traian și Bercovici Carla din raionul Vatra Dornei, etc. se preocupă cu grijă de buna pregătire a lecțiilor, studiind metodicile sovietice și materialele pedagogice care apar în presă. Datorită muncii lor stăruitoare, acești tovarăși țin lecții bune, iar elevii lor își însușesc cunoștințe temeinice, legate de viață.

Cu deosebită rârnă muncesc profesorii care predau limba română și limbile naționalităților conlocuitoare în școlile din regiunea Suceava. Studiind genialа lucrare „Marxismul și problemele lingvisticii", profesori ca Jauca Aurora și Sbiera Ilaria, Savin Gheorghe, Popescu Nicolae, Țigănuș Silvestru, Heriuc Ștefania, Isac Victor, Ivanciuc Liuba, Șefel Maria și alții dau o atenție deosebită predării literaturii, gramaticii și ortografiei.

In preajma Congresului Invățătorilor, cadrele didactice din regiunea Suceava își analizează pe larg munca, luând măsuri pentru îmbunătățirea predării, pentru asigurarea unui număr cât mai mare de elevi promovați.

A. DEUTSCH
corespondent

Se pregătesc temeinic pentru congres

Secția de învățământ și sindicatul salariaților de învățământ din raionul Mușcel acordă o atenție deosebită acțiunii de pregătire a Congresului Invățătorilor. In consiliile pedagogice și în grupele sindicale s'au organizat discuții în jurul problemelor înscrise în ordinea de zi a Congresului. Aceste probleme au fost analizate în lumina rezultatelor obținute de fiecare școală în parte. S'au discutat astfel problemele: „Cum aplicăm în munca instructiv-educativă învățămintele desprinse din studierea Istoriei Partidului Comunist (b) al U.R.S.S.", „Sprijinul acordat de școala noastră luptei pentru socializarea agriculturii", „Cum muncim pentru realizarea educației comuniste a elevilor", etc.

Deosebit de rodnice au fost discuțiile purtate de colectivul didactic dela liceul de băieți, unde s'a analizat în special munca desfășurată de profesorii de limba română, popularizându-se rezultatele bune pe care le-au obținut tovarășii Ecaterina Băjean și Ion Popescu și luându-se măsuri pentru îmbunătățirea activității cadrelor didactice.

Discuții asemănătoare au fost purtate în toate școlile din raion, ceeace a determinat o temeinică pregătire a adunărilor raionale pentru alegerea delegaților la Congres.

Prof. FLORIN ANGHEL

In sprijinul gospodăriei agricole colective

Intâmpinând Congresul Invățătorilor, cadrele didactice din comuna Vinerea, raionul Orăștie, întăresc activitatea culturală în rândurile țărănilor muncitori, preocupându-se în special de sprijinirea muncii colectiviștilor dela gospodăria colectivă „23 August". Invățătorii lucrează susținut în cadrul colțului roșu al gospodăriei agricole colective și în cadrul căminului cultural, popularizând metodele înaintate agrotehnice pentru buna desfășurare a campaniei însămânțărilor. Deasemeni, ei au organizat în școală centre de germinație a semințelor, unde un număr însemnat de țărani muncitori au putut să verifice puterea germinativă a cerealelor în vederea însămânțărilor.

Angajamentele cadrelor didactice din comuna Șercăița

Și la poalele munților Făgărașului, în comuna Șercăița, vestea convocării Congresului Invățătorilor din R.P.R. a fost primită de învățători cu mult interes.

In cinstea acestui important eveniment cadrele didactice din comuna Șercăița și-au luat angajamentul să mărească frecvența elevilor dela 97% la 100%, să ridice nivelul predării folosindu-se de experiența școlii sovietice, să intensifice munca de alfabetizare pentru a avea cât mai mulți promovați, să intensifice munca de culturalizare a țărănimii muncitoare, organizând două manifestații artistico-culturale cu tineretul, în comună și în satele Ohaba, Șinca-Nouă și Mărgineni. Cu prilejul acesta vor fi popularizate viața îmbelșugată a colhoznicilor sovietici, marile înfăptuiri din U.R.S.S., și lupta pentru apărarea păcii dusă de poporul sovietic. Invățătorii din Șercăița și-au mai luat angajamentul să se îngrijească de constituirea unei gospodării anexe pentru asigurarea întreținerii elevilor bursieri în internat. Gospodăria anexă va crește porci, va cultiva o grădină de zarzavat și va însămânța un ha pământ cu cartofi.

ELENA COSGAREA
Corespondent

Decada literaturii ruse în școlile noastre

Manifestările care au loc cu prilejul Decadei literaturii ruse au stârnit un viu interes în mijlocul maselor largi din țara noastră. La cluburi, la colțurile roșii, la biblioteci, în școli, la teatre și cinematografe, au loc manifestări care scot în evidență valoarea instructiv-educativă a literaturii ruse și a celei sovietice și contribuția ei la opera de creare a omului nou, a omului societății socialiste.

In școli, Decada literaturii ruse constitue un adevărat prilej de a se vorbi elevilor despre nesecatul tezaur al literaturii ruse și sovietice, de a se analiza mai temeinic operele celor mai mari scriitori ai acestei literaturi. In orele de limba română, la orele de limba rusă, la orele educative, cadrele didactice au îndrumat în acest sens activitatea elevilor. S'au făcut în această perioadă recenzii, s'au recomandat elevilor diferite cărți, s'au citit fragmente din operele scriitorilor ruși și sovietici.

La școala elementară de fete nr. 31 din București, cadrele didactice și-au întocmit un plan de activitate pentru perioada 29 Martie — 7 Aprilie. Astfel, în cadrul cercului „Prietenii cărții" elevele Munteanu Anca și Bădița Justina din clasa a IV-a B au prezentat cartea lui Gogol „Taras Bulba" și „Ciuc și Gheo" de Arcadie Gaidar. La discuții au luat parte un număr mare de eleve, care citiseră la rândul lor cărțile respective. Tot în cadrul cercului „Prietenii cărții" eleva Casorgian Sanda din clasa III-a B a prezentat cartea „Coreea luptă". Elevele din clasele V-VII pregătesc în cadrul Decadei literaturii ruse o adunare de cerc literar, când vor fi prezentate o parte din nuvelele lui Maxim Gorki. Până acum, au fost prezentate în cadrul cercului literar „Poveste despre Zoia și Șura" de Liubov Kosmodemianskaia și unele fragmente din opera marelui scriitor Pușkin.

Săptămâna aceasta, elevele școlii, atât cele din clasele I-IV cât și cele din clasele V-VII, vor prezenta un frumos festival, în cadrul căruia o tovarășă profesoară va vorbi elevelor despre „Literatura rusă și sovietică, ca armă în lupta pentru pace".

Dar nu numai în cadrul cercurilor sunt citite și studiate operele marilor scriitori ruși și sovietici. La orele educative, tovarășele diriginte au vorbit elevelor despre importanța literaturii ruse și sovietice, despre valoarea lor literară și educativă.

In cadrul orelor de limba română s'au citit din manuale bucăți scrise de autori ruși și sovietici. Astfel, la clasa VI-a s'a citit „Drapelul", fragmente din piesa „Cravata Roșie" etc. La orele de limba rusă s'au citit scurte fragmente din Pușkin și Gogol. Sub îndrumarea profesoarei de limba rusă, eleve ca Stefaniuc, Iosifescu, Cozer, Cozmin, Conciu și Căprariu din clasa VII precum și Bădescu Irina, Ionescu Adela, Micolaerske Ursula, Condeescu Ioana din clasa a VI-a au redactat la gazeta de perete articole în limba rusă despre importanța literaturii ruse și sovietice. Datorită manifestărilor ce au avut loc în această perioadă în școlile noastre, elevii au avut ocazia să cunoască mai îndeaproape marea literatură rusă și sovietică tesaur de preț al literaturii universale.

Biroul sindical regional de învățământ-Iași luptă pentru consolidarea succesului reformei bănești

Hotărîrea Guvernului și a Partidului din 28 Ianuarie a. c., precum și Hotărîrea cu privire la măsurile necesare consolidării succesului reformei bănești, cheamă pe toți oamenii muncii din țara noastră la luptă activă pentru întărirea acestei noi victorii prin noi și noi realizări, menite a contribui la construirea bazelor socialismului în patria noastră.

In întâmpinarea Congresului Invățătorilor, oamenii muncii din învățământ, conduși de partid, și-au intensificat și mai mult eforturile pentru consolidarea succeselor obținute de clasa muncitoare prin reforma bănească.

Hotărîrea Partidului și Guvernului din 7 Martie a. c. arată că pentru susținerea reformei bănești și consolidarea leului se cere din partea oamenilor muncii un efort susținut.

Cele două Hotărîri ale Partidului și Guvernului fixează sarcini importante organizațiilor de partid și organizațiilor de massă, în lupta lor pentru consolidarea leului nostru.

Deosebit de importante sarcini revin în această privință sindicatelor. Confederația Generală a Muncii, analizând în plenara Comitetului Central din 22-23 Februarie a. c., succesele obținute, a trasat noi sarcini pentru sindicate în susținerea consolidării reformei bănești. Pentru îndeplinirea acestor sarcini, birourile sindicale ale sindicatelor de învățământ au pornit imediat la muncă, ducând o intensă activitate pe locurile lor de producție. Pentru consolidarea succeselor dobândite și pentru o mai puternică sporire a avântului constructiv al oamenilor muncii, biroul sindical regional de învățământ-Iași a întreprins o serie de acțiuni importante.

Mobilizând birourile sindicale raionale, ocupându-se în mod special de raioanele îndepărtate ca: Negrești, Codăești, Hârlău, Pașcani, etc., biroul sindical regional a pornit dela începutul lunii Februarie o intensă muncă de agitație. Lozincile numeroase, articolele dela gazetele de stradă și gazetele de perete au contribuit zi de zi la lămurirea oamenilor muncii asupra scopului acestei reforme, inițiată și înfăptuită de partid.

După ce, în cadrul grupelor sindicale, învățătorii și profesorii, personalul administrativ și de îngrijire și-au însușit principiile de bază ale reformei bănești, acești, în mod organizat, au început o vie agitație dela om la om, convorbiri în grup, **arătând țăranilor muncitori perspectivele** pe care le deschide reforma bănească, importanța pe care o are această reformă pentru desvoltarea economiei naționale.

Un frumos exemplu în această privință a dat tov. Petru Radu, directorul școlii elementare din comuna Dolhești, raionul Codăești, care, în calitate de deputat în Sfatul Popular raional, desfășoară o intensă muncă de lămurire în rândurile țăranilor muncitori din satul său, spre a-i convinge să se înscrie în întovărășirea agricolă permanentă. El a reușit în cursul lunilor Februarie și Martie să lămurească 14 țărani muncitori care s'au înscris în întovărășire. Tot astfel munca pe care o desfășoară învățătorii Oarză Petru la Tomești, Grămadă Vasile la Vădeni, raionul Iași, urmărește să ajute la consolidarea succeselor reformei bănești, prin atragerea țărănimii muncitoare spre cultivarea rațională a pământului, prin sporirea recoltei și, deci, printr'o continuă ridicare a standardului lor de viață. Mobilizate de biroul sindical regional și birourile raionale, grupele sindicale ale sindicatelor de învățământ din regiunea Iași și-au intensificat în ultimele două luni tot mai mult munca pentru consolidarea economico-organizatorică a G.A.C. existente, cât și pentru formarea de noi gospodării colective. Cu sprijinul muncii neobosite a membrilor grupelor sindicale, care au muncit intens în cadrul organizațiilor de massă la Iazul Vechi și Chișcăreni raionul Iași, la Lungani, raionul Tg. Frumos, s'au obținut rezultate frumoase în scopul înființării de gospodării colective. Deasemeni la Brădicești și Chireești, în raionul Codăești, la Popești, Buznea, Balțați ș.a. în raionul Tg. Frumos, membrii grupelor sindicale muncesc stăruitor pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte, lucrează neobosiți pentru ridicarea culturală a activiștilor în cadrul colțurilor roșii și a bibliotecilor de pe lângă gospodăriile agricole colective, atrăgând pe colectiviști către cultivarea pe baze științifice a pământului, lămuresc în același timp și pe alți țărani muncitori și convingându-i să intre în gospodăriile colective.

Datorită membrilor grupei sindicale, în comuna Voinești, în frunte cu tov. M. Chiriac, directorul școlii, planul de achiziții **al cooperativei a fost îndeplinit și chiar de-** păși la unele produse ca grăsime, ouă, etc.

Concomitent cu aceste acțiuni — biroul sindical regional de învățământ Iași a mobilizat grupele sindicale pentru susținerea campaniei de însămânțări, pentru lămurirea țărănimii muncitoare în ceeace privește plata impozitelor și predarea la termen a cotelor pentru colectări etc. In cadrul Căminelor Culturale, al serilor culturale, prin conferințele organizate în legătură cu S.R.S.C., membrii grupelor noastre sindicale au arătat țărănimii muncitoare necesitatea respectării legilor țării, au convins pe țăranii săraci pentruce trebue demascați chiaburii, unelte ale imperialiștilor, care se sustrag dela obligațiile legale. Ei au arătat totodată, că atitudinile de „îngăduință" față de chiaburi înseamnă o atitudine dușmănoasă intereselor clasei muncitoare și țărănimii muncitoare, înseamnă o subminare a succeselor obținute prin reforma bănească.

O acțiune frumoasă a întreprins grupa sindicală dela școala Sipote, raionul Iași. Cu ajutorul Sfatului Popular învățători și profesorii acestei școli au făcut probe de germinație folosind germinatorul special al sfatului popular, care dispunea de 280 de încăperi. Lucrările la germinator au fost pregătite cu grijă, iar în prezent boabele puse spre încolțire au ieșit în proporție de 100%. In acelaș timp, germinatorul a fost un minunat prilej și pentru aprofundarea cunoștințelor elevilor prin legarea teoriei de practică. In scopul obținerii de cât mai mari economii, cât și pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale elevilor din internate, în multe părți ale regiunii Iași, grupele sindicale au sprijinit înființarea de gospodării anexe. Astfel de acțiuni pot fi găsite la Codăești, Voinești, Dolhești etc.

Pentru consolidarea succesului reformei bănești Biroul sindical regional de Invățământ Iași a întreprins, în același timp, și o intensă luptă pentru economii. Datorită muncii susținute duse de către membrii grupelor sindicale s'au realizat frumoase rezultate. La Școala Pedagogică de fete nr. 1 din Iași, de exemplu, au fost realizate pe primul trimestru economii la: lumină, apă, combustibil, materiale de curățenie etc. în valoare de 1329 lei. Deasemeni la liceul de băieți nr. 2, s'au realizat unele economii prin raționalizarea consumului de energie electrică, prin luarea în păstrarea socialistă a claselor, iar la liceul de băieți nr. 1 din Iași, membrii grupelor sindicale împreună cu elevii au făcut economii de peste 800 lei executând ei singuri instalațiile necesare pentru radioficarea liceului.

Grija principală a biroului sindical regional-Iași a fost însă intensificarea muncii de pregătire a elevilor, munca de pregătire a viitoarelor cadre necesare economiei noastre naționale. Analizându-și munca în cadrul grupelor sindicale și în consiliile pedagogice, învățătorii și profesorii și-au sporit eforturile, pentru ca, în ultimul pătrar al anului, situația la învățătură a elevilor să fie îmbunătățită.

Aceste realizări și încă multe altele, înfăptuite de către membrii sindicatelor de învățământ din regiunea Iași, sunt fără îndoială noi și noi succese ale poporului nostru muncitor, în lupta pe care o duce pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Ele sunt menite a ajuta la consolidarea succesului reformei bănești, la întărirea puterii de cumpărare a leului nostru, la intensificarea schimbului dintre oraș și sat, la întărirea alianței dintre țărănimea muncitoare și clasa muncitoare.

Deși în regiunea Iași există însemnate realizări în munca unor membri ai sindicatelor de învățământ se mai întâlnesc aici și lipsuri. Se mai găsesc încă unii învățători ca Arhire Stefan, Arnăutu Clemensa și alții care lipsesc nemotivat dela cursuri, care nu-și pregătesc schițele de lecții și nu se preocupă de educația și instruirea elevilor. Deasemeni mai sunt unii profesori care subapreciază încă munca elevilor, dându-le note foarte mici, pe simplul motiv că în felul acesta îi obligă să învețe.

Luptând pentru înlăturarea deficiențelor ce mai există încă, mobilizând membrii grupelor sindicale pentru realizarea de noi și noi succese în opera de consolidare a succesului reformei bănești, biroul sindical regional de învățământ împreună cu toți membrii sindicatelor de învățământ din această regiune, vor avea mulțumirea că și-au dat la timp contribuția lor, alături de toți oamenii muncii din țara noastră, la opera de construire a socialismului în patria noastră, la opera de apărare a păcii.

C. PRISECARU

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Literatura sovietică pentru copii— mijloc puternic de educaţie comunistă

Din primii ani ai vieţii şi până la ieşirea din şcoală copiii şi tinerii nu se despart de carte. Ca un prieten bun, cartea conduce pe tânărul cititor pe drumul cunoştinţelor, îi povesteşte despre măreţele victorii ale poporului sovietic constructor al comunismului. despre eroicele fapte patriotice ale oamenilor sovietici, îi desvăluie nemăsuratele înălţimi ale gândirii omeneşti.

Statul Sovietic face totul pentru a da copiilor o carte bună. Cărţile pentru copii se editează în tiraje uriaşe. Numai în anul trecut, Editura de literatură pentru copii a Ministerului Învăţământului din R.S.F.S.R. a tipărit 56.600.000 de exemplare de cărţi pentru copii şi tineri. In Uniunea Sovietică s'a creat o vastă reţea de biblioteci care deservesc pe tinerii cititori. Cei mai buni scriitori sovietici îşi închină creaţia copiilor. Cea de a XIII-a Plenară a conducerii Uniunii scriitorilor sovietici a arătat, în Hotărirea sa cu privire la situaţia şi sarcinile desvoltării literaturii pentru copii, că această literatură contribue la pregătirea tinerei generaţii în vederea luptei pentru cauza Partidului lui Lenin-Stalin, educă tineretul în spiritul patriotismului sovietic, îl înarmează cu cele mai înaintate idei, îl călească voinţa pentru înlăturarea oricăror greutăţi. Citirea cărţilor literare şi de popularizare a ştiinţei influenţează în mod nemijlocit formarea concepţiei asupra lumii şi a caracterului copiilor şi tinerilor. Eroul cărţii preferate, care a cucerit pe cititor în copilărie, rămâne mult timp pentru el un exemplu în viaţă şi în muncă. In zilele Marelui Război al Uniunii Sovietice pentru Apărarea Patriei, Nicolai Gastello, Zoia Kosmodemianskaia, Alexandr Matrosov şi alţi tineri luptători au săvârşit eroice fapte de arme purtând în inimă chipul lui Pavel Corceaghin, eroul neuitatei cărţi „Aşa s'a călit oţelul". Astăzi, chipurile acestor tineri patrioţi care şi-au dat viaţa pentru fericirea ţării sunt întruchipate în operele literare care cheamă la noi fapte eroice tânăra noastră generaţie.

Lectura copiilor este o verigă importantă a procesului pedagogic. Ea lărgeşte şi adânceşte cunoştinţele dobândite la lecţii, contribue la ridicarea nivelului acestor cunoştinţe. Copiii care citesc mult sunt totdeauna printre primii la învăţătură. In acelaş timp, ei sunt copiii cei mai disciplinaţi şi duc o frumoasă activitate obştească.

La fel ca orice proces pedagogic. îndrumarea lecturii extraşcolare urmăreşte scopurile educaţiei comuniste a copiilor. Cititorului-elev trebue să i se dea în mână o carte bună, folositoare, care să-i ajute să cunoască lumea înconjurătoare, să contribue la desvoltarea lui şi să corespundă preocupărilor lui. Copiii şi tinerii sunt atraşi îndeosebi de cărţile care descriu înaltele calităţi morale şi faptele nobile ale celor de-o vârstă cu ei, a tinerilor comunişti.

Indrumând lectura extraşcolară a copiilor, cadrele didactice trebue să-i înveţe să citească, să înţeleagă cartea, să se orienteze în privinţa ideilor de care este pătrunsă această carte şi să traducă în viaţă aceste idei. Aceasta îndrumare, bineînţeles în forme diferite, trebue realizată de cadrele didactice până în ultima clasă a şcolilor medii.

Un rol însemnat în această privinţă revine profesorilor de literatură. Literatura are o puternică influenţă asupra formării conştiinţei social-politice a oamenilor şi în special a tinerilor. La lecţiile de literatură elevii analizează în adâncime conţinutul ideologic, imaginile artistice şi limba operelor literare. Dar lecţiile singure nu sunt suficiente pentru realizarea unei largi culturi literare a elevilor. Profesorul de literatură ajută pe elevi în lectura individuală a operelor literare clasice ruse şi sovietice, precum şi a operelor literaturii străine progresiste, fără cunoaşterea cărora un om nu poate fi considerat cult.

Pentru a organiza just lectura extraşcolară şi a satisface cu ajutorul ei cerinţele copiilor, colectivul pedagogic trebue să studieze amănunţit preocuprările lor literare. Discuţiile în legătură cu operele literare citite, seriile literare, consfătuirile cu cititorii sunt larg răspândite în şcoli. Aceste forme colective de propagandă a cărţii permit antrenarea tuturor copiilor în citirea operelor literare. Este însă necesară, în afară de aceasta, o serioasă muncă individuală cu tinerii cititori.

Alături de profesori şi diriginţi, lectura copiilor este îndrumată de bibliotecarii şcolilor. Biblioteca, unde elevii sunt aşteptaţi de oameni cu o serioasă pregătire pedagogică şi calificare specială, este totdeauna un colţ iubit al copiilor. Profesorii. bibliotecarii, activiştii comsomolişti şi pionieri, unindu-şi eforturile, îmbunătăţesc necontenit îndrumarea lecturii elevilor. De curând, atenţia cadrelor didactice a fost atrasă în această privinţă de consfătuirea care a avut loc la Comitetul Central al Comsomolului cu privire la îndrumarea lecturii copiilor.

Lectura copiilor trebue folosită într'o cât mai largă măsură pentru realizarea scopurilor educaţiei comuniste. In opoziţie cu literatura burgheză de astăzi pentru copii, care este pătrunsă de ideologia putredă americană, propovăduind teoriile rasiste şi asasinatele în massă, literatură care cheamă pe cititorii săi la război şi violenţă — literatura sovietică pentru copii apără ideile păcii şi prietenia între popoare, ideile internaţionalismului proletar, ale muncii creatoare şi ale patriotismului sovietic dătător de viaţă. Indrumarea lecturii copiilor înseamnă ridicarea milioanelor de elevi pe baza acestor măreţe idei.

Din „Ucitelskaia Gazeta"

Pionierele casei de copii nr. 22 din Moscova, editează o gazetă de perete literară, în camera pionierilor din casa de copii.

Comitetul sindical al casei de copii

Comitetului sindical îi revine un rol important în îmbunătăţirea muncii instructiv-educative a casei de copii. In cazul când Comitetul sindical este activ, el poate da un ajutor însemnat conducătorilor şi educatorilor casei de copii în rezolvarea sarcinilor care le stau în faţă.

O justă înţelegere a rolului său este dovedită de Comitetul sindical al casei de copii nr. 26 din oraşul Melekes, regiunea Ulianov. Acest comitet se integrează activ în conţinutul muncii colectivului, obţinând ca fiecare educator să-şi îndeplinească cât mai bine sarcinile încredinţate. Comitetul sindical ridică necontenit în faţa directorului problemele a căror rezolvare urmează să îmbunătăţească munca întregului colectiv.

Comisia de producţie a comitetului a organizat în cadrul colectivului un larg schimb de experienţă pedagogică. La consfătuirile de producţie se discută procedeele de muncă ale celor mai buni educatori. Iată temele câtorva referate care s'au discutat în aceste consfătuiri: Cum se formează deprinderile de îndeplinire individuală a temelor pentru acasă; Colaborarea dintre educatori şi cadrele didactice; Forme de muncă accesibile copiilor, organizarea şi desfăşurarea lor.

Inainte de a se discuta un referat, comisia de producţie însărcinează pe unul din membrii ei să studieze munca educatorului respectiv. Pentru acest studiu se rezervă 3—4 săptămâni. Deobicei nu se studiază întreaga muncă, ci numai câteva aspecte ale ei. Astfel, educatoarea Serghievskaia a organizat deosebit de bine munca extraşcolară de massă a copiilor. Referatul pe care l-a ţinut ea a fost consacrat acestei probleme. Educatoarea Agaeva a expus experienţa organizării orelor de pregătire a lecţiilor, educatoarea Ciubarova a vorbit despre experienţa organizării convorbirilor politice cu copiii, educatoarea Sartâşeva a expus organizarea lecturii extraşcolare, etc.

Comitetul sindical organizează „ore deschise" de activitate cu copiii, urmate de discuţii. Astfel una din aceste ore a fost consacrată pregătirii lecţiilor, o altă oră convorbirilor politice în grupe, o a treia muncii cu elevii mici, etc.

Pentru a-şi ridica nivelul profesional, educatorii studiază diferite probleme pedagogice. De curând, ei au terminat studierea colectivă a temei „Educarea atenţiei copiilor", iar acum studiază tema „Educarea comportării civilizate a copiilor". Educatorii tineri studiază tema „Munca educatorului cu grupa". Fiecare educator îşi redactează un referat pe baza temei studiate. Cele mai bune referate sunt discutate în consfătuirile metodice.

Comitetul sindical acordă multă atenţie ridicării nivelului ideologico-politic al educatorilor şi al celorlalte cadre care lucrează cu copiii. Toţi membrii organizaţiei sindicale au planuri de studiu individual. Directorul casei de copii studiază în anul II al universităţii serale de marxism-leninism. Şase cadre ale casei de copii, studiază individual „Cursul Scurt de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S.". Colaboratorii tehnici studiază în cadrul cercului de politică curentă. Cu toate că fiecare educator are studiile de specialitate corespunzătoare, întreg colectivul caută să-şi ridice calificarea pedagogică. Comitetul sindical îi sprijină în această direcţie. Anul trecut, cadrele casei de copii au avut posibilitatea să asculte la cabinetul raional de partid şi la clubul cadrelor didactice 16 referate şi conferinţe cu subiecte politice şi pedagogice.

Atenţia deosebită a colectivului pedagogic faţă de calitatea muncii instructiv-educative şi-a arătat rezultatele : în primul semestru nici unul dintre copii n'a avut note insuficiente.

O muncă intensă este dusă de Comitetul sindical şi în rândurile personalului tehnic, de care depinde într'o măsură însemnată îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă a copiilor. La propunerea Comitetului sindical, directorul şcolii a mulţumit, printr'un ordin special, pentru atitudinea plină de grijă şi de dragoste faţă de copii instructorului de muncă, bucătăresei şi sorei de noapte.

La una din consfătuirile de producţie s'a discutat munca administratoarei casei de copii. In prealabil, câţiva activişti au avut sarcina de a verifica toate ramurile gospodăriei casei de copii. Şedinţa a fost deosebit de vie, munca administratoarei fiind supusă unei critici serioase şi dându-i-se indicaţii asupra felului cum trebue înlăturate lipsurile constatate.

Din iniţiativa Comitetului sindical a fost organizată o comisie de control obştesc, care asistă la eliberarea alimentelor şi controlează calitatea hranei.

Experienţa muncii Comitetului sindical al casei de copii nr. 26 din Melekes a atras atenţia Comitetului Central al Sindicatului Salariaţilor din şcolile elementare şi medii din R.S.F.S.R. De curând Prezidiul Comitetului Central al Sindicatului a analizat referatul preşedintelui acestui comitet sindical. Prezidiul a aprobat munca dusă de comitetul sindical, dându-i indicaţii pentru desvoltarea succeselor obţinute.

V. ALEXEEV
(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Lecţia—forma de bază a procesului de învăţământ

Din an în an în faţa şcolii sovietice se pun cerinţe tot mai ridicate. Şi nici nu poate fi altfel, căci şcoala este chemată să educe şi să instruiască tânăra generaţie sovietică, să pregătească participanţi activi la marea operă de construire a comunismului.

Este firesc deci că problemele conţinutului şi organizării procesului de învăţământ stau în centrul atenţiei cadrelor ştiinţei pedagogice, a învăţătorilor şi profesorilor, a întregii opinii publice pedagogice.

Comitetul Central al P.C. (b) al U.R.S.S. în Hotărirea sa istorică din 25 August 1932 „Despre programele didactice şi regimul din şcolile elementare şi medii", a dat indicaţii fundamentale cu privire la organizarea şi conţinutul muncii didactice şi cu privire la întărirea regimului şcolar.

„Forma de bază a organizării muncii didactice în şcoala elementară şi medie, — se spune în această Hotărire — trebue să fie lecţia cu un anumit grup de elevi, cu un orar de lecţii bine stabilit şi cu o componenţă stabilă a elevilor. Această formă trebue să includă, sub conducerea profesorului, munca întregului grup, a brigăzilor şi munca individuală a fiecărui elev, cu aplicarea unor metode variate de instruire. In cadrul acestei munci trebue să fie desvoltate prin toate mijloacele formele colective de muncă didactică, fără a se practica organizarea unor brigăzi permanente şi obligatorii".

Astfel, lecţia este veriga de bază a procesului pedagogic. Pentru a rezolva cu succes sarcinile instrucţiei şi educaţiei comuniste, cadrele didactice trebue să stăpânească în mod desăvârşit metodica lecţiei. Multe insuccese în practica şcolilor se explică tocmai prin faptul că unele cadre didactice nu-şi reprezintă destul de limpede condiţiile care determină succesul lecţiilor. Răspunzând cerinţelor didactice generale, fiecare lecţie luată în parte are particularităţile sale, care depind de vârsta elevilor, de specificul obiectului studiat, de existenţa materialului intuitiv, etc.

In practica şcolilor sunt larg răspândite lecţiile suplimentare cu elevii rămaşi în urmă. Nu putem protesta împotriva acestor lecţii, căci ele sunt necesare pentru mulţi elevi care nefrecventând şcoala din cauza bolii sau din alte cauze, au rămas în urmă cu studierea materiei. Se înţelege că lecţiile suplimentare trebue să fie individuale şi să se facă ţinându-se seama de lacunele în pregătirea fiecărui elev. Numai în acest caz ele pot să dea rezultatele necesare. Totuşi, există cazuri când lecţiile suplimentare se organizează fără motiv pentru întreaga clasă, fiind obligatorii pentru toţi elevii. Tocmai de aici izvorăşte supraîncărcarea elevilor, fără a mai vorbi de faptul că prin aceasta scade însemnătatea lecţiilor propriu zise. Nu trebue să uităm nici o clipă că lecţia este forma de bază a procesului de învăţământ şi cadrele didactice trebue să perfecţioneze şi să îmbogăţească necontenit metodica lecţiilor şi, prin aceasta, întregul lor sistem de predare.

„Cadrele didactice sunt obligate — se spune în Hotărirea C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. — să expună sistematic şi consecvent disciplina predată, deprinzând prin toate mijloacele pe copii cu munca dusă cu manualul şi cartea, cu diferite genuri de lucrări scrise individuale, cu munca în laborator, în atelier, folosind într'o măsură largă, alături de aceste metode de bază, diferite genuri de experienţe ,excursii (în uzine, la muzee, pe câmp, în pădure, etc.); cadrele didactice trebue să ajute prin toate mijloacele pe copii în cazul greutăţilor la învăţătură. Copiii trebue deprinşi în mod sistematic cu munca individuală, practicându-se pe scară largă diferite teme, pe măsura însuşirii unui anumit volum de cunoştinţe (rezolvare de probleme şi exerciţii, confecţionări de machete, muncă în laborator, alcătuire de ierbare, folosirea lotului şcolar în scopuri didactice etc)".

Aici sunt arătate metodele de bază ale desfăşurării procesului de învăţământ : expunerea verbală a materialului de către cadrele didactice, munca individuală a elevilor cu manualul şi cartea, lucrările scrise individuale, diferite lucrări practice şi de laborator, munca pe lotul şcolar etc. Varietatea metodelor de muncă didactică, verificate în practică — iată elementul care hotărăşte succesul lecţiilor şi asupra căruia toate cadrele didactice trebue să-şi îndrepte cea mai mare atenţie. Se întâmplă însă ca unele cadre didactice să uite o metodă însemnată ca, de pildă, expunerea verbală a materialului. In loc de a explica sistematic şi perseverent problemele, pentru ca în cadrul lecţiilor suplimentare să se facă numai exerciţii de consolidare a celor însuşite în clasă, întreaga greutate a muncii didactice este trecută pe umerii elevilor. De aici pleacă de obicei şi rămânerea în urmă şi supraîncărcarea elevilor.

In Hotărirea C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. sunt cuprinse indicaţii precise cu privire la întărirea regimului şcolar.

„Intr'o serie de cazuri — se spune în Hotărire — conducerea şcolii şi cadrele didactice nu dau atenţie încălcării ordinei în şcoală şi nu manifestă iniţiativă pentru întărirea disciplinei conştiente a elevilor. De aceea este de datoria conducătorilor de şcoli şi a cadrelor didactice să ducă o perseverentă muncă educativă, luptând împotriva acelor fapte ale elevilor care calcă ordinea în şcoală şi atrăgând în această problemă organizaţiile obşteşti, părinţii, organizaţiile comsomoliste şi pionereşti..".

Educarea disciplinei conştiente reprezintă o latură extrem de importantă în organizarea lecţiilor. Se poate considera — şi practica pedagogică o confirmă — că o disciplină bună sau slabă a elevilor este urmarea şi reflectarea exactă a unei bune sau slabe organizări a lecţiei.

Cei care predă bine reuşeşte şi să disciplineze pe elevi. Această idee extrem de simplă şi limpede nu ajunge totuşi întotdeauna la conştiinţa cadrelor didactice. Există învăţători şi profesori care fac consideraţiuni fără sfârşit pentru motive de nimic, sunt gata să cheme aproape în fiecare zi la şcoală pe părinţi, pentru ca aceştia „să ia măsuri", se adresează cu nesfârşite plângeri directorului, directorului de studii şi consiliului pedagogic, învinuind pe elevi de neatenţie, de lipsă de sârguinţă, de indisciplină etc. Aceste cadre didactice uită însă de propriile lor greşeli la lecţii, greşeli care apar ca urmare a unei proaste pregătiri pentru lecţii, ca urmare a necunoaşterii particularităţilor individuale ale elevilor lor, ca urmare a nepriceperii de a se apropia de elevi şi de a stabili relaţii juste cu ei.

„Pedagogii cu experienţă spun — scria M. I. Kalinin — că predarea nu este numai o ştiinţă ci şi o artă. Cred că ei au dreptate, întrucât profesorul este nevoit să dobândească influenţă şi autoritate faţă de copii. Iar pentru aceasta este evident că nu sunt suficiente numai cunoştinţele : se cere ca sentimentele, emoţiile profesorului, chiar toate acţiunile lui instructive să aibă o influenţă favorabilă asupra copiilor. De pildă, dragostea pentru copii, bucuria pentru succesele lor, întristarea profesorului în cazul rămânerii lor în urmă. Consideraţiunile moralizatoare au un efect slab. Dar când copiii văd că profesorul se bucură sau se întristează în mod sincer, aceasta nu rămâne fără urmă în capul lor".

Cât mai mult respect faţă de copii, cât mai multă exigenţă faţă de el — iată baza pe care pot şi trebue să fie construite relaţiile dintre cadrele didactice şi elevi, pe care trebue educată disciplina conştientă a copiilor noştri.

Un ajutor sigur al cadrelor didactice în educarea disciplinei conştiente sunt organizaţiile comsomoliste, care nu sunt însă totdeauna atrase şi folosite cu pricepere în sistemul general de muncă educativă al şcolii. „Organizaţiile comsomoliste şcolare — se arată în Hotărîrile Congresului al XI-a al Comsomolului — sunt chemate să ajute pe directori, cadrele didactice şi diriginţi pentru a face pe elevi să pregătească bine fiecare lecţie, să îndeplinească în mod conştiincios temele pentru acasă, să aibă o comportare demnă la lecţii şi să îndeplinească necondiţionat cerinţele cadrelor didactice".

Acestea sunt cele mai însemnate condiţii de organizare cu succes a muncii didactice şi a verigii ei de bază — lecţia. Cunoaşterea acestor condiţii, traducerea lor în viaţă, studierea experienţei pedagogice înaintate şi perfecţionarea teoriei pedagogice şi a practicii şcolii pe baza acestei experienţe — iată probleme asupra cărora trebue să se îndrepte neîncetat atenţia pedagogilor teoreticieni şi practicieni, a întregii noastre opinii publice pedagogice.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Educaţia simţului onestităţii

Omul sovietic este mândru că participă la construirea societăţii comuniste. El se străduieşte ca în toate împrejurările să fie demn de a purta titlul de cetăţean al Uniunii Sovietice. Cine ţine la onestitatea sa, acela întotdeauna tinde să fie unul dintre primii la muncă, la învăţătură, acela niciodată nu-şi pierde curajul, nu se teme, nu dăunează Patriei sale cu vreo faptă necinstită.

Acest simţ preţios al onestităţii este necesar să-l educăm în copii din fragedă copilărie.

Dela vârsta de 7 ani, sunt educaţi copiii noştri de şcoala sovietică, ajutată de părinţii copiilor. Legătura strânsă a părinţilor cu şcoala este o condiţie principală a educaţiei juste a copiilor. Mama trebue să-l susţie pe învăţător prin toate mijloacele în cerinţele lui faţă de elev. In acest scop, mama trebue să ştie ce cere dela elevi şcoala sovietică, să cunoască „regulele pentru elevi". Aceste reguli sunt aprobate de guvernul sovietic. Ele arată cum să fie educaţi copiii, astfel încât să devină cetăţeni oneşti ai statului socialist. In aceste reguli se spune că şcolarul sovietic e dator ca „în mod perseverent să-şi însuşească cunoştinţe temeinice pentru a deveni un cetăţean cult şi instruit şi să aducă patriei sovietice cât mai mult folos". Regulele cer ca elevul să asculte pe părinţi, să-i ajute, să aibă grijă de fraţii şi surorile mai mici, să fie politicos cu cei mai mari, atent şi respectuos faţă de cei bătrâni şi slabi, să fie cuviincios şi modest pe stradă şi în localuri publice.

Regulele amintesc copiilor să ţină la cinstea şcolii lor şi a clasei ca şi la a lor proprie. Cerând dela copii ca ei să îndeplinească cu severitate aceste reguli, mama educă simţul onestităţii omului sovietic.

O mare însemnătate în educaţia elevilor îl are şi exemplul părinţilor.

Dacă în fiecare zi copilul vede şi aude cum mama sau tatăl sunt respectaţi la locul lor de muncă, cum sunt lăudaţi şi evidenţiaţi în colhoz, el va fi mândru de ei şi va căuta să-i imite.

Este nevoie ca, de mic, copilul să fie conştient de demnitatea omului liber, să-şi întărească credinţa în puterile proprii. Mama nu-şi va permite deaceea niciodată să-şi insulte copilul cu cuvinte grosolane sau să-i aplice pedepse fizice. Ea nu va trebui să se pripească în aprecierea faptelor copilului, şi nu-i va face reproşuri pe un ton iritat, ferindu-se mai cu seamă să-i ameninţe ori să-l jicnească.

Lauda bine justificată va provoca în copii dorinţa să facă şi mai mult, să înveţe şi mai bine. Dacă fiica a luat o notă bună la şcoală sau fiul a ajutat în gospodărie, în munca dela colhoz sau vreunei bătrâne, mamei nu trebue să-i fie frică de a-şi lăuda copiii pentru fapta lor bună.

Dar una e să lauzi şi alta este să lauzi peste măsură. Lauda peste măsură poate să-i strice copilului, să-i desvolte trăsături negative ale caracterului.

Pentru omul sovietic, onestitatea lui proprie este strâns legată de onestitatea colectivului. Onestitatea copiilor noştri este legată de onestitatea colectivului detaşamentului de pionieri, a clasei şi a şcolii în care învaţă. Dacă lucrează bine detaşamentul tinerilor pionieri, dacă trăesc uniţi în clasă, dacă învaţă bine şi se ajută la învăţătură, dacă duc o muncă de folos obştesc, bine înţeles că un astfel de colectiv merită toată lauda.

B. ALEXANDROV
(din revista „Crestianca")

Invăţătorul — propagandist şi agitator obştesc

In Statul nostru de democraţie populară, în care poporul construeşte cu succes socialismul, rolul învăţătorului este însemnat şi plin de răspundere. „Falanga învăţătorilor — ne învaţă tovarăşul Stalin, — constitue o parte din cele mai necesare ale marii armate a oamenilor muncii din ţara noastră, care construesc o viaţă nouă pe baze socialiste". Invăţătorul este cel chemat să contribue din plin la realizarea revoluţiei culturale, la construirea unei culturi noi, socialiste, ajutând prin aceasta la însăşi consolidarea bazei care dă naştere acestei culturi a bazei socialiste. Deaceea, misiunea învăţătorului nu se limitează şi nu se poate limita numai la munca din şcoală, la munca de educare a copiilor şi tineretului. Invăţătorul e dator să lasă dintre zidurile şcolii, să pătrundă adânc în viaţa nouă ce creşte în jurul său, să poarte în masse lumina culturii noi.

Acest lucru hotărăşte şi succesul învăţătorului în munca din şcoală. Indeplinirea misiunii de educator al masselor, de purtător al cuvântului Partidului în rândurile oamenilor muncii şi de mobilizator al acestora în lupta pentru socialism se resfrânge asupra muncii duse cu copiii. Oamenii noi, cu o înaltă conştiinţă, constructorii socialismului, înconjoară cu cea mai atentă grijă şcoala, îşi trimit cu dragoste copiii la învăţătură şi sprijină fără încetare pe învăţător în munca lui de instruire şi educare a copiilor lor. Viaţa ne-a arătat-o limpede.

Unde sunt şcolile cele mai bine înzestrate, unde se obţin cele mai bune roade din colaborarea cu părinţii elevilor, decât în cartierele muncitoreşti în care învăţătorii duc o intensă activitate de culturalizare, în raioanele unde ei luptă cu succes pentru lichidarea neştiinţei de carte, în comunele unde sunt întovărăşiri sau gospodării agricole colective, la construirea cărora a contribuit şi munca învăţătorului? Munca obştească a cadrelor didactice, strâns legată prin caracterul şi rezultatele ei de munca din şcoală, reprezintă un element de bază în îndeplinirea marilor sarcini puse de către Partid în faţa învăţământului nostru.

Munca obştească dusă de învăţători şi profesori este o însemnată muncă de stat, o însemnată muncă politică. Partidul nostru desfăşoară o largă şi intensă activitate de educare comunistă a poporului, folosind în acest scop cele mai variate mijloace de propagandă şi agitaţie: instituţii de învăţământ, aşezăminte culturale, cursuri, cercuri, conferinţe, publicaţii, etc. In cadrul acestei activităţi, rolul cadrelor didactice este deosebit de important. Nivelul politic şi cultural al cadrelor didactice, experienţa lor pedagogică reprezintă elemente de mare importanţă în educarea masselor în spirit comunist, în antrenarea oamenilor muncii pe drumul socialismului şi al păcii.

Problema activităţii obşteşti a cadrelor didactice din şcolile noastre constitue un punct important în ordinea de zi a Congresului învăţătorilor din 10—13 Aprilie 1952. Congresul va analiza în adâncime felul cum îşi îndeplinesc învăţătorii şi profesorii sarcina de cinste pe care le-a încredinţat-o Partidul, sarcina de a fi neobosiţi răspânditori ai culturii, ştiinţei şi tehnicii noi, oameni care explică massei politica internă şi internaţională a Partidului, propagandişti ai ideilor socialismului şi păcii.

O sarcină de bază a oamenilor muncii din învăţământ, în cadrul activităţii obşteşti, este lichidarea neştiinţei de carte. In acest domeniu s'au obţinut până astăzi succese însemnate. Tot mai multe sunt satele ţării noastre unde nu mai există nici un analfabet. Totuşi pe întreaga ţară n'a fost îndeplinit până în prezent, planul de cuprindere a analfabeţilor la cursuri şi, dacă nu se va începe cât mai curând o temeinică pregătire a campaniei de alfabetizare din timpul verii, acest plan este ameninţat să nu fie îndeplinit pe anul în curs. Oamenii muncii din învăţământ răspund de îndeplinirea marii sarcini trecute în Planul nostru Cincinal de a lichida cu desăvârşire neştiinţa de carte şi, de aceea, atunci când se descoperă atitudini ca a învăţătorilor Ambaruş şi I. Föző din Oradea, care au deschis cursurile de alfabetizare abia în luna Ianuarie, asemenea atitudini trebuesc combătute fără cruţare. A neglija, sau a subaprecia pur şi simplu o asemenea importantă datorie patriotică înseamnă a nu-ţi îndeplini munca, a avea despre această muncă o concepţie învechită, burgheză. Dimpotrivă, demn de subliniat este o iniţiativă cum e aceia a cadrelor didactice din regiunea Stalin — iniţiativă preluată şi extinsă de secţia regională de învăţământ, ca fiecare învăţător şi profesor din sate să ia câte un neştiutor de carte, pentru a-l alfabetiza individual în timpul verii. Un mijloc serios de întărire a muncii de lichidare a neştiinţei de carte trebue să-l constitue examenele de alfabetizare ce se desfăşoară în prezent. Aceste examene trebue să fie transformate într'o acţiune vie de agitaţie, de mobilizare la luptă pentru stârpirea analfabetismului. In acelaş timp, examenele trebue privite cu toată seriozitatea în privinţa conţinutului lor, combătându-se cu hotărâre lipsa de răspundere a acelor cadre didactice care declară absolvenţi, oameni insuficient pregătiţi şi sortiţi astfel să redevină curând iarăşi analfabeţi.

Munca de alfabetizare nu trebuie privită în mod izolat de ansamblul muncii culturale. Simpla predare a noţiunilor de scris şi citit trebuie, la cei alfabetizaţi, îmbinată cu atragerea lor în activitatea culturală, cu necontenita ridicare a nivelului lor de cunoştinţe. Acest lucru este deosebit de însemnat: Astfel se asigură posibilitatea ridicării de noi cadre şi, în special, se previne pericolul ca absolvenţii cursurilor de alfabetizare, rupţi de viaţa culturală, să rămână doar cu cele câteva noţiuni învăţate, sau să le uite chiar şi pe acestea. Alfabetizarea trebuie să fie un început, care să trezească în sufletul oamenilor setea de cultură. El trebuie să găsească un mediu prielnic, ca această sete să fie satisfăcută.

„Socialismul, — ne învaţă Lenin, — începe acolo unde milioanele de oameni îşi însuşesc cultura '. Invăţătorul, în contact nemijlocit cu massele, are menirea de a le transmite zi de zi cunoştinţele politice, ştiinţifice şi tehnice, antrenându-le şi în activitatea culturală. Şi aici există în ţara noastră mari şi frumoase realizări. Invăţătorii şi profesorii lucrează activ în căminele culturale, în cercurile agrotehnice, în cadrul organizaţiilor A.R.L.U.S., S.R.S.C., etc., ţin conferinţe, referate, convorbiri şi duc muncă de lămurire dela om la om. Dar şi aici există în multe locuri tendinţa formală de a ţine seamă numai de cantitate ,de numărul conferinţelor, al festivalurilor organizate. Sarcina de bază în acest domeniu este astăzi adâncirea muncii, grija tot mai mare pentru conţinutul politico-ideologic al acestei laturi a activităţii obşteşti a cadrelor didactice. O luptă susţinută trebue dusă împotriva apolitismului în acest domeniu, împotriva unei transmiteri obiectiviste, formale, a unor cunoştinţe alese la întâmplare. Intreaga muncă culturală trebue să fie legată de politica Partidului şi a Guvernului nostru şi, în acelaş timp, de problemele specifice ale comunei, raionului şi regiunii în care lucrează fiecare învăţător şi profesor.

A lega munca culturală de politica Partidului şi a Guvernului înseamnă a o îndrepta spre mobilizarea largă a oamenilor muncii la lupta pentru construirea societăţii socialiste. Iar în condiţiile de azi, aceasta înseamnă mobilizarea masselor la luptă pentru îndeplinirea sarcinilor din Planul Cincinal, la luptă pentru consolidarea succesului reformei băneşti, la lupta împotriva duşmanilor poporului muncitor, la lupta pentru pace. Deosebit de mare este rolul cadrelor didactice care muncesc la sate, în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Sunt zeci şi zeci de învăţători care, ca tovarăşul Ilie Drăghici, de pildă, directorul şcolii elementare din Mehadica, raionul Almaj — Mehadia, duc o intensă muncă de agitaţie în legătură cu campania însămânţărilor, antrenând toate cadrele didactice ale şcolii, sau asemenea tovarăşei învăţătoare Elena Popescu, din Terpeziţa-Dolj, care leagă munca culturală de problemele locale ţinând conferinţe despre cultura bumbacului în regiune etc. Urmând exemplul învăţătorilor şi profesorilor sovietici, adevăraţi agitatori bolşevici de massă, cadrele noastre didactice trebue să vorbească oamenilor muncii despre marile construcţii ale socialismului din Patria noastră, să-i însufleţească la luptă pentru construirea vieţii noi. La sate, eforturile trebue concentrate asupra lămuririi foloaselor pe care le au ţăranii muncitori lucrând în gospodăriile agricole colective, formând întovărăşiri agricole, aplicând metodele agrotehnice înaintate, intensificând schimbul între oraş şi sat. In această perioadă, munca de lămurire la sate trebue să fie îndreptată spre mobilizarea întregii ţărănimi muncitoare în campania însămânţărilor de primăvară. Loturile şcolare trebue să devină un exemplu în privinţa executării cu strictete şi la timp a lucrărilor şi în privinţa aplicării metodelor agrotehnice înaintate. Trebue lichidate atitudinile de nepăsare faţă de munca de culturalizare ca, de pildă, cele ale învăţătoarelor Sofia Uzum şi Victoria Popescu, din comuna Ioan Corvin, regiunea Constanţa, care se ţin departe de activitatea culturală a gospodăriei colective „Secera şi Ciocanul" din comuna lor. O asemenea atitudine reflectă o periculoasă rupere de viaţa nouă din jurul şcolii şi ea este incompatibilă cu înaltul titlu de învăţător al poporului.

O atenţie tot atât de mare ca şi conţinutului trebue să li se acorde şi metodelor muncii culturale. Găsirea unor forme vii şi variate de muncă, amenajarea de cămine culturale frumoase, primitoare, folosirea, pentru agitaţia vizuală, a aparatelor de proecţie, a gazetelor de perete luminoase, folosirea la conferinţe a materialului didactic intuitiv al şcolilor, antrenarea în muncă culturală a elevilor şi în special a utemiştilor, cultivarea dragostei oamenilor muncii pentru citit, organizarea diferitelor aniversări şi comemorări, grija ca toate conferinţele şi referatele să fie expuse într'o limbă clară, accesibilă oricărui ascultător — iată condiţii care asigură succesul muncii culturale.

O condiţie necesară a reuşitei în munca obştească a învăţătorilor şi profesorilor este strânsa colaborare între secţiile de învăţământ birourile sindicatelor de învăţământ şi secţiile culturale ale sfaturilor populare, care pot şi trebue să-şi acorde un intens sprijin reciproc.

Munca obştească a cadrelor didactice este o însemnată muncă politică. Iată dece ea trebue să stea în centrul atenţiei organizaţiilor de partid din şcoli. Organizaţiile de partid îndrumează îndeaproape, urmărind zi de zi conţinutul ei ideologic, îmbunătăţirea metodelor ei. Pentru a asigura coordonarea necesară succesului în această muncă, organizaţiile de partid din şcoli stabilesc o strânsă legătură cu organizaţiile de partid din întreprinderi, din satele şi din gospodăriile colective unde se desfăşoară munca obştească a învăţătorilor şi profesorilor.

Mobilizarea tuturor cadrelor didactice în activitatea politico-culturală şi de alfabetizare trebue să preocupe în cea mai mare măsură organele de învăţământ şi sindicale. Având o deosebită grijă de a evita supraîncărcarea învăţătorilor şi profesorilor cu sarcini în afara menirii lor, secţiile de învăţământ şi birourile sindicale au datoria să-i orienteze just, să-i facă să înţeleagă răspunderea ce le revine în opera de educare comunistă a oamenilor muncii.

Invăţătorul ocupă un loc important în cadrul muncii ideologice duse de Partid în rândurile masselor. Analizarea în Congresul Invăţătorilor a muncii duse de cadrele didactice pe acest tărâm va face, fără îndoială, ca activitatea noastră obştească să fie pătrunsă de un tot mai înalt spirit de partid, să dea rezultate mereu mai bune, să constitue o contribuţie tot mai de preţ la construcţia culturală din Patria noastră.

V. SAPUNA

DECIZIE
privind ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor și încheierea anului școlar 1951-1952

Colegiul Ministerului Învățământului Public, în ședința din 20.III.1952, ascultând rapoartele șefilor Secțiunilor de Învățământ ale regiunilor Arad și Prahova, corapoartele conducătorilor brigăzilor Ministerului Învățământului Public, care au controlat activitatea acestor Secțiuni, precum și discuțiile șefilor Secțiunilor de Învățământ regionale și orașelor de subordonare republicană din țară, a analizat rezultatele la învățătură ale elevilor pe primele două pătrare ale anului școlar și a ajuns la următoarele concluzii:

A. In multe școli, cadrele didactice au rezultate bune în munca lor; elevii au cunoștințe științifice, bine însușite, o atitudine nouă față da muncă, bazată pe principiile educației comuniste și ca urmare, o situație bună la învățătură. Asemenea rezultate au obținut majoritatea cadrelor didactice dela școala pedagogică de învățătoare din Târgoviște, dela școala de 7 ani Nr. 40 de fete din București, dela școala medie de 11 ani din Sinaia, dela școala pedagogică maghiară din Cristur — regiunea Stalin, dela școala medie de 11 ani de fete cu limba de predare maghiară din Cluj, etc.

Această situație se datorește nivelului ideologic-politic îmbunătățit al cadrelor didactice; cunoașterii mai temeinice și aplicării științei pedagogice și a înaintatei experiențe sovietice; unei bune planificări a materiei; calificării profesionale superioare; organizării și pregătirii conștiincioase a lecțiilor; aprecierii și notării juste a elevilor.

In predarea limbii române, în predarea limbii materne și limbii române în școlile pentru naționalitățile conlocuitoare ca și în predarea limbii ruse, s'au folosit învățăturile tovarășului Stalin, cu privire la lingvistică. Gramatica este predată pe bază de texte literare, urmărindu-se desvoltarea gândirii logice a elevilor și exprimarea corectă în scris și oral. La lecțiile de literatură, curentele și operele literare sunt explicate în funcție de condițiile economice și sociale ale epocii și de poziția de clasă a scriitorilor.

Deasemenea, multe cadre didactice predau matematica, fizica și științele naturale fără greșeli de conținut, folosind material didactic și legând cunoștințele de practica construirii socialismului în țara noastră.

B. In același timp însă, Colegiul Ministerial a constatat că sunt școli în care nivelul de cunoștințe al elevilor este scăzut. După cum reese din analiza situației la învățătură pe primele două pătrare, în unele raioane și școli s'a ajuns până la un procent însemnat de elevi cu medii sub 5, la una sau mai multe materii, la sfârșitul pătrarului II. Așa este situația de pildă la școlile de 7 ani din raionul Câmpina, la școala medie de 11 ani de băieți Nr. 1 din București, la școlile de 7 ani din comunele Scăieni și Bucov regiunea Prahova, la școlile medii de 11 ani din raionul Sinaia, din orașul Târgoviște, orașul Roșiorii de Vede, etc.

In aceste școli sunt cadre didactice care predau lecții de slabă calitate, nu leagă cunoștințele de viață, fac greșeli științifice de conținut și de metodă.

Aceste lipsuri se explică prin următoarele cauze:

a) Unele cadre didactice au un scăzut nivel ideologic-politic, care se manifestă prin neînțelegerea sarcinii școlii, de a pregăti cadre capabile să construiască socialismul; mai păstrează rămășițe ale concepțiilor și metodelor școlii burgheze, nu cunosc îndeajuns și nu aplică experiența înaintată sovietică.

— Unele cadre didactice, mai ales dela clasele V—VII, nu urmăresc să-și ridice calificarea profesională, nu-și organizează și nu-și pregătesc conștiincios lecțiile, nu folosesc materialul didactic; nu se conduc după criterii juste în notarea elevilor, cer cunoștințe superioare față de programul clasei, pun note mici ca „stimulent" sau pentru abateri disciplinare sau arată indulgență nejustificată, în scopul de a ascunde nivelul de cunoștințe al elevilor.

Nivelul slab de cunoștințe al absolvenților unor școli s'a constatat și cu ocazia examenelor de admitere în școlile medii și institutele de învățământ superior.

b) Cele mai multe lipsuri se datoresc faptului că munca internă, în multe școli este formal organizată. Majoritatea directorilor nu îmbină just munca administrativă cu munca instructiv-educativă.

— In multe școli, directorii nu dirijează consiliile pedagogice în așa fel încât în centrul preocupărilor lor să fie activitatea instructiv-educativă. Nu s'au analizat cauzele rămânerii în urmă la învățătură și nu s'au luat măsuri concrete de îndreptare.

Rezultatele bune în muncă au fost obținute în majoritatea cazurilor individual, de unele cadre didactice, iar metodele acestora n'au fost popularizate în cadrul colectivului școlii.

Deasemenea nu s'a popularizat experiența bună a acelor diriginți care urmăresc sistematic situația la învățătură a elevilor, coordonează munca colectivului de profesori și a elevilor, planifică folosirea timpului liber al elevilor, în scopul de a evita supraîncărcarea și țin legătura cu familia, pentru obținerea unei bune frecvențe și a unei discipline conștiente.

Mulți directori de școli nu știu să se sprijine just în activitatea lor, pe munca în școală a organizațiilor U.T.M. și a pionierilor.

— Deasemenea unii directori nu s'au preocupat de ridicarea continuă a nivelului ideologic-politic și profesional al cadrelor didactice, atât prin studiul individual, cât și prin participarea activă la cercurile pedagogice și alte forme de învățământ. Asemenea directori de școli și cadre didactice nu s'au pătruns de importanța sarcinii de a-și îmbunătăți nivelul ideologic, trasată prin Hotărârea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului cu privire la cadrele didactice, din 16 August 1951. (De exemplu: cadrele didactice dela școala de 7 ani Florești Regiunea Prahova, sau unele cadre didactice dela școala de 7 ani cu limba de predare germană din Neudorf, Regiunea Arad).

c) Secțiunile de Învățământ regionale au avut deasemenea serioase lipsuri în muncă: n'au îndrumat și controlat suficient munca Secțiunilor de Învățământ raionale, iar acestea, la rândul lor, munca școlilor. (Regiunile: Prahova, Arad, Teleorman, etc.).

— Atât Secțiunile de Învățământ regionale cât și cele raionale n'au avut ca preocupare centrală îndrumarea și controlul procesului de învățământ în școli; au folosit slab înaintata experiență a școli sovietice, n'au popularizat în mod organizat rezultatele experiențelor bune și n'au folosit decât în mică măsură, sprijinul cadrelor didactice care au absolvit cursurile I.C.D.

— Șefii unor Secțiuni de Învățământ n'au acordat atenție predării limbii materne și limbii române în școlile pentru naționalitățile conlocuitoare și nici predării limbii ruse în școli, lăsând această sarcină mai ales pe seama inspectorilor respectivi.

— Secțiunile de Învățământ n'au colaborat cu Sindicatul Salariaților din Învățământ pentru ridicarea calificării cadrelor didactice.

— N'au repartizat cadrele didactice și n'au încadrat noii absolvenți, ținând totdeauna seamă de specialitatea pentru care sunt calificați.

— Deasemenea, n'au respectat adesea principiul pedagogic al continuității în muncă, schimbând cadrele didactice în fiecare an, la alte clase și chiar în timpul anului școlar. (Orașul București, etc.).

— In unele cazuri n'au asigurat și n'au dat suficientă atenție încadrării școlilor din sectorul socialist al agriculturii cu cele mai corespunzătoare cadre didactice. (Regiunea Prahova, etc.).

d) Ministerul Învățământului Public a avut deasemenea lipsuri în legătură cu desfășurarea procesului de învățământ în școli:

— N'a trimist la timp sau n'a întocmit unele programe de învățământ (de exemplu limba română, limba rusă) a întârziat elaborarea unor manuale de limba română, limba rusă și limba maghiară.

— N'a organizat sistematic munca de îndrumare și control asupra Secțiunilor de Învățământ regionale.

— N'a luat măsuri suficiente în vederea ridicării calificării cadrelor didactice, mai ales a celor care predau la cl. V—VII și a întârziat mult apariția Revistei Pedagogice.

In activitatea școlilor pedagogice s'a constatat următoarele:

— In multe școli pedagogice se acordă atenția cuvenită obiectelor legate de specificul școlii, urmărindu-se pregătirea temeinică a viitorilor învățători sau educatoare.

— Multe cadre didactice predau psihologia legată de cunoștințele de anatomie și fiziologie și pe baza teoriei lui Pavlov, iar predarea pedagogiei generale și a pedagogiei preșcolare o bazează pe exemple concrete legate de viitoarea activitate profesională a elevilor. (Școlile pedagogice de învățători sau învățătoare din Arad, din Iași, Târgoviște; școala pedagogică de educatoare din Arad, etc.).

— Practica pedagogică se desfășoară deasemenea, la unele școli, în condiții bune: lecțiile practice sunt planificate just și din timp. Pregătirea lecțiilor este bine organizată, asigurându-se colaborarea profesorului de pedagogie cu profesorul de specialitate și și cu învățătorii școlii de aplicație. Profesorii de specialitate asistă la lecții și participă activ la ședința de analiză critică (de exemplu unii profesori de la școala pedagogică de învățători Arad).

— Rezultatele bune obținute de unele școli pedagogice se datoresc și grijii speciale pe care au avut-o unele Secțiuni de Învățământ pentru încadrarea acestora cu cadre didactice corespunzătoare, pentru asigurarea condițiilor materiale, cât și a îndrumării și controlului sistematic al procesului de învățământ. (Regiunea Arad, etc.).

— Sunt însă și școli pedagogice în care elevii au un nivel scăzut de cunoștințe atât la obiectele de bază, cât și la cele legate de specificul școlii, ceeace duce la o slabă pregătire științifică a viitorilor învățători și educatoare.

— La aceste școli, Psihologia, Pedagogia și Istoria Pedagogiei se predau abstract, rupte de realitate și obiectivist. (Școala Pedagogică din Suceava, etc.).

— Unele cadre didactice predau metodicile diferitelor obiecte neținând seama de nivelul cerut de cunoștințe, de programul claselor I—IV și de manualele respective. Nu țin legătura cu profesorul de pedagogie, nu asistă la lecțiile practice ale elevilor și nu participă la analiza critică a acestora. (Școlile pedagogice din București).

— Lipsurile constatate se datoresc în bună parte și faptului că Secțiunile de Învățământ n'au încadrat întotdeauna aceste școli cu cele mai corespunzătoare cadre didactice. (Secția de Învățământ a Regiunii Bacău); au neglijat dotarea cu material didactic a școlilor pedagogice. (Secțiunea de Învățământ a raionului Gura Humorului Regiunea Suceava).

— Unele Secții de Învățământ n'au organizat îndrumarea și controlul procesului de învățământ la școlile pedagogice. (de exemplu Secția de Învățământ a Regiunii Prahova nu s'au preocupat de practica pedagogică continuă).

* * *

Având în vedere concluziile la care a ajuns Colegiul Ministerial

MINISTRUL INVAȚAMANTULUI PUBLIC

DECIDE

I. *Cu privire la ridicarea calității învățământului:*

1. *Învățătorii, profesorii, diriginții și directorii de școli sunt obligați* să depună toate eforturile pentru ridicarea calității învățământului, prin însușirea de către elevi a bazelor științei, condiție esențială pentru realizarea educației socialiste. In felul acesta își vor îndeplini „sarcina de onoare și răspundere de a instrui și educa copiii și tineretul școlar, spre a deveni cetățeni conștienți și devotați cauzei poporului, cauzei socialismului", (Hotărârea din 16 August 1951 a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului cu privire la cadrele didactice).

2. *Învățătorii și profesorii sunt obligați* să-și ridice continuu nivelul ideologic prin însușirea temeinică a marxism-leninismului, pentru a înlătura rămășițele mentalității vechi și a-și ridica calificarea profesională prin cunoașterea și aplicarea înaintatei experiențe sovietice, prin studierea materialului de specialitate și a metodicilor.

— Să-și concentreze atenția asupra muncii în clasă, organizând la un nivel înalt lecția care este principala formă a activității de instruire-educare.

— Să predea limba română, limba maternă în școlile cu limbă de predare a naționalităților conlocuitoare ca și limba rusă, folosind învățăturile tovarășului Stalin cu privire la lingvistică.

— Să predea matematica, fizica și chimia, ținând seama de rolul acestor obiecte în formarea concepției materialist-dialectice a elevilor și aplicând cunoștințele la practica construirii socialismului.

— Să predea științele naturale pe baza concepției miciuriniste, iar psihologia pe baza teoriei lui Pavlov.

— Să se pregătească temeinic pentru lecții, pe baza îndrumărilor științei pedagogice sovietice, a metodicilor de specialitate și prin folosirea permanentă a materialului didactic.

— Să depună chiar dela începutul anului, eforturi susținute pentru a evita rămânerea în urmă la învățătură a elevilor, prin asigurarea unei bune frecvențe, prin calitatea lecțiilor și printr'o notare justă.

— Să stimuleze pe elevii buni la învățătură, în vederea lărgirii orizontului de cunoștințe al acestora, prin atragerea lor în cercurile de studii pe materii, în afară de clasă.

3. *Diriginții de clasă sunt obligați* să urmărească sistematic situația școlară a fiecărui elev, să cerceteze cauzele rămânerii în urmă la învățătură și să ia măsuri de înlăturarea acestor cauze cu ajutorul colectivului de profesori ai clasei, al organizațiilor de tineret, al pionierilor și familiei.

— Să coordoneze activitatea colectivelor de profesori și elevi ai clasei respective, pentru a doza temeinic lecțiile, activitatea în afară de clasă și cea extrașcolară, cu scopul de a evita supraîncărcarea elevilor și a asigura o bună învățătură în clasa lor.

4. *Directorii de școli sunt obligați:*

— Să asigure întocmirea justă și realizarea planului anual de muncă al școlii, în care obiectivul central să fie procesul instructiv-educativ. Activitatea va fi planificată în așa fel, încât să se urmărească sistematic creșterea nivelului de cunoștințe al elevilor, evitându-se aglomerarea sarcinilor spre sfârșitul anului școlar.

— Să îmbine munca de ridicare a calității învățământului cu grija pentru asigurarea bazei materiale a școlilor.

— Să planifice și să dirijeze munca consiliilor pedagogice, astfel încât preocuparea principală să fie activitatea instructiv-educativă, analiza serioasă a situației la învățătură a elevilor, a activității în clasă a cadrelor didactice, precum și generalizarea metodelor și experiențelor celor mai bune.

— Să organizeze din timp, împreună cu diriginții și cadrele didactice, grupe de învățătură, pentru acei elevi care, cu toate străduințele depuse în clasă, se mențin la note sub limită.

— Să îndrumeze și să controleze activitatea învățătorilor și profesorilor, prin asistarea la cel puțin două lecții pe zi, prin analiza critică în consiliul pedagogic, prin sprijinirea cadrelor tinere și a celor cu calificare insuficientă, prin organizarea de lecții deschise, schimb de experiență și prin îndrumarea activității diriginților.

— Să urmărească munca de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, în cercurile pedagogice și alte forme de învățământ.

— Să-și asigure sprijinul organizației U.T.M., al pionierilor și familiei, pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, pentru îmbunătățirea situației celor rămași în urmă la învățătură și pentru întărirea disciplinei conștiente.

— Să îndrumeze munca în afară de clasă și extrașcolară în așa fel, încât aceasta să completeze cunoștințele însușite de elevi la lecții.

5. *Secțiile de Învățământ raionale* sunt obligate să-și planifice ca sarcină principală îndrumarea și controlul procesului de învățământ, în școală, controlând planificarea muncii în școală, nivelul de cunoștințe al elevilor, munca directorilor, diriginților și cadrelor didactice.

6. *Secțiile de Învățământ regionale* sunt obligate să îndrumeze și să controleze activitatea Secțiilor de Învățământ raionale în special în ce privește desfășurarea procesului de învățământ, urmărind continuu ridicarea calității învățământului.

— Să lichideze fără întârziere lipsa de grijă în predarea limbii materne și a limbii române în școlile naționalităților conlocuitoare, educând elevii în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar.

— Să ia toate măsurile pentru îmbunătățirea predării limbii ruse în școli.

— Să asigure continuitatea predării obiectelor de învățământ pe clase, în așa fel încât, același profesor să predea aceloraș elevi în clase succesive și să răspundă de pregătirea lor.

II. *Pentru îmbunătățirea activității în Școlile Pedagogice*

7. *Cadrele didactice sunt obligate* să predea psihologia pe bazele științei pavloviene; să întemeieze predarea pedagogiei pe cunoștințele de psihologie; să aplice cunoștințele predate la activitatea practică a viitorului învățător sau educatoare; să participe la îndrumarea lecțiilor practice ale elevilor la obiectul respectiv, pentru buna desfășurare a practicii pedagogice.

8. Secțiunile de Învățământ regionale și raionale sunt obligate să dea o deosebită atenție pregătirii în școlile pedagogice a viitoarelor cadre didactice.

III. *Cu privire la încheerea anului școlar.*

9. *Directorii școlilor și ai școlilor pedagogice sunt obligați:*

— Să organizeze la timp, sprijinindu-se pe organizațiile U.T.M. și de pionieri din școli, munca în diferite forme cu elevii rămași în urmă la învățătură, în vederea ridicării nivelului lor de cunoștințe (grupe de învățătură, ore de consultații, ajutor reciproc între elevi, etc.).

— Să îndrumeze recapitularea, sistematică și pe probleme, a materiei, dând atenție specială acelor capitole, care au deosebită importanță în pregătirea științifică a elevilor sau care nu au fost suficient însușite de elevi în cursul anului.

— Să ia măsuri pentru terminarea la timp a materiei de studii potrivit programelor și să organizeze activitatea în vederea pregătirii examenelor de sfârșit de an.

10. *Secțiile de Învățământ regionale și raionale* sunt obligate:

— Să asigure prin directorii de școli, prelucrarea instrucțiunilor Ministerului Învățământului Public, cu privire la examenele de absolvire și promovare a elevilor.

— Să ia măsuri organizatorice pentru desfășurarea examenelor în bune condiții.

— Să asigure controlul recapitulării materiei, pregătirii examenelor și examenelor.

11. *Secțiile de Învățământ regionale* vor înainta raport către Ministerul Învățământului Public, asupra încheerii anului școlar până la data de 15 Iulie 1952.

12. *Direcția Școli și Serviciul Școlilor Pedagogice din Ministerul Învățământului Public* vor trimite instrucțiuni pentru încheerea anului școlar, pentru examenele de promovare, absolvire și admitere, pentru îndrumarea elevilor către școlile de grad imediat superior și în producție și pentru organizarea muncii interne și a controlului procesului de învățământ în școli, până la 5 Aprilie 1952.

13. *Direcția Cadrelor din Ministerul Învățământului Public și Institutul de Perfecționare a Cadrelor* vor întocmi instrucțiuni pentru alcătuirea planului de cadre și norme pentru ridicarea calificării cadrelor didactice, până la 15 Aprilie 1952.

14. Editura Didactică și Pedagogică să ia măsuri pentru editarea la timp a manualelor de limba română și limba rusă, ca și a manualelor de limba română pentru clasele III și IV a școlilor cu limba de predare maghiară.

15. Institutul de Științe Pedagogice să-și organizeze munca în așa fel încât să asigure trimiterea la școli a programelor și instrucțiunilor până la 1 August 1952.

Deasemenea, să ia măsuri pentru ca Revista Pedagogică să apară până la 1 Mai a. c

★

16. Directorii școlilor și ai școlilor pedagogice vor prelucra prezenta Decizie în Consiliile Pedagogice, vor stabili măsurile ce trebuesc luate în școală pentru aplicarea prezentei Decizii și răspund de aplicarea Deciziei în școlile pe care le conduc.

17. Direcția Școli, Serviciul Școlilor Pedagogice din Ministerul Învățământului Public și Secțiile de Învățământ regionale și raionale vor îndruma, controla și asigura aplicarea acestei Decizii.

Dată la 2 Aprilie 1952.

Ministrul Învățământului Public,
N. Popescu Doreanu

Când munca se face numai pe jumătate

In cursul lunii Martie secția de învățământ a raionului 1 Mai București a vizitat de două ori școala elementară de fete Nr. 19, interesându-se în mod deosebit de felul cum se desfășoară procesul de învățământ. In planul de muncă al tovarășei inspectoare Nina Popovici nu sunt prevăzute în amănunt obiectivele urmărite, nici în prima vizită, nici în a doua. Totuși mergând să controleze „procesul de învățământ și munca diriginților" după cum și-a notat, tovarășa inspectoare a cunoscut desigur diferitele aspecte pozitive și negative din munca acestei școli.

Despre școala elementară nr. 19 de fete din București se pot spune multe lucruri bune. De pildă, acolo lucrează câteva cadre didactice destoinice, care pregătesc temeinic elevele. Astfel, învățătoarea care predă la clasa I-a A obține succese mari în munca ei. Caietele pe care copiii au început să scrie cu cerneală, sunt curate, ordonate, îngrijite. Compunerile care se fac adeseori dovedesc că elevele din clasa I-a A și-au însușit nu numai o scriere frumoasă și corectă, dar și o exprimare clară.

Dar, mai există în școală o serie de probleme care au rămas încă nerezolvate, deși suntem în pătrarul al patrulea, deci în preajma sfârșitului de an școlar. Colectivul școlii știe, și a semnalat și în rapoartele trimise secției de învățământ raionale că, în special la clasele V—VII, există lipsuri în exprimarea orală și scrisă a elevelor. Orele de limba română la clasele a V-a A și a V-a B se desfășoară încă nemulțumitor. In școală sunt cadre didactice care nu predau metodic lecțiile lor. La clasa II-a, de exemplu, tovarășa învățătoare citește mai întâi lecțiile de geografie dintr'o carte și apoi întreabă pe eleve ce au înțeles. Din felul cum răspund aceste eleve și din atitudinea pe care o au în timpul lecției, se desprinde clar că învățătoarea nu se ocupă îndeajuns de pregătirea și educarea lor.

Desigur că toate aceste lipsuri și poate și altele au fost cunoscute de tovarășa inspectoare care în cursul vizitelor făcute în școală a asistat la lecțiile tovarășei Sărbescu dela clasa a IV-a A, la lecțiile tov. Iscu dela clasa a II-a, a cercetat situația catalogelor, a stat de vorbă cu profesoarele și diriginte. Pe tovarășa inspectoare a interesat-o în mod deosebit procesul de învățământ. Aceasta reese și din planul său de lucru, în care notează pentru ziua de 26 Martie; Vizitareta școlii de fete nr. 19, controlul procesului de învățământ și controlul muncii diriginților, participarea la cercul de limba rusă.

Dar, despre constatările făcute cu acest prilej de către tovarășa inspectoare la secția de învățământ a raionului 1 Mai nu există nici un raport scris. — „Nu cer rapoarte scrise — spune șefa secției de învățământ — ar fi prea greu pentru inspectori să mai facă și rapoarte scrise". — Atunci, cum vă puteți duce munca? Cum puteți ști ce constatări s'au făcut, ce măsuri s'au luat, ce directive s'au dat? — Avem procesul verbal care se încheie la ședința săptămânală, când inspectorii dau raport verbal despre activitatea lor.

Privind procesul verbal dela ultima ședință se poate vedea de cât folos sunt notările făcute cu acest prilej. Observațiile făcute de tovarășa Popovici în urma inspectării a cinci școli, în cursul unei săptămâni, se reduc în acest raport la o jumătate de pagină. O jumătate de pagină a fost prea deajuns pentru a se scrie tot ceeace tovarășa inspectoare avea de spus. Prea deajuns, pentrucă acolo sunt numai simple constatări. Nu se pomenește nimic despre măsurile luate în școli, de către tovarășa inspectoare, despre îndrumările date, nimic despre propunerile pe care ea le face secției de învățământ în legătură cu cele constatate. Secția de învățământ se mulțumește cu o muncă superficială. Activitatea ei se reduce la cunoașterea situației din școli. Mai departe nu se merge. Observațiile făcute nu folosesc pentru ca pe baza lor secțiunea de învățământ să-și alcătuiască sau să-și completeze planul de muncă; sarcinile date școlilor nu sunt urmărite până la aducerea lor la îndeplinire. Deaceea probabil nu este nevoie ca ele să fie notate undeva. Conducerea secției de învățământ a raionului 1 Mai se mulțumește să știe că școala a fost vizitată.

Mai grav este faptul că sistemul acesta de lucru care domnește în cadrul secției de învățământ merge și mai departe. El se aplică și în școli de către inspectorii care lucrează în cadrul acestei secții. Tovarășa inspectoare Nina Popovici nu a lăsat un proces verbal scris nici la școală. De aceia, directoarea școlii nr. 19 nici nu știe bine dacă școala a fost vizitată de două ori sau de trei-patru ori. Despre îndrumările date de tovarășa inspectoare nici vorbă să-și mai amintească. Incercând să arate ce lipsuri au fost constatate de către tovarășa inspectoare și ce sarcini au fost date școlii în vederea lichidării lipsurilor, tovarășa directoare face eforturi mari. — Nu-mi mai amintesc bine — spune ea, și este de așteptat să se întâmple astfel. Desigur, nici tovarășa inspectoare nu ține minte toate directivele pe care le-a dat. Din această cauză, munca ei nu poate avea continuitate. Vizitând pentru a doua oară școala nr. 19 inspectoarea nu și-a propus să urmărească dacă școala a făcut eforturi pentru înlăturarea lipsurilor semnalate cu ocazia primei vizite.

Că toate aspectele pozitive și negative constatate în munca unei școli cu ocazia vizitei unui inspector precum și directivele date cu această ocazie trebuesc consemnate pe larg într'un proces verbal, este un lucru bine cunoscut. Acest act pe care-l lasă inspectorul rămâne școlii și, sub îndrumarea directorului, întregul colectiv didactic trebue să aducă la îndeplinire, punct cu punct, directivele cuprinse în el. Dar, tovarășa inspectoare Nina Popovici nu lasă în școală un proces verbal. Ea nu întocmește nici pentru secția de învățământ un raport scris. Și aceasta pentrucă șefa secției nu-l cere. Tovarășa inspectoare nu-și întocmește nici măcar propriul său plan de muncă. Ceeace secția de învățământ numește plan, este de fapt o simplă schiță în care sunt notații de câte 3—4 rânduri, așa cum s'a arătat, de pildă, când a fost vorba despre activitatea tovarășei Popovici din ziua de 26 Martie

Cu toate că școala nr. 19 are lipsuri însemnate în activitatea sa, lipsuri pe care le-a adus singură la cunoștința secției de învățământ prin rapoarte scrise, cu toate că tovarășa inspectoare a constatat ea însăși că lucrurile nu merg tocmai bine în această școală, că scrierea și vorbirea elevelor din clasele V—VII este incorectă, că planurile de lecții nu sunt întotdeauna bine întocmite, etc, ea inspectează această școală fără să-și fi făcut un plan de lucru, fără să-și fi propus unele măsuri pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative.

Dar în legătură cu felul cum lucrează tov. inspectoare Nina Popovici mai este ceva de spus. Asistând la consiliul pedagogic din școala nr. 19, tovarășa inspectoare rămâne la punctul 1 când se preiucrează două articole din Gazeta Învățământului și pleacă la punctul 2, când se discută procesul de învățământ, problemă pe care conform „planului" își propusese s'o urmărească. Tocmai atunci când avea ocazia să discute cu întregul colectiv despre munca instructiv-educativă, tocmai atunci când ar fi putut cunoaște părerile cadrelor didactice în legătură cu această problemă, când ar fi putut populariza metodele înaintate ale cunoștințe, tocmai atunci când ar fi putut da îndrumări în această privință, tovarășa inspectoare pleacă. Dacă tovarășa inspectoare trebuia neapărat să părăsească școala nr. 19 la o oră anumită, ne întrebăm de ce nu a propus ca ordinea de zi să fie schimbată și să se treacă la primul punct discutarea procesului de învățământ? Participarea tovarășei inspectoare la această discuție era desigur mult mai necesară decât la prelucrarea unor articole din gazetă.

Totuși, înainte de a pleca din școală, tovarășa inspectoare a ținut să sublinieze un lucru în legătură cu problema care începea să se discute. — Nu este deajuns să vă propuneți scăderea procentului de eleve cu medii sub 5, ci trebue să vă propuneți să lichidați rămânerea în urmă, să nu aveți nici o elevă cu media sub 5.

Este bine ca școala să îndeplinească îndemnul acesta. Dar tovarășa inspectoare ar fi ajutat școala dacă dădea și câteva indicații concrete în acest sens. Ar fi trebuit să arate cum să se organizeze munca, ce măsuri să se ia pentru ca procesul de învățământ să se îmbunătățească. Ar fi trebuit să se prevadă toate acestea măcar în procesul verbal scris, pentruca școala să le poată urmări apoi în munca de fiecare zi.

Fără un plan amănunțit de activitate, fără procesul verbal întocmit pentru școală, fără un raport scris pentru secția de învățământ, munca inspectorului este superficială, lipsită de roade

Munca de îndrumare și control este un sprijin de seamă al procesului de învățământ. Această importantă problemă va fi discutată la Congresul învățătorilor din 10—13 Aprilie. Secția de învățământ a raionului 1 Mai din București va avea multe de învățat din referatele și discuțiile care se vor desfășura cu acest prilej. In întâmpinarea Congresului, ea trebuie să-și analizeze în adâncime lipsurile din munca sa și să înceapă de pe acum lichidarea lor.

A. DRAGOMIR

In strânsă legătură cu părinții

Situația la învățătură a elevilor clasei a VIII-a, la care sunt dirigintă, s'a îmbunătățit simțitor la sfârșitul pătrarului III. Dela 7 eleve în situația de corigență, am ajuns la numai două eleve cu notă insuficientă la câte o singură materie. Această îmbunătățire se datorește în bună parte sprijinului pe care l-am primit din partea părinților pentru antrenarea elevelor la învățătură. Cea mai mare parte dintre părinții elevelor din clasa mea se interesează în mod sistematic de felul cum învață fetele lor. Așa, de pildă, tov. Imrene Borbe, Marta Balazs, Irma Moldovan, Fonszek și alții vin la școală în fiecare săptămână, vor să știe totdeauna ce note au obținut fetele lor și ce trebue să facă pentru ca ele să învețe cât mai bine.

Un sprijin deosebit l-am primit din partea părinților în rezolvarea cazurilor dificile din clasa mea. Vizitând în repetate rânduri pe părinții elevei Ileana Palfi, care era deosebit de nedisciplinată, am reușit laolaltă să desfășurăm o activitate coordonată educativă care a îndreptat în cele din urmă eleva spre o rodnică muncă în colectiv. Astăzi, Ileana Palfi este o elevă bună și, sub conducerea ei, elevele mele au ajuns fruntașe în colectarea deșeurilor, strângând 3.000 kg. hârtie, lucru pentru care au fost evidențiate și premiate.

In strângerea legăturilor cu părinții elevelor am avut de întâmpinat o serie de greutăți. Una dintre acestea se datora rămășițelor vechi în mentalitatea unor părinți care manifestau față de profesori, în deosebi în ceeace privește obiectivitatea în atribuirea notelor, un soi de neîncredere. La învingerea acestor neîncrederi m'au ajutat înșiși părinții cei mai legați de școală, ca, de pildă, tov. Irma Moldovan care, în ședințele cu părinții, a contribuit la lămurirea acestora asupra felului cum muncesc astăzi cadrele noastre didactice și asupra criteriilor de apreciere a cunoștințelor elevilor în școlile noastre.

Un mijloc însemnat de antrenare a părinților în munca instructivă-educativă dusă cu elevele îl constitue cursurile pentru părinți, realizate în școala noastră la fel ca și în toate școlile din oraș. La aceste cursuri vin regulat zece dintre părinții elevelor mele. Ei ascultă lecturi din lucrări pedagogice, conferințe și referate asupra felului cum pot contribui la educarea copiilor lor.

Munca dusă cu părinții este destul de bine organizată și controlată în școala noastră. La fel ca și toți ceilalți diriginți, eu am un caiet de vizite, în care notez de fiecare dată când mă duc la eleve, data vizitei, precum și ce am constatat, ce am discutat cu părinții și ce măsuri am luat. Directoarea școlii controlează sistematic acest caiet.

In perioda începută acum — ultimul pătrar al anului școlar — obiectivul principal al muncii mele cu părinții este de a-i lămuri asupra rolului pe care îl au în acțiunea de a asigura copiilor lor promovarea clasei cu succese. La ședințele cu părinții, în convorbirile pe care le am cu ei — individual — la școală, ca și în cadrul vizitelor pe care le fac acasă la ei, le atrag atenția să nu-și încarce copiii cu prea multe sarcini în afara învățăturii, să stăruie pentru ca ei să repete de pe acum sistematic materia, să le ajute să înlăture greutățile prea mari ce s'ar ivi în cadrul studiului. Deasemenea, caut să fac familiei cunoscută cât mai des situația la învățătură a elevelor, comunicând imediat părinților notele insuficiente primite de copiii lor.

Mai trebue încă să muncesc serios în acest domeniu. Până acum n'am reușit să cunosc destul de complect situația tuturor elevelor, condițiile lor de viață. Deasemenea, o lipsă înseamnă este aceea să n'am știut să antrenez pe toți părinții în sprijinirea copiilor lor la învățătură, în sensul unui ajutor concret în rezolvarea greutăților, mulți dintre ei mărginându-se așa cum spun să „pună" pe eleve la învățătură.

In timpul ce mai rămâne până la încheierea cursurilor, îmi propun să vizitez din nou acasă pe părinții celor două eleve care au note insuficiente, pentru ca, în strânsă legătură cu ei, să asigur încheierea cu succes a anului școlar în clasa mea.

prof. ILEANA HORAN
liceul maghiar de fete nr. 1 — Cluj

Munca la liceul seral din Timișoara

La Liceul seral din Timișoara a avut loc recent o ședință de analiză a muncii. Cu acest prilej tov. Victor Ardeleanu, directorul școlii, a arătat că o bună parte din absolvenții anilor precedenți urmează astăzi diferite facultăți, unde fac cinste liceului. A amintit astfel pe studentul Otto Schildkraut, dela Școala pedagogică superioară Directorul școlii a arătat că Liceul seral, dispunând de cei mai buni profesori din localitate, având și o profesoară emerită, pe tovarășa Maria Engel, a obținut ca atât învățătura cât și frecvența să fie mai bune decât în anii precedenți. In această privință s'au evidențiat tovarășii Ioan Paul, Ioan Iacob, Agneta Schildkraut, Ioan Stahl, Florica Lupulescu, Sabina Eschkennasy, Gheorghe Pop și Lucia Ciobanu. Rezultatele bune se datoresc grijii pe care profesorii o acordă pregătirii lecțiilor și ajutorului pe care îl dau elevilor.

Conducerea școlii a organizat participarea colectivă a elevilor la concerte, spectacole de teatru și de cinema, spectacole ținute în mod gratuit în fiecare Sâmbătă seara anume pentru elevii Liceului seral. Aceste spectacole au fost alese în așa fel, încât să ajute și la completarea cunoștințelor necesare elevilor pentru lecțiile de limba română. Recent au fost vizionate, piesa „Scrisoarea pierdută" și filmul românesc „In sat la noi", turnat după nuvela lui Petru Dumitriu.

Liceul seral și-a propus să organizeze un bal al primăverii al cărui venit va constitui fondul excursiei pe care elevii o vor întreprinde în centrele industriale și miniere din țară în cursul vacanței de vară.

Conducerea Liceului seral ține o legătură strânsă și permanentă cu sindicatele, comitetele și cadrele întreprinderilor, pe de o parte spre a asigura elevilor o frecvență nestingherită la cursurile liceului, iar pe de altă parte, pentruca în cazul eventualelor absențe motivul acestora să poată fi ușor controlat. Totodată conducerea liceului a avut grijă să obțină scutirea elevilor de muncile extrașcolare.

Analiza muncii a desvăluit și părți negative ale activității școlare. Astfel a fost analizat cazul elevului Liviu Ursă, îndepărtat din școală, ca un element bătăuș, care nu învăța de loc și care venea și pleca dela școală când vrea. Acest elev a perindat toate școlile timișorene, fiind de șase ori repetent și de două ori eliminat. Alți patru elevi, a căror frecvență lasă mult de dorit, au fost invitați să-și îmbunătățească frecvența, pentru a nu constitui un exemplu prost pentru restul elevilor.

In încheere, directorul școlii a cerut colectivului didactic și elevilor să pornească o bătălie pentru calitate, spre a îmbunătăți și mai mult învățătura.

Acestui apel elevii i-au răspuns prin angajamente concrete. Eleva Elisabeta Pop, de pildă, și-a luat angajamentul că nu va avea nici o notă mai mică de 9, iar tovarășa Vanka Rozalia, că nu va avea nici o absență. In cadrul aceleiași ședințe, elevii fruntași la învățătură au împărtășit metodele lor de pregătire a lecțiilor.

Luptând pentru eliminarea deficiențelor, Liceul seral din Timișoara va putea desfășura o activitate și mai rodnică.

LADISLAU DUNAJECZ

In adunări însuflețite

Cadrele didactice și-au ales delegații la Congresul Învățătorilor din R. P. R.

In raionul Tudor Vladimirescu

Pornind dela condițiile interne și externe în care se desfășoară învățământul în Republica Populară Română, tovarășul Strausser, șeful secției de învățământ a raionului Tudor Vladimirescu din București, a arătat în darea de seamă prezentată la adunarea generală organizată Duminică 30 Martie în întâmpinarea Congresului Învățătorilor, sarcinile mari ce revin cadrelor didactice în această perioadă.

In lumina acestor sarcini, șeful secției de învățământ a analizat munca dusă de învățătorii și profesorii din raionul Tudor Vladimirescu în cele trei pătrare ale acestui an școlar. S'a arătat, astfel, că multe cadre didactice, urmând pilda învățătorilor și profesorilor sovietici, desfășoară în școlile lor o muncă planificată cu grijă, pregătită cu toată conștiinciozitatea și just orientată din punct de vedere ideologic și pedagogic. Sunt mulți învățători și profesori care în pregătirea lecțiilor au acordat o deosebită atenție atât conținutului, cât și metodelor de predare. Sunt, de asemenea, directori de școală, ca tovarășii Iordache Alexandru, directorul liceului de băieți nr. 2 și Bojin Alexandru, directorul școlii pedagogice de băieți nr. 2 care, înțelegând importanța muncii de îndrumare și control în școală, duc o activitate organizată și susținută în această privință. Roadele acestei munci se reflectă în scăderea continuă a numărului elevilor care au note sub 5. De pildă, la sfârșitul celui de-al treilea pătrar, numărul elevilor rămași în urmă la învățătură în școlile elementare și medii din acest raion a scăzut cu 3,5% față de situația înregistrată pe pătrarul II.

Totuși, în raionul Tudor Vladimirescu mai există încă destule lipsuri în activitatea unora din cadrele didactice. Aceste lipsuri explică în mare măsură însăși rămânerea în urmă la învățătură a unor elevi din școlile elementare și medii.

Darea de seamă a scos în evidență greșelile în activitatea cadrelor didactice care nu muncesc pentru ridicarea nivelului lor ideologic. Profesori ca Alexandru Stoleriu, care predă istoria la școala de 7 ani nr. 2 bis, ca Eugenia Ionescu, care predă geografia la liceul de fete nr. 4, etc. țin lecții obiectiviste, rupte de realitate. Unii profesori și învățători, ca tovarășul Ștefan Teodoreanu, dela școala elementară de băieți nr. 1, n'au înțeles nici până acum importanța planificării. Din această cauză, lecțiile lor sunt superficiale, lipsite de unitate, nedând elevilor posibilitatea să-și însușească cunoștințe sistematice. Sunt apoi cadre didactice care folosesc metode nejuste în munca lor. Printre acestea se numără, de pildă, tovarășa Maria Dumitrescu, educatoare la căminul de zi 7 Noembrie. Lecturile folosite de această tovarășă pentru desvoltarea vorbirii sunt cu mult deasupra nivelului de înțelegere pe care îl au copiii de 5 ani.

Darea de seamă s'a referit apoi la activitatea consiliilor pedagogice și a cercurilor pedagogice, și la sprijinul acordat cercurilor de studii din cadrul învățământului de partid, fără să reușească să sublinieze în suficientă măsură aspectele caracteristice ale acestor activități. In încheere, s'au analizat lipsurile secției de învățământ, arătându-se că, absorbită de problemele administrative, aceasta nu a reușit să controleze toate școlile, nu a dus o muncă de îndrumare și control organizată și susținută.

Darea de seamă a avut serioase deficiențe. Pe lângă faptul că nu a reușit să adâncească problemele esențiale ale procesului de învățământ, darea de seamă n'a avut un caracter combativ, critic și autocritic, trecând superficial peste lipsuri. Aceasta dovedește că secțiunea de învățământ nu și-a analizat temeinic munca și n'a privit cu curaj lipsurile, căutând să le acopere.

Discuțiile ce s'au desfășurat pe marginea acestei dări de seamă au arătat însă că învățătorii și profesorii din raionul Tudor Vladimirescu s'au prezentat la adunare hotăriți să facă cunoscute nu numai realizările ci și lipsurile lor personale și ale colectivelor din care fac parte, pentruca delegații lor să aibă o imagine cât mai clară a muncii didactice din raion, să poată participa în mod activ la lucrările Congresului. Astfel, în cadrul discuțiilor s'a arătat cum aplică profesorii de limba română învățăturile tovarășului Stalin cu privire la lingvistică în predarea limbii române, realizările obținute și mai ales greșelile care există în predarea gramaticii

Numeroși profesori de matematică au insistat asupra procedeelor cu ajutorul cărora reușesc să transmită elevilor cunoștințe temeinice, să lege cunoștințele de viață și să lupte împotriva formalismului.

Tovarășa Goldhammer, directoarea liceului de fete nr. 4, analizând felul cum comitetul sindical al raionului Tudor Vladimirescu a sprijinit procesul de învățământ, a arătat că acesta, fiind lipsit de ajutorul organizat al Uniunii, n'a reușit să mobilizeze cadrele didactice la conferințele clubului și ale S.R.S.C., n'a mobilizat grupele sindicale în ridicarea calității învățământului.

In încheierea discuțiilor, tovarășul Iancu Pârvulescu, președintele adunării generale, directorul școlii de administrație economică nr. 1, a subliniat spiritul critic și autocritic în care s'au desfășurat discuțiile, precum și importanța pe care o are cunoașterea muncii școlilor din raion pentru învățătorii și profesorii care vor fi delegați să participe la Congres. Totodată, această adunare, a spus tovarășul Pârvulescu, constitue un puternic sprijin în munca școlilor și grupelor sindicale din raionul Tudor Vladimirescu în lupta lor pentru obținerea unor rezultate mai bune în încheierea acestui an școlar, în adâncirea luptei pentru pace.

Deși darea de seamă a avut deficiențe adunarea generală a cadrelor didactice și-a atins totuși scopul. Cadrele didactice au ales din rândurile lor 16 delegați, dintre învățătorii și profesorii fruntași, care au obținut cele mai bune rezultate în muncă.

In raionul Răcari

Peste 400 de învățători și profesori din raionul Răcari, regiunea București, s'au întrunit Duminică 30 Martie a. c. pentru a pune în discuție problemele ce vor fi desbătute la Congresul Învățătorilor.

De aceste probleme s'au și ocupat, în bună parte, atât darea de seamă prezentată de tovarășul Sfetcovici, șeful secției de învățământ raionale, cât și unii din învățătorii și profesorii care au luat cuvântul la discuții. Cu această ocazie au fost scoase în relief o serie de părți pozitive ale muncii. In cadrul cercurilor de studiu al Istoriei Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, al biografiilor lui V. I. Lenin și I. V. Stalin, învățătorii și profesorii din raionul Răcari s'au străduit să-și ridice nivelul politic și ideologic. Prin studiu individual, în cercuri și consilii pedagogice, prin asistarea reciprocă la lecții, schimb de experiență, ei și-au sporit cunoștințele de ordin pedagogic și îndemânarea și priceperea de a lucra cu copiii. Școlile din comunele Răcari, Butimanu, Podlogi, Săbăreni, Mircea Vodă, Cornetel etc. au fost citate pentru diferite aspecte pozitive ale muncii învățătorilor și profesorilor, începând cu predarea matematicii, limbii române, a științelor naturale și terminând cu munca de alfabetizare și de îndrumare a maselor de țărani muncitorii pe calea socializării agriculturii.

Anul acesta, învățătorii și profesorii din raionul Răcari au realizat o frecvență școlară relativ bună și au întocmit planuri calendaristice pe pătrare și planuri de lecții pentru fiecare oră.

Cu toate acestea însă în raionul Răcari există un procent destul de însemnat de elevi a căror situație școlară e amenințată de corigență sau repetență. Procentul însemnat de elevi căzuți la sfârșitul pătrarului II pentru clasele V—VII reprezintă un număr destul de însemnat de elevi care, neînsușindu-și cunoștințele prevăzute de programele școlare, amenință nerealizarea, în bună parte, a cifrelor de plan stabilite pentru anul școlar în curs.

In cadrul măsurilor, tovarășul Bulgăr Ion a pus în discuție problema rămânerii în urmă la învățătură a elevilor. In această privință, el a arătat că fenomenul rămânerii în urmă trebue urmărit cu perseverență și descoperit la primele lui manifestări. Sesizat la timp, prin munca stăruitoare a profesorului, el poate fi înlăturat, asigurând astfel desfășurarea normală și fructuoasă a procesului de învățământ.

Pornind dela procentul ridicat de elevi amenințați să rămână repetenți, tovarășul ministru Popescu-Doreanu, aflat de față, a atras atenția secției de învățământ că situația aceasta trebue privită cu toată îngrijorarea de către organele de îndrumare și control. Trebue privită cu îngrijorare, pentrucă este greu de închipuit că materialul, pe care elevii trebue să-l parcurgă într'un an școlar, îl vor putea asimila în două pătrare.

Invățământul nostru are nevoe de absolvenți bine pregătiți. Acest lucru însă depinde de învățători și profesori, de pregătirea lor ideologică și profesională. Cauzele rămânerii în urmă trebue căutate prin urmare aici, în pregătirea cadrelor didactice, în priceperea lor de a transmite cunoștințe și de a forma deprinderi elevilor.

Tov. ministru Popescu-Doreanu a atras apoi atenția asupra problemei îndeplinirii cifrelor de plan și asupra îndatoririi secției de învățământ de a cunoaște îndeaproape fiecare școală din raion, de a le ajuta în ce privește buna desfășurare a muncii didactice.

In orașul Cluj

In adunarea generală a cadrelor didactice din orașul Cluj s'au ridicat o serie întreagă de probleme deosebit de importante. In darea de seamă prezentată de tov. M. Bendorfeanu, șeful secțiunii orășenești de învățământ, s'au analizat, pe rând, problemele planificării muncii în școală, problemele calificării cadrelor didactice, ale predării limbilor română, rusă și maghiară, colaborarea școlilor cu părinții elevilor, munca de alfabetizare, problemele muncii sindicale, contribuția cadrelor didactice la lupta pentru consolidarea succesului reformei bănești etc.

Analizarea acestor probleme a scos în evidență o serie de metode pozitive de muncă. S'au arătat, astfel, rezultatele bune ce se pot obține în întărirea bazei materiale a școlii prin antrenarea organizațiilor de massă, cităndu-se ajutorul dat de U.F.D.R. pentru procurarea mobilierului și a inventarului necesar școlilor și internatelor. Deasemenea, s'au relevat succesele obținute în planificarea muncii la școlile conduse de tov. Teodor Chindea și Daniel Popescu. In legătură cu acțiunea de ridicare a calificării cadrelor didactice, s'a arătat rolul însemnat al cabinetului tehnic pedagogic înființat la clubul sindical, unde un colectiv de metodiști realizează o serioasă îndrumare pedagogică a învățătorilor și profesorilor.

In acelaș timp însă s'au scos la iveală și o serie de lipsuri însemnate, arătându-se, printre altele, situația extrem de slabă la învățătură a elevilor școlii elementare din Someșeni, faptul că unii profesori de limba română, rusă și maghiară nu folosesc just în munca de predare învățăturile tovarășului Stalin cu privire la lingvistică etc. Darea de seamă a subliniat și o serie de lipsuri ale secției de învățământ, care n'a dat suficientă atenție muncii cercurilor pedagogice, n'a sprijinit învățământul politic al cadrelor didactice și n'a fost destul de vigilentă față de manifestările de șovinism și de misticism ale cadrelor didactice din unele școli. Darea de seamă a arătat deasemeni lipsurile în munca sindicală, care n'a fost suficient legată de procesul de învățământ.

Discuțiile, la care au luat parte numeroși învățători și profesori, au arătat munca dusă de cercurile pedagogice din oraș pentru ridicarea calificării cadrelor didactice, rezultatele bune ale colaborării cu organizațiile U.T.M. din școli, metodele de îndrumare a absolvenților claselor a VII-a și a XI-a spre școlile medii tehnice și facultăți, etc. Cei înscriși la cuvânt au criticat secția de învățământ pentru faptul că n'a controlat suficient munca școlilor și au arătat greutățile mari pe care le au din cauza greșelilor existente în programe și în manualele editate de Ministerul Invățământului Public.

Atât darea de seamă, cât și discuțiile și concluziile au analizat amănunțit problemele educative și acelea ale predării limbilor în școlile din Cluj, dar n'au stăruit suficient asupra problemelor predării matematicii, fizicii și chimiei și n'au scos în evidență nici metodele pozitive, nici lipsurile în acest domeniu al muncii din școală. Este necesar deaceea ca delegații aleși să se documenteze temeinic în această problemă, pentru a putea veni la Congres înarmați cu toate datele necesare.

La Orăștie și la Fălticeni

In ziua de 23 Martie s'au întrunit în ședință plenară cadrele didactice din raionul Orăștie — regiunea Hunedoara și din raionul Fălticeni, Regiunea Suceava. Ședințele plenare au pus în discuție problemele principale ale desfășurării procesului de învățământ.

In dările de seamă prezentate au fost citate numeroase localități unde școlile au obținut bune rezultate în munca instructiv-educativă. Din raionul Orăștie au fost citate școlile elementare din Vinerea, Cioara, Cugir, Orăștie, Șibot, Costești și școala elementară de fete din Orăștie. Din raionul Fălticeni, școlile din Boroaia și din Baia.

Dările de seamă și discuțiile care au urmat s'au ocupat și de diferite aspecte ale procesului de învățământ. La Orăștie, de pildă, au fost aduse sugestii pentru îmbunătățirea predării limbii române și istoriei prin folosirea albumelor cu portretele scriitorilor noștri clasici și a lecturii fragmentelor din cronici, din diferite producții literare etc. Tot la Orăștie s'au făcut observații critice asupra modului cum sunt alcătuite manualele. S'a arătat astfel că în manualul de limba română pentru clasa I-a elementară temele nu sunt just dozate și cartea cuprinde prea multe lecții despre iarnă. S'a vorbit apoi despre colaborarea strânsă a unor școli cu părinții elevilor și despre roadele acestei colaborări.

Atât în dările de seamă cât și în timpul discuțiilor s'a acordat multă atenție organizării și bunei desfășurări a cercurilor pentru studiul Istoriei Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, insistându-se asupra faptului că însușirea marxism-leninismului este o garanție a succesului în munca din clasă și din afară de clasă a învățătorilor și profesorilor.

Nu a fost pierdută din vedere nici munca învățătorilor și profesorilor în cadrul căminului cultural, la cursurile de alfabetizare și nici contribuția lor la lămurirea țărănimii muncitoare pentru a păși pe calea întovărășirilor și a gospodăriilor agricole colective.

Invățătorii și profesorii au lămurit în discuții multe din problemele legate de munca lor, fapt care le îngăduie ca în preajma congresului și în cinstea acestui eveniment să lucreze cu și mai mult spor în școală și în afară de școală.

Invățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

De ce este necesară însămânțarea fără întârzieri

Una din trăsăturile de bază recomandate de agrotehnica avansată sovietică este semănatul în optimă, adică la timpul cel mai potrivit. Cadrele didactice care muncesc la sate trebue să explice cu perseverență țăranilor muncitori sarcinile ce le revin în această privință.

De timpul când se face semănatul, depinde în foarte mare măsură răsărirea uniformă a plantelor, mersul vegetației, rezistența plantelor la atacul bolilor și dăunătorilor și deci mărimea recoltelor.

In țara noastră, primăverile sunt foarte scurte și secetoase. Trecerea dela iarnă la primăvară este bruscă. Timpul se încălzește repede. Căldurile sunt însoțite de vânturi puternice, care usucă pământul. Ploile sunt rare și repezi. Apa căzută din ploile repezi se scurge la suprafața pământului și numai o parte pătrunde în pământ.

Dacă nu se seamănă la timp — când pământul are umezeala necesară semințelor pentru desvoltare — plantele vor ieși rare și vor crește slab, ceeace va duce la pierderi în recoltă. Semănatul trebue deci început imediat ce pământul s'a svântat, „a înflorit", și nu se mai lipește de unelte.

In primele zile de desprimăvărare se seamănă mecul, mușțarul, rapița, grâul, secara, mazărea, orzul, orzoaica, ovăzul, lucerna, trifoiul, sparceta, ghizdeiul, borceagul. Apoi floarea soarelui, linte, bob, sfeclă de zahăr, sfeclă furajeră, cartofi, ceapă și alte rădăcinoase.

Când temperatura solului se menține timp de 3—4 zile la 8°, se seamănă hrișcă, năut, soia, ricin, porumb, fasole, cânepă, morcovi, pepeni, castraveți, bumbac, porumb furajer.

Când temperatura solului se menține timp de 3—4 zile la 12°, se seamănă orez, dughie, mei, gaolean și se transplantează răsadurile de tutun, ceapă, roșii, ardei, varză, etc.

Pentru a nu întârzia cu semănatul, sămânța trebue pregătită din timp, curățită, tratată și cu proba de încolțire făcută. In primăvara aceasta, tratarea grâului de sămânță se face pe cale uscată — cu prafuri — lucrarea care se poate face cu mult înainte de semănat.

Plantele semănate la timp vor intra în perioada secetoasă de primăvară puternice. Semănând târziu, lanurile vor fi năpădite de buruieni. Deasemenea, în cazul semănatului fără întârziere, plantele nu vor fi atacate de dăunători — mai ales de purecii frunzelor, cărora le plac numai plantele tinere. Când plantele sunt în plină desvoltare la apariția purecilor de frunză pericolul este evitat.

Prin însămânțarea la timp recoltele nu mai sunt condiționate de mersul vremii, condițiunile climaterice, chiar nefavorabile, când sunt folosite rațional de om — așa cum ne învață agrotehnica avansată sovietică — duc la rezultate dorite: mărirea recoltei.

In legătură cu examenele de promovare și absolvire

(COMUNICATUL MINISTERULUI INVAȚAMANTULUI PUBLIC)

Examenele de promovare și absolvire se vor ține în școlile elementare, școlile de 7 ani, școlile medii și în școlile pedagogice de învățători și educatoare, între 1—20 Iunie a. c.

In vederea realizării cu succes a examenelor, învățătorii și profesorii sunt datori să depună toate eforturile pentru pregătirea temeinică a elevilor, pentru înarmarea tineretului nostru cu cunoștințe științifice necesare construirii bazelor economice ale socialismului în Patria noastră.

Directorii de școli vor planifica din vreme toată munca de repetare a materiei, îndrumând îndeaproape felul în care se face pregătirea examenelor de către cadrele didactice.

Secțiunile de Invățământ vor îndruma și controla cu deosebită grijă organizarea și pregătirea muncii didactice în școli, în vederea bunei desfășurări a examenelor.

Elevii vor da examen scris și oral la următoarele obiecte:

CLASA IV-a
Examen scris și oral
Limba română
Limba maternă (la școlile naționalităților)
Aritmetica.

CLASA V-a
Examen scris și oral
Limba română
Limba maternă (la școlile naționalităților)
Aritmetica.
Examen oral
Limba rusă.

CLASA VI-a
Examen scris și oral
Limba română
Limba maternă (la școlile naționalităților)
Matematica.
Examen oral
Limba rusă.
Botanica.
Geografia.

CLASA VII-a
(examen de absolvire)
Examen scris și oral
Limba și Literatura română
Limba maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă
Matematica.
Examen oral
Istoria R.P.R. și Constituția R.P.R.
Fizica.

CLASA VIII-a
Examen scris și oral
Limba și literatura română.
Limba și Literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă.
Matematica.
Examen oral
Fizica.

CLASA IX-a
Examen scris și oral
Limba și Literatura română
Limba și Literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă
Matematica.
Examen oral
Geografia
Științele Naturale.

CLASA X-a
Examen scris și oral
Limba și Literatura română
Limba și Literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă
Matematica.
Examen oral
Anatomia și Fiziologia
Fizica.

CLASA XI-a
(examen de absolvire)
Examen scris și oral
Limba și Literatura română
Limba și Literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă
Matematica.
Examen oral
Fizica
Biologia
Istoria R.P.R.
Geografia R.P.R.

ȘCOLILE PEDAGOGICE DE INVAȚATORI

ANUL I
Examen scris și oral
Limba și Literatura română
Limba și Literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă
Matematica.
Examen oral
Științele Naturale.

ANUL II
Examen scris și oral
Limba și Literatura română
Limba și Literatura maternă la școalile naționalităților)
Limba rusă
Matematica.
Examen oral
Geografia
Pedagogia Generală.

ANUL III
Examen scris și oral
Limba și Literatura română (metodica-oral)
Limba și Literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă
Matematica (metodica-oral).
Examen oral
Istoria R.P.R.
Geografia R.P.R.
Pedagogia generală.

ANUL IV
(examen de absolvire)
Examen scris și oral
Limba și Literatura română (metodica-oral)
Limba și Literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă
Matematica (metodica-oral).
Examen oral
Istoria R.P.R. și metodica
Geografia R.P.R. și metodica
Biologia și metodica Științelor Naturii
Pedagogia Generală
Proba practică.

ȘCOLILE PEDAGOGICE DE EDUCATOARE

ANUL I
Examen scris și oral
Limba și Literatura română
Limba și Literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă
Matematica.
Examen oral
Științele Naturale.

ANUL II
Examen scris și oral
Limba și Literatura română
Limba și Literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă
Matematica.
Examen oral
Geografia.

ANUL III
Examen scris și oral
Limba și Literatura română
Limba și Literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă
Matematica
Examen oral
Științe Naturale (Zoologie)
Pedagogia Preșcolară.

ANUL IV
(examen de absolvire)
Examen scris și oral
Limba română și Literatura pentru copii
Limba și literatura maternă (la școlile naționalităților)
Limba rusă.
Examen oral
Istoria României
Geografia R.P.R
Higiena preșcolară
Biologia
Pedagogia Preșcolară
Proba practică.

CURSURILE SPECIALE DE EDUCATOARE

(examen de absolvire)
Examen scris și oral
Limba română
Limba maternă (la școlile naționalităților)

Examen oral
Constituția R.P.R.
Științele Naturale
Higiena Preșcolară
Pedagogia Preșcolară
Proba practică.

La școlile medii serale se dau examene scris și oral la aceleași obiecte ca și la școlile medii de zi.

Ministerul Invățământului Public va trimite școlilor instrucțiuni speciale în legătură cu examenele.

DIRECȚIA ȘCOLI ȘI SERVICIUL ȘCOLI PEDAGOGICE
DIN MINISTERUL INVAȚAMANTULUI PUBLIC

Note politice externe

O nouă și strălucită victorie a oamenilor sovietici, constructori ai comunismului o constitue Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a Comitetului Central al Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S cu privire la noua reducere a prețurilor de stat cu amănuntul la mărfurile alimentare. Această nouă reducere, după cum subliniază Hotărîrea, a fost posibilă în urma succeselor obținute în 1951 în Uniunea Sovietică în domeniul producției industriale și agricole, în urma creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost al produselor.

In anul 1951, producția industrială a Uniunii Sovietice a crescut cu 16 la sută față de anul 1950. Productivitatea muncii a sporit cu 10 la sută, iar planul de reducere a prețului de cost a fost depășit, realizându-se astfel economii de peste 26 miliarde ruble. Importante succese au fost obținute de agricultura Uniunii Sovietice.

Noua reducere de prețuri din Uniunea Sovietică este, după cum se știe, a cincea la număr. Ea reprezintă o ieftinire de 10 până la 30 la sută a principalelor produse alimentare, ca, de pildă, pâinea, carnea, conservele de carne, ouăle, untul, slănina, laptele și produsele lactate. Noua reducere de prețuri din U.R.S.S. are de scop să mărească consumul intern, ridicând astfel și mai mult standardul de viață al populației. Creșterea necontenită a nivelului de trai constitue legea de bază a economiei socialiste. In urma reducerilor de prețuri care au avut loc la diferite date în U.R.S.S., vânzarea bunurilor de larg consum a înregistrat creșteri simțitoare. După prima reducere de prețuri din 1947, vânzarea pâinii a crescut în 1948 cu 56% față de 1947. După reducerile de prețuri din 1 Martie 1950, oamenii sovietici au putut cumpăra cu 30% mai multe bunuri de larg consum decât în 1949. In urma acestei noi reduceri de prețuri, circulația bunurilor de larg consum va înregistra desigur o nouă și însemnată creștere. Belșugul și bunăstarea sunt astăzi trăsăturile caracteristice ale vieții fericite a oamenilor sovietici.

Zi de zi apare tot mai evidentă superioritatea orânduirii socialiste asupra putredei orânduiri capitaliste sortite pieirii. In timp ce în Uniunea Sovietică se înalță uriașele construcții ale comunismului, în timp ce creșterea producției de pace face posibilă a cincea reducere de prețuri în interval de câțiva ani, în țările supuse dominației dolarului prețurile urcă în goană vertiginoasă, mizeria, șomajul și foametea își arată tot mai mult colții ca o consecință a cursei nebunești a înarmărilor. In Statele Unite, din Ianuarie 1950 și până acum prețurile mărfurilor de primă necesitate au crescut cu 22 la sută. In Anglia, numai în prima jumătate a anului 1951 au fost sporite prețurile la 60 de articole de larg consum. In Franța, Italia, Belgia și celelalte țări marshallizate, mizeria populației este în continuă creștere. In Iugoslavia călăului Tito peste 77 la sută din buget este investit în cheltueli de război, iar bogățiile țării sunt jefuite de monopolurile americane. Sumbrul tablou al lumii capitaliste, care prevestește falimentul ei inevitabil, contrastează în mod izbitor cu înflorirea țărilor din lagărul păcii și socialismului.

In Uniunea Sovietică, vestea despre noua reducere de prețuri a fost primită cu un deosebit entuziasm. De îndată ce posturile de radio au difuzat această importantă hotărîre, în numeroase fabrici și uzine au avut loc meetinguri în care oamenii muncii și-au manifestat mulțumirea și recunoștința pentru grija pe care Partidul Comunist, Guvernul Sovietic și marele Stalin o poartă popoarelor din Uniunea Sovietică. In întreaga lume, știrea îmbucurătoare despre noul succes al economiei sovietice a stârnit un puternic ecou. Presa progresistă din țările capitaliste a publicat textul Hotărîrii la loc de frunte.

Poporul muncitor din țara noastră salută cu bucurie acest nou și măreț succes al oamenilor sovietici, convins fiind că succesele constructorilor comunismului constitue o chezășie a propriilor sale succese în drumul spre socialism.

★

La Atena a căzut zilele acestea eroul poporului grec și al întregii omeniri iubitoare de pace, vajnicul luptător pentru pace și libertate, Nikos Beloiannis. El a căzut răpus de gloanțele ucigașe ale călăilor monarho-fasciști care, ascultând de ordinul stăpânilor lor, imperialiștii americani, au asasinat mișelește pe acest fiu iubit al poporului grec.

Nikos Beloiannis, membru în Comitetul Central al Partidului Comunist Grec, a fost executat la 30 Martie, ora 4,12 la Gudi, în apropiere de Atena. Ca niște gangsteri ordinari, monarho-fasciștii l-au ridicat pe Beloiannis în mijlocul nopții dela închisoarea Kalithea unde se afla întemnițat și l-au executat înainte de răsăritul soarelui, la lumina farurilor automobilelor. Banda de criminali lași în frunte cu Plastiras, acționând din ordinul gauleiterului american în Grecia Peurifoy l-a executat pe ascuns pe Beloiannis, temându-se de mânia poporului. Asasinarea lașă a lui Beloiannis fusese plănuită de multă vreme. După ce l-au condamnat a treia oară la moarte, călăii dela Atena l-au respins cererea de grațiere și l-au asasinat în mod mișelesc. Ei au sfidat în felul acesta glasul a zeci de milioane de oameni din toate țările care au cerut să fie salvată viața lui Nikos Beloiannis. Asasinându-l pe Beloiannis, călăii dela Atena au vrut să dea o nouă și mârșavă lovitură Partidului Comunist Grec și poporului grec, o nouă și mârșavă lovitură mișcării mondiale a partizanilor păcii. Dar ei se înșală amarnic.

„Beloiannis a fost răpus de gloanțe americane — spune comunicatul Biroului Politic al C.C. al Partidului Comunist Grec — **dar el trăește și va trăi în inimile a sute de milioane de oameni".**

Curajul cu care neînfricatul luptător grec Nikos Beloiannis a înfruntat tribunalele monarho-fasciste și plutonul de execuție întărește voința milioanelor de oameni din lumea întreagă în lupta pentru pace, pentru un viitor mai bun. Gangsterii americani din ordinul cărora a fost ucis Beloiannis sunt aceiași care folosesc arma bacteriologică în Coreea și China, care urmăresc să dezlănțuie războiul împotriva întregii omeniri. Ei nu vor scăpa însă de judecata dreaptă a popoarelor.

In Grecia, vestea uciderii lui Beloiannis a provocat un val de mânie și proteste. Tinerii din Epon au scris cu litere roșii pe ziduri: **„Blestemați să fie călăii americani".** In întreaga lume crește valul de mânie și indignare în urma asasinării lui Beloiannis. Poporul grec și popoarele din toate țările slăvesc memoria acestui mare fiu al omenirii, neînfricatul erou al luptei pentru pace, Nikos Beloiannis.

Nikos Beloiannis a căzut la datorie, ca un erou. Chiar și atunci când cad, eroii de felul lui Beloiannis învinge.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Pop ov Nr. 28. Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 1468
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

Centrul Regional
BIBLIOTECA [illegible]
PALATUL CULTURAL
TG MURES

Trăiască Congresul Invăţătorilor din R. P. R.!

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Invăţământului Public şi al Uniunii Sindicatelor din Invăţământ

ANUL IV Nr. 158 | 4 PAGINI 25 BANI | SÂMBĂTĂ 12 APRILIE 1952

„Statul de democraţie populară i-a încredinţat învăţătorului o misiune înălţătoare, aceea de a forma pe noul cetăţean al ţării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcţiei socialiste, capabile să aplice în viaţă ştiinţa şi tehnica nouă".

(Din cuvântarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invăţătorilor)

Lucrările Congresului Invăţătorilor

Cuvântarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Române, aduc Congresului Invăţătorilor un călduros salut.

Felicit cu acest prilej pe învăţătoarele şi învăţătorii care au primit decoraţii şi titlul de învăţător emerit pentru merite deosebite în munca de instruire şi educare a elevilor, în acţiunea de lichidare a neştiinţei de carte şi de ridicare a nivelului cultural al masselor muncitoare.

Congresul dumneavoastră constituie un eveniment de seamă în viaţa publică a ţării noastre. El este primul congres de acest fel. Insemnătatea lui constă înainte de toate în aceea că reuneşte delegaţi ai unuia dintre cele mai numeroase detaşamente ale intelectualităţii noastre — învăţătorimea. Faţă de restul intelectualităţii, învăţătorimea are anumite particularităţi. Ea vine în contact zilnic cu masse mari populare, îndeosebi la sate.

Statul de democraţie populară i-a încredinţat învăţătorului o misiune înălţătoare, aceea de a forma pe noul cetăţean al ţării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcţiei socialiste, capabile să aplice în viaţă ştiinţa şi tehnica nouă. Invăţătorul are frumoasa şi nobila misiune de a lupta pentru stârpirea obscurantismului şi înapoierii culturale, de a duce în massele cele mai largi făclia culturii şi ştiinţei înaintate. Invăţătorimea are misiunea patriotică de a creşte din tinerii noştri oameni devotaţi cu trup şi suflet poporului muncitor, patriei noastre, Republica Populară Română, oameni devotaţi cauzei păcii, educaţi în spiritul fraţiei între popoare, al dragostei nemărginite pentru eliberatoarea şi prietena noastră, Uniunea Sovietică, pentru învăţătorul oamenilor muncii din întreaga lume, genialul corifeu al ştiinţei şi culturii, tovarăşul Stalin. **(Aplauze puternice. Asistenţa în picioare ovaţionează îndelung şi scandează numele tovarăşului Stalin).**

Aceasta este cu adevărat o misiune frumoasă şi înaltă, care cinsteşte şi înobilează pe acela căruia îi este încredinţată. Este o mare satisfacţie morală şi o mare fericire să dai societăţii, ţării tale, elemente valoroase, culte, luminate, capabile de fapte de ispravă. Această satisfacţie înaltă înlocuieşte cu prisosinţă unele mici satisfacţii de ordin personal, de care este adeseori lipsit învăţătorul din mediul rural, spre deosebire de locuitorii marilor centre oraşeneşti. Ce-i drept această deosebire este inevitabilă deocamdată, când procesul de ştergere a deosebirilor dintre oraş şi sat este abia la primele sale începuturi. Partidul şi guvernul nostru fac şi vor face toate sforţările pentru a crea învăţătorului, în special celui dela sate, condiţiuni cât mai bune de trai şi de activitate pedagogică. (Aplauze). Partidul şi guvernul dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu modestie şi abnegaţie zecile de mii de învăţători, răspândiţi pe tot întinsul ţării noastre. Numai o parte dintre ei sunt membri ai partidului nostru. Dar în marea lor massă, ei au menirea de a duce în popor cuvântul partidului, ei introduc în viaţă politica statului de democraţie populară.

De bună seamă, pentru a-şi îndeplini cu cinste misiunea, învăţătorul trebue să fie el însuşi bine pregătit, să aibă bune cunoştinţe ştiinţifice şi pedagogice. Aceste cunoştinţe trebue să aibă la bază o cultură generală şi nu orice cultură, ci o cultură cu adevărat progresistă, care ajută omenirea să meargă înainte, — o cultură care se inspiră din învăţăturile marxism-leninismului.

Menirea acestui Congres este de a ajuta pe învăţători în munca minunată pe care o duc, pentru desfăşurarea cu succes a revoluţiei culturale, de a da un avânt puternic muncii de ridicare a nivelului cultural şi profesional al masselor de învăţători, de a determina o cât mai activă participare a învăţătorimii la activitatea obştească pe tărâmul construcţiei socialiste şi îndeosebi al culturalizării masselor largi ale poporului; de a pune în centrul preocupărilor învăţătorimii însuşirea învăţăturii marxist-leniniste, deschizătoare de largi orizonturi. (Aplauze).

Cunoaşteţi împrejurările internaţionale în care are loc acest Congres. Problema care preocupă în cel mai înalt grad popoarele iubitoare de pace şi libertate este problema apărării păcii, împotriva atâtătorilor unui nou război mondial — imperialiştii americani şi englezi. Lagărului războinic, în frunte cu Statele Unite ale Americii, i se opune forţa mereu crescândă a lagărului păcii, în frunte cu puternica Uniune Sovietică, care are scrise pe drapelul ei luminoasele cuvinte ale tovarăşului Stalin:

„Pacea va fi menţinută şi consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menţinerii păcii şi o vor apăra până la capăt".

In timp ce propaganda imperialistă caută din răsputeri să provoace psihoza războinică, oamenii simpli de pe tot globul salută cu profundă satisfacţie răspunsurile clare şi categorice, date recent de tovarăşul Stalin la întrebările cu privire la situaţia internaţională. Tovarăşul Stalin a caracterizat în mod concis şi profund calea coexistenţei paşnice a capitalismului şi comunismului, arătând că o convieţuire paşnică a capitalismului şi comunismului este pe deplin posibilă atunci când există de ambele părţi dorinţa de a colabora, când există voinţa de a-şi îndeplini obligaţiile asumate, când se respectă principiile egalităţii şi neamestecului în treburile interne ale altor state.

In actualele împrejurări internaţionale, apare cu o deosebită claritate contrastul puternic între lumea capitalismului şi lumea socialismului.

Tovarăşul Stalin ne învaţă că trăsăturile principale ale legii economice de bază a capitalismului contemporan sunt asigurarea unui profit capitalist maximal, prin exploatarea, ruinarea şi sărăcirea majorităţii populaţiei din ţara respectivă, prin înrobirea şi jefuirea sistematică a popoarelor din alte ţări, în special ale ţărilor înapoiate, şi, în sfârşit, prin războaie şi militarizarea economiei naţionale, utilizate pentru asigurarea profiturilor celor mai mari.

In Statele Unite ale Americii, ca şi în alte ţări imperialiste, cu preţul înfometării masselor populare, al asupririi propriului popor şi al subjugării altor popoare, se cheltuiesc sume uriaşe pentru înarmări, pentru ducerea criminalului război agresiv în Coreea, pentru înăbuşirea luptei de eliberare a popoarelor coloniale. Goana înarmărilor aduce profituri colosale magnaţilor monopolişti americani. Poporului muncitor din Statele Unite ale Americii goana înarmărilor i-a adus şomajul şi nesiguranţa zilei de mâine, inflaţia şi scăderea continuă a nivelului de trai. Pentru nevoile culturale ale populaţiei, fabricanţii de armament nu găsesc fonduri; chiar după statistici oficiale, Statele Unite ale Americii au ajuns să aibă milioane de analfabeţi.

Tovarăşul GH. GHEORGHIU-DEJ
în timpul cuvântării

Şi mai grea este situaţia celorlalte ţări capitaliste. Aşa numitul Pact al Atlanticului şi Planul Marshall — arme ale politicii expansioniste şi agresive a imperialismului american — au adus aceste ţări într'o stare economico-financiară dezastruoasă. In Anglia se secătuesc rezervele de aur, este gătuită industria civilă, o serie de ramuri ale industriei naţionale, îndeosebi cele producătoare de mărfuri de larg consum, cum este industria textilă, sunt lovite de o criză gravă.

In Franţa şi Italia, bântue haosul economic, inflaţia şi şomajul. Lovite de expansiunea economică americană, se închid numeroase întreprinderi ale industriei naţionale franceze şi italiene. Jugul fiscal, mizeria masselor, criza de locuinţe devin tot mai apăsătoare.

O cruntă mizerie, foamete şi teroare domnesc în Iugoslavia, vândută imperialiştilor americani de clica de spioni şi asasini Tito-Rankovici.

Politica de discriminare faţă de U.R.S.S., de China, de ţările de democraţie populară, dictată de imperialiştii americani lacheilor lor din guvernele marshallizate, loveşte nu numai în interesele oamenilor muncii, dar şi în cele ale întreprinzătorilor şi duce la pierderea unor avantajoase pieţe de comerţ exterior.

Se ascut necontenit contradicţiile dintre ţările capitaliste. Totodată, creşte avântul luptei revoluţionare a oamenilor muncii din ţările capitaliste şi al luptei de eliberare naţională a popoarelor din ţările coloniale şi semicoloniale.

Cu totul alta este situaţia în lagărul socialismului şi păcii. Trăsăturile esenţiale ale legii economice de bază a socialismului, ne învaţă tovarăşul Stalin, sunt: asigurarea satisfacerii maximale a necesităţilor materiale şi culturale, în permanentă creştere, ale întregii societăţi, prin creşterea şi perfecţionarea neîntreruptă a producţiei socialiste, pe baza tehnicii celei mai înaintate.

O vie ilustrare a acestei legi o constitue realizările grandioase ale Uniunii Sovietice, care, ducând o consecventă politică de apărare a păcii, ridică grandioase construcţii ale comunismului, pune în aplicare noi şi noi măsuri de ridicare a standardului de viaţă al populaţiei, obţine noi şi noi succese pe calea înfloririi culturii şi a ştiinţei, succese printre care un loc de cinste îl ocupă cele ale şcolii sovietice de toate gradele, în care învaţă peste 40 de milioane de elevi şi studenţi.

Acesta este exemplul admirabil care călăuzeşte, în munca de construire a socialismului, ţara noastră ca şi celelalte ţări de democraţie populară. (Aplauze puternice).

Partidul Muncitoresc Român şi guvernul Republicii Populare Române mobilizează poporul întreg la lupta pentru îndeplinirea cu succes a planului cincinal, pentru industrializarea şi electrificarea ţării, pentru transformarea socialistă a agriculturii pe baza mecanizării ei, pentru continua creştere a nivelului de trai al celor ce muncesc. Promovarea culturii, desvoltarea şcolii de toate gradele fac parte integrantă din politica de construire a socialismului, dusă de partidul şi guvernul nostru.

Partidul şi guvernul au luat în ultima vreme o serie de măsuri cu caracter economico-financiar, printre care cea mai importantă o constitue reforma băneaşcă şi reducerile de preţuri. Realizarea cu deplin succes a reformei băneşti a dus la întărirea puterii de cumpărare a leului, la creşterea salariului real, la intensificarea schimbului de mărfuri între oraş şi sat, la îmbunătăţirea aprovizionării celor ce muncesc. Reforma băneaşcă a creat condiţiile favorabile unui avânt şi mai mare în toate domeniile economiei noastre naţionale. Ea deschide perspectiva aprovizionării populaţiei cu mărfuri de larg consum, — alimentare, textile şi altele, în cantităţi din ce în ce mai îndestulătoare, a desfiinţării sistemului de aprovizionare pe cartele şi introducerii sistemului de preţuri unice.

Pentru atingerea acestor obiective este necesară realizarea unei serii de sarcini care vă sunt cunoscute din recenta Hotărâre a guvernului şi partidului cu privire la consolidarea succesului reformei băneşti. Creşterea producţiei industriale şi sporirea continuă a productivităţii muncii, mărirea producţiei-marfă în agricultură, întărirea legăturilor de producţie şi de schimb între oraş şi sat, respectarea obligaţiilor faţă de stat, ocupă un loc de frunte printre aceste sarcini.

Se prevede un an agricol bun. Avem condiţii prielnice unei recolte bune. Trebue mobilizată întreaga ţărănime muncitoare, pentru ca niciun petec de pământ să nu rămână necultivat, pentru ca toate culturile să fie bine îngrijite iar toate lucrările agricole să se desfăşoare în termen şi în bune condiţiuni. Depinde de efortul organizat şi perseverent al oamenilor muncii, ca să avem anul acesta o recoltă îmbelşugată, ca să putem aproviziona pe oamenii muncii cu mai multă pâine, mai multă carne, mai multe grăsimi vegetale şi animale, mai mult zahăr.

Putem spune cu siguranţă, cu încredere în forţele poporului muncitor, ale clasei muncitoare, ale partidului nostru, că ceeace ne-am propus în domeniul îmbunătăţirii traiului celor ce muncesc, vom realiza, aşa cum şi până acum am realizat toate cele ce ne-am propus, ridicând noi întreprinderi şi centrale electrice, construind Canalul Dunăre-Marea Neagră, construind noi drumuri, căi ferate, aşezăminte de cultură. (Aplauze puternice).

Tovarăşi şi tovarăşe,

In domeniul învăţământului public, ca şi în alte domenii, sau chiar într'o măsură mai mare decât în alte domenii, regimul burghezo-moşieresc a lăsat ţării noastre o grea şi tristă moştenire. Clasele exploatatoare nu erau interesate să dea o largă desvoltare şcolii. Fabricanţilor şi moşierilor din ţara noastră nu le trebuia lichidarea analfabetismului. El nu erau interesaţi în culturalizarea masselor populare, deoarece aceasta ar fi dus la o creştere a conştiinţei masselor, la intensificarea luptei lor pentru un trai mai bun. Clasele exploatatoare n'aveau nevoie de un popor cult, ci de robi supuşi, care să lucreze pentru ele. Interesul lor pentru şcoală şi cultură se limita la acele cunoştinţe pe care trebuia să le aibă omul muncitor dela oraş şi dela sat pentru a putea munci cu mai mult randament în interesul capitaliştilor, moşierilor şi al statului lor.

Sub regimul burghezo-moşieresc ţara noastră număra peste 4 milioane de analfabeţi şi semianalfabeţi. După datele oficiale de atunci, cu mult micşorate, numai în anul 1933 peste un milion de copii de vârstă şcolară nu puteau urma şcoala şi îngroşau astfel numărul neştiutorilor de carte.

Vorbind despre activitatea şcolară din anul 1933, anul sângeroasei represiuni de la Griviţa, un fost ministru de instrucţie publică al guvernului burghezo-moşieresc de atunci a fost nevoit să recunoască că o „frecvenţă atât de îngrijorător scăzută a elevilor, face iluzoriu întreg învăţământul primar la sate". Politica şcolară a burgheziei şi moşierimii consta în restrângerea numărului şcolilor, în reducerea sumelor destinate învăţământului şi cadrelor didactice.

Invăţătorii şi profesorii nu primeau cu lunile salariul lor de mizerie. Mulţi dintre dumneavoastră îşi amintesc de flagelul şomajului, care apăsa pe învăţători şi profesori. După o statistică parţială, întocmită în anul 1933 de Asociaţia generală a licenţiaţilor universitari din România, dintre profesori 5 la sută ocupau posturi sigure, 63 la sută ocupau posturi întâmplătoare, iar 32 la sută erau şomeri.

Cu excepţia unui număr restrâns de elemente mai înstărite, pentru care şcoala nu constituia o preocupare, marea massă a învăţătorilor a fost ţinută în mizerie de toate guvernele burghezo-moşiereşti, care s'au perindat la cârma ţării, oricare era firma lor politică.

Nu s'ar putea spune totuşi că partidele burgheze n'au manifestat un anumit „interes" pentru învăţătorime. Dar acesta nu era interesul pentru condiţiile lor de viaţă, sau pentru propăşirea învăţământului public, ci interesul pentru captarea voturilor învăţătorimii în preajma diferitelor alegeri şi pentru speculareа în interese politiciniste reacţionare a influenţei pe care o avea învăţătorul în rândurile populaţiei.

Clasele exploatatoare ştiau că învăţătorul este respectat de populaţia ţărănească, că la învăţător ţăranul vine să ceară sfat; de aceea toate partidele burghezo-moşiereşti — liberalii, naţional-ţărăniştii, cuziştii, legionarii şi alţii — au căutat, prin demagogia cea mai abjectă, să câştige învăţătorimea de partea lor, pentru ca, prin ea să câştige şi să amăgească massele ţărăneşti. Exploatând starea materială mizeră a învăţătorimii, partidele burghezo-moşiereşti împărţeau la dreapta şi la stânga promisiuni demagogice, pe care le uitau a doua zi după instalarea lor la putere.

Deosebit de desgustătoare era demagogia fasciştilor legionari, care — alături de lozinci menite să înşele şi să dezorienteze ţărănimea, ca „omul şi pogonul" — se străduiau să prindă intelectualitatea şi îndeosebi învăţătorimea în mrejele misticismului şi obscurantismului, ale cultului crimei şi al morţii.

In aceste grele condiţiuni materiale şi spirituale, în acest climat de decadenţă a culturii, învăţătorii — deveniţi obiect al demagogiei partidelor burghezo-moşiereşti, divizaţi între diferite partide reacţionare erau îndepărtaţi dela misiunea lor adevărată de răspânditori ai ştiinţei, culturii şi luminii. Cei mai luminaţi dintre învăţători au luptat cu mult curaj împotriva acestor condiţiuni vitrege. Se găsesc în arhive sute şi mii de memorii de ale învăţătorilor: memorii cu privire la ravagiile analfabetismului, cu privire la grelele condiţiuni materiale care împiedicau pe fiii de ţărani să urmeze şcoala, cu privire la nevoile şcolilor săteşti, date uitării de guvernele burghezo-moşiereşti. Aceşti dascăli luminaţi merită sentimentele de recunoştinţă şi căldură pe care mai fiecare om al muncii le nutreşte pentru şcoala unde a învăţat în copilărie. Care dintre noi nu s'a apropiat cu un sentiment de emoţie şi de duioşie de fosta lui şcoală, care dintre noi nu-şi aminteşte cu drag şcoala şi pe acel care l-au învăţat carte! Cu toate condiţiile grele din acea vreme, cu toate metodele căteodată barbare de educaţie, care se practicau în şcoala veche, aceste amintiri bune şi această recunoştinţă pentru cel care ne-au învăţat, sunt vii în sufletul fiecărula dintre noi (Aplauze puternice).

Tovarăşi şi tovarăşe,

In situaţia şcolii, în situaţia învăţătorimii şi în conţinutul învăţământului s'a petrecut o schimbare hotărîtoare după eliberarea ţării noastre de către Armata Sovietică, după răsturnarea regimului burghezo-moşieresc de către oamenii muncii conduşi de Partidul Comunist Român. Regimul de democraţie populară arată, de la instaurarea lui, cel mai mare interes pentru desvoltarea învăţământului public şi culturalizarea masselor, pentru pregătirea viitorilor cetăţeni, constructori conştienţi ai socialismului. La baza concepţiei regimului de democraţie populară asupra învăţământului, asupra educaţiei tineretului,

(Continuare în pag. 3-a)

Salutul lui B. P. Esipov, conducătorul delegaţiei sovietice

DRAGI TOVARAŞI,

Daţi-mi voie ca, în numele oamenilor din învăţământ ai marii Uniuni Sovietice, să transmit delegaţilor primului Congres al Invăţătorilor şi tuturor oamenilor şcolii din Republica Populară Română, un salut fierbinte.

In momentul de faţă, toate popoarele iubitoare de libertate şi oamenii progresişti din lumea întreagă duc o luptă activă pentru o adevărată democraţie şi pentru pace în toată lumea.

Grija pentru instruirea generaţiilor tinere, pentru educarea lor în spiritul omeniei şi devotamentului faţă de cauza oamenilor muncii, face parte integrantă din această luptă.

In Uniunea Sovietică şi în ţările de democraţie populară se face totul pentru o largă desvoltare a învăţământului public şi se manifestă o mare grijă pentru îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale cadrelor didactice, pentru ridicarea autorităţii acestora în rândurile poporului.

Cu totul alta este situaţia în ţările supuse dominaţiei imperialiştilor. Acolo, copiii oamenilor muncii, condamnaţi la mizerie, sunt lipsiţi de posibilitatea de a urma şcoala şi a fi instruiţi. In ţările lagărului imperialist, în fruntea cărula stau Statele Unite ale Americii, generaţia tânără, ca şi întreaga populaţie, este educată în spiritul urei de rasă, al urei faţă de om, al pregătirii unui nou război mondial.

După cum se ştie, Uniunea Sovietică cultivă în rândul tineretului şi al întregii populaţii sentimentul prieteniei faţă de popoarele tuturor ţărilor.

An de an se desvoltă legăturile multilaterale între Uniunea Sovietică şi România.

Aceste legături se adâncesc pe baza prieteniei mari şi sincere între popoarele Uniunii Sovietice şi popoarele ţărilor de democraţie populară.

Este caracteristic exemplul următor: în şcoala medie nr. 612 din Moscova au fost organizate câteva reuniuni la care au luat parte elevii şcolii şi studenţii veniţi din ţările de democraţie populară pentru a urma cursurile institutelor de învăţământ superior din Moscova.

Intâlnirea cu studenţii români a lăsat o vie impresie în rândurile elevilor. La adunarea detaşamentului de pionieri, pionierele sovietice au făcut scurte referate despre marile construcţii ale comunismului, iar oaspeţii au povestit despre România nouă. In încheierea şezătorii, un tânăr poet român a recitat din versurile lui. O impresie deosebită a făcut poezia „Calea ferată", în care poetul vorbeşte despre un tren ce pleacă din Uniunea Sovietică spre România. Trenul aleargă în viteză, încărcat cu maşini. E un simbol al ajutorului pe care poporul sovietic îl dă poporului frate român, pentru construirea unei vieţi noi. Această poezie e pătrunsă de dragoste profundă faţă de Ţara Sovietelor, faţă de oamenii sovietici şi de cel mai bun prieten al poporului român, marele Stalin.

DRAGI TOVARAŞI,

Marile ţeluri comune ale educării tineretului în spiritul celor mai înaintate idealuri ale omenirii, unesc pe oamenii din învăţământ ai României şi Uniunii Sovietice.

Noi urăm primului Congres al Invăţătorilor din Republica Populară Română muncă rodnică pe tărâmul educării şi instruirii viitorilor constructori ai societăţii socialiste.

Noi suntem siguri că, însufleţiţi de ideile măreţe ale lui Lenin şi Stalin, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, învăţătorii Republicii Populare Române vor obţine noi succese pe tărâmul educării socialiste a tineretului.

Trăiască oamenii şcolii din Republica Populară Română, constructori activi ai României socialiste şi luptători pentru pace în lumea întreagă!

Trăiască prietenia româno-sovietică, chezăşia succeselor construirii socialismului în Republica Populară Română!

Trăiască cel mai bun fiu al poporului român, conducătorul oamenilor muncii din Republica Populară Română, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej!

Trăiască conducătorul şi învăţătorul întregii omeniri progresiste — marele Stalin!

Şedinţa festivă de deschidere

Joi dimineaţă au fost deschise în Capitală lucrările primului Congres al Invăţătorilor din Republica Populară Română.

In aula Ateneului R.P.R., unde se ţine Congresul, s'au întâlnit oameni de frunte ai învăţământului, aleşi de tovarăşii lor de muncă din toate regiunile ţării.

Au fost de faţă la şedinţa de deschidere membri ai C.C. al P.M.R. în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, membri ai guvernului în frunte cu tov. Dr. Petru Groza, academicieni, scriitori, oameni de cultură, conducători ai organizaţiilor de massă, etc.

Au fost deasemeni de faţă membri ai Corpului diplomatic în frunte cu S. I. Kavtaradze, ambasadorul Uniunii Sovietice.

Au participat deasemeni delegaţiile sosite din ţările vecine şi prietene şi anume: delegaţia sovietică compusă din B. P. Esipov, membru corespondent al Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R., directorul Institutului de Teorie şi Istorie a Pedagogiei al Academiei de Ştiinţe Pedagogice a R.S.F.S.R. şi conducător al delegaţiei, L. G. Ciuprakova, secretar al C.C. al Uniunii Sindicatelor cadrelor didactice din învăţământul elementar şi mediu, şi E. K. Osipova, directoarea unei şcoli medii de fete; delegaţia maghiară compusă din Szabo Kalman, director în Ministerul Invăţământului Public, şi Iosza Ferenc, învăţătoare fruntaşă; delegaţia cehoslovacă compusă din Oldrich Stelclein, secretarul Uniunii Sindicatelor din învăţământ, şi Adolf Zajik, director în Ministerul Şcolilor, Ştiinţelor şi Artelor din R. Cehoslovacă.

Tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invăţământului Public, a declarat deschise lucrările Congresului, salutând pe participanţii la Congres.

A urcat apoi la tribună învăţătorul pensionar Gheorghe Simion. Propunerea sa de a se alege în fruntea prezidiului de onoare al Congresului pe genialul învăţător al omenirii muncitoare, corifeu al ştiinţei şi culturii, stegarul păcii şi libertăţii popoarelor, Iosif Vissarionovici Stalin, a stârnit noi şi puternice ovaţii, congresiştii scandând îndelung numele iubit al lui Stalin.

Au mai fost alese în prezidiul de onoare, cu vii aclamaţii, Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. şi Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej.

In prezidiul adunării au fost aleşi, prin aplauze unanime, învăţători şi profesori emeriţi, învăţători şi profesori din diferite regiuni ale ţării, decoraţi cu „Ordinul Muncii" şi „Medalia Muncii", academicieni, scriitori, reprezentanţi ai Ministerului Invăţământului şi ai Uniunii Sindicatelor din Invăţământ, conducători ai organizaţiilor de massă, etc.

Momente de neuitat au fost pentru congresişti acelea când au văzut urcând la tribună, pentru a lua cuvântul, pe cel mai iubit fiu al poporului nostru muncitor, conducătorul partidului tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Participarea tovarăşului Gheorghiu-Dej la Congres a stârnit o mare însufleţire printre delegaţi. E: au văzut în aceasta un semn al marii însemnătăţi pe care partidul nostru, guvernul şi tovarăşul Gheorghiu-Dej personal o acordă activităţii învăţătorilor şi ridicării nivelului cultural al masselor muncitoare din R.P.R. Prin aclamaţii îndelungi congresiştii şi-au exprimat puternicele lor sentimente de devotament, dragoste şi recunoştinţă faţă de tovarăşul Gheorghiu-Dej, faţă de partid şi conducerea sa, faţă de regimul de democraţie populară.

Delegaţii la Congres au ascultat apoi cu atenţie încordată cuvântarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej. Fiecare frază, fiecare cuvânt rostite de vorbitor sunt sorbite cu nesaţ, căci pe măsură ce se desfăşoară cuvântarea, congresiştii capătă un larg tablou al însemnătăţii învăţământului în opera de construire a socialismului, un vast program de luptă şi muncă pentru înflorirea învăţământului şi a culturii. Tovarăşul Gheorghiu-Dej a vorbit cu cuvinte calde şi pline de dragoste despre misiunea patriotică a celor cărora le-a fost încredinţată educarea cetăţenilor de mâine ai României socialiste. Partidul şi guvernul — a spus vorbitorul — dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc, cu modestie şi abnegaţie, zecile de mii de învăţători răspândiţi pe tot cuprinsul ţării noastre.

Tovarăşul Gheorghiu-Dej a înfăţişat pe scurt marile înfăptuiri ale regimului de democraţie populară în domeniul învăţământului, a menţionat condiţiile prielnice materiale şi morale de muncă şi de trai create cadrelor didactice şi a pus în faţa învăţătorilor principalele sarcini ce le revin în înalta lor misiune de educatori ai tineretului în spiritul patriotismului socialist, în spiritul respectului şi dragostei pentru ştiinţă, pentru cultura progresistă.

Cu o mare însufleţire au ascultat congresiştii acea parte înflăcărată a cuvântării care cheamă pe învăţători să desvolte la elevi şi în massele muncitoare, măreţele idei şi sentimente ale internaţionalismului proletar, ale preţuirii şi dragostei pentru Uniunea Sovietică, centrul ştiinţei şi culturii universale, bastionul de neînfrânt al păcii, marea ţară prietenă care ne ajută să construim socialismul în ţara noastră. Cuvintele în care tovarăşul Gheorghiu-Dej vorbea despre iubirea poporului nostru pentru stegarul forţelor mondiale ale păcii şi corifeul ştiinţei şi culturii — marele Stalin — au fost subliniate cu ovaţii nesfârşite în cinstea tovarăşului Stalin.

Subliniind datoria învăţătorilor de a lichida vechile vederi burgheze asupra metodologiei, asupra lumii şi a vieţii, tovarăşul Gheorghiu-Dej a arătat că învăţătorii au sarcina să-şi însuşească adânc ştiinţa marxist-leninistă, care este necesară pentru aprofundarea oricărei ramuri a ştiinţei. „In ştiinţă — a arătat vorbitorul — se desfăşoară o luptă ascuţită între materialism şi idealism, luptă împotriva concepţiilor idealiste, pentru triumful materialismului. Aceasta este însăşi lupta pentru progresul ştiinţei. Deaceea sarcina combaterii vederilor reacţionare, idealiste, în diferite ramuri ale ştiinţei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe profesorii şi învăţătorii noştri de diferite specialităţi".

Congresul a primit cu aplauze furtunoase îndemnul dat învăţătorilor de tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej. **„Să vă slujească drept exemplu tipul sovietic al învăţătorului, cu temeinicia de cunoştinţe care îl caracterizează, cu conştiinciozitatea şi modestia lui, cu devotamentul său nemărginit faţă de popor, faţă de cauza lui Lenin şi Stalin".**

Aplauzele şi ovaţiile entuziaste ale congresiştilor au arătat hotărîrea învăţătorilor

(Continuare în pag. 3-a)

Lenin şi Stalin despre învăţământ

„...Una din părţile componente ale luptei pe care o ducem acum este munca pe tărâmul învăţământului public. Făţărniciei şi minciunii noi îi putem opune adevărul deplin şi deschis. Războiul a arătat în mod concret ce anume este „voinţa majorităţii" îndărătul căreia se camufla burghezia ; războiul a arătat că un pumn de plutocraţi târăşte popoarele la măcel pentru interesele sale. Credinţa că democraţia burgheză serveşte majorităţii este definitiv distrusă. Constituţia noastră, Sovietele noastre, care au fost o noutate pentru Europa, dar pe care noi le-am înţeles, încă din experienţa revoluţiei din 1905, constitue cel mai bun exemplu agitatoric şi propagandistic, care demască toată minciuna şi făţărnicia democratismului lor. Noi am proclamat deschis dominaţia celor ce muncesc şi a celor exploataţi; aceasta constitue ţăria noastră şi izvorul invincibilităţii noastre.

In domeniul învăţământului public vedem acelaş lucru : cu cât un stat burghez era mai civilizat, cu atât mai rafinat mintea, afirmând că şcoala poate să stea în afara politicii şi să slujească societatea în ansamblu.

In realitate şcoala a fost transformată în întregime într'un instrument al dominaţiei de clasă a burgheziei, ea era în întregime pătrunsă de spiritul burghez de castă şi avea ca scop să dea capitaliştilor lachei slugarnici şi muncitori pricepuţi. Războiul a arătat cum minunile tehnicii moderne servesc drept mijloc pentru exterminarea a milioane de muncitori şi pentru îmbogăţirea nemărginită a capitaliştilor care strâng averi de pe urma războiului. Războiul este subminat dinăuntru, pentrucă noi am demascat minciuna lor, opunându-i adevărul. Noi spunem : munca noastră în domeniul şcolar este tot o luptă pentru răsturnarea burgheziei ; noi declarăm deschis că şcoala în afară de viaţă, în afară de politică — este minciună şi ipocrizie.

...Oamenii muncii aspiră spre ştiinţă, pentrucă ea le este necesară pentru victorie. Nouă zecimi din massele muncitoare au înţeles că ştiinţa este o armă în lupta lor pentru eliberare, că insuccesele lor se explică prin insuficienta cultură şi că acum depinde de ele însele ca învăţământul să fie într'adevăr accesibil tuturor. Cauza noastră este asigurată prin aceea că massele înseşi au pornit la construirea Rusiei noi, socialiste. Ele învaţă din propria lor experienţă, din propriile lor insuccese şi greşeli, ele văd cât de necesară este cultura pentru încheierea victorioasă a luptei pe care o duc.

...Toţi cei care sunt alături de popor nu cu vorba, ci cu fapta, cea mai bună parte a cadrelor didactice va veni în ajutor, — şi aceasta constitue pentru noi o chezăşie sigură a victoriei cauzei socialismului".

V. I. LENIN

★

„Invăţătorul poporului trebue să fie ridicat la noi la o înălţime la care n'a stat, nu stă şi nici nu poate sta în societatea burgheză".

V. I. LENIN

★

„Armata învăţătorilor şi profesorilor trebue să-şi pună sarcini culturale gigantice şi, în primul rând, trebue să devină armata principală a învăţământului socialist".

V. I. LENIN

★

„Cadrele didactice trebue să se contopească cu întreaga massă muncitoare care luptă. Sarcina pedagogiei noi este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societăţii".

V. I. LENIN

„Falanga învăţătorilor constitue o parte din cele mai necesare a marii armate a oamenilor muncii din ţara noastră, care construesc o viaţă nouă pe baze socialiste.

Calea pe care clasa muncitoare merge spre socialism poate duce la victorie numai dacă massele de multe milioane ale ţărănimii muncitoare o vor urma cot la cot cu clasa muncitoare, dacă conducerea masselor muncitoare de către clasa muncitoare va fi neclintit tradusă în viaţă.

Invăţătorul dela sat trebue să ştie că fără această conducere nu poate exista dictatura proletariatului, iar fără această dictatură ţara noastră nu poate fi liberă şi independentă.

Să devină una din verigile care unesc massele ţărăneşti cu clasa muncitoare — iată sarcina principală a învăţătorului dela sat, dacă vrea într'adevăr să servească cauza poporului său, cauza libertăţii şi independenţei poporului".

I. V. STALIN

★

„Noi făurim o cultură proletară. Este perfect adevărat. Dar este tot atât de adevărat că cultura proletară, socialistă prin conţinutul ei, capătă la diferite popoare antrenate în construirea socialismului diferite forme şi diferite moduri de exprimare, în funcţie de deosebirile de limbă, de felul de trai etc. Proletară în conţinut, naţională în formă — iată cultura universală spre care merge socialismul. Cultura proletară nu desfiinţează cultura naţională, ci îi dă conţinut. Şi invers, cultura naţională nu desfiinţează cultura proletară, ci îi dă formă. Lozinca culturii naţionale a fost o lozincă burgheză atâta timp cât la putere era burghezia, iar consolidarea naţiunilor se făcea sub egida orânduirii burgheze. Lozinca culturii naţionale a devenit o lozincă proletară când la putere a venit proletariatul, iar consolidarea naţiunilor a început să se facă sub egida Puterii Sovietice. Cine n'a înţeles această deosebire principială între aceste două situaţii diferite nu va înţelege niciodată nici leninismul, nici esenţa problemei naţionale".

I. V. STALIN

★

„Una din sarcinile esenţiale ale partidului în epoca dictaturii proletariatului este aceea de a desfăşura munca de reeducare a vechilor generaţii şi de educare a noilor generaţii în spiritul dictaturii proletariatului şi al socialismului. Vechile deprinderi şi obiceiuri, tradiţii şi prejudecăţi, pe care ni le-a lăsat moştenire vechea societate, sunt un foarte primejdios duşman al socialismului... De aceea, lupta împotriva acestor tradiţii şi deprinderi, neapărata lor înlăturare din toate sferele activităţii noastre şi, în sfârşit, educarea noilor generaţii în spiritul socialismului proletar sunt sarcinile imediate ale partidului nostru, fără a căror înfăptuire victoria socialismului nu este posibilă".

I. V. STALIN

★

„Nu poate fi socotit cu adevărat leninist acela care, zicându-şi leninist se mărgineşte numai la specialitatea sa, se limitează, bunăoară, la matematică, botanică sau chimie, dincolo de care nu vede nimic. Un leninist nu poate fi numai specialist în ştiinţa pe care şi-a ales-o ; el trebue să fie totodată om politic şi să participe la viaţa socială, un om care se interesează în mod viu de destinele ţării sale, care cunoaşte legile de desvoltare ale societăţii, care ştie să se folosească de aceste legi şi tinde să ia parte activă la conducerea politică a ţării".

I. V. STALIN

Textele de mai sus sunt extrase din următoarele lucrări:

Cuvântare rostită la primul Congres al învăţământului din toată Rusia.
Pagini de jurnal.
Cuvântare ţinută în anul 1918 la Congresul Invăţătorilor Internaţionalişti din toată Rusia.
Către Congresul Invăţătorilor, 1925.
Cuvântare rostită la adunarea studenţilor Universităţii comuniste a oamenilor muncii din Orient.
Despre bilanţul lucrărilor Congresului al XIII-lea al P. C. (b) din Rusia.
Din raportul de activitate al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. la Congresul al XVIII-lea.

M. I. Calinin

Sarcina principală a învăţătorului este formarea unui om nou — cetăţean al societăţii socialiste

Dacă aş fi întrebat ce se cere mai cu seamă în momentul de faţă dela un învăţător, aş răspunde : să crească un om nou.

(Despre acest lucru vorbim des şi eu nu spun nimic nou). La noi se formează un om nou, omul societăţii socialiste. Acestui om nou trebue să i se inoculeze cele mai bune calităţi omeneşti. Căci omul nou, socialist, va fi şi el un om cu simţăminte omeneşti. Trebue să se pornească dela ideia că omul rămâne om.

Ce calităţi omeneşti trebuesc cultivate ? In primul rând sentimentul de dragoste, dragoste pentru popor, dragoste pentru masele muncitoare. Omul trebue să iubească oamenii. Dacă oamenii îi vor fi dragi, el va trăi mai bine, viaţa lui va fi mai veselă; nimeni nu trăieşte mai prost pe lume decât mizantropul — cel ce urăşte pe oameni. El trăieşte mai rău decât toţi.

In al doilea rând — cinstea. Trebue să obişnuiţi pe copii să fie cinstiţi. Acest lucru, învăţătorul trebue să-l urmărească după părerea mea, cu toată consecvenţa, prin toate metodele pedagogice posibile. Copiii să nu mintă, să nu înşele, ci să se poarte cinstit.

In al treilea rând — curajul. Omul societăţii socialiste este omul muncii, el vrea să cucerească lumea, şi nu numai lumea care se află pe globul pământesc, dar să lărgească cu ajutorul raţiunii întreg universul.

In al patrulea rând — solidaritatea tovărăşească. Trebue să existe solidaritate tovărăşească. E nevoie de ea şi pentrucă ne aflăm în încercuire capitalistă, fiindcă se duce o acţiune sistematică împotriva Uniunii noastre şi fiecare burghez aşteaptă cu înfrigurare momentul potrivit ca să strivească Uniunea Sovietică. Fireşte, capitaliştii nu vor reuşi, dar aceasta înseamnă că Uniunea Sovietică poate să fie apărată numai cu un zid de oţel. U.R.S.S. va fi şi mai puternică dacă oamenii sovietici vor fi educaţi de mici copii, din vârsta şcolară, în spiritul unei adevărate solidarităţi tovărăşeşti, al unei solidarităţi puternice. Când vor intra în rândurile Armatei Roşii sau vor ajunge pe front, ei se vor obişnui astfel mai uşor cu tovărăşia de luptă. Ii va lega dragostea faţă de patria socialistă.

In al cincilea rând — dragostea de muncă. Munca trebue nu numai să-ţi fie dragă, dar trebue s'o şi îndeplineşti cinstit, ţinând minte întotdeauna că dacă un om trăieşte şi se hrăneşte fără să muncească, înseamnă că el trăieşte din munca altuia. Nu e nevoe să vă explic vouă lucrul acesta. El trebue explicat elevilor. Despre muncă trebue să se vorbească în mod special. Noi spunem des : „Munca este o chestiune de onoare". Conducătorul nostru a lansat lozinca : „Munca este o chestiune de onoare" ; dar dacă voi veţi repeta numai că : „ Munca este o chestiune de onoare", aceasta va fi prea puţin. Aceasta n'ar însemna împlinirea voinţei conducătorului, a voinţii partidului şi a poporului. Copiii trebue să vadă în mod concret că munca este într'adevăr o chestiune de onoare. Copilul nu poate fi minţit. Dacă simte că ceva este căutuşi de puţin fals, el nu te mai crede.

S'ar mai putea continua cu enumerarea calităţilor omului nou, dar eu mă voi mărgini la acestea. Sunt calităţile unui marxist-leninist. Dar acestea se cer şi oricărui om cinstit cu judecată sănătoasă. Valoarea teoriei noastre constă tocmai în faptul că ea cere ceeace se cere oricărui om cinstit cu judecată sănătoasă.

Fragment din volumul „Despre educaţia comunistă".

N. C. Crupscaia

Şcoala şi mişcarea pionierească

„Noua şcoală sovietică şi mişcarea copiilor au scopuri şi metode de lucru comune. Intre ele trebue să existe o strânsă şi continuă legătură.

Care este aportul pe care-l aduce şcolii mişcarea copiilor ?

Ea îi va da în primul rând un material „uman" nou, un copil nou. Mişcarea pionierească ridică şi desvoltă foarte mult în copii conştiinţa demnităţii lor omeneşti... Organizaţia pionierilor îi disciplinează foarte mult pe copii, imprimându-le o atitudine serioasă faţă de muncă. Cu astfel de copii, învăţătorul va lucra şi el mult mai uşor.

Invăţătorul şi conducătorii mişcării pionereşti — comsomoliştii — trebue numai să se străduiască a le arăta copiilor deosebirea dintre şcoala veche şi şcoala nouă, dintre şcoala pătrunsă de ideologia burgheză şi şcoala care are la temelie ideologia proletară ; atât învăţătorul cât şi comsomoliştii trebue să se străduiască să explice copiilor cât mai limpede de ce e necesar ca ei să cunoască o parte sau alta din programa şcolară şi de ce trebue să studieze anumite probleme. Dacă învăţătorul va şti să facă acest lucru, va fi el însuşi uimit de succesele copiilor. La întrebarea copilului : „De ce trebue să ştiu aceasta ?" nu i se va mai răspunde aşa cum i se răspundea mai înainte : „Asta nu e treaba ta, tu nu trebue să discuţi, ci să înveţi, cei mari ştiu mai bine ceeace îţi este folositor !" Dimpotrivă, acum i se va răspunde copilului astfel, la această întrebare : „Tu vrei să construeşti o viaţă nouă, deaceea trebue să înveţi". Dacă întrebarea se referă, de exemplu, la istorie — în ce fel trăiau oamenii mai înainte şi pentru ce se luptau între ei — i se va răspunde : „Studiind istoria, vei învăţa ce nu trebue să faci şi, datorită ei, vei înţelege mai uşor ceeace trebue făcut". Dacă întrebarea se referă la geografie, învăţătorul va spune copilului : „Tu vrei ca pe întreg pământul să nu mai fie sclavie, să nu mai existe exploatare, dar atunci cum poţi să nu ştii unde trăeşte fiecare popor, cum trăieşte şi cum munceşte el ?" Dacă chestiunea se referă la fizică, învăţătorul va spune : „Tu vrei ca oamenii să nu se istovească muncind, dar pentru aceasta trebue să cunoşti legile naturii ; numai studiind aceste legi, omul învaţă să stăpânească forţele naturii şi să le pună în slujba sa ; numai studiind realizările tehnicii şi aplicându-le în viaţă, oamenii pot să se elibereze de sub dominaţia naturii ; tu trebue să ştii în ce constau aceste realizări, căci dacă nu vei şti aceasta, vei fi un constructor prost" ş.a.m.d...

In acest fel, întreaga programă şcolară va putea fi înţeleasă de copii. Stârnind entuziasmul copiilor de a studia materiile din programa şcolară, însuşi învăţătorul se va lăsa prins de acest entuziasm, care îi va călăuzi toată activitatea, o va face să fie plină de viaţă, şi-l va învăţa să se apropie în mod just de copil.

Fiecare înţelege cât de folositoare sunt pentru învăţător şi copil asemenea lecţii însufleţite de cunoaşterea scopului final.

...Fiecare învăţător trebue să sprijine mişcarea pionierească pentru ca aceasta să cuprindă în sfera ei de influenţă pe toţi şcolarii, să-i ajute pe pionieri în misiunea lor de a atrage pe toţi copiii în această organizaţie care tinde spre un scop măreţ".

Din volumul „Despre pionieri"

Experienţa şcolii sovietice — far călăuzitor în munca noastră

...In munca pe care am depus-o la şcoala mea, pe linia colaborării cu părinţii, cel mai preţios sprijin l-am găsit în bogata experienţă a învăţătorilor sovietici (Voinea Aurelia, învăţătoare Ploeşti).

...De mare folos pentru orientarea muncii noastre a fost articolul „Sarcinile principale ale semestrului II", publicat în „Uciteiscaia Gazeta" din 9 Ianuarie 1952... Din studierea acestuia am înţeles că însuşirea cunoştinţelor trebue să se producă în timpul lecţiilor. La lecţii trebue să se explice temeinic materialul nou. Tot la lecţie profesorul trebue să verifice în ce măsură elevii au înţeles cele explicate de el... (prof. I. Ciorănic Breaza).

...In munca mea ca preşedinte al sindicatului salariaţilor din învăţământ din oraşul Stalin şi în prezent ca secretar al Uniunii sindicatelor salariaţilor din învăţământ, bogata şi strălucita experienţă a sindicatelor sovietice, imensa forţă de construire a comunismului în U.R.S.S., mi-au fost un îndreptar preţios în îndrumarea şi organizarea muncii sindicale (I. Apolzan, secretar al U.S.I.).

...Tot dela marii dascăli sovietici am învăţat să prezentăm la curs studenţilor un tablou viu şi real al dependenţei reciproce între diferite capitole ce le predăm... Pregătind pe studenţi în spiritul ca orice cunoştinţă căpătată să o lege de practică, le arătăm cum practica stimulează teoria, care trebue să meargă totdeauna cu câţiva paşi înaintea practicii (acad. prof. Dr. Raluca Ripan-Cluj).

...Ajutorul cel mai preţios în munca institutului îl constitue folosirea experienţei şi cuceririlor ştiinţei sovietice... Ştiinţa energetică sovietică ne ajută să ne orientăm şi să rezolvăm just problemele de energetică ale ţării noastre (Prof. univ. I. S. Gheorghiu, membru corespondent al Academiei R.P.R.).

Astfel vorbesc învăţătorii, profesorii din şcolile medii şi din învăţământul superior, directorii de şcoală, activiştii sindicali şi oamenii de ştiinţă despre sprijinul simţit în munca lor prin cunoaşterea şi aplicarea ştiinţei şi experienţei marii Ţări a Socialismului biruitor.

Viaţa de fiecare zi, practica, confirmă mereu adevărul că ştiinţa ţării care a construit socialismul şi făureşte astăzi comunismul ,este ştiinţa cea mai înaintată, ştiinţa pusă în slujba progresului, a viitorului fericit al omenirii muncitoare.

Având la îndemână experienţa de peste 30 de ani a şcolii sovietice, noi am reuşit ca într'un timp relativ scurt, să dăm o nouă structură învăţământului nostru de toate gradele. Am reuşit să organizăm învăţământul pe noi baze astfel încât să îngăduie desvoltarea energiilor creatoare descătuşate ale masselor largi populare. Am reuşit să dăm instrucţiei şi educaţiei un nou conţinut, să întocmim pe baze ştiinţifice noi manuale şi noi programe şcolare, iar din şcoală să facem o armă în slujba clasei muncitoare.

Având la îndemână cuceririle ştiinţei pedagogiei sovietice, învăţătorii şi profesorii privesc astăzi într'o lumină cu totul nouă fenomenul instrucţiei şi educaţiei. Tocmai de aceea în rândurile cadrelor didactice devine tot mai redus numărul celor care mai dau crezare afirmaţiilor pedagogiei burgheze, curbei lui Gaus, de pildă, potrivit căreia populaţia şcolară ar cuprinde un procent foarte redus de elevi „bine înzestraţi dela natură", şi deci foarte buni la învăţătură, un procent ceva mai ridicat de elevi ale căror capacităţi se apropie de stratul subţire al celor de sus şi, însfârşit, un procent foarte ridicat de mediocri, de slabi şi foarte slabi. Pedagogia şi practica şcolară sovietică ne demonstrează că lucrurile stau cu totul altfel. Ele ne dovedesc că massa cea mare a elevilor are toate posibilităţile pentru o desvoltare normală. Şi, deci, este capabilă să-şi însuşească temeinic cunoştinţele prevăzute în programele şcolare.

Dar, marea massă a copiilor de vârstă şcolară are această perspectivă numai dacă în şcoală sunt asigurate condiţiile care să îngăduie transformarea posibilităţii în realitate. Ce ne învaţă pedagogia şi experienţa sovietică în această privinţă? Ne învaţă mai întâi că factorul determinant al unei bune desfăşurări a muncii didactice este personalitatea învăţătorului sau profesorului, capacitatea lui de muncă, pregătirea lui ştiinţifică şi pedagogică, îndemânarea şi priceperea lui de a lucra cu copiii, de a-i conduce abil dela o lecţie la alta, dintr'o clasă în alta.

Succesul muncii didactice, ne învaţă apoi pedagogia şi experienţa sovietică, este înlesnit, ca de altfel în ori care alt sector de activitate, de planificarea amănunţită şi judicioasă a muncii. Planificarea calendaristică pe întreg anul şcolar ne îngăduie să înaintăm progresiv în predarea materiei, astfel încât să nu ajungem în situaţia de a fi nevoiţi să supraîncărcăm pe elevi cu un volum de cunoştinţe pe care să nu-l poată asimila.

Alături însă de planificarea calendaristică, practica şcolii sovietice scoate în evidenţă rolul însemnat al planului de lecţie ca mijloc eficace atât pentru înfrângerea rutinei cât şi pentru buna desfăşurare a fiecărei lecţii în parte.

Experienţa şcolii sovietice ne mai învaţă că pentru fiecare lecţie în parte este nevoie să căutăm metodele şi procedeele cele mai adecvate, că una trebue să fie metoda potrivită pentru o lecţie de istorie antică, după cum alta va fi metoda şi altele vor fi procedeele întrebuinţate la o lecţie de fizică sau ştiinţe naturale. Intr'un fel trebue procedat când este vorba de o lecţie nouă, şi într'altfel când este vorba de o lecţie de repetiţie curentă sau finală.

Pentru asigurarea succesului la învăţătură al elevilor noştri, experienţa şcolii sovietice ne învaţă să avem permanent grijă ca învăţământul să fie un învăţământ intuitiv, temeinic şi durabil, să se desfăşoare în mod sistematic, cunoştinţele predate să fie accesibile elevilor şi însuşite în mod conştient de către aceştia. Ne învaţă să revenim mereu asupra materiei parcurse, creând cât mai multe legături între lecţiile dintr'un capitol sau din mai multe capitole, între lecţiile diferitelor obiecte de învăţământ. Ne recomandă ca, în măsura în care înaintăm în predarea materiei, să şi consolidăm ceeace am predat anterior, pentru ca la sfârşitul anului şcolar şi apoi la sfârşitul unei anumite etape şcolare să ajungem cu un minim de pierderi în ce priveşte cunoştinţele predate. Şcolii nu trebue să-i fie indiferent cu ce volum de cunoştinţe şi deprinderi vor ajunge elevii la terminarea şcolii de 4 ani sau a şcolilor de 7 şi 11 ani. Şcolii nu trebue să-i fie indiferent nici cu ce număr de elevi ajunge la sfârşitul fiecărei etape şcolare. In multe din şcolile sovietice sunt învăţători şi profesori care nu au repetenţi în clasele lor şi al căror elevi, în marea lor majoritate, învaţă obţinând calificative maxime. Spre această situaţie trebue să tindem şi noi, învăţătorii şi profesorii Republicii Populare Române.

Dacă mulţi din învăţătorii şi profesorii sovietici obţin succese depline în munca lor, faptul acesta se datoreşte, pe lângă considerentele mai sus amintite, şi unei juste înţelegeri a solicitudinii pe care o acordă elevilor, îndeosebi elevilor care dintr'o cauză sau alta nu ţin pas cu ritmul general de desfăşurare a procesului de învăţământ. Inţelegere justă, pe deoparte, în sensul de a nu arăta o solicitudine exagerată faţă de munca elevului, de a nu scuti pe elev de eforturi personale, de munca individuală şi înţelegere justă, pe de altă parte, în sensul de a ajuta elevului, fie în timpul lecţiilor, fie prin exerciţii suplimentare sau prin lecţii individuale, pentru a-şi recupera cunoştinţele neînsuşite într'un anumit timp. Rezultă de aici indicaţia de a nu lăsa pe copii strivit sub povara greutăţilor ce nu le poate învinge singur, precum şi indicaţia de a nu feri pe copii de eforturile individuale, aşa cum dintr'o înţelegere greşită unii învăţători şi profesori organizează grupe de învăţătură şi ajutorul reciproc chiar atunci când nu este nevoie să facă acest lucru.

Alţi factori asupra cărora şcoala şi experienţa sovietică ne atrag cu deosebire atenţia sunt organizaţiile de tineret şi familia. Rolul conducător însă îi revine şcolii, învăţătorului şi profesorului. Greutatea principală a instrucţiei şi educaţiei apasă în primul rând pe umerii lor. Organizaţiile de tineret şi familia trebue să ajute şi să consolideze opera şcolii. Tocmai de aici necesitatea unei strânse colaborări între aceşti factori.

Am vorbit până acum de ajutorul ştiinţei pedagogice şi al experienţei şcolii sovietice în ce priveşte aspectul instructiv al învăţământului. La aceasta trebue să adăugăm latura educativă a aceleeaşi probleme. Odată cu transmiterea cunoştinţelor, şcoala urmăreşte şi educarea tinerelor generaţii. Instrucţia, cum ne învaţă pedagogia sovietică, nu poate fi despărţită de educaţie. Insuşindu-şi cunoştinţele prevăzute în programele şcolare elevii îşi formează şi o anumită concepţie despre lume şi viaţă, o anumită atitudine faţă de societate şi problemele ei. Educarea omului nou însă nu este cu putinţă prin folosirea mijloacelor preconizate şi folosite în şcoala veche, în şcoala burgheză. Şcoala veche era şcoala bâtei, a disciplinei ciomagului, cum spunea Lenin, şcoala care nu avea interesul să crească oameni curajoşi, neînfricaţi în luptă, gata să lupte împreună cu întreg poporul împotriva duşmanilor Patriei. Pentru educarea omului nou şcoala noastră foloseşte metode noi, rezultate din experienţa celor peste trei decenii de învăţământ sovietic, călăuzit de atotbiruitoarele principii ale marxism-leninismului.

Experienţa şcolii sovietice este extrem de bogată şi variată. Nu este problemă, indiferent de gradul de învăţământ şi de specificul şcolii ,indiferent de obiectul de studiu, fizică sau matematică, limba maternă sau limbi străine, ştiinţe naturale, geografie sau istorie, nu este problemă de instrucţie sau educaţie de care tratatele şi revistele de specialitate sovietice să nu se fi ocupat şi din studiul cărora să nu culegi preţioase sugestii şi învăţăminte pentru buna desfăşurare a activităţii didactice.

Ne aflăm într'o etapă când în faţa noastră se ridică numeroase probleme care se cer urgent rezolvate. Ele sunt problemele pătrarului IV şi ale etapei de încheiere a anului şcolar. Multe din defecţiunile muncii didactice din cursul anului şcolar apar acum la lumină: unii elevi sunt ameninţaţi să rămână corigenţi sau repetenţi, cunoştinţele altora n'au fost îndeajuns de consolidate în întreaga desfăşurare a procesului de învăţământ. Se înţelege că în această etapă nu este cu putinţă să recuperezi toate pierderile efectuate în cursul unui întreg an şcolar. Şi totuşi se pot corecta multe din greşelile celor trei pătrare parcurse până acum. Organizarea sistematică şi temeinică a predării materiei curente, apoi a repetării materiei predate în întreg anul şcolar, sprijinul susţinut din partea profesorului, organizaţiilor de tineret şi a familiei şi eforturile sporite din partea elevilor vor ajuta, fără îndoială, ca la sfârşitul anului şcolar să ridicăm procentul elevilor care şi-au însuşit cunoştinţele prevăzute în programele şcolare. Perspectiva aceasta este pe deplin realizabilă, pentrucă ne stau la îndemână indicaţiile, deosebit de preţioase, ale experienţei sovietice.

Iată deci cum, atât în organizarea şi desfăşurarea muncii şcolare din cursul acestui an şcolar, cât şi în organizarea şi buna desfăşurare a acestei munci în etapa ei finală, pedagogia şi experienţa sovietică devin un factor care garantează bunul mers al procesului de învăţământ în şcolile noastre de toate gradele. Tocmai de aceea, acum când lucrările Congresului Invăţătorilor marchează o nouă etapă în desvoltarea învăţământului nostru, să ne fie şi mai limpede cât de necesară este cunoaşterea teoriei şi practicii şcolii sovietice, cât de necesar este ca în munca noastră de fiecare zi să folosim îndrumările rezultate din activitatea celor peste 30 de ani a învăţătorilor şi profesorilor sovietici ai căror elevi au construit socialismul, au salvat omenirea de tirania fascismului hitlerist şi care astăzi construiesc faza superioară a orânduirii socialiste, — comunismul.

Prof. I. DINICU

Cuvântarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

ttă nu cultul morții, ci cultul vieții, cultul muncii creatoare, cultul luptei dârze pentru fericirea poporului. (Aplauze)

Pentru a păși la construirea socialismului, a fost nevoie să se schimbe fundamental principiile de organizare a școlii, de orientare a învățământului și de îndrumare a cadrelor didactice.

Partidul nostru a înfăptuit reforma învățământului, care marchează hotarul între școala veche, burgheză, și școala nouă, a regimului de democrație populară.

Reforma învățământului a deschis larg porțile școlii pentru copiii oamenilor muncii.

Guvernul a sporit din an în an fondurile bugetare destinate învățământului public.

In bugetul votat recent de Marea Adunare Națională se prevăd pentru acțiuni social-culturale peste 5 miliarde 300 milioane lei noi sau 106 miliarde lei vechi. Această sumă reprezintă un spor de 19,4% față de anul 1951 și 17,5% din totalul cheltuielilor bugetare ale R.P.R. pe anul 1952. Aproape 40% din această sumă sunt destinate pregătirii cadrelor necesare construirii socialismului. (Aplauze).

Sute de mii de foști neștiutori de carte au absolvit cursurile de alfabetizare cu durata de doi ani, iar în primul nostru plan de cinci ani analfabetismul va fi pe deplin lichidat. S'au înființat câteva mii de noi școli elementare. In anul școlar 1951/1952 sunt cuprinși în învățământ 96% din numărul copiilor de vârstă școlară.

Sub regimul burghezo-moșieresc, minorităților naționale le era răpit dreptul la școală în limba maternă. Aplicarea de către regimul de democrație populară a politicii naționale leninist-staliniste se oglindește în cele peste 3500 de școli elementare și medii, precum și în institutele de învățământ superior, în care predarea se face în limba maternă a minorităților naționale.

Din grija partidului și guvernului între anii 1948—1951 s'au întocmit și tipărit 590 de manuale școlare noi într'un tiraj de aproape 28 de milioane de exemplare, dintre care aproape 3 milioane de exemplare în limba maternă a minorităților naționale.

Pentru ca tânăra generație să-și poată îmbogăți cunoștințele prin însușirea înaintatei culturi sovietice, prin reforma învățământului s'a introdus în programul școlii studiul limbii ruse, începând din clasa a IV-a elementară.

Prin reforma învățământului s'au creat forme noi de învățământ: școli de doi ani pentru muncitori, școlile profesionale ale rezervelor de muncă, școlile tehnice medii, noi institute superioare de învățământ. S'au creat recent Institutul de Științe Pedagogice de pe lângă M. I. P. și Institutul pentru Perfecționarea Cadrelor Didactice.

Invățământul nostru superior cuprinde 55.000 de studenți, viitori constructori de mașini electrice necesare electrificării țării, constructori de mașini grele, de care au nevoie întreprinderile noastre metalurgice, siderurgice, petrolifere, etc., viitori economiști, agronomi, zootehnicieni, istorici, profesori, literați.

Prin Hotărîrea din 16 August 1951 a partidului și guvernului s'au îmbunătățit condițiile de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu.

Partidul și guvernul au luat hotărîrea de a clădi la București un centru universitar, care va cuprinde o nouă clădire a Universității C. I. Parhon, precum și clădiri pentru un număr de institute tehnice de învățământ superior: energetică, metalurgie, chimie, construcții, etc.

Actualmente se elaborează un vast plan de durată pentru pregătirea, prin școală, a cadrelor necesare în toate domeniile construcției socialiste, plan care va fi supus aprobării Comitetului Central și guvernului. S'a depus o muncă intensă în vederea elaborării planurilor de învățământ la toate obiectele pentru școlile de toate gradele și de tipuri diferite, după model sovietic. Continuă munca de profilare a învățământului superior și a învățământului mediu tehnic.

Aceste fapte ilustrează grija partidului și a guvernului pentru școală și cultură, pentru formarea de cadre noi, pentru educarea tinerei generații de ziditori ai socialismului.

Statul și partidul încredințează învățătorilor milioanele de cetățeni de mâine; le încredințează misiunea de a forma, începând cu școala elementară, cetățeni de tip nou, oameni noi ai societății socialiste. Ce răspundere mare pentru învățători și totodată ce cinste înaltă!

In lucrările sale, marele Stalin ne avertizează împotriva „diletanților și atotștiutorilor" și ne învață că societății socialiste îi trebuie oameni culți, având cunoștințe științifice solide, capabili să devină buni specialiști, oameni folositori societății, în orice domeniu vor lucra.

Elevii pe care-i creșteți astăzi în școală, vor fi mâine stahanoviști, tehnicieni, pedagogi, savanți. Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. Deaceea, este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție.

In acest sens, încă în anul 1920, Lenin cerea școlii sovietice „de a pune ca sarcină necondiționată trecerea imediată la învățământul politehnic, de a face de îndată pașii imediat accesibili înspre **învățământul politehnic**". In continuare, Vladimir Ilici Lenin dădea o serie de indicații asupra sarcinilor educației politehnice, anume de a da elevilor o serie de **noțiuni fundamentale**: despre electricitate, despre aplicarea electricității în industria **mecanică și chimică**, despre planul de electrificare (Goelro); elevii să frecventeze cel puțin 1—3 ori o instalație electrică, uzine, sovhozuri; să cunoască elementele agronomiei etc. Cadrelor noastre didactice aceste indicații ale lui Lenin trebue să le servească drept călăuză în activitatea lor pedagogică-educativă.

Invățătorul trebuie să educe pe elevi în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul luptei împotriva dușmanilor interni și externi ai regimului de democrație populară.

Trebuie să se acorde o deosebită atenție studierii în școli a limbii române, făurită de popor prin eforturile a zeci de generații; a literaturii progresiste, clasice și contemporane, care oglindește năzuințele poporului, lupta și cuceririle sale; a istoriei României, care înfățișează lupta de veacuri a poporului pentru libertate.

Invățătorii și profesorii trebuie să cultive mândria națională pentru tradițiile revoluționare, progresiste ale poporului nostru, interesul și dragostea pentru opera lui Nicolae Bălcescu, Victor Babeș, Gheorghe Marinescu, Aurel Vlaicu pentru operele realiste ale unor scriitori și artiști ca Mihail Eminescu, Ion Luca Caragiale, Ion Creangă, Gheorghe Coșbuc, Teodor Aman, Nicolae Grigorescu.

Tineretul nostru trebuie învățat să cunoască și să iubească minunatele frumuseți și bogății ale țării noastre. Pământul patriei noastre ne oferă tot ceeace trebuie pentru a face viața omului bogată și fericită. Avem câmpii mănoase, al căror rod poate fi înzecit. In măruntaiele pământului nostru se găsesc: petrol, fier, cărbune și alte comori, încă necercetate. Avem căderi de apă, a căror putere, încă neîmblânzită, poate pune în mișcare sute de uzine pe întreg întinsul țării. Să înarmăm pe tinerii fii ai patriei noastre cu puterea științei, să aprindem în sufletul fiecărui tânăr mândria de stăpân al acestor bogății nesecate, și râvna de a le pune în slujba poporului, pentru binele omului, pentru înflorirea patriei noastre. (Aplauze prelungite).

In procesul învățământului trebuie acordată o mare atenție cunoașterii neprețuitelor valori ale culturii sovietice, studierii limbii ruse, a cărei cunoaștere ne dă putința de a citi în original operele nemuritoare ale lui Lenin și Stalin, operele lui Pușkin, Tolstoi, Gorki. Școala trebuie să cultive sentimentul de prietenie și colaborare frățească cu marele popor sovietic, dragostea față de glorioasa Uniune Sovietică, care ne-a eliberat și ne ajută să ne clădim patria noastră socialistă, față de cel mai bun prieten al poporului nostru, tovarășul Stalin. (Aplauze puternice. Congresiștii ovaționează îndelung pentru Uniunea Sovietică și marele Stalin).

Tovarăși și tovarășe,

Vorbind despre rolul social al învățătorilor, în cuvântarea ținută în anul 1918 la Congresul Invățătorilor Internaționaliști din toată Rusia, marele Lenin a spus:

„Armata învățătorilor și profesorilor trebuie să-și pună sarcini culturale gigantice și, în primul rând, trebue să devină armata principală a învățământului socialist". Insă — continuă marele Lenin — „Nu te poți limita la cadrul îngust al activității didactice. Cadrele didactice trebuie să se contopească cu întreaga massă muncitoare care luptă. Sarcina pedagogiei noi este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății". Această sarcină de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății o are și învățătorimea din țara noastră.

Invățătorului îi revine un rol de seamă în lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective.

Invățătorul trebue să fie exemplu în îndeplinirea obligațiilor cetățenești față de stat și să lumineze țărănimea muncitoare asupra obligației patriotice de a respecta cu sfințenie legile Republicii Populare Române, mobilizând țărănimea săracă și mijlocașă la lupta împotriva chiaburimii — exploatatoarea țărănimii muncitoare.

„Să devină una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare — iată sarcina principală a învățătorului dela sat, dacă vrea într'adevăr să servească cauza poporului său, cauza libertății și independenței poporului" — a spus în anul 1925 tovarășul Stalin, cu prilejul Congresului învățătorilor din Uniunea Sovietică.

Invățătorul are un mare rol în răspândirea cunoștințelor științifice în popor, în lupta împotriva misticismului și prejudecăților, împotriva stării de înapoiere culturală, lăsată moștenire de regimul burghezo-moșieresc. Invățătorul trebue să considere ca o obligație de onoare de a fi în fruntea luptei pentru îndeplinirea prevederilor planului cincinal, cu privire la lichidarea completă a neștiinței de carte în Republica Populară Română.

La îndeplinirea tuturor acestor sarcini, în interiorul și în afara școlii, sunt chemați să participe zecile de mii de profesori și de învățători din școlile Republicii Populare Române.

In multe școli au apărut în ultimii ani învățători noi crescuți de regimul de democrație populară. Acesta este un fenomen îmbucurător, dar noii învățători reprezintă o minoritate față de marea massă a învățătorimii, care s'a format la școala burgheză, în perioada când burghezia și moșierimea erau clase dominante, și care a fost hrănită cu ideile reacționare ale culturii burgheze.

Pentru a-și putea îndeplini misiunea, pentru a-și putea duce la bun sfârșit sarcinile, massa învățătorilor nu are decât un singur drum: acela al lichidării vechilor vederi burgheze asupra școlii, asupra metodologiei, al lichidării concepției burgheze asupra lumii și vieții. (Aplauze puternice).

Fără îndoială că însușirea concepției marxist-leniniste asupra lumii, nu este un proces ușor, ci unul îndelungat și adesea anevoios, un proces care dă naștere unei lupte chiar în conștiința oamenilor, educați în vechile concepții și în vechea mentalitate. Dar, la întrebarea dacă învățătorii formați la școala veche pot să-și asimileze concepția marxist-leninistă, dacă ei pot să se elibereze de balastul vechilor concepții, dacă au condițiile necesare pentru aceasta, trebue să răspundem categoric: Da. Aceste condiții există. Invățătorii au aptitudinile intelectuale necesare pentru aceasta, au condiții noi mult îmbunătățite, de muncă și de trai. La putere nu se mai află burghezia și moșierimea retrogradă, obscurantistă, ci clasa cea mai avansată a societății, clasa muncitoare, care și-a pus ca scop să construiască socialismul și să lichideze clasele exploatatoare. Invățătorimea se bucură de sprijinul permanent al clasei muncitoare. Așa dar există condițiunile materiale, politice și morale favorabile pentru ca perioada de asimilare a concepției științifice asupra lumii să fie cât mai scurtă. Insușirea învățăturii marxist-leniniste, conștiința superiorității ei covârșitoare dă o înaltă satisfacție spirituală oricărui om de cultură cinstit. Un astfel de om de cultură, chiar fără a fi membru de partid, pe măsura creșterii conștiinței sale și pe măsura însușirii marxism-leninismului se apropie de partid — detașament care cuprinde elementele cele mai avansate ale societății — și devine un militant pentru marea cauză a lui Marx-Engels-Lenin-Stalin.

In ultimii ani s'au tradus în românește numeroase lucrări ale clasicilor marxism-leninismului. Tezaurul nesecat al științei marxist-leniniste se află astfel la îndemâna oricui. Să-l folosiți din plin, tovarăși și tovarășe, pentrucă în măsura în care veți pune stăpânire pe el, veți putea lua parte din ce în ce mai activ și cu mai mult succes la construirea societății socialiste, la făurirea culturii socialiste în conținut și naționale în formă, la înflorirea și propășirea patriei noastre. (Aplauze puternice).

Există vreo forță care să poată împiedica dragostea și dorința învățătorimii de a se avânta spre culmile științei marxist-leniniste? Nu există asemenea forță! Dacă mai sunt printre învățători unii care se cramponează de ideologia burgheză retrogradă, elemente prinse în păienjenișul obscurantismului și al misticismului, al naționalismului și cosmopolitismului, apoi aceștia nu formează decât o minoritate infimă de oameni avuți, interesați în restaurarea vechilor stări de lucruri, nepăsători față de interesele culturii, față de școală și față de luminarea poporului. Fiind în număr restrâns față de marea massă a intelectualității învățătorești, ei nu pot constitui o piedică serioasă pentru aceste masse, și nu va fi necesar un efort prea mare pentru combaterea și îndepărtarea lor, odată ce marea massă a învățătorilor a luat în serios misiunea sa de factor activ al vieții publice.

Invățătorimea legată de popor și devotată poporului, trebue să lupte pe întregul front, pe frontul ridicării nivelului învățământului, al creșterii de cadre noi pentru industrie, agricultură, comerț, cooperație, pentru diferitele sectoare ale vieții culturale, să lupte pentru lichidarea analfabetismului și răspândirea culturii în masse. Invățătorii au datoria să lupte împotriva moravurilor vechii societăți și împotriva elementelor retrograde, obscurantiste, din rândurile proprii, care încearcă să frâneze mersul înainte al învățământului, profitând de buna credință a oamenilor cinstiți, de libertățile regimului de democrație populară, de lipsa de vigilență și de combativitate a unora dintre învățători.

Cu voință și perseverență, îndreptându-ne cu hotărîre spre izvoarele marxism-leninismului, călăuzindu-ne de dragoste pentru cultură, pentru popor, vom ieși victorioși din această luptă. (Aplauze puternice).

Cunoașterea temeinică a științei marxist-leniniste, a adevărului științific despre natură, viață, societate, este necesară pentru aprofundarea oricărei ramuri a științei — fizica, chimia, matematica, fără să mai vorbim de istorie, limbă, literatură. Materialismul dialectic este călăuza sigură a omului de știință. Numai această concepție permite studierea lucrărilor și fenomenelor în mișcarea, desvoltarea și transformarea lor, și nu o prezentare scolastică, încremenită, a acestora. In știință se desfășoară o luptă ascuțită între materialism și idealism, lupta împotriva concepțiilor idealiste, pentru triumful materialismului. Aceasta este însăși lupta pentru progresul științei. Deaceea, sarcina combaterii vederilor reacționare, idealiste, în diferite ramuri ale științei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe profesorii și învățătorii noștri de diferite specialități.

Marile desbateri științifice din Uniunea Sovietică în jurul problemelor filosofiei, lingvisticii, biologiei și fiziologiei, descoperirile remarcabile ale savanților sovietici în domeniul structurii materiei vii, al structurii atomului, al cosmogoniei, constitue isvoare de prețioase învățăminte pentru cadrele noastre științifice și didactice. Uniunea Sovietică este centrul științei și culturii universale.

Trebue să relevăm îndeosebi marele rol pe care-l joacă în desvoltarea a numeroase ramuri ale științei (filosofie, lingvistică, istorie și altele) geniala lucrare a tovarășului Stalin, „Marxismul și problemele lingvisticii", lucrare care marchează un nou pas în desvoltarea materialismului dialectic. Ridicându-se împotriva tendințelor de înăbușire a criticii în știință, tovarășul Stalin proclamă în această lucrare lupta de opinii pe tărâm științific, drept forță motrice de desvoltare a științei. Această indicație a tovarășului Stalin trebue să servească drept un îndemn puternic pentru oamenii de știință și cultură din țara noastră, în lupta lor împotriva opiniilor reacționare, antiștiințifice, în domeniul filologiei, fizicii, chimiei, biologiei, științei medicale și al altor discipline științifice. (Aplauze puternice).

Prin contactul viu, permanent, pe care-l are învățătorul cu massa populației, în special a populației sătești, el întâlnește la fiecare pas formele cele mai grosolane ale concepțiilor idealiste, obscurantiste și mistice. Sarcina învățătorului este de a combate misticismul și prejudecățile, de a explica fenomenele naturii, de a răspândi adevărul științific asupra originii pământului, vieții și a omului. Cunoașterea acestor adevăruri trebue să contribue la mobilizarea oamenilor muncii și îndeosebi a tineretului la munca constructivă, creatoare, pentru construirea unei vieți fericite, nu pe lumea cealaltă, ci pe lumea asta. Se știe că, pentru a ține în jug pe muncitori și țărani, moșierii și capitaliștii dădeau celor flămânzi și goi, în locul lichidării suferințelor și lipsurilor depe această lume, numai speranța într'o fericire pe lumea cealaltă.

Noi, comuniștii, luptăm pentru a făuri fericirea pe pământ. In activitatea noastră ne întemeiem pe cunoașterea legilor naturii și societății și ne călăuzim de ele în interesul fericirii și bunei stări a oamenilor muncii.

Drumul pe care sunt chemați să meargă învățătorii — și, în general, intelectualii devotați poporului — este drumul participării active la făurirea acestei vieți fericite, pe care ne-o aduce construirea socialismului în patria noastră. (Aplauze puternice).

Să vă slujească drept exemplu tipul sovietic al învățătorului, cu temeinicia de cunoștințe care îl caracterizează, cu conștiinciozitatea și modestia lui, cu devotamentul său nemărginit față de popor, față de cauza lui Lenin și Stalin. Studiați cu perseverență experiența admirabilă a școlii sovietice, adevărat focar al științei și culturii, făuritoarea minunatelor generații de constructori ai socialismului și comunismului.

Faceți ca acest Congres să aducă o contribuție nouă la desvoltarea școlii noastre, chemată să pregătească omul cu o înaltă cultură, omul societății socialiste, pe care o construim.

Fiți la înălțimea sarcinii de cinste, pe care vi-o încredințează poporul muncitor, guvernul Republicii Populare Române, Partidul Muncitoresc Român.

Spor la muncă Congresului Invățătorilor în slujba poporului muncitor, a socialismului și a păcii, în slujba răspândirii culturii înaintate în popor, în slujba fericirii poporului! (Aplauze puternice, și îndelung repetate. Congresiștii în picioare ovaționează cu entuziasm, scandând numele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej).

Salut fierbinte Congresului Invățătorilor!

In numele cadrelor didactice ale Universității „V. Babeș" din Cluj și al oamenilor de știință grupați în jurul Filialei din Cluj a Academiei R.P.R., salut cu bucurie Congresul Invățătorilor din R.P.R.

In condițiile actuale ale luptei pentru construirea socialismului în țara noastră, munca plină de devotament a învățătorimii legată de popor constitue un factor important pentru întărirea patriei, pentru ca țara noastră să devină o forță tot mai puternică în slujba progresului omenirii, a înfrățirii dintre popoare, a păcii.

Țelurile oamenilor de știință și ale învățătorilor și profesorilor sunt aceleași: cu toții luptăm pentru a ridica pe cele mai înalte culmi nivelul de cultură al poporului nostru muncitor.

Doresc Congresului succes în lucrările sale, lucrări menite să contribue la înflorirea învățământului și a culturii masselor muncitoare din patria noastră.

Acad. prof. Emil Petrovici
Membru în Prezidiul Academiei R.P.R.

★ ★ ★

Sunt muncitor stahanovist la Uzinele „Janos Herbak" din Cluj. Am un băiat, elev la școala medie. Adesea, cu prilejul consfătuirilor cu părinții, mă duc la școală și stau de vorbă cu tovarășul director, cu tovarășul diriginte și cu ceilalți profesori ai fiului meu. Mă interesez îndeaproape despre felul cum învață și cum se poartă el și despre îndatoririle care ne revin nouă, părinților. De câte ori mă duc la școală simt dragostea cu care profesorii ne înconjoară copiii, schimbul nostru de mâine.

Așa cum noi, muncitorii, ne străduim în uzină să dăm produse multe și de bună calitate, așa sunt mii de învățători și profesori în patria noastră care, călăuziți de Partid luptă în școală pentru a crește și educa cetățeni capabili, bine pregătiți, constructorii de mâine ai socialismului.

Acum, învățătorii se adună într'un Congres pe întreaga țară pentru a discuta cum să-și îmbunătățească necontenit activitatea. Ca muncitor, ca cetățean și ca părinte, aduc un salut fierbinte Congresului Invățătorilor din R.P.R., urându-i să însemne o adevărată cotitură în munca școlilor din țara noastră, în ridicarea nivelului activității învățătorilor și profesorilor.

Tordoy Adalbert
stahanovist
Uzinele „Ianoș Herbak"

★ ★ ★

Am fost dascăl timp de peste două decenii sub odiosul regim al claselor exploatatoare. Cu strângere de inimă îmi amintesc cum, prin programele de învățământ de toate treptele, educatorii tineretului erau folosiți să ascundă sub obroc lumina adevărului, să mutileze sufletul elevilor, să-i forțeze să crească și să gândească strâmb. Pentru asta, oamenii școlii trebuiau să injecteze în mod criminal tinerei generații microbii toxici ai suprastructurii dominante: misticism, rasism, parvenitism, șovinism, spirit războinic...

Imi aduc aminte și de abilitățile ascunse prin care încercam stăruitor să strecor antidotul, prin concepția luptei de clasă și fireștile ei urmări suprastructurale, în cursul de istorie și filozofie ce predam. Imi dădeam seama de slăbiciunea puterilor și mijloacelor mele și mă refugiam, ca poet, în strofe luptătoare pentru vreme mai bună.

Acea vreme iat-o — sunt fericit că am mai apucat-o și o mai pot proslăvi. Regeneratoarea furtună a revoluției sociale și culturale a spălat în mare parte pământul patriei de acele bacterii ciumate.

Salut cu entuziasm sărbătorescul Congres al educatorilor liberi ai noii generații. Se desbat la acest Congres nu numai cele mai bune metode pedagogice ce se practică în țara care modelează minunatul, eroicul tineret de tip nou, ci și cele mai practice metode ale muncii sociale extrașcolare, în lumina științei celei mai înalte, celei mai prielnice vieții: marxism-leninism-stalinismul. Umpleți-vă sufletele, din belșug, de această lumină a luminilor, pentru a o putea iradia, cu toate puterile ei înroditoare, atât asupra învățăceilor voștri, cât și asupra concetățenilor voștri. Căci, după un călăuzitor cuvânt al lui Lenin: „sarcina pedagogiei noi este de a lega activitatea didactică de sarcina organizării socialiste a societății".

Un bătrân dascăl vă urează avânt tineresc în nobila voastră misiune.

Acad. A. Toma
Laureat al Premiului de Stat

★ ★ ★

Noi, membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai", iubim pe învățătorii și profesorii școlilor din comuna noastră. Ii iubim pentrucă, cu ajutorul lor, mulți dintre noi, până mai ieri neștiutori de carte, am învățat să deslușim bine slovele. Ii iubim pentru grija pe care o arată copiilor noștri, pentrucă ne ajută să învățăm mai ușor înaintatele metode agrotehnice.

Invățătorii și profesorii din comuna noastră vin totdeauna în gospodăria noastră, stau de vorbă cu noi și ne învață multe lucruri folositoare pentru îmbunătățirea muncii organizatorice, pentru desvoltarea sectoarelor anexe ale gospodăriei.

Acum, când delegații învățătorilor și profesorilor din toată țara se adună la București, în primul Congres al Invățătorilor, noi le trimitem gândul nostru de bine, urarea noastră de spor la lucru, urarea de a munci cu și mai mult avânt pentru educarea copiilor, pentru răspândirea culturii în rândurile masselor.

Nicolae Sfârlea
președintele G.A.C. „1 Mai"
comuna Gilău, regiunea Cluj

★ ★ ★

Trimit salutul meu fierbinte Congresului Invățătorilor din R.P.R., Congres care înseamnă o adevărată și mare sărbătoare pentru viața noastră culturală.

Prin grija permanentă acordată de Partid și de Guvern școlii, învățătorilor și profesorilor din patria noastră, s'au luat măsuri de desvoltare a învățământului, de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice. Astăzi, învățătorul este înconjurat de dragostea și atenția întregului popor muncitor.

In fața învățătorilor din R.P.R. stă sarcina măreață de a participa cu avânt revoluționar la lichidarea analfabetismului, la munca de ridicare a nivelului cultural al masselor, la lupta de transformare socialistă a agriculturii și de întărire a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, la opera de creare a omului nou, a omului societății socialiste.

Stimulând avântul învățătorilor și profesorilor în munca pentru îndeplinirea sarcinilor patriotice ce le stau în față, urez Congresului Invățătorilor să marcheze o cotitură însemnată în adâncirea și lărgirea revoluției culturale din țara noastră.

Acad. prof. C. I. Balmuș
Rectorul Universității „C. I. Parhon"
din București

★ ★ ★

Pionierele detașamentului nr. 4 dela școala elementară nr. 27 de fete din București aduc un salut pionieresc Congresului Invățătorilor din Republica Populară Română.

Acest Congres dovedește încă odată nemărginita grijă a Partidului și a Guvernului pentru instruirea și educarea noastră, a tineretului din școli.

Tovarășii învățători și profesori ne-au vorbit despre importanța Congresului și ne-au arătat că el vine să lămurească o serie de probleme care privesc educarea noastră, a tineretului. Congresul va prilejui răspândirea celor mai bune metode de educare a tineretului în spiritul moralei comuniste, în spiritul luptei pentru pace. El va ajuta învățătorilor și profesorilor noștri să facă din noi adevărați constructori ai socialismului.

Noi, pionierii, suntem hotărîți să facem zid în jurul iubiților noștri învățători și profesori, să-i ajutăm în munca lor, luptând pentru o mai bună disciplină, pentru o frecvență regulată, pentru obținerea celor mai bune rezultate la învățătură, arătându-ne în felul acesta demni de grija ce ne-o poartă Partidul și de dragostea cu care ne înconjoară învățătorii noștri.

Trăiască primul Congres al Invățătorilor din Republica Populară Română!

Detașamentul de pionieri nr. 4
dela școala elementară de fete
nr. 27-București

★ ★ ★

In Patria noastră, învățătorii și profesorii reprezintă o mare armată de intelectuali, neobosiți răspânditori ai culturii, științei și tehnicii noi, propagandiști ai ideilor socialismului și păcii. Sarcina lor de mare cinste și de mare răspundere este să ridice, prin munca lor, nivelul cultural al masselor și să ajute prin aceasta la crearea omului nou, omul societății socialiste, înainte de toate omul unei înalte culturi.

Munca în școală și munca obștească dusă de învățătorii și profesori este o importantă muncă de stat, o însemnată muncă politică. Pentru succesul deplin al acestei deosebit de importante munci, cu atât de ample efecte, nivelul politic și cultural al cadrelor din învățământ, experiența lor pedagogică sunt factori hotărîtori.

Analizând pe larg multiplele probleme și aspecte ale rolului și activității oamenilor muncii din școli, Congresul Invățătorilor va determina o mai bună îndeplinire a marilor sarcini care stau în fața învățământului nostru.

Salut cu toată căldura acest Congres care, prin rezultatele sale va ridica pe o treaptă mai înaltă activitatea cadrelor didactice, ajutând astfel școlii să dea roadele pe care le așteaptă dela ea întregul popor.

Acad. prof. St. Vencov
Rectorul Institutului Politehnic
București

★ ★ ★

Când mă gândesc la sala largă din București, în care se adună zilele acestea zeci de învățători din toată țara, când mă gândesc la prețuirea muncii lor, la milioanele de manuale pe care pot învăța copiii, la toate minunatele realizări ale regimului nostru de democrație populară pe tărâmul școlii, îmi răsare, prin contrast, în minte, școala mărginașă unde povesteam când și când copiilor, ca într'un basm minunat, despre lumea ce abia azi le stă deschisă în față. Și fără voie îmi amintesc de colegii mei de pe atunci, de învățătorii cu leafă mizeră, pe luni întregi în restanță, de dascălii mai bătrâni care cunoscuseră în viața lor ani lungi de șomaj, deși România era una din țările cu cel mai mare număr de analfabeți.

Astăzi, în primăvara unei patrii libere, salut din toată inima pe acești grădinari care îndreaptă primele ramuri — copiii — și care le sădesc în suflete, odată cu lumina literelor, dragostea pentru pace, pentru socialism.

Veronica Porumbacu
Poetă

Lucrările Congresului Invățătorilor

(Urmare din pag. 1-a)

de a traduce în viață, punct cu punct, toate sarcinile de răspundere în lupta pentru socialism, care au fost puse în fața lor de tovarășul Gheorghiu-Dej.

Pășind voios în sunetul tobelor și trâmbițelor, au pătruns în sală pionierii cu brațele încărcate de flori. Cuvintele simple de copil, dar pline de conștiință patriotică ale pionierei Elena Olteanu au avut darul de a face pe învățătorii participanți la Congres să simtă și mai puternic răspunderea nobilei lor sarcini, acea răspundere care-i face să muncească cu elan, cu răbdare, cu stăruință.

Este explicabil interesul cu care învățătorii au așteptat să asculte dela tribuna Congresului lor cuvântul înflăcărat și plin de forță al omului sovietic, al tovarășilor lor, învățătorii din Uniunea Sovietică. A asculta cuvântul oamenilor sovietici, a le înfățișa munca ta și a te sfătui cu ei, a învăța din experiența lor nu numai din cărți, dar și direct, prin solii pe care îi trimite la noi Țara Socialismului—aceasta a devenit în ultimii ani una din cele mai iubite tradiții în țara noastră. Iată de ce atunci când a urcat la tribună B.P. Esipov, conducătorul delegației sovietice, întreaga sală a izbucnit în aplauze și ovații. Cuvântarea delegatului sovietic a impresionat profund pe congresiști, îndeosebi în acel pasaj în care, povestind despre o șezătoare ținută la școala medie Nr. 612 din Moscova, a arătat cum se oglindește în sufletul copiilor sovietici marea prietenie dintre popoarele sovietic și român.

La încheierea cuvântării delegatului sovietic, congresiștii s'au ridicat în picioare, în semn de omagiu fierbinte pentru marele popor sovietic, pentru conducătorul său și al întregii oameniri muncitoare — tovarășul Stalin. Minute în șir au răsunat sub bolta Ateneului R.P.R. cuvinte de slavă pentru cel ce arată oamenilor simpli de pretutindeni drumul consolidării păcii și al victoriei socialismului în toate țările, geniul științei și culturii progresiste, marele prieten al poporului nostru — Iosif Vissarionovici Stalin.

★

In ședința de Joi după amiază a Congresului Invățătorilor din R.P.R., prezidată de tov. Tatiana Bulan, a luat cuvântul tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, care a desvoltat raportul intitulat „Ridicarea nivelului învățământului și îmbunătățirea muncii ideologice în rândul învățătorilor și profesorilor".

Tov. Mircea Gherman, membru în Biroul Executiv al C.G.M., a adus salutul celor peste 2 milioane membri ai sindicatelor din țara noastră.

Din partea delegației cehoslovace a adus un fierbinte salut Congresului Adolf Zajik, director în Ministerul Școlilor, Științelor și Artelor din R. Cehoslovacă.

Tov. Cornelia Filipaș, membră în Biroul C.C. al U.T.M., a adus salutul Uniunii Tineretului Muncitor, subliniind că U.T.M. pune în centrul activității sale printre elevi, problema învățăturii.

A urmat raportul prezentat de tov. I. Nistor, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public despre „Probleme actuale ale muncii educative în școală".

★

In cursul zilei de eri au continuat lucrările Congresului Invățătorilor din R.P.R.

Prima parte a ședinței de dimineață a fost prezidată de învățătorul emerit Gheorghe Șincan, din orașul Codlea — regiunea Stalin. A luat cuvântul tov. Gheorghe Orzea, decan al Facultății de Filologie, din București, care a desvoltat referatul intitulat: **„Predarea în școală a limbii române și a limbilor minorităților naționale în lumina lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii"**.

In aplauzele congresiștilor a străbătut sala, purtând cu mândrie drapelul școlii, o delegație a elevilor din școlile rezervelor de muncă din Capitală, care a adus un salut Congresului.

Tov. Ladislau Banyai, consilier la Ministerul Invățământului Public, care a prezidat a doua parte a ședinței de dimineață, a dat apoi citire telegramelor de salut adresate Congresului. Cu multă emoție au ascultat congresiștii citirea telegramei trimise de către Ministerul Invățământului Public al R.P.D. Coreene. Congresiștii și-au exprimat prin aplauze puternice solidaritatea lor cu bravul popor coreean, care, alături, de voluntarii chinezi, luptă eroic pentru libertate și pace, împotriva monștrilor omenirii, imperialiștii americano-englezi.

S'au mai citit telegramele de salut trimise de C.C. al Sindicatelor Unitare de Invățământ din Republica Polonă, de Ministerul Invățământului Public și de Sindicatul salariaților din învățământul public din R. P. Mongolă, de grupa studenților și aspiranților români dela Institutul pedagogic „Vladimir Ilici Lenin" din Moscova, de Comitetul de părinți al școlii elementare Nr. 2 din Reșița, de colectivul de învățători al școlii elementare cu limba de predare sârbă din Moldova Veche, regiunea Severin și alte numeroase telegrame trimise de colective de învățători, elevi și părinți din toate colțurile țării.

A luat apoi cuvântul tov. Ion Titică, învățător decorat cu Medalia Muncii, care a desvoltat referatul intitulat **„Activitatea obștească a învățătorilor"**

Au urmat discuții la rapoarte și referate, la care au luat cuvântul: prof. Gh. Pop (Carei-Baia Mare), învățătorii E. Popescu (regiunea Hunedoara), V. Popovici (regiunea Arad), I. Zolyani (regiunea Cluj), Vasilica Ioniță (regiunea București), Nicolae Mihai (Cernavodă) și educatoarea Maria Radu (regiunea București).

Ședința de Vineri după amiază a fost prezidată de tov. I. Nistor, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public.

Primit cu vii aplauze, șeful delegației R. D. Germane, Erwin Winkler, a adus Congresului salutul învățătorilor din R. D. Germană.

Au urmat apoi discuții la rapoarte și referate la care au luat cuvântul învățătorii: Francisca Stoian (București), N. Mitulescu (regiunea Argeș), C. Iäger (regiunea Teleorman), prof. F. Mitruț (regiunea Dolj) și I. Feher, șeful secțiunii de învățământ a Sfatului popular raional Petroșani.

Congresul a întâmpinat apoi cu puternice aplauze o delegație care a adus salutul muncitorilor și tehnicienilor din fabricile și uzinele din Capitală. In numele delegației a vorbit stahanovistul Toma Teodorescu dela Atelierele C. F. R. „Grivița Roșie".

Seara, congresiștii au asistat la Teatrul Municipal la spectacolul „Liubov Iarovaia".

Lucrările Congresului continuă în cursul zilei de azi.

In cinstea Congresului Învățătorilor

Luptăm pentru îmbunătățirea muncii noastre

Metode noi în munca instructiv-educativă

In cinstea Congresului Învățătorilor, cadrele didactice din școala noastră s'au străduit să aplice în munca instructiv-educativă metode noi și mereu mai bune. Astfel, pentru o cât mai bună predare a limbii române, tovarășii profesori s'au preocupat în mod special de însușirea de către elevi a fondului principal de cuvinte, folosind în acest scop numeroase texte literare și plăci pe care sunt imprimate grăiuri din diferite regiuni ale țării.

La orele de limba rusă s'a folosit deasemeni fonograful, pentru ca elevii să poată distinge mai ușor pronunția cuvintelor rusești. Pentru a se arăta legătura între limba rusă și vechea limbă a cancelariilor din țările române s'au folosit, la orele de limba rusă, documente din secolele XV și XVI.

In școala noastră se dă o atenție deosebită predării pedagogiei. Practica pedagogică a dovedit că elevii noștri au obținut rezultate destul de bune. In preajma Congresului, profesorii de pedagogie au întărit mult activitatea lor în rândurile elevilor, obișnuindu-i și cu metodele predării la două clase. Elevii au fost îndrumați să-și facă planuri amănunțite pentru această activitate și au izbutit să țină lecții bune.

In predarea pedagogiei a dat bune rezultate metoda chestionarelor întocmite de elevi și controlate de profesor, pentru verificarea cunoștințelor din lecțiile precedente. In felul acesta, elevii din ultimul an deprind tehnica întrebărilor și își desvoltă priceperea de a organiza lecțiile.

Experiențe reușite se organizează și în orele de fizică și de științe naturale, iar în orele de aplicații practice și desen fiecare elev lucrează la trusa lui de material didactic pe care o va prezenta la examenul de diplomă.

In cinstea Congresului Învățătorilor, cadrele didactice și elevii și-au intensificat munca extrașcolară. Astfel, cu ajutorul organizației U.T.M. din școală s'a organizat o consfătuire între elevi și responsabilii colțurilor roșii ale gospodăriilor agricole colective, care se află în orașul nostru la un curs de specializare. Consfătuirea, a cărei temă a fost „Cum trebue să luptăm pentru întărirea sectorului socialist al agriculturii", a constituit un prilej însemnat de îndrumare a elevilor noștri pentru viitoarea lor activitate de învățători în școlile sătești, de luptători pentru o viață mai bună a țărănimii muncitoare.

FLORIN STANCULESCU
directorul școlii pedagogice de băieți din Bacău

Lichidând neștiința de carte

In munca lor, cadrele didactice din raionul Baia Mare au fost îndrumate de organizația de partid și ajutate de organizațiile de massă, de sfaturile populare și de instructorii voluntari, desfășurând împreună cu aceștia o intensă activitate de lămurire în rândurile muncitorilor și ale țăranilor muncitori neștiutori de carte pentru a-i aduce la cursuri. Învățătorul Cotoțiu Teofil dela școala elementară nr. 3 din comuna Somcuța Mare, ajutat de îngrijitorul școalei Cardoș Petru, fost analfabet, și de președintele sfatului popular Dan Ioan, a reușit să alfabetizeze pe toți neștiutorii planificați, în număr de 91.

Datorită bunei organizări a muncii, cadrele didactice din comuna Bârsăul de Sus au alfabetizat 209 neștiutori de carte, față de 187 planificați.

Cadrele didactice se străduesc să facă din cursurile de alfabetizare un mijloc de ridicare a nivelului politic și cultural al maselor.

In cinstea Congresului Învățătorilor cadrele didactice din raionul nostru și-au luat angajamentul de a deschide pentru seria II-a, încă 9 cursuri de alfabetizare în sectorul industrial.

CHILIAN TRAIAN
șeful secțiunii de învățământ a raionului Baia-Mare

Munca obștească a învățătoarei Matilda Văcaru

Frumos vorbesc locuitorii comunei Slobozia despre învățătoarea Matilda Văcaru. Numele ei este bine cunoscut atât la secția de învățământ a raionului Giurgiu, cât și la secția de învățământ București. Munca entuziastă și devotată depusă pe tărâm obștesc cu aceeași râvnă, ca și în clasă, i-a atras dragostea tuturor țăranilor muncitori din comună.

Dela începutul acestui an școlar, învățătorii din Slobozia au chibzuit cu seriozitate în ce fel va trebui să fie organizată munca de alfabetizare pentru a se obține rezultate cât mai bune. Intreaga comună a fost împărțită în 5 sectoare. Pentru a asigura continuitatea în muncă și răspunderea pe o etapă mai lungă, fiecare învățător a luat în primire un sector de care răspunde până la lichidarea completă a analfabetismului. Tovarășa Văcaru a primit sectorul în care sunt cuprinse casele dela nr. 1 la 240. Cu ocazia recensământului, a găsit în sectorul său 46 de analfabeți în vârstă dela 14 până la 50 ani. Cum nu putea să-i cuprindă pe toți la cursuri, tovarășa Văcaru, împreună cu ceilalți învățători, s'au hotărît să alfabetizeze în acest an școlar fiecare câte 27 de neștiutori de carte. Această cuprindere nu s'a făcut însă la întâmplare. Tovarășa învățătoare a căutat să-i cuprindă mai întâi pe toți cei de ciclul II, iar restul până la 27, au fost recrutați dintre neștiutorii de carte care au vârsta între 14 și 40 de ani.

A pornit deci la lucru cu 12 cursiști de ciclul II și 15 de ciclul I. Munca susținută de lămurire dusă înainte de începerea cursurilor l-a asigurat încă din luna Noembrie o frecvență de 100%.

Pentru a ajuta cursiștii să-și formeze deprinderile necesare citit-scrisului, să-și însușească în mod conștient cunoștințele predate, tovarășa învățătoare caută să învețe la rândul ei cât mai mult din experiența învățătorilor și profesorilor sovietici. Astfel, studiul adâncit și organizat al pedagogiei profesorului Cairov, al metodicilor sovietice, al materialului publicat în pagina „U.R.S.S. ne învață" din „Gazeta Învățământului" i-au arătat importanța folosirii materialului didactic, a întemeierii lecțiilor pe cunoștințele și experiența în viață a cursiștilor, pe interesele lor locale, precum și pe interesele generale ale patriei noastre în drum spre construirea socialismului. Căutând să lege continuu cunoștințele de viață, de practică, tovarășa învățătoare a reușit să stârnească în rândurile cursiștilor un puternic interes pentru problemele politice, economice și culturale ale țării. Cei dela ciclul II nu numai că pun întrebări la sfârșitul lecțiilor, dar cer cărți, broșuri care să-i lămurească asupra problemelor discutate.

In predarea aritmeticii, tovarășa Văcaru evită să folosească anumite procedee care sunt foarte bune pentru copiii din școala elementară, dar inutile în desfășurarea lecțiilor cu adulți. Pentru a desvolta dragostea lor pentru învățătură, tovarășa Văcaru caută să-i facă pe cursiști conștienți de scopul fiecărei lecții, de utilitatea cunoștințelor însușite. In acest scop, datele tuturor problemelor sunt luate din viața lor locală. In enunțurile problemelor se introduc date comparative care ilustrează perspectivele ce se deschid țărănimii muncitoare prin aplicarea reformei bănești, prin valorificarea tuturor resurselor locale, prin trecerea țăranilor muncitori din comună la socializarea agriculturii.

Datorită acestei munci planificate cu grijă, încă dela începutul anului școlar, datorită justei repartizări a materiei pe lecții și mai ales datorită justei orientări pedagogice și a dragostei cu care tovarășa Văcaru își duce munca, cursiștii ei se găsesc la zi cu materia, putând intra cu succes în examen. Majoritatea cursiștilor știu să scrie, să citească și să socotească, iar cei dela ciclul II și-au lărgit simțitor cunoștințele, cu deosebire în domeniul științelor naturii și al agriculturii unde tovarășa învățătoare a reușit să le facă cunoscute metodele agrotehnice sovietice.

In această perioadă, tovarășa Văcaru a acordat o deosebită atenție repetiției și sintezei, căutând să adâncească conținutul fiecărei lecții, care a fost mai puțin înțeleasă în parcurgerea materialului.

Dar preocupările tovarășei învățătoare nu se îndreaptă numai asupra neștiutorilor de carte. Ea dorește să contribue la ridicarea nivelului cultural al tuturor țăranilor muncitori din comună. In acest scop, în conferințele pe care le ține în cadrul căminului cultural, învățătoarea caută să se apropie cât mai mult de nivelul de înțelegere al ascultătorilor, fără să vulgarizeze conținutul problemelor. In conferința ținută, de pildă, cu prilejul zilei de 8 Martie, ea a reușit nu numai să arate importanța mondială a acestei zile, ci să trezească și sentimente adânci de simpatie față de bravele femei coreene, care luptă cu arma în mână pentru apărarea patriei lor, sentimente de ură împotriva imperialiștilor americani și englezi și a tuturor celor ce urzesc un nou război.

Ea răspândește în rândurile țărănimii muncitoare cunoștințele de higienă, de medicină preventivă, îndrumează mamele cu privire la felul cum trebue să-și crească copiii pentru a-i feri de diferite boli.

Dar atenția cea mai mare a tovarășei Văcaru, în ceea ce privește munca obștească, se îndreaptă către ridicarea nivelului politic și ideologic al țăranilor muncitori. Ca propagandistă la cursul seral, care este frecventat regulat de 22 țărani muncitori și la cursurile de Istoria Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice, tovarășa Văcaru se pregătește cu deosebită grijă pentru a ajuta cursiștii săi să pătrundă cât mai adânc principiile ce stau la baza învățăturii marxist-leniniste.

Munca este grea și sarcinile pe care le-a primit sunt multe. Măreția scopului pentru care luptă însă, siguranța deplină în victoria muncii sale îi dau destule puteri ca să înfrunte orice greutăți și să nu-și slăbească eforturile. Zi de zi, tovarășa Văcaru are înaintea ochilor imaginea luminoasă a viitorului apropiat, când în comună nu va mai fi niciun analfabet, când pe ogoarele întinse ale Sloboziei va răsuna puternic urutul tractoarelor, când țăranii muncitori din această comună, luminați de tezaurul științei și al experienței Uniunii Sovietice, își vor uni ogoarele pentru a pune temeliile unei vieți noi, îmbelșugate.

MARIA ZAVIDEANU

Pentru o justă planificare a predării limbii ruse

Pentru noi, profesorii care predăm limba rusă, problema justei planificări a activității didactice are o deosebită importanță. Folosind experiența vastă a profesorilor sovietici, colectivul nostru a planificat cu grijă întreaga muncă de predare în ultimul pătrar al anului. In acest pătrar, planul de învățământ prevede 36 de lecții. Din acestea, noi am repartizat 16 lecții pentru gramatică și ortografie și 4 ore pentru lucrările scrise de control.

Ne-am propus să organizăm repetarea materiei învățate grupând textele pentru lectură în jurul unor teme comune, ca „Eroii comsomoliști" (Zoia Cosmodemianscaia, Oleg Coșevoi, Alexandr Matrosov), „Marii dascăli și conducători ai oamenilor muncii" (V. I. Lenin, I. V. Stalin), „Uniunea Sovietică" (Moscova, Canalul Moscova-Volga etc.) „Marii scriitori ruși" (Pușchin, Gogol, Gorki, etc.), „Pionierii sovietici" (Scrisoarea către pionieri, Povestirea aviatorului, Convorbire) etc.

Pentru repetarea vocabularului vom alcătui dicționare pe diferite teme, cum sunt, de pildă, sfârșitul anului școlar, vacanța de vară, o excursie în pădure, etc. In jurul unora din aceste teme vom cere elevilor să alcătuiască și compuneri libere, cu sau fără plan. Ca material de lectură vom folosi culegerea de povestiri și poezii apărute de curând în Editura de Stat Științifică și Pedagogică.

Din cele 16 lecții de gramatică, șapte au fost rezervate predării numeralului. In prima lecție vom da elevilor noțiuni generale despre numeralele cardinale și despre legătura substantivelor cu numeralele cardinale. In cea de a doua lecție vom trata declinarea numeralelor cardinale și ortografia lor, iar în cea de a treia declinarea numeralelor ordinare. Paralel cu aceasta, vom repeta declinarea adjectivelor. In lecția patra vom arăta elevilor cum se exprimă data în limba rusă, iar în lecția a cincea cum se exprimă orele. Lecția a șasea va fi rezervată unei lucrări scrise de control (traducere din românește în rusește), iar lecția a șaptea analizei lucrării scrise (explicarea greșelilor). Predării pronumelui i-am rezervat opt lecții: rolul pronumelui în propoziție și categorii de pronume; repetarea declinării pronumelui posesiv și particularitățile întrebuințării pronumelui posesiv „svoi"; repetarea declinării pronumelor interogative; declinarea pronumelor demonstrative și determinative — după modelul adjectivelor; o lucrare scrisă de control (dictare și analiza pronumelor din text); analiza lucrării scrise (explicarea greșelilor).

In celelalte lecții ne vom ocupa de generalizarea cunoștințelor elevilor despre adverbe și despre rolul adverbului în propoziție, de cunoașterea adverbelor calitative, de generalizarea cunoștințelor elevilor despre prepoziție, de repetarea întrebuințării prepozițiilor cu diferite cazuri, precum și de verb (modul imperativ și optativ și aspectul verbelor).

In planificarea lecțiilor nu am rezervat ore speciale pentru repetarea substantivelor și adjectivelor — considerând că ele vor fi repetate odată cu numeralul și pronumele.

Odată cu repartiția lecțiilor pentru întreg pătrarul, noi am indicat în plan și temele pentru acasă. Astfel, de pildă, la lecția despre adverbele calitative vom da o temă privind formarea gradului de comparație, la lecția despre exprimarea datei în limba rusă vom da o temă în legătură cu datele biografice ale scriitorilor și savanților, etc.

Exercițiile și exemplele necesare pentru materialul gramatical le compunem singuri, luând drept model exercițiile de gramatică din manualele sovietice de Scerba, Matlicenco, Pulchina, dar folosind bagajul de cuvinte al elevilor noștri.

Analizele gramaticale le vom face folosind bucățile din carte, textele literare sau biografiile scriitorilor, studiate în cursul anului.

Colectivul profesorilor de limba rusă dela liceul de fete nr. 4 București

In sprijinul campaniei însămânțărilor

In întâmpinarea Congresului Învățătorilor, pe lângă efortul susținut pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, cadrele didactice din comuna Apoldul de Jos au contribuit activ la sprijinirea campaniei însămânțărilor de primăvară.

In cadrul cercului agrotehnic și al căminului cultural, la ședințele organizației Frontul Plugarilor și ale organizației U.F.D.R., învățătorii au vorbit despre însemnătatea Hotărîrii C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri privind campania însămânțărilor de primăvară. In adunări obștești, prin munca de lămurire dela om la om, învățătorii și profesorii au arătat țărănimii muncitoare însemnătatea începerii la timp și în bune condițiuni a campaniei agricole de primăvară, necesitatea revizuirii și reparării uneltelor agricole, însemnătatea folosirii metodelor agrotehnice înaintate. S'au folosit cu acest prilej indicațiile date de Ministerul Agriculturii, Comitetul pentru Așezămintele Culturale, Societatea Agricolă „Miciurin", sau S.R.S.C., precum și materialele apărute în presă.

Despre problemele în legătură cu muncile de primăvară s'a vorbit și cu prilejul ședințelor organizate în cadrul Căminului Cultural.

In felul acesta, învățătorii și profesorii din comuna Apoldul de Jos își îndeplinesc misiunea de activiști obștești, ducând linia Partidului în masse și mobilizând țărănimea muncitoare pentru înfăptuirea cu succes a campaniei însămânțărilor de primăvară, conștienți că aduc astfel o contribuție însemnată la obținerea unei recolte bogate, la întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la transformarea socialistă a agriculturii.

A. TURCASIU
Corespondent

Poem despre o învățătoare

...Sunt douăzeci și cinci de ani de-atunci;
Bătea în ruginiu frunzișu'n lunci
Și vântul îl smulgea fără'ndurare
Când a venit în sat învățătoare.
Un sat bătrân pe un pârâu de munte
Cu case ca mărgelele mărunte;
Sărace, pitulate, amenințate
De apele din matcă revărsate.
Copiii jinduiau un fir de soare
In valea numai umbră și răcoare;
Și'n munte sus, munceau din greu bărbații
Pentru stăpânii codrilor — bogații.
Doar inima ei singură mai știe
De toamna-aceea fără bucurie...
In odăița poreclită școală,
Pereții erau coșcovi ca de boală,
Iar băncile din bârne închelate
Parcă vorbeau de sărăcie toate
Primarul arunca priviri dușmane
Către cununa cozilor bălane.
Dar flacăra ei vie nu odată,
In școala fără foc, întunecată,
Dădea lumină și dădea căldură
Copiilor setoși de 'nvățătură.
Doar inima ei singură mai știe
De'ntâia zi de caldă bucurie,
Când fiii tăetorilor de lemne
Scrîau pe tablă primele lor semne,
Când vocile lor ciare, subțirele,
Citeau cu râvnă slovele acele
Și când privirile încrezătoare
Parcă-așteptau îndemn, încurajare.

Sunt douăzeci și cinci de ani de-atunci...
Trecut-au multe toamne peste lunci
Și peste codri, multe primăveri;
Dar toate câte-au fost parcă-au fost ieri;
...Și clipa când în clasă a intrat
Flăcăul cel sfios și îmbujorat,
De-a trebuit tot ea ca să-l îndemne
Să spună; „Păi... v'aduc un braț de lemne";
...Și ziua când s'a măritat cu el,
Cu-acelaș muncitor cu cojocel
Și cu mustața mică, bălăioară;
...Și anu'n care, seară după seară,
L'a învățat ca pe un prunc să scrie...

Dar viața din adânc, din temelie,
I s'a schimbat când clasa muncitoare
A sfărâmat cătușe și zăvoare,
In patria pe veci eliberată.

Sunt ani de bucurie-adevărată,
Când și învățătoare dar și mamă —
Pornitu-s'a cu toți ai ei de-o seamă,
De-au ridicat în sat o școală nouă
In care-apoi, copilele-amândouă
Și toți copiii satului de munte,
Bărbații'nalți, cu tâmplele cărunte,
Femeile cu mâinile muncite,
Bătrânii cu vederile-cbosite —
Au deslușit a slovei taină mare.
...Și ea la toți le-a fost învățătoare.
Pe frunte-i stau șuvițele albite;
Sunt semnele de lupte îndârjite
Că'n grele vremi și-a început veleatul;
A îndurat și-a pătimit cu satul,
Războaie, umilință, sărăcie,
Cu inima'ncărcată de mânie
Dar și de dor de-o viață bună, nouă.

Vieții-aceștia, brațele-amândouă
Și le-a deschis mai larg învățătoarea:
Căminul, școala, alfabetizarea —
Ea zeci de treburi într'o zi de-ar face
Și tot sunt prea puține ca s'o'mpace.
In freamătul puternic al vieții
Parcă-i din nou în anii tinereții.
...Doar creșturile-i fug pe-obraji mărunte
Și albe-i sunt șuvițele pe frunte
Din aurii cum străluceau odată.

In sat, mai este-o'nvățătoare — o fată;
In ochi — râd luminițe năzdrăvane;
Pe cap — cununa cozilor bălane;
In bănci — copiii'n mâna ei, o carte.
E fiica — duce steagul mai departe.

Nichita Bistriceanu

Inmânarea ordinelor și medaliilor acordate profesorilor și învățătorilor

Joi dimineața, cu prilejul deschiderii lucrărilor Congresului Învățătorilor din R.P.R., a avut loc, la Prezidiul Marii Adunări Naționale, festivitatea înmânării ordinelor și medaliilor acordate profesorilor și învățătorilor care s'au distins în munca de învățământ și în activitate intensă pe tărâmul culturalizării maselor.

Au participat tovarășii: acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, I. Niculi, vicepreședinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, I. Nistor, ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public și D. Protopopescu, consilier ministerial.

După ce le-a înmânat Ordinul Muncii și Medalia Muncii, acad. prof. dr. C. I. Parhon a felicitat pe cei decorați, subliniind rolul deosebit pe care profesorii și învățătorii trebue să-l joace în lupta pentru ridicarea nivelului de trai material și cultural al poporului nostru muncitor.

In numele celor decorați au luat cuvântul învățătorii Mihai Popescu, Iuliu Zolyomi și Teodor Lazăr, care exprimându-și recunoștința nețărmurită față de Partidul Muncitoresc Român și guvernul R.P.R., care înconjoară cu grija lor deosebită cadrele didactice, și-au luat angajamente hotărîte în munca lor de viitor, pașnică și constructivă.

Tov. I. Nistor a adresat apoi un scurt cuvânt de salut profesorilor și învățătorilor decorați, urându-le succes deplin în activitatea lor. (Agerpres).

Muncă rodnică

Cu sprijinul direcției școlii și al organizației U.T.M., profesorii liceului de băieți din Dej au organizat o serie de cercuri pentru elevi. Dintre acestea, activitatea cea mai rodnică o desfășoară cercul de științele naturii, care cuprinde 134 de membri împărțiți în 5 secții: zoologie, botanică, biologie, anatomie și geologie.

Elevii din fiecare secție țin săptămânal, sub conducerea profesorilor, ședințe în care se discută diferite probleme și se fac o serie de lucrări practice, folosind materialele și aparatele existente în muzeul și laboratorul școlii. Policlinica de Stat ajută cercul cu aparate de precizie, microscoape, lame, etc.

Prin întreaga lui activitate, cercul urmărește aprofundarea materiei predate în orele de curs, cunoașterea succeselor științei sovietice și ale tinerei noastre științe în domeniul transformării naturii. Deasemeni, cercul se preocupă de buna amenajare a muzeului școlii și îmbogățirea lui cu ierbare, insectare și roci, prin contribuția comună a tinerilor naturaliști, precum și de executarea unor experiențe pentru demonstrarea larovizării plantelor și a posibilităților de hibridare a speciilor. Aceste experiențe se fac în grădina școlii noastre.

Iată câteva date din activitatea fiecărei secții în parte. In cadrul secției de anatomie s'au discutat în acest an teme ca „Sângele", „Aparatul circulator", „Glandele cu secreție internă", „Aparatul respirator" etc. Toate discuțiile au fost însoțite de interesante lucrări practice la microscop și au fost urmate de bogate discuții.

Secția de biologie a desfășurat o activitate tot atât de rodnică. O ședință specială a secției a fost consacrată problemelor miciurinismului. Deasemeni, secția a organizat un ciclu de conferințe cu tema „Darwinismul și darwiniștii sovietici". Discutând tema „Iarovizarea", elevii care lucrează în cadrul secției de biologie s'au preocupat îndeaproape de importanța practică a iarovizării pentru agricultura noastră. Mulți dintre ei au trimis părinților lor scrisori, sfătuindu-i cum să trateze semințele pentru obținerea unor rezultate bune în campania de însămânțare. Deasemeni, cercul de biologie a discutat într'o ședință tema „Origina vieții pe pământ".

Elevii din secția „Botanică" au discutat în ședințele lor teme ca: „Sol", „Asolament", „Ingrășăminte", „Nutriția plantelor", „Sămânța și frunza" etc.

Secția „Zoologie" a organizat un ciclu de expuneri cu tema „Evoluția în lumea vie".

Elevii din secția „Geologie" au discutat cu mult interes temele „Bogățiile subsolului patriei și valorificarea lor", „Ipotezele cosmogonice", „Structura pământului după Fersman" și „Petrografia în erele geologice".

In tratarea problemelor, elevii cercului de științele naturii au folosit material din revistele: „Știință și Cultură", „Analele Româno-Sovietice", „Veac Nou" și „Muncitorul Sanitar".

In planul de muncă pentru etapa primăverii, cercul de științele naturii și-a propus următoarele sarcini: îmbogățirea muzeului școlii cu 20 de ierbare bine lucrate, cu 5 insectare și 20 de roci; colectarea a 70 kg. de plante medicinale (pentru aceasta s'au confecționat, prin grija direcției școlii, două planșe colorate înfățișând o serie de plante medicinale precum și normele de colectare a acestora); pregătirea, prin 200 de ore muncă voluntară, a unei grădini botanice a școlii (în această grădină botanică vor fi sădite diferite plante care vor servi studiului teoretic și se vor încerca hibridări între diferitele soiuri de pomi fructiferi); organizarea în clasele V-VII, cu ajutorul organizației de pionieri, a colțurilor vii (bazine în care se vor crește peștișori aurii și batracieni). In cadrul ședințelor cercului se vor trata temele: „Succesele obținute de O. Lepeșinscaia în sintezele organice", „Opera lui Pavlov", „Succesele medicinei sovietice în vindecarea cancerului" și „Bacterii patogene".

prof. IOAN GH. MUREȘAN
Liceul de băieți Dej, reg. Cluj

TRAGEDIA ȘCOLII AMERICANE

Situația școlii americane este atât de catastrofală, încât chiar oamenii de stat și presa oficială din Statele Unite trebue să vorbească deschis despre aceasta. Expresiile „criză", „decădere", „tragedie", sunt folosite în S.U.A. de fiecare dată când vine vorba despre învățământ. Tipică în această privință este, de pildă, declarația președintelui Asociației Naționale a Învățământului: „Invățământul public din S.U.A. este astăzi în cea mai grea situație din câte a cunoscut în tot decursul istoriei sale".

Despre criza în domeniul învățământului din Statele Unite se vorbește și se scrie de mulți ani, însă această criză nu numai că nu scade ci, dimpotrivă, continuă să devină tot mai acută. Cauzele acestui fapt au trebuit să fie arătate, cu toate frazele meșteșugite, în luna Ianuarie a. c. de către „New York Times". Constatând noile fenomene care dovedesc necontenita decădere a învățământului, ziarul scrie: „Cele 18 luni de realizare a mobilizării pentru apărare și-au arătat roadele..." Tunurile iau în Statele Unite nu numai locul untului, ci și pe al școlilor. Pentru nevoile învățământului se alocă abia vreo 1% din bugetul statului, în timp ce în scopuri militare se cheltuiesc 85%. Cheltuielile pentru întreținerea diferitelor cluburi și case de jocuri de noroc întrec de patru ori cheltuielile pentru învățământ.

Clasele supraaglomerate, în care învață deseori până la 70 de elevi, lipsa de cadre didactice calificate, numărul neîndestulător de manuale și rechizite — iată condițiile în care se desfășoară lecțiile în școlile americane.

In Statele Unite nu se mai construesc localuri de școli. Chiar un ziar ca New York Times a fost nevoit să remarce că „multe mii de copii învață în subsolurile școlilor, în subsolurile caselor de locuit, în magazii goale, în garaje, în biserici, în case particulare, nepotrivite pentru aceasta și chiar în remorci de automobile. Mai mult decât atât, fiecare a cincea școală în funcțiune este fie în pericol de prăbușire, fie insalubră".

Tot atât de grea este și situația cadrelor didactice din școlile americane. In Statele Unite, profesia de învățător este una din cele mai prost salariate. In multe școli învățătorii câștigă mai puțin decât un muncitor necalificat. In localitățile rurale ale Statului Carolina de Sud, cadrele didactice primesc numai 40 de dolari pe lună. Nu este de mirare că mulți învățători americani, cu tot șomajul de massă care bântuie în Statele Unite, au fost nevoiți să renunțe la profesiunea lor. După cele mai optimiste date oficiale, în școlile americane nu lucrează decât 85% din numărul cadrelor didactice necesare. In acelaș timp, la începutul acestui an școlar s'a constatat că numărul candidaților pentru anul I al colegiilor care pregătesc cadre didactice a scăzut din nou.

O parte însemnată a celor care predau în școlile din S.U.A. nu posedă cunoștințele necesare. După datele oficiale, din cei 600.000 de învățători ai școlilor elementare, jumătate nu au studiile corespunzătoare, iar cel puțin 100.000 dintre ei sunt atât de prost pregătiți încât rămânerea lor în școală este cu totul imposibilă.

In această situație jalnică a școlilor, majoritatea copiilor oamenilor muncii din America sunt lipsiți de posibilitatea de a primi o instruire mulțumitoare.

Situația materială din ce în ce mai proastă a masselor largi din S.U.A. are asupra școlii o influență excepțional de dăunătoare. Conform cifrelor date de Comitetul Național care studiază condițiile muncii copiilor, „între 1.000.000 și 1.250.000 de elevi părăsesc în fiecare an școala elementară și pleacă să-și caute de lucru". Din fiecare generație de americani rămân câte 10-15.000.000 semianalfabeți și analfabeți.

In Statele Unite munca copiilor este exploatată în mod sălbatec. Aceasta se referă și la copiii care sunt considerați în mod formal ca elevi. Autoritățile școlare americane duc politica pe care le-o dictează capitaliștii. De exemplu, în Statele de Sud-Vest, precum și în Minnesota, Colorado, Dacota de Nord și Idaho, școlile se închid în fiecare an pentru câteva luni și, în acest timp, elevii sunt luați ca argați pentru muncile grele de câmp. „Problema se pune în felul următor: bumbac sau școli". „Munca copiilor este o parte componentă a culturii bumbacului. Mai mult decât atât, familiile acestor copii nu pot trăi fără câștigul copiilor". Aceste declarații cinice ale plantatorilor sunt reproduse în presa americană.

In Statele Unite unde, după cum spune propaganda americană oficială, ar exista „posibilități egale pentru toți", în ceeace privește învățământul, numai copiii business-manilor au posibilitatea de a învăța în școli bine înzestrate, numai în fața acestor copii nu se ridică pericolul de a nu putea termina școala.

Făcând perseverent „economii" în privința nevoilor școlii, conducătorii Statelor Unite caută, în acelaș timp, să folosească școala, alături de cinematografia din Holywood și literatura reacționară, pentru pregătirea viitorilor soldați ai Wall-Street-ului. In școlile americane, toți învățătorii progresiști sunt lipsiți de dreptul de a preda. Din manuale, după cum a arătat ziarul „Washington Post", „se elimină tot ce are tendința de a submina întreprinderea particulară".

Pedagogii obscurantiști caută prin toate mijloacele să insufle copiilor americani ideile „superiorității" americanilor față de toate popoarele, atâtă pe copii la rasism și șovinism. La lecții și în manuale se duce o campanie înrăită de calomnii împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

In școlile americane se desfășoară o permanentă instrucție militară, „alarme atomice", antrenamente de apărare antiaeriană, etc. Conducătorul departamentului învățământului din Statul New York recomandă să se facă antrenamente antiatomice „într'o atmosferă dramatică", pentru ca acestea să devină pentru copii „o ocupație zilnică, plăcută și firească... tot atât de firească ca spălatul pe dinți în fiecare zi". La un semn al profesorului, care anunță atacul atomic, copiii trebue să se arunce imediat sub bănci și să stea culcați, acoperindu-și capul cu mâinile...

In legătură cu răspândirea psihozei de război în școli, în rândurile copiilor americani crește simțitor numărul celor care sunt cuprinși de leșinuri, isterii, neurastenie. Conform datelor oficiale, în școlile americane se înregistrează în prezent trei milioane de cazuri de boli de nervi. Aceasta însă nu oprește pe criminalii imperialiști să transforme alți copii în infirmi. Militarizarea școlii continuă.

Oricât de mult ar pălăvrăgi cercurile conducătoare din S.U.A. despre situația tragică a școlilor, în realitate ele nu vor să facă nimic pozitiv în această privință. Deslănțuind cursa nebunească a înarmărilor, clica de conducători ai Statelor Unite continuă să reducă cheltuielile pentru învățământ.

Acest fapt devine din ce în ce mai evident pentru massele largi ale poporului american. Pe măsură ce în rândurile oamenilor muncii din America crește nemulțumirea față de politica agresivă a guvernului S.U.A., devin mai limpezi cauzele decăderii școlii americane. Oamenii muncii din America protestează tot mai des împotriva militarizării învățământului. Caracteristică în această privință este, de pildă, declarația Comitetului de luptă pentru pace al femeilor din Filadelfia: „Folosirea programului de apărare antiaeriană, — se spune în această declarație, — ca mijloc de pregătire a copiilor pentru viața în condițiile războiului, folosirea copiilor ca armă de propagandă, astfel încât ei ajung acasă la părinții lor în stare de isterie... — toate acestea nu constitue o educație, ci o inconștiență, o inconștiență a cărei reflectare nu vrem s'o vedem în copiii noștri..." „Noi propunem — spune declarația, — un program de educare a copiilor în spiritul păcii și al prieteniei cu toate popoarele lumii".

Situația catastrofală a școlii din S.U.A. este un exemplu viu care arată cât este de dăunătoare pentru massele populare politica agresivă a guvernanților S.U.A. și din țările blocului american.

O. MOȘENSCHI

O delegație de pionieri aduce Congresului Învățătorilor, salutul pionierilor din Capitală

REDACȚIA: București, Str. A. S. Pop ov Nr. 28. Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii
c. 1545

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 159 | 4 PAGINI 25 BANI | SÂMBĂTĂ 19 APRILIE 1952

„Învățătorimea are misiunea patriotică de a crește din tinerii noștri, oameni devotați cu trup și suflet poporului muncitor, Patriei noastre, Republica Populară Română, oameni devotați cauzei păcii, educați în spiritul frăției între popoare, al dragostei nețărmurite pentru eliberatoarea și prietena noastră, Uniunea Sovietică, pentru învățătorul oamenilor muncii din întreaga lume, genialul corifeu al științei și culturii, tovarășul Stalin".

(Din cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor)

Scrisoarea Congresului Invățătorilor din R.P.R. către tovarășul IOSIF VISSARIONOVICI STALIN

Tovarășului Iosif Vissarionovici Stalin,

Moscova, Kremlin

Primul Congres al Învățătorilor, care a întrunit 700 delegați, reprezentând zecile de mii de învățători din școlile elementare și medii ale țării noastre, în numele tuturor oamenilor școlii din Republica Populară Română, vă trimite Dumneavoastră, conducătorul și dascălul iubit al întregii omeniri muncitoare, marele corifeu al științei și stegarul luptei pentru pace, salutul său fierbinte.

In trecut, orânduirea burghezo-moșierească a ținut poporul nostru în întuneric și ignoranță, a asuprit și înjosit pe învățători. Numai acum, în condițiile regimului de democrație populară, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, urmând exemplul marii Uniuni Sovietice, și în țara noastră se traduc în viață minunatele cuvinte staliniste: „Noi vrem să facem din toți muncitorii și din toți țăranii oameni culți și instruiți și o vom face cu timpul". In Republica Populară Română se traduce în viață indicația Dumneavoastră, tovarășe Stalin, că „Falanga învățătorilor constituie o parte din cele mai necesare a marii armate a oamenilor muncii din țara noastră, care construesc o viață nouă, pe baze socialiste".

Noi suntem fericiți că putem să vă comunicăm, iubite tovarășe Stalin, că astăzi, în Republica Populară Română s'au deschis larg porțile școlilor pentru copiii poporului muncitor aparținând tuturor naționalităților din țara noastră.

In timpul celor trei ani care au trecut dela adoptarea Legii pentru reforma învățământului, s'au deschis câteva mii de școli noi. Au luat ființă noi tipuri de școli, corespunzătoare necesității pregătirii de cadre pentru construcția socialistă. Se duce în mod activ lupta pentru lichidarea analfabetismului, această blestemată moștenire a orânduirii burghezo-moșierești. Sute de mii de oameni care nu știau să citească și să scrie, au absolvit cursurile de alfabetizare de doi ani. Planul Cincinal prevede deplina lichidare a analfabetismului în țara noastră. Cultura națională în formă și socialistă în conținut devine un bun al oamenilor muncii.

In țara noastră, învățătorul este înconjurat de grija Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului Republicii Populare Române, de atenția și dragostea poporului muncitor.

Urmând indicația Dumneavoastră că învățătorul dela sate trebue „să devină una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare", învățătorii noștri ajută activ țărănimii muncitoare să se lămurească asupra avantagiilor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective. Învățătorii din Republica Populară Română lucrează activ pentru înfăptuirea revoluției culturale la sate.

Mii de învățători sunt deputați ai sfaturilor populare. Un număr însemnat de învățători sunt deputați în Marea Adunare Națională. Mulți oameni ai școlii au fost distinși cu ordine și medalii; celor mai buni dintre ei li s'a acordat titlul de onoare de învățător emerit și profesor emerit al Republicii Populare Române. An de an se îmbunătățesc condițiile de viață ale învățătorilor.

Toate aceste realizări au devenit posibile datorită faptului că țara noastră a fost eliberată de către Armata Sovietică, armata Țării Socialismului, datorită ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice și al Dumneavoastră personal, iubite Iosif Vissarionovici.

Realizările noastre au devenit posibile pentrucă în fruntea țării stă clasa muncitoare condusă de Partidul ei încercat, pentrucă clasa muncitoare și Partidul ei, construind o viață nouă în patria noastră, se călăuzesc de măreața învățătură a lui Lenin și Stalin. Învățătorii din țara noastră sunt mândri de înalta și nobila misiune pe care o au, de încrederea oamenilor muncii care le-au dat sarcina de a crește oameni noi, cadre de constructori activi ai socialismului, luptători pentru pace.

In trecut, școala educa tineretul în spiritul obscurantismului și al urii naționale, pregătind pe cei tineri să devină robi și carne de tun, pentru interesele burgheziei din țară și de peste hotare.

Noi avem marea fericire de a crește tineretul pentru interesele poporului muncitor, în spiritul urii față de exploatatori, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei înflăcărate față de Patrie. Avem marea fericire de a înarma tineretul cu știința, de a-l face să cunoască realizările științei și culturii sovietice, a-l pregăti pentru viitoarea lui activitate practică pentru binele poporului.

Congresul Învățătorilor și-a exprimat ura și disprețul împotriva atățătorilor la război, imperialiștii americano-englezi, criminalii care duc războiul bacteriologic, distrugătorii culturii, asasinii femeilor și copiilor fără apărare.

Noi vă promitem, tovarășe Stalin, că vom lupta și mai activ pentru pace, că vom lucra și mai mult pentru întărirea puterii patriei noastre, care este un factor activ al marelui front al păcii.

Invățătorii din Republica Populară Română cred cu tărie că forțele păcii și socialismului, forțele culturii și progresului vor triumfa asupra forțelor războiului și imperialismului, asupra forțelor negre ale reacțiunii. Ele vor triumfa fiindcă pentru pace luptă milioane de oameni simpli din lumea întreagă, fiindcă în fruntea acestei lupte se află marea Uniune Sovietică, fiindcă această luptă o conduceți cu mână sigură, Dumneavoastră, iubite tovarășe Stalin, apărător al vieții și viitorului fericit al milioanelor de copii, apărător al culturii și progresului, genialul conducător al oamenilor muncii din întreaga lume.

Scrisoarea Congresului Invățătorilor către Consiliul de Miniștri și către Comitetul Central al P. M. R.

Invățătorii și profesorii din Republica Populară Română, adunați între 10-13 Aprilie în Congresul Învățătorilor, am ascultat cu nestăpânită emoție și dragoste cuvântul Partidului și al guvernului pe care ni l-a adus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Conștienți că posibilitatea de a desbate liber problemele activității noastre se datorește luptei și biruințelor clasei muncitoare din țara noastră, condusă de avantgarda ei, Partidul Muncitoresc Român, înțelegând pe deplin imensul ajutor pe care Partidul și Guvernul ni-l dau în fiecare clipă și pe care ni l-au dat mai ales prin cuvântarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, luminos îndreptar și înflăcărată chemare la luptă, noi, învățătorii și profesorii din Republica Populară Română, exprimăm pe această cale Guvernului Republicii Populare Române și Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român recunoștința noastră fierbinte.

In contrast izbitor cu politica obscurantistă a guvernelor burghezo-moșierești, care neavând nevoie de un popor cult, ci de robi supuși, își băteau joc de școală și de slujitorii ei, ducând o politică de permanentă restrângere a numărului școlilor, de înfiămânzire și umilire a cadrelor didactice, regimul de democrație populară face să înflorească în țara noastră liberă și independentă adevărata școală a poporului, armă puternică în mâna masselor muncitoare, în lupta lor pentru construirea unei vieți fericite.

Noi știm că libertatea de a răspândi cuceririle științei și culturii în rândurile poporului, de a le pune în slujba lui, o datorăm Uniunii Sovietice eliberatoare și luptei clasei muncitoare din țara noastră, conduse de Partid.

Partidul și Guvernul au creiat și creiază școlii noastre toate condițiile spre a deveni un factor de seamă în construirea socialismului în scumpa noastră Patrie.

Partidul și Guvernul au creiat învățământului nostru condiții pe care nu le-a cunoscut niciodată în trecut. A crescut considerabil numărul școlilor de toate gradele, s'au îmbunătățit simțitor, prin Hotărîrea din 16 August 1951, condițiile de trai și de muncă ale învățătorilor și profesorilor.

Școala noastră, folosind aceste minunate condiții, a obținut o seamă de realizări însemnate pe drumul trasat de Partid.

Congresul a analizat realizările și lipsurile muncii noastre, spre a păși cu hotărîre pe drumul pe care ni-l arată Partidul.

Asigurăm Partidul și Guvernul că vom duce la îndeplinire înalta cinste de a crește fiii poporului nostru spre a deveni viitori stahanoviști, tehnicieni, pedagogi, savanți, viitori constructori ai socialismului, apărători aprigi ai cuceririlor clasei muncitoare, luptători hotăriți pentru pace, ostași devotați ai cauzei lui Lenin și Stalin.

Ne angajăm să educăm copiii poporului muncitor în spiriful patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul urii neînduplecate față de dușmanii interni și externi ai țării, în spiritul luptei pentru o pace trainică între popoare, în spiritul dragostei nețărmurite pentru marea Uniune Sovietică, Țara Socialismului victorios și pentru marele Stalin, genialul învățător al oamenilor muncii de pretutindeni.

Pătrunși de imensul rol ce-i revine învățătorimii, de a deveni, așa cum ne învață tovarășul Stalin, una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare, ne luăm angajamentul să legăm activitatea noastră didactică de activitatea obștească, ajutând massele țărănimii muncitoare să meargă cu hotărire pe drumul socialismului.

Ne angajăm să ducem o bătălie hotărîtă împotriva manifestărilor putrede ale ideologiei burgheze, sub orice formă s'ar prezenta, formalism, naționalism sau cosmopolitism.

Drumul pe care Partidul și Guvernul îndrumă școala noastră, e drumul glorios al școlii sovietice. Congresul a întărit convingerea noastră că numai studiind adânc și aplicând în viață exemplul minunat al școlii și pedagogiei sovietice vom putea îndeplini cu cinste sarcinile noastre. Vom fi propagandiști însuflețiți ai măreților realizări ale științei și culturii sovietice, cultura cea mai înaintată din lume.

Cuvântul Partidului, pe care l-a adus Congresului nostru tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a întărit dorința noastră arzătoare de a răspunde încrederii poporului muncitor cu tot mai temeinice realizări.

Asigurăm Guvernul și Partidul că vom merge fără șovăire pe drumul activei participări la opera de construire a socialismului, drum arătat de Partidul Muncitoresc Român, organizatorul victoriilor poporului nostru, pe drumul luminat de geniul marelui conducător și învățător al popoarelor, stegarul păcii din lumea întreagă, tovarășul Stalin.

Conferințele membrilor delegației sovietice care a participat la Congresul Învățătorilor

Un mare număr de profesori și învățători din București au ascultat Luni după amiază, în sala clubului Sindicatelor de Invățământ, conferința lui B. P. Esipov conducătorul delegației sovietice, care a participat la lucrările Congresului Invățătorilor din R.P.R., intitulată „Lecția — forma de bază în organizarea muncii în școală". Au fost de față tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public, precum și membrii delegațiilor țărilor prietene care au participat la Congres.

Tot Luni după amiază L. G. Ciuprakova, secretar al C.C. al Uniunii Sindicatelor Cadrelor Didactice din învățământul elementar și mediu, membră a delegației sovietice, care a participat la Congres, a conferențiat la sediul Confederației Generale a Muncii, despre „Câteva probleme în legătură cu munca sindicatelor din învățământ".

IN INTÂMPINAREA ZILEI DE 1 MAI

Consfătuirea cadrelor didactice din raionul Gheorghiu-Dej

In toată țara cadrele didactice se pregătesc cu entuziasm să întâmpine ziua de 1 Mai prin noi succese în muncă, prin ridicarea nivelului lor ideologic și profesional, prin îmbunătățirea metodelor de predare.

Pentru continua îmbunătățire a procesului de învățământ, în lumina concluziilor Congresului Învățătorilor din R.P.R., raionul sindical Gh. Gheorghiu-Dej, în colaborare cu secția de învățământ, a organizat consfătuiri de producție cu cadrele didactice din raion.

Primele consfătuiri au avut loc Joi, 17 Aprilie, în sala clubului sindical, unde s'au întâlnit profesorii de limba română și limba rusă.

In cadrul consfătuirii privind limba română, s'au discutat problemele pregătirii repetiției finale a materiei în școlile de 10 ani. S'a arătat astfel că scopul repetiției finale este fixarea minimului de cunoștințe predate în timpul anului și sublinierea problemelor generale și esențiale Profesorul de limba română trebue să ajute pe elevi să înțeleagă evoluția istorică a literaturii, în strânsă legătură cu mersul înainte al societății și — în această lumină — să precizeze locul pe care-l ocupă fiecare scriitor, în raport cu contribuția sa la desvoltarea limbii, a literaturii și la lupta socială din epoca respectivă. Au fost prezentate temele orelor de repetiție pentru fiecare clasă. Ele reprezintă nu un număr oarecare de lecții, ci probleme generale. De exemplu: realismul literaturii populare și contribuția ei la lupta poporului împotriva exploatării; importanța instructiv-educativă a operei cronicarilor; folclorul, sursă de inspirație pentru scriitorii dela 1848.

După expunerea generală a temelor de repetiție, s'au înfățișat ideile principale ale lecției „Cunoașterea și prețuirea folclorului de către scriitorii din epoca revoluției burghezo-democratice dela 1848". Elevii trebue să rețină, din această lecție că prețuirea folclorului în epoca amintită este o consecință directă a rolului important al maselor populare în revoluția dela 1848, și că toți scriitorii progresiști au prețuit folclorul, atunci, ca și mai târziu.

Metoda de predare cea mai potrivită este aceea a întrebărilor și discuțiilor pe care profesorul trebue să le conducă atent, după un plan bine chibzuit.

La gramatică, repetiția se va face pe bază de analiză a unor texte, analiza cazurilor oferite de text fiind completată de probleme suplimentare ridicate de profesor.

Din discuții a rezultat că textele trebue astfel alese, încât ele să prezinte și momente mai importante în desvoltarea limbii literare, subliniindu-se și valoarea stilistică a anumitor forme gramaticale. S'a precizat deasemeni că în timpul repetiției se pot da și teme de control, mai ales la clasele V—VII. Una dintre orele de repetiție trebue consacrată sintetizării cunoștințelor elevilor cu privre la învățătura stalinistă despre limbă.

★

In cadrul consfătuirii profesorilor de limba rusă s'a prezentat un referat privind pregătirea și planul lecției.

Concluziile celor două ședințe au fost trase de tov. Veronica Oncescu, președinta raionului sindical, care a arătat importanța acestui început, menit să contribue la îmbunătățirea nivelului predării în școală. Schimbul de experiență, pe baza consfătuirilor raionale de producție, va continua în mod permanent.

N. SAVU

Pregătiri pentru marea sărbătoare

Cadrele didactice dela școala elementară de băieți nr. 18 din București au discutat în cadrul unui consiliu pedagogic măsurile ce trebue luate în vederea îmbunătățirii muncii lor în întâmpinarea zilei de 1 Mai, ziua solidarității oamenilor muncii din lumea întreagă.

Pe lângă măsurile privind întărirea activității instructiv-educative, s'a hotărît formarea unui colectiv care să coordoneze munca de pregătire. Din acest colectiv fac parte directorul școlii, profesorul de muzică și de educație fizică și instructorul superior de pionieri.

Tovarășul diriginte al clasei a VII-a se va îngriji de aparița unei gazete de perete festive, „Oglinda clasei", care va reflecta rezultatele la învățătură pe cel de al III-lea patrar și fotografiile elevilor fruntași la învățătură.

In cinstea zilei de 1 Mai, acești elevi și-au luat în grija lor câte un coleg rămas în urmă la învățătură, pe care îl ajută în muncă și cu care învață împreună.

Incă din prima zi a vacanței de primăvară personalul de îngrijire al școlii a și început curățenia localului.

Părinții elevilor au fost antrenați în acțiunea de înfrumusețare a școlii. Astfel prin munca voluntară a părinților, vor fi vopsite băncile. Părinții elevilor claselor a V-a B și a IV-a A vor spoi până la 24 Aprilie câte o sală de clasă, iar doi părinți ingineri vor întocmi în acest timp un deviz pentru pavarea curții.

Cele două grădini ale școlii, una de flori și una de zarzavat, au fost săpate și amenajate. Prin grija profesoarei de științe naturale s'au adus îngrășăminte care au fost împrăștiate în grădina de zarzavat folosită ca lot experimental.

In momentul de față se fac pregătiri pentru o seară.

Prin activizarea grupelor de învățătură în vederea obținerii unor cunoștințe temeinice, prin înfrumusețarea localului, prin amenajarea grădinilor, prin antrenarea părinților în aceasta muncă, cadrele didactice și elevii școlii elementare de băieți nr. 18 vor întâmpina ziua de 1 Mai cu noi realizări.

Să pregătim cu grijă alegerile sindicale

★

Ileana Mavrodin

Vicepreședinte al Uniunii Sindicatelor din învățământ

★ ★

In toate întreprinderile și instituțiile din țara noastră, în fabrici, în uzine și în școli se fac intense pregătiri pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea organelor sindicale. In curând, oamenii muncii din învățământ vor avea prilejul să aleagă în organele sindicale, așa după cum trasează Hotărîrea Plenarei Comitetului Central al C.G.M. din 22—23 Februarie 1952, pe cei mai buni activiști cu experiență în munca sindicală, pe învățătorii și profesorii emeriți și decorați, cadrele didactice fruntașe devotate cauzei clasei muncitoare. Vor fi alese cadrele capabile să mobilizeze și mai larg pe oamenii muncii din școli pentru îndeplinirea planului de stat în sectorul învățământului, pentru apărarea păcii.

Inlăturând sistemul cooptării de până acum, prin alegerea în organele sindicale a celor mai buni învățători și profesori, bine pregătiți din punct de vedere ideologic și profesional, sindicatele noastre de învățământ vor reuși într'adevăr să devină ceeace Lenin cerea dela sindicatele sovietice: „o școală de conducere, o școală de gospodărire, o școală a comunismului".

Activiștilor sindicali ce vor fi aleși le revin sarcini deosebit de importante. Ei vor trebui să constitue un puternic activ mobilizator și organizator al tuturor cadrelor didactice. Așa după cum rezultă din cuvântul cald rostit de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la „Congresul Invățătorilor", activiștii sindicali vor trebui să sprijine cadrele didactice în munca lor pentru a răspunde cu cinste înaltei misiuni pe care le-a încredințat-o statul nostru de democrație populară: „aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă". Ei vor trebui să mobilizeze învățătorii și profesorii să lupte cu și mai mult elan pentru stârpirea obscurantismului și a înapoierii culturale, pentru a duce cu mai mult succes în massele largi făclia culturii și a științei înaintate. Activiștii sindicali vor trebui, de asemenea, să ajute învățătorii și profesorii, cu deosebire cadrele tinere, să formeze din tinerele noastre generații — așa după cum spunea la Congres tovarășul Gheorghiu-Dej — „oameni devotați cu trup și suflet poporului muncitor, Patriei noastre, Republica Populară Română, oameni devotați cauzei păcii, educați în spiritul frăției între popoare, al dragostei nețărmurite pentru eliberatoarea și prietena noastră, Uniunea Sovietică, pentru învățătorul oamenilor muncii din întreaga lume, genialul corifeu al științei și culturii, tovarășul Stalin".

Activiștii sindicali aleși vor trebui să mobilizeze cadrele didactice în lupta împotriva analfabetismului, în lupta pentru lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective, asupra îndeplinirii la timp a însămânțărilor. Fiecare învățător și fiecare profesor trebue să devină un activ agitator obștesc, care să mobilizeze massele largi muncitoare în aplicarea Hotărîrilor Partidului și Guvernului.

Tocmai de aceea, comitetele noastre sindicale regionale și raionale, comitetele de instituție și grupele sindicale trebue să acorde o deosebită grijă pregătirii alegerilor organelor sindicale. Obiectivele ce stau în fața sindicatelor de învățământ, sarcinile ce rezultă din cuvântul ținut de tovarășul Gheorghiu-Dej la Congres, din desbaterile Congresului trebue cunoscute până jos, până la fiecare membru al grupelor sindicale. Trebue folosit cât mai temeinic sprijinul pe care ni l-a dat delegația sovietică venită la Congres.

Desfășurarea campaniei prezentărilor dărilor de seamă și a alegerilor sindicale constitue un prilej deosebit de prețios, pentru activizarea masselor în munca lor productivă, în munca sindicală și obștească. Cu ocazia dărilor de seamă și a alegerilor, trebue să se exercite cât mai intens controlul masselor asupra activității desfășurate de organizațiile sindicale. Controlul masselor, critica acestora, vor ajuta la întărirea democrației muncitorești, iar organele sindicale vor învăța să strângă și mai mult legătura cu massele.

Birourile sindicale regionale și raionale trebue să asigure din timp cunoașterea de către toți membrii sindicatelor a Hotărîrii Plenarei C.C. al C.G.M. din 22-23 Februarie a.c. Această acțiune a început de altfel în multe regiuni și raioane. In regiunile Arad, Iași, Bârlad, în raioanele 1 Mai și Gh. Gheorghiu-Dej din București, s'a organizat prelucrarea acestei Hotărîri încă din prima jumătate a lunii Martie până la cele mai îndepărtate grupe. Nu tot astfel a procedat însă biroul sindical al regiunii Teleorman, care nu s'a îngrijit ca Hotărîrea să fie cunoscută de către membrii grupelor sindicale, dând chiar informații false Uniunii.

Cunoașterea Hotărîrii Plenarei C.C. al C.G.M. este deosebit de necesară, deoarece numai astfel membrii sindicatelor noastre vor cunoaște obiectivele alegerilor și modalitatea desfășurării lor. Cunoscând temeinic aceste obiective, cadrele didactice vor alege în fruntea comitetelor sindicale elementele cele mai bune și mai devotate și vor respinge candidaturile acelora care, lucrând în sindicate, nu s'au achitat de sarcinile ce le-au fost trasate, nu s'au preocupat de îmbunătățirea muncii de învățământ, de ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice, nu s'au preocupat să cunoască condițiile de muncă și de viață ale oamenilor.

In munca de educare comunistă a tineretului, de culturalizare a maselor, de construire a socialismului și apărare a păcii, mulți învățători și profesori au depus o activitate neobosită. Invățând din experiența școlii sovietice, ei au reușit să înlăture metodele de muncă practicate de școala burgheză, însușindu-și noi metode de lucru cu ajutorul cărora au realizat însemnate succese. Aceștia sunt învățătorii și profesorii care au obținut titlul de emerit, învățătorii și profesorii decorați cu „Ordinul Muncii" sau cu „Medalia Muncii", sunt învățătorii și profesorii fruntași din școlile noastre. Din rândurile acestora trebue alese cât mai multe elemente în organele sindicale. Va trebui să acordăm, deasemeni, o deosebită grijă alegerii în organele sindicale a cadrelor didactice care au absolvit diferite cursuri serale, sindicale, cursuri de instructaj sau școlile medii C.G.M. precum și promovării femeilor și cadrelor tinere cu largi posibilități de desvoltare.

Perioada alegerilor sindicale trebue să constitue o cotitură în munca de ridicare culturală, politică și profesională a membrilor sindicatelor noastre de învățământ. Cluburile, colțurile roșii, echipele artistice, bibliotecile trebue să desfășoare o vie activitate în acest timp.

Dările de seamă trebue întocmite în așa fel, încât din ele să rezulte în mod evident realizările și lipsurile existente în activitatea noastră sindicală. Cu acest prilej, membrii sindicatelor de învățământ vor cunoaște în adâncime felul cum și-au dus munca foștii activiști sindicali și își vor da mai bine seama de condițiile pe care trebue să le îndeplinească viitoarele organe sindicale. Ei vor avea posibilitatea să aprecieze activitatea rodnică pe care au dus-o unii dintre acești activiști și-i vor putea propune și alege pentru a-și duce cu succes munca mai departe. In acelaș timp, prezentarea în spirit critic și autocritic a muncii desfășurate până acum va îngădui celor care vor fi aleși în organele sindicale să învețe din experiența vechilor comitete, să tragă concluziile necesare privitoare la metodele ce trebue folosite pentru înlăturarea lipsurilor.

Pentru a asigura succesul alegerilor sindicale, pentru ca massele de învățători și profesori să poată alege din rândurile lor cele mai ridicate și devotate elemente, este necesar ca dările de seamă să popularizeze metodele de muncă ale cadrelor didactice fruntașe, care au obținut bune rezultate în munca instructiv-educativă, în munca de alfabetizare și în activitatea obștească. Trebue cunoscute metodele folosite de învățătorii și profesorii fruntași în munca pentru consolidarea succesului reformei bănești, pentru socializarea agriculturii.

In acelaș scop, în toate organizațiile sindicale de învățământ trebue să se intensifice și mai mult munca de agitație. Gazetele locale, stațiile de radioamplificare, gazetele de perete, trebue să mențină mereu în centrul preocupărilor problema alegerilor sindicale.

Noile alegeri sindicale vor avea un caracter cu totul deosebit, fapt care marchează creșterea nivelului politic și ideologic al masselor de salariați din învățământ. Tehnica alegerilor de anul acesta se va deosebi de tehnica alegerilor de până acum. In școli și în instituțiile de învățământ se vor organiza colțuri ale alegătorilor unde se vor expune materiale de îndrumare în legătură cu desfășurarea alegerilor, panouri, grafice și diferite alte materiale.

Se va acorda o deosebită atenție întăririi vigilenței revoluționare a masselor, pentru a se zădărnici încercările elementelor dușmănoase de a se strecura în conducerea organizațiilor noastre sindicale.

Intrucât alegerile sindicale coincid cu perioada de pregătire a examenelor de sfârșit de an, învățătorii și profesorii trebue să cinstească aceste alegeri prin intensificarea muncii didactice astfel, încât acest an școlar să înregistreze noi și importante succese în munca instructiv-educativă. Grupele sindicale pot sprijini efectiv cadrele didactice în activitatea lor, organizând ședințe de producție, în cadrul cărora să se discute problemele specifice celui de al patrulea patrar, problema repetării și sintetizării materiei, problemele privind pregătirea și desfășurarea examenelor de absolvire și de sfârșit de an școlar.

Alegând pe cei mai buni dintre noi în organele sindicale, sindicatele noastre de învățământ se vor întări și vor putea să-și ducă cu cinste la îndeplinire sarcinile mari ce le revin în lupta pentru ridicarea calității muncii didactice, în lupta pentru îndeplinirea cu succes a Planului de stat în sectorul învățământului. Ele vor putea, sub conducerea Partidului nostru, să mobilizeze cu mai bune rezultate pe oamenii muncii din școli pe calea trasată de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej cu prilejul „Congresului Învățătorilor".

Problemele fundamentale ale învăţământului în şcoala sovietică

— Comunicarea lui B. P. Esipov, conducătorul delegaţiei sovietice, la Congresul Învăţătorilor —

Invăţământul în şcoala sovietică este construit pe un fundament principial bine determinat.

Referatul meu va fi deci consacrat mai ales expunerii principiilor învăţământului.

Principiul nostru fundamental este că **învăţământul generaţiilor tinere în cadrul şcolii trebue să fie subordonat sarcinilor construirii comunismului**, sarcinilor luptei pentru comunism.

Aşa dar, învăţământul în şcoala sovietică este un învăţământ care educă în spirit comunist.

Pentru a ne pregăti să participăm la construirea comunismului, trebue să ne însuşim bine cunoştinţele acumulate de omenire. Sarcina primordială a şcolii constă tocmai în a înarma pe elevi cu cunoaşterea bazelor ştiinţelor.

In învăţământul elementar, copiii învaţă să scrie, să citească, să observe lucrurile. Incă din această perioadă, copiii îşi formează un oarecare cerc de reprezentări şi noţiuni în legătură cu fenomenele naturii. Copiii se familiarizează, în măsura în care le este accesibil, cu legătura şi dependenţa fenomenelor între ele, cu legile cele mai simple. Aici se pune fundamentul pentru formarea concepţiei materialiste la copii. Copiii fac cunoştinţă cu faptele accesibile lor, care arată cum omul transformă natura şi foloseşte bogăţiile ei cu ajutorul ştiinţei.

Pe prima treaptă a învăţământului, copiii cunosc deasemeni principalele fapte din istoria ţării lor, în special lupta oamenilor muncii împotriva asupritorilor lor, fapte din viaţa şi activitatea conducătorilor revoluţiei proletare, Lenin şi Stalin, lupta eroică a poporului sovietic în timpul războiului împotriva gărzilor albe şi a intervenţioniştilor, precum şi în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, victoria Armatei Sovietice asupra fasciştilor şi aspecte ale construcţiei comuniste în diferitele regiuni ale întinsei noastre Patrii.

Noul conţinut al muncii didactice se oglindeşte şi în textele exerciţiilor de limbă maternă şi în tematica problemelor de aritmetică. Elevii noştri spun: „In problemele pe care le rezolvăm se vorbeşte de munca muncitorilor şi a colhoznicilor, despre răspândirea cărţilor şi a ziarelor, despre realizările noastre; în multe probleme se vorbeşte despre noi elevii; despre munca noastră pe lotul şcolar, despre culegerea plantelor medicinale, despre strângerea de seminţe pentru plantaţiile de păduri. Cât de interesante sunt toate acestea".

Insuşindu-şi, în învăţământul mediu, cunoştinţe din diferite obiecte de studiu, elevii învaţă şi felul în care aceste cunoştinţe servesc cauzei construirii comunismului: cunoştinţele de biologie ne ajută să îmbunătăţim agricultura, să întărim sănătatea omului; cunoştinţele de fizică şi chimie ne ajută să ne însuşim tehnica şi să o perfecţionăm, să îmbunătăţim calitatea produselor în diferitele ramuri de producţie; cunoştinţele de istorie şi literatură ne învaţă să trăim, ne ajută să desvoltăm la elevi o atitudine principială faţă de fenomenele vieţii sociale. Elevii învaţă limba rusă şi limbile străine ca un mijloc de comunicare şi o armă de luptă.

In procesul de învăţământ la toate materiile, se desvoltă gândirea elevilor şi se formează concepţia lor materialistă despre lume; elevii sunt educaţi în spiritul ideologiei bolşevice.

Aceasta nu exclude, ci dimpotrivă impune respectarea principiului că învăţământul trebue să aibă un caracter ştiinţific. In şcoala sovietică ne preocupăm ca elevii să capete cunoştinţe autentice din punct de vedere ştiinţific, adică cunoştinţe care să oglindească just realitatea.

Oamenii noştri trebue să cunoască legile fenomenelor naturii şi ale vieţii sociale pentru a ţine seama de ele şi pentru a le dirija în mod conştient.

In această privinţă, şcoala noastră se deosebeşte fundamental de şcoala reacţionară din Statele Unite ale Americii şi din celelalte ţări imperialiste, unde elevii capătă adesea cunoştinţe false, care denaturează realitatea. Reacţionarii americani se tem să dea tineretului cunoştinţe adevărate, întrucât acestea l-ar face să înţeleagă că este inevitabilă pieirea capitalismului, această orânduire înspăimântătoare, al cărei însoţitori inevitabili sunt înrobirea oamenilor muncii şi războaiele de exterminare.

Vom cita câteva fapte care arată cum se face această falsificare a cunoştinţelor.

Un om de ştiinţă american, un geograf, profesor la Universitatea din Yale, Huttington, propovăduia că factorul determinant în viaţa socială este clima. „Locuitorii din regiunile bântuite de cicloni — afirma el — inventează şi construesc maşini, ridică mari centrale electrice şi fabrică mărfuri industriale. Ei construesc căi ferate... şi porturi în toate ţările. In afară de aceasta, ei guvernează lumea".

Huttington îi înfăţişa pe ruşi ca pe nişte oameni inactivi, lipsiţi de iniţiativă, leneşi, moleşiţi de inactivitatea din cursul iernii îndelungate. Când însă ruşii au arătat întregii lumi alte calităţi şi, în special, au dat dovadă de activitate, energie, curaj şi iniţiativă în lupta împotriva fascismului şi au învins Germania fascistă şi Japonia, Huttington a explicat aceasta prin... îndulcirea climei în U.R.S.S.

Asemenea explicaţii pseudoştiinţifice, date în scopuri reacţionare, canibalice, se propagă în S.U.A. în manualele şcolare şi în revistele pentru învăţători.

In manualele americane, populaţia din colonii şi semicolonii este înfăţişată ca fiind inferioară; aici se spune că rasei albe îi revine o „înaltă misiune civilizatoare" — aceea de a conduce „popoarele de culoare"; aceasta ar fi — chipurile — „o povară a omului alb"; în felul acesta încearcă lachеii imperialiştilor să mascheze exploatarea barbară

Tot în Statele Unite ale Americii, la Universitatea din Harward, a fost înfiinţată o „Societate pentru Istoria Business-ului" (societate ulimitor de „ştiinţifică"). Un membru al acestei societăţi, profesor de istorie, afirmă în cartea sa „Business-ul şi capitalismul" că istoria omenirii este istoria capitalismului „etern". Chiar şi omul primitiv a fost un „capitalist" întrucât toporul său de piatră reprezenta un capital. Iată la ce născociri absurde trebue să recurgă „oamenii de ştiinţă" burghezi în dorinţa lor de a-i convinge pe oameni muncii şi pe copiii lor că capitalismul a existat din totdeauna şi va exista întotdeauna.

Putem cita nenumărate născociri şi calomnii făţişe la adresa Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară, născociri şi calomnii care se publică în literatura americană şi engleză, inclusiv în cea pedagogică.

Principiul caracterului ştiinţific just înţeles, cere îmbinarea teoriei cu practica în procesul de învăţământ.

Dar în ce constă această legătură?

Există următorul punct de vedere: în învăţământ trebuesc puse sarcini practice; pentru rezolvarea lor trebue să dobândim cunoştinţe, şi anume, atâtea cunoştinţe câte sunt necesare pentru practică. Acest punct de vedere l-au preconizat şi-l preconizează şi în prezent pedagogii americani reacţionari care limitează astfel sfera de cunoştinţe a elevilor într'un cadru empiric îngust. Acest lucru sărăceşte de conţinut învăţământul copiilor oamenilor muncii.

B. P. Esipov îşi rosteşte comunicarea

Uneori, legătura teoriei cu practica este concepută în felul următor: trebue învăţată teoria obiectului şi aplicate în practică tezele teoretice (regulile, teoremele, legile).

Acest lucru trebue făcut. Dar această concepţie despre legătura dintre teorie şi practică este insuficientă şi nu este îndeajuns de adâncă. Pe baza învăţăturii leniniste despre legătura teoriei cu practica în cunoaştere, considerăm că, în procesul de însuşire a cunoştinţelor de către elevi, practicii îi revine rolul următor:

Incepând să dobândească cunoştinţe dintr'un capitol al programei, elevii pornesc dela practică, acolo unde acest lucru este posibil. Sub îndrumarea învăţătorului, ei observă fenomenele studiate, fac experienţe şi află însemnătatea practică a cunoştinţelor privitoare la tema dată.

Ei revin din nou la practică după ce au înţeles faptele şi fenomenele studiate, au tras concluziile şi au făcut generalizările: cu ajutorul practicii ei se conving atunci de justeţea generalizărilor, de autenticitatea cunoştinţelor însuşite. Este ştiut că practica este criteriul suprem al adevărului.

Practica folosită în felul acesta, duce la rezultatul că cunoştinţele teoretice legate de ea devin mai clare, mai depline şi mai profunde. Aşa dar, în învăţământ, practica îi ajută pe elevi să-şi însuşească pe deplin cunoştinţele teoretice, prevăzute în programa analitică. Totodată ea ne permite să desvoltăm la elevi priceperea şi deprinderea de a aplica cunoştinţele dobândite la temele şcolare şi în viaţă.

In această formulare a problemei, practica nu este înţeleasă în sens îngust; se ia nu numai practica din zilele noastre, ci se foloseşte experienţa istorică a omenirii.

Pedagogii reacţionari americani de teapa lui John Dewey, Barton, Counts, propun să se construiască învăţământul pe baza experienţei personale a elevilor, grupând cunoştinţele în jurul centrelor intereselor practice înguste ale copiilor. O asemenea concepţie didactică, o asemenea pedagogie, este bazată pe empirism. Ea nu este demnă de noi. Ea duce la scăderea nivelului de pregătire teoretică a elevilor, la scăderea nivelului desvoltării lor intelectuale.

Noi suntem pentru o desvoltare largă şi multilaterală a tuturor copiilor noştri, pentru un nivel înalt al instruirii lor. Nu excludem din procesul de învăţământ experienţa personală a copilului; ne sprijinim pe ea şi o organizăm, dar nu facem din această experienţă baza învăţământului, şi cu atât mai puţin, nu reducem la ea acea practică, care trebue să aibă loc în procesul de învăţământ.

Intrucât în procesul de învăţământ practica dobândeşte o mare însemnătate principială, noi preţuim mult asemenea metode de cum sunt observaţiile elevilor, lucrările lor de laborator, munca lor pe lotul şcolar, confecţionarea de machete şi aparate, excursiile în mijlocul naturii, vizitarea întreprinderilor, a şantierelor de construcţii, etc.

In procesul unei asemenea predări a bazelor ştiinţelor, noi îi familiarizăm pe elevi cu principiile fundamentale ale producţiei industriale şi ale agriculturii moderne, înfăptuind astfel sarcina învăţământului politehnic. In legătură cu aceasta, se desvoltă la elevi şi priceperea practică de a mânui instrumentele, uneltele de muncă care le sunt accesibile: ei se familiarizează cu unele maşini. In felul acesta în şcoala de cultură generală elevii capătă o pregătire pentru activitatea practică; dacă după terminarea şcoalei vor veni să lucreze în producţie, vor putea să se orienteze relativ repede.

Caracterul ştiinţific şi legătura dintre teorie şi practică, în înţelesul profund expus mai sus, cer ca învăţământul să aibă un **caracter sistematic.** Nu se poate asigura însuşirea bazelor ştiinţelor de către elevi, dacă acestea nu sunt predate în mod sistematic. Aceasta este o cerinţă cu caracter principial. Pedagogii reacţionari americani nesocotesc sistemul în învăţământul şcolar. Trasând în faţa instrucţiunii elevilor sarcini practiciste înguste, preconizând metoda proectelor, planul Dalton sau planul Vinetca, ei distrug structura riguros logică a obiectului de studiu, creind condiţii în care elevii capătă numai frânturi de cunoştinţe, cunoştinţe fragmentare şi nu cunoaşterea obiectului în ansamblul său.

Organele învăţământului public şi învăţătorii din Uniunea Sovietică se îngrijesc ca atât programele, manualele şi metodicele, cât şi însăşi practica vie a învăţământului să asigure elevilor însuşirea unor cunoştinţe sistematice.

Pedagogia sovietică a inclus în sistemul principiilor de învăţământ şi **principiul intuiţiei,** care la timpul său a fost bine fundamentat şi desvoltat de marii pedagogi slavi Ion Amos Comenius şi Constantin Dimitrievici Uşinschi.

Dar pedagogia sovietică aduce în elaborarea acestui principiu trăsături noi, esenţiale. Acest principiu este aplicat în şcoala sovietică pentru a se forma la elevi, cu ajutorul diferitelor mijloace intuitive, reprezentări şi noţiuni care să oglindească cât mai fidel, cât mai just obiectele şi fenomenele realităţii.

Intr'una din lucrările sale, metodicianul rus Vahterov ne relatează următorul caz: un băiat, care s'a urcat pentru prima oară în viaţă pe un vapor şi care a văzut cu această ocazie pentru prima oară o ancoră adevărată, a exclamat: „Există oare asemenea ancore mari!". Inainte el văzuse ancore numai în tablouri şi credea că toate ancorele sunt mici. El îşi formase o idee foarte inexactă despre mărirea ancorelor. Viaţa a corectat în mod esenţial aceste reprezentări. Această corectare nu ar fi fost necesară dacă şcoala ar fi folosit mai just intuiţia, dacă elevilor li s'ar fi arătat fie şi imagini de ancore şi nu ancore adevărate, dar în aşa fel încât să vadă că ancorele sunt diferite şi ca mărime, şi ca formă, şi ca material, şi ca destinaţie. Totodată, în formarea reprezentărilor juste la copii, un rol însemnat revenea şi expunerii învăţătorului şi verificării răspunsurilor elevilor la diferite întrebări despre ancore. In cadrul unei predări juste, intuiţia trebue să acţioneze în legătură cu cuvântul. Fenomenele percepute trebue bine înţelese, iar ideile despre aceste fenomene trebue exprimate în cuvinte clare şi precise. In procesul de învăţământ se impune unitatea dintre observaţie, gândire şi limbaj. Această cerinţă se fundamentează din punct de vedere ştiinţific şi prin învăţătura academicianului I. P. Pavlov despre interacţiunea primului şi celui de al doilea sistem de semnalizare în activitatea nervoasă superioară a omului. Pentru elaborarea problemei cu privire la învăţământul intuitiv este esenţial interesul pedagogilor sovietici pentru astfel de mijloace de învăţământ intuitiv care permit studierea obiectelor şi fenomenelor în legătura lor şi în desvoltarea lor. De aci, marea importanţă pe care o prezintă observarea procesului de schimbare a obiectului studiat (de pildă, procesul creşterii lui, al desvoltării lui, al transformării dintr'o categorie într'alta, al fabricării lui pe etape şi piese, al montării lui, al transformării lui). Din această cauză învăţătorii sovietici cer mereu noi tipuri de material didactic intuitiv, material care să oglindească schimbările importante survenite în fenomenul studiat.

Problema intuiţiei se pune în mod diferit, în funcţie de etapa procesului de învăţământ la care este aplicată: atunci când este vorba de explicarea unui fenomen nou, problema intuiţiei se pune într'un fel; când este vorba de recapitularea şi verificarea cunoştinţelor elevilor, această problemă se pune în alt fel: în cazul acesta este nevoie şi de alte tipuri de material didactic (de pildă, o hartă mută, tabele în care nu se indică cazurile, etc.). Toate acestea ne arată că problema intuiţiei ridică în faţa pedagogilor care lucrează în mod creator, multe sarcini noi şi interesante.

Principiul că însuşirea cunoştinţelor de către elevi trebue să aibă un **caracter conştient** este un principiu determinant pentru metodele de învăţământ în şcoală. Respectând acest principiu, învăţătorii sovietici atribue o deosebită importanţă faptului ca explicarea noilor cunoştinţe să fie legată de cunoştinţele anterioare ale copiilor, de ceeace şi-au însuşit ei mai înainte sau de experienţa lor personală; explicând copiilor lucruri noi ei caută să o facă într'un mod cât mai accesibil, ei caută ca aceste lucruri noi să se contureze cât mai precis în conştiinţa lor. După explicarea materialului nou, se acordă o suficientă atenţie verificării modului în care elevii au înţeles cele expuse; în acest scop învăţătorul pune elevilor o serie de întrebări asupra materialului pe care l-a explicat, le dă mici teme în care trebuesc aplicate cunoştinţele noi, propune elevilor să explice un fapt sau altul, să analizeze un anumit exemplu, să dea singuri un exemplu. Potrivit învăţăturii academicianului I. P. Pavlov, înţelegerea este concepută de noi ca stabilire de legături între materialul nou şi cel însuşit anterior, precum şi priceperea de a folosi şi de a aplica aceste legături, aceste cunoştinţe.

Insuşirea conştientă a cunoştinţelor înseamnă dobândirea priceperii de a opera cu ele în mod independent. Ea presupune existenţa la elevi a unei **atitudini conştiente** faţă de însăşi sarcina însuşirii cunoştinţelor. Elevul îşi încordează eforturile în mod conştient, pentru a birui dificultăţile, pentru a înlătura lipsurile, lacunele sau greşelile din răspunsurile şi din lucrările sale; el caută să-şi îndeplinească fiecare temă **cât se poate mai bine,** dându-şi seama de răspunderea pe care o are în această privinţă atât în faţa învăţătorului şi a colectivului de tovarăşi, cât şi în faţa părinţilor. Aceasta este ceeace numim **sârguinţă.**

Invăţătorii sovietici fruntaşi nu sunt satisfăcuţi atunci când mulţi dintre elevii lor obţin calificativul „satisfăcător"; ei se străduesc ca un număr cât mai mare de elevi să obţină calificative mari, adică bine şi excepţional.

La elevi se educă o atitudine conştientă faţă de note. Dacă elevul a căpătat o notă proastă, el trebue să-şi dea seama ce anume nu ştie sau nu înţelege, unde greşeşte; urmând indicaţiile învăţătorului, elevul trebue să execute teme care să-l ajute a-şi însuşi cunoştinţele şi a lichida greşelile. In mâinile învăţătorului nota nu trebue să fie un mijloc care biciuieşte, ci un mijloc care stimulează la o muncă mai bună.

Nu este bine atunci când un elev sau altul are o atitudine indiferentă faţă de note, când nu-l indispune nici nota trei, nici nota doi. Nu este bine nici atunci când învăţătorul a hotărît că cutare elev nu merită decât nota trei şi nota doi şi nu este capabil să se ridice la nota patru şi la nota cinci; învăţătorul pune unui asemenea elev din obişnuinţă, din tradiţie, o notă de trecere, chiar dacă răspunsul elevului merită o notă mai mare. Această atitudine este desigur nejustă. Intr'un asemenea caz, este important să-l încurajăm pe elev, să-l inspirăm încredere în forţele lui, să-i trezim interesul printr'o notă bună.

Invăţătorii sovietici caută să desvolte la elevi **interesul pentru cunoştinţe,** pentru ştiinţă, să-i activizeze în munca şcolară, să le desvolte aptitudinile creatoare. Marele Lenin a arătat că tinerii noştri trebue să-şi însuşească cunoştinţele nu în mod mecanic, ci să le prelucreze în mod independent în mintea lor; ei trebue să înveţe să-şi formeze singuri concepţii comuniste. V. I. Lenin spunea că trebue să se ia totalitatea cunoştinţelor umane, dar să se ia în aşa fel, încât comunismul să nu fie ceva învăţat pe de rost, ci să fie ceva aprofundat de fiecare, să reprezinte acele concluzii care sunt inevitabile din punctul de vedere al învăţământului din zilele noastre. Noţiunile şi ideile însuşite trebue să devină convingeri ferme ale elevilor, pe care aceştia vor şti să le argumenteze şi să le apere în faţa altora.

Concepţia comunistă despre lume nu trebue să fie ceva impus din afară, ci trebue să intre în mod organic în conştiinţa tânărului om, să fie sinceră şi fermă; ea şi este pentru tineretul sovietic o cauză pentru care acesta este gata să lupte eroic fără a-şi precupeţi viaţa.

Setea de cunoştinţe, interesul pentru ştiinţă îndeamnă pe elevi la o muncă creatoare; elevilor le place să scrie compuneri, cu atât mai mult cu cât tematica acestora este atât de interesantă; lor le place să rezolve probleme grele, să facă experienţe mereu noi, să construiască machete şi aparate şi să le manevreze. Cei mai buni învăţători stimulează pe elevii lor la o astfel de activitate creatoare, desvoltându-le simţul de independenţă şi iniţiativă.

Totodată învăţătorii noştri se îngrijesc ca deprinderile şi cunoştinţele elevilor să fie trainice, sigure. Aceste cunoştinţe sunt necesare ţării, sunt necesare pentru a fi aplicate în viaţă, pentru succesele construcţiei socialiste.

Şi iată de ce cei mai buni învăţători se străduesc ca toţi elevii să-şi însuşească cunoştinţele şi deprinderile pentru **multă vreme, pentru totdeauna.** In acest scop este important să se organizeze în mod just **recapitularea** materialului parcurs. Bazele metodicei recapitulării au fost minunat elaborate de marele pedagog rus C. D. Uşinschi. Principala lui teză cu privire la modul cum trebue să se facă recapitularea în şcoală, constă în următoarele: este necesar să se recapituleze nu atât pentru a reproduce ceeace s'a uitat, cât pentru a **preveni uitarea,** pentru a o preîntâmpina. De aci, marea importanţă a recapitulării curente de zi cu zi.

Recapitularea de sinteză, de generalizare, de sistematizare este foarte importantă atunci când au fost parcurse teme şi părţi mari din curs, precum şi la sfârşitul trimestrului, al semestrului sau al anului şcolar.

Recapitularea este legată de verificarea **cunoştinţelor,** iar verificarea trebue să ducă la înlăturarea lipsurilor şi lacunelor descoperite în cunoştinţe.

Pentru a asigura deprinderi trainice în aplicarea cunoştinţelor sunt necesare **exerciţiile,** făcute în mod sistematic şi pe baza unui material variat. Fără exerciţii sistematice şi permanente nu pot fi obţinute rezultate pozitive nici în activitatea creatoare. Acest lucru ni-l arată biografiile tuturor oamenilor de seamă.

O condiţie importantă a succesului în însuşirea cunoştinţelor o constitue şi respectarea **principiului accesibilităţii.**

Nu poate exista o însuşire conştientă a cunoştinţelor, dacă materialul care se predă elevilor depăşeşte puterile lor, dacă nu corespunde posibilităţilor de vârstă ale elevilor şi nivelului desvoltării lor anterioare. Tocmai de aceea este atât de important să se respecte în învăţământ regula: dela cunoscut la necunoscut. De aceea este atât de important să nu-i încărcăm pe elevi cu prea multe teme.

In şcolile sovietice s'a pus uneori prea mult accentul pe lărgirea volumului de cunoştinţe, pe lărgirea materialului suplimentar recomandat elevilor, în afara manualelor; la lecţiile şcolare sau extraşcolare cu elevii se introducea uneori un material, privind teme şi probleme complexe, care depăşeau vârsta elevilor. C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. şi Guvernul sovietic au îndrumat atunci pe pedagogi şi şcoala pe o cale justă, deoarece supraîncărcarea elevilor cu o muncă care depăşea puterile lor nu ducea la rezultatele dorite: cunoştinţele elevilor deveneau superficiale, iar uneori erau însuşite într'un mod pur şi simplu mecanic. Erau netrainice, lipsite de eficienţă, subminând sănătatea elevilor.

Respectarea principiului accesibilităţii nu înseamnă totuşi o astfel de înlesnire în munca elevilor, care să înlăture din faţa lor orice greutăţi. Un asemenea învăţământ ar duce la o întârziere a desvoltării tineretului studios. In faţa elevilor trebuesc puse probleme, care să-i facă să gândească activ; elevii trebue să-şi încordeze eforturile pentru a învăţa un anumit material de studiu şi pentru a executa meticulos o lucrare de sine stătătoare. Dar pentru a putea birui orice greutate nouă, elevii trebue să fie bine pregătiţi prin munca anterioară.

Invăţătorii sovietici manifestă multă grijă ca **fiecare elev** să reuşească la învăţătură. Acest lucru se poate obţine atunci când învăţătorul se apropie **individual** de fiecare elev, când **studiază** atent pe fiecare elev în parte.

De aceea învăţătorii sovietici caută să strângă un material amănunţit despre fiecare elev. El îşi însemnă observaţiile făcute asupra lucrărilor elevului, asupra manifestărilor lui, la joc, în munca obştească, asupra ocupaţiilor preferate ale acestuia, asupra atitudinii faţă de cei de o vârstă, faţă de cei mari şi faţă de cei mici, etc. Ei studiază interesele elevului, comportarea lui în colectiv, studiază laturile slabe şi tari ale personalităţii fiecărui elev.

Invăţătorii sovietici condamnă procedeul de a se da elevului epitete ca: „incapabil", „copil cu memorie proastă", „nu poate gândi în mod activ", „nu poate fi atent", etc.

Pedagogia sovietică consideră drept reacţionară şi dăunătoare teoria, potrivit căreia copiii oamenilor muncii sau copiii unei naţionalităţi oarecare ar fi condamnaţi la un nivel scăzut de desvoltare. Literatura pedagogică sovietică oferă numeroase exemple care demonstrează că încrederea în puterile copilului, atitudinea umană faţă de el, ajutorul atent care i se acordă, aduc rezultate minunate. Este suficient să ne referim la experienţa remarcabilului pedagog sovietic A. S. Macarenco, ai cărui elevi, foşti copii vagabonzi, au devenit cetăţeni sovietici exemplari, care lucrează cu mult succes în diferitele sectoare ale construcţiei socialiste; mulţi dintrei ei au dat pilde de eroism în anii Marelui Război pentru Apărarea Patriei.

In ţările imperialismului şi în ţările aflate sub influenţa imperialiştilor, copiii oamenilor muncii sunt condamnaţi la un nivel scăzut de desvoltare. Acestui scop îi serveşte până în prezent metoda pseudoştiinţifică de studiere a copiilor cu ajutorul testelor. Testele sunt foarte răspândite în S.U.A. Ele se aplică pe o scară vastă în Anglia. Elevului i se dă, de pildă, următoarea întrebare: „ce este comun între o vacă, o vrabie şi un şarpe"? şi dacă elevul răspunde la această întrebare altfel decât se prevede în carte, el va fi considerat ca făcând parte din categoria celor înapoiaţi mintal. In Noembrie 1951 am observat personal activitatea centrului de consultaţie pentru copiii din oraşul Tamper (Finlanda). Acolo psihologii (de fapt ei sunt pedologi) au pus în prezenţa noastră următoarea întrebare unui copil de 8 ani: „Dacă încăperea nu este luminoasă, atunci cum este ea?" Şi au cerut acestui copil să numească cinci animale. Şi deoarece el a dat numai denumiri de animale sălbatice şi nu a numit niciun animal domestic, ei au conchis că acest copil înclină să manifeste instincte sălbatice.

Aceasta este metoda testelor, metoda absurdă, antiştiinţifică, dăunătoare şi îndreptată împotriva copiilor oamenilor muncii.

La noi, în Uniunea Sovietică, ea a fost de mult îngropată. La noi învăţătorii studiază copiii în contact viu cu ei, în primul rând, în procesul de instruire şi de educaţie. El caută să găsească în fiecare copil elemente pozitive, să descopere, să cerceteze, şi să desvolte ceeace este pozitiv în el şi să se sprijine pe aceasta în desvoltarea ulterioară a copilului.

Această metodă duce la rezultate pozitive.

Totodată fiecare copil este considerat nu în mod izolat, ci ca un membru al colectivului. Invăţătorul are de-aface cu clasa ca colectiv; el se sprijină în munca sa pe colectivul de elevi, pe detaşamentul de pionieri, pe grupa comsomolistă. Fiecare elev în parte simte răspunderea sa în faţa colectivului, pentru îndeplinirea conştiincioasă a îndatoririlor de elev; oricine are nevoie de ajutor, va găsi un colectiv: într'un colectiv viu, care are perspective interesante în munca sa şi care merge mereu înainte, fiecare elev poate să-şi desfăşoare în întregime aptitudinile şi talentele.

Invăţătorul sovietic ştie că lui îi revine **rolul hotărîtor** în înfăptuirea cu succes a sarcinilor de instruire a copiilor. Dacă în clasă, unii elevi îşi însuşesc prost cunoştinţele, învăţătorul analizează în primul rând propria sa muncă; el caută să stabilească ce lipsuri există în activitatea lui pedagogică şi luptă să le înlăture. Dacă învăţătorul îşi dă seama că proastele cunoştinţe ale elevului se datorează muncii proaste a elevului sau condiţiilor defavorabile din familie, el se consideră obligat să lucreze individual cu elevul, să-l înveţe a-şi îndeplini corect şi la timp temele; în caz de nevoie el ia măsuri pentru îmbunătăţirea condiţiilor de trai ale elevului în familie; el se adresează colectivului de elevi, pentru ca tovarăşul ce rămâne în urmă sau întâmpină dificultăţi să fie ajutat.

In rândurile învăţătorilor sovietici nu sunt bine priviţi învăţătorii care se mulţumesc cu aceea că explică bine lecţia, verifică cunoştinţele elevilor, le pun note şi se limitează la atât.

Nu! Orice învăţător, orice profesor trebue să fie şi un educator al copiilor şi să se îngrijească de fiecare copil, căutând să-i desvolte toate forţele şi aptitudinile.

Invăţătorii din Uniunea Sovietică şi învăţătorii din ţările de democraţie populară slujesc interesele poporului.

Acest scop măreţ îi însufleţeşte pentru că înarmează pe toţi elevii lor cu cunoştinţe de valoare, care vor fi aplicate apoi în practică pentru înflorirea ţării pentru binele tuturor oamenilor muncii, pentru construirea socialismului.

Trăiască armata celor ce lucrează în învăţământ şi-şi închină toate puterile lor operei nobile a educării socialiste a tinerelor generaţii!

Aspecte dela Congresul Invăţătorilor

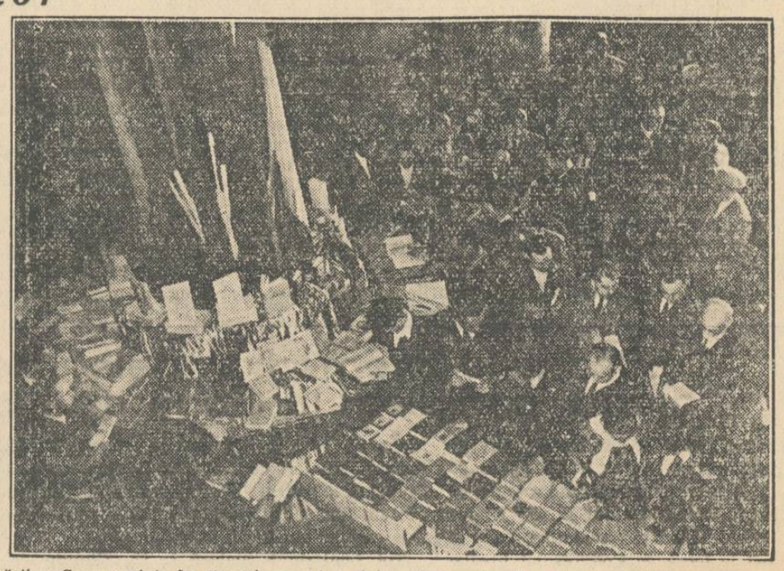

Dela stânga la dreapta: *O delegaţie aduce Congresului salutul elevilor din şcolile aparţinând Direcţiei Generale a Rezervelor de muncă; O parte din asistenţă în timpul lucrărilor Congresului; In timpul pauzelor, delegaţii cercetează cu interes cărţile expuse în standul din hall-ul Ateneului.*

Lucrările Congresului Invățătorilor

„Ridicarea nivelului învățământului și îmbunătățirea muncii ideologice în rândurile învățătorilor și profesorilor"

— Raportul tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public —

Referindu-se la cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, vorbitorul a spus la începutul raportului său:

„Să mulțumim scumpului nostru conducător, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, partidului și guvernului, pentru acest îndreptar și să-i asigurăm în numele învățătorilor și profesorilor din toată țara, pe care îi reprezentăm aici, că vom depune toate sforțările pentru realizarea sarcinilor ce ne-au fost trasate".

In Republica Populară Română, partidul și guvernul îndrumează și stimulează marele avânt spre cultură al maselor. După date statistice, procentul neștiutorilor de carte a scăzut, în anul 1951, la aproximativ 13-14% din numărul locuitorilor cu vârsta dela 7 ani în sus, față de 43% în 1930 — și se află în continuă scădere.

Numărul școlilor elementare s'a ridicat în anul școlar 1951—1952 la 15.546, față de 12.884 în anul școlar 1938—1939 — ceeace reprezintă o creștere de peste 20%. In anul școlar 1938—1939 existau 46.000 învățători și profesori. In anul acesta activează în învățământ 74.000 învățători și profesori. Pentru asigurarea învățământului elementar general obligatoriu, statul pregătește în școlile pedagogice de 5 ori mai mulți învățători decât în anul 1938—1939.

După ce a arătat că, față de anul școlar 1938-1939, atât numărul școlilor de 7 ani cât și al elevilor cuprinși în școlile medii a crescut de 4 ori, că s'a dublat numărul studenților, iar numărul absolvenților învățământului superior întrece astăzi de câteva ori numărul absolvenților din regimul trecut, vorbitorul a dat câteva cifre grăitoare asupra învățământului pentru fiii minorităților naționale.

In Republica Populară Română, șomajul în rândurile cadrelor didactice a fost lichidat. In ultimii 4 ani s'au acordat cadrelor didactice două sporiri importante de salariu. Mulți învățători și profesori au fost aleși deputați în sfaturile populare, în Marea Adunare Națională și au căpătat și alte locuri de răspundere și de cinste în viața obștească; statul a conferit unui număr de învățători și profesori, pentru merite deosebite, medalii și ordine precum și titlul de înalta cinstire de învățător sau profesor emerit.

Urmând gloriosul exemplu al școlii sovietice, la temelia politicii școlare a Republicii Populare Române partidul și guvernul au pus învățătura măreață a marxism-leninismului cu privire la rolul școlii în lupta pentru construirea socialismului — și bogata experiență a școlii sovietice.

Reforma învățământului, Hotărîrile partidului și guvernului arată clar în ce constau sarcinile esențiale ale școlii: înarmarea tinerei generații cu bazele științelor în vederea pregătirii lor pentru activitatea practică, educarea elevilor în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, pregătirea cadrelor de constructori conștienți ai socialismului.

Școala, organele învățământului public, oamenii muncii din învățământ au datoria să ajute tineretului să-și însușească știința, să-l educe în spiritul moralei comuniste. Aceasta cere școlii să folosească metodele cele mai înaintate, metodele pedagogiei sovietice.

Pedagogia sovietică pune la baza metodelor de predare însușirea conștientă a cunoștințelor de către elevi, legarea acestor cunoștințe de practică, pătrunderea de către elevi, prin propria lor gândire, a conținutului adânc al cunoștințelor și a concepției comuniste asupra fenomenelor naturale și sociale. Numai după o asemenea pătrundere temeinică a problemelor ridicate în primul rând la lecție, cunoștințele trebue bine memorizate spre a fi însușite temeinic.

Măestria pedagogului — a arătat apoi vorbitorul — constă în a face pe elev să trăiască și să practice încă de pe băncile școlii, alături de popor, la lupta pentru construirea socialismului. Aceasta este posibil numai pe baza legării cunoștințelor de practica vieții, de practica construirii socialismului.

Pedagogia sovietică cere școlii să educe elevii în spiritul unei atitudini conștiente față de învățătură, să le desvolte inițiativa creatoare, să organizeze viața colectivă a elevilor și să stabilească relații noi între elevi și învățători. Deasemeni, este necesar să se îmbine just munca din clasă cu activitatea din afara clasei și activitatea extrașcolară, să se folosească din plin sprijinul organizațiilor U.T.M. și de pionieri, să se dea o mare atenție atragerii părinților și organizațiilor obștești în munca instructiv-educativă.

Tov. N. Popescu-Doreanu s'a ocupat apoi de marea contribuție dată de cadrele didactice — care au muncit uneori cu adevărat eroism — la desvoltarea învățământului nostru, dând numeroase exemple în această privință.

De fiecare construcție nouă a unei școli, a unui internat, a unei săli de clasă este legat numele unui învățător sau al unei învățătoare. Nenumărați învățători și învățătoare muncesc cu abnegație pentru lichidarea neștiinței de carte.

Frecvența în școli s'a îmbunătățit. Ea a ajuns în școlile elementare la 94,6%. Nivelul cunoștințelor elevilor este astăzi mai ridicat. In numeroase școli se obțin bune rezultate în muncă.

In afară de cursurile de îndrumare ideologică-politică, prin care au trecut în anii 1948 și 1949 toate cadrele didactice — din anul 1950 a început organizarea cursurilor pentru ridicarea calificării de specialitate și pedagogice prin însușirea metodicei sovietice.

S'au organizat asemenea cursuri cu o durată de trei și patru luni, cu scoaterea din producție, precum și cursuri cu o durată de una sau două luni în timpul vacanțelor de vară. Aceste cursuri au fost urmate de peste 39.000 de profesori care predau limba română sau limbile materne ale minorităților naționale, de profesori care predau limba rusă, matematica, fizica, educația fizică, etc. precum și de învățătorii școlilor elementare.

La popularizarea experienței sovietice a contribuit în acelaș timp și activitatea cercurilor pedagogice, organizate în toată țara. In ședințele acestor cercuri s'au discutat unele probleme importante ale pedagogiei, cum sunt, de pildă, educația ideologică-politică în procesul de învățământ, lupta împotriva rămânerii în urmă la învățătură, folosirea materialului didactic, etc.

Noi cadre de învățători, educatoare și profesori sunt pregătite în școlile pedagogice, în facultățile și secțiile fără frecvență ale Universităților, Institutelor și Școlilor Superioare Pedagogice, atât în limba română cât și în limbile naționalităților conlocuitoare.

In munca de învățământ sunt și unele greutăți și lipsuri. O mare povară a școlii o constitue moștenirea lăsată de regimul burghezo-moșieresc. Regimul burghezo-moșieresc nu avea interesul să dea cadrelor didactice o bună calificare științifică și pedagogică. O parte dintre aceste cadre didactice păstrează încă în gândirea și obiceiurile lor tradiții învechite, deprinderi și prejudecăți caracteristice trecutului.

Sunt unii învățători sau profesori care socotesc că datoria lor de pedagogi s'a terminat la ieșirea din clasă și că din acel moment este treaba elevilor să învețe sau nu, după cum sunt dornici sau nu de învățătură și după cum pot.

Școala noastră, școala poporului muncitor, trebue să smulgă din rădăcini tradițiile retrograde ale școlii burgheze.

In trecut, învățătura copiilor era o chestiune particulară. In regimul nostru, învățătura tinerei generații este o problemă politică de Stat. Statul este adânc interesat ca toți elevii — viitorii constructori ai socialismului — să capete în școală cunoștințe temeinice. Școala și organele învățământului răspund de calitatea cunoștințelor pe care le dau elevilor.

Mai sunt și alte lipsuri în școala noastră. Unii învățători sau profesori vin la școală nepregătiți și improvizează lecția în clasă. Se încarcă uneori elevii cu prea multe teme scrise acasă, ceeace împiedică însușirea temeinică a cunoștințelor de bază.

Cea mai mare parte a greutăților și lipsurilor școlii noastre se datoresc nivelului ideologic încă scăzut al multor cadre didactice. Nivelul ideologic nu se îmbunătățește numai prin participare la cercurile pedagogice, la conferințe, etc. Cine vrea să-și însușească temeinic învățătura marxist-leninistă, trebue să-și concentreze în primul rând atenția asupra studiului individual.

Mai stărue lipsuri serioase în munca unor directori de școli și a unor organe de învățământ, precum și în aparatul Ministerului. In mai multe locuri este slab organizată munca de control asupra activității instructiv-educative a școlii, precum și asupra acțiunii de calificare a cadrelor. Există deasemeni lipsuri în munca Institutului de Științe Pedagogice și a Institutului de perfecționare a cadrelor didactice de pe lângă M. I. P., precum și în școlile, facultățile și institutele care pregătesc învățători și profesori.

Tov. N. Popescu-Doreanu a arătat apoi sarcinile ce revin școlii în domeniul luptei necruțătoare împotriva influențelor străine în știință și în activitatea pedagogică, pentru însușirea temeinică a ideologiei marxist-leniniste, a glorioasei experiențe sovietice și a celei mai bune experiențe a cadrelor noastre didactice.

In această luptă trebue folosită cu curaj și hotărîre arma minunată a criticii și autocriticii, în scopul îmbunătățirii întregii munci instructiv-educative. Trebue întărită vigilența împotriva dușmanului și a influențelor străine în școala noastră.

Este necesar ca Ministerul Invățământului Public să organizeze desbaterea largă a celor mai importante probleme ale instrucției și educației.

Ministerul Invățământului Public, Institutul de Științe Pedagogice și Institutul de Perfecționare a Cadrelor Didactice de pe lângă M.I.P. trebue să elaboreze problemele pedagogice ce urmează a fi puse în desbatere în lumina lucrărilor acestui Congres. Prin secțiile de învățământ și prin conducerile școlilor, trebue să se organizeze desbaterea lor.

Pentru a-și putea îndeplini cu succes sarcinile de educatori ai tinerii generații și de luptători în domeniul culturii și al muncii obștești, învățătorii și profesorii trebue să dea cea mai mare atenție studierii problemelor economico-financiare.

In vederea îmbunătățirii muncii în școli, trebue să se organizeze un control riguros asupra activității instructiv-educative a școlii și asupra acțiunii de ridicare a calificării cadrelor didactice.

Consiliul pedagogic al școlii trebue să analizeze activitatea cadrelor didactice și rezultatele obținute, să generalizeze experiența înaintată a celor mai buni învățători și profesori din școală.

Pentru temeinica organizare a muncii interne a școlii, Ministerul va da din timp, înainte de începerea noului an școlar, regulamentul școlilor, va lua măsuri să pună capăt situației de nestabilitate a planurilor de învățământ și a manualelor școlare, va organiza temeinic munca de colaborare științifică a programelor și manualelor, folosind din plin planurile, programele și manualele sovietice și desvoltând producerea de material didactic.

Munca pentru încheerea anului școlar trebue să fie dusă sub semnul luptei pentru asigurarea însușirii de către elevi a unor cunoștințe temeinice. Lupta pentru realizarea Planului de Stat cu privire la învățământ, pentru asigurarea bazei materiale a școlii, pentru realizarea frecvenței regulate, precum și lupta împotriva repetenției sunt sarcinile permanente, de zi cu zi, ale școlilor. Conducerile școlilor și secțiile de învățământ trebue să intensifice măsurile în vederea deschiderii în bune condițiuni a noului an școlar.

In încheierea expunerii sale, vorbitorul a spus:

Să educăm tânăra generație în spirit comunist. Să amintim tineretului chemarea stalinistă de a cuceri cetatea științei, de a învăța cu cea mai mare dârzenie.

Acesta este drumul pe care partidul și guvernul conduc școala noastră; drumul pe care școala noastră se va desvolta și va înflori, educând generația nouă de constructori ai socialismului.

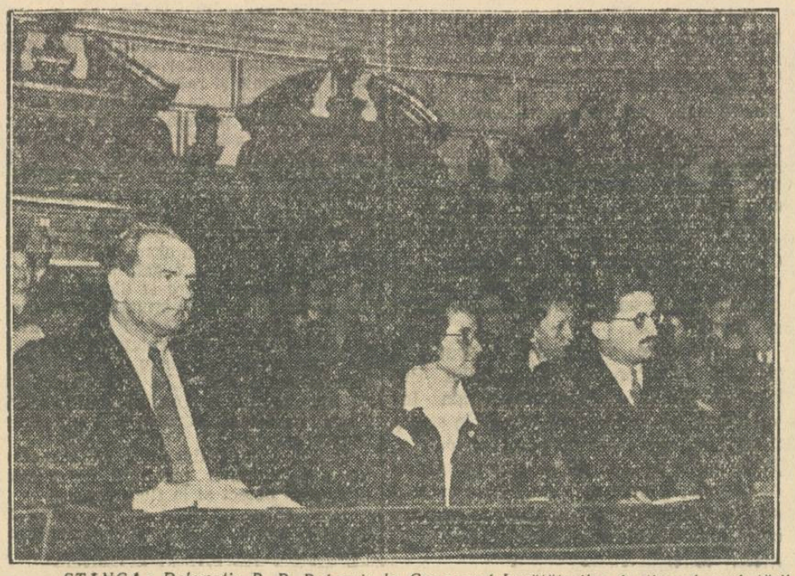

STANGA: Delegația R. P. Bulgaria la Congresul Invățătorilor, în timpul cuvântării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej; DREAPTA: Erwin Winkler, conducătorul delegației R. D. Germane, aduce Congresului salutul învățătorilor și profesorilor germani.

Salutul delegației cehoslovace

Delegatul cehoslovac Adolf Zajik, director în Ministerul Școlilor, Științelor și Artelor din R. Cehoslovacă, a spus printre altele:

La fel ca d-voastră, formăm, pentru munca în școala noastră nouă, învățători pe care îi înarmăm cu cunoștințele profesionale necesare, îi învățăm să desfășoare întreaga lor activitate școlară în lumina învățăturii marxist-leniniste, urmând exemplul glorios al școlii sovietice. Acordăm o mare atenție educației în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar. Luptăm împotriva cosmopolitismului, împotriva naționalismului burghez și a formalismului în învățământ, pe care dușmanii noștri încearcă să le strecoare și să le mențină în școală.

Dorim ca acest Congres să contribue la îmbunătățirea muncii pedagogice și educative în școlile d-voastră, ca rezultatele lui și experiența câștigată să contribue la ridicarea calității muncii școlare și în celelalte țări prietene. Fie ca lucrările Congresului și colaborarea noastră viitoare să contribue la construirea societății socialiste în țările noastre și la întărirea lagărului păcii, în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Salutul delegației R. D. Germane

Delegatul german Erwin Winkler, din Ministerul Invățământului Public al R. D. Germane, a spus printre altele:

Astăzi, pentru prima dată în istoria Germaniei, avem o școală cu adevărat democratică, în care toți copiii poporului au posibilitatea de a studia bazele științei adevărate, o școală care-i educă totodată în spiritul prieteniei cu marea Uniune Sovietică, cu țările de democrație populară și cu oamenii iubitori de pace.

Dar de această școală democratică se bucură numai acea parte a Germaniei și a Berlinului, în care forțele democratice, datorită ajutorului Uniunii Sovietice, au libertatea de desvoltare, în care clasa muncitoare, sub conducerea partidului ei, a devenit forța hotărîtoare în viața socială.

Cu totul altfel se prezintă situația în acea parte a Germaniei și a Berlinului ocupate de trupele imperialiștilor apuseni, unde forțele democratice sunt urmărite și asuprite cu brutalitate. Școala este acolo încă și azi un instrument al imperialiștilor, un instrument de instigare și de otrăvire a tineretului Germaniei de Vest, un instrument de inoculare a șovinismului și militarismului, menit să facă din tineri, mercenari în războiul pregătit de imperialiștii americani împotriva Uniunii Sovietice, împotriva țărilor de democrație populară și a R.D. Germane.

Noi știm că în lupta noastră națională, pentru unitate și pace, pentru un tratat de pace just, nu suntem singuri; noi știm că avem aliați puternici și devotați.

Vă asigurăm, dragi tovarăși, că vom cuceri unitatea democratică a Germaniei.

Salutul delegației R. P. Ungare

Vorbind despre desvoltarea pe care a cunoscut-o învățământul în R. P. Ungară în cei 7 ani dela eliberarea țării, tov. Szabo Kalman, conducătorul delegației ungare, a spus printre altele:

La noi ca și la dvs. partidul și guvernul răsplătesc cadrele didactice merituoase. Astăzi avem aproape 30 de pedagogi care au obținut Premiul de Stat „Kossuth". Nu de mult Consiliul de Miniștri a dat o Hotărîre conform căreia la sfârșitul fiecărui an școlar vor fi evidențiați pedagogii meritoși, cărora li se va acorda titlul de învățător sau profesor fruntaș.

In încheiere, vorbitorul a arătat că: „....sarcini mari stau în fața pedagogilor maghiari, ca și în fața dvs., în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. De asemenea, țara are nevoie de zeci de mii de noi ingineri, tehnicieni, intelectuali. Sarcina de cinste de a pregăti noua intelectualitate revine pedagogilor noștri.

Suntem siguri de succesul luptei noastre, pentrucă masse de sute de milioane sunt alături de noi, suntem siguri pentrucă în fruntea lagărului uriaș al păcii din care facem parte se află conducătorul marii Uniuni Sovietice, învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă, tovarășul Stalin".

Salutul delegației R. P. Bulgaria

Conducătorul delegației bulgare, Jachen Iac Behar, membru în Comitetul Central al Sindicatului oamenilor muncii din Invățământ și Presă, a arătat marile succese obținute pe tărâmul învățământului în R. P. Bulgaria, spunând apoi:

Partidul Comunist Bulgar acordă o mare grijă formării concepției marxist-leniniste a cadrelor didactice. 80% dintre profesorii și învățătorii din țara noastră sunt cuprinși în cercuri de studiu al marxism-leninismului, al Istoriei Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. și al Istoriei partidului nostru.

Problema de bază care stă astăzi în fața învățătorilor și profesorilor noștri este ridicarea nivelului învățământului și îmbunătățirea disciplinei conștiente în școală.

După ce a vorbit despre munca pe tărâm obștesc a învățătorilor din R.P. Bulgaria, vorbitorul a spus:

Țara noastră a fost eliberată de către glorioasa Armată Sovietică. Dar înainte de această zi fericită, poporul nostru a cunoscut zile grele în timpul ocupației fasciste. Mulți fii ai poporului român și-au vărsat atunci sângele alături de cei mai buni fii ai poporului nostru, pentru eliberarea scumpei noastre patrii.

Cadrele didactice din țara mea prețuesc adânc acest lucru și sădesc în sufletele copiilor cuvintele neuitatului Gheorghi Dimitrov, care spunea: „Fluviul Dunărea nu ne desparte, ci ne unește în veci".

Salutul Federației Internaționale Sindicale de Invățământ

Luând cuvântul, tov. Oldrich Stelclein, secretar adjunct al Federației Internaționale Sindicale de Invățământ — departament profesional al F.S.M. — a adus Congresului salutul celor 3.600.000 membri ai federației, mulțumind totodată Uniunii Sindicatelor din Invățământ din R.P.R. pentru sprijinul pe care acesta îl acordă încă dela înființare Federației Internaționale.

Ca dovezi concrete ale acestui sprijin, — a adăugat vorbitorul — țin să menționez printre altele editarea pe cheltuiala Uniunii dvs. a numărului 5 al Buletinului Federației Internaționale, călătoriile de studii prin R.P.R. ale delegațiilor de învățători de peste hotare, manifestările de solidaritate cu învățătorimea progresistă din țările capitaliste.

După ce a zugrăvit situația grea a învățătorilor din țările capitaliste, vorbitorul a spus:

In lupta mare și eroică împotriva dușmanului nostru comun, imperialismul mondial, învățătorii din țările lagărului imperialist privesc spre dvs. cu încredere și speranță. Deaceea, așa după cum aveți datoria să răspundeți cu cinste încrederii pe care v'o acordă partidul, poporul și copiii dvs., nu aveți voe să-i înșelați în așteptările lor nici pe tovarășii dvs., învățători din celelalte țări.

Munca în școală și în mijlocul maselor, traducerea în viață a hotărîrilor importante ale acestui Congres, iată sectorul dvs. de luptă pentru triumful păcii și progresului în lume.

Salutul Confederației Generale a Muncii

Aducând un cald salut din partea celor peste 2.000.000 de membri ai sindicatelor din țara noastră, tov. Mircea Gherman, membru în Biroul Executiv al C.G.M., a spus printre altele:

Comitetul Executiv al C.G.M. a elaborat o Hotărîre care obligă comitetele de întreprindere să ia o serie de măsuri pentru organizarea activității extrașcolare a copiilor. Să realizăm o colaborare multilaterală între fabrici și școală, între școală și muncitori, tehnicieni și ingineri. Vom desvolta astfel și mai mult dragostea copiilor față de muncă, știință și tehnică și vom contribui la educația lor comunistă.

Salutul Comitetului Central U. T. M.

Aducând Congresului salutul C.C. al U.T.M., tov. Cornelia Filipaș — membru în Biroul C.C. al U.T.M. — a spus printre altele: Organizația noastră pune neîncetat în fața fiecărui utemist sarcina măreață trasată de Lenin și Stalin tineretului: aceea de a învăța cu îndârjire și perseverență.

Organizațiile U.T.M. își fac o sarcină de onoare din a sădi în sufletele tuturor școlilor dragostea și respectul pentru învățător și profesor.

U.T.M.-ul va îndruma îndeaproape pe tinerii absolvenți ai școlilor pedagogice, îndemnându-i să pășească cu curaj și mândrie pe tărâmul muncii nobile de învățător sau profesor.

Salutul muncitorilor și tehnicienilor din uzinele și fabricile Capitalei

Aducând Congresului salutul muncitorilor și tehnicienilor din uzinele și fabricile Capitalei, stahanovistul Toma Teodorescu, dela Atelierele C.F.R. „Griviția Roșie", a spus printre altele:

Congresul Invățătorilor constitue un eveniment important nu numai pentru învățători și profesori, ci pentru toți oamenii muncii din țara noastră, care urmăresc cu mult interes lucrările lui, menite să ridice pe o treaptă mai înaltă munca de educare a copiilor noștri, munca de culturalizare a maselor.

Noi, muncitorii, suntem convinși că învățătorii și profesorii vor ști să răspundă cu cinste misiunii ce li s'a încredințat, că vor lupta cu eforturi sporite pentru însușirea minunatei experiențe a școlii sovietice, pentru formarea cadrelor necesare construirii socialismului.

Cuvântul învățătorului Ion Taban

In acțiunea de desvoltare a învățământului public un rol deosebit de important îl are Gazeta Invățământului, care popularizează politica partidului nostru în problemele învățământului și ale activității obștești, precum și experiența înaintată a școlii sovietice și a cadrelor didactice din țara noastră.

Gazeta Invățământului ne dă un ajutor serios în munca noastră — a spus în continuare învățătorul Ion Taban din Timișoara — dar ea mai are încă o serie de lipsuri. Ea nu luptă încă îndeajuns pentru un nivel ideologic mai înalt al lecțiilor, nu ia atitudine împotriva unor manifestări cosmopolite și naționaliste în rândurile unora din cadrele didactice. Aceste lipsuri se datoresc faptului că Gazeta Invățământului nu are legături mai temeinice cu cititorii săi. Așa, bunăoară, foarte puține articole sunt semnate de către cadrele didactice cu experiență rodnică în activitatea școlară.

Materialele publicate în Gazeta Invățământului nu sunt pentru noi un ajutor serios în ceeace privește predarea unor cunoștințe științifice, strâns legate de practica construirii socialismului.

Gazeta Invățământului a publicat doar sporadic unele materiale în ajutorul cadrelor didactice care studiază Cursul Scurt de Istorie a P. C. (b) al U.R.S.S. și nu s'a ocupat îndeajuns de publicarea materialelor care să analizeze contribuția învățătorilor și profesorilor la lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Deasemenea, Gazeta Invățământului nu s'a ocupat de ridicarea nivelului cunoștințelor economice ale cadrelor didactice prin publicarea de consultații referitoare la această problemă.

O lipsă serioasă a Gazetei Invățământului o constitue și faptul că n'a urmărit pe teren felul cum muncesc și cum sunt ajutate cadrele tinere în școală și în activitatea lor obștească, după cum nu s'a preocupat îndestulător nici de îmbunătățirea activității grupelor noastre sindicale.

Propun ca Gazeta Invățământului să sprijine mai intens activitatea cercurilor, cabinetelor și consiliilor pedagogice, să publice regulat recenzii și îndrumări bibliografice asupra publicațiilor pedagogice, ca și îndrumări metodologice și de conținut cu privire la obiectele ce se predau în școală și mai ales referitoare la acelea pentru care nu există încă manuale și programe.

Deasemenea, Gazeta Invățământului trebue să contribue mai temeinic la îmbunătățirea colaborării între școală, organizațiile U.T.M. și de pionieri, organizațiile de massă, comitetele de părinți, etc., publicând mai mult material sovietic pentru îndrumarea noastră.

Cuvântul învățătorului emerit Mihai Nicolae

Redând câteva aspecte din viața școlii de 7 ani din Cernavodă, din apropierea Canalului Dunăre-Marea Neagră, vorbitorul a arătat că cunoașterea de către elevi a lucrărilor de construcție a Canalului contribue în mod simțitor la îmbunătățirea procesului de învățământ. Intre școală și șantiere s'au realizat legături strânse. Elevii urmăresc desvoltarea lucrărilor Canalului, observă lupta pentru transformarea naturii și au posibilitatea să vadă diferite tipuri de mașini și utilaje, expresie concretă a puternicului ajutor pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică.

Desvoltarea interesului elevilor pentru mașini și unelte a fost un stimulent însemnat pentru a-i antrena să confecționeze materialul didactic necesar laboratorului școlii.

Sunt însă în apropierea Canalului școli în care elementele dușmănoase au căutat să izoleze elevii de muncitorii și lucrările de pe șantierele Canalului. Aceasta este de neadmis.

In încheiere, vorbitorul a spus: Colaborarea cu muncitorii fruntași ai șantierului ne-a sporit dragostea de muncă, perseverența, dorința de a ne ridica nivelul ideologic, politic și profesional. Vom ține și de aici înainte o strânsă legătură cu activitatea șantierelor Canalului și ne vom strădui ca din școala noastră să iasă cadre temeinic pregătite pentru construcția socialismului.

„Probleme actuale ale muncii educative în școală"

— Raportul tovarășului I. Nistor, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public —

Desvoltându-și raportul, tov. I. Nistor a subliniat în introducere contrastul isbitor dintre situația dezastruoasă a învățământului din statele capitaliste și uriașul avânt al școlii din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară.

Raportorul a arătat în continuare că școala noastră nouă se călăuzește după principiile înaintate ale pedagogiei sovietice. La baza sistemului sovietic de educație stă principiul legăturii dintre școală și viață, dintre teorie și practică. Fiecare pas al instrucției și al educației trebue să fie indisolubil legat de lupta oamenilor muncii împotriva exploatării, pentru construirea societății socialiste.

Inarmați cu această învățătură, învățătorii și profesorii noștri au datoria să educe tânăra generație în spiritul patriotismului înflăcărat și al internaționalismului proletar, în spiritul dragostei și al recunoștinței față de Uniunea Sovietică, eliberatorea țării noastre și față de tovarășul Stalin, cel mai bun prieten al poporului nostru, în spiritul urei neîmpăcate împotriva exploatatorilor și împotriva imperialiștilor americani și englezi, atățători la război. Invățătorii noștri trebue să pregătească astfel oameni cu o atitudine nouă față de muncă și față de bunurile obștești, încrezători în forțele creatoare ale poporului, hotăriți să-și pună capacitățile lor în slujba colectivității.

Cadrele noastre didactice, a arătat raportorul, învață dela minunații pedagogi sovietici că educația comunistă se realizează atât în cadrul procesului de învățământ, în școală, cât și în afara școlii, în organizațiile de tineret și pionieri. Multe cadre didactice reușesc să asigure elevilor cunoștințe temeinice, legate de practica construirii socialismului la noi în țară.

Dragostea de patrie este cultivată în sufletele elevilor prin studierea nesecatului tezaur al culturii și artei poporului, prin răspândirea cunoștințelor despre frumusețile patriei, prin zugrăvirea perspectivelor ei de desvoltare continuă.

Un aspect foarte important al realizării **educației comuniste în orele de curs îl constitue cultivarea dragostei față de marea Țară a Socialismului victorios și față de tovarășul Stalin.**

Apărarea păcii constitue sarcina noastră centrală. Lecțiile în care se îmbină gradat și sistematic cunoștințele științifice cu îndrumările educative constitue un mijloc puternic pentru înarmarea tineretului nostru în lupta lui activă și conștientă pentru apărarea păcii.

Un sprijin prețios în munca educativă îl constitue organizațiile U.T.M. și de pionieri, care desfășoară în școli o activitate importantă. Justa colaborare dintre cadrele didactice, diriginți, consilii pedagogice, directori și organizațiile de tineret contribue în mod activ la îmbunătățirea muncii elevilor în clasă, precum și la buna desfășurare a întregii activități școlare și extrașcolare.

Un ajutor important pe care-l obține școala în problema educației constă în stabilirea unei legături organizate între școală și familiile elevilor.

Raportorul a făcut apoi o amănunțită analiză a lipsurilor existente încă pe tărâmul muncii educative. Astfel, în școlile noastre sunt cazuri în care cunoștințele predate nu sunt legate de viață. Nu există întotdeauna o preocupare educativă precisă la alcătuirea și desfășurarea planului de lecție. Obiectivele educative sunt alese câteodată la întâmplare sau abandonate cu ușurință în timpul desfășurării lecției. Aceste lipsuri provin în primul rând din insuficienta pregătire ideologică și profesională a unora din cadrele didactice, iar uneori din cauza unui scăzut simț de răspundere în îndeplinirea sarcinilor încredințate.

Rămășițele concepției burgheze, care pretindea că școala trebue situată în afară de preocupările vieții, sunt încă în unele locuri o piedică în educarea comunistă a elevilor.

Secțiunile de învățământ ale sfaturilor populare nu au manifestat o vigilență **trează față de elementele dușmănoase, care trebuiau imediat demascate și îndepărtate din învățământ.**

Raportorul a expus apoi metodele principale pentru lichidarea lipsurilor semnalate.

Cadrele didactice, diriginții și directorii, secțiile de învățământ regionale și raionale trebue să acorde activității educative în școli o atenție deosebită, să privească această problemă cu toată seriozitatea.

Pentru a lega teoria de practică, pentru a asigura educația politehnică elevilor, cadrele didactice trebue să se servească totdeauna de materialul didactic, să activizeze cercurile pe obiecte și munca pe lotul școlar, să organizeze vizitarea cu elevii a unităților socialiste industriale și agricole.

Pentru formarea unui tineret oțelit, disciplinat și bine pregătit din toate punctele de vedere, trebue acordată o mare însemnătate bunei desfășurări a educației fizice, antrenându-se elevii pentru trecerea normelor F.G.M.A.

Cu sprijinul organizației U.T.M. și de pionieri, școlile vor trebui să realizeze îmbunătățirea disciplinei conștiente, ridicarea simțului răspunderii colective și să obțină succese în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor.

In planul general al școlii trebue să fie cuprins și planul organizațiilor U.T.M. și de pionieri, al căror sprijin trebue folosit din plin. Deasemeni, pentru realizarea educației comuniste a copiilor și tineretului, școala trebue să antreneze părinții elevilor în sprijinul procesului instructiv-educativ.

Urmați — a spus în încheiere vorbitorul — sfatul tovarășului Stalin, care ne învață că oamenii trebue crescuți cu grijă și cu luare aminte, așa cum își crește grădinarul pomul preferat.

Folosind din plin știința pedagogică sovietică, prețioasa experiență a școlii și educatorilor sovietici, folosind experiența bună din școlile noastre, sub conducerea partidului, învățătorii și profesorii vor îndeplini cu cinste sarcina încredințată de partid și guvern, de a da copiilor noștri o **educație comunistă.**

Lucrările Congresului Învățătorilor

Cuvântul învățătoarei Vasilica Ioniță

Printre altele, tov. Vasilică Ioniță, delegata raionului Oltenița, a spus:

Urmărind educarea copiilor în spiritul internaționalismului proletar, trezirea sentimentului de admirație și de solidaritate pentru poporul coreean care luptă eroic pentru libertate împotriva barbarilor americani, m'am folosit de cântecul și poezia „Micul coreean" publicat în „Scânteia". Le-am explicat copiilor că cele povestite în cântec se petrec în realitate și le-am dat exemple despre suferințele copiilor și mamelor din Coreea cotropită de imperialiștii americani. Copiii au fost puternic impresionați. In campania de ajutorare a poporului coreean ei au adus la școală hăinuțe, clorăpei și alte obiecte de îmbrăcăminte pentru frățiorii lor din Coreea.

In majoritatea școlilor din raionul nostru s'au organizat, după exemplul școlilor sovietice, adunări tematice în cadrul cărora s'au discutat teme ca: mărețele construcții ale socialismului; o călătorie în jurul pământului, etc.

Pentru a învăța copiii să cunoască datele importante din lupta clasei muncitoare pentru pace și libertate, am întocmit în școala noastră un calendar în care consemnăm cu roșu aceste date. Ziua de 30 Martie, când călăii monarho-fasciști dela Atena au ucis, la ordinul imperialiștilor americani, pe unul din cei mai buni fii ai poporului grec, Nikos Beloiannis, a fost însemnată în calendar de către copii, cu mânie și adâncă durere în suflet.

Ne am preocupat de asemeni de problemele educației fizice și ale sportului. Cercurile pedagogice ale profesorilor de educație fizică au dat îndrumări pentru desvoltarea pe baze științifice a activității sportive în școli.

In încheiere vorbitoarea a făcut propuneri: Ministerul Învățământului Public și Uniunea Sindicatelor din Învățământ să organizeze vizite ale stahanoviștilor, oamenilor de știință și cultură în centrele școlare; să se editeze într'un număr mai mare fragmente din operele scriitorilor clasici recomandate de minister ca lectură suplimentară.

Cuvântul învățătorului Iuliu Zolyani, decorat cu „Medalia Muncii"

Vorbind în limba maghiară, tov. Zolyani, directorul școlii de 7 ani cu limba de predare maghiară, din comuna Sic, regiunea Cluj, a spus între altele:

Salut primul Congres al Învățătorilor din patria mea dragă, Republica Populară Română, în acea limbă pe care am învățat-o dela mama mea și în care predau azi în școală.

Lucrez într'o comună în care 95% din locuitori sunt maghiari. Regimul de democrație populară a asigurat predarea în școală a limbii materne, fapt care a făcut ca peste 60 de elevi, fii de țărani săraci și mijlocași, să absolve cursurile școlii elementare și să poată pleca la diferite școli medii.

Pentru îmbunătățirea predării limbii materne, întreg corpul didactic al școlii noastre depune azi o muncă sistematică. In scopul îmbunătățirii cunoștințelor de ortografie, cadrele noastre didactice au introdus la limba maternă, ca și la celelalte obiecte, caietul de însemnări ale greșelilor.

La răspunsurile elevilor se pune un mare accent pe pronunțarea justă a cuvintelor, pe formarea corectă a frazelor din punct de vedere gramatical. Pentru îmbogățirea vocabularului elevilor se folosește următoarea metodă: elevii își notează cuvintele necunoscute iar profesorul le explică în cadrul lecției. Am organizat în școală un cerc de lectură, în cadrul căruia se citesc și se discută opere din literatura română, maghiară și sovietică.

Nici noi înșine n'am făcut tot ce ne-a stat în putință pentru îmbunătățirea muncii noastre. Astfel, n'am dat tot ajutorul necesar profesorilor de specialitate și n'am sprijinit atât cât ar fi trebuit munca organelor de învățământ.

Trebue să spunem că o parte din lipsurile noastre în munca de predare a limbii materne se datoresc faptului că n'am avut manuale întocmite la un nivel superior, precum și faptului că ediția maghiară a „Gazetei Învățământului" nu ne-a sprijinit suficient.

Cuvântul învățătoarei Irina Opran

Congresul învățătorilor din R.P.R. constitue un ajutor neprețuit și pentru noi, învățătorii care activăm în cadrul presei pentru copii, a spus învățătoarea Irina Opran din București.

Intreaga literatură pentru copii trebue să îmbine valoarea artistică cu caracterul instructiv-educativ. Presa noastră trebue să aducă copiilor un bogat material instructiv și educativ, strâns legat de prevederile programei de învățământ. Pentru ca revista noastră „Pogonici" să-și îndeplinească acest rol, este necesar ca ea să fie sprijinită de cadrele didactice și în primul rând de Ministerul Învățământului Public.

Ministerul n'a dat cadrelor didactice instrucțiuni cu privire la felul cum trebue folosite materialele care apar în gazeta „Pionierul" sau în revista „Pogonici", deși aceste materiale ar putea aduce un folos real muncii educative din școli.

Gazeta Învățământului — tribuna învățătorimii noastre — n'a publicat articole în legătură cu presa pentru copii.

La redacția revistei „Pogonici" sosesc sute de scrisori din partea copiilor din cele mai îndepărtate colțuri ale țării, care vorbesc despre revista lor, despre problemele lor de școală și organizație. Redacția însă n'a primit scrisori din partea învățătorilor sau directorilor de școală, care să arate în mod critic părerea lor asupra revistei.

Direcțiunile școlilor și ale unităților preșcolare ar trebui să ia în discuție planurile tematice anuale ale revistelor pentru copii, să facă propuneri concrete pentru îmbogățirea lor cu temele cele mai necesare școlilor noastre.

In încheiere, vorbitoarea a adresat învățătorilor și profesorilor delegați la Congres un călduros apel de a organiza în școala lor legături temeinice cu redacțiile presei pentru copii, criticând lipsurile pe care le observă, făcând sugestii pentru îmbunătățirea muncii, sesizând unele probleme interesante, legate de succesele sau greutățile lor în muncă, cerând ajutorul atunci când au nevoe de anumite materiale legate de activitatea lor educativă.

NORME

pentru recapitularea materiei, în școlile elementare, școlile de 7 ani, școlile medii și școlile pedagogice

Pentru aplicarea Deciziei M. I. P. din 2 Aprilie 1952, referitoare la îmbunătățirea calității învățământului, cadrele didactice, direcțiile școlilor, secțiile de învățământ regionale și raionale vor trece de îndată la îndeplinirea următoarelor sarcini:

1. Consiliile pedagogice ale școlilor vor analiza situația la învățătură a elevilor pe toate pătrarele precedente; vor analiza comparativ ce progrese sau rămâneri în urmă s'au înregistrat, precum și cauzele care au dus la rezultate slabe.

Se va cerceta cu deosebită grijă situația elevilor rămași în urmă la învățătură.

In mod special, consiliile pedagogice din școlile elementare și din școlile de 7 ani se vor interesa de situația elevilor care sunt amenințați să rămână repetenți din cauza frecvenței neregulate și vor indica măsurile ce trebue luate.

Deasemeni, consiliile pedagogice vor discuta problema recapitulării materiei, ținând seama de condițiile specifice ale fiecărei școli.

2. Consiliile pedagogice vor discuta situația îndeplinirii planului calendaristic la fiecare obiect și la fiecare clasă.

Dacă se va constata că terminarea materiei este în întârziere, se vor analiza cauzele acestei rămâneri în urmă și se vor lua măsuri concrete de îndreptare.

3. Fiecare învățător și profesor își va analiza munca, va cerceta cu deosebită atenție planurile calendaristice și va lua măsuri în vederea terminării la timp a materiei și în vederea recapitulării.

4. Acolo unde nu s'a terminat materia, aceasta trebue parcursă în perioada recapitulării, concentrându-se conținutul capitolelor pe probleme esențiale, iar recapitularea se va face în special din capitolele importante.

5. Cadrele didactice își vor alcătui planuri de recapitulare și sistematizarea cunoștințelor, care vor fi definitivate în consiliul pedagogic, iar directorul școlii va întocmi planul general de pregătire pentru examene și va urmări realizarea lui prin asistență la ore.

6. Trebue să se evite fixarea de ore suplimentare, întrucât perioada de recapitulare nu trebue sub niciun motiv să ducă la supraîncărcarea și obosirea elevilor.

7. Lecțiile de recapitulare se vor face pe probleme, ținându-se seama de capitolele mai însemnate. Se va urmări ca elevii să-și însușească ceeace este esențial pentru pregătirea lor științifică.

8. Nu se va da elevilor să repete acasă un număr mare de lecții și să memorizeze ceeace nu este esențial. Recapitularea trebue să ajute pregătirea elevilor pentru examene și să ușureze munca lor.

9. Se recomandă ca, la lecțiile de recapitulare, ascultarea să se facă în special din acele capitole la care elevii au obținut note slabe. Învățătorii și profesorii pot observa, prin cercetarea cataloagelor, dacă elevii au primit note slabe la capitole deosebit de importante pentru pregătirea lor. In perioada recapitulării trebue să se verifice dacă ei și-au însușit problemele de bază ale obiectului respectiv.

10. In școlile pedagogice, la limba română, la limba maternă a minorităților naționale, la pedagogie și metodici, lecțiile de recapitulare vor fi legate și de materia anilor precedenți.

Pentru recapitularea pedagogiei la școlile pedagogice de învățători, se vor folosi orele de practică pedagogică dintre 20 Mai—1 Iunie 1952.

11. Toate răspunsurile elevilor vor fi notate în cataloage.

Este necesar ca elevii, mai ales cei rămași în urmă la învățătură, să fie interogați și notați mai des. Cadrele didactice trebue să țină seama de cei ce se exprimă greu sau sunt emotivi.

12. **Diriginții** se vor interesa în mod special de elevii rămași în urmă la învățătură și vor organiza ajutorarea lor prin grupe de învățătură, conduse de profesorii de specialitate. Funcționarea acestor grupe se va realiza cu sprijinul organizației U.T.M. din școală.

13. Diriginții trebue să păstreze o permanentă legătură cu familiile elevilor, să se intereseze de cei ce stau la gazde, pentru a-i ajuta să-și organizeze și să-și folosească bine timpul liber. Dirigintele va controla felul cum muncesc elevii în această perioadă.

14. Diriginții vor da indicații părinților asupra programului zilnic al elevilor în perioada pregătirii pentru examene, atrăgându-le atenția asupra importanței acestei perioade și asupra faptului că elevii trebue să aibă timpul just împărțit pentru muncă și pentru odihnă.

15. **Directorii** vor acorda o deosebită importanță muncii cadrelor didactice în perioada de recapitulare a materiei pentru sfârșitul anului, urmărind în mod special cum se face aceasta la clasele IV, VII și XI (anul IV). Ei se vor îngriji ca învățătorii și profesorii să îndrumeze metodic studiul individual al elevilor.

16. Directorii, de comun acord cu organizațiile U.T.M., vor stabili în consiliul pedagogic, regimul de zi cel mai potrivit în acest timp, pentru a evita supraîncărcarea elevilor și a subordona activitatea extrașcolară sarcinilor de învățământ.

17. Directorii trebue să acorde o deosebită atenție regimului de zi, să îndrumeze și să controleze munca tuturor cadrelor didactice și a elevilor în vederea pregătirii și desfășurării examenelor cu rezultate cât mai bune, ținând seama că ei au conducerea și răspunderea unică în școală.

18. **Secțiunile de învățământ** își vor întocmi un plan de lucru special pentru această perioadă, în care vor înscrie în mod concret repartiția sarcinilor pe întregul activ al secțiunei, pentru a cuprinde terenul și a constata dacă recapitularea materiei se desfășoară în condițiile prevăzute de instrucțiunile M.I.P.

19. Cu sprijinul colectivelor de metodiști, secțiunile de învățământ vor îndruma astfel munca școlilor încât recapitularea să constitue un sprijin real în fixarea temeinică a cunoștințelor însușite de elevi.

20. In școli, secțiunile de învățământ vor trebui să controleze:

— cum au decurs ședințele de analiză a situației la învățătură a elevilor;

— dacă s'au realizat planurile calendaristice pe materii;

— cum s'a organizat recapitularea materiei;

— cum și-au întocmit planurile de lucru directorul și diriginții;

— dacă s'au asigurat condițiile de muncă necesare obținerii unor rezultate cât mai bune la examene;

— dacă s'au luat măsuri în colaborare cu organizația U.T.M. și de pionieri, pentru îmbunătățirea disciplinei în muncă;

— în ce fel s'a organizat sprijinul elevilor rămași în urmă și cum funcționează grupele de învățătură;

— în ce măsură s'au stabilit legăturile cu părinții pentru a se asigura elevilor condiții bune de muncă în această perioadă;

— cum s'a planificat regimul zilei și cum se aplică această planificare în școala respectivă.

21. Secțiunile de învățământ vor lua legătură cu organizațiile regionale și raionale U.T.M., pentru a stabili de comun acord programul activității extrașcolare a elevilor, **în așa fel încât să se evite supraîncărcarea.**

22. Secțiunile de învățământ vor trebui să verifice desfășurarea întregii activități din școli, să traseze sarcini precise și să se îngrijească de îndeplinirea lor.

23. Secțiunile de învățământ trebue să dea o deosebită atenție muncii lor în această perioadă.

Controlul nu trebue să se limiteze la simple informații și vizite. Munca secțiunii de învățământ trebue să fie temeinică, organizată și sistematică.

Să nu se piardă niciun moment din vedere că rezultatele bune ale examenelor constitue o sarcină a Planului de Stat în domeniul învățământului.

Pentru vacanța de vară a pionierilor și școlarilor

Regimul nostru de democrație populară se ocupă îndeaproape de organizarea timpului liber al elevilor în vacanțele de vară. Acest lucru se oglindește în recenta Hotărâre a Confederației Generale a Muncii „cu privire la odihna de vară și la activitatea extrașcolară a copiilor pe anul 1952". Intr'adevăr, în vara aceasta un număr de 27.000 de copii vor fi trimiși prin grija acestui for sindical în taberele de pionieri și școlari și în coloniile de preșcolari, iar un alt număr de 13.000 de copii vor fi trimiși în tabere prin grija și pe seama fondurilor puse la dispoziție de către comitetele de întreprindere. Trebue remarcat faptul că în totul acestor câteva zeci de mii de copii vor intra în primul rând fiii stahanoviștilor și fruntașilor în producție, pionieri și școlari care s'au evidențiat la învățătură și au fost disciplinați, ținându-se seama însă și de starea lor fizică și de indicațiile medicale. Criteriul acesta va constitui un serios stimulent la învățătură atât pentru pionierii și școlarii care se bucură de această mare înlesnire cât și pentru restul massei de pionieri și școlari.

Taberele și coloniile însă constitue numai una din multiplele măsuri pentru asigurarea unei vacanțe plăcute și fructuoase din punct de vedere al formării tinerei generații. „Comitetul Executiv al C.G.M. atrage atenția Uniunilor și comitetelor de întreprindere, că trebue să amenajeze încăperi speciale în cadrul cluburilor, pentru organizarea activității extrașcolare a copiilor".

Cum își vor petrece timpul liber copiii noștri? Conduși de cadre didactice cu multă pricepere în ce privește munca cu copiii, școlarii noștri vor participa în timpul vacanței de vară la reuniuni și seri pentru copii, vor avea întâlniri cu stahanoviști și oameni de știință, vor viziona filme, vor pleca în excursii pentru a cunoaște localitățile înconjurătoare, raionul și regiunea. Tot pentru ei se vor ține lecții în legătură cu problemele științei, tehnicei, literaturii și artei. In cluburi se vor organiza cercuri de muzică, teatru, dansuri, cercuri de științe naturale, de artă dramatică, broderie artistică etc. Acolo unde va fi cu putință, se vor organiza cercuri tehnice și chiar ateliere în cadrul cărora copiii își vor desvolta înclinațiile către tehnică. In timpul vacanței de vară și în cadrul activităților multiple pe care le vor desfășura copiii la cluburile puse la dispoziție, învățătorii și profesorii, conducătorii întregii activități vor urmări îndeaproape problema elevilor rămași în urmă la învățătură, îndeosebi problema elevilor care vor avea de trecut examene de corigențe. Se înțelege că tot în cadrul activității cluburilor vor fi ajutați și pregătiți și școlarii care se vor prezenta în toamnă la diferite examene de admitere.

Hotărârea Confederației Generale a Muncii vorbește apoi și despre îndatorirea consiliilor sindicale regionale și a comitetelor de întreprindere pentru a sprijini organizarea taberelor orășenești și de curte, a solariilor pentru pionierii și școlarii care rămân în orașe. Tot pentru fortificarea și desvoltarea din punct de vedere fizic a copiilor noștri, Hotărârea stabilește deasemeni că „Comitetele de întreprindere și instituție, prin colectivele sportive din întreprinderi și instituții, vor crea secții sportive pentru copii care să cuprindă atletism, wolley, gimnastică artistică, acrobații și cercuri de șah. Comitetele de întreprindere și instituție, prin colectivele sportive, vor pune la dispoziția școlarilor, după un program stabilit, terenuri sportive și alte instalații și materiale sportive".

Iată, prin urmare, cum copiilor noștri li se asigură o desvoltare normală, cum procesul lor de instruire și educare este permanent urmărit, și ajutat. Iată prin urmare cum, prin continuitatea în muncă, prin legăturile trainice care se creează între sfârșitul unui an școlar și începutul anului școlar viitor, se asigură succese tot mai însemnate școlii noastre noi. Se înțelege deci că recenta Hotărâre a Confederației Generale a Muncii, prin care sindicatele sunt chemate să ajute la buna organizare a vacanței de vară a pionierilor și școlarilor noștri, produce multă bucurie în rândul cadrelor didactice. Tocmai deaceea, în cadrul sindicatelor de învățământ și prin activitatea lor de conducători ai activității de vară a elevilor, în tabere, colonii, solarii, pe terenurile de sport, cluburi etc., învățătorii și profesorii școlilor noastre vor trebui să lupte din răsputeri pentru traducerea în viață a acestei importante Hotărâri.

O jumătate de mileniu dela nașterea lui Leonardo da Vinci

Se împlinesc anul acesta 500 de ani dela nașterea lui Leonardo da Vinci (1452-1519). In sesiunea dela Viena, Consiliul Mondial al Păcii, la propunerea scriitorului sovietic Ilia Ehrenburg, a hotărît organizarea sărbătoririi acestei aniversări în cadrul marilor aniversări culturale din acest an. La fel ca și comemorarea centenarului morții lui N. Gogol sau sărbătorirea a 150 de ani dela nașterea lui V. Hugo, sărbătorirea a 500 de ani dela nașterea lui Leonardo da Vinci este menită să strângă legăturile culturale între popoare și să contribue astfel la apărarea păcii, cultura înaintată a tuturor timpurilor fiind astăzi un aliat prețios al popoarelor în lupta lor pentru pace și progres.

Caracterul revoluționar al gândirii lui Leonardo da Vinci, în luptă permanentă împotriva obscurantismului și a scolasticii, spiritul lui inovator, plin de îndrăzneală, întreaga lui creație închinată omului, reprezintă un aport adus patrimoniului cultural al omenirii.

„Leonardo da Vinci, spunea Fr. Engels, a fost nu numai un mare pictor, ci și un mare matematician, mecanic și inginer, căruia îi datorăm importante descoperiri în cele mai variate domenii ale fizicii".

Desvoltarea producției, schimbările profunde ale sistemului economic și ale relațiilor sociale care s'au petrecut în sec. XIV-XVI, au dus la apariția ideologiei și artei Renașterii, „cea mai mare revoluție progresistă trăită până atunci de omenire, — după cum o caracterizează Fr. Engels — o perioadă care avea nevoe de titani și care a dat naștere unor titani cu putere de gândire, pasiune și caracter, ca multilateralitate și erudiție".

Una din aceste figuri titanice, care va rămâne mereu un exemplu de personalitate multilateral desvoltată, a fost Leonardo da Vinci.

Fiu natural al unui notar originar din Vinci, localitate din împrejurimile Florenței, Leonardo a dovedit de timpuriu o sete arzătoare de a cunoaște realitatea, de a o explica. De mic copil a învățat la cei mai de seamă oameni ai timpului, însușindu-și temeinic elementele cele mai valoroase ale culturii trecutului. Renumitul matematician al vremii, Paolo Toscanelli, l-a învățat matematica, celebrul pictor și sculptor florentin, Verocchio, l-a învățat pictura și sculptura, iar la alții a studiat filosofia, retorica etc. Aceeași dorință năvalnică de a cunoaște l-a făcut ca, la o vârstă destul de înaintată, sub îndrumarea unui tânăr și talentat medic și anatomist, să înceapă să se ocupe cu studiul anatomiei umane.

Lui Leonardo îi plăcea să citească îndelung și cu răvnă în marea carte a naturii. Chiar din copilărie, Leonardo observa cu atenție natura, o studia în diferitele ei aspecte, socotind-o călăuza sa cea mai sigură în munca lui, în construcțiile sale teoretice. El a observat natura în toate manifestările sale: oameni, animale, plante. Tocmai acestui fapt îi datorește el măestria și preciziunea în pictarea arborilor, frunzelor, fructelor etc., precum și ideile lui înaintate în domeniul științei. Leonardo observa și studia mereu omul, fața lui, diferitele expresii ale sentimentelor și emoțiilor umane, pentru a putea apoi, în operele sale, să reproducă realist adevărul vieții. Își căuta tipurile pentru picturile sale pretutindeni: pe străzi, prin crâșme și birturi, în cartierele sărăcimii și în piețele publice. Leonardo stătea de vorbă cu acei care-l interesau, le observa mimica în clipele de ciudă, mirare, mânie, măhnire. El observa cu atenție totul, grăbindu-se să facă tot felul de schițe și desene în carnetul său, care îi procura apoi un material inepuizabil pentru creațiunile sale geniale.

Migala și strădania de a prinde în picturile sale adevărul vieții l-au făcut ca, ani dearândul, să lucreze la celebrul portret al **Giocondei**, pentru a reda cât mai exact viața interioară a modelului.

„Pictura, spunea Leonardo, e un fapt mintal". Și, într'adevăr, picturile sale dovedesc o îndelungată și adâncă gândire, atât în ceeace privește tehnica coloritului, cât și redarea veridică a vieții. Tocmai de aceea tablourile lui Leonardo te îndeamnă să reflectezi.

Da Vinci a fost nu numai un mare artist, ci și un mare deschizător de drumuri în diferite domenii ale științei, căutând să facă din știință un instrument pus în slujba fericirii oamenilor.

Observațiile sale asupra naturii, gândirea lui logică și clară l-au condus la un întreg șir de descoperiri care întreceau cu mult nivelul științei timpului, fiind confirmate abia azi de oamenii de știință.

Leonardo a făcut prima schiță a drumului parcurs de raza de lumină în interiorul ochiului omenesc, socotind că, dacă s'ar putea construi un aparat în care razele ar urma acelaș drum ca și prin ochiul omului, atunci am putea vedea mărite lucrurile îndepărtate. Telescopul, alcătuit mai târziu de oamenii de știință, a confirmat în totul ideile lui da Vinci.

Observând mișcarea valurilor mării, Leonardo ajunge la concluzia că sunetele se propagă prin unde. Urmărind și studiind cu perseverență sborul păsărilor, Leonardo s'a străduit să rezolve problema construirii unei mașini sburătoare, bazate pe propulsiunea aerului.

Leonardo da Vinci a lăsat lucrări aproape în toate domeniile fizicii, în optică, hidraulică, teoria căldurii, mecanică. Deasemeni, înfruntând riscul de a-și atrage persecuțiile inchiziției, el a întreprins tot felul de cercetări anatomice pe baza disecțiilor făcute pe cadavre îngropate de curând și pe care și le procura în ascuns. Lucrările sale în domeniul anatomiei îl fac să fie considerat ca unul din întemeietorii anatomiei științifice.

Leonardo își verifica totdeauna deducțiile sale științifice prin multiple și variate experiențe. „Inainte de a face dintr'un fenomen o regulă generală, arată Leonardo, experimentează-l de două-trei ori, observând dacă experiențele produc aceleași efecte". „Dacă mă ocup cu vreun lucru, spunea el, mai întâi fac experiențe, după aceea fac deducții și apoi fac probele. Aceasta este metoda pe care trebue s'o urmăm, studiind fenomenele naturii".

Deși a scris numeroase și variate lucrări științifice în diferite domenii, Leonardo a isbutit să realizeze abia o infimă parte din marile sale proecte, împiedicat atât de vești-le-i lipsuri materiale, cât și de lipsa de interes a mecenaților timpului pentru lucrările respective. De altfel, nici mai târziu societatea burgheză nu s'a grăbit să dea locul ce se cuvine, în tezaurul cultural al umanității, operei și lucrărilor lui Leonardo. Dovada evidentă e faptul că nici azi nu sunt complet puse în ordine și cercetate toate manuscrisele și lucrările acestui om genial, ideologii burghezi clasând batjocoritor drept fantezii neîntemeiate toate marile idei ale lui Leonardo.

Imperialiștii au socotit totdeauna știința și cultura puse în slujba umanității drept un aprig dușman.

Lupta lor pentru falsificarea științelor naturii și a științelor sociale, pentru înlocuirea științei și a culturii cu misticismul, cu arta decadentă și cu formele cele mai întunecate ale idealismului devine tot mai îndârjită. Curentele filosofice propagate de „ideologii" imperialiști astăzi, nu sunt decât reînvierea scolasticismului și misticismului medieval, împotriva cărora luptase cu îndârjire și Leonardo da Vinci.

★

Oamenii cinstiți din întreaga lume văd însă în gândirea materialistă și în realismul artistic al lui Leonardo, un aliat în lupta pentru pace, democrație și socialism, împotriva ideologiei criminale puse în slujba pregătirii unui nou război imperialist.

Evocând elevilor figura și personalitatea multilaterală a lui Leonardo da Vinci, cadrele noastre didactice trebue să folosească din plin acest prilej spre a întări în școlile noastre lupta dârză pentru o cultură înaintată, progresistă, pentru pace, pentru apărarea fericirii și viitorului omenirii.

Note politice externe

La Moscova și-a încheiat lucrările Consfătuirea economică internațională. Convocată pentru a studia posibilitățile de îmbunătățire a condițiilor de trai ale oamenilor prin colaborarea pașnică dintre diferitele țări și sisteme și prin desvoltarea legăturilor economice, Consfătuirea economică internațională dela Moscova a stârnit un viu interes în lumea întreagă. 471 persoane din 49 țări au participat la lucrările Consfătuirii. Printre acestea s'au numărat reprezentanți ai tuturor cercurilor economice din țările capitaliste — industriași, comercianți, economiști, activiști sindicali, reprezentanți ai mișcării cooperatiste, redactori ai ziarelor și revistelor economice, etc. Cu toată diversitatea de păreri politice, delegații au căutat un limbaj comun, pe temeiul căruia să poată intensifica schimburile comerciale între diferitele țări reprezentate la consfătuire.

Problema principală pe care a trebuit s'o rezolve consfătuirea este problema reluării și intensificării schimburilor din tre Răsărit și Apus. Se știe că în urma politicii discriminatorii dusă de Statele Unite, aceste schimburi au încetat aproape cu desăvârșire. Vrând să izoleze Uniunea Sovietică, R.P. Chineză și țările de democrație populară din Europa din punct de vedere economic, guvernul Statelor Unite a ridicat bariere artificiale între țările din lagărul capitalist și țările din lagărul socialist, interzicând cu desăvârșire țărilor din orbita dolarului să întrețină legături comerciale cu Răsăritul. Au fost create astfel două piețe mondiale distincte, una cuprinzând Uniunea Sovietică și țările de democrație populară și cealaltă țările din lagărul capitalist. Imperialiștii americani și-au greșit însă și de astădată socotelile. Așa zisa blocadă economică pe care au vrut să o instituie s'a întors ca o armă cu două tăișuri împotriva lor. In timp ce țările din lagărul păcii și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, au continuat să prospere, economia lor devenind din ce în ce mai înfloritoare, în țările din lagărul capitalist s'a ajuns, dimpotrivă, la o agravare a crizei și inflației tocmai din cauza barierelor artificiale ridicate de imperialiștii americani între Răsărit și Apus. In țările capitaliste s'a ajuns la o dezechilibrare a balanțelor comerciale, la înrăutățirea situației alimentare, la creșterea prețurilor și sporirea șomajului. Delegații din țările capitaliste la Consfătuirea economică internațională dela Moscova au subliniat acest grav aspect al situației economice din lagărul capitalist. Ei și-au exprimat în unanimitate dorința de a se restabili legăturile comerciale dintre Apus și Răsărit, convinși fiind că acest lucru ar crea avantagii în primul rând pentru țările din lagărul capitalist. Este deosebit de semnificativ faptul că, peste capul guvernelor din țările capitaliste, de legații din aceste țări s'au pronunțat pentru reluarea schimburilor dintre Răsărit și Apus. Acestea denotă limpede eșecul politicii discriminatorii dusă de imperialiștii americani pe tărâmul schimbului internațional.

Consfătuirea economică internațională dela Moscova a constituit un eveniment de importanță excepțională.

Consfătuirea a confirmat în mod practic adevărul cuvintelor lui I.V. Stalin că sunt posibile coexistența pașnică și relațiile economice între țările cu diferite sisteme sociale și economice și, în același timp, a creiat premizele necesare pentru asemenea relații. Delegații din țările capitaliste au ascultat cu deosebit interes cuvântarea reprezentatului sovietic, M.V. Nesterov, președintele Camerei de Comerț din U.R.S.S., care a arătat că Uniunea Sovietică dorește și este în stare să întrețină schimburi comerciale cu toate țările în condiții de egalitate și avantaj reciproc.

In cursul Consfătuirii au și fost încheiate o serie de transacții comerciale între reprezentanții țărilor capitaliste și reprezentanții țărilor din lagărul socialist.

Consfătuirea economică internațională dela Moscova a constituit un mare succes. Delegații în unanimitate și-au exprimat dorința de a se convoca o a doua Consfătuire pe aceleași principii. Deasemeni, în cadrul consfătuirii s'a creat un comitet pentru promovarea desvoltării comerțului internațional, care a și ținut prima sa ședință la Moscova.

Un document de deosebită însemnătate adoptat de consfătuire îl constitue Apelul către Adunarea Generală O.N.U., apel care propune ca Adunarea Generală O.N.U. să convoace o conferință economică a guvernelor pentru promovarea extinderii comerțului internațional pe bază de deplină egalitate, ceeace desigur ar contribui la destinderea situației internaționale.

Prin perspectivele pe care le-a deschis reluării și intensificării schimburilor pe plan internațional, schimburi în care este direct interesată și țara noastră, Consfătuirea economică internațională dela Moscova constitue o contribuție însemnată la desvoltarea colaborării pașnice dintre toate țările lumii.

★

Conferința internațională pentru apărarea copilului, care se desfășoară la Viena constitue deasemeni un eveniment important în actuala situație internațională. Spre tinerele vlăstare din toate țările, se îndreaptă privirile popoarelor iubitoare de pace ale lumii.

Conferința dela Viena a fost convocată din inițiativa Federației Democrate Internaționale a Femeilor, care și-a pus ca unul din principalele sale scopuri lupta pentru viitorul fericit al copiilor din toate țările, pentru îmbunătățirea soartei triste și mizere a copiilor din țările capitaliste, coloniale și dependente. Delegați din 60 de țări, printre care se află părinți, pedagogi, medici, oameni de știință, scriitori, artiști, oameni de stat și activiști sindicali, având cele mai diferite concepții politice și credințe religioase, participă la conferință. Deasemeni, iau parte reprezentanți ai Federației Sindicale Mondiale, ai Federației Democrate Internaționale a Femeilor, ai Federației Mondiale a Tineretului Democrat și ai altor organizații internaționale.

Conferința are drept scop să discute căile și modalitățile de apărare a vieții, sănătății și educației copiilor amenințați de ororile unui nou război; să găsească mijloacele pentru soluționarea problemelor vitale de care este legată soarta copiilor din țările capitaliste, pentru asigurarea alimentației, a condițiilor de locuit și a asistenței medicale, pentru lupta împotriva exploatării muncii copiilor. Deasemeni, Conferința desbate probleme legate de educația copiilor în spirit democratic, în spiritul prieteniei dintre popoare.

In cadrul lucrărilor conferinței delegații au ascultat Raportul profesorului Gustave Monod (Franța) intitulat: „Ce se poate face pentru copii în condițiile păcii". Monod a arătat diferența mare care există între felul în care sunt priviți și educați copiii în Uniunea Sovietică și țările de democrație populară și felul în care sunt ei tratați în țările lagărului capitalist. Documentele oficiale privitoare la viața din Țara Socialismului îngăduie să se afirme că în U.R.S.S. situația copiilor se îmbunătățește necontenit. In U.R.S.S. au fost refăcute după război 82.000 școli unde învață 15 milioane copii în 100 de limbi diferite. Cu totul alta este situația în țările capitaliste. In Italia, din cauza lipsei de clădiri școlare, 2 milioane copii nu frecventează școlile. In Franța au fost refăcute numai patru licee din cele 41 distruse în timpul războiului. Monod a subliniat influența nefastă pe care o au asupra copiilor și adolescenților filmele cu gangsteri și literatura decadentă și pornografică adusă din Statele Unite. Această literatură contribue la sporirea criminalității în rândurile copiilor.

Din cuvântările delegaților din diferite țări a ieșit cu putere la iveală deosebirea dintre situația copiilor din țările lagărului capitalist și cea a copiilor din țările lagărului socialismului. Delegatele R. P. Chineze, R. Polone și ale altor țări de democrație populară au arătat viața fericită a copiilor din aceste țări, grija deosebită pe care statul o acordă creșterii și educației lor.

Delegatul britanic Kilborne a prezentat raportul: „Despre învățământul copiilor". El a arătat că organizarea învățământului este foarte defectuoasă în țările capitaliste. In America, de pildă, o pătrime din copii nu frecventează decât cursurile elementare, iar 4 milioane copii de vârstă școlară nu le frecventează nici pe acestea.

Deosebit de impresionantă a fost cuvântarea delegatei coreene, care a arătat că în țara sa banditii americani omoară mamele cu copii în brațe, și că nu șovăiesc să utilizeze monstruoasa armă bacteriologică împotriva pașnicului popor coreean.

Delegații din țările coloniale și dependente au arătat situația tragică a copiilor din aceste țări. Din cea mai fragedă vârstă ei sunt supuși la muncile cele mai grele și exploatați fără milă. Reprezentanta Japoniei a arătat că în această țară situația copiilor se înrăutățește neîncetat. Anul trecut au fost vânduți în Japonia 300.000 copii. Delegata Africei de Sud a arătat situația tragică a copiilor indigeni din această țară. 60% din copiii nou născuți ai populației indigene mor înainte de a împlini vârsta de un an.

Delegatul Iranului a subliniat că în țara sa 85% din copii mor înainte de vârsta de 15 ani din cauza foametei și mizeriei.

Delegații la conferință și-au exprimat cu toții dorința de a se intensifica lupta pentru pace, condiție esențială pentru salvarea vieții și viitorului copiilor. Delegata sovietică, Parfenova, a cerut să se intensifice lupta pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri. Ea a propus crearea unor comitete naționale pentru apărarea copilului, în scopul lărgirii mișcării internaționale pentru apărarea dreptului fiecărui copil la viață, sănătate și învățământ.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 1619
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 160 | 4 PAGINI 25 BANI | SÂMBĂTĂ 26 APRILIE 1952

Învățători și învățătoare, profesori și profesoare! Educați tineretul în spiritul dragostei pentru Republica Populară Română, pentru pace! Creșteți cetățeni devotați ai patriei noastre, constructori activi ai socialismului!

Să pregătim temeinic examenele de sfârșit de an

Lucrările Congresului Învățătorilor au subliniat deosebita importanță pe care cadrele didactice din patria noastră trebue să o acorde examenelor de sfârșit de an. In cuvântul rostit cu ocazia congresului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej îndemna astfel pe învățătorii și profesorii școlilor noastre: „Să vă slujească drept exemplu tipul sovietic al învățătorului, cu temeinicia de cunoștințe care îl caracterizează, cu conștiinciozitatea și modestia lui, cu devotamentul său nemărginit față de popor, față de cauza lui Lenin și Stalin. Studiați cu perseverență experiența admirabilă a școlii sovietice, adevărat focar al științei și culturii, făuritoarea minunatelor generații de constructori ai socialismului și comunismului".

Acest îndemn trebue să ne călăuzească pașii în toată munca noastră didactică și obștească.

Trebue să folosim cât mai mult din glorioasa experiență a învățătorilor și profesorilor sovietici, care fac din perioada de pregătire a examenelor o uriașă campanie ce angajează nu numai pe educatori și pe elevi, ci și pe părinți și organizațiile de masă din școli.

Examenele constituie într'adevăr una din etapele cele mai importante din munca școlii. Invățând din experiența acumulată de școala sovietică, învățătorii și profesorii noștri trebue să considere examenele de sfârșit de an ca un bilanț anual, care reflectă felul cum și-au însușit elevii cunoștințele, precum și modul cum profesorul sau învățătorul a reușit să transmită aceste cunoștințe. Răspunsurile date de elevi la examene arată în mod convingător conștiinciozitatea pe care a avut-o învățătorul sau profesorul față de sarcinile sale esențiale: instrucția și educația tinerei generații. Capacitatea elevilor de a trage concluzii și de a face generalizări, volumul de cunoștințe și sistematizarea lor reflectă nu numai munca elevului, ci și măestria pedagogică a învățătorului sau profesorului, metodele de predare folosite. Examenele demonstrează în mod concret care sunt succesele școlii în ceeace privește educația ideologică și politică a elevilor, arată măsura în care colectivul didactic al școlii a reușit să traducă în viață sarcinile trasate prin Hotărîrea Partidului și a Guvernului cu privire la cadrele didactice.

Dar mai mult decât toate acestea, examenele pe care le pregătim acum trebue să oglindească întreaga frământare ce s'a produs în massa cadrelor didactice în urma Congresului Învățătorilor, trebue să oglindească elanul și metodele cu care învățătorii și profesorii au pornit să transpună în viață cuvintele tovarășului Gheorghiu-Dej și rezoluția Congresului. Aceste examene trebue să oglindească dragostea și conștiinciozitatea cu care învățătorii și profesorii caută să răspundă înaltei misiuni pe care le-a încredințat-o regimul nostru de democrație populară: „aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă". Examenele acestui sfârșit de an trebue să reflecte felul cum au știut învățătorii și profesorii noștri să folosească sprijinul pe care ni l-a dat delegația sovietică venită la Congres, cum au știut să aplice prețioasele învățături trase din cuvântul tovarășului Esipov, al tovarășei Ciuprakova și al tovarășei Osipova, care au căutat să ne transmită cât mai mult din experiența școlii sovietice și a sindicatelor sovietice de învățământ.

Rezultatele acestor examene trebue să fie mărturia vie a îmbunătățirii condițiilor de muncă și de viață ale cadrelor didactice și ale elevilor, mărturia sprijinului continuu și organizat pe care Partidul și Guvernul țării noastre îl acordă școlii și tuturor celor ce muncesc în școală. Ele trebue să fie mărturia vie a politicii de pace a regimului nostru de democrație populară, mărturia progresului pe care îl înregistrează învățământul într'o țară care construește socialismul cu sprijinul Uniunii Sovietice.

Succesul examenelor de sfârșit de an depinde în mare măsură de felul cum s'au pregătit lecțiile în cursul întregului an școlar, precum și de felul cum a fost organizată repetarea materiei, cum s'a făcut recapitularea la sfârșitul anului școlar. Pedagogii sovietici au arătat deosebita importanță pe care o are atât repetarea curentă a materialului predat, cât și repetarea finală.

In această perioadă, învățătorii și profesorii trebue să-și concentreze și mai mult eforturile pentru a preda cunoștințe temeinice, pentru a consolida cunoștințele predate anterior. Intreaga activitate didactică trebue planificată cu grijă. Este necesar să se acorde o atenție deosebită organizării orelor de consultații, precum și activității desfășurate în cadrul grupelor de învățătură.

Repetarea materialului la sfârșitul anului școlar constituie etapa cea mai importantă a procesului de consolidare a cunoștințelor. Cu acest prilej, profesorul, împreună cu elevii, trebue să înlăture toate lacunele, să adâncească și să lărgească problemele importante, să clarifice anumite aspecte ale problemelor însușite în mod confuz de către elevi. Din întreaga varietate a faptelor și a fenomenelor trebue să se scoată elementele caracteristice, să se sistematizeze cunoștințele. Prin justa organizare a acestei munci, se dă elevilor posibilitatea să înțeleagă mai bine legile care stau la baza fenomenelor, li se dă prilejul să scoată deducții și generalizări. Aceasta repetare nu trebue înțeleasă însă ca o simplă parcurgere a materialului învățat. Din materialul predat în cadrul obiectelor de studii trebue să se extragă numai problemele principale, insistându-se în deosebi asupra acelor capitole la care elevii au obținut note slabe.

Metodele folosite în acest timp variază, ca și în cursul anului școlar, după specificul fiecărei discipline, după specificul fiecărei teme. Dintre acestea însă, metoda conversației este cea mai larg întrebuințată. Deasemenea, excursiile și lucrările de laborator sunt deosebit de utile în recapitularea materialului învățat. Experiența învățătorilor și profesorilor sovietici ne arată grija deosebită ce trebue să o acordăm organizării excursiilor pentru repetarea materialului însușit la științe naturale, la geografie și istorie, precum și organizării lucrărilor de laborator pentru repetarea materialului de fizică, de chimie. Profesoara sovietică O. P. Sesterina, de pildă, își organizează în așa fel lucrările de laborator la sfârșitul anului școlar, încât elevii repetă în cadrul acestor lucrări toate problemele principale de fizică însușite în anul respectiv. In cursul ultimului pătrar, elevii au posibilitatea să execute astfel de lucrări și în orele lor libere, pentruca fiecare să cunoască instrumentele și aparatele, să ceară consultațiile necesare. La lecțiile de repetiție, învățătorii și profesorii au datoria de a urmări nu numai fixarea în memoria elevilor a anumitor cunoștințe, ci și desvoltarea gândirii lor. Elevul trebue învățat cu acest prilej să deosebească elementele principale de cele secundare, să stabilească legături între fenomene, să înțeleagă în mod științific legile de desvoltare a naturii și societății omenești.

In desfășurarea lecțiilor de repetiție din perioada de pregătire a examenelor trebue să se acorde o deosebită atenție atât folosirii materialului intuitiv cât și alcătuirii de tabele, de scheme pe tablă. De aceea, în cadrul cercurilor pedagogice și al consfătuirilor de producție organizate în această perioadă, este necesar să se discute metodele de repetare a materiei parcurse la diferite discipline, precum și metodica folosirii materialului intuitiv.

Este esențial ca în munca de repetare și sintetizare a materiei învățătorii și profesorii să ajute pe elevi în legarea teoriei de practică, de mărețele realizări ale oamenilor muncii din Patria noastră, care sub conducerea Partidului Muncitoresc Român construiesc bazele socialismului.

Intrucât problema de bază a pregătirii pentru examene este consolidarea cunoștințelor însușite în cursul anului, toate eforturile trebue concentrate în jurul organizării și desfășurării rodnice a repetării și sistematizării materiei. Fiecare învățător, fiecare diriginte și fiecare director de școală trebue să-și întocmească din timp planul de repetare și sistematizare a materiei ,trebue să cunoască situația fiecărui elev în parte și să reflecteze cu seriozitate la metodele ce trebue folosite, pentruca munca de repetare și sistematizare a materiei să ducă la creșterea nivelului de cunoștințe al tuturor elevilor.

Trebue să se acorde o deosebită atenție studiului individual al elevilor, muncii desfășurate în cadrul grupelor de învățătură. Elevii pot obține bune rezultate, dacă știu care sunt la fiecare materie problemele principale pe care trebue să le cunoască în adâncime, care este succesiunea lor, care sunt părțile din manual și din alte cărți pe care trebue să le studieze în mod sistematic.

Pentru a evita supraîncărcarea elevilor, pentru a le da posibilitatea să învețe temeinic, diriginții și directorii de școli trebue să întărească legătura cu părinții și cu organizațiile de tineret din școli, pentruca împreună să asigure un regim just de folosire a zilei. In colaborare cu organizațiile U.T.M. din școală, directorii vor lua măsuri pentru a descărca pe elevi de unele sarcini extrașcolare, lăsându-le timpul necesar studiului. Intreaga activitate extrașcolară trebue subordonată în această perioadă problemei centrale a pregătirii pentru examene.

Invățătorii și profesorii, în colaborare cu organizațiile de tineret din școli, trebue să desvolte în rândurile elevilor simțul răspunderii pentru calitatea propriilor lor cunoștințe, exigența față de propria lor muncă. Grupele de învățătură trebue să desfășoare o activitate și mai organizată. Trebue creată o preocupare generală atât în cadrul școlilor, cât și în cadrul familiilor, pentruca împreună, învățătorii, profesorii, elevii și părinții să considere lupta pentru pregătirea examenelor ca o mare datorie patriotică. Cu toții trebue să lupte strâns uniți pentru cucerirea unor succese înalte în desfășurarea examanelor.

Secțiunile de învățământ regionale și raionale au datoria să sprijine justa desfășurare a repetării și sistematizării materiei, organizând cu ajutorul metodiștilor o îndrumare efectivă a cadrelor didactice, atât în ceeace privește planificarea repetării și sistematizării finale, cât și în ceeace privește justa desfășurare a acestei munci. Secțiunile de învățământ regionale și raionale trebue să îndrumeze cadrele didactice din școlile elementare și medii să studieze temeinic „Comunicatul Ministerului Învățământului Public" și instrucțiunile apărute în „Gazeta Învățământului" — privind examenul de promovare și absolvire, ca și instrucțiunile privitoare la felul cum trebue sărbătorită în școli aniversarea a 75 de ani dela proclamarea independenței noastre de stat.

Secțiunile de învățământ au datoria să înlăture supraîncărcarea cu sarcini a cadrelor didactice, lăsându-le timpul necesar pregătirii temeinice a lecțiilor.

Organele Ministerului Învățământului Public trebue să ducă o intensă muncă de îndrumare și control, ajutând secțiile de învățământ să sprijine efectiv acțiunea de pregătire a examenelor.

Pregătind din timp biletele pentru examene, textele pentru analiză gramaticală, problemele și exercițiile, pregătind temeinic elevii, învățătorii și profesorii școlilor noastre vor avea prilejul să culeagă la examenele de sfârșit de an roade mult mai bune decât în anii trecuți, vor avea prilejul să dea viață hotărîrilor Congresului Învățătorilor. Lucrând în felul acesta, ei vor dovedi că s'au pătruns adânc de îndemnul pe care li l-a adresat tovarășul Gheorghiu-Dej, cu prilejul Congresului: „Fiți la înălțimea sarcinii de cinste pe care v'o încredințează poporul muncitor, guvernul Republicii Populare Române, Partidul Muncitoresc Român".

In întâmpinarea zilei de 1 Mai

La școala elementară din Podul Turcului-Zeletin

In cinstea zilei de 1 Mai, cadrele didactice și administrative ale școlii elementare din comuna Podul-Turcului, raionul Zeletin, și-au luat o serie de angajamente. Ei vor căuta în cinstea acestei zile să mărească frecvența elevilor până la sută la sută. Deasemeni, vor da o atenție deosebită studierii Cursului Scurt al Istoriei Partidului (b) al U.R.S.S. In activitatea lor didactică se vor strădui să facă un învățământ de calitate, folosind material didactic, întocmind zilnic planul de lecții, controlând caietele elevilor. Deasemeni, vor căuta ca în această perioadă să pregătească pentru examenul de alfabetizare un număr de 6 cursanți care nu s'au prezentat la examenul din luna Martie. Pentru a da un aspect cât mai sărbătoresc școlii lor, ei vor vărui cele cinci corpuri de clădiri ale internatului, mobilizând posibilitățile locale și folosind munca voluntară. Se vor însămânța deasemeni în bune condițiuni și la timp cele 5 ha. de pământ ale grădinii internatului.

Realizări tot mai numeroase

Colectivul școlii cu limba de predare greacă din București muncește pentru a întâmpina ziua de 1 Mai cu înfăptuiri cât mai numeroase. Activitatea fiecărui colectiv al școlii se desfășoară după un plan amănunțit, a cărui îndeplinire este controlată îndeaproape. Cu ajutorul comitetului de sprijin al școlii și prin muncă voluntară au fost vopsite toate ușile, s'a zugrăvit în întregime interiorul școlii și a internatului. Harnicele mâini ale elevelor au făcut să sclipească de curățenie tot internatul. Personalul cantinei și-a luat angajamentul să lichideze orice risipă, să înlăture timpii morți și să îmbunătățească calitatea mâncării.

Cadrele didactice au organizat, împreună cu elevii pavoazarea școlii și au scos ediții noi ale gazetelor de perete.

In ziua de 30 Aprilie va avea loc o adunare festivă în cadrul căreia un tovarăș stahanovist, vechi luptător pentru cauza clasei muncitoare, va vorbi elevilor despre însemnătatea zilei de 1 Mai.

Își îmbunătățesc activitatea în școală

Cadrele didactice ale liceului mixt cu limba de predare maghiară din București și-au luat în cinstea zilei de 1 Mai angajamentul de a întări munca în rândurile părinților. Cei mai mulți profesori au și început să-și îndeplinească acest angajament, vizitându-și acasă elevii și dând lămuriri părinților cu privire la problemele pedagogice.

Elevii școlii muncesc cu deosebită stăruință pentru a lichida orice rămânere în urmă la învățătură. In cadrul activității în afară de școală, ei se preocupă îndeaproape de colectarea deșeurilor, realizând astfel mari economii. Deasemeni, sub conducerea cadrelor didactice , elevii și-au curățit și pavoazat școala.

In cinstea zilei de 1 Mai, corul și echipa artistică a școlii au pregătit un festival artistic.

Dela un capăt la altul al patriei noastre, oamenii muncii obțin însemnate succese în producție, în cinstea zilei de 1 Mai. Mii și mii de muncitori s'au avântat în întrecerea socialistă. Mulți dintre ei întâmpină ziua de 1 Mai muncind în contul anului 1953. Eforturile depuse în cinstea zilei de 1 Mai sunt îndreptate spre consolidarea leului nou. Trecerea la un regim strict de economii, folosirea la maximum a celor opt ore de lucru, folosirea cât mai bună a mașinilor etc., vor atrage după sine scăderea prețului de cost la produsele de larg consum, vor contribui la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

Muncitorii și tehnicienii din Stația C.F.R. Focșani intensifică întrecerea socialistă obținând succese însemnate. Muncitorii, tehnicienii și inginerii dela „Electro-Putere" Craiova, adresează tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej o scrisoare prin care-și iau angajamente noi în cinstea zilei de 1 Mai.

Oțelarii și laminatoriștii dela uzinele „Industria Sârmei" din Turda au economisit în prima jumătate a lunii Aprilie peste 190.000 lei.

Țăranii din gospodăriile agricole colective, din gospodăriile de stat și țăranii muncitori din gospodăriile individuale, știind că obținerea unei recolte îmbelșugate este strâns legată de executarea la timp și în bune condițiuni a muncilor agricole, și-au sporit eforturile pentru a termina în cel mai scurt timp muncile de primăvară.

Gospodăria agricolă colectivă „Partizanii Păcii" din comuna Săpânța — raionul Sighet, cheamă la întrecere alte două gospodării agricole colective din raion, având ca obiectiv principal terminarea campaniei de însămânțări până la data de 1 Mai.

Acelaș avânt i-a cuprins și pe oamenii muncii din învățământ, care împreună cu elevii lor se străduesc să întâmpine ziua de 1 Mai cu noi succese la învățătură, precum și în ceeace privește activitatea culturală și gospodărească.

In toate școlile sunt în curs lucrările de amenajare a grădinilor școlare, curților și a terenurilor din preajma școlii.

In regiunea Constanța, U.T.M.-iștii și pionierii duc o intensă acțiune de înfrumusețare a orașelor și satelor lor. U.T.M.-iștii și pionierii din comuna Ioan Corvin, raionul Adam-Clisi, au sădit în cinstea zilei de 1 Mai 100 de pomi fructiferi și au amenajat un parc. Tot prin muncă voluntară U.T.M.-iștii și pionierii au amenajat un stadion sportiv cu un teren de hand-ball, voley-ball, oină și cursă de obstacole.

In mai toate școlile se pregătesc în cinstea lui 1 Mai festivaluri. Dar lupta cea mai intensă în școli se duce pentru obținerea unor cât mai bune rezultate la învățătură, la sfârșitul anului școlar.

Vom da prima cantitate de energie electrică

„Vom da prima cantitate de energie electrică în cinstea zilei de 1 Mai — Ziua Internațională a celor ce muncesc". Acesta a fost angajamentul constructorilor centralei termoelectrice dela Doicești când șantierul lor a primit numele iubitului conducător al poporului și partidului nostru, — tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Constructorii termo-centralei „Gh. Gheorghiu-Dej" au muncit cu avânt. Cu toată asprimea vremii din cele două ierni, ei au dus cu elan bătălia pentru construirea în termen a uzinei, parte din mărețul plan de electrificare a patriei noastre. Regiuni întregi vor primi curentul electric, iar „lampa lui Ilici" se va aprinde în casele țăranilor muncitori.

In iarna aceasta, muncitorii au luptat cu deosebită hotărîre. Planul de construcții pe Decembrie — luna de vârf a construcției — a fost simțitor depășit. Datorită elanului constructorilor, monteurii au putut și ei să-și efectueze lucrările într'un ritm mai viu.

Cu toată vijelia de afară, echipa de monteuri condusă de Dumitru Panait a lucrat la montarea lucrărilor dela baraj, iar maistrul monteur Sava Bucăloiu lucra de zor la montarea instalațiilor de transport a cărbunelui și de evacuare hidraulică a zgurei.

Insuflețiți de aceeași dorință de a construi în termen termocentrala ce poartă numele iubit al conducătorului partidului, tinerii lucrau cu spor. Tehnicianul utemist Alex. Dedu, care a lucrat la montarea instalațiilor dela canalul de evacuare a cenușei, cele 3 brigăzi utemiste de pe șantier, tineri calificați pe șantier ca Ion Tita sau Elisabeta Gaer, au câștigat dragostea tuturor constructorilor prin munca lor entuziastă.

Ultimele lucrări ce se fac la casa sitelor și la canalul de aducerea apei din Ialomița și trimiterea ei înapoi în albia râului, sunt pe terminate. Aci, dulgherul Ion Silvestru muncește cu avânt pentru a termina cofrajele, iar Mihalache Dumitrașcu, șeful echipei de fierari betoniști, dă bătălia pentru a termina cât mai repede lucrările de fasonare a fierului necesar turnării betonului.

Pe întreg șantierul centralei termoelectrice „Gh. Gheorghiu-Dej"-Doicești, monteurii și constructorii duc cu elan bătălia pentru ca la 1 Mai primul grup să înceapă să producă energie electrică. Pe șantier există o școală de calificare în care numeroși tineri recrutați dintre țăranii muncitori din împrejurimi își însușesc o profesie. Pentru aceasta ei fac 4 ore lecții teoretice de electricitate și mașini, iar 4 ore lecții practice în uzină. Pregătindu-se temeinic, acești tineri vor fi printre aceia care vor deservi primul grup al centralei termoelectrice „Gh. Gheorghiu-Dej", trimițând energie electrică muncitorilor, contribuind astfel și ei la lupta întregului popor muncitor pentru consolidarea sucesului reformei bănești, pentru construirea socialismului și apărarea păcii. (Agerpres).

Un festival în cinstea marii sărbători

E zi caldă de primăvară. Verdele crud al copacilor se profilează pe întinsul albastru al cerului.

Din vale și până sus la Palatul Pionierilor covorul de iarbă se întinde lin, dând o înfățișare veselă parcului. Porțile palatului stau larg deschise, ca să-și primească oaspeții. Sunt mulți și de toate vârstele.

Astăzi, cei peste 300 de pionieri cuprinși în cercurile artistice ale Palatului dau un festival închinat zilei de 1 Mai. Ei au venit însoțiți de părinții lor, care se vor putea bucura de succesele copiilor. La sosirea fiecărui tramvai, un nou grup se îndreaptă spre poarta palatului. Pionierii se opresc în grădină, părinții intră în sala de teatru. Și așa, în mai puțin de jumătate de oră, sala s'a umplut de spectatori, iar alături în sala de gimnastică, micii actori și-au și îmbrăcat costumele.

In sala e zarvă mare. Scena cu cortina încă lăsată e puternic luminată. Se ridică cortina. Toți sunt așezați la locurile lor. Privesc uimiți înainte. Pe o scenă imensă, ansamblul de cor și orchestra palatului așteaptă semnalul dirijorului. Un pionier de vreo nouă, zece ani, anunță începerea programului.

Apoi, tovarășa Suciu vorbește părinților despre importanța zilei de 1 Mai, despre felul cum au înțeles pionierii din ansamblul artistic al Palatului să întâmpine această mare sărbătoare, despre succesele obținute de pionieri în cadrul cercurilor artistice, despre colaborarea care s'a stabilit între școală, familie și organizația de pionieri, colaborare care a dus la obținerea unui întreg șir de succese. Tovarășa Suciu a arătat că datorită grijii nemărginite a Partidului nostru pentru copiii oamenilor muncii, zeci de copii talentați ale căror însușiri s'ar fi irosit în regimul burghezo-moșieresc pot acum să se desvolte în cadrul diferitelor cercuri.

Spectacolul este un omagiu adus zilei de 1 Mai, zilei solidarității oamenilor muncii din lumea întreagă.

Corul și orchestra palatului intonează cântecul „Stalin cel iubit" de Novicov. Urmează cântece ca „Puterea noastră" de Zaharov, „Cântec vesel de tabără", (solist pionierul Ionescu Mircea), „Cântec pionieresc" etc.

Pioniera Mărculescu Adina recită poezia „1 Mai". Se face pauză. Ansamblul coral și orchestra coboară și echipele de dans urcă în scenă. Se execută un dans rusesc, un program de gimnastică ritmică. Ansamblul de acordeoane execută un vals și o horă, iar pioniera Podar Doina execută la pian bucata „Fluturele".

Apoi pioniera Simionescu Elena, a cântat „Noroc bun 1 Mai" de Radu Șerban, acompaniată la pian de compozitor.

Au urmat două sonate. Odată cu lăsarea serii, pionierii și părinții lor, s'au îndreptat spre stațiile de tramvai. Au petrecut astăzi o după amiază minunată, la serbarea închinată de copii marii zile a solidarității internaționale a oamenilor muncii.

Cuvântul de închidere a lucrărilor Congresului Învățătorilor rostit de tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Învățământului Public

In a patra zi de muncă rodnică, Congresul Învățătorilor din Republica Populară Română își încheie lucrările.

Un Congres ca acesta n'a avut și nici nu putea avea loc în regimul trecut. Burghezo-moșierimea a îndepărtat pe învățători dela rolul lor de purtători de lumină, căutând, prin demagogie nerușinată, să-i câștige de partea ei, coborându-i, cu scopul de a menține în întuneric și a înșela mai lesne populația muncitoare.

Congresului Învățătorilor i s'a făcut marea cinste de a avea în mijlocul său pe iubitul conducător al poporului nostru, pe tovarășul Gheorghiu-Dej.

Din cuvântarea tovarășului Gheorghiu-Dej, rostită în fața Congresului, s'a văzut limpede, încă odată, înălțimea la care a fost ridicat învățătorul în patria noastră, Republica Populară Română.

In cuvinte care străbat conștiința zecilor de mii de oameni ai școlii, răspândiți pe tot cuprinsul țării și le aprinde în inimi mândria înălțătoarei lor misiuni, tovarășul Gheorghiu-Dej a înfățișat dragostea poporului muncitor, aprecierea înaltă a Partidului și Guvernului față de munca rodnică pe care învățătorii o duc cu abnegație, grija pentru condițiile de muncă și de viață ale acestora.

In numele Partidului și Guvernului, tovarășul Gheorghiu-Dej a dat învățătorilor și profesorilor un adevărat program de acțiune:

„Elevii pe care îi creșteți astăzi în școală vor fi mâine stahanoviști, tehnicieni, pedagogi, savanți. Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. De aceea, este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție".

Acestor cuvinte trebue să le dăm toată atenția. Școala noastră nu trebue să mai păstreze nici urmă din învățământul vechi, rupt de practică.

Cunoștințele științifice, primite de elevi în școală, numai atunci pot deveni folositoare când sunt predate în legătură cu problemele practice ale producției. Chiar însușirea cunoștințelor științifice de către elevi nu poate fi temeinică și cu atât mai puțin trainică, dacă acestea sunt predate fără legătură cu practica.

Pe aceasta se întemeiază în primul rând și munca de educare a moralei comuniste, a conștiinței de constructori ai socialismului, a copiilor și tineretului.

Invățătorii și profesorii au de îndeplinit o mare misiune și în afară de școală. Lor le revine rolul de a munci în frunte, pentru înlăturarea neștiinței de carte și a stării înapoiate culturale din rândurile țărănimii muncitoare, precum și de a desfășura o activitate obștească importantă pe tărâmul construcției socialiste.

Tovarășul Gheorghiu-Dej a indicat învățătorimii și drumul care duce la îndeplinirea cu succes a nobilei lor misiuni:

„Pentru a-și putea îndeplini misiunea, pentru a-și putea duce la bun sfârșit sarcinile, masa învățătorilor nu are decât un singur drum: acela al lichidării vechilor vederi burgheze asupra școlii, asupra metodologiei, al lichidării concepției burgheze asupra lumii și vieții", odată cu „însușirea învățăturii marxist-leniniste, deschizătoare de largi orizonturi".

Pentru a străbate acest drum, învățătorimea are condițiile necesare asigurate de regimul de democrație populară și „se bucură de sprijinul permanent al clasei muncitoare".

Avem în sprijinul nostru bogata experiență a școlii sovietice, școala cea mai înaintată din lume, măestria oamenilor muncii din școala sovietică, pedagogii cei mai luminați, crescuți și educați de Partidul Comunist (b) al Uniunii Sovietice, de Lenin și Stalin. Ei sunt modelul muncii noastre; după exemplul lor ne străduim să educăm noua generație de constructori și apărători ai socialismului ce ne-a fost încredințată.

Congresul nostru a avut cinstea să asculte referatele de înalt nivel științific prezentate de către șeful delegației de pedagogi sovietici veniți la Congresul nostru, tovarășul Esipov și de către membra delegației sovietice, tovarășa Osipova.

Prezentarea acestor referate este o nouă dovadă a prieteniei ce ne poartă oamenii sovietici, pentru care le suntem mereu recunoscători și un nou prilej de minunată învățătură pentru oamenii școlii noastre.

Desbaterile care au avut loc în Congres au adus o contribuție însemnată la desvoltarea învățământului pe drumul trasat de Partid și Guvern. In Congres s'au scos în evidență în spirit critic și autocritic realizările școlii și în acelaș timp greutățile și lipsurile ce vor trebui înlăturate.

In felul acesta a avut loc un schimb larg de experiență și am primit fiecare un ajutor prețios pentru îmbunătățirea muncii noastre în școală și în afară de școală, cât și a activității obștești, a învățătorilor și profesorilor, legată de construirea socialismului. Să folosim mereu, cu curaj această minunată armă a criticii și autocriticii cu scopul de a ridica tot mai sus activitatea noastră de învățământ și cultură.

Congresul a adoptat în unanimitate o rezoluție care stabilește sarcinile noastre concrete.

Tovarăși și tovarășe,

Statul de democrație populară și Partidul ne-au încredințat o misiune nobilă: să educăm constructorii de mâine ai socialismului și să ridicăm nivelul cultural al maselor muncitoare.

Câtă emoție am simțit noi, participanții la Congres, zecile de mii de învățători și învățătoare, profesori și profesoare, de pe cuprinsul patriei noastre, ascultând cuvintele pline de căldură, de dragoste pentru misiunea învățătorului: „Aceasta este cu adevărat, a spus tovarășul Gheorghiu-Dej, o misiune frumoasă și înălțată, care cinstește și înobilează pe acela căruia îi este încredințată. Este o mare satisfacție morală și o mare fericire să dai societății, țării tale, elemente valoroase, culte, luminate, capabile de fapte de ispravă".

Intr'adevăr este o mare fericire. Il primești în clasă, pe copil, îl înveți să deslușească slovele. Și după muncă îndelungată, perseverentă și rodnică, dai țării un om nou, crescut sub ochii și dragostea ta, hrănit din lumina minții tale, ajuns în stare să pună în practică învățăturile ce i-ai dat ; capabil să ducă mai departe munca înaintașilor ; să descoperească mijloace noi de a prelucra și pune în valoare bogățiile Patriei socialiste pe care tu l-ai învățat s'o iubească cu înflăcărare.

Și totodată, ce mare satisfacție morală este să vezi cum, prin stăruința ta, se ridică de pe ochii oamenilor vălurile ignoranței, superstițiilor, prejudecăților ; cum misticismul cedează locul științei, cum se aprinde în ochii oamenilor bucuria culturii și cum crește hotărîrea și priceperea lor de a zidi socialismul.

Să fim la înălțimea frumoasei noastre misiuni. Să îndeplinim misiunea noastră cu cinste, cu elan. Să înaintăm cot la cot cu toți oamenii muncii pe drumul luminat de Partid al construirii socialismului, al făuririi vieții fericite a poporului.

Noi mergem astfel înainte împreună cu sutele de milioane de oameni ai muncii, de oameni cinstiți din lumea întreagă, în frunte cu măreața Uniune Sovietică ; noi mergem înainte sub steagul păcii trainice, al viitorului fericit al copiilor și tineretului, al socialismului invincibil, sub steagul victorios, plin de glorie nepieritoare al marelui Stalin.

Lucrările Congresului Învățătorilor din Republica Populară Română au luat sfârșit.

Ne întoarcem la munca noastră, în mijlocul satelor, în orașe. Să încordăm puterile noastre ; să punem în mișcare și mai vie forța mare a învățătorimii și să aducem cu cinste la îndeplinire programul de activitate ce ne-a încredințat scumpul conducător al poporului, tovarășul Gheorghiu-Dej, și rezoluția pe care am adoptat-o.

Trăiască zecile de mii de învățători și profesori legați de școală și de popor, educatorii generației noi de constructori și apărători ai socialismului, purtători ai făcliei de cultură înaintată!

Trăiască oamenii muncii din școlile sovietice, maeștrii pedagogiei celei mai înaintate, prietenii și sprijinitorii școlii noastre ; trăiască și înflorească în veci prietenia româno-sovietică!

Salut Federației Internaționale a Învățământului, afiliată Federației Sindicale Mondiale!

Salut frățesc oamenilor școlii din țările surori, republicile populare și democrate, care educă generația tânără din patriile lor pe drumul păcii, democrației și socialismului!

Salut frățesc învățătorilor și profesorilor iubitori de pace și progres din toată lumea, care luptă împotriva criminalei educații războinice în școli a imperialismului american și englez!

Trăiască și înflorească Republica Populară Română, patria noastră scumpă, în care construim socialismul în rând cu toți oameni muncii ; Trăiască Guvernul Republicii Populare Române!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul iubit al învățătorimii pe drumul construirii socialismului, vieții fericite a copiilor și tineretului!

Slavă corifeului științei și culturii, părintelui iubit și apărătorului vieții copiilor și tineretului din toată lumea, stegarului păcii și socialismului, învățătorului oamenilor școlii progresiste din toată lumea, marelui Stalin!

Câteva probleme privind munca sindicatelor din învățământ

Publicăm în acest număr, expunerea făcută în fața activului sindicatelor din învățământ din R.P.R. de către tovarășa Lidia Gheorghievna Ciupracova, secretar al Uniunii Sindicatelor din Învățământ din Uniunea Sovietică, membră în delegația sovietică la Congresul Învățătorilor.

Sindicatele noastre din învățământ numără 1.700.000 de învățători și profesori care predau în învățământul elementar și mediu, constituiți în trei mii de organizații sindicale raionale, 56.000 comitete de instituție și 600 comitete sindicale în cadrul institutelor pedagogice. Sindicatele noastre cuprind pe învățătorii și profesorii din școlile elementare, pe profesorii din școlile medii, pe educatori, educatoare, personalul tehnic, precum și pe profesorii din institutele pedagogice. Uniunii noastre îi aparțin aceste categorii de membri ai sindicatelor de învățământ din R.S.F.S. Rusă, R. S. S. Estoniană, R.S.S. Letoniană, R.S.S. Lituană, R.S.S. Moldovenească și R.S.S. Carelo-Fină.

Sindicatele de învățământ sunt conduse de Comitetul Central al Uniunii și de prezidiul ei.

Care sunt problemele asupra cărora atragem în mod deosebit atenția organizațiilor noastre sindicale?

După cum se știe, munca sindicatelor este foarte variată, fiecare latură a acestei munci cerând multă atenție din partea activiștilor. Tocmai de aceea, adeseori se întâmplă să fie scăpate din vedere problemele importante ale muncii noastre.

Principala sarcină care stă în fața sindicatelor noastre și căreia trebue să i se subordoneze toate celelalte sarcini este **îmbunătățirea calității învățământului, educarea tineretului în spirit comunist. Celelalte sarcini: îmbunătățirea condițiilor de viață, problema asigurărilor sociale, problema securității muncii, trebue să contribue la îndeplinirea sarcinei principale, de îmbunătățire a muncii instructiv educative.**

Învățătorii și profesorii noștri nu au numai misiunea de a fi educatori ai tinerei generații, ai elevilor. Ei au marea misiune de a răspândi în sânul maselor largi populare cuvântul partidului, cuvântul guvernului.

In expunerea mea voi acorda o atenție deosebită primei probleme, adică problemei îmbunătățirii muncii didactice, aceasta pentru faptul că celelalte probleme — munca obștească, munca de masă, au fost prezentate amănunțit la congres.

Comitetul de instituție trebue să descopere lipsurile din munca pedagogică, din munca personalului de conducere și a celui administrativ. Comitetul de instituție nu trebue să treacă cu vederea nici un aspect negativ al acestei munci. **După desvăluirea lipsurilor muncii, organizația sindicală respectivă trebue să găsească metodele adevărate prin care să se vină în ajutorul colectivului, astfel încât să se lichideze lipsurile din munca educativă și cea administrativă.**

Una din cele mai importante sarcini ale sindicatului este aceea de a educa pe membrii săi în spiritul răspunderii față de sarcinile ce li s'au încredințat, în spiritul unor mari cerințe față de ei înșiși și față de tovarășii lor de muncă.

O problemă de care răspunde întreg colectivul sindical, întreaga organizație, este asigurarea deplină a învățământului general obligatoriu. Aplicarea legii de învățământ general obligatoriu cuprinde două aspecte. In primul rând, problema cuprinderii tuturor copiilor de vârstă școlară și de a cărei rezolvare se ocupă învățământul public, secțiile de învățământ de pe lângă sfaturile populare. In această privință sindicatele au îndatorirea de a ajuta aceste organe în îndeplinirea sarcinilor lor.

Cel de al doilea aspect al problemei învățământului general obligatoriu este părăsirea școlii de către unii copii fără motive bine întemeiate. Combaterea acestui fenomen revine organizațiilor sindicale, care trebue să cerceteze cauzele ce determină pe unul sau altul din copii să părăsească școala. Aceste cauze de multe ori se datoresc neatenției profesorului față de elevii respectivi. Descoperind cauzele, organizația sindicală din instituția respectivă este datoare să caute toate mijloacele potrivite pentru readucerea copiilor în școală și preîntâmpinarea în viitor a acestui fenomen.

Este știut că profesorul și învățătorul trebue să se preocupe permanent de ridicarea calității cunoștințelor elevilor, le asigurarea unor cât mai însemnate progrese ale acestora în ce privește învățătura și disciplina. Sunt școli unde elevii nu fac progrese și se poartă nedisciplinat. Organizația sindicală are datoria să vadă de ce la unii profesori elevii nu se poartă așa cum trebue și nu înregistrează progrese la învățătură. Comitetul de instituție trebue să știe precis dacă învățătorii și profesorii ajută pe elevii rămași în urmă. Noi considerăm că insuccesele elevilor se datoresc faptului că profesorii nu se pregătesc în mod serios pentru lecții. Comitetul și organizația sindicală sunt datoare să verifice cum își țin lecțiile învățătorii și profesorii și dacă dispun de îndrumările metodice necesare.

Cum organizăm noi această muncă? Folosim în primul rând experiența celor mai buni învățători și profesori. **Noi avem 16.000 de învățători și profesori care nu au repetenți.** Elevii acestora realizează un succes deplin în ceeace privește însușirea cunoștințelor și formarea deprinderilor prevăzute în programele de învățământ. Munca acestor 16.000 de învățători și profesori o dăm ca exemplu celorlalte cadre didactice pentru a-și organiza în mod just munca lor. De pildă, acești învățători și profesori fac vizite reciproce la lecții. Profesorii cu experiență ajută pe cei tineri zilnic în activitatea lor școlară. Comitetul de instituție organizează conferințe prin care cei mai buni profesori din școală își împărtășesc experiența muncii lor.

Forma de bază însă în îmbunătățirea muncii sunt consfătuirile de producție. Ele sunt organizate la câte 1½-2 luni. Nu de mult, Comitetul Central al Uniunii, a ascultat referatul comitetului de instituție al școlii nr. 1 din orașul Marșensk. Cu o lună de zile înainte de această consfătuire, comitetul de instituție discutase cu direcția școlii problemele ce urmau a fi puse în cadrul acestei consfătuiri. S'a hotărît, de pildă, să se analizeze munca profesoarei de limba rusă. S'a constituit o comisie din câțiva tovarăși care au asistat la lecțiile acestei profesoare spre a observa care sunt părțile pozitive ale lecțiilor ei. La consfătuirea de producție, profesoara despre care am vorbit a ținut un referet cu următoarea temă: „Cum reușesc ca elevii mei să-și însușească cunoștințele prevăzute în planurile și programele de învățământ". Referatul a fost urmat de un coreferat al comitetului de instituție, cuprinzând impresiile culese dela lecțiile la care s'a asistat. Învățătorii și profesorii școlii au pus apoi întrebări profesoarei, precum și membrilor din comitetul de instituție pentru lămurirea tuturor chestiunilor neclare. Consfătuirea aceasta a scos în evidență faptul că profesoara de limba rusă are foarte multe părți pozitive în munca ei și de aceea s'a hotărît ca metodele ei de lucru să fie discutate ulterior în cadrul colectivului pe materii.

Comitetul de instituție al acestei școli organizează legătura reciprocă între învățătorii care predau la clasa a IV-a și profesorii care predau la clasa a V-a. S'a studiat mai întâi în mod foarte amănunțit munca învățătorilor și profesorilor care predau la aceste clase. Numai după îndeplinirea acestei prime condiții, problema a fost pusă în discuția consfătuirii de producție.

Comitetul Central al Uniunii acordă o mare atenție consfătuirilor de producție. Orice consfătuire de producție este un mijloc de popularizare a experienței celor mai buni învățători și profesori din a căror muncă pot învăța și ceilalți.

Tot de o mare importanță pentru îmbunătățirea muncii instructiv-educative sunt **plenarele-sindicale,** organizate odată pe lună. In cadrul acestor plenare se pun problemele muncii din școală. De pildă, în cadrul lor, directorul școlii comunică despre munca școlii pe un semestru sau pe un pătrar, directorul de studii prezintă un referat în legătură cu pregătirea pentru examene sau propune discutarea predării diferitelor obiecte, în școala respectivă, după ce ulterior a verificat munca acestor profesori. Organizația sindicală, comitetul de instituție sau comisia de producție de pe lângă acest comitet asistă la lecții, studiază munca profesorilor sub toate aspectele, iar președintele comitetului prezintă un referat în legătură cu această problemă. In referate se critică lipsurile profesorilor care lucrează slab și se arată părțile bune din munca profesorilor cu rezultate frumoase în munca didactică. Adunările plenare au o mare importanță educativă, îndeosebi, pentru că aici se scot în evidență lipsurile profesorilor, precum și mijloacele pentru înlăturarea acestor lipsuri. Dacă un învățător sau profesor are nevoie de ajutor, comitetul de instituție este dator să organizeze ajutorarea acestuia. Dacă sunt cazuri când profesorul lucrează prost, critica ascuțită făcută în cadrul plenarei îl ajută să lucreze bine. Avem multe cazuri în practica școlară când profesorii au arătat neglijențe în muncă și când, datorită grijii permanente a sindicatului s'au îndreptat. Tocmai de aceea comitetul de instituție trebue să dea multă atenție organizării și desfășurării activității acestor plenare. Ele trebue pregătite din timp și cu grijă, astfel încât fiecare membru al sindicatului să știe ce temă se va discuta și ce probleme se vor desbate.

De un mare ajutor pentru îmbunătățirea muncii cadrelor didactice sunt conferințele și referatele cu caracter pedagogic. Să luăm un exemplu: un profesor sau învățător cu experiență, pregătește câte odată un referat la care a lucrat ani de zile și în care vorbește despre munca lui. Cele mai bune referate sunt popularizate prin comitetul raional și regional sau sunt trimise Academiei de științe pedagogice. Dreptul de a se adresa Academiei îl are fiecare profesor și director. Noi prețuim în mod deosebit astfel de referate ținute chiar la locul de producție.

Este necesar să menționez că organizația sindicală se ocupă și de problemele metodologice. Comitetul de instituție este dator să cunoască felul cum lucrează comisiile pe obiecte și colectivele metodologice ale profesorilor. Fiecare comitet de instituție organizează acolo unde nu există cabinete pedagogice, colțuri pedagogice. In cadrul acestora, comitetul de instituție adună material cu experiența celor mai buni învățători sau profesori din școala respectivă, planurile de lecții ale celor mai buni învățători sau profesori, referatele lor în legătură cu anumite probleme speciale, planurile muncii educative desfășurate de aceștia ș.a. .d. Cu ajutorul acestora, fiecare profesor tânăr își poate completa cunoștințele. Tot la aceste colțuri pedagogice se află tot ce apare nou în domeniul pedagogiei sau metodologiei. Procurarea acestui material cade în grija comitetului de instituție.

Noi considerăm că pentru îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, un mare rol trebue să-l aibă legătura dintre școală și familie. Fiecare comitet de instituție, în colaborare cu directorul școlii alege pe cei mai pricepuți învățători sau profesori pentru a organiza propaganda pedagogică în rândurile maselor, în sovhozuri, colhozuri, fabrici etc. Un exemplu în această privință îl constitue școala nr. 5 din Rostov. Din sarcina comitetului de instituție, unul dintre profesorii din această școală pregătește o conferință care se discută în cadrul unei plenare în prezența comitetului, a celor mai buni învățători și profesori. I se discută părțile slabe și se aduc complectări. Conferința devine în felul acesta o operă colectivă. Ea este citită apoi maselor de câțiva profesori. In uzine, în rândurile populației dela sate, au fost ținute astfel de conferințe: „Cum trebue să ajute părinții pe copiii lor în pregătirea lecțiilor" „Regimul copilului", „Cum se educă modestia la copii" etc.

La noi se convoacă conferințe ale părinților, adunări, în cadrul cărora un profesor sau un părinte prezintă un referat în care vorbește despre experiența lui în ce privește educația copiilor. Referatele acestea se bucură de multă atenție atât din partea școlii cât și din partea părinților. Uneori, astfel de referate se fac direct în fabrici sau uzine, pe locul de producție al părinților copiilor.

Școala nr. 5 din Rostov despre care am vorbit mai sus mai are o inițiativă interesantă. Editează o gazetă de perete la care colaborează învățătorii și profesorii școlii, precum și părinții elevilor. Gazeta aceasta este expusă în fabrica unde lucrează părinții copiilor din școală. In felul acesta, părinții află mai ușor cum se comportă copiii lor.

Comitetul de instituție, împreună cu directorul școlii, trebue să-și facă un plan de munca ce o va desfășura printre părinții copiilor școlii respective. Comitetul de instituție este dator să se intereseze și să verifice felul cum învățătorii și profesorii își desfășoară munca în rândul părinților elevilor din clasele lor. Comitetul de instituție trebue să popularizeze cea mai bună experiență a profesorilor care desfășoară cea mai bună activitate în ce privește propaganda pedagogică.

Noi considerăm că organizația sindicală trebue să se ocupe și de problema ridicării calificării cadrelor didactice. Sunt cadre didactice care nu și-au terminat studiile pedagogice. Comitetul de instituție trebue să știe precis ce pregătire are fiecare învățător sau profesor din școala respectivă, să urmărească atragerea acestora spre secțiile fără frecvență și să urmărească felul cum învață cadrele didactice înscrise la aceste secții.

Comitetul organizează sprijinirea acestora prin literatură și consultații, iar profesorii din clasele mai mari, cu mai multă experiență, lau sub patronajul lor cadrele didactice tinere care învață la secțiile fără frecvență.

In ceeace-i privește pe învățătorii și profesorii care au deja o pregătire pedagogică, comitetul de instituție se îngrijește de ridicarea calificării lor prin conferințe, prin studiu individual. Sub conducerea organizației de partid, comitetul de instituție se ocupă și de ridicarea nivelului ideologic și politic al membrilor din sindicat. La începutul fiecărui an școlar cercetează îndeaproape care sunt dorințele învățătorilor și profesorilor în această privință, ce probleme ar vrea să studieze și dacă doresc să le studieze în mod individual. In cursul anului, comitetul studiază felul cum se pregătesc pentru aceste cercuri, se îngrijesc de lectori, organizează consultații și procură materialul bibliografic necesar. Pe lângă fiecare comitet sindical raional este organizat un activ de lectori în sarcina căruia cade pregătirea lecțiilor destinate colectivului didactic respectiv.

La noi, se dă o mare atenție educării cadrelor didactice cu ajutorul conferințelor. Comitetele raionale, organizează, împreună cu Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii ,conferințe pentru învățătorii și profesorii din cele mai îndepărtate sate.

Intre școlile din Leningrad și profesorii dela sate din regiune s'au închegat strânse legături. Se organizează vizite reciproce, schimburi de experiență între cei dela oraș și cei dela sat. In timpul vacanțelor se pleacă dela oraș la sat și invers. Așa de pildă, în vacanța de iarnă, comitetul sindical din Stalingrad a trimis profesori la sate, unde aceștia au organizat conferințe, au vorbit despre experiențele lor. In prezent ne străduim ca această metodă de muncă să fie introdusă în toate organizațiile noastre. Comitetul sindical raional din Kirov a mers și mai departe. A organizat un schimb de experiență cu regiunea Molotov. S'au făcut vizite reciproce, s'au ținut conferințe privind experiența celor mai buni profesori. Acțiunea aceasta s'a desfășurat în mod regulat în cadrul adunărilor din August și Ianuarie. Acest ajutor reciproc a avut drept rezultat ridicarea nivelului instructiv-educativ în școală.

Noi dispunem de o rețea bogată de biblioteci sindicale. Fiecare comitet sindical regional are o bibliotecă destinată învățătorilor și profesorilor din raioanele regiunii. In prezent ne străduim să înființăm astfel de biblioteci în raioane. In anul 1951 am înființat 100 biblioteci destinate învățătorilor și profesorilor dela sate. O mare răspândire o au bibliotecile mobile. Ele funcționează pe lângă școli, cluburi, comitete raionale.

La cererea unui învățător sau profesor, biblioteca îi trimite cartea respectivă care apoi este restituită. Organizația sindicală trebue să ajute cadrele didactice să-și formeze biblioteci personale. In acest an organizația din Moscova a luat o inițiativă foarte bună, pe care vrem să o răspândim. Organizația sindicală din Moscova s'a înțeles cu librăriile și au alcătuit circa 300 biblioteci personale pentru profesori. Aceste mici biblioteci sunt trimise la școli pentru profesori. Se poate întâmpla ca profesorul care dorește să aibă o astfel de bibliotecă să nu dispună de sumele necesare. In cazul acesta, Casa de Ajutor Reciproc îi pune la îndemână banii de care are nevoie. Noi atragem atenția Caselor de Ajutor Reciproc să acorde ajutor învățătorilor și profesorilor care-și procură asemenea biblioteci.

In timpul vacanței de vară ne ocupăm și organizăm turismul printre membrii corpului didactic. In vara anului trecut, de pildă, 350.000 de învățători și profesori au vizitat bazele de turism organizate de Comitetul Central al Uniunii noastre. Astfel de baze se găsesc la Moscova, Leningrad, Stalingrad, Chișinău etc. In afară de aceasta, fiecare comitet regional organizează prin mijloace proprii astfel de baze. Bazele regionale se alcătuiesc cu ajutorul fondurilor pe care le pun la dispoziție învățătorii și profesorii. In acest an vom cuprinde un număr și mai mare de cadre didactice. Noi ne-am propus ca fiecare învățător dela țară să viziteze orașul, să cunoască locurile mai importante din regiune, colhozurile, sovhozurile, uzinele, școlile mai importante. Impreună cu comitetele regionale, am hotărît ca pe lângă fiecare bază turistică să se facă o expoziție, care să oglindească experiența cadrelor fruntașe din învățământ. In timpul verii organizăm în fiecare regiune, în 5—6 școli și grădinițe, expoziții, cuprinzând tot ceeace este mai bun din experiența pedagogică a școlarilor.

In Uniunea Sovietică au o mare răspândire întâlnirile dintre cadrele didactice dela oraș cu cele dela sate. In timpul verii, dăm mare importanță organizării excursiilor. Ele lărgesc orizontul și ridică măestria pedagogică a învățătorilor și profesorilor care au prilejul să vadă construcții noi, realizări noi. Excursiile nu se fac numai de dragul excursiilor. Ele urmăresc scopuri foarte precise. Se organizează pe grupuri de specialitate, grupuri de profesori de istorie, geografie etc.

Răspândite sunt la noi și „Zilele învățătorilor". In ce constau aceste zile? Învățătorii din cele mai îndepărtate localități se strâng în centrul raional. In adunările lor se țin conferințe cu teme privind munca școlii, se organizează manifestări artistice. Învățătorii au astfel ocazia să se distreze și să-și ridice totodată nivelul profesional.

Este necesar ca organizația sindicală să se ocupe și de problemele asigurării condițiilor de muncă pentru cadrele didactice. S'a întâmplat uneori la noi, și acest lucru se întâmplă și la D-voastră, așa cum s'a menționat la Congres, ca învățătorii și profesorii să fie prea încărcați cu ședințe și adunări. Deaceea, comitetul de instituție trebue să se preocupe de a da putința cadrelor didactice să se pregătească pentru lecții. Acest lucru se rezolvă în colaborare cu directorul școlii și organizația de partid. Comitetul de instituție este dator să cerceteze, în cazul școlilor dela sate, cum se aplică prevederile guvernului în legătură cu acordarea unor avantaje învățătorilor și profesorilor care lucrează la sate: locuință gratuită, asigurarea aprovizionării cu lemne, alimente.

Tot în sarcina organizațiilor sindicale cade planificarea unui just regim de muncă pentru învățători și profesori, asigurarea concediilor, aplicarea legilor de protecție a muncii.

Potrivit Hotărîrii Partidului și Guvernului, nici un învățător sau profesor nu poate fi mutat fără consimțământul lui. Hotărîrea aceasta se aplică cu strictețe și orice greșală trebue îndreptată.

Cine desfășoară această largă activitate despre care am vorbit mai sus? In fiecare școală cu mulți învățători și profesori există un comitet de instituție. Din aceste comitete fac parte 5—7 membri aleși prin vot secret. Fiecare membru al comitetului răspunde de un anumit sector al muncii, de pildă, activitatea de masă și munca culturală. De problemele privind condițiile materiale se ocupă un alt membru al comitetului și tot așa de problema protecției muncii. Fiecare membru din comitetul de instituție își formează o comisie din alți trei — cinci membri, care sunt ajutați de o comisie aleasă de comitetul de instituție.

Cele 4 comisii: comisia culturală și de răspândire a culturii în mase, comisia de producție, comisia pentru îmbunătățirea condițiilor de viață ale cadrelor didactice și comisia protecției muncii, conduc întreaga activitate sindicală. Fiecare comisie își alcătuește câte un plan de muncă, plan care trebue aprobat de comitetul de instituție. Comisia de producție conduce ședințele de producție organizate în școală, stabilește problemele ce urmează a fi desbătute.

Adunările sindicale pe instituție sunt conduse de președintele comitetului sindical.

Pe lângă comitetul sindical raional există deasemeni cele 4 comisii, cu deosebirea că sunt mai largi. Ele cuprind 7—21 membri. Pe lângă raion, există o comisie pe care nu o întâlnim, pe lângă comitetul de instituție — comisia de asigurări sociale.

Comitetul regional este alcătuit din aceleași elemente ca și cel raional.

Uniunea noastră dispune de un activ de 600.000 de învățători și profesori. Intrunirea activului comitetului de instituție se face de către comitetul raional și regional. Trebue să fie popularizată experiența celor mai bune organizații sindicale. In cazul acesta, comitetul raional trebue să discute la o ședință a sa, experiența celui mai bun comitet de instituție. Instructajul se face pe baza experienței celui mai bun comitet sindical, din care să învețe și celelalte comitete, cum trebue condusă o adunare generală, o consfătuire de producție și pe baza cărela să fie instruite toate celelalte comitete sindicale. Pentru a organiza un cât mai folositor schimb de experiență, Comitetul nostru Central arată cum să se organizeze consfătuirile de producție, plenarele și cum să fie discutate toate celelalte probleme ale comitetului de instituție. Pentru a da o importanță și mai mare consfătuirilor de producție, Comitetul Central al Uniunii, împreună cu Ministerul Învățământului Public, au alcătuit un instructaj, în care se dau lămuriri asupra felului cum trebue să se desfășoare aceste consfătuiri, iar pentru a întări și mai mult importanța acestor consfătuiri, instructajul este semnat de președintele Comitetului Central al Uniunii și de Ministerul Învățământului Public.

O latură căreia trebue să-i acordăm multă atenție este controlul propriilor noastre hotărîri. La plenare, în cadrul consfătuirilor de producție, se iau anumite hotărîri. Controlul lor însă nu este întotdeauna deajuns de sistematic.

Tocmai deaceea, la Plenara din anul acesta a Comitetului Central al Uniunii s'a hotărît să se dea o mare atenție controlului. Noi ne străduim să ne organizăm munca, ținând permanent strânse legături cu organele Ministerului Învățământului Public.

Acestea sunt problemele cele mai importante din munca noastră, cărora le acordăm cea mai mare atenție.

Leninismul — steagul luptei pentru pace și socialism

S'au scurs 82 de ani dela nașterea genialului continuator al operei lui Marx și Engels, a conducătorului și învățătorului oamenilor muncii din toate țările, Vladimir Ilici Lenin. Dela un capăt la altul al pământului, oameni de sub toate climatele, de toate culorile, sorb cu nesaț învățătura lui Vladimir Ilici. In 92 de limbi, în zeci de milioane de exemplare, cuvântul lui Lenin a pătruns în casa colhoznicului din Ucraina, a docherului din Marsilia, a metalurgistului din Detroit, a învățătorului din China, a proletarului agricol din Sicilia, deschizând larg fereastra spre răsăritul de lume nouă.

Minunate sunt cuvintele prin care tovarășul Stalin caracterizează personalitatea lui Lenin: „Tot ce are proletariatul cu adevărat măreț și eroic: gândire neînfricată, voință de fier nestrămutată, îndârjită, atotinvingătoare, ură sfântă, ură de moarte împotriva robiei și asupririi, pasiune revoluționară care mișcă munții din loc, credință nemărginită în puterea de creație a maselor, un uriaș geniu organizatoric — toate acestea și-au găsit o întruchipare măreață în Lenin, al cărui nume a devenit simbolul lumii noi dela Apus la Răsărit și dela Miază-Noapte la Miază-Zi".

Corifeu al științei, maestru neîntrecut al dialecticii marxiste, Lenin a sfărâmat fără teamă concepțiile vechi, a ridicat și a rezolvat noile probleme puse de viață.

Lenin a făcut o analiză genială a imperialismului, stadiul cel mai înalt și totodată cel din urmă al capitalismului, desvăluind cu o uriașă forță de pătrundere contradicțiile de neînlăturat care macină imperialismul și-l duc la pieirea inevitabilă.

Lenin ura de moarte imperialismul, pe care-l considera ca expresia cea mai barbară a exploatării și asupririi. Lenin a demascat cu vigoare mărșavul imperialism american și l-a caracterizat drept sugrumător al libertății popoarelor, călău sângeros și respingător. Caracterul banditesc al imperialismului american iese și mai mult în evidență azi, prin atrocitățile pe care mercenarii americani le comit împotriva pașnicului popor coreean. Prin bestialitățile săvârșite pe pământul Coreei, prin întrebuințarea barbarei arme bacteriologice, imperialiștii americani au întrecut în crime chiar pe hitleriști.

Dar crimele lor nu fac decât să crească și mai mult ura împotriva imperialismului, ura sfântă a oamenilor muncii, care își strâng tot mai mult rândurile în mișcarea de nebiruit a timpurilor noastre, uriașul front organizat al partizanilor păcii, în fruntea căruia se află invincibila Uniune Sovietică și tovarășul Stalin.

Demonstrând cu temeinicie științifică intrarea capitalismului în faza de descompunere, Lenin a deschis proletariatului mondial perspective noi în lupta pentru victoria comunismului în întreaga lume. Inflăcărând inimile a milioane de exploatați din întreaga lume, zdrobind teoriile trădătoare ale oportuniștilor din Internaționala a II-a despre veșnicia și trăinicia capitalismului, despre putința împăcării asupriților cu asupritorii, leninismul a ridicat sus steagul revoluției proletare, a insuflat clasei muncitoare credința în victoria cauzei ei, în pieirea inevitabilă a capitalismului, în posibilitatea făuririi unei vieți fericite pe pământ.

Leninismul învață proletariatul că pentru a se putea elibera de exploatare și sărăcie, pentru a putea doborî puterea jecmănitorilor și a-și construi o viață nouă, are nevoie de un conducător încercat, înarmat cu cunoașterea legilor de desvoltare a societății, care să-i călăuzească lupta revoluționară, să-i insufle spiritul de organizare și de disciplină revoluționară — are nevoie de un partid de tip nou.

Lenin și Stalin au creat partidul de tip nou, partidul revoluționar marxist-leninist.

Ei au făurit detașamentul de avantgardă, revoluționar, al clasei muncitoare, capabil în condițiile capitalismului contemporan să ducă proletariatul la victoria definitivă asupra ultimei orânduiri exploatatoare, capabil să înfăptuiască înoirea lumii pe baza socialismului.

Prototip al partidului revoluționar al clasei muncitoare, partidul bolșevicilor stă în avangarda întregii omeniri progresiste. Partidul Bolșevic — arăta Lenin în iulie 1917 — este „înțelepciunea, onoarea și conștiința epocii noastre".

De 40 de ani, Partidul Comunist (bolșevic), partid marxist-revoluționar de tip nou, creat și crescut de Lenin și Stalin, călit în focul luptelor aprige împotriva dușmanilor clasei muncitoare, împotriva oportuniștilor de tot soiul, ține sus steagul glorios al revoluției socialiste, duce lupta neînfricată pentru triumful marilor idei leninist-staliniste în lumea întreagă. In lupta împotriva oportunismului, Lenin și Stalin au apărat în mod strălucit principiile marxiste despre revoluția proletară, despre dictatura proletariatului, despre lupta de clasă, desvoltând și îmbogățind învățătura marxistă cu noi teorii.

Lenin și tovarășul Stalin au înarmat clasa muncitoare cu știința despre strategia și tactica revoluționară, au elaborat complect teoria în legătură cu alianța dintre clasa muncitoare și ceilalți oameni ai muncii și, în special, cu țărănimea muncitoare. Ei au arătat că pentru a cuceri dictatura și pentru a o consolida, pentru a asigura victoria deplină a socialismului, proletariatul are nevoie de aliați.

După cucerirea puterii de către proletariat — ne învață leninismul — pentru a consolida dictatura acestuia, pentru a asigura victoria deplină a socialismului și a lichida în întregime capitalismul, proletariatul trebue să se sprijine pe țărănimea săracă, să întărească continuu alianța cu țărănimea mijlocașă și să ducă o luptă neîntreruptă împotriva chiaburimii.

Invățătura leninistă a arătat popoarelor posibilitatea construirii socialismului în condițiile încercuirii capitaliste și căile practice de trecere dela capitalism la socialism cu ajutorul N.E.P.-ului. Invățătura leninistă asupra perioadei de trecere dela capitalism la socialism călăuzește întreaga activitate a partidelor comuniste și muncitorești din țările de democrație populară ce construiesc socialismul. Ea le ajută să grăbească ritmul industrializării socialiste și al transformării socialiste a agriculturii, al construirii bazei economice a socialismului.

In țările de democrație populară înflorește o industrie puternică și o agricultură înaintată. Succesele industriei și agriculturii în Polonia, Bulgaria, România, Ungaria, Cehoslovacia, confirmă tezele leniniste că numai eliberarea de exploatare poate asigura o desvoltare maximă a forțelor de producție ale societății, în scopul îmbunătățirii continue a condițiilor de viață ale celor ce muncesc.

Desvoltând și îmbogățind marxismul în epoca imperialismului și a revoluției proletare, marele Lenin a creat teoria despre cultura socialistă, a determinat particularitățile istorice ale nașterii și desvoltării acestei culturi, i-a stabilit rolul și importanța în lupta pentru victoria comunismului.

Lenin ne-a învățat că numai în condițiile luptei pentru victoria revoluției socialiste, pentru consolidarea dictaturii proletariatului, pentru construirea socialismului, se poate forma și desvolta cultura socialistă.

Lenin a arătat că proletariatul trebue să pună mai întâi stăpânire pe puterea de stat, spre a crea condiții prielnice de desvoltare, care să permită ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, însușirea tuturor realizărilor culturii și pregătirea de cadre intelectuale, de cadre de conducători provenite din rândurile muncitorilor și țăranilor. Partidul Bolșevic și Guvernul Sovietic, în cursul luptei pentru victoria socialismului, au ridicat și au educat cadre numeroase de conducători, le-au înarmat cu cunoștințe și experiență, le-au călit în lupta împotriva dușmanilor.

Invățând din neprețuita experiență sovietică, partidul și guvernul nostru au acordat cea mai mare însemnătate revoluției culturale. Lenin privea revoluția culturală ca un proces uriaș, în care milioanele de oameni ai muncii, conduși de partid, trebuiau să lichideze analfabetismul și celelalte moșteniri ale vechii orânduiri burgheze, să-și însușească experiența construirii socialismului, să participe activ la conducerea țării, să-și creeze o intelectualitate proprie, să desvolte știința și arta ducând până la capăt lupta de clasă pentru victoria socialismului.

Lenin a arătat că pentru construirea socialismului este necesară o uriașă ridicare a nivelului cultural al masselor. Deaceia el acordă o deosebită atenție acțiunii de lichidare a analfabetismului, această grea moștenire a trecutului. Știința de carte — arăta el — este condiția necesară a culturii politice, a educației politice, deoarece omul incult se află în afara politicii.

Lenin dădea o mare importanță școlii. Considerând luminarea poporului ca una din condițiile menite să asigure succesul luptei de clasă a proletariatului, Lenin a demascat fățărnicia democrației burgheze, care afirmă că școala s'ar găsi în afara politicii. Lenin a arătat că școala ruptă de viață, de politică, este minciună și fățărnicie. In locul vechii școli care se întemeia pe mustruluială și învățare pe de rost, puterea sovietică a creat școala nouă.

Lenin și Stalin socoteau atragerea oamenilor muncii la conducerea țării drept unul din cele mai importante mijloace de educare politică a maselor și totodată de îmbunătățire a aparatului de stat.

Lenin ne-a învățat că forța conducătoare și îndrumătoare în acțiunea de construire a culturii socialiste este partidul clasei muncitoare.

El a cerut ca activitatea tuturor organizațiilor și instituțiilor culturale să se desfășoare sub conducerea statului sovietic și a partidului comunist, această activitate fiind considerată ca o parte a sarcinilor dictaturii proletariatului.

„In Republica Sovietică Muncitorească-Țărănească, scrie Lenin, felul de a pune chestiunea instrucției, atât în domeniul politico-cultural, în general, cât și în domeniul artei în special, trebue să fie pătruns de spiritul luptei de clasă a proletariatului, pentru realizarea cu succes a scopurilor dictaturii sale, adică pentru răsturnarea burgheziei, pentru desființarea claselor, pentru înlăturarea oricărei exploatări a omului de către om". (din „Lenin despre literatură", ed. P.M.R.).

Principiul leninist al partinității culturii impune o luptă neîmpăcată împotriva culturii și ideologiei burgheze care, sub masca cosmopolitismului, urmărește înrobirea și asuprirea oamenilor muncii, pregătirea războaielor și înăbușirea mișcării de eliberare a popoarelor.

Ideile atotbiruitoare ale marxismului au luminat și luminează calea omenirii muncitoare în lupta pentru victoria deplină a socialismului.

Invățăturile lui Lenin și ale tovarășului Stalin se înfăptuiesc în practica mișcării comuniste internaționale. Lupta popoarelor pentru realizarea acestor victorii mărețe este condusă de partidele comuniste și muncitorești, partide marxiste de tip nou care urmează întru totul exemplul strălucit al marelui Partid Bolșevic făurit de Lenin și Stalin.

Pretutindeni, politica partidelor comuniste și muncitorești cultivă în massele largi ideile leninist-staliniste ale egalității în drepturi și ale prieteniei între popoare, mobilizează pe toți oamenii cinstiți la lupta activă împotriva imperialiștilor americani și englezi, care vor să dezlănțuie un nou război. Statul Sovietic a luptat încă dela începutul existenței sale pentru asigurarea păcii, pentru colaborarea între state pe bază de egalitate în drepturi. Decretul păcii, adoptat de cel de al II-lea Congres al Sovietelor din Rusia, este primul decret al Puterii Sovietice și a fost scris personal de Lenin. Acest decret a pus bazele politicii externe a Statului Sovietic, o politică de pace și colaborare cu toate țările. Lenin și tovarășul Stalin au subliniat că este posibilă coexistența pașnică a sistemului socialist și a celui capitalist.

Imperialiștii de peste Ocean și complicii lor — socialiștii de dreapta și banda fascistă a lui Tito-Rankovici — nesocotind politica de pace și colaborare a Uniunii Sovietice, militarizează viața economică, fascizează viața politică a țărilor respective pentru a dezlănțui un nou măcel mondial. Oamenii cinstiți din lumea întreagă resping cu hotărîre această politică de jaf și cotropire. Ei se alătură marelui front al păcii, condus de Uniunea Sovietică și veghează ca liniștea popoarelor să nu fie tulburată de sângerosii călăi ai omenirii, imperialiștii americani și englezi.

Poporul nostru este mândru că face parte din marele front al păcii, condus de Uniunea Sovietică. Oamenii muncii din țara noastră, conduși de Partidul Muncitoresc Român, luptă cu avânt pentru a da viață învățăturilor leninist-staliniste, călăuză sigură pe drumul construirii socialismului.

Lupta partidului nostru, întreaga istorie a mișcării muncitorești din țara noastră au fost luminate de genialele învățături ale marelui Lenin și ale continuatorului său genial, tovarășul Stalin.

In anii de adâncă ilegalitate, comuniștii din țara noastră au studiat și răspândit învățăturile lui Lenin, s'au călăuzit în acțiunile lor după ideile leninismului, au aplicat cu consecvență experiența Partidului Bolșevic.

Dar Lenin nu a făcut numai atât pentru oamenii muncii din țara noastră și din celelalte țări. Lenin și tovarășul Stalin au creat U.R.S.S. și au stabilit pentru Uniunea Sovietică sarcina internaționalistă de a ajuta proletariatul din întreaga lume să doboare capitalismul, să construiască socialismul.

Sub îndrumarea personală a tovarășului Stalin, Uniunea Sovietică înfăptuește această sarcină de cinste. Ea ne ajută să construim socialismul, trimițându-ne mașini și unelte, materii prime, împărtășindu-ne experiența sa, trimițându-ne specialiști din cei mai buni ca să ne învețe. Fără acest sprijin, n'ar putea fi vorba de construirea socialismului în țara noastră.

Recunoștința fierbinte a oamenilor muncii din țara noastră față de Lenin și Stalin își găsește expresia în eforturile patriotice desfășurate pentru construirea socialismului. Ea se manifestă în puternicul elan pe care-l dovedesc massele populare din țara noastră în lupta pentru pace, desfășurată în toate colțurile lumii sub steagul ideii leninist-staliniste că războiul pregătit de monștrii imperialiști poate fi evitat prin lupta milioanelor și milioanelor de oameni cinstiți din lumea întreagă.

Lucrările Congresului Învățătorilor

Sarcinile Uniunii Sindicatelor din Invățământ în realizarea Hotărîrilor Partidului și Guvernului cu privire la învățământul public

— Referatul prezentat de tov. Ileana Mavrodin, vicepreședinte al Uniunii Sindicatelor Salariaților din Invățământ —

In cuvântul său tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a subliniat deosebita importanță a misiunii pe care regimul nostru de democrație populară i-a încredințat-o învățătorului. El trebue să formeze cetățeni noi, constructori ai socialismului, cetățeni capabili să aplice știința și tehnica în viață, capabili să împletească adânc propriile lor interese cu interesele patriei.

In lumina acestor obiective — a spus vorbitoarea — sindicatele din învățământ au sarcini deosebit de mari. Ele au datoria să sprijine îndeplinirea planului de stat cu privire la învățământ, să lupte pentru realizarea Hotărîrilor Partidului și Guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de viață a cadrelor didactice, să mobilizeze massele largi de învățători și profesori pentru a participa activ la problemele vieții obștești.

In continuare, raportoarea a arătat că în cei patru ani care s'au scurs dela reforma învățământului școala a înregistrat importante succese. Majoritatea învățătorilor și profesorilor îndrumați de partid și mobilizați de sindicate, datorită sprijinului primit prin cursurile I.C.D., fac lecții just orientate din punct de vedere ideologic și pedagogic, transmițând elevilor cunoștințe temeinice, corecte din punct de vedere științific, legate de problemele practice ale construirii socialismului.

Indeplinirea planului de școlarizare se face printr'o strânsă colaborare cu părinții. Urmând exemplul sindicatelor sovietice, organele noastre sindicale au organizat o serie de acțiuni de îndrumare pedagogică în rândurile părinților și ale populației. Un bun început în acest sens l-au făcut birourile regionale, împreună cu secțiile de învățământ din regiunile: Cluj, Mureș, Arad, Oradea, etc., care au organizat „Cursuri pentru părinți".

Tovarășii dela Tg. Mureș, dela Reșița au organizat, cu sprijinul grupelor sindicale din școlile respective, vizite la întreprinderi, au confecționat și folosit din plin un variat și bogat material didactic reușind să desvolte dragostea și interesul elevilor pentru tehnică, încrederea în forțele lor, mândria pentru realizările clasei muncitoare din patria noastră. Anul acesta 2226 cadre didactice s'au înscris la cursurile fără frecvență de pe lângă universități. Deasemenea, numeroși învățători urmează cursurile serale de pe lângă Facultatea de Matematică și Fizică. Uniunea Sindicatelor din Invățământ în colaborare cu Institutul Româno-Sovietic, cu Societatea pentru răspândirea științei și culturii și cu A.R.L.U.S., au organizat numeroase cicluri de conferințe urmate de desbateri având ca teme minunatele realizări ale pedagogiei sovietice.

Conferințele: „Invățătura stalinistă despre bază și suprastructură", „Mihail Ivanovici Kalinin despre educație și instrucție", „Educația tineretului în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar", „Organizarea timpului liber al elevilor în U.R.S.S.", ca și altele, au format obiectul unor largi discuții în multe școli din țara noastră.

Realizările în școli a educației multilaterale și politehnice pentru a da patriei absolvenți bine înarmați din punct de vedere științific, impun învățătorilor și profesorilor să cunoască descoperirile cele mai noi ale științei, culturii și artei.

In îndeplinirea acestor sarcini, sindicatele de învățământ au organizat, în cele 30 cluburi sindicale și 188 de colțuri roșii conferințe cu teme ce au ilustrat ultimele cuceriri ale științei, puse în slujba construirii socialismului, în slujba apărării păcii, cele mai noi creații literare și artistice. Sindicatele de învățământ s'au îngrijit ca bibliotecile să fie aprovizionate cu cărți și cu publicații noi apărute. Prin grija birourilor sindicale raionale, cele 185 biblioteci centrale, totalizând un număr de 555.000 volume, au organizat 1030 biblioteci mobile, cu ajutorul cărora s'a înlesnit pătrunderea cărții până în cele mai îndepărtate sate ale patriei noastre.

Această acțiune este în plină desfășurare; numărul actual al bibliotecilor mobile reprezintă 280% față de cel existent în trimestrul III al anului 1951.

Un rol important în educația comunistă a oamenilor muncii îl are munca artistică. Sindicatele de învățământ au desfășurat o activitate rodnică în acest domeniu. Indrumate de Uniune, ele au reușit să aibă 242 echipe de teatru, 161 echipe de dansuri, 180 coruri și 33 orchestre, în care muncesc cu dragoste și entuziasm peste 10.000 de membri ai sindicatelor de învățământ.

Membrii sindicatelor de învățământ desfășoară o intensă muncă sportivă în cadrul Asociației Progresul.

In mediul sătesc învățătorii din comuna Bascov, învățătorii din comuna Recea, duc o serioasă activitate pentru desvoltarea sportului în mediul sătesc, prin antrenarea țăranilor muncitori, tineri, copii, pentru a participa la „Cupa Satelor".

Vorbitoarea a arătat apoi că activitatea desfășurată de sindicatele de învățământ pentru lămurirea și antrenarea milioanelor de muncitori și țărani muncitori la traducerea în viață a Hotărîrilor Guvernului și Partidului, la realizarea și consolidarea succesului reformei bănești, înseamnă lupta pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare, înseamnă lupta pentru construirea socialismului în patria noastră. Membrii sindicatelor de învățământ, mobilizați și îndrumați de organizațiile de partid, au dus în acest scop o susținută muncă organizatorică și agitatorică. Așa au făcut învățătorii din grupa sindicală a școlii din Gearmata — regiunea Timișoara, care au citit și explicat țăranilor muncitori Hotărîrile Guvernului și Partidului și lista noilor prețuri.

Grupele sindicale au sprijinit acțiunea de lichidare a neștiinței de carte, fapt ce a avut ca urmare o creștere simțitoare la cuprinderea neștiutorilor de carte la cursuri, cât și în îmbunătățirea metodelor de predare. Ca rezultat al muncii lor devotate și entuziaste, în majoritatea satelor și orașelor patriei noastre, numărul nestiutorilor de carte a scăzut simțitor. Sunt sate ca: Adea-Criș sau Acina-Baia Mare și altele, unde analfabetismul a fost complet lichidat.

Lupta pentru culturalizarea masselor este strâns legată de problema transformării socialiste a agriculturii.

Majoritatea grupelor sindicale duc o susținută muncă de lămurire printre țăranii săraci și mijlocași, pentru constituirea de întovărășiri agricole, pentru consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective. In acest scop, învățătorii și profesorii au intensificat munca culturală la toate unitățile socialiste și cooperatiste din agricultură.

In cadrul căminelor culturale și al cercurilor miciuriniste cu elevii, în cadrul colțurilor roșii din G.A.S.-uri, G.A.C.-uri și S.M.T.-uri, învățătorii au reușit în multe comune să convingă pe țăranii săraci și mijlocași de superioritatea agriculturii socialiste și să-i atragă pe acest drum.

Apreciind elanul muncii mereu crescânde al cadrelor didactice, partidul a acordat, pentru prima oară, titlurile de învățător și profesor emerit. Titlurile de învățător și profesor emerit, decorațiile acordate cadrelor didactice, reflectă înalta prețuire pe care partidul și guvernul Patriei noastre o acordă profesiei de învățător. Această prețuire constitue un puternic imbold în munca pedagogică și socială a tuturor învățătorilor și profesorilor.

Trecând în revistă apoi lipsurile existente încă în munca sindicatelor de învățământ, raportoarea a continuat:

Comitetul Executiv al Uniunii n'a reușit să antreneze și să intereseze toate organizațiile sale la realizarea planului de școlarizare. Deasemeni, mai sunt unii învățători și profesori care subapreciază importanța legării cunoștințelor teoretice de practică, fără ca grupele sindicale să fi luat atitudini față de această stare de lucruri. Mai avem încă organe sindicale care n'au considerat ca o sarcină centrală a lor stimularea studierii marxism-leninismului de către cadrele didactice. Ele nu s'au preocupat să asigure condiții favorabile pentru desfășurarea studiului individual. Au existat deasemeni lipsuri în munca birourilor sindicale și în ceeace privește ridicarea calificării profesionale a cadrelor didactice, popularizarea fruntașilor în munca de învățământ și extinderea experienței lor înaintate.

Mai sunt încă învățători și profesori — puțini la număr — care nu participă la munca obștească și nu-și îndeplinesc datoriile patriotice către stat, cum ar fi predarea cotelor, iar grupele sindicale respective n'au întreprins nimic împotriva acestor atitudini. Au fost deasemeni organe sindicale care au așteptat să le vină „totul de sus" pentru îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice. Uniunea Sindicatelor din Invățământ a neglijat munca ce se desfășoară în instituțiile preșcolare.

Raportoarea a arătat apoi sarcinile imediate ce revin Uniunii Sindicatelor din Invățământ:

Uniunea, prin birourile sindicale regionale, trebue să sprijine îndeplinirea planurilor de școlarizare printr'o acțiune organizată temeinic și planificată pe întreg anul școlar.

Ea va trebui să se ocupe în permanență de ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice, sprijinind intens studiul individual. Trebue să se dea o atenție specială popularizării și extinderii largi a experienței școlii sovietice, precum și studierii limbii ruse.

Intrucât succesele muncii didactice sunt strâns legate de condițiile de muncă și de trai ale cadrelor didactice, este necesar ca organizațiile sindicale să ia măsuri organizatorice pentru aplicarea sarcinilor care revin în acest domeniu. Grupele sindicale trebue să fie vigilente și combative, să demaște manifestările dușmanului de clasă pe tărâmul activității școlare. Urmând experiența sindicatelor sovietice, sindicatele noastre din învățământ, sub conducerea partidului nostru, trebue să devină organizații în care fiecare membru să participe activ și conștient la viața comună a sindicatului său.

Raportoarea a arătat la sfârșit că în vederea apropiatelor alegeri ale organelor conducătoare, organizațiile sindicale trebue să depună o muncă perseverentă pentru întărirea democrației interne, lărgirea controlului masselor, ca în conducerea organizațiilor sindicale să fie alese elementele cele mai bune, devotate cu trup și suflet regimului nostru de democrație populară.

Activitatea obștească a învățătorului

— Referat prezentat de tov. Ion Titică, învățător decorat cu „Medalia Muncii" —

Referentul a început prin a arăta că a avut fericirea de a vizita Uniunea Sovietică, unde a putut cunoaște chipul învățătorului sovietic. Vorbitorul a arătat că învățătorul sovietic este nu numai un om cu o cultură vastă, cu cunoștințe temeinice; el este totodată un devotat cetățean al patriei sale, un activist de frunte pe tărâm obștesc. El se bucură de un mare prestigiu în popor. Pentru noi, învățătorii și profesorii din R.P.R., figura învățătorului sovietic, devotat cu trup și suflet poporului, cauzei lui Lenin și Stalin, constitue cel mai înalt exemplu atât în activitatea școlară, cât și în îndeplinirea sarcinilor obștești.

Printr'o serie de Hotărîri apărute în ultimii ani, partidul și guvernul — a arătat vorbitorul — au dat învățătorilor și profesorilor un program vast, înălțător și concret de activitate pe tărâm obștesc. In expunerea pe care a făcut-o în fața Congresului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a insistat în mod deosebit asupra faptului că învățătorimea vine în contact zilnic cu masse largi populare, îndeosebi dela sate.

Cuvântarea conducătorului iubit al poporului nostru ne-a făcut să simțim și mai puternic marea răspundere pe care o avem față de popor.

Invățătorii și profesorii — a spus vorbitorul — trebue să studieze temeinic Hotărîrile partidului și guvernului, să și le însușească, să le ducă în masse, să mobilizeze massele pentru traducerea lor în viață.

Cadrele didactice luptă pentru consolidarea succesului reformei bănești, contribuind la mobilizarea țărănimii muncitoare în îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a muncilor agricole, la realizarea sarcinilor legate de îmbunătățirea schimbului dintre oraș și sat, la zădărnicirea uneltirilor dușmanului de clasă.

După ce a arătat că învățătorul trebue să fie exemplu la îndeplinirea obligațiilor cetățenești față de stat, referentul a vorbit despre realizările obținute de numeroși învățători și profesori în atragerea masselor țărănești pe drumul transformării socialiste a agriculturii.

Mulți învățători și profesori contribue la popularizarea, în cadrul școlii și al căminului cultural, a agrotehnicii sovietice.

Noi, învățătorii, avem ca sarcină să demascăm fără cruțare pe toți dușmanii poporului, să contribuim la educarea și creșterea vigilenței revoluționare a țărănimii muncitoare împotriva dușmanului ei de moarte: chiaburimea. Numeroși învățători și profesori, devotați cauzei clasei muncitoare, iau o atitudine combativă împotriva elementelor dușmănoase. Mai sunt însă unii învățători, ce e drept puțini la număr, care dau dovadă de împăciuitorism față de dușmanii poporului, îi ajută pe chiaburi să se sustragă dela obligațiile lor către statul celor ce muncesc. Luptând împotriva unor astfel de elemente din rândurile cadrelor didactice, marea massă a învățătorilor, devotați cauzei poporului muncitor, poate și trebue să ridice la un nivel tot mai înalt munca în sânul țărănimii muncitoare, pentru atragerea ei pe drumul transformării socialiste a agriculturii.

Un rol deosebit revine învățătorului în ridicarea nivelului cultural al masselor, pentru lichidarea neștiinței de carte. Ca urmare a muncii pline de avânt a majorității învățătorilor și profesorilor, în anii regimului de democrație populară, multe sute de mii de foști analfabeți au început să scrie și să citească.

In desfășurarea activității pentru cuprinderea la cursurile de alfabetizare a neștiutorilor de carte au existat însă și lipsuri serioase, care au avut drept urmare neîndeplinirea, în unele regiuni, a planului de alfabetizare și un nivel scăzut de cunoștințe al unora care au urmat aceste cursuri.

Nu peste tot cadrele didactice au înțeles că munca cu cei care au trecut prin cursurile de alfabetizare trebue continuată și în afara școlii, în cămine culturale, biblioteci.

Ministerul Invățământului Public nu s'a preocupat de studierea și generalizarea experienței înaintate a cadrelor didactice în acțiunea de alfabetizare și nu ne-a ajutat cu îndrumări în ceeace privește conținutul cursurilor de alfabetizare și îmbunătățirea metodelor de predare. Manualele elaborate de minister au serioase lipsuri de ordin pedagogic, cu toate că aceste lipsuri au fost sesizate ministerului încă în anii trecuți. Nici Uniunea Sindicatelor din Invățământ nu a acordat atenția cuvenită muncii de alfabetizare.

Să muncim cu perseverență — a spus în încheiere vorbitorul — pentru a fi la înălțimea sarcinilor pe care ni le-a trasat partidul și guvernul. Să avem permanent drept exemplu în munca noastră figura luminoasă a învățătorului sovietic, să ne însușim cu perseverență învățăturile mărețe ale lui Lenin și Stalin.

Predarea în școli a limbii române și a limbilor minorităților naționale

— Referat prezentat de tov. Gh. Orzea, decanul Facultății de filologie din București —

Vorbitorul a arătat în introducere importanța excepțională pe care o prezintă lucrarea tovarășului Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii" pentru școala noastră, pentru întreaga activitate de educare a tinerei generații în spirit științific, pentru îmbunătățirea radicală a predării limbii române, a limbii ruse și a limbilor materne ale minorităților naționale. In lumina învățăturilor staliniste despre lingvistică, studiul limbii devine un puternic mijloc de educație patriotică și de creare a unei culturi înaintate, naționale în formă și socialiste în conținut. Invățătura tovarășului Stalin ajută cadrele didactice să valorifice limba noastră frumoasă și bogată, creată de popor în decursul veacurilor.

Referatul a arătat apoi că atitudinea de desconsiderare a gramaticii — rămășiță a școlii burgheze — teoriile cosmopolite și idealiste din lingvistica noastră au constituit mult timp o piedică serioasă pentru desvoltarea studiului limbii în țara noastră. Această situație a început să fie remediată datorită Partidului Muncitoresc Român, sub a cărui îndrumare, Academia R.P.R., împreună cu Ministerul Invățământului Public și Uniunea Scriitorilor din R.P.R., a luat în discuție, anul trecut, problemele referitoare la predarea în școli a limbii române, a limbii ruse și a limbilor materne ale minorităților naționale, în lumina învățăturii staliniste despre limbă. Cu acest prilej, prin participarea largă a masselor de învățători și profesori care și-au spus cu curaj cuvântul, au ieșit la iveală lipsurile institutelor de lingvistică ale Academiei R.P.R., precum și lipsa de interes a unora dintre lingviștii noștri față de necesitatea îmbunătățirii predării limbii în școlile noastre de toate gradele. Desbaterile au supus unei critici curajoase rămășițele concepțiilor idealiste sau pseudomarxiste, așezând studiul limbii în țara noastră pe un drum nou, deschizându-i mari perspective de desvoltare.

După sesiunea din Iulie 1951 a Secției a VI-a a Academiei R.P.R., majoritatea cadrelor noastre didactice, folosind experiența școlii sovietice, ajutate de cursurile I.C.D. și de activitatea cercurilor pedagogice, au început cu hotărîre lupta împotriva vechilor metode, care duceau la însușirea mecanică a cunoștințelor, la un învățământ formal, dogmatic, rupt de viață.

Cei mai buni învățători și profesori au muncit cu perseverență pentru a ridica nivelul cunoștințelor de limbă și de gramatică ale elevilor. Ei au urmărit în general o seamă de probleme fundamentale în predarea limbii în școală, cum sunt: însușirea de către elevi a unei lecturi conștiente, corecte, expresive și a unui vocabular cât mai bogat; folosirea în mod propriu a cuvintelor și expresiilor specifice limbii române; aprofundarea legilor fonetice, morfologice și sintactice ale limbii noastre; familiarizarea cu toate regulile ortografice și ortoepice. S'a urmărit deasemeni ca studiul limbii să se facă în legătură cu istoria societății și în același timp să contribue la desvoltarea gândirii logice a elevilor. Schimbul de experiență pe teren a arătat că se poate preda cu succes gramatica, aplicând învățătura stalinistă asupra limbii, chiar dela clasa VII-a.

Invățământul nostru a realizat succese însemnate în privința predării limbii ruse.

Pentru a răspunde dorinței tineretului nostru, de a-și însuși știința sovietică, știința cea mai înaintată din lume, Ministerul Invățământului Public a mărit numărul de ore pentru predarea limbii ruse. O atenție specială s'a acordat predării limbii ruse în școlile pedagogice de învățători întrucât, după absolvire aceștia vor preda primele cunoștințe de limba rusă elevilor din clasa a IV-a. Un număr din ce în ce mai mare de elevi reușesc azi să pătrundă tot mai mult în frumusețile limbii ruse.

O situație îmbucurătoare o prezintă și predarea limbilor materne ale minorităților naționale, căci astăzi, în regimul nostru de democrație populară, cultivarea limbilor materne este susținută și sprijinită de instituțiile noastre de stat.

Cu toate aceste rezultate frumoase, putem spune totuși că munca pentru îmbunătățirea predării limbii este încă la început. Astfel, programele de învățământ elaborate de Ministerul Invățământului Public prezintă unele defecțiuni care îngreunează aplicarea lor.

Manualele apărute prezintă și ele lipsuri. In manualele de limba română pentru clasele II—V, precum și în manualele pentru alte obiecte de învățământ se pot întâlni adeseori cuvinte și expresii improprii.

O serioasă lipsă este aceea că, în afară de manualul de metodică a citirii pentru clasele I—IV, nu s'a pus la dispoziția învățătorilor și profesorilor o metodică a predării limbii.

Instrucțiunile Ministerului Invățământului Public referitoare la predarea limbii, deși au fost de mare folos, au uneori un caracter abstract și nu răspund tuturor problemelor concrete ale predării limbii.

O parte din deficiențele constatate se explică și prin lipsa de inițiativă creatoare a institutelor de lingvistică ale Academiei, a facultăților de filologie, a publicațiilor „Cum vorbim", „Studii și cercetări lingvistice" și chiar a „Gazetei Invățământului", care n'au acordat o suficientă atenție predării limbii în școli. Această stare de lucruri se explică și prin faptul că unii dintre învățătorii și profesorii noștri nu au reușit să se debaraseze cu totul de mentalitatea veche, cultivată în școala burgheză.

Pentru lichidarea acestor lipsuri este necesar ca învățătorii și profesorii să dea o mai mare atenție ridicării nivelului lor ideologic și profesional, este necesar ca Ministerul, în colaborare cu institutele de specialitate, să grăbească apariția metodicii științifice de predare a limbii și să treacă la aplicarea ei.

Trebuie să se stabilească un punct de vedere unitar asupra problemelor ortografiei și să se întocmească un îndreptar ortografic.

Regimul de democrație populară înconjoară cu grija și stima sa pe profesori și învățători. Aceștia au datoria să intensifice eforturile în muncă pentru a realiza o îmbunătățire radicală în predarea limbii române și a celorlalte limbi, a spus vorbitorul.

Putem fi siguri — a spus în încheiere tov. Gh. Orzea — că atunci când vom îndruma tineretul să cunoască toată bogăția limbii noastre, să prețuiască întreaga sa prospețime și vigoare, atunci vom reuși cu adevărat să stimulăm și mai puternic dragostea lui de patrie, dorința de a o vedea propășind, hotărîrea nestrămutată de a apăra drepturile și libertățile câștigate de popor, împotriva oricăror uneltiri dușmănoase.

Cuvântul tov. Gh. Vidrașcu, președintele Comitetului pentru cultură fizică și sport

Tov. Gh. Vidrașcu a adus Congresului, în numele sportivilor din R.P.R., un călduros și tovărășesc salut.

Experiența Uniunii Sovietice — a spus vorbitorul — arată că educația fizică, practicată continuu și științific, este un mijloc important pentru formarea unui om nou.

O importanță cu totul specială o are organizarea educației fizice în școlile elementare și medii, pentru că aici se pun bazele unei educații multilaterale, întăririi sănătății, creșterii și călirii organismului, și dat fiind că prin aceste forme de învățământ trec în mod obligatoriu toți fiii patriei noastre.

Baza întregii activități de educație fizică din școală o constitue complexul sportiv „Gata pentru muncă și apărare".

Complexul G.M.A. nu a preocupat însă în mod suficient corpul didactic al școlilor noastre.

Sunt încă secțiuni de învățământ ale sfaturilor populare, directori, profesori, învățători, care nu sprijină această activitate, subapreciindu-i valoarea educativă.

O serie de lipsuri în activitatea sportivă școlară se datoresc și subaprecierii acestei probleme de către Ministerul Invățământului Public.

Deasemeni Comitetul pentru Cultură Fizică și Sport de pe lângă Consiliul de Miniștri nu s'a arătat suficient de combativ în a susține desvoltarea educației fizice în școli.

Gazeta Invățământului nu s'a preocupat de desvoltarea mișcării de cultură fizică și sport în rândurile elevilor.

Cuvântul tov. Nicolae Pascu, prorectorul Institutului de limba și literatura rusă „Maxim Gorki"

In predarea limbii ruse în școlile din Republica Populară Română, putem vorbi astăzi despre o serie întreagă de succese. La realizarea acestora au contribuit în primul rând numeroasele inițiative ale partidului, ce au avut drept scop crearea condițiilor necesare pentru desfășurarea studiului limbii ruse în școlile noastre de toate gradele. O astfel de inițiativă a fost organizarea Institutului pe care îl reprezint aci, menit să pregătească cadre calificate în domeniul predării limbii și literaturii ruse.

Trebue să recunoaștem însă că noi n'am știut să folosim întru totul condițiile create de partid pentru îmbunătățirea radicală a predării limbii ruse. Pe de o parte, unele școli medii dau absolvenți cu cunoștințe scăzute în domeniul limbii ruse, iar pe de altă parte, profesorii, lectorii și asistenții Institutului nostru n'au reușit să ridice organizarea studiului la nivelul dorit.

Școlile elementare, medii și Institutele de Invățământ Superior nu posedă nici până astăzi programe de predare a limbii ruse. Manualele care apar se elaborează încă în condiții defectuoase.

O piedică în îmbunătățirea predării limbii ruse a fost nivelul scăzut al îndrumării și controlului din partea Ministerului Invățământului Public și a Comitetului pentru Invățământul Superior.

Inspectorii regionali de limba rusă sunt slab pregătiți. Din regiuni cu zeci de profesori de limba rusă, cum sunt Iași, Hunedoara, Gorj, Prahova, Buzău și Rodna, la secția fără frecvență a Institutului nostru nu sunt înscriși decât câte 3—5 profesori.

După ce a arătat că organele de conducere ale Academiei R.P.R. trebue să rezolve de urgență o serie de probleme importante privind răspândirea limbii ruse, printre care elaborarea unui dicționar ruso-român și româno-rus, vorbitorul a încheiat spunând:

Este în puterea noastră să lichidăm cauzele lipsurilor, să creăm cele mai bune condiții de predare a limbii ruse, dând astfel posibilitate elevilor și studenților noștri să cunoască nemijlocit nesecatul izvor al culturii Țării Socialismului învingător.

Cuvântul profesorului Eugen Ciochină

Referindu-se la acea parte din cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, în care se arăta că tineretul trebue învățat să cunoască și să iubească frumusețile și bogățiile țării noastre, profesorul Eugen Ciochină, din regiunea Bacău, a spus:

Mă gândesc la elevii din regiunea Bacău, unde se înalță hidrocentrala „V. I. Lenin", unde pământul este acoperit de sonde și de schele și străbătut de galeriile minelor. Eu sunt hotărît să muncesc astfel încât să fac pe toți elevii mei să cunoască și să iubească regiunea frumoasă și bogată în care trăiesc, să le desvolt mândria de stăpâni ai acestor bogății, dorința de a munci pentru ca ele să fie puse în slujba fericirii poporului.

In munca de educare și instruire a tineretului are o mare însemnătate folosirea unui material didactic cât mai bogat și mai variat.

Vorbitorul a propus apoi ca Ministerul Invățământului Public să editeze albume și atlase care să completeze manualele în lumina celor spuse de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej; să se publice o colecție de lucrări literare care să cuprindă descrieri ale celor mai frumoase regiuni din țara noastră; Comitetul pentru Cinematografie să realizeze filme documentare; presa pentru tineret să publice diferite materiale și să se transmită scenarii radiofonice despre diferite regiuni ale țării noastre.

Cuvântul învățătorului Petre Măjaru

Tov. Petre Măjaru, șeful secțiunii de învățământ a Sfatului popular al raionului Urziceni, regiunea Ialomița, a vorbit despre felul cum se face predarea limbii ruse în școlile din raion. După ce a arătat că aproape toate școlile din raion sunt încadrate cu profesori de limba rusă, că în unele școli, cum ar fi cea de 7 ani din comuna Bărcănești, etc. elevii sunt bine pregătiți la această materie, că în alte locuri se folosește cu succes materialul didactic, vorbitorul a scos la lumină și unele lipsuri. In raionul nostru — a spus el — prea puțini dintre profesorii necalificați care predau limba rusă urmează cursurile fără frecvență ale Institutului Pedagogic „Maxim Gorki". O vină mare în aceasta privință o avem chiar noi, conducerea secțiunii de învățământ a sfatului popular raional. Noi nu ne-am preocupat suficient de cuprinderea cadrelor didactice în acțiunea de calificare și n'am sprijinit atât cât ar fi fost necesar nici munca acelor tovarăși care urmează cursurile fără frecvență.

Unii profesori de limba rusă dela clasele a V-a până la VII-a și din învățământul mediu n'au acordat sprijin muncii învățătorilor care predau în școlile sătești.

In încheiere vorbitorul a arătat că socotește necesar ca Ministerul Invățământului Public să întocmească de urgență o gramatică comparativă a limbii ruse și limbii române pentru uzul elevilor.

Cuvântul învățătorului Lorentz Ferentz

In cuvântul său, tovarășul Lorentz Ferentz din Lupeni s'a ocupat de situația predării limbii române în școlile cu limba de predare maghiară.

Experiența arată că acolo unde profesorul care predă limba română în aceste școli cunoaște și limba maghiară se obțin rezultate bune. Așa stau lucrurile într'o serie de școli din Lupeni, Petroșani, Hunedoara, etc.

Unii învățători care predau limba română în școlile din Lupeni și alte localități nu cunosc însă ei singuri bine limba română. Elevii lor învață deci limba română greșit dela început. Se traduc cuvinte rupte din text, nu se fac conversații cu elevii în limba română.

Sunt greutăți și în privința manualelor de limba română, destinate școlilor minorităților naționale. Ele cuprind bucăți grele, traduceri greșite. Textele diferitelor ediții prezintă contradicții ce derutează elevii.

La școlile medii tehnice, numărul orelor de limbă română este mult prea mic.

Trebue îmbunătățită predarea limbii române în școlile pedagogice cu limba de predare a minorităților naționale. Este necesar ca în aceste școli să se dea mai multă atenție organizării conversațiilor în limba română și să li se dea elevilor lecturi ușoare în limba română, care să fie apoi serios controlate.

Invățătorii și profesorii din școlile cu limba de predare a minorităților naționale trebue să facă educația elevilor în spiritul patriotismului și internaționalismului proletar, acesta realizându-se și prin organizarea temeinică a predării limbii române.

Astfel, fiii minorităților naționale vor putea urma mai ușor și la școlile medii și superioare cu limba de predare română, devenind buni constructori ai socialismului, dârzi luptători pentru pace.

Cuvântul învățătorului Ilie Popescu

Am absolvit abia anul trecut școala pedagogică de băieți din Craiova și am îmbrățișat cu multă dragoste misiunea de învățător în satele noastre — a spus printre altele tov. Ilie Popescu.

Vorbind apoi despre faptul că unele sfaturi populare, unele organe ale Uniunii Sindicatelor din Invățământ și chiar ale Ministerului Invățământului Public nu sprijină îndeajuns pe învățătorii tineri, tov. Ilie Popescu a adăugat:

In comuna Bucovățu, pe lângă faptul că sfatul popular nu se ocupă de bunul mers al școlii, acesta i-a obligat pe învățători să facă unele lucrări de birou până la ore târzii din noapte, ceeace a constituit o piedică în munca lor didactică.

Stând de vorbă cu mai mulți tineri absolvenți ai școlilor pedagogice, aceștia mi s'au plâns că tovarășii inspectori ai Ministerului Invățământului Public, ca și cei ai secțiunilor de învățământ ale sfaturilor populare regionale și raionale, se ocupă mai mult de școlile din centre, neglijându-le pe cele aflate la distanțe mai mari. Deasemeni, unii tovarăși inspectori se mărginesc să-și noteze observațiile făcute în carnet, fără să dea ajutor la îndreptarea situației.

Cuvântul profesorului Iacob Albu, decorat cu „Medalia Muncii"

La începutul activității mele de director, am lucrat izolat, nebizuindu-mă pe întregul colectiv de învățători și profesori. Rezultatul a fost că situația la învățătură a elevilor, pe primul pătrat, a fost slabă.

Cu ajutorul organizației de partid din școală, am reușit ca în al II-lea pătrat viața colectivului pedagogic să se întărească. Problema conținutului învățământului, a metodelor de predare, a combaterii rămânerii în urmă la învățătură a elevilor, au format obiectul preocupărilor de zi cu zi ale întregului colectiv, care a început să se simtă răspunzător de fiecare elev în parte. Situația a început astfel a se îmbunătăți.

Dar dacă unele probleme pot fi rezolvate de către directorul școlii și colectivul său pedagogic, sunt în schimb și alte probleme pe care școala nu le poate rezolva singură.

Sfatul popular al raionului N. Bălcescu, din București, în raza căruia se află liceul Nr. 5, se interesează prea puțin de situația la învățătură a elevilor, de felul în care deputații din Comisia Permanentă de Invățământ își îndeplinesc sarcinile față de școală, etc. In Uniunea Sovietică, președinții sovietelor locale și deputații participă la ședințele consiliilor pedagogice, în special la sfârșitul pătrarelor. Uneori directorii școlilor sunt chemați să dea rapoarte în fața comitetului executiv sau a sesiunii sovietelor asupra felului cum sunt instruiți și educați elevii. Este necesar să creăm asemenea legături și între școlile noastre și sfaturile populare.

Cuvântul profesoarei Huzsar Elena

In privința ridicării nivelului calitativ al procesului de învățământ, un rol important revine și sindicatelor din învățământ care au datoria să lupte pentru îndeplinirea planului de stat în domeniul învățământului. Nu toate comitetele sindicale înțeleg însă această sarcină.

Comitetul sindical regional Mureș s'a ocupat în oarecare măsură de calificarea cadrelor. El are însă lipsuri serioase în ce privește sprijinirea muncii instructiv-educative. Astfel, n'a planificat activitatea extrașcolară a cadrelor didactice, nu s'a ocupat suficient de ridicarea calificării acestora, n'a controlat grupele sindicale din școli, ocupându-se mai mult de problemele administrative.

Comitetul sindical Mureș a fost lipsit de îndrumarea Uniunii Sindicatelor din Invățământ. Activiștii sindicali se interesează mai mult de felul de organizare a ședințelor, decât de conținutul lor. Nici șefii secțiunilor de învățământ nu știu să ceară și să folosească sprijinul pe care l-ar putea da sindicatele în munca școlilor. Această lipsă de colaborare se răsfrânge în munca fiecărei unități școlare, determinând o serie de lipsuri.

In preajma Congresului însă s'a constatat o oarecare înviorare a activității grupelor sindicale din regiunea noastră.

Uniunea Sindicatelor din Invățământ trebue să mobilizeze cadrele didactice în folosirea activă a cluburilor, a colțurilor roșii și a bibliotecilor sindicale în vederea îmbunătățirii muncii instructiv-educative.

Calitatea muncii în domeniul învățământului se va îmbunătăți în mod considerabil dacă sindicatele vor înțelege rolul lor important în această privință și vor colabora activ cu conducătorii școlilor și șefii secțiunilor de învățământ ale sfaturilor populare.

Lucrările Congresului Învățătorilor

Cuvântul învățătorului Nagy Dominic, președintele biroului sindical regional Mureș

Vorbitorul a analizat felul în care se desfășoară activitatea clubului sindicatelor de învățământ din Tg. Mureș. Tov. Nagy Dominic a arătat că la început, clubul nu și-a desfășurat o activitate rodnică din cauză că la conducerea lui se afla un element dușmănos. S'a reorganizat conducerea și s'a trecut la îmbunătățirea frecvenței la club, ținându-se o ședință cu toți responsabilii de grupă sindicală și delegații culturali din grupe. Ca rezultat al acestei ședințe, fiecare comitet de instituție și-a luat angajamentul să organizeze un festival la club. Pe linia acestor angajamente s'a organizat o întrecere între 12 comitete de instituție.

Sarcina principală a clubului a fost însă îmbunătățirea procesului de învățământ. In ultimele patru luni s'au organizat trei schimburi de experiență privitoare la folosirea metodelor sovietice în predarea lecțiilor. Un succes deosebit a obținut schimbul de experiență între învățătorii care predau în clasa I-a elementară. Cu acest prilej s'a ținut un referat și o lecție de citit-scris.

Unele lipsuri în activitatea clubului au constat în faptul că nu s'au extins metodele de lucru ale clubului până la colțurile roșii din instituții și că nu s'au popularizat fruntașii în munca de învățământ.

Pentru sprijinirea calificării și perfecționării cadrelor didactice, s'au organizat la club consultații pentru învățătorii care urmează cursurile fără frecvență.

Vorbitorul a arătat în continuare felul în care funcționează biblioteca centrală a clubului precum și bibliotecile mobile. In raionul Tg. Mureș sunt 5 centre pe comune, fiecare centru deservind cu cărți 7—8 grupe sindicale. Aprovizionarea centrelor se face la fiecare trei luni cu câte 150—160 volume din biblioteca centrală. La bibliotecă există un caiet de propuneri în care tovarășii notează observațiile lor și înscriu titlurile de cărți pe care ar dori să le citească dar care nu se găsesc în bibliotecă.

In încheiere, tov. Nagy Dominic a propus ca Ministerul Învățământului Public și Uniunea Sindicatelor Salariaților din Învățământ să analizeze felul în care cluburile sindicale pot contribui din ce în ce mai rodnic la îmbunătățirea procesului de învățământ și a cerut ca și „Gazeta Învățământului" să dea cuvenita importanță aspectului acestuia al muncii sindicatelor noastre.

Cuvântul învățătoarei Elena Vlad

Vorbitoarea a arătat unele aspecte ale predării limbii române în școala medie tehnică silvică din Caransebeș și greutățile pe care le întâmpină în această privință. Tov. Elena Vlad a arătat că cunoștințele elevilor din anul I erau foarte reduse la limba română și că și-a îndreptat în primul rând atenția în spre eliminarea greșelilor de ortografie. „Am înarmat pe elevi cu cunoștințe de limbă prin analiza textelor literare — a spus vorbitoarea — și am căutat să ridic nivelul cunoștințelor de istorie literară, studiind conținutul operelor în lumina lucrărilor critice actuale, insistând asupra limbii și stilului folosite de scriitor. Prin exemple concrete luate din lucrările din clasă, am urmărit să arăt elevilor că nu este permis să se sacrifice înțelesul logic al propozițiunii, urmărindu-se doar numai aplicarea justă a semnelor de ortografie, adică numai a construcției gramaticale corecte".

Tov. Elena Vlad a arătat în continuare greutățile pe care le întâmpină în muncă din cauza lipsei manualelor pentru școlile medii tehnice. Deasemeni, școala de silvicultură n'a fost ajutată, în ceeace privește materiile de cultură generală, nici de secțiunea de învățământ și nici de inspectorii ministerelor de resort. In „Gazeta Învățământului" s'au publicat articole privitoare la predarea limbii române, dar acestea analizau mai mult munca desfășurată în școlile elementare și licee, dar nu se ocupau de problemele predării limbii române în școlile tehnice.

Tov. Elena Vlad a făcut apoi unele propuneri în legătură cu îmbunătățirea predării limbii române în școlile medii tehnice.

Cuvântul învățătorului V. Bărgăoanu

Tov. V. Bărgăoanu, din București, s'a ocupat de activitatea cercurilor pe materii.

Aceste cercuri — a spus vorbitorul — pot deveni deosebit de interesante, atunci când în cadrul lor domnește o muncă activă, creatoare.

Am să citez ca exemplu cercul de istorie al școlii din comuna Poiana, regiunea Putna. Una din temele acestui cerc a fost studierea istoriei satului natal. In acest scop s'au format 3 grupe de elevi: una a cules informații privitoare la istoria veche a satului, procurând și material arheologic dela locul săpăturilor ce se fac în preajma satului. Altă grupă a cules legende și povestiri dela bătrânii din sat. Grupa a treia s'a ocupat de transformările petrecute în sat după 23 August 1944. Adunarea cercului, ținută în urma acestor pregătiri, a stârnit interesul viu al elevilor. Cercuri cu o asemenea activitate însă nu se găsesc prea des. In unele școli nu există deloc, iar în unele locuri chiar dacă există, activitatea lor se reduce la ședințe monotone, constând dintr'un referat, discuții și întocmirea unui proces verbal.

Este necesar ca școlile să folosească din plin toate formele de activitate extrașcolară și să se sprijine mai puternic pe ajutorul organizațiilor U.T.M. și de pionieri.

Cuvântul învățătoarei Ana Banyas decorată cu „Medalia Muncii"

Tovarășa Ana Banyas, învățătoare la școala pedagogică maghiară de fete din Arad, a arătat că experiența și metodele de muncă ale pedagogilor sovietici au ajutat-o să-și ridice nivelul profesional și să obțină rezultate mai bune în munca de instruire și educare a elevelor. Deasemeni, pedagogia sovietică a învățat-o să folosească în predare cât mai mult material intuitiv, ceeace i-a ajutat să obțină rezultate bune în munca instructiv-educativă.

Vorbitoarea a adăugat, în continuare:

Pentru a adânci și mai mult cunoașterea metodelor sovietice de predare, s'au organizat în școala noastră schimburi de experiență. Eu am asistat anul acesta la 12 lecții ale altor colege și am fost vizitată la 10 lecții ținute de mine. Vizitele sunt întotdeauna precedate de discuții, în care facem cunoscută tema lecției precum și schița desfășurării lecției. După fiecare vizită urmează critica lecției.

Vreau să arăt în acelaș timp că munca mea este frânată încă de lipsuri serioase. Așa, de pildă, deși există un material bogat de documentare, eu nu mi l-am însușit încă, n'am realizat calendarul naturii și nici colțul viu în clasa mea. Cred că este o lipsă a secțiunii de învățământ a sfatului popular raional, faptul că a trecut cu vederea propunerile menite să îmbunătățească desfășurarea muncii în școală, cum a fost de pildă aceea a organizării — după model sovietic — a unor consfătuiri pe clase cu învățătorii pentru înlesnirea schimbului de experiență.

Învățătoarea Ana Banyas a propus la sfârșit extinderea metodei schimbului de experiență în activitatea școlilor elementare. Ea a mai propus ca planurile lecțiilor deschise dela cercurile pedagogice să fie pregătite și prelucrate cu învățătorii care predau, iar după ce lecțiile au fost ținute și discutate, planurile să fie trimise și în celelalte raioane. Deasemeni, pentru înlesnirea aplicării metodelor sovietice de predare la diferite obiecte, materialul auxiliar didactic apreciat ca bun să fie multiplicat — pentru ca să se poată folosi de el cât mai mulți învățători.

Cuvântul profesoarei Bela Silberstein

Analizând în spirit autocritic unele rezultate slabe obținute de elevii din clasele în care predă matematica, tov. Bela Silberstein, din București, a spus:

In unele școli profesorii de fizică se plâng că elevii nu pot rezolva anumite probleme din cauză că nu au suficiente cunoștințe de matematică. Aceasta dovedește că deși se vorbește mereu de colaborarea profesorilor de fizică cu cei de matematică, acest lucru nu se face în măsura necesară. Această situație, și mai ales consecințele ei, trebue să ne dea de gândit.

Vorbitoarea a arătat în continuare: Ministerul nu ne-a venit în ajutor prin organizarea unor consfătuiri comune între cadrele didactice din învățământul superior și cel mediu, în care să se analizeze rezultatele examenelor de admitere în învățământul superior.

Anul trecut s'a început o anchetă pe teren în vederea cunoașterii felului cum se desfășoară învățământul la matematică. S'a ținut și o consfătuire în colaborare cu Societatea de Științe Matematice și Fizice din R.P.R. Au fost discuții interesante în legătură cu modul de predare, cu programa, cu manualele, cu concursul de matematici. Nouă nu ne-au fost comunicate însă concluziile, deși acestea ne-ar fi interesat foarte mult.

Au trecut doi ani dela înființarea cursurilor de matematici și fizică, prin corespondență, la Universitatea C. I. Parhon, dar nimeni nu se interesează în ce măsură s'a îmbunătățit munca profesională a celor care urmează aceste cursuri.

Cuvântul învățătoarei Didina Iacovișak

Voi ridica aici câteva probleme legate de munca mea, ca învățătoare și instructoare de pionieri, la Palatul Pionierilor din București.

In cele 47 de cercuri ale Palatului nostru, sub supravegherea și îndrumarea atentă și calificată a profesorilor și instructorilor, pionierii fac experiențe, adâncind cunoștințele teoretice căpătate în școală, împletind astfel teoria cu practica. Fizica, chimia, aeromodelismul, geografia, literatura și multe alte domenii de activitate, care se studiază în cadrul cercurilor, măresc orizontul științific și cultural al pionierilor, gustul și dragostea lor pentru știință și tehnică.

Ministerul Învățământului Public însă, pe care îl privește direct felul în care se fac educația și instrucția pionierilor și școlarilor, manifestă prea puțin interes pentru Palatul Pionierilor.

N'am văzut până acum niciun tovarăș inspector al Ministerului care să vină și să stea de vorbă cu cadrele noastre didactice, să le îndrume activitatea.

Deasemenea, Ministerul Învățământului Public nu ne-a repartizat la timp cadrele didactice necesare, din care cauză unele cercuri, cum ar fi cel de fizică, de istoria patriei, etc., au stat chiar închise o perioadă.

Cuvântul învățătoarei Ecaterina Teodorescu

Atât prin activitatea școlară cu elevii cât și prin munca de lămurire în mijlocul țărănimii muncitoare, am contribuit la convingerea unui număr de 20 familii de țărani muncitori, care au făcut apoi cereri de intrare în gospodăria colectivă ce va lua ființă în curând în satul Fata, comuna Isvorul, regiunea Argeș.

Secțiunea de învățământ a raionului nu a analizat temeinic munca cadrelor didactice pentru sprijinirea formării de gospodării colective, mulțumindu-se să prelucreze circularele venite dela minister în acest sens. Nici manualele școlare nu au lecții suficiente în acest domeniu. Este necesar să se editeze broșuri sau să se dea consultații la „Gazeta Învățământului", în legătură cu această problemă. O lipsă serioasă are și Uniunea Sindicatelor din Învățământ, care nu a pus în fața grupelor sindicale sarcini concrete în domeniul sprijinirii de către cadrele didactice a transformării socialiste a agriculturii.

Din rezultatele muncii de alfabetizare

In comuna Gughiu, regiunea Mureș, au fost planificați la cursurile de alfabetizare din acest an 60 de neștiutori de carte din totalul de 103. Datorită muncii stăruitoare a învățătorilor, profesorilor și educatoarelor din comună, cursurile de alfabetizare au fost urmate de 72 de neștiutori de carte — români, maghiari și romi — iar la examenele care s'au ținut de curând toți cursiștii au fost promovați.

La festivitatea de încheiere a cursurilor, absolvenții au jucat piesa „Pățania mamei Ilinca", au recitat poezii și au cântat cântece în limba română și în limba lor maternă.

Succesul muncii din anul acesta constituie pentru învățătorii din Gughiu un puternic îndemn în vederea lichidării totale în anul viitor a neștiinței de carte în comuna lor.

★

La cele 6 centre de alfabetizare care au funcționat în anul acesta în orașul Roman, au urmat 60 de cursiști. Cu ajutorul organizațiilor U.T.M., care au sprijinit îndeaproape acțiunea de alfabetizare, desfășurând o intensă muncă de lămurire în rândurile neștiutorilor de carte din cartier, cadrele didactice au isbutit să asigure o frecvență regulată a tuturor cursiștilor.

Sfatul popular al orașului și secțiunea de învățământ au asigurat localul necesar cursurilor, combustibil, rechizite, etc.

Secția de învățământ și biroul sindical nu s'au ocupat însă în mod suficient de îndrumarea muncii de alfabetizare și nici n'au executat un control susținut al activității desfășurate.

Rezultatul examenului arată că strădania cadrelor didactice a dat roadele așteptate, majoritatea cursiștilor dând dovadă că și-au însușit temeinic cunoștințele predate.

★

In comuna Bumbești-Jiu, raionul Tg.-Jiu, au fost planificați la cursurile de alfabetizare din acest an școlar 112 neștiutori de carte.

Cu toată munca depusă de cadrele didactice, la începutul anului frecvența la cursuri era scăzută. Sprijiniți de sfatul popular și organizațiile de massă, învățătorii școlii din Bumbești au pornit la o și mai susținută muncă de lămurire, preocupându-se îndeaproape de îmbunătățirea acțiunii culturale în rândurile sătenilor. Astfel, au organizat șezători, audiții la radio, conferințe și discuții în cadrul cămînului cultural etc.

In felul acesta, interesul țăranilor muncitori pentru carte a crescut și frecvența la cursurile de alfabetizare s'a ridicat simțitor. La examen s'au prezentat 108 cursiști, dintre care cei mai mulți au dat răspunsuri bune și foarte bune.

★

De curând s'a ținut la centrul de alfabetizare de pe lângă școala pedagogică de fete din Gherla examenul de încheiere a cursurilor de alfabetizare. Rezultatele examenului au arătat că acei cursiști care au fost pregătiți la școală și-au însușit cunoștințe mai numeroase și mai temeinice decât cei care au fost pregătiți la domiciliu.

Cadrele didactice din comuna Poiana Mărului, regiunea Stalin, au desfășurat o intensă activitate pentru ducerea la bun sfârșit a sarcinilor ce le reveneau în acțiunea de alfabetizare. Astfel, pentru a cuprinde pe cei 99 de neștiutori de carte care le-au fost repartizați, cadrele didactice dela școala nr. 1 au organizat 7 centre de alfabetizare, având fiecare câte un responsabil învățător și câte unul sau doi lectori voluntari.

Învățătoarele dela școala nr. 2, cărora le-au fost repartizați 28 neștiutori de carte, au format 4 centre de alfabetizare în sat și unul la școală.

Munca stăruitoare pe care au depus-o cadrele didactice din comuna Poiana Mărului, atât pentru mobilizarea cursiștilor cât și pentru pregătirea temeinică a lecțiilor, a făcut ca la examenele ce s'au desfășurat de curând să se înregistreze rezultate bune.

COMUNICAT

Concursul de Matematică, Fizică, Limba Română, Limba Rusă și Limbile Materne, etapa regională, va avea loc în ziua de 4 Mai, începând dela orele 7,30 a.m.

Expoziția economică a R. P. Chineze

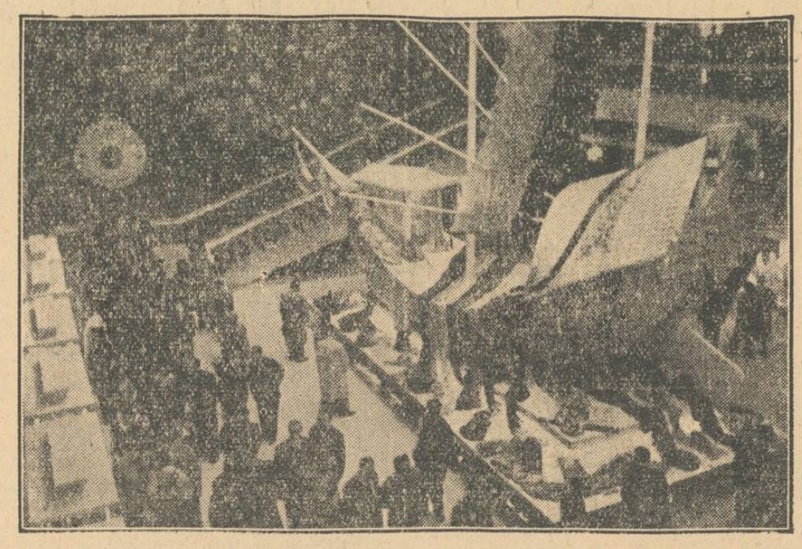

Acum câteva zile s'a deschis în Capitala țării noastre, expoziția economică a R. P. Chineze, ilustrând imensa forță economică a Chinei populare, expoziția oferă vizitatorilor posibilitatea de a cunoaște îndeaproape realizările din domeniul industriei și agriculturii, obținute de R. P. Chineză.

Cum trebue să sărbătorească școlile aniversarea a 75 de ani dela proclamarea independenței de stat

La 9 Mai se împlinesc 75 de ani dela proclamarea independenței de stat a României. In școlile elementare, în școlile de 7 și de 11 ani și în școlile pedagogice, această aniversare se va sărbători prin manifestări, în cadrul cărora elevii vor cunoaște și mai bine trecutul glorios al poporului nostru și legătura adâncă ce a existat între poporul român și poporul rus și sovietic.

In această perioadă, învățătorii și profesorii vor avea prilejul, în cadrul anumitor lecții de istorie sau de limba română, al căror conținut permite o legătură vie cu luptele poporului pentru independență și libertate, să desvolte dragostea pentru patrie, pentru eroii neamului, dragostea pentru marele popor rus și sovietic care ne-a ajutat atât în cucerirea independenței de sub jugul otoman, cât și în cucerirea eliberării noastre naționale de sub jugul fascist. Orele educative din jurul acestei date vor putea, de asemenea, contribui la desvoltarea acestor sentimente și la stârnirea unui viu interes în rândurile elevilor pentru cunoașterea trecutului istoric al patriei noastre, pentru cunoașterea legăturilor ce au existat dealungul veacurilor între poporul român și marele popor rus și sovietic.

Învățătorii și profesorii trebue să îndrumeze pe elevii lor ca în cadrul activității pe care aceștia o desfășoară în cercurile „Prietenii Cărții", cercurile literare și cercurile „A.R.L.U.S.", să organizeze ședințe la care elevii fruntași la învățătură să desvolte teme ca: „Patriotismul și eroismul poporului în lupta pentru cucerirea independenței", „Ajutorul primit de poporul nostru dealungul veacurilor dela poporul rus", „Eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist de către armatele sovietice", „Demascarea imperialiștilor americani și englezi, dușmani ai independenței poporului nostru".

Tot în vederea sărbătoririi aniversării independenței noastre de stat, pentru a lega și mai mult tineretul nostru de acest mare eveniment istoric, în școlile de 7 ani și medii, la clasele V—XI și anii I—IV ai școlilor pedagogice, se va organiza în zilele de 6 sau 7 Mai un concurs de compoziție literară, la care elevii vor desvolta unul din subiectele: „Eroismul poporului în luptele purtate alături de armatele rusești pentru cucerirea independenței naționale" și „Prietenia veșnică dintre poporul sovietic și poporul român". Comisia organizată pe școală va selecționa cele mai bune lucrări, acordând o deosebită atenție, atât formei de exprimare, cât și conținutului lucrărilor.

In ziua de 9 Mai se va organiza în școli la sfârșitul cursurilor, un festival în cadrul căruia directorul școlii, un învățător sau un profesor, va vorbi elevilor despre importanța deosebită pe care o are pentru poporul nostru, care acum construește socialismul, sărbătorirea aniversării independenței. Conferința va fi urmată de un program artistic legat de lupta poporului român pentru independență și de prietenia dintre poporul nostru și poporul sovietic. Cu acest prilej, vor fi evidențiate pe școală și cele mai bune lucrări dela concurs.

Cercurile A.R.L.U.S. din școli pot contribui din plin în acest timp la intensificarea preocupărilor elevilor de a cunoaște trecutul istoric al legăturilor noastre de prietenie cu poporul rus și sovietic, organizând vizitarea filialelor muzeului Româno-Rus, acolo unde acestea există.

Pentru a trezi în inimile fiilor oamenilor muncii din patria noastră sentimente adânci de patriotism și de dragoste și recunoștință puternică față de eroii ruși și sovietici, elevii, însoțiți de învățătorii sau profesorii lor, vor participa în delegațiile care vor depune flori pe mormintele eroilor ruși și sovietici, care au căzut pentru eliberarea poporului nostru.

Intreaga sărbătorire a acestei aniversări trebue să aibă ca scop educarea elevilor în spiritul unui înalt patriotism și al dragostei nețărmurite față de Uniunea Sovietică, marea noastră prietenă, care ne ajută acum să ne construim o viață nouă, fericită.

Din activitatea organelor sindicale

Un plan concret de activitate

Pregătirile pentru alegerile sindicale se desfășoară tot mai intens. In instituțiile de învățământ ca și în uzine, fabrici, unitățile agricole socialiste etc., se întocmesc dările de seamă.

Biroul sindical de învățământ din raionul Gh. Gheorghiu-Dej-București se interesează îndeaproape de buna pregătire a dărilor de seamă și ajută comitetele de instituție în organizarea alegerilor.

In vederea acestui însemnat eveniment, biroul sindical raional, sub îndrumarea Comitetului Raional de Partid și ajutat de Uniune și de C.S.R. și-a întocmit încă din luna Martie un plan de activitate.

Planul biroului sindical raional prevede sarcini concrete în ceeace privește organizarea și desfășurarea dărilor de seamă și a alegerilor organelor sindicale. Sunt prevăzute în acest plan și măsurile privitoare la îmbogățirea cunoștințelor activului sindical. Astfel, au fost fixate zilele când să se facă instructaje și seminarii cu activiștii sindicali, ședințe de analiza muncii și unele măsuri organizatorice. In general, planul prevede sarcinile mari ce revin biroului raional și comitetului de instituție în vederea pregătirii dărilor de seamă și a alegerilor sindicale.

O importanță deosebită este acordată în acest plan de activitate problemelor de producție, popularizării metodelor înaintate de muncă și a experienței fruntașilor.

Obiectivele principale ale planului de activitate au constat din: prelucrarea Hotăririi Plenarei C.C. al C.G.M. din 22—23 Februarie 1952 cu toți membrii sindicatelor; sprijinirea unei bune desfășurări a procesului de învățământ; organizarea schimburilor de experiență; conferințe etc.

Deasemeni, în planul de activitate al biroului sindical raional sunt prevăzute sarcini în legătură cu organizarea agitației vizuale în pregătirea alegerilor, intensificarea muncii culturale etc.

Pentru îndeplinirea sarcinilor înscrise în plan, biroul sindical raional a activizat pe toți membrii biroului. Au fost stabilite sarcini și răspunderi precise pentru fiecare membru în parte. Astfel, de pregătirea dărilor de seamă și desfășurarea alegerilor dela Liceul de băieți Nr. 1, Șc. pedagogică de fete Nr. 2, Liceul Clasic mixt etc. se ocupă tov. V. Oncescu, președinta biroului sindical raional; de comitetul sindical din cadrul Școlii medii tehnice Financiare, tov. Ortansa Goga, etc.

Pentru ajutorarea comitetelor de instituție, au fost antrenați mai mulți activiști obștești, recrutați din rândurile membrilor cu o rodnică activitate sindicală și în producție.

Indeplinirea obiectivelor planului constitue grija principală a biroului raional. Atât în planul său cât și în planurile comitetelor de instituție și ale grupelor sindicale sunt prevăzute ore speciale în care s'a studiat Hotărîrea Plenarei C.C. al C.G.M. din 22—23 Februarie 1952, instrucțiunile cu privire la desfășurarea campaniei dărilor de seamă și a alegerilor. Studiul acestora a fost urmat de scurte seminarii.

Membrii grupelor sindicale au discutat pe larg problemele ridicate de Hotărîre, au studiat Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul învățătorilor și lucrările Congresului, au discutat despre problemele îmbunătățirii muncii de instruire și educare a elevilor.

Prin planul întocmit, biroul sindical raional a orientat întreaga muncă spre problemele îmbunătățirii procesului de învățământ, educației comuniste a elevilor și culturalizării maselor.

Schimburile de experiență organizate cu profesorii de limba română și cei de limba rusă în întâmpinarea zilei de 1 Mai, ca și schimbul de experiență ce se pregătește de către profesorii de fizică sunt dovezi evidente că, în cinstea alegerilor, biroul sindical raional se preocupă de o cât mai intensă sprijinire a muncii didactice.

Cu toate părțile pozitive, în munca biroului sindical raional de învățământ din raionul Gh. Gheorghiu-Dej mai sunt însă și unele lipsuri. Astfel, mai sunt încă unii membri ai biroului, ca tov. Predeleanu Olimpia și Baloș Ecaterina, care nu sprijină suficient munca colectivului atât în cadrul biroului sindical raional, cât și al comitetelor de instituție și al grupelor sindicale ce le-au fost repartizate.

O lipsă serioasă are și Uniunea Sindicatelor din Învățământ, întrucât activiștii pe care i-a trimis pentru îndrumarea raionului au fost schimbați mereu, ceeace a îngreuiat în oarecare măsură munca biroului raional, care a fost lipsit în felul acesta de îndrumările necesare și continui ale organelor superioare.

Indeplinirea sarcinilor ce decurg din Hotărîrea Plenarei C.C. al C.G.M. cere din partea tuturor membrilor biroului sindical al raionului Gh. Gheorghiu-Dej un efort deosebit. Înlăturând lipsurile ce mai există încă, muncind zi de zi pentru îndrumarea grupelor sindicale și a comitetelor de instituții, se va reuși ca alegerile sindicale din acest raion să ducă la o îmbunătățire simțitoare atât în munca sindicală, cât și în cea instructiv-educativă.

Note politice externe

In cursul acestei săptămâni a fost dat publicității Comunicatul Direcției Centrale a Statisticii de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., cu privire la rezultatele îndeplinirii planului de stat pentru desvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. pe primul trimestru al anului 1952. Rezultatele îndeplinirii planului de stat pe primul trimestru al anului 1952 în U.R.S.S. reprezintă o nouă și strălucită victorie a constructorilor comunismului. Sub conducerea Partidului Comunist Bolșevic, sub conducerea marelui Stalin, poporul sovietic își făurește o viață pașnică și fericită. Fiecare cifră cuprinsă în Comunicatul cu privire la rezultatele îndeplinirii planului pe primul trimestru al anului 1952 vorbește de succesele minunate obținute de oamenii sovietici în desvoltarea economiei naționale a U.R.S.S. Astfel producția globală a întregii industrii a Uniunii Sovietice a crescut în primul trimestru al anului 1952 cu 16% în comparație cu primul trimestru al anului 1951. Importante succese au fost obținute în agricultură. In acest an colhozurile, stațiunile de mașini și tractoare au pornit lucrările agricole mai bine pregătite și mai utilate, din punct de vedere tehnic decât în anii trecuți. In școlile de mecanizare și la cercurile de pe lângă stațiunile de mașini și tractoare și sovhozuri au fost pregătiți și și-au ridicat calificarea în cursul iernii trecute peste 500.000 tractoriști și șefi de brigăzi de tractoriști, precum și un mare număr de alți specialiști în mecanizarea și electrificarea agriculturii. Totodată aproape 3 milioane colhoznici și salariați ai sovhozurilor au urmat în anul școlar 1951-1952, cursurile agrotehnice de trei ani. Grija Partidului și Guvernului pentru mecanizarea continuă a agriculturii, pentru utilarea ei cu mijloacele tehnice cele mai perfecționate, pentru ridicarea de cât mai multe cadre de specialiști, au făcut ca agricultura sovietică să devină agricultura cea mai înaintată din lume. O deosebită atenție este acordată și zootehniei. In U.R.S.S. creșterea vitelor se face după cele mai înaintate procedee științifice. Succese însemnate au fost obținute de colhoznicii sovietici în creșterea vitelor. După cum reese din Comunicat în fermele colhoznice numărul vacilor a crescut cu 14%, al porcilor cu 23%, al oilor și caprelor cu 14%, al păsărilor cu 35%, față de primul trimestru al anului 1951. In urma succeselor obținute în industrie și în agricultură, crește necontenit nivelul de trai al oamenilor sovietici. Circulația bunurilor de larg consum a înregistrat progrese simțitoare. Mărfuri tot mai multe și tot mai bune sunt puse la dispoziția publicului consumator sovietic. In primul trimestru al anului 1952 au fost vândute populației prin rețeaua comerțului de stat și cooperatist cu 11% mai multe mărfuri decât în aceeași perioadă a anului trecut. Au fost vândute astfel cu 24% mai multe produse de pește, cu 28% mai multe ouă, cu 10% mai mult unt și grăsimi, cu 28% mai multe țesături de mătase, cu 17% mai multe articole de tricotaje.

Succesele obținute de industria și agricultura sovietică au făcut deasemeni posibilă reducerea de prețuri dela 1 Aprilie 1952, cea de a 5-a la număr, la vânzarea cu amănuntul a mărfurilor alimentare de larg consum.

Economia Uniunii Sovietice cunoaște astăzi o situație înfloritoare la care nicio țară capitalistă nu ar fi putut visa. In U.R.S.S. se desvoltă giganticele construcții ale comunismului de pe Volga, Nipru, Don, Amu Daria. Peste câteva săptămâni, va fi pus în funcțiune canalul navigabil Volga-Don, prima dintre marile construcții staliniste. Care este în acest timp situația țărilor din lagărul imperialist? In aceste țări cresc nelimitat profiturile marilor monopoluri în timp ce standardul de viață al populației scade în ritm vertiginos. Numai profiturile monopoliștilor americani depășesc în momentul de față, de 2 ori pe cele din anii războiului și de 7 ori pe cele din 1938. In același timp cresc prețurile, crește exploatarea oamenilor muncii, crește mizeria și șomajul. Insuși ziarul reacționar american Washington Post, referindu-se la situația din Statele Unite, era nevoit să recunoască: „Pentru majoritatea familiilor americane alimentația devine din zi în zi o problemă mai grea". Succesele economiei sovietice, succesele constructorilor comunismului vădesc superioritatea orânduirii socialiste asupra putredei orânduiri capitaliste. Aceste succese umplu de bucurie inimile sutelor de milioane de oameni simpli din lumea întreagă care văd în Uniunea Sovietică și în desvoltarea ei înfloritoare, chezășia apărării independenței și libertății popoarelor, chezășia menținerii păcii în lume.

Necesitatea rezolvării pe cale pașnică a problemei germane se pune acum cu mai multă acuțime ca oricând. In Răspunsul tovarășului Stalin la întrebările puse de un grup de redactori ai unor ziare americane, la întrebarea: „Considerați că momentul actual este potrivit pentru unificarea Germaniei?" — tovarășul Stalin a răspuns: „Da, consider". Poporul german luptă pentru unificarea Germaniei într'un stat democrat și iubitor de pace. Lupta poporului german pentru unitatea și pacea Germaniei, nu este însă pe placul ocupanților imperialiști. După ce au dus ani de-arândul o politică criminală de scindare a Germaniei și de transformare a Germaniei Occidentale într'un bastion al agresiunii, imperialiștii americani și englezi și sateliții lor din guvernul dela Bonn pun la cale noi manevre pentru a împiedica unificarea Germaniei într'un stat democrat și iubitor de pace, conform principiilor stabilite la Potsdam. Guvernele Statelor Unite, Angliei și Franței continuă să nu țină seama de justele propuneri făcute de guvernul sovietic în proectul său de tratat de pace cu Germania, nici de nota sovietică din 9 Aprilie care propune tratative între cele patru puteri cu privire la tratatul de pace cu Germania. Planul criminal al imperialiștilor urmărește încheierea unui tratat de pace separat cu Germania Occidentală, tratat prin care ei vor să definitiveze desmembrarea Germaniei și transformarea Germaniei Occidentale într'un focar de război.

La 16 Aprilie șeful guvernului marionetă dela Bonn, Adenauer a avut din nou o întrevedere cu înalții comisari ai puterilor occidentale. A doua zi, ziarele au anunțat că Adenauer și înalții comisari au hotărît să pregătească așa numitul „tratat general", adică tratatul de pace separată, pentru a fi gata de semnare până la sfârșitul lui Aprilie sau cel mai târziu în primele zile ale lunii Mai. In același timp Washingtonul a ordonat grăbirea tratativelor dela Paris unde se discută refacerea Wehrmachtului nazist sub firma așa numitei „armate europene". Tactica tergiversării răspunsului la propunerile sovietice cât și pregătirile războinice dela Paris și Bonn sunt menite să grăbească includerea Germaniei Occidentale în blocul agresiv al Atlanticului de Nord și definitivarea dezmembrării Germaniei.

Impotriva acestei politici criminale se ridică însă cu hotărîre poporul german. După cum scrie ziarul Neues Deutschland, „poporul german are în față un țel precis pentru care merită să lupte: o Germanie unită, iubitoare de pace, cu drepturi egale în familia popoarelor iubitoare de pace, așa cum propune Uniunea Sovietică în proectul său de tratat de pace".

In Declarația Consiliului de Miniștri al R. D. Germane din 17 Aprilie se spune: „A sosit timpul să se acționeze pentru a realiza unitatea Germaniei, în condiții de pace și libertate. Mișcarea patriotică de rezistență din Germania Occidentală și orânduirea de stat democratică din R. D. Germană trebue să fie tari și puternice pentru a întâmpina pe deplin pregătite planurile perfide ale dușmanilor Germaniei și pentru a le zădărnici". Apelul adresat poporului german de către Comitetul Central al Partidului Socialist Unit cheamă poporul german să-și intensifice lupta împotriva uneltirilor imperialiste. Apelul cere muncitorilor din Germania Occidentală să treacă dela greve scurte de avertisment la o nouă acțiune, la greve de massă împotriva remilitarizării și a „tratatului general", pentru unitate în condițiile păcii și libertății, pentru revendicările lor sociale vitale.

Lupta poporului german pentru o Germanie unită, democrată și pașnică intră într'o fază hotărîtoare. In această luptă poporul german este ferm decis să nu cruțe niciun efort pentru realizarea dorințelor sale legitime, pentru zădărnicirea planurilor criminale ale imperialiștilor și ale guvernului marionetă dela Bonn. Popoarele iubitoare de pace din întreaga lume sunt alături de lupta dreaptă a poporului german.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28, Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1,5170, C. 1694
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

PALATUL CULTURAL
TG MUREȘ

Trăiască 1 Mai, ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, ziua frăției muncitorilor din toate țările!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 161 | 4 PAGINI 25 BANI | JOI 1 MAI 1952

Oameni ai științei, artei și literaturii! Luptați pentru înflorirea continuă a științei și culturii în patria noastră! Puneți întreaga voastră putere de muncă și de creație în slujba păcii și socialismului!

Ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii

Ziua de 1 Mai este ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc din lumea întreagă, ziua de luptă pentru „primăvara omenirii". Oamenii muncii biruitori în încleștarea cu dușmanul, sau pe calea luptei pentru biruință, privesc în urmă la drumul parcurs, își strâng mai puternic rândurile și scrutează cu încredere viitorul. Ei cheamă alături pe toți acei care vor să făurească o lume mai bună, pe toți acei care sunt preocupați de soarta copiilor și femeilor, pe toții acei care vor ca fabricile și uzinele, monumentele istorice și bibliotecile să nu devină ruine.

Increderea clasei muncitoare în forța sa, în viitorul luminos al omenirii, este pe deplin justificată. Mari și nemaiîntâlnite sunt succesele lagărului socialismului și păcii. In ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii lucrătorii uzinelor din Moscova și Leningrad, din Stalingrad și Kuznețk pot raporta conducătorilor Partidului Bolșevic și Statului Sovietic despre marile victorii obținute în opera de construire a comunismului. Ei pot să arate ce-au făcut pentru a desvolta și mai mult puterea economică și culturală a Uniunii Sovietice, a cărei producție globală industrială era de două ori mai mare la sfârșitul anului 1951 față de 1940.

Câtă încredere, câtă tărie nu sorb oamenii simpli din toate țările când văd că oamenii sovietici, sub conducerea lui I. V. Stalin, transformă natura imensei lor Patrii. Faptul acesta arată limpede și muncitorilor americani, și docherilor francezi, și greviștilor japonezi că cei care sapă canale, creează mări noi pe hartă, ridică baraje în calea forțelor nestăpânite ale fluviilor, întinderi vaste pentru a obține mai mult grâu și bumbac, mai multe portocale și lămâi, nu se gândesc să arunce bombe atomice sau gândaci infectați cu ciumă. Forța, calmul, perseverența în muncă ale oamenilor sovietici umplu de nădejde pe toți luptătorii pentru pace din lume. Ei știu că, sub conducerea lui Stalin, Țara Sovietelor este un bastion de neclintit al păcii, de care se vor sfărâma toate încercările nebunești ale agresorilor americani și ale acoliților lor.

Alături de U.R.S.S. și urmându-i pilda, pășesc sutele de milioane de oameni din uriașa Republică Populară Chineză, din țările de democrație populară, din Republica Democrată Germană. Construcția pașnică din aceste țări îi face pe oamenii simpli din lumea mizeriei și exploatării capitaliste să gândească și mai adânc la faptul că ceeace au realizat și realizează peste 800 milioane de oameni poate fi realizat și în țara lor. Oare nu este plin de convingere exemplul țărilor de democrație populară, înainte țări puțin desvoltate economicește dar care — sub steagul glorios al socialismului și pe baza ajutorului frățesc, internaționalist al U.R.S.S. — au reușit ca în câțiva ani să ridice de două sau trei ori nivelul producției industriei grele dinainte de război? Muncitorii, țăranii și intelectualii din țările capitaliste văd cum în aceste țări, eliberate de către glorioasa Armată Sovietică, se ridică construcții mărețe, mărturii ale voinței de pace a acestor popoare.

Cu atât mai puternică apare pentru popoarele din lumea capitalistă, în preajma acestui 1 Mai, forța de creație a socialismului, cu cât acolo, în lagărul capitalismului, crește febra războinică și goana după înarmări, se urcă prețurile mărfurilor de larg consum, se aplică noi impozite și se înmulțește numărul șomerilor. Dorința imperialiștilor de a se îmbogăți cât mai mult din războiul de jaf, pe care l-au deslănțuit în Coreea, pe care vor să-l deslănțue și în alte țări, a făcut ca 80%' din bugetul S.U.A. să fie alocat cheltuielilor războinice, ca beneficiile trusturilor să crească de 7 ori față de cele din 1938, ca impozitele să se mărească în așa măsură încât cetățeanul american, care în 1938—1939 suporta 9 dolari pentru cheltuielii militare, să suporte astăzi 500.

Popoarele de sub jugul imperialismului, care au în fața ochilor pilda luminoasă a victoriilor lagărului socialismului, se ridică la luptă pentru a pune frâu acestor planuri agresive. Ele înțeleg că „pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".

Ziua de 1 Mai, ziua solidarității internaționale a oamenilor muncii găsește popoarele coloniale în plină luptă pentru alungarea dominației imperialiste. Țări unde imperialismul se credea asigurat, continente unde stăpânii colonialiști americani, englezi și francezi, își închipuau că nu pot fi deranjați, fierb de clocotul mâniei și urii populare. A trecut vremea stăpânirii neturburate a coloniilor. Acestea sunt astăzi o puternică rezervă a luptei revoluționare a proletariatului. Criza sistemului colonial apasă greu în balanța luptei pentru sfărâmarea putredului sistem al imperialismului.

★

Sărbătoarea solidarității internaționale a oamenilor muncii găsește poporul nostru muncitor într'o luptă încordată pentru a câștiga noi victorii pe frontul construcției pașnice. Cu fiecare zi ce trece, tot mai puternică devine patria noastră. Numai în decurs de 3 ani noi am ridicat de două ori și jumătate producția industrială; în anul trecut, pentru prima dată, rodul pământului a fost mai bogat decât înaintea războiului; se ridică noi și noi construcții. Toate aceste înfăptuiri umplu de încredere nemărginită pe cei ce muncesc. Bilanțu' desvoltării economiei ne arată că în scurtă vreme va rămâne ca o amintire tristă timpul când eram considerați o țară înapoiată. In R.P.R., greutatea specifică a industriei este, la capătul anului 1951, de 60,4% în ansamblul economiei naționale. Majoritatea producției industriale o constitue producția mijloacelor de producție. Aceste succese au fost și mai mult desvoltate în primul trimestru al anului acesta, când planul de producție în industrie a fost îndeplinit în proporție de 102,4%. Crește mereu bunăstarea oamenilor muncii din Republica noastră Populară. Tot mai multe mărfuri industriale sunt distribuite la oraș și sat; sute de mii de oameni ai muncii merg la odihnă și își îngrijesc sănătatea pe seama statului.

Poporul nostru întâmpină ziua de 1 Mai în plină luptă pentru consolidarea succesului reformei bănești, care este menită a contribui, prin rezultatele sale, la îmbunătățirea continuă a vieții zilnice a celor ce muncesc. Reducerile de prețuri și măsurile organizatorice luate pentru a consolida succesul reformei bănești au dus la ridicarea puterii de cumpărare a leului, la intensificarea schimbului între oraș și sat.

Sărbătorirea zilei de 1 Mai se desfășoară sub semnul întăririi alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare. Această alianță este menită să intensifice eforturile poporului muncitor spre a contribui la construirea în R.P.R. a noii societăți, a societății lipsite de exploatare.

Pentru oamenii muncii de pe tărâmul învățământului, ziua de 1 Mai este un prilej de a privi cu bucurie spre realizările obținute și de a lupta pentru noi și noi înfăptuiri. In fața slujitorilor școlii se deschide perspectiva largă și luminoasă pe care a descris-o tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor. Sub conducerea Partidului, regimul de democrație populară a obținut mari succese, pe tărâmul educării masselor: 96% din copiii de vârstă școlară urmează în școli; s'au editat 590 titluri de manuale cu un tiraj de peste 28.000.000 exemplare; există 3500 școli pentru minoritățile naționale. Partidul și Guvernul, prin Hotărîrea din August 1951, dau o atenție deosebită ridicării nivelului material și cultural al învățătorilor și profesorilor. Crearea Institutului de Științe Pedagogice și a Institutului de Perfecționare a cadrelor didactice, mărirea cu aproape 20% față de 1951 a fondurilor destinate pentru acțiuni social-culturale în 1952 arată clar cât de mare este grija pentru cultură a Partidului și Guvernului nostru.

Oamenii muncii din învățământ trebue să răspundă cerințelor culturale mereu crescânde ale poporului prin noi și noi succese pe tărâmul activității educative și sociale. Ei au în discursul tovarășului Gheorghiu-Dej un profund și luminos program de muncă și luptă. Invățătorii și profesorii trebue să pregătească cadrele necesare pentru construirea socialismului, școala fiind principalul izvor de ridicare a cadrelor. Această pregătire trebue să se facă prin predarea unor cunoștințe științifice, legate de viață, legate de activitatea din producție.

Tovarășul Gheorghiu-Dej ne-a adresat un apel cald: „să înarmăm pe tinerii fii ai Patriei noastre cu puterea științei, să aprindem în fiecare tânăr mândria de stăpân al acestor bogății nesecate și râvna de a le pune în slujba poporului, pentru binele omului, pentru înflorirea Patriei noastre".

Deosebit de însemnat este rolul învățătorilor în domeniul muncii obștești. Având contact zi de zi cu massele largi ale poporului, în special la sate, învățătorii și profesorii pot contribui în măsură însemnată la educarea oamenilor muncii, la creșterea elanului acestora în opera de construire a socialismului. Invățătorii școlilor sătești au un mare rol în transformarea socialistă a agriculturii, ca propagandiști ai experienței sovietice înaintate, ca luminători ai masselor țărănimii muncitoare asupra avantajelor muncii în comun, cu o tehnică înaintată.

Intâmpinând ziua de 1 Mai, oamenii muncii din școli sunt hotărîți să-și intensifice efortul pentru a contribui la întărirea Patriei noastre, factor activ al lagărului păcii și socialismului.

Poporul muncitor din Republica Populară Română este mândru de drumul parcurs spre zările fericite ale socialismului. El este sigur că, având sprijinul neprecupețit al marii Uniuni Sovietice va obține noi și noi succese în opera de construire a socialismului.

De ziua solidarității internaționale a celor ce muncesc, oamenii muncii din Patria noastră se strâng și mai puternic în jurul conducătorului lor iubit, Partidul Muncitoresc Român și al tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Ei își îndreaptă privirile pline de recunoștință spre inima omenirii progresiste, Uniunea Sovietică, a cărei luptă și ajutor au contribuit la victoriile noastre de astăzi. Poporul nostru mulțumește din tot sufletul aceluia care este cel mai bun prieten al tuturor celor ce muncesc, tovarășului Iosif Vissarionovici Stalin, stegarul păcii din întreaga lume.

Trăiască scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română! Trăiască poporul muncitor român stăpân pe forța sa!

Prin falnicul palat al luminii

Au trecut doi ani dela acea dimineață minunată de primăvară. Pe locurile acestea dela marginea Bucureștiului, s'au întâlnit mii de oameni chemați de cuvântul Partidului să clădească mărețul palat al luminii — „Casa Scânteii". Cu voie bună, cu o mare bucurie au fost aruncate primele lopeți cu nisip. S'a muncit cu spor în acea primă dimineață, iar la prânz, oamenii au plecat acasă, mândri că ei sunt cei dintâi care au pornit la zidirea măreței construcții. „Da, își spuneau privind macheta „Casei Scânteii", visul nostru începe azi să prindă viață!".

Apoi șantierul s'a întins. Transportoarele n'au mai cunoscut odihnă. Escavatoarele au început să muște din țărână. Se iveau contururile temeliei. Din vagoane se descărcau sute de tone de materiale. S'au înălțat cofrajele și s'a descărcat prima betonieră. Au început să se profileze zidurile. „Casa Scânteii" creștea văzând cu ochii...

Constructorii palatului au răspuns cu avânt nerăbdării cu care milioanele de oameni ai muncii din țara noastră au așteptat ziua când primele mașini poligrafice vor intra în funcție. Și în ziua de 8 Mai 1951, când țara întreagă sărbătorea cea de a 30-a aniversare a Partidului nostru, tovarășa Ana Pauker apăsă pe butonul care punea în mișcare uriașa rotativă. A apărut atunci primul număr al „Scânteii" tipărit la Combinat.

Astăzi, iată, lucrările se apropie cu pași repezi de sfârșit. S'a înălțat, prin munca și lupta constructorilor, o clădire de proporții gigantice de unde pornește lumina și adevărul în toate colțurile țării. ...Să intrăm pe una din nenumăratele porți ale palatului și să deschidem ușa primei săli a Combinatului Poligrafic „Casa Scânteii".

Omul este cel mai prețios capital

Oare mai seamănă sala aceasta spațioasă lungă de o sută de metri cu maghernițele vechilor tipografii? Ferestrele largi, luminoase, sunt deschise. Aerul curat și razele vesele ale soarelui de primăvară năvălesc din belșug înăuntru. Până la o înălțime de 2 metri, pereții sunt îmbrăcați în faianță. Nenumărate guri de ventilație trimit mereu aer proaspăt. Noaptea becurile fluorescente dau o lumină albă ca ziua. Pe jos gresie colorată. O curățenie strălucitoare. Pretutindeni, această uzină socialistă a tiparului oglindește concepția stalinistă a grijii față de om, capitalul cel mai de preț. Pretutindeni se arată aici grija Partidului de a crea muncitorilor o viață mai frumoasă, de a le face munca mai spornică.

Sănătatea muncitorilor este asigurată. Cu câtă mândrie ne spune tovarășa care ne însoțește că la „Casa Scânteii" nu s'a înregistrat nici un singur caz de saturnism (intoxicație cu plumb) această plagă care scurta zilele muncitorilor tipografi. Un specialist sovietic a lucrat zece luni la construirea sistemului de ventilație generală a atelierelor „Casei Scânteii". In sala paginației, de pildă, aerul este schimbat de trei ori pe oră, iar în sala linotipelor de cinci ori pe oră, în afara aerisirii curente cu ajutorul ferestrelor. Instalații speciale, construite după indicațiile specialiștilor sovietici, reglează și asigură umiditatea și temperatura normală a aerului.

Suntem în sala de mașini plane. Mașini noi, moderne, capabile să producă mult și în cât mai bune condiții tehnice. Mașinile „Casei Scânteii", care acum sunt puse parțial în funcțiune, vor tipări în curând între 100 și 130 mii de cărți și broșuri. Rotativele trag sute de mii de exemplare pe oră. Acestea sunt mașinile sosite din Țara Socialismului, rod al minunatei tehnici sovietice, expresie a ajutorului neprecupețit pe care îl primim din partea Uniunii Sovietice. In fiecare sală dotată cu cele mai ingenioase și mai perfecționate mașini sovietice oamenii ne vorbesc cu însuflețire și mândrie despre rezultatele excepționale pe care le obțin în producție datorită acestui utilaj ultramodern. Oamenii își iubesc mașinile. Suntem în preajma zilei de 1 Mai. In cinstea acestei mari sărbători, aproape pe toate mașinile au apărut afișe care anunță că mașina respectivă este luată în păstrare socialistă după metoda stahanovistei sovietice Nina Nazarova. Muncitorii luptă ca prin cea mai bună îngrijire să prelungească viața mașinilor, ca fiecare ziar, fiecare broșură și manual să ajungă la timp și în bune condițiuni în mâinile celor pentru care au fost tipărite.

Milioane de manuale

Intrăm în sala rotativelor de cărți. Aceste puternice mașini sovietice tipăresc cărțile al căror tiraje trece de 30.000 exemplare. Pe o parte, se desfășoară hârtia de pe sul, iar de cealaltă parte, cad colile tipărite.

Stive uriașe de cărți așteaptă să fie expediate. Luăm în mână un manual, o geologie. Curând ea va ajunge în mâinile elevilor. O carte: „Școala elementară. (Din experiența muncii didactice a inovatorilor sovietici)". O broșură: „Broșură pentru completarea manualelor. Clasa III-a elementară". Zeci de mii, sute de mii de cărți ies pe poarta Combinatului, iar numărul lor crește mereu. In timp ce pe vremea burghezo-moșierimii, fiecare rând scris de comuniști costa libertatea și viața acestora, astăzi milioane de ziare, reviste, broșuri, manuale ajung prin grija Partidului în mâinile tuturor celor ce muncesc, în mâinile copiilor și tineretului.

Aici au început a fi tipărite în tiraje nemaiîntâlnite în țara noastră cărți de politică și ideologie. Sunt tipărite în milioane de exemplare genialele lucrări ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, cărți ale căror învățături conduc pe oamenii muncii din țara noastră pe drumul luminos al vieții noi, al socialismului.

Trecem mereu prin alte săli. Unele mașini sunt în funcțiune, altele în rodaj, altele așteaptă să fie scoase din uriașele lăzi sosite din Uniunea Sovietică.

Sala unde se tipăresc coperțile și imprimatele, sala de broșat, sala de zețărie și linotipe, sala unde se vor tipări revistele în culori, mereu alte săli, parcă totul ar fi fără de sfârșit. Pretutindeni se muncește cu zor: cititorii așteaptă.

In sala de legătorie de lux, zece foste îngrijitoare, calificate la locul de producție, și-au început azi noua lor meserie. 500 de tineri, veniți din toate colțurile țării, au promovat cursurile celor două școli poligrafice ale Combinatului și astăzi lucrează în producție. Mulți dintre ei poartă pe mânecă brasarda roșie: sunt brigadieri fruntași ai muncii socialiste.

Mereu alte etaje, alte săli. Sala de zincografie, unde se execută clișeele, apoi jos, la parter, stereotipia și rotativa.

Rotativa uimește prin proporțiile ei gigantice. Prin guri, pornesc pe benzi rulante, spre expediție, milioane de ziare. Aici capătă formă „Scânteia", ziarul iubit al tuturor oamenilor muncii din țara noastră, „Scânteia Tineretului", „Viața Sindicală", și alte cotidiane și periodice, organe ale uniunilor și ministerelor etc. Din gura rotativei, ziarele ajung la expediție, sunt ambalate, iar de aci, în camioane, spre colțurile cele mai îndepărtate ale țării, în orașe și la sate.

Acelaș ritm viu care pulsează în interiorul clădirii se simte și în exterior. Constructorii se întrec în a înălța ultimul corp al „Casei Scânteii" — corpul redacției „Scânteii", care va domina întregul complex de clădiri al Combinatului.

Pretutindeni, în palat sau în afara lui, simți prezența vieții noi pe care o trăiesc cei ce muncesc aici. După orele de lucru, muncitorii au la îndemână toate mijloacele pentru a-și petrece util timpul lor liber: sală de festivități, club, bibliotecă, echipament și material sportiv etc.

Mai sunt două zile până la 1 Mai. Muncitorii tipografi și constructorii „Casei Scânteii" își înzecesc eforturile pentru a obține noi victorii în producție în cinstea marii sărbători a muncitorilor din toată lumea. Pe drumul care leagă Combinatul cu „Piața Scânteii" au apărut de pe acum panouri care vestesc primele izbânzi: *„Tovarăși! Urmați exemplul lui Alexandru Comanici, ipsosar, care, în cinstea zilei de 1 Mai, a depășit norma cu 120%"*. Și apoi altele: Stanca Florea, zidar... cu 95%, Manea Dumitru fierar beton.... cu 80%, mereu alte nume și alte cifre care exprimă conștiința nouă și elanul constructorilor socialismului.

★

Ora prânzului. Echipele se schimbă. Constructorii își continuă lucrul mai dârz, mai cu avânt. Călăuziți de îndemnul Partidului, sprijiniți de întregul popor muncitor, constructorii continuă bătălia pentru terminarea înainte de termen a „Casei Scânteii". Ei sunt mândri că contribue prin munca lor la ridicarea acestui măreț palat al tiparului, palat care nu poate fi înălțat decât într'o țară unde oamenii muncii au fost eliberați de sub robia capitalistă, unde o viață nouă a început pentru toți cei ce muncesc, unde Partidul clasei muncitoare se călăuzește după cuvintele lui Lenin: „Socialismul începe acolo unde milioane de oameni își însușesc cultura".

ANDREI VALENTIN

Spre culmile luminoase ale comunismului

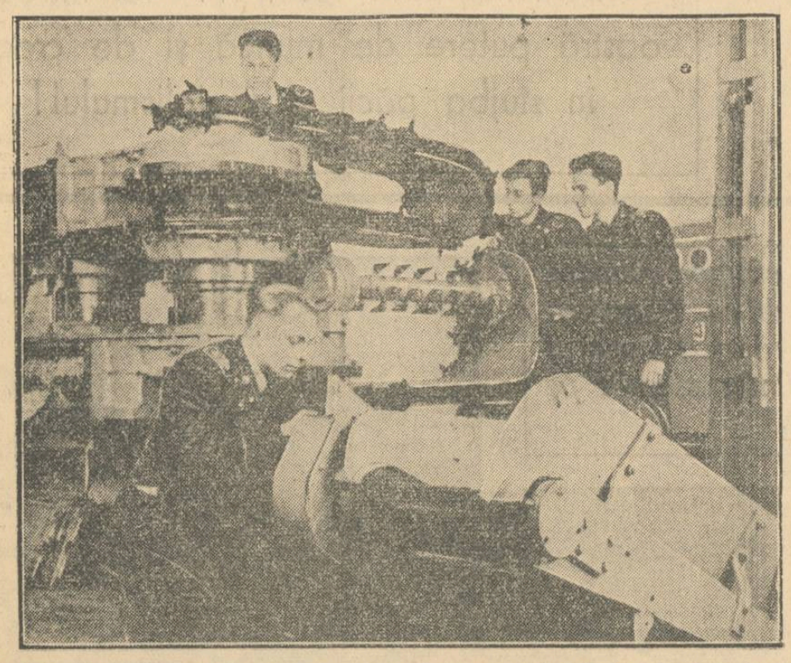

Tot mai aproape este ziua când deosebirea dintre munca fizică și cea intelectuală va dispare cu desăvârșire. Mașinile complexe care înlocuesc munca omului cer cadre de înaltă calificare. Acești studenți ai Institutului Minier din Dnepropetrovsk, care studiază construcția combainei miniere „Donbass", vor coborî mâine în adâncul minelor, pentru a conduce procesul de extragere a cărbunelui necesar Patriei.

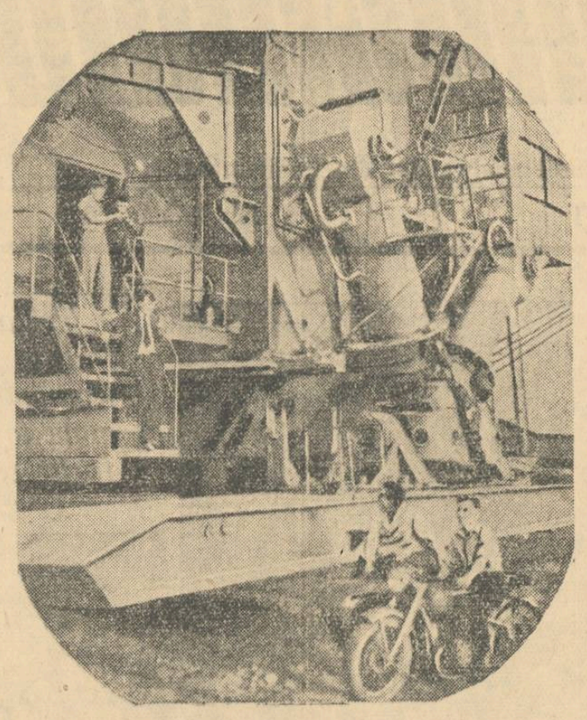

Pentru măreţele şantiere ale comunismului se lucrează intens în întreaga Uniune Sovietică. In clişeul nostru se vede o parte a uriaşului escavator păşitor, construit de uzinele „Uralmaşzavod" pentru şantierul Canalului Volga-Don. Acest gigant, o adevărată uzină mobilă, înlocueşte munca a sute de oameni, făcând să se apropie cu paşi repezi de realizarea minunatului plan stalinist.

Agricultura pe întinsele ogoare ale colhozurilor unite se face cu mijloace tehnice tot mai înaintate, asigurându-se o productivitate mereu sporită a producţiei agricole. Tractorul electric al unei staţiuni de tractoare şi maşini agricole din regiunea Kiev, reprodus în clişeul nostru, dă un randament cu mult mai mare, ară mai repede, mai adânc şi cu mai multă economie decât cele mai bune tractoare de până acum

Statul Sovietic asigură constructorilor comunismului nu numai cele mai bune condiţii de trai şi de muncă, dar şi condiţiile unei odihne plăcute, care le împrospătează forţele şi-i face să se întoarcă cu elan sporit la muncă. In fiecare an, milioane de oameni sovietici se îndreaptă spre staţiunile de cură şi de odihnă din cele mai pitoreşti regiuni ale Uniunii Sovietice. Casele de odihnă şi sanatoriile, adevărate palate, hrana îmbelşugată, deservirea atentă şi plină de grijă, totul dovedeşte marea dragostepentru om din marea Ţară a Socialismului. In clişeu i sala de mese a unui sanatoriu din Alupka, pe ţărmul sudic al Crimeei.

In prima zi a lunii Mai, ziua solidarităţii internaţionale a oamenilor muncii, popoarele depe întreg pământul îşi îndreaptă gândul plin de dragoste şi nădejde spre bastionul invincibil al păcii şi independenţei popoarelor, Uniunea Sovietică. In victoriile oamenilor sovietici, massele muncitoare din întreaga lume văd un exemplu luminos, văd chezăşia victoriilor lor proprii în lupta pentru viaţă, pentru fericire.

Astăzi, ridicându-se, din treaptă în treaptă, tot mai sus, poporul sovietic face să înflorească în Patria sa primăvara lumii — COMUNISMUL. Creşte tot mai mult belşugul în Ţara Sovietelor, munca devine din ce în ce mai spornică şi mai uşoară, oamenii se ridică mereu mai sus spre lumină, se prăbuşesc stavilele între munca dusă cu braţele şi cea a cărturarului, între sat şi oraş.

Biruitoare se ridică marile construcţii staliniste ale comunismului. Canalul Volga-Don, Marele Canal Turcmen, puternicele hidrocentrale se apropie de terminare. Nesfârşite perdele de păduri protectoare împotriva secetei cresc în toată Uniunea. Colhozurile se unesc, cresc, devin uriaşe grânare, izvoare ale belşugului pentru întregul popor. Pe ogoarele lor au pornit puternicele tractoare electrice. Şi pe tărâmul culturii şi al învăţământului, realizările oamenilor sovietici sunt neîntrecute în lume.

Bogată, veselă, fericită devine viaţa omului sovietic. Şi fiecare om sovietic, întregul popor multinaţional al Uniunii Sovietice, sub conducerea gloriosului Partid Bolşevic şi a marelui Stalin, îşi încordează cu înflăcărare toate forţele pentru a grăbi mersul victorios al Patriei spre comunism, pentru a apăra împotriva atâtătorilor la război minunatele cuceriri ale culturii şi civilizaţiei.

Intreg poporul sovietic înconjoară cu o caldă dragoste şi grijă pe copiii Patriei, pe cei care vor trăi minunata viaţă din societatea comunistă. Zeci de milioane de copii sovietici învaţă în şcoli bogat înzestrate, cu învăţători şi profesori maeştri ai artei pedagogice. In acelaş timp, copiii au la dispoziţie, în timpul dinafara lecţiilor, cele mai felurite mijloace de odihnă, de distracţie, de îmbogăţire a cunoştinţelor. Iată pe copiii din Leningrad în vestibulul uriaşului Palat al Pionierilor din oraşul lor.

Comorile culturii devin un bun al masselor populare

I.

I. Chişinevschi
secretar al C.C.
al Partidului Muncitoresc Român

Pentru clasa muncitoare din România, sărbătoarea internaţională, ziua de 1 Mai, a fost înainte o zi de mobilizare a forţelor pentru lupta crâncenă, plină de grele sacrificii, împotriva asupritorilor. Astăzi, după ce eroica Armată Sovietică a sfărâmat cătuşele imperialiste care ferecau clasa muncitoare şi întregul popor, dându-i putinţa să-şi ia soarta în propriile mâini, să devină stăpân în ţara lui, această zi a devenit o adevărată sărbătoare luminoasă, plină de bucurii.

N'au trecut de atunci decât câţiva ani. Dar dacă, în perspectiva istoriei, perioada aceasta e foarte scurtă, pentru progresul Patriei noastre fiecare din aceşti ani cântăreşte cât n'au cântărit altădată decenii. Ţara noastră a păşit pe calea industrializării socialiste. Agricultura este înzestrată cu tehnică nouă, se desfăşoară transformarea socialistă a satului. Cu toate că puterea populară a moştenit dela regimul burghezo-moşieresc o stare foarte grea de înapoiere economică şi culturală, şi în ciuda împotrivirii disperate pe care o opun cu ajutorul imperialiştilor americani exploatatorii înfrânţi, nivelul material şi cultural al traiului celor ce muncesc creşte neîncetat.

Renaşterea pe care o trăieşte ţara noastră după secole de robie turcească şi decenii de apăsare burghezo-moşierească şi imperialistă se manifestă însă nu numai în ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii. Transformări adânci s'au produs şi continuă să se producă în înfăţişarea politico-morală a poporului român. Forţa conducătoare a poporului nostru este astăzi clasa muncitoare, în frunte cu Partidul Muncitoresc Român, partid marxist-leninist, internaţionalist, care uneşte pe oamenii muncii şi îi conduce în lupta pentru făurirea unei societăţi noi, socialiste. Odată cu desvoltarea sectorului socialist şi cu întărirea organelor puterii populare, se extind tot mai mult noile relaţii socialiste între oamenii muncii, relaţii bazate pe colaborare şi într'ajutorare frăţească, se desvoltă atitudinea socialistă faţă de muncă, faţă de avutul obştesc, faţă de statul de democraţie populară.

Majoritatea covârşitoare a poporului nostru este strâns unită prin alianţa clasei muncitoare cu ţărănimea muncitoare, sub conducerea clasei muncitoare. Legături cu adevărat frăţeşti întemeiate pe deplină egalitate în drepturi şi pe succesele obţinute în lupta împotriva naţionalismului unesc poporul român cu minorităţile naţionale din ţara noastră.

Internaţionalismul proletar, ideologia frăţiei între popoare — principiu esenţial al politicii statului nostru democrat-popular, Republica Populară Română, — devine o concepţie de viaţă a masselor largi ale poporului, care se conving la fiecare pas că libertatea, independenţa şi toate realizările noastre n'ar fi fost posibile în afara familiei frăţeşti a popoarelor libere, în fruntea căreia se află măreaţa Uniune Sovietică. Deaceea 1 Mai al acestui an va prilejui o nouă şi puternică manifestare a dragostei şi fidelităţii poporului român faţă de Uniunea Sovietică şi faţă de marele învăţător — tovarăşul Stalin, o manifestare a prieteniei frăţeşti care leagă poporul român de popoarele ţărilor de democraţie populară, o manifestare a solidarităţii poporului român cu proletariatul din lumea întreagă şi cu popoarele care luptă pentru pace şi pentru eliberarea lor de sub jugul imperialist.

II.

Fără îndoială că acest proces adânc, care transformă poporul român într'o naţiune socialistă, într'o naţiune incomparabil mai puternică, mai plină de vitalitate şi mai capabilă de fapte mari decât orice naţiune burgheză, n'ar fi cu putinţă fără revoluţia culturală care se desfăşoară cu succes în ţara noastră sub conducerea Partidului Muncitoresc Român.

Starea de înapoiere economică şi culturală a României în trecut convenea imperialiştilor, care în cârdăşie cu burghezia şi moşierimea băştinaşă jefuiau poporul român. Pe vremea aceea 40% din populaţie erau analfabeţi şi 27% semianalfabeţi.

Schimbări radicale s'au produs în domeniul culturii numai după cucerirea puterii de către clasa muncitoare aliată cu ţărănimea muncitoare şi după trecerea la construirea socialismului.

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român oamenii muncii din România construesc cu succes socialismul. De pe acum succesele obţinute de oamenii muncii din România pe calea creării bazei economice a socialismului, pe calea desvoltării revoluţiei culturale, dau statului nostru putinţa să satisfacă în măsură tot mai mare necesităţile culturale crescânde ale oamenilor muncii. In această operă, partidul nostru se inspiră din învăţătura lui Lenin şi Stalin, care arată că de gradul de cultură al forţelor clasei muncitoare depinde în mare măsură capacitatea ei de a conduce statul, de a-şi însuşi tehnica nouă, de a valorifica bogăţiile naturale ale ţării şi de a înfăptui transformarea socialistă a societăţii. Revoluţia culturală este una din problemele fundamentale ale construirii socialismului.

Tovarăşul Stalin ne învaţă că „clasa muncitoare nu poate deveni un adevărat stăpân al ţării dacă nu va şti să iasă din starea ei de incultură, dacă nu va şti să-şi creeze o intelectualitate proprie, dacă nu-şi va însuşi ştiinţa şi nu va şti să conducă economia pe baza ştiinţei".

Ritmul impetuos al revoluţiei noastre culturale se oglindeşte în progresele realizate pe tărâmul lichidării analfabetismului. Dacă în 1941 erau în ţară peste 3.500.000 de analfabeţi, în 1951 numărul lor s'a redus la 1.021.624. Numai în anul şcolar 1951/52 la cursurile pentru lichidarea analfabetismului învaţă carte 690.000 de oameni. Sarcina lichidării, complecte a analfabetismului, prevăzută în planul cincinal, se înfăptuieşte cu succes. In ceeace priveşte învăţământul public, acesta şi-a schimbat radical caracterul în urma reformei învăţământului din 1948. Dacă înainte învăţământul public se baza pe concepţia idealistă, mistică şi şovină a burgheziei, acum el se bazează pe temelia trainică a ştiinţei marxist-leniniste şi este pus în slujba cauzei construirii socialismului. Reforma învăţământului public a deschis larg porţile şcolii milioanelor de fii şi fiice ale oamenilor muncii, care în timpul regimului burghezo-moşieresc erau ţinuţi departe de învăţătură. In felul acesta a devenit posibil să se treacă la rezolvarea unei sarcini fundamentale a revoluţiei culturale — crearea unei intelectualităţi noi.

„Ne trebue astfel de conducători, de ingineri şi de tehnicieni care să fie în stare să înţeleagă politica clasei muncitoare din ţara noastră, să fie în stare să-şi însuşească această politică şi să fie gata s'o înfăptuiască cinstit" — spune tovarăşul Stalin.

Scopului de creare a unor astfel de cadre în Republica Populară Română îi slujeşte îndeosebi învăţământul nostru tehnic mediu şi superior. Dacă în anul şcolar 1938/39 liceele, şcolile pedagogice şi medii tehnice numărau doar ceva mai mult de 50.000 de elevi, în 1951/52 numărul elevilor din ramurile respective de învăţământ a trecut de 208.000. In învăţământul superior numărul studenţilor a fost de circa 29.000 în anul şcolar 1938/39. In 1951/52 numărul lor trece de 55.000. In toate instituţiile de învăţământ aproape 90% sunt fii de muncitori, ţărani muncitori şi funcţionari.

Noua intelectualitate îşi măreşte necontenit rândurile cu muncitorii ridicaţi în funcţii de răspundere, care îmbină activitatea lor de zi cu zi cu învăţătura în licee serale, în facultăţi serale şi prin corespondenţă, în universităţi de marxism-leninism. Au fost create şcoli speciale de doi ani, în care muncitorii se pregătesc pentru a urma învăţământul superior. Este în curs de elaborare un plan prevăzut pentru mai mulţi ani de pregătire a cadrelor necesare în toate domeniile construcţiei socialiste. In şcolile Rezervelor de muncă se pregătesc muncitori calificaţi pentru marea industrie socialistă. In aceste şcoli învaţă aproape 90.000 de elevi. Către sfârşitul planului cincinal şcolile Rezervelor de muncă vor fi absolvite de 140.000 de oameni. Pe o scară largă se desfăşoară pregătirea de cadre calificate pentru celelalte ramuri ale industriei şi pentru agricultură.

Chemând pe oamenii de ştiinţă la luptă pentru transformarea socialistă a ţării, partidul nostru a deschis în faţa lor uriaşe perspective creatoare făurindu-le totodată condiţii de activitate ştiinţifică cum n'au avut nicicând. Studiind măreţele cuceriri ale ştiinţei sovietice, aplicând învăţăturile lui Pavlov, Miciurin, Lăsenco, Viliams, Lepeşinscaia şi ale altor savanţi sovietici, cea mai mare parte o oamenilor de ştiinţă din România învinge tendinţele vechi, cosmopolite, se smulg tot mai mult de sub influenţa teoriilor idealiste şi reacţionare, care au domnit la noi sub regimul burghezo-moşieresc şi care domnesc astăzi în Apus. Cadrele noastre ştiinţifice se îndreaptă cu tot mai multă hotărâre spre acea ştiinţă care nu se izolează de popor, ci este gata să-l slujească, să-i facă cunoscute toate cuceririle sale ştiinţifice.

Sute de oameni de ştiinţă şi de tehnicieni au participat la elaborarea planului de electrificare a ţării. Oamenii noştri de ştiinţă studiază posibilităţile de ridicare a fertilităţii solului şi de îmbunătăţire a speciilor de plante şi animale, cercetează sursele de energie ale ţării, bogăţiile ei minerale, mijloacele de luptă împotriva bolilor şi epidemiilor. Planul ştiinţific al Academiei R.P.R. pe anul 1952 prevede o şi mai activă participare a oamenilor de ştiinţă la realizarea planului cincinal. Ei se leagă tot mai strâns cu producţia şi aduc contribuţia lor la desvoltarea tehnicii şi la ridicarea productivităţii muncii. Oamenii de ştiinţă din ţara noastră sunt mândri că întreaga lor activitate este pusă în slujba poporului. Ei înfierează pe acei pseudo-savanţi care s'au vândut imperialismului american şi care folosesc cuceririle ştiinţei la pregătirea unui monstruos război atomic, la fabricarea criminalei arme bacteriologice.

Literatura şi arta cunosc în ţara noastră un puternic avânt. Aceasta oglindeşte, pe de o parte, creşterea rapidă a nivelului cultural al masselor, iar pe de altă parte este rezultatul aplicării metodei creatoare a realismului socialist. Conduşi şi îndrumaţi de Partidul Muncitoresc Român şi având înaintea lor modelul neîntrecutei literaturi şi arte clasice ruse şi sovietice, scriitorii, artiştii şi pictorii noştri participă activ prin creaţia lor la lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii. Rândurile oamenilor culturii se completează necontenit cu noi talente din popor.

Succese remarcabile a realizat în ultimul timp arta muzicală. Decada muzicii româneşti, care a avut loc în Septembrie 1951 cu participarea unor compozitori sovietici, unor compozitori din ţările de democraţie populară şi a unor oameni de artă progresişti din ţările capitaliste, a scos în evidenţă succesele creatoare ale muzicii noastre, conţinutul ei tot mai bogat de idei, forma ei tot mai frumoasă şi mai melodioasă şi legătura ei tot mai strânsă cu creaţia poporului. Insuşindu-şi tot mai adânc metoda realismului socialist, compozitorii noştri au creat oratorii şi cantate, poeme şi suite simfonice pe teme strâns legate de viaţa şi lupta poporului, noi lucrări de muzică de cameră, operete, cântece melodioase pline de optimism, iubite şi cântate de masse etc.

Şi în domeniul artelor plastice au fost obţinute succese. Se pregăteşte deschiderea unei Expoziţii artistice de stat pe 1952. Lucrările prezentate la această expoziţie dovedesc creşterea ideologică şi profesională a pictorilor şi sculptorilor noştri.

Pentru desvoltarea artei teatrale este caracteristică creşterea activităţii artistice, organizată chiar şi în cele mai îndepărtate colţuri ale ţării. Tânăra noastră artă cinematografică păşeşte înainte spre noi realizări.

Creşterea nivelului cultural şi politic al masselor populare, cerinţele lor culturale tot mai mari acţionează ca stimulent puternic al desvoltării continue a artei şi li-

Munca noastră în preajma încheierii anului școlar

In munca de pregătire a sfârșitului de an, școala noastră a obținut unele realizări. Despre acestea și despre drumul pe care am mers până la ele, vrem să vorbim acum.

Colectivul didactic al școlii noastre este compus din 29 cadre didactice. Printre acestea sunt unele cu experiență, altele tinere, care au nevoie de ajutor. Știam că pentru bunul mers al întregii munci din școală, pentru ca la toate clasele și la toate materiile să se obțină rezultate cât mai bune, trebue să realizăm o strânsă colaborare între cadrele didactice din colectiv, astfel cu fiecare învățătoare și profesoară în parte să simtă răspunderea nu numai pentru felu' cum sunt îndeplinite sarcinile care îi revin direct, ci să se intereseze și să ajute la bunul mers al întregii munci din școală. Asupra acestei probleme ne-am îndreptat în mod deosebit atenția încă dela începutul anului. Interasistența la lecții, discuțiile din consiliile pedagogice, studierea materialelor sovietice legate de munca în școală, conlucrarea pentru întocmirea planurilor de muncă au fost mijloacele prin care a început să se închege legătura în sânul colectivului.

Congresul Învățătorilor a fost un prilej ca munca în școala noastră să se intensifice. In ședința de analiză a muncii care a avut loc în perioada de pregătire a Congresului, cadrele didactice și-au luat angajamente concrete cu scopul de a-și îmbunătăți munca pentru a asigura în toate clasele un nivel ridicat de cunoștințe. Lucrările Congresului, referatele și discuțiile care au avut loc, au constituit un ajutor de mare preț în ducerea la bun sfârșit a angajamentelor noastre.

Problema care se pune cu deosebire acum este pregătirea cât mai temeinică a elevilor în vederea examenelor de sfârșit de an. S'au mobilizat în acest scop toate forțele, s'au folosit îndrumările, sfaturile celor mai bune cadre didactice din școala noastră. Pentru o cât mai temeinică muncă didactică, pentru un nivel cât mai ridicat al lecțiilor, s'a intensificat în școală ajutorarea profesoarelor tinere de către cele cu experiență. Profesoarele tinere vin ele singure să ceară sprijin la întocmirea planului de recapitularea materiei, să învețe din experiența fruntașelor cum trebuesc formulate întrebările, cum trebuesc ajutate elevele rămase în urmă.

O problemă importantă de care am înțeles că trebue să ne ocupăm în mod deosebit este aceea a vorbirii și scrierii corecte a elevelor. Pentru obținerea unor succese cât mai mari în această privință colaborează toate cadrele didactice, care urmăresc ca elevele să se exprime corect, în fraze bine închegate, clare. Profesoara care predă limba română la cele trei clase a VII și-a pus în plan să facă în această perioadă mai multe dictări cu elevele. Deasemeni, a dat ca teme pentru acasă mai multe compoziții.

Profesoara de fizică și chimie și-a planificat, în vederea recapitulării materiei, o serie întreagă de lucrări de laborator cu diferite teme, pe care elevele le vor efectua în grupe mici, prin rotație. Cele două profesoare care predau matematica la clasele V—VII colaborează permanent la întocmirea planurilor zilnice și asistă reciproc la lecții.

La consolidarea cunoștințelor elevelor contribue în mare măsură activitatea pe care ele o desfășoară în cadrul cercurilor dela Palatul Pionierilor. La aceste cercuri participă un mare număr de eleve din școala noastră. Numai la fizică sunt înscrise, de exemplu, 25 de eleve. Deasemeni, multe fac parte din cercurile de științele naturii, de limba română, de geografie, etc.

Paralel cu munca de pregătire tot mai temeinică a lecțiilor de către cadrele didactice, paralel cu grija pentru o predare cât mai metodică, se acordă acum o grijă permanentă elevelor rămase în urmă la învățătură. Aceste eleve sunt mai des ascultate; învățătoarele sau profesoarele la materia cărora o elevă a lipsit sau a obținut o notă mică se ocupă personal de pregătirea ei. In afară de aceasta, elevele rămase în urmă sunt încadrate în grupele de învățătură și au fost eliberate de diferitele munci extrașcolare care le-ar fi împiedecat de'a buna pregătire a lecțiilor.

In școala noastră, numărul elevelor cu note sub 5 nu este prea ridicat. Totuși, problema luptei împotriva rămânerii în urmă ne preocupă mult în această etapă. Străduindu-se să micșoreze numărul de eleve corigente sau repetente, cadrele didactice știu că trebue să pună accent pe o mai bună organizare a muncii, pe pregătirea mai temeinică a lecțiilor, pe folosirea unui bogat material didactic, pe grija pentru ajutorarea elevelor cu lipsuri în cunoștințe și nu să dea loc unei indulgențe rău înțelese. In grija ei pentru ridicarea nivelului la învățătură a elevelor, învățătoarea dela clasa a III-a A pregătește personal pe fiecare elevă care a lipsit. Trebue să arătăm însă că în școala noastră elevele lipsesc rar și numai cu motiv serios.

Pentru ca toate elevele să fie bine pregătite, în școală s'a generalizat, cu ajutorul organizației de pionieri, metoda ca elevele fruntașe să explice pe scurt lecția înainte de începerea orei. Elevele care au unele nelămuriri ascultă cu mult interes aceste explicații. Pe această cale s'a înregistrat o simțitoare îmbunătățire a pregătirii elevelor și s'a lichidat aproape definitiv obicelul sufletului.

Colectivul școlii este conștient de rolul însemnat pe care-l au părinții, de ajutorul însemnat pe care ei îl pot da în pregătirea elevelor pentru examene. De aceia, s'au intensificat vizitele la domiciliu, în special la elevele slabe. Cu acest prilej, ca și cu prilejul ședințelor cu părinții organizate în școală, s'au dat îndrumări cu privire la sarcinile pe care le au părinții, la felul cum trebue ei să supravegheze, să controleze și să ajute pe eleve în pregătirea lecțiilor.

Noi am căutat să arătăm elevelor cum trebue să-și organizeze mai bine munca de acasă. Invățătoarele și diriginte le au vorbit elevelor despre necesitatea de a prețui fiecare clipă, de a pregăti lecțiile în primele ore după ce au ajuns acasă, de a învăța în primul rând la materiile care cer timp mai mult. S'au dat îndrumări asupra felului cum trebuesc luate notițele.

In majoritatea claselor, elevele bune au vorbit despre felul cum își organizează munca acasă, cum își pregătesc lecțiile. „Sunt foarte atentă la ore — a spus una dintre aceste eleve colegelor ei — și aceasta mă ajută să învăț cu ușurință acasă, în timpul cel mai scurt". Despre munca lor de acasă au povestit și elevele slabe la învățătură. Clasa întreagă a putut să-și dea seama unde greșesc acestea și le-au ajutat să-și organizeze mai bine timpul și munca.

Organizația de pionieri a dat un însemnat ajutor în mobilizarea elevelor pentru învățătură cât mai conștiincioasă, pentru îndeplinirea sarcinilor pe care școala le pune în fața lor. Instructoarele grupelor pionierești urmăresc cu perseverență să îndrepte întreaga atenție a elevelor asupra bunei pregătiri a examenelor.

Atenția colectivului didactic al școlii noastre s'a îndreptat și asupra evitării supraîncărcării elevelor cu teme sau cu sarcini extrașcolare. Noi am considerat că în vederea succesului cât mai deplin al examenului, activitatea extrașcolară a elevelor trebue să vină direct în sprijinul procesului de învățământ. De aceia, am organizat în special vizitarea expozițiilor, a muzeelor, vizionarea filmelor documentare care oferă un material prețios în acest scop.

Pentru sprijinirea procesului de învățământ, am acordat o grijă deosebită îmbunătățirii frecvenței. In acest scop s'a ținut în ultimul timp o evidență a absențelor, s'a luat legătura cu părinții prin vizite sau prin corespondența scrisă în carnetul elevelor. Privind cu seriozitate această problemă și dând atenție fiecărui caz de absentare în parte, numărul absențelor a scăzut simțitor. Acum, la majoritatea claselor prezența este sută la sută. Și în această privință un sprijin însemnat ne-a dat organizația de pionieri din școală, care a discutat în ședințe această problemă și a luat măsuri pe linie de organizație.

Insfârșit, pentru a duce acțiunea până la capăt, am urmărit în acelaș timp și lichidarea întârzierilor. După ora de începerea cursurilor, elevele nu mai pot intra în școală decât pe poarta principală. Ele sunt nevoite astfel să treacă prin fața cancelariei. Profesoara de serviciu sau chiar directoarea școlii stau de vorbă cu elevele întârziate. In acest fel, în scurt timp aproape că au fost complet lichidate întârzierile.

Pentru continua ridicare a nivelului cunoștințelor elevelor noastre vom intensifica și mai mult munca în timpul care a mai rămas până la încheierea anului. In cursul lunii Mai vom organiza, pe obiecte, consultații individuale pentru elevele slabe. Vom da deasemeni teme suplimentare elevelor în vederea complectării lipsurilor din cunoștințele lor și vom intensifica controlul îndeplinirii acestor teme. La orele educative se vor da elevelor îndrumări amănunțite asupra felului cum trebue să învețe pentru examen.

Toate aceste eforturi, ale întregului colectiv au dus la îmbunătățirea simțitoare a muncii în școala noastră. Sunt acum multe clase fără nicio elevă corigentă. In clasele unde există totuși eleve cu medii sub 5, acestea sunt ajutate cu grijă de toate cadrele didactice.

Toate aceste acțiuni, la care este mobilizat întregul colectiv didactic, ne vor ajuta să dăm elevelor o pregătire cât mai temeinică, să trimitem în școlile medii absolvente care să facă cinste școlii noastre.

Colectivul școlii de șapte ani
Nr. 39 — București

Urmăresc cu grijă repetarea cunoștințelor

Predând lecția nouă „Lampa electrică ca generator, amplificator și redresor de curent" la clasa a XI-a, profesoara Mariana Popa dela școala de zece ani din Roman a repetat în mod organizat materia veche legată de problemele cuprinse în această lecție. Pentru a ușura munca de revedere a cunoștințelor predate anterior, profesoara și-a propus să lege repetarea de evidența cunoștințelor făcute zilnic, ceeace constitue în fond o repetare în procesul învățăturii. Astfel, a revăzut cu elevii mijloacele de producere a curentului electric, a repetat problema transformării energiei chimice în energie electrică, curentul continuu, transformarea energiei luminoase în energie electrică și celula fotoelectrică. Pentru a da un temei metodic lecției noi, prin întrebări formulate just, profesoara a făcut ca elevii să-și reamintească problema transformării energiei mecanice în energie electrică, a discutat despre generatorii industriali, despre curentul alternativ și curentul pulsant, despre curentul de înaltă frecvență și despre circuitul oscilant, — cunoștințe predate cu multe lecții înainte.

Majoritatea problemelor de fizică se pot înțelege bine numai dacă studiul lor se bazează pe cunoașterea altor probleme, predate anterior. De aceea, pentruca elevii să înțeleagă mai ușor principiile funcționării lămpii electronice, profesoara a repetat cu ei și problema transformării energiei calorice în energie electrică și s'a preocupat de chestiunea termoelementelor și a redresorilor.

La aceiași școală, profesoara Dariciuc Ana, pentru predarea unei lecții noi la clasa VII-a, a alcătuit o problemă care a constituit un bun prilej pentru a repeta legea lui Ohm și legea lui Joule-Lenz și pentru a reaminti elevilor ecuația calorimetrică învățată în clasa a VI-a. Rezolvând problema, elevii au calculat valoarea timpului din relația ecuației calorimetrice și au repetat o serie de noțiuni în legătură cu această chestiune. Problema aceasta a ajutat profesoarei să discute cu elevii principiul conservării energiei și să calculeze randamentul aparatului. In acest fel, cadrele didactice contribue în mod organizat la repetarea materiei chiar în desfășurarea lecțiilor noi.

In același fel lucrează și profesorul de fizică dela clasa X-a a școlii de zece ani din Suceava. La lecția despre „Analiza spectrală", arătând felul cum este alcătuit și cum funcționează spectroscopul, a repetat cu elevii imaginile date de lentilele convergente și devierea produsă de o prismă, pentru ca elevii să înțeleagă mai bine mersul razelor prin colimatorul cu fantă — prismă, lunetă și prin colimatorul cu scară gradată — prismă — lunetă. Când a predat lecția „Studiul experimental al undelor electromagnetice", la clasa XI, același profesor a discutat cu elevii, în legătură cu rezonatorul lui Hertz, fenomenul de rezonanță în genere. Pornind dela experiența cu două pendule de același lungime care își pot transmite energia cinetică unul altuia, profesorul a repetat cu elevii rezonanța în cazul tuburilor sonore și rezonanțe în optică, a amintit despre legea lui Kirchhoff cu privire la absorbire și emisiune — chestiuni învățate de elevi în clasa a X-a.

In felul acesta profesorii de fizică pot ajuta elevii ca să-și sistematizeze cunoștințele, să asimileze materia cât mai bine și mai judicios, scurtând timpul de repetare a materiei și ușurând foarte mult munca de improspătare a cunoștințelor la sfârșitul anului școlar, în vederea unei cât mai bune pregătiri a examenelor.

Ce am învățat din lucrările Congresului Învățătorilor

Pentru un nivel înalt al predării limbii române

Lucrările Congresului Învățătorilor au scos în evidență problemele cele mai importante și sarcinile cele mai de seamă care stau în fața învățământului nostru. Din rândul acestora se desprinde îndatorirea noastră, a învățătorilor și profesorilor, de a imprima lecțiilor un conținut corespunzător caracterului nou al școlii noastre, al școlii care trebue să pregătească elemente capabile să înfăptuiască opera de construire a socialismului în țara noastră.

Avem datoria de a transmite elevilor cunoștințe științifice, de a le forma o concepție justă despre legile naturii, societății și gândirii omenești, de a le forma convingeri puternice și durabile, care să-i însuflețească și să le sporească avântul în munca lor de mâine. „Școala — spunea tovarășul Gheorghiu-Dej în expunerea sa la Congresul Învățătorilor — este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. Deaceea este necesar ca școala să predea elevilor cunoștințe științifice, în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție".

Pentru mine, profesor de limba română, cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la predarea limbii române și a literaturii constitue un îndreptar de o însemnătate deosebită. Așa cum ne învață tovarășul Gheorghiu-Dej „trebue să se acorde o deosebită atenție studierii în școli a limbii române, făurită de popor prin eforturile a zeci de generații; a literaturii progresiste, clasice și contemporane, care oglindește năzuințele poporului, lupta și cuceririle sale". Studiind în adâncime cuvântarea tovarășului Gheorghiu-Dej, folosind pentru îmbunătățirea muncii mele indicațiile cuprinse în referatul „Predarea în școală a limbii române și a limbilor minorităților naționale în lumina lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii", mi-am organizat activitatea în ultimul pătrar astfel încât să asigur însușirea temeinică a cunoștințelor de către elevii mei.

In ultima etapă a anului școlar, în planificarea generală a materiei se rezervă un număr de ore pentru repetarea și sistematizarea materiei, în vederea fixării durabile a unor lecții sau capitole slab înțelese și a înmănunchierii tuturor cunoștințelor transmise într'un sistem unitar de noțiuni și legi generale, care să dea elevilor o privire de ansamblu asupra întregii materii predate, să le înlesnească înțelegerea și mai adâncă și fixarea și mai durabilă a acestor cunoștințe. Tocmai de aceea etapa de încheiere a pătrarului al patrulea și, îndeosebi, perioada de repetare și sistematizare dela sfârșitul anului școlar sunt cele mai potrivite momente pentru a ajuta elevilor să-și desvolte gândirea, să-și formeze concepția materialistă despre lume, să-și formeze convingeri ferme. In această etapă avem multe posibilități de a crea legături multiple și variate între cunoștințele curente și cele predate în pătrarele anterioare. Astfel, de pildă, vorbind la clasa X-a despre biografia lui Coșbuc, mă folosesc de cunoștințele elevilor în legătură cu condițiile economice, sociale și politice căpătate din studiul vieții și operei lui Slavici, la care nu-mi rămâne de adăugat decât specificul regiunii năsăudene. Pentru împrejurările din perioada de după 1889, fac apel la cunoștințele lor mai vechi: răscoalele țăranilor din anii 1888, 1889, 1894, 1907, atitudinea „Junimii" față de scriitorii legați de popor, etc.

Toată atenția în această perioadă mi-o îndrept însă asupra sistematizării materiei, a înmănunchierii ei, cum am spus mai sus, într'un sistem unitar și bine închegat de cunoștințe. In etapa 19—30 Mai dispunem, pentru lecțiile de limba română, de 8—10 sau 12 ore, în care nu trebue să uităm că intră și repetarea unora din capitolele sau problemele nu îndeajuns de înțelese și asimilate. In vederea sistematizării materiei, mi-am propus 8 lecții pentru clasa a XI-a, lecții care urmează o anumită succesiune logică și care se condiționează reciproc, predarea uneia depinzând de predarea lecțiilor anterioare. Iată temele acestor lecții: Perioadele din literatura română dela origine până astăzi; Contribuția literaturii vechi la desvoltarea conștiinței naționale și la formarea limbii literare; Școli și curente în literatura modernă, ca expresie ideologică a unei tot mai ascuțite lupte de clasă; Desvoltarea limbii literare în epoca modernă; Rolul curentului „Contemporanul", ca moștenitor al momentului 1848 și ducerea mai departe a acestor tradiții progresiste; Literatura după 23 August și succesele ei pe drumul realismului socialist; Influența literaturii ruse și sovietice asupra literaturii române.

In felul acesta, elevii vor avea posibilitatea să-și formeze idei generale în legătură cu problemele fiecărei perioade în parte, pentruca apoi, după parcurgerea în întregime a acestor lecții, să înțeleagă mai bine esența fenomenelor sociale reflectate în literatură și perspectivele generale de desvoltare a acestora, așa cum rezultă din întreaga materie care li s'a predat.

Urmând această cale, tind să cultiv în elevii mei, așa cum ne învață tovarășul Gheorghiu-Dej: ...„interesul și dragostea pentru operele realiste ale unor scriitori ca Mihail Eminescu, Ion Luca Caragiale, Ion Creangă, Gheorghe Coșbuc"...

Conștient de faptul că studierea atentă și aplicarea hotărîrilor Congresului Învățătorilor vor determina o îmbunătățire serioasă a muncii mele, sunt hotărît să lupt zi de zi pentru ridicarea continuă a nivelului științific al lecțiilor.

LIVIU SIRCA
Profesor la liceul de băieți
din Deva

Un bogat izvor de învățăminte pentru munca noastră obștească

Tovarășul Stalin spune că învățătorimea trebue să fie „una din verigile care unesc masele țărănești cu clasa muncitoare". Urmând acest îndemn am înțeles că munca mea nu trebue să se limiteze numai în cadrul școlii, ci ea trebue să se extindă la întreaga activitate și viață a satului, pentru a contribui efectiv la înfăptuirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, pentru a contribui la transformarea socialistă a agriculturii.

Incă din toamna anului 1949, s'a pus la noi în sat problema înființării gospodăriei agricole colective. In acest scop trebuia dusă o acțiune bine organizată, atât în cadrul căminului cultural, cât și în cadrul organizațiilor de massă și în școală. In urma unei munci de lămurire susținute și continue, la care cadrele didactice dela școala noastră au avut un rol de frunte, s'a reușit ca, în ziua de 25 Iunie 1950, visul nostru să fie împlinit prin înființarea gospodăriei agricole colective „Flamura Roșie".

Nici munca de alfabetizare n'a rămas în afara preocupărilor noastre. Rezultatele ei s'au concretizat prin cei peste 300 de țărani alfabetizați din anul 1945 și până azi.

Desigur că în munca noastră în mijlocul maselor, ne-am izbit de o serie de piedici, de probleme greu de rezolvat. Congresul Învățătorilor, la care am avut cinstea să fiu delegat, mi-a lămurit înalte probleme, mi-a arătat limpede calea de urmat. La Congres am ascultat minunatele cuvinte, adresate învățătorimii de către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej: „Invățătorul are frumoasa și nobila misiune de a lupta pentru stârpirea obscurantismului și înapoierii culturale, de a duce în masele cele mai largi făclia culturii și științei înaintate". Cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej au ajuns la inima fiecărui învățător. Ele constitue un program de luptă și muncă pentru noi, slujitorii școlii. Sunt săgeți de lumină care ne indică încotro trebue să ne îndreptăm munca pentru ca să putem contribui la înflorirea Patriei noastre.

Rapoartele și discuțiile ce au avut loc la Congres ne-au arătat că acolo unde cadrele didactice au întrebuințat metode bune, au obținut o serie de succese importante. Toți vorbitorii au pus accentul pe sarcinile deosebite ce stau în fața cadrelor didactice în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, în activitatea de culturalizare a maselor, în demascarea dușmanului de clasă precum și în intensificarea schimbului de mărfuri între oraș și sat, pentru consolidarea succesului reformei bănești.

Intorcându-mă dela Congres, am vorbit tovarășilor mei din școli despre învățăturile primite, am analizat din nou, împreună cu ei, sarcinile care ne stau în față în lumina hotărîrilor Congresului.

Acum am intensificat munca noastră în cadrul căminului cultural, organizând în amănunțime acțiunea de popularizare a cunoștințelor științifice. In cadrul Colțului Roșu al gospodăriei noastre agricole colective am început reorganizarea muncii culturale: am planificat o serie de conferințe, lecții și recenzii privind popularizarea științei agrotehnice sovietice. Am întărit munca de lămurire în rândurile țăranilor muncitori pentru înscrierea de noi membri în gospodăria agricolă colectivă. Prin conferințe, arătăm țăranilor superioritatea lucrării pământului în comun, superioritatea gospodăriilor agricole colective față de cele individuale.

Pentru îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a însămânțărilor, flecare învățător dela noi și-a luat, în mod voluntar, câte un sector, pe care-l vizitează zilnic, îndemnând pe țărani să-și însămânțeze pământul după planul de cultură. In această acțiune învățătorii au obținut rezultate bune, reușind să convingă și pe cei mai întârziați, să-și termine însămânțările.

Consolidarea succesului reformei bănești și întărirea noului leu este deasemenea o preocupare permanentă a învățătorilor din satul nostru. Astfel, la căminul cultural, la colțul roșu al gospodăriei colective, țăranii muncitori sunt lămuriți și îndemnați să-și valorifice produsele agricole prin cooperativă, să intensifice schimbul de mărfuri cu orașul, să muncească pământul după metodele agrotehnice sovietice, pentru ca astfel să poată asigura hrana oamenilor muncii dela orașe și materiile prime necesare industriei noastre.

Trebue să arăt că dacă învățătorii școlii noastre au obținut o serie de succese în munca obștească, acest lucru se datorește faptului că ei se găsesc în permanență în mijlocul țăranilor și caută să fie un exemplu pentru ei. Un sfat bun, un ajutor, țăranii muncitori îl găsesc oricând la învățători.

Grija cadrelor didactice din școala noastră pentru buna îndeplinire a îndatoririlor obștești stă permanent alături de grija lor pentru predarea unor cunoștințe științifice, pentru continua ridicare a nivelului instruirii și educării copiilor. Planificând cu atenție orice acțiune a noastră, ne organizăm astfel activitatea încât întărirea muncii pe care o desfășurăm în rândurile țărănimii muncitoare să nu știrbească nimic din volumul și calitatea muncii în școală.

La Congres a devenit și mai limpede cât de însemnată este sarcina noastră a învățătorilor, care trebue să fim un sprijin de nădejde în aplicarea politicii partidului la sate. Noi suntem hotărîți să lămurim neobosit țărănimea muncitoare asupra avantagiilor agriculturii socialiste, să luăm parte activă la lupta împotriva chiaburimii. O sarcină de bază ce stă în fața noastră este aceea de a duce cu și mai multă perseverență lupta pentru stârpirea neștiinței de carte, pentru sprijinirea politicii partidului de culturalizare a maselor populare.

Dar pentru ca noi, învățătorii să putem îndeplini cu succes sarcinile ce ne-au fost trasate la Congres, este nevoie să învățăm fără încetare, să devenim oameni culți, stăpâni pe cunoștințe temeinice în toate domeniile, cetățeni devotați regimului nostru, activiști de frunte în lupta pentru socialism, pentru pace, pentru marea cauză a lui Marx-Engels-Lenin și Stalin. In întreaga noastră muncă să avem ca exemplu pe învățătorul sovietic, participant activ și înflăcărat la lupta măreață a constructorilor comunismului.

In preajma zilei de 1 Mai, măreața sărbătoare a solidarității internaționale a oamenilor muncii, ne luăm angajamentul să îndeplinim cu cinste hotărârile Congresului Învățătorilor.

VASILE POPOVICI
Invățător la școala elementară
din comuna Aluniș, regiunea
Arad

---

teraturii noastre. Aceasta se oglindește în creșterea uriașă a tirajelor cărților și publicațiilor, a numărului de spectatori de teatru etc. Tirajul total al ziarelor și revistelor a ajuns la 5.000.000 de exemplare. Tirajul total al cărților editate în ultimii trei ani s'a ridicat la 159.000.000 de exemplare.

O foarte importantă activitate culturală de massă desfășoară sindicatele. In momentul de față funcționează pe lângă întreprinderile din țară 1.417 cluburi și 8.867 de colțuri roșii; cele 5.000 de biblioteci sindicale au în prezent peste 7.000.000 de volume.

In satele noastre munca culturală e strâns legată de lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii și pentru pace. In anul 1951 numărul căminelor culturale și al caselor de citit s'a ridicat la 12.000, iar în gospodăriile agricole de stat și în gospodăriile agricole colective au fost create peste 1.000 de colțuri roșii.

Sportul, accesibil înainte numai unui număr restrâns de tineri din rândurile burghezo-moșierimii, a devenit acum un bun al maselor. In țara noastră există astăzi 6.000 de baze sportive bine amenajate și aproape 10.000 de colective sportive cu 840.000 de membri.

Sub regimul burghezo-moșieresc asuprirea națională lua, în special, forma înnăbușirii culturii naționale a minorităților naționale. Acum situația s'a schimbat radical. Azi în peste 3.250 de școli elementare și medii, precum și într'un șir de instituții de învățământ superior, se predă în limbile minorităților naționale. Tot în limbile minorităților naționale apar ziare, reviste și cărți.

Partidul nostru învață pe oamenii de cultură și de artă să valorifice critic tot ceeace e progresist în cultura trecutului, să scoată la iveală marile tradiții clasice ale literaturii și artei române, tradiții îngropate de către critica burgheză, să învețe din ele. Sărbătorirea centenarului nașterii lui Mihail Eminescu a însemnat o puternică lovitură dată interpretării reacționare a operei acestui mare poet, a cărui trăsătură caracteristică a fost dragostea de popor și protestul împotriva exploatării și asupririi poporului. Recent a fost larg sărbătorit centenarul nașterii marelui clasic al literaturii române Ion Luca Caragiale, care a demascat fără cruțare putreziciunea și ticăloșia regimului burghezo-moșieresc.

Odată cu revalorificarea operelor literare, științifice și istorice se duce o muncă temeinică de punere în valoare a marilor comori ale creației populare române.

Partidul nostru propagă și răspândește pe scară largă în masse concepția materialistă despre lume, adevărul științific despre viață, societate și natură. Societatea pentru răspândirea științei și culturii a organizat în 1951 peste 140.000 de conferințe, la care au asistat aproape 14.000.000 de persoane.

In crearea acestei noi culturi, națională în formă și socialistă în conținut, o importanță uriașă o au legăturile culturale ale țării noastre cu Uniunea Sovietică. Niciodată știința noastră și arta noastră nu s'au desvoltat așa de intens, n'au fost niciodată atât de apropiate poporului, ca în anii de când au pornit pe calea arătată de știința și de arta sovietică, cele mai înaintate din lume. Și în domeniul luptei ideologice experiența Uniunii Sovietice constitue pentru noi un ajutor de neprețuit. In desvoltarea culturii și artei, partidul nostru se călăuzește de învățătura leninismului, de genialele lucrări ale tovarășului Stalin despre problemele lingvisticii, de istoricele hotăriri ale C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. în problemele ideologiei. La noi sunt larg studiate materialele discuțiilor în problemele științei, literaturii și artei care au loc în Uniunea Sovietică. A.R.L.U.S. (Asociația Română pentru Strângerea Legăturilor de prietenie cu U.R.S.S.), care are aproape 5.000.000 de membri, joacă un rol important în popularizarea experienței sovietice.

Oamenii muncii din țara noastră iubesc și prețuesc literatura și arta sovietică, literatura și arta țărilor de democrație populară. Milioane de constructori ai socialismului din țara noastră văd în personajele create de scriitorii sovietici un exemplu minunat de viață și de luptă. Operele clasicilor ruși și ale scriitorilor sovietici se difuzează în țara noastră în zeci și sute de mii de exemplare. Centenarul morții marelui scriitor rus N. V. Gogol a fost cinstit în țara noastră printr'o largă difuzare a operei sale în rândurile oamenilor muncii. Decada literaturii ruse, organizată în cursul lunii Aprilie, a constituit un prilej de și mai largă popularizare a literaturii clasice ruse și a literaturii sovietice.

Legăturile culturale ale țării noastre cu țările de democrație populară, cu care suntem uniți prin lupta noastră comună, în frunte cu Uniunea Sovietică, pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii, se desvoltă necontenit sub semnul respectului reciproc, al prieteniei și într'ajutorării frățești, al schimbului activ de experiență. Țara noastră are convenții cu privire la desvoltarea legăturilor culturale cu Republica Populară Chineză, cu Ungaria, Cehoslovacia, Polonia, Bulgaria și Republica Democrată Germană. Numeroase cărți ale scriitorilor din țările de democrație populară sunt traduse în limba română, piesele lor se joacă cu succes pe scenele teatrelor noastre.

Oamenii muncii din țara noastră, educați de partid în spiritul internaționalismului proletar, iubesc și prețuesc tot ceeace s'a creat înaintat în cultura popoarelor, tot ceeace creează azi scriitorii și oamenii de artă progresiști din țările capitaliste, care își pun talentul lor în slujba luptei pentru pace și pentru eliberarea popoarelor lor. Operele marilor clasici ai literaturii universale Shakespeare, Balzac, Dickens, Whitman și altii sunt publicate în țara noastră în tiraje care întrec pe cele atinse în țările lor de origină. Recent, poporul nostru a sărbătorit cu o deosebită strălucire pe Victor Hugo și Leonardo da Vinci. Cititorii din Republica Populară Română prețuesc operele scriitorilor progresiști din țările capitaliste. Ei au primit cu căldură frățească pe Nazim Hikmet și Pablo Neruda, ca și pe toți reprezentanții artei și literaturii progresiste care ne-au vizitat țara.

In același timp însă poporul nostru respinge și demască cu hotărîre așa zisa „cultură" imperialistă, care este pusă în slujba imperialiștilor americano-englezi, care terfelește tot ce este nobil și înalt în conștiința umană, care e pătrunsă de cosmopolitism, șovinism și ură de om. In lumina cuceririlor noastre culturale se conturează și mai clar starea de degradare și decădere în care clica fascistă Tito-Rankovici a adus cultura poporului iugoslav. Fituica titoistă-fascistă „Omladina" din 9 Februarie 1952, referindu-se la rezultatele „educative" ale filmelor americane, a fost nevoită să recunoască: „După un film cum este „Jungla pe asfalt", care de altfel este socotit printre filmele cu nivel artistic, organele polițienești înregistrează că numărul delictelor a crescut de șapte ori".

In timp ce în Statele Unite ale Americii și în celelalte țări capitaliste, în care dictează imperialismul american, micile alocații bugetare destinate instituțiilor de cultură și învățământ sunt înghițite de cheltuielile pentru înarmare, bugetul nostru pe 1952 prevede, în comparație cu anul trecut, un spor de 19,4% la capitolul acțiunilor social-culturale. Potrivit planului cincinal, cu ajutorul frățesc al U.R.S.S., în afară de Combinatul poligrafic „Casa Scânteii", ale cărui lucrări de construcție sunt în curs de terminare, vor fi construite puternice focare de cultură, cum sunt: Centrul cinematografic, Casa radiofoniei, un teatru muzical la București și un număr de teatre în alte orașe ale țării, se proiectează construirea unui mare centru studențesc și a unei serii de institute. La sate vor fi construite noi școli și cămine culturale.

Puternicul avânt cultural din țara noastră este încă o dovadă a superiorității regimului de democrație populară asupra regimului capitalist.

III.

In fruntea luptei pentru victoria revoluției culturale stă Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în țară. Partidul nostru desfășoară o muncă sistematică și organizată de educare ideologică a oamenilor muncii, răspândind în masele largi atotbiruitoarele idei ale lui Lenin și Stalin. Anul acesta învățământul de partid cuprinde aproape 450.000 de persoane, iar în școlile de cadre ale sindicatelor și ale Uniunii Tineretului Muncitor învață aproape 500.000 persoane. Operele lui Lenin și Stalin au apărut în românește într'un tiraj total de peste 7.500.000 de exemplare. Marxism-leninismul este obiect de studiu în toate instituțiile de învățământ superior. Presa și sutele de mii de propagandiști și agitatori joacă un rol deosebit de însemnat în răspândirea ideilor marxist-leniniste în masse.

Partidul ridică la o înălțime și mai mare nivelul propagandei de partid, îmbunătățește pregătirea ideologică și economică a membrilor de partid și a cadrelor de stat, ridică nivelul muncii politice de massă.

Statul de democrație populară este principalul instrument al clasei muncitoare în lupta pentru construirea socialismului pentru înfăptuirea revoluției culturale și educarea comunistă a oamenilor muncii. Desvoltându-și necontenit funcția sa cultural-educativă, statul de democrație populară organizează și contribue la desvoltarea tuturor domeniilor vieții culturale: învățământul public, știința, arta.

Educarea comunistă a oamenilor muncii și crearea culturii noi, socialiste, nu se pot desfășura cu succes fără o luptă hotărîtă împotriva rămășițelor burgheze în conștiința oamenilor, împotriva influenței ideologiei burgheze în economie, în politică, în știință și artă. Nu trebue să uităm o singură clipă că atâta vreme cât în țara noastră continuă să mai existe elemente capitaliste, a căror împotrivire se intensifică în urma ofensivei socialismului, lupta de clasă nu se stinge, ci se ascute.

Partidul cere tuturor celor ce activează pe frontul ideologic și cultural să-și întețească vigilența față de ideologia atâtătorilor la război imperialiști, față de orice manifestări ale ideologiei străine, să folosească cu îndrăzneală arma criticii și autocriticii pentru a scoate la iveală lipsurile, greșelile și confuziile, să combată cu intransigență orice abatere dela principiile marxism-leninismului. Referindu-se la însemnătatea genialei lucrări a tovarășului Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii", secretarul general al C.C. al Partidului Muncitoresc Român, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, a spus: „Tovarășul Stalin proclamă în această lucrare lupta de opinii pe tărâm științific drept forță motrice de desvoltare a științei. Această indicație a tovarășului Stalin trebue să servească drept un îndemn puternic pentru oamenii de știință și cultură din țara noastră în lupta lor împotriva opiniilor reacționare, antiștiințifice, în domeniul filologiei, fizicii, chimiei, biologiei, științei medicale și al altor discipline științifice".

★

Prin munca și lupta Partidului Muncitoresc Român și a statului de democrație populară, atotbiruitoarele idei ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin cuprind masse tot mai largi, transformându-se într'o uriașă forță materială. Se schimbă concepția despre lume a milioane de oameni. Marxism-leninismul izgonește din conștiința oamenilor ideile vechi, reacționare, idealiste și mistice, vechile deprinderi moștenite din lunga perioadă de asuprire și exploatare capitalistă. Un om nou, cu o morală nouă, se formează în țara noastră: înflăcărat patriot, devotat cu trup și suflet Patriei sale, educat în spiritul internaționalismului proletar, plin de dragoste față de Uniunea Sovietică și față de conducătorul omenirii progresiste — tovarășul Stalin. Acest om nou, care se călește în focul luptei pentru socialism, este devotat până la capăt cauzei păcii; el este un dușman neîmpăcat al imperialismului, al atâtătorilor la război, el urăște tot ceeace este perimat, reacționar, tot ceeace oprește în loc progresul și împiedică munca creatoare. Omul nou din țara noastră începe să vadă viața și lupta dela înălțimea intereselor partidului și statului, el consideră ca cea mai înaltă datorie a sa, ca cea mai mare fericire, să participe la construirea socialismului în țara noastră.

Insuflețiți de ritmul năvalnic al desvoltării noastre economice și culturale, oamenii muncii luptă cu hotărîre pentru a cuceri noi victorii. Ei au convingerea nestrămutată că sub conducerea partidului și cu ajutorul de neprețuit al Uniunii Sovietice și al marelui Stalin, Patria noastră va deveni o țară puternică, înfloritoare, o țară a socialismului biruitor.

Articol apărut în „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!" Nr. 17 (181).

In cinstea zilei de 1 Mai

O nouă Casă a Pionierilor

Oamenii muncii din Arad au pregătit un minunat dar de 1 Mai pentru copiii din oraș: într'una din cele mai frumoase clădiri ale Aradului se deschide, în cinstea zilei de 1 Mai, Casa Pionierilor. Intreprinderile și instituțiile din oraș au pus la dispoziția Casei Pionierilor tot materialul și inventarul necesar unei cât mai bune înzestrări.

O intrare largă duce, printre pereții de marmoră albă, în interiorul marii clădiri cu etaj, cu scări line, uși masive și ferestre colorate. Marea sală de spectacole ocupă întreg centrul clădirii. Ambele aripi ale Casei Pionierilor, atât la parter cât și la etaj, au numeroase camere rezervate cercurilor științifice, literare, artistice și tehnice. Intreprinderile au donat pentru cercurile tehnice mașini și unelte — strunguri, freze, războaie de țesut — toate de dimensiuni reduse, să le fie copiilor la îndemână să lucreze. Secția de învățământ a dat pentru cercurile științifice un bogat material didactic și aparate de laborator, iar școlile au hotărît să înzestreze cu cărți biblioteca pionierilor.

In preajma zilei de 1 Mai, lucrările de amenajare a clădirii și a frumosului ei parc s'au desfășurat într'un ritm din ce în ce mai rapid, pentru a da cât mai curând copiilor posibilitatea de a intra și de a activa în noua Casă a Pionierilor.

Fruntași în sport, fruntași la învățătură

La școala elementară de băieți nr. 7 din București pionierii, alături de instructorul lor lucrează la amenajarea terenului de sport din curtea școlii. Vor ca până la 1 Mai să-l termine. Au săpat terenul iar acum lucrează la nivelarea lui. Terenul este în apropierea geamurilor. Pentruca geamurile să nu fie stricate în timpul orelor de sport, comitetul de părinți care sprijină școala în mod efectiv a procurat plase de sârmă pe care le-au montat în rame de lemn, care sunt aplicate în partea dinafară a geamului în orele de sport. In școala nr. 7 foarte mulți elevi iubesc sportul. Nu de mult au dat și o șezătoare cu caracter sportiv. Atât în cântece, șezători cât și în scenete se vorbea mai ales despre sport.

Dar ei înțeleg că sportivii trebue să fie în frunte și la învățătură. Și în această direcție elevii primesc un sprijin deosebit din partea organizației de pionieri.

Acum, în preajma zilei de 1 Mai când s'a păsit în cel de al patrulea pătrar și când sfârșitul anului școlar se apropie, cadrele didactice au luat toate măsurile pentru obținerea unor cât mai bune rezultate la învățătură. In cadrul unui consiliu pedagogic s'a făcut analiza muncii pe primele trei pătrare, s'a studiat situația la învățătură a fiecărui elev în parte, pentruca să se știe clar înspre ce elevi trebue îndreptată în mod deosebit atenția învățătorilor și a profesorilor.

Incă din prima zi după vacanță s'au reorganizat grupele de învățătură, s'au pus ore de consultație. Pentru elevii rămași în urmă din clasele V—VII care își încep activitatea la ora unu și jumătate, orele de meditație încep înainte de ora 12 pentruca elevii să nu fie nevoiți să facă două drumuri. Elevii care trebue să vină la grupele de învățătură sunt anunțați dinainte, iar unul dintre elevi ține evidența elevilor care se prezintă la orele de meditație. De altfel graficele afișate în fiecare clasă cuprind situația la învățătură și oglindesc clar activitatea grupelor. Părinții sunt chemați adeseori la școală, pentru a li se arăta cât de regulat vine elevul respectiv la grupele de învățătură, felul cum înțelege să-și îndeplinească îndatoririle față de școală, felul în care își pregătește temele pentru acasă, etc.

Dar pe lângă faptul că întâmpină ziua de 1 Mai cu noi succese la învățătură, elevii Școlii Nr. 7 au căutat să dea sălilor lor de clasă și școlii întregi, un aspect sărbătoresc. S'au făcut lozinci în fiecare clasă, iar acum se lucrează la fotomontaje. Tovarășii îngrijitori Petre Petre și Petre Ana au muncit cu multă tragere de inimă la îngrijirea localului.

In cinstea zilei de 1 Mai elevii sub îndrumarea cadrelor didactice vor da un festival la care vor lua parte și părinții.

Intâmpină ziua de 1 Mai prin eforturi sporite în muncă

In atelierul școlii medii de muzică din București se fac pregătiri intense în întâmpinarea zilei de 1 Mai. Mecanicul școlii, în vârstă de 75 ani, muncește cu deosebit entuziasm. El și-a luat angajamentul ca până la 1 Mai să termine de lucrat un cadru pentru gazeta de perete a școlii. Ducându-și la îndeplinire acest angajament, el lucrează cu multă migală, din fier forjat, fiecare piesă a cadrului, care va fi gata în curând.

In timpul vacanței de primăvară, cadrele didactice, personalul administrativ și de îngrijire al școlii și elevii utemiști au făcut curățenia localului, au pus la punct pavoazarea în cinstea zilei de 1 Mai, au început amenajarea terenului de sport, precum și a grădinii interioare a școlii. Pionierii au organizat acțiunea de amenajare a grădinii de flori din fața școlii.

Pe linia angajamentelor luate în cinstea zilei de 1 Mai, ansamblul coral al școlii a susținut programul muzical la șezătorile culturale ce au avut loc la Ateneul Popular „Pompiliu Ștefu" precum și la Ateneul Popular „I. Negulici".

Acum se fac pregătiri pentru un festival care va avea loc în seara zilei de 1 Mai, când cadrele didactice, elevii și părinții elevilor se vor întâlni în cadrul unei întruniri tovărășești.

In cinstea zilei de 1 Mai s'a editat cel de al patrulea număr al Buletinului Comitetului de luptă pentru pace din școală, ale cărui articole sunt scrise parte de profesori, parte de elevi. Elevii discută aceste articole cu diriginții lor în cadrul orelor educative.

Eforturile cadrelor didactice și ale elevilor pentru obținerea unor cât mai bune rezultate la învățătură au crescut și mai mult. S'a intensificat munca în cadrul grupelor de învățătură, pentru ajutorarea elevilor rămași în urmă, pentru un număr cât mai mare de elevi promovați la sfârșitul anului școlar.

Prin eforturile comune ale elevilor, profesorilor și personalului administrativ și de îngrijire, școala de muzică va întâmpina ziua de 1 Mai ca pe o adevărată zi de mare sărbătoare.

Alegerile sindicale la școala pedagogică din Brăila

Pe baza Hotărîrii Plenarei C.C. al C.G.M. din 22—23 Februarie 1952 și a instrucțiunilor Uniunii Sindicatelor de Invățământ, la școala pedagogică din Brăila a avut loc, în ziua de 23 Aprilie a. c. prezentarea dării de seamă asupra activității comitetului de instituție în perioada dela deschiderea anului școlar și până în prezent și alegerea noului comitet de instituție. Ședința s'a deschis într'o atmosferă sărbătorească. Au fost prezenți tov. Al. Dogaru, președintele biroului sindical de învățământ al regiunii Galați, tov. Anghel Mihai, președintele biroului sindical al orașului Brăila, tov. Maria Ioan din partea Comitetului de partid al orașului, reprezentanți ai secției de învățământ, delegați ai întreprinderilor din oraș, ai U.T.M.-ului, etc.

După alegerea unui prezidiu care a condus lucrările, tov. Ana Nicolau, membră în comitetul de instituție, a expus darea de seamă asupra activității desfășurate de către comitetul sindical în etapa cuprinsă dela deschiderea anului școlar și până în prezent. Darea de seamă a analizat activitatea membrilor grupelor sindicale în ceeace privește sprijinirea procesului de învățământ și munca educativă a școlii, contribuția lor în domeniul muncii obștești, etc.

Deasemeni, darea de seamă a ilustrat activitatea depusă de membrii grupelor sindicale dela școala pedagogică pentru îndeplinirea planului de alfabetizare și pentru culturalizarea maselor, precum și unele aspecte ale muncii de ridicare a nivelului politic și profesional al membrilor sindicatului. Darea de seamă, ca și discuțiile, au arătat însă și unele lipsuri ale muncii comitetului sindical. Astfel, comitetul de instituție n'a sprijinit suficient munca instructiv educativă a școlii. Această lipsă a muncii comitetului de instituție n'a fost analizată serios în darea de seamă. Nu s'a arătat în ce măsură comitetul sindical sau grupele sindicale s'au preocupat de ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor rămași în urmă la învățătură

Din discuțiile purtate de membrii grupelor sindicale a reieșit că mai sunt încă unele cadre didactice care deși au urmat cursurile I.C.D., sau au realizări frumoase în munca lor, nu s'au preocupat de antrenarea și ajutorarea cadrelor fără o experiență îndelungată, în special a învățătorilor tineri.

Participanții la discuții au arătat, deasemeni, că munca grupelor sindicale nu a fost îndeajuns de susținută de către membrii comitetului de instituție, că nu a existat o preocupare serioasă pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice, că nu s'au popularizat metodele fruntașilor în muncă. O lipsă a comitetului de instituție o constitue și faptul că personalul administrativ al școlii n'a fost suficient antrenat în munca grupelor.

Discuțiile purtate pe marginea dării de seamă au dovedit că membrii grupelor sindicale știu să folosească arma criticii și autocriticii și să ajute în felul acesta munca sindicală. Ele au dovedit totodată creșterea nivelului politic al membrilor grupelor sindicale.

Adunarea a propus apoi, pentru noul comitet și ca reprezentanți ai instituției la conferința sindicală raională, elementele cele mai bune, fruntașe în munca pe care o prestează, oameni atașați poporului nostru muncitor și cauzei sale.

In concluzie, tov. M. Anghel a expus sarcinile ce stau în fața noului comitet de instituție, arătând că membrii sindicatului vor trebui să considere lupta pentru îndeplinirea planului de stat în sectorul învățământului drept sarcina lor principală.

Z. NICOLAU

Liceul de băieți Nr. 1 din Timișoara a primit denumirea de Liceul „Nikos Beloiannis"

Potrivit dorinței oamenilor muncii, unul dintre cele mai frumoase bulevarde timișorene, bulevardul Diaconovici Loga a primit în ziua de 13 Aprilie a. c. denumirea de bulevardul „Nikos Beloiannis". In acelaș timp Liceul Nr. 1 de băieți de pe acest bulevard a primit denumirea de liceul de băieți „Nikos Beloiannis". Aceasta s'a făcut în cadrul unei festivități deosebite. Localul a fost împodobit cu portretul lui Nikos Beloiannis și cu lozinci ca: „Să aprindem în sufletul fiecărui tânăr hotărîrea de a lupta pentru binele poporului, pentru înflorirea patriei"; „Beloiannis răpus de gloanțele americane trăește și va trăi în veci în inimile a sute de milioane de oameni".

LADISLAU DUNAJECZ
Corespondent

LUMEA LIBERTĂȚII ȘI PĂCII VA BIRUI LUMEA ASUPRIRII

Tineretul bulgar se avântă în lupta pentru construcția pașnică. Tinerii sudori electricieni dela atelierul nr. 300 al fabricii „Stalin" din Dimitrovgrad.

1 Mai 1952. A mai trecut un an de lupte și biruințe, de creștere a forțelor păcii și socialismului. Privirile oamenilor muncii din lumea întreagă se îndreaptă pline de speranțe spre Marea Uniune Sovietică, spre țara socialismului victorios, bastionul păcii, independenței și libertății popoarelor. Cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, în țările care s'au eliberat pentru totdeauna de jugul capitalismului, se făurește o viață nouă. Țările din lagărul socialismului înfloresc și prosperă. Popoarele din aceste țări se bucură de libertate, de viață.

Cu totul alta este viața popoarelor din țările care mai îndură jugul capitalist. Imperialismul american, sângeros și prădalnic, înrobește aceste țări, le jefuește fără milă și le sugrumă cu lațul foametei. Șomajul, mizeria, foametea, — iată consecințele politicii criminale duse de imperialiștii americani în țările înrobite dolarului, iată efectele dezastruoase ale cursei nebunești a înarmărilor, pornită cu febrilitate de ațâțătorii la un nou război.

1 Mai 1952. Măreață zi de trecere în revistă a forțelor clasei muncitoare din lumea întreagă. Oamenii muncii din țările capitaliste, având în frunte pe comuniști, luptă pentru răsturnarea robiei imperialiste. Popoarele din întreaga lume își intensifică lupta pentru zădărnicirea planurilor criminale ale imperialiștilor americani ațâțători la un nou război, pentru triumful păcii și libertății în lume.

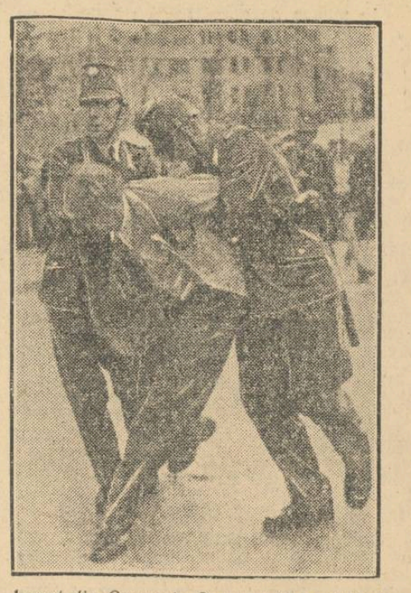

Aspect din Germania Occidentală înrobită de imperialiștii americani. Cu prilejul unei manifestații de protest împotriva noilor majorări de prețuri în Berlinul Occidental, poliția a atacat violent pe manifestanți

Minunată și fericită este viața femeilor în Republica Populară Chineză. Femeia chineză, care până eri era considerată o simplă sclavă a bărbatului, se bucură astăzi de deplină libertate. Iată femeile tractoriste, în plin avânt al muncii lor constructive. Tractorista Lian-Ciun explică tovarășelor ei construcția piesei unui tractor. Zi de zi, tractoarele brăzdează ogoarele eliberate de sub jugul feudalilor. Reforma agrară a redat țăranilor chinezi pământul pe care au robit de veacuri. Revoluția chineză a redat poporului chinez libertatea și perspectivele unui viitor luminos și fericit.

Acoperind cea mai crâncenă exploatare cu masca acțiunii „civilizatoare", imperialiștii duc o sălbatecă politică de jaf și teroare în țările coloniale, transformând oamenii „de culoare" în vite de muncă. Clișeul nostru reprezintă pe unul dintre exploatatorii colonialiști din Malaya, care întrebuințează pe băștinași, a căror țară a fost cotropită, nu numai pentru munca folositoare care-i aduce bogății fabuloase, ci și ca mijloc comod de transport.

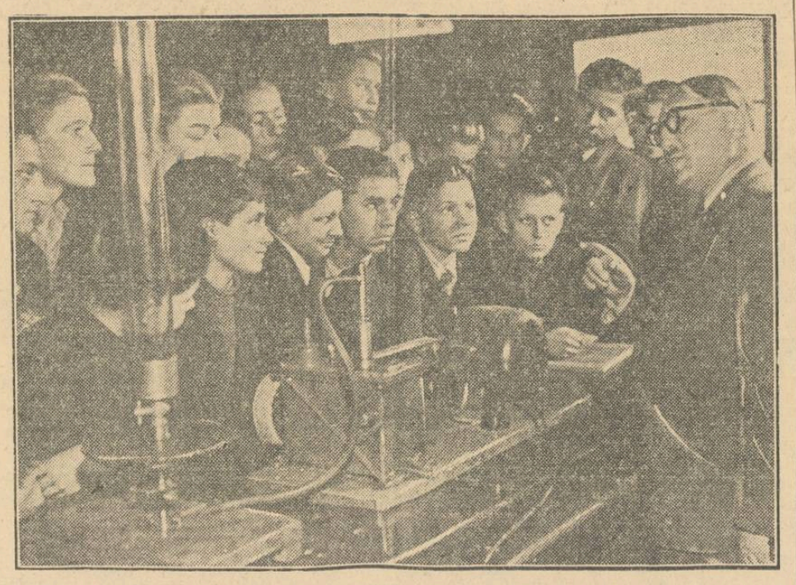

In Republica Polonă se acordă o deosebită grijă învățământului. Iată pe elevii clasei a III-a a liceului profesional din Korovic în timpul experiențelor de laborator.

Acești copii din Borghetto Latino, din Italia, asupra cărora apasă cel mai greu condițiile mizere de trai, sunt nevoiți să doarmă cu toții într'un pat.

Oamenii muncii din întreaga lume întâmpină cu noi victorii Ziua de 1 Mai

Uniunea Sovietică

Oamenii muncii din Uniunea Sovietică întâmpină cu entuziasm Ziua de 1 Mai. Orașele și satele îmbracă haină de sărbătoare. Piețele, bulevardele și parcurile sunt pavoazate. Mii de constructori metalurgiști, constructori de mașini, mineri, muncitori din industriile petroliferă și textilă vor sărbători Ziua de 1 Mai în locuințe noi.

Moscova, capitala U.R.S.S., ia o înfățișare sărbătorească. Pe clădiri pot fi văzute pancarte roșii cu chemările de 1 Mai ale Comitetului Central al Partidului Bolșevic.

In teatrele, cluburile și palatele de cultură din Moscova au loc meetinguri festive cu prilejul Zilei de 1 Mai. Muncitorii, funcționarii și tehnicienii uzinei de automobile „Stalin", ai uzinei „Secera și Ciocanul", ai combinatului textil „Trehgornaia" și ai altor întreprinderi din Moscova au organizat meetinguri festive.

In zilele de 1 și 2 Mai în piețele și parcurile capitalei vor avea loc serbări populare. Cercurile artistice de amatori din numeroase cluburi de fabrică vor da spectacole în aer liber. Artiștii tuturor teatrelor din Moscova vor da deasemenea spectacole în piețele publice.

In toate orașele și satele Uniunii Sovietice se fac pregătiri în vederea Zilei de 1 Mai. Pe stadioane vor fi organizate competiții de atletism, natație, box, lupte, volley, tenis și haltere.

R. P. Chineză

In întreprinderile din R.P. Chineză întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai ia amploare.

Ziarul GUNJENJIBAO relatează că peste 80 uzine din Mukden participă la întrecerea în cinstea zilei de 1 Mai. Numeroase ateliere și brigăzi au îndeplinit înainte de termen planul pe luna Aprilie. Muncitorii oțelari din Tiacin au obținut de asemenea succese remarcabile. Ziarul TIANCINJIBAO subliniază că în cursul întrecerii, produsele de calitate superioară au sporit cu 15%. Planul de producție a sărmei de oțel a fost depășit în prima jumătate a lunii Aprilie cu 52.2%.

Feroviarii din întreaga țara au răspuns la chemarea la întrecere a brigăzii de tineret care deservește locomotiva 1008.

Germania

Conducerea Partidului Comunist din Germania a adresat, cu prilejul Zilei de 1 Mai, populației din Germania occidentală un apel în care se spune:

La 1 Mai 1952 muncitorii și țăranii, toți oamenii iubitori de pace din întreaga lume își vor manifesta solidaritatea frățească și hotărîrea de a lupta pentru menținerea păcii și întărirea prieteniei între popoare. Cu prilejul zilei de 1 Mai, germanii iubitori de pace le transmit tuturor acestora salutul lor. Ei salută în special pe toți oamenii sovietici și pe conducătorul poporului sovietic, I. V. Stalin, către care sunt îndreptate cu încredere privirile întregii omeniri iubitoare de pace și care, prin propunerea sa de a se încheia tratatul de pace cu Germania, a arătat din nou că este cel mai bun prieten al poporului german. Acum, poporul nostru se află în fața unei mari primejdii și trebue să ia o hotărîre de cea mai mare importanță pentru soarta sa. Deasupra Germaniei occidentale se adună norii celui de al treilea război mondial. Contrar intereselor vitale ale poporului nostru și încălcând drepturile democratice ale populației germane, în urma ordinului primit dela ațâțătorii la război și dela monopoliștii și revanșarzii germani, Adenauer intenționează să semneze „tratatul general" al cărui unic sens și conținut constau în deslănțuirea unui măcel fratricid pe pământul german.

„Tratatul general" militarist amenință viața tuturor muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, precum și a tuturor cetățenilor din Germania occidentală.

De aceea, ziua de 1 Mai 1952 este ziua luptei naționale a tuturor germanilor patrioți și iubitori de pace pentru împiedicarea încheierii „tratatului general" și pentru încheierea cât mai grabnică a tratatului de pace cu Germania care să garanteze poporului nostru retragerea tuturor trupelor de ocupație și unitatea națională.

La 1 Mai 1952, toți germanii conștienți de datoria lor națională își vor manifesta voința lor de a împiedica cu orice preț semnarea „tratatului general" militarist prin puternice demonstrații și meetinguri.

Manifestațiile de 1 Mai trebue să-i facă să înțeleagă pe Adenauer și pe stăpânii săi americani și germani că clasa muncitoare germană, împreună cu întreaga populație iubitoare de pace, va împiedica printr'o puternică mișcare de protest, prin manifestări active și greve de massă semnarea „tratatului general" militarist, care lovește în cauza păcii și a unificării patriei noastre.

R. P. Albania

Oamenii muncii din R. P Albania s'au avântat cu însuflețire în întrecerea în cinstea Zilei de 1 Mai. In frunte sunt colectivele întreprinderilor industriale din Tirana — combinatul textil „Stalin", uzina „Enver Hodja", fabrica de prelucrare a lemnului „Misto Mame" și altele. Muncitorii dela atelierul de ferărie al uzinei „Enver Hodja" au îndeplinit cu zece zile înainte de termen planul lunar de producție.

Austria

Ziarul DER NEUE VORWARTS publică apelul de 1 Mai al Partidului socialist muncitoresc din Austria (socialiștii de stânga). In apel se subliniază că toți socialiștii cinstiți „cer guvernului să rupă legăturile unilaterale și nejuste cu lagărul imperialist". Ei cer ca Austria să ducă o politică de neutralitate, singura care este în măsură să asigure unitatea țării, încheierea tratatului de stat și retragerea trupelor de ocupație.

In apel se constată că „includerea Austriei în politica blocului militar al Atlanticului are consecințe catastrofale pentru economia țării... Creșterea șomajului și scăderea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii sunt consecințe ale acestei politici. Deaceea, cu prilejul Zilei de 1 Mai, toți socialiștii cinstiți protestează împotriva acestei politici economice barbare".

Partidul socialist muncitoresc din Austria chiamă pe toți socialiștii cinstiți să se alăture luptei comune a oamenilor muncii din țară și să manifesteze la 1 Mai, sub lozinca: „Pentru unitate, pace și socialism!"

R. Cehoslovacă

După cum relatează corespondentul din Praga al ziarului PRAVDA, în cadrul întrecerii în cinstea Zilei de 1 Mai, oamenii muncii dela uzina de construcții de mașini „Kovosmalt" din orașul Trnava, regiunea Bratislava, au inițiat urmând exemplul constructorilor de automobile din Moscova, o mișcare pentru economia complexă de materiale. Cu participarea muncitorilor fruntași, a inginerilor și tehnicienilor uzinei au fost elaborate măsuri concrete tehnico-organizatorice pentru reducerea consumului de metal necesar fabricării unei piese. Numai în cursul acestui an uzina va putea să economisească peste 1500 tone de fontă, oțel și metale neferoase.

Inițiativa uzinei „Kovosmalt" s'a extins repede și în alte întreprinderi ale ministerului de construcții de mașini grele din R. Cehoslovacă.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28, Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 1756
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

ATD ... NESCU NR 2

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 162 | 4 PAGINI 25 BANI | JOI 8 MAI 1952

Armata Sovietică a îndeplinit o misiune înaltă în cursul marelui război patriotic. Ea a eliberat popoarele nu numai de sub jugul fascist dar și din punct de vedere național și social...

★ ★ ★

Pentru prima dată în istoria sa sbuciumată, poporul român a devenit liber și stăpân pe soarta sa, în urma victoriei istorice de însemnătate mondiaiă repurtată de Uniunea Sovietică în cel de-al doilea război mondial.

★ ★ ★

Poporului nostru, care dealungul istoriei a cunoscut asuprirea turcească, jugul imperialist, grozăviile războiului, îi sunt nespus de scumpe independența și pacea.

GH. GHEORGHIU-DEJ

9 Mai, ziua victoriei și independenței

Se împlinesc șapte ani de când glorioasa Armată Sovietică a zdrobit cel mai barbar dușman al omenirii, fascismul german și armata hitleristă. Pe Reichstag la Berlin, de unde Hitler și clica lui sprijiniți de capitalul internațional puseseră la cale cele mai mârșave și criminale planuri împotriva omenirii, sergenții de gardă sovietici Egorov și Cantaria au înfipt măreţul steag roșu, steagul victoriei. După ani crânceni de groază, ruine și moarte popoarele Europei au fost salvate din jugul robiei fasciste de glorioșii ostași sovietici. Prin măreața victorie câștigată acum șapte ani la Berlin, Armata Sovietică a deschis lumii un drum nou spre pace, spre viață, spre progres.

In victoriosul lor drum plin de glorie, bravii ostași ai marelui Stalin au eliberat pentru vecie poporul nostru din cătușele exploatării și asupririi imperialiste și i-au dat posibilitatea să întoarcă armele împotriva adevăraților dușmani ai Patriei noastre, fasciștii hitleriști. In luptele duse împotriva trupelor hitleriste, în lupta pentru eliberarea Patriei noastre s'a cimentat frăția de arme româno-sovietică și a reînăscut tradiționala prietenie dintre poporul român și glorioasele popoare din Uniunea Sovietică.

Măreața victorie dela 9 Mai 1945 a consfințit pentru totdeauna adevărata independență de stat și suveranitate națională a Patriei noastre, pentru care încă acum trei sferturi de veac și-au vărsat împreună sângele dorobanții români și ostașii ruși, bătându-se vitejește împotriva ienicerilor turci la Smârdan, Plevna și Grivița. Pentru acest fapt ziua de 9 Mai este pentru poporul nostru o dublă sărbătoare.

Cu 75 de ani în urmă, când trupele rusești treceau Prutul, a fost proclamată independența României față de imperiul otoman. Pășind pe pământul țării noastre pentru a lovi forțele turcești în Balcani, comandantul armatei ruse, exprimând sentimentele de prietenie și dragoste frățească ale poporului său, s'a adresat poporului nostru cu cuvintele: „...vă declar că venim la voi ca vechi prieteni și doritori de bine".

Doborîrea jugului otoman n'a însemnat însă și realizarea speranțelor maselor largi ale poporului, de a câștiga odată cu independența și dreptul la o viață mai bună și liberă. Moșierimea și burghezia română au trădat independența de stat a României și au vândut capitaliștilor din Apus libertatea și bogățiile Patriei noastre. In acest fel România a fost transformată într'o adevărată semicolonie a puterilor imperialiste. Sub patronajul monarhiei, ea însăși jefuitoare nesățioasă, capitaliștii străini, și îndeosebi cei americani și englezi, mână în mână cu clasele exploatatoare dela noi din țară storceau an de an beneficii uriașe din truda poporului muncitor, asuprit mai crunt ca pe vremea turcilor. In felul acesta țara noastră a ajuns să fie înhămată la carul imperialismului german și târâtă în războiul nedrept împotriva Uniunii Sovietice.

Numai clasa muncitoare condusă de Partidul Comunist Român a luptat consecvent pentru doborîrea fascismului, pentru democrație și independență națională. Victoria trupelor sovietice a deschis forțelor revoluționare din țara noastră, conduse de partid, drumul cuceririi deplinei puteri politice, drumul larg spre zările luminoase ale socialismului.

Victoria istorică dela 9 Mai a arătat încăodată întregii lumi superioritatea orânduirii socialiste, tăria de neînfrânt a Uniunii Sovietice, a puterii de stat a muncitorilor și țăranilor eliberați pentru totdeauna de sub exploatarea capitalistă, a arătat invincibilitatea Armatei Sovietice. Nemuritoare vor rămâne minunatele acte de eroism ale victorioșilor ostași sovietici. Intreaga istorie a celui de al doilea război mondial este presărată cu pagini de înalt eroism și spirit de jertfă ale ostașilor sovietici pentru gloria Patriei. Mărturie grăitoare a acestor minunate fapte de arme ne stau eroica apărare a Moscovei și Leningradului, istorica bătălie dela Stalingrad, epopeea celor 30 ostași de gardă ai lui Pamfilov, legendara figură a lui Matrosov, jertfa înflăcăratei Zoia, vitejia și bărbăția lui Meresiev. Ostașul sovietic, crescut de partidul lui Lenin și Stalin, conștient de înalta sa îndatorire patriotică, a adus cu prețul vieții sale eliberarea milioanelor de asupriți și exploatați. Acesta este rezultatul înaltei educații pe care au primit-o oamenii sovietici în școala sovietică, în societatea sovietică, educație în spiritul dragostei de Patrie, al dragostei față de oamenii muncii de pretutindeni și al urii neîmpăcate față de asupritori și exploatatori. Ziua de 9 Mai reprezintă pe drept cuvânt o pildă a măreţului internaționalism proletar, o pildă a ajutorului măreț pe care Uniunea Sovietică l-a dat pentru eliberarea popoarelor.

Victoria Uniunii Sovietice a zdruncinat temeliile șubrede ale sistemului capitalist mondial, schimbând radical raportul de forțe în favoarea forțelor păcii și socialismului.

Popoarele din Europa Centrală și de Sud-Est, printre care și poporul nostru, în urma eliberării lor și-au luat soarta în propriile lor mâini, zdrobind puterea capitaliștilor și moșierilor și instaurând regimul de democrație populară. Sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, printr'o aprigă luptă de clasă și cu ajutorul prețios al Țării Socialismului, aceste popoare construesc baza noii orânduiri socialiste.

Strălucit este bilanțul rodnicei activități cu care este întâmpinată ziua de 9 Mai în țara noastră. Oamenii muncii luptă cu deosebit avânt pentru a realiza mărețele prevederi ale primului nostru plan cincinal și ale planului de electrificare a țării. Inițiativa creatoare a maselor muncitoare rodește zi de zi în realizările obținute pe tărâmul desvoltării industriei și agriculturii, ca și pe cel cultural. In primul an al cincinalului producția industrială a înregistrat o creștere de 28,7%, iar productivitatea muncii de 10%. Muncitorii, inginerii și tehnicienii au realizat în anul care a trecut peste 11.000 invenții și inovații. Paralel cu desvoltarea producției și productivității a crescut nivelul cultural și material al maselor muncitoare.

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român se întărește unitatea moral-politică a poporului român, se întărește necontenit și se consolidează statul nostru de democrație populară, expresie a dictaturii proletariatului.

Măsurile luate de partid și guvern desvoltă cuceririle revoluționare ale poporului muncitor și lovesc cu putere în uneltirile contrarevoluționare ale dușmanului de clasă. Reforma bănească și reducerile de prețuri, precum și rezultatele măsurilor pentru consolidarea succesului reformei bănești au dovedit din plin capacitatea partidului nostru și a aparatului statului nostru de democrație populară, de a mobiliza oamenii muncii la luptă pentru traducerea în viață a acestor hotărîri care constitue chezășia desvoltării economiei noastre naționale. Entuziasmul cu care cei ce muncesc întâmpină și îndeplinesc cuvântul partidului este o dovadă grăitoare a patriotismului socialist de care ei sunt animați. Acțiunile patriotice ale oamenilor muncii se îmbină în mod armonios cu internaționalismul proletar. Milioanele de oameni ai muncii din Patria noastră sunt luptători înflăcărați pentru pace.

In educarea patriotică și internaționalistă a tinerelor generații ale României socialiste de mâine, în educarea lor în spiritul devotamentului față de poporul muncitor, față de cauza păcii, în spiritul frăției dintre popoare și al dragostei pline de recunoștință față de marele popor sovietic, față de invincibila sa armată eliberatoare și iubitul conducător și învățător al întregii omeniri, tovarășul Stalin, un rol de frunte îl are — așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — școala. Tineretul nostru trebue să iubească Patria noastră minunată, câmpiile ei mănoase, pământul ei bogat și plin de comori și să urască din suflet pe toți dușmanii Patriei noastre, pe toți acei care în dorința de dominație mondială încearcă să arunce omenirea într'un nou măcel mondial.

Incă nu au trecut decât câțiva ani de când s'au stins ultimele ecouri ale bubuiturilor de tun și ațâțătorii la război de totdeauna, în frunte cu imperialiștii americani și englezi, pun la cale un criminal război împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

In amintirea sutelor de milioane de oameni cinstiți din întreaga lume sunt încă vii atrocitățile și grozăviile celui de al doilea război mondial, iar noii hitleri imperialiști vor să extindă asupra întregii lumi războiul criminal de jaf și cotropire pe care îl duc în Coreea, încercând să reînvie în acest scop vechile focare de război, să refacă armatele Germaniei Occidentale și ale Japoniei.

Cu legitimă indignare se ridică omenirea muncitoare împotriva imperialiștilor ucigași, care poartă în Coreea monstruosul război de exterminare prin arma bacteriologică. Politica mârșavă a imperialiștilor se izbește azi de puternicul zid pe care îl fac sutele de milioane de partizani ai păcii.

Lupta antiimperialistă din Europa și America, lupta antiimperialistă din Asia și celelalte continente crește pe zi ce trece, iar unitatea internațională a celor ce muncesc este azi mai puternică decât oricând. Uriașele demonstrații cu ocazia sărbătoririi zilei de 1 Mai dovedesc în mod vădit că pe zi ce trece forțele păcii și socialismului cresc, iar cele ale războiului slăbesc.

Forța uriașei mișcări mondiale pentru apărarea păcii are o garanție sigură și trainică: uriașa Țară a Socialismului. Creșterea puterii Statului Sovietic întărește încrederea oamenilor cinstiți că planurile agresive ale imperialiștilor sunt sortite pieirii. Oamenii muncii de pretutindeni văd în primul Stat Socialist întruchiparea celor mai scumpe năzuințe ale lor.

Marele popor sovietic este azi antrenat într'o măreață operă creatoare, opera construirii comunismului. Grăitoare sunt în acest sens cifrele care arată că planul de stat al industriei sovietice a crescut în 1951 cu 16 procente. In prezent, Uniunea Sovietică este de două ori mai puternică față de anul 1940. In condițiile de pace, poporul sovietic și glorioasa sa Armată traduc în viață învățătura stalinistă de a întări continuu capacitatea de apărare a Patriei, pentru ca în cazul când imperialiștii ar îndrăzni să se atingă de granițele Patriei Socialiste, să fie întâmpinați așa cum o merită.

Victoria istorică a Uniunii Sovietice împotriva Germaniei hitleriste arată în mod clar soarta pe care cu siguranță îi va aștepta pe toți agresorii care vor să nesocotească învățămintele istoriei.

Sărbătorirea zilei de 9 Mai constitue pentru sutele de milioane de partizani ai păcii de pe întreg cuprinsul pământului un prilej de a-și îndrepta gândurile pline de recunoștință și încredere spre Uniunea Sovietică, spre făuritorul victoriei, tovarășul Stalin.

Garanția păstrării păcii, a propășirii țării noastre spre socialism, garanția independenței Patriei noastre împotriva acelora care vor să o transforme într'o colonie americană o constitue prietenia și alianța frățească cu puternica Țară a Socialismului victorios, bastionul păcii și libertății popoarelor.

Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, tovarășului P. GROZA

Secretarului General al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, tovarășului GH. GHEORGHIU-DEJ

BUCUREȘTI

Rog Guvernul Republicii Populare Române, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și pe Dumneavoastră personal, să primiți mulțumirile mele pentru salutul prietenesc cu prilejul celei de a 75-a aniversări a proclamării independenței de Stat a României.

Urez poporului român, Guvernului Republicii Populare Române și Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român noi succese în construirea României noi, libere, popular-democratice.

I. STALIN

Tovarășului Iosif Vissarionovici STALIN

MOSCOVA-KREMLIN

Iubite Iosif Vissarionovici,

In ziua marii sărbători a poporului român — împlinirea a 75 de ani dela scuturarea jugului turcesc și proclamarea independenței de Stat a României în urma victoriei trupelor rusești asupra armatei turcești, Vă trimitem în numele Guvernului Republicii Populare Române, al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și al întregului popor al țării noastre, un fierbinte salut.

Evenimentul memorabil al istoriei noastre, pe care-l sărbătorim astăzi, este una din strălucitele mărturii ale prieteniei și sprijinului pe care l-a dat poporului român în decursul veacurilor, cu dragoste de frate mai mare, poporul rus. Pe câmpurile de luptă împotriva asupritorilor turci s'a cimentat nobila tradiție a frăției de arme româno-ruse. Toate încercările claselor exploatatoare din vechea Românie — care au trădat independența națională și de Stat a României — de a da uitării evenimente dintre cele mai însemnate din istoria României, n'au reușit să smulgă din sufletul poporului nostru sentimentul de adâncă prietenie și recunoștință pentru marele popor rus eliberator.

Sărbătoarea Independenței de Stat a României coincide cu aniversarea celui mai de seamă eveniment al vremurilor noastre — istorica victorie a glorioaselor forțe armate ale Uniunii Sovietice asupra imperialismului fascist. Țara noastră îi datorează Armatei Sovietice eliberarea de sub jugul fascismului și imperialismului. Victoria forțelor armate ale Uniunii Sovietice a adus poporului român, pentru prima oară în frământata sa istorie, adevărata independență națională și de Stat, a constituit temelia renașterii naționale și desvoltării tuturor forțelor creatoare ale poporului român. Datorită măreței victorii a Uniunii Sovietice poporul nostru muncitor și-a putut lua soarta în propriile mâini; clasa muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, a izgonit dela putere clasele exploatatoare și a instaurat puterea populară; oamenii muncii din țara noastră, călăuziți de partidul clasei muncitoare, au trecut la construirea socialismului.

In luptele duse de diviziile române, cot la cot cu glorioasele armate sovietice, împotriva hoardelor hitleriste, a renăscut și s'a îmbogățit cu un nou conținut frăția de arme a popoarelor noastre.

Poporul nostru liber își încordează toate puterile pentru a-și construi o viață fericită, pentru a-și apăra independența și suveranitatea națională împotriva dușmanilor săi înverșunați — imperialiștii americani și englezi, pentru a apăra împreună cu alte popoare iubitoare de pace, în frunte cu poporul sovietic, bunul cel mai de preț al omenirii — pacea!

In ziua când sărbătorim aniversarea proclamării independenței de Stat a României, în Ziua Victoriei asupra fascismului, gândurile și sentimentele poporului român și ale tuturor naționalităților din Republica Populară Română se îndreaptă spre acela care întruchipează ideia frăției și libertății popoarelor, spre genialul organizator al victoriei asupra imperialismului fascist, stegarul păcii, democrației și socialismului — marele Stalin!

Trăiască frățeasca prietenie româno-sovietică!

Trăiască genialul conducător de popoare, părintele și cel mai bun prieten al poporului român — Iosif Vissarionovici Stalin!

In numele Guvernului R.P.R.
Dr. P. Groza

In numele C.C. al P.M.R.
Gh. Gheorghiu-Dej

Decorarea unor veterani din războiul din 1877

Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române a emis un Decret prin care se acordă Ordinul „APĂRAREA PATRIEI" clasa 3-a pentru contribuția adusă la obținerea independenței noastre de stat în războiul din 1877, următorilor veterani:

Pogăceanu Gheorghe, din comuna Piatra Neamț-Bacău; Gavrilă N. Grasut, din comuna Tarcău-Bacău; Ignea Năstase, din comuna Sagna-Bacău; Maftei Gheorghe, din Dorohoi-Botoșani; Butureanu Mihai, din comuna Grozești-Gorj; Călărașu Nicolae, din comuna Cârlogeni-Vâlcea; Ghiță Gheorghe, din comuna Piscu-Galați; Bacsaman Gheorghe, din comuna Horezu-Vâlcea. (Agerpres).

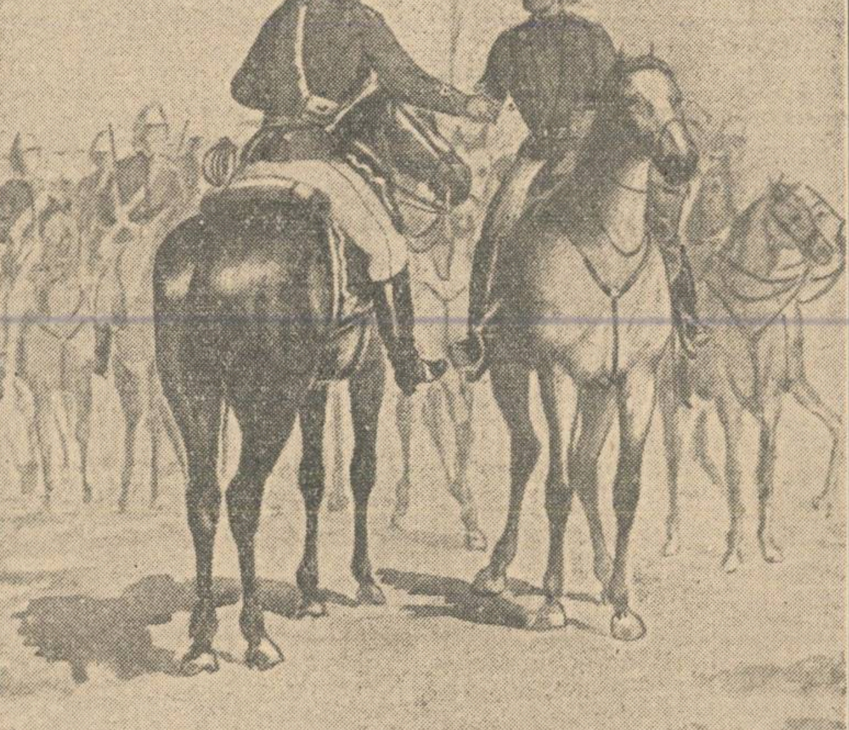

Frăția de arme ruso-r nână
de SAVA HENȚIA (1877)

O mare sărbătoare a poporului român *)

Sărbătorim astăzi a 75-a aniversare a eliberării din jugul turcesc și a proclamării independenței de Stat a României, precum și a 7-a aniversare a măreței zile a victoriei Uniunii Sovietice împotriva cotropitorilor hitleriști. Strălucita victorie din 9 Mai 1945 a Armatei Sovietice eliberatoare, salvatoarea civilizației umane, a dat poporului român posibilitatea de a prăznui astăzi aniversarea eliberării din robia otomană ca popor cu adevărat și pe deplin liber și independent.

Zeci de ani, burghezia, moșierimea și slugile lor „savante" s'au străduit să falsifice conținutul evenimentelor din 1877. Până și glorioasa zi de 9 Mai 1877 nu s'au sfiit s'o înlocuiască cu ziua de 10 Mai, ziua monarhiei prusace de Hohenzollern, câinele de pază al intereselor imperialiștilor occidentali la noi în țară.

Regimul burghezo-moșieresc a căutat — îndeosebi după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — să ascundă faptul că țara noastră și-a dobândit în 1877 independența datorită armatelor rusești, care au bătut și au izgonit hoardele otomane până la Adrianopol.

Factorul hotăritor în cucerirea independenței de Stat, în 1877, de către poporul nostru, au fost Rusia și forța ei militară.

Cercurile revoluționare din Rusia de atunci și masse largi ale poporului rus au salutat cu simpatie și dragoste cauza nobilă și dreaptă a eliberării popoarelor vecine și au sprijinit-o, luptând cu pasiune pentru înfrângerea cotropitorilor turci. In ciuda propagandei reacționare, recunoștința și dragostea față de marele și gloriosul popor rus au rămas vii în inima poporului nostru și ard astăzi cu o flacără veșnică și tot mai strălucitoare.

Alături de armatele ruse eliberatoare, diviziile românești au luptat cu înflăcărare și eroism împotriva cotropitorilor turci, care timp de veacuri ținuseră în jug poporul nostru. La Plevna și în alte lupte ostașii ruși și români s'au acoperit de glorie. Astfel s'a pecetluit cu sânge frăția de arme ruso-română. Vitejia cu care s'au bătut dorobanții și călărașii români în războiul pentru independență, din 1877, constitue un izvor puternic de mândrie patriotică pentru poporul nostru. Numai înaintarea trupelor rusești spre Dunăre și avântul de luptă al masselor populare, care au salutat cu nemărginit entuziasm armata rusă eliberatoare, au silit pe cârmuitorii de atunci ai țării să părăsească politica de „neutralitate" — vrăjmașă independenței naționale — dusă de moșierime și de marea majoritate a burgheziei, în frunte cu agentul capitalului străin, Carol de Hohenzollern. Oamenii muncii, însuflețiți de un minunat patriotism, își rupeau pâinea dela gură pentru a înzestra armata română pe care clasele exploatatoare și domnitorul prusac o țineau desculță și flămândă, dezarmată și neinstruită.

Dacă năzuințele poporului român au găsit în 1877 sprijinul puternic al poporului rus, care le-a asigurat izbânda, în schimb ele s'au ciocnit de ostilitatea majorității marilor puteri occidentale.

Cel mai înverșunat vrăjmaș al independenței noastre naționale a fost, încă din acea vreme, vechiul jefuitor și călău al popoarelor, imperiul britanic. Guvernul englez a exercitat în 1877 cele mai nerușinate presiuni și amenințări asupra României pentru a o menține în robia turcească.

Incă dinainte ca independența, pentru care massele populare făceau cele mai mari jertfe, să fi fost cucerită, Hohenzollern și Brătianu, coaliția burghezo-moșierească și odioasa monarhie încheiau cu capitaliștii apuseni târgul pentru vinderea bogățiilor și libertății poporului. Chiar din primii ani de după 1877 se intensifică pătrunderea capitalului străin în țara noastră sub formă de împrumuturi cămătărești și de investiții în industrie și în întreprinderile bancare. Rând pe rând bogățiile țării — petrolul, cărbunii, fierul, industria — trec direct sau indirect în posesia marilor capitaliști din Paris sau Berlin, Londra sau New York. Guvernele țării se făceau și se desfăceau după cum trăgeau sforile stăpânii occidentali. In vremea crizei economice din 1929—1932, guvernul Maniu-Vaida, impus de către capitalul anglo-franco-american, punea în practică „planul dela Geneva", instituind controlul străin direct asupra treburilor statului român. In anii celui de al doilea război mondial, clasele exploatatoare au transformat țara într'o colonie ocupată de armatele Reich-ului hitlerist, iar poporul român în carne de tun la dispoziția cotropitorilor fasciști germani.

Eliberarea țării noastre din jugul hitlerist, la 23 August 1944, de către Armata Sovietică și istorica victorie a U.R.S.S. împotriva cotropitorilor fasciști au constituit factorul hotăritor al cuceririi adevăratei și realei independențe naționale a poporului român. Pentru a doua oară în istoria sa, poporul nostru a dobândit independența, mulțumită marelui său prieten, poporul rus.

De data aceasta însă independența noastră este reală și adevărată, fiindcă am fost eliberați nu de către un stat oarecare, ci de uriașul Stat socialist al muncitorilor și țăranilor, apărătorul nedezmințit al independenței și libertății tuturor popoarelor — stat care ne-a ajutat să ne eliberăm țara pentru totdeauna din lanțurile monstruosului sistem mondial imperialist.

Independența națională este astăzi reală și adevărată, fiindcă clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului — conducătorul nesovăitor al poporului în lupta pentru eliberarea națională și socială — a smuls puterea politică și bogățiile patriei din ghiarele agenturii imperialismului — monarhia prusacă, burghezia și moșierimea și partidele lor politice trădătoare de țară. Poporul și-a clădit un stat nou, instrument puternic al dictaturii proletariatului, apărător de neclintit al libertății și intereselor poporului muncitor.

Armata Republicii Populare Române, armată devotată cu trup și suflet poporului și înconjurată de dragostea poporului, pavăză a cuceririlor lui și a independenței naționale, continuă și desvoltă glorioasele tradiții ale vitejilor din 1877.

Intre Uniunea Sovietică, țara noastră și celelalte țări libere s'a creat un nou tip de relații internaționale, relații frățești de prietenie și colaborare, care au la bază politica stalinistă de deplină egalitate între țările mari și mici. Ajutorul puternic și neprecupețit al Uniunii Sovietice dă poporului nostru putința să cucerească mari succese pe calea construirii socialismului.

In totală opoziție cu relațiile dintre țările libere sunt relațiile care domnesc în sânul lagărului imperialist.

Grăbiți să transforme pământul într'o „planetă americană", miliardarii din Wall-Street au lichidat de fapt independența națională nu numai a unor țări mici, ca Iugoslavia — vândută imperialismului de către călăul Tito — ci și a unor mari puteri, ca Anglia și Franța.

Pentru imperialiștii americani ideia independenței naționale — scumpă popoarelor — a devenit un obstacol în calea planurilor de dominație mondială, de deslănțuire a celui de al treilea război mondial.

Lupta pentru independența națională a popoarelor este astăzi o parte integrantă a uriașei lupte mondiale pentru pace.

Sub steagul luptei pentru independență se strâng sute de milioane de oameni — din Franța, Italia și Germania, până în Japonia, Vietnam și Malaya — oameni de diferite credințe politice și religioase, dar care nu vor să trăiască în robia Wall-Street-ului și nici să piară pentru gloria dolarului. Infrângerea agresorilor americani în Coreea a arătat lumii întregi că nici bombardamentele teroriste împotriva femeilor și copiilor, nici chiar odiosul război bacteriologic nu au izbutit și nu vor izbuti să înfrângă, în vremea noastră, un popor care-și apără dreptul la o viață liberă și independentă și se bucură de simpatia și sprijinul lagărului mondial al păcii!

Dușmanii omenirii, imperialiștii americani și englezi, urăsc cu înverșunare viața liberă a popoarelor din țările de democrație populară. Dela faimoasa „variantă Churchill", prin care ni se pregătea soarta tristă a Greciei cotropite, și până la legea americană a celor 100 de milioane de dolari, în vederea recrutării oficiale a spionilor și sabotorilor, miliardarii din Wall-Street și City nu s'au dat înapoi dela nimic pentru a submina independența națională a popoarelor libere din Estul și Sud-Estul Europei. Impotriva acestora ei pun la cale alianțe agresive de soiul „axei Belgrad-Atena-Ankara", sucursală a pactului Atlanticului.

Poporul român întâmpină uneltirile agresorilor americani cu calmul și conștiința tăriei pe care i-o dau prietenia și alianța cu nebiruita Uniune Sovietică, superioritatea crescândă a imensului lagăr al păcii, succesele regimului de democrație populară în opera de construire a socialismului. Hotărît să apere independența națională cu prețul oricăror sacrificii, poporul nostru își ascute și mai mult vigilența, își încordează și mai mult forțele în lupta pentru întărirea patriei și victoria păcii.

Condus de Partidul Muncitoresc Român, poporul nostru, mândru de faptele glorioase ale eroilor din 1877, însuflețit de un înflăcărat patriotism socialist, se avântă — cu ajutorul frățesc și neprețuit al Uniunii Sovietice — spre culmile socialismului, luptă cu un uriaș avânt creator pentru a îndeplini sarcinile mărețe ale planului cincinal, făurește cu brațele și cu mintea sa o puternică industrie grea socialistă, temelia independenței naționale. El își îndreaptă astăzi în primul rând gândurile și sentimentele de fierbinte dragoste și recunoștință către Uniunea Sovietică — a cărei prietenie și alianță este chezășia independenței noastre — către acela care ne-a salvat din jugul hitlerist și ne-a dat posibilitatea de a ne elibera deplin din jugul imperialist, către acela care ne învață și ne ajută să creăm o țară liberă și fericită — marele Stalin.

***) Articol de fond apărut în ziarul „Scânteia" Nr. 2343 din 9 Mai 1952.**

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Școala în preajma examenelor

Se apropie examenele de sfârșit de an. Sub conducerea cadrelor didactice elevii școlilor sovietice se pregătesc pentru verificarea anuală a cunoștințelor și deprinderilor. Lecțiile din această perioadă dobândesc un caracter deosebit.

Acumularea treptată a cunoștințelor, care a durat câteva luni, se încheie acum. Sarcina cadrelor didactice este de a ajuta pe elevi să lichideze lacunele pe care le au în cunoștințe, să-și precizeze și problemele rămase din diferite cauze, nelămurite, să înțeleagă mai adânc fenomenele și faptele studiate. Valoarea pedagogică a recapitulării întregii materii studiate constă tocmai în faptul că pe baza cunoștințelor acumulate se pot face noi și importante generalizări, se poate delimita mai bine principalul de secundar, se pot arăta legăturile interne, ale faptelor și fenomenelor studiate, se pot sistematiza just cunoștințele elevilor explicându-se principiile de bază ale științei. Acest lucru este deosebit de important pentru formarea concepției marxist-leniniste a elevilor asupra lumii, nemaivorbind de faptul că elevii memorizează mai bine cunoștințele atunci când acestea sunt analizate în cadrul legăturilor lor reciproce.

K. D. Ușinschi atrăgea atenția pedagogilor asupra deosebitei însemnătăți a însușirii ideilor principale dintr'un capitol studiat. Asemenea idei principale nu sunt multe și pedagogul trebue să se reîntoarcă necontenit la ele. In cazul când se predă astfel, spunea Ușinschi, în capul elevului nu se adună, ca într'un sac, fapte prost însușite și idei prost înțelese, ci și faptele și ideile cresc în mod organic din puținele semințe adânc semănate în suflet.

Cele mai bune cadre didactice folosesc perioada recapitulării materiei pentru a explica încăodată, într'o formă accesibilă elevilor, esența fenomenelor și faptelor studiate, pe baza teoriilor științifice actuale, adâncind legătura dintre teorie și practica construcției socialiste, întărind sentimentul adâncului patriotism sovietic al elevilor.

Școala sovietică a acumulat o bogată experiență în organizarea recapitulării materiei în preajma examenelor. S'au elaborat forme juste de recapitulare. Dintre acestea fac parte, în special, lecțiile de sinteză în clasele superioare, unde profesorii expun într'o formă concentrată și generalizează datele practice și principiile teoretice ale unui capitol mai mult sau mai puțin închegat, în lumina ideilor principale ale cursului respectiv.

Lecțiile de recapitulare cer cadrelor didactice o pregătire deosebit de amănunțită, priceperea de a prevedea greutățile pe care le pot întâmpina elevii în cadrul pregătirii individuale pentru examen. Profesorul N. V. Achilov, dela școala medie nr. 1 din Krasnogorsk, regiunea Moscova, recapitulând cursul de matematică din clasa a X-a, explică la lecții numai problemele cele mai complexe ale diferitelor capitole din programă. Pentru restul materiei capitolului respectiv, el indică elevilor numai un plan de recapitulare. Planul, pregătit din timp de către profesor, este afișat în clasă. In el se arată în ordine definițiile din capitolul respectiv pe care elevii trebue să le memorizeze, formulele pe care trebue să știe să le demonstreze singuri, exercițiile și problemele pe care trebue să le rezolve și să le noteze în caiete. In lecția următoare se face verificarea cunoștințelor pe baza acestui plan. După o exercitare temeinică în privința cunoștințelor și deprinderilor prevăzute într'un capitol, se trece la următorul.

Multe cadre didactice folosesc cu pricepere, în cadrul recapitulării materialului teoretic, lucrările de laborator și excursiile, vizitele la întreprinderi și în unitățile agricole. Această activitate practică face să se apropie cunoștințele elevilor de viață, contribuind la perfecționarea deprinderilor teoretice dobândite în cursul anului. Pregătirea pentru examene nu constă numai în a face pe elevi să stăpânească cunoștințele expuse în manuale ci și în a-i obișnui să și aplice în practică cunoștințele. Să ținem totdeauna minte că școala educă pe viitorii constructori ai comunismului, care trebue să știe să aplice în mod creator știința pentru transformarea naturii, pentru binele poporului. Perioada actuală permite cadrelor didactice să lasă cu copiii în aer liber pentru îndeplinirea diferitelor teme pe teren, de pildă, la biologie, geografie, matematică. Ar fi o greșeală să nu folosim această posibilitate.

Pentru pregătirea cu succes a elevilor în vederea examenelor trebue să se asigure o recapitulare sistematică a materiei. Școala sovietică a luptat și va lupta întotdeauna împotriva formalismului, oriunde și oricum s'ar manifesta el. Elevilor trebue să li se ceară să-și expună în mod conștient cunoștințele, prin propriile lor cuvinte, și să poată explica afirmațiile lor prin exemple concrete.

Pregătindu-se pentru examene, școala trebue să asigure cunoașterea de către elevi a cerințelor care stau în fața lor. Acest lucru se referă în special la clasele unde examenele se țin pentru prima dată. Este necesar să li se arate elevilor că ei trebue să dea răspunsuri amănunțite la întrebările indicate în biletele de examen, să li se explice cum trebue să expună definițiile, regulile și legile și cum să le argumenteze prin exemple sau experiențe. Practica dovedește că este bine să li se arate elevilor exemple de răspunsuri orale la examene și exemple de lucrări scrise reușite din anii trecuți. Acest lucru face pe elevi să înțeleagă mai bine caracterul răspunsurilor orale și al lucrărilor scrise. In acest fel, elevii se vor pregăti cu mai multă siguranță pentru verificarea cunoștințelor și deprinderilor lor.

In aceste zile trebue să se creeze condiții deosebit de favorabile pentru pregătirea elevilor în vederea examenelor. In sensul acesta, o deosebită importanță dobândesc anumite măsuri ca: organizarea de consultații acordate de profesori, alegerea și expunerea în biblioteca școlii a materialului care poate fi necesar elevilor, rezervarea unei camere în care elevii ce nu pot învăța comod acasă să poată studia după lecții, intrarea liberă în laboratoarele de fizică, chimie și biologie pentru îndeplinirea lucrărilor practice prevăzute în biletele de examen etc.

In același timp, cadrele didactice au datoria să se îngrijească zilnic de respectarea unui just regim al zilei pentru elevi, luptând împotriva supraîncărcării copiilor și urmărind cu perseverență alternarea normală a muncii și a odihnei acestora.

In perioada încheierii anului școlar crește deosebit de mult răspunderea directorilor și a secțiilor de învățământ. Ultimele săptămâni de învățătură trebue folosite cât mai bine pentru educarea comunistă a tinerei generații. Elevii trebue să vină la examene optimiști, plini de viață, bine înarmați cu cunoștințe și deprinderi.

(Articol publicat în „Ucitelscaia Gazeta").

In România nouă

de B. Esipov, E. Osipova și L. Ciupracova, membri ai delegației salariaților din învățământ din U.R.S.S. la Congresul Învățătorilor din R.P.R.

Guvernul Republicii Populare Române acordă o deosebită atenție ridicării nivelului cultural al maselor muncitoare, manifestă o grijă deosebită pentru copii, pentru educarea și instruirea lor. Dacă în anul școlar 1948—1949 au învățat în școlile de 7 ani 284.000 de copii, în anul școlar 1951/1952, numărul elevilor din aceste școli a ajuns la 466.000. In comparație cu perioada dinainte de război, numărul elevilor din școlile medii a crescut dela 29.000 la 69.480 elevi.

Prin Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului Român s'a mărit salariul cadrelor didactice, s'au îmbunătățit condițiile materiale și de viață ale învățătorilor dela sate. Ei au locuință asigurată, combustibil și luminat. Concediul cadrelor didactice s'a mărit cela 12 la 24 zile. S'a înființat titlul de „Învățător emerit al R.P.R.". Cadrele didactice care desfășoară o muncă de bună calitate și o activitate socială deosebită sunt distinse cu ordine și medalii.

In România a luat ființă primul Institut de Perfecționare a Cadrelor Didactice, a cărui sarcină este să ridice calificarea cadrelor didactice și să le acorde ajutor în ceeace privește metodica.

★

Intre 10 și 13 Aprilie a avut loc la București primul Congres al Învățătorilor din R.P.R. La lucrările lui au luat parte 700 de delegați aleși la conferințele raionale și împuterniciți să rezolve problemele actuale legate de instruirea și educarea copiilor.

La deschiderea Congresului au participat membrii Guvernului, membrii Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, oameni de știință, scriitori și alți oameni de cultură.

Secretarul general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a ținut o cuvântare în care s'au trasat sarcinile de răspundere și de cinste ce revin cadrelor didactice în legătură cu construirea socialismului în România. Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a subliniat în mai multe rânduri rolul uriaș al Uniunii Sovietice în ceeace privește eliberarea poporului român, a vorbit despre ajutorul frățesc al poporului sovietic acordat poporului român în construirea unei vieți noi, a unei economii și culturi noi.

Congresul a fost salutat de către delegații salariaților din învățământ din Uniunea Sovietică, Ungaria, Cehoslovacia, Bulgaria și Republica Democrată Germană.

Pionierii, reprezentanții Uniunii Tineretului Muncitor, reprezentanții muncitorilor și ai țărănimii din gospodăriile colective și-au exprimat dragostea nemărginită și recunoștința lor față de învățători. Se întărește în popor autoritatea cadrelor didactice din Republica Populară Română.

Congresul a fost un eveniment politic important în țară. Toate ziarele i-au acordat multă atenție.

Lucrările Congresului au avut un înalt nivel. Cu o deosebită atenție au fost ascultate rapoartele Ministrului Invățământului Public. N. Popescu-Doreanu, și ale Miniștrilor adjuncți.

Delegații Congresului au vorbit despre realizările și greutățile în muncă, despre căile de înlăturare a lipsurilor. Tineretul a vorbit cu deosebită emoție și căldură. Invățătorii dela sate au vorbit despre munca intensă pe care o desfășoară luând parte activă la viața socială și ajutând la organizarea gospodăriilor agricole colective. Ei desfășoară deasemeni o muncă intensă de educare și lămurire a populației.

Pe zi ce trece crește conștiința politică a cadrelor didactice, rândurile lor se completează cu constructori activi ai socialismului. Este foarte important să arătăm rolul cadrelor didactice în lichidarea analfabetismului și a semianalfabetismului populației. In cinci ani au învățat carte și au primit certificate de absolvire a școlii elementare 858.367 de locuitori adulți ai satelor și orașelor din Republica Populară Română.

Invățătorii din România sunt dornici de tot ce este nou, progresist, însușindu-și cea mai bună experiență. Mare este năzuința pedagogilor români de a învăța din experiența de muncă a cadrelor didactice sovietice, a pedagogiei sovietice, pe baza teoriei marxist-leniniste. Acest lucru ei l-au afirmat cu toată tăria dela tribuna Congresului. Mulți dintre ei au dat exemple concrete cu privire la felul cum predau lecțiile și cum își desfășoară activitatea educativă, urmând exemplul pedagogiei sovietice.

Mare este recunoștința învățătorilor români față de conducătorul oamenilor muncii, tovarășul Stalin, de numele căruia este legat tot ce este luminos, progresist, tot ce este mai bun: lupta pentru pace, pentru fericirea copiilor și pentru munca creatoare. Congresul a ovaționat cu deosebit entuziasm pe marele Stalin.

In București, delegația sovietică a vizitat Palatul Pionierilor, instalat într'un fost palat regal, înconjurat de un parc de 24 ha. Această instituție, foarte interesantă și importantă, deservește zilnic 3000 de copii.

In Palatul Pionierilor lucrează numeroase cercuri tehnice, de coregrafie, muzicale precum și cercuri pentru tinerii naturaliști. Pe teritoriul Palatului s'au construit o sală sportivă uriașă cu utilaj complect, un teatru cu 1000 de locuri, 2 bazine pentru înnot și un orășel pentru cultură fizică. In sere, copiii fac experiențe în legătură cu hibridizarea plantelor.

Acest dar făcut copiilor arată grija deosebită a regimului de democrație populară și a Partidului Muncitoresc Român pentru tânăra generație.

Suntem încredințați că perspectivele care s'au deschis în timpul Congresului vor ajuta învățătorilor români să rezolve cu hotărîre sarcinile care le revin în legătură cu construirea socialismului.

(din „Ucitelscaia Gazeta" Nr. 34 din 26 Aprilie 1952).

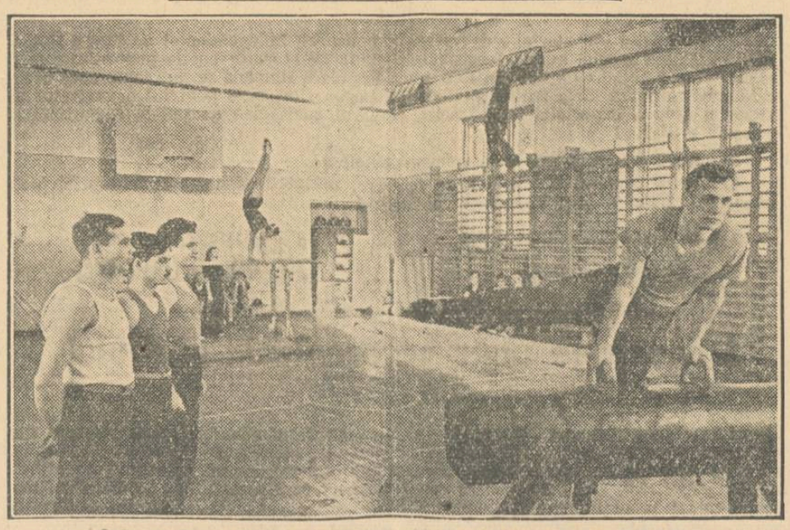

Sala pentru sport dela Institutul politehnic „Chirov" din U.R.S.S.

Profesorul sovietic Fedor Stepuhin

Numele profesorului de geografie Fedor Stepuhin este bine cunoscut nu numai în micul său orășel din regiunea Kalinin, într'una din școlile căruia lucrează, ci și în întreaga regiune.

Cei peste 50 de ani de muncă pedagogică au dat bătrânului profesor posibilitatea de a acumula o bogată experiență. La el vin deseori după sfaturi cadrele didactice tinere. Din toate colțurile Uniunii Sovietice îi vin scrisori dela foștii lui elevi care au ales, după exemplul lui, munca grea dar nobilă de pedagog. Intr'o jumătate de secol de muncă în școală, Fedor Stepuhin a instruit și a educat mii de tineri și de tinere. Acum el instruește și educă a treia generație de copii.

— Deseori, întâlnind la lecție privirile unuia dintre elevii mei — scrie în jurnalul său bătrânul profesor — îmi amintesc fără voie că tot atât de atent mă privea acum câteva zeci de ani bunicul lui.

Fedor Stepuhin primește pensie de mulți ani, dar este plin de forță și n'are de gând să părăsească școala. Toată viața, toate cunoștințele sale, el le dă elevilor. Și copiii îi răspund cu o mare dragoste și încredere. De dimineață și până seara, el poate fi văzut în mijlocul copiilor, în clasă, la cercul geografic, în muzeul regional, în cabinetul său de lucru, discutând cu copiii sau povestindu-le despre călătoriile sale prin Uniunea Sovietică. Fedor Stepuhin este un oaspe de cinste la adunările pionierești, în special la cele închinate studierii regiunii natale, vestitilor călători ruși sau constructiilor comunismului.

Lecțiile lui Fedor Stepuhin sunt totdeauna așteptate cu nerăbdare de copii. El transmite cu pricepere copiilor dragostea sa pentru geografie. Bătrânul profesor învață pe copii să cunoască și să iubească regiunea lor, patria lor. Economia raionului natal este una din temele lui preferate.

— Cunoști lungimea râului care trece pe lângă orașul nostru? — întrebă el pe unul dintre elevii din clasa a VIII-a? Uite, închipuește-ți că unul dintre copii o să-ți pună această întrebare. Ce poți să-i răspunzi?

Elevul este emoționat. Toată clasa așteaptă cu nerăbdare ca profesorul să spună lungimea râului local, pentru a o nota și a o ține în minte întotdeauna. Fedor Stepuhin nu are și nu a avut niciodată elevi rămași în urmă la geografie. Activitatea în cadrul cercului geografic, pe care el îl conduce de mulți ani, contribue la lărgirea orizontului copiilor. In acest cerc elevii cunosc multe lucruri interesante care nu sunt cuprinse în programă. Ei citesc mult, studiază viața și activitatea marilor călători ruși etc.

Vara, în timpul vacanței, Fedor Stepuhin pleacă împreună cu copiii în călătorii din care aceștia se întorc încărcați de lucruri interesante găsite în timpul călătoriei: minerale, plante rare etc. Profesorul folosește aceste călătorii și în scopuri educative. In cadrul lor el are posibilitatea să-și cunoască mai bine elevii. Discuțiile în jurul focului de tabără sunt tot atât de interesante ca și cele din clasă sau din laborator. Copiii vorbesc cu înflăcărare despre dragostea lor pentru Patrie, despre prietenie, despre viața copiilor din țările de democrație populară și din țările capitaliste. Această temă emoționează extrem de mult pe copii. Ei citesc regulat „Pionerskaia Pravda", unde sunt deseori publicate scrisori ale elevilor din țările de democrație populară. Deseori și mult se discută despre lupta pentru pace.

Printre foștii elevi a lui Fedor Stepuhin sunt oameni cu cele mai diferite profesiuni: muncitori și ingineri, oameni de știință, agronomi și artiști, geologi și profesori. Cei mai mulți însă sunt geologi și profesori. Dar toți acești oameni cu diferite specialități au trăsături caracteristice comune: dragostea de muncă și priceperea de a înlătura greutățile. Aceste trăsături le-au fost formate în anii de școală, sub îndrumarea profesorului lor iubit.

— Mi-aduc aminte — îi scrie lui Fedor Stepuhin, unul dintre foștii lui elevi, studentul Victor Mateev dela Institutul de Energetică din Moscova — cum mi-ați spus odată că nu-mi veți permite să merg cu dvs. în călătorie până când nu-mi voi îndrepta o notă proastă la matematică. Și am îndreptat-o, cu toate că învățam pe atunci greu la matematică. Ați fost primul care m'a învățat să nu dau îndărăt în fața greutăților...

Dragul meu profesor — scrie tânăra profesoară Olga Vâsoțkaia din Leningrad — ieri elevii mei au dat primele lor examene. Cred că eram mai emoționată decât ei, dar totul s'a terminat cu bine. Toți copiii au primit note bune. Când s'au adunat strâns în jurul meu în curtea școlii noastre, m'am simțit nemărginit de fericită. Această fericire v'o datorez dvs., pentrucă sunteți acela care mi-a ajutat să-mi aleg această profesiune pentru toată viața. Invăț acum să muncesc așa cum munciți dvs., să iubesc și să înțeleg pe copii...

Asemenea scrisori sunt nenumărate.

Profesorul Fedor Stepuhin este un oaspe dorit în fiecare familie care are copii la școală. El vine deseori să vorbească cu părinții despre copiii lor, să le dea un sfat, să-i învețe să educe just pe copii. Părinții îl ascultă cu atenție și îi urmează sfaturile, pentrucă și ei și părinții lor au învățat în școala lui.

Fedor Stepuhin scrie deseori în ziarul local și vorbește la radio. El are un loc de cinste printre conferențiarii locali. Referatele lui despre educația copiilor în familie, despre legătura între familie și școală etc. sunt urmărite cu multă atenție.

Deseori vin la Fedor Stepuhin, după sfaturi, și comsomoliștii. Pentru ei, bătrânul profesor este o autoritate de necontestat în problemele moralei sovietice. Cum trebue să fie adevărata prietenie, cum trebue aleasă profesia, cum trebue educată voința — iată unele dintre problemele cu care se adresează elevii profesorului lor.

— Pe semne că nu mi-e dat să îmbătrânesc — glumește Fedor Stepuhin — copiii nu-mi dau voie; cu cine s'ar mai sfătui ei, dacă eu aș pierde interesul pentru viață, dacă aș rămâne măcar cu un pas în urma ei?

Fedor Stepuhin citește mult cărți de pedagogie cât și literatură, nu pierde nici un film nou, nici o piesă nouă care se reprezintă la teatrul regional. Ca deputat al Sovietului raional, el controlează munca școlilor și a caselor de copii. Alegătorii i se adresează în legătură cu toate nevoile lor.

Dela școală, bătrânul profesor pleacă târziu. Aproape totdeauna este condus de unul dintre elevi sau chiar de un grup întreg. Copiii vor să mai stea încă puțin cu profesorul lor iubit și, dacă s'ar putea, să intre și în casa lui, să stea de vorbă, să primească vre-o carte interesantă pentru citit. Bogata lui bibliotecă este în întregime la dispoziția copiilor. El îi învață să iubească și să îngrijească cărțile. Și cărțile se întorc totdeauna în rafturi curate și la timp.

Guvernul Sovietic a acordat lui Fedor Stepuhin, pentru munca lui îndelungată și rodnică, o înaltă distincție: „Ordinul Lenin". Intâlnind pe stradă pe bătrânul profesor, locuitorii îl salută ca pe cel mai respectat om din oraș.

E. CERNAȘEVA

Bibliotecile sindicale

In fiecare an crește rețeaua de biblioteci raionale ale Sindicatului Salariaților Școlilor Elementare din R.S.F.S.R. Aceste biblioteci se deschid în special în centrele sătești mari și îndepărtate de centrele regionale. In primele luni ale anului 1952 s'au deschis 43 biblioteci noi, cu sute de secții mobile care circulă prin țară.

O muncă deosebit de intensă de creare a noilor biblioteci o desfășoară organizațiile sindicale din regiunea Omsk. Din inițiativa comitetului regional și a comitetelor raionale sindicale s'au deschis în regiunea Omsk, în anul acesta, 10 biblioteci raionale. Comitetele executive ale sovietelor raionale au rezervat încăperi speciale pentru bibliotecile nou create. Munca de bibliotecari o desfășoară activiștii sindicali. Pentru organizarea noilor biblioteci și pentru complectarea fondului de cărți a tuturor bibliotecilor, Comitetul Central al Sindicatului a alocat 3 milioane 700 mii de ruble.

Filme didactice trimise prin poștă

Sunt câțiva ani de când există pe lângă secția regională de învățământ din Novosibirsk o filmotecă didactică. Filmele didactice pentru geografie, biologie, literatură, fizică și istorie sunt folosite în 300 de școli cineficate și în numeroase alte instituții de învățământ din oraș și din regiune, precum și în unele școli din regiunea Altai, orașele Kiahta și Ulan-Udé.

Școlilor care se găsesc la distanțe mari de oraș li se trimit filme prin poștă. Filmoteca în colaborare cu institutul de perfecționare a cadrelor didactice, organizează vizionări colective, în cadrul cărora profesorii analizează conținutul filmelor noi.

Glorioasa aniversare a „Pravdei" bolșevice

Oamenii muncii din lumea întreagă, alături de oamenii sovietici, au sărbătorit la 5 Mai 40 de ani dela apariția „Pravdei", ziarul central al Partidului Comunist (b) al Uniunii Sovietice. S'au scurs patru decenii de când, din inițiativa lui Vladimir Ilici Lenin și sub directa conducere a tovarășului Stalin, a apărut ziarul ce poartă cu cinste steagul adevărului bolșevic. In aceste patru decenii ziarul și-a adus contribuția de seamă la înfăptuirea a două revoluții — cea din Februarie 1917 și revoluția socialistă din Octombrie a aceluiaș an — la construirea societății socialiste pe a șasea parte a globului și astăzi își aduce contribuția la măreața operă de construire a comunismului. Purtând cuvântul partidului lui Lenin și Stalin, „Pravda" a îndrumat zi de zi clasa muncitoare și massele largi în construirea unei noi epoci în istorie.

Dela apariție, „Pravda" a fost salutată cu bucurie de către clasa muncitoare și toți cei exploatați și asupriți din vechea Rusie, ca o tribună înaltă de propagandă și agitație pentru ideile socialismului științific, ca un organizator al acțiunilor revoluționare practice menite să strângă massele în jurul partidului bolșevic, pentru doborîrea țarismului, pentru construirea unei noi orânduiri.

In paginile „Pravdei" partidul bolșevic a călăuzit cu îndemânare pașii mișcării muncitorești din Rusia în anii de creștere a avântului revoluționar, după înfrângerea revoluției din 1905—1907. Ziarul a învățat massele să desfășoare larg agitația politică de masse, să folosească fiecare prilej pentru demascarea țarismului pe planurile vieții economice, politice, sociale și culturale. Au crescut astfel unitatea clasei muncitoare, conștiința și capacitatea ei organizatorică.

După doborîrea țarismului, în paginile „Pravdei" Lenin și tovarășul Stalin au îndrumat, zi cu zi, clasa muncitoare și aliații ei în lupta pentru transformarea revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă. Ziarul a demascat cu ascuțime caracterul burghez-reacționar al guvernului provizoriu care a pus mâna pe putere după alungarea țarismului, politica acestui guvern de continuare a războiului, de sabotare a realizării revendicărilor țărănimii muncitoare cu privire la confiscarea pământurilor moșierești, ziarul a demascat încercările acestui guvern de restaurare a țarismului. „Pravda" a militat cu pasiune bolșevică pentru lămurirea masselor asupra desfășurării revoluției, pentru o justă politică a sovietelor de deputați ai muncitorilor și soldaților, pentru pace, pământ și libertate.

După victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ziarul adevărului a mobilizat massele largi la luptă împotriva gardiștilor albi și a interviniștilor străini. Anii ce au trecut după sdrobirea acestora au fost ani de construcție pașnică. In fața Partidului Bolșevic și a Statului Sovietic se punea problema complexă a zidirii bazei economice a noii orânduiri. „Pravda" a fost un propagandist, agitator și organizator colectiv al construirii unei puternice industrii grele ca verigă principală în industrializarea socialistă a țării și transformarea socialistă a agriculturii. Impotriva trotchiștilor, organul Comitetului Central al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice a militat pentru construirea într'un ritm rapid, a unei puternice industrii grele capabilă să scoată Rusia din starea de înapoiere în care o ținuse țarismul, capabilă să asigure dezvoltarea neîntreruptă a forțelor de producție, să întărească forța de apărare a țării pentru a putea face față oricărui atac dușman.

Aceeași contribuție valoroasă a adus-o „Pravda" în transformarea socialistă a agriculturii. „Pravda" a fost o tribună de luptă împotriva „teoriilor" trădătoare ale lui Buharin și grupului său, care au încercat să frâneze construirea unei agriculturi de tip nou.

In paginile ziarului au fost larg popularizate în opera de industrializare a țării, succesele obținute de partidul bolșevic. Planurile cincinale staliniste au dat Puterii Sovietice mari fabrici și uzine, marile gospodării colective dela sate. Au apărut ramuri ale industriei de mașini necunoscute în Rusia țaristă. A crescut producția de cărbune, petrol, fontă, oțel, iar agricultura a obținut succese însemnate pe drumul unor recolte bogate și a asigurării cu cereale a orașului și armatei.

Paralel cu lupta pentru crearea bazei orânduirii socialiste, „Pravda" a desfășurat o muncă uriașă pentru desvoltarea culturii, științei, etc. Sub directa îndrumare a lui Lenin și Stalin „Pravda" a deschis lupta pentru făurirea unei noi culturi, capabile să servească noua orânduire, să împingă cu putere înainte Patria Socialismului. Frontul ideologic al partidului bolșevic și-a găsit în „Pravda" un reazim puternic. In paginile ziarului au fost mânuite cu vigoare și înaltă principialitate ideile leninist-staliniste despre bazele noii culturi, fundamentate pe teoria unitară a materialismului dialectic. In fața teoriilor obiectiviste în literatură, artă și știință „Pravda" a ridicat sus steagul spiritului de partid care trebue să călăuzească pe făuritorii de valori culturale în activitatea lor.

In literatură și artă „Pravda" a sfâșiat vălul fățarnic al „artei pentru artă" cu care încercau să se acopere slujitorii contrarevoluției. In fața scriitorilor și artiștilor au fost desfășurate perspectivele nemaiîntâlnite ale creației, slujind deschis și fără rezerve interesele clasei muncitoare care sunt și interesele întregii omeniri progresiste. „Pravda" a îndrumat scrisul a nenumărați creatori de literatură și artă, a publicat minunate opere de mare valoare ideologică și artistică, a stimulat puternic desvoltarea realismului socialist fondat de geniul lui Maxim Gorchi. „Pravda" a sprijinit lupta scriitorilor legată de cauza clasei muncitoare împotriva devierilor proletcultiste, dușmănoase cauzei revoluției prin încercările de a răpi noii literaturi fundamentul tradițiilor culturale create dealungul istoriei. Ziarul a arătat cum trebue folosită, ce anume rămâne valabil din creația scriitorilor și artiștilor clasici, cum și care parte din creația acestora trebue să devină patrimoniul scump al noii culturi proletare.

In procesul de formare al noii culturi un loc deosebit îl ocupă lupta „Pravdei" împotriva cosmopolitismului. In unele cercuri literare și artistice din vechea Rusie, sub influența claselor dominante din acea vreme se cultivau genurile putrede ale literaturii și artei putrede a occidentului. Desprinderea de realitate realizată cu diferite metode era cultivată în aceste cercuri, slujind direct burgheziei și moșierimii ruse care avea tot interesul să ascundă aspectele vieții politice, economice și sociale a timpului. „Pravda" a opus acestor cercuri realismul puternic al clasicilor literaturii ruse și universale, cucerirea marilor genii ale literaturii sovietice: Gorchi și Maiacovschi. In zorile acestei lupte s'au născut scriitori, poeți, pictori cu o mare capacitate de a sesiza realitatea, aspectele ei cele mai noi, cu o mare capacitate artistică în redarea vieții clocotitoare ce se desfășura pe întreg cuprinsul Uniunii Sovietice. „Pravda" a luptat cu consecvență și a adus o contribuție de mare însemnătate la făurirea literaturii de astăzi a Uniunii Sovietice, socialistă în fond — națională în formă.

Știința sovietică este știința cea mai înaintată din lume. Ea servește omenirea, idealurile ei de pace și progres. „Pravda" lui Lenin și Stalin a contribuit activ la înflorirea științei sovietice. De o deosebită însemnătate a fost munca pentru înarmarea oamenilor de știință cu teoria înaintată asupra lumii: materialismul dialectic. Fără o astfel de teorie, oamenii de știință orbecăie prin mlaștinile filosofiei idealiste sterile, incapabile să ajute creația în variatele sectoare ale științei.

„Pravda" pornind dela cunoscutul principiu al materialismului dialectic după care terenul practicii este factorul cel mai de seamă în desvoltarea științei a ajutat oamenilor de știință să se lege strâns de viață, să rezolve problemele practice din fabrică și de pe ogoare și să desvolte astfel mai departe știința. Cu putere lese astăzi la iveală însemnătatea practicii pentru înflorirea științei în condițiile construirii comunismului. Marile construcții ale comunismului au ridicat în fața savanților sovietici nenumărate probleme noi prin a căror rezolvare se asigură științei un progres continuu.

„Pravda" a militat cu ardoare pentru desvoltarea marilor cuceriri ale științei acumulate dealungul secolelor, împotriva rutinei și stagnării la care este supusă știința de către lumea capitalistă în descompunere. Paginile ziarului au fost larg deschise savanților sovietici care au deschis lupta împotriva concepțiilor retrograde mendelomorganiste în biologie. Savanți sovietici în frunte cu Trofim Lâsenco au ridicat la noi înălțimi și au desvoltat în mod creator marile cuceriri ale lui Darwin. Știința miciurinistă ca singura continuatoare a darwinismului, a adus biologiei, și nu numai acestei ramuri a științei, noi orizonturi de activitate creatoare. Pe aceste baze s'au făcut pași însemnați înainte în cunoașterea originii vieții, problemă fundamentală a științei pe care o rezolvă cu succes savanții sovietici. „Pravda" a inițiat celebra discuție în legătură cu problemele lingvisticii, discuție cu răsunet mondial. In numeroase numere ale ziarului au fost consacrate pagini întregi acestei discuții, care s'a încheiat cu genialul lucrare a tovarășului Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii". După cum se știe, lucrarea tovarășului Stalin a pus bazele științifice necesare unui studiu metodic al limbii și totodată a adus o contribuție excepțională la desvoltarea tuturor științelor și în special a filosofiei marxiste prin generalizarea unor date noi ivite în decursul construirii și existenței noii orânduiri.

Luptând pentru o desbatere largă a diferitelor probleme ale științei, creând condițiile pentru desfășurarea unei creatoare lupte de idei în jurul problemelor științei după indicațiile tovarășului Stalin, „Pravda" aduce o contribuție de seamă la înflorirea științei sovietice, cea mai înaintată știință din lume.

Continua desvoltare și înflorire a științei și culturii sovietice asigură școlii sovietice o bază trainică pentru desfășurarea activității sale. „Pravda" urmărește și îndrumă îndeaproape viața și activitatea școlii sovietice. Ea a contribuit la formarea noii pedagogii sovietice, la asigurarea predării fiecărei discipline la un înalt nivel științific. Școala, ca factorul cel mai însemnat al revoluției culturale, s'a bucurat și se bucură de toată grija „Pravdei" bolșevice. La fiecare început de an „Pravda" și întreaga presă sovietică sărbătoresc acest eveniment cu noi îndrumări pentru școală, urmărind apoi desfășurarea fiecărei etape a procesului de învățământ.

In lupta ce se desfășoară în zilele noastre între lagărul păcii și socialismului și lagărul imperialist al războiului și reacțiunii, un loc însemnat îl ocupă armele din arsenalul ideologic. „Pravda", presa sovietică și cea muncitorească și progresistă din lumea întreagă desfășoară o vastă activitate pentru susținerea ideii păcii și frăției între popoare împotriva ideologiei războiului și a subjugării popoarelor care amenință civilizația lumii întregi. „Pravda" înfățișează ideile măreț de pace, democrație și socialism care însuflețesc Uniunea Sovietică și întregul lagăr al păcii și socialismului. Noul umanism al orânduirii socialiste își găsește în „Pravda" un exponent strălucit. Număr după număr „Pravda" închină o mare parte din spațiul ei popularizării tuturor manifestărilor închinate cauzei păcii. In același vreme ziarul adevărului combate cu vigoare și înaltă principialitate toate manifestările așa zisei „culturi" americane care încearcă să justifice politica imperialiștilor americani, politica barbară și brutală a dezlănțuirii celui de al treilea război mondial.

„Pravda" lui Lenin și Stalin poartă cu cinste steagul științei și culturii înaintate, steagul științei și culturii care slujește țelurile nobile ale păcii și socialismului. Deaceia sărbătoarea ei este o sărbătoare a întregii omeniri muncitoare.

1877 75 ani dela proclamarea Independenţei de Stat a României 1952

„Luarea redutei Griviţa la 30 August 1877" (litografie colorată din colecţia de stampe a Academiei R.P.R.)

Eroii dela Plevna

de VASILE ALECSANDRI

I

Pe drumuri prin oraşe, prin sate, prin zăpadă,
Se văd sau singurateci trecând, sau în grămadă,
Sărmani în haine sparte, prin care intră gerul
Şi'n măduvă pătrunde mai crâncen decât fierul,
Goi, sarbezi, rupţi de foame şi obosiţi de trude,
Trişti, tremurând de friguri sub frigul iernei crud
Şi'ntinzând la oameni o mână tremurândă...

Ce-i astă sărăcime şi goală şi flămândă!
Eroii dela Plevna!... Iată-i! Ah? cine-ar crede?
Le plânge chiar de milă tot omul care-i vede,
Şi eu plâng de ruşine... în ţeara ospeţiei
Să văd cerând pomană viteţii României!

Aceste braţe, care împins-au cu putere
Pe Ţeară la 'nălţime, pe duşman la cădere,
Sunt goale!... Aste picioare ce urme glorioase
Lăsat-au pe tărâmul redutelor fioroase,
Sunt goale, degerate!... Aceste frunţi, ce-s demne
Să poarte ale măririi strălucitoare semne
Sunt goale, o! ruşine!... Sunt goale, o! cruzime!..
Eu cat eroi în giuru-mi şi văd numai victime!...

Ce crimă le atrage pe cap aşa osândă?
Ce crimă?... Lupta mare pe câmpul de izbândă!
Ce crimă?... Eroismul, sublima devotare
Pentru-apărarea Ţerii ş'a ei neatârnare!...

II

Alături cu dânşii se vede — o altă turmă
Sub crivăţul năprasnic, ce inima le curmă,
Turmă de robi, goi, vineţi, de boale gârboviţi,
La trista exilare de soartă osândiţi.
Ei merg, tâmpiţi sub biciul restriştei nemiloase,
Pătrunşi de ghiaţa iernei şi-a morţii pân' la oase
Şi astfel suferinţa mult oarbă şi nedreaptă
Au pus copiii noştri cu ei pe — aceeaş treaptă
Cât nu poţi a distinge din toţi suferitorii
Nici care sunt învinşii, nici care 'nvingătorii.

Ei bine, 'n astă ţeară, ce suntem noi?... şi cine
Au îndrăsnit s'arunce în noi cu — aşa ruşine,
Ca să vindem Mărirea căzută 'n înglosire
Şi Eroismul sacru plătit cu umilire?

Cum? dup'atâţia secoli de oarbă 'ntunecime,
Ostaşii României cu suflete sublime
Aprins-au luminosul al reînvierii soare,
Ca ei să ni-i arate în sdrenţi umilitoare?
Cum? Domnul şi oşteanul, cum? Ţeara şi ţeranul
Înfruntă gerul, moartea, pun în genunchi duşmanul,
Ca'n ziua re'nturnării armata 'nvigătoare
Să par'o pată neagră, pe-a ţerii sărbătoare?

Ah! dacă sânt nemernici ce văd cu nepăsare
Româna demnitate lovită-aşa de tare,
Eu n'oiu comite crima de-a zice prin tăcere:
„Dispreţ pentru bravură, dispreţ pentru durere!"
Eu ce-am cântat eroii, eu care niciodată

Pe fruntea României n'am suferit o pată,
Nu pot, când văd eroul că mâna şi-o întinde,
Să stăpânesc revolta ce'n sufletu-mi s'aprinde
Nu pot să stau în pace, când văd cu oţerire.
Batgiocura infamă pe biata omenire!

III

O! ţeara mea, o! mumă de noi şi mari străbuni!
Tu ce-ai respins vitează atâtea mari furtuni!
Ce soartă ne'mpăcată urzeşte pentru tine
Ruşinea în loc de faţă şi rău'n loc de bine?
Ce mână făr-de lege, ce braţ cumplit de fier
Loveşte a ta frunte, când ea se'nalţă 'n cer?
Ce geniu orb de ură în ghiarele-i te frânge
Şi'ntinde pe-al tău soare un doliu roş de sânge?

Cerutu-ţi-au copiii în zile de urgie?
I-ai dat cu abnegare, i-ai dat chiar cu mândrie;
I-ai dat vioi şi tineri, voinici cu flori în faţă,
Plini de curaj cu toţii, cu toţii plini de viaţă,
Şi-ai zis: „Vă duceţi, mergeţi cu-avânt de bucurie
„La moarte chiar, când moartea e sacră datorie.
„Şi când mi veţi întoarce, să-mi reveniţi ferice,
„Toţi înstelaţi pe frunte cu mândre cicatrice,
„Mai juni, mai tari, mai veseli, mai falnici, mai vioi
„Să mi se prindă ochiul pe dragii mei eroi"

S'au dus feciorii oastei pe calea strămoşească,
S'au prins cu moartea crudă la luptă voinicească,
Şi au ieşit din luptă viteji, învingători,
Scăldaţi în a lor sânge, puternicii feciori!...

Ei bine! oameni vitregi cu inimele sterpe,
Legaţi de cârma ţerii cu'ncolăciri de şerpe,
Voi, care-aţi stat departe de foc şi de dureri,
Cum aţi re'ntors copiii la sânul bietei ţeri?

Priviţi-i... Goi şi sarbezi, ca robi trăiţi în lanţuri!
Trişti, fărămaţi, sărmanii! de ger pe câmpi. prin şanţuri,
Ologi, ciuntiţi, o Doamne, reduşi la nimicie,
Prin chinuri plăsmuite de-a voastră mişelie!
Priviţi-i, şi printr'înşii priviţi în depărtare
Funebra hecatombă lăsată 'n lepădare,
Alăturea de Plevna, pe câmpul de bătaie!

IV

Acolo 'n miezul nopţii a lupilor potale
Când vine să desgroape morţii, urlând a moarte,
Mulţimea degerată şi pradă crudei soarte
Se scoală, se adună, lăsând a ei morminte,
Armată de scheleturi, şirag de oseminte
Prin care vântul iernii, pătrunde şuerând,
Ea se aşează'n rânduri, se mişcă tremurând,
Pe Griviţa se urcă şi stă ca să răvnească
Pe-acei ce-au avut parte de moarte vitejească
Apoi de-odată crâncen, cu braţele uscate,
Ea face-un gest, un singur, dar cel mai crunt din toate,
Căci vă denunţă lumii cu gestul ei suprem!

Amar de cine-a trage al morţilor blăstem!

(Mircești, Februarie, 1878)

Poezia „Eroii dela Plevna" de Vasile Alecsandri, pune în lumină faptul că în luptele pentru independenţă dela 1877 s'au jertfit fără preget miile de fii ai poporului muncitor, în vreme ce domnii aflaţi la cârma ţării — care au făcut totul pentru a împiedeca dobândirea independenţei — au stat „departe de foc şi de dureri".

Asuprirea, libertatea de a muri de foame, de a cerşi — aceasta a fost „libertatea" pe care clasele dominante au „dăruit-o" masselor muncitoare după războiul dela 1877. Adevărata independenţă, poporul nostru muncitor a cucerit-o abia după mai bine de jumătate veac, în urma eliberării ţării noastre de către Armata Sovietică, la 23 August 1944.

Dorobanţul

de GHEORGHE COŞBUC

Strecuraţi prin plumbi şi săbii dorobanţii drum deschid,
Inimoşi s'asvârl prin şanţuri şi de-avalma sar pe zid.

Şi era prin şanţ peire şi văzduhul tremura
Iar dincolo, prin redută, moartea cea de veci era.

Tropot de picioare multe, fum şi abur ca'ntr'un iad,
Vuet cum îl fac prin baltă cei ce-alunecă şi cad.

Dar roiau mereu flăcăii răsăriţi ca din pământ,
Valuri ce'necau reduta, scufundându-se'n mormânt.

Unul singur în roirea de viteji, un dorobanţ,
Zăbovea trudit pe-o scară, răsărit şi el din şanţ.

Cei sosiţi, cu scări, în juru-i îşi făceau în grabă rost
Şi treceau urmându-i alţii, iar el tot pe unde-a fost.

Apucase strâns cu-o mână parapetul, ca'n asalt,
Dar era prea slab, pesemne, zidu-i lunecos şi nalt.

Iat'un căpitan, din urmă, aducând în foc pe-ai lui
Dă de el. „Cu sârg băiete! Ce 'ntârzii de nu te sui?".

El abia-şi întoarce capul. „N'am putere să mă urc,
Mă trudesc cu stânga numai! Bată-l dumnezeu de turc!"

„Ţii în sân, se vede dreapta! „Pune dreapta! N'o ţinea —"
„Cum n'aş pune-o, şi-i sub scară! Uite-o jos şi calci pe ea".

Ajutându-i căpitanul, el se naltă 'ncet, încet,
Dă un chiot şi se'nalţă, răsărind pe parapet.

Vede jos încălcerarea luptătorilor voinici
Un amestec orb ca'n cuibul răscolitelor furnici.

El înalţă'n vânt chipiul, strig'un nume drag şi sfânt,
Şi-apoi sare de pe ziduri, în redută şi'n mormânt.

„Documente privind Istoria României"

Războiul pentru independenţă

Vol. II (1 Ianuarie 1877 — 9 Mai 1877)

Prefaţă)*

Volumul de faţă cuprinde 1344 documente interne şi externe, în cea mai mare parte inedite, din fondul Bibliotecii Academiei R.P.R., al Arhivelor Ministerului Afacerilor Externe şi al Arhivelor Statului. Ele sunt prezentate în ordinea lor cronologică dela 1 Ianuarie până la 9 Mai 1877 (stil vechi). Documentele care în original sunt scrise în altă limbă, au fost traduse şi sunt publicate în limba română.

★

Documentele din **acest volum** lămuresc în mare măsură poziţia Angliei, Franţei, Germaniei, Austro-Ungariei de o parte şi a Rusiei de altă parte, faţă de lupta poporului român împotriva jugului otoman pentru cucerirea independenţei naţionale a României.

Rusia ajută în mod obiectiv lupta pentru libertate a popoarelor din Balcani asuprite de imperiul otoman. Încă înainte de proclamarea oficială a independenţe' de stat a României, între Rusia şi România se încheie o convenţie specială relativ la trecerea trupelor ruse prin România (doc. nr. 191) **în care România este tratată ca stat independent.** Mulţumită ajutorului Rusiei, a luptelor duse de armatele ruse contra Turciei, poporul român a cucerit independenţa sa naţională.

In opoziţie cu atitudinea Rusiei, guvernele din Anglia, Franţa, Austro-Ungaria, Germania, acţionau împotriva intereselor naţionale ale României. Agentul diplomatic al României la Berlin, redând declaraţia ministrului de externe german, transmite că guvernul german menţine „rezerva sa invariabilă în privinţa afacerilor orientului" şi că „nu poate promite intervenţia în favoarea noastră din partea guvernului german".

In raportul său adresat Ministerului de Externe, agentul diplomatic al României continuă: „Excelenţa sa **(e vorba de Ministrul de externe al Germaniei — n. n.)** a binevoit a vorbi cu această ocaziune şi de neplata fatală a intereselor lichide a datoriei către Consorţiul Stroussberg — Bleichröder. Dece observa Excelenţa Sa — aţi plătit în zilele acestea de preferinţă un milion de franci în Englitera, lăsând în suferinţă numai pretenţiile legitime ale creditorilor germani? De regularea acestei chestiuni va atârna în mare parte atitudinea guvernului german faţă de România". (doc. nr. 1276 precum şi doc. nr. 211, 247, etc.).

Agentul diplomatic al României la Paris informa că Franţa nu ia nicio iniţiativă în politica externă în favoarea ţării noastre (doc. Nr. 83). Despre sprijinul acordat Porţii otomane din partea guvernelor Austro-Ungariei şi Italiei, vorbesc documentele nr. 83, 140, 261, 323, 1256, etc.

Poziţia cea mai ostilă faţă de România a avut-o însă guvernul englez.

Încă din timpul conferinţei dela Constantinopol din Decembrie 1876, generalul Ghica, agentul diplomatic al României în Turcia a fost nevoit să constate că: „Sir Elliot, delegat al Angliei, susţine teza Porţii cu mai multă insistenţă chiar decât otomanii".

Ministrul de externe al Angliei, lordul Derby, a exercitat presiuni ca România să nu se angajeze în lupta pentru scuturarea jugului otoman. El a avut o conversaţie cu agentul diplomatic al României, la începutul anului 1877, în care referitor la convenţiunea cu Rusia „ne îndeamnă nici să nu facem căci altfel ne-am pierde simpatia puterilor garante" (doc. nr. 34).

Când, în ciuda politicii engleze de sprijinire a Turciei, România încheie convenţiunea cu Rusia, agentul diplomatic al României semnalează că: „Nori groşi se adună din partea Angliei; treizeci de mii de oameni sunt gata să se îmbarce în douăzecişipatru de ore. Răspunsul lordului Derby la circulara Gorciacov este aproape ameninţător" (doc. Nr. 781 precum şi doc. Nr. 33, 126, 160, 213, 259, 287, etc.).

★

Deşi poziţia ostilă a guvernelor capitaliste din Apus faţă de năzuinţele poporului nostru era bine cunoscută, coaliţia burghezo-moşierească subordona politica oficială a României politicii guvernelor capitaliste din Apus. Un mare rol în aceste manevre a jucat D. Brătianu, delegatul guvernului burghezo-moşieresc român la conferinţa dela Constantinopol.

In locul revendicării independenţei naţionale, cerută de interesele poporului român, D. Brătianu a vrut să înduplece Poarta ca, în aprecierea situaţiei juridice a ţării noastre, să renunţe la termenul „provincie privilegiată", menţinând formula veche de „provincie autonomă". Plasându-se pe această poziţie, guvernul burghezo-moşieresc demobilizează trupele şi trimite la vatră pe ostaşii concentraţi. Pentru aceasta, guvernul obţine o declaraţie de recunoştinţă din partea purtătorului de cuvânt al guvernului englez, Ştefan Şendrea, agent diplomatic la Paris, scrie lui N. Ionescu, ministrul de externe al României: „lordul Lyons mi-a exprimat plăcerea ce a avut de a afla că guvernul nostru a trimis rezervele ce erau concentrate în căminurile lor" (doc. Nr. 94).

Purtătorii de cuvânt ai regimului burghezo-moşieresc s'au plasat **în forme variate** pe poziţia trădării intereselor naţionale.

In consiliul de coroană care a discutat atitudinea României, prinţul Dimitrie Ghica a declarat că „ar fi făcut bine guvernul să întrebe pe guvernul austriac şi chiar să-i ceară cu ştirea Europei ocuparea României de oştirile Austro-Ungariei spre a împiedeca intrarea oricărei oştiri străine". Ioan Ghica „cere neutralitate perfectă, aceeaşi cumpănă, aceleaşi măsuri şi în privinţa Rusiei şi în privinţa Turciei". Moşierul Bozianu cere „neutralitate absolută şi trecerea liberă şi pentru Turci şi pentru Ruşi" (doc. Nr. 169).

Documentele din acest volum arată că numai o pătură restrânsă a burgheziei, interesată să înlăture piedicile pe care le punea jugul otoman pe piaţa internă, a adoptat o atitudine mai înaintată.

C. A. Rosetti, care a fost pentru semnarea convenţiei cu Rusia, declară în acelaş consiliu de coroană „sunt dator să mă opun la trecerea turcilor" (doc. Nr. 169). O poziţie antiotomană a adoptat M. Kogălniceanu. Deşi şi în activitatea sa se simte şovăiala (doc. Nr. 215 de pildă), totuşi, până la urmă, el a întreprins acţiuni mai hotărîte. Venind în fruntea Ministerului de Externe, după ani de ostracizare, Kogălniceanu semnează convenţia cu Rusia la 4 Aprilie 1877. El recunoaşte că politica de neutralitate a fost practicată nu în interesele ţării ci „la sfaturile puterilor, noi am observat cea mai strictă neutralitate, aproape un an întreg şi cu preţul celor mai mari sacrificii" (doc. Nr. 192). Tot Kogălniceanu declară „...în ceeace priveşte atitudinea noastră faţă de Turcia, noi nu vom admite niciodată invadarea României de trupele turceşti" (doc. Nr. 209).

In discursul pronunţat la Sesiunea Extraordinară a Adunării Deputaţilor din 9 Mai 1877, Mihail Kogălniceanu a respins declaraţia făcută „la tribuna parlamentului din Londra, că România face parte integrantă din Imperiul Otoman", susţinând că misiunea cuceririi independenţei naţionale a fost „încredinţată fraţilor şi fiilor noştri care mor la hotare".

Cea mai mare parte a guvernului burghezo-moşieresc condus de Brătianu şi prinţul prusac Carol, agent al lui Bismark în România, s'a cramponat vreme îndelungată de formula „provincie autonomă" şi neutralitate.

Însă după ce Rusia a intervenit în ajutorul popoarelor din Balcani, poziţia luată de Kogălniceanu prin semnarea convenţiei cu Rusia se impune. Documentele din volum ne arată că prinţul care patrona coaliţia burghezo-moşierească era „silit la acest pas... deoarece prestigiul n'ar mai permite între invazia turcească şi atacurile turceşti o pasivitate mai îndelungată" (doc. Nr. 886 din 28 Aprilie 1877), adică a fost silit să accepte intrarea în luptă pentru cucerirea independenţei naţionale.

★

Documentele din volum reprezintă un act de acuzare împotriva burgheziei şi moşierimii care au neglijat pregătirea armatei pentru războiul just de scuturare a jugului otoman ce de veacuri apăsa poporul român.

Ostaşul român, care s'a dus să lupte pentru libertatea naţională a fost lipsit de arme şi de mijloacele cele mai elementare cerute de situaţie. La Calafat, de exemplu, unde în fiecare moment se putea produce un atac turcesc, situaţia, după cum raportează colonelul Cerchez, a fost următoarea: „Infanteria şi călăraşii au câte 75 de cartuşe; după o luptă armele lor vor rămânea nişte bastoane. Artileria n'are decât cartuşe pentru două zile de foc, în caz că ar începe bombardarea poziţiilor noastre. In cazul unei mişcări de trupe, oamenii n'ar avea nici mâncare pe o zi măcar, căci trăim de azi până mâine cu pâinea ce o putem procura din sate" (doc. Nr. 770).

Un alt şef de unitate, colonelul Vlădescu raportează „...o ducem cu desăvârşire rău, nici bani, nici hrană, dela Divizie niciun semn de viaţă. Intreb cerul şi pământul, cine ne va scoate din această situaţie... Nu ştiu dacă divizionea din care fac parte este organizată" (doc. Nr. 903). In documentul Nr. 994 se arată „Pâinea ce ni se trimite pentru trupă este mucedă şi soldaţii o aruncă, neputând s'o mănânce. Oamenii nu au cisme, n'au cămăşi" (doc. Nr. 967); tot despre lipsa de hrană, de echipament, îmbrăcăminte potrivită, încălzire, vorbesc documentele Nr. 18, 28, 93, 970, 1000, 1192, etc.

★

In ziua de 9 Mai 1877, Camera „la act că războiul între România şi Turcia, că ruperea legăturilor noastre cu Poarta şi independenţa absolută a României au primit consacrarea lor oficială" (doc. Nr. 1344) (Monitorul Oficial din 27 Mai 1877, Nr. 118, p. 3449—3453).

Alături de ajutorul primit din partea Rusiei, un rol de frunte în determinarea votării acestei hotăriri, în ducerea războiului pentru scuturarea jugului otoman, l-a avut voinţa nestrămutată a poporului de a-şi cuceri libertatea naţională. Massele muncitoare, ţărănimea, intelectualitatea, care au dus greul războiului şi au dat jertfe pentru cauza naţională, doreau să cucerească odată cu libertatea naţională şi rezolvarea revendicărilor lor sociale. Cercurile revoluţionare socialiste care existau în acea vreme în România şi oficiosul „Socialistul" ce apare la 26 Mai 1877, deşi nu aveau încă la baza lor concepţia marxistă şi nu vedeau încă deajuns de clar forţele motrice ale desvoltării societăţii, ocupau poziţiile cele mai înaintate în România.

Cercurile socialiste din România erau puternic influenţate de concepţia revoluţionarilor democraţi ruşi Cernâşevschi, Dobroliubov, de mişcarea revoluţionară din Rusia care sprijină tot timpul activ lupta poporului român pentru libertate şi progres.

Publicarea şi studierea tuturor documentelor privind războiul pentru independenţă din anul 1877—1878, va face cu putinţă întocmirea unei adevărate istorii a acestui eveniment de seamă din trecutul de luptă pentru libertate al poporului nostru.

**) Volumul „Documente privind Istoria României" apare în Editura Academiei R.P.R.*

O scrisoare dela Muselim-Selo

(Fragment)

de G. COŞBUC

Să vezi pe-aici şi ciungi şi-ologi!
Cristos să-i miluiască!
Tu mergi la popa 'n sat să-l rogi
O slujbă să-mi citească.
Puteri de nu vei fi având
De plată, vorba-i lasă,
Că-i voi lucra o zi, oricând,
La 'ntorsul meu acasă.

Pe Nuţu vi-l lăsasem mic,
Cu creştetul cât masa —
O fi acum strengar voinic
Şi vă răstoarnă casa?
Făcutu-i-aţi şi lui la fel
Căciulă, cum am vrut-o?
Aveam o piele 'n pod, de miel,
Doar nu veţi fi vândut-o?

Nevestei mele să-i mai spui
Să-mi cumpere o coasă,
Cea veche nu ştiu este-or nu-i
Şi-o fi acum şi roasă
De când rugina scurmă 'n ea.
Să-mi văd, o dare-ar sfântul,
Cum cade iarba 'n faţa mea
Şi-mi bate 'n plete vântul!

Dar poate taica popa
V'a spus de prin gazeturi tot —
El cum şi-a dat juncanii?
Acum i-aş cumpăra să pot
Dar nu mai am, azi, banii.

Mă doare 'n piept dar nu să ţip,
Şi-aşa mi-e dor de-acasă,
Şi-aş vrea să plec, dar nu e chip
Că vodă nu mă lasă,
Dar uite, nu e nu ştiu cât
O lună chinuită,
Şi să te strâng de după gât,
Mălcuţa mea iubită...

. . . . . .

Aşa mi-a spus Ion să-ţi scriu,
Iubească-ţi-l pământul!
Şi-am tot lăsat, până'a fost viu,
Şi-mi ţin acum cuvântul.
Să te mângâie dumnezeu,
C'aşa e la bătaie —
Şi-am scris această carte eu
Căprarul Nicolae.

(Ziarul unui pierde-vară, 1902)

N. GRIGORESCU

Convoi de prizonieri

In preajma examenelor de sfârșit de an

MINISTERUL INVĂȚĂMÂNTULUI PUBLIC
17.855/952

INSTRUCȚIUNI
cu privire la încheierea anului școlar 1951-1952,
aprobate de tov. N. Popescu-Doreanu, ministrul Invățământului Public

In vederea organizării examenelor de promovare și absolvire la sfârșitul anului școlar 1951/1952, în toate școlile din sistemul Ministerului Invățământului Public se aplică următoarele instrucțiuni:

1. — In toate școlile elementare, de 7 ani, medii și școlile pedagogice, cursurile se termină la 30 Mai 1952. Examenele încep la 2 Iunie.

2. — Elevii din clasele I, II și III ale școlilor elementare nu dau examen. Ei sunt promovați sau rămân repetenți pe baza notelor anuale, după cum urmează:

a) Elevii care au obținut la Limba Română (limba maternă și limba română în școlile minorităților naționale) și la Aritmetică nota anuală cel puțin 5 sunt declarați promovați; iar cei care au nota anuală mai mică decât „5" la aceste obiecte rămân repetenți.

b) Elevilor care au obținut la unul din aceste obiecte nota anuală mai mică decât 5, li se pot da, pe baza Hotărîrii Consiliului pedagogic, teme pentru vară. La școlile minorităților naționale se pot da teme de vară la două obiecte, dacă unul dintre acestea este limba română. Executarea acestor teme se controlează înainte de începerea noului an școlar. In caz de neexecutare sau slabă executare a temelor date pentru vară, elevii rămân repetenți.

3. — Elevii claselor a IV-a, a V-a, a VI-a, a VIII-a, a IX-a, a X-a și anul I, II, III al școlilor pedagogice dau examene de promovare, iar elevii claselor a VII-a, a XI-a și anul IV al școlilor pedagogice dau examene de absolvire.

4. — Examenele de promovare și de absolvire se dau la obiectele arătate în comunicatul Ministerului Invățământului Public, publicat în Gazeta Invățământului Nr. 157 din 5 Aprilie 1952.

5. — In anul 1952, examenele de promovare și de absolvire încep la 2 Iunie și se termină la următoarele date:

clasele a IV-a, la 14 Iunie;
clasele a V-a, la 16 Iunie;
clasele a VI-a, a VIII și anul I al școlilor pedagogice, la 20 Iunie;
clasele a VII-a, a IX-a și a X-a și anul al II-lea al școlilor pedagogice la 21 Iunie;
anul al III-lea al școlilor pedagogice la 24 Iunie;
clasele a XI-a și anul al IV-lea al școlilor pedagogice la 26 Iunie.

Intre examene să se programeze câte o zi liberă. Duminica nu se țin examene.

6. — Notele la purtare se dau, la clasele I—IV, de către învățătorul clasei, iar la clasele V—XI și anii I—IV dela școlile pedagogice de către diriginți.

Notele anuale la fiecare obiect se stabilesc de către profesorii respectivi. Notele anuale nu se mai calculează, ca în trecut, din media aritmetică obținută din mediile pătrarelor, ci se stabilește pe baza cunoștințelor reale ale elevilor constatate în pătrarul al IV-lea, ținându-se în acelaș timp seama și de mediile obținute de elevi în celelalte trei pătrare ale anului școlar.

Consiliul pedagogic al școlii discută situația la purtare și la învățătură a fiecărui elev și hotărăște asupra primirii la examene a elevilor.

Hotărîrea Consiliului pedagogic în legătură cu primirea la examene se comunică elevilor și părinților cu cel puțin două zile înainte de începerea examenelor.

7. — La examenele de promovare și de absolvire din luna Iunie sunt primiți elevii care au note anuale de trecere la toate obiectele, indiferent de mediile obținute la desen, desen liniar, muzică, lucru manual și educație fizică, precum și elevii care au cel mult la trei obiecte principale note anuale mai mici decât „5".

Elevii care au la mai mult de trei obiecte note anuale sub „5" sunt declarați repetenți.

Elevii primiți la examene cu nota anuală mai mică decât „5", la unul, două sau trei obiecte principale vor da examene la aceste obiecte în sesiunea din August, începând dela 6 August.

Nota finală a elevului se stabilește la examen de către comisia de examinare (la examenele de absolvire) și de către profesorul obiectului împreună cu asistentul (la examenele de promovare), pe baza cunoștințelor reale constatate la examen, ținând seama și de nota anuală a elevului.

Elevii care au obținut în sesiunea din Iunie, la mai mult de trei obiecte, note finale sub „5" rămân repetenți și nu mai dau examene la celelalte obiecte.

Deasemenea pierd dreptul de a se prezenta la examene în sesiunea August și sunt declarați repetenți și elevii primiți la examene în sesiunea din Iunie cu una, două sau trei note anuale sub „5", care în cursul acestor examene obțin respectiv, trei, două sau o notă finală sub „5", neavând astfel note de trecere la mai mult de trei obiecte.

Elevii care au căzut la examenele de promovare și de absolvire din sesiunea Iunie la cel mult trei obiecte au dreptul să dea a doua oară examen la aceste obiecte, începând dela 6 August. (Examene de corigență).

Elevii care au obținut la examenele din August chiar o singură notă finală sub „5" rămân repetenți.

8. — Examenele se desfășoară conform programului stabilit de directorul școlii.

Programarea examenelor trebue să fie afișată în școală cu cel puțin 6 zile înainte de începerea lor.

a) Se va da un singur examen pe zi, scris sau oral.

b) La obiectele de studiu, pentru care se dau examene în scris și oral, întâi se ține examenul scris, iar după aceea examenul oral.

c) Examenele în scris, pentru clasele a XI-a ale școlilor medii și pentru anul IV al școlilor pedagogice, se țin după subiectele întocmite de Ministerul Invățământului Public.

Aceste subiecte se expediază directorilor de școli cel mai târziu cu 5 zile înainte de începerea examenelor.

Plicul se deschide de directorul școlii, în prezența comisiei de examinare, cu o oră înainte de începerea examenelor.

d) Examenele în scris pentru clasele XI ale școlilor medii și pentru anul IV al școlilor pedagogice se țin, pe tot cuprinsul Republicii Populare Române, în următoarele zile:

la școlile medii și la școlile pedagogice cu limba de predare română, precum și la școlile minorităților naționale:

la 2 Iunie, examen scris la limba română (limba maternă la școlile minorităților naționale);

la 6 Iunie, examen scris la limba rusă;

la 10 Iunie, examen scris la matematică;

la 14 Iunie, examen scris la limba română la școlile minorităților naționale.

e) Examenele în scris ale clasei XI și anului IV dela școlile pedagogice încep, în toate școlile, la ora 9 dimineața.

f) Pentru examenele în scris se acordă:

la clasele IV, V și VI 2 ore;

la clasele VII, VIII, IX, X și anii I, II, III dela școlile pedagogice 2 ore și jumătate;

la clasele XI și anul IV dela școlile pedagogice 3 ore și jumătate.

9. — Lucrările scrise constau:

a) La limba română (limba maternă la școlile minorităților naționale):

la clasele a IV-a ale școlilor elementare, dintr'o dictare;

la clasele a V-a, a VI-a și a VII-a dintr'o expunere asupra unui subiect din materia de lecturi literare studiate în cursul anului școlar;

la clasele a VIII-a, a IX-a, a X-a și anii I, II, III ai școlilor pedagogice, dintr'o compoziție cu temă literară din materia studiată în cursul anului școlar.

b) La matematică:

la clasele a IV-a, a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a, a IX-a și a X-a și anii I, II, III ai școlilor pedagogice, dintr'o problemă și două exerciții, din materia studiată în cursul anului școlar.

c) La limba rusă:

la clasa VII-a, dintr'o dictare din textele învățate în cursul anului;

la clasele a VIII-a, a IX-a, a X-a și anii I, II, III ai școlilor pedagogice, dintr'un rezumat al unei bucăți învățate în cursul anului școlar.

Elevii vor face lucrarea fără să se folosească de dicționar sau cărți.

d) La limba română, în școlile cu limba de predare a minorităților naționale:

la clasele a IV-a, a V-a și a VI-a, dintr'o dictare;

la clasele a VII-a, a VIII-a, a IX-a, a X-a și anii I, II, III ai școlilor pedagogice, dintr'o expunere asupra unui subiect din materia de lecturi literare studiate în cursul anului școlar;

la clasele a VIII-a, a IX-a, a X-a și anii I, II, III ai școlilor pedagogice, dintr'o compoziție cu temă literară din materia studiată în cursul anului școlar.

e) La limba rusă:

la clasele a IV-a, a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a, a IX-a și a X-a și anii I, II, III ai școlilor pedagogice, dintr'un rezumat al unei bucăți învățate în cursul anului școlar.

Elevii vor face lucrarea fără să se folosească de dicționar sau cărți.

f) La matematică:

la clasele a IV-a, a V-a, a VI-a, a VII-a, a VIII-a, a IX-a și a X-a și anii I, II, III ai școlilor pedagogice, dintr'o problemă și două exerciții, din materia studiată în cursul anului școlar.

10. — Examenele orale se țin pe baza biletelor întocmite de învățători și profesori și aprobate de directorul școlii.

La limba română, limba maternă, limba rusă, matematică și fizică, biletele constau din două părți: biletul de bază și biletul anexă. La celelalte obiecte se întocmesc numai bilete de bază.

Biletul de bază cuprinde 2—3 chestiuni din diferite capitole ale programei obiectului respectiv, fără arătarea întrebărilor precise ce se vor pune elevilor la examene.

In biletul anexă sunt trecute întrebările precise, (textele, problemele, exercițiile, frazele, etc.) referitoare la chestiunile din biletul de bază.

Școala va face cunoscut elevilor conținutul biletelor de bază, cel mai târziu la 19 Mai. Conținutul biletelor anexă nu trebue să fie comunicat elevilor. Directorul școlii, învățătorii și profesorii răspund de păstrarea secretului acestuia.

Biletele anexă vor fi prezentate directorului școlii cu 8 zile înainte de examen, iar acesta le va înmâna profesorului și asistentului cu o oră înainte de începerea examenului.

Acolo unde există clase paralele, biletele de bază rămân aceleași; biletele anexă se stabilesc aparte pentru fiecare clasă.

11. — Atât examenele orale, cât și cele scrise se dau din materia programei clasei respective, învățată în cursul anului școlar.

12. — La examenele de promovare la clasele IV, V, VI, VIII, IX și X și anii I, II, III ai școlilor pedagogice, elevii sunt examinați de către învățătorul clasei sau profesorul de specialitate, în prezența unui asistent, numit de directorul școlii dintre învățătorii școlii, sau dintre profesorii școlii de aceeași specialitate sau de specialitate înrudită.

La școlile cu un singur post, Secția de Invățământ raională va delega asistent dela școala cea mai apropiată.

Profesorii bolnavi sau absenți din localitate pot fi înlocuiți de director cu profesori de aceeași specialitate, sau de specialități înrudite.

13. — Examenele de absolvire la clasele a VII-a, a XI-a și anul IV dela școlile pedagogice se țin astfel:

a) La examenele de absolvire pentru clasa VII-a, elevii sunt examinați de o comisie compusă din directorul școlii (sau directorul adjunct) ca președinte, profesorul care predă obiectul respectiv și un asistent numit de directorul școlii.

b) Examenele de absolvire la clasele a XI-a și anul IV dela școlile pedagogice se țin în fața unei comisii de examen formată din: directorul școlii (sau delegatul său la școlile cu clase paralele) ca președinte, profesorul obiectului respectiv, 2 membri ai comisiei dintre profesorii de specialitate sau de materii înrudite, reprezentantul Secției Regionale de Invățământ și, acolo unde este posibil, un profesor de specialitate din învățământul superior, invitat să asiste la examene. Directorul școlii (sau delegatul său), reprezentantul Secției Regionale de Invățământ sunt membri permanenți ai comisiei; ceilalți membri se schimbă pentru fiecare specialitate.

c) Comisia pentru examenele de absolvire la clasele a XI-a și anul IV dela școlile pedagogice se aprobă de către Secția Regională de Invățământ, iar comisia pentru examenele de absolvire la clasele a VII-a se aprobă de către Secția Raională de Invățământ. Propunerile se fac de către directorul școlii.

d) Aprecierea cunoștințelor elevilor la examenele de absolvire se face de către comisia de examinare pentru obiectul respectiv.

e) Notele care se trec în certificatele de absolvire a claselor a VII-a, a XI-a și anul IV dela școlile pedagogice se stabilesc de către comisia de examinare pe obiecte, pe baza cunoștințelor reale constatate la examen, ținând seama și de nota anuală a elevului. Orice divergență de păreri în ceeace privește notarea se rezolvă prin majoritatea voturilor.

14. — Stabilirea situației de absolvent sau promovat se face de către consiliile pedagogice. Sunt declarați absolvenți sau promovați elevii care au la fiecare obiect prevăzut în planul de învățământ nota finală cel puțin „5", indiferent de nota la desen, desen linear, muzică, lucru manual și educație fizică.

Absolvenții primesc certificate de absolvire.

15. — In certificatele de absolvire a claselor XI-a, și anul IV al școlilor pedagogice, în afară de notele finale obținute la obiectele la care s'a dat examen, se trec și notele anuale obținute în anul în care se termină materia, la următoarele obiecte:

a) La cl. XI: constituția R. P. R., limba străină, psihologia, chimia;

b) Anul IV școli pedagogice de învățători: fizica, chimia, constituția R.P.R., psihologia, muzica, educația fizică și desen;

c) Anul IV școli pedagogice de educatoare: matematica, fizica, chimia, constituția R.P.R., psihologia, muzica, desen, educația fizică și lucrări practice.

16. — Elevii din clasele a IV-a — a XI-a din școlile medii și din anii I—IV dela școlile pedagogice, care au primit note finale și anuale numai 10 și 9 la principalele obiecte din planul de studii și au avut o purtare foarte bună, în urma Hotărîrii consiliului pedogogic al școlii, vor fi distinși cu diplome de merit.

17. — Elevii care n'au putut să dea examene în luna Iunie din cauză de boală au dreptul să se prezinte la examene în luna August, în aceleași condiții.

Elevii care s'au îmbolnăvit în perioada examenelor din Iunie sau August și care s'au însănătoșit înainte de terminarea lor, pot, cu aprobarea directorului școlii, să dea, în cursul aceleeași perioade de examinare, examenele la care au lipsit și examenele pe care le mai au de dat. O parte din examene pot fi amânate în luna August.

18. — Elevii care nu s'au prezentat la examene în luna August, chiar la un obiect, rămân repetenți.

19. — Toate lucrările scrise ale elevilor efectuate la examene, precum și biletele după care se țin examenele orale, se păstrează la școală.

20. — Directorul va invita să asiste la examene reprezentanți ai organizației de Partid.

Deasemenea, pot asista la examene delegați ai Sfatului Popular, ai U.T.M., ai organizațiilor obștești și ai comitetului de părinți.

Directorul va organiza prezența acestora așa încât examenele să nu fie turburate.

Nimeni nu poate asista la examene fără autorizarea directorului.

21. — Prezentele instrucțiuni se aplică întocmai și la școlile medii serale.

22. — Consiliile pedagogice vor definitiva situația școlară a elevilor imediat, după terminarea examenelor, încât festivitatea de încheiere a anului școlar să se facă pentru clasele I—IV în 15 Iunie, pentru clasele V—VII în 22 Iunie, iar pentru clasele VIII—XI și anii I—IV dela școlile pedagogice în 29 Iunie 1952.

23. — Rezultatele examenelor vor fi comunicate de către direcțiile școlilor Secției Raionale de Invățământ în termen de 3 zile după terminarea examenelor.

Secția Raională de Invățământ va prezenta datele respective Secției Regionale de Invățământ în termen de 7 zile dela terminarea examenelor.

Secția Regională de Invățământ va prezenta Ministerului Invățământului Public datele privitoare la rezultatele examenelor în termen de 10 zile dela terminarea acestora.

24. — Nu se admit derogări dela prezentele Instrucțiuni.

MINISTERUL INVĂȚĂMÂNTULUI PUBLIC
17.892/952

INDRUMĂRI METODICE
cu privire la examenele scrise și orale,
aprobate de I. Nistor, ministru adjunct la Ministerul Invățământului Public

Pentru ca, examenele să constitue un mare pas înainte pe calea pregătirii temeinice a elevilor, ele trebue să fie bine pregătite.

Programul examenelor se afișează în școală cu 6 zile înainte de începerea lor. El va cuprinde ziua și ora la care începe examenul la fiecare obiect, numele profesorului examinator și al profesorului asistent.

Pentru a se verifica mai temeinic gradul de pregătire a viitorilor absolvenți, Ministerul Invățământului Public va trimite școlilor medii și școlilor pedagogice teme unice pentru examenele scrise la limba română, limba maternă (în școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale), limba rusă și matematică, ale claselor a XI-a și ale anului IV din școlile pedagogice.

Examenele scrise pentru clasele XI și pentru anul IV al școlilor padagogice se vor ține în aceiași zi și la aceiași oră, conform instrucțiunilor Ministerului Invățământului Public.

Temele pentru lucrările scrise la celelalte clase și întrebările pentru examenele orale la toate clasele se propun de către învățătorul clasei sau profesorul obiectului respectiv. Temele propuse trebue să fie aprobate de directorul școlii.

Temele și întrebările se vor alege astfel, încât să cuprindă problemele principale din materia învățată în cursul anului școlar la obiectul respectiv și vor fi astfel formulate, încât să corespundă nivelului mijociu al clasei; să nu fie nici prea simple, nici prea grele.

Lucrările scrise

Pentru lucrările scrise, învățătorii și profesorii întocmesc un număr de subiecte cel puțin dublu față de numărul pe care îl vor da elevilor. Aceste subiecte le înaintează spre aprobare directorului școlii, cu 5 zile înainte de începerea examenelor (27 Mai).

Lucrările scrise la limba română, (la limba maternă în școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale) constau:

La clasele a IV-a ale școlilor elementare dintr'o dictare. Se va alege un text de aproximativ 100 de cuvinte, prin care să se poată verifica gradul de însușire a cunoștințelor gramaticale și ortografice de către elevi.

La clasele V, VI și VII, se va da o expunere asupra unui subiect din materia de lectură literară din programa clasei respective, studiată în timpul anului școlar. De exemplu, pentru clasa a VI-a se poate da tema „Povestirea bucății de lectură „Domnul Trandafir" de Mihail Sadoveanu; descrierea înfățișării învățătorului și a calităților lui".

La clasele VIII, IX, X și la anii I, II, III, ai școlilor pedagogice, lucrarea va consta dintr'o compoziție literară din materia prevăzută în programa respectivă și studiată în cursul anului școlar. Exemplu de lucrare pentru clasa a IX-a: „Dragostea de Patrie și popor dobândită în opera unui scriitor al secolului al XIX-lea".

Nu se recomandă la examen subiecte de compoziții libere.

La școlile cu limba de predare a minorităților naționale examenul scris la limba română va consta: la clasele IV, V și VI dintr'o dictare; la clasele VII, VIII, IX, X și anii I, II, III dela școlile pedagogice dintr'o expunere asupra unui subiect din lectura literară studiată în cursul anului școlar.

La limba rusă lucrările scrise vor consta:

La clasa a VII-a dintr'o dictare din textele învățate în cursul anului. Textul pentru dictare va conține 80—100 cuvinte.

La clasele VIII, IX, X și anii I, II, III ai școlilor pedagogice, dintr'un rezumat al unei bucăți învățate în cursul anului (după planul dat de profesor pe tablă). Inainte de a scrie planul pe tablă, profesorul va citi elevilor bucata. Exemplul unui plan pentru clasa VIII: „Rezumatul bucății «Miciurin»": 1. — Anii de copilărie. 2. — Munca lui după terminarea școlii. 3. — Ce și-a propus Miciurin. 4. Rezultatul la care a ajuns. 5. — Continuarea muncii lui.

Elevii nu vor avea dreptul să se folosească de dicționare sau cărți în timpul lucrării.

La matematică se vor da:

La clasele IV și V, o problemă și două exerciții de aritmetică. La clasa a VI-a, o problemă de aritmetică și două exerciții de algebră. La clasa a VII-a, o problemă de algebră și două exerciții de aritmetică La clasa a VIII-a, o problemă de aritmetică și două exerciții de algebră. La clasa a IX-a, o problemă și două exerciții de algebră. La clasa a X-a, o problemă de geometrie, care să se rezolve cu ajutorul trigonometriei și două exerciții de algebră.

La școlile pedagogice de învățători: anii I și II, o problemă de aritmetică și două exerciții de algebră; anul III, o problemă de aritmetică și două exerciții, unul de aritmetică și altul de geometrie.

La școlile pedagogice de educatoare: anul I, o problemă de aritmetică și două exerciții de algebră; anul II, o problemă de algebră și două exerciții de aritmetică, anul III, o problemă de geometrie și două exerciții de algebră.

★

La limba română, limba maternă și limba rusă, la examenele scrise, ale căror subiecte constau dintr'o dictare, se va da un singur subiect, obligatoriu pentru toți elevii. La examenele scrise care constau dintr'un subiect de lectură literară sau de literatură se vor da două subiecte, dintre care elevii vor trata unul, la alegere.

La matematică, problemele și exercițiile nu se dau la alegere. Ele se vor întocmi dela început în două variante de același grad de greutate, care vor fi numerotate cu 1 și 2. Elevii, împărțiți pe șiruri care vor purta aceleași numere, sunt obligați să trateze tema indicată de profesor pentru șirul respectiv.

Subiectele se vor scrie pe tablă clar și citeț.

La examenele scrise, elevii nu au voie să aducă cărți, caiete sau notițe, în afară de tabla de logaritmi. Hârtia pentru lucrările scrise și pentru ciornă va fi ștampilată de direcția școlii. Elevii vor lăsa o margine pentru observații. Lucrările scrise pot fi executate întâi pe ciornă, apoi transcrise pe curat cu cerneală. Ciorna va fi predată profesorului împreună cu lucrarea definitivă.

La primirea lucrării dela elevi, membrii comisiei de examinare vor nota pe lucrare ora primirii. Elevii care au terminat lucrarea scrisă părăsesc clasa; acei ce n'au terminat-o în timpul fixat, trebue s'o predea neterminată.

Pentru fiecare examen scris se acordă în clasele IV—VI 2 ore; în clasele VII—X și anii I—III ai școlilor pedagogice 2 ore și jumătate; iar pentru clasa XI și anul IV la școlile pedagogice, 3 ore și jumătate.

Conform instrucțiunilor Ministerului Invățământului Public, la obiectele pentru care s'au stabilit examene în scris și oral, întâi se va ține examenul scris, iar apoi examenul oral la obiectul respectiv.

Este necesar ca între examenul scris și oral să se lase un interval de cel puțin o zi, pentru ca toate lucrările elevilor să poată fi controlate înainte de a începe examenul oral. In felul acesta, profesorul examinator și profesorul asistent își vor da seama mai bine de nivelul cunoștințelor elevilor și de lipsurile fiecărei lucrări, putând pune la oral întrebări în legătură cu acestea.

Controlul lucrărilor scrise trebue să fie făcut cu multă atenție urmărindu-se atât conținutul, cât și forma de exprimare în scris a elevilor. Lucrările scrise trebue să fie corectate și notate de către profesorul de specialitate împreună cu profesorul asistent. Greșelile din lucrare trebue subliniate. Corectarea tuturor lucrărilor scrise se va face numai în școală. In cazul când profesorii întrerup corectarea, ei predau lucrările directorului spre a le păstra.

Pentru examenele scrise la clasa XI-a și la anul IV dela școlile pedagogice, conducerea școlii va repartiza amfiteatrul școlii sau sala de clasă cea mai mare și mai luminoasă. Elevii vor sta câte unul în bancă.

Examenele scrise se vor da în prezența profesorului examinator și a asistentului.

Examenele orale

In acest an școlar se vor folosi în toate școlile pentru examinarea orală a elevilor *bilete*, special întocmite la fiecare obiect de către învățători și profesori și aprobate de directorul școlii.

Biletele de examinare la limba română, limba maternă (în școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale), limba rusă, matematică și fizică constau din două părți: biletul de bază și biletul anexă. La celelalte obiecte se întocmesc numai bilete de bază.

Biletele de bază cuprind 2—3 chestiuni din programa obiectului respectiv, studiate în timpul anului școlar. Biletele anexă cuprind o aplicație practică (text, propoziție, exercițiu, problemă, etc.) referitoare la una din chestiunile indicate în biletul de bază.

La fiecare obiect se vor întocmi 25—30 bilete de bază numerotate, iar la obiectele indicate mai sus se vor întocmi, pe foi separate, tot atâtea bilete anexă, care vor purta același număr ca și biletul de bază la care se referă.

In cazul când există clase paralele la care predă același profesor, se vor folosi la examen aceleași bilete de bază, însă se vor pregăti alte bilete anexă.

Biletele de bază pentru toate obiectele vor fi prezentate directorului din timp, în așa fel încât conținutul lor să poată fi adus la cunoștința elevilor până la data de 19 Mai.

Biletele anexă se predau directorului școlii cu 8 zile înainte de examen. Conținutul acestora nu se comunică elevilor. De păstrarea secretului acestor bilete răspund directorul, învățătorii și profesorii școlii.

Cum se întocmesc biletele

Este necesar ca biletele pregătite pentru fiecare clasă să cuprindă, în totalitatea lor, toate problemele mai importante din programa obiectului respectiv care au fost studiate în cursul anului. Fiecare bilet trebue să cuprindă 2—3 chestiuni din diferite capitole ale programei.

Chestiunile din bilete vor fi clar formulate și scrise citeț. Ele trebue să fie variate și să ceară o expunere închegată a unei chestiuni, desvoltarea unei teme, motivarea unor concluzii, generalizări, comparații, etc.

Biletele trebue să contribue nu numai la verificarea temeiniciei cunoștințelor și a deprinderilor elevilor, ci și la verificarea gradului de desvoltare a gândirii lor, a priceperii elevilor în aplicarea cunoștințelor în practică.

Sistemul de examinare cu bilete asigură o apreciere mai obiectivă a cunoștințelor elevilor și de aceea este necesar ca biletele să fie aproximativ egale în ce privește greutatea problemelor.

La limba română, la limba maternă în școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale și la limba rusă, una din chestiuni va fi analiza gramaticală a unei propoziții, sau un exercițiu gramatical.

La limba rusă se va cere și citirea unui text din materia parcursă în timpul anului, punându-se întrebări în legătură cu textul citit.

La matematică și fizică, una din chestiuni va consta în rezolvarea unui exercițiu sau a unei probleme.

Pentru limba română, limba maternă, limba rusă, matematică și fizică, propozițiunile, textele, de tradus, exercițiile și problemele vor fi pregătite de profesorul de specialitate sau învățător și vor fi trecute pe biletele anexă de care s'a vorbit mai sus.

Fiecare bilet-anexă va cuprinde numai o singură propoziție, exercițiu sau problemă.

Dăm câteva exemple de bilete la diferite materii.

LIMBA ROMANĂ CLASA A VI-a
Bilet nr. 3

1. Genul substantivelor. Substantive epicene și mobile. Să se dea exemple.
2. Analiză gramaticală (textul în anexă).
3. Să se recite poezia „Pastel" de George Coșbuc.

Ce este pastelul? Ce personificări ați întâlnit în poezie?

Anexă la biletul nr. 3.

Bătrânul îi întreabă pe soldatul cel înalt unde e Lenin.

Analiză sintactică.

LIMBA ROMANĂ CLASA A X-a.
Bilet nr. 1.

1. Pronumele personal de persoana I singular. Folosirea acestuia ca pronume posesiv, ca pronume reflexiv.
Exemple în propoziții sau din opere literare.
2. Cum este prezentată în „Scrisoarea a II-a" a lui M. Eminescu, situația scriitorului în regimul burghezo-moșieresc?

Observație. La clasele VIII—XI și anii I—IV la școlile pedagogice, un bilet va cuprinde una sau două întrebări de literatură și numai o singură chestiune de gramatică (fie un exercițiu gramatical indicat de profesor în anexă, fie o chestiune teoretică de gramatică cu exemplificări date de elevi).

FIZICA CLASA A VIII-a.
Bilet nr. 5.

1. Mișcarea rectilinie uniformă.
2. Legea conservării energiei.
3. Rezolvarea unei probleme (vezi anexa).

Anexă la biletul nr. 5.

Un bloc paralelipipedic de parafină, cu lățimea de 20 cm., grosimea de 10 cm. și lungimea de 50 cm. plutește pe apă.

Ce greutate ar trebui să-i adăugăm pentru ca să se scufunde complet, fără a cădea la fund (greutatea specifică a parafinei este de 0,9 g/cm.³).

LIMBA RUSĂ CLASA A V-a
Bilet nr. 10.

1. Să se citească bucata . . . . . și să se răspundă la întrebările. . . . . (vezi anexa).
2. Să se conjuge verbul . . . . . la prezent, trecut și viitor (vezi anexa)
3. Să se facă o propoziție de 3—4 cuvinte cu acest verb.

Observații. Pe lângă citire ,unele bilete pot cuprinde recitarea unei poezii. Intrebarea a doua este din gramatică.

Anexă la biletul nr. 10.

1. Să se citească primele 6 rânduri din lecția „Artec" și să se răspundă la primele 4 întrebări dela pag. 73.
2. Să se conjuge verbul „a vorbi".

LIMBA RUSĂ CLASA A VIII-a.
Bilet nr. 18

1. Să se citească bucata. . . . . și să se răspundă la întrebările . . . . . (vezi anexa).
2. Să se numească substantivele feminine din bucata citită și să se spună la ce caz sunt.
3. Să se compună o propoziție de 4—5 cuvinte având ca subiect cuvântul . . . . . (vezi anexa).

Observații. La clasele în care s'au făcut biografiile scriitorilor cu texte literare, întrebarea a 3-a poate cuprinde povestirea acestor texte sau biografii.

Anexă la biletul nr. 18, clasa a VIII-a.

1. Să se citească ultimele 6 rânduri din „Acolo unde a învățat Zoia" pag. 69 (dela „Profesorii au povestit") și să se răspundă la ultimele 3 rânduri din exercițiul 4 pag. 72.
2. Să se compună o propoziție cu subiectul „Pionierul".

GEOGRAFIA CLASA A XI-a.
Bilet nr. 7.

1. Caracterele generale ale Carpaților Sudici.
2. Importanța economică a bazinului Petroșani.
3. Să se arate pe hartă cursul Oltului.

ISTORIA CLASA A XI-a.
Bilet nr. 1.

1. Răscoala țăranilor din 1907.
2. Situația economică, socială și politică în România între 1933—1940.
3. Poziția P.C.R. față de dictatul dela Viena.

MATEMATICA, CLASA A IX-a.
Bilet nr. 6.

1. Proprietățile logaritmilor.
2. Teorema fundamentală a asemănării. Demonstrație.
3. Rezolvarea unei probleme (vezi anexa).

Anexă la biletul nr. 6.

Problemă. In cinstea zilei de 1 Mai, elevii unei școli își iau angajamentul ca numărul notelor bune (peste 8) să crească săptămânal în progresie geometrică cu rația 2. In prima săptămână au fost 48 note bune în școală. Care va fi suma notelor bune obținute în decurs de 4 săptămâni?

PEDAGOGIE ANUL II ȘCOLI PEDAGOGICE DE INVĂȚĂTORI.
Bilet nr. 2

1. Caracterul de clasă al educației în orânduirea capitalistă.
2. Importanța instructivă și educativă a științelor naturii în clasele I—IV ale școlii elementare.
3. Cum sprijină grupa de pionieri îndeplinirea sarcinilor școlare ale clasei (aplicare la activitățile practice de instructaj pionieresc).

★

In vederea desfășurării în bune condițiuni a examenelor orale, colectivele claselor cu un număr mai mare de 20 de elevi se împart în două grupe. Această împărțire pe grupe este sarcina dirigintelui, care va afișa din timp lista elevilor din fiecare grupă și ordinea prezentării grupelor la examen. In timpul examinării unei grupe rămân în clasă numai elevii grupei respective.

Aceleași bilete, atât cele de bază, cât și cele anexe se folosesc la ambele grupe de elevi.

Cu o oră înainte de începerea examenului, directorul predă plicul cu biletele de bază și cel cu biletele anexă profesorului examinator și profesorului asistent.

Când este chemat la răspuns, fiecare elev trage un bilet de bază. La examenele de limba română, limba maternă, limba rusă, matematică și fizică, tot atunci se înmânează elevului și biletul anexă corespunzător.

In timp ce un elev răspunde la întrebările indicate, alți doi elevi trag biletele și reflectează asupra chestiunilor la care urmează să răspundă.

Dacă un elev nu poate să răspundă la întrebările din biletul pe care l-a tras, el are dreptul să tragă un al doilea bilet. La stabilirea notei se va ține seama de aceasta.

★

Directorii de școli se vor îngriji ca aceste îndrumări să fie cunoscute de fiecare profesor și învățător al școlii și vor asigura aplicarea lor în bune condițiuni.

Note politice externe

La Paris a fost dată sentința în odiosul proces înscenat de autoritățile franceze scriitorilor progresiști Renaud de Jouvenel, autorul cărții „Internaționala trădătorilor" și a lui André Wurmser, care a prefațat această carte. Sentința tribunalului francez constitue un nou și rușinos eșec al ațâțătorilor la un nou război. Deși tribunalul s'a străduit din răsputeri să execute ordinul american, nu a putut fi obținută decât jalnica sentință prin care cei doi scriitori progresiști, precum și casa de editură respectivă, sunt condamnați la câte 12.000 franci amendă (384 lei), precum și câte un franc despăgubiri față de „reclamanți" — trădătorii Dianu, Ghemetto și Kowalewski, care ceruseră despăgubiri de 1 milion franci. Ce înfrângere pentru imperialiștii americani care încercaseră să transforme acest proces într'un proces de ponegrire a țărilor de democrație populară, printre care și țara noastră.

Inscenarea juridică dela Paris nu și-a atins scopul, ea s'a întors împotriva provocatorilor americani. Depozițiile martorilor și documentele prezentate la proces au demonstrat fără putință de tăgadă că Dianu, Ghemetto și Kowalewski sunt niște trădători și spioni vânduți imperialiștilor, făcând parte din tagma așa zișilor „selecționați", adunătură de lepădături fugiți din țările de democrație populară de teama mâniei îndreptățite a popoarelor din aceste țări și finanțați de Truman în cadrul faimoasei sale „legi a celor 100 milioane de dolari".

Cu toate că tribunalul francez a făcut tot ce i-a stat în putință pentru a-i prezenta într'o lumină favorabilă pe Dianu, Ghemetto și Kowalewski, aceștia au apărut în toată hidoșenia și josnicia lor. Singura scuză pe care tribunalul a găsit-o acestor „acuzatori" care au devenit acuzați, a fost că ei nu au avut ce trăda pentrucă... sunt oameni fără patrie. In același timp însă, tribunalul a fost nevoit să recunoască în expunerea sa de motive că autorul cărții „Internaționala trădătorilor" a fost de bună credință calificându-i drept trădători, dat fiind faptul că Dianu, Ghemetto și cellalți de teapa lor au decăzut din naționalitatea lor și dată fiind activitatea desfășurată de ei în străinătate.

Procesul „Internaționalei trădătorilor" a însemnat o nouă demascare a imperialiștilor ațâțători la război și a uneltirilor mârșave ale acestora. Opinia publică mondială înfierează pe ațâțătorii la război americani și pe uneltele lor, spioni și trădători de patrie de teapa lui Dianu, Ghemetto și Kowalewski. Aceste mârșave lepădături nu vor scăpa până la urmă de judecata popoarelor.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 1800
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 163 | 4 PAGINI 25 BANI | JOI 15 MAI 1952

In acest număr:

- In laboratorul de chimie — de S. Neginski.
- Repetarea materiei la aritmetică — de V. Suhorukov.
- In ajutorul cadrelor didactice care studiază Istoria P. C. (b) al U.R.S.S.: Tezele din Aprilie.
- IN PREAJMA EXAMENELOR DE SFÂRȘIT DE AN
  - — Să pregătim cu grijă recapitularea cunoștințelor la gramatică.
  - — Cum trebue să ajutăm pe elevii rămași în urmă la învățătură.
  - — Pentru o justă apreciere și notare a cunoștințelor elevilor.
- Pentru o temeinică pregătire a concursului artistic al sindicatelor.
- Pionierii și U.T.M.-iștii muncesc pentru terminarea cu succes a anului școlar.
- Note politice externe.

Să pregătim temeinic deschiderea noului an școlar

Ne aflăm într'o etapă de mare răspundere în munca școlii, în etapa pregătirii încheierii anului școlar. Învățătorii și profesorii, directorii, organele de învățământ muncesc cu stăruință deosebită pentru a încheia cu succes un an de muncă.

Minunatele perspective de desvoltare a patriei noastre, de ridicare a nivelului material și cultural al poporului, înfățișate în fața Congresului Învățătorilor de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej cer școlii și slujitorilor ei îndeplinirea unor sarcini de cea mai mare însemnătate.

„Statul de democrație populară — subliniază tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **i-a încredințat învățătorului o misiune înălțătoare, aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă".**

Această măreață sarcină încredințată nouă, oamenilor școli, ne cere să muncim astfel încât să creăm condițiile pentru a ridica la o treaptă superioară nivelul instruirii și educării elevilor pe baza folosirii cât mai largi a experienței școlii sovietice.

Examenele care se vor desfășura în curând trebue să se caracterizeze prin ridicarea exigenței față de calitatea cunoștințelor pe care și le-au însușit elevii. Cerând elevilor cunoștințe sistematice și adânci, școala trebue să creeze în acelaș timp asemenea condiții de desfășurare a examenelor încât să întărească încrederea elevilor în propriile lor puteri, să-i ajute să expună limpede și logic răspunsurile la chestiunile ce li se pun la examen.

Prin aplicarea instrucțiunilor Ministerului Învățământului Public cu privire la pregătirea și desfășurarea examenelor, învățătorii și profesorii trebue să facă din acestea un prilej de adâncire a muncii didactice, de consolidare a succeselor obținute până acum în munca instructiv-educativă. Luptând pentru asigurarea succesului examenelor, pentru a da țării un număr cât mai mare de elevi promovați, stăpâni pe cunoștințe temeinice, toți cei care muncesc în școală au datoria să se îngrijească în acelaș timp cu seriozitate de pregătirea deschiderii noului an școlar, în care activitatea didactică să poată realiza un mare și însemnat pas înainte.

In anul care se încheie, școlile au obținut o serie de realizări importante, datorită aplicării Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice. Congresul Învățătorilor, desfășurat între 10—13 Aprilie, a avut o însemnătate excepțională pentru desvoltarea învățământului nostru.

In acest an școlar, rețeaua școlilor elementare de 7 ani și de 10 ani s'a mărit cu numeroase unități noi, iar numărul elevilor a crescut, de asemeni, în mod considerabil. Bugetul țării noastre pentru acest an prevede, pentru acțiunile social-culturale, peste 5 miliarde 300 milioane lei noi, ceeace reprezintă 17,5% din totalul cheltuelilor bugetare.

Cât de departe sunt de astfel de realizări școlile din țările lagărului imperialist! In S.U.A., din cauza uriașelor alocații pentru război, peste patru milioane de copii vor rămâne în afara școlii. In instituțiile de învățământ din S.U.A., pătrunse de spiritul urei de om și al distrugerii, se pregătesc viitori ucigași, dușmani ai vieții fericite și libere.

La noi, școala educă tineretul pentru munca constructivă, pusă în slujba păcii, îl înarmează pentru a realiza noi și minunate cuceriri pe drumul științei și al tehnicii. Mii de învățători și profesori ai școlilor noastre își desfășoară munca sub semnul celor spuse de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor: **„La baza concepției regimului de democrație populară asupra învățământului, stă nu cultul morții, ci cultul vieții, cultul luptei dârze pentru fericirea poporului".**

Pregătindu-se pentru deschiderea unui nou an școlar, cadrele didactice din patria noastră au în fața lor sarcini de o însemnătate deosebită pentru mersul înainte al învățământului, sarcinile Planului de Stat cu privire la învățământ: realizarea învățământului general obligatoriu în școlile elementare, realizarea planului de școlarizare, a planului de investiții, de pregătire a localurilor de școli și a internatelor, repartizarea și ridicarea calificării cadrelor didactice.

Infăptuirea învățământului general obligatoriu (cuprinderea în școlile elementare a tuturor copiilor între 7 și 14 ani) este una dintre problemele cele mai însemnate legate de deschiderea noului an școlar. Tocmai de aceea capătă o mare importanță asigurarea desfășurării în bune condițiuni a recensământului copiilor de vârstă școlară, căruia secțiile de învățământ și organele sindicale de învățământ, directorii școlilor, învățătorii trebue să-i acorde cea mai mare grijă.

In acelaș timp, școlile și organele de învățământ au datoria să urmărească îndeaproape îndeplinirea planului de școlarizare la școlile de 7 ani, școlile medii și școlile pedagogice. In acest scop trebue folosite metode cât mai variate: consfătuiri cu elevii și cu părinții, articole în presa locală, organizarea vizitării de către viitorii absolvenți a școlilor medii tehnice și pedagogice, etc.

Indeplinirea în bune condițiuni a învățământului general obligatoriu în școlile elementare și a planului de școlarizare în școlile de 7 ani în școlile medii și în școlile pedagogice este strâns legată de lărgirea mai departe a rețelei de școli, internate și cantine. Pe lângă înființarea școlilor, a internatelor și a cantinelor prevăzute în Planul de Stat, este necesar să se mobilizeze toate resursele locale în vederea amenajării și pregătirii localurilor existente și a unor noi localuri. Secțiunile de învățământ au datoria să asigure terminarea la timp a construcțiilor și reparațiilor privind localurile de școli, să ia măsuri pentru înzestrarea cantinelor și a internatelor, să organizeze un control riguros al situației sanitare a unităților școlare.

Deasemeni, trebue acordată o mare atenție aprovizionării din timp a internatelor, a cantinelor școlare, a caselor de copii și școlilor speciale cu alimentele de bază necesare. Incă din anul trecut, pe lângă multe dintre școlile cu internat au luat ființă gospodării anexe. Acțiunea de organizare a gospodăriilor anexe trebue să se extindă în perioada de pregătire a deschiderii noului an școlar, astfel încât un număr cât mai mare de școli să poată fi ușor aprovizionate cu legume, zarzavaturi, carne și grăsimi.

Secțiunile de învățământ și școlile trebue să se ocupe, cu grijă gospodărească, de repararea mobilierului existent precum și de înzestrarea școlilor cu mobilier nou, și să dea o mare atenție aprovizionării școlilor cu combustibil, luptând pentru o strictă aplicare a prevederilor cu privire la această problemă cuprinse în Hotărîrea partidului și guvernului din 16 August 1951.

O problemă deosebit de importantă legată de pregătirea deschiderii noului an școlar este aceea a repartizării în școli a noilor cadre didactice și a ridicării calificării învățătorilor și profesorilor. Este necesar ca secțiunile de învățământ și școlile să ia din vreme măsuri care vor asigura condiții cât mai bune de viață și de muncă noilor învățători și profesori, ca'auzindu-se după prevederile Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice. In acțiunea de încadrare, și repartizare a cadrelor didactice, secțiunile de învățământ trebue să se îngrijească în mod deosebit de promovarea în posturile de conducere a unor cadre devotate poporului muncitor, bine pregătite din punct de vedere profesional.

O atenție deosebită trebue acordată organizării cursurilor regionale pentru calificarea cadrelor didactice, acțiune de cea mai mare însemnătate pentru îmbunătățirea procesului de învățământ. In cuvântarea ținută la Congresul Învățătorilor, tovarășul Gheorghiu-Dej ne învață: „...**pentru a-și îndeplini cu cinste misiunea, învățătorul trebue să fie el însuși bine pregătit, să aibă bune cunoștințe științifice și pedagogice. Aceste cunoștințe trebue să aibă la bază o cultură generală și nu orice cultură, ci o cultură cu adevărat progresistă, care ajută omenirea să meargă înainte — o cultură care se inspiră din învățăturile marxism-leninismului".**

Este necesar ca secțiunile regionale de învățământ să asigure desfășurarea la un nivel înalt a activității cursurilor de calificare, justa lor orientare ideologică și politică, legarea lor de problemele mari ale construcției noastre socialiste — transformarea socialistă a agriculturii, consolidarea succesului reformei bănești, întărirea necontenită a luptei pentru pace — precum și de problemele concrete ale muncii în școală.

Noul an școlar trebue să se deschidă sub semnul ridicării nivelului întregii munci instructiv-educative și al activității obștești a cadrelor didactice. Aceasta este sarcina principală pe care a pus-o în fața școlii noastre Congresul Învățătorilor. Fără nicio îndoială că această sarcină nu poate fi privită izolat de experiența, de realizările și lipsurile acestui an școlar. Se desfășoară din plin bătălia pentru succesul examenelor. Cadrele didactice, directorii, secțiunile de învățământ trebue să culeagă cu grijă cele mai bune metode de muncă, cele mai bune experiențe ale activității desfășurate acum, în scopul desvoltării și generalizării lor în noul an școlar. După examene, se vor desfășura în consiliile pedagogice ale tuturor școlilor, la secțiunile de învățământ raionale și regionale, ședințe de analiză a rezultatelor muncii didactice în anul acesta. Școlile și organele de învățământ au datoria să asigure ca aceste ședințe să constitue un prilej de generalizare a experiențelor noi, înaintate, să fie pătrunse de un adânc spirit critic și autocritic, să scoată la iveală tot ce e rău și trebue înlăturat din munca noastră viitoare, tot ce e bun și trebue desvoltat cu grijă.

Mari și însemnate sunt sarcinile care stau astăzi în fața școlii. Pentru ducerea lor la îndeplinire, școala trebue să lupte împreună cu toți cei care o pot ajuta, să mobilizeze massele părinților și ale oamenilor muncii, organizațiile de massă, tineretul. Să fim adânc pătrunși de ideia că orice acțiune în cadrul pregătirii noului an școlar trebue să fie împletite strâns cu munca obștească, să însemne o contribuție a școlii la consolidarea succesului reformei bănești, la eforturile oamenilor muncii care construesc socialismul în țara noastră.

Un rol foarte însemnat în pregătirea noului an școlar revine sindicatelor de învățământ. Alegerile sindicale, care au început să se desfășoare acum în toată țara, trebue să constitue un prilej de întărire a contribuției pe care o aduc sindicatele de învățământ la îmbunătățirea procesului instructiv educativ la desvoltarea școlii noastre. Comitetele nou alese ale sindicatelor de învățământ trebue să socotească sprijinirea deschiderii noului an școlar drept o sarcină principală.

Organele sindicale trebue să mobilizeze toate cadrele didactice în acțiunea de ridicare a calificării profesionale a lor, trebue să lupte și mai mult, decât până acum, folosind într'un mod mult mai larg experiența școlii sovietice și a cadrelor noastre fruntașe pentru îmbunătățirea muncii de ridicare a nivelului ideologic și cultural al tuturor membrilor sindicatelor noastre.

Succesul deschiderii noului an școlar este deasemenea strâns legat de grija pe care vor arăta-o sindicatele de învățământ pentru organizarea unei odihne, în cât mai bune condițiuni cadrelor didactice.

Să luptăm cu forțe unite pentru succesul deplin al examenelor, pentru succesul deplin al campaniei de pregătire a noului an școlar.

In preajma examenelor de sfârșit de an

Cum mi-am pregătit elevele pentru repetarea finală a materiei

In predarea istoriei la cele trei clase a XI-a dela școala medie de fete din Buzău, am fost preocupată chiar dela începutul anului școlar să-mi planific cât mai just repetarea materiei.

Pe lângă repetarea curentă în cadrul lecțiilor predate, am prevăzut ca la sfârșitul fiecărui capitol important să fac o lecție de recapitulare, care mi-a dat nu numai posibilitate să verific modul de însușire a cunoștințelor, ci și să adâncesc, să sistematizez materialul pe problemele principale ale capitolului respectiv.

Pentru aceste ore speciale de recapitulare, pe lângă metoda conversației, am folosit uneori și referatele întocmite de eleve pe baza unei bibliografii anunțată cu mult timp înainte. De exemplu, după ce am predat capitolul „România între 1923—1939", am recomandat elevelor să citească din revista „Lupta de clasă" Nr. 9—10 din Septembrie—Octombrie 1950, articolul „Stabilizarea relativă a capitalismului în România". Ajutate de acest articol, elevele au întocmit un referat care a fost prezentat la sfârșitul orei de recapitulare. Am căutat să leg strâns anumite lecții de istorie a R.P.R. de situația internațională. Pentru înțelegerea justă a evenimentelor, am folosit această legătură și ca un mijloc pentru împrospătarea cunoștințelor de istorie universală predate în clasa X-a.

Incepând cu pătrarul III, când am început să predau istoria contemporană a R.P.R., paralel cu lecția nouă, am repetat materia din Istoria R.P.R., predată în clasa a X-a.

In vederea lecțiilor de sinteză pentru perioada 1821—1952 am rezervat săptămânal, într'o oră 15—20 minute pentru revederea unui capitol din Istoria R.P.R. pornind dela orânduirea primitivă și până la destrămarea feudalismului.

Lucrând în felul acesta, acordând o deosebită importanță repetării materiei, la sfârșitul pătrarului III am obținut bune rezultate. Din 107 eleve câte sunt cuprinse în cele 3 clase a XI-a la care predau, numai 2 nu au media de trecere. Una are media celor 3 pătrare, 4,33 și cealtă 4,67. Ajutorul individual pe care cred că aceste eleve îl primesc acum în perioada de pregătire a examenelor va determina o serioasă îmbunătățire a situației lor la învățătură.

In munca de pregătire a elevelor pentru examene folosesc și cercul de istorie, la care elevele de clasa XI-a participă în număr mare. Am căutat ca temele date în cadrul cercului să complecteze cunoștințele predate în clasă, să constitue o adâncire a lecțiilor predate.

Urmărind cu perseverență planificarea întocmită la începutul anului școlar, am izbutit să parcurg la vreme materia prevăzută în programa de învățământ, iar de la 19 Mai voi începe lecțiile de repetare finală.

In această perioadă voi acorda o deosebită atenție însușirii temeinice a problemelor principale din materialul predat.

MARIA MOCANU
profesoară, Liceul de Fete
Buzău

Repetarea cunoștințelor de limba rusă în clasa IV-a

Pregătind pe elevii claselor a IV-a pentru sfârșitul anului școlar, noi acordăm o atenție deosebită justei desfășurări a lecțiilor recapitulative de limba rusă. In această privință noi am primit un ajutor însemnat din partea secțiunii regionale de învățământ care, criticând lipsurile noastre în muncă, ne-a dat îndrumări concrete pentru remedierea lor. Astfel, în cursul anului școlar unii dintre noi au dat elevilor de-a gata traducerea textelor rusești care trebuiau studiate, fără a le explica cuvintele noi. Alții, deși au explicat aceste cuvinte, au vorbit tot timpul lecțiilor în limba română, împiedicând astfel elevii să-și însușească o serie de expresii rusești. Insfârșit alții n'au corectat elevii atunci când pronunțau greșit cuvintele rusești și, mai ales, n'au insistat suficient asupra însușirii fondului principal de cuvinte în legătură cu temele curente — școală, familie, casă, îmbrăcăminte, animale, etc.

Cu ajutorul secției de învățământ, aceste procedee nejuste au fost înlăturate din munca noastră. Pentru o cât mai bună organizare a recapitulării, noi cerem ajutorul continuu al profesorului de limba rusă dela școala de 7 ani, folosind îndeaproape îndrumările pe care le primim. Pregătind după manual citirea recapitulativă a textelor rusești, acordăm o mare atenție explicării cuvintelor, traducerii și întrebărilor pentru organizarea convorbirilor în limba rusă cu elevii. Deasemeni, controlăm în ce măsură cunosc elevii cuvintele legate de diferite teme. Pentru a da un aspect nou și cuprinzător lecțiilor de repetiție, am grupat textele din manual în jurul câtorva teme principale.

In scopul formării unor deprinderi temeinice de scriere în limba rusă, insistăm în mod deosebit asupra cunoașterii și scrierii corecte de către elevi a literelor de mână. Pentru asimilarea gramaticii, care se predă în timpul anului fără scheme sau definiții, acordăm o mare atenție întrebuințării, în diferite fraze, a aceluiaș cuvânt, schimbând însă terminațiile, astfel încât elevii să-și consolideze prin practică cunoștințele privind formarea pluralului, acordul dintre substantiv și adjectiv și conjugarea.

Colectivul învățătorilor care predau la clasa a IV-a a școlilor elementare din comuna Mărgineni, regiunea Bacău

O clasă fruntașă

Tovarășa dirigintă a anului I dela școala pedagogică de fete Nr. 2 din București muncește stăruitor pentru a-și pregăti elevele în vederea examenelor.

Dacă dintre toate elevele rămase în urmă pe pătrarele II și III nu mai este amenințată cu corigența decât o singură elevă, lucrul acesta s'a realizat printr'o muncă organizată a tuturor profesoarelor, muncă just coordonată de tovarășa dirigintă.

In clasă se desfășoară în bune condițiuni munca de într'ajutorare a elevelor, iar exigența colectivului față de fiecare elevă în parte contribue mult la ridicarea nivelului la învățătură al întregii clase.

Tovarășa dirigintă e mereu prezentă între eleve, la meditații, la cercurile pe specialități, etc. Elevele au înțeles astfel că activitatea lor e privită cu seriozitate și și-au intensificat mult eforturile.

Planificarea muncii de recapitulare a fost făcută cu multă grijă, tovarășa dirigintă organizând regulat ședințe cu profesoarele clasei. Ședințele cu părinții și vizitele la domiciliul elevelor contribue în bună măsură la obținerea unui sprijin temeinic al familiei în munca susținută a școlii.

Tovarășa dirigintă a ajutat elevelor sale să folosească cele mai juste forme de organizare a muncii lor individuale, dându-le îndrumări amănunțite în această privință.

In acest fel, socotind ca o sarcină patriotică înlăturarea repetenției, elevele anului I au ajuns să fie fruntașe pe școală. Continuându-și stăruitor munca, ele trebue să-și intensifice și mai mult eforturile pentru a asigura succesul deplin al examenelor.

M. MANOLESCU

Au început alegerile sindicale

Pentru ridicarea muncii sindicale pe o treaptă superioară

Adunarea pentru alegerea noului Comitet de Instituție al Bibliotecii Centrale Universitare din București s'a ținut Sâmbătă, 10 Mai. Adunarea a fost prezidată de tovarășa Balilescu, președinta biroului sindical de învățământ din raionul Stalin. Au asistat: tovarășa Leana Mavrodin, vicepreședinta Uniunii Sindicatelor de Invățământ, tovarășul I. Apolzan, secretarul Uniunii Sindicatelor de învățământ și numeroși invitați din partea unităților sindicale de învățământ.

Darea de seamă a vechiului Comitet de instituție a fost citită de responsabila culturală a Comitetului.

Alcătuită după un plan judicios, darea de seamă a căutat să cuprindă cât mai multe aspecte din munca sindicală dusă în intervalul de timp dela 1 Septembrie 1951 până la 1 Mai 1952. S'a arătat că, urmărind îndeplinirea planului de muncă al instituției, Comitetul sindical a ajutat la buna desfășurare a muncii profesionale a membrilor sindicatului. Astfel, de pildă, în cursul trimestrului I al acestui an, numărul cititorilor Bibliotecii Centrale a ajuns la 44.111 dela 40.426 cititori câți au fost în același trimestru al anului trecut, numărul volumelor a crescut dela 76.664 la 123.162. In cinstea zilei de 7 Noembrie și 1 Mai s'au organizat întreceri socialiste și schimburi de onoare, realizându-se cu acest prilej însemnate depășiri de norme. Comitetul a avut însă aici o importantă lipsă și anume n'a urmărit dela început și n'a stimulat aceste întreceri, așa după cum n'a popularizat, după întreceri, metodele cele mai bune de muncă. Darea de seamă a arătat, totodată, că membrii sindicatului nu au acordat atenția cuvenită planificării muncii individuale, iar comitetul nu a sprijinit comisia de normare a muncii în instituție.

Pentru ridicarea nivelului cultural și ideologic al membrilor sindicatului, Comitetul de Instituție a sprijinit mobilizarea acestora în vederea frecventării cercurilor de studiu al Istoriei Partidului Comunist (b) al U.R.S.S., a cursurilor de cadre sindicale și a cursurilor de limba rusă și a intensificat activitatea Colțului roșu.

Darea de seamă s'a preocupat de problema asigurărilor sociale în instituție, arătând realizările și lipsurile acestui sector de activitate sindicală.

Grupele și-au ținut ședințele cu regularitate. Tovarășele Albu, Fodor și Cimpoca au dus o muncă bună în cadrul grupelor.

Darea de seamă a menționat ca o lipsă mai însemnată faptul că o parte din membrii sindicatului au refuzat o serie de munci, iar alții au lucrat mai mult singuri, sectar. Deasemeni, în cadrul ședințelor sindicale nu a fost mănuită cu destulă tărie arma criticii și autocriticii.

Darea de seamă a arătat că viitorul comitet va trebui să ducă la bun sfârșit o serie de sarcini referitoare la sprijinirea efectivă a planului de producție, la intensificarea întrecerilor, la stimularea inițiativelor personale, la ridicarea nivelului profesional și ideologic al salariaților, la lupta împotriva manifestărilor dușmănoase, la antrenarea în munca sindicală a cât mai multor membri ai sindicatului.

Din discuțiile care au urmat cât și din concluziile care s'au tras, a reieșit că activitatea Comitetului sindical dela Biblioteca Centrală Universitară a avut o serie de realizări care vor trebui desvoltate de către viitorul Comitet. Acesfe realizări au fost însă umbrite de lipsuri foarte serioase. Astfel, Comitetul sindical nu s'a preocupat suficient de popularizarea experienței sovietice, n'a sprijinit atât cât ar fi fost necesar pe membrii sindicatului înscriși la cursurile de calificare profesională, n'a acordat toată atenția cuvenită protecției muncii. Deasemeni, activitatea comitetului n'a fost suficient pătrunsă de combativitate, de vigilență revoluționară. Adeseori comitetul a dat dovadă că este lipsit de vigilență, că nu ia o atitudine hotărîtă față de atitudinile greșite care există în rândurile membrilor sindicatului și nici chiar față de unele manifestări nejuste cu un caracter mai grav, cum ar fi, de exemplu, faptul că se mai semnalează încă dispariția de cărți din bibliotecă. Nu a existat o colaborare suficient de strânsă între direcția instituției și comitetul sindical — aceasta și din vina direcției, care n'a înțeles cum să folosească ajutorul Comitetului sindical. Nu s'a acordat atenția necesară muncii de ridicare a nivelului tovarășilor din personalul de îngrijire.

Aceste lipsuri în munca dusă de vechiul comitet s'au răsfrânt chiar și în felul în care a fost întocmită darea de seamă. Astfel, darea de seamă n'a analizat temeinic ajutorul dat de Comitetul sindical muncii profesionale a instituției. Atunci când s'au semnalat lipsurile în muncă, aceasta s'a făcut în mod superficial, fără să fie analizate mai adânc cauzele acestor lipsuri. In darea de seamă, ca și în cuvântul unora dintre tovarășii care au luat parte la discuții, critica a fost folosită în mod formal. Nu s'au arătat concret lipsurile membrilor sindicatului sau ale Comitetului de Instituție.

Propunerile făcute în adunare, concluziile la darea de seamă și alegerile au constituit o contribuție serioasă pentru organizarea și îmbunătățirea muncii fiecărui membru din sindicat și vor duce la întărirea muncii sindicale și la îmbunătățirea muncii profesionale, la sporirea și la întărirea combativității și la întărirea vigilenței membrilor sindicatului.

Urmând îndrumările date de Partid în vățând din critica făcută în adunarea pentru alegeri, noul comitet este dator să ridice munca sindicală pe o treaptă mai înaltă, ținând seamă că Biblioteca Centrală Universitară este una din importantele instituții de cultură din patria noastră.

Un sănătos spirit critic

Ca rezultat al unei temeinice pregătiri, alegerile sindicale dela școala pedagogică nr. 2 din București au constituit un succes al salariaților școlii, desfășurându-se într'un sănătos spirit critic și autocritic.

Darea de seamă a comitetului sindical, bogată în exemple bine alese, reflectând problemele specifice ale școlii, a arătat pe larg realizările și a combătut cu curaj lipsurile, a stimulat pe membrii sindicatului să desfășoare în cadrul discuțiilor o vie critică tovărășească.

Problemele ridicate în discuții au cuprins cele mai multe dintre laturile muncii sindicale. Cei înscriși la cuvânt au insistat în mod deosebit asupra legării muncii sindicale de sarcinile profesionale ale cadrelor didactice, de munca instructiv-educativă din școală, precum și asupra muncii de ridicare a nivelului ideologic, politic și pedagogic al cadrelor didactice.

Astfel, tovarășa Elvira Popa, responsabilă de grupă sindicală, după ce și-a arătat, în spirit autocritic lipsurile în muncă, a insistat asupra faptului că practica pedagogică, element de bază în pregătirea viitoarelor învățătoare n'a constituit o preocupare pentru comitetul sindical, acesta lăsând necontrolate unitățile de practică mai îndepărtate. Tovarășa Cornelia Nistorescu, discutând despre lipsurile comitetului sindical, a arătat că acesta nu și-a orientat munca spre sprijinirea activității profesionale decât după Congresul Învățătorilor și că n'a popularizat metodele de muncă ale fruntașilor școlii. Vorbind despre schimbul de experiență între cadrele didactice, tovarășa Mironica Jäger a arătat că membrii comitetului sindical s'au ocupat în mod formal de această problemă, numai sub aspectul ei cantitativ, înregistrând doar numărul de interasistări la lecții etc. Deasemenea, a fost criticat comitetul sindical pentru faptul că nu s'a ocupat suficient de predarea limbii ruse, neajutând cadrele didactice de specialitate să suplinească lipsa unora din manuale.

Problema ridicării nivelului politic a fost deasemenea viu discutată. Tovarășa Viorica Miron, propagandistă la cercul de studiere a biografiei tovarășului Stalin, a criticat în această problemă comitetul sindical, care nu asistă la seminariile cercurilor de studiu și, chiar mai mult, membrii din comitet înscriși în cercuri fiind cei care au o frecvență deosebit de slabă. S'a mai arătat în discuții că membrii comitetului n'au acordat suficientă atenție muncii de ridicare a nivelului cadrelor didactice și n'au discutat cu propagandiștii și cursanții asupra frecvenței și pregătirii pentru seminarii.

A fost supusă unei critici constructive și munca organizatorică a comitetului sindical. Vorbind despre această muncă, tovarășul Toma Pastole, din personalul administrativ, ca și alți tovarăși, au arătat că această muncă este dusă uneori formal, comitetul mulțumindu-se cu evidența frecvenței la ședințe, fără a duce muncă de lămurire cu cei ce absentează și fără a se strădui să înscrie la ordinea de zi a ședințelor grupelor sindicale, problemele care frământă îndeaproape pe membrii sindicatului.

In discuții s'au mai ridicat probleme legate de sprijinirea activității cercului A.R.L.U.S. de către comitetul sindical, de munca sportivă etc., arătându-se realizările și lipsurile comitetului și ale grupelor sindicale.

Intelegând însemnătatea succesului muncii sindicale pentru bunul mers al activității didactice, directoarea școlii, tovarășa Elena Matei, a făcut, în cadrul discuțiilor, o serioasă analiză a acestei munci. Ea a arătat că membrii comitetului sindical s'au rezumat uneori numai la ședințe, n'au căutat să cunoască oamenii și munca școlii, n'au popularizat suficient metodele fruntașilor în ședințele sindicale, au neglijat personalul administrativ și de îngrijire. Lipsa cea mai serioasă a comitetului sindical, ca și a direcției școlii, a constat în necoordonarea muncii sindicale cu cea didactică, planurile de muncă ale comitetului și școlii fiind complect rupte unul de altul. Comitetul sindical n'a luat atitudine în consiliile pedagogice în problemele profesionale și chiar ședința de producție organizată după Congresul Învățătorilor a fost desorganizată, superficială.

Luând cuvântul, tovarășa Eugenia Ticaliuc, secretara organizației de bază P.M.R. din școală, a insistat asupra slabei legături a comitetului sindical cu biroul organizației de bază, arătând sarcinile ce revin comitetului în sprijinirea muncii de educare comunistă a elevelor.

După concluziile la discuții, au urmat propunerile de candidați și alegerea noului comitet sindical.

Fără îndoială că metodele pozitive de muncă expuse în darea de seamă și lipsurile relevate în discuții vor constitui prețioase învățăminte pentru noul comitet sindical ajutându-l să-și îndeplinească cu succes sarcinile sale de răspundere.

Adunarea pentru alegerea comitetului sindical local din com. Medieșul Aurit

In localul școlii elementare din Medieșul Aurit, raionul Satu Mare, grupele sindicale și-au ales comitetul local. Pe lângă cei 61 tovarăși cu drept de vot și cu dreptul de a fi aleși, la adunare au mai participat un delegat al comitetului raional sindical al salariaților din învățământ, secretarul organizației de bază din comună și secretarul sfatului popular.

Darea de seamă a ridicat probleme importante legate de procesul de învățământ, a popularizat munca celor mai bune cadre didactice. Astfel s'a arătat cum tovarășul Nagy Iosif, profesor la școala de 7 ani din comuna Medieșul Aurit, prin studierea temeinică a operelor lui Macarenco și a altor materiale sovietice a reușit să facă din clasa a VI-a pe care o conduce, cea mai disciplinată clasă din școală. Printr'o muncă stăruitoare, tovarășa Horvat Emilia a reușit să aibă la clasa ei o frecvență de sută la sută, iar tovarășa Săpunaru Florica, datorită folosirii celor mai bune metode de lucru cu copiii nu va avea anul acesta nici un repetent.

Darea de seamă a subliniat deasemeni realizările cadrelor didactice în munca de alfabetizare. Grupele sindicale au reușit ca din numărul de 137 de analfabeți să aibă 113 promovați.

Cei 24 analfabeți care nu și-au trecut examenul au fost repartizați unui număr de 14 învățători care se vor ocupa de ei în timpul verii, pentruca în toamnă să se poată prezenta la examen.

Discuțiile care au urmat au scos în evidență o serie de lipsuri atât în ceeace privește alcătuirea dării de seamă — care nu a avut un caracter suficient de critic, cât și în ceeace privește activitatea comitetului local și a Comitetului sindical raional. Tovarășii care au luat cuvântul la discuții au arătat că procesul de învățământ n'a fost suficient sprijinit de către Comitetul local, care nu a îndrumat atât cât ar fi fost necesar munca învățătorilor și a profesorilor.

Din mijlocul participanților au fost aleși apoi membrii noului Comitet local și delegații la conferința raională.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Galina Hretonova, studentă la Institutul Pedagogic, la demonstrația de 1 Mai dela Moscova

Repetarea materiei la aritmetică

In perioada pregătirii pentru examene, profesorii de matematică trebue să analizeze lucrările de control dela examenele din anul trecut și lucrările de verificare curentă din anul acesta, să releve lipsurile cele mai tipice în cunoștințele elevilor și, ținând seama de acestea, să alcătuiască un plan concret de repetare, în care să se indice care tip de probleme trebue să fie rezolvate încăodată, care probleme din program și din bilete trebue lămurite din nou și prin ce metode. Fiecare profesor de matematică trebue să-și reprezinte clar care dintre elevi nu știe și ce nu știe, și să organizeze astfel ajutorul individual încât toți elevii să ia cu succes examenele. In cursul pregătirii pentru examene trebue să se acorde o atenție specială acelor lipsuri care au fost descoperite la examenele din anul trecut. Indicăm câteva din aceste lipsuri:

In rezolvarea unei probleme sau a unui exercițiu adeseori elevii nu apreciază în mod critic rezultatele pe care le obțin în urma calculului. Astfel, în lucrările de control la examen din anul școlar trecut se puteau întâlni astfel de greșeli de calcul: 24,15:2,3 = 1,5 (?) în loc de 10,5. Sau 112 ½% din 6,24 = 0,702 (?) în loc de 7,02. Elevii care obțin astfel de rezultate absurde, necorespunzătoare cu datele, nu remarcă absurditatea acestor rezultate.

In unele școli elevii clasei a V-a au deprinderi slabe de calcul mintal. Unii dintre elevii acestei clase nu pot să spună imediat cât face 12:0,25, sau câte procente din 46 ruble reprezintă 23 ruble; nu pot răspunde repede la probleme din viața practică ca acestea: „A câta parte dintr'o zi (24 ore) reprezintă 8 ore?", „A câta parte dintr'o oră reprezintă o lecție (45 minute)?.

In cursul pregătirii pentru examene trebue să se atragă atenția elevilor asupra faptului că la prima chestiune din bilet ei trebue să prezinte materialul sub formă unei expuneri concrete și motivate, să-și arate capacitatea de a trage concluzii, de a explica reguli și de a aduce exemple potrivite. La examenele de anul trecut, unii elevi enunțau o regulă fără să o explice și fără să tragă concluzii. Așa, de exemplu, răspunzând la chestiunea „înmulțirea fracțiilor zecimale" (regula și aplicarea ei pe bază de exemple), elevul a spus regula, a adus exemplul 2,65x1,4 dar, când examinatorul l-a întrebat de câte ori e mai mare produsul 265x14 decât cel adevărat (2,65x1,4), elevul nu a putut răspunde. Toate acestea ne arată că în cursul pregătirii pentru examene trebue să se ceară nu numai cunoașterea regulilor, ci și capacitatea de a le explica de a trage concluzii, nu numai învățarea mecanismului uneia sau alteia dintre operațiile matematice, ci și capacitatea de a explica sensul operațiilor efectuate, pe baza cifrelor.

In cursul repetării profesorul are mari posibilități de sistematizare și generalizare a tuturor procedeelor de rezolvare a problemelor, care au fost întrebuințate pe diferitele trepte ale predării aritmeticii. Profesorul trebue să conducă pe elevi spre concluzii în privința procedeelor celor mai raționale, care duc mai ușor și mai repede spre scop.

Tov. Rotelnikova, profesoară la școala de 7 ani din Krivțovsk, acordă o atenție deosebită, în cursul repetării, cunoașterii raporturilor dintre cantități și raportului dintre operațiile aritmetice.

Este necesar să se ridice nivelul limbajului matematic oral și scris al elevilor. Insemnările elevilor trebue să fie îngrijite, calculele aritmetice dispuse în mod simetric formularea chestiunilor justă din punct de vedere gramatical și științific. De aceea, trebue să atragem atenția elevilor asupra exactității formulării, asupra acurateței, clarității și justeței însemnărilor și calculelor.

V. SUHORUKOV
director de studii al școlii de 7 ani din Krivțovsk, regiunea Kursk.
(din „Ucitelskaia Gazeta")

In laboratorul de chimie

Totul te atrage aici; camera spațioasă, luminată de razele soarelui de primăvară, curățenia și ordinea, aranjarea chibzuită a aparatelor. Pereții laboratorului sunt împodobiți cu portretele savanților patriei: N. V. Lomonosov, D. I. Mendeleev, A. M. Butlerov, A. E. Favorski, N. D. Zelinski, C. V. Lebedev. Sub fiecare portret sunt tăblițe înrămate, pe care e notată pe scurt viața și activitatea savantului. Deasupra tablei e fixat sistemul periodic al elementelor.

„Nu se poate studia chimia fără să se țină seama de practică, fără să se ia în considerare operațiile chimice". Aceste cuvinte ale corifeului științei ruse N. V. Lomonosov, ca și cerința lui de a înțelege știința chimiei nu numai din citirea cărților, ci și „prin propria iscusință de a se exercita cu ea în mod sârguincios", au un răsunet puternic și viu în școala medie Nr. 105 din Leningrad.

A sunat. Elevele clasei a X-a își ocupă repede locurile. Pe fiecare masă e un stativ de metal, o spirtieră, un cristalizator, un balon de sticlă cu apă, un stelaj cu eprubete, o colecție de reactivi.

— Azi vom efectua alte câteva teme de calcul experimental, spune profesoara — vom vedea dacă v'ați însușit în mod conștient materialul repetat.

Maria Mihailovna citește condițiile temei. Acestea sunt notate de eleva Valentina Emelianova pe tablă și de întreaga clasă în caete.

„Să se obțină reacția de descompunere a hidratului feric și să fie separat din amestec. Să se calculeze în ecuația reacției câte grame de clorură de fier sunt necesare pentru a obține 0,1 grame de hidrat feric".

Tema se rezolvă mai întâi teoretic. Sensul ei chimic a fost repede înțeles de eleva care răspunde la tablă.

— Hidratul feric, — a spus ea, — poate fi obținut prin acțiunea reciprocă a ionilor de fier cu ionii de hidroxil. Aceasta înseamnă că trebue să se ia soluții care să conțină ambele feluri de ioni.

— Ce fel de soluție? — cu întrebarea aceasta profesoara s'a adresat întregei clase.

— Se poate lua o soluție de clorură de fier și să se trateze cu hidrat de natriu — a răspuns o elevă.

O alta a dat un răspuns generalizat, spunând că se poate lua orice soluție alcalină.

— Dar ce alte baze mai cunoașteți voi? Elevele numesc baze solubile și insolubile și amintesc procedeele de obținere a lor.

In acest timp, Valentina Emelianova a notat pe tablă ecuațiile reacției acțiunii reciproce dintre hidratul de fier și hidratul de natriu sub aspect ionic și molecular.

Convingându-se de faptul că toate elevele au înțeles just problema, profesoara a hotărît să înceapă experiența.

In eprubete a apărut culoarea brună a precipitatului de hidrat de fier, care trebuia să fie separat din amestec. Elevele au început filtrarea.

Maria Mihailovna urmărește cu atenție tehnica experienței, nescăpând din vedere nici cea mai neînsemnată greșeală.

— Ce ai uitat să faci? întreabă ea pe o elevă. Eleva nu mulase filtrul. In afară de aceasta, marginile filtrului erau la acelaș nivel cu marginile pâlniei.

— Trebue să vii la cabinet după lecții și să faci exerciții de filtrare, — îi spune Maria Mihailovna.

După ce este îndeplinită partea experimentală a problemei, profesoara pune o serie de întrebări care lămuresc în ce măsură cunosc elevele noțiunile de chimie cu care vor avea deaface la calcul. Ele își amintesc, în special, ce este gram-molecula și gram-atomul și apoi trec la calculul însuși care nu provoacă nicio greutate nici unei eleve...

La o altă lecție, elevele clasei a zecea au efectuat reacții chimice care confirmă compoziția calitativă a clorurii de amoniu și au calculat conținutul procentual în clor al clorurii de amoniu.

Și această temă a fost soluționată mai întâi în mod teoretic. Elevele și-au amintit particularitățile caracteristice ale sării de amoniu, întrebuințarea ei în economia națională și apoi au efectuat experiența.

Li s'a dat clorură de amoniu sub formă de praf. Elevele au pregătit singure soluția. Tratând clorura de amoniu cu sare de azotat de argint, ele au obținut un precipitat alb de clorură de argint.

— Prin ce dovediți că aceasta e clorura de argint? a întrebat profesoara.

Intrebarea aceasta nu a surprins nicio elevă nepregătită. Nina Barkova, căreia profesoara i-a propus să răspundă la întrebare, a turnat în eprubetă câteva picături de acid azotic. Precipitatul nu s'a dizolvat.

— Iată dovada că am obținut clorură de argint, — a spus eleva.

Incălzind mai departe soluția de clorură de amoniu cu o bază, elevele au obținut vapori de amoniac.

Și la această lecție profesoara a fost tot timpul atentă să vadă în ce măsură elevele îndeplinesc în mod conștient activitatea practică, să cunoască nivelul deprinderilor lor experimentale. Aproape toate elevele au judecat cu pricepere, au știut cum să folosească eprubetele, reactivii și vasele chimice.

Lucrările practice ale elevelor și în special, rezolvarea temelor experimentale, cărora profesoara le-a acordat o atenție deosebită în decursul tuturor anilor de predare, ocupă un loc important și acum, în sistemul general de repetare a cursului de chimie în clasa a X-a.

Tematica problemelor este expusă în laborator. Ea cuprinde problemele centrale ale cursului, teme în legătură cu determinarea compoziției calitative a substanțelor, în legătură cu calcularea conținutului în procente a unuia sau altuia din elementele care formează substanța dată. Acestea se pot soluționa numai în cazul în care se înțelege esența legilor și fenomenelor chimice, în cazul când elevele știu să aplice cunoștințele în practică. Elevele rezolvă aceste probleme la lecții și dacă e nevoie, și după cursuri, — sub supravegherea profesoarei sau a asistentelor ei, cele mai bune eleve din clasa a X-a.

Maria Mihailovna aplică metode felurite de organizare a lucrărilor practice de repetare. La lecțiile despre care a fost vorba până acum, problemele experimentale au fost rezolvate frontal, cu întreaga clasă în același timp. La alte lecții, se dau elevelor, care lucrează la mese de laborator separate, să rezolve diverse probleme. Se practică și lecții în care fiecare elevă rezolvă o problemă care i s'a dat numai ei, arată profesoarei rezultatele experienței și face o scurtă dare de seamă asupra experienței executate. Toate aceste lucrări practice se desfășoară cu succes datorită justei folosiri a laboratorului de chimie.

In laborator s'a creat un colț special pentru repetare. Pe una din mese sunt expuși reactivii și aparatele cele mai simple, pentru obținerea diferitelor gaze. Toate acestea au fost adunate de eleve.

Maria Mihailovna Trofimova pregătește în școală un tineret care își însușește conștient și temeinic bazele chimiei, un tineret pregătit să aplice cunoștințele sale în viață, în activitatea practică.

S. NEGINSKI
(din „Ucitelskaia Gazeta")

Pentru o consolidare temeinică a materiei

In școala noastră, pregătirea pentru examene a început încă în cel de al treilea pătrar. In planurile de muncă ale cadrelor didactice s'a rezervat un loc însemnat lucrărilor practice pe terenul școlii, observațiilor asupra vieții animalelor și plantelor, experiențelor de laborator și excursiilor.

Astfel, profesoara de biologie Olga Vasilievna Jorova a prevăzut în plan, pentru recapitularea temei „Rase de animale domestice" o excursie la ferma unui colhoz, pentru a arăta copiilor rasele locale de vite și productivitatea lor.

Profesoara de geografie E. K. Gorșkova, recapitulând în clasa V-a capitolele „Apele curgătoare" și „Văile", a arătat elevilor, în timpul unei excursii, cum sapă apele de primăvară pământul. Datorită acestor exemple vii, elevii și-au consolidat cunoștințele însușite teoretic din manual.

Profesorii de fizică, recapitulând tema „Electricitatea", au condus pe elevii clasei a VII-a și a X-a într'o uzină la centrala electrică din apropiere.

Recapitularea materiei la Constituția U.R.S.S. în clasa a VII-a se organizează ținându-se seama de evenimentele curente. In cursul anului școlar, elevii au alcătuit albume pe temele: „I. V. Stalin — creatorul Constituției Socialismului Victorios", „Dreptul la muncă", „Dreptul la învățătură", „Lupta popoarelor lumii pentru pace", „Apărarea Patriei — datorie sfântă a fiecărui cetățean sovietic", etc. Materialele din albume sunt folosite pe larg la orele de recapitulare.

Organizațiile de comsomol și pionierii și-au subordonat și ele munca bunei pregătiri pentru examene.

Un ajutor însemnat pentru consolidarea cunoștințelor îl primesc elevii în cadrul adunărilor pionierești închinate diferitelor discipline. Pionierii au organizat adunări pe temele: „Marile construcții ale comunismului", „Cine știe cel mai bine geometria?", „Volga — marele fluviu rusesc", „In lumea cifrelor" etc.

Școala își desfășoară munca de pregătire a examenelor în strâns contact cu părinții. Ca rezultat al muncii depuse, nivelul la învățătură al elevilor noștri, în comparație cu primul pătrar, a crescut simțitor. Profesorii și elevii așteaptă cu încredere examenele.

A. OSTROVSKI
Profesor de istorie la școala medie din Spiridono-Budsk, regiunea Briansk

Consultații în vederea examenelor

Școlile se pregătesc pentru examene. In general, studierea materialului este terminată. Toată atenția pedagogilor se îndreaptă acum înspre fixarea sistematică a cunoștințelor la fiecare obiect. In cadrul recapitulării, profesorii caută să reproducă în memoria elevilor materialul învățat în cursul anului, îi ajută să înțeleagă mai bine diferitele fapte și fenomene și să-și precizeze ideile principale ale capitolelor studiate. Repetarea materialului se face pe probleme, pe teme și pe capitole. Acest mod de recapitulare îngădue ca materialul studiat în timpul anului să fie analizat din toate punctele de vedere.

De multe ori, lacunele din cunoștințele elevilor pot fi complectate atunci când se face repetarea materiei în cadrul lecției. Nu întotdeauna însă acest lucru este suficient. De aceea, adeseori profesorii dau elevilor și consultații după ore.

Consultația nu trebue să fie transformată într'o oră suplimentară. Uneori profesorii cheamă la consultație pe toți elevii clasei și repetă cu ei cunoștințele pe care nu și le-au însușit numai o parte din elevi. Astfel de consultații nu pot fi folositoare, deoarece elevii care și-au însușit dinainte cunoștințele ce se repetă, pierd un timp prețios.

Consultațiile nu trebue folosite nici pentru a repeta cu elevii materia după biletele de examen, deoarece această formă de ajutorare a elevilor nu poate fi considerată ca justă nici din punct de vedere metodic, nici din punct de vedere pedagogic.

In etapa de pregătire a examenelor trebue să evităm cu grijă supraîncărcarea elevilor. Munca lor în această perioadă trebue organizată în așa fel încât să nu-i obosească, ci, dimpotrivă, să dea roade cât mai bune.

Profesorii cu experiență acordă o mare importanță consultațiilor individuale. Ei urmăresc zi de zi, în procesul predării, ca toți școlarii să-și însușească în mod temeinic cunoștințele. Acelor elevi care, din diferite motive, nu și-au însușit materialul, ei le acordă ajutor în mod individual. Așa procedează, de exemplu, profesorii școlii de 7 ani din Pandicovsk, raionul Krasno Cetaisk. Incă dela începutul anului școlar s'au fixat, în ședința consiliului pedagogic al acestei școli, diferite forme de ajutorare a elevilor rămași în urmă la învățătură. Consultațiilor individuale li s'a acordat o atenție deosebită. Folosind această formă de ajutorare a elevilor, mulți profesori dela școala din Pandicovsk au dat elevilor lor cunoștințe temeinice. La școala aceasta s'a organizat un orariu precis al consultațiilor individuale pentru toate materiile cerute la examene. In anumite ore, fiecare elev poate să se prezinte la profesorul obiectului respectiv și să primească lămuririle care îi sunt necesare.

In multe școli din Moscova și Leningrad consultațiile la fizică, chimie, geologie se dau în laboratoare, unde se pun la dispoziția elevilor toate materialele necesare. Sub îndrumarea profesorului, elevii fac experiențe, rezolvă probleme și controlează în mod practic legile fizicii și chimiei.

(După „Ucitelskaia Gazeta")

In ajutorul cadrelor didactice care studiază Istoria P. C. (b) al U.R.S.S.

Tezele din Aprilie

La 4 Aprilie 1917, îndată după întoarcerea sa în Rusia, Lenin a expus într'o adunare a bolșevicilor sarcinile proletariatului în lupta pentru trecerea dela revoluția burghezo-democratică la revoluția socialistă. Această expunere a intrat în istorie cu numele de „Tezele din Aprilie".

Revoluția burghezo-democratică din Februarie în Rusia a învins, confirmând justețea tacticii politice elaborate de Lenin pentru această perioadă a revoluției. Ea a învins datorită faptului că proletariatul a avut rolul conducător. Proletariatul, în frunte cu Partidul Bolșevic, s'a ridicat primul la luptă hotărîtă împotriva despotismului țarist, ducând după sine țărănimea.

In noile condițiuni de luptă de după răsturnarea țarismului, tezele lui Lenin au dat proletariatului din Rusia și partidului său o nouă orientare, pentru trecerea dela prima etapă a revoluției la cea de a doua etapă, la etapa revoluției socialiste.

„Trăsătura specifică a momentului actual în Rusia — se arăta în teze — constă în trecerea dela prima etapă a revoluției, etapă care, din cauza insuficientei conștiințe și organizări a proletariatului, a predat burgheziei puterea, la a doua etapă a ei, care trebue să dea puterea în mâinile proletariatului și ale păturilor sărace ale țărănimii".

Sarcina proletariatului era deci de a se pregăti pentru **trecerea dela revoluția burghezo-democratică la revoluția socialistă,** zdrobind împotrivirea burgheziei. In îndeplinirea acestei sarcini complexe, Lenin a ținut seama de situația existentă, care la începutul lui Aprilie a dat posibilitatea unei desvoltări pașnice a revoluției. Astfel, el a avut în vedere trei momente de bază: 1) Rusia era atunci țara cea mai democratică dintre toate țările beligerante; 2) în Rusia nu existaseră încă represalii asupra masselor; 3) datorită slabei organizări a proletariatului și insuficientei conștiințe a masselor, guvernul provizoriu se bucura încă de încrederea masselor. Aceste trăsături de bază au determinat tactica bolșevică după primele luni dela revoluția din Februarie.

Deși burghezia a dovedit în practică că nu vrea să ducă până la capăt revoluția burghezo-democratică, să dea pământ țăranilor și să termine războiul, la început massele credeau încă în guvernul provizoriu. Increderea aceasta se datora faptului că, în Rusia, pentru massele largi nu existaseră niciodată drepturi democratice, iar libertățile cucerite, pe care guvernul provizoriu a fost nevoit vremelnic să le tolereze, au îmbătat massele și ele nu mai priveau mai departe, mulțumindu-se cu situația creiată. Pe de altă parte, burghezia a reușit să speculeze sentimentele revoluționare ale masselor și sincerul lor patriotism, căutând să prezinte războiul pe care-l continuau ca un război de apărare a revoluției. De aceea Lenin n'a pus atunci lozinca doborîrii imediate a guvernului provizoriu, având în vedere că acesta nu se discreditase încă.

Față de aceste condiții, veriga principală în lupta pentru putere, pentru conducerea neîmpărțită a revoluției, era lămurirea masselor, „cu deosebită stăruință și răbdare în ce privește caracterul guvernului și al războiului dus de el, demascarea mensevicilor și eserilor în sânul Sovietelor pentru delimitarea revoluționarilor de conciliatori în Soviete, pentru eliminarea treptată a celor din urmă".

Sarcina lămuririi masselor „pare a fi — arată Lenin — o muncă «numai» propagandistică". De fapt, este munca cea mai practică, revoluționară. Lenin arată că: „Atâta vreme cât vom fi în minoritate, vom duce o muncă de critică, de analizare a greșelilor, afirmând totodată necesitatea trecerii întregii puteri de stat în mâinile Sovietelor de deputați ai muncitorilor, pentruca massele să se elibereze de greșelile lor prin experiență".

Tactica bolșevicilor era aceea a cuceririi majorității în Soviete, a schimbării politicii Sovietelor și, prin aceasta, a schimbării compoziției guvernului provizoriu.

Lenin a dus o luptă grea, zdrobind teoriile trădătoare ale oportuniștilor de tot soiul, de teapa lui Kamenev care, ignorând existența Sovietelor, susțineau că „revoluția burghezo-democratică nu este terminată", deci sarcina proletariatului nu este pregătirea revoluției socialiste. Asemenea teorii dușmănoase vroiau să demonstreze că nu e necesară lupta împotriva guvernului provizoriu burghez. Platforma lui Lenin a strâns într'un mănunchi puternic organizațiile de partid în jurul lui și, în scurt timp, evenimentele au confirmat justețea acestor teze.

La 20—21 Aprilie masse mari de oameni au participat la demonstrațiile de protest față de politica imperialistă a guvernului provizoriu, făcând să apară primele conflicte fățișe între forțele revoluționare și forțele contrarevoluționare după revoluția din Februarie. Aceste demonstrații arătau că încrederea masselor în guvernul provizoriu și partidele conciliatoare începea să se zdruncine. Tactica bolșevicilor se dovedea deci a fi justă, ea se verifica în practică.

Un loc important în „Tezele din Aprilie" îl dă Lenin noului tip de stat, cel al Republicii Sovietice. El a arătat necesitatea creării în Rusia a unei Republici a Sovietelor de deputați ai muncitorilor și țăranilor, ca cea mai potrivită formă a dictaturii proletariatului. „Nu o republică parlamentară — revenirea dela Sovietele de deputați ai muncitorilor la această republică ar însemna un pas înapoi — spune Lenin — ci Republica Sovietelor de deputați ai muncitorilor, ai salariaților agricoli și ai țăranilor din întreaga țară, de jos până sus". Și mai departe, apărând această teză împotriva tuturor dușmanilor proletariatului, Lenin arată: „Sovietele de deputați ai muncitorilor constitue singura formă posibilă de guvern revoluționar și deaceia sarcina noastră poate fi numai de a explica masselor greșelile tactice, de a explica cu răbdare, sistematic, stăruitor, adaptându-ne cu deosebire la nevoile politice ale masselor".

Lenin a îmbogățit teoria marxist-leninistă cu o nouă teză, aceea a **noii forme de stat, Republica Sovietelor,** înlocuind teza lui Engels după care republica democratică este forma de stat a dictaturii proletariatului, teză ce nu mai corespundea condițiilor existente.

Această descoperire, această desvoltare a marxismului a constituit o cotitură istorică, o etapă nouă în mișcarea muncitorească internațională. „Ce s'ar fi ales din partid" — se spune în Cursul Scurt de Istorie a Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. — „din revoluția noastră, din marxism, dacă Lenin s'ar fi înclinat în fața literei marxismului și nu s'ar fi hotărît să înlocuiască una din vechile teze ale marxismului, formulată de Engels, prin noua teză, a Republicii Sovietelor, corespunzătoare noii situații istorice? Partidul ar fi rătăcit în întuneric, Sovietele s'ar fi desorganizat, n'am fi avut puterea sovietică, iar istoria marxistă ar fi fost mult păgubită. Proletariatul ar fi pierdut, iar dușmanii proletariatului ar fi câștigat".

O deosebită importanță practică reprezintă programul economic al lui Lenin în ceiace privește perioada de trecere dela revoluția burghezo-democratică la revoluția socialistă. Unele dintre cele mai însemnate măsuri erau confiscarea tuturor pământurilor moșierești, naționalizarea pământului, contopirea băncilor într'o singură bancă de stat și punerea ei sub controlul Sovietelor, și, însfârșit, introducerea controlului Sovietelor asupra producției și repartiției produselor. Aceste măsuri preconizate de Lenin nu însemnau înfăptuirea imediată a socialismului, dar erau un pas important spre socialism. Ele au putut fi înfăptuite îndată după Revoluția din Octombrie.

„Tezele din Aprilie" s'au ocupat și de chestiunile internaționale. Ele au făcut analiza tacticii Internaționalei a II-a față de război, arătând că e necesar să se creeze o Internațională nouă, Internaționala III-a Comunistă. Deasemenea, Lenin a arătat necesitatea schimbării numelui P.M.S.D.R.-ului în Partid Comunist.

Evenimentele ce au urmat apariției „Tezelor" și victoriile obținute sub conducerea bolșevicilor au demonstrat în întregime justețea și înțelepciunea ideilor expuse de Lenin în „Tezele din Aprilie". Importanța acestei lucrări nu se rezumă la trasarea sarcinilor care stăteau în fața proletariatului rus în acea perioadă. Ea are o importanță istorică și internațională, constituind un program de acțiune practică pentru toate partidele comuniste din lume. „Tezele din Aprilie" au fost și rămân un tezaur al proletariatului care luptă pentru demascarea guvernelor imperialiste războinice, un tezaur al partidelor comuniste care conduc lupta clasei muncitoare în vederea răsturnării burgheziei în țările lor.

★

Partidul nostru, în lupta pentru desăvârșirea revoluției burghezo-democratice și trecerea la revoluția socialistă s'a condus după prețioasele învățăminte elaborate de Lenin în „Tezele din Aprilie". El a știut să tragă concluzii din învățătura marxist-leninistă despre transformarea revoluției burghezo-democratice în revoluție socialistă. Deasemenea, Partidul nostru a avut tot timpul o atitudine revoluționară atât față de burghezie cât și față de partidul conciliator social-democrat, păstrându-și înalta sa principialitate bolșevică.

Lupta proletariatului nostru pentru cucerirea puterii s'a petrecut în cu totul alte condițiuni decât în Rusia: existența Uniunii Sovietice și eliberarea țării noastre de către Armata Sovietică, vlăstar al Revoluției din Octombrie, au creiat condițiuni deosebit de favorabile proletariatului din țara noastră. Tov. Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că: „Eliberarea României de către Armata Sovietică n'a însemnat numai eliberarea națională a țării noastre, dar ea a creiat condițiile necesare și toate premizele pentru zdrobirea claselor dominante — moșierimea și capitaliștii, —a făcut posibilă desfășurarea luptei poporului și efectuarea de reforme cu caracter revoluționar, a ferit țara noastră de intervenția armată a puterilor imperialiste, a făcut cu putință rapida desvoltare a puterii populare și trecerea la regimul de democrație populară — formă a dictaturii proletariatului". In această luptă grea pentru desăvârșirea revoluției burghezo-democratice, hegemonia a avut-o proletariatul, condus de Partidul Comunist din România.

O deosebită importanță au avut „Tezele din Aprilie" pentru Partidul nostru în elaborarea tacticii de luptă pentru desăvârșirea revoluției burghezo-democratice și trecerea la cea socialistă, în ce privește forțele de clasă ce trebuie să acționeze în revoluție. Vorbind de perioada imediată de după 23 August 1944, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată că „In această etapă, clasa muncitoare, sub conducerea partidului, dădea bătălia pentru aliați și îndeosebi pentru câștigarea aliatului principal: massele de bază ale țărănimii". Direcția atacului principal în această etapă a fost îndreptată spre demascarea partidelor burghezo-moșierești, în special a Partidului național-țărănesc și a socialiștilor de dreapta, pentru izolarea lor de massele țărănești și mic-burgheze dela orașe, pentru atragerea acestor masse de partea proletariatului.

Partidul nostru a știut să mobilizeze un larg front de luptă împotriva partidelor „istorice" și, prin lozinci potrivite condițiilor, a știut să îndrepte massele astfel ca prin propria lor experiență să se convingă de caracterul profund reacționar al partidelor istorice. Incă înainte de 6 Martie 1945, țărănimea muncitoare s'a convins că partidele istorice n'au de gând să satisfacă revendicările țărănimii și că numai partidul clasei muncitoare luptă pentru adevăratele interese ale țărănimii. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată că acesta a fost un moment decisiv în făurirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Partidul nostru și-a însușit „Tezele din Aprilie" și în ce privește sarcinile economice care stăteau în fața proletariatului în perioada de desăvârșire a revoluției burghezo-democratice. Astfel, confiscarea pământurilor moșierești, împărțirea lor la țăranii săraci, etatizarea Băncii Naționale și controlul producției au putut fi înfăptuite în țara noastră datorită existenței și ajutorului U.R.S.S. și faptului că puterea de stat a avut rolul de instrument principal în făurirea noii orânduiri, — regimul de democrație populară.

In lupta cu succes pentru lichidarea moșierimii ca clasă, măturarea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei, răsturnarea monarhiei, zdrobirea partidelor capitalisto-moșierești și naționalizarea principalelor întreprinderi industriale, bancare etc., în lupta pentru sfărâmarea aparatului de stat burghez și construirea unui aparat de stat care să servească interesele clasei muncitoare, s'au creiat condițiile de trecere la opera de construire a bazei economice a socialismului.

★

„Tezele din Aprilie" au fost și rămân un patrimoniu de preț al întregului proletariat mondial, deschizându-i perspective uriașe în lupta pentru eliberarea sa.

Ele au arătat muncitorilor posibilitatea doborîrii dominației burgheziei, au arătat posibilitatea construirii socialismului într'o singură țară și dau răspuns grelelor probleme de rezolvat în perioada de trecere dela revoluția burghezo-democratică la revoluția socialistă.

M. PETREANU

In preajma examenelor de sfârșit de an

Cum trebue să ajutăm pe elevii rămași în urmă la învățătură

Sarcina școlii noastre noi, care pregăteste generațiile tinere în spiritul educației comuniste, este să urmărească cu perseverență ca toți elevii, fără excepție, să-și însușească temeinic bazele științei, să poată aplica în viață cunoștințele dobândite și să capete înalte calități morale. Pedagogia burgheză, retrogradă, susține că rămânerea în urmă la învățătură a elevilor s'ar datora condițiilor ereditare și sociale. Dar pedagogii sovietici au demascat poziția dușmănoasă și antiștiințifică a pedagogilor burghezi, demonstrând că toți copiii normali din punct de vedere fizic pot învăța cu succes la școală.

In Uniunea Sovietică, încă de mulți ani, numeroși învățători și profesori lucrează cu clase fără repetenți. Exemplul lor trebue să ne fie un îndemn viu pentru obținerea unor rezultate asemănătoare. Din experiența profesorilor și învățătorilor sovietici învățăm și noi ce metode să folosim, cum să lucrăm, pentruca toți elevii noștri să-și însușească temeinic cunoștințele ce se predau în școală.

Colectivul didactic al liceului de fete nr. 3 s'a străduit să învețe cât mai mult din pedagogia sovietică și să aplice în viață cuvintele lui Macarenco: „Totdeauna trebue scos în evidență ceeace este bun în om și pedagogul este obligat să facă acest lucru". Bazându-ne pe experiența anului trecut, am analizat în consiliile pedagogice mijloacele prin care putem să ne îmbunătățim munca chiar dela începutul anului pentru a preîntâmpina rămânerea în urmă la învățătură a elevelor. Am înțeles că este de mare importanță cunoașterea materialelor noi care se publică în această privință. De aceea în școala noastră s'au făcut numeroase prelucrări din articolele apărute în presa sovietică. Am analizat în mod regulat situația la învățătură a elevelor. Aceasta ne-a ajutat să luăm la timp măsuri. De aceea, în școala noastră nu avem acum decât un număr redus de eleve cu medii sub cinci. In timpul care a mai rămas până la sfârșitul anului școlar ducem însă cu acestea o muncă neobosită pentru a le ajuta să ajungă la nivelul colegelor lor.

Ne aflăm în perioada când în școli se muncește mai intens ca oricând. Sub conducerea profesorilor și învățătorilor elevii se străduesc să-și asimileze cât mai bine materia în vederea examenelor. La această muncă a întregii școli trebue antrenați toți elevii rămași în urmă. Stând de vorbă cu ei, profesorii și învățătorii, diriginții sau directorii vor căuta să le trezească dorința vie de ai ajunge pe ceilalți colegi ai lor. Este necesar ca elevii rămași în urmă să fie făcuți conștienți de situația în care se află și să li se arate cum să muncească pentru îndreptarea notelor.

Învățătorii și profesorii trebue să renunțe cu desăvârșire la simplele recomandări. Elevului rămas în urmă să i se arate concret, limpede ce are de făcut, cum să învețe, asupra căror chestiuni să insiste, cum să-și organizeze munca. El trebue apoi controlat cum a înțeles să îndeplinească toate acestea. Pornind dela cunoașterea lipsurilor din cunoștințele fiecărui elev rămas în urmă, învățătorul sau profesorul este dator să se îngrijească de fiecare în parte și să-l ajute să-și lichideze acele lipsuri. Măestria pedagogică să se dovedească acum, prin felul cum noi, cadrele didactice, știm să ducem cu succes lupta pentru ajutorarea acestor elevi; să se dovedească prin felul cum știm să antrenăm la lecții pe elevii slabi, prin felul cum știm să folosim timpul rezervat ascultării pentru cât mai multe răspunsuri dela elevii rămași în urmă, prin felul cum știm să scoatem în evidență chestiunile importante și să le clarificăm în mintea elevilor.

Cu ocazia recapitulării materiei trebue să se dea atenție felului cum elevii, și în special cei rămași în urmă, iau notițe. Este necesar ca ei să fie învățați să-și însemne esențialul, să rezume capitolele mari ale materiei, în câteva scheme de bază.

O metodă prin care putem obține îndreptarea situației la învățătură a elevilor cu note mici este controlul regulat al temelor. Nicio greșală să nu fie trecută cu vederea. Toate lucrările elevilor, și în special ale celor rămași în urmă, trebue controlate cu cea mai mare minuțiozitate. Greșelile arată golurile din cunoștințele elevilor, arată ceeace mai avem noi de făcut, asupra căror capitole sau probleme e necesar să ne oprim. Trebue să fim acum mai atenți ca oricând la răspunsurile elevilor, mai exigenți, mai necruțători împotriva greșelilor pe care le fac.

In ajutorarea elevilor rămași în urmă, un rol important revine îndrumării pentru munca individuală. Asupra acestor probleme trebue să insiste fiecare învățător, fiecare profesor, fiecare diriginte. Dirigintele are datoria să arate și părinților cum pot să-i sprijine pe elevi, creindu-le condiții cât mai bune de studiu acasă.

Paralel cu antrenarea elevilor slabi la învățătură, la muncă susținută pentru îndreptarea situației lor, trebue să se folosească orice prilej pentru a le stimula încrederea în propriile lor forțe. Elevii care depun eforturi, chiar dacă nu au ajuns la rezultatul așteptat, e bine să fie menționați în ședințele de analiză a muncii, în articolele dela gazeta de perete. Aceasta va contribui mult la întărirea convingerii lor proprii că vor putea obține succese.

Un sprijin de mare preț îl dau în munca de ajutorare a elevilor rămași în urmă organizațiile U.T.M. și de pionieri din școală, care desfășoară muncă de lămurire în rândurile elevilor slabi sau folosesc critica tovărășească în ședințele plenare sau în articolele dela gazeta de perete.

Ajutorul reciproc, voluntar, între elevi, organizat cu sprijinul organizațiilor U.T.M. și de pionieri, dă deasemeni rezultate bune.

Munca grupelor de învățătură trebue să fie astfel organizată încă elevii să câștige cât mai mult. In aceste grupe, care lucrează numai sub conducerea învățătorilor sau a profesorilor de specialitate, nu se va insista decât numai asupra capitolelor importante și, în cadrul capitolelor, asupra chestiunilor esențiale.

Elevii rămași în urmă au nevoie de cât mai mult timp pentru învățătură. Ei trebue să fie scutiți de alte munci care i-ar împiedeca să învețe.

In această perioadă este necesar să se ducă o muncă largă de lămurire a părinților în vederea frecvenței regulate la cursuri a elevilor. O oră de curs care se pierde acum, când se face recapitularea materiei, este o pierdere mare și aceasta nu este bine să se întâmple în nici un caz, mai ales când este vorba de elevi cu note mici. Prezența acestor elevi la lecție trebue să fie activă. Să li se ceară răspunsuri la întrebări în legătură cu problemele pe care ei nu și le-au asimilat îndeajuns de bine în timpul anului. Să ne învățăm să punem întrebări precise și clare și să așteptăm cu răbdare răspunsul elevilor, pentru a le lăsa timp să se gândească și să-și formuleze un răspuns corect și logic.

Prin aceste metode aplicate cu perseverență, prin atenție și dragoste deosebită față de elevele noastre, noi, colectivul liceului de fete nr. 3 din București, vrem să îmbunătățim și să creștem nivelul la învățătură, să facem ca numărul elevelor slabe să scadă, pentru a încheia anul școlar cu rezultate cât mai bune.

LUCIA BALENTE
directoarea liceului de fete nr. 3 București

Pentru o justă apreciere și notare a cunoștințelor elevilor

Suntem în etapa încheerii pătrarului al IV-lea al acestui an școlar, în care se face recapitularea cunoștințelor elevilor la toate obiectele.

In această etapă de pregătire a examenelor este necesar să se creeze în școală o atmosferă de muncă intensă și bine organizată de către cadrele didactice, încât și elevii rămași în urmă la învățătură să-și poată întregi la fiecare obiect cunoștințele și toți să dovedească, la examene cunoștințe temeinic însușite.

Examenele constituie un bilanț al muncii elevilor cât și al colectivului pedagogic pe întregul an școlar.

Pentru obținerea unor rezultate bune, trebue folosită din plin experiența școlii sovietice, care, printr'o justă planificare a muncii și prin folosirea celor mai bune metode în predare, prin legătura strânsă cu părinții și sprijinirea elevilor rămași în urmă la învățătură, creiază condiții bune pentru studiul individual al acestora, fără a încărca programul cu ore suplimentare.

In Uniunea Sovietică, datorită eforturilor mărite ale întregului colectiv al școlii: profesori, învățători și elevi, se duce cu succes lupta împotriva repetenției. An de an, sporește tot mai mult numărul școlilor fără repetenți și crește nivelul la învățătură al elevilor.

Pentru a obține rezultate asemănătoare, învățătorii și profesorii noștri trebue să combată cu tărie mentalitatea burgheză după care sarcina învățătorului și profesorului se reduce la predarea lecției în clasă fără a se îngriji dacă cunoștințele predate au fost însușite de elevi.

De asemenea este necesar ca în perioada recapitulării materiei, învățătorii și profesorii să controleze cunoștințele elevilor cât mai des, în deosebi ale celor rămași în urmă în pătrarele anterioare, ajutându-i să-și completeze cunoștințele.

O deosebită atenție trebue acordată notării cunoștințelor elevilor, care trebue să se facă în modul cel mai just.

Conform Intrucțiunilor Nr. 17.855 din 1952 ale Ministerului Invățământului Public, nota anuală nu mai este media aritmetică a mediilor pe pătrare, calculată în mod mecanic, „ci se stabilește pe baza cunoștințelor reale ale elevilor, constatate în pătrarul al IV-lea, ținându-se în acelaș timp seama și de mediile obținute de elevi în celelalte trei pătrare ale anului școlar".

Astfel, un elev care, din cauza unor condiții grele în munca de învățătură din primele pătrare, a obținut medii slabe, dar care în urma străduințelor sale și ajutat de colectivul pedagogic și-a îmbunătățit treptat munca, reușește până la sfârșit de an școlar să-și întregească cunoștințele, poate obține o notă anuală care să exprime nivelul real al cunoștințelor sale.

Spre exemplu, elevul care a obținut medii pe pătrare 4, 4, 6, 7, după metoda mecanică a mediei aritmetice, ar urma să aibă nota anuală 5, deși media 7 pe ultimul pătrar dovedește că și-a însușit cunoștințele predate în cursul anului școlar. Prin sistemul nou de notare, acest elev poate primi nota anuală 6, care oglindește mult mai just străduința și nivelul cunoștințelor sale.

Un alt elev, care a obținut medii foarte slabe în primele două pătrare, dar care, folosind sprijinul școlii (consultații, grupe de învățătură, întrajutorarea elevilor, îndrumarea studiului individual, etc.) și-a îmbunătățit situația la învățătură începând cu pătrarul al III-lea și a obținut media 6 pe ultimul pătrar, dovedind astfel că și-a însușit cunoștințele de bază, ar fi nedreptățit primind nota 4, media aritmtică a mediilor pătrarelor (3, 3, 5, 6). Prin aplicarea Instrucțiunilor sus menționate acest elev poate primi nota anuală 5.

Totodată, acei elevi care având medii ridicate pe pătrarul I, spre exemplu 8, și, bazându-se pe calcularea formală și mecanică a mediei aritmetice, nu au mai muncit conștiincios și au obținut medii sub 5 pe pătrarele următoare și în pătrarul al IV-lea, când se face recapitularea materiei, nu vor primi nota anuală de trecere, cum ar rezulta din media aritmetică a mediilor pe pătrare. Spre exemplu, din mediile pe pătrare 8, 4, 4, 4, nu se va calcula nota anuală 5, ci elevul va primi nota anuală 4.

Acești elevi vor trebui să-și însușească cunoștințele în timpul verii, urmând a se prezenta la examen pentru obiectul respectiv în luna August.

Cu privire la nota finală, aceleași instrucțiuni arată că „se stabilește la examen de către comisia de examinare (la examenele de absolvire) și de către profesorul obiectului împreună cu asistentul (la examenele de promovare), pe baza cunoștințelor reale constatate la examen, ținând seama și de nota anuală a elevului". Cunoștințele constatate la examen se notează de către profesorul examinator și profesorul asistent la examenele de promovare și de către comisii la examenele de absolvire în procese verbale ce se alcătuesc atât la examenele scrise, cât și la cele orale. Procesele verbale conțin în text obiectul, clasa, școala, localitatea, raionul, regiunea, numele profesorului examinator și al profesorului asistent (la examenele de promovare), numele membrilor comisiei (la examenele de absolvire) și următoarele coloane: Nr. crt., numele și pronumele elevilor examinați, subiectul lucrării scrise la examenul scris sau numărul biletului tras de elev la examenul oral, nota obținută la examenul respectiv și observații.

Din notele la examenul scris și oral se apreciază și notează cunoștințele reale constatate. Din nota la examen și ținând seama de nota anuală se stabilește nota finală.

Aprecierea și notarea justă a cunoștințelor elevilor este una din sarcinile importante și de mare răspundere ale învățătorilor și profesorilor. Aplicarea sistemului nou de apreciere și notare a cunoștințelor elevilor trebue să se facă cu toată conștiinciozitatea. Nici severitate exagerată și sancționare prin notă pentru alte motive de cât lipsa de cunoștințe, nici note de trecere date fără cunoștințele corespunzătoare, ci note juste, stabilite pe baza cunoștințelor reale ale elevilor.

GH. PLOEȘTEANU
Director adjunct la Direcția Școli din Ministerul Invățământului Public

Când nu se înțelege ce sunt grupele de învățătură

La una din ședințele periodice, organizate cu directorii de școli de către secția de învățământ a raionului Petroșani din regiunea Hunedoara, ședințe în care se discută problemele curente ale școlii, directorul școlii de zece ani din Petroșani a prezentat un referat privind formele de ajutorare a elevilor rămași în urmă la învățătură. Desigur reuniunile periodice în cadrul cărora se analizează diferite aspecte ale muncii didactice constituie un bun prilej pentru schimbul de experiență.

Nu este bine însă ca în practica acestei secții să se admită drept bune și să se ceea drept exemplu de urmat altor școli referate care tratează probleme greșite din punct de vedere pedagogic și care se abat dela principiile stabilite de instrucțiunile și îndrumările date de Ministerul Invățământului Public. Despre ce este vorba? Este vorba despre acea parte a referatului directorului școlii de zece ani din Petroșani în care se vorbește despre felul cum sunt organizate grupele de învățământ. Referatul a susținut că grupele de învățătură sunt alcătuite de 4—6 elevi cuprinzând 2—3 elevi slabi la învățătură și 2—3 elevi buni la învățătură. Grupele funcționează acasă la unul din elevii ce le alcătuiesc și sunt conduse de unul din elevii buni.

Dar de aci rezultă, că grupele de învățătură nu cuprind numai elevi rămași în urmă la învățătură și nu sunt conduse în mod efectiv de profesori. Pe lângă aceasta, procedeul greșit al tovarășilor din Petroșani duce la faptul că elevii slabi la învățătură nu-și încearcă propriile lor forțe, nu fac eforturi personale. Ei primesc totul deagata, ceeace dăunează în mod serios desvoltării și progresului lor.

Este necesar ca și la Petroșani să se respecte instrucțiunile ministerului în legătură cu organizarea și funcționarea grupelor de învățătură. In cazul acesta, grupele trebuesc alcătuite numai din elevi slabi la învățătură și care au neapărat nevoie de ajutorul efectiv al profesorilor, nu numai în cadrul orelor dela clasă, ci și în timpul lor liber. Grupele trebuesc conduse de către profesorii de specialitate, ceeace nu exclude folosirea, pe alte căi, a ajutorului reciproc între elevi.

Să pregătim cu grijă recapitularea cunoștințelor la gramatică

Geniala lucrare a tovarășului Stalin, „Marxismul și problemele lingvisticii" așează în adevărata lumină marea însemnătate pe care o are studiul gramaticii în cunoașterea temeinică a unei limbi. Prin studierea acestei lucrări deschizătoare de noi drumuri, cadrele didactice care predau limba română în școlile elementare și medii au putut înțelege limpede că, lucrând cu pricepere profesională și măestrie pedagogică, sunt datoare să înarmeze pe elevii lor cu cunoștințe solide și trainice asupra gramaticii, asupra limbii.

Cu prilejul Congresului Invățătorilor din R.P.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a atras atenția în mod special asupra însemnătății predării limbii române în școli: „Trebue să se acorde o deosebită atenție studierii în școli a limbii române, făurită de popor, prin eforturile a zeci de generații..."

In lumina sarcinilor mari ale școlii, perioada de recapitulare și sistematizare a materiei la gramatică constitue etapa unui efort susținut și organizat, pentru a da elevilor posibilitatea să se prezinte cu cele mai bune rezultate la examenele de promovare și absolvire.

Recapitularea cunoștințelor de gramatică cere din partea învățătorilor și profesorilor o atentă planificare a lecțiilor, o orientare justă și precisă în organizarea planurilor de lecții recapitulative și priceperea de a grada în mod sistematic problemele de bază a căror cunoaștere este absolut necesară elevilor, pentru a continua cu succes studiile în anul următor sau pentru a trece în școli de grad imediat superior.

In organizarea lecțiilor recapitulative de gramatică trebue să avem în vedere două obiective mai însemnate.

Mai întâi, prin recapitularea materiei la gramatică, trebue să urmărim a realiza revizuirea și adâncirea acelor capitole de bază, unde elevii au unele nedumeriri sau unele lipsuri în înțelegerea problemelor. In al doilea rând, trebue să stăruim cu grijă ca prin recapitularea cunoștințelor de gramatică, să întărim baza desvoltării gândirii logice a elevilor. Trebue să verificăm și să îmbunătățim deprinderea elevilor de a folosi just elementele vocabularului limbii; trebue să ajutăm elevii să înțeleagă procesul de formare și desvoltare a limbii literare, să stabilească legăturile dintre elementele componente ale limbii, să cunoască fondul ei principal de cuvinte, vocabularul și structura ei gramaticală.

Recapitularea materiei la gramatică trebue, deasemeni, să ne ajute să verificăm în ce măsură pot aplica elevii în mod conștient și științific, regulile ortografice și cum pot aplica practic în graiul viu și pe texte regulile și definițiile pe care și le-au însușit în cadrul lecțiilor de gramatică ale anului sau clasei respective.

Pentru a ne orienta mai ușor în problema organizării lecțiilor de recapitulare, e bine să pornim dela planificarea problemelor ce avem de recapitulat, pe unități sintactice și morfologice, aplicate la texte alese dinainte de profesor. De pildă, pentru a recapitula substantivul și articolul la clasa VI-a, putem folosi un fragment din „Domnul Trandafir" de M. Sadoveanu. Fragmentul ar putea fi acesta: „Imi aduc aminte ce zarvă a fost când într'un rând s'a svonit că pe Domnul nostru are să-l mute într'o altă comună, peste Siret. Ne-am strâns seara toți băieții, am vorbit, unii plângeam, și am luat o hotărâre mare: să ne ducem și noi cu Domnu' peste Siret".

In cadrul analizei multilaterale a textului ales, insistându-se asupra caracteristicelor substantivului, se pot face și observații asupra funcțiunii lui sintactice cele mai însemnate, cunoscute de elevi până la această clasă, se pot observa particularitățile ortografice și fonetice. Totodată se poate atrage atenția elevilor asupra măestriei stilistice a scriitorului.

Studierea capitolului gramatical planificat, legat de textul literar ales de profesor ajută elevii să înțeleagă și mai bine, în lecția de recapitulare structura gramaticală ca parte componentă de bază a limbii.

Pentru a ajuta pe elevi să-și desvolte și mai mult deprinderea de a aplica just și sigur cele învățate, lecția recapitulativă de gramatică trebue să-i îndrumeze în formularea exemplelor celor mai potrivite, care ilustrează întrebuințarea valorii gramaticale studiate în capitolul repetat. In această privință, învățătorii și profesorii trebue să fie deosebit de atenți, pentru a evita întrebuințarea unor exemple juste ca formă gramaticală, dar nejuste din punct de vedere al topicei și al logicei. Acest pericol există mai ales la clasele II-VII, unde s'au constatat uneori astfel de deficiențe în lecțiile de gramatică.

Pentru recapitularea gramaticii la clasele a VIII-XI-a (anii I-IV la școli pedagogice,) e bine să ținem seama de același procedeu al planificării materiei pe unități mari, legând unitatea gramaticală de textul literar și cercetând temeinicia cunoștințelor elevilor în cadrul analizei multilaterale a acestui text.

In clasele mari, însă, e bine să mai avem în vedere și alte aspecte. Se poate analiza, de pildă, o strofă din poezia „Anul 1848" de Gr. Alexandrescu. Aci, după observațiile gramaticale asupra textului, vom îndruma pe elevi să observe, comparativ cu cele învățate în clasa a VIII-a, începutul versificației românești, evoluția limbii literare în raport cu evoluția societății. Ii vom ajuta să cunoască măestria artistică a autorului în întrebuințarea fondului principal de cuvinte, să înțeleagă scopul stilistic al așezării cuvintelor în propoziții. Dându-și seama că versurile oglindesc concepția poetului despre lume, elevii vor putea să pătrundă odată mai mult adevărul că literatura este o armă de luptă și că întrebuințarea cuvântului de către scriitor constitue manifestarea combativă, concretă, a armei pe care o reprezintă literatura.

La clasele mai mari nu trebue să pierdem din vedere că recapitularea gramaticii constitue un mijloc potrivit pentru verificarea felului cum interpretează elevii contribuția limbii și a literaturii la mersul înainte al societății.

Pentru a duce la bune rezultate, lecțiile recapitulative de gramatică trebue pregătite cu deosebită grijă. Din textele alese de către profesor, elevii trebue să poată urmări cu ușurință problema capitolului respectiv. Analiza gramaticală trebue să cuprindă legarea valorilor gramaticale între ele și toată lecția să constitue un pas înainte pentru înțelegerea desvoltării limbii literare și vorbite.

Aceste procedee pot fi folosite și de cadrele didactice care predau limba maternă în școlile cu limba de predare a minorităților naționale, respectând bineînțeles caracteristicile limbilor respective.

In cadrul cercurilor pedagogice de specialitate și în discuțiile consiliilor pedagogice, avându-se în vedere marea însemnătate a cunoașterii gramaticii de către tineretul nostru, trebue să se acorde o grijă specială recapitulării gramaticii. Directorii de școli, ca și organele de îndrumare și control au datoria să verifice cu atenție felul cum se organizează această muncă și să dea toate îndrumările necesare pentru a se obține o recapitulare cât mai rodnică a lecțiilor de gramatică. Trebue dusă o luptă necruțătoare pentru înlăturarea superficialității, pentru combaterea cu energie a subestimării importanței gramaticii, pentru combaterea improvizației de moment în lecția recapitulativă, pentru desființarea planurilor de lecții compuse din dată, titlu și înșirarea în trei rânduri a momentelor celor mai însemnate ale lecției.

Lecția recapitulativă este o operă de creație pedagogică. Ea cere cea mai mare atenție și cea mai serioasă pregătire din partea cadrelor didactice. Numai astfel aceste lecții vor putea deveni sinteza unui șir de eforturi comune ale profesorilor și elevilor depuse dealungul orelor de muncă desfășurate în anul școlar întreg, numai astfel ele vor constitui un sprijin serios în pregătirea elevilor pentru examene.

CORALIA CALIN

Despre planificarea muncii în ultima etapă a anului școlar

Din experiența școlilor

In etapa de încheere a anului școlar, când toate eforturile cadrelor didactice trebue să fie îndreptate spre un singur țel — asigurarea succesului elevilor la examene — planificarea muncii în școală capătă o deosebită importanță.

Majoritatea școlilor noastre, folosind instrucțiunile Ministerului Invățământului Public, și-au întocmit planurile de muncă pentru perioada de pregătire și desfășurare a examenelor încă din prima jumătate a lunii Aprilie. Aceste planuri au fost discutate și aprobate de consiliile pedagogice, iar îndeplinirea lor este urmărită îndeaproape, de către directorii școlilor.

Iată, de pildă, câteva dintre obiectivele principale ale planului de muncă al școlii de 7 ani de fete nr. 4 din București: controlul planificării materiei; sprijinirea elevelor rămase în urmă; îndrumarea elevelor din clasa VII-a către învățământul mediu; consfătuiri cu părinții în vederea asigurării unor bune condiții de învățătură și supraveghere a elevelor acasă; întărirea legăturii cu organizația de pionieri etc.

Pentru realizarea acestor obiective, planul de muncă al școlii cuprinde o serie de sarcini concrete, termene precise până la care aceste sarcini trebue să fie aduse la îndeplinire și specificarea cadrelor didactice care răspund de îndeplinirea la timp a fiecăreia dintre sarcini.

Așa, de pildă, pentru sprijinirea elevelor în vederea pregătirii pentru examene s'au prevăzut următoarele măsuri: consultații individuale pentru elevele rămase în urmă (planul acestor consultații a fost alcătuit la 24 Aprilie și este adus la îndeplinire de către tovarășele diriginte și profesoare de specialitate); consultații individuale pentru elevele care cer ele însele astfel de consultații; funcționarea grupelor de învățătură; controlul zilnic al desfășurării muncii în orele de consultații și în grupele de învățătură, etc. Tot pentru ajutorarea elevelor au fost prevăzute în plan consfătuiri cu profesoarele claselor IV, V, VI și VII în legătură cu buna desfășurare a consultațiilor și a grupelor de învățătură.

Pentru a îndruma elevele în legătură cu pregătirea în vederea examenelor s'au prevăzut următoarele măsuri: discuții în orele educative; articole la gazetele de perete; ședințe speciale cu elevele claselor IV și VII (clasele de absolvire); afișarea unor lozinci mobilizatoare în clase și pe coridoare. (De îndeplinirea acestor sarcini răspund tovarășele învățătoare dela clasa a IV-a și tovarășele diriginte).

In vederea bunei desfășurări a examenelor, planul prevede următoarele măsuri: ședința consiliului pedagogic pentru prelucrarea instrucțiunilor Ministerului Invățământului Public cu privire la organizarea examenelor; alcătuirea comisiei de examinare pentru clasa a VII-a și fixarea asistenților la examenele claselor IV, V și VI (răspunde tov. directoare); afișarea programului examenelor și a unor extrase din instrucțiuni în fiecare clasă și pe avizierul școlii (răspund tov. directoare, tov. diriginte și tov. secretară); alcătuirea biletelor pentru examene — probleme și exerciții la matematică, fizică, chimie, etc. propoziții pentru analiza gramaticală la limba română, texte de tradus, etc., (răspund profesoarele de specialitate); ședința consiliului pedagogic pentru stabilirea situației școlare a elevelor (31 Mai); instructaj ținut în fața comisiilor de examinare și a profesorilor asistenți (1 Iunie — răspunde tov. directoare); pregătirea materialului necesar examenelor scrise — hârtie, cerneală, cataloage, condică de proces verbal etc. (31 Mai — răspunde tov. directoare și tov. secretară); afișarea zilelor și orelor în care tov. profesoare sunt de serviciu în timpul examenelor (31 Mai, răspunde tov. directoare); pregătirea sălilor de examen — lozinci, flori, etc. (1 Iunie); ședința consiliului pedagogic pentru stabilirea rezultatelor examenelor: la clasa a IV-a (14 Iunie) la clasele V—VII (21 Iunie).

Planul școlii de 7 ani nr. 4 cuprinde și sarcini ale organizației de pionieri. Astfel, până la data de 15 Mai se prevede o adunare a pionierilor în legătură cu pregătirea examenelor. De organizarea acestei adunării răspunde instructoarea de pionieri și profesoara responsabilă cu munca pionierilor pe școală.

In legătură cu îndrumarea elevelor din clasa a VII-a spre învățământul mediu, planul prevede ședințe cu părinții elevelor, vizitarea școlilor medii tehnice și școlilor pedagogice și consfătuiri cu U.T.M.-iștii din aceste școli; popularizarea școlilor medii tehnice și școlilor pedagogice prin fotomontagii și articole în gazetele de perete. De aceste sarcini, care vor fi îndeplinite în toată perioada până la încheierea anului școlar precum și în timpul vacanței de vară, răspund tov. diriginte ale claselor a VII-a.

Planul prevede că serbarea de încheere a anului școlar, de a cărei organizare răspunde tov. directoare, ajutată de colectivul pedagogic, va avea loc pentru clasele I-IV la 15 Iunie și pentru clasele V—VII la 22 Iunie.

Școala medie de zece ani de băieți nr. 6 din București și-a întocmit din vreme planul de muncă pentru perioada de pregătire și desfășurare a examenelor. Indeplinind măsurile cuprinse în acest plan, tovarășul director, ajutat de profesorii de specialitate și diriginți s'a preocupat de alcătuirea și afișarea în cancelaria școlii a orarului consultațiilor și a listelor privind elevii care trebue să frecventeze orele de consultații; de organizarea ședințelor cu părinții elevilor din clasele IV, VII și XI pentru îndrumarea acestora către școlile de grad imediat superior; de organizarea grupelor de învățătură pentru elevii rămași în urmă; de planificarea recapitulării materiei, prin gruparea capitolelor în jurul problemelor principale predate în cursul anului la fiecare obiect; de organizarea ședințelor cu părinții elevilor rămași în urmă la învățătură, pentru a li se da indicații cu privire la organizarea muncii de învățătură acasă; de organizarea consfătuirilor cu profesorii claselor de absolvire (în vederea stabilirii măsurilor de ajutorare a elevilor din aceste clase) și a consfătuirilor cu elevii care dau examene de absolvire, etc.

In vederea unei cât mai bune desfășurări a examenelor, planul școlii medii de zece ani nr. 6, prevede următoarele măsuri: alcătuirea întrebărilor pentru examene de către colective formate din profesorii de specialitate (16 Mai); desemnarea profesorilor care vor examina și a celor ce vor asista la examenele claselor IV, VII și XI; asigurarea condițiilor materiale pentru desfășurarea examenelor; afișarea orariului examenelor etc.

Direcția școlii, împreună cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, au luat, așa cum se arată în plan, o serie de măsuri pentru întărirea muncii elevilor în preajma examenelor și pentru crearea în rândurile lor a unei atmosfere de muncă și seriozitate — adunări ale organizațiilor U.T.M. și de pionieri, acțiuni mobilizatoare prin folosirea gazetelor de perete, a fotomontagiilor, etc.

Planul școlii prevede, de asemeni, o serie de măsuri în vederea stabilirii situației școlare a elevilor și a admiterii lor la examene (ședința consiliului pedagogic din 31 Mai) și pentru stabilirea situației finale a elevilor (ședințe ale consiliului pedagogic — pentru clasa a IV-a la 14 Iunie, pentru clasele V—VI la 21 Iunie, pentru clasele VII—VIII la 21 Iunie, pentru clasele IX—X la 25 Iunie și pentru clasa XI-a la 28 Iunie).

Deasemeni, planul prevede datele la care se va desfășura festivitatea de încheere a anului școlar: pentru clasele I—IV la 15 Iunie, pentru clasele V—VII la 22 Iunie iar pentru clasele VIII—XI la 29 Iunie.

In planul de muncă al școlii pedagogice de învățătoare și educatoare nr. 2 din București s'au prevăzut, pe lângă o serie de măsuri asemănătoare privind pregătirea și organizarea examenelor, și unele sarcini legate de caracterul specific școlilor pedagogice. Astfel, tov. profesoare de pedagogie au urmărit desfășurarea lecțiilor practice ale elevelor din anul IV; între 5 și 19 Mai s'a urmărit desfășurarea practicii continue a elevelor din anul IV și a elevelor dela cursul special de educatoare; se organizează consfătuiri cu elevele anului IV în vederea pregătirii lor pentru examenul de absolvire și a pregătirii pentru viitoarea lor muncă de învățătoare.

In plan se prevăd, deasemeni, măsuri pentru stabilirea unui just program de muncă și de odihnă a elevelor, pentru întocmirea dosarelor și a caracterizărilor pentru elevele anului IV și a fișelor personale pentru elevele anilor I—III, pentru popularizarea școlii în rândurile elevilor din clasa a VII-a a școlilor de șapte ani, etc.

Festivitatea încheerii anului școlar va avea loc, așa cum se arată în plan, la 29 Iunie.

★

O condiție hotărîtoare pentru justa îndeplinire a planului de muncă în vederea pregătirii și desfășurării examenelor este asigurarea unui control riguros al întregii activități din școală. Directorul, căruia îi revine în primul rând această sarcină, are datoria să urmărească permanent, în mod organizat, îndeplinirea fiecărei măsuri din planul de muncă și să asigure colaborarea strânsă a tuturor factorilor care determină succesul muncii în perioada examenelor, perioada cea mai însemnată și mai plină de răspundere din activitatea școlii.

M. VASILESCU

Să întărim legătura dintre școală și familie printr'o justă îndrumare pedagogică a părinților

In școala noastră nouă, prin aplicarea din ce în ce mai rodnică a experienței școlii sovietice, legătura dintre școală și familie se întărește neîncetat.

In perioada de pregătire a examenelor, cea mai importantă perioadă din întreg anul școlar, majoritatea cadrelor didactice din școlile elementare și medii desfășoară o intensă muncă de îndrumare pedagogică în rândurile părinților. Pentru a obține rezultate cât mai bune la examenele de promovare și absolvire, învățătorii și profesorii acordă o atenție deosebită activității cu părinții elevilor. Astfel, de exemplu în consiliile pedagogice ținute la școala elementară de fete nr. 6 și la școala elementară de băieți nr. 33 din București, consilii în care s'a discutat problema planificării muncii de repetare și sistematizare a materiei, învățătorii au stabilit formele concrete pe care le vor folosi în munca de orientare pedagogică a părinților, ședințe plenare pe clase, ședințe speciale cu părinții elevilor slabi la învățătură, vizite la domiciliu etc.

Pentruca eforturile învățătorilor și profesorilor să fie puternic susținute de părinți, este necesar ca ei să știe precis ce au de făcut, trebue să cunoască mijloacele prin care își pot ajuta proprii lor copii. Părinții trebue să știe că efortul pe care îl depun copiii în această perioadă este mult mai mare decât în restul anului școlar și că deci au nevoie de o hrană mai substanțială, de un regim just de muncă. Înțelegând acest lucru, ei vor respecta timpul de studiu al elevilor, asigurându-le liniștea necesară, vor înlătura aglomerarea copiilor cu treburi gospodărești.

In ședințele cu părinții elevilor slabi este necesar să li se arate acestora felul cum pot să ajute pe școlari în munca de acasă, să li se facă cunoscut programul consultațiilor la care copiii sunt obligați să participe. Cu prilejul ședințelor și al vizitelor la domiciliu, — care nu trebue să aibă caracter de cercetare, de control — ci de îndrumare a părinților — învățătorii și profesorii pot da acestora indicații metodice cu privire la felul cum trebue să-și repete elevii lecțiile, să-și sistematizeze cunoștințele pe probleme, cum trebue să folosească manualul și notițele luate la lecții.

Atenția cadrelor didactice trebue să se îndrepte în egală măsură atât asupra părinților elevilor slabi, cât și asupra părinților elevilor mijlocii, deoarece printr'o muncă bine organizată, printr'o supraveghere și îndrumare temeinică, elevii mijlocii pot deveni fruntași.

Fiecare părinte trebue să cunoască cu precizie situația școlară cu care intră copilul său în examen, trebue să cunoască orarul examenelor.

In munca de îndrumare pedagogică, învățătorii și profesorii trebue să-i ajute pe părinți să-și dea seama de răspunderea pe care o au în fața poporului nostru muncitor pentru rezultatele cu care copiii lor termină anul școlar. Părinții trebue să fie conștienți că a lupta pentru crearea unor condiții prielnice de studiu în familia lor, a ajuta pe copiii lor să promoveze cu succes clasa sau anul respectiv, este o mare datorie patriotică.

Cu totul altfel vor învăța elevii, cu alte forțe vor înfrunta greutățile legate de pregătirea examenelor dacă vor simți că de succesul lor se interesează întreaga familie dacă vor vedea că mama, tata, frații, surorile, cu toții se străduesc să le creeze condiții prielnice de muncă, și că toți așteaptă cu nerăbdare bucuria succesului la examene.

Părinții trebue să stimuleze încrederea copiilor în puterile lor, trebue să le trezească dorința de a-și însuși cunoștințe cât mai temeinice pentru a deveni cadre cât mai folositoare Patriei în construirea vieții noi.

Ajutându-i pe oamenii muncii dela orașe și sate să-și îndeplinească cu cinste sarcina lor de părinți față de proprii lor copii, ajutându-i să înțeleagă importanța acestei perioade și mijloacele pe care trebue să le întrebuințeze pentru a-i sprijini efectiv pe copiii lor în pregătirea examenelor, învățătorii și profesorii vor reuși să încheie acest an școlar cu rezultate mult mai bune decât în anii trecuți, vor reuși să dea Patriei un număr mai mare de elevi promovați și absolvenți stăpâni pe cunoștințe temeinice și sistematice.

CORNELIA PRICHEA

Expoziția permanentă „Relațiile militare româno-ruse dealungul veacurilor"

Expoziția permanentă „Relațiile militare româno-ruse dealungul veacurilor" aduce o însemnată contribuție la desvoltarea și adâncirea cunoștințelor referitoare la relațiile dintre poporul român și poporul rus, la sprijinul frățesc care l-a dat marele popor rus luptei pentru libertate duse de poporul nostru dealungul veacurilor.

Piesele arheologice, reproducerile și reconstituirile de cetăți, armele medievale și moderne, chipurile comandanților de oști, români și ruși, hărțile strategice și tactice ale diferitelor lupte mari din trecutul nostru, uniformele, fotografiile, textele tratatelor, toate arată străvechea și strânsa legătură între cele două popoare. In zadar a căutat regimul burghezo-moșieresc să tăinuiască aceste legături, acest neprecupețit ajutor pe care Rusia l-a dat patriei noastre. Documentele grăiesc cu nesdruncinata și categorica lor putere.

Mărturiile arheologice arată ajutorul dat de Sciți popoarelor din Dacia, învățându-le să lucreze bine fierul. Sviatoslav, cneazul Kievului, luptă alci, la Dunăre, între 968—971 împotriva cotropirii bizantine, înlesnind formarea cnezatelor și voevodatelor pe pământul patriei noastre.

Cnezii ruși și cei din ținuturile noastre luptă împreună împotriva tătarilor. In focul acestei lupte, și tocmai pentrucă poporul rus stăvilea invazia tătară, se formează statele noastre feudale: Moldova și Țara Românească.

Numeroase documente vorbesc despre legăturile militare dintre poporul nostru și poporul rus. Ștefan cel Mare și Petru Rareș al Moldovei trimit numeroase solii la țarii Moscovei, cerând ajutor în lupta cu turcii. La Jilițtea, Ion Vodă cel Cumplit luptă ajutat de prietenii lui Cazaci. In schițele privitoare la lupta dela Călugăreni se vede ajutorul dat de Cazaci în învăluirea flancului drept al armatei lui Sinan Pașa.

Vizitatorul cercetează cu emoție armele caracteristice ostașilor lui Mihai Viteazu care, conduși de acest domn și sprijiniți de țarul Moscovei, câștigă lupta împotriva Turcilor și contribue la unirea vremelnică a țărilor românești sub o singură stăpânire.

Numeroase panouri și reproduceri arată legăturile dintre țarul Petru I și Dimitrie Cantemir, domnul Moldovei. Facsimilele, citatele din cronica lui Neculce, armele expuse în vitrinele expoziției, toate grăesc despre ajutorul și legăturile prietenești între țările noastre și Rusia, unite în lupta împotriva Turcilor, la 1711. In tratatul cu Petru, Dimitrie Cantemir era intitulat Samoderjeț — adică singur stăpânitor, iar nu supus, cum obișnuiau ceilalți șefi de state să-i numească pe domnitorii noștri.

Panourile care reprezintă evenimentele din veacul al XVIII-lea și jumătate din veacul al XIX-lea sunt dominate de chipurile impunătoare ale generalilor ruși: Rumianțev, Suvorov, Kutuzov, Bagration care au purtat, pe pământul Patriei noastre atâtea lupte eroice și victorioase împotriva împărăției otomane, asupritoarea popoarelor din Balcani. In expoziție este arătată deasemeni însemnătatea Regulamentului Organic, prima constituție românească.

Deosebit de interesante sunt documentele care ilustrează ajutorul oferit de poporul rus pentru cucerirea independenței noastre de stat. Toate tablourile înfățișează minunat strânsa prietenie de arme dintre ostașul român și cel rus. Sunt expuse modele de arme rusești cu care au fost înzestrați dorobanții noștri ca să doboare cu ele rezistența otomană dela Plevna și să cucerească neatârnarea.

Documentele privitoare la anii 1916—1917 ne arată cum s'a cimentat și mai mult frăția de arme legată în timpul războiului din 1877.

Nenumărate documente vorbesc despre răsunetul pe care l-a avut în rândurile ostașilor noștri Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Deosebit de semnificativ este materialul privitor la formarea Diviziei Tudor Vladimirescu, precum și grupul sculptural care reprezintă întâmpinarea sărbătorească făcută de poporul nostru muncitor Armatei Sovietice eliberatoare.

Expoziția cuprinde minunate imagini ale noii noastre armate populare, făurite după exemplul Armatei Sovietice.

Pentru cadrele noastre didactice, Expoziția permanentă „Relațiile militare româno-ruse" înseamnă o nouă armă de educare a elevilor în spiritul dragostei și recunoștinței față de marea Uniune Sovietică, față de cel mai iubit prieten al poporului nostru, tovarășul Stalin.

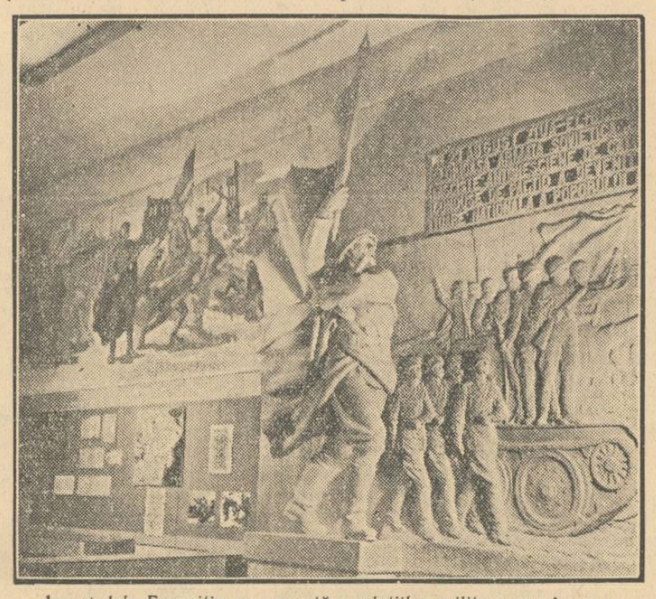

Aspect dela Expoziția permanentă a relațiilor militare româno-ruse dealungul veacurilor

Pionierii și U. T. M.-iștii muncesc pentru terminarea cu succes a anului școlar

In perioada de încheere a anului școlar, sarcina principală a organizațiilor de tineret din școli este aceea de a lupta pentru obținerea unor cât mai bune rezultate la învățătură. Comitetele organizațiilor de bază U.T.M. și colectivele de conducere ale unităților de pionieri trebue să organizeze temeinic munca elevilor în vederea pregătirii și desfășurării examenelor. In acest timp trebue să intensificăm prin toate mijloacele într'ajutorarea elevilor, pentruca numărul celor promovați să atingă un procent ridicat.

S'a observat că în școlile unde există o strânsă colaborare între cadrele didactice și organizațiile de tineret, unde cadrele didactice știu să mobilizeze tineretul pentru îmbunătățirea muncii în școală, îl sprijină în toate acțiunile, participă la toate adunările organizațiilor de tineret, îl ajută în întocmirea planului lui de muncă, și situația la învățătură este bună.

Organizațiile de tineret din orașul Cluj au obținut succese însemnate în ceeace privește ridicarea nivelului la învățătură al elevilor, acum în preajma examenelor de sfârșit de an.

Fiecare elev utemist sau pionier bun la învățătură are în grija sa câte un elev rămas în urmă, pe care îl îndrumează îndeaproape și îl ajută să-și folosească în mod just timpul liber. Datorită acestui ajutor, o serie de elevi dela școala pedagogică de băieți, care pe pătrarul III fuseseră căzuți la câte 5—6 materii, și-au îndreptat mult situația și vor putea trece clasa.

La școlile medii fără internate, unde majoritatea elevilor sunt din orașul Cluj, elevii slabi la învățătură își pregătesc lecțiile la școală, sub controlul și sub îndrumarea profesorilor și a instructorilor de pionieri. De exemplu, la Liceul de băieți Nr. 1 cu limba de predare maghiară, majoritatea pionierilor și a elevilor își pregătesc lecțiile la școală, unde se ocupă de ei cei mai buni elevi utemiști, care-i ajută atunci când este nevoe.

O altă metodă de ajutorare a elevilor rămași în urmă o constitue consfătuirile cu fruntașii la învățătură, care sunt îndemnați și îndrumați să-și ajute colegii mai slabi. Această metodă a dat rezultate bune la școala elementară Nr. 26, unde numărul corigenților este acum foarte scăzut, iar pionierii îi sprijină în mod efectiv pe colegii lor slabi la învățătură.

In unele școli însă munca organizațiilor U.T.M. mai lasă de dorit.

Deși o parte din elevii școlilor pedagogice, de exemplu, se prezintă slab la orele de practică, organizațiile U.T.M. din aceste școli nu au luat nicio măsură. In planul de muncă al acestor organizații de bază, problema ridicării nivelului la învățătură al elevilor nu este pomenită decât în treacăt.

La școala medie de zece ani de băieți Nr. 3 sau la școala medie tehnică de instalații, sunt încă unii utemiști și pionieri slabi la învățătură.

Aceste deficiențe se datoresc, în primul rând, lipsei unei strânse colaborări între cadrele didactice și organizațiile de tineret.

Acum în preajma încheerii anului școlar, organizațiile de tineret din orașul nostru trebue să-și intensifice și să-și organizeze mai bine munca, iar pregătirea examenelor trebue să devină, în această perioadă, principalul lor obiectiv. Pionierii și utemiștii trebue să știe că principala lor sarcină este obținerea unor cât mai bune rezultate la învățătură.

FARKAȘ IOAN
Șeful Secției școli și pionieri
a Comitetului Orășenesc
U.T.M. Cluj

Un cerc al micilor naturaliști

Cercul micilor naturaliști dela școala elementară din comuna Sugag, raionul Sebeș, regiunea Sibiu, care cuprinde elevi din clasele V, VI și VII, desfășoară o activitate interesantă și rodnică.

Voind să studieze condițiile de desvoltare a cerealelor, membrii cercului au semănat grâne, secară și orz în cutii de scânduri. Fiecare cutie a fost împărțită în trei despărțituri, în care s'au pregătit soluri diferite: 80% nisip, în primul sol, 80% cenușe în al doilea și 80% gunoi în al treilea. Elevii au putut astfel observa că grâul semănat în despărțitura al cărei sol este format din nisip și gunoi se desvoltă foarte bine și că cel semănat în solul în care predomină cenușa nu crește aproape deloc. Ei au aflat apoi că aceasta se întâmplă din cauză că cenușa este un produs al arderii lemnelor, conținând potasiu și fosfor, elemente caustice, și că ea nu poate fi deci folosită ca îngrășământ decât în proporții reduse.

Activitatea desfășurată în cadrul cercului a reușit să trezească în rândurile elevilor un viu interes pentru problemele de știință. Mulți elevi s'au abonat la revista „Știință și tehnică" pe care o citesc regulat.

Deasemenea, ei citesc cu interes și cărți cu teme științifice. Lectura cărții „Omul și forțele naturii" a fost deosebit de fructuoasă. Determinați de conținutul cărții, micii naturaliști au organizat un post de observare meteorologică. Elevii din clasa a V-a înregistrează de două ori pe zi, în graficul afișat pe perete, temperatura și presiunea atmosferică. Studiind datele culese din cursul unei luni, elevii ajutați de profesori, au putut înțelege legătura strânsă ce există între temperatură, presiune și precipitațiuni.

Preocuparea membrilor cercului de a cunoaște fenomenele naturii se lărgește și în rândurile celorlalți elevi din clasele V-VI-VII.

Prof. TEODOR NACHESCU
Corespondent

In atenția directorilor de școli

Abonați bibliotecile școlilor la publicațiile periodice ce apar în Editura Academiei R.P.R.

Catalogul se trimite la cerere. Informații: Librăria Academiei R.P.R. București, Cal. Victoriei No. 27. Cont vir. B.R.P.R. Central.

POȘTA REDACȚIEI

Un grup de cititori ne întreabă dacă este just să se folosească în etapa recapitulării materiei și a pregătirii examenelor ore suplimentare sau ore de meditație cu întreaga clasă, ore care la unele școli se pun înainte de începerea cursurilor, dela 7 la 8.

Răspundem că această formă de ajutorare a elevilor nu este justă, întrucât duce la supraîncărcarea acestora.

Se vor folosi ca metode de ajutorare a elevilor grupele de învățătură pentru elevii rămași în urmă la învățătură conduse de către învățătorii sau profesorii de specialitate, orele de consultații fixate de profesori și învățători pentru acei elevi care au nevoie de asemenea consultații și altele, așa cum s'a arătat în normele pentru recapitularea materiei publicate de Ministerul Învățământului Public în Gazeta Învățământului nr. 159 din 19 Aprilie a.c., care trebue bine studiate și just aplicate de cadrele didactice.

Pentru evitarea oricăror greșeli, secțiunea de învățământ, directorii, diriginții, învățătorii și profesorii trebue să citească cu toată atenția instrucțiunile și îndrumările trimise de Ministerul Învățământului Public sau publicate în Gazeta Învățământului.

RECTIFICĂRI

La „Indrumările metodice" publicate în Gazeta Învățământului nr. 162 din 8 Mai 1952 se aduc următoarele rectificări:

1. La capitolul „Lucrările Scrise", alinialul 5 se va citi: dragostea de patrie și popor **oglindită** în opera unui scriitor din secolul al XIX-lea.

2. In același capitol, în alinialul 13 se va citi: La clasa a VII-a, o problemă de algebră și două **exerciții de geometrie.** La clasa a VIII-a, o problemă de **algebră** și două exerciții de algebră.

Invățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Să participăm activ la răspândirea agrominimului în rândurile țărănimii muncitoare

Aplicând sarcinile trasate de Hotărârea Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al partidului privind măsurile necesare pentru consolidarea succesului reformei bănești, guvernul a elaborat o Hotărâre prin care stabilește o serie de lucrări agricole minime și obligatorii. Aceste lucrări se vor executa în baza regulilor agrotehnice întocmite de Ministerul Agriculturii.

Regulile agrotehnice pentru principalele plante de cultură indicate în agrominim cuprind lucrările agrotehnice fără de a căror executare nu se poate obține o recoltă bună. Ele înarmează țărănimea muncitoare, pe muncitorii și tehnicienii agricoli cu cunoașterea întregului sistem de lucrări, dela pregătirea terenului pentru însămânțări, până la recoltare și păstrarea recoltelor. Agrominimul arată cum trebue întreținute culturile, când se face desmiriștirea, lanțul de lucrări în vederea semănăturilor de toamnă, și ei celor de primăvară, modul de pregătire al îngrășămintelor etc.

Aplicarea minimului agrotehnic are o însemnătate deosebită pentru mărirea producției agricole în gospodăriile agricole de stat, gospodăriile agricole colective, întovărășiri și gospodării individuale. Fiecare kilogram de produse agricole realizat în plus de pe fiecare hectar cultivat prin aplicarea regulilor agrotehnice înseamnă o contribuție la înflorirea agriculturii țării noastre, la consolidarea succesului reformei bănești, la întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Tocmai de aceea răspândirea regulilor agrotehnice trebue să capete un caracter de massă. Este necesar ca agrominimul să fie aplicat pe scară cât mai largă, să devină un bun al fiecăruia dintre oamenii muncii dela sate, să fie introdus în practica lucrărilor necesare măririi continue a producției agricole.

In acțiunea de răspândire a agrominimului are o dosebită însemnătate lupta pentru lichidarea obiceiurilor înapoiate de lucru din agricultură. Aceste obiceiuri înapoiate, moștenite dela regimul burghezo-moșieresc, dăunează agriculturii, duc la pierderea unor însemnate cantități de produse agricole. In lupta pentru combaterea acestor obiceiuri, pentru o cât mai largă răspândire a agrominimului, învățătorii, secțiunile de învățământ, sindicatele cadrelor didactice au de îndeplinit o sarcină de cea mai mare răspundere.

In cuvântarea ținută la Congresul Invățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată deosebit de limpede rolul care revine învățătorilor în domeniul muncii obștești: **„Invățătorul are un mare rol în răspândirea cunoștințelor științifice în popor, în lupta împotriva misticismului și prejudecăților, împotriva stării de înapoiere culturală, lăsată moștenire de regimul burghezo-moșieresc".** Indeplinind această însemnată sarcină, învățătorimea din țara noastră are datoria să contribue la ridicarea agriculturii pe o treaptă mai înaltă, să participe activ la opera de transformare socialistă a agriculturii. In această privință, popularizarea agrominimului, lămurirea țărănimii muncitoare asupra foloaselor pe care le va obține aplicând metodele agrotehnice înaintate are o însemnătate deosebită.

Munca de popularizare a agrominimului trebue să fie desfășurată în strânsă legătură cu situația concretă a culturilor. In această perioadă a muncilor agricole, învățătorii trebue să facă cunoscute țăranilor muncitori și să-i învețe să aplice tocmai acele reguli care sunt legate în primul rând de etapa de față, etapă hotărîtoare pentru asigurarea unor recolte bogate. In munca agricolă din această etapă stau pe primul plan măsurile pentru buna întreținere a culturilor. Ploile bogate care au căzut în ultimele zile înlesnesc mult crearea condițiilor pentru mărirea recoltelor. Să ajutăm țărănimii muncitoare să folosească din plin aceste condiții prin aplicarea indicațiilor agrominimului.

Succesul acțiunii de popularizare a regulilor agrotehnice pe care o desfășoară învățătorii depinde în mare măsură de metodele pe care le folosesc aceștia, de felul cum știu să lămurească pe fiecare țăran muncitor asupra roadelor ce le pot obține prin aplicarea agrominimului. In consiliile pedagogice ale școlilor sătești și în grupele sindicale din școli, în ședințele secțiunilor de învățământ și ale comitetelor sindicale trebue să se acorde o mare atenție găsirii și extinderii celor mai bune metode privind acțiunea de răspândire a regulilor agrotehnice.

Unele dintre secțiunile de învățământ încearcă să motiveze lipsa lor de activitate în această privință, pretextând că n'au primit o circulară specială prin care Ministerul Invățământului Public să le ceară în mod obligatoriu îndeplinirea unor sarcini legate de răspândirea regulilor agrotehnice. Această atitudine este însă cu totul nejustă și trebue combătută cu hotărâre. Secțiunile de învățământ trebue să înțeleagă limpede că propaganda agrotehnică în rândurile țărănimii muncitoare este, așa cum au arătat lucrările Congresului Invățătorilor, o sarcină obștească de cea mai mare însemnătate a școlii și a cadrelor didactice, o sarcină permanentă pentru a cărei îndeplinire nu trebue să se aștepte circulări speciale.

Organele de învățământ și comitetele sindicale au datoria să înlesnească cunoașterea de către învățători a materialelor de propagandă agrotehnică și de agitație — broșuri, ziare, afișe, etc. — și să-i ajute pe aceștia în folosirea celor mai bune metode de răspândire a agrominimului.

Organizarea în școală a unor conferințe și convorbiri cu părinții, activitatea în cadrul căminului cultural, al colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective și al cercurilor miciuriniste, organizarea „serilor agrotehnice", articole în gazetele de perete, citirea în colectiv și explicarea broșurilor de popularizare, șezătorile, munca de lămurire dela om la om — toate aceste forme și metode de muncă trebue să fie folosite din plin de învățători în acțiunea de răspândire a regulilor agrotehnice.

Propaganda pentru aplicarea agrominimului trebue să se bazeze pe folosirea unor exemple concrete din regiunea, raionul și comuna respectivă, pe asemenea exemple care să aibă puterea de a convinge adânc pe fiecare țăran muncitor asupra superiorității recoltelor obținute prin folosirea regulilor agrotehnice.

Acțiunea de răspândire a agrominimului trebue desfășurată și în rândurile elevilor, mai ales a acelora din clasele mai mari, care pot deveni ei înșiși, în familiile lor, propagandiști ai metodelor înaintate în agricultură. Invățătorii au datoria să facă din activitatea pe lotul școlar, din cercurile tinerilor miciuriniști din școli adevărate focare de răspândire a cunoștințelor agrotehnice.

Cadrele didactice, secțiunile de învățământ și organele sindicale trebue să socotească acțiunea de răspândire a minimelor agrotehnice drept o însemnată sarcină de stat și să asigure toate condițiile pentru aducerea lor la îndeplinire.

Impletind just munca lor în rândurile țărănimii muncitoare cu activitatea susținută pentru încheerea cu succes a anului școlar, învățătorii trebue să devină propagandiști pricepuți, care să aducă o contribuție însemnată la ridicarea nivelului tehnic al agriculturii noastre, la ridicarea bunei stări a oamenilor muncii.

Pentru o temeinică pregătire a concursului artistic al sindicatelor

Sindicatele de învățământ desfășoară o vie activitate artistică. In primul concurs al echipelor artistice de amatori, organizat de C.G.M. în anul 1950, au fost antrenate peste 200 de echipe artistice din cadrul sindicatelor de învățământ cuprinzând peste 5000 de participanți.

In prezent, numărul echipelor artistice a crescut ajungând la 242 echipe de teatru, 161 echipe de dansuri, 180 echipe de cor și 33 orchestre în care activează mai mult de 10.000 de membri ai sindicatelor de învățământ.

Pentru o mai mare desvoltare a muncii artistice în rândul sindicatelor, Confederația Generală a Muncii, în colaborare cu Comitetul pentru Artă de pe lângă Consiliul de Miniștri, organizează între 1 Mai 1952—1 Mai 1953 cel de al treilea concurs pe țară al echipelor artistice sindicale. In Hotărârea Comitetului Executiv al C.G.M. din 21 Aprilie 1951, cu privire la organizarea celui de al treilea concurs al echipelor artistice de amatori ale sindicatelor sunt prevăzute obiectivele principale urmărite în cadrul concursului. Obiectivul principal al acestui concurs este desvoltarea permanentă a activității artistice ca unul din principalele mijloace de educare comunistă a oamenilor muncii. Concursul trebue să ducă la ridicarea nivelului ideologic și artistic al cercurilor de artiști amatori prin îmbogățirea repertoriului cu lucrări ale oamenilor de artă, români și sovietici, precum și cu creațiile însemnate ale artiștilor minorităților naționale din țara noastră.

Pe baza acestui obiectiv, sindicatele de învățământ trebue să se preocupe în mod permanent de creșterea nivelului muncii lor artistice, de îmbunătățirea repertoriilor echipelor artistice, de crearea condițiilor necesare desfășurării în bune condițiuni a muncii acestor echipe. Comitetele sindicale regionale și raionale trebue să asigure echipelor artistice de amatori cât mai multe lucrări artistice, potrivite activității lor, ca: piese de teatru într'un act, scenete, poezii, dialoguri, cântece, etc. Ele pot indica deasemeni colectivelor artistice folosirea unor texte în proză sau a unor poezii apărute în revistele literare precum și cântecele ori piesele de teatru apărute în revista „Cultura Poporului".

Repertoriile echipelor artistice vor trebui îmbogățite cu noi bucăți, inspirate din munca și lupta oamenilor muncii pentru construirea noii societăți socialiste, pentru pace. Ele vor trebui să cuprindă cât mai multe cântece, scenete, piese de teatru, legate de lupta pe care o desfășoară muncitorii în fabrici și uzine, țăranii muncitori pe ogoare, în gospodăriile agricole, gospodăriile de stat și S.M.T.-uri, munca desfășurată de aceștia pentru consolidarea succesului reformei bănești, etc., creații care vor ajuta prin prezentarea lor în fața oamenilor muncii la crearea unei noi atitudini față de muncă, la crearea omului nou, constructor al socialismului.

Concursul echipelor artistice organizat de C.G.M. este pentru echipele artistice ale sindicatelor de învățământ un bun prilej de a însufleți pe oamenii muncii, de a-i instrui și educa. Pentru aceasta însă, va trebui ca programele artistice prezentate să aibă un nivel ridicat din punct de vedere ideologic și artistic.

Un alt obiectiv principal al concursului echipelor artistice de amatori îl constitue atragerea în rândurile echipelor a unui număr din ce în ce mai mare de oameni ai muncii, cât și a membrilor lor de familie. Sindicatele de învățământ au prilejul ca, în cadrul acestui concurs, să-și lărgească colectivele lor prin atragerea în cadrul echipelor de cor, teatru, dansuri, orchestre etc., a unui număr tot mai mare de învățători și profesori, personal administrativ și de îngrijire, dornic de a participa la munca artistică.

Deasemeni, comitetele sindicale ale sindicatelor din învățământ trebue să lupte pentru formarea unui număr cât mai mare de echipe artistice care să intre în concurs, să îndrumeze și să sprijine intens activitatea acestor echipe și a comisiilor de concurs regionale, raionale și locale.

Comitetele sindicale din cadrul sindicatelor de învățământ trebue să sprijine comisiunile care organizează și conduc desfășurarea concursului în întocmirea planului lor de acțiune pentru desfășurarea muncii echipelor artistice.

Comitetele sindicale regionale și raionale de învățământ trebue să facă cunoscută activitatea lor și prin presa locală și centrală, organizând astfel adevărate schimburi de experiență între diferitele formațiuni artistice sindicale, din diverse colțuri ale țării noastre. Asigurarea unui deplin succes în munca echipelor artistice ale sindicatelor de învățământ necesită o temeinică cunoaștere a Hotăririi C.G.M din 21 Aprilie 1951, de către toate comitetele sindicale. Printr'o temeinică organizare și pregătire a concursului, echipele noastre artistice vor obține importante succese în munca lor.

Note politice externe

Urarea tovarășului Stalin către poporul german cu prilejul celei de a 7-a aniversări a eliberării Germaniei de sub tirania fascistă constitue un nou și puternic imbold pentru poporul german în lupta sa pentru o Germanie unită, democrată și iubitoare de pace. In telegrama adresată primului ministru al R. D. Germane, Otto Grotewohl, tovarășul Stalin spune: **„Urez poporului german și Guvernului Republicii Democrate Germane succese în lupta pentru o Germanie unită, independentă, democratică și iubitoare de pace, pentru încheerea cât mai grabnică a tratatului de pace și retragerea trupelor de ocupație din Germania — în interesul Germaniei și al păcii în lumea întreagă".**

Lupta poporului german pentru satisfacerea revendicărilor sale vitale a intrat într'o fază hotărîtoare. Peste câteva zile, la 20 Mai, imperialiștii americani, dușmani de moarte ai poporului german, vor încerca să impună Germaniei Occidentale așa zisul „tratat general", tratat înrobitor de pace separată cu Republica marionetă dela Bonn, menit să definitiveze desmembrarea Germaniei și includerea Germaniei Occidentale în Pactul agresiv al Atlanticului de Nord. O serie de măsuri luate de guvernul Adenauer în ultima vreme arată de pe acum adevăratele intenții ale imperialiștilor americani și ale sateliților lor din clica dela Bonn. Una din aceste măsuri o constitue stabilirea de către autoritățile lui Adenauer dealungul liniei de demarcație dintre Germania Occidentală și Republica Democrată Germană a unui adevărat regim de frontieră, mai sever chiar decât regimul de frontieră existent în mod obișnuit între două state.

Intr'o cuvântare rostită în cadrul unei conferințe de presă organizată de Departamentul Informațiilor din R. D. Germană, Walter Ulbricht, vicepreședinte al consiliului de miniștri al R. D. Germane, a demascat cu vigoare „tratatul general" pe care imperialiștii vor să-l impună Germaniei Occidentale. Ulbricht a subliniat că intrarea în vigoare a „tratatului general" militarist va duce în cele din urmă la transformarea Germaniei Occidentale într'o zonă a „pământului pârjolit" și că în momentul de față guvernul dela Bonn pregătește instaurarea dictaturii militare îndreptată împotriva clasei muncitoare și împotriva populației din Germania Occidentală.

Clica lui Adenauer încearcă să pună în aplicare „tratatul general" împotriva voinței unanime a poporului german și fără aprobarea Parlamentului dela Bonn, în sânul căruia s'au iscat o serie de divergențe. Chiar unii din deputații reacționari nu îndrăznesc să-și la răspunderea sprijinirii „tratatului general" militarist, știind că vor fi trași la răspundere pentru aceasta de poporul german. In întreaga Germanie crește rezistența populației împotriva „tratatului general". La 11 Mai a avut loc la Essen o demonstrație de protest a tineretului din Germania Occidentală împotriva „tratatului general". Manifestanții s'au pronunțat pentru tratatul de pace cu întreaga Germanie, pe baza propunerilor Guvernului Uniunii Sovietice. Poliția fascistă a lui Adenauer a deschis focul asupra demonstranților. Câțiva tineri au fost uciși. Dar teroarea polițienească a clicii dela Bonn nu poate înfrânge voința poporului german. Zilnic au loc meetinguri de protest în Germania Occidentală împotriva încercărilor imperialiste de a impune „tratatul general". La München a avut loc un meeting, la care au participat 3000 locuitori ai orașului. Participanții au adoptat o rezoluție în care înfierează „tratatul general" și se pronunță pentru tratatul de pace cu întreaga Germanie. Alte asemenea meetinguri au avut loc în ultimele zile la uzinele de automobile „Daimler Benz" din Mannheim, în orașul Fürth și la Hamburg, unde 2.000 de tineri au demonstrat pe străzile orașului scandând lozinci de protest împotriva „tratatului general" și cerând demisia lui Adenauer. Și aici intervenția brutală a poliției nu a putut împiedeca manifestația.

Poporul german se manifestă tot mai hotărît pentru încheerea tratatului de pace cu întreaga Germanie pe baza propunerilor sovietice. Referindu-se la proiectul sovietic de tratat de pace cu Germania, Walter Ulbricht arăta că el constitue „cel mai important document istoric care are o uriașă însemnătate pentru desvoltarea națională a Germaniei".

Imperialiștii americani și sateliții lor din guvernul dela Bonn resping însă propunerile sovietice, care prevăd retragerea trupelor de ocupație din Germania Occidentală și posibilitatea pentru poporul german de a-și hotărî singur soarta. Imperialiștii americani sunt împotriva alegerilor pe întreaga Germanie și caută diverse pretexte pentru a împiedica tratativele între cele patru puteri.

Arătând că voința poporului german de a se opune uneltirilor imperialiste este nezdruncinată, Walter Ulbricht spunea în cuvântarea ținută în cadrul conferinței de presă dela Berlin: „Oricine își poate da perfect de bine seama de consecințele „tratatului general". Cred că acest lucru are o importanță primordială în situația actuală. Informațiile care apar în presă cu privire la conținutul „tratatului general" trebue să ducă la concluzia că rezistența națională împotriva încheerii „tratatului general" și a traducerii lui în viață se va desfășura cu deosebită vigoare și că mișcarea populară pentru tratatul de pace, pentru propunerile prezentate de guvernul sovietic, se va intensifica. Aceste propuneri dovedesc că pentru soluționarea pașnică a problemei germane există numai o singură cale: și tocmai această cale noi vrem să o urmăm".

★

Un fapt care dovedește curajul neasemuit al vitejilor soldați ai armatei populare coreene și al voluntarilor chinezi s'a petrecut zilele acestea într'un lagăr american de prizonieri. După cum anunță agenția China Nouă, prizonierii de război coreeni și chinezi din lagărul american nr. 76 de pe insula Kocledo au capturat un ostatec, pe generalul de brigadă Dodd, comandant al lagărului și șef adjunct al statului major al armatei a 8-a americană, care este direct răspunzător de tratamentul sălbatic al prizonierilor de război de către americani.

Dodd a fost capturat de prizonierii de război în timp ce se afla lângă poarta lagărului. Prizonierii de război au adresat administrației lagărului o scrisoare, cerând printre altele să li se dea un medic și să li se asigure posibilitatea de a comunica cu lumea exterioară. După cum anunță presa americană, nu toate revendicările prizonierilor de război au fost date publicității. Din relatările ulterioare ale corespondenților americani reiese că generalul Dodd a fost pus în cele din urmă în „libertate".

Comportarea sălbatecă a invadatorilor americani față de prizonierii de război nu cunoaște nicio limită. Pe lângă tratamentul neuman la care sunt supuși prizonierii, partea americană se opune repatrierii lor pe baza schimbului de prizonieri. Căpitanul american Ridgway declara la 9 Mai că va folosi „orice forță care va fi necesară" pentru a înăbuși împotrivirea justă a prizonierilor de război coreeni și chinezi față de reținerea lor forțată în numele așa numitei „repatrieri voluntare".

Autoritățile americane de pe insula Kocledo au comis atrocități împotriva prizonierilor de război, organizând adevărate masacre, ca cele dela 18 Februarie și 13 Martie. Chestiunea prizonierilor de război este folosită de imperialiștii americani pentru a tărăgăna tratativele de armistițiu. Chiar dela începutul tratativelor, partea coreeană și chineză a propus repatrierea tuturor prizonierilor potrivit aspirațiilor lor firești. Partea americană, încălcând convenția dela Geneva, a formulat propunerea privitoare la așa zisa „repatriere voluntară", care înseamnă de fapt reținerea forțată a prizonierilor de război. Agresorii americani au încercat prin diverse metode de tortură să silească pe prizonierii coreeni și chinezi să se pronunțe împotriva repatrierii.

Agresorii americani plănuesc așa numite acte privitoare la „opoziția prizonierilor față de repatriere" reținând cu forța pe prizonieri și săvârșind crime monstruoase împotriva acestora. Din cauza acestei comportări sălbatice a americanilor, prizonierii de război coreeni și chinezi de pe insula Kocledo, l-au capturat pe generalul Dodd.

Intr'un vehement protest adresat recent părții americane, generalul Nam Ir, șeful delegației părții coreene și chineze, face direct răspunzătoare partea americană pentru securitatea prizonierilor de război coreeni și chinezi.

Voința de luptă a poporului coreean nu poate fi înfrântă însă prin metodele agresorilor americani, după cum nu poate fi înfrântă nici în urma folosirii armei bacteriologice de către acești barbari ai secolului XX. Poporul coreean, ajutat de voluntarii chinezi, va lupta până la izgonirea definitivă a agresorilor americani de pe pământul Coreei.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. c. 1887
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 164 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 24 MAI 1952

In acest număr:

- Să încheiem în mod organizat anul școlar în primele trei clase.
- Construcția de școli în U.R.S.S. — de Evghenii Mincencov, ministru adjunct al învățământului public al R.S.F.S.R.
- O mare măestrie.
- CU FORȚE UNITE, PENTRU SUCCESUL EXAMENELOR.
- In școli se desfășoară alegerile sindicale.
- Decada R.S.S. Ucrainiene.
- Răspunderea directorului la examenele de absolvire.

Să asigurăm succesul examenelor

In zilele din preajma examenelor, întregul nostru popor muncitor își îndreaptă privirile către școală, către elevi și învățători, care încheie bilanțul activității desfășurate de-alungul unui an. Partidul și Guvernul, oamenii muncii din patria noastră cer școlii să facă din examene un prilej de ridicare a nivelului instruirii și educării tineretului, de adâncire a activității didactice.

Învățătorii și profesorii, directorii, organele de îndrumare și control ale secțiunilor de învățământ au datoria să privească examenele cu seriozitate, să le organizeze temeinic, astfel încât școala să poată răspunde cu cinste cerințelor mari care-i stau în față. **„Statul și partidul** — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor — **încredințează învățătorilor milioanele de cetățeni de mâine; le încredințează misiunea de a forma, începând cu școala elementară, cetățeni de tip nou, oameni noi ai societății socialiste. Ce răspundere mare pentru învățători și totodată ce cinste înaltă!"**

Cuvântarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în fața Congresului Învățătorilor trasează căile pe care trebue să le urmeze învățământul nostru pentru înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe științifice, pentru ridicarea la o treaptă superioară a muncii de educare comunistă a tineretului. In lumina acestor sarcini trebue să se desfășoare întreaga noastră muncă viitoare, în lumina lor trebue să privim examenele acestui an.

Problema care se ridică în primul rând acum în fața oamenilor muncii din școli este aceea de a asigura un nivel științific ridicat al examenelor. Peste câteva zile se va încheia în școli perioada recapitulării materiei. Incepând din acest moment, toată atenția cadrelor didactice trebue să fie îndreptată înspre aplicarea unei metodici juste a examinării. In acest scop trebue create condițiile care determină o bună desfășurare a examenelor, care îngăduie obținerea succesului fiecărui elev în parte.

Experiența școlii sovietice ne este, și în această privință, cel mai prețios ajutor. Fiecare învățător și profesor, fiecare diriginte sau director trebue să se străduiască să învețe din munca pedagogilor sovietici care asigură, an după an, un nivel tot mai înalt al examenelor, înlăturând definitiv rămânerea în urmă a elevilor lor.

Directorii școlilor au o sarcină de mare răspundere în organizarea examenelor. Ei trebue să coordoneze just activitatea întregului colectiv didactic, să creeze în școală o atmosferă de muncă încordată, de seriozitate. In ședințele pe care le vor ține consiliile pedagogice în zilele din preajma examenelor trebue să se discute pe larg metodele ce se vor folosi în examen, stăruindu-se în mod deosebit asupra importanței pe care o are justa apreciere a lucrărilor scrise și a răspunsurilor orale ale elevilor.

In acest an se aplică pentru prima dată în școala noastră — pe baza experienței sovietice — sistemul verificării cunoștințelor elevilor cu ajutorul biletelor de examen. Cerând răspunsuri la chestiunile puse în aceste bilete, profesorii trebue să verifice temeinicia cunoștințelor elevilor, gradul de desvoltare a gândirii lor. Sunt încă, în școlile noastre, unii învățători și profesori care se mulțumesc cu răspunsuri ce reproduc mecanic textul din carte. Asemenea practici trebue combătute cu toată hotărîrea. Avem datoria să ridicăm exigența față de calitatea cunoștințelor elevilor, să le cerem asemenea răspunsuri care să dovedească dacă ei sunt în stare să desprindă laturile esențiale ale unei probleme și să ajungă la formarea unor concluzii și generalizări pe baza materialului studiat, dacă au posibilitatea să expună logic și limpede noțiunile însușite dacă știu să-și întărească răspunsurile cu exemple concrete privind aplicarea în practică a celor învățate.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață: **„...este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție".** Tocmai deaceea are o deosebită însemnătate în examen verificarea deprinderii elevilor de a aplica cunoștințele în practică, de a sesiza legătura dintre teorie și practica construirii socialismului.

Aprecierea lucrărilor scrise și a răspunsurilor orale ale elevilor cere o atitudine perfect obiectivă din partea examinatorilor. Nota la examen oglindește munca elevului pe un an întreg; ea caracterizează pregătirea lui la cursul respectiv și de aceea trebue să fie pe deplin întemeiată. La examenele din anul trecut s'a constatat, în unele locuri, o atitudine lipsită de răspundere față de stabilirea notei în examen: controlul neglijent al lucrărilor scrise, liberalism, etc. Este necesar ca asemenea atitudini să fie definitiv înlăturate; fiecare învățător și profesor, comisiile examinatoare, directorii au datoria să judece și să cântărească cu cea mai mare răspundere lucrările și răspunsurile elevilor.

Aprecierile nejuste, întâmplătoare, micșorarea nedreaptă a notelor sau supraaprecierea sunt deopotrivă de dăunătoare; ele duc la desorientarea elevilor, coboară autoritatea profesorului și prestigiul examenelor.

Una din condițiile aprecierii juste a cunoștințelor elevilor este unitatea criteriilor pe care se bazează. Membrii comisiei de examinare trebue să pornească dela aceleași cerințe față de răspunsurile elevilor. Fiecare membru al comisiei este dator să înlăture formalismul în aprecierea cunoștințelor, să le analizeze multilateral, sub toate aspectele. Discutarea amănunțită a aprecierilor are o deosebită însemnătate la examenele de absolvire. Atât profesorul examinator cât și membrii comisiei au datoria să indice nu numai nota pe care o socotesc potrivită, ci și motivele pe care își întemeiază aprecierea, astfel încât să se poată judeca amănunțit și multilateral cunoștințele fiecărui elev. Are deasemeni o mare importanță felul cum sunt apreciate lucrările scrise date în examene. In această privință trebue să se ia în considerare dacă elevul a știut să desvolte corect, complect și logic tema primită, trebue să se aprecieze stilul, bogăția vocabularului folosit, corectitudinea ortografiei și a punctuației. Lucrările scrise la matematică trebue să arate în ce măsură elevii pot rezolva conștient problema dată, în ce măsură înțeleg sensul temelor pe care trebue să le rezolve.

Atitudinea examinatorului are o influență hotărîtoare asupra desfășurării examenului. Trebue să ținem seama de faptul că în zilele examenelor elevii sunt mai încordați, că ei reacționează mai puternic la fiecare trăsătură din comportarea profesorului. Dacă examinatorul este neliniștit și nervos atitudinea lui va turbura și pe cei mai buni elevi, făcându-i să șovăie în formularea răspunsurilor. La fel de dăunătoare este și răceala oficială, atitudinea distantă. Dimpotrivă, comportarea calmă și stăpânită a profesorului, oricât de exigent ar fi el, încurajează pe elevi, le insuflă încredere în propriile lor forțe și-i ajută să-și poată expune cât mai bine cunoștințele. Comisia de examinare trebue deasemeni să caute să înlăture ritmul variabil în timpul examenului. Se întâmplă adesea ca în ultimile ore de examinare sau în ultimele zile ale examenului ritmul să încetinească, elevii să fie ascultați superficial, uneori chiar să li se treacă cu vederea greșelile. Printr'o justă organizare a desfășurării examenului, prin programarea rațională a pauzelor, astfel de situații trebuesc evitate.

Deasemeni, are o mare importanță organizarea amănunțită a programului examenelor, astfel încât să nu poată interveni nimic care să împiedice desfășurarea normală a acestora. Toate eforturile colectivului pedagogic trebue îndreptate spre același țel: crearea condițiilor care să asigure succesul deplin al elevilor. Astfel, este cu totul nejust ca în timpul examenelor orale, în special în primele zile, să asiste, pe lângă membrii comisiei examinatoare, numeroși invitați, reprezentanți ai diferitelor instituții sau organizații de massă. Aceasta turbură pe elevi, îi face să se emoționeze și să nu-și mai poată expune pe deplin liniștiți răspunsurile.

Colectivele pedagogice din școlile noastre știu bine că examenele constitue nu numai un mijloc de control al cunoștințelor elevilor, ci și o verificare a rezultatelor muncii fiecărui profesor în parte. Examenele deschid un câmp larg de observații și concluzii cu privire la măsura în care școlile rezolvă problema educației comuniste a tinerei generații. Ele dau posibilitatea să se descopere rezultatele bune ale metodelor înaintate de muncă și scot la iveală lipsurile tipice din activitatea școlii. Deaceea este foarte important ca lucrările scrise și răspunsurile elevilor în examen să fie analizate cu cea mai mare atenție, astfel încât să reiasă cu limpezime calitatea muncii fiecărui profesor în parte precum și sistemul activității întregii școli.

In această privință un rol foarte însemnat revine organelor de îndrumare și control. Trebue combătută și lichidată practica unora dintre secțiunile de învățământ care, în etapa de încheere a anului școlar, vizitează școlile numai pentru a culege date statistice în legătură cu situația elevilor, cu numărul de promovați sau căzuți. Datoria inspectorilor este, în primul rând, aceea de a ajuta școala în direcția ridicării nivelului științific și ideologic al muncii didactice, de a exercita controlul aplicării directivelor partidului și guvernului cu privire la învățământ. Controlul muncii școlilor nu se rezolvă prin simpla înregistrare a rezultatelor numerice obținute la sfârșitul anului școlar. Ministerul Învățământului Public a elaborat în anul acesta o serie de norme și îndrumări în vederea pregătirii și desfășurării examenelor. Secțiunile de învățământ au datoria să controleze aplicarea acestora în școli și să ia măsuri pentru a ajuta cadrelor didactice în vederea unei cât mai juste folosiri a instrucțiunilor Ministerului. Este necesar ca inspectorii să studieze și să aprecieze, mai cu seamă în această perioadă, rezultatele calitative ale activității din școală, să aprecieze orientarea ideologică a predării, să descopere experiențele bune și să le răspândească, să facă astfel, încât metodele înaintate de muncă să devină un bun al fiecărui pedagog.

O atenție deosebită trebue acordată rezultatelor muncii tinerilor învățători și profesori. Apreciind activitatea lor, secțiunile de învățământ trebue să constate în ce măsură aceștia au fost sprijiniți de cadrele didactice cu experiență, de întregul colectiv pedagogic și să-i ajute să folosească experiența acestui an în vederea îmbunătățirii muncii lor viitoare.

Incheiem în curând un an de muncă. El s'a caracterizat printr'o ridicare a nivelului activității pedagogice datorită aplicării Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la cadrele didactice și a înregistrat o contribuție deosebit de însemnată pe care a adus-o munca din școală Congresul Învățătorilor. Acum, toți oamenii muncii din școală trebue să se considere mobilizați pentru asigurarea succesului examenelor. Să muncim astfel încât examenele să însemne o consolidare a realizărilor obținute până acum, dând școlii noastre posibilitatea să urce o nouă treaptă pe drumul înarmării tineretului cu bazele științei. Să știm bine că succesul muncii noastre înseamnă o cucerire în lupta împotriva dușmanilor vieții și ai păcii, în lupta pentru construirea socialismului, pentru făurirea unui viitor luminos.

Salutul adresat de I. V. STALIN tinerilor pionieri din Uniunea Sovietică

MOSCOVA (Agerpres). — TASS transmite salutul adresat de I. V. Stalin tinerilor pionieri din Uniunea Sovietică:

Salut din toată inima pe tinerii pionieri și școlari cu prilejul celei de a 30-a aniversări a organizației de pionieri care poartă numele lui V. I. Lenin.

Urez pionierilor și școlarilor sănătate și succese la învățătură, în muncă, în activitatea obștească.

Fie ca organizația de pionieri să educe și de acum înainte pe pionieri și școlari ca leniniști credincioși, fii devotați ai marii noastre patrii.

I. STALIN

Adunarea festivă în cinstea celei de a 30-a aniversări a organizației pionierilor „V. I. Lenin"

Luni după amiază a avut loc la Palatul Pionierilor din Capitală adunarea festivă închinată celei de a 30-a aniversări a organizației pionierilor „V. I. Lenin".

Au fost de față membri ai Biroului C.C. al U.T.M., reprezentanți ai Ministerului Învățământului Public, precum și numeroși pionieri fruntași la învățătură.

Cu acest prilej, tov. Matei Nicolae, membru în Biroul C.C. al U.T.M., a vorbit despre „A 30-a aniversare a organizației pionierilor „V. I. Lenin".

Pionierii participanți la adunarea festivă au aprobat cu nesfârșite aplauze textul scrisorii de salut adresată tovarășului Stalin, precum și scrisoarea de felicitare adresată pionierilor sovietici.

In preajma încheerii anului școlar

Pentru câștigarea bătăliei examenelor

După ce au studiat instrucțiunile și normele elaborate de Ministerul Învățământului Public privitoare la încheerea anului școlar, învățătorii și profesorii școlii de 7 ani din comuna Fierbinți regiunea București, și-au întocmit planuri amănunțite pentru pregătirea în bune condițiuni a examenelor.

Profesorii care predau la clasa a VII-a, de pildă, organizează regulat ore de consultații ce dau bune rezultate, ajutând pe elevi să-și consolideze cunoștințele și să capete altele noi.

Diriginții urmăresc îndeaproape munca grupelor de învățătură conduse de profesorii de specialitate.

Și învățătorii claselor I—III lucrează stăruitor pentru ca elevii lor să încheie anul școlar stăpâni pe cunoștințe temeinice.

In ședințele consiliului pedagogic și la cercurile pedagogice s'au prelucrat referatele: „Organizarea lecțiilor de repetare și sistematizare" și „Atitudinea profesorului în perioada de pregătire a examenelor și în timpul desfășurării lor".

Repetarea materiei la chimie şi fizică în clasa a X-a

Pregătind pe elevii mei pentru examenele de chimie și fizică, mă preocup în mod deosebit de justa sistematizare a materiei studiate în cursul anului școlar. Astfel, în legătură cu recapitularea metalelor, folosind „Chimia Generală" de Necrasov, am hotărît ca în acest an să încerc o nouă repartizare a materiei. Pentru ca elevii să capete o vedere de ansamblu asupra problemelor studiate și ca să se sublinieze și mai bine variația proprietăților, repetăm elementele în felul următor: Proprietățile generale ale metalelor (preparare, proprietăți fizice și chimice). Proprietățile comparative ale oxizilor metalici și ale hidroxizilor acestora. Proprietățile comparative ale sărurilor cu rest hidracid. Proprietățile comparative ale sărurilor cu rest oxiacid. Ultimele două lecții permit și amintirea izomorfizmului (noțiunea nu este tratată în materia din timpul anului) îmbogățind astfel cunoștințele elevilor în legătură cu structura cristalină și mineralogia. Tot în cadrul acestor lecții discutăm și combinațiile în care metalul formează radical oxiacid (în special la crom și mangan), arătând analogia acestora cu restul acid al metaloidului cu valența respectivă (spre pildă: crom, sulfat bicromat — pirosulfat, etc.). Cred, că acest fel de a trata metalele va lărgi și va fixa mai bine cunoștințele elevilor în acest domeniu.

In cadrul opticii, axez recapitularea pe evoluția teoriilor despre natura luminii. Materia poate fi împărțită astfel: Fenomene explicabile prin propagarea rectilinie a luminii— deci optica geometrică (reflexie, refracție, instrumente optice). Fenomene explicabile prin teoria ondulatorie a luminii (revederea sub nouă formă a reflexiei și refracției, interferența, difracția și dispersia luminii). In acest capitol intră și noțiuni din polarizarea luminii. Fenomene explicabile prin teoria cuantelor: radiația termică, fenomenul fotoelectric și în general interacțiunea dintre energie și materie.

Ca îndreptar mă folosesc de cartea lui M. E. Omelianovski, „Lenin și fizica secolului XX", precum și de articolele apărute în Analele Româno-Sovietice, seria Matematică-Fizică-Chimie.

SCHWARTZ LUDOVIC
profesor la școala medie de 10 ani de băieți
Oradea

Munca elevilor și a profesorilor dela școala medie „Nikos Beloiannis"

In perioada premergătoare încheerii anului școlar, elevii și cadrele didactice de'a școala medie de 10 ani „Nikos Beloiannis" din Timișoara desfășoară o activitate susținută. Se dă o atenție specială recapitulării materiei, astfel încât elevii să-și poată însuși temeinic problemele esențiale studiate în cursul anului la fiecare obiect. De mare ajutor în vederea pregătirii pentru examene sunt orele de consultații organizate de către profesori.

Deasemeni, s'au organizat grupe de învățătură pentru elevii rămași în urmă.

Gazetele de perete ale claselor publică articole privind munca desfășurată în perioada recapitulării, evidențiază pe fruntași și critică atitudinile nejuste față de învățătură, mobilizând astfel întreaga massă a elevilor în vederea asigurării unor rezultate bune la examene.

Un ajutor deosebit în munca de pregătire pentru examene îl dă organizația U.T.M. din școală, care a organizat acțiuni de întrajutorare a elevilor în vederea unei temeinice recapitulări a materiei.

Muncind stăruitor, elevii și cadrele didactice vor putea obține în examene noi succese, vor ridica pe o treaptă superioară întreaga activitate a școlii lor.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

Să învățăm din alegerile sindicale desfășurate până acum

de ION APOLZAN
Secretarul Uniunii Sindicatelor din Învățământ

Potrivit Hotărîrii Plenarei C.C. al C.G.M. din 22—23 Febr. 1952, în toată țara au loc adunări generale pentru prezentarea dărilor de seamă, pentru alegerea comitetelor de instituție, a comitetelor locale și a delegaților la conferințele raionale. Oamenii muncii din învățământul de toate gradele, împreună cu ceilalți oameni ai muncii din țara noastră, participă cu un deosebit interes la desbaterea dărilor de seamă și la alegerea organelor sindicale, arătând prin aceasta că sunt conștienți de sarcinile mari ce stau în fața tuturor sindicatelor din patria noastră.

Adunările generale pentru prezentarea dărilor de seamă și alegerea organelor sindicale au loc în condițiunile create de succesele obținute de oamenii muncii în frunte cu clasa muncitoare, condusă de P.M.R., pe frontul industrializării socialiste și electrificării țării, pe frontul transformării socialiste a agriculturii. Ele au loc în condițiile luptei pentru consolidarea succesului reformei bănești, în condițiile intensificării luptei pentru pace, pentru apărarea tuturor cuceririlor poporului nostru muncitor.

In sindicatele de învățământ, dările de seamă, discuțiile asupra lor și alegerea noilor organe se desfășoară în lumina sarcinilor trasate de tovarășul Gheorghiu-Dej prin cuvântul rostit la Congresul Învățătorilor, în lumina sarcinilor ce rezultă din desbaterile Congresului. Dările de seamă constitue un prețios ajutor în munca sindicatelor noastre, ajutând la descoperirea lipsurilor în muncă și prilejuind organelor sindicale să-și îmbogățească experiența cu experiența maselor. Atât dările de seamă, cât și alegerile noilor organe sindicale sunt un minunat prilej de verificare a cadrelor sindicale. Ele întăresc legătura cu masele și constitue un control al maselor asupra activității cadrelor de conducere.

Dările de seamă și alegerile sindicale desfășurate până acum în sindicatele noastre arată o creștere însemnată a activității politice și profesionale a oamenilor muncii din învățământ și în special a cadrelor didactice. Numeroși învățători și profesori și tovarăși din personalul administrativ au participat la discuțiile asupra dărilor de seamă, prezentate de comitetele de instituție și comitetele locale, arătând realizările obținute, scoțând la iveală lipsurile și făcând propuneri pentru îmbunătățirea activității viitoare. Discuțiile ce s'au dus în jurul dării de seamă prezentate la Institutul Pedagogic din Timișoara, de exemplu, au arătat într'adevăr rolul sindicatelor ca principală curea de transmisiune dintre partid și masele celor ce muncesc. Participanții la discuții au insistat, în deosebi, asupra sarcinii fundamentale a sindicatelor de învățământ, care este lupta pentru îmbunătățirea continuă a procesului de învățământ. Vorbitorii au arătat cum trebue să lupte comitetul de instituție pentru ridicarea nivelului științific și pedagogic al profesorilor, având în vedere mai ales faptul că acest institut pregătește pe viitorii profesori. Ei au arătat importanța ce trebue să se acorde studiului organizat al metodicilor sovietice pentru a se asigura ridicarea calității muncii didactice. Vorbitorii au criticat cu curaj comitetul de instituție, comitetul sindical raional și comitetul regional, pentru faptul că nu s'au ocupat în suficientă măsură de buna funcționare a cursurilor de limba rusă și a cercurilor de studiere a operelor clasicilor marxism-leninismului. Ei au făcut, totodată, propuneri concrete pentru îmbunătățirea muncii sindicale din institut, subliniind utilitatea deosebită pe care o au consfătuirile de producție, organizarea schimbului de experiență și popularizarea în presă a metodelor folosite de cadrele didactice fruntașe care obțin rezultate temeinice în muncă, precum și popularizarea acelor profesori care se străduiesc să contribue la desvoltarea științei pedagogice.

Același interes s'a observat și în cadrul discuțiilor ce s'au desfășurat cu prilejul alegerilor sindicale dela școala pedagogică din Caransebeș, dela liceul maghiar din Timișoara, liceul de băieți nr. 2 București, liceul de fete din Craiova, liceul mixt din Calafat, școala pedagogică din Vaslui, liceul de fete din Deva, școala medie electro-tehnică din Orașul Stalin, liceul Mihail Kogălniceanu din Galați etc. Dările de seamă prezentate la aceste școli au reușit să analizeze just și concret activitatea sindicală din instituțiile respective, iar discuțiile ce s'au dus au dovedit că vorbitorii cunoșteau temeinic conținutul Hotărîrii Plenarei Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii din 22—23 Februarie a.c. și studiaseră cu seriozitate cuvântarea rostită de tovarășul Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor.

Un puternic îmbold pentru ridicarea calității muncii l-a constituit adunarea generală dela liceul de fete din Timișoara. In cadrul dării de seamă și al discuțiilor, s'au arătat metodele folosite de către cadrele didactice în perioada de repetare și sistematizare a materiei. Tovarășa Marinescu Smaranda și alte două tovarășe au ținut referate asupra felului cum aplică metodele sovietice la specialitățile lor. Unele tovarășe au arătat cum au folosit materialul bibliografic sovietic în afară de manual, lărgind orizontul de cunoștințe al elevilor, iar tovarășele Peia Ana și Popescu Florica au vorbit despre felul cum au folosit planșe cu construcțiile comunismului, vederi din U.R.S.S., material cu rezultatele obținute de Miciurin în transformarea naturii. S'a vorbit, de asemenea, despre schimbul de experiență organizat în școală și între școli. In problema alfabetizării s'a remarcat activitatea susținută a profesoarei Munteanu Maria, responsabila cu munca de alfabetizare din instituție.

In general, dările de seamă și discuțiile ce s'au dus în jurul lor au reflectat importanța pe care majoritatea învățătorilor și profesorilor o acordă pregătirii temeinice a elevilor și studenților în școlile și facultățile din țara noastră. De asemenea, alegerile sindicale ce au avut loc până acum au oglindit preocuparea cadrelor didactice pentru strângerea legăturilor dintre școală și familie, condiție principală în educarea comunistă a elevilor.

Adunările generale au arătat însă și o serie de lipsuri ale multora dintre sindicatele noastre, atât în ceea ce privește activitatea lor, cât și în ceeace privește pregătirea dărilor de seamă și a alegerilor. La unele birouri sindicale regionale și raionale s'a constatat o superficială prelucrare a Hotărîrii C.C. al C.G.M. din 22—23 Februarie. Organele sindicale din aceste birouri nu au legat sarcinile trasate prin Hotărîre de problemele specifice ale învățământului și ca atare prelucrarea n'a fost urmată de hotărîri concrete pentru îmbunătățirea muncii sindicale în ceeace privește sprijinirea procesului de învățământ. Tovarășul Vâjdea, secretarul comitetului de instituție dela liceele de băieți nr. 1 și 2 din Cluj, de pildă, a afirmat că nu știe dacă sindicatul trebue să sprijine munca didactică din școală. Dacă secretarul unui comitet de instituție nu cunoaște acest lucru, cum puteau grupele sindicale să sprijine procesul de învățământ? Această necunoaștere a sarcinilor de către unele organe sindicale dovedește în același timp și lipsa de preocupare a birourilor sindicale regionale și raionale în desfășurarea unei munci organizate de îndrumare și control.

Prelucrarea formală a Hotărîrii Comitetului Central al C.G.M. a avut drept consecință o slabă pregătire și desfășurare a alegerilor sindicale, precum și o serie de greșeli care au dus la nereușita unor alegeri. La liceul de băieți nr. 2 din Timișoara, la liceele de băieți nr. 1 și 2 din Cluj, liceul mixt Huși, liceul de fete din Orașul Stalin și centrul de comună Vidra, dările de seamă au fost slab întocmite, iar punctele discuții ce s'au dus în jurul lor au fost lipsite de conținut și de principialitate.

Din cauza prelucrării superficiale a instrucțiunilor C.G.M., au existat lipsuri serioase și în ceeace privește desfășurarea tehnică a alegerilor. La Medgidia, Deta, de exemplu, n'au participat toți tovarășii din comitet la prelucrarea instrucțiunilor, iar agitația și propaganda aproape că n'au existat de loc. La unele adunări generale, unii tovarăși nu știau pentru ce sunt convocați, cum s'a întâmplat, de exemplu, la Giurgiu. Aci unii tovarăși credeau că sunt chemați să aleagă comitetul raional, nu delegații la conferința raională. La liceul clasic din Timișoara, președintele prezidiumului, neurmărind programul desfășurării adunării generale pe care-l anunțase, a ales mai întâi comisia de numărare a voturilor și apoi candidații pentru întocmirea buletinelor de vot. La liceul de fete din Orașul Stalin, președintele prezidiumului a cerut întâi aprecierea muncii comitetului de instituție și apoi a dat raportorului cuvântul pentru concluzii. Și ca aceștia, și alți tovarăși care au condus alegerile s'au prezentat nepregătiți, ceeace a dus la o slabă desfășurare a lucrărilor adunărilor generale. Tovarășul Belivaca Marin, activist al raionului Bistrița, de pildă, s'a prezentat cu timiditate în fața adunării, dând dovadă de lipsă de combativitate și de hotărîre.

Alegerile sindicale desfășurate până acum au mai desvăluit și alte lipsuri. Unele birouri regionale n'au dus o muncă susținută pentru cuprinderea în sindicate a tuturor salariaților. In multe comune sunt cadre didactice care nu sunt încadrate. Iar în Regiunea Cluj, unde 40 de tovarăși au fost în restanță cu plata cotizațiilor, biroul raional, în loc să ducă o susținută muncă de lămurire cu acești tovarăși, fără să analizeze cauzele și fără consimțământul Comitetului Executiv al Uniunii, i-a exclus din sindicat.

Cea mai mare lipsă în această etapă importantă pentru sindicatele noastre constă însă, în faptul că, atât activiștii Uniunii, cât și birourile sindicale regionale și raionale n'au desfășurat o acțiune susținută de propagandă și agitație deși Comitetul Executiv al Uniunii Sindicatelor de Invățământ a întocmit și trimis pe teren, din timp, un instructaj special în acest sens.

Ceeace a caracterizat unele adunări generale pentru ținerea dărilor de seamă și alegerea organelor sindicale până în prezent, este lipsa de combativitate a unora din tovarășii noștri, care n'au privit această acțiune ca o școală de educare comunistă a cadrelor și n'au căutat să combată cu tărie influențele cosmopolite, obiectiviste și naționalist-sovine, care se mai manifestă în învățământ.

Trebue să avem în vedere că alegerile sindicale au loc într'o perioadă când lupta de clasă se ascute tot mai mult și când metodele de luptă ale dușmanului de clasă sunt din ce în ce mai perfide.

Pentru îmbunătățirea muncii în perioada care urmează și în care adunările generale și conferințele vor fi cu mult mai numeroase, toate organele noastre sindicale trebue să-și întocmească un plan tehnic organizatoric a cărei ducere la îndeplinire să fie riguros controlată.

Este necesar să se folosească cu curaj critica și autocritica la întocmirea dărilor de seamă. Acestea trebue să cuprindă pe larg problemele de învățământ din școlile respective, problema ridicării calificării cadrelor didactice, a ridicării nivelului politico-ideologic, a îmbunătățirii nivelului de trai prin trimiterea la odihnă cură, asigurarea plății la timp a ajutorului de boală, maternitate, alăptare, organizarea de tabere pentru pionieri și copii. De asemenea, trebue să se arată cum au contribuit organele sindicale la buna organizare și funcționare a caselor de ajutor reciproc și cum au acordat ajutoarele materiale și premiile din fondul cultural.

Darea de seamă își ajunge scopul numai atunci când problemele tratate duc la discuții vii, prilejuesc critici constructive, când cei în cauză își analizează munca în mod autocritic, fac propuneri pentru îmbunătățirea muncii și își iau angajamente concrete pentru viitor. Darea de seamă și discuțiile trebue să scoată în evidență pe cei mai merituoși tovarăși, arătând metodele și realizările obținute de ei în muncă, astfel ca massa să se poată ușor orienta la propunerea și alegerea noilor organe sindicale. Organele noastre sindicale, sub conducerea organizațiilor de partid, trebue să-și întărească combativitatea și vigilența revoluționară, pntru ca în urma dărilor de seamă și a alegerilor componența organelor sindicale, cadrele noi alese să fie dintre cele mai capabile să mobilizeze pe toți oamenii muncii din învățământ la lupta pentru ridicarea calității învățământului nostru la un nivel tot mai înalt, la lupta pregătirii de cadre necesare construirii socialismului în patria noastră dragă.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Să încheiem în mod organizat anul școlar în primele trei clase

În curând vor începe în toate școlile examenele de promovare și absolvire. Învățătorii și profesorii, oamenii științei pedagogice, ca și toți cei care au o oarecare legătură cu copiii, se preocupă în zilele acestea de marele și însemnatul eveniment al examenelor. În școli totul a fost subordonat pregătirii pentru examene. Se țin ultimele lecții la care se termină repetarea materiei învățate în cursul anului. Fiecare învățător și profesor verifică din nou — oare pentru a câta oară? — dacă cunoștințele elevilor săi sunt suficient de temeinice și, în același timp, își apreciază critic munca sa din timpul anului. Directorul trăește zile pline de grijile perioadei dinaintea examenelor. Printre elevi domnește o emoție sănătoasă, pozitivă.

Alături de zarva și grijile acestor zile înfrigurate, se petrece modest și aproape imperceptibil un alt eveniment, nu mai puțin important: încheierea anului școlar în clasele mici. Un număr imens de copii închee în aceste zile o etapă importantă din viața lor. Elevii claselor I—III au studiat și ei în cursul anului un material bogat, iar acum, îmbogățiți cu cunoștințele noi, promovează în clasele următoare.

Învățătoarea școlii Nr. 23 din Kuibîșev, tov. Tarănina, închee anul școlar cu o profundă satisfacție, cu conștiința datoriei îndeplinite. Toți elevii ei din clasa I-a au învățat cu succes în timpul anului, iar acum promovează în clasa a II-a majoritatea cu note bune și excepționale. Copiii și-au însușit temeinic deprinderile cititului, scrisului și socotitului. Nici învățătoarea Efremova din Suhovsk, raionul Putionsk, regiunea Riazan, nu are nici un elev repetent. Sunt câțiva ani de când tov. Efremova nu mai are repetenți și promovează elevi bine pregătiți pentru continuarea învățăturii. Tov. Petrova, învățătoarea clasei I-a a școlii Nr. 6 din orașul Talin a obținut și ea o reușită deplină a elevilor. Experiența ei în munca de predare este studiată în școală și a devenit un bun al multor pedagogi.

În fiecare oraș și sat, aproape în fiecare școală, în clasele I-a—III-a sunt astfel de maeștri ai muncii pedagogice. Numărul lor crește în fiecare an. Aceasta e cea mai bună dovadă a progresului calitativ pe care îl înregistrează învățământul elementar al copiilor noștri.

Clasele mici sunt o verigă importantă în sistemul general al învățământului. În hotărîrile sale despre școală, Comitetul Central al P. C. (b) al U.R.S.S. subliniază importanța învățământului elementar ca bază a muncii școlare ulterioare a elevilor. Și, fără îndoială, dela această verigă de bază trebue să pornim în stabilirea cerințelor noastre de ridicare a calității procesului instructiv-educativ din școală. Exigență riguroasă și obiectivitate în aprecierea cunoștințelor elevilor claselor mici, la promovarea lor dintr'o clasă în alta, — astfel se exprimă adevărata grijă bolșevică pentru calitatea muncii școlii.

Încheierea anului școlar la școlarii mici este un proces pedagogic complicat. Pentru a face în mod just acest lucru, trebue să se organizeze o verificare multilaterală a cunoștințelor elevilor, să se aprecieze riguros și obiectiv aceste cunoștințe. Într'o școală bună directorul vine în ajutorul învățătorilor în această acțiune de mare răspundere. Spre sfârșitul anului școlar, el asistă adeseori la lecții în clasele mici, ia parte la alcătuirea textelor și problemelor pentru lucrările de control la limba rusă și la aritmetică, asistă la desfășurarea și analiza acestor activități. Directorii verifică ei înșiși însușirea de către copii a deprinderilor cititului, scrisului și socotitului. Ei urmăresc cu atenție felul cum e organizat ajutorul individual pentru elevii slabi și deasemenea, ce teme dau învățătorii acestor elevi pentru timpul verii.

E foarte important ca problema promovării elevilor din clasele mici să nu fie rezolvată numai pe baza părerii personale a învățătorului clasei, ci să fie discutată în consiliul pedagogic. În unele școli nu este încă suficient apreciat rolul unei astfel de ședințe a consiliului pedagogic. Și doar tocmai aici, în procesul discuției colective, se poate creea o părere mai obiectivă despre nivelul de pregătire a unuia sau altuia din clase, se poate stabili just soarta fiecărui copil. Aici pot fi trase, deci, concluzii pedagogice despre felul cum e dusă munca instructiv-educativă în clasele mici.

Astfel de ședințe ale consiliului pedagogic sunt bine organizate în școala medie din Pavlâssk, raionul Onufrievsk, regiunea Kirovgrad. Directorul alcătuește un raport — pe baza observațiilor personale din cursul anului asupra lecțiilor și asupra muncii învățătorilor — cu tema „Predarea limbii ruse și a aritmeticii în clasele I-III și nivelul de cunoștințe al elevilor". Raportul este discutat nu numai de învățătorii claselor respective, ci și de profesori care predau obiecte diferite, și care au asistat în cursul anului la lecțiile din clasele I—III. Membrii consiliului pedagogic pot să cerceteze caietele elevilor din întregul an, puse la dispoziția lor pentru această ocazie.

Problema promovării elevilor care și-au însușit slab materia la un obiect oarecare nu poate fi rezolvată totdeauna imediat, ci uneori trebue lăsată pentru toamnă. În acest caz, elevii primesc sarcini pentru muncă suplimentară în timpul verii. Nu e necesar să arătăm că reușita învățăturii în timpul verii a copiilor depinde direct de măsura în care temele care li se dau sunt alcătuite conform cu indicațiile metodice. Asupra acestei laturi a chestiunii trebue să ne îndreptăm acum, în deosebi atenția. Învățătorul care observă lacune în cunoștințele elevilor săi și știe cărui fapt sunt datorate, trebue să alcătuiască teme individuale concrete, care, fără să surmeneze pe copii, să contribue la desvoltarea lor intelectuală. Învățătorul repartizează aceste teme ținând seama de timp, de greutatea și de diversitatea temelor. El le aduce la cunoștința părinților elevilor, cărora le explică cum trebue să organizeze timpul și munca copiilor în timpul verii. Datoria directorului de școală este de a verifica toate temele pe care le pregătesc învățătorii pentru elevii rămași în urmă și de a asigura copiilor ajutorul pedagogic în timpul vacanței.

Încheierea anului școlar, promovarea în clasa următoare este o mare sărbătoare pentru copii. Trebue să realizăm, deaceea, o încheere a anului școlar senină, plină de bucurii. Fiecare copil să plece în vacanță cu sentimente senine, pătruns de bucuria de a trăi și de a învăța.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Să dăm elevilor îndrumări practice în vederea examenelor!

Studiul individual în legătură cu recapitularea materiei obosește elevii mai mult decât lecțiile la școală. Deasemenea, puterea de muncă a elevilor scade într'o oarecare măsură, la sfârșitul anului. Deaceea trebue să-i ajutăm să-și reglementeze în așa fel munca în zilele când se pregătesc pentru examene, încât numărul total al orelor de muncă individuală să fie mai mic decât numărul orelor de lecții și decât numărul orelor folosite pentru pregătirea lecțiilor acasă.

Elevii din clasa a IV-a trebue să lucreze individual cel mult 4—5 ore pe zi, elevii din clasele a V—VI cel mult 5—6 ore, elevii din clasele a VII—IX cel mult 6—7 ore, iar elevii din clasele a X cel mul 8 ore. Cea mai mare parte a acestui timp, aproximativ două treimi, trebue să fie în prima jumătate a zilei, când forțele elevului sunt mai proaspete. Între orele de studiu sunt necesare intervale de 10 minute.

În zilele când se dă examen, orele de studiu sunt admise numai în cazul când examenul este programat în a doua jumătate a zilei. În acest caz, elevul poate să învețe dimineața după micul dejun, o oră sau o oră jumătate (astfel ca până la examen să-i rămână o oră. o oră și jumătate libere). Răsfoirea fugitivă a manualului înainte de a merge la examen nu va aduce elevului nici un folos.

Este bine ca profesorii să întocmească pentru elevi un program concret, de studiu și repaus pentru perioada examenelor. În acest program trebue să fie prevăzut un orar special pentru zilele în care se dau examenele.

În același timp e bine să se recomande copiilor următorul „memento" pentru perioada desfășurării examenelor:

1. Copiază programul examenelor stabilit pentru clasa ta, afișează-l acasă, pe perete, așa încât să-l poți vedea tot timpul; adu-l la cunoștință părinților.

2. Pregătește-te pentru examene numai în zilele când nu dai examen și învață cel mult 4—5 ore pe zi. După fiecare oră de studiu să rezervi câte 10 minute pentru repaus.

3. Când timpul este cald, învață cu fereastra deschisă.

4. Seara să nu stai târziu și să te culci la timp.

5. În timp ce repeți cele învățate, rezolvi probleme ori execuți o altă lucrare spre a te pregăti pentru examene, caută să nu te sustragi dela muncă și să nu vorbești cu nimeni până la ora repausului.

6. Vino la examen la ora fixată în programul examenelor, fără să aduci cu tine cărți și caiete. Pentru examenele scrise să aduci toc cu peniță bună.

7. La examenele în scris execută cu atenție tema dată, nu te grăbi, nu vorbi cu tovarășii și lucrează singur. După ce termini lucrarea, controleaz-o cu atenție, predă-o profesorului și părăsește în liniște clasa.

8. În timpul examenelor orale, păstrează liniștea și ordinea. Nu sufla și nu ruga pe alții să-ți sufle. Când vei fi ascultat, gândește-te la fiecare chestiune și răspunde liniștit și cu voce tare. După ce-ai terminat, așează-te la locul tău și așteaptă recreația. Să nu vorbești și să nu faci gălăgie când răspund ceilalți elevi.

(După E. I. PEROVSCHI).

Pentru vacanța pionierilor

În cele mai pitorești raioane ale regiunii Stalino se începe construirea noilor tabere pionierești. Amenajarea taberelor existente se desfășoară într'un ritm viu. Numai în taberele de tip sanatorial se vor odihni în perioada vacanței de vară aproape 10.000 de elevi. Mulți elevi din clasele superioare vor pleca în călătorii și excursii.

În parcuri și în zonele verzi ale orașelor și centrelor muncitorești, precum și în curțile marilor blocuri se organizează tabere orășenești. În toate cluburile și palatele culturale se amenajează camere speciale pentru activitatea de vară a copiilor.

Construcția de școli în U. R. S. S.

EVGHENII MINCENCOV
ministru adjunct al învățământului public al R.S.F.S.R.

La marginea apuseană a Moscovei, acolo unde până nu de mult era încă un câmp, s'au construit rânduri armonioase de clădiri frumoase, cu multe etaje: case de locuit, școli, magazine, insituții pentru copii și instituții medicale. Acesta e orășelul constructorilor metropolitanului din Moscova, orășel creat aici în ultimii ani. Una din cele mai bune construcții din orășel este noua clădire cu patru etaje a școlii medii Nr. 371, construită vara trecută. Fațada clădirii încoronată cu ornamente, cu balustrade dantelate, cu coloane lângă intrarea principală, e îndreptată spre șoseaua Otkrâtoe, cea mai periferică linie a capitalei sovietice în partea ei de Apus.

Sute de tinerf moscoviți: copii de mineri, de mașiniști, de zidari, de ingineri, de funcționari, învață în spațioasele și luminoasele săli ale noii școli.

Școala Nr. 371 este una din numeroasele școli construite în timpul cincinalului postbelic. Numai în R.S.F.S.R. au fost construite în anul 1951, 1860 de clădiri școlare. Iar în cursul cincinalului postbelic au fost clădite în R.S.F.S.R. aproape 8.000 de școli noi cu mai mult de 1.220.000 de locuri pentru elevi.

Această uriașă extindere a construcției de școli în U.R.S.S. e determinată de desvoltarea nemaivăzută a învățământului public, de numărul mereu crescând al elevilor. Numărul elevilor școlilor elementare și medii, în comparație cu anul 1914, s'a mărit în U.R.S.S. de patru ori.

Conducătorii poporului sovietic V. I. Lenin și I. V. Stalin au acordat o importanță uriașă, încă din primii ani de existență a Puterii Sovietice, desvoltării învățământului public.

În lucrarea „Problema națională și leninismul", I. V. Stalin a arătat necesitatea de a acoperi republicile sovietice cu o rețea deasă de școli cu predarea în limba maternă. Numai primind instrucția în limba maternă, scria I. V. Stalin, masele populare vor putea să ia parte în mod activ la construcția economică și culturală a țării.

Aceste indicații au fost înfăptuite pe deplin. Țara Socialismului s'a acoperit cu o uriașă rețea de școli, în care copiii oamenilor muncii învață în limba maternă. În U.R.S.S. a fost înfăptuit pretutindeni învățământul obligator de 7 ani al copiilor de 7 la 14 ani și se extinde învățământul mediu. În anul 1951, în comparație cu anul 1950, numărul școlilor de 7 ani și al școlilor medii a crescut cu aproape 5000, iar numărul elevilor în clasele 5—10 a crescut cu 2.500.000.

Pentru a satisface aspirațiile generației tinere către știință, Statul Sovietic extinde din an în an mai mult construirea de noi localuri școlare. În anul acesta, numai cu mijloacele Ministerului Învățământului Public al R.S.F.S.R. se construesc 658 de școli, dintre care 172 în orașe și 486 în localități rurale. În afară de aceasta, o mare parte din localurile școlare sunt cunstruite de întreprinderile industriale, de diferitele departamente și ministere. Așa de exemplu, în anul 1951 Ministerul Industriei Carbonifere al U. R. S. S. a construit pe teritoriul R.S.F.S.R. 55 de școli, Ministerul Industriei Petrolifere 19, întreprinderile industriei forestiere au dat în exploatare 87 de școli noi. În anul 1952, în U.R.S.S. vor fi clădite aproximativ atâtea clădiri de școli noi câte au fost terminate de construit în anul trecut.

În construirea noilor clădiri de școală o atenție mare se acordă calității lor, specificului diferitelor tipuri de școală, conform cu cerințele pedagogice și higienice.

În prezent se construesc în U.R.S.S. trei tipuri principale de clădiri școlare: pentru 880, 440 și 280 de locuri. Localurile de școală sunt proectate astfel ca toate sălile de clasă să fie îndreptate spre soare. Suprafața totală a ferestrelor în clase reprezintă nu mai puțin de 1/5 din suprafața podelei. Un astfel de coeficient ridicat de luminozitate asigură vizibilitate bună la băncile cele mai îndepărtate de ferestre. În orele în care lumina naturală nu e suficientă, clasele sunt luminate cu lumină artificială,. Pentru fiecare clasă se prevăd 6 lămpi cu o putere de nu mai puțin de 150 lumini fiecare.

În afară de sălile de clasă, în școlile medii se clădesc în mod obligatoriu o serie întreagă de încăperi speciale: aule și săli de gimnastică, laboratoare de fizică, chimie și biologie, camere pentru colțul naturii vii, o bibliotecă, o cameră a pionierilor, cabinetul doctorului, o încăpere pentru bufet.

Nu de mult Consiliul de Arhitectură din Moscova a aprobat pentru construire experimentală un nou tip de clădire școlară. Particularitatea noului proect este faptul că în noua școală nu vor fi deloc coridoare. Ele sunt înlocuite cu săli de recreație spațioase, luminoase. Fiecare din aceste săli se va învecina cu 3 săli de clasă. Aceasta permite să se înlăture aglomerarea, inevitabilă atunci când există coridoare cu direcții de mișcare care se întâlnesc.

În partea centrală a clădirii vor fi grupate toate laboratoarele, celelalte încăperi auxiliare școlare și aula. Pentru sala de sport se delimitează o construcție independentă.

Printre particularitățile noului proect este și organizarea unei mici sere pe lângă laboratorul de biologie.

Odată cu desvoltarea construcției de școli, în U.R.S.S. se întărește necontenit baza materială-tehnică a școlilor, se îmbunătățește utilarea cabinetelor și laboratoarelor cu material didactic și cu aparatură felurită. Pe lângă o mare parte din școli au fost create grădini și loturi pentru experiențe.

Printr'un regulament special, guvernul U.R.S.S. a stabilit că orice nouă școală medie sau de 7 ani poate fi deschisă numai în cazul când e complect înzestrată cu tot utilajul economic și școlar necesar, cărți pentru biblioteca școlară, mobilă pentru clase, etc.

Statul sovietic creează tinerei generații toate condițiile pentru o învățătură rodnică, pentru asimilarea unor cunoștințe temeinice și adânci.

In ajutorul elevilor

Palatul pionierilor din Sverdlovsc îi ajută pe elevi în munca de pregătire a examenelor. În cabinetele de fizică, chimie, electrotehnică, în cabinetul de științe naturale și geografie pot fi văzuți zilnic elevi din clasele a V-a—X-a. Ei execută aici lucrări de laborator, ascultă lecții de sintetizare, vizionează filme și diapozitive științifice. În cabinetul de științe naturale, se organizează discuții pentru elevii de clasa a șasea și lecții practice cu temele: „Iarovizarea și însămânțarea culturilor agricole"; „Înmulțirea prin vegetație a plantelor", „Metoda miciurinistă de creștere a noilor specii de fructe" etc. Elevii au ascultat deasemeni lecțiile însoțite de filme: „Lâsenco despre iarovizarea plantelor" și „Mărețul plan stalinist de transformare a naturii".

Colaboratorii științifici ai Universității de Stat „A. M. Gorki" din Ural, ai Institutului politehnic „S. M. Kirov" din Ural și ai altor școli superioare au ținut în fața elevilor din clasele a VIII-a—X-a lecții de literatură, fizică, chimie, geografie. Au avut loc deasemeni lecții care au pus în curent pe elevi cu ultimele realizări ale științei sovietice.

In vizită la viitorii pedagogi

La școala pedagogică din Cursc s'a stabilit o frumoasă tradiție: în fiecare primăvară se organizează o întâlnire a elevilor din clasa a 7-a dela toate școlile orașului. Așa a fost și anul acesta.

În localul școlii pedagogice s'au strâns numeroși elevi de clasa a 7-a. Cânta muzica. Toate ușile cabinetelor științifice erau larg deschise. În cabinetul de fizică, profesoara V. S. Dolbilova a arătat tinerilor oaspeți un aparat de proecție și diferite aparate și dispozitive electrice. Membrii cercului de fotografi amatori au fotografiat pe oaspeți.

Apoi, oaspeții s'au strâns în sală. Directorul școlii, F. V. Condrașov, le-a povestit cât de prețuită este în țara noastră munca învățătorului și l-a invitat să se înscrie în școala pedagogică. Elevilor le-a plăcut foarte mult cuvântarea învățătoarei emerit O. A. Vinogradova.

— Munca creatoare face ca orice profesiune să fie minunată — a spus ea. — Dar dacă mi s'ar propune în prezent să-mi aleg din nou o profesiune, eu mi-aș alege același cale.

Profesorul P. I. Pehlețchi a descris elevilor condițiunile de muncă în școala elementară. Absolventa școlii Zaițeva și-a împărtășit impresiile cu privire la lecțiile practice în clasă și și-a exprimat satisfacția pentru profesiunea aleasă.

M. NEMEJANSKI

Repetarea cursului de literatură

Repetarea materiei de învățământ este una din metodele care asigură temeinicia și adâncimea cunoștințelor elevilor. Repetarea capătă o însemnătate deosebită mai ales în clasa a X-a unde la unele obiecte elevii trebue să-și reamintească cele învățate în clasa a VIII-a și a IX-a.

Vorbind cu pedagogii care lucrează la clasele a X-a, adeseori vezi că în practica noastră nu există un sistem unic de repetare a materiei din anii trecuți. Unii profesori fac repetarea materiei exclusiv prin metoda analogiei. Alții planifică repetarea sistematică a celor învățate din primele zile de lecții, însă fără o legătură organică cu cursul clasei a X-a. Alții lasă repetarea pe seama activității individuale a elevilor acasă, venindu-le în ajutor prin consultații. Fiecare din aceste metode își are meritele și lipsurile sale. După părerea mea, se pot obține rezultate pozitive numai cu condiția aplicării creatoare a întregii varietăți de procedee și metode de repetare.

În decursul multor ani de predare a literaturii în școala medie, am o metodă a repetării pe care vreau s'o împărtășesc cititorilor. În clasa a X-a eu îmi propun ca scop de a îmbina într'un sistem armonios toate cunoștințele căpătate de elevi în clasele superioare. Repetarea o fac în mod sistematic în decursul întregului an școlar. Pentru aceasta rezerv o oră din cele patru lecții săptămânale prevăzute prin planul de învățământ pentru studiul literaturii. În felu acesta, chiar în primul pătrar elevii din clasa a X-a au posibilitatea să-și reamintească materialul despre viața și opera lui Radiscev, Griboedov, Puskin. Însă nu mă limitez numai la repetarea succesivă a temelor din clasele a IX-a și a X-a, ci folosesc pe scară largă metoda analogiei. Studiul romantismului revoluționar al lui Gorki este precedat de analiza romantismului din secolul al XIX-lea; trecând la problema realismului socialist al marelui scriitor al proletariatului, recapitulez cu elevii esența realismului critic al clasicilor ruși.

Formulez din timp întrebările despre literatura secolului al XIX-lea, pe care le pun suplimentar elevilor, indiferent de faptul dacă la lecție materia este cea din programul clasei a X-a sau se repetă materia din trecut. Aceste întrebări obligă pe elevi să facă în permanență apel la materialul studiat mai înainte, să se gândească asupra problemelor de istorie a literaturii, să se pregătească pentru analiza ideilor operei, pentru analiza limbii și stilului operelor literare. Aceste întrebări ajută elevilor să înțeleagă mai profund procesul desvoltării istorice a literaturii patriei, legătura literaturii cu etapele principale ale mișcării revoluționare de eliberare, legătura literaturii sovietice cu cele mai bune tradiții ale literaturii din secolul al XIX-lea.

Analizez totdeauna minuțios ce trebue repetat și cum trebue repetat. Unele teme le dau elevilor ca să și le reamintească singuri după manual sau după rezumate. În acest caz elevii primesc din timp un plan precis de repetare a temei. Aceasta ușurează mult alegerea de către elevi a materialului și le economisește timpul. La tema „Motivele liricii lui Puskin" eu le-am dat următorul plan: aprecierea generală a liricii lui Puskin de către Belinski; motivele principale ale liricii; caracteristica liricii politice. Punctele principale se completează cu întrebări mai amănunțite și mai concrete.

Temele mari le repet în clasă, făcând o lecție cu caracter de sintetizare. Pentru asemenea lecții mă pregătesc minuțios. Planurile lecțiilor le comunic elevilor sau le scriu înainte pe tablă. Aceasta îi ajută pe elevii din clasa a X-a să înțeleagă și să-și facă rezumatul lecțiilor. Iată câteva teme ale lecțiilor mele de sinteză: „Etapele principale ale desvoltării realismului critic", „Importanța lui Puskin în literatura rusă", „Estetica lui Belinski. Dobroliubov și Cernâșevschi", „Importanța mondială a literaturii clasice ruse", „Ziaristica progresistă a secolului al XIX-lea", „Chipul eroului pozitiv în literatura clasică rusă", „Patriotismul literaturii clasice ruse", „Realismul socialist — metodă principală a literaturii sovietice", „Chipurile bolșevicilor în literatura sovietică", „Tema muncii în literatura sovietică", „Literatura sovietică în lupta pentru pace" etc.

Pentru economisirea timpului îmi ajută foarte mult metodica specială de chestionare din materialul studiat mai înainte. Cer câteodată elevului ca din întreaga temă să lămurească 1—2 probleme din cele mai actuale, care îmi dau posibilitatea de a stabili dacă elevul înțelege problemele literare.

Câteodată pun în centrul atenției la lecția de repetare compozițiile elevilor de clasa VIII-a și IX-a cu privire la tema respectivă. Păstrez cele mai bune lucrări ale elevilor. Astfel, după citirea compoziției elevilor „Necrasov ca poet democrat revoluționar", am pus clasei întrebări de felul acestora: „Tema este înțeleasă și analizată just?" „Este ea expusă suficient de complect?", „Care probleme sunt lămurite mai reușit?", „Care capitole ale operei necesită complectări?", „Există probleme discutabile, nelămurite, neargumentate suficient?" Pentru analiza operei citite, pentru complectări și argumentare eu pun notă ca pentru un răspuns obișnuit.

În al doilea semestru al anului școlar elevii mei din clasa a X-a scriu deseori compoziții cu caracter de sintetizare, de pildă: „Chipurile eroilor pozitivi în literatura secolului al XIX-lea", „Chipurile țăranilor în operele clasicilor ruși", etc. Aceste compoziții au o mare însemnătate instructivă și permit verificarea orizontului general al elevilor, deprinderea lor de a se orienta în fenomenele literare ale diferitelor epoci, posibilitatea lor de a trage concluzii, de a sintetiza, de a compara.

Una dintre formele de repetare este organizarea unei expoziții tematice literare pentru care servesc ca material gazetele și buletinele literare editate de elevi mai înainte, lucrările și compozițiile mai interesante ale elevilor.

V. BURMAKINA
(din „Ucitelskaia Gazeta")

O mare măestrie

Profesorii și învățătorii dela școlile din Simferopol dau în prezent o atenție deosebită metodicii lecțiilor de repetiție. Trebue o mare artă pentru a pune în ordine, în timpul scurt rămas până la examene cunoștințelor acumulate de elevi în decursul unui an de zile, a le sistematiza și a le aprofunda.

Zilele acestea am vizitat câteva lecții în clasele IV, V și VI-a dela școala medie de fete nr. 9. Toate aceste clase erau bine pregătite și aceasta făcea o impresie plăcută.

În una din clasele a IV-a se repeta materia la aritmetică. Lecția era o oră obișnuită de muncă, în decursul căreia un număr de 43 fetițe și învățătoarea lor, Anfisa Iacovleva Iaranțeva, își vedeau conștiincios de activitatea lor obișnuită; verificarea temelor, analiza greșelilor, tehnica calculul mintal. Dar această muncă obișnuită decurgea în așa fel, încât fără voe abserval în ea, dacă se poate spune astfel, o mare bogăție pedagogică interioară.

Înainte de toate s'a constatat că problema dată ieri spre rezolvare elevelor este aceeași cu cea pe care cu 3 ani în urmă Ministerul Învățământului a dat-o la examenul de absolvire. Învățătoarea, în felul acesta, se orientează după cerințele concrete ale Ministerului. Într'adevăr programul e încheiat, examenele sunt din ce în ce mai aproape. Dece să nu se verifice acum dacă absolventele de azi vor putea face față dificultăților ce le-au avut de învins cele de acum 3 ani?

În problemă era vorba de niște plăci. Pardoseala a două camere a fost făcută din aceste plăci. Sunt date dimensiunile liniare ale ambelor camere, dimensiunile și prețul unei plăci. Trebuia aflat câți bani s'au cheltuit pentru cumpărarea plăcilor.

Problema a fost rezolvată de către toate elevele; totuși, câteva din ele au făcut și greșeli.

Unele din eleve nu aveau o imagine clară a modului de aflare a suprafețelor. O elevă a încercat chiar să adune cele patru laturi egale ale patratului pentru a-i afla suprafața. Ea confunda măsurile liniare cu măsurile de suprafață. Învățătoarea i-a pus un șir de întrebări: Câte dimensiuni are suprafața? Cum se află suprafața? Dece anume așa și nu altfel? Unde ai greșit? Ce ai făcut? Ce ai obținut? Dece ai făcut așa?

Când totul a fost clar, învățătoarea a spus:

— Acum fă totul singură la tablă cum trebue.

Eleva a obținut rezultatul concret: 562.500 cm. pătrați. Dar Anfisa Iacovlevna, fără a se mulțumi numai cu aceasta, i-a cerut să citească numărul cu glas tare, pentru a verifica dacă fetița n'a uitat numărătoarea.

În cadrul problemei trebuiau luate 7 copeici de 5240 ori (numărul plăcilor). În aceste cazuri copiii caută deseori să recurgă la un „vicleșug", pentru a le fi mai ușor, ei nu înmulțeau numărul mic cu numărul mare, ci invers. Și de data aceasta câteva fetițe au încercat să ia 5240 plăci de 7 ori. Au pus la deînmulțit denumirea plăcii, dar știind că rezultatul trebue să dea costul, la produs au scris copeici. Astfel plăcile s'au transformat în copeici.

Schimbarea locului termenilor înmulțirii, după cum se știe, nu schimbă produsul. Copiii, însă, trebue să vadă sensul real al operațiunilor aritmetice; în probleme deînmulțitul înseamnă totdeauna un număr anumit de obiecte omogene, în timp ce înmulțitorul este un număr abstract. Deaceea, la rezultat trebue să se obțină aceleași obiecte ca și la deînmulțit. A încurca denumirile înseamnă a nu înțelege logica problemei. După ce a explicat încă odată această importantă chestiune, Anfisa Iacovlevna a spus:

— Să se ridice în picioare cele care au mai făcut această greșeală!

S'au ridicat două fetițe.

— Acum explicați-ne singure în ce constă greșeala voastră.

După răspunsurile elevelor se vedea că ele înțelesesră aceasta și înainte, dar au fost atrase de perspectiva ademenitoare de a-și ușura tehnica calculului.

— Puteți schimba între ele locul deînmulțitului și al înmulțitorului, — a spus învățătoarea. Aceasta o veți afla în clasa a V-a. Dar în acest caz să nu scrieți denumirile.

Procedeul pedagogic „explicați-vă acum singure greșelile făcute" este, după cum se vede, foarte fericit. Numai că în această formulare trebue subliniat un simgur cuvânt simplu: „acum". Aici acest cuvânt nu este întâmplător; învățătoarea îi pune pe copii să-și explice greșelile numai după ce le-a explicat bine ea singură în fața clasei întregi.

Vorbirea învățătoarei Anfisa Iacovlevna este clară, precisă, fără cuvinte de prisos, fără pauze obositoare.

În decursul celor 45 de minute învățătoarea a lucrat aproape cu toate elevele.

Când se rezolvă o problemă nouă, învățătoarea cere cu insistență explicarea logică a tuturor operațiunilor ce trebue făcute.

— ...Prin întrebarea a treia — spune o elevă — aflăm cât cântărește această placă. Pentru aceasta, numărul centimetrilor pătrați obținuți îl înmulțim cu 7.

— Dece trebue să afli cât cântărește placa? Pentru ce vei înmulți cu 7? Ce vei afla? Cuvântul „dece" este un cuvânt mare, dar care la lecții, din păcate, este uneori uitat. Tocmai copiii sunt aceia care pun celor mari întrebări fără sfârșit: dece? cum? din ce cauză? Aceste întrebări sunt un motiv puternic al desvoltării intelectului copiilor. Dar tot ele, puse de către pedagog copiilor, constitue cea mai bună verificare a felului cum conștiința copiilor își însușește noile idei care formează baza obiectului de studiu. Aceste întrebări ajută pe învățătoare să urmărească activitatea gândirii elevilor săi și să îndrumeze această activitate.

Pentru acasă, învățătoarea le-a dat elevelor să rezolve două probleme din culegerea de probleme pentru clasa a V-a de E. S. Berezanscaia. Toate problemele din manualul de clasa a IV-a sunt rezolvate. Am văzut cu câtă mândrie deschideau elevele manualul de clasa a V-a.

Este, fără niciu îndoială, un sens în faptul de a da elevilor de clasa a IV-a în ultimele zile ale anului școlar, posibilitatea de a-și încerca puterile la unele probleme de clasa a V-a. Primul capitol din problemele manualului de clasa a V-a reprezintă material de repetiție din școala elementară. Problemele sunt la nivelul puterii elevilor de clasa a IV-a, iar rezolvarea lor însuflețește pe eleve, intensifică dorința lor de a învăța mai departe, le întărește încrederea în forțele proprii. Cine știe, poate tocmai aceasta este una din multele forme de rezolvare a problemei succesiunii între clasele a IV-a și a V-a.

În orice caz, despre elevele din clasa a IV-a a școlii Nr. 9 din Simferopol se poate spune că au o învățătoare bună, severă, exigentă și care înțelege pe copii.

Atmosfera generală în școală este bună. În gazetele de perete elevele povestesc cum se pregătesc pentru examene. La multe obiecte programul a fost îndeplinit. Acum se repetă materia din trecut. Conducătorii școlii urmăresc ca elevii să nu fie supraîncărcați cu munci extrașcolare. Centrul de greutate al repetării materiei trebue să fie în clasă și nu acasă, la elevi.

În unele clase sunt afișate modele de răspunsuri verbale la examene, în cabinetul metodologic se poate lua cunoștință de cele mai bune lucrări scrise dela examenele din trecut.

P. GLAGOLEV
(din „Ucitelskaia Gazeta")

In Uniunea Sovietică s'a încheiat cu un uriaș succes subscripția la Împrumutul de Stat pentru desvoltarea economiei naționale a U.R.S.S.

În clișeu: *președintele Academiei de Științe a U.R.S.S., A. Nesmeianov, subscrie la Împrumutul de Stat*

Cu forţe unite, pentru succesul examenelor!

Organizaţia de partid sprijină pregătirea examenelor

Organizaţiile de partid din şcolile noastre au un rol hotărîtor în lupta pentru pregătirea viitorilor constructori ai socialismului. In etapa actuală, când în învăţământ se apropie încheerea unui an de muncă, organizaţia de bază P. M. R. a şcolii noastre îşi intensifică munca politică şi organizatorică, pentru ca bătălia examenelor să se poată desfăşura cu succes. In acest scop, planul de muncă al organizaţiei pe trimestrul II-1952 prevede o serie de importante acţiuni de sprijinire a muncii din şcoală. Organizaţia de bază, pe baza sarcinilor ce reies din articolul de fond cu privire la examene publicat în „Scânteia" şi din instrucţiunile Ministerului Invăţământului Public cu privire la încheerea anului şcolar, a analizat într'o şedinţă problemele pregătirii examenelor în şcoala noastră, stabilind un plan de muncă cu sarcinile concrete pentru fiecare membru de partid. In primul rând, membrii organizaţiei noastre au sarcina de a da o extindere cât mai mare schimbului de experienţă între învăţători şi profesori. In acest scop asistă cât mai mult unii la lecţiile altora, antrenând în această acţiune pe toţi învăţătorii şi profesorii. Obiectivul urmărit este asigurarea unui conţinut just al lecţiilor de recapitulare din punct de vedere ideologic şi ştiinţific, precum şi realizarea legăturii între teorie şi practica construirii socialismului.

In afară de discuţia ce are loc îndată după lecţie, membrii de partid îşi arată constatările şi în consiliul pedagogic. In acest fel, tovarăşul Dumitru Vasu a popularizat metodele de predare la obiectul matematicii dela clasa a VI-a, unde s'au dat în cadrul recapitulării probleme legate de reforma băneacă. Tovarăşa Eugenia Pascu a criticat munca desfăşurată în clasa I B, unde, cu toate că scopul instructiv al lecţiilor este realizat, nu se acordă destulă atenţie muncii educative în timpul orelor de repetare. Membrii de partid au combătut, în cadrul consiliului pedagogic, slaba legătură cu practica a lecţiile de limba română, geometrie şi istorie.

Una din problemele asupra cărora s'a îndreptat atenţia organizaţiei de bază a fost justa planificare a recapitulării şi respectarea planurilor de către toate cadrele didactice. Deasemenea, ţinând seama că şcoala nu are încă suficient material didactic, tovarăşa profesoară Demetra Hariton a primit sarcina de a se îngriji de pregătirea şi confecţionarea acestuia; în acelaş timp, s'a luat legătura cu o întreprindere apropiată şi, cu ajutorul organizaţiei de partid a întreprinderii, s'a obţinut confecţionarea unei serii de aparate de fizică necesare lecţiilor de recapitulare.

Pentru a se asigura o cât mai bună frecvenţă a elevilor în perioada pregătirii examenelor, organizaţia de bază a luat iniţiativa unei serioase intensificări a vizitelor la domiciliu, în scopul lămuririi părinţilor asupra sprijinului pe care-l pot da şcolii în această privinţă. S'au luat deasemenea măsuri pentru intensificarea schimbului de experienţă, ajutorarea elevilor slabi, punctualitatea cadrelor didactice la ore etc.

Organizaţia de bază a acordat tot sprijinul necesar organizaţiei pionereşti, ajutând-o să-şi alcătuiască un plan amănunţit de muncă pentru această perioadă, să organizeze ajutorarea elevilor slabi de către pionierii fruntaşi. La fiecare şedinţă de detaşament şi unitate participă pe rând câte un membru al organizaţiei noastre.

O condiţie esenţială a bogăţiei conţinutului ideologic al recapitulării este nivelul pregătirii cadrelor didactice. De aceea, organizaţia de bază a luat măsuri pentru îmbunătăţirea învăţământului de partid. Toţi membrii de partid şi majoritatea celor fără de partid din şcoala noastră sunt cuprinşi în cercuri de studiu şi, în această perioadă, frecvenţa şi pregătirea lor s'a îmbunătăţit. Paralel cu aceasta am organizat o vie muncă de agitaţie prin articole la gazeta de perete, lozinci etc.

Membrii de partid sunt în fruntea tuturor acţiunilor în şcoala noastră. Tovarăşi ca: Dumitru Vasu şi Eugenia Pascu, membri de partid şi fruntaşi în munca profesională, antrenează întreg colectivul şcolii.

Toată munca noastră se desfăşoară în strânsă colaborare cu direcţia, asigurând conducerea unică a şcolii de către director. Ca secretar al organizaţiei de bază ţau deseori legătura cu tovarăşul Nicolae Hălmaciu, directorul şcolii analizând problemele şcolii. De pildă, în ultimul timp am discutat şi am luat măsuri pentru justa întocmire a biletelor de examen.

Avem încă, în activitatea organizaţiei noastre o serie de lipsuri Astfel, după alegerile sindicale, n'am îndrumat noul comitet de instituţie să-şi întocmească îndată un plan concret legat de încheerea anului şcolar. Membrii organizaţiei noastre care au asistat la şedinţele diriginţilor cu părinţii n'au sesizat faptul că părinţilor li se cere numai să creeze condiţii bune pentru învăţătura copiilor şi nu li se recomandă cu destulă stăruinţă să-i ajute practic la repetarea materiei. In general, n'am reuşit încă să creăm în şcoală un suficient spirit critic şi autocritic, o suficientă combativitate faţă de lipsurile cadrelor didactice. Suntem însă hotăriţi să luptăm necontenit pentru a îmbunătăţi munca noastră politică în sânul colectivului şcolii asigurând succesul în bătălia examenelor, astfel ca să putem răspunde cu cinste sarcinii ce ne-a trasat-o tovarăşul Gheorghiu-Dej la Congresul Invăţătorilor, aceea „de a forma pe noul cetăţean al ţării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadre noi, necesare construcţiei socialiste, capabile să aplice în viaţă ştiinţa şi tehnica nouă".

prof. ION VECERDEA
secretarul organizaţiei de bază P.M.R. a şcolii de şapte ani din Ocna-Sibiului

In lupta pentru asigurarea succesului în munca de încheere a anului şcolar, muncă ce se desfăşoară acum în întreaga ţară, participă cu entuziasm toţi factorii care determină bunul mers al învăţământului nostru.

Organele învăţământului public, organizaţiile de partid, sindicale şi de tineret, cadrele didactice şi părinţii elevilor şi-au unit eforturile mai mult ca oricând în această perioadă, pentru a asigura o justă îndrumare a activităţii din şcoli, un control sistematic, un înalt nivel ideologico-politic al muncii de recapitulare a materiei, condiţii cât mai bune pentru desfăşurarea pregătirilor în vederea examenelor.

In numărul de azi publicăm articole scrise de reprezentanţi ai organelor de stat, ai organizaţiilor de partid şi de massă din şcoli, precum şi de cadre didactice din raionul Sibiu, articole în care aceştia expun modul cum participă toţi, cu forţe unite, la asigurarea unui deplin succes în munca de încheiere a anului şcolar.

Secţia de învăţământ îndrumează şi controlează încheerea anului şcolar

Sarcinile trasate de Congresul Invăţătorilor, ca şi toate problemele importante desbătute acolo, ne-au fost prezentate de către delegatul raionului Sibiu în cadrul unei şedinţe cu toţi directorii şcolilor. Colectivul Secţiei de învăţământ a raionului Sibiu se străduieşte a pune în practică aceste sarcini înalte de instruire şi educare a tinerei generaţii. Acum în perioada de pregătire a examenelor ne călăuzeşte îndeaproape îndemnul călduros al tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej: „Studiaţi cu perseverenţă experienţa admirabilă a şcolii sovietice, adevărat focar al ştiinţei şi culturii, făuritoarea minunatelor generaţii de constructori ai socialismului şi comunismului".

Din această experienţă a învăţătorilor şi profesorilor sovietici am învăţat că munca din perioada de pregătire a examenelor interesează nu numai pe educatori, şi pe elevi, ci şi pe părinţi şi organizaţiile de massă din şcoli. Examenele constitue etapa cea mai importantă din munca şcolii; ele trebue să justifice sprijinul continuu şi organizat pe care Partidul şi Guvernul ţării noastre îl acordă învăţământului şi tuturor celor ce muncesc în şcoală.

In lumina acestor considerente, colectivul de îndrumare şi control al Secţiei de Invăţământ a raionului Sibiu şi-a întocmit un plan de acţiune special pentru perioada de pregătire a examenelor. In acest plan s'au trecut, pentru a fi urmărite pe teren, problemele principale legate de pregătirea temeinică a examenelor. In primul rând ne-am propus să urmărim felul în care se aplică instrucţiunile ministerului privitoare la examene. Ne-am propus, deasemeni să urmărim felul cum au decurs şedinţele de analiză a situaţiei la învăţătură a elevilor. Pentru documentare s'au fixat în plan vizitarea şcolilor cu numărul cel mai mare de elevi rămaşi în urmă la învăţătură cum sunt şcolile din comunele: Cisnădie, Slimnic, Gurarăului şi Haşag. S'a urmărit deasemeni realizarea planurilor calendaristice pe materii. In acest scop au fost alese şcolile din comunele: Alămor, Tălmăcel, Vurpăr, Şura Mare, Mândra, unde o parte din profesori şi învăţători n'au întocmit în cursul anului o bună planificare a materiei.

Planul nostru prevede totodată şi controlul recapitulării materiilor. Aici ne-am propus să vedem dacă s'a ţinut cont de cele subliniate în şedinţele cercurilor pedagogice şi în şedinţele de lucru cu directorii şcolilor. Pentru ajutorarea cadrelor didactice în această problemă, s'a fixat vizitarea şcolilor din Roşia, Orlat, Poplaca, Loamneş, Topârcea fixând pentru fiecare inspector din colectiv cadrele necalificate din aceste şcoli care trebuesc ajutate în muncă.

Pentru a asigura aplicarea în bune condiţiuni a planului nostru de activitate, ne-am consultat cu membrii cabinetului pedagogic şi am prelucrat cu grijă instrucţiunile ministerului. Pentru a putea sprijini efectiv cadrele didactice în această perioadă de pregătire a examenului s'au studiat cu grijă instrucţiunile cu privire la încheierea anului şcolar 1951/52. Indrumările metodice cu privire la examenele scrise şi orale, capitolele din metodici privitoare la recapitularea materiei, precum şi studiul „Insemnătatea examenelor în şcoli şi rolul inspectorului în această perioadă" scris de A. N. Kirsanov şi I. A. Rudinov. Deasemeni am socotit necesar să revedem şi dosarul de constatări făcute cu ocazia examenelor din anii trecuţi.

Ştiut este că pregătirea pentru examene nu constă numai în a face pe elevi să stăpânească cunoştinţele expuse la lecţii, ci şi în a-i obişnui să aplice, în practică, aceste cunoştinţe. Perioada de recapitulare şi sintetizare a materiei permite cadrelor didactice să organizeze vizite şi excursii. Şi multe din cadrele noastre au înţeles aceasta. De pildă, profesorul de ştiinţe naturale dela şcoala elementară din Răşinari îşi desfăşoară lecţiile de recapitulare pe terenul de experienţă al şcolii. La aceeaşi şcoală elevii clasei a VII-a au fost conduşi de profesor în cabina aparatului cinematografic dela Căminul Cultural, unde tehnicianul a antrenat elevii la discuţii asupra capitolelor: „Lentilele şi formarea imaginilor", „Refracţia luminii" etc.

Pentru a ajuta munca de învăţătură a elevilor, unele şcoli au recurs la mijloace neutilizate până acum în mediul rural. Astfel, colectivul didactic dela şcoala elementară din Sălişte, folosind prilejul că în comună se găseşte o staţie de radioficare, a adresat în seara zilei de 17 Mai un cald apel către părinţi, arătând scopul examenelor, importanţa pregătirii elevilor pentru a deveni cadre bune în opera de construire a socialismului şi dârji apărători ai cauzei păcii.

In raionul nostru şedinţele cercurilor pedagogice şi în special cele din Aprilie şi Mai au sprijinit, prin activitatea lor, îmbunătăţirea muncii în vederea încheerii cu succes a anului şcolar. Lecţiile deschise ţinute în fiecare centru au fost exemple concrete de felul cum trebue să-şi ducă munca fiecare cadru didactic. Discuţiile şi referatele au completat, într'o mare măsură, bagajul de cunoştinţe al cadrelor tinere şi necalificate. In cercul pedagogic din Tălmaci, responsabilul de centru prelucrând instrucţiunile Ministerului Invăţământului Public privind recapitularea materiei a schiţat pe tablă un plan schematic arătând problemele principale care leagă capitolele între ele, stabilind, de pildă, legătura între istorie şi materiile înrudite. Trebue să spunem aici că activitatea cercurilor pedagogice ar fi putut da rezultate mai bune dacă tematica ar fi fost trimisă la timp de Ministerul Invăţământului Public şi dacă materialul bibliografic ar fi fost pus la dispoziţie mai din vreme. Este o lipsă şi a secţiunii de învăţământ că n'a reuşit să antreneze în studiul individual toate cadrele didactice. Secţia n'a reuşit să urmărească şi să îndrume îndeajuns cursul pentru ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice din şcolile raionului. N'a reuşit să îndrume mai îndeaproape cadrele didactice şi munca în şcoli participând mai des la şedinţele consiliilor pedagogice pe şcoli. N'a urmărit şi sprijinit îndeajuns cursurile de limba rusă din cadrul şcolilor. Conducerea secţiei s'a angrenat prea mult în lucrări de birou, nerespectând planificarea muncii pe teren. Credem că în perioada aceasta — cea mai importantă şi cea mai grea — organele superioare au cerut prea multe lucrări statistice care ne-au răpit foarte mult din timpul rezervat şi planificat pentru sprijinirea şcolilor şi a cadrelor didactice. Secţia raională n'a reuşit nici în această perioadă să facă întotdeauna observaţiile critice în cadrul unor şedinţe, cu întregul colectiv al şcolii vizitate, pentru a da un sprijin temeinic muncii din şcoala respectivă. Incă o lipsă importantă este că secţia nu a ajuns încă la o mai strânsă colaborare cu organizaţia raională U.T.M. In repetate rânduri cadrele didactice au fost aduse pentru şedinţe la Sibiu chiar în timpul orelor de curs, fără ştirea secţiei şi fără a se asigura suplinirea la clasă. Pentru bunul mers al învăţământului este absolut necesar o colaborare strânsă între organele de conducere ale U.T.M. şi conducerea şcolilor din raion.

Toate aceste observaţii culese cu prilejul vizitelor pe teren, din cercurile pedagogice, din şedinţele de lucru cu directorii vor forma obiectul unei şedinţe de instructaj cu conducerile şcolilor, pentru înlăturarea lipsurilor şi îmbunătăţirea muncii în preajma examenelor.

Indrumate în felul acesta cadrele noastre didactice vor avea prilejul să culeagă, la examenele de sfârşit de an roade mult mai bune decât în anii trecuţi, vor avea prilejul să dea viaţă hotărîrilor Congresului Invăţătorilor, dovedind că s'au pătruns de îndemnul pe care ni l-a adresat tovarăşul Gheorghiu-Dej: „Fiţi la înălţimea sarcinilor de cinste pe care vi le încredinţează poporul muncitor, Guvernul R.P.R., Partidul Muncitoresc Român".

MARIA POPOVICI
şeful secţiei de învăţământ raional Sibiu.

Activitatea comitetului sindical în ultima etapă a anului şcolar

Pentru organele sindicale, ca şi pentru toţi oamenii muncii din şcoli, Congresul Invăţătorilor a constituit un eveniment de o excepţională însemnătate. Cuvântarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej este pentru noi un luminos program de acţiune în vederea ridicării învăţământului pe o treaptă mereu mai înaltă.

Criticile aduse în congres muncii sindicatelor ne-au ajutat să descoperim căile cu ajutorul cărora vom putea îmbunătăţi munca noastră viitoare. Cuvântul tovarăşei Ciupracova, secretar la C.C. al Uniunii Sindicatelor de Invăţământ din U.R.S.S. ne-a făcut să vedem limpede cum pot munci sindicatele pentru îmbunătăţirea continuă a procesului de învăţământ.

Perioada de pregătire a examenelor, în care ne găsim acum este perioada cea mai importantă din întreg anul şcolar. De aceea, necesită în deosebi o colaborare strânsă a tuturor factorilor care asigură obţinerea unor rezultate bune la examene.

Darea de seamă prezentată în cadrul alegerilor organelor conducătoare ale sindicatului local de învăţământ a subliniat cu destulă claritate lipsurile pe care comitetul nostru sindical le-a avut în mobilizarea cadrelor didactice pentru ridicarea continuă a calităţii muncii desfăşurate în şcoală. Au existat o serie de lipsuri şi în ceeace priveşte sprijinirea acţiunii de pregătire a examenelor de sfârşit de an. Comitetul sindical local nu a mobilizat directorii de şcoli în vederea planificării juste a muncii de recapitulare şi nu a organizat discuţii în legătură cu obiectivele pedagogice ce trebue urmărite cu prilejul lecţiilor din ultimul pătrar.

Gazetele de perete ale grupelor sindicale nu reflectă preocupările cadrelor didactice în legătură cu munca de repetare şi sistematizare a materiei.

Pentru înlăturarea acestor lipsuri, pentru a duce la îndeplinire cu succes sarcinile ce ni s'au trasat de către Uniunea Sindicatelor de Invăţământ cu prilejul alegerilor în ceeace priveşte sprijinirea realizării planului de Stat în sectorul Invăţământului, comitetul nostru a pornit o acţiune organizată de mobilizare şi îndrumare a învăţătorilor şi profesorilor în pregătirea cât mai temeinică a examenelor.

Intr'o şedinţă organizată de comitetul nostru sindical s'a discutat pe larg planul de sprijinire a cadrelor didactice în ultima perioadă a anului şcolar. Comitetul sindicatului de învăţământ a luat legătura cu organizaţiile de massă din comună şi cu sfatul popular local pentru a nu încărca pe învăţători şi profesori cu sarcini care le-ar răpi din timpul necesar unei pregătiri serioase a lecţiilor de repetare şi sistematizare a materiei. Deasemeni, împreună cu direcţiile şcolilor, comitetul a organizat ajutorarea cadrelor tinere şi a celor mai puţin orientate din punct de vedere pedagogic prin asistarea acestora la lecţiile de repetiţie şi sinteză ale învăţătorilor şi profesorilor fruntaşi. Aceştia îi îndrumează şi în ceeace priveşte întocmirea planului general de repetare şi a planului fiecărei lecţii în parte.

Comitetul sindical a luat măsuri pentru a mobiliza învăţătorii şi profesorii în studierea adâncită a instrucţiunilor M.I.P. în legătură cu pregătirea examenelor, pentru ca fiecare învăţător şi profesor să cunoască cu precizie felul cum trebue să-şi ducă munca atât cu elevii, cât şi cu părinţii acestora.

In etapa de pregătire a elevilor pentru examene vom acorda o deosebită atenţie îndrumării cadrelor didactice pentru a crea o atmosferă caldă şi sărbătorească în timpul desfăşurării examenelor, pentru a desvolta în rândurile elevilor încrederea în puterile lor şi dorinţa de a obţine rezultate cât mai bune la fiecare obiect de studiu în parte.

Vom căuta să desvoltăm în rândurile cadrelor didactice simţul răspunderii pentru munca pe care o desfăşoară, pentru calitatea cunoştinţelor cu care elevii lor vor termina acest an şcolar.

Indreptându-ne toate eforturile către asigurarea unor condiţii cât mai prielnice pentru desfăşurarea cu succes a examenelor de promovare şi absolvire şi urmărind cu perseverenţă îndeplinirea planului de muncă întocmit pentru această perioadă, vom căuta să transformăm organizaţia noastră sindicală într'o pârghie puternică de ridicare a calităţii muncii didactice, de sprijinire a încheerii anului şcolar cu rezultate superioare celor din anul trecut.

NICOLAE ŢOCU
preşedintele comitetului sindical local din comuna Sălişte

O problemă importantă pentru comitetul raional U.T.M.

Asigurarea succesului examenelor de sfârşit de an este o preocupare principală a comitetului raional U.T.M. Sibiu. In colaborare cu secţiunea de învăţământ, comitetul raional a organizat o şedinţă cu instructorii superiori de pionieri şi directorii şcolilor, în cadrul căreia s'a analizat munca pionierilor şi a utemiştilor dela câteva şcoli din raion. Prin scurte referate, instructorii au arătat contribuţia organizaţiei U.T.M. la îmbunătăţirea învăţăturii în perioada de pregătire a examenelor. In concluziile trase în şedinţă s'au arătat sarcinile instructorilor de pionieri şi ale directorilor, insistându-se asupra colaborării între şcoală şi organizaţia de pionieri, în vederea unei cât mai bune pregătiri a elevilor pentru examene.

Organizaţiile U.T.M. din şcolile raionului Sibiu au obţinut o serie de succese în munca de pregătire a examenelor.

Secţia şcoli şi pionieri a comitetului raional U.T.M. a recomandat instructorilor ca în adunările tematice ale pionierilor să se discute în primul rând problemele legate de pregătirea în vederea examenelor, iar temele pentru aceste adunări să fie alese de către instructori şi profesori în raport cu situaţia la învăţătură a detaşamentelor respective. Scopul acestor adunări este de a ajuta la complectarea cunoştinţelor pionierilor şi de a le desvolta mai mult dragostea faţă de unele materii la care au lipsuri la învăţătură. In comuna Roşia, de pildă, li s'a vorbit pionierilor la o adunare tematică despre felul cum au învăţat Lenin şi tovarăşul Stalin, despre felul cum îşi ajutau ei tovarăşii. Deasemeni, la şcoala cu limba de predare germană din Cristian, instructoarea superioară Thurmayer Christa a vorbit pionierilor despre planificarea muncii individuale în perioada pregătirii examenelor. In urma acestei adunări, o bună parte din pionieri şi-au întocmit planuri de muncă individuală. In aceste planuri se pot vedea specificate, pe scurt, şi metodele de recapitulare a materiei în vederea examenelor. Instructoarea pionierilor dela şcoala din Cristian prezintă, în şedinţele consiliilor pedagogice din şcoală situaţia la învăţătură a unităţii de pionieri, arătând totodată şi ajutorul de care pionierii au nevoe din partea învăţătorilor şi profesorilor. In cadrul adunărilor de grupă, detaşament şi unitate ţinute în această şcoală se acordă o mare atenţie problemei pregătirii elevilor pentru examene. Rezultatele au şi început să se vadă. Din cei 120 pionieri câţi sunt în şcoală nici unul nu are note mici. Pionierii ajută acum la învăţătură pe şcolarii care nu sunt pionieri, contribuind astfel la pregătirea lor în vederea examenelor. Pionierii care obţin rezultate frumoase la învăţătură şi, în special, care ajută pe elevii rămaşi în urmă sunt evidenţiaţi în adunări de către instructori şi li se acordă diferite premii.

Gazetele de perete ale detaşamentelor oglindesc pe larg munca pionierilor, criticând delăsările la învăţătură sau abaterile dela disciplină. Instructorii de detaşamente acordă atenţia cuvenită gazetelor de perete pionereşti, urmărind popularizarea celor mai buni pionieri şi criticarea celor mai slabi. Aşa procedează, de exemplu, conducerile detaşamentului nr. 2 din comuna Roşia şi a detaşamentului nr. 1 din comuna Amlaş, unde gazetele de perete sunt un bun mijloc de stimulare la învăţătură în vederea examenelor.

Instructorii de detaşamente participă la şedinţele cu părinţii organizate în şcoli, vorbindu-le acestora despre sarcinile principale ale pionierilor în această etapă şi cerându-le sprijinul pentru munca în vederea examenelor.

La excursiile organizate de pionieri în împrejurimile şcolii sunt invitaţi şi profesorii de specialitate, pentru a ajuta elevilor să-şi completeze cunoştinţele însuşite în clasă. Astfel pionierii dela şcoala din comuna Porceşti, însoţiţi de profesorii de specialitate, au vizitat muzeul de ştiinţe naturale din Sibiu, iar pionierii dela şcoala din Racoviţă au făcut o excursie la gospodăria agricolă colectivă, discutând despre plantarea şi îngrijirea leguminoaselor.

In majoritatea şcolilor din raion organizaţiile de pionieri şi instructorii primesc un real ajutor din partea cadrelor didactice. Astfel, la şcolile din Tălmaci, din Ocna Sibiului, din Sălişte, cadrele didactice participă la adunările pionereşti, dându-le sfaturi asupra metodelor de a învăţa cât mai bine, iar în consiliile pedagogice este discutată totdeauna şi problema muncii cu pionierii.

Dar nu putem spune că toţi instructorii de pionieri ştiu să colaboreze just cu cadrele didactice. Tovarăşa Zaharescu Maria dela şcoala din Scorei, de pildă, nu dă importanţă planificării muncii de învăţătură a pionierilor. Deaceea în unitatea pe care o conduce sunt mulţi elevi rămaşi în urmă. Acelaş lucru s'a întâmplat şi la şcoala din Orlat. Nici secţia şcoli şi pionieri a comitetului U.T.M. Sibiu nu ţine permanent o legătură strânsă cu secţia de învăţământ. Din această cauză se iau uneori măsuri care împiedică buna desfăşurare a pregătirii examenelor. O astfel de măsură a fost de pildă, organizarea concursurilor artistice care a stânjenit munca elevilor.

Pentru ca elevii să obţină cât mai bune rezultate la examene, comitetul raional Sibiu a luat măsuri de întărire a colaborării cu şcolile din raion şi secţiunea de învăţământ. Totodată se urmăreşte ca instructorii de pionieri să nu fie aglomeraţi cu sarcini, munca lor principală fiind pregătirea pionierilor. Toate eforturile organizaţiilor de pionieri se îndreaptă acum spre un singur ţel: asigurarea succesului la examene.

POPA AURELIA
şeful secţiei şcoli şi pionieri a comitetului raional U.T.M. Sibiu

Impreună cu părinţii elevilor

Familia joacă un rol excepţional de mare în educaţia copiilor.

Urmând experienţa pedagogilor sovietici şi străduindu-mă să răspândesc în rândurile ţăranilor muncitori din Şelimbăr învăţăturile pe care le-am scos din „Cartea pentru părinţi" a lui A. S. Macarenco, am ajuns la concluzia că succesele muncii din şcoală sunt strâns legate de atitudinea pe care o au părinţii faţă de problema învăţăturii şi a educaţiei, faţă de învăţătorii şi profesorii propriilor lor copii.

Munca de îndrumare pedagogică în rândurile părinţilor este deosebit de importantă în tot timpul anului şcolar, şi cu deosebire în perioada de pregătire a examenelor. In această perioadă elevii trebue să depună eforturi mult mai mari pentru repetarea şi sistematizarea cunoştinţelor însuşite. Deaceea este necesar să lămurim stăruitor pe părinţi asupra felului cum să-şi ajute copiii ca să obţină rezultate cât mai bune la examene.

Anul acesta am fost diriginte la clasa a VII-a, unde predau limba română. Dela începutul anului şcolar am fost mereu preocupat să asigur elevilor condiţii prielnice pentru un studiu organizat şi cu bune rezultate.

Vizitele pe care le făceam la domiciliu îmi arătau că elevii mei sunt adeseori lipsiţi de aceste condiţii. Mulţi dintre ei în timp ce îşi pregăteau lecţiile erau continuu deranjaţi de părinţi, fraţi şi surori, supraîncărcaţi cu fel de fel de treburi casnice.

Se punea deci problema să-i conving pe părinţi că elevilor le trebue linişte pentru studiu şi că, odată porniţi la pregătirea temelor şi a lecţiilor, ei nu mai trebue deranjaţi sub niciun motiv. Ce era de făcut? Am observat că discuţiile pe care le aveam cu părinţii cu prilejul vizitelor la domiciliu, în şedinţele de clasă şi în cele două ore de consultaţii săptămânale, nu dădeau rezultatele dorite. Incă se mai găseau destui elevi care veneau la şcoală cu lecţiile pregătite superficial sau chiar nepregătite.

Ca să înlătur această situaţie, am întocmit un chestionar pe care l-am numit „calendar-ceasornic al elevului". In acest calendar, elevul trebuia să arate cum îşi petrece fiecare oră din programul stabilit pentru munca de acasă. Cu ajutorul acestui „calendar-ceasornic" am constatat că, într'adevăr, cei mai mulţi copii erau deranjaţi dela lecţii. In discuţiile cu părinţii am arătat că notele mici ale copiilor lor se datoresc în mare parte acestui fapt. Totodată, am arătat rezultatele bune la care au ajuns elevii ai căror părinţi s'au străduit să le asigure condiţii favorabile de studiu. După puţin timp, cei mai mulţi părinţi au început să respecte cu stricteţe programul de muncă al copiilor lor. Ca urmare, notele s'au îmbunătăţit simţitor.

In această perioadă de pregătire a examenelor am discutat din nou cu părinţii orarul de muncă pentru acasă al elevilor şi am stabilit împreună ca timpul destinat pentru treburile gospodăreşti să fie limitat la maximum. Unii părinţi şi-au luat chiar angajamentul ca în această perioadă să nu-i folosească deloc pe copii lor în gospodărie. Le-am arătat părinţilor necesitatea unei hrăniri substanţiale a copiilor în acest timp şi le-am dat totodată indicaţii cu privire la atitudinea pe care trebue s'o aibă faţă de copii pentru a le desvolta încrederea în puterile lor şi dorinţa de a intra în examene cu cunoştinţe temeinice.

Pentru ca împreună să asigurăm succesul examenelor, am anunţat părinţilor programul consultaţiilor şi le voi face cunoscută situaţia cu care intră copiii lor în examen. Lucrând mereu nu numai cu elevii, ci şi cu părinţii lor, sunt mai sigur de reuşita muncii mele de diriginte, simt că voi face mai bine faţă răspunderii pe care o am.

MARIN DOBRE
învăţător
la şcoala din Şelimbăr-Sibiu

Pentru ca elevii mei să-şi însuşească cunoştinţe temeinice

Practica predării fizicii la clasele V-VII mi-a demonstrat mereu că nu se poate asigura conţinutul ştiinţific al lecţiilor şi nici fixarea şi însuşirea temeinică a cunoştinţelor fără folosirea unor mijloace adecvate, care să uşureze înţelegerea problemelor de către elevi şi care să le înlesnească pătrunderea esenţei fenomenelor studiate la fizică şi chimie. De aici necesitatea creării laboratorului şcolar şi completării lui cu aparate, unelte şi materiale necesare fiecărei lecţii în parte. Prin mijloace locale, prin antrenarea elevilor, a părinţilor lor, a meşterilor din sat, precum şi a unor întreprinderi am izbutit să transformăm o sală de clasă într'un adevărat laborator, cu instalaţii electrice, unde se poate lucra individual şi pe grupe de elevi. La sfârşitul acestui an, materialul didactic confecţionat de noi complectează aproape în întregime materialul necesar pentru predarea fizicii la clasa a VII-a, începând cu electroscopul sensibil şi terminând cu aparatul pentru demonstrarea legii lui Joule-Lentz, electromotoare, secţiuni de lentile şi prisme etc.

Materialul acesta a fost folosit cu succes în cursul anului şcolar ceeace a contribuit în mod serios la ridicarea nivelului cunoştinţelor elevilor mei şi îi ajută acum să-şi sistematizeze cunoştinţele în cadrul lecţiilor de sinteză. De asemeni a ajutat la consolidarea cunoştinţelor lor bogata activitate desfăşurată în cadrul cercului ştiinţific de fizică. Datorită acestei activităţi ei şi-au aprofundat şi lărgit cunoştinţele şi ajung mai uşor la generalizări asupra temelor sau capitolelor studiate. S'au executat în acest an şcolar, 19 lucrări de laborator, dintre care opt în cadrul lecţiilor curente iar zece în cadrul cercului, urmărindu-se următoarele teme: electricitatea statică; circuitul electric, electrolizarea apei şi a sulfatului de cupru, cantitatea de electricitate (culombul), elemente galvanice, acumulatorii, intensitatea şi rezistenţa conductorilor, tensiunea, legea lui Ohm, verificarea legii lui Joule-Lenz; sudura electrică, câmp electromagnetic, principiul electromotorilor etc. Lucrările au fost executate de elevi, pe grupe, după ce în prealabil au primit instrucţiunile şi îndrumările necesare.

Datorită unor cauze obiective, unii elevi n'au parcurs toate lucrările amintite şi se înţelege că din această cauză nici cunoştinţele lor în domeniul respectiv nu sunt încă destul de bine fixate şi înţelese. De aceea, premergător lecţiilor de sistematizare mi-am propus ca, pe lângă mesele de lucru special amenajate pentru lucrările copiilor, să instalez încă două mese mari, la care elevii să execute lucrările principale din fiecare capitol. In acest fel dau şi elevilor care au lipsit dela unele lucrări sau nu şi-au însuşit suficient anumite cunoştinţe posibilitatea să le complecteze acum, în timpul lor liber. In toată perioada de pregătire a examenelor în laborator se va găsi permanent câte unul din cei mai buni elevi ai cercului de fizică care, împreună cu mine, va ajuta elevilor rămaşi în urmă să-şi facă lucrările şi să înţeleagă principiile care stau la baza desfăşurării lor.

Elevilor din clasa a VII-a le cer în mod special să lucreze cât mai mult în laborator, amintindu-le că la examenul de absolvire, pe lângă desvoltarea teoretică a unei probleme de fizică li se va cere şi demonstrarea practică a acesteia. Spre exemplu, tratând despre intensitatea curentului electric, elevul va trebui să măsoare intensitatea unui receptor electric sau, vorbind despre legea lui Ohm, i se va cere să verifice practic această lege.

In vederea bunei desfăşurări a lecţiilor de repetare şi sistematizare, pregătesc trei planşe care vor cuprinde, sub formă de formule de matematică, legea lui Ohm, rezistenţa conductorilor, legea lui Joule-Lenz, energia curentului în unităţi mecanice, electrice şi calorice, formulele imaginilor în oglinzi lentile, formulele refracţiei în prismă. Planşele vor fi afişate în laborator. Ele îmi vor uşura munca, îngăduind elevilor să-şi fixeze mai bine întreg ansamblul legilor din capitolul respectiv.

Tema generală, care trebue să fie susţinută şi lămurită în cadrul fiecărei lecţii de repetare a cursului de fizică pentru clasa a VII-a este aceasta: energia şi transformările ei. In cadrul acestor lecţii mă folosesc şi de cunoştinţele de anul trecut în legătură cu lucrul mecanic şi transformarea lucrului mecanic în căldură. Din materia acestui an şcolar insist asupra curentului electric, asupra mişcării unui câmp magnetic şi asupra inducţiei electromagnetice. Am rezervat câte o oră problemelor de optică şi acustică.

In lecţiile din această etapă caut să scot în evidenţă lupta omului pentru a stăpâni forţele naturii, legând temele respective de obiectivele planului nostru cincinal şi ale planului de electrificare.

Cele câteva lecţii de repetare şi sistematizare a materiei au drept scop să pună în evidenţă problemele esenţiale ale materiei predate în anul acesta la clasa a VII-a elementară şi să ajute elevilor să-şi formeze o concepţie justă despre lume şi viaţă.

ŞTEFAN BUCŞA
profesor la Şcoala de 7 ani din Avrig.

In școli se desfășoară alegerile sindicale

La școala pedagogică de educatoare — Pitești

Alegerile sindicale, pregătirea și prezentarea dării de seamă asupra activității comitetului sindical de instituție au constituit un însemnat eveniment pentru salariații școlii pedagogice de educatoare din Pitești. Pregătirile pentru alegerile sindicale s'au caracterizat printr'o intensă mobilizare a tuturor membrilor sindicatului pentru traducerea în viață a Hotărîrilor Partidului și Guvernului cu privire la învățământ și la activitatea de culturalizare a maselor. Fiecare salariat al școlii a studiat în amănunțime Hotărîrea C.C. al C.G.M. din 22—23 Februarie a.c., străduindu-se să aplice cât mai bine sarcinile trasate prin această Hotărîre cu privire la consolidarea succeselor reformei bănești și efectuarea alegerilor sindicale.

Sub îndrumarea organizației de Partid, cu sprijinul biroului sindical raional, comitetul de instituție al școlii pedagogice de educatoare din Pitești a luat din vreme toate măsurile necesare bunei desfășurări a alegerilor. In cadrul grupelor sindicale au fost prelucrate din timp Hotărîrea C.C. al C.G.M. din 22—23 Februarie a.c., instrucțiunile referitoare la modalitatea alegerilor, îndrumările date de Uniunea Sindicatelor de Învățământ, astfel că toți salariații școlii au cunoscut sarcinile pe care le au în cadrul alegerilor sindicale. Unii membri ai sindicatului, ca tov. M. Tănăsescu, directoarea școlii, au ajutat comitetul sindical de instituție, desfășurând o susținută muncă de lămurire dela om la om și publicând la gazeta de perete articole despre activitatea sindicatului.

Darea de seamă prezentată a oglindit problemele principale ale muncii comitetului de instituție în perioada 1 Septembrie 1951—1 Mai 1952. Raportoarea a arătat care a fost contribuția comitetului sindical de instituție la îmbunătățirea procesului de învățământ. Darea de seamă a înfățișat activitatea desfășurată de comitetul de instituție pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice, pentru mobilizarea lor în vederea participării la cercurile de studiu, la cercurile și consiliile pedagogice, la conferințele organizate de sindicat în colaborare cu filiala S.R.S.C. etc. Deasemeni, în darea de seamă s'a arătat preocuparea comitetului de instituție pentru organizarea schimburilor de experiență, a interasistențelor la lecții între diferiți profesori și diriginți, pentru popularizarea celor mai bune experiențe ale muncii din școală.

Preocupat de o bună desfășurare a muncii din școală, comitetul de instituție al școlii pedagogice din Pitești a mobilizat pe învățători și profesori în vederea realizării unei strânse legături cu familiile elevilor. Darea de seamă a arătat astfel unele metode folosite de către cadrele didactice în munca pe care aceștea au desfășurat-o cu părinții.

In continuare, darea de seamă s'a ocupat de sprijinul pe care l-a dat comitetul de instituție muncii pe tărâm obștesc. Membrii sindicatului au desfășurat o activitate susținută în vederea consolidării succesului reformei bănești, au sprijinit campania agricolă de primăvară, au lucrat cu rezultate bune în cadrul cursurilor de limba rusă, etc.

Deasemenea, darea de seamă a ilustrat munca pe care au desfășurat-o cadrele didactice pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte, pentru culturalizarea maselor, pentru mobilizarea tuturor oamenilor muncii în opera de construire a socialismului și apărarea păcii.

Comitetul de instituție a fost preocupat în același timp de aprovizionarea cu combustibil a membrilor sindicatului, de achitarea la vreme a salariilor, de organizarea odihnei cadrelor didactice, etc.

In ultima parte a dării de seamă s'au arătat lipsurile existente în munca comitetului: nejusta planificare a muncii, lipsa unui control susținut al îndeplinirii sarcinilor, etc.

Darea de seamă a fost discutată pe larg de membrii sindicatului, care i-au adus numeroase complectări și au criticat laturile negative ale muncii comitetului. Participanții la discuții au arătat între altele, ca o lipsă mare a sindicatului, faptul că nu s'a acordat suficientă atenție sprijinirii procesului de învățământ, deși aceasta este una din principalele sarcini ale sindicatelor de învățământ.

Trecându-se la alegerea noului comitet de instituție, au fost propuși și aleși unii dintre cei mai buni membri ai sindicatului din școală.

In concluziile ședinței s'au arătat sarcinile ce revin noului comitet sindical pentru mobilizarea tuturor salariaților școlii în lupta pentru ridicarea nivelului muncii din școală, pentru construirea socialismului, pentru pace.

Alegerile sindicale la școala medie de fete din Buzău

Dela apariția în presă a Hotărîrii Plenarei C.C. al C.G.M. din 22—23 Februarie 1952, principala preocupare a comitetului de instituție dela școala medie de fete din Buzău a fost temeinica pregătire a alegerilor sindicale. Grija pentru buna desfășurare a acestei acțiuni era cu atât mai mare, cu cât alegerile trebuiau să servească de model celorlalte comitete de instituție din orașul Buzău.

Pregătirea dării de seamă a fost un bun prilej de verificare a întregii activități în școala noastră. Comitetul de instituție, grupe sindicale, și fiecare membru al sindicatului și-au analizat activitatea în lumina sarcinilor trasate prin Hotărîrile Partidului și Guvernului cu privire la învățământ. Cu mult înainte de ziua alegerilor școala a îmbrăcat haină de sărbătoare.

Lozincile mobilizatoare, panourile și gazeta de perete, au oglindit munca salariaților școlii pentru întâmpinarea cu cinste a alegerilor sindicale. Munca fruntașilor a fost larg popularizată, astfel încât massa a putut să cunoască din vreme pe acei cărora poate să le încredințeze sarcini de răspundere.

Darea de seamă prezentată în cadrul adunării a analizat în mod critic și autocritic activitatea comitetului de instituție, stăruind asupra lipsurilor.

Discuțiile pe marginea dării de seamă n'au fost însă purtate la un nivel ridicat. Cei care au participat la discuții s'au mulțumit să expună realizările, fără să analizeze lipsurile comitetului sindical și lipsurile lor proprii. Astfel, nu s'a scos în evidență faptul că membrii comitetului de instituție nu au considerat sprijinirea muncii didactice ca o sarcină principală a sindicatelor de învățământ. Comitetul de instituție nu a sprijinit conducerea școlii în organizarea muncii instructiv-educative. Și în organizarea muncii comitetului de instituție au existat o serie de lipsuri. Astfel, acesta a lucrat sector, neizbutind să antreneze în muncă întregul colectiv.

Concluziile trase în urma discuțiilor au trasat sarcinile de viitor pentru noul comitet. Propunerile de candidați și alegerea acestora s'au desfășurat într'o atmosferă tovărășească. In noul comitet de instituție au fost aleși cei mai buni dintre membrii sindicatului.

Învățând din munca sindicatelor din școlile sovietice, noul comitet va putea întări munca de îmbunătățire a activității instructiv-educative și va ști să îndrumeze just pe membrii sindicatului pentru îndeplinirea sarcinilor ce le revin.

Prof. MARIA MOCANU
corespondent

In comuna Tâlmaciu

Adunarea pentru alegerea Comitetului local al sindicatului de învățământ din comuna Tâlmaciu, raionul Sibiu, s'a desfășurat într'o atmosferă însuflețită. Adunarea a constituit un prilej de analiză adâncă a muncii desfășurate de membrii sindicatului, de îmbunătățire și desvoltare a acestei munci.

După alegerea prezidiului, tov. Ionescu, președintele comitetului local al sindicatului de învățământ, a prezentat darea de seamă asupra activității comitetului. Darea de seamă a subliniat numeroase aspecte pozitive din munca membrilor sindicatului, arătând realizările obținute până acum. Deasemeni, în darea de seamă s'au scos în evidență și o serie de lipsuri care mai dăinuie încă în munca sindicatului din comuna Tâlmaciu, arătându-se și unele dintre cauzele care au determinat aceste lipsuri.

Numeroși membri ai grupelor sindicale au luat cuvântul în cadrul discuțiilor, arătând în spirit critic și autocritic cum s'a desfășurat munca grupelor și în ce măsură au fost ajutate acestea de către Comitetul local.

Participanții la discuții au arătat astfel contribuția adusă de membrii grupelor sindicale la consolidarea succesului reformei bănești, subliniind ajutorul pe care l-au primit din partea Comitetului local.

Arătând diferite aspecte pozitive din munca școlilor — de exemplu legătura realizată între școli și muncitorii stahanoviști dela întreprinderea Flacăra Roșie, cu părinții elevilor etc. — numeroși participanți la discuții au criticat comitetul sindical local pentru faptul că nu cunoaște suficient și nu popularizează experiența școlilor.

Unii tovarăși, criticând comitetul, au vorbit despre faptul că acesta nu a dat suficientă atenție problemelor muncii didactice și educative a cadrelor didactice dela școala medie tehnică de textile.

S'a arătat, deasemeni, că darea de seamă n'a analizat îndeajuns cauzele lipsurilor din activitatea Comitetului local și a grupelor sindicale. Una dintre aceste cauze este, așa cum s'a subliniat în concluzii, faptul că nu a existat o grijă suficientă pentru ridicarea nivelului ideologic al membrilor sindicatului.

Trecându-se la alegerea candidaților pentru noul comitet local și a delegaților pentru conferința raională, membrii sindicatului au propus pe cei mai buni oameni din rândurile lor, oameni care să fie în stare să ridice nivelul muncii sindicale pe o treaptă mai înaltă.

ANGELA BUHAESCU
corespondent

Invățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Pentru o largă răspândire a agrominimului

O etapă importantă în bătălia pentru obținerea unei recolte bogate o constitue îngrijirea culturilor. Minimele agrotehnice stabilite prin Hotărîrea Guvernului sunt un ajutor de seamă pentru țărănimea muncitoare în vederea îndeplinirii în cât mai bune condițiuni a lucrărilor de întreținere a culturilor — plivitul păioaselor și prășitul plantelor prășitoare.

Numeroși învățători dela sate se preocupă îndeaproape de răspândirea metodelor agrotehnice în rândurile țăranilor muncitori. Astfel, învățătorii din comuna Tălpigi regiunea Galați, sprijină în mod organizat munca colectiviștilor din gospodăria agricolă „Zorii socialismului", desfășoară o intensă propagandă agrotehnică în cadrul căminului cultural și al cercului agrotehnic din sat, îndrumează lucrările elevilor pe lotul școlar și în cadrul cercului tinerilor micuriniști.

Urmând exemplul fruntașilor în muncă obștească, învățătorii dela școlile sătești au datoria să devină activi răspânditori ai minimelor agrotehnice. In acest scop, ei trebue să studieze și să-și însușească temeinic normele fixate prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri și învățămintele cuprinse în broșura Ministerului Agriculturii „Regulile agrotehnice pentru principalele plante de culturi".

Instruind pe elevi prin conferințe și convorbiri, învățătorii trebue să-i facă să devină răspânditori în familie și în sat ai aplicării metodelor înaintate de muncă. O atenție specială trebue acordată instruirii elevilor din școlile pedagogice, în special a celor din anul IV, care în curând vor fi învățători.

Cadrele didactice dela sate au datoria să popularizeze în rândurile țărănimii muncitoare, prin conferințe și convorbiri la căminele culturale, la colțurile roșii din gospodăriile agricole colective, gospodăriile agricole de Stat, din S.M.T.-uri și în ședințele cu părinții elevilor, conținutul și importanța Hotărîrii Consiliului de Miniștri.

Deasemeni, învățătorii trebue să folosească demonstrarea practică, executând lucrări bazate pe regulile agrotehnice și zootehnice pe terenurile de experiență ale școlilor și ale gospodăriilor anexe, precum și în cadrul cercurilor de tineri micuriniști.

Este bine ca secțiunile de învățământ regionale și raionale, birourile sindicatelor regionale și raionale de învățământ să organizeze, împreună cu S.R.S.C., secțiunile agricole și secțiunile culturale ale sfaturilor populare și filialele Societății I. V. Micurin, conferințe și demonstrații pentru cadrele didactice, pentru elevi și țărani muncitori. Deasemenea, organele de învățământ și sindicale au datoria să asigure ca materialul de propagandă agrotehnică să fie cunoscut, prelucrat și aplicat în toate școlile elementare, de 7 ani, de 10 ani și în școlile pedagogice de învățători și educatoare și să controleze sistematic îndeplinirea acestor sarcini de către cadrele didactice.

Lipsă de preocupare pentru buna pregătire a elevilor

In vederea bunei desfășurări a muncii în ultima etapă a anului școlar, Ministerul Învățământului Public a dat o decizie privind ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor și încheerea anului școlar 1951—1952, norme pentru recapitularea materiei în școlile elementare, școlile de 7 ani, școlile medii și școlile pedagogice, instrucțiuni cu privire la încheerea anului școlar, și îndrumări metodice cu privire la examenele scrise și orale.

Toate aceste hotăriri după care trebue să se călăuzească întreaga activitate a cadrelor didactice în perioada pregătirii examenelor au fost trimise din vreme școlilor, care aveau datoria să le prelucreze în consiliile pedagogice și să la toate măsurile necesare pentru aplicarea lor.

Sarcina prelucrării deciziei, normelor, instrucțiunilor și îndrumărilor metodice revenea directorilor de școli și secțiilor de învățământ raionale și regionale, care trebuiau să îndrumeze, să controleze și să asigure aplicarea lor.

Unele școli și secții de învățământ n'au dat însă importanța cuvenită îndrumărilor și dispozițiilor primite, n'au înțeles să-și îndeplinească cu conștiinciozitate datoria. Astfel, de exemplu, directoarea școlii medii din Miercurea-Ciuc nu numai că nu prelucrase în școală cu cadrele didactice decizia și normele, dar la data de 13 Mai nu cunoștea nici măcar conținutul lor. Munca de pregătire a sfârșitului de an școlar se desfășoară din această cauză în mod cu totul dezorganizat.

In școală sunt unii profesori care au „depășit" planul de muncă, care au terminat materia nu la data de 19 Mai, așa cum prevedeau dispozițiunile date de Ministerul Învățământului Public, ci încă înainte de vacanța de primăvară. Este ușor de înțeles că munca superficială a acestor profesori a dus la slaba pregătire a elevilor.

Chiar în ziua când directoarea școlii medii din Miercurea-Ciuc urma să prelucreze în fața cadrelor didactice decizia și normele cu privire la încheerea anului școlar, ea nu era pregătită conștiincios, nu cunoaștea sarcinile ce revin școlii în legătură cu fiecare indicație a Ministerului. Aceasta dovedește că direcția școlii nu se îngrijește de buna îndeplinire a sarcinilor, dovedește lipsa de interes pe care o arată tovarășa directoare pregătirii elevilor în vederea obținerii unor succese cât mai depline la examene.

Lipsurile în ceeace privește cunoașterea și respectarea dispozițiilor și îndrumărilor date merg însă și mai departe. Secția de învățământ raională nu s'a interesat nici ea de această problemă, nu a căutat să vadă dacă școlile cunosc și aplică dispozițiile Ministerului. Deasemeni, secția de învățământ a regiunii Stalin a trecut cu ușurință peste problema pregătirii încheerii anului școlar. Deși secția de învățământ a organizat inspectarea școlilor de către o brigadă, nu s'a preocupat să controleze felul cum s'au prelucrat și se aplică în școli decizia, normele și instrucțiunile Ministerului Învățământului Public.

Buna pregătire a elevilor în vederea examenelor depinde în mare parte de felul cum școlile respectă hotărîrile Ministerului. Iată deci, în timpul care a mai rămas până la încheerea anului școlar, vor trebui depuse toate eforturile pentru ca acestea să fie aplicate în bune condiții.

—o—

Cărți apărute cu prilejul Decadei R.S.S. Ucrainiene

EDITURA CARTEA RUSĂ

A. CORNEICIUC: Teatru.
I. JANOVSCHI: Povestiri din Chiev.
V. CATAEV: Fiul regimentului.
V. CATAEV: O pânză în depărtare.
I. VILDE: Povestea unei vieți.
I. VILDE: Povestiri.
V. SOBCO: Chezășia păcii.
I. FRANCO: Zidarul.
*** * * Scrisori din colhozul „Budionnâi" către țăranii români.**

EDITURA TINERETULUI

GONCIAR: Praga de aur.
GONCIAR: Stegarii.

—o—

INȘTIINȚARE

Se aduce la cunoștința tovarășilor studenți ai Universității Serale de Marxism-Leninism de pe lângă Comitetul Orășenesc București P.M.R., (Filiala Cadre Didactice), că Marți 27 Mai 1952, cursurile încep la ora 17 în loc de 17,30.

Decada R. S. S. Ucrainiene

Intre 24 Mai și 2 Iunie se va desfășura în toată țara Decada R.S.S. Ucrainiene.

In cadrul Decadei se vor organiza de către A.R.L.U.S., Academia R.P.R., Uniunea Scriitorilor, Comitetul Cinematografiei, Editura de Stat, etc., diferite manifestări, conferințe, expoziții, spectacole și festivaluri, prin care se vor populariza realizările R.S.S. Ucrainiene în știință, artă, literatură.

Școlile vor participa la desfășurarea Decadei R.S.S. Ucrainiene prin numeroase manifestări. Astfel, în învățământul elementar (clasele I—IV) se vor organiza lecturi în grup din operele literare ucrainiene traduse. Învățătorii vor povesti la orele de citire despre R.S.S. Ucraineană, despre realizările poporului ucrainian în opera de construire a comunismului. Sub îndrumarea învățătorilor, elevii pot pregăti fotomontaje dedicate R.S.S. Ucrainiene, folosind materialul ce va fi editat cu această ocazie. In clasele V—XI și școlile pedagogice, se vor organiza conferințe pe temă „Ucraina Sovietică înfloritoare" ținute de profesori. Tezele pentru conferințe și materialul bibliografic necesar se găsesc la filialele raionale A.R.L.U.S. La 25 Mai se vor organiza cu elevii vizionări colective de filme și spectacole ce se vor prezenta cu ocazia Decadei. Intre 25—29 Mai se va organiza cu elevii din Capitală vizitarea expoziției „Ucraina Sovietică" din Sala Dalles.

In școlile cu limba de predare ucraineană și rusă, la lecțiile de recapitulare, profesorii vor arăta contribuția R.S.S. Ucrainiene la desvoltarea științei, artei și literaturii socialiste. In aceste școli se vor ține deasemeni conferințe pe tema arătată mai sus. Conferințele vor fi urmate de festivaluri în care elevii vor prezenta programe de cântece, jocuri și poezii potrivite acestei ocazii, din materialul învățat în cursul anului.

Răspunderea directorului la examenele de absolvire

Am fost întrebați dacă la școlile cu mai multe clase paralele directorul este obligat să controleze desfășurarea tuturor examenelor de absolvire ale claselor a XI-a și ale anilor IV la școlile pedagogice, iar directorul adjunct, la desfășurarea tuturor examenelor de absolvire ale claselor a VII-a.

Răspundem afirmativ. La școlile medii (clasele I—XI) cu mai multe clase a XI-a și la școlile pedagogice cu mai mulți ani IV, directorul are răspunderea examenelor de absolvire ale acestor clase, iar directorul adjunct răspunde de examenele de absolvire ale claselor a VII-a.

Dacă un obiect a fost predat la mai multe clase a XI-a, de exemplu, de către același profesor toți elevii din aceste clase vor fi împărțiți în grupe de câte 25. Aceste grupe vor fi examinate pe rând, la oral, în zilele destinate examenului oral, indicându-se fiecărei grupe ora și ziua la care trebue să se prezinte la examen, în cazul când examenul oral nu se poate termina într'o singură zi.

In cazul când același obiect a fost predat de diferiți profesori în diferite clase a XI-a dela aceeași școală, atunci acești profesori examinează fiecare la clasa lui, asistat de alți doi profesori de specialitate sau specialități înrudite.

In acest caz, directorul școlii trece pe rând prin toate clasele unde au loc examene, iar în clasele în care el lipsește deleagă pe unul din membrii comisiei să-i țină locul de președinte.

La fel va proceda directorul adjunct la clasele a VII-a.

Atragem deasemenea atenția asupra faptului că la examenele de absolvire ale claselor a XI-a și ale anilor IV la școli pedagogice, la examenul scris, elevii vor fi așezați câte unul în bancă.

La școlile cu mai multe clase paralele elevii vor ocupa deci mai multe săli de clasă. Directorul va asigura supravegherea, mobilizând pentru aceasta și alți profesori în afară de membrii comisiei.

Mai multă grijă pentru orele de consultație la Facultatea de Geografie-Geologie

La Facultatea de Geografie-Geologie din București, orele de consultație au constituit o preocupare de seamă, atât pentru decanat cât și pentru colectivul didactic. Ele au fost programate din vreme pe materii, pe ani, pe ore și pe săli de curs. Dar frecvența studenților, la cele mai multe materii, lăsa mult de dorit. Cadrele didactice nu găseau formele cele mai potrivite pentru a-i atrage la orele de consultații. Unii profesori sau conferențiari au pierdut mult timp fără a valorifica așa cum se cuvine această formă de muncă cu studenții. S'au încercat diverse metode, unele cu rezultate pozitive, contribuind la îmbunătățirea frecvenței la orele de consultații.

Astfel, de exemplu, la catedra de mineralogie unde studenții nu frecventau orele de consultații profesorul Virgil Ianovici a folosit metoda de a anunța orele de consultații la sfârșitul orelor de curs și de a invita pe studenți să vină și să discute probleme neîndeajuns lămurite în timpul orei de curs. In semestrul II, profesorii Gh. Murgeanu care ține cursul de geologie studenților din anul II și Maria Sârbu care ține cursul de geografie fizică și economică a U.R.S.S. studenților din anul III au izbutit să albă ore de consultații frecventate.

Dar la cursul de mineralogie dela anul II ținut de conferențiarul Juncu, frecvența la orele de consultație este cu totul insuficientă. Lucrările de control date pe semestrul II au arătat că studenții și-au însușit foarte slab materia. Colectivul de catedră a hotărît ca la această materie să se dea o nouă lucrare de control, iar rezultatele ei să fie discutate în cadrul orelor de consultații. Scopul acestei măsuri a fost să aducă studenții la orele de consultații. Hotărîrea colectivului este însă discutabilă. In urma acestei măsuri unele ore de consultații dela mineralogie vor fi mai frecventate. Dar scopul lor nu va fi atins. Aceste ore vor risca să se transforme în ore de analiză a muncii. Ele vor putea contribui la lămurirea unor probleme necunoscute studenților, dar nu vor ajuta prea mult nici la desvoltarea, nici la adâncirea problemelor puse de cursul respectiv.

De problema frecvenței studenților la orele de consultație trebue să se ocupe și organizația U.T.M. din Facultatea de Geografie-Geologie. Este drept că studenții au un program deosebit de încărcat. Totuși, în planul de studiu al fiecărui student trebue să existe preocuparea de a folosi în mod judicios orele de consultație. Acestea trebue să constitue un ajutor important în adâncirea materiei, în consultarea bibliografiei, în organizarea muncii individuale, în pregătirea examenelor.

Conducerea facultății a luat hotărîrea de a spori orele de consultații în perioada de pregătire a examenelor. Este datoria tuturor cadrelor didactice și a U.T.M.-ului de a găsi metodele cele mai bune ca studenții să le folosească din plin, ca ele să-și atingă scopul în munca de pregătire temeinică a examenelor de sfârșit de an.

Biblioteca Centrală Universitară din Cluj sprijină studenții în pregătirea examenelor

Biblioteca Centrală Universitară din Cluj este o instituție menită să se ocupe îndeaproape de documentarea bibliografică necesară activității didactice și științifice care se desfășoară în cadrul facultăților locale. In mod firesc, prin urmare, pentru Biblioteca Centrală Universitară planul de învățământ al celor două universități clujene, „V. Babeș" și „Bolyai", precum și al Institutului de Științe Juridice și Economice trebue să ocupe un loc deosebit de important în orientarea propriului ei plan de muncă. Dacă Biblioteca Centrală Universitară este legată mai mult de aceste unități universitare, aceasta nu înseamnă că s'au neglijat celelalte institute de învățământ superior, ca Institutul Medico-farmaceutic, Institutul Agronomic, Institutul de Mecanică, Institutul de Arte Plastice sau Institutul de Teatru.

Intr'adevăr, potrivit cu sarcinile tuturor unităților de învățământ superior, cu planurile lor de muncă didactică și științifică, Biblioteca Centrală Universitară s'a străduit să rezolve o serie de probleme în legătură cu deservirea bibliografică a cadrelor didactice și a studenților. Intr'o măsură apreciabilă, Biblioteca Centrală Universitară a reușit să facă acest lucru, asigurând cadrelor didactice consultarea studiilor de specialitate în vederea elaborării cursurilor și punând la dispoziția studenților materialul bibliografic recomandat în vederea studiului individual atât de necesar examenelor.

Cititorii au avut astfel prilejul să se folosească de toate formele de documentare pe care Biblioteca Centrală Universitară le-a organizat în scopul informării lor: buletine de informație bibliografică editate uneori și la cerere, indicatoare bibliografice, cataloage de specialitate, sistematizarea pe probleme a lucrărilor clasicilor marxism-leninismului, decupări din periodice românești sau sovietice aranjate pe probleme, traducerile din limba rusă procurate dela Institutul de Studii Româno-Sovietic etc.

Incă din luna Aprilie, Biblioteca Centrală Universitară din Cluj a început să ia măsuri pentru valorificarea la maximum de către studenți a mijloacelor de documentare amintite pentru cât mai buna pregătire a examenelor.

Studenții dela Facultatea de Filologie, de pildă, se interesează mult de lucrările asupra problemei realismului socialist, asupra literaturii progresiste din țările capitaliste etc. Cei dela Științele Juridice vor să adâncească pe baza unei bibliografii cât mai întinse studierea problemei agresiunii în dreptul internațional. Ei se interesează de lucrările privind dreptul de proprietate în societatea socialistă, de materialele care combat cosmopolitismul în științele juridice. Sunt apoi căutate indicații bibliografice în legătură cu micurinismul și cu lucrările lui Pavlov. Materialele care tratează despre mașini-unelte, termodinamică, calcul vectorial, sunt tot mai mult căutate și consultate.

In mod deosebit, studenții studiază lucrările lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. Deasemeni ei studiază lucrările conducătorilor partidului nostru. Se interesează mult de bibliografia care-i ajută să-și pregătească temeinic examenele de marxism-leninism.

Ședința comună pe care colectivul Bibliotecii Centrale Universitare a avut-o cu colectivul cabinetului de marxism-leninism al Universității Babeș, conferința pe care a ținut-o bibliotecarilor tovarășul profesor Csihi Iulius dela Universitatea Bolyai în legătură cu structura organizatorică a învățământului superior și cu planul de învățământ, cunoașterea temelor pentru examenele diferitelor discipline, ca și ședințele interne ale Consiliului Bibliotecii, în care s'a analizat munca bibliotecilor de Facultate și a serviciului de documentare și bibliografie ne-au permis să întâmpinăm perioada de pregătire a examenelor în condițiuni bune.

In felul acesta, s'a știut din timp în ce direcție trebue îndrumată completarea fondului de cărți al bibliotecii cu manuale, cursuri litografiate, material bibliografic etc. Pregătirea sesiunii de examene s'a făcut astfel simțită în viața bibliotecii care a putut să participe activ la pregătirea studenților pentru examene.

In munca Bibliotecii Universitare din Cluj mai sunt încă lipsuri și greșeli. Bibliotecile de facultăți nu dispun încă de mijloacele de informare bibliografică de care dispune biblioteca centrală. Cea mai mare parte din ele nu au încă fișiere pe specialități și nu pot deci îndruma în condițiuni bune studenții în materialul bibliografic de care aceștia au nevoie. Aceste deficiențe ies în relief mai ales acum în perioada de pregătire a examenelor. Muncind pentru remedierea lor, vom izbuti să aducem o contribuție mai însemnată în munca de pregătire a viitoarelor cadre de specialiști ai patriei noastre.

TEODOR MIHAILESCU
Directorul Bibliotecii Centrale Universitare Cluj

Note politice externe

La Moscova, ca și în întreaga Uniune Sovietică s'a sărbătorit de curând cea de a 30-a aniversare a organizației de pionieri, care poartă numele lui V. I. Lenin. Cu acest prilej tovarășul Stalin a adresat un mesaj de salut pionierilor și școlarilor din Uniunea Sovietică.

„Salut din toată inima — spune tovarășul Stalin — pe tinerii pionieri și școlari cu prilejul celei de a 30-a aniversări a organizației de pionieri care poartă numele lui V. I. Lenin.

Urez pionierilor și școlarilor sănătate și succese la învățătură, în muncă, în activitatea obștească.

Fie ca organizația de pionieri să educe și de acum înainte pe pionieri și școlari ca leniniști credincioși, fii devotați ai marii noastre patrii".

Grija părintească a marelui Stalin pentru copiii sovietici a făcut ca aceștia să aibă o copilărie fericită și un viitor luminos înaintea lor. Nicăeri ca în marea Țară a Socialismului nu se acordă atâta atenție creșterii și educației copiilor.

Peste 200.000 de școli în care lucrează 1.500.000 învățători sunt puse la dispoziția copiilor sovietici. 6.000 de palate și case ale pionierilor, numeroase teatre și stadioane, nenumărate tabere de odihnă, precum și 40 de ziare și reviste pentru copii, al căror tiraj depășește 4 milioane de exemplare, iată dovezi ale dragostei nețărmuite pe care Guvernul U.R.S.S. și Partidul Bolșevic o poartă copiilor sovietici.

Copiii sovietici sunt crescuți și educați în spiritul comunismului, în spiritul ideilor înălțătoare ale lui Lenin și Stalin. Organizația de pionieri din Uniunea Sovietică grupează acum în rândurile sale peste 19 milioane tineri leniniști. Acum 30 de ani pionierii sovietici au constituit prima organizație de copii ai oamenilor muncii.

Ca dela cer la pământ se deosebește situația copiilor din Uniunea Sovietică de viața nenorocită și mizeră a copiilor oamenilor muncii din țările capitaliste. In Statele Unite, copiii negrilor îndură persecuții și teroare rasială. In Italia, copiii dela periferiile orașelor muncitorești sunt nevoiți să-și caute hrana prin hârdăile de gunoi. In Turcia, cea mai mare parte a copiilor sunt bolnavi de tuberculoză. In India se numără cu miile cazurile de copii morți prin inaniție. In Japonia, vinderea copiilor ca sclavi se practică și azi pe scară întinsă. In țările capitaliste copiii sunt educați în spiritul isteriei războinice, sunt învățați de mici cum trebue să ucidă. Filmele, revistele americane pentru copii sunt pline de isprăvi ale gangsterilor, de fotografii arătând copii în uniformă de cowboy învățând să tragă cu arme.

In contrast vădit cu această situație, copiii din Uniunea Sovietică sunt educați în spiritul dragostei frățești pentru toate popoarele, în spiritul păcii și prieteniei. In țările de democrație populară eliberate pentru totdeauna de jugul capitalismului, copiii se bucură de o viață fericită. Zilnic se ridică în aceste țări noi case și școli, parcuri și palate destinate copiilor oamenilor muncii.

Mesajul luminos al marelui Stalin adresat pionierilor sovietici umple de bucurie și speranță inimile oamenilor simpli din întreaga lume. Datorită sprijinului frățesc al poporului sovietic, copiii din țara noastră, copiii din țările de democrație populară se pot desvolta în condiții din ce în ce mai bune, se pregătesc să devină constructori ai lumii noi. Pentru oamenii simpli din țările care mai îndură încă jugul capitalismului, mesajul stalinist constitue un izvor dătător de speranțe. El știu că marele Stalin veghează pentru fericirea copiilor din toate țările, pentru apărarea păcii în lume.

★

Crimele săvârșite de monștrii americani împotriva prizonierilor de război nordcoreeni și chinezi deținuți pe insula Kocledo au stârnit mânia și indignarea întregii lumi. Ziarul polonez „Tribuna Ludu" scrie că atrocitățile intervenționiștilor americani pe insula Kocledo întrec crimele hitleriștilor. Uniunea Juriștilor din R.P. Ungară a adresat secretarului general al O.N.U., Trygve Lie, o telegramă de protest împotriva barbarei comportări a trupelor americane față de prizonierii de război de pe insula Kocledo. In țara noastră, oamenii muncii înfierează în meetinguri de protest atrocitățile comise de hitlerii americani împotriva prizonierilor de război din Coreea.

Imperialiștii americani nu mai pot ascunde crimele lor. Aceste crime au fost recunoscute de însuși comandantul american al lagărului de pe insula Kocledo, generalul Colson care, în urma acestui fapt, a fost demis din funcția sa. Nenumărate noi dovezi și mărturii vin să se adauge la declarațiile lui Colson. Astfel, până și complicii agresorilor americani din Comitetul „internațional" de Cruce Roșie recunosc crimele făptuite pe insula Kocledo. După cum reiese dintr'o știre transmisă de corespondentul din Geneva al agenției Reuter, așa numitul Comitet „internațional" de Cruce Roșie a publicat un raport cu privire la masacrarea de către agresorii americani a prizonierilor de război de pe insula Kocledo, la 18 Februarie a. c. In raport se citează date din care reiese că administrația lagărului a recurs la amenințări pentru a-i obliga pe prizonierii de război să refuze repatrierea. Raportul arată că masacrarea prizonierilor de război a fost provocată din cauza protestelor împotriva încercărilor atrocităților militare americane de a face o nouă „selecționare". Știrile transmise de agențiile de presă americane și engleze dovedesc că agresorii americani pun la cale masacre și represalii pe scară și mai mare împotriva prizonierilor de război.

Generalul american Boutner, noul comandant al lagărelor de prizonieri de pe insula Kocledo, a declarat că el va promova o politică „fermă" față de prizonieri, adică va continua represiunile sângeroase, torturile, așa numita „repatriere voluntară" și „selecționare" forțată. O telegramă a agenției Associated Press transmisă din insula Kocledo arată că autoritățile americane de pe insulă au primit tancuri și aruncătoare de flăcări. Agenția Internațional News Service arată într'o știre cu data de 16 Mai că „în fața lagărului de prizonieri au fost întinse noi rețele de sârmă ghimpată și au fost instalate noi posturi de mitraliere".

Crimele hitlerilor americani, care încearcă să zădărnicească prin aceste masacre tratativele de armistițiu din Coreea, trebue să înceteze. Să știe barbarii secolului XX, asasinii care folosesc insectele și șobolanii infectați cu microbi de ciumă că nu vor scăpa de mânia popoarelor, că nu vor scăpa de pedeapsa binemeritată.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 1972
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 165 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 31 MAI 1952

In acest număr:

- Rezoluția Congresului învățătorilor din R.P.R. (10—13 Aprilie 1952).
- Să organizăm bine examenele școlare — de **A. Orlov**, ministru adjunct al Învățământului Public din R.S.F.S.R.
- Unele probleme de metodică a examenelor orale și scrise.
- Munca noastră în perioada încheierii anului școlar — de **Vasile Belu**, directorul școlii de 7 ani Nr. 19 de băieți din București.
- Despre verificarea și aprecierea lucrărilor scrise dela examene.
- Pentru popularizarea minimelor agrotehnice în rândurile țărănimii muncitoare.
- In ajutorul studiului individual al studenților dela Școala Superioară Pedagogică.
- Note politice externe.

Pentru viața fericită a copiilor

La 1 Iunie, popoarele sărbătoresc Ziua Internațională a Copilului, ziua în care oamenii cinstiți de pretutindeni vor ridica și mai strâns stindardul luptei pentru pace, stindardul care ocrotește sutele de milioane de copii ai lumii.

Ziua Internațională a Copilului se sărbătorește sub semnul luptei împotriva odioaselor măceluri ale imperialiștilor, care seamănă moartea printre copiii din Coreea, din Vietnam și Malaya. De Ziua Internațională a Copilului, popoarele lumii vor exprima și mai hotărît solidaritatea lor frățească cu eroicul popor coreean, care duce o luptă dreaptă pentru a asigura viața, libertatea tineretului și copiilor Coreei. 1 Iunie se sărbătorește sub semnul luptei împotriva politicii de oprimare pe care imperialiștii americani și englezi o duc în colonii, unde exploatarea sângeroasă aruncă în brațele unei crunte mizerii masele largi ale populației muncitoare, unde tineretul și copiii suportă urmările nefericite ale ocupației imperialiste. La 1 Iunie, popoarele își vor exprima și mai hotărît voința de a lupta până la capăt pentru a asigura copiilor din toată lumea o viață fericită, lipsită de griji, aceeași viață pe care o duc copiii din marea Țară a Socialismului, Uniunea Sovietică, și copiii din țările de democrație populară.

In țările imperialiste, politica de pregătire a unui nou război mondial are urmări distrugătoare asupra vieții copiilor. Bugetele destinate pregătirilor febrile de război, exploatarea cruntă a maselor, șomajul mereu în creștere, — toate acestea aruncă oamenii muncii în brațele celei mai negre mizerii și această mizerie se răsfrânge puternic asupra copiilor.

In S.U.A., 65 la sută din copiii sub vârstă de 14 ani nu învață în instituții de învățământ, ci sunt exploatați în întreprinderile capitaliste, unde muncesc între 10—12 ore pe zi. Pe câmpurile de plantații copiii sunt puși la muncă dela vârsta de 5—6 ani. In țara așazișilor „sgârie-nori", fiecare a patra familie locuește în cocioabe sau case cu totul insalubre. După cum arată însuși ziarul „New-York Times", în S.U.A., la fiecare 5 minute moare un copil, iar la fiecare 8 minute se naște un copil mort. După declarațiile ministrului american al justiției, șase milioane de copii nu frecventează școala. Este știut că în S.U.A. deabia 1 la sută din buget este alocat învățământului.

In școlile din S.U.A. ațâțătorii la război își impun „educația". „Tinerii noștri trebue să devină asasini necruțători și curajoși" — pe acest principiu sunt crescuți copiii poporului american. „Impușcați pentru a trăi" se intitulează un manual pentru pregătirea militară. „Să învățăm să ucidem" propune tinerilor spectatori unul din ultimele filme americane. Nu are de ce să ne surprindă, prin urmare, afirmația lui Lubas, director al așa numitei „Societăți pentru preîntâmpinarea crimelor", care mărturisește că la poliție sunt aduși anual două milioane de copii și adolescenți, vinovați de diferite fărădelegi care încep cu furtul și se termină cu crima.

In Anglia viața copiilor este la fel de jalnică. Pentru a se realiza „economii" în vederea înarmării, autoritățile din Somerset au închis ultimele grădinițe de copii și au mărit taxele școlare cu 50 la sută. 600 localuri de școli înscrise încă de acum 20 de ani pe o listă neagră, ca neputând fi folosite, zac și astăzi în aceiași stare.

Nu mai puțin mizeră este soarta copiilor în țările care simt din greu cizma imperialismului american și englez. In Spania călăului Franco, numai o treime din copiii de vârstă școlară învață carte. In Grecia monarho-fascistă, 75 la sută din copiii între 8—12 ani sunt bolnavi de tuberculoză. In Turcia, după însăși declarația ministrului sănătății, au murit până în prezent jumătate din copiii născuți în cursul anului 1951.

De nesuportat este chinul la care sunt supuși copiii și tineretul iugoslav, în urma politicii de jaf și asuprire practicată de banda de spioni și asasini titoiști dela Belgrad, pusă în slujba imperialiștilor americani. Numărul copiilor care n'au posibilitate să învețe carte a crescut considerabil.

In colonii, viața copiilor este un infern. Mortalitatea, boala, foametea, analfabetismul fac mamele să blesteme ziua când și-au născut copiii.

Un contrast izbitor există între mizeria neagră a copiilor din lagărul imperialist, unde ei suportă urmările nefaste ale politicii de jaf și exterminare duse în țările capitaliste, și situația înfloritoare a copiilor din lagărul țărilor iubitoare de pace, în frunte cu Uniunea Sovietică, țara celor mai fericiți copii din lume.

In marea Țară a Socialismului, politica stalinistă asigură copiilor condiții înfloritoare de trai, îi înconjoară cu dragoste și grijă părintească. Preocuparea de căpetenie a întregului popor sovietic este aceea de a crea copiilor o viață fericită, de a le crea condițiile unei desvoltări multilaterale, de a asigura un nivel cât mai înalt instruirii și educării lor.

Pentru sănătatea și desvoltarea sugarilor, Statul Sovietic cheltuiește anual fonduri uriașe. In U.R.S.S. sunt zeci de mii de creșe și grădinițe de copii. Fiecare copil, din oricare colț al imensei Patrii Sovietice, intră la vârsta de 7 ani în clasa I-a a unei școli elementare. In ultimii ani, învățământul de 7 ani a devenit general și obligatoriu pe întreaga întindere a Uniunii Sovietice. 82.000 școli au fost reconstruite după război în U.R.S.S. In instituțiile de învățământ din U.R.S.S. copiii învață în limba lor maternă. Școala sovietică este școala poporului sovietic. Ea este înconjurată de grija și sprijinul tuturor, a cetățenilor, a uzinelor, a colhozurilor, a instituțiilor.

In Țara Sovietică, școala și familia sunt strâns unite în urmărirea scopului comun: creșterea unor copii sănătoși, culți, conștienți, dotați cu o voință puternică, constructori avântați ai societății comuniste. Școala și familia se străduesc să desvolte în copii cele mai nobile sentimente, educându-i în spiritul prieteniei între popoare, al solidarității internaționale a celor ce muncesc.

Organizațiile comsomoliste și de pionieri sunt sprijinul de nădejde al școlii și familiei sovietice. In U.R.S.S. sunt peste 1.000 de Palate și Case ale Pionierilor, un mare număr de stațiuni pentru tinerii tehnicieni și tinerii naturaliști, mii de biblioteci, teatre de păpuși și zeci de căi ferate construite special pentru copii. Taberele de vară pentru pionieri și coloniile de vară pentru copiii preșcolari au cuprins, în anul 1951, mai mult de cinci milioane de copii.

Copiii sovietici au la îndemână o vastă literatură scrisă special pentru ei, filme, spectacole, concerte de o înaltă valoare educativă și artistică.

Realizările minunate și uriașe din U.R.S.S. pe tărâmul ocrotirii copiilor servesc drept exemplu și stimulent tuturor țărilor de democrație populară, unde popoarele, construind socialismul, făuresc copiilor o viață fericită.

In țara noastră, exploatarea burghezo-moșierească ne-a lăsat o dureroasă moștenire în ceeace privește ocrotirea mamei și a copilului. Eram țara cu cel mai ridicat procent de mortalitate infantilă din Europa, țara celui mai mare număr de analfabeți, țara unde femeile muncitoare care nășteau își pierdeau slujba, țara în care țărăncile muncitoare nășteau pe ogoare.

După eliberarea Patriei de către glorioasa Armată Sovietică și după preluarea puterii politice de către Partidul clasei muncitoare, ocrotirea mamei și a copilului a devenit o problemă de Stat, o problemă situată în centrul preocupărilor Partidului, Guvernului și întregului popor muncitor.

Femeia gravidă are concediu plătit atât înainte cât și după naștere. Ea se bucură de o îngrijire atentă în maternități și în case de naștere, unde personalul medical se străduește să asigure mamelor și noilor născuți o sănătate perfectă. Dovada înaltei prețuiri de care se bucură mamele o constitue și faptul că, de curând, numeroase mame au primit distincțiile de onoare „Mamă Eroină", „Gloria Maternă" și „Medalia Maternității". Mamele cu mai mulți copii se bucură de dreptul la Ajutorul Familial de Stat.

Pe lângă numeroase întreprinderi au fost create creșe și cămine unde mamele salariate își lasă copiii sub îngrijirea atentă a educatoarelor. La sate au fost înființate mii de cămine sezoniere. In comparație cu anul 1939, numărul instituțiilor preșcolare a crescut în 1951 de peste trei ori. Partidul și Guvernul nostru acordă o deosebită atenție școlii, care făurește viitoarele cadre de constructori ai socialismului. In timp ce în anul 1933 numai 52,9 la sută din numărul copiilor de vârstă școlară frecventau școala, astăzi sunt cuprinși în învățământ 96 la sută. Crește necontenit numărul școlilor de 7 ani și al școlilor medii, numărul burselor, al cantinelor și internatelor pentru fiii oamenilor muncii.

Prin grija Partidului și Guvernului, între anii 1948 — 1951 s'au tipărit 590 titluri de manuale școlare, într'un tiraj de aproape 28 milioane de exemplare, dintre care aproape 3 milioane în limba maternă a minorităților naționale.

Școala noastră înarmează copiii cu cunoștințe adânci și temeinice, îi crește în spiritul dragostei fierbinți față de Patrie, în spiritul muncii creatoare pentru construirea socialismului, în spiritul dragostei nemărginite față de marea Uniune Sovietică, față de cel mai bun prieten al copiilor din lumea întreagă, tovarășul Stalin.

Mii și mii de educatoare, învățători și profesori cresc copiii Patriei călăuzindu-se după cuvintele rostite de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor: „La baza concepției regimului de democrație populară asupra învățământului, asupra educației tineretului, stă nu cultul morții, ci cultul vieții, cultul muncii creatoare, cultul luptei dârze pentru fericirea poporului".

Organizațiile U.T.M. și de pionieri din țara noastră sunt sprijinul cel mai prețios al școlii în munca de educare a copiilor în spiritul internaționalismului proletar, în spiritul solidarității cu copiii căzuți victime ale imperialismului agresiv, în spiritul luptei împotriva dușmanului întregii omeniri, imperialismul american și englez, în spiritul luptei pentru pace și socialism.

Realizările de mare preț ale poporului nostru pe tărâmul luptei pentru viața fericită a copiilor trebue apărate. Trebue apărate viața și libertatea copiilor lumii împotriva spectrului amenințător al războiului pe care-l uneltesc imperialiștii americani și englezi, dușmani de moarte ai copiilor, ai acelora care sunt bucuria, speranța și viitorul popoarelor.

La 1 Iunie să ne adunăm și mai strâns rândurile pentru a proclama dârz voința noastră de a apăra pacea și fericirea copiilor noștri, viitorul de aur al Patriei, pentru a apăra pacea și fericirea copiilor din întreaga lume. 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, să constitue o nouă chemare la lupta pentru ridicarea nivelului muncii zecilor de mii de educatoare, instructori de pionieri, învățători și profesori care făuresc generațiile noi ale Patriei, o chemare la luptă pentru construirea orânduirii socialiste, garanție a vieții fericite a copiilor.

1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, să fie un nou prilej de a ne strânge rândurile în jurul Uniunii Sovietice, apărătoarea păcii lumii, țara condusă de prietenul și ocrotitorul copiilor de pretutindeni, tovarășul Stalin.

Ședința plenară a C. C. al P. M. R.

In zilele de 26 și 27 Mai 1952 a avut loc sub președinția tov. Gheorghe Gheorghiu-Dej ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Luând în desbatere rapoartele prezentate de Comisiile de Partid care au anchetat gravele abateri săvârșite de fosta conducere a Ministerului de Finanțe și a Băncii R.P.R. în sistemul financiaro-bancar și al schimbului de mărfuri, C.C. al P.M.R. a constatat că:

1. Vasile Luca, pierzând simțul de clasă, s'a rupt de Partid, de clasa muncitoare, s'a înconjurat de elemente dușmănoase, s'a ridicat împotriva liniei generale a Partidului, a introdus propria sa linie oportunistă de dreapta — de stimulare a elementelor capitaliste dela sate și orașe, provocând mari daune Statului și creind dificultăți în aprovizionarea oamenilor muncii.

2. Tov. Teohari Georgescu a manifestat o atitudine împăciuitoristă față de devierea de dreapta a lui V. Luca, căutând să ascundă propriile sale greșeli de dreapta, lipsa sa de combativitate împotriva dușmanului de clasă și pierderea vigilenței revoluționare.

In legătură cu cele de mai sus Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a hotărît în unanimitate:

Excluderea lui Vasile Luca din Comitetul Central și trimiterea sa în fața Comisiei Controlului de Partid;

Scoaterea lui Teohari Georgescu din Secretariatul C.C. al P.M.R., din Biroul Politic și Biroul Organizatoric și trimiterea lui la muncă de jos.

Trecându-se la realegerea Biroului Politic, Biroului Organizatoric și Secretariatului Comitetului Central, Plenara a ales în unanimitate pe următorii tovarăși:

în Biroul Politic:

1. Gheorghe Gheorghiu-Dej
2. Alexandru Moghioroș
3. Iosif Chișinevschi
4. Miron Constantinescu
5. Gheorghe Apostol
6. Chivu Stoica
7. Emil Bodnăraș
8. Petre Borilă
9. Constantin Pârvulescu

Membri supleanți:

Iosif Rangheț
Dumitru Coliu

în Biroul Organizatoric:

1. Alexandru Moghioroș
2. Gheorghe Apostol
3. Petre Borilă
4. Chivu Stoica
5. Ana Pauker
6. Gheorghe Stoica
7. Leonte Răutu
8. Gheorghe Florescu
9. Sorin Toma
10. Liuba Chișinevschi
11. Nicolae Ceaușescu

în Secretariat:

1. Gheorghe Gheorghiu-Dej
2. Iosif Chișinevschi
3. Alexandru Moghioroș
4. Miron Constantinescu
5. Gheorghe Apostol

Plenara a hotărît cooptarea în C.C. al P.M.R. a următorilor membri supleanți ai Comitetului Central:

Gheorghe Stoica
Ghizela Vass
Nicolae Ceaușescu

In cuvântarea de închidere a lucrărilor ședinței plenare, tov. Gh. Gheorghiu-Dej, secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a subliniat că desbaterile și hotărîrile luate de Comitetul Central au dovedit unitatea de neclintit a Partidului, a conducerii sale și fermitatea sa în lupta pentru lichidarea oportunismului și împăciuitorismului.

(Din „Scânteia" Nr. 2360 din 29 Mai 1952)

Infloritoarea R. S. S. Ucraineană

In întreaga țară se desfășoară zilele acestea decada R.S.S. Ucrainene, înfloritoarea republică sovietică, vecină și prietenă cu țara noastră.

Veacuri dearândul, destinul popoarelor român și ucrainean a fost același. Deopotrivă văduvite de libertate ba de năvălirea tătarilor, ba de Poarta turcească, hărțuite de sleahticii polonі și mai târziu de imperiul austro-ungar, nu arareori aceste două popoare au luptat cot la cot împotriva dușmanului comun, sprijinite de ajutorul marelui popor rus.

Cu ajutorul poporului rus, în frunte cu el și alături de celelalte popoare ale Rusiei, poporul ucrainian a luptat cu înflăcărare pentru înfăptuirea Marei Revoluții Socialiste din Octombrie, care a prefăcut în ruini „închisoarea popoarelor", deschizând un drum luminos pentru crearea unei familii frățești de popoare pe teritoriul U.R.S.S., pentru crearea unor națiuni socialiste.

Indrumați de gloriosul Partid Bolșevic și înarmați cu neprețuitele învățături ale lui Lenin și Stalin, oamenii muncii din Ucraina au făcut din țara lor — altădată înapoiată și oprimată de țarism — o republică socialistă mândră și înfloritoare, o țară cu o puternică industrie socialistă și cu o mare agricultură colectivă.

Dar întărirea fără seamăn a republicilor sovietice nu putea fi văzută cu ochi buni de capitaliști, de reacțiune. Mașina de război hitleristă — cea mai puternică mașină de război pe care a creat-o vreodată burghezia imperialistă — s'a năpustit asupra popoarelor harnice ale Țării Socialismului, în dorința sălbatică de a călca în picioare civilizația lor înaintată, de a jefui roadele îmbelșugate culese de ele sub Puterea Sovietică. Alături de marele și viteazul popor rus și de celelalte națiuni socialiste, poporul ucrainean a înscris multe pagini de glorie în istoria marii sale Patrii Socialiste — Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice.

Deși în acest îngrozitor război Ucraina Sovietică a suferit cele mai multe și mai mari distrugeri, după alungarea barbarilor hitleriști poporul ucrainian nu numai că a refăcut în întregime întreaga economie a republicii, dar a reușit chiar — prin muncă plină de abnegație — să ridice nivelul economiei naționale deasupra celui de dinainte de război.

Astăzi, Ucraina oferă iarăși un minunat și vast tablou de muncă clocotitoare: uzine și fabrici care lucrează din plin, mine cum sunt cele ale Donbassului, în care se extrage din ce în ce mai mult cărbune, întinse ogoare colhoznice care dau recolte din ce în ce mai îmbelșugate. Dneproghessul, cea mai mare hidrocentrală din Europa — distrusă în timpul războiului de fasciști — a fost refăcută și trimite din nou energie electrică industriei și lumină în orașele și satele ucrainene. Se plantează perdele forestiere de protecție, se construiesc noi și noi locuințe, sanatorii, case de odihnă, așezăminte culturale pentru oamenii muncii. Sunt în toi mari construcții — uriașa hidrocentrală dela Kahovka, Canalul Sud-Ucrainean care aduc zorii comunismului pe meleagurile ucrainene. Puternicele uzine metalurgice dela Makeevka, „Azovstal", „Zaporojstal", Uzinele din Dnepropetrovsk, și Dneprodzerjinsk dau țării tot mai mult oțel de bună calitate. Uzina de tractoare din Harkov, Uzina de construcții de mașini grele din Kramatorsk produc neîncetat noi și noi tipuri de mașini, din ce în ce mai perfecționate.

In Donbass — acolo unde cu ani în urmă a luat naștere, la mina Irmino, mișcarea stahanovistă, au fost construite primele combine carbonifere. Nu de mult, tot aci s'a reușit ca în unele mine să se automatizeze în întregime procesul de producție toate operațiile fiind conduse dela distanță, printr'o simplă apăsare de buton.

Odată cu nivelul tehnicii a crescut în Donbass și nivelul calificării minerilor, care lucrează la mașini complicate. Acest nivel a început să se apropie astăzi, de acela al inginerilor. Minerii Sugomiako, Halimoșkin și Starodubțev, distinși pentru munca lor cu Premiul Stalin, Eroul Muncii Socialiste Miheev și alții, sunt prototipul muncitorilor epocii comunismului, al muncitorilor cu un înalt nivel de cunoștințe teoretice și practice, care grăbesc dispariția contrastului dintre munca fizică și cea intelectuală.

Alta este astăzi și fața satului ucrainian. Orânduirea colhoznică a deschis țăranilor ucrainieni, ca și tuturor țăranilor din U.R.S.S., calea spre lumină și belșug, spre știință, spre un trai fericit. Ucraina Sovietică numără astăzi 28.000 colhozuri puternice, care cultivă 35.000.000 ha. pământ. Incă până la război, aceste colhozuri erau deservite de 1225 S.M.T.-uri, parcul de tractoare al Ucrainei depășind parcurile Germaniei, Italiei și Franței luate laolaltă. Cât despre parcul de combine, el întrecea ca număr parcul de combine al tuturor țărilor Europei Occidentale la un loc.

Despre uriașa dezvoltare pe care a luat-o cultura Ucrainei Sovietice — națională în formă, socialistă în conținut — vorbesc convingător nenumărate fapte: numărul elevilor și studenților ucrainieni este astăzi de 7,2 milioane, în timp ce sub țarism, 75 la sută din populația Ucrainei era analfabetă; astăzi, Ucraina are 480 institute și așezăminte științifice, peste 30.000 biblioteci populare și aproape tot atâtea palate de cultură; în Ucraina Sovietică apar 1187 ziare cu un tiraj total de peste 5 milioane exemplare, și 64 reviste. Ucraina Sovietică are o puternică industrie cinematografică, care produce numeroase filme artistice și documentare. Infloresțe literatura, înfloresc artele plastice, prin nenumăratele opere create pe linia tradiției realiste a marilor artiști ucrainieni înaintași în spiritul metodei celei mai înaintate de creație, a metodei realismului socialist.

Minunatele creații ale oamenilor sovietici în toate domeniile constitue o strălucită pildă pentru poporul nostru, care pășește azi pe drumul socialismului, pe drumul deschis de Marea Revoluție Socialistă din Octombrie.

Un rol deosebit în popularizarea acestor creații revine profesorilor și învățătorilor. „Școala trebue să cultive sentimentul de prietenie și colaborare frățească cu marele popor sovietic, dragostea față de glorioasa Uniune Sovietică, care ne-a eliberat și ne ajută să ne clădim patria noastră socialistă, față de cel mai bun prieten al poporului nostru, tovarășul Stalin", ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor din R.P.R.

Decada R.S.S. Ucrainiene ce se desfășoară acum în țara noastră este un nou prilej pentru învățătorii și profesorii noștri de a face larg cunoscute elevilor și oamenilor muncii succesele strălucite realizate de această republică sovietică, de a întări prietenia și dragostea lor față de popoarele sovietice, de a face ca fiecare copil, fiecare tânăr din școlile noastre să cunoască și să iubească măreața Uniune Sovietică, civilizația fără precedent pe care a făurit-o și o făurește prin muncă pașnică eroicul popor sovietic.

Noul comitet sindical local din Tulgheș

In cadrul adunării generale ținută în localul școlii din Tulgheș, în ziua de 11 Mai a.c. salariații din învățământ dela școlile din comunele Tulgheș și Corbu, raionul Ceahlău, și-au ales noul comitet local sindical.

Grupele sindicale s'au pregătit din vreme pentru întâmpinarea acestui eveniment. Hotărîrea Plenarei C.C. al C.G.M. din 22—23 Februarie 1952 a fost prelucrată cu toți membrii sindicatului.

După alegerea prezidiului care a condus adunarea, s'a prezentat darea de seamă pentru perioada 1 Septembrie 1951-10 Mai 1952. Darea de seamă a oglindit activitatea desfășurată de învățătorii și profesorii dela cele 13 școli elementare din comunele Tulgheș și Corbu, în ceeace privește îmbunătățirea procesului de învățământ și a muncii educative în școală, precum și contribuția cadrelor didactice în domeniul muncii obștești. Darea de seamă a subliniat în mod deosebit. munca dusă de comitetul local pentru mobilizarea membrilor sindicatului în acțiunea de consolidare a succesului reformei bănești, Intregul personal didactic, administrativ și de îngrijire al școlilor a fost antrenat în munca de economisire a materialelor de curățenie, de întreținere în bune condițiuni a localurilor și mobilierului școlar. S'au evidențiat în mod deosebit membrii grupei nr. 1.

Darea de seamă a arătat și lipsurile din activitatea comitetului local. Acesta n'a acordat suficientă atenție muncii de culturalizare a maselor. Numai membrii grupei sindicale Nr. 4 (comuna Corbu) activează temeinic în această privință. In comuna Tulgheș însă, cele cinci cămine culturale n'au avut sprijinul cadrelor didactice.

Deasemeni, au fost multe lipsuri și în ceeace privește munca grupelor sindicale pentru atragerea țăranimii muncitoare pe drumul colectivizării agriculturii.

In legătură cu activitatea membrilor Comitetului sindical, raportorul a arătat că unii dintre aceștia, ca tov. Mezei Irina, de exemplu, au neglijat complect sarcina încredințată și nu au participat la ședințele comitetului sindical.

Discuțiile purtate pe marginea dării de seamă au analizat realizările și lipsurile din munca comitetului sindical local și a grupelor sindicale. S'a arătat că n'a existat o legătură strânsă între conducerea sindicatului și grupe. Comitetul sindical nu s'a preocupat de popularizarea experienței cadrelor didactice fruntașe, în cadrul cercurilor pedagogice n'a organizat schimbul de experiență, etc. Deasemeni, unii învățători tineri fără experiență, ca tovarășa Cioșucă Lucreția dela școala elementară Pintec, nu au fost ajutați în muncă.

Președintele noului comitet local ales, mulțumind pentru încrederea pe care adunarea i-a acordat-o, a arătat sarcinile ce stau în fața grupelor pentru încheerea cu succes a anului școlar și pentru pregătirea deschiderii viitorului an școlar, cerând fiecărui membru al sindicatului de învățământ să lupte pentru desăvârșirea revoluției culturale în lumina perspectivelor arătate de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor.

VASILE DUMITRESCU
corespondent

In preajma examenelor

Profesorii dela Școala Medie Tehnică de Comerț din Tg. Mureș muncesc stăruitor pentru îmbunătățirea muncii lor în vederea pregătirii examenelor. Ei își desfășoară activitatea pe baza unui plan de muncă bine întocmit, cu sarcini concrete pentru fiecare om în parte.

Pentru îmbogățirea cunoștințelor elevilor s'au organizat ore de consultații. Deasemenea, pentru elevii mai slabi s'au organizat grupe de învățătură. Acelor elevi externi care nu au condiții bune de studiu acasă li s'a creat posibilitatea să învețe la internat. Pe baza planului de muncă, profesorii supraveghează prin rotație, zilnic între orele 14 și 22, meditațiile din internat.

Săptămânal au avut loc ședințe ale consiliului pedagogic, în care s'a analizat situația la învățătură și disciplină a elevilor. La aceste ședințe a asistat și secretarul organizației de bază U.T.M. din școală. Deasemenea, a fost întărită legătura cu părinții. Diriginții au făcut vizite acasă la elevi, stând de vorbă cu părinții. Părinții care locuesc la sate au fost invitați la școală, discutându-se amănunțit cu ei situația elevilor, atât la studiu cât și la purtare. Legătura strânsă a părinților cu școala a dus la întărirea disciplinei în școală și la un progres de învățătură.

De curând s'au întors la școală elevii din anul IV, care au făcut timp de 3 luni practică în producție. Practica i-a ajutat mult la legarea cunoștințelor teoretice de problemele de pe teren. Majoritatea întreprinderilor și instituțiilor, ca de exemplu B.C.I. Centrofarm, Centrul de recepție, I.C.S. Alimentara, M.A.T. și altele, au fost mulțumite de cunoștințele și comportarea elevilor în această perioadă.

Acum, elevii din anul IV urmează din nou cursurile, pregătindu-se intens pentru examenul de diplomă.

★

Invățătorii și profesorii Școlii elementare nr. 1 din comuna Reteag, raionul Dej, se preocupă de înarmarea elevilor cu cunoștințe temeinice, legate de practică. De curând el au organizat o serie de vizite la unitățile industriale și agricole din raion, în scopul de a face ca recapitularea să ajute cât mai mult elevilor să înțeleagă adânc și să poată aplica în practică cunoștințele însușite. Au fost vizitate astfel, pe lângă o serie de întreprinderi, gospodăria agricolă colectivă din Uriul de Sus și gospodăria de Stat din Ciceu-Mihăești. Cu acest prilej elevii și-au dat seama de roadele bogate care se pot obține datorită folosirii metodelor înaintate de muncă în agricultură.

Pe terenul școlii din comuna Reteag se va organiza o grădină pentru experiențe miciuriniste, care va ajuta și mai mult elevilor să cunoască lucrările agrotehnice necesare unei bune întreținere a culturilor.

★

Pentru ca elevii Școlii de șapte ani Nr. 1 din comuna Bârsana să se prezinte cât mai bine pregătiți la examenele de sfârșit de an, cadrele didactice au luat o serie de măsuri în vederea recapitulării precum și a ajutorării celor rămași în urmă. Astfel, s'a dus o intensă muncă de întărire a grupelor de învățătură, care funcționează zilnic. In cadrul acestor grupe, tovarășii profesori ajută pe elevii rămași în urmă să-și completeze cunoștințele și le dau îndrumări practice asupra felului cum trebue să studieze materia predată. Asemenea grupe există pentru matematici, limba română, științe naturale, fizică, etc.

Astfel, elevii se străduesc să-și însușească cât mai temeinic cunoștințele necesare, pregătindu-se serios pentru examene, sub conducerea profesorilor.

Pregătiri pentru vacanța copiilor

De curând s'a încheiat la Timișoara activitatea celor două cursuri pentru pregătirea conducătorilor taberelor de pionieri.

La aceste cursuri au participat peste o sută de profesori și învățători din orașele și comunele regiunii.

Concomitent cu lucrările de terminare a Palatului Pionierilor din Timișoara, se amenajează case pentru pionieri și în alte localități din regiune. Astfel este, de exemplu, Casa Pionierilor din comuna Lenauheim, raionul Sânnicolaul-Mare. Aici se amenajează săli pentru activitatea diferitelor cercuri de pionieri, o sală pentru experiențe de științe naturale, o sală pentru sport, o bibliotecă, o sală pentru desen, etc.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

Un nou internat pentru copiii țăranilor muncitori

In raionul Lugoj, la o depărtare de 3—4 km. unul de altul și cam la aceiași distanță de Secaș, centrul de comună, se găsesc trei cătune: Ilinț, Gropane și Ofelea. Cătunele sunt mici, fiecare dintre ele numărând abia patru-cinci case. Din cauza aceasta nu se poate construi o școală în niciunul din aceste cătune, iar la școala din Secaș frecvența copiilor lasă de dorit, din cauza distanțelor lungi pe care aceștia trebue să le străbată. Pentru a remedia această situație, secția de învățământ a raionului Lugoj a organizat amenajarea în comuna Secaș a unui internat care să adăpostească pe elevii din cele trei cătune.

Un ajutor susținut îl acordă acestei acțiuni organizația U.F.D.R. și secțiunea de muncă și prevederi sociale a sfatului popular raional, precum și grupa sindicală din comuna Balinț.

U. R. S. S. NE INVAŢĂ

Unele probleme de metodică a examenelor orale şi scrise

— Extras din „Examenele în şcoala sovietică" de E. PEROVSCHI —

I. METODICA EXAMENELOR ORALE

Inainte de începerea examenului oral, profesorul examinator trebue să spună câteva cuvinte de introducere, anunţând elevilor ordinea în care se va desfăşura examenul, vorbindu-le despre felul cum trebue să se comporte până vor fi chemaţi să răspundă, în timpul pregătirii răspunsului şi atunci când răspund.

Profesorul îşi închee expunerea cu câteva cuvinte de încurajare şi examenul începe.

Este bine ca examenul să înceapă cu unul sau doi elevi dintre cei mai buni. Dacă primele răspunsuri sunt bune, elevii capătă mai multă siguranţă, se stabileşte o atmosferă de încredere care încurajează până şi pe cei mai timizi. Dimpotrivă, primele răspunsuri slabe pot avea o influenţă demoralizatoare asupra elevilor, în special asupra celor impresionabili şi, prin aceasta, să ducă la un rezultat slab al examenului.

După primii elevi buni este bine să fie examinaţi elevii mai nervoşi, care suportă cu greu aşteptarea interogării. Urmează după aceea toţi ceilalţi elevi, alternându-se elevii buni cu cei mai slabi.

Practica a stabilit că este just să fie chemaţi pentru examinare câte trei elevi. Nu este indiferent câţi elevi sunt chemaţi în acelaş timp pentru răspuns. Dacă numărul este prea mic (1—2 elevi) cel care urmează să răspundă nu are timp suficient pentru pregătirea răspunsului; dimpotrivă, dacă numărul elevilor chemaţi pentru examinare este prea mare (5—6), aceasta îngreunează supravegherea lor.

Elevii chemaţi pentru a răspunde au toată libertatea de a trage biletul. Pentru aceasta, biletele trebue să fie aşezate pe masă fie în formă de evantai, fie împrăştiate. Fiecare elev chemat să răspundă primeşte o coală de hârtie albă şi creion. El poate să-şi schiţeze pe hârtie planul răspunsului şi, dacă este necesar, poate să schiţeze chiar şi un desen, o schemă, o formulă, etc. Aceasta îi ajută elevului să-şi formuleze mai bine răspunsul.

Fiecare elev trebue să aibă cam 8—15 minute pentru pregătirea răspunsului.

Primul element principal al metodicii examenelor orale este priceperea profesorului de a asculta astfel pe elevul care este examinat încât să nu rămână nimic neobservat, neclar şi neprecis, dar mai ales să nu rămână neobservată nicio greşală. Această pricepere nu se dobândeşte uşor, dar este una din cele mai importante priceperi profesionale.

Se întâmplă uneori să rămână neobservate nu numai răspunsurile lipsite de precizie şi claritate ale unor elevi, ci şi greşelile grave. Aceasta se întâmplă mai ales cu acei elevi care, deşi nu şi-au însuşit temeinic cunoştinţele, le expun viu, coerent, fără să se oprească.

Pentru a putea acorda toată atenţia răspunsurilor elevilor, examinatorul nu trebue să vorbească cu asistentul sau cu alţi membri ai comisiei, nici să fie ocupat cu altceva; nimeni nu trebue să-l sustragă dela examinare. In cazul când atenţia examinatorului a fost totuşi sustrasă şi o parte din răspuns a scăpat de sub controlul său, este mai bine să i se ceară elevului să repete răspunsul. In timp ce elevul răspunde, profesorul nu trebue să-i facă nici un fel de observaţii, nici să-i pună întrebări. Aceasta influenţează negativ atât pe elevii buni, cât şi pe cei slabi. Fiecare elev vrea să spună tot ce ştie în legătură cu chestiunea respectivă şi dacă examinatorul îl întrerupe, elevului îi pare rău de aceasta. Dacă un elev slab nu este lăsat să-şi expună răspunsul pregătit, ideile lui, care oricum nu sunt suficient de precise, se întrerup şi, din cauza aceasta, el răspunde cu timiditate şi nu mai este sigur de ceeace spune.

Examinatorii trebue să considere drept regulă următorul procedeu: să dea elevului posibilitatea să expună tot ce ştie în legătură cu chestiunea din bilet şi să-i pună întrebări numai după ce a terminat ceeace a avut de spus.

Se face o excepţie dela această regulă numai când elevul răspunde foarte încet, — cu pauze mari care ameninţă să lungească prea mult examenul, sau când răspunsul deviază dela subiect. In aceste cazuri, profesorul poate interveni punând întrebări potrivite care să îndrumeze răspunsul pe calea cerută.

Mulţi examinatori întrerup răspunsurile elevilor buni înainte de a le termina. Fiind întrebaţi dece fac astfel, ei răspund: „Este clar că acest elev ştie tot, sunt sigur". Dar acesta nu este un argument convingător, deoarece un astfel de procedeu poate duce la aprecierea întâmplătoare a răspunsului. In acest caz, examinatorul are ca punct de plecare presupunerea; la examene însă se cer dovezi reale, nu presupuneri. In afară de aceasta, scutindu-i pe unii elevi de o parte din răspunsul cerut de biletele respective şi micşorând astfel exigenţa faţă de ei, îi punem în situaţia de privilegiaţi faţă de ceilalţi elevi, ceeace ar putea să provoace ideea că examinatorul are o atitudine părtinitoare.

Al doilea element principal al metodicii examenelor orale îl constitue priceperea de a pune întrebări suplimentare elevilor examinaţi.

Se recomandă întrebările suplimentare numai în următoarele cazuri: 1) Elevul a răspuns la întrebările din bilet atât de sumar, încât a omis chiar unele probleme esenţiale. In acest caz examinatorul trebue să lămurească dacă a răspuns aşa din întâmplare sau nu, dacă a omis aceste probleme pentrucă s'a grăbit când a răspuns sau pentrucă nu le ştie. 2) Elevul a expus neclar şi neprecis sau a expus greşit unele părţi din răspunsul său. Aici, întrebările suplimentare trebue să lămurească dacă elevul înţelege just toate problemele şi dacă greşala este întâmplătoare sau nu. In ambele cazuri, întrebările orale puse de examinatori trebue să se refere la chestiunile cuprinse în biletul respectiv. 3) Elevul a răspuns mult mai bine decât răspundea deobicei în cursul anului. Pentru a înlătura o eventuală subapreciere a răspunsului, este necesar să i se mai pună una sau două întrebări din alte capitole ale materiei învăţate. 4) In afară de cazurile arătate, întrebările suplimentare se folosesc şi cu scopul de a lămuri dacă elevul care răspunde înţelege just termenii ştiinţifici şi tehnici folosiţi de el în răspuns. 5) La examenele de limba rusă (maternă) şi matematică se pun întrebări suplimentare în legătură cu greşelile făcute de elevul care este ascultat în lucrarea scrisă la obiectul respectiv. Aceasta va permite să se controleze mai bine dacă greşelile existente în lucrarea scrisă se datoresc grabei sau sunt rezultatul lipsurilor în cunoştinţele elevului.

Când întrebările suplimentare nu se referă numai la chestiunile cuprinse în biletul respectiv sau la lucrarea scrisă, ele trebue să urmărească controlul însuşirii problemelor esenţiale ale obiectului respectiv şi nu amănuntele de mică importanţă.

In toate aceste cazuri, numărul întrebărilor suplimentare nu trebue să fie prea mare; numărul mare de întrebări nu numai că lungeşte examenul, dar scade şi calitatea lui. Elevul căruia i se pun multe întrebări nu poate să răspundă logic la nici una din ele, devine nervos şi răspunde din ce în ce mai superficial.

Trebue să se ţină seama de acest lucru mai ales la examenele de absolvire, unde examinarea se face în faţa comisiei; ar fi destul ca fiecare membru să dorească să pună câte o întrebare, pentruca elevul ascultat să fie copleşit de ele. Sarcina principală a membrilor comisiei de examinare nu este de a pune fiecărui elev întrebări suplimentare, ci de a asculta cu atenţie răspunsurile elevilor la întrebările cuprinse în bilet şi a le aprecia cât mai just.

Intrebările suplimentare, ca şi cele cuprinse în bilete, trebue să fie cât se poate de clare şi precise.

Deoarece este greu să se formuleze întrebări suplimentare juste într'un timp foarte scurt, este necesar ca examinatorul să şi le pregătească din timp. Formulându-şi din vreme întrebările suplimentare necesare şi scriindu-le pe o foaie de hârtie, examinatorul nu asigură numai un bun mijloc de control, dar economiseşte şi timpul la examen.

Intrebările suplimentare formulate de profesorul examinator pot fi folosite şi de asistent.

Elevului căruia i s'a pus o întrebare suplimentară trebue să i se lase timp de gândit.

Intrebarea pusă unui elev nu trebue să fie repetată imediat. Nu este admis să se pună întrebări de provocare, adică întrebări care împing intenţionat gândirea elevului pe o cale greşită, ca de exemplu: „Ce unghiu are sinusul 1,25? (Sinusul nu este mai mare decât unitatea).

„In niciun caz, — scria un pedagog rus încă în deceniul al VI-lea al secolului trecut — examinatorul nu trebue să vorbească pentru elev, să termine răspunsurile lui şi să-l înveţe în timpul examenului". Toate acestea privesc predarea şi trebue să fie făcute în timpul recapitulării lecţiilor. Examenul însă trebue să fie numai un control al cunoştinţelor.

Greşit procedează acei examinatori care folosesc în mod automat, în timpul răspunsurilor, cuvinte de aprobare şi apreciere: „aşa", „este just", „bun", etc.

Trebue corectate răspunsurile greşite sau neprecise ale elevilor la examen? Greşelile elevilor trebue să fie corectate. Corectarea trebue făcută însă cu pricepere. Greşelile trebue corectate după ce elevul a terminat să răspundă la întrebarea cuprinsă în bilet sau după ce a răspuns la toate întrebările din bilet; greşala elevului trebue să fie lămurită pe scurt, fără ca această explicaţie să fie transformată într'un fel de lecţie.

Trebue corectate greşelile de fond ale chestiunii respective şi greşelile grave de exprimare ale elevului.

★

Practica examenelor a arătat că este bine ca unui elev din clasele IV-VI să i se acorde 5—10 minute pentru răspuns, unui elev din clasa a VII-a, 8—13 minute, unui elev din clasa a VIII-a, 8—15 minute, unui elev din clasa a IX-a 10—15 minute, iar unui elev din clasa a X-a 16—20 minute. Intrucât aceste cifre reflectă practica de examinare a cadrelor calificate şi cu experienţă, ele pot fi recunoscute drept norme practice pentru examenele orale din toate şcolile.

★

Suflatul la examenele orale este o moştenire grea lăsată de şcoala veche. Această problemă se rezolvă prin conştiinciozitatea examinatorilor, prin supravegherea atentă a elevilor examinaţi şi printr'o atitudine severă faţă de orice încercare a elevilor de a copia, de a sufla, de a se folosi de cele ce i s'au suflat.

Elevii trebue să vină la examene fără manuale şi fără caete. Cei care îşi pregătesc răspunsurile vor fi aşezaţi câte unul în bancă şi la distanţă de celelalte bănci din clasă.

II. METODICA EXAMENELOR SCRISE

Metodica examenelor scrise este mai simplă decât metodica examenelor orale, atât în privinţa procesului de pregătire a materialului cât şi în privinţa procesului desfăşurării examenelor.

Una dintre problemele metodicei examenelor scrise este aceea a aplicării temelor unice pentru examenele scrise. Spre deosebire de biletele folosite la examenele orale, subiectele lucrărilor scrise nu trebue să fie comunicate elevilor înainte de examen. Dacă aceste teme ar fi cunoscute dinainte, ele n'ar mai constitui un mijloc de control al cunoştinţelor.

Sunt cazuri când, din lipsa de răspundere a celor ce tipăresc, trimit sau păstrează aceste materiale, elevii ajung să cunoască subiectele. Acest lucru trebue combătut cu toată hotărîrea. Este necesar ca subiectele pentru lucrările scrise să fie strict confidenţiale.

La examenele scrise, problemele şi exerciţiile de matematică se dau în două variante, iar temele pentru compuneri în trei variante. Aceste variante trebue să se deosebească numai din punctul de vedere al formei (alt text, alte cifre, alte expresii); din punctul de vedere al conţinutului, (al calităţii) al ordinii succesive şi al calităţii) problemele şi operaţiunile matematice ca şi temele pentru compuneri trebue să fie identice. Deosebirea variantelor din punctul de vedere al formei previne copierea, iar faptul că temele sunt egale din punctul de vedere al conţinutului asigură aprecierea unică a cunoştinţelor elevilor.

Scopul principal al lucrărilor scrise la limba maternă este de a controla cunoştinţele elevilor la istoria literaturii şi de a vedea cum ştiu ei să folosească limba maternă. Nu trebue să uităm de asemenea să controlăm gradul de desvoltare intelectuală a elevilor.

Uneori, la examene se dau şi compuneri cu teme libere; în tratarea unei teme libere, elevul se poate descurca mai uşor, deoarece poate folosi inteligenţa, imaginaţia, etc. Dacă elevul are un cerc de idei generale, este destul ca el să aşeze ideile în ordine şi să le scrie într'o limbă expresivă şi corectă pentru ca nota satisfăcătoare să-i fie asigurată. Aceste lucrări sunt însă mai greu de apreciat, fiindcă nu se pot delimita uşor.

In tratarea unui subiect istorico-literar, elevul trebue să dea dovadă de cunoaşterea fondului ideologic al operei, de cunoaşterea subiectului, de înţelegerea epocii respective şi de posibilitatea de a le exprima în imaginile necesare.

Ţinând seama de aceste considerente, subiectele date la examenele scrise de literatură în şcolile medii trebue să aibă numai un caracter literar sau social-literar.

Unii profesori, din dorinţa de a câştiga timp, scriu subiectele pe tablă cu mult timp înainte de intrarea elevilor în clasă. Este un procedeu greşit care nu aduce economie de timp, dar care poate face ca elevii se afle dinainte problemele sau subiectele lucrărilor scrise. Temele trebue să fie scrise pe tablă numai după ce toţi elevii sunt în clasă şi s'au aşezat la locurile lor; cele două-trei minute necesare pentru scrierea temelor pe tablă nu pot ştirbi din timpul necesar pentru executarea lucrării.

Uneori, după ce subiectele au fost scrise pe tablă, profesorii examinatori îşi permit să comenteze subiectul dat, fie ca răspuns la întrebările elevilor, fie din proprie iniţiativă. Aceste comentarii sunt de fapt indicaţii pentru răspunsurile elevilor, deci nu se recomandă.

Este cunoscut că, executând lucrările scrise la examene, elevii se pot folosi de ciorne. Ciorna este utilă în sensul că dă examinatorului posibilitatea să cunoască mai bine sistemul de muncă al elevului şi să urmărească felul cum s'au precizat şi s'au desvoltat în lucrare ideile şi stilul lui.

In unele cazuri, ciorna poate ajuta la aprecierea mai justă a lucrării. Să admitem că în lucrarea scrisă a unui elev, s'a constatat o greşală de ortografie într'un cuvânt a cărui scriere trebuia să fie bine cunoscută. Avem oare în faţă o greşală de ortografie sau o greşală de copiere? Fără ciornă, s'ar putea discuta oricât de mult în legătură cu aceasta, fără să se poată stabili adevărul. Ciorna ne dă posibilitatea de a rezolva această problemă. In cazul când acest cuvânt este scris corect în ciornă, înseamnă că este vorba pur şi simplu de o greşală de copiere; dacă în ciornă cuvântul este scris la fel ca şi în exemplarul transcris pe curat, nu ne mai îndoim că elevul a făcut o greşală de ortografie.

In timpul examenelor scrise, când atenţia şi gândirea elevilor sunt încordate, nimic nu trebue să împiedice munca lor. Sgomotul care se aude de afară, discuţiile între profesori şi asistent, trântirea uşilor, faptul că uneori, profesorii, plimbându-se printre bănci, se opresc pentru a citi cele scrise de elevi — toate acestea sustrag atenţia elevilor, slăbesc concentrarea gândirii lor şi nu-i lasă să lucreze.

La examenele scrise, ca şi la cele orale, examinatorii trebue să urmărească în mod obligatoriu ca elevii să nu-şi sufle unul altuia şi să nu recurgă la copiere. Pentru aceasta, la examenele scrise de absolvire, de pildă, elevii trebue neapărat să fie aşezaţi câte unul în bancă.

Verificarea lucrărilor scrise cere multă atenţie. Scăparea chiar a unei singure greşeli duce deseori la mărirea nejustă a notei. Aceasta se întâmplă (cu excepţia cazurilor când greşelile rămân neobservate intenţionat sau din cauza slabei calificări a profesorului), datorită faptului că lucrările scrise nu se verifică cu destulă atenţie şi destulă minuţiozitate.

Pentru a asigura o verificare atentă a lucrărilor scrise de examen, profesorul trebue să le verifice de două ori. In special, lucrările scrise ale elevilor din clasele de absolvire trebue să fie controlate cu o deosebită grijă. Fiecare membru al comisiei care examinează elevii din aceste clase trebue să cerceteze cu toată atenţia atât lucrarea elevului, cât şi corecturile făcute de profesorul examinator şi, în cazul când el observă vreo greşală în acest sens, trebue s'o semnaleze în recenzia sa pentru lucrarea respectivă.

Preşedintele comisiei, la rândul său, trebue să examineze cu toată atenţia fiecare lucrare şi toate corecturile care s'au făcut înainte de el.

Un astfel de control asupra verificării lucrărilor scrise va asigura o mult mai mare minuţiozitate în această muncă.

Măreţele construcţii ale comunismului

In majoritatea punctelor de lucru depe traseul Canalului navigabil Volga-Don se desfăşoară acum lucrările de finisare.
In clişeu: *lucrările de tencuire la cea de a doua ecluză a Canalului.*

Măsuri în vederea deschiderii anului şcolar viitor în R. S. S. Letonă

Indeplinind dispoziţia Consiliului de Miniştri, Ministerul Invăţământului Public şi secţiile raionale de învăţământ public din R.S.S. Letonă au planificat în mod detailat măsurile care se vor lua în vederea anului şcolar viitor. Aceste planuri se îndeplinesc de pe acum. Se pregătesc materialele de construcţie pentru repararea clădirilor şcolare şi se alcătueşte documentaţia proectului de buget.

In R.S.S. Letonă sunt 715 internate şcolare, care cuprind până la 36.000 de elevi. Aproape toate clădirile internatelor trebue să fie reparate. In această privinţă un ajutor însemnat îl dă populaţia locală.

Ministerul Invăţământului Public consideră ca o sarcină urgentă asigurarea şcolilor cu manuale. In plan se prevede tipărirea a 75 de manuale cu un tiraj total de 1.568.000 de exemplare. Ministerul ia măsuri pentru ca toate manualele să fie tipărite şi să se afle în comerţ la timpul potrivit, până la 1 Iulie.

In şcolile Republicii îşi vor începe munca, la toamnă, peste 1500 de tineri învăţători care termină acum şcoala pedagogică şi institutele de învăţământ superior. Una din cele mai importante sarcini ale Ministerului Invăţământului Public, ale secţiunilor locale de învăţământ public şi ale directorilor de şcoli o constitue sprijinirea tinerelor cadre didactice, asigurarea locuinţelor care sunt necesare şi a tuturor condiţiilor în vederea unei munci cât mai rodnice. In timpul verii vor funcţiona cursurile speciale pentru profesorii de limba rusă şi de limba letonă, ca şi pentru profesorii care predau alte materii. Aceste cursuri vor fi urmate de aproximativ 3.000 de oameni.

Elevii învaţă să cunoască literatura populară

Elevii şcolii de 7 ani din Oimiakonsk dau o mare atenţie cunoaşterii folklorului. Sub conducerea profesorului de limba iakută Ivan Alexeievici Vinokurov, ei au notat legende şi poveşti despre trecutul şi prezentul Oimiakonskului. Acest material a fost publicat în jurnalul şcolar „Aurora boreală".

In zilele vacanţei de vară se vor organiza excursii în regiunea natală, cu prilejul cărora elevii vor înregistra cântece, legende şi basme noi. Materialul cules de elevi va fi trimis institutului de Limbă şi Literatură al Filialei din Iakuţk a Academiei de Ştiinţe.

Şcolile stahanoviste de pe lângă întreprinderile din U. R. S. S.

La uzina de automobile „Stalin" din Moscova şi-a încheiat activitatea şcoala stahanovistă pentru studierea metodelor de muncă ale strungarului Serghei Buşuev care a ajuns o viteză record de prelucrare a metalelor — 2.650 m. şpan pe minut. Strungarii dela diferite întreprinderi din Moscova, care au urmat această şcoală, au ascultat prelegerile ţinute de ingineri cu privire la tăerea rapidă a metalului, şi la construcţia şi folosirea instrumentelor. In atelier, Buşuev a demonstrat metodele sale de muncă.

Pe lângă diferite întreprinderi sovietice, funcţionează zeci de mii de şcoli stahanoviste, care au devenit forma cea mai eficace de studiu profesional şi de ridicare a calificării muncitorilor. Insuşindu-şi metodele înaintate în muncă ale inovatorilor, muncitorii absolvenţi ai şcolii stahanoviste, lucrează mai productiv, sporind totodată randamentul maşinilor.

Astfel, circa 1.000 de persoane dela uzina de sârmă de oţel din Beloreţk, R.A.S.S. Başkiră, au terminat anul trecut şcolile stahanoviste. Muncitorii absolvenţi ai acestor şcoli au sporit cu 7% capacitatea de producţie a maşinilor de tras sârmă. In prezent, colectivul uzinei din Beloreţk luptă pentru obţinerea titlului de întreprindere a muncii stahanoviste colective.

Pe lângă fabrica de ţesături de bumbac „Gulba" din oraşul Klaipeda R.S.S. Lituaniană, funcţionează 14 şcoli stahanoviste, care au ajutat pe numeroşi tineri să devină muncitori calificaţi. Faţă de anul trecut, numărul stahanoviştilor din această întreprindere a sporit de 1,5 ori. Fabrica livrează zilnic o mare cantitate de produse peste plan.

Şcoli pentru studierea experienţei celor mai buni stahanovişti funcţionează şi pe lângă o serie de întreprinderi din R.S.S. Moldovenească. La şcolile stahanoviste ale feroviarilor din această republică învaţă câteva mii de persoane.

Să organizăm bine examenele şcolare

de A. ORLOV
ministru adjunct al Invăţământului Public din R.S.F.S.R.

Şcoala sovietică şi învăţătorii se pregătesc pentru examene, ca pentru o acţiune foarte serioasă şi de mare răspundere. Milioane de şcolari învaţă pentru examene. Cu emoţie se gândesc la examene şi părinţii elevilor. Intregul popor, întreaga noastră ţară este interesată în terminarea cu succes a anului şcolar.

Partidul şi guvernul urmăresc cu atenţie desvoltarea şcolii sovietice, îndrumează munca ei, ajută şcolii în rezolvarea problemelor care-i stau în faţă.

Cu doi ani în urmă, Ministerul Invăţământului Public al R.S.F.S.R. şi toţi cei care lucrează în domeniul învăţământului public şi-au îndreptat atenţia asupra necesităţii înlăturării supraîncărcării elevilor în zilele de pregătire şi de desfăşurare a examenelor. In vederea acestui lucru s'a stabilit un nou „Regulament al examenelor de promovare şi absolvire în şcolile elementare, în şcolile de 7 ani şi în şcolile medii şi un regulament al examenelor pentru diploma de maturitate". Acest regulament prevede reducerea numărului de examene în unele clase şi micşorarea volumului materialului de învăţat pentru examene la unele obiecte.

Examenele de literatură din clasa a VII-a se dădeau înainte din materia învăţată în clasele a V-a, a VI-a şi a VII-a. Acum se dau examene numai din materia învăţată în clasa a VII-a.

Examenele de istorie din clasa a VII-a se dădeau şi din istoria antică şi din istoria evului mediu. Acum examenele se dau numai din materia clasei a VII-a.

In clasa a X-a examenele de literatură se dădeau din tot cursul de literatură, începând cu literatura antică şi terminând cu cea sovietică. Acum se dau examene numai din literatura sovietică şi din câteva opere de bază ale literaturii clasice ruse.

Examenele de istorie din clasa a X-a se dădeau din istoria modernă învăţată în clasele a VIII-a şi a IX-a şi din istoria U.R.S.S. învăţată în clasele a VIII-a, a IX-a şi a X-a. Acum examenele se dau numai din istoria U.R.S.S.

Pentru a înlesni elevilor pregătirea examenelor, Ministerul Invăţământului Public al R.S.F.S.R. a dus în ultimii ani o muncă serioasă, în vederea îmbunătăţirii conţinutului biletelor de examen. Acum, pentru fiecare obiect, problemele sunt date în bilete într'o anumită succesiune corespunzătoare distribuţiei materialului în programele şcolare şi în manuale.

In acest mod se introduce în procesul de repetare a materialului un sistem determinat şi se înlătură greşelile esenţiale din ultimii ani, când repetarea se făcea, în multe cazuri, în afara oricărei legături cu programele şcolare. Aceasta este deosebit de important fiindcă pregătirea pentru examene în şcoală nu trebue şi nu poate purta caracterul unei dresări a elevilor. La examene se cere elevilor o expunere fundamentată a cunoştinţelor sistematizate, priceperea de a întări răspunsurile cu exemple concrete din realitatea înconjurătoare. Invăţătorii şi profesorii care transformă repetarea într'o simplă dresare împing pe copii spre o ştirbire mecanică a răspunsurilor. In cazul unei astfel de organizări a repetării, elevii întâmpină greutăţi la răspunsuri atunci când la examene una sau alta dintre probleme le este dată într'o altă formă decât cea în care a fost biletul de examen.

Pentru a elibera pe copii de emoţii de prisos, pentru a nu-i constrânge să aştepte mult timp până să le vină rândul la examinare după catalog, dacă clasa are mai mult de douăzeci de elevi, ea se împarte, conform cu instrucţiunile pentru examene din 1952, în timpul examenelor orale, în 2—3 grupe care dau examen una după alta în aceeaşi zi. Membrii comisiei de examinare pot pune elevilor întrebări suplimentare numai în limitele programului şi numai în cazul în care au îndoeli în privinţa cunoştinţelor elevilor. Răspunsul elevului nu trebue ascultat în mod obligator până la sfârşit, dacă e clar că elevul şi-a însuşit problema dată.

In anul acesta trebue înlăturate anumite lipsuri care au existat în anii trecuţi. Nu se poate permite, de exemplu, ca în special în primele zile, să asiste la examene, în afară de membrii comisiei de examinare, numeroşi reprezentanţi ai diferitelor organizaţii obşteşti. Aceasta provoacă o stare de nervozitate inutilă la elevi şi creează o situaţie anormală la examene.

In Aprilie anul acesta, Ministerul Invăţământului Public a cerut tuturor secţiunilor de învăţământ ale regiunilor, ţinuturilor şi raioanelor să introducă regula după care vizitarea şcolilor de către reprezentanţii instituţiilor şi organizaţiilor obşteşti este permisă numai cu aprobarea secţiunilor de învăţământ. In timpul examenelor nu trebue să asiste în fiecare clasă mai mult de o persoană în afară de comisia de examinare.

In timpul pregătirii pentru examene şi în timpul desfăşurării lor elevii, în special cei din clasele de absolvire, nu trebue încărcaţi cu munci extraşcolare şi cu alte însărcinări obşteşti. Toată munca extraşcolară şi de cerc, atât în şcoală cât şi în instituţiile extraşcolare, trebue să fie încheiată. Sunt permise numai acele forme de muncă în afară de clasă şi de muncă extraşcolară care au de scop ajutorarea elevilor în pregătirea examenelor, ca de exemplu lecţiile suplimentare în care se revede materia la diferite obiecte de învăţământ, excursiile cu caracter instructiv, lucrările practice la fizică, chimie, biologie.

Se recomandă şcolii să organizeze camere unde elevii să se poată pregăti pentru examene şi unde să se găsească toată literatura necesară: manuale, material didactic, utilaj de laborator, tabele şi hărţi. Trebue să se creeze condiţii pentru ca pregătirea pentru examene şi înseşi examenele să decurgă într'o atmosferă de activitate calmă. In şcoli se vor organiza pentru elevi consultaţii asupra problemelor care provoacă greutăţi în pregătirea individuală pentru examene.

Dar măsurile acestea pot fi insuficiente dacă părinţii elevilor nu fac tot ceeace pot şi trebue să facă în zilele care au mai rămas până la examene. Reuşita pregătirii pentru examene depinde în mare parte de stabilirea unui regim ferm pentru elevi, de alternarea justă a muncii cu odihna. Părinţii trebue să se conducă după regimul de zi recomandat de şcoală. E absolut necesar ca elevii să fie eliberaţi de îndeplinirea obligaţiilor casnice pentru ca ei să poată acorda cea mai mare parte a vremii lor învăţăturii.

Şi în perioada de pregătire şi în timpul desfăşurării examenelor trebue să ne purtăm faţă de copii cu atenţie, cu o deosebită delicateţe. E foarte important să spui la timp un cuvânt bun copilului, să-l îmbărbătezi, să-i insufli încredere în forţele proprii.

In aceste zile trebue activizată munca comitetelor de părinţi. Experienţa ne arată cât de mult pot ajuta comitetele de părinţi, în mod practic şcolii.

Măsurile menite să uşureze pregătirea examenelor şi desfăşurarea lor nu înseamnă deloc minimalizarea cerinţelor faţă de cunoştinţele elevilor. Aceste cerinţe se măresc în mod continuu din an în an, ceeace e pe deplin firesc. Cu toate acestea există cazuri când anumiţi învăţători şi directori de şcoli supraapreciază la examene şi la alcătuirea mediilor finale cunoştinţele elevilor.

Orice încercare de atitudine liberală faţă de aprecierea cunoştinţelor elevilor, de supraapreciere la notele de examinare şi la notele medii trebue să fie desaprobată şi înlăturată în modul cel mai hotărît.

In prezent, în şcoli s'a terminat în mare parte repetarea materiei. Experienţa acumulată de şcoala sovietică în privinţa organizării repetării materiei a ajutat învăţătorilor şi profesorilor să ducă la capăt cu succes această sarcină în anul şcolar curent, a ajutat să se delimiteze ceeace e principal şi ceeace e secundar în curs, să se concentreze atenţia asupra ideilor de bază ale cursului, neîncărcând memoria elevilor cu diferite amănunte. Numai înţelegând esenţa fenomenelor, elevii pot să expună just cele învăţate, folosind formulări proprii şi ilustrând cele spuse cu exemple concrete.

In şcoala sovietică, examenele sunt unul din mijloacele efective şi exacte de verificare a rezultatelor muncii pedagogice. La examene se clarifică nivelul şi calitatea cunoştinţelor elevilor. Acesta este indiciul de bază şi cel mai indiscutabil criteriu de apreciere a muncii şcolii în general şi a fiecărui învăţător sau profesor în parte. Iată dece organele învăţământului, directorii de şcoli trebue să se pregătească în modul cel mai serios pentru supravegherea desfăşurării examenelor şi să strângă material încă din primele zile pentru generalizări şi concluzii privind munca din timpul anului a şcolii şi a colectivului pedagogic.

Procesul pedagogic, multilateral şi complex, nu poate fi exprimat numai prin indicaţii cifrice despre numărul de elevi promovaţi, corigenţi sau repetenţi. Se cere o analiză bine gândită şi adâncă a tuturor laturilor muncii instructiv-educative a şcolii. Trebue să se cerceteze profund răspunsurile elevilor, clarificându-se în ce fel şi-a găsit expresia orientarea ideologică a predării, cum s'a manifestat ea în modul de gândire al elevilor.

E necesar ca nici o lipsă esenţială din cunoştinţele elevilor şi, în consecinţă, şi din sistemul de predare, să nu cadă în afara câmpului nostru de observaţie. In aceasta constă sarcina directorilor de şcoală, a inspectorilor şi a reprezentanţilor secţiunilor de învăţământ din comisiile de examinare. Examenele ne dau posibilităţi largi de clarificare atât a laturilor pozitive cât şi a celor negative ale activităţii şcolii.

Analiza muncii fiecărei şcoli va avea o raţiune practică şi o importanţă esenţială numai dacă concluziile noastre, trase în timpul desfăşurării examenelor, vor fi juste şi precise, numai dacă vor fi remarcate lipsurile tipice din munca noastră şi, în special, dacă vor fi just definite măsurile concrete pentru remedierea acestor lipsuri.

Nu e just să se transforme examenele numai într'un mijloc de verificare a cunoştinţelor elevilor şi de înregistrare a nivelului învăţăturii lor. Examenele, în şcoala sovietică, sunt în acelaş timp şi o verigă foarte importantă a procesului pedagogic, care ne permite să judecăm fără greşeală asupra superiorităţii sistemului de predare a unuia sau altuia dintre învăţători şi profesori, asupra rezultatelor reale şi asupra concluziilor finale ale muncii.

Iată dece organizarea justă a pregătirii pentru noul an şcolar e posibilă numai atunci când sunt studiate, nu în mod formal ci în legătură cu rezultatele anului trecut, multilateral, rezultatele muncii instructiv-educative, când este indicată cea mai bună experienţă şi sunt cunoscute lipsurile de bază. Dacă nu vom face astfel, nu vom putea să ne pregătim bine pentru noul an şcolar.

Şcoala sovietică îşi îmbunătăţeşte cu fiecare an munca sa. Ea a acumulat o experienţă bogată şi multilaterală. Examenele din anul 1952 sunt un prilej pentru ca în activitatea şcolii să apară noi succese şi să se descopere lipsurile care mai există.

Organizaţiile sovietice şi de partid trebue să dea un ajutor însemnat şcolii în această perioadă de mare răspundere din activitatea ei, să înconjoare cu şi mai multă atenţie şi grijă şcoala, să colaboreze cu ea prin toate mijloacele la pregătirea şi desfăşurarea examenelor de promovare şi absolvire.

REZOLUŢIA
Congresului Invăţătorilor din R. P. R.
10 — 13 Aprilie 1952

1. In numele zecilor de mii de cadre didactice din şcolile de pe tot întinsul Patriei, noi, cei 700 de delegaţi întruniţi în Congresul Invăţătorilor din R.P.R., ne exprimăm nemărginita recunoştinţă faţă de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu iubitul conducător al poporului nostru, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, şi faţă de Guvernul ţării, pentru marea preţuire ce o arată oamenilor şcolii, pentru condiţiunile materiale şi morale noi pe care ni le creează.

Congresul a ascultat cu adâncă emoţie şi bucurie cuvântarea tovarăşului Gheorghe Gheorghiu-Dej, adresată cadrelor didactice în numele Comitetului Central al Partidului şi în numele Consiliului de Miniştri.

Cuvântarea tovarăşului Gheorghiu-Dej deschide în faţa noastră, a oamenilor şcolii, o perspectivă largă şi multilaterală pentru munca noastră de pedagogi şi cetăţeni; ea constitue un vast program de luptă şi de muncă, care călăuzeşte şcoala pe drumul unei necontenite mişcări înainte.

„Statul de democraţie populară, spune tovarăşul Gheorghiu-Dej, i-a încredinţat învăţătorului o misiune înălţătoare, aceea de a forma pe noul cetăţean al ţării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadre noi, necesare construcţiei socialiste, capabile să aplice în viaţă ştiinţa şi tehnica nouă. Invăţătorul are frumoasa şi nobila misiune de a lupta pentru stârpirea obscurantismului şi înapoierii culturale, de a duce în masele cele mai largi făclia culturii şi ştiinţei înaintate. Invăţătorimea are misiunea patriotică de a creşte din tinerii noştri oameni devotaţi cu trup şi suflet poporului muncitor, Patriei noastre, Republica Populară Română, oameni devotaţi cauzei păcii, educaţi în spiritul frăţiei între popoare, al dragostei neţărmurite pentru eliberatoarea şi prietena noastră, Uniunea Sovietică, pentru învăţătorul oamenilor muncii din întreaga lume, genialul corifeu al ştiinţei şi culturii, tovarăşul Stalin".

Oamenii şcolii sunt mândri de sarcina măreaţă ce li se încredinţează de Partid şi de Guvern, de a creşte oameni noi pentru construirea socialismului, de a participa activ la treburile Statului de democraţie populară, la lupta pentru apărarea păcii. In numele zecilor de mii de învăţători care ne-au trimis la acest Congres, noi ne angajăm faţă de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român şi faţă de Guvernul ţării, faţă de iubitul nostru conducător, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, să nu precupeţim forţele pentru a fi la înălţimea cinstei şi încrederii pe care ne-o acordă poporul muncitor.

In îndeplinirea sarcinilor noastre noi mergem cu hotărîre pe drumul indicat de conducerea înţeleaptă a Partidului clasei muncitoare, călăuzindu-ne, aşa cum ne învaţă Partidul, de farul luminos al ideologiei marxist-leniniste, de învăţăturile cu privire la şcoală şi învăţământ ale marilor dascăli ai omenirii, Lenin şi Stalin, de minunata experienţă a şcolii sovietice, cea mai înaintată şcoală din lume, de experienţa cea mai bună a cadrelor didactice din ţara noastră.

2. Congresul Invăţătorilor din R.P.R. se desfăşoară în perioada luptei ascuţite între lagărul imperialist şi războinic, în fruntea căruia se găseşte S.U.A., şi lagărul păcii şi socialismului, în fruntea căruia se găseşte marea Uniune Sovietică. Garanţia păcii şi prosperităţii poporului nostru este faptul că Patria noastră face parte din lagărul măreţ al păcii, ale cărui forţe sunt în continuă creştere. Congresul Invăţătorilor din R.P.R. declară: zecile de mii de învăţători din ţara noastră sunt militanţi activi ai acestui lagăr, a cărui victorie înseamnă viaţa şi fericirea copiilor pe care îi creştem, înseamnă triumful culturii şi umanităţii asupra forţelor negre ale morţii, distrugerii şi întunericului.

In timp ce în lumea imperialismului oamenii şcolii sunt puşi să pregătească tineretul pentru a fi carne de tun, noi pregătim cadre pentru pace, pentru socialism, pentru înflorirea Patriei noastre.

In timp ce în lumea capitalismului, mii şi mii de învăţători sunt şomeri, trăiesc în mizerie şi umilinţă, la noi oamenii şcolii sunt ridicaţi la o înălţime pe care n'au avut-o şi nu puteau să o aibă în regimul burghezo-moşieresc.

Acest lucru este posibil pentrucă ţara noastră a fost eliberată de primul Stat Socialist din lume, pentrucă la conducerea Statului este clasa muncitoare, condusă de Partidul său încercat, pentrucă noi construim socialismul.

3. Partidul clasei muncitoare a înfăptuit Reforma Invăţământului care marchează hotarul între şcoala veche, burgheză, şi şcoala nouă a regimului de democraţie populară. Desvoltarea rapidă a reţelei de şcoli, garanţie a închiderii izvoarelor analfabetismului; crearea de noi tipuri de şcoli necesare desvoltării economiei şi culturii socialiste: asigurarea învăţământului în limba maternă pentru minorităţile naţionale din ţara noastră — expresie a aplicării de către Partidul nostru a învăţăturii leninist-staliniste cu privire la problema naţională; aşezarea procesului instructiv educativ pe temelia concepţiei ştiinţifice despre natură şi societate, având ca scop educaţia generaţiei tinere, de constructori conştienţi ai socialismului, — toate acestea marchează deosebirea fundamentală a şcolii noi faţă de şcoala veche burghezo-moşierească, şcoala misticismului, a şovinismului, a bâtei, a pregătirii generaţiei tinere pentru interesele exploatatorilor.

4. Partidul clasei muncitoare ne cheamă să creştem un tineret însufleţit de dragostea neţărmurită faţă de Patrie, faţă de poporul muncitor. Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej ne învaţă să îmbinăm în munca noastră cultivarea mândriei naţionale pentru tradiţiile revoluţionare, progresiste ale poporului nostru, cu orientarea tineretului către viitor, ne învaţă „să înarmăm pe tinerii fii ai Patriei noastre cu puterea ştiinţei, să aprindem în sufletul fiecărui tânăr mândria de stăpân al acestor bogăţii nesecate şi râvna de-a le pune în slujba poporului, pentru binele omului, pentru întărirea Patriei noastre".

Ne angajăm să punem aceste idei măreţe la baza întregii noastre munci şcolare şi extraşcolare, în căminele culturale şi la cursurile de alfabetizare.

Realizările noastre pe tărâmul şcolar au fost obţinute în timpul regimului de democraţie populară. Dar şcoala noastră nouă este la începutul drumului. Partidul clasei muncitoare ne arată perspectiva măreaţă şi luminoasă a acestui drum, care merge tot mai sus şi înainte, având drept ţel crearea omului nou, constructor al socialismului, având drept far minunata şcoală sovietică.

5. In faţa noastră stă sarcina de cinste să pregătim tineretul pentru înfăptuirea socialismului, să-l pregătim ca să poată construi noi fabrici şi uzine, centrale electrice şi instituţii de cultură, să poată mânui tehnica înaintată şi să lucreze cu pricepere la transformarea socialistă a agriculturii, să fie pregătit a activa în domeniul învăţământului, ştiinţei, sănătăţii, literaturii şi artei.

Congresul cheamă pe oamenii şcolii ca, în activitatea lor zilnică, să se călăuzească de învăţătura leninist-stalinistă despre caracterul politehnic al învăţământului; să aibă mereu în vedere activitatea practică viitoare a elevilor lor; să pună toată priceperea şi toate cunoştinţele în slujba înarmării elevilor cu ştiinţă, cu noţiuni fundamentale despre electricitate, despre aplicarea electricităţii în industria mecanică şi chimică, despre planul de electrificare, despre agronomie. Noi chemăm pe tovarăşii noştri din şcoli să acorde cea mai mare atenţie asimilării conştiente a cunoştinţelor de către elevi, să-i înveţe a aplica în viaţă cunoştinţele teoretice, să-i înarmeze cu deprinderi practice de muncă.

6. Chemăm învăţătorii şi profesorii, educatoarele şi instructorii superiori de pionieri, activiştii sindicatelor noastre ca împreună să acordăm „o mare atenţie cunoaşterii nepreţuitelor valori ale culturii sovietice, studierii limbii ruse, a cărei cunoaştere ne dă putinţa de a citi în original operele nemuritoare ale lui Lenin şi Stalin, operele lui Puşkin, Tolstoi, Gorki. Şcoala trebue să cultive sentimentul de prietenie şi colaborare frăţească cu marele popor sovietic, dragostea faţă de glorioasa Uniune Sovietică, care ne-a eliberat şi ne ajută să clădim Patria noastră socialistă, faţă de cel mai bun prieten al poporului nostru, tovarăşul Stalin".

7. Adresându-se Congresului Invăţătorilor din R.S.F.S.R. în anul 1925, tovarăşul Stalin a arătat că a deveni „una din verigile care unesc masele ţărăneşti cu clasa muncitoare — iată sarcina principală a învăţătorului dela sat, dacă vrea într'adevăr să servească cauza poporului său, cauza libertăţii şi independenţei poporului". Pe linia acestei învăţături staliniste îndrumează Partidul Muncitoresc Român şi Guvernul Republicii Populare Române învăţătorimea din Patria noastră.

Noi chemăm pe toţi oamenii şcolii să nu-şi precupeţească forţele pentru a îndeplini această îndatorire cetăţenească şi patriotică. Să lămurim ţărănimea muncitoare asupra avantagiilor agriculturii socialiste, să fim în fruntea luptei pentru lichidarea analfabetismului, să contribuim la consolidarea succesului reformei băneşti, să participăm activ la răspândirea ştiinţei şi culturii la sate, la ridicarea instituţiilor culturale săteşti.

Chemăm pe tovarăşii noştri din şcoli la o participare activă în lupta de clasă ascuţită ce se desfăşoară în ţara noastră. Să mobilizăm ţărănimea săracă şi mijlocaşă la lupta împotriva chiaburimii şi influenţei chiabureşti, să contribuim la înlăturarea din rândurile noastre a unor elemente răzleţe, duşmănoase regimului de democraţie populară, duşmănoase muncii noastre constructive, care caută să se strecoare în şcoală, sperând ca astfel să poată împiedeca sau încetini mersul nostru înainte.

8. Congresul consideră ca o sarcină importantă a oamenilor şcolii realizarea indicaţiei Partidului cu privire la ridicarea continuă a nivelului ideologic, politic şi profesional al cadrelor didactice. Să studiem mai aprofundat şi să aplicăm în munca noastră practică învăţăturile clasicilor marxism-leninismului. Să ne călăuzim în predarea limbii române, a limbilor minorităţilor naţionale, a limbii ruse, de geniala operă a tovarăşului Stalin „Marxismul şi problemele lingvisticii". Să cunoaştem şi să aplicăm în viaţă Hotărîrile Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi ale Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Române. Să studiem profund şi să aplicăm în munca noastră teoria şi practica pedagogică sovietică, învăţătura lui Pavlov şi Miciurin, fără care nu pot fi predate în mod just ştiinţele biologice, fără care nu pot fi just înţelese ştiinţele psihologiei şi pedagogiei. Să muncim fără a ne precupeţi forţele pentru întărirea contribuţiei pe care o aduce şcoala la îndeplinirea Planului Cincinal.

9. Congresul consideră că pentru îndeplinirea tuturor acestor sarcini importante e nevoe să se întărească verigile de bază ale învăţământului — munca învăţătorului şi profesorului în predarea lecţiei şi munca colectivului şcolii.

a) Invăţătorii şi profesorii să-şi concentreze atenţia asupra pregătirii şi planificării lecţiei, forma de bază a înarmării elevului cu cunoştinţe, a educării lui în spiritul moralei comuniste. Scopul principal al lecţiei este realizarea cunoştinţelor prevăzute de program. Noi chemăm învăţătorii şi profesorii să combată metoda şcolii vechi, metoda tocirii inconştiente, să lupte pentru asimilarea conştientă a cunoştinţelor, îmbinată cu memorizarea materiei. Să acorde cea mai mare atenţie caracterului concret, viu şi interesant al lecţiei, folosind cât mai bine materialul didactic pe care şcolile îl capătă acum în cantităţi tot mai mari, complectându-l cu materialul didactic confecţionat cu forţele proprii ale şcolii şi cu cel ce poate fi folosit din natură.

b) Invăţătorii claselor şi diriginţii să acorde mai multă atenţie organizării colectivului clasei, ridicând simţul răspunderii colective al elevilor pentru învăţătura şi purtarea fiecăruia dintre ei. Să se sprijine în munca lor, în măsură şi mai mare, pe organizaţiile U.T.M. şi de Pionieri din şcoli, ajutând ca acestea, la rândul lor, să-şi îmbunătăţească necontenit munca.

c) Directorii au un rol de frunte în şcoală. Ei trebue să îmbunătăţească munca de control şi îndrumare a activităţii instructiv-educative, să se preocupe de ridicarea nivelului ideologic şi profesional al colectivului didactic, trebue să se sprijine mai mult în munca lor pe colectivul pedagogic al şcolii.

d) Este necesar să fie îmbunătăţită munca şi întărit rolul consiliului pedagogic, astfel încât el să devină un centru de sintetizare a experienţei cadrelor didactice din şcoală, de analizare a muncii instructiv-educative pe baza criticii şi autocriticii, de extindere a celor mai bune metode de muncă

e) Prin realizarea unei legături sistematice a şcolii cu familia şi cu organizaţiile obşteşti, să asigurăm cuprinderea în şcoală a tuturor copiilor de vârstă şcolară, frecvenţa regulată a elevilor şi linia unitară educativă în şcoală şi în afara şcolii.

10. Congresul Invăţătorilor din Republica Populară Română consideră că organele Invăţământului Public trebue să-şi îmbunătăţească munca de control şi îndrumare a cadrelor didactice, să înlăture metodele de control birocratice şi formale, dând mai multă atenţie problemelor de conţinut ale procesului instructiv-educativ. Noi aşteptăm ca organele Invăţământului Public să răspândească în mod organizat în rândurile cadrelor didactice experienţa şi metodele de muncă ale şcolii sovietice şi să acorde mult mai multă atenţie decât până acum culegerii, generalizării şi popularizării celor mai bune experienţe ale cadrelor didactice din şcolile noastre. In acelaşi timp, noi aşteptăm ca organele Invăţământului Public să îndrumeze cadrele didactice în munca lor obştească şi în munca de ridicare a nivelului ideologic şi profesional şi să acorde în mod sistematic un ajutor multilateral cadrelor didactice tinere.

Congresul recomandă organelor învăţământului să promoveze cu mai mult curaj cele mai bune cadre didactice în posturi de conducere în învăţământ.

11. Congresul îşi exprimă părerea că organele învăţământului trebue să acorde mai multă atenţie instituţiilor preşcolare şi caselor de copii, realizând în acelaşi timp o strânsă legătură între acestea şi şcolile elementare.

Deasemenea, organele învăţământului trebue să acorde o atenţie mai mare, să sprijine mai mult activitatea sportivă şi de educaţie fizică a elevilor.

12. Congresul îşi exprimă dorinţa ca Ministerul Invăţământului Public să dea şcolilor planuri de învăţământ stabile, programe şi manuale serios îmbunătăţite după modelul programelor şi manualelor sovietice, precum şi metodici pentru predarea obiectelor. Congresul recomandă în acelaşi timp ca Ministerul Invăţământului Public să reglementeze cât mai curând acele probleme ale muncii şcolare care încă nu sunt reglementate, ca de pildă: sistemul de notare a elevilor, sarcinile consiliului pedagogic, munca comitetului de părinţi, munca organizaţiilor de elevi. Congresul consideră că Ministerul trebue să se preocupe mai mult de ridicarea nivelului ideologic şi profesional al organelor de îndrumare şi control.

13. Congresul recomandă Ministerului Invăţământului Public să ia măsuri pentru a grăbi apariţia Revistei de Pedagogie, care va trebui să constitue un ajutor însemnat pentru ridicarea nivelului muncii în şcoală.

14. Congresul se adresează Comitetului pentru Invăţământul Superior de pe lângă Consiliul de Miniştri, exprimând dorinţa cadrelor didactice de a se lărgi sistemul învăţământului fără frecvenţă, organizându-se noi secţii de învăţământ fără frecvenţă în facultăţi.

15. Congresul adresează scriitorilor un stăruitor apel să creeze lucrări literare pentru copii, de o înaltă valoare educativă şi artistică, astfel încât cartea şi publicaţiile pentru copii să constitue un ajutor de seamă al şcolii în educarea comunistă a tinerei generaţii.

16. Congresul adresează Academiei Republicii Populare Române rugămintea de a grăbi alcătuirea gramaticii limbii române, a ortografiei, a dicţionarelor şi a unor lucrări de gramatică comparativă.

17. Congresul consideră că este necesar ca sindicatele salariaţilor din învăţământ să se ocupe mai activ de realizarea în practică a Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Guvernului R.P.R., cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale cadrelor didactice. Sindicatele trebue să întărească munca de ridicare a nivelului politic şi ideologic al cadrelor didactice, ajutându-le să se orienteze just şi să participe activ la munca obştească. Congresul cheamă pe învăţători, profesori, educatoare şi instructori superiori de pionieri să participe activ la alegerile sindicale şi să promoveze în conducerea sindicatelor cele mai bune, mai active şi devotate cadre didactice, întărind astfel conducerea sindicatelor.

18. Congresul propune Institutului de Ştiinţe Pedagogice, Facultăţii de Pedagogie, Gazetei Invăţământului, să acorde o mai mare atenţie publicării de lucrări originale în care să se studieze şi să se generalizeze experienţa înaintată a cadrelor didactice.

19. Congresul consideră că Gazeta Invăţământului, care are un rol important în ajutorarea cadrelor didactice, trebue să-şi ridice şi mai mult nivelul şi să-şi apropie şi mai mult conţinutul de problemele practice şi actuale ale şcolilor, acordând toată atenţia popularizării celei mai bune experienţe a cadrelor noastre didactice.

20. Statul nostru de democraţie populară alocă mari mijloace materiale pentru nevoile instituţiilor de copii. La aceste mijloace trebue adăugate resursele locale, autoimpunerea, organizarea de construcţii şi reparaţii din materiale locale, repararea mobilierului şi inventarului gospodăresc, confecţionarea materialului didactic, complectarea bibliotecilor, amenajarea de terenuri sportive, organizarea gospodăriilor ajutătoare pentru internate, cămine pentru preşcolari, case de copii, etc.

Rolul principal în mobilizarea resurselor locale îl au Sfaturile Populare, organe locale ale puterii de Stat, cărora oamenii muncii le-au încredinţat sarcina de cinste să conducă învăţământul public în raza teritoriului lor. Congresul cheamă conducerile şcolilor şi organele învăţământului public să desfăşoare cât mai multă iniţiativă în mobilizarea resurselor locale.

21. Congresul se adresează organizaţiilor de masă, cerându-le să colaboreze strâns cu şcoala, să contribue şi mai mult la întărirea legăturilor între şcoală şi familie la îmbunătăţirea educaţiei copiilor în familie, organizând în acelaşi timp un control obştesc al muncii şcolare. Congresul cheamă organizaţiile de masă să participe tot mai activ la munca pentru lichidarea analfabetismului, considerând-o drept una dintre cele mai importante sarcini obşteşti

22. Congresul propune ca Ministerul Invăţământului Public şi Uniunea Sindicatelor din Invăţământ să analizeze experienţa împărtăşită de delegaţi şi invitaţi şi propunerile făcute de aceştia, pentru ca pe baza lor, să se poată lua noi măsuri de îmbunătăţire a muncii.

★

In faţa şcolilor noastre, în faţa cadrelor noastre didactice sunt deschise perspective minunate. Şcolile noastre se vor ridica şi vor creşte tot mai mult, odată cu creşterea întregii ţări, cu creşterea victoriilor poporului muncitor pe tărâmul construirii socialismului.

Chezăşia desvoltării şcolilor noastre o constitue regimul de democraţie populară care acordă o grijă deosebită învăţământului, o constitue dragostea şi interesul pe care oamenii muncii îl arată tot mai mult şcolii, culturii, luminării; o constitue miile de învăţători şi educatoare, profesori şi instructori superiori de pionieri, care sub conducerea organizaţiilor de partid, muncesc neprecupeţit pentru a face din şcolile noastre, din căminele noastre culturale, adevărate focare de lumină şi cultură, pentru a ridica propriul lor nivel politic şi cultural, pentru a deveni demni de misiunea înaltă ce o au.

Garanţia desvoltării muncii şcolare şi a ridicării continue a nivelului ideologic şi profesional al cadrelor didactice este atenţia şi grija pe care Comitetul Central al Partidului clasei muncitoare şi Guvernul Republicii Populare Române, pe care personal conducătorul iubit al poporului nostru, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, le acordă revoluţiei culturale în Patria noastră, cadrelor didactice, şcolii.

In faţa noastră stă pilda pedagogiei sovietice, a şcolii sovietice, a învăţătorului sovietic. Călăuza sigură a muncii noastre este învăţătura leninist-stalinistă, luminoasele îndrumări ale geniului omenirii muncitoare, marele Stalin.

Munca noastră în perioada încheierii anului şcolar

In anul acesta, şcoala noastră se pregăteşte mai intens şi mai bine decât oricând pentru examene. Munca pe care o încheiem în curând ne-a îmbogăţit cu noi experienţe, ne-a ajutat să vedem mai limpede căile de rezolvare a variatelor şi numeroaselor probleme care stau în faţa şcolii. Aceasta se datoreşte aplicării Hotărîrii Partidului şi Guvernului cu privire la cadrele didactice şi lucrărilor Congresului Invăţătorilor, se datoreşte pătrunderii tot mai adânci a experienţei pedagogilor sovietici în şcolile noastre

Munca direcţiei şcolii în perioada încheerii anului şcolar capătă o importanţă deosebită. Directorul trebue să asigure o justă coordonare a întregii activităţi din şcoală, trebue să îndrumeze cadrele didactice şi să stimuleze iniţiativa lor. Am învăţat multe, în această privinţă, din munca pedagogilor sovietici Cuvintele lui A. S. Macarenco — „Meseria directorului constă tocmai în faptul că, păstrând o severă subordonare şi răspundere, trebue să dea în acelaş timp libertate deplină forţelor sociale ale şcolii, opiniei publice, colectivului pedagogic, presei şcolare" — m'au călăuzit în activitatea plină de răspundere pentru pregătirea examenelor.

Colectivul nostru pedagogic a căutat să creeze în rândurile elevilor o atmosferă de muncă serioasă şi susţinută, să întărească încrederea lor în forţele proprii, să le asigure condiţii cât mai bune în vederea succesului examenelor. Noi ştim însă că toate acestea sunt determinate, în primul rând, de felul cum este organizată propria noastră muncă.

Am studiat în amănunţime hotărîrile Ministerului Invăţământului Public cu privire la încheerea anului şcolar, hotărîri care au constituit pentru noi un ajutor însemnat în muncă. Una dintre primele noastre preocupări în această direcţie a constituit-o alcătuirea planului de activitate şi a planurilor lecţiilor recapitulative. Pentru a asigura un conţinut just al acestor planuri şi pentru a îndrepta atenţia întregului colectiv didactic asupra ridicării nivelului ştiinţific al recapitulării, am organizat în cadrul consiliului pedagogic o discuţie pe tema pregătirii elevilor pentru examen. Discuţia s'a desfăşurat pe marginea referatului ţinut de tovarăşa profesoară Victoria Jacotă, care a înfăţişat colectivului experienţa ei în această privinţă. Sistemul acesta a dat rezultate bune, ajutându-ne să vedem o serie de metode pozitive, care au putut fi generalizate în întreaga şcoală, precum şi unele lipsuri care au putut fi îndepărtate la timp. De aceea, s'a organizat o nouă discuţie, pe tema „Cum îmi propun să lucrez cu elevii în timpul desfăşurării examenelor" — pe marginea unui referat susţinut de tovarăşa Lucia Teodorescu, profesoară de fizico-chimice. In această direcţie am primit şi ajutorul grupei sindicale, care a organizat o consfătuire a cadrelor didactice cu tema „Cum trebue să se comporte profesorul la examen".

Colectivul nostru a acordat o grijă deosebită biletelor pentru examen. Aceste bilete au fost alcătuite din timp, pe baza indicaţiilor Ministerului Invăţământului Public, printr'o strânsă colaborare între profesori.

Ne-am preocupat apoi de buna organizare a desfăşurării examenelor. Pentru a realiza o cât mai justă compoziţie a comisiilor de examinare, colectivul nostru a discutat pe larg această problemă, căutând să asigure, la fiecare clasă, comisii care vor putea îndeplini în bune condiţiuni sarcina aprecierii şi notării cunoştinţelor elevilor Odată cu fixarea zilelor de examen pentru fiecare obiect, am stabilit şi lista tovarăşilor profesori care vor face de serviciu pe toată durata examenelor.

Tovarăşii diriginţi au antrenat în munca de pregătire a examenelor şi comitetul de părinţi al şcolii. Cu ajutorul acestuia au fost convocaţi la şcoală, între 18 şi 25 Mai, toţi părinţii elevilor din clasele a IV-a, a V-a, a VI-a şi a VII-a. Tovarăşii diriginţi, folosind broşura lui A. M. Filipov „Despre educaţia şcolarului în familie", le-au arătat pe larg îndatoririle ce le revin pentru supravegherea elevilor în perioada pregătirii şi desfăşurării examenelor.

Orele educative ţinute între 15 şi 30 Mai au fost consacrate în întregime discuţiilor privitoare la organizarea muncii elevilor. Cu acest prilej, câte doi sau trei elevi dintre cei mai buni din fiecare clasă au expus colegilor lor metodele lor de lucru în vederea unei temeinice recapitulări a materiei.

Organizaţia de pionieri din şcoală a alcătuit, în fiecare clasă, panouri în care popularizează pe elevii cei mai buni la învăţătură şi metodele lor de muncă.

Şedinţa consiliului nostru pedagogic din 28 Mai, ultima înainte de examen, a fost pe de-a-întregul consacrată instructajului în legătură cu problemele desfăşurării examenelor. S'a insistat în mod deosebit asupra importanţei pe care o are aprecierea şi notarea lucrărilor scrise şi a răspunsurilor elevilor, atrăgându-se atenţia asupra faptului că orice mărire nejustificată a notelor înseamnă o abatere dela îndatoririle profesorului, duce la promovarea unor elevi care nu vor putea face faţă muncii în clasele următoare.

Câteva zile doar ne mai despart de examene. Pregătindu-ne să le întâmpinăm, ne luăm angajamentul să răspundem cu cinste cerinţelor pe care Partidul, Guvernul şi toţi oamenii muncii le pun în faţa noastră, să ridicăm la o treaptă mai înaltă munca noastră de instruire şi educare a copiilor Patriei.

VASILE BELU
directorul şcolii de şapte ani nr. 19 de băieţi — Bucureşti

Despre verificarea şi aprecierea lucrărilor scrise dela examene

Lucrările scrise şi răspunsurile la examene constitue un preţios prilej pentru cadrele didactice de a cunoaşte nivelul de pregătire al elevilor, temeinicia cunoştinţelor însuşite de ei, posibilitatea lor de a sintetiza cunoştinţele, de a selecţiona din întreg bagajul acumulat materialul care răspunde direct temei date. Lucrările scrise dela examene arată în acelaş timp modul de gândire al elevilor, capacitatea lor de a aplica cunoştinţele dobândite în domeniul disciplinii respective şi în domeniul larg al vieţii practice, precum şi posibilitatea de a reda ideile şi convingerile formate într'o limbă literară şi corectă din punct de vedere gramatical.

Verificarea şi aprecierea acestor lucrări au o deosebită importanţă în recrutarea elevilor pentru clasele următoare şi pentru şcolile de grad superior. De felul cum se fac verificarea şi aprecierea lucrărilor scrise la examene depinde în mare măsură succesul muncii didactice în anii şcolari viitori, succesul muncii desfăşurate de profesori şi studenţi în primii ani ai instituţiilor de învăţământ superior.

In acest an şcolar, majoritatea cadrelor didactice au acordat mai multă atenţie pregătirii elevilor în vederea întocmirii lucrărilor scrise la examen, ajutându-i să cunoască tehnica întocmirii lucrărilor, atrăgându-le atenţia să evite greşelile tipice comise în lucrările trecute. Noua structură a anului şcolar şi introducerea noilor cataloage au creat în şcolile noastre condiţii superioare celor din trecut în ceeace priveşte pregătirea elevilor pentru lucrările scrise dela examene. Prin lucrările scrise de control curent şi cele de control final dela sfârşitul pătrarelor, cadrele didactice au ajutat elevii să selecţioneze cu mai multă uşurinţă esenţialul de secundar, să-şi exprime cunoştinţele sintetic şi într'un stil mult mai clar. Unele secţii de învăţământ au atras atenţia cadrelor didactice în mod deosebit asupra importanţei pe care trebue să o acorde formei de exprimare a cunoştinţelor de către elevi. Secţia de învăţământ a oraşului Brăila, de exemplu, a îndrumat cadrele didactice încă dela începutul anului şcolar să ajute elevii în cunoaşterea şi mânuirea corectă a limbii. Ca urmare a acestei îndrumări, în cercurile pedagogice de limbă română, s'a luat hotărîrea ca toţi profesorii din Brăila, indiferent de specialitatea lor, să se preocupe îndeaproape de desvoltarea vorbirii orale şi scrise a elevilor, atât prin lecţiile curente, cât şi prin modul de verificare a lucrărilor scrise.

Invăţând din practica examenelor scrise din anii trecuţi şi folosind experienţa controlului lucrărilor scrise din acest an şcolar, cadrele didactice trebue să arate cea mai mare atenţie înlăturării greşelilor care se comit cu prilejul aprecierii şi notării lucrărilor scrise.

Este ştiut faptul că profesorii, indiferent de materia pe care o predau, sunt datori să corecteze nu numai greşelile de fond ale lucrărilor scrise, ci şi greşelile de stil, de ortografie şi de gramatică. Totuşi, în unele lucrări scrise dela sfârşitul pătrarelor mai există greşeli serioase în această privinţă, care au rămas necorectate. De pildă, lucrarea scrisă la pedagogie pe pătrarul III a elevei Broască Didina, din anul II C, al şcolii pedagogice de învăţătoare din Brăila, arată că tovarăşa profesoară Teodorescu Constanţa nu a verificat cu seriozitate şi nu a reflectat îndeajuns la aprecierea lucrării. Eleva scrie „tioretic" în loc de **teoretic**, „**înbinând**" în loc de **îmbinând** şi profesoara nu corectează, deşi ştie bine că această elevă va trebui să înveţe pe copiii oamenilor muncii să scrie şi să vorbească corect. Eleva foloseşte, de asemenea, termenul de „**constiincios**" în loc de **conştient** şi profesoara nu-i atrage atenţia prin niciun semn, deşi ca profesoară de pedagogie ar trebui să-şi cunoască datoria de a înarma elevele cu noţiuni precise. Din felul cum este corectată lucrarea se constată că profesoara nu urmăreşte desvoltarea gândirii logice a elevelor şi deci exprimarea logică, funcţii care sunt atât de strâns legate una de alta, după cum ne învaţă tovarăşul Stalin, în lucrarea „Cu privire la marxism în lingvistică".

Trebue să ne gândim cu seriozitate la răspunderea pe care o avem în această privinţă. Să ştim bine că a supraaprecia cunoştinţele elevilor, a-i promova dintr'o clasă în alta cu cunoştinţe insuficiente, înseamnă a periclita munca lor şi munca noastră ulterioară, înseamnă a periclita pregătirea temeinică a viitoarelor cadre ale ţării noastre. Trebue să luăm toate măsurile pentruca nota pe care o dăm să corespundă într'adevăr calităţii lucrării, atât din punct de vedere al conţinutului, cât şi din punct de vedere al formei de exprimare. Trebuesc combătute cu tărie atitudini ca aceea a profesorului de limba română Papaiane C. dela şcoala pedagogică din Brăila, care lasă necorectate unele greşeli grosolane ale elevelor. In lucrarea scrisă de pe pătrarul II a elevei Darie Argentina, din anul II B, profesorul Papaiane a lăsat necorectate astfel de formulări: „Inceputul **formări limbi** noastre literare" (titlul lucrării). Iar în cuprinsul lucrării: „Poporul **imulţindu-se** trebuia ca să-şi transmită gândurile, să facă acte de imprumut, donaţie şi vânzare avea nevoe de **scrierii**. Ştim că fiii de **românii învăţau** carte la **bisericii** şi mânăstiri". Pe profesor nu l-a deranjat nici structura frazei, nici aceste cuvinte stâlcite, după cum de asemenea nu l-a deranjat nici stilul defectuos al elevei Ganea Elena, care în lucrarea cu acelaş titlu scrie: „Avem pe Varlaam care scrie şi el mai multe cărţi bisericeşti sub influenţa limbii vorbite de Coresi, Simion Ştefan care scrie „Noul testament" pe Dosoftei şi pe Antim Iririeanu la toţi (ace) vom găsi aceleaşi influenţe de limbă aduse de Coresi".

Ţinând seama de ritmul mereu crescând al desvoltării poporului nostru în drum spre socialism, de pregătirea din ce în ce mai complexă pe care trebue să o aibă cadrele noastre în toate domeniile de activitate, trebue să verificăm şi să apreciem lucrările scrise dela examene cu mai multă grijă, cu o conştiinţă mai puternică a răspunderii ce ne revine.

In acordarea notei, profesorul nu trebue să ţină seamă numai de cunoştinţele pe care le are elevul în legătură cu tema dată. El trebue să urmărească nivelul general de cunoştinţe, modul de înţelegere al faptelor şi fenomenelor, măsura în care elevul poate despărţi secundarul de esenţial, măsura în care a devenit stăpân pe cunoştinţe, le poate aplica, le poate folosi în viaţă, le poate transmite şi altora într'o formă concisă, clară şi corectă. Profesorul trebue să ţină seama, totodată, de posibilităţile elevului de a-şi organiza şi sistematiza materialul, de a-l proporţiona just în jurul ideilor principale.

Pentru înlăturarea aprecierilor superficiale şi subiective asupra lucrărilor scrise dela examenele de absolvire, este necesar ca profesorii de specialitate să întocmească scurte referate asupra lucrărilor scrise şi să supună comisiei de examinare pentru a fi studiate, propunerile lor. Directorii şcolilor au datoria de a îndruma şi controla munca comisiilor, asigurând o verificare şi apreciere cât mai întemeiată din punct de vedere ştiinţific şi pedagogic asupra lucrărilor scrise.

Verificând în mod riguros lucrările scrise dela examenele de promovare şi absolvire şi apreciind în mod just valoarea acestor lucrări, în funcţie de prevederile programelor de învăţământ, cadrele noastre didactice vor da posibilitate viitorilor promovaţi şi absolvenţi să continue cu mai mult succes în munca lor în anul şcolar viitor.

MARIA POPESCU

Consfătuire organizată de „Gazeta Invăţământului" cu corespondenţii din oraşul şi regiunea Cluj

Duminică, 25 Mai a.c. a avut loc în sala de conferinţe a liceului de băieţi nr 1 cu limba de predare maghiară din Cluj o consfătuire a redacţiei „Gazetei Invăţământului" cu corespondenţii din oraşul şi regiunea Cluj. Au participat la această consfătuire 100 corespondenţi din oraşul şi regiunea Cluj.

Consfătuirea a urmărit să creeze o mai strânsă legătură între redacţie şi massele învăţătorilor şi profesorilor.

Lucrările Congresului Invăţătorilor au arătat că „Gazeta Invăţământului" nu-şi va putea îndeplini bine sarcinile decât dacă va cunoaşte în adâncime problemele muncii zecilor de mii de cadre didactice, dacă va populariza experienţele înaintate ale fruntaşilor muncii din şcoală, dacă va atrage în activitatea ei un număr cât mai mare de învăţători şi profesori. In această privinţă, consfătuirea organizată la Cluj a dat unele rezultate rodnice, strângând legătura între redacţie şi corespondenţii din rândurile învăţătorilor şi profesorilor.

Criticile şi propunerile juste făcute cu acest prilej constitue un ajutor însemnat în îmbunătăţirea muncii redacţiei.

La discuţiile care au avut loc cu prilejul consfătuirii s'au înscris 25 de învăţători, profesori, inspectori ai secţiilor de învăţământ şi activişti sindicali.

Tov. Ioan Rusu, învăţător în comuna Durduc, raionul Jibou, a cerut „Gazetei Invăţământului" să se preocupe de noile manuale şcolare şi să publice mai des materiale cu privire la transformarea socialistă a agriculturii.

Tov. Gh. Fleşeriu, învăţător la şcoala elementară din Aiud, a arătat, printre altele, că gazeta nu s'a preocupat suficient de problemele învăţământului preşcolar şi nu a venit în ajutorul învăţătorilor care predau la mai multe clase.

Tov. Tiberiu Olah, profesor la liceul cu limba de predare maghiară din Cluj, a cerut redacţiei să acorde mai multă atenţie muncii cu corespondenţii, şi să se preocupe mai îndeaproape de munca organizaţiilor de tineret din şcoli.

Au mai luat cuvântul I. Bendorfeanu, şeful secţiei de învăţământ a oraşului Cluj, Margareta Boer, directoarea şcolii medii (clasele I-XI) de fete cu limba de predare maghiară din Dej, Teodor Chindea, directorul şcolii pedagogice de băieţi din Cluj, Iuliu Zolyomi, învăţător la şcoala elementară de fete cu limba de predare maghiară din Gherla, Szabo Rubin, preşedintele comitetului sindical raional Gherla şi alţii.

In concluzii s'a arătat sprijinul preţios pe care l-a primit „Gazeta Invăţământului" din partea corespondenţilor din oraşul şi regiunea Cluj şi s'au subliniat învăţămintele pe care redacţia le-a tras în urma consfătuirii.

In atenţia directorilor de şcoli

In scopul de a se uşura transmiterea dela elevii unei clase la elevii altei clase a manualelor şcolare existente, directorii vor aduna şi păstra, cu consimţământul părinţilor manualele aflate în bună stare la elevi.

Se va întocmi o evidenţă precisă a manualelor date în păstrarea şcolii de către fiecare elev în parte.

Măsurile ulterioare în legătură cu aprovizionarea elevilor cu manuale vor fi indicate de Ministerul Invăţământului Public.

Informaţie

In completarea îndrumărilor metodice cu privire la examenele scrise şi orale Nr. 17.892 din 8 Mai 1952, publicate în Gazeta Invăţământului Nr. 162, Ministerul Invăţământului Public comunică:

La examenele scrise de limba rusă pentru clasa a VIII-a a şcolilor medii serale, se va da o dictare dintr'unul din textele învăţate, compusă din 80—100 de cuvinte.

Pentru popularizarea minimelor agrotehnice în rândurile țărănimii muncitoare

Sub înțeleapta conducere a Partidului clasa muncitoare din țara noastră împreună cu țărănimea muncitoare construește astăzi socialismul, făurește o nouă societate, o viață nouă, mai bună și mai fericită, atât pentru oamenii muncii dela orașe cât și pentru cei dela sate.

Eforturile clasei muncitoare, exemplul minunat al stahanoviștilor din fabrici și uzine exemplul constructorilor Canalului Dunăre-Marea Neagră și ai hidrocentralei V. I. Lenin, este înțeles și urmat tot mai mult de întreg poporul muncitor. Țăranii colectiviști, muncitorii din G.A.S., masse tot mai largi ale țărănimii muncitoare se străduesc să sporească rodul culturilor noastre, să obțină noi și noi recorduri în producția de cereale.

Obținerea unor recolte tot mai bogate, este un fapt necesar și posibil. Este necesară o sporire a recoltei deoarece industria noastră în plin proces de desvoltare, are nevoie de materii prime, muncitorii din fabrici au nevoe, de alimente. In acelaș timp, având toate acestea asigurate, muncitorii vor asigura țărănimii noastre muncitoare unelte agricole necesare, tractoarele și mașinile unelte pentru ca ogoarele să fie mai bine lucrate. Sporirea recoltei este posibilă, deoarece principala grijă pentru o recoltă bogată o poartă Partidul și Guvernul nostru care depun toate străduințile pentru a creia condițiile necesare desvoltării agriculturii, care fac tot ce este posibil pentru a ridica conștiința țărănimii muncitoare spre a înțelege dece sunt necesare recoltele bogate și cum se pot obține astfel de recolte.

Acest lucru este posibil pentrucă înaintea țărănimii noastre muncitoare stă exemplul măreț al agriculturii sovietice, cea mai înaintată agricultură din lume, pentrucă ajutorul sovietic ne pune la dispoziție cuceririle științei agrotehnice sovietice, experiența minunată a țărănimii colhoznice din Uniunea Sovietică.

Indrumările agrotehnice elaborate sub conducerea Partidului de Ministerul Agriculturii — agrominimul — stabilesc lucrări absolut necesare și obligatorii diferitelor culturi, lucrări menite a ajuta la ridicarea cantitativă și calitativă a producției de cereale.

Agrominimul cere să luptăm în primul rând împotriva felului înapoiat de lucru, împotriva obiceiurilor vechi, care nu pot aduce belșug, ci sărăcie, Agrominimul ne învață cum să muncim, cum să folosim metodele noi, științifice de lucrare a pământului și întreținere a culturilor.

Un rol important în popularizarea agrominimului revine fără îndoială cadrelor didactice. *„Învățătorului'* spunea în cuvântarea sa la Congresul Invățătorilor tov. Gh. Gheorghiu-Dej, *îi revine un rol de seamă în lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective"*.

Intr'adevăr, aceste cuvinte, spuse de conducătorul Partidului nostru drag, trebue să însuflețească pe fiecare învățător sau profesor, să-l ridice la înțelegerea misiunii înalte pe care clasa muncitoare i-a încredințat-o, aceia de a lupta neîncetat pe deoparte pentru educația și instruirea tineretului, iar pe altă parte pentru ridicarea la un nivel din ce în ce mai înalt a conștiinței masselor, în spiritul învățăturilor marxism-leninismului. Cadrele didactice au largi posibilități de a ajuta țărănimea muncitoare în cunoașterea regulilor agrominimului. Invățătorii trebue să arate în primul rând țărănimii noastre muncitoare, că felul înapoiat de a-și muncii pământul este învechit, necorespunzător și dăunător desvoltării agriculturii noastre. Ei trebue să lupte pentru desrădăcinarea acelei mentalități învechite moștenite din străbuni, să arate poporului cum vechile regimuri aveau tot interesul să țină massele în întuneric pentru a le putea exploata mai ușor.

In același timp, învățătorii trebue să convingă țărănimea muncitoare despre necesitatea lucrării pământului și întreținerea culturilor după regulile stabilite de agrominim.

Ce procedee pot întrebuința învățătorii pentru a convinge țărănimea muncitoare despre importanța aplicării regulilor agrotehnice? Ei vor arăta de pildă, felul cum se micșorează an de an recoltele în statele imperialiste ca S.U.A., Anglia, Franța, etc. în contrast cu creșterile masive ale recoltelor de cereale din U.R.S.S., țările de democrație populară

Cu acest prilej cadrele didactice vor avea mereu posibilitatea de a face o largă popularizare a colhozurilor și sovhozurilor sovietice, care obțin recolte record, a țărănimii colhoznice din Uniunea Sovietică, educată de Partidul Bolșevic în spiritul atitudinii socialiste față de muncă. Cadrele didactice vor putea populariza deasemeni G.A.S., S.M.T.-urile și G.A.C. fruntașe din patria noastră. Invățătorii pot folosi în acest sens bogatul material publicat în presă referitor la cantitățile de cereale obținute la hectar de către unitățile agricole socialiste din țara noastră cum ar fi de pildă, G.A.S. „Nicolae Bălcescu" din regiunea București, gospodăria agricolă colectivă „Drumul lui Lenin" — Satul Mare și multe altele.

Vorbind despre anumite reguli agrotehnice, învățătorii și profesorii vor arăta țărănimii muncitoare că toate acestea se bazează pe experiența îndelungată și încununată de succes a oamenilor sovietici, străduindu-se cât mai mult a convinge pe fiecare țăran muncitor de importanța regulilor agrotehnice cuprinse în agrominim. In același timp, învățătorii au datoria să lupte cu hotărîre împotriva chiaburilor, împotriva propagandei obscurantiste prin care chiaburii, dușmani de moarte ai țărănimii muncitoare, încearcă să împiedice folosirea metodelor înaintate de lucru, să zădărnicească obținerea unor recolte bogate.

Perioada în care ne aflăm este una dintre cele mai importante pentru întreținerea culturilor. Invățătorii și profesorii, folosind orice prilej (cercurile agrotehnice, conferințe în cadrul căminelor culturale, seri culturale, etc.) pot arăta și convinge țărănimea muncitoare asupra lucrărilor importante necesare diferitelor culturi de plante sau cereale. Care sunt aceste lucrări? Pentru culturile de cereale (grâu, orz, ovăz, secară, etc.) una dintre lucrările de seamă prevăzute în agrominim este *plivitul*. Distrugerea buruienilor (pălămida, rapița sălbatică, etc.) este o condiție esențială pentru desvoltarea păioaselor. Invățătorii și profesorii împreună cu agronomul și toți factorii de răspundere din sat trebue să lămurească pe țăranii muncitori să facă vizite cât mai dese pe ogoarele lor, să observe dacă nu au apărut buruienile și să le distrugă atunci când acestea există. A doua lucrare importantă de întreținere a culturilor este *prășitul*. Prin prășit se distruge scoarța ce se prinde la suprafața pământului împiedecându-se astfel pierderea apei din pământ, mai ales în timpul călduriior mari. Agrominimul recomandă pentru culturile de porumb, floarea soarelui, de exemplu, 3—4 prașile. Pentru bumbac agrominimul recomandă cel puțin 5 prașile iar în terenurile cu multe buruieni numărul acestora poate fi sporit la 6—7 prașile. In culturile de leguminoase trebuesc făcute prașile ori de câte ori se simte nevoie. O atenție deosebită trebue acordată prașilei bumbacului. Prima prașilă trebue efectuată imediat după ce planta a răsărit, prașila a doua în primele 10 zile ale lunii Iunie, a treia între 10—30 Iunie, prașila a patra până la 15 Iulie iar a 5-a până la 5 August. Adâncimea prașilelor variază între 6—12 cm. cea mai adâncă fiind prașila a doua (10—12 cm.). Toate acestea ajută la pătrunderea cât mai adâncă a apei în pământ. De acest lucru trebue să ținâ seama neapărat, mai ales acum când ploile abundent căzute în ultimul timp asigură a bogată cantitate de apă tuturor culturilor. Trebue deasemeni sfătuiți țăranii muncitori să facă prașilele cu prășitoarele mecanice și nici de cum cu rarița. In același timp ei trebue convinși că nu este bine să facă mușuroaie la porumb sau floarea soarelui, acestea mai mult stricând plantei respective decât s'o ajute și în plus micșorându-i și recolta.

Printre alte lucrări de întreținere a plantelor, învățătorii și profesorii trebue să arate țărănimii noastre muncitoare că sunt absolut necesare copilitul și smulgerea tăciunilor la porumb, buchetatul și răritul la sfeclă de zahăr, răritul, ciupitul și cărnitul la bumbac, etc. Invățătorii și profesorii trebue să explice țăranilor muncitori cultivatori de bumbac mai ales, modul cum se face răritul și în special ciupitul și cărnitul. Astfel, ei vor arăta că răritul se face odată cu apariția primei frunze adevărate de bumbac lăsându-se plantele la distanțe de 15—18 cm. între ele. Totodată ei vor arăta că operațiunea ciupitului înseamnă ruperea ramurilor lipsite de muguri florali, operație ce se face atunci când apărând ramurile cu fiori, se rup toate ramurile aflate dedesubtul acestora. Cărnitul, înseamnă ruperea vârfurilor plantei după ce au fost lăsate 6—7 ramuri de rod și această operație este menită să grăbească coacerea. Cărnitul se face prin ruperea vârfului deasupra ultimei ramuri cu rod (a 6-a ori a 7-a). Aceste operațiuni asigură o cantitate sporită de cereale, bumbac, etc. și grăbesc (la bumbac mai ales) coacerea fructului.

In afară de aceste lucrări, cadrele didactice vor explica din timp țărănimii muncitoare importanța polenizării artificiale la prășitoare și păioase și mai cu seamă la plantele cu fecundație endogamă și monogamă. Polenizarea la floarea soarelui, de pildă, se face atunci când capitoliul e înflorit prin apropierea și plecarea ușoară a două pălnii (pălării) sau cu ajutorul unei mănuși de forma capitoliului (pălăriei), mănuși de păr sau lână cu care se freacă ușor un capitoliu și după aceia pălăria altei flori.

La porumb, polenizarea se face prin colectarea polenului dela un spic și presărarea acestuia pe mătase. Colectarea polenului se face atunci când acesta e copt folosindu-se o găleată în care se colectează polenul și cu care apoi se prăfuiește mătasea. Un alt procedeu mult mai ușor constă în scuturarea polenului depe spic pe mătasă. La secară, lucernă, etc. se recomandă în mod practic a se face polenizarea cu ajutorul unei funii care se poartă la nivelul spiculul, de câteva ori peste lan. Concomitent cu aceste lucrări de întreținere a culturilor trebue dusă lupta și împotriva dăunătorilor, (a insectelor, bolilor criptogamice, etc.) Este știut că pentru a putea distruge acești dăunători trebue folosit pe o scară cât mai largă asolamentul culturilor adică să nu se semene păioase după păioase. Invățătorii și profesorii vor arăta țăranilor muncitori că cei mai periculoși dușmani ai culturilor noastre sunt: anesoplia (cărăbușelul spiculul) la grâu, orz, ovăz; afidele (purecele frunzei) la fasole; lupoaia (orobanche) la floarea soarelui; gărgărițele sfeclei, rugina, tortelul la lucernă, gândacul de Colorado la cartofi. Invățătorii și profesorii îi vor sfătui pe țăranii muncitori să ia toate măsurile pentru distrugerea acestor insecte dăunătoare. Ei vor recomanda folosirea soluției de nitroxan, lapte de var, cenușă, etc. arătând ce pagube imense pot aduce dăunătorii. De exemplu, un singur gândac de Colorado poate distruge 2 hectare jumătate dintr'o cultură de cartofi și un singur gândac Colorado dă naștere într'un an la circa 3 milioane de noi gândaci.

Pe lângă aceste câteva lucrări absolut necesare întreținerii culturilor învățătorii și profesorii se vor străduî să arate țăranilor muncitori importanța lucrărilor de pregătire a pământului după ridicarea recoltei (arături de vară, desmiriștiri, etc.), necesitatea selecționării și pregătirii din timp a semințelor, rolul arăturilor adânci de toamnă, foloasele pe care le pot aduce ridicării recoltelor folosirea îngrășămintelor naturale și chimice, etc.

Convingându-se de importanța tuturor acestor reguli agrotehnice țăranii muncitori vor obține recolte bogate, vor contribui la construirea socialismului în patria noastră, își vor crea lor însile o viață din ce în ce mai bună.

Luptând pentru aplicarea agrominimului, învățătorii și profesorii, alături de țăranii muncitori vor contribui la înflorirea și prosperarea scumpei noastre Patrii, la construirea socialismului și la apărarea păcii.

C. PRISECARU

Proba practică la școala pedagogică maghiară din Cristur

Elevii școlii pedagogice cu limba de predare maghiară din Cristur au așteptat cu înfrigurare, cu bucurie zilele probelor practice, pentru care s'au pregătit conștiincios. Somogyi Iosif, din anul IV, avea de predat la clasa a III-a o lecție de geografie despre Delta Dunării. El și-a întocmit din vreme planul, și-a confecționat materialul necesar. In ziua când trebuia să țină lecția a adus în clasă materialul didactic pe care avea să-l folosească.

Lucrând cu copiii din clasa a III-a Somogyi Iosif a dovedit că va fi în adevăr, un bun învățător. Conduși cu pricepere de el elevii clasei a III-a erau activi, gata să dea răspunsuri la fiecare întrebare.

Cu ajutorul întregii clase s'a revizuit lecția anterioară, realizându-se prin metoda interogativă o privire de ansamblu asupra reliefului, solului și subsolului țării noastre.

Somogyi Iosif a dovedit o deosebită pricepere pedagogică în etapa cea mai grea a orei pe care a condus-o și anume, în trecerea dela repetarea cunoștințelor predate anterior la lecția nouă, despre Delta Dunării.

Expunerea lecției noi a fost strâns legată de cunoștințele însușite înainte de copii, de problemele discutate anterior, precum și de însemnătatea Deltei pentru desvoltarea economiei țării noastre. Datorită caracterului viu și atrăgător pe care viitorul învățător Somogyi a știut să-l dea lecției, el a reușit să țină trează atenția întregii clase. Pentru a determina pe elevi să urmărească îndeaproape lecția, el a folosit metoda mixtă de predare, expozitivă și interogativă. In scopul de a da elevilor o imagine cât mai concretă asupra plantelor și animalelor din Deltă, a folosit harta și a desenat apoi conturul ei pe tablă. In timpul expunerii, a fixat pe acest desen păsările, peștii și plantele caracteristice Deltei, pe care le-a confecționat din carton alb. El a numerotat fiecare figură și apoi i-a scris numele, citeț, la marginea tablei. In același timp, a arătat elevilor și materialul didactic adus din muzeu: pelicanul, rața sălbatecă, etc.

Prioceperea pedagogică a elevului s'a vădit și prin aceea că, ținând seama de faptul că vederea acestui materia' ar fi sustras atenția elevilor dela lecție, l-a așezat jos într'un colț ferit al clasei, de unde a luat apoi pe rând fiecare piesă în momentul când trebuia să o arate.

Pentru a asigura înțelegerea și adâncirea de către copii a cunoștințelor predate, Somogyi Iosif a comparat animalele și plantele specifice Deltei, despre care povestea, cu acelea din regiunea Cristurului, cunoscute îndeaproape fiecărui copil.

La sfârșitul expunerii, a arătat elevilor, o planșă reprezentând viața din Deltă.

Intrebările de recapitulare puse la sfârșitul lecției au dovedit în mod limpede că elevii au înțeles și au asimilat cunoștințele predate. Lecția s'a încheiat în mod just cu o temă dată pentru acasă.

Proba practică a elevului Somogyi Iosif a avut și unele lipsuri de ordin pedagogic. El nu a apelat întotdeauna la cunoștințele copiilor pentru a lămuri anumite probleme neînțelese de unii dintre ei. De pildă, atunci când nu primea un răspuns mulțumitor, în loc să facă apel la alți copii, el se grăbea să dea singur explicațiile. Deasemeni, a lucrat prea mult cu unii elevi care manifestau tendințe de autoevidențiere, neglijând atragerea la lecție a elevilor timizi, care nu se ofereau singuri să dea răspunsuri.

Deasemeni, n'a urmărit dacă toți copiii notează în caietele lor cele însemnate pe tablă.

In afară de aceste câteva lipsuri, proba practică a elevului Somogyi Iosif a dovedit munca perseverentă pe care el a depus-o pentru a-și însuși metodele de predare și, în același timp, grija și stăruința cu care l-au pregătit profesorii.

Cadrele didactice dela școala pedagogică din Cristur muncesc cu tragere de inimă, asigurând o pregătire temeinică viitorilor învățători, Școlile pedagogice din regiune ar avea multe de învățat dela școala pedagogică din Cristur. Un schimb de experiență organizat în acest sens ar duce la îmbunătățirea muncii și în celelalte școli pedagogice, care nu au ajuns încă la rezultate asemănătoare.

Trebue depuse toate eforturile, trebue folosite toate căile pentru ca munca în toate școlile pedagogice să se desfășoare la un nivel cât mai înalt, pentru ca ele să pregătească învățători destoinici, oameni devotați poporului, cu dragoste pentru copii, care să muncească cu tragere de inimă și cu pricepere pentru a duce la îndeplinire cu cinste sarcinile trasate școlii de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor.

O. ROȘEANU
Inspector general

SĂ FIE ELIBERAT JACQUES DUCLOS!

Cu nespusă mânie și indignare am aflat de arestarea lui Jacques Duclos, secretar al Partidului Comunist Francez.

După arestarea lui André Stil, redactor șef al ziarului „L'Humanite", arestarea tovarășului Jacques Duclos este a doua mârșăvie pe care guvernul francez aflat în slujba imperialiștilor americani o săvârșește numai în curs de câteva zile, adică de când pe pământul Franței a călcat criminalul de război Ridgway.

Jacques Duclos și André Stil au fost arestați undeva în Paris; dar ordinul de arestare a fost emis dela New-York. Metoda este tipic fascistă și face parte din lanțul de provocări monstruoase, din șirul de măsuri terorist-fasciste, care demască teama burgheziei franceze și a ocupanților americani față de patriotismul poporului francez și de neînfricata lui luptă pentru libertate.

Slugoii americani dela cârma Franței l-au arestat pe Jacques Duclos, fruntaș al celui mai puternic partid francez, îndată după semnarea „tratatului general" militarist, care înrobește pe oamenii muncii din Germania Occidentală și este menit să târască și poporul francez pe calea războiului.

Speranțele nebunești ale acestor condamnați de istorie la pieire sunt însă zadarnice. Intreg poporul Franței strigă: „Ridgway, închide ușa pe dinafară!"

Zadarnic caută guvernul colaboraționist a lui Pinay să stăvilească prin măsuri polițiste uriașul val al luptei eroice pe care oamenii muncii din Franța o duc pentru independența țării, pentru apărarea păcii. Aceste măsuri, care demască și mai puternic pe dușmanii poporului francez, nu fac decât să sporească ura masselor exploatate, să întărească lupta lor.

Alăturând protestul meu strigătului de protest al milioanelor de francezi și ai tuturor oamenilor progresiști din lume, cer să fie eliberați tovarășii Jacques Duclos și André Stil, neînfricați luptători pentru libertatea Franței și pentru pacea lumii.

ILEANA MAVRODIN
Vicepreședinte al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

★ ★ ★

Vestea despre odiosul act de provocare săvârșit de guvernanții dela Paris — nemernici trădători ai poporului francez — a umplut de mânie inimile oamenilor cinstiți din întreaga lume.

Slugi mârșave ale imperialismului american, Pinay și acoliții săi au arestat pe vajnicul luptător pentru libertatea poporului francez, pentru independența Franței, pe Jacques Duclos, secretar al C.C. al Partidului Comunist Francez.

Simțindu-și sfârșitul aproape, înspăimântați de lupta tot mai hotărîtă pentru pace și libertate a popoarelor lumii, bancherii din Wall-Street ordonă guvernelor dolarizate din țările capitaliste să treacă la măsuri teroriste împotriva celor mai neînfricați luptători progresiști din aceste țări.

Marile manifestații de protest împotriva sosirii în Franța a generalului ciumă Ridgway, alături de acțiunile viguroase ale poporului german împotriva „tratatului general" militarist constituie însă dovezi de neclintit că astăzi nu mai poate fi adormită conștiința popoarelor.

Glasul lor se ridică din ce în ce mai puternic, voința lor de pace îmbracă forme tot mai vii. Oamenii cinstiți din lumea întreagă vor reuși să împiedice realizarea intențiilor criminale ale forțelor reacțiunii și întunericului, vor reuși să zădărnicească deslănțuirea unui nou masacru mondial, vor reuși să țină sus steagul luptei pentru pace și să apere pe fruntașii acestei lupte împotriva oricăror provocări ale imperialiștilor turbați.

Imi unesc glasul cu acela al oamenilor cinstiți din întreaga lume și cer cu hotărîre ca marele patriot francez Jacques Duclos și tovarășii săi de luptă să fie eliberați fără întârziere.

GHEORGHE ORZEA
Decanul Facultății de Filologie din București

★ ★ ★

Am aflat cu indignare despre vestea arestării lui Jacques Duclos și despre valul de teroare deslănțuit în Franța în urma manifestațiilor de protest ale poporului francez prilejuite de sosirea la Paris a noului gauleiter american, generalul Ridgway. Guvernul americanizat dela Paris l-a arestat pe Jacques Duclos, luptătorul de frunte al Partidului Comunist Francez, executând servil ordinele primite din Wall-Street.

Riposta dată de poporul francez sosirii generalului călău Ridgway a stârnit turbarea guvernului dolarizat dela Paris. Indignarea și mânia populației au făcut pe lacheii guvernului francez să intre în derută și să dea poliției ordinul de a trage în acei care manifestau împotriva sosirii lui Ridgway. Teroarea a culminat prin arestarea lui Jacques Duclos, unul dintre adevărații conducători ai poporului francez, luptătorul plin de curaj, dârz apărător al păcii și libertății.

Odiosul act fascist săvârșit de guvernul Pinay, ca și celelalte acte de provocare făptuite până în prezent, arată limpede că regimul fascist din Franța este la marginea prăpastiei. Acțiunile odioase ale guvernanților francezi exprimă teama lor de sfârșitul care se apropie, care este inevitabil și de care nimeni și nimic nu îl mai poate feri. Pregătirile febrile de război, actele de teroare, arestările și asasinatele în massă comise în ultimele zile întăresc lupta poporului francez pentru pace, pentru eliberarea de sub cizma imperialiștilor americani, pentru izgonirea ocupanților în frunte cu generalul ciumei, Ridgway.

In numele păcii și al libertății, protestez cu energie și cer încetarea terorii din Franța, eliberarea imediată a curajosului luptător francez Jacques Duclos și a tovarășilor săi de luptă.

TRAIAN MORARU
Decanul Facultății de Pedagogie din București

In ajutorul studiului individual al studenților dela Școala Superioară Pedagogică

Incredințate că studiul individual este metoda de bază în pregătirea temeinică a studenților, cadrele didactice dela Școala Superioară Pedagogică din București au dat o deosebită atenție acestei forme de muncă. In tot cursul anului a existat, în cadrul fiecărei catedre o serioasă preocupare de a ajuta, de a organiza și îndruma studiul individual al studenților. Arătând că munca făcută la întâmplare nu poate fi de un real folos, că materia nu poate fi adânc însușită dacă munca de învățătură nu este dusă în mod sistematic, cadrele didactice s'au străduit să găsească forme noi, interesante, care să permită organizarea metodică și intensificarea studiului individual.

Pentru organizarea muncii individuale a studenților, cadrele didactice dela Școala Superioară Pedagogică s'au preocupat de două probleme esențiale: de pregătirea unei bibliografii cât mai potrivite pentru fiecare an și pentru fiecare specialitate și de metodele cele mai bune ca studiul individual al studenților să dea cât mai bune rezultate. Cadrele didactice, în majoritatea lor, au afișat și recomandat la timp bibliografia și s'au interesat ca toți studenții să aibă caiete de studiu individual, să știe să ia note, să facă rezumate și conspecte. S'au preocupat deasemenea de munca studenților în laboratoare și de frecvența la orele de consultație.

La catedra de istoria limbei cadrele didactice au dat studenților fruntași bibliografie suplimentară, urmând, după aprofundarea ei, să fie antrenați în munca științifică dela Institutul de Lingvistică. Catedra de botanică a ajutat un grup de studenți ca Dăscălița, Niculescu El., Constantinescu N. etc., să lucreze preparate pentru microscop și să învețe a îngriji acvariul școlii. Aceasta a contribuit mult la stimularea studiului individual. Catedra de zoologie și cea de fizică, de pildă, au redactat cursuri și le-au pus la dispoziția studenților.

Nu s'a neglijat nici latura zilnică a organizării studiului individual. Cadrele didactice dela Școala Superioară Pedagogică au dat, din vreme, lămuriri asupra modului cum trebuesc făcute conspectele, rezumatele, cum trebuesc luate notele după bibliografia propusă. Astfel a procedat, de pildă, catedra de geografia R.P.R. și de istoria limbei. Deasemeni s'au dat explicațiile necesare asupra organizării și întocmirii lucrărilor personale în laborator. La catedra de fizică, de pildă, s'au alcătuit referate cuprinzând teoria și metoda de execuție a fiecărei lucrări. Un exemplar din acest referat a fost așezat lângă aparatul respectiv, iar altul depus la biblioteca școlii cu o săptămână înainte de executarea lucrărilor. Astfel studenții au putut studia pe îndelete teoria și practica lucrării respective. La catedra de zoologie mulți studenți au fost antrenați să lucreze planșe necesare cursului și lucrărilor practice. Aceasta a contribuit mult la adâncirea studiului individual și la ridicarea nivelului cunoștințelor lor științifice. In această situație se află studenții Neațu Fl., Vlad Ana, Mihai L. și alții. Catedra de geografie a R.P.R. a cerut studenților ca, în cadrul studiului individual să cartografieze majoritatea fenomenelor de geografie economică și fizică.

Pentru a educa studenții în spiritul unei munci organizate, catedra de geografie elementară dela secția de matematici a Școlii Superioare Pedagogice le-a recomandat să-și alcătuiască un caiet individual în legătură cu chestionarul problemelor de examen și cu lecțiile de sinteză. Studenții au fost sfătuiți să pună întrebări în scris asupra problemelor pe care nu le înțeleg deplin. Astfel studentul Don Gh. din grupa a III-a a cerut lămuriri în legătură cu trei probleme. La unele din aceste întrebări li s'a răspuns prin scris; pentru altele au fost chemați la consultații. In tot timpul pregătirii examenelor, cadrele didactice dela catedra de geografie au răspuns tuturor problemelor nelămurite ridicate de studenți în timpul studiului individual. Aceasta a făcut ca între cadrele didactice și studenți să existe o strânsă legătură în toată perioada pregătirii examenelor. Deasemeni controlul caietelor de studiu individual a fost efectuat regulat de către cadrele didactice dela secția de limba română și de botanică. Corectând caietele de studiu individual al studenților, cadrele didactice dela catedra de zoologie le-au arătat studenților și cum să-și întocmească tablouri cuprinzând scheme din încrengături pe funcții și aparate, ca de exemplu tegumentul urmărit în seria animală, musculatura, schelet, locomoție, digestie, aparatul respirator și circulator. Aceste scheme au fost de un real folos în adâncirea cunoștințelor și în organizarea studiului individual al studenților.

Studiul individual al studenților a fost mult ajutat și de biblioteca școlii. Mai întâi sălile de lectură ale bibliotecii sunt deschise zilnic. Apoi biblioteca a achiziționat la vreme și a pus în circulație cursurile și cărțile noi apărute, de exemplu: Alegerea de Novoselov, Geometria de Peripelkina, Matematica superioară de Vinogradov, etc. Deasemeni, au fost alcătuite fișe după 100 de studii și articole importante referitoare la obiectele de studii din școală. Pentru a sprijini efectiv studiul individual al studenților în vederea examenelor, această operație a fost îndeplinită în întregime în trimestrul II, cu toate că ea fusese planificată până la 30 Iunie. Cadrele didactice, în general, au vizitat biblioteca preocupându-se de frecvența studenților și de comportarea lor în sălile de lectură. Ele au recomandat și semnalat lucrările noi apărute, stăruind ca ele să fie achiziționate la vreme.

In problema studiului individual a avut un rol însemnat și organizația U.T.M. din școală care a stimulat permanent această formă de muncă.

Examenele anului II și cele ale anului I care sunt în curs dovedesc că studiul individual s'a îmbunătățit mult la școala superioară pedagogică. Dacă studenții au răspuns mai slab la structura materiei, aceasta dovedește că studiul individual al studenților la această materie nu e fost îndeajuns de bine îndrumat. La catedra de botanică, de pildă, s'a confundat meditațiile cu studiul individual.

Problema studiului individual va constitui o preocupare și mai serioasă pentru cadrele didactice dela Școala Superioară Pedagogică. Invățând din experiența acestui an de muncă, adâncind experiența școlii sovietice, ținând o mai strânsă legătură cu organizația de U.T.M. și cu sindicatul, cadrele didactice vor asigura pentru anii viitori metode tot mai bune pentru a pregăti pe tinerii profesori, atât de necesari desvoltării învățământului nostru de șapte ani.

O analiză a muncii școlilor profesionale

De curând s'au întrunit la Bacău directorii școlilor profesionale din sistemul rezervelor de muncă din regiunile Suceava, Bacău și Putna. Problema principală discutată cu acest prilej a fost problema instruirii și educării elevilor din aceste școli, viitori muncitori calificați pentru diferite ramuri ale economiei noastre naționale. Din discuțiile desfășurate a rezultat destul de limpede faptul că disciplina elevilor, atitudinea lor față de muncă, față de colegi, față de profesori și vârstnici în general depinde în cea mai mare măsură de activitatea cadrelor didactice și a organizației de tineret, de legătura care există între școală și familie.

Faptul că acum, în preajma examenelor, sunt încă o serie de școli cu un mare procent de elevi slabi la învățătură (la Moinești, Bacău, Mărășești) dovedește că unele cadre didactice nu au acordat suficientă grijă pregătirii lecțiilor, nu s'au interesat când învață elevii, cum și în ce condiții învață, cine-i ajută, etc. S'a văzut deasemeni că la aceste școli nu s'a analizat periodic nici munca elevilor — în orele de dirigenție, nici munca profesorilor — în ședințele colectivului didactic.

Constituind un bun prilej pentru schimbul de experiență, ședința directorilor școlilor rezervelor de muncă a stabilit o serie de măsuri însemnate pentru îmbunătățirea muncii.

Note politice externe

Zilele acestea s'a semnat la Bonn „tratatul general" militarist între imperialiștii americani, englezi și francezi și guvernul marionetă al Germaniei Occidentale. Incheerea acestui odios târg între atâtătorii la război imperialiști și clica revanșardă dela Bonn a avut loc concomitent cu semnarea la Paris a tratatului pentru înființarea așazisei „comunități europene de apărare", care include Germania Occidentală, Franța, Italia, Belgia, Olanda și Luxemburgul. Ambele tratate au fost semnate în vederea includerii Germaniei Occidentale în mașina de război atlantică, în vederea accelerării pregătirilor de război ale imperialiștilor americani și ale sateliților lor.

Imperialiștii și clica lui Adenauer s'au ferit până acum să dea publicității textul „tratatului general", tratat de înrobire a Germaniei Occidentale și de transformare a acestei țări într'o bază militară americană. Ei se temeau de împotrivirea maselor populare, mai ales că în ultima vreme a crescut deosebit de mult, în întreaga Germanie, valul de proteste împotriva „tratatului general" militarist. Zilele acestea a fost dat însfârșit publicității textul tratatului, care conține însă și o serie de clauze secrete, pe care imperialiștii se feresc să le desvălue. Din textul „tratatului" se vede limpede că el urmărește să înlocuiască numai formal statutul de ocupație al puterilor occidentale printr'o așa zisă „independență" și că, în realitate, tratatul menține regimul de ocupație militară în Germania Occidentală și tinde să-l permanentizeze.

„Tratatul general" cuprinde 5 acorduri: tratatul general propriuzis, un acord cu privire la trupele pe care imperialiștii le mențin în Germania Occidentală, un acord financiar, un acord asupra intereselor puterilor occidentale și asupra legilor introduse de aceste puteri în Germania Occidentală și un acord asupra instanțelor juridice pe care imperialiștii le mențin în Germania Occidentală. Caracterul înrobitor al acordurilor anexe reiese limpede dacă ne gândim numai la câteva clauze cuprinse în textele respective. Astfel, se prevede că puterile imperialiste au la dispoziția lor întreg teritoriul Germaniei Occidentale pentru a-l folosi în scopuri militare, pentru a menține trupe și a construi obiective strategice. „Tratatul general" prevede că timp de 50 de ani deacum înainte, în Germania Occidentală vor fi cantonate trupe americane. Totodată, textul tratatului prevede că, în anumite cazuri, puterile occidentale au dreptul să preia întreaga putere în Germania Occidentală. Germaniei Occidentale i se fixează, deasemeni, o contribuție financiară deosebit de grea, destinată să servească înarmării puterilor occidentale.

O clauză specială se referă la punerea în libertate a criminalilor de război hitleriști în urma revizuirii pedepselor acestora de către o „comisie mixtă" compusă din reprezentanți ai Germaniei Occidentale și ai puterilor imperialiste.

In ansamblul său, „tratatul general" este un acord înrobitor, care urmărește să definitiveze starea de dezmembrare a Germaniei, ocupația Germaniei Occidentale de către puterile imperialiste și transformarea acestei țări într'o bază americană de agresiune. Acordul semnat la Paris pentru înființarea așa zisei „comunități europene de apărare" complectează planurile atâtătorilor la război imperialiști tocmai în sensul folosirii Germaniei Occidentale drept principal bastion al agresiunii în Europa.

In vederea semnării „tratatului general" dela Bonn, militariștii germani au luat o serie întreagă de măsuri polițienești menite să împiedice manifestațiile de protest ale populației. La Bonn, poliția a patrulat neîncetat pe străzi, iar clădirea parlamentului, unde a avut loc semnarea, a fost înconjurată cu un cordon des de polițiști.

In ciuda măsurilor polițienești și a represiunilor, în Germania Occidentală crește necontenit valul de manifestații și meetinguri de protest împotriva „tratatului general". Poporul german știe că imperialiștii americani au tergiversat până acum răspunsul lor la propunerile sovietice pentru un tratat de pace cu întreaga Germanie, pentru a câștiga răgazul necesar în vederea semnării „tratatului general", instrument de înrobire a Germaniei Occidentale și de înhămare a acestei țări la căruța războinică a Wall-Streetului. Așa cum arată Apelul conducerii Partidului Comunist din Germania, semnătura lui Adenauer pe „tratatul general", „a fost pusă fără asentimentul poporului german și nu va fi niciodată aprobată de poporul german". Poporul german continuă cu și mai multă îndârjire lupta pentru o Germanie unită, democrată și pașnică.

★

La 25 Mai au avut loc alegeri municipale în 2589 orașe și sate din Italia. In aceste alegeri, care au o importanță deosebită, dat fiind actualele condiții politice din Italia, s'au înfruntat forțele reacțiunii, în frunte cu partidul democrat-creștin al lui De Gasperi, și forțele democrate, care luptă pentru independența și pacea Italiei, în frunte cu Partidul Comunist. Alegerile din Italia trebuiau să aibă loc încă în anul trecut, dar forțele reacțiunii au scindat în două țara în ceeace privește ținerea alegerilor. Astfel în Nordul Italiei alegerile s'au desfășurat anul trecut. Acum se țin alegerile în Sudul Italiei. Reacțiunea guvernamentală a recurs la acest joc dublu pentrucă ea urmărea să se aleze în Nord, unde sunt regiunile industriale, cu așazișii social-democrați, cu liberalii și republicanii, iar în Sud, unde domină regimul feudal, cu fasciștii și cu monarhiștii.

In ciuda acestor manevre, în ciuda faptului că actualul sistem de alegeri este, după cum a declarat însuși președintele senatului, Enrico de Nicola „cel mai antidemocratic dintre toate sistemele electorale" blocul partidelor de stânga a înregistrat un mare succes, pe care sunt nevoite să-l recunoască până și agențiile de presă reacționare. Agenția oficială italiană ANSA recunoaște astfel că „partidele de stânga au înregistrat progrese. La Neapole ele au câștigat 40.000 de voturi față de 1948, la Avelino ele au obținut cu o mie voturi mai mult decât în 1948. Și în Sardinia forțele de stânga au obținut mai multe voturi decât în 1948".

In același timp, agențiile de presă imperialiste recunosc eșecul suferit de partidul guvernamental al lui De Gasperi. Agenția ANSA recunoaște că „democrații creștini au înregistrat un regres în raport cu alegerile din 1948. La Roma, ei au pierdut peste 170 mii voturi față de 1948 iar la Neapole peste 120.000 voturi".

Infrângerile suferite de partidele reacțiunii din Italia și, în primul rând, de partidul guvernamental, ca și succesele forțelor democrate în frunte cu partidul comunist arată limpede că poporul italian condamnă politica de înfeudare a Italiei imperialiștilor americani și că el luptă cu hotărîre pentru o Italie independentă.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28, Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 2035
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 166 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 7 IUNIE 1952

In acest număr:

- Pentru continua întărire a partidului.
- Sarcinile Sindicatelor din Învățământ după Congresul Învățătorilor — de **Ileana Mavrodin,** vicepreședinte al Uniunii Sindicatelor de Învățământ.
- Au început examenele — de **Maria Popescu.**
- O măreață biruință a constructorilor comunismului.
- Unele considerente privind biletele de bază și biletele anexe.
- Să înceteze teroarea fascistă din Franța!
- Elevii noștri în fața examenelor.

Un eveniment de covârșitoare însemnătate în viața patriei noastre

Cu un nemărginit entuziasm a luat cunoștință întreg poporul nostru muncitor de alegerea iubitului conducător al partidului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române. Conștienți de covârșitoarea însemnătate pe care o are în viața Patriei noastre venirea neînfricatului luptător pentru pace și socialism, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, în fruntea guvernului țării, oamenii muncii, întruniți în entuziaste meetinguri de salut, și-au exprimat cu dragoste hotărîrea de a sprijini din toată puterea activitatea conducătorului nostru iubit.

Răspunzând dorinței tovarășului acad. prof. dr. C. I. Parhon de a fi eliberat din funcția de Președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii noastre, pentru a-și putea continua însemnatele sale lucrări științifice, Marea Adunare Națională, întrunită în sesiunea istorică din 2 Iunie, desemnând în locul său pe tovarășul dr. Petru Groza, a ales, în unanimitate și cu nemărginit entuziasm, ca președinte al Consiliului de Miniștri pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Vestea alegerii iubitului conducător al poporului nostru în fruntea guvernului țării a fost întâmpinată, în întreaga Patrie, cu un deosebit entuziasm de către întreg poporul muncitor. Această veste a umplut de bucurie sufletul oamenilor muncii din învățământ. In toate școlile țării, întruniți în însuflețite meetinguri de sărbătorire a acestui măreț eveniment, învățătorii și profesorii și-au luat angajamentul de onoare de a spori și mai mult eforturile lor în munca pentru educarea comunistă a tinerei noastre generații de constructori ai socialismului și luptători pentru pace.

Ca întregul nostru popor muncitor, cu adâncă recunoștință și încredere privesc oamenii muncii din școli, spre tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Sub conducerea partidului în fruntea căruia stă tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej și cu sprijinul neprecupețit al marii Uniuni Sovietice, au fost cucerite toate minunatele victorii ale oamenilor muncii din Patria noastră în lupta pentru construirea unei vieți noi, fericite. Partidul nostru, sub conducerea tovarășului Gheorghiu-Dej, luptă pentru aplicarea consecventă a liniei trasate de învățătura marxist-leninistă, linia industrializării socialiste, a întăririi alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare în vederea îngrădirii și eliminării elementelor capitaliste dela sate și orașe și transformării socialiste a agriculturii, linia întăririi necontenite a statului de democrație populară — ca formă a dictaturii proletariatului, a participării active la lupta lagărului păcii condus de nebiruita Uniune Sovietică, împotriva imperialiștilor americani și englezi. Deaceea, în alegerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej ca președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii, oamenii muncii văd chezășia desvoltării și înmulțirii necontenite a victoriilor poporului nostru. Cuvintele rostite de tovarășul Gheorghiu-Dej la alegerea sa în fruntea guvernului au găsit un adânc răsunet în inima fiecărui om al muncii, care a văzut în ele nu numai un angajament dar și un vast program de luptă la îndeplinirea căruia trebue să participe întregul popor.

„Voi munci cu fermitate și cu tot elanul — a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — **pentru realizarea politicii partidului și guvernului, de construire a socialismului, de întărire a statului democrației populare și de propășire economică și culturală a poporului nostru, de întărire continuă a prieteniei veșnice între poporul român și marele popor sovietic, între Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, condusă de marele învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă — tovarășul Stalin! In această prietenie vedem chezășia independenței naționale a poporului nostru și a suveranității noastre de stat".**

Alegerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la conducerea guvernului țării are loc într'o etapă de cotitură în viața partidului nostru, în împrejurări în care în fața partidului stau însemnatele sarcini, trasate de Plenarele C. C. al P. M. R. din 29 Februarie—1 Martie și 26—27 Mai, sarcini de mare răspundere în lupta împotriva oportunismului și a împăciuitorismului. Plenarele C. C. al P. M. R. din Februarie—Martie și Mai au combătut și demascat devierea de dreapta al cărei purtător a fost V. Luca. Activitatea antipartinică și antistatală a acestuia s'a împletit strâns cu acțiunea dușmănoasă a unor elemente contrarevoluționare din sistemul financiaro-bancar și din cooperație, acțiune de subminare a regimului nostru de democrație populară, în scopul creării condițiilor de restabilire a capitalismului în țara noastră. In acelaș timp, Comitetul Central al P.M.R. a combătut atitudinea împăciuitoristă a tovarășilor Teohari Georgescu și Ana Pauker, de sprijinire și încurajare a abaterii de dreapta a lui V. Luca, atitudine care își are rădăcina în faptul că ei înșiși au săvârșit abateri dela linia partidului.

Descoperirea și înfrângerea devierii de dreapta în partidul nostru, demascarea hotărîtă a oportunismului și împăciuitorismului față de oportunism, constitue o nouă victorie a clasei muncitoare și a partidului ei. Entuziasmul cu care poporul nostru a salutat venirea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în fruntea guvernului este cea mai puternică dovadă a unității de neînfrânt a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii în jurul partidului și al secretarului său general. Aceste evenimente de uriașă însemnătate constitue în acelaș timp o puternică lovitură dată atâtătorilor la război, o mărturie a hotărîrii cu care luptă poporul pentru zdrobirea oricăror încercări de a submina cuceririle noastre, de a pregăti terenul pentru izbucnirea unui nou măcel.

In fața tuturor oamenilor muncii din țara noastră stau acum sarcini sporite în lupta pentru consolidarea și desvoltarea succeselor obținute până astăzi. Partidul ne cheamă să ne încordăm toate eforturile pentru întărirea necontenită a statului nostru de democrație populară, pentru îndeplinirea sarcinilor măreți ale planului cincinal și ale planului de electrificare, pentru grăbirea transformării socialiste a agriculturii, pentru consolidarea succesului reformei bănești. Totodată, partidul ne arată necesitatea ascuțirii vigilenței revoluționare împotriva dușmanului de clasă, împotriva devierilor dela linia marxist-leninistă, împotriva împăciuitorismului față de aceste devieri.

Deosebit de drag este tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, masselor largi ale oamenilor muncii din învățământ, ale acelora pe care el i-a numit unul din cele mai numeroase detașamente ale intelectualității noastre.

Cuvintele luminoase ale tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, grija sa pentru munca pe care o desfășoară cadrele didactice sunt adânc întipărite în inimile învățătorilor și profesorilor din patria noastră.

Sarcini de mare răspundere stau în fața oamenilor muncii din învățământ. Vorbind la Congresul din Aprilie al Învățătorilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: „Statul de democrație populară i-a încredințat învățătorului o misiune înălțătoare, aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă".

Urmând învățătura conducătorului partidului și al guvernului nostru, cadrele didactice au datoria de onoare de a depune întreaga lor putere de muncă pentru a înarma pe elevi cu temeinice cunoștințe, pentru a-i educa în spiritul moralei comuniste, astfel ca aceștia să devină cu adevărat constructori pricepuți și hotărîți ai socialismului, apărători dârji ai patriei noastre și ai păcii în lume. Etapa însemnată prin care trec acum școlile, etapa examenelor, trebue să fie un prilej de analiză amănunțită a muncii cadrelor didactice în această privință, un prilej pentru a trage serioase concluzii în privința muncii de viitor.

Învățătorilor și profesorilor le revine o misiune de cinste în munca lor obștească, în deosebi la sate, în ceeace privește participarea activă la opera de transformare socialistă a agriculturii, la intensificarea schimbului între oraș și sat, la întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la lupta împotriva chiaburimii, la efectuarea tuturor măsurilor necesare pentru consolidarea succesului reformei bănești. Ducând o intensă muncă de lămurire, popularizând pe larg și luptând pentru aplicarea măsurilor pe care le prevede agrominimul, desvoltând necontenit munca culturală și de alfabetizare, cadrele didactice vor aduce o serioasă contribuție la întărirea patriei noastre.

Organizațiile de partid din școli, învățătorii și profesorii comuniști și cei fără de partid au datoria să intensifice și mai mult lupta pe tărâm ideologic, ridicându-și nivelul politic și teoretic și veghind cu o ascuțită vigilență revoluționară pentru a demasca orice deviere dela linia partidului, pentru a combate manifestările dușmănoase, oportuniste și împăciuitoriste care ar încerca să se strecoare în învățământ.

Venirea iubitului conducător al poporului nostru la conducerea guvernului trebue să fie pentru noi un nou și puternic imbold pentru ca toată munca noastră, toate puterile și cunoștințele noastre să fie îndreptate spre pregătirea viitorilor luptători pentru pace și socialism, spre educarea încrederii și a dragostei nemărginite a copiilor și a tuturor oamenilor muncii față de statul nostru de democrație populară, față de partid și conducătorul său iubit, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, față de marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică, și genialul învățător al întregii omeniri muncitoare — tovarășul Stalin!

Lucrările celei de a 12-a sesiuni a Marii Adunări Naționale

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, iubitul conducător al poporului nostru, a fost ales Președinte al Consiliului de Miniștri al R. P. R.

Luni dimineața s'au deschis lucrările celei de a 12-a sesiuni ordinare a Marii Adunări Naționale

Membrii Marii Adunări Naționale și numeroși invitați au primit cu îndelungate aplauze intrarea în sala de ședințe a membrilor Prezidiului și Guvernului.

Pe banca Prezidiului au luat loc: membrii Prezidiului Marii Adunări Naționale în frunte cu acad. prof. dr. C. I. Parhon.

Pe banca ministerială au luat loc tovarășii:

Dr. Petru Groza, Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Ana Pauker, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Al. Drăgici, D. Petrescu și alți membri ai Guvernului.

La deschiderea lucrărilor celei de a 12-a sesiuni ordinare a Marii Adunări Naționale au asistat S. I. Kavtaradze, ambasadorul Uniunii Sovietice, și alți membri ai corpului diplomatic, precum și numeroși reprezentanți ai presei române și străine.

Acad. prof. dr. C. I. Parhon, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, a declarat deschisă cea de a 12-a sesiune ordinară a Marii Adunări Naționale.

S'a trecut apoi la alegerea Biroului actualei sesiuni a Marii Adunări Naționale.

Cu aplauze prelungite deputații au ales în unanimitate ca președinte al Biroului Marii Adunări Naționale pe tov. Gh. Stoica.

Au fost aleși apoi ca vicepreședinți ai Biroului Marii Adunări Naționale, deputații Stelian Moraru, Vasile Vâlcu și Rozalia Moldovan.

Tov. Stelian Nițulescu, ministrul Justiției, a depus spre examinare de către Marea Adunare Națională, proectul de lege pentru organizarea judecătorească, proectul de lege pentru înființarea și organizarea Procuraturii Republicii Populare Române, proectul de lege pentru organizarea instanțelor și procuraturilor militare și proiectul de lege pentru ratificarea unor decrete emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre 5 Aprilie și 1 Iunie 1952.

S'a ales apoi comisia juridică pentru examinarea proectelor.

După o pauză ședința s'a redeschis sub președinția tov. Stelian Moraru.

In cadrul discuției generale asupra proectului de lege pentru organizarea judecătorească, au luat cuvântul deputații Dumitru Zaharia, Dumitru C. S. Tudor, Iuhasz Ladislau (în limba maghiară) și Petrilă Ștefan, care au arătat necesitatea acestei legi, criticând aspru împăciuitorismul manifestat de unele organe judecătorești, față de elementele capitaliste sabotoare, față de chiaburi și speculanți.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate, prin vot secret, legea pentru organizarea judecătorească.

La discuția generală cu privire la legea pentru înființarea și organizarea Procuraturii Republicii Populare Române, au participat deputații C. Paraschivescu-Băläceanu, Gh. Ungureanu și N. Oprescu.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate, prin vot secret, legea.

După discuția generală la care au participat deputații cpt. Tănase Adam, Ion Sârbu și cpt. Popescu Tudor, Marea Adunare Națională a votat în unanimitate, prin vot secret, legea pentru organizarea instanțelor și procuraturilor militare.

In numele unui grup de deputați, tov. Petre Niculescu a propus Marii Adunări Naționale să hotărască scoaterea din Comisia aleasă pentru pregătirea proectului noii Constituții a R.P.R., a deputaților Vasile Luca și Teohari Georgescu, pentru abaterile săvârșite de aceștia.

Propunerea a fost adoptată în unanimitate.

Deputatul Mihail Roșianu a prezentat Marii Adunări Naționale proectul unei moțiuni de protest adresate guvernului Pinay împotriva arestării samavolnice a lui Jacques Duclos.

Marea Adunare Națională a votat în unanimitate moțiunea propusă.

După o scurtă pauză, ședința s'a redeschis sub președinția tov. Gh. Stoica.

Deputatul Ilie Murgulescu a supus spre aprobarea Marii Adunări Naționale o moțiune împotriva săvârșirii atrocităților americane în Coreea

Moțiunea a fost adoptată în unanimitate.

Apoi, Marea Adunare Națională a votat în unanimitate legea pentru ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre 5 Aprilie și 1 Iunie 1952.

Tov. Gh. Stoica a anunțat apoi că în cursul zilei a avut loc o ședință comună a Prezidiului Marii Adunări Naționale și a Biroului Marii Adunări Naționale, în cadrul căreia a fost prezentată o scrisoare a tov. acad. prof. C. I. Parhon, scrisoare cu care Prezidiul a fost de acord. Tov. Gh. Stoica a dat citire textului acestei scrisori în care tov. Parhon cere eliberarea sa din funcția de Președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, pentru a se putea ocupa din plin de lucrările științifice pe care le-a întreprins și pentru a-și putea îndeplini multiplele îndatoriri obștești.

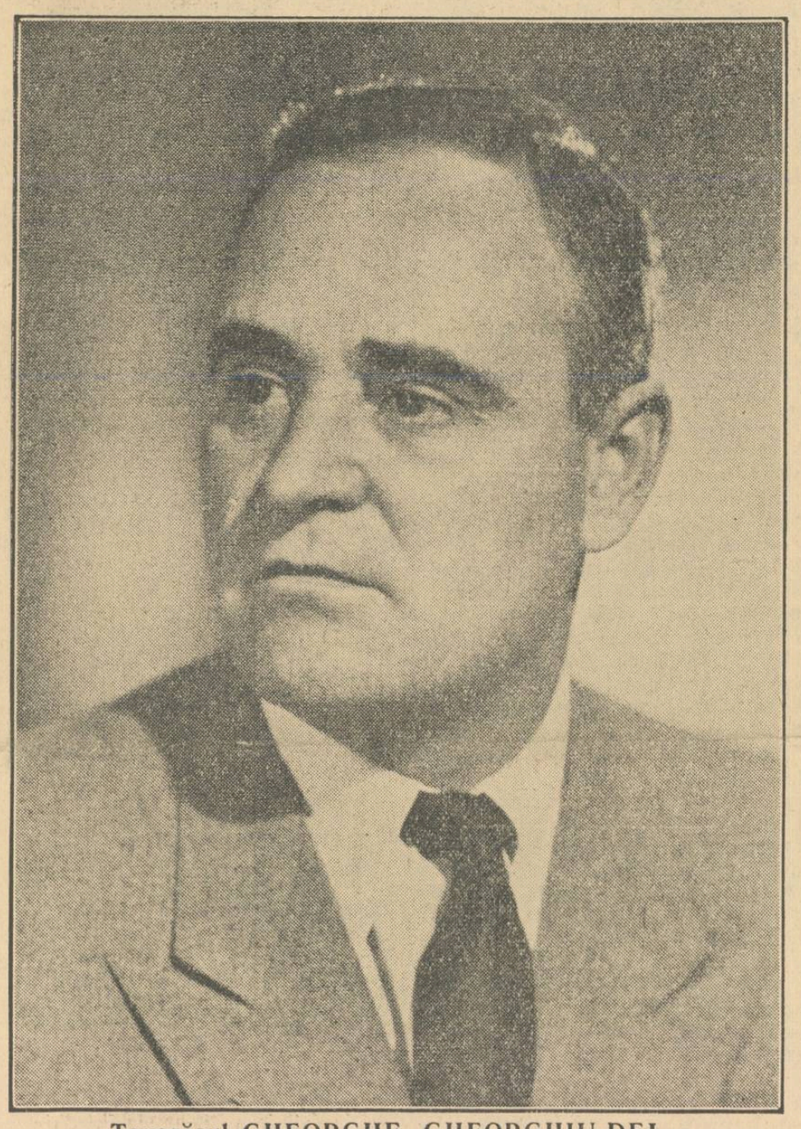

Tovarășul GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R.

Deputatul acad. prof. C Balmuș a arătat că activitatea în domeniul științei a tov. acad. prof. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., om de știință cu reputație mondială, constitue un aport de mare însemnătate pentru poporul nostru muncitor.

Susținând cererea făcută de tov. acad. prof. C. I. Parhon, deputatul C. Balmuș a exprimat totodată Președintelui de onoare al Academiei R.P.R. cele mai calde urări de sănătate pentru continuarea activității sale științifice spre binele poporului.

Deputatul Anton Nițescu a arătat că în persoana tov. acad. prof. dr. Parhon clasa muncitoare vede figura nobilă a omului de știință care a împletit știința cu lupta poporului, cu patriotismul adevărat. De aceea, tov. dr. Parhon se bucură de întreaga dragoste a clasei muncitoare, a oamenilor muncii din țara noastră.

Tov. A. Nițescu a declarat că sprijină cererea exprimată de tov. Parhon în scrisoarea adresată Marii Adunări Naționale.

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate propunerea de a satisface cererea tov. acad. prof. C. I. Parhon de a fi eliberat din funcția de președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

In vederea desemnării candidaturii pentru funcția de președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale, a fost aleasă o comisiune alcătuită din deputații acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, Leonte Răutu, Stelian Moraru și Gheorghe Ratz.

După deliberare, tov. acad. prof. dr. C. I. Parhon, în numele Comisiunii, a arătat că aceasta și-a însușit propunerea făcută de tov. C. I. Parhon, de a desemna drept candidat pe tov. dr. Petru Groza. Membrii Marii Adunări Naționale au salutat prin aplauze puternice propunerea candidaturii tov. dr. Petru Groza.

Raportorul a arătat că invitat de comisiune, tov. dr. Petru Groza și-a dat consimțământul de a fi propus în acest post.

Apoi a urcat la tribună tov. dr. Petru Groza, care și-a depus mandatul de președinte al Consiliului de Miniștri.

Marea Adunare Națională a aprobat în unanimitate depunerea mandatului său de președinte al Consiliului de Miniștri și l-a ales în unanimitate Președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Adunarea a făcut o caldă manifestație de simpatie noului Președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

După aceea tov. dr. Petru Groza a depus jurământul în noua sa calitate de Președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Pentru ca Prezidiul Marii Adunări Naționale să se întrunească în vederea desemnării candidatului în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri, ședința a fost suspendată.

La redeschidere, Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, tov. dr. Petru Groza a anunțat că Prezidiul Marii Adunări Naționale, în unanimitate și cu însuflețire, propune drept candidat în funcția de Președinte al Consiliului de Miniștri pe cel mai bun fiu al poporului nostru, conducătorul iubit al poporului muncitor și al clasei muncitoare, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Cei prezenți au întâmpinat această propunere cu aclamații și urale îndelungate. Minute în șir, deputații și-au manifestat dragostea față de conducătorul oamenilor muncii din R.P.R., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Tov. Gh. Stoica a supus aprobării Marii Adunări Naționale un proect de Hotărîre prin care Marea Adunare Națională eliberează pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej din funcția de prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și îl numește în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri.

Intr'o atmosferă de mare însuflețire, deputații au votat în unanimitate Hotărîrea.

In momentul în care tov. Gh. Stoica a declarat ales ca președinte al Consiliului de Miniștri pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, deputații și numerosul public ce se afla în balcoane au isbucnit în urale puternice care au durat minute în șir.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române se urcă la tribună pentru a depune jurământul:

„Jur că voi servi poporul și Republica Populară Română cu tot devotamentul și puterea mea de muncă, că voi păzi și respecta Constituția și legile țării, că voi păstra secretele de stat și voi apăra interesele poporului și ale statului, libertățile democratice și independența patriei!"

Din nou isbucnesc furtunoase aplauze în cinstea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

După ce tovarășul Gheorghiu-Dej a depus jurământul, el a adresat Marii Adunări Naționale o emoționantă cuvântare, mulțumind pentru înalta cinste ce i s'a făcut și încredințând poporul muncitor, partidul, guvernul și Marea Adunare Națională că va munci neobosit pentru întărirea Republicii Populare Române.

Când tovarășul Gheorghiu-Dej a vorbit despre prietenia și colaborarea frățească cu Marea Uniune Sovietică, despre genialul învățător al oamenilor muncii, tovarășul Stalin, în sală au isbucnit furtunoase ovații în cinstea Uniunii Sovietice și a marelui Stalin. Timp de mai multe minute Adunarea și publicul din balcoane, în picioare, au scandat: „Slavă lui Stalin!"

Incheind lucrările sesiunii, tovarășul Gheorge Stoica a relevat însemnătatea hotărîrilor luate în sesiune și a urat spor la muncă deputaților.

Cuvântul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la alegerea sa ca Președinte al Consiliului de Miniștri al R. P. R.

Vă mulțumesc pentru înalta cinste și marea răspundere pe care mi-ați acordat-o, numindu-mă în funcția de Președinte al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române.

Țin să încredințez clasa muncitoare, țărănimea muncitoare, poporul, Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central, Guvernul Republicii Populare Române și Marea Adunare Națională, că îmi voi îndeplini în mod conștiincios îndatoririle ce decurg din funcțiunea în care am fost numit.

Voi munci cu fermitate și cu tot elanul pentru realizarea politicii partidului și guvernului, de construire a socialismului, de întărire a statului democrației populare și de propășire economică și culturală a poporului nostru, de întărire continuă a prieteniei veșnice și colaborării frățești între poporul român și marele popor sovietic, între Republica Populară Română și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, condusă de marele învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă — tovarășul Stalin! **(Aplauze furtunoase, deputații în picioare ovaționează îndelung pentru Uniunea Sovietică. Timp de câteva minute deputații scandează numele tovarășului Stalin).** In această prietenie vedem chezășia independenței naționale a poporului nostru și a suveranității noastre de stat.

Voi lucra cu toată fermitatea pentru realizarea politicii partidului și guvernului, de întărire a prieteniei între Republica Populară Română și celelalte țări de democrație populară, de luptă pentru apărarea păcii în cadrul marelui front al păcii în frunte cu Uniunea Sovietică, împotriva provocatorilor de război, imperialiștii americano-englezi.

Vă asigur că îmi voi îndeplini cu fermitate îndatoririle în fruntea guvernului, pentru ridicarea la o treaptă mai înaltă a vigilenței revoluționare a poporului nostru, și că nu mă voi abate nicio clipă dela principiile de care este călăuzit Partidul Muncitoresc Român — forța conducătoare în statul de democrație populară — dela principiile marxist-leniniste. **(Aplauze puternice și îndelung repetate).**

Pentru continua întărire a partidului

Zilele acestea s'a publicat înștiințarea cu privire la ședința plenară a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, ce a avut loc în zilele de 26—27 Mai a.c.

Plenara a ascultat și desbătut raportul Comisiei de Partid care a verificat activitatea și organizarea sistemului financiar din perioada 1947 (8 Noembrie) — 1952 (9 Martie) precum și o informație preliminară asupra rezultatelor verificării făcute de Comisia de Partid care a cercetat activitatea desfășurată în sistemul schimbului de mărfuri.

In cursul plenarei au fost supuse analizei o serie de probleme centrale ale activității partidului nostru. Plenara a constatat cu acest prilej deplina justețe a liniei partidului, care are la bază genialele învățături ale lui Lenin și Stalin și uriașa experiență a Partidului Bolșevic. Conducând poporul muncitor în măreața operă de construire a socialismului, partidul nostru urmează linia de industrializare socialistă, ca bază a desvoltării întregii economii; de întărire și consolidare a alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, în vederea îngrădirii și eliminării elementelor capitaliste dela sate și orașe și transformării socialiste a agriculturii; linia de întărire continuă a statului de democrație populară, ca formă a dictaturii proletariatului, și de activă participare la lupta pentru apărarea păcii în strânsă prietenie și alianță cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară. Bazele acestei politici sunt expuse în astfel de documente ale partidului, ca rapoartele tovarășului Gheorghiu-Dej la Conferința națională a partidului și la Congresul Partidului Muncitoresc Român, raportul și rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 3—5 Martie 1949, hotărîrile partidului și guvernului privitoare la Planul Cincinal, la Planul de Electrificare și alte hotărîri ale partidului și lucrări ale tovarășului Gheorghiu-Dej.

Urmând cu fermitate această linie marxist-leninistă, partidul nostru, în fruntea celor ce muncesc, a obținut succese de seamă în opera de făurire și consolidare a regimului democrației populare, de construire a bazei economice a socialismului.

Industria noastră socialistă și, în principal, industria mijloacelor de producție, crește și se desvoltă în ritm rapid. Masse tot mai mari ale țărănimii muncitoare pornesc pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Crește continuu nivelul de trai material și cultural al celor ce muncesc.

Politica partidului se bucură de sprijinul activ al maselor largi ale poporului. Experiența luptei pentru instaurarea și întărirea regimului de democrație populară, dusă de oamenii muncii sub conducerea partidului în decursul celor 8 ani ce au trecut dela eliberarea României de către Armata Sovietică, a sădit în conștiința maselor muncitoare dela orașe și sate convingerea că politica partidului este singura în măsură să asigure înflorirea patriei noastre și bunăstarea celor ce muncesc. Deaceea poporul muncitor privește politica partidului ca politica sa proprie și înlătură din calea lui pe oricine se ridică împotriva liniei partidului, rupându-se astfel de popor.

Pe măsura înaintării țării noastre pe drumul socialismului, clasele exploatatoare izgonite dela putere și elementele capitaliste pe care le generează necontenit mica producție de mărfuri, văzând apropierea sfârșitului lor, își întețesc împotrivirea față de politica revoluționară a partidului nostru. Dar partidul și statul de democrație populară, cu sprijinul entuziast al milioanelor de muncitori, țărani muncitori și intelectuali înaintați demască și zdrobesc uneltirile dușmanului.

1

Desbătând rapoartele ce i-au fost prezentate, Plenara C.C. al P.M.R. a constatat că în sistemul Ministerului de Finanțe, al Băncii R.P.R. și al Băncii pentru Credit și Investiții, precum și în cooperație, au fost menținute și încadrate un număr mare de elemente dușmane, care s'au grupat în jurul lui V. Luca și care au dus o intensă activitate dușmănoasă de subminare a regimului de democrație populară și de sabotare a operei de construire a bazei economice a socialismului în țara noastră.

In opoziție cu linia C.C., care prevede limitarea și eliminarea elementelor capitaliste dela sate și orașe, ei au dus o politică contrarevoluționară de stimulare și avantajare a chiaburimii și exploatatorilor din orașe.

In politica fiscală, ei au favorizat creșterea elementelor capitaliste la sate și orașe și le-au apărat împotriva loviturilor dictaturii proletariatului. O mare parte dintre chiaburi au fost trecuți în categoria „mijlocașilor", dându-li-se astfel putința de a se sustrage efectelor politicii de îngrădire duse de statul de democrație populară.

In politica prețurilor, dușmanii poporului au urmărit mărirea continuă a prețurilor de achiziții și contractări de produse agricole alimentare în scopul creării condițiunilor de îmbogățire a chiaburilor și speculanților, stabilind în acelaș timp prețuri pentru unele mărfuri industriale destinate satelor, sub prețul de cost. Acțiunea lor dușmănoasă și-a găsit deasemenea expresia în nerealizarea planului de colectare a produselor agricole și a planului de achiziții prin cooperative.

In privința finanțării economiei naționale dușmanii poporului au încercat să submineze activitatea productivă a întreprinderilor socialiste, întârziind dotarea lor cu fond de rulment și stabilind sarcini de beneficii și de pierderi planificate necorespunzătoare planului lor de producție, nevoilor și posibilităților lor reale.

In privința industrializării socialiste a țării ei au dus o politică de frânare a investițiilor, îndeosebi în ramurile industriei grele, încercând să pună piedici desvoltării acestor ramuri-cheie ale economiei țării și marilor construcții ale socialismului — de pildă Canalul Dunăre-Marea Neagră, „Casa Scânteii", etc.

In domeniul agriculturii socialiste au urmărit să creeze condiții tot mai grele de activitate gospodăriilor de stat, blocându-le conturile în cea mai mare parte a anului.

Politica pe care au dus-o în domeniul fiscal, de credite, de contractări și de prețuri, stimulând îmbogățirea păturii avute a țărănimii, a constituit o frână în transformarea socialistă a agriculturii.

In privința comerțului socialist de stat, dușmanii poporului au încercat desorganizarea și lichidarea sa, trecând unele unități în patrimoniul cooperației, care devenise în multe locuri un adăpost al elementelor exploatatoare și speculante dela orașe și sate.

In perioada pregătirii și înfăptuirii reformei bănești, aceste elemente contrarevoluționare au acționat intens cu scopul de a împiedica și submina aplicarea Hotărîrii C. C. din Septembrie 1951 pentru efectuarea reformei bănești. Aceste elemente dușmănoase au fost sursa tuturor zvonurilor cu caracter provocator și diversionist, menite să ajute elementelor capitaliste dela orașe și sate să se sustragă efectelor reformei și să producă desorientare, neîncredere și panică în rândurile populației muncitoare.

Impotriva hotărîrilor partidului și guvernului, fosta conducere a sistemului financiaro-bancar a dus o politică dăunătoare statului și poporului muncitor în domeniul circulației bănești. In acelaș timp, pentru a provoca nemulțumiri și a săpa încrederea oamenilor muncii în partid și guvern, ei nu au îndeplinit sarcina dată de conducerea partidului de a plăti salariile primei chenzine din luna Ianuarie înainte de reformă, neplătind salariile la o parte însemnată de muncitori din ramurile principale ale industriei.

Această politică contrarevoluționară a fost desfășurată prin menținerea vechiului aparat financiaro-bancar burghezo-moșieresc și prin concentrarea în cadrul acestui aparat a unui mare număr de foști exploatatori, foști agenți de siguranță și alte elemente contrarevoluționare îndepărtate din aparatul de stat, dându-le astfel posibilitatea de a sabota opera de construire a socialismului.

Pentru a-și putea realiza obiectivele, acești dușmani au urmărit tot timpul ruperea planului financiar și a bugetului statului de planul economic de stat, au urmărit să introducă anarhie și desordine în sectorul socialist al economiei, au încurajat furturile și pe iefuitorii bunurilor poporului.

Scopul urmărit era de a crea condițiile restabilirii capitalismului în țara noastră. Această acțiune criminală a fost zădărnicită, demascată și zdrobită cu hotărîre de partid și de guvern, cu sprijinul masselor muncitoare dela orașe și sate. Reforma bănească a reușit pe deplin, dând o lovitură puternică elementelor capitaliste dela orașe și sate și contribuind la ridicarea nivelului de trai al clasei muncitoare.

2

Plenara C.C. al P.M.R. a constatat că acțiunea acestor elemente contrarevoluționare s'a împletit strâns cu activitatea antipartinică și antistatală a lui Vasile Luca. De mulți ani, V. Luca a pierdut simțul de clasă, s'a rupt de partid și de clasa muncitoare, a mers pe o linie a sa proprie, contrară liniei generale a partidului, stabilită prin Hotărîrile și Rezoluțiile Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. El nu numai că a fost dela început împotriva reformei bănești, dar a căutat s'o lovească și să zădărnicească înfăptuirea ei. El a devenit purtătorul principal al abaterii de dreapta dela linia partidului, principalul exponent al oportunismului în partid.

Impotriva liniei partidului, care prevede construirea bazei economice a socialismului în țara noastră și întărirea regimului de democrație populară, V. Luca a introdus în domeniile în care a lucrat o altă linie, antimarxistă, antileninistă, care consta în:

— frânarea desvoltării industriei mijloacelor de producție, deci încetinirea ritmului de industrializare socialistă a țării;

— subminarea activității gospodăriilor agricole de stat și gospodăriilor colective, împiedicarea creării și desvoltării întovărășirilor (tip T.O.Z.), deci îngreunarea transformării socialiste a agriculturii;

— favorizarea comerțului capitalist de speculă prin stabilirea prețurilor de achiziții și contractări după prețurile pieții neorganizate, ceeace ducea la slăbirea schimbului între oraș și sat, la slăbirea leului vechi — dinainte de reformă — și scăderea puterii de cumpărare a salariilor;

— subminarea realizării planului de colectări și achiziții a cerealelor și altor produse alimentare, ceeace a dăunat grav aprovizionării cu alimente a clasei muncitoare și a oamenilor muncii din orașe, lovind direct în interesele lor vitale.

V. Luca a formulat în numeroase articole, broșuri și expuneri tezele liniei sale oportuniste. La rădăcina ei stă concepția antimarxistă, că în condițiile trecerii dela capitalism la socialism lupta de clasă nu se ascute ci se stinge, pe baza așazisei integrări pașnice a elementelor capitaliste în socialism, că cheia desvoltării economice a țării ar fi nu industrializarea socialistă, ci îmbogățirea chiaburimii.

Rezultatul acestei linii de frânare a desvoltării sectorului socialist al economiei naționale și de sprijinire a sectorului capitalist din economie, a elementelor capitaliste dela orașe și sate, a fost împiedicarea aprovizionării cu produse alimentare îndeosebi a muncitorilor, funcționarilor, intelectualilor din orașe și centre muncitorești, împiedicarea creșterii nivelului de trai al clasei muncitoare și, în general, al oamenilor muncii din țara noastră, în măsura prevăzută de partid și guvern. Aceasta a lovit totodată și în interesele populației muncitoare dela sate. Țărănimea muncitoare este interesată ca mărfurile de larg consum să fie eftine, iar umflarea prețurilor agricole duce la scumpirea și a mărfurilor industriale de larg consum, la o înrăutățire a aprovizionării satelor cu produse industriale. Țărănimea muncitoare este vital interesată ca industria socialistă să se desvolte, deoarece desvoltarea industriei este baza întăririi întregii economii naționale, baza construirii socialismului în țara noastră, deci și baza creșterii bunei stări a țărănimii muncitoare.

In lupta împotriva devierii oportuniste de dreapta, partidul nostru se călăuzește după învățătura lui Lenin și Stalin. Tovarășul Stalin ne învață că devierea de dreapta este deosebit de periculoasă, pentrucă ea reprezintă pătrunderea influenței elementelor capitaliste în clasa muncitoare și în partid, pentrucă ea **„reflectă rezistența elementelor principale ale claselor pe cale de dispariție"** (Stalin, Opere, vol. 12 pag. 384), — pentrucă ea **„adoarme clasa muncitoare, subminează hotărîrea de mobilizare a forțelor revoluționare ale țării noastre, demobilizează clasa muncitoare și înlesnește ofensiva elementelor capitaliste împotriva Puterii Sovietice".** (Vol. 12 pag. 42).

Linia antipartinică a lui V. Luca nu este întâmplătoare. Ea reprezintă continuarea vechilor abateri și metode fracționiste practicate de Vasile Luca încă în perioada activității ilegale a partidului. V. Luca a jucat un rol conducător în luptele fracționiste fără de principii din partidul nostru din anii 1929-31, lupte care au dăunat grav desvoltării mișcării muncitorești și partidului, ducând partidul la un pas de lichidare. V. Luca a atras atunci și sindicatele în luptele fracționiste, abătându-le dela sarcinile lor și izolându-le de masse. Deasemeni a sprijinit activ atragerea U.T.C. și Ajutorului Roșu în aceste lupte. Acestea se petreceau într'o perioadă când burghezia și moșierimea, urmăreau să iasă din criză, înrăutățind și mai mult situația clasei muncitoare, pregătind fascizarea țării, deslănțuirea criminalului război antisovietic, când, pentru înfăptuirea acestor scopuri mârșave, clasele exploatatoare aveau nevoie de slăbirea unității de luptă a clasei muncitoare și destrămarea avantgărzii sale. Pentru activitatea sa fracționistă, V. Luca a fost scos atunci din conducere și trimis la munca de jos.

In 1938-39 V. Luca a contribuit la elaborarea și aplicarea liniei greșite de intrare a elementelor democratice în organizația monarho-fascistă F.R.N. (așanumitul „Front al renașterii naționale"), ceeace a constituit o piedică pentru organizarea de către partid a unei acțiuni largi de luptă împotriva fascismului și pregătirilor de război antisovietic.

V. Luca folosea în partidul nostru metode de înăbușire a criticii și autocriticii, ceeace a dăunat creșterii sănătoase a cadrelor și a redus din elanul de muncă și combativitatea lor.

3

Incă demult tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a combătut manifestările oportuniste ale lui V. Luca, însă, acesta, cu fățărnicia caracteristică deviatorilor de dreapta, a căutat să înșele partidul prin acceptarea formală a liniei și hotărîrilor partidului, în timp ce în realitate aplica propria sa linie oportunistă de dreapta.

Caracterul antipartinic al liniei lui V. Luca s'a desvăluit cu putere cu prilejul pregătirii și efectuării reformei bănești, împotriva căreia Luca s'a ridicat direct și fățiș.

In ședințele plenare din 29 Februarie — 1 Martie și 26—27 Mai a.c., Comitetul Central și-a analizat autocritic activitatea, apreciind „drept o mare slăbiciune a sa faptul că a descoperit cu întârziere abaterea de dreapta..." (Scrisoarea C. C. al P.M.R. către organizațiile și membrii Partidului din Martie a.c.).

Vasile Luca și-a putut desfășura activitatea sa antipartinică, pentrucă a fost sprijinit și încurajat de tovarășii Teohari Georgescu și Ana Pauker, care au avut tot timpul o atitudine de împăciuitorism și sprijinire a abaterii de dreapta dela linia partidului.

Plenara a constatat că tov. Teohari Georgescu a manifestat o atitudine împăciuitoristă față de devierea de dreapta a lui V. Luca. S'a dovedit că această atitudine a tov. T. Georgescu ascundea propriile sale greșeli oportuniste de dreapta, lipsa sa de combativitate împotriva dușmanului de clasă și pierderea vigilenței revoluționare în munca sa. Aceasta a permis elementelor dușmane să-și desfășoare activitatea lor vrăjmașă intereselor statului. Tov. Teohari Georgescu nu a luat măsuri pentru a lovi în speculanții care jefuesc pe muncitorii din orașe și pe țăranii muncitori.

Plenara a stabilit că tov. Ana Pauker a avut o poziție de sprijinire a devierii de dreapta a lui V. Luca, că a deviat ea însăși dela linia partidului în problemele agriculturii și colectărilor, de care răspundea față de Comitetul Central al partidului și de guvern. Aceasta s'a manifestat îndeosebi prin întârzierea organizării întovărășirilor de lucrare în comun a pământului (tip T.O.Z.), prin neglijarea întemeierii a noi gospodării colective, prin tolerarea chiaburilor în gospodării colective și în întovărășiri, precum și prin desinteresul față de problemele S.M.T.-urilor și Gospodăriilor de Stat, în care s'au cuibărit un mare număr de elemente dușmănoase. Tov. Ana Pauker a săvârșit și abateri de „stânga" dela linia partidului în problema construirii gospodăriilor agricole colective, tolerând călcarea principiului liberului consimțământ al țăranilor muncitori. La plenara C. C. al P. M. R. ce a avut loc la 29 Februarie — 1 Martie, tov. A. Pauker a luat o atitudine de critică formală la adresa lui V. Luca și a devierii sale de dreapta, iar după plenară s'a ridicat împotriva hotărîrii plenarei C.C. și a scrisorii pe care plenara a adresat-o organizațiilor de partid și membrilor partidului.

Tov. A. Pauker a cultivat relații neprincipiale în interiorul conducerii partidului. Intre V. Luca și tov. T. Georgescu și A. Pauker au avut loc întâlniri și discuții în vederea înțelegerii prealabile asupra problemelor politice, lucru pe care l-au ascuns partidului și care a devenit o regulă practicată timp îndelungat. Ei priveau sectoarele de activitate ce le fuseseră încredințate ca un fel de feude, de domenii personale, împiedicând conducerea partidului să exercite un control sistematic asupra felului cum aceste sarcini erau aduse la îndeplinire. Aceasta reprezintă o gravă călcare a regulilor partidului, o știrbire a principiului unității de fier a partidului și a conducerii de partid, cu desăvârșire inadmisibile într'un partid marxist-leninist.

După plenara dela 29 Februarie — 1 Martie a.c., Vasile Luca s'a ridicat împotriva Hotărîrii Plenarei C.C. al P.M.R. și a Scrisorii C.C. al P.M.R., către organizațiile și membrii de partid din Martie a.c., a dus discuții separate, călcând regulile de partid, cu tovarășii Teohari Georgescu și Ana Pauker, în scopul unei acțiuni coordonate împotriva Hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. Ca urmare, în ședința din 13 Martie a.c. a Comisiunii de partid instituite de Comitetul Central, V. Luca, tov. Teohari Georgescu și Ana Pauker au luat atitudinea stabilită de comun acord, împotriva Hotărîrii Plenarei C.C.

Atitudinea tovarășilor T. Georgescu și A. Pauker a înlesnit lui V. Luca să pună în practică linia sa antipartinică și a îngreunat Comitetului Central lupta contra devierii de dreapta. Atitudinea lor împăciuitoristă și abaterile lor de dreapta sunt strâns legate de faptul că ei au alunecat pe panta aristocratizării, rupându-se de masse.

Plenara C.C. al partidului a luat o poziție fermă de luptă împotriva primeidiei pe care o constitue împăciuitorismul față de oportunism.

Impăciuitorismul nu este decât o formă a oportunismului.

Cu privire la aceasta, tovarășul Stalin ne învață: „Fapt este că, atunci când se declară război devierii de dreapta, deviatorii de dreapta se travestesc de obicei în împăciuitoriști și pun partidul într'o situație dificilă. Pentru a preîntâmpina această manevră a deviatorilor de dreapta, e necesar să se pună chestiunea unei lupte **hotărîte împotriva împăciuitorismului".** (Stalin, Opere, vol. 12, pag. 24). Aceasta înseamnă că, pentru a zdrobi oportunismul, trebue lichidat împăciuitorismul. Mai cu seamă acum, împăciuitorismul față de devierea de dreapta este elementul cel mai periculos. In timp ce oportunismul este azi demascat în fața partidului, împăciuitorismul mai încearcă să se ascundă sub fraze de aparentă recunoaștere a liniei partidului, în scopul de a înșela partidul asupra adevăratului conținut al devierii și a activității deviatorilor

Plenara C.C. al P.M.R. — desbătând rapoartele prezentate și constatând că Vasile Luca a revenit asupra celor recunoscute în plenara precedentă, și-a călcat angajamentul luat de a aplica fără sovăire linia partidului, s'a ridicat împotriva hotărîrilor Plenarei și a încercat să târască și pe alți membri ai C.C. pe această cale — a hotărît în unanimitate excluderea lui din Comitetul Central și trimiterea sa în fața Comisiei Controlului de Partid. Prezidiul Marii Adunări Naționale l-a scos din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri în care rămăsese după scoaterea lui din funcția de Ministru al Finanțelor.

In ce-l privește pe tov. Teohari Georgescu, Plenara a apreciat ca nesatisfăcătoare autocritica pe care și-a făcut-o și a hotărît în unanimitate scoaterea tov. Teohari Georgescu din Secretariatul C.C., din Biroul Politic și Biroul Organizatoric și trimiterea lui la munca de jos. Prezidiul Marii Adunări Naționale l-a eliberat din funcția de vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și din aceea de Ministru de Interne.

Plenara, criticând cu severitate greșelile tov. A. Pauker, a hotărît în unanimitate să-i dea un avertisment și n'a mai reales-o în Secretariatul și Biroul Politic al C.C. al P.M.R.

In urma criticii făcute de plenară, tov. A. Pauker a recunoscut unele greșeli săvârșite, luându-și în fața plenarei angajamentul de a lupta pentru aplicarea liniei și hotărîrilor partidului. C.C. a hotărît s'o ajute mai departe să vadă originea abaterilor și greșelilor sale și să le recunoască pe deplin.

4

Plenara a constatat că dezbaterea Scrisorii adresate de C.C. al P.M.R. organizațiilor de partid și membrilor partidului a dovedit creșterea nivelului politic și combativității revoluționare a membrilor de partid, contribuind la întărirea spiritului critic și autocritic în organizațiile partidului. Dezbaterea a constituit o ripostă viguroasă dată de întregul partid celor ce au crezut că vor putea slăbi unitatea partidului. Dezbaterea Scrisorii s'a transformat într'o puternică manifestare a unității întregului partid în jurul C.C. în frunte cu tovarășul Gheorghiu-Dej și a hotărîrii partidului de a lichida complect devierea de dreapta.

Hotărîrile plenarelor C.C. al partidului din 29 Februarie — 1 Martie și 26—27 Mai sunt expresia devotamentului fără margini al partidului nostru față de interesele clasei muncitoare și ale poporului muncitor, a fidelității lui nestrămutate față de cauza socialismului, a hotărîrii și intransigenței lui în lupta contra dușmanilor poporului.

Infrângerea devierii de dreapta înseamnă o grea lovitură dată dușmanului dinăuntru și din afară, înseamnă înlăturarea unei mari piedici din calea desvoltării economice, politice și culturale a țării și a ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, aplicarea fermă a liniei partidului în opera de construire a socialismului în țara noastră.

Tot ce întărește patria noastră, întărește lagărul păcii, slăbind totodată lagărul imperialist.

Nu trebue uitat că în condițiile ascuțirii luptei între lagărul păcii, democrației și socialismului și lagărul atâtătorilor la război, în cap cu imperialiștii americani și englezi, acestia văd în partidele comuniste și muncitorești unul din principalele obstacole în calea planurilor lor sângeroase și poartă un interes deosebit oricărei devieri care ar putea slăbi unitatea și capacitatea de luptă a avantgardei clasei muncitoare. Deaceea înfrângerea devierii de dreapta înseamnă pentru poporul nostru un mare succes în lupta pentru apărarea păcii.

Nu încape îndoială că hotărîrile luate de partid vor stârni zarvă în tabăra dușmană. Ori de câte ori partidul nostru sau alte partide frățești au luat măsuri de lichidare a abaterilor, de descoperire și zdrobire a elementelor dușmănoase, dușmanul a urlat. In urletele lui răsună furie neputincioasă. Căci întotdeauna când partidul a luat asemenea măsuri, ele au contribuit la întărirea lui ca partid revoluționar marxist-leninist, capabil de a face față oricăror primejdii și greutăți, de a conduce cu succes poporul muncitor pe calea construirii socialismului.

Măsurile luate de Comitetul Central pentru lichidarea abaterii de dreapta dovedesc forța și sănătatea partidului nostru, capacitatea lui de a învinge și lichida abaterea de dreapta și atitudinea împăciuitoristă față de ea. Ele sunt menite să întărească și mai mult unitatea și disciplina rândurilor partidului. Tovarășul Stalin ne învață că partidul are nevoie de o unitate reală, nu formală, iar o unitate reală nu poate exista decât pe o bază principială: ea se obține nu prin cocolosirea divergențelor ci prin desvăluirea și lichidarea lor, prin lupta necrutătoare contra abaterilor și tendințelor împăciuitoriste, care pun în primeidie unitatea partidului. Partidul se întărește prin zdrobirea oportunismului și împăciuitorismului.

Partidul nostru este bazat pe o disciplină de fier, egală pentru toți: el nu cunoaște două discipline, două măsuri — una pentru membrii de rând ai partidului, alta pentru conducători, sau pentru cei cu „merite din trecut". Vorbind despre acei oameni cu merite din trecut, care, deveniți „mari personagii simandicoase", nu socot de datoria lor să execute hotărîrile partidului și guvernului, surpând astfel baza disciplinei de partid și de stat, tovarășul Stalin spune: **„Ei nădăiduesc că Puterea Sovietică, ținând seama de meritele lor din trecut, nu se va atinge de ei. Aceste personagii înfumurate socot că sunt de neînlocuit și că pot călca fără teamă hotărîrile organelor de conducere. Ce să facem cu acești oameni? Ei trebue înlăturați fără sovăire din posturile de conducere, fără a ține seamă de meritele lor din trecut".** (Stalin: Raportul de activitate al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. la Congresul al XVII-lea al Partidului. — Ediția 1951, pag. 184).

Partidul primește acum în rândurile sale pe cei mai activi, mai combativi fii ai clasei muncitoare, devotați cauzei poporului muncitor, cauzei socialismului. Primirile de noi membri de partid vor duce la îmbunătățirea compoziției sociale a partidului, la întărirea lui în lupta pentru deplina lichidare a oportunismului și împăciuitorismului.

Noua compoziție a organelor C.C., alese de Plenara din 26—27 Mai, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, constitue o chezășie a unității partidului, a creșterii combativității lui revoluționare, a aplicării nesovăitoare a liniei și hotărîrilor partidului.

Sesiunea XII a Marii Adunări Naționale, care a avut loc eri 2 Iunie, a hotărît cu entuziasm, în unanimitate, numirea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în funcția de Președinte al Consiliului de Miniștri, în urma alegerii tov. Dr. Petru Groza ca Președinte al Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Alegerea secretarului general al C.C. al P.M.R. în această funcție de Stat de înaltă răspundere înseamnă întărirea regimului de democrație populară și asigură aplicarea cu și mai mare fermitate a liniei Partidului în munca Statului nostru.

5

Plenara C.C. al P.M.R. din 26—27 Mai a.c. și desbaterile și hotărîrile luate înseamnă o cotitură în viața partidului nostru.

Desbaterea hotărîrilor plenarei în partid și orientarea muncii întregului partid pe calea trasată de hotărîrile acestei plenare vor însemna un pas important pe drumul bolșevizării partidului nostru.

Principalele sarcini care stau în fața partidului nostru pe baza Hotărîrilor plenarei din Mai sunt:

— lupta pentru lichidarea din rădăcini a oportunismului și a împăciuitorismului față de oportunism;

— lupta împotriva oricărei încercări de a slăbi unitatea partidului, pentru întărirea unității de monolit a partidului;

— lupta împotriva oricărei devieri care slăbește alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, pentru întărirea alianței, baza regimului de democrație populară și chezășia succesului deplin al construirii socialismului în țara noastră;

— folosirea curajoasă a criticii și autocriticii ca armă sigură de întărire a activității de partid și de stat.

— întărirea disciplinei de partid și lupta împotriva oricărei abateri dela principiile și disciplina de fier a partidului;

— aplicarea întocmai a Hotărîrilor C.C. al P.M.R. și ale Consiliului de Miniștri și întărirea controlului asupra îndeplinirii lor;

— întărirea necontenită a legăturilor partidului cu masele;

— ridicarea vigilenței revoluționare pe linie de partid și de stat, creșterea vigilenței poporului contra uneltirilor dușmanului de clasă, din interior și din afară, îndreptate împotriva independenței de stat, a drepturilor și libertăților democratice ale poporului;

— educarea și promovarea de noi cadre de tip leninist-stalinist, ridicarea nivelului politic-ideologic al membrilor de partid, înarmarea lor cu temeinice cunoștințe economice;

— întărirea statului prin aplicarea fermă a tuturor legilor și combaterea oricărei manifestări de slăbire a disciplinei de stat, a tendințelor de delăsare și moleșală în îndeplinirea sarcinilor de stat;

— mobilizarea tuturor forțelor pentru împlinirea sarcinilor Planului Cincinal și a Planului de Electrificare, an de an, trimestru de trimestru și lună de lună, chezășia ridicării nivelului material și cultural al masselor celor ce muncesc dela orașe și sate;

— păstrarea cu strictețe a secretului de partid și de stat.

Indeplinirea sarcinilor puse de Hotărîrea Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. cu privire la reforma bănească din 26 Ianuarie 1952 cât și de Hotărîrea Guvernului și a Partidului privitor la consolidarea succesului reformei bănești din 7 Martie 1952 trebue să ocupe locul central în întreaga activitate a organizațiilor de partid.

Sub conducerea iubitului nostru tovarăș Gheorghe Gheorghiu Dej, Secretarul General al C.C. al P.M.R., partidul nostru merge cu hotărîre înainte pe drumul aplicării învățăturii leninist-staliniste despre călirea și bolșevizarea partidului, pe linia întăririi și consolidării prieteniei cu Uniunea Sovietică, garanția sigură a independenței naționale și a suveranității noastre de stat.

Lichidând oportunismul și împăciuitorismul față de oportunism, vom întări unitatea de voință și de acțiune a partidului, care călăuzește clasa muncitoare și poporul pe drumul construcției socialiste și al luptei pentru apărarea și consolidarea păcii, pe drumul luminat de geniul marelui Stalin, conducătorul și învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă, slăvitul stegar al păcii, libertății și independenței popoarelor.

(Articol apărut în „Scânteia" No. 2354 din 3 Iunie 1952)

Au început examenele

In ziua de 2 Iunie, în toate școlile elementare și medii din țara noastră au început examenele de promovare și absolvire. Majoritatea elevilor au intrat în aceste examene stăpâni pe cunoștințe și deprinderi temeinice, dornici de a obține rezultate cât mai bune.

Mai mult decât în anii trecuți, directorii de școli, învățătorii și profesorii, adânc pătrunși de însemnătatea deosebită pe care o are perioada de pregătire a examenelor, au luat toate măsurile pentru ca elevii să poată recapitula temeinic materia prevăzută în programele de învățământ, să-și poată sistematiza cunoștințele într'un sistem unitar, ale cărui verigi să fie cât mai strâns închegate.

Toți factorii chemați să ajute bunul mers al școlii au sprijinit în mod organizat campania pregătirii examenelor. S'a acordat toată atenția creării condițiilor necesare pentru consolidarea cunoștințelor printr'o recapitulare cât mai sistematică, precum și pregătirii și desfășurării cât mai rodnice a examenelor. Indrumate de comitetele regionale și raioanele de partid, organizațiile de partid din școli au luptat pentru justa îndeplinire a sarcinilor legate de câștigarea bătăliei examenelor. Organizația de bază dela școala elementară din comuna Săliște, raionul Sibiu, de pildă, și-a întocmit un plan de muncă special pentru această perioadă. Acest plan, care cuprinde sarcinile membrilor de partid nu numai în timpul repetării și recapitulării materiei, ci și în timpul desfășurării examenelor, acordă o deosebită atenție sprijinirii directorului școlii în munca sa de îndrumare și conducere a cadrelor didactice.

Majoritatea organizațiilor sindicale și a organizațiilor de tineret din școli au căutat să subordoneze întreaga lor activitate pregătirii temeinice a examenelor.

Cele mai multe sfaturi populare, înțelegând importanța deosebită pe care o au examenele de promovare și absolvire dela sfârșitul acestui an școlar, au luat măsuri concrete pentru sprijinirea cadrelor didactice în muncă. Mai toate sfaturile populare regionale și raionale au eliberat organele de îndrumare și control de o serie de sarcini care le-ar fi împiedicat în desfășurarea unei intense activități de îndrumare în școli.

Datorită acestui sprijin, datorită îndrumărilor amănunțite ale Ministerului Invățământului Public în legătură cu recapitularea materiei, cu pregătirea biletelor pentru examene și cu planificarea desfășurării examenelor, organele de îndrumare și control regionale și raionale, directorii de școli și cadrele didactice au reușit să pregătească elevii pentru examene cu mult mai bine decât în anii trecuți. Secția de învățământ a Sfatului Popular regional Argeș, de exemplu, a dat o decizie în legătură cu munca pentru pregătirea examenelor, atrăgând atenția cadrelor didactice în mod deosebit asupra evitării supraîncărcării elevilor, asupra grijii pe care trebue să o acorde ajutorării elevilor rămași în urmă la învățătură, asupra organizării orelor de consultație. Decizia a arătat, totodată, cum trebue să fie prelucrate în școli instrucțiunile Ministerului Invățământului Public și a indicat problemele esențiale asupra cărora trebue să se insiste, cu deosebire, în desfășurarea examenelor la matematică, la limba română și la limba rusă. In raioanele Muscel, Slatina, Curtea de Argeș și Găești, delegații secției de învățământ regionale care au participat la prelucrarea instrucțiunilor, au căutat să sprijine direct în muncă secțiile de învățământ raionale, arătându-le felul în care trebue să-și planifice munca pentru controlul biletelor de bază și anexă, pentru îndrumarea cadrelor didactice în legătură cu metodica examinării.

Aceeași grijă au acordat-o îndrumării cadrelor didactice în această perioadă secțiile de învățământ regionale Putna, Bârlad, ca și secția raională a orașului Constanța și secția raională Vaslui. Pe baza instructajelor primite dela secțiile de învățământ, directorii de școli și-au întocmit pentru această etapă planuri de muncă bine studiate. In consiliile pedagogice directorii de școli au prelucrat cu seriozitate instrucțiunile venite dela Minister, au ajutat învățătorii și profesorii să-și întocmească planuri juste din punct de vedere pedagogic în legătură cu repetarea și sistematizarea materiei și i-au sprijinit în întocmirea corectă a biletelor pentru examene. Directorii școlilor pedagogice de băieți din Craiova, din Câmpulung și din Bârlad, de exemplu, au urmărit în mod regulat felul cum își îndeplinesc sarcinile elevii, profesorii, diriginții, modul cum este respectat regimul zilei. In planurile lor de muncă întocmite special pentru această perioadă, sunt trecute examenele la care vor asista în fiecare zi.

Ajutați în felul acesta, mulți dintre învățătorii și profesorii școlilor noastre au reușit să desfășoare lecții de recapitulare a materiei bine pregătite, dând elevilor posibilitatea să sistematizeze și să consolideze cunoștințele însușite în timpul anului școlar. Biletele de bază, ca și biletele anexă întocmite de învățători și profesori, arată că în mare parte instrucțiunile Ministerului au fost just aplicate.

Numeroși învățători și profesori au planificat în mod just desfășurarea examenelor, iar directorii de școli au coordonat aceste planuri în așa fel ca între examene să rămână zile libere necesare revederii generale a materiei. Apreciind desfășurarea examenelor ca momentul cel mai important al întregii munci școlare, învățătorii și profesorii urmăresc cu râvnă îndeplinirea programului de consultații dintre examene, ajutând pe elevi în lămurirea tuturor chestiunilor care le-au rămas neclare.

Munca încordată în care s'au antrenat majoritatea cadrelor didactice, ca și elevii lor, face ca examenele din acest an școlar să se desfășoare în condițiile unei simțitoare creșteri a simțului de răspundere. Invățătorii și profesorii sunt mult mai exigenți față de volumul și calitatea cunoștințelor elevilor.

Dar dacă la majoritatea școlilor elementare și medii, elevii dovedesc la examene un nivel ridicat de cunoștințe, datorită felului cum au fost pregătiți, mai sunt și școli unde elevii au intrat în examene nesiguri pe materialul însușit, cu cunoștințe superficiale, confuze.

Cum ar putea, de pildă, să se prezinte bine la examenul de științe naturale elevele anului II dela școala pedagogică de învățătoare din Craiova, dacă profesoara Mihăescu Adela a predat abia în cursul săptămânii dela 12—19 Mai materia care, conform planului calendaristic, trebuia predată până la 15 Martie și dacă mai avea de predat cunoștințele privitoare la dicotiledonate, gamopetale și monocotiledonate? Cum să intre cu curaj aceste eleve la examen, dacă ele n'au avut decât 3 ore pentru a repeta și recapitula materia, împreună cu profesoara lor? Cum să despartă cu ușurință secundarul de esențial și să dea răspunsuri sistematice la matematică elevele din clasa a V-a dela școala de 7 ani, din comuna Ștefan Vodă, raionul Călărași, sau elevii din clasa VI-a dela aceeași școală la examenul de limba română, dacă profesorii Munteanu Nicolae și Constantinescu Eugenia nu și-au întocmit planuri de recapitulare și au ținut lecții confuze, nesistematice? De asemenea, cum puteau să-și pregătească temeinic elevii pentru examene, cadrele didactice dela școala medie de fete din Călărași și școala de 7 ani din comuna Dragalina, dacă directorii școlilor respective au prelucrat instrucțiunile Ministerului abia la data de 22 Mai? Este clar că în astfel de cazuri, examenele nu se pot desfășura la un nivel înalt. Nici în raioanele Măicănești-Putna și Zeletin-Bârlad, unde cadrele didactice au fost lipsite de sprijinul inspectorilor școlari raionali în această perioadă, rezultatele obținute de elevi la examene nu vor fi la nivelul la care ar fi putut să fie. Organele de învățământ din aceste raioane au neglijat în mod condamnabil, în această etapă, munca de îndrumare a școlilor, dând întâietate lucrărilor statistice.

Trebue să luptăm cu hotărîre împotriva atitudinii de comoditate pe care o manifestă unele cadre didactice și mai ales unii inspectori școlari raionali, ca cel dela secția de învățământ raională Câmpina, care a întocmit un plan de muncă superficial numai ca să spună că are un plan și care duce muncă de îndrumare și control în mod cu totul întâmplător. Subapreciind sarcinile esențiale ce-i reveneau în această perioadă, acest inspector a lucrat liniștit în birou, iar pe teren a mers numai atunci când a fost invitat în mașină de către un tovarăș dela sfatul popular care pleca în raion pentru diferite probleme ale celorlalte secții. Cum au aplicat cadrele didactice din raionul Câmpina, instrucțiunile ministerului, cum au pregătit elevii pentru examene, cum au organizat directorii de școli desfășurarea examenelor nu-l interesează pe tovarășul Pastor Isaia.

Lucrările de birou sunt mult mai aproape și e mult mai comod să lucrezi la umbră decât să străbați satele într'o parte și într'alta, să ajuți cadrele didactice să examineze cu pricepere pedagogică pe fiii oamenilor muncii.

Lipsurile care se mai constată încă în nivelul de cunoștințe al elevilor, în exprimarea lor orală și scrisă nu sunt deloc întâmplătoare. Nu este deloc întâmplător faptul că la școlile pedagogice de învățătoare din Slatina și din Caracal elevele din anul IV au comis serioase greșeli de ortografie și de gramatică la întocmirea planurilor de lecții la proba finală de practică pedagogică. Aceste lipsuri se datoresc, în primul rând, lipsurilor din munca școlilor și a organelor de învățământ.

Invățând din experiența bună a inspectorilor școlari și a cadrelor noastre fruntașe și înlăturând cu hotărîre superficialitatea în muncă, secțiile de învățământ regionale și raionale, directorii de școli și cadrele didactice trebue să ia toate măsurile pentru a ajuta elevii să folosească cât mai bine timpul dintre examene. Fiecare elev să cunoască cu precizie procedeele pe care trebue să le întrebuințeze pentru a putea, în timpul de care dispune, să revadă materia obiectului respectiv. Examinatorii trebue să pună întrebări cât mai clare și cât mai precise, să aștepte cu răbdare răspunsurile și să aprecieze cât mai just calitatea și volumul cunoștințelor. Trebue combătută cu hotărîre atitudinea acelor învățători și profesori care corectează superficial lucrările scrise dela examene, ca și a celor care, pentru a obține un procent ridicat de elevi promovați, pun note necorespunzătoare, inducând în eroare forurile de conducere ale învățământului nostru.

Având în vedere lipsurile observate la primele examene, inspectorii școlari și directorii de școli, trebue să lupte pentru înlăturarea acestor lipsuri la examenele care urmează.

Aplicând cu pricepere îndrumările primite cu privire la întreaga desfășurare a examenelor, învățătorii și profesorii vor putea la sfârșitul acestui an școlar să dea țării un număr mult mai mare de elevi promovați și absolvenți, înarmați cu cunoștințe și deprinderi temeinice, vor putea să dea Patriei cadre mult mai bine pregătite pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

MARIA POPESCU

Unele considerente privind biletele de bază și biletele anexă

In pătrarul patru și în perioada destinată repetării și sistematizării materiei, școlile noastre de toate categoriile au depus eforturi serioase pentru încheerea cu succes a celui de al doilea an școlar din cadrul primului nostru plan cincinal. Sub îndrumarea și ajutorul imediat al profesorilor, elevii și-au revizuit încă odată cunoștințele, le-au fixat mai temeinic, le-au lărgit și adâncit, în acelaș timp. De mare folos în vederea pregătirii lor pentru examene a fost stabilirea și folosirea temelor principale, pe obiecte, teme asupra cărora elevii sunt chestionați acum de către comisiile examinatoare. Faptul acesta a îngăduit elevilor să parcurgă temă cu temă, să observe din timp ce știu și ce nu știu și să-și îndrepte întreaga lor atenție asupra chestiunilor neîndestulător de bine înțelese și fixate.

Un element nou pentru încheerea acestui an școlar îl prezintă, deasemeni, sistemul de examinare după bilete. In cazul acesta, elevul răspunde la întrebările formulate în biletul pe care singur și l-a tras de pe masa comisiei de examinare. Pe această cale se asigură un control riguros și obiectiv în ce privește volumul și temeinicia cunoștințelor prevăzute de programele de învățământ ale anului școlar respectiv. Aceasta însă numai cu respectarea anumitor condiții. Să ne oprim puțin asupra lor și să vedem în ce măsură ele au fost cu adevărat realizate.

Potrivit instrucțiunilor Ministerului Invățământului Public, biletele pentru examene cuprind două părți bine distincte: biletul de bază, în care sunt fixate întrebările sau mai bine zis temele pe care elevul le desvoltă în fața comisiei de examinare și biletul anexă, care cuprinde textul unei probleme, în cazul examenului de matematică sau o analiză asupra unui fragment dintr'o poezie sau operă literară în proză, în cazul examenului de limba română. Anexa nu este obligatorie nici pentru toate obiectele de examinare și nici pentru toate biletele unui anumit obiect de examen. Este necesară la matematică, de pildă, când în biletul de bază cerem elevului să rezolve o problemă. Tot așa de necesară este la limba română, dacă în biletul de bază cerem elevului să facă o analiză gramaticală din punct de vedere morfologic sau sintactic sau eventual o analiză literară a unei poezii sau a unui fragment de proză caracteristic din opera unui poet sau scriitor. Anexele pot fi necesare și altor obiecte de examen ca, de pildă, fizica sau chimia (textul unei probleme, o formulă chimică mai complicată care trebue explicată, etc.), geografia (un fragment din harta țării fără denumiri), etc.

In general, biletele pentru examinare trebue să îndeplinească anumite cerințe. In primul rând să nu cuprindă teme care nu intră în programa clasei sau școlii respective. In al doilea rând, temele sau problemele din bilet nu trebue alese nici la nivelul celor mai buni și mai bine pregătiți și nici la nivelul celor mai slabi elevi. Totuși cele două-trei întrebări, obligatorii pentru fiecare bilet de examinare, trebue astfel alese încât, pe deoparte, să dea posibilitate comisiei de examinare să verifice cunoștințele elevilor din capitole diferite, iar pe de altă parte, să dea posibilitate elevilor, în limita cerințelor programei, să arate capacitatea lor de fixare și pătrundere a problemelor sau temelor asupra cărora sunt examinați. Se presupune în cazul acesta că temele din biletele de examinare trebue să cuprindă elementele esențiale din materia anului și obiectului respectiv și, în acelaș timp, să prezinte o scară gradată. Acest din urmă aspect al problemei este necesar să fie înțeles în sensul ca prin întrebările biletului de bază să se facă înlesnire elevului de a răspunde potrivit pregătirii lui, dându-se posibilitate astfel și comisiei de examinare de a face o justă apreciere a cunoștințelor elevilor examinați.

Să analizăm acum, ținând seamă de considerentele de mai sus, biletele de bază și biletele anexă întocmite de câțiva profesori din orașele Focșani și Piatra Neamț. Iată întâi câteva exemple în ce privește felul cum au fost formulate biletele de bază și felul cum au fost concepute biletele anexă: Invățătorul clasei a IV-a dela Școala Elementară Nr. 2 din Focșani notează pe biletul de bază Nr. 1 a) fracții ordinare, b) o problemă, c) un exercițiu, iar pe biletul anexă: a) fracția ordinară $^3/_4$. Cum se numesc termenii acestei fracții și ce ne arată ei? b) La o gospodărie agricolă colectivă, din suprafața de 5,25 ha. s'au arat 5/7. Cât a mai rămas de arat? c) Să se efectueze împărțirea: 0,258 : 4.

Observăm deci că problemele biletului de bază sunt formulate în stilul programei de învățământ, fiind apoi dublate de formulări mai complecte și mai precise în biletul anexă. Procedeul acesta duce la o nedumerire pentru elev și anume: dece profesorul pune de două ori aceleași chestiuni? Aceasta în cazul cel mai bun, pentrucă lucrurile se întâmplă altfel, mai ales dacă ținem seama că examenul prezintă totuși destule momente de emoție pentru elevi. In loc de trei chestiuni, elevul vede șase. Tocmai deaceea se recomandă să facem tot ce ne stă în putință pentru a nu da loc la confuzii. In exemplele citate s'a înțeles greșit rostul biletului anexă, care nu e folosit conform indicațiilor ministerului pentru rezolvarea unei probleme sau a unui exercițiu. Sunt cazuri în care biletele anexă au fost neglijate complect.

Astfel ele lipsesc la examenul de matematică dela anul II al Școlii Pedagogice de Băieți din Piatra Neamț și amenință din această cauză să transforme examenul într'o expunere mecanică a teoremelor, regulilor și definițiilor învățate în timpul anului. De fapt și acest lucru trebue controlat și verificat. Fixarea și păstrarea în memorie a definițiilor, teoremelor și regulilor, este un lucru necesar, nu însă și suficient. La examen trebue verificată și măsura în care elevii se pricep să aplice aceste reguli, definiții și teoreme la diferite cazuri particulare. Tocmai aici intervine rolul însemnat al anexei care pune elevii în fața unor probleme sau a unor aplicații practice.

Felul cum trebue conceput biletul de bază și anexa lui a fost mai bine înțeles de către profesorul de matematică dela Școala Elementară Nr. 2 din Focșani și de către profesorul de limba română Grigorie Marinoiu dela Școala Pedagogică de Băeți din Piatra Neamț. Iată câteva exemple:

La matematică: *Bilet Nr. 1:* 1) *Ce sunt fracțiile algebrice?* 2) Teorema lui Thales: demonstrație. 3) Rezolvarea unei probleme (vezi anexa Nr. 1). *Anexa Nr. 1:* Laturile unui triunghiu sunt: A B = 8 dm., B C = 6 cm. și A C = 4 cm. Să se calculeze segmentele determinate de bisectoarea unghiului A pe latura B. C.

La limba română: *Bilet Nr. 1:* 1) Vorbiți despre creșterea mișcării muncitorești în a doua jumătate a secolului al XIX-lea până la apariția „Contemporanului". 2) Gramatica. Arătați complementele și cel fel sunt? (vezi anexa Nr. 1). *Anexa Nr. 1:* Zările de farmec pline /Strălucesc în luminiș/. Zboară mierlele'n tufiș /Și din codri noaptea vine/. Pe furiș. (George Coșbuc).

Acum câteva observații în legătură cu conținutul însuși al unor întrebări. Unii profesori care au predat la anul IV al școlilor pedagogice au trecut în bilete ca materie de examinare și metodica obiectului respectiv. Așa, de pildă, a procedat profesorul de limba română, Buhăescu, dela Piatra Neamț și profesoara de geografie dela Școala Pedagogică de Fete din Focșani. Alți profesori, cum este, de pildă, profesorul de limba română care predă la anul IV A al Școlii Pedagogice de Băieți din Piatra Neamț nu cuprind în problemele de examinare și metodica, deși acest lucru este cerut de instrucțiunile Ministerului Invățământului Public. Este de observat apoi faptul că nu s'a selecționat cu grijă materialul de examinat astfel încât să fie puse în evidență problemele de metodică specifice obiectului respectiv. La limba română profesorul Buhăescu trece în bilete chestiuni de natura celor ce urmează: „Citirea curentă", „Literatura pentru copii, cu exemple din clasicii noștri", „Procedee de citire a propozițiunilor", „Procedee de citire a lecțiilor". Asemenea teme sunt greșit formulate și neesențiale. S'ar fi putut vorbi, de exemplu, despre procedeele de predare a citit-scrisului și nu despre „Procedeele de citire a propozițiilor", despre predarea lecțiilor de citire în funcție de conținutul lor, despre predarea lecțiilor de gramatică, a lecțiilor de memorizare, despre principiile de învățământ aplicate la lecțiile de limba română în clasele I—IV, etc. Cam în acelaș mod se prezintă biletele redactate de profesoara de geografie dela Școala Pedagogică din Piatra Neamț, despre care am amintit mai înainte. Spicuim și de aici câteva teme: „Noțiuni de orientare elementară", „Orientarea după busolă", „Orientarea după steaua polară", „Orientarea după soare", „Nașterea izvoarelor", „Semne topografice". Temele acestea pot fi cel mult subiectul unor lecții în primele patru clase elementare. In cazul acesta ele trebuiau astfel formulate încât elevul să înțeleagă dela bun început că este vorba despre predarea unei lecții, despre metoda și mijloacele de care trebue să se folosească în pregătirea și predarea acesteia. Dar aceste teme cu caracter aplicativ nu trebue să fie singurele teme de examinare, pentrucă ele nu pun încă destul de bine, în lumină specificul metodicii geografiei în școala elementară. Și în cazul acesta rămân valabile observațiile făcute mai sus în legătură cu temele de examinare privind metodica limbii române.

Faptul că la aceiași școală și la acelaș an (Școala Pedagogică de Băieți din Piatra Neamț, anul IV) sunt două feluri deosebite de a concepe biletele de bază și anexele, două păreri deosebite în ce privește însuși conținutul biletelor (un profesor dă mai multă atenție literaturii clasice, altul mai multă atenție literaturii contemporane, unul se ocupă și de metodica obiectului respectiv în timp ce al doilea neglijează complect acest lucru) dovedește lipsa de colaborare între profesorii de aceiași specialitate.

Din cele de mai sus rezultă că problema biletelor de examinare este o problemă didactică foarte serioasă care trebue rezolvată cu o temeinică grijă. Ea nu este deloc o problemă care privește exclusiv pe profesorul obiectului respectiv mai ales anul acesta când pentru prima dată se introduce un sistem nou de examinare. De aceea felul cum se întocmesc biletele de examinare trebue urmărit îndeaproape de directorul școlii și de organele de îndrumare și de control ale secțiunilor de învățământ, deși, într'o anumită măsură nu se poate spune că acest lucru nu a fost la Focșani. Colectivele pe specialități, consiliile pedagogice de școală, profesorii cu mai multă experiență și pregătire sunt elementele indicate pentru sprijinirea unei bune orientări în această privință. Și lucrul acesta trebue făcut chiar și acum în prima etapă de desfășurare a examenelor.

Prof. I. DINICU

MINISTERUL INVAȚAMANTULUI PUBLIC
Nr. 21441 din 5 Iunie 1952

APROBAT
MINISTRUL INVAȚAMANTULUI PUBLIC
N. POPESCU-DOREANU

INSTRUCȚIUNI

cu privire la îmbunătățirea desfășurării examenelor din luna Iunie 1952

Cu ocazia controlului efectuat de către delegații Ministerului Invățământului Public în ziua de 2 Iunie 1952 la unele școli din orașul București, pentru a se cunoaște felul în care se desfășoară examenele de promovare și absolvire, s'au constatat următoarele:

— Secțiunea de Invățământ a Capitalei și Secțiunile Raionale și-au făcut planuri de muncă speciale pentru această etapă, au luat măsuri pentru prelucrarea instrucțiunilor și îndrumărilor metodice trimise de Ministerul Invățământului Public.

— In majoritatea școlilor inspectate, instrucțiunile și îndrumările metodice date de către Ministerul Invățământului Public au fost prelucrate în consiliile pedagogice, sunt cunoscute de către cadrele didactice și aplicate în mod just.

— Examenele au fost în general pregătite și organizate; ele se desfășoară într'o atmosferă de sărbătoare, cu preocuparea din partea directorilor, diriginților și părinților de a asigura elevilor condiții cât mai prielnice. (De exemplu: școala pedagogică de educatoare Nr. 3, școala medie de 10 ani cu limba de predare maghiară, școlile de 7 ani Nr. 24 și 25 fete, Nr. 12 băieți, etc).

— Elevii întâmpină examenele cu seriozitate și încredere, dând dovadă de o bună pregătire.

S'au constatat însă și lipsuri serioase:

— Secțiunea de Invățământ a Capitalei și Secțiunile Raionale n'au trimis aprobări scrise pentru comisiile examenelor de absolvire a claselor a VII-a și a XI-a (anul IV la școlile pedagogice); n'au asigurat controlul desfășurării examenelor la toate școlile din Capitală, deoarece toți inspectorii au fost delegați în comisiile de examene de absolvire a clasei a XI-a și a anului IV dela școlile pedagogice.

— In unele școli, la unele obiecte n'au fost stabilite notele anuale ale elevilor până în ziua începerii examenelor, iar în unele cazuri nici chiar media pe pătrarul al IV-lea.

— La întocmirea biletelor de bază, nu toți profesorii au ținut seama de instrucțiunile Ministerului Invățământului Public, atât în ce privește numărul biletelor, cât și conținutul acestora. (De exemplu: școala medie de 10 ani cu limba de predare greacă, școala medie de 10 ani „I. L. Caragiale").

Unii profesori au trecut în biletele de bază exerciții și probleme care trebuiau să figureze în biletele anexe. La unele obiecte, pentru clasele paralele s'au întocmit aceleași bilete anexe, deși acestea trebuiau să fie diferite pentru fiecare clasă.

— La unele școli s'a constatat că la examenul de absolvire a clasei a VII-a, disciplinele Istoria și Constituția se examinează ca un singur obiect, deși sunt două obiecte separate.

— In multe școli diriginții n'au alcătuit și n'au afișat grupele de elevi. In vederea examenului oral. (De pildă, școala pedagogică de învățătoare Nr. 1, școala medie de 10 ani Nr. 9 de fete).

— Nu peste tot s'a înțeles metodica examinării orale. Astfel, la școala medie de 10 ani Nr. 6 de băieți, s'a constat că se examinau câte 6 elevi, iar restul grupei aștepta afară.

— S'au semnalat cazuri când elevii întârziați la lucrările scrise n'au fost primiți în examen, fără ca să se cerceteze motivul întârzierii.

— Unii elevi se prezintă la examene cu cărți, caete, notițe și manifestă în timpul examenului obiceiuri rămase din școala burgheză, nedemne de elevii școlii noi, ca: suflatul, copiatul, dezordinea.

— Serviciul de ordine, deasemenea n'a fost bine organizat la unele școli: Școlile Nr. 5, 7, 8, școala pedagogică Nr. 1 de băieți, etc.

— S'au observat că unele cadre didactice s'au prezentat cu întârziere la școală, fapt care a produs perturbări în ținerea examenelor. (De exemplu: la școala pedagogică de băieți Nr. 2, la școala medie de 10 ani mixtă Nr. 11, la școala de 7 ani Nr. 56 de băieți).

— In timpul examinării elevilor, unele cadre didactice fac greșeala de a interveni prea des în răspunsurile elevilor, ceeace împiedică o justă apreciere a cunoștințelor reale ale elevilor, în vreme ce unii profesori asistenți manifestă o atitudine cu totul pasivă în timpul examenului.

— In unele școli s'a observat o lipsă de preocupare pentru îmbunătățirea hranei elevilor interni în perioada de pregătire și în timpul examenelor.

Ținând seama de constatările de mai sus, pentru buna desfășurare a examenelor, pentru asigurarea ordinei și pentru îmbunătățirea condițiilor materiale la școli în timpul examenelor de sfârșit de an, la școlile din toată țara se vor lua următoarele măsuri:

1. Invățătorii și profesorii dela școlile elementare, școlile de 7 ani, școlile medii de 10 ani și școlile pedagogice, vor complecta de urgență situația școlară a elevilor în cataloage, încheind mediile pe pătrarul al IV-lea și stabilind notele anuale, acolo unde aceasta încă nu s'a făcut.

2. Elevii care întârzie la lucrările scrise vor fi primiți la examen, numai după cercetarea cauzelor întârzierii. Comisia va aprecia dela caz la caz, ținând seaam de durata întârzierii, dacă aceștia urmează să primească acelaș subiect sau unul din subiectele de rezervă.

3. In vederea examinării orale, diriginții vor împărți clasele în grupe, ținându-se seama ca în fiecare grupă să fie cuprinși și elevi buni și elevi mai slabi la învățătură. Listele grupelor de elevi se vor afișa din timp, cu indicarea orei de prezentare la examene.

La ora fixată, întreaga grupă va intra în clasă și va rămâne până la sfârșitul examinării. Când un elev este examinat, alți doi elevi își pregătesc răspunsurile la întrebările din bilete. După necesitate, în timpul examinării grupei se poate acorda și pauză.

4. La examinare elevul va folosi materialul didactic necesar, care va fi așezat la loc potrivit, ușor accesibil elevilor și comisiei.

5. Profesorii examinatori și asistenții vor lăsa elevii să-și desvolte subiectul, fără să intervină cu întrebări ajutătoare. Ei vor interveni numai în cazul când elevul face greșeli sau răspunde incomplect.

6. La examenul de absolvire de clasa VII-a, elevi ivor fi examinați și notați separat la disciplinele Istorie și Constituție, întrucât acestea sunt obiecte de studii diferite, potrivit planului de învățământ.

7. Cadrele didactice, folosind sprijinul organizațiilor U.T.M. și de pionieri, vor duce muncă de lămurire printre elevi, pentru ca aceștia să manifeste și în timpul examenului o atitudine demnă de elevi ai școlii noastre noi, înlăturând manifestările condamnabile, rămășiță a deprinderilor din școala burgheză, (suflatul, copiatul, dezordinea, etc.).

In cazul când totuși se produc anumite fapte nedemne, comisia va examina cazul și va decide dacă elevului vinovat trebue să i se schimbe subiectul sau poate continua lucrarea cu acelaș subiect.

Aceste cazuri vor fi aduse la cunoștința consiliului pedagogic, care va revizui nota la purtare a elevului.

8. Se vor lua măsurile necesare pentru îmbunătățirea hranei elevilor în internate, organizând, cu concursul comitetelor de părinți și bufete în școli.

9. Secțiunile de Invățământ Regionale și Raionale vor urmări în mod organizat, prin inspectorii respectivi, felul cum se desfășoară examenele. In caz de nevoe, vor delega în comisiile pentru examenele de absolvire la clasa XI-a și anul IV la școlile pedagogice, ca reprezentanți ai Secțiunilor de Invățământ Regionale sau Raionale, pe unii dintre profesorii cei mai buni din localitățile respective.

10. Directorii de școli vor prelucra aceste instrucțiuni în consiliile pedagogice, răspunzând de aplicarea lor în școlile pe care le conduc.

11. Direcția Școli, Serviciul Școlilor Pedagogice din Ministerul Invățământului Public și Secțiunile de Invățământ Regionale și Raionale vor controla și asigura aplicarea prezentelor instrucțiuni.

In atenția profesorilor examinatori

La examenele orale din unele școli s'a constatat că nu toți profesorii acordă atenția necesară justei folosiri a biletelor. Astfel, în unele cazuri, elevii care urmează să fie examinați nu se pot pregăti pentru aceasta, se produce dezordine în timpul examinării etc.

Pentru stabilirea unei bune ordine în timpul examenului, este necesar să se ia următoarele măsuri:

Profesorii examinatori trebue să cheme la început un elev care să tragă biletul. Când acesta va ieși în fața comisiei, alți doi elevi vor trage bilete și vor ocupa locuri, câte unul, în primele bănci așezate în fața comisiei. In timpul cât sunt examinați, elevii vor sta în picioare.

Când unul dintre elevi a fost examinat, locul lui va fi ocupat de un alt elev din grupă. Astfel se va proceda în tot timpul examinării unei grupe.

Sarcinile Sindicatelor din Invățământ după Congresul Invățătorilor *)

de ILEANA MAVRODIN
Vicepreședinte al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

Cuvântarea ținută de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor din R.P.R., ca și lucrările congresului, au deschis o etapă nouă în munca școlilor, cât și în aceea a sindicatelor din învățământ. Sarcinile trasate de iubitul nostru conducător cadrelor didactice, arată în acelaș timp noul drum pe care trebue să-și ducă activitatea organele sindicale din învățământ.

Sarcina principală ce stă în fața tuturor organelor noastre sindicale este să sprijine organizat cadrele didactice în îndeplinirea înălțătoarei misiuni pe care le-a încredințat-o regimul nostru de democrație populară: „aceea de a forma noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă". Comitetele sindicale regionale și raionale, comitetele de instituție și grupele sindicale au datoria — după cum relese din cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej — să-și îndrepte toată atenția asupra conținutului muncii din școală, asupra conținutului instrucției și educației.

Dar munca desfășurată de învățători și profesori în școală nu poate da rezultate bune, dacă nu este strâns împletită — așa cum indică marele Lenin, — cu munca obștească. De aceea, sindicatelor noastre le revine sarcina de a desvolta în rândurile cadrelor didactice dragostea de a lupta pentru stârpirea obscurantismului și înapoierii culturale, pentru a purta făclia culturii și a științei înaintate în massele largi populare. Le revine sarcina de a mobiliza învățătorii și profesorii pentru a duce în popor cuvântul partidului, pentru a da viață politicii statului nostru de democrație populară.

„Pentru a-și îndeplini cu cinste misiunea — spunea tovarășul Gheorghiu-Dej — învățătorul trebue să fie el însuși pregătit să aibă bune cunoștințe științifice și pedagogice. Aceste cunoștințe trebue să aibă la bază o cultură generală și nu orice cultură, ci o cultură cu adevărat progresistă, care ajută omenirea să meargă înainte — o cultură care se inspiră din învățăturile marxism-leninismului".

Folosind elanul mereu crescând al cadrelor didactice în însușirea pedagogiei și experienței școlii sovietice, în însușirea învățăturii marxist-leniniste, sindicatele din învățământ trebue să găsească mijloacele cele mai juste pentru a da un avânt puternic muncii de ridicare a nivelului cultural și profesional al educatorilor tineretului nostru, pentru a pune în centrul preocupărilor acestora pătrunderea cât mai adâncă a genialelor idei ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin.

Până acum, Uniunea Sindicatelor din Invățământ a obținut o serie de realizări care au contribuit în mare măsură la ridicarea calității muncii cadrelor didactice, ca și la lărgirea participării acestora la activitatea construcției socialiste, și în deosebi în domeniul culturalizării maselor. Mai toate Birourile sindicale regionale și raionale, comitetele de instituție și grupele sindicale, sub conducerea organizațiilor de partid și cu ajutorul Sfaturilor Populare locale au antrenat cadrele didactice în munca pentru îndeplinirea planului de școlarizare, la repararea și amenajarea localurilor de școală, a mobilierului și în confecționarea materialului didactic, precum și în înzestrarea laboratoarelor cu cele necesare.

Urmărind îmbunătățirea calitativă a muncii instructiv-educative, unele Birouri sindicale regionale și raionale au îndrumat grupele sindicale în mobilizarea cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului lor ideologic și profesional, pentru o participare activă în învățământul de partid și sindical. Birourile sindicale raionale Iași, Severin și Mureș, de exemplu, au reglementat ședințele, au planificat și repartizat sarcinile, asigurând învățătorilor și profesorilor timpul necesar pentru studiu. Anul acesta, sub conducerea organizațiilor de partid și sub îndrumarea sindicatelor, 2226 de cadre didactice s'au înscris la cursurile fără frecvență de pe lângă universități. In afară de aceștia, numeroși învățători urmează cursurile serale ale facultăților de matematică și fizică. Pentru a asigura o pregătire cât mai temeinică a acestor cadre, Birourile sindicale raionale au înființat cabinete de consultații, unde profesori de specialitate dau lămuriri, așa cum s'a procedat în raionul „Lenin"-București, la Cluj, Râmnicu-Vâlcea, Craiova, Timișoara, Deva, etc.

Având în vedere importanța deosebită pe care o are cunoașterea și aplicarea creatoare a pedagogiei și experienței școlii sovietice, Uniunea Sindicatelor din Invățământ, în colaborare cu Institutul Româno-Sovietic, cu Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii și cu A.R.L.U.S., a organizat în cadrul cluburilor sindicale cicluri de conferințe urmate de desbateri. Acestea au dat prilejul cadrelor didactice să-și adâncească cunoștințele de pedagogie și metodică, să-și însușească noi metode de instruire și educare.

Aceeaș importanță au acordat-o organele noastre sindicale cunoașterii experienței înaintate a învățătorilor și profesorilor noștri fruntași.

Aplicând Hotărîrea partidului și guvernului din 16 August 1951, majoritatea Birourilor sindicale regionale și raionale, preocupându-se de asigurarea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice, au contribuit activ la justa aplicare a noilor norme de salarizare, la aprovizionarea învățătorilor și profesorilor cu combustibil, petrol, mărfuri de larg consum, la asigurarea de locuințe pentru cadrele didactice dela sate.

Activitatea desfășurată de organele noastre sindicale nu a corespuns însă în măsura cuvenită sarcinilor esențiale ce le reveneau în legătură cu sprijinirea planului de stat în sectorul învățământului, în legătură cu obiectivele mari ale muncii obștești. In primul rând, sindicatele noastre din învățământ nu și-au planificat munca temeinic. Deși Hotărîrea din Februarie a Comitetului Executiv al Uniunii atrăgea atenția în mod special asupra importanței pe care trebue s'o acorde toate organele sindicale ridicării calității muncii din școală, totuși sprijinul acordat învățătorilor și profesorilor în realizarea unui învățământ științific, în educarea fiilor oamenilor muncii în spirit comunist, nu s'a manifestat în măsura cuvenită.

Atât activitatea Comitetului Executiv al Uniunii, cât și a comitetelor sindicale regionale și raionale, a fost, în mare măsură, ruptă de procesul de învățământ. Din cauza aceasta, multe grupe sindicale nu s'au preocupat de calitatea cunoștințelor elevilor, nu au urmărit cum realizează cadrele didactice legătura dintre teorie și practică, cum înarmează pe elevi cu puterea științei, cum le desvoltă deprinderi sănătoase de viață.

Deasemeni, unele grupe sindicale nu s'au îngrijit să asigure învățătorilor și profesorilor timpul necesar pentru ridicarea nivelului lor ideologic și profesional, nu le-au asigurat materialul bibliografic de care aveau nevoe. Lipsuri serioase au avut organele sindicale și în sprijinirea activității cercurilor pedagogice, în organizarea schimbului de experiență. Iar în ceeace privește activitatea obștească, ele nu au reușit să mobilizeze toate cadrele didactice în acțiunea de alfabetizare și culturalizare a maselor. Și așa se face că mai sunt încă profesori care consideră că această metodă revine exclusiv învățătorilor.

Pe de altă parte sindicatele noastre din învățământ nu au mobilizat în măsura necesară cadrele didactice împotriva influențelor burgheze din știință și pedagogie, în lupta necruțătoare contra naționalismului șovin, a cosmopolitismului și a obiectivismului burghez, în lupta pentru demascarea elementelor chiaburești din rândurile cadrelor didactice.

Congresul Invățătorilor, ca și alegerile sindicale în curs de desfășurare, contribue la punerea pe baze cu totul noi a întregii munci pe care urmează s'o ducă sindicatele noastre din învățământ.

Ele trebue să considere problema îmbunătățirii calității învățământului, a educării tineretului în spirit comunist, drept principala sarcină, căreia să-i subordoneze toate celelalte sarcini.

In această perioadă, întreaga activitate sindicală trebue planificată în așa fel încât ea să fie axată pe mobilizarea învățătorilor și profesorilor pentru pregătirea temeinică a examenelor de fine de an — în așa fel încât acestea să oglindească silința elevilor la învățătură — pentru asigurarea unui recensământ real, precum și pentru pregătirea deschiderii noului an școlar.

Școlile noastre vor obține rezultate din ce în ce mai bune dacă organele sindicale vor duce, sub conducerea organizațiilor de partid, o susținută muncă de educare a învățătorilor și profesorilor în vederea desvoltării unei adânci răspunderi față de misiunea ce li s'a încredințat, dacă vor căuta să desvolte continuu în rândurile acestora simțul exigenței față de propria lor muncă și față de aceea a elevilor.

Urmând glorioasa experiență a sindicatelor sovietice și folosind înviorarea produsă în munca sindicală de campania alegerilor, organele sindicale trebue să acorde mai multă atenție desăvârșirii profesionale a cadrelor didactice, ridicării nivelului lor politic și ideologic. Trebue stimulat interesul acestor cadre pentru o calificare cât mai bună. Dar aceasta nu este suficient. Zi de zi patria noastră înregistrează noi progrese în domeniul economic, politic, social și cultural. Ceeace am învățat ieri nu ne mai este deajuns azi. Trebue să învățăm mereu ca să putem răspunde setei crescânde a maselor spre cultură, ca să putem făuri într'adevăr cadrele necesare patriei noastre pentru construirea socialismului.

Așa după cum a arătat la Congres tovarășa Ciupracova, secretar al Uniunii Sindicatelor din Invățământ din Uniunea Sovietică, sindicatele din învățământ pot folosi o serie de mijloace în acest scop. In cadrul ședințelor plenare sindicale, învățătorii și profesorii, cu deosebire cei tineri, pot fi sprijiniți în desvoltarea lor profesională prin popularizarea experienței și metodelor cadrelor fruntașe din școală, prin analiza lipsurilor celor care nu au realizat o parcurgere temeinică și la vreme a programei de învățământ, etc.

Forma principală însă prin care sindicatele pot contribui la ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, sunt consfătuirile de producție. In cursul discuțiilor ce se angajează pe marginea referatului și coreferatului prezentat, învățătorii și profesorii au prilejul să lămurească diferitele aspecte neînțelese ale problemelor legate de predarea obiectului respectiv.

Pe lângă acestea, o importanță deosebită are organizarea de către organele sindicale a unor vizite reciproce la lecții, a unor conferințe menite să facă cunoscute pedagogia sovietică și experiența școlii sovietice, precum și succesele dobândite de învățătorii și profesorii fruntași din patria noastră.

Organizarea de colțuri pedagogice este deasemeni deosebit de utilă. In aceste colțuri pot fi expuse cele mai bune planuri de lecții ale celor mai buni profesori din școli, planurile muncii educative, diferite referate în legătură cu anumite probleme, precum și materialul nou apărut în domeniul pedagogiei și metodologiei. Cluburile și colțurile roșii pot fi transformate în adevărate centre de perfecționare profesională.

Experiența bună a unor comitete sindicale regionale și raionale care au înființat cabinete pedagogice și colțuri pedagogice trebue extinsă în toate regiunile țării. Organizând schimbul de experiență între cadrele didactice dela orașe și cele dela sate, organizând excursii care să înlesnească învățătorilor și profesorilor cunoașterea bogățiilor și frumuseților țării, și îmbunătățind munca bibliotecilor sindicale — organele sindicale vor reuși să sprijine creșterea măestriei pedagogice a educatorilor tineretului.

O atenție deosebită trebue acordată ridicării nivelului ideologic și politic al cadrelor didactice. Organele sindicale trebue să desvolte în rândurile lor dorința de a absolvi cu succes cursurile de partid și sindicale în care sunt cuprinși, dorința de a-și însuși cunoștințe temeinice pe care să le aplice apoi în practică. Cercurile pedagogice, în cadrul cărora, pe lângă o conferință cu caracter pedagogic, se ține și o conferință cu caracter de politică internațională, trebue să devină mijloace puternice de mobilizare a cadrelor didactice la lupta hotărîtă pentru desvoltarea învățământului nostru, pentru apărarea păcii.

Luptând pentru înlăturarea lipsurilor de până acum, pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al învățătorilor și profesorilor, pentru educarea lor în spiritul vigilenței revoluționare, pentru asigurarea unor condiții mai bune de muncă și de viață acestora, organele sindicale le vor ajuta să lichideze cu succes rămășițele concepțiilor burgheze asupra școlii, metodologiei, lumii și vieții. Astfel pregătiți, oamenii muncii din școli se vor strânge și mai uniți în jurul partidului nostru drag și se vor angrena cu și mare avânt în munca de înarmare a fiilor patriei cu cunoștințe temeinice, în munca de educare a lor, în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Astfel pregătiți, învățătorii și profesorii vor răspunde cu și mai mult elan la chemările partidului pentru lichidarea complectă a neștiinței de carte, pentru lămurirea „țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, a întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective". Ei vor lupta cu forțe sporite pentru răspândirea cunoștințelor științifice în popor, pentru înlăturarea misticismului și a prejudecăților, pentru întărirea luptei pentru pace, pentru construirea vieții noi.

Antrenând în campania de dări de seamă și alegeri cât mai multe cadre didactice fruntașe, învățători și profesori emeriți și decorați, directori de școli și inspectori școlari, organizațiile noastre sindicale vor reuși să promoveze în organele ce vor fi alese cadre capabile să îndrumeze și să conducă cu pricepere activitatea școlară și obștească a învățătorilor și profesorilor.

*) *Articol apărut în publicația: „In ajutorul comitetelor de întreprindere" nr. 5—1952*

Cadrele didactice, studenții și elevii își exprimă dragostea față de cel mai bun fiu al clasei muncitoare, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

La Universitatea „C. I. Parhon" din București

La Universitatea „C. I. Parhon" asistența în timpul meetingului

In câteva minute, amfiteatrul rectoratului Universității „C. I. Parhon" a devenit neîncăpătoare. Profesorii și studenții s'au întrunit pentru a-și exprima înflăcărata lor dragoste față de cel mai bun fiu al clasei muncitoare, tovarășul Gh Gheorghiu-Dej, căruia Marea Adunare Națională i-a încredințat funcția de președinte al Consiliului de Miniștri.

Luând cuvântul, acad. C. Balmuș, rectorul Universității „C. I. Parhon", deputat în Marea Adunare Națională, a împărtășit ascultătorilor impresia de neuitat pe care i-a lăsat-o marele eveniment al sesiunii. El a arătat că alegerea tovarășului Gheorghiu-Dej în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri are o puternică însemnătate în întărirea statului nostru de democrație populară.

Profesorul C. Nicuță, director de studii al Universității, deputat în Marea Adunare Națională, a spus: „Tot poporul muncitor este strâns unit în jurul tovarășului Gheorghiu-Dej. Citind „Scânteia" de astăzi, mi-am dat seama că alegerea tovarășului Gheorghiu-Dej în conducerea guvernului și zdrobirea tuturor abaterilor dela linia justă a partidului pe care ni le arată articolul „Pentru întărirea continuă a partidului", merg mână în mână. Acolo unde este tovarășul Gheorghiu-Dej, poporul nostru știe că există o conducere fermă, lipsită de oportunism și de orice fel de devieri. Aceste evenimente dovedesc tăria de neclintit a partidului nostru, a acelei forțe care ne conduce cu mână sigură spre socialism".

In ovațiile furtunoase ale celor prezenți, s'a dat citire apoi unei telegrame adresate tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. In telegramă se spune: „Ne luăm angajamentul să dovedim dragostea ce vă purtăm, făcând și mai strâns zid în jurul partidului și guvernului, să îndeplinim cu hotărâre sarcina de cinste ce ne-ați încredințat-o, aceea de a deveni cadre înarmate cu temeinice cunoștințe științifice, înarmate cu învățătura marxist-leninistă, cadre de intelectuali de tip nou, patrioți înflăcărați, constructori activi ai unei vieți noi".

La Universitatea „Bolyai" din Cluj

Studenții și profesorii dela universitățile și institutele de învățământ superior din Cluj s'au adunat pentru a sărbători alegerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej ca președinte al Consiliului de Miniștri.

Luând cuvântul cu acest prilej, zeci de studenți și de profesori și-au luat angajamentul de a munci cu râvnă neobosită pentru a-și îndeplini sarcinile ce le stau în față. Studentul Stranesky Gabor, care a primit bursa „Gh. Gheorghiu-Dej", ca și alți studenți, a arătat că se vor strădui să-și însușească temeinic știința marxist-leninistă, astfel încât să fie în stare să lupte împotriva oricărei abateri, să devină constructori activi și conștienți ai socialismului în patria noastră.

La centrul școlar 5—7—8 din Capitală

In școlile Patriei noastre au loc entuziaste adunări în cinstea alegerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ca Președinte al Consiliului de Miniștri.

Elevele, personalul didactic și administrativ dela Centrul Școlar 5—7—8 din Capitală au primit cu nespusă bucurie vestea alegerii iubitului conducător al poporului nostru în fruntea Guvernului țării. In adunarea care s'a ținut la școală, cadrele didactice și-au luat angajamentul de a întări necontenit munca lor, de a asigura succesul deplin al examenelor, de a lupta cu hotărâre pentru educarea comunistă a tineretului. pentru răspândirea culturii în rândurile oamenilor muncii.

Vorbind la Congresul Învățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a cerut cadrelor didactice să fie la înălțimea misiunii pe care le-o încredințează poporul muncitor, Guvernul Republicii Populare Române, Partidul Muncitoresc Român. Hotărîte să îndeplinească cu cinste această sarcină, învățătoarele și profesoarele dela Centrul Școlar 5—7—8 nu-și vor precupeți niciun efort pentru a contribui la înflorirea Patriei noastre, la apărarea păcii.

Pentru deschiderea noului an școlar

Cuprinderea în școli a unui număr tot mai mare de elevi, prin extinderea învățământului de șapte ani, necesită an de an tot mai multe localuri de școli, mai multe săli de clasă, încăpătoare, bine îngrijite și cu mobilierul necesar unei bune desfășurări a cursurilor.

Paralel cu lucrările de încheere a anului școlar în care ne aflăm, în toată țara se fac pregătiri în vederea deschiderii în bune condițiuni a viitorului an școlar. In raionul Brănești, regiunea București, spre exemplu, secția de învățământ, sprijinită activ de Sfatul Popular raional și îndrumată de Comitetul de partid a luat din timp măsurile necesare pentru ca, odată cu deschiderea cursurilor viitorului an școlar, elevii să fie primiți în școli curate și încăpătoare.

In ședința de lucru pe care secția de învățământ a ținut-o cu directorii de școli la 26 Mai a.c., s'a discutat pe larg problema deschiderii noului an școlar, stabilindu-se sarcini precise pentru fiecare școală în parte.

Pentru a se putea cunoaște precis numărul copiilor în vârstă de școală care nu au frecventat cursurile în anul acesta s'a hotărît ca fiecare școală să-și întocmească o evidență a copiilor nescolarizați, — cu indicarea motivelor pentru care nu au putut urma la școală, — urmând ca acei copii care stau prea departe de școală să fie primiți în internate. In acelaș timp s'a hotărît ca directorii, diriginții și toți învățătorii să stea de vorbă cu părinții elevilor în ședințele ținute în cursul lunilor Iulie și August, spre a-i convinge să-și trimită copiii la școală chiar din prima zi a începerii cursurilor.

O atenție deosebită se acordă în raionul Brănești școlarizării elevilor care au absolvit patru clase elementare. Elevii sunt îndrumați de pe acum să urmeze cursurile prin frecventarea școlii de șapte ani.

Cadrele didactice se pregătesc să organizeze repararea localurilor de școli, a internatelor și cantinelor, propunându-și ca, în cinstea zilei de 23 August, toate școlile din raion să fie reparate, văruite și puse în stare de funcționare.

In același timp, în localitățile unde sunt localuri necorespunzătoare sau cu un număr de săli de clasă insuficient, s'a propus a se construi noi săli de clasă. Astfel de construcții vor începe curând în comunele Tămădău, Afumați, Lămătești, Sohat, etc. Deasemeni, în localitățile Plumbuita, Cândeasca, Brănești, Crângu, Boanca, Dorobanțu, Pitigaia, etc. se vor construi localuri noi.

In vederea deschiderii noului an școlar școlile din raionul Brănești au luat măsuri și pentru aprovizionarea cu combustibil, precum și pentru aprovizionarea elevilor cu manualele și rechizitele necesare.

Secția de învățământ raională se îngrijește de pe acum de găsirea locuințelor necesare noilor cadre ce vor fi repartizate în raion, de amenajarea și organizarea din vreme a cantinelor și internatelor.

—o—

Rectificare

In articolul „In ajutorul studiului individual al studenților dela Școala Superioară Pedagogică", publicat în Nr. 165 se va citi în coloana 5-a, rândul al treilea de jos, „catedra de geometrie elementară dela secția de matematici a Școlii Superioare Pedagogice" — iar în coloana a 6-a, rândul 39, „cărțile noi apărute, de exemplu Algebra de Novoselov".

O măreață biruință a constructorilor comunismului

„Sâmbătă la orele 13,55, fluviul Don s'a unit cu Volga!" — a anunțat la 31 Mai 1952 agenția TASS. In felul acesta a fost încununată cu succes prima mare construcție a comunismului, a fost dat în funcțiune canalul navigabil Volga—Don.

Știrea aceasta a umplut de bucurie inimile tuturor oamenilor simpli de pe glob care iubesc fierbinte pacea. Construirea canalului Volga—Don reprezintă o biruință istorică a oamenilor sovietici. „Niciodată n'a fost înălțată vreo construcție hidrotehnică într'un ritm atât de rapid ca acest canal" — scria în ziarul PRAVDA Anatoli Uskov, șeful unei echipe de muncitori care a lucrat la măreața construcție. Mândri de roadele muncii lor pașnice constructive, muncitorii și tehnicienii care au participat la săparea drumului pe apă relatează despre uriașul volum al lucrărilor executate pe traseul canalului navigabil Volga-Don.

Intregul popor sovietic consideră înfăptuirea marilor construcții ale comunismului drept cea mai de seamă preocupare a sa. Darea în folosință a canalului Volga—Don reprezintă o strălucită biruință a orânduirii sociale comuniste în care — așa cum a arătat V. I. Lenin — „toate minunile tehnicii, toate cuceririle culturii, vor deveni un bun al întregului popor, și de aici înainte niciodată mintea și geniul omenesc nu vor fi folosite ca mijloace de silnicie și de exploatare".

Canalul Volga—Don face parte din mărețul plan stalinist de construire a comunismului. Importanța acestei căi de apă este considerabilă. Prin unirea Volgăi cu Donul printr'un canal lung de 110 km., se creează un sistem navigabil complect care leagă toate mările ce mărginesc partea europeană a U.R.S.S.: Marea Baltică, Marea Albă, Marea Caspică, Marea de Azov și Marea Neagră. In felul acesta Moscova, care-i legată de Volga prin canalul Moscova—Volga, devine port la cinci mări. Amploarea lucrărilor și ritmul de muncă datorită căruia s'a înălțat măreața construcție au uimit pe cei mai buni specialiști. In același timp, o regiune mare a fost transformată într'un șantier pentru a servi drept „spate al frontului" pentru construcție. In acest „spate al frontului" s'au construit șosele având lungimea totală de 1500 km; în stepă a fost introdusă lumina electrică pe o lungime de sute de kilometri; s'au construit pentru muncitori nenumărate așezări înzestrate cu școli, cluburi, clinici, etc. Pentru ca ritmul muncii să nu slăbească nicio clipă și canalul să poată fi dat în exploatare la termen, 16 fabrici de beton au furnizat zi și noapte materia primă necesară construcțiilor. Așa construiesc oamenii sovietici, așa învinge ei natura, așa înaintează spre comunism.

Uriașa experiență acumulată pe șantierul Volga—Don va servi pentru înălțarea altor mărețe construcții ale comunismului. Experiența folosirii tehnicii moderne pe scară atât de largă va constitui un imens ajutor pentru constructorii celorlalte edificii staliniste ce vestesc noua epocă.

Dar importanța canalului Volga—Don nu se reduce la atât. Pe lângă sprijinul de seamă pe care-l aduce economiei naționale a U.R.S.S., darea în folosință a Canalului Volga-Don are o semnificație deosebită pentrucă arată întregii omeniri că comunismul, visul de aur al omenirii, nu mai este o chestiune de viitor îndepărtat, ci o realitate apropiată, care se înfăptuește zi de zi sub conducerea Partidului Bolșevic și a tovarășului Stalin.

Inaintarea spre comunism a Uniunii Sovietice consolidează considerabil frontul păcii. Increderea oamenilor simpli din întreaga lume în triumful cauzei păcii se întărește tot mai mult.

Construirea canalului Volga-Don reprezintă o pildă strălucită a politicii de pace dusă de Uniunea Sovietică și constituie o usturătoare palmă dată atițătorilor la război. Le vine din ce în ce mai greu atomiștilor scelerați să prezinte propria lor politică drept o politică de pace și politica țărilor iubitoare de pace drept o politică de război. Faptele îi desmint: construirea Canalului Volga—Don arată clar întregii omeniri că eforturile oamenilor sovietici sunt îndreptate spre construcția pașnică, spre întărirea puterii economice a patriei sovietice. In timp ce în țările capitaliste, în frunte cu S.U.A., pregătirile războinice ocupă locul de frunte, secătuind economia națională, în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară construcțiile mărețe întăresc economia țării.

Asemenea construcții mărețe realizate într'un timp atât de scurt sunt imposibile în lumea capitalistă, în care pregătirile de război și de pustiire constitue principala preocupare a clicilor conducătoare.

Darea în folosință a canalului Volga-Don și grăbirea ritmului celorlalte construcții ale comunismului — hidrocentralele dela Kuibâșev, Stalingrad și Kahovka și a principalului canal turcmen — precum și traducerea în viață a planului de transformare a naturii constitue o nouă și strălucită dovadă a politicii staliniste de pace. Ele reflectă continua grijă a statului sovietic pentru înflorirea economiei, pentru îmbunătățirea vieții omului.

Oamenii muncii din Republica noastră Populară salută noua și măreața biruință obținută pe frontul muncii pașnice de oamenii sovietici. Oamenii muncii din țara noastră privesc cu dragoste și entuziasm la fiecare nouă biruință a oamenilor sovietici, conștienți că aceste biruințe ne ajută să construim mai repede socialismul, că aceste biruințe întăresc întregul lagăr al păcii.

Să înceteze teroarea fascistă din Franța!

Autoritățile fasciste din Franța au arestat zilele acestea în mod samavolnic pe Jacques Duclos, secretar al Partidului Comunist Francez, șeful grupului parlamentar comunist din Adunarea Națională franceză și unul dintre cei mai iubiți fii ai poporului Franței.

Arestarea lui Jacques Duclos, neînfricat luptător pentru pace și pentru libertatea poporului s'a produs la numai câteva zile dela arestarea lui André Stil, redactorul șef al ziarului l'Humanité. Mârșava provocare a guvernului reacționar al lui Pinay, care a acționat la ordinele Wall-Streetului, are loc în condițiile intensificării pregătirilor de război ale imperialiștilor americani în Franța, în momentul în care Ridgway, călăul din Coreea, supranumit „generalul ciumă" a sosit la Paris pentru a pune la punct „mașina de război atlantică".

După cum se știe, călăul Ridgway a fost întâmpinat cum se cuvine de poporul muncitor al Franței. Puternice manifestații de protest au avut loc la Paris și în întreaga țară împotriva sosirii lui Ridgway. Monstruoasa teroare antipopulară dezlănțuită de guvernul Pinay în Franța avea tocmai de scop să înăbușe puternica mișcare de protest împotriva sosirii lui Ridgway, ca și nemulțumirea provocată în Franța de semnarea „tratatului general" militarist de către imperialiștii americani, englezi și francezi și guvernul marionetă al Germaniei Occidentale. De aceea, autoritățile fasciste franceze au dezlănțuit valul de teroare care a culminat cu arestarea samavolnică a lui Jacques Duclos.

Duclos a fost arestat în mașina sa și condus cu cătușe la mâini în cabinetul judecătorului de instrucție. El a fost apoi întemnițat. „Vina" ridicolă care i se impută lui Duclos este aceea de a fi atentat la securitatea Republicii.

Arestându-l pe Duclos, călăii dela Paris încearcă să lovească în Partidul Comunist Francez, forța conducătoare a muncitorimii din Franța, singurul partid care în condițiile grele ale ocupației americane poartă neînfricat steagul luptei pentru libertatea și independența Franței.

Fasciștii francezi nu pot să-i ierte lui Jacques Duclos că el a semnat în 1940, alături de Maurice Thorez, Apelul Partidului Comunist Francez la rezistență împotriva ocupanților naziști.

După înfrângerea Germaniei hitleriste, Jacques Duclos a continuat, alături de Maurice Thorez, lupta pentru o Franță liberă și independentă El s'a ridicat cu vehemență împotriva ocupației americane din Franța, împotriva marshallizării Franței și a transformării acestei țări într'o bază de agresiune a imperialiștilor americani.

In Noembrie 1951, Jacques Duclos spunea: „Ocupanții americani pretind că vin pentru a ne „salva", dar noi nu suntem amenințați de nimeni, decât doar de cei care vin să ne ocupe". In nenumărate rânduri Jacques Duclos a luat cuvântul în Adunarea Națională franceză pentru a demasca pe atițătorii la război imperialiști și pe uneltele lor din guvernele ce se succedau la cârma Franței.

Jacques Duclos a arătat poporului francez că singura cale justă pe care trebue să meargă Franța este calea păcii și prieteniei între popoare. „Partidul nostru, care a fost sufletul rezistenței împotriva cotropitorilor fasciști — spunea Jacques Duclos — este astăzi în fruntea luptei pentru independență și pace".

Arestarea lui Jacques Duclos reprezintă unul din cele mai josnice acte ale clicii fasciste dela cârma Franței. Jacques Duclos a fost arestat și întemnițat în ciuda faptului că el se bucură de imunitate parlamentară, în calitatea sa de deputat al Adunării Naționale Franceze.

Reacțiunea franceză încearcă însă zadarnic să lovească în Partidul Comunist Francez, să frângă voința clasei muncitoare din Franța de a lupta pentru libertatea și independența patriei.

Arestarea samavolnică a lui Jacques Duclos, care a fost însoțită de confiscarea unor ediții ale ziarului „l'Humanité" și a altor publicații ale Partidului Comunist Francez, ca și de o serie de atacuri ale poliției franceze împotriva birourilor Comitetului Central al Partidului Comunist Francez și ale Federației din Departamentul Sena a provocat un val de indignare și proteste în Franța și în întreaga lume.

Biroul Politic al Partidului Comunist Francez a lansat un apel chemând clasa muncitoare și poporul francez să impună eliberarea lui Jacques Duclos.

Pe tot cuprinsul Franței, la Marsilia, Lille, Brest, Bordeaux, Montpellier, Turenne, La Rochelle și în numeroase alte orașe, muncitorii francezi au declarat greve, afirmându-și în felul acesta voința lor de a impune eliberarea lui Jacques Duclos.

La chemarea Confederației Generale a Muncii din Franța muncitorii din sute de întreprinderi din Paris și din provincie au întrerupt lucrul. Ei nu au părăsit locul de muncă pentru a nu permite guvernului să folosească spărgători de grevă.

După cum este nevoită să recunoască și agenția FRANCE PRESSE, au încetat lucrul toți muncitorii dela uzinele Renault și dela o serie de alte mari întreprinderi din Paris. Greva a paralizat oțelăriile și întreprinderile electrochimice din regiunea Rhone. Datorită grevei, pe linia Bordeaux-Lyon trenurile au circulat neregulat. Un val de mânie și indignare a cuprins întreaga Franță. In întreaga țară la amploare valul de proteste împotriva arestării lui Jacques Duclos. Sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Francez este vizitat de numeroase delegații ale oamenilor muncii din Paris și din împrejurimi care își exprimă solidaritatea cu politica Partidului Comunist și protestează cu hotărâre împotriva arestării ilegale a lui Jacques Duclos.

André Stil a trimis din închisoare o scrisoare care a fost publicată în ziarul l'Humanité. „Este necesar — scrie Stil — ca prin acțiuni puternice de massă să se obțină eliberarea lui Duclos, să se arate oamenilor războiului că nu pot atinge fără teamă pe conducătorii celui mai mare partid al Franței, partidul clasei muncitoare, partidul independenței naționale și al păcii, partidul lui Maurice Thorez".

In toate țările au loc meetinguri și manifestații de protest împotriva terorii fasciste dezlănțuite de guvernul Pinay.

In țara noastră, oamenii muncii au înfierat în meetinguri de protest care au avut loc în toată țara samavolnicul act al autorităților fasciste din Franța. Milioane și milioane de oameni cinstiți din toate țările cer cu hotărâre într'un singur glas: „Să fie eliberat Jacques Duclos".

Elevii noștri în fața examenelor

Au început examenele în toate școlile patriei noastre. In clasele curate, luminoase și frumos împodobite, elevii au intrat plini de încredere în forțele lor, gata să arate învățătorilor și profesorilor măsura în care și-au însușit cunoștințele predate în cursul anului.

In prima zi de examene au avut loc lucrările scrise. Elevii școlii Nr. 28 din București au venit la școală cu mult înainte de ora opt. Nerăbdarea nu le-a dat pace să stea acasă. Cu o zi înainte, Duminecă, au pavoazat clasele, le-au ornat cu crengi de brad, cu tei înflorit, cu garoafe și trandafiri. Copiii și părinții au îmbrăcat întreaga școală în haină de sărbătoare.

La ora opt, elevii clasei a VI-a A așteptau, plini de emoție, subiectul lucrării scrise la limba română. Anunțarea lui i-a făcut să respire ușurați: „Figuri de eroi ai clasei muncitoare; povestirea nuvelei „Uzina vie" și caracterizarea personagiului principal, analiză gramaticală".

Inainte de a începe lucrarea, profesoru' a dat elevilor câteva recomandări: să-și schițeze planul, să se exprime corect și clar. Le-a spus și directorul câteva cuvinte. „Băieți, nu uitați să scoateți virgulele din buzunar" a adăugat el plecând. Cuvintele acestea, spuse pe un ton de glumă, au reamintit elevilor de greșelile care se întâlnesc mai des în caietele lor.

In urma directorului, în clasă s'a așternut liniștea și toate capetele s'au aplecat deasupra colii de hârtie

In alte săli, la fel de frumos împodobite, se dau examene scrise la matematică, la limba română, la limba rusă.

★

La școala nr. 28 de fete, lucrările scrise la limba rusă sunt pe sfârșite. Elevele din clasa a VII-a B își recitesc lucrarea și-i fac ultimele corecturi.

Invățătoarea clasei a IV-a A se îndreaptă spre cancelarie cu lucrările scrise ale elevelor ei. Le privește apoi pe rând și le arată cu bucurie colegelor. Intr'adevăr, pe oricare ți-ai fi aruncat privirea, vedeai un scris îngrijit, curat, ceeace dovedea stăruința cu care a muncit învățătoarea în cursul anului.

Inaintea examenului, un grup de eleve dela centrul școlar de fete 2—10—13 din București repetă materia la fizică folosind aparatele din laborator.

Marți 3 Iunie. La școala medie nr. 8 de băieți a început examenul oral. In curtea școlii, câțiva elevi mai răsfoiesc câte-o carte sau discută în legătură cu problemele examenelor. Pe săli, nimeni. Doar profesorul de serviciu trece din când în când. Omul de îngrijire atrage atenția dela ușă: „Trebue să fie liniște, sunt examene".

Elevii clasei a X-a A sunt examinați la fizică. Profesorul examinator și profesorul asistent ascultă atent pe elevul dela tablă. Calmul lor s'a transmis din primul moment și elevilor. Nici o emoție. Ținuta și atitudinea elevilor dovedesc însă seriozitatea cu care ei privesc examenele.

In banca întâia, cinci elevi, cu biletele în față, își pregătesc răspunsurile. Unii așternpe hârtie formule, sau încearcă să rezolve problema.

Este rândul elevului Mircea Burlacu. Sigur pe cunoștințele lui, elevul dă răspunsuri bine gândite și corect formulate. El vorbește despre microscop, despre felul cum este construit și cum trebuie mânuit. Vorbind apoi despre ultrasunet, arată cum se folosește în industrie pentru verificarea calității pieselor metalice. Deasemeni elevul Burlacu explică modul în care medicina folosește proprietățile ultrasunetului în scopul distrugerii bacteriilor din lapte, din apă, etc. Elevul Burlacu rezolvă o problemă de fizică în câteva clipe.

Este examinat Carabulea Iulian, care expune cunoștințele lui despre aparate cu imagine reală (aparatul de proecție, aparatul fotografic). El subliniază importanța pe care o are folosirea aparatului de proecție la conferințele care se țin în scopul culturalizării masselor. Vorbește apoi despre telescop și desenează pe tablă schița acestui aparat: camera obscură, oglinda concavă etc.

La examenul de fizică toți elevii răspund bine, pentrucă toți au învățat temeinic. In clasa a X-a A nici un elev nu este corigent la fizică. Unii elevi — și aceștia sunt puțini la număr — au însă nevoie de întrebări ajutătoare. Și profesorul știe să-i îndrumeze cu pricepere, punându-le întrebări scurte și clare, vorbind pe un ton liniștit, încurajator.

Felul cum s'au prezentat elevii clasei a X-a A la fizică dovedește seriozitatea cu care a muncit profesorul, grija lui pentru pregătirea fiecărui elev în parte.

In clasa a IX-a B are loc examenul de geografie. Pe peretele din față, harta Europei și harta Asiei. Pe ceilalți pereți, multe hărți lucrate de elevi pentru expoziția organizată de cabinetul pedagogic.

Este examinat elevul Zaharia Mihăilescu. Colegii îl urmăresc cu deosebit interes. Acest elev a avut în timpul anului media 5. In ultimul timp el a învățat însă cu multă sârguință și și-a luat angajamentul să obțină la examen o notă mare. Acum trebuia să arate cum și-a îndeplinit acest angajament. Și Zaharia Mihăilescu a dovedit că poate să obțină succese atunci când învață cu stăruință. Ca niciodată în cursul anului, el a vorbit curgător, fără eforturi, s'a exprimat în fraze logice, corecte. Profesorul și elevii au ascultat expunerea amănunțită a peisajului taigei asiatice din punct de vedere fizic și economic, au ascultat o scurtă expunere despre uriașa desvoltare a economiei în regiunea Uralului. In examen, Zaharia Mihăilescu a obținut nota 9. Bucuria lui a fost în aceeași măsură a clasei întregi.

Mulți elevi dela școala medie nr. 8 de băieți au obținut la examen note bune, răspunzând astfel îndemnului scris cu litere mari în sala mare a școlii: „Elevi, pregătindu-vă temeinic pentru examene, dovediți patriotismul vostru".

Telegrama profesorilor de limba și literatura franceză din R. P. R.

Către guvernul francez

Paris

Vestea arestării lui Jacques Duclos, secretar al Partidului Comunist Francez, curajosul conducător al clasei muncitoare din Franța, a umplut de indignare sufletele oamenilor cinstiți din lumea întreagă. Ea vine la câteva zile după arestarea redactorului șef al ziarului L'HUMANITE, laureat al Premiului Stalin, André Stil.

In felul acesta, odată mai mult, guvernul american dela Paris își arată adevărata sa față de înverșunat dușman al poporului, al libertății, democrației și păcii.

In felul acesta, odată mai mult, oamenii cinstiți din lumea întreagă văd clar minciuna și fățărnicia vorbăriei burgheze despre democrație, libertatea presei, a întrunirilor sau a cuvântului.

Suntem profesori de limba și literatura franceză. In țara noastră, care construește socialismul, revoluția culturală se află în plin avânt. Poporului nostru muncitor, elevilor și studenților noștri le sunt scumpe marile valori ale culturii progresiste din Franța. In țara noastră s'a sărbătorit cu dragoste anul acesta împlinirea a 150 de ani dela nașterea lui Victor Hugo. In țara noastră se traduc în zeci de mii de exemplare și sunt larg cunoscute operele lui Molière, Voltaire, Balzac, Anatole France, Romain Rolland, H. Barbusse, Louis Aragon și André Stil.

In țara noastră sunt cunoscuți și iubiți savanții luptători pentru pace și progres ca Joliot Curie și Henri Wallon.

Alături de toți oamenii muncii din patria noastră, suntem convinși că nicio măsură fascistă nu va putea înfrânge lupta poporului francez împotriva imperialiștilor americani și a lacheilor lor din guvernul americanizat.

Suntem încredințați că forțele patriotice din Franța vor obține noi succese în lupta lor pentru pace și libertate, împotriva noilor hitleri.

Alături de toți oamenii muncii din patria noastră, trimitem un înflăcărat salut de luptă și solidaritate, vajnicilor luptători pentru independența și libertatea Franței. Unindu-ne glasul cu acela al tuturor celor ce luptă pentru pace din lumea întreagă, cerem eliberarea neîntârziată a dârzului conducător al clasei muncitoare din Franța, Jacques Duclos, și a celorlalți patrioți francezi întemnițați.

Cerem să înceteze acțiunile teroriste fasciste, cerem ca Ridgway, generalul-ciumă, să părăsească Europa!

Suntem convinși că forțele păcii și democrației din Franța, încadrate în frontul mondial al păcii, vor fi victorioase în lupta pentru pace și progres.

Conf. univ. MATEI CRISTESCU, pro decanul Facultății de Filosofie, Universitatea „C. I. Parhon" București; Conf. univ. THEODOSIA IOACHIMESCU-GRAUR Lector univ. ROBERTE MARIN; ELVIRA BALMUȘ; NORA MARIAN; LUCIA BALENTE; PAULA ORZEA; CONST. POPESCU; MARIA IONESCU; MARCEL SARAȘ; GH. PASCALI; ZELMA KAHANE; EDITH IAROVICI.

„Vom merge cu drag ca învățători la sate"

Acestea sunt cuvintele elevilor din anul IV dela Școala Pedagogică de Invățători din Deva, cuvinte care caracterizează de fapt atitudinea justă a viitorilor învățători, absolvenți ai acestei școli.

Dorința tinerilor de a ajunge învățători în lumea satelor noastre, în perioada când țărănimea muncitoare pășește pe o cale nouă, pe calea socializării agriculturii noastre, devine mereu mai puternică. De curând cu prilejul ședinței organizată la Deva de secția de Invățământ a Sfatului Popular al Regiunii Hunedoara elevii din ultimul an al Școlii Pedagogice au cunoscut pe stahanovistul Munteanu Dionisie dela combinatul Siderurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara. Acesta le-a vorbit de munca topitorilor dela furnalele Siemens-Martin, despre strădania necontenită a muncitorilor de a-și ridica nivelul ideologic și profesional, despre viața lor culturală și despre ajutorul pe care-l primesc dela învățători în această privință.

Elevii au ascultat deasemeni pe tovarășul Stolan Ciucescu, învățător emerit, care le-a vorbit despre munca lui de învățător, despre metodele lui de lucru și despre rezultatele frumoase obținute în școala noastră nouă, școala regimului de democrație populară.

Absolvenții anului IV dela Școala Pedagogică din Deva sunt și mai hotăriți să meargă la sate, unde cum afirmau mulți din absolvenți, vor crește zeci și sute de copii care vor deveni mâine ingineri, tehnicieni, cu un cuvânt ziditori ai vieții noastre noi într'o țară nouă.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 2105
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTR RMG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 167 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 14 IUNIE 1952

In acest număr:

- Verificarea cunoștințelor la bazele darwinismului — de **P. Glagolev.**
- Despre predarea limbii române în școlile minorităților naționale — de **Ladislau Banyai,** consilier ministerial la Ministerul Învățământului Public.
- Rezultatele unei munci perseverente.
- Examenul de limba rusă al viitoarelor învățătoare.
- In legătură cu orientarea profesională a elevilor.
- Să îndeplinim planul de alfabetizare.
- Note politice externe.

Să fie cât mai frumoasă vacanța copiilor noștri

Sfârșitul anului școlar a cerut școlii eforturi mari. Sub îndrumarea învățătorilor și profesorilor, elevii s'au străduit să-și consolideze și să-și îmbogățească cunoștințele pentru a obține rezultate cât mai bune.

Nivelul la care se desfășoară examenele în toate școlile de pe cuprinsul patriei noastre dovedește că, într'adevăr, în întâmpinarea lor s'a muncit cu seriozitate, că ele au fost pregătite temeinic. Elevii, în marea lor majoritate, au un nivel ridicat de cunoștințe, dovedind prin aceasta atitudinea nouă față de muncă, patriotismul lor.

Oamenii muncii privesc cu încredere la copiii Patriei, urmărindu-i cu dragoste și atunci când muncesc cu perseverență, cu dârzenie, în școală și atunci când cântă și se bucură de frumusețile vieții cu toată puterea tinereții lor. Copiii noștri trăesc și învață an de an în condițiuni tot mai bune. Viața mereu mai fericită pe care o duc copiii din Republica noastră Populară este rodul grijii cu care guvernul și partidul asigură condiții tot mai bune pentru învățătura, pentru sănătatea și pentru odihna lor.

Cu totul alta este viața copiilor oamenilor muncii din țările imperialiste. Milioane de copii din aceste țări sunt siliți să muncească până la istovire în mine, în fabrici sau pe plantațiile latifundiarilor. Numai în Statele Unite muncesc în industrie și agricultură peste 2.300.000 de copii. In Italia 8 milioane de copii sunt lipsiți de asistență medicală și socială, în timp ce 50% din buget se investește în cheltuieli de înarmare.

Mizeria cruntă în care se sbat copiii oamenilor muncii din țările capitaliste — urmare directă a cursei înarmărilor desfășurate de imperialiștii americani și de sateliții lor — se împletește strâns cu „educația" care se dă copiilor din aceste țări, crescuți astfel încât să devină viitori ucigași.

In țara noastră care urmează exemplul glorios al Uniunii Sovietice, copiii sunt înconjurați cu cea mai mare grijă și dragoste, sunt crescuți în spiritul educației comuniste. **„La baza concepției regimului de democrație populară asupra învățământului, asupra educației tineretului** — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor — **stă nu cultul morții, ci cultul vieții, cultul muncii creatoare, cultul luptei dârze pentru fericirea poporului".**

După munca încordată a unui an întreg, pe copiii noștri îi așteaptă o vacanță frumoasă. Ei trebue acum să se odihnească, să se bucure din plin de soare, de aer, de frumusețea naturii, să-și refacă forțele fizice, să-și întărească sănătatea.

Elevii vor merge în iunile de vacanță la munte și la mare, în tabere și colonii; vor face excursii, plimbări, vor desfășura o activitate variată în cadrul cluburilor, vor organiza jocuri pe terenurile de sport.

Pregătirile pentru vacanța copiilor au început de mult. Experiența anilor trecuți a ajutat ca întreaga acțiune de organizare a vacanței în anul acesta să meargă dela început pe un drum mai bun. Zile și săptămâni dearândul s'a lucrat pentru a se asigura desfășurarea unei activități rodnice și atrăgătoare în tabere și colonii, pentru a face ca odihna copiilor să fie cât mai plăcută și instructivă.

Copiii preșcolari vor merge în colonii; pionierii și școlarii evidențiați la învățătură și disciplină, fii ai stahanoviștilor și fruntașilor în muncă, vor merge în tabere. Pionierii și elevii care nu merg în taberele centrale sau în taberele pe regiuni vor fi cuprinși în tabere orășenești și de curte, în cluburile de vară, vor face excursii. Pentru organizarea taberelor, secțiunile de învățământ și școlile au pus la dispoziție săli de clasă, biblioteci, materiale sportive și didactice. Copiii debili vor merge în tabere sanatoriale, cu program și regim special. Activitatea caselor de copii și a școlilor speciale va fi organizată în timpul vacanței astfel încât să se poată constitui tabere pe loc.

Astfel, copiii vor desfășura în timpul vacanței o activitate variată, plină de conținut, menită să întărească educația lor comunistă.

Viața în colectiv este un minunat mijloc de educație, de desvoltare a spiritului tovărășesc, a spiritului de răspundere, a prieteniei și a ajutorului reciproc, un minunat mijloc de întărire a disciplinei.

Pentru a se obține rezultate cât mai bune în munca educativă, cadre pedagogice dintre cele mai bine pregătite vor îndruma activitatea copiilor. Secția muncii culturale de massă a Confederației Generale a Muncii, care are sarcina să îndrumeze și să coordoneze organizarea și funcționarea taberelor de pionieri și școlari, în colaborare cu Ministerul Învățământului Public și C.C. al U.T.M., a organizat un curs de 20 de zile pentru cadrele care au condus apoi cursurile regionale pentru pregătirea directorilor de tabere, a instructorilor superiori și a administratorilor.

In numeroase regiuni, vacanța de vară a elevilor a fost temeinic și din timp pregătită. Astfel, în regiunea Caransebeș s'au luat toate măsurile pentru buna organizare a taberelor regionale și orășenești. S'a dat o deosebită atenție alegerii și instruirii cadrelor. Pentru taberele din cuprinsul acestei regiuni s'au făcut din timp abonamente la ziare și reviste. Comisia regională pentru organizarea vacanței din această regiune a știut să ceară sprijinul întreprinderilor, dela care a obținut multe materiale necesare amenajării: țevi pentru diferite instalații, foi de tablă, lemnărie și altele. La fel s'a lucrat și în regiunea Stalin ca și în multe alte locuri. In București, la școala nr. 45 băieți s'a amenajat încă din prima jumătate a lunii Mai terenul de sport în vederea activității sportive din timpul vacanței de vară. Școala a programat o excursie cu elevii, întocmind un plan amănunțit și luând măsurile necesare din timp. Deasemeni, clubul dela școala nr. 52 băieți din București este de mult pregătit. Au fost curățite și amenajate sala de lectură, sala de șah, curtea. Un larg sprijin au dat în această privință părinții copiilor și organizația U.F.D.R. Toate aceste realizări dovedesc grija cu care este dusă acțiunea de organizare a vacanței, dovedesc dragostea oamenilor muncii pentru copii.

Unele regiuni însă, ca de exemplu regiunile Prahova și Timișoara, au rămas mult în urmă în această privință. Lipsa de grijă pentru asigurarea unei odihne bine organizate a elevilor este condamnabilă, este de neiertat. A nu avea localurile pregătite, a nu putea pune la dispoziția copiilor, din prima zi a vacanței, toate cele necesare pentru desfășurarea unei activități plăcute și rodnice, înseamnă a nu îndeplini una din cele mai importante sarcini ale etapei actuale, înseamnă a nu răspunde cum trebue la chemarea partidului, care cere ca problema vacanței copiilor să fie privită cu cea mai mare grijă. Regiunile rămase în urmă vor trebui să facă de acum în colo eforturi serioase pentru a deschide în bune condiții taberele, astfel încât buna desfășurare a vacanței să nu sufere.

Prin forțele unite ale tuturor celor care răspund de organizarea vacanței, prin munca plină de dragoste și devotament a învățătorilor și a profesorilor care vor conduce activitatea copiilor, va trebui să facem astfel încât lunile de vară să aducă o contribuție însemnată în educația comunistă a copiilor.

Un rol important în educarea și îmbogățirea cunoștințelor elevilor îl au excursiile. De aceea, în vara aceasta se vor organiza pe o scară largă excursii, atât cu copiii cuprinși în tabere centrale sau regionale, cât și cu cei care rămân în localitate. Pionierii și elevii vor merge în excursii în țară, în regiune, sau în raionul respectiv. Uniunea Tineretului Muncitor, cu sprijinul secțiunilor de învățământ, organizează vizitarea Palatului Pionierilor din București de către un număr cât mai mare de pionieri. Se vor face, deasemeni, vizite la întreprinderi, la gospodăriile agricole colective sau la gospodăriile agricole de stat din apropiere. Se vor organiza întâlniri cu fruntașii în producție, cu scriitori.

Inaintea copiilor noștri se deschide o activitate variată și frumoasă. Ea va trebui însă astfel condusă încât să se țină în primul rând seama de faptul că vacanța trebue să însemne odihnă, că elevii trebue să se recreieze, să-și întărească sănătatea.

In acțiunea de organizare a vacanței, secțiile de învățământ au un rol deosebit de important. Ele trebue să asigure localuri bune pentru tabere și cluburi, să asigure materialul didactic și sportiv necesar, să pună la dispoziția copiilor biblioteci și, lucrul cel mai important, să repartizeze pentru munca de vară cu copiii cele mai bune cadre. De toate aceste sarcini secțiile de învățământ vor trebui să se achite în mod conștiincios.

Invățătorii și profesorii care vor lucra în tabere au datoria să urmărească îndeaproape ca, printr'o activitate cât mai interesantă și mai bine condusă, cunoștințele copiilor să se îmbogățească, să sporească interesul lor pentru diferitele activități. Copiii vor fi cuprinși în cercuri: cercul „prietenilor cărții", cercul tinerilor geografi și naturaliști, cercul artiștilor amatori, cercul de aeromodelism, de electricitate, de tâmplărie. La aceste cercuri profesorii vor căuta să împletească cunoștințele teoretice primite de elevi în timpul anului, cu activitatea practică. Folosind forme variate și plăcute de muncă, ei vor spori dragostea elevilor pentru materia sau pentru activitatea respectivă. Căutând să cunoască bine pe fiecare copil în parte, conducătorii cercurilor vor urmări să desvolte interesul lor, să-i îndrumeze în acest sens.

Colectivul de conducere al taberei are sarcina să îndrumeze și să supravegheze cu grijă deosebită întreaga activitate a copiilor, precum și atitudinea lor. Vacanța trebue să însemne un pas înainte în educația comunistă a elevilor. Diferitele forme de activitate ce se pot organiza prilejuesc din plin aceasta. De aceea, pentru tabere au fost aleși cei mai buni, cei mai destoinici dintre învățători și profesori. Ei vor trebui să-și pună întreaga lor pricepere în slujba educării copiilor. Ei vor urmări ca elevii să se întoarcă din tabere mai disciplinați și cu mai multă dragoste de muncă. Din tabere copiii să vină cu o mai înflăcărată dragoste de patrie, cu mai multe cunoștințe despre Țara Socialismului victorios și despre marile realizări ale oamenilor sovietici. Copiii trebue să se întoarcă din vacanță cu o înțelegere mai adâncă a evenimentelor politice. Dragostea lor pentru apărătorii păcii și ura lor pentru imperialiștii atâțători la război trebuesc să crească.

Din cărțile pe care le vor citi, din convorbirile cu educatorii, din observațiile pe care le vor face în natură, din vizitarea întreprinderilor și a unităților agricole socialiste, din întâlnirile cu fruntașii în muncă, cu scriitorii, copiii vor învăța multe lucruri. Plimbările în aer liber, excursiile, sportul, odihna, vor întări forțele lor fizice. Cunoștințele noi pe care le vor primi, puterea de muncă pe care o vor căpăta și educația sănătoasă creată de viața în colectiv vor fi cuceriri ale vacanței. Ele vor sta la temelia activității din noul an școlar, ca garanție a unor succese mai mari în viitor.

Invățătorii, profesorii și elevii își exprimă dragostea față de cel mai bun fiu al poporului muncitor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej

In școlile patriei noastre, ca și în fabrici și uzine, ca și în gospodăriile agricole colective și de stat, au continuat să se desfășoare meetinguri entuziaste în cinstea alegerii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej în funcția de președinte al Consiliului de Miniștri. Oamenii muncii din școli și-au exprimat hotărârea de a lupta cu dârzenie împotriva tuturor dușmanilor poporului, de a urma cu fidelitate îndemnurile partidului, de a munci cu devotament pentru educarea comunistă a tineretului și pentru culturalizarea maselor, de a întări necontenit contribuția lor la construirea socialismului în patria noastră.

Vom munci cu elan sporit pentru întărirea Patriei

Invățătorii și profesorii școlii medii de băieți Nr. 5 din București s'au adunat într'un entuziast meeting pentru a sărbători alegerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, cel mai iubit fiu al poporului nostru, ca președinte al Consiliului de Miniștri.

Deschizând meetingul, tovarășa profesoară Olimpia Vâlceanu, președinta comitetului de instituție al școlii, a subliniat marea însemnătate a acestui act istoric în viața poporului nostru.

A vorbit apoi tovarășul I. Albu, directorul școlii, arătând că alegerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej în fruntea guvernului înseamnă întărirea regimului de democrație populară. Tov. I. Albu a vorbit despre sarcinile mari care stau în fața școlii în vederea ridicării la un nivel tot mai înalt a instrucției și educației tineretului. „Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, — a spus vorbitorul — ne-a arătat nouă, oamenilor muncii din școală — drumul pe care trebue să mergem pentru a răspunde cerințelor poporului: „Elevii pe care-i creșteți astăzi în școală vor fi mâine stahanoviști, tehnicieni, pedagogi, savanți. Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. De aceea este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice, în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție". Urmând învățăturile tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej — a încheiat vorbitorul — să luptăm împotriva oricăror dușmani ai poporului, să muncim cu elan, cu dragoste și cu devotament pentru ridicarea nivelului școlii noastre, pentru înflorirea patriei!"

S'au înscris apoi la cuvânt numeroși învățători și profesori care și-au luat angajamentul de a lupta sub conducerea partidului și a tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, pentru înfăptuirea liniei partidului, pentru a da viață sarcinilor trasate de guvern și partid.

La școala mixtă din Dej

Cu prilejul alegerii tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ca președinte al Consiliului de Miniștri, cadrele didactice dela școala mixtă din Dej s'au adunat într'un entuziast meeting pentru a-și manifesta dragostea nețărmurită pe care o poartă celui mai dârz luptător al partidului nostru. Luându-și angajamentul ferm să urmeze neclintiți calea luminată de partid și de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, învățătorii și profesorii școlii au arătat hotărârea lor de a munci cu nestăvilit elan pentru îndeplinirea misiunii lor de educatori ai tineretului patriei și de răspânditori ai culturii în masse, de a lupta fără preget împotriva oricăror abateri dela linia partidului.

La școala pedagogică din Rădăuți

Alegerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ca președinte al Consiliului de Miniștri a găsit întreg colectivul școlii pedagogice de educatoare din Rădăuți în toiul desfășurării examenelor de sfârșit de an. Cu nețărmurită bucurie s'au întrunit elevele, profesoarele și personalul administrativ al școlii, la sfârșitul zilei de muncă, pentru a sărbători acest măreț eveniment. Ropote de aplauze și lozinci scandate cu însuflețire, mărturie a dragostei elevelor și cadrelor didactice pentru conducătorul poporului muncitor, au răsunat puternic în sala unde se ținea meetingul.

„Vom munci cu sârg alături de întreg tineretul țării — a spus eleva E. Simionovici din anul III. Ne vom însuși cu mai multă râvnă știința, vom lupta să devenim cadre de nădejde ale învățământului, pentru a sprijini din toate puterile noastre măreața operă de construire a socialismului, lupta pentru pace și pentru cucerirea unui viitor fericit".

— „Noi intrăm în scurt timp în rândurile cadrelor didactice — a spus eleva I. Ailoaie. Știu câtă încredere are tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în învățătorii poporului. Vom munci pentru a fi la înălțimea acestei încrederi, la înălțimea sarcinilor care ne stau în față".

Cadrele didactice ale școlii și-au luat cu însuflețire angajamentul de a lupta pentru înfăptuirea hotărârilor Congresului Invățătorilor, pentru a traduce în viață mărețele sarcini trasate școlii de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Să contribuim la succesul recoltei și al colectării

Zilele trecute a fost publicată Hotărârea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român privitoare la întreținerea culturilor, pregătirea și executarea la timp a strângerii recoltei și executarea planului de colectări pe anul 1952. Hotărârea guvernului și partidului pune în fața întregului popor muncitor sarcini de o deosebită însemnătate. In lupta pe care clasa muncitoare din țara noastră o duce pentru bunăstarea oamenilor muncii, pentru apărarea păcii și construirea socialismului, îndeplinirea întocmai a Hotăririi guvernului și partidului cu privire la strângerea recoltei și colectare are o mare însemnătate politică și economică. Obținerea unei recolte bogate, realizarea la timp și în bune condițiuni a strângerii recoltei și a planului de colectări asigură produsele agricole destinate aprovizionării poporului muncitor și industriei socialiste, crează rezervele de stat necesare întăririi și apărării Republicii noastre Populare. Realizarea acestei linii contribue la desvoltarea industriei noastre socialiste, deci și la asigurarea mijloacelor de mecanizare a agriculturii — factorul hotărâtor pentru ridicarea bunei stări a țărănimii muncitoare.

Obținerea unei recolte bogate, strângerea ei la timp și fără pierderi, îndeplinirea planului de colectare, vor contribui la întărirea succesului reformei bănești, la intensificarea schimbului de mărfuri între oraș și sat, la întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, la îngrădirea elementelor exploatatoare dela oraș și sat.

A contribui la aplicarea cu succes a prevederilor Hotăririi este o sarcină de frunte, o înaltă datorie patriotică a fiecărui învățător și profesor dela sate.

Participând activ la bătălia recoltei, învățătorii și profesorii vor duce la îndeplinire cuvintele rostite la Congresul Invățătorilor de iubitul conducător al poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej: **„Invățătorul trebue să fie un exemplu în îndeplinirea obligațiunilor cetățenești față de stat și să lumineze țărănimea muncitoare asupra obligației patriotice de a respecta cu sfințenie legile Republicii Populare Române, mobilizând țărănimea săracă și mijlocașă la lupta împotriva chiaburimii — exploatatoare a țărănimii muncitoare".**

O sarcină de frunte trasată prin Hotărâre și la a cărei aplicare învățătorii și profesorii pot aduce cea mai mare contribuție este aceea cu privire la folosirea regulilor agrotehnice, la întreținerea culturilor și protecția plantelor. Incă dela apariția minimelor agrotehnice, mulți dintre învățătorii și profesorii dela sate desfășoară o muncă intensă în rândurile țăranilor muncitori, lămurindu-i asupra avantagiilor pe care le aduce aplicarea lucrărilor de întreținere a culturilor stabilite de agrominim. Folosind experiențele pe lotul școlar și conferințele organizate la cercul agrotehnic sau la căminul cultural, cadrele didactice dela sate răspândesc printre țăranii muncitori cunoștințe în legătură cu întreținerea culturilor potrivit agrominimului. In această etapă are o deosebită însemnătate, așa cum arată Hotărârea, aplicarea indicațiilor agrominimului cu privire la plivit, completarea golurilor constatate după răsărire, răritul plantelor, prășitul la timp al tuturor prășitoarelor, executarea a 5 prașile la bumbac și cel puțin a 3 prașile la porumb, floarea soarelui și cartofi, cârnitul și ciupitul la bumbac, distrugerea vetrelor de cuscută, polenizarea artificială la secară, lucernă, porumb și floarea soarelui, aplicarea îngrășămintelor în timpul vegetației, irigarea culturilor de legume și bumbac irigabile, combaterea bolilor la pomi și vii prin stropirea lor la timp. Invățătorii dela sate trebue să acorde cea mai mare importanță lămuririi țăranilor muncitori asupra felului cum pot fi executate aceste lucrări.

Un rol de seamă revine învățătorilor și profesorilor în munca de lămurire pentru asigurarea participării la lucru a tuturor membrilor gospodăriilor agricole colective, pentru aplicarea metodelor agrotehnice înaintate.

Invățătorii și profesorii, intelectualii ai satelor, au datoria patriotică de a contribui la aplicarea politicii partidului la sate, politică de îngrădire și eliminare a chiaburilor. Invățătorii și profesorii trebue să dea dovadă de vigilență revoluționară, să demaște cu combativitate toate încercările pe care le vor întreprinde chiaburii și uneltele lor pentru a sabota aplicarea Hotăririi. Invățătorii și profesorii dela sate au datoria patriotică să demaște fără cruțare pe toți acela care, transformându-se în cozi de topor, vor încerca să acopere mârșăvitile chiaburilor și să-i scape de îndatoririle ce le revin.

Dând bătălia pentru succesul încheierii anului școlar și pentru deschiderea la timp și în bune condițiuni a noului an școlar, învățătorii și profesorii dela sate nu trebue să scape din centrul preocupărilor lor îndatoririle ce le revin pe frontul muncii obștești. Ei nu trebue să uite că toate sectoarele de activitate în țara noastră sunt strâns legate unul de altul, că desvoltarea și înflorirea învățământului nostru nu sunt posibile fără succesele pe care muncitorii le obțin în industrie, fără realizarea liniei statului nostru în domeniul agriculturii, fără succesele pe care țărănimea muncitoare le obține în agricultură.

Este o înaltă îndatorire a fiecărui învățător sau profesor dela sat de a căuta mereu forme mai noi și mai vii pentru popularizarea Hotăririi guvernului și partidului, pentru strângerea recoltei și colectare. Serbările prilejuite de încheierea anului școlar, consfătuirile cu părinții, programele căminelor culturale, unde mulți dintre învățători și profesori sunt activiști de frunte, activitatea pe lotul școlar, munca în cadrul filialelor Societății pentru Răspândirea Științei și Culturii sau ale Societății de Științe Agricole „I. V. Miciurin", în cadrul bibliotecilor căminelor culturale — iată câteva din formele cu ajutorul cărora cadrele didactice dela sate pot contribui la îndeplinirea sarcinii izvorîte direct din Hotărâre: „Comitetul Așezămintelor Culturale de pe lângă Consiliul de Miniștri, Societatea pentru Răspândirea Științei și Culturii, împreună cu Societatea de Științe Agricole „I. V. Miciurin" vor desfășura o intensă activitate culturală la sate, pentru lămurirea țărănimii muncitoare asupra importanței aplicării agrominimului și regulilor agrotehnice în lucrările de întreținere și strângere la timp a recoltei și colectărilor".

Secțiunile de învățământ regionale și raionale, sindicatele de învățământ, trebue să mobilizeze cadrele didactice dela sate în lupta pentru obținerea unei recolte îmbelșugate, trebue să le ajute în vederea unei cât mai bune desfășurări a activității obștești, punând la îndemâna lor materialul de propagandă și agitație necesar. In planurile de muncă ale secțiunilor de învățământ și ale sindicatelor trebue să fie prevăzută și urmărirea muncii de agitație și de propagandă a cadrelor didactice dela sate.

O prețioasă contribuție la succesul campaniei de recoltare pot aduce în timpul vacanței de vară echipele artistice și culturale ale sindicatelor care, prin organizarea unor șezători axate pe tema campaniei agricole, pot mobiliza țărănimea muncitoare la lupta pentru aplicarea întocmai a Hotăririi guvernului și partidului.

Să desfășurăm o largă muncă politică de lămurire în rândul țărănimii muncitoare, să dăm dovadă de o înaltă vigilență revoluționară, pentru a asigura o recoltă bogată, sporită, pentru îndeplinirea planului de colectări, pentru întărirea necontenită a Patriei noastre.

Crește numărul căminelor sezoniere

Organizarea căminelor sezoniere a fost pregătită în anul acesta în condiții mai bune decât în anii trecuți. Numai în regiunea București au luat ființă 126 cămine sezoniere, care și-au deschis larg porțile pentru copiii țăranilor muncitori. Incă din luna Februarie, Sfatul Popular al regiunii s'a îngrijit să asigure toate condițiunile pentru buna funcționare a căminelor sezoniere care au luat ființă în toate localitățile cu gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat și S. M. T.-uri. Ca un rezultat al muncii duse de comitetele raionale și al sprijinului acordat de organizațiile U. F. D. R., U.T.M. și sindicate, multe din raioanele regiunii București au reușit să-și îndeplinească planul privind organizarea căminelor sezoniere chiar din primele zile ale lunii Aprilie. Astfel, în raionul Brănești, toate cele 16 cămine planificate s'au deschis la data de 5 Aprilie. Asemenea succese au obținut și raioanele Oltenița, Snagov și Răcari.

O mare parte din unitățile agricole socialiste din regiune au luat asupra lor întreținerea totală a căminelor sezoniere. In adunările cu părinții, care s'au ținut sub conducerea comitetelor de sprijin, aceștia și-au luat angajamentul de a furniza căminelor alimente necesare hranei copiilor. Astfel, în adunările părinților dela gospodăriile agricole colective din comunele Corbeanca, Coconi, Livedea, Vidra Lipia, Curcani, Ghimpați și Titu, mamele și-au luat angajamentul să dea toate alimentele necesare pe tot timpul funcționării căminelor. Tot în vederea asigurării hranei copiilor, pe lângă cămine s'au creiat gospodării ajutătoare în care se cresc pui, porumbei, porci etc.

Din inițiativa comisiei regionale s'au organizat manifestări artistice și culturale, prin care s'au asigurat fonduri bănești destul de importante pentru complectarea inventarului necesar bunei funcționări a căminelor sezoniere. Astfel, numai în raionul Snagov s'a realizat o sumă de peste 10.000 lei.

Și în regiunea Constanța căminele sezoniere au primit un sprijin însemnat din partea organelor locale. In anul acesta numărul căminelor sezoniere din regiunea Constanța a crescut cu 43 de unități. Gospodăriile agricole colective din comunele Nisipari, Castelul, Poarta-Albă, arată o grijă deosebită pentru buna funcționare a căminelor.

Elevii școlii tehnice dau examene

Examenul de tehnologie la secția „Centrale Electrice" din anul II B al școlii medii tehnice de științe comunale din Oradea se ține în sala de mașini. Aici sunt aranjate mașini moderne, fabricate în țara noastră, datorită ajutorului neprecupețit al Uniunii Sovietice.

O lozincă îndeamnă pe elevi să-și însușească tehnica și metodele stahanoviștilor sovietici.

Prima grupă de elevi trage biletele cu temele de examinare.

După un răgaz de 10 minute, elevul Lazăr Teodor demonstrează la tablă calculul strungirii pieselor conice pe baza tangentei unghiului conului și apoi calculul prin desaxare a păpușii mobile. El calculează două exerciții și lucrează la strung cu multă precizie și pricepere. Colegul lui, Juhas Vasile, răspunde deasemenea satisfăcător la examen. Este în mare parte și meritul colegilor lui care l-au ajutat stăruitor în timpul anului și în perioada pregătirii examenului.

Urmează grupa a II-a. Elevul Bochiș Traian trebue să vorbească despre temele „Viteze de tăiere la mașini unelte" și „Cuțite pentru strung". El demonstrează la tablă cum sunt construite cuțitele de strung, cu plăcuțe dure, având unghiuri pozitive și negative, arătând avantajele pe care le prezintă fiecare pentru tăierea rapidă a metalelor. Elevul expune apoi calitățile plăcuțelor dure experimentate de stahanoviștii sovietici Bâcov-Bortkevici, care au reușit să ajungă la viteza de tăiere până la 2000 metri span pe minut. Deasemeni elevul amintește că la uzinele „Infrățirea" din Oradea, strungarii Molnar Ștefan și Ladislau Ban au obținut, prin aplicarea acestei metode, o viteză de tăiere până la 1.000 metri span pe minut. După aceea elevul Bochiș trece la strung. Potrivește o turație de 300 ture pe minut, cu un avans de 0,406 mm pe o tură și, folosind un cuțit de oțel rapid, realizează o viteză de tăiere de 250 metri span pe minut la o piesă din „oțel 37%". Deși această viteză nu este mare totuși, cunoscând metodele, elevul va putea, după o oarecare practică, să realizeze succese însemnate în producție.

Intreaga clasă este atentă. Elevii așteaptă să-și expună cunoștințele, să lucreze la una din mașinile unelte din sală. El se pregătesc temeinic pentru munca lor de mâine.

Răspunsuri bune

La școala medie mixtă cu limba de predare maghiară din București examenele sunt în toi. Elevii și profesorii acestei școli s'au pregătit în mod conștiincios pentru examene. S'au organizat grupe de învățătură, iar cadrele didactice au dat elevilor îndrumări amănunțite cu privire la studiul individual. Au fost antrenați în munca de pregătire a examenelor și părinții, care au creat copiilor lor condiții bune de muncă.

Ca urmare a eforturilor desfășurate în timpul anului și în perioada pregătirii examenelor, s'au obținut până acum o serie de rezultate pozitive. Din cei 28 de elevi din clasa a IV-a, de pildă, 16 au obținut nota 10 la matematici. Rezultate bune au obținut elevii clasei a IX-a. La examenul de limba rusă, ei au dat răspunsuri precise și juste. Faptul acesta este o urmare a modului conștiincios în care au fost pregătiți dealungul anului școlar de către tov. Markovits, profesorul lor de limba rusă. Rezultate frumoase s'au înregistrat și la examenul de limba română. Elevii Csutak și Baracs, de pildă, ca și numeroși alți colegi ai lor, au dat răspunsuri foarte bune.

In preajma încheierii anului școlar

Examenele au constituit o preocupare deosebit de serioasă pentru cadrele didactice și pentru elevele școlii medii de fete (clasele I—XI) nr. 3 din București.

Biletele pentru examen au fost lucrate în colectiv. In alcătuirea lor, tovarășele profesoare au folosit un bogat material ajutător. Astfel, de pildă, pentru alcătuirea biletelor în vederea examenelor de științe naturale la clasa a X-a, s'au folosit revistele „Natura" și „Analele Româno-Sovietice", pe care elevele le-au cunoscut îndeaproape în timpul anului. La examenul de științe naturale al acestei clase elevele au dat, în general, răspunsuri bune. Ele au folosit cu pricepere materialul didactic, printre care mulajele, planșele și albumele lucrate în clasă, și au vorbit just despre învățătura lui Pavlov privitoare la reflexele condiționate precum și despre contribuția deosebit de însemnată a savantei sovietice Olga Lepeșinskaia la desvoltarea științelor biologice.

La examenul de științe naturale dela clasa a VI-a elevele au utilizat material didactic adus direct din natură: rădăcini de tot felul, semințe încolțite, altoiuri, flori, fructe etc. Insectarele, planșele și ierbarele lucrate de eleve au constituit și aici un bogat material didactic.

Examinatorii au lăsat elevelor timpul necesar să formuleze răspunsurile și n'au intervenit decât atunci când unele eleve dădeau un răspuns greșit sau se depărtau de subiect.

Rezultate slabe s'au înregistrat la examenul scris și oral de limba română la clasa a VII-a, unde a predat profesoara V. Petrescu. 10 eleve din această clasă au fost notate cu nota 4. Aceasta dovedește că aici nu s'a lucrat stăruitor în timpul anului. Tov. Petrescu a manifestat o nepăsare condamnabilă față de sarcina care i-a fost încredințată, aceea de a-și pregăti temeinic elevele.

In general însă, examenele care s'au dat până acum la această școală arată că majoritatea elevelor și-au însușit trainice cunoștințe științifice și că încheie cu succes anul școlar.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Au început examenele în școli

Elevii sovietici au început examenele. Temele lucrărilor scrise date elevilor din clasa a zecea au permis acestora să demonstreze maturitatea lor de gândire, principialitatea lor, patriotismul înflăcărat, cunoașterea măreței literaturi clasice ruse și a celei mai înaintate, celei mai principiale literaturi din lume, literatura sovietică.

Și în fața examinatorilor celorlalte clase s'au înfățișat elevi sovietici inteligenți, pătrunzători, care au răspuns la întrebările din bilete liniștiți și cu competență.

Școala sovietică totalizează rezultatele muncii sale rodnice din cursul unui an de muncă. In acest an școlar s'a extins rețeaua de școli, numărul școlilor mărindu-se cu aproape 5 mii. Elevii au avut cu mult mai multe manuale, materiale didactice, cărți de lectură. Hotărîrile celei de a VII-a plenare a C.C. al Comsomolului închinată activității organizației de pionieri V. I. Lenin a ajutat mult școlii în ridicarea calității cunoștințelor și în educarea disciplinei conștiente la elevi.

Armata învățătorilor sovietici, conștientă de măreața sa datorie față de patrie și popor, a muncit cu perseverență, în mod creator, pentru ridicarea măestriei ei pedagogice. Au crescut rândurile învățătorilor care nu au în clasele lor și la obiectele lor repetenți, care dau elevilor lor cunoștințe temeinice. Tot mai numeroase sunt școlile care obțin succese deosebite în munca lor. Experiența pedagogilor înaintați este însușită de masele largi de învățători.

Fără îndoială că rezultatele examenelor vor dovedi în primul rând desvoltarea continuă a școlii noastre. In același timp însă, examenele vor arăta și domeniile către care trebue să ne îndreptăm atenția pentru a satisface pe deplin înaltele cerințe ale patriei în privința pregătirii unor muncitori culți, care să-și iubească cu înflăcărare patria socialistă, a unor muncitori devotați fără rezerve măreței cauze a lui Lenin și Stalin.

Cele mai multe școli s'au pregătit bine pentru examene. Acum se pune chestiunea de a verifica cu justețe, cu toată obiectivitatea și răspunderea, cunoștințele elevilor și, în același timp, munca învățătorilor. Trebue să ne îngrijim ca examinarea să se desfășoare în condiții bune, să îmbărbătăze pe elevi, să le insufle încredere în forțele proprii. Fiecărui elev trebue să i se acorde posibilitatea deplină de a-și arăta cunoștințele sale, desvoltarea sa, deprinderile sale practice.

Volumul cerințelor pentru fiecare obiect e stabilit în mod riguros în programele școlare. De aceea nu se pot prezenta elevilor cerințe nepreväzute în programe și în biletele de examinare. Numai membrii comisiei de examinare, asistenții, profesorii, conducătorii examenelor, pot pune întrebări suplimentare. In niciun caz nu pot pune întrebări suplimentare reprezentanții diferitelor organizații. Aceștia nu au acest drept.

Rolul comisiilor de examinare și al asistenților e deosebit de serios. Sarcina lor este aceea de a verifica, împreună cu învățătorii, cunoștințele elevilor și situația învățământului la cele mai importante obiecte, în mod critic și obiectiv. Realizarea cu succes a acestei sarcini de onoare depinde în întregime de imparțialitatea examinatorilor.

O atitudine atentă față de elevii examinați și, în același timp, cea mai severă condamnare a liberalismului în aprecierea răspunsurilor lor, iată legea de necontestat a aprecierii obiective a cunoștințelor elevilor. Nu se poate permite sub niciun motiv încălcarea Regulamentului și a instrucțiunilor pentru examene.

De curând, ministrul Invățământului Public al R.S.F.S.R., I.A. Kairov a dat o ordonanță specială, în care este condamnată cu asprime practica supraaprecierii cunoștințelor elevilor din școlile din regiunea Voronej. Pentru slăbirea controlului în timpul examenelor, pentru eliberarea nejustificată de diplome, tov. Vinokurov, responsabilul secției de învățământ public a regiunii, a primit o sancțiune serioasă.

Examenele impun activiștilor secțiilor de învățământ public o mare răspundere. Ei sunt datori să acorde o atenție deosebită acelor școli și acelor clase care au mers mai slab în cursul anului și, în consecință, să controleze în aceste școli și clase toate examenele. E deosebit de important ca nici o lipsă esențială din cunoștințele elevilor și însuși sistemul de predare să nu cadă în afara câmpului de observație al inspectorilor.

Examenele deabia au început. Au trecut primele zile de verificare a cunoștințelor elevilor. Primelor zile le sunt caracteristice ordinea, organizarea, condițiunile bune de muncă din școli. E necesar ca această organizare să fie păstrată în toată perioada examenelor. Nu e admisibil ca, după primele zile de examen, interesul colectivului școlar să scadă, să fie încălcată ordinea stabilită. In decursul întregii perioade de examene trebue să fie de serviciu în școală profesori care să poată veni în ajutorul elevilor cu consultații.

E necesar să urmărim cu multă atenție ca elevii să nu se surmeneze în timpul examenelor, să nu stea aplecați peste cărți nopți întregi. Orele de pregătire pentru examene și orele de odihnă trebue să fie cât mai bine distribuite. In această privință comitetele de părinți au un larg câmp de activitate. Părinții trebue să se străduiască, în strâns contact cu școala, să asigure îndeplinirea strictă a regimului de zi al copiilor.

Trebue să ne îngrijim permanent de elevii clasei a zecea, care dau examenul de absolvire. Pentru aceștia trebuesc create în internate condiții care să îngădue o muncă susținută și productivă.

In școala sovietică, examenele nu sunt numai o verificare a cunoștințelor elevilor. Ele sunt și o etapă foarte importantă a procesului pedagogic, care permite să se aprecieze munca fiecărui profesor și învățător. De aceea, secțiunile de învățământ public sunt datoare să strângă, din primele zile ale examenelor, material pentru generalizarea concluziilor despre activitatea din timpul anului a școlilor, despre munca profesorilor care obțin rezultate excepționale. Experiența lor, larg răspândită, va permite școlilor să păşească înainte mai sigur, mai rapid.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Vacanța de vară a învățătorilor și școlarilor din R. S. S. Armeană

Anul acesta, circa 900 învățători și alți salariați ai învățământului public din Armenia își vor petrece concediul în casele de odihnă din Țakadzor, Sevan, Ahtala și Șusi. Câteva sute de membri ai sindicatului corpului didactic al școlilor elementare și medii vor face excursii la Moscova, Leningrad, Kiev, Soci, Tbilisi și alte orașe ale Uniunii Sovietice. Ei vor vizita locurile istorice, vor căpăta noi cunoștințe despre economia și cultura republicilor frățești. 560 învățători se vor odihni în sanatoriile și casele de odihnă din Soci, Ialta, Thaltubo și Kislovodsk.

In orașele și raioanele republicii se vor organiza în lunile de vară tabere de pionieri și sanatorii pentru copii, unde se vor odihni peste 60.000 școlari. Deasemenea, vor fi organizate numeroase excursii turistice și de alpinism, la care vor lua parte zeci de mii de elevi.

Dela regula cunoscută - la o deprindere fermă

Particularitatea caracteristică a colectivului pedagogic al școlii nr. 10 este vârsta lui tânără. Aici se pot găsi foarte puțini pedagogi în vârstă, în schimb din colectivul pedagogic al școlii fac parte 12 oameni absolvenți ai acestei școli, inclusiv directoarea școlii Nina Ilijinicina Pronina. Din 9 profesori de limba rusă, aici numai 3 au un stagiu mai mare și cea mai veche dintre toate profesoarele este directoarea de studii Tatiana Alexandrova Mansvetova. Restul — tineret, cu un stagiu de 5—7 ani.

Cu un avânt tineresc, cu multă pasiune a păşit acest colectiv cu 2 ani în urmă la reorganizarea predării limbii ruse pe baza lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică. In învățătura tovarășului Stalin cu privire la limbă profesorii au văzut acea cale luminoasă, care poate duce școala la succese în studiul limbii. Invățătura stalinistă cu privire la lingvistică a fost studiată în adâncime de către profesorii de limbă rusă și aplicată în practica lor. Profesorii învățau, cercetau, chibzuiau, se sfătuiau, se vizitau reciproc la lecții, își împărtășeau fiecare metodă interesantă, fiecare plan reușit, fiecare text bine ales. Cecace în anul școlar trecut se căuta pe dibuite, se verifica în practică, în anul acesta a fost aplicat cu siguranță, cu convingere.

Acum la examene se pot vedea pe deplin rezultatele muncii duse timp de 2 ani pentru reorganizarea predării limbii ruse.

In prima săptămână au avut loc examenele scrise și orale la limba rusă și literatură în clasele IV, VII și X și toate elevele au reușit la aceste examene. Nici o notă insuficientă la examenele de limbă rusă!

Pe masa Tatianei Alexandrova Mansvetova stau aranjate în ordine, pe clase, sute de lucrări de dictare, expuneri, compoziții date la examene. Răsfoindu-le se poate vedea imediat nivelul înalt al scrisului elevelor: paginile sunt scrise curat, ordonat, aproape toate cu o scriere caligrafică. Dar meritul lor principal constă în ortografie.

Patru clase a IV-a au primit în majoritatea lor note bune și foarte bune: din 135 de eleve numai 24 au obținut notă mijlocie.

Expunerile elevelor de clasa a VII-a și compozițiile elevelor de clasa a X-a se deosebesc deasemeni printr'un nivel înalt al ortografiei. In expuneri, chiar și în cele apreciate cu nota mijlocie, sunt foarte puține greșeli ortografice, iar cele care există au un caracter strict individual: la unele scăpări de litere, la altele greșeli la vocalele fără accent, la sufixele participiului, la regulile prefixelor.

Aceasta nu reprezintă altceva decât povara grea a lipsurilor din trecut, care n'au putut fi înlăturate definitiv chiar prin lecțiile individuale suplimentare ale profesorilor cu acești elevi.

Sarcina principală pe care și-au pus-o învățătorii și profesorii dela școala nr. 10 este de a învăța gramatica astfel, încât ea să devină o bază solidă a limbii orale și scrise a elevelor. Predarea limbii ruse în toate clasele, începând dela clasa a I-a și până în clasa a X-a urmărește scopul de a asigura însușirea conștientă de către copii a regulilor gramaticale și aplicarea acestora în practică după principiul: dela regulă — la scris, dela ortografie — la regulă. Profesorii au căutat prin diferite metode ca elevii să perceapă conștient materialul de gramatică, mai ales prin stabilirea celei mai strânse legături între materia nouă și materia din trecut. La lecțiile din clasă se aplica pe scară largă metoda comparării indicilor fiecărei părți a vorbirii, precum și a construcțiilor sintactice; această metodă ajuta la o însușire mai conștientă a regulilor și totodată contribuia la repetarea permanentă și sistematică a materiei din trecut. Pentru însușirea conștientă a regulilor, învățătorii și profesorii au folosit deasemeni și diferitele exerciții mereu repetate. Reorganizarea predării limbii ruse a adus modificări în metodica lecției. In trecut profesorii făceau explicarea materialului nou cu ajutorul unor texte mari, din care erau scoase în total 3—5 exemple de ortografie. Cu aceasta se pierdea mult timp, iar pentru fixarea materialului, pentru exercițiu, nu mai rămânea timpul necesar. In prezent, explicarea fiecărei reguli se face cu ajutorul unui text scurt plin de exemple de ortografie, recurgându-se la cunoștințele elevilor. O mare parte din timpul lecției se rezervă pentru consolidarea regulii noi.

In răspunsurile elevelor la examene s'a manifestat clar legătura stabilită în conștiința lor între gramatică și practica vorbirii — scrierea. Răspunsurile elevilor din clasa a IV-a și a VII-a la întrebările teoretice din bilete constituiau caracterizări amănunțite ale părților de vorbire, ale fenomenelor gramaticale, reguli formulate precis — bineînțeles în limitele programului clasei respective. De pildă, o elevă din clasa a VII-a „D", Svetlana Vorobiova, vorbind despre adjectiv, a arătat trăsăturile comune ale acestuia cu substantivul: el se schimbă, ca și acesta, după numere și cazuri; totuși spre deosebire de substantive, care fac parte numai dintr'un anumit gen, adjectivul se schimbă după genuri. Svetlana Vorobiova a vorbit temeinic despre declinarea adjectivelor, despre gradele de comparație proprii adjectivelor calitative, despre importanța de sens și formarea gradului comparativ și superlativ.

In timpul anului, învățătorii și profesorii de limbă rusă au acordat o atenție serioasă alegerii propozițiunilor care să aibă exemplificări ortografice, să descopere bogăția, frumusețea și măreția limbii ruse. Imitându-și profesorii, elevii alegeau pentru fiecare regulă învățată propoziții proprii, fără a se limita la cele date în manual.

Chiar în clasele a IV-a se puteau auzi foarte rar exemple tipice standard, cum ar fi: „Noi am plecat la cinematograf", sau „Eu am plecat la colegul meu". Eleva din clasa a IV-a B, Zoia Vasilievna, vorbind despre propoziționile simple și desvoltate a dat asemenea exemple: „Era o iarnă rece", „Soarele strălucea mai rar", „Ziua era din ce în ce mai scurtă".

In toate clasele, la examenele de gramatică răsunau versuri din poeziile lui Puşkin, Lermontov, Maiakovski, extrase din proza lui Gogol, Turgheniev, Gorki, precum și din proza și versurile scriitorilor și poeților sovietici.

Dintre toate metodele care contribue la însușirea conștientă a regulilor și legilor gramaticii ruse, învățătorii și profesorii dela școala nr. 10 preferă analiza gramaticală. Ei au obținut în această direcție cele mai mari succese, reorganizând predarea limbii ruse. Analiza gramaticală în una din formele sale — fonetică — ortografică, sintactică sau morfologică, completă sau parțială, orală sau scrisă, a devenit o parte inseparabilă a fiecărei lecții de limbă rusă. Pentru analiză se rezervă deasemeni și lecții speciale.

Această antrenare a dat rezultate foarte bune. In timpul examenelor profesorii nu mai trebuiau să recurgă la întrebări suplimentare. Toate elevele au analizat independent propozițiunile. Elevei Alesina din clasa a IV-a „A" i-a căzut pentru analiză propoziținea: „Un mare nor cenușiu închis a cuprins repede cerul". Fetița a caracterizat propoziținea din toate punctele de vedere.

In același mod, însă după o schemă mai complicată, au făcut analiza gramaticală și elevele din clasa a VII-a.

In fața colectivului pedagogic al școlii nr. 10 din Tula stă sarcina de a continua și aprofunda munca începută bine cu privire la reorganizarea predării limbii ruse în lumina învățăturii lui I. V. Stalin.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Verificarea cunoștințelor la bazele darwinismului

Cursul privitor la bazele darwinismului încheie studiul științelor biologice în școli. Deaceea, examenul la această materie are o importanță deosebită. El trebue să arate dacă școala îi pregătește astfel pe elevi încât ei să înțeleagă legile naturii, dacă noțiunile predate sunt juste din punct de vedere ideologic, dacă elevii sunt în stare să combată denaturările idealiste în domeniul explicării vieții plantelor și animalelor, dacă ei și-au însușit temeinic bazele darwinismului și dacă vor ști să-și pună cunoștințele în slujba transformării naturii, în slujba construcției socialiste.

Examenele care se desfășoară acum în școli dau un răspuns pozitiv la aceste întrebări de mare însemnătate.

In clasa a IX-a B dela școala medie nr. 370 din Moscova, unde cunoștințele elevilor au fost verificate de către profesoara Nina Alexeevna Vonțblein și asistenta Sofia Stefanovna Bâstrova, majoritatea elevilor au dat răspunsuri desvoltate la întrebările privitoare la bazele darwinismului. Elevii și-au însușit temeinic teza fundamentală a lui Miciurin despre dependența între organism și condițiunile de viață. Se cunoaște că ei s'au deprins să considere fenomenele naturii în primul rând din punctul de vedere al acestei teze, care a fost folosit ca un fel de cheie de către toți elevii.

Unula dintre elevi i s'a cerut să explice adaptarea organismelor vii la mediu. Elevul a dat multe exemple de adaptare, care au dovedit înțelegerea faptului că adaptarea la mediu a organelor este rezultatul unui proces îndelungat de selecție naturală și că, în decursul timpului, adaptarea la mediu se modifică, deoarece o adaptare sau alta a organismului, în condițiuni schimbate, poate deveni, dimpotrivă, o lipsă de adaptare.

Teza cu privire la unitatea între organism și condițiunile de viață a fost folosită de către elevi pentru explicarea istorică a desvoltării lumii vegetale și animale. Deasemeni, ei au vorbit despre această teză în legătură cu creșterea dirijată a organismului cu posibilitatea de a crește noi varietăți de plante și rase de animale, în special a vestitei rase de vite de lapte din Kostroma.

Au fost just tratate problemele cu privire la varietatea și unitatea lumii organice, la originea vieții pe pământ și la originea omului. Elevii au înțeles sensul faimoasei expresii a lui Engels: „Munca l-a creiat pe om", arătând că munca a jucat un rol hotărîtor în procesul separării omului de lumea animală.

Elevul Marisin, vorbind despre originea vieții, a expus teoria elaborată de către savantul sovietic Oparin, a explicat condițiunile apariției albuminei în vremurile îndepărtate, când scoarța pământului era mult mai caldă și aerul era plin de vapori fierbinți. Elevul a amintit totodată și despre posibilitatea apariției vieții pe corpuri tari, precum și despre teoria academicianului Schmidt, care presupune formarea inițială a pământului din particule reci și încălzirea treptată a globului pământesc.

Fără a se mulțumi cu aceasta, Nina Alexeevna l-a pus elevului încă o întrebare interesantă din punctul de vedere al biologiei: în care moment dela apariția și desvoltarea vieții intră în vigoare selecția naturală? Și răspunsul la această întrebare a fost corect.

Toate acestea arată că profesoara și-a obligat elevii să gândească și că le-a dat o imagine justă a teoriilor savanților sovietici asupra problemei originii vieții pe pământ. Elevii știu că știința sovietică poate merge pe căi diferite spre rezolvarea unora și aceloraşi probleme, dar la baza cercetărilor ei stă întotdeauna concepția materialist-dialectică asupra naturii, singura concepție științifică justă.

Elevul Veresceaghin a trebuit să vorbească despre sistemul de agricultură prin arăturile adânci cu ierburi al lui V. R. Viliams și să arate de ce este nejustă teoria burgheză a micșorării fertilității solului. Elevul a descris structura solului și a arătat cum se redresează acesta. El a dat denumirea diferitelor ierburi și plante care contribue în mod deosebit la redresarea structurii solului. A arătat apoi că savanții burghezi, care pretindeau că fertilitatea solului se micșorează treptat, considerau solul numai ca un depozit de substanțe nutritive pentru plante, depozit care, până la urmă, se va consuma cu totul. Savanții sovietici știu însă că solul nu este numai un depozit, ci că el este un corp natural, care trăește și se modifică. Oamenii sovietici au învățat să dirijeze și aceste procese.

Greșind câteodată și imediat corectându-se, elevul Mosekin povestește despre mărețul plan stalinist de transformare a naturii. In ansamblu, povestirea este justă, consecventă. Elevul explică bazele științifice ale planului stalinist, vorbește despre influența perdelelor forestiere de protecție asupra sporirii recoltei la hectar, motivează necesitatea construcției de iazuri și rezervoare de apă. El folosește corect și liber expresiile „perioada predarwinistă", „evoluționiștii ruși", etc.

Alți elevi au vorbit despre metodele creatoare folosite de I. V. Miciurin, iar în prezent de către savanții sovietici, în scopul transformării formelor vegetale și animale.

Au fost ce-i drept și cazuri când, în locul unui răspuns direct la o întrebare absolut precisă și concretă unii elevi începeau să expună vast întregul istoric, toate faptele și observațiile științifice relative la problema dată. Aceasta nu-i impiedica însă să formeze la sfârșit și răspunsul la întrebare, dar aceasta producea o impresie nu tocmai favorabilă asupra ascultătorilor.

Toți elevii au folosit în mod just tabele, scheme și materialul demonstrativ de care dispune cabinetul biologic al școlii.

Majoritatea elevilor din clasa a IX-a dela școala Nr. 370 au obținut pe merit la examenul de bazele darwinismului note mari. Rezultatele generale sunt următoarele: 17 elevi au obținut nota 5, 7 elevi nota 4 și 3 elevi nota 3. Note nesatisfăcătoare n'au existat.

P. GLAGOLEV

(din „Ucitelskaia Gazeta")

Fără note slabe

Invățătoarea clasei a IV-a „A" a școlii medii nr. 124 din Moscova, Lidia Șimonovna Kiseleva a lucrat bine în cursul anului școlar. Examenele la limba rusă au arătat că elevele sale știu să dea răspunsuri chibzuite și precise, cunosc bine regulile gramaticale și aleg cu pricepere exemplele pentru ilustrarea acestor reguli.

Iată, răspunde la examen eleva Ira Smirnova. Ea scrie sărguincios pe tablă propoziținea: „Pionierii și școlarii îndeplinesc poruncile marelui Lenin". Și apoi, întorcându-se spre membrii comisiei de examinare, începe să facă analiza gramaticală. Fetița face corect această analiză. Construind fraze precise, chibzuind fiecare cuvânt, ea dă răspunsuri clare și complecte. Pune la fiecare cuvânt câte o întrebare și răspunde pe loc la întrebarea pusă. Face cu succes și analiza părților de vorbire.

Și alte eleve posedă cunoștințe temeinice la gramatică.

Elevele Lidiei Kiseleva au obținut rezultate bune și la citirea expresivă. Una dintre fetițe a fost pusă să citească fabula lui Krâlov „Țăranul și muncitorul". Ea a citit fabula foarte expresiv. Povestind conținutul a apreciat just acțiunile eroilor și s'a arătat sincer indignată de nerecunoștința omului căruia l-a fost salvată viața. Comentând fabula, fetița a tratat în mod just ideea principală și a tras concluzia că în societatea sovietică nu trebue să existe asemenea oameni.

Eleva Iulia Sapovalova, după ce a răspuns la întrebările din bilet, a cerut voie să spună pe de rost poezia care îi place cel mai mult, „Cântec despre Stalin". Ea a recitat-o cu o însuflețire sinceră, cu emoție, punând accente logice, corecte.

Munca creatoare a învățătoarei Kiseleva a fost încununată de succese excepționale: din 48 eleve, 34 au făcut lucrarea scrisă pentru nota 5, iar celelalte 14 pentru nota 4.

Despre predarea limbii române în școlile minorităților naționale

de LADISLAU BANYAI
consilier ministerial la Ministerul Invățământului Public

In geniala sa lucrare „Marxismul și problemele lingvisticii", tovarășul Stalin ne învață că limba este un „instrument de luptă și de desvoltare a societății". Limba servește societatea, spune tovarășul Stalin, „ca un mijloc de comunicare între oameni, ca mijloc pentru schimbul de idei", ca un mijloc care dă oamenilor posibilitatea „să se înțeleagă între ei și să organizeze munca în comun pentru toate sferele activității omenești, atât în domeniul producției, cât și în domeniul culturii, atât în viața socială, cât și în viața de toate zilele".

Geniala lucrare a tovarășului Stalin, „Marxismul și problemele lingvisticii" a mobilizat o întreagă armată de lingviști și pedagogi din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară pentru restructurarea studiului limbilor în școli, pentru organizarea științifică a predării limbilor, ceiace desvoltă gândirea logică a elevilor, adâncește educația lor patriotică și lărgește orizontul lor cultural.

Lucrarea tovarășului Stalin pornește dela ideea că fiecare popor are dreptul să cultive limba sa națională, care trebue desvoltată. Victoria socialismului înseamnă desvoltarea și înflorirea limbilor naționale, așa cum ne arată exemplul măreț al Uniunii Sovietice. In același timp, printre popoarele și naționalitățile care trăesc în Uniunea Sovietică alături de poporul rus, limba rusă, una din limbile cele mai bogate și mai desvoltate ale lumii, limba poporului fruntaș al revoluției proletare, limba lui Lenin și Stalin, se bucură de o răspândire din ce în ce mai largă, ca a doua limbă maternă.

In trecut, regimul burghezo-moșieresc din țara noastră a înăbușit posibilitățile de culturalizare a maselor minorităților naționale în limba lor maternă și a persecutat școlile cu limba de predare a minorităților naționale, folosindu-se de orice pretext pentru închiderea lor. Instituțiile școlare rămase minorităților naționale au ajuns sub tutela bisericilor, care au înăbușit orice spirit progresist și cultivau ura de rasă.

Totodată, în regiunile locuite de minoritățile naționale s'au înființat școli de stat cu limba de predare română încadrate cu învățători și profesori șovini, necunoscători ai limbii minorității naționale respective. Generații întregi din rândurile minorităților naționale au fost stânjenite astfel în desvoltarea lor intelectuală și n'au învățat nici limba română. Această politică față de minoritățile naționale a însemnat de fapt, în domeniul învățământului, creșterea numărului analfabeților și semianalfabeților.

Politica de desnaționalizare dusă de guvernele române burghezo-moșierești a fost larg folosită de către cercurile conducătoare reacționare ale minorităților naționale, pentru a semăna prejudecăți față de poporul român, față de limba poporului român, în scopul de a desbina massele populare, de a alimenta șovinismul. Astăzi, în urma luptei consecvente a partidului clasei muncitoare, în urma aplicării credincioase a liniei leninist-staliniste în problema națională, predarea în limbile minorităților naționale este susținută de statul poporului muncitor, de regimul de democrație populară. Totodată, aplicarea în practică a învățăturii staliniste cu privire la limbă ne dovedește că îmbogățirea cunoștințelor de limba maternă, cunoașterea temeinică a structurii gramaticale și a vocabularului limbii materne ușurează însușirea altor limbi. Sistemul nostru de învățământ tinde ca tineretul minorităților naționale să posede cât mai perfect limba maternă și, pe baza cunoștințelor de limba maternă, să-și însușească cât mai bine limba română. Insușirea limbii române de către minoritățile naționale adâncește legăturile frățești ale acestora cu poporul român, cu care, strâns unite, construesc socialismul și luptă pentru apărarea păcii. Cunoașterea limbii române, limba marei majorități a populației patriei noastre, a limbii de stat, de către minoritățile naționale contribue în mare măsură la consolidarea unității politico-morale a poporului muncitor din țara noastră, la buna desfășurare a vieții de stat, la desvoltarea politică, economică și culturală a masselor muncitoare.

★

Predarea limbii ruse în școlile neruse ale U.R.S.S. se bazează pe principiile politicii naționale leninist-staliniste. Aceste principii sunt tot atâtea fire călăuzitoare nu numai pentru rezolvarea problemei predării limbii marelui popor prieten rus, limba poporului cu cea mai înaintată cultură, în școlile din țara noastră, ci și pentru rezolvarea problemei predării limbii române, limba poporului român frate, în școlile minorităților naționale din R.P.R.

Geniala lucrare a tovarășului Stalin, „Marxismul și problemele lingvisticii" a produs o cotitură în domeniul predării limbii ruse în școlile neruse. Această lucrare a scos în evidență relațiile reciproce dintre limba rusă și limba maternă a popoarelor neruse, importanța volumului și conținutului vocabularului, importanța gramaticii și relațiile reciproce dintre teorie și practică în învățarea limbii.

Apariția lucrării tovarășului Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii" a însemnat o cotitură și în școlile din țara noastră, atât în predarea limbii materne, cât și în domeniul predării limbii române în școlile minorităților naționale. Astfel, începând din anul 1951 s'au editat o serie de instrucțiuni și programe speciale referitoare la predarea limbii române în școlile minorităților naționale. Manualele de limba română existente au fost revizuite și s'au întocmit unele manuale noi. Au fost organizate în condițiuni mai bune decât în anii trecuți cursurile de perfecționare pentru învățătorii și profesorii care predau limba română în școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale.

Suntem însă departe de a fi tras toate învățămintele din bogata experiență sovietică, suntem departe de a fi pus în practică toate aceste învățăminte. Avem încă pe acest tărâm multe lipsuri pe care le putem lichida numai cu eforturi încordate și susținute.

Lipsurile cele mai mari se datoresc necunoașterii sau cunoașterii insuficiente a limbii române de către mulți învățători și profesori care predau această limbă. Deasemeni, o serie de lipsuri se datoresc insuficientei atenții a Ministerului Invățământului Public, a Secțiunilor de Invățământ regionale și raionale față de această problemă.

Experiența sovietică ne arată, că pregătirea învățătorului joacă un rol hotărîtor în îmbunătățirea predării limbii. Această constatare este perfect valabilă și pentru predarea limbii române în școlile minorităților naționale din R.P.R.

Cursurile de limba română organizate în vara anilor 1950 și 1951 pentru învățătorii maghiari n'au fost urmate de organizarea studiului colectiv și individual al limbii române în cursul anului școlar. N'au fost organizate, până în prezent, cursuri de perfecționare care să privească în mod special predarea limbii române în școlile minorităților naționale. Metodica predării limbii ruse în școlile neruse a marelui pedagog sovietic Cistiacov, atât de instructivă pentru predarea limbii ruse în școlile țării noastre, cât și pentru predarea limbii române în școlile minorităților naționale, n'a fost tradusă în românește până în prezent.

O importantă hotărîtoare pentru predarea limbilor o au, deasemenea, manualele. După Reforma Invățământului, s'a prevăzut că predarea limbii române în clasele I-a și a II-a ale școlilor cu limba de predare a minorităților naționale să se facă fără manual. Instrucțiunile privitoare la munca învățătorilor, apărute în anul 1949, presupuneau însă predarea unor cunoștințe prea grele pentru copii.

Manualele unice pentru clasele III-VII ale școlilor cu limbi de predare ale minorităților naționale apărute în anii 1949 și 1950 deși au fost întocmite special pentru școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale, ele nu țin seama de nivelul de înțelegere al elevilor și nici de gradul în care aceștia cunosc limba română. Deasemenea ele au serioase lipsuri metodice, nu urmăresc îmbogățirea în mod gradat a vocabularului elevilor. In întocmirea acestor manuale nu s'au folosit, așa cum ar fi fost necesar, programele și manualele sovietice.

In școlile medii cu limbi de predare ale minorităților naționale, ca și în școlile cu limba de predare română, nu există încă manuale pentru predarea literaturii române. Lipsindu-le textele pentru studierea literaturii române, elevii din școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale trebue să copieze o serie de texte pe care le înțeleg prea puțin.

In primăvara anului 1951, Ministerul Invățământului Public a difuzat instrucțiuni speciale pentru înlesnirea folosirii de către elevii din școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale a manualelor existente și pentru înlesnirea predării limbii și a literaturii române, în clasele unde nu există manuale. Tot atunci s'au revizuit unele manuale, iar pentru clasele a III-a și a IV-a ale școlilor cu limba de predare maghiară s'au redactat manuale noi de limba română, pe baza experienței sovietice. Manuscrisele acestor manuale însă au întârziat mult timp la editură și au ajuns abia acum la tipar.

Și difuzarea defectuoasă a manualelor a determinat o serie de lipsuri în predarea limbii române. Sunt încă unele școli care nici până acum nu au luat cunoștință de existența unor manuale special întocmite pentru predarea limbii române în școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale.

Pentru anul școlar 1951/1952, Ministerul Invățământului Public a întocmit programe speciale privind predarea limbii române în școlile minorităților naționale. In alcătuirea programelor pentru clasele I—IV ale școlilor cu limba de predare maghiară, germană, rusă și ucraineană s'a ținut seama de specificul limbii materne respective. S'a accentuat importanța însușirii vorbirii curente. In programele pentru clasele VIII—XI (la școlile pedagogice, anii I—IV), accentul s'a pus pe studiul limbii. Pentru predarea istoriei literaturii române s'au ales numai autorii cei mai importanți și s'au indicat texte mai ușoare. Și materia cuprinsă în aceste programe s'a dovedit însă prea vastă, pentru nivelul actual al elevilor, cuprinzând prea multe date și nume de opere și autori. Afară de aceasta, programele au ajuns pe teren după începerea anului școlar și, în multe locuri, (de exemplu în regiunea Mureș), secțiunile de învățământ au neglijat difuzarea lor în școli.

★

Analiza pe teren efectuată de către Ministerul Invățământului Public, în lunile Aprilie și Mai 1952 în școlile cu limba de predare maghiară arată că în aceste școli s'au obținut o serie de realizări, în ceeace privește predarea limbii române. Mulți învățători din școlile elementare se preocupă stăruitor de predarea unor cunoștințe temeinice de limba română, folosind metode juste de muncă.

Se înregistrează inițiative lăudabile și din partea unor învățători care, deși nu știu bine limba, se străduesc totuși să-și remedieze lipsurile printr'o temeinică pregătire a lecțiilor. Așa procedează, de pildă, învățătoarea care predă la clasa a II-a a școlii medii (cl. I-XI) din Miercurea Ciuc. Această învățătoare își pregătește cu grijă materialul intuitiv, învață vocabularul necesar și reușește să facă lecții vii, care stârnesc interesul copiilor. Elevii claselor I—IV dela școala din Purcăreni (raionul Stalin) au ușurință în conversație și folosesc un accent destul de corect atât în vorbire, cât și la lectură. Invățătoarele acestor clase dovedesc interes pentru munca lor și au reușit să ridice simțitor nivelul cunoștințelor elevilor. La fel se muncește la școala din comuna Mureșeni (regiunea Mureș), unde învățătoarea clasei a IV-a predă pe înțelesul elevilor și aceștia, deși mai au greutăți în conversație, dau răspunsuri bune. Același lucru se constată la elevii claselor a II-a și a III-a dela școala din comuna Apața, raionul Racoș, regiunea Stalin. Este demnă de remarcat, deasemeni, munca susținută și rodnică a învățătoarelor care predau la clasa a II-a dela școala elementară nr. 3 din Sfântul Gheorghe și la clasa a IV-a dela școala elementară nr. 3 din Odorhei. Elevii clasei a IV-a dela școala din Odorhei au cunoștințe de limba română mai bogate decât cei din clasele V—VII ale aceleiași școli.

S'au constatat însă, în această privință, și o serie de lipsuri mari. Puțini dintre învățătorii care predau la primele patru clase cunosc limba română și chiar aceștia folosesc în mare parte expresii greșite, au un vocabular sărac și o pronunțare defectuoasă. Ei nu pot folosi conversația liberă în clasă, deoarece ei înșiși trebue să învețe cuvintele și frazele înainte de a le preda. Invățătoarele care predau la clasele a II-a și a IV-a dela școala din comuna Remetea, satul Ciumea, regiunea Mureș, nu cunosc cuvintele uzuale românești și nu știu să folosească nici expresiile cele mai simple. Invățătoarele care predau la școala din Feliceni, raionul Odorhei, sau la clasele a II-a și a III-a dela școala elementară de pe lângă școala pedagogică din Miercurea Ciuc, cer elevilor să învețe mecanic, poezii dialoguri și cântece fără să le înțeleagă. Și mai grea este situația la școala din Zetea-Cătun, unde nu există decât o școală cu un singur post, iar învățătorul nu știe deloc românește.

Mai există și astăzi elemente naționaliste în școlile minorităților naționale, care, folosind prejudecățile din trecut stingheresc, prin diferite metode, predarea limbii române în aceste școli.

Secțiunile de învățământ au arătat o neglijență aproape generală în ce privește justa repartizare a învățătorilor din școlile minorităților naționale din punct de vedere al cunoașterii limbii române. Secțiunile de învățământ nu îndrumează suficient pe învățători și nu încurajează îndeajuns metodele și inițiativele bune, astfel încât acestea să fie generalizate, cu toate că există multe asemenea inițiative. Cadrele didactice care predau la clasele V-VII ale școlii din comuna Zetea au luat inițiativa de a ține lecții pregătitoare cu învățătorul care predă la clasele I-IV. Unele inițiative bune însă sunt cu totul părăsite, din cauza lipsei de grijă a secțiunilor de învățământ și a directorilor de școli. Astfel, la școala din comuna Joseni, regiunea Mureș, s'a inițiat în acest an școlar un curs de limba română pentru învățătorii maghiari. Acest curs nu s'a ținut până la capăt, deoarece n'a avut nici măcar sprijinul directorului școlii.

Cum se prezintă situația la clasele V-VII

Examenele la Institutul Politehnic din București

Efortul comun depus de cadrele didactice și de studenți dealungul anului școlar, se oglindește în mod concret în rezultatele obținute la examenele de sfârșit de an. Prin scopul pe care-l urmăresc — verificarea cunoștințelor — examenele de sfârșit de an din învățământul superior prilejuiesc trecerea în revistă a succeselor și realizărilor obținute de institutele noastre în decursul unui an de activitate și relevă, în același timp, deficiențele ce mai persistă în munca științifică și didactică.

Nivelul la care se desfășoară examenele din actuala sesiune la unele facultăți ale Institutului Politehnic din București constituie o dovadă vie a progresului pe care-l înregistrează învățământul nostru superior. Examenele care au avut loc până în prezent la Facultățile de Mecanică, Chimie Industrială și Textile scot în evidență chipul studentului nou, atitudinea nouă față de învățătură a masei de studenți și arată totodată atitudinea activă, interesată a profesorilor față de rezultatele obținute de către studenți.

In actuala sesiune s'a afirmat cu tărie, în cadrul celor trei facultăți, unitatea de scop a cadrelor didactice și a studenților, s'a afirmat voința lor de a face din examene nu numai un prilej de verificare a cunoștințelor acumulate de către studenți în cursul anului, ci și de adâncire și completare a acestor cunoștințe. Profesorii au văzut în rezultatele obținute la examen, părțile pozitive și lipsurile propriei lor activități, contribuția pe care ei o aduc în lupta poporului nostru muncitor pentru construirea socialismului.

Răspunzând chemării conducerii institutului, profesorii, conferențiarii și asistenții celor trei facultăți au organizat ore speciale de pregătire a studenților la disciplinele la care aceștia au simțit mai acut necesitatea revederii și sintetizării materiei predate la curs în timpul anului. Orele speciale de pregătire s'au bucurat de o numeroasă participare a studenților. In cadrul acestor ore s'au dezbătut problemele de bază ale cursului respectiv, probleme asupra cărora s'a insistat apoi la examen.

Desfășurarea examenelor la facultățile de Mecanică, Chimie Industrială și Textile, facultăți care pregătesc cadrele necesare unora dintre cele mai importante sectoare ale economiei noastre naționale, scoate în evidență preocuparea atentă pentru studiu, dragostea studenților de a-și însuși temeinic cunoștințele pe care sunt chemați să le aplice în producție. Rezultate frumoase au obținut la examenul de termotehnică studenții anilor I și II ai Facultății de Mecanică. La acest examen, numai într'o singură grupă 13 studenți au obținut medii între 9 și 10, iar 15 studenți au obținut medii între 7 și 8.

La examenul de chimie organică, ținut cu studenții anului III al Facultății de Chimie Industrială, media generală obținută a fost 9. Studenții din secția „chimizarea cărbunelui" din anul IV al aceleeași facultăți a obținut la examenul de specialitate media generală 8,30.

Un rol important în obținerea de către studenți a acestor rezultate îmbucurătoare l-au avut metodele juste de examinare folosite de cadrele didactice Cei mai mulți dintre profesori au manifestat o exigență principială față de calitatea cunoștințelor studenților, au respectat normele de examinare stabilite de către Comitetul pentru Invățământul Superior, s'au comportat just în timpul examenului.

Nu este însă mai puțin adevărat că unele cadre didactice n'au insistat suficient asupra laturii practice a problemelor, că n'au căutat să scoată dela studenți tot ceeace aceștia puteau da. La examenul de Planificare dela anul IV al Facultății de Textile, secția mecanică, grupa III-a, a reeșit deosebit de limpede modul abstract de a examina. Deși, prin natura sa, acest examen comportă o tratare a problemelor în strânsă legătură cu practica, putându-se da chiar numeroase exemple concrete din producție, discuțiile s'au dus în general în limitele strâmte ale expunerii cu caracter teoretic. Vorbind de pildă, despre căile folosite în statul nostru de democrație populară pentru crearea cadrelor de tehnicieni, studenții au enumerat școlile medii tehnice, școlile profesionale, școlile de calificare etc., dar n'au vorbit nimic despre metoda atât de larg folosită azi în industria noastră a calificării la locul de muncă, despre metoda maistrului Crenian, a stahanovistului N. Vasu. In același spirit s'a desfășurat și discuția în jurul problemei „Sursele interne ale întreprinderilor pentru reducerea prețului de cost", unde nu s'a vorbit nimic despre uriașul rol pe care-l are în această direcție întrecerea socialistă.

Este neîndoios că acest mod de examinare nu poate duce decât la obținerea unor rezultate nesatisfăcătoare și că el oglindește de altfel, metodele nejuste de predare folosite în timpul anului.

Demnă de relevat, în cadrul examenelor care se desfășoară la Institutul Politehnic din București, este strădania depusă de studenți pentru a se pregăti cât mai temeinic în vederea examenelor la științele sociale.

Eforturile depuse de către studenți pentru însușirea materiei la științele sociale au fost încununate de o serie de succese. Bunăoară, studenții din grupele B 1 și B 2 din anul III, Facultatea de Mecanică, au obținut, în marea lor majoritate la examenul de economie politică note variind între 7 și 10, media generală a grupei fiind 7,30. Tot pe atât de semnificative sunt rezultatele obținute la examenul de marxism-leninism. Nivelul ridicat la care s'a desfășurat examenul la bazele marxism-leninismului la grupa II-a, anul V, Facultatea de Mecanică scoate în evidență o înaltă maturitate politică din partea studenților. Ei au reușit, în cea mai mare parte, să expună clar și concis problemele care au constituit obiectul examinării, dovedind o adâncă înțelegere a conținutului ideologic și politic al materiei studiate în cursul anului.

Au existat totuși probleme asupra cărora s'a trecut cu prea multă ușurință. Exigența uneori scăzută a profesorului examinator, lipsa unei temeinice cunoașteri a materiei de către unii studenți, au făcut ca în unele cazuri, expunerea să fie seacă, dogmatică. Problema „Lenin și Stalin făuritori ai partidului de tip nou" a fost epuizată doar în câteva cuvinte de către un student care n'a vorbit nimic despre lupta neîntreruptă dusă de acești mari dascăli ai omenirii muncitoare împotriva oportunismului de toate nuanțele, împotriva deviatorilor dela linia Partidului Bolșevic. Studentul n'a arătat cum aplică partidul nostru învățătura leninist-stalinistă cu privire la lupta împotriva oportunismului și n'a vorbit despre lupta dusă cu consecvență de nesdruncinat de către conducătorul iubit al Partidului Muncitoresc Român, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, pentru înfăptuirea liniei marxist-leniniste a partidului. Greșeli și confuzii grave s'au strecurat și la expunerea problemei „I. V. Stalin despre cel de al doilea război mondial". Studenții n'au vorbit despre teoria leninist-stalinistă asupra războaielor drepte și nedrepte, iar expunerea unui student cu privire la această problemă era foarte confuză și dovedea o înțelegere cu totul greșită.

Aceasta arată că, în cadrul seminariilor din timpul anului, studenții n'au fost suficient ajutați să-și însușească temeinic cunoștințele de marxism-leninism, să le înțeleagă în adâncime, să știe să le aplice în viață.

Totuși, apreciind rezultatele obținute până acum la examenele dela Facultățile de Mecanică, Chimie Industrială și Textile din București, se poate spune că ele constituie un progres față de sesiunea de examene din iarnă. Calitatea ridicată a cunoștințelor celor mai mulți dintre studenți, ca și numărul mare al celor promovați dovedesc că viitorii ingineri, cadrele de mâine ale economiei noastre socialiste, încheie cu succes un an de muncă rodnică.

N. POPESCU-BOGDĂNEȘTI

Activitatea comisiei pentru examenul clasei a VII-a

Conducerea școlii medii de băieți (clasele I—XI) din Buzău s'a preocupat mult de problema unei cât mai bune organizări a examenelor. In consiliul pedagogic ținut la 25 Mai s'au fixat profesorii care să examineze la fiecare obiect prevăzut pentru examenul de absolvire al elevilor din cele două clase a VII-a. Comisia este condusă de directorul adjunct.

Pentru a duce o muncă organizată, toți membrii comisiei au ținut o scurtă ședință în care au discutat problemele în legătură cu programarea examenelor, cu corectarea lucrărilor scrise, cu notarea răspunsurilor la oral, cu metodica întrebărilor, cu utilizarea materialului didactic la examenul oral. Ședința a contribuit, deasemeni, la lămurirea unor probleme cuprinse în îndrumările metodice date de minister cu privire la examenele scrise și orale.

Examenele scrise au început în ziua de 2 Iunie și s'au sfârșit la 9 Iunie; examenele orale au fost programate între 11—21 Iunie. Profesorii de limba română, matematică și limba rusă au discutat în comisie subiectele pentru lucrările scrise și au ținut seama de observațiile aduse. Astfel, profesorul de limba română a formulat patru subiecte. Dintre acestea, comisia a reținut două. Elevii au tratat, mai ales, subiectul intitulat „Răscoalele țărănești din 1907 oglindite în folclor și în operele scriitorilor noștri".

La matematică, comisia a apreciat că este bine ca un exercițiu să cuprindă relațiile metrice într'un triunghiu dreptunghiu pentrucă acestea constituie o problemă cheie în studiul geometriei.

In ceeace privește programarea examenului oral, constatăm că numai examenele de istorie și constituție au fost programate în zile consecutive. Intre celelalte există intervale de 2 și chiar 3 zile.

Profesorii examinatori la clasa a VII-a a școlii din Buzău au hotărît să ajute la supravegherea lucrărilor scrise. Citirea și notarea lucrărilor scrise s'au făcut în comisii, iar la aprecierea lor s'a ținut seama de observațiile celor care au citit lucrările respective.

Preocupându-se de metodica întrebărilor, examinatorii au hotărît să lase elevilor răgazul să-și pregătească și să expună în întregime răspunsul pregătit. Profesorii au hotărît ca întrebările ajutătoare să se pună numai atunci când răspunsurile sunt prea sumare, ori candidații expun neclar, neprecis, greșit sau folosesc termeni științifici improprii. La examenul de fizică, profesorul a arătat că la examinarea orală va folosi pe o scară largă, materialul didactic existent în laborator. In examen vor fi întrebuințate chiar o parte din aparatele construite de elevi, aceștia având prilejul ca și în cursul examenului să execute unele aplicații care vor arăta mai bine gradul lor de pregătire.

Examenul la clasa a VII-a dela școala din Buzău a înregistrat reale succese ale elevilor. Lucrările scrise la limba română și matematică, de pildă, au arătat un nivel științific și ideologic destul de ridicat.

In alcătuirea comisiei nu s'au respectat însă întru totul instrucțiunile ministerului. Astfel, nu s'a prevăzut câte un profesor asistent pentru fiecare obiect. Pe tabelul înaintat secției raionale, conducerea școlii din Buzău a trecut un singur profesor asistent. Practic acest profesor nu putea asista la toate examenele orale ale clasei a VII-a, alături de președinte și de profesorul care a predat obiectul respectiv și care examina. Faptul acesta a fost constatat chiar de conducerea școlii îndată ce au început examenele. Deasemeni, supravegherea examenului scris la matematică nu s'a făcut cu toată seriozitatea, deși în fiecare sală erau totdeauna cel puțin 2 profesori. In sălile de examen n'a fost suficientă liniște. Adesea, candidații au avut posibilitatea să comunice între ei.

Conducerea și consiliul pedagogic al liceului din Buzău trebue să tragă învățăminte din desfășurarea examenului la clasa VII a atât din succesele cât și din lipsurile înregistrate astfel ca în noul an școlar, munca profesorilor să pornească cu o pregătire superioară, îmbogățită de experiența activității desfășurate până acum.

Examenul de limba rusă al viitoarelor învățătoare

In curând, spre orașele și satele patriei noastre vor porni noi învățători. Examenele de absolvire desfășurate în școlile pedagogice de învățători dovedesc că majoritatea profesorilor dela aceste școli au fost preocupați să pregătească pe viitorii absolvenți cât mai temeinic, să-i înarmeze cu toate cunoștințele și deprinderile necesare muncii de instruire și educare a copiilor ce li se vor încredința. La mai toate materiile la care s'au ținut examene până acum, elevii anului IV dela școlile pedagogice au dovedit un nivel mai ridicat de cunoștințe față de seriile de absolvenți din anii trecuți. Răspunsurile date de majoritatea elevilor la întrebările cuprinse în bilete, entuziasmul și priceperea cu care au desvoltat temele privitoare la problemele de metodică arată că mai toți profesorii școlilor pedagogice au înțeles să lege continuu cunoștințele predate de viitoarea muncă pe care o vor duce elevii lor, au căutat să desvolte dragostea pentru misiunea de învățător.

Lecțiile de limba rusă, de exemplu, ținute de elevele anului IV A, B și C dela școala pedagogică de învățătoare nr. 2 din București, în cadrul probelor finale de practică pedagogică, au oglindit nu numai cunoștințele temeinice pe care și le-au însușit aceste eleve, ci și cunoașterea și mânuirea justă a metodelor de predare. Eleva Ardeleanu Maria din anul IV C, de exemplu, având de predat lecția „Mănușile", a explicat foarte bine cuvintele necunoscute și a condus cu răbdare și cu pricepere elevii în intuirea materialului didactic. Eleva nu numai că se exprima corect, dar era foarte atentă la pronunțarea cuvintelor de către elevi. Dragostea și căldura sufletească cu care eleva transmitea școlarilor din clasa IV elementară cunoștințele ei de limba rusă, priceperea ei pedagogică i-au ajutat pe elevi să-și însușească cu ușurință și cu plăcere poezia. Deosebit de interesantă a fost și lecția elevei Belciu Georgeta din același an, care având de predat poezia „Vântul" de Pușkin, s'a prezentat în fața copiilor cu un tablou reprezentând marea agitată. Intuirea valurilor mânate de vânturi, a nuanțelor mării, a întregului conținut al tabloului i-au făcut pe elevi să-și însușească repede cuvintele, să memoreze poezia cu ușurință și să înțeleagă mai bine frumosul care l-a inspirat pe marele poet clasic rus.

Pregătirea temeinică a elevelor din anii IV A, B și C la limba rusă s'a văzut și mai bine cu prilejul examenului. Majoritatea elevelor conversează frumos asupra textului citit. Multe dintre ele cunosc temeinic regulile de gramatică și știu să le exemplifice cu expresii bine alese. De exemplu, una din elevele anului IV B, care a obținut rezultate mijlocii în timpul anului, în examen a dovedit o serioasă ridicare a nivelului de cunoștințe. I s'a cerut, de pildă, să vorbească despre verbele tranzitive. Eleva nu s'a mulțumit să dea regule, ci a formulat imediat o propoziție pe care a folosit-o ca exemplu.

La întrebările cuprinse în biletele de bază și în anexele respective, cele mai multe eleve au răspuns cu promptitudine atât la chestiunile de specialitate, cât și la cele de metodică. Una din elevele anului IV B, de exemplu, a avut de citit și de povestit textul „Povestea vânătorului", de făcut analiza morfologică a unei propoziții și de arătat cum trebue predată o lecție de citire. Eleva a citit foarte corect și a povestit conținutul bucății în mod curgător, făcând bine acordul între cuvinte. Arătând cum trebue predată o lecție de citire, la clasa IV-a elementară, ea nu s'a rezumat la expunerea teoretică a indicațiilor metodice primite în cursul anului școlar. A ales din manualul de limba rusă de clasa IV elementară, lecția „Cară furnica un grăunte", considerând-o ca lecție veche și lecția „Borea lucrează în grădină", ca lecție nouă. Din explicațiile pe care le-a dat cu privire la felul cum va face controlul lecției vechi, precum și cu privire la felul cum va preda lecția nouă, s'a putut vedea nu numai faptul că eleva cunoaște metodele de predare, dar și că este conștientă de scopul pe care trebue să-l urmărească în predarea fiecărei lecții.

Datorită muncii intense pe care elevele anului IV B au dus-o în tot cursul anului școlar, datorită seriozității cu care profesoara a știut să-și facă datoria, acordând toată importanța cuvenită atât lexicului, cât și gramaticii și problemelor de metodică, la examenul de limba rusă ce s'a ținut zilele acestea, din cele 33 de eleve n'a luat niciuna notă mai mică de 6, iar 4 eleve au luat nota 10.

Nu același lucru se poate spune însă despre nivelul de cunoștințe cu care s'au prezentat la examenul de limba rusă, elevele anului IV E dela aceeași școală. Cu toate că tovarășa Elena Matei, directoarea școlii, a urmărit îndeaproape felul cum își duce munca profesoara de limba rusă dela această clasă, îndrumând-o cu privire la modul cum trebue să-și pregătească lecțiile, cum să-și întocmească planurile de lecții, cum să aprecieze cunoștințele elevelor, cu privire la atitudinea pe care trebue să o aibă față de eleve — calitatea muncii acestei profesoare lasă mult de dorit. Lipsite de un ajutor organizat și bine orientat din punct de vedere pedagogic, unele eleve nu sunt stăpâne pe cunoștințele de limba rusă corespunzătoare anului respectiv, sunt insuficient pregătite pentru a preda această limbă la școlile elementare unde vor fi încadrate ca învățătoare. Răspunsurile date de elevele anului IV E la întrebările din bilete arată o slabă însușire a cunoștințelor de gramatică. Cele mai multe dintre ele acordă în mod greșit adjectivele cu substantivele, nu știu să folosească just prepozițiile și se exprimă greu în redarea conținutului textelor citite. Din 37 de eleve câte s'au prezentat la examen, mai bine de 2/3 sunt slab pregătite.

Aceste rezultate slabe oglindesc în mare măsură lipsurile în muncă ale tovarășei profesoare, care nu a frecventat regulat ședințele consiliilor pedagogice, nu s'a străduit să-și însușească metodele de predare ale obiectului respectiv. Din această cauză, lecțiile predate au dus la o însușire formală a cunoștințelor de către eleve, la o insuficientă pregătire a acestora ca viitoare învățătoare.

Având în vedere importanța deosebită pe care o au școlile pedagogice în pregătirea viitorilor educatori ai fiilor oamenilor muncii din patria noastră, profesorii de limba rusă, ca și ceilalți profesori, directorii de școli și organele de îndrumare și control, trebue să analizeze cu toată conștiinciozitatea rezultatele obținute la aceste examene și să ia măsuri serioase pentru îmbunătățirea muncii în viitorul an școlar.

Trebue să se acorde o atenție deosebită predării limbii ruse în școlile pedagogice, mai ales în ultimii ani, pentru ca fiecare absolvent să poată preda cu succes această limbă la clasa IV-a a școlii elementare unde va trebui să-și ducă munca de învățător.

MARIA ZAVIDEANU

Cunoștințele de literatură ale elevilor clasei a XI-a

Comisia de examinare la limba română, alcătuită pentru clasa XI-a A a școlii nr. 4 din București, a înțeles că examenul este unul din mijloacele efective de verificare a rezultatelor muncii pedagogice duse în timpul anului școlar. Urmându-se îndeaproape instrucțiunile Ministerului Invățământului Public, examenul scris la această clasă s'a ținut în ziua de 2 Iunie, iar oralul a început în ziua de 3 Iunie, dimineața. Lucrările scrise au fost citite și discutate în comisie, în după amiaza zilei de 2 Iunie.

Înțelegând importanța acestui examen, directorul școlii, în calitate de președinte al comisiei, s'a preocupat intens atât de organizarea cât și de desfășurarea examenului scris și oral al clasei a XI-a A. Pentru examenul oral, clasa a fost împărțită în două grupe de câte 15 candidați. La examinare au fost chemați câte 3 elevi, după un tabel stabilit de mai înainte. S'a ținut seama ca în fața comisiei să se prezinte simultan atât elevii cu o pregătire mai bună cât și cei mai slab pregătiți.

Din desfășurarea examenului oral a reeșit clar că nivelul de cunoștințe și orientarea ideologică a elevilor sunt bune. Ei au dat răspunsuri ample și, în marea lor majoritate, juste din punct de vedere științific și ideologic. Așa, de pildă, un elev a vorbit documentat despre „Poezia noastră lirică după 23 August — armă în lupta pentru pace". Altul a analizat poemul „Cântec pentru tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej" de Mihai Beniuc. Acest elev s'a preocupat și de modul cum poetul a realizat artistic tema și ideia principală a poemului. A arătat totodată influența baladei populare asupra acestei opere, exemplificând această teză cu momente și citate din poem.

Elevii cunoșteau bine tezele lui Lenin despre literatură, cunoșteau raportul lui A. A. Jdanov cu privire la revistele „Zvezda" și „Leningrad", o serie de probleme ale orientării literaturii noastre pe drumul realismului socialist. Ei au dat răspunsuri bune atunci când au fost întrebați despre neprețuitul ajutor pe care îl primesc scriitorii noștri dela bogata și înalta experiență a marii literaturi sovietice. La problema modului în care literatura noastră nouă contribue la opera de construire a socialismului, elevii au dat numeroase exemple din operele citite. Romanul „Mitrea Cocor" de Mihail Sadoveanu, romanul „Drum fără pulbere" și nuvela „Nopțile din Iunie" de Petru Dumitriu, poeme ca: „Minerii din Maramureș" sau „Lazăr dela Rusca" de Dan Deșliu, versurile lui Eugen Jebeleanu, piesa „Minerii" de M. Davidoglu, au fost analizate de către elevi, care au dovedit că cunosc și au studiat aceste opere.

In marea lor majoritate, elevii au dovedit că au studiat operele clasicilor noștri. Ei au vorbit despre poezille lui Coșbuc, despre proza lui Al. Sahia ca și de operele altor scriitori legați de popor, studiați în acest an.

Deși n'a avut manual pentru clasa a XI-a și deci i-a lipsit și materialul antologic respectiv, profesoara a găsit mijloacele necesare ca elevii să citească și să analizeze aproape toate operele prevăzute în programă. Un ajutor însemnat a fost dat, în această privință, de cercul pedagogic din școală.

Comisia de examinare, în frunte cu profesoara clasei, a folosit, în general metode juste de examinare. Exigența față de precizia științifică și formularea clară și concretă a răspunsurilor a constituit un element pozitiv care a creat examenului o atmosferă serioasă, concentrată, o atmosferă demnă de o probă atât de importantă cum este examenul de limba română la clasa a XI-a. Comisia a dovedit, în genere, răbdare și tact în urmărirea răspunsurilor date de candidați.

Adesea chestiunile și întrebările au fost astfel formulate încât elevii să aibă prilejul de a face în timpul expunerii înlănțuiri logice, să arate modul de gândire și de organizare a materialului asimilat în timpul anului. Aceasta s'a văzut îndeosebi atunci când elevii au analizat tema dragostei de patrie în opera lui Coșbuc sau problema spiritului de partid în opera lui A. Toma. Mai puțin bine pregătiți s'au prezentat elevii la gramatică. Aici au existat mai multe răspunsuri slabe și nesigure. Unii elevi au făcut chiar confuzie între un verb de conjugarea I-a și unul de a III-a, de pildă.

In tot timpul examenului, comisia și-a dat deosebită osteneală de a nu lăsa să se strecoare erori sau interpretări nestiințifice în răspunsurile elevilor. Cele mai multe greșeli au fost corectate pe loc. In cazul când elevul răspundea prea sumar la chestiunile puse, când făcea omisiuni esențiale, când era neclar sau neprecis în formulare, când arăta că nu înțelege just termenii științifici folosiți, atunci profesoara ca și membrii comisiei interveneau cu întrebări suplimentare potrivite.

Uneori însă examinatorii au neglijat unele probleme importante de orientare ideologică. Astfel, deși s'a vorbit de multe ori despre Gherea, nu s'a stăruit niciodată asupra gravelor sale greșeli ideologice, asupra activității sale etât de dăunătoare clasei muncitoare dela noi. In felul acesta examinatorii n'au dat dovadă de suficientă combativitate față de problemele tratate.

Atunci când un candidat a amintit printre scriitorii luptători pentru pace pe André Stil, remarcând rolul operelor lui în acest moment al ascuțirii luptei dintre cele două lagăre, profesoara n'a condus pe elev către un răspuns care să lege acest lucru de ultimele evenimente petrecute în Franța, de măsurile fasciste luate de guvernul francez împotriva lui Stil. Elevul ar fi avut prilejul să facă o interesantă legătură cu viața și să arate, concret, cum se desfășoară lupta pentru pace a scriitorilor din țările imperialiste.

In timpul examinării, profesoara s'a preocupat mult de materialul literar, de bagajul de cunoștințe al elevilor și de modul lor de exprimare. Elevii au expus subiectele și temele multor opere literare, au urmărit caracterele personagiilor principale și atitudinea lor ideologică. Au existat însă, în orientarea întrebărilor, alunecări înspre tratarea vulgarizatoare a literaturii, neglijându-se caracterul specific al lucrărilor artistice. Astfel, examinatoarea n'a dat suficientă atenție felului în care diferiți scriitori tratează tema respectivă, nu s'a preocupat de analiza mijloacelor artistice folosite în diferitele opere. Elevii n'au făcut aprecieri asupra stilului, nu s'au preocupat de limba scriitorilor analizați. Or, la un examen de literatură acest lucru era absolut necesar și neglijarea lui reflectă lipsuri ale predării.

Examenul de limba română al clasei a XI-a A a fost programat între orele 8-11. Aceasta înseamnă că s'au rezervat câte 6 minute pentru fiecare elev, fără a mai fi socotite pauzele. Practica a arătat că acest lucru e imposibil. In 6 minute elevii n'ar fi avut timp să desvolte nici una din chestiunile puse. De aceea, examenul a durat până la ora 13,30. Comisia ar fi putut evita această nerespectare flagrantă a programului dacă ținea seama de recomandările profesorilor sovietici, care au ajuns la concluzia că pentru un elev al clasei a XI-a sunt necesare minimum 16 minute pentru a putea da răspunsuri cât de cât închegate, iar comisia să poată face aprecieri juste.

La sfârșitul examinării fiecărei grupe, profesoara a făcut scurte analize și aprecieri asupra răspunsurilor. Examenul de limba română dela clasa a XI-a A va ajuta atât pe profesoară cât și conducerea școlii în analizarea laturilor pozitive și a celor negative rezultate din munca acestui an.

DUMITRU ALMAȘ

Majoritatea cadrelor didactice care predau limba română în aceste școli știu ceva mai bine românește, însă n'au pregătire specială.

Situația diferă în raport cu pregătirea și efortul profesorilor respectivi. Astfel, profesorii și elevii claselor V-VII dela școlile din Sovata (Regiunea Mureș), vorbesc binișor românește, iar manualele pot fi folosite în întregime cu succes. Rezultate bune a obținut și profesorul care predă la clasa a VI-a a școlii medii mixte (clasele I-XI) din Gheorghieni (Regiunea Mureș). Acest profesor vorbește bine românește și folosește metode juste de predare. Elevii din aceste clase vorbesc ușor și corect în limba română.

In multe locuri însă în predarea limbii române la clasele V-VII ale școlilor cu limba de predare maghiară, persistă lipsuri serioase. Elevii sunt lăsați să citească greșit; nu înțeleg când li se vorbește românește și nu pot folosi liber nici construcțiile de vorbire simple.

Mulți profesori dau dovadă de comoditate sau nu știu să găsească o metodă bună de predare și nu leagă învățarea limbii române de viață. Profesoara care predă la clasa a V-a a școlii din comuna Fântânele, raionul Sângeorgiul de Pădure, regiunea Mureș, deși vorbește bine românește, lasă pe elevi să se exprime mecanic fără a-i face să înțeleagă ceeace spun. Aceiași lipsă de legătură între teorie și practică se constată și la clasele V-VII dela școala din comuna Cristești, regiunea Mureș. La școala din comuna Sânpaul, regiunea Mureș, se constată o prăpastie între explicația profesorilor și nivelul claselor. Elevii sunt complect pasivi la lecțiile de gramatică, iar profesorii folosesc metode negate de viață. Aceiași diferență între posibilitățile reale ale elevilor și nivelul formal al lecțiilor se constată și la școala de 7 ani nr. 1 din Târgu-Săcuesc, ca și la școala din comuna Sâncrai, regiunea Mureș, unde elevii sunt puși să răspundă în cor, astfel că cei care știu întrucâtva românește acoperă greșelile celorlalți.

Din observațiile făcute pe teren se constată că profesorii români care predau limba română la școlile minorităților naționale obțin rezultate bune, cu condiția să stăpânească și limba maternă a elevilor. La școala de 7 ani nr. 4 din Târgu Mureș, profesoara poate conversa ușor în limba română cu elevii din clasa VII-a. Rezultate bune în vorbirea elevilor a obținut și profesorul care predă limba română la clasele V-VII dela școala medie mixtă din Cristur.

Secțiunile de învățământ regionale și raionale au lipsuri serioase în privința repartizării cadrelor care predau la clasele V-VII. Profesorii care au urmat cursurile IC.D. pentru alte specialități au fost numiți adesea la catedrele de limba română, în timp ce unii dintre acei care au urmat cursurile de limba română au fost încadrați la fizică, științe naturale, etc. Asemenea cazuri s'au întâmplat în comuna Miercurea-Niraj, Sâncrai, regiunea Mureș, etc. Deasemenea, secțiunile de învățământ n'au folosit suficient pe profesorii români care cunosc limba maghiară pentru predarea limbii române în școlile cu limba de predare maghiară.

Profesorii de limba română în școlile medii de 11 ani cu limba de predare maghiară sunt recrutați, în majoritatea lor, dintre specialiștii cu studii universitare, care au suficiente cunoștințe de limbă. Pregătirea profesorilor de limba română la școlile pedagogice care pregătesc viitoare cadre de învățători, lasă însă în multe locuri de dorit. Școlile pedagogice au fost în mod deosebit neglijate de către Secțiunile de Invățământ, care au considerat aceste școli de mai puțină importanță decât liceele. De exemplu la școlile pedagogice din Miercurea Ciuc sau Odorhei, profesorii sunt fie începători lipsiți de experiență, fie slab pregătiți, astfel încât elevii lor, învățătorii de mâine, sunt și ei, la rândul lor, foarte slab pregătiți.

In școlile medii de 11 ani precum și în școlile pedagogice se studiază istoria literaturii fără ca elevii să aibă în cele mai multe locuri o bază serioasă în cunoașterea limbii. Vocabularul lor se compune în mare parte din textele regulilor gramaticale și ale istoriei literaturii. Mulți dintre elevi nu cunosc expresiile curente ale vorbirii de toate zilele. Adeseori elevii din clasele inferioare se exprimă mai bine în limba română decât cei din clasele superioare.

Acolo însă unde predarea limbii române a constituit o preocupare serioasă, s'au obținut rezultate îmbucurătoare Chiar și în raioanele locuite de masse compacte maghiare unde elevii nu prea au posibilități de a auzi grai românesc, munca serioasă a profesorilor care înțeleg importanța studiului limbii române, n'a întârziat să-și arate rezultatele pozitive.

Rezultatele examenului de admitere din toamna anului 1951 la Universitatea „Bolyai" din Cluj arată, că s'au prezentat cel mai bine la limba română după absolvenții școlilor din Arad și orașul Stalin, cei dela școala pedagogică din Cristur (Odorhei) și absolventele liceului de fete din Târgu Mureș.

O contribuție la îmbunătățirea studiului limbii române a avut-o și concursul ce s'a desfășurat în primăvara aceasta în școlile medii. Elevii școlilor cu limbi de predare ale minorităților naționale au primit subiecte speciale la concursul de limba română, iar lucrările lor au fost clasificate deasemenea după criterii speciale, având-se în vedere dificultățile pe care le au în această privință. Deși până în prezent nu s'au primit de pe teren toate rezultatele concursului, cele câteva date obținute dovedesc totuși interesul elevilor în această direcție și succesele pe care le-au înregistrat. Astfel, în orașul Târgu Mureș s'au prezentat la concurs 117 elevi maghiari, dintre care 38 au obținut nota 8, 9 sau 10. In orașul Cluj s'au prezentat la concurs 242 elevi, dintre care 79 au ajuns la concursul pe raion și 10 la concursul pe regiune. Dintre elevii școlilor medii din Baia Mare, Carei și Sighet, 72 au ajuns până la raion, 27 la regiune și 10 au fost premiați.

★

Pentru lichidarea lipsurilor în predarea limbii române la școlile minorităților naționale, Ministerul Invățământului Public a luat unele măsuri privind îndeosebi repartizarea și perfecționarea cadrelor didactice, precum și întocmirea programelor și manualelor.

Cunoașterea și aprecierea justă a situației reale însă trebue să ne mobilizeze pe toți pentru îmbunătățirea radicală a predării limbii române în școlile minorităților naționale, prin aplicarea deplină în practică a neprețuitei învățături staliniste în domeniul lingvisticii.

Prima grijă trebue să fie repartizarea justă pentru predarea limbii române a învățătorilor și profesorilor cunoscători ai limbii române și ai limbii minorității naționale respective, dornici de a-și însuși metodica predării, după experiențele sovietice, pătrunși de spiritul internaționalismului proletar și al patriotismului socialist. Afară de cursuri de vară pentru perfecționarea în limba română, trebue să elaborăm un program pentru studiul individual al limbii române de către cadrele didactice, urmat de seminarii lunare la centrele raionale.

Studierea atentă a programului trebue să fie deasemenea o sarcină primordială a învățătorilor și profesorilor.

Este nevoe de manuale noi în clasele I-VII adaptate la specificul limbii respective cel puțin la minoritățile naționale mai mari în număr, iar pentru restul minorităților naționale este nevoe de manuale unice redactate deasemenea pe baza experiențelor sovietice. Este necesară o gramatică rezumativă, o antologie de lecturi literare ușoare, precum și un dicționar român-maghiar și maghiar-român de format redus.

Secțiunile de Invățământ trebue să se îngrijească de activizarea cercurilor pedagogice de limba română și de încurajarea și de popularizarea inițiativelor sănătoase locale. Trebue să mobilizăm toate forțele pentru a veni în ajutorul cadrelor didactice și elevilor din școlile cu limbi de predare ale minorităților naționale, pentru a ridica incontinuu nivelul predării limbii române în aceste școli.

Rezultatele unei munci perseverente

In școlile de pe întreg cuprinsul Patriei noastre examenele de sfârșit de an sunt în plină desfășurare.

Elevii clasei a X-a B dela școala medie de băieți „Ion Luca Caragiale" din București, își dau examenul oral la matematică. Ei trag biletele și, după ce se concentrează câteva minute asupra temelor la care trebue să răspundă, trec la tablă. Intrebările și problemele cuprinse în biletele de bază și în biletele anexe sunt bine întocmite, cuprinzând întreaga materie a clasei a X-a: algebră, geometrie și trigonometrie. Biletul tras de elevul Rotaru Gh., de exemplu, cuprinde următoarele: 1) rezolvarea ecuațiilor de grad superior lui 2; 2) pozițiile relative a două sfere; 3) rezolvarea unei identități trigonometrice.

Examinarea se desfășoară la un nivel științific ridicat. Răspunsurile elevilor sunt clare, corecte, logice; majoritatea sunt deduse prin raționamente matematice. Din felul cum decurge examinarea, se vede clar că formulele nu au fost învățate mecanic, de către elevi, ci că le-au înțeles ca niște relații logice între diferite elemente. Răspunsurile elevilor dovedesc că materia a fost bine pregătită și că examenul a fost pregătit în mod temeinic. Unele probleme pe care le rezolvă elevii arată că tovarășa profesoară a adâncit serios studiul algebrei. Astfel la rezolvarea ecuațiilor de grad superior lui 2, elevii aplică just teorema lui Descartes. La geometrie se folosesc construcțiile ajutătoare, care duc mai ușor la rezolvarea problemelor. De exemplu, calculând volumul paralelipipedului drept, elevul examinat a construit separat un paralelogram, pentru a afla aria paralelogramului de bază. El a arătat ce elemente cunoaște și ce anume trebue să afle. Deoarece cunoștea laturile paralelogramului și unghiul ascuțit, elevul intenționa să afle înălțimea paralelogramului prin rezolvarea unui triunghiu dreptunghiu. Tovarășa profesoară a intervenit și l-a îndreptat spre rezolvarea unui triunghiu oarecare (jumătate din aria paralelogramului) în care cunoaște două laturi și unghiul cuprins între ele. Elevul cunoștea și această metodă și a putut s'o folosească.

In general nivelul de cunoștințe al elevilor este ridicat. Aproape toți știu să rezolve problemele prin mai multe metode. Astfel, elevul Nicolau, la rezolvarea unui triunghiu oarecare în care se cunosc toate laturile a arătat că problema se rezolvă prin formula tg. A/2 sau prin teorema lui Pitagora generalizată.

Elevul răspunde corect, lucrează la tablă sigur de sine, simplifică cu îndemânare formulele complicate.

In general, biletele și anexele conțin chestiuni de sinteză și probleme legate de realitate, legate de disciplinile înrudite cu matematica: mecanica, fizica, chimia. Se pune un accent deosebit pe problemele de fizică și mecanică. O astfel de problemă este aceea pe care tovarășa profesoară a dat-o în teză. Problema este într'adevăr legată de realitate (mișcarea unei biele manivele). Problema este foarte interesantă, dar ea comportă discuții, pe care nu toți elevii clasei le pot duce până la capăt. O dovadă a acestui lucru este faptul că din cei 35 de elevi ai clasei a X-a B, 13 elevi au fost notați la lucrarea scrisă cu nota 4. Intr'adevăr sunt și teze foarte bune dintre care 6 notate cu nota 10, iar 5 cu nota 9. Totuși, atunci când este vorba de un examen de promovare și nu de unul de selecționare e mai nimerit să se dea subiecte accesibile majorității elevilor. Dacă tovarășa profesoară ar fi dat elevilor în teză un astfel de subiect, ar fi obținut desigur aceleași rezultate ca la oral, unde chiar elevii notați cu 4 la teză au răspuns corect, au știut să aleagă exemple potrivite din viața practică (unghiurile diedre din clasă, măsurători directe pe teren, etc.) și să raționeze just în problemele de clasa a X-a.

Examenul de matematică dela clasa a X-a B a liceului de băieți „Ion Luca Caragiale" dovedește o muncă perseverentă atât din partea tovarășei profesoare cât și din partea elevilor care s'au străduit pentru obținerea unor cât mai bune rezultate la sfârșitul anului școlar.

Prof. IVANCA OLIVOTTO

In legătură cu orientarea profesională a elevilor

Intr'un stat cu o economie planificată, cum este statul nostru de democrație populară, există o strânsă interdependență între diferite sectoare de activitate. Faptul acesta este în general destul de bine cunoscut, astfel încât nu mai este nevoie de demonstrat că munca școlii, că numărul elevilor absolvenți ai diferitelor categorii de școli, calitatea cunoștințelor lor și temeinicia deprinderilor pe care aceștia le-au câștigat în desfășurarea procesului de învățământ, sunt factori care influențează direct producția și productivitatea muncii. Tocmai de aceea acum, la sfârșitul anului școlar, când o serie de elevi termină cursurile școlii de șapte ani sau ale școlilor medii, o problemă de seamă care stă în fața școlii este aceea de a asigura îndeplinirea planului de școlarizare pentru anul viitor. Este vorba prin urmare de a trimite școlilor medii și facultăților un număr suficient de candidați din rândul cărora să se recruteze viitorii elevi și studenți.

Dar în această privință nu ne putem orienta numai după nevoile fiecărei școli și trimite fiecăreia numărul respectiv de candidați, fără a lua în seamă și alte considerente. Trebue să se țină seama de specificul fiecărei școli în parte precum și de anumite înclinații și de preferințe ale absolvenților. Ba mai mult, în această etapă trebue luptat și împotriva unor tendințe de aglomerare spre anumite școli și facultăți cum ar fi, de pildă, școlile de 10 ani, anumite categorii de școli medii tehnice și facultățile care pregătesc doctori și ingineri.

Există ramuri ale economiei naționale, în care problema cadrelor ce trebuesc crescute este o problemă deosebit de importantă. Ori, trebue dusă o muncă susținută și temeinică pentru îndrumarea în aceste direcții a oamenilor cei mai potriviți. In anii trecuți au fost destul de frecvente cazurile de școli sau facultăți cu foarte mulți candidați la examenele de admitere în timp ce alte categorii de școli n'au avut candidați nici măcar pentru locurile stabilite.

Operația orientării elevilor în funcție de locul cel mai indicat pentru fiecare din ei este mai greu de efectuat în cazul absolvenților clasei a XI-a și, mai ales, al absolvenților școlilor de șapte ani. Este evident că un absolvent al clasei a VII-a care până la vârsta de 14 ani nu a manifestat înclinații puternice pentru un domeniu sau altul, va putea urma cu aproape același succes oricare din școlile medii. In următorii patru ani de studii și eventual de muncă practică, în cazul școlilor medii tehnice, el are tot timpul să arate dacă are preferințe mai mult pentru un domeniu decât pentru un altul. Tocmai de aceea în cazul acestor absolvenți se pot îmbina mai ușor cerințele părinților și ale elevilor cu cerințele generale ale planului de școlarizare și, însfârșit, cu cerințele generale ale planului de perspectivă. Prin urmare, în cazul elevilor absolvenți ai școlilor de 7 ani suntem puși în fața a două alternative: cunoaștem elevi care și-au manifestat în mod evident direcția de desvoltare a particularităților lor individuale și elevi care nu au ajuns încă până la această separare a particularităților lor. Sunt cazuri când înclinațiile pentru un anumit domeniu se manifestă destul de timpuriu. Așa ar fi, de pildă, înclinațiile pentru tehnică, muzică, etc. Cei care au dovedit asemenea înclinații vor fi îndreptați în mod firesc spre școlile respective.

In ceeace privește restul absolvenților, ne vom gândi, în primul rând, la specificul școlii, adică la obiectul sau obiectele care ajută cel mai mult la pregătirea elevului în vederea profesiunii lui de mâine. Avem, așa de pildă, școli medii tehnice unde greutatea cade pe studiul matematicii, al științelor naturale sau unde obiectul principal îl formează studiul anatomiei și fiziologiei corpului omenesc. In rândul acestora sunt școlile agricole și sanitare. Către acestea pot fi îndreptați, în primul rând, elevii care au arătat mai mult interes față de studiul obiectelor amintite.

In cazul școlilor pedagogice nu poate fi vorba de aptitudini speciale care ar putea fi puse în lumină încă din școala elementară. La fel stau lucrurile și în ce privește școlile de 10 ani. Școlile acestea sunt însă furnizorul principal de studenți pentru învățământul superior. Specializarea, prin urmare, începe abia în facultate. Faptul că școala medie de 10 ani pregătește elemente pentru învățământul superior, elemente chemate să devină cadre cu calificare superioară pentru diferite ramuri ale economiei noastre, indică îndatorirea de a trimite aici absolvenți bine pregătiți și bine desvoltați din punct de vedere al capacității lor intelectuale generale, fără însă a nesocoti unele aptitudini ivite între timp.

Care sunt mijloacele de informare ce pot fi folosite în vederea îndrumării profesionale a elevilor? Cunoașterea omului este un proces îndelungat și complex. De aceea elevul trebue urmărit în întreaga perioadă de școlarizare. Numai înmânuncherea observațiilor făcute de diferiți profesori și în diferite împrejurări poate indica linia de desvoltare a elevului respectiv. Acest lucru este posibil atunci când cadrele didactice au stabilitate în învățământ, atunci când își fac notări zilnice cu privire la activitatea și manifestările elevilor

Caracterizarea întocmită la sfârșitul anului de studii, la absolvirea școlii elementare sau a școlilor medii este mijlocul cel mai potrivit pentru cunoașterea viitorilor elevi sau studenți. Pentru profesorul de școală medie ca și pentru profesorul universitar este foarte important de știut ce cunoștințe are elevul care pășește pragul școlii medii sau al facultății, cât de temeinice sunt aceste cunoștințe, care sunt preocupările, spre ce muncă practică sau teoretică se îndreaptă cu mai multe posibilități. Pe baza caracterizării, școala sau facultatea își distribue mai ușor și mai judicios forțele.

In cele mai multe cazuri însă școala nu dispune de date strânse în decurs de mai mulți ani asupra elevilor lor. Ea dispune totuși de notările din catalog la obiectele de studiu și eventual de procesele verbale încheiate cu prilejul ședințelor consiliilor pedagogice de sfârșit de an școlar. Din aceste documente și din caracterizările pe care le pot face profesorii care au predat în acest an școlar, diriginții de clasă pot culege date destul de prețioase pentru orientarea fiecărui elev în parte.

Cel mai indicat lucru este însă ca întrebarea încotro merg elevii noștri să nu fie pusă abia după ce seria respectivă de elevi a trecut examenul de absolvire. Această problemă trebue urmărită chiar din momentul când elevul pășește pragul școlii. Mai mult, înclinațiile copilului pot fi nu numai desvoltate ci și cultivate și transformate pe linia intereselor generale de desvoltare a societății.

De aci rezultă că în orientarea profesională a elevilor este necesar să ținem seama, pe deoparte, de cerințele de plan ale diferitelor școli și facultăți iar, pe de altă parte, de particularitățile individuale ale absolvenților de școli elementare și medii. O bună cumpănire din partea cadrelor didactice în această privință poate fi de folos atât viitorilor elevi de școală medie sau viitorilor studenți cât și școlilor sau facultăților. Primind elevi cu o bună pregătire pentru studiile ce urmează să le facă și, în același timp, cu multă dragoste pentru profesiunea în vederea căreia se pregătesc, procesul de învățământ va atinge nivelul înalt pe care îl cere și căruia îi asigură condițiile statul nostru de democrație populară.

Rezolvarea în bune condițiuni a problemei orientării absolvenților necesită și o serie de măsuri organizatorice. Este bine ca secțiile de învățământ să cunoască numărul acestor absolvenți precum și numărul locurilor pentru fiecare categorie de școli. Situația aceasta le va arăta dacă dispun de un număr suficient de candidați pentru școlile din regiune sau dimpotrivă. In această ultimă alternativă secțiile trebue să studieze posibilitatea completării golurilor cu ajutorul secțiilor regionale vecine. Secțiile de învățământ trebue să meargă chiar și mai departe. Este necesar să se stabilească pentru fiecare școală de șapte ani câți elevi și la ce școli vor fi trimiși în vederea examenelor de admitere. La rândul lor, și în funcție de cifrele stabilite, directorii de școli elementare și diriginții dela clasa a șaptea trebue să se informeze asupra specificului școlilor indicate și să repartizeze numărul cerut de elevi având în același timp grija ca înclinațiile elevilor în cauză să fie cât mai apropiate de specificul școlii unde-și vor face studiile în următorii patru ani

Procedându-se astfel nu va fi deloc greu de îmbinat cerințele planului de școlarizare cu dorințele elevilor și părinților acestora, îngăduindu-se, în felul acesta, o repartiție justă pentru toate categoriile de școli medii și profesionale.

Cum nu trebue să lucreze un birou sindical

Ne găsim în plină campanie de alegeri sindicale. In această perioadă, organele sindicale au datoria să întărească munca organizatorică, să păstreze și mai mult legătura cu massele, să facă din timp toate pregătirile necesare bunei desfășurări a alegerilor.

In regiunea Baia Mare, biroul regional de învățământ și birourile sindicale raionale Sighet și Carei au depus toate eforturile pentru pregătirea unei bune desfășurări a alegerilor sindicale, folosind cele mai potrivite mijloace de agitație și propagandă. Unele birouri sindicale raionale însă n'au muncit suficient sau au subapreciat sarcinile ce le reveneau prin Hotărîrea Plenarei C.C. al C.G.M. din 22—23 Februarie 1952.

Biroul sindical raional de învățământ Satu Mare, de exemplu, n'a mai ținut nici o ședință de birou din ziua de 9 Ianuarie a.c., ceeace se poate constata și din registrul de procese-verbale și din modul cum se desfășoară munca sindicală în acest raion.

Cu toate că tovarășii I Biga, președintele biroului sindical și Iosif Dărăban secretarul biroului, au luat parte la ședințele ținute de către biroul sindical regional cu președinții sau secretarii birourilor sindicale raionale, ei n'au reușit să mobilizeze întreg biroul pentru ca, împreună, să elaboreze un plan de activitate în vederea alegerilor sindicale. Faptul că acest birou a fost lipsit de un plan concret de activitate în vederea desfășurării alegerilor sindicale explică dece nici până astăzi biroul sindical al raionului Satu-Mare n'a reușit să-și întocmească darea de seamă și să o afișeze în întregime sau parțial la grupe și centre de comună.

Tovarășul Iosif Dărăban, secretarul biroului sindical deși este scos din producție, n'a reușit până în prezent să lase din raza orașului Satu-Mare. Singura dată când a făcut aceasta a fost cu ocazia alegerii comitetului local dela Halmeu. El păstrează legătura cu massele prin telefon „fir direct", sau prin corespondență. Aceasta este doar un aspect al muncii secretarului biroului sindical Satu-Mare.

Toate acestea scot în evidență superficialitatea în muncă care domnește aici datorită spiritului de comoditate al membrilor biroului sindical raional. Această comoditate dăunează desvoltării muncii sindicale și, prin aceasta, împiedică bunul mers al învățământului.

Cu toate că a fost criticat în repetate rânduri, tovarășul Dărăban nu și-a schimbat încă până acum atitudinea și nu caută să lichideze lipsurile pe care le are și care i-au fost arătate.

Tot în biroul sindical raional de învățământ Satu-Mare mai lucrează și tovarășa Popa Felicia. Ea are responsabilitatea uneia din problemele de bază ale sindicatelor noastre de învățământ, și anume este responsabila comisiei culturale. Tovarășa Popa dă însă dovadă de un desinteres total față de munca sindicală, subaprecîind sarcinile ce-i revin în această muncă. De aproape o lună de zile tov. F. Popa n'a mai fost văzută la sediul sindicatului. Neavând o strânsă legătură cu biroul sindicatului, cu membrii sindicatului, este firesc să nu poată reuși să-și formeze un colectiv cu ajutorul căruia să intensifice munca culturală în cadrul grupelor sindicale din acest raion. Clubul sindicatului de învățământ din Satu-Mare nu are un colectiv de conducere, nu are un plan de muncă, iar activitatea ce se desfășoară aici se reduce la jocul de șah. Desorganizarea muncii culturale a clubului și a comisiei culturale a sindicatului de învățământ explică dece în orașul Satu-Mare, care are peste 800 membri nu s'a alcătuit o echipă artistică. Din cauză că tovarășii din conducerea sindicatului sunt lipsiți de spirit de inițiativă, massele au trecut peste conducere și au început să facă singure pregătiri pentru organizarea unui cor al salariaților din învățământ.

Nici în raionul Baia Mare lucrurile nu stau mai bine. Și aci biroul sindical figurează doar pe hârtie. Munca este lăsată exclusiv pe seama tovarășului Costin, secretar tehnic, care face permanent munca de teren. Tov. Grobei, președintele biroului sindical numai rareori se deplasează în sate.

Deasemeni, tov. Metz Marta, față de care învățătorii și profesorii din raionul Baia-Mare și-au arătat toată încrederea, a uitat foarte repede că răspunde pentru munca ei de secretară a biroului sindical raional. Ori de câte ori i s'a cerut să se deplaseze pe teren sau să-și îndeplinească cu promptitudine sarcinile legate de pregătirea și desfășurarea alegerilor sindicale, ea a pus mai presus interesele sale personale și s'a ocupat sporadic de sarcina pe care i-a încredințat-o massele.

Acestea sunt câteva exemple de felul cum nu trebue să lucreze membrii birourilor sindicale din învățământ. Astfel de exemple trebue să constitue un prilej de învățătură pentru toate birourile noastre sindicale raionale și regionale.

Sindicatele de învățământ au datoria să contribue efectiv la îndeplinirea Planului de Stat, la consolidarea succesului reformei bănești, la întărirea luptei pentru pace. Deaceea este necesar ca membrii birourilor raionale și regionale să-și îmbunătățească necontenit munca, să-și îndeplinească sarcinile cu seriozitate și simț de răspundere.

Birourile sindicale regionale de învățământ trebue să țină o mai strânsă legătură cu birourile sindicale raionale, să intensifice munca de pregătire a alegerilor sindicale, să dea tot sprijinul secțiunilor de învățământ și direcțiilor de școli pentru buna reușită a examenelor și pentru pregătirea deschiderii noului an școlar. Deasemeni, trebue să mobilizeze toate forțele, pentruca în conducerea noilor organe sindicale să fie aleși oamenii cei mai buni, dornici de muncă, tovarăși hotăriți, care să poată realiza o legătură trainică cu massele de învățători și profesori, care să poată întări munca sindicatelor noastre în lupta lor pentru construirea societății noi, societatea socialistă.

NICOLAE DRAGNE

Pe urmele corespondențelor nepublicate

● Tov. Dionisie Fotă, corespondent voluntar, ne-a scris despre unele mijloace greșite de educație care se mai aplică la școala elementară nr. 14 din Orașul Stalin.

Le sesizarea noastră, secțiunea de învățământ a Orașului Stalin a răspuns arătând că cele semnalate de corespondentul nostru corespund realității. In urma celor constatate, profesorul de muzică Albu Ilarion a fost sancționat cu „mustrare cu avertisment". Tov. învățătoare Varvara Palfi, care obișnuia să rețină în clasă elevi în timpul recreației, căutând în acest fel să sancționeze unele abateri dela indisciplină, a fost criticată de către direcțiunea școlii, cazul ei fiind prelucrat în cadrul consiliului pedagogic.

Să îndeplinim planul de alfabetizare

In toată țara s'au desfășurat examenele la cursurile de alfabetizare. Examenele au scos în evidență faptul că acolo unde cursurile de alfabetizare au fost bine organizate încă dela începutul anului școlar, unde s'au asigurat condițiile materiale necesare și frecvența regulată a cursanților, unde s'a realizat o justă planificare a materiei și s'a acordat grija cuvenită muncii de predare, rezultatele au fost bune.

Asemenea rezultate s'au obținut, de pildă, la examenele cursului de alfabetizare din comuna Almăj, raionul Craiova, unde din cei 49 analfabeți înscriși la 1 Noembrie 1951 au frecventat regulat 46. Deasemeni, s'au constatat rezultate bune la examenul cursului de alfabetizare din comuna Brabeț, regiunea Dolj, unde au promovat toți cei 50 de cursanți care au frecventat cursurile. Invățătorii și profesorii care au predat la aceste cursuri, ca și numeroși alți învățători și profesori din școlile noastre, au muncit cu stăruință pentru îndeplinirea prevederilor planului de alfabetizare, socotind munca lor drept o însemnată sarcină patriotică.

Examenele de alfabetizare au scos însă în evidență și unele lipsuri deosebit de serioase. Rezultatele slabe la examene ale unora dintre cursurile de alfabetizare se datoresc, în mare parte, lipsei de grijă pentru frecvență, pentru asigurarea condițiilor materiale necesare. Astfel, la cursul dela școala elementară din satul Slobozia-Oancea, regiunea Galați, din 35 neștiutori de carte au frecventat numai 10, iar la sfârșitul examenului, numai 2 au promovat.

Rezultate slabe s'au înregistrat și la unele cursuri din regiunile Sibiu, Ialomița, Severin și Timișoara.

Pentru a da regiunilor fruntașe în munca de alfabetizare posibilitatea să îndeplinească planul de alfabetizare înainte de termen și pentru a ajuta munca regiunilor rămase în urmă, Ministerul Invățământului Public a organizat noi cursuri de alfabetizare, care funcționează în timpul verii. Aceste cursuri se desfășoară în orașe, pe șantiere, în localitățile cu sector socialist agricol și, în general, acolo unde condițiile de muncă ale neștiutorilor de carte permit acest lucru. Buna reușită a acestor cursuri depinde de felul cum secțiunile de învățământ vor ști să le organizeze, de măsura în care se vor preocupa de această problemă.

Experiența cursurilor de vară din anul trecut ne arată că se pot obține rezultate bune dacă se acordă atenția cuvenită asigurării frecvenței. La centrele de alfabetizare din întreprinderile textile Lupeni și Griviția Roșie din București, frecvența la cursurile de vară din anul trecut a fost de 90—95%, iar cursanții s'au prezentat bine la examenul din luna Octombrie.

Nu tot același lucru se poate spune însă despre cursurile de alfabetizare din orașul Deva, unde cadrele didactice au socotit munca de alfabetizare din timpul verii ca pe un lucru fără importanță. Invățătorii care au fost repartizați la centrul de alfabetizare dela întreprinderea alimentară din localitate, nesocotind cele mai elementare principii pedagogice, au fragmentat munca de alfabetizare pe obiecte de învățământ și pe cicluri, lucrând uneori chiar prin rotație. Din această cauză, la un moment dat, niciunul dintre ei nu știa precis când trebue să se prezinte la cursuri.

In vederea funcționării în bune condițiuni a cursurilor de alfabetizare din vara aceasta, secțiunile de învățământ regionale trebue să organizeze în cadrul comisiilor de alfabetizare ședințe de analiză a muncii, stăruind asupra rezultatelor obținute până în prezent și asupra răspunderii ce revine sfaturilor populare și comisiilor pentru îndeplinirea planului de alfabetizare pe anul 1951/1952. Deasemeni, secțiunile de învățământ trebue să țină o strânsă legătură cu consiliile sindicale locale și cu conducerile întreprinderilor, care au primit dela Confederația Generală a Muncii instrucțiuni speciale pentru sprijinirea cursurilor din timpul verii.

Este necesar ca secțiunile de învățământ și sindicatele să antreneze cadrele didactice în vederea obținerii unor rezultate cât mai bune la cursurile de vară. In acestă privință, trebue popularizat exemplul cadrelor didactice din regiunea Stalin care în cinstea zilei de 23 August s'au angajat să alfabetizeze fiecare câte un neștiutor de carte.

In vederea atragerii în acțiunea de alfabetizare a maselor de oameni ai muncii este bine ca secțiunile de învățământ să organizeze împreună cu organizațiile de massă o susținută acțiune de lămurire în rândurile muncitorilor din întreprinderi, șantiere, etc. cerându-le să participe la munca de mobilizare a neștiutorilor de carte la cursuri.

Buna organizare a muncii de alfabetizare cere secțiunilor de învățământ să întocmească un plan de îndrumare și control al cursurilor pentru întreaga perioadă a desfășurării lor, astfel încât să fie inspectată, pe timpul verii, fiecare localitate în care funcționează un curs de alfabetizare.

O grijă deosebită trebue să acorde secțiunile de învățământ asigurării continuității predării la cursuri, prin repartizarea conducătorilor didactice în două serii. Deasemeni, se va urmări să nu se admită nicăieri predarea prin rotație sau pe obiecte de învățământ.

Pentru crearea unor condiții favorabile bunei desfășurări a cursurilor de vară, secțiunile de învățământ regionale și raionale, precum și școlile de toate gradele trebue să organizeze de îndată o largă muncă de agitație, folosind toate mijloacele ce le stau la îndemână: gazetele de perete din întreprinderi și dela colțurile roșii, panourile, stațiunile de radioamplificare, conferințe, șezători etc. Un rol deosebit revine, în această perioadă, presei locale în care, prin grija secțiunilor de învățământ, trebue să apară articole privind munca de alfabetizare.

Cadrele didactice, cărora le revine sarcina de mare cinste de a fi răspânditori ai culturii în rândurile maselor, au datoria să considere munca de alfabetizare drept una din principalele lor sarcini. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață că **„învățătorii trebue să considere ca o obligație de onoare de a fi în fruntea luptei pentru îndeplinirea prevederilor planului cincinal cu privire la lichidarea completă a neștiinței de carte în Republica Populară Română"**. Să aplicăm această învățătură a conducătorului iubit al poporului nostru, să luptăm cu hotărîre pentru lichidarea neștiinței de carte, pentru ridicarea nivelului cultural al poporului muncitor.

In preajma examenului de Stat

La Universitatea „C. I. Parhon" din București, pregătirile pentru examenul de Stat au început imediat după terminarea examenelor și a colocviilor din luna Februarie. In cadrul unei ședințe, direcția de studii împreună cu decanii facultăților și cu cadrele didactice au făcut o analiză amănunțită a felului în care s'a desfășurat examenul de Stat în sesiunea Februarie. In discuții, au fost scoase în evidență o serie de lipsuri, atât în ceeace privește munca de organizare a examenului de Stat și de mobilizare a unui număr cât mai mare de candidați care să se prezinte la acest examen, cât și în ceeace privește nivelul scăzut de cunoștințe al unor candidați.

Luându-se în discuție aceste lipsuri, s'a luat hotărîrea ca pe viitor conducerea Universității și cadrele didactice să se preocupe mai din timp de mobilizarea absolvenților pentru examenul de Stat ca și de buna lor pregătire în vederea examenului. S'a trecut apoi la alcătuirea unui plan de acțiune. Sarcinile au fost împărțite pe facultăți și pe oameni. S'a pus problema ducerii unei munci susținute atât din partea cadrelor didactice cât și a organizațiilor U.T.M., pentru lămurirea unui număr cât mai mare de absolvenți care urmează să se prezinte la examen. Fiecărui conferențiar, șef de lucrări sau asistent i-a fost repartizat un număr de 3—4 studenți din ultimul an pe care să-i îndrumeze în ceeace privește pregătirea examenului de Stat. Tot în acest scop s'au ținut adunări pe facultăți în cadrul cărora li s'a vorbit studenților despre importanța pregătirii lor la examenul de Stat. Astfel de adunări au avut loc la Facultatea de Geologie-Geografie precum și la Facultatea de Fizico-Matematică.

Pentru a veni în ajutorul candidaților, colectivele de catedră au fixat ore de consultație, în cadrul cărora profesorii au dat indicațiile necesare pentru alcătuirea lucrărilor scrise, recomandând totodată materialul bibliografic necesar, discutând planurile lucrărilor și urmărind executarea lor. Pentru mobilizarea vechilor absolvenți aflați în marea majoritate în provincie, facultățile au purtat cu aceștia corespondență, îndemnându-i să se prezinte la examenul de Stat și dându-le indicațiile necesare. Zilele acestea au loc la Facultatea de Științe Juridice o serie de seminarii organizate pe universitate, în cadrul cărora candidații primesc îndrumări și lămuriri în legătură cu examenul de marxism. Astfel de seminarii se vor ține și la materiile de specialitate.

Deși munca de pregătire pentru desfășurarea în bune condițiuni a examenului de Stat a început de câteva luni, totuși numărul relativ mic al acelora care au prezentat lucrările scrise dovedește că nu s'a făcut o serioasă mobilizare a absolvenților, că nu s'a urmărit îndeaproape întocmirea lucrărilor, fapt care a atras după sine neprezentarea la timp a lucrărilor la decanate. Deasemeni, multe din lucrări au din această cauză o calitate scăzută. Dintre vechii absolvenți ai facultăților abia 10 la sută se prezintă în această sesiune la examen, ceeace înseamnă că un mare număr de oameni aflați în câmpul muncii, lăsând să treacă sesiune după sesiune, vor rămâne fără examen de calificare. Dar nici absolvenții anului IV nu se prezintă la examen într'o proporție satisfăcătoare. Până în prezent la Universitatea „C. I. Parhon" cele mai multe lucrări au fost prezentate la Facultatea de Geologie-Geografie, unde procentul absolvenților care se prezintă la examenul de Stat se ridică la 98 la sută. La Facultatea de Chimie numărul candidaților este de 70 la sută din numărul absolvenților, ceeace constitue un progres față de anul trecut. Din acest punct de vedere, Facultatea de Istorie și cea de Fizico-Matematică se prezintă cel mai slab.

Chiar în cadrul aceleiași facultăți, numărul candidaților care se prezintă la examenul de Stat variază dela o secție la alta. La Facultatea de Filologie din vechii absolvenți au prezentat lucrările scrise 99 de candidați, ceeace înseamnă abia 12 la sută din numărul total al acelora care au absolvit facultatea în anii trecuți. Din numărul de 93 de studenți promovați ai anului IV, au prezentat lucrările pentru examenul de Stat un număr de 57 candidați. La limba și literatura română, din 58 de promovați ai anului IV au prezentat lucrările 37, iar la secția franceză din 16 promovați au depus lucrările 12. Desigur, procentul variat dela o secție la alta și dela o facultate la alta a absolvenților care se prezintă la examenul de Stat este strâns legat de munca pe care au depus-o cadrele didactice și U.T.M.-ul pentru mobilizarea unui număr cât mai mare de candidați. Numărul scăzut de absolvenți care se prezintă în această sesiune la examenul de Stat dovedește că nu li s'a arătat îndeajuns studenților importanța prezentării la examene, acum, la terminarea celor patru ani de studii.

In ceeace privește vechii absolvenți, facultățile au făcut deasemeni prea puțin pentru mobilizarea lor la examenul de Stat. Pe lângă legătura directă cu fiecare student, facultățile ai căror absolvenți activează în învățământ ar fi trebuit să ia legătura cu secțiunile de învățământ ale regiunilor, pentruca și acestea la rândul lor să mobilizeze cadrele didactice în vederea prezentării lor la examenul de Stat și să le înlesnească venirea la București în scopul alcătuirii lucrării scrise. O serie de absolvenți au venit la facultățile respective să ceară lămuriri în vederea alcătuirii lucrării scrise cu foarte puțin timp înainte de data fixată pentru predarea acestor lucrări. Deaceea este necesar ca în sesiunile viitoare să se ducă o muncă intensă și organizată pentru ca noii absolvenți, să se prezinte în massă la examenul de Stat, iar numărul restanțierilor să scadă din ce în ce mai mult.

Prin prezentarea unui număr cât mai mare de candidați la examenul de Stat, numărul cadrelor calificate în învățământ va crește simțitor, atrăgând după sine ridicarea nivelului de predare în învățământul mediu și elementar (clasele V—VII).

V. POPOVICI

Note politice externe

Mârșava provocare a guvernului dela Paris împotriva lui Jacques Duclos, secretar al Partidului Comunist Francez și unul din cei mai neînfricați luptători pentru pacea și libertatea Franței a stârnit un puternic val de indignare și protest în întreaga lume. „Să fie eliberat imediat Jacques Duclos!" — răsună astăzi în toate țările. Milioane și milioane de oameni cinstiți își exprimă mânia împotriva samavolniciilor și a teroarei fasciste la care recurge guvernul americanizat dela Paris.

Prin arestarea ilegală a lui Jacques Duclos, guvernul dela Paris a comis o monstruoasă crimă împotriva poporului francez, împotriva Franței.

Nu este întâmplător faptul că Jacques Duclos, șeful grupului parlamentar comunist din Adunarea Națională franceză și unul dintre conducătorii mișcării de rezistență a poporului francez împotriva ocupanților germani, este arestat în același Paris unde fostul gauleiter hitlerist al Franței, călăul Otto Abetz, care a trimis în timpul ocupației naziste sute și sute de patrioți francezi în fața plutonului de execuție, își expune „lucrările" în cadrul unei expoziții de pictură patronată de guvern.

Poporul francez are de luptat astăzi împotriva unei noi ocupații. El desfășoară o a doua mișcare de rezistență împotriva ocupanților americani. Intreaga Franță a fost transformată din ordinul Wall Streetului într'o bază de agresiune. Peste tot se construiesc aerodromuri, șosele strategice, peste tot se descarcă armament, se fac pregătiri de război.

Pentru a înăbuși mișcarea de protest a poporului francez împotriva pregătirilor războinice americane, pentru a stăvili valul uriaș de protest cu care a fost întâmpinat călăul american Ridgway la sosirea sa în Franța, guvernul reacționar al lui Pinay, ascultând de ordinele stăpânilor săi dela Washington, a pus la cale monstruoasa înscenare împotriva lui Jacques Duclos, André Stil și a altor luptători pentru libertate și pace. Prin arestarea lui Jacques Duclos, guvernul fascist al lui Pinay încearcă să lovească în Partidul Comunist Francez, partid care are sprijinul a peste 5 milioane alegători, partidul cel mai puternic din Franța. Guvernul de lachei dela Paris nu poate ierta comuniștilor francezi faptul că ei sunt adevărații luptători pentru interesele vitale ale Franței, că ei arată poporului calea pe care o are de urmat, că ei au jurat, în numele poporului francez, că acest popor care a dat lumii pe bravii comunarzi nu va lupta niciodată împotriva Uniunii Sovietice.

Puternica mișcare grevistă care s'a desfășurat și continuă să se desfășoare în întreaga Franță, în semn de protest împotriva samavolniciilor guvernului, arată limpede că întregul popor francez este alături de Partidul Comunist, este alături de conducătorii săi iubiți. Teroarea fascistă dezlănțuită de guvernul dela Paris nu ilustrează tăria regimului reacționar din Franța, ci dimpotrivă, slăbiciunea lui. Guvernanții Franței sunt astăzi înspăimântați de valul uriaș de indignare pe care l-a stârnit arestarea lui Jacques Duclos. Ei simt mânia poporului francez, ei simt că va veni ziua când vor trebui să dea socoteală pentru fărădelegile săvârșite.

Inscenarea guvernanților dela Paris se întoarce și de astădată împotriva lor. Declarația făcută de Jacques Duclos în fața judecătorului de instrucție Jacquinot constitue un zdrobitor rechizitoriu la adresa guvernanților americani ai Franței. „Este absolut evident — spune Jacques Duclos în această declarație — că guvernul condus de d. Pinay, fost consilier național al Vichy-ului, vrea să ducă din nou împotriva partidului comunist politica pe care a dus-o trădătorul Petain în perioada sumbră a ocupației. Miniștrii nedemni care lasă Franța pradă noilor ocupanți americani nu pot tolera activitatea patriotică a acelora care ieri s'au aflat în primele rânduri ale luptei împotriva ocupanților naziști și care astăzi luptă pentru cucerirea independenței noastre naționale".

Jacques Duclos demască în declarația sa manevrele și falsurile prin care justiția fascistă din Franța încearcă să-i înscenеze un monstruos proces sub pretextul acuzației ridicole de a fi „organizat un complot împotriva securității statului". După cum se știe, servieta lui Jacques Duclos a fost furată în timpul instrucției de către organele poliției fasciste, acestea sperând să găsească cât de cât ceva „compromițător" pentru a putea acuza pe secretarul Partidului Comunist Francez. Negăsind nimic, au pus la cale o furibundă campanie de presă, ziarele reacționare ale gauleiterilor și socialiștilor de dreapta susținând că s'ar fi găsit în servieta lui Duclos planul Parisului cu adnotări care ar juca rolul unei adevărate hărți de stat major. Arătând că și în procesul Dreyfuss au fost folosite documente și acte false, arătând că rapoartele ofițerilor de poliție care l-au arestat sunt antidatate și false, Jacques Duclos demască pe anchetatorii săi ca pe niște complici ai atâtătorilor la un nou război, ca pe dușmanii înverșunați ai Franței și ai poporului francez.

Alături de Jacques Duclos, alături de Partidul Comunist Francez se află toate popoarele iubitoare de pace, sutele de milioane de oameni cinstiți din întreaga lume. Intr'o declarație publicată recent de Biroul Consiliului Mondial al Păcii și de o serie de fruntași ai vieții publice din diferite țări sunt demascate manevrele și teroarea fascistă dezlănțuite de guvernul reacționar al lui Pinay.

Partidul Comunist din Statele Unite, Partidul Comunist Japonez au trimis Partidului Comunist Francez mesagii care vorbesc despre solidaritatea lor cu lupta poporului francez împotriva teroarei guvernamentale.

Puternice manifestații de protest au avut loc la Ciunkin, la New York, la Copenhaga și în alte orașe ale lumii, cerându-se imediata punere în libertate a lui Jacques Duclos.

Cauza dreaptă pentru care luptă Jacques Duclos, cauza dreaptă a poporului francez care luptă împotriva planurilor războinice ale ocupanților americani, trebue să învingă.

★

Asasinii americani de pe insula Kocledo au comis noi și monstruoase crime împotriva prizonierilor de război. După cum reiese din relatările corespondenților de presă din Coreea de Sud, la 9 Iunie, unități militare americane, executând ordinul comandantului lagărului de prizonieri de război de pe insula Kocledo, generalul Boatner, au pătruns cu tancuri și aruncătoare de flăcări în sectorul nr. 76, unde au ucis și rănit peste 100 de prizonieri de război. Americanii au făcut uz de arme și gaze lacrimogene. Tancurile au dărâmat barăcile prizonierilor de război și le-au incendiat cu ajutorul aruncătoarelor de flăcări. Agenția France Presse este silită să recunoască eroismul prizonierilor de război, care s'au opus cu vitejie acestui atac sângeros.

Intr'un sguduitor apel adresat întregului popor coreean de ostașii și ofițerii coreeni prizonieri pe insula Kocledo se spune: „Nimic nu ne poate intimida, nimic nu ne poate clinti; prin niciun mijloc nu vo putea călăii să ne transforme în carne de tun, în sclavi ai imperialiștilor americani. Ne vom apăra drepturile și viața. Sperăm că vom fi sprijiniți de poporul nostru, de gloriosii noștri prieteni — voluntarii chinezi — de întreaga omenire progresistă".

Noile atrocități comise de barbarii americani au loc tocmai în momentul când partea americană a întrerupt în mod brutal pentru câteva zile tratativele de armistițiu, tratative în care principala chestiune în litigiu a rămas problema prizonierilor de război.

Intr'un viguros protest față de atitudinea părții americane în chestiunea prizonierilor de război, Kim Ir Sen și Peng Teh Huai au arătat generalului Clark, comandantul forțelor americane, că întreaga răspundere pentru acest lucru revine părții americane. Manevrele și crimele agresorilor americani nu vor putea îngenunchia poporul coreean, care luptă pentru libertate, independență și pace.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28, Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. c. 2202
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățamântului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 168 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 21 IUNIE 1952

In acest număr:

- Invățătura lui I. V. Stalin despre rolul social al limbii.
- Să studiem mai aprofundat legile de desvoltare a limbii.
- Despre unele sarcini și mijloace ale muncii culturale de massă.
- Să organizăm cât mai bine excursiile din vara aceasta.
- Când se muncește stăruitor.
- Dece sunt rezultate slabe la școala de băieți din Dudești-Cioplea.
- Note politice externe.

O minunată călăuză a muncii științifice *)

Acad. TRAIAN SĂVULESCU
Președintele Academiei R. P. R.

Se împlinesc doi ani dela publicarea genialei lucrări a lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii".

In acest scurt interval imensa însemnătate a acestei lucrări s'a vădit tot mai mult; lucrarea tovarășului Stalin a marcat un punct de cotitură în știința limbii, deschizându-i larg căile unui continuu progres pe baza materialismului dialectic, a dat un uriaș avânt desvoltării științei din U.R.S.S., din țările de democrație populară și constitue un îndreptar măreț în lupta oamenilor de știință progresiști din lumea întreagă. „Marxismul și problemele lingvisticii" este astăzi o lucrare de căpătâi pentru oamenii de știință care își consacră eforturile activității pașnice creatoare, progresului societății.

Rezolvând problemele fundamentale ale lingvisticii, marele corifeu al științei, I. V. Stalin, a îmbogățit cu teze de o excepțională însemnătate teoretică și practică tezaurul concepției materialist-dialectice, a desvoltat în mod genial învățătura marxistă despre baza și suprastructura societății, elaborând o teorie unitară și completă despre suprastructură, despre uriașul rol activ pe care îl îndeplinește în societate.

Apariția genialei opere a tovarășului Stalin a dat un puternic avânt și a devenit o călăuză permanentă în munca științifică a Academiei Republicii Populare Române.

Academia R.P.R. a convocat o sesiune generală științifică în Martie 1951 și, în lumina lucrării tovarășului Stalin despre marxism în lingvistică, a analizat întreaga ei activitate, stabilindu-și sarcinile ei de viitor în slujba construirii socialismului.

Academia R.P.R. își pune ca principală sarcină contribuția cât mai puternică la construirea și desvoltarea bazei și suprastructurii socialiste. Călăuzindu-se după învățăturile tovarășului Stalin, după exemplul măreț al științei sovietice și îndrumată cu dragoste de Partidul Muncitoresc Român, Academia orientează pe oamenii de știință să lege strâns munca teoretică de problemele practicii, să ajute prin cercetările științifice la rezolvarea marilor probleme ale construirii socialismului, la înfăptuirea politicii partidului, de industrializare socialistă și electrificare a țării, de desvoltare și reconstrucție a agriculturii pe baza socialismului.

Planurile de lucru ale Academiei R.P.R. pe anul 1951, ca și pe anul 1952, au fost alcătuite în colaborare cu ministerele, întreprinderile și institutele de proectări, în colaborare cu oamenii practicii, pe baza principiului stalinist al legăturii organice între știință și producție. In felul acesta s'au creat condiții pentru o mai directă și mai rodnică participare a oamenilor de știință la rezolvarea problemelor tehnico-științifice ale procesului de producție din fabrici, uzine, de pe șantierele construcțiilor socialismului, Canalul Dunăre-Marea Neagră, hidrocentrala „V. I. Lenin", etc.

Călăuzindu-se după exemplul măreților realizări ale științei sovietice și aplicând într'o măsură mai largă cuceririle ei, oamenii de știință au obținut o serie de rezultate însemnate în lupta pentru desvoltarea forțelor productive ale patriei noastre.

Astfel, în fizică, metalurgie, energetică, mecanică au fost elaborate proecte pentru diferite aparate necesare industriei socialiste. Aceste proecte au și fost predate pentru a fi introduse în producție ministerelor și întreprinderilor respective. In geologie s'au făcut prospecțiuni de zăcăminte importante necesare desvoltării industriei grele.

Cercetările în domeniul agrobiologiei și agrotehnicii, pe baza principiilor lui Miciurin și Lâsenko, contribue la creșterea și îmbunătățirea calitativă a producției agricole. In domeniul medicinii s'au elaborat măsuri de protecție contra unor boli profesionale, s'au introdus noi metode de tratare a unor boli, etc. ceeace a contribuit la creșterea nivelului sanitar al poporului muncitor.

Analizând critic și autocritic realizările obținute precum și lipsurile activității pe tărâmul științei, Sesiunea Academiei R.P.R. din Martie 1952 prin Hotărirea adoptată a stabilit o serie de măsuri concrete pentru îmbunătățirea cercetării științifice în țara noastră — și îndeosebi pentru legarea și mai strânsă a muncii științifice cu sarcinile construcției socialiste. In această privință este deosebit de însemnată Hotărirea Sesiunii de a se înființa un „Comitet de sprijinire a marilor construcții ale socialismului și a întreprinderilor de bază din R.P.R.".

★

Lucrarea genială a tovarășului Stalin, clarificând științific toate problemele fundamentale ale lingvisticii — problema esenței limbii, a caracterului ei ca fenomen social, a căilor și legilor ei de desvoltare, a raporturilor ei cu producția și cu gândirea, etc. etc. — a însemnat o cotitură radicală în știința limbii.

Academia R.P.R. s'a străduit să folosească acest tezaur de învățătură pentru desvoltarea lingvisticii în țara noastră. Pentru aplicarea învățăturilor tovarășului Stalin la studiul limbii române, pentru îmbunătățirea metodelor de predare în școli a limbii române și a limbilor materne ale minorităților naționale, Academia R.P.R. a organizat în Iulie 1951 o sesiune specială a Secțiunii Științei limbii, literatură și arte, împreună cu Ministerul Invățământului Public și cu Uniunea Scriitorilor. Desbaterile acestei sesiuni la care au participat în afară de lingviști, numeroși profesori, învățători, scriitori, oameni ai culturii, au subliniat din nou uriașa importanță a aplicării învățăturilor cuprinse în lucrarea lui I.V. Stalin despre lingvistică, pentru desvoltarea și justa orientare a științei limbii și a tuturor ramurilor științei din țara noastră.

La această sesiune s'au precizat și trasat sarcinile lingviștilor dela noi în legătură cu problemele învățământului, întocmirea gramaticii, a proectului de ortografie, a dicționarului limbii române, redactarea manualelor școlare de limbă și literatură.

Sesiunea a obținut rezultate rodnice prin faptul că ea a demascat și combătut concepțiile idealiste în lingvistică, influențele marriste, saussuriene, structuraliste, cosmopolite în lingvistica noastră, subliniind cu putere că aceste concepții frânează desvoltarea lingvisticii.

După această sesiune munca în domeniul lingvisticii a început să se înmulțească. Majoritatea lingviștilor, înțelegând că lingvistica noastră a mers în trecut pe un drum greșit și fiind hotăriți să slujească poporul au depus sforțări pentru însușirea și aplicarea învățăturii staliniste despre limbă. S'au obținut o serie de realizări; programele de predare a limbii române și a minorităților naționale în școlile medii, precum și planurile de învățământ pentru institutele superioare, au fost restructurate; în programul școlar în clasa XI-a s'au introdus lecții speciale, care tratează despre învățătura stalinistă cu privire la lingvistică; dicționarul limbii române în curs de întocmire de către Academia R.P.R. a fost supus unei revizuiri radicale, urmând ca un volum să fie publicat încă în anul acesta; a fost întocmit proectul de ortografie a limbii române pe care Academia R.P.R. îl supune unei largi discuții publice.

In obținerea acestor realizări, rolul hotărîtor îl are orientarea ideologică materialistă care este însușită de tot mai mulți oameni de știință, în deosebi în urma studierii și discutării lucrării tovarășului Stalin despre lingvistică.

Indrumând și sprijinind puternic și multilateral activitatea științifică din țara noastră, Partidul Muncitoresc Român învață pe oamenii de știință să așeze la temelia întregii lor activități concepția materialismului dialectic. Incă în 1948, la prima sesiune generală a Academiei R.P.R., tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că cercetătorii din țara noastră vor găsi în știința marxist-leninistă o călăuză sigură, un sprijin pentru eliminarea influențelor culturii burgheze — și că, punând la temelia activității lor materialismul dialectic, oamenii de știință vor contribui la creșterea avântului științific în patria noastră.

★

In opera sa „Marxismul și problemele lingvisticii" I .V. Stalin subliniază importanța deosebită a luptei de opinii, rolul criticii și autocriticii în desvoltarea oricărei științe.

Tovarășul Stalin înfierează cu putere pe acei oameni de știință „dați cu lac" care nu suferă critica și nu vor să-și lichideze greșelile, care tind să se închidă în carapacea lor și crează o atmosferă de gâtuire a criticii și autocriticii.

Urmând îndemnul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej de a folosi din plin această învățătură de mare însemnătate a tovarășului Stalin și inspirându-se din marile desbateri științifice din U.R.S.S., Academia R.P.R. urmărește ca schimbul creator de păreri în problemele științifice, critica și autocritica să constitue o parte integrantă, o metodă obișnuită în activitatea și viața institutelor noastre de cercetări.

Introducerea și folosirea tot mai curajoasă a criticii a contribuit în mare măsură la progresele făcute în lupta pentru lichidarea lipsurilor pe care le mai avem, pentru orientarea ideologică justă, materialistă a științei, pentru combaterea și lichidarea rămășițelor idealismului și cosmopolitismului în diferite domenii ale științei.

Hotărîrea Sesiunii Academiei R.P.R. din Martie a.c. subliniază că „numai printr'o atitudine combativă de pe pozițiile materialismului consecvent și a științei adevărate, pot fi izgonite din știință, idealismul și metafizica". Situându-se pe aceste poziții, numeroși oameni ai științei au scos la iveală și au criticat o serie de lipsuri existente încă în activitatea științifică, au luat atitudine fermă împotriva rămășițelor și influențelor idealiste și cosmopolite din diferite ramuri ale științei. A reieșit că în activitatea Institutului de Lingvistică din București și în munca unor lingviști ca Al. Rosetti, Al. Graur, Iorgu Iordan, există deficiențe deosebit de serioase. Având o poziție antiștiințifică, idealistă și retrogradă, precum și o atitudine intolerantă față de critică, ei s'au pus în mod perseverent deacurmezișul eforturilor Academiei R.P.R. și ale lingviștilor din țara noastră de a se desvolta cercetările în domeniul limbii pe singurul drum cu putință, pe drumul materialismului dialectic.

Având în vedere că poziția acestor lingviști a fost dăunătoare progresului culturii socialiste, Prezidiul Academiei R.P.R. a luat măsuri de reorganizare a conducerii Institutului de Lingvistică din București, numind în fruntea acestuia cercetători hotăriți să asigure, printr'o muncă însuflețită, plină de elan patriotic, orientarea justă și desvoltarea lingvisticii noastre pe baza învățăturilor marelui Stalin.

Deasemeni Prezidiul Academiei R.P.R. a hotărît organizarea unei largi desbateri în jurul dicționarului limbii române, revizuirea materialului adunat pentru acest dicționar lingvistic, etc. pentru a asigura înflorirea științei limbii în R.P.R.

In sesiunea Academiei din Martie a.c., trecându-se în revistă succesele însemnate obținute de oamenii de știință din țara noastră în munca lor creatoare pusă în slujba poporului, au fost totodată desvăluite și combătute unele influențe idealiste, machiste și cosmopolite în fizică, rămășițe ale virchowismului și morganismului în biologie și medicină, unele infiltrări ale teoriei idealiste a mezomeriei în chimie, etc. Sesiunea a arătat că influența acestor teorii antiștiințifice a împiedicat pe unii oameni de știință dela Institutul de Fizică, Inframicrobiologie, Biochimie, etc. să obțină rezultate mai remarcabile în munca științifică și să contribue în mod mai eficace la rezolvarea sarcinilor construcției socialiste în patria noastră.

Invățătura tovarășului Stalin despre necesitatea aplicării creatoare a marxismului în toate domeniile științei, precum și a folosirii sistematice a schimbului de păreri și a luptei de opinii — condiții fundamentale în desvoltarea științelor — constitue și va constitui și pe viitor pentru Academia R.P.R. un îndreptar de cel mai mare preț. Recenta Sesiune a Academiei R.P.R. a și luat o serie de măsuri cu privire la organizarea de sesiuni și desbateri științifice — de pildă, în domeniul tehnicii, al medicinei, — la activizarea și înviorarea secțiunilor Academiei și a Consiliilor Științifice ale Institutelor.

★

Geniala lucrare a tovarășului Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii" este în întregime străbătută de nobila ideie a folosirii științei în slujba progresului, a poporului muncitor, a socialismului și a păcii.

Această ideie înălțătoare, care luminează măreața misiune a științei de a ușura munca pașnică a omului, de a-i ridica neîncetat nivelul de trai, de a-l face stăpân și transformator al naturii contrastează puternic, în special în zilele noastre, cu preocupările canibalice ale pseudo-savanților burghezi, reacționari, din țările capitaliste, aflați în slujba imperialismului american ațâțător la război.

Geniala intervenție a tovarășului Stalin pentru lămurirea problemelor de lingvistică în condițiile în care în țările capitaliste și mai ales în S.U.A. bântue cu furie isteria războinică, este o strălucită dovadă a preocupărilor pașnice și a nesdruncinatei încrederi pe care popoarele U.R.S.S. o au în triumful cauzei păcii.

Călăuzindu-se după învățătura stalinistă despre locul și rolul științei în societate, știința noastră luptă și trebue să lupte tot mai ferm pentru întărirea și desvoltarea bazei și suprastructurii socialiste din patria noastră, trebue să ducă o luptă necruțătoare contra sălbăticiei imperialiste, să combată cu intransigență, fără șovăire, pseudoștiința burgheză, misticismul, obscurantismul și influențele lor — acestea fiind arme care pregătesc imperialismului american terenul agresiunii împotriva U.R.S.S. și a țărilor de democrație populară.

La cea de a doua aniversare a apariției lucrării tovarășului Stalin privitoare la marxism în lingvistică, Academia R.P.R. membrii și colaboratorii săi științifici, precum și toți oamenii de știință cinstiți din țara noastră, mergând cu hotărîre pe drumul luminos pe care îi călăuzește partidul în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, sunt mândri că se găsesc în slujba poporului, în slujba umanității, în slujba păcii, în slujba marilor idei de progres al căror stindard îl poartă genialul corifeu al științei, I. V. Stalin.

*) *Articol apărut în „Scânteia" Nr. 2379 din 20 Iunie 1952.*

Sesiunea Academiei de Științe a U. R. S. S. consacrată lucrării lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii"

MOSCOVA 19 (Agerpres). — TASS transmite:

La 18 Iunie s'a deschis la Academia de Științe a U.R.S.S. sesiunea științifică consacrată împlinirii a doi ani dela apariția lucrării lui I.V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii". La această sesiune participă lingviști, filosofi, istorici, critici literari și scriitori sovietici de seamă.

Academicianul Viktor Vinogradov, cunoscut filolog, a subliniat în comunicarea sa că publicarea acestei lucrări a lui I.V. Stalin a deschis o eră nouă în desvoltarea lingvisticii și a exercitat o influență binefăcătoare asupra soluționării problemelor fundamentale ale altor științe sociale. Academicianul Vinogradov a analizat amănunțit activitatea lingviștilor sovietici.

In încheiere, academicianul Vinogradov a declarat că în Uniunea Sovietică se acordă o deosebită atenție pregătirii de cadre de lingviști. Institutul de lingvistică de pe lângă Academia de Științe a U.R.S.S., precum și institutele de cercetări științifice și institutiile de învățământ superior din republicile unionale formează candidați și doctori în lingvistică.

Sesiunea va dura patru zile și în cadrul ei vor fi făcute 12 comunicări.

Intâlnirea dintre tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și minerii stahanoviști și fruntași în producție

In ziua de 17 Iunie a. c. a avut loc, la Consiliul de Miniștri al R.P.R., o întâlnire între tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și un număr de 40 stahanoviști și fruntași în producție din întreprinderile carbonifere din întreaga țară. Minerii au fost invitați de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej pentru a discuta problema ridicării nivelului de viață material și cultural al muncitorilor mineri și sporirii producției în industria carboniferă.

Intâlnirea s'a desfășurat într'o atmosferă de mare avânt, la discuții luând parte toți cei prezenți.

In încheierea discuțiilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a tras concluziile, mulțumind minerilor pentru propunerile făcute.

Stahanoviștii și fruntașii în producție au salutat cu entuziasm inițiativa tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej de a se convoca, într'un timp apropiat, o consfătuire de lucru la Petroșani, la care să participe delegați ai muncitorilor mineri din toate întreprinderile carbonifere din țară.

La întâlnire au participat tovarășii Al. Moghioroș, Chivu Stoica și alți membri ai C.C. al P.M.R. și ai guvernului. (Agerpres).

ȘCOALA IN ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Contribue la pregătirea campaniei de recoltare

O frumoasă activitate desfășoară cadrele didactice din satul Ciurari, raionul Vidra, în vederea pregătirii și sprijinirii campaniei de recoltare și treeriș.

Desfășurându-și activitatea în cadrul casei de citit, învățătorii au întocmit lozinci, fotomontaje și numeroase articole la gazeta de perete, prin care sfătuesc țăranimea muncitoare cum să se pregătească pentru strânsul recoltei și pentru treeriș. Pe lângă această activitate, învățătorii țin conferințe în legătură cu sarcinile țărănimii muncitoare în vederea strângerii recoltelor, citesc diferite bucăți de lectură în cadrul șezătorilor și duc o largă acțiune de difuzare în massa țărănimii muncitoare a cărților potrivite acestei acțiuni. Astfel, până în prezent țăranii muncitori din comună au primit prin învățătorii lor broșuri ca: „Organizarea muncii de recoltare și treeriș", „Colhozul cu recolte îmbelșugate", „Să recoltăm cerealele la timp și în cele mai bune condițiuni", revistele „Albina", „Ogorul nou" etc.

In acelaș timp, cadrele didactice din Ciurari pregătesc tineretul în vederea bătăliei pe care va trebui s'o dea pentru strângerea spicelor, arătându-i că alături de oamenii muncii trebue să contribue și el ca nici un bob să nu fie risipit.

GLEB STATNIC
corespondent

Ciclu de conferințe pentru foștii neștiutori de carte

Comisia de alfabetizare a Secțiunii de Invățământ din orașul București a organizat un ciclu de conferințe cu caracter științific și cultural, urmate de filme documentare și distractive.

La aceste conferințe participă foștii neștiutori de carte, precum și acei care în prezent frecventează cursurile anului II de alfabetizare.

Primele conferințe s'au ținut în ziua de 13 Iunie în sala Facultății de Științe Juridice și în sala Filimon Sârbu.

Cu această ocazie, s'a organizat o expoziție care a înfățișat diferite aspecte din munca de alfabetizare. Bogatul material didactic expus, alături de graficele de frecvență, a pus în evidență larga folosire a măreței experiențe a școlii sovietice, atât de prețioasă pentru noi.

In sala Filimon Sârbu conferința a tratat despre „Mișcarea stahanovistă din U.R.S.S. și dela noi" și a fost urmată de filmul „Calea luminoasă", iar în sala Facultății de Științe Juridice conferința a tratat despre „Miciurin și miciurinismul" și a fost urmată de filmul „Un vis împlinit".

Au hotărît să construiască un internat

Intr'o entuziastă adunare populară, locuitorii comunei Bărbătești, regiunea Gorj, au hotărît să construiască cu ajutorul autoimpunerilor un local pentru internatul școlii elementare de 7 ani din satul Petrești. Adunarea s'a organizat din inițiativa unui grup de cetățeni ai comunei, între care tov. I. Rață, colectivist fruntaș și președinte al sfatului popular, tov. C. Cimbrea, președintele gospodăriei agricole colective și învățătorii școlii. Tov. N. Cimpoeru, secretarul sfatului popular, arătând necesitatea construirii acestui internat, a propus adunării populare să fie folosite mijloacele locale — muncă voluntară, donații de materiale etc.

Discuțiile care au urmat au arătat înalta conștiință cetățenească a țăranilor muncitori din comuna Bărbătești. Ei s'au înscris cu numeroase donații și cu zile de muncă, pentru ca internatul să fie terminat cât mai devreme și să fie cât mai încăpător.

Invățătorii din comună, care au subscris și ei la construirea internatului, s'au angajat deasemeni să lucreze voluntar pe șantier.

Adunarea populară a hotărît ca până la sfârșitul anului 1952 construcția internatului să fie zidită și acoperită.

Noi cămine sezoniere în raionul Negrești

In raionul Negrești au luat ființă în acest an 10 cămine sezoniere noi, dintre care două în cadrul gospodăriilor agricole colective Cuci și Tungujei, iar celelalte în comunele Poienari, Gârbești, Jigoreni, Dagâța, Todirești, Vovriești, Valea Ursului și Băcești.

Aceste cămine vor asigura în perioada muncilor agricole îngrijirea a 376 copii între 3-7 ani.

Cinci dintre ele s'au deschis încă dela data de 1 Mai a. c. și funcționează în bune condițiuni: Băcești, Todirești, Tungujei, Gârbești și Valea Ursului. In cinstea zilei de 1 Iunie, s'au deschis celelalte 5.

Pentru asigurarea hranei, majoritatea acestor cămine în afară de contribuția locuitorilor, au grădini de zarzavaturi și mici gospodării anexe. Cele dintâi din acest punct de vedere, cât și în privința bunei funcționări în general, sunt căminele sezoniere din Băcești, Todirești și Tungujei, unde sfaturile populare acordă o grijă deosebită institutiilor preșcolare, ținând seama de rolul important ce-l au căminele sezoniere în ușurarea muncii mamelor țărance în timpul campaniei agricole.

DUMITRU SEVASTRU
corespondent

Au început pregătirile în vederea noului an școlar

Pe lângă desfășurarea examenelor, în planurile de muncă pe luna Iunie ale școlilor din raionul Baia-de-Aramă, regiunea Gorj, pregătirea la timp și în bune condițiuni a localurilor de școală ocupă un loc important. In mai toate școlile raionului a apărut lozinca: „Nici un copil de vârstă școlară în afară de școală". Hotăriți să termine pregătirile cât mai repede și cu rezultate cât mai bune, directorii școlilor au chemat la întrecere în ședința din 20 Mai toate cadrele didactice din raion, pe următoarele obiective: repararea, văruirea și pavoazarea localurilor de școală, repararea anexelor, împrejmuirea și văruirea lor, repararea mobilierului, completarea ochiurilor de geam, păstrarea materialului didactic, confecționarea de rastele, aprovizionarea cu lemne, desvoltarea gospodăriilor anexe și altele. Termenul de îndeplinire al tuturor obiectivelor, excluzând problema aprovizionării cu lemne, este de 10 Iulie.

Pentru buna desfășurare și executare a lucrărilor, la raion s'a format o comisie raională de coordonare, comisie în care, pe lângă inspectorii secției de învățământ și președintele biroului sindical de învățământ, intră și președintele și secretarul sfatului popular raional.

Această întrecere a fost larg popularizată în raion. Toate organizațiile de massă au fost mobilizate în jurul școlii pentru susținerea acestei acțiuni. Lucrările au început în toate școlile. Intregul raion pare un adevărat șantier de lucru. Până la 1 Iunie au fost văruite și reparate 15 școli din totalul de 85 și s'au aprovizionat cu lemne următoarele școli: Părâul Pripor, Pocrina, Cerna-Vârf, Titerlești, Ploștina și Roșiuta. Toate școlile s'au aprovizionat cu materialul necesar curățeniei și văruirii.

Stimulați de această grijă pentru gospodărirea școlilor, țăranii muncitori din satul Vladimirești au hotărît să-și construiască o nouă sală de clasă pentru copiii lor. In scurt timp, și-au strâns tot materialul necesar: 100 care cu piatră, lemnele necesare acoperișului etc., iar în ziua de 30 Mai, 45 de oameni, prin muncă voluntară, au construit din piatră temelia.

Fără să neglijeze problema examenelor, cadrele didactice și directorii de școli din raionul Baia-de-Aramă se străduesc să facă din școlile lor localuri cât mai plăcute și mai atrăgătoare pentru fiii țăranilor muncitori. Când se vor studia rezultatele acestei frumoase întreceri, realizările obținute vor oglindi și mai adânc noua atitudine a oamenilor muncii față de desvoltarea școlii noastre.

M. MATICAN
șeful Secției de Invățământ a raionului Baia de Aramă

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Invățătura lui I. V. Stalin despre rolul social al limbii

Geniala lucrare a lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii” reprezintă o nouă etapă în desvoltarea științei sovietice despre limbă. I. V. Stalin a clarificat într'un mod nou toate problemele fundamentale ale lingvisticii. In lucrarea tovarășului Stalin se dă o rezolvare principial nouă problemelor lingvisticii, înlăturând în mod hotărît formulele nemarxiste, ca, de exemplu, aceea despre caracterul suprastructural al limbii, despre caracterul de clasă al limbii, formule care s'au fixat mai mult sau mai puțin solid în lingvistica sovietică sub influența lui N. I. Marr. In alte cazuri, I. V. Stalin pune probleme noi care nu au fost încă până acum puse lingvisticii sovietice, ca, de exemplu, problema fondului principal de cuvinte. Desvoltând multilateral tezele materialismului dialectic, I. V. Stalin a rezolvat fiecare dintre problemele atinse extrem de clar și de precis.

Problemele puse și rezolvate în lucrarea lui I. V. Stalin au o importanță foarte mare atât pentru desvoltarea mai departe a științei despre limbă, cât și pentru predarea acestei științe și, în particular, pentru predarea în școală a limbii. Noi știm că e greu să se obțină din partea elevilor atitudinea cuvenită față de studierea limbii și că, în consecință, e greu să se obțină succese însemnate în însușirea limbilor, dacă elevii nu știu sau nu-și reprezintă clar, pentru ce există limba și cât de importantă este ea pentru societatea omenească. Dimpotrivă, cu cât elevii vor înțelege mai clar pentru ce există limba și ce rol îndeplinește ea în societate, cu atât mai conștientă va fi atitudinea lor față de studiul limbii, față de folosirea limbii, cu atât mai mare va fi interesul pentru problemele structurii limbii, pentru desvoltarea, pentru istoria ei, cu atât mai mari vor fi și succesele lor în însușirea limbilor.

Răspunzând la întrebarea: „Care sunt trăsăturile caracteristice ale limbii?”, I. V. Stalin arată mai întâi că „limba face parte din fenomenele sociale care acționează în tot cursul existenței societății. Ea se naște și se desvoltă odată cu nașterea și desvoltarea societății. Ea moare odată cu moartea societății. In afara societății nu există limbă”. (I. V. Stalin: „Marxismul și problemele lingvisticii”, Ed. P.M.R., pag. 23).

Fiind un fenomen social, limba „servește în egală măsură toate clasele societății”. (idem, pag. 13). „Ea n'a fost creată pentru satisfacerea nevoilor unei singure clase, oricare ar fi ea, ci ale întregii societăți, ale tuturor claselor societății. Tocmai deaceea ea a fost creată ca limbă a întregului popor, unică pentru societate și comună pentru toți membrii societății”. (idem, pag. 7). Prin aceasta limba a fost și este a întregului popor, în toate etapele desvoltării ei, începând cu vremea apariției ei.

„Limba este legată nemijlocit de activitatea de producție a omului la fel ca și oricare altă activitate, în toate sferele muncii sale, fără nici o excepție”. (idem, pag. 25).

Astfel, „sfera de acțiune a limbii, cuprinzând toate domeniile de activitate ale omului, este mult mai largă și mai variată decât sfera de acțiune a suprastructurii. Mai mult, ea este aproape nelimitată” (idem, pag. 11). E cu totul evident dece caracterul atotcuprinzător al limbii trebue să fie obiectul unei permanente și sistematice lămuriri în școală. Studierea limbii este deosebit de importantă și valoroasă tocmai în virtutea sferei ei de acțiune nelimitate.

Limba face parte din fenomenele sociale și, prin originea ei, ea se naște odată cu nașterea societății. Prin faptul că este condiționată de istoria concretă a societății, ea se desvoltă împreună cu desvoltarea societății. Prin funcția ei — ea există numai pentru societate. Limba există după observația justă a lui Marx și Engels și pentru alți oameni, și numai prin aceasta ea există și pentru mine însumi. Limba este necesară individului numai întrucât el este membru al societății. Și întrucât nu poate exista un individ în afara societății, nu poate exista și nu există nici limbă în afara societății.

Funcția de comunicare este prima funcție a limbii. Despre primordialitatea acestei funcții au vorbit cei dintâi Marx și Engels, arătând că limba se naște numai din trebuințele, din necesitățile presante ale comunicării cu ceilalți oameni. Prin urmare, limba nu este numai un mijloc de comunicare în orice societate omenească: ea s'a născut ca mijloc de comunicare. Primordialitatea acestei funcții este subliniată de I. V. Stalin, care arată că „tocmai pentru asta și există limba, tocmai pentru asta a și fost creată, ca să servească societății, luată în întregime, ca mijloc de comunicare între oameni”. (idem, pag. 8).

Funcția de comunicare este primordială și în acelaș timp cea mai importantă funcție a limbii. In lucrarea „Marxismul și problemele lingvisticii”, I. V. Stalin indică în repetate rânduri această funcție a limbii și îi dă importanță principală. Particularitățile specifice ale limbii constau tocmai în faptul că „limba servește societatea ca mijloc de comunicare între oameni”. (idem, pag 38).

Relevând faptul că funcția de comunicare este funcția de bază a limbii, I. V. Stalin relevă și conținutul acestei funcții și legătura ei cu celelalte funcții ale limbii. „Limba este un mijloc, un instrument cu ajutorul căruia oamenii comunică între ei, fac schimb de idei și se înțeleg reciproc” (idem, pag. 23). Prin urmare, comunicarea între oameni este în primul rând „un schimb de idei”, având ca scop **înțelegerea reciprocă**.

Dar schimbul de idei în societatea omenească (ceeace înseamnă și înțelegerea reciprocă) „este o necesitate permanentă și vitală deoarece fără el este imposibil să se organizeze acțiuni comune ale oamenilor în lupta cu forțele naturii, în lupta pentru producerea bunurilor materiale necesare, este imposibil să se obțină succese în activitatea de producție a societății, prin urmare este imposibilă însăși existența producției sociale”. (idem, pag. 23). Fără limbă, prin urmare, acțiuni comune, concordante ale oamenilor în lupta cu natura nu sunt posibile, adică nu este posibilă producția socială. Și mai clar este exprimată această idee în definirea particularităților specifice ale limbii: „...limba servește societatea ca mijloc de comunicare între oameni, ca mijloc pentru schimbul de idei în societate, ca mijloc care dă oamenilor posibilitatea să se înțeleagă între ei și să organizeze munca comună în toate sferele activității omenești, atât în domeniul producției cât și în domeniul relațiilor economice, atât în domeniul politicii cât și în domeniul culturii, atât în viața socială cât și în viața de toate zilele” (idem, pag. 38). Astfel, limba nu este numai un instrument de comunicare, ci și un instrument de luptă în cel mai larg sens al acestui cuvânt: lupta în domeniul producției, economiei, politicii, culturii etc.

Indicațiile lui I. V. Stalin despre limbă ca instrument de comunicare ne învață că existența și desvoltarea societății nu e posibilă fără producție socială; producția socială nu este posibilă fără acțiuni comune ale oamenilor; acțiunile comune ale oamenilor nu sunt posibile fără înțelegere reciprocă: înțelegerea reciprocă nu este posibilă fără schimb de idei, iar schimbul de idei nu este posibil fără limbă. Tovarășul Stalin arată că „fără o limbă înțeleasă de societate și comună pentru membrii ei, societatea își încetează producția, se destramă și încetează de a exista ca societate. In acest sens limba, fiind un mijloc de comunicare, este în acelaș timp și un instrument de luptă și de desvoltare a societății”. (idem, pag. 23-24).

Astfel, limba este un instrument de comunicare și, prin aceasta, un instrument de luptă și desvoltare a societății. Funcția de comunicare este în acelaș timp și funcția de exprimare a gândurilor, căci comunicarea constă tocmai în schimbul de idei, prin urmare, în exprimarea ideilor. Pentru a fi comunicate, ideile trebue făcute accesibile percepției senzoriale a celorlalți oameni, adică trebue exprimate în sunete; dar exprimarea ideilor constitue ea însăși un act de comunicare.

Totuși limba nu exprimă numai ideile, ci le și formează. Limba nu este, în raport cu ideile, ceva exterior; limba nu este numai un înveliș material, ci și un instrument al ideilor, și în aceasta constă cea de a doua funcție a limbii. Gândirea se realizează cu ajutorul limbii; fără limbă nu poate exista gândire, tot așa cum nu poate exista nici limbă fără gândire.

Legătura dintre limbă și gândire este nemijlocită. „Fiind nemijlocit legată de gândire, limba înregistrează și fixează în cuvinte și în combinații de cuvinte, în propoziții, rezultatele activității gândirii, succesele omului în munca lui de cunoaștere și face posibil, în acest fel, schimbul de idei în societatea omenească”. (idem, pag. 23). Legătura nemijlocită a limbii cu gândirea ne apare deosebit de evidentă, atunci când comparăm limba vorbită cu cea scrisă, care deasemenea este legată cu gândirea, dar e legată prin intermediul limbii vorbite.

Răspunzând la a doua întrebare a tov. Craseninicova, I. V. Stalin scrie: „Se spune că gândurile iau naștere în capul omului înainte de a fi exprimate în vorbire, că iau naștere fără materialul limbii, fără învelișul limbii, într'o formă, ca să zicem așa, nudă. Dar aceasta este cu desăvârșire fals. Orice gânduri ar lua naștere în capul omului, ele pot să se nască și să existe numai pe baza materialului limbii, pe baza termenilor și frazelor limbii. Gânduri nude, libere de materialul limbii, libere de „materia naturală” a limbii nu există. „Limba este realitatea nemijlocită a gândirii” (Marx). Realitatea gândirii se manifestă în limbă. Numai idealiștii pot vorbi despre o gândire nelegată de „materia naturală” a limbii, despre gândire fără limbă”. (idem, pag. 41).

Deci, cea de a doua funcție a limbii — limba instrument al gândirii — trebue să fie înțeleasă în sensul legăturii indisolubile și nemijlocite a limbii cu gândirea. Limba formează gândul și-l exprimă. Gândirea în sine este gândire prin cuvinte, gândire cu ajutorul vorbirii, gândire verbală, chiar și neexprimată în sunete. Formând gândul, limba apare ca instrument al gândului; exprimând gândul, materializându-l în sunete, limba apare ca instrument de comunicare.

E clar că ambele aceste funcții sunt legate între ele. Exprimând gândul, adică realizând actul comunicării, limba formează gândul. Dar, pe de altă parte, limba formează gândul mai întâi de toate pentru alții, pentru exprimarea lui, deci pentru comunicare. Și în acest sens, funcția limbii de formare a gândului, a fost totdeauna și este subordonată funcției de comunicare.

Fiind mai întâi de toate un mijloc de comunicare între oameni, limba, alături de alți factori, unește prin aceasta pe oameni, într'un anumit fel, de colectivitate și servește ca mijloc de legare a oamenilor într'un singur tot, indiferent de deosebirile și chiar de contradicțiile dintre interesele, concepțiile, ideologiile lor, indiferent de deosebirile de rang, de castă, de clasa sau de orice alte deosebiri sociale între oameni. Astfel, una din trăsăturile cele mai importante ale colectivității naționale este limba. Definiția clasică a națiunii, dată de I. V. Stalin în „Marxismul și problema națională”, spune: „Națiunea este o comunitate stabilă de oameni, istoricește constituită și care a luat ființă pe baza comunității de limbă, de teritoriu, de viață economică și de factură psihică ce se manifestă în comunitatea culturii” (I. V. Stalin, Opere, vol. II, pag. 312). I. V. Stalin însoțește această definiție a națiunii cu observația: „Este necesar să subliniem că niciunul din semnele distinctive arătate, luat în parte, nu este deajuns pentru definirea națiunii. Mai mult, e deajuns să lipsească fie chiar numai una din aceste trăsături, pentru ca națiunea să înceteze de a fi națiune”, (idem, pag. 312). Prin urmare, e deajuns să lipsească o limbă comună pentru ca națiunea să înceteze de a mai fi o comunitate, un tot. Nu întâmplător, în enumerarea semnelor distinctive ale națiunii, limba a fost pusă în primul loc; printre celelalte trăsături obligatorii ale națiunii, limba este o trăsătură deosebit de esențială. „Marxismul spune că una din cele mai importante caracteristici ale națiunii este comunitatea de limbă, știind deasemenea prea bine că înlăuntrul națiunii există contradicții de clasă”. (I. V. Stalin: „Marxismul și problemele lingvisticii”, Ed. P.M.R. pag. 17).

In calitate de cel mai important mijloc de comunicare, limba servește și cultura națională, care poate fi diferită, după conținutul ei, dar care, totdeauna, este națională în formă, adică după limbă.

Referindu-se la Lenin și Stalin, care au arătat că în societatea capitalistă există două culturi, una burgheză și una proletară, continuatorii lui Marr au tras concluzia că există și două limbi de clasă în societatea capitalistă. Dar, vorbind despre cele două culturi, Lenin și Stalin au avut în vedere conținutul culturii, care în realitate este de clasă. Conținutul culturii, cu toată diversitatea sa este constituit, în esență, din idei, a căror formă de existență este limba. De aceea, cultura este de clasă după conținutul ei și, în acelaș timp, națională după formă, adică după limbă.

Distingerea riguroasă și consecventă dintre conținutul culturii și limbă ca formă națională a culturii are o importanță deosebit de mare pentru construirea culturii într'un stat multinațional cum este Uniunea Sovietică. Lupta pentru cultură este lupta pentru conținutul ei socialist, în consecință, pentru educarea conștiinței comuniste, pentru atragerea maselor largi populare ale tuturor naționalităților în însușirea tezaurului ideologic al marxism-leninismului. Dar ideile nu există rupte de limbă. De aceea, lupta pentru cultură e legată de creșterea și desvoltarea limbilor naționale, constitue o parte a politicii naționale a Uniunii Sovietice. Această politică, pe de o parte, asigură tuturor limbilor posibilitatea de a se desvolta fără piedici, ajută desvoltării limbilor naționale prin instruirea populației în limba maternă, prin alcătuirea de alfabete în limbile naționale, prin stimularea creației științifice și literare, în fine, prin studierea teoretică a acestor limbi și alcătuirea de gramatici, de dicționare etc.; „...numai cu condiția desvoltării culturilor naționale, naționalitățile înapoiate vor putea fi atrase cu adevărat la opera de construire a socialismului....”, „...tocmai aceasta este baza politicii leniniste **de ajutorare și de sprijinire** a desvoltării culturilor naționale ale popoarelor din U.R.S.S.” (I. Stalin, Raportul politic al Comitetului Central la Congresul al XVI-lea al P.C. (b) al U.R.S.S., Ed. P.M.R., 1951, pag. 283). Pe de altă parte, aceasta determină și atitudinea față de limba rusă, a cărei cunoaștere constitue un instrument puternic pentru însușirea culturii socialiste în toată profunzimea și multilateralitatea sa.

Nu e greu de înțeles că limba servește cultura și unește oamenii în națiuni tocmai datorită faptului că este mijloc de comunicare între oameni. Limba — mijloc de comunicare — aceasta este funcția de bază a limbii. Limba este mijloc de comunicare; deaceea ea formează gândul și pentru aceasta, pentru comunicare, îl formează.

La fel ca și limba pot fi folosite și sunt folosite ca instrumente de comunicare și alte mijloace: gesturi, mimică. Totuși aceste mijloace auxiliare nu constitue o limbă. Astfel, despre „limba” gesturilor I. V. Stalin scrie: „aceasta nu este limbă, și nici măcar un surogat de limbă, care să poată înlocui într'un fel sau altul limba sonoră, ci un mijloc auxiliar cu mijloace extrem de restrânse, de care se folosește câteodată omul pentru a sublinia în vorbire un moment sau altul. Limba gesturilor deasemenea nu se poate compara cu limba sonoră, așa cum nu se poate compara un hârleț primitiv de lemn cu un tractor modern pe șenile, prevăzut cu plug cu cinci brăzdare și cu semănătoare de tractor” (I. V. Stalin: „Marxismul și problemele lingvisticii”, pag. 48). Deosebirea dintre aceste mijloace auxiliare de comunicare și limba cuvintelor constă în primul rând în faptul că ele nu există ca limbi de sine stătătoare, ci există numai alături de limba cuvintelor ca mijloace auxiliare ale acestei limbi; deci, ele nu formează gândul, ci doar exprimă gândul isprăvit, format cu ajutorul limbii și existând sub forma limbii. In al doilea rând, posibilitățile unor astfel de „limbi” sunt foarte limitate.

Iată, pe scurt, concluziile: funcția de bază și primară a limbii constă în faptul că ea servește de mijloc de comunicare între oameni. Numai îndeplinind această funcție, limba unește pe oameni în societate, servește ca instrument de luptă și desvoltare, servește cultura națională. Numai în procesul îndeplinirii acestei funcții limba a fost „una din forțele care au ajutat pe oameni să se desprindă din lumea animalelor, să se unească în societăți, să-și desvolte gândirea, să organizeze producția socială, să lupte cu succes cu forțele naturii și să ajungă la progresul pe care îl avem în prezent”. (idem, pag. 47-48).

Invățătura lui I. V. Stalin despre rolul social al limbii, despre legătura nemijlocită și indisolubilă a limbii cu gândirea duce la concluzia practică a necesității studierii sistematice și permanente a limbii în scopul însușirii normelor ei. Cu mult înainte încă de discuția despre lingvistică, I. V. Stalin a spus lui A. S. Iakovlev, Erou al Muncii Socialiste, că, dacă un om nu poate să-și expună gândul în mod just, corect, înseamnă că și gândurile lui sunt nesistematice, haotice. Și altfel nici n'ar putea fi: limba este doar realitatea nemijlocită a gândului.

A studia limba rusă înseamnă a învăța în primul rând dela V. I. Lenin și I. V. Stalin să exprimi gândurile proprii simplu, clar și precis. Nu degeaba a spus M. I. Kalinin, adresându-se scriitorilor începători: „Dacă m'ați întreba cine știe mai bine decât toți limba rusă, v'aș răspunde — Stalin. Dela el trebue să învățăm conciziunea, claritatea și puritatea de cristal a limbii. Incercați să expuneți mai pe scurt vre-o idee exprimată de Stalin!”

I. A. Kalinin

(Din revista „Russkii iazik v școle”)

Să studiem mai aprofundat legile de desvoltare a limbii

I. V. Stalin ne învață că studiul legilor de desvoltare a limbii, legi care determină specificul ei într'o serie de alte fenomene sociale, constitue sarcina principală a lingvisticii.

Identificând limba cu suprastructura ideologică, Marr și adepții săi căutau explicarea diferitelor modificări ale limbii, chiar și a unora ca modificarea sunetelor sau a formelor gramaticale, de pildă, a declinărilor și conjugărilor, în baza economică, în schimbările formațiilor social-economice, precum și în încrucișările limbilor, pe care ei le considerau drept mijloc universal de formare a unor limbi noi, cu o structură nouă. Ei ignorau legile de desvoltare a limbii însăși și particularitățile ei formate în decursul veacurilor.

Cu această concepție a desvoltării limbii rămânea absolut de neînțeles de ce limbile unor popoare care stau pe una și aceiași treaptă de desvoltare socială, se deosebesc adeseori în ce privește structura lor, și dimpotrivă, limbile care au asemănare în structura lor gramaticală, pot aparține unor popoare cu etape de desvoltare diferite.

Tovarășul Stalin a arătat cu cea mai deplină claritate caracterul antiștiințific al născocirilor marriste. Nici schimbarea formațiilor social-economice, nici încrucișările nu duc la modificări hotărîtoare în structura limbii (deși încrucișarea poate duce la dispariția uneia din limbi). Istoria limbii este indisolubil legată de istoria societății, și în acelaș timp, limba se desvoltă și pe baza propriilor sale legi interne de desvoltare. „Limba — spune I. V. Stalin — este produsul unei întregi serii de epoci, în decursul cărora ea capătă formă, se îmbogățește, se desvoltă și se șlefuește”. (I. V. Stalin „Cu privire la marxism în lingvistică”, Ed. P.M.R., pag. 9). Tovarășul Stalin ne învață că desvoltarea limbii are loc prin desfășurarea și perfecționarea elementelor de bază ale limbii existente. In felul acesta cercetarea istorică a limbii este înainte de toate cercetarea legilor interne ale desvoltării sale.

Problema legilor interne de desvoltare a limbii se găsește astăzi în centrul atenției lingviștilor. La începutul anului 1952 în cadrul Institutului de lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S. a avut loc o discuție consacrată acestor probleme.

★

In operele clasicilor marxism-leninismului sunt tratate aprofundat noțiunile de „lege”, „lege internă”, „desvoltare”. In lumina învățăturii marxist-leniniste a devenit posibilă și precizarea noțiunii „lege internă de desvoltare a limbii” în sistemul general al lingvisticii marxiste. După cum arată academicianul V. V. Vinogradov, studiul legilor de desvoltare a limbii constă, pe deoparte în cercetarea acțiunii reciproce a limbii cu alte fenomene sociale în procesul desvoltării lor, pe de altă parte, în studiul modificărilor structurii limbii. Diferiți factori ai istoriei limbii — sunete, forme, cuvinte, construcții sintactice nu trebuesc studiate izolat, ci în legătura lor reciprocă.

In legătură cu aceasta este foarte important să se studieze specificul manifestării legilor interne în diferitele părți ale limbii — vocabular, structură gramaticală, sistemul sunetelor.

Divergențele cele mai mari sunt provocate de problema sistemului sunetelor. Unii lingviști limitează legile interne în domeniul foneticii numai la fenomenele care se reflectă direct în alte părți ale limbii și duc la modificări în gramatică. In conformitate cu acest punct de vedere, un proces ca dispariția în limba rusă veche a consoanelor reduse, proces care a provocat modificări serioase în structura limbii ruse, inclusiv în sistemul ei gramatical se referă la legile interne de desvoltare a limbii ruse.

Studiul legilor interne de desvoltare a limbii concrete este nedespărțit de studiul legilor comune de desvoltare a limbii în genere. Aceste legi interne care acționează în toate limbile și în toate etapele desvoltării lor sunt arătate de I. V. Stalin în lucrarea sa „Cu privire la marxism în lingvistică”. Ele sunt: legea trecerii dela o stare calitativă a limbii la o altă stare nu... „pe calea exploziei, pe calea nimicirii dintr'odată a vechiului și a construirii noului, ci pe calea acumulării treptate și îndelungate a elementelor noii calități, a noii structuri a limbii, pe calea dispariției treptate a elementelor calității vechi”. (Idem, pag. 28), legea perfecționării elementelor de bază ale limbii; legea neuniformității ritmului de desvoltare și modificare a diferitelor părți ale limbii, vocabularul, fondul principal de cuvinte, structura gramaticală. Aceste legi precum și alte legi interne comune de desvoltare a limbii se manifestă în diferite tendințe și legi, comune și ele pentru diferite limbi.

★

Supunând unei critici nimicitoare teoria marristă a „încrucișării”, I. V. Stalin a arătat că „încrucișarea nu dă o nouă, o a treia limbă, ci menține una dintre limbi, menține structura ei gramaticală și fondul ei principal de cuvinte și-i dă posibilitatea să se desvolte potrivit legilor ei interne de desvoltare”. (Idem, pag. 30). Desvoltând mai departe această teză, tovarășul Stalin scrie: „Așa s'a întâmplat, de exemplu, cu limba rusă, cu care s'au încrucișat în cursul desvoltării istorice limbile mai multor popoare și care a ieșit întotdeauna învingătoare”. (Idem, pag. 31).

In felul acesta, desvoltarea limbii după legile sale interne asigură specificul național și originalitatea ei. Pierderea acestei posibilități duce la dispariția limbii. De aceea, cercetarea legilor interne de desvoltare a limbii concrete înseamnă studiul specificului ei, al caracterului național și al originalității ei, studiul căilor concrete de perfecționare a limbii.

Studiul legilor interne de desvoltare a limbilor concrete este una dintre sarcinile cele mai actuale ale lingviștilor sovietici. In această direcție lucrează în prezent academicianul V. V. Vinogradov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S., V. M. Jirmunski, prof. V. M. Jarțeva, V. A. Zveghințev, M. M. Suchman și alții.

In legătură cu problema legilor interne de desvoltare a unei anumite limbi concrete se ridică problema legilor interne de desvoltare a unor grupe (familii) de limbi înrudite. După cum se știe, Marr și elevii săi negau înrudirea limbilor, tratau de sus orice încercare de studiu a grupelor (familiilor) de limbi. Caracterul profund eronat și dăunător al concepțiilor lui Marr în această problemă a fost arătat de către I. V. Stalin: „...nu se poate nega că înrudirea de limbă între națiuni, ca, de exemplu, între cele slave este incontestabilă, că studierea înrudirii de limbă a acestor națiuni ar putea fi de mare folos lingvisticii în studierea legilor de desvoltare a limbii”. (Idem, pag. 34, 35).

Proveniența limbilor înrudite dintr'o singură limbă — bază comună pentru ele, determină caracterul parțial comun al legilor lor interne de desvoltare.

Exemplele unui asemenea caracter comun pot fi găsite în istoria familiilor de limbi slave, germanice, turce și altele. Totuși desvoltarea separată a limbilor înrudite duce la originalitatea națională a fiecărei din aceste limbi, la diferențierea treptată a legilor lor interne de desvoltare, iar gradul acestei diferențieri depinde de gradul de înrudire a limbilor (de pildă, limba rusă și ucrainiană sau limba polonă și cehă pe deoparte — și limba rusă și cehă pe de altă parte) și de timpul cât a durat desvoltarea lor independentă.

★

Legile interne de desvoltare a limbii, fiind legi istorice, trebue deosebite de legile de funcționare a limbii, de regulile ei de întrebuințare. Aceste categorii sunt condiționate reciproc: regulile de funcționare a limbii sunt un rezultat al desvoltării sale istorice, un rezultat al acțiunii legilor interne de desvoltare a limbii; în acelaș timp legile interne de desvoltare a limbii, ca legi de desvoltare și perfecționare a elementelor de bază ale limbii existente, sunt determinate de particularitățile sistemului existent.

Astfel, de pildă, sistemul declinării substantivelor în limba rusă veche se deosebea simțitor de cel de azi. Regulile actuale ale declinării substantivelor în limba rusă și însăși repartiția cuvintelor după tipuri de declinare au apărut în urma unor modificări îndelungate și complexe. Dar aceste modificări, care reflectă legile interne de desvoltare a limbii ruse, au fost determinate de particularitățile sistemului vechi, de contradicțiile și posibilitățile acestui sistem.

Rezultatul pozitiv al activității desfășurate în ultimul timp de către lingviștii sovietici în domeniul studiului legilor interne de desvoltare a limbii este neîndoielnic. A fost soluționată și lămurită o întreagă serie de probleme, legate de problema generală a legilor interne de desvoltare a limbii, a fost trasată calea cercetărilor istorice concrete pentru viitor. Una dintre cele mai urgente sarcini, care decurge direct din lucrările lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică este studiul legilor de desvoltare a limbii în legătură indisolubilă cu istoria poporului — creatorul și purtătorul acesteia.

Un model strălucit de cercetare a legilor de desvoltare a limbii în legătura indisolubilă cu legile desvoltării societății a fost dat de către I. V. Stalin, care a elaborat două formule ale relațiilor reciproce între limbi, corespunzătoare celor două epoci diferite în desvoltarea societății — *până* la victoria socialismului pe scară mondială și *după* această victorie. In lumina tezei lui I. V. Stalin despre contopirea limbilor într'o singură limbă comună după victoria socialismului pe scară mondială, capătă o importanță deosebită studiul vast al legilor de desvoltare a limbilor națiunilor socialiste pe care și-l propune Institutul de Lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S.

V. Levin

candidat în științe filologice
(din „Literaturnaia Gazeta”)

După alegerea noilor organe sindicale

Despre unele sarcini și mijloace ale muncii culturale de masă

AUREL POP

membru în Comitetul Executiv al Uniunii sindicatelor de învățământ.

O sarcină importantă care stă nemijlocit în fața noilor organe sindicale alese este instruirea lor temeinică. De îndeplinirea acestei sarcini depinde atât calitatea muncii cât și continuitatea ei.

Care sunt sarcinile fundamentale ale muncii culturale de masă? Care sunt sarcinile muncii culturale de masă specifice ramurii noastre profesionale, sindicatelor de învățământ?

Marele Lenin ne învață că sindicatele sunt o școală a comunismului. Genialul continuator al operei lui Lenin, tovarășul Stalin, ne învață că sindicatele trebue să desfășoare o astfel de muncă culturală și politică încât să ridice conștiința și nivelul maselor muncitoare până la nivelul înalt al înțelegerii și însușirii politicii partidului. Numai astfel sindicatele vor putea deveni adevărate curele de transmisiune între partid și massa celor ce muncesc, vor putea desvolta energia și inventivitatea creatoare a maselor în lupta pentru construirea socialismului, vor putea antrena milioane de oameni ai muncii la rezolvarea treburilor politice.

Numai printr'o astfel de muncă culturală și politică, desfășurată de sindicate sub conducerea organizațiilor de partid, se poate face educație comunistă maselor, în vederea creării în sânul acestora a unei noi atitudini față de muncă, față de avutul obștesc, față de interesele superioare ale patriei.

Tocmai de aceea tovarășul Stalin ne învață că metoda convingerii este metoda proprie muncii din sindicate. Munca de convingere cere deci un înalt nivel cultural și multă răbdare din partea activiștilor culturali.

Munca culturală nu este un scop în sine, așa după cum o mai privesc încă, din păcate, unii activiști ai sindicatelor noastre. Dimpotrivă, ea trebue să aibă un bogat conținut politic. Sub conducerea organizațiilor de partid, munca culturală trebue să fie concepută și aplicată în spiritul luptei de clasă a proletariatului, să fie strâns legată de sarcinile concrete ale construirii socialismului, să ajute efectiv la îndeplinirea planului de stat, în fiecare sector, uzină, atelier, școală și clasă. Dacă nu se realizează această organică legătură, dacă munca culturală este ruptă de aceste sarcini concrete, ea este formală și fără rost.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață că învățătorimea, care este cea mai numeroasă parte a intelectualității ce vine des și nemijlocit în legătură cu massele de țărani muncitori, are menirea de a duce în popor cuvântul partidului. Ea trebue să lupte pentru traducerea în viață a politicii statului de democrație populară, ea are misiunea de a lupta din toate puterile pentru lichidarea neștiinței de carte, a obscurantismului, a misticismului, ea trebue să desfășoare o bogată activitate obștească pe tărâmul construcției socialiste.

In activitatea instructiv-educativă și în activitatea obștească **cadrele didactice trebue deopotrivă să se călăuzească după principiile luptei de clasă a proletariatului**, după învățătura marxist-leninistă, care ne învață că în perioada de trecere dela capitalism la socialism lupta de clasă nu se stinge, nu scade din intensitate ci, dimpotrivă, lupta de clasă crește, se ascute din ce în ce mai mult. Este o lege a desvoltării societății spre socialism faptul că, odată cu creșterea elementelor socialiste față de elementele capitaliste, rezistența acestora din urmă se înteţeşte, devine tot mai înverșunată. Istoria omenirii nu cunoaște nicio clasă socială care să fi părăsit de bunăvoie arena politică.

Sub conducerea partidului, munca culturală a sindicatelor de învățământ trebue să se desfășoare pe această linie și nu în afara ei. Noile organe sindicale și cadrele didactice în general vor trebui să studieze temeinic operele clasicilor marxism-leninismului, operele tovarășului Stalin. Ei vor trebui să studieze scrierile tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, documentele partidului nostru, pentru a putea să-și ducă munca cu succes atât în școală cât și în afara ei. Numai astfel cadrele didactice vor fi bine înarmate ideologic, vor ști să aplice linia partidului, vor ști să lupte fără cruțare împotriva oricărei denaturări a ei. Sindicatele de învățământ au datoria să lupte cu hotărîre împotriva devierii de dreapta al cărei purtător principal a fost V. Luca, împotriva împăciuitorismului de care au dat dovadă tov. Teohari Georgescu și Ana Pauker — deoarece această deviere reprezintă pătrunderea elementelor capitaliste și a influenței lor politice și ideologice în sânul clasei muncitoare, a sindicatelor, a partidului.

Cu prilejul alegerilor sindicale s'a constatat că în conducerea unor organizații sindicale au pătruns elemente dușmănoase. Acestea au împiedicat, după cum era și firesc, desvoltarea activității sindicatelor de învățământ. Va trebui să se desfășoare o astfel de muncă politico-culturală încât, în aceste alegeri, să aducem în conducerea organizațiilor noastre sindicale, fruntași în muncă, cu origină socială sănătoasă, elemente cinstite, devotate cu trup și suflet cauzei socialismului, elemente care se bucură de autoritate și de încrederea maselor și sunt în stare să mobilizeze masele la îndeplinirea planului de învățământ. Pe de altă parte, organele sindicale vor trebui să lupte pentru acordarea burselor fiilor oamenilor muncii, și anume tocmai elementelor fruntașe la învățătură, studenților care provin din mediul muncitoresc sau direct din fabrici, din rândul cărora va trebui formată intelectualitatea de mâine a țării noastre.

Partidul ne învață că trebue să ducem o luptă hotărîtă împotriva împăciuitorismului, care favorizează devierea de dreapta și este o formă a oportunismului. De un astfel de împăciuitorism au dat dovadă cu ocazia adunărilor generale, unii învățători și profesori. Așa este, bunăoară, cazul alegerii ce s'a făcut la comitetul local din comuna Seini, raionul Baia Mare, unde massa a ascuns și a încercat să cocoloșească lipsurile grave ale prof. Diaconu Teodor, propus pe lista de candidați și ales în comitetul local. Această alegere a trebuit să fie infirmată ulterior, deoarece s'a constatat că Diaconu Teodor este un element dușmănos, că a fost scos din munca sindicală ca urmare a metodelor antipartinice folosite; că și-a părăsit familia și a dus o viață imorală, că a fost mutat disciplinar din regiunea Vâlcea în regiunea Baia Mare și tot așa dela Sighet la Seini.

Tot lipsă de combativitate și împăciuitorism s'a manifestat în cazurile când cu toate că activitatea unor organe sindicale a fost considerată nesatisfăcătoare acestea au fost alese din nou, în vechea formație. Faptul dovedește lipsă de vigilență revoluționară. Așa este cazul comitetului de instituție al școlii profesionale nr. 16 din Carei și a comitetului din Tăuți-Măgheruș, raionul Baia Mare. Profesorii și învățătorii dela aceste școli au încercat să ascundă lipsurile din muncă, să cocoloșească greșelile, să motiveze în fel și chip fenomenele negative scoase în evidență în dările de seamă ca: relații neprincipiale în colectivele de muncă, familiarism, indisciplină, superficialitate și moleșeală în muncă, obiectivism și cosmopolitism în tratarea lecțiilor.

Tocmai împotriva unor astfel de manifestări sindicatele de învățământ vor trebui să ducă o muncă politico-culturală pentru desvoltarea spiritului critic și autocritic în sânul membrilor sindicatelor. Munca culturală a organelor noastre sindicale va trebui să fie astfel îndrumată și orientată încât să ducă la lichidarea delăsării, a moleșelii în muncă, a spiritului liberalist de care au dat dovadă unele birouri regionale care n'au trimis nici până azi rapoarte de activitate pe primul trimestru al acestui an. Trebue să luptăm împotriva ritmului greoi în muncă, pentru întărirea responsabilității în muncă a tuturor membrilor sindicatelor de învățământ. In articolul redacțional din „Scânteia”: „Pentru continua întărire a partidului” se arată: „...partidul are nevoie de o unitate reală, nu formală, iar o unitate reală nu poate exista decât pe bază principială; ea se obține nu prin cocoloșirea divergențelor ci prin desvăluirea și lichidarea lor, prin lupta necruțătoare contra abaterilor și tendințelor împăciuitoriste, care pun în primejdie unitatea partidului”. Sindicatele de învățământ au de îndeplinit sarcini importante în vederea desvoltării revoluției culturale în țara noastră. Organele noi alese vor trebui să stabilească relații principiale în muncă. Sindicatele trebue deci să se întărească cu ajutorul criticii și autocriticii care trebue să fie folosită cu îndrăsneală, pricepere și regularitate în analiza activității sindicale și ori de câte ori este cazul.

Va trebui respectată Hotărîrea Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii prin care organele sindicale trebue să prezinte periodic dări de seamă despre activitatea depusă, în fața maselor, supunând-o criticii acestora. Valoarea educativă a adunărilor generale este deosebit de mare și este un fapt general constatat că după fiecare critică a maselor, activitatea organizațiilor sindicale s'a îmbunătățit.

Luptând cu hotărîre împotriva devierii de dreapta, munca culturală a organelor noastre sindicale va trebui îndrumată astfel încât să ducă la demascarea și scoaterea elementelor chiaburești din sfaturile populare, din cooperative, din G.A.C., G.A.S., S.M.T. Invățătorii dela sate vor trebui îndrumați să desfășoare o activitate cultural-politică și o astfel de muncă de lămurire, încât să ducă la strângerea și întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, la îngrădirea chiaburimii, la realizarea planului de colectări și achiziții, la aplicarea politicii fiscale în spiritul luptei de clasă, la acordarea creditelor de stat numai țărănimii muncitoare, pentru crearea de întovărășiri agricole și G.A.C., pentru popularizarea agrominimului.

Invățătorii vor trebui să ducă muncă de lămurire pentru a convinge țărănimea muncitoare că înfrângerea devierii de dreapta înseamnă pentru poporul nostru muncitor un mare pas pentru întărirea statului nostru de democrație populară, pentru industrializarea țării, pentru crearea de noi unități socialiste în agricultură, pentru întărirea patriei noastre și a lagărului păcii.

Munca pentru lichidarea neștiinței de carte este o înaltă îndatorire patriotică, o sarcină a planului cincinal și o parte importantă a muncii culturale de masă a sindicatelor de învățământ. Invățătorii, în special, au dat dovadă în multe părți de spirit de sacrificiu, de un înalt simț de răspundere în lupta grea pe care au dus-o pentru combaterea analfabetismului. Această muncă va trebui intensificată pe viitor, astfel, încât, încă înainte de 1955, această plagă a analfabetismului să fie vindecată în întregime. Responsabilii culturali trebue să se preocupe îndeaproape de rezolvarea acestei sarcini deoarece desvoltarea țării noastre în drum spre socialism este strâns legată de culturalizarea masselor.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej ne învață că pentru a ajunge la acest scop, pentru a face din școala noastră o adevărată școală pusă în slujba intereselor poporului muncitor, pentru a o ridica la nivelul înalt al sarcinilor construirii socialismului, pentru a lega activitatea din școală cu practica vieții, cadrele didactice trebue să studieze temeinic bogata experiență a școlii și pedagogiei sovietice.

„Să vă slujească drept exemplu tipul sovietic al învățătorului cu temeinicia de cunoștințe care îl caracterizează, cu conștiinciozitatea și modestia lui, cu devotamentul său nemărginit față de popor, față de cauza lui Lenin și Stalin” — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. „Studiați cu perseverență experiența admirabilă a școlii sovietice, adevărat focar al științei și culturii, făuritoarea minunatelor generații de constructori ai socialismului și comunismului”.

Cunoașterea experienței și pedagogiei sovietice, folosirea ei este o condiție de bază pentru crearea unei școli cu înalt nivel științific, care să constitue izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului.

Dacă sprijinirea îndeplinirii planului de învățământ este prima latură a activității culturale, sarcina social-culturală, adică sarcina muncii culturale-obștești este cea de a doua latură a acestei activități. Amândouă aceste laturi sunt indisolubil legate între ele și ele constitue cele două sarcini fundamentale ale muncii culturale de masă a sindicatelor.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej ne învață că: „Pentru a-și îndeplini misiunea, pentru a-și duce la bun sfârșit sarcinile, massa învățătorilor nu are decât un singur drum: acela al lichidării vechilor vederi burgheze asupra școlii, asupra metodologiei, al lichidării concepției burgheze asupra lumii și vieții”.

Numai studiind cu stăruință concepția marxist-leninistă asupra lumii, adică materialismul dialectic și materialismul istoric, numai luptând cu perseverență pentru scuturarea balastului vechilor concepții burgheze în care au fost educați de școala veche, o bună parte a cadrelor didactice, numai orientându-se în activitatea lor zilnică după învățătura marxist-leninistă, învățătorii și profesorii își vor putea îndeplini cu cinste sarcina lor nobilă.

Inarmate cu învățătura marxist-leninistă, cadrele didactice vor avea conștiința superiorității ei covârșitoare, vor căpăta combativitatea revoluționară față de putreda și reacționara știință burgheză. Acest lucru este deosebit de important pe frontul ideologic unde dușmanul de clasă, prin mijloace perfide și camuflate, își poate mai ușor infiltra concepțiile lui cosmopolite, obiectiviste, reacționare. Inarmate cu învățătura marxist-leninistă, cadrele didactice vor putea să-și ascută vigilența pe frontul ideologic și vor reuși să se smulgă de sub influența vechilor mentalități și concepții, să le combată cu hotărîre, vor reuși să trateze lecțiile în spirit partinic.

Invățătorimea poate avea conștiința îndeplinirii unei înalte îndatoriri patriotice, numai atunci când, pe lângă munca din școală, luptă pentru strângerea și întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, când demască și combate uneltirile chiaburimii, când duce luptă hotărîtă împotriva devierii de dreapta și a împăciuitorismului, pentru unitatea rândurilor partidului, când, de asemenea, acționează pentru respectarea liberului consimțământ al întovărășirilor și G.A.C. când duce muncă de lămurire pentru crearea de noi întovărășiri agricole de tip T.O.Z. și de noi gospodării agricole colective, când muncește cu însuflețire pentru consolidarea celor existente, când, la fel, militează pentru predarea cotelor de produse agricole, sau pentru plata la timp a impozitelor.

Numai astfel învățătorimea va da din plin contribuția la lupta pentru construirea socialismului în patria noastră, la lupta pentru apărarea păcii.

De aceea, lupta pentru ridicarea nivelului politic, ideologic, cultural și profesional al cadrelor didactice, studiul operelor clasicilor marxism-leninismului și al limbii ruse pentru ca învățătorii și profesorii să poată studia în original operele lui Lenin și Stalin, precum și cea mai înaintată cultură din lume, cultura sovietică, constitue o sarcină fundamentală a cadrelor didactice în general și a activiștilor care au responsabilitatea muncii culturale de massă, în special.

(Continuare în nr. viitor)

Hotărîrile şedinţei plenare a C. C. al U. T. M.

In zilele de 9 şi 10 Iunie a.c. a avut loc şedinţa Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.M. care a hotărît următoarele:

1. — Plenara C.C. al U.T.M. îşi însuşeşte în întregime Hotărîrile C. C. al P. M. R. din 26—27 Mai 1952 şi condamnă cu toată hotărîrea activitatea antipartinică şi antistatală a lui Vasile Luca, purtătorul principal al abaterii de dreapta dela linia partidului, precum şi atitudinea împăciuitoristă şi oportunistă a tov. Teohari Georgescu şi Ana Pauker.

2. — Plenara C. C. al U.T.M. îşi exprimă devotamentul nemărginit faţă de C.C. al P.M.R. şi faţă de iubitul nostru conducător, tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, şi îşi ia angajamentul de a lupta cu hotărîre şi fermitate pentru înfăptuirea în viaţă a politicii leninist-staliniste a partidului nostru, de a demasca fără cruţare orice abatere dela linia partidului şi de a lichida din rădăcină urmările influenţei abaterii de dreapta şi ale împăciuitorismului faţă de oportunism, manifestate în unele organizaţii U.T.M.

3. — Plenara C.C. al U.T.M. constată că:

— Unele organizaţii U.T.M. mai ales în facultăţi au dovedit lipsă de vigilenţă, lăsând să pătrundă în rândurile lor elemente străine şi duşmănoase.

— In activitatea unor organe şi organizaţii U.T.M. se manifestă tendinţa de superficialitate, preferinţă pentru forma exterioară, sgomotoasă, sub care adeseori nu se găseşte o muncă organizatorică şi politică-educativă concretă şi cu caracter de continuitate.

— Folosind metode de muncă sectare, unele organe şi organizaţii U.T.M. n'au promovat cu îndrăzneală în posturi de răspundere cadre din rândurile celor mai buni utemişti.

— Unele organe şi organizaţii U.T.M. nu şi-au exercitat rolul lor mobilizator asupra întregului tineret muncitor, mai ales la sate, şi au dus o muncă slabă în vederea atragerii maselor neorganizate ale tineretului la o participare activă în procesul de construire a socialismului.

4. — Pe baza măsurilor luate de Comitetul Central al P.M.R., care mobilizează întregul partid la lupta împotriva oportunismului şi împăciuitorismului, C.C. al U.T.M. pune în centrul activităţii sale şi a tuturor organelor şi organizaţiilor U.T.M., de sus până jos, următoarele sarcini:

— Lămurirea temeinică în rândurile tineretului muncitor a conţinutului abaterii de dreapta dela linia Partidului a lui Vasile Luca şi a împăciuitorismului tov. Teohari Georgescu şi Ana Pauker, a daunelor pricinuite ţării şi poporului muncitor de devierea de dreapta şi împăciuitorismul faţă de ea.

— Mobilizarea tineretului muncitor pentru a lichida orice urmă de influenţă oportunistă în rândurile U.T.M. şi lupta cu hotărîre contra oricărei devieri dela linia partidului, a oricărei încercări de a slăbi disciplina în rândurile U.T.M.-ului, strâns unit în jurul partidului.

— Intensificarea educării comuniste a utemiştilor şi tineretului muncitor dela oraşe şi sate pe baza studierii temeinice a genialelor opere ale lui Lenin şi Stalin.

— Educarea tineretului în spiritul luptei neîmpăcate de clasă, ridicarea vigilenţei şi combativităţii revoluţionare a tineretului împotriva uneltirilor duşmanului de clasă din interior şi din afară. Organizaţiile de bază ale U.T.M.-ului trebue să se preocupe în permanenţă de îndeplinirea sarcinii statutare de a curăţi rândurile lor de elemente duşmănoase, necorespunzătoare. Situaţia fiecăruia dintre aceste elemente în parte trebue desbătută în adunările generale ale organizaţiei de bază U.T.M. luându-se hotărîrile corespunzătoare.

— Insuşirea şi aplicarea în practică a liniei partidului, a hotărîrilor şi rezoluţiilor C.C. al P.M.R., a rapoartelor tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej la Conferinţa Naţională a Partidului, la Congresul P.M.R., la Plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 Martie 1949, la cea de a 30-a aniversare dela întemeierea Partidului Comunist din România, a hotărîrilor partidului şi guvernului privitoare la planul cincinal şi planul de electrificare.

—Intărirea muncii politice a U.T.M.-ului în rândurile tineretului muncitor dela oraşe şi sate, în vederea strângerii legăturii organizaţiei cu masele tineretului neorganizat, şi atragerea largă a utemiştilor şi tinerilor în lupta pentru consolidarea succesului reformei băneşti, în munca de construire a socialismului la oraşe şi sate, pentru realizarea sarcinilor planului cincinal şi a planului de electrificare, pentru o contribuţie mai activă a tineretului pe şantierele marilor construcţii ale socialismului din ţara noastră.

— Educarea sistematică a utemiştilor şi tineretului muncitor dela sate în vederea luptei hotărîte împotriva chiaburilor, în vederea participării active la opera de transformare socialistă a agriculturii, de convingere a ţărănimii muncitoare asupra superiorităţii gospodăriei colective şi a tehnicii noi, înaintate.

— Mobilizarea tineretului din toate ramurile învăţământului elementar, mediu şi superior — pentru ridicarea nivelului cultural, pentru însuşirea temeinică a cunoştinţelor politico-economice şi tehnice, în scopul de a da cât mai numeroase cadre tinere bine pregătite, partidului şi tuturor verigilor activităţii de stat.

— Educarea utemiştilor în spirit de combativitate revoluţionară şi devotament faţă de partid pentru a deveni demni de marea cinste de a intra în rândurile Partidului Muncitoresc Român — detaşamentul de avantgardă al clasei muncitoare din ţara noastră.

— Educarea utemiştilor în spiritul respectării disciplinei de stat şi de muncă, pentruca fiecare utemist să fie exemplu de aplicare strictă a legilor statului nostru de democraţie populară, să lupte împotriva oricărei atitudini de indulgenţă faţă de acela care încalcă legile ţării şi se abat dela îndeplinirea hotărîrilor partidului şi guvernului.

— Continua întărire a organizaţiei noastre marxist-leniniste, folosirea curajoasă a criticii şi autocriticii în munca activului U.T.M. şi în întreaga viaţă a organizaţiei, ridicarea simţului de răspundere şi a disciplinei.

— Intensificarea muncii de educare a tineretului în spiritul patriotismului socialist, al dragostei fierbinţi faţă de Republica noastră Populară, faţă de Armata Republicii Populare Române, în spiritul hotărîrii de a apăra pacea, independenţa patriei şi cuceririle revoluţionare ale poporului muncitor.

— Cultivarea în rândurile tineretului a minunatelor idei ale internaţionalismului proletar, a solidarităţii nesdruncinate cu tinerii partizani ai păcii din lumea întreagă, în frunte cu glorioşii comsomolişti, a fidelităţii şi devotamentului neţărmurit faţă de marea prietenă a ţării noastre, nădejdea şi bastionul păcii, libertăţii şi independenţei popoarelor, invincibila Uniune Sovietică, faţă de geniul tuturor timpurilor, învăţătorul înţelept al omenirii muncitoare, marele şi slăvitul Iosif Vissarionovici Stalin.

5. — Plenara C.C. al U.T.M. hotărăşte:

— Excluderea din C.C. al U.T.M. a lui Victor Orşa pentru descompunere morală şi politică;

— Excluderea din C.C. al U.T.M. a lui Ion Pumnea pentru origina sa chiaburească pe care a ascuns-o faţă de C.C. al U.T.M.

— Scoaterea din Biroul C.C. al U.T.M. a tov. Anton Manea ca necorespunzător.

Plenara C.C. al U.T.M. a ales ca secretar al C.C. al U.T.M. pe tov. Vasile Muşat şi ca membru al Biroului C.C. al U.T.M. pe tov. Covaci Lorant.

Plenara C.C. al U.T.M. a cooptat în C.C. al U.T.M. pe tov. Gheorghe Smoleanu şi l-a ales în Biroul C.C. al U.T.M.

C.C. al U.T.M. va mobiliza masele tineretului muncitor pentru a participa cu entuziasm şi abnegaţie, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român în frunte cu tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej, la opera de îndeplinire a planului cincinal, de ridicare a marilor construcţii ale socialismului, la lupta pentru apărarea păcii, pe calea arătată de conducătorul şi învăţătorul genial al omenirii muncitoare, slăvitul stegar al păcii şi libertăţii popoarelor, marele Stalin!

Când se munceşte stăruitor

Anul acesta sunt mulţi profesori care se bucură, la sfârşitul anului şcolar, de roadele muncii lor de un an sau de mai mulţi ani. Datorită faptului că au rămas un timp mai îndelungat la aceeaşi şcoală şi la aceeaşi catedră, datorită faptului că au urmat cursurile de îndrumare organizate în fiecare vară şi au folosit şi mai mult bogata experienţă a şcolii sovietice, profesorii şi învăţătorii noştri s'au pregătit mai serios pentru lecţii şi au dat copiilor cunoştinţe mai temeinice decât în anii trecuţi.

Acest lucru îmbucurător se observă şi din rezultatele obţinute la examenul oral şi la examenul scris de către elevii clasei a XI-a C dela şcoala de 10 ani de băieţi „Ioan Asan" din Caracal, regiunea Dolj. Iată câteva date. La lucrarea scrisă, din 30 de elevi câţi a avut această clasă, 18 elevi au obţinut note dela 7 în sus. La examenul oral 21 elevi au obţinut nota 7 şi peste 7. Prin urmare, atât la lucrările scrise cât şi la examenul oral peste 2/3 din elevii acestei clase au obţinut calificative bune şi foarte bune. Mai mult, notările la proba scrisă şi la examenul oral, arată o creştere faţă de notările din timpul anului şi, în deosebi, din pătrarul IV. Examenele din acest an şcolar au fost privite mult mai serios de către elevii acestei clase. Explicaţia unei astfel de situaţii o găsim şi în exigenţa profesorului faţă de elevi, atât în timpul anului, cât şi în perioada de repetare şi sistematizare a materiei, precum şi în greutatea pe care o capătă nota dela examen în stabilirea situaţiei şcolare a elevului.

Să vedem acum ce ne arată lucrările scrise la examenul de limba română la clasa a XI-a C dela şcoala de 10 ani de băeţi din Caracal. Este de remarcat mai întâi faptul că elevii au, în general, o bună orientare ideologică. Ei ştiu să discearnă elementul nou şi vechi din operele scriitorilor contemporani. Ei văd în operele acestora o armă de luptă pentru făurirea orânduirii fără clase, fără exploatare şi exploatatori. Din paginile scriitorilor noi ei izbutesc să pună în evidenţă rolul de avantgardă al partidului clasei muncitoare, elementul de bază care conduce masele în lupta cu tot ceeace este învechit şi trebue să piară, care educă massele în dragostea faţă de muncă, faţă de patria noastră nouă.

Lucrările elevilor amintiţi dovedesc, în al doilea rând, un însemnat volum de cunoştinţe, drept rezultat al unei bogate lecturi particulare atât în literatura noastră contemporană cât şi din literatura sovietică. In lucrări găsim numeroase referiri la romanele, nuvelele şi poeziile în care scriitorii şi poeţii noştri prezintă viaţa nouă care se clădeşte zi de zi în ţara noastră, începând cu munca în mine, în uzine şi pe marile şantiere ale construcţiei socialiste şi terminând cu munca pe ogoarele gospodăriilor colective. Elevii stăruie asupra luptei de clasă, asupra luptei neîntrerupte dintre ceeace reprezintă trecutul şi exploatarea şi ceeace reprezintă viitorul şi viaţa fericită într'o lume fără mizerie şi exploatare. Nu este aproape lucrare în care să nu se vorbească despre romanul „Drum fără pulbere", despre „Lazăr dela Rusca", „Minerii din Maramureş", „Cântec pentru tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej", „Nopţile din Iunie". Nu este aproape lucrare în care să nu se arate că, după 23 August 1944, ţara noastră a trecut prin transformări radicale în toate domeniile de activitate, în care să nu se arate că literatura ca element al suprastructurii nu poate rămâne indiferentă faţă de bază. „Scriitorii noştri, se spune într'una din lucrări, nu puteau rămâne departe de toate aceste mari transformări ale societăţii. Ei se alăturară muncitorimii, partidului, în lupta pentru construirea socialismului în ţara noastră".

Pe lângă o bună orientare ideologică şi un însemnat volum de cunoştinţe se poate remarca, în unele cazuri, este drept mult mai puţine de data aceasta, şi priceperea înmănunchierii cunoştinţelor într'un sistem mai cuprinzător. Este vorba nu numai de însuşirea datelor şi ideilor care susţin tema propusă ci şi de orânduirea lor logică, de succesiunea argumentelor în cadrul demonstrării temei respective. Ce ne dovedeşte faptul că elevi bine orientanţi şi oarecum cu un bogat volum de cunoştinţe nu au totuşi priceperea sistematizării şi sintetizării acestor cunoştinţe? Dovedeşte mai întâi că problema aceasta nu a fost urmărită în mod suficient nici de profesorul de limba română şi, am putea spune, nici de ceilalţi profesori care au predat acestei clase. Dovedeşte apoi necesitatea introducerii în şcolile de 10 ani a studiului logicii.

In ce priveşte limba, unele lucrări prezintă o serie de greşeli gramaticale destul de grave, (*mineri* în loc *de minerii*, *lucrători* în loc de *lucrătorii*, *la jucat* în loc de *l-a jucat*, *duso* în loc de *dus-o*, *sa* în loc de *s'a*), de punctuaţie, etc. Greşelile de stil sunt însă şi mai abundente. In general, dintre 30 de lucrări, 11 din ele nu au greşeli gramaticale şi nici greşeli însemnate de exprimare. 17 lucrări conţin greşeli gramaticale într'un număr redus şi numai 2 elevi fac greşeli gramaticale mai grave.

Destul de bine se prezintă lucrările acestor elevi din punct de vedere caligrafic. Peste 2/3 din numărul lor au un scris citeţ şi ordonat.

Elevii clasei a XI C termină cursurile medii cu o bună orientare ideologică, cu un bogat volum de cunoştinţe în ce priveşte literatura şi cu o serie de deprinderi durabile în ce priveşte exprimarea orală sau în scris. Rezultatele acestea sunt urmarea unei munci stăruitoare, desfăşurată dealungul celor patru ani de şcoală medie. In clasa a VIII-a elevii aceştia făceau serioase greşeli gramaticale şi stilistice. Ei aveau, în bună parte, o scriere necaligrafică şi neîngrijită. Profesorul de limba română (prof. Stroe) a înţeles necesitatea unor numeroase exerciţii care să ducă la înlăturarea acestor lipsuri. In cei patru ani, el a urmărit îndeaproape formele de exprimare şi ortografia. După apariţia lucrărilor de lingvistică ale tovarăşului Stalin, el a pus un accent deosebit pe studiul gramaticii, fapt care a ajutat pe copii să înveţe să se exprime şi să scrie corect.

Pentru a înlătura lipsa manualelor de literatură şi mai ales pentru a înlesni îmbogăţirea vocabularului şi a formelor de exprimare, profesorul de limba română amintit a cerut elevilor să nu se mulţumească cu notiţele luate la lecţii şi nici numai cu lectura criticii pentru operele respective. El a stăruit ca oricare din operele studiate la lecţiile de limba română să fie citite, în întregime, de către elevi. Lectura particulară a elevilor a fost urmărită printr'un tablou afişat în clasă. Acesta cuprindea, pe deoparte, lista elevilor din clasa respectivă, iar, pe de altă parte, înşiruirea operelor din literatura română, literatura sovietică etc., în funcţie de programa de învăţământ a clasei. Rubricele acestei evidenţe au îngăduit profesorului să vadă, în orice moment, ce cărţi au fost citite şi câţi elevi au citit un anumit volum. Se înţelege că examinarea acestei evidenţe a ajutat profesorului să-şi construiască lecţiile, ţinând seama de fondul aperceptiv general al clasei, ba chiar să determine şi să asigure din timp acest fond aperceptiv, fapt care nu este de loc lipsit de importanţă.

Observăm deci că rezultatele obţinute anul acesta de absolvenţii clasei a XI-a C din Caracal sunt o urmare a exigenţei profesorului faţă de elevi şi a exigenţei lui în ce priveşte pregătirea lecţiilor. Elevii scriu în bună parte corect, fără greşeli sau cu foarte puţine greşeli gramaticale şi de stil, pentrucă în cei 4 ani de şcoală medie au fost controlaţi îndeaproape, atât în privinţa cunoştinţelor lor de gramatică cât şi în privinţa deprinderii a unei scrieri caligrafice şi îngrijite. Pe de altă parte ei au fost îndrumaţi, stimulaţi şi controlaţi dacă au citit operele fixate de programa de învăţământ a anului respectiv, şi, în sfârşit, dacă au citit şi înţeles literatura de îndrumare ideologică.

Lipsa unor suficiente priceperi în ce priveşte sistematizarea şi sintetizarea cunoştinţelor, lipsă care rezultă în mod evident din analiza lucrărilor scrise la această clasă, arată că, pe viitor, trebue organizate periodic, în fiecare pătrar, lecţii de repetare pe capitole sau pe diferite teme mai mari. Aceeaşi problemă trebue urmărită şi în cazul cercurilor de elevi şi a lucrărilor date pentru acasă.

In felul acesta, experienţa bună şi concluziile care se desprind din desfăşurarea procesului de învăţământ în anul şcolar 1951—52 devin pârghii puternice pentru îmbunătăţirea muncii didactice în viitor, pentru asigurarea deci a unui nivel cât mai înalt în ce priveşte cunoştinţele elevilor.

Prof. I. DUICA

Examenul de pedagogie al secţiei de instructoare de pionieri

Elevele anului IV A dela şcoala pedagogică de învăţătoare nr. 1 din Bucureşti sunt pe deplin conştiente de pregătirea temeinică pe care trebue să o aibă un învăţător căruia poporul nostru muncitor îi încredinţează sarcina de cinste de a fi instructor superior de pionieri. Răspunsurile date de majoritatea elevelor te fac să-ţi dai seama dela început că te afli în faţa unui tineret nou, hotărît să smulgă din rădăcini racilele pedagogiei burgheze care mai există încă în şcoala noastră.

Intrebările din biletele, întocmite cu mare grijă de către profesoara de pedagogie, le dau elevelor posibilitatea să gândească adânc şi să-şi fixeze răspunsurile în scheme sistematice pe care le desvoltă apoi în fraze logice şi convingătoare. Elevele nu se mulţumesc să reproducă în mod teoretic cunoştinţele lor de pedagogie, ci caută să lege cât mai strâns materialul însuşit de munca lor viitoare, de mijloacele cu ajutorul cărora vor reuşi să dea viaţă gândurilor lor de învăţătoare, de instructoare superioare de pionieri.

Iat-o de pildă, pe eleva Bornea Tatiana, desvoltând în faţa comisiei temele cuprinse în biletul nr. 8: 1) Părţile componente ale educaţiei comuniste, 2) A.S. Macarenco: Reeducarea copiilor şi tinerilor vagabonzi, 3) Analiza critică a lecţiei de probă. Ce scop instructiv-educativ ai urmărit?

Datorită muncii perseverente duse anterior, datorită sprijinului de bună calitate pe care tovarăşa profesoară de pedagogie l-a dat acestei clase timp de 3 ani consecutiv şi datorită faptului că eleva a avut răgazul necesar să-şi fixeze în scris toate ideile principale, — răspunsurile sunt deosebit de precise şi de sigure. Pornind dela definiţia dată educaţiei de către Marx, eleva explică părţile componente ale educaţiei comuniste: educaţia intelectuală, educaţia politehnică, educaţia morală, educaţia fizică şi educaţia estetică, dând dovadă de o cunoaştere temeinică atât a conţinutului fiecărei ramuri, cât şi a sarcinilor ce revin cadrelor didactice în realizarea acestei educaţii multilaterale. Atenţia ei se opreşte cu precădere asupra educaţiei morale. Convinsă că şcoala noastră nouă trebue să formeze nu numai oameni instruiţi, ci cadre devotate cu tot sufletul cauzei construirii socialismului, cauzei luptei pentru pace, eleva vorbeşte cu pricepere despre sarcinile ce revin învăţătorilor şi profesorilor, instructorilor superiori de pionieri în educarea patriotismului şi a umanismului socialist, a colectivismului, a prieteniei şi a tovărăşiei, a atitudinii socialiste faţă de muncă şi faţă de proprietatea socialistă, în educarea disciplinei conştiente şi a trăsăturilor de voinţă şi de caracter ale omului din societatea socialistă.

Considerând că a tratat superficial problema educării patriotismului socialist, profesoara îi cere elevei să arate mijloacele de educare a acestui sentiment, care formează trăsătura de bază a caracterului omului nou. Astfel ajutată, eleva vorbeşte cu entuziasm despre procedeele pe care le va folosi pentru a face cunoscute copiilor frumuseţile şi bogăţiile ţării noastre, pentru a desvolta în rândurile pionierilor, în rândurile elevilor săi dragostea puternică pentru realizările poporului nostru muncitor, pentru partidul şi guvernul nostru, pentru lupta eroică a clasei muncitoare de pretutindeni.

Atitudinea justă a comisiei de examinare, care ascultă cu răbdare şi cu interes răspunsurile elevelor, tonul calm şi prietenos cu care profesoara de pedagogie întreabă elevele după ce au expus problemele în întregime le dau acestora posibilitatea să vorbească cu curaj şi cu încredere. Multe răspunsuri au un caracter combativ. Vorbind, de pildă, despre „Desvoltarea pedagogiei în condiţiile socialismului de către V. I. Lenin şi I. V. Stalin", eleva Bucşa Maria subliniază importanţa deosebită pe care vor avea-o în munca ei cuvintele lui Lenin: „Şcoala în afară de politică, în afară de viaţă, este o minciună şi o ipocrizie". Ea nu se rezumă numai la prezentarea formelor de activitate prin care va căuta să lege conţinutul învăţământului şi al muncii educative de problemele reale ale vieţii, de politica statului nostru de democraţie populară, ci arată şi mijloacele prin care va lupta împotriva apolitismului, împotriva atitudinii greşite pe care încă o mai au unii învăţători şi profesori, care cred că pot face instrucţia şi educaţia elevilor în afara claselor, în afara luptei lor.

Majoritatea răspunsurilor dovedesc un nivel ridicat de cunoştinţe, atât din punct de vedere pedagogic, cât şi din punct de vedere ideologic. Desvoltând întrebarea întâia din biletul Nr. 2, privitoare la caracterul istoric şi de clasă al educaţiei, eleva Deliu Teodora explică just felul cum se oglindesc contradicţiile sistemului economic în cultură, arată lupta pe care va trebui să o ducă atât ca instructoare superioară de pionieri, cât şi ca învăţătoare, împotriva rămăşiţelor educaţiei burgheze în şcoală, împotriva misticismului, a superstiţiilor, împotriva concepţiilor otrăvite ale rasismului şi ale naţionalismului şovin pe care imperialiştii americani şi englezi caută să le răspândească în rândurile popoarelor.

Elevele acestui an pleacă în munca lor de instructoare superioare de pionieri bine înarmate cu cunoştinţe pedagogice. Majoritatea cunosc aproape în întregime opera lui Macarenco şi ştiu să aplice principiile lui la condiţiile şcolii noastre noi. In mai toate biletele, întrebarea doua se referă la una din operele lui Macarenco, la principiile lui de educaţie. Elevele cunosc temeinic sarcinile trasate de tovarăşul Gheorghiu-Dej la Congresul Invăţătorilor şi sunt pe deplin pătrunse de rolul pe care îl are învăţătorul în întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

Intrebarea a III-a din toate biletele se referă la chestiuni de metodică strâns legate de lecţiile de probă ţinute de eleve. Majoritatea elevelor cunosc metodele de predare ce trebue folosite la fiecare obiect de studii, cunosc procedeele cu ajutorul cărora pot să asigure o participare activă şi conştientă a elevilor la lecţii. Unele dintre ele au chiar o atitudine autocritică faţă de felul cum au condus desfăşurarea lecţiilor finale de practică pedagogică. Eleva Cenades Alexandrina, de exemplu, care a predat o lecţie de desen după natură la clasa a IV-a, este nemulţumită de faptul că nu a reuşit să-şi organizeze just desfăşurarea lecţiei, din care cauză nu a putut să o termine în cele 45 de minute. Tot astfel eleva Dragomir Maria, care a predat lecţia de citire „Vara", consideră că citirea model nu a fost bună şi că în discuţiile purtate cu elevii asupra cuvintelor necunoscute, asupra diferitelor expresii şi asupra conţinutului paragrafelor şi al bucăţii în întregime, a acordat prea multă atenţie elevilor activi, ignorându-i pe cei care nu cereau cuvântul.

Succesele obţinute de elevele anului IV A al şcolii pedagogice de învăţătoare Nr. 1 din Bucureşti, la examenul de pedagogie, arată rezultatele la care se poate ajunge atunci când profesorul este continuu preocupat de nivelul de pregătire pe care trebue să-l aibă cadrele pe care le formează. Ele arată totodată atitudinea justă, exigenţa pe care o au faţă de propria lor muncă tinerii educaţi de U.T.M., tineri care şi-au dat seama că în calitate de utemişti cu munci de răspundere ei trebue să constitue cel mai bun exemplu pentru toţi elevii şcolii, precum şi pentru cadrele în mijlocul cărora vor merge să facă instrucţia şi educaţia fiilor oamenilor muncii. Numărul mare de „10" pe care elevele acestui an l-au obţinut la examenul de pedagogie constitue o puternică bucurie nu numai pentru colectivul clasei lor, ci şi pentru conducerea şcolii, pentru toate cadrele didactice care muncesc la această şcoală. Bagajul lor bogat de cunoştinţe pedagogice, modul sistematic în care şi le-au însuşit, nivelul lor ideologic şi dragostea cu care aşteaptă să pună în practică tot ceeace au învăţat — constitue garanţia unei munci rodnice şi creatoare pe care o vor desfăşura, fie ca instructoare superioare de pionieri, fie ca învăţătoare.

MARIA TUDOR

Să organizăm cât mai bine excursiile din vara aceasta

Suntem la sfârşitul anului şcolar. Sub îndrumarea Partidului, şcoala şi organizaţiile de tineret şi-au pus în centrul preocupărilor lor organizarea vacanţei elevilor.

In cadrul formelor diferite de organizare a unei vacanţe plăcute şi instructive, un loc deosebit de important îl ocupă excursiile. In anul acesta se vor organiza pe scară largă excursii în împrejurimile localităţii unde se află şcoala, în cadrul raionului, al regiunii, în ţară.

Este bine cunoscut rolul instructiv-educativ al excursiilor. In procesul de învăţământ, fie că este vorba de geografie fizică sau economică, de zoologie, botanică, geologie, de folklor sau istorie, fie că este vorba de învăţământul elementar, mediu sau universitar, excursiile au o importanţă atât de mare, încât nu le putem considera drept ceva facultativ şi întâmplător.

Excursiile intră în rândul activităţii extraşcolare doar sub raport formal, întrucât au loc în afara clasei şi deobicei în afara orelor de curs. In realitate, însă, excursiile sunt tot atât de necesare în cursul procesului de învăţământ ca şi studierea manualelor şi utilizarea materialului didactic. In timpul anului şcolar, nu se pot organiza însă excursii pentrucă ele cer timp. Pentru aceasta trebue folosită vacanţa cât mai mult.

Profesorul I. A. Cairov, defineşte excursia „o deplasare organizată de profesor a şcolilor, dincolo de marginile oraşului sau ale satului, deplasare prin care se urmăreşte lărgirea orizontului lor, îmbogăţirea cu noi impresii şi observarea directă a obiectelor şi fenomenelor care nu pot fi înfăţişate în şcoală".

Excursiile trebue să fie astfel organizate, încât să putem folosi în cât mai mare măsură şi cu bune rezultate posibilităţile pe care ele le oferă.

In timpul excursiilor, elevii au posibilitatea să observe şi să cunoască lucruri multe şi variate, să observe obiectele şi fenomenele în mediul lor specific.

Observaţiile făcute cu prilejul excursiilor au o mare valoare educativă, desvoltând la copii interesul pentru lumea înconjurătoare, învăţându-i să vadă şi să urmărească noi aspecte ale obiectelor şi fenomenelor cunoscute. Desigur îndrumarea profesorului este necesară la fiecare moment.

„Organizând o excursie locală la Sovrompetrol — ne scriu tovarăşii Nicoliţa şi Ion Berca, învăţători în comuna Bărbăteşti — regiunea Gorj — elevii noştri au cunoscut munca frumoasă a sondorilor, lupta lor pentru a da patriei mai mult petrol. Aceasta a făcut să crească şi mai mult respectul lor faţă de cei ce muncesc, dragostea lor faţă de muncă. Imediat după întoarcerea din această excursie, elevii au propus să organizeze un festival artistic în cinstea sondorilor. Simţeau dorinţa de a răsplăti într'un fel strădania lor".

Se pot organiza excursii scurte de câte o oră, două, de o jumătate de zi sau de o zi întreagă. Ele pot avea ca obiective vizitarea unui parc, a unui muzeu sau a unei expoziţii, a unei păduri, râu, lac sau a unei gospodării colective, gospodării agricole de stat sau S.M.T., ori a unei staţiuni experimentale, a unei ferme zootehnice etc. Se pot organiza şi excursii mai mari în regiune sau în mai multe regiuni, cu o durată de 2—10—15 zile şi chiar mai mult. In acest caz, obiectivele sunt mai numeroase, mai complexe, şi se pun o serie întreagă de probleme organizatorice care se cer rezolvate în bune condiţiuni.

Dacă analizăm cum se prezintă în şcolile noastre problema excursiilor, constatăm că atât organizaţiile U.T.M. şi de pionieri, cât şi cadrele didactice manifestă un interes din ce în ce mai mare pentru organizarea de excursii şcolare pătrunzându-se tot mai mult de importantul lor rol educativ. Aplicând învăţăturile trase din experienţa şcolii sovietice, cadrele noastre didactice obţin roade bune de pe urma excursiilor.

Se observă, însă, o tendinţă greşită, în sensul că şcolile manifestă interes mai ales pentru excursiile mari, în regiuni îndepărtate şi neglijează aproape cu totul organizarea excursiilor mai mici, în regiune. Se pleacă în excursii la mari depărtări cu elevii care nu cunosc îndeajuns raionul şi regiunea unde se găseşte şcoala. Folosul unei asemenea excursii organizate cu elevi care nu au antrenamentul necesar, care nu sunt deprinşi cu o severă disciplină a excursiei, cu metodele de cercetare şi de notare a observaţiilor făcute, este cu mult redus faţă de rezultatele pe care le-am putea obţine cu elevi bine pregătiţi prin mici excursii prealabile.

In anul trecut s'au făcut greşeli în ce priveşte organizarea excursiilor. Astfel, şcoala pedagogică din Craiova a venit în excursie la Bucureşti, fără să se fi îngrijit din timp unde vor dormi, unde şi ce vor mânca elevii. Secţia de învăţământ din Bucureşti neştiind despre această excursie, avea repartizaţi alţi vizitatori ai Capitalei în internatele existente.

Pentru ca excursiile să-şi atingă scopul, asemenea greşeli nu mai trebuie să se repete. Organizatorii excursiilor vor trebui să se îngrijească din timp de toate problemele legate de buna desfăşurare a excursiei.

Din experienţa anului trecut s'au tras multe învăţăminte. In anul acesta organizarea vacanţei şi a excursiilor programate în cadrul ei se desfăşoară cu rezultate mai bune. Astfel liceul de fete nr. 1 din Oradea, organizând o excursie cu ruta Oradea—Hunedoara—Bucureşti—Vasile Roaită—Oraşul Stalin—Cluj—Oradea, a delegat pe tovarăşa profesoară care va conduce excursia, să meargă singură pe acest traseu, să se oprească în fiecare loc şi să aranjeze dormitul, masa şi vizitele ce se vor face în fiecare localitate. La fel şi-au pregătit excursiile liceul de băieţi din Câmpulung-Muscel, liceul mixt din Câmpulung-Moldovenesc, etc. In marea lor majoritate şcolile au întocmit pentru excursii planuri amănunţite, bine gândite.

Se mai întâlnesc însă şi unele cazuri de nepricepere şi de lipsă de grijă în această privinţă. Din cererile de aprobare pentru excursii care sunt trimise ministerului, se constată că uneori, excursiile proectate nu au la bază o serioasă pregătire ştiinţifică, turistică şi organizatorică. Astfel, şcoala pedagogică de băieţi din Bârlad trece în planul excursiei şcolare organizată cu un număr de peste 100 de persoane, urcarea Ceahlăului şi coborîrea la Bicazul Ardelenesc în aceeaşi zi. Liceul de fete din Bârlad nu specifică câte zile rezervă ascensiunii cu 100 eleve pe Ceahlău. Având însă în vedere că pe Ceahlău cabana Dochia nu poate cuprinde în nici un caz mai mult de 70—75 persoane, reiese că organizatorii excursiei ori s'au gândit să coboare în aceiaşi zi, ori au pierdut din vedere acest amănunt esenţial — posibilităţile de dormit peste noapte pe vârful Ceahlăului. Şi într'un caz şi într'altul se dovedeşte că planul excursiei a fost întocmit superficial din punct de vedere turistic. Nici din punct de vedere ştiinţific planul nu se prezintă prea bine. Se arată în plan că s'au alcătuit colective de ştiinţe naturale, geografie etc. conduse de profesori de specialitate, dar se pune întrebarea când şi cum vor da explicaţii şi vor discuta cu elevii despre cele observate, îndemnându-i să facă noi observaţii, dacă se va merge cu o viteză de care nu sunt capabili chiar turiştii încercaţi?

Liceul de băieţi din Deva proectează o excursie pe traseul: Deva—Arad—Timişoara—Lugoj — Caransebeş — Reşiţa — Caransebeş — Petroşani — Lupeni — Petroşani — Tg. Jiu — Craiova — Piteşti — Câmpulung — Piteşti — Bucureşti — Ploeşti — Buzău — Focşani — Mărăşeşti — Tecuci — Bârlad — Galaţi — Brăila — Buzău — Ploeşti — Oraşul Stalin — Făgăraş — Sibiu — Copşa Mică — Mediaş — Sighişoara — Copşa Mică — Alba Iulia — Deva. Este clar că pentru a parcurge acest traseu este necesar să călătoreşti peste o lună de zile. Pentru aceasta trebue asigurat transportul, trebue organizat dormitul în unele localităţi, trebue organizată asistenţa medicală, asigurată baia, rufăria şi îmbrăcămintea curată, trebue asigurată hrana pentru elevii a două clase pe timp de peste o lună, lucruri la care şcoala nu s'a gândit îndeajuns. Cereri de felul acesta poartă avizul favorabil al secţiei de învăţământ regionale.

Ministerul Invăţământului Public, atunci când a cerut ca secţiile de învăţământ să-şi dea în această direcţie avizul, nu a văzut aici îndeplinirea unei simple formalităţi, ci a cerut ca şi secţiile de învăţământ să contribue la buna organizare a excursiilor.

Din uşurinţa cu care se dau aceste avize favorabile reiese că secţiunile de învăţământ nu sunt pătrunse de răspunderea mare pe care şi-o asumă odată cu avizul favorabil acordat, de răspunderea cheltuirii cu folos a banului public, de răspunderea păstrării sănătăţii şi a vieţii copiilor. Este necesar ca înainte de a da aprobarea pentru excursie în cadrul regiunii, sau avizul favorabil pentru o excursie în locuri mai îndepărtate, să se studieze planul excursiei spre a vedea dacă şcoala şi-a întocmit un plan bine studiat şi, dacă conducătorul propus corespunde. Secţia de învăţământ trebue să vadă dacă este asigurată în bune condiţiuni conducerea activităţii ştiinţifice în cadrul excursiei, dacă dozarea efortului elevilor s'a făcut în mod just, dacă s'au luat măsuri pentru antrenarea elevilor atunci când e vorba de ascensiuni mai lungi, dacă s'au luat măsurile necesare pentru asigurarea transportului, a hranei, a medicamentelor şi asistenţei sanitare, a echipamentului necesar, a cazării. Toate acestea trebue bine studiate, înainte de plecare de către organizatorul excursiei şi apoi de către cel care dă avizul. Numai după ce a constatat că s'au luat toate aceste măsuri, secţiunea de învăţământ să dea avizul favorabil sau aprobarea respectivă.

Pentru ca excursiile să nu se reducă la nişte simple deplasări, mai mult sau mai puţin obositoare, fără explicaţii şi discuţii asupra celor văzute, fără a se urmări o anumită problemă sau un şir de probleme şi fără a se trage concluzii asupra lor, trebue să se ia serioase măsuri de organizare ştiinţifică a excursiei. Trebue să se stabilească din timp tema sau temele excursiei, să se stabilească itinerariul, opririle şi obiectivele de atins în fiecare localitate. Elevii trebue să citească din timp materialul referitor la fiecare excursie. Ex.: Dacă e vorba de o excursie pe Ceahlău, elevii trebue să studieze capitolele din manualele de geografie referitoare la Munţii Bistriţei, să studieze geologia Carpaţilor orientali, fauna lor, operele literare care se referă la regiunea respectivă, folclorul adunat din regiune etc.

Inainte de plecare trebue să se organizeze colective pentru problemele care vor fi urmărite în cadrul excursiei. In cursul desfăşurării excursiei, fiecare colectiv va aduna datele şi materialul respectiv conform indicaţiilor primite la plecare. La întoarcerea din excursie, există prostul obicei de a se arunca grămadă materialul, participanţii se împrăştiau încă de pe parcursul drumului şi toamna abia îşi mai amintesc pe unde au fost şi ce au văzut. Acest procedeu cu totul nejust nu trebue să se repete. Prelucrarea materialului: colecţii, note, însemnări, este o parte tot atât de importantă ca şi însăşi desfăşurarea excursiei, este valorificarea ei.

Fiecare excursie trebue să se încheie cu întocmirea unui material în care se menţionează totul: munca organizatorică, de conducere, materialul adunat, observaţiile făcute, greutăţile, lipsurile, propunerile pentru organizarea altor excursii. Acest material trebue păstrat în şcoală pentru a servi la organizarea altor excursii.

Numai îndeplinirea întocmai a tuturor cerinţelor legate de organizarea excursiilor poate face din ele puternice mijloace de instruire şi educare a elevilor. Numai astfel copiii vor rămâne din excursii cu impresii vii, frumoase, de neuitat.

OLGA BRAGA

In legătură cu rapoartele de sfârşit de an ale şcolilor

Având în vedere importanţa deosebită a studiului limbilor (limba română şi limbile minorităţilor naţionale — ca limbi materne, limba rusă în toate şcolile şi limba română în şcolile minorităţilor naţionale) învăţătorii şi profesorii care predau limbile respective trebuie să includă, în rapoartele pe care le vor prezenta direcţiilor de şcoli pentru a fi înaintate secţiunilor de învăţământ, date concrete care să oglindească situaţia acestui studiu pe clase (I—XI şi anii I—IV la şcoli pedagogice). Pe lângă punctele indicate în îndrumările trimise de M. I. P., rapoartele vor trebui să mai cuprindă date referitoare la:

a) **Insuşirea tehnicii cititului.** Se va arăta dacă elevii citesc curent, dacă citesc corect şi expresiv, dacă înţeleg un text uşor, încă neînvăţat, citit la prima vedere; ce greutăţi întâmpină în pronunţare şi ce greşeli caracteristice fac (la limba română şi limbile materne în clasele I—IV, la limba rusă şi la limba română în şcolile minorităţilor naţionale în toate clasele).

b) **Scrierea.** Se va arăta în ce măsură elevii şi-au însuşit ortografia, ce greşeli caracteristice fac în scris, ce tipuri de lucrări scrise au fost folosite în cursul anului şcolar.

c) **Insuşirea gramaticii şi aplicarea ei în practică.** Se va arăta dacă elevii şi-au însuşit gramatica numai teoretic sau dacă sunt în stare să o aplice în mod practic în exprimarea scrisă şi vorbită; ce capitole din gramatică au fost însuşite mai greu.

d) **Desvoltarea vorbirii şi vocabularul însuşit de elevi** (în ce măsură acestea au contribuit la desvoltarea culturii generale a elevilor din clasele superioare).

e) Ce material didactic a fost folosit şi în ce măsură a uşurat acesta însuşirea cunoştinţelor.

f) Dacă a fost organizată activitatea în afară de clasă şi şcoală, formele ei şi în ce măsură această activitate a ajutat însuşirii temeinice şi conştiente a limbii.

g) In ce măsură a contribuit practica pedagogică la pregătirea absolvenţilor din şcolile pedagogice pentru predarea limbilor respective.

In afară de acestea, rapoartele întocmite de cadrele didactice care predau limba rusă sau limba română în şcolile minorităţilor naţionale vor mai cuprinde date privitoare la următoarele:

h) dacă elevii ştiu să răspundă la întrebările din textul învăţat şi la întrebări nelegate de text, dar formulate pe baza materialului învăţat; dacă ştiu să povestească textul învăţat sau dacă ştiu să povestească ceva nelegat de textele învăţate (de ex. să spună câteva cuvinte în legătură cu obiectele din clasa sau şcoala în care învaţă, să descrie anotimpurile, etc., dacă ştiu să povestească despre o serbare şcolară, să expună impresia despre o carte citită sau un film vizionat, etc).

Rapoartele mai pot cuprinde şi alte puncte, printre care propuneri şi sugestii în vederea îmbunătăţirii cunoştinţelor elevilor.

Alături de eroicul tineret coreean şi chinez

Intre 18 şi 25 Iunie se desfăşoară în întreaga lume săptămâna solidarităţii cu lupta tineretului coreean şi chinez care luptă pentru pacea şi libertatea patriilor lor, împotriva încercărilor criminale ale agresorilor americani de a extinde focul războiului în Asia şi în întreaga lume.

Săptămâna solidarităţii cu lupta tineretului coreean şi chinez se încheie la 25 Iunie — Ziua solidarităţii internaţionale active cu poporul coreean.

La această dată se împlinesc doi ani de când agresorii americani au invadat pământul Coreei, distrugând cu sălbăticie oraşele şi satele coreene, pârjolind cu napalm aşezămintele paşnice, bombardând cu cruzime neasemuită şcoli şi spitale, crezând că astfel vor putea înfrânge voinţa de luptă a acestui popor greu încercat.

Dar poporul coreean, călit în luptele împotriva ocupaţiei japoneze, s'a ridicat ca un singur om în apărarea patriei sale. Călăii americani, aceşti monştri ucigaşi care spintecă pruncii cu baionetele, care jupoaie pielea bătrânilor, care batjocoresc şi îngroapă femeile de vii, sunt înfricoşaţi de curajul neasemuit al poporului coreean, de rezistenţa sa dârză, de voinţa sa de neclintit în lupta pentru apărarea pământului strămoşesc. Nici bestialul Mac Arthur, care la vederea cadavrelor de patrioţi coreeni exclama: „Iată un spectacol plăcut pentru ochii mei bătrâni", nici canibalul Ridgway, care a ordonat aviatorilor săi să arunce asupra Coreei bombele cu bacterii purtătoare de ciumă şi alte boli îngrozitoare, nici călăul Mac Clark, care intensifică teroarea şi masacrele împotriva prizonierilor deţinuţi pe insula Kociedo, nu au fost în stare să-şi realizeze planurile lor mârşave de cotropire a întregului pământ al Coreei, de înfrângere a rezistenţei eroice a poporului coreean. Ajutat de eroicii voluntari chinezi, ostaşii coreeni dau lovituri nimicitoare trupelor americane, respingând pe toate fronturile atacurile inamicului şi cauzându-i pierderi însemnate.

La această bătălie tineretul coreean şi tineretul chinez îşi aduc preţioasa lor contribuţie. Tineretul coreean a dovedit prin strălucite fapte de arme că ştie să apere cu dârzenie şi cu preţul vieţii pământul patriei. 110 mii de tineri şi tinere coreeni sunt decoraţi cu ordine şi medalii pentru vitejie şi eroism în războiul împotriva agresiunii americane. 100 de tineri şi tinere au fost distinşi cu înaltul titlu de Erou al R.P.D. Coreene. Pilde înalte de eroism au fost date de tinerii coreeni ca sergentul Tian Thia Ava care, ca şi eroul sovietic Matrosov, s'a aruncat asupra ambrazurei unei cazemate a duşmanului şi a oprit astfel, cu preţul vieţii sale, focul ucigător îndreptat asupra unei unităţi coreene.

De minunate acte de eroism dă dovadă şi tineretul coreean din spatele frontului. Atât membrii Uniunii Tineretului Democrat, cât şi întregul tineret coreean dau dovadă de curaj şi abnegaţie în ceeace priveşte munca din spatele frontului. Tineretul coreean ajută la reconstrucţia economiei naţionale, transformând-o într'o economie de război şi ia parte activă la mişcarea întregului popor pentru aprovizionarea la timp a frontului cu alimente şi muniţii. Tineretul participă la întrecerile din producţie, în vederea îndeplinirii înainte de termen a comenzilor militare. Incă dela începutul războiului, în fabricile, uzinele şi minele din Coreea de Nord s'au organizat aproape trei mii de brigăzi pentru front, compuse din tineri care luptau pentru obţinerea celor mai înalţi indici în producţie. Tineri şi tinere fete lucrează umăr la umăr cu bărbaţii la strunguri, în mine, pe câmp, înlocuind pe fraţii, părinţii şi soţii lor plecaţi pe front. Tinerii patrioţi nu-şi părăsesc postul în timpul bombardamentelor şi al tirului de mitralieră duşman, conştienţi fiind că a-ţi părăsi postul în timpul luptei înseamnă a trăda.

Alături de eroicii tineri coreeni, tinerii voluntari chinezi îşi dau aportul lor preţios atât pe front cât şi în campania de măsuri preventive şi de stârpire a insectelor purtătoare de bacterii pe care continuă să le arunce agresorii americani.

Pline de eroism sunt faptele prizonierilor de război coreeni şi chinezi de pe insula Kociedo, împotriva cărora agresorii americani comit zilnic noi şi noi masacre, intrând cu tancurile şi aruncătoarele de flăcări în lagărele înconjurate cu sârmă ghimpată. In zguduitorul lor apel adresat poporului coreean, prizonierii coreeni şi chinezi depe insula Kociedo spun: „Nimic nu ne poate intimida, nimic nu ne poate clinti; prin nici un mijloc nu vor putea călăii să ne transforme în carne de tun, în sclavi ai imperialiştilor americani".

Popoarele din întreaga lume se solidarizează cu lupta eroică a popoarelor coreean şi chinez şi a tineretului din aceste ţări împotriva agresorilor americani. In toate ţările se desfăşoară meetinguri de protest împotriva folosirii armei bacteriologice de către agresorii americani, împotriva monstruozităţilor săvârşite de hitlerii americani pe insula Kociedo. La Moscova a avut loc recent un mare meeting de protest împotriva barbariilor americane din Coreea. La New York, în cadrul unui meeting care s'a desfăşurat sub lozinca încetării ostilităţilor din Coreea, s'a cerut rechemarea ostaşilor de pe front. La o manifestaţie de protest care a avut loc la Berlin, oamenii muncii din R. D. Germană şi-au exprimat solidaritatea cu lupta poporului coreean. Popoarele din toată lumea au trimis ajutoare şi daruri poporului coreean. Mii de copii coreeni au fost adăpostiţi cu dragoste în ţările de democraţie populară, unde se bucură de o deosebită atenţie şi îngrijire.

In vederea zilei de 25 Iunie, Ziua solidarităţii internaţionale active cu lupta poporului coreean, Biroul Executiv al F.S.M. a adoptat o rezoluţie în care cheamă oamenii muncii din toate ţările să se pronunţe pentru reglementarea paşnică a conflictului din Coreea, pentru retragerea trupelor străine de pe teritoriul coreean.

Alături de popoarele din întreaga lume, poporul nostru muncitor, tineretul din ţara noastră sprijină lupta eroică a poporului coreean şi se solidarizează cu cauza lui dreaptă, cauză care va învinge.

Pentru înflorirea satelor noastre

Pe zi ce trece, satele şi oraşele noastre îşi schimbă înfăţişarea. Ţara întreagă se înfrumuseţează. Drumuri, şosele, cămine culturale, şcoli, spitale, întreprinderi noi se construesc. O viaţă nouă, mai bună şi mai frumoasă, înfloreşte în oraşele şi satele noastre.

Sub conducerea înţeleaptă a partidului şi guvernului, creşte şi se desvoltă tot mai mult industria ţării noastre. Efortul principal al statului nostru de democraţie populară se îndreaptă spre industrializarea socialistă, spre desvoltarea din ce în ce mai rapidă a industriei mijloacelor de producţie. Zdrobind uneltirile duşmănoase ale deviatorilor de dreapta, partidul nostru înfăptueşte cu hotărîre linia leninist-stalinistă a industrializării socialiste, care este baza desvoltării întregii economii şi care permite ducerea cu succes a luptei pentru îngrădirea chiaburimii, pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Odată cu desvoltarea intensă a industriei noastre socialiste, partidul şi guvernul au iniţiat o vastă acţiune pentru ridicarea satelor din starea de înapoiere în care au fost ţinute atâta vreme de regimul burghezo-moşieresc. In sute de sate, s'au construit şi s'au amenajat şcoli şi cămine culturale, dispensare şi case de naştere. Zeci şi sute de vagoane de materiale necesare acestor construcţii au fost transportate cu sprijinul ţăranilor muncitori până în cele mai îndepărtate sate ale patriei noastre. Zeci de mii de oameni ai muncii au contribuit prin muncă voluntară la ridicarea de noi localuri de cultură, la amenajarea de noi drumuri, şosele, parcuri, etc.

Pentru desvoltarea şi înflorirea satelor noastre, partidul şi guvernul au pus la dispoziţia ţărănimii muncitoare noi posibilităţi, noi mijloace cu ajutorul cărora se vor putea face numeroase lucrări şi amenajări de interes local, fără să se apeleze la fondurile bugetare şi la materialele din fondul centralizat al statului. Un astfel de mijloc puternic este autoimpunerea. Autoimpunerea reprezintă o contribuţie bănească, hotărîtă de bună voie de către locuitorii satelor, ai comunelor şi staţiunilor balneo-climaterice. Ea este menită ca, alături de fondurile puse la dispoziţie de către stat, să contribue efectiv şi direct la intensificarea acţiunii de ridicare a stării culturale, sanitare şi sociale a comunelor şi satelor noastre.

Autoimpunerea se poate aplica numai o singură dată pe an şi numai pe baza hotărîrii adunării populare a locuitorilor cu drept de vot din comuna respectivă. Hotărîrile care se iau în aceste adunări, după ce sunt adoptate de majoritatea locuitorilor, capătă caracter de lege obligatorie pentru întreaga populaţie a comunei respective. Fondurile adunate prin autoimpunere sunt ale poporului muncitor, ale celor ce le-au propus. Ele nu intră nici în bugetul sfatului popular local, nici în bugetul general al statului. Sumele adunate prin autoimpunere nu pot fi folosite decât pentru înfăptuirea lucrărilor propuse şi aprobate de adunarea populară. Comitetele executive ale sfaturilor populare, gestionare ale acestor sume, sunt răspunzătoare în faţa masselor de justa lor întrebuinţare. Ele trebue să facă dări de seamă în faţa masselor cu privire la felul cum au fost întrebuinţate. Sumele prevăzute în lege cu privire la autoimpunere variază între 15—90 lei. Aceste sume trebue să fie astfel distribuite încât oamenii muncii — ţăranii muncitori, funcţionarii, meseriaşii cooperatori, etc. — să plătească sumele cele mai mici în timp ce elementele capitaliste, chiaburii, să fie impuse a plăti sumele cele mai mari.

In decursul celor cinci luni dela apariţia legii cu privire la autoimpunere au avut loc adunări populare în majoritatea regiunilor. Adunările populare au scos la iveală elanul cu care a fost primită autoimpunerea de către ţărănimea muncitoare. Noi şcoli şi noi săli de clasă au fost propuse pentru a fi construite în cursul acestui an. La Costeşti, în raionul Tg. Frumos, regiunea Iaşi, cei peste 500 de cetăţeni adunaţi au hotărît construirea unui local de şcoală din sumele ce se vor aduna. Tot astfel la Voineşti-Iaşi, la Doiceşti, Branişte, Brebu, în regiunea Prahova ţăranii muncitori au hotărît construirea unor şcoli şi săli de clase noi. In regiunea Prahova, adunările oamenilor muncii au hotărît construirea a 20 de şcoli noi şi a unui număr de 51 de săli de clasă pe lângă şcolile existente precum şi a unui însemnat număr de internate şcolare. Toate aceste exemple reprezintă dorinţa poporului nostru muncitor de a-şi croi prin propria sa contribuţie o viaţă nouă, mai bună şi mai frumoasă.

Invăţătorii şi profesorii trebue să se alăture entuziasmului masselor populare. O mare parte din aceste fonduri vor fi folosite pentru ridicarea nivelului cultural al satelor. Ele vor veni direct în sprijinul muncii pe care o desfăşoară cadrele didactice. Deaceea, alături de întreg poporul muncitor, cadrele didactice trebue să lupte ca hotărîrile luate să prindă viaţă. Invăţătorii şi profesorii trebue mai întâi să ducă o intensă muncă de lămurire în rândurile ţărănimii muncitoare, arătându-i acesteia că autoimpunerea este un mijloc puternic de ridicare a nivelului ei de viaţă — o formă de atragere a masselor largi ale ţărănimii muncitoare în conducerea treburilor comunei.

Sub îndrumarea organizaţiilor de partid, cu sprijinul efectiv al sindicatelor de învăţământ, învăţătorii şi profesorii trebue să arate fiecărui ţăran muncitor foloasele pe care le poate aduce autoimpunerea în ridicarea nivelului său de viaţă materială şi culturală. In acelaş timp, ei au datoria să desvolte vigilenţa ţărănimii muncitoare faţă de încercările şi uneltirile chiaburimii împotriva intereselor generale ale locuitorilor din satele patriei noastre. Ei trebue să demaşte fără cruţare pe acei care vor încerca prin diverse metode să împiedice sau să frâneze acţiunile întreprinse de către oamenii muncii pentru înflorirea satelor noastre.

Invăţătorii şi profesorii, directorii de şcoli, inspectorii secţiilor de învăţământ şi activiştii sindicatelor noastre trebue să lămurească pe ţăranii muncitori asupra achitării la timp a sumelor prevăzute în Hotărîrile adunărilor populare privitoare la autoimpunere, să sprijine organele sfaturilor populare în încasarea acestor sume dela chiaburii care ar încerca să se sustragă dela plata lor. Deasemeni, învăţătorii şi profesorii trebue să întreprindă o largă acţiune de popularizare a acţiunilor stabilite prin adunările populare şi a realizărilor în acest domeniu, atât în articole la gazetele de perete şi de stradă, cât şi prin presa locală şi centrală.

Sprijinind acţiunea ţărănimii muncitoare în efectuarea unor noi lucrări de interes obştesc, cadrele didactice vor ajuta în acelaş timp la desvoltarea economică a patriei noastre, vor ajuta la întărirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare, pentru înflorirea din ce în ce a patriei noastre, pentru construirea socialismului.

Note politice externe

In încercarea lor disperată de a organiza un complot împotriva Partidului Comunist Francez şi a conducătorilor săi, lacheii din Franţa ai imperialiştilor americani au suferit un lamentabil eşec. Prin arestarea lui Jacques Duclos şi André Stil, ca şi prin valul de arestări şi percheziţii efectuate la sediile Partidului Comunist şi ale organizaţiilor progresiste, guvernul fascist al Franţei a încercat să slăbească unitatea şi forţa Partidului Comunist, să lovească în cel mai puternic partid din Franţa, singurul care poartă steagul luptei pentru independenţa şi pacea Franţei. Mârşavele provocări ale fasciştilor francezi s'au întors însă împotriva acelor ce le-au iniţiat. Partidul Comunist Francez se dovedeşte a fi mai puternic ca oricând. Poporul francez se strânge tot mai hotărît în jurul Partidului Comunist, manifestându-şi dragostea şi ataşamentul faţă de conducătorii săi Thorez şi Duclos. La sediul Comitetului Central al Partidului Comunist Francez sosesc sute de noi adeziuni prin care muncitori, ţărani şi intelectuali cer să fie primiţi în rândurile Partidului.

Cunoscutul scriitor Roger Vailland, autorul piesei „Colonelul Torter îşi recunoaşte vina" — piesă care demască atrocităţile săvârşite de agresorii americani în Coreea şi care, după cum se ştie, a fost interzisă sub diverse pretexte de autorităţile fasciste din Franţa — a cerut într'o scrisoare adresată lui Jacques Duclos să fie primit în rândurile Partidului Comunist Francez.

Numărul adeziunilor la Partidul Comunist Francez creşte pe zi ce trece. Numai în decurs de o singură lună au fost primite aproximativ 10.000 noi adeziuni. Ziarul l'Humanité anunţă că numai în departamentul Sena au intrat în rândurile Partidului Comunist, începând dela 28 Mai, 500 persoane. Un fost combatant din armata colonialistă franceză a adresat următoarele rânduri lui Jacques Duclos: „In prezent, un singur partid luptă în numele libertăţii, egalităţii şi fraternităţii. Cer să fac parte din acest partid!" O gospodină din Paris, mamă a doi copii, a adresat redacţiei ziarului l'Humanité o scrisoare în care spune: „Am predat adeziunea la partid. Am doi copii şi vreau să trăiască şi să fie fericiţi. Voi face tot ce voi putea pentru a sprijini partidul".

In acest timp, turbând de furie, guvernul americanizat al lui Pinay intensifică teroarea fascistă. Valul de arestări continuă în întreaga Franţă. Agenţia Reuter anunţă că poliţia franceză a efectuat percheziţii la locuinţele a şapte comunişti din Saint Mandrier. Deasemenea, poliţia a efectuat o percheziţie la o casă de odihnă a muncitorilor metalurgişti din Chateau Baillet, în apropiere de Paris. La Toulon, poliţia fascistă franceză îşi continuă provocările, efectuând percheziţii în vederea descoperirii de noi urme ale aşa zisului „complot" de care guvernul Pinay încearcă să învinuiască Partidul Comunist Francez şi pe conducătorii săi. Ziarul gaullist Aurore — France Libre a anunţat că, în urma unei percheziţii efectuate la locuinţa muncitorului agricol Dupon din satul Mol, departamentul Var, poliţia ar fi dat de urmele unui „important depozit de muniţii". Demascând această nouă înscenare, ziarul Ce Soir subliniază că depozitul de arme descoperit la Dupon constă din trei grenade ruginite găsite de acesta şi de câteva cartuşe. „Intregul sat — scrie ziarul Ce Soir — ştia de existenţa acestui „depozit" deoarece Dupon a încercat să folosească praful de puşcă al acestor „arme" pentru a-şi face cartuşe de vânătoare, dar puşca sa de vânătoare a explodat, rănindu-l grav la mâna stângă. Iată pe cine numeşte Aurore-France Libre proprietarul unui „important depozit de arme". Iată pe cine încearcă judecătorul de instrucţie să acuze de „conspiraţie". Intreaga înscenare a autorităţilor fasciste din Franţa se prăbuşeşte ca un castel din cărţi de joc, copoii lui Pinay nereuşind să facă nici cea mai mică dovadă despre faptul că comuniştii ar fi organizatorii aşa zisului „complot" împotriva statului.

Intr'o scrisoare adresată preşedintelui Adunării Naţionale franceze, Jacques Duclos a demascat uneltirile guvernului Pinay în acest sens şi a cerut să i se dea posibilitatea de a lua cuvântul în Adunarea Naţională în calitatea sa de deputat. Incălcând toate prevederile constituţionale, reacţiunea din Franţa a respins această cerere a lui Duclos.

Uneltirile mârşave ale guvernului americanizat al Franţei se lovesc însă de voinţa tot mai dârză a poporului francez, care luptă pentru o Franţă liberă şi independentă, împotriva ocupanţilor americani aţâţători la un nou război.

Aşa cum arată André Stil în recenta sa declaraţie luată la interogatoriu, — „ofensiva împotriva comuniştilor este o ofensivă împotriva întregului popor, care va şti să se apere, să dea o ripostă şi să-şi spună ultimul cuvânt".

★

Monstruosul călău american Ridgway, supranumit „generalul ciumă", a sosit la 16 Iunie în capitala Italiei. Vizita lui Ridgway în această ţară are de scop intensificarea pregătirilor de război pe care guvernul vândut al lui De Gasperi le efectuează de ani de zile din ordinul imperialiştilor americani. Imediat după sosirea sa la Roma, Ridgway a avut o întrevedere cu ministrul italian al finanţelor Pella şi a cerut acestuia să mărească cu 300 miliarde lire alocaţia pentru armament, pregătiri militare şi pentru extinderea bazelor militare americane pe teritoriul italian. Autorităţile italiene, care se aşteptau că Ridgway va fi primit „aşa cum se cuvine" de poporul italian, s'au grăbit să ia şi măsuri în acest sens. Este semnificativ faptul că în dimineaţa zilei în care Ridgway sosea în Italia, în porturile italiene au ancorat un mare număr de vase de război americane. In portul Neapole au ancorat 17 vase din flota a 6-a a S.U.A., în frunte cu vasul purtător de avioane „Coral Sea" şi cu două crucişătoare grele. Vasul purtător de avioane „Worp" şi două distrugătoare au intrat în rada portului Genova. In acelaş timp, unităţi poliţieneşti şi trupe au circulat pe străzile oraşului Roma. „Peste 500.000 carabinieri şi trupe — anunţă agenţia France Presse — au fost aduşi la Roma, iar jeep-uri prevăzute cu aparate de radio şi camioane circulă în toate cartierele oraşului".

Autorităţile poliţieneşti au interzis organizarea de demonstraţii şi difuzarea de manifeste şi afişe ale organizaţiilor democratice.

Teroarea poliţienească nu a putut însă înfrânge voinţa şi curajul patrioţilor italieni. In seara sosirii lui Ridgway la Roma, au avut loc în acest oraş numeroase demonstraţii de protest. Coloane de demonstranţi purtând pancarte, lozinci şi steaguri s'au adunat simultan în cinci puncte diferite ale capitalei Italiei. In ciuda repetatelor atacuri ale poliţiei, demonstraţiile au continuat peste tot. Zidurile oraşului erau pline de inscripţii cerând plecarea generalului ciumă din Italia. In întreaga Italie continuă să se desfăşoare greve şi meetinguri de protest împotriva prezenţei lui Ridgway. Grevele continuă în numeroase uzine, mine şi ateliere din Roma, Milano, Torino, Neapole, precum şi în oraşe din regiunile Toscana, Umbria, Abruzzi, Apulia şi Sardinia. In ciuda măsurilor poliţieneşti, au fost arborate drapele ale păcii pe casele oraşelor italiene şi au fost lipite pretutindeni afişe de protest împotriva ocupaţiei americane.

Poporul italian dovedeşte astfel că ştie să dea o ripostă hotărîtă uneltirilor criminale ale aţâţătorilor la un nou război, că el nu doreşte să slujească drept carne de tun pentru planurile călăului Ridgway şi ale celor de teapa lui.

Noul comitet sindical local din Pechea

De curând, în localul şcolii elementare mixte de 7 ani Nr. 1 din comuna Pechea a avut loc adunarea generală a salariaţilor din învăţământ dela cele cinci şcoli din comuna Pechea, raionul Galaţi, pentru alegerea noului comitet sindical local.

Membrii sindicatului s'au pregătit din timp pentru buna desfăşurare a acestor alegeri. In ziua alegerilor, sala era ornată cu lozinci mobilizatoare, flori, verdeaţă, covoare, etc. Şedinţa a început în prezenţa tovarăşei Radu Aglaia, delegată a Comitetului sindical al raionului Galaţi. Ca invitaţi au luat parte tovarăşii: Filimon Iordache, preşedintele gospodăriei agricole colective „11 Iunie 1948" din comuna Pechea şi Nicolae Muşat, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular local. Darea de seamă a comitetului sindical local pentru perioada 1 Septembrie 1951 — 1 Iunie 1952 a fost prezentată de către tovarăşul Gheorghe Ursu. O delegaţie de pionieri dela şcoala elementară mixtă nr. 1 din Pechea a adus adunării generale salutul călduros al pionierilor, urând membrilor sindicatului spor la muncă.

Darea de seamă prezentată a oglindit într'o oarecare măsură munca învăţătorilor şi profesorilor în domeniul instruirii şi educării copiilor, activitatea desfăşurată de ei pe tărâmul obştesc, contribuţia lor la consolidarea succesului reformei băneşti, etc. S'a arătat astfel că membrii grupei sindicale Nr. 1 au desfăşurat o muncă rodnică pentru consolidarea succesului reformei băneşti.

Deasemeni, darea de seamă a scos în evidenţă contribuţia membrilor grupelor sindicale la buna îngrijire şi întreţinere a localurilor de şcoli şi a mobilierului şcolar, precum şi amenajarea de noi săli de clasă. In această acţiune a fost remarcată activitatea desfăşurată de membrii grupei sindicale nr. 2.

Darea de seamă a semnalat în acelaş timp în mod deosebit şi lipsurile comitetului sindical local. Astfel, s'a arătat că mai ales, munca de culturalizare a masselor nu a fost sprijinită suficient de către cadrele didactice, — deşi în această privinţă le revine sarcina de mare importanţă. Unele grupe sindicale nu au desfăşurat nicio activitate culturală, prin faptul că mulţi dintre membrii lor nu au înţeles importanţa acestei munci. Deasemenea, au fost lipsuri şi în ce priveşte plata cotizaţiilor. Mulţi membri ai grupelor sindicale sunt în restanţă cu cotizaţiile chiar pe câte 9—10 luni.

O lipsă a dării de seamă a fost că nu a arătat în ce măsură s'a preocupat comitetul sindical local să antreneze cadrele didactice în orientarea ţărănimii muncitoare pe drumul belşugului, pe drumul gospodăriei agricole colective.

Darea de seamă a arătat o serie de lipsuri serioase la unele grupe sindicale în ceeace priveşte sprijinul dat de învăţători şi profesori ridicării nivelului la învăţătură al elevilor (grupa sindicală Nr. 4) precum şi lipsa de interes din partea unor cadre didactice care nu s'au preocupat îndeajuns de problema rămânerii în urmă la învăţătură a elevilor. Astfel, darea de seamă a arătat că învăţătorii Panait şi Viorica Lefter, care predau la clasele I-a A şi I-a B şi care fac parte din grupa sindicală Nr. 3 au încheiat anul şoclar cu un număr de 15 elevi repetenţi, iar întreaga grupă sindicală Nr. 3, număra, la cele 9 clase, 33 de elevi repetenţi.

Discuţiile purtate pe marginea dării de seamă au analizat în spirit critic şi autocritic realizările şi lipsurile comitetului sindical local. S'a arătat, de pildă, că nu a fost sprijinită munca cadrelor didactice necalificate şi nu s'a arătat suficient interes pentru îndeplinirea sarcinilor cuprinse în Hotărîrea partidului şi a guvernului în ceeace priveşte condiţiile de viaţă şi de muncă ale cadrelor didactice.

Deasemeni, comitetul sindical local a fost criticat pentru lipsa de a nu fi antrenat cadrele didactice în munca de lichidare a neştiinţei de carte, în activitatea artistică şi culturală etc.

Trecându-se la alegerea noului comitet sindical au fost aleşi cinci tovarăşi dintre cei mai buni membri ai sindicatului. Au fost aleşi apoi şi delegaţii pentru conferinţa raională.

Noii aleşi şi-au luat angajamentul că vor depune toate eforturile pentru ca învăţământul nostru să progreseze neîncetat, pentru ca activitatea culturală de massă să se desfăşoare în cât mai bune condiţiuni.

IOAN ARHIRE

—o—

Informaţie

Ministerul Invăţământului public aduce la cunoştinţa absolventelor Cursului de Invăţătoare dela Roman (seria 1951) că, pentru eliberarea certificatelor de absolvire vor trimite la liceul de băieţi din Roman, regiunea Bacău, 2 fotografii (format legitimaţie) însoţite de o cerere timbrată legal, în care vor arăta regiunea, raionul şi şcoala unde funcţionează în prezent. Pentru lămuriri ulterioare se vor adresa Secţiunii de Invăţământ a regiunii Bacău.

Reorganizarea Institutului de Lingvistică din Bucureşti al Academiei R. P. R.

Pentru a asigura întărirea şi desvoltarea ştiinţei lingvistice în R.P.R. pe baza genialei lucrări a lui I. V. Stalin „Marxismul şi problemele lingvisticii", Prezidiul Academiei R.P.R. a hotărît în şedinţa din 18 Iunie a.c. reorganizarea conducerii Institutului de Lingvistică din Bucureşti al Academiei R.P.R.

S'a format un nou Consiliu ştiinţific format din: Acad. Mihail Sadoveanu (Preşedinte), Prof. Dr. V. Cheresteşiu (Vicepreşedinte), Acad. B. Lăzăreanu, Acad. E. Petrovici, Acad. C. Balmuş, Prof D. Macrea, Prof. G. Orzea, Prof. I. Livescu.

Prof. Dr. V. Cheresteşiu a fost numit director al Institutului de Lingvistică din Bucureşti al Academiei R.P.R.

Prezidiul Academiei R.P.R. a însărcinat noua conducere să supună unei desbateri largi proiectul de ortografie a limbii române, să organizeze desbaterea principiilor care stau la baza Dicţionarului limbii române şi să asigure apariţia primului volum din Dicţionar în acest an, să reorganizeze comitetele de redacţie ale publicaţiilor lingvistice, să editeze o revistă nouă, intitulată „Limba română" care să desbată toate problemele lingvistice care interesează publicul larg, şi să ia o serie de alte măsuri, menite să intensifice activitatea ştiinţifică pe tărâmul lingvisticii.

Dece sunt rezultate slabe la şcoala de băieţi din Dudeşti-Cioplea

In dorinţa de a-şi îmbunătăţi mereu munca, de a învăţa din realizările şi din lipsurile activităţii acestui an, secţia de învăţământ a raionului Tudor Vladimirescu din Bucureşti analizează rezultatele obţinute de şcolile elementare din cuprinsul raionului, se opreşte asupra cifrelor, căutând să înţeleagă semnificaţia lor, să cunoască cu ajutorul lor eforturile depuse şi rezultatele obţinute de elevi şi cadrele didactice în acest an şcolar.

Privind situaţia în general, putem spune că sfârşitul acestui an şcolar a adus rezultate mulţumitoare.

Printre şcolile care s'au evidenţiat putem da ca exemplu şcolile de fete nr. 37 şi nr. 2 unde elevii clasei a IV-a au dovedit că şi-au însuşit temeinic cunoştinţele prevăzute de programa de învăţământ.

Intr'un cuvânt, putem spune că anul acesta a însemnat un serios pas înainte pentru întreaga muncă din şcolile raionului. Avem şcoli fruntaşe, învăţători şi profesori fruntaşi, clase fruntaşe. Astfel, putem da ca exemplu clasa I-a dela şcoala nr. 2 bis băieţi, clasa I-a dela şcoala de fete nr. 22, clasa III-a dela şcoala de băieţi nr. 47 şi altele.

Dar, deşi după cum am arătat, privită în ansamblu situaţia în raionul Tudor Vladimirescu este bună, pe noi ne nelinişteşte faptul că există şcoli cu a căror rezultate nu ne putem deloc mândri, care nu ne fac cinste. Avem în raion o şcoală, şcoala elementară de băieţi din Dudeşti-Cioplea, unde anul şcolar s'a încheiat cu rezultate foarte slabe, la clasele I-a şi a IV-a. Din cele două clase I-a, 12 elevi au rămas repetenţi, iar 5 au fost amânaţi. La clasa a IV-a, cu toate că nivelul de cunoştinţe al elevilor este necorespunzător, au intrat în examen şi au promovat toţi cei 27 de elevi. Acest rezultat este dovada unei munci superficiale din partea celor trei învăţători.

Pentru a cunoaşte nivelul de pregătire al tuturor elevilor din clasele a IV-a ale şcolilor raionului, secţia de învăţământ a dat în luna Mai câte o lucrare de control pentru limba română şi matematică. La aceste probe, elevii clasei a IV-a din şcoala elementară Dudeşti-Cioplea au obţinut rezultate îngrijorător de slabe. Din totalul de 27 de elevi 5 au luat nota 5, iar ceilalţi nota 4 sau sub 4. Situaţia adevărată, reală, pe care cataloagele o ascundeau până atunci a apărut cu acest prilej la iveală. Şi, totuşi, toţi cei 27 de elevi au trecut clasa. Pe toţi aceşti elevi, învăţătorii îi trimit nepregătiţi în clasa a V-a.

Ştim că nu trebue să ne mulţumim cu un rezultat pozitiv global, că trebue să urmărim ca fiecare şcoală, fiecare clasă, fiecare elev la fiecare materie să obţină succese cât mai mari. Numai atunci se poate spune că învăţătorul a muncit bine, că şi-a dus la îndeplinire sarcinile trasate de partid şi guvern.

Desigur, rezultatele slabe ale şcolii de băieţi din Dudeşti-Cioplea se datoresc în primul rând învăţătorilor care n'au muncit cu tragere de inimă, care n'au căutat să cunoască şi să aplice în munca de învăţământ experienţele fruntaşilor, care n'au pus toată priceperea şi tot elanul în scopul pregătirii pentru viaţă a elevilor.

Invăţătorii Dumitru Băloiu şi Elena Brambier care au predat la clasele I-a au lucrat superficial, au dat dovadă de comoditate, de lipsă de interes pentru munca şcolii. Dacă tovarăşul Dumitru Băloiu şi-a pregătit lecţiile şi a avut planuri zilnice mai mult sau mai puţin bine întocmite, tovarăşa Elena Brambier s'a lăsat cu greu convinsă de necesitatea planurilor de lecţii şi atunci când, însfârşit, a trecut la întocmirea lor, a făcut planuri formale şi cu totul necorespunzătoare. Iată, un exemplu:

Lecţia de aritmetică. Ascultare: Inmulţirea cu 2.

Scopul — Să cunoască tabla înmulţirii cu 2.

Pregătirea: Discuţii dacă iau de 2 ori câte un măr, câte mere au mâncat.

Dacă cumpăr de două ori într'o prăvălie 3 creioane, câte am?

Expunerea: Un elev la tablă scrie exerciţii: 6+(4x2). Se socoteşte cât fac 4x2=8, apoi adună 8+6=14. Toţi scriu.

Fixarea: Intrebări cât fac: 2x6, 2x8, 2x5. Elevii răspund:

Tema acasă. Exerciţii pagina 76.

La fel ca acesta sunt multe din planurile tov. Brambier. Aşa a înţeles ea să-şi pregătească lecţiile. Colectivul şcolii a căutat s'o ajute încă dela începutul anului, arătându-i lipsurile în cadrul consiliului pedagogic din 28 Decembrie. Tovarăşa învăţătoare a răspuns însă atunci că nu este de acord cu critica ce i s'a adus. Lipsa de pregătire, de conştiinciozitate în muncă şi atitudinea de îngâmfare a învăţătoarei sunt câteva din cauzele care au dus la nivelul scăzut de pregătire al elevilor ei. Mai sunt însă şi alte cauze. Cei doi învăţători ai claselor I-a nu au folosit în suficientă măsură la lecţiile lor materialul didactic, n'au făcut un învăţământ interesant, care să atragă pe copii. Ei nu s'au ocupat dela începutul anului de elevii rămaşi în urmă la învăţătură şi au lucrat numai cu cei care s'au putut descurca în primele zile de şcoală. Cei 17 elevi care n'au promovat clasa I-a au fost aşezaţi în băncile din fund şi nimeni nu s'a mai ocupat sistematic de ei.

Tovarăşii învăţători arată că munca cu copiii din acest cartier este grea. Ei nu au ţinut însă legătură cu părinţii acestor copii, n'au căutat să-i cunoască, nu i-au convocat la nicio adunare de clasă, nu au căutat să-i îndrumeze ca să facă din ei colaboratori apropiaţi ai şcolii. Ceva mai mult, tovarăşa Brambier a absentat la majoritatea şedinţelor plenare pe întreaga şcoală, organizate cu părinţii. Rezultatele slabe pe care le-au obţinut tovarăşa Brambier se datoresc şi faptului că a lipsit de multe ori dela cercurile pedagogice, că n'au interesat-o deloc temele discutate acolo.

Elevii clasei a IV-a din aceeaşi şcoală au trecut la examen, au promovat în clasa a V-a, dar ei nu cunosc cele patru operaţiuni la matematică, nu ştiu să deosebească propoziţia de frază, nu ştiu să arate care este subiectul sau predicatul, nu cunosc numărul substantivelor. La examen, un elev a răspuns: substantivul ţăranii este la numărul singular. Tovarăşul învăţător nu-l corectează şi aşa se trece mai departe. Desigur că şi în timpul anului s'a lucrat la fel. O dovedesc planurile de lecţii ale învăţătorului, o dovedeşte lipsa de interes, pentru îmbunătăţirea propriei munci. Tovarăşul învăţător Turcanu nu a folosit sprijinul organizaţiei de pionieri, nu a ţinut legătură cu familia şi, ca şi ceilalţi doi învăţători dela clasele I-a, el a respins ajutorul tovărăşesc al colectivului, a respins critica şi n'a avut o atitudine autocritică.

Dar, dacă în munca învăţătorilor din şcoala elementară de băieţi din Dudeşti-Cioplea sunt atâtea lipsuri, o mare parte din vină o are directorul, care avea sarcina să urmărească îndeaproape activitatea fiecărui învăţător şi profesor, să dea la timp îndrumări acolo unde este nevoie. In consiliile pedagogice nu s'a analizat calitatea învăţământului din şcoală, nu s'a luat nicio hotărîre în această privinţă. In consiliul pedagogic din 28 Decembrie s'a discutat numai faptul că tovarăşii învăţători Brambier şi Turcanu nu-şi întocmesc planuri de lecţii şi nu participă la cercurile pedagogice.

In procesul verbal încheiat la 24 Martie, când s'a făcut analiza muncii pe pătrarul al III-lea, stă scris: „Rămânerea în urmă la învăţătură este datorită lipsurilor dela cursuri, cazurilor patologice şi relei voinţe". Este vorba, bineînţeles, de reaua voinţă a elevilor. Iar mai departe: „Metodele de predare au fost din cele mai bune, legătura cu familia s'a ţinut prin şedinţele organizate pe clase, plenare şi vizite la domiciliu". Colectivul şcolii, în frunte cu directorul, nu caută să cunoască de unde provin lipsurile. Ei le pun pe seama elevilor şi se culcă apoi liniştiţi pe o ureche. De aceea şcoala din Dudeşti-Cioplea are elevi slabi pregătiţi, pentrucă nu se discută în consiliile pedagogice problemele importante ale şcolii, pentrucă directorul nu a dat un conţinut mai adânc şedinţelor şi consiliilor pedagogice, pentrucă el a lăsat pe învăţători să intre în clasă fără planuri de lecţii sau cu planuri formale, pentrucă el a dus o muncă în general de suprafaţă.

Dar cauzele lipsurilor sunt încă şi mai adânci. Inspectorii şcolari care au vizitat în repetate rânduri această şcoală s'au mulţumit să traseze sarcini verbal sau în scris, dar nu au mai urmărit apoi dacă aceste sarcini sunt aduse la îndeplinire, nu au ajutat la îndeplinirea lor. Şcoala din Dudeşti-Cioplea avea nevoie de un ajutor mai substanţial. Cadrele didactice de acolo şi directorul trebuiau ajutaţi mai îndeaproape. Secţia de învăţământ nu a făcut însă aceasta. S'au ocupat mai mult de chestiuni organizatorice şi nu a urmărit desfăşurarea procesului de învăţământ. Inspectorii n'au luat măsuri de îndată ce au constatat uşurinţa cu care sunt făcute planurile de lecţii, nu au dat îndrumări asupra felului cum trebue întocmite aceste planuri, nu au cercetat activitatea consiliilor pedagogice pentru a face propuneri în vederea îmbunătăţirii ordinei de zi. Vina secţiei de învăţământ constă şi în aceea că nu a sprijinit la timp şcoala în vara anului trecut, în vederea reparaţiilor, astfel încât în acest an şcoala a funcţionat cu clasele I-a numai câte 2 ore şi jumătate pe zi, iar clasa a IV-a a lucrat într'o sală necorespunzătoare.

Faţă de lipsurile constatate în această şcoală în legătură cu rezultatul obţinut la clasele I-a şi a IV-a şi având în vedere încă alte lipsuri constatate în activitatea şcolilor, secţiunea de învăţământ îşi propune ca planul de muncă pentru anul şcolar viitor să oglindească o preocupare deosebită pentru îndrumarea procesului de învăţământ la clasele I-a—IV-a, pentru îndreptarea lipsurilor constatate. Va trebui să se asigure deasemeni terminarea la timp a reparaţiilor şi amenajărilor pentru ca în toate şcolile anul şcolar să înceapă în condiţiuni materiale bune. In acelaş timp, secţia de învăţământ va lua măsuri pentru sancţionarea acestor învăţători care nu s'au încadrat în munca dusă de colectivul şcolii, care nu au primit ajutorul colectivului, care au muncit de mântuială.

Pornind dela învăţămintele trase din analiza acestui caz, secţia de învăţământ va organiza vizitele în şcoli pe baza unui plan bine întocmit, căutând să cunoască în adâncime întreaga activitate şi să ia măsuri concrete, eficiente de îndreptare a lipsurilor din momentul apariţiei lor. Secţiunea de învăţământ îşi propune să confecţioneze în massă material didactic ajutător predării citit-scrisului şi aritmeticii. Deasemenea, va căuta să folosească experienţa celor mai bune cadre didactice, să mobilizeze la o activitate mai sistematică pe responsabilii de cercuri pedagogice, să îndrumeze mai îndeaproape pe directorii şcolilor în întocmirea planurilor lor de muncă.

In raionul nostru sunt numeroase experienţe pozitive care merită să fie extinse. Vom face aceasta începând de pe acum. Vom îndruma cadrele didactice să cunoască cât mai temeinic experienţa şcolii sovietice şi s'o aplice în munca lor.

MARINESCU GEORGETA

Inspectoare şcolară la secţiunea de învăţământ a raionului Tudor Vladimirescu

COMUNICAT

Ministerul Invăţământului Public şi Comitetul pentru Invăţământul Superior comunică:

Examenele de admitere în şcolile medii de 10 ani, şcolile pedagogice şi şcolile medii tehnice se vor ţine într'o singură sesiune în luna August.

Instrucţiuni privind înscrierile candidaţilor şi desfăşurarea examenelor se vor da ulterior.

REDACŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 4.68.64 şi 4.39.00 — ADMINISTRAŢIA str. Batiştei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 2260
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piaţa Scânteii

BIBLIOTECA CENTR RBG
PALATUL CULTURAL
TG MUREȘ

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 169 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 28 IUNIE 1952

In acest număr:

- Pe un drum nou — de **I. A. Cairov**, ministrul Invățământului Public din R. S. F. S. R.
- Despre unele sarcini și mijloace ale muncii culturale de massă — de **Aurel Pop.**
- Proiectul noii ortografii a limbii române.
- Ce am învățat din munca mea de dirigintă.
- Școala iugoslavă sub călcâiul americano-titoist.
- Lupta dreaptă a poporului coreean va învinge.
- Demascarea unor dușmani strecurați în învățământ.
- Note politice externe.

Să analizăm cu spirit de răspundere munca anului încheiat

S'a încheiat de curând un an de muncă, un an în care școala a simțit din plin grija partidului și a guvernului, în care cadrele didactice au avut zi de zi condiții tot mai bune pentru desfășurarea activității lor.

Anul școlar ale cărui roade le strângem acum a prilejuit o însemnată ridicare a nivelului muncii didactice, datorită aplicării Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la învățământ, datorită contribuției deosebit de însemnate pe care o constitue pentru activitatea școlilor Congresul Învățătorilor.

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu a deschis perspective largi capacității creatoare a celor ce muncesc pe tărâmul învățământului, a determinat o însemnată ridicare a nivelului activității didactice.

Congresul Învățătorilor, care a însemnat un prilej de largă răspândire a experienței înaintate, a mobilizat cadrele didactice la o muncă stăruitoare, a făcut să crească dorința lor de a ridica învățământul pe o treaptă tot mai înaltă. Analizând în mod critic activitatea în domeniul învățământului public, Congresul Învățătorilor a arătat căile pentru înarmarea elevilor cu știința înaintată, pentru realizarea educației comuniste a tinerei generații.

O însemnătate hotărîtoare pentru ridicarea activității din școală la nivelul cerințelor construcției socialismului în patria noastră o are cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Trasând oamenilor muncii din școli un program vast de acțiune, cuvintele conducătorului iubit al poporului muncitor, cuvinte care, dela Congres încoace, constitue baza activității noastre, ne-au arătat problemele esențiale pe care trebue să le rezolvăm, și calea pe care trebue să o urmăm pentru a ne înfăptui sarcinile.

Examenele au dovedit că în cursul acestui an școlar s'a îmbunătățit conținutul muncii didactice, s'au îmbunătățit metodele de predare și munca educativă. Prin activitatea lor obștească, învățătorii au contribuit mai puternic la ridicarea nivelului cultural al masselor. Numeroși învățători și profesori au obținut rezultate îmbucurătoare în munca lor din școală, în acțiunea de alfabetizare, în activitatea culturală dusă în rândurile țărănimii muncitoare. Toate acestea au făcut să crească nivelul cunoștințelor elevilor și trăinicia deprinderilor lor, au întărit prestigiul învățătorilor și profesorilor în masse.

Cu prilejul examenelor au ieșit la iveală însă și lipsurile pe care le mai au școlile și împotriva cărora va trebui să luptăm de acum înainte cu și mai multă hotărîre, cu dorința nestrămutată de a le lichida.

Acum, când anul școlar s'a încheiat și avem rezultatele lui în față, este o datorie principală pentru noi să analizăm cu grijă fiecare aspect al muncii noastre, să căutăm să înțelegem ce ne-a ajutat să obținem succese și, dimpotrivă, ce ne-a ținut pe loc, ce ne-a frânat în muncă.

Ministerul Învățământului Public a cerut școlilor să întocmească rapoarte generale de activitate anuală. Directorii școlilor vor întocmi aceste rapoarte pe baza rapoartelor prezentate de învățători, de profesori, de diriginți. De spiritul în care își vor întocmi aceștia rapoartele, de măsura în care vor prezenta date reale, depinde în mare parte cunoașterea exactă a situației învățământului nostru. Tocmai de aceea răspunderea personală a învățătorilor și profesorilor în ceeace privește întocmirea rapoartelor este deosebit de mare.

Analiza muncii noastre în acest an școlar trebue făcută în lumina sarcinilor trasate școlii de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor. Este necesar să arătăm în spirit critic și autocritic în ce măsură am răspuns acestor sarcini și ce mai avem de făcut în această privință.

Raportul general de activitate anuală a școlii va trebui să arate, în primul rând, în ce măsură s'a îmbunătățit conținutul științific și ideologic al predării, în ce măsură cadrele didactice au știut să lupte împotriva influenței ideologiei burgheze, împotriva rămășițelor școlii vechi, împotriva influenței dușmanului de clasă. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață: **„Pentru a-și putea îndeplini misiunea, pentru a-și putea duce la bun sfârșit sarcinile, massa învățătorilor nu are decât un singur drum: acela al lichidării vechilor vederi burgheze asupra școlii, asupra metodologiei ,al lichidării concepției burgheze asupra lumii și vieții.** Și mai departe: **„Materialismul dialectic este călăuza sigură a omului de știință. Numai această concepție permite studierea lucrurilor și fenomenelor în mișcarea, desvoltarea și transformarea lor și nu o prezentare scolastică, înțepenită a acestora. In știință se desfășoară o luptă ascuțită între materialism și idealism, lupta împotriva concepțiilor idealiste, pentru triumful materialismului. Aceasta este însăși lupta pentru progresul științei. De aceea, sarcina combaterii vederilor reacționare, idealiste, în diferite ramuri ale științei trebue să preocupe în cel mai înalt grad pe profesorii și învățătorii noștri de diferite specialități".** Aplicând această învățătură a conducătorului poporului nostru, să arătăm, în analiza noastră, dacă școala a luptat pentru lichidarea obiectivismului, a cosmopolitismului, a naționalismului, dacă am izbutit să înlăturăm din munca noastră formalismul, ce greutăți și ce lipsuri mai există în această privință.

O problemă căreia școlile trebue să-i acorde cea mai mare însemnătate este problema aplicării practice în muncă a învățăturii staliniste cu privire la limbă. Să analizăm în ce măsură am înfăptuit această sarcină, în ce măsură am reușit să înarmăm pe elevi cu cunoștințe juste de limba română, limba rusă și limbile materne ale minorităților naționale și ce rezultate am obținut. Raportul școlii trebue să arate în ce măsură s'a îmbogățit vocabularul elevilor, cum s'a îmbunătățit predarea gramaticii, ce cunoștințe de literatură și-au însușit elevii, cum a fost valorificată în școli moștenirea literară a clasicilor noștri.

„Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. **Deaceea este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție".**

Este o datorie a celor care își analizează munca să cerceteze, într'un ascuțit spirit critic și autocritic, în ce măsură au răspuns acestei sarcini, modul și căile prin care s'a realizat un învățământ legat de practică în predarea matematicii și a fizicii, a științelor naturale și a geografiei, în întreaga activitate din școală.

Analiza muncii școlilor va trebui să scoată în lumină realizările pe linie educativă, succesele obținute în educația comunistă a elevilor, lipsurile care mai există în această direcție. Să vorbim despre metodele folosite în munca educativă, despre colaborarea dintre școală și organizațiile U.T.M., despre munca organizațiilor de pionieri, despre măsura în care, prin întreaga noastră activitate în școală, am educat dragostea de muncă a elevilor, spiritul tovărășesc, spiritul de răspundere; să vorbim despre rezultatele obținute în educarea elevilor în spiritul dragostei față de patrie, în spiritul internaționalismului proletar și al luptei pentru pace.

Munca obștească a cadrelor didactice trebue să fie amănunțit oglindită în analiza pe care o vor întocmi școlile. In această privință, trebue să se scoată în evidență nu numai metodele și formele de activitate, ci și rezultatele obținute. Dacă în sat a crescut numărul știutorilor de carte, dacă sunt mai mulți țărani muncitori înscriși în gospodăria agricolă colectivă, dacă se folosesc pe o scară mai largă metodele agrotehnice înaintate în agricultură, dacă s'a intensificat activitatea căminului cultural, a cercului micurinist — aceasta înseamnă că învățătorii și-au făcut datoria, că au izbutit să mobilizeze țărănimea muncitoare la opera de construire a socialismului, că s'au dat lovituri puternice dușmanului de clasă. Nu peste tot însă rezultatele muncii obștești au fost îndeajuns de bune. Lipsurile trebuesc scoase la iveală cu curaj, pentru a se putea lua măsuri de întărire acolo unde este nevoie.

Directorul școlii, reunind rapoartele învățătorilor, profesorilor și diriginților, va trebui să caracterizeze — dela baza materială a școlii, dela problema realizării învățământului obligatoriu și a frecvenței, până la rezultatele muncii instructiv-educative — întregul sistem al muncii din școală, trăgând concluzii generale cu privire la situația școlii.

O deosebită atenție trebue să acorde directorul aprecierii felului în care a fost aplicată experiența școlii sovietice, arătând rezultatele obținute în această privință. El va sublinia aspectele pozitive și negative caracteristice pentru munca școlii, arătând în acelaș timp cum a organizat, controlat și îndrumat această muncă. Directorul va face o caracterizare a cadrelor didactice care au muncit mai stăruitor și au obținut cele mai bune rezultate, ca și a acelora care au obținut rezultate nesatisfăcătoare. Este necesar ca, în caracterizarea muncii din școală, directorii să folosească cu curaj arma criticii și autocriticii, să înlăture aprecierile liberaliste, să înfățișeze cu competență și simț de răspundere situația reală a activității didactice.

Secțiunile de învățământ, studiind rapoartele școlilor, pe baza cunoașterii situației fiecărei școli în parte, trebue să sublinieze ceeace este tipic și esențial în munca raionului sau a regiunii, să scoată în evidență cauzele succeselor și rădăcina lipsurilor existente.

Analizând activitatea școlilor, secțiunile de învățământ trebue să acorde o mare atenție descoperirii experiențelor înaintate. Este necesar să scoatem la iveală cu grijă și cu dragoste metodele noi, înaintate, care se ivesc din ce în ce mai des în munca școlilor, să le studiem cu atenție, cu pricepere, să le extindem și să le generalizăm

Secțiunile de învățământ vor trebui să urmărească cu deosebită grijă felul cum a fost studiată și aplicată experiența școlii sovietice și rezultatele la care au ajuns cadrele didactice aplicând această experiență.

Raportul asupra desfășurării activității fiecărui învățător, profesor sau diriginte, precum și raportul general de activitate anuală a școlii să fie o dovadă a înaltei conștiințe, a spiritului de răspundere, a devotamentului cadrelor didactice față de școală. Analiza activității școlii este baza dela care va porni munca noastră în anul viitor. Deaceea, această analiză va trebui să fie întocmită cu cea mai mare grijă. Camuflarea greșelilor și a lipsurilor, exagerarea realizărilor, înseamnă a ascunde poporului muncitor, statului, adevărata stare de lucruri, înseamnă o încercare de a frâna munca școlii noastre noi.

Rezultatele muncii noastre de până acum trebue să fie sporite si consolidate. Acest lucru este cerut de desvoltarea continuă a țării noastre pe drumul făuririi unei societăți fără exploatare și fără exploatatori.

In timp ce în țările imperialiste știința este pusă în slujba barbariei războinice și a crimelor împotriva umanității — în patria noastră ca și în toate țările lagărului păcii, unde domnește conștiința imensei superiorități a forțelor păcii asupra forțelor întunecate ale războiului, învățătorii și profesorii, oamenii de știință și cultură sunt chemați să făurească noua generație de constructori ai socialismului, să ia parte activă la lupta împotriva misticismului și a prejudecăților obscurantiste, să răspândească adevărurile științifice, să contribue la mobilizarea oamenilor muncii, la activitate constructivă, în slujba vieții și a păcii.

Să facem din analiza succeselor și a lipsurilor noastre în munca desfășurată de-lungul acestui an școlar o pârghie puternică pentru ridicarea activității noastre pe o treaptă superioară, pentru desvoltarea continuă a învățământului nostru.

ȘCOALA IN ORAȘELE ȘI SATELE NOASTRE

Festival închinat luptei pentru pace

Comitetul de luptă pentru pace al școlii medii tehnice financiare din Brăila a organizat de curând un frumos festival artistic în sala Teatrului de Stat din localitate. In cadrul festivalului, tovarășul Filip Țane, secretarul Comitetului de luptă pentru pace din orașul Brăila, a ținut o conferință intitulată „Imperialiștii americani caută să extermine populația pașnică din Coreea, folosind arma bacteriologică".

Corul, echipa de dansuri, echipa de gimnastică ritmică și echipa de teatru a școlii au realizat un program de frumoasă ținută artistică, program care, prin conținutul său, a contribuit la întărirea hotărîrii de a lupta pentru pace.

Un an de activitate rodnică

Serbarea de sfârșit de an organizată de grădinița de copii nr. 1 din Băneasa, raionul Stalin, București, a scos în evidență felul cum s'a desfășurat munca educativă în întregul an.

In fața unei asistențe numeroase, directoarea grădiniței a dat citire dării de seamă privind activitatea desfășurată în cursul anului încheiat. S'au arătat metodele folosite în scopul de a desvolta dragostea copiilor față de muncă, voința, inițiativa și spiritul de prietenie, de a le forma deprinderi de curățenie și ordine.

Darea de seamă a subliniat apoi măsurile luate în scopul asigurării condițiilor materiale pentru buna desfășurare a activității grădiniței.

După darea de seamă au urmat recitări, cântece, dansuri și o scenetă, toate executate de copii. Felul cum s'au prezentat copiii cu acest prilej a dovedit grija cu care au fost pregătiți în timpul anului.

O expoziție de sfârșit de an

Ușile sălii de intrare a școlii de 7 ani nr. 1 din Segarcea stau larg deschise. Pe pereții îmbrăcați în frumoase covoare oltenești, sunt aranjate lucrările elevilor. Interesante sunt lucrările copiilor dela căminul de zi — desene, modelaje etc.

In colțul științelor naturii, sunt aranjate planșe, insectare, ierbare, semințare și lucrări executate de elevi în cadrul cercului naturaliștilor. Sunt expuse și caete ale elevilor din clasele a V-a—VII-a.

Iată colțul literar. Aici sunt expuse compunerile și expunerile elevilor din clasele a V-a—VII-a, o frumoasă gazetă a cercului literar, cu reușite încercări de poezie. Un panou executat cu prilejul sărbătoririi centenarului lui I. L. Caragiale prezintă, între altele, scrisori, facsimile, scene din piesele marelui nostru scriitor clasic etc.

Zeci și sute de oameni ai muncii au vizitat expoziția școlii.

STAN DUMITRU
corespondent

In școlile din Munții Apuseni

Secțiunea de Invățământ a regiunii Cluj se preocupă în mod deosebit de problemele școlare din regiunea Munților Apuseni. Incă din 1950 a întocmit un studiu documentat privitor la condițiile de școlarizare, de alfabetizare, precum și referitor la situația materială și la condițiile de muncă ale cadrelor didactice din această regiune. Pe baza acestui studiu s'au luat măsuri în vederea organizării învățământului din ținutul muntos al regiunii Cluj. Pentru a se putea cuprinde cât mai mulți copii nescolarizați din satele risfirate în munți, s'au înființat 22 internate în raioanele: Câmpeni, Aiud, Turda, Cluj și Huedin. In această acțiune, secția a avut sprijinul neprecupețit al organizațiilor de partid locale și raionale, precum și al organizațiilor de massă. Au fost terminate deasemenea construcțiile școlilor din Mogos — 2 localuri cu 4 săli de clasă, din Vidra Luminești — 1 local cu o sală de clasă și locuință pentru director, din Gârda Ghețar și Gârda Oțoale — localuri de școală cu câte o sală de clasă și locuință pentru director, din Arieșeni — local cu 2 săli de clasă și locuință, din Arieșeni Colibaș — local cu o sală de clasă și locuință, din Baia de Arieș — 4 săli de clasă. Construcții de localuri de școli s'au mai început la Sohodol, Certeja, Vârși, Lupșa, Musca Abrud, Săliște.

In anul școlar 1951—52, cu ajutorul M.I.P., măsurile luate pentru regiunea de munte s'au intensificat. Astfel s'a lărgit capacitatea internatelor existente. In acest an s'a distribuit mobilier, inventar moale și gospodăresc și material didactic, satisfăcând nevoile școlilor și internatelor în proporție de 80%. S'au acordat gratuit un mare număr de manuale școlare. S'au luat măsuri în problema cadrelor. Astfel, la Școala Pedagogică Abrud și la școala medie din Baia-de-Arieș s'au numit 12 cadre noi. Pentru școlile elementare din regiunea de munte s'au repartizat 120 de învățători noi.

Pentru a veni în ajutorul cadrelor necalificate s'au organizat prin posibilități locale, două cursuri I.C.D., unul la Aiud, timp de 12 zile, cu 150 cadre necalificate din regiunea de munte, iar altul de 10 zile la Abrud, cu 120 cadre necalificate din raionul Câmpeni. Tot în acest scop, câte un inspector regional s'a deplasat lunar în regiunea de munte și în special în raionul Câmpeni. Totodată s'a dat un nou impuls muncii de culturalizare a masselor. La cursurile de alfabetizare în anul 1950—51 s'au alfabetizat 6.361 neștiutori de carte, din 12.245. Anul acesta au mai fost cuprinși la cursuri încă 3.245 analfabeți. In luna Mai 1952, am repartizat în această regiune un plus de 600 burse cu care vom creia condiții de frecventare a școlilor și pentru copiii oamenilor muncii, din satele cele mai resfirate.

In plan s'a prevăzut, în anul 1952 construirea unor noi localuri de școală și internate: la Arada — 3 săli de clasă, la Beliș — 2 săli, la Scrind — 2 săli, la Seculeu — 2 săli, la Gâda — 4 săli, la Vidra — 2 săli, iar la Bistra un internat pentru 120 de copii. Aceste localuri noi vor fi construite din fondul centralizat.

S'au mai planificat din fondul sub limită terminarea următoarelor localuri de școli: Rișca, Răchițele, Musca, Sohodol, Abrud, Săliște, Rimeți-Chela și Rimeți-Olteni.

Pentru anul școlar 1952—53 s'a prevăzut repartizarea a 200 de tineri învățători pentru învățământul elementar, clasele I—IV, din această regiune, iar pentru clasele V—VII și pentru învățământul mediu s'a cerut M. I. P. repartizarea numărului necesar de cadre. Tot în vederea unei cât mai bune pregătiri a noului an școlar s'au luat măsuri ca internatele să-și organizeze gospodării anexe pentru îmbunătățirea hranei copiilor. Aceste gospodării sunt în curs de desvoltare. Pentrucă parte dintre cadrele repartizate școlilor din regiunea muntoasă sunt necalificate, secția de învățământ a regiunii Cluj se preocupă acum intens de problema calificării acestor cadre. O grijă deosebită o acordă Școlii Pedagogice Mixte din Abrud, care are rolul de a asigura cadrele didactice necesare regiunii muntoase. Desvoltarea rețelei de școli, școlarizarea tuturor copiilor, asigurarea condițiilor materiale pentru școlarizarea copiilor din regiunile de munte constitue, în acelaș timp, preocuparea de seamă a tuturor secțiilor sfatului popular al regiunii Cluj. Populația din aceste regiuni primește zilnic un ajutor prețios.

Marea majoritate a cadrelor didactice muncesc cu elan pentru progresul învățământului din această regiune atât de oropsită și de exploatată de regimul burghezo-moșieresc.

Totuși până acum Secția n'a reușit, în suficientă măsură, să înlăture o serie de lipsuri și greutăți atât în ceeace privește baza materială, cât și conținutul învățământului din regiunea muntoasă a Clujului. Secția n'a izbutit să ridice conștiința unor cadre didactice care au o atitudine nejustă față de muncă, părăsesc școala, nu iau măsuri pentru a se începe cursurile la datele fixate, nu caută să lupte cu greutățile naturii aspre din această regiune și cu obscurantismul pe care școala noastră are datoria să-l facă să dispară.

Văzând marea grijă pe care Partidul și Guvernul nostru o acordă ridicării neîncetate a nivelului de viață material și cultural al oamenilor muncii din regiunile de munte, tot mai mulți țărani muncitori acordă o deosebită atenție muncii de culturalizare, dându-și tot interesul ca ei și copiii lor să-și însușească știința de carte. Ei înțeleg tot mai mult că opera de construire a socialismului are nevoie de oameni luminați, bine pregătiți, care să poată stăpâni toate cuceririle culturii și științei înaintate.

Secția de Invățământ a Sfatului popular al regiunii Cluj va căuta să depună o muncă tot mai susținută pentru a pregăti cât mai bine deschiderea noului an școlar, sprijinind efectiv înfăptuirea revoluției culturale în această regiune.

GH. SABAU
Șeful Secțiunii de Invățământ a regiunii Cluj

Adunarea festivă dela Universitatea „C. I. Parhon"

In aula Facultății de Științe Juridice, s'a ținut în ziua de 21 Iunie adunarea festivă de sfârșit de an dela Universitatea „C. I. Parhon" din București. Au participat tov. rector C. Balmuș, directorii de studii ai universității, toți decanii facultăților, secretarul Comitetului U.T.M., numeroase cadre didactice și studenți.

In cuvântul rostit, tovarășul rector a făcut o amănunțită analiză a muncii duse anul acesta în universitate. Remarcând succesele obținute în munca de pregătire a noii intelectualități, tovarășul rector a criticat lipsurile unor colective de catedră și îndeosebi a stăruit asupra abaterilor fostei conduceri a catedrei de lingvistică. In continuare, tov. rector Balmuș a arătat că, datorită muncii cadrelor didactice, îndrumate de organizația de partid, în universitatea „C. I. Parhon", au promovat majoritatea studenților.

A vorbit apoi tovarășul Ion Anghel, secretarul Comitetului U.T.M

După aceasta, tovarășul M. Badea, director adjunct de studii, a citit lista celor 98 de studenți fruntași cărora li s'au împărțit premii în cărți.

In numele studenților fruntași a răspuns tovarășul Vlad Vasile, în anul IV la Facultatea de Științe Juridice, arătând că succesele studenților în muncă se datoresc în primul rând condițiilor bune de viață și de studii create de partid pentru tineretul nostru universitar.

La sfârșit, echipa artistică a universității a desfășurat un frumos program artistic.

Serbare de sfârșit de an

La festivitatea închiderii cursurilor școlii elementare nr. 1 din Lupeni au participat, pe lângă numeroși părinți, și mai mulți fruntași în producție.

In darea de seamă prezentată cu acest prilej, tovarășul director al școlii a arătat munca elevilor și a cadrelor didactice, subliniind faptul că datorită aplicării Hotărîrii partidului și a guvernului cu privire la cadrele didactice, datorită lucrărilor Congresului Invățătorilor, activitatea instructiv-educativă a înregistrat noi și însemnate succese.

O muncă deosebită s'a dus în acest an în cadrul cursurilor de alfabetizare care au primit un sprijin puternic din partea sfatului popular și al organizațiilor de massă.

Elevilor fruntași la învățătură li s'au distribuit premii în cărți, donate de sfatul popular și de sindicatul minier din localitate.

Tovarășul Tomoioagă Stefan, miner fruntaș, a mulțumit școlii pentru munca dusă în educarea și instruirea copiilor și a îndemnat pionierii și elevii să depună în anul următor și mai multă stăruință la învățătură.

După programul artistic, părinții copiilor și întreaga asistență au vizitat expoziția școlii alcătuită din obiecte lucrate de elevi în orele de lucrări practice.

Odihna cadrelor didactice

In cel de al doilea an al primului nostru Plan Cincinal, a crescut în mod simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii din R.P.R. Una din dovezile în acest sens este și faptul că în bugetul general al statului s'a prevăzut suma de peste un miliard de lei, destinată cheltuielilor pentru asigurările sociale.

Problema organizării odihnei în țara noastră este o problemă de stat. Partidul și guvernul se preocupă zi de zi ca, în urma eforturilor pe care oamenii muncii le depun în munca lor productivă ei să poată avea cele mai bune condiții pentru refacerea puterilor, pentru o odihnă cât mai plăcută.

Sistemul multiplu de ajutoare materiale pe care statul de democrație populară le acordă celor ce muncesc prin comisiile asigurărilor sociale în cazuri de îmbolnăvire, accidente, de micșorare a capacității de muncă și pentru organizarea odihnei constitue o însemnată parte a salariului social.

Sume importante au fost acordate pentru repararea și întreținerea caselor de odihnă, sanatoriilor, cabanelor etc. Zeci și sute de vile și castele, în care odinioară huzureau trântorii clasei exploatatoare, primesc acum pe oamenii muncii din fabrici, uzine, din instituțiile de toate categoriile dela sate și orașe. Aceste locuri de odihnă au devenit, astăzi, bogăția întregului popor muncitor, și aci își refac forțele și se pregătesc pentru noi succese cei mai harnici fii ai clasei muncitoare, fruntașii în muncă, decorații, stahanoviștii. Și numărul celor care merg în acest an în stațiunile balneo-climaterice a crescut. Peste 240.000 de oameni ai muncii își vor petrece concediul de odihnă în minunatele stațiuni balneare de pe litoralul însorit al Mării Negre sau în casele de odihnă din frumoasele stațiuni climaterice ale munților noștri. Printre cei trimiși la odihnă vor fi și peste 14.000 de oameni ai muncii din învățământ. Peste 14.000 de membri ai sindicatelor noastre, învățători, profesori, personal administrativ și de îngrijire, merg să-și refacă forțele de muncă, să-și sporească elanul pentru îndeplinirea cu succes a măreților sarcini ce le-au fost încredințate de partid și guvern. In marea Țară a Socialismului victorios și în țările de democrație populară, oamenii muncii și printre ei învățătorii și profesorii se bucură de cele mai mari înlesniri de viață create prin grija partidelor comuniste și muncitorești, prin grija guvernelor respective.

Câtă deosebire între condițiile de viață ale oamenilor muncii din patria noastră și cele ale muncitorilor din statele înrobite capitalismului. In Statele Unite ale Americii, în Anglia, Franța, în țările subjugate, dependente și coloniale, se accentuiază mereu mizeria clasei muncitoare. In aceste țări oamenii muncii de toate categoriile au parte numai de loviturile bastoanelor de cauciuc, de gloanțele poliției, de închisori și torturi. „Odihna" pe care le-o acordă imperialiștii este concedierea în massă și șomajul.

Organizarea trimiterilor la odihnă a celor mai buni oameni ai muncii din școli constitue una din preocupările de bază ale sindicatelor de învățământ din țara noastră. Avem învățători și profesori fruntași în muncă, învățători și profesori decorați și emeriți, oameni care au muncit cu entuziasm pentru educarea și instruirea tineretului, pentru culturalizarea masselor. Ei merită din plin să-și petreacă concediul de odihnă în cele mai pitorești colțuri ale țării noastre, în cele mai frumoase stațiuni balneare și climaterice. In aceste stațiuni, prin grija Confederației Generale a Muncii, le-au fost asigurate condiții optime de odihnă. Ei au la dispoziție biblioteci cu mii de volume, terenuri de sport, asistență medicală, hrană consistentă și variată. Toate acestea sunt expresia grijii permanente pe care partidul și guvernul o poartă celor ce muncesc. Pentru prima oară s'a introdus la cantine regimul de restaurant, regim ce constă din menu-uri diferite, care dau posibilitate vizitatorilor să se bucure de o alimentație variată. Micile contribuții diferențiale pe care oamenii muncii le plătesc reprezintă doar o infimă parte din cheltuielile de transport, cazare sau hrană, menite a ajuta și mai mult celor veniți la casele de odihnă să-și petreacă concediul în condiții cât mai bune. Aceste contribuții diferențiale au fost stabilite pentru a se putea asigura o viață cât mai plăcută și mai frumoasă oamenilor muncii. Necesitatea acestor contribuții nu a fost însă bine înțeleasă de către unele birouri sindicale de învățământ. Astfel, birourile sindicale regionale București, Bacău și Baia Mare nu s'au străduit să arate tuturor oamenilor muncii din învățământ necesitatea acestor contribuții, nu au privit această problemă cu destulă seriozitate. Comisiile de asigurări sociale din aceste regiuni au preferat în locul unei munci de lămurire, în locul unei bune organizări a muncii și a unei repartiții juste a locurilor la odihnă să restitue Uniunii Sindicatelor de Invățământ o parte din biletele de odihnă primite, pretextând motive diferite și cu totul nejustificate. Rezultă de aci că birourile sindicale din aceste regiuni au subestimat importanța problemei odihnei învățătorilor și profesorilor. Ele au subapreciat în acelaș timp Hotărîrile Guvernului și Partidului, ale C.C. al C.G.M. în care se arată grija pe care trebue s'o poarte sindicatele pentru crearea unor condiții cât mai bune de viață și de muncă pentru oamenii muncii. Deasemeni, ele n'au folosit nici prețiosul concurs al masselor de salariați, membri ai sindicatelor de învățământ, atunci când a fost vorba de trimiterea în casele de odihnă a celor mai buni oameni ai muncii din învățământ. In locul popularizării Hotărîrii C.C. al C.G.M. privitoare la odihnă, birourile sindicale susamintite au preferat o muncă birocratică, ruptă de interesele celor care i-au ales în organele sindicale.

Pentru înlăturarea tuturor acestor deficiențe, sindicatelor de învățământ le revin o serie de sarcini menite a contribui la o justă organizare a odihnei cadrelor didactice. Astfel, sindicatele de învățământ trebue ca, în cadrul adunărilor generale pentru alegerea organelor sindicale, să discute pe larg și felul cum au fost gospodărite fondurile puse la dispoziția sindicatelor prin asigurările sociale pentru organizarea odihnei salariaților. In modul acesta, ele vor da membrilor sindicatelor noastre posibilitatea să sprijine comitetele sindicale în înlăturarea deficiențelor acolo unde ele există, prin folosirea într'o largă măsură a criticii și autocriticii. Este de datoria birourilor sindicale de a se interesa îndeaproape de îndeplinirea întocmai a planului de acțiune privind odihna cadrelor didactice. Birourile sindicale regionale și raionale de învățământ trebue să știe că nefolosirea locurilor pentru odihnă și cură, pe lângă faptul că împiedică pe mulți dintre cei îndreptățiți să se bucure de binefacerile odihnei, aduce și daune serioase stațiunilor respective, sporindu-le regia. Este necesar de aceea ca locurile repartizate pe stațiuni să fie cunoscute din timp de fiecare grupă sindicală, iar salariații propuși a pleca în stațiunile balneo-climaterice să fie anunțați cu cel puțin 10 zile înainte. Se înțelege însă că în aceste stațiuni trebue trimiși în primul rând învățătorii și profesorii care au obținut cele mai bune rezultate în munca din clasă și în munca din afara școlii. Birourile sindicale regionale și raionale, comitetele de instituție și grupele sindicale trebue, deasemeni, să organizeze o largă acțiune de propagandă și de popularizare a frumuseților pe care ni le oferă fiecare colț al țării noastre, frumusețe care ajută celor ce-și petrec aici concediul de odihnă, să-și îmbogățească cunoștințele lor, să-și sporească și mai mult dragostea pentru patrie.

Comisiile de asigurări sociale ale sindicatelor de învățământ regionale trebue să controleze și să îndrumeze îndeaproape munca comisiilor raionale în trimiterea salariaților la odihnă. Ele trebue să ajute comisiile raionale ca într'adevăr profesorii și învățătorii ce merg la odihnă să fie cei mai buni. Birourile sindicale raionale, comitetele de instituție și grupele sindicale trebue să demaște pe dușmanii poporului muncitor care încearcă prin svonuri tendențioase să împiedece pe salariați de a merge să-și refacă puterile în casele de odihnă și să arate mărșavele intenții ale acestor elemente dușmănoase. Comitetele sindicale au datoria să desvolte vigilența revoluționară a tuturor membrilor sindicatelor noastre împotriva elementelor dușmănoase, să zădărnicească planurile lor și să contribue astfel la construirea unei vieți fericite pentru oamenii muncii din țara noastră.

Organelor sindicale nu trebue să le fie indiferent dacă la clasă predă un profesor sau învățător obosit, care de ani de zile nu a putut merge într'o casă de odihnă. Avem învățători și profesori care în fiecare vară au fost chemați în diferite munci (lectori la cursurile I.C.D., educatori și profesori în tabere etc.). Pentru aceștia, Ministerul Învățământului Public și Uniunea Sindicatelor de Invățământ au programat locuri la odihnă și cură în cursul anului școlar. Organele sindicale regionale și raionale împreună cu secțiile de învățământ respective, care cunosc și apreciază munca acestor oameni, trebue să aibă grijă de sănătatea lor, să-i programeze la odihnă și să-i convingă totodată că această odihnă le este absolut necesară atât lor personal cât și muncii pe care vor trebui s'o desfășoare în anul viitor. Trebue deasemeni înlăturate lipsurile în trimiterea salariaților la preventoriul T.B.C. Nu trebue trimiși aci bolnavi fără foaia de observație dela Dispensarul T.B.C. sau fără analizele necesare.

Prelucrarea instrucțiunilor pentru organizarea trimiterii la odihnă în anul 1952 trebue să însemne un prilej de mobilizare a fiecărui membru al comisiilor de asigurări sociale, a fiecărui delegat dela grupă, precum și a tuturor activiștilor sindicali, pentru reușita planului de odihnă din anul acesta.

Cele peste 14.000 de locuri repartizate pentru oamenii muncii din învățământ trebue să fie folosite în întregime. Acești învățători și profesori sănătoși, odihniți, cu puteri sporite, vor reprezenta peste 14.000 de forțe puse în slujba creșterii cadrelor necesare uriașei opere de construire a socialismului în țara noastră, de apărare a păcii.

Maria Gângaciu
membru în Comitetul executiv al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

PE UN DRUM NOU

I. A. CAIROV

Ministrul Învățământului din R.S.F.S.R.

S'au împlinit doi ani dela apariția lucrării lui I. V. Stalin cu privire la problemele lingvisticii.

Operele lui I. V. Stalin au deschis cele mai mărețe perspective pentru desvoltarea științei despre limbă și a întregii științe sovietice. Aducând o contribuție neprețuită la tezaurul marxism-leninismului, lucrările lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică au dat o bază teoretică temeinică științei materialiste despre limbă. Demascând așa numita „teorie nouă" a lui N. I. Marr despre limbă, I. V. Stalin a desvăluit într'un mod cu totul nou natura limbii, structura ei, funcțiunile, legile ei de desvoltare istorică, și, prin aceasta, a îndrumat lingvistica sovietică pe drumul larg al unei adevărate înfloriri.

Operele lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică au desvăluit deasemeni cauzele serioaselor lipsuri în predarea limbii ruse și a altor limbi în școlile de cultură generală, au devenit o puternică armă de luptă pentru ridicarea nivelului cunoștințelor de limbă ale elevilor, pentru desvoltarea continuă a școlii sovietice și a științei pedagogice sovietice.

Tovarășul Stalin ne învață: „Fără o limbă înțeleasă de societate și comună pentru membrii ei, societatea își încetează producția, se destramă și încetează de a exista ca societate. In acest sens limba, fiind un mijloc de comunicare, este în același timp și un instrument de luptă și de desvoltare a societății". De aceea, se înțelege cât de însemnată este cerința ca școala noastră să pregătească elevi cu temeinice cunoștințe de limbă. In aceste condițiuni, absolvenții școlii sovietice pot participa cu succes la construirea comunismului.

Cei doi ani școlari trecuți au fost ani de reorganizare a predării limbii ruse în școala sovietică pe baza învățăturii lui I. V. Stalin despre limbă. In acest timp, Ministerul Învățământului din R.S.F.S.R., organele învățământului public, conducătorii de școli și instituții de învățământ pedagogic au desfășurat o activitate însemnată pentru desrădăcinarea hotărîtă a gravelor greșeli apărute în predarea limbii ruse sub influența „teoriei" lui N. I. Marr.

In scopul restructurării predării limbii ruse pe baza învățăturii lui I. V. Stalin despre limbă au fost aplicate o întreagă serie de măsuri. Ministerul Învățământului din R.S.F.S.R. a revizuit în mod critic programele și manualele de limba rusă, atât pentru școlile de cultură generală cât și pentru școlile pedagogice. In programele de limba rusă pentru școala elementară s'au introdus corectările și precizările necesare. Pentru clasele a V—VII-a și a VIII—X-a ale școlilor de 7 ani, ale școlilor medii s'au întocmit noi programe de limba rusă. Din manualele școlare actuale au fost înlăturate greșelile în tratarea unor probleme de gramatică, făcute sub influența „teoriei" marriste, totodată, a fost începută și se apropie de sfârșit munca de întocmire a unor noi manuale școlare.

Pentru institutiile de învățământ pedagogic, Ministerul Învățământului superior din U.R.S.S. și Ministerul Învățământului din R.S.F.S.R. au elaborat într'un timp scurt noi programe pentru disciplinele lingvistice. S'a acordat o deosebită atenție întocmirii noilor manuale. In ultimii doi ani, Editura didactică-pedagogică de Stat a editat următoarele manuale: A. M. Zemski, S. E. Kriucikov, M. V. Svetlaev — Manual de limba rusă pentru școlile pedagogice, A. M. Seliscev — Limba slavonă veche, P. S. Kuznețov — Dialectologia rusă; manual ajutător pentru școlile superioare; „Din lucrările lui A. M. Sahmatov cu privire la limba rusă modernă", cu un articol introductiv al academicianului V. V. Vinogradov și o întreagă serie de alte cărți.

Ministerul Învățământului din R.S.F.S.R. împreună cu Academia de Științe Pedagogice și Institutul de lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S. înarmează cadrele didactice cu literatură științifică și metodologică cu privire la problemele generale ale lingvisticii și la problemele predării limbii ruse pe baza învățăturii lui I. V. Stalin. In acest scop, în ultimii doi ani a fost editată o serie de instrucțiuni de metodică „Despre predarea limbii ruse în școala elementară", „Despre predarea limbii ruse în clasele V—VII-a ale școlilor de 7 ani și ale școlilor medii", „Despre tipurile de dictări în școala de 7 ani și în școala medie", „Munca de îndreptare a greșelilor ca mijloc de ridicare a nivelului cunoștințelor de limbă ale elevilor", „Despre predarea caligrafiei" etc.

Pentru cercurile largi ale cadrelor didactice a început să iasă de sub tipar în acest an o mică bibliotecă, „Problemele lingvisticii sovietice". La editarea ei, iau parte colaboratorii științifici ai Institutului de lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S., în frunte cu academicianul V. V. Vinogradov, precum și colaboratorii științifici și profesorii din principalele universități ale țării noastre.

In folosul învățătorilor claselor elementare și pentru profesorii de limba rusă, au fost editate în ultimii doi ani în tiraje de massă, peste 20 de titluri de material didactico-intuitiv pentru limba rusă. In anul 1951 s'a tipărit într'un tiraj mare „Dicționarul ortografic" pentru școala elementară și școala medie. In acest an se tipărește o nouă ediție a acestui dicționar.

O atenție deosebită, s'a acordat organizării predării limbii ruse în școlile neruse. In anul 1951 s'au introdus noi planuri de învățământ pentru școlile neruse, în care studiul limbii ruse este prevăzut dela începutul semestrului al II-lea din clasa I-a. Totodată, în toate clasele s'a mărit numărul orelor de limba rusă.

Pentru pregătirea unor cadre calificate de profesori de limbă rusă și limbi materne în școlile neruse s'a mărit numărul de elevi în școlile pedagogice, din republicile și regiunile autonome. In afară de aceasta, în republicile și regiunile autonome, pe lângă institutele și școlile superioare pedagogice s'au deschis încă 29 de secții de pregătire a profesorilor de limba rusă și limba maternă pentru școlile neruse, în complectarea celor 36 secții existente.

Pentru învățătorimea sovietică, cei doi ani trecuți au fost o perioadă de studiu intens al operelor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică. Reînarmarea metodologică a cadrelor didactice a permis să se adâncească organizarea muncii cu privire la metodică. In ajutorul profesorilor și învățătorilor care studiază lucrările lui I.V. Stalin cu privire la lingvistică, s'au ținut pretutindeni — în școli, în cercurile pedagogice interșcolare, raionale și orășenești, în institutele de perfecționare a cadrelor didactice — rapoarte, lecții, consultații, seminarii etc. O mare atenție a fost acordată studierii și răspândirii experienței înaintate cu privire la reorganizarea predării limbii ruse. O deosebită importanță au avut-o conferințele științifice-practice și „Lecturile pedagogice" ținute în anii școlari 1950—51 și 1951—52 într'o serie de regiuni, ținuturi și republici autonome, de pildă, în ținutul Stavropol, în regiunile Voronej și Rostov, în R.S.S.A. Tătară etc.

O lipsă serioasă în munca cu cadrele didactice o constitue faptul că problemele reorganizării predării limbii ruse pe baza operei lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii" s'au discutat mai ales pe plan teoretic și n'au fost însoțite întotdeauna de directive practice suficient de concrete.

In a doua jumătate a lunii Noembrie 1950 a avut loc sesiunea comună a Institutului de Lingvistică al Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., consacrată problemelor predării limbii ruse, a limbilor materne și limbilor străine pe baza învățăturii lui I. V. Stalin despre limbă, iar la sfârșitul lunii Ianuarie — începutul lunii Februarie 1950 — Consfătuirea profesorilor de limbă rusă din R.S.F.S.R.

Hotărîrile luate la sesiunea comună și la Consfătuirea profesorilor de limba rusă din R.S.F.S.R. au reprezentat un program științifico-pedagogic principal de acțiune în domeniul îmbunătățirii predării limbii, program care a servit ca îndreptar pentru profesori în munca lor școlară.

In prezent, sunt clar precizate căile predării limbii ruse în școală pe baza învățăturii lui I. V. Stalin despre limbă. Călăuzindu-se după teza staliniștă că „vocabularul capătă cea mai mare însemnătate când este pus la dispoziția gramaticii, care stabilește regulile de modificare a cuvintelor, regulile de combinare a cuvintelor în propoziții, și astfel dă limbii armonie și înțeles", profesorii au pus la baza lecțiilor studiul conștient și însușirea temeinică de către elevi a bazelor gramaticii limbii ruse.

S'a ridicat nivelul ideologic-teoretic al predării limbii ruse în școală. Studiul cursului școlar de gramatică a început să decurgă în strictă conformitate cu învățătura lui I. V. Stalin despre limbă.

Realizând o legătură strânsă, indisolubilă, a teoriei cu practica, profesorii au rezervat o mare parte din timpul lecției pentru executarea individuală de către elevi a diferitelor exerciții orale și scrise, referitoare atât la materialul nou, cât și la materialul studiat, la gramatică, ortografie și punctuație.

S'a modificat și conținutul exercițiilor pentru munca în clasă și acasă a elevilor. Învățătorii și profesorii au început să acorde atenție atât conținutului ideologic al acestor exerciții cât și valorii lor în ceeace privește materialul aplicativ privitor la regulile de gramatică studiate.

Este cunoscută marea însemnătate pe care o are analiza gramaticală pentru studierea limbii. Învățătorii și profesorii au înlăturat cu hotărîre greșelile de care suferea analiza gramaticală sub influența „teoriei" marriste despre limbă. Totodată, a crescut mult rolul analizei gramaticale în sistemul general al lecțiilor de limba rusă. Această formă de muncă a început să se aplice mai des în procesul studiului foneticii, morfologiei, sintaxei, ortografiei, punctuației, la repetarea și verificarea cunoștințelor și deprinderilor elevilor la limba rusă.

Punând în centrul atenției studiul gramaticii limbii ruse, mulți învățători și profesori au cultivat în același timp deprinderile citirii corecte și expresive ale elevilor, desvoltând vorbirea și scrierea lor.

Ținând seamă de directivele lui I. V. Stalin, care ne învață că „latura sensului cuvintelor și expresiilor are o serioasă însemnătate în studiul limbii", acești profesori au acordat o mare atenție—atât la lecțiile de limbă rusă, cât și la lecțiile de citire literară (în clasele a V—VII-a) și la lecțiile de literatură (în clasele a VIII—X-a) — acumulării și lărgirii vocabularului elevilor, explicării cuvintelor și expresiilor neînțelese, analizei laturii sensului fenomenelor limbii și au dus o luptă stăruitoare împotriva greșelilor făcute de elevi în alegerea cuvintelor și în construcția propozițiilor, învățându-i să vorbească o limbă rusă corectă.

Pornind dela teza staliniștă că „gânduri nude, libere de materialul limbei, libere de „materia naturală" a limbii nu există" că „realitatea gândirii se manifestă în limbă", mulți profesori au folosit cu pricepere lecțiile de limbă rusă, de citire literară și de literatură pentru desvoltarea gândirii logice a elevilor.

Examenele de promovare și absolvire la limba și literatura rusă, terminate de curând, arată că în majoritatea școlilor elevii, cu rare excepții, au lucrat bine dictările, expunerile și compunerile. Mai mult de jumătate din numărul total al elevilor au obținut la lucrarea scrisă notele „4" și „5".

Răspunsurile elevilor la examenele orale de limba rusă din acest an au arătat că mulți dintre ei cunosc temeinic regulile de gramatică, ortografie și punctuație, pot face analiza gramaticală în limitele cerințelor stabilite pentru fiecare clasă.

Ca urmare a acestui fapt, conform datelor preliminare stabilite prin sondagii de către Ministerul Învățământului din R.S.F.S.R., succesele elevilor la limba rusă pe anul școlar 1951—52 sunt în multe școli mai mari decât în anii trecuți.

Totuși, mai există încă un însemnat număr de școli, de profesori și învățători care predau limba rusă la un nivel ideologico-teoretic scăzut, nu respectă regulile principale ale didacticii și metodicii sovietice. Școlile acestea au un mare număr de elevi slabi la limba rusă. De pildă, în raionul Penovsk din regiunea Velikie-Luki, unde, în anul școlar 1951—52 s'a înregistrat un nivel ridicat al cunoștințelor de limbă ale elevilor, există unele școli în care mulți elevi s'au dovedit în timpul examenelor slab pregătiți la limba rusă.

In anul școlar curent, ca și în anii precedenți, cea mai mare parte din greșelile ortografice pe care le fac elevii din toate clasele sunt greșeli de scriere a vocalelor fără accent în rădăcinile cuvintelor. Sunt frecvente de asemeni greșelile referitoare la cazurile cele mai grele de scriere a prefixelor, a consonantelor ce nu se pronunță, a sufixelor adjectivelor și participiilor cu formă plină și scurtă „ne" și „ni" cu diferitele părți de vorbire. Elevii fac și multe greșeli de punctuație. Nu pun virgula înainte de conjuncția „i" în propozițiile simple și în propozițiile desvoltate, nu pun semne de punctuație etc.

In general, elevii sunt mai slabi la punctuație decât la ortografie și mai slabi la stil decât la punctuație.

Rezerva limitată de cuvinte, întrebuințarea necorectă a cuvintelor, nepriceperea de a construi propoziția din cauza insuficientei cunoașteri a regulilor principale de sintaxă și stilistică, lipsa unei succesiuni logice în expunerea și desvoltarea ideilor — iată greșelile tipice în vorbirea unor școlari. Cauza principală a acestui fenomen constă în faptul că parte din învățători și profesori nu luptă sistematic pentru vorbirea și scrierea corectă a elevilor lor. Pe lângă acestea, sunt cazuri când profesorii de limba rusă, ascultând răspunsurile și verificând lucrările scrise ale elevilor nu observă greșelile de stil, nu le corectează și nu țin seama de ele la aprecierea cunoștințelor elevilor. Asemenea cazuri au avut loc, de pildă, într'o serie de școli de 7 ani din satele regiunii Voronej.

Sarcina principală care stă în fața școlii sovietice în noul an școlar 1952—53 este realizarea unui înalt nivel ideologico-teoretic și a unei organizări juste din punct de vedere didactic și metodic a predării limbii ruse în toate clasele, începând cu clasa I-a și terminând cu clasa a X-a. Dar aceasta depinde în primul rând și mai mult decât orice de profesor, de pregătirea lui și de priceperea lui de a preda.

De aceea, problemele cu privire la pregătirea și ridicarea calificării profesorilor de limba rusă trebue să stea permanent în centrul atenției Ministerului Învățământului din R.S.F.S.R., a organelor învățământului public, a conducătorilor instituțiilor de învățământ pedagogic și al școlilor.

Unul dintre neajunsurile serioase în activitatea instituțiilor de învățământ pedagogic este lipsa unei legături strânse, indisolubile, între teorie și practică. Înlăturarea acestor lipsuri este una dintre sarcinile principale care stau în fața instituțiilor de învățământ pedagogic în anul școlar 1952—53. Totodată, în noul an școlar trebue intensificată atenția față de învățământul fără frecvență. Învățământul fără frecvență trebue să cuprindă pe toți profesorii de limba rusă care n'au studiile corespunzătoare. Instituțiile de învățământ trebue să-i ajute în îndeplinirea cu succes a planului de învățământ și în pregătirea pentru sesiunile de examene.

In cadrul pregătirii în vederea noului an școlar, organele învățământului public trebue să acorde o atenție deosebită organizării cursurilor de vară pentru învățătorii claselor elementare, precum și pentru profesorii de limba rusă, limbi materne și străine. Planurile de activitate ale acestor cursuri, alegerea lectorilor precum și rezultatele trebue discutate în consiliile de pe lângă secțiile de învățământ și ministerele de învățământ ale republicilor autonome.

Munca sistematică cu învățătorii claselor elementare și cu profesorii de limbi trebue continuată în decursul întregului an școlar, în cadrul ședințelor cercurilor pedagogice interșcolare și raionale, precum și în institutele de perfecționare a cadrelor didactice.

In noul an școlar, în multe școli sătești de 7 ani limba rusă va fi predată de către învățătorii veniți din școala elementară și dela școlile pedagogice. Organele învățământului public și conducătorii de școli sunt obligați să acorde acestor învățători un ajutor metodologic calificat. Din primele zile ale anului școlar trebue să se organizeze pentru acești învățători în mod regulat, lecții speciale de limba rusă și de metodică a predării limbii în clasele a V-a și a VII-a. Este extrem de important ca în procesul acestor lecții să se dea profesorilor indicații absolut concrete, prelucrări ale fiecărei teme de lecție.

In fiecare raion, în fiecare oraș, există profesori calificați și cu experiență, care predau limba rusă la clasele a V—VII-a și a VIII-a—X-a. Sarcina organelor locale ale învățământului public este de a studia temeinic și aprofundat sistemul de muncă al acestor pedagogi fruntași și de a-l face un bun al tuturor cadrelor didactice. Prin folosirea experienței lor se poate practica mai pe larg decât până în prezent sistemul consfătuirilor tematice cu privire la metodica limbii ruse pentru diferite clase ale școlii elementare și ale școlii de 7 ani.

Ministerul Învățământului și Academia de Științe Pedagogice trebue să se îngrijească ca literatura metodologică ce se pregătește pentru editare să conțină mai multe directive concrete cu privire la problemele predării limbii ruse în școală. Totodată, este extrem de necesară organizarea unor discuții creatoare pentru diferite probleme pedagogice de studiu al limbii ruse în școală, probleme din cele mai actuale. Este foarte important, deasemeni, să se activizeze munca de întocmire a unor manuale de limba rusă, limbi materne și străine cu un înalt nivel ideologic și accesibile elevilor.

Datoria fiecărui profesor de limbă rusă, oricât de bine ar fi pregătit pentru predarea obiectului său, este de a-și ridica necontenit nivelul ideologico-teoretic, calificarea sa pedagogică. Pentru fiecare profesor de limbă este absolut obligatorie continuarea studiului operelor clasicilor marxism-leninismului și, în primul rând, al lucrărilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică. Profesorul este obligat să urmărească în mod sistematic literatura științifică apărută cu privire la problemele de lingvistică și literatura metodologică cu privire la problemele predării limbii ruse, să cunoască experiența celor mai buni profesori de limba rusă, să știe s'o aplice în mod creator în munca sa.

Profesorul de limba rusă trebue să se pregătească minuțios pentru fiecare lecție. In procesul de învățământ profesorul trebue să-și supravegheze în mod deosebit vorbirea. La lecțiile de limbă rusă trebue folosit la maximum material intuitiv, atât cel achiziționat de școală, cât și cel confecționat de profesorii înșiși împreună cu școlarii lor. Este necesar, însfârșit, să se asigure aprecierea justă și riguroasă a succesului elevilor la limba rusă.

După cum arată practica anilor trecuți, unele secții de învățământ și unii conducători de școli nu acordă atenția cuvenită pregătirii elevilor pentru examenele de toamnă și o parte dintre elevi nu reușesc la aceste examene. Datoria organelor învățământului public și a conducătorilor de școli este de a lua măsuri pentruca în anul curent să fie asigurată pregătirea cuvenită a elevilor pentru examenele de toamnă.

Școala elementară pune temelia cunoștințelor de limbă ale elevilor. De calitatea pregătirii elevilor la limba rusă în clasele I—IV-a depinde în mare măsură succesul lor la acest obiect în clasele următoare. De aceea, problema ridicării calității predării limbii ruse în școlile elementare și realizarea continuității în munca învățătorilor dela clasele elementare și a profesorilor de limba rusă care predau la clasele V—VII trebue să fie permanent în atenția organelor învățământului public și al conducătorilor de școli.

Sarcina principală a studiului limbii ruse în școală a fost și rămâne însușirea conștientă și temeinică de către elevi a bazelor gramaticii, a ortografiei și punctuației. Datoria fiecărui profesor de limbă rusă este de a organiza predarea obiectului său astfel, în noul an școlar, încât elevii nu numai să înțeleagă și să cunoască regulile gramaticale, ortografice și de punctuație, ci să știe și să le folosească practic, în vorbirea și în scrierea lor.

In noul an școlar trebue să fie intensificată munca pentru deprinderea elevilor de a citi corect și expresiv, precum și pentru desvoltarea vorbirii și a scrierii lor.

Lupta pentru un nivel înalt al cunoștințelor de limbă ale elevilor este nu numai datoria profesorilor de limbă rusă, ci a tuturor profesorilor școlii. De aceea, în anul școlar 1952—53 este absolut obligatorie realizarea în fiecare școală a unui regim unic de ortografie, de punctuație și de vorbire.

Acestea sunt sarcinile principale cu privire la ridicarea nivelului predării și al calității cunoștințelor elevilor la limba rusă, pentru soluționarea cărora trebue să muncească cu perseverență în anul 1952—53 profesorii, conducătorii de școli și organele învățământului public.

Fără îndoială că pedagogii sovietici, înarmați cu învățăturile geniale ale lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică, vor îndeplini cu cinste sarcinile de mare răspundere puse în fața școlii de către partid și guvern și vor da țării noastre tineri bine pregătiți, viitori constructori ai societății comuniste.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

După alegerea noilor organe sindicale

Despre unele sarcini și mijloace ale muncii culturale de massă

(Urmare din nr. trecut)

AUREL POP

membru în Comitetul Executiv al Uniunii sindicatelor de învățământ.

Sindicatele de învățământ au la îndemână multiple mijloace pentru ridicarea nivelului politic, ideologic cultural și profesional al cadrelor didactice. Problema ce se pune este aceea de a ști să le folosească în mod rațional, de a le da o direcție de folosire conformă cu sarcinile de bază ale sindicatelor de învățământ.

Cum folosesc unele organizații sindicale aceste mijloace?

Iată bunăoară activitatea clubului sindicatelor de învățământ din București. In acest loc se desfășoară o rodnică activitate. Munca aci se desfășoară pe o linie justă, fapt recunoscut și prin decernarea, în două rânduri consecutive, a premiului II pe țară de către C. G. M. Acest club este și iarna și vara plin de viață, viu frecventat de copiii salariaților, de tineret, de membrii sindicatelor, pentrucă aci se țin conferințe cu caracter politic, ideologic, pedagogic, metodologic, științific, aci se organizează consfătuiri de producție, se desbat pe specialități probleme care interesează cadrele didactice. In acest club se organizează audiții muzicale, simpozioane literare, competiții de șah etc. Echipele artistice ale clubului, bine instruite, sunt programate în uzine, în instituții și la sate, iar calitatea spectacolelor este apreciată în mod deosebit de oamenii muncii. Nu puțini învățători și profesori recunosc faptul că reîntorși dela club au aplicat cele învățate aci și au obținut frumoase succese în școli.

Fără îndoială și acest club are lipsurile lui pe care trebuie și poate să le înlăture. De reținut este însă faptul că partea pozitivă a acestui club precumpănește în mod hotărîtor și el poate fi dat ca exemplu multor cluburi din țară.

Avem însă, din păcate, cluburi și colțuri roșii care stau închise duminica, care duc o activitate sporadică, întâmplătoare, formală, sau chiar pur distractivă.

Așa este cazul clubului dela Satu-Mare, al clubului dela Suceava, al clubului dela Timișoara care are un program formal, al colțului roșu dela Sighișoara, care nu are un plan de muncă, al colțului roșu din Bistrița, care stă închis în cea mai mare parte a timpului.

Regulamentul pentru funcționarea cluburilor, deși a fost prelucrat, n'a fost pus în aplicare pretutindeni. Așa este cazul cluburilor din Cluj, Timișoara și Satu Mare, care nici până astăzi nu au un comitet de conducere ales de massă.

Noile organe sindicale alese vor trebui să treacă de îndată la lichidarea acestor lipsuri. Cluburile vor trebui să devină fără întârziere focare ale educației comuniste, să răspundă cerințelor culturale crescânde ale maselor, să mobilizeze membrii organizațiilor sindicale în lupta pentru îndeplinirea planului cincinal, pentru aplicarea hotărîrilor partidului și guvernului.

Comitetele regionale vor trebui să priveacă ca o problemă importantă organizarea excursiilor cadrelor didactice în diferite locuri ale țării, urmând exemplul sindicatelor de învățământ sovietice.

Aceste excursii trebue organizate pe specialități de profesii și ele nu vor trebui făcute întâmplător, ci pe baza unui plan, care să aibă drept scop cunoașterea frumuseților, bogățiilor și trecutului istoric al Patriei noastre, îmbogățirea cunoștințelor profesorilor și învățătorilor.

Hotărîrea Comitetului Executiv al C.G.M. cu privire la odihna de vară și activitatea extrașcolară a copiilor arată grija deosebită pe care partidul și sindicatele o acordă tinerei generații, sănătății și creșterii acesteia în spiritul educației comuniste.

Dacă unele regionale ca: Severin, Cluj, Hunedoara s'au străduit să organizeze taberele pentru copii și pionieri, multe din regionale au subapreciat această muncă, cum este cazul regionalelor Baia Mare, Arad, Suceava.

Noile organe sindicale alese trebue să priveacă cu seriozitate buna organizare a taberelor și mai ales organizarea unei astfel de activități în tabere, care să ducă la creșterea copiilor în spiritul educației comuniste.

Grupele sindicale dela sate au sprijinit activitatea căminelor culturale. Învățătorii conduc uneori în calitate de directori căminele culturale, alteori conduc în calitate de activiști obștești bibliotecile, echipele artistice, echipe sportive, fac recenzii pentru popularizarea cărților, conduc cursuri de alfabetizare și de limba rusă, organizează conferințe politice, culturale și științifice, duc o largă muncă de popularizare a agrominimului și o muncă susținută de lămurire pentru înființarea de noi întovărășiri și gospodării agricole colective.

Noile organe sindicale vor trebui să sprijine pretutindeni activitatea căminelor culturale, deoarece acolo unde este massa țărănimii muncitoare, acolo trebuie să fie prezent și învățătorul satului în rolul lui de agitator și propagandist.

Cu excepția câtorva raioane, ca Reșița, Râmnicu Sărat etc., sindicatele de învățământ nu sprijină în mod efectiv pe tovarășii care studiază marxism-leninismul într'una din formele învățământului de partid. Aceasta este o lipsă serioasă a conducerii Uniunii, care a dat destul de târziu îndrumări și sarcini concrete cu privire la rolul și sarcinile organelor sindicale în acest domeniu.

In această privință, începând dela Uniune și până jos, la grupele sindicale, va trebui să se producă o adevărată cotitură în activitatea muncii culturale de massă.

Organizațiile sindicatelor din învățământ trebuie să privească sprijinirea studiului marxism-leninismului ca propria lor problemă și anume ca cea mai de seamă sarcină a muncii culturale de massă.

Sub conducerea organizațiilor de partid, comitetele raionale și regionale nou alese vor trebui să mobilizeze învățătorii și profesorii la cursuri, la studiu individual și seminarii, vor trebui să generalizeze cele mai bune metode de studiu, să participe acum la seminariile recapitulative de sfârșit de an, vor trebui să analizeze felul cum au studiat tovarășii dealungul anului, vor trebui să cunoască greutățile și lipsurile ivite în studiu, să întocmească o evidență a categoriilor de studiu, să verifice dacă în biblioteci există numărul suficient de cărți indicate în bibliografii, iar dacă nu există să le procure fără întârziere. Sub conducerea organizațiilor de partid, trebue luate măsurile pentru ca în anul școlar viitor să fie asigurate din timp toate condițiile pentru buna organizare și funcționare a studiului marxism-leninismului, atât în centrele mai populate cât și în comunele îndepărtate.

Noile organe alese vor trebui să privească cu toată atenția organizarea învățământului sindical, deoarece prin acest mijloc se rezolvă problema pregătirii a numeroase cadre în mod organizat și temeinic, astfel încât activitatea sindicală să fie o activitate largă, de massă, așa după cum ne învață experiența sindicatelor sovietice. Va trebui să se dea o atenție deosebită calității lecțiilor, seminariilor, deoarece nivelul politic, ideologic, cultural și profesional al cadrelor didactice a crescut în ultimul timp, iar exigența manifestată de mulți tovarăși este întru totul justificată.

Dacă vrem să pregătim temeinic cadrele sindicale, dacă vrem să asigurăm o frecvență regulată la cursuri, este limpede că avem datoria să asigurăm un nivel ridicat acestor cursuri.

Pentru a putea duce la îndeplinire toate sarcinile ce stau în fața comisiilor culturale, este neapărată nevoie de o bibliotecă bine dotată, bine organizată, pe baza clasificării zecimale și care să funcționeze ca un organism viu. Nu este suficient numai să avem cărți multe, ci este nevoie înainte de toate ca ele să circule repede și încontinuu. Partidul ne-a pus la dispoziție atâtea cărți prețioase, iar organizațiile sindicale au datoria să facă din carte vehiculul culturii noi progresiste și să o trimită până în cele mai depărtate colțuri ale țării. Măsurile luate de bibliotecile raionale Alba-Iulia și Arad, care trimit cu regularitate cartea prin biblioteci mobile în geamantane special confecționate, până în cele mai îndepărtate comune, vor trebui să constitue un exemplu de urmat pentru toate bibliotecile raionale. Biblioteca raionului Botoșani, premiată în cadrul concursului C.G.M., a clubului din București sau cea din Cluj, constituie modele de organizare, de evidență a cărților. Aceste biblioteci raionale dirijează zeci de biblioteci mobile înspre comune și școli, după cerințele cadrelor didactice. Literatura de partid, cărțile de ideologie, hotărîrile și rezoluțiile partidului, cărțile profesionale, literatura noastră clasică și literatura nouă, cărțile în limbile minorităților naționale, literatura, presa și revistele țărilor cu democrație populară și mai ales literatura sovietică, sunt procurate de aceste biblioteci nu întâmplător, ci după cerințele sarcinilor multiple ale cadrelor didactice, după plan.

Prea puțin au muncit birourile raionale pentru creiarea de biblioteci personale. Învățând din experiența sindicatelor de învățământ sovietice, vor trebui acordate de către Casele de Ajutor Reciproc ale sindicatelor noastre, credite profesorilor și învățătorilor, pentru procurarea de biblioteci personale, responsabilii culturali având grijă să pună la dispoziția cadrelor didactice cataloage și liste de cărți cu recomandările necesare.

Pentru buna organizare și funcționare a bibliotecilor noastre sindicale mai avem încă multe de făcut. Nu s'a făcut un instructaj temeinic cu aceia cărora li s'a încredințat biblioteca mobilă, pentru a o dirija și mai ales pentru a asigura readucerea la timp a cărților la sediul bibliotecilor raionale și pentru redistribuirea cărților.

In timpul verii, multe biblioteci au intrat în „vacanță", cu toate că aceasta este perioada în care bibliotecarii trebuie să desfășoare o activitate mai bogată. Le revine ca o sarcină de seamă comitetelor raionale, care vor fi alese, să studieze, să prelucreze și să pună în aplicare regulamentul pentru funcționarea bibliotecilor sindicale. Fiecare comitet raional va trebui deîndată să-și organizeze astfel biblioteca, încât ea să devină un puternic mijloc pentru îndeplinirea sarcinilor fundamentale, care stau în fața sindicatelor de învățământ.

Suntem în plină activitate de pregătire și organizare pentru participarea echipelor artistice ale sindicatelor de învățământ la cel de al treilea concurs artistic organizat de C.G.M.

Echipele artistice ale sindicatelor de învățământ au participat în cea mai mare parte la cel de al doilea concurs organizat de C.G.M. și au ieșit din acest concurs întărite, cu mai multă experiență, cu mai multă îndemânare artistică, dar și cu mai multă înțelegere a conținutului politic al artei, care trebuie pusă în slujba poporului, a luptei pentru construirea socialismului.

Zeci de echipe de teatru, de dans, coruri, orchestre au fost premiate în anul trecut, pentru calitatea repertoriilor, pentru execuția artistică a programelor și pentru numeroasele festivaluri date în special, în comunele unde s'au constituit G.A.C. și întovărășiri agricole.

O sarcină imediată ce revine organelor noi alese este să sprijine activitatea artistică, să facă o educație politică echipelor artistice, să asigure o calitate superioară repertoriilor, să le doteze cu materiale necesare (costume, instrumente), să analizeze greutățile și lipsurile echipelor, să înlăture aceste lipsuri, să cunoască și să aplice Hotărîrea C.C. al C.G.M. și Regulamentul cu privire la organizarea celui de al treilea concurs pe țară al echipelor artistice ale sindicatelor.

Echipele artistice vor trebui să sprijine acțiunea de strângere a recoltei, de predare a cotelor, dând la ariile de treeriș, la locul de producție festivaluri, făcând lecturi care să constitue un îmbold la muncă, la îndeplinirea sarcinilor țărănimii muncitoare față de statul de democrație populară.

Organele nou alese vor trebui să lupte pentru trăinicia și viabilitatea echipelor artistice, pentru permanentizarea activității lor. Dar ceeace este necesar de subliniat este sprijinul pe care învățătorii și profesorii pot și trebuie să-l dea echipelor artistice ale sindicatelor din altă ramură profesională și mai ales echipelor artistice dela sate.

Popularizarea, răspândirea și lectura presei și a revistelor va trebui să fie o preocupare îndeaproape a comisiilor culturale.

Comitetul regional trebuie să aibă o evidență a felului în care este difuzată presa în regiune, pentru a cunoaște starea de lucruri de pe teren, pentru a putea îndruma această activitate. Cadrele didactice au nevoie în activitatea lor de lectura „Scânteii", a ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!" a „Vieții Sindicale", a „Contemporanului" a „Gazetei Învățământului", atât pentru ridicarea nivelului lor politic, ideologic, cultural și profesional, cât și pentru actualizarea lecțiilor, pentru legarea teoriei de practica vieții.

A difuza și citi presa muncitorească înseamnă a difuza politica partidului, a ajuta lupta pentru înflorirea patriei.

Cu toate acestea, se constată în unele raioane și instituții o subapreciere a acestei sarcini. Iată, bunăoară, că în raionul Dej existau în iarna aceasta abia 13 abonați la „Gazeta Învățământului" din peste 500 învățători. Suntem îndreptățiți să presupunem că învățătorii și profesorii din acest raion s'au lovit de mari greutăți în munca lor profesională, deoarece ei n'au avut la îndemână organul de popularizare a celor mai bune metode de muncă în școală, de popularizare a pedagogiei sovietice.

Lipsuri multe continuă să dăinuie și cu privire la gazetele de perete, unde găsim nu rareori articole vechi, de luni de zile, cu caracter general, rupte de viața și munca instituției respective.

Lipsuri mai dăinue și în folosirea insuficientă a presei locale, de către organizațiile sindicale. Se constată minunate realizări pe teren, metode vrednice de a fi popularizate, dar ele sunt înconjurate cu o tăcere absolută. Oare nu se întreabă tov. responsabili culturali cui folosește această tăcere? Deasemenea, prea puțin sprijin se dă corespondenților de presă ai ziarelor centrale. Va trebui ca organizațiile noastre sindicale să facă eforturi serioase pentru înlăturarea lipsurilor semnalate mai sus. Organele nou alese, dacă vor să îndrepte stările de lucruri care au fost criticate în adunările generale, trebuie să privească presa ca un mijloc prețios pentru îndeplinirea multiplelor sarcini care le stau în față.

Din cele arătate mai sus se poate constata, așa dar, existența a numeroase mijloace care stau la dispoziția comisiilor culturale și a delegaților culturali din grupe, pentru îndeplinirea sarcinilor culturale de massă. Toate aceste resurse culturale, rezultate ale luptei eroice duse de clasa muncitoare, sub conducerea partidului, trebue pe deplin valorificate. Organele nou alese trebue să folosească din plin aceste puternice mijloace culturale, pentru ridicarea nivelului politic, ideologic, cultural și profesional al cadrelor didactice, pentru ridicarea pe o nouă treaptă a calității învățământului.

Membrii sindicatelor de învățământ trebuie educați în spiritul devotamentului nemărginit față de cauza socialismului, față de patria noastră scumpă, Republica Populară Română, în spiritul devotamentului nemărginit față de partidul nostru și față de iubitul nostru conducător, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în spiritul internaționalismului proletar și al prieteniei veșnice cu marele popor sovietic, în spiritul dragostei fierbinți față de marele învățător al oamenilor muncii de pretutindeni, tovarășul Stalin.

PROIECTUL NOII ORTOGRAFII A LIMBII ROMÂNE

Epocala lucrare a lui I. V. Stalin „Marxismul și problemele lingvisticii", apărută acum doi ani, a îmbogățit tezaurul științei cu noi și geniale învățături care călăuzesc pe filosofii, istoricii, lingviștii și pe toți cercetătorii progresiști din toate domeniile științei.

Influența rodnică a acestor învățături s'a simțit în primul rând în lingvistică. Lingviștii din Uniunea Sovietică aduc mereu noi contribuții la desvoltarea tuturor ramurilor lingvisticii. Și în patria noastră, lucrările lui I. V. Stalin privitoare la lingvistică călăuzesc pe cei mai valoroși cercetători din domeniul științei limbii. Invățătura marelui corifeu al gândirii marxiste ne arată covârșitoarea importanță socială a limbii, fără care este imposibilă existența societății însăși. „...Limba, ca mijloc de comunicare, este totdeauna limba întregului popor", — ne învață I. V. Stalin („Marxismul și problemele lingvisticii", Ed. P. M. R., pag. 21). Tot I. V. Stalin ne învață că „limba, fiind un mijloc de comunicare, este în acelaș timp și un instrument de luptă și de desvoltare a societății". (Op. cit. pag. 24).

Limba națională, unică pentru întreaga națiune, creată de popor în cursul veacurilor, presupune și un fel unic de a o scrie, o ortografie unică. Ortografia trebue să fie un mijloc de a reda precis, simplu și clar vorbirea, pentru a înlesni cât mai mult comunicarea între membrii societății. De aceea, ortografia trebue să fie bine fixată, fără fluctuații și contradicții, simplă și rațională, pentru a putea fi ușor învățată și aplicată.

★

Disprețul față de limba română, cosmopolitismul, menținerea maselor în neștiința de carte, a fost trăsătura politicii „culturale" a regimului burghezo-moșieresc.

Publicăm proiectul de ortografie a limbii române întocmit de Secția Știința limbii, literatură și artă a Academiei R.P.R.

Publicarea acestui proiect de ortografie va da posibilitatea unui număr larg de oameni de știință, lingviști, filologi, scriitori, profesori de limbă și literatură, învățători, tuturor oamenilor muncii, să participe la desbaterea acestei importante probleme. O desbatere largă va contribui la rezolvarea justă a problemelor ortografiei limbii române.

Orice observațiuni, critici, complectări, propuneri se vor trimite Secției VI-a (Știința limbii, literatură și artă) a Academiei R.P.R., București, Calea Victoriei 125, sau revistei „Contemporanul", București, Calea Victoriei 25.

Vechile ortografii ale fostei Academii Române nu s'au putut impune ca unice și obligatorii pentru toată națiunea din pricina concepției reacționare care stătea la baza Academiei. Acestei concepții reacționare i se datorește greșala inițială a primei ortografii întocmite de Academie, etimologismul, defect de care nu s'au desbărat reformele ortografice făcute în cursul veacului al XIX-lea și al XX-lea (nici ultima, cea din anul 1932). Ortografia etimologică cerea celui care o mânuiește să știe latinește și franțuzește ca să poată scrie corect românește. Impotriva acestei ortografii, plină de contradicții și absurdități, s'au ridicat o seamă de cercetători (Lambrior, Tiktin etc.) care au cerut necontenit simplificarea și raționalizarea ei. Presa și revistele muncitorești — Contemporanul, România Muncitoare, etc. precum și presa și tipăriturile P.C.R., — care își puneau ca scop să lămurească poporul muncitor, au întrebuințat o ortografie fonetică, rațională, ușor de mânuit și de învățat. Prezentul proiect de ortografie datorește mult ortografiei acestor publicații.

In întocmirea acestui proiect ne-a ajutat de asemenea exemplul rezolvării de către statul sovietic a problemei ortografiei ruse, unde încă în 1918 s'a redactat și promulgat reforma ortografiei care simplifica vechile norme și ușura învățarea scrierii.

La întocmirea prezentului proiect de ortografie ne-am călăuzit de următoarele principii:

1. Nu propunem o reformă radicală a ortografiei, care s'o schimbe din temelii, căci în felul acesta s'ar provoca mari turburări și s'ar îngreuia în loc de a ușura comunicarea în scris între oameni.

Proiectul nostru urmărește scopul de a face noua ortografie mai simplă, mai rațională, mai consecventă, deci mai lipsită de fluctuații, mai unitară.

2. Ținem socoteală în noua ortografie de deprinderile grafice bine înrădăcinate în scrierea limbii române care nu dau prilej la îndoieli și greșeli.

3. La temeliile proiectului de față am așezat **principiul fonetic.** Se va reda astfel cât mai fidel posibil pronunțarea. Dar pentru a nu mări prea mult numărul de semne ortografice, care ar încărca inutil scrisul, principiului fonetic îi sunt asociate în acest proiect principiul silabic și cel morfologic. (De pildă, potrivit principiului silabic, literele **c, g,** reprezintă alte sunete în silabele **ce, ge, cea, gea** etc. decât în silabele **co, go,** etc., sau **che, ghe, chia, ghia,** etc.).

4. De asemenea, principiul morfologic, care păstrează în scris o notare unică a elementelor lexicale sau a diferitelor forme gramaticale în cursul flexiunii sau al derivației, este aplicat atunci când rostirea ezită. Astfel, pentru a avea pe cât posibil câte o singură formă a terminațiilor verbale — **ează, — ească, -eam, -eai, -ea,** etc. propunem să se scrie **aranjează, așează, deslușească, îngrijească, greșeam, greșeai,** etc. cu diftongul ea după ș și j, cu toate că mulți rostesc a (nu ea) în aceste forme.

5. Ortografia va reda în principiu pronunțarea literară românească. Deoarece însă aceasta nu este încă bine fixată, mai ales în ce privește rostirea lui **ea** (sau **a**) după **ș, j, s, z** și **ț** admitem în rare cazuri și variante cu **a** pe lângă cea cu **ea**: **orășean** (și **orășan**) **seamă** (și **samă**) ș. a.

Uzul admite încă în limba română numeroase fluctuații și chiar contradicții în rostire și gramatică. Această situație în oarecare măsură se reflectă și în regulile ortografice pe care le propunem.

★

Problemele tot mai numeroase care preocupă masele, marea bătălie care se dă pentru alfabetizare și pentru ridicarea nivelului cultural al maselor, cer ușurarea comunicării între oameni prin scris și deci o reglementare cât mai urgentă a ortografiei. Socotim că așezarea pe baze științifice a ortografiei va ajuta însușirea mai ușoară a scrierii de către copii și eliminarea greșelilor din scrisul adulților, contribuind în felul acesta la răspândirea culturii în masele largi.

Dar orice ortografie, oricât ar fi ea de rațională și de simplă, nu poate fi înțeleasă și folosită constructiv, decât dacă ne însușim mai întâi cunoștințele de bază ale gramaticii.

Acordarea unei atenții mai mari învățământului gramaticii și folosirea consecventă și unitară a ortografiei va ajuta la valorificarea limbii naționale, făurite de popor.

★

LITERELE

§ 1. In scrierea limbi *) romîne se întrebuințează 27 de litere: 7 vocale: **a, ă, e, i, î, o, u.**

Se suprimă litera **â**, inutilă în fapt, deoarece sunetul pe care-l reproduce este redat prin **î**.

In numele proprii străine mai apar și **ä, y, ö, ü** etc: Thälmann, Marty, Petöfi, Dürer.

O semivocală: **ĭ** (și cu alte funcții decît aceia de semivocală).

19 consoane: **b, c, d, f, g, h, j, l, m, n, p, r, s, ș, t, ț, v, x, z.**

In cuvinte și nume proprii de origine străină se mai întrebuințează literele **k, w,** și grupul **qu: Liebknecht, Quintilian, Wagner.**

Pentru folosirea literelor se va ține seama de următoarele reguli:

VOCALE ȘI DIFTONGI

§ 2. Terminația -ă a substantivelor și adjectivelor feminine se va scrie și după consoanele ș sau j, conform pronunțări literare, -ă (nu -e cum se pronunță dialectal prin unele părți), **tovarășă, fruntașă, nuntașă, clăcașă, uriașă** etc.

De altfel, aceste substantive și adjective sînt de declinarea I-a, care la forma de nominativ singular nearticulat au terminația -ă (ca de ex. **nepoată, bună**). Se va scrie -ă după ș sau j (nu e) și la pluralul infinitivelor substantivate, deci **detașare-detașări, angajare-angajări** (ca **lucrare-lucrări**) precum și la adjectivele verbale formate cu sufixul **-ător**, deci **înfricoșa-înfricoșător** (ca **aduna-adunător**).

La fel se va scrie -ă (nu -e) și după ș în terminația persoaneĭ a III-a a verbelor de conjugarea I-a, la prezentul și perfectul indicativuluĭ, deci **îngraș-îngrașă** (ca **las-lasă**), **îngrășaĭ-îngrășă** (ca **lăsaĭ-lăsă**).

In felul acesta se deosebesc și după ș sau j singularul de plural la substantivele și adjectivele feminine (**tovarășă-tovarășe, uriașă-uriașe**, ca **nepoată-nepoate, bună-bune**), și persoana a III-a singular a prezentuluĭ indicativuluĭ de aceiașĭ persoană a conjunctivuluĭ prezent (**îngrașă-să îngrașe**, ca **lasă-să lase**).

§ 3. Sufixul **-ețe** din cuvinte ca: **bătrînețe, blîndețe, tristețe, politețe** se scrie cu **e** la sfîrșit (pluralul **ie bătrînețĭ** etc.) după cum se pronunță. Formele terminate în -ă: **bătrîneță, blîndeță, tristeță, politeță,** pot fi folosite de scriitorĭ acolo unde le-o cere culoarea locală.

§ 4. Cuvintele ca **berărie, loterie** se scriu cu ă sau cu **e**, după cum se pronunță. Iele au vocala ă atuncĭ cînd numele celuĭ care exercită profesiunea se termină în **-ar**: **berar, hăinar, lăptar,** decĭ **berărie, hăinărie, lăptărie** (nu **-erie**); au vocala **e**, atuncĭ cînd numele celuĭ care exercită profesiunea se termină în **-er**: **frizer,** decĭ **frizerie** (nu **-ărie**). Se maĭ scriu cu **e** derivatele dela substantivele formate cu sufixul **-giu**; **tutungerie, tinichigerie,** precum și cuvintele luate direct din franțuzește, pentru care nu avem în romînește numele în **-ar** sau **-er** al celuĭ care exercită profesiunea: **drogherie, loterie, parfumerie.** Printre acestea din urmă, singur **papetărie** s-a încetățenit cu ă și urmează să fie scris așa.

§ 5. Verbele **acoperi, suferi,** se scriu la persoana I-a a indicativuluĭ prezent așa cum se pronunță în limba literară, adică **acopăr, sufăr** (nu cu **-er**). Persoana a III-a singular este **acopere, sufere** (nu cu **-ă**). In schimb **diferi, oferi, referi,** iarășĭ în acord cu pronunțarea, se scriu la persoana I-a **difer, refer,** iar la persoana a III-a singular și plural, **diferă, oferă, referă.**

§ 6. La sfîrșitul cuvîntuluĭ, **i** nesilabic (în cazurĭ ca **pomi, cai, faci**) se va scrie totdeauna ĭ („ĭ scurt"), decĭ **pomĭ, caĭ, facĭ, maĭ, cuĭ, luĭ, viĭ** etc. In alte pozițiĭ **i** nesilabic poate fi scris ĭ („ĭ scurt") peste tot unde ieste posibilitate de confuzie, de ex. **vier-vier** „îngrijitorul viĭ", **haină** (subst.) — **haĭnă** (adj.), **Pecĭca** (în 2 silabe) nu **Pecica** (în 3 silabe), **Jucĭcov**, (în 2 silabe), nu **Jucicov** (în 3 silabe), **Cĭcalov** (în 2 silabe), nu **Cicalov** (în 3 silabe).

*) Regulile sînt date în ortografia nouă, spre a servi și ca probă ilustrativă.

I silabic se va scrie după cum se pronunță, cu i simplu (nu cu doĭ i) în formele articulate ale pluraluluĭ substantivelor și adjectivelor masculine, precum și la genetiv-dativul singular articulat al substantivelor și adjectivelor feminine, al căror genetiv-dativ singular nearticulat se termină în ĭ: **pomi meĭ, părți acesteia.** (Formele acestea articulate se deosebesc de cele nearticulate, care au terminația -ĭ, decĭ **pomĭ-pomi, caĭ-cai, oamenĭ-oameni, proletarĭ-proletari, cărțĭ-cărți, universitățĭ-universități** etc).

Substantivele și adjectivele masculine terminate la singular în **-iu**, ca **fiu, tutungiu, vizitiu, auriu, grijuliu, viu,** se scriu la pluralul nearticulat cu un i silabic urmat de ĭ: **fiĭ, tutungiĭ** etc. La pluralul articulat, conform pronunțări, se vor scrie doĭ **i silabici** (nu treĭ): **fii, vizitii, aurii, vii.** La fel în ce privește pe **copil**: pluralul nearticulat **copiĭ** iar articulat **copii.** (Și aicĭ formele nearticulate se deosebesc de cele articulate prin opoziția **ĭ-i**: **fiĭ-fii, vizitiĭ-vizitii** etc.).

Substantivele și adjectivele terminate în consoană +r +u, sau consoană +l +u au la pluralul atît nearticulat cît și articulat, după cum se pronunță, un singur i silabic: **codri, mîndri, miniștri, noștri, ampli.** Din context se înțelege dacă ie vorba de forma articulată sau nearticulată.

Genetiv-dativul singular articulat al substantivelor și adjectivelor feminine se formează adăugîndu-se un ĭ la genetiv-dativul singular nearticulat terminat în -e (**uneĭ case-caseĭ, uneĭ tovarășe-tovarășeĭ**) și înlocuind terminația -ĭ a genetiv-dativuluĭ singular nearticulat cu un i silabic (**uneĭ familiĭ-familii, uneĭ viĭ-vii, uneĭ sănĭĭ-sănii** etc.)

§ 7. Se vor scrie cu -ĭ la sfîrșit pronumele și adverbele compuse cu -șĭ: **acelașĭ, aceeașĭ, însușĭ, însășĭ, înșișĭ, înseșĭ; cîteșĭ cîtușĭ, acușĭ, iarășĭ, totușĭ.**

Vom scrie fără ĭ verbul ajutător **aș** și interjecția **aș!**

§ 8. La substantivele și adjectivele terminate în -ĭ, se suprimă -u final, care a dispărut din pronunțarea literară: **bicĭ, cuĭ, întîĭ, gălbuĭ, ochĭ, războĭ,** fără **-u**. Pentru același motiv, se suprimă -u la formele verbale terminate în -ĭ: **atribuĭ, moĭ, taĭ, lăsaĭ, făcuĭ, simțiĭ, văzuĭ, voĭ.**

Bine înțeles, -u se menține în scris la cuvintele unde se pronunță, de ex. în **albăstriu, fiu, vizitiu, stagiu, concediu, serviciu.**

§ 9. Persoana I-a singular și a III-a plural dela indicativul prezent al verbuluĭ **a fi** ieste **sînt**. Forma **sunt**, introdusă de latiniștĭ, nu are justificare.

§ 10. Diftongi **ea** și **ia** se disting, în general, în pronunțare și, în acest caz, nu produc nicio greutate: scriem cum pronunțăm, decĭ **deal, teamă, leagă, beată** (femininul dela **beat**), **mea** (femininul dela **meu**), **seacă, lunea, marțea, alăturea, pretutindenea**, dar **obială, piatră, dezmiardă, fiarbă, viață, aceștia, atîția.** După vocale se scrie peste tot **ia**: **aceluia, acesteia, buruiană, croiască, îndoială, îngăduiam, întemeiază, nuia, statuia,** tot în acord cu pronunțarea.

In grupurile **chia, ghia, cea, gea,** de fapt nu ieste nici i nici e, ci o consoană muiată, urmată de vocala **a**. Semnul înmuieri consoaneĭ ieste **i** pentru **ch, gh** și **e** pentru **c, g.** Decĭ: **blochiază, catalogbiază, tinichia, ghiață, veghiază, ghiară, ridichia, vechia; ceaĭ, ceas, a cincea, geam, geamie, mergea.**

Verbele recent împrumutate, ca **a creia,** se scriu la persoana a III-a singular a prezentuluĭ indicativ **creiază**, la formele nominale însă se scriu fără **i**, căcĭ acesta nu apare în pronunțarea literară: **creator, creație, creat.**

Imperfectul verbelor se încadrează în regula generală: **putea, dormea, vedea, socotea, găsea, muncea, auzea,** dar **trăia, tăia, trebuia, creia, agreia, veghia.**

Pronumele personal de persoana a III-a **are la feminin forma ia; pronumele demonstrativ acela are la feminin forma aceia.**

§ 11. După ș și j se va scrie **a** (nu **ea**) în cuvintele **șase (șesime), șapte (șeptime), deșartă (deșert), șade (a șezut), greșală (greșelĭ).**

Se va scrie **ea** în cuvîntul **șea** (pl. **șele**) și în formele verbale **aranjează (aranjez), îmbrățișează (îmbrățișez), așează (așez), greșească (greșesc), îngrijească (îngrijesc).** La fel se vor scrie cu **ea** imperfectele verbelor care au un ș sau un j înaintea terminațiĭ: **ieșeam** etc. In cuvintele în care se poate recunoaște un sufix cu diftongul **ea**, se va scrie **ea** după ș și j în: **orășean, clujean, roșeață, oblojeală;** dar sînt admise și formele **orășan, clujan, ieșan, roșață, oblojală.** Se va scrie **a** după ș în: **mureșan, oșan.**

§ 12. Grupul **ie** se scrie peste tot unde se pronunță așa: **ied, iepure, ierna, ieșĭ, fier, fierbe, miel, piedică, baie, plăieș, cheie, lămiie, oaie, oier, cuie; ieu, iele, ieĭ, ie, ieste, ieștĭ, ieram, ieraĭ.** Numai alăturĭ de **i** vocalic nu se mai scrie încă un **i**, decĭ **vie, via, mie, fie, voioșie, voioșia.**

In unele cuvinte apare un **e** inițial care se pronunță fără **i**: **elegant, epitet, eminent, examen**; diferența de pronunțare se oglindește în diferența de scriere (cuvintele care se pronunță cu **ie-** se scriu cu **ie-** iar celelalte cu **e**).

§ 13. Diftongul **oa** (pronunțat în majoritatea cazurilor **ua**) provenind dintr'un **o** și rămînind în alternanță cu **o**, se va scrie **oa**: **joacă (joc), toată (tot), moale (moĭ), boală (bolĭ), coate (cot).**

CONSOANE

§ 14. In cuvintele în care se scrie de unĭ **ch**, de alțĭ **h** se va scrie după cum se rostește, în unele cuvinte **ch**: **chimie, chirurg, orchestră,** în altele, **h**: **tehnică, arheologie, arhitect, arhivă, psihologie, metempsihoză.** De asemenea și scrierea cu **h** sau fără **h** va reda pronunțarea literară: **hegemonie, hidrogen, hibrid, hemoptizie, himeră, hipertensiune, horticultor, hotel,** dar **emoragie, eterogen, exametru, igienă, ipotenuză, alcool, umanist.**

§ 15. Acolo unde scrierea a ezitat între **cv, cu** și **c** sau **gv** și **gu** se va scrie cum se pronunță **acvariu, consecvent, cvadruplu, cvintet, elocvent, frecvent, frecvență, lingvist, acuarelă, ecuație, ecuator; sechestru, echer.**

§ 16. Prefixul **în-** se schimbă în **îm**, cînd este urmat de **b** sau de **p**: **îmbuna, îmbărbăta, împărți, împiedica.** Urmat de **m**, rămîne neschimbat: **înmărmuri, înmormînta.**

§ 17. Alegerea între **s** și **z** intervocalic se face pe baza pronunțări. Se va scrie (deoarece se pronunță așa) **analiză, bază, cauză, curiozitate, filozof, filozofie, sinteză; Asia.** Scrierea **filosof** ieste îndreptățită în texte arhaizante. Din vina vechi ortografiĭ etimologice (cu **s** intervocalic pentru **z**), cuvinte care aveau la origine grupul **ss** au ajuns să fie pronunțate, apoĭ și scrise, cu **z**. Unele dintre ele s-au încetățenit definitiv sub forma cu **z** și asupra lor nu maĭ avem îndoială, vom scrie decĭ **dizolva, furnizor.** In alte cazurĭ, uzul maĭ fluctuiază încă și acolo trebuie să menținem scrierea cu **s**: **asistent, regisor, sesiune.**

In același fel se rezolvă chestiunea alegeri între **s** și **z** final sau după o consoană: **cenzor, tranzit,** dar **consistent, convulsiune, impulsiv, persista, sens, sensibilitate; abuz, aviz, burghez, caz, confuz, francez,** dar **concis, curios, precis.**

Și în cazul prefixelor **dez-(des-), răz- (răs-), iz-(is-)** ne conducem după pronunțare: **dezlega, dezmierda, dezrădăcina, dezvăța; deschide, desfunda, deshăma, despăduri, destrăma; răzgîndi, răzleț; răscruce, răsfira, răstoarnă.** La fel urmăm pronunțarea și scriem: **izbîndi, gazdă, zdrobi, zdrumica, năzbîtie, zdruncina, zgomot, zgîria, zgîndări, guzgan, izgoni, mîzgă, bezmetic, izmă, cizmă, zmulge, beznă, gleznă, cazna, praznic, izvor, zvicni, zvîrli; slab, smintînă, lesne, snop, smalț, smeură.**

Se scriu cu **s** sufixele **-ism** și **asm(ă)**: **socialism, comunism, capitalism, imperialism, marasm, sarcasm, cataplasmă, sincretism.**

§ 18. Litera **x**, care reprezintă grupul de sunete **c+s** sau **g+z** (în dicționarul ortografic și ortoepic se va arăta fiecare caz cînd **x** reprezintă pe **g+z**), se va scrie așa în toate cuvintele unde are această valoare, de exemplu **fix, prolix, axă, boxă, box, maxilar, sfinx, a tixi, a îmbixi, a catadixi, examen, exemplu, exantematic, a exista,** (în ultimele 4 exemple, **x** se rostește **gz**).

Pluralul masculin al substantivelor și adjectivelor terminate în **x** se scrie cu **cș**: **ficșĭ, prolicșĭ, sfincșĭ** (dar **fixe, prolixe**).

§ 19. Cuvintele **casă, masă,** se scriu cu un singur **s**, indiferent de înțelesul lor. După cum în vorbire iele nu se confundă niciodată în ce privește sensul lor, tot așa nu se vor putea confunda nicĭ în scriere.

§ 20. Se vor scrie cu **nn** numaĭ acele cuvinte în care analiza făcută de vorbitorĭ poate distinge un prim element **în** (prefix) și un element radical începător cu **n**: **înnădi, înnăscut, înnebuni, înnoda, înnopta, înnora.** In schimb se va scrie cu un singur **n**: **înainte, înapoi, înalt, înăuntru.**

Se scriu cu **cc** cuvinte ca **accent, succes**, unde ceĭ doĭ **c** reproduc două sunete diferite.

Alte consoane duble nu sînt admise, decĭ: **sugera, sugestie** (așa cum se pronunță).

§ 21. Numele de familie urmează uneorĭ alte regulĭ decît cele stabilite pînă aicĭ: **Kogălniceanu, Alecsandri, Hasdeu, Negruzzi, Russo, Barițiu.** Numele străine se scriu, de obiceĭ, ca în limba de origine, cînd aceasta întrebuințează alfabetul latin.

Altminterĭ, trebuie transcrise așa cum se pronunță: **Gogolĭ, Gorĭchiĭ, Chirov, Corolenco, Cazanĭ, Ceaicovschiĭ, Cĭcalov, Crucĭcov, Asea, Tanea, Volodea, Timireazev, Ciu-De, Chim-Ir-Sen.**

(Existența luĭ ĭ în alfabetul romînesc ne permite să notăm, în poziție finală sau înainte de consoană, consoanele muiate și pe **ci**, neformînd silabă, în numele ruseștĭ).

§ 22. Numele de popoare se scriu cu inițială minusculă: **romîn, bulgar, rus.** Tot cu inițială minusculă se scriu zilele săptămîni și lunile: **lunĭ, marțĭ, ianuarie, februarie, martie, aprilie, maĭ, iunie, iulie, august, septembrie, octombrie, noiembrie, decembrie.** De asemenea și numele punctelor cardinale: **est, vest, nord, sud, răsărit, apus, miază-zi, miază-noapte.**

DESPĂRȚIREA CUVINTELOR

§ 23. Pentru despărțirea cuvintelor va trebui consultat îndreptarul ortografic. Norma ieste următoarea: cînd maĭ multe cuvinte se pronunță împreună, iele se vor scrie despărțit, dacă fiecare din iele și-a păstrat forma și sensul dinainte, dar se vor scrie la un loc, dacă din reunirea lor a ieșit o formă sau un sens nou, care nu se găsește în cuvintele luate izolat. De exemplu în **astfel**, primul element **ast** diferă ca formă de adjectivul demonstrativ **acest, ăst,** iar înțelesul compusuluĭ (acela de „așa") ie altul decît „acest fel"; prin urmare **astfel** se scrie într-un cuvînt. Dimpotrivă, în **ce fel,** atît **ce**, cît și **fel** își păstrează forma și înțelesul vechĭ, decĭ se vor scrie separat. Cuvintele enclitice și proclitice se leagă de cuvîntul accentuat printr-o trăsătură de unire: **du-te, dă-mĭ, găsindu-se, s-a dus, le-a văzut.** Trăsătura de unire ține și locul eventualeĭ vocale suprimate, astfel încît nu maĭ ie nevoie de apostrof: **n-am, într-o.** Dacă însă cele două părțĭ componente au dat naștere unuĭ înțeles nou, nu se maĭ pune trăsătura de unire, de exemplu, **parcă** înseamnă altceva decît **pare că**, de aceia se scrie fără trăsătură de unire.

Secția Știința limbii, literatură și artă a Academiei R.P.R.

Ce am învățat din munca mea de dirigintă

In cursul anului școlar încheiat, ca dirigintă la clasa V-a C a școlii medii din Câmpulung Moldovenesc, am căutat să cunosc și să aplic în munca mea cele mai bune metode, prin care să fac ca elevii mei să învețe cât mai bine, să fie disciplinați, contribuind astfel cu mai mult succes la educația lor comunistă. In acest scop am folosit material sovietic de documentare, am citit articolele apărute în presa pedagogică, am căutat să învăț din experiența altor diriginți. Toate acestea au făcut ca acum, la sfârșitul anului, în clasa pe care am condus-o să nu existe nici un corigent și nici un repetent, iar 5 elevi să fie fruntași la învățătură, având la toate materiile numai 9 și 10.

Vreau însă ca dela an la an munca mea să se îmbunătățească. Analizându-mi acum, la sfârșitul anului activitatea caut să desprind elementele principale care au determinat succesul elevilor mei, caut să-mi văd lipsurile și să găsesc mijloacele pentru a le înlătura.

In anul acesta mi-a fost de mult folos în munca educativă, în îndrumarea elevilor, în menținerea legăturii cu părinții și antrenarea lor în sprijinul procesului de învățământ, carnetul de corespondență. Prin acest carnet comunicam părinților orice abatere a elevului respectiv. Tot prin aceste carnete părinții îmi răspundeau la comunicările mele și îmi făceau cunoscute diferite fapte în legătură cu munca și comportarea copiilor lor. Așa de exemplu, în ziua de 23 Ianuarie am notat în carnetul unui elev: „Copilul dvs. a întârziat azi dela școală cu o jumătate de oră". La aceasta am primit din partea părinților următorul răspuns: „Am luat cunoștință și vă promit că acest lucru nu se va mai întâmpla. De astă dată întârzierea mi se datorește și mie". Pe calea aceasta, părinții vedeau și greșelile lor și căutau să le înlăture, astfel încât să nu-i împiedice pe copii să-și îndeplinească obligațiunile școlare. Carnetul de corespondență m'a ajutat să strâng din ce în ce mai mult legătura cu părinții. Mulți părinți au început să vină des la școală, să participe la ședințe, să se intereseze mai de aproape de copiii lor, să sprijine școala.

Despre rezultatele obținute prin folosirea carnetelor de corespondență am vorbit în consiliile pedagogice din școală, în cadrul cercurilor pedagogice și la Congresul Invățătorilor, unde am fost delegată. Acest mijloc prin care se menține legătura cu părinții va fi extins în anul viitor în întreaga noastră școală. Voi căuta să folosesc acest mijloc cu și mai bune rezultate. Astfel, îmi propun ca, la intervale anumite, să strâng toate carnețelele și, chiar dacă nu am de comunicat ceva deosebit părinților, să le arăt pe scurt cum și-a dus activitatea elevul: dacă a primit note bune sau nu, dacă a fost disciplinat sau nu. Voi căuta să discut mai pe larg cu tovarășii din colectivul școlii problema aceasta pentruca, pe baza propunerilor lor, să folosim carnetul de corespondență cu rezultate și mai rodnice.

Din munca pe care am dus-o cu părinții elevilor am tras unele învățăminte de mare preț, de care voi ține seama dela început în anul viitor. Așa de exemplu, am învățat cum trebue să organizez ședințele cu părinții, ce probleme să discut cu ei și cum anume. Am constatat, de pildă, că părinții se interesează îndeaproape de problemele educative și participă la ședințele în care au loc prelucrări cu aceste teme. Am învățat însă din munca anului acesta că este mai vie, mai interesantă, și e urmată de discuții mai ample, ședința la care prelucrarea este făcută de unul dintre părinți. Am văzut, deasemeni, că părinții participă în număr mare la ședințele în care în ordinea de zi este trecută și discutarea situației la învățătură a elevilor. In această privință am constatat că nu este deajuns, că nu este bine, să arăt pur și simplu notele elevilor, ci că trebue să arăt fiecărui părinte în parte, în cadrul convorbirilor individuale, împrejurările care au dus la aceste note. Toate datele în legătură cu situația la învățătură a elevilor trebue discutată separat cu fiecare părinte. De unde la ședințele din Septembrie și Octombrie veneau câte 8—9 părinți din 31, în luna Decembrie au participat toți, chiar ambii părinți în unele cazuri. Am tras însă și învățătura că este nevoie să dau părinților un ajutor mai larg în pregătirea referatelor, că trebue să le dau indicații cu privire la bibliografie, cu privire la întocmirea planului etc.

Se întâmpla la începutul anului ca unii elevi să întârzie la prima oră. A trebuit să lupt împotriva acestei abateri dela disciplina școlară, încercând diferite căi. Printre altele, am început să afișez pe ușa clasei numele elevilor care au venit târziu. Am ajuns la bune rezultate. Elevii se simțeau prost dacă-și vedeau numele afișate și ca urmare au început să vină la timp la școală. Tot în acest scop am folosit și alt mijloc. Am rugat pe elevul care locuia cel mai departe și care, în drum spre școală trecea pe la locuința altor colegi, să meargă dimineața pe la cei ce aveau obiceiul să întârzie, și să-i ia la școală. In felul acesta s'a îmbunătățit simțitor frecvența și s'au lichidat întârzierile.

In ședințele organizate cu toți profesorii clasei am discutat în cursul anului, în nenumărate rânduri, problema sârguinței elevilor, a randamentului lor la fiecare materie. De multe ori însă noi nu ne puteam explica rămânerea în urmă și o puneam pe seama relei voințe, ceeace nu era întotdeauna îndreptățit. Am ajuns acum la concluzia că este bine, că este necesar ca la aceste ședințe să participe cu regularitate și medicul școlii, care poate da lămuriri în legătură cu sănătatea elevilor, ceeace ne va ajuta mult în luarea măsurilor.

In cursul anului care s'a încheiat, căutând să lupt împotriva rămânerii în urmă la învățătură, am început să cercetez catalogul după ultima oră de curs, sau dimineața, pentru a vedea care elevi și la ce materii au obținut note proaste. Luam apoi legătura cu profesorul respectiv, pentru ca împreună să stabilim măsurile de luat în fiecare caz în parte. In anul viitor voi aplica această metodă din primele zile de școală, pentru a preîntâmpina cu mai mult succes rămânerea în urmă la învățătură a unora din elevi.

In dorința de a învăța pe copii să muncească planificat, le-am cerut să-și întocmească planuri de muncă săptămânale. Rezultatele la care am ajuns pe această cale îmi arată că este necesar ca și în anul viitor să folosesc acest mijloc. Cercetând planurile de muncă ale elevilor mi-am putut da seama dacă ei își împart bine timpul, dacă rezervă timp suficient pentru învățat, dacă aleg pentru aceasta cele mai potrivite ore, dacă nu au cumva și ocupații care i-ar împiedeca să-și pregătească lecțiile. Cunoscând toate acestea am putut să îndrumez pe elevi, să-i învăț cum trebue să-și împartă și să-și folosească timpul. Consider că planul de muncă personal al fiecărui elev este un mijloc pe care dirigintele îl poate folosi cu bune rezultate.

Urmărind să cunosc interesele elevilor și să-i stimulez pentru un învățământ cât mai temeinic, am creiat colțul întrebărilor la gazeta de perete. Aci elevii formulau în scris diferite întrebări la care primeau răspunsul la sfârșitul săptămânii. Primele întrebări au fost mai puțin interesante. Cu ajutorul lor eu am putut cunoaște însă preocupările elevilor. Pornind de aci am trecut la munca de îndrumare. Am căutat să-i ajut, să-i orientez către preocupări serioase. In acest scop, subliniam întrebările mai importante puse de unii dintre ei. Am ajuns în scurt timp la rezultatul așteptat. Elevii au început să pună întrebări interesante privind diferite domenii ale economiei și culturii noastre, privind viața copiilor din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, etc. In urma întrebărilor puse am organizat o serie de vizite la întreprinderile din oraș, la observatorul meteorologic, etc.

Munca anului acesta mi-a arătat că atunci când pentru rezolvarea unor probleme am cerut sprijinul colectivului didactic al școlii, am ajuns mai ușor la rezultate bune. De aci am tras învățătura că trebue să pun întotdeauna în discuția consiliului pedagogic problemele importante ale clasei.

In examene, unii elevi care în timpul anului aveau note mici, au primit note mari, au dovedit cu alte cuvinte, că și-au însușit materia, că le-a fost de mult ajutor munca perseverentă din etapa pregătirii examenelor și îndrumările primite din partea profesorilor. Aceasta m'a făcut să înțeleg cât de necesar este ca dela începutul anului elevii care primesc note mici să fie ajutați cu perseverență. Trebue să caut mai stăruitor calea prin care fiecare elev poate fi mai bine îndrumat și ajutat.

Prin activitatea anului acesta, experiența mea s'a îmbogățit.

Căutând să învăț cât mai stăruitor din experiența pedagogilor sovietici, din experiența înaintată a tovarășilor mei de muncă, mă voi strădui să-mi îmbunătățesc necontenit activitatea, să obțin rezultate mereu mai bune în instruirea și educarea elevilor.

ELENA IȚCOU
profesoară la Școala medie mixtă din Câmpulung Moldovenesc

Examenul de diplomă la școala medie tehnică de chimie

Absolvenții școlilor medii tehnice din întreaga țară își dau examenele de diplomă.

La școala medie tehnică de chimie din București, cei 94 de absolvenți ai anului IV au prezentat proectele de diplomă întocmite pe baza studierii temeinice a problemelor respective și pe baza experiențelor lor proprii, atât în laboratorul școlii cât și în cadrul întreprinderilor în care și-au făcut practica.

Pregătirile pentru întocmirea proectelor au început încă din luna Februarie, când elevii anului IV au primit subiectele și indicații din partea profesorilor de specialitate. In aceiași lună, elevii au fost repartizați pentru practică în producție la diferite întreprinderi din țară. Aici elevii s'au familiarizat cu procesul de producție din întreprinderea respectivă, iar în laboratoare, sub directa îndrumare a șefului de laborator, au efectuat o serie de experiențe în vederea întocmirii proectului. In urma acestei experiențe mulți dintre ei au făcut propuneri în ceeace privește aplicarea unor noi metode de lucru, care să ducă la scăderea prețului de cost a produsului respectiv.

La 17 Mai, elevii anului IV și-au terminat practica. Intorși în școală au început să-și întocmească proectele de diplomă pe baza materialului adunat.

Profesorii au organizat ore de consultații colective și individuale, în cadrul cărora elevii au primit indicațiile necesare.

La 16 Iunie, absolvenții anului IV au dat examen scris la limba română și o probă orală la Istoria R. P. R. La limba română rezultatele nu au fost dintre cele mai bune. Deși în anul IV nu se predă limba română, totuși materia ar fi putut fi mai bine pregătită. Profesorii de limba română din școală ar fi trebuit să dea mai din timp unele indicații și să fi recomandat lectura necesară în vederea examenului.

Felul în care se desfășoară examenul de susținere a proectului de diplomă dovedește că la școala medie tehnică de chimie s'a muncit temeinic cu elevii anului IV, că ei au fost ajutați și îndrumați la întocmirea lucrărilor. Proectele se prezintă în bune condițiuni atât în ceeace privește conținutul lor cât și în ceeace privește forma exterioară. Planșele atașate textului sunt desenate cu talent și multă minuțiozitate.

Cele mai multe proiecte sunt considerate ca foarte bune. In ziua examenului de diplomă, absolvenții și-au susținut proiectul, iar profesorul de specialitate a intervenit oridecâteori a observat că elevul nu este pe deplin lămurit asupra unei probleme.

Absolventa Kertesz Judit, care a și fost repartizată într'o muncă de specialitate, și-a întocmit proiectul cu tema: „Prepararea paracloranilinei". In introducere, candidata a arătat că această substanță prezintă o importanță deosebită pentru industria noastră farmaceutică. Mai departe eleva s'a ocupat de istoricul preparatului respectiv, a dat date teoretice asupra preparării lui, trecând apoi la expunerea mai multor metode de preparare.

Felul cum este alcătuit proiectul dovedește că eleva a lucrat după un plan just, că a știut să trateze cu seriozitate toate laturile problemei, că știe să aplice în practică cele studiate și cunoaște bine procesul tehnologic.

Muncind stăruitor patru ani de zile, folosind săptămânile de practică în producție, studiind sub îndrumarea profesorului de specialitate materia necesară pregătirii examenului de diplomă, absolvenții anului IV pășesc în muncă cu un bagaj bogat de cunoștințe și-și vor putea duce la bun sfârșit sarcinile ce le revin ca tehnicieni.

Examenele în orașul Giurgiu

La cele mai multe dintre școlile din Giurgiu, examenele au fost organizate temeinic, astfel încât ele să constitue o verificare a muncii didactice, un bilanț obiectiv al cunoștințelor reale ale elevilor.

Trăgând învățăminte din realizările și lipsurile examenelor de anul trecut, marea majoritate a învățătorilor și profesorilor care au făcut parte din comisiile de examinare au fost mult mai stăpâni pe metodica desfășurării examenelor.

La Școala Tehnică de Mecanizare a Agriculturii, profesorii au acordat o grijă deosebită aprecierii și notării juste a cunoștințelor elevilor.

Organizația de bază dela această școală a analizat munca profesorilor comuniști pentru pregătirea examenelor și a antrenat întregul colectiv al școlii în campania pentru asigurarea încheierii în bune condițiuni a anului școlar.

Directorul școlii a depus toată grija pentru buna reușită a examenelor. La începutul perioadei de pregătire a examenelor el a ținut o ședință cu părinții elevilor, le-a explicat însemnătatea examenelor și le-a arătat ordinea desfășurării lor, dându-le, în acelaș timp, o serie de indicații concrete de felul cum își pot ajuta copiii. Și rezultatele nu au întârziat să se vadă. Mulți din elevii slabi la învățătură și-au îmbunătățit situația.

La liceul de băieți din Giurgiu examenele au fost deasemeni bine organizate, până la cele mai mici detalii. Data examenelor a fost fixată din timp, pentru fiecare obiect: biletele au fost completate din vreme, s'au asigurat asistenții la examen dintre profesorii de specialitate sau de specialități înrudite. La examene au asistat și diriginții. Dirigintele clasei a X-a A, de pildă, a fost prezent la toate examenele clasei lui, urmărind cu grijă răspunsul fiecărui elev.

Răspunsurile clare și precise date de candidații la examene au arătat că la școala tehnică de mecanizare a agriculturii și la liceul de băieți din Giurgiu s'a muncit conștiincios.

FLORIN STANESCU

Școala iugoslavă sub călcâiul americano-titoist

De curând, fasciștii titoiști care au subordonat destinele Iugoslaviei politicii agresive a ațâțătorilor la război au regizat un congres al asociației învățătorilor și profesorilor din școlile medii din Iugoslavia. La acest congres au fost invitate toate lepădăturile care se străduesc să desăvârșească fascizarea învățământului în vederea transformării tineretului iugoslav în carne de tun pentru războiul pregătit de imperialiști. Congresul, căruia Tito și colegii săi întru crimă i-au destinat un rol de seamă în vederea militarizării și fascizării mai departe a școlii, a scos în evidență cu prisosință criza prin care trece învățământul în Iugoslavia.

Se știe că în timp ce pentru pregătirile războinice titoiștii alocă 77 la sută din buget, pentru învățământ ei alocă sume infime. Mai mult decât atât. Intregul sistem al învățământului public, în afară de universități și școlile industriale, a trecut de sub controlul guvernamental în acela al autorităților locale și județene. Astfel, fiecare satrap fascist care este cocoțat la conducerea unui oraș sau județ are la discreția sa toate școlile, iar în locul ministerelor republicane care au fost desființate, s'au creat așa numite „consilii pentru învățământ și cultură" care acționează în vederea închiderii cât mai multor școli și pentru militarizarea celor existente.

Pentru a ne da seama de situația tot mai grea a învățământului din Iugoslavia este suficient să amintim că numai în decurs de un an au fost închise 700 de școli, astfel încât numărul copiilor care n'au posibilitate să învețe carte a crescut considerabil. Deasemeni, în anul 1951 numărul studenților a scăzut în Iugoslavia cu 10.000. Statistici oficiale titoiste recunoșteau că în anul 1948 erau în Iugoslavia 3.162.980 analfabeți, iar în fiecare an numărul copiilor osândiți la neștiință de carte din lipsă de școli sporește cu 150.000. Iată cifre grăitoare, care oglindesc cât de adâncă este besna în care titoiștii cufundă tineretul iugoslav.

Dar acest tablou sumbru este departe de a fi complect. Titoiștii alungă din școli pe fiii și fiicele de muncitori și țărani muncitori, în timp ce odraslele fasciștilor se bucură de sprijinul regimului titoist. Acei puțini „fericiți" care reușesc să pătrundă în școli, pe lângă faptul că sunt lipsiți de cel mai elementar nivel de trai, sunt educați în spiritul urii față de om, în spiritul războiului și al obscurantismului.

La începutul anului școlar 1951-52, titoiștii au desființat bursele elevilor și studenților ai căror părinți nu sunt agenți ai UDB sau slugi de alt soi ale fasciștilor titoiști. In multe școli copiii sunt nevoiți să stea pe jos din lipsă de bănci. 60 la sută dintre studenți sunt tuberculoși. Cât privește situația din „căminele" și „internatele" titoiste, ea este ilustrată de ceeace se petrece la căminul de elevi din str. Hlaiceva din Zagreb unde — potrivit mărturisirii fituicii titoiste „Norodni list" domnește o mizerie de neînchipuit. Ferestrele sunt sparte, astfel încât copiii tremură iarna de frig, ei sunt plini de păduchi, iar camerele insalubre adăpostesc un număr mult prea mare de copii față de capacitatea lor.

Cât privește învățământul propriu zis, „pedagogii" titoiști se plâng că nu pot folosi... revolverul pentru a se face ascultați de copii. La căminul nr. 6 din Zagreb s'a introdus o oră de bătae zilnică. Fiind educat într'un asemenea spirit bestial, tineretului iugoslav îi sunt ascunse în același timp cuceririle științei adevărate și i se prezintă numai observațiile cosmopolite care complectează otrăvirea conștiinței tineretului. Astfel în prezent în nicio instituție de învățământ din Iugoslavia, dela școala elementară la universitate, nu se predă istoria referitoare la perioada dinaintea anului 1941 și acest lucru se face pentru ca popoarele țării să uite trecutul lor istoric; în același timp însă „istoria" care se predă nu constitue decât o murdară preamărire a fasciștilor titoiști, trecându-se totodată sub tăcere rolul hotărîtor al Uniunii Sovietice în eliberarea Iugoslaviei de sub jugul hitlerist precum și tradițiile de luptă și de prietenie a familiei popoarelor slave.

Cei care sunt puși să „educe" tineretul iugoslav sunt elemente care caută să-l otrăvească cu ideologia fascistă, să facă din tineri mercenari ai imperialiștilor americani. In același timp cei care sunt puși să „educe" tineretul iugoslav sunt foarte slab pregătiți; acest lucru este dovedit de faptul că peste 50 la sută din membrii corpului didactic n'au studiile necesare. După o vizită făcută în Iugoslavia, medicul australian L. Jury a declarat: „Chiar printre intelectualii care în trecut și-au asimilat o oarecare cultură se observă un declin..." In același timp, titoiștii scot din rândurile învățătorilor și profesorilor pe cei mai buni dintre ei, lăsându-i la catedre numai pe cei care slujesc cu zel fascismul. Astfel, în timp ce numărul învățătorilor se ridica în 1945 la 34.000, el nu atinge actualmente decât 24.000 și este în continuă scădere.

Pentru a-și păstra posturile, învățătorii și profesorii trebue să înfăptuiască programul de militarizare a școlii iugoslave, să pregătească tineri gata să slujească drept carne de tun în războiul pregătit de imperialiști.

Fiind întrebat de un ziarist „dacă în școlile iugoslave nu se învață lucruri dăunătoare Angliei sau Americii", căpetenia fascistă Djilas a răspuns: „Bineînțeles despre aceasta nici nu poate fi vorba. Cine face asemenea lucruri îl schimbăm".

Educația militaristă ca care este supus tineretul iugoslav a fost dată în vileag până și de ziarul reacționar francez „LE MONDE" care relatează într'o corespondență din Belgrad că pe străzi pot fi văzuți permanent elevi și studenți mărșăluind. Iar fituica fascistă „20 Octobar" descria ca un „succes" faptul că „1500 elevi din clasele a VII-a și a VIII-a ale liceelor din Belgrad au asistat la manevrele armatei iugoslave". Paralel cu aceste acțiuni, titoiștii au introdus instrucția militară în rândurile elevilor și studenților. In timp ce orele de științe sociale au fost eliminate din programele de învățământ, minciunile grosolane fasciste debitate dela catedră de către zeloșii purtători de cuvânt ai bandiților titoiști se împletesc cu sporirea continuă a instrucției militare. Intr'un recent articol apărut în „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!", se sublinia că marșurile militare istovitoare ale tineretului se complectează cu munca de ocnaș la construcții de aerodromuri, fortificații de frontieră, șosele și căi ferate importante din punct de vedere militar-strategic. Numai la construcția căii ferate Banja Luka-Doboi au fost adunați cu forța anul trecut 26.000 de elevi din școlile medii.

Situația de sclavie la care titoiștii aduc pe tinerii din școli provoacă rezistența înverșunată a acestora. Alături de întregul popor iugoslav, în frunte cu clasa sa muncitoare, tineretul din școli ia parte la lupta de eliberare națională a Iugoslaviei. Formele de luptă împotriva politicii fasciste a lui Tito, împotriva înrobirii americane și pentru readucerea popoarelor iugoslave în familia popoarelor libere sunt dintre cele mai diferite; dela refuzul de a se supune serviciului militar la boicotarea profesorilor fasciști și dela sabotarea lucrărilor necesare pregătirii războiului la lupta cu arma în mână.

Astfel, de pildă, în anul școlar precedent 12.000 de studenți din Belgrad au refuzat să dea examene la disciplinele militare. Grupurile ilegale ale tineretului duc o intensă muncă de demascare a odioasei lozinci fasciste lansate de titoiști pentru înrobirea mai puternică a tineretului: „Un număr cât mai redus de tineri în școli — un număr cât mai mare de tineri la construirea cazematelor". Elevii școlilor secundare boicotează și distrug în diverse chipuri fituicile fasciste ca „Omladina, Kontinenti" etc., precum și literatura „modului de viață american" care preamărește imoralitatea, desfrâul, criminalitatea.

La Universitatea de stat din Zagreb, studenții au organizat un viguros meeting de protest împotriva profesorului Cușevici, fascist dela Facultatea de construcții. Acest meeting a fost inițiat în ciuda cruntei terori și a riscurilor pe care le comportă o asemenea acțiune în condițiunile terorii fasciste.

Lupta pentru libertate, pentru alungarea călăilor titoiști dusă de poporul iugoslav — luptă la care tineretul ia parte activă — se intensifică necontenit. Acest lucru a fost mărturisit până și de ziarul „New York Herald Tribune" care scria: „Situația mareșalului Tito este grea în multe locuri. Dar mai grea e poate în Universități. Nemulțumirea e mai mare alci ca în alte părți. Studenții nu vor să se prezinte la cursuri spunând că tot nu învață nimic. Aproape în fiecare zi se găsesc la institute manifeste împotriva regimului iugoslav".

Tineretul iugoslav participă la lupta întregului popor condus de clasa muncitoare împotriva fasciștilor titoiști, pentru readucerea popoarelor iugoslave în familia frățească a popoarelor libere. Lupta poporului iugoslav se bucură de simpatia și sprijinul popoarelor din lumea întreagă.

Demascarea unor dușmani strecurați în învățământ

Clădirea murdară, actele nepuse la punct, elevi nedisciplinați și foarte slab pregătiți, interminabile certuri între cadrele didactice — uneori chiar în fața elevilor, directivele ministerului neîndeplinite — iată aspectul pe care l-a avut mult timp școala elementară din Gherghița, raionul Cricov, regiunea Prahova. Și nici nu putea fi altfel, căci aici cadrele didactice aveau cu totul alte „preocupări" decât instruirea și educarea copiilor. Colectivul pedagogic — dacă se poate numi colectiv un asemenea grup de oameni — era împărțit în două tabere, dintre care cu greu s'ar putea da preferință vreuneia: pe deoparte era Petre Nicolae, directorul, ginere de chiabur, Lucia Nicolae, soția lui, fiică de chiabur, Victoria Grigore, cumnata directorului, tot fiică de chiabur, și, însfârșit, însăși chiaburoaica, soacra directorului, Maria Sachelarie; pe de altă parte — Stelian Popescu, fost avocat, Penelopa Popescu, soția lui, necalificată, și Mihai Popescu, fratele primului. Intre aceste două tabere, în care chiaburoaica și fostul avocat aveau roluri de frunte, se ducea o luptă necontenită. Numai într'o privință toată lumea se înțelegea de minune: în disprețul pentru munca școlară, în ura pentru realizările învățământului nostru nou, în sabotarea operei de instruire și educare a copiilor poporului muncitor.

Acest cuib de dușmani strecurați în învățământ a primit însă o lovitură puternică. In urma cercetărilor făcute de organele învățământului, Lucia Nicolae, Maria Sachelarie, Stelian Popescu și Penelopa Popescu au fost izgoniți din învățământ, iar Victoria Grigore și Petre Nicolae au fost sancționați cu severitate.

O situație oarecum diferită a fost cea dela școala elementară din Porcenii de Sus, raionul Tg. Jiu, regiunea Gorj. Aici, cei trei învățători — Mărculescu Ion, Mărculescu Nicolae și Preotescu Eftimie — toți trei chiaburi, au lucrat mai „abil". Ei erau foarte punctuali la ore, își îndeplineau aparent sarcinile primite și lucrau, (dar numai la suprafață), conform tuturor instrucțiunilor trimise de organele superioare. In școala lor însă elevii nu învățau în realitate nimic, prezentându-se extrem de slab în privința cunoștințelor. In afară de aceasta, considerând că prin punctualitate la ore și muncă „conform instrucțiunilor" și-au îndeplinit cu prisosință îndatoririle către Stat, cei trei învățători chiaburi au încercat să se sustragă dela colectări. Dar planul lor a fost sortit eșecului: pentru sustragere dela predarea cotelor de cereale li s'a confiscat întreaga recoltă și, de curând, s'au luat măsuri pentru îndepărtarea lor din învățământ.

Faptul că acești dușmani au fost descoperiți abia în ultimul timp trebue să constitue o serioasă învățătură pentru secțiile de învățământ și organizațiile sindicale. Nedând multă vreme atenție situației extrem de proaste a școlii din Gherghița-Prahova și mulțumindu-se cu rezultatele de suprafață dela școala din Porcenii de Sus-Gorj, organele respective au dat dovadă de o gravă lipsă de vigilență, permițând unor dușmani ai poporului muncitor să acționeze nestingheriți în școlile noastre. Datoria acestor organe este să-și ascută tot mai mult vigilența revoluționară, pentru a putea demasca dușmanul de clasă strecurat în învățământ, sub orice haină s'ar ascunde și orice metodă ar folosi acesta.

Învățătorii—propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Strângerea recoltei

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al P.M.R. din 6 Iunie a. c. privitoare la întreținerea culturilor, pregătirea și executarea la timp a strângerii recoltei și executarea planului de colectări, are o deosebită importanță economică și politică.

Această hotărîre constitue un program concret de acțiune în scopul de a asigura condiții tot mai bune de trai oamenilor muncii, întărirea economiei naționale și mărirea capacității de apărare a patriei noastre.

Învățătorii și profesorii care lucrează la sate sunt chemați să sprijine activ această campanie, considerând participarea la obținerea succesului ei drept o înaltă datorie patriotică. In deosebi, cadrele didactice trebue să intensifice, în această perioadă, popularizarea măsurilor prevăzute în agrominim pentru perioada de pregătire și efectuare a strângerii recoltei.

In cadrul muncii lor de lămurire, învățătorii și profesorii dela sate trebue să arate țăranilor colectiviști și membri ai întovărășirilor agricole necesitatea de a se întocmi planul de muncă pe această perioadă, — asigurându-se participarea tuturor membrilor, de a se asigura măsuri continue pentru întreținerea culturilor, — paralel cu munca de recoltare a cerealelor, de a se asigura fondul de semințe de bună calitate și păstrarea lor în bune condițiuni, de a se întrebuința mașinile și uneltele proprii în măsură cât mai mare în muncile de recoltare, de a asigura treeratul continuu și desmiriștitul după 2—3 zile dela treeriș și de a avea grijă să se predea cotele obligatorii către S.M.T.-uri.

Minimele agrotehnice arată că recoltatul tuturor culturilor trebue făcut în stadiul de coacere, în pârgă, în afară de mazăre, mușțar și celelalte culturi leguminoase și oleaginoase, când recoltatul trebue făcut la începutul stadiului de coacere. Este absolut necesar ca grâul, secara, ovăzul și orzul să fie legate în snopi și clădite în stoguri, în rânduri drepte, pentru a se putea desmiriști și a fi ușor de transportat snopii la batoze. Spicele trebuesc strânse imediat după seceriș. In apropierea traseurilor căilor ferate stogurile trebuesc făcute la o distanță de 40-50 m. pentru a le feri de incendiu.

Pentru prevenirea incendiilor, la fiecare arie trebue să fie instalate și continuu supraveghiate, spre a fi întreținute în bună stare de funcționare: pompe, butoaie cu apă, lăzi cu nisip, lopeți, etc. Invățătorii și profesorii trebue să mobilizeze pe țăranii muncitori la o vigilență activă, să-i facă să nu uite nici o clipă că chiaburii și uneltele lor sunt gata să facă orice pentru a lovi în bunurile poporului muncitor.

Paralel cu pregătirile pentru strângerea recoltei, cadrele didactice trebue să dea o mare atenție și muncii de lămurire în vederea organizării și executării colectărilor și recepționării cerealelor. In deosebi, țăranii muncitori trebue antrenați să vegheze ca să nu existe nicio îngăduință față de chiaburi, care întotdeauna au încercat să se sustragă dela colectare cu sprijinul elementelor dușmănoase ce duceau o politică de favorizare și stimulare a chiaburilor. Partidul nostru condamnă ca antipartinică, incompatibilă cu linia sa, îngăduința față de chiaburi. Purtătorii abaterii de dreapta dela linia partidului, în primul rând Vasile Luca, au dus o politică de favorizare a elementelor capitaliste. Combaterea acestei politici oportuniste, ca și a împăciuitorismului față de oportunism, de felul aceluia manifestat de tov. T. Georgescu și A. Pauker este o datorie a fiecărui om al muncii. Trebue să luptăm fără cruțare împotriva atitudinei de îngăduință față de chiaburi, demascând cu hotărîre uneltirile lor și ale celor ce ar încerca să-i sprijine.

Indrumând țărănimea muncitoare să-și ascută vigilența revoluționară, să recolteze la timp și fără pierderi, asigurăm pâinea oamenilor muncii, contribuim efectiv la consolidarea succesului reformei bănești, la întărirea patriei noastre, la apărarea păcii.

—o—

Viața culturală în comuna Tălmaciu

Cadrele didactice din comuna Tălmaciu, raionul Sibiu, participă cu însuflețire la activitatea culturală din comună. Datorită muncii de propagandă pe care învățătorii au dus-o în rândurile țăranilor muncitori, numărul cititorilor bibliotecii a sporit cu 30 la sută față de anul trecut.

In cursul ultimului trimestru, numărul volumelor bibliotecii a crescut deasemeni, astfel că în prezent cititorii comunei au la dispoziție 1809 volume.

Cadrele didactice aduc o prețioasă contribuție la organizarea programului artistic care se desfășoară Duminica în cadrul șezătorilor, pregătind în acest scop echipele de teatru și cor ale școlii. Deasemeni, învățătorii au organizat de curând un cor format din 60 de țărani muncitori din comună.

ANGELA BUHAESCU
Corespondent

KOCIEDO

Imperialiștii americani au ordonat trupelor lor să deschidă fără niciun motiv focul împotriva prizonierilor de război.
(Ziarele)

Ofițerul american: — Dacă ți se pare ceva suspect, deschizi focul cu pistoale automate...
— Și dacă totul e în ordine?
— Atunci tragi cu mitraliera!

Desen de NELL COBAR

Lupta dreaptă a poporului coreean va triumfa!

Popoarele lumii au sărbătorit la 25 Iunie Ziua solidarității active cu lupta poporului coreean, ziua apărării păcii. La chemarea Federației Sindicale Mondiale, popoarele din întreaga lume au răspuns cu înflăcărare, manifestându-și solidaritatea frățească cu poporul Coreei luptătoare. In orașele și satele celor cinci continente, popoarele eliberate care-și construiesc o viață nouă și cele care mai gem încă sub jugul robiei capitaliste și-au demonstrat atașamentul față de cauza dreaptă a poporului coreean, precum și ura și disprețul pentru agresorii americani. Neștearsă a rămas în amintirea popoarelor ziua de 25 Iunie 1950, când cei ce râvnesc la dominația mondială au încălcat granița R.P.D. Coreene încercând să distrugă „țara dimineții liniștite".

De atunci au trecut doi ani. Doi ani de când barbarii secolului nostru pârjolesc pământul eroicei Coree.

Deslănțuind agresiunea lor tâlhărească, imperialiștii americani și sateliții lor urmăresc să cotropească într'un „război fulger" teritoriul R.P.D. Coreene pentru a robi întregul popor coreean. Ei nădăjduiau să-și creeze o bază de atac împotriva R.P. Chineze și a U.R.S.S., pentru a deslănțui cel de al treilea război mondial. In vederea realizării acestor scopuri mârșave, canibalii americani au făcut tot ce le-a stat în putere: au terfelit definitiv steagul ONU — ascunzându-și agresiunea în dosul acelei organizații care avea tocmai menirea să vegheze la menținerea păcii — au aruncat în luptă forțe armate înarmate cu cele mai noi arme ale războiului „modern", au adus în Coreea trupele de elită ale sateliților de tot soiul — engleze și turcești, grecești și olandeze, filipineze și sud-americane — au bombardat cu sălbăticie orașe și sate pașnice. Ei au mers atât de departe încât au deslănțuit criminalul război bacteriologic și făptuesc nemaiăzute crime de război împotriva femeilor, bătrânilor și copiilor, asasinează în massă prizonieri de război. Aceste crime depășesc chiar și crimele săvârșite de hitleriști la vremea lor.

Dar eroismul poporului coreean, sprijinit de voluntarii chinezi care se bucură de simpatia și sprijinul activ al tuturor popoarelor iubitoare de pace, nu a putut fi înfrânt. Poporul coreean s'a ridicat să-și apere patria invadată de agresorii americani și de slugile lor lisânmaniste.

Agresorii americani, care au folosit toate mijloacele de care au dispus pentru a îngenunchia Coreea luptătoare, sunt astăzi tot atât de departe de țelul lor ca și în zorii acelei zile de vară când au trecut paralela 38°. Din planurile imperialiștilor care au mizat totul pentru a obține o victorie rapidă în Coreea, s'a ales praful și pulberea: planurile lor s'au spulberat întocmai ca niște baloane de săpun. Statele Unite au suferit cea mai sdrobitoare înfrângere din istoria lor. Ele au pierdut mai mulți oameni decât au pierdut vreodată.

Când în primul an de război agresorii au aruncat în luptă un uriaș potențial uman și material, și au obținut unele succese vremelnice, nesăbuitul călău Mac Arthur a promis „băeților" că... vor fi de Crăciun acasă. Dar proorocirea ucigașului de femei și copii nu s'a realizat. Urmașul lui întru crime, actualul gauleiter al Europei Occidentale Ridgway a crezut că microbii răspândiți a-supra Coreei și Chinei vor fi aliații care vor aduce victoria agresorilor americani. Dar s'a înșelat amarnic generalul-ciumă: departe de a frânge voința de luptă pentru viață și libertate a poporului coreean, deslănțuirea războiului bacteriologic a făcut ca popoarele coreean și chinez să-și strângă și mai mult rândurile și să sdrobească încercările criminale ale generalului-ciumă și ale stăpânilor săi. Războiul bacteriologic a atras pentru cei care l-au deslănțuit ura și mânia dreaptă a popoarelor.

Toate acestea arată înfrângerea politică, militară și morală suferită de imperialiștii americani. In același timp, ele dovedesc că un popor care a cunoscut libertatea și care luptă pentru o cauză dreaptă nu poate fi înfrânt.

Deoarece trupele mercenare ale Statelor Unite au suferit înfrângere după înfrângere și sdrobirea lor finală devenise inevitabilă, americanii au fost nevoiți să accepte propunerea reprezentantului Uniunii Sovietice la O.N.U. de a se începe tratative de armistițiu. Dar departe de a trage învățămintele firești care se desprind din întreaga desfășurare a războiului din Coreea, americanii tergiversează și sabotează în mod deliberat tratativele de armistițiu, insistând cu nerușinare asupra propunerilor lor nejuste și nerezonabile, violând zona conferinței de armistițiu, întrerupând în mod brutal discuțiile și străduindu-se să extindă flacăra războiului.

Tocmai în timpul tratativelor de armistițiu călăii Ridgway, Marc Clarck, Van Fleet, Dodd, Colson, Boatner au săvârșit nemai pomenite crime pe insula Kociedo, asasinând și torturând militarii coreeni și chinezi căzuți prizonieri. Eroismul și abnegația prizonierilor de război doritori să se înapoieze la căminele lor pentru a-și relua viața pașnică s'au manifestat prin împotrivirile dârze față de „selecționarea" forțată, și a dat peste cap planurile americane ale „repatrierii voluntare".

Totodată, în timpul tratativelor de armistițiu americanii au bombardat așezări omenești fără nici un fel de obiectiv strategic. Dar toate aceste încercări sunt sortite eșecului, iar sfârșitul agresorilor este dinainte pecetluit.

Așa cum a arătat tovarășul Stalin, dacă imperialiștii americano-englezi vor continua să refuze încheerea armistițiului și să respingă propunerile de pace *„războiul din Coreea se poate termina numai prin înfrângerea intervenționiștilor"*. Dacă imperialiștii americani vor zădărnici tratativele de armistițiu și vor extinde războiul lor agresiv, pământul coreean va deveni mormântul agresorilor și al sateliților lor.

Poporul coreean își apără de doi ani patria iubită, luptând sub conducerea Partidului Muncii din Coreea și a tovarășului Kim Ir Sen. Lozinca „Totul pentru front, totul pentru victorie!" însuflețește în luptă pe eroii Coreei luptătoare atât pe front cât și în spatele frontului.

Popoarele din lumea întreagă sprijină lupta dreaptă a poporului coreean.

La doi ani de luptă eroică dusă de poporul coreean pentru apărarea patriei și a păcii, poporul român trimite poporului frate coreean salutul său înflăcărat, urându-i să ducă la victorie cauza dreaptă pentru care luptă. Cauza Coreei luptătoare va învinge!

Note politice externe

La New-York se desfășoară în prezent lucrările Consiliului de Securitate. In calitatea sa de președinte actual al Consiliului, reprezentantul Uniunii Sovietice, I. A. Malik, a propus pe ordinea de zi preliminară discutarea a două probleme: problema ratificării convenției internaționale dela Geneva care prevede interzicerea armei bacteriologice de către statele care nu au aderat până acum la această convenție sau nu au ratificat-o, precum și problema admiterii simultane în O.N.U. a tuturor celor 14 state care au depus cereri în acest sens, adică Albania, R.P. Mongolă, Bulgaria, România, Ungaria, Finlanda, Italia, Portugalia, Irlanda, Transiordania, Austria, Ceylonul, Nepalul și Libia.

In legătură cu prima chestiune, aceea a ratificării convenției internaționale dela Geneva, au avut loc vii desbateri în Consiliul de Securitate. Dela bun început, reprezentantul Statelor Unite — țară care s'a eschivat până acum, sub diverse pretexte, să ratifice protocolul dela Geneva — s'a declarat fățiș împotriva acestei convenții. Eschivându-se dela discutarea chestiunii ridicate de delegația sovietică și a proiectului de rezoluție al delegației sovietice, delegatul american a tăgăduit pe un ton provocator folosirea armei bacteriologice de către agresorii yankei în Coreea și China și a vorbit despre lucruri care nu aveau nicio legătură cu problema ridicată în Consiliu.

Demascând manevrele delegatului american, reprezentantul Uniunii Sovietice, I. A. Malik, a arătat că delegatul american nu este în stare să ascundă faptul că Statele Unite nu au ratificat timp de 20 de ani protocolul dela Geneva și că, în 1947, președintele Truman a retras acest protocol din Senat, care urma să-l ratifice, sub pretextul că ar fi „perimat".

In discursul său, ca și în repetatele intervenții în cursul desbaterilor, I. A. Malik a demascat deasemeni încercările delegației Statelor Unite de a se eschiva dela discutarea problemei ratificării Convenției dela Geneva, arătând că, prin diversele propuneri cu caracter diversionist pe care le face, această delegație încearcă să abată atenția Consiliului de Securitate dela problema propriu zisă. I. A. Malik a arătat că propunerea delegației Statelor Unite ca chestiunea ratificării protocolului dela Geneva să fie transmisă Comisiei O.N.U. pentru dezarmare este într-o totul neîntemeiată. Se știe că delegația sovietică a propus, în cadrul lucrărilor Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, ca această comisie să ia în discuție și problema interzicerii armei bacteriologice precum și a luării de măsuri împotriva acelora care încalcă această interdicție. Această propunere sovietică a fost însă respinsă de delegația americană. Acum însă — când delegația sovietică a prezentat Consiliului de Securitate o propunere în legătură cu ratificarea convenției dela Geneva cu privire la interzicerea armei bacteriologice, delegatul american propune ca această chestiune să fie transmisă Comisiei O.N.U. pentru dezarmare.

Este evident că, în felul acesta, delegația americană încearcă să înmormânteze propunerea Uniunii Sovietice în comisia pentru dezarmare, așa cum au fost înmormântate și alte propuneri ale Uniunii Sovietice care urmăresc interzicerea armei atomice, reducerea armamentelor și a forțelor armate etc.

Pe drept cuvânt a calificat I. A. Malik această nouă manevră a delegației americane drept un joc cu o minge de football.

„Noi nu putem însă — a spus I. A. Malik — transforma în minge de football un document internațional serios, care a devenit o normă importantă a dreptului internațional, un document care a fost semnat și ratificat de 42 state, inclusiv patru dintre cei 5 membri permanenți ai Consiliului de Securitate". I. A. Malik a demascat deasemeni și încercările celorlalți adversari ai propunerii sovietice, printre care delegatul englez, care au pretins ca chestiunea interzicerii armei bacteriologice, să fie ridicată în cadrul discutării unui program general de dezarmare. I. A. Malik a declarat că nu vede niciun motiv pentru care adoptarea propunerii sovietice de a se adresa un apel statelor în vederea ratificării Convenției dela Geneva ar împiedeca ca această chestiune să fie discutată și în cadrul unui program general de dezarmare, dar că aceasta nu înseamnă ca, sub acest pretext, să nu se adopte actuala propunere sovietică.

Din nou a reeșit limpede, în cadrul desbaterilor Consiliului de Securitate, atitudinea fermă a Uniunii Sovietice pe linia apărării păcii și securității popoarelor și atitudinea dușmănoasă și perfidă a Statelor Unite și a țărilor satelite din zona dolarului, care se opun interzicerii armei bacteriologice, care întotdeauna când e vorba de luat măsuri importante în vederea salvării păcii fac tot posibilul pentru a sabota și înmormânta aceste măsuri.

Desigur că nu le convine imperialiștilor americani să ratifice Convenția dela Geneva, convenție care, după cum a arătat I. A. Malik, impune obligații precise statelor care au semnat-o. Agresorii yankey, care folosesc microbii ciumei, holerei și ai altor boli îngrozitoare împotriva pașnicelor popoare coreean și chinez, nu sunt deloc interesate ca această monstruoasă armă de ucidere în massă să fie interzisă, nu sunt deloc interesați să ratifice convenția internațională dela Geneva. Agresorii americani, ucigașii mamelor și copiilor din Coreea, se demască astfel din nou ca dușmani înrăiți ai păcii, ca inamicii cei mai înverșunați ai independenței și libertății popoarelor.

Generalul ciumă, Ridgway, se află din nou în turneu. După ce a vizitat și inspectat Franța și Italia, unde a fost primit „așa cum se cuvine" de către populația acestor țări, adică cu huiduieli și uriașe manifestații de protest, el vine să inspecteze Germania Occidentală. Vizita lui Ridgway în Germania Occidentală este direct legată de măsurile de intensificare a pregătirilor de război pe care le iau imperialiștii în urma semnării tratatului general militarist cu guvernul marionetă dela Bonn, precum și a semnării convenției dela Paris asupra formării așa zisei „armate europene". Ridgway vine așa dar să caute „carne ieftină de tun" în Germania Occidentală, să grăbească pe lacheii dela Bonn în pregătirea și punerea la punct a mașinii de război germane, a noului Wehrmacht nazist.

Dar ca și în Franța, ca și în Italia, lumea fuge de Ridgway „ca de ciumă". Populația din Germania Occidentală întâmpină cu ură și mânie pe călăul poporului coreean. In orașul și regiunea Stuttgart, tinerii patrioți germani au difuzat mii de manifeste în care se scrie: „Nu putem tolera ca tineretul german să fie sacrificat pentru interese străine".

In ciuda măsurilor polițienești luate de ministrul de interne Lehr, patrioții germani au scris pe pereții caselor „Nici un tânăr german în solda generalului ciumă". „Nu admitem ca ucigașul poporului coreean să devină și ucigașul poporului german". Tineretul din Essen a organizat o retragere cu torțe în semn de protest împotriva sosirii lui Ridgway. Tinerii patrioți germani purtau pancarte pe care scria: „Afară cu generalul Ridgway din Germania", „Germania nu trebue să devină o a doua Coree".

Astfel, generalul ciumă are din nou prilejul să afle părerea popoarelor despre planurile atâțătorilor la război americani, să simtă ura și mânia lor împotriva dușmanilor păcii și ai omenirii, agresorii americani.

„Editura Tineretului" recomandă următoarele cărți pentru școlari pe timpul vacanței de vară:

Pentru clasa I-a și a II-a

ION CREANGĂ: Capra cu trei iezi.
ION CREANGĂ: Harap Alb.
G. COȘBUC: Nunta în codru.
NINA CASSIAN: Ce-a văzut Oana.
AL. SAHIGHIAN: Ursulețul și Grivei.
AL. SAHIGHIAN: Lacul cu rațe.
O. PANCU-IAȘI: Multe, multe lumini.
CALIN GRUIA: Nucul lui Toderiță.
MIOARA CREMENE: Mălina și trei ursuleți.
AL. OTI: Alunele veveriței.
V. MEREUȚĂ: Ce-a pățit Epurică.
V. MAIACOVSCHI: Ce e bine și ce e rău.
V. MAIACOVSCHI: Pe fiece filă un elefant, o cămilă.
V. MAIACOVSCHI: Ce să fiu.
V. HUGO: Cosette.
E. CEARUȘIN: Nichitca și prietenii săi.
A. GAIDAR: Ciug și Gheg.
V. PANTELEEV: Nopticica.
S. MIHALCOV: Construim.
S. MIHALCOV: Unchiul Stiopa.
L. VORONCOVA: Fetița dela oraș.
L. VORONCOVA: O zi însorită.
A. ALEXIN: Stegulețul.
A. BARTO: Felinărașul.
E. BLAGHININA: Luminița.
V. BIANCHI: Prima vânătoare.
S. ROZANOV: Peripețiile lui Travca.
E. SVART: Mica școlăriță.
B. EMILIANOV: Orașul din pădure.
B. JITCOV: Ajutorul vine.
CHARLES PERRAULT: Scufița roșie.

Sub tipar

L. TOMA: Doftorașul mamei.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. c. 2342
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățamantului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 170 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 5 IULIE 1952

In acest număr:

- Secretarul organizației de bază din școală.
- Să ne îngrijim din timp de elevii rămași în urmă la învățătură.
- Să ne îmbunătățim munca pe baza experienței câștigate.
- Legând teoria cu practica.
- Lecturile pedagogice anuale ale cadrelor didactice sovietice.
- Noul comitet sindical raional.
- Sprijinind aplicarea minimelor agrotehnice.
- Note politice externe.

Un luminos program de luptă pentru desvoltarea industriei noastre socialiste

Consfătuirea pe țară a delegaților muncitorilor mineri din industria carboniferă, care a avut loc în Valea Jiului, are o importanță deosebită pentru desvoltarea industriei noastre carbonifere, pentru înfăptuirea operei de industrializare socialistă a țării noastre.

Intemeindu-se pe învățătura leninist-stalinistă și pe marea experiență a Partidului Bolșevic, partidul nostru duce o politică neșovăitoare de construire a socialismului. Această politică are la bază ideia leninist-stalinistă că veriga principală a construirii economiei socialiste, cheia desvoltării întregii economii, este desvoltarea industriei grele. Partidul nostru și-a îndreptat atenția spre sectorul industriei carbonifere tocmai pentrucă acesta asigură producția de cărbune necesară desvoltării continue a industriei grele, a transporturilor, a centralelor termo-electrice, etc.

Întâlnirea în cadrul unei consfătuiri de lucru a oamenilor muncii din industria carboniferă cu conducători ai partidului și guvernului dovedește legătura puternică a partidului nostru cu massele celor ce muncesc.

Minerii stahanoviști și fruntași în producție, tehnicienii și inginerii, activiștii de partid și activiștii sindicali din sectorul industriei carbonifere delegați la consfătuire, au analizat pe larg problemele sporirii producției de cărbune și ale ridicării nivelului de trai al minerilor, au făcut propuneri concrete pentru desvoltarea industriei carbonifere, dovedind prin aceasta, încăodată, faptul că minerii și-au însușit politica partidului nostru de industrializare a țării. Delegații mineri au scos la iveală, într'un serios spirit critic și autocritic, deficiențele existente în industria carboniferă, și-au manifestat vigilența crescândă prin demascarea unor elemente dușmănoase strecurate în diferite posturi administrative și tehnice.

In cadrul consfătuirii, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a făcut o expunere care constituie unul din cele mai importante documente ale partidului nostru în domeniul industrializării socialiste a țării, un document ce tratează problemele fundamentale ale luptei pentru desvoltarea industriei grele, în cadrul căreia un rol deosebit de important îl are industria minieră.

Unul din punctele principale ale expunerii este acela privitor la viața de odinioară a minerilor și la schimbările survenite în industria noastră minieră în perioada după eliberarea țării de către gloriosale Armate Sovietice.

Câtă deosebire există între viața de umilință și adâncă mizerie îndurată de mineri pe vremea regimului burghezo-moșieresc și viața înfloritoare pe care le-a creat-o azi regimul de democrație populară. Odinioară, traiul minerilor era atât de chinuitor, încât ei botezaseră Valea Jiului, „Valea Plângerii". Cu ură și revoltă își amintesc minerii din țara noastră de vremurile blestemate ale domniei capitaliștilor. In dorința lor sălbatecă de a câștiga cât mai mult, capitaliștii români și străini, proprietari ai minelor de cărbuni, constrângeau pe mineri să lucreze 12 ore pe zi, plătindu-le un salariu de foamete. Datorită lipsei aproape totale de protecție a muncii și de securitate minieră, accidentele se țineau lanț. Ingrijirea sanitară era aproape inexistentă, minerii locuiau cu familiile lor în cocioabe și bordee, analfabetismul era o plagă de mari proporții.

Expunerea scoate în evidență eroica tradiție de luptă revoluționară a minerilor, care s'au dovedit a fi unul din detașamentele de frunte ale clasei noastre muncitoare.

Datorită politicii partidului, datorită puternicului ajutor al Uniunii Sovietice, industria minieră a cunoscut un avânt deosebit în anii regimului de democrație populară. Atenția guvernului și partidului nostru s'a îndreptat în direcția creării condițiilor pentru ridicarea productivității muncii și producției de cărbune și a ridicării nivelului cultural, social și de trai al minerilor. Au fost înființate în acest scop numeroase școli medii și școli de calificare, cluburi, biblioteci, echipe artistice și culturale, au fost clădite locuințe, spitale, dispensare. S'au luat măsuri pentru stimularea morală și materială a minerilor, a fost fixată sărbătoarea anuală, „Ziua Minerilor". Ca urmare a acestor măsuri, în minele din țara noastră a apărut și s'a desvoltat întreceraea socialistă și stahanovismul, lupta pentru aplicarea tehnicii sovietice. Cu ajutorul Uniunii Sovietice, cele mai grele procese de producție din minele de cărbuni sunt mecanizate într'o proporție din ce în ce mai mare. Un rol deosebit de important în această privință îl are întreprinderea „Sovromcărbune".

Acestea au fost condițiile care au dus la creșterea producției de cărbune aproape de două ori față de 1938.

Planul Cincinal prevede noi și importante investiții pentru desvoltarea industriei noastre miniere, pentru înflorirea vieții minerilor.

Caracterizând situația actuală a regiunilor producătoare de cărbune din țara noastră, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spune: **„...ele au încetat de mult să fie văi ale plângerii, ale suferinței, ale mizeriei și foametei — suntem pe drumul transformării lor în văi ale bucuriei".**

Expunerea arată că o serie de greutăți care mai stau în fața industriei noastre carbonifere sunt rezultatul activității devierilor oportuniste de dreapta, al căror purtători sunt V. Luca, A. Pauker și T. Georgescu. Urmărind să împiedice aplicarea politicii de investiții a partidului dusă în vederea stimulării desvotării industriei grele, V. Luca a încercat să micșoreze planul de investiții pentru industria carboniferă. Elementele contrarevoluționare din sistemul financiaro-bancar au încercat să lovească în industria carboniferă prin vărsarea cu mare întârziere a sporului fondului de rulment, fond care este factorul de bază al gospodăririi socialiste a întreprinderilor. V. Luca a încercat deasemeni să încalce linia partidului și în problema finanțării nevoilor social culturale ale minerilor, în special a finanțării construcțiilor de locuințe.

Deficiențele care au existat în aprovizionarea cu produse alimentare a muncitorilor mineri se datoresc sabotării de către V. Luca a aplicării indicațiilor partidului de a se acorda cea mai mare atenție organizării aprovizionării centrelor industriale și în mod deosebit a centrelor miniere.

Caracterizând atitudinea avută de V. Luca față de muncitorii mineri în 1929, când s'a situat pe o poziție oportunistă, susținând în mod calomnios că lupta minerilor dela Lupeni împotriva regimului burghezo-moșieresc nu a fost o acțiune a clasei muncitoare, ci numai o provocare a siguranței, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a spus: **„Se poate spune că între poziția lui V. Luca față de lupta eroică a muncitorilor mineri din 1929 și poziția sa față de problemele desvoltării industriei carbonifere socialiste și ale ridicării nivelului de trai material și cultural al muncitorilor mineri în condițiile regimului de democrație populară, există o strânsă legătură. Aceasta e poziția unui om care s'a rupt de clasa muncitoare și urăște pe oamenii muncii".**

După cum a reeșit din analiza făcută de C.C. al P.M.R. după plenara din 26—27 Mai a.c., A. Pauker și T. Georgescu nu sunt numai împăciuitoriști, ci ca și V. Luca — purtători ai devierii de dreapta dela linia partidului.

Conducerea partidului nostru, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, a demascat și zdrobit acțiunea acestui grup de deviatori.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață că în momentul de față sarcina cea mai însemnată pentru continua întărire a partidului și a statului nostru, este lichidarea completă a oricărei urme a devierii de dreapta.

Vigilența revoluționară cere lichidarea atitudinii de nepăsare față de manifestările oportunismului. Ea cere o atitudine de combatere necruțătoare a naționalismului și șovinismului, armă otrăvită cu ajutorul căreia dușmanul de clasă încearcă să lovească în frăția dintre popoare, în lupta lor comună pentru construirea socialismului.

In legătură cu situația industriei noastre carbonifere, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că în fața muncitorilor mineri stau sarcini deosebit de mari.

Aceste sarcini vor putea fi realizate datorită unui ansamblu de măsuri care vor fi luate cu scopul de organizare și mecanizare a muncii, de ridicare a nivelului de trai prin introducerea unui nou sistem de salarizare, prin construirea de noi locuințe și instituții social-culturale; măsuri pentru recrutarea și pregătirea cadrelor noi de mineri și pentru protecția muncii.

Pentru aplicarea în viață a acestor măsuri, care vor duce la înflorirea regiunilor noastre carbonifere, expunerea înarmează organizațiile de partid cu indicații în privința educării oamenilor muncii în spiritul vigilenței revoluționare, asigurării purității rândurilor partidului, aplicării întocmai a liniei partidului. Deasemeni, organizațiile sindicale au primit un neprețuit sprijin în lupta pentru educarea socialistă a oamenilor muncii, pentru intensificarea întrecerii socialiste.

Pentru oamenii muncii din școli, expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej trebue să însemne o puternică mobilizare în vederea întăririi contribuției lor la desvoltarea industriei țării noastre, în vederea înfăptuirii sarcinilor mari care stau în fața învățământului public. Cadrele didactice, secțiunile de învățământ și organele sindicale au datoria să acorde cea mai mare însemnătate ridicării nivelului ideologic și științific al învățământului, pentru a pregăti cadre cu înaltă calificare, capabile să contribue activ la desvoltarea construcției noastre socialiste. Învățătorii și profesorii trebue să muncească cu deosebită stăruință pentru ridicarea propriei lor pregătiri ideologice și profesionale. Ei au datoria să-și însușească temeinic bazele științei marxist-leniniste, să aplice în munca lor din școală geniala învățătură stalinistă cu privire la lingvistică, să cunoască învățătura lui Pavlov și Miciurin.

Este necesar să se acorde o deosebită grijă desvoltării rețelei de școli din regiunile miniere precum și din toate regiunile industriale ale țării noastre. Școlile și organele de învățământ au datoria să-și intensifice eforturile în vederea îndeplinirii planului de stat în domeniul învățământului, luând măsuri pentru asigurarea școlarizării.

O atenție deosebită trebue acordată bunei pregătiri a școlilor din regiunile miniere și — în general — din regiunile industriale, în vederea deschiderii noului an școlar. Terminarea la timp a noilor localuri de școli, repararea și mai buna amenajare a celor existente, pregătirea internatelor și cantinelor școlare, utilarea școlilor cu material didactic, repararea materialului didactic existent și a mobilierului școlar — toate acestea sunt condiții care asigură o mai bună desfășurare a procesului instructiv-educativ.

Invățătorii și profesorii din regiunile miniere au deasemeni datoria să-și intensifice munca obștească și să ridice nivelul activității lor culturale în rândurile muncitorilor mineri. Este necesar ca învățătorii și profesorii să realizeze o mai strânsă legătură cu oamenii muncii din sectorul industriei carbonifere, să apropie școala de producție, de massele muncitorești.

Luptând activ, sub conducerea organizațiilor de partid, pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin, oamenii muncii din școli vor contribui din ce în ce mai mult la înflorirea patriei noastre dragi, Republica Populară Română.

Copiii din patria noastră au o vacanță fericită. După ce au petrecut câteva ore în mijlocul naturii, pionierii și elevii ascultă acum recitându-se cea mai frumoasă poezie învățată la grădiniță

Pentru victoria păcii în lumea întreagă

Marți s'au deschis la Berlin lucrările sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii, forul suprem al mișcării mondiale pentru pace, expresia voinței de pace a întregii omeniri.

Consiliul Mondial al Păcii s'a întrunit la Berlin în condițiile în care lagărul atățătorilor la un nou măcel mondial — lagăr condus de imperialiștii americani — își intensifică pregătirile de război, căutând să aprindă în diverse colțuri ale lumii noi focare de agresiune. Imperialiștii americani, urmați și ajutați în mod servil de lacheii lor din țările americanizate, au semnat tratate separate de pace cu Germania occidentală și Japonia și grăbesc operațiile de remilitarizare a acestor țări, pregătindu-le să servească drept instrument de agresiune. In Franța, în Italia și în alte țări occidentale, monopoliștii americani au deslănțuit un nou val de teroare după metode tipic fasciste. In Extremul Orient agresorii americani au ordonat bombardarea și mai barbară a unor orașe pașnice din Coreea și a unor hidrocentrale depe fluviul Yalu, ceeace arată din nou intenția criminală de a extinde agresiunea în întreaga Asie. Delegații americani în Consiliul de Securitate au respins de curând propunerile sovietice care cereau scoaterea în afara legii a monstruoasei arme bacteriologice.

Aceste probleme deosebit de grave, a căror rezolvare are o importanță vitală în menținerea păcii, sunt puse pe ordinea de zi și au intrat în discuția Consiliului Mondial al Păcii. Oamenii iubitori de pace d'n întreaga lume își îndreptă, plini de speranță privirile spre Berlin, așteptând limpezirea problemelor internaționale, așteptând hotărîrile Consiliului Mondial, hotăriri care vor marca o nouă etapă în lupta mondială pentru pace.

Dela lansarea Apelului Consiliului Mondial al Păcii și până astăzi numărul celor care luptă pentru pace a crescut considerabil, iar formele de luptă pentru pace au îmbrăcat un caracter din ce în ce mai combativ și mai organizat. Cele peste 600 milioane de semnături puse pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii au exercitat o asemenea presiune asupra lagărului atățătorilor la război încât înșiși reprezentanții unor țări înrobite imperialismului american au refuzat să-și asume, în Adunarea Generală a O.N.U., răspunderea pentru respingerea propunerilor sovietice menite să ducă la destinderea situației internaționale.

Pe întreg pământul, partizanii păcii obțin succese uriașe, succese care dau popoarelor credința că pacea va fi menținută și că imperialiștii americani vor fi puși în imposibilitate să deslănțue un nou război mondial. Manifestările împotriva generalului-ciumă Ridgway, prilejuite de recenta sa călătorie în Europa, înfrângerea democraților creștini în alegerile din Italia și a conservatorilor în alegerile locale din Anglia au arătat bancherilor yankei că hotărirea popoarelor de a apăra pacea nu poate fi înfrântă și că nu vor găsi nici un om cinstit care să-i urmeze în planurile lor criminale.

Incercările mârșave ale lagărului imperialist se lovesc de politica de pace a popoarelor, desfășurată sub steagul de luptă al Uniunii Sovietice. Cu unanimitate entuziastă au salutat popoarele propunerile sovietice în vederea creării unei Germanii unite, democrate și pașnice, ca și recentele propuneri sovietice făcute în Consiliul de Securitate în problema interzicerii folosirii armei bacteriologice și în problema admiterii simultane în O.N.U. a tuturor celor 14 state care au cerut acest lucru.

Mișcarea mondială a partizanilor păcii la o amploare încă nemaiîntâlnită în istorie, devenind astăzi un factor hotărîtor în situația internațională. Sub îndrumarea Consiliului Mondial al Păcii, oamenii cinstiți din toată lumea se încadrează în mișcarea măreață a partizanilor păcii, cu convingerea că noul raport de forțe creat pe arena internațională dă posibilitatea ca pacea să învingă războiul, ca viața să învingă moartea.

Cuvintele înțelepte ale tovarășului Stalin sunt călăuza sigură în lupta popoarelor pentru preîntâmpinarea unui nou război mondial: **„Pacea va fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".**

Poporul nostru muncitor, încadrat în frontul larg al partizanilor păcii, așteaptă cu nerăbdare hotărîrile Consiliului Mondial al Păcii, convins fiind că ele vor aduce o nouă și însemnată contribuție la apărarea păcii în lumea întreagă.

Premierea elevilor care s'au evidențiat în anul școlar 1951-1952

In dimineața zilei de 30 Iunie, Arcnele Libertății au găzduit mii de tineri și tinere, dela școlile elementare și medii din Capitală și din întreaga țară, care au participat la serbarea de sfârșit de an școlar, organizată de Ministerul Învățământului Public, în colaborare cu sfatul popular al Capitalei.

Minunate au fost clipele pe care elevii diferitelor școli elementare și medii le-au petrecut împreună la Arena Libertății. Pe fețele lor tinere, strălucea bucuria prilejuită de succesele obținute la învățătură, în cursul anului care s'a încheiat. Alături de școlari, profesorii trăiau aceeași bucurie, conștienți că munca lor intensă pentru pregătirea de noi cadre necesare construirii socialismului în țara noastră, dă roade tot mai bune.

La serbarea de sfârșit de an a școlilor elementare și medii au participat tovarășul Ion Nistor, ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public, tovarășa Cornelia Filipaș din partea C.C. al U.T.M., tovarășa Horea Elena, vicepreședintă a sfatului popular al Capitalei.

Luând cuvântul, tovarășul Ion Nistor a arătat că succesele obținute de către elevii școlilor elementare și medii se datoresc condițiilor tot mai bune de învățătură pe care partidul și guvernul le-au asigurat școlilor.

Regimul nostru de democrație populară a deschis porțile școlilor pentru copiii tuturor oamenilor muncii, dându-le posibilitatea să-și însușească temeinic cât mai multe cunoștințe.

In continuare, tovarășul Ion Nistor a vorbit despre viața de mizerie pe care o duc copiii oamenilor muncii din țările capitaliste, cărora nu li se face nici o însemnare pentru a putea învăța carte.

Tovarășa Horea Elena, vicepreședintă a sfatului popular al Capitalei, a arătat străduințile depuse de elevii școlilor medii și elementare din Capitală pentru a se pregăti cât mai bine. Vorbitoarea a arătat că în anul viitor, atât elevii cât și profesorii trebue să depună eforturi și mai mari, pentru însușirea cât mai temeinică a materiei.

Apoi a vorbit tovarășa Cornelia Filipaș, care a felicitat din partea C.C. al U.T.M. pe elevii școlilor medii și elementare pentru succesele obținute la învățătură.

A urmat un frumos program artistic prezentat de echipele artistice, care s'au clasat primele la concursul artistic al școlilor medii.

După festival s'au împărțit premii elevilor fruntași la învățătură din țară și școlilor fruntașe din Capitală.

Astfel au fost premiați 326 elevi ai școlilor medii și elementare din țară care, în tot cursul anului, au obținut note între 9 și 10. Premiații au primit cărți de literatură sovietică, românească și universală, cărți legate de specificul învățăturii lor și cărți de ideologie.

Elevii școlilor minorităților naționale au primit și cărți în limba în care învață. Așa de pildă, elevul Szocz Ladislau, dela liceul cu limba de predare maghiară din Aiud, a primit și cărți scrise în limba maghiară.

In afară de cărți, numeroși elevi au mai primit și mese de șah, planșe pentru desen, etc.

Deasemeni au fost premiate 24 de școli din Capitală, care s'au evidențiat în anul școlar care s'a încheiat. Printre acestea sunt școala elementară de fete nr. 31, școala pedagogică de băeți nr. 2, căminul fabricii de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", etc.

★

Numeroși tineri muncitori, studenți, elevi și pionieri au participat la adunarea festivă dela Palatul Pionierilor închinată decernării diplomelor de onoare ale C.C. al U.T.M., studenților și elevilor fruntași la învățătură.

Cu acest prilej a luat cuvântul tov. Vasile Mușat, secretar al C.C. al U.T.M., care a felicitat pe toți studenții și elevii fruntași la învățătură în anul școlar și universitar 1951—1952.

Printre elevii care au obținut rezultate deosebite se numără cei 326 fruntași le învățătură, premiați de Ministerul Învățământului Public.

Toate aceste succese, a arătat vorbitorul, se datoresc condițiilor tot mai bune de învățătură create tineretului de regimul nostru de democrație populară. Astfel, numeroși elevi sunt bursieri Un mare număr de studenți primesc burse, iar studenții deosebit de merituoși primesc bursele republicane și bursele „Gh. Gheorghiu-Dej".

Tovarășa Cornelia Filipaș, membru în Biroul Comitetului Central al U.T.M., a înmânat apoi diplomele de onoare ale C.C. al U.T.M. elevilor și studenților fruntași la învățătură.

Elevii și studenții prezenți au făcut o caldă manifestație de dragoste partidului și guvernului nostru, care asigură fiilor oamenilor muncii din patria noastră condiții tot mai bune de învățătură.

Pregătiri pentru noul an școlar

La școala medie de 10 ani cu limba de predare română din Satu Mare, pregătirile pentru noul an școlar au început de mult. Munca din anul acesta a scos în evidență necesitatea ca școala să-și îmbogățească materialul didactic în vederea unui învățământ mai temeinic. In acest scop, colectivul de profesori care are în grijă problema materialului didactic și-a luat angajamentul să alcătuiască 3 ierbare, 3 insectare și o colecție de minereuri, iar profesorul de fizică a organizat o acțiune de reparare a aparatelor de laborator, realizând astfel importante economii.

Comitetul de sprijin format din părinți dă o contribuție largă în munca de pregătire pentru noul an școlar. Părinții meseriași lucrează acum la repararea mobilierului.

In cadrul pregătirilor pentru anul viitor o grijă deosebită s'a acordat lărgirii gospodăriei anexe a internatului, care are depe acum 15 porci mari, 15 purcei și câteva cloști cu pui. In plan sunt încă multe acțiuni pe care direcția școlii, cu sprijinul colectivului didactic și al părinților, se va strădui să le împlinească, pentru ca în anul viitor școala să funcționeze în condiții și mai bune decât în anul încheiat.

Un exemplu care trebue urmat

Brănișca este un sat așezat pe valea Mureșului, nu departe de Ilia, într'o regiune mai mult muntoasă. Aici funcționează o școală de șapte ani, unde vin să învețe copii de țărani muncitori de prin satele așezate pe plaiul munților Poiana Rusca. Pe lângă școală funcționează un internat și o cantină.

Datorită sârguinței cadrelor didactice, datorită sprijinului sfatului popular local, s'au asigurat condiții bune de funcționare internatului și cantinei. O contribuție însemnată în această privință o aduce gospodăria anexă a școlii, ale cărei venituri complectează multe dintre nevoile internatului și cantinei școlare.

Gospodăria anexă constă într'o grădină de zarzavat și legume, în suprafață de 6000 m. p., situată în continuarea curții școlii, într'un lot de experiențe donat de comună, în suprafață de 2 hectare și într'o mică crescătorie de porci și de păsări.

Din vânzarea roșiilor cultivate anul trecut pe terenul grădinii de zarzavat s'au cumpărat damigene și borcane pentru conserve. Cantina a avut pentru întreg anul școlar cantități îndestulătcare de bulion, castraveți murați, ardei. Tot așa și în ceeace privește varza, cartofii, morcovii, păstârnacul, pătrunjelul. Ba mai mult, școala a avut și un surplus de cartofi, din a căror valorificare a procurat arpagicul pentru ceapă și semințele necesare pentru răsaduri și culturi. Din porumbul recoltat pe 1,5 hectare au fost îngrășați opt porci. Elevii dela școala din Brănișca și cadrele didactice care iau masa la cantină au avut asigurată, în felul acesta, o hrană variată și consistentă.

Munca începută anul trecut este și mai mult lărgită anul acesta. A crescut suprafața de teren cultivat cu porumb. Pe lângă creșterea numărului de porci necesari complectării nevoilor de carne și grăsime gospodăria anexă a școlii va mai avea și 400 de păsări.

Acțiunea școlii dela Brănișca este, fără îndoială o acțiune lăudabilă. Pe calea aceasta se ating două importante țeluri: se asigură elevilor și cadrelor didactice condiții bune de viață și se contribue, în acelaș timp, la realizarea unor mari economii.

Exemplul școlii din Brănișca, raionul Deva, regiunea Hunedoara, trebue urmat de toate școlile noastre, înlesnindu-se astfel posibilitățile de școlarizare a unui cât mai însemnat număr de copii, fii de muncitori și țărani muncitori.

GH. CRIVIN

In parcul pionierilor din Timișoara

In parcul pionierilor din Timișoara s'a organizat o expoziție pentru copii. In expoziție sunt amenajate numeroase pavilioane.

Dintre acestea face parte „Grădina minunată" plină cu jucării produse de fabrica „Ambalajul Metalic". Mai încolo, o reușită miniatură a două vagoane de tramvai — circulând jur împrejur — stârnește admirația copiilor.

O altă miniatură reprezintă hidrocentrala dela Bicaz. Alături de ea, două miniaturi reproduc căminul de zi și creșa fabricii „Teba", în 1946 și astăzi. Aceste două machete înfățișează grăitor desvoltarea acestor două instituții din Timișoara.

Un pavilion cuprinde lucruri executate de copii. Sunt expuse aici piese și unelte executate din metal și lemn, de către elevii școlilor profesionale de metalurgie, electro-tehnică, construcții, chimie etc.

In parc s'au amenajat pavilioane ale „Librăriei Noastre", „O.C.L. Alimentara", „O.C.L. Produse Industriale Timișoara", „Cooperativei Alimentare" și „Cooperativei Steagul Roșu", încărcate cu cărți, jucării, articole de îmbrăcăminte, alimente și dulciuri.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

Două noi săli de clasă

Cadrele didactice dela școlile elementare din comuna Otopeni sunt convinse că rezultatele la învățătură sunt strâns legate de condițiile materiale în care se desfășoară procesul de învățământ. Ele au dus o puternică muncă de lămurire printre țăranii muncitori, pentru a construi un local de școală în satul Otopenii de Sus. Țăranii muncitori s'au angajat să construiască două noi săli de clasă.

In adunarea generală ce s'a ținut de curând, cadrele didactice și părinții elevilor și-au manifestat dragostea lor pentru copiii satului, achitând autoimpunerile cu care s'a înscris fiecare și luându și angajamentul de a munci voluntar. La îndemnul organizației de bază din comună, locuitorii s'au hotărît să termine aceste două săli de clasă în termen de 3 luni.

MARIA TECUCEANU
corespondent

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Minunată este vacanța studenților din Uniunea Sovietică. — Clișeul înfățișează studenți ai unui Institut de învățământ superior, petrecându-și vacanța la casa de odihnă „Energia"

Secretarul organizației de bază din școală

Organizația de bază din școala nr. 42 din Taskent și secretara ei, Zainab Aminova, se bucură de o mare și bine meritată autoritate în sânul colectivului pedagogic.

Cadrele pedagogice dela școala nr. 42 — atât comuniștii cât și cei fără partid — arată că tovarășa Aminova se pricepe „să se ocupe de un om", să-l ajute să-și îndrepte greșelile, lipsurile. Acest lucru are o însemnătate esențială în munca unui activist de partid.

Tovarășii își amintesc, de pildă, următorul caz:

La ședința consiliului pedagogic se discutau rezultatele pătrarului. Mulți învățători și profesori au fost pe drept criticați pentru calitatea slabă a predării. Dar nu toți au primit în mod just critica și au tras din ea concluziile necesare. Unii tovarăși s'au socotit jigniți. „Mai bine să fim scoși din muncă" spuneau unii. Alții s'au închis în tăcere. Tocmai de acești învățători s'a ocupat în mod special secretara organizației de bază. Discutând îndelung cu tovarășii, ea le-a arătat că punctul lor de vedere este nejust, le-a desvăluit lipsurile lor reale și până la urmă i-a convins că critica ce le-a fost adresată este pe deplin justificată. Tovarășii au luat cuvântul într'o ședință a consiliului pedagogic, și-au recunoscut lipsurile și, în mod treptat, le-au îndreptat. Toate acestea s'au dovedit foarte importante pentru educația bolșevică a colectivului.

Secretara organizației de bază din școală lucrează foarte meticulos cu oamenii. Trebue să subliniem că Zainab Aminova se sprijină mult pe comuniști și pe activiștii fără partid, care îndeplinesc sarcinile primite din partea organizației de bază și iau partea cea mai activă la viața ei.

De curând s'au încheiat, în toată țara, examenele de sfârșit de an. Trebue să arătăm că multe organizații de bază școlare, la fel ca și organizația dela școala nr. 42 din Taskent, au jucat un rol extrem de important în îmbunătățirea calității învățământului și a educației, în întărirea disciplinei conștiente a elevilor. Trebue să arătăm deasemeni că secretarii organizațiilor de bază din școli au desfășurat o uriașă muncă creatoare. Tot mai mulți conducători ai acestor organizații devin ca și Zainab Aminova, buni organizatori, oameni combativi, care cunosc școala, adevărați conducători ai colectivului. Răspunderea secretarului organizației de bază din școală crește și mai mult dat fiind că multe dintre aceste organizații nu au birouri și, ca urmare, li se cere conducătorilor mai multă inițiativă, mai multă pricepere și operativitate în mobilizarea forțelor colectivului de partid și a celui fără partid.

Tocmai în aceste condițiuni se cere în cea mai mare măsură ca secretarul, fiind un om cu inițiativă, cu forță creatoare, independent, să nu muncească totuși „de unul singur", ci să se sprijine în permanență pe inițiativa și forța creatoare a organizației de bază în ansamblu, să execute hotărîrile ei, să reunească eforturile comuniștilor și ale celor fără partid pentru înfăptuirea în școli a directivelor Partidului Bolșevic.

Principialitatea și devotamentul profund față de partidul lui Lenin și Stalin — iată trăsăturile caracteristice ale unui adevărat conducător. Principialitatea bolșevică trebue să treacă ca un fir roșu prin întreaga activitate multilaterală a secretarului organizației de bază. Cuvântul și fapta lui trebue să formeze un tot indisolubil.

Secretarul organizației de bază din școală este un om cu principii, care nu se împacă cu rebutul în munca pedagogică, cu mistificarea și procentomania; un om care reacționează cu toată sensibilitatea la tot ceeace privește viața colectivului, care stăpânește arma criticii și autocriticii și care îi învață și pe tovarășii săi de muncă s'o stăpânească. In „Ucitelskaia Gazeta" s'au publicat câteva scrisori trimise redacției din care reese că în unele școli mai trebuesc făcute multe cu privire la educarea cadrelor în spiritul respectului față de critică și autocritică. Persistă încă, în unele locuri, „punctul de vedere" că, într'o formă sau alta, critica publică făcută învățătorului, sau directorului de școală subminează prestigiul lui, îl discreditează. Datoria organizației de bază, a secretarului organizației de bază este de a-i învăța pe oameni regula bolșevică care a fost cândva minunat exprimată de marele comunist Felix Dzerjinski: „discreditat poate fi numai acela care își ascunde lipsurile, care nu vrea să lupte cu răul, adică acela care, de altfel, trebue discreditat".

Școala se conduce după principiul conducerii unice. Organizația de bază din școală nu trebue să se substitue administrației. Dar aceasta nu înseamnă că ea trebue să „stea departe" de procesul instruirii și educației, nu înseamnă că ea poate să se împace cu greșelile și lipsurile. In decizia cu privire la principiul conducerii unice, C.C. al P.C. (b) a explicat că diviziunea funcțiilor între organele de partid, sindicale și administrative nu numai că nu neagă, ci dimpotrivă, presupune legătura cea mai strânsă, ajutorul reciproc și crearea unei atmosfere tovărășești în muncă, astfel încât să fie excluse familiarismul și acoperirea greșelilor. Se înțelege dela sine că pentru a participa cu succes la munca de îmbunătățire a procesului instructiv — educativ în școală, comuniștii și, în special, secretarul organizației de bază, au datoria să constitue un exemplu și din punct de vedere profesional, ca pedagogi, să fie cunoscători, maeștri ai profesiunii lor pedagogice. Aceasta va face ca organizația de bază să fie și mai competentă în problema „producției" școlare, hotărîrile ei să fie și mai concrete, autoritatea ei și mai mare.

Vorbind despre necesitatea conducerii concrete a unei anumite munci, tovarășul Stalin a criticat tipul de activist-atotștiutor care este gata să dea examen la toate problemele de teorie și practică. In prezent acest tip vechi de activist atotștiutor trebue să lase loc unui nou tip de activist, care să fie specializat într'o singură ramură de muncă oarecare. Pentru a conduce cu adevărat trebue să cunoști problema, s'o studiezi conștiincios, cu răbdare, cu perseverență. Pentru a ridica conducerea de partid la nivelul cuvenit trebue ridicată în primul rând calificarea activiștilor de partid.

Organele de partid se preocupă din ce în ce mai mult de ridicarea calificării secretarilor organizațiilor de bază din școală. De pildă, comitetul orășenesc al P.C. (b) al U.R.S.S. din Iaroslavl a înființat un seminar permanent pentru secretarii organizațiilor de bază din școală. Acest seminar funcționează de peste doi ani. Datorită serioasei pregătiri a lecțiilor, datorită discutării în cadrul seminarului a unor teme concrete, decurgând din viața școlii, acesta a devenit un sprijin puternic al învățătorilor activiști de partid. Pe de altă parte, aceste întâlniri sistematice cu activiștii de partid din școli dau comitetului orășenesc de partid posibilitatea de a cunoaște mai bine viața școlii, de a rezolva mai operativ și mai concret problemele educației ideologice a elevilor. Cu cât secretarii organizațiilor de bază din școli vor studia mai sistematic și mai aprofundat arta conducerii bolșevice, cu cât se va organiza mai bine — inclusiv în paginile presei pedagogice — schimbul de experiență privind munca de partid în școală, cu atât un număr din ce în ce mai mare de organizații de bază din școli vor juca un adevărat rol conducător în colectivele pedagogice.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Difuzarea cărților direct în taberele de câmp

Elena Ciupilko este oaspetele frecvent și dorit al brigăzilor agricole și de tractoriști. Ea aduce acestora tot felul de literatură : politică, beletristică și agricolă. Colhoznicii citesc bucuros în orele pauzei dela prânz „Secerișul" de Galina Nicolaeva, „Stegarii" de O. Gonciar, „Mesteacănul alb" de Bubenov și alte cărți.

Biblioteca colhozului „Novaia Jizni" din raionul Verhne-Dneprovsk, regiunea Dnepropetrovsk, a organizat bine transportul cărților la câmp. Activul bibliotecii acestui colhoz desfășoară o muncă intensă în rândurile cititorilor. De curând, aici a avut loc o seară literară, consacrată operei lui Gogol ; de asemenea s'au ținut conferințe cu cititorii în cadrul cărora s'au discutat cărțile „Secerișul" de Nicolaeva și „Zolototâseacinic" de Riabokleaci.

Biblioteca clubului sătesc din Domotkansk deservește bine pe colhoznicii ocupați la muncile agricole. Din inițiativa acestei biblioteci, în orele de repaus au fost citite pe câmp cu glas tare romanele „Cavalerul stelei de aur" și „Lumina deasupra pământului" de Babaevski. (Agerpres).

S'a deschis prima tabără orășenească

In piață, lângă una din casele așezate pe șoseaua Arzamask, s'au strâns o mulțime de oameni. Cântă fanfara. Pionierii școlii medii nr. 28 și ai școlii medii nr. 25 din raionul Jdanov sunt îmbrăcați de sărbătoare. Elevii din clasa a III-a au venit însoțiți de părinți. Au încheiat anul școlar și astăzi urmează să ridice drapelul primei tabere de pionieri din apropierea orașului.

Conducătorii au avut grijă ca în tabără totul să fie interesant, atmosfera să fie veselă. Aici este construit un teren de volley, se poate juca șah, se poate citi o carte bună. După exemplul din anul trecut, se înființează câteva cercuri. Cercul de tâmplărie și cercul de aeromodelism vor fi conduse de către părinții elevilor, tovarășii Zagorianski și Magalias, cercul dramatic — de către conducătoarea taberei, tovarășa Susalova, iar cercul de brodat de către tovarășa Ciugueva, instructoare de pionieri.

Imediat după sfârșitul examenelor vor începe plimbări în satul Selkovski, în dumbrava Mariina, pe Volga și pe Oka. Pionierii vor face excursii în satul Cikalovsk — locul natal al lui V. P. Cikalov, la combinatul Balahnisk, la construcția hidrocentralei electrice Gorki. Un grup de elevi sub conducerea tovarășului Kabalov, directorul școlii nr. 28, vor pleca cu salupele pe Volga până la Vasilisursk. Dar câte întâlniri sportive, câte întreceri nu îi așteaptă pe tinerii sportivi?

In ziua deschiderii primei tabere de pionieri pentru elevele din clasele mai mici a fost dat un concert artistic. Copiii au cântat, au dansat și au recitat versuri.

In orașul Gorki vor funcționa în vara aceasta 60 de tabere de pionieri unde se vor odihni peste 15.000 tineri.

Cu ajutor obștesc

Oamenii muncii din circumscripția Tiraspol iau parte activă la pregătirile școlilor în vederea deschiderii noului an școlar.

Colhoznicii din satul Butoră, raionul Grigoriopol, refac clădirea școlii distrusă în timpul războiului și repară alte clădiri de pe lângă școală.

La școlile din sate și din oraș a fost adus materialul de construcție necesar reparării localurilor de școală. In satul Parcani se termină construcția clubului de pionieri și a început construcția unei case de locuit cu trei apartamente pentru învățători. In satul Novo-Kotovsk se construește o clădire pentru școala de șapte ani.

Sovietele locale împreună cu învățătorii au făcut recensământul copiilor în vârstă de 7—15 ani.

Se mărește numărul claselor a VII-a. Aceasta va da posibilitate tuturor absolvenților a 6 clase să continue învățământul. Un număr de 8 școli de 7 ani se transformă în școli medii.

Pentru ridicarea calificării învățătorilor se organizează cursuri de o lună.

Să ne îngrijim din timp de elevii rămași în urmă la învățătură

La sfârșitul unui an școlar învățătorii și profesorii sovietici încheie cu mândrie legitimă bilanțul muncii lor. Munca lor plină de abnegație a fost răsplătită din plin. La examene, ei au văzut oglindirea clară a cunoștințelor pe care le-au transmis cu răbdare și perseverență, zi de zi, în timpul lecțiilor.

Școala sovietică s'a întărit temeinic pe pozițiile predării științifice, de înaltă principialitate, a tuturor materilor de învățământ. Invățătura genială a lui I. V. Stalin despre limbă a înarmat cadrele didactice cu o teorie științifică înaintată, care a pus sarcini noi predării limbii ruse, limbilor materne și străine. Activitatea uriașă de reorganizare a predării limbilor pe baza învățăturii staliniste, desfășurată în ultimii doi ani în școli, a dat rezultate considerabile. După cum au arătat examenele, pretutindeni s'a ridicat nivelul pregătirii elevilor, s'au îmbogățit cunoștințele lor în domeniul gramaticii, s'a lărgit vocabularul lor, s'au consolidat deprinderile lor de vorbire și scriere.

Școala sovietică a obținut succese mari în domeniul predării științelor naturii, luând ca bază învățătura lui Miciurin și a lui Pavlov, precum și în domeniul predării fizicei și chimiei pe baza legăturii din ce în ce mai strânse a învățământului cu viața, cu practica construirii comunismului. Intărirea bazei teoretico-științifice a învățământului contribue puternic la înlăturarea insuccesului la învățătură al elevilor și a repetenției.

Anul acesta noi sute de învățători și profesori au reușit să nu aibă niciun repetent sau corigent în clasele lor. Ei au reușit să dea cunoștințe temeinice fiecăruia dintre elevii ce le-au fost încredințați și acum, promovându-i în clasele următoare, au conștiința datoriei îndeplinite cu cinste față de partid, față de popor, față de patrie.

Umanismul înalt, grija pentru copil, pentru desvoltarea lui armonioasă, pentru viitorul lui, sunt specifice pedagogiei sovietice și fac ca școala sovietică să stea mult mai sus decât orice școală burgheză. Principiul folosirii unor metode individuale pentru fiecare copil în procesul de educație și învățământ este principiul care determină munca învățătorilor și profesorilor noștri.

Majoritatea covârșitoare a elevilor au terminat cu succes anul școlar. Dar există și copii care, din cauzele cele mai variate, n'au putut să-și însușească un anumit volum de cunoștințe și au rămas repetenți, sau nereușind la un examen ori altul vor trebui să-i dea în toamnă. Acești copii au nevoie de un ajutor pedagogic atent. Elevilor rămași în urmă trebue să li se dea o atenție deosebită acum, în timpul vacanței.

Se știe că succesul elevilor la examenele din toamnă se asigură prin începerea la timp și organizarea justă a pregătirii din timpul verii. In ultima analiză, această pregătire are o influență hotărîtoare în chestiunea atât de complexă a înlăturării repetenției.

Școala medie de fete nr. 110 din orașul Taşkent a ridicat nivelul învățăturii elevelor pentrucă, în anii trecuți toate elevele corigente au reușit să treacă cu succes examenele din toamnă datorită pregătirii sistematice, bine organizate din timpul verii.

Colectivul pedagogic și directoarea școlii, tov. Ermolaieva, fac totul pentru buna pregătire a acestor eleve în timpul verii. In curând, la școală vor începe lecții regulate pentru elevele din clasele inferioare, care au terminat examenele la sfârșitul lunii Mai, iar apoi și pentru elevele din clasele superioare, care au terminat examenele mai târziu. Profesoarele diriginte, fără a se limita să aducă la cunoștința părinților lipsurile constatate la copiii lor și planul muncii de vară cu aceștia, au vizitat acasă toate elevele pentru a ajuta la crearea în sânul familiilor a ambianței corespunzătoare ocupațiilor copiilor și a asigura ajutorul din partea celor mari.

Organizarea din timp a pregătirii de vară a copiilor este o măsură pedagogică absolut necesară. După cum arată experiența școlilor fruntașe, cel mai bine este ca pregătirea să înceapă în Iulie, dându-li-se copiilor o lună de odihnă deplină după un an școlar lung și greu .Astfel își planifică activitatea școala de fete nr. 9 din orașul Minsk. Incă din luna Mai, consiliul pedagogic a întocmit planul pregătirii de vară a copiilor. Invățătorii și profesorii pleacă în concediu după un grafic care prevede posibilitatea desfășurării din Iulie a lecțiilor și consultațiilor pentru pregătirea copiilor în vederea examenelor de toamnă.

Este necesară o mare flexibilitate în organizarea pregătirii de vară a copiilor. Mulți dintre ei pleacă în această perioadă la tabără, la băi, în sate. O parte din timp, până la plecare sau după venire, ei pot să se pregătească în grupele organizate la școală. Profesorii și directorii școlilor găsesc însă căile pentru ca această pregătire să se poată desfășura în condițiuni optime în decursul întregii veri. Colectivul de profesori dela școala medie de fete nr. 70 din Moscova a elaborat un plan de studiu individual pentru copiii care pleacă din oraș. Părinții au primit instrucțiuni detaiate asupra felului cum trebue să urmărească îndeplinirea acestor teme. Directoarea școlii a luat legătură cu șefii tuturor taberelor unde pleacă pionierele școlii și s'a înțeles cu ei cu privire la organizarea ajutorului și a controlului pregătirii copiilor în timpul verii.

Este de datoria tuturor conducătorilor de tabere să arate cea mai mare grijă față de școlarii care au de dat examene la toamnă. De cele mai multe ori, aceștia sunt copiii care au suferit timp îndelungat de vreo boală și sunt slăbiți fizicește. Mai mult decât oricare alții, au nevoe de odihnă deplină. Dar totodată, se poate și este necesar ca viața lor în tabere să fie astfel organizată încât ei să se pregătească zilnic una sau două ore la obiectul la care sunt corigenți. Aici este necesară legătura cea mai strânsă între școli și taberele de pionieri.

Și încă o problemă importantă : metodica lecțiilor în grupele de vară. Ea se caracterizează printr'o mare complexitate și un specific propriu. De aceea este necesar controlul cel mai minuțios din partea secțiilor de învățământ raionale și orășenești asupra desfășurării acestor lecții. Fac o greșeală serioasă pedagogii care organizează aceste lecții după tipul lecțiilor obișnuite, predând din nou întregul program al clasei respective. Ei uită că fiecare dintre elevii rămași în urmă are lacune strict individuale în cunoștințele sale. Temele și exercițiile individuale sub conducerea profesorilor reprezintă calea cea mai justă a activității grupelor de vară.

Ajutorarea elevilor rămași în urmă pentru pregătirea în vederea examenelor de toamnă, aprecierea riguroasă și obiectivă a cunoștințelor lor, munca dusă în așa fel încât toți elevii corigenți să promoveze în clasele următoare, reprezintă o sarcină pedagogică importantă a școlilor.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

La palatul pionierilor din Moscova

Mii de tineri din Moscova cunosc drumul spre strada Stopani. Aici, într'o clădire frumoasă, este instalat palatul pionierilor din Moscova. In decursul celor 17 ani de existență din cercurile palatului pionierilor au făcut parte peste 50.000 de copii. Sute de mii de pionieri au luat parte la serile artistice.

Tovarășul Nicolai Cikirev, laureat al premiului Stalin, actrița Marina Kovaleva, pictorul Boris Nemenski și mulți alți oameni vestiți, au luat parte într'un trecut nu prea îndepărtat la activitatea palatului pionierilor din Moscova. Ei și-au început aici munca lor creatoare.

Palatul pionierilor îi ajută pe elevi să-și aprofundeze cunoștințele. In laboratoarele tehnice și la clubul tinerilor maiștri lucrează aproape 2.500 de tineri aeromodeliști, radiotehnicieni și electro-tehnicieni, fizicieni, fotografi amatori. La expoziție sunt expuse machetele și hărțile marilor construcții ale comunismului, aparate și materiale didactice pentru școli, aparate de radio cu detector și construcții complicate de aparate de înregistrare a sunetelor, televizoare și jucării minunate, vitrine cu colecții botanice.

Mândria palatului pionierilor este ansamblul său de cântece și jocuri care a împlinit anul acesta 10 ani de existență. Apoi, corurile, orchestrele, cercurile coregrafice. Copiii activează cu mare pricepere în cercul de literatură și cercul dramatic, în clubul de șah și în cabinetul de geografie. In timpul liber ei capătă aici multe cunoștințe folositoare.

Impotriva uneltirilor mârșave ale bandei de asasini și spioni dela Belgrad

S'au împlinit zilele acestea patru ani dela publicarea Rezoluției Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești „Asupra situației din Partidul Comunist din Iugoslavia".

Acest document de o deosebită însemnătate internațională a demascat în fața lumii întregi politica trădătoare a clicii lui Tito, arătând că această politică duce „la degenerarea Iugoslaviei într'o obișnuită republică burgheză, la pierderea independenței Iugoslaviei și la transformarea ei într'o colonie a țărilor imperialiste".

Rezoluția istorică a Biroului Informativ a constituit un prețios îndreptar pentru partidele comuniste și muncitorești din lumea întreagă. Inarmate cu această Rezoluție, partidele comuniste și muncitorești și-au sporit vigilența revoluționară împotriva diverșilor spioni și agenți ai imperialismului care au încercat sau încearcă să se strecoare în propriile lor rânduri. Rezoluția Biroului Informativ aducea, pe baza unei minuțioase analize marxist-leniniste, importante precizări asupra drumului pe care trebue să-l urmeze partidele comuniste și muncitorești din țările de democrație populară în perioada trecerii de la capitalism la socialism, arătând că în această perioadă lupta de clasă nu se stinge, ci se ascute.

Rezoluția Biroului Informativ a demonstrat limpede că nu există decât un singur drum pentru construirea socialismului, drumul pe care l-a urmat Uniunea Sovietică, Țara Socialismului victorios și că numai urmând acest drum, urmând învățătura lui Lenin și Stalin, țările de democrație populară pot construi socialismul.

Rezoluția a înarmat astfel partidele comuniste și muncitorești din țările de democrație populară în lupta pentru industrializare, pentru strângerea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare pentru construirea socialismului la sate. Inarmat cu învățătura leninist-stalinistă privitoare la căile de construire a socialismului, Comitetul Central al partidului nostru, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, a demascat cu hotărîre teza oportunistă a integrării pasnice a capitalismului în socialism, teză al cărei principal exponent a fost Vasile Luca. Rezoluția Biroului Informativ a arătat partidelor comuniste și muncitorești din toate țările pericolul pe care-l prezintă plaga naționalismului burghez, aducând o contribuție prețioasă la întărirea în sânul partidelor comuniste și muncitorești a spiritului internaționalismului proletar, al dragostei față de Uniunea Sovietică, chezășie a internaționalismului proletar.

Evenimentele care au urmat au confirmat întru totul justețea tezelor expuse în Rezoluție. Condusă de clica trădătoare a lui Tito, Iugoslavia s'a transformat tot mai mult într'o colonie a imperialismului american, într'o anexă a mașinii de război atlantice. Banda dela Belgrad a devenit un centru de organizare a comploturilor de spionaj împotriva țărilor de democrație populară, după cum au demonstrat-o procesele bandelor de spioni și trădători conduse de Rajk, Kostov, Koci Dzodze etc.

In raportul său la consfătuirea Biroului Informativ din Noembrie 1949 ,tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej spunea: „Clica lui Tito a trecut fățiș în lagărul imperialist al atițătorilor la război și se află în slujba imperialiștilor americani. Consecința logică a acestei politici antisovietice și anticomuniste a fost trecerea clicii lui Tito la fascism. Această clică a vândut Iugoslavia și popoarele Iugoslaviei monopoliștilor americani, a lichidat suveranitatea de stat, independența națională și ultimele rămășite ale libertății, instaurând un regim de sălbatică teroare de tip gestapo".

In Noembrie 1949, Biroul Informativ a dat o nouă Rezoluție cu privire la uneltirile bandei titoiste, intitulată „Partidul Comunist din Iugoslavia în mâinile unor asasini și spioni". In această Rezoluție se spunea : „Evenimentele din ultimul timp au arătat că guvernul iugoslav se află în totală dependență de cercurile imperialiste străine și s'a transformat într'o unealtă a politicii lor agresive, fapt care a dus la lichidarea independenței Republicii Iugoslave".

Din Noembrie 1949 și până astăzi, Iugoslavia titoistă a alunecat mai mult pe panta dezastruoasă a înfeudării către imperialiștii americani, a dependenței totale față de Wall-Street. Banda de spioni și asasini dela Belgrad a pus în întregime țara la dispoziția imperialiștilor americani, care transformă Iugoslavia într'un avantpost al agresiunii împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară. Imperialiștii yankei, ucigașii mamelor și copiilor din Coreea, răspânditorii microbilor de ciumă și ai altor boli îngrozitoare, pun mare preț pe banda fascistă a lui Tito, rezervându-i un rol de seamă în vederea deslănțuirii unui nou război mondial. Nu degeaba se exprima cu îngâmfare ministrul afacerilor externe american Dean Acheson, către un senator care întreba dacă se poate avea încredere în titoiști : „Atâta timp cât Tito este în fruntea guvernului iugoslav, suntem siguri că diviziile sale vor servi cauzei noastre".

Iugoslavia titoistă este împânzită astăzi de șosele strategice construite de americani, de aerodromuri cu piste de decolare pentru armele V 1 și V 2, de forturi și cazemate. Armata titoistă este înzestrată cu armament și echipament american. Insuși călăul Tito a mărturisit acum câtăva vreme în fața unei delegații de studenți că Iugoslavia a primit drept ajutor din S.U.A. arme și muniții. In ultimul timp, din ordinul imperialiștilor americani, s'au intensificat tratativele în vederea punerii pe picioare a axei Belgrad-Atena-Ankara. In cadrul unui interview acordat corespondentului ziarului „Daily Mail", ministrul afacerilor externe al Greciei, Venizelos, declara : „Iugoslavia, Grecia și Turcia constitue o unitate strategică cu imense posibilități defensive și agresive. Aceste trei țări trebue să strângă legăturile între ele și să fie gata pentru a se apăra, cât și pentru a ataca".

Odiosul plan american cunoscut sub numele de „varianta Fechteler" pune deasemeni Iugoslavia în centrul atenției imperialiștilor, pentru a deslănțui un nou război mondial care ar începe în Balcani.

Pentru a-și dovedi zelul său față de imperialiștii americani, călăul Tito a trecut întreaga economie a Iugoslaviei pe picior de război. 77% din bugetul Iugoslaviei titoiste este destinat astăzi cheltuielilor militare, în timp ce numai 0,7% este destinat pentru învățământ și cultură. După cum prevedea și Rezoluția Biroului Informativ, Iugoslavia a devenit un stat cu un regim tipic fascist-polițist. Peste 200.000 patrioți iugoslavi zac închiși în închisorile și lagărele de concentrare titoiste. In schimb, mii de criminali de război iugoslavi — cetnici, ustași și alți călăi ai popoarelor Iugoslaviei — au fost eliberați din închisori și puși în posturile de conducere ale aparatului de stat titoist.

Banda titoistă a cerut recent guvernului englez să trimită de urgență în Iugoslavia 7.000 foști cetnici și alți criminali de război, care urmează în prezent diferite școli militare și de spionaj din Anglia, pentru a fi folosiți în aparatul de stat titoist. La cererea guvernului titofascist se întorc în Iugoslavia 50.000 de cetnici, ustași și alți criminali de război, care au fugit de judecata poporului în zonele ocupate de americani.

De curând, călăul dela Belgrad a luat noi măsuri de fascizare a Iugoslaviei, elaborând un proect al noii „constituții" fasciste menită să dea un aspect legal restaurării capitalismului în Iugoslavia și transformării acestei țări într'o închisoare a popoarelor Iugoslaviei.

Americanii se simt în Iugoslavia ca la dânșii acasă. Ei pot fi văzuți peste tot, aducând cu dânșii odiosul „mod de viață american". Ei acaparează economia Iugoslaviei, jefuesc bogățiile naturale ale acestei țări, punându-le sub controlul capitalului monopolist american.

In activitatea sa ticăloasă, de dușman al păcii și democrației, călăul Tito își intensifică legăturile cu trădătorii social-democrați de dreapta. Unul din banditii social-democrați de dreapta, lacheu al imperialiștilor americani în Franța, Guy Mollet, a vizitat de curând Iugoslavia. El a declarat că „socialiștii" din Franța „nutresc simpatie pentru ceeace se petrece în Iugoslavia".

Banda de spioni și asasini dela Belgrad, în frunte cu călăul Tito a adus numai nenorocire și mizerie poporului iugoslav. Zi de zi crește în această țară foametea, șomajul, zi de zi scade nivelul de trai al maselor muncitoare de pe urma trecerii economiei iugoslave pe picior de război, de pe urma așa zisului ajutor american acordat Iugoslaviei. Ce înseamnă acest „ajutor" se poate deduce din faptul că suma de peste 120.000 dolari americani cu care călăul Tito cumpără un tanc mijlociu dela stăpânii săi americani reprezintă câștigul anual a o mie de muncitori iugoslavi.

Imperialiștii americani se înșeală însă amarnic bazându-se pe Iugoslavia ca pe un însemnat pion al lor în cazul unui eventual război.

Călăul Tito și banda sa nu reprezintă Iugoslavia. Adevăratul reprezentant al Iugoslaviei este poporul iugoslav, care nu a încetat o clipă lupta împotriva bandei titoiste și care opune o rezistență îndârjită planurilor imperialiștilor americani, atițătorii la un nou război. Muncitorii iugoslavi organizează greve și sabotaje împotriva producției de armament. Ziarul „Pentru o Iugoslavie socialistă" arată că, în portul iugoslav Rieka, vasele care aduc armament american bandei lui Tito rămân zile și chiar săptămâni întregi nedescărcate, în urma atitudinii curajoase a docherilor. Tineretul iugoslav sabotează planurile titoiștilor, boicotând organizația fascistă de tineret așa zisă „populară". După cum relatează ziarul albanez „Kinia", la întreprinderea „Rade Konciar" 60% din tineri au rupt orice legătură cu această organizație, iar la întreprinderea „Siever" din Subotița numărul tinerilor care nu fac parte din această organizație se ridică la peste 70%. La Zagreb, din 11.000 studenți și 30.000 elevi dela școlile secundare, numai 250 fac parte din organizațiile sportive titoiste.

Regimul titoist trece printr'o puternică criză. Păturile mijlocii dela orașe și sate pătrăsesc și ele pe titoiști, în urma dezastrului economic pe care titoiștii l-au provocat în Iugoslavia.

Sub conducerea adevăraților comuniști, care activează în adâncă ilegalitate, clasa muncitoare din Iugoslavia își intensifică lupta împotriva bandei lui Tito. Lupta dreaptă a poporului iugoslav este sprijinită de popoarele iubitoare de pace din întreaga lume.

Ascuțindu-și vigilența revoluționară împotriva uneltirilor mârșave ale bandei titoiste, poporul nostru muncitor se solidarizează cu lupta poporului iugoslav pentru readucerea Iugoslaviei în lagărul democrației și socialismului, care are în fruntea sa Uniunea Sovietică și pe marele Stalin.

Câteva învățăminte ale acestui an școlar

In anul care s'a încheiat de curând am predat fizica elevilor școlii pedagogice din Tg. Jiu. Munca aceasta m'a îmbogățit cu noi experiențe, cu noi învățăminte.

Socotesc că este de cea mai mare însemnătate pentru mine faptul că în acest an școlar am izbutit să leg mai strâns decât înainte lecțiile teoretice de aplicarea în practică a cunoștințelor predate. Astfel, de pildă, vorbind elevilor despre legile reflexiei, le-am dat posibilitatea să verifice în practică aceste legi, să le experimenteze. Tot așa în cazul refracției printr'un mediu transparent mărginit de două fețe paralele și în cazul refracției prin prizmă. Cu prilejul studiului refracției prin prizmă, de exemplu, am cerut elevilor să ducă câte o perpendiculară pe două fețe opuse ale unei prizme. Le-am indicat apoi să așeze prizma pe o hârtie albă, trăgând contururile bazei. I-am pus să privească prin punctele în care perpendicularele întâlnesc bazele celor două triunghiuri laterale și să implânte un ac pe foaia de hârtie acolo unde, privit pe cealaltă parte a prizmei, acul se vede în același linie cu cele două picioare ale perpendicularelor. Unind aceste puncte (două formate de picioarele perpendicularelor iar cel de al treilea de locul unde am fixat acul) elevii și-au dat seama că ele nu sunt pe o linie dreaptă, deși au fost văzute ca atare. In felul acesta, ei au înțeles mult mai ușor fenomenul refracției, unghiul de incidență și de refracție.

Predând lecția despre lentile și despre imaginile date de ele am stăruit asupra aplicațiilor practice ale acestora. Am arătat astfel cum sunt folosite lentilele la instrumentele optice, ceeace a stârnit un puternic interes din partea elevilor și i-a ajutat să-și însușească temeinic cunoștințele. Astfel de aplicații am căutat să fac la mai toate lecțiile predate, acordând o atenție deosebită activității practice a elevilor.

Școala noastră nu dispune de toate aparatele și substanțele necesare muncii în laboratoare. Neajunsul acesta l-am înlăturat folosind laboratorul școlii medii de zece ani de băieți din localitate. In unele cazuri, am organizat vizite la întreprinderile din oraș. Intre acestea menționez vizitarea biroului telegrafic al stației Tg. Jiu. Aici elevii au avut prilejul să studieze și elementele galvanice, în special elementul Meidinger, o modificare a elementelor Daniell.

De asemeni, m'am preocupat de confecționarea cu mijloace proprii a materialului didactic. Astfel, de exemplu, în anii trecuți am întâmpinat mereu dificultăți în ceeace privește înțelegerea de către elevi a principiului de funcționare a lunetelor. Anul acesta am găsit o soluție și acestei probleme. Am confecționat o planșă prezentând mersul razelor de lumină prin luneta astronomică, luneta terestră și luneta lui Galileu, planșă în care am căutat să respect raportul real între distanța obiect-lunetă și lungimea lunetei. Pe această cale elevii au înțeles că imaginea din lunetă este mai mare decât cea văzută cu ochiul liber, dar în nici un caz mai mare decât obiectul, cum greșit arată figurile 111, 112 și 114 din manualul de fizică pentru clasa X-a.

Tot din munca desfășurată în acest an școlar am ajuns la concluzia că este absolut necesară o colaborare strânsă între profesorii de fizică și cei de matematică. Acest lucru este cu atât mai ușor de înțeles cu cât la lecțiile de fizică, optică, mecanică, electricitate, căldură întâlnești deseori formule și probleme. Elevilor din anul I ai școlii pedagogice le venea greu să înțeleagă problemele care necesitau operațiuni complicate. Ei au întâmpinat serioase dificultăți, de pildă, atunci când au trebuit să determine, din formula rezistenței, formula secțiunii unui conductor electric, fiind dată rezistența și lungimea acestui conductor. Tocmai de aceea am indicat profesorului de matematică problemele care puteau fi tratate și în lecțiile lui și care, în același timp, mi-au fost de mare folos în predarea lecțiilor de fizică.

Faptul că m'am preocupat în mod deosebit de aplicarea principiului intuiției la lecțiile de fizică, faptul că am căutat să fac cât mai multe legături cu practica și, însfârșit, cât mai multe legături între diferite obiecte de învățământ, m'a ajutat să obțin multe rezultate bune.

Totuși, am întâmpinat în decursul acestui an școlar o serie de greutăți mari, datorită mai ales lipsei unor manuale care să corespundă programei de fizică pentru școlile pedagogice.

Este știut că oricât de bune ar fi explicațiile profesorului, elevul nu se poate dispensa de manual. Fixarea cunoștințelor, pătrunderea și adâncirea lor, nu se poate face fără reveniri asupra celor ascultate în expunerea profesorului, fără reluarea unor chestiuni ce nu au putut fi înțelese îndeajuns în desfășurarea lecției. Tocmai de aceea am fost nevoit să folosesc manualele pentru clasele VIII-XI destinate școlilor de zece ani, bineînțeles numai pentru capitolele care figurează în programa de învățământ a școlilor pedagogice. Am folosit astfel manualul pentru clasa VIII-a atunci când am predat mecanica la anul I. La fel și pentru celelalte capitole și ceilalți ani. Aceasta m'a determinat să mă pregătesc cu deosebită grijă pentru predarea lecțiilor. M'am străduit să prezint lecția în mod sistematic, adică astfel încât, la sfârșitul orei, în mintea elevilor să rămână clară schema problemelor tratate, ideile principale și argumentele care le demonstrează.

Rezultatele obținute anul acesta (nu am nici un repetent și foarte puțini elevi care vor da examen în toamnă) constituie pentru mine un și mai puternic îndemn la muncă. Imi propun ca, în timpul vacanței, să studiez serios experiența profesorilor sovietici pentru a găsi noi mijloace practice de muncă, astfel, încât să fac ca noțiunile de fizică să fie cât mai accesibile elevilor. Deasemeni, îmi propun să cercetez experiența colegilor mei și să mă pun la curent nu numai cu cuceririle științifice din domeniul fizicii, ci și cu cuceririle din domeniul pedagogiei și, îndeosebi, al didacticii și metodicii.

N. CANCEV
profesor la Școala Pedagogică de băieți din Tg. Jiu

Învățând frumoasa limbă rusă

La școala elementară cu 7 clase din comuna Cislău, regiunea Buzău, s'a asigurat anul acesta o strânsă legătură între profesorii de limba rusă, limba română, muzică și desen, fapt care a ajutat ca studiul limbii ruse să fie deosebit de atractiv pentru elevi.

La școala noastră s'a creat o frumoasă tradiție a festivalurilor în limba rusă. Nu există serbare școlară fără puncte de program: coruri, recitări în limba rusă.

Cu ocazia centenarului lui N. Gogol și a Decadei R.S.S. Ucraina, elevii noștri au dramatizat din Gogol: „De ce s'a certat Ivan Ivanovici cu Ivan Nikiforovici", au recitat pasagii întregi din „Taras Bulba", „Stepa" și din „Suflete moarte".

Sub îndrumarea profesorului, elevii au organizat o bibliotecă-vitrină a cărții și presei sovietice.

Elevii citesc din „Ogoniok" și „Pionerskaia Pravda".

Viața clasei este oglindită de gazeta de perete în limba rusă „Naşa Gazeta", în care elevii schimbă cu regularitate articolele. Până și elevii clasei a II-a cântă un cântec cu cuvinte rusești.

Pe lângă frumoasele realizări din școală, tovarășii noștri mai conduc și 4 cursuri populare de limba rusă, unde deasemeni obțin rezultate bune.

M. ONOFREI
corespondent

Lecturile pedagogice anuale ale cadrelor didactice sovietice

Educarea comunistă a tinerei generații, înarmarea ei cu o concepție justă despre lume și viață, este o preocupare continuă a Partidului Bolșevic și a Statului Sovietic. Cadrelor didactice le revine sarcina principală în opera de formare a viitorilor constructori ai societății comuniste. De pregătirea pedagogică și de nivelul ideologic al învățătorului și profesorului depinde, în mare măsură, succesul procesului instructiv-educativ.

Învățătorii și profesorii școlilor sovietice au la îndemână numeroase forme de ridicare a calificării, numeroase forme de continuă perfecționare a măestriei pedagogice. Una din aceste forme își găsește exprimarea în „lecturile pedagogice anuale", organizate și conduse de Academia de Științe Pedagogice. Lecturile pedagogice dau cadrelor didactice posibilitatea să facă un larg schimb de experiențe, să cunoască cele mai actuale probleme teoretice ale pedagogiei, să generalizeze practica lor, să participe la activitatea științifică a Academiei de Științe Pedagogice.

„Lecturile pedagogice anuale" au devenit cunoscute de toate cadrele didactice ale Uniunii Sovietice. In fiecare an crește numărul învățătorilor și profesorilor care depun lucrări în cadrul acestor „lecturi". Astfel, folosind experiența cadrelor didactice, împletind strâns teoria cu practica, pedagogia sovietică se desvoltă necontenit.

In acest an școlar au fost prezentate în cadrul „lecturilor pedagogice" 2136 lucrări; numărul lor a crescut simțitor — comparativ cu anul trecut, când au fost prezentate 1828 lucrări.

Problemele tratate în aceste lucrări sunt foarte variate. Ele privesc aplicarea în școală a experienței marelui pedagog A. S. Macarenco, activitatea dirigintelui, munca cu pionierii și comsomoliștii, problemele educației în familie, educația preșcolară, educația estetică, educația fizică și higiena. O serie de lucrări vorbesc despre activitatea instructiv-educativă în casele de copii sau despre problemele învățământului politehnic. Deasemeni, numeroase lucrări tratează problemele activității instructiv-educative în școlile pentru tinerii muncitori, problemele pregătirii și calificării cadrelor. Multe lucrări se ocupă de problemele metodicii, de problemele de psihologie și logică, de problemele studierii și extinderii experienței înaintate.

Printre autorii acestor lucrări se întâlnesc, alături de învățători și profesori, metodiști, directori de școli, educatoare și chiar părinți, cetățeni obișnuiți ai Uniunii Sovietice, preocupați de problemele educative.

In anul acesta, „lecturile pedagogice" s'au desfășurat în primăvară sub conducerea institutelor Academiei de Științe Pedagogice.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de M. A. Melnicov, vicepreședinte al Academiei de Științe Pedagogice. Au fost expuse apoi, de către autorii respectivi, șase lucrări tratând problemele cele mai actuale ale pedagogiei. Lucrările au continuat pe secții, în diferite școli ale Moscovei.

Desbaterea problemelor privind munca școlilor elementare și medii a fost condusă de Institutul de Teorie și Istorie a Pedagogiei al Academiei de Științe Pedagogice. Din cele 676 lucrări repartizate acestui institut au fost expuse în secții 244 lucrări, dintre care 109 au fost premiate.

In aceste zile de sărbătoare pentru cadrele didactice sovietice am asistat la activitatea secției: „Munca educativă în școală", ținută în cadrul Institutului de Teoria și Istoria Pedagogiei, secție condusă de H. I. Boldârev, candidat în științele pedagogice, specialist în problemele de educație a moralei comuniste.

Cu câtă căldură și dragoste pentru munca lor, cu cât devotament față de cauza comunistă, cu câtă adâncă cuncaștere a problemelor pedagogice au expus fapte din practica lor învățătorii și profesorii care au participat la lucrările acestei secții. Am avut în fața mea pe unii dintre cei mai buni pedagogi ai Țării Socialismului, din mâna cărora au ieșit atâtea serii de tineri comsomoliști, de activi constructori ai vieții noi.

Invățătoarea A. V. Derevșcova, dela școala Nr. 5 din Stalingrad, a arătat cum a reușit să educe patriotismul socialist al elevilor din clasele I—IV folosind exemplul eroicilor apărători ai Stalingradului.

Invățătoarea M. A. Lifșiț, dela școala Nr. 562 din Moscova a arătat ce mijloace întrebuințează pentru educarea elevilor în spirit comunist și cum organizează colectivul de elevi în clasele I—II elementare.

In urma a cinci ani de experiență, învățătorul A. I. Dulov, director al școlii de băieți Nr. 16 din Ircuțk, a ajuns la concluzii prețioase pentru pedagogie în ceeace privește organizarea muncii colective a diriginților.

Invățătoarea P. I. Lebedeva, dela școala medie din Racsinsk, regiunea Tambovski, a vorbit despre experiența ei în domeniul studierii particularităților individuale ale elevilor.

In condiții grele, învățătoarea Z. I. Sefer, dela școala elementară de 7 ani din Cerkasc, regiunea Orlovsc, a reușit să găsească noi metode de educare a disciplinei conștiente a elevilor, legând această problemă de organizarea colectivului de elevi.

Invățătoarea A. D. Diaconova, dela școala medie din Cupavinsc, raionul Noginsc, regiunea Moscova, a vorbit despre „Studierea vieții și activității marelui conducător V. I. Lenin de către elevii clasei a VIII-a".

Toate expunerile au fost ilustrate de materialul didactic executat de elevi și de lucrările elevilor pe marginea materialului studiat.

In cadrul discuțiilor s'a accentuat importanța anumitor probleme legate de trăsăturile moralei comuniste pe care învățătorul trebue să le educe în formarea caracterului copiilor ca: dragostea arzătoare de patrie, umanismul socialist, disciplina conștientă, ajutorul prietenesc și tovărășesc, bărbăția și eroismul, dreptatea și onoarea, dragostea și respectul față de muncă, arătându-se totodată, pe baza experienței practice, metodele cele mai bune de educare a acestor trăsături morale.

Din discuții s'a desprins înaltul rol și răspunderea ce stă în fața învățătorului în mânuirea acestor metode.

Trăgând concluziile, H. I. Boldârev, conducătorul secției, a accentuat valoarea fiecărei lucrări expuse, a dat învățătorilor sfaturi pentru munca lor practică viitoare. Deasemeni, el a arătat că un număr destul de mare dintre lucrările prezentate vor fi tipărite de Academie și publicate.

„Lecturile pedagogice" din acest an s'au încheiat cu o ședință plenară în cadrul căreia fiecare conducător de secție a vorbit pe scurt de rezultatele muncii secției pe care a condus-o. In continuare, I. A. Cairov, președinte al Academiei de Științe Pedagogice și ministru al învățământului, a vorbit despre rezultatele acestei conferințe, subliniind problemele noi ce trebue rezolvate de învățătorii sovietici. S'au împărțit apoi premii învățătorilor și profesorilor care s'au distins prin activitatea lor.

„Lecturile pedagogice anuale" ale cadrelor didactice sovietice sunt încă o mărturie a puterii de neînvins a științei sovietice care, cu fiecare zi, înregistrează noi cuceriri pe drumul construirii comunismului.

MARIA BARBULESCU
Aspirantă la Institutul Pedagogic „V. I. Lenin" din Moscova

Legând teoria cu practica

La Institutul de Minereuri din orașul Brad, anul școlar s'a încheiat cu rezultate bune. Datorită muncii stăruitoare dusă de conducerea institutului, de cadrele didactice și de studenți, datorită îndrumărilor primite din partea organizației de bază și sprijinului temeinic al organizației U.T.M., Institutul de Minereuri din Brad a izbutit să obțină unele succese. In anul IV, de exemplu, procentul de promovați este de 100%. Printre studenții care s'au distins sunt mulți dintre cei veniți în facultate direct din producție. Astfel sunt studenții din anul II Toma Nicolae, care este al doilea pe institut, Niculiță Mihai, Rădulescu, etc.

După încheerea anului școlar, prima grijă a conducerii Institutului a fost organizarea temeinică a practicii în producție. Această practică este deosebit de importantă, pentru că ea ajută pe viitorii ingineri să lege concret teoria de practică, să muncească efectiv în minele în care vor avea curând de îndeplinit un rol însemnat, să învețe deia minerii fruntași caracteristicile esențiale ale muncii practice și să contribue ei înșiși la introducerea metodelor înaintate sovietice de exploatare a minelor.

In acest an, studenții Institutului de Minereuri din Brad au fost repartizați pentru a-și executa practica la combinatele de exploatare a minereurilor din Brad și Baia Mare. Acest stagiu de practică se face pe anii de studiu în raport cu materialul teoretic, parcurs în timpul anului școlar. De pildă: studenții din anul I fac practică de ateliere, cei din anul II practică de mină, cei din anul III execută stagiul de practică în uzinele de preparare a minereului, iar studenții anului IV își fac practica legată de problema primită pentru proectul de diplomă, culegând datele concrete necesare alcătuirii proectului.

Munca de organizare a practicii în producție a preocupat mult conducerea institutului. Direcția de studii, în colaborare cu cadrele didactice de specialitate, a organizat ședințe de îndrumare asupra modului cum trebue să se desfășoare practica în producție și asupra principiilor de întocmire a carnetelor de practică. Folosindu-se experiența din anii trecuți, în anul acesta practica a fost organizată pe ani de studii și pe specialități, ceeace a prilejuit o mai adâncă analiză a problemelor și a contribuit la lămurirea studenților asupra importanței și necesității stagiului de practică. S'au ținut ședințe speciale de îndrumare cu absolvenții institutului cărora li s'au dat lămuriri privitoare la tehnica culegerii datelor necesare pentru întocmirea proiectului de diplomă.

Pentruca practica să fie executată în condiții cât mai bune, studenții au fost repartizați în două serii. In vederea asigurării controlului și îndrumării muncii studenților, direcția de studii a instituit ului a destinat din vreme profesori, conferențiari și asistenți de specialitate, responsabili cu practica. Ei au misiunea de a lua legătura cu responsabilii cu practica din partea combinatelor miniere unde studenții își fac stagiul de practică, pentru a coordona și adapta programele de practică alcătuite de institut la specificul fiecărei exploatări în parte. Ei au deasemeni sarcina de a îndruma efectuarea practicii pe teren, dând lămuriri studenților asupra felului cum se pot documenta asupra fiecărei probleme ivite în procesul de producție. O grijă deosebită depun acești responsabili pentru a ajuta pe studenți să-și întocmească carnetele de practică necesare adâncirii studiilor teoretice și perfecționării lor ca tehnicieni specialiști. Repartizarea la practică s'a făcut de comun acord cu organizația U.T.M., ținându-se seama de importanța activității pe care această organizație trebue să o desfășoare în timpul practicii, când este necesară o intensificare a muncii de ridicare a nivelului politic și ideologic al studenților.

Conducerea Institutului de Minereuri din Brad s'a preocupat îndeaproape de condițiile de viață ale studenților aflați la practică. Pe lângă bocanci, salopete și haine de protecție, institutul s'a îngrijit ca studenții să aibă o cazare cât mai bună și o masă cât mai substanțială. Căminul Institutului de Minereuri, de pildă, oferă condiții bune de cazare pentru toți studenții care fac practică în întreprinderile învecinate orașului Brad. Problema mesei a fost rezolvată de conducerea U.T.M. și a sindicatului din Institut de comun acord cu conducerea Combinatului Minier.

Datorită muncii organizației U.T.M. din Institut, studenții care fac practică la minele din jurul Bradului vor duce, concomitent, și o interesantă activitate culturală și sportivă. Astfel, organizația U.T.M. va alcătui programe artistice pe care le va reprezenta în satele moțești. Deasemeni s'a programat o excursie de studii la Caraci, unde studenții ajutați de profesorul de geologie, vor urmări interesante formații geologice și miniere.

Muncind cu devotament și în timpul stagiului de practică în producție, studenții Institutului de Minereuri din orașul Brad contribue la efortul tuturor minerilor din patria noastră care și-au încordat toate puterile pentru înfăptuirea și depășirea Planului cincinal în sectorul producției metalelor. Studenți ca Dineș Ion — primul pe institut — sau Toma Nicolae, ridicat dintre minerii din Brad, muncesc stăruitor atât în mină cât și în organizația U.T.M., obținând succese mulțumitoare.

Insușindu-și temeinic cunoștințele și legându-le strâns de practica construirii socialismului, studenții Institutului de Minereuri vor deveni cadre de nădejde în lupta pentru desvoltarea industriei socialiste în patria noastră.

„Editura Tineretului" recomandă următoarele cărți pentru pionieri și școlari pe timpul vacanței de vară:

Pentru clasa III-a, a IV-a și a V-a

G. COȘBUC: Poezii.
V. ALECSANDRI: Ostașii noștri.
ION SLAVICI: Zâna Zorilor.
M. SADOVEANU: Dumbrava minunată.
M. SADOVEANU: Povestiri.
NINA CASSIAN: Nică fără frică.
A. G. VAIDA: Micul patriot.
E. CAMILAR: Povestiri la focul de tabără.
AL. C. CONSTANTINESCU: Cei trei voinici.
I. JIPA: Clocot voinicul.
P. LUSCALOV: Nufărul roșu.
EUGEN JIANU: Povestiri vânătorești.
MIOARA CREMENE: Povestea Scânteii.
N. MINEI: Țara în care copii nu râd.
N. MINEI: Prietenul nostru Allan.
GH. POGONEȘTI: Basme.
M. GORKI: Pepe.
P. BAJOV: Greierul verde.
A. P. CEHOV: Povestiri.
A. I. ULIANOVA: Copilăria lui Lenin.
A. GAIDAR: Timur și băeții lui.
V. CATAEV: Fiul regimentului.
V. GUBAREV: Pavlic Morozov.
BRONIEWSKA: Kristek din Varșovia.
A. ALEXIN: Zile de tabără.
S. MIHALOCOV: La muzeul lui V. I. Lenin.
D. NAGHIȘCHIN: Povești de pe Amur.
L. VORONCOVA: Satul Gorodiște.
A. GOLUBEVA: Povestiri despre Serioja Costricov.
G. RUBLEV: Cântecul păcii.
V. OSEEVA: Vasioc Trubaciov și prietenii săi.
* * *: Merele de aur.
I. VOLC: Coreea luptă.
E. MAMEDHANLI: Bobocii de trandafir.
I. SOTNIC: O pasăre nemaivăzută.
GAVRILOV: Egorca.

Sub tipar

V. HUGO: Gavroche.
V. IMBER: Povestiri despre copii.

Să ne îmbunătățim munca pe baza experienței câștigate

An de an se îmbogățește experiența mea în munca de conducere a școlii. An de an, învățămintele pe care le trag din activitatea variată și complexă desfășurată în școală se adaugă cunoștințelor mele și mă ajută să-mi îndeplinesc mai bine sarcinile.

Cu prilejul întocmirii raportului general de activitate anuală a școlii am analizat cu grijă fiecare latură a activității mele. Am putut înțelege astfel și mai clar cauzele succeselor și lipsurilor în munca școlii noastre precum și măsurile pe care va trebui să le iau în anul viitor pentruca școala pe care o conduc să meargă dela început pe un drum mai bun. Mă opresc acum asupra câtorva aspecte ale muncii de conducere a școlii, pentru a arăta concluziile la care am ajuns în urma analizei făcute, pentru a arăta învățămintele pe care le-am tras.

A devenit clar pentru mine faptul că, dela începutul anului, va trebui să dau o mai mare importanță problemei închegării colectivului didactic. Oamenii care lucrează în școală, învățătorii și profesorii trebue să muncească în cea mai perfectă colaborare. Aceasta este una din principalele condiții care asigură desfășurarea unei activități roditoare. Trebue asigurată dela început colaborarea strânsă între cadrele didactice, trebue asigurat un sistem unic de lucru. Intregul colectiv trebue să urmărească aceleași obiective folosind căile cele mai potrivite pentru aducerea lor la îndeplinire. Tocmai de aceea, trebue să existe aceleași cerințe față de elevi, aceleași atitudine față de aspectele pozitive sau față de greșelile lor, aceleași exigență din partea tuturor. De importanța acestui lucru mi-am dat seama de mult și am reușit să-l realizez în oarecare măsură în anul acesta. Va trebui însă să fac eforturi mai susținute în această privință, chiar dela începutul anului școlar viitor.

Va trebui să discutăm, în consiliul pedagogic al școlii, liniile mari după care ne vom orienta în desfășurarea muncii noastre. In această privință, cuvântarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor reprezintă pentru noi un program vast de muncă, indicându-ne problemele esențiale cu privire la ridicarea nivelului științific și ideologic al predării materiilor, cu privire la realizarea educației comuniste a tineretului, cu privire la întărirea contribuției noastre în domeniul muncii obștești. Pe baza acestor sarcini trasate școlilor noastre va trebui să luăm hotăriri concrete, pe care fiecare dintre noi să le îndeplinească cu strictețe. In munca mea de control intern voi urmări cu mare grijă aducerea la îndeplinire a hotăririlor luate, astfel încât în școală să existe un sistem unitar de muncă, un ritm unitar. Fiecare va trebui să știe dela început obligațiile pe care le are și căile pe care va merge pentru îndeplinirea lor.

Pentru continua îmbunătățire a întregii activități din școală voi da în anul viitor o mult mai mare atenție răspândirii experienței celor mai destoinice cadre didactice. Voi strânge cele mai prețioase experiențe în jurul profesorilor cu experiență, în jurul celor mai pricepuți, pentruca toți să învețe dela ei.

Analiza muncii anului încheiat m'a ajutat să strâng mult material în legătură cu experiențele înaintate ale cadrelor didactice din școala noastră. Voi căuta să le aduc la cunoștința cadrelor didactice încă înainte de începerea anului școlar, pentruca ele să fie însușite de întregul colectiv. Paralel cu aceasta voi răspândi în școala noastră experiențele pozitive ale altor școli.

Inainte de începerea cursurilor, între 25 August și ziua deschiderii anului școlar, vor lua ființă și își vor începe activitatea colectivele pe specialități. In perioada dinaintea începerii cursurilor, profesorii vor consulta în cadrul acestor colective programele de învățământ și manualele, își vor alcătui planurile de muncă. O deosebită atenție vom da în această privință ajutorării și îndrumării cadrelor tinere de către profesorii cu experiență. In anul viitor voi căuta să mă sprijin mai mult pe ajutorul acestora. Voi merge uneori la ore însoțit de ei pentru a mă ajuta să înțeleg mai în profunzime problemele de specialitate. Observațiile noastre vor fi expuse sub formă de referate în consiliile pedagogice, pentruca astfel să fie ridicat nivelul predării în școală.

In anul viitor va trebui să dau o mai mare atenție controlului îndeplinirii sarcinilor. Am văzut că oricât de bine, oricât de amănunțit ar fi întocmit planul de muncă, o slăbire a controlului are ca urmare delăsarea, neîndeplinirea în bune condițiuni a sarcinilor. De aceea, mă voi strădui să trec la un control mai adânc și mai operativ.

Am constatat din munca anului acesta că multe lipsuri în ceeace privește învățătura și conduita elevilor s'au datorat faptului că ei nu și-au întrebuințat cu folos timpul liber, că nu au fost îndrumați îndeajuns nici de școală și nici de părinți în acest sens. De aceea, voi cere diriginților să dea o atenție deosebită problemei îndrumării activității în afară de școală a elevilor.

Pentru complectarea și buna întreținere a materialului didactic necesar predării lecțiilor, am cerut învățătorilor și profesorilor să-mi dea liste de tot ceeace le trebue în anul viitor. Cu acest prilej ei au arătat și ce lucrări sunt necesare pentru repararea sau complectarea materialului existent. Pornind de aci, am alcătuit apoi, în colaborare cu organizația UTM din școală, colective de elevi care vor lucra, sub conducerea profesorilor, în vederea reparării materialului didactic.

In anul încheiat am primit un ajutor însemnat din partea comitetului de părinți. Voi căuta să atrag și în anul viitor, chiar dela început, pe părinți în sprijinul școlii. In această privință trebue însă să lichidez cu o lipsă din munca mea de până acum. Trebue să atrag mai mult, atât comitetul cât și pe părinții elevilor, în sprijinul muncii instructiv-educative, pentru a nu limita colaborarea cu ei, așa cum am făcut până acum, numai la problemele materiale. Diriginții vor primi această sarcină pe care vor trebui s'o aducă la îndeplinire dela începutul anului viitor. In acest scop va trebui îmbunătățită organizarea ședințelor cu părinții. In ordinea de zi a ședințelor este necesar să se cuprindă discuții pe teme educative, referate cu conținut pedagogic din care părinții să învețe cum trebue să sprijine activitatea instructiv-educativă a școlii.

In calitatea mea de conducător al școlii, am avut lipsa de a mă lăsa copleșit de problemele administrative, și a neglija în felul acesta problemele procesului de învățământ, a cărui îndrumare constitue de fapt principala mea sarcină. In ceeace privește munca administrativă, am învățat multe lucruri în cursul anului acestuia. Am reușit să organizez mai bine munca personalului administrativ, să dau directive concrete, sarcini precise fiecăruia, așa încât să nu fie nevoie de mine în fiecare moment, să fie deajuns ca eu să controlez numai. In anii trecuți, deși țineam adeseori ședințe cu personalul administrativ și discutam măsurile necesare pentru acoperirea diferitelor nevoi ale școlii, totuși, dat fiind că gestionarii (administratorul internatului, intendentul, bibliotecarul etc.) nu știau de ce sume dispun, fondurile nu puteau fi în mod just folosite. Pe de o parte rămâneau sume necheltuite, iar pe de alta multe nevoi neîmplinite. In anul acesta am ținut la sfârșitul fiecărei luni ședințe, în care contabilul comunica fiecărui gestionar în parte sumele pe care le are la dispoziție. In felul acesta nu au mai rămas sume necheltuite și au putut fi împlinite la vreme toate cerințele.

Aș putea să dau încă multe exemple. Invățămintele trase din activitatea anului încheiat sunt numeroase. Este necesar însă să știm să punem în valoare aceste învățăminte, să le folosim pentru a îmbunătăți munca anului viitor. In acest sens voi face eforturi susținute. Conștient de faptul că aceste eforturi vor fi cu atât mai rodnice cu cât vor fi mai just îndrumate și cu cât vor fi serios sprijinite de toți factorii care contribue la bunul mers al muncii din școală, voi cere mult mai mult decât până acum ajutorul organizației noastre de bază, voi strânge și mai mult legăturile cu grupa sindicală și cu organizația U.T.M., mă voi bizui în mai mare măsură pe întregul colectiv didactic al școlii.

ALEXANDRU IORDACHE
directorul școlii medii de băieți nr. 2 din București

FOILETON

Nu se putea altfel?

Scena reprezintă biroul șefului secției de învățământ a raionului Tg. Jiu. Sunt de față și directorii și directoarele școlilor medii din oraș. Inarmați cu planuri, cu orare, cu dosare, toți discută aprinși o chestiune foarte importantă și greu de rezolvat. Ședința durează de un ceas, și pare să mai dureze. Nu găsesc soluția unei probleme administrative. Concentrându-se câteva minute, însemnând cu creionul rotocoale pe o coală de hârtie, făcând gesturi care vor să zică: „asta ici", „celălalt dincolo", adunând și scăzând cifre latine și cifre arabe, tovarășul inspector șef ridică o mutră hotărâtă și grăește, apăsând cuvintele:

— Trebue, tovarăși, trebue să ajungem la o soluție. Altfel nu se poate. Intelegeți? Sarcină trasată de secția regională!

— Să ajungem, — mormăie un director. Dar cum?

— Cum ai să faci o catedră întreagă, la o singură școală, acum în ultimul pătrar?

— Uite cum: procedăm strategic. Dumneata, tovarășe directoare dela liceul de fete, iei aceste trei ore dela clasa a XI-a, pe care le are în plus tovarășa Levitchi...

— Le iau... Și pe urmă?

— Pe urmă le dai tovarășei Mălăescu Ana.

— Dece? Ea are o catedră completă, plus o oră. Ce-i tre...

— Tocmai de aceea! Dai tovarășei Mălăescu clasa a XI-a cu 3 ore și-i iei clasa a IX-a B, care are 4 ore.

— Și ce-am realizat cu asta?

— Am realizat patru ore în loc de trei. O economie, nu? Aceste 4 ore dela clasa a IX-a B le adăugăm la cele 14 ore dela clasele a V-a și a VI-a și facem 18 ore. (Scrie cu creionul): 14+4=18.

— Nu se poate. Aceste clase sunt ale tovarășei Baltaru Silvia.

— Nu-i nimic. Îi mai rămân 8 ore la alte clase.

— Adică îi desființăm catedra?

— Nu. Ai răbdare să-mi desfășor planul până la capăt. Tovarășe director dela școala pedagogică de băieți, câte ore suplimentare ai?

— Cinci.

— Bun. Cinci la mână (scriind): 5. Școala de educatoare?

— Tot cinci.

— Total zece (iar scrie): 5+5=10.

— Mulțumiți-vă cu zece ore, tovarășe inspector. Suntem la sfârșitul anului și se face o perturbare prea mare pentru...

— Ai răbdare, tovarășe! Care va să zică: 5 ore dela pedagogica de băieți, plus 5 de la educatoare, plus 8 dela liceul de fete... (Scriind): 5+5+8=18, — adică exact o catedră. Tocmai ce-mi trebue.

— Insfârșit! — suspină cineva ușurat. Bine că s'a găsit o formulă.

— Bine că nu mai mutăm pe nimeni...

— Propun așa (vorbește și scrie): Tovarășa Baltaru se mută cu 5 ore la pedagogica de băieți, plus 5 ore la pedagogica de fete, plus 8 la Școala medie de fete...

— Bine, dar... dar e sfârșitul anului...

— E perioada recapitulărilor, a repetiției.

— A pregătirilor pentru examen...

— Dați celui nou venit orele disparate. Nu-i pedagogic ca în timpul anului...

— Nu se poate! Îmi trebue o catedră întreagă, bloc, la o singură școală, la o școală bună, cu clase bune, cu eleve bune, pentru...

— Pentru?

— Pentru soția tovarășului șef dela regiune. Știți, v'am spus: se mută dela Turnu Severin...

Ședința mai durează câteva clipe, mută de uimire și amețită de complicația cu care a fost rezolvată problema catedrei pentru soția tovarășului șef dela regiune, tocmai acum când era gata să se încheie anul școlar.

In zilele următoare, ședința se redeschide, pe școli, pentru a definitiva în amănunt hotărârea întortochiată și năstrușnică a secției, pentru a aplana felurite conflicte, pentru a tempera diverse proteste și, mai cu seamă, pentru a putea întocmi un nou orar, ca elevii să piardă cât mai puține ore și ca neajunsurile în procesul de învățământ să fie cât mai mici.

★

Se mai zice însă că cei doi șefi ai secțiilor respective s'au mirat cum de s'au găsit unii care n'au înțeles „situația" și au „obiectat" împotriva procedeului mai sus amintit.

Dacă se mai miră și acum, suntem gata să le mai oferim o scenă, cu unii care sunt cam servili și alții cam abuzivi.

RADU TUDOR

Noul comitet sindical raional

În dimineața zilei de 22 Iunie a. c., cei 36 de delegați aleși în adunările ținute la centrele de comune din raionul Snagov, regiunea București, s'au adunat spre a alege noul comitet sindical raional.

Darea de seamă, prezentată de tov. C. Popovici, președintele biroului sindical raional, a ilustrat multiplele realizări ale muncii sindicatului de învățământ precum și unele lipsuri în activitatea biroului. Raportul a arătat că, în fața biroului sindical raional, au stat următoarele sarcini importante : sprijinirea secțiunii de învățământ în îndeplinirea planului de stat în sectorul învățământului, lupta pentru continua îmbunătățire a condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice, activitatea politico-culturală în rândurile învățătorilor și profesorilor, întărirea organizatorică a sindicatului, intensificarea muncii de culturalizare a masselor etc.

Pentru îndeplinirea acestor obiective, biroul sindical de învățământ din raionul Snagov a depus o stăruitoare activitate. Astfel, a sprijinit secția de învățământ în îndeplinirea planului de școlarizare, reușind să obțină la unele școli (Ștefănești, Crețuleasa) o frecvență de 100 la sută chiar dela începutul anului școlar.

Sindicatul s'a preocupat și de îmbunătățirea muncii didactice a învățătorilor și profesorilor, contribuind la obținerea unor rezultate bune în activitatea instructiv-educativă.

Pe lângă școala din comuna Fierbinți-Târg, a funcționat un curs seral sindical, frecventat de 35 de membri ai sindicatului din Fierbinți-Târg și satele vecine.

Biroul sindical raional de învățământ s'a îngrijit de cazarea celor aproape 50 de cadre didactice tinere, de aprovizionarea salariaților cu combustibil, petrol, alimente, de organizarea odihnei etc.

Darea de seamă a scos în evidență și unele aspecte negative din munca grupelor și a biroului sindical raional. In acest sens, au fost arătate lipsurile grupelor sindicale dela școlile din comunele Tunari, Baloteşti, Moara Săracă etc., ca și lipsurile comitetului raional, care n'a sprijinit munca profesională a cadrelor didactice. Darea de seamă a criticat apoi cu severitate atitudinea învățătorului Pascu Teodor dela școala din comuna Grădiștea. Acest învățător folosește încă în munca lui metodele pedagogice burgheze și afirmă că unii elevi sunt needucabili, încercând astfel să motiveze lipsurile propriei sale activități. Deasemeni, au luat atitudine hotărîtă împotriva abaterilor profesorului diriginte Neagu Alexandru dela școala din comuna Tâncăbești. Acesta folosește metode nejuste de educare, săvârșind în acelaș timp abateri grave dela morala proletară.

Au urmat discuțiile în cadrul cărora unii dintre delegați au vorbit despre lipsurile biroului raional.

Tov. Ion Stelian, de pildă, a arătat că biblioteca sindicatului nu este pusă la dispoziția cadrelor didactice, că membrii biroului sindical nu au îndrumat suficient munca grupelor. Tov. D. Anghel a arătat că biroul sindical raional nu s'a preocupat de popularizarea metodelor de muncă ale învățătorilor fruntași.

Discuțiile pe marginea dării de seamă n'au scos însă la iveală toate lipsurile muncii biroului sindical raional.

S'a observat din partea delegaților prezenți la conferință o lipsă de combativitate, de curaj în scoaterea la iveală a lipsurilor. Astfel, nu s'a criticat faptul că biroul sindical raional nu a sprijinit activitatea grupelor sindicale, nu s'a interesat îndeaproape dacă acestea au planuri de muncă judicios întocmite și dacă acolo unde grupele au planuri de activitate, ele îndeplinesc sarcinile prevăzute. Așa s'a putut întâmpla că unele grupe sindicale, ca, de exemplu, cea din comuna Tunari, n'au ținut de aproape nouă luni de zile nici o ședință. Biroul sindical raional n'a fost criticat serios nici pentru faptul că a neglijat într'o mare măsură ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice. Între sindicat și sfaturile populare nu a existat o colaborare strânsă.

Delegații au ales apoi noul comitet sindical, comisia de cenzori și delegații pentru conferința regională. Au fost propuși și aleși cei mai buni și mai muncitori membri ai sindicatului, oameni care au dovedit că muncesc cu dragoste pentru îndeplinirea sarcinilor pe care partidul nostru le pune în fața sindicatelor.

Lichidarea lipsurilor existente în munca fostului birou constitue o sarcină de căpetenie pentru comitetul sindical nou ales, care va trebui să se preocupe îndeaproape de sprijinirea muncii cadrelor didactice atât în școală cât și pe tărâm politic, social și cultural.

Țăranii muncitori construesc școli noi prin autoimpunere

Cu fiecare zi care trece, țăranii muncitori își manifestă tot mai mult dorința de a sprijini acțiunea de construire a noi școli, cămine culturale, dispensare, etc. Cu prilejul adunărilor populare ce s'au desfășurat în toată țara, țăranii muncitori au făcut numeroase propuneri menite a ajuta la înflorirea comunelor și satelor. De îndată ce aceste propuneri au fost acceptate, sute de mii de țărani muncitori au păşit la traducerea în fapte a hotărîrilor luate.

Conștienți că înflorirea satelor depinde de contribuția lor de muncă și de sprijinul lor bănesc, țăranii muncitori au și început a-și achita sumele stabilite prin autoimpunere pentru ca din aceste sume să se poată efectua lucrările hotărîte de ei cu prilejul adunărilor populare .

Astfel în raionul Roman, regiunea Bacău, adunările populare ale țărănimii muncitoare au hotărît să construiască numeroase școli noi, cămine culturale, case de naștere etc.

La Gherăești, de exemplu, peste 900 de țărani muncitori au participat la adunarea populară. Ei au hotărît să construiască un nou local de școală în satul Gheorghe Doja pentru copiii țăranilor muncitori. Propunerea pentru construcția școlii a fost făcută de către țăranul muncitor Ion Bogza, membru al întovărășirii agricole permanente din sat. Acestei propuneri s'a asociat țăranul sărac Vasile Popa și mai mulți alții. Hotărîrea adunării populare a și început imediat a prinde viață. Țăranii muncitori din satul Gheorghe Doja, membri ai întovărășirii agricole permanente tip T.O.Z., îndrumați de organizația de bază P.M.R. ajutați de învățători și mobilizați de organizațiile de massă, au început să transporte la locul construcției cantitățile de nisip și prundiș necesare. Prin muncă voluntară au fost cărate până în prezent peste 40 m. c. de nisip și circa 60 m. c. de prundiș. Sfatul popular a luat măsuri pentru asigurarea materialelor necesare temeliei. Deasemeni, sfatul popular și directorul școlii au încheiat un contract cu fabrica de cărămidă din localitate spre a se asigura cele 40.000 cărămizi necesare zidăriei.

Asemenea inițiative au fost luate și în comunele Boghicea și Văleni. La Boghicea, aproape 700 țărani muncitori au hotărît construirea unei școli cu patru săli de clasă în locul vechii clădiri. In adunarea populară din această comună țăranii muncitori au hotărît ca, din sumele adunate prin autoimpunere, să se termine și localul școlii din Căușeni.

Țăranii muncitori din Văleni, au hotărît, în adunarea populară ce a avut loc la începutul lunii Iunie, să construiască cu sumele ce se vor aduna prin autoimpunere un cămin cultural în satul Moreni și să facă reparațiile necesare școlilor din satele Văleni, Munteni și Moreni. Cadrele didactice din aceste comune duc o intensă muncă de lămurire în rândurile țăranilor muncitori, mobilizându-i să achite la vreme cotele stabilite prin autoimpunere și să ajute cât mai mult prin muncă voluntară la înfrumusețarea satelor în care trăiesc.

Asemenea acțiuni au fost inițiate și în alte sate și comune ale raionului Roman. In adunările populare ținute până în prezent s'a hotărît construirea unui număr de 8 școli în întreg raionul precum și amenajări sau reparații la un număr de 32 școli existente. Înfăptuirea acestor hotărîri ale țărănimii muncitoare va duce la o continuă înflorire a satelor și comunelor din raionul Roman, la ridicarea nivelului de trai și de cultură al oamenilor muncii depe ogoare.

C. HUȘANU

Expoziția Industrială a R. D. Germane

Un stand cu material didactic la Expoziția Industrială a R.D. Germane

Acum câteva zile s'a deschis în Capitala țării noastre Expoziția Industrială a R. D. Germane menită să contribue la lărgirea și intensificarea legăturilor de prietenie între poporul nostru și poporul german, la cunoașterea mai adâncă de către oamenii muncii din țara noastră a mărețelor realizări obținute de R. D. Germană.

La Expoziție vizitatorii pot admira, motoare și mașini de forță, utilaj pentru industria minieră, strungul rapid, etc.

O puternică desvoltare a luat în R. D. Germană industria mașinilor de transport. La expoziție pot fi văzute macarale și mecanisme de ridicare și transport, biciclete, automobile, concasoare mobile etc. Un deosebit interes stârnesc produsele industriei de echipament chimic și electrotehnic.

In numeroase vitrine sunt expuse produsele industriei mecanice de precizie și optice, una din cele mai desvoltate ramuri ale industriei din R. D. Germană: mașini și aparate pentru examinarea textilelor, hârtiei, cauciucului, pielei și metalelor, măsurătoare termice, instrumente chirurgicale, lentile, aparate cinematografice, etc.

Alegerile sindicale în raionul Câmpulung

Campania prezentării dărilor de seamă și a alegerii noilor organe sindicale ale sindicatelor de învățământ se desfășoară în mod activ pe întreg cuprinsul țării. Sute de învățători și profesori din diverse colțuri ale raioanelor se întrunesc în conferințe raionale pentru a alege în fruntea organelor sindicale pe cei mai buni membri ai sindicatelor de învățământ, pe fruntașii în munca didactică și socială, oameni care, prin munca și atitudinea lor, dovedesc că sunt atașați cu trup și suflet regimului nostru de democrație populară.

O astfel de conferință a avut loc în ziua de 29 Iunie a.c. în orașul Câmpulung, regiunea Argeș.

In afară de cei 51 delegați participanți la conferință au mai luat parte reprezentanți ai Comitetului raional de partid, ai sfatului popular raional, președintele C.S.R. Argeș și alți invitați.

Sala în care a avut loc conferința raională, frumos pavoazată cu lozinci și tablouri, atenția cu care a fost urmărită darea de seamă, discuțiile purtate ca și alegerea propriu-zisă au dovedit o temeinică muncă de pregătire a acestui însemnat eveniment în activitatea sindicatelor noastre.

Din expunerea dării de seamă au reieșit o serie întreagă de aspecte pozitive ale muncii biroului sindical raional cât și a grupelor sindicale. A fost arătată astfel pe larg munca desfășurată de grupele sindicale pentru antrenarea cât mai activă a cadrelor didactice în îmbunătățirea muncii didactice și îndeplinirea sarcinilor prevăzute în planurile de muncă, munca desfășurată de învățători și profesori pentru alfabetizarea neștiutorilor de carte, muncă în care s'au evidențiat membrii grupelor sindicale Rucăr, Valea Popii ș.a. precum și activitatea desfășurată pe tărâmul culturalizării masselor și a sprijinirii transformării socialiste a agriculturii, acțiune în care au lucrat cu râvnă membrii grupelor sindicale din Boteni și Vlădești.

Darea de seamă prezentată a scos însă în relief și multe lipsuri ale muncii biroului sindical raional, lipsuri ce s'au răsfrânt apoi și la comitetele de instituție și la grupele sindicale. O lipsă importantă a grupelor sindicale este aceia că unele din ele ca Mihăești, Puteni, Bughea de Sus nu au depus o stăruitoare activitate pentru îndeplinirea planului de școlarizare. Au fost însă și grupe sindicale care au mobilizat prea puțin cadrele didactice pentru a ține o strânsă legătură cu părinții elevilor; datorită acestei deficiențe frecvența în școlile respective a fost slabă. Această lipsă au avut-o mai ales unii învățători și profesori ca Ivanciuc Boris din Puteni și Bulacu Ion din Vlădești, care nu au ținut o strânsă legătură cu familiile elevilor. Lipsuri s'au observat apoi și cu ocazia examenelor de sfârșit de an, când comitetele de instituție și grupele sindicale, în loc să îndrumeze cadrele didactice asupra modului cum trebue să se desfășoare examenele, au permis ca biletele de bază și anexele lor, să fie împărțite odată la jumătate din elevii clasei.

Deasemeni, darea de seamă a scos în evidență și unele lipsuri ale muncii comisiei de asigurări sociale, criticând biroul sindical regional și secția de asigurări sociale a Uniunii, care nu au făcut niciodată verificarea gestiunii de asigurări sociale a sindicatului.

Discuțiile purtate pe marginea dării de seamă au scos în evidență că darea de seamă, deși destul de desvoltată, nu a reușit să analizeze decât numai activitatea desfășurată de biroul sindical raional pentru îndeplinirea planului pe linie de învățământ.

Delegații înscriși la discuții au ridicat probleme importante care au arătat multe din lipsurile activității sindicale din raionul Câmpulung. Astfel, tovarășul I. Giușcă a arătat că mai sunt încă învățători ca Petre Isbășoiu din com. Vlădești, învățător chiabur, care, înșelând masele, a reușit să se strecoare până la conducerea gospodăriei agricole colective din satul său. El a fost însă curând demascat pentru atitudinea sa de împiedicare a desvoltării economico-organizatorice a gospodăriei colective și izgonit din gospodărie.

Luând cuvântul, tov. Barbu, secretarul sfatului popular raional, a criticat activitatea desfășurată de biroul sindical raional și în special a tov. Tudorache Nicolae, președintele biroului sindical raional, care a dovedit în activitatea sa o atitudine de cocoloșire a criticii și autocriticii, manifestând în nenumărate ocazii împăciuitorism față de acei care aveau grave abateri în muncă. Atitudinea împăciuitoristă a președintelui biroului sindical s'a arătat prin aceia că nu a luat niciun fel de atitudine împotriva acelor cadre didactice, cum este de pildă Amzică Ion, directorul școlii din Dărăboești, care mai folosesc în munca lor metode burgheze de educație, și care afirmă și astăzi că mai există copii care nu pot învăța fiindcă sunt „înapoiați".

In ceeace privește munca desfășurată de cadrele didactice pentru desvoltarea gospodăriilor agricole colective, pe lângă multiplele realizări pozitive tov. Barbu a arătat că sunt încă învățători care, în loc să lămurească pe țăranii muncitori asupra achitării la timp a impozitelor către stat, îi sfătuesc să nu achite aceste impozite. (Inv. Isbășoiu Petre, Popescu ș.a.).

In continuare, a luat cuvântul tov. Ungureanu Nicolae, secretar al Comitetului raional P.M.R. El a arătat printre altele că lichidarea neștiinței de carte nu a constituit o preocupare serioasă pentru biroul sindical.

Deasemeni, nici grupele sindicale n'au depus o suficientă stăruință pentru școlarizarea tuturor copiilor de vârstă școlară. Mai sunt încă unele cadre didactice care, în loc să lupte pentru aplicarea în practică a liniei partidului, lămurind țărănimea muncitoare de avantajele lucrării în comun a pământului pe baza metodelor agrotehnice avansate, neglijează complect acest lucru, iar conducerea sindicatului n'a stăruit pentru demascarea atitudinii acestora și înlăturarea lor din învățământ.

Tot astfel se mai găsesc învățători și profesori care își însușesc formal cunoștințele la cursurile învățământului de partid, dar nu caută a adânci cele învățate și a aplica totodată cunoștințele căpătate în viața practică.

Trecându-se la alegerea noului comitet sindical, au fost propuși cei mai buni membri ai sindicatului, oameni cu dragoste de muncă, hotărîți să lupte pentru aplicarea în practică a Hotărîrilor Partidului și Guvernului, să sprijine și mai intens îndeplinirea planului în sectorul învățământului.

Grădinițele de copii ajută căminele sezoniere

Sub conducerea și îndrumarea comitetului regional de partid, s'au deschis până în prezent în regiunea Rodna un număr de 45 cămine sezoniere, dintre care 12 în raionul Năsăud.

Pentru înzestrarea cu mobilier a căminelor nou înființate din raionul Năsăud, grădinițele de copii nr. 2 și nr. 3 din orașul Năsăud au organizat de curând o reușită serbare, al cărei venit a fost pus la dispoziția colectivului raional de organizare a căminelor sezoniere.

ADELA BRICEAG
corespondent

Sprijinind aplicarea minimelor agrotehnice

Sub îndrumarea permanentă a organizației de bază, țăranii muncitori din comuna Tanacu, raionul Vaslui, au luptat cu dârzenie pentru înființarea și desvoltarea gospodăriei agricole colective „Drumul socialismului". Citind reviste și broșuri în care se vorbea despre roadele bogate pe care le poate aduce munca în comun a pământului, văzând cu ochii aceste roade în gospodăriile agricole colective înființate înainte în cuprinsul regiunii, țăranii muncitori și-au dat seama că drumul pe care partidul și guvernul îl deschid oamenilor muncii dela sate, este drumul colectivizării agriculturii, este singurul drum care asigură viitorul lor fericit.

Un sprijin prețios pentru înființarea gospodăriei agricole colective l-au dat și cadrele didactice din sat. Învățătorii și profesorii au stat de nenumărate ori de vorbă cu țăranii muncitori, au ținut conferințe în cadrul căminului cultural, au organizat citirea în comun a cărților și broșurilor convingându-i de superioritatea muncii în comun a pământului pe baza metodelor agrotehnice înaintate.

După Congresul Învățătorilor din luna Aprilie a. c. cadrele didactice din Tanacu au înțeles și mai bine care este rolul lor în sprijinirea transformării socialiste a agriculturii. Cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, care a arătat că „învățătorului îi revine un rol de seamă în lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective" i-au mobilizat în muncă, i-au făcut să vadă limpede însemnătatea muncii obștești pe care trebue s'o desfășoare în rândurile maselor. In curând, cadrele didactice din comuna Tanacu și-au întocmit un plan de acțiune elaborat în cadrul grupei sindicale — pe baza căruia și-au început activitatea. După ce au studiat în adâncime Hotărîrile partidului și guvernului în ceeace privește transformarea socialistă a agriculturii și-au început munca pe teren.

Folosind bogatul material apărut în presă, ca și broșura elaborată de Ministerul Agriculturii privitoare la „Regulile Agrotehnice pentru principalele plante de cultură", învățătorii și profesorii din Tanacu au început o vie activitate în rândurile colectiviștilor și ale țăranilor muncitori care își lucrează încă pământul individual. Metodele folosite în îndeplinirea acestei sarcini au fost: munca de lămurire dela om la om, conferințele în cadrul căminelor culturale și al colțului roșu al gospodăriei colective, organizarea serilor culturale etc. Cu ocazia vizitelor la domiciliul elevilor, învățătorii și profesorii au stat de multe ori de vorbă cu țăranii muncitori, arătându-le cât de mare folos poate aduce recoltelor de cereale folosirea metodelor agrotehnice înaintate și îndeplinirea regulilor stabilite de către Ministerul Agriculturii. Ei au arătat totodată țăranilor muncitori care sunt lucrările de întreținere a culturilor pentru fiecare specie de plante în parte, dând sfaturi și sugestii de felul cum trebue efectuate toate aceste lucrări. O muncă rodnică a desfășurat în acest sens învățătorul Sârbu Ioan, care alături de directorul școlii a antrenat și pe ceilalți 19 membri ai grupei sindicale în această muncă.

Odată cu popularizarea regulilor agrotehnice, învățătorii și profesorii din comuna Tanacu-Vaslui au folosit intens și bibliotecile căminelor culturale. Zi de zi biblioteca căminului cultural din Tanacu a împărțit țăranilor muncitori numeroase cărți și broșuri de popularizare a metodelor agrotehnice înaintate. Deasemeni, în cea de a cincea sesiune a sfatului popular comunal, la care în afară de deputații sfatului popular au luat parte și 35 de țărani săraci și mijlocași, învățătorul Tuchendrea Pavel, directorul școlii și deputat în sfatul popular raional, a expus pe larg celor prezenți importanța aplicării în practică a regulilor agrotehnice, sfătuindu-i să pornească cât mai neîntârziat la îndeplinirea acestor reguli spre a fi exemplu pentru restul populației din comună.

O activitate rodnică depune și responsabila culturală a căminelor culturale din raza comunei. Alegând cărțile cele mai potrivite din biblioteca căminului cultural, cărți ce tratează diferite probleme ale agrotehnicii, ea a organizat o bibliotecă volantă pe care a pus-o la dispoziția colectiviștilor. Această bibliotecă a fost instalată la colțul roșu al gospodăriei agricole colective și este larg folosită de membrii gospodăriei.

In același timp, învățătorii și profesorii din Tanacu au îndrumat pe șefii de echipă ai gospodăriei agricole colective să citească și la locul de muncă, în timpul cât se odihnesc, indicându-le în acest scop articole din ziare și broșuri.

Roadele acestei munci n'au întârziat să se vadă. Insușindu-și în mod temeinic regulile agrotehnice, țăranii colectiviști din comuna Tanacu au început să le pună în practică. Astfel, membrii gospodăriei agricole colective „Drumul Socialismului" au terminat până în prezent prașila a doua la porumb iar acum se pregătesc pentru polenizarea suplimentară artificială la o suprafață de 10 hectare de floarea soarelui. Colectiviștii din Tanacu au făcut polenizarea suplimentară artificială la culturile de secară, au plivit 37 de hectare de grâu și alte cereale. Ei lucrează acum întens la răritul și prășitul sfeclei, mușuroitul cartofului etc.

In același timp, și țăranii muncitori care-și mai lucrează încă pământul individual depun eforturi pentru a termina prașila a doua a porumbului și a culturilor de floarea soarelui, se pregătesc pentru facerea ogoarelor de vară după recoltarea păioaselor.

Succesele obținute până acum trebuesc lărgite. Învățătorii și profesorii sunt tot mai hotărîți să ajute țăranilor muncitori să-și însușească și să aplice regulile agrotehnice înaintate. Ei sunt convinși că în felul acesta viața țărănimii muncitoare va deveni din ce în ce mai bună, asigurându-se în același timp recolte tot mai bogate menite a contribui la consolidarea economică a patriei noastre, la construirea socialismului și apărarea păcii.

C. PRISECARU

Note politice externe

Jacques Duclos a fost eliberat!

Vestea aceasta a străbătut cu iuțeala fulgerului întreaga lume, stârnind un puternic entuziasm. In seara zilei de 1 Iulie când, în urma ordinului dat de Camera de punere sub acuzare, Duclos a părăsit închisoarea „Santé" unde fusese deținut, în întreaga Franță au avut loc numeroase manifestații de bucurie. Chiar la ieșire, din poarta închisorii mii de parizieni l-au întâmpinat cu urale: „Trăiască Duclos!".

Smulgerea lui Jacques Duclos din întunecata temniță în care a fost deținut timp de 32 de zile de guvernanții americanizați ai Franței, reprezintă o biruință a forțelor păcii din Franța și din lumea întreagă. Milioanele de oameni iubitori de pace din Franța și din celelalte țări, care și-au ridicat glasul plin de mânie luptând pentru punerea în libertate a secretarului Partidului Comunist Francez, l-au smuls pe Duclos din mâinile pătate de sânge ale temnicerilor săi. Faptul că justiția Franței americanizate nu a putut să dea ascultare ordinului stăpânilor și, sub presiunea opiniei publice mondiale, a fost nevoită să elibereze pe Duclos, recunoscând că nu ar fi existat niciun fel de „flagrant delict", constitue o usturătoare palmă dată lui Pinay-Brune, ale căror pretinse acuzații în legătură cu „complotul împotriva securității interne" s'au destrămat definitiv. Anunțând eliberarea lui Jacques Duclos, ziarul L'Humanité scria că ea reprezintă o mare victorie a poporului francez, a republicii și a păcii.

„Mare a fost bucuria poporului francez — scrie la 2 Iulie ziarul l'Humanité — când a aflat că iubitul nostru Jacques, grav bolnav, a fost smuls din închisoare". „Această eliberare — continuă l'Humanité — nu înseamnă că lupta s'a terminat. Duclos a fost eliberat, dar André Stil, Henry Martin și alți patrioți zac încă în închisoare. Pentru eliberarea lor, pentru libertate și pace, noi trebue să continuăm lupta!".

In timp ce presa progresistă, oglindind voința de pace și libertate a clasei muncitoare și a întregului popor francez, a salutat cu entuziasm vestea eliberării lui Duclos, presa vândută sacului cu dolari a fost cuprinsă de un adevărat val de furie. Ziarul reacționar „Combat", făcându-se ecoul neliniștii de care au fost cuprinse cercurile guvernamentale, se tânguia de zor și căuta să dea „sfaturi" stăpânilor săi. „Experiența a arătat — recunoștea „Combat" — că cei care cred că problema comunistă poate fi soluționată prin măsuri polițienești, își fac iluzii deșarte". Până și ziarul gaullist Aurore-France Libre este silit să recunoască eșecul planurilor odioase puse la cale de Pinay. „Camera de punere sub acuzare — scrie Aurore-France Libre — a considerat, în ceeace-l privește pe Duclos, că acuzația de autor sau complice al complotului nu foate fi stabilită. Cu alte cuvinte, nu a fost flagrant delict..." Dureroase constatări pentru ziarele stipendiate cu dolari americani, ziare care până ieri urlau cât le ținea puterile despre „complot" și alte acuzații mincinoase. Eșecul odioasei provocări polițienești puse la cale din ordinul gauleiterului american al Europei occidentale, generalul-ciumă Ridgway, dă un imbold forțelor păcii din Franța care-și continuă lupta pentru eliberarea lui André Stil, redactorul șef al ziarului l'Humanité, și a celorlalți patrioți întemnițați ilegal.

★

Biruințele tot mai puternice ale forțelor păcii și eșecurile tot mai evidente ale planurilor monstruoase ale atâtătorilor la război provoacă furia imperialiștilor americani. Această furie se împletește cu neliniștea în fața perspectivei că planurile lor canibalice sunt zădărnicite și ea dă loc la cele mai nebunești încercări din partea acelora care visează să distrugă lumea.

O asemenea încercare nebunească o constitue bombardarea centralelor hidroelectrice de pe fluviul Yalu, care aprovizionează cu energie electrică atât orașele și satele din R.P.D. Coreeană cât și din nord-estul marii R.P. Chineze. Aceste bombardamente sălbatice, deslănțuite de comandamentul american din Coreea la ordinul Washingtonului, în timp ce la Panmunjon se desfășoară tratative de armistițiu, a provocat un val de proteste în întreaga lume.

Văzând că propunerile lor sunt demascate la masa conferinței în adevărata lor lumină de delegațiile coreeană și chineză, agresorii imperialiști au recurs la ceeace în concepția lor barbară se numește o „demonstrație de forțe".

Deșarte încercări! Nesăbuiții pretendenți la dominația mondială au crezut că vor obține prin aceste bombardamente criminale ceeace nu au reușit să obțină în doi ani pe câmpul de luptă și într'un an la masa tratativelor de armistițiu. Dar și de astă dată s'au înșelat amarnic. Bombardamentele criminale împotriva centralelor hidroelectrice de pe fluviul Yalu nu și-au atins scopul propus de imperialiștii americani și nu au făcut decât să stârnească un nou val de proteste din partea opiniei publice mondiale. Milioanele de oameni simpli care au înfierat cu indignare pe imperialiștii americani și au ținut la stâlpul infamiei pe făptașii groaznicelor crime împotriva umanității — pe cei ce au deslănțuit războiul bacteriologic și au asasinat în massă pe prizonierii de război coreeni și chinezi — și-au ridicat și de astă dată glasul de protest împotriva fărădelegilor comise de pirații americani ai aerului.

Protestele opiniei publice au făcut pe imperialiști să simtă indignarea maselor populare din întreaga lume. In Anglia guvernată de înrăitul atâtător la război Churchill, a cărui politică se bucură de sprijinul activ al fruntașilor laburiști, protestele maselor au fost atât de puternice, încât această problemă a trebuit să fie luată în discuție în Camera Comunelor. Pentru a-și recâștiga creditul politic pe care l-au pierdut în vremea când era partid guvernamental, fruntașii laburiști au încercat să exploateze dezaprobarea maselor față de politica Washingtonului, punând în grea încurcătură guvernul Churchill și pe secretarul departamentului de stat, Dean Acheson.

Speriat de valul mâniei populare din Anglia, Acheson s'a grăbit să se scuze, pretinzând că guvernul englez nu a fost consultat înainte de a se proceda la bombardarea centralelor hidroelectrice de pe fluviul Yalu, dintr'o... „greșală administrativă a departamentului de stat". Această declarație, departe de a constitui o explicație pentru poporul englez, nu face decât să arate gradul de subordonare a Angliei intereselor americane.

In întreaga lume, noua crimă făptuită de imperialiștii americani a stârnit un val uriaș de indignare. Ca un singur om se ridică partizanii păcii din toate țările, condamnând cu tărie noua încercare a imperialiștilor americani de a extinde războiul din Coreea, de a aprinde flacăra războiului în întreaga lume. Uriașul front al păcii care, în frunte cu marea Uniune Sovietică, desfășoară o luptă tot mai dârză împotriva atâtătorilor la un nou război mondial, va zădărnici aceste încercări disperate ale imperialiștilor.

Profesor chiabur izgonit din școală

Multă vreme a lucrat nestingherit în școală chiaburul Dumitru Nistorescu din R. Sărat. Și nu numai că nu l-a stingherit nimeni, dar „norocul" l-a făcut să se și ridice între timp. La început, acest „noroc" s'a întruchipat în anumite elemente social-democrate de dreapta, care l-au ajutat să-și facă studiile în străinătate, în apus. Intors în țară și văzând, după câțiva ani, că poporul muncitor, condus de partid, își întărește tot mai mult ofensiva împotriva exploatatorilor, Dumitru Nistorescu inițiază două acțiuni pline de „abilitate": reușește să se strecoare în partid și se autodeschiaburește, „donând" toate cele 26 pogoane de pământ pe care le avea! „Norocul" nu l-a părăsit nici acum pe chiabur. După o perioadă de timp, din învățător cum era, Dumitru Nistorescu este „promovat în muncă", trecut la cursul mediu și numit profesor de... psihologie.

Nu este întâmplător faptul că acest chiabur a fost sprijinit și ridicat: șeful secțiunii de învățământ a regiunii Buzău — Nicolae Mușatescu — astăzi destituit, era el însuși chiabur. Nu este întâmplător nici faptul că Dumitru Nistorescu, chiabur cu o bogată activitate în partidul „istoric" liberal, a aspirat — iar șeful chiabur al secțiunii i-a satisfăcut aspirația — spre o catedră de psihologie: tocmai în cadrul unei asemenea discipline, pe care trebue s'o predea oamenii cei mai cinstiți și mai devotați cauzei clasei muncitoare, au încercat dușmanii să strecoare în sufletele copiilor veninul ideologiei burgheze, al misticismului, al șovinismului, al urii împotriva progresului omenirii.

Dar „norocul" l-a părăsit pe chiabur, la fel ca și pe toți sprijinitorii lui. Demascat, el a fost exclus din partid și s'au luat măsuri pentru izgonirea lui din învățământ.

Un teren de sport amenajat pentru vacanță

Colectivul de profesori și elevi ai școlii de 7 ani din comuna Diosig, raionul Săcueni, regiunea Bihor, și-a propus să amenajeze un teren de sport pentru vacanță. Cu materialul adus din gospodăriile părinților, elevii claselor a V-a VII-a au confecționat două plase pentru woley. Cu fondurile strânse de pe urma unei serbări s'au cumpărat două mingi. Cei patru stâlpi necesari susținerii plaselor au fost puși la dispoziție de sfatul popular. Cu concursul părinților stâlpii au fost transportați pe teren și curățați. După o muncă de câteva zile, terenul de woley a fost gata.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28. Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 2434
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTR RDG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățamântului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 171 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 12 IULIE 1952

In acest număr:

- Pe pământul școlii.
- Din experiența conducerii grădinițelor de copii dela sate.
- Cât mai multe cărți pentru copiii patriei noastre!
- Realizări și lipsuri în trimiterea la odihnă a cadrelor didactice.
- Munca noastră pe lotul experimental.
- Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea școlilor în vederea deschiderii anului școlar 1952—1953.
- „Ziua Invățătorilor" în Republica Democrată Germană.

Pentru o rodnică desfășurare a cursurilor de calificare

Cadrele didactice din patria noastră au încheiat de curând un an de muncă. Invățătorii și profesorii, directorii de școli, inspectorii școlari raionali și regionali își fac acum bilanțul muncii lor. Rezultatele obținute la examenele de sfârșit de an și de absolvire, nivelul de cunoștințe al elevilor, posibilitățile lor de expunere și de sintetizare a materialului însușit, stilul și conținutul științific al lucrărilor scrise, arată succesele care s'au obținut în munca instructiv-educativă. Cu această ocazie s'au văzut totodată și lipsurile pe care unele cadre didactice le mai au în predarea obiectelor respective, în aplicarea principiilor și metodelor de învățământ înaintate, în posibilitățile lor de transmitere a cunoștințelor. Analizându-și întreaga activitate desfășurată în cursul acestui an, directorii de școli ca și inspectorii școlari își dau seama acum întrucât au reușit să sprijine, prin munca lor de îndrumare și control, ridicarea calitativă a procesului de învățământ, întrucât au reușit să sprijine întreaga desvoltare a învățământului nostru.

Pentru toți se pune acum problema unei temeinice pregătiri în vederea adâncirii și desvoltării succeselor obținute, în vederea înlăturării lipsurilor existente.

Majoritatea cadrelor noastre didactice își dau seama că ritmul în care se desfășoară construirea socialismului la noi în țară, lupta de clasă din ce în ce mai ascuțită pe plan intern și pe plan internațional pun în fața învățământului sarcini deosebit de mari. Majoritatea învățătorilor și a profesorilor înțeleg că pentru a face față cu cinste acestor sarcini trebue să-și ridice necontenit nivelul lor ideologic și cultural, trebue să-și perfecționeze neobosit măestria lor pedagogică.

Ca și în ceilalți ani, partidul și guvernul patriei noastre acordă învățătorilor și profesorilor un ajutor practic în vederea ridicării calificării lor profesionale. In cursul lunilor Iulie și August, se organizează în toată țara cursuri regionale pentru ridicarea calificării directorilor dela școlile de 7 ani, a responsabililor cercurilor pedagogice dela clasele I-IV, a directorilor dela școlile mari de 4 ani, a profesorilor care predau limba română, matematica, fizica și științele naturale la clasele V-VII și care nu au calificarea corespunzătoare, precum și cursuri pentru perfecționarea cunoștințelor de limba română ale învățătorilor care predau la școlile minorităților naționale.

Aceste cursuri trebue să răspundă sarcinilor trasate la Congresul Invățătorilor de către tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață: „...**Pentru a-și îndeplini cu cinste misiunea, învățătorul trebue să fie el însuși bine pregătit, să aibă bune cunoștințe științifice și pedagogice. Aceste cunoștințe trebue să aibă la bază o cultură generală, și nu orice cultură, ci o cultură cu adevărat progresistă, care ajută omenirea să meargă înainte — o cultură care se inspiră din învățăturile marxism-leninismului**".

Cursurile I.C.D. din vara aceasta vor trebui să însemne în primul rând un prilej de orientare ideologico-politică a cadrelor noastre didactice. La aceste cursuri, învățătorii și profesorii trebue în primul rând să-și însușească mai adânc concepția marxist-leninistă asupra lumii. Studierea organizată a lucrărilor clasicilor marxism-leninismului, a documentelor de partid, a lucrărilor tovarășului Gheorghiu-Dej, va înarma și mai puternic pe învățători și profesorii noștri în lupta necruțătoare pe care trebue să o ducă împotriva concepțiilor neștiințifice, împotriva influenței ideologiei burgheze.

Studiind în mod organizat problemele de bază ale construirii socialismului, cadrele didactice se vor înarma cu cunoașterea legilor construcției socialiste, cu priceperea de a folosi aceste legi în activitatea lor practică. Aprofundarea problemelor pe care le ridică documentele de partid: Scrisoarea C. C. al P.M.R. către toate organizațiile partidului și către toți membrii de partid cu privire la rezultatul reformei bănești și sarcinile partidului, precum și articolul redacțional din Scânteia „Pentru continua întărire a Partidului" va ajuta învățătorilor și profesorilor să înțeleagă și mai bine importanța deosebită pe care o are înfăptuirea mărețului program de luptă al partidului nostru, aplicarea justă a liniei marxist-leniniste a partidului și apărarea cu intransigență a acestei linii de orice abateri și denaturări.

Astfel pregătiți, ei vor deveni mult mai vigilenți față de teoriile străine partidului nostru și vor putea să lege mai trainic învățătura marxist-leninistă de sarcinile ce revin școlii în făurirea viitoarelor cadre de constructori ai socialismului. Conferențiarii și lectorii vor trebui să dea un astfel de conținut lecțiilor și seminariilor respective, încât acestea să contribue în mod efectiv la întărirea spiritului militant în rândurile cadrelor didactice, la întărirea vigilenței revoluționare împotriva concepțiilor idealiste, reacționare, ce se manifestă în diferite ramuri ale științei. Aceste lecții vor trebui să insufle învățătorilor un spirit combativ, hotărîrea de a lupta cu intransigență împotriva elementelor dușmănoase, obscurantiste, care caută să se strecoare în școală, împotriva elementelor care încearcă să franeze mersul înainte al învățământului nostru.

Cursurile I.C.D. din vara aceasta vor trebui să ducă la lărgirea și reînoirea cunoștințelor de pedagogie și de metodică, la îmbogățirea întregului material al disciplinei respective.

Intreaga activitate pedagogică desfășurată în cadrul acestor cursuri trebue să aibă la bază sarcinile ce rezultă pentru munca școlilor din cuvântarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor. Invățătorii și profesorii, directorii de școli trebue să fie ajutați să realizeze cu mai mult succes educația comunistă a tinerelor generații, educarea elevilor în spiritul dragostei puternice față de patrie, față de realizările poporului nostru muncitor, în spiritul frăției între popoare și al dragostei nemărginite față de marea noastră prietenă, Uniunea Sovietică, și de genialul conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, corifeul științei și culturii, tovarășul Stalin. Ținând seama de acest lucru, programele cursurilor sunt întocmite în așa fel, încât învățătorii și profesorii vor avea posibilitatea să cunoască mai adânc geniala învățătură stalinistă cu privire la lingvistică, problemele de bază ale didacticii și ale teoriei educației, ale predării limbii române, limbii ruse, matematicii și științelor naturale, — vor avea posibilitatea să cunoască și mai bine metodica aplicării principiului legării teoriei de practică, de problemele construirii socialismului, la toate obiectele de studiu.

Pentru a folosi cât mai temeinic bogata experiență a școlii sovietice, învățătorii și profesorii vor studia în cadrul cursurilor lucrări sovietice recent apărute ca: „Educația comunistă în școala sovietică" și „Școala elementară".

Cadrele didactice vor audia, de asemenea, lecții care îi vor ajuta în adâncirea cunoașterii marilor desbateri științifice din Uniunea Sovietică și în jurul problemelor filosofiei, lingvisticii, biologiei și fiziologiei, în cunoașterea descoperirilor remarcabile ale savanților sovietici în domeniul structurii materiei vii, al structurii atomului și al cosmogoniei. Totodată, cadrele didactice vor primi cunoștințe strâns legate de desvoltarea economică a patriei noastre, cunoștințe tehnice și agrotehnice, necesare în realizarea educației politehnice în școală, precum și în activitatea obștească.

Pentruca aceste cursuri să contribue într'adevăr la creșterea de noi cadre, la cunoașterea celor mai buni învățători și profesori, pentru a contribui la organizarea unui temeinic schimb de experiență, la popularizarea metodelor cadrelor didactice fruntașe — este necesar ca pe lângă adâncirea cunoștințelor teoretice să se acorde o deosebită atenție lucrărilor practice, organizării de excursii, de vizite la diferite muzee, expoziții școlare, laboratoare, întreprinderi, gospodării agricole colective, loturi școlare model, organizări de vizite la cele mai bune școli etc.

Activitatea cursurilor va fi cu atât mai rodnică cu cât și lecțiile și seminariile se vor întemeia pe un bogat material concret, rezultat al muncii practice desfășurate de învățători și profesori. Tocmai de aceea secțiunile de învățământ au datoria să facă cunoscute conducătorilor cursurilor experiențele înaintate ale cadrelor didactice din regiunea respectivă și să-i ajute să folosească în cea mai mare măsură această experiență.

In organizarea cursurilor I.C.D. de vară, organele de conducere ale secțiilor de învățământ regionale vor trebui să țină seama de lipsurile și greșelile din anii trecuți și să ia serioase măsuri pentru evitarea acestora. Succesul acestor cursuri depinde în foarte mare măsură de grija cu care sunt recrutate atât cadrele care vor trebui să predea, cât și participanții la cursuri.

Va trebui să se acorde o deosebită atenție recrutării directorilor de școli. In întocmirea planului de cuprindere a cadrelor se va da o deosebită grijă unităților școlare din sectorul industrial, precum și celor din comunele cu întreprinderi socialiste, gospodării agricole colective, gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri.

Răspunzând sarcinilor trasate prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea școlilor în vederea deschiderii anului școlar 1952—1953, secțiile de învățământ regionale au datoria de a întocmi din timp planul de cuprindere a cadrelor și planul de muncă al cursului și de a lua, împreună cu conducerile sfaturilor populare regionale, toate măsurile necesare pentru asigurarea unor bune condiții materiale: cantina, bibliotecile, laboratoarele, materialul didactic.

Pentru a da acestor cursuri un nivel cât mai ridicat, atât din punct de vedere teoretic, cât și practic, secțiile de învățământ regionale au datoria să selecționeze cadrele de conducere ale cursurilor, conferențiarii și lectorii dintre învățători și profesorii cei mai devotați, cei mai bine pregătiți. In patria noastră sunt astăzi învățători și profesori emeriți și decorați, cadre didactice fruntașe care au obținut frumoase rezultate în munca lor didactică și obștească. Alegând dintre aceștia cadrele de conducere a cursurilor I.C.D., secțiile de învățământ raionale vor asigura un nivel ridicat științific și ideologic al cursurilor, vor asigura desfășurarea unui larg schimb de experiență.

In același timp, secțiunile de învățământ, cu sprijinul și îndrumarea organizațiilor de partid și al cabinetelor de partid, trebue să asigure un nivel înalt al lecțiilor și seminariilor.

Controlând și îndrumând cât mai organizat felul cum se desfășoară aceste cursuri sub toate aspectele, organele de învățământ regionale vor da posibilitatea învățătorilor și profesorilor, directorilor de școli și responsabililor cercurilor pedagogice să întâmpine nou! an școlar temeinic pregătiți. Intorși la locurile lor de muncă ei vor putea ajuta și pe celelalte cadre didactice să-și îndeplinească cu cinste înalta misiune care le-a încredințat-o partidul și guvernul patriei noastre: „aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi, necesare construcției socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă".

Hotărîri ale sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii

Mesajul adresat guvernelor celor patru puteri și tuturor popoarelor

BERLIN 7 (Agerpres). — TASS transmite:

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii a adoptat următorul mesaj adresat guvernelor celor patru mari puteri și tuturor popoarelor:

După șapte ani dela sdrobirea regimului hitlerist nu a fost încă încheiat tratatul de pace cu Germania.

Consiliul Mondial al Păcii, exprimând năzuințele a milioane de femei și bărbați din întreaga lume, se adresează guvernelor celor patru mari puteri — Statele Unite ale Americii, Franța, Marea Britanie și U.R.S.S. — care, în conformitate cu acordurile dela Potsdam, și-au asumat o răspundere deosebită în chestiunea reglementării pașnice a problemei germane.

Consiliul Mondial al Păcii le declară că a sosit ceasul ca ele să-și asume, în întregime și colectiv, această răspundere. In totală contradicție cu această datorie, acordurile separate încheiate la Bonn și Paris la 26 și 27 Mai, au dus la o reglementare unilaterală a acestei probleme. Ele poartă în sine reînvierea militarismului și a fascismului, adâncesc desmembrarea Germaniei și a Europei și creează obstacole în calea oricărui efort eficace în scopul înfăptuirii dezarmării generale.

Popoarele știu bine că, atunci când lipsește hotărîrea fermă de a obține o înțelegere pe calea tratativelor, apare primejdia războiului.

Consiliul Mondial al Păcii consideră drept cea mai bună soluție imediata convocare a unei conferințe a celor patru puteri, al cărei scop să fie adoptarea tuturor hotărîrilor necesare pentru reglementarea pașnică a problemei germane.

El consideră drept cea mai bună soluție ca poporul german să-și înfăptuiască el însuși, prin alegeri libere, unitatea, și să-și creeze un guvern care să încheie tratatul de pace cu toate statele împotriva cărora a purtat război Germania hitleristă.

Acest tratat va trebui să recunoască dreptul la suveranitate unei Germanii unite, democrate, independente și iubitoare de pace.

Acest tratat, în virtutea căruia Germania își va asuma obligația de a nu intra în nicio coaliție militară, va stabili condițiile și termenele evacuării trupelor străine de ocupație. El va contribui de asemenea ca popoarele Europei să-și hotărască singure soarta viitoare, în condiții de securitate, colaborare și respectare a independenței lor.

Adresându-se guvernelor celor patru mari puteri, Consiliul Mondial al Păcii se adresează în acelaș timp popoarelor tuturor țărilor.

El salută marea mișcare a opiniei publice și diferitele acțiuni care se desvoltă, independent de frontiere și de deosebirile de idei sau credințe, împotriva primejdiei pe care ar aduce-o după sine ratificarea și aplicarea acordurilor încheiate la Bonn și la Paris. El asigură de sprijinul său pe femeile și bărbații vigilenți și curajoși care în toate țările, și în special în Germania, arată că năzuiesc spre unirea eforturilor lor, pentru a respinge această primejdie, care cer socoteală guvernanților, conducătorilor sau membrilor parlamentelor lor ce și-au asumat răspunderea ratificării acestor tratate.

Consiliul Mondial al Păcii declară solemn că pentru desfășurarea imediată a unei activități eficace este necesară colaborarea între toți oamenii.

El se adresează sindicatelor, partidelor, organizațiilor și bisericilor, în special din Germania, Anglia, Franța, Italia, Țările Scandinave și toate țările limitrofe cu Germania; el se adresează tinerei generații al cărei viitor ar fi distrus pentru totdeauna de un război. El se adresează tuturor acelora care își dau seama de primejdia ce amenință căminele oamenilor din lumea întreagă, tuturor acelora care consideră că dezastrul nu este inevitabil și că gravitatea momentului actual cere cea mai mare încredere în capacitatea popoarelor de a se înțelege și de a găsi forme de acțiuni comune.

Unindu-și toate forțele, popoarele vor putea să împiedice în lunile care vin ratificarea acordurilor separate și să obțină convocarea unei conferințe a celor patru puteri, pentru ca aceasta să se încheie cu soluționarea pașnică, corespunzătoare atât intereselor propriei lor securități, cât și intereselor naționale ale poporului german.

Apelul cu privire la convocarea Congresului popoarelor pentru apărarea păcii

BERLIN 7 (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul Mondial al Păcii a adoptat următorul apel cu privire la convocarea Congresului popoarelor pentru apărarea păcii:

Continuarea războiului în Coreea, folosirea armelor de exterminare în massă, reînvierea militarismului german și japonez, metodele de violență împotriva independenței națiunilor provoacă neliniște tuturor oamenilor, chiar și acelora care până acum nu au simțit primejdia războiului. Popoarele multor țări încep să-și dea seama de primejdia de a fi târîte, treptat, independent de voința lor, într'un război general.

Sute de milioane de bărbați și femei au cerut interzicerea armelor de exterminare în massă, reducerea strict controlată a tuturor armamentelor și încheierea unui pact al păcii.

In parlamente, în sindicate, în organizațiile politice, sociale și religioase se desvoltă o nouă stare de spirit, favorabilă menținerii păcii. Colaborarea tuturor acestor forțe este posibilă și necesară pentru a schimba cursul evenimentelor și a asigura pacea.

La 5 Decembrie 1952 se va deschide la Viena Congresul popoarelor pentru apărarea păcii. Un referendum popular de o amploare excepțională va asigura pregătirea în vederea lui în toate țările.

Bărbați și femei de toate convingerile și credințele, întruniți-vă! Discutați! Căutați soluții! Alegeți-vă reprezentanții la această mare adunare.

Voința voastră de pace trebue să-și găsească expresie.

In vederea realizării scopurilor care vor fi stabilite în comun, Congresul popoarelor pentru apărarea păcii va reuni oameni de toate orientările, precum și grupările sau asociațiile de orice fel care vor să asigure dezarmarea, securitatea și independența națională, alegerea liberă a modului lor de viață și destinderea încordării în relațiile internaționale.

Congresul popoarelor pentru apărarea păcii va reuni pe toți acei care vor ca spiritul tratativelor să triumfe asupra hotărîrilor bazate pe forță.

Pacea poate fi salvată! Pacea trebue să fie salvată!

Pacea poate fi salvată!

Cu încredere și speranță au privit popoarele lumii sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, unde reprezentanți de frunte ai mișcării pentru pace din peste 80 de țări s'au întrunit pentru a discuta cele mai eficace mijloace de luptă în vederea salvgardării păcii. Și încrederea popoarelor a fost pe deplin justificată. Sesiunea extraordinară a Consiliului Mondial al Păcii, ținută la Berlin între 1 și 5 Iulie a.c., reprezintă atât prin desfășurarea lucrărilor ei cât și prin hotărîrile adoptate, un eveniment de o mare însemnătate pentru lupta partizanilor păcii.

Convocarea forului suprem al luptătorilor pentru pace a fost determinată de intensificarea acțiunilor agresive întreprinse de cercurile imperialiste. Incheierea tratatului dela Bonn, prin care se urmărește reînvierea potențialului agresiv al Germaniei Occidentale, semnarea la Paris a acordului privitor la așa zisa „Comunitate defensivă europeană", încheierea de către ocupanții yankei a „tratatului de pace" separat cu Japonia, a proectului de „securitate" americano-japonez și a acordului administrativ, folosirea armei bacteriologice în Coreea și bombardarea de către trupele invadatoare americane a hidrocentralelor de pe fluviul Yalu, creșterea uriașă a cheltuielilor pentru înarmări în statele capitaliste, — iată câteva dintre cele mai importante acțiuni agresive întreprinse de imperialiștii americani și englezi în ultimul timp împotriva popoarelor iubitoare de pace.

Referindu-se la toate aceste probleme ale situației internaționale, de a căror soluționare depinde menținerea și consolidarea păcii, hotărîrile istorice ale sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii constitue un vast program de acțiune pentru sutele de milioane de partizani ai păcii.

In centrul atenției participanților la sesiune s'a situat problema germană. In mesajul adresat guvernelor celor patru mari puteri — Uniunea Sovietică, Statele Unite ale Americii, Franța și Marea Britanie — Consiliul Mondial al Păcii atrage atenția asupra pericolului pe care-l reprezintă faptul că după șapte ani dela prăbușirea regimului hitlerist nu a fost încă încheiat tratatul de pace cu Germania. Sesiunea a apreciat că acordurile separate încheiate la Bonn și Paris la 26 și 27 Mai a.c., departe de a constitui un pas pe calea încheierii tratatului de pace cu Germania, reprezintă, dimpotrivă, pericolul reînvierii militarismului și fascismului, adâncesc desmembrarea Germaniei și a Europei și creiază piedici în calea eforturilor consecvente pentru înfăptuirea dezarmării generale. Soluția propusă de Consiliul Mondial al Păcii pentru rezolvarea pașnică a problemei germane corespunde intereselor vitale ale tuturor popoarelor iubitoare de pace, oferă un sprijin deosebit de prețios luptei poporului german pentru eliberare și unitate națională. „Consiliul Mondial al Păcii — arată mesajul — consideră drept cea mai bună soluție imediata convocare a unei conferințe a celor patru puteri, al cărei scop să fie adoptarea tuturor hotărîrilor necesare pentru reglementarea pașnică a problemei germane. El consideră drept cea mai bună soluție ca poporul german să-și înfăptuiască, el însuși, prin alegeri libere, unitatea, și să-și creeze un guvern care să încheie tratatul de pace cu toate statele împotriva cărora a purtat război Germania hitleristă".

Mesajul se adresează nu numai guvernelor celor patru puteri, ci și tuturor popoarelor. El se adresează sindicatelor, partidelor, organizațiilor și bisericilor, în special din Germania, Anglia, Franța, Italia, țările scandinave și toate țările limitrofe cu Germania; el se adresează tinerei generații, al cărei viitor ar fi distrus pentru totdeauna de un nou război.

O deosebită însemnătate are Rezoluția Consiliului Mondial al Păcii cu privire la lupta împotriva remilitarizării Japoniei și pentru o Japonie democratică. Germania și Japonia constitue cele mai elocvente exemple care ilustrează metodele bandițești ale imperialismului american de a se alia cu rămășițele fasciste pentru a arunca omenirea în vâltoarea unui nou război mondial. După cum a arătat Fr. Joliot-Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii, tratatele separate semnate de guvernele imperialiste cu aceste țări, în care se instaurează „un nou regim colonial american" fac să crească primejdia războiului. Având în vedere primejdia de extindere a războiului în Asia, primejdie care decurge din înarmarea separată a Japoniei, din menținerea trupelor de ocupație a Statelor Unite și a numeroase baze militare pe teritoriul japonez, precum și din semnarea așa zisului tratat de pace cu guvernul marionetă al lui Cian-Kai-șek, Consiliul Mondial al Păcii consideră că tratatul dela San Francisco, dictat de imperialiștii americani, precum și toate acordurile care decurg din acest tratat sunt ilegale, deoarece ele nu țin seama de acordurile internaționale. Rezoluția arată că aceste acorduri ilegale trebue să fie înlocuite printr'un adevărat tratat, semnat de toate statele interesate și care să prevadă: a) retragerea tuturor trupelor de ocupație si interzicerea creării de baze militare străine în Japonia, b) deplina suveranitate a poporului japonez și necesitatea desvoltării acestuia în condițiile democrației și păcii.

In același timp, în această rezoluție Consiliul Mondial al Păcii salută lupta eroică a poporului japonez pentru pace, independență și democrație, împotriva militarismului și războiului și cheamă popoarele din Asia și dimprejurul Pacificului să depună cele mai mari eforturi în vederea convocării Congresului Partizanilor Păcii din țările Asiei și dimprejurul Pacificului care urmează să aibă loc la Pekin în toamna anului 1952.

Documentele Consiliului Mondial al Păcii cu privire la rezolvarea pașnică a problemelor germană și japoneză — probleme hotărîtoare pentru soarta păcii — sunt menite să întărească lupta popoarelor împotriva transformării Germaniei și Japoniei în focare de agresiune, pentru triumful păcii în lumea întreagă.

Un mare ecou stârnește în rândul sutelor de milioane de luptători pentru pace rezoluția Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încetarea războiului în Coreea. Inima fiecărui om cinstit din orice parte a globului pământesc clocotește de mânie și ură împotriva hitlerilor americani care, de doi ani, transformă pământul eroicei Coree luptătoare într'un pârjol infernal și care, prin metodele lor odioase de exterminare în massă a populației, întrec tot ce se cunoaște în arsenalul canibalismului. Intreaga omenire cere astăzi, într'un singur glas, încetarea bombardamentelor barbare asupra orașelor și satelor coreene, încetarea mârșavului război bacteriologic și a masacrării prizonierilor de război coreeni și chinezi, încheierea grabnică a armistițiului din Coreea. De aceea nu există om cinstit care să nu se declare solidar cu chemarea Consiliului Mondial al Păcii cu privire la încetarea imediată a operațiunilor militare prin semnarea unui armistițiu bazat pe respectarea dreptului și uzanțelor internaționale. Așa cum arată chemarea Consiliului Mondial al Păcii, semnarea acestui armistițiu depinde în întregime de renunțarea de către delegația americană la cererile sale nejustificate în chestiunea repatrierii prizonierilor de război. Deasemeni, oamenii cinstiți din întreaga lume se declară solidari cu chemarea Consiliului Mondial al Păcii care cere ratificarea și respectarea de către toate țările a Protocolului dela Geneva din 17 Iunie 1925, cu privire la interzicerea folosirii mijloacelor războiului bacteriologic.

Cu deosebită bucurie au primit toți oamenii iubitori de pace inițiativa luată de Consiliul Mondial al Păcii de a se convoca în luna Decembrie a acestui an un larg Congres al popoarelor, care „va reuni pe toți acei care vor ca spiritul tratativelor să triumfe asupra hotărîrilor bazate pe forță". Un referendum popular de o amploare excepțională va asigura pregătirea Congresului popoarelor pentru apararea păcii în toate țările.

Hotărîrile istorice ale sesiunii extraordinare a Consiliului Mondial al Păcii au fost primite cu o imensă satisfacție de către poporul nostru. Aceste hotărîri au întărit convingerea partizanilor păcii din țara noastră că luptând activ în cadrul uriașului lagăr al păcii, în frunte cu marea Țară a Socialismului biruitor, se va putea da o lovitură zdrobitoare planurilor criminale ale atâtătorilor la război — imperialiștii americani și englezi.

Să popularizăm Hotărîrile Consiliului Mondial al Păcii, să luptăm din toate puterile pentru a răspunde lozincii lansate de Consiliul Mondial al Păcii: „Pacea poate fi salvată! Pacea trebue să fie salvată!"

Cercul de științe naturale și-a amenajat un lot de experiențe

In apropierea școlii de 10 ani din Dej era până anul trecut o grădină părăginită. Cercul de științe naturale al școlii și-a asumat sarcina de a transforma acest teren într'un lot de experiențe asupra plantelor.

Elevii au curățit mai întâi terenul, au semănat iarbă și s'au îngrijit ca fiecare locșor să fie bine folosit și frumos amenajat. Grădina botanică din Cluj a trimis școlii semințe de 65 de specii de plante. Cu ajutorul tovarășului profesor de științe naturale, cercul a reușit să organizeze aici un lot pentru experiențe.

Plantele au fost grupate pe familii și fiecare elev din cerc a primit în grijă o parte din terenul de experiențe. Ei au reușit să cultive aici plante care se găsesc rar în regiune. Recapitularea materiei la științe naturale s'a împletit cu munca practică și studiul experimental pe lotul școlar. Tinerii botaniști au reușit să facă hibridări vegetative și hibridări prin metoda amestecului de polen. Pentru a putea îngriji mai bine plantele, elevii au reparat, cu mijloace proprii, o pompă de udat. Datorită activității lor pe lotul școlar, elevii s'au pregătit mult mai bine pentru examen.

O excursie de studii a cadrelor didactice

Din inițiativa secției de învățământ a orașului Cluj, cu ajutorul filialei Societății de Științe Naturale-Geografie și în strânsă colaborare cu cadrele didactice din învățământul superior, profesorii de științe naturale, geografie și istorie din orașul Cluj au organizat de curând o excursie de studii în împrejurimile orașului.

O atenție deosebită s'a dat, în cadrul excursiei, studierii problemelor geologice. Cadrele didactice din învățământul superior au arătat origina bazinului Transilvaniei și principalele sale formațiuni geologice, insistând asupra celor terțiare. Dintre acestea s'au văzut: eocenul oligocenul, faciesurile de mică și mare adâncime, eroziunea eoliană, în special acțiunea de coraziune și coroziune. S'au intuit la o carieră diferite feluri de stratificații: încrucișate, lenticulare. Deasemeni, s'au arătat fosilele caracteristice pentru fiecare nivel: strate cu Corbula (oligocen) și câteva fosile caracteristice din calcarele grosiere ca: Numulites intermedius, Cerithium giganteum, Terebellum, orizontul cu briozoare etc. S'a arătat rolul calcarelor grosiere în construcție, importanța tufurilor dacitice pentru fabricarea trasului (un ciment foarte puternic), precum și importanța argilelor în fabricarea cărămizilor. S'a arătat deasemeni extensiunea faciesurilor eocene și oligocene în sudul și nordul Clujului și s'a făcut o descriere paleogeografică a mărilor eocene și oligocene.

In cadrul excursiei s'au discutat pe larg și o serie de probleme geografice. S'au arătat cele trei unități geografice ce încadrează orașul Cluj: la est marginea câmpiei Transilvaniei, la Vest zona muntoasă a Gilăului, iar între ele regiunea Clujului, cu dealurile sale. S'au arătat și caracteristicile fiecărei unități: frecvente alunecări de teren în Câmpia Transilvaniei și dealurile Clujului, diferitele aspecte de forme geografice în zona muntoasă, disimetria văii Someșului mic. S'au putut observa pe versantul drept numeroase alunecări și degradări de teren. Ca forme de acumulare s'au arătat cele 4 terase ale Someșului, ca și platformele superioare de eroziune.

Terasele sunt mult folosite în agricultură, dat fiind extensiunea lor. Terenurile degradate din regiunea dintre Florești și Gilău au fost amenajate de către oamenii muncii, replantate și redate economiei naționale.

Profesorii de istorie au expus câteva date interesante din trecutul orașului Cluj. S'a urmărit și evoluția urbanistică a orașului, etapele sale de desvoltare, structura sa actuală.

S'a făcut, deasemeni, o descriere a florei și vegetației spontane și cultivate. Expunerea profesorilor naturaliști a subliniat că în regiunea Cluj se întâlnesc zona de stepă și silvo-stepă, sub-zona stejarului (spre Hoia) sub-zona fagului (spre Făget) și departe, spre Gilău, sub-zona molidului și a mesteacănului.

S'au făcut câteva considerații sintetice asupra tipurilor de vegetație întâlnite și asupra solurilor care le produc: solul brun, podzol, — arătându-se legătura dintre sol și vegetație. S'a arătat lupta permanentă între pădure, silvo-stepă și stepă, normele de împădurire pe crestele dealurilor și în văile torențiale, speciile de copaci ce se pot planta în aceste locuri.

Au fost descrise, deasemeni, animalele cele mai caracteristice din regiune, de tip xerofitic.

Această excursie, la care au luat parte profesori dela școlile cu limbile de predare română și maghiară, și-a atins scopul urmărit. Cadrele didactice și-au completat cunoștințele și și-au îmbogățit experiența în ceeace privește organizarea unor astfel de excursii cu elevii.

O frumoasă activitate artistică

Sub conducerea profesorului de muzică, la casa de copii „9 Mai" din Bușteni s'a organizat un cor și o orchestră de copii. In timpul care a trecut dela organizarea lor, corul și orchestra casei de copii au dat numeroase concerte la căminele culturale din Bușteni și din localitățile învecinate, realizând spectacole la un nivel artistic ridicat.

In ultima lună, când la Bușteni au sosit pentru odihnă numeroși muncitori, tehnicieni și funcționari, corul și orchestra casei de copii au organizat câteva frumoase festivaluri artistice pentru oamenii muncii din casele de odihnă ale C.G.M.

De curând, o mare parte dintre copiii casei „9 Mai" au plecat să-și petreacă vacanța școlară pe litoralul mării. Ei și-au luat cu ei și instrumentele, pregătindu-se să dea concerte și pentru cei ce se odihnesc în stațiunile de pe litoral.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Pe pământul școlii

Din toate colțurile țării primesc scrisori elevii școlii Nr. 1 din Solnecinogorsk. Li se scrie din Ural, din Orientul îndepărtat, din Republica Moldovenească. Unii dintre corespondenți roagă să li se scrie despre munca tinerilor din școală, alții roagă să li se trimită semințe de flori rare, iar alții întreabă cum să-și organizeze mai bine un „laborator verde" sub cerul liber.

Tinerii miciuriniști se grăbesc să răspundă tuturor. La sfârșitul scrisorii, nu uită să invite pe corespondenți ca oaspeți.

In ultimii ani, pe pământul odinioară brăzdat de tranșee și pâlnii de bombe, urme ale războiului, ei au sădit o adevărată grădină de flori.

In zilele timpurii de Mai, lotul școlar a și luat aspectul unui câmp de muncă. Totul a fost planificat și distribuit, fiecăruia i s'a stabilit locul.

La intrarea pe lotul școlar este un coridor, încadrat de un gard viu de arțari și liliac. De o parte a lui este sala de clasă, iar de cealaltă parte bustul lui I. V. Miciurin și un chioșc. Dela sfârșitul coridorului, străbătând întreg lotul de pământ se întinde ca un covor stufos multicolor, florăria. Tei tineri, arțari și acacia împrejmuesc lotul școlar.

O mare parte din lotul școlar este ocupată de grădina de pomi fructiferi. Ca la paradă, în rânduri armonioase, se înșirue copacii cu tulpinile vopsite în alb. Sunt mai mult de 200, dar fiecare copac este un rezultat al muncii elevilor care au îngrijit pomii cu propriile lor mâini.

Rândurile de meri alternează cu rânduri de peri și de vișini, iar de undeva, dintr'o parte, vântul ușor de primăvară aduce parfumul coacăzelor și al smeurei. Grădina e încă tânără, dar plină de pe acum de roade.

După grădina de pomi fructiferi este o pepinieră cu șapte parcele. Pe una dintre aceste parcele sunt meri de doi ani curățați și îngrijiți cu atenție. In toamnă, acești copaci vor fi transportați în grădină.

Alături de pepiniera de pomi este pepiniera cu copaci de pădure din cele mai diferite colțuri ale țării. Aici poți vedea bradul siberian și cedrul sudic.

In altă parte a lotului crește o plantă adusă din sud — strugurele. In zilele friguroase el a provocat multe emoții copiilor, dar a supraviețuit și acum e acoperit de frunze.

In unghiuri drepte sunt așezate parcelele cu asolamente de câmp și de legume. Unele parcele s'au îmbrăcat cu covorul de smarald al grâului de toamnă, cu plante perene, cu frunzele crestate ale coc-sakâzului. Altele, deabia au fost afânate sau se acoperă cu culturi de primăvară abia încolțite.

O parte importantă a lotului școlar o constitue sera rece și sera caldă. In sera „Vara" este o adevărată grădină. Aici cresc în tot timpul anului begoniile veșnic înflorite, cactușii cu forme ciudate, aloesul cu proprietățile sale curative precum și reprezentanții regiunilor subtropicale: lămâii și portocalii. Florile sunt atât de numeroase, încât ajung nu numai pentru împodobirea școlii, ci se pot da și diferitelor organizații. In seră, copiii îngrijesc răsaduri timpurii de legume, fac experiențe. In seră ca și pe lotul școlar este instalație de apă.

Așa arată în prezent lotul școlar de experiențe. Peste două-trei luni, când frunzișul stufos va îmbrăca copacii și plantele vor crește ca un zid înalt, atunci lotul va fi și mai frumos. Dar nu e vorba numai de aspectul lui exterior.

★

Pe eleva Nina Pușcova din clasa a VII-a, colegele ei de aceeași vârstă o numesc pe drept cuvânt „iscusitul grădinar".

Cu patru ani în urmă, sub conducerea învățătoarei, Nina a semănat împreună cu grupa ei, pentru prima dată, semințele de „Kitaica" cea rezistentă la frig. Chiar și pregătirea semințelor pentru semănat i-a provocat multe griji. In fiecare zi, pioniera intra în beci și privea lung semințele care trebuiau să crească In cele din urmă, au apărut mlădițele. Cu prudență, cu cea mai mare grijă, Nina a așezat, împreună cu prietenele ei, semințele în pământ. Incolțirea semințelor a provocat fetițelor o adevărată bucurie. Tinerii copăcei se înălțau repede. Dar aceasta a fost doar începutul unei munci grele și complicate.

— Copacii sălbatici — le-a spus învățătoarea E. I. Dukalova — trebue transformați acum în copaci de cultură. Dar pentru aceasta e necesar să cunoști bine altoirea, să devii un fel de „chirurg".

Grupa Ninei Pușcova, ca și alte grupe, a făcut sute de probe de altoire. In sfârșit, a venit timpul de a face acest lucru în pepinieră. „Nu reușesc !" — s'au emoționat tinerele grădinărese. Dar numai peste două săptămâni, îndoelile lor s'au risipit. Mugurii erau verzi, iar altoiurile prinseseră. Altoirea reușise și, în anul următor, din muguri au ieșit lăstari tineri.

Astfel își însușeau elevele, an după an, complicata meserie a grădinăritului. Iar acum ele însile conduc lucrările arătând celor mici ce și cum trebue să facă.

Dar nu numai grupa Ninei Pușcova a învățat meseria agriculturii. Nu există în școală niciun elev care să nu se fi ocupat de creșterea plantelor. Ei au jurnale în care se reflectă ca într'o oglindă munca tinerilor transformatori ai naturii.

Iată însemnările elevelor K. Sumilkina și P. Timahova: „Meiul nu se seamănă în raionul nostru și, deaceea, nu sunt studiate posibilitățile de a obține recolte maxime. Noi am hotărît să semănăm și să studiem agrotehnica meiului pentru a obține recolte superioare din această minunată plantă de cultură". Pagină după pagină continuă descrierea lucrărilor făcute: pregătirea semințelor pentru semănat, îmbunătățirea pământului, îngrijirea plantelor, desvoltarea și coacerea fructelor.

La sfârșitul jurnalului se vorbește despre recoltare și despre calcularea recoltei. „Ca rezultat al bunei îngrijiri și al întrebuințării îngrășămintelor—se spune în încheere— de pe 10 metri pătrați au fost strânse 4,2 kilograme de mei. Aceasta înseamnă 42 chintale la hectar. Ceeace dovedește că are rost să cultivăm mei în colhozurile noastre".

Astfel de însemnări sunt numeroase și fiecare dintre ele prezintă interes pentru muncitorii agricoli. Elevele E. Sokolova și A. Ter-Arachelian au strâns 48 de chintale de ovăz cu semințe tari la hectar. S. Serkina, L. Vasilenko, T. Malinovskaia și S. Kardaș au obținut recolte de grâu ramificat de 40 de chintale la hectar. Toate aceste exemple arată că elevii, sub conducerea profesorilor lor biologi, bazându-se pe știința miciuristă, obțin recolte superioare și supun cu îndrăzneală natura.

In toamna anului trecut, mulți vizitatori ai expoziției agricole raionale au fost atrași de standul școlii No. 1 din Solnecinogorsk. Aici puteau fi văzuți dovleci de un pud, numeroase sorturi de cartofi și de varză. Dar mai mult ca orice au admirat vizitatorii (majoritatea lor colhoznici) grâul ramificat, crescut pentru prima dată pe pământurile Solnecinogorskului. Grâul acesta are, în loc de un spic, 5 spice. Ei au mai văzut ovăz de calitate îmbunătățită și orz. Tot aici se puteau vedea snopi înalți de porumb semănat pentru prima dată în regiunea de lângă Moscova. Cocenii și mătasea porumbului erau puternice și bine desvoltate.

— Iată, a spus agronomul șef al secției agricole a raionului, V. P. Muhin, conducătorilor de colhozuri — dovadă că și aceste plante de cultură, pot crește la noi. Și voi vă îndoiați...

Cu doi ani în urmă, N. S. Hruscev, secretar al Comitetului din Moscova și al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., a scris elevilor școlii Nr. 1 din Solnecinogorsk:

„Voi, tinerii miciuriniști, înfăptuiți un lucru mare și necesar, sădind în grădina voastră de pomi fructiferi și îngrijindu-vă cu dragoste de ea. Exemplul vostru dovedește că pe pământul raionului Solnecinogorsk, la fel ca și în întreaga regiune din jurul Moscovei, pot înflori și da rod din belșug livezile de pomi fructiferi. Foarte prețioase sunt și experiențele voastre în legătură cu cultivarea zmeurei și a căpșunelor, în legătură cu cultivarea florilor și adaptarea diferitelor plante de cultură agricole.

Sunt încredințat că frumosul vostru exemplu va fi urmat de toți comsomoliștii și pionierii, de tot tineretul, și că nu va exista la noi nici o școală unde să nu fie grădini, loturi de experiențe și florării. Aceasta e o datorie a școlii și a elevilor".

Din an în an se îmbunătățește tot mai mult munca pe lotul școlar de experiențe. Planificat în mod economic, lotul permite să se organizeze pe scară largă diferite experiențe, dând tuturor elevilor posibilitatea să muncească.

In viitorul an școlar se va acorda o atenție deosebită muncii pentru obținerea unor recolte superioare din plantele agricole cultivate în colhozurile din jur. Pe lotul școlar un loc important îl ocupă și plantele cultivate pentru prima dată în regiunea din jurul Moscovei și, deasemenea, plantele aduse din sud.

Pe câmpul de asolament se cultivă grâu ramificat și grâu de toamnă, ovăz, cartofi, porumb, orz. Nouă parcele sunt ocupate cu culturi de legume de calitate, coc-sakâz, cu seminceri. In grădină și în pepiniera de pomi, numărul pomilor s'a mărit în mod considerabil. In timpul verii, sera se va complecta cu plante rare. In total, pe lotul școlar vor crește aproximativ 250 de plante diferite.

Dar important nu e numai să se creeze o colecție mare de plante. Biologii școlii se conduc după principiul strânsei legături dintre teorie și practică. Ei învață pe copii să-și îndeplinească în mod serios sarcinile în domeniul muncii agricole.

Toate lucrările de biologie depe lotul școlar se desfășoară după un program strict. Profesorii planifică din vreme fiecare ieșire la lucru a clasei, întrebuințând cu grijă fiecare minut acordat învățăturii. Iată, clasa a V-a a studiat tema „Sămânța și semănatul". Invățând la lecție toate procesele de desvoltare, elevii au făcut în acelaș timp lucrări practice în seră și pe lotul școlar. Pedagogii au urmărit exactitatea cu care sunt îndeplinite experiențele, au verificat dacă elevii și-au însușit bine tema predată.

Elevii clasei a IX-a, care au studiat bazele învățăturii biologice miciuriniste, au făcut lucrări practice asupra desvoltării stadiale a plantelor, asupra unității organismului cu condițiile sale de viață, asupra dirijării plantelor.

Făcând direct hibridizări vegetative, încrucișări de sorturi diferite de plante, polenizări artificiale, experimentând aclimatizarea treptată a plantelor, elevii au înțeles mai bine principiile dirijării naturii și, deasemenea, au învățat multe dintre aceste principii. Studiul intuitiv a permis elevilor să-și însușească materialul, să se orienteze concret în multe probleme complexe.

Elevii observă plantele în decursul întregului an. Fiecare grupă îngrijește o plantă sau două, studiază agrotehnica ei, procesul ei de desvoltare și apoi expune cele învățate întregului colectiv.

O atenție deosebită se acordă în școală organizării muncii pe lotul școlar în cursul verii. La această muncă participă întregul colectiv al școlii. Alternând lucrul grupele de pionieri ale claselor a V-a și a VI-a sunt în permanență legate de lotul școlar. Totul este astfel planificat pentru ca lotul școlar de experiențe, bucuria și mândria școlii, să obțină în toamnă o recoltă îmbelșugată.

Lotul școlar nu ar fi fost poate atât de reușit dacă de el s'ar fi ocupat numai biologii. Intregul colectiv pedagogic ia parte la desăvârșirea lui, folosindu-l în chip iscusit în scopuri instructiv-educative.

De munca de pe lotul școlar se interesează intens mulți agronomi ai raionului.

Adeseori copiii primesc sfaturi prețioase dela agronomul șef al raionului, V. P. Muhin. El a ajutat școlii să obțină porumb, să aplice metoda de sădire în cuiburi pătrate a cartofilor și legumelor, să întrebuințeze la sădit cuiburi de turbă.

Dându-și seama de dragostea fierbinte a copiilor față de această muncă, părinții au manifestat multă grijă pentru lotul școlar. M. A. Ciudacov și-a adus fiul în clasa întâia. Văzând cât de mulți copaci au sădit elevii, el a adus a doua zi un măr și l-a sădit împreună cu fiul său pe lotul școlar.

— Ingrijește-te de el, Serioja — a spus el. Acest copac îți va aminti totdeauna despre minunata viață de școală.

Elevii lucrează cu tragere de inimă, întrecându-se unul cu altul. Nu a existat vreun caz în care cineva să uite de plante, să le lase fără supraveghere.

Munca creatoare a copiilor se desfășoară în tot timpul verii. Sub conducerea neobosiților profesori biologi E. I. Bucalov, G. I. Astafiev, V. V. Petuhov, tinerii transformatori ai naturii realizează o operă importantă și folositoare. Nu numai că își însușesc ei înșiși cunoștințe miciuriniste, dar ajută ca experiența înaintată să pătrundă în colhozuri.

Școala întreține legături strânse cu colhozul „Soarele roșu". Din semințele date de școală, colhozul a început să producă ovăz și orz, să facă însămânțări de probă cu grâu ramificat.

Colectivul școlar cultivă tradiții minunate. Elevii văd roadele muncii lor și se bucură de aceasta. In seara serbării de sfârșit de an, mesele sunt împodobite cu vase pline de smeură, căpșuni și legume proaspete. Acestea sunt primele roade de pe lotul școlar, de care sunt legate multe amintiri ale elevilor din clasa a X-a. Cum să nu se discute aici despre felul cum au muncit elevii, despre ceeace le-a dat școala și despre felul cum i-a deprins cu munca practică!

Ce tablou emoționant se poate vedea în școală în primele zile ale lui Septembrie, la serbarea recoltei! Toți elevii sunt în grădină. Goarnele anunță începutul serbării. Se citește ordinul de zi al directorului despre rezultatele muncii desfășurate pe lotul școlar de experiențe. Tinerii care s'au distins în muncă sunt premiați cu cărți, cu flori și fructe.

Apoi, elevii claselor a X-a oferă mere celor mici, care deabia au trecut pragul școlii, în semn de dragoste pentru grădină și ca simbol al continuării operei lor. Această zi este o adevărată sărbătoare pentru copii. Ziua se încheie cu o masă bogată, la care se servesc roadele muncii pe pământul școlii, și printr'o veselă reprezentație artistică.

I. ULIN

Solnecinogorsk, regiunea Moscova

Ajutorul sindicatelor

Partidul Bolșevic și guvernul acordă o atenție deosebită operei de educație comunistă a tinerei generații. In Uniunea Sovietică școala este într'adevăr înconjurată de grija întregului popor.

Invățământul se bucură de o atenție permanentă și din partea organizațiilor sindicale. Ajutorarea organelor învățământului în acțiunea de pregătire a școlilor pentru noul an școlar a devenit de mult o tradiție a sindicatelor.

Un mare ajutor îl acordă școlilor organizațiile sindicale și economice din regiunea Moscova. In special, întreprinderile din orașul Noghinsk au ajutat anul trecut școlile să se pregătească bine pentru începerea cursurilor. La data de 15 Iulie, pregătirea școlilor pentru noul an școlar era terminată. Un ajutor însemnat au dat școlilor și organizațiile din raionul Scelcovsk.

Anul acesta, în regiunea Moscova se lărgește simțitor învățământul de 7 ani și învățământul mediu. Numărul școlilor medii, de pildă, va fi de 365, în timp ce în anul 1951, era numai de 306. Numărul elevilor din clasele V—VII va spori cu 34 mii, iar al celor din clasele V—X — cu 26 de mii.

Sporirea considerabilă a numărului școlilor de 7 ani și medii precum și creșterea numărului elevilor cer o atenție din ce în ce mai mare din partea organizațiilor sindicale și economice chemate să ajute școlile în realizarea învățământului general obligatoriu. Multe lucruri sunt de făcut în ceea ce privește întărirea bazei materiale a școlilor. 437 de școli din regiune au nevoie de reparații capitale, iar 2198 școli de reparații curente. Până la începutul cursurilor vor fi confecționate peste 9000 bănci.

In prezent, în majoritatea orașelor și raioanelor din regiunea Moscova se desfășoară larg pregătirile în vederea noului an școlar. Oamenii muncii participă activ la această mare și importantă operă. Populația orașului Electrostali și-a luat o serie de angajamente serioase. Grija față de școală este una din preocupările principale ale organizațiilor de partid și sindicale, precum și a tuturor oamenilor muncii. Organizațiile care patronează școlile au hotărît să termine reparațiile școlilor până la 1 August, reparația inventarului și a utilajului până la 20 Iulie, să construiască la 5 școli terenuri de sport și să împrejmuiască toate loturile experimentale de pe lângă școli.

In orașe și în orășelele muncitorești, în colhozuri și sovhozuri, se construesc 66 noi localuri de școli. Organizațiile sindicale sunt chemate să institue un control sever pentru ca școlile să fie date la timp în exploatare și utilate cu material didactic; să ajute la o organizare și mai bună a întrecerii socialiste între constructori. Problema privitoare la construcția de școli și alte instituții pentru copii a fost discutată în repetate rânduri în prezidiul consiliului sindical regional, precum și în comitetele sindicale regionale. Organizațiile sindicale sunt obligate să controleze sistematic mersul construcției școlilor, să stărue ca fiecare obiect să fie pus în funcțiune în termenul stabilit.

Ca și în anii trecuți, concomitent cu pregătirea deschiderii noului an școlar, se desfășoară o intensă muncă de organizare a odihnei de vară a copiilor. Zeci de mii de școlari se vor odihni anul acesta în taberele de pionieri sau în solarii, vor lua parte la excursii prin ținutul natal, vor vizita Artecul însorit. Sindicatele acordă școlilor un ajutor însemnat în organizarea odihnei copiilor care rămân în oraș.

Organizațiile sindicale urmăresc apoi și îmbunătățirea prin toate mijloacele a condițiilor de trai ale învățătorilor și profesorilor, supraveghează construcțiile de locuințe pentru aceștia. De curând, plenara comitetului sindical al cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu din regiunea Moscova a discutat problema pregătirii noului an școlar. Consiliul sindical al regiunii Moscova va organiza o consfătuire a conducătorilor comitetelor sindicale regionale și ai întreprinderilor care patronează școlile, consacrată pregătirii deschiderii noului an școlar.

După hotărîrea Consiliului Central al Uniunilor Sindicale cu privire la ajutorul ce trebue acordat părinților în opera de educație a copiilor, comitetele sindicale au început să acorde școlilor o atenție mult mai mare. Ele trebue să ajute prin toate mijloacele la întărirea bazei materiale a școlilor, să acorde mai multă atenție conținutului muncii de educație și învățământ, să se îngrijească de întărirea legăturii dintre familie și școală, și de sporirea răspunderii părinților în opera de educație a copiilor.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Din experiența conducerii grădinițelor de copii dela sate

Guvernul sovietic, partidul bolșevic, înțeleptul conducător și învățător al oamenilor muncii, I. V. Stalin manifestă o grijă deosebită pentru desvoltarea și întărirea agriculturii socialiste. Se iau măsuri pentru sporirea recoltei la hectar în colhozuri. După elaborarea măreţului plan stalinist de transformare a naturii, au luat naștere pe spații imense — dela munții Urali până în munții Caucaz — perdele forestiere de protecție. Ele apără pământurile colhoznice de vânturile uscate și fierbinți, dând agricultorilor sovietici posibilitatea de a obține pe ogoarele lor recolte record. Poporul sovietic participă cu entuziasm la mărețele construcții staliniste ale comunismului.

Partidul bolșevic și tovarășul Stalin personal se îngrijesc de viața și munca celor ce lucrează în domeniul agriculturii. Celor mai buni dintre ei li se acordă titlul de Erou al Muncii Socialiste, li se conferă ordine și medalii ale Uniunii Sovietice.

In condițiunile avântului general în muncă și ale ridicării deosebite a nivelului cultural al oamenilor sovietici, sporesc cerințele față de educația copiilor în grădinițele de copii dela sate. Numai în regiunea Sverdlovsk se numără 299 grădinițe de copii, în care sunt educați circa 8000 copii. Pe lângă aceasta, în regiune mai funcționează și 44 grădinițe de copii colhoznice.

Secția regională de învățământ din Sverdlovsk, sectorul preșcolar și cabinetul metodologic al acestei secții acordă o atenție deosebită grădinițelor de copii, iau măsuri pentru îmbunătățirea activității lor.

In prezent, metodistele P. V. Nejdanova dela Pâșma și T. P. Gordeeva, dela secția de învățământ raională Beloiarsk, controlează sistematic activitatea fiecărei grădinițe de copii dela sate. Vizitând grădinițele de copii, P. V. Nejdanova și T. P. Gordeeva raportează președintelui sfatului sătesc sau conducătorului întreprinderii de care aparține grădinița de copii despre rezultatele inspecțiilor, despre lipsurile și realizările constatate. Aceasta a dat naștere la o cointeresare generală în îmbunătățirea activității grădinițelor de copii.

In Verhniaia Pâșma și în raionul Beloiarsk, educatoarele dela toate grădinițele de copii iau parte la ședințele metodologice, ceeace contribue la un larg schimb de experiență. Activiștii sectorului preșcolar al secției regionale de învățământ și cei ai cabinetului regional au vizitat în mai multe rânduri aceste raioane pentru a ajuta la îmbunătățirea educației copiilor, la complectarea cadrelor cu activiști calificați. Rezultatele n'au întârziat să se arate. In satul Pâșma, grădinița de copii este utilată cu toate cele necesare: jucării, cărți pentru copii, etc. Localul este curat, plăcut. Pe lângă grădina de copii există un lot de pământ cu florărie, grădină, teren de joc. Directoarea grădiniței de copii, T. M. Kirilova, a absolvit școala medie specială, educatoarea I. B. Kuznețova urmează prin corespondență cursurile școlii pedagogice din Irbițk. Amândouă lucrează foarte bine.

Și în satul Baltâm s'au creat toate condițiile pentru justa educație a copiilor. Educatoarea G. I. Malâșeva organizează regulat lecții de muzică cu copiii, ceeace aduce multă bucurie atât micilor copii cât și părinților. Comitetul de părinți de pe lângă această grădiniță de copii activează intens. El organizează serviciul pe școală, la care iau parte mamele copiilor, precum și munca pentru utilarea localului. G. I. Malâșeva este studentă fără frecvență la școala pedagogică.

In dorința de a ajuta instituțiile de copii, cabinetul metodologic preșcolar regional a organizat în acest raion o consfătuire regională și un seminar pentru directoarele grădinițelor de copii dela sate.

Directoarea cabinetului metodologic preșcolar, N. M. Plotnikova, a prezentat la consfătuire referatul „Despre îmbunătățirea activității educative în grădinițele de copii dela sate".

Directoarea grădiniței de copii din sovhozul Balakinsk, M. E. Palatova, a arătat cum se educă la copii dragostea de muncă, respectul față de munca celor mari. In timpul excursiilor și al plimbărilor, copiii văd rezultatele muncii în sovhoz, observă că această muncă este mecanizată, că în timpul pregătirii pentru însămânțare toate mașinile sunt minuțios revizuite și reparate, că aratul cu tractoarele este mai ușor și mai rapid.

Din povestirile educatoarei, copiii au aflat despre renumita tractoristă Pașa Anghelina. In discuțiile despre munca părinților li s'a explicat copiilor că guvernul acordă ordine și medalii îngrijitoarelor de vite, mulgătoarelor, tractoriștilor care se disting în muncă.

In timpul jocurilor, copiii manifestă o atitudine pozitivă față de muncă, față de muncitorii din sovhoz: ei își asumă cu plăcere rolurile de paznic al ocolului de vite, de mulgătoare, de îngrijitoare de vite, de medic veterinar; îngrijesc de viței, hrănesc și adapă vacile, tratează vițele bolnave.

Copiii muncesc cu plăcere în grădină și în florărie. „Noi săpăm singuri. Tractorul n'are unde întoarce aici", — spun ei. „Eu, când voi crește, voi fi tractorist. Tractorul ară repede și tractoristul îl conduce bucuros". „Ce vesel e să lucrezi unde se repară mașinile: le demontezi și apoi iar le montezi". Așa, copilărește, își exprimă copiii impresiile.

M. G. Kazanțeva directoarea grădiniței de copii din satul Bânghi, raionul Neviansk, a arătat cum se desfășoară lecțiile de desen și modelaj. Modelând în fața copiilor jucării din lut, tovarășa Kazanțeva a reușit treptat să atragă în această muncă plăcută chiar și pe cei mai mici dintre copii. Ea a folosit diferite teme. La început, temele erau din cele mai simple; de pildă, modelarea unei ciuperci; apoi mai complexe: modelarea legumelor din grădină, a animalelor din ferma sovhozului.

La sfârșitul lucrului copiii examinează împreună cu educatoarea lucrările lor, compară cum le-au executat astăzi și cum le executau înainte. Lucrările copiilor se păstrează cu grijă în dulapurile grădiniței de copii.

Directoarea grădiniței de copii din Krasnopoleansk, P. A. Namiatova, a vorbit despre organizarea muncii cu părinții. Subliniind importanța acestei activități în condițiunile satului, ea a povestit despre munca individuală cu părinții.

Micul Sașa nu se purta bine la grădinița de copii, era neglijent, nu ținea seama de colegi, nu voia să se joace cu ei. Educatoarea Klepikova a vizitat familia copilului și a constatat că mama nu supraveghează educația copilului, că-i permite să petreacă mult timp pe stradă. Educatoarea a desfășurat o muncă intensă cu mama lui Sașa. Ea i-a povestit despre părinți care acordă multă atenție educației copiilor, i-a dat să citească unele articole și broșuri despre educație. Datorită influenței comune a educatoarei și a mamei, copilul a început treptat să se îndrepte și să se poarte mult mai bine.

Un alt exemplu. Educatoarea Klepikova a observat că una dintre fetițe minte adeseori și s'a interesat de unde provine aceasta. Vizitând familia fetiței, ea a descoperit că mama o întreabă zilnic și cu insistență pe fetiță cine a supărat-o, cine a pedepsit-o și cum. Deoarece pe fetiță n'o supăra și n'o pedepsea nimeni, aceste întrebări o făceau să scornească diferite răspunsuri. Educatoarea i-a arătat mamei lipsa de rațiune a unor asemenea discuții cu copilul și unde pot duce ele.

Cele spuse de tovarășa Namiatova cu privire la munca cu părinții au îndreptat atenția educatoarelor spre acest important capitol al activității lor.

Directoarea grădiniței de copii din Ielansk, G. D. Bedrina, a descris activitatea metodologică a grădiniței de copii din centrul raional. La grădinița de copii din Ielansk se țin lecții deschise pentru educatoarele dela grădinițele de copii din satele raionului.

Cele discutate la consfătuire au arătat că în activitatea grădinițelor de copii dela sate există multe laturi pozitive.

După consfătuire, directoarele grădinițelor au luat parte la conferințele metodiștilor cabinetului regional. Ele au făcut cunoștință cu activitatea grădinițelor de copii din Verhnaia Pâșma, au asistat la lecțiile cu copiii.

Toate educatoarele au plecat dela consfătuire cu dorința fierbinte de a ridica nivelul activității educative în școlile lor și de a ajuta în activitatea lor pe educatoarele dela grădinițele de copii sezoniere.

Activiștii sectorului preșcolar și ai cabinetului metodologic au început să atragă pe educatoarele dela grădinițele de copii din sate în activitatea metodologică. Aceasta a contribuit la îmbunătățirea muncii lor. Astfel, T. P. Petrova, directoarea grădiniței de copii din raionul Kamensk, după ce a absolvit cursurile de o lună pentru directoare a început să conducă activitatea școlii cu totul altfel: ea a achiziționat materialul pedagogic și jucăriile necesare, urmărește cu atenție activitatea educatoarei, o ajută în muncă. In cursul anului 1951, părinții și învățătorii au scris în ziarul local o serie de articole despre activitatea pozitivă a grădiniței de copii.

După absolvirea cursurilor, directoarea grădiniței de copii din Tilkino, G. E. Dovgali, a cerut cu insistență sfatului sătesc să-i dea un local mai bun pentru grădinița de copii și până la sfârșit a obținut localul, l-a reparat și l-a utilat. Grădinița de copii din Tilkino a devenit o instituție bine organizată.

Secția regională de învățământ caută să complecteze cadrele grădinițelor de copii dela sate cu specialiști tineri. Inspectorii secției de învățământ regionale și metodiștii cabinetului regional pleacă pe teren pentru controlul activității grădinițelor de copii, cărora le acordă un ajutor concret. Ei consemnează îndrumările și directivele în procese verbale, ceeace ușurează urmărirea înlăturării lipsurilor.

Regiunea începe să aibă din ce în ce mai multe grădinițe bune. Populația satului Izmodenovo se mândrește cu grădinița sa de copii, pe care o conduce A. P. Mezențeva.

O justă activitate pedagogică desfășoară P. A. Sedinkina, educatoare la grădinița de copii din Lepunovsk, raionul Krasnopoleansk. Ea acordă multă atenție educării la copii a comportării îngrijite, a punctualității. Dimineața, întâmpinându-i pe copii, ea urmărește ca ei să-și șteargă bine picioarele, să-și scuture zăpada depe paltoane, le amintește că trebue să-și ajute colegii. Prin atitudinea ei față de părinți, față de frații și surorile mai mari care aduc copiii la grădiniță, tovarășa Sedinkina educă la copii respectul față de cei mari. Ea îi educă deasemeni în spiritul colegialității, îi învață să se joace și să lucreze împreună. Copiii își iubesc foarte mult educatoarea și îndeplinesc cu plăcere toate îndrumările ei.

Z. D. HARCENCO

(Din „Doșcolnoie Vospitanie")

Grădina școlară

Inceputul acestei minunate realizări a fost pus în primăvara anului trecut. Colectivul de profesori și elevi dela școala medie din Cistoe, regiunea Gorchi, îmbrățișând inițiativa profesorului de biologie A. I. Abrosimov, a hotărît să amenajeze un nou lot experimental. Pentru aceasta a fost necesar ca terenul să fie curățat de buturugi, de brazi uscați, de ramuri și gunoi. Elevii, cu ajutorul muncitorilor și funcționarilor dela întreprinderea de exploatare a turbei „Cistoe", care patronează școala, au curățit terenul, cărând peste o sută cincizeci de copaci bătrâni, uscați, și o mare cantitate de buturugi.

Muncitorii dela întreprinderea „Cistoe", în frunte cu tovarășii Morozov, directorul întreprinderii și Socolov, secretarul organizației de partid, au dat un ajutor însemnat în acțiunea de amenajare a terenului și l-au împrejmuit cu un gard frumos, înalt de $2^1/_2$ metri. Totuși, acesta n'a fost decât începutul.

Elevii și profesorii au săpat și nivelat terenul, au îngrășat solul, au sădit plante și au început să le îngrijească cu mare atenție. Munca era grea, căci locul este nisipos. Unora le părea irealizabilă ideia tovarășului Abrosimov de a sădi și cultiva pe acest teren nisipos o livadă cu pomi fructiferi. Dar inițiatorul le arăta roadele pe care le vor obține în viitor și aceasta umplea de încredere întregul colectiv.

In Mai 1951 au fost sădite primele plante. A fost necesară o muncă grea și foarte migăloasă pentru a îngrășa acest teren nisipos și a-l face propriu pentru cultura diferitelor specii de plante. In vederea fertilizării solului s'au folosit argilă, turbă, gunoi de vite. Intreprinderea „Cistoe" a construit o conductă de apă.

In prezent, toate lucrările se execută după un plan aprobat în consiliul pedagogic.

Colectivul pentru îngrijirea lotului este organizat din 38 brigăzi, a câte 10 oameni fiecare. Fiecare brigadă este de serviciu timp de 10 zile.

A fost creată și o conducere a lotului experimental al școlii din Cistoe din care fac parte 20 dintre cei mai pricepuți tineri naturaliști din clasele superioare. In fruntea conducerii stau Olea Iacovleva și locțiitoarele ei, Galia Smolnicova și Jenia Bandina.

Fiecare din ceilalți 17 membri al conducerii este deasemeni un locțiitor al Oliei Iacovleva pentru un sector concret de muncă: unul pentru parcela de legume și zarzavaturi, altul pentru agricultură, altul pentru flori și plante decorative. Această organizare a muncii s'a justificat pe deplin. Lotul nu rămâne nici o zi fără supraveghere și îngrijire.

...A trecut numai un an de când au fost sădite primele plante, dar câte lucruri noi, interesante, au apărut nu numai în viața școlii, ci și în viața întregului sat.

Pe locul nu de mult pustiu cresc peste 100 de meri și mai mult de 800 de arbuști fructiferi. Locuitorii din sat au primit o mare cantitate de semințe și răsaduri pentru grădinile lor individuale.

Cu totul altul este în prezent studiul materiilor biologice în școală. Cabinetul biologic al școlii se complectează cu un mare număr de exemplare de plante din grădina școlară. Profesorii au acum posibilitatea de a îmbina strâns teoria cu practica.

Lotul școlar are o mare importanță și în viața colectivă a elevilor. Munca pe pământul școlii îi deprinde pe copii cu spiritul tovărășesc, le educă sentimentul de prietenie și trezește tendințele lor spre o activitate creatoare. Aceasta îi ajută pe profesori să rezolve cu succes cele mai importante probleme de educație, să cultive la elevi dragostea de muncă, perseverența, sentimentul de răspundere pentru munca pe care au primit-o.

„Grădina noastră miciurinistă", așa denumesc în prezent locuitorii din satul Cistoe lotul experimental al școlii medii.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Căminul de copii de pe aleea Cehov din Moscova

Prin ferestrele deschise ale dormitoarelor pătrunde răcoarea dimineții. Aerul e plin de aroma pădurii de brazi. Il respiri ușor și liber. In pătuțurile lor, dorm un somn liniștit și fără griji micii locatari ai acestei case...

Ceasul a bătut ora 8. Sună scularea. Copiii se trezesc și își îmbracă cu graba lor obișnuită chiloții și papucii de gimnastică. Peste 5 minute ei merg prin curte în pas de marș, în sunetele tobei, apoi se încolonează în vederea exercițiilor de gimnastică. După aceste exerciții urmează frecționarea cu apă rece.

Așa începe ziua în căminul de copii Nr. 27, instalat într'o frumoasă clădire depe aleea Cehov din Moscova.

Ziua are un program foarte precis. Totul urmărește un singur scop: educarea unor copii robuști și sănătoși. Deaceea, un loc de seamă în programul zilei îl ocupă cultura fizică, îmbinată cu pricepere cu lecțiile, jocurile și dansurile.

Iată-i de pildă, pe copiii adunați într'o sală a căminului sau în curte, făcând o plimbare imaginară în pădure. La un semn al educatoarei ei se apleacă lin, ca și cum ar culege flori, apoi tot atât de lin își reiau poziția normală. Sau iată-i imitând un „motor": mânuțele copiilor se învârtesc rapid una în jurul celeilalte, îndreptându-se ritmic înlături; urmează apoi exercițiul numit „tăietorii de lemne"; mâinile lor se ridică în sus deasupra capului și, întinse, se lasă apoi în jos, pentruca să se ridice din nou.

In aceeași formă simplă se execută și celelalte mișcări: flexiuni, inspirarea și expirarea aerului...

Copiii mai mari execută exerciții mai complicate: aruncă mingea sau un disc colorat la țintă, sar peste o coardă întinsă sau escaladează o poartă.

Se acordă o deosebită atenție călirii organismului copiilor: fricționările zilnice cu apă, la temperatura camerei, sunt obligatorii; grupul de copii mai mari face gimnastică de dimineață pe orice timp, în aer liber.

Educatoarea reușește să stăpânească atenția micuților, să-i învețe să execute exact și ritmic exercițiile și să meargă în pas de marș. Conducătoarea grupului de copii mai mari, A. P. Horeva, este mulțumită de succesele obținute în educația fizică a copiilor. O mulțumesc în deosebi ținuta copiilor, elasticitatea și exactitatea mișcărilor executate de aceștia. Tolea Crucikov, Zoia Kamașkina, Valea Ciuprunova, Vova Anikușin, Vitta Plașcenkova sunt mari amatori de sport. Anul acesta, ei vor intra în clasa I-a a școlii elementare unde urmează să-și desvolte și mai mult aptitudinile.

Micuții locatari ai căminului de copii Nr. 27 sunt copiii celor căzuți pe front, sau ai invalizilor Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Ei și-au găsit aici o a doua familie, dragoste și mângâiere.

Cât mai multe cărți pentru copiii patriei noastre!

— Scrisoare către scriitori —

Tovarăși scriitori,

Munca de educator a devenit astăzi, în regimul de democrație populară, de o înaltă cinste și frumusețe. Ea este, așa cum a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor, o misiune care „înobilează pe acela căruia îi este încredințată".

Ne este deosebit de dragă munca cu copiii și suntem fericiți că putem să-i creștem oameni liberi, demni, că putem să facem din ei oameni cu înalte calități, cu posibilități mari de a duce o activitate rodnică și creatoare pentru înflorirea patriei noastre, pentru o viață cât mai luminoasă.

In educarea copiilor, în strădania de a le îmbogăți cunoștințele, literatura pentru copii ne este un ajutor de mare preț. Cine poate uita valoarea educativă a basmului și a poeziei, cine nu-și amintește poveștile lui Eminescu, Creangă, Ispirescu sau Slavici, care ne-au încântat anii copilăriei? Până astăzi trăiesc vii în mintea noastră „Povestea unui om leneș", „Fata moșului și a babei", care ne-au învățat să fim harnici, să disprețuim lenea și lăcomia. In școli sunt folosite astăzi în largă măsură scrierile pentru copii ale clasicilor noștri. Peste ani și ani povestirile lor și-au păstrat puterea educativă și azi ele ne ajută să creștem și pe copiii noștri.

Au apărut în ultimul timp la noi cărți bune pentru copii. Scriitorii noștri au dat pagini frumoase, calde pentru ei. Noi educatorii ne-am bucurat din tot sufletul când a apărut opera maestrului Mihail Sadoveanu, „Nada Florilor". Cât de mult ne ajută în munca noastră cărți cum sunt „Nufărul Roșu", de Petre Luscalov, „Povestea Scânteii" de Mioara Cremene, „Nică fără frică" de Nina Cassian, sau „Pe colina cu salcâmi" de Mira Iosif. Suntem deosebit de bucuroși când întâlnim în paginile revistelor pentru copii numele scriitorilor noștri, numele maestrului Sadoveanu, numele maestrului A. Toma, al unor scriitori ca Mihai Beniuc, Otilia Cazimir, Cezar Petrescu, Marcel Breslașu, Maria Banuș, Veronica Porumbacu, Eusebiu Camilar, Nina Cassian, ș.a. Dar lista acestor nume e încă săracă. Nu întâlnim aci atâtea și atâtea nume de scriitori care ar putea îmbogăți mereu cu noi și noi opere literatura noastră pentru copii. Iar numele citate le întâlnim și pe ele destul de rar.

Pentru copiii noștri avem acum la îndemână frumoase, minunate povești traduse din scriitorii sovietici. Din Țara Socialismului victorios, din Uniunea Sovietică, ne-au venit cele mai frumoase pagini de literatură pentru copii. Partidul Bolșevic, Guvernul Sovietic și tovarășul Stalin personal au subliniat în repetate rânduri importanța acestui neîntrecut mijloc de educație. Și scriitorii sovietici au răspuns cu entuziasm prin tot mai multe, prin tot mai pline de învățăminte opere literare destinate copiilor. Lucrări ca ale lui S. Marșak sau A. Barto, ca ale lui S. Mihalcov, A. Gaidar, V. Oseeva, pagini ca cele scrise de Prilejaeva, A. Musatov, N. Nosov, lucrări ca: „Fiul Regimentului" de V. Kataev, „Soarele în stepă" de P. Pavlenco, „Descoperirea lumii" de V. Șmirnov, constitue comori neîntrecute pentru munca noastră educativă, pentru viața copiilor noștri.

Am vrea să vă arătăm ce minunată transformare exercită literatura bună asupra caracterului copiilor. Am vrea să cunoașteți nemijlocit puterea aceasta care vă stă la îndemână!

Când preșcolarul are în fața lui o revistă cu multe poze, ochii i se umplu de bucurie. Urmărind fiecare poză în parte, el cere nerăbdător să i se citească ceeace scrie dedesubt. Este apoi deosebit de bucuros să explice și altora ceeace reprezintă fiecare poză. Dacă-l auzi atunci cum redă textul, te uimește atenția cu care a urmărit fiecare cuvânt. Da, tovarăși scriitori, copiii sunt cititori pasionați, ei iubesc mult literatura pe care o înțeleg, iubesc poveștile și poeziile.

Pentru a fixa în mintea copiilor preșcolari câteva noțiuni despre iarnă și pentru a le transmite unele învățăminte legate de aceasta, le-am dat câteva explicații și sfaturi. N'au rămas însă cu mare lucru. Forma aceasta era prea grea pentru ei. Atunci, le-am spus povestea „Baba iarna" a scriitorului sovietic Ușinschi. Copiii au urmărit cu mult interes tot firul povestirii. In momentul când era gata să plece dela grădiniță, unul din copii s'a îmbrăcat bine, și-a legat fularul mai strâns în jurul gâtului și a spus: „Acum trag și căciula bine peste urechi și pot să nu mă tem de baba iarnă". In mintea lui noțiunile despre iarnă, despre felul cum oamenii reușesc să-i biruie asprimea au căpătat o reprezentare vie, de neuitat.

Copiii au fost încântați de povestea „Să știi să aștepți" scrisă de acelaș autor. Ei au văzut ce s'a întâmplat cu copilul care nu avea răbdare și căutau să nu facă și ei greșala lui. Multă vreme, după ce ascultară povestea, de câte ori un copil se grăbea, ceilalți îi aduceau aminte: „Ai să pățești ce-a pățit copilul din poveste". Aceasta a avut o putere mult mai mare decât toate îndrumările educatoarei: „Copii, nu mâncați fructe verzi!" Abia după ce-au ascultat această poveste, nu au mai venit cu fructe verzi în buzunare și nici nu le-au mai rupt pe cele din curtea grădiniței.

O normă de conduită care i se recomandă copilului nu pătrunde în inima lui atunci când e formulată direct, scurt, imperativ, ca un ordin. Atunci când se creiază o poveste, cu întâmplări, cu peripeții, în scopul de a sublinia diferite cerințe, copilul se pătrunde de importanța ei, o înțelege, o ține minte și o aplică.

Prin operele sale, scriitorul are puterea de a educa la copii din cea mai fragedă vârstă gusturile, obiceiurile și atitudinea față de oameni, felul cum trebue să privească fenomenele vieții, sentimentul frumosului, simțul limbii materne. Dela scriitor, mai mult decât dela oricine altul copilul poate învăța să fie curajos și întreprinzător, să iubească munca, să cinstească pe oamenii muncii, să iubească Patria.

Literatura noastră pentru copii are încă multe lipsuri. Tovarășe Petru Dumitriu, ai scris un roman despre marile șantiere pe care mii și mii de oameni îl citesc cu drag, discută despre el; ai scris câteva nuvele deosebit de valoroase despre lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii. Care aceste probleme nu cuprind aspecte, care îi interesează și pe copiii noștri? Oare miile și miile de copii nu trebuie să constituie și ei o parte din cititorii dumitale? Tovarășe Ion Călugăru, romanul dumitale „Oțel și Pâine", cuprinde multe, foarte multe lucruri care i-ar interesa și pe copii. Nu crezi că ar merita să scrii, anume pentru ei, despre toate aceste lucruri? Aceiași întrebare o adresăm și altor scriitori — tovarășilor Al. Jar, Em. Galan, Eugen Jebeleanu și atâtor alții. Așteptăm dela ei lucrări care să vorbească copiilor noștri despre viața nouă ce înflorește în orașele și satele patriei.

Câte lucruri minunate îi se pot spune copiilor, câte fapte care întrec visurile cele mai îndrăznețe. Literatura noastră pentru copii poate și trebue să reflecte elanul cu care se muncește în orașe, în sate, pe marile șantiere. Se schimbă fața orașelor și satelor noastre, se schimbă viața oamenilor. Atâtea evenimente grandioase au loc! Copiii noștri trăiesc o viață nouă, nespus de frumoasă și care devine în fiecare zi mai frumoasă. Să-i pregătim pentru ea.

Veniți, tovarăși scriitori, în mijlocul copiilor, să cunoașteți toată această năvală de tinerețe, de voioșie, care merită paginile cele mai frumoase de literatură.

Partidul ne-a dat sarcina să pregătim pentru viață copiii oamenilor muncii. Stahanoviștii, fruntașii în producție, poporul muncitor care se străduește în industrie și agricultură, pe tărâm cultural, economic, artistic etc. să construiască o patrie înfloritoare, să clădească o viață mereu mai îmbelșugată, ne-au încredințat nouă copiii. I-au dat în seama noastră să-i educăm, să facem din ei oameni noi, să-i educăm astfel încât să poată duce mai departe opera începută de ei, construirea socialismului. Această sarcină, această nobilă și frumoasă misiune noi trebue s'o ducem la capăt cu cinste. Ori, în munca și lupta noastră, scriitorii ne pot da arme deosebit de prețioase.

Ne adresăm de aceia Uniunii Scriitorilor din Republica noastră Populară și-i cerem să se preocupe mai stăruitor de literatura pentru copii, să crească noi cadre de scriitori în acest domeniu. Îi cerem să se preocupe în acelaș timp de o calitate înaltă a scrierilor pentru copii, pentru un stil de o înaltă frumusețe, pe înțelesul copiilor, din care ei să învețe limba literară.

Adresăm scriitorilor noștri un călduros apel și le spunem: Copiii vor să citească mult, cât mai mult, și vor să afle despre frumusețile naturii patriei noastre, despre munca din uzine și ogoare, despre marile construcții ale socialismului, despre lupta poporului muncitor, despre viața lor școlară.

Având mereu în minte imaginea omului nou pe care vrem să-l creăm, imaginea clară a omului neînfricat, luptător dârz pentru cauza poporului, a omului plin de curaj, având în minte imaginea comunistului, scriitorii noștri să răspundă chemării pe care le-o face întregul popor muncitor și să scrie cu căldură, cu entuziasm pentru copii, să cultive în sufletele lor dragostea pentru cuceririle poporului muncitor, ura nestăvilită pentru dușmanii tiicăloși ai vieții, pentru asasinii femeilor și copiilor fără apărare, imperialiștii americani și englezi.

Educatori și scriitori, avem împreună o sarcină nespus de frumoasă de îndeplinit: să creăm omul nou. Să dăm mâna și să pornim cu avânt la îndeplinirea ei. Vom vedea roadele muncii noastre cum cresc în fiecare zi. Vom vedea cu mândrie cum oamenii educați de noi aplică în viață învățăturile primite și cum crește și înflorește prin munca lor patria noastră dragă.

MARIANA MAZILU
învățătoare la școala Fundeni
AURELIA MUICĂ
directoare la școala de 7 ani Nr. 4 din București
GOLDENBERG SARA
învățătoare, școala elementară de fete Nr. 29 din București
POPA GHEORGHE
învățător, școala elementară din com. Bărboi, reg. Dolj

Școli noi se construesc prin auto-impunere

Autoimpunerea a fost primită cu căldură de țărănimea muncitoare din raionul Stalin. In toate comunele și satele s'au votat cu mult entuziasm sumele propuse, iar țăranii muncitori s'au arătat gata să sprijine prin muncă voluntară, ridicarea unor noi construcții. Incă înainte de a strânge toți banii destinați construirii de școli, internate, cămine culturale, s'au început prin muncă voluntară strângerea materialelor, săpăturile, etc.

Astfel în comuna Moeciul, satul Drumul Carului, unde școala era instalată într'o clădire necorespunzătoare țăranii muncitori au ales cu toții împreună locul pentru construirea unei școli noi, au cărat piatra și materialul lemnos necesar pentru construcție.

Și în satul Predeluț din comuna Bran au început lucrări pentru construirea unui nou local de școală. Țăranii muncitori din acest sat au pornit cu entuziasm la muncă pentru a ridica în scurt timp o școală frumoasă, așa cum au promis în adunarea populară pentru votarea autoimpunerii. Un nou local de școală se construește și în comuna Sita Buzăului, satul Bohocea, precum și în comuna Târlungeni. In comunele Teliu, Siruca și Măgura, localurile de școală existente se măresc potrivit desvoltării învățământului din aceste comune. Astfel în comuna Teliu lucrările au început imediat după notarea autoimpunerii.

In comuna Intorsura Buzăului se construește un internat pentru elevii școlii elementare.

Dragostea țărănimii muncitoare pentru cultură s'a manifestat din plin cu prilejul adunărilor populare. Majoritatea sumelor provenite din autoimpunere a fost dirijată spre scopuri culturale.

Astfel, în satele unde ani dearândul copiii trebuiau să străbată distanțe mari pentru a învăța carte, unde școlile funcționau în localuri necorespunzătoare, prin munca țăranilor muncitori se ridică astăzi școli noi, luminoase și încăpătoare.

A. GAVENEA
șeful secțiunii de învățământ a raionului Stalin, regiunea Stalin

Realizări și lipsuri în trimiterea la odihnă a cadrelor didactice

Anul acesta vor pleca în casele de odihnă ale C.G.M. și în sanatoriile balneare ale Ministerului Sănătății, peste 14.000 de oameni ai muncii din învățământ — învățători, profesori, personal administrativ și de îngrijire. Fruntașii în munca de învățământ își petrec concediul în case speciale, la munte sau la mare. Învățătorii emeriți se bucură de această odihnă împreună cu membrii familiilor lor. Deasemeni, peste 5000 învățători și profesori debilitați și suferinzi merg în case sanatoriale ale Confederației Generale a Muncii sau în sanatoriile balneare ale Ministerului Sănătății pentru a urma un tratament medical. Aproape 8000 salariați își vor petrece concediul în casele de odihnă.

Pentru folosirea justă a locurilor la odihnă și tratament balneo-climatic, birourile sindicatelor de învățământ regionale și raionale au primit sarcina de a se preocupa din timp de planificarea concediilor și de repartizarea celor care vor fi trimiși în diferite stațiuni. Majoritatea birourilor sindicale raionale, înțelegând importanța deosebită a acestei sarcini, s'au ocupat din vreme de această problemă, luând legătura cu secțiile de învățământ și planificând cu grijă concediile și trimiterile la odihnă. Așa au lucrat, de exemplu, birourile sindicale raionale din regiunea Cluj, din raioanele Turda, Horez, R. Sărat, București. In felul acesta, a fost posibil ca locurile repartizate acestor sindicate până acum să fie bine folosite.

In vederea cuprinderii unui număr cât mai mare de salariați care să-și petreacă concediul în stațiuni, unele birouri sindicale regionale și raionale s'au ocupat de organizarea odihnei prin posibilități locale. Astfel, biroul sindical regional Vâlcea, biroul sindical raional Vatra Dornei, birourile sindicale regionale Hunedoara, Bacău, Galați, Timișoara, Ialomița au organizat case de odihnă în care vor fi cuprinși peste 5.000 de tovarăși care vor avea posibilitatea să-și refacă sănătatea și forțele de muncă în condițiuni bune.

O acțiune demnă de urmat în această privință este cea întreprinsă de biroul sindical regional Vâlcea, care organizează case de odihnă în stațiunile Ocnele Mari, Govora, Olănești și Eforie. Biroul sindical regional a luat măsuri organizatorice din timp și s'a îngrijit să asigure colectivele de conducere ale caselor de odihnă și să procure mobilierul necesar. Colectivele care au primit sarcina să organizeze aceste case de odihnă au luat legătură cu organele locale pentru a asigura cât mai bune condiții materiale. In aceste case de odihnă vor veni și tovarăși din alte regiuni: Craiova, Arad, București.

Alt exemplu pozitiv îl constitue activitatea biroului sindical raional Timișoara, care a luat măsuri pentru organizarea casei de odihnă dela Buziaș, unde vor avea posibilitatea să-și refacă sănătatea 150 de tovarăși. Deasemeni, biroul sindical raional Vatra Dornei a creat condiții bune pentru organizarea odihnei cadrelor didactice și a reușit să aibă rezultate frumoase.

Nu acelaș lucru se poate spune însă despre birourile sindicale raionale Pitești, Rădăuți, Roman, Gheorgheni sau Stalin. Aceste birouri au subapreciat importanța organizării concediilor cadrelor didactice. Organele sindicale ale acestor birouri au dus o muncă superficială în această privință. Așa se explică faptul că, până în prezent, aceste birouri sindicale n'au folosit 30 de locuri pe care le aveau la dispoziție.

In unele cazuri, locurile la odihnă n'au putut fi folosite din cauza neglijenței organelor sindicale. Așa de exemplu, tov. Dragu Elena, responsabila comisiei de Asigurări Sociale a raionului Oravița, a confundat data plecării serilor, iar biroul sindical raional Timișoara, a trimis în seria din 3 Iulie tovarăși programați pentru luna August.

O altă lipsă a birourilor sindicale raionale este aceea că în cazurile când rămân locuri nefolosite, nu se semnalează la timp Uniunii. Astfel, raionul Fălticeni a înapoiat legitimațiile nefolosite pentru seriile din Ianuarie și Februarie abia la 15 Iunie, raionul Rădăuți a semnalat la 12 Iunie un loc nefolosit în Martie și raionul Galați, la 21 Mai, un loc nefolosit în Ianuarie.

O altă deficiență destul de serioasă a organizării odihnei este lipsa de preocupare pentru planificarea concediilor. Astfel, tov. Oprea Gheorghe, secretarul comitetului raional Râmnicu-Vâlcea schimbă tovarășii propuși inițial pentru a merge la odihnă, punându-i zadarnic pe drumuri. Mulți dintre aceștia, abia dupăce au ajuns la raion, au aflat că nu mai pot pleca.

Faptul că nu se acordă suficientă atenție justei repartizări a concediilor este în primul rând o lipsă a secțiunilor de învățământ, care nu peste tot colaborează strâns cu birourile sindicale în această privință.

O atitudine greșită a avut și biroul regional Constanța, care nu a înțeles să sprijine celelalte sindicate în organizarea odihnei. Așa de exemplu, tovarășii Ghinea G. și Costache T. din biroul sindical regional Constanța, deși inițial au fost de acord să pună la dispoziția biroului sindical regional Vâlcea școala elementară din Eforie, pentruca acesta să dea în schimb salariaților din Constanța posibilitatea să meargă în casele de odihnă organizate de biroul sindical regional Vâlcea, au comunicat ulterior regiunii Vâlcea că nu mai sunt de acord cu acest schimb, provocând astfel serioase perturbări în munca sindicatului Vâlcea.

In organizarea odihnei cadrelor didactice a avut serioase lipsuri și Uniunea Sindicatelor de Învățământ. Așa de pildă, Uniunea n'a urmărit pe teren modul cum se desfășoară trimiterile la odihnă, n'a sprijinit efectiv birourile sindicale regionale și raionale în organizarea odihnei pentru ca acestea să poată înlătura lipsurile și greutățile. Campania pentru pregătirea alegerilor sindicale nu a constituit decât în mică măsură, un prilej de a se desbate lipsurile existente în munca de trimitere la odihnă. Așa se explică faptul că unele dări de seamă n'au constituit un prilej de cunoaștere a felului cum se desfășoară odihna cadrelor didactice, de cunoaștere a lipsurilor.

Din deficiențele arătate cu privire la trimiterile la odihnă, noile comitete sindicale raionale și regionale vor trebui să tragă învățăminte temeinice pentru a înlătura neîntârziat aceste lipsuri. Organizarea în bune condițiuni a odihnei cadrelor didactice este una din sarcinile prevăzute în Hotărîrea Partidului și Guvernului din 16 August 1951. Pentru îndeplinirea ei, organele sindicale trebue să se intereseze îndeaproape de înfăptuirea planului de trimitere la odihnă și să la măsurile necesare, astfel ca toate locurile programate în acest trimestru și în cel următor să fie just folosite. Comitetele sindicale regionale și raionale trebue să verifice îndeaproape dacă grupele sindicale cunosc locurile ce le-au fost repartizate, dacă știu care sunt salariații propuși pentru a merge la odihnă, dacă aceștia au fost anunțați din timp. Organele sindicale trebue să controleze cu deosebită grijă trimiterea la odihnă, pentruca în stațiuni să meargă cei mai buni învățători și profesori, acei care au obținut rezultate pozitive în munca didactică și obștească. In acelaș scop este necesar să se organizeze o largă activitate de propagandă și de popularizare a trimiterilor la odihnă.

In această perioadă, comisiile de asigurări sociale trebue să fie mai bine îndrumate și controlate mai temeinic în munca lor, pentru ca lipsurile semnalate până acum să fie pe deplin înlăturate. O atenție deosebită trebue acordată activității cultural-educative în rândurile cadrelor didactice trimise la odihnă. Este necesar ca această activitate să se desfășoare în bune condițiuni, astfel încât să contribue din plin la ridicarea nivelului oamenilor muncii din școli.

ȘTEFAN DACIN

Pregătiri în vederea noului an școlar

Localul Școlii Pedagogice Mixte din Abrud strălucește alb, în mijlocul unui minunat parc natural. Cu toate că elevii abia au plecat, curățenia și văruitul au început. Intreg personalul administrativ muncește cu dragoste, bucuros că s'a pornit din vreme acțiunea de pregătire a localului pentru noul an școlar.

Intr'adevăr, localul unde se țin cursurile va fi în curând curat și reparațiile necesare terminate.

Dar școala are șapte localuri. Toate au nevoie de reparații și amenajări foarte serioase. De aceea este necesar să se dea o deosebită atenție nu numai sălilor de clasă, ci și amenajării internatului acestei școli. Și problema e cu atât mai grea, cu cât majoritatea clădirilor afectate școlii au fost folosite ca locuințe particulare. Fie că vor fi destinate pentru săli de clasă, fie că în ele se va instala internatul, aceste clădiri trebuesc amenajate, reparate și curățate, mai ales că unele sunt neocupate de câțiva ani de zile și au avarii serioase.

Pentru noul an, școala din Abrud are prevăzuți peste 600 de elevi. Este necesar ca organele administrative să dea o deosebită atenție, din vreme, aprovizionării internatului. Se impune, deasemeni, ca organele locale să ajute în mod temeinic conducerea școlii pentru a-și forma o gospodărie anexă puternică. Școala are peste 3 ha. de fânețe și nu are încă nici măcar o vacă sau un animal de tracțiune. Terenul semănat cu zarzavaturi e mult prea mic în raport cu nevoile și posibilitățile școlii. In această direcție, conducerea școlii a făcut până acum un lucru pozitiv: a plantat în jurul școlii peste 200 pomi fructiferi. Acțiunea e lăudabilă, dar până când acești pomi vor ajunge să dea rod, fânul recoltat de pe pământul școlii trebue să fie valorificat cât mai rațional.

Una dintre problemele cele mai însemnate ale pregătirii noului an școlar este repartizarea cadrelor. Prin grija comitetului de partid, la școala pedagogică din Abrud vor funcționa vara aceasta cursuri de o lună pentru cadrele didactice necalificate din împrejurimi, care se prezintă la examenele fără frecvență din August. Programul este alcătuit și susținut de profesorii școlii. Școala pedagogică din Abrud are ea însăși lipsuri însemnate în încadrarea cu profesori calificați. Școala nu are suficiente cadre pentru matematică, fizică, limba română și limba rusă. In schimb, secția de învățământ a repartizat aici 3 profesori de pedagogie și 4 profesori de geografie, cu toate că nu sunt ore nici măcar pentru două catedre de fiecare obiect. Astfel o catedră de geografie a fost complectată cu... ore de muzică.

Pentru desvoltarea învățământului la această școală se impune o mai chibzuită distribuție a cadrelor, încă din timpul vacanței de vară.

Școala pedagogică din Abrud are mare importanță în pregătirea cadrelor necesare învățământului în regiunea Munților Apuseni. Secția de învățământ a regiunii Cluj îi acordă o atenție deosebită. Este necesar însă ca deîndată să se ia măsuri concrete, care să contribue la îmbunătățirea condițiilor materiale și la încadrarea justă a școlii, la un nivel corespunzător importanței pe care o are.

Să fie izgoniți sabotorii!

Sarcina de a educa tânăra generație a patriei noastre este de o înaltă cinste și răspundere. Ea cere oamenilor muncii din învățământ o adâncă dragoste pentru popor, o bună pregătire ideologică și științifică, înalte calități morale.

In școlile patriei noastre lucrează numărați învățători și profesori care își îndeplinesc cu cinste sarcinile mari și pline de răspundere încredințate lor de partid și de guvern, de întreg poporul nostru muncitor. In unele locuri însă, în școli s'au strecurat elemente dușmănoase care, profitând de lipsa de vigilență a organelor respective de învățământ, saboteză desvoltarea învățământului nostru.

In comuna Brazi, raionul Ploești, țărani muncitori au demascat de curând doi dușmani care au încercat să transforme catedra școlii într'o tribună a manifestărilor lor reacționare și într'o sursă de venituri necinstite. Este vorba de Georgescu Octavian, profesor de matematică, și Nacu Ion, profesor de limba rusă. Georgescu Octavian, chiabur pe care secția de învățământ a raionului Ploești îl tolera în mod condamnabil în școală, lua spert dela frații lui între chiaburie, pentru a le promova odraslele amenințate să nu treacă clasa. Chiaburul a pretins și țăranilor muncitori bani pentru pregătirea elevilor, de care răspundea ca profesor. Deși proprietar de pământ, „profesorul" a falsificat actele și a obținut în acest fel cartelă de alimente. Secția de învățământ trebue să ia grabnice măsuri pentru a-l scoate din școală și a-l deferi justiției.

Nacu Ion, traficant de devize, dușman al regimului nostru, împletea „activitatea" dela catedră cu aceia de „reparator de ceasornice și aparate de radio", îndeletnicire căreia îi dedica cea mai mare parte din timpul pe care era obligat să-l rezerve școlii.

Este de neîngăduit atitudinea secției de învățământ a raionului Ploești, care încerca să mențină la posturile lor pe acești „profesori", susținând într'unul din referatele înaintate Ministerului Învățământului Public că ei „se bucură de popularitate în comună". Despre care popularitate poate fi vorba? Probabil despre popularitatea în rândurile chiaburilor, deoarece țăranii muncitori au ajutat organele de conducere la demascarea acestor doi dușmani înrăiți, care trebuesc neîntârziat îndepărtați din școală.

De această stare de lucruri este vinovată și secțiunea de învățământ a regiunii, care a tolerat de altfel o situație tot atât de gravă la școala elementară nr. 1 din comuna Telega, raionul Câmpina. Această școală devenise un fel de moșie personală a unei bande de foști legionari și capitaliști. Nu e greu de știut ce fel de „educație" încerca să dea copiilor oamenilor muncii această bandă, condusă de legionarul Nineucă Gheorghe care, în 1944, s'a îndeletnicit cu progromuri în comuna Sulita-Botoșani. Colegii lui Nineucă Gheorghe erau învățătorii Samoilă Alexandru și Gheorghe Rîștea, sprijinitori activi ai organizațiilor legionare. Nu departe de acestia stau și învățătorii Naumescu Corneliu, un mare amator al jocului de poker și Drujenco Nicolae, care folosea bătaia ca „metodă educativă". Este necesar ca secțiunea de învățământ a regiunii Ploești să izgonească de îndată din școală pe acești sabotori și, în viitor, să dea dovadă de mai multă vigilență și operativitate în cercetarea sesizărilor care demască pe acei care, strecurați în învățământ, sabotează în mod criminal școala nouă a poporului nostru muncitor.

MARIA ZAHARIA

Roadele colaborării cu părinții

Direcțiunea școlii de șapte ani de băieți din orașul Moreni a organizat de curând o ședință cu părinții elevilor, pentru a discuta cu ei despre sprijinul pe care-l pot da în rezolvarea problemelor cu caracter gospodăresc, menite să asigure deschiderea în bune condițiuni a noului an școlar.

După ce tovarășul director a arătat părinților nevoile gospodărești ale școlii, părinții și-au luat angajamente concrete cu privire la sprijinul pe care îl vor da. Unii vor ajuta la confecționarea aparatelor de fizică. Alții vor controla și repara instalația de apă, vor modifica instalația de gaze, vor înlocui grătarele de protecție dela uși, care s'au spart și vor construi o sobă pentru încălzirea unui culoar. Un alt grup de părinți va verifica și repara instalația electrică, va confecționa 7 răzuitoare de noroi, 2 cazane de apă, 6 arzătoare de gaze și grătare de protecție la sobe. Părinții vor confecționa deasemeni coșuri de hârtii, bănci, două table pentru clasă. Prin munca și grija părinților elevilor se vor aduce serioase îmbunătățiri localului și întregii gospodării școlare: grătare de protecție la ferestrele dela subsol, tencuiala soclului exterior al școlii, repararea jghiaburilor de apă, a gardului, etc.

Un grup de părinți, în urma angajamentului ce și-a luat în adunarea generală din 3 Mai a. c., a construit un pod metalic în valoare de 2.500 lei peste un pârâu care desparte curtea școlii de terenul de recreație.

Datorită justei colaborări cu familia, școala din Moreni rezolvă multe probleme cu ajutorul părinților. Numeroasele angajamente pe care părinții și le-au luat și le aduc la îndeplinire sunt o dovadă puternică a dragostei cu care oamenii muncii sprijină școala.

Munca noastră pe lotul experimental

Adeseori discutăm noi, profesorii de științe naturale, despre importanța lucrărilor practice care ajută elevilor să-și însușească temeinic cunoștințele predate și să știe să aplice în viață aceste cunoștințe. Citisem adeseori articole ale profesorilor de biologie sovietici, în care se arăta că unul din mijloacele cele mai însemnate în acest sens este activitatea elevilor pe lotul școlar. Numeroase materiale apărute în publicația „Științele Naturii în școală" sau în „Ucitelskaia Gazeta" ne-au lămurit în amănunțime asupra modului cum se organizează un lot experimental.

Cu ajutorul secției de învățământ am început și noi, în primăvara acestui an, să organizăm un astfel de lot. In fața localului școlii de fete nr. 1 din orașul nostru se găsea o grădină cu salcâmi, duzi și corcoduși sălbatici — toți îmbătrâniți și diformi — precum și o bucată mică de teren bun pentru cultură. Alături se afla un teren bătătorit, pe care de peste douăzeci de ani nu mai crescuse niciun fir de iarbă. Era, în total, o suprafață de 1600 m², foarte potrivită pentru organizarea unui lot experimental.

Am pornit la treabă. Elevii Colegiului Popular Nicolae Bălcescu, organizați în câteva brigăzi, au curățit terenul, au răscolit cu tărnăcoapele pământul bătătorit, secătuit de substanțe hrănitoare, amestecat cu tot felul de pietre. Și-au început apoi munca și pionierele dela școala de 7 ani nr. 1, ajutându-i pe colegii lor mai mari să niveleze pământul, să-l îngrașe, să-l grăpeze.

Lotul a fost parcelat și s'au delimitat aleile. Apoi, a fost însămânțat și replantat. Pe aleile marginale, pionierele au răsădit smochini, smeură, irișI și diferite plante ornamentale. Prima parcelă a fost destinată pomiculturii, botanicii sistematice, plantelor medicinale și industriale. Pionierele au sădit aici pomi sălbatici în vederea altoirii, ismă, mentă, ricin, cânepă, în și rapiță. Deosebit de interesantă este secția de botanică sistematică. In mijlocul ei s'au sădit plante din familia ranunculaceelor, iar pe margini familii din ce în ce mai evoluate.

Cea de a doua parcelă a fost folosită pentru un sortiment de plante perene. Parcelele nr. 3 și 4 au fost destinate asolamentului pe 10 ani, în care intră și ierburile de câmp, ca una din cele mai importante măsuri pentru sporirea fertilității solului. Plantele cultivate în primăvara acestui an sunt: orz de primăvară cu ierburi perene (orz + lucernă, agropyrum, lolium perene) grâu de primăvară, porumb, bumbac și mazăre. In acest asolament se pot cunoaște particularitățile biologice ale plantelor, cerințele lor diferite în ceeace privește substanțele hrănitoare și apa, diferitele acțiuni asupra structurii solului, comportările diferite ale plantelor față de îngrășăminte, față de boli, etc.

Parcela nr. 5 a fost destinată unui sortiment de legume, iar parcela nr. 6 secției experimentale. In acest an, pe parcela experimentală s'au făcut culturi comparative; s'a semănat în Martie grâu de toamnă iarovizat și neiarovizat, precum și grâu de primăvară, cok-sagâz — la care se poate verifica faptul că în interiorul aceleiași specii nu se duce o luptă pentru existență — solanee și leguminoase — la care se pot învăța toate lucrările de întreținere a plantelor.

Fără îndoială că trebue să mai muncim mult pentru a face din lotul nostru un bun teren experimental. Totuși, am și izbutit să obținem o serie de rezultate pozitive datorite muncii care s'a desfășurat aici. La examene, elevii colegiului Popular N. Bălcescu și elevele școlii elementare de 7 ani nr. 1 au dovedit că și-au ridicat nivelul cunoștințelor, că pot lega într'o măsură mai însemnată cunoștințele lor de practică.

Lotul experimental a fost folosit și pentru organizarea unor demonstrații în fața oamenilor muncii din cartier. La căminul cultural „1907" din apropiere s'au ținut o serie de conferințe în legătură cu problemele agrotehnicii, care au fost urmate de exemplificări pe lotul experimental.

Pentruca activitatea noastră să dea roade mereu mai bogate, avem nevoie de un ajutor susținut din partea secției de învățământ. Este necesar să împrejmuim lotul cu un gard și, mai ales, să instalăm o conductă de apă. Este necesar, de asemeni, să atragem cât mai mulți profesori de științe naturale în activitatea noastră experimentală, pentru ca lotul nostru să devină un adevărat lot model, care să constitue un ajutor serios în predarea științelor naturii și în înarmarea elevilor cu temeinice cunoștințe agrotehnice.

Prof. C. DRAGUȚ
Craiova

„Editura Tineretului" recomandă următoarele cărți pentru pionieri și școlari pe timpul vacanței de vară:

Pentru clasa VI-a și a VII-a

ION CREANGĂ: Amintiri din copilărie.
B. DELAVRANCEA: Hagi Tudose.
M. SADOVEANU: Povestiri din trecut.
M. SADOVEANU: Cântece bătrânești.
M. SADOVEANU: Nada Florilor.
M. SADOVEANU: Povestiri din război.
MARIN MIHALACHE: Constantin Godeanu.
A. E. BACONSCHI: Copiii din Valea Arieșului.
A. G. VAIDA: Procesul.
MIRA IOSIF: Pe colina cu salcâmi.

M. GORKI: Copilăria mea.
M. GORKI: Mama.
M. GORKI: La stăpâni.
N. GOGOL: Cum s'a certat I. Ivanovici cu I. Nichiforovici.
N. GOGOL: Noaptea de ajun.
L. COSMODEMIANSCAIA: Povestiri despre Zoia și Șura.
B. POLEVOI: Povestea unui om adevărat.
*** * ***: Poezii despre Stalin.
P. PAVLENCO: Soarele de stepă.
E. ILINA: Gulia Coroliova.
E. PERMIAC: Ce să fii.
M. MARENCOV: Semnul prieteniei.
E. IUNGA: Corabia nemuritoare.
A. MUSATOV: Copiii din Stojari.
M. PRILEJAEVA: Cu tine sunt tovarășii.
G. GOR: Izvorul necunoscut.
J. GRIVA: Povestiri despre Spania.
I. DICK: Șuvoiul de foc.
L. SAVELIEV: Asaltul palatului de iarnă.
F. CANONIDIS: Povestiri despre un copil grec.
O. CORIACOV: Cărarea vitejilor.
I. VASILENCO: Prietenii mei.
O. HAVCHIN: Mereu împreună.
N. CALMA: Copiii Raiului de Mușatar.
I. GHERMAN: Povestiri despre Djerjinschi.
JULES VERNE: Cinci săptămâni în balon.

Sub tipar

AL. SAHIA: Pagini alese.
I. P. PAUN-PINCIO: Poezii.
I. CARNAUHOVA: Cartea prieteniei.

Pentru instructorii de pionieri

N. C. CRUPSCAIA: Despre pionieri.
M. V. CROPACIOVA: Profesorul și organizația comsomolistă a școlii.
A. T. FEDOROVA: Munca, baza educației comuniste.
Z. BALANDINA: Insemnările unei instructoare de pionieri.
I. T. ERSOVA: Comsomolul și organizația pionierilor „V. I. Lenin".
IACOVLEV - STUDENEȚCHI: Jocuri pionierești.
*** * ***: In ajutorul instructorilor de pionieri.
*** * ***: Vacanța de vară a pionierilor în oraș.
*** * ***: Tinerii horticultori micliniști.
*** * ***: Tabăra pionierească.
FLOREA BARBU: Probleme și jocuri recreative.

Sub tipar

*** * ***: Cartea instructorilor de pionieri.
*** * ***: La serbările noastre.

HOTĂRÎREA
Consiliului de Miniştri cu privire la pregătirea şcolilor în vederea deschiderii anului şcolar 1952—1953

Deschiderea anului şcolar 1951—1952 s'a realizat în condiţiuni mai bune decât în anii precedenţi.

Pentru asigurarea învăţământului general obligatoriu, Ministerul Învăţământului Public şi Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare au realizat o creştere a reţelei de şcoli elementare cu 126 şcoli şi secţii noi. In acelaş timp, reţeaua şcolilor de 7 ani şi a celor de 10 ani a crescut cu 126 unităţi noi, în care sunt cuprinse şi 4 şcoli medii serale. Numărul elevilor acestor unităţi a crescut cu 34.840 elevi, din care 2.333 elevi la şcolile medii serale.

Numărul internatelor a crescut cu 173, ridicându-se la 1558 de internate care găzduesc 99.748 elevi ai şcolilor elementare, ai şcolilor de 7 ani şi medii.

S'au construit din nou sau au fost terminate sau amenajate 637 săli noi de clasă pentru un număr de 25.480 elevi, dintre care un număr de 374 săli de clasă, prin posibilităţi locale.

Pe anul şcolar 1951—1952, repartizarea cadrelor didactice s'a făcut la timp şi în condiţiuni mai bune decât în anii anteriori.

La începutul anului şcolar, Ministerul Învăţământului Public a introdus la şcoli cataloage noi care permit o evidenţă mai exactă şi o urmărire mai temeinică a cunoştinţelor şi frecvenţei elevilor.

Odată cu aceste îmbunătăţiri s'au constatat însă şi lipsuri serioase la deschiderea anului şcolar 1951—1952.

Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare comunale şi orăşeneşti n'au organizat evidenţa copiilor care trebue să înveţe la şcolile elementare. Unele Comitete Executive ale Sfaturilor Populare regionale (Hunedoara, Cluj) nu şi-au îndeplinit planurile de organizare a reţelei de şcoli elementare, a internatelor şi a gazdelor comune pentru copii şi au organizat prost transportul copiilor care domiciliază departe de şcoală, din care cauză peste 5% din copiii recenzaţi nu s'au prezentat la şcoala elementară.

Unele Comitete Executive ale Sfaturilor Populare nu şi-au îndeplinit planul de şcolarizare pentru învăţământul de 7 ani şi învăţământul mediu (Hunedoara, Cluj, Suceava, Bârlad).

Ministerul Învăţământului Public şi Direcţia Generală E.P.D. au întârziat cu producerea şi difuzarea manualelor şcolare şi a caietelor, care a îngreunat la şcoli organizarea activităţii didactice la începutul anului şcolar. Rechizitele şcolare (creioane, peniţe, rigle), s'au difuzat în cantităţi insuficiente şi au fost de proastă calitate.

Ministerul Învăţământului Public a difuzat cu întârziere programele şcolare, din care cauză cadrele didactice au întâmpinat greutăţi la întocmirea planurilor de muncă şi la predarea materiilor respective.

Unele Comitete Executive ale Sfaturilor Populare regionale au întârziat cu executarea construcţiilor şi reparaţiilor (Baia Mare, Hunedoara, Botoşani, Teleorman), precum şi cu amenajarea localurilor de şcoli, a internatelor şi cantinelor şi n'au asigurat la timp şi nici în cantităţi suficiente înzestrarea acestor localuri cu mobilierul şcolar şi de internat (bănci, table de clasă, scaune, cuiere, dulapuri pentru bibliotecă, dulapuri de cazarmament, paturi) sau cu inventarul gospodăresc (veselă), necesar.

Din aceste motive mare parte din localurile şcolilor săteşti n'au fost reparate, iar mobilierul din aceste şcoli şi internate este neîngrijit şi în bună parte deteriorat.

Comitetul de Stat al Aprovizionării n'a repartizat din timp materialele planificate pentru construcţiile şi reparaţiile şcolare, iar Ministerul Industriei Uşoare n'a asigurat înzestrarea internatelor şcolare cu inventar moale şi gospodăresc. Din această cauză, unele construcţii şi reparaţii şcolare au suferit întârzieri sau n'au putut fi executate, iar planul de înzestrare al internatelor şcolare n'a fost realizat în întregime.

Ministerul Gospodăriei Silvice şi unele Comitete Executive ale Sfaturilor Populare n'au luat din timp toate măsurile necesare pentru aprovizionarea şcolilor cu cantităţi suficiente de combustibil. Ministerul Comerţului Interior n'a asigurat în mod suficient aprovizionarea internatelor cu alimentele necesare.

Multe Comitete Executive ale Sfaturilor Populare n'au organizat din timp primirea noilor cadre repartizate la şcolile din raza lor de activitate; nu le-au asigurat cazarea, încălzitul şi luminatul locuinţelor.

Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare n'au înzestrat decât în foarte mică măsură cantinele şcolare cu gospodării anexe.

In scopul înfăptuirii sarcinilor, privind pregătirea la timp şi în bune condiţiuni a şcolilor pentru noul an şcolar 1952—1953

Consiliul de Miniştri în şedinţa sa din 30 Iunie 1952,

Hotărăşte:

I. Pentru realizarea învăţământului general obligatoriu (cuprinderea în şcolile elementare a copiilor de vârstă şcolară)

ART. 1. — Comitetele Executive ale SfaturilorPopulare regionale şi al oraşului Bucureşti şi Ministerul Învăţământului Public sunt obligate:

a) Să organizeze în comune şi oraşe, pe baza recensământului copiilor, o evidenţă precisă a tuturor copiilor în vârstă de 6-14 ani şi să controleze riguros întocmirea acestei evidenţe. Rezultatele evidenţei să fie puse în discuţia Comitetelor Executive ale Sfaturilor Populare raionale şi orăşeneşti, sub controlul Comitetelor Executive regionale şi să se întocmească planuri pentru cuprinderea în şcoli a copiilor care au împlinit vârsta de 7 ani sau a celor rămaşi neşcolarizaţi în anii precedenţi, până la vârsta de 14 ani împliniţi.

Să organizeze o largă campanie pentru îndeplinirea planului de şcolarizare în şcolile elementare pentru atragerea copiilor la şcoală, prelucrând larg responsabilitatea părinţilor faţă de îndeplinirea legii pentru învăţământul general obligatoriu.

Să înfiinţeze numărul de şcoli elementare (clasele I-IV) repartizate prin Planul de Stat, acordând o importanţă deosebită înfiinţării de şcoli în comunele unde au rămas copii neşcolarizaţi din cauza depărtării de şcoală.

Să organizeze primirea elevilor în internate sau să organizeze găzduirea lor, asigurându-le la nevoie masa la cantinele şcolare pe baza burselor de stat, prin mijloace locale sau prin contribuţia părinţilor.

Să organizeze transportul elevilor dela distanţe mari la şcoală.

Pentru copiii care au vârstă mai mare decât aceea a clasei pe care trebue s'o urmeze, să se organizeze clase aparte;

b) Să înfiinţeze şcolile de 7 ani şi şcolile medii repartizate prin Planul de Stat şi să ia toate măsurile pentru îndeplinirea Planului de Stat în legătură cu şcolarizarea elevilor în şcolile de 7 ani şi şcolile medii;

c) Să ia toate măsurile ca până la 1 Septembrie 1952 să fie terminate construcţiile şi executate amenajările, dându-se în folosinţa şcolilor toate sălile de clasă şi internatele potrivit prevederilor Planului de Stat şi să fie înzestrate cu mobilierul şi cazarmamentul necesar, folosind fondul centralizat, cât şi resursele locale.

Să elibereze localurile de şcoli care sunt folosite pentru alte scopuri şi să ia măsuri pentru mutarea până la 31 Decembrie 1952 în alte locuinţe a persoanelor străine care locuesc în localurile de şcoală;

d) Să doteze fiecare internat şi cantină şcolară cu gospodării anexe pentru producerea legumelor, zarzavaturilor, cărnii şi grăsimilor;

e) Să ia până la 1 Septembrie 1952, toate măsurile pentru repararea, curăţirea, întreţinerea localurilor şcolilor, internatelor şi cantinelor, precum şi pentru asigurarea condiţiilor sanitare.

II. Pentru terminarea la timp a construcţiilor şi reparaţiilor şcolare şi pentru înzestrarea cantinelor şi internatelor şcolare din sistemul Ministerului Învăţământului Public

Art. 2. — Comitetul de Stat al Aprovizionării, Ministerul Construcţiilor şi al Industriei Materialelor de Construcţii, Ministerul Gospodăriei Comunale şi Industriei Locale, Ministerul Industriei Metalurgice şi Industriei Chimice, precum şi Ministerul Industriei Lemnului, Hârtiei şi Celulozei, vor lua măsuri de repartizare şi aprovizionare cu materialele necesare pentru construcţiile noi şi reparaţiile prevăzute în Planul de Stat, astfel ca terminarea şi predarea construcţiilor şi reparaţiilor să se facă până la data de 1 Septembrie 1952.

Comitetul de Stat al Aprovizionării va asigura repartizarea şi aprovizionarea întreprinderilor şi fabricilor respective cu materia primă, Ministerul Industriei Lemnului, Hârtiei şi Celulozei va asigura confecţionarea cantităţii de mobilier stabilită în Planul de Stat pentru investiţii pe 1952, iar Ministerul Industriei Uşoare, în baza repartiţiilor primite dela Comitetul de Stat al Aprovizionării, a inventarului moale şi gospodăresc planificat, precum şi a echipamentului pentru elevi pe categorii de vârstă, potrivit burselor repartizate prin Planul de Stat şi trecute de către Ministerul de Finanţe în planul de cheltuieli al regiunilor şi al oraşului Bucureşti.

ART. 3. — Comitetul de Stat al Aprovizionării, Comisia de Stat a Planificării şi Ministerul Comerţului Interior împreună cu Ministerul Învăţământului Public şi cu celelalte Ministere şi Instituţii care au şcoli, vor asigura repartizarea cotelor de alimente raţionate, ţinând seama de numărul elevilor primiţi în internate în limita efectivelor trecute în planul de aprovizionare al Comisiei de Stat a Planificării şi al Comitetului de Stat al Aprovizionării şi a cantităţilor de alimente corespunzătoare, afectate acestui scop, prin planurile de repartiţii trimestriale, întocmite de Comitetul de Stat al Aprovizionării.

ART. 4. — Comitetul de Stat al Aprovizionării, Ministerul Comerţului Interior, Ministerul Industriei Alimentare şi Centrocoop-ul, împreună cu Ministerul Învăţământului Public şi cu celelalte ministere şi instituţii care au şcoli, vor stabili până la 15 Iulie 1952, un sistem de aprovizionare lunară a internatelor cu alimentele raţionate ca şi cu cele neraţionate, luându-se şi măsuri pentru lărgirea reţelei centrelor de aprovizionare.

ART. 5. — Ministerul Finanţelor va lua măsuri ca cel mai târziu până la 1 August 1952, să se acorde internatelor şcolilor din sistemul Ministerului Învăţământului Public şi al altor ministere şi instituţii, avansurile necesare pentru aprovizionarea de iarnă.

III. Pentru asigurarea repartizării la şcoli a noilor cadre didactice şi pentru ridicarea calificării cadrelor didactice

ART. 6. — Comitetul pentru Învăţământul Superior de pe lângă Consiliul de Miniştri va repartiza Ministerului Învăţământului Public până la data de 10 Iulie 1952, pe absolvenţii facultăţilor şi institutelor de învăţământ superior care merg în învăţământ.

ART. 7. — Ministerul Învăţământului Public va lua măsuri ca repartizarea în învăţământ a noilor absolvenţi de şcoli pedagogice şi institute de învăţământ superior să se facă până la 15 Iulie 1952.

ART. 8. — Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare regionale şi al oraşului Bucureşti vor lua măsuri ca operaţiunile de repartizare şi încadrare a şcolilor cu cadre didactice să fie terminate până la 1 August 1952, potrivit instrucţiunilor Ministerului Învăţământului Public şi vor asigura condiţii materiale cadrelor noi repartizate în raza lor de activitate.

ART. 9. — Ministerul Învăţământului Public va asigura pregătirea cadrelor de conducere şi a lectorilor necesari cursurilor regionale de vară pentru ridicarea calificării cadrelor didactice şi va îndruma şi controla activitatea acestor cursuri.

Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare regionale şi al oraşului Bucureşti se vor îngriji de organizarea cursurilor, asigurând condiţiile materiale şi mijloacele de transport necesare cursurilor pentru 28.492 cadre didactice, potrivit repartizării pe regiuni stabilite prin Planul de Stat pentru pregătirea profesională a cadrelor didactice prin cursuri speciale în anul 1952.

ART. 10. — In scopul îmbunătăţirii continue a calităţii învăţământului şi al cunoaşterii şi generalizării experienţelor celor mai bune şcoli şi cadre didactice, se vor organiza în cursul lunii August şi în vacanţa de iarnă, începând cu anul 1952, consfătuiri raionale ale învăţătorilor şi profesorilor.

Ministerul Învăţământului Public va îndruma, iar Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare regionale, oraşeneşti şi raionale vor organiza consfătuirile, asigurând mijloacele materiale necesare.

IV. Pentru asigurarea unei bune pregătiri şi desfăşurări a activităţii de învăţământ în şcoli

ART. 11. — Ministerul Învăţământului Public va lua măsuri ca planurile şi programele de învăţământ pentru toate şcolile să fie întocmite şi difuzate şcolilor până la 10 August 1952.

ART. 12. — Ministerul Învăţământului Public şi Direcţia Generală E.P.D., vor asigura până la 1 Septembrie 1952, editarea manualelor stabilite prin planul de ediţie al Editurii Didactice şi Pedagogice, respectând tirajele stabilite prin acest plan.

Ministerul Învăţământului Public va asigura predarea manuscriselor manualelor şcolare, iar Direcţia Generală E.P.D. va asigura tipărirea lor, conform unui grafic, ce vor alcătui în comun, cuprinzând titlurile, filajele, termenul de predare a manuscriselor şi de tipărire, precum şi răspunderile fiecăreia din aceste instituţii.

Art. 13. — Comitetul de Stat al Aprovizionării, Ministerul Industriei Lemnului, Hârtiei şi Celulozei, Ministerul Industriei Uşoare şi Direcţia Generală E.P.D. vor asigura aprovizionarea cu caiete şi cu blocuri de desen a şcolilor din sistemul Ministerului Învăţământului Public, potrivit stasurilor şi conform anexei No. 1 care face parte integrantă din prezenta Hotărâre.

Ministerul Învăţământului Public se va îngriji de confecţionarea registrelor şi imprimatelor necesare (cataloage, matrico'e, registre de înscrieri, etc.). Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare regionale şi al oraşului Bucureşti vor asigura, prin comenzi şi fonduri, aprovizionarea şcolilor cu registre şi imprimate, până la 15 August 1952.

Art. 14. — Comitetul de Stat pentru Tehnică şi Ministerele care au întreprinderi care produc hârtie, rechizite şcolare caiete şi cerneală, vor îmbunătăţi, în colaborare cu Ministerul Învăţământului Public, calitatea hârtiei la manuale, precum şi calitatea caietelor, a rechizitelor şcolare şi a cernelurilor prin respectarea standardelor de stat şi a normelor interne în cazurile când acestea există şi prin stabilirea de standarde de stat şi norme interne pentru produsele pentru care acestea nu există.

ART. 15. — Direcţia Generală E.P.D. va organiza aprovizionarea unităţilor de desfacere proprii şi cele ale Centrocoopului cu manuale, caiete şi rechizite şcolare şi va răspunde de difuzarea acestora prin reţeaua sa de librării, iar Centrocoop-ul va răspunde de difuzarea acestora prin reţeaua cooperatistă.

In acest scop, Direcţia Generală E.P.D. şi Centrocoop-ul, împreună cu Ministerul Învăţământului Public, vor întocmi un proiect de Hotărâre care va fi prezentat Consiliului de Miniştri până la data de 15 Iulie 1952.

Art. 16. — Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare regionale şi al oraşului Bucureşti vor contracta şi înzestra unităţile şcolare cu material didactic, potrivit fondurilor alocate în bugetele lor în acest scop.

Art. 17. — Ministerul Învăţământului Public va comunica până la 15 Iulie a.c. Direcţiei Generale E.P.D. şi Editurii Tineretului sumele destinate pentru înzestrarea cu cărţi a bibliotecilor şcolare. Direcţia Generală E.P.D. şi Editura Tineretului vor asigura executarea planului de editare a cărţilor pentru aceste biblioteci, colaborând cu Ministerul Învăţământului Public la stabilirea titlurilor şi la repartizarea cărţilor.

Art. 18. — Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare se vor îngriji de sporirea fondului de cărţi al bibliotecilor şcolare, prin folosirea integrală, conform destinaţiei, a fondurilor alocate pentru biblioteci, pentru care se vor încheia contracte de aprovizionare cu colecturile de biblioteci, în conformitate cu Decretul Nr. 144 din 12 Septembrie 1951.

Ele se vor îngriji deasemenea de efectuarea din resurse locale a mobilierului pentru bibliotecile şcolare.

V. Organizarea vacanţei de vară a elevilor

Art. 19. — Ministerul Învăţământului Public şi Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare regionale şi al oraşului Bucureşti vor lua măsuri pentru organizarea taberelor de vară pentru pionieri şi alţi şcolari, conform Planului de Stat ca şi pentru organizarea vacanţei de vară a pionierilor şi celorlalţi şcolari, în oraşele şi comunele reşedinţe ale acestora, folosind pentru aceasta şcolile, parcurile, terenurile sportive şi punând la dispoziţia acestora utilajul gospodăresc necesar, bibliotecile, materialul sportiv, materialul pentru jocuri, etc.

Art. 20. — Ministerul Învăţământului Public va recruta cadrele didactice care să lucreze în timpul vacanţei în diferitele forme de activitate de vară cu elevii, iar Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare vor lua măsuri pentru asigurarea personalului administrativ necesar.

Art. 21. — Ministerul Învăţământului Public va lua măsuri ca şcolile, prin grija cadrelor didactice şi cu sprijinul părinţilor elevilor, să organizeze munca de vară a elevilor rămaşi în urmă la învăţătură şi a corigenţilor, pentru a le asigura nivelul de cunoştinţe corespunzător clasei în care vor fi cuprinşi anul următor.

Art. 22. — Ministerul Sănătăţii va asigura odihna elevilor debili în taberele sanatoriale şi cadrele sanitare necesare diferitelor forme de activitate de vară cu elevii, luând măsuri ca acestea să se desfăşoare potrivit regulilor higienice.

VI. Indrumarea şi controlul muncii de pregătire a şcolilor în vederea deschiderii noului an şcolar

Art. 23. — Pentru îndrumarea şi controlul muncii de pregătire a şcolilor în vederea deschiderii noului an şcolar, Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare comunale şi orăşeneşti vor alcătui comisii formate din personalul didactic, personal sanitar şi deputaţi ai Sfaturilor Populare respective. Aceste comisii au sarcina de a controla munca de pregătire a şcolilor, internatelor şi cantinelor în vederea deschiderii noului an şcolar, din punctul de vedere al construcţiilor, reparaţiilor, înzestrării cu mobilier, cazarmament, al aprovizionării cu combustibil, petrol lampant, etc.

Comisiile vor controla deasemeni dacă şcolilor, internatelor şi cantinelor le-au fost repartizate cadre didactice, administrative şi de îngrijire, conform statelor aprobate şi dacă cadrelor didactice le sunt asigurate locuinţele, combustibil, petrol lampant şi celelalte drepturi stabilite prin Hotărârea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Consiliului de Miniştri Nr. 826 publicată în Buletinul Oficial Nr. 91 din 16 August 1951.

In cursul lunii Iulie, comisiile vor controla felul în care se desfăşoară activitatea de pregătire în vederea deschiderii anului şcolar, încheind acte de constatare, în care se vor trece stadiul lucrărilor, înzestrărilor şi aprovizionărilor, lipsurile constatate precum şi măsurile ce urmează a fi luate. Aceste acte se vor încheia în dublu exemplar, din care unul va rămâne la şcoală, iar celălalt exemplar va fi înaintat Sfatului Popular spre a lua măsuri.

Intre 20—25 August, comisiile vor controla felul cum au fost executate sarcinile de pregătire în vederea deschiderii noului an şcolar, întocmind acte de constatare în dublu exemplar.

Art. 24. — Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare regionale, oraşeneşti, raionale şi comunale sunt obligate să dea decizii în sfera lor de activitate în legătură cu pregătirea şcolilor în vederea deschiderii anului şcolar, stabilind sarcini concrete în această privinţă.

Art. 25. — Vicepreşedintele Consiliului de Miniştri va chema în cursul lunilor Iulie şi August 1952, doi preşedinţi de Comitete Executive ale Sfaturilor Populare regionale pentru a raporta asupra măsurilor de pregătire a şcolilor în vederea deschiderii noului an şcolar.

Art. 26. — Ministerul Învăţământului Public va urmări cum se desfăşoară munca de pregătire a şcolilor în vederea deschiderii noului an şcolar şi va înainta Consiliului de Miniştri la 1 Octombrie 1952, o dare de seamă asupra îndeplinirii sarcinilor stabilite prin prezenta Hotărâre.

Preşedintele Consiliului de Miniştri,
GH. GHEORGHIU-DEJ

Director General al Treburilor Consiliului de Miniştri,
PETRE BELLE

„Ziua Învăţătorilor" în Republica Democrată Germană

Ion Apolzan
secretar al Uniunii Sindicatelor de Învăţământ

De curând a avut loc la Berlin „Ziua Învăţătorilor" din Republica Democrată Germană. In cadrul unei manifestări sărbătoreşti, învăţătorilor şi profesorilor germani fruntaşi li s'a acordat titlul de învăţători emeriţi ai Republicii Democrate Germane pe anul 1952. La această festivitate au participat 2.000 de învăţători şi profesori evidenţiaţi din Berlin şi R. D. Germană, învăţători şi profesori din Germania occidentală, precum şi delegaţii ale cadrelor didactice din ţările de democraţie populară.

Cu acest prilej, Otto Grotewohl, preşedintele Consiliului de Miniştri al R. D. Germane, a rostit un discurs în care a subliniat importanţa şi rolul şcolii noi în R. D. Germană, precum şi grija deosebită pe care statul o acordă şcolii şi cadrelor didactice.

In Republica Democrată Germană, a arătat Otto Grotewohl, datorită noului regim, s'a ajuns la crearea unei baze noi în ceeace priveşte legătura dintre stat, şcoală şi cadrele didactice. In anul acesta s'au prevăzut în bugetul statului 500 milioane mărci pentru culturalizarea maselor, pentru artă şi ştiinţă. Un număr însemnat de cadre didactice vor primi premii. Aceasta se întâmplă într'o perioadă când în Germania occidentală situaţia devine din ce în ce mai grea, când imperialiştii americani şi englezi caută să transforme această parte a Germaniei într'o puternică bază militară.

Invăţători progresişti din R. D. Germană, a spus Otto Grotewohl, sunt conştienţi de faptul că numai datorită glorioasei Armate Sovietice şi tovarăşului Stalin a fost posibilă crearea unei şcoli noi în patria lor. Aceşti învăţători depun o muncă plină de succese în lupta pentru unitatea Germaniei, în lupta pentru pace, pentru prietenia între popoare.

Preşedintele Consiliului de Miniştri, Otto Grotewohl, a arătat apoi succesele noii şcoli democratice, din care au fost înlăturate elementele militariste şi imperialiste, a subliniat cuceririle noului regim, care garantează tuturor fiilor oamenilor muncii aceleaşi drepturi la învăţătură. Indemnând pe învăţători să-şi intensifice activitatea pentru realizarea sarcinii măreţe de a educa tineretul în spiritul dragostei faţă de patrie şi al fraţiei între popoare, Otto Grotewohl a arătat că este necesar ca şcoala din întreaga Germanie să ia parte activă la lupta poporului german, pentru a duce la un sfârşit victorios unitatea lui naţională.

„Ziua Învăţătorilor" din R. D. Germană a intrat în tradiţie. Ea se sărbătoreşte în fiecare an la 12 Iunie, ca o dovadă a preţuirii pe care poporul o acordă cadrelor didactice progresiste. Ziua Învăţătorilor din R. D. Germană nu este numai o zi de sărbătoare, ea este în acelaş timp expresia legăturii dintre învăţători şi clasa muncitoare. In Republica Democrată Germană, în urma victoriei Armatei Sovietice asupra fascismului, legea de democratizare a şcolii germane a curmat situaţia nedemnă în care se găsea şcoala. Reforma învăţământului face parte din transformările sociale create de forţele democratice din R. D. Germană sub conducerea clasei muncitoare şi cu ajutorul Uniunii Sovietice.

Şcoala nouă asigură dreptul la învăţătură tuturor copiilor, fără deosebire de naţionalitate sau situaţie materială. In această şcoală nouă, cadrele didactice au sarcina de a forma din elevi patrioţi conştienţi, oameni pătrunşi de dragoste pentru patria lor şi pentru realizările şi cuceririle poporului muncitor, oameni care cinstesc munca şi pe oamenii muncii din ţara lor şi din lumea întreagă, apărători dârzi ai păcii şi libertăţii poporului. Tineretul german trăeşte şi lucrează în spiritul colaborării prieteneşti cu alte popoare, în spiritul adevăratei democraţii. Tineretul din R. D. Germană ştie că cel mai mare eroism este munca în cadrul luptei pentru pace.

Cu totul alta este situaţia învăţământului în Germania Occidentală, înrobită de imperialismul american. Tineretul din Germania Occidentală este educat în spiritul războiului şi al urii împotriva popoarelor. Imperialiştii americani şi lacheii lor urmăresc transformarea Germaniei Occidentale într'o bază militară pentru războiul împotriva Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară. Planurile imperialiştilor şi ale guvernului trădător condus de Adenauer se vor prăbuşi însă, deoarece ele se află în contradicţie cu voinţa poporului german.

Alături de toţi oamenii muncii germani, învăţătorii şi profesorii contribue activ la soluţionarea problemelor istorice ale poporului german. Invăţători şi elevii luptă din toate puterile lor pentru unitatea Germaniei, pentru realizarea unei economii şi a unei culturi democratice într'o Germanie unificată.

Forţele patriotice ale poporului german cer şcolii să educe tineretul german în spiritul dragostei adânci pentru Uniunea Sovietică, pentru ţările de democraţie populară şi pentru toate popoarele iubitoare de pace, în spiritul ascuţirii vigilenţei faţă de încercările duşmanilor.

Invăţătorii din R. D. Germană au primit cu deosebită căldură în mijlocul lor, cu prilejul Zilei Invăţătorilor, pe delegaţii oamenilor muncii din învăţământ din ţările de democraţie populară. Scrisori entuziaste au fost trimise de cadrele didactice care au participat la festivitatea învăţătorilor din U.R.S.S., din Republica Populară Chineză, Franţa şi Italia. Cu multă căldură au fost salutaţi învăţătorii progresişti din Germania Occidentală, care luptă tot mai hotărît împotriva trădătorului Adenauer. „Discuţiile cu aceşti învăţători — a declarat ministrul învăţământului, Paul Wandel — ne-au întărit în convingerea că nimeni nu ne poate opri să creăm într'o Germanie unificată o şcoală progresistă unită".

Delegaţia Republicii Populare Române care a participat la „Ziua Învăţătorilor" din R. D. Germană a adus un frăţesc salut din partea cadrelor didactice din ţara noastră şi i-a felicitat în numele lor pe învăţătorii care s'au distins în munca de educare a tineretului german. Cu acest prilej, delegaţia noastră a vorbit cadrelor didactice germane despre activitatea oamenilor muncii din patria noastră care construesc sub conducerea partidului, bazele economice ale socialismului, a arătat ritmul impetuos al revoluţiei noastre culturale şi drumul pe care sunt chemaţi să meargă învăţătorii şi, în general, intelectualii devotaţi poporului, — drumul participării active la făurirea unei vieţi fericite.

Totodată, delegaţia a exprimat solidaritatea oamenilor muncii din patria noastră cu lupta forţelor democratice din întreaga Germanie, pentru o Germanie unită, liberă şi democratică şi a urat poporului german succes deplin în lupta patriotică pentru unitatea Germaniei, pentru cauza păcii.

Alegerea comitetului sindical raional Vâlcea

De curând s'a desfăşurat conferinţa pentru alegerea comitetului sindical raional Vâlcea. In darea de seamă prezentată cu acest prilej s'a analizat pe larg activitatea biroului sindical raional şi a grupelor sindicale în perioada dela 1 Ianuarie la 1 Iulie a.c. S'a arătat, între altele, că biroul sindical s'a preocupat de educarea membrilor sindicatului în spiritul răspunderii faţă de sarcinile ce le stau în faţă. Realizările obţinute în ceeace priveşte şcolarizarea de către grupele sindicale Ocniţa, Băleşti, etc., frecvenţa de sută la sută pe care au realizat-o majoritatea şcolilor din raionul Vâlcea, au dovedit că grupele sindicale au dus o temeinică muncă pentru asigurarea îndeplinirii planului de şcolarizare.

Obţinerea unei frecvenţe regulate a avut ca rezultat faptul că aproape toţi elevii cuprinşi în şcoală şi-au însuşit materia predată, numărul elevilor amânaţi, corigenţi sau repetenţi fiind la sfârşitul anului foarte redus.

Succese importante a obţinut biroul sindical raional şi în privinţa mobilizării membrilor sindicatului în acţiunea de ridicare a nivelului lor ideologic, politic şi profesional. Peste 400 de învăţători şi profesori au frecventat cu regularitate cursurile de studiu al Istoriei P. C. (b) al U.R.S.S., cercurile de studiu al Scurtei biografii a tovarăşului Stalin, etc. şi s'au străduit să aplice în practică cunoştinţele căpătate.

Deasemeni, membrii sindicatului de învăţământ Vâlcea au desfăşurat o vie activitate pe tărâm social şi cultural. Clubul sindicatului a organizat în acest interval aproape 30 de conferinţe, a îmbogăţit biblioteca cu noi volume, a organizat biblioteci mobile în Bălceşti şi Mihăeşti şi a susţinut intens activitatea cu copiii salariaţilor.

Darea de seamă a oglindit totodată munca desfăşurată de colectivele grupelor sindicale din Buneşti, Săracineşti, Budeşti, Gh. Doja, Copăcel, etc. pentru transformarea socialistă a agriculturii, munca dusă de cadrele didactice din comunele Bălceşti şi Băbeni, şi a acelora dela Şcoala Pedagogică de băieţi din Râmnicu Vâlcea pentru lichidarea neştiinţei de carte şi pentru culturalizarea maselor.

Scoţând la iveală unele dintre lipsurile muncii biroului sindical raional şi ale grupelor sindicale, darea de seamă a arătat că grupele din comunele Milcoiu, Sirineasa şi Budeşti nu au sprijinit suficient îndeplinirea planului de şcolarizare şi nu au considerat ca o preocupare de seamă a lor întărirea activităţii instructiv-educative. Darea de seamă a criticat aspru atitudinea de dezinteres faţă de problemele muncii didactice a unor învăţători ca M. Stoicov şi Viorica Păunescu, din grupa sindicală Budeşti.

Biroul sindical raional a fost criticat şi pentru faptul că a neglijat munca pe care o duc oamenii de îngrijire din şcoli, muncă ce ajută efectiv la asigurarea unor bune condiţii de învăţătură pentru elevi.

Deasemeni, a fost criticată atitudinea biroului sindical în ceeace priveşte grija pentru odihna şi sănătatea membrilor sindicatului, arătându-se că trimiterea la odihnă s'a făcut uneori după bunul plac al unui membru al biroului, fără ştirea întregului birou sindical.

Directorul şcolii din Olăneşti a arătat că în darea de seamă s'a vorbit prea puţin despre munca dusă de învăţători şi profesori pentru lichidarea neştiinţei de carte, şi a criticat biroul sindical pentru faptul că nu s'a deplasat aproape deloc pe teren spre a cunoaşte munca grupelor sindicale. Şi alţi participanţi la discuţii au scos în evidenţă faptul că biroul sindical nu cunoaşte munca desfăşurată pe teren. Unele grupe n'au fost vizitate de luni de zile de nici un membru al biroului sindical raional, iar unii organizatori de grupă, ca cel din Budeşti, nu au trimis în tot acest timp nici un raport de activitate a sindicatului.

Din discuţiile purtate pe marginea dării de seamă s'a desprins faptul că biroul sindicatului de învăţământ din Vâlcea s'a preocupat de activitatea culturală în rândurile cadrelor didactice, dar a subapreciat problema întăririi muncii profesionale a acestora. Necunoaşterea muncii depe teren şi slaba orientare a membrilor biroului sindical în ceeace priveşte rolul pe care-l au sindicatele de învăţământ au făcut posibile lipsurile ce au fost arătate atât în discuţii cât şi în darea de seamă.

O lipsă deosebit de însemnată a conferinţei este aceea că ea nu s'a desfăşurat într'un spirit combativ, că n'a scos la iveală manifestările duşmanului de clasă strecurat în învăţământ. Această lipsă a caracterizat atât darea de seamă cât şi discuţiile purtate pe marginea ei. Insăşi analiza muncii biroului sindical şi a membrilor sindicatului a avut un caracter necombativ, trecând sub tăcere aspectele luptei de clasă. Aceasta dovedeşte că biroul sindical a dus o muncă superficială, că n'a pătruns în miezul problemelor şcolii, că a neglijat tocmai latura cea mai însemnată a muncii politice în rândurile învăţătorilor şi profesorilor.

Noul comitet sindical, în care au fost aleşi cei mai buni membri ai sindicatului, oameni cu experienţă în munca sindicală, fruntaşi în şcoală, trebue să înveţe din lipsurile vechiului birou sindical. In primul rând trebue să-şi pună sarcina de a educa pe membrii sindicatului în spiritul vigilenţei revoluţionare ajutându-i să lupte stăruitor pentru aplicarea liniei partidului în şcolile noastre.

REDACŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov Nr. 28, Telefon 4.68.64 şi 4.39.00 — ADMINISTRAŢIA str. Batiştei 28. Telefon Nr. 1.5170. c. 2516
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piaţa Scânteii

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 172 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 19 IULIE 1952

COMUNICAT

Zilele acestea a avut loc ședința Comisiei pentru pregătirea Proiectului noii Constituții a R.P.R.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a prezentat Comisiei Proiectul de Constituție, care în urma discuțiilor a fost aprobat în unanimitate.

Comisia a hotărît supunerea Proiectului de Constituție discuției maselor largi populare.

Comisia cheamă cele mai largi masse de oameni ai muncii dela orașe și sate să participe activ la desbaterea proiectului, prezentând observații, propuneri și amendamente.

PROIECT DE CONSTITUȚIE A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

CAPITOL INTRODUCTIV

Republica Populară Română este un stat al oamenilor muncii dela orașe și sate.

Republica Populară Română a luat naștere ca urmare a victoriei istorice a Uniunii Sovietice asupra fascismului german și a eliberării României de către glorioasa Armată Sovietică, eliberare care a dat putință poporului muncitor, în frunte cu clasa muncitoare condusă de Partidul Comunist, să doboare dictatura fascisto-antonesciană, să nimicească puterea claselor exploatatoare și să făurească statul de democrație populară, care corespunde pe deplin intereselor și năzuințelor maselor populare din România.

Astfel s'a putut încununa cu o victorie istorică lupta de secole dusă de poporul muncitor român pentru libertate și independență națională, luptele eroice ale clasei muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare, pentru doborîrea regimului capitalisto-moșieresc și scuturarea jugului imperialist.

Făurirea și întărirea statului de democrație populară, prietenia și alianța cu marea Uniune Sovietică, sprijinul și ajutorul ei dezinteresat și frățesc, asigură independența, suveranitatea de stat, dezvoltarea și înflorirea Republicii Populare Române.

Forțele armate ale Republicii Populare Române stau de strajă suveranității și independenței poporului român, securității sale și păcii.

Politica externă a Republicii Populare Române este o politică de apărare a păcii, de prietenie și alianță cu Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice și cu țările de democrație populară, o politică de pace și prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace.

Minoritățile naționale din Republica Populară Română se bucură de deplină egalitate în drepturi cu poporul român. In Republica Populară Română se asigură autonomia administrativ-teritorială populației maghiare din raioanele secuești, unde ea formează o masă compactă.

Prezenta Constituție a Republicii Populare Române consacră rezultatele obținute până acum de oamenii muncii, în frunte cu clasa muncitoare, în opera de construire a societății socialiste în țara noastră.

Politica statului de democrație populară este îndreptată spre lichidarea exploatării omului de către om și construirea socialismului.

CAPITOLUL I.

Orânduirea socială

ART. 1. Republica Populară Română este un stat al oamenilor muncii dela orașe și sate.

ART. 2. Baza puterii populare în Republica Populară Română este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în care rolul conducător aparține clasei muncitoare.

ART. 3. Republica Populară Română s'a născut și s'a întărit ca rezultat al eliberării țării de către forțele armate ale Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice, de sub jugul fascismului și dominației imperialiste, ca rezultat al doborîrii puterii moșierilor și capitaliștilor de către masele populare dela orașe și sate în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist Român.

ART. 4. In Republica Populară Română puterea aparține oamenilor muncii dela orașe și sate, care o exercită prin Marea Adunare Națională și Sfaturile Populare.

Sfaturile Populare constitue baza politică a Republicii Populare Române.

ART. 5. Economia națională a Republicii Populare Române cuprinde trei formațiuni social-economice: formațiunea socialistă, mica producție de mărfuri și formațiunea particular-capitalistă.

ART. 6. Fundamentul formațiunii social-economice socialiste este proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, care are fie forma proprietății de stat (bun al întregului popor), fie forma proprietății cooperatiste-colectiviste (proprietatea gospodăriilor agricole colective sau a organizațiilor cooperatiste).

In formațiunea socialistă a economiei naționale este lichidată exploatarea omului de către om.

Formațiunea socialistă, căreia îi aparține rolul conducător în economia națională a Republicii Populare Române, constitue baza dezvoltării țării pe calea socialismului. Statul de democrație populară, proclamând ca principală sarcină a sa construirea socialismului, întărește și lărgește neîncetat formațiunea socialistă, asigură creșterea neîntreruptă a bunei stări materiale și a nivelului cultural al oamenilor muncii.

ART. 7. Bogățiile de orice natură ale subsolului, fabricile, uzinele și minele, pădurile, apele, izvoarele de energie naturală, căile de comunicație de orice fel, transportul feroviar, fluvial, maritim și aerian, băncile, poșta, telegraful, telefonul, radio-ul, mijloacele de tipar, cinematografia și teatrul, gospodăriile agricole de stat, stațiunile de mașini și tractoare, întreprinderile comunale și partea națională a fondului de locuințe dela orașe, constitue proprietate de stat și sunt bunuri ale întregului popor.

ART. 8. Pământul în Republica Populară Română aparține celor ce-l muncesc.

ART. 9. Inventarul viu și mort al gospodăriilor agricole colective și cooperativelor, producția realizată de ele, cât și toate întreprinderile sau construcțiile ce le aparțin, reprezintă proprietatea obștească a gospodăriilor agricole colective și a cooperativelor.

Țăranii, membri ai gospodăriilor agricole colective, au dreptul de a avea în proprietate personală casa de locuit, un lot de pământ pe lângă casă, animale productive, păsări și inventar agricol mărunt, în conformitate cu statutul gospodăriei agricole colective.

ART. 10. Mica producție de mărfuri în Republica Populară Română cuprinde gospodăriile țărănești mici și mijlocii, care posedă proprietate particulară asupra pământului bazată pe munca proprie a producătorului, ca și atelierele meseriașilor și meșteșugarilor care nu exploatează munca altora. Statul ocrotește dreptul de proprietate particulară asupra pământului a țăranilor cu gospodării mici și mijlocii, pe baza legilor în vigoare.

Statul democrat-popular sprijină pe țăranii cu gospodării mici și mijlocii, pe meșteșugari și meseriași, cu scopul de a-i feri de exploatarea capitalistă, de a spori producția realizată de ei și de a ridica bunăstarea lor.

ART. 11. Formațiunea particular-capitalistă în Republica Populară Română cuprinde gospodăriile chiaburești, întreprinderile comerciale particulare, micile întreprinderi industriale nenaționalizate, bazate pe exploatarea muncii salariate.

Statul democrat-popular realizează în mod consecvent politica de îngrădire și eliminare a elementelor capitaliste.

ART. 12. Dreptul de proprietate personală al cetățenilor Republicii Populare Române asupra veniturilor și economiilor provenite din muncă, asupra casei de locuit și gospodăriei auxiliare pe lângă casă, asupra obiectelor casnice și de uz personal, cât și dreptul de moștenire asupra proprietății personale a cetățenilor sunt ocrotite de lege.

ART. 13. In Republica Populară Română comerțul exterior este monopol de stat.

ART. 14. Viața economică și culturală a Republicii Populare Române se desvoltă pe baza planului de stat al economiei naționale, în interesul construirii socialismului, creșterii neîncetate a bunei stări materiale și culturale a oamenilor muncii, întăririi independenței naționale a țării și a capacității ei de apărare.

ART. 15. In Republica Populară Română munca este o datorie și o chestiune de onoare pentru fiecare cetățean capabil de muncă, după principiul „cine nu muncește nu mănâncă". In Republica Populară Română se înfăptuește tot mai larg principiul socialismului: „Dela fiecare după capacitățile lui, fiecăruia după munca sa".

CAPITOLUL II.

Orânduirea de stat

ART. 16. Regimul de stat al Republicii Populare Române este regimul democrației populare, care reprezintă puterea oamenilor muncii.

ART. 17. Statul român democrat-popular

a) apără independența și suveranitatea poporului român, cuceririle oamenilor muncii dela orașe și sate, drepturile, libertățile și puterea oamenilor muncii împotriva dușmanilor poporului muncitor;

b) asigură întărirea și dezvoltarea forțelor de producție ale țării prin industrializarea ei socialistă, prin lichidarea înapoierii economice, tehnice și culturale, prin transformarea socialistă treptată a agriculturii pe baza liberului consimțământ al țăranilor muncitori;

c) organizează și dezvoltă economia planificată, bazându-se pe întreprinderile de stat și cooperatiste;

d) organizează apărarea Republicii de dușmanii externi și conduce forțele armate ale țării; forțele armate ale Republicii Populare Române păzesc hotarele țării, independența, suveranitatea și securitatea poporului român și pacea;

e) asigură securitatea internă a cetățenilor, face inofensivi și reprimă pe dușmanii poporului;

f) conduce sistemul bănesc și de credite, elaborează și realizează bugetul de stat, stabilește impozitele, taxele și veniturile necesare pentru nevoile statului;

g) administrează băncile, întreprinderile și instituțiile de stat industriale, agricole și comerciale;

h) conduce învățământul public de toate gradele;

i) asigură creșterea continuă a bunei stări și sănătatea maselor populare dela orașe și sate;

j) asigură dezvoltarea culturii poporului român și a culturii minorităților naționale, socialistă în conținut, națională în formă;

k) veghează la aplicarea și respectarea Constituției și legilor Republicii Populare Române, ele fiind expresia voinței și intereselor poporului muncitor.

Respectarea și aplicarea întocmai a Constituției și a legilor țării este datoria principală a fiecărei instituții de stat și a fiecărui cetățean, ele fiind obligatorii pe întreg teritoriul Republicii.

ART. 18. Republica Populară Română are următoarea împărțire administrativ-teritorială:

Regiunile Arad, Bacău, Baia Mare, Bârlad, București, Cluj, Constanța, Craiova, Galați, Hunedoara, Iași, Oradea, Pitești, Ploești, Stalin, Suceava, Timișoara, Regiunea Autonomă Maghiară.

ART. 19. Regiunea Autonomă Maghiară a Republicii Populare Române este formată din teritoriul locuit de populația compactă maghiară secuiască și are conducere administrativă autonomă, aleasă de populația Regiunii Autonome.

Regiunea Autonomă Maghiară cuprinde raioanele: Ciuc, Gheorghieni, Odorhei, Reghin, Sângeorgiu de Pădure, Sft. Gheorghe, Tg. Mureș, Tg. Săcuiesc, Toplița.

Centrul administrativ al Regiunii Autonome Maghiare este orașul Târgu-Mureș.

ART. 20. Legile Republicii Populare Române, hotărîrile și dispozițiile organelor centrale ale Statului sunt obligatorii pe teritoriul Regiunii Autonome Maghiare.

ART. 21. Regulamentul Regiunii Autonome Maghiare este elaborat de Sfatul Popular al Regiunii Autonome și supus spre aprobare Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române.

CAPITOLUL III.

Organul suprem al puterii de stat a Republicii Populare Române

ART. 22. Organul suprem al puterii de stat a Republicii Populare Române este Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române.

ART. 23. Marea Adunare Națională este unicul organ legiuitor al Republicii Populare Române.

ART. 24. Marea Adunare Națională are în competența sa directă:

a) alegerea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române;

b) formarea Guvernului Republicii Populare Române;

c) modificarea Constituției;

d) chestiunile războiului și ale păcii;

e) stabilirea planurilor economiei naționale;

f) aprobarea bugetului Statului și încheerii exercițiilor bugetare;

g) stabilirea numărului de ministere, denumirea, contopirea și desființarea de ministere;

h) modificarea împărțirii pe regiuni a teritoriului Republicii Populare Române;

i) acordarea amnistiei;

j) controlul general asupra aplicării Constituției.

ART. 25. Marea Adunare Națională este aleasă de către oamenii muncii, cetățeni ai Republicii Populare Române, pe circumscripții electorale, câte un deputat la 40.000 locuitori.

Marea Adunare Națională se alege pe timp de 4 ani.

ART. 26. O lege se socotește adoptată dacă e votată de majoritatea simplă a Marii Adunări Naționale.

ART. 27. După adoptarea legilor de către Marea Adunare Națională, ele sunt semnate de Președintele și de Secretarul Prezidiului și publicate în Buletinul Oficial al Marii Adunări Naționale.

Indeplinirea legilor adoptate de Marea Adunare Națională este obligatorie pentru toți cetățenii Republicii Populare Române.

ART. 28. Sesiunile Marii Adunări Naționale se țin de două ori pe an. Convocarea Marii Adunări Naționale se face de către Prezidiul Marii Adunări Naționale.

ART. 29. Marea Adunare Națională poate fi convocată în sesiuni extraordinare de către Prezidiul Marii Adunări Naționale, sau la cererea unei treimi din numărul total al deputaților.

ART. 30. Marea Adunare Națională își alege în fiecare sesiune un Președinte și doi Vice-președinți care conduc ședințele Marii Adunări Naționale conform cu regulamentul interior de funcționare.

ART. 31. Marea Adunare Națională validează mandatele deputaților aleși.

In vederea verificării condițiunilor în care s'a desfășurat alegerea fiecărui deputat, Marea Adunare Națională alege o comisie de validare. Această comisie supune raportul său aprobării Marii Adunări Naționale, care hotărăște validarea sau anularea alegerii fiecărui deputat.

ART. 32. Marea Adunare Națională poate numi comisii de anchetă și revizie în diverse probleme.

Toate autoritățile și funcționarii de stat au obligația să pună la dispoziția acestor comisii informațiile și documentele necesare.

Marea Adunare Națională stabilește pentru fiecare comisie în parte împuternicirile și modul ei de activitate.

ART. 33. Fiecare deputat are dreptul de a pune întrebări sau de a interpela guvernul ori pe miniștri în parte. Guvernul sau ministrul întrebat are obligația de a răspunde verbal sau în scris, în termen de cel mult 3 zile.

ART. 34. Nici un deputat nu poate fi trimis în judecată și nu poate fi arestat fără încuviințarea Marii Adunări Naționale, în timpul sesiunilor, iar între sesiuni — a Prezidiului Marii Adunări Naționale.

ART. 35. Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române alege Prezidiul Marii Adunări Naționale, compus dintr'un Președinte, doi Vice-președinți, un Secretar și treisprezece membri.

ART. 36. Prezidiul Marii Adunări Naționale răspunde de toată activitatea sa în fața Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române.

ART. 37. Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române are următoarele atribuțiuni:

a) convoacă în sesiuni Marea Adunare Națională;

b) emite decrete;

c) interpretează legile votate de Marea Adunare Națională;

d) hotărăște consultarea poporului (referendum);

e) abrogă hotărîrile și dispozițiunile Consiliului de Miniștri, când acestea nu sunt conforme legilor;

f) în intervalul dintre sesiunile Marii Adunări Naționale, revocă din funcțiuni și numește miniștri în Guvern la propunerea Președintelui Consiliului de Miniștri și cu aprobarea ulterioară a Marii Adunări Naționale;

g) instituie decorațiile, medaliile și titlurile onorifice ale Republicii Populare Române;

h) conferă decorațiile, medaliile și titlurile onorifice ale Republicii Populare Române; stabilește gradele militare, rangurile diplomatice și alte titluri speciale;

i) în intervalul dintre sesiunile Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, la propunerea Guvernului, declară starea de război în cazul unei agresiuni armate îndreptate împotriva Republicii Populare Române sau împotriva unui alt stat, față de care Republica Populară Română are obligațiuni de apărare mutuală ce decurg din tratatele internaționale;

j) numește și revocă pe comandantul suprem al forțelor armate ale Republicii Populare Române;

k) declară mobilizarea parțială sau generală;

l) exercită dreptul de grațiere și comutare a pedepselor;

m) ratifică și denunță tratatele internaționale ale Republicii Populare Române;

n) acreditează și rechiamă pe reprezentanții plenipotențiari ai Republicii Populare Române în statele străine;

o) primește scrisorile de acreditare și de rechemare ale reprezentanților diplomatici ai statelor străine, acreditați pe lângă Prezidiu;

p) în interesul apărării Republicii Populare Române sau al asigurării ordinii publice și securității statului, proclamă în unele localități sau pe întreg teritoriul țării starea excepțională.

ART. 38. Marea Adunare Națională se dizolvă la expirarea mandatului pentru care a fost aleasă.

ART. 39. După expirarea mandatului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române, Prezidiul Marii Adunări Naționale fixează noi alegeri în termen de cel mult trei luni, socotite dela ziua expirării mandatului Marii Adunări Naționale.

Prezidiul în funcțiune își păstrează împuternicirile sale până la alegerea noului Prezidiu de către noua Mare Adunare Națională a Republicii Populare Române.

ART. 40. In caz de război sau în cazul altor împrejurări excepționale, Marea Adunare Națională poate să-și prelungească mandatul pentru timpul cât va dura starea excepțională.

ART. 41. Marea Adunare Națională nou aleasă este convocată de către Prezidiul în funcțiune, în termen de cel mult trei luni după alegeri.

CAPITOLUL IV.

Organele administrației de stat a Republicii Populare Române

ART. 42. Organul suprem executiv și de dispoziție al puterii de stat a Republicii Populare Române este Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române.

ART. 43. Consiliul de Miniștri este constituit de către Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române și este format din:

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române;

Vice-președinții Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române;

Președintele Comitetului de Stat al Planificării;

Președintele Comisiei Controlului de Stat;

Miniștrii Republicii Populare Române;

Președintele Comitetului de Stat al Aprovizionării;

Președintele Comitetului de Stat pentru colectarea produselor agricole;

Președintele Comitetului Invățământului Superior;

Președintele Comitetului pentru Artă.

ART. 44. Consiliul de Miniștri este răspunzător și dă socoteală de activitatea sa în fața Marii Adunări Naționale, iar în intervalul dintre sesiunile Marii Adunări Naționale — în fața Prezidiului Marii Adunări Naționale.

ART. 45. Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române emite hotărîri și dispoziții pe baza legilor în vigoare sau în vederea aplicării lor și controlează executarea acestora.

(Continuare în pag. 2-a)

PROIECT DE CONSTITUȚIE A REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

(Urmare din pag. 1-a)

ART. 46. Aplicarea hotărîrilor și dispozițiilor Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române este obligatorie pe intreg teritoriul Republicii Populare Române.

ART. 47. Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române are următoarele atribuții:

a) coordonează și îndrumează activitatea ministerelor și a celorlalte instituții subordonate lui;

b) ia măsuri pentru realizarea planului economiei naționale, a bugetului statului și în vederea consolidării sistemului monetar și de credit;

c) ia măsuri în vederea asigurării ordinei publice, apărării intereselor statului și ocrotirii drepturilor cetățenilor;

d) exercită conducerea generală în domeniul relațiilor cu statele străine;

e) fixează contingentele anuale de cetățeni care urmează să fie chemați la îndeplinirea serviciului militar activ; conduce organizarea generală a forțelor armate ale țării;

f) înființează, după necesități, comitete și comisiuni speciale precum și direcții generale pe lângă Consiliul de Miniștri pentru probleme economice, culturale, juridice și militare.

ART. 48. Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române poate anula ordinele și instrucțiunile miniștrilor neconforme legilor și hotărîrilor Consiliului de Miniștri.

ART. 49. In limitele competenței ministerelor, pe care le conduc, Miniștrii dau ordine și instrucțiuni pe baza și în vederea aplicării legilor în vigoare și a hotărîrilor sau dispozițiunilor Consiliului de Miniștri, controlând executarea lor.

ART. 50. Ministerele Republicii Populare Române sunt următoarele:

Ministerul Afacerilor Externe;
Ministerul Afacerilor Interne;
Ministerul Agriculturii;
Ministerul Comerțului Exterior;
Ministerul Comerțului Interior;
Ministerul Construcțiilor și al Industriei Materialelor de Construcții;
Ministerul Cultelor;
Ministerul Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice;
Ministerul Finanțelor;
Ministerul Forțelor Armate;
Ministerul Gospodăriilor Agricole de Stat;
Ministerul Gospodăriei Comunale și Industriei locale;
Ministerul Gospodăriei Silvice;
Ministerul Industriei Alimentare;
Ministerul Industriei Cărnii, Peștelui și Laptelui;
Ministerul Industriei Cărbunelui;
Ministerul Industriei Chimice;
Ministerul Industriei Metalurgice;
Ministerul Industriei Petrolului;
Ministerul Industriei Lemnului, Hârtiei și Celulozei;
Ministerul Industriei Ușoare;
Ministerul Invățământului Public;
Ministerul Justiției;
Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor;
Ministerul Prevederilor Sociale;
Ministerul Sănătății;
Ministerul Transporturilor.

CAPITOLUL V.

Organele locale ale puterii de stat

ART. 51. Organele puterii de stat în regiuni, raioane, orașe și comune sunt Sfaturile Populare ale oamenilor muncii dela orașe și sate.

ART. 52. Sfaturile Populare se compun din deputați aleși pe timp de doi ani de către oamenii muncii, cetățeni ai Republicii Populare Române, din regiunea, raionul, orașul și comuna respectivă.

Normele de reprezentare în Sfaturile Populare se stabilesc prin lege.

ART. 53. Sfaturile Populare îndrumă munca organelor administrative subordonate lor, conduc activitatea locală pe tărâm economic și cultural, asigură menținerea ordinei publice, respectarea legilor și ocrotirea drepturilor cetățenilor, întocmesc bugetul local.

ART. 54. Sfaturile Populare iau hotăriri și dau dispoziții în limitele drepturilor ce le sunt acordate prin legile Republicii Populare Române.

ART. 55. Sfaturile Populare organizează participarea activă a oamenilor muncii la conducerea treburilor de stat și obștești și la opera de construire a socialismului.

ART. 56. Organele executive și de dispoziție ale Sfaturilor Populare regionale, raionale, orășenești și comunale sunt Comitetele Executive alese de deputații Sfaturilor Populare și sunt alcătuite din Președinte, Vice-președinte, Secretar și membri.

ART. 57. Organul puterii de stat al Regiunii Autonome Maghiare este Sfatul Popular al Regiunii Autonome.

Organul executiv al Sfatului Popular al Regiunii Autonome Maghiare este Comitetul Executiv ales de el.

ART. 58. Sfatul Popular al Regiunii Autonome Maghiare este ales după normele stabilite de lege, pe timp de 2 ani, de către oamenii muncii din Regiunea Autonomă, cetățeni ai Republicii Populare Române.

ART. 59. Organul executiv și de dispoziție al Sfaturilor Populare din comunele mici este alcătuit din Președinte, Vice-președinte și Secretar, aleși de deputații Sfatului Popular respectiv.

ART. 60. Organele executive și de dispoziție ale Sfaturilor Populare dau socoteală de activitatea lor atât Sfatului Popular care le-a ales, cât și Comitetului Executiv al Sfatului Popular imediat superior.

ART. 61. Sfaturile Populare regionale, raionale și orășenești organizează secțiuni ale Comitetelor Executive.

Organizarea, modul de funcționare și activitatea secțiunilor este determinată prin lege.

ART 62 Secțiunile Comitetelor Executive ale Sfaturilor Populare sunt subordonate, atât Sfatului Popular și Comitetului Executiv pe lângă care funcționează, cât și secțiunii corespunzătoare a Comitetului Executiv al Sfatului Popular imediat superior și Ministerelor respective.

ART. 63. După expirarea mandatului Sfaturilor Populare, Comitetele Executive își păstrează atribuțiile până la constituirea noilor organe executive de către Sfaturile Populare nou alese.

CAPITOLUL VI.

Instanțele judecătorești și procuratura

ART. 64. Justiția, în Republica Populară Română, este exercitată prin Tribunalul Suprem al Republicii Populare Române, Tribunalele regionale și Tribunalele populare.

Prin lege pot fi înființate instanțe judiciare speciale.

Organizarea, atribuțiunile și procedura tribunalelor sunt stabilite prin lege.

ART. 65. Tribunalele apără regimul de democrație populară și cuceririle poporului muncitor; asigură legalitatea populară, proprietatea obștească și drepturile cetățenilor.

ART. 66. Judecarea proceselor, la toate instanțele, se face cu participarea asesorilor populari, afară de cazurile când legea dispune altfel.

ART. 67. Tribunalul Suprem al Republicii Populare Române este ales de Marea Adunare Națională pe termen de cinci ani.

Judecătorii și asesorii populari sunt aleși în conformitate cu procedura stabilită prin lege.

Prin lege este stabilită și numirea judecătorilor în instanțele speciale.

ART. 68. In Republica Populară Română, procedura judiciară se face în limba română, asigurându-se în regiunile și raioanele locuite de populație de altă naționalitate decât cea română, folosirea limbii materne a acelei populații.

Părților care nu vorbesc limba în care se face procedura judiciară, li se asigură posibilitatea de a lua cunoștință, prin traducător, de piesele dosarului, precum și dreptul de a vorbi în instanță și a pune concluziuni în limba maternă.

ART. 69. In toate instanțele judecata este publică, în afară de cazurile prevăzute de lege.

Acuzatului i se garantează dreptul de apărare.

ART. 70. Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii.

ART. 71. Tribunalele pronunță sentințele lor în numele poporului.

ART. 72. Tribunalul Suprem al Republicii Populare Române exercită supravegherea activității judiciare a tuturor instanțelor judecătorești din Republica Populară Română.

ART. 73. Procurorul General al Republicii Populare Române exercită supravegherea superioară a respectării legilor de către Ministere și celelalte organe centrale, de către organele locale ale puterii și administrației de Stat, precum și de către funcționari și ceilalți cetățeni.

ART. 74. Procurorul General al Republicii Populare Române este numit de Marea Adunare Națională pe termen de cinci ani.

Locțiitorii Procurorului General al Republicii Populare Române și procurorii unităților locale ale procuraturii sunt numiți de Procurorul General pe termen de patru ani.

ART. 75. Procurorul General răspunde față de Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române, și — în intervalul dintre sesiuni — față de Prezidiul Marii Adunări Naționale și față de Consiliul de Miniștri.

ART. 76. Organele Procuraturii sunt independente de organele locale, subordonându-se numai Procurorului General al Republicii Populare Române.

CAPITOLUL VII.

Drepturile și datoriile fundamentale ale cetățenilor

ART. 77. Cetățenilor Republicii Populare Române le este asigurat dreptul la muncă, adică dreptul de a căpăta o muncă garantată și plătită potrivit cu cantitatea și calitatea ei.

Dreptul la muncă este garantat prin existența și dezvoltarea formațiunii socialiste a economiei naționale, prin creșterea neîntreruptă și sistematică a forțelor de producție în Republica Populară Română, prin înlăturarea posibilității crizelor economice și prin lichidarea șomajului.

ART. 78. Cetățenii Republicii Populare Române au dreptul la odihnă.

Dreptul la odihnă este asigurat prin: stabilirea zilei de muncă de 8 ore pentru muncitori și funcționari; reducerea zilei de muncă sub 8 ore pentru anumite profesiuni cu condiții de muncă grele și pentru secții cu condiții de muncă deosebit de grele; stabilirea de concedii anuale plătite pentru toți muncitorii și funcționarii; punerea la dispoziția oamenilor muncii a caselor de odihnă, sanatoriilor și instituțiilor de cultură.

ART. 79. Cetățenii Republicii Populare Române au dreptul la asigurare materială la bătrânețe, în caz de boală sau incapacitate de muncă.

Acest drept este garantat prin dezvoltarea largă a asigurărilor sociale ale muncitorilor și funcționarilor, pe socoteala Statului, prin asistența medicală gratuită acordată celor ce muncesc și prin punerea stațiunilor balneare și climaterice la dispoziția oamenilor muncii.

ART. 80. Cetățenii Republicii Populare Române au dreptul la învățătură.

Acest drept este asigurat prin învățământul elementar general, obligatoriu și gratuit; prin sistemul burselor de stat acordate studenților și elevilor merituoși din școlile învățământului superior, mediu și elementar; prin organizarea pe lângă întreprinderi industriale, gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare și gospodării agricole colective a învățământului profesional gratuit pentru cei ce muncesc.

Invățământul de toate gradele este învățământ de stat.

Statul se îngrijește de desvoltarea științei, literaturii și artei.

ART. 81. Oamenilor muncii, cetățeni ai Republicii Populare Române, fără deosebire de naționalitate, rasă și sex, le este asigurată deplina egalitate de drepturi în toate domeniile vieții economice, politice și culturale.

Orice fel de îngrădire directă sau indirectă a drepturilor oamenilor muncii, cetățeni ai Republicii Populare Române, stabilirea de privilegii directe sau indirecte pe temeiul rasei sau al naționalității cărora le aparțin cetățenii, orice manifestare de șovinism, ură de rasă, ură națională sau propagandă naționalistă șovină este pedepsită de lege.

ART. 82. In Republica Populară Română se asigură minorităților naționale folosirea liberă a limbii materne, învățământul de toate gradele în limba maternă, cărți, ziare și teatre în limba maternă. In circumscripțiile locuite și de populații de altă naționalitate decât cea română, toate organele și instituțiile vor folosi oral și scris și limba naționalităților respective și vor face numiri de funcționari din rândul naționalității respective sau a altor localnici care cunosc limba și felul de trai al populației locale.

ART. 83. Femeia în Republica Populară Română are drepturi egale cu ale bărbatului în toate domeniile vieții economice, politice, de stat și culturale.

Femeia are drepturi egale cu ale bărbatului la muncă, salariu, odihnă, asigurare socială și învățământ.

Statul ocrotește căsătoria și familia și apără interesele mamei și copilului. Statul acordă ajutor mamelor cu mulți copii și mamelor singure, concedii cu plata salariului femeilor însărcinate; organizează maternități, creșe și cămine de copii.

ART. 84. Libertatea de conștiință este garantată tuturor cetățenilor Republicii Populare Române.

Cultele religioase sunt libere să se organizeze și pot funcționa liber. Libertatea exercitării cultelor religioase este garantată tuturor cetățenilor Republicii Populare Române.

Școala este despărțită de biserică. Nici o confesiune, congregație sau comunitate religioasă nu poate deschide sau întreține instituții de învățământ general, ci numai școli speciale pentru pregătirea personalului cultului.

Modul de organizare și funcționare a cultelor religioase se reglementează prin lege.

ART. 85. In conformitate cu interesele celor ce muncesc și în vederea întăririi regimului de democrație populară, cetățenilor Republicii Populare Române li se garantează prin lege:

a) libertatea cuvântului;
b) libertatea presei;
c) libertatea întrunirilor și a meetingurilor;
d) libertatea cortegiilor și a demonstrațiilor de stradă.

Aceste drepturi sunt asigurate punându-se la dispoziția maselor muncitoare și organizațiilor lor tipografiile, depozitele de hârtie, clădirile publice, străzile, mijloacele de comunicații și alte condiții materiale necesare exercitării acestor drepturi.

ART. 86. In conformitate cu interesele celor ce muncesc și în scopul desvoltării activității politice și obștești a maselor populare, cetățenilor Republicii Populare Române li se asigură dreptul de asociere în organizații obștești, în sindicate profesionale, uniuni cooperatiste, organizații de femei, de tineret, organizații sportive, asociații culturale, tehnice și științifice.

Orice asociație cu caracter fascist sau antidemocratic este interzisă. Participarea la astfel de asociații este pedepsită de lege.

Cetățenii cei mai activi și cei mai conștienți din rândurile clasei muncitoare și din rândurile celorlalte pături de oameni ai muncii se unesc în Partidul Muncitoresc Român, detașamentul de avangardă al oamenilor muncii în lupta pentru întărirea și desvoltarea regimului de democrație populară și pentru construirea societății socialiste.

Partidul Muncitoresc Român este forța conducătoare atât a organizațiilor celor ce muncesc cât și a organelor și instituțiilor de stat. In jurul lui se strâng laolaltă toate organizațiile celor ce muncesc din Republica Populară Română.

ART. 87. Cetățenilor Republicii Populare Române le este garantată inviolabilitatea persoanei.

Nimeni nu poate fi arestat decât pe baza hotărîrii tribunalului sau a procurorului, conform prevederilor legii.

ART. 88. Inviolabilitatea domiciliului cetățenilor și secretul corespondenței sunt ocrotite de lege.

ART. 89. Republica Populară Română acordă drept de azil cetățenilor străini urmăriți pentru apărarea intereselor celor ce muncesc, pentru activitate științifică, pentru participare la lupta de eliberare națională sau de apărare a păcii.

ART. 90. Fiecare cetățean al Republicii Populare Române este dator să respecte Constituția și legile Statului de democrație populară; să păzească, să întărească și să desvolte proprietatea obștească socialistă; să respecte disciplina muncii; să contribue activ la întărirea regimului de democrație populară și la propășirea economică și culturală a țării.

ART. 91. Serviciul militar este obligatoriu. Serviciul militar în rândurile forțelor armate ale Republicii Populare Române este o îndatorire de onoare a cetățenilor Republicii Populare Române.

ART. 92. Apărarea Patriei este datoria sfântă a fiecărui cetățean al Republicii Populare Române. Trădarea de Patrie, călcarea jurământului, trecerea de partea inamicului, aducerea de prejudicii capacității de apărare a statului, spionajul, constitue crimele cele mai grave față de popor și de stat și sunt pedepsite de lege cu toată asprimea.

CAPITOLUL VIII.

Sistemul electoral

ART. 93. Alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională și pentru Sfaturile Populare se fac prin vot universal, egal, direct și secret.

ART. 94. Toți oamenii muncii, cetățeni ai Republicii Populare Române, care au împlinit vârsta de 18 ani, fără deosebire de rasă sau naționalitate, sex, religie, grad de cultură, profesiune sau durata domicilierii, au dreptul de a lua parte la alegerea deputaților, cu excepția alienaților, a persoanelor condamnate prin sentință judecătorească la pierderea dreptului electoral și a celor declarați nedemni prin lege.

Poate fi ales deputat al Marii Adunări Naționale oricare om al muncii, cetățean al Republicii Populare Române, cu drept de vot, care a împlinit vârsta de 23 ani.

ART. 95. Toți oamenii muncii, cetățeni ai Republicii Populare Române, iau parte la alegeri în mod egal, fiecare având dreptul la un singur vot.

ART. 96. Femeile au dreptul de a alege și de a fi alese în Marea Adunare Națională și în Sfaturile Populare la fel cu bărbații.

ART. 97. Cetățenii aflați sub arme în rândurile forțelor armate ale Republicii Populare Române, au dreptul de a alege și a fi aleși, la fel ca toți oamenii muncii, cetățeni ai Republicii Populare Române.

ART. 98. Alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională și pentru toate Sfaturile Populare se fac de către oamenii muncii, cetățeni ai Republicii Populare Române, prin vot direct.

ART. 99. Alegerile de deputați se fac prin vot secret.

ART. 100. Candidaturile pentru alegerea deputaților se depun pe circumscripții electorale, după normele stabilite prin lege.

Dreptul de a depune candidaturi este asigurat tuturor organizațiilor oamenilor muncii, organizațiilor Partidului Muncitoresc Român, sindicatelor profesionale, cooperativelor, organizațiilor de tineret și altor organizații de masă, precum și asociațiilor culturale.

ART. 101. Fiecare deputat este obligat să dea socoteală în fața alegătorilor de activitatea sa și de aceea a organului ales din care face parte.

Deputatului i se poate retrage oricând mandatul, în urma hotărîrii majorității alegătorilor, luată în conformitate cu procedura fixată de lege.

CAPITOLUL IX.

Stema, drapelul și capitala Republicii Populare Române

ART. 102. Stema Republicii Populare Române reprezintă munți împăduriți, deasupra cărora se ridică soarele. In partea stângă a stemei se află o sondă. Stema este încadrată de o cunună de spice de grâu. In partea de sus a stemei se află o stea în cinci colțuri.

ART. 103. Drapelul Republicii Populare Române poartă culorile roșu, galben și albastru, așezate vertical cu albastrul lângă lance. In mijloc este așezată stema Republicii Populare Române.

ART. 104. Capitala Republicii Populare Române este orașul București.

CAPITOLUL X.

Procedura de modificare a Constituției Republicii Populare Române

ART. 105. Constituția Republicii Populare Române poate fi modificată numai prin lege votată de Marea Adunare Națională.

Proiectul de lege asupra modificării Constituției se consideră adoptat dacă a fost votat de cel puțin două treimi din numărul total al membrilor Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române.

Președintelui Consiliului de Miniștri al Uniunii Sovietice
Tovarășului Iosif Vissarionovici STALIN

MOSCOVA-KREMLIN

Guvernul și poporul român salută cu entuziasm victoria de însemnătate istorică repurtată de marele popor sovietic, ziditor al comunismului — construirea canalului navigabil Volga-Don „V. I. Lenin".

Această victorie măreață, rod al genialelor idei ale lui Lenin și Stalin, este o nouă dovadă a superiorității imense a orânduirii socialiste, o dovadă a tăriei crescânde a Uniunii Sovietice și a voinței ei neclintite de pace. Oamenii muncii din întreaga lume, luptătorii pentru pace din toate țările, văd în această victorie a poporului sovietic propria lor victorie Omenirea progresistă privește canalul Volga-Don ca un grandios monument al muncii creatoare, închinate păcii și fericirii oamenilor.

Noua victorie repurtată de oamenii sovietici sub conducerea marelui Partid Bolșevic al lui Lenin și Stalin și a geniului omenirii muncitoare, stegarul luptei pentru pace — tovarășul Stalin, însuflețește pe oamenii muncii din țara noastră în lupta lor pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii, pentru desvoltarea și întărirea țării lor.

Vă rog să primiți, iubite tovarășe Stalin, odată cu felicitările noastre, expresia dragostei noastre calde, urări de sănătate și de viață lungă.

Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Române
GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ

Către
C. C. al Partidului Comunist (b) al U. R. S. S.

MOSCOVA-KREMLIN

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român felicită cu nespusă bucurie Partidul Comunist (b) al Uniunii Sovietice cu ocazia terminării lucrărilor primei construcții a comunismului — canalul navigabil Volga-Don „V. I. Lenin".

Sub conducerea înțeleaptă a Partidului Comunist (b) și a tovarășului Stalin, inițiatorul planului de creare a bazei materiale a comunismului, oamenii sovietici au repurtat o nouă și strălucită victorie.

Construirea canalului „V. I. Lenin", realizare fără precedent în istoria omenirii, strălucită dovadă a uriașului avânt al forțelor creatoare ale omului în societatea care construește comunismul, constituie o nouă și măreață contribuție a Uniunii Sovietice la cauza păcii. Ea reprezintă pentru poporul nostru ca și pentru toate popoarele din țările de democrație populară un imens sprijin, îl însuflețește în munca de construire a socialismului.

Această realizare întărește voința de luptă pentru pace și socialism a popoarelor din lumea întreagă, întărește încrederea în forța de neînvins a lagărului păcii și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică, condusă de genialul stegar al păcii și socialismului, tovarășul Stalin.

Comitetul Central
al Partidului Muncitoresc Român

O mare victorie a științei sovietice

Mărețe sunt victoriile oamenilor sovietici în lupta lor pentru construirea societății comuniste. Una din cele mai strălucite victorii ale construcției comunismului este terminarea Canalului navigabil Volga-Don, canal ce unește cinci mări din partea europeană a U.R.S.S. într'o minunată arteră de transport.

Pe șantierele Canalului Volga-Don au fost demonstrate încă odată, în modul cel mai convingător, neîntrecuta forță de mobilizare a Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., înaltul nivel al tehnicii și pregătirea calitativă a tehnicienilor sovietici. Nu incape nicio îndoială că știința sovietică are dreptul să se mândrească cu desăvârșirea acestei minunate lucrări. In stepele dintre Don și Volga, miile de ingineri și tehnicieni au dat dovadă că sunt specialiști în adevăratul înțeles al cuvântului, că știu să pună cunoștințele lor tehnice în slujba poporului muncitor. Știința sovietică a susținut cu succes un examen din cele mai serioase.

In Uniunea Sovietică, știința transformă natura în folosul omului. In SUA știința este întrebuințată, din ce în ce mai mult, pentru perfecționarea armelor de distrugere a omului, a vieții. Intr'o parte înverzesc stepele, răsar perdele de păduri, se construesc orașe noi, se ridică hidrocentrale; în cealaltă parte, se întețește cursa nebunească a înarmărilor, se experimentează bombe, se caută noi și noi mijloace de distrugere a omenirii.

Popoarele din lumea întreagă văd și se bucură de victoriile științei sovietice. Ele văd și se indignează de faptul că în țările capitaliste știința este transformată în armă de distrugere a omului.

Deschiderea Canalului Volga-Don este salutată cu un entuziasm nemărginit de oamenii muncii din Republica Populară Română și socotită ca un uriaș îndemn spre noi succese în lupta pentru construirea societății socialiste în patria noastră.

N. Pascu
rector al Institutului Pedagogic
„M. Gorki" București

S'au ingrijit din vreme de combustibil pentru iarnă.

Pentru ca noul an școlar să se desfășoare în condiții cât mai bune, conducerea și cadrele didactice ale școlii elementare Nr. 1 din Iacobeni, raionul Vatra-Dornei s'au îngrijit din vreme de aprovizionarea școlii cu combustibil.

Școala a putut fi aprovizionată cu lemne de foc datorită, în primul rând, spiritului gospodăresc care călăuzește comitetul executiv al sfatului popular, grijii pe care o manifestă pentru copiii oamenilor muncii și colaborării strânse dintre cadrele didactice și sfatul popular.

Au absolvit cursul popular de limba rusă

Pătrunși de dorința de a învăța minunata limbă rusă, limba lui Lenin și Stalin, 25 de muncitori și țărani muncitori din comuna Ghermănești, raionul Huși, au urmat în acest an cursul popular de limba rusă.

Prezentându-se la examenul de sfârșit de an, cursiștii au fost declarați promovați, primind certificate de absolvire a anului I.

Cu prilejul examenului, care a avut loc într'un cadru festiv, au luat cuvântul delegatul subfilialei Arlus, tovarășii profesori de limba rusă și cursiștii care au subliniat importanța deosebită a cunoașterii limbii ruse.

Pregătiri pentru noul an școlar

Organizațiile de bază P.M.R. din școli, sfaturile populare, comitetele de părinți și cadrele didactice din regiunea Galați au hotărît să răspundă prin fapte Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la deschiderea noului an școlar. Astfel, în perioada actuală un număr însemnat de școli sunt gata pentru a-și deschide larg porțile.

La cele 4 școli elementare din comuna Pechea, raionul Galați, văruite de câteva zile, curățenia domnește peste tot. In comuna Mihail Kogălniceanu, din același raion, se construește un local de școală prin autoimpunere. Colectiviștii și țăranii muncitori din comuna Pechea construesc deasemeni, prin autoimpunere, două grădinițe. In raionul Brăila s'au terminat localuri noi de școală în comunele Avântul, Cotul Mihalei și Vlad Țepeș.

Un interes deosebit pentru organizarea muncii de pregătire a noului an școlar l-au manifestat organizațiile de bază, comitetele de părinți și cadrele didactice dela școlile nr. 7, nr. 2 și 1 Mai din orașul Brăila. La școala nr. 7 s'au făcut reparații, școala a fost văruită în interior și exterior, băncile au fost vopsite etc. La școala nr. 2, comitetul de părinți a contribuit la repararea dușumelelor, a băncilor, etc.

Nu-i de mirare că localul școlii 1 Mai este terminat încă demult, deoarece această școală este situată în cartierul muncitoresc, ai cărui locuitori au ajutat mult la pregătirea școlii pentru noul an.

Lucrările efectuate la această școală prin sprijinul oamenilor muncii se ridică la suma de 850 lei.

In regiunea Galați sunt însă și unele raioane, unde munca merge greu și aceasta ca un efect al lipsei de interes a sfaturilor populare raionale și a secțiunilor de învățământ. Astfel, în raionul Bujoru, construcția școlii din comuna Drăculești, începută de acum un an a fost lăsată în părăsire.

Lipsa de interes a sfatului popular și a secției de învățământ din acest raion se simte și în comuna Oasele, unde construcția localului de școală se amână mereu, pentrucă se așteaptă ca totul să vină de-a gata și nu se folosesc posibilitățile locale.

Exemplele din regiunea Galați sunt destul de concludente. Ele ne arată că, acolo unde există spirit de inițiativă, colaborare între organizațiile de bază din școli, comitetele de părinți și cadrele didactice, între sfaturile populare raionale și secțiunile de învățământ, hotărîrile sunt aplicate cu succes în viața practică. Acolo însă unde domină autoliniștirea și nepăsarea, lipsa de răspundere, lucrurile merg prost.

Sfatul popular și secțiunea de învățământ a raionului Bujoru trebue să treacă de urgență la lichidarea lipsurilor, urmând frumoasele exemple din celelalte raioane ale regiunii Galați și ale altor raioane din patria noastră.

Minunatul prim născut al măreților construcții ale comunismului

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. a decis inaugurarea la 27 Iulie 1952 a Canalului navigabil Volga-Don. Această decizie a Guvernului Sovietic este primită cu adâncă mândrie de către toți oamenii sovietici. Harta Canalului navigabil Volga-Don va atârna pe pereții cluburilor și școlilor noastre, o vor copia în caietele lor copiii noștri, tinerii comsomoliști. Când vor începe lecțiile în școli, învățătorii vor ține lângă această hartă o lecție luminoasă, emoționantă, care va rămâne multă vreme în amintirea elevilor. Aceasta va fi o descriere a măreței victorii istorice a poporului sovietic, o descriere a oamenilor care, sub conducerea tovarășului Stalin, transformă natura și o pun în slujba intereselor poporului.

S'a realizat visul de veacuri al poporului nostru. Măreața cale de apă a fost creată. Cele două mari fluvii și-au unit apele. Multe au văzut malurile acestor fluvii. Aici au avut loc cele mai grele lupte pentru Revoluție, aici s'au dat cele mai crâncene lupte pentru eliberarea țării noastre de sub ocupația barbarilor germano-fasciști. Iar apoi, când poporul nostru a obținut victoria asupra dușmanului și a căpătat posibilitatea de a crea și a construi în mod pașnic, regiunile Volgăi și ale Donului au devenit capul de pod al unor noi lupte — pe tărâmul muncii pașnice creatoare. Actele de eroism în muncă se săvârșeau aici cu același patriotism adânc și cu aceiași însuflețire cu care se săvârșeau în timpul războiului eroicele acte în numele salvării patriei.

Incă în anii îndepărtați când patria noastră lupta împotriva hoardelor intervenționiste, V. I. Lenin, creatorul și părintele Statului Sovietic, vorbea despre Canalul Volga-Don ca despre o pârghie puternică, care trebue să însemne un punct de cotitură în economia regiunilor rămase în urmă din Sud-Estul Rusiei. Din primele zile ale nașterii tinerii Republici Sovietice, Lenin se îngrijea ca forțele partidului și forțele întregului popor să fie concentrate în direcția unor vaste construcții economice.

Trebuia să respingem dușmanul care s'a ridicat cu armele împotriva Statului Sovietic. Dar trebuia să ne gândim și la ziua de mâine a Țării Sovietice, la viitorul ei. Și atunci Vladimir Ilici împreună cu tovarășul Stalin au elaborat planul unor mărețe transformări, legând problema construirii comunismului de electrificarea întregii țări, a industriei și agriculturii ei. La Congresul al VIII-lea al Sovietelor din întreaga Rusie, în anul 1920, Vladimir Ilici a vorbit cu însuflețire delegaților la Congres — reprezentanți ai poporului — despre planul electrificării. El a numit acest plan al doilea program al partidului, spunând că acest program este necesar țării ca o primă schiță, ca un măreț plan economic, care arată cum se poate da Rusiei o adevărată bază economică pentru construirea comunismului.

Partidul Bolșevic, tovarășul Stalin, pășind cu fermitate pe drumul trasat de Lenin, au luptat pentru ca mărețele idei ale lui Lenin să devină realitate, să prindă viață. Construcția Canalului navigabil Volga-Don a început încă înainte de Marele Război pentru Apărarea Patriei. Lucrările au fost întrerupte din cauza războiului. Dar și în zilele grele ale luptelor, tovarășul Stalin era preocupat de construcția începută. Iar după război, după distrugerea armatelor fasciste, pe șantierele măreței construcții viața a început să clocotească din nou.

E greu să supraevaluezi importanța uriașă a acestei puternice construcții, concepută și creată după ideia lui Lenin, după planul genial al lui Iosif Vissarionovici Stalin. Canalul Volga-Don nu este numai un gigantic drum pe apă. Crearea Canalului Volga-Don înseamnă, în același timp, posibilitatea de a executa pe scară uriașă lucrările de irigație, atât de necesare pentru regiunile secetoase. Hidrocentrala electrică dela Țimlianscaia va da energie electrică ieftină pentru nevoile agriculturii irigate și ale industriei, pentru aratul electric, pentru mecanizarea complexă a lucrărilor cu mare volum de muncă în domeniul creșterii animalelor și în alte ramuri de producție colhoznică și sovhoznică.

Tovarășul Stalin, marele nostru conducător, care și-a închinat întreaga viață intereselor poporului a arătat, la timpul său, tovarășilor care lucrau la întocmirea proiectului Canalului Volga-Don, că această construcție trebue să rezolve nu numai problema transportului, ci și problema irigației și a înundării stepelor din Sud, care sufereau adeseori de secetă și vânturi uscate.

Citind raportul constructorilor Canalului navigabil Volga-Don și Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. privind harta noii măreațe construcții, oamenii sovietici simt și mai puternic acel sentiment inegalabil al cărui nume e patriotismul sovietic. Oamenii noștri văd în această construcție măreață un exemplu viu a ceeace înseamnă munca liberă într'o țară liberă și independentă, un nou exemplu al roadelor bogate pe care le dă această muncă, un nou exemplu al țelurilor pe care le poate atinge ea.

Noua construcție dată în exploatare este în adevăr un copil al întregului popor sovietic. La făurirea ei a luat parte țara întreagă. Aici s'a arătat, în întreaga lui amploare, avântul sovietic revoluționar. Aceasta este forța vie fără de care — după cum spune tovarășul Stalin — nu este posibilă niciun fel de mișcare înainte.

Numai în Statul Socialist, numai într'o țară iubitoare de pace a putut să se nască o asemenea construcție minunată, cum este Canalul navigabil Volga-Don. Iar aceasta este numai începutul, numai prima dintre mărețele construcții ale comunismului.

Gloriosul partid al lui Lenin și Stalin a însuflețit pe constructorii acestei măreațe opere. El i-a chemat mereu înainte, spre înlăturarea tuturor greutăților întâlnite în cale. Partidul Bolșevic, tovarășul Stalin unesc într'un tot întreg puternicul colectiv al oamenilor sovietici, participanți la grandioasele construcții ale comunismului.

La propunerea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și a C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., Canalul navigabil Volga-Don va purta numele lui Vladimir Ilici Lenin. Acest fapt arată adevărata valoare a importanței istorice pe care o are noua victorie a poporului nostru. Oamenii sovietici cinstesc cu profundă recunoștință memoria marelui conducător și învățător Vladimir Ilici Lenin. Credincioșul său tovarăș de arme, Iosif Vissarionovici Stalin, cheamă pe oamenii sovietici să meargă totdeauna pe urmele lui Lenin, îi învață să fie cum a fost el, patrioți capabili de acte de eroism în luptă și în muncă spre gloria nemuritoare a Patriei. Canalul navigabil Volga-Don „Vladimir Ilici Lenin" este un minunat monument ridicat lui Vladimir Ilici, este întruchiparea vie a gândurilor și năzuințelor lui. In același timp, el este un monument al energiei nesecate a marelui popor sovietic, un monument al gloriei în muncă a oamenilor sovietici, conduși de Partidul Bolșevic, partidul lui Lenin și Stalin.

(Articol de fond apărut în „Ucitelskaia Gazeta")

Învățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Aplicarea minimelor agrotehnice la desmiriștit

Munca obștească a cadrelor didactice trebue să contribue din plin la lămurirea țăranilor muncitori asupra foloaselor pe care le aduce aplicarea regulilor agrotehnice.

In etapa actuală a muncilor agricole, cadrele didactice din școlile sătești trebue să arate țăranilor muncitori cum se aplică minimele agrotehnice la desmiriștit.

Concomitent cu seceratul și cu strângerea recoltei, agrominimul cere să se înceapă și o altă lucrare — și anume desmiriștirea solului.

Desmiriștirea se face odată cu recoltarea sau la cel mult 2—3 zile după recoltare, deoarece în acest timp pământul se poate lucra mai ușor, fiind mai umed datorită umbrei dată de plante înainte de recoltare.

Nu trebue să se întârzie cu efectuarea desmiriștirii, pentrucă se înmulțesc buruienile și inamicii culturilor și se pierde apa din sol.

Felul în care se execută desmiriștirea este în funcție de situațiile ce se pot întâlni pe teren. Așa, de exemplu, pe suprafețele care nu au pir sau alte buruieni cu rizomi (rădăcini tari), desmiriștirea se face cu discuitorul, la 4—5 cm. adâncime. Dacă nu există discuitor, se poate lucra și cu plugul. Ținând însă seama de faptul că acesta nu poate prinde brazda în adâncimea de mai sus, se va ara la 7—8 cm. adâncime și apoi se va grăpa.

Pe terenurile cu pir sau alte buruieni cu rădăcini tari (volbură, susai, mur, etc.), desmiriștirea se face cu plugul la 12—16 cm. adâncime, apoi se trece cu discuitorul în lung (5—7 cm. adâncime) și în lat (10—12 cm. adâncime) pentru a mărunți rădăcinile. Atunci când pământul are multă pălămidă, desmiriștirea se face la 5cm., iar apoi se ară cu polibrăzdarul la 10 cm. sau cu discuitorul la 12 cm. adâncime. Se așteaptă apoi ca pălămida să răsară din nou și se ară cu plugul cu antetrupiță sau, în lipsa acestuia, cu un plug obișnuit, la 20—22 cm. adâncime.

Prin desmiriștirea solului imediat după recoltă, așa cum arată agrominimul, pământul va avea mai multă apă și mai multe substanțe nutritive pentru plante, se vor distruge buruienile care fură apa și hrana plantelor și se va micșora numărul inamicilor care păgubesc culturile noastre.

Deaceea desmiriștirea executată corect și la timp aduce întotdeauna sporuri de recolte. Experiențele au arătat că prin desmiriștire s'a reușit ca în regiunea Cluj să se sporească recolta cu 12,1%, în regiunea Dolj cu 13,2%, în regiunea Ialomița cu 29,1%. Asemenea rezultate, care dovedesc că desmiriștirea sporește recolta plantelor cultivate, au fost obținute și în alte părți ale țării. Cadrele didactice trebue să le popularizeze larg în rândurile țăranilor muncitori, mobilizându-i pentru începerea desmiriștitului îndată după strângerea recoltei.

In atenția școlilor și a organelor de învățământ

1. Se atrage atenția secțiunilor de învățământ raionale să trimită imediat Ministerului Invățământului Public situația manualelor colectate de către școli dela elevi, pentru a fi folosite în anul școlar 1952/53 potrivit dispozițiilor cuprinse în comunicatul din „Gazeta Invățământului", Nr. 165 și a circularei Nr. 24.170 din 24. VI. 1952 a Ministerului Invățământului Public.

Deasemenea secțiunile de învățământ regionale vor înainta imediat defalcarea planului de școlarizare pe anul 1952/53, potrivit ordinului Ministerului Invățământului Public Nr. 23.851 din 1952.

Orice întârziere în înaintarea acestor lucrări periclitează realizarea planului de difuzare a manualelor școlare la termenele prevăzute de Hotărîrea Consiliului de Miniștri Nr. 1.124 din 1 VII 1952.

2) Se reamintește secțiunilor de învățământ raionale și regionale că lucrarea cerută de Ministerul Invățământului Public cu Nr. 27.160 din 11 VII 1952 trebue înaintată la termenele fixate, cunoscând că nicio acțiune necuprinsă în planul de Stat nu va fi finanțată.

★

Ministerul Invățământului Public face cunoscut că examenele elevilor dela școlile din sistemul Ministerului Invățământului Public, inclusiv pentru acei înscriși la cursurile fără frecvență, se țin dela 1 August.

Examenele vor începe cu elevii claselor a VII-a și a XI-a, pentru a da acestora posibilitatea de a se înscrie și prezenta la examenele de admitere în școlile medii tehnice, școlile pedagogice și institutele de învățământ superior.

Răspândirea experienței înaintate, o cale sigură pentru obținerea succeselor

Procesul învățământului și educației cere în mod firesc fiecărui muncitor pe tărâmul pedagogic, fiecărui profesor și învățător, să-și desăvârșească necontenit pregătirea politică, pedagogică și profesională, pentruca să poată merge în ritm cu viața, să nu rămână în urma ei. Marele pedagog sovietic Macarenko, spunea: „Pedagogia este o știință dialectică care nu admite dogme. Procesul dialectic al pedagogiei face ca sistemul mijloacelor de educație să nu fie niciodată mort sau perimat; el se schimbă și se desvoltă în măsura în care crește și se desvoltă copilul, în măsura în care acesta intră în stadiul de desvoltare socială și individuală, sistemul se schimbă și se desvoltă pe măsura în care crește și se desvoltă țara noastră".

In lupta pentru rezolvarea problemelor ivite în școală, învățătorii și profesorii descoperă căi variate prin care pun în practică principiile noi ale învățământului. Grija cu care partidul și guvernul înconjoară școala, condițiile de trai și de muncă mereu mai bune pe care le au cadrele didactice, fac să crească an de an numărul celor care muncesc cu râvnă și obțin succese din ce în ce mai însemnate în acest domeniu. Școala se înoește, își croiește drum înainte, prin aplicarea creatoare a minunatei experiențe sovietice și prin extinderea experiențelor înaintate ale cadrelor noastre didactice

In anul școlar care s'a încheiat de curând, numeroși învățători și profesori au studiat zi de zi, în adâncime experiența plină de învățăminte a școlii sovietice și au aplicat-o în mod creator în activitatea pe care au desfășurat-o în școală. Congresul Invățătorilor a arătat multe dintre rezultatele rodnice ale aplicării experienței înaintate, scoțând astfel în lumină forțele de care dispune învățământul nostru și posibilitățile de a le desvolta.

Experiența noastră pedagogică se îmbogățește necontenit cu realizările noi ale învățătorilor și profesorilor. In rândurile cadrelor didactice se manifestă în același timp tot mai vie dorința de cunoaștere, setea de a afla ceeace este nou și înaintat în munca de învățământ. Această dorință s'a manifestat în discuțiile din cadrul consiliilor pedagogice, în ședințele cercurilor pedagogice. Ea trebue să fie desvoltată și întărită.

Perioada de vară trebue să se caracterizeze prin desfășurarea largă a acțiunii de studiere și de popularizare a experiențelor înaintate, pentruca munca anului viitor să pornească dela un punct mai avansat decât cel de anul acesta.

In Uniunea Sovietică se organizează în fiecare vacanță binecunoscutele „conferințe din August", în cadrul cărora învățătorii și profesorii discută în mod creator rezultatele muncii încheiate, și perspectivele activității viitoare. Fiecare an înseamnă acumularea unei interesante și bogate experiențe noi în predarea materiilor, în munca educativă, în activitatea extrașcolară, etc. Referatele expuse la conferințele din August, care au loc în toate republicile unionale, înfățișează realizările în munca școlilor și a cadrelor didactice. Vacanța de vară devine astfel un prilej de analiză, de studiere a muncii, de răspândire a experienței înaintate. Și în țara noastră vor avea loc în vara aceasta, pentru prima oară, astfel de conferințe. După exemplul sovietic conferințele din August vor fi un prilej de largă răspândire a experienței înaintate.

Directorii școlilor au studiat de curând rapoartele generale de activitate anuală ale învățătorilor și profesorilor. Cu acest prilej, ei au strâns mult material privind experiența acumulată în școala lor. Pe baza acestui material ei trebue să ia măsuri pentru îmbunătățirea muncii anului viitor.

Secțiile de învățământ, centralizând rapoartele generale de activitate anuală a școlilor, au datoria să urmărească cu grijă deosebită experiențele înaintate, căutând să facă din ele un bun al tuturor școlilor din cuprinsul regiunii.

Experiența înaintată a cadrelor didactice va trebui larg popularizată în cadrul cursurilor de vară organizate de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice. Secțiile de învățământ trebue să înarmeze pe lectori cu cunoașterea celor mai însemnate realizări, astfel încât cursurile să se desfășoare pe baza exemplelor concrete din munca școlilor.

Studierea și popularizarea realizărilor fruntașilor în munca de învățământ este de mare însemnătate pentru ridicarea calității activității instructiv-educative. Trebue încurajate inițiativele bune; oamenii care au ajuns la experiențe pozitive trebue ajutați să crească, trebue să fie desvoltate cele mai bune aptitudini ale lor. In acelaș timp, trebue să facem astfel încât fiecare învățător și profesor să cunoască experiența înaintată, să ridice nivelul muncii sale până la nivelul muncii fruntașilor.

Studierea experienței înaintate o începe directorul. El este acela care cunoaște în primul rând experiențele pozitive ale cadrelor didactice din colectivul școlii, asistând la lecții, stând de vorbă cu oamenii, cercetând planurile lor de muncă, rapoartele lor. Observând un aspect pozitiv în activitatea unui învățător sau profesor, directorul trebue să urmărească îndeaproape munca acestuia pentru a cunoaște cât mai bine sistemul lui de lucru.

Prima formă de popularizare a experienței înaintate este expunerea ei în consiliul pedagogic. Aci trebue să fie prezentată și discutată pe larg orice realizare. Unii învățători și profesori obțin rezultate foarte bune pentrucă muncesc bine în toate privințele. Alții lucrează bine numai în unele privințe, având în același timp și lipsuri în activitatea lor. Directorul are datoria să popularizeze aspectele pozitive ale muncii lor, arătându-le și lipsurile pentru a-i ajuta.

Rezultatele muncii acestui an ne arată că, acolo unde directorul a dat atenția cuvenită problemei popularizării experienței fruntașilor, colectivul întreg al școlii s'a strâns în jurul profesorilor cu experiență, căutând să învețe dela aceștia. Este cazul școlii medii de fete Nr. 3 din București, al școlii medii mixte din Câmpulung Moldovenesc, etc. Unii directori au desconsiderat însă cu totul problema aceasta, ceeace a făcut ca întreaga muncă a școlii să sufere. La școala medie de băieți din Orașul Stalin, de pildă, lucrează profesorul emerit Fabiu Sânjoan. In cei 37 de ani de muncă în învățământ, profesorul Sânjoan a acumulat o experiență bogată în ceeace privește metodele de predare, munca în laborator, etc. In școala lui, profesorul Sânjoan se bucură de stima și dragostea colectivului. Toți îi apreciază munca, dar atât directorul cât și secția de învățământ nu s'au ocupat cu seriozitate de problema popularizării experienței lui pentruca prin aceasta să ajute la creșterea nivelului muncii tuturor cadrelor didactice. Aceasta este o lipsă mare a direcției școlii și a secției de învățământ.

Atitudinea atentă și plină de grijă față de experiența înaintată a practicii este o datorie principală a fiecărui conducător. Să știm să scoatem în lumină metodele bune de muncă; ele sunt mlădițele noi ale învățământului nostru, sunt roadele grijii cu care partidul, guvernul și întreg poporul muncitor înconjoară pe cei ce muncesc în școli. Ele reprezintă contribuția prețioasă a miilor de învățători și profesori la construirea socialismului în patria noastră.

Un rol important în acțiunea de popularizare a experienței înaintate îl are inspectorul. Vizitând școlile el are posibilitatea să cunoască și să descopere multe lucruri demne de popularizat. Inspectorul trebue să le cerceteze îndeaproape, să le noteze și apoi să le aducă la cunoștința secției de învățământ. Atunci când este vorba de o experiență deosebit de importantă, șeful secțiunii de învățământ trebue să meargă personal la fața locului pentru a o studia. Ajungând la concluzia că experiența merită într'adevăr să fie cunoscută, el o va aduce la cunoștința Ministerului, a Institutului de Cercetări Pedagogice, va scrie despre ea în presă, va organiza ședințe speciale cu cadrele didactice, în care profesorul sau învățătorul respectiv să vorbească despre sistemul său de muncă.

Sunt cadre didactice care cred că-și pot îmbunătăți activitatea copiind pur și simplu planurile model, căutând să repete în fața elevilor lor, în aceiași formă, cele auzite într'o lecție deschisă la care au asistat. A face aceasta nu înseamnă a aplica just experiența înaintată, nu înseamnă a îmbunătăți procesul de învățământ și educație, ci înseamnă mai de grabă a folosi leacuri babești, așa după cum spuneUșinschi.

A învăța din munca altora, a aplica învățăturile trase din experiența fruntașilor, este și aceasta o muncă creatoare. Aplicând această experiență, trebue să ținem seama de nivelul cunoștințelor elevilor, de particularitățile lor, în condițiile în care lucrăm.

Sunt însă și unii învățători și profesori, e drept din ce în ce mai puțini, care cred că nu mai au nimic nou de învățat, care se mulțumesc cu ceeace știu, care nu caută să învețe nici dela alții și nici din propria lor muncă. „N'am avut nimic de învățat dela cercurile pedagogice" a spus învățătoarea Elena Brambler dela școala elementară din Dudești-Cioplea. De aceea nici nu-i întâmplător că rezultatele la care a ajuns sunt atât de slabe. Astfel de atitudini trebue combătute cu hotărîre. Sunt încă profesori și învățători care își recopiază din an în an planurile de lecții vechi, ca și când știința, viața stă pe loc, ca și cum nimic nou nu se întâmplă. Astfel de învățători și profesori se așează deacurmezișul drumului școlii noastre noi. Trebue să luptăm cu dârzenie împotriva unor astfel de obiceiuri învechite care n'au ce căuta în învățământul nostru, trebue să le înlăturăm definitiv din practica școlilor.

Dacă în școala noastră mai sunt greutăți cărora nu le-am făcut față întotdeauna cu bune rezultate, dacă mai sunt învățători și profesori rămași în urmă, aceasta se datorește în bună parte și faptului că acțiunea de popularizare a experienței fruntașilor s'a desfășurat până acum sporadic, la întâmplare, faptului că secțiunile de învățământ și inspectorii generali ai Ministerului Invățământului Public nu au dat acestei probleme atenția cuvenită.

Organele de îndrumare și control ale secțiilor de învățământ și ale ministerului trebue să fie răspânditori activi ai experienței înaintate. Este necesar ca sistemul de muncă al celor mai pricepuți pedagogi să fie larg popularizat în rândurile cadrelor didactice; este necesar să fie arătate tuturora procedeele și mijloacele concrete prin folosirea cărora s'a obținut o înaltă calitate a cunoștințelor elevilor. Rezoluția Congresului Invățătorilor arată că organele de învățământ public au datoria „să răspândească în mod organizat în rândurile cadrelor didactice experiența și metodele de muncă ale școlilor sovietice și să acorde mult mai multă atenție culegerii, generalizării și popularizării celor mai bune experiențe ale cadrelor didactice din școlile noastre".

Trebue folosite toate căile care ne stau la îndemână, pentruca realizările școlilor, metodele noi de muncă să fie cunoscute și însușite de câți mai mulți învățători și profesori. Răspândirea experiențelor înaintate este calea sigură care va lărgi succesele școalei noastre. Să pornim deci o acțiune organizată și sistematică în acest scop, să valorificăm cu grijă fiecare element înoitor care ne ajută să ridicăm continuu calitatea muncii noastre.

EMILIA MANAC

Comunicat

In ziua de 18 Iulie a.c. a avut loc, sub președinția tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, o consfătuire de coordonare, la care au luat parte membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, membri ai conducerilor organizațiilor sindicale, de tineret, de femei, Frontului Plugarilor, organizațiilor și comitetelor minorităților naționale și altor organizații obștești, cooperatiste, culturale și științifice.

Consfătuirea a ales Consiliul Central al Frontului Democrației Populare, alcătuit din următorii:

1. **Gheorghe Gheorghiu-Dej** — secretar general al Comitetului Central al P.M.R., 2. **Alexe Ilie** — (U.C.E.C.O.M.), 3. **Boris Caragea** — președinte al Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R., 4. **Iosif Chișinevschi** — secretar al C.C. al P.M.R., 5. **Maria Cincă** — țesătoare stahanovistă Industria Bumbacului B, 6. acad. prof. **Petre Constantinescu-Iași**, 7. **Paul Cornea** — secretar al C.C. al U.T.M., 8. **Rada Covalciuc** — membru în Biroul Executiv al C.C. al U.F.D.R., 9. **Bercu Feldman** — secretar al C.D.E., 10. g-ral maior **Floca Arhip**, 11. **Petre Fortu** — oțelar stahanovist Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej", Hunedoara, 12. **Ilie Fulga** — președintele gospodăriei colective Mozăceni regiunea Pitești, 13. **Filip Geltz** — secretar al Comitetului Antifascist German. 14. **Radu Gheorghe** — (Centrocoop), 15. **Petru Groza** — președintele Frontului Plugarilor, 16. **Maier Grümberg** — directorul Canalului Dunăre-Marea Neagră, 17. **Horvat Imre** — scriitor, 18. **Marin Florea Ionescu**, 19. **Ludovic Iuhasz** — membru în Biroul C.C. al U.P.M., 20. **Jean Ilie** — președintele Sfatului Popular al Capitalei, 21. **Kopetin Gheza** — miner stahanovist, Jieț-Lonea, 22. **Mazilu Emil** — președintele Sfatului Popular regional Iași, 23. **Alexandru Moghioroș** — secretar al C.C. al P.M.R., 24. **Stelian Moraru** — președintele Confederației Generale a Muncii, 25. **Mihai Mujic** — membru în Biroul Executiv al C.C. al C.G.M., 26. Acad. prof. **Ilie Murgulescu**, 27. **Vasile Mușat** — secretar al C.C. al U.T.M., 28. **Eugen Nicolaev** — președintele Comitetului Democrat Ruso-Ucrainian, 29. **Stelian Nițulescu**, 30. **Ion Onțanu** — membru al C.C. al Frontului Plugarilor, 31. **Francisc Otrok** — secretar al C.C. al U.P.M., 32 acad. prof. dr. **C. I. Parhon** — președintele A.R.L.U.S.-ului, 33. acad. prof. ing. **Nicolae Profiri** — președintele A.S.I.T.-ului, 34. **Eremia Pârdău** — membru în C.C. al Frontului Plugarilor, 35. **Radu Aurel** — tractorist fruntaș I.C.A.R. Studina, 36. **Ileana Răceanu** — vicepreședintă a C.C. al U.F.D.R., 37. **Leonte Răutu** — membru al C.C. al P.M.R., 38. acad. **Mihail Sadoveanu** — președintele Uniunii Scriitorilor din R.P.R., 39. **Matei Socor** — președintele Uniunii Compozitorilor din R.P.R., 40 **Gheorghe Stoica** — membru al C.C. al P.M.R., 41. acad. prof. **Traian Săvulescu** — președintele Academiei R.P.R., 42. **Nicolae Vasu**, — strungar stahanovist la Uzinele „Matyas Rakosi", 43. **Gheorghe Vidrașcu** — președintele C.C.F.S.

Apoi a fost ales Biroul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, având următoarea compoziție:

1. **Gheorghe Gheorghiu-Dej**, 2. **Alexandru Moghioroș**, 3. **Iosif Chișinevschi**, 4 **Petru Groza**, 5. **Mihail Sadoveanu**, 6. **Leonte Răutu**, 7. **Traian Săvulescu**, 8. **Mihai Mujic**, 9. **Ilie Murgulescu**, 10. **Ileana Răceanu**, 11. **Vasile Mușat**.

Ca președinte al Consiliului Central al Frontului Democrației Populare a fost ales în unanimitate tovarășul **Gh. Gheorghiu-Dej**, iar ca secretari ai Consiliului Central — tovarășii **I. Chișinevschi** și **Al. Moghioroș**.

Consfătuirea a adoptat planul de activitate a Consiliului Central F.D.P. în legătură cu desbaterea publică a proiectului de Constituție a R.P.R.

18-VII-1952

La cea de a XIII-a sesiune a Comitetului Executiv al F. D. I. F.

Joi după amiază s'au deschis la București lucrările celei de a XIII-a sesiuni a Comitetului Executiv al F.D.I.F., sesiune care marchează o etapă importantă în activitatea luptătoarelor pentru pace din întreaga lume.

Vor participa la aceste lucrări delegații ale femeilor de pe tot globul, ale femeilor unite în lupta pentru apărarea drepturilor lor de mame și cetățene, în lupta pentru apărarea vieții copiilor, împotriva atâțătorilor la un nou război mondial.

La această sesiune reprezentantele femeilor din întreaga lume discută sarcinile ce le revin pentru aplicarea hotărîrilor Consiliului Mondial al Păcii, precum și sarcinile ce revin F.D.I.F.-ului în pregătirea Congresului popoarelor pentru apărarea păcii care se va deschide la Viena la 5 Decembrie a.c. Deasemeni, sunt discutate aici succesele obținute cu prilejul zilei de 1 Iunie, Ziua Internațională a Copilului, analizându-se în acelaș timp noile metode ce vor trebui folosite pentru a se duce cu și mai mult succes lupta pentru apărarea vieții copiilor.

Reprezentantele femeilor din țările capitaliste și coloniale discută cu acest prilej, împreună cu reprezentantele femeilor din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară, sarcinile ce revin organizațiilor naționale de femei din țările coloniale și capitaliste, în lupta pentru îmbunătățirea condițiilor lor de trai, pentru câștigarea drepturilor la o viață omenească.

Femeile din țara noastră au întâmpinat lucrările sesiunii Comitetului Executiv F.D.I.F., prin munca lor entuziastă pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan, pentru asigurarea unei recolte îmbelșugate, pentru întărirea regimului nostru de democrație populară.

Pe mărețul șantier care este astăzi patria noastră, lucrează zeci de femei ca mineri, escavatoriști, mecanici de locomotive, marinari, etc. Peste 12.000 de femei sunt maeștrii tehnicieni și ingineri. Din numărul total al muncitorilor care luptă cu dârzenie și avânt pentru îndeplinirea planului cincinal, 26,22 la sută sunt femei. In uriașa bătălie dusă pentru o recoltă bogată, pentru transformarea socialistă a agriculturii noastre, femeile joacă un rol de seamă. In gospodăriile agricole colective și de stat, peste 1.600 de femei au munci de răspundere, iar alte zeci de mii sunt în conducerile cooperativelor, conduc tractoare, sunt șefi de echipă, etc.

Mii de învățătoare muncesc în școlile patriei noastre, educând în spirit comunist copiii și tineretul patriei, ducând lumina culturii în rândurile oamenilor muncii, contribuind activ la transformarea socialistă a agriculturii.

Prin munca lor de fiecare zi, prin grija atentă pe care o au pentru educarea comunistă a tinerelor generații, numeroase învățătoare și profesoare au fost decorate cu ordine și medalii și au primit înaltul titlu de Profesoare sau Învățătoare emerite ale Republicii Populare Române.

In laboratoarele din țara noastră, în institutele de cercetări științifice și în toate ramurile învățământului superior, nenumărate femei își dedică puterea lor de muncă pentru desvoltarea culturii și științei în țara noastră. In anul 1951/52 au urmat cursurile universitare 16.859 studente, fiice ale oamenilor muncii, iar 195 de femei îndeplinesc funcția de profesori și conferențiari universitari.

Femeia mamă se bucură de o mare prețuire din partea întregului nostru popor muncitor. Guvernul nostru acordă mamelor cu mulți copii titlul de mame eroine, înalta distincție „Gloria Maternă", precum și numeroase premii și ajutoare în bani.

Hotărîrile ce se vor lua la sesiunea Comitetului Executiv F.D.I.F. vor constitui un adevărat program de luptă împotriva uneltirilor mârșave ale atâțătorilor la război, pentru traducerea în viață a Hotărîrilor Consiliului Mondial al Păcii.

Eugenie Cotton, președinta Federației Democrate Internaționale a Femeilor și vice-președintă a Consiliului Mondial al Păcii, a spus următoarele în conferința ținută recent la Berlin: „Femeile sunt convinse mai mult decât oricând de necesitatea preîntâmpinării războiului. Insăși pregătirile de război îngreunează viața mamelor... In actualele împrejurări, Federația cheamă toate femeile din toate țările să-și unească forțele cu forțele luptătorilor pentru pace, pentru a da o amploare nemărginită Congresului popoarelor pentru apărarea păcii, care se va deschide la Viena la 5 Decembrie".

Călăuzite de aceste hotăriri, femeile din toate țările își intensifică lupta pentru apărarea bunului cel mai de preț al omenirii, pacea.

In uriașul front al păcii, condus de Uniunea Sovietică, femeile aduc din ce în ce mai mult aportul lor însemnat. Inregimentate în acest front, femeile din întreaga lume urmează exemplul femeilor sovietice, care și-au închinat întreaga lor putere de muncă luptei pentru construirea comunismului precum și al femeilor din țările de democrație populară, care luptă pentru făurirea socialismului, pentru întărirea patriei lor.

Eroicile fiice ale poporului coreean, apărătoare dârze ale libertății patriei lor, își vor duce mai departe lupta glorioasă împotriva cotropitorilor yankei, care au dezlănțuit asupra bravului popor coreean criminalul război bacteriologic.

Femeile din Germania sunt alături de întregul popor în lupta pentru făurirea unei Germanii unite și iubitoare de pace. In ciuda terorii dezlănțuite de americani în Germania apuseană, nenumărate femei au răspândit hotărîrile Consiliului Mondial al Păcii și au strâns sute de mii de semnături pe Apelul împotriva Tratatului General, pe Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii.

In Franța femeile se împotrivesc cu dârzenie transformării Franței într'o bază militară americană și războiului criminal din Vietnam.

Femeile Italiei, ale Angliei, Greciei, Spaniei și Iugoslaviei, indiferent de convingerile lor politice și religioase lupta împotriva uneltirilor criminale ale provocatorilor la un nou război.

Femeile din țările coloniale dependente și semidependente, participă la uriașa mișcare pentru pace, luptând neînfricate pentru libertatea și independența patriilor lor.

Urmând sarcinile trasate de sesiunea Comitetului Executiv al F.D.I.F.-ului, care-și desfășoară lucrările în București, femeile din întreaga lume vor organiza o vastă acțiune pentru pregătirea marii adunări dela Viena, în care popoarele își vor spune din nou cuvântul lor în lupta pentru rezolvarea pe cale pașnică a problemelor vitale de care depinde pacea lumii.

La deschiderea celei de a XIII-a sesiuni a Comitetului Executiv F.D.I.F., femeile din țara noastră trimit un cald salut sesiunii, angajându-se să ducă mai departe lupta lor pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Conferința raională pentru alegerea comitetului sindical d'n raionul Jibou

De curând a avut loc în raionul Jibou conferința raională pentru alegerea noului comitet sindical al salariaților din învățământ.

Darea de seamă, ținută în cadrul acestei conferințe a desbătut probleme importante legate de procesul de învățământ, precum și de munca obștească a cadrelor didactice. In acelaș timp, în darea de seamă au fost scoase la iveală lipsurile biroului sindical, precum și ale membrilor sindicatului. Astfel, s'a arătat cum au muncit cadrele didactice pentru asigurarea frecvenței școlare și pentru o temeinică predare a cunoștințelor elevilor. In clasele V—VII ale școlii de 7 ani din Surduc, de exemplu, toți elevii au fost promovați. Deasemeni, s'a subliniat munca dusă de învățători și profesori pentru transformarea socialistă a agriculturii. Cadrele didactice au contribuit la înființarea întovărășirilor agricole din comunele Surduc și Agrij și a gospodăriei agricole colective dela Gârcei.

Biroul sindical s'a preocupat deasemeni de mobilizarea cadrelor didactice în acțiunea de ridicare a nivelului lor ideologic și politic. Peste 450 de învățători și profesori au fost cuprinși în verigile învățământului de partid.

Darea de seamă a subliniat deasemeni și realizările grupelor sindicale în munca de alfabetizare, în munca culturală etc.

Discuțiile care au urmat au scos în evidență o serie de lipsuri, arătând că darea de seamă nu a avut un caracter suficient de combativ. S'a subliniat în special lipsa de vigilență a biroului sindical raional și a biroului sindical regional, care nu au intervenit la timp pentru izgonirea din școală a unor elemente dușmănoase strecurate în învățământ.

Deasemeni tovarășii care au luat cuvântul la discuții au arătat că munca instructiv-educativă a cadrelor didactice n'a fost suficient sprijinită de către biroul raional. Colectivele culturale n'au fost activizate, biblioteca sindicală nu a fost pusă în folosul cadrelor didactice, a fost neglijată activitatea Casei de Ajutor Reciproc, nu s'a dat destulă atenție acțiunii de ridicare a nivelului profesional prin cercurile pedagogice, iar munca pentru transformarea socialistă a agriculturii nu a fost destul de temeinic susținută.

Inlăturarea lipsurilor și activizarea muncii sindicale trebue să constitue pentru noul comitet ca și pentru toți salariații din învățământ din raionul Jibou, o preocupare permanentă și susținută.

Cursuri de pregătire pentru candidații la Școala Superioară Pedagogică

Urmărind să asigure o cât mai bună pregătire a candidaților ce se vor prezenta la examenul de admitere, Școala Superioară Pedagogică a organizat cursuri speciale în timpul vacanței. Ele funcționează astfel, pentru cele trei secții ale școlii:

secția matematică-fizică, pentru matematică, fizică și limba română;

secția științe naturale-geografie, pentru științe naturale, geografia R.P.R. și limba română;

secția română-istorie, pentru limba și literatura română și istoria R.P.R.

In tot timpul acestor cursuri, Școala Superioară Pedagogică pune la dispoziția candidaților cămin și cantină, contra cost.

Candidații care se prezintă la aceste cursuri trebue să îndeplinească condițiunile legale de admitere în instituțiile de învățământ superior. La înscrierea pentru cursurile de pregătire ei trebue să prezinte, în mod obligatoriu, următoarele acte:

extras de naștere, certificat de cetățenie, certificat de absolvire a școlii medii, iar pentru absolvenții vechi diploma de bacalaureat sau certificatul de absolvire. Deasemeni, un certificat tip eliberat de sfatul popular din localitatea unde părinții sau susținătorii candidatului își au domiciliul, certificat de cazier judiciar al candidatului și al părintelui său, certificat de sănătate, eliberat de policlinica studențească sau de serviciile atribuite în acest scop de Ministerul Sănătății, recipisa de plată a taxei de 5 lei pentru examenul de admitere, o fotografie 6/9. Absolvenții din 1949/50, 1950/51, 1951/52 ai școlilor medii tehnice și pedagogice vor prezenta dovada de repartizare pentru învățământul superior.

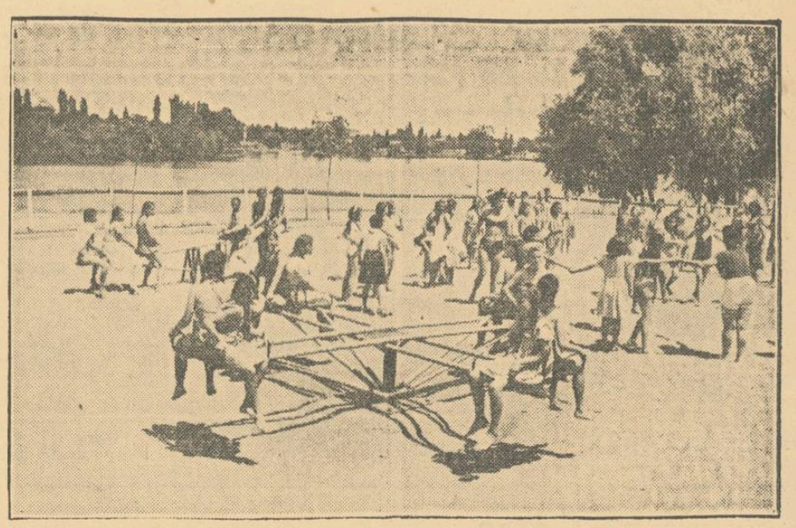

Datorită grijii pe care Partidul și Guvernul o poartă tinerelor vlăstare ale patriei noastre, în fiecare vară, zeci de mii de pionieri și școlari își petrec vacanța în tabere.

Din inițiativa sfatului popular al Capitalei, precum și a sfaturilor populare raionale „Stalin" și „23 August", s'a deschis de curând pe malul lacului Herăstrău tabăra orășenească de pionieri Nr. 5.

Sub îndrumarea învățătoarelor, cele 152 pioniere și eleve cuprinse în tabără își vor desfășura activitatea în cadrul cercului tinerilor naturaliști, a cercului literar și a cercului „Prietenii cărții" care au fost organizate, vor face excursii în împrejurimi, vor pregăti festivaluri artistice etc.

In clișeu: pionierele și elevele din tabăra orășenească Nr. 5 din București pe plajă.

Pentru pregătirea temeinică a noului an școlar

Anul școlar 1951—1952, a început și s'a desfășurat în condițiuni mai bune decât anii precedenți.

In acest an munca în învățământ s'a desfășurat sub semnul îndeplinirii Hotărîrii guvernului și partidului, din August 1951, cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. S'a ținut Congresul Invățătorilor, eveniment de seamă în viața noastră publică. Rețeaua de școli s'a lărgit, cuprinzând noi și noi cartiere muncitorești, pătrunzând în noi sate și cătune, unde sute de ani la rând au domnit întunericul și neștiința. Un număr de 252 noi școli elementare și medii și 173 noi internate și-au deschis porțile în anul trecut. Prin posibilități locale au fost construite și amenajate 374 noi săli de clasă. Numărul elevilor cuprinși în învățământul elementar și mediu a fost cu 34.840 mai mare decât anul precedent.

Datorită îndrumărilor metodice, normelor și instrucțiunilor precise date de Ministerul Invățământului Public, datorită muncii pline de devotament a mii și mii de profesori și învățători, perioada pregătirii examenelor și examenele însești s'au desfășurat la un nivel superior față de anul precedent. La baza acestor succese stă folosirea tot mai largă a bogatei experiențe a școlii și pedagogiei sovietice, cele mai înaintate din lume.

Inflorirea școlii în țările eliberate din lanțurile exploatării este în contrast isbitor cu decăderea școlii în țările dominate de agresorii americani, dușmani înverșunați ai culturii. **„Sistemul școlar din SUA** — a declarat nu de mult Mowry, președintele „Asociației Naționale a Invățământului" din Statele Unite — **se află în cea mai proastă stare, dela începutul istoriei sale".** Știri apărute în presa fascistă titoistă dela Belgrad arată că în medie 25% din copii nu sunt cuprinși în școlile elementare din Iugoslavia, iar în Bosnia și Hertegovina această cifră se ridică la peste 60%.

Grija și importanța deosebită pe care statul nostru de democrație populară le acordă învățământului sunt oglindite și în recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea școlilor în vederea deschiderii anului școlar 1952—1953.

Pentru buna pregătire a noului an școlar este necesară în primul rând lichidarea lipsurilor care s'au resimțit la deschiderea și în desfășurarea anului școlar 1951—1952.

Unele comitete executive ale sfaturilor populare regionale, cum ar fi cele dela Baia Mare, Hunedoara, Botoșani, Teleorman, nu au acordat atenția cuvenită învățământului, ceeace a dus la neîndeplinirea planului de construcții, reparații și amenajări de școli. In vara anului trecut, nu s'a efectuat un control susținut asupra desfășurării cursurilor I. C. D. Ministerul Invățământului Public a neglijat această problemă. Unele rechizite școlare au fost anul trecut de proastă calitate și în cantități insuficiente.

Datorită lipsei grave de vigilență, în unele locuri, în posturi cheie ale învățământului — cum ar fi postul de director, conducerea secțiunilor de învățământ ale sfaturilor populare sau corpul de inspectori al Ministerului Invățământului Public — au izbutit să se strecoare elemente necorespunzătoare sau chiar dușmănoase. Faptul că M. I. P. nu a urmărit, nu a controlat și nu a analizat activitatea inspectorilor săi, iar conducerea ministerului nu a avut o legătură strânsă cu terenul, contribue ca asemenea elemente — care frânează desvoltarea școlii noastre — să fie descoperite și înlăturate cu întârziere sau să se mențină chiar în învățământ.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la deschiderea anului școlar 1952-1953, prevede sarcini concrete și amănunțite pentru Ministerul Invățământului Public, pentru sfaturile populare și pentru diferite alte instituții, cum ar fi Comitetul de Stat al Aprovizionării, Ministerul Construcțiilor și al Materialelor de Construcții etc., precum și termene precise pentru îndeplinirea sarcinilor. **Fiecare din aceste organe este obligat să ia deindată măsurile necesare pentru aplicarea întocmai, punct cu punct a sarcinilor ce-i revin, pentru respectarea riguroasă a termenelor fixate în Hotărîre.**

Din Hotărîre se desprinde ca o sarcină principală asigurarea, în viitorul an școlar, a învățământului general obligatoriu, adică cuprinderea în școlile elementare a tuturor copiilor de vârstă școlară, închiderea isvorului analfabetismului, moștenire blestemată a trecutului. In regiunile Cluj, Suceava, Bârlad, planul de școlarizare nu a fost îndeplinit anul trecut. Acest lucru nu trebue să se mai repete. Regimul de democrație populară din țara noastră a legiferat învățământul general obligatoriu. Hotărîrea obligă sfaturile populare să organizeze o evidență precisă a copiilor de vârstă școlară, să desfășoare în cursul verii o largă campanie de atragere a copiilor la școală, de lămurire a părinților asupra responsabilității ce le revine pentru îndeplinirea acestei legi.

Lărgirea rețelei de școli și internate, înzestrarea și aprovizionarea la timp și îmbogățirea varietății rechizitelor, editarea și difuzarea la termenul stabilit a manualelor și **toate măsurile prevăzute de Hotărîre au drept scop asigurarea condițiilor materiale necesare realizării învățământului general obligatoriu, bunei desfășurări și ridicării calității învățământului nostru.** De cea mai mare însemnătate pentru **calitatea** învățământului în noul an școlar este problema cadrelor didactice. Anul acesta vor intra în învățământul elementar și mediu 8.500 noi cadre didactice. Justa lor repartizare, grija pentru condițiile lor de trai și de muncă trebue să se împletească cu grija permanentă pentru ridicarea nivelului ideologic și a măestriei pedagogice ale întregii noastre armate de învățători și profesori.

Cursurile regionale de vară prin care vor trece anul acesta peste 28.000 cadre didactice și consfătuirile raionale din August, ce vor avea loc pentru prima dată în țara noastră, au drept scop tocmai ridicarea calificării învățătorilor și profesorilor.

Cursurile de vară și consfătuirile din August trebue folosite din plin pentru ridicarea nivelului ideologic al cadrelor didactice, pentru organizarea unui larg schimb de experiență cu privire la cele mai importante probleme de conținut ale învățământului, cum ar fi problema predării limbilor în lumina învățăturilor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică, problema înarmării tineretului cu bazele științei în legătură indisolubilă cu practica, problema educației comuniste a tineretului, însușirea bogatei experiențe sovietice. Lucrările Congresului Invățătorilor și cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congres trebue studiate și aprofundate, astfel încât ele să devină un bun al fiecărui învățător și profesor.

Cursurile și consfătuirile din vara aceasta trebue să fie un prilej de studiere a documentelor privitoare la demascarea și sdrobirea devierii de dreapta dela linia partidului nostru, un prilej de înarmare a cadrelor didactice atât pentru munca instructiv-educativă din școală cât și pentru munca obștească. Cadrelor didactice și în special celor dela sate, le revin sarcini însemnate în lupta pentru lichidarea urmărilor devierii de dreapta, pentru demascarea elementelor dușmănoase strecurate în învățământ, pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare în luptă neîntreruptă împotriva chiaburimii, și pentru transformarea socialistă a agriculturii.

Ducerea la bun sfârșit a tuturor acestor acțiuni depinde în cea mai mare măsură de felul în care va lucra Ministerul Invățământului Public, cum va coordona, urmări și controla nemijlocit, pe teren, înfăptuirea lor.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri pune sarcini importante și multiple în fața sfaturilor populare în legătură cu viitorul an școlar. Ele vor putea îndeplini aceste sarcini numai în măsura în care vor ști să antreneze și să mobilizeze inițiativa și activitatea maselor, să stimuleze interesul maselor dela sate pentru folosirea posibilităților pe care le crează autoimpunerea, etc. Deputații, cadrele didactice, părinții elevilor trebue să se preocupe îndeaproape de pregătirea în bune condițiuni a deschiderii noului an școlar, știind că de aceasta depinde felul cum vor învăța copiii noștri, schimbul nostru de mâine. Comitetele executive ale sfaturilor populare trebue să aibă în comisiile ce le vor forma — așa cum arată Hotărîrea — din sânul personalului didactic, sanitar și din deputați — un instrument eficace de control și îndrumare a muncii pentru pregătirea noului an școlar și pentru aplicarea întocmai a Hotăririi din 16 August 1951, privitoare la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice.

Comitetelor regionale și raionale de partid le revine o mare răspundere în pregătirea deschiderii noului an școlar. Ele trebue să îndrume permanent în această privință organizațiile de bază sătești, sfaturile populare, organizațiile U.T.M. și U.F.D.R., precum și sindicatele din învățământ, să le ceară periodic rapoarte, să controleze pe teren munca lor. Deasemenea, ele trebue să pună accentul pe întărirea activității organizațiilor de bază și a comuniștilor din școli, știind că de aceasta depind spiritul de partid și conținutul muncii în școală.

Studierea temeinică a lucrărilor și hotărîrilor Congresului Invățătorilor, cunoașterea și aplicarea consecventă a documentelor de partid, luarea din timp a tuturor măsurilor necesare pentru aplicarea întocmai a Hotăririlor partidului și guvernului nostru, iată premize care vor face ca în anul școlar ce se va deschide la 1 Septembrie procesul de instruire și educare a constructorilor de mâine ai socialismului să se desfășoare la un nivel tot mai înalt.

Articol de fond apărut în ziarul „Scânteia", Nr. 2400 din 15 Iulie 1952.

NOTE POLITICE EXTERNE

Măreața construcție stalinistă, Canalul navigabil Volga-Don, a fost pusă în funcțiune. Această veste a umplut de bucurie inimile sutelor de milioane de oameni simpli din întreaga lume. Canalul navigabil Volga-Don este prima dintre marile construcții ale comunismului care a fost pusă în funcțiune. Această măreață realizare a oamenilor sovietici reprezintă înfăptuirea genialei învățături a lui Lenin, care arată că electrificarea țării constitue o condiție de bază pentru construirea comunismului.

Potrivit propunerii Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și a C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a dat Canalului navigabil Volga-Don, numele lui V. I. Lenin. Realizarea Canalului navigabil Volga-Don „V. I. Lenin" face parte din marele plan stalinist de construire a comunismului.

Prin punerea în funcțiune a Canalului navigabil Volga-Don „V. I. Lenin", a fost realizat planul stalinist de unire a mărilor Albă, Baltică, de Azov, Marea Neagră și Marea Caspică.

Astfel a fost înfăptuit visul de veacuri al poporului rus: unirea marilor fluvii Volga și Don. Din ziua când apele Donului s'au unit cu Volga, Moscova, capitala Uniunii Sovietice, a devenit port la cinci mări.

Canalul navigabil Volga-Don este o lucrare de proporții uriașe. Ea a fost realizată într'un timp uimitor de scurt. Hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la punerea în funcțiune a acestei construcții arată că între anii 1949—1952 au fost construite Canalul navigabil Volga-Don lung de 101 km. cu 13 ecluze pentru navigație, 3 stațiuni de pompare, 13 baraje și diguri, 7 deversoare și dispozitive pentru scurgerea apei, 2 baraje pentru cazuri de avarii și reparații, 8 poduri, pontoane, puncte de escală, debarcadere precum și o autostradă paralelă cu Canalul și lungă de 100 km. In acelaș timp a fost construit nodul hidraulic dela Timlianskaia, canalul principal de irigație al Donului, lung de 27 km., canalul de distribuție depe cursul inferior al Donului, lung de 72,9 km. și canalul de distribuție Azov, lung de 92,2 km. Au fost construite deasemeni în această perioadă noi linii de cale ferată, în lungime totală de 174 km.

Această uriașă construcție stalinistă a fost sprijinită de elanul creator al tuturor popoarelor Uniunii Sovietice, dovedindu-se astfel încăodată unitatea de nezdruncinat de care dau dovadă oamenii sovietici în înfăptuirea visului de ani al omenirii, comunismul.

Mijloacele tehnice cele mai perfecționate au fost folosite în realizarea acestei uriașe construcții. Au fost folosite mașini și mecanisme puternice de înaltă productivitate, fabricate în Uniunea Sovietică. Șantierele de construcții ale Canalului Volga-Don, au constituit o minunată școală pentru ridicarea de noi cadre de specialiști, atât de necesari giganticei opere de înfăptuire a comunismului.

Pe aceste șantiere au crescut noi cadre calificate de muncitori, escavatoriști, hidromecanizatori, tehnicieni și ingineri, etc. Construirea Canalului Volga-Don înseamnă totodată un minunat exemplu de eroismul de care știu să dea dovadă oamenii sovietici, de fierbintele lor patriotism.

„Noi — spun constructorii canalului în scrisoarea adresată tovarășului Stalin—ne vom închina și de acum înainte toate forțele, cunoștințele și experiența acumulată, întăririi continue a forței patriei noastre. Pentru noi nu există cinste mai mare de cât aceea de a purta titlul de constructor al comunismului".

Construirea Canalului navigabil Volga-Don constitue o nouă și strălucită dovadă a forței politice și materiale a Patriei socialismului. Ea reprezintă o nouă mărturie a puterii orânduirii sovietice, a superiorității ei asupra sistemului capitalist. In timp ce în putreda orânduire capitalistă canibalii atomici își intensifică pregătirile de război, oamenii sovietici se dedică muncii pașnice și creatoare, traducând în viață grandioasele planuri staliniste de transformare a naturii, construind comunismul.

Măreața victorie a poporului sovietic este în acelaș timp o victorie a popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume care văd în Uniunea Sovietică chezășia apărării păcii, independenței și libertății popoarelor.

★

Piraților americani ai aerului au efectuat un nou bombardament barbar asupra Phenianului.

In după amiaza zilei de 11 Iulie avioane americane cu reacție au bombardat capitala R.P.D. Coreene. Acest bombardament precum și cel efectuat noaptea de fortărețele sburătoare americane au fost cele mai puternice și barbare bombardamente pe care le-a suferit orașul dela începutul războiului.

In partea de răsărit a orașului au fost distruse în cursul bombardamentului din după amiaza zilei de 11 Iulie zece școli și peste 100 copii au fost uciși sau răniți. Piraților americani ai aerului au vizat în cursul acestui bombardament numeroase dispensare, spitale, instituții medicale, școli, instituții culturale, precum și teatrul de dramă al orașului.

Mârșăvia canibalilor yankei a mers atât de departe încât ei au bombardat și un lagăr de prizonieri americani, care purta vizibil semnele distinctive respective.

110 prizonieri de război americani au fost uciși sau răniți în cursul acestui bombardament.

Prin aceste manevre imperialiștii americani încearcă să zădărnicească tratativele de armistițiu, prelungind războiul criminal din Coreea.

Acestor manevre li se opune însă voința popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume, care la chemarea Consiliului Mondial al Păcii își intensifică lupta pentru obținerea unei soluționări pașnice a problemei coreene, pentru încetarea imediată a ostilităților din Coreea și părăsirea teritoriului acestei țări de către trupele străine.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov Nr. 28, Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 2601
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățamântului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 174 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 2 AUGUST 1952

Fiecare cetățean al Republicii Populare Române este dator să respecte Constituția și legile Statului de democrație populară; să păzească, să întărească și să desvolte proprietatea obștească socialistă; să respecte disciplina muncii; să contribue activ la întărirea regimului de democrație populară și la propășirea economică și culturală a țării.

(Din proiectul de Constituție a Republicii Populare Române)

Să popularizăm larg proiectul noii Constituții

Apariția proiectului noii Constituții a Republicii Populare Române a fost primită de către întreg poporul nostru muncitor cu deosebită bucurie și mândrie patriotică. Pretutindeni, oamenii muncii iau cunoștință cu interes deosebit de conținutul proiectului noii Constituții, discută viața și perspectivele lor de astăzi în comparație cu viața din trecut. Muncitorii și țăranii muncitori, ca și intelectualii legați de popor, care au suportat umilințele și exploatarea cruntă a regimurilor trecute, nu pot să nu-și aducă aminte astăzi, când sunt chemați să contribue la elaborarea legii fundamentale a statului nostru de democrație populară, de ipocrizia legilor burgheze, de realitatea crâncenă ce se ascundea sub haina așa ziselor libertăți democratice.

Desbaterea largă a proiectului de Constituție este o dovadă puternică și grăitoare a democratismului consecvent al orânduirii noastre de stat. Numai puțin timp a trecut dela publicarea proiectului de Constituție și în orașele și satele patriei noastre s'a pornit o largă acțiune de popularizare a proiectului noii Constituții.

In acțiunea de atragere a unor masse cât mai largi în desbaterea proiectului de Constituție, desbatere menită să desvolte puternic conștiința și inițiativa poporului muncitor, să întărească participarea sa la rezolvarea problemelor noastre de stat,— învățătorilor și profesorilor le revin sarcini deosebit de importante.

Vorbind la Congresul Invățătorilor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a arătat calea pe care trebue să o urmeze oamenii muncii din școli în activitatea lor. **„Drumul pe care sunt chemați să meargă învățătorii — și, în general, intelectualii devotați poporului — este drumul participării active la făurirea acestei vieți fericite pe care ne-o aduce construirea socialismului în patria noastră".**

Pentru a aplica în viață cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, pentru a contribui în mod efectiv la marea acțiune patriotică ce se desfășoară acum în țara noastră în cinstea proiectului de Constituție și a zilei de 23 August, fiecare învățător și profesor trebue să-și însușească în mod temeinic conținutul proiectului noii Constituții, să înțeleagă caracterul său adânc democratic și superioritatea sa față de constituțiile burgheze. Numai astfel cadrele didactice vor putea să lămurească pe părinți și pe elevi asupra importanței istorice pe care o are noua Constituție în viața poporului nostru, numai astfel vor putea desfășura în această perioadă de desbatere publică a proiectului noii Constituții o rodnică muncă culturală de massă.

In prima parte a proiectului de Constituție se vorbește despre sprijinul și ajutorul dezinteresat și frățesc pe care ni-l acordă Uniunea Sovietică. Acest sprijin constitue unul din factorii cei mai importanți care asigură independența, suveranitatea de stat, desvoltarea și înflorirea Republicii Populare Române. Cadrele didactice, legând această problemă de măreața sărbătoare a eliberării țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, trebue să discute pe larg, pe lângă ajutorul primit în desvoltarea diferitelor ramuri ale economiei noastre naționale, sprijinul dat desvoltării învățământului nostru: cărți și cursuri de pedagogie, literatură științifică, metodici, material didactic, ziare și reviste care fac cunoscută experiența școlii sovietice, metodele folosite în instruirea și educarea tinerelor generații de către cei mai înaintați învățători și profesori din lume. Invățătorii și profesorii vor arăta cum au folosit, la locul lor de muncă, ajutorul școlii și al pedagogiei sovietice, succesele obținute datorită acestui ajutor.

O urmare a sprijinului acordat țării noastre de marea Uniune Sovietică și a întăririi statului nostru de democrație populară o constitue extinderea rețelei de școli în toate orașele și satele patriei noastre și pentru toate minoritățile naționale, noua orientare ce s'a dat școlii noastre prin reforma învățământului, posibilitățile largi culturale ce s'au deschis pentru fiii oamenilor muncii.

Trebue să fie clară pentru fiecare învățător semnificația rândurilor din proiectul de Constituție care arată că **„Baza puterii populare în Republica Populară Română este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în care rolul conducător aparține clasei muncitoare".** Intelegând adânc sensul pe care îl au aceste cuvinte din proiectul de Constituție, învățătorii vor vedea mai clar și vor înfăptui mai bine sarcinile deosebit de importante ce le revin în domeniul muncii obștești. Ei vor lupta pentru a pune în practică cu mai multă hotărâre cuvintele rostite în 1925 de tovarășul Stalin la Congresul Invățătorilor din Uniunea Sovietică: **„Să devină una din verigile care unesc massele țărănești cu clasa muncitoare — iată sarcina principală a învățătorului dela sat, dacă vrea într'adevăr să servească cauza poporului său, cauza libertății și independenței poporului".** Inarmați cu cunoașterea temeinică a orânduirii noastre sociale, a orânduirii de stat, a organului suprem al puterii de stat al Republicii Populare Române, a organelor administrației de stat și a organelor locale ale puterii de stat, precum și cu cunoașterea tuturor drepturilor și datoriilor fundamentale ale cetățenilor din patria noastră — învățătorii vor porni la o activitate mai susținută pentru întărirea alianței între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, contribuind prin munca lor la atragerea țărănimii muncitoare spre cooperație, spre cooperativele de producție, spre constituirea de noi gospodării agricole colective, de noi întovărășiri agricole. Totodată, pătrunzând mai adânc conținutul actual al luptei de clasă, învățătorii și profesorii vor reuși să desfășoare o muncă culturală de massă mult mai combativă și mai apropiată de interesele imediate ale patriei noastre, vor reuși să atingă în viitorul an școlar un nivel ideologic și științific mai ridicat în activitatea lor din școală.

In exemplificarea creșterii nivelului de trai al masselor muncitoare este necesar să se insiste asupra grijii partidului și guvernului pentru îmbunătățirea nivelului de trai al cadrelor didactice, prin ridicarea salariilor, prin asigurarea unor locuințe corespunzătoare oamenilor muncii din școli, prin asigurarea aprovizionării lor cu bunuri de larg consum, prin trimiterea la odihnă în stațiunile balneo-climaterice a învățătorilor și profesorilor. Creșterea prestigiului cadrelor didactice, acordarea titlului de învățător și profesor emerit, decorațiile, evidențierile sunt fapte concludente care oglindesc înalta prețuire pe care regimul nostru o acordă oamenilor muncii din școli, care ilustrează viața nouă a învățătorilor și profesorilor noștri.

Prelucrările ce se vor ține în rândurile cadrelor didactice, discuțiile ce se vor desfășura pe marginea proiectului de Constituție, vor trebui să desvolte și mai mult dragostea învățătorilor și profesorilor pentru patria noastră, dorința lor de a contribui în mod efectiv la înflorirea și propășirea ei, dragostea și încrederea în Partidul nostru, care ne conduce în lupta pentru construirea vieții celei noi, dragostea și încrederea față de statul nostru de democrație populară — dragostea nemărginită față de Uniunea Sovietică, marea noastră prietenă. Aceste prelucrări trebue să ducă, de asemenea, la creșterea dragostei față de sfaturile noastre populare, față de armata poporului, care apără cuceririle oamenilor muncii.

Adunările pentru prelucrarea proiectului de Constituție în rândurile cadrelor didactice trebue să se desfășoare la un înalt nivel politic și ideologic. Ele trebue să exercite asupra învățătorilor și profesorilor o puternică influență educativă, trebue să ducă la creșterea simțului lor de răspundere față de sarcinile încredințate, la creșterea dragostei pentru proprietatea socialistă, temelia economică a orânduirii noastre de stat, la creșterea vigilenței revoluționare, a hotărîrii de a lupta cu intransigență împotriva elementelor capitaliste și dușmănoase dela orașe și sate.

Pregătiți în felul acesta, învățătorii și profesorii vor reuși să sprijine cu succes acțiunile întreprinse de organizațiile de partid și de masse, de birourile F.D.P. în vederea popularizării proiectului de Constituție. In cadrul căminelor culturale, în cadrul colțurilor roșii din gospodăriile agricole colective, din gospodăriile agricole de stat și din stațiunile de mașini și tractoare, în cercurile de lectură și în convorbirile organizate la arii, cadrele didactice vor căuta să trezească interesul oamenilor muncii pentru cunoașterea proiectului noii Constituții, să le trezească dorința de a participa, prin propuneri și sugestii la elaborarea Constituției.

Folosirea organizată a adunărilor cu părinții, a discuțiilor desfășurate cu prilejul înscrierii la școală poate da, de asemenea, bune rezultate în această privință Este bine ca directorii de școli să organizeze o sală specială pentru adunările cu părinții. In această sală se pot afișa articole din Constituție și material statistic informativ asupra realizărilor din școala sau localitatea respectivă, se pot expune afișe ilustrative, gazete de perete al căror conținut să oglindească entuziasmul cu care oamenii muncii au primit proiectul noii noastre Constituții și elanul cu care întâmpină ziua de 23 August.

Colaborând strâns cu organizațiile UTM din școli, învățătorii și profesorii trebue să extindă această acțiune de popularizare a proiectului noii Constituții și în rândurile elevilor. Elevii mai mari trebue lămuriți în așa fel, încât fiecare dintre ei să poată duce o justă muncă de agitație în sânul familiilor lor, în cercul prietenilor și al cunoștințelor.

Intreaga acțiune de popularizare a proiectului noii Constituții trebue dusă în spiritul unei hotărîte lupte de clasă. Ea trebue să constitue un prilej de intensificare a demascării imperialismului american și a slugilor sale, a politicii acestora de menținere a masselor în întuneric și mizerie, de ațâțare la război.

O deosebită însemnătate o va avea desbaterea proiectului de Constituție în cadrul consfătuirilor raionale din August ale cadrelor didactice. Cu acest prilej se vor analiza în mod critic formele folosite de învățători și profesori în popularizarea proiectului de Constituție, se va analiza conștiinciozitatea cu care cadrele didactice lămuresc anumite probleme legate de proiect, precum și grija cu care strâng propunerile și sugestiile oamenilor muncii.

Legând cât mai strâns munca de popularizare a proiectului noii Constituții de realizarea sarcinilor ce revin școlii în cadrul planului de stat, învățătorii și profesorii trebue să dovedească noua lor atitudine față de muncă, respectul față de legile țării și hotărîrea lor dârză de a contribui, cu toată puterea lor de muncă, la măreața operă de construire a socialismului, pregătind deschiderea noului an școlar în condiții cât mai bune.

Popularizând cât mai larg proiectul de Constituție și intensificându-și eforturile în cinstea celei de a opta aniversări a eliberării patriei noastre, secțiunile de învățământ și birourile sindicale regionale și raionale, directorii de școli și cadrele didactice trebue să ia măsuri organizate pentru ridicarea calității învățământului, pentru activizarea muncii obștești în rândurile oamenilor muncii, pentru realizarea unei înalte conștiințe cetățenești a tuturor celor ce muncesc în școală.

In cinstea zilei de 23 August și a proiectului noii Constituții

Muncă rodnică

Apropierea celei de a opta aniversări a eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică și apariția proiectului noii Constituții a R.P.R. au mobilizat la muncă activă cadrele didactice ale tuturor școlilor din țara noastră.

Fiecare capitol, fiecare articol și fiecare rând al proiectului de Constituție au fost citite cu atenție de mii de profesori și învățători. Ei văd în proiectul noii Constituții bilanțul victoriilor de până acum ale poporului nostru, perspectivele de desvoltare pe care le are patria noastră.

Oamenii muncii din învățământ și-au manifestat recunoștința lor fierbinte pentru grija ce le-o poartă statul nostru de democrație populară. In capitolul VII al proiectului de Constituție sunt înscrise drepturile și datoriile fundamentale ale cetățenilor Republicii Populare Române. Profesorii și învățătorii, luând cunoștință de ele, și-au luat angajamente ca în cinstea zilei de 23 August și a proiectului de Constituție să muncească mai spornic în acțiunea de pregătire a noului an școlar, pentru desvoltarea școlii noastre, pentru ridicarea calității învățământului.

In toate școlile se desfășoară azi pregătirea deschiderii noului an școlar. Cu multă însuflețire cadrele didactice au trecut la acțiuni organizate pentru a asigura deschiderea școlilor la vreme. O muncă plină de roade în întâmpinarea zilei de 23 August și a proiectului de Constituție se desfășoară și la școala elementară nr. 24 fete din Capitală. Profesoarele și învățătoarele dela această școală, antrenate de către tovarășa Stela Andreescu, directoarea școlii, profesoară emerită a R.P.R., sprijină pregătirile în vederea începerii la vreme a noului an școlar.

In școală s'a alcătuit din timp un plan de muncă, în realizarea căruia au fost mobilizate cadrele didactice, comitetul de părinți, elevele școlii. Pentru problemele mai importante s'a alcătuit câte un colectiv pentru a coordona întreaga activitate din domeniul respectiv.

Demnă de relevat este contribuția pe care a dat-o comitetul de părinți în efectuarea lucrărilor de reparații. Materialele necesare au fost donate de către întreprinderile „Granitul", „Unio-Chimica" și Fabrica de Chibrituri. Mulți dintre membrii comitetului de părinți au lucrat voluntar la spoitul fațadei școlii, la repararea sobelor și a mobilierului.

Datorită bunei organizări a muncii și străduințelor depuse de cadrele didactice și de comitetul de părinți, toate lucrările de reparații și curățenie au fost terminate.

Dar campania de pregătire a noului an școlar nu se rezumă numai la lucrări de reparații. Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea școlilor în vederea deschiderii anului școlar 1952—53 subliniază că fiecare școală trebue să se aprovizioneze din vreme cu combustibil, cu registre și imprimate, lucru care este în curs de realizare și la școala elementară nr. 24 fete.

Deasemeni, profesoarele și învățătoarele dela această școală se preocupă intens de problema calificării profesionale, de ridicare a nivelului lor ideologic și cultural. Trei profesoare urmează cursurile de specializare organizate de secțiunea de învățământ a sfatului popular al Capitalei, două urmează cursurile de propagandiști. Celelalte învățătoare și profesoare și-au făcut planuri de studii individual, pentru ridicarea calificării lor.

In timpul vacanței de vară, cadrele didactice dela această școală nu au întrerupt nici munca de educare și instruire a elevilor. Unele profesoare și învățătoare vizitează zilnic taberele din oraș, unde se află elevele școlii și se interesează de felul în care se desfășoară programul și cum este respectat și îndeplinit de elevele din tabără. Nici problema ajutorării elevilor amânate cu examenele pentru toamnă nu a fost uitată.

La școală au loc în fiecare zi întâlniri între profesoare și aceste eleve, care primesc îndrumări și sunt controlate cum învață. Pentru ca ajutorul dat să dea rezultate cât mai bune, nu s'a mai folosit metoda grupelor, ci elevele amânate pentru toamnă sunt ajutate individual.

In lupta pentru lichidarea neștiinței de carte, profesoarele și învățătoarele dela școala nr. 24 fete aduc partea lor de contribuție. Ele predau la cursurile de alfabetizare din cartier și întreprinderile aflate în apropiere.

Cu prilejul efectuării recensământului copiilor de vârstă școlară, s'a făcut o verificare a listelor cu neștiutorii de carte și s'a dus munca de antrenare a acestora la cursuri.

Colectivul de profesoare și învățătoare și-a luat angajamentul în cinstea zilei de 23 August și a proiectului de Constituție să țină examene cu toți elevii cursurilor de alfabetizare care au terminat cursurile de anul acesta dar n'au dat examenele de sfârșit de an.

In munca de pregătire a noului an școlar s'au evidențiat mai multe profesoare și învățătoare ale școlii, printre care se află tovarășele Maria Ionescu și Vasilica Sârbulescu.

Datorită străduințelor depuse, școala elementară nr. 24 fete se află printre primele școli din Capitală, obținând succese pe tărâmul creării condițiilor necesare bunei desfășurări a muncii didactice și ridicării calității învățământului.

Grija pentru copiii oamenilor muncii

Insuflețiți de apariția proiectului noii Constituții și mobilizați în campania de întâmpinare a zilei de 23 August, oamenii muncii din învățământ se îngrijesc cu tot mai multă dragoste de odihna copiilor ce le-au fost încredințați. Astfel colectivul de conducere al taberei de pionieri și școlari dela stațiunea Vasile Roaită a îmbinat în planul de muncă activitatea creatoare a copiilor cu odihna, ținând seama că elevii trebue să se recreeze, să-și întărească sănătatea și să-și complecteze cunoștințele.

In cercul „Prietenii cărții" și al „Tinerilor geografi și naturaliști", folosind forme variate și plăcute de muncă, conducătorii cercurilor au cunoscut din primele zile pe fiecare copil în parte, au ales subiectele cele mai potrivite, desvoltând în elevi dragostea pentru muncă, dragostea pentru patrie, pentru frumusețile și bogățiile țării noastre.

Plimbările în aer liber, plaja sub razele binefăcătoare ale soarelui, sportul, vor întări forțele fizice ale copiilor. Conducerea taberei urmărește îndeaproape să facă în așa fel ca viața în colectiv a copiilor să fie un minunat mijloc de educație, de desvoltare a spiritului tovărășesc, a spiritului de răspundere, a prieteniei și ajutorului reciproc, un mijloc de întărire a disciplinei.

Viața mereu mai fericită, mai îmbelșugată pe care o duc copiii din Republica noastră Populară este rodul grijii cu care guvernul și partidul asigură condiții tot mai bune pentru sănătatea și odihna lor. Cu totul alta este viața copiilor oamenilor muncii din țările capitaliste. Acolo copiii muncesc din greu, iar mizeria cruntă se împletește cu educația prin care școala burgheză caută să crească viitori ucigași.

In țara noastră, după exemplul glorios al Uniunii Sovietice, copiii sunt înconjurați cu cea mai mare grijă și dragoste, sunt crescuți în spiritul moralei comuniste. Și pionierii din tabăra C.F.R. — Vasile Roaită, sunt conștienți de toate acestea. Pioniera Alexandrina Jetea dela școala nr. 1 din Tecuci își exprimă recunoștința față de partid și guvern spunând: „Nu voi uita niciodată vacanța petrecută în tabără la mare. Grija și dragostea ce am găsit aici sunt la fel cu cea a mamei și a tatălui meu".

Nici pionierul Eugen Fekete dela școala nr. 10 din Cluj nu poate uita viața fericită pe care a petrecut-o aici. In caietul detașamentului el scrie între altele: „Mi-a povestit tata multe din viața grea pe care a dus-o el ca muncitor în trecut; astăzi este fericit și bucuria lui va crește și mai mult când mă voi întoarce acasă să-i povestesc minunatele zile petrecute în tabără la mare".

La fel și-au exprimat bucuria și mulțumirea pionierii Vasile Sasu din Tg. Mureș, Adrian Aldea din Bacău, Stefania Vintan din Simeria, Viorica Popa din București, și toți cei aproape 400 de copii din această tabără, veniți de pe tot cuprinsul țării noastre.

ADAM CALIMAN
Directorul Taberei de Pionieri și Școlari C.F.R.-Vasile Roaită

Pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional

In toate școlile patriei noastre se desfășoară în mod intens, paralel cu munca de asigurare a bazei materiale a școlilor și cu activitatea de vacanță a elevilor, acțiunea de ridicare a calificării cadrelor didactice. In acest scop, alături de cursurile I.C.D. s'au deschis la Grupul școlar tehnic agricol din Sibiu, de exemplu, cursuri de ridicare a nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice din învățământul agricol. La aceste cursuri s'au prezentat 300 profesori dela 135 școli aparținând Ministerului Agriculturii.

Cursurile vor dura 26 zile și vor cuprinde, pe lângă probleme ideologice și pedagogice, probleme profesionale, pe specialități: agrotehnică, horti-viticultură, mecanizarea agriculturii, zootehnie, medicină veterinară, etc. Astfel, cursiștii își vor reîmprospăta cunoștințele și se vor pune la curent cu ultimele cuceriri ale științei sovietice.

Lecțiile sunt predate de cei mai buni specialiști din învățământul superior agricol, din institutele de cercetări științifice (I.C.A.R., I.C.Z.) și din Direcțiile Ministerului Agriculturii. Ele sunt urmate de seminarii și aplicații practice pe teren.

Infloreşte învățământul nostru

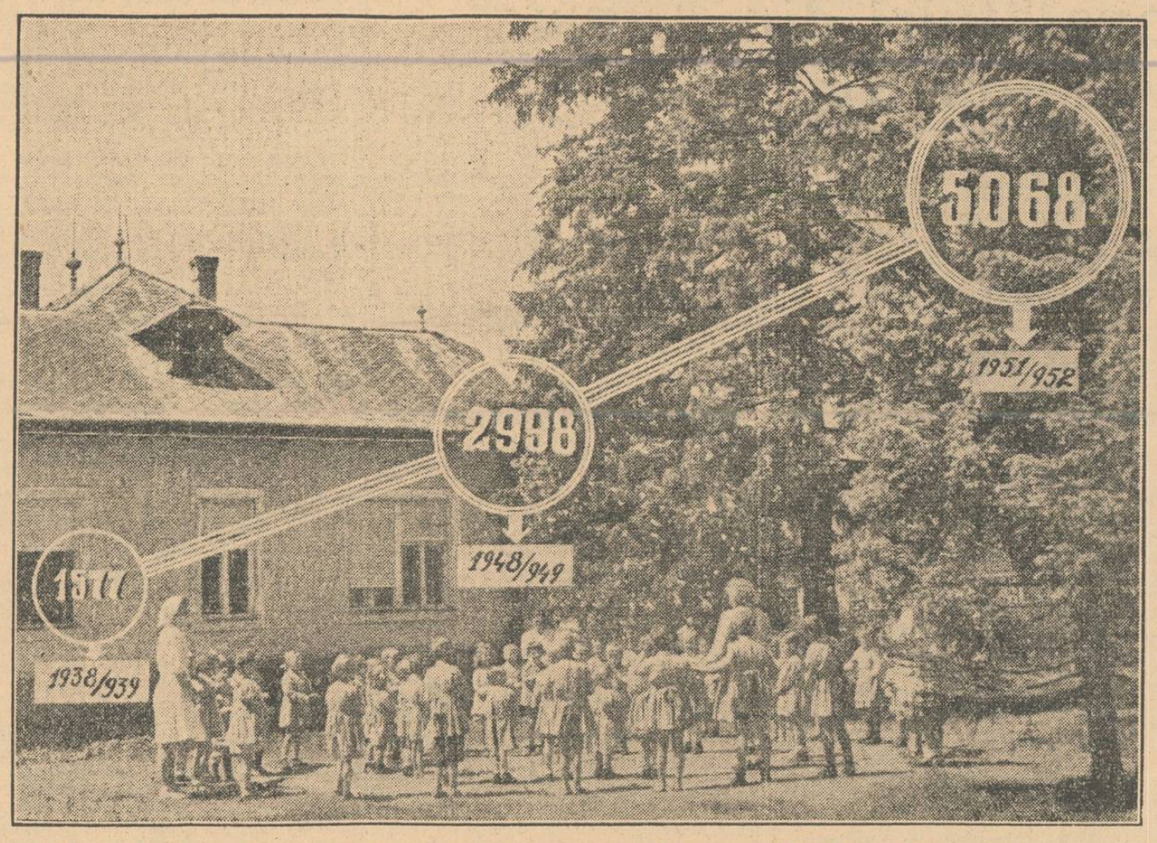

Cuceririle poporului muncitor, marile drepturi și libertăți înscrise în proiectul noii Constituții, își găsesc mărturia în realizările obținute de poporul muncitor în toate domeniile de activitate din patria noastră.

Numeroase sunt victoriile obținute de regimul nostru de democrație populară pe frontul ridicării nivelului cultural al celor ce muncesc, pentru înflorirea noii școli a poporului. Poporul nostru muncitor se mândrește cu realizările pe tărâmul învățământului public. Cifrele de mai sus oglindesc desvoltarea pe care a luat-o în țara noastră, alături de celelalte grade de învățământ, rețeaua instituțiilor preșcolare.

Din țările de democrație populară

LICHIDAREA ANALFABETISMULUI ȘI EXTINDEREA PROGRAMULUI DE ȘCOLARIZARE IN R. P. POLONĂ

Socialismul nu înseamnă numai creșterea consumului de alimente și de produse industriale. El înseamnă totodată și o mare revoluție culturală, înseamnă asigurarea pentru omul muncii a dreptului la învățătură și la odihnă, posibilitatea desvoltării multilaterale a personalității sale.

„Cetățenii Republicii Populare Polone au dreptul la învățătură" — spune articolul 61 al Constituției Republicii Populare Polone.

In anul 1931, analfabeții constituiau 1/4 din totalul populației adulte. Copiii muncitorilor și țăranilor aveau acces înainte de război numai la școlile elementare, iar un milion de copii de vârstă școlară rămâneau în afara școlii.

Astăzi, în R.P. Polonă s'a terminat în mod victorios campania de lichidare a analfabetismului, iar programul de școlarizare cuprinde pe toți copiii de vârstă școlară. Incă din anul 1950—1951, tineretul muncitoresc și țărănesc a constituit în școlile medii peste 70% din numărul total al elevilor, iar în școlile superioare —65% din numărul total al studenților.

Massele muncitorești și țărănești se bucură din plin de binefacerile învățământului; cresc cadrele de muncitori intelectuali, ridicați din popor și strâns legați de el.

IMPORTANȚA ȘCOLILOR MUNCITOREȘTI IN PROGRESUL CULTURAL AL R. P. UNGARE

După eliberarea Ungariei, din inițiativa Partidului celor ce muncesc din Ungaria, au luat ființă în această țară primele școli muncitorești cu scopul ca muncitorii și țăranii muncitori trecuți de vârsta școlară, dar dornici de învățătură, să-și poată însuși ulterior cunoștințele la care nu au putut ajunge în timpul regimului hortyst.

Incepând din anul 1945 și până în prezent, aproximativ 50.000 de muncitori au terminat școala elementară muncitorească și câteva mii de oameni au terminat școala medie muncitorească pe care le-au urmat paralel cu activitatea lor în câmpul muncii.

Școlile muncitorești fac parte din desvoltarea culturală a R. P. Ungare. Ele trebue să se desvolte necontenit, după modelul școlilor și universităților serale din Uniunea Sovietică.

Prin hotărîrea din luna Martie a.c., Consiliul de Miniștri al R. P. Ungare a luat o serie de măsuri care asigură muncitorilor din uzine condițiuni optime de studii. In școlile elementare și medii destinate oamenilor muncii, învățământul este gratuit. Muncitorii și țăranii muncitori, care sub regimurile burghezo-moșierești din trecut nu au avut posibilitatea să termine școala elementară de 4 sau 7 ani, pot să urmeze acum cursuri de pregătire gratuite pentru admiterea în școlile medii.

Secțiile serale ale școlilor medii tehnice, industriale, în strânsă colaborare cu uzinele, educă în fiecare an tehnicieni proveniți din câmpul muncii, care vin cu priceperea și experiența acumulată dealungul anilor în producție și care le servește la îmbogățirea cunoștințelor, la calificarea teoretică pe care le-o oferă școlile tehnice.

Importanța acestor școli reese și din faptul că cele mai multe uzine folosesc ca tehnicieni pe elevii din anul III și IV, iar după terminarea școlii, mulți dintre aceștia sunt repartizați în funcțiuni mai înalte sau trimiși să-și continue studiile la diferite facultăți.

Inscrierea muncitorilor și țăranilor muncitori, femei și bărbați, tineri și vârstnici în școli nu este o simplă problemă școlară, ci o cauză mult mai însemnată: sarcina generală a îndeplinirii planului economic și a construirii socialismului în R. P. Ungară.

ȚĂRANII MUNCITORI ALBANEZI CONTRIBUE LA CONSTRUIREA NOILOR ȘCOLI

In R.P. Albania au început lucrările pentru pregătirea noului an școlar. Poporul albanez este dornic de învățătură și cultură și în fiecare an participă activ la aceste pregătiri. Anul trecut, datorită contribuției populare la pregătirea localurilor de școală, statul a economisit aproape 50.000.000 leki.

Anul acesta a început în rândurile țăranilor albanezi o nouă întrecere pentru pregătirea cât mai bună și mai rapidă a noului an școlar. Anul acesta țăranii din Șenjerj, de lângă Tirana, au fost primii care au început o campanie în acest sens. Ei anunță într'o scrisoare adresată lui Enver Hodja că au chemat la întrecere pe toți țăranii muncitori din satele albaneze în vederea îndeplinirii acestei sarcini importante. Țăranii muncitori ajută la construirea noilor școli, refac pe cele vechi și amenajează noi terenuri de sport, etc.

DESVOLTAREA INVĂȚĂMÂNTULUI IN R. D. VIETNAMEZĂ

Guvernul R.D. Vietnameze acordă o deosebită atenție educării tinerii generații. Invățământul este gratuit în toate gradele de învățământ. Numărul școlilor elementare sporește, în ciuda condițiilor grele datorite războiului. In R.D. Vietnameză funcționează 102 școli medii, în care învață 19.994 elevi. Minoritățile naționale se bucură de o atenție deosebită. Tânăra generație a R.D. Vietnameze este educată în spiritul patriotismului și prieteniei internaționale cu toate popoarele. Invingând numeroasele dificultăți materiale, tineretul vietnamez învață foarte mult. El își desvoltă simțul patriotic, dragostea față de muncă și de viață colectivă.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Din experiența activității unei tabere de pionieri

Milioane de pionieri și școlari își petrec vacanța de vară în tabere.

Pe primul plan al vieții din tabără stă problema organizării raționale a odihnei copiilor și întărirea sănătății lor. Deaceea, toată activitatea din tabăra de pionieri se organizează după un regim în care odihna alternează cu diferite activități ale copiilor: excursii, adunări, activitatea cercurilor etc.

In vara aceasta ca și în anii trecuți, lucrăm într'una din taberele de pionieri din jurul Moscovei — și anume, în regiunea suburbană a vilelor „Cratova". In tabăra aceasta sunt 400 de pionieri și școlari din școlile elementare.

★

Din primele zile ale sosirii copiilor am pornit la organizarea colectivului. Noi considerăm activitatea taberei drept o continuare a activității din anii precedenți. Avem tradiții formate, un sistem de lucru stabilit. De trei ani în șir noi începem prima zi cu o excursie pe teritoriul taberei și cu vizitarea tuturor încăperilor ei. Copiilor li se arată locul central al taberei, adică locul de aliniere al pionierilor In mijloc este o statuie a lui I. V. Stalin. Discutând cu copiii, le vorbim despre grija Partidului Bolșevic și a statului, despre grija tovarășului Stalin personal pentru copii.

Unul din locurile principale ale taberei este muzeul, fondat în anul 1949 și completat în fiecare an. Aici se găsesc cele mai bune lucrări ale copiilor: machete, lucrări pirogravate, lucrări de traforaj, diferite broderii, ierbare, colecții, cărți pentru copiii mici, cele mai bune gazete de perete, fotomontaje, jurnale ale detașamentelor. „Veteranii din Cratov" își deapănă aici amintirile, povestesc cele mai interesante fapte din anii precedenți, citesc însemnările din jurnale și urările pentru pionierii care își petrec aici vacanța în acest an. Pionierii trec prin sălile unde lucrează diferite cercuri și fac cunoștință cu conducătorii lor. Li se arată apoi stadionul, clubul, stațiunea meteorologică, parcul zoologic, precum și vilele în care stau detașamentele de pionieri.

In prima zi de ședere în tabără se organizează convorbiri despre felul cum trebue să se poarte pionierii, despre regulile de conduită în tabără, despre atitudinea socialistă față de bunul obștesc.

A doua zi, toate detașamentele țin adunări. Pionierii povestesc despre ei: cum au învățat fiecare în școală, ce teme au primit pentru vacanța de vară, ce sarcini au primit din partea detașamentului, ce-i interesează, ce ar vrea să se organizeze în tabără. Pionierii „veterani" ai taberei împărtășesc impresiile lor despre faptele cele mai interesante ale taberei din anii precedenți. Instructorul trage concluziile. Tot în adunarea aceasta li se cere pionierilor să se gândească la candidații pentru responsabilii de grupă, pentru consiliile de conducere a detașamentelor și pentru consiliul de conducere a unității.

A treia zi, toate detașamentele țin adunări cu caracter organizatoric: se alege activul pionierilor (membrii colectivelor de conducere a detașamentelor), se completează grupele, se aleg responsabilii de grupe. Tot în aceste adunări se fixează candidaturile pentru colectivul de conducere a unității taberei.

Instructorii și educatorii îndrumează cu tact această muncă, căutând să prevină caracterul unilateral în completarea grupelor și să creeze colective închegate și apte pentru lucru.

In a doua jumătate a celei de a treia zile, se ține o adunare închinată alegerii colectivului de conducere a unității din tabără. La adunare, toți pionierii sosesc în uniformă, iar școlarii mai mici trimit delegați care să-i reprezinte în fața pionierilor.

In felul acesta, în cursul primelor trei zile se desfășoară pregătirile în vederea deschiderii taberei, iar a patra zi, are loc deschiderea festivă a taberei: înmânarea drapelului, ridicarea steagului, alinierea. Toate sunt făcute în mod riguros și precis.

★

După deschiderea taberei, atenția noastră se îndreaptă asupra educării activului de pionieri.

Ținerea ședințelor colectivului de conducere a colectivului unității taberei a devenit o tradiție. In fiecare Marți, la ora 10,30, gornistul dă un semnal repetat de trei ori. Toți pionierii știu că se convoacă colectivul de conducere a unității din tabără.

In ședință se discută toate problemele de bază ale vieții și activității în tabără: pregătirea pentru adunări, pentru concursuri sportive, pentru serbări și excursii, rezultatele întrecerilor între detașamente la educația fizică, la activitatea artistică, la lucru manual. Deasemeni, se dau rapoarte despre activitatea fiecărui detașament, se discută problema ajutorării elevilor mai mici etc.

In munca educativă de fiecare zi noi am adoptat acea metodă pe care A. S. Macarenco o denumea „pedagogia acțiunii paralele". Ea constă în faptul că educatorul nu exercită direct influența pedagogică asupra copilului, ci de preferință prin colectivul de copii. Noi căutăm să creăm astfel de condiții în care pionierul să simtă că răspunde în fața grupei și a detașamentului pentru munca, purtarea și greșelile sale. Pe de altă parte, detașamentul și grupa trebue să fie conștiente de răspunderea ce o au pentru fiecare pionier. Dacă unul dintre pionieri încalcă ordinea din tabără, sunt chemați să răspundă în primul rând conducătorii colectivului detașamentului și responsabilul grupei. Fapta pionierului se discută în cadrul grupei, în colectivul de conducere a detașamentului, iar câteodată în adunarea detașamentului. Pionierul vinovat este puternic impresionat de faptul că trebue să răspundă în fața colegilor, își dă seama că este necesar să respecte demnitatea grupei sale și a detașamentului. Și mai important este faptul că în acest fel se educă colectivul, se întărește simțul de răspundere și demnitatea pionierilor și se formează opinia organizată a copiilor.

In educarea colectivului are o mare importanță existența unui scop bine definit, a unei perspective sănătoase și optimiste a zilei de mâine. Noi avem un singur scop: acela de a crește adevărați pionieri leniniști-staliniști. In toate detașamentele am organizat discuții și adunări închinate lui V. I. Lenin. Detașamentul nr. 2 a convocat o adunare în satul Jucov, lângă o căsuță unde se odihnea Ilici atunci când venea la vânătoare. La adunare au luat cuvântul și localnici, care au povestit despre întâlnirile lor cu Ilici. Se țin numeroase adunări și consfătuiri închinate conducătorului popoarelor, I. V. Stalin. Discutăm cu copiii despre morală, prietenie și tovărășie, despre cuvântul pionieresc și demnitatea pionierească. La baza acestor discuții stau exemple din viața marilor conducători Lenin și Stalin și a tovarășilor lor de luptă.

In grupele celor mici se organizează discuții despre „Ce este bine și ce este rău".

Adunări și discuții speciale au fost închinate istoriei organizației de pionieri și simbolului ei, pionierilor eroi, comsomoliștilor (Detașamentul nr. 2) Zoiei Cosmodemianscaia, (detașamentul nr. 4) lui Nicolae Gastello (detașamentul nr. 1) glorioasei flote maritime a Uniunii Sovietice etc.

La serbarea închinată Zilei Internaționale a Copilului s'a organizat o întâlnire cu M. D. Ovseanicova, reprezentanta comitetului antifascist care se întorsese din Coreea. Ea a povestit copiilor despre lupta eroică a poporului și a copiilor coreeni împotriva agresorilor americani. Pionierii care au fost deosebit de impresionați în urma celor ascultate, au scris o scrisoare pionierilor coreeni și le-au trimis basorelieful lui I. V. Stalin. Iată cum au încheiat ei scrisoarea:

„Dragi copii coreeni, în aceste zile atât de grele pentru voi, noi cu toții suntem alături de voi, cu toții vă dorim o copilărie fericită, un viitor luminos care va veni după victoria totală asupra dușmanilor.

Dragi prieteni, dorim foarte mult să avem vești dela voi, să cunoaștem gândurile, sentimentele și faptele voastre. Vă rugăm foarte mult să ne scriți despre voi.

Cu salut prietenesc,

Prietenii voștri — școlarii sovietici din tabăra de pionieri „Cratova".

Poporul sovietic realizează marele plan stalinist de transformare a naturii. Ascultând discuțiile despre marile construcții ale comunismului, copiii au scris scrisori către constructori, au ținut adunări cu tema „Despre marele plan de transformare a naturii".

In detașamentele celor mici se organizează adesea serbări și jocuri, spectacole ale teatrului de păpuși din tabără etc.

Mai toate detașamentele au organizat adunări în jurul focului pionieresc. Interesante sunt și adunările pe grupe ale detașamentelor. De pildă, la o adunare a grupei a III-a din detașamentul nr. 3 s'a discutat despre „Plantele medicinale". Copiii au povestit despre foloasele pe care le aduc oamenilor plantele medicinale. Mai târziu, pionierii din detașamentul acesta au organizat culesul plantelor medicinale.

In grupa II-a din detașamentul nr. 1 s'a organizat o adunare închinată lui I. V. Miciurin. Pionierele au alcătuit un album numit „Plantele lui Miciurin". In adunare Valea C. a povestit biografia lui I. V. Miciurin, iar Lida B. a vorbit despre soiul de pere „Bere" de iarnă, la obținerea căruia I. V. Miciurin a lucrat 11 ani. Fetițele au ilustrat povestirile cu desene și experiențe.

In alte detașamente și grupe s'au organizat adunări închinate lui A. S. Pușchin, I. A. Crâlov, A. Gaidar. Pionierii au povestit biografiile scriitorilor, au citit și au pus în scenă poezii și fragmente din operele acestora. Copiii citesc cărțile indicate în listele pentru lectură în afară de școală. Unele bucăți sunt citite în colectiv, în grupe și detașamente. Astfel, pionierii din detașamentul nr. 1 au citit și analizat numeroase cărți. Anul trecut, în tabără noastră s'au organizat multe excursii cu scopul studierii regiunii.

Inainte de excursii s'a desfășurat o serioasă muncă de pregătire. Li s'a comunicat copiilor scopul și obiectivul excursiei, li s'au repartizat sarcinile. Detașamentul nr. 1 a făcut o excursie la uzina de porțelan din Recite, pe movila Norovsc. Detașamentul al doilea a vizitat satul Jucov, unde se oprea V. I. Lenin când venea la vânătoare.

★

A. S. Macarenco acordă o deosebită importanță elaborării „liniilor de perspectivă" în viața și activitatea colectivului de copii. Scopul atrăgător, perspectiva ce stă înaintea colectivului de copii îl mobilizează și îl unește, trezește o încordare creatoare.

Reflectând asupra perspectivei cu care am putea antrena copiii, noi am hotărît să organizăm un joc legat de viața copiilor, de tendințele lor creatoare și potrivit cu munca gigantică a întregului popor sovietic. Astfel s'a născut ideea construirii orașului pionieresc.

Copiii au discutat cu însuflețire despre toate câte o să fie în orașul pionieresc. Detașamentul nr. 1, în care erau câțiva tineri pictori, a strâns toate sugestiile, a elaborat proiectul orașului și ni l-a înmânat cu rugămintea de a-l păstra până în anul următor, când s'ar putea începe construcția.

Ce doreau pionierii să vadă în orașul lor? Detașamentul nr. 5 a declarat că orașul trebue să aibă o stațiune meteorologică și a construit macheta ei. Membrii cercului tinerilor naturaliști, care au organizat editarea „cărților pentru cei mici" despre animale și plante, au propus să se organizeze o tipografie a pionierilor. Tinerii aeromodeliști visau: „O să construim o uzină de avioane și vom face modele sburătoare". Sportivii spuneau: „Aranjăm frumos stadionul nostru și facem și un velodrom". Amatorii de activitate artistică propuneau să se facă un parc de cultură și odihnă și un teatru. Cei mici cereau: „Faceți o fabrică de jucării". Copiii din detașamentul nr. 1 „Nicolae Gastello" visau: „Bine ar fi să construim un drum de fier cu stațiile „Piața Stalin", „Stadionul Pionierilor", „Parcul de cultură și odihnă" și „Gastello".

Cât de bogată imaginație au copiii noștri! La plecare, ei s'au înțeles să se întâlnească la anul din nou ca să construiască orașul pionieresc și să stea în el.

O astfel de construcție deschide un câmp larg pentru manifestarea inițiativei copiilor, a spiritului lor inventiv. Legăturile și raporturile, acțiunea reciprocă între membrii și grupele colectivului în procesul de construcție este o adevărată școală de educare a calităților organizatorice, a priceperii de a conduce și de a subordona, de a lucra în colectiv. Viața bine organizată, creatoare, întărește colectivul, creiază o atmosferă prielnică pentru educarea la copii a unor înalte calități morale.

(După un articol de N. S. Panova apărut în Sovietskaia Pedagoghica).

O istorie a Universității de Stat din Moscova

Un grup de savanți ai Universității de Stat din Moscova au început întocmirea unei istorii amănunțite a acestei școli superioare, cea mai veche din Țara Sovietică. Publicarea acestei lucrări va coincide cu cea de a 200-a aniversare a Universității, care va avea loc în anul 1955. Arhivele Universității, care conțin mai mult de 250.000 documente privitoare la istoria, cultura și știința rusă, constitue un ajutor prețios în munca autorilor acestei lucrări.

Primul volum va descrie în mod amănunțit rolul jucat de Universitate, profesorii și studenții ei, în mișcarea democratică și de eliberare revoluționară a Rusiei. Acest volum va cuprinde materiale interesante despre existența la Universitate, în anul 1905, a unei organizații bolșevice clandestine. Al doilea volum este consacrat activității Universității în anii puterii sovietice.

Viitorul școlii

Organizația comsomolistă a școlii medii din Trudobelikovsk a discutat planul de amenajare a școlii pe viitorii cinci ani. Ideea întocmirii unui asemenea plan a pornit chiar din rândurile elevilor. Planul a fost discutat la adunarea sindicală a cadrelor didactice și a personalului de îngrijire al școlii, la ședința comitetului părinților, la ședința comitetului executiv al sovietului și la adunarea generală a colhoznicilor. Pretutindeni inițiativa elevilor a fost îmbrățișată cu căldură.

Școala medie se află pe teritoriul celui mai bogat artel agricol din ținutul Krasnodar — colhozul Miciurin. Satul nu se vede dintre livezi și vii. Colhoznicii duc o viață îmbelșugată și au un nivel de cultură ridicat. S'a hotărît că școala nu trebue să rămână în urma colhozului milionar, care are o centrală electrică, o stație de radioficare, biblioteci și cluburi.

In conformitate cu planul trasat, la clădirea școlii se vor adăuga câteva săli, se va construi o conductă de apă care va asigura cu apă atât școala cât și lotul experimental; va fi construită o sală de sport, vor fi utilate terenul de sport și camera pionierilor. Pe lângă școală se va construi o clădire pentru muzeul școlar regional și se va instala o stațiune meteorologică.

A și început construcția unei clădiri-anexe din cărămidă, cu 6 săli de clasă și 4 încăperi auxiliare. Este pregătit materialul pentru gardul împrejmuitor al școlii. Se asfaltează o parte din curte, cu o suprafață de o mie de metri pătrați.

Conferințe pedagogice la Cazan

La Cazan au avut loc conferințe pedagogice pe republică, organizate de Ministerul Învățământului public al R.A.S.S. Tătare și de Institutul de perfecționare a învățătorilor.

La ședința plenară care a fost deschisă prin cuvântarea ținută de A.S. Valinina, ministrul Învățământului public, au fost ascultate rapoartele: „Despre conducerea organizațiilor comsomoliste și de elevi din școală" ținut de Hristofor, directorul școlii medii din Bazarev-Batacov raionul Alicheev, „Din experiența lucrărilor de monografie" ținut de C. A. Catanov, directorul școlii de șapte ani Nr. 25 din Cazan. T. P. Musatova, învățătoare la școala medie Nr. 10 din Cazan, a vorbit despre rolul organizației de pionieri în educația colectivelor de școlari. M. G. Zaripova, lectoră la Școala pedagogică din Cazan, a făcut o interesantă comunicare cu privire la necesitatea de a ține seama de particularitățile limbii materne la predarea limbii ruse. Referate interesante au fost ținute și în secțiile de matematică, geografie, istorie, educație fizică, cămine de copii și educație preșcolară.

Pe malul Mării Țimlianskaia

Pe malul Mării Țimlianskaia, la gura Canalului Volga-Don, „V. I. Lenin", se înalță un far impunător, denumit „farul celor cinci mări".

Organizarea „Consfătuirilor din August" în Uniunea Sovietică

Ministrul Învățământului al R.S.F.S.R., I. A. Cairov, a dat un ordin cu privire la organizarea consfătuirilor raionale din August ale cadrelor didactice. Sarcinile principale care stau în fața școlii sovietice în anul școlar 1952/53 sunt îmbunătățirea continuă a calității muncii instructiv-educative și ridicarea nivelului la învățătură al elevilor la toate obiectele. Activitatea consfătuirilor din August a cadrelor didactice trebue consacrată analizării acestor sarcini.

Conferințele se vor desfășura între 26—28 August. In cadrul lor se va expune și discuta referatul „Căile de ridicare a calității muncii instructiv-educative și a nivelului la învățătură al elevilor în anul școlar 1952/53".

Șefii secțiunilor de învățământ raionale pot înscrie pe ordinea de zi și un al doilea referat, consacrat uneia din cele mai actuale probleme ale muncii instructiv-educative din școli. Pentru referatul al doilea ministrul recomandă următoarele teme: realizarea de către școli și organele învățământului public a hotărîrilor Congresului al XI-lea al Comsomolului și ale Plenarei a VII-a a C.C. al Comsomolului; experiența activității școlilor în privința educării disciplinei conștiente a elevilor; experiența organizării muncii extrașcolare a elevilor; experiența pregătirii elevilor pentru activitatea practică în procesul învățământului din școală; experiența de muncă a celor mai buni diriginți. Pot fi desbătute și alte teme puse pe ordinea de zi din inițiativa secțiunilor de învățământ și a cadrelor didactice.

In secțiile pe clase și pe obiecte, învățători și profesorii vor asculta și discuta referatul „Căile de ridicare a calității predării, a calității cunoștințelor și a nivelului la învățătură al elevilor" (din fiecare clasă, pe materii) și vor face planificarea activității instructive pe primul semestru al anului școlar 1952/53.

Pe lângă aceasta se recomandă: să se discute cu învățătorii școlilor cu un post și cu două posturi problema organizării și desfășurării muncii didactice cu două sau mai multe clase; să se planifice pe lecții primele teme la limba rusă și matematică pentru clasele V—VII cu învățătorii care vin la aceste clase din școala elementară sau din școlile pedagogice; să se organizeze lecții practice de fizică, chimie, biologie și geografie, în conformitate cu materialul programei pe primul semestru; să se planifice activitatea învățătorilor care predau istoria și Constituția U.R.S.S.

După încheierea activității secțiilor pe clase și pe obiecte, trebuesc organizate consfătuiri cu directorii de școli și directorii de studii dela școlile elementare, medii și școlile tineretului muncitoresc, în scopul discutării celor mai actuale probleme de conducere a școlilor, precum și consfătuiri (pe clase și obiecte) cu învățătorii școlilor tineretului muncitoresc și ale tineretului dela sate, pentru planificarea materialului de învățământ pe primul semestru.

Ordinul obligă pe șefii secțiunilor de învățământ regionale și orășenești (de subordonare republicană), precum și pe miniștrii învățământului din republicile autonome să asigure prezența la consfătuiri a tuturor învățătorilor, profesorilor și directorilor școlilor elementare cu 4 clase și cu 7 clase, ai școlilor medii și ale școlilor tineretului muncitoresc și tineretului dela sate, a instructorilor superiori de pionieri și a cadrelor institutiilor extrașcolare de copii.

Primele „Consfătuiri din August" ale cadrelor noastre didactice

An de an, școala noastră își adună forțe noi pentru a putea duce cu tot mai mult succes la îndeplinire sarcina ei de bază — educarea comunistă a elevilor, pregătirea și instruirea omului nou al societății socialiste.

Buna desfășurare a activității instructiv-educative în școală depinde în cea mai mare măsură de temeinica pregătire a cadrelor didactice. De aceea, învățământul nostru acordă o grijă deosebită ridicării necontenite a nivelului ideologic și profesional al învățătorilor și profesorilor. Datorită aplicării pe scară din ce în ce mai largă a experienței sovietice, școala noastră a înregistrat o serie de succese pe acest drum. Consiliile pedagogice, cercurile pedagogice, cursurile de perfecționare a cadrelor contribue cu bune rezultate la ridicarea nivelului profesional al învățătorilor și profesorilor. Ca urmare, elevii sunt mai bine pregătiți, au un nivel mai ridicat de cunoștințe, au o atitudine nouă față de muncă, sunt mai disciplinați.

Examenele dela sfârșitul anului acesta au scos în lumină succesele multor învățători și profesori în predare, ca și în întreaga activitate desfășurată în școală. Realizările pe care le-a înregistrat școala noastră în anul încheiat s'au datorat grijii deosebite arătate învățământului de către Partid și Guvern. Hotărîrea din 16 August 1951 a contribuit la asigurarea condițiilor bune de muncă în acest an școlar; a deschis perspective pentru ridicarea continuă a nivelului muncii didactice. Congresul Învățătorilor a fost un prilej de largă răspândire a experienței înaintate. Cadrele didactice au fost sprijinite în activitatea lor din cursul anului de îndrumările metodice, de normele și instrucțiunile Ministerului Învățământului Public.

La baza succeselor din anul care s'a încheiat a stat deasemeni experiența câștigată de cadrele didactice, devotamentul lor pentru școală, dorința lor crescândă de a ridica învățământul pe trepte mereu mai înalte, interesul cu care învățătorii și profesorii au studiat și aplicat în munca lor de fiecare zi experiența școlii sovietice.

Succesele obținute trebue lărgite și întărite. Aceasta trebue să fie dorința arzătoare a tuturor celor ce muncesc în școală, dorință care să îndemne la o activitate neobosită, rodnică și creatoare, pe fiecare învățător și profesor.

Experiența sovietică ne-a arătat că un bun mijloc de îmbunătățire a muncii școlilor dela an la an este analiza în spirit critic și autocritic a rezultatelor anului încheiat, analiză pe baza căreia se trag concluzii pentru activitatea anului viitor. Cadrele didactice sovietice organizează de mulți ani asemenea analize în cadrul consfătuirilor care au loc în luna August.

Folosind această minunată experiență a școlii sovietice, Ministerul Învățământului Public organizează, începând din acest an, sub îndrumarea și cu sprijinul Partidului, consfătuiri raionale ale cadrelor didactice. Aceste consfătuiri se vor desfășura în zilele de 26—29 August. Pentru învățătorii și profesorii noștri, acesta este un eveniment deosebit de important, pe care se pregătesc să-l întâmpine cu cinste. Ei știu că aceste consfătuiri vor fi încă un minunat mijloc de cunoaștere a experienței înaintate, de înarmare a lor pentru o muncă mai plină de roade.

La primele noastre consfătuiri din August vor fi larg discutate atât rezultatele anului încheiat, cât și perspectivele anului viitor. Referatele și discuțiile ce vor avea loc, vor fi pentru șefii secțiilor de învățământ ai raioanelor un prilej de strânsă legătură cu cadrele didactice din raion, un prilej de a se sfătui cu învățătorii și profesorii asupra problemelor de care depinde îmbunătățirea calității muncii din fiecare școală. Rapoartele și discuțiile din ședințele plenare și pe secții vor trebui să analizeze temeinic munca instructiv-educativă desfășurată în raionul sau orașul respectiv.

La consfătuirile cadrelor didactice se vor desbate problemele importante și actuale ale școlii noastre, cum sunt îmbunătățirea predării, realizarea învățământului general obligatoriu, lichidarea complectă a analfabetismului, activitatea obștească a cadrelor didactice, întărirea contribuției lor la opera de transformare socialistă a agriculturii, activitatea organizațiilor de tineret și de pionieri, etc.

Consfătuirile vor trebui să facă cunoscute experiențele celor mai bune școli și cadre didactice, cele mai bune metode care au dus la îmbunătățirea predării, la înlăturarea repetenției, la realizarea disciplinei conștiente, la rezultate bune în munca obștească.

Referatul cel mai important care se va prezenta în cadrul consfătuirilor este cel privitor la situația învățământului în școlile din raion în anul școlar încheiat și la mijloacele ce trebue folosite pentru îmbunătățirea calității muncii instructiv-educative, prezentat de șeful secției de învățământ. Pentru întocmirea acestui referat, șeful secției de învățământ va căuta să cunoască în amănunt situația muncii în fiecare școală, metodele cele mai bune, nivelul cunoștințelor elevilor. Secția de învățământ va putea să explice din punct de vedere pedagogic cauzele succeselor sau lipsurilor, să pună în fața cadrelor didactice sarcini clare și concrete pentru viitor, să arate ce metode trebue folosite pentru ridicarea calitativă a muncii lor numai pe baza studierii temeinice a activității școlilor.

La consfătuirile cadrelor didactice se va prezenta deasemeni un referat despre activitatea organizațiilor U.T.M. și de pionieri cu privire la educarea comunistă a elevilor, precum și un referat în legătură cu predarea limbii române, a limbii ruse și a limbii materne în școlile noastre, în lumina învățăturii tovarășului Stalin despre lingvistică.

Colectivele care vor întocmi aceste referate vor căuta să se pregătească cu seriozitate, să strângă un material concret și bogat, pe care să-l prezinte nu sub forma unor date cifrice, ci ca o analiză pedagogică temeinică și adâncă a muncii în aceste domenii.

Referatul despre situația politică internațională trebue să contribue într'o măsură însemnată la educarea învățătorilor și profesorilor în spiritul luptei pentru pace, în spiritul urii neîmpăcate împotriva imperialiștilor americani, atâțători la un nou război și a slugilor lor, în spiritul solidarității cu toate popoarele lumii care luptă pentru pace și al dragostei pentru Uniunea Sovietică, conducătoarea lagărului păcii și al democrației.

Discuțiile ce vor avea loc pe marginea referatelor vor constitui o contribuție însemnată a cadrelor didactice la îmbunătățirea activității în anul viitor. Pentru aceasta ele vor trebui să se desfășoare la un înalt nivel critic și autocritic. Vor trebui arătate deschis și criticate cu curaj lipsurile; vor trebui arătate deasemeni căile care au dus la obținerea rezultatelor bune. Criticile, precum și propunerile învățătorilor și profesorilor vor ajuta secția de învățământ să organizeze și să conducă mai bine munca școlilor.

Scopul principal al consfătuirilor este schimbul de experiență. Din conținutul rapoartelor și discuțiilor, fiecare învățător și profesor va trebui să înțeleagă care sunt căile succesului, care sunt mijloacele cele mai bune pentru a ajunge la realizări, care sunt lipsurile ce trebue înlăturate. Pentru aceasta este necesar, ca în consfătuiri să fie prezentată concret și clar experiența celor mai înaintate cadre.

Prezentarea și discutarea experiențelor înaintate va avea loc în cadrul secțiilor pe specialități. Este necesar să se strângă și să se studieze dinainte, cu multă grijă, materialul care va fi prezentat în fața cadrelor didactice. In cadrul secțiilor se va discuta planul de învățământ și programa școlară la diferite materii, se va definitiva planificarea calendaristică pe primele două pătrare. Se vor face, deasemeni, aplicații practice în legătură cu unele lecții care prezintă oarecare dificultăți în predare, precum și unele experiențe de fizică, chimie etc. Este bine să se organizeze vizite la loturile școlare unde se desfășoară o muncă interesantă, la unele laboratoare și muzee școlare etc. In ședințele secțiilor trebue să se arate întreg sistemul de muncă al cadrelor fruntașe, procedeele și mijloacele concrete prin folosirea cărora ele obțin o înaltă calitate a cunoștințelor elevilor.

Consfătuirile din August sunt un mijloc însemnat pe care școala noastră îl are la îndemână pentru îmbunătățirea activității ei în scopul îndeplinirii cu succes a sarcinilor mari care îi stau în față, a sarcinilor trasate la Congresul Învățătorilor de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Consfătuirile din August ale cadrelor didactice au scopul să ajute școala, astfel ca munca în noul an să înceapă în condiții mai bune decât în anul trecut, să se asigure dela început o mai bună desfășurare a procesului instructiv-educativ.

Roadele primelor noastre consfătuiri din August depind de temeinicia, de seriozitatea cu care vom ști să pregătim aceste consfătuiri. In întâmpinarea lor, cadrele didactice trebue să-și analizeze încă odată munca depusă în cursul anului, în lumina documentelor de partid cu privire la devierea de dreapta, în lumina documentelor partidului cu privire la învățământ, pentru ca astfel discuțiile să aibă un caracter principial și combativ, să ajute la descoperirea și înlăturarea tuturor lipsurilor școlii noastre.

Pentru a face din consfătuirile din August un prilej de largă răspândire a experienței pedagogice înaintate, secțiile de învățământ trebue să strângă un bogat material concret din analiza rezultatelor muncii anului întreg. Secțiile de învățământ vor căuta să atragă la întocmirea referatelor pe cele mai bune cadre didactice care să prezinte un material bogat și bine studiat.

O grijă deosebită vor trebui să acorde secțiile de învățământ alcătuirii colectivelor de secții pe specialități și desemnării metodiștilor care să le conducă.

Pentru popularizarea experienței înaintate se vor organiza în cadrul consfătuirilor expoziții care să oglindească activitatea celor mai bune școli, instituții preșcolare și cadre didactice. Vor fi expuse cele mai bune referate ținute la ședințele consiliilor pedagogice, planuri de muncă calendaristice, anuale și pe pătrare, planurile lecțiilor deschise ale cadrelor didactice fruntașe, caete ale elevilor cu lucrări exemplare, material didactic confecționat de elevi sub conducerea cadrelor didactice, plante cultivate pe lotul școlar, gazete de perete ale elevilor etc. Materialul expoziției va fi strâns și pregătit sub conducerea metodiștilor cu experiență.

In vederea desfășurării în bune condițiuni a lucrărilor pregătitoare și a consfătuirilor din August ale cadrelor didactice, este necesar ca secțiile de învățământ să-și alcătuiască cu grijă planuri concrete, în care vor fi prevăzute toate măsurile ce trebue luate în acest scop. Pentru îndeplinirea acestui plan vor fi antrenate un număr cât mai mare de cadre didactice, dintre cele mai destoinice. Este necesar să fie mobilizate forțele unite ale oamenilor muncii din învățământ pentru buna organizare și desfășurare a primelor consfătuiri din August ale cadrelor noastre didactice. Vom reuși astfel să facem ca aceste consfătuiri să constitue un îndreptar în munca fiecărei educatoare și fiecărui învățător și profesor, un mijloc de ridicare a nivelului muncii din școală, pentru succese mai mari în activitatea instructiv-educativă a anului școlar viitor.

EUGENIU POPESCU

Indemn la muncă neprecupețită

Pentru mine, care muncesc în sectorul învățământului, proiectul noii Constituții înseamnă o întreită bucurie: acest proiect consfințește tripla eliberare: a cetățeanului, a femeii, a culturii.

Asigurarea dreptului la muncă are ca temelie și ca garanție — așa cum spune articolul 77 — desvoltarea socialistă a țării noastre, desvoltare care se află la baza politicii consecvente de pace. Munca asigurată și răsplătită, munca — chestiune de onoare și de bună stare generală, munca neîngrădită de niciuna din contradicțiile care duc la război — iată adevărata libertate cetățenească. Ea nu se află printre „libertățile" proclamate de constituțiile burgheze, „libertăți" care, nici câte sunt, nu mai cunosc respectul guvernelor înfeudate imperialismului; așa s'a putut ca un reprezentant al poporului francez, deputatul Jacques Duclos, să fie arestat și ținut în închisoare câteva săptămâni, în ciuda imunității parlamentare, „garantate" de constituția franceză.

Proiectul nostru de Constituție acordă femeii libertăți autentice și reale. Articolul 83 marchează deosebirea radicală care există între situația femeilor din lagărul păcii și situația celor din lumea capitalistă. La sesiunea 13-a a Comitetului Executiv al F.D.I.F., ținută de curând la București, delegatele din țările aservite au subliniat această deosebire. Ele au vorbit, printre altele, de profiturile imense pe care le scot acolo trusturile numai din diferența de salariu: în unele locuri, salariul plătit femeilor ajunge să fie, la muncă egală, o jumătate sau chiar o treime din cel plătit bărbaților, salariu care, nici el, bine înțeles, nu e altceva decât un salariu de exploatare. Ele au povestit cum, în India, de pildă, din lipsa de ocrotire socială, mai mult de jumătate din copii mor în primele luni de viață. Femeilor din țările capitaliste le e interzis să apere viața copiilor lor, fie și numai vorbindu-le de pace. O mamă din Statele Unite a fost considerată „nedemnă" de a-și crește copiii — și aceștia i-au fost luați de autorități — pentru că ea le prezenta ca reprobabil războiul american din Coreea.

Ziarele și revistele franceze ne aduc vești din ce în ce mai revoltătoare asupra situației din învățământul de toate gradele și, în special, din cel universitar, în Franța. Multe clădiri de școli — și ele nu sunt prea numeroase, căci reconstruirea de după război a fost departe de a întrece ritmul necesităților — sunt folosite pentru cazarea trupelor sau depozitelor militare americane. Pregătirile de război, impuse de imperialiști — care au pus Franța, în privința sumei rezervate în buget culturii, pe aceeași treaptă cu Spania lui Franco — au dus și la militarizarea instituțiilor de învățământ, unde se încearcă acum direct, prin „conferințe" și „informații", recrutarea cadrelor tinere pentru războiul colonial. Cât despre conținutul învățământului, el se resimte nu numai de falsificarea științifică imprimată de capitalismul autohton, dar și de influența unor lucrări și unor profesori americani, care introduc masiv teorii cosmopolite și șovine. Se face mare caz de psiho-analiză. Un studiu despre poetul Heine e considerat dăunător.

Pentru cine cunoaște toate acestea, cât de măreț, în simplitatea lui, sună articolul 80 din proiectul Constituției noastre, care nu se mulțumește numai să enunțe dreptul la învățătură al tuturor cetățenilor din R.P.R., ci arată și mijloacele prin care se asigură acest drept.

In cuvântarea ținută la Congresul Învățătorilor din Aprilie 1952, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a anunțat Hotărîrea partidului și guvernului de a clădi în București un centru universitar, care să cuprindă, pe lângă o nouă clădire a Universității „C. I. Parhon", clădiri pentru un număr de institute tehnice de învățământ superior. Și putem fi siguri că așa va fi.

Astfel, cresc și se desvoltă, odată cu economia socialistă, forțele culturale ale țării noastre, datorită aplicării politicii leniniste-staliniste în regimul de democrație populară.

Iată de ce un om al muncii din sectorul învățământului — ca, de altfel, din orice sector — găsește motive de bucurie la fiecare rând al proiectului noii Constituții. Așa după cum găsește, în acest proiect, îndemnul viu la o muncă neprecupețită, care să consolideze realizările poporului nostru muncitor — condus de Partidul Muncitoresc Român — și să le ducă mai departe, sub soarele păcii, în bucuria belșugului.

Teodosia Ioachimescu-Graur
conferențiară universitară

Chezășia drepturilor și libertăților noastre

Pașii miilor de absolvenți ai școlilor medii din toată țara se îndreaptă azi spre institutele și universitățile patriei noastre. Elanul lor tineresc este înflăcărat de mărețele și luminoasele perspective deschise în fața lor de statul nostru de democrație populară. La intrări, pe culuare, în sălile de cursuri ale tuturor universităților și institutelor noastre de învățământ superior, ei sunt întâmpinați de lozinci care cuprind fragmente din noul proiect de Constituție, arătând în formulări simple, lipsite de formalismul caracteristic constituțiilor burgheze, că cetățenii Republicii Populare Române au dreptul la învățătură.

Oricare om al muncii din patria noastră este mândru de drepturile și libertățile pe care i le acordă proiectul de Constituție. Dar proiectul de Constituție nu se mărginește numai la înscrierea lor. In genere, constituțiile statelor burgheze nu uită să înscrie drepturi și libertăți în cuprinsul lor. Dar ele rămân simple vorbe goale, lipsite de conținut. Oamenii muncii din țările capitaliste nu se pot bucura niciodată de aceste „drepturi" și „libertăți". Deosebirea esențială dintre constituțiile burgheze și Constituția noastră constă în faptul că, dacă primele rămân la înscrierea formală a drepturilor și libertăților, Constituția noastră străbate centrul de greutate pe garantarea efectivă și reală a lor.

Fiii și fiicele oamenilor muncii, al căror glas tineresc răsună azi sub bolțile universităților și institutelor de învățământ superior din patria noastră, știu nu numai că au dreptul la învățătură, dar că aceasta devine o realitate materială, prin sistemul de burse, cantine și cămine, care le asigură viitorilor studenți condiții optime pentru studiu. In acest fel, sunt deschise pentru fiii celor ce muncesc toate drumurile spre cele mai înalte foruri de cultură.

Astăzi, studentul din patria noastră nu mai este nevoit să locuiască într'o mansardă dărăpănată, să-și chinuiască ochii citind la lumina unei lumânări, ca pe timpurile burghezo-moșierimii, căci căminul este acum la dispoziția lui.

Studentul din patria noastră nu mai trebue să muncească noaptea, ca în țările capitaliste, pentru a-și potoli foamea. Numeroasele cantine îi asigură astăzi o hrană suficientă. Toate condițiile pentru studiu sunt la îndemâna celor ce vor să studieze.

Drepturile și libertățile înscrise în proiectul de Constituție presupun însă sarcini și obligații mari.

Cadrele didactice din învățământul superior au menirea de a nu precupeți nici un efort, de a depune toate străduințele, pentru o cât mai temeinică și mai înaltă pregătire a viitorilor constructori ai socialismului.

Intreaga atenție a cadrelor didactice din învățământul superior trebue îndreptată spre creșterea tineretului în spiritul devotamentului pentru măreața cauză a proletariatului, pentru înarmarea tineretului cu temeinice cunoștințe, pentruca mâine să poată conduce spre noi victorii patria noastră.

Cei care mâine vor păși pe băncile universităților și vor începe un nou an de studiu au datoria sfântă de a depune toate eforturile pentru a întâmpina noua Constituție prin noi cuceriri la învățătură, prin noi succese în muncă, pentru viitorul fericit al patriei noastre dragi.

Ion Busuioc
asistent universitar

Spre noi succese

Oamenii muncii din patria noastră întâmpină cu entuziasm proiectul Constituției Republicii Populare Române, Constituția marilor realizări ale poporului muncitor.

In urma eliberării țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, poporul muncitor a realizat sub conducerea Partidului clasei muncitoare, succese nemaiîntâlnite în istoria sa, a pornit pe drumul construirii unei noi orânduiri — orânduirea socialistă.

Proiectul noii Constituții a Republicii Populare Române consfințește drepturile câștigate de oamenii muncii, dreptul la muncă, dreptul la odihnă, dreptul la asigurarea materială în caz de boală sau incapacitate de muncă, libertatea conștiinței și presei, dreptul la învățătură.

Proiectul noii Constituții a Republicii Populare Române prevede că „Cetățenii Republicii Populare Române au dreptul la învățătură" și asigură acest drept prin existența învățământului de stat, elementar general, obligatoriu și gratuit, precum și prin acordarea de burse de stat studenților și elevilor merituoși.

In anii regimului de democrație populară s'au construit tot mai multe școli, numărul elevilor și studenților crește în fiecare an, iar numărul analfabeților a scăzut la mai puțin de jumătate față de cel de pe vremea regimului burghezo-moșieresc.

In urma reformei învățământului și prin Hotărîrile partidului și guvernului, cadrele didactice se bucură de drepturi largi și au asigurate un nivel de muncă și de trai care nu ar fi putut fi câștigate în condițiile stăpânirii capitaliste.

Inalta prețuire de care ne bucurăm, posibilitățile ce le avem pentru ridicarea nivelului politic și profesional sunt puternice imbolduri în munca noastră.

Avem datoria de a contribui cu toate forțele noastre la continua întărire a patriei noastre, muncind însuflețit pentru educarea viitorilor constructori ai socialismului.

Să educăm copiii în spiritul dragostei față de munca creatoare, vajnici apărători ai cuceririlor poporului muncitor, vajnici apărători ai păcii.

Să educăm copiii în spiritul dragostei fierbinți față de scumpa noastră patrie, față de eliberatoarea noastră, marea Uniune Sovietică și față de cel mai iubit prieten al poporului nostru — marele Stalin.

Proiectul de Constituție sporește forțele noastre în lupta pentru construirea socialismului în patria noastră dragă, în lupta pentru împunerea păcii.

Vasile Poalelungi
învățător decorat cu „Medalia Muncii"

Autoimpunerile în sprijinul școlii

Țăranii muncitori din comuna Bălcăuți, raionul Rădăuți, au depus cu bucurie sumele fixate prin autoimpunere, sume destinate confecționării de mobilier și material didactic pentru școala în care învață copiii lor.

Sfatul popular al comunei a repartizat un fond pentru cumpărarea următoarelor materiale necesare școlii: 100 bănci, 4 catedre, 4 scaune pentru catedre, o masă lungă cu 14 sertare pentru cancelarie, 10 scaune pentru cancelarie, un birou, dulapuri pentru biblioteca școlii și pentru detașamentul de pionieri, aparate pentru laborator, 4 table, 4 dulapuri mai mici pentru clase, 10 măsuțe și băncuțe și 2 dulapuri pentru grădinița de copii.

Contribuția țăranilor muncitori din comuna Bălcăuți, raionul Rădăuți, la ridicarea vieții material-culturale a satului lor, căldura cu care au răspuns la apelul sfatului popular sunt dovezi grăitoare ale dragostei pentru cultură a oamenilor muncii, dovezi ale patriotismului lor înflăcărat.

Din experiența muncii școlilor

Legătura dintre predare și practică

Una dintre problemele cele mai însemnate care se pun astăzi în fața școlilor noastre este aceea de a da elevilor cunoștințe strâns legate de practica construirii socialismului, de a-i învăța să-și pună aceste cunoștințe în slujba poporului muncitor.

„Elevii pe care-i creșteți în școală — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor, — **vor fi mâine stahanoviști, tehnicieni, pedagogi, savanți. Școala este isvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. De aceea, este necesar ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție".**

Aplicând pe scară largă experiența școlii sovietice în acest domeniu, învățătorii și profesorii școlilor din orașul Bacău au folosit multe metode bune de muncă în vederea legării lecțiilor lor de practica construcției socialiste. Rezultatele obținute la examene în cele mai multe școli din orașul Bacău, răspunsurile date de elevi în cadrul acestor examene au dovedit că legătura cu practica a fost o preocupare continuă și rodnică a majorității învățătorilor și profesorilor. Unele dintre consiliile pedagogice ale școlilor, ca de pildă consiliul pedagogic al școlii medii de fete, au urmărit îndeaproape această problemă, discutând-o în numeroase ședințe. Faptul acesta a dus la generalizarea în școală a experiențelor pozitive în ceeace privește legarea predării de viață. Astfel, la mai toate obiectele s'au folosit o serie de metode bune, care au dus la însușirea temeinică a cunoștințelor. Pentru a ajuta pe eleve să înțeleagă importanța planului de electrificare, de exemplu, profesoara de fizică le-a îndrumat să lucreze o sugestivă hartă a țării, cu localitățile unde se construiesc hidrocentrale și termocentrale. Deasemeni, elevele acestei școli au lucrat numeroase aparate de fizică.

Și profesoara de științe naturale dela această școală a acordat o deosebită însemnătate activității practice a elevelor. Unele lecții de biologie la clasele VIII—XI s'au ținut chiar la expoziția „Evoluția omului", ceeace a determinat o serioasă ridicare a nivelului de cunoștințe al elevelor.

Metode juste pentru legarea lecțiilor de viață a folosit și profesoara de limba română a școlii medii de fete, care a îndrumat elevele clasei a VI-a să culeagă material folcloristic din satele unde și-au petrecut vacanța.

Una dintre metodele cele mai larg folosite în școlile din orașul Bacău a fost aceea a muncii în laborator, a activității experimentale a elevilor. La școala medie de băieți, de exemplu, în cadrul lecțiilor de fizică dela clasa a XI, profesorul a folosit aparatul de proecție cu ajutorul căruia a făcut cunoscut elevilor un bogat material referitor la planul de electrificare, exemplificând cu date realizările dela Hidrocentrala „V. I. Lenin" din Bicaz, dela termocentrala „Gh. Gheorghiu-Dej" din Doicești, etc. Elevii din cercul de fizico-chimice al clasei a VII-a dela aceiași școală au făcut numeroase experiențe în laborator.

La aproape toate școlile s'au întocmit numeroase planșe, s'au făcut preparate anatomice, s'au alcătuit insectare și ierbare precum și colecții petrografice. Profesorul de matematică al clasei a VII-a dela școala medie de băieți a arătat la lecțiile de geometrie importanța racordării liniilor în problemele de arhitectură și de construcții pe marile șantiere.

La școlile medii de fete și de băieți, elevele și elevii au studiat încolțirea plantelor, au urmărit experiențele privitoare la efectul diverselor tipuri de îngrășăminte asupra desvoltării plantelor. La fel au lucrat și cadrele didactice dela școala elementară nr. 11, care au antrenat elevii în campania de distrugere a gândacilor de colorado, de plivire a grâului și de amenajare a parcului orășenesc. Deasemeni, elevele dela școala pedagogică de fete au făcut practică agricolă pe lotul școlii, aplicând cele învățate la lecțiile de botanică și biologie și cultivând legume necesare cantinei.

Multe lecții de științe naturale și geografie au fost ținute în mijlocul naturii. Folosind cele învățate în metodicele sovietice, profesorul de geografie dela școala pedagogică de băieți, a construit cu ajutorul elevilor din cercul de geografie, un interesant „teren geografic". Astfel, elevii acestei școli au putut urmări practic o serie de chestiuni cum sunt direcția meridianului și a paralelei locului, altitudinea orașului, unghiul de înclinație al stelei polare, etc. La aceiași școală, elevii au făcut experiențe de preparare a ploii și zăpezii artificiale și au urmărit experimental formarea munților.

Elevii clasei a XI-a dela școala medie de băieți au fost îndrumați să-și alcătuiască un „Jurnal de lectură", care i-a ajutat mult în studiul literaturii. Numeroși învățători și profesori au folosit larg materialul ajutător la lecții. Astfel, profesorul de limba română dela școala pedagogică de băieți a folosit fonograful la lecțiile despre formarea limbii. Ascultând texte din diferite colțuri ale țării, elevii și-au dat seama de bogăția fondului principal de cuvinte al limbii noastre și au înțeles mai bine învățătura tovarășului Stalin privitoare la lingvistică. Profesorul de istorie dela școala pedagogică de băieți a folosit numeroase planșe și documente, texte literare, etc.

Vizitele și excursiile au contribuit mult la legarea teoriei cu practica în munca școlilor din Bacău.

La școala medie tehnică de Drumuri și Poduri, profesorul de desen tehnic și tehnologia materialelor a folosit cu grijă observațiile elevilor pe șantierul școlii sau în vizitele cu caracter documentar la diferite întreprinderi ca: turnătoria, fabrica de cărămizi, fabrica de cherestea, la șantierele de construire a unui pod de fier și a unui pod de lemn, etc. Deasemeni, elevii anului I dela aceiași școală au făcut, după examene, timp de 6 zile vizite cu caracter documentar la I.M.S., la șantierul din Mărgineni, etc.

Profesoara de limba română dela școala medie tehnică de drumuri a condus elevii la conferințe cu subiect literar, la teatru, la cinematograf, dându-le explicații în legătură cu problemele ridicate în cadrul acestor manifestări.

Este necesar ca aceste metode pozitive de muncă să fie extinse în toate școlile. Din păcate, mai sunt unii profesori ale căror lecții sunt abstracte, rupte de viață, de problemele construcției noastre socialiste. Nu întâmplător astfel de profesori au un mare număr de elevi cu un nivel scăzut de cunoștințe.

Dacă elevii clasei a VI-a dela școala nr. 4 băeți au dat la examenul de geografie răspunsuri mecanice, aceasta se datorește, în bună parte, faptului că profesoara n'a folosit la lecții hărțile și nici alt material didactic. Pentrucă profesoara de geografie dela clasa a VI-a dela școala medie de băieți a predat lecții abstracte, rupte de realitate, elevii au noțiuni foarte confuze asupra luptei pentru libertate pe care o duc popoarele din colonii.

Profesoara de științe naturale dela clasa a VI-a a școlii nr. 6 de băieți a repetat cu elevii un întreg capitol din botanică fără a folosi nici un fel de material didactic. Rezultatul acestei predări seci, abstracte, s'a oglindit în răspunsurile foarte slabe date de elevi. Același lucru s'a întâmplat la clasa a VII-a a școlii pedagogice de băeți, unde profesorul a predat o lecție despre roci fără a folosi niciun material ilustrativ, cu toate că muzeul școlii avea colecții destul de complecte.

Nu toate școlile din orașul Bacău au organizat bine munca în laborator. Altele nu și-au întocmit măcar un cât de modest muzeu de științe naturale, iar altele nu păstrează în condiții bune materialul didactic.

Multe dintre consiliile pedagogice ale școlilor din orașul Bacău n'au desbătut problema legăturii predării cu practica, cu viața. In niciuna din cele 25 ședințe ale consiliului pedagogic ținute la școala de 7 ani nr. 1 de băeți nu s'a discutat nimic concret referitor la legătura dintre predare și practică.

Secției de învățământ a orașului Bacău îi revin sarcini însemnate în vederea ridicării nivelului muncii cadrelor didactice în acest domeniu. Secția de învățământ are datoria să îndrume serios, prin inspectorii săi, munca colectivelor didactice, să generalizeze experiențele fruntașilor în ceeace privește legarea predării de viață.

Secția de învățământ nu s'a preocupat de această problemă în cursul anului încheiat, n'a dat indicații suficiente cu privire la folosirea muzeelor, laboratoarelor, a muncii practice cu elevii, etc. Este necesar ca perioada vacanței să fie din plin folosită pentru rezolvarea acestor probleme.

Laboratoarele, muzeele, colecțiile trebue să fie cât mai bine organizate, încă din timpul verii. In planificarea muncii pentru anul ce vine, secția de învățământ ca și direcțiile școlilor trebue să treacă neapărat și urmărirea problemelor privind legătura predării cu practica. Pedagogia sovietică ne învață că munca practică a elevilor, organizată rațional, condusă metodic, subordonată problemelor didactice și educative ale școlii, legată de studiul teoretic, întărește dorința elevilor de a cunoaște, face învățătura mai atractivă, contribue la însușirea conștientă a cunoștințelor, ajută la formularea concluziilor și a generalizărilor științifice, crează deprinderea de a aplica, în mod conștient, cunoștințele în practică și impune activității elevilor un caracter creator.

Explicând elevilor fenomenele vieții, învățându-i să transforme realitatea pe baza științei marxist-leniniste, școala participă direct la marea luptă pentru construirea socialismului în patria noastră.

DUMITRU ALMAȘ

Curs de instructaj pentru organele sindicale nou alese

Membrii sindicatelor de învățământ și-au ales de curând organele conducătoare. Alegerile sindicale au scos în evidență succesele obținute de sindicate, dar totodată au scos la iveală și o serie de lipsuri care au frânat bunul mers al muncii sindicale. Pentruca aceste lipsuri să fie de îndată înlăturate, pentruca sindicatele să devină un sprijin puternic al cadrelor didactice, în ceea ce privește îndrumarea procesului de învățământ, a muncii culturale etc., Uniunea Sindicatelor de Învățământ, la inițiativa Confederației Generale a Muncii, a organizat un curs, în cadrul căruia vor fi instruiți un număr de 111 membri ai comitetelor sindicale regionale nou alese. Aceste cadre, întoarse în regiunile respective, vor organiza la rândul lor cursuri pentru cadrele sindicale ale comitetelor raionale și apoi ale grupelor sindicale, astfel, ca până la 1 Octombrie toate organele conducătoare sindicale să fie instruite în ceeace privește problemele sindicale și în special desfășurarea muncii practice.

Pentru o cât mai bună desfășurare a cursurilor s'a format dintru început un colectiv de organizare care să asigure condițiile materiale (cazare, masă, etc.). Cursanții au fost împărțiți pe seminarii, care lucrează sub îndrumarea directă a câte unui asistent. Tot în cadrul grupei, a fost ales un responsabil de grupă care-l ajută pe asistent în muncă, care ține legătura între grupă și colectivul de conducere, rezolvă problemele din cadrul grupei, conduce activitatea din afara orelor de curs (organizează vizitarea de expoziții, vizionarea de filme etc.).

In timp de zece zile cât vor dura cursurile, vor fi predate 11 lecții, 4 cu caracter general, iar celelalte cu caracter practic, privind munca pe comisii de probleme. Pentru prima dată în cadrul Uniunii Sindicatelor de Învățământ se vor discuta sarcinile comisiei muncii de masă în producție, adică sarcinile comisiei care se va ocupa în mod efectiv de procesul de învățământ. Se va discuta apoi despre munca culturală, munca organizatorică, despre sarcinile sindicatelor pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice, despre munca administrativ-financiară, despre problema asigurărilor sociale etc.

Un accent deosebit se pune pe seminarii, unde fiecare cursant vine cu experiența lui proprie, cu munca lui practică. Dar și în afara orelor de studiu, timpul este planificat. In orele libere, cursanții, constituiți în grupe, vor viziona filme, vor vizita expoziții, Palatul pionierilor, Combinatul poligrafic „Casa Scânteii".

Timpul liber ar putea să fie și mai bine folosit, dacă cursanții nu ar trebui să facă în fiecare zi câteva drumuri, dela Universitatea „C.I Parhon" unde se țin cursurile, la cantină și apoi la locul de cazare, care sunt la mare distanță unul de altul.

Intorși dela aceste cursuri, cu cunoștințe sporite, membrii comitetelor sindicale regionale vor transmite și mai departe experiența lor, trecându-se în felul acesta la un nou ritm de muncă.

Despre activitatea consiliilor pedagogice

Munca în consiliile pedagogice constitue un factor important în asigurarea unei juste desfășurări a procesului de învățământ. Experiența școlii sovietice ne învață că rezultatele muncii instructiv-educative oglindesc în mare măsură justa organizare a ședințelor consiliului pedagogic, grija pe care cadrele didactice o acordă acestei forme a muncii școlare. Consiliul pedagogic trebue să fie un laborator în care se confruntă metode, se desfășoară lupta de opinii pentru realizarea unei cât mai înalte calități a activității instructiv-educative.

Introducerea consiliilor pedagogice în școlile noastre, după exemplul școlii sovietice, a determinat o reală îmbunătățire a activității didactice. Consiliile pedagogice din școlile noastre caută mijloacele cele mai potrivite pentru a ridica nivelul ideologic-științific al predării, pentru a realiza un învățământ realist, legat de viață, pentru a forma din fiecare elev omul comunist de mâine. Rezultatele bune ale muncii dusă în consiliile pedagogice se verifică prin succesele obținute de majoritatea școlilor noastre. Consiliile pedagogice au reușit, în mare măsură, să îndrumeze munca creatoare a cadrelor didactice.

La școlile din raionul Tudor Vladimirescu din București, în anul școlar 1951-1952 s'a observat, în general, preocuparea de a desbate, în referate și discuții, problemele cele mai importante ridicate de munca școlară. Acolo unde s'a muncit intens au fost înlăturate discuțiile formale, generale, neprecise și s'au făcut propuneri clare, concrete, s'au luat hotăriri precise, s'a urmărit îndeaproape stricta lor aplicare.

Folosirea experienței înaintate a pedagogiei sovietice a constituit o preocupare permanentă pentru majoritatea consiliilor pedagogice ale școlilor din acest raion. Invățătorii și profesorii au arătat, în ședințele consiliilor pedagogice, rezultatele muncii lor în urma folosirii metodelor sovietice de predare. Astfel, la școala medie de băeți nr. 2 s'a ținut, în cadrul consiliului pedagogic, un ciclu de referate cu tema: „Cum m'a ajutat pedagogia sovietică în munca de predare a materiei". S'au arătat cu acest prilej progresele realizate de pedagogia sovietică prin legătura strânsă între teorie și practică, subliniindu-se sarcina ce revine cadrelor noastre didactice de a folosi în munca lor metodele înaintate ale școlii sovietice.

La școlile unde cadrele didactice au înfăptuit sarcinile trasate în consiliile pedagogice s'a constatat o vizibilă îmbunătățire a procesului de învățământ. Astfel, consiliul pedagogic al școlii medii nr. 4 de fete a discutat în luna Aprilie situația la învățătură a elevelor clasei a XI-a B, unde erau 19 eleve corigente și 4 repetente. Prin aplicarea hotăririi consiliului pedagogic, care prevedea o mai atentă organizare a grupelor de învățătură, la sfârșitul anului numărul elevelor corigente a scăzut la opt.

Referate strâns legate de problema îmbunătățirii muncii didactice s'au ținut în multe școli cu rezultate bune. Astfel, la școala elementară din comuna Cățelul au fost larg desbătute problemele luptei împotriva rămânerii în urmă la învățătură și ale formării deprinderilor pentru munca independentă a elevilor, iar la școala medie de fete nr. 4, un referat a tratat despre formarea stilului de muncă al elevelor.

O problemă larg desbătută în consiliile pedagogice a fost aceea a disciplinei. La școala elementară de băeți nr. 1, această temă a revenit în nenumărate rânduri în discuțiile consiliului pedagogic, propunându-se soluții concrete în ceeace privește felul cum trebue realizată disciplina conștientă și liber consimțită a elevilor.

Deasemenea, majoritatea consiliilor pedagogice din școlile raionului Tudor Vladimirescu au discutat problema colaborării strânse cu organizațiile de tineret. In acest scop, într'o ședință a consiliului pedagogic dela școala pedagogică de băeți nr. 2, secretarul organizației U.T.M. pe școală a prezentat un raport privind munca la învățătura a elevilor și a expus planul de activitate al organizației U.T.M. pe perioada următoare. Consiliul pedagogic a apreciat sprijinul real pe care organizația de bază U.T.M. l-a dat școlii în mobilizarea maselor de elevi la învățătură, iar profesorii școlii au înțeles că a sprijini organizația U.T.M. înseamnă a sprijini propria lor muncă, munca de educare comunistă a tinerei generații. In urma discuțiilor s'a fixat o linie unică de activitate, ceeace a contribuit la întărirea colaborării între școală și organizația de tineret. Deasemeni, la școala de 7 ani de fete nr. 46, o ședință a consiliului pedagogic a fost consacrată problemelor colaborării cu organizația de pionieri, prelucrându-se broșura „Indrumări în munca cu pionierii".

Pe lângă aceste realizări, în activitatea consiliilor pedagogice dela școlile din raionul Tudor Vladimirescu există și o serie de lipsuri însemnate. Se constată deficiențe în organizarea ședințelor, problemele nefiind întotdeauna legate de etapa școlară respectivă. Uneori, temele tratate în ședința consiliului pedagogic sunt prea numeroase, ceeace face ca rapoartele să fie superficiale, discuțiile formale și grăbite. O ședință a consiliului pedagogic de la școala de fete nr. 1 bis a avut în ordinea de zi 11 puncte. E ușor de înțeles în ce măsură au fost adâncite problemele în această ședință.

Există deficiențe și în privința calității discuțiilor. Propunerile ce se fac în ședință nu sunt totdeauna concrete, iar o mulțime de ședințe s'au încheiat fără a se fi luat hotăriri precise, ceeace a micșorat contribuția consiliului pedagogic în îmbunătățirea muncii. O dovadă a neînțelegerii importanței consiliului pedagogic este neglijența și graba cu care sunt redactate unele procese verbale, ce nu reușesc să oglindească în mod precis conținutul ședinței. Astfel de procese verbale superficiale au fost încheiate la școala de 7 ani nr. 2 de băeți, la școala pedagogică de băeți nr. 2 etc.

Un aspect negativ în activitatea consiliilor pedagogice îl constitue insuficienta preocupare pentru extinderea metodelor profesorilor fruntași în munca tuturor cadrelor didactice din școală. Așa de pildă, rezultatele bune obținute în muncă de unii profesori dela școala pedagogică de băeți nr. 2 nu au fost generalizate în cadrul consiliilor pedagogice, deși experiența lor merita să devină un bun al tuturor cadrelor didactice.

Insuficienta folosire a criticii și autocriticii a dus la neadâncirea cunoașterii și combaterii lipsurilor în muncă la multe din consiliile pedagogice. O parte dintre învățători și profesori nu iau atitudine critică în anumite probleme, pentru a nu produce supărări celor vizați. Impăciuitorismul, lipsa de curaj în combaterea lipsurilor, concesiile reciproce, au frânat în mare măsură munca didactică, răpind unor consilii pedagogice însăși funcția lor de bază, ca mijloc de îmbunătățire continuă a activității.

Astfel, la școala din comuna Cățelul, deși unii diriginți observau abateri în munca unor profesori, la consiliile pedagogice „nu aveau nimic de spus", rezervând dreptul de a face critică doar directorului școlii. Lipsă de principialitate în folosirea criticii și autocriticii s'a observat deseori și la școala de băeți din Dudești, ca și la alte școli.

La școala medie de fete nr. 4, când sunt combătute în consiliul pedagogic anumite lipsuri, unele profesoare criticate nu înțeleg rolul constructiv al criticii și se socot nedreptățite, demobilizate în muncă. Așa stau lucrurile, de pildă, cu tovarășele Togan și Teodorescu.

Studierea și adâncirea recentelor documente ale partidului nostru, care pun în fața oamenilor muncii sarcina desvoltării criticii și autocriticii, trebue să ducă la înlăturarea acestor lipsuri. Este necesar să ne însușim o atitudine sănătoasă, plină de răspundere, atât față de munca personală cât și față de munca întregului colectiv.

Lipsurile care se vădesc în activitatea consiliilor pedagogice se datoresc, în mare parte, și faptului că secțiunea de învățământ a raionului, ca și secțiunea de învățământ a Capitalei, nu s'au preocupat de controlul și îndrumarea acestei activități, n'au dat cadrelor didactice și directorilor indicații cu privire la tematica, organizarea și desfășurarea ședințelor consiliului pedagogic. Deasemeni, nici inspectorii generali ai M.I.P. n'au îndrumat munca școlilor în acest domeniu, iar „Gazeta Învățământului" n'a publicat decât foarte rar materiale legate de problemele activității consiliilor pedagogice.

Cu toate lipsurile care au existat în activitatea unor consilii pedagogice, acestea au avut un rol însemnat în ridicarea calității învățământului la școlile din raionul Tudor Vladimirescu, au contribuit la sprijinirea cadrelor tinere, la formarea spiritului de răspundere colectivă, la ridicarea calificării pedagogice a învățătorilor și profesorilor.

Ședințele consiliului pedagogic pentru pregătirea deschiderii noului an școlar trebue să se bazeze pe analiza serioasă a muncii din anul școlar trecut, trebue să însemne o cotitură în munca didactică. Cu cea mai mare atenție trebue luate măsuri pentru aplicarea Hotăririi Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea școlilor în vederea deschiderii anului școlar 1952-1953.

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, care se vor desfășura în luna August, vor determina o reală îmbunătățire a activității consiliilor pedagogice. Acestea trebue să-și organizeze astfel munca în anul viitor, încât să răspundă sarcinilor pe care le-a trasat școlilor tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor.

Rolul de frunte în desfășurarea la un înalt nivel a ședințelor consiliului pedagogic îi revine directorului care trebue să aducă în discuția acestuia problemele esențiale ale muncii din școala respectivă, să conducă cu pricepere discuțiile, combătând energic lipsurile, descoperind și încurajând elementul nou, în desvoltare, transformând în hotăriri ceeace e necesar. In felul acesta activitatea consiliului pedagogic contribue la educarea cadrelor didactice în spiritul principialității și al răspunderii în muncă, mobilizându-le pentru a duce la bun sfârșit sarcinile ce le revin pentru mersul înainte al muncii în școală.

Planificând și organizând, în colaborare cu întregul colectiv didactic, ședințele consiliului pedagogic, directorul școlii trebue să urmărească cu atenție rezultatele acestei munci în îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, în ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, în desfășurarea activității extrașcolare. O deosebită importanță trebue acordată popularizării în consiliile pedagogice a experienței înaintate a cadrelor didactice fruntașe, studiindu-se mijloacele prin care această experiență să poată deveni un bun al tuturor.

Folosirea criticii și autocriticii trebue să străbată ca un fir roșu, conducător, întreaga activitate a consiliului pedagogic, fiind o condiție de bază pentru îmbunătățirea muncii. Cu cel mai mare interes trebue să analizeze consiliul pedagogic măsurile pentru îndeplinirea directivelor Partidului și Guvernului cu privire la școală, precum și instrucțiunile M.I.P.

Ordinea de zi a unei ședințe de consiliu pedagogic nu trebue alcătuită la întâmplare. Temele alese trebue să oglindească problemele cele mai urgente ale învățământului, să fie strâns legate de condițiile specifice din școală. Discuțiile trebue să ilustreze în mod concret frământările, viața școlii respective la un moment anumit. O deosebită atenție trebue acordată strictei aplicări a hotăririlor consiliului pedagogic, care nu trebue să fie date uitării, înmormântate într'un dosar, ci să călăuzească munca cadrelor didactice spre noi succese.

LAZĂR DINESCU

Cadrele didactice luptă pentru transformarea socialistă a agriculturii

Învățătorii și profesorii din raionul Caracal desfășoară o activitate susținută în rândurile țărănimii muncitoare. În raion s'au organizat 13 cercuri agrotehnice în cadrul cărora învățătorii au desfășurat o muncă stăruitoare și rodnică. Ca exemplu poate fi dat cercul din comuna Bucinișu, condus de directorul școlii elementare din comună. Ca urmare a conferinței „Polenizare artificială" expusă în fața țăranilor muncitori adunați la căminul cultural, învățătorii au și trecut la punerea în practică a celor expuse, polenizând artificial diferite plante. Deasemeni, la cursul agrozootehnic transmis prin radio, învățătorii din comuna Zănoaga, au dat după fiecare lecție explicații cu ajutorul planșelor. Ei au ajutat deasemeni pe țăranii muncitori să pună în practică cele ascultate. De pildă, un țăran mijlocaș a fost ajutat să-și facă, după metode noi, o platformă de gunoi și o răsadniță, din care a dat răsaduri și altor țărani pentru grădinile lor de zarzavat.

Învățătorii din raionul Caracal acordă o atenție deosebită organizării loturilor experimentale de pe lângă școli. Astfel de loturi s'au înființat la școala medie de băeți „Ioniță Asan", la școala pedagogică de fete precum și la școala elementară din comuna Bucinișu. Datorită activității pe lotul școlar, elevii au putut vedea avantagiile însămânțării la timp a plantelor. Nu numai elevii care au lucrat în aceste grădini dar chiar vizitatorii s'au convins în mod practic de faptul că iarovizarea duce la scurtarea perioadei de vegetație și că plantele iarovizate dau recolte mai bogate. Elevii au urmărit îndeaproape influența hibridizării pe cale vegetativă la diferite varietăți de fasole și cucurbitacee.

În înființarea gospodăriilor agricole colective din comunele Apele-Vii și Celaru, sprijinul acordat de învățători și profesori a fost deosebit de însemnat ; iar în comunele Nește, Amărăștii de jos, Slăveni și Preajba învățătorii au contribuit la înființarea întovărășirilor agricole.

O activitate deosebit de rodnică a depus învățătoarea Gheorghița Zamfirescu, deputată în sfatul popular comunal. Ea a contribuit la înființarea gospodăriei agricole colective din comuna Apele-Vii. Nu e fost zi în care această învățătoare să nu fi dus muncă de lămurire, fie în cadrul căminului cultural, fie la organizația U.F.D.R. din comună. Nu se descuraja dacă nu reușea să convingă azi o femeie ; începea mâine din nou și până n'a văzut că se înființează gospodăria agricolă colectivă în comună, nu s'a lăsat. O muncă asemănătoare au desfășurat și directorul școlii profesionale Constantin Cosea pentru înființarea întovărășirii agricole din comuna Amărăștii-de-Jos, Gheorghe Donet pentru întovărășirea agricolă din comuna Preajba, Ioan Badea din satul Rește pentru înființarea gospodăriei agricole colective din comuna Celaru.

În prezent, numeroși învățători din comunele Radomir, Ghizdăvești, Dobrotești și Rotunda muncesc stăruitor în cadrul campaniei culturale de vară. În fiecare Duminică, învățătorii țin conferințe la căminele culturale și la subfilialele S.R.S.C. O deosebită activitate desfășoară în această campanie comitetul sindical raional de învățământ. Sub îndrumarea acestuia, învățătorii au pavoazat ariile de treier, au instalat la arii biblioteci cuprinzând broșuri, reviste și ziare, au scris articole la gazetele de arii și au organizat lecturi în grup.

Pentru popularizarea agrominimului, învățătorii au organizat citirea în colectiv a broșurilor editate de Ministerul Agriculturii, au prelucrat capitolele care se referau la perioada respectivă și au făcut dări de seamă asupra rezultatelor obținute. Datorită acestor măsuri, mulți țărani n'au mai practicat rărița și mușuroitul, au plivit la timp culturile și au desmiriștit îndată după seceriș. De pildă, în urma popularizării agrominimului la căminul cultural din cartierul Bold — Caracal mulți țărani mijlocași au prășit porumbul, înlăturând rărița și au desmiriștit îndată după seceriș.

Numeroși învățători și profesori au muncit cu deosebită râvnă pentru a educa țărănimea muncitoare în spiritul vigilenței revoluționare și au contribuit într'o măsură însemnată la demascarea încercărilor dușmănoase ale chiaburilor. Astfel, au fost demascați chiaburul Marin Marinescu care a rărițat porumbul și lucra după două planuri de cultură în loc de unul ; chiaburul Pricoiu Mircea din satul Ciocănești, care n'a plivit grâul, a rărițat porumbul și n'a predat cotele cuvenite statului ; chiaburul Marin Popescu din comuna Gostavățu, satul Slăveni, care n'a desmiriștit și n'a cărat clăile de grâu la vreme.

Sunt însă și unele cadre didactice care au o atitudine nejustă față de îndatoririle lor obștești.

Astfel, învățătoarea Lucia Radu, din satul Slăveni n'a ajutat pe țăranii muncitori pentru a se organiza într'o întovărășire agricolă, iar învățătorul Iulică Popescu nu s'a înscris nici până azi cu pământul pe care-l are în întovărășirea agricolă, deși aceasta s'a înființat în comună încă din primăvară, dând astfel un prost exemplu țăranilor muncitori.

Învățătoarea Ana Bobircă dela școala medie de băieți din Caracal avea a atitudine cu totul potrivnică față de îndeplinirea sarcinilor de culturalizare a maselor. După cum s'a văzut mai târziu, această atitudine n'a fost întâmplătoare. Ana Bobircă este fiica unui chiabur cu 80 de pogoane de pământ. Ea s'a strecurat în partid și în învățământ spre a putea sabota astfel opera poporului muncitor. Ana Bobircă însă a fost demascată și exclusă din partid.

Învățătorii și profesorii din raionul Caracal luptă să îndeplinească sarcinile care le revin în domeniul muncii obștești și intensifică necontenit activitatea lor în această privință. Ei ajută, prin munca lor culturală, prin popularizarea metodelor agrotehnicii înaintate, la munca de transformare socialistă a agriculturii.

ALEXANDRU SFETCU
corespondent

Dece așa de târziu?

Circulara nr. 29.721, referitoare la examenele din sesiunea August dela școlile din sistemul Ministerului Învățământului Public, poartă data de 26.VII.1952. Deci **26 Iulie 1952.** Și în această circulară se arată, între altele, că examenele claselor a VII-a, a XI-a și anul IV dela școlile pedagogice trebue să înceapă la 1 August și să fie neapărat încheiate cel mai târziu la 12 August. Se arată, deasemeni, că elevii acestor clase, atât cei care au urmat la curs cât și cei înscriși la învățământul fără frecvență, nu vor mai da două examene, unul de promovare și altul de absolvire, ci vor da un singur examen. Instrucțiunile prevăd că, până la 4 August, se vor da examene la obiectele neprevăzute pentru examenul de absolvire, iar la 5 August vor începe examenele la obiectele stabilite pentru examenele de absolvire. Mai departe circulara cuprinde norme referitoare la alcătuirea comisiilor și la desfășurarea examenelor.

La 19 Iulie, este adevărat, s'a anunțat că aceste examene vor începe la 1 August, nu la 6 August, așa cum se fixaseră în instrucțiunile din Mai. Dar secțiile de învățământ au primit circulara nr. 29.721, expediată la 26 Iulie, cu instrucțiuni mai ample, abia la 28, 29 și, desigur, și la 30 Iulie. Le trebuia și lor, măcar o zi, în care să prelucreze datele acestei circulări cu directorii școlilor respective. Deci să presupunem că această prelucrare s'a făcut în cel mai fericit caz în ziua de 30 sau 31 Iulie. Când s'au mai putut alcătui comisiile, dacă ținem seama că, la fiecare școală, mulți profesori sunt în concediu? Când s'au mai putut întocmi programele examenelor? Când se mai verifică actele? Când mai pot fi anunțați candidații să se prezinte la examen, dacă toate pregătirile se fac în pripă, în ajunul și chiar în prima zi de examen și acești candidați locuiesc în alte localități decât cea în care se află școala?

O circulară dată târziu poate produce multe greutăți în munca de pe teren. N'ar fi cazul ca toți cei care răspund de această problemă să lucreze mai organizat? Mai ales că există acum încă o problemă, de aceeași natură: examenele de admitere în școlile medii. Începutul anului școlar bate la ușă. Elevii și părinții se interesează zilnic și cer lămuriri. E dreptul lor să fie lămuriți și îndrumați din timp. Este de datoria Direcției Școli din Ministerul Învățământului Public să ia serioase măsuri pentru ca în viitor asemenea situații să nu se mai repete.

Examenele studenților fără frecvență

Urmând linia trasată de Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice, Ministerul Învățământului Public și Comitetul pentru Învățământul Superior au organizat cursuri fără frecvență pe lângă unele facultăți și institute de învățământ superior. În tot timpul acestui an școlar, sute de cadre didactice au urmat cursurile fără frecvență ale Institutului „Maxim Gorki" sau ale Facultății de Matematică-Fizică din București, Iași sau Cluj. Acțiunea de pregătire a acestor cursuri a fost mult mai bine organizată ca anul trecut. S'a depus, atât din partea instituțiilor de învățământ superior cât și din partea studenților, o muncă deosebită pentru ca aceste cursuri atât de importante în acțiunea de calificare profesională să se încheie cu rezultate cât mai bune.

Încă dela începutul anului, s'a făcut o largă difuzare a condițiilor de înscriere și de muncă. Astfel, conducerea Institutului „Maxim Gorki" s'a îngrijit ca toți cei aproape 1000 de studenți înscriși la cursurile fără frecvență să primească ajutorul institutului în munca lor de pregătire pentru examene. Li s'a trimis planul de învățământ, programele de curs, bibliografia și îndrumări pentru studiul individual. Facultatea de Matematică-Fizică din București a ținut o corespondență regulată cu fiecare student, trimițând informații, circulări, teme pentru lucrările de control.

Forma principală de muncă a studenților înscriși și la cursurile fără frecvență este studiul individual. Procurarea bibliografiei a fost deci una din problemele principale. Institutul „Maxim Gorki" a trimis contra cost unele manuale de limba rusă. Facultățile de Matematică-Fizică din București, Cluj și Iași au avut un plan comun de litografiere și publicare a cursurilor necesare studenților fără frecvență, folosind îndeosebi material sovietic. Astfel, Facultatea de Matematică-Fizică din București a prelucrat și publicat cursul de geometrie analitică al lui Vinogradov, Facultatea din Iași a publicat Algebra de Novoselov și Geometria elementară de Perepelkina, iar Facultatea din Cluj — Trigonometria de Novoselov. Aceste cursuri s'au difuzat tuturor studenților, instituțiilor și bibliotecilor care le-au cerut, ele constituind un real sprijin pentru studiul individual al celor care urmează cursurile fără frecvență.

Pentru studenții fără frecvență au fost de un mare folos consultațiile orale și scrise precum și lucrările de control cu observațiile, îndrumările și adnotările profesorilor care le-au corectat. Pentru a da consultații studenților fără frecvență, Facultatea de Matematică și Fizică din București a trimis în lunile Aprilie, Mai și Iunie cadre didactice la Craiova, la Pitești, la Buzău. Observând lipsurile generale din lucrările de control, aceeași facultate a trimis consultații-circulări tuturor studenților, tratând în ele temele mai generale, neînțelese de un număr mai mare de studenți. Astfel de circulări-consultații au cuprins îndreptare privitoare la calculul diferențial, la calculul integral etc.

Lucrările de control trimise de studenții fără frecvență dela Institutul „Maxim Gorki" au dovedit că nivelul cunoștințelor este în continuă creștere. Majoritatea studenților și-au trimis lucrările de control la vreme.

Înainte de examen, instituțiile de învățământ superior au organizat pentru studenții fără frecvență cursuri recapitulative și lucrări practice. În timpul acestor cursuri ca și în perioada examenelor s'a asigurat căminul și masa, contra cost, tuturor studenților. La Institutul „Maxim Gorki" cursurile recapitulative s'au ținut între 1—20 Iulie, după un plan bine și minuțios alcătuit. Ele au fost primite cu deosebit interes de către studenți. Pe timpul cursurilor recapitulative, studenții au fost organizați pe grupe și au depus o muncă stăruitoare atât la lecții cât și în seminarii. Pretutindeni, cursurile recapitulative au contribuit la ridicarea nivelului de cunoștințe. Frecvența la aceste cursuri și la examene a fost în general bună; de pildă, anul II la Matematică-Fizică a avut o frecvență de 70%, iar anul III la Institutul „Maxim Gorki", frecvență de 80%.

Multe din sindicatele de învățământ raionale au sprijinit această însemnată acțiune de calificare profesională. Așa de exemplu, comitetul sindical al raionului „Lenin" din București a scos din munci sindicale pe cei care urmează cursurile, a procurat, în cadrul bibliotecilor, toată bibliografia necesară studenților fără frecvență, a stăruit pe lângă facultăți să organizeze consultații și cursuri recapitulative. În cadrul clubului sindical din Cluj s'a organizat un cabinet de consultații, unde profesori dela Universitățile „Babeș" sau „Bolyai" ca și profesorii cei mai buni dela școlile medii au venit în ajutorul studenților fără frecvență. Comitetul sindical raional Arad a organizat cursuri pregătitoare săptămânale în limba română și limba maghiară, pentru cei 41 studenți înscriși la cursurile fără frecvență, a stăruit pe lângă secțiunea de învățământ pentru a li se creia condiții bune de studii. În acelaș fel, cu rezultate pozitive, a lucrat și comitetul sindical al raionului Piatra-Neamț, izbutind să antreneze în această muncă mai ales profesorii de matematică-fizică și să facă o strânsă legătură cu secția matematică-fizică a S.R.S.C. ajutând mult studenții fără frecvență.

Examenele care s'au ținut până acum dovedesc că pregătirea studenților este mult superioară celeia din anii trecuți și că această formă de învățământ și de perfecționare profesională a cadrelor dă rezultate tot mai bune.

Pregătirea și desfășurarea examenelor la cursurile fără frecvență au arătat însă și o serie de deficiențe care se cer neapărat remediate, pentru ca această formă de învățământ să-și atingă scopul. S'a ridicat, în primul rând, problema materialului bibliografic. Acest material este încă insuficient și nici nu a fost tipărit la vreme. La Matematică-Fizică au fost unele cursuri care s'au trimis cu mari întârzieri, abia la 10 Iunie. Aceasta a stingherit mult studiul individual. Se impune ca, în anul ce urmează, această lipsă să fie lichidată. Deasemeni, în cursul acestui an consultațiile nu s'au putut ține cu regularitate, lunar așa cum au fost programate. Vina o poartă aici atât instituțiile de învățământ superior care n'au procurat la vreme fondurile, cât și organele locale de învățământ. Unele secțiuni de învățământ, cum este secțiunea de învățământ a regiunii Craiova, n'au avut o atitudine justă nici față de cadrele didactice venite să dea consultații în acest oraș, nici față de studenții fără frecvență. Astfel, la 18 Mai, secțiunea de învățământ n'a lăsat pe studenți să stea în Craiova, deși erau programate consultații pentru care se deplasaseră profesorii din București, pe motiv că în acea zi trebuia făcut recensământul. La fel s'a întâmplat la Hunedoara, unde secțiunea de învățământ și sindicatul, în loc să ajute studiul celor fără frecvență, le-au dat sarcini pe care le-ar fi putut duce la bun sfârșit și alți învățători sau profesori. În ultima lună, și fără a-i preveni din vreme, mulți dintre studenții fără frecvență dela Institutul „Maxim Gorki" au fost chemați ca lectori la cursurile I.C.D., stingherindu-i în acest fel în dorința lor de a-și trece examenele în vara aceasta, examene pentru care se pregătiseră.

Seminariile din timpul cursurilor recapitulative, ca și examenele, au arătat deasemeni că unii studenți nu și-au organizat bine studiul individual, că nu s'au străduit să trimeată la timp și în cât mai bune condiții lucrările de control, că n'au depus tot interesul ca să răspundă cu cinste grijii pe care partidul și guvernul o acordă problemei calificării și ridicării nivelului profesional și ideologic al cadrelor didactice.

Analizând desfășurarea muncii de pregătire pentru cursurile fără frecvență și rezultatul examenelor ce se termină acum, instituțiile de învățământ superior, cât și ministerele de resort vor trage concluzii privitoare la o mai bună organizare a acestor cursuri, la o pregătire din vreme a materialului bibliografic, la o programare regulată a consultațiilor, la o mai strânsă legătură între studenți și facultate, pentru ca munca aceasta să ducă la o reală și simțitoare ridicare a nivelului profesional și ideologic al cadrelor didactice.

În comuna Brazi, regiunea Ploiești, țăranii muncitori au demascat pe „învățătorul" Nacu Ion, care se îndeletnicea cu traficul de devize și cu repararea aparatelor de radio și a ceasurilor.

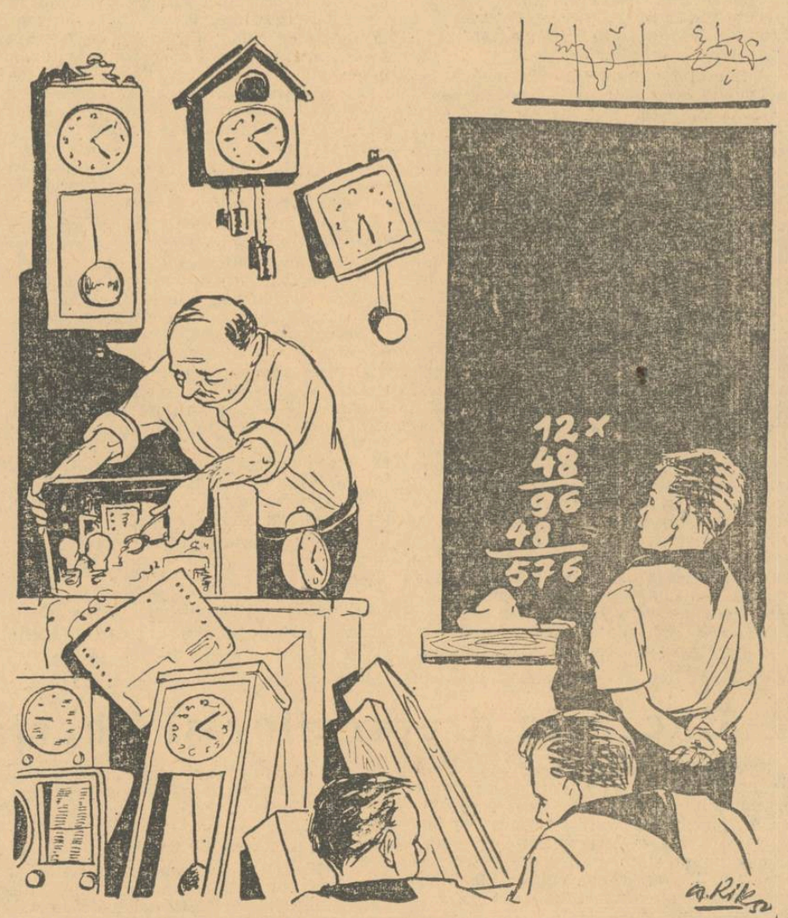

— *Acum ce operație să mai fac ?*
— *Caută-mi o șurubelniță !..*

Desen de RIK

„Dreptul la învățătură" în țările capitaliste

Decăderea sistemului de instrucție școlară în Anglia

Căutând mereu noi mijloace pentru înfăptuirea uriașului program de înarmări, guvernul englez reduce din ce în ce mai mult alocațiile, și așa destul de mici, pentru nevoile sociale. În Ianuarie 1952, sindicatul corpului didactic din Anglia a adresat tuturor membrilor camerei comunelor și ai camerei lorzilor o scrisoare în care se arată că, în prezent, în Anglia se cheltuește pentru învățământ o parte mai mică din bugetul de stat decât în anul 1910. În anul financiar 1951—1952, alocațiile pentru învățământ au fost numai de 5—6 procente din buget. În anul financiar curent, alocațiile pentru nevoile învățământului se reduc și mai mult.

La începutul anului 1952, guvernul englez a anunțat noi măsuri „de economie". Aceste măsuri sunt îndreptate mai ales împotriva învățământului public și a asigurărilor sociale. Circulara Nr. 245 a Ministerului Învățământului interzice categoric orice construcție de școli noi.

Conform datelor oficiale, pentru organizarea normală a procesului de învățământ, Anglia are nevoie de cel puțin 3000 noi localuri de școală. Or, în toată perioada de după război această necesitate n'a fost satisfăcută decât în proporție de 20%. În anul 1951, planul de construcții școlare, și așa extrem de redus, n'a fost îndeplinit decât în proporție de 35%.

Peste 600 de localuri de școli au fost trecute încă din anul 1925 pe așa zisa „listă neagră", adică recunoscute ca improprii pentru învățământ, urmând să fie dărâmate. Totuși, datorită lipsei acute de localuri, ele servesc și astăzi pentru școli. În aceste școli „copiii învață în cele mai imposibile condițiuni — în noroi și umezeală" a declarat la începutul lunii Iulie 1952 d-na Yang, la conferința federației naționale a învățătorilor. Ea a arătat, de asemeni, că în unul din comitate elevii continuă să învețe în cocioabe construite în anul 1918, pentru nevoi temporare. În unele școli, copiii învață stând jos, deoarece nu există nici bănci, nici scaune.

„Școlari sau scrumbii în butoi" este titlul caracteristic sub care a fost descrisă în ziarul „Daily Herald" o astfel de școală, unde mai continuă să învețe copiii oamenilor muncii din Anglia. Această clădire, construită în anul 1866, are o singură sală de clasă. În zilele ploioase, acoperișul, distrus în timpul războiului și reparat pe ici pe colo, curge ca un ciur. Pereții sunt plini de igrasie. Firește că, în asemenea condițiuni, lecțiile decurg într'o atmosferă de lâncezeală, copiii sunt neatenți și surmenați. Un inspector școlar a raportat că în raionul lui există peste 20 asemenea școli.

Un alt fenomen caracteristic pentru școlile engleze este marea supraîncărcare a claselor. Vorbind la conferința din Birmingham despre condițiunile sanitare din școlile engleze, învățătorul Jones din Wales, le-a denumit „îngrozitoare". „Caii de curse și câinii de vânătoare — a spus el — sunt puși, spre regret, în condițiuni mai bune decât mulți din copiii noștri".

Deși legea reformei școlare, adoptată în anul 1944 de către camera comunelor, prevede că mărimea elevilor dintr'o clasă nu trebue să fie mai mare de 30, până în prezent clasa obișnuită numără până la 60 elevi. Însuși ministrul învățământului caracterizează aceasta ca „cea mai gravă pată în sistemul învățământului", recunoscând că perspectivele învățământului sunt dezolante.

Într'o serie de regiuni din Anglia, din cauza lipsei de locuri libere, copiii oamenilor muncii nu pot fi înscriși în școli și, în felul acesta, sunt lipsiți de posibilitatea de a învăța.

În conformitate cu măsurile de „economie", în Anglia s'a redus numărul școlilor de muzică, coreografie și artă. După cum anunță presa engleză, guvernul intenționează să reducă cu un an durata învățământului elementar obligatoriu. Se reduce și rețeaua grădinițelor de copii.

Școlarii și pedagogii englezi resimt o lipsă acută de manuale și chiar de rechizite școlare. Prețurile manualelor și ale cărților pentru copii sunt în prezent de 4—5 ori mai urcate decât dinainte de război. Prețurile caietelor, creioanelor, tocurilor s'au dublat în ultimii trei ani. În fiecare an se urcă prețurile manualelor. Editarea cărților pentru copii se reduce tot mai mult.

Paralel cu decăderea bazei economice a sistemului englez de învățământ, are loc o degradare neîntreruptă în metodica predării și a educației extrașcolare. Păturile largi ale opiniei publice engleze sunt alarmate de influența dăunătoare ce o exercită asupra adolescenților englezi filmele cu gangsteri și literatura ieftină de bulevard, venită din S.U.A. „În ele se descriu omoruri, torturi, jafuri înarmate, bătăi, aproape la fiecare pagină cineva este strangulat", a subliniat delegata Swina. Delegata Dickson a declarat: „Aceste broșurele descriu lumea răului și a morții. Limba lor este tot atât de josnică ca și subiectele ce le tratează". Conferința a adoptat o rezoluție cu privire la interzicerea răspândirii acestor broșuri în Anglia.

La conferința anuală a sindicatului național al învățătorilor din Anglia, care reunește 200 mii membri și la care au participat în Aprilie 1952 peste 2000 delegați, a fost adoptată o rezoluție de protest împotriva ignorării de către guvern a nevoilor învățământului. La conferință s'a arătat situația materială grea a corpului didactic din Anglia, precum și faptul că în toți anii de după război nu s'a făcut nimic pentru salarizarea egală a cadrelor didactice — femei și bărbați. „Să știe toată Anglia de discriminarea la care este supusă femeia-învățătoare într'o țară care se consideră civilizată" a spus delegata Clarck, exprimând părerea unor largi păturii de pedagogi.

Politica guvernului de reducere a alocațiilor pentru nevoile învățământului a provocat o mare neliniște în rândurile delegaților la conferința Asociației naționale a directorilor de școli, conferință care a avut loc la începutul lunii Iunie 1952, precum și în rândurile unui mare număr de diferite organizații ale învățătorilor și asociații ale părinților. Această politică a guvernului a fost condamnată, deasemeni, la conferințele anuale ale multor sindicate din Anglia.

Politica „tunurilor în loc de școli" dusă de guvernul englez provoacă nemulțumiri din ce în ce mai mari în rândurile oamenilor muncii.

NOTE POLITICE EXTERNE

Zilele acestea, poporul sovietic a trăit momente de înălțătoare sărbătoare. Duminică, în apropiere de Stalingrad, acolo unde începe Canalul navigabil Volga-Don „V. I. Lenin", a avut loc inaugurarea solemnă a Canalului care unește cele două mari fluvii rusești. Această solemnitate istorică, care marchează realizarea primei mari construcții a comunismului, a fost salutată cu entuziasm de întreg poporul sovietic, ca și de popoarele iubitoare de pace din întreaga lume.

Numai în Marea Țară a Socialismului este posibilă efectuarea de lucrări de o asemenea amploare, numai în Uniunea Sovietică, țară în care a fost lichidată pentru totdeauna exploatarea omului de către om, se pot înfăptui opere gigantice pe tărâmul construcției pașnice, în folosul întregului popor muncitor. Importanța Canalului navigabil Volga-Don pentru Uniunea Sovietică este excepțională. Terminarea uriașelor lucrări de construire a Canalului a făcut cu putință unirea tuturor mărilor din partea europeană a U.R.S.S. — Marea Albă, Marea Baltică, Marea Caspică, Marea de Azov și Marea Neagră — într'un singur sistem de transport pe apă. Terminarea și intrarea în funcțiune a Canalului Volga-Don rezolvă totodată un întreg complex de probleme de cea mai mare importanță, privind înzestrarea energetică a economiei naționale și transformarea naturii. Noua cale navigabilă este străbătută de sute de convoaie cu încărcături de cea mai mare importanță: cereale, cărbune, petrol, cherestea, materiale de construcție. Hidrocentrale ca Țimlianskaia, care a și fost dată în exploatare, furnizează energie electrică industriei și agriculturii. Primele 100.000 ha. de pământ odinioară arid au primit apă dătătoare de viață.

Intrarea în funcțiune a Canalului navigabil Volga-Don este un eveniment de cea mai mare importanță internațională. Popoarele iubitoare de pace consideră această nouă victorie a poporului sovietic drept o uriașă contribuție la cauza păcii. În timp ce imperialiștii americani, dușmani de moarte ai omenirii, investesc sume uriașe în fabricarea de noi mijloace de exterminare în masă, poporul sovietic consacră toate forțele sale muncii de construcție pașnică. Iată deci oamenii simpli din toate țările văd în terminarea construirii Canalului Volga-Don, ca de altfel în toate succesele Uniunii Sovietice, o strălucită manifestare a politicii de pace a statului sovietic, tinzând la preîntâmpinarea unui nou război și la întărirea păcii în întreaga lume.

★

Dragostea de pace a Uniunii Sovietice, care apare în mod atât de strălucit în gigantica operă de construcție a comunismului, este exprimată însă cu tot atâta hotărîre și prin vigilența poporului sovietic față de uneltirile imperialiștilor atățători la un nou război.

În aceeași duminică în care vasul amiral al flotei Canalului Moscova, motonava „Iosif Stalin", a intrat în canalul Volga-Don, deschizând navigația regulată, pe aerodromul Tușino de lângă Moscova, avea loc, în prezența tovarășului Stalin, măreața paradă în cinstea zilei Flotei Aeriene a U.R.S.S. Cu acest prilej, sute de mii de oameni au admirat cu un sentiment de legitimă mândrie și bucurie pe curajoșii fii ai patriei sovietice, măestria și curajul aviatorilor.

Deasupra aerodromului au sburat coloane de avioane cu reacție construite de eminenții constructori sovietici Topolev, Iliușin și Mikoian. Spectatorii au aplaudat cu entuziasm măestria și curajul șoimilor stalinișți și tehnica înaintată a aviației sovietice. Superioritatea aviației staliniste asupra aviației țărilor capitaliste — inclusiv a celei americane — este recunoscută până și de generalii americani. Astfel generalul Hoyt Vandenberg, șeful statului major al aviației S.U.A., a fost nevoit să recunoască într'una din declarațiile sale: „Rușii au fabricat un motor cu reacție... superior oricărui motor utilizat de avioanele americane. În general, Uniunea Sovietică poate produce în serie avioane excelente".

Superioritatea aviației sovietice, forța și invincibilitatea armatei și flotei sovietice sunt o consecință firească a însăși superiorității orânduirii socialiste asupra orânduirii capitaliste. Forța crescândă politică și economică a Marii Patrii a Socialismului, ca și forța uriașă a armatei sovietice care a eliberat omenirea de monstrii hitleriști constituie însăși chezășia victoriei lagărului păcii asupra războinicului. Această convingere îmbărbătează în lupta lor sutele de milioane de apărători ai păcii din lumea întreagă, hotărîți să la cauza menținerii păcii în propriile lor mâini și să o apere până la capăt.

★

Evenimentele petrecute în ultimele zile în Iran și Egipt au scos din nou la iveală puternica opoziție a maselor populare din aceste țări împotriva planurilor americane de deslănțuire a unui nou război. Se știe că, în Iran, imperialiștii americani, făcând pe mediatorii în conflictul dintre imperialiștii britanici și guvernul iranian, au căutat să-și consolideze de fapt pozițiile lor poziții pe drumul acaparării petrolului iranian și al antrenării Iranului în planurile lor războinice. Dar acest lucru pare-se că nu le era deajuns. Având și complicitatea șahului Iranului, imperialiștii americani au încercat să aducă la putere în locul guvernului Mosaddik, care demisionase, pe naționalistul Ghawam Ez Saltaneh, din ordinul cărula au fost împușcați și spânzurați în 1946—47 nenumărați activiști democrați iranieni. Dar guvernarea lui Saltaneh a fost de scurtă durată. Cu toate măsurile de precauție luate de acest satrap, cu toate tancurile și patrulele militare care împânzeau capitala Iranului, au avut loc uriașe manifestații de protest ale populației împotriva guvernului Saltaneh și împotriva șahului. Represiunile sângeroase ordonate de Saltaneh s'au soldat cu 90 de morți și 800 de răniți. Dar voința poporului iranian nu a putut fi înfrântă și Saltaneh a fost nevoit să demisioneze. Șahul a fost nevoit să încredințeze din nou formarea guvernului lui Mosaddik, Saltaneh fiind nevoit să fugă din țară. Desfășurarea evenimentelor din Iran a constituit un nou prilej de afirmare a stării de spirit antiamericane în rândurile poporului, participanții la manifestații cerând cu hotărîre încetarea amestecului american în Iran.

În Egipt, lovitura de stat militară a generalului Naghib a avut drept urmare abdicarea regelui Faruk. Regele Faruk se opusese numirii în postul de ministru de război a generalului Naghib, om al americanilor. În felul acesta, Faruk își manifesta din nou solidaritatea sa cu imperialiștii britanici, deși este cunoscută starea de spirit antibritanică provocată de recentul conflict anglo-egiptean. Abdicarea lui Faruk, în urma ultimatumului dat de generalul Naghib care își asigurase controlul asupra armatei, a ușurat de fapt intensificarea amestecului american în Egipt. Planurile americane sunt limpezi. Punând la cale lovitura de stat din Egipt, imperialiștii yankei urmăresc să grăbească includerea Egiptului în așa zisul „Comandament al Orientului Apropiat și Mijlociu" și transformarea Egiptului într'o bază de război americană. Ei urmăresc totodată să-și impună și mai mult autoritatea în această parte a lumii, în detrimentul „partenerilor" lor britanici.

În fruntea guvernului egiptean se află acum Ali Maher Pașa, om al Washingtonului, care după pozițiile sale declarații se bucură de sprijinul generalului Naghib.

Dar ca și în Iran, unde manevrele imperialiștilor americani au suferit un eșec, ele stârnind și mai mult opoziția și protestul maselor populare împotriva politicii războinice americane, în Egipt populația este tot atât de hotărîtă de a se opune planurilor criminale americane, așa cum s'a opus și celor britanice. Ultimele evenimente din Iran și Egipt arată din nou că, în ciuda intensificării eforturilor lor de a-și consolida pozițiile, imperialiștii americani cât și cei britanici se află în Orientul Apropiat pe un vulcan, că ei sunt înfruntați din ce în ce mai mult de ura înverșunată a popoarelor din aceste țări.

Alegerea organizatorilor de grupă în raionul Gherla

De curând au avut loc alegerile organelor de grupă în raionul Gherla.

La toate alegerile a asistat câte un delegat al comitetului raional. Grupele au prezentat dări de seamă care au oglindit munca desfășurată dela 1 Septembrie 1951. Unele dări de seamă au fost însă întocmite în grabă și chiar superficial. Dar în ședințe, prin întrebările puse și din discuțiile ce s'au purtat, a reieșit mai limpede și mai amplu munca membrilor Sindicatului axată pe procesul de învățământ, munca de culturalizare a maselor, ridicarea nivelului ideologic, politic și prefesional, asigurarea bazei materiale a școlilor în vederea începerii noului an școlar etc.

Alegerile sindicale ale grupelor dela Mina, Ghiolt, s'au desfășurat în spirit critic și autocritic. Nu același lucru s'ar putea spune despre grupa dela Cornești.

O lipsă însemnată a acestor alegeri o constituie faptul că nu s'a reușit peste tot ca responsabilul organizatoric al grupei să fie altă persoană decât directorul școlii.

La conducerea grupelor fiind aleși tovarășii cei mai buni, cei mai conștiincioși, e de așteptat ca grupele sindicale să-și îmbunătățească munca și să dea un real sprijin pentru ridicarea calității învățământului, pentru rezolvarea tuturor problemelor legate de munca ce revine cadrelor didactice.

REDACȚIA : București, Str. A. S. Popov Nr. 28, Telefon 4.68.64 și 4.39.00 — ADMINISTRAȚIA str. Batiștei 28. Telefon Nr. 1.5170. C. 2776
Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 175 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 9 AUGUST 1952

In acest număr :

- Să primim cu cinste pe tinerii pedagogi (pag. II).
- Pentru perfecționarea măestriei pedagogice (pag. II).
- DESPRE CONSFĂTUIRILE RAIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE (pag. III).
- Cu preșcolarii în colonie (pag. III).
- **Proiectul de Constituție a R.P.R. — mărturie a drepturilor și libertăților poporului muncitor** (pag. III).
- Alegerea comitetului sindical regional — Bacău (pag. IV).
- **Condițiile de admitere în școlile medii de 10 ani (fostele licee) și în școlile pedagogice** (pag. IV).
- Note politice externe (pag. IV).

Să intensificăm pregătirile pentru noul an școlar

In întreaga noastră țară oamenii muncii își sporesc cu însuflețire eforturile în cinstea zilei de 23 August și a proiectului noii Constituții a Republicii Populare Române. In toate domeniile de activitate se obțin, zi de zi, noi succese în opera de construire a socialismului. Alături de întreg poporul muncitor, cei ce muncesc în învățământ își încordează acum eforturile pentru pregătirea temeinică a școlilor în vederea deschiderii noului an școlar.

Munca de pregătire a școlilor pentru noul an școlar se desfășoară din plin în întreaga țară. Se execută, cu sprijinul populației muncitoare, repararea și amenajarea clădirilor școlare existente, construirea de școli noi, se iau măsuri pentru organizarea internatelor, repararea materialului didactic etc.

Alături de fondurile mari, pe care statul nostru le pune la dispoziția școlilor, sfaturile populare, secțiile de învățământ folosesc cu succes mijloacele locale, autoimpunerea, valorificarea mijloacelor locale, crearea de gospodării ajutătoare pe lângă internate, etc. Astfel, în regiunile Galați și Iași se folosesc cu succes resursele locale pentru construcții și reparații de școli, obținându-se, de exemplu, o mare cantitate de cărămidă din demolări. In multe școli, ca de pildă, cea din comuna Bujoru — regiunea Galați — se dezvoltă puternice gospodării anexe. O frumoasă realizare este cea a cadrelor didactice din comuna Ripiceni, raionul Trușești, regiunea Suceava, care, împreună cu țăranii muncitori, au organizat o muncă intensă la vărăriile din comună, asigurând varul necesar reparațiilor nu numai pentru școala lor, ci și pentru toate școlile din raion. In regiunea Oradea s'au obținut, din cultivarea viermilor de mătase, fonduri însemnate care se folosesc pentru nevoile școlilor și internatelor din regiune. Comisiile înființate pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri și alcătuite din cadre didactice, personal sanitar și deputați ai sfaturilor populare, în raioanele Beceni, Buzău și Sinaia, din regiunea Ploești, au obținut încheierea lucrărilor de reparații în aproape toate școlile.

O muncă rodnică s'a dus și în ceeace privește școlarizarea copiilor. O experiență ce merită să fie extinsă, în acest domeniu, în toate școlile, este cea a școlilor din raionul Severin, regiunea Timișoara. Cadrele didactice din aceste școli au alcătuit caiete de școlarizare, în care copiii de vârstă școlară sunt trecuți nominal, ținându-se o evidență specială a celor care, din cauza depărtării de școală sau a condițiilor materiale, sunt mai greu de școlarizat și stabilind măsurile speciale ce trebuie să fie luate în aceste cazuri.

Nu peste tot însă pregătirile în vederea deschiderii cursurilor se desfășoară satisfăcător. In regiunea Cluj, de pildă, șantierele de școli n'au fost aprovizionate cu materiale de construcții și nici nu s'a luat legătura cu sfatul popular pentru remedierea acestei situații, vechea conducere a secțiunii de învățământ dând dovadă de pasivitate în fața acestei situații. In regiunea Iași există comune unde nu s'au organizat nici comisiile de îndrumare și control pentru pregătirea școlilor.

Nu toate secțiunile de învățământ au înțeles importanța antrenării cadrelor didactice în munca de pregătire a noului an școlar. Mulți directori de școli n'au primit sarcini concrete pentru pregătirea școlilor lor, deoarece unele secțiuni de învățământ au lucrat singure, în mod sectar și de aceea n'au reușit să cuprindă toate problemele legate de pregătirea noului an școlar.

Nici în problema școlarizării rezultatele n'au fost peste tot mulțumitoare. Astfel, planurile de școlarizare n'au fost puse la punct, din timp, în multe regiuni și în deosebi în regiunile Hunedoara și Cluj.

Pentru ca munca de pregătire a noului an școlar să aibă cele mai bune rezultate, ea trebue să fie transformată într'o largă acțiune de massă. Urmând exemplul felului cum se desfășoară munca de pregătire pentru începerea cursurilor în Uniunea Sovietică, școlile noastre trebue să ceară colaborarea instituțiilor, întreprinderilor, organizațiilor obștești—în această muncă.

O metodă care a dat rezultate pozitive în această privință în orașele Oradea și Bacău este aceea a tutelării școlilor de către întreprinderi care sprijină acțiunea de construcție și reparații.

Difuzarea manualelor și a rechizitelor se face anul acesta după o metodă nouă: ele vor fi cumpărate de elevi prin intermediul școlilor. Directorii școlilor vor primi dela librării și cooperative cantitățile de manuale necesare școlilor lor și vor asigura distribuirea lor prin școli. De pe acum, ei trebuie să ajute conducerile librăriilor și cooperativelor în efectuarea comenzilor, în așa fel ca manualele și rechizitele să ajungă în școli la timp și în cantități suficiente.

In pregătirea pentru noul an școlar, secțiunile de învățământ trebue să acorde, deasemenea, o grijă deosebită căminelor de zi, caselor de copii și școlilor speciale, asigurându-le condiții pentru o cât mai bună funcționare.

Secțiunilor de învățământ și sindicatelor de învățământ le revine sarcina de a urmări cu perseverență îndeplinirea prevederilor Hotărîrii partidului și guvernului cu privire la îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice. In deosebi, ele trebuie să se îngrijească, în strânsă colaborare, să creeze în învățământ cadrelor didactice tinere, repartizate acum, condiții cât mai prielnice de muncă și trai.

Munca de pregătire a deschiderii cursurilor nu trebue să se concentreze numai asupra condițiilor materiale, ci, în deosebi asupra pregătirii ideologice, politice și profesionale a cadrelor didactice. Fiecare învățător și profesor, dacă vrea să ducă o muncă creatoare, are datoria să-și innoiască, să-și îmbogățească necontenit cunoștințele, atât cele de specialitate, cât și cele ce se referă la cultura sa generală, la nivelul ideologic și teoretic.

Acum se desfășoară în întreaga țară cursurile de vară ale cadrelor didactice Sarcina secțiunilor de învățământ și a conducerilor cursurilor este de a asigura îndeplinirea planului, atât numeric, cât și calitativ, luând măsuri ca lecțiile și seminariile să aibă un înalt nivel ideologic și științific. Cursurile de vară trebuie să ducă la o serioasă îmbunătățire a muncii de predare în noul an școlar.

In curând vor începe, pentru prima dată în țara noastră, consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, organizate pe baza prețioasei experiențe a școlii sovietice. Scopul consfătuirilor este să prilejuiască o serioasă și documentată analiză critică a muncii școlilor în anul școlar 1951-1952 să precizeze sarcinile și metodele de muncă în noul an școlar, să facă cunoscute cadrelor didactice planurile de învățământ și programele, să le ajute în planificarea muncii școlare. Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice au menirea să ducă la o largă popularizare a celor mai bune experiențe a acestora.

Decizia Ministerului Învățământului Public, al cărei conținut este redat în numărul de azi al gazetei noastre, precizează felul în care se vor desfășura consfătuirile. O lipsă serioasă în această privință o constitue faptul că Ministerul Învățământului Public dă cu întârziere decizia, ceeace cere acum o muncă încordată pentru a pregăti materialul și a lua măsurile organizatorice necesare.

In fața secțiunilor de învățământ stau sarcini numeroase, legate de întreaga muncă de pregătire a noului an școlar. Ele vor putea fi rezolvate cu succes numai dacă secțiunile de învățământ se vor sprijini pe ajutorul sindicatelor din învățământ și al organizațiilor de masă, numai dacă vor ști să creeze în jurul lor un larg activ din cele mai bune cadre didactice, să organizeze comisii și colective în legătură cu diferite sarcini concrete pe care le au de îndeplinit.

Munca de pregătire a noului an școlar este sarcina principală a tuturor învățătorilor, profesorilor, instructorilor superiori de pionieri, educatoarelor.

Desfășurând activ această muncă, oamenii școlii vor aduce contribuția lor la efortul general al oamenilor muncii din țara noastră, făcut în cinstea zilei de 23 August și a proiectului noii Constituții.

Plenara Comitetului Central al U. S. I.

In ziua de 6 August 1952 a avut loc ședința plenară lărgită a Comitetului Central U.S.I., la care au participat și președinții comitetelor sindicale regionale de învățământ. Ședința s'a desfășurat în prezența tovarășului Stelian Moraru, președintele C.G.M.

Intrându-se în ordinea de zi, a fost propus ca președinte al U.S.I. tovarășul Niculescu Haralambie, în locul tovarășului Marin Sulică, eliberat din această muncă. Propunerea ca tovarășul Niculescu H. să fie ales președinte al U.S.I. a fost susținută de numeroși tovarăși. Trecându-se la vot, tovarășul Niculescu a fost ratificat în unanimitate ca președinte al Uniunii.

In continuare, au fost prezentate rapoarte asupra executării bugetului pe anul 1951, asupra executării planului de venituri și cheltuieli al Asigurărilor Sociale pe anul 1951, precum și raportul Comisiei de cenzori. Rapoartele au fost urmate de întrebări și discuții la care au participat numeroși tovarăși.

In după amiaza zilei, tovarășul I. Nistor, ministru adjunct al Ministerului Învățământului Public a prezentat o serie de probleme în legătură cu deschiderea noului an școlar. In încheiere, noul președinte al U.S.I. a expus planul de pregătire și de desfășurare a celui de al III-lea Congres al U.S.I., care va avea loc la București în cursul lunii Octombrie a.c., subliniind sarcinile ce revin sindicatelor din învățământ în popularizarea și desbaterea proiectului de Constituție, în întâmpinarea zilei de 23 August și în pregătirea deschiderii noului an școlar.

In cinstea zilei de 23 August și a proiectului de Constituție

Mărețe victorii în lupta pentru electrificarea țării

Zilele trecute, poporul nostru muncitor a obținut o victorie strălucită în lupta pentru realizarea planului de electrificare a țării. Termocentralele „Gheorghe Gheorghiu-Dej" — dela Doicești — și „Ovidiu II" au început să furnizeze curent electric.

Cu ajutorul specialiștilor și tehnicienilor sovietici, aplicând principiile tehnicii sovietice — cea mai înaintată tehnică din lume — munca constructorilor a fost spornică, plină de roade. Utilajul sosit pentru termocentrala dela Doicești din Republica Cehoslovacă și montat cu ajutorul tehnicienilor cehoslovaci este acum în funcțiune. Insuflețiți de glorioasa pildă a constructorilor comunismului, care au înfăptuit măreața lucrare Canalul navigabil Volga-Don, montatorii români alături de cei cehoslovaci au depus eforturi deosebite pentru realizarea înainte de termen a termocentralei.

Funcționând cu cărbune pulverizat, economisind prin aceasta mari cantități de păcură, termocentrala dela Doicești contribue la alimentarea cu sute de mii de kilovați-ore a unor întreprinderi de mare importanță pentru economia națională. Deasemeni, energia electrică furnizată de termocentrala dela Doicești va alimenta regiuni industriale de exploatare a zăcămintelor de petrol.

La numai câteva zile după intrarea în funcție a termocentralei dela Doicești, a început să dea curent electric și termocentrala Ovidiu II. Datorită sprijinului frățesc al oamenilor sovietici, uzina dela Ovidiu se bucură de cuceririle tehnice ale constructorilor comunismului, întregul utilaj al uzinei fiind utilaj sovietic. Specialiștii sovietici, de numele cărora sunt legate toate lucrările de montare a agregatelor și pieselor complicate ale uzinei, au stat tot timpul în mijlocul constructorilor.

Pe șantierele Canalului, curentul electric atât de mult așteptat începe să sosească, alimentând uriașele escavatoare sovietice, drăgile, hidromonitoarele, fabricile de beton care vor putea produce de acum înainte mai mult. Ritmul lucrărilor de construcție pe Canal va spori considerabil datorită energiei electrice sosite prin firele de înaltă tensiune. Termocentrala Ovidiu II va face ca termenul de dare în exploatare a acestei mărețe construcții a păcii și a socialismului din țara noastră să fie mult scurtat.

Cu aceeași nerăbdare a fost așteptată energia electrică a termocentralei în toate întreprinderile industriale din Dobrogea, ca și pe întinsul ogoarelor și în sate, unde va pulsa în curând o viață nouă, unde lampa lui Ilici va aduce lumină și cultură.

In întâmpinarea zilei de 23 August, în cinstea proiectului de Constituție, constructorii termocentralelor dela Doicești și Ovidiu II au dovedit prin fapte forța muncii eliberată de exploatare, forța muncii pașnice. Victoria constructorilor termocentralelor însuflețește și mai puternic pe oamenii muncii din țara noastră în acțiunea hotărîtă pe care o depun pentru a întâmpina ziua de 23 August cu noi succese în lupta pentru o viață nouă și fericită.

Pregătiri intense pentru începerea cursurilor

Satul Poiana-Veche din comuna Tulgheș, raionul Ceahlău, nu avea local propriu pentru școală. Până acum trei ani nu avea nici măcar școală. Cei 40 copii parcurgeau 3—4 km. până în satul vecin unde frecventau cursurile. Inainte vreme nici atât. Așa se explică de ce aproape jumătate din populația satului era analfabetă.

In anul 1949, prin grija partidului s'a înființat în Poiana-Veche o școală cu două posturi. De atunci, în fiecare an școala s'a mutat dintr'un local în altul. In toamna anului trecut țăranii au început să frământe problema construirii unui local propriu pentru școală. In acelaș an, director al școlii a fost numit tovarășul Ion Popescu. Formându-și un comitet de acțiune, directorul s'a preocupat permanent de această problemă. Prin sfatul popular al comunei s'a reușit să se obțină clădirea unei foste cazărmi, situată peste apa Bistricioarei. In scurt timp clădirea a fost demontată, iar materialul transportat pe locul ales pentru școală. In timpul iernii, preocuparea tuturora a fost să transporte piatra necesară, iar în luna Martie s'au săpat șanțurile pentru temelie. Acțiunea s'a intensificat în luna Aprilie, când s'au transportat materialele, s'a pus fundația și s'a ars varul necesar zidăriei.

Elevii școlii ajută și ei la construirea noului local. In orele libere ei vin cu multă plăcere pe șantierul școlii, ajutând în muncă pe părinții lor.

Paralel cu aceasta, cadrele didactice desfășoară și o rodnică muncă de culturalizare. In cadrul casei de citit „Lumina", înființată la 30 Decembrie 1951, există 30 cititori permanenți. Din tineretul satului s'a format o echipă de teatru. Sătenii maturi au fost antrenați într'o echipă de jocuri specifice regiunii.

Viața țăranilor muncitori din satul Poiana-Veche se schimbă dela an la an. Până nu de mult erau analfabeți; astăzi majoritatea știu să scrie și să citească; deaceea ajută ei cu atâta dragoste școala în care copiii lor vor cunoaște lumina cărții. Acum, în cinstea zilei de 23 August și a proiectului noii Constituții, ei își intensifică eforturile, pentru a termina cât mai repede noul local al școlii.

V. DUMITRESCU
corespondent

Crește producția de material didactic

De cum intri în curtea Atelierelor Ministerului Învățământului Public pentru confecționarea materialului didactic privirea îți este atrasă de stivele de lăzi împachetate, etichetate. Lăzile stau gata de expediție, ca până în ziua de 23 August conținutul lor să poată ajunge pe rafturile laboratoarelor și muzeelor școlare, ca predarea în noul an școlar să nu sufere din lipsa materialului didactic.

Muncitorii atelierelor, conștienți de însemnătatea muncii lor, se folosesc de fiecare clipă, întrecând cu regularitate sarcinile de plan. Acum, în cinstea proiectului noii Constituții, cu prilejul unui meeting, ei au trimis o scrisoare către tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în care și-au luat angajamentul de a aduce la îndeplinire planul în 11 luni în fiecare secție, dând cât mai puține rebuturi.

Succesele obținute zilnic în producție de muncitorii și tehnicienii acestor ateliere au făcut ca planul de producție pe luna August să fie depășit cu aproape 60%.

„Muncești cu dragă inimă, când țara e a ta" — spun muncitorii atelierelor, conștienți și mândri de marile cuceriri ale regimului, cuceriri întruchipate în proiectul noii Constituții.

...Aplecați asupra flăcării albastre, muncitorii Traian Ioniță și Anton Surdu topesc țevile de sticlă ca să le transforme în pâlnii, eprubete, vase comunicante, mici fântâni arteziene și alte multe aparate, care se întrebuințează în școli pentru experimentare și pentru studierea anumitor legi ale fizicii.

In atelierul de tâmplărie nu te poți orienta după filele calendarului. Muncitorii au luat-o înaintea timpului. Așa se întâmplă și la celelalte secții. In căutarea noilor îmbunătățiri în muncă, timpul calendaristic e lăsat în urmă. Tov. Mărgineanu face zilnic 180 de „umbrelițe" electrice, iar alții montează câte 50 de transformatoare școlare pe zi. Și producția crește, crește mereu. Proiectul noii Constituții și întâmpinarea măreței zile de 23 August dau un nou avânt producției. Acest avânt e întreținut de grupe de agitație, de ședințe fulger, de ședințe de producție. Noua atitudine față de muncă, atitudine care se desvoltă și cuprinde massele muncitoare, atât la Atelierele Ministerului Învățământului Public cât și în cele mai mari fabrici și uzine, e o dovadă grăitoare a voinței poporului, voința de construire pașnică, de înaintare pe drumul socialismului.

Proiectul de Constituție în desbaterea oamenilor muncii din învățământ

In școlile din Miercurea Ciuc

In toată țara cadrele didactice discută cu multă însuflețire proiectul noii Constituții a Republicii Populare Române. Cu acest prilej, învățătorii și profesorii își exprimă încrederea și dragostea față de Partidul nostru, față de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, inițiatorul tuturor victoriilor obținute de poporul muncitor, pe drumul construirii socialismului în țara noastră.

Și cadrele didactice din orașul Miercurea-Ciuc au primit cu multă bucurie proiectul noii Constituții, care vine să consfințească prin lege cuceririle clasei muncitoare din țara noastră.

La școala pedagogică cu limba de predare maghiară, învățătorii, profesorii și personalul administrativ s'au întrunit să desbată pe larg proiectul de Constituție analizând fiecare articol și ducând discuții ample pe marginea acelor articole care se referă la revoluția culturală din țara noastră, la problemele care sunt strâns legate de activitatea lor de fiecare zi.

După ce s'a dat citire proiectului de Constituție, s'a trecut la discuții, în cadrul cărora au fost lămurite o serie de probleme. Tovarășa Györke Margareta, care are în învățământ o vechime de 30 de ani, și-a exprimat bucuria pentru faptul că proiectul noii Constituții vine să rezolve în modul cel mai just problema națională. Prin crearea Regiunii Autonome Maghiare, se deschid populației maghiare noi perspective de desvoltare din punct de vedere economic și cultural. Învățământul în limba maternă va lua o și mai mare desvoltare.

Tovarășul Sebök Bela a arătat că noua Constituție exprimă frăția între minoritățile naționale, că ea vine să consfințească prin lege dreptul la desvoltare al minorităților naționale. Astăzi, porțile școlii sunt deschise pentru toți fiii oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, iar acest drept este garantat prin construirea de noi școli, internate și cămine, prin pregătirea de cadre didactice din sânul populației respective, prin tipărirea de manuale în limbile minorităților naționale, prin acordarea de burse școlare etc.

— „Cetățenii Republicii Populare Române au dreptul la odihnă, — a spus utemista Sarkany Maria. Articolul 78 din proiectul noii Constituții este o realitate. Sunt doar câteva zile de când m'am întors din stațiunea de odihnă Lacul Roșu".

In cinstea proiectului de Constituție tovarășa Sarkany și-a luat angajamentul să se pregătească temeinic pentru deschiderea noului an școlar.

Tovarășii care au mai urmat la cuvânt și-au luat angajamentul să discute și să popularizeze proiectul de Constituție în cadrul maselor largi populare și să-l sprijine prin îndeplinirea la timp și în bune condițiuni a sarcinilor ce le revin în munca de educatori ai tinerei generații.

„Știu că este viu fiecare paragraf"

Mă duc cu gândul la acum 20 de ani. De abia ieșisem de pe băncile școlii, când am fost trimisă ca învățătoare într'o comună frumoasă, unde poalele munților se îmbinau cu dealurile bogate în pomi roditori.

Mi s'a dat dela început clasa I-a. După nu știu care recensământ aveam 98 de școlari înscriși și 76 prezenți, într'o singură clasă, căci despre clase paralele citisem doar în cărțile de pedagogie.

Mă luptam zilnic și din răsputeri să deprind pe micii mei elevi, cu primele semne pe plăcuțe.

Cei 22 de elevi care nu veneau la școală mă făceau să mă simt vinovată. Intr'una din zile am întrebat pe directorul școlii : cum rămâne cu cei care nu frecventează școala ? Directorul mi-a mărturisit că a încercat și el de câteva ori să întrebe pe la primării, fără să obțină însă nici un rezultat. I s'a răspuns : „Copiilor de țărani la ce le trebue carte ? Doar nu toți vor trebui să dasă popi sau învățători !"

Păstrez și astăzi legătura cu câțiva tovarăși învățători din comuna primilor mei ani de învățământ. Și astfel am aflat că, în ultimii ani, fiecare din ei a avut în grijă câte 70-80 de analfabeți ! Ce-am făcut noi atunci de-a-lungul anilor? Cum de-au rămas atâția oameni fără știință de carte ? Aceasta înseamnă că nu 22 de elevi lipseau din clasa mea acum 20 de ani, ci peste o sută. Iată aspectul concret al „dreptului la învățătură" din constituția burgheză de atunci !

Astăzi, când văd proiectul noii Constituții a țării noastre, știu că-i viu fiecare paragraf și că înseamnă realizările noastre care au și fost obținute. Invățământul obligatoriu și gratuit azi nu mai sună a vorbe goale : el este asigurat prin existența condițiilor necesare funcționării lui. Aceasta o văd în munca mea de fiecare zi.

Nu vor mai exista neștiutori de carte ! O spune Partidul, o va spune poporul la votarea Constituției, o spunem noi, cadrele didactice, care ne străduim din răsputeri să lichidăm cât mai repede analfabetismul, una din grelele moșteniri ale trecutului.

FLORICA VIȘAN
învățătoare la școala elementară de fete nr. 41 raionul Grivița-Roșie București

Înflorește școala noastră nouă

★

In ultimii ani, învățământul mediu tehnic în țara noastră a luat o mare desvoltare. Numărul școlilor medii tehnice crește în fiecare an. Noul ritm de desvoltare al industriei noastre necesită cadre tehnice bine pregătite. Tot mai mulți elevi se înscriu în fiecare an în școlile medii tehnice, unde se pregătesc pentru cele mai variate specialități.

Graficul nostru reprezintă creșterea continuă a numărului de școli medii tehnice în Republica Populară Română.

★

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

În întâmpinarea Consfătuirilor din August

Pregătirea pentru consfătuirile din August ale cadrelor didactice se află în centrul atenției secțiunii de învățământ orășenești și a secțiunilor de învățământ raionale din Leningrad.

In fiecare raion al orașului a fost elaborat un plan concret de organizare a consfătuirii. Institutul orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice organizează consultații pentru referenți, cabinetele pedagogice raionale și cabinetul pedagogic orășenesc pregătesc materiale pentru expoziții.

Formularea temei primului referat „Căile de ridicare a calității muncii instructiv-educative și a succesului la învățătură al elevilor", ce va fi prezentat la ședințele plenare, determină scopul consfătuirilor și cere dela referenți o pregătire aprofundată și bine chibzuită. Căile de îmbunătățire a activității instructiv-educative în școli trebue stabilite pe baza unei analize adânci și concrete a rezultatelor anului școlar expirat.

Rezultatele anului școlar 1951/52 în școlile din Leningrad arată o anumită ridicare a calității cunoștințelor elevilor. A sporit numărul elevilor care au reușit la examene cu note bune și excepționale, s'a ridicat nivelul scrierii și vorbirii elevilor, deprinderile lor practice la fizică, chimie, biologie. Aceasta se referă în primul rând la școlile din raioanele Moscova, Kalinin, Petrodvoreț și alte raioane din Leningrad. In fiecare raion există școli care au obținut rezultate bune în ceeace privește instrucția și educația copiilor. Un număr de 1236 pedagogi nu au nici un repetent sau corigent. Firește, că aceasta trebue să fie oglindit în referatele șefilor secțiunilor de învățământ. Trebue să se arate experiența celor mai bune școli, care trebue să devină un bun al tuturor cadrelor didactice. Analiza pedagogică aprofundată a experienței școlilor și pedagogilor fruntași este una dintre cele mai importante condițiuni ale referatului șefului secțiunii de învățământ, prezentat la consfătuire.

Este necesar deasemenea să se arate lipsurile în activitatea fiecărei școli și a fiecărei secțiuni de învățământ și să se stabilească căile de înlăturare a acestor lipsuri.

Pentru școlile din Leningrad trebue să aibă o importanță excepțională analiza profundă a reorganizării predării limbii ruse pe baza operelor geniale ale lui I.V. Stalin cu privire la problemele de lingvistică. In anul școlar trecut activitatea școlilor și a secțiunilor de învățământ în acest sector a fost supusă unei critici serioase și pe deplin îndreptățite din partea colegiului ministerului învățământului al R.S.F.S.R. și a ziarului „Ucitelskaia Gazeta". Au fost arătate un număr de lipsuri mari în predarea limbii ruse. Secțiunile de învățământ și școlile din Leningrad au aplicat o serie de măsuri pentru îmbunătățirea predării limbii ruse. Această problemă a fost desbătută în două rânduri la consiliul pentru învățământul public al secțiunii de învățământ orășenești din Leningrad. In șase din raioanele orașului au fost făcute verificări speciale ale situației predării și ale cunoștințelor elevilor la limba rusă. Institutul de perfecționare a cadrelor didactice a organizat cursuri de o lună pentru ridicarea calificării profesorilor de limbă rusă, urmate de un număr de 650 profesori.

Secțiunea de învățământ orășenească și șefii secțiunilor de învățământ raionale trebue să analizeze foarte serios și amănunțit la consfătuirile din August situația predării limbii ruse și să asigure o bună organizare a ședințelor pe secții la acest obiect. In fața cadrelor didactice trebue pusă cu toată seriozitatea și claritatea sarcina unui studiu mai aprofundat al operelor tovarășului Stalin cu privire la problemele de lingvistică, trebue concentrată atenția cadrelor didactice, a conducătorilor școlilor și a secțiunilor de învățământ asupra ridicării calității lecțiilor de limbă rusă.

Se înțelege că la consfătuirile din August trebue să se facă o analiză pedagogică mai adâncă și a celorlalte obiecte de învățământ. Aceasta se referă îndeosebi la activitatea secțiilor din cadrul consfătuirilor. Secțiunile de învățământ raionale acordă în prezent o mare atenție pregătirii ședințelor pe secții: a fost întocmit un plan de muncă amănunțit și un număr de pedagogi pregătesc referate.

Cel de al doilea referat ce va fi prezentat la ședințele plenare cuprinde teme care reflectă cele mai actuale probleme de instrucție și educație a copiilor. In majoritatea raioanelor cel de al doilea referat va fi consacrat problemelor realizării hotărîrilor Congresului al XI-lea al Comsomolului și a Plenarei a VII-a a C. C. al Comsomolului. In acest an școlar trebue să se asigure o îmbunătățire serioasă a activității organizațiilor de pionieri și de comsomol din școli și ridicarea nivelului întregii munci instructiv-educative. In unele raioane referatul al doilea va fi prezentat de către directorii de școli. In raionul Octiabrsk, tov. Alexeeva, directoarea școlii nr. 250, va prezenta referatul cu tema „Experiența de muncă a școlii nr. 250 cu privire la realizarea hotărîrilor Congresului al XI-lea al Comsomolului și a Plenarei a VII-a a C.C. al Comsomolului". In raioanele Kalinin, Newski, Kolpinski, Puşkin, directorii de școli își vor împărtăși experiența de muncă cu privire la întărirea disciplinei elevilor.

Secțiunea de învățământ orășenească a organizat ajutorarea referenților. In afară de consultațiile de pe lângă Institutul de perfecționare a cadrelor didactice și de pe lângă cabinetele pedagogice raionale, la secțiunea de învățământ orășenească, între 10 și 15 August, vor fi desbătute pe larg două referate ale șefilor de secțiuni de învățământ, cu participarea tuturor referenților.

Fiecare pedagog și conducător de școală trebue să primească la consfătuire un program concret al activității sale în anul școlar ce urmează. Consfătuirile din August ale cadrelor didactice trebue organizate la un nivel ideologico-teoretic ridicat, cu participarea activă a tuturor cadrelor didactice, pe baza unei ascuțite critici și autocritici bolșevice. Spre acest țel sunt îndreptate în prezent toate eforturile secțiunii orășenești de învățământ și ale secțiunilor de învățământ raionale din Leningrad.

D. PETRIKIEV
șeful secțiunii orășenești de învățământ Leningrad

(din „Ucitelskaia Gazeta")

Asociațiile științifice ale studenților din R. S. S. Moldovenească

In toate instituțiile de învățământ superior din Chișinău funcționează asociații științifice studențești. De curând cu prilejul conferinței orășenești a membrilor acestor asociații, s'a făcut bilanțul lucrărilor lor de cercetări. Participanții la conferință, constituindu-se în cinci secții — de istorie, filologie, fizico-matematică, medico-biologică și agricolă — au analizat aproape 100 de lucrări ale studenților, executate sub conducerea corpului didactic.

Au stârnit un interes deosebit temele legate de desvoltarea economiei naționale și a culturii R.S.S. Moldovenești. Foarte apreciată a fost lucrarea „N. V. Gogol și cultura moldovenească". Comitetul de organizare a conferinței a decernat membrilor asociațiilor științifice studențești 64 premii pentru cele mai bune lucrări de cercetare. (Agerpres).

Să primim cu cinste pe tinerii învățători

In aceste zile mii de tineri specialiști, absolvenți ai Institutelor de învățământ pedagogic, se răspândesc prin orașele și satele nemărginitei Țări a Socialismului, pentru a începe activitatea pe tărâmul nobil al educației tinerei generații. Zilele acestea au plecat cu un tren special din Moscova aproape 700 de absolvenți ai institutelor de învățământ pedagogic, care au primit numirea în școlile din Ciukotka, Kamciatka, Sahalin.

Marea familie a cadrelor didactice sovietice se complectează anul acesta cu un numeros detașament de specialiști tineri. Numai la școlile din R.S.F.S.R. intră 58 de mii de oameni, 17 mii în școlile din Ucraina etc. Aceste cifre arată creșterea necontenită a învățământului public din Uniunea Sovietică, uriașa amploare a pregătirii cadrelor pedagogice calificate,

Cu multă emoție, plini de sentimentul mândriei legitime pentru faptul că le-a fost încredințat ceeace e mai scump — educația tinerilor constructori ai comunismului, tinerii învățători pleacă la școlile unde au fost numiți. Luându-și rămas bun dela instituția de învățământ pe care au absolvit-o, studenții de eri, plecând pe drumul vieții, lasă în urma lor scrisori emoționante. Iată ce scrie în gazeta locală N. Imanalieva, absolventă a Universității de Stat din Kirghizia: „Drumul meu este drumul a milioane de fete sovietice. Ca o mamă plină de grijă, Patria m'a ajutat tot timpul. Cu sentimentul unei mari recunoștințe, eu îmi voi aminti toată viața de școală și universitate, de organizația de pionieri și de comsomol. Sunt fericită că trăiesc în epoca stalinistă; despre viața grea a femeilor kirghize știu numai din povestirile bătrânilor și din cărți. Puterea sovietică, Partidul lui Lenin și Stalin, mi-au deschis drumul spre fericire. Toate puterile și cunoștințele mele vreau să le dăruiesc măreței opere a Partidului, măreței opere a construcției comunismului".

M. Raimatulaeva, absolventă a Institutului Pedagogic din Daghestan, scrie: „Am o mare bucurie că mi-am realizat visul și am absolvit cu succes institutul. Atât eu, cât și alte absolvente ale institutului nostru am putut atinge acest țel datorită grijii părintești a Partidului, a Guvernului și a iubitului nostru conducător, marele Stalin. Lucrând la școală, voi depune toate eforturile pentru a da elevilor cunoștințe adânci și trainice pentru a-i educa în spiritul iubirii pline de abnegație și devotament față de Patria noastră socialistă".

Acestea sunt gândurile și sentimentele tinerilor patrioți sovietici educați de Partidul lui Lenin și Stalin, de Comsomol.

In fața secțiilor de învățământ și a școlilor stă în prezent o sarcină mare și plină de răspundere. Ele trebue să se pregătească minuțios pentru întâmpinarea tinerelor cadre didactice, trebue să-i înconjoare pe tinerii pedagogi cu întreaga atenție, să creeze în jurul lor o atmosferă caldă și cordială. Pentru noile cadre didactice trebue pregătite din timp locuințe și combustibil. Ziua sosirii la primul său loc de muncă va rămâne pentru totdeauna în memoria tânărului pedagog. Cadrele de conducere ale secțiilor de învățământ public și ale școlilor trebue să-i introducă pe noii sosiți în problemele și particularitățile economiei și culturii raionului, în mersul activității școlare, să le vorbească de activiștii sovietelor locale, să-i facă să cunoască colhozurile și întreprinderile din localitate.

In multe raioane a devenit o tradiție întâmpinarea organizată a tinerilor specialiști. Astfel, în raionul Kalinin din regiunea Moscova, tinerii învățători sosesc la locul viitoarei lor munci într'o zi fixată dinainte. Aici îi întâmpină reprezentanții organizațiilor locale de partid, ai sovietului, ai comsomolului, ai secției de învățământ raionale. Ei descriu tinerilor învățători raionul în care vor trebui să lucreze, starea activității instructiv-educative din școli etc. După aceea, învățătorii, utilizând mijloacele de transport ce le sunt puse la dispoziție, pleacă prin satele unde le-au și fost pregătite locuințele. In mod organizat și cu multă căldură sunt întâmpinați tinerii pedagogi și în alte raioane. Sosind la școală, ei au sentimentul că se află în propria lor familie.

O atitudine lipsită de atenție, indiferentă față de tinerele cadre, față de nevoile lor provoacă la aceștia confuzie, nesiguranță în forțele lor, influențează negativ activitatea lor.

Grija pentru absolvenții institutelor de învățământ pedagogic nu constă numai în a li se crea condițiuni de viață corespunzătoare. Colectivele școlilor trebue să le acorde în permanență ajutor metodologic, pentruca ei să-și perfecționeze măestria pedagogică; pedagogii cu experiență le pot împărtăși experiența lor, le pot arăta particularitățile colectivului de copii și-i pot ajuta să intre mai repede în mersul activității școlare,

Tineretul are calități de mare valoare — simțul nou, energie, perseverență, aptitudinea de a-și însuși repede tot ce este înaintat. Dar, firește, tinerii pedagogi întâmpină multe dificultăți, au multe probleme neclarificate, legate de instrucția și educația copiilor, de organizarea vieții colectivului școlar și a muncii învățătorului. Iată dece învățătorii și profesorii cu experiență trebue să aibă o atitudine plină de sensibilitate și atenție față de colegii lor tineri. In această chestiune, un rol deosebit aparține directorilor de școli și directorilor de studii. Ei sunt aceia care, în primul rând, sunt obligați să ajute pe tinerii pedagogi în înlăturarea diferitelor neajunsuri și dificultăți în muncă. O adevărată grijă bolșevică pentru perfecționarea măestriei pedagogice a tinerelor cadre didactice nu exclude, ci dimpotrivă, presupune o mare exigență față de aceștia. Directorii de școli și cei de studii trebue să le arate în mod deschis, prietenește, tinerelor cadre didactice greșelile și neajunsurile lor, să-i ajute să și le îndrepte. Este foarte important ca din primele zile ale sosirii sale la școală învățătorul să fie pătruns de sentimentul mării răspunderi pentru munca sa, ca el să se ocupe neobosit de ridicarea nivelului său ideologic și de calificarea profesională. Se știe că instituția de învățământ este o treaptă de pregătire, dar a deveni un adevărat pedagog, educator, îndrumător al tineretului, — aceasta se poate numai pe bază de activitate vie, reunind într'un tot întreg cunoștințele teoretice căpătate prin practică, luptând cu greutățile și înlăturându-le. Toate acestea vor contribui la creșterea unor adevărați maeștri ai activității pedagogice.

In fața miilor de tineri pedagogi se deschide o nouă pagină a vieții, plină de răspundere. Fiecare dintre absolvenți, plecând la locul de muncă, trebue să fie demn de înalta cinste de a purta numele de învățător sovietic.

Să urăm tinerilor specialiști mari succese în munca lor grea, nobilă și plină de cinste.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Pe bordul unei motonave, pe Canalul Volga-Don

Ziua solemnă de 27 Iulie a fost o sărbătoare pentru toți oamenii muncii din marea Țară Sovietică. In această zi a avut loc deschiderea canalului Volga-Don „V.I.Lenin". Câteva motonave au pornit pe canal. Pe puntea uneia din ele se află treisprezece fete cu cravate roșii, cu pălării albe, cu rucksacurile în spate. Ele sunt însoțite de F M. Bezcinscaia, profesoară de geografie la școala medie nr. 502 din Moscova și de Liuba Râtova, instructoare superioară de pionieri la aceiași școală.

Cine sunt aceste pioniere și pentru ce li se acordă cinstea de a călători, printre primele, pe canalul Volga-Don? Ele sunt eleve în clasele a VII-a dela școala medie de fete nr. 502 din raionul Proletarsc din Moscova și călătoresc după itinerariul: Moscova — postul Himchinsc — Canalul Moscova — fluviul Volga — Stalingrad — Canalul Volga-Don — Calaci — fluviul Don — Rostov. Se vor întoarce la Moscova cu trenul. Această excursie le-a fost oferită de către Comitetul orășenesc al Comsomolului, drept recompensă pentru bunele rezultate obținute la concursul: „O călătorie pe hartă prin regiunile măreților construcții ale comunismului".

Succesul școlii în „călătoria pe hartă" se explică prin faptul că la ea a luat parte întregul colectiv școlar. In Septembrie anul trecut, la unul dintre primele consilii pedagogice s'a hotărît să se treacă în planul de activitate extrașcolară un studiu despre mărețele construcții ale comunismului. A fost elaborat apoi în toate amănuntele programul „călătoriei" propuse. Inițiatoarele „călătoriei" au fost conducătoarele cercului de geografie: prof. Bezcinscaia și ajutoarea ei permanentă, instructoarea superioară de pionieri Liuba Râtova. In acest timp, Palatul orășenesc al pionierilor și Palatul de cultură „Bauman" au elaborat regulamentul „jocului-călătorie". Unitatea școlii nr.502 și-a ales itinerarul Moscova-Marele Canal Turcmen.

A început să se strângă materialul necesar studiului. Elevele au fost ajutate de A.F.Viting, conducătoarea bibliotecii școlii, care a ales bibliografia necesară. Au fost deasemeni strânse decupările din ziare și reviste pentru alcătuirea „Jurnalelor de călătorie".

„Călătoria" organizată avea sprijinul comitetului de părinți, care ajuta pe profesori și pe elevi. Inginerul Constantin Ivanovici Ivanov, tatăl unei eleve, a contribuit la întocmirea unela din hărțile itinerariului ales. La întocmirea celeilalte hărți a ajutat tatăl elevei Repchina, un pictor.

La sfârșitul pătrarului al doilea, ambele hărți ale itinerariului împodobeau pereții sălii mari a școlii. Fetele se strângeau în jurul lor. Incetul cu incetul, s'au adunat și alte materiale. In curând, ele au fost suficiente pentru a se începe alcătuirea „Jurnalelor de călătorie".

Profesorii de istorie și literatură au ajutat pe eleve să aleagă diferite materiale privitoare la toate punctele unde s'ar putea „opri", plecând din Moscova, dealungul Volgăi, spre țelul final al călătoriei: marele Canal Turcmen.

Fiecare „jurnal de călătorie" conține rânduri închinate marelui conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, Iosif Vissarionovici Stalin.

Bilanțul activității școlii cu privire la mărețele construcții ale comunismului s'a făcut la o „seară geografică" organizată de membrii cercului de geografie. S'a organizat și o mare expoziție de tablouri, scheme, albume, diagrame, desene și cusături, închinate temei călătoriei. Două eleve au citit referate bine documentate. Poeziile, cântecele, dansurile populare, pregătite de eleve, au fost și ele închinate măreților construcții ale comunismului.

„Seara geografică" a sporit și mai mult interesul elevilor pentru temă. De aceea, propunerea instructoarei superioare de pionieri Liuba Râtova de a participa la concursul „jocului-călătorie" organizat de Comitetul orășenesc al Comsomolului din Moscova a fost întâmpinată cu o mare bucurie...

A venit perioada unei prelucrări mai aprofundate a materialului. Au apărut activiste ale „călătoriei", care au legat corespondență cu orașele întâlnite în cale. Cu o bucurie de nedescris au fost ascultate răspunsurile primite dela conducătorii uzinei de automobile „Molotov" din Gorki și dela Universitatea din Cazan, în care tinerele pioniere erau felicitate pentru activitatea întreprinsă de ele.

Și iată ultima etapă a acestui joc minunat...

Intr'o călduroasă amiază de Iulie, treisprezece fetițe fericite urcă, în portul fluvial Himchinsc, pe bordul unei motonave. Ele sunt conduse de părinți, de reprezentanți ai organizațiilor orășenești și raionale, de profesori.

Fetițele se află pe puntea motonavei. Pline de curiozitate, ele cercetează și notează tot ce le pare mai important și mai interesant în „Jurnalul de bord al călătoriei". Paginile acestuia vor cuprinde impresiile călătoriei, redate limpede, într'o frumoasă limbă literară. Nimic interesant nu trebue să scape ochilor fetițelor. Ele vor povesti colegelor cum au călătorit pe canalul Moscova, pe marele fluviu rus Volga, oprindu-se în orașele depe malul ei, vizitând mărețele construcții ale comunismului, și cât de lin și victorios a pornit motonava dela Stalingrad spre Rostov, despicând valurile cu pieptul său alb ca zăpada...

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Spre noi succese

In desvoltarea învățământului mediu din U.R.S.S. s'au înregistrat noi succese. In prezent, în Uniunea Sovietică învățământul de 7 ani este general și obligatoriu. In mod obișnuit, în orașe și în orășelele muncitorești este obligatoriu învățământul mediu (de 10 ani). In anul 1951, numărul școlilor elementare de 7 ani și al școlilor medii din U.R.S.S. a crescut cu cinci mii, iar numărul elevilor din clasele a V-a—X-a a sporit cu 2,5 milioane. In R.S.F.S.R., numărul elevilor care au absolvit în anul acesta clasa a X-a a sporit cu 34 mii față de anul trecut. Numărul elevilor care au absolvit școlile de 7 ani a depășit cifra din anul trecut cu 400 de mii.

In anul care s'a încheiat, numărul elevilor din toate școlile Uniunii Sovietice a fost de 57 milioane. O asemenea amploare a învățământului public n'a cunoscut și nu cunoaște nicio țară capitalistă din lume.

In toate școlile sovietice examenele de primăvară au decurs organizat, într'o atmosferă de liniște și muncă. Opinia publică sovietică a urmărit desfășurarea lor cu cea mai mare atenție și cel mai viu interes. Conducătorii de școli, colectivele pedagogice, părinții elevilor au avut grijă ca elevii să se poată pregăti în liniște și cu succes pentru examene.

Bilanțul examenelor dovedește că școala sovietică se desvoltă pe calea îmbunătățirii necontenite a activității sale, a ridicării calității predării, a adâncirii și lărgirii cunoștințelor elevilor. In anul expirat, a crescut mult numărul școlilor și al claselor în care toți elevii și-au însușit pe deplin programul școlar, au reușit cu succes la examene și au fost promovați în clasele următoare.

Ca urmare a aplicării creatoare de către pedagogii sovietici a învățăturii lui I.V.Stalin despre limbă, vorbirea și scrierea elevilor s'au îmbunătățit mult, iar cunoștințele lor de gramatică au devenit mai solide. Despre aceasta vorbesc cu elocvență rezultatele examenelor orale și scrise la limba și literatura rusă.

Iată unele fapte. Toți elevii din clasa a IV-a a școlii nr. 4 din orașul Bor, regiunea Gorchi, au obținut la examenul de limba rusă numai notele „excepțional" și „bine". 93% din toți elevii au obținut note excepționale. Din cei 35 de elevi ai clasei a IV-a dela școala de băieți nr. 103 din Moscova, 30 de elevi au scris dictarea fără nicio greșală, obținând note excepționale și numai 5 elevi au obținut „bine".

Elevii sovietici au dovedit cunoștințe solide și la examenele orale de limba rusă. Ei au dat răspunsuri precise la gramatică, însoțindu-le cu un mare număr de exemple variate, alese de ei înșiși.

Examenele de istorie, biologie, fizică, chimie, matematică au arătat că profesorii sovietici înarmează tânăra generație cu cunoștințe solide și rezolvă cu succes sarcina formării concepției comuniste la elevi.

Examenele ce s'au încheiat au arătat încă odată că, în școlile sovietice, învățământul se construește pe baza legăturii strânse dintre teorie și practică. La examenele de biologie, de pildă, mulți elevi au însoțit răspunsurile cu demonstrații, folosind plantele cultivate de ei înșiși, au vorbit despre rezultatele observațiilor lor asupra desvoltării plantelor și despre experiențele efectuate pe loturile școlare. Elevii dela școala medie din Valdai, regiunea Novgorod, au povestit despre experiențele lor cu privire la iarovizarea și sădirea de vară a cartofului, la creșterea culturilor cerealiere și leguminoase în diferite condițiuni.

Examenele de istorie, Constituția U.R.S.S. și geografie arată că elevii, în marea lor majoritate, nu numai că și-au însușit cu succes materialul predat la aceste obiecte, dar știu să tragă și concluzii, să facă generalizări, să se orienteze just în problemele principale ale situației internaționale actuale și ale vieții interne a U.R.S.S.

Trebue să menționăm că absolvenții claselor a X-a, care, într'un viitor apropiat, vor deveni studenți ai numeroaselor institute, universități și academii sovietice, au dovedit cunoștințe mai solide și mai aprofundate decât în anii trecuți.

In acest an, în școlile superioare ale U.R.S.S., inclusiv cele fără frecvență, vor fi primiți 370 mii studenți. Aceasta este cea mai mare cifră din toți anii de existență a școlii superioare sovietice.

Țara Socialismului a creiat tinerei generații toate condițiile pentru desvoltarea multilaterală a forțelor sale spirituale, a aptitudinilor și talentelor sale. Sute de mii de școli, institute și universități, o uriașă armată de învățători și profesori înarmează pe tinerii cetățeni sovietici cu cunoștințe solide și adânci, educă tineretul în spiritul iubirii fierbinți față de patrie și a respectului pentru toate popoarele lumii, pregătesc constructori activi ai societății comuniste.

NICOLAI NAUMOV

Pentru perfecționarea măestriei pedagogice

De mare cinste și răspundere este rolul învățătorului în Uniunea Sovietică. Învățătorului îi este încredințată educația și instrucția generației în creștere, pregătirea pentru activitatea creatoare a noului schimb de constructori ai comunismului.

Rezolvarea cu succes a acestor sarcini depinde de convingerea comunistă a învățătorului, de înțelegerea de către el a politicii Partidului, a Statului Sovietic, de înalta lui măestrie pedagogică. A trecut încă un an școlar. El a adus noi succese școlii sovietice. In acest an s'a îmbunătățit simțitor calitatea instrucției și a educației școlarilor, a sporit armata de maeștri ai muncii pedagogice, care lucrează fără repetenți. Aceste realizări sunt în primul rând o urmare a faptului că pedagogii au învățat în mod serios ei înșiși, și-au însușit cu perseverență teoria marxist-leninistă, îmbinând cunoștințele căpătate cu practica. M. I. Kalinin spunea învățătorilor: Noi studiem marxism-leninismul ca metodă, ca instrument, cu ajutorul căruia determinăm just comportarea noastră politică, socială și personală. Noi considerăm că aceasta este cea mai puternică armă a omului în viața lui practică.

In prezent, toate cadrele didactice au căpătat o odihnă bine meritată. Dar învățătorii și profesorii au și început să se pregătească pentru întâmpinarea noului an școlar. Vara este o perioadă favorabilă pentru a chibzui în liniște planul ridicării continue a nivelului ideologico-teoretic al predării, în lumina teoriei marxism-leninismului. Odată cu aceasta, cadrele didactice se perfecționează și la obiectul pe care-l predau. Unii studiază la cursurile de perfecționare, alții își complectează singuri cunoștințele, familiarizându-se cu noile realizări în domeniul obiectului ce-l predau, cu cele mai noi lucrări pedagogice și metodologice. Viața, cu fiecare an, aduce multe lucruri noi. Pedagogul care nu reușește să meargă în pas cu viața nu poate da elevilor săi cunoștințe solide.

Tovarășul Pironko, profesor de fizică dela școala medie din Redkinsk, regiunea Kalinin, scrie redacției publicației „Ucitelskaia Gazeta": „Pedagogul trebue să fie străin de conservatorism și de limitarea în vederile sale asupra conținutului și metodei predării. Procesul predării trebue să fie creator, strâns legat de realitatea socialistă actuală". Indeplinindu-și în mod creator datoria sa de onoare, tovarășul Pironko urmărește toate lucrările de popularizare științifică din domeniul fizicii și tehnicii. El și-a format o mică bibliotecă, strânge materialul necesar folosind presa periodică — ziare, reviste, ilustrații. Timp de 7 ani el a lucrat la strângerea acestui material. „Acest material — scrie profesorul — împrospătează predarea fizicii, leagă instrucția de practică și tehnică, de actualitate". Asemenea exemple de muncă creatoare sunt foarte numeroase. Ele arată dorința pedagogilor de a cunoaște știința în toată perfecțiunea ei și de a transmite bazele ei elevilor.

Nu este de ajuns ca profesorul să-și cunoască obiectul, el trebue să știe să-l predea, adică să stăpânească metodica obiectului. Măestria metodologică nu se capătă dintr'odată. Ea este fructul unei munci perseverente și îndelungate. Măestria se formează atât din studiul metodicilor, cât și pe baza practicii proprii și a experienței celor mai buni colegi în specialitate. In ultimul timp, cea mai răspândită formă a schimbului de experiență sunt „Lecturile pedagogice" și conferințele științifico-practice. Zilele acestea secțiunea de învățământ a raionului Kazan din R.S.S.A. Mariică a organizat „Lecturi pedagogice" la care au prezentat referate despre experiența lor pedagogii care au încheiat cu succes anul școlar. Din păcate, aceste referate uneori, după ce sînt citite, rămân la autori. Conducerea școlilor și organele secțiunilor de învățământ nu se preocupă îndeajuns ca toate cadrele didactice să aibă posibilitatea de a le studia în mod amănunțit. Materialele care arată experiența înaintată trebue concentrate în cabinetele pedagogice pentruca fiecare pedagog să le poată folosi în pregătirea sa pentru noul an școlar. In această privință, merită atenție experiența cabinetului pedagogic raional din Kubinsk, R.S.S. Azerbaidjană. Metodiștii acestui cabinet pregătesc expoziții sistematice, care popularizează activitatea celor mai bune școli și a celor mai buni pedagogi. Până la începerea cursurilor, experiența fruntașilor va fi cunoscută de toate cadrele didactice din raion.

Cu fiecare an se lărgește colaborarea cadrelor didactice din școlile medii cu cadrele din școlile pedagogice superioare și din institutele de cercetări științifice. Colaboratorii Academiei de Științe Pedagogice duc o muncă științifico-metodică sistematică cu cadrele didactice. De curând, colaboratorii Academiei s'au întors din regiunile Riazan și Iaroslavl și din R.S.S.A. Ciuvașă. Ei au studiat acolo situația predării, calitatea cunoștințelor și a deprinderilor elevilor, au lămurit cauzele rămânerii în urmă la învățătură și ale repetenției, au dat ajutor practic cadrelor didactice. In August, Academia de Științe Pedagogice organizează în raioanele unde au funcționat cursuri de două săptămâni pentru învățătorii dela clasele elementare și pentru profesorii de limba rusă și matematică dela clasele V—VII, seminarii pentru directorii școlilor de 7 ani și ai școlilor medii, precum și seminarii pentru instructorii superiori de pionieri. Acest ajutor real dat școlii este o cale sigură de apropiere a teoriei pedagogice de practica școlii.

Pregătirea pedagogică pentru începerea cursurilor are și o altă latură. Fiecare pedagog nu este numai profesor la obiectul său, ci și diriginte de clasă și de aceea el este obligat să-și alcătuiască din timp planul activității educative atât la lecțiile sale cât și în afara lor.

Unii dintre pedagogi vor fi diriginți la clasele ai căror copii nu le sunt cunoscuți încă. Aceasta se referă în primul rând la clasele V. In aceste clase, rolul dirigintelui este deosebit de dificil. Elevii de clasa a V-a, fiind obișnuiți să învețe cu un singur învățător, în primele zile se comportă neorganizat. Stabilirea unui regim determinat în aceste clase nu este o chestiune ușoară. Diriginții de clasă cu experiență fac cunoștință cu viitorii lor elevi încă în timpul când aceștia sunt în clasele IV. In timpul verii, ei continuă acest studiu al copiilor: fac cunoștință cu familiile lor, studiază caracterizările întocmite de fostul lor învățător, discută cu acesta despre particularitățile caracterului și comportării fiecărui elev. Toate acestea permit dirigintelui ca încă înainte de începerea cursurilor să-și traseze planul activității sale educative, să găsească un activ de copii, care să fie sprijinul său în crearea unui colectiv strâns unit, să stabilească căile de ajutorare a instructorului de pionieri.

Dar și cel care va lucra cu o clasă ce-l este cunoscută are nevoie de pregătire. Copiii au crescut. Ei vor avea noi preocupări și necesități. Dirigintele de clasă trebue să se gândească din vreme cum să le satisfacă, ce lucrări noi trebue să introducă în metodica educației. Plin de răspundere este rolul învățătorilor dela clasele I. Elevii lor vor păși pentru prima oară pragul școlii. Obligația învățătorului este de a se întâlni cu ei din timp, de a le arăta cerințele școlii.

Viața colectivelor școlare va fi plină de conținut, variată, numai atunci când întregul colectiv pedagogic îi va da această linie. Conducerea școlilor nu trebue să limiteze pregătirea pentru noul an școlar la problemele gospodărești. Directorul de școală și cel de studii trebue să analizeze din toate punctele de vedere rezultatele activității instructiv-educative a colectivului pedagogic pe anul trecut, să descopere cauzele succeselor și ale lipsurilor. Numai pe baza acestei analize se va putea întocmi planul de perspectivă al activității școlii în anul ce urmează. Acest plan trebue să prevadă liniile principale ale activității consiliului pedagogic, ale comisiunilor metodologice pe obiecte, ale cercurilor învățătorilor dela clasele elementare și ale diriginților de clasă, formele și metodele activității colectivului pedagogic cu organizațiile de pionieri și de comsomol.

Pedagogului îi aparține rolul conducător și hotărîtor în educația tinerei generații. El poate îndeplini în mod ireproșabil acest rol numai dacă va lucra sistematic la ridicarea calificării sale pedagogice. Pregătirea pedagogică pentru noul an școlar este una dintre verigile acestei mari activități.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Excursii prin ținutul natal

Pline de frumuseți sunt malurile râului Tomi. Pe sute de kilometri se întinde taiga seculară, întretăiată de șesuri verzi, de dumbrăvi și crânguri de mesteacăni. In fiecare an își petrec aici odihna de vară mii de pionieri și școlari din regiunea Kemerovo.

In tabăra regională de turiști își petrec vacanța peste 400 de excursioniști. Ei organizează excursii consacrate studiului ținutului natal — al bogățiilor sale naturale, al industriei, al gospodăriilor colhoznice — întâlniri cu oamenii vestiți din bazinul Kuznețk, șezători în jurul focului de tabără.

Un număr de 100 elevi premiați au pornit anul acesta în călătorie prin țară. Ei vizitează orașele Moscova, Leningrad, Micurinsk și mărețele construcții ale comunismului. In vara aceasta, stațiunea regională de excursioniști și turiști organizează în împrejurimile orașelor Stalinsk, Osinniki, Prokopievsk, Kiselevsk, Mariinsk, Anjero-Sudjensk, tabere de pionieri și comsomoliști. Aici vin să se odihnească grupuri și detașamente de comsomoliști-elevi ai claselor superioare. In fiecare din aceste tabere lucrează și profesori.

Circa 60.000 pionieri și școlari se odihnesc în taberele de pionieri din jurul orașelor. Pentru copiii din colhozuri se organizează 7 tabere în raioanele Teajinsk, Belov, Kuznievsk, Kemerovo etc.

Comitetul regional U.T.C.L. și secția regională de învățământ din Kemerovo au desfășurat o intensă activitate pentru pregătirea cadrelor de educatori și instructori de pionieri. La seminarul conducătorilor de tabere s'au ținut lecții cu privire la activitatea politico-educativă cu copiii, la educația artistică a școlarilor, la dirijarea activității tinerilor naturaliști și a tinerilor tehnicieni. In toate taberele de pionieri lucrează ca educatori peste 300 de învățători și profesori.

Despre consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

Pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea noului an școlar, care prevede organizarea unor consfătuiri raionale ale cadrelor didactice în lunile August și Ianuarie, aplicând în școlile noastre valoroasa experiență a școlii sovietice, Ministerul Învățământului Public a dat o Decizie. Conform acestei Decizii, în zilele de 27, 28, 29 August se vor organiza consfătuirile raionale ale învățătorilor, profesorilor, instructorilor superiori de pionieri și educatoarelor. Activitatea consfătuirilor raionale se va desfășura în ședințe plenare și în secții, organizate pe clase (cl. I-IV) și pe obiecte (cl. V-XI).

În ședințele plenare se vor ține următoarele referate :

— Munca de învățământ în raion în anul școlar 1951—1952 și sarcinile de îmbunătățire a muncii instructiv-educative în anul școlar 1952—1953.

— Activitatea sindicatelor de învățământ în vederea îmbunătățirii muncii instructiv-educative în școlile din raion (coreferat programat de acord cu Uniunea Sindicatelor de Învățământ).

— Organizațiile U.T.M. și pionieri — sprijinul principal al școlii în realizarea educației comuniste a elevilor.

— Proiectul noii Constituții a R.P.R.

În cadrul consfătuirilor raionale vor funcționa următoarele secții :

— Câte o secție pentru clasele I—IV.

—O secție pentru învățătorii care predau la două sau mai multe clase.

— Câte o secție de limba română, limba maternă (pentru școlile minorităților naționale), limba rusă, limbi străine, matematică, fizică și chimie, științele naturii, geografie, istorie și Constituția R.P.R.

— O secție pentru instructorii superiori de pionieri.

— O secție pentru educația fizică.

— O secție pentru educatoare preșcolare.

În secțiile pe obiecte vor lucra cadrele didactice care predau la clasele V—XI.

În cadrul muncii de secție se va prezenta un referat cu tema :

— Învățămintele din anul școlar care a trecut și sarcinile legate de îmbunătățirea nivelului de cunoștințe al elevilor în noul an școlar (se va referi la munca în clasă a învățătorului, la predarea unui anumit obiect, sau la munca educativă a instructorilor superiori de pionieri, educatoare, etc.).

În cadrul acestor referate vor fi prezentate planurile de învățământ și programele școlare, precum și indicații pentru întocmirea planurilor calendaristice.

Secțiile de limba română, limbile minorităților naționale și limba rusă vor ține o ședință comună, în care vor asculta și desbate referatul despre predarea limbilor în raionul respectiv în lumina învățăturilor tovarășului Stalin despre limbă. Programele și planificarea materiei la aceste limbi se vor discuta aparte în fiecare secție.

În cadrul secțiilor de fizică, chimie, științe biologice, se va pune accentul pe aplicarea practică a cunoștințelor și pe folosirea în predarea acestor obiecte a materialului didactic.

Atât în ședințele plenare, cât și în secții, referatele vor fi urmate de discuții. Acestea trebue să se desfășoare în spirit critic și autocritic și să prilejuiască un larg schimb de experiență, de popularizare a celei mai bune experiențe și a celor mai bune metode de muncă.

Secțiunile de învățământ regionale și raionale se vor îngriji ca, printr'o temeinică pregătire a consfătuirilor, să asigure desfășurarea lucrărilor la un înalt nivel științific, profesional, ideologic și politic, în spirit critic și autocritic, luând măsuri ca rapoartele ce se vor prezenta să ilustreze concret realitatea școlară.

Cu sprijinul comitetelor executive ale sfaturilor populare, secțiunile de învățământ vor asigura :

— local corespunzător pentru ședințele plenare și pentru activitatea în secții.

— transportul cadrelor didactice la consfătuiri.

— găzduirea cadrelor didactice în timpul consfătuirilor.

— hrana, contra cost, a participanților la consfătuire.

— organizarea de spectacole pentru participanții la consfătuire.

Angajamentele prind viață

Întâmpinând cu entuziasm ziua eliberării patriei noastre și fiind hotărîți să cinstească prin noi succese aparița proiectului de Constituție, învățătorii dela școlile elementare de băieți și fete nr. 28 din București și-au luat angajamentul să realizeze, până la data marii sărbători, planul de muncă cu privire la deschiderea la timp și în bune condițiuni a celor două școli.

De curând a avut loc la aceste școli o ședință convocată din inițiativa organizației de bază, la care a participat tot personalul școlilor, ședință în cadrul căreia s'au prelucrat sarcinile ce revin școlilor în urma apariției Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea școlilor în vederea deschiderii noului an școlar 1952-53, elaborându-se un plan concret de muncă.

A fost deasemeni convocat în cadrul unei alte ședințe comitetul de părinți, cu care s'a prelucrat planul de gospodărire al școlii. Obiectivele planului gospodăresc sunt următoarele : asigurarea imediată a condițiilor materiale necesare funcționării taberei de vară ; văruitul celor două școli; reparația întregului mobilier, precum și înlocuirea geamurilor sparte; verificarea instalațiilor de apă și lumină; curățenia localului și pavoazarea.

Muncitorii Atelierelor Ministerului Sănătății, care patronează cele două școli, vor efectua voluntar în timpul lor liber o parte din lucrările prevăzute în plan.

În urma acestei acțiuni, au fost realizate din plan, până astăzi, reparația aproape totală a mobilierului, verificarea întregului inventar al școlilor de băieți și fete și reparația tuturor ferestrelor.

Insuflețiți de dorința de a întâmpina cu noi realizări ziua de 23 August, de a obține noi succese în cinstea proiectului de Constituție, învățătorii școlilor elementare de băieți și fete nr. 28 își intensifică eforturile pentru îndeplinirea la termenul fixat a planului de muncă.

Expoziții metodologice

Cu prilejul încheierii anului școlar, s'au organizat în toată țara, numeroase expoziții metodologice.

La școala Nr. 9 de băieți din Ploești au fost expuse planuri de lecții ale cadrelor didactice fruntașe, referatele prezentate cu prilejul lecțiilor deschise, material didactic etc. Astfel, se poate vedea la expoziție materialul didactic folosit în predarea fracțiilor ordinare, la clasa a IV-a, cum este panoul cu figuri mobile din placaj. Sunt expuse deasemeni, scheme'e folosite în predarea gramaticii de către profesorii dela școala Nr. 4 băieți, albume cuprinzând imagini ale muncii din uzine și fabrici, pe ogoare și în instituțiile de cultură, precum și recenzii asupra operelor literare, tabele cronologice, caiete de lectură particulară alcătuite de elevi etc.

Un loc special îl ocupă în expoziție materialul privind munca cu preșcolarii. Aici au fost expuse lucrări legate de educația multilaterală a copiilor.

★

Instalată în localul școlii pedagogice, expoziția metodologică a cabinetului pedagogic regional din Bacău cuprinde un bogat material cu privire la munca instituțiilor preșcolare, a școlilor elementare, de 7 ani și medii.

În sala rezervată grădinițelor de copii și căminelor de zi se pot vedea materialele făcute de educatoare și copii în timpul anului școlar, cu mijloace locale. În expoziție se poate vedea, deasemeni, materialul ajutător folosit la clasa I-a, ca de exemplu „tabla cu litere mobile". Coltul rezervat predării limbii ruse cuprinde o serie de planșe care ușurează însușirea regulilor gramaticale. Este expus, deasemeni, un bogat material didactic folosit în predarea fizicii. Piesele expuse sunt însoțite de explicații, de indicații metodologice, de planuri de lecții, de referate etc. ceeace ușurează documentarea vizitatorilor.

★

Expoziția organizată în școala Nr. 1 fete din orașul Huși cuprinde materiale folosite de cadrele care lucrează în instituțiile preșcolare, la școlile elementare din oraș și raion, la școala pedagogică, la școala medie mixtă precum și la școala tehnică viticolă.

Școala pedagogică a expus material didactic și truse ale absolvenților care își încep în această toamnă munca în școli.

Sunt expuse planșe de științe naturale, hărți geografice, diferite mulaje etc. Toate aceste lucrări au ajutat ca elevii să-și însușească în mod științific cunoștințele.

Deasemeni, expoziția cuprinde o serie de tablouri executate de elevi.

—o—

Cercul agrotehnic din Tg. Fierbinți

La școala de tractoriști din comuna Tg. Fierbinți funcționează un cerc agrotehnic, condus de un profesor de agronomie. În cadru' acestui cerc activează numeroși învățători din comună. Iată câteva din realizările acestui cerc : experiențe (germinația semințelor, polenizarea artificială, etc.), conferințe de popularizare a metodelor agrotehnice sovietice, întocmirea unor panouri și planșe demonstrative, organizarea unei expoziții agricole, etc. Mulți dintre sătenii care au lucrat pământul, folosind metodele înaintate popularizate în cadrul cercului, au obținut rezultate bune.

Învățătorii din comuna Tg. Fierbinți au desfășurat în rândurile țăranilor muncitori muncă de lămurire pentru a-i convinge să se înscrie în întovărășirile agricole de tip T.O.Z.- Astfel, ei au ținut conferințe la căminul cultural și au făcut recenzii asupra cărților „Pământ desțelenit", „Secerișul" și „Nopțile de Iunie".

Pentru a contribui la succesul campaniei agricole de vară, învățătorii au amenajat la arii fotomontagii și o bibliotecă volantă, au dat festivaluri artistice și au organizat cititul în comun a presei.

FLORICA CONSTANTINESCU
corespondentă

Cu preșcolarii în colonie

Am fost în vara aceasta în colonie la Predeal cu copiii preșcolari din grupa mijlocie. Inainte de a pleca, am luat toate măsurile, m'am pregătit pentru a putea conduce colonia de copii cu cât mai bune rezultate. Am studiat în amănunt regulamentul de funcționare a coloniilor de vară elaborat de Ministerul Învățământului Public. Având în vedere obiectivele principale pe care trebue să le urmărească viața în colonie, și anume întărirea fizică a copiilor, odihna lor pe de o parte, și îmbogățirea cunoștințelor, cunoașterea naturii și a frumuseților patriei pe de altă parte, m'am pregătit cât mai bine, am căutat să-mi însușesc experiența educatoarelor sovietice și a educatoarelor din instituțiile noastre preșcolare. Cartea lui Volcova „Educatoarele despre grădinițele de copii" mi-a fost de mare folos în adâncirea problemei otelirii și cunoașterii naturii. Mi-am întocmit apoi planul de muncă concret, lucrat pe baza cunoașterii în amănunt a regiunii, a mediului înconjurător. În întocmirea planului, ca și apoi în desfășurarea lui zilnică, am ținut seama de faptul că viața în colonie cere mai multă independență din partea copiilor, am pus accentul pe autoservire și ajutor reciproc, procedând în felul următor : In primele zile am dat o atenție deosebită spălatului până la brâu și pe picioare. Luam câte 2 copii la chiuvetă, le arătam cum să-și spele cu săpun urechile, gâtul etc. și cum să se șteargă bine cu prosopul. Câteva zile i-am supraveghiat cu multă atenție, iar când această deprindere a fost însușită de toți copiii, îi trimeteam la spălat sub supravegherea și controlul unui responsabil. La început au fost unele greutăți, întrucât dimineața nu toți copiii erau gata în acelaș timp, și cei care trebuiau să aștepte deveneau gălăgioși. M'am ocupat în special de acei copii care, deși știau să se îmbrace, erau înceți în mișcări. Am ținut deasemenea ca ei să-și însușească o atitudine plină de grijă și de atenție față de bunul obștesc : grădina cu flori, curtea, materialul coloniei, spunându-le că după plecarea noastră vor veni copiii din alte 2 cămine și că vor trebui să găsească lucrurile în aceeași stare în care le-au găsit și ei.

Ținând seama că noi am plecat la munte în luna Mai, când clima era încă rece, a trebuit să ducem o muncă gradată de aclimatizare, renunțând treptat la îmbrăcămintea mai groasă. Cu avizul medicului, noi ieșeam afară pe orice fel de vreme și făceam jocuri de mișcare. La plecarea în colonie am luat și paturi pliante, pentru a putea scoate copiii să doarmă pe terasă în aer liber. In exercițiile fizice, ne-am folosit de materialul din natură, pe care la București nu-l aveam. De exemplu — organizam exerciții de țintire cu conuri de brad, sau ochire cu arcuri și săgeți, confecționate de copii. Altădată organizam exerciții de echilibru pe un copac răsturnat. Nu toți aveau curajul la început să execute acest exercițiu. Unii dintre ei erau neîncrezători în puterile lor. De aceștia, ne-am ocupat îndeaproape, ajutându-i, ținându-i de mână și încurajându-i la fiecare încercare. Până la sfârșit toți s'au antrenat în acest exercițiu. In excursiile noastre, aveam ocazia să facem sărituri peste diferite șanțuri sau pârâiașe. Am făcut și exerciții de cățărare în copaci, până la o anumită înălțime. Insă toate aceste exerciții au fost organizate sub supravegherea mea atentă, ca să înlătur eventualele accidente.

Pentru desvoltarea vorbirii, am căutat să îmbogățesc vocabularul copiilor cu cuvinte noi specifice regiunii — stâncă, mușuroi, urcuș, scorbură, serpentine, denumiri de plante și flori ca : ferigă, traista ciobanului, ciubotica cucului, scoarța etc. Am căutat deasemeni ca exprimarea impresiilor obținute din natură să fie expresivă și corectă.

Am căutat să trezesc interes și dragoste față de frumusețile naturii. Plecam cu copiii, asemeni unor exploratori, să cunoaștem locuri frumoase pe care eu mă duceam mai înainte să le văd și să le studiez. Căutam să le atrag atenția asupra unui peisaj frumos și îi lăsam să contemple odată cu mine. Odată i-am dus la un izvor, i-am lăsat să asculte ei, și să-mi spună ce se aude ? Mi-au răspuns că e sgomotul apei ; eu le-am spus că e murmurul izvorului. Alte ori le atrăgeam atenția asupra foșnetului pădurii. „Vântul foșnește printre frunze" mi-au spus ei. Mi-am dat seama că eu sunt o carte vie pentru ei și că mă imită în gesturi și exprimare, de aceea mă controlam la orice pas și întrebuințam un vocabular cât mai variat.

Pentru cunoașterea naturii și a mediului înconjurător, am pornit la o observare gradată, planificată. Odată făceam mici plimbări în scopul de a cunoaște cabane din apropiere, altădată mergeam să observăm stâna din vecinătate, tunelul etc. Prin observări și convorbiri ei și-au dat seama că Predealul este oraș de munte. Au văzut că vilele sunt făcute din lemn și piatră, materiale ce se găsesc la munte. M'au întrebat dece au acoperișul ascuțit, țuguiat. Odată când ploua, am ieșit să vadă ei singuri cum se scurge apa de pe acoperiș, datorită tocmai acestui fel de acoperiș.

Le-am spus că vilele, înainte vreme, erau ale bogătașilor și nici un muncitor nu putea veni să-și petreacă vara la munte. Ei au văzut că, acum, în aceste vile se odihnesc muncitorii. Copiii au văzut că duminica, la cabana din apropiere vin excursioniști să-și cunoască Patria. Ei știu că toate acestea sunt datorite grijii partidului și guvernului.

Am căutat să le îmbogățesc cunoștințele despre fauna și flora regiunii de munte. Aceste cunoștințe ei și le-au însușit în timpul excursiilor organizate în acest scop. Odată plecam să adunăm plante pentru ierbar, mierea ursului, ciubotica cucului, ferigă, traista ciobanului, pelin. Altădată plecam să adunăm material pe care să-l folosim la București în diferite activități : mușchi, scoarță de copaci, conuri de brad, material pe care, după ce l-am uscat întins pe rafturi l-am transportat în lăzi la București. Uneori plecam cu cutii de chibrituri să găsim insecte : albine, gărgărițe, fluturi și gândaci diferiți. Toate acestea le-am înnecat în spirt, apoi le-am pus pe vată în cutii de carton. Cu mult interes copiii au lucrat la ierbar și insectar.

In excursiile noastre copiii au avut ocazia să cunoască ocupația locuitorilor dela munte: păstoritul, tăiatul și transportul lemnelor, strânsul rășinii de brad care este folosită în diferite fabricații. Le-am spus copiilor că toate bogățiile pădurilor noastre, toate frumusețile naturii erau stăpânite de marii boieri. Ei au văzut că toate acestea sunt acum ale noastre, ale poporului muncitor.

In mijlocul naturii, copiii au organizat jocuri de creație bogate și interesante. Mi-am dat seama cu bucurie, că ei s'au dovedit mai plini de inițiativă decât în timpul anului, când trebuia ca eu să organizez și să conduc jocurile lor. Natura și mediul înconjurător le stimulează fantezia, puterea lor creatoare. Iată cum au folosit ei o scorbură de copac : au lărgit-o, au căptușit-o cu mușchi și frunze și au făcut din ea, o scenă pentru teatru de păpuși. Din conuri de brad au făcut păpuși pe care le-au îmbrăcat în rochii și pantaloni din frunze mari de mărgăritar. Altădată, în urma observării stânei de oi, au construit stâna din pământ umed, i-au făcut acoperiș din solzi din conuri de brad și i-au făcut gard împletit din nuleușe de alun. Din conuri mici de brad au făcut oile. Le-am arătat cum să facă, asemeni ciobanilor, fluere din tulpine de soc.

Ca rezultat al bogatei activități din colonie, am putut constata o apreciabilă schimbare în atitudinea copiilor în toate direcțiile. In primul rând, copiii s'au întors mai sănătoși, mai vioi, mai disciplinați. Am observat la ei o ascultare voită, o formă premergătoare disciplinei liber consimțite. Deasemeni sunt mult mai ordonați. In ceeace privește desvoltarea lor intelectuală, ei s'au întors cu un bagaj de cunoștințe noi, lucru ce se reflectă în convorbirile, în activitatea lor și mai cu seamă în jocurile lor de creație, care au devenit mult mai bogate în conținut. In timpul coloniei, am făcut observări asupra copiilor, descoperind la ei unele trăsături de caracter pe care înainte nu le cunoșteam. In sfârșit, în caetul meu de observații asupra copiilor, am făcut notări noi, care vor folosi mult învățătorului în cunoașterea școlarilor lui.

După experiența căpătată în colonia de vară, sînt sigură că voi ști să-mi duc mai bine munca devenind mai conștientă, mai pregătită, pentru munca de educare comunistă a copiilor patriei noastre.

MARIA PINTILIE
educatoare

Unde duce lipsa de vigilență

Unul din cititorii noștri din comuna Țânțari, raionul Stalin, regiunea Stalin, ne-a sesizat că la școala elementară de 7 ani din această comună dăinuiește o situație extrem de proastă.

Aceasta se datorește conducerii școlii care întreține o atmosferă nesănătoasă în colectivul pedagogic, și este total nepăsătoare față de lipsurile muncii din școală.

Directorul acestei școli, Stoenac Ion, este un om care nu se dă înapoi dela nimic pentru a-și satisface interesele. Astfel, el a reușit să sustragă 60 metri de pânză dela căminul cultural, să primească bani pentru 22 ore lunar, cu toate că era degrevat de ore ca director al școlii etc. Oamenii de serviciu, în loc să fie lăsați să se ocupe de curățenia școlii, sunt reținuți la diferite munci acasă la „domnul director". O atitudine asemănătoare are și fiica sa, profesoară de educație fizică Georgeta Stoenac, care nu primea la orele de gimnastică pe copiii ai căror părinți au o situație materială mai slabă, pe motiv că nu au pantofi de tenis.

Atitudinea lui Stoenac nu este întâmplătoare. In trecut el a fost inspector școlar al județelor Ilfov și Trei-Scaune, slugă supusă regimului burghezo-moșieresc și responsabil al revistei „Era Nouă", fițuică fascistă, antisovietică, la care scria adesea articole șovine. La „concepțiile" sale, Stoenac nu a renunțat nici după 23 August 1944, fapt pentru care în 1948 a fost închis timp de 6 luni. Și, totuși, acest escroc și dușman al orânduirii noastre a fost „promovat" director de școală, iar situația proastă a școlii n'a dat de gândit organelor învățământului, care, dealtfel, tot la această școală au mai „recrutat" și pe învățătorul Cosman Gheorghe, fost comandant legionar.

Secțiunile de învățământ raională și regională au manifestat o completă lipsă de vigilență, o totală nepăsare față de situația din școală. Prin neluarea măsurilor necesare, nici până astăzi, ele au dovedit deasemeni comoditate și împăciuitorism față de acești dușmani. Secțiunile de învățământ trebue să lichideze de urgență cu astfel de lipsuri, trebue să-și ascută vigilența revoluționară, să acorde o mai mare atenție muncii pe teren, pentru a descoperi la timp faptele care ar cauza stăvilirea desfășurării progresive a procesului de învățământ din școala noastră, pentru a descoperi la timp pe toți dușmanii strecurați în învățământ.

Proiectul de Constituție a R. P. R.— mărturie a drepturilor și libertăților poporului muncitor

Cu inimile pline de mândrie, cu un nemărginit entuziasm au primit toți oamenii muncii din țara noastră proiectul noii Constituții a Republicii Populare Române. Muncitorii și tehnicienii, colectiviștii și țăranii muncitori, profesorii, studenții și elevii, bărbați și femei, tineri și vârstnici depe tot întinsul Patriei noastre discută cu însuflețire articolele proiectului de Constituție, care reprezintă trecerea în revistă a marilor izbânzi înregistrate până acum de regimul de democrație populară.

Proiectul noii Constituții a R.P.R. a fost redactat, din însărcinarea Marii Adunări Naționale, de către o Comisie sub președinția tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Necesitatea unei noi Constituții a reieșit din transformările profunde, revoluționare petrecute în Republica noastră în cei patru ani care au trecut dela votarea Constituției în vigoare, din desvoltarea țării noastre spre socialism, datorită eliberării noastre de către Uniunea Sovietică, datorită cuceririi puterii de Stat de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, datorită sprijinului continuu și dezinteresat primit din partea marii Țări a Socialismului.

In răstimpul care s'a scurs dela adoptarea vechii Constituții s'a înfăptuit naționalizarea principalelor mijloace de producție, iar industria socialistă și-a triplat aproape producția, s'a trecut la planificarea economiei, a început opera de transformare socialistă a agriculturii, s'a desvoltat continuu comerțul socialist, au fost alese sfaturile populare. Structura de clasă a societății noastre a suferit și ea profunde schimbări : moșierimea și marea burghezie au fost lichidate ca clase; clasa muncitoare a fost eliberată de exploatare în covârșitoarea ei majoritate; zeci și sute de mii de țărani muncitori pășesc pe drumul gospodăriilor agricole colective; intelectualitatea noastră își schimbă și ea compoziția de clasă, tot mai numeroși fiind fiii și fiicele de muncitori și țărani muncitori care ajung pe treptele cele mai înalte ale științei și culturii.

In trecut, constituțiile României burghezo-moșierești aveau înscrise o serie de „drepturi" și de „libertăți". Dar, ca în orice stat bazat pe exploatarea omului de către om, proclamarea formală a unor drepturi nu dădea maselor posibilitatea de a realiza în practică aceste drepturi. Ca și astăzi în Statele Unite ale Americii și în celelalte țări capitaliste, democrația era o democrație pentru o minoritate, pentru clasele posedante.

„Libertatea societății capitaliste — arată Lenin — **este totdeauna aproximativ aceeași ca și libertatea republicilor grecești antice : libertatea pentru proprietarii de sclavi".**

Impotriva orânduirii burghezo-moșierești, împotriva asupririi și înrobirii au luptat cu eroism cei mai buni fii ai poporului nostru. Făurirea statului de democrație populară a deschis o eră nouă în istoria țării noastre, era împlinirii celor mai înalte năzuințe ale oamenilor muncii, era înfăptuirii aspirațiilor celor mai îndrăznețe spre libertate și fericire ale poporului nostru.

Luând cunoștință de prevederile proiectului de Constituție, oamenii muncii din țara noastră citesc cu o deosebită emoție capitolul referitor la drepturile și libertățile cetățenilor. Aceste drepturi și libertăți, pe care le consfințește azi proiectul de Constituție, le simte poporul nostru ca o realitate vie, de când clasa muncitoare a luat întreaga putere politică în mâinile ei.

Una dintre cele mai mari cuceriri ale clasei muncitoare din țara noastră, pe care o consacră proiectul de Constituție, este dreptul la muncă, adică dreptul de a primi o muncă garantată și retribuită potrivit cu cantitatea și calitatea ei. In nici o constituție burgheză nu este înscris dreptul la muncă — nici măcar formal, așa cum sunt înscrise celelalte drepturi. Și în adevăr, cum ar putea prevedea constituția Statelor Unite, de pildă, dreptul la muncă, când în această țară, unde dictează marile trusturi capitaliste, numărul șomerilor totali și parțiali depășește 15 milioane?

Pentru prima oară în istorie, dreptul la muncă a fost consfințit de Constituția Stalinistă a Uniunii Sovietice. Astăzi, acest drept este înscris și în proiectul de Constituție al țării noastre și este garantat prin faptul că fabricile, uzinele și minele, instituțiile și cea mai mare parte din întreprinderi sunt bunuri ale întregului popor, prin faptul că, pe baza politicii de industrializare socialistă a țării, se construesc fabrici și uzine, crește sectorul socialist în agricultură, se desvoltă în mod planificat întreaga economie națională. Toate acestea fac ca în R.P.R. să fie înlăturată posibilitatea crizelor economice, să fie lichidat șomajul, să sporească an cu an numărul muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor. Astfel, așa cum prevede Planul Cincinal, peste 750.000 muncitori vor intra în producție până în 1955.

Nemijlocit legat de dreptul la muncă, este înscris în proiectul noii Constituții dreptul la odihnă. Acesta este asigurat prin stabilirea zilei de muncă de 8 ore pentru muncitori și funcționari, precum și reducerea sub 8 ore în condiții de muncă grele și foarte grele. Concediile anuale plătite și punerea la dispoziția oamenilor muncii a caselor de odihnă, sanatoriilor, cabanelor, etc. sunt deasemenea mijloace materiale care garantează exercitarea acestui drept.

Un drept asigurat tuturor cetățenilor și asupra căruia proiectul noii Constituții stăruie în mod deosebit este dreptul la învățătură. Vorbind despre călcarea în picioare a acestui drept în timpul regimului burghezo-moșieresc, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată: **„Clasele exploatatoare n'aveau nevoie de un popor cult, ci de robi supuși care să lucreze pentru ele. Interesul lor pentru școală și cultură se limita la acele cunoștințe pe care trebuia să le aibă omul muncitor dela oraș și dela sat, pentru a putea munci cu mai mult randament în interesul capitaliștilor, moșierilor și al statului lor".**

Astăzi, în țara noastră, dreptul la învățătură și cultură, prevăzut în proiectul noii Constituții, este înfăptuit în viață. Planul Cincinal prevede că în 1955 analfabetismul va fi lichidat, iar numărul elevilor și studenților va crește simțitor. Elevii din învățământul mediu sunt acum de patru ori mai numeroși decât erau în 1938, iar numărul studenților era în 1951 de 2 ori mai mare decât în 1938. In anul școlar 1951—1952, numărul căminelor studențești a crescut față de 1948—49 cu 75,6%, iar numărul studenților care locuesc în cămine a crescut cu 146,8 la sută. Succesele la învățătură ale elevilor și studenților sunt apreciate și stimulate prin burse. In anul școlar 1951—1952, 200 de studenți ai diferitelor institute și facultăți din țară au primit „burse republicane" în valoare de 250 lei lunar, iar în Noembrie 1951 s'a instituit „bursa de merit Gh. Gheorghiu-Dej" în valoare de 300 lei lunar.

Prin Hotărîrea din 16 August 1951 a Partidului și Guvernului, condițiile de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu s'au îmbunătățit considerabil. Numeroși învățători **și profesori au primit decorații și ordine** ale R.P.R., precum și titlul de învățători sau profesori emeriți.

Câtă deosebire este între grija acordată de Statul nostru de democrație populară învățământului și culturalizării maselor și desmățata ofensivă împotriva culturii lansată de imperialiștii americani și de slugile lor din Europa! In bugetul Statelor Unite, mai puțin de 1 la sută din cheltuieli este destinat învățământului; în schimb, sume din ce în ce mai mari sunt consacrate abrutizării sistematice a tineretului, creării în rândurile lui a unei mentalități de gangsteri, de ucigași, obținerii unor cât mai docili mercenari pentru cel de al treilea război mondial.

De dreptul la învățătură, ca și de celelalte drepturi prevăzute în proiectul noii Constituții, se bucură în mod egal atât poporul român, cât și minoritățile naționale. Se știe, de pildă, că pentru studenții de limba maghiară există în orașele Cluj și Tg. Mureș 15 facultăți și că pentru elevii aparținând acestei minorități există școli elementare și medii pe tot cuprinsul țării. De aceleași drepturi se bucură și elevii aparținând celorlalte minorități naționale, pentru care s'au creat școli și s'au tipărit manuale în limba lor maternă. Proiectul de Constituție prevede înființarea Regiunii Autonome Maghiare pe teritoriul locuit de populația maghiară secuiască compactă. Această măsură face parte din politica națională leninist-stalinistă pe care o duc cu consecvență Partidul și Statul nostru. In același timp, proiectul noii Constituții prevede pedepsirea prin lege a oricărei manifestări de șovinism, ură de rasă și naționalism.

Vorbind despre problema drepturilor femeii, Lenin spunea: **„Democrația burgheză făgăduește doar prin vorbe libertatea și egalitatea. In realitate însă jumătății feminine a neamului omenesc, niciuna din republicile burgheze, fie ea chiar și cea mai înaintată, nu i-a dat prin lege nici deplină egalitate cu bărbatul, nici n'a eliberat-o de sub tutela și asuprirea bărbatului".**

Așa cum a arătat-o recenta sesiune a Comitetului Executiv al F.D.I.F., azi în țările capitaliste, soarta femeii este deosebit de grea. Pentru aceiași muncă, femeilor li se plătește mult mai puțin decât bărbaților. Deosebit de dureros se răsfrânge asupra femeii scăderea continuă a nivelului de trai, ca urmare a cursei înarmărilor din lagărul imperialist.

Urmând pilda Constituției Staliniste, proiectul noii Constituții asigură oamenilor muncii din R.P.R. deplină egalitate de drepturi, fără deosebire de sex. Femeia are drepturi egale cu ale bărbatului în toate domeniile de activitate economică, **politică și culturală. Statul de democrație** populară, încurajând participarea activă a femeilor la construcția socialismului, ocrotește în același timp căsătoria și familia, sprijină în mod multilateral interesele mamei și a copilului.

Libertatea cuvântului, a presei, a întrunirilor și mitingurilor, a cortegiilor, a demonstrațiilor de stradă, libertatea de organizare, libertatea conștiinței, sunt înscrise deasemeni în proiectul noii Constituții.

In timp ce în țările imperialiste libertatea cuvântului, a presei, libertatea de conștiință, sunt proclamate numai pe hârtie, dar în fapt încălcate în mod grosolan, proiectul de Constituție a R.P.R. accentuează asupra condițiilor materiale care garantează aceste drepturi. In țara noastră tipografiile, depozitele de hârtie, clădirile publice, mijloacele de comunicație, necesare exercitării acestor drepturi sunt bunuri ale masselor populare.

Vorbind despre Constituția U.R.S.S., tovarășul Stalin arată că ea **„nu se mărginește să fixeze drepturile formale ale cetățenilor, ci mută centrul de greutate pe garantarea acestor drepturi, pe mijloacele necesare pentru exercitarea acestor drepturi".** Această trăsătură de consecvent democratism socialist caracterizează pe deplin și proiectul noii noastre Constituții, în ceeace privește toate drepturile și libertățile înscrise în el. Garanția materială a acestor drepturi și libertăți o constitue faptul că în Republica Populară Română puterea aparține oamenilor muncii dela orașe și sate, că principalele mijloace de producție industriale sunt proprietate de stat, deci bunuri ale întregului popor — în sectorul socialist al economiei fiind lichidată exploatarea omului de către om. Deasemeni, garanția materială a acestor drepturi o constitue faptul că statul duce o politică de îngrădire și eliminare a elementelor capitaliste, mergând astfel către lichidarea complectă a exploatării din țara noastră.

In interesul milioanelor de oameni ai muncii din R.P.R. proiectul noii Constituții nu acordă drepturi și libertăți dușmanilor poporului, celor care urmăresc restaurarea capitalismului în țara noastră, celor care plănuesc înrobirea ei față de imperialismul american și englez. Proiectul noii Constituții chezășuește securitatea internă a cetățenilor prin reducerea la neputință și reprimarea dușmanilor poporului. Aceste prevederi ale proiectului de Constituție reprezintă în același timp o chemare către toți oamenii cinstiți din Republica noastră să-și sporească vigilența față de toate uneltirile dușmanului, să demaște din vreme aceste uneltiri și să le zdrobească.

Zilele acestea a început în toate orașele **și satele țării noastre desbaterea proiec**tului de Constituție de către masele cele mai largi ale poporului muncitor. Mii de învățători și profesori din școlile noastre participă activ la această campanie, alături de toți oamenii muncii. Discutarea amănunțită a drepturilor consfințite de proiect precum și a fiecărui capitol al proiectului reprezintă un prilej puternic de manifestare a devotamentului și recunoștinței poporului nostru muncitor față de partid, a dragostei sale fierbinți față de patrie, a hotăririi lui de a munci cu elan nestăvilit pentru înflorirea Republicii noastre dragi.

Milioane de oameni ai muncii sunt conștienți de necesitatea apărării marilor drepturi și libertăți inscrise în proiectul de Constituție. Deaceea, ei împletesc desbaterea proiectului de Constituție cu lupta pentru obținerea unor noi victorii în muncă, a unor noi realizări și cuceriri pe drumul construirii socialismului și al apărării păcii. Insuflețiți de o puternică dragoste de patrie și **având ca îndreptar îndatoririle statornicite de proiectul de Constituție,** oamenii muncii își întăresc neconținut lupta pentru apărarea marilor drepturi și libertăți consacrate în proiectul de Constituție, împotriva imperialiștilor și a slugilor lor — dușmani de moarte ai vieții libere și fericite a poporului nostru.

Lupta pentru apărarea păcii, pentru sporirea capacității de apărare a patriei, pentru întărirea forțelor armate ale R.P.R., reprezintă o îndatorire vitală a tuturor cetățenilor țării noastre. Proiectul de Constituție mobilizează pe fiecare om al muncii din țara noastră să respecte legile statului, să păzească, să întărească și să desvolte proprietatea obștească socialistă, să contribue activ la întărirea regimului de democrație populară și la propășirea economică și culturală a țării.

O sarcină de onoare care ne revine nouă, celor care muncim în domeniul învățământului, este ducerea unei largi acțiuni de lămurire în rândul maselor, asupra marilor drepturi și libertăți înscrise în proiectul de Constituție, ca și asupra tuturor celorlalte prevederi ale lui. Lupta pentru apărarea marilor drepturi și libertăți ale poporului muncitor trebue să se concretizeze în strădania noastră tot mai susținută de a ridica la un nivel înalt instruirea și educarea în spirit comunist a copiilor și tineretului patriei, de a răspândi cultura înaintată în rândurile maselor de oameni ai muncii, de a întări contribuția noastră la transformarea socialistă a agriculturii, la lupta pentru triumful socialismului și al păcii.

N. MINEI
Șef de lucrări la catedra de marxism-leninism a Institutului Medico-Farmaceutic din București

Alegerea comitetului sindical regional Bacău

La 22 Iulie a.c. s'a desfășurat conferința pentru alegerea comitetului sindical regional Bacău.

Darea de seamă prezentată cu acest prilej a constituit o analiză destul de amănunțită a activității sindicale pe anul școlar expirat. Din ea reese că a existat o preocupare permanentă de a se educa membrii sindicatului în spiritul răspunderii față de sarcinile ce le stau în față în munca de educație comunistă a elevilor.

Aproape totalitatea cadrelor didactice din regiune a urmat cu mult interes cursul de Istorie a P.C. (b) al U.R.S.S., care le-a permis să-și ridice nivelul politic și ideologic și să realizeze un învățământ legat de viață.

In privința școlarizării s'au obținut succese importante, cadrele didactice muncind cu toată râvna în acest domeniu. Cu toate acestea, mai sunt multe deficiențe, un număr de 2500 copii nefiind școlarizați în anul școlar trecut.

Frecvența a fost deasemeni îmbunătățită, la foarte multe școli realizându-se o frecvență de 100%, ca de pildă la școlile din orașul Bacău și Roman și în multe școli din mediul rural.

In urma muncii cadrelor didactice, în cursul anului și în perioada examenelor situația școlară a fost mult îmbunătățită față de anul trecut, înregistrându-se o scădere importantă a numărului elevilor corijenți și repetenți.

Darea de seamă a scos în evidență o activitate rodnică a membrilor sindicatului pe tărâm obștesc. Aproape toate cadrele didactice activează intens în căminele culturale, în cadrul S.R.S.C., A.R.L.U.S., în toate organizațiile de massă. Au fost organizate numeroase conferințe și manifestări artistice, iar clubul din orașul Bacău a avut o frumoasă activitate.

In munca de transformare socialistă a agriculturii, învățătorii din regiune au adus o contribuție însemnată.

Realizări frumoase s'au înregistrat și în domeniul culturalizării maselor și a luptei contra neștiinței de carte. Grație muncii depuse, în unele sate nu mai există analfabeți ca, de pildă, în satul Târzia din raionul P. Neamț, iar în altele frecvența a fost de 100% (Valea Seacă, Răcăciuni, Gh. Doja, — din raionul Bacău).

In sectorul asigurărilor sociale, s'au dat numeroase ajutoare membrilor de sindicat, depășindu-se chiar bugetul, ceeace este o lipsă, căci nu s'au verificat prea atent certificatele medicale, din care unele erau date de complezență. Pe viitor această lipsă trebue lichidată.

Din discuțiile pe care le-a prilejuit darea de seamă au eșit în evidență și o serie de lipsuri grave, care arată de ce greșeli trebuie să se ferească noul comitet sindical.

S'a subliniat astfel că nu s'a ținut legătura cu secțiunea de învățământ decât formal și nu a existat colaborare între aceste organe. Comitetul sindical regional nu a colaborat nici cu celelalte sindicate, acest lucru făcându-se numai local. Mai mult încă, membrii biroului și ai comitetului nu au păstrat o legătură strânsă nici cu raioanele și, cu atât mai puțin, cu grupele sindicale, a căror activitate nu o cunoșteau. Lipsa de cunoaștere și de îndrumare a activității grupelor sindicale este una din cele mai serioase lipsuri, care a dus la mari deficiențe și a îngreunat munca în toată regiunea.

Din cuprinsul dării de seamă s'a putut vedea că multe din datele citate nu au fost luate de pe teren, nu au fost cunoscute temeinic, și extrase din rapoartele venite dela raioane. Există în regiune grupe sindicale care nu au viață, iar activitatea unora este înăbușită de direcțiile școlilor, cum este cazul la Poiana-Sărată.

Pentrucă a dus prea puțină muncă de teren, comitetul sindical regional nu a cunoscut realizările frumoase în domeniul construcțiilor școlare (Onești), al organizării și funcționării cantinelor și căminelor școlare și nici nu cunoaște activitatea social-culturală efectiv dusă, darea de seamă mărginindu-se la enumerări seci, privind fapte izolate, fără a privi chestiunea în ansamblu, fără a furniza date concrete, concludente. Și aceasta numai din cauza lipsei de contact cu grupele sindicale, din cauza muncii pronunțat birocratice.

Darea de seamă n'a conținut date concrete relative la activitatea cadrelor didactice la căminele culturale, la bibliotecile raionale și mobile, la cinematografele sătești (unde operatorii sunt toți învățători), în sectorul socialist al agriculturii etc. Deasemenea, nu s'a vorbit nimic despre felul cum au colaborat cadrele didactice cu organizațiile de tineret din școli, deși această colaborare este un factor important în realizarea educației comuniste a elevilor.

Nici strângerea legăturilor dintre școală și familie nu a constituit o preocupare serioasă pentru conducătorii sindicatului.

S'a văzut, în urma discuțiilor duse în jurul dării de seamă, că membrii comitetului sindical regional Bacău nu au colaborat între ei. Munca a fost dusă sectar, mai mult de președintele comitetului, care nu a stimulat crearea de colective obștești pentru diversele sectoare și nu a căutat să antreneze în muncă pe membrii comitetului nescoși din producție.

De aceea munca a avut deficiențe serioase și activitatea de teren a fost dusă mai ales în orașe, unde deplasarea este comodă. Și chiar aici, nu s'a mers decât până la comitetul raional, grupele fiind mereu neglijate.

O altă lipsă gravă, consecință a acestei munci rău organizate, a fost totala lipsă de preocupare pentru tovarășii din personalul administrativ și de serviciu, pentru a căror educație politică și ideologică nu s'a făcut mai nimic. Tov. Hutanu a arătat că nici pentru ameliorarea stărilor materiale nu s'au luat măsuri, deși s'au semnalat cazurile respective.

Darea de seamă, ca și faptele cunoscute de delegați au arătat o lipsă accentuată de vigilență a biroului față de atitudinile nesănătoase sau chiar dușmănoase, care nu au fost precis semnalate și nici nu au constituit o preocupare de bază a conducerii sindicale.

Nu s'au arătat cu date concrete anumite acțiuni dușmănoase ale unor cadre didactice, ca, de pildă, nepredarea la timp a cotelor datorate statului, atitudini necorespunzătoare față de reforma bănească și altele de acelaș fel, deși suntem într'o perioadă de ascuțită luptă de clasă și se cere o deosebită vigilență și spirit combativ în această privință. Lipsa de preocupare în acest domeniu vădește o atitudine împăciuitoristă a biroului sindical.

Comitetul s'a preocupat deasemeni în prea mică măsură de difuzarea presei de partid și sindicale și nu a dat atenție gazetelor de perete, de care darea de seamă nici nu pomenește.

Felul neglijent în care a lucrat vechiul comitet este ilustrat și de faptul că biblioteca raională Bacău, bogată și variată, stă de câteva luni aruncată în vrafuri la sediul comitetului raional (unde-și duce munca și comitetul regional) și nimeni din conducători nu a fost izbit de acest lucru, lipsind astfel pe membrii sindicatului de folosirea cărților ce le sunt trebuincioase în ridicarea nivelului lor ideologic, politic și profesional.

In decursul conferinței, delegații au dat dovadă de o mare disciplină, ascultând cu o mare atenție și interes darea de seamă, participând activ și în mare număr la discuții și dând dovadă de un ridicat nivel politic, prin felul just cum au pus problemele și combativitatea de care au dat dovadă.

Arma criticii și autocriticii a fost întrebuințată cu multă ascuțime și chiar darea de seamă a vechiului comitet a avut un apreciabil nivel politic și suficient simț critic și autocritic.

Darea de seamă și discuțiile pe care le-a prilejuit au arătat și unele lipsuri ale Uniunii. Astfel, activiștii Uniunii, care au îndrumat regiunea Bacău, nu au coborît niciodată până la grupe, n'au cunoscut deci direct realizările și deficiențele acestora, nici nu s'au interesat dacă biroul sindical cunoaște situația de fapt.

Uniunea nu a rezolvat greutățile materiale ale salariaților, deși i-au fost semnalate, arătând indiferență față de această problemă.

Pe viitor va trebui să se dea dovadă de mai multă combativitate în această privință, pentruca Uniunea să vină efectiv în sprijinul membrilor sindicatelor din învățământ.

Noul comitet sindical, compus din elemente tinere și combative, atașate clasei muncitoare, fruntași în muncă și buni activiști pe tărâm obștesc, va trebui să tragă învățăminte din desbaterile conferinței, să evite greșelile în care a căzut vechiul comitet și, ținând un strâns contact cu grupele sindicale, colaborând cu secțiile de învățământ, cu celelalte sindicate și cu organizațiile de massă, să realizeze succese din ce în ce mai mari pe drumul desăvârșirii revoluției noastre culturale, contribuind la formarea în școli a cetățeanului de tip nou, a omului nou, necesar construirii socialismului.

prof. D. ALISTAR
corespondent

Cadrele didactice sprijină campania de recoltare

In satul Siculeni, comuna Harghita, raionul Ciuc, cadrele didactice sprijină activ țărănimea muncitoare în ceeace privește desfășurarea în bune condițiuni a muncilor agricole. In ultimile luni, învățătorii din acest sat au dus cu țăranii muncitori muncă de lămurire în legătură cu formarea unei întovărășiri și rezultatele sunt mulțumitoare. Până în prezent, 38 de țărani muncitori au consimțit să lucreze pământul în comun. Intreg terenul este măsurat, iar în toamnă, imediat după strângerea recoltei, va începe lucratul în comun al pământului, ceeace va aduce după sine o îmbunătățire simțitoare a recoltei.

Pentru a sprijini pe țăranii muncitori în această etapă, cadrele didactice dela cele două școli elementare, una cu limba de predare română și a doua cu limba de predare maghiară, precum și educatoarele din comună, au dus o susținută muncă de agitație privind munca de recoltare. Comuna fiind într'o regiune cu o climă mai rece, secerișul a început abea acum câteva zile. Sub îndrumarea cadrelor didactice și împreună cu ele, utemiștii din sat au lucrat lozinci și fotomontaje pentru cele trei arii. Paralel cu această activitate, cadrele didactice din satul Siculeni au dus muncă de lămurire în ceeace privește proiectul noii Constituții a Republicii Populare Române.

Pentru a da posibilitate țărăncilor muncitoare cu copii să-și desfășoare nestingherite munca la câmp, cu sprijinul sfatului popular a luat ființă în satul Siculeni o grădiniță sezonieră. Datorită eforturilor pe care le-au depus cadrele didactice, în ultimul timp grădinița a fost instalată într'un local corespunzător, iar în curând va fi înzestrată cu mobilier nou. In acest scop, cadrele didactice au pregătit un festival, iar fondurile care vor fi realizate vor fi folosite în scopul înzestrării căminului cu cele necesare.

Condițiile de admitere în școlile medii de 10 ani (fostele licee) și în școlile pedagogice

Ministerul Invățământului Public comunică următoarele:

1. Pot fi admiși în clasa VIII-a a școlilor medii de 10 ani (fostele licee) absolvenții ai școlilor de 7 ani. Conform Decretului Nr. 145/1952 al Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R., admiterea în clasa VIII-a se face fără concurs. Absolvenții clasei a VII-a, care doresc să se înscrie în clasa VIII-a, vor depune la secretariatul școlii actele indicate mai jos, în baza cărora vor putea fi admiși în limita locurilor disponibile și în ordinea notelor obținute la examenul de absolvire.

2. In anul I al școlilor pedagogice sunt admiși absolvenții școlilor de 7 ani, pe bază de concurs. Concursul va avea loc între 18—22 August 1952.

Concursul de admitere va fi precedat de examen medical și de o probă de aptitudini muzicale, ambele fiind eliminatorii.

Candidații admiși la aceste probe vor da concurs scris și oral la următoarele obiecte:

a. Limba maternă.

b. La școlile cu limbile de predare ale minorităților naționale se va da probă scrisă și orală și la limba română.

c. Matematica.

Inscrierea absolvenților școlilor de 7 ani în clasa VIII-a a școlilor medii de 10 ani și la concursul de admitere pentru școlile pedagogice, se va face în baza unei cereri, însoțită de următoarele acte:

a. Extrasul de naștere al elevului.

b. Certificatul de absolvire a școlii de 7 ani.

c. Actul asupra stării materiale.

Orice informații suplimentare se pot primi la direcțiile scolilor.

Direcțiile școlilor vor primi cereri de înscriere până în seara zilei de 17 August.

„Libertatea" profesorilor din Franța dolarizată

In acelaș timp cu André Stil și Jacques Duclos, sute de bărbați și femei sunt urmăriți și arestați, iar printre aceștia se află și numeroși învățători: 36 învățători urmăriți, 32 arestați, 19 deținuți, 7 condamnați la închisoare între 10 și 45 de zile.

Și natural că pentru toți acești învățători și profesori, care nu au făcut altceva decât să-și ceară drepturile pe care constituția le „garantează", a fost nevoie să se inventeze acuzații false: provocare la busculadă, apel la brutalități, rebeliuni. Iar când toate aceste învinuiri sunt imposibile, se spune atunci că: „au atentat împotriva siguranței statului".

Unele din aceste acuzații ar fi chiar comice, dacă ele nu ar fi atât de odioase. Un elev al Școlii normale superioare din strada Ulm, Pierre Sergent, a fost acuzat de „lovire și răni care nu lasă urme". Un învățător din d'Issy-les-Moulineaux, Largilliére, a fost închis peste o lună de zile sub pretext că ar fi „zgâriat cu degetul pe agentul care-i punea cătușele". S'a putut vedea chiar că poliția a venit să aresteze într'o școală mică dintr'un sat pe învățătorul Perche, care, dimineața, înainte de a începe lecțiile, împărțea afișe la intrarea unei uzine.

Dar cu toate că aceste urmăriri sunt nelegale, arbitrare și sunt, de fapt, urmăriri pentru delicte de opinie, administrația școlară se folosește de ele pentru a lovi în învățători, pentru a-i transfera și, dacă este posibil, pentru a-i destitui. 16 învățători au și fost suspendați, devenind obiectul unei urmăriri judiciare privind activitatea ca cetățeni, deși este vorba de oameni, cu o atitudine ireproșabilă. Intre altele, cinci învățătorilor progresiști, care fac un făcut grevă la 4 Iunie, deși constituția „garantează" dreptul la grevă tuturor cetățenilor. Este necesar să amintim că unul dintre acești 5 învățători, este învățătorul Thamier, fost parlamentar, care în 1950 a susținut să se voteze o lege ce interzicea reducerea creditelor scolare.

Insfârșit, amestecul poliției în universitate este din ce în ce mai evident. In general, prefecții sunt acela care cer autorităților universitare să dea sancțiuni. Astfel, J.Chollet, profesor la Centrul Chartres, la cererea prefectului din Eure-et-Loir, a fost suspendat. Tot astfel, Magnand, învățător în Drome, este obiectul unei anchete administrative pentrucă a luat cuvântul în cadrul unei reuniuni comuniste, într'o seară, după terminarea cursurilor.

Aceste violări ale libertăților cetățenilor, aceste sancțiuni neîntemeiate aplicate învățătorilor progresisti, care fac un învățământ de calitate, sunt cu totul explicabile dacă ne gândim la cuvintele rostite recent de ministrul de interne, referitor la „loialitatea" funcționarilor.

★

Dar împotriva acestor represiuni se organizează acțiuni care, unind pe profesori, pe fostii elevi și pe părinții elevilor, reușesc să facă guvernul să dea înapoi. Pretutindeni unde învățătorii și profesorii sunt urmăriți s'au creiat comitete de apărare care culeg mărturii, strâng fonduri, duc agitație în mijlocul populației. La Școala normală superioară din strada Ulm, elevii au reușit după o grevă generală ce a avut loc la 6 Iunie, să obțină punerea în libertate a colegului lor. Acțiunea unită a învățătorilor iubitori de pace și de libertate va face pe provocatorii la război să dea mereu înapoi.

(După „Enseignants du monde", organ al Federației Internaționale Sindicale a Invățământului)

Zile însorite la „Vasile Roaită"

Trenul aleargă pe câmpia Bărăganului, ducând mii de oameni al muncii spre stațiunile dela mare. Ferestrele sunt înflorite de capete care privesc holdele de porumb, imensele arii la care se treeră într'una, câmpurile de bumbac, de cânepă, satele cuibărite sub coroanele înalte ale salcâmilor. Dela Cernavodă, băncile din compartimente rămân goale: lumea toată se îngrămădește la ferestrele vagoanelor, nerăbdătoare să vadă lucrările canalului Dunăre-Marea Neagră. Uriașele escavatoare care mușcă pământul, mii de lopeți ce asvârl cu grabă țărâna, brațele vânjoase care se încordează pe hârlețe, pe ciocane, te fac să te gândești fără să vrei la trecut și la prezent, dar mai ales la viitor. Entuziasmat, un tânăr muncitor declară în auzul tuturor celor din vagon:

— Tovarăși, peste câțiva ani vom face acest drum cu vaporul!

Privirile oamenilor se întâlnesc și se înțeleg. Își zâmbesc unii altora și se gândesc cu încredere la anii luminoși ai viitorului.

Intr'unul din vagoanele pe care scrie „Vasile Roaită" sunt salariați din învățământ. Invățători, profesori, muncitori și funcționari, înfrățiți în bucuria comună pe care o trăiesc, discută cu aprindere despre drepturile consfințite prin proiectul noii noastre Constituții. Un învățător, care și-a luat de curând examenul de stat în pedagogie, se gândește la realitatea și adâncul adevăr pe care îl exprimă fiecare articol al noii noastre Constituții.

— Aș vrea — spune el cu ochi înflăcărați — să vadă un milionar american acest tren. Să vadă ce înseamnă să construești socialismul, ce înseamnă un proiect de Constituție într'o țară de democrație populară și ce înseamnă aici la noi dreptul la odihnă. Să înțeleagă ce simt eu acum, fiu de țăran sărac, care merg pentru prima dată la mare, să-mi petrec acolo în liniște și fără griji concediul de odihnă!

...La poarta unei clădiri mari, cu două etaje, acoperită cu țiglă roșie, organizatorul taberei îi întâmpină pe oaspeți cu deosebită dragoste. Dă mâna cu fiecare, le ajută la bagaje și îi anunță la ce camera sunt repartizați. Așa începe concediul...

...Pe plajă, la mare și la ghiol se înghebează noi prietenii. De abia o zi a trecut și profesoara de limba germană s'a și împrietenit cu muncitoarea dela fabrica „Donca Simo" din București. Iată-le discutând pe malul mării, privind întinsul apelor:

— Niciodată nu mi-aș fi putut închipui, tovarășă profesoară, c'am să văd marea. In timpul capitaliștilor nu puteam să ne gândim la așa ceva. N'aveam nici cu ce să ne astâmpărăm foamea, dar să ne mai gândim la munte și la mare. Fetița mea va crește altfel...

Pe litoralul mării sunt mii de oameni, de femei și de copii. Trupurile lor se bronzează în lumina arzătoare a soarelui și se răcoresc în apa mării. Și toți acești oameni se gândesc cu recunoștință la Partidul care ne-a condus spre orânduirea în care viața devine atât de frumoasă, orânduirea în care, astăzi, o nouă Constituție consfințește drepturile lor. Fiecare este hotărît ca, la întoarcerea dela odihnă, să-și încordeze toate eforturile în măreața operă de construire a socialismului.

Pregătirea bibliotecilor pentru noul an școlar

Un element foarte important în munca instructiv-educativă este biblioteca școlară.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la măsurile ce trebuesc luate pentru îmbunătățirea muncii în bibliotecă arată că „In munca de educare a maselor, în formarea conștiinței noi, socialiste, a oamenilor muncii, cartea are o însemnătate deosebită și răspândirea cărții în masse este unul din factorii principali ai revoluției culturale ce se desfășoară în țara noastră".

Pentruca biblioteca școlară să-și ducă în bune condițiuni munca în timpul anului ea trebue să fie din vreme și bine organizată. In planul de pregătire pentru deschiderea noului an școlar directorul trebue să prevadă și pregătirea bibliotecii școlare. In acest plan trebue să se prevadă, în primul rând, verificarea bibliotecii școlare. Pentru verificarea bibliotecii trebue să se alcătuiască o comisie specială, compusă din bibliotecar sau din profesorul sau învățătorul responsabil pentru bibliotecă, ajutat de unul sau mai mulți profesori sau învățători și, dacă e posibil, chiar de directorul școlii. Dacă verificarea durează mai mult de 5-6 zile, pentru timpul acesta se alege un fond de cărți necesare împrumutului și se fixează o zi pe săptămână pentru distribuirea și primirea cărților.

Comisia de verificare are datoria să scoată din bibliotecă cărțile învechite și necorespunzătoare din punct de vedere al conținutului. Aceste cărți vor fi supuse verificării delegatului Comitetului pentru Așezămintele Culturale, care va hotărî asupra destinației lor.

Tot cu prilejul verificării se vor scoate din raft cărțile prea uzate. Acestea se împart pe categorii: unele vor fi scoase definitiv din uz, altele vor fi date la reparat la legătorii sau se vor repara chiar în școală, de către grupe de elevi.

In cadrul pregătirilor pentru noul an școlar, fiecare învățător și diriginte trebue să la cunoștință de conținutul bibliotecii școlii, cercetând care cărți din bibliotecă sunt potrivite pentru elevii clasei pe care o va conduce în anul care începe. Deasemeni, fiecare profesor trebue să știe care din cărțile existente în bibliotecă au legătură cu obiectul lui de predare. Cu acest prilej, profesorii pot face și recomandările de cărți pentru complectarea bibliotecii. Fiecare învățător și fiecare diriginte, împreună cu profesorul de limba și literatura română sau maternă, trebue să se gândească din timp și să alcătuiască o listă de cărțile pe care trebue să le citească elevii clasei respective în timpul anului școlar viitor. La întocmirea acestei liste se ține seamă de nivelul cunoștințelor elevilor, de programa de studii a clasei respective și de posibilitățile de procurare a cărților, cercetându-se dacă aceste cărți există în biblioteca școlii sau a căminului cultural, a sindicatului din care face parte majoritatea părinților sau, în orașe, în bibliotecile apropiate. Este bine ca aceste liste să fie afișate în clase.

Biblioteca trebue să devină un adevărat centru cultural al școlii. Se impune să fie antrenați în munca aceasta profesorii și învățătorii școlii, să fie create colective de elevi care să participe efectiv la activitățile organizate de bibliotecă. Biblioteca școlară nu trebue să se mărginească a primi dela elevi cărțile citite și a le împrumuta cărți noi. Aici trebue să se ducă o muncă de agitație activă pentru difuzarea celor mai bune cărți, pentru formarea la elevi a gustului pentru citit, pentru orientarea interesului lor către problemele esențiale ale științei, artei și vieții.

Pentru ca munca în bibliotecă să fie bine organizată și să dea rezultate bune, biblioteca trebue să-și alcătuiască un plan de muncă. Acest plan trebue să cuprindă lucrările tehnice pe care trebue să le facă bibliotecarul, precum și întreaga muncă pe care o va desfășura biblioteca. Tot aici se prevede înființarea pe lângă bibliotecă a cercurilor de lectură, de recenzori, legători de cărți etc. Biblioteca poate să organizeze conferințe, convorbiri cu cititorii, întâlniri între cititori și autorii cărților și, în general, orice acțiuni de massă cu caracter cultural.

Pregătind cu grijă biblioteca pentru noul an școlar vom putea face din carte un auxiliar prețios al școlii în munca de educare comunistă a tinerelor generații.

Pentru cunoașterea trecutului de luptă al poporului

Cobori la Orăștie. Te sui într'un tren de munte care te duce, câteva ceasuri, în sus pe Valea Grădiștei, în fundul munților, printre umbroase păduri de fag, până unde se întâlnește Valea Albă cu Valea Godianului. In jur nici o altă așezare omenească afară de baraca numită gară. Oameni, numai acei care lucrează la pădure sau cei veniți temporar din munții Apuseni, după doage. In colo, munții sihui și copacii seculari. De aici, după ce urci pantele Grădiștei Muncelului și mergi o bună bucată pe creastă, ajungi la „Șantierul Arheologic Grădiștea Muncelului", aflat la o altitudine de peste 1200 m. Este unul din cele mai de seamă șantiere arheologice din țară. Aici aproape 60 de muncitori, studenți și profesori îndeplinesc în timpul verii o însemnată operă științifică: descoperă ruinele unei mari cetăți dacice, probabil urmele adevăratei Sarmisegetuze, capitala lui Decebal, ultima eroică rezistență a poporului dac, în luptă cu cotropitorii romani.

In opera culturală dusă de partid și de guvern, descoperirea trecutului de luptă al poporului nostru este una din acțiunile științifice importante. Academia R.P.R., prin Secția de Istorie, a organizat anul acesta 9 șantiere arheologice. Astfel se scot la iveală urmele civilizației grecești dela Istria, interesantele mărturii ale civilizației slave dela Gârvan și dela Morești-Sântioan, rămășițele preistorice dela Corlățeni, Trușești, Traian, civilizația dacică dela Grădiștea-Muncelului și urmele medievale în săpăturile arheologice dela Suceava. Zeci și zeci de specialiști, de profesori de istorie, de studenți lucrează pe aceste șantiere care fac cunoscut poporului muncitor îndepărtatul trecut de luptă al popoarelor care au locuit pe pământul patriei.

Niciodată în țara noastră nu s'au acordat atâta sprijin material și atâta grijă acestei activități științifice. Niciodată ca acum, toate urmele trectului n'au fost mai stăruitor și mai științific cercetate. Volumele de documente publicate până azi de Academia R.P.R. cuprind material care, ascuns în bună parte de regimul de exploatare burghezo-moșieresc, nu văzuse lumina zilei. Acum, prin grija partidului față de trecutul de luptă al poporului, profesorii de istorie au prilejul să facă interesante descoperiri, studenții dela facultățile de istorie au ocazia să muncească practic, fie la cercetarea documentelor, fie participând la munca de pe șantierele arheologice.

Cu deosebită dragoste muncesc pe șantierul Grădiștea-Muncelului studenții dela facultățile de istorie ale Universităților Babeș și Bolyai din Cluj. Alături de profesorii lor, ei înseamnă locurile pieselor găsite, ridică planuri, fac fotografii și învață să prețuiască toate aceste urme care grăiesc despre trecutul de luptă. Țăranii muncitori din Costești, care lucrează pe acest șantier, ca și specialiștii Institutului de Istorie din Cluj, feresc cu grijă pământul la o parte, scoțând la lumină tot ce grăiește despre lupta din trecut.

Blocurile mari de piatră, coloanele aduse aci, dela distanțe de 30—40 km., dela Streiul-Sângiorz și urcate până în acest pisc de munte, constitue încă o dovadă că dacii au avut o orânduire sclavagistă.

Sanctuarele rotunde și pătrate, ca și drumul pavat din puternica fortăreață până la ele, arată că religia era în slujba stăpânilor de sclavi. Iar felul în care aceste urme ale civilizației dace au fost distruse de cotropitorii romani sunt încă o dovadă a înverșunatei lupte pe care poporul geto-dac a dus-o pentru libertate.

In săpăturile din acest an, de mare preț este descoperirea unui bogat depozit de unelte: clești și ciocane de diferite mărimi, unele frumos ornamentate, dălți, topoare, cuțite de plug, sape, o sabie încovoiată, un vas mare de fier nituit etc. Ele arată gradul înalt de civilizație atins de popoarele care au trăit pe pământul patriei acum două milenii.

Șantierul dela Grădiștea-Muncelului este unul din cele 9 șantiere arheologice din patria noastră. Ca și pe celelalte șantiere, aici, pe lângă munca științifică, se duce o vie activitate politică. Conducerea șantierului și studenții utemiști au organizat, pe platoul unde sunt așezate corturile muncitorilor, o gazetă de perete în care unul dintre săpători a scris, de pildă, un articol despre felul cum înțelege el importanța descoperirilor arheologice și cum, muncind aici, s'au trezit în inima lui mândria și dragostea pentru trecutul de luptă al poporului. Unul dintre studenți a povestit, seara, la focul din mijlocul șantierului, despre cele văzute de el în Uniunea Sovietică.

Când a sosit din vale „Scânteia" care conținea proiectul de Constituție, pe șantier s'au ținut, tot seara, în orele de repaos, ședințe speciale. Și e deosebit de important că, aici, în vârful muntelui Grădiștea-Muncelului, printre fagii uriași, dintre care unii ating vârsta de jumătate de mileniu, aici unde se desgroapă monumente ale civilizației de acum 2000 de ani, seara la foc se discută proiectul de Constituție care ne deschide calea spre socialism. Muncitorii cer lămuriri asupra dreptului la muncă și la cultură, asupra datoriei de a apăra patria. Și așa, muncind să descopere trecutul de luptă pentru libertate, împletind această muncă, tot mai strâns, cu pregătirea politică, oamenii de pe acest șantier, ca de pe toate șantierele țării, contribue la construirea socialismului în patria noastră, al cărei trecut de luptă îl scot cu grijă la iveală, spre a-l face folositor în lupta pentru libertate și pace.

Note politice externe

In S.U.A. la Chicago, au avut loc de curând congresele partidelor republican și democrat, în vederea desemnării de candidați la președinția și vicepreședinția Statelor Unite. Aceste congrese au scos din nou la iveală putreziciunea așazisei „democrații" burgheze, ele au oglindit din nou în toată goliciunea lui odiosul „mod de viață" american. Alegerile pentru desemnarea de candidați în cadrul congreselor celor două partide s'au desfășurat în sala expoziției vitelor cornute din Chicago, într'o atmosferă respingătoare, de bâlci.

Aceste alegeri au avut, ca să zicem așa, două faze. Pe de-oparte se desfășura în oraș „circul", după cum l-a calificat corespondentul ziarului „Manchester Guardian", adică deșănțata reclamă electorală în care elefanți și măgari, simbolurile celor două principale partide din S.U.A., erau plimbați pe străzi, împodobiți cu panglici și pancarte purtând numele candidaților. Măscărici de tot felul, fete pe jumătate desbrăcate au servit deasemeni de „reclamă" candidaților atât la congresul partidului republican cât și la acela al partidului democrat. Toate acestea pentru a distrage atenția publicului dela adevăratele probleme care s'ar pune în alegerea unui nou președinte, pentru a da impresia delegaților că ei sunt aceia care au un cuvânt de spus în alegerea viitorului rezident al Casei Albe.

In realitate, adevărata „bătălie" se dădea în culise, unde reprezentanții trusturilor interesate au pus la bătaie milioane de dolari pentru a mitui pe delegați, pentru a le cumpăra voturile. Ziarul „New York Daily Mirror" scrie că pentru desemnarea candidatului la președinția Statelor Unite au fost puse la bătaie cel puțin 20 de milioane de dolari. Costul unui vot ajungea până la 3000 de dolari. Potentați ai marii finanțe americane au ținut să participe personal la această mituire în masă. Astfel au fost prezenți la Chicago, în timpul alegerilor, Henri Ford II, John Foster Dulles, Wintrop Aldrich, președintele lui „Chase National Bank", Thomas Watson, reprezentantul firmei Morgan și alții. Cele două congrese s'au soldat cu alegerea înrăitului atlantator la război Dwight Eisenhower drept candidat al partidului republican și a lui E. Stevenson, guvernatorul statului Illinois, drept candidat al partidului democrat. Alegerea lui Eisenhower reprezintă de fapt o victorie a oamenilor din Wall-Street asupra celorlalte grupări financiare, „Ike" — cum i se spune sângerosului general american — fiind favoritul acestor oameni.

Prin alegerea lui Eisenhower în postul de președinte al Statelor Unite, magnații din Wall-Street vor să-și asigure posibilitatea de a-și continua nestingheriți manevrele lor criminale de deslănțuire a unui nou război mondial. Stevenson, celălalt candidat al partidului democrat, este și dânsul reprezentantul marii finanțe americane, al cercurilor financiare din Vest. Prin alegerea lui Stevenson, un om fără mare suprafață politică, bossii partidului democrat american au vrut să mai îndepărteze atenția opiniei publice dela politica falimentară a partidului astăzi la putere. Iată deci ei nu au ales pe Truman sau pe Averell Harriman, oameni mai cunoscuți ca politicieni, dar compromiși în diversele scandaluri care bântuie în țara dolarului.

De altfel, ceeace este mai important de relevat e că atât congresul partidului republican cât și acela al partidului democrat nu au constituit decât două aspecte ale aceleiași mascarade electorale, cu care rechinii marii finanțe americane vor să înșele poporul american.

Este dela sine înțeles că și partidul republican și cel democrat urmăresc unul și același scop: grăbirea și intensificarea pregătirilor în vederea deslănțuirii unui nou război. Inseși ziarele reacționare americane recunosc acest lucru în comentariile lor, arătând că Wall-Streetul vede în Stevenson un înlocuitor acceptabil al lui Eisenhower în cazul când republicanii ar fi înfrânți la alegerile din Noembrie. Ziare ca „New-York Times" și „New-York Herald Tribune" menționează că Stevenson este de acord cu Eisenhower asupra „diplomației totale" și a creerii de alianțe militare. Ziarul „Christian Science Monitor" își exprimă satisfacția pentru faptul că cele două partide principale prezintă alegătorilor doi candidați la președinție care au de fapt programe comune. Iar observatorul ziarului „Wall-Street Journal", Reyster, scria la 28 Iulie că această campanie electorală va fi „ciudată", dată fiind identitatea de vederi dintre Stevenson și Eisenhower. „Deocamdată — arăta el — este greu de văzut cum s'ar putea ca între domnii Stevenson și Eisenhower să se ivească „dispute" în ce privește politica externă și este aproape tot atât de greu să se tragă o linie precisă între cei doi candidați în ce privește politica internă".

Iată dar adevăratul substrat al farsei electorale americane, iată câtă valoare au în fond „libertățile" mult trâmbițate de politicienii burghezi și inscrise în constituția Statelor Unite, libertăți după care cetățenii americani „au dreptul să-și spună cuvântul" în alegerea președintelui Statelor Unite.

Opinia publică progresistă din Statele Unite se ridică însă cu hotărâre împotriva politicii războinice a Wall-Streetului și a manevrelor electorale. Partidul Comunist din Statele Unite și toți patrioții americani vor sprijini în alegeri pe candidații Partidului Progresist, al cărui program electoral prevede încetarea războiului din Coreea, colaborarea cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, lupta împotriva fascizării Statelor Unite.

★

Imperialiștii americani și englezi intensifică pregătirile pentru transformarea Germaniei Occidentale într'un bastion al agresiunii în Europa și în întreaga lume.

De curând, în Camera Comunelor, deshătându-se chestiunea ratificării tratatului separat dela Bonn, ministrul afacerilor externe, Eden, a declarat că „fondul chestiunii" constă în faptul că „Germania Occidentală va trebui să joace un rol activ în comunitatea europeană". Eden a adăugat că Statele Unite și Marea Britanie nu intenționează să desființeze regimul de ocupație din Germania Occidentală, trupele de ocupație americane, britanice și franceze urmând să rămână în această țară un timp mai îndelungat.

Ratificarea tratatului separat dela Bonn a întâmpinat însă o vie opoziție în Parlamentul britanic. Grupul parlamentar laburist a votat împotriva ratificării acestui tratat și a acordului încheiat cu Adenauer la Paris, în vederea creerii „comunității defensive europene". Comentând acest fapt, ziarul „Daily Worker" scrie pe drept cuvânt că aceasta constitue „o răscoală împotriva diktatului american".

Este limpede că leaderii laburiști au fost nevoiți să voteze împotriva ratificării în urma presiunii opiniei publice britanice, care se pronunță tot mai hotărît, prin meetinguri și manifestații de protest, împotriva remilitarizării Germaniei Occidentale. Faptul că propunerea guvernului britanic de a se ratifica tratatul dela Bonn a fost acceptată numai cu o infimă majoritate de 40 de voturi dovedește că politica cercurilor conducătoare engleze, care sprijină din ordin american reînvierea forțelor revanșarde din Germania Occidentală, suferă un eșec după altul.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 2876

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățamântului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 176 | 4 PAGINI 25 BANI | Sâmbătă 16 AUGUST 1952

Oameni ai ştiinţei, artei şi literaturii! Luptaţi pentru înflorirea ştiinţei şi culturii în Patria noastră! Puneţi întreaga voastră putere de muncă şi de creaţie în slujba păcii şi socialismului!

(Din chemările de 23 August 1952 ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român).

Un an de aplicare a Hotărîrii din 16 August

S'a împlinit un an de când Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române au publicat Hotărîrea cu privire la măsurile de îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul preșcolar, elementar și mediu. Invățătorii și profesorii din Patria noastră au văzut în această Hotărîre expresia vie, concretă, a grijii și prețuirii deosebite pe care Partidul și Guvernul o acordă școlii și slujitorilor ei.

Organizațiile de partid au îndrumat pe această linie organele de stat și organizațiile de masă, ceeace a dus la întărirea rolului pe care școala și cadrele didactice îl au în măreața operă de construire a socialismului, la ridicarea prestigiului învățătorilor și profesorilor. In acest fel, Hotărîrea din 16 August 1951, care constitue cel mai de seamă eveniment din viața cadrelor didactice dela reforma învățământului încoace, a dat un puternic imbold celor ce muncesc în școlile noastre.

Niciodată în trecut n'a existat la noi atâta grijă pentru școală și pentru cultură, pentru învățători și profesori. Guvernele burghezo-moșierești lăsau școlile în voia sorții, iar învățătorilor și profesorilor care cereau condiții de muncă omenești le recomandau „să se arunce în mare". Unelte ale imperialismului apusean, guvernele exploatatoare, în dispreţul lor pentru popor și pentru cultură, închideau școlile pedagogice, lăsau învățătorii și profesorii pe drumuri, muritori de foame, iar în sate și la periferiile orașelor plaga analfabetismului se întindea tot mai neagră. In 1933, 32 la sută dintre absolvenții universităților erau șomeri, în vreme ce numărul analfabeților trecea de 4 milioane.

Astăzi, dimpotrivă: **„Promovarea culturii** — cum a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor, — **desvoltarea școlii de toate gradele fac parte integrantă din politica de construire a socialismului, dusă de partidul și guvernul nostru".**

Bugetul pe 1952 de pildă, reprezintă un spor de 19,4 la sută, față de anul 1951 și 17,5 la sută din totalul cheltuielilor bugetare ale țării noastre pe anul 1952. Aproape 40 la sută din această sumă este destinată pregătirii cadrelor necesare construirii socialismului. Hotărîrea din 16 August este încă o neclintită dovadă a grijii pe care partidul clasei muncitoare o acordă învățământului și culturii.

Aplicarea Hotărîrii a adus o serioasă îmbunătățire a condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Noile norme de salarizare, corespunzătoare calificării profesionale și stagiului de activitate pedagogică, au ajutat mult la îmbunătățirea condițiilor de viață ale celor ce muncesc în învățământ, iar pe de altă parte au stimulat acțiunea de pregătire și de calificare a cadrelor didactice.

Hotărîrea din August a introdus plata indemnizației de instalare. Această indemnizație reprezintă încă o formă a grijii părintești pe care partidul o manifestă pentru tinerele cadre. In marea majoritate a raioanelor aceste indemnizații s'au plătit la timp. Sfaturile populare din regiunile, Ploești, Sibiu, Suceava, Baia Mare, s'au îngrijit în mod deosebit ca învățătorii și profesorii nou numiți să fie cazați în condiții cât mai bune.

O serioasă îmbunătățire a adus Hotărîrea și în ceeace privește aprovizionarea cu combustibil a cadrelor didactice. Pentru învățătorii și profesorii din raioanele fără păduri, Comitetul de Stat al Aprovizionării a repartizat, în mod special, în 1951, 2400 vagoane metri steri lemne de foc, iar pentru anul 1952 a aprobat 3000 vagoane metri steri pentru cadrele didactice din aceste raioane.

Prin aplicarea Hotărîrii s'a îmbunătățit mult și aprovizionarea cadrelor didactice cu alimente raționalizate, prin cooperativele comunelor respective. In anul 1951 s'a repartizat pentru cadrele didactice o cotă specială de țesături de lână (cca 100.000 m). Conform Hotărîrii, pretutindeni unde există cantine școlare sau cantine ale sfaturilor populare, cadrele didactice pot lua masa în condiții bune.

In urma sarcinilor trasate prin Hotărîrea din 16 August cadrele didactice au primit un nepreţuit ajutor și în acțiunea de îmbunătățire a condițiilor de muncă și de calificare profesională. In cele mai multe regiuni organizațiile de partid au acordat o atenție deosebită muncii de ridicare a nivelului politic, ideologic și cultural al profesorilor și învățătorilor membri de partid sau fără partid. Pretutindeni s'au organizat, sub îndrumarea partidului și cu ajutorul sindicatelor, cercuri de studiere a Istoriei P.C. (b) al U.R.S.S. și a altor opere ale clasicilor marxism-leninismului. Creșterea nivelului ideologic și politic a contribuit mult la ridicarea nivelului profesional și științific al cadrelor didactice, la întărirea simțului de răspundere pentru calitatea muncii pe care o desfășoară atât în școală cât și pentru propria lor pregătire științifică și pedagogică. Hotărîrea prevăzând îmbunătățirea și lărgirea sistemului de calificare și perfecționare a cadrelor didactice, 2226 învățători și profesori au urmat în anul acesta cursurile fără frecvență de pe lângă institutiile de învățământ superior. Prin crearea Institutului de Perfecționare a Cadrelor Didactice, prevăzut în Hotărîre, cursurile I.C.D. au fost și ele reorganizate, îmbunătățindu-și serios munca prin folosirea mai largă a înaintatei experiențe a școlii sovietice. Astfel, în afară de cursurile din timpul anului, în lunile Iulie și August s'au organizat, în toată țara, cursuri regionale pentru ridicarea calificării directorilor de școli, a responsabililor cercurilor pedagogice dela clasele I—IV, a profesorilor care predau limba română, limba rusă, matematica, fizica și științele naturale la clasele V—VII, precum și cursuri pentru perfecționarea cunoștințelor de limba română ale învățătorilor care predau la școlile minorităților naționale.

Pentru ridicarea nivelului muncii pedagogice, legată de însușirea și aplicarea la condițiile țării noastre a experienței școlii și pedagogiei sovietice, precum și de studierea și generalizarea celei mai bune experiențe din școlile noastre, Hotărîrea prevedea organizarea Institutului de Științe Pedagogice. Prin crearea acestui Institut s'a făcut un important pas înainte pe calea îmbunătățirii conținutului muncii școlare. Institutul de Științe Pedagogice a elaborat planuri și programe noi, pe baza experienței sovietice. In cadrul activității științifice a Institutului s'au realizat o serie de îndrumări metodice pentru cadrele didactice etc.

Datorită muncii duse de secțiunile de învățământ, de birourile sindicale și de filialele S.R.S.C. în primul an de aplicare a Hotărîrii, s'a organizat mai bine și pe o scară mai largă schimbul de experiență, precum și popularizarea celor mai bune metode de muncă. Aceste experiențe înaintate au fost popularizate și în cadrul discuțiilor duse la Congresul Invățătorilor; popularizarea lor se va face pe o scară și mai largă în timpul consfătuirilor raionale din luna aceasta.

Datorită prevederilor Hotărîrii, școlile noastre vor fi anul acesta aprovizionate cu manuale în condiții mult mai bune. In urma organizării Editurii Didactice și Pedagogice, cu toate că o mare parte a manualelor sunt noi, s'a ajuns totuși ca până la jumătatea lunii August să fie expediate la raioane sau pregătite pentru difuzare o bună parte din titluri.

In acelaș timp, așa cum prevedea Hotărîrea, cartea a fost și mai mult pusă la îndemâna celor ce muncesc în școală, ajutând efectiv la buna desfășurare a procesului de învățământ și la îmbogățirea cunoștințelor științifice și profesionale. Prin grija birourilor sindicale raionale, îndrumate de organizațiile de partid, pe lângă cele 115 biblioteci centrale conținând 555.000 volume, s'au organizat 1030 biblioteci mobile, cu ajutorul cărora s'a înlesnit pătrunderea cărții până la cadrele didactice care se află în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Difuzarea cărții în rândurile salariaților din învățământ constitue una dintre preocupările de seamă din ultimul timp ale Uniunii Sindicatelor de Invățământ.

Un rod de cea mai mare însemnătate al Hotărîrii din August a fost organizarea Congresului Invățătorilor. Prezența la Congres a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretarul general al partidului nostru, care a trasat învățătorimii sarcini de cinste și de mare răspundere, a umplut inimile oamenilor școlii de entuziasm și mândrie, de dorința de a-și da toate forțele pentru a îndeplini misiunea încredințată cadrelor didactice de partidul și statul nostru.

Partidul și guvernul nostru au dat o înaltă dovadă a aprecierii muncii cadrelor didactice, acordând la aproape 200 învățători și profesori titlul de „emerit", „Ordinul Muncii" și „Medalia Muncii".

In aplicarea Hotărîrii din 16 August au fost însă și unele deficiențe care trebue fără întârziere lichidate în cursul noului an școlar. Astfel, unele secțiuni de învățământ, ca de pildă cea din Orașul Stalin, nu s'au preocupat îndeajuns de problema cazării tinerelor cadre. In multe regiuni nu s'a dus o acțiune susținută pentru a se rezolva problema loturilor de grădină prevăzute în Hotărîre pentru cadrele didactice. In unele raioane nu s'au luat la vreme și consecvent măsuri pentru a se asigura învățătorilor și profesorilor timpul necesar ridicării propriului lor nivel de pregătire precum și recreării lor.

O lipsă serioasă este aceea că nici până azi n'a apărut încă „Revista de Pedagogie", care trebue să aibă un rol important în munca de ridicare a nivelului pedagogic al cadrelor didactice, de difuzare a experienței școlii sovietice, de creștere a noilor cadre de pedagogi. Există încă o serie de lipsuri în activitatea „Gazetei Invățământului".

Totuși, este evident că Hotărîrea din 16 August a avut urmări din cele mai pozitive asupra muncii și vieții cadrelor didactice. In primul rând, învățătorii și profesorii au înțeles cât de mult este prețuită munca lor de către partidul clasei muncitoare și ce importanță mare are școala în construirea socialismului. Invățătorii și profesorii au muncit în acest an cu o stăruință sporită, luptând, sub conducerea organizațiilor de partid, pentru ridicarea nivelului învățământului, pentru o temeinică pregătire a viitoarelor cadre de constructori ai socialismului, pentru lichidarea analfabetismului și pentru răspândirea culturii în mase.

Proiectul noii Constituții vine să întărească, să consfințească, alături de alte cuceriri ale poporului nostru muncitor, cuceririle pe tărâmul școlii și ale culturii în patria noastră. Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului. Acum, când începe cel de al doilea an dela Hotărîrea din August, să ne amintim cuvintele tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, rostite la Congresul Invățătorilor: **„Statul și partidul încredințează învățătorilor milioanele de cetățeni de mâine; le încredințează misiunea de a forma, începând cu școala elementară, cetățeni de tip nou, oameni noi ai societății socialiste. Ce răspundere mare pentru învățători și totodată ce cinste înaltă!"**

Luptând cu avânt împotriva înapoierii și întunericului în care poporul nostru a fost ținut de către clasele exploatatoare, studiind fără încetare și însușindu-și operele geniale ale marilor învățători Lenin și Stalin, învățând din măreţele realizări ale școlii sovietice, contribuind cu devotament și abnegație la opera de instruire și educare a unui tineret stăpân pe știință și pătruns de dragostea pentru patrie și pentru cauza socialismului și a păcii, cadrele noastre didactice vor răspunde tot mai mult sarcinilor trasate prin Hotărîrea din 16 August 1951 și își vor arăta în acest fel dragostea și atașamentul față de partid și față de poporul muncitor.

Constructorilor și montorilor termocentralei dela Doicești

In numele C.C. al P.M.R. și al Consiliului de Miniștri, salut și felicit pe muncitorii, tehnicienii și inginerii care au construit cu succes termocentrala dela Doicești.

Punerea în funcțiune a acestei termocentrale este ilustrarea vie a operei de construcție pașnică a poporului nostru, a muncii entuziaste și priceperii muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor și cadrelor de conducere.

Termocentrala dela Doicești, a cărei producție de energie va fi egală cu o treime din întreaga cantitate de energie produsă de uzinele actuale, va alimenta industria, transporturile, agricultura și căminele oamenilor muncii din regiunea București, din Valea Prahovei și Orașul Stalin.

Noua construcție este o mărturie a capacității și voinței poporului nostru de a lupta pentru întărirea și înflorirea patriei, a hotărîrii de nestrămutat a partidului și guvernului de a înfăptui obiectivele fixate.

Construirea centralei dela Doicești reprezintă traducerea în viață a măreţelor idei ale lui Lenin și Stalin și a experienței Uniunii Sovietice în domeniul electrificării, care a inspirat și călăuzit elaborarea planului de electrificare a republicii noastre.

Echipamentul modern, furnizat de Republica Cehoslovacă, sprijinul acordat de inginerii, tehnicienii și muncitorii cehoslovaci, care au lucrat cot la cot cu inginerii, tehnicienii și muncitorii români, este expresia relațiilor de prietenie, colaborare frățească și ajutor reciproc între țările de democrație populară, bazate pe ideologia internaționalismului proletar.

Intregul nostru popor privește cu mândrie la noua construcție, la noile cadre crescute pe șantier. In fața personalului de exploatare, care ia în primire această uzină socialistă, stă sarcina de a îngriji cu dragoste mașinile și utilajele făurite cu atâta trudă, de a munci în mod exemplar pentru buna lor deservire, de a da dovadă de vigilență ascuțită în apărarea bunurilor poporului muncitor.

Urez constructorilor termocentralei dela Doicești noi succese în muncă.

GH. GHEORGHIU-DEJ

Chemările de 23 August 1952 ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

1. Trăiască 23 August, măreața sărbătoare a eliberării Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică!

2. Trăiască marea și invincibila Uniune Sovietică, eliberatoarea țării noastre, bastionul păcii, democrației și socialismului! Recunoștință fierbinte față de poporul sovietic eliberator, pentru marele ajutor politic, economic și cultural pe care ni-l dă!

3. Glorie invincibilei Armate Sovietice, straja păcii, libertății și independenței popoarelor!

4. Slavă marelui Partid Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice, partidul lui Lenin și Stalin, farul călăuzitor al oamenilor muncii din lumea întreagă!

5. La luptă împotriva atâtătorilor sângeroși la un nou război mondial — imperialiștii americani și englezi, dușmani de moarte ai independenței și libertății popoarelor!

6. Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt! Să contribuim prin munca noastră la întărirea frontului mondial al partizanilor păcii!

7. „Politica externă a Republicii Populare Române este o politică de apărare a păcii, de prietenie și alianță cu Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice și cu țările de democrație populară, o politică de pace și prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace". (Din Proiectul de Constituție a Republicii Populare Române).

8. Salutul nostru frățesc oamenilor muncii din țările de democrație populară, care sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești construesc cu succes socialismul!

9. Salutul nostru fierbinte marelui popor chinez, care sub conducerea partidului comunist construește patriei sale un viitor fericit!

10. Salut frățesc eroicului popor coreean și vitejilor voluntari chinezi, care luptă pentru libertatea și independența patriei lor, împotriva criminalilor agresori americani și englezi!

11. Trăiască lupta poporului german pentru făurirea unei Germanii unite, independente, democrate și iubitoare de pace! Salutul nostru oamenilor muncii din R. D. Germană, care sub conducerea Partidului Socialist Unit pășesc la construirea socialismului!

12. Salutul nostru frățesc patrioților iugoslavi, care luptă împotriva regimului fascist titoist, pentru eliberarea patriei lor de sub jugul imperialismului! Jos clica fascistă a lui Tito!

13. Salut frățesc oamenilor muncii din țările capitaliste, care sub conducerea partidelor comuniste luptă împotriva imperialiștilor atâtători la război, pentru pace, democrație și socialism! Trăiască lupta popoarelor din țările coloniale și dependente pentru scuturarea jugului imperialist!

14. Oameni ai muncii! Luați parte activă la discutarea Proiectului noii Constituții a R.P.R., Constituția marilor drepturi și libertăți ale poporului muncitor, bilanț măreț al realizărilor și victoriilor noastre pe drumul socialismului!

15. Republica Populară Română este un stat al oamenilor muncii dela orașe și sate.

Să întărim statul popular-democrat român! Să luptăm fără cruțare împotriva dușmanilor păcii, ai poporului muncitor și ai Republicii Populare Române!

16. Forțele armate ale Republicii Populare Române stau de strajă suveranității și independenței poporului român, securității sale și păcii. Trăiască forțele armate ale Republicii Populare Române!

17. Apărarea Patriei este datoria sfântă a fiecărui cetățean al Republicii Populare Române. Să înconjurăm cu dragoste caldă pe ostașii forțelor armate ale R.P.R., apărători ai cuceririlor poporului nostru!

18. „In Republica Populară Română munca este o datorie și o chestiune de onoare pentru fiecare cetățean capabil de muncă, după principiul «cine nu muncește nu mănâncă»". (Art. 15 din Proiectul de Constituție a Republicii Populare Române.).

19. Muncitori și muncitoare, ingineri și tehnicieni, desfășurați larg întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului pe cel de al II-lea an al cincinalului în 11 luni!

20. Cinste fruntașilor producției din mine, fabrici, uzine și sate! Să răspândim larg experiența stahanoviștilor, fruntașilor producției, inovatorilor și raționalizatorilor. Să ne însușim experiența înaintată a stahanoviștilor sovietici!

21. Muncitori mineri! Intâmpinați cu noi succese Ziua de 23 August! Fiți în primele rânduri ale luptei pentru realizarea și depășirea planului cincinal! Niciun miner sub normă! Mai mult cărbune pentru Patrie, pentru pace!

22. Muncitori și tehnicieni din industria petroliferă! Sporiți ritmul forării de puțuri, dați în exploatare noi zăcăminte petrolifere! Sporiți ritmul extracției și prelucrării petrolului!

23. Muncitori și tehnicieni din industria siderurgică! Folosiți complect capacitatea instalațiilor și a utilajului! Aplicați larg metoda șarjelor rapide! Dați Patriei mai multă fontă, mai mult oțel și laminate!

24. Muncitori și tehnicieni din întreprinderile de construcție de mașini! Dați cât mai multe mașini și unelte pentru industrie, transporturi și agricultură!

25. Muncitori și tehnicieni din industria energetică și electrotehnică! Sporiți producția de mașini și de energie electrică! Munciți cu avânt pentru îndeplinirea planului de electrificare a Patriei noastre!

26. Muncitori și tehnicieni din industria metalelor neferoase! Măriți producția de plumb, cupru, zinc și alte metale neferoase!

27. Muncitori, tehnicieni și funcționari din transporturi! Folosiți tot mai larg metoda marșrutizării transporturilor! Măriți parcursul zilnic al locomotivelor, accelerați rulajul vagoanelor! Luptați pentru lichidarea încrucișării transporturilor, pentru economie de combustibil, pentru reducerea prețului de cost al transporturilor!

28. Muncitori și tehnicieni din industria materialelor de construcții și de pe șantierele de construcții! Măriți producția de ciment, cărămizi și alte materiale de construcții! Dați în folosință înainte de termen noi întreprinderi, locuințe și instituții!

29. Muncitori și tehnicieni din industria ușoară și alimentară! Măriți producția industrială și lărgiți asortimentul mărfurilor de larg consum! Dați oamenilor muncii produse mai multe și de bună calitate!

30. Oameni ai muncii! Sporind productivitatea muncii, reducând sistematic prețul de cost, realizând un sever regim de economii, întărind disciplina socialistă a muncii, să dăm mărfuri de larg consum mai multe, mai bune și mai ieftine! Să creăm condițiile pentru creșterea continuă a salariului real, pentru îndestularea tot mai mare a nevoilor poporului muncitor!

31. Țărani muncitori, terminați cât mai grabnic și în bune condiții strângerea recoltei! Folosiți metodele agrotehnice înaintate! Răspundeți grijii și ajutorului primit din partea statului și clasei muncitoare, îndeplinind la timp planul de colectări pe 1952!

32. Țărani muncitori, drumul gospodăriei agricole colective este drumul belșugului și al bunei stări! Formați gospodării agricole colective! Urmați pilda minunată a colhozurilor sovietice!

33. Țărani muncitori! Pentru a spori recolta ogoarelor voastre, formați întovărășiri pentru lucrarea în comun a pământului!

34. Tractoriști și muncitori din S.M.T.-uri și gospodăriile agricole de stat, membri ai gospodăriilor agricole colective, fiți în fruntea muncilor agricole de strângere a recoltei!

35. Oameni ai științei, artei și literaturii! Luptați pentru înflorirea științei și culturii în Patria noastră! Puneți întreaga voastră putere de muncă și de creație în slujba păcii și socialismului!

36. Femeia în Republica Populară Română are drepturi egale cu ale bărbatului în toate domeniile vieții economice, politice, de stat și culturale.

Femei! Mame, soții, surori! Pentru viața fericită a voastră și a copiilor, soților și fraților voștri, luați parte cu hotărîre la lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii!

37. Tineri și tinere! Munciți cu tot entuziasmul și avântul vostru tinerese pentru însușirea științei, tehnicii și culturii înaintate! Fiți luptători activi pentru socialism, pentru pace, pentru înflorirea Patriei noastre!

38. Comuniști și utemiști, fiți în primele rânduri ale luptătorilor pentru construirea socialismului, pentru întărirea statului de democrație populară, pentru apărarea păcii! Luptați pentru complecta lichidare a urmărilor devierii de dreapta! Fiți pildă de disciplină, vigilență și devotament pentru cauza lui Lenin și Stalin!

39. Baza puterii populare în Republica Populară Română este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în care rolul conducător aparține clasei muncitoare.

Trăiască alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare!

40. Minoritățile naționale din Republica Populară Română se bucură de deplină egalitate în drepturi cu poporul român.

Trăiască prietenia dintre poporul român și minoritățile naționale în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii și înflorirea Republicii Populare Române!

41. Trăiască scumpa noastră Patrie, Republica Populară Română! Trăiască poporul muncitor, stăpân pe soarta sa!

42. Trăiască Frontul Democrației Populare din Republica Populară Română!

43. Trăiască guvernul Republicii Populare Române!

44. Trăiască Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare în Republica Populară Română, inspiratorul și organizatorul victoriilor noastre!

45. Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!

46. Slavă celui mai iubit prieten al poporului nostru, genialul conducător și învățător al oamenilor muncii din întreaga lume, marele stegar al luptei pentru pace și socialism — tovarășul Stalin!

47. Sub steagul lui Marx, Engels, Lenin și Stalin, înainte pentru construirea socialismului în Patria noastră, Republica Populară Română!

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Constituția Stalinistă— Constituția socialismului victorios

In raportul făcut la cel de al VIII-lea Congres Extraordinar al Sovietelor din U.R.S.S., tovarășul Stalin a caracterizat noua Constituție a Statului Sovietic ca „un document istoric, care va vorbi simplu și concis, aproape în stil de proces verbal, despre izbânda socialismului în U.R.S.S., despre desrobirea de sub robia capitalistă a masselor celor ce muncesc din U.R.S.S., despre victoria în U.R.S.S. a democrației desvoltate, consecvente până la capăt".

Constituția Stalinistă a consfințit prin lege rezultatele marilor cuceriri, obținute de poporul sovietic sub conducerea partidului lui Lenin și Stalin. Ea a oglindit faptul de mare însemnătate universal istorică al păsirii U.R.S.S. în perioada desăvârșirii construcției societății socialiste și a trecerii treptate dela socialism la comunism.

Tot ceeace reprezintă numai un vis spre care tind masele populare asuprite din țările capitaliste, coloniale și dependente, — în U.R.S.S. este întruchipat în viață, a devenit o realitate, o lege formulată în mod clar și concis în Constituția Stalinistă. In U.R.S.S. sunt lichidate toate clasele exploatatoare și desființată pe veci exploatarea omului de către om. Proprietatea socialistă asupra uneltelor și mijloacelor de producție a devenit o bază de neclintit a societății. Constituția Stalinistă a asigurat tuturor cetățenilor U.R.S.S. drepturi mari la muncă, la odihnă, la învățătură, la asigurarea materială la bătrânețe, precum și în caz de boală și pierderea capacității de muncă. Ea garantează cetățenilor sovietici adevărata libertate a cuvântului, a presei, a întrunirilor, le acordă dreptul de asociere în organizații obștești.

In urma transformărilor socialiste, societatea sovietică a devenit cu totul alta, ea constând azi din clasa muncitorilor și clasa țăranilor. Acestora li se alătură pătura socială a intelectualității. Clasa muncitoare, țărănimea și intelectualitatea sunt legate între ele prin legături de prietenie, unite printr'o colaborare strânsă în construcția noii societăți comuniste. S'au schimbat deasemeni radical și relațiile dintre popoarele ce trăiesc între granițele nemărginitei Uniuni Sovietice. Aceste relații se construesc pe baza egalității de drepturi a naționalităților, pe baza prieteniei de neclintit între popoare.

Constituția Stalinistă este până la capăt o Constituție democratică. Acesta nu este un democratism în sensul cuvântului recunoscut în statele burgheze, ci un democratism socialist. Democrația burgheză, chiar în cei mai buni ani ai săi, a fost în ultima analiză o democrație pentru minoritatea exploatatoare a populației, pentru clasele privilegiate. Dimpotrivă, democrația socialistă este o democrație pentru cei ce muncesc, pentru întregul popor. In Uniunea Sovietică există în adevăr dreptul votului universal. Constituțiile burgheze fixează numai formal drepturile cetățenilor, fără a se preocupa de condițiunile de realizare a acestor drepturi. Dimpotrivă, Constituția Stalinistă strămută centrul de greutate pe problema garantării drepturilor și libertăților democratice ale cetățenilor, pe condițiunile materiale ale transformării acestora în viață.

Un indiciu concludent al realității drepturilor proclamate de Constituția Stalinistă este situația învățământului public din U.R.S.S. Dreptul la învățătură se asigură prin învățământul general obligatoriu și gratuit de 7 ani, prin sistemul burselor de stat acordate studenților și elevilor dela școlile medii, prin învățământul gratuit al oamenilor muncii în producție

In Uniunea Sovietică au fost în anul școlar 1951-1952 peste 37 de milioane elevi, în școlile elementare cele de 7 ani și medii, în școlile tehnice și alte instituții de învățământ mediu. In școlile superioare sovietice au studiat în acelaș an 1.230.000 studenți ceeace depășește numărul studenților din toate țările burgheze din Europa și Asia, luate la un loc. O asemenea amploare a învățământului public și a pregătirii cadrelor de specialiști n'o cunoaște nici un stat capitalist din lume. Aceste fapte și cifre constitue o ilustrare vie a măreției drepturilor reale ale poporului sovietic și a asigurării acestor drepturi prin lege.

Falsitatea și fățărnicia constituțiilor burgheze și a democrației burgheze, care mascheză atotputernicia capitalului, sunt confirmate de faptele de necontestat ale întunecatei realități actuale din statele capitaliste. In țara mult lăudatei „democrații" burgheze — S.U.A — se nimicesc ultimile rămășițe ale libertăților democratice. Cercurile conducătoare din America fascizează țara, o transformă într'un stat polițist. Marii capitaliști americani, care formează numai 1 la sută din populație, stăpânesc 59 la sută din toate bogățiile țării, în timp ce pentru 86 la sută din populație revine numai 8 la sută din avuția națională.

In S.U.A. negrii sunt lipsiți complect de drepturi, zeci de milioane de oameni sunt analfabeți, iar aproape 6 milioane de copii nu au posibilitatea de a urma cel puțin școlile elementare. In Statele Unite ale Americii se numără în prezent 18 milioane de șomeri și semișomeri. Cursa turbată a înarmărilor, miza pusă pe desănțuirea unui nou război mondial, în scopul de a găsi o salvare pentru regimul burghez care putrezește de viu, sângeroasa agresiune din Coreea, duc la scăderea acută a nivelului de trai al oamenilor muncii din America și la o creștere fără precedent a profiturilor jefuitorilor capitaliști. Așa arată în realitate minunile „democrației" burgheze din țara care stă în fruntea lumii capitaliste. In celelalte țări din lagărul burghez situația oamenilor muncii nu este mai puțin dezolantă. E suficient să spunem că în toate statele burgheze numărul șomerilor și al semișomerilor depășește cifra de 45 milioane de oameni.

Superioritatea democrației sovietice, a sistemului socialist a permis poporului sovietic să nimicească cu succes pe dușmanii care au atentat la cinstea, libertatea și independența Patriei Socialiste, să tămăduiască cu repeziciune rănile grele provocate de război și să obțină succese minunate în realizarea planului cincinal postbelic. Sarcinile trasate în planul cincinal postbelic de a reface regiunile țării care au avut de suferit de pe urma războiului, de a atinge și depăși cu mult nivelul antebelic al desvoltării economiei naționale, de a ridica necontenit nivelul științei și culturii sovietice sunt efectiv îndeplinite. In prezent, oamenii sovietici au terminat cu succes prima dintre marile construcții ale comunismului — Canalul navigabil Volga-Don „Vladimir Ilici Lenin" — și continuă să muncească la terminarea celorlalte mărețe construcții ale comunismului pe Volga, Nipru, Amu-Daria. Aceste mari opere la baza cărora stă cea mai înaintată tehnică din lume, în ceeace privește proporțiile, lasă mult în urma lor tot ce a cunoscut omenirea în acest domeniu. Inspirat de tendințe pașnice, de dorința pătimașă de a construi mai repede societatea comunistă, poporul sovietic a obținut în acest an noi și mari succese, atât pe frontul construcției economice, cât și pe frontul construcției culturale.

Constituția Stalinistă este o puternică forță care grăbește mersul societății sovietice spre comunism. Importanța ei internațională este uriașă. „Constituția U.R.S.S. — spunea tovarășul Stalin la cel de al VIII-lea Congres Extraordinar al Sovietelor din U.R.S.S. — va fi un act de acuzare contra fascismului, un act care va arăta că socialismul și democrația sunt de neînvins. Noua Constituție a U.R.S.S. va fi un ajutor moral și un sprijin real pentru toți cei care duc astăzi lupta contra barbariei fasciste".

Astăzi merg pe drumul socialismului țările de democrație populară. Constituția Stalinistă constitue pentru ele un model de democratism consecvent până la capăt. Marile idei ale Constituției Staliniste — ideile democrației, ale păcii, egalității de drepturi a tuturor raselor și națiunilor — inspiră pe toți oamenii muncii de pe globul pământesc. Sub gloriosul steag al Constituției Staliniste, sub conducerea marelui partid al lui Lenin și Stalin, poporul sovietic merge cu pași siguri spre luminosul viitor comunist.

In regiunea Canalului Volga-Don „V. I. Lenin"

In fiecare an elevii dela școala pedagogică din Gatcina, regiunea Leningrad, fac excursii și călătorii prin țară.

Organizatorul activității de studiere a regiunilor țării de către viitorii pedagogi, un adevărat entuziast al acestei activități, este profesorul de geografie A. Buș. Din inițiativa lui, încă acum 5 ani pe lângă școala pedagogică a luat ființă o secție de turism. Un număr de 47 membri ai acestei secții poartă insigna „Turist al U.R.S.S.".

In timpul excursiilor, turiștii studiază istoria, geografia și economia țării lor. Ei își notează impresiile în jurnale, alcătuesc lerbare, strâng colecții. Tot acest material prețios se adună la școala pedagogică. Aici a fost organizat un bogat muzeu istorico-geografic al regiunii, numărând peste 1.500 de piese.

Zilele acestea un mare grup de elevi în frunte cu profesorul Buș a făcut o călătorie în regiunea măreților construcții ale comunismului. La această călătorie au luat parte și câțiva din foștii elevi ai școli pedagogice din Gatcina, azi studenți la Institutul pedagogic „Herzen" din Leningrad.

Dela Stalingrad a sosit pe adresa Comitetului regional al sindicatului cadrelor din învățământul elementar și mediu din Leningrad următoarea telegramă: „Turiștii școlii pedagogice din Gatcina călătoresc având ca itinerar mărețele construcții ale comunismului. Suntem primii din regiunea Leningrad care am vizitat construcțiile depe Canalul Volga-Don „V. I. Lenin". Vă trimitem salutul nostru.

Șeful secțiunii orășenești de învățământ se pregătește pentru referat

Una dintre sarcinile principale pe care și-o pune în față A. M. Skrisanov, șeful secțiunii de învățământ orășenești din Gatcina, pregătindu-se pentru referatul ce-l va prezenta la consfătuirea din August a cadrelor didactice, este de a arăta experiența celor mai bune școli și cadre didactice și căile prin care acestea au ridicat calitatea instrucției și educației elevilor.

In cursul anului școlar trecut s'a acordat multă atenție studiului și propagandei experienței pedagogice înaintate.

Tovarășul Skrisanov a hotărît să evite greșelile din anii trecuți, când referatele semănau cu o dare de seamă statistică, erau supraîncărcate de cifre și conțineau o serie de exemple și fapte fără nici o legătură între ele. Pregătindu-se pentru referat, el intenționează, înainte de toate, să arate principiile și ideile pedagogice generale, care decurg din practica celor mai bune cadre didactice, verigile principale ale sistemului de instrucție și educație pe care îl aplică acești pedagogi și care asigură un înalt nivel ideologic și științific al predării. Pentru a-și atinge scopul, el se sfătuește cu cadrele didactice și cu conducătorii de școli, recitește hotărîrile consfătuirii din August de anul trecut, procesele verbale de inspecție, notițele personale luate cu prilejul vizitării școlilor, dările de seamă ale școlilor și ale cabinetului pedagogic raional.

— In referat — spune tovarășul Skrisanov— mă voi opri în special asupra situației predării limbii ruse. In această chestiune, la noi încă nu este înlăturată ruptura dintre cunoștințele gramaticale ale elevilor și priceperea de a aplica aceste cunoștințe în practică. Analizând munca profesorilor de limba rusă trebue să stabilim în mod precis cum este organizat în școli și, în primul rând, la lecții, studiul legilor și regulilor gramaticale, cum este legat acest studiu de îmbogățirea vocabularului elevilor, de munca pentru desvoltarea vorbirii și scrierii lor, care este greutatea specifică, la lecțiile de limba rusă, a diferitelor tipuri de exerciții, cum sunt organizate lucrările extrașcolare la acest obiect, cum se respectă în școală regimul ortografic unic.

In raport se va analiza și predarea matematicii. La acest obiect sunt deasemenea mulți elevi care rămân în urmă, mai ales în clasele a V-a. Vor fi arătate lipsurile în munca profesorilor care nu se preocupă suficient de cunoștințele elevilor la acest obiect.

In activitatea școlilor, reorganizarea predării biologiei pe baza învățăturii lui Miciurin și Pavlov ocupă un loc însemnat. Școlile din Gatcina trebue să mai facă mult pentru legarea predării disciplinelor biologice cu viața, cu practica agriculturii socialiste. Atenția participanților la consfătuire va fi concentrată asupra necesității de a îmbunătăți activitatea loturilor experimentale școlare și a colțurilor naturii vii, de a întări legătura școlii cu specialiștii și fruntașii în agricultură locali, cu stațiunile agricole experimentale Belogorka și Suida.

Analizând situația predării fizicii, chimiei, biologiei, tovarășul Skrisanov va sublinia importanța acestor obiecte pentru instrucția politehnică a elevilor și va arăta cum înarmează pedagogii pe elevii lor cu cunoștințe privind bazele tehnicii moderne și cum îi familiarizează cu producția.

Un capitol special din referatul tovarășului Skrisanov va fi consacrat activității organizațiilor de Comsomol și de pionieri din școală. După hotărîrile Congresului al XI-lea al Comsomolului și ale Plenarei a VII-a a Comitetului Central al Comsomolului, activitatea organizațiilor comsomoliste și de pionieri precum și conducerea acestor organizații în școlile din Gatcina s'a îmbunătățit foarte mult. Ca exemplu pot servi școlile Nr. 2, Nr. 4 și Nr. 5. Secțiunea de învățământ orășenească și comitetul orășenesc al Comsomolului au organizat pentru cadrele didactice un ciclu de lecții cu teme referitoare la activitatea organizațiilor de pionieri în școală. A fost organizat un larg schimb de experiență privind activitatea pionierească între profesori și între diriginți. Totuși, unii conducători de școli și unele cadre didactice subestimează încă forța organizațiilor de pionieri, nu caută să pătrundă adânc în conținutul activității acestora. In referat vor fi date numele acestor oameni și munca lor va fi supusă unei critici serioase. Numai sprijinindu-se pe organizațiile de pionieri și de Comsomol, îndrumând în mod chibzuit și pedagogic activitatea lor, desvoltând prin toate mijloacele inițiativa creatoare a pionierilor și comsomoliștilor, școlile vor putea să rezolve cu succes sarcina educației comuniste a elevilor.

In legătură cu analiza activității instructiv-educative, se naște în mod firesc problema ridicării nivelului ideologico-teoretic și a calificării profesionale a cadrelor didactice. Majoritatea covârșitoare a cadrelor didactice dela școlile din Gatcina se ocupă în mod serios cu ridicarea calificării profesionale și a nivelului ideologico-teoretic. Totuși, în Gatcina există și cadre didactice care trăiesc cu bagajul vechi și care sau nu studiază deloc, sau studiază numai în mod formal. Aceste cadre didactice au un nivel ideologic și științific scăzut, activitatea lor educativă este slab organizată. In fața lor se va pune cu ascuțime problema ridicării nivelului ideologico-teoretic și a calificării profesionale.

Pentru obținerea succeselor în instrucția și educația copiilor are o mare importanță ajutorul metodologic just organizat al cadrelor didactice și controlul activității lor. In anul școlar trecut, cercurile culturale au lucrat, în general, în mod satisfăcător. Ele erau conduse de cei mai buni pedagogi. Trebue să căutăm însă ca școala însăși să devină centrul activității metodologice, pentru ca toate cadrele didactice, mai ales cele tinere, să poată obține ajutorul necesar pe loc, la școală.

Există lipsuri și în organizarea controlului în interiorul școlii. Nu se poate spune că el nu se realizează. Adeseori însă conducerile școlilor, controlând activitatea cadrelor didactice, se limitează numai la cercetarea planurilor de lucru și a planurilor de lecții. Asistând la lecții, directorii școlilor și directorii de studii nu se interesează de ceeace este mai important — și anume de felul cum este însușit materialul de către elevi. Se discută prea rar cu elevii despre greutățile ce le întâmpină aceștia în însușirea materialului. Deasemeni, directorii verifică rar cunoștințele elevilor. Mulți dintre conducătorii de școli nu controlează îndeplinirea de către cadrele didactice a directivelor ce le-au fost date.

Există multe neajunsuri și în activitatea secțiunii de învățământ orășenești. Conducerea și îndrumarea școlilor de către secțiunea de învățământ orășenească nu este încă la înălțimea cuvenită. E adevărat că toate școlile sunt inspectate în mod sistematic, dar inspecțiile decurg adeseori formal, fără o analiză aprofundată a procesului de învățământ. Nu se acordă atenția și ajutorul cuvenit școlilor care au nevoie de aceasta. Ori, numai o cunoaștere profundă a procesului de învățământ din fiecare școală va da secțiunii de învățământ posibilitatea de a îndruma just activitatea instructiv-educativă.

Acestea sunt problemele principale pe care șeful secțiunii de învățământ orășenești din Gatcina va căuta să le lămurească la consfătuirile din August.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

O nouă promoție de cadre didactice

La Institutul Pedagogic din Czâl-Ordinsc se pregătesc cadre didactice pentru școlile elementare de 7 ani și școlile medii din R.S.S. Cazahă.

Institutul funcționează într'o clădire minunată. El dispune de cadre pedagogice calificate și de o bogată bază material-științifică. Numeroasele cabinete, laboratoare și muzee sunt înzestrate cu tot materialul didactic necesar și cu cel mai modern utilaj. Fondul bibliotecii institutului cuprinde 150.000 volume.

In prezent la secția cu frecvență și la cea fără frecvență studiază peste 2.000 studenți. Anul acesta institutul a dat țării 320 tineri pedagogi. Intre absolvenți sunt 215 cazahi.

La examenele de promovare și la cele de stat studenții au dovedit cunoștințe adânci și temeinice. Cei mai buni din ei au fost trimiși la aspirantură, spre a se pregăti pentru activitatea științifică.

După examene, tinerii pedagogi au plecat la școlile din orașele și aulele R.S.S. Cazahe.

In acest an Institutul va primi 450 de noi studenți.

Cum va fi întâmpinată iarna la casa de copii

La casele de copii din regiunea Voronej sunt pe terminate ultimele lucrări de reparație. Un număr de 20 de case de copii din cele 49 existente sunt asigurate în întregime cu combustibil, restul au primit peste 80 de procente din cantitatea de combustibil necesară. Și în regiunea Cikalov pregătirile pentru iarnă sunt în toi.

De curând, comitetul executiv regional al orașului Moscova și comitetul regional al sindicatului de învățământ au verificat pe teren mersul lucrărilor de pregătire pentru iarnă la casele de copii din regiune. Această verificare a arătat că în raioanele unde organele de învățământ au luat măsurile necesare, lucrările principale sunt terminate. La casele de copii din Orehovo-Zuevo, toate pregătirile s'au făcut în timpul ce copiii erau în tabere. Tov. Krupnova și Zubkova, directoarele caselor de copii locale, lucrând într'un contact strâns cu organizațiile sindicale și de stat au obținut repararea la timp a clădirilor, transportul întregii cantități de combustibil. In prezent aici se achiziționează și se prepară legumele, este pe terminate confecționarea îmbrăcămințli de iarnă.

Examenele de admitere la școlile superioare

Peste o mie de tineri și tinere au păsit pragul Universității „A. A. Jdanov" din Leningrad. Au început examenele de admitere. In 16 săli mari, candidații au dat lucrările scrise. Mulți din ei și-au ales temele: „V. I. Lenin în opera lui Gorki și Maiakovski", „Chipul lui I. V. Stalin în literatura sovietică" și teme despre colaborarea creatoare dintre știință și producție.

La Institutul Pedagogic „A. I. Herzen" a avut loc examenul în scris la literatură. S'au prezentat peste 700 candidați. Două sute de tineri au fost examinați la istoria U.R.S.S. Peste două sute de absolvenți ai școlilor medii — decorați cu medalii — au fost primiți la institut fără examene.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

O mare cucerire a oamenilor muncii — dreptul la învățătură *)

TATIANA BULAN
ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public

Printre marile drepturi pe care proiectul noii Constituții le consacră prin articolele sale, este dreptul cetățenilor Republicii Populare Române la învățătură. După principiul stalinist că Constituția unui stat care construește socialismul trebue nu numai să enunțe drepturile și realizările deja cucerite de poporul muncitor, ci să sîrămute accentul pe garantarea materială a acestor drepturi, în proiect se spune: **„Acest drept este asigurat prin învățământul elementar general, obligatoriu și gratuit; prin sistemul burselor de stat acordate studenților și elevilor merituoși din școlile învățământului superior, mediu și elementar; prin organizarea pe lângă întreprinderi industriale, gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare și gospodării agricole colective a învățământului profesional gratuit pentru cei ce muncesc".**

★

Vechea constituție a statului român burghezo-moșieresc „proclama" și ea obligativitatea și caracterul general al învățământului primar. Acest lucru însă nu exprima decât minciuna și ipocrizia caracteristice tuturor „drepturilor" prevăzute de constituția statului burghezo-moșieresc.

Clasele exploatatoare nu erau interesate în desvoltarea învățământului, în ridicarea nivelului de cultură al masselor, deoarece acestea ar fi dus la creșterea conștiinței politice a oamenilor muncii, la intensificarea luptei lor pentru o viață mai bună. Deaceea burghezia și moșierimea, în strânsă cârdășie cu imperialiștii anglo-americani, au ținut poporul nostru cufundat în bezna obscurantismului, deaceea în țara noastră analfabetismul se întinsese ca o pecingine, deaceea pentru fiii oamenilor muncii ușile școlilor erau zăvorite, iar învățământul, chiar și în acea mică măsură în care era desvoltat, propovăduia idealismul, misticismul și șovinismul, dădea o instrucțiune ruptă de viață și de problemele desvoltării țării, instrucțiune vrăjmașă prin conținutul ei poporului muncitor.

In țara noastră neștiutorii de carte se numărau cu milioanele. Dar chiar și aceasta le părea prea puțin exploatatorilor poporului nostru. In 1931 miliardarul englez Detterding, proprietarul trustului petrolifer englez „Royall Dutch Shell" și unul dintre patronii guvernelor burghezo-moșierești române, declara cu cinism într'un interview, referindu-se la învățământul din țara noastră: „Instrucțiunea este o mare binefacere. Nu urmează de aici că trebue dată cu orice preț tuturor indivizilor. De altfel, oamenii nici nu o prețuiesc mult. Ca dovadă este faptul că nu plătim un profesor nici atât cât plătim un om de serviciu de casă mare. Trebue făcută deci o selecție". Urmarea acestor odioase „povețe" și „selecții" erau cei 4 milioane de analfabeți și semianalfabeți cât număra România pe vremea regimului burghezo-moșieresc.

Pentru a ilustra felul în care regimul burghezo-moșieresc „asigura" învățământul primar general, este semnificativ un document trimis acum câțiva vreme de învățători din comuna Lalașiți, raionul Lipova, regiunea Arad, Ministerului Învățământului Public. Este copia unui proces verbal încheiat în anul școlar 1924/1925 de comitetul școlar al comunei, prin care acesta motiva „scutirea" de obligația frecventării școlii elementare a unui număr de 22 de elevi din comună. Dintre aceștia trei ar avea boli mintale, 8 rămân în afara școlii deoarece au gălbenare sau diferite boli de piele, 4 ar avea defecte fizice, 1 — orfan, iar despre alți 6 se spune că ar fi „hăbăuci". Printr'un alt proces verbal găsit la arhiva aceleiași școli și încheiat la 29 Iunie 1922, au fost „scutiți" de școală ca atinși de boli mintale un număr de 53 de copii. Aceasta — într'o singură școală.

Nu se găsesc cuvinte pentru a califica întreaga mârșăvie a statului burghezo-moșieresc care condamna la întuneric copiii oamenilor muncii. Nu se găsesc cuvinte pentru a zugrăvi ura și disprețul cultivate de regimul burghezo-moșieresc față de poporul muncitor, pe care era gata să-l declare în întregime „hăbăuc". Este interesant de amintit că învățătorii care au transmis Ministerului Învățământului Public această copie a procesului verbal au făcut acum știutori de carte pe oamenii care la vremea vârstei școlare au fost înlăturați dela învățătură.

★

In urma eliberării țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică la 23 August 1944 și a cuceririi puterii de către clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare, au apus pentru totdeauna vremurile în care învățământul era un privilegiu al exploatatorilor.

Călăuzindu-se după învățăturile leninist-staliniste, partidul nostru consideră învățământul public ca veriga principală a revoluției culturale — revoluție care este o parte integrantă și o condiție a construirii socialismului.

Principala sarcină a revoluției culturale în țara noastră este lichidarea analfabetismului. Succesele realizate de regimul nostru de democrație populară în această privință se oglindesc clar în faptul că dacă în 1941 erau în țară peste 3.500.000 de analfabeți, în 1951 numărul acestora se micșorase la mai puțin de 1.022.000. Planul cincinal prevede lichidarea completă a analfabetismului; încă în acest an vor fi închise complect izvoarele lui, prin cuprinderea în școli elementare a tuturor copiilor de vârstă școlară.

Statul democrat-popular, îndrumând massele largi ale oamenilor muncii către școlile de toate gradele, către însușirea culturii și științei, a creat condiții materiale nemaicunoscute la noi pentru desfășurarea largă și rodnică a învățământului. Față de anul 1938, numărul instituțiilor preșcolare reprezintă 321,4%; numărul școlilor elementare peste 119%; numărul școlilor de 7 ani — 579,5%; numărul școlilor medii — 172%; numărul facultăților — peste 407%. Au fost construite câteva mii de săli noi de clasă, alte mii reparate și amenajate, au fost tipărite manuale în milioane de exemplare, instituțiile de învățământ sunt înzestrate cu un bogat material didactic.

Desvoltarea învățământului în țara noastră este strâns legată de întreaga desvoltare a vieții noastre sociale și de stat. Construirea socialismului în țara noastră, desvoltarea industriei, crearea de noi ramuri de industrie, electrificarea țării, mecanizarea și transformarea socialistă a agriculturii înseamnă o cerere mereu crescândă de cadre noi — metalurgiști și electricieni, constructori și geologi, hidrologi și melioratori, specialiști în agricultură și zootehnie. Răspunzându-se acestor cerințe, în anii puterii populare s'au creat noi categorii de școli, menite să asigure pregătirea de cadre necesare construirii socialismului. Astfel sunt școlile de 7 ani, create pe baza reformei învățământului, a căror rețea s'a desvoltat cu repeziciune; școlile medii tehnice, care pregătesc tehnicieni medii pentru toate ramurile economiei și ale vieții sociale și de stat; școlile rezervelor de muncă, în care se pregătesc muncitori calificați; numeroasele institute tehnice, noile facultăți, unde se pregătesc cadre tehnice superioare și oameni de știință, etc. In anii regimului de democrație populară numărul elevilor din școlile medii a crescut de 4 ori față de 1948, iar numărul studenților din instituțiile de învățământ superior — de peste 2 ori.

Statul a acordat fiilor oamenilor muncii sute de mii de burse, a organizat pentru ei numeroase internate, cămine și cantine. In scopul pregătirii de cadre tehnice noi din rândul clasei muncitoare, care să colaboreze umăr la umăr cu vechii specialiști hotărîți să slujească în mod cinstit interesele patriei și construcției socialiste, s'au creat școli speciale de 2 ani pentru muncitori, cursuri speciale de 4 ani menite să pregătească ingineri din rândurile stahanoviștilor și fruntașilor în producție, s'au înființat cursuri serale prin corespondență pe lângă diferite facultăți, etc.

Sub conducerea partidului nostru care înfăptuește cu fidelitate principiul leninist-stalinist al egalității în drepturi pentru toate naționalitățile, statul de democrație populară a asigurat învățământul în limba maternă pentru minoritățile naționale. Astăzi, în Republica Populară Română, în afară de școlile cu limba de predare română, funcționează școli elementare și medii în 15 limbi ale minorităților naționale. Pentru populația maghiară, cea mai numeroasă dintre minoritățile naționale din țara noastră, au fost create sute de școli elementare, zeci de școli medii și 16 facultăți cu limba de predare maghiară.

★

In vederea desvoltării continue a învățământului, partidul și guvernul nostru au luat numeroase măsuri pentru pregătirea de noi cadre didactice, pentru ridicarea calificării cadrelor didactice existente, pentru a se asigura acestora condiții tot mai bune de muncă și de trai.

Au fost create și au luat o mare desvoltare școlile pedagogice care pregătesc învățători pentru învățământul elementar și educatoare pentru instituțiile preșcolare. In momentul de față, școlile pedagogice pregătesc de 6 ori mai mulți învățători decât pregăteau în anul școlar 1938—1939 vechile școli normale.

In acelaș timp statul nostru s'a îngrijit de pregătirea cadrelor didactice pentru învățământul mediu și superior.

Grija pentru învățământ și-a găsit expresia și în numeroase măsuri pe care le-a luat partidul nostru și guvernul țării pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice. Chiar în aceste zile se împlinește un an dela apariția Hotărîrii Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al partidului din 16 August 1951, pe baza căreia, pentru a doua oară dela reforma învățământului, a fost îmbunătățit sistemul de salarizare a cadrelor didactice, sfaturile populare fiind obligate să asigure cadrelor didactice o serie de condiții necesare ridicării nivelului lor de trai.

Pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român s'au luat o serie de măsuri pentru ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice. De mare însemnătate pentru ridicarea nivelului învățământului și nivelului de pregătire a cadrelor didactice este crearea Institutului de Științe Pedagogice, a Institutului de Perfecționare a Cadrelor Didactice și a Editurii de manuale didactice și pedagogice, organizate pe baza aceleiași Hotărîri a Consiliului de Miniștri și a Comitetului Central al partidului.

O puternică expresie a grijii și atenției pe care partidul și guvernul le acordă problemelor legate de îmbunătățirea muncii și vieții cadrelor didactice o constitue recentul Congres al învățătorilor. Cuvântarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congres luminează misiunea înălțătoare pe care regimul de democrație populară o încredințează școlii și tuturor categoriilor de cadre didactice, este un profund și luminos program de muncă și de luptă pe tărâmul instrucției și al educației comuniste a tineretului și întregului popor muncitor.

Adânc săpate în inima și în mintea învățătorilor au rămas cuvintele rostite la Congres de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej: **„Partidul și guvernul dau o înaltă apreciere muncii rodnice pe care o duc cu modestie și abnegație zecile de mii de învățători răspândiți pe tot întinsul țării noastre".**

Forța învățământului în Republica Populară Română isvorăște din aceea că el se bazează pe temelia trainică a științei marxist-leniniste, a concepției materialist-dialectice, că luptă împotriva influențelor ideologiei obscurantiste și antiștiințifice burgheze, împotriva concepțiilor idealiste, mistice și șovine — că realizează cu succes unitatea dintre teorie și practică și este pus în întregime în slujba construirii socialismului.

★

Marile realizări obținute de regimul de democrație populară în domeniul desvoltării învățământului — și aci nu cităm decât cele mai importante — înseamnă tocmai garanția exercitării dreptului la învățătură, asigură din punct de vedere material posibilitatea exercitării acestui drept, crează condițiile desvoltării lui.

Aceste realizări, pe care le consfințește proiectul noii Constituții, apar cu o strălucire și mai puternică în contrast cu starea de decădere a culturii și învățământului în lumea capitalistă, aservită imperialismului agresor americano-englez.

Introducerea tot mai pronunțată a fascismului în viața publică a S.U.A. și țărilor satelite, militarizarea furibundă a economiei, atâtarea psihozei războinice duc cu repeziciune la sugrumarea învățământului, la închiderea a nenumărate școli, la adâncirea necontenită a mizeriei cadrelor didactice, la transformarea instituțiilor de învățământ în lăcașuri pentru cultul nu numai al pistolului și stiletului, ci și al armelor atomice și bombei răspânditoare de puricі și păianjeni ciumați.

In Statele Unite ale Americii 4.000.000 de copii nu sunt cuprinși în școli din lipsă de localuri. „Avem 20.000.000 de americani analfabeți" — se plânge revista americană „School Life". „Eu înțeleg să-i convoc pe studenți — declara F. C. Nance, președintele universității din Tampa, California — mai întâi la întrunirile religioase, apoi pe terenul de tragere. Socotesc că trebue să ne pregătim pentru luptă în conformitate cu legile junglei și trebue să ne însușim toate amănuntele științei de a ucide".

In Japonia peste 1.000.000 de copii de vârstă școlară nu frecventează școala, în India 80% din populație este analfabetă. De altfel, cum ar putea fi vorba de învățământ general, acolo unde milioane de oameni nu au de lucru, unde sute de mii de copii — brațe ieftine de lucru — sunt puși dela cea mai fragedă vârstă la muncă de rob?

Viața arată că soarta învățământului nu poate fi privită izolat, ci ea depinde de caracterul orânduirii sociale și de stat.

In țara noastră învățământul cunoaște o înflorire pe care n'a cunoscut-o niciodată deoarece, așa cum arată proiectul de Constituție, Republica Populară Română este un stat al oamenilor muncii dela orașe și sate, forța politică conducătoare a statului fiind avantgarda marxist-leninistă a clasei muncitoare, Partidul Muncitoresc Român.

Să folosim din plin dreptul la învățătură de care se bucură toți cei ce muncesc din patria noastră, pentru a face din tezaurul culturii un bun al întregului popor muncitor, pentru a transforma poporul nostru, după mărețul exemplu al poporelor Uniunii Sovietice, într'un popor cult, luminat, constructor profund conștient al socialismului, luptător puternic pentru victoria cauzei lui Lenin și Stalin!

*) *Articol apărut în ziarul „Scânteia" nr. 2427, din 15 August 1952.*

In cinstea zilei de 23 August și a proiectului de Constituție

Pentru ca școala să poată primi cât mai mulți elevi

Școala Nr. 6 din Orașul Stalin este situată în cartierul muncitoresc „7 Noembrie".

Pentru a putea primi în școală numărul tot mai mare de copii din acest cartier, consiliul pedagogic și comitetul de părinți al școlii Nr. 6 au discutat încă din cursul anului școlar 1951/1952, în ședințe plenare cu părinții, posibilitatea de a se crea condiții mai prielnice de muncă în anul școlar viitor. Părinții au hotărît ca prin munca și contribuția lor voluntară, adăugată la contribuția sfatului popular, să se reînoiască clădirea școlii, făcând-o corespunzătoare unei școli de 7 ani. Încă înainte de sfârșitul anului școlar, tovarășul Lungu C., muncitor la „Sovromtractor", președinte al comitetului de părinți, împreună cu directorul școlii a făcut toate demersurile pentru obținerea aprobării necesare. Unul din părinții elevilor a întocmit în mod gratuit proiectul de plan și devizul, luându-și sarcina de a supraveghia lucrările.

A doua zi după închiderea cursurilor s'au început lucrările. In locul celor trei săli de clasă necorespunzătoare și reci, se clădesc cinci săli bune.

Până acum s'au efectuat următoarele lucrări: s'au turnat în beton armat scări noi pentru etaj, s'a construit un nou antreu, s'au dărâmat zidurile fostei cancelarii, făcându-se o nouă sală de clasă, s'au refăcut în întregime zidurile interioare dela etaj, unde se vor amenaja cancelaria, cabinetul medical cu baia, camera pentru îngrijitori și o sală de clasă; s'au consolidat tavanele prin grinzi de fier.

Sfatul popular a dat un ajutor însemnat la procurarea materialelor. Deasemeni, întreprinderea „Sovromtractor" a ajutat la transportul acestor materiale. Un ajutor însemnat a dat și brigada U.T.M. dela întreprinderea 502 Construcție.

In cinstea proiectului de Constituție a R.P.R. și a zilei de 23 August, un număr mare de părinți și toate cadrele didactice depun o muncă stăruitoare pentruca școala să fie gata la începutul cursurilor.

Intense pregătiri pentru consfătuirile raionale

Pregătirea pentru Consfătuirile din August constitue o preocupare deosebită pentru secțiunile de învățământ din regiunea Oradea.

Astfel, cunoscând însemnătatea acestor Consfătuiri, secțiunile și-au propus ca în cadrul lor să discute și să analizeze adânc principalele probleme ale procesului de învățământ ca și problemele care se ridică în fața cadrelor didactice în activitatea lor extrașcolară.

Printre problemele propuse până acum pentru studiu și pentru culegerea materialului care va intra în conținutul dărilor de seamă dela Consfătuirile din August din regiunea Oradea sunt următoarele: îndeplinirea planului de școlarizare — insistându-se asupra realizării învățământului general și obligatoriu la clasele I—IV, având în vedere că în această regiune există ținuturi muntoase, unde problema școlarizării este deosebit de dificilă; îmbunătățirea procesului de învățământ prin folosirea celor mai variate forme de schimb de experiență; îmbunătățirea muncii educative în școală cu ajutorul organizațiilor U.T.M. și de pionieri etc.

Tot în vederea Consfătuirilor din August, secțiunile de învățământ din regiunea Oradea se preocupă intens de pregătirea dărilor de seamă care vor oglindi rezultatele muncii instructiv-educative din anul școlar 1951—52, succesele obținute în acest an, metodele folosite în realizarea lor, precum și lipsurile existente și propunerile pentru remedierea lor.

Deasemenea în vederea Consfătuirilor s'au luat măsuri pentru organizarea expozițiilor documentare, conținând planuri de muncă anuale, schițe și planuri de lecții, lucrări ale elevilor, material didactic confecționat de elevi și de cadrele didactice etc. In Oradea și Beluș acest material este gata pregătit.

Un ajutor prețios în organizarea acestor Consfătuiri îl dau organizațiile de partid din școlile regiunii Oradea. Ele se pregătesc temeinic pentru asigurarea unei bune desfășurări a Consfătuirilor și pentru a le da un înalt conținut ideologic și științific. Aceasta va fi o garanție în plus că primele noastre Consfătuiri din August vor contribui la ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor noastre didactice.

Munca rodnică a învățătorilor la arii

Orașul Târgu-Mureș e înconjurat de cinci arii. La toate munca e în toi.

Pentru o bună desfășurare a acestei munci s'a dat atenție îndeosebi amenajării ariei și organizării cât mai chibzuite a treierișului. Oamenii muncesc organizați în echipe, care au fiecare sarcini precise de îndeplinit. In timpul lor liber oamenii citesc broșuri, cărți și reviste, citesc în colectiv ziarul și discută asupra problemelor aflate din ziare. Și toate acestea în mod organizat, căci ariile sunt înzestrate cu biblioteci, cu colțuri roșii etc. De munca politico-culturală a ariilor se ocupă de obicei învățătorul. O muncă rodnică se depune în acest sens la aria Nr. 4. Aici, învățătorul Soos Sandor nu precupețește timpul pentru a-i îndruma, a-i sfătui pe oameni. El aduce o contribuție prețioasă la acțiunea de popularizare și discutare a proiectului de Constituție. Îl vezi deseori cum stă înconjurat de muncitori, care vor să cunoască mai adânc conținutul proiectului de Constituție și să-și lămurească problemele care nu le sunt destul de clare.

Așa se petrece timpul liber, timpul pentru odihnă la arii. Iar după odihnă, munca continuă cu și mai multă râvnă. In cadrul echipelor lucrează și trei brigăzi U.T.M. Aceste brigăzi au dat dovadă de mult interes și hărnicie pentru grăbirea recoltării și a predării cotelor. Utemiștii au cărat într'un timp record snopii de pe miriște la arie, au dat o mână de ajutor la seceriș, la treeriș și la strângerea spicelor. In această muncă, cot la cot cu ei au muncit pionierii. Din spicele colectate de pionieri s'au obținut 168 kg. de grâu.

O grădină botanică realizată prin muncă voluntară

Școala de 10 ani de băieți din Piatra Neamț este așezată pe un platou mai înalt decât restul orașului. Panta acestui platou și o grădiniță aflată jos, la răscrucea străzilor care înconjoară școala, au fost folosite pentru amenajarea unei mici grădini botanice. Inițiativa aparține profesoarei de științe naturale. Pentru a se procura fondurile necesare s'au organizat patru serbări cu elevii claselor a VIII-a, a IX-a A și a IX-a B. Deasemeni s'a făcut apel la câteva întreprinderi din oraș, care au dat materiale: țevi, robinete, ciment etc. Pe un teren unde altădată se aruncau gunoaiele, acum, prin munca voluntară a unor echipe de utemiști și de elevi, a apărut o frumoasă grădiniță, cu un bazin, la mijloc cu o mică fântână arteziană, cu parcele de flori, legume, cereale, plante medicinale etc. Deasemeni s'au plantat câteva specii de pomi fructiferi, iar un colț a fost rezervat plantelor și arborilor de pădure.

Astfel, datorită muncii depuse de profesoara de științe naturale și de elevi, școala a fost înzestrată cu o mică grădină botanică necesară predării lecțiilor, iar orașul s'a împodobit cu încă un colț frumos.

Proiectul noii Constituții în desbaterea poporului nostru muncitor

La cursurile de vară din Bacău

Atât în școli cât și în mijlocul maselor largi populare, cadrele didactice din țara noastră desfășoară o largă activitate, discutând cu multă însuflețire proiectul noii Constituții a Republicii Populare Române.

Învățătorii și profesorii își exprimă ura față de trecutul întunecos și bucuria față de viitorul fericit al patriei noastre, își exprimă dragostea și încrederea față de partidul nostru, față de cei care ne conduc spre această viață nouă și luptă pentru realizarea ei.

Cu o nespusă bucurie, cele peste cinci sute de cadre didactice dela cursurile de vară din Bacău s'au adunat pentru a desbate pe larg proiectul de Constituție, analizând fiecare articol în parte.

După ce tovarășul S. Mendel, din partea biroului regional F.D.P. a dat citire proiectului de Constituție, s'a trecut la întrebări și propuneri. Majoritatea întrebărilor au fost pus pe marginea acelor articole care se referă la revoluția culturală din țara noastră, la activitatea zilnică a cadrelor didactice.

După terminarea întrebărilor, s'au dat răspunsurile necesare. Discuțiile pe marginea proiectului de Constituție au continuat însă și după ședință. După două ore de studiu, cursiștii au avut cu lectorii lor seminarii pe capitole asupra proiectului de Constituție.

In cadrul seminariilor, nenumărați tovarăși învățători și profesori și-au manifestat recunoștința față de partidul și guvernul nostru pentru minunatele realizări din patria noastră.

Tovarășa Maria Marlinte învățătoare din orașul Bacău, a spus: „Astăzi, copiii din patria noastră nu mai întâmpină greutățile pe care le-am întâmpinat noi. Astăzi copiilor din țara noastră, li se asigură prin noua Constituție dreptul la învățătură, iar cadrelor didactice, ca și tuturor oamenilor muncii o viață din ce în ce mai fericită. Noi ca învățători, să fim demni de încrederea acordată de partid și să trecem de îndată la realizarea tuturor sarcinilor ce ne stau în față.

In școlile din Capitală

Învățătorii și profesorii din țara noastră continuă să desbată, în cadrul grupelor sindicale proiectul noii Constituții a Republicii Populare Române. Alături de toți oamenii muncii ei își spun cuvântul și vin să aducă contribuția lor prin sugestiile pe care le dau.

La Școala Medie de zece ani nr. 1 din București, proiectul de Constituție a fost desbătut cu multă însuflețire.

Vorbind despre importanța proiectului de Constituție, care vine să consfințească cuceririle obținute de clasa muncitoare din țara noastră, tovarășul director al școlii medii serale nr. 1 de băieți și-a luat angajamentul să muncească cu stăruință sporită pentru educarea comunistă a tineretului, pentru ridicarea la un nivel înalt a activității lui didactice.

Tovarășul V. Anghelescu a vorbit despre importanța alegerii deputaților din mijlocul maselor populare, fapt care dă unui număr cât mai mare de cetățeni posibilitatea să participe la treburile obștești.

Au luat cuvântul și alți tovarăși din grupa sindicală, care au discutat pe larg diferite capitole ale proiectului de Constituție cum sunt acelea privitoare la crearea Regiunii Autonome Maghiare, la drepturile și libertățile poporului muncitor, etc.

In încheiere, cadrele didactice și-au luat angajamentul ca, în cinstea proiectului de Constituție și a zilei de 23 August să intensifice pregătirile pentru noul an școlar, să ducă o susținută muncă de agitație printre părinții elevilor, să lucreze în cadrul punctului de agitație nr. 321 care funcționează în localul școlii.

La punctul de agitație din satul Buda

Mase tot mai largi de muncitori, de țărani muncitori, de intelectuali din patria noastră desbat și aprofundează problemele legate de proiectul noii Constituții.

La punctul de agitație dela Căminul Cultural din satul Buda, comuna Blăgești, raionul Buhuși, de pildă, vin zilnic peste 50 de țărani muncitori, tineri și bătrâni. Punctul de agitație are un program zilnic și un plan de lucru săptămânal, care prevede sarcini concrete pentru fiecare agitator. In fiecare zi, unul dintre agitatori dă lămuriri asupra problemelor ridicate de cetățeni în legătură cu diferite capitole din proiectul de Constituție.

Tovarășii învățători din satul Buda desfășoară o activitate intensă la punctele de agitație din sat. Și pentrucă tot ei răspund de pregătirea echipelor artistice ale Căminului Cultural „Muncitorul", au organizat un interesant program artistic pentru ziua de 23 August. Munca de pregătire a festivalului care se va desfășura cu prilejul celei de a opta aniversări a eliberării patriei noastre este în toi. In pauze, învățătorii prelucrează cu țăranii muncitori diferite capitole din proiectul de Constituție.

La punctul de agitație dela Căminul Cultural s'au pus la dispoziția cetățenilor numeroase cărți, broșuri și colecții de ziare. Majoritatea întrebărilor puse de țăranii muncitori din satul Buda sunt legate de problemele transformării socialiste a agriculturii noastre.

Stahanoviștii vorbesc pionierilor despre realizările lor

In jurul orei 5 după amiază, când soarele mai dogorește încă puternic, trecătorul e atras de zarva pe care o fac cei peste 300 de copii din tabăra aflată în preajma blocurilor din Ferentari, locuite de muncitorii noștri fruntași.

Tabăra s'a amenajat pentru pionierii și elevii școlilor din apropiere. Cuprinde un bazin de înnot, un teren de voley, dușuri, etc.

In blocul de lângă tabără e instalat un club al tineretului. Întâlnești aici și tineri de 18 ani și copii între 7 și 10 ani.

La o masă pionierii Florea Enache și Gheorghe Constantinescu joacă șah. Alături pe un scaun, Nicolae Gârleanu, care e cu vreo doi ani mai mic, se uită atent.

★

Astăzi tabăra de curte dela blocurile Ferentari are un program deosebit de interesant. Stahanovistul Ioan Pandele, dela „Casa Scânteii", va vorbi copiilor despre metodele lui de muncă, despre viața lui și a tovarășilor cu care lucrează.

In sala de lectură a clubului nu mai e loc. Pionierii stau unul lângă altul.

In dreptul ușii, un băiețaș, Fănel, care abia în toamna aceasta va merge la școală, e supărat și întreabă:

— Eu dacă nu sunt pionier nu pot să vin să-l ascult pe tovarășul stahanovist? Și tatăl meu e stahanovist, lucrează la „Vulcan".

Și copiii îl iau și pe el în sală.

Tovarășul Ioan Pandele începe să povestească.

Ochii copiilor se aprind de curiozitate când Ioan Pandele începe să le povestească cum chiar din 1950, când a început să se ridice măreața construcție, cei mai buni muncitori au găsit metode noi de muncă, au inventat dispozitive care să crească randamentul muncii.

— Am făcut o mașină de îndreptat și de tăiat fier-beton și una de fasonat fierul. Aceste mașini înlocuesc munca a zeci de muncitori, iar producția crește în fiecare ceas. Cu multă răbdare, stahanovistul explică copiilor cum a început să se gândească la construirea acestei mașini, cum a cerut sprijinul colectivului, cum tehnicienii și inginerii l-au ajutat să pună mașina la punct.

De curând, în luna Iunie, tovarășul Pandele a făcut 18 norme și jumătate într'o zi. Datorită folosirii metodelor sovietice de muncă, prin strădania muncitorilor îndrumați de partid, care descoperă noi metode de lucru, munca oamenilor devine din ce în ce mai ușoară, muncitorii câștigă din ce în ce mai mult, nivelul lor de trai crește necontenit.

Stahanovistul a povestit apoi copiilor despre uriașele săli și mașini în care se lucrează zilnic mii de cărți și gazete, despre condițiile minunate de muncă de care se bucură muncitorii din cadrul combinatului, despre extinderea pe care o va lua marele combinat poligrafic.

★

Copiii au trăit o oră minunată. In sufletele lor tinere s'a trezit dorința de a învăța mai bine, pentru a putea participa și ei la minunata muncă ce se desfășoară în întreaga noastră țară.

VIRGINIA POPOVICI

Munca sindicatelor de învățământ pentru aplicarea Hotărîrii Partidului și Guvernului cu privire la cadrele didactice

A. POP
membru în Comitetul Executiv al U.S.I.

La 16 August 1952 se împlinește un an dela publicarea Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri cu privire la îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice din învățământul preșcolar, elementar și mediu.

Desbaterea largă a acestei Hotărîri în școli și în grupele sindicale a stârnit un entuziasm unanim în rândurile învățătorilor și profesorilor, întărind dorința lor de a lupta din toate puterile pentru transpunerea în viață a politicii școlare a Partidului nostru, în jurul căruia ei și-au strâns rândurile cu dragoste și recunoștință.

Prevederile Hotărîrii, ca și lucrările Congresului Învățătorilor, care s'a desfășurat între 10—13 Aprilie 1952 pe baza acestei Hotărîri, au determinat o simțitoare îmbunătățire a muncii instructiv-educative. Programul vast de muncă pe frontul ideologic pe care-l constitue cuvântarea rostită de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor este o călăuză luminoasă în activitatea zecilor de mii de învățători și profesori din școlile Patriei.

Bugetul țării noastre oglindește limpede politica de culturalizare pe care o înfăptuiesc partidul și guvernul nostru. 17,5% din bugetul țării noastre pe acest an este destinat acțiunilor social-culturale. Proiectul de Constituție a Republicii Populare Române prevede garantarea dreptului la învățătură pentru toți cetățenii Patriei noastre, consfințind astfel una din cuceririle însemnate ale poporului muncitor.

Cât de departe sunt de asemenea realizări țările capitaliste, ai căror conducători sunt dușmani de moarte ai culturii și ai bunei stări a poporului! Se știe, de pildă, că în Statele Unite se acordă învățământului mai puțin de 1% din buget și că „dreptul la învățătură" înscris în constituția S.U.A. — ca și în constituțiile tuturor statelor burgheze — este pur formal, acoperind cu cinism faptul că milioane de copii din aceste țări rămân în afara școlii. In țara noastră, cultura înflorește an după an, iar școala, factorul cel mai însemnat al revoluției culturale, se dezvoltă necontenit.

★

Datorită condițiilor create prin Hotărîrea Partidului și Guvernului, datorită lucrărilor Congresului Învățătorilor, datorită folosirii din ce în ce mai largi a experienței sovietice, cadrele didactice din școlile noastre, muncind sub conducerea organizațiilor de partid și mobilizate de sindicate, au înregistrat în acest an o serie de succese în munca lor. Lupta pentru aplicarea tuturor prevederilor Hotărîrii a constituit în acest an centrul întregii activități a organizațiilor sindicale. Organizațiile sindicale au luptat deopotrivă pentru asigurarea condițiilor materiale de viață ale cadrelor didactice și pentru ridicarea nivelului lor politic, ideologic, cultural și profesional.

Aplicarea Hotărîrii a dus, în general, la o simțitoare îmbunătățire a condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice, ceeace s'a reflectat nemijlocit și în mod pozitiv asupra calității învățământului și asupra activității social culturale a învățătorimii.

După ce, în colaborare cu Ministerul Învățământului Public, conducerea Uniunii Sindicatelor de Învățământ a elaborat normele noi de salarizare, întregul activ al Uniunii a organizat munca de încadrare a educatoarelor, învățătorilor și profesorilor în noul sistem de salarizare, pe baza calificării, a vechimii lor în câmpul muncii și a funcției pe care o îndeplinesc. Prin încadrarea acestora în noul sistem de salarizare, salariile lor s'au mărit într'o proporție însemnată.

Pentru sprijinirea cadrelor nou numite în învățământ, Uniunea Sindicatelor de Învățământ a subvenționat Casele de Ajutor Reciproc de pe lângă organizațiile sindicale raionale, așa încât s'au putut acorda tinerilor învățători și profesori ajutoare și credite însemnate. Astfel au procedat, de exemplu, birourile regionale sindicale Hunedoara, Vâlcea, Ialomița, Bacău, Gorj, Constanța, Argeș, Roman, Iași și Rodna.

Cadrelor didactice li s'au asigurat de către sfaturile populare locuințe corespunzătoare în cea mai mare parte a țării. Este vrednică de subliniat grija acordată acestei probleme de către sfatul popular al orașului Timișoara, care a repartizat cadrelor didactice, până în luna Ianuarie, 60 de locuințe bune. Sfaturile populare ale raioanelor Arad, Plenița și Calafat au dat un sprijin efectiv cadrelor didactice în problema locuințelor.

S'au înregistrat o serie de realizări și în ceeace privește aprovizionarea cadrelor didactice cu combustibil și petrol lampant. Petrolul a fost distribuit pretutindeni în cantitățile prevăzute de Hotărîre și uneori chiar în cantități mai mari. Deasemeni, s'a organizat în bune condițiuni, în cea mai mare parte a țării, aprovizionarea școlilor și a cadrelor didactice cu lemne.

Prin aplicarea prevederilor Hotărîrii din 16 August s'au creiat condiții bune pentru aprovizionarea cu mărfuri industriale, îmbrăcăminte și încălțăminte a cadrelor didactice și s'a acordat învățătorilor și profesorilor dreptul de a lua masa la cantinele școlilor, ale sfaturilor populare, ale S.M.T.-urilor, etc. Deasemeni, în majoritatea comunelor li s'au repartizat învățătorilor loturi de pământ pentru cultivarea legumelor și zarzavaturilor.

Hotărîrea din 16 August 1951 recomanda Confederației Generale a Muncii sporirea numărului de locuri pentru profesori și învățători la stațiunile de cură și odihnă. Aceste recomandări au început să fie aplicate încă din Septembrie 1951, când s'au trimis la odihnă, peste planul inițial, 200 de învățători și profesori care au urmat în timpul verii cursurile I.C.D. In Decembrie, Ianuarie și Februarie au fost trimise la odihnă, în stațiuni balneoclimaterice, educatoarele care se aflau în vacanță de iarnă. Grija Partidului față de cadrele didactice se oglindește, printre altele, și în faptul că în anul acesta numărul locurilor la odihnă și cură s'a ridicat dela 5363 câte erau în 1951, la 14.542, deci se înregistrează o majorare de aproape 300% — fără să mai vorbim de cele 930 locuri repartizate pentru copiii salariaților din învățământ în diferite tabere ale Confederației Generale a Muncii. Pe lângă aceasta, organele sindicale regionale au mai organizat, prin posibilități locale, case speciale de odihnă la care au fost repartizați alți 7000 de membri ai sindicatelor de învățământ.

Astfel de realizări importante nu pot fi înfăptuite decât într'un regim de democrație populară, care apreciază munca învățătorimii la adevărata ei valoare. Regimul de democrație populară pune în fața cadrelor didactice sarcini de mare răspundere, dar le creiază și condițiile necesare pentru înfăptuirea acestor sarcini.

Partidul nostru acordă o grijă deosebită ridicării nivelului politic, ideologic și profesional al cadrelor didactice, studierii de către aceștia a bazelor științei marxist-leniniste, precum și cunoașterii și folosirii experienței pedagogiei sovietice pentru ridicarea calității învățământului și a acțiunii de culturalizare a maselor la înălțimea cerințelor construcției socialismului în Patria noastră. Ca urmare a prevederilor Hotărîrii, majoritatea cadrelor didactice au fost cuprinse în învățământul de partid. Datorită acestui fapt au crescut nivelul politic și ideologic, vigilența revoluționară, combativitatea principială și conștiința patriotică a cadrelor didactice.

O mare parte din cadrele didactice a urmat cursurile centrale și regionale ale Institutului de perfecționarea cadrelor didactice. Deasemeni, numeroși învățători se califică urmând cursurile fără frecvență ale Institutului „Maxim Gorki" sau ale Școlii Superioare Pedagogice, iar 2631 de cadre didactice au fost înscrise anul acesta la facultățile de fizică și matematică. In cadrul unora dintre cluburile sindicale, cum sunt, de exemplu, cluburile din Hunedoara, Cluj, Bârlad, au luat ființă cabinete pedagogice. Această realizare se datorește muncii depuse de comitetele sindicale regionale și unora dintre secțiile de învățământ, care au izbutit să înființeze cabinete pedagogice în pofida faptului că fosta conducere a Ministerului de Finanțe a tăiat fondurile necesare înființării lor, deși fuseseră aprobate de Comisia de Stat.

Activitatea cercurilor pedagogice s'a îmbunătățit față de anul trecut. In mai multe localități, comitetele sindicale au organizat schimburi de experiență care au dus la extinderea în școli a metodelor sovietice și a metodelor folosite de învățătorii și profesorii fruntași din țara noastră.

Pentru ridicarea nivelului politic, ideologic, cultural și profesional al cadrelor didactice are o mare însemnătate difuzarea cărților. In această privință este vrednic de subliniat faptul că, în ultimul an, numărul cărților din bibliotecile sindicale a crescut în mod simțitor. Uniunea Sindicatelor de Învățământ a acordat în anul trecut, ca subvenții pentru munca culturală de massă a sindicatelor, suma importantă de 7.968.688 lei, din care o mare parte a fost destinată procurării cărților pentru bibliotecile sindicale.

★

Dar aceste realizări nu sunt pe deplin satisfăcătoare. Au existat în activitatea sindicatelor de învățământ în acest an o serie de lipsuri în ceeace privește aplicarea prevederilor Hotărîrii Partidului și Guvernului din 16 August 1951. Astfel, plata salariilor a început abia în luna Decembrie 1951, iar o parte din învățători și profesori nu au fost încadrați în noul sistem de salarizare până în Februarie 1952. Aceasta se datorește mai ales greutăților create de elementele dușmănoase din fostul aparat al Ministerului de Finanțe. Aceste elemente, grupate în jurul lui V. Luca, au sabotat atât lucrările de încadrare cât și acțiunea pentru plata îndemnizațiilor de instalare a cadrelor nou numite, care și-au primit drepturile abia în luna Noembrie 1951.

O lipsă serioasă a Comitetului Executiv al Uniunii Sindicatelor de Învățământ și a Ministerului Învățământului Public o constitue faptul că nici până azi nu au elaborat un regulament pentru premierea cadrelor didactice care s'au evidențiat în munca de școlarizare și de alfabetizare, așa cum prevede Hotărîrea. Aceasta lipsă, într'o totul nejustificată, va trebui înlăturată fără întârziere, astfel încât premierea să constitue un stimulent puternic pentru cadrele didactice, în scopul ridicării pe o nouă treaptă a calității învățământului nostru.

A existat deasemeni, în activitatea Uniunii Sindicatelor de Învățământ, o serie de lipsuri în ceeace privește organizarea studierii și răspândirii experienței înaintate a cadrelor didactice, precum și în munca de sprijinire a acțiunii de ridicare a nivelului politic, ideologic și profesional al învățătorilor și profesorilor.

O lipsă serioasă a conducerii Uniunii Sindicatelor de Învățământ o constitue faptul că n'a sprijinit în suficientă măsură activitatea „Gazetei Învățământului". Deși se constată în ultimul timp o îmbunătățire a muncii redacției, „Gazeta Învățământului" nu răspunde încă, în măsura necesară, cerințelor care stau în fața ei.

★

Comitetele sindicatelor de învățământ raionale și regionale vor trebui să colaboreze mai strâns deacum înainte cu sfaturile populare, vor trebui să folosească mai din plin resursele locale, vor trebui să dea dovadă de mai multă inițiativă și operativitate în munca pe plan local, pentru asigurarea unor bune condiții de viață și de muncă cadrelor didactice.

Comitetele sindicale vor trebui să sprijine mai temeinic în anul viitor studiul marxism-leninismului de către cadrele didactice, să mobilizeze pe învățători și profesori la cursuri, să le asigure bibliografia necesară, să popularizeze cele mai bune metode de studiu și să analizeze cu regularitate felul în care studiază cadrele didactice și aplică în activitatea lor cele învățate.

Uniunea Sindicatelor de Învățământ, comitetele sindicale, Ministerul Învățământului Public și secțiunile de învățământ ale sfaturilor populare au încă de îndeplinit importante sarcini pentru asigurarea unei temeinice pregătiri științifice, pentru educația comunistă a tinerei generații. Este necesar ca organele sindicale să sprijine în mai mare măsură ridicarea nivelului muncii cercurilor pedagogice, atât prin mobilizarea cadrelor didactice la aceste cursuri cât și prin asigurarea la timp și în cantități suficiente a materialului bibliografic.

Conducerii Uniunii și Comitetului pentru Învățământ Superior le revine sarcina de a definitiva un sistem unic de ridicare a calificării cadrelor didactice, astfel încât să se lărgească acest sistem, prin deschiderea cursurilor serale pe lângă facultăți.

Comitetele sindicale raionale vor trebui să lupte pentru crearea bibliotecilor personale ale învățătorilor și profesorilor, înlesnind acordarea de credite în acest scop cadrelor didactice prin Casele de Ajutor Reciproc. Procurarea cărților de către bibliotecile sindicale va trebui să se facă în mod rațional, ținându-se seama de bibliografia necesară celor încadrați în învățământul de partid, activității cercurilor pedagogice, a cursurilor I.C.D., etc. Vor trebui organizate în mod rațional biblioteci mobile, cu ajutorul cărora cartea va trebui să ajungă până în cele mai îndepărtate sate.

Hotărîrea din 16 August 1951 prevede luarea de măsuri pentru ca învățătorii și profesorii să nu fie încărcați cu sarcini nelegate de activitatea lor cultural-educativă, pentru ca și pe această cale să li se creieze condiții pentru pregătirea temeinică a lecțiilor, conferințelor, a studiului individual. Comitetele sindicale vor trebui să lupte pentru aplicarea acestei prevederi a Hotărîrii, cunoscând că problema calității învățământului este strâns legată de asigurarea timpului necesar pentru studiul și pregătirea lecțiilor.

Unele elemente dușmănoase strecurate în conducerea cooperativelor și a sfaturilor populare au căutat să saboteze, pe diferite căi aplicarea prevederilor Hotărîrii Partidului și Guvernului privitoare la îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă ale cadrelor didactice. Sarcina comitetelor sindicale este de a descoperi pe acești sabotori, de a-i demasca în fața poporului muncitor și de a-i da pe mâna justiției pentru a-și primi pedeapsa meritată.

Sarcinile trasate școlii și învățătorilor în cuvântarea rostită de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor vor trebui să fie transpuse în viață de sindicatele de învățământ, astfel încât să ridicăm la un nivel înalt munca de instruire și educare a tineretului, să lichidăm neștiința de carte, obscurantismul, misticismul și șovinismul în rândurile poporului nostru muncitor.

Să fim la înălțimea încrederii pe care ne-a acordat-o partidul și să luptăm din toate puterile pentru educarea tinerei generații în spiritul patriotismului înflăcărat, al devotamentului nemărginit față de cauza socialismului, în spiritul dragostei și recunoștinței față de Uniunea Sovietică și față de genialul conducător al oamenilor muncii din întreaga lume, tovarășul Stalin.

Un internat nou pentru copiii noștri

Cu sprijinul comitetului executiv al sfatului popular, folosindu-se sumele realizate prin autoimpunere, cu ajutorul părinților și al cadrelor didactice s'a început în comuna Tg. Fierbinți din raionul Snagov construirea unui local de internat care va adăposti un număr de 120 elevi din localitate precum și din comunele vecine.

S'au transportat până în prezent: 70.000 cărămizi, 700 bucăți tablă zincată, 8 m.³ cherestea, 10 m.³ grinzi, 60 m.³ pietriș și 150 saci de ciment a 50 kg.

In cinstea zilei de 23 August și a proiectului de Constituție, lucrările au început să se desfășoare într'un ritm mai rapid.

Părinții, elevii și cadrele didactice contribue prin muncă voluntară la construirea noului internat.

FLORICA CONSTANTINESCU

A 7-a aniversare a eliberării Coreei de către Armata Sovietică

TELEGRAME

Tovarăşului KIM DU BON

PREŞEDINTELE PREZIDIULUI ADUNARII POPULARE SUPREME A REPUBLICII POPULARE DEMOCRATE COREENE

PHENIAN

Cu prilejul celei de a 7-a aniversări a eliberării Coreei de către glorioasa Armată Sovietică de sub jugul imperialismului japonez, în numele Prezidiului Marii Adunări Naţionale şi în numele meu personal vă transmit cele mai sincere felicitări.

Poporul român urează deplin succes eroicului popor coreean în lupta sa justă pentru pace şi pentru libertatea patriei sale.

Dr. PETRU GROZA

PREŞEDINTELE PREZIDIULUI MARII ADUNARI NAŢIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMANE

Tovarăşului KIM IR SEN

PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI AL REPUBLICII POPULARE DEMOCRATE COREENE

PHENIAN

Vă transmit calde felicitări cu prilejul celei de a 7-a aniversări a eliberării Coreei de sub jugul imperialismului japonez de către glorioasa Armată Sovietică.

Poporul român îşi exprimă frăţească solidaritate şi admiraţie faţă de lupta eroică şi plină de abnegaţie a poporului coreean împotriva agresorilor imperialişti, duşmanii de moarte ai păcii şi libertăţii popoarelor.

Urez viteazului popor coreean victorie deplină în lupta sa dreaptă pentru libertatea şi independenţa patriei sale.

GH. GHEORGHIU-DEJ

PREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMANE

Tovarăşului PAK HEN EN

VICEPREŞEDINTELE CONSILIULUI DE MINIŞTRI ŞI MINISTRU AL AFACERILOR EXTERNE AL REPUBLICII POPULARE DEMOCRATE COREENE

PHENIAN

Cu prilejul celei de a 7-a aniversări a eliberării poporului coreean de către glorioasa Armată Sovietică vă rog să primiţi cele mai călduroase felicitări.

Poporul român îşi manifestă adânca simpatie faţă de lupta eroică a poporului coreean pentru apărarea independenţei, libertăţii şi onoarei patriei sale împotriva agresorilor imperialişti şi mercenarilor lor.

SIMION BUGHICI

MINISTRU AL AFACERILOR EXTERNE AL REPUBLICII POPULARE ROMANE

Adunarea festivă din Capitală

Joi seara s'a sărbătorit în Capitală în cadrul unei mari adunări festive organizate de Institutul Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea aniversarea a 7 ani dela eliberarea Coreei de către glorioasele Armate Sovietice. Adunarea festivă la care a participat un mare număr de oameni ai muncii din Capitală a constituit încă o dovadă puternică a solidarităţii de nesdruncinat a poporului nostru muncitor cu eroicul popor coreean, care, ajutat de vitejii voluntari chinezi, luptă pentru libertatea patriei sale împotriva agresorilor imperialişti americani.

Au luat parte tovarăşii: Gheorghe Apostol, Simion Bughici, Petre Borilă, general-maior N. Ceauşescu, Marin Florea Ionescu, Stelian Moraru, Mihail Macavei, N. Cioroiu, general-maior M. Burcă, Al. Mureşeanu Radu Mănescu, dr. I. Bogdan, Ileana Răceanu, Ana Lungu, Jean Ilie, Gh. C. Stere şi alţii.

Au participat membri ai Corpului Diplomatic, în frunte cu A. I. Lavrentiev, ambasadorul Uniunii Sovietice.

Deasemeni a participat grupul de muncitori fruntaşi şi activişti sindicali din R.P.D. Coreeană, care-şi petrec concediul de odihnă în ţara noastră, ca invitaţi ai C.G.M.

După intonarea Imnului R.P.R., a Imnului R.P.D Coreene şi a Imnului Uniunii Sovietice, adunarea festivă a fost deschisă de tov. Mihail Macavei, preşedintele Institutului Român pentru Relaţiile Culturale cu Străinătatea.

A luat cuvântul tov. general-maior N. Ceauşescu, ministru adjunct la Ministerul Forţelor Armate ale R.P.R., membru al C.C. al P.M.R.

A vorbit apoi ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R.P.D. Coreene în ţara noastră, Ko Bon Ghi.

Aplauze şi aclamaţii puternice pentru eroicul popor coreean şi pentru iubitul său conducător tovarăşul Kim Ir Sen, au subliniat în repetate rânduri cuvântările ţinute.

Cei prezenţi au ovaţionat îndelung pentru conducătorul poporului nostru în lupta pentru socialism şi pace, Partidul Muncitoresc Român, pentru C.C. al P.M.R., în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej.

Minute în şir, au răsunat ovaţii entuziaste, exprimând recunoştinţă şi devotament adânc pentru acela care reprezintă chezăşia victoriei forţelor păcii în întreaga lume, pentru genialul conducător al omenirii muncitoare, tovarăşul Iosif Vissarionovici Stalin.

Într'o atmosferă înflăcărată, s'a dat citire unei telegrame de omagiu către marele Stalin.

Cuvântarea tov. general-maior N. Ceauşescu

După ce a arătat că la 15 August se împlinesc 7 ani dela eliberarea poporului coreean de sub jugul imperialismului japonez, de către glorioasa Armată Sovietică, vorbitorul a subliniat că poporul coreean sărbătoreşte această zi în condiţiunile luptei înverşunate împotriva celui mai sălbatic imperialism, imperialismul american.

Ziua de 15 August 1945 a însemnat pentru poporul coreean o cotitură istorică în viaţa sa, ea a deschis drumul desvoltării unei vieţi libere, fericite, drumul realizării năzuinţelor naţionale ale poporului coreean.

Descriind situaţia creată în Coreea după încetarea celui de al doilea război mondial, vorbitorul a arătat că, spre deosebire de partea de Sud a ţării în care noii ocupanţi, imperialiştii americani, au reintrodus regimul colonial, în Coreea de Nord, unde se aflau unităţile Armatei Sovietice eliberatoare, s'au înfăptuit mari transformări revoluţionare. Au fost înfăptuite reforma agrară, naţionalizarea principalelor ramuri ale industriei, a băncilor, a transporturilor şi a mijloacelor de transmisiune.

Creşterea producţiei industriale, desvoltarea reţelei de şcoli şi alte realizări au fost dobândite de poporul coreean sub conducerea Partidului Muncii, cu ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice.

Vorbind despre mârşava agresiune săvârşită împotriva Coreei de Nord, de către imperialiştii americani şi slugile lor, tov. general-maior N. Ceauşescu a arătat că aceasta a fost pregătită încă din anul 1945. Cu toate că au aruncat în luptă forţe superioare numericeşte, înzestrate cu armament modern, mult trâmbiţatele ofensive ale cotropitorilor au fost sdrobite rând pe rând de către Armata Populară Coreeană şi voluntarii chinezi. Vitejii apărători ai Coreei au dat loviturl grele duşmanului, pricinuindu-i mari pierderi în oameni şi materiale de război.

După ce a vorbit despre solidaritatea frăţească cu care întreaga omenire progresistă, în frunte cu marea Uniune Sovietică, înconjoară poporul coreean în lupta sa dreaptă, tov. general-maior N. Ceauşescu s'a referit la ajutorul pe care la rândul lui poporul român l-a dat şi îl dă din toată inima poporului coreean, aşa cum s'a văzut cu prilejul darurilor constând în alimente şi îmbrăcăminte, al găzduirii copiilor coreeni.

Poporul român, care va sărbători în curând cea de a 8-a aniversare a eliberării sale de sub jugul fascismului de către glorioasa Armată Sovietică, cucereşte cu sprijinul frăţesc al Uniunii Sovietice, succese tot mai mari în opera de construire a socialismului. Cu prilejul celei de a 7-a aniversări a eliberării Coreei — a spus în încheiere tov. general-maior N. Ceauşescu — poporul român urează poporului coreean victorie deplină şi grabnică în lupta sa sfântă împotriva cotropitorilor americani, pentru libertatea şi independenţa patriei sale.

Cuvântarea ambasadorului R.P.D. Coreene, Ko Bon Ghi

Poporul coreean sărbătoreşte astăzi în împrejurările războiului împotriva cotropirii americane cea de a 7-a aniversare a eliberării sale de sub jugul colonial al imperialismului japonez de către glorioasa Armată Sovietică. In lupta pentru libertatea şi independenţa patriei sale, pentru pace în lumea întreagă, poporul coreean îşi îndeplineşte astăzi sarcina istorică de a sdrobi intervenţia armată a imperialiştilor din 19 ţări în cap cu imperialiştii americani.

Vorbitorul a arătat apoi că după isgonirea cotropitorilor japonezi prezenţa glorioasei Armate Sovietice pe teritoriul Coreei de Nord a asigurat poporului coreean posibilitatea făuririi independenţei sale, a regimului democratic, contribuind la înflorirea ţării. Sărbătorind cea de a 7-a aniversare a eliberării sale, poporul coreean trimite un salut fierbinte conducătorului marelui popor sovietic şi al oamenilor muncii din lumea întreagă, eliberatorul poporului coreean, tovarăşul Stalin.

In continuare, referindu-se la criminala agresiune americană, vorbitorul a arătat că la 25 Iunie 1950 imperialiştii americani au deslănţuit războiul criminal de jaf şi cotropire cu scopul de a nimici printr'o ofensivă neaşteptată Armata Populară Coreeană şi de a transforma întreaga Coree într'o colonie americană.

Vorbitorul a arătat apoi că planul aventurier al imperialiştilor americani de a subjuga poporul coreean a eşuat; ei n'au putut să sdrobească voinţa poporului coreean care s'a ridicat în apărarea libertăţii şi independenţei patriei sale. Datorită rezistenţei dârze a poporului coreean, înfrângerilor ruşinoase şi pierderilor mari în oameni şi echipament suferite de agresori, şi sub presiunea opiniei publice mondiale, imperialiştii americani au fost nevoiţi să accepte tratativele de armistiţiu. Cu ocazia acestor tratative a fost demascată însă încercarea agresorilor americani de a extinde războiul şi de a spori şi mai mult tensiunea în actuala situaţie internaţională.

Agresorii americani nu numai că nu doresc încetarea războiului din Coreea, dar urmăresc extinderea lui în întreaga lume.

Împotriva acestor manevre criminale— a subliniat în continuare vorbitorul — s'a ridicat întreg poporul coreean, strâns ca un singur om în jurul iubitului său conducător, Kim Ir Sen, pentru a cuceri victoria în războiul drept de eliberare naţională.

Forţele armate populare coreene şi ale voluntarilor chinezi sporesc mereu, devenind tot mai puternice. Deaceea dacă imperialiştii americani, potrivit cu intenţiile lor criminale vor părăsi calea rezolvării paşnice a problemei coreene, ei vor fi sortiţi unei înfrângeri totale.

Condiţiile în care poporul coreean luptă pentru libertatea şi independenţa patriei sale, a spus în încheiere vorbitorul, sunt acelea în care dela Elba şi până la Oceanul Pacific se înalţă steagul biruitor al democraţiei şi socialismului.

Conştient de cauza lui justă, poporul coreean va continua să lupte până la capăt, până la victoria definitivă.

(Agerpres)

Şedinţa solemnă dela Phenian în cinstea celei de a 7-a aniversări a eliberării Coreei

PHENIAN 14 (Agerpres). — TASS transmite:

La Phenian a avut loc şedinţa solemnă consacrată celei de a 7-a aniversări a eliberării Coreei de sub jugul imperialiştilor japonezi de către Armata Sovietică.

Scena era dominată de portretele lui I. V. Stalin, Kim Ir Sen şi Mao Tze-dun, împodobite cu flori. Cu strălucitoare litere aurii era scrisă lozinca: „Trăiască cea de a 7-a aniversare a eliberării Coreei de către Marea Uniune Sovietică".

In prezidiul de onoare al Adunării a fost ales, într'o atmosferă de mare însufleţire, Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist (bolşevic) al Uniunii Sovietice în frunte cu I. V. Stalin. Au fost aleşi deasemenea în prezidiul de onoare conducătorii partidelor frăţeşti.

S'a dat cuvântul preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Democrate Coreene, Kim Ir Sen, comandantul suprem al Armatei Populare Coreene. Kim Ir Sen a rostit o cuvântare amplă subliniind că eliberarea Coreei de sub jugul colonial al imperialiştilor japonezi de către Armata Sovietică a înscris o nouă pagină în istoria poporului coreean. Acum 7 ani, poporul coreean a obţinut pentru prima dată în istoria sa seculară posibilitatea de a-şi construi singur viaţa. Kim Ir Sen a scos îndeosebi în evidenţă faptul că eliberând Coreea, Armata Sovietică nu numai că a adus poporului coreean libertatea mult aşteptată, dar i-a deschis calea spre construirea unui stat unit, independent, liber şi democrat. Poporul coreean — a spus Kim Ir Sen — nutreşte sentimente de adâncă dragoste şi recunoştinţă faţă de eliberatorul şi cel mai bun prieten al său, marele Stalin.

Vorbind despre desfăşurarea războiului pentru apărarea patriei, Kim Ir Sen a arătat că intervenţioniştii americani, suferind pe front o înfrângere nu numai militară, ci şi politică, şi străduindu-se să obţină realizarea planurilor lor agresive, săvârşesc în Coreea atrocităţi monstruoase, folosesc arma chimică şi arma bacteriologică, distrug oraşe şi sate paşnice, centrale electrice şi încearcă prin bombardarea barbară a centrelor populate să nimicească populaţia paşnică a Coreei.

Dar, a spus Kim Ir Sen, niciun fel de atrocităţi nu vor îngenunchia poporul coreean, iubitor de libertate. Cresc necontenit forţele şi măestria militară a Armatei Populare Coreene şi a voluntarilor chinezi care luptă umăr la umăr cu ea. Armata Populară Coreeană împreună cu voluntarii chinezi reprezintă o forţă invincibilă. Cresc rândurile eroicilor partizani din Coreea de Sud. Spatele frontului Republicii se întăreşte prin munca eroică a muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor — a întregului popor — sub lozinca: „Totul pentru front, totul pentru victorie!"

Cuvântarea lui Kim Ir Sen a fost subliniată în repetate rânduri prin aplauze furtunoase în cinstea eliberatoarei Coreei — Armata Sovietică, în cinstea prieteniei de nesdruncinat dintre popoarele sovietic şi coreean, în cinstea lui Kim Ir Sen şi a lui Mao Tze-dun, în cinstea marelui conducător şi învăţător al oamenilor muncii din întreaga lume, I. V. Stalin.

Apoi s'a dat cuvântul ambasadorului Uniunii Sovietice în Republica Populară Democrată Coreeană V. Razuvaev, care a transmis salutul fierbinte şi sincer adresat de poporul sovietic poporului frate coreean.

Reprezentanţii voluntarilor chinezi au prezentat drapelul oferit de voluntarii chinezi Armatei Populare Coreene frăţeşti. Au rostit cuvântări de salut însărcinatul cu afaceri al Republicii Populare Chineze şi şefii misiunilor diplomatice ale ţărilor de democraţie populară.

Într'o atmosferă de uriaş entuziasm, participanţii la adunare au adoptat textul unor telegrame de salut adresate generalissimului I. V. Stalin, lui Mao Tze-dun şi lui Kim Ir Sen.

Munca secţiunilor de învăţământ în preajma consfătuirilor raionale

Organizarea în cursul lunii August a primelor consfătuiri regionale ale cadrelor noastre didactice a mobilizat secţiunile de învăţământ, directorii şcolilor precum şi pe învăţători şi profesori la o intensă activitate. Cu forţele unite ale tuturor se lucrează în vederea desfăşurării consfătuirilor raionale la un nivel ideologic-politic, ştiinţific şi profesional, cât mai înalt. Sunt cercetate în adâncime rezultatele activităţii anului încheiat, sunt studiate cu atenţie experienţele înaintate, sunt strânse şi pregătite cu grijă materialele pentru organizarea expoziţiilor. Cele mai destoinice cadre, învăţătorii şi profesorii cei mai pricepuţi colaborează la întocmirea referatelor ce se vor prezenta în cadrul şedinţelor plenare şi în secţii.

Pentru ca întreaga acţiune de pregătire a consfătuirilor precum şi însăşi desfăşurarea acestora să fie bine organizată, să aibă loc în condiţii cât mai bune, secţiunile de învăţământ regionale şi raionale îşi întocmesc planuri de muncă speciale. In aceste planuri sunt prevăzute sarcinile concrete ce trebue îndeplinite, sunt arătate responsabilităţile fiecăruia precum şi termenele până la care trebue îndeplinite sarcinile.

Odată întocmit planul de muncă, secţiunile de învăţământ au datoria să antreneze pe toţi cei chemaţi să-l realizeze la o activitate cât mai susţinută. In acelaş timp, secţiunile de învăţământ trebue să urmărească îndeaproape felul cum sunt aduse la îndeplinire sarcinile. Secţiunea de învăţământ regională trebue să acorde o atenţie deosebită repartizării pe raioane a inspectorilor şi delegaţilor care îndrumează şi controlează munca de pregătire a consfătuirilor. Ea va trebui să dea un sprijin larg raioanelor în întocmirea rapoartelor, în organizarea expoziţiei, în asigurarea condiţiilor materiale pentru participanţii la consfătuiri, precum şi în organizarea vizionării spectacolelor, vizitării muzeelor, etc.

In organizarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, secţiunilor de învăţământ raionale le revin sarcini importante. Ele trebue să organizeze cu grijă colectivele pentru lucrările consfătuirilor. Acestui punct din planul de muncă, secţiunea de învăţământ raională va trebui să-i acorde o importanţă deosebit de mare. De buna alegere a cadrelor care vor colabora la întocmirea referatelor depinde ca materialul prezentat să fie temeinic studiat iar concluziile pentru munca anului viitor să fie pline de învăţăminte, să ajute într'adevăr şcoala să-şi desfăşoare activitatea instructiv-educativă cu mai bune rezultate.

Şeful secţiunii de învăţământ raionale va prezenta primul referat din cadrul consfătuirilor. In acest referat, privitor la munca de învăţământ în raion în anul şcolar 1951—1952, şeful secţiunii va face o analiză adâncă a muncii desfăşurate în anul încheiat în toate şcolile raionului şi, pe baza acestei analize, va trage concluzii pentru activitatea viitoare. Pentru ca aceste concluzii să fie cât mai concrete şi juste, pentru ca măsurile propuse pentru anul şcolar viitor să fie cât mai bune, să ajute cât mai mult şcoala în activitatea ei, şeful secţiunii de învăţământ raionale trebue să atragă în munca de strângere a materialului şi întocmire a referatului cadrele didactice care au lucrat cu cele mai bune rezultate, învăţătorii şi profesorii cei mai pricepuţi. Referatul trebue să fie rodul unei largi acţiuni de cercetare a muncii instructiv-educative din toate şcolile raionului, a metodelor de predare, a nivelului cunoştinţelor elevilor. El trebue să reprezinte o analiză pedagogică aprofundată a experienţei şcolilor şi cadrelor fruntaşe. Vor fi arătate şi lipsurile în activitatea fiecărei şcoli şi în activitatea secţiunii de învăţământ şi vor fi stabilite, în acelaş timp, căile de înlăturare a acestor lipsuri, având în vedere condiţiile specifice ale raionului.

O grijă deosebită va trebui acordată de către secţiunile de învăţământ raionale alegerii delegaţilor care vor conduce munca secţiilor. In secţii, învăţătorii şi profesorii vor desbate problemele speciale legate de predarea la clasele sau la materiile respective. In şedinţele pe secţii se vor discuta pe larg căile pentru îmbunătăţirea predării, pentru obţinerea unui nivel cât mai ridicat al cunoştinţelor elevilor. Vor fi deasemenea prezentate şi discutate planurile de învăţământ şi programele şcolare şi se vor da indicaţii cu privire la întocmirea planurilor calendaristice.

In munca de organizare a expoziţiei trebue repartizate deasemeni cadre didactice destoinice, astfel încât să poată alege cu pricepere materialele cele mai potrivite, care să oglindească experienţa celor mai bune şcoli şi cadre didactice din raion în întocmirea ştiinţifică a planurilor de muncă, a planurilor de lecţii, în tratarea diferitelor teme pedagogice, în confecţionarea materialului didactic, în munca pe lotul şcolar, etc.

Insfârşit, secţiunea de învăţământ raională trebue să dea în grija unui colectiv priceput sarcina asigurării condiţiilor materiale (hrana, cazarea, transportul, etc.), astfel încât să fie rezolvate bine şi la timp toate aceste probleme.

Fiecare colectiv ales de secţiunea de învăţământ raională pentru diferitele probleme îşi va desfăşura activitatea pe baza unui plan de muncă. Secţiunea de învăţământ raională va ajuta colectivele în întocmirea acestor planuri de muncă şi le va sprijini îndeaproape în aducerea lor la îndeplinire.

Secţiunile de învăţământ regionale, raionale şi orăşeneşti trebue să ţină seama că buna pregătire şi desfăşurare a consfătuirilor contribue în mare măsură la obţinerea unor succese mai mari în activitatea instructiv-educativă a anului şcolar viitor, asigură obţinerea unor rezultate cât mai bune la învăţătură.

Pentru îndeplinirea tuturor sarcinilor legate de pregătirea şi desfăşurarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, secţiunile de învăţământ trebue să depună eforturi serioase. Fiecare amănunt, cât de mic, trebue luat în seamă, fiecare sarcină prevăzută în plan trebue îndeplinită în mod conştiincios. Toate forţele să fie mobilizate pentru ca primele consfătuiri raionale ale cadrelor noastre didactice să urmeze exemplul consfătuirilor cadrelor didactice sovietice şi să conducă şcoala noastră pe drumul unor succese din ce în ce mai mari.

Să înconjurăm cu atenţie şi dragoste pe tinerii învăţători şi profesori

Odată cu deschiderea noului an şcolar îşi vor începe activitatea didactică sute de tineri învăţători şi profesori. Primind cu multă bucurie şi emoţie numirea în învăţământ tinerii absolvenţi şi-au întărit hotărârea de a contribui cu toate forţele lor la ridicarea nivelului învăţământului, de a fi luptători activi pentru educarea comunistă a copiilor şi a tineretului. Noile cadre care-şi încep activitatea didactică anul acesta se îndreaptă spre şcoala unde vor activa, spre locul lor de muncă, cu gânduri şi sentimente frumoase, cu planuri mari, cu hotărârea de a le înfăptui.

Ca urmare a Hotărârii din 16 August 1951, condiţiile de viaţă şi de muncă ale cadrelor tinere s'au îmbunătăţit simţitor încă din anul şcolar trecut. Şefii secţiunilor de învăţământ regionale şi raionale, sprijiniţi îndeaproape de preşedinţii sfaturilor populare, au asigurat noilor cadre didactice condiţii materiale corespunzătoare. Aşa s'a întâmplat în Caransebeş, în regiunea Piteşti şi în multe alte regiuni ale ţării. In anul acesta, experienţa noastră s'a îmbogăţit. Din munca anului trecut am tras o serie de învăţăminte de preţ în această privinţă. A fost popularizată prin presa locală şi centrală, precum şi prin conferinţe, experienţa pozitivă a secţiunilor de învăţământ şi a direcţiilor de şcoli în ceeace priveşte primirea tinerelor cadre, asigurarea unor condiţii cât mai bune de viaţă şi de muncă pentru aceştia. Experienţa acumulată ne va ajuta ca în anul acesta problema primirii tinerelor cadre să fie rezolvată cu rezultate şi mai bune.

De atenţia cu care secţiunile de învăţământ şi directorii şcolilor vor pregăti primirea tinerilor învăţători şi profesori depinde ca entuziasmul cu care aceştia intră în şcoală să sporească zi de zi, depinde ca ei să desfăşoare o activitate din ce în ce mai rodnică.

Ingrijindu-se din vreme de problema primirii tinerelor cadre didactice, comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Arad a dat de curând o decizie prin care a trasat sarcini concrete în această privinţă comitetelor raionale şi comunale. Şefii secţiunilor raionale au întocmit liste nominale de familii propuse pentru a găzdui pe tinerii învăţători şi profesori, dând dovadă de multă grijă în întocmirea acestor liste. Aceiaşi grijă pentru primirea tinerelor cadre au arătat-o şi secţiunile de învăţământ ale regiunii Oradea şi altele. Secţiunea de învăţământ a regiunii Hunedoara, în schimb, a rămas în urmă din acest punct de vedere. Aci, până la data de 1 August nu se luase nicio măsură pentru primirea cadrelor noi numite în învăţământ. Lipsa de grijă a secţiunii de învăţământ faţă de tinerele cadre s'a dovedit şi prin nenumăratele greşeli făcute cu prilejul repartizării absolvenţilor. Şi secţiunea de învăţământ a regiunii Ialomiţa a neglijat problema repartizării la timp a cadrelor tinere, în special în ceeace priveşte şcolile din raionul Urziceni.

Problema atât de importantă a repartizării, primirii şi îndrumării tinerelor cadre trebue privită cu toată seriozitatea. Secţiunile de învăţământ regionale au datoria să ia măsuri urgente de control pe teren, la raioane şi în comune, pentru a vedea dacă s'au luat măsuri în această privinţă, dacă măsurile luate sunt bune, dacă organele raionale şi direcţiile şcolilor se îngrijesc de toate aspectele, fie cât de mărunte, ale acestei probleme. Totul trebue să se facă la timp şi în bune condiţiuni, pentru a nu crea greutăţi în muncă începătorilor.

Tinerii învăţători şi profesori, care au simţit pe băncile şcolii grija de fiecare clipă a Partidului, tinerii educaţi de şcoala nouă şi de Uniunea Tineretului Muncitor în spiritul dragostei de muncă, al devotamentului pentru activitatea didactică, trebue primiţi cu dragoste şi ajutaţi să ducă dela început o muncă rodnică. Profesorii şi învăţătorii tineri ştiu că munca pe care o vor desfăşura în şcoală este o muncă plină de onoare şi de răspundere şi sunt pregătiţi pentru a o îndeplini cu cinste. Ei trebue să găsească la secţiunile de învăţământ şi la şcoala unde vor lucra tovarăşi apropiaţi, gata să-i îndrumeze, gata să le dea un sfat, să-i ajute în munca de început.

Secţiunile de învăţământ au datoria să pregătească cu grijă întâmpinarea tinerelor cadre didactice. Trebue pregătite din timp locuinţele, asigurată hrana şi, în general, asigurate condiţii de viaţă corespunzătoare.

In ziua în care tânărul învăţător sau profesor păşeşte în şcoală, directorul îi va prezenta colectivului didactic. Colectivul întreg al şcolii trebue să înconjoare pe noii veniţi cu înţelegere, tovărăşeşte, să stea de vorbă cu ei, să le facă cunoscute problemele importante şi specifice pe care le are de rezolvat şcoala în anul care începe. In prima şedinţă a consiliului pedagogic va trebui să se discute pe larg căile practice de ajutorare a cadrelor tinere. Se va organiza asistenţa reciprocă la lecţii. Directorii şcolilor şi diriginţii vor trebui să prezinte cadrelor noi clasele cu care vor lucra, pentru ca ei să cunoască atât nivelul general al clasei cât şi posibilităţile fiecărui elev în parte. Diriginţii au datoria să înlesnească noilor veniţi legătura cu părinţii elevilor, îndrumându-i în acelaş timp cu privire la folosirea celor mai bune căi de colaborare cu familia. Profesorii de aceeaşi specialitate sau de specialităţi înrudite vor ajuta pe tinerii începători să-şi întocmească planul de muncă şi planurile de lecţii, să pregătească şi să folosească materialul didactic necesar lecţiilor. Pentru ca ajutorul lor să fie cât mai apropiat, le vor da indicaţii cu privire la materialele de specialitate pe care să le studieze şi le vor pune chiar la îndemână aceste materiale dacă va fi nevoie. Educatoarele nou numite în învăţământul preşcolar au nevoie de sprijinul directorului şcolii elementare în munca administrativă. Aceasta va contribui mult la orientarea tinerilor învăţători şi profesori în munca ce vor trebui să o ducă. Cadrele didactice cu mai multă pricepere pedagogică trebue să vorbească noilor învăţători şi profesori despre munca lor, să le prezinte experienţa lor. Tinerii sunt întotdeauna gata să înveţe, să afle tot ceeace este nou. El îşi însuşesc repede ceeace este înaintat. Această tendinţă a lor, alături de puterea şi dragostea de muncă, alături de devotamentul pentru meseria pe care şi-au ales-o, constitue o forţă de seamă, o forţă în care patria pune mare nădejde şi care trebue ajutată să crească zi de zi.

Partidul ne cere să înconjurăm cu atenţie şi dragoste pe tinerii învăţători şi profesori, pe acei care-şi încep acum activitatea de instruire şi educare a copiilor Republicii noastre Populare. Să răspundem cu cinste acestei sarcini.

Impărţirea avansurilor în gospodăriile agricole colective

In această perioadă, învăţătorii care îşi desfăşoară activitatea obştească în rândurile ţăranilor muncitori trebue să acorde o importanţă deosebită acţiunii de lămurire a acestora în ceeace priveşte împărţirea avansurilor în gospodăriile agricole colective.

Gospodăriile agricole colective, lucrând terenurile după metodele tehnice avansate ale agriculturii sovietice şi aplicând la timp principiile ştiinţifice ale agrominimului, au obţinut rezultate superioare în producţie. Astfel, la grâu s'a depăşit cantitatea de 1800 kg. producţie la hectar, de bună calitate, având greutatea hectolitrică de 75 kg. şi chiar mai mult.

După ce s'a terminat recoltatul şi treeratul, la gospodăriile agricole colective urmează a se trece la răsplata colectiviştilor, la împărţirea avansurilor în natură şi în bani.

Prin Hotărârea Consiliului de Miniştri şi a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, apărută în 19 Iulie 1952, se stabileşte modul de repartizare a veniturilor pe anul 1952.

Prima obligaţie a gospodăriilor agricole colective constă în achitarea cotelor către stat şi plata în natură pentru lucrările executate de S.M.T. După achitarea acestor obligaţii gospodăriile colective, în conformitate cu statutul model, trebue să-şi mărească fondurile, după care urmează împărţirea avansurilor în natură şi bani fiecărui colectivist, în raport cu zilele de muncă efectuate în gospodărie. Trebue să se arate colectiviştilor că mărirea fondurilor în gospodăria colectivă este o măsură necesară, întrucât aceste fonduri indivizibile contribue la desvoltarea multilaterală a gospodăriei agricole colective, deci la consolidarea ei.

Comisiile de cenzori au obligaţia să controleze cu atenţie întreaga activitate economică şi financiară a gospodăriei colective, să vadă cum se aplică normele, cum se ţine evidenţa producţiei obţinute, cum sunt păstrate bunurile produse, cum se calculează zilele-muncă, cum se întocmesc actele pentru repartizarea justă a veniturilor.

Hotărârea Partidului şi Guvernului prevede ca, după îndeplinirea obligaţiilor către Stat, în primele zile după treeriş, să se folosească o cantitate de cel mult 15% din cantitatea predată Statului (cote obligatorii, plata în natură pentru S.M.T. şi restituiri de seminţe împrumutate) pentru nevoile gospodăriei — precum şi să se elibereze avansuri membrilor gospodăriei care au nevoie urgentă, calculându-se aceste avansuri în baza zilelor-muncă efectuate.

Din restul rămas după achitarea obligaţiilor se opresc cantităţile necesare pentru fondul de seminţe şi furaje, pentru rezerve şi pentru fondul de ajutor, precum şi cantităţile de produse hotărâte de adunarea generală pentru vânzare.

După ce toate aceste măsuri au fost îndeplinite, se trece la pregătirea avansurilor ce revin membrilor din gospodărie. Se calculează exact cantitatea disponibilă din fiecare produs în parte, precum şi suma de bani care va fi distribuită drept avans. Cantitatea de bunuri ce va fi împărţită ca avans este de 30—40% din totalul produselor şi din venitul numerar. Pentru a calcula avansurile se adună numărul zilelor-muncă ce au fost efectuate de toţi membrii gospodăriei şi, în acelaş timp, se calculează câte 30—40% din produsele şi suma de bani obţinută în gospodărie.

Aceste 30—40% se împart apoi la totalul de zile-muncă şi se află astfel cantitatea din fiecare produs ce revine pentru o zi-muncă, precum şi ce sumă de bani revine pentru o zi-muncă. Restul este simplu: fiecare colectivist primeşte de atâtea ori cantitatea pe o zi-muncă, câte zile a lucrat el împreună cu familia sa.

Ziua împărţirii avansurilor trebue să devină o zi de sărbătoare în gospodărie. In sediul frumos pavoazat cu drapele şi lozinci, vor fi invitaţi şi ţărani săraci şi mijlocaşi din sat şi împrejurimi, precum şi colectivişti din alte gospodării colective. Învăţătorii vor explica ţăranilor muncitori superioritatea producţiei socialiste faţă de cea individuală, arătând concret rezultatele superioare obţinute în gospodăria colectivă. Nu se poate imagina o propagandă mai sănătoasă, decât vederea carelor încărcate cu tot felul de produse, pe care colectiviştii le transportă fiecare la casa sa. Ţăranilor muncitori care iau parte la această festivitate trebue să li se arate că şi pentru ei nu există altă soluţie de a scăpa de nevoi, decât asocierea în gospodării colective. In felul acesta, gospodăriile colective se vor înmulţi, cele existente se vor lărgi, întărindu-se astfel sectorul socialist al agriculturii noastre.

Ing. M. OPRESCU
colaborator al Societăţii de Ştiinţe Agricole „I. V. Miciurin"

REDACŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 şi 4.39.00 — Administraţia: Str. Batiştei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piaţa Scânteii C. 2876

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

Trăiască 23 August, măreața sărbătoare a eliberării Patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 177 | 4 PAGINI 25 BANI | VINERI 22 AUGUST 1952

„Eliberarea României de către Armata Sovietică n'a însemnat numai eliberarea națională a țării noastre, dar ea a creat condițiile necesare și toate premizele pentru zdrobirea claselor dominante — moșierii și capitaliștii — a făcut posibilă desfășurarea luptei poporului și efectuarea de reforme cu caracter revoluționar, a ferit țara noastră de intervenția armată a puterilor imperialiste, a făcut cu putință rapida desvoltare a puterii populare și trecerea la regimul de democrație populară — formă a dictaturii proletariatului".

GH. GHEORGHIU-DEJ

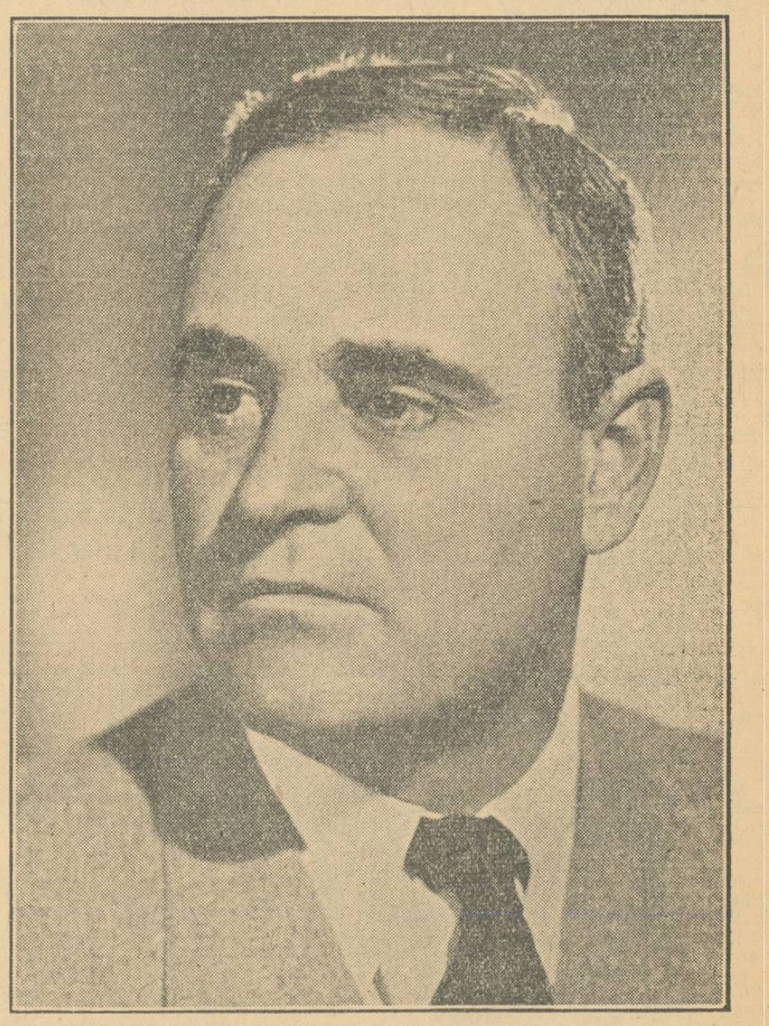

Marea sărbătoare a poporului nostru

Ziua de 23 August, cea mai mare sărbătoare națională a poporului nostru, este întâmpinată de oamenii muncii cu noi și însemnate succese în lupta pentru întărirea patriei iubite, pentru bunăstarea celor ce muncesc, pentru pace și socialism.

Acum opt ani, poporul nostru și-a câștigat, pentru prima dată în istoria sa, adevărata independență națională. Aceasta s'a putut datorită victoriilor istorice repurtate de glorioasa Armată Sovietică, eliberatoarea țării noastre de sub jugul fascist, victorii care au creat condițiile favorabile pentru succesul luptei duse de poporul muncitor în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist din România, în vederea răsturnării dictaturii fascisto-antonesciene.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, sub conducerea directă a cărula a fost înfăptuit planul politic și militar de doborîre a dictaturii antonesciene, ne învață că „eliberarea României de către Armata Sovietică n'a însemnat numai eliberarea națională a țării noastre, dar ea a creat condițiile necesare și toate premizele pentru zdrobirea claselor dominante — moșierii și capitaliștii — a făcut posibilă desfășurarea luptei poporului și efectuarea de reforme cu caracter revoluționar, a ferit țara noastră de intervenția armată a puterilor imperialiste, a făcut cu putință rapida desvoltare a puterii populare și trecerea la regimul de democrație populară — formă a dictaturii proletariatului".

Mari au fost greutățile cu care a avut de luptat clasa muncitoare, sub conducerea partidului, pentru ridicarea țării din ruină și pentru desvoltarea ei. Nici un fel de greutate n'a putut însă stăvili această luptă eroică, neobosită, care a dus la zdrobirea forțelor reacționare, la alungarea acestora de pe pozițiile politice pe care le stăpâneau, la lichidarea partidelor burgheze și a monarhiei — stâlpul de sprijin al exploatării burghezo-moșierești în țara noastră. Astfel, în condițiile prielnice create prin eliberarea patriei noastre de către Uniunea Sovietică, clasa muncitoare, aliată cu țărănimea muncitoare și conducând-o, a cucerit, prin aprigă luptă de clasă, întreaga putere de stat. Proiectul noii Constituții, pe care massele largi ale poporului nostru îl desbat astăzi cu o legitimă mândrie pentru realizările lor, subliniază cu tărie și consfințește, dela primele sale rânduri, această cucerire, cea mai însemnată dintre cuceririle oamenilor muncii din țara noastră: „Republica Populară Română este un stat al oamenilor muncii dela orașe și sate".

Smulgând puterea politică din mâinile claselor exploatatoare și realizând apoi naționalizarea principalelor mijloace de producție industrială, poporul muncitor din țara noastră a trecut la construirea socialismului. Politica partidului de industrializare socialistă a țării, de construire a industriei grele, cu pivotul ei, industria construcției de mașini, a fost însușită cu entuziasm de clasa muncitoare, care a văzut în această politică cheia desvoltării economice a țării și n'a precupețit eforturile pentru a înfrânge numeroasele piedici și greutăți ce-i stăteau în cale.

Socialismul se construește și la sate. Cele peste 1400 gospodării agricole colective, înființate până în prezent, sunt rodul muncii desfășurate pe linia trasată de ședința istorică din 3-5 Martie 1949 a C.C. al Partidului Muncitoresc Român, care a arătat căile concrete pentru întărirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, pentru lichidarea rămânerii în urmă a agriculturii, pentru transformarea ei socialistă.

Mari sunt drepturile și libertățile cucerite în acești ani de poporul muncitor și consacrate de proiectul de Constituție a R.P.R. In orânduirea capitalistă nici nu se poate concepe proclamarea, necum garantarea materială a dreptului la muncă, la odihnă, la asigurarea materială în caz de boală, bătrânețe sau incapacitate de muncă. In patria noastră aceste drepturi sunt realitate vie, tot așa cum realitate este participarea masivă a oamenilor muncii la gospodărirea treburilor obștești, precum și organizarea satisfacerii în proporții tot mai mari a necesităților materiale și culturale crescânde ale masselor. Este suficient să amintim că în 1941 se numărau în țara noastră 3.500.000 analfabeți. In 1951 numărul lor se redusese la 1.021.624. Până la sfârșitul planului cincinal analfabetismul va fi lichidat. Se cunosc deasemeni marile rezultate obținute prin desvoltarea pe baze noi a învățământului de toate gradele și îndeosebi prin desvoltarea continuă a învățământului mediu tehnic.

O realizare de însemnătate istorică a regimului democrat-popular, consfințită de proiectul noii Constituții, este asigurarea egalității depline în drepturi a minorităților naționale cu poporul român, rezultat al aplicării consecvente de către partid a învățăturii leninist-staliniste cu privire la problema națională.

Crearea Regiunii Autonome Maghiare înseamnă un nou și important pas înainte pe acest drum.

Toate aceste victorii obținute prin munca și lupta eroică a oamenilor muncii, sub conducerea partidului, au fost posibile numai datorită sprijinului multilateral și puternic dat de popoarele Uniunii Sovietice, de Partidul Bolșevic și personal de tovarășul Stalin. Acest sprijin, manifestat în toate domeniile — politic, diplomatic, economic, cultural — izvorăște din luminoasele principii ale internaționalismului proletar, din mărețul principiu stalinist al deplinei egalități în drepturi a popoarelor mari și mici.

La baza marilor victorii obținute de poporul nostru în cei opt ani dela eliberare stă lupta dusă de avantgarda sa călită, de partidul clasei muncitoare, condus de Comitetul Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, care aplică cu fermitate și consecvență învățătura de neînvins a lui Lenin și Stalin.

Această fermitate și consecvență au făcut cu putință înfrângerea greutăților întâmpinate de poporul nostru muncitor, greutăți dintre care multe se datoresc activității dușmănoase desfășurată de grupul deviaționiștilor oportuniști de dreapta, A. Pauker, V. Luca și T. Georgescu. Se știe că aceștia au susținut și au introdus în unele domenii ale vieții economice și de stat linia lor proprie, antimarxistă, oportunistă, de frânare a industrializării socialiste și a transformării socialiste a agriculturii, de susținere, stimulare și favorizare a chiaburilor și, în general, a elementelor capitaliste. Se știe deasemeni că această politică dăunătoare a lovit în aprovizionarea oamenilor muncii, împiedicând creșterea nivelului de trai al celor ce muncesc în măsura prevăzută de partid și guvern.

Documentele de partid în care a fost analizată și demascată devierea de dreapta au subliniat cu tărie necesitatea întăririi vigilenței revoluționare a maselor. Succesele construcției socialiste, mersul nostru înainte, stârnesc furia turbată a dușmanului de clasă. Să nu uităm nici o clipă că în timp ce Uniunea Sovietică își sporește necontenit imensa sa forță pusă în slujba păcii, iar forța creatoare a oamenilor sovietici liberi ridică primele construcții ale comunismului, în timp ce R.P.Chineză și celelalte țări ale lagărului socialist obțin strălucite succese în construcția pașnică, — în țările capitaliste se fac pregătiri înfrigurate pentru un nou război mondial. Ca urmare a militarizării economiei, în lumea capitalistă cresc mizeria și șomajul. Complotul imperialist împotriva păcii folosește toate mijloacele de care dispune pentru a salva prin război capitalismul în descompunere.

Impotriva bestialelor planuri imperialiste se ridică cu energie forțele păcii din toate colțurile lumii, în frunte cu popoarele Uniunii Sovietice. Ultima sesiune a Consiliului Mondial al Păcii a înarmat mișcarea mondială a luptătorilor pentru pace cu un program concret de acțiune. Spre sfârșitul anului va avea loc Congresul popoarelor pentru apărarea păcii, a cărui sarcină este de a mobiliza și înmănunchia într'o imensă forță organizată rezervele fără număr ale mișcării partizanilor păcii.

Forță activă în cadrul lagărului păcii, poporul nostru luptă cu hotărâre împotriva uneltirilor imperialiste. In țara noastră, lupta pentru pace se identifică cu lupta pentru construirea socialismului, cu lupta pentru întărirea patriei și a capacității ei de apărare.

Oamenii muncii din învățământ întâmpină a 8-a aniversare a eliberării patriei noastre în plin efort de muncă constructivă pentru pregătirea temeinică a noului an școlar. Se desfășoară pretutindeni, în școlile patriei noastre, pregătiri intense în vederea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, consfătuiri care vor constitui un nou și însemnat mijloc pentru ridicarea învățământului nostru la nivelul cerințelor construcției socialiste. In acelaș timp, oamenii muncii din învățământ s'au încadrat cu elan în munca politică pentru desbaterea în masele cele mai largi a proiectului noii Constituții.

Marea sărbătoare a eliberării și Constituția marilor noastre drepturi și libertăți să constitue un imbold pentru munca plină de elan și de aci înainte, pentru rezolvarea cu succes, în cele mai bune condiții, a numeroaselor sarcini care ne mai stau în față. Contribuind la atragerea întregului popor muncitor în desbaterea proiectului noii Constituții, îmbunătățindu-ne munca profesională, transformând efortul de pregătire a noului an școlar într'o largă acțiune de masă, organizând cele mai prielnice condiții muncii de învățământ în anul școlar ce urmează, vom da răspunsul cel mai nimerit chemării lansate de partid la lupta pentru pace și construirea socialismului.

Constructorilor și montorilor termocentralei Ovidiu II

Salut și felicit în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și al Consiliului de Miniștri al R.P.R. pe muncitorii, tehnicienii și inginerii, tinerii și tinerele care au pus în funcțiune primul grup electrogen al termocentralei Ovidiu II de pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră.

Partidul și Guvernul au încredințat tineretului șantierul termocentralei Ovidiu II. Tineretul s'a achitat cu deplin succes de această sarcină de onoare. Aceasta este încă o dovadă a capacității în muncă creatoare și a energiei revoluționare a tineretului nostru muncitor.

Succesele obținute de tinerii constructori ai termocentralei Ovidiu II arată posibilitatea de a da o bază mai largă acțiunii tineretului, încredințându-i alte mari șantiere de construcții socialiste. Pe șantierul termocentralei — șantier al tineretului — s'au format și au crescut cadre noi, valoroase.

La șantierul termocentralei Ovidiu II, construită cu frățescul ajutor al Uniunii Sovietice, care ne-a pus la dispoziție echipamentul uzinei, au lucrat cot la cot cu inginerii și tehnicienii români, ingineri și tehnicieni sovietici, sub a căror îndrumare au fost îndeplinite lucrările programate. Aceasta este o nouă expresie a colaborării frățești între marea Uniune Sovietică și Republica Populară Română.

Termocentrala Ovidiu II va permite o și mai largă mecanizare a lucrărilor pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră — măreața construcție a socialismului din țara noastră. Se va da curent electric întreprinderilor industriale ce se creează în zona canalului și se va permite irigarea unor întinse suprafețe în vederea desvoltării agriculturii în Dobrogea.

Urez constructorilor termocentralei și personalului de exploatare ca, muncind cu energie și avânt, ridicându-și necontenit calificarea, sporind vigilența împotriva dușmanilor poporului, să obțină noi succese în munca pusă în slujba înfloririi patriei și a întăririi păcii.

GH. GHEORGHIU-DEJ

IN CINSTEA ZILEI DE 23 AUGUST ȘI A PROIECTULUI NOII CONSTITUȚII

Realizările pionierilor din Ploești

La Casa Pionierilor din Ploești se desfășoară o vie activitate în cinstea zilei de 23 August și a proiectului noii Constituții. Pionierii din cercurile de aeromodelism, mecanică și electricitate s'au înscris la concursul „Tinerilor tehnicieni" inițiat de Palatul Pionierilor în cinstea zilei de 23 August. Ei au construit până acum 9 planoare, câteva aparate de recepție cu galenă, un tablou cu transformator, o instalație întreagă pentru sonerie, scule necesare pentru utilarea atelierului și altele.

Se lucrează cu sârguință și la pregătirea materialului didactic. La cercul de matematică, unde activează cei mai mulți pionieri (peste 40), s'au confecționat numeroase corpuri geometrice, planșe, etc. La cercul de științe naturale s'a alcătuit o vitrină care reprezintă vegetația și fauna câmpului în fiecare anotimp. O altă vitrină reprezintă regiunea de baltă în diferite anotimpuri. Deasemeni, au fost alcătuite colecții de diferite roci, insectare, ierbare. La colțul viu au fost cultivate peste 80 de specii de flori. S'a alcătuit și un acvarium cu pești. Majoritatea pieselor expuse la cercul de științe naturale au fost aduse de pionieri în urma excursiilor organizate în afara orașului, la gospodăriile agricole de stat, la S.M.T., la sera sfatului popular.

In cercul literar activează 30 de pionieri. Zilnic ei prezintă alci referate și recenzii, organizează jocuri literare. Și cercurile de istorie, geografie și desen, ca și cercul „mâini îndemânatice", desfășoară o vie activitate. Astfel, la cercul de istorie au fost alcătuite albume înfățișând realizările obținute în țara noastră după 23 August 1944. La cercul „mâini îndemânatice" au fost făcute peste 40 de jucării care vor fi date copiilor dela grădinițe.

GH. ANGHELESCU
profesor-Ploești

Munca rodnică a unei grupe sindicale

Grupa sindicală dela școala medie de băieți Nr. 2 din Iași, în colaborare cu comitetul de părinți și cu organizația UTM, la inițiativa și sub directa îndrumare a organizației de bază, a luat încă din luna Mai măsuri pentru asigurarea deschiderii noului an școlar în bune condițiuni. Măsurile au și fost realizate până la 25 Iulie 1952, adică exact cu o lună înainte de termenul fixat prin instrucțiunile Ministerului Invățământului Public.

Hotărîtă să realizeze repararea și curățirea localului școlii și aprovizionarea cu combustibil prin mijloace locale și cu mână de lucru proprie, grupa sindicală a dat un prețios ajutor direcției școlii. Astfel, în primul rând, pentru a aduna fondurile necesare, s'a organizat un festival, urmat de o reuniune tovărășească în ultima zi de cursuri a anului școlar încheiat.

Tovarășii îngrijitori au reparat și au văruit cu materiale procurate de direcțiune toate sălile și culoarele localului școlii.

Deasemenea, aceiași tovarăși, câțiva elevi-pionieri și un profesor, responsabil cu aprovizionarea școlii cu combustibil, au transportat la școală, cu ajutorul Sovromtransportului, cele 7 vagoane de combustibil (lemne și lignit) pentru iarna viitoare.

Noi localuri de școală în raionul Petroșani

In cursul anului școlar 1951/52, în raionul Petroșani au fost construite trei localuri noi de școală. Satele Livezeni-Surduc, Bănița și Jieți, pe care trecutele regimuri le-au ținut în întunericul neștiinței de carte, au astăzi, prin grija Partidului, localuri de școală pentru copiii oamenilor muncii. In construirea acestor școli locuitorii au depus, cu entuziasm, muncă voluntară. Astfel materialul pentru fundații a fost procurat din rezerve locale, iar transportul materialelor necesare construirii s'a făcut prin munca voluntară a localnicilor, mobilizați de sfatul popular.

Pentru anul acesta este programată construirea unei școli de 7 clase la Petrila. Materialul a și început să fie transportat. Deasemeni, în Petroșani se amenajează și se măresc școlile elementare care au devenit neîncăpătoare. La Lupeni-Uricani se va înființa un internat pentru ca elevii școlii elementare din acea localitate, în mare parte fii de mineri, să poată învăța carte în condiții cât mai bune.

Astfel, și în raionul Petroșani, unde se scoate cărbunele necesar industriei noastre socialiste, unde minerii se întrec în muncă eroică, grija pentru școală este una din preocupările de frunte ale regimului nostru de democrație populară.

UN MĂREŢ PALAT AL CULTURII — UNIVERSITATEA „LOMONOSOV“ DIN MOSCOVA

Cetatea ştiinţei

Academician I. G. PETROVSKI
rectorul Universităţii de Stat „Lomonosov“ din Moscova

Din iniţiativa tovarăşului Stalin, la 15 Martie 1948 Guvernul Sovietic a adoptat Hotărîrea cu privire la construcţia unei noi clădiri pentru Universitatea de Stat din Moscova, pe „Leninskie Gori“. Acum, această construcţie se apropie de sfârşit şi în toamna acestui an cursurile vor începe în noile clădiri.

Proporţiile construcţiei sunt uriaşe. Volumul total al clădirilor universităţii este de 2.600.000 m³. Jumătate din acest volum este ocupat de clădirea principală, care are 26 de etaje de lucru şi 6 etaje tehnice în partea centrală. Aripile laterale sunt de câte 18 şi 19 etaje. In aripile clădirii se găsesc locuinţele pentru profesori şi căminul pentru studenţi şi aspiranţi. Suprafaţa totală a încăperilor ocupă 216.000 m_2. Numărul sălilor de studiu şi al laboratoarelor ştiinţifice din noile clădiri este de 16 ori mai mare decât cel care a existat până acum în Universitatea din Moscova. Noile laboratoare se înzestrează cu cel mai modern utilaj ştiinţific. Peste 500 întreprinderi furnizează Universităţii acest utilaj. Se poate spune că la construcţia Universităţii din Moscova ia parte întreaga ţară. Este îndeobşte cunoscut entuziasmul cu care execută muncitorii comenzile pentru Universitate.

Şi colectivul Universităţii desfăşoară o activitate intensă pentruca noua clădire să corespundă tuturor cerinţelor ştiinţei moderne. In decursul întregii perioade de construcţie, în colaborare creatoare cu arhitecţii, inginerii, stahanoviştii, colectivul Universităţii a lucrat la întocmirea sarcinilor tehnice şi a proiectelor tehnologice ale sălilor de studiu, laboratoarelor, atelierelor, mobilei şi utilajului special.

In faţa Universităţii din Moscova stă în prezent o sarcină de mare răspundere: sarcina de a folosi în modul cel mai eficace posibilităţile excepţionale ce i-au fost puse la dispoziţie.

Noi am chibzuit mult asupra fiecărela din facultăţile noastre: cum trebue să funcţioneze în noile condiţiuni, ce specialişti trebue pregătiţi, ce catedre şi laboratoare trebue să intre în componenţa fiecărei facultăţi, cum trebue întocmite planurile de învăţământ. Pentru rezolvarea problemelor privitoare la fiecare facultate, s'au organizat consfătuiri la care au participat atât colectivele facultăţilor, cât şi marii savanţi din afara Universităţii.

Universitatea din Moscova îşi va putea îndeplini cu succes sarcinile sale cu condiţia ca toate sectoarele activităţii sale ştiinţifice şi de învăţământ să fie strâns legate între ele. Adevărate valori ştiinţifice vor putea obţine numai acei profesori care se vor ocupa în mod activ cu cercetările ştiinţifice. In afară de aceasta, fiecare student trebue atras în munca ştiinţifică. Studenţii sunt chemaţi să fie primele ajutoare ale profesorilor în cercetările ştiinţifice. Experienţa ne arată că studenţii pot fi atraşi în activitate ştiinţifică la cursuri şi seminarii. De aceea, planurile noastre de învăţământ se întocmesc astfel, încât studentul să nu fie tot timpul ocupat la cursurile obligatorii (aceasta se referă în special la studenţii din ultimii ani). In aceste condiţii şi profesorii vor avea mai mult timp pentru activitatea ştiinţifică.

Este extrem de important faptul că Universitatea dn Moscova va avea un cămin mare şi bine înzestrat pentru studenţi şi aspiranţi. Astfel vom putea primi în rândul studenţilor din Moscova tineretul cel mai talentat din toate colţurile marii noastre patrii şi vom putea pregăti specialişti pentru întreaga ţară.

Ne propunem să rezervăm câteva locuinţe pentru savanţii veniţi pe timp limitat din alte oraşe, atât pentru cei cu renume în ştiinţă, cât şi pentru cei tineri. Vom fi fericiţi să le dăm posibilitatea de a lucra în laboratoarele, bibliotecile, cabinetele Universităţii. Deasemeni vom avea posibilitatea de a organiza un ciclu de lecţii ţinute de diferiţi savanţi din alte oraşe.

Avem încrederea că, cu ajutorul savanţilor din ţara noastră, Universitatea din Moscova va putea justifica atenţia şi grija excepţională ce i-o acordă partidul, guvernul şi personal conducătorul şi învăţătorul nostru, tovarăşul Stalin. Colectivul Universităţii de Stat din Moscova va depune pentru aceasta toate eforturile sale.

Biblioteca

1.900.000 de volume — acesta va fi fondul marii biblioteci centrale din noua clădire a Universităţii din Moscova. Structura organizatorică a acestei biblioteci, alegerea fondurilor de cărţi, alcătuirea cataloagelor şi a aparatului de informaţie bibliografică, sistemul de deservire a cititorilor — toate sunt subordonate problemelor generale ale activităţii didactice şi ştiinţifice din Universitate şi, în primul rând, principiului unităţii activităţii ştiinţifice şi didactice.

Spre deosebire de bibliotecile universitare de tip vechi, noua bibliotecă va fi organizată astfel încât să permită accesul deplin al profesorilor şi al studenţilor. Accesul nelimitat al studenţilor la fondurile ştiinţifice şi la aparatul de informaţie bibliografică este trăsătura specifică principală în organizarea noii biblioteci.

In legătură cu aceasta, în condiţiunile noii clădiri s'a renunţat la sistemul bibliotecilor organizate pe facultăţi, care deservesc numai nevoile studenţilor, şi a bibliotecilor speciale pe lângă facultăţi, care deservesc exclusiv pe profesori sau colaboratorii ştiinţifici.

In locul acestor biblioteci s'a creat o bibliotecă unică, centrală. Ea se deosebeşte de bibliotecile pe facultăţi prin faptul că nu va cuprinde în cea mai mare parte manuale şi material didactic. In locul acestora se pune la dispoziţia studenţilor literatura ştiinţifică necesară pentru familiarizarea lor cu o ramură sau alta de cunoştinţe. Aceasta nu înseamnează că deservirea studenţilor cu manuale se suspendă; dimpotrivă, ea se intensifică. Pe lângă căminele studenţeşti vor fi organizate două biblioteci cu manuale, fiecare având câte o sută de mii de volume. De aici studenţii vor primi cărţi prin abonamente.

Rolul de organizator îl va avea biblioteca din clădirea principală, care reuneşte fondurile de cărţi a trei secţiuni aflate în această clădire: mecanico-matematică, geografică şi geologică. Totodată, această bibliotecă va dispune de fonduri de cărţi din domeniul ştiinţelor sociale şi al culturii generale: materialism dialectic, economie politică, istoria P.C. (b) al U.R.S.S., istoria filosofiei şi istoria ştiinţelor naturii în ansamblu. Catalogul centralizator trebue să contribue la întărirea rolului şi importanţei bibliotecii din clădirea principală, ca centru care reuneşte şi coordonează întreaga activitate bibliotecară în facultăţi.

In noua clădire a universităţii se creiază un sistem ramificat de săli de lectură şi de fonduri pentru profesori, aspiranţi şi studenţi. In total, sistemul bibliotecii va avea 33 de săli de lectură, cu un total de o mie de locuri.

Cea mai mare şi mai complexă parte a noii biblioteci se află în clădirea principală. Centrul ei, dela etajul 10 până la etajul 20 inclusiv, este ocupat de depozitul principal de cărţi.

Pentru complectarea fondurilor de cărţi ale bibliotecii din noua clădire sunt alocate sume uriaşe. Multe ministere şi departamente dau cărţi bibliotecii din fondurile de rezervă ale marilor biblioteci incluse în sistemul lor, sub formă de schimb sau duplete. Pe lângă aceasta, noua bibliotecă primeşte un exemplar obligatoriu din toate volumele şi ediţiile cărţilor ştiinţifice apărute în limba rusă.

In noua bibliotecă se alcătuiesc două cataloage — alfabetic şi sistematic (pe materii). La conducerea bibliotecii se află catalogul centralizator al întregului fond al bibliotecii; facultăţile au un catalog alfabetic şi unul sistematic al secţiunii respective.

Munca desfăşurată pentru realizarea planului de complectare a bibliotecii a început din anul 1950. Până în prezent s'au primit din diferite surse şi s'au achiziţionat peste 420.000 cărţi şi reviste.

Din colecţiile de valoare achiziţionate trebue să menţionăm bibliotecile profesorilor: R.O. Kuzmin şi E.S. Davidov — matematică; A.P. Socolov — fizică; academician N.D. Zelinski — chimie; I.V. Palibin — biologie; academician F. P. Savarenski, profesorii V. V. Arsinov şi N.N. Prgorovski — biologie; academician L.S. Berg, profesorii V.I. Vize şi P. F. Dobrinin — geografie, etc.

Pentru a da o imagine asupra proporţiilor complectării fondurilor noii biblioteci, e deajuns să spunem că numărul cărţilor achiziţionate în timp de doi ani este egal cu achiziţiile bibliotecii Universităţii din Moscova dela înfiinţarea ei până la Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, adică timp de 160 de ani.

Biblioteca va ocupa un loc însemnat în întreaga activitate a universităţii şi nivelul activităţii sale trebue să fie demn de cel mai important centru nou al ştiinţei sovietice, creat din iniţiativa marelui Stalin.

Facultatea de Mecanică-Matematică

Facultatea de Mecanică-Matematică găseşte în noua clădire o minunată bază pentru munca didactică şi cercetările ştiinţifice. Aceasta obligă colectivul facultăţii să reorganizeze radical pregătirea specialiştilor în conformitate cu noile posibilităţi, cu noile cerinţe.

Facultatea de Mecanică-Matematică pregăteşte studenţi pentru trei specialităţi: matematică, mecanică şi astronomie.

Facultatea de Mecanică-Matematică nu pregăteşte, ca şcolile tehnice superioare specialişti pentru un anumit gen de activitate într'un domeniu concret al industriei. Absolvenţii acestei facultăţi, care sunt îndreptaţi spre activitatea de cercetări ştiinţifice în industrie (şi ei formează majoritatea), pot fi folosiţi pretutindeni unde se cere cunoaşterea matematicii şi mecanicii, cu alte cuvinte în orice ramură a industriei. Deaceea, specializarea lor într'o anumită ramură a tehnicii nu este raţională. Experienţa îndelungată a activităţii noastre ştiinţifice, în contact direct cu marile instituţii de cercetări ştiinţifice ale ramurilor industriale fruntaşe, a arătat că aceste instituţii sunt interesate să primească specialişti cu o vastă pregătire generală în domeniul mecanicii şi matematicii. In procesul activităţii practice aceştia vor pătrunde specificul domeniului în care trebue să aplice cunoştinţele lor de mecanică şi matematică. Universitatea dă studentului o desvoltare generală destul de ridicată pentru a-şi însuşi acest specific.

Pregătirea comună a specialiştilor matematicieni şi mecanici are o importanţă deosebită. Ea permite să se păstreze şi să se desvolte cele mai bune tradiţii ale facultăţii. Matematica ia din mecanică materialul concret pentru formularea problemelor. In cazul ruperii de mecanică, matematica este ameninţată de pericolul abstracţiei, al concentrării atenţiei asupra unor probleme lipsite de importanţă.

Pe de altă parte, legătura indisolubilă cu matematicienii este importantă şi pentru specialiştii mecanici; trăsătura caracteristică a mecanicii ruse a fost întotdeauna strictetea matematică a cercetărilor şi tendinţa de a folosi cele mai noi şi mai perfecţionate metode matematice.

Cursurile de bază ca: „Analiza matematică“, „Geometria analitică“, „Ecuaţiile diferenţiale“, „Mecanica teoretică“, „Fizica“ şi alte câteva sunt comune pentru matematicieni şi pentru mecanici.

Deaceea ne străduim să întocmim noul plan de învăţământ astfel încât un număr cât mai mare posibil de cursuri să poată fi audiat în comun de matematicieni şi de mecanici.

In noua clădire va fi simţitor lărgită specialitatea „Matematica calculelor“. In programele specialităţii matematicienilor se introduc metodele de calcul. Pentru prima oară se introduce cursul de matematică modernă cu maşina de calculat. Laboratoarele catedrei de matematică aplicată, înzestrate cu integratoare, maşini moderne de calculat, fără a mai vorbi de maşinile de calculat obişnuite, vor permite să se organizeze instrucţia practică a studenţilor.

Secţia mecanică va avea la dispoziţie un corp de clădire cu trei etaje. Suprafaţa de lucru a încăperilor va ocupa circa 8.000 m². Aci vor fi situate laboratoarele catedrelor de teorie a elasticităţii, teorie a plasticităţii, aerodinamică, hidrodinamică, mecanică aplicată.

Desvoltarea mecanicii, îmbogăţirea ei cu idei noi este legată în modul cel mai strâns de activitatea experimentală. Tehnica modernă a experimentului mecanic se deosebeşte esenţial de aceea ce a existat acum 10—15 ani. Iar aceasta cere modificări şi în pregătirea specialiştilor mecanici.

Munca în laboratoarele de aerodinamică, rezistenţă, hidromecanică, mecanică aplicată cere, pe lângă altele, cunoaşterea bazelor electrotehnicii, radiotehnicii, opticii şi altor discipline din domeniul fizicii. Metodele de măsurat electric au căpătat o răspândire atât de largă, încât cunoaşterea lor este obligatorie pentru orice mecanic.

Menţinând pregătirea matematică la nivelul de dinainte şi, în acelaşi timp, intensificând simţitor pregătirea în domeniul fizicii şi al tehnicii experimentale, facultatea va da specialişti mecanici cu calificare superioară, stăpâni pe tehnica experimentului modern.

Noua bază experimentală puternică, pusă la dispoziţia facultăţii, îi va da posibilitatea să desfăşoare o vastă activitate de cercetări ştiinţifice. Facultatea va dispune de un mare colectiv de colaboratori ştiinţifici şi va putea să rezolve problemele principale ale ştiinţei.

Fiind cea mai veche instituţie de învăţământ a ţării, Universitatea din Moscova desvoltă tradiţiile marilor oameni de ştiinţă ruşi, care au făcut celebră în special facultatea noastră în domeniul matematicei, mecanicii şi astronomiei. Multe din şcolile şi curentele ştiinţifice create şi desvoltate la Universitatea din Moscova, constitue o mândrie a ştiinţei ruse şi sovietice.

Nu există niciun fel de îndoială că activitatea facultăţii în noile condiţiuni, în minunatul palat al culturii, creat din iniţiativa tovarăşului Stalin, va aduce noi succese în domeniul pregătirii cadrelor şi al desvoltării ştiinţei sovietice înaintate.

Facultatea de Geologie

Pentru Facultatea de Geologie, trecerea în noua clădire înseamnă, de fapt, o nouă naştere. Spaţiul restrâns al localului vechi, insuficienţa utilajului, împiedicau facultatea de a-şi desfăşura forţele sale. Nu era posibilă organizarea activităţii de cercetări ştiinţifice individuale ale studenţilor. Facultatea nu putea pune la dispoziţie marelui număr de studenţi, aspiranţi, colaboratori ştiinţifici şi profesori, spaţiu pentru lucru, nu avea loc suficient pentru noul utilaj şi pentru cărţi.

Iată dece se poate spune că în clădirea Universităţii depe „Leninskie Gori“ se organizează o nouă Facultate de Geologie.

Geologia modernă, orientată mai ales spre satisfacerea nevoilor economiei naţionale, este legată, pe de o parte, de studiul prospecţiunilor şi explorarea minereurilor, iar pe de altă parte, de problemele de construcţie. Aceasta şi-a găsit reflectarea în proiectul noului plan de învăţământ.

Facultatea va avea 13 catedre. Pregătirea specialiştilor în domeniul geologiei minereurilor, mai ales al celor nemetalifere, în domeniul ridicării geologice, al tectonicii, al geologiei petrolului, al cărbunelui şi al paleontologiei se va face la 4 catedre: de geologie dinamică, geologie istorică şi regională, paleontologie şi geologie a combustibilelor. Pregătirea specialiştilor în domeniul geochimiei minereurilor, mai ales a celor metalifere, se va face de către catedrele de cristalografie şi cristalochimie, mineralogie, petrografie, geo-chimie.

Catedrele facultăţii vor avea o serie de cabinete şi laboratoare, generale şi specializate. Astfel, se creiază laboratoarele de geotehnică, micropaleontologie, hidrogeologie, chimie şi geneză a petrolului, de formare a zăcămintelor de petrol şi gaze, de analiză structurală-roentgen, de cristalizare, metode ale cercetării fizice şi chimice a mineralelor, laboratorul pirochimic, cele de optică, mineralogie şi analiză a silicaţilor, de fizică a mineralelor, de chimie analitică, de petrografie experimentată, de luminiscenţă, de cristalografie, de geofizică, de studiu al solului, etc.

Totodată se amenajează şi laboratoarele de geomorfologie, geologie a U.R.S.S., paleozoologie, paleobotanică, geologie istorică, metodică şi tehnică a prospecţiunilor, istoria ştiinţelor geologice, structura zăcămintelor metalifere, geneza şi geografia solurilor, etc.

Este prevăzută crearea unor baze pentru lucrări practice, construirea unui pavilion de prospecţiuni, înzestrat cu toate laboratoarele, atelierele şi utilajul necesar. Aici studenţii vor face cunoştinţă în mod practic cu tot felul de lucrări de teren, de prospecţiuni miniere, geologice, etc.

In total, facultatea va avea peste 100 de laboratoare şi ateliere cu destinaţie specială, utilate în conformitate cu cerinţele moderne ale ştiinţei geologice.

Catedrele vor fi înzestrate din belşug cu aparate optice: microscoape de cele mai noi tipuri, spectrografe şi alte aparate care permit efectuarea celei mai minuţioase cercetări optice a rocilor miniere.

Facultatea va primi o mare cantitate de utilaj pentru înzestrarea laboratoarelor catedrei metodelor geografice de cercetare a scoarţei pământului.

Catedra de minereuri va fi înzestrată cu diferite maşini de forat şi alte dispozitive pentru forarea sondelor şi săparea galeriilor de mină.

Trebue să menţionăm în mod deosebit utilajul de expediţii, necesar pentru efectuarea lucrărilor de teren, care au pentru Facultatea de Geologie o importanţă hotărîtoare. Facultatea va dispune de un parc de circa 50 de automobile (din care o parte sunt laboratoare de câmp) şi de tot utilajul necesar.

Studenţii geologi trebue să cunoască bine rocile şi minereurile cu care vor avea de lucrat în practică. Deaceea între materialele facultăţii ocupă un loc însemnat colecţiile mineralogice, litologice, petrografice şi paleontologice.

Utilajul şi materialul didactic cu care este înzestrată facultatea, vor permite ridicarea predării la o treaptă superioară, vor ajuta desvoltarea activităţii independente a studenţilor, vor contribui la deprinderea tinerilor specialişti cu activitatea de cercetări ştiinţifice.

Facultatea acordă o mare atenţie aspectului exterior al localurilor sale. Operele de artă vor reflecta grija partidului şi guvernului pentru desvoltarea ştiinţei geologice înaintate, pentru educaţia tinerilor specialişti-geologi, vor arăta frumuseţea şi măreţia naturii ţării noastre, întreaga varietate a structurilor geologice şi a bogatelor zăcăminte de minereuri legate de ele. Partea geologică a bibliotecii va cuprinde 200.000 de volume. Aici vor putea fi găsite toate colecţiile de publicaţii periodice dinaintea revoluţiei, din anii puterii sovietice, întreaga literatură monografică, principalele ediţii străine, hărţi, etc.

Splendida înzestrare materială care caracterizează Facultatea de Geologie din clădirea nouă a Universităţii va permite organizarea întregii munci a studenţilor într'un mod cu totul nou şi va asigura posibilitatea efectuării lucrărilor de cercetări ştiinţifice de către toţi studenţii.

Facultatea de Geologie va activa pe tărâm ştiinţific în următoarele direcţii: elaborarea problemelor generale de teorie şi metodologie a ştiinţei geologice; efectuarea unor cercetări regionale şi tematice complexe, cu ajutorul expediţiilor; studiul minereurilor; efectuarea cercetărilor geologice legate de măreţele construcţii ale comunismului; cercetări în domeniul istoriei ştiinţelor geologice; întocmirea de manuale şi material didactic pentru şcolile superioare.

Colectivul facultăţii va depune toate eforturile pentru a asigura organizarea procesului de învăţământ în noile condiţiuni, pentru a desfăşura munca ştiinţifică şi de învăţământ la un nivel ridicat şi a justifica încrederea acordată de partid şi guvern Universităţii din Moscova.

Grădina botanică

A patra parte din întregul teritoriu al Universităţii din Moscova de pe „Leninskie Gori“ este ocupată de grădina botanică. Ea se învecinează cu clădirea Facultăţii de Biologie. Suprafaţa totală a grădinii, cu parcelele experimentale şi cu pepinierele, este de 45 ha. — aproape de opt ori mai mare decât suprafaţa vechii grădini botanice universitare, înfiinţată în anul 1706.

Pentru activitatea zoologilor, ihtiologilor şi hidrobiologilor se amenajează un vivarium şi se construesc iazuri experimentale. Catedra de climatologie dela Facultatea de Geografie organizează pe teritoriul grădinii botanice o staţiune meteorologică.

Toate secţiile grădinii botanice se organizează pe baza ideii generale a evoluţiei lumii vegetale şi a activităţii creatoare a omului — transformator activ al naturii.

Cea mai mare secţie o reprezintă parcul dendrologic — sectorul colecţiilor de arbori şi arbuşti din U.R.S.S. El ocupă 8,7 ha. în partea de răsărit a grădinii, pe un teritoriu străbătut de două văicele adânci. Aici pot fi create iazuri cu apă şi vegetaţie. In parcul dendrologic vor fi reprezentate speciile de arbori de origină indigenă, precum şi specii străine, cultivate şi pe deplin aclimatizate în Uniunea Sovietică. Aici vor fi reprezentate cca. 2000 de specii şi varietăţi de arbori şi arbuşti, într'un număr de peste 20.000 de exemplare.

La baza amenajării parcului stă principiul geografic după care speciile se repartizează, în conformitate cu originea lor, în trei mari părţi: specii din Europa, din Asia şi din America de Nord.

Pe lângă secţiile geografice se rezervă o parcelă specială pentru noi specii de arbori, create de dendrologii sovietici prin încrucişarea plopilor, stejarilor, arţarilor şi multor altor specii.

In centrul grădinii botanice, pe parcela din vecinătatea de Sud a parcului dendrologic, se amenajează un parc alpin unde se expun exemplare din vegetaţia regiunilor muntoase şi pietroase. Aici sunt sădiţi arbuşti decorativi, folosiţi pentru crearea de zone verzi. Ei cuprind peste o sută de specii.

Pe parcela acestui parc alpin, ca şi în parcul dendrologic se arată adaptarea plantelor la condiţiunile specifice ale mediului şi rolul creator al omului, care obţine formele de plante ce-i sunt necesare.

Un loc însemnat îl va ocupa grădina miciurinistă, care se creiază pentru demonstrarea metodelor miciuriniste şi a realizărilor în domeniul selecţiei plantelor. Această grădină va constitui o bază pentru activitatea ştiinţifică în domeniul selecţiei plantelor. O mare parte din grădina miciurinistă va fi ocupată de pomi fructiferi: meri, peri, pruni şi vişini.

Plantele decorative se sădesc pe aleea principală a grădinii, care duce dela corpul principal al Universităţii spre grădina miciurinistă şi spre parcelele experimentale. La proiectarea tuturor parcelelor de plante decorative s'a respectat condiţiunea principală — crearea unor florării care să servească în acelaş timp pentru decorarea intrării principale în grădina botanică şi să constitue o expoziţie de plante decorative.

Unul dintre cele mai frumoase sectoare ale grădinii botanice va fi parcela de trandafiri, situată la capătul aleii principale. Ea ocupă o suprafaţă de 0,8 ha. pe care vor fi sădiţi 7500 de tufe de trandafiri de diferite specii.

La capătul aleii principale a grădinii botanice va fi aşezată statuia marelui învăţat rus, transformator al naturii, I. V. Miciurin.

Peste 1000 m. p. ocupă serele experimentale şi clădirea laboratoarelor. In oricare din aceste sere se pot menţine temperatura şi umiditatea aerului după dorinţă.

Cea mai complexă construcţie a noii grădini botanice va fi laboratorul de climă artificială, care se construeşte după modelul laboratorului analog al Institutului de fiziologie a plantelor al Academiei U.R.S.S. Studiul influenţei condiţiunilor climaterice asupra desvoltării plantelor, asupra procesului formării speciilor şi a transformării naturii plantelor constitue una dintre cele mai atrăgătoare pagini ale ştiinţei biologice. Aici va putea fi creată, în sensul strict al cuvântului, după dorinţă, orice climă artificială, cu temperatura, umiditatea şi lungimea zilei respective.

Posibilităţile de cercetări experimentale care se deschid în faţa oamenilor de ştiinţă ai Universităţii, odată cu amenajarea grădinii botanice şi a acestui laborator perfecţionat sunt extrem de mari şi vor deveni şi mai mari când utilajul lui va fi însuşit pe deplin.

Cifre şi fapte

Aplicarea tehnicii sovietice înaintate, folosirea unui parc uriaş de maşini şi mecanisme au asigurat crearea într'un timp scurt a măreţului palat al ştiinţei depe „Leninskie Gori“.

In perioada celui mai mare avânt al lucrărilor, 20.000 de muncitori de toate specialităţile au lucrat la construcţia Universităţii din Moscova.

★

1.000 de autocamioane într'un schimb şi 300—400 de vagoane de cale ferată transportau în unele zile încărcăturile de materiale de construcţie şi utilaj pentru Universitate. Pe teritoriul şantierului au fost montate căi ferate în lungime de 40 km.

★

Scheletul clădirii principale cântăreşte 38.000 de tone. Piesele lui s'au transportat la locul de montare pe platforme de cale ferată. Traversele masive ale scheletului care suportă această greutate se sprijină pe fundaţii puternice de beton armat.

★

Volumul întregului complex al construcţiilor depe colinele lui Lenin este de 2.600.000 m.c. Aceasta este egal cu 185 de clădiri de şcoli cu câte 3 etaje fiecare.

Complexului universitar îi vor reveni, cu timpul, circa 40 clădiri diferite. Locuinţele ocupă 800.000 m.c., aproximativ o treime din totalul clădirilor. Numai drumul dealungul pereţilor exteriori ai corpului principal al Universităţii va avea o lungime de peste 2 km.

★

Suprafaţa de teren ocupată de clădiri formează aproximativ 7 procente din suprafaţa totală destinată Universităţii. Restul terenului este ocupat de un parc cu alei umbroase şi cu ronduri de flori, de grădina botanică, de rezervoare de apă, de căile de acces spre Universitate împodobite cu plantaţii şi sculpturi monumentale.

★

Pe teritoriul Universităţii sunt sădiţi până în prezent peste 20.000 de arbori în vârstă de 7 până la 20 de ani şi peste 120.000 de arbuşti. In total, aici vor fi sădiţi 480.000 de arbuşti şi 36.000 de arbori de diferite specii.

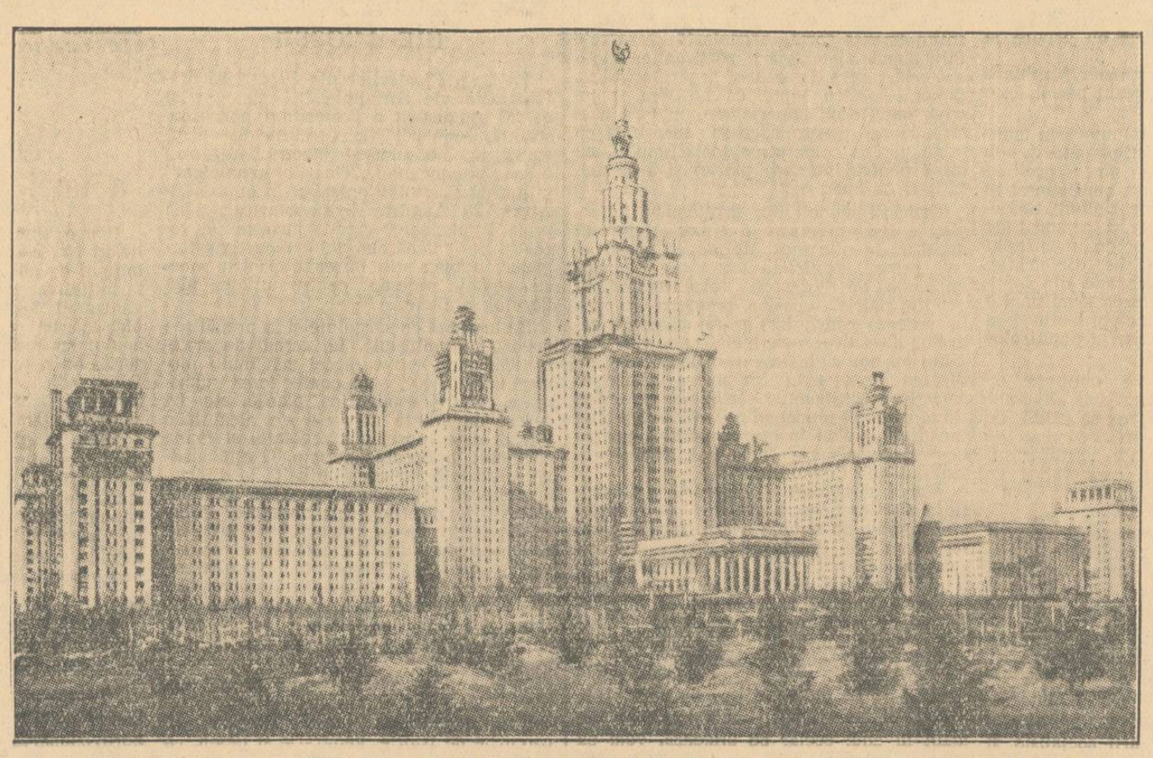

Noua clădire a Universităţii ae Stat „Lomonosov“ din Moscova, pe Leninskie Gori, unde vor începe cursurile în acest an universitar.

Cifre şi fapte

Înălţimea părţii centrale a clădirii principale, a cărei bază se află la 78 metri deasupra nivelului râului Moscova, este egală cu 239 de metri.

La o înălţime de 317 metri deasupra nivelului râului Moscova se ridică un turn de 40 de metri cu o stea în cinci colţuri, care încununează partea cea mai înaltă a clădirii Universităţii. Diametrul stelei, cu cununa ce o înconjoară, este de 9 metri, greutatea — 12,5 tone.

★

In partea centrală a clădirii principale sunt situate trei facultăţi, biblioteca, muzeul şi rectoratul. Schema amplasării lor este următoarea: primele 6 etaje — Facultatea de Geologie, etajele 7 şi 9 — catedrele comune; în centrul etajelor 8 şi 9 — rectoratul şi conducerea centrală a bibliotecii, dela etajul 10 până la etajul 20 — Facultatea de Mecanică — Matematică şi Facultatea de Geografie; dela etajul 21 până la etajul 26 se află muzeul, înconjurat de o terasă de pe care se deschide perspectiva spre Moscova şi împrejurimile ei.

★

Noua clădire are 162 de amfiteatre, 21 amfiteatre comune cu o capacitate de 150—600 de locuri fiecare, utilate cu table mobile şi diferite aparate care uşurează demonstraţiile: epidiascoape puternice, instalaţii cinematografice cu peliculă lată şi îngustă, instalaţii pentru reproducerea şi înregistrarea sunetului etc. şi 141 încăperi pentru activitatea pe grupe.

★

Universitatea din Moscova va avea 800 de laboratoare ştiinţifice şi didactice, instalate în 1693 încăperi.

Pentru izolarea acustică a pereţilor, ei sunt construiţi în mai multe straturi, cu goluri mari, umplute cu aer. Pentru izolarea împotriva undelor electromagnetice, pereţii au în interior ecrane speciale, sub formă de reţele metalice.

★

Pentru noua clădire a Universităţii se confecţionează peste 120.000 de piese de mobilă, de 400 de tipuri diferite. Intreaga mobilă se confecţionează conform unor comenzi tehnice speciale. Cu participarea oamenilor de ştiinţă au fost elaborate noi tipuri de mobilă de laborator.

Proiectul noii Constituții în desbaterea poporului muncitor

In orașul Pitești

Sus pe deal, într'un cartier mărginaș al orașului Pitești, se găsește punctul de agitație F.D.P. nr. 25, unde numeroși cetățeni vin cu bucurie să cunoască și să discute articolele dragi din legea de bază a țării noastre.

Alături de alți oameni ai muncii, aici își desfășoară o rodnică muncă politică de massă cadrele didactice dela școala pedagogică de educatoare din oraș. Colectivul de conducere al punctului de agitație și-a alcătuit un plan săptămânal de activitate, cu program zilnic, afișat vizibil, potrivit căruia munca se desfășoară în două schimburi pe zi. La întocmirea programului, tovarășii responsabili țin seama de sugestiile și dorințele cetățenilor care activează în cercurile de agitație F.D.P. ale străzilor învecinate. Intr'una din seri, o tovarășă educatoare dela școala de aplicație de pe lângă școala pedagogică de educatoare a discutat cu cetățenii veniți la acest punct de agitație însemnătatea articolului 77 din proiect, articol care prevede garantarea dreptului la muncă în R.P.R. In cuvinte simple, tovarășa a arătat nemărginitele posibilități de a munci pe care le au oamenii muncii în țara noastră, în contrast cu șomajul și viața chinuită, neomenească în care se sbat oamenii muncii din țările imperialiste.

Deasemenea, în ultima săptămână, cetățenii au ascultat cu viu interes prelucrarea articolelor din proiectul de Constituție referitoare la drepturile femeii, la ocrotirea copiilor noștri, la crearea Regiunii Autonome Maghiare, etc.

Cetățenii au pus întrebări oridecâteori au avut vreo nedumerire. Muncitorul Cristea Nedelcu a întrebat despre drepturile pe care le are soția sa, gospodină neîncadrată în producție, iar tovarășii Ilie Grigore și Maria Petre s'au interesat despre asigurarea materială la bătrânețe a muncitorilor.

Toți tovarășii s'au declarat mulțumiți de răspunsurile primite și și-au exprimat dorința de a participa și la viitoarele consfătuiri dela punctul de agitație.

★

La punctul de agitație F.D.P. nr. 24 lucrează cu elan cadrele didactice dela școala pedagogică de învățătoare și dela școala medie de fete din Pitești. Cetățenii vizitează cu viu interes punctul de agitație și participă cu căldură la discuții. Muncitorul Mihai Petcu a împrumutat deseori material agitatoric de aici pentru a citi acasă împreună cu familia sa.

La acest punct de agitație muncește cu râvnă tovarășul Gavrilescu Niculae, îngrijitor la școala pedagogică de fete, care — alături de cadrele didactice — desfășoară o frumoasă activitate în popularizarea proiectului de Constituție.

Munca unui punct de agitație

In întreaga țară, oamenii muncii discută cu vie însuflețire articolele din proiectul noii Constituții, exprimându-și bucuria nemărginită față de cuceririle și realizările poporului nostru muncitor.

Pretutindeni, desbaterea proiectului de Constituție este în același timp o înflăcărată manifestare de dragoste și devotament față de statul nostru democrat-popular, față de partid și guvern. La punctul de agitație F.D.P nr. 75 din raionul 1 Mai-București care funcționează în localul școlii medii de băieți nr.9, cetățeni de toate vârstele, tineri și bătrâni se adună pentru a desbate cu însuflețire proiectul noii noastre Constituții.

Tovarășii din colectivul de conducere folosesc pentru mobilizarea cetățenilor diferite mijloace de agitație, ca munca de lămurire dela om la om și agitația vizuală. In ultima vreme a luat ființă un post de radioamplificare, cu ajutorul căruia sunt difuzate articole din proiectul de Constituție și transmise răspunsurile și consultațiile publicate în ziarul „Scânteia".

Activitatea realizată în cadrul acestui punct de agitație este interesantă și variată: cetățenii ascultă conferințe, primesc consultații și asistă la desfășurarea unor bogate programe artistice.

Printre tovarășii care muncesc în colectivul de conducere precum și în grupul agitatorilor dela acest punct de agitație se găsesc și oameni ai muncii din învățământ, profesori dela școala medie de fete nr.1 și dela școala medie de băieți nr.9 din București. Aceștia desfășoară o susținută activitate agitatorică, explicând cetățenilor mărețele înfăptuiri ale poporului nostru muncitor, înfăptuiri oglindite în paginile proiectului de Constituție.

Cetățenii din cartier participă cu interes la discuții și pun numeroase întrebări.

O victorie a tinerilor noștri constructori

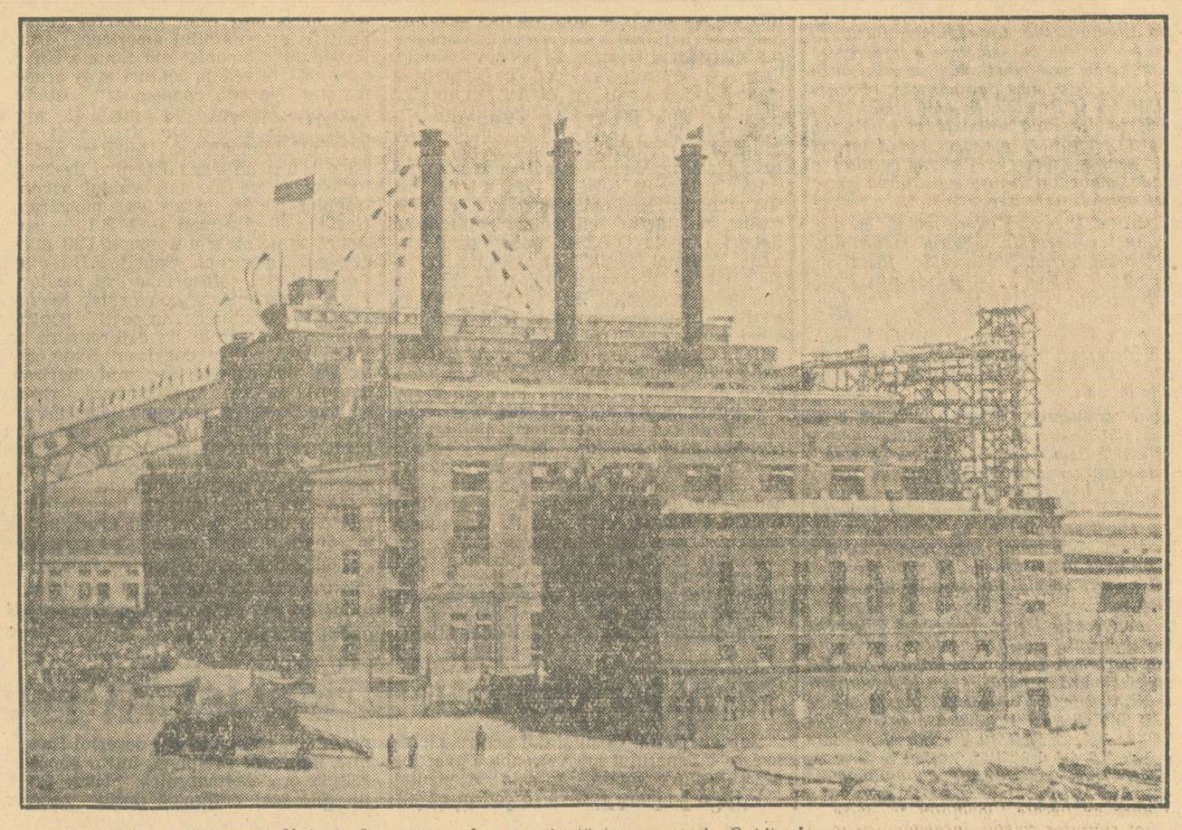

Cu sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice, a fost terminată termocentrala Ovidiu II.

Această victorie măreață a tinerilor constructori dela Ovidiu II, oglindește puternic voința de nesdruncinat a poporului nostru în lupta pentru construirea socialismului.

Pe șantierul termocentralei Ovidiu II — șantierul tineretului — au crescut, odată cu lucrările construcției, noi cadre de tineri muncitori bine pregătiți, constructori ai socialismului.

Victoria constructorilor dela Ovidiu II a dovedit din nou forța inepuizabilă și creatoare a tineretului patriei noastre care, sub îndrumarea Partidului și urmând exemplul comsomoliștilor lui Lenin și Stalin își pune toată capacitatea lui de muncă în slujba construirii socialismului.

Avântul revoluției culturale în Patria noastră

Costin Nădejde
Vicepreședinte al Comitetului pentru Invățământul Superior

Marii dascăli ai proletariatului, Lenin și Stalin, au subliniat în repetate rânduri însemnătatea ridicării nivelului cultural al masselor. „**Clasa muncitoare** — ne învață tovarășul Stalin — **nu poate deveni un adevărat stăpân al țării dacă nu va ști să iasă din starea ei de incultură, dacă nu va ști să-și creeze o intelectualitate proprie, dacă nu-și va însuși știința și nu va ști să conducă economia pe baza științei**".

Grija permanentă și în continuă creștere față de ridicarea nivelului cultural al oamenilor sovietici este o lege a societății socialiste. In Uniunea Sovietică, cultura masselor a atins de mult o treaptă ce nu poate să fie atinsă în nicio țară capitalistă.

Partidul nostru, urmând învățătura leninist-stalinistă, a avut și are în centrul preocupărilor sale înfăptuirea și desvoltarea revoluției culturale în țara noastră. Luptând împotriva asupritorilor poporului muncitor, partidul a demascat cu hotărâre fostele clase dominante care, apărând propriile lor interese, ca și pe cele ale imperialiștilor străini, au ținut poporul într'o stare de adâncă înapoiere economică și culturală.

Sub regimul burghezo-moșieresc, țara noastră număra peste 4.000.000 de analfabeți și semianalfabeți, iar după statisticile burgheze, cu mult micșorate, numai în anul 1933 peste un milion de copii de vârstă școlară nu puteau urma școala, mărind astfel numărul neștiutorilor de carte.

Situația cadrelor didactice în timpul regimului burghezo-moșieresc nu era mai bună: abea 5% dintre profesori ocupau posturi sigure în timp ce 63% ocupau posturi întâmplătoare, iar 32% erau șomeri. Oamenii artei și culturii erau lăsați pradă mizeriei de către acela pe care nu-i interesa decât profitul material.

Odată cu eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică și smulgerea puterii politice din mâna burghezo-moșierimii, s'au deschis și pentru cultură cele mai largi perspective. Desvoltarea învățământului de toate gradele și pentru toate minoritățile naționale lupta hotărîtă pentru lichidarea analfabetismului, intensificarea muncii culturale la sate, realizările în știință, literatură și artă, activitatea rodnică a editurilor și a presei — sunt mărturii vii ale minunatului avânt al revoluției culturale din patria noastră.

Printre drepturile fundamentale, câștigate prin lupta poporului nostru condus de partid și consfințite în proiectul noii Constituții stă la loc de cinste dreptul la învățătură și cultură. „**Cetățenii Republicii Populare Române au dreptul la învățătură**, — arată proiectul noii Constituții. **Acest drept este asigurat prin învățământul elementar general, obligatoriu și gratuit; prin sistemul burselor de stat acordate studenților și elevilor merituoși din școlile învățământului superior, mediu și elementar; prin organizarea pe lângă întreprinderi industriale, gospodării agricole de stat, stațiuni de mașini și tractoare și gospodării agricole colective, a învățământului profesional gratuit pentru cei ce muncesc**". Acest articol al proiectului de Constituție, la fel ca toate celelalte, oglindește o stare de fapt, o situație care a și fost realizată prin lupta poporului nostru.

Desvoltarea învățământului public a luat un deosebit avânt în urma Reformei Invățământului din 1948, inițiată de partid. Reforma a dat conținut nou învățământului punând capăt orientării antiștiințifice idealiste, rupte de viața reală și de problemele practicii, din regimul burghezo-moșieresc. Astăzi, munca de învățământ se desfășoară pe drumul indicat de Hotărîrea Guvernului și Partidului din August 1951, cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale cadrelor didactice. Școala noastră educă tineretul pentru munca constructivă pusă în slujba păcii, îl înarmează pentru a realiza noi cuceriri în domeniul științei și al tehnicii. Miile de învățători și profesori din școlile patriei își desfășoară munca sub semnul celor spuse de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor: „**La baza concepției regimului de democrație populară asupra învățământului stă nu cultul morții ci cultul vieții, cultul luptei dârze pentru fericirea poporului**".

Tot mai multe școli se înființează în țara noastră, pătrunzând în noi și noi cartiere muncitorești, în noi sate și cătune, unde sute de ani de-arândul au domnit întunericul și neștiința.

Sub regimul burghezo-moșieresc, minoritățile naționale nu puteau folosi limba maternă în școli. In regimul nostru de democrație populară, aplicându-se învățătura leninist-stalinistă, cu privire la problema națională, în numeroase școli elementare, medii și superioare predarea se face în limba maternă a minorităților naționale.

Cunoștințele arătate de elevi și studenți cu prilejul examenelor dela sfârșitul acestui an școlar s'au dovedit a fi la un nivel superior față de anii precedenți, aceasta datorită muncii pline de devotament a profesorilor și învățătorilor, care folosesc tot mai larg bogata experiență a școlii și pedagogiei sovietice, cele mai înaintate din lume.

In patria noastră s'au creat forme noi de învățământ: școli de doi ani pentru muncitori, școli profesionale ale rezervelor de muncă, școli medii tehnice, noi institute superioare de învățământ. Recent s'a înființat o nouă formă superioară de studiu — aspirantura — menită să creeze cadre de profesori și de oameni de știință de o înaltă calificare.

Invățământul nostru superior cuprinde 55.000 de studenți, viitori ingineri, economiști, agronomi, zootehnicieni, profesori, literați, etc. Noua intelectualitate își mărește necontenit rândurile cu muncitori ridicați în funcții de răspundere, care îmbină activitatea lor de zi cu zi cu învățătura în licee serale, în facultăți serale și prin corespondență, în universități de marxism-leninism, etc.

Construirea socialismului este incompatibilă cu analfabetismul și ignoranța. Pentru a merge înainte, avem nevoie de milioane și milioane de făuritori conștienți ai noii societăți socialiste. Tocmai de aceea una din principalele sarcini ale revoluției culturale este lichidarea analfabetismului. In R.P.R. această activitate se desfășoară pe zi ce trece pe o scară tot mai largă: din cei 3.500.000 analfabeți, moșteniți dela regimul burghez, în 1951 rămâseseră mai puțin de 1.022.000. Până la sfârșitul Cincinalului această țară a trecutului va fi lichidată complect

Realizările științei, tehnicii și artei noastre sunt o confirmare a faptului că în cultură, ca și în toate domeniile, statul nostru își concentrează eforturile spre construcția pașnică, înființând noi și noi institute de cercetări științifice, alocând sume tot mai mari pentru desvoltarea științei și artei. „**Statul se îngrijește de desvoltarea științei, literaturii și artei**" spune proiectul de Constituție. Și, ca o vie dovadă, în cadrul Planului Cincinal sunt prevăzute, pentru cercetări științifice și explorări geologice, investiții în valoare de aproape 2 miliarde lei.

Un rol însemnat în revoluția culturală, în educația comunistă a masselor, îl au editurile și presa. Tirajul total al cărților editate în ultimii trei ani s'a ridicat la 159.000.000 de exemplare, iar tirajul total al revistelor și ziarelor a ajuns la 5.000.000 de exemplare. Tirajul total al cărților editate în ultimii trei ani s'a ridicat la 159.000.000 de exemplare, iar tirajul total al revistelor și ziarelor a ajuns la 5.000.000 de exemplare.

Sindicatele din țara noastră desfășoară o intensă activitate culturală. In întreprinderi funcționează în momentul de față 1417 cluburi și 8867 colțuri roșii; cele 5.000 biblioteci sindicale existente în prezent au peste 7.000.000 de volume.

La sate, revoluția culturală este una din condițiile necesare ale transformării socialiste a agriculturii. In anul 1951, numărul căminelor culturale și al caselor de citit era de 12.000, iar în gospodăriile agricole colective existau 1.000 de colțuri roșii. In cadrul căminelor culturale activau în același an circa 10.000 echipe de cor, de joc și de teatru. O mare parte din cămine sunt înzestrate cu aparate de radio și aparate cinematografice. Căminele culturale din satele noastre sunt transformate tot mai mult în puternice centre de luptă pentru atragerea țărănimii muncitoare pe calea transformării socialiste a agriculturii, împotriva propagandei obscurantiste a chiaburimii, în centre puternice de luptă pentru o cultură înaintată, pentru pace.

O foarte mare atenție se acordă ridicării nivelului cultural al minorităților naționale. In afară de școlile cu limba de predare maternă, în limbile minorităților naționale apar numeroase ziare, reviste și cărți. Toate acestea sunt oglindite în proiectul de Constituție a R.P.R. care, prin art. 82, asigură minorităților naționale folosirea liberă a limbii materne, învățământul de toate gradele în limba maternă, cărți, ziare și teatre în limba maternă etc.

Pentru ridicarea nivelului cultural și politic al masselor, milioane de oameni sunt cuprinși în acțiunea cultural-educativă a organizațiilor de massă, sindicale, de U.T.M., U.F.D.R.

Grijă deosebită arată partidul și guvernul desvoltării literaturii și artelor. Literatura și arta poporului român și a minorităților naționale au luat o mare desvoltare, oamenii artei și literaturii folosind în creația lor metoda realismului-socialist, care-i cheamă să înfățișeze adevărul, să pătrundă în esența fenomenelor și a vieții oamenilor, să mobilizeze massele mari ale poporului în lupta pentru socialism, pentru pace.

Oamenii de știință și artă iau atitudine hotărîtă împotriva manifestărilor cosmopolite, naționaliste, antipatriotice în știință și în artă. Atât Academia R.P.R. cât și scriitorii, artiștii plastici, compozitorii și criticii de artă, au demascat aceste manifestări, afirmând principiul luptei pentru o literatură, artă și știință pătrunse de spiritul de partid, pline de demnitate patriotică, străine de sgura ideologiei burgheze. Multe opere valoroase ale științei, artei și literaturii noastre au primit până azi premiile Academiei R.P.R. și premii de Stat. Fruntașii artei noastre au căpătat minunatele titluri de artiști ai poporului, artiști emeriți ai R.P.R. și maeștri emeriți, fapt care dovedește dragostea și stima cu care înconjoară poporul nostru muncitor pe oamenii de artă.

Ca rezultat al desfășurării revoluției culturale, din rândurile masselor muncitorești s'au ridicat noi cadre de artiști și scriitori, a crescut un nou public, al cărui gust e educat mai ales de minunatele opere ale literaturii și artei sovietice.

In timp ce în țara noastră revoluția culturală ia un astfel de avânt, imperialiștii americano-englezi investesc sume fabuloase pentru înarmări, pregătind un nou război de jaf și cotropire împotriva popoarelor lumii. Ei împiedică desvoltarea adevăratei științe și culturi și silesc pe oamenii de știință și pe tehnicienii lor să-și îndrepte eforturile în scopuri distructive, pentru fabricarea de arme atomice, pentru găsirea mijloacelor de a răspândi holera și ciuma, în vederea asasinării în massă a oamenirii și a nimicirii civilizației.

Scribii de dincolo și de dincoace de ocean, aflați în slujba imperialiștilor americani, nu pot însă ascunde lumii, prin propaganda lor otrăvită, faptul că în U.R.S.S., în R. P. Chineză, în țările de democrație populară, în R. D. Germană, știința servește vieții și păcii, servește nobilului scop al ridicării necontenite a nivelului de trai, material și cultural al oamenilor muncii.

In patria noastră, folosind ajutorul și experiența sovietică, avem putința să grăbim din ce în ce mai mult ritmul revoluției noastre culturale. Urmând genialele învățături ale lui Lenin și Stalin, îndrumat de partid, poporul nostru se dovedește capabil să sfarme cătușele înapoierii culturale și să creeze o cultură înaintată, o cultură pusă în slujba internaționalismului proletar, în slujba luptei împotriva politicii de cotropire și războaie a imperialismului americano-englez, în slujba păcii și înfrățirii între toate popoarele lumii.

Mergând cu succes pe calea deschisă de cultura sovietică, poporul nostru luptă cu hotărâre, sub conducerea partidului, pentru a cuceri noi victorii în construirea socialismului. Iar revoluția culturală în țara noastră merge înainte sub semnul luminoaselor cuvinte ale lui Lenin: „**Socialismul începe acolo unde milioane de oameni își însușesc cultura**".

Prietenia cu U. R. S. S.—chezășia victoriilor noastre

Ziua de 23 August, măreața sărbătoare a eliberării țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, zi care a deschis poporului nostru drum larg spre făurirea unei vieți noi, libere și fericite, este întâmpinată de toți oamenii muncii cu o bucurie de nedescris, cu avânt în muncă, cu noi victorii în producție. Pentru poporul nostru, ziua de 23 August are o adâncă semnificație: ea este sărbătoarea marii prietenii, a prieteniei de nezdruncinat care leagă țara noastră de marea Uniune Sovietică eliberatoare.

Poporul român sărbătorește cea de a 8-a aniversare a eliberării țării odată cu desbaterea largă a proiectului noii noastre Constituții, legea de căpătâi a statului democrat-popular, lege în care sunt consfințite istoricele victorii cucerite de clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, în urma eliberării țării de către invincibila Armată Sovietică și cu sprijinul dezinteresat al marii țări care astăzi construește comunismul.

„**Republica Populară Română** — se spune în proiectul de Constituție — **a luat naștere ca urmare a victoriei istorice a Uniunii Sovietice asupra fascismului german și a eliberării României de către glorioasa Armată Sovietică, eliberare care a dat putința poporului muncitor, în frunte cu clasa muncitoare condusă de Partidul Comunist, să doboare dictatura fascistă antonesciană, să nimicească puterea claselor exploatatoare și să făurească statul de democrație populară, care corespunde pe deplin intereselor și năzuințelor maselor populare din România**". In eliberarea țării noastre, ca și în ajutorul economic și cultural acordat de Uniunea Sovietică își găsește concretizarea cea mai strălucită manifestare a politicii externe sovietice, — politica de apărare a egalității în drepturi a tuturor țărilor și popoarelor. Inscrierea în legea fundamentală a patriei noastre a mărețului rol eliberator al Țării Socialismului biruitor, este expresia sentimentului de profundă recunoștință și dragoste față de Uniunea Sovietică; ea arată în același timp că strângerea tot mai puternică a legăturilor noastre cu primul stat socialist din lume constitue însăși chezășia triumfului socialismului în Republica Populară Română.

Prietenia care leagă țara noastră de Uniunea Sovietică nu este de dată recentă; **ea își are rădăcinile adânc înfipte în** trecut, în prietenia care a unit dealungul veacurilor poporul nostru cu marele său vecin dela răsărit, poporul rus. Istoria stă mărturie că în momentele de grea răspântie poporul român a primit ajutorul neprețuit al marelui popor rus. Nu există eveniment mai de seamă în viața poporului nostru care să nu poarte pecetea prieteniei și a colaborării frățești, a sprijinului larg primit din partea Rusiei. Insăși crearea statului național român, prin sfărâmarea jugului turcesc, are la temeliile sale jertfele comune ale ostașilor români și ruși.

Privită prin prisma acestor legături tradiționale de prietenie dintre poporul român și poporul rus, cât de dușmănoasă și antipatriotică apare politica de învrăjbire cu U.R.S.S. întreținută de clasele exploatatoare din țara noastră! Spumegând de ură împotriva cuceririlor epocale ale popoarelor sovietice, clasele exploatatoare dela noi, burghezia și moșierimea, la ordinele stăpânilor lor din Apus, nu s'au dat înlături dela nimic pentru a încadra România în așazisul „cordon sanitar împotriva comunismului" pentru a transforma țara într'un cap de pod împotriva Uniunii Sovietice. Trădând adevăratele interese ale poporului, clica antonesciană instaurată de burghezie și moșierime la cârma țării a târât poporul nostru în marșavul război antisovietic, a dus țara la marginea catastrofei. Desfășurarea evenimentelor istorice a demonstrat cu deosebită vigoare cât de nesăbuită a fost politica dusă de regimul burghezo-moșieresc față de U.R.S.S. Evenimentele petrecute au arătat că numai politica de prietenie și alianță cu Uniunea Sovietică, politică pentru înfăptuirea căreia au luptat cu abnegație cei mai buni fii ai poporului nostru, comuniștii, este o politică pătrunsă de un adânc și fierbinte patriotism, care izvorăște din năzuințele firești ale poporului nostru muncitor, din interesele noastre naționale.

„**Fără Uniunea Sovietică** — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — **mersul nostru spre socialism ar fi de neînchipuit. Nouă ne-ar fi greu să rezistăm presiunii imperialiștilor, iar independența noastră națională și suveranitatea statului nostru ar putea fi pierdute — așa cum s'a întâmplat în țările în care au intrat armatele anglo-americane și nu Armata Sovietică eliberatoare — dacă nu ar fi ajutorul și sprijinul economic, politic și moral, prezența efectivă a Uniunii Sovietice care să ne apere împotriva încălcărilor imperialiștilor**". Datorită politicii de consecventă apărare a drepturilor noastre, dusă de Țara Socialismului, încercările și mașinațiunile imperialiste, atacurile diplomaților americani și englezi la adresa țării noastre au suferit un eșec rușinos. Cu dragoste și cu recunoștință își amintesc oamenii muncii din Republica noastră Populară de sprijinul dat de Uniunea Sovietică pe plan internațional în toate problemele care priveau independența noastră națională, integritatea statului nostru!

Fiind pus la adăpost de amestecul străin în treburile noastre interne, poporul muncitor, sub conducerea partidului, a putut păși cu fermitate pe drumul transformărilor revoluționare. Astfel, a fost posibilă zdrobirea partidelor burghezo-moșierești, înlăturarea din guvern a ultimilor reprezentanți ai burgheziei, răsturnarea monarhiei, naționalizarea principalelor mijloace de producție, sfărâmarea vechiului aparat. Având în întregime în mâinile sale puterea politică, clasa muncitoare aliată cu țărănimea muncitoare a trecut la construirea bazei economice a socialismului.

Industrializarea socialistă a țării noastre a înregistrat progrese uriașe. Datorită sprijinului frățesc, multilateral acordat de U.R.S.S., s'a putut desvolta în țara noastră industria grea. Industria construcțiilor de mașini — inexistentă sub regimul burghezo-moșieresc — cunoaște o înflorire nebănuită. Tractoare grele de 120 C.P., strunguri de mare precizie, rulmenți, combine, utilaj petrolifer și minier, pentru care zeci de ani țara noastră a fost tributară imperialiștilor, sunt astăzi produse în fabricile și uzinele noastre. Cu nemăsurată dragoste și cu justificată mândrie privesc oamenii muncii la propriile lor realizări.

Datorită ritmului rapid în care decurge industrializarea socialistă a țării, producția noastră industrială s'a întreit în cei 4 ani dela naționalizare. Aceasta constitue indiciul cel mai elocvent că țara noastră se transformă rapid dintr'o țară înapoiată într'o țară înaintată, cu o industrie puternică. Punerea în funcțiune a marilor termocentrale electrice „Gh. Gheorghiu-Dej" dela Doicești și Ovidiu II, construite în mai puțin de doi ani, dă un și mai puternic impuls desvoltării industriei noastre. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată că ritmul furtunos al construcției socialismului în țara noastră se explică prin aceia că oamenii muncii au la îndemână nu numai experiența Uniunii Sovietice din perioada construcției socialiste, ci și experiența și uriașele progrese făcute de marea Țară a Socialismului în domeniul economiei planificate, al științei și tehnicii, în perioada actuală, perioada construirii comunismului. Justețea acestei teze a tovarășului Gheorghiu-Dej este pe deplin verificată în focul luptei pentru socialism a oamenilor muncii din țara noastră. Dacă marile lucrări ale șantierelor socialiste: Canalul Dunăre—Marea Neagră, Hidrocentrala „V. I. Lenin" dela Bicaz, mărețul combinat poligrafic „Casa Scânteii", înaintează cu pași atât de repezi, aceasta se datorește în primul rând faptului că pe aceste șantiere își spune cuvântul tehnica sovietică, cea mai avansată tehnică din lume, numai pentrucă munca anevoioasă a zeci de oameni este ușurată și înlocuită de uriașele excavatoare electrice produse în uzinele din Ural, de vagoanele și autocamioanele basculante trimise de muncitorii sovietici.

Un rol deosebit de important în progresul nostru tehnico-economic revine societăților mixte sovieto-române. Prin intermediul „Sovrom"-urilor, formă de colaborare economică de tip socialist între țara noastră și U.R.S.S., am primit utilaj industrial modern, ajutor tehnic, am avut posibilitatea de a ne însuși experiența conducerii și organizării socialiste a întreprinderilor. Unitățile „Sovrom" au devenit în economia noastră o expresie a celei mai înaintate tehnici, a celor mai înaintate metode de muncă și organizare. Acordul de lungă durată încheiat anul trecut între U.R.S.S. și R.P.R., în baza căruia țara noastră va primi din Uniunea Sovietică fabrici și uzine complect utilate, instalații pentru înzestrarea unor noi întreprinderi, ca de pildă un uriaș combinat metalurgic, a cărui producție va întrece de câteva ori pe acea a întregii industrii metalurgice a României din anul 1938, constitue o expresie strălucită a ajutorului socialist pe care-l primim din partea Statului Sovietic.

Cât de profund este contrastul dintre relațiile care există între țările de democrație populară — printre care se enumără și țara noastră — și Uniunea Sovietică și relațiile existente între Statele Unite ale Americii și țările din Apusul Europei! Relațiile dintre țara noastră și Uniunea Sovietică sunt relații de prietenie, bazate pe principiul egalității și respectului reciproc, relații de ajutor pentru întărirea și propășirea patriei noastre, pentru ridicarea bunăstării materiale a poporului nostru, în timp ce relațiile dintre țările capitaliste occidentale și S.U.A. au caracterul unor relații dintre vasali și stăpâni. Așazisul „ajutor" acordat de americani prin planul Marshall nu are alt scop decât ruinarea economică și, prin aceasta, aservirea politică a țărilor din sfera dolarului, atragerea acestora într'un nou război mondial împotriva Uniunii Sovietice și a întregului lagăr socialist. Marasmul în care se află economia Franței, văduvită de o serie de importante ramuri industriale, economia Italiei, Angliei, Germaniei Occidentale, etc. constitue oglinda fidelă a „raiului" adus de americani pe pământul Europei apusene. In timp ce clasa muncitoare din Franța, Italia și din celelalte țări marshallizate îndură foametea și mizeria, datorită politicii trădătoare a guvernanților dolarizați, iar fabricile și uzinele se închid, — generalii și trupele americane se instalează ca la ei acasă. Recenta închidere a uzinei de automobile „Hotchkiss" din Paris, care a avut ca urmare aruncarea în stradă, pradă șomajului, a încă 1500 de muncitori francezi, arată cât se poate de limpede stadiul de invadare a țărilor apusene de către imperialismul american.

Sprijinul frățesc pe care ni-l acordă popoarele sovietice s'a exprimat deosebit de puternic nu numai pe tărâm economic ci și în domeniul cultural. Scriitorii și artiștii noștri, oamenii muncii din țara noastră găsesc în arta și literatura sovietică un neprețuit tezaur, un îndreptar în desfășurarea revoluției noastre culturale. Cartea și presa sovietică au căpătat în țara noastră o largă răspândire. Este cunoscut tirajul uriaș de zeci de mii de exemplare, al unor cărți traduse în limba română ca „Așa s'a călit oțelul", de N. Ostrovschi, „Pământ desțelenit" de M. Șolohov, etc. Numai în Editura „Cartea Rusă" și colecția „A.R.L.U.S." au apărut în 1951 peste 3.387.000 volume de lucrări traduse din limba rusă, cuprinzând 261 de titluri. Lucrările științifice din domeniul geologiei, al biologiei, al științelor tehnice etc., ale oamenilor de știință sovietici sunt tipărite la noi în zeci de mii de exemplare.

In rezolvarea măreților sarcini pe care opera de construire a socialismului le ridică în fața oamenilor noștri de știință, știința și tehnica sovietică constitue un nesecat izvor de învățăminte. Urmând pilda oamenilor de știință din țara în care azi se construește comunismul, înarmați cu învățătura lui Pavlov, Miciurin, Lâsenco, Lepeșinscaia, oamenii de știință din țara noastră luptă cu succes pentru desvoltarea științei, aducând o contribuție însemnată la construirea viitorului fericit al patriei noastre. Inarmați cu cuceririle mărețe ale științei sovietice, oamenii de știință și cultură din țara noastră luptă cu succes împotriva cosmopolitismului și a tuturor formelor de manifestare ale ideologiei burgheze. Un rol deosebit de important în justa orientare a științei noastre, în crearea unei științe legate de viață, de necesitățile poporului, îl au discuțiile din Uniunea Sovietică în jurul problemelor de fizică, chimie, astronomie, cosmogonie, etc.

Vorbind despre neprețuitul ajutor primit din partea Uniunii Sovietice pe tărâm cultural, trebue să subliniem sprijinul primit de mii de învățători și profesori ai școlilor noastre prin studierea experienței școlii și pedagogiei sovietice. Crearea învățământului nostru nou n'ar fi fost cu putință fără larga aplicare a experienței învățământului sovietic. Pedagogia sovietică constitue o călăuză de zi cu zi în activitatea învățătorilor și profesorilor noștri.

★

Cuceririle obținute în cei 8 ani de către poporul nostru, luptând împotriva dușmanilor interni și externi, sunt victorii ale păcii, și deaceea ele sunt iubite cu înflăcărare de către toți oamenii muncii din țara noastră. In cadrul uriașului front al păcii, în frunte cu Uniunea Sovietică, oamenii muncii din țara noastră luptă pentru apărarea construcției socialiste, pentru apărarea vieții noi și fericite care înflorește prin munca harnică a poporului. Lupta pentru pace a oamenilor muncii din țara noastră a căpătat un conținut adânc, deoarece ei știu că au ce apăra. Activitatea neobosită pentru cauza păcii pe care o desfășoară poporul sovietic în frunte cu marele Stalin, victoriile obținute de oamenii sovietici în construirea comunismului întăresc încrederea poporului nostru în izbândă. Prietenia cu Uniunea Sovietică constitue garanția păcii, a victoriei socialismului în țara noastră.

Să întărim și să desvoltăm prin toate mijloacele prietenia care ne leagă de Uniunea Sovietică, țara care la 23 August 1944 ne-a adus eliberarea, deschizând poporului nostru muncitor calea spre o viață liberă și fericită!

Convocarea celui de al XIX-lea Congres al P. C. (b) al U. R. S. S.

MOSCOVA 20 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarul PRAVDA publică în numărul său din 20 August următorul comunicat:

Spre cunoștința tuturor organizațiilor P. C. (b) al U. R. S. S.

Zilele trecute a avut loc la Moscova plenara Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S.

Comitetul Central al P.C. (b) al U.R.S.S. a hotărît să convoace pentru 5 Octombrie 1952 cel de al XIX-lea Congres ordinar al P.C. (b) al U.R.S.S.

Ordinea de zi a Congresului al XIX-lea:

1) Raportul de activitate al Comitetului Central al P. C. (b) al U.R.S.S. — raportor tov. Malenkov G. M., secretar al C.C.

2) Raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C. (b) al U.R.S.S. — raportor tov. Moskatov P. G., președintele Comisiei de Revizie.

3) Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951-1955 — raportor tov. Saburov M. Z., președintele Comitetului de Stat al Planificării.

4) Modificări în statutul P.C. (b) al U.R.S.S. — raportor tov. Hrușciov N. S., secretar al C.C.

5) Alegerea organelor centrale ale partidului.

Norma de reprezentare și modul alegerii delegaților la Congres:

1) Un delegat cu vot deliberativ la 5.000 de membri de partid;

2) Un delegat cu vot consultativ la 5.000 de candidați de partid;

3) Delegații la Congresul al XIX-lea al partidului se aleg conform Statutului partidului prin vot închis (secret);

4) Delegații din partea organizațiilor de partid din R.S.F.S.R. se aleg la conferințele de partid ale regiunilor, ținuturilor și republicilor autonome. In celelalte republici unionale, delegații se aleg la conferințele de partid regionale sau la congresele partidelor comuniste ale republicilor unionale — la aprecierea comitetelor centrale ale partidelor comuniste ale republicilor unionale.

5) Comuniștii care fac parte din organizațiile de partid din Armata Sovietică, din Flota maritimă-militară și din unitățile de grăniceri ale Ministerului Securității de Stat aleg delegați la Congresul al XIX-lea al partidului, împreună cu celelalte organizații de partid, la conferințele de partid regionale, de ținut, sau la congresele partidelor comuniste ale republicilor unionale.

Secretar al C. C. al P. C. (b) al U. R. S. S., I. STALIN

Pentru buna desfășurare a consfătuirilor raionale

Pregătirile pentru primele Consfătuiri raionale ale cadrelor noastre didactice se desfășoară din plin. Secțiunile de învățământ, directorii de școli, profesorii, învățătorii și educatoarele lucrează intens pentru aducerea la îndeplinire a tuturor sarcinilor înscrise în planul de muncă alcătuit în acest scop. Sunt strânse cu grijă toate datele în legătură cu munca instructiv-educativă desfășurată în raionul sau orașul respectiv, sunt studiate experiențele înaintate ale fruntașilor.

Unele secțiuni de învățământ și responsabilii colectivelor au antrenat cadrele didactice la studierea cât mai temeinică a situației învățământului în școala unde au lucrat, pentru ca astfel să se poată ajunge la concluzii juste și concrete pentru activitatea viitoare. Astfel, de pildă, în vederea asigurării unei cât mai bune desfășurări a Consfătuirilor raionale, secțiunea de învățământ a raionului Căciulați, regiunea București, a întocmit un plan de muncă sistematic și complect și acum la toate măsurile necesare pentru ca fiecare punct din plan să fie adus la îndeplinire cu cele mai bune rezultate. Aceiași grijă pentru buna desfășurare a Consfătuirilor se acordă în cele mai multe raioane ale țării.

Cunoscând succesele însemnate pe care le obține școala sovietică prin organizarea Consfătuirilor din August și Ianuarie ale cadrelor didactice, profesorii, învățătorii și educatoarele din Patria noastră depun toate eforturile pentru ca primele Consfătuiri raionale organizate în Republica noastră Populară să urmeze exemplul sovietic, să constituie un îndreptar de preț pentru munca anului școlar viitor. Pregătindu-se pentru Consfătuirile din August, cadrele didactice sovietice își sistematizează observațiile și concluziile, astfel încât participarea lor la discuții să fie cât mai activă, cât mai rodnică. Datorită acestei pregătiri, în ședințele plenare și pe secții ale Consfătuirilor, învățătorii și profesorii sovietici își spun cu competență părerile cu privire la căile de îmbunătățire a muncii instructiv-educative, supun unei serioase analize critice activitatea anilor trecuți și fac propuneri juste pentru activitatea viitoare.

Ziarul sovietic „Ucitelskaia Gazeta" a publicat de curând un articol în care se arată cum se pregătesc cadrele didactice sovietice pentru Consfătuirile din August. Studiind problema rămânerii în urmă la învățătură a elevilor, tovarășul A. Ivanov, profesor la școala medie nr. 1 din orașul Lughi, regiunea Leningrad, a ajuns, așa cum se arată în „Ucitelskaia Gazeta", la concluzia că trebue înlăturate cu desăvârșire lipsa de exigență a pedagogului, liberalismul în aprecierea cunoștințelor, în atitudinea față de stilul de muncă și comportarea elevilor. Tovarășul I. V. Maslov, directorul școlii medii din Novo-Karghinsk, raionul Staro-Sindrovsk R.S.S.A.-Mordvină, pe baza observațiilor făcute în decurs de mulți ani și a experienței personale, a ajuns la concluzia că nivelul cunoștințelor elevilor la toate disciplinele și la toate clasele depinde mai ales de nivelul desvoltării generale a elevului și de deprinderea lui de a munci cu perseverență. Vorbind despre practica școlii sale, tovarășul Maslov dă ca exemplu pe învățătoarea T. I. Sustina care, începând din clasa întâia a organizat în așa fel predarea încât fiecare lecție contribue din plin la deprinderea elevilor de a lucra continuu în mod susținut.

Desbaterile Consfătuirilor raionale ale învățătorilor și profesorilor noștri trebue să determine nu numai descoperirea problemelor esențiale pe care le vor avea de rezolvat școlile în viitorul an școlar, ci vor trebui să indice și metodele cele mai bune pentru rezolvarea lor și să scoată la iveală pe cei mai buni oameni ai școlii. Priceperea și experiența fiecăruia trebue s ăfie puse în slujba găsirii celor mai bune căi pentru obținerea succesului.

Pentru ca roadele Consfătuirilor să fie cât mai bogate trebue asigurată prezentarea și discutarea tuturor problemelor la un înalt nivel ideologic și științific.

In această direcție trebue îndreptată acum atenția tuturor celor care au răspunderea organizării Consfătuirilor, care vor conduce activitatea ședințelor plenare și pe secții, precum și a tuturor participanților. In referate și discuții, cadrele didactice trebue să aibă o poziție justă de clasă, o atitudine principială. Trebue să se analizeze măsura în care s'a realizat în activitatea desfășurată în anul trecut politica partidului în domeniul desvoltării învățământului și a culturii în țara noastră și să se precizeze măsurile ce se impun în acest scop de acum înainte. Luând parte la discuții, cadrele didactice trebue să aibă în vedere sarcinile mari ale școlii, linia trasată învățământului de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor. In lumina acestor sarcini trebue privite realizările și lipsurile, trebue trase concluziile.

Luând cuvântul pe marginea datelor prezentate de către șeful secțiunii de învățământ referitor la situația învățământului în raion, cadrele didactice vor trebui să arate în mod deschis lipsurile și greșelile. Se vor discuta în spirit critic și autocritic problema folosirii experienței școlii sovietice, metodele folosite în școli de către cadrele didactice, măsurile luate de direcțiile școlilor și de către secțiunea de învățământ a raionului pentru îmbunătățirea predării lecțiilor și a muncii educative. In urma referatelor și discuțiilor trebue să se știe limpede cum s'a desfășurat munca în anul trecut, ce rezultate s'au obținut și ce măsuri se impun în vederea îmbunătățirii întregii activități instructiv-educative în vederea realizării învățământului general obligatoriu, a lichidării analfabetismului, al culturalizării maselor, a transformării socialiste a agriculturii. De pildă, învățătorii și profesorii care vor lua cuvântul în legătură cu problemele predării limbii române, trebue să vorbească în mod concret, pe baza rezultatelor la care au ajuns, despre felul cum au reorganizat predarea limbii în lumina învățăturii staliniste cu privire la lingvistică. Astfel, este necesar, să se arate pe ce căi s a realizat îmbogățirea vocabularului elevilor și însușirea unor cunoștințe temeinice de gramatică, cum a crescut posibilitatea elevilor de a se exprima corect în scris și oral. Trebue să se arate deasemeni, ce material didactic, ajutător, și ce material bibliografic s'a folosit în acest scop, în ce măsură și cum a fost folosită pentru îmbunătățirea cunoștințelor de limbă ale elevilor activitatea în afară de clasă și în afară de școală, etc. Totodată, lipsurile care există în acest domeniu trebuesc nu numai pomenite „în general", ci arătate foarte concret, în legătură cu fiecare aspect al predării limbii române, cu aspectele situației particulare a fiecărei școli și a fiecărui raion.

Profesorii de limba română vor acorda deasemeni o atenție specială discutării proiectului noii ortografii.

Trebue să se acorde o deosebită atenție prezentării experienței înaintate, în vederea unei largi răspândiri a acesteia. Exemplul celor mai buni, celor mai destoinici învățători și profesori trebue să mobilizeze întreaga masă a învățătorimii. Vor trebui să se prezinte pe larg rezultatele și întregul sistem de muncă prin care școala, învățătorul sau profesorul respectiv au ajuns la rezultate bune. Este necesar ca participanții la consfătuiri să noteze toate datele și să caute apoi să aplice creator în munca lor experiențele pozitive, ținând seama de condițiile concrete, specifice, în care lucrează. In legătură cu toate problemele ce se vor discuta se vor da exemple concrete, care să oglindească viu realitatea școlară. Cadrele didactice au datoria să arate deschis atât lipsurile cât și greutățile cu care au avut de luptat. Aceasta va ajuta la stabilirea măsurilor de luat pentru activitatea anului viitor.

La Consfătuirile raionale șefii secțiunilor de învățământ se vor sfătui cu profesorii învățătorii și educatoarele din raion asupra tuturor problemelor de care depinde continua îmbunătățire a calității muncii din școală. El trebue să știe să primească criticile concrete aduse muncii lor, să asculte cu atenție propunerile făcute de cadrele didactice, să învețe dela pedagogii pricepuți pe ce căi se pot obține succesele în instruirea și educarea tinerei generații.

Asigurând desfășurarea Consfătuirilor la un înalt nivel ideologic și științific, în spirit critic și autocritic, deschidem drum larg și rodnic pentru îmbunătățirea muncii școlilor în anul care începe.

Învățătorul fruntaș Gheorghe Dobre

Soarele dogoritor de August încinge cu putere pământul. Sălciile de pe marginea lacului se leagănă ușor în bătaia vântului. Pe un dâmb scăldat în soare se zărește, la poarta unei vile îmbrăcată în verdeață, o placă roșie pe care scrie: „Tabăra nr. 4 de pionieri și școlari". De jur împrejurul vilei, straturi de flori bine îngrijite. Pe coasta ușoară ce duce spre lac, brazi, arbuști și iarbă.

In mijlocul curții fălfâie mândru roșul aprins al steagului. Pionierii și școlarii bat mingea pe terenul de sport, răspândind în jur o larmă plină de voie bună...

Pe tov. învățător Gheorghe Dobre, directorul taberei, îl vezi parcă în acelaș timp pretutindeni: și pe terenul de volei și la cercuri, și pe plajă. Iată-l vizitând dormitoarele. In dormitorul mare, paturile albe se înșiră în rânduri perfect aliniate. Perdelușele curate dela geamuri lasă să se strecoare în dormitor o lumină plăcută. Aceeaș ordine și aceeaș curățenie se observă peste tot.

Zi de zi, directorul taberei îndrumează activitatea cercurilor de studii. Stă de vorbă cu fiecare profesor în parte, discută metodele și procedeele folosite, dă indicații cu privire la îmbunătățirea activității pionierilor. In vizitele pe care le face la cercuri se interesează deopotrivă atât de felul cum s'a pregătit profesorul, cât și de interesul cu care urmăresc pionierii și școlarii problemele ce se discută. Astăzi, directorul taberei se oprește mai mult la cercul de geografie. Este mulțumit de interesul cu care fiecare elev caută să arate direcția și viteza vântului cu ajutorul giruetei și anemometrului de mână.

In tabăra nr. 4 de pionieri și școlari își petrec vacanța 140 de copii, fii de muncitori din raioanele Capitalei și fii de țărani muncitori din comunele Galina, Cățelu, Dudești și Dudești-Cioplea. Tovarășul Gheorghe Dobre, lucrând în strânsă colaborare cu întreg colectivul de conducere al taberei, a reușit să le asigure o viață veselă și bine organizată. Fiecare copil, fiecare educator vorbește cu căldură despre tovarășul director, despre grija și priceperea cu care conduce tabăra.

Tot atât de rodnică a fost munca pe care a desfășurat-o tovarășul Dobre și în îndeplinirea celorlalte sarcini pe care le-a primit. In anul 1945, când muncea ca învățător în comuna Creața-Leșile din regiunea București, a făcut parte din comisia care a împărțit țăranilor săraci cele cinci moșii pe care huzureau boierii Brăiloiu, Alexandrache, Marinescu, Dârvari și Brătescu. In anii următori, a muncit cu deosebită stăruință la școală, în rândurile părinților, în cadrul căminului cultural, pentru ridicarea nivelului cultural al țăranilor muncitori, pentru construirea gospodăriei agricole colective.

Tovarășul Dobre își aduce aminte cu drag de timpul petrecut în mijlocul muncitorilor dela fabrica textilă „Victoria Socialistă" din București. In numai șase luni de zile, școala de alfabetizare condusă de el a devenit fruntașă pe raion. Mai târziu, conducerea întreprinderii l-a numit directorul școlii de calificare. Aceasta i-a pus în față noi probleme, l-a făcut să caute căi noi pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

Când conducerea întreprinderii i-a cerut tovarășului Dobre să experimenteze metoda sovietică Cotlear, și-a dat seama că trebue să cunoască temeinic întreg procesul tehnologic, că trebue să studieze în mod susținut și organizat realizările muncitorilor sovietici. Așa a reușit să aplice cu succes această metodă. Muncitoare fruntașe, ca tovarășa Schuster, au avut astfel prilejul să vadă cum se ridică alături de ele alte și alte muncitoare calificate.

In anul școlar trecut, tovarășul Gheorghe Dobre a condus școala elementară mixtă nr. 10 din București. Două clădiri neimprejmuite, lăsate odinioară în părăsire, au fost transformate prin grija lui în localuri higienice de școală. Sub conducerea tovarășului Gheorghe Dobre, cadrele didactice ale școlii elementare mixte nr. 10 au izbutit să obțină o serie de realizări. Tovarășul director s'a apropiat cu căldură de fiecare învățător în parte, și-a ajutat stăruitor colegii, închegând astfel un colectiv strâns. Activitatea de îndrumare și control a directorului, dusă cu sârguință și pricepere, a dat roade frumoase. Disciplina s'a îmbunătățit simțitor. Elevi codași în anii trecuți s'au transformat în elemente disciplinate și conștiente, care au muncit apoi cu râvnă, însușindu-și cunoștințe temeinice.

— De neuitat au rămas pentru mine, spune învățătorul Gheorghe Dobre, cuvintele rostite de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor. Aceste cuvinte m'au făcut să-mi prețuesc și mai mult meseria, să dau tot ce am mai bun în mine pentru a mi-o îndeplini cu cinste.

Mergând pe acest drum, învățătorul Gheorghe Dobre va izbuti să fie un adevărat educator al copiilor poporului, un exemplu pentru toți cei din jurul lui.

25 DE ANI DELA SÂNGEROASA ASASINARE A LUI SACCO ȘI VANZETTI

S'a împlinit un sfert de veac decând reacțiunea imperialistă din țara dolarului a răpus mișelește viața lui Niccolo Sacco și Bartolomeo Vanzetti. Originari din Italia, Sacco și Vanzetti — primul muncitor cizmar și al doilea muncitor ambulant — amândoi încadrați în mișcarea sindicală, au plătit cu viața faptul că aveau vederi progresiste, că stăteau pe poziții de luptă activă împotriva exploatării și asupririi capitaliste a maselor muncitoare, precum și faptul că erau „străini".

Cazul Sacco și Vanzetti a început la 5 Mai 1920, prin arestarea celor doi muncitori italieni și a durat mai bine de 7 ani. Era în perioada de după primul război mondial, când victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și nașterea Statului Sovietic aprindeau flacăra nădejdii în inimile exploataților și obiditilor din lumea întreagă. Era în perioada când capitalismul rănit de moarte de această cotitură în istoria omenirii și având economia desorganizată de pe urma războiului, căuta ieșire din impas în încercarea nesăbuită de a stăvili prin forță mersul invincibil al revoluției ruse, aruncând totodată poverile economiei sale roase de boli, pe spinarea maselor muncitoare. In acea vreme, în Statele Unite ca și în alte țări capitaliste, clasa muncitoare începea să desfășoare o mișcare ce devenea tot mai puternică, împotriva intervenției imperialiste în tânăra Republică Sovietică, pentru drepturi și o viață mai bună. Alarmați de această mișcare, miliardarii sângeroși din S.U.A. au încercat s'o stăvilească și s'o compromită, să împiedice închegarea și desvoltarea unui partid comunist, organizând o serie de mârșave diversiuni. O asemenea diversiune o constitue cazul Sacco și Vanzetti.

Arestați sub învinuirea falsă de „asasinat", Sacco și Vanzetti, încăpuți în ghiarele odioasei „justiții" a trusturilor, au zăcut în temniță dela 5 Mai 1920, până la 23 August 1927, când au fost executați pe scaunul electric. La „procesul" ce li s'a înscenat, reacțiunea imperialistă nu s'a dat înlături să folosească mărturiile pe deaîntregul inventate, ale unor lepădături ale societății — hoți, escroci și criminali care ispășiseră sau aveau să ispășească mai târziu o serie de pedepse penale. Sacco și Vanzetti au fost condamnați la moarte și asasinați, în ciuda faptului că în îndelungata perioadă a detenției lor, li se dovedise cu prisosință nevinovăția, în urma mărturisirilor făcute de portughezul Celestino Madeiros care a recunoscut singur crima de care au fost acuzați cei doi muncitori italieni. După cum a recunoscut mai târziu, cu cinism milionarul Robert Lincoln O'Brien, proprietarul ziarelor „Boston Herald" și „Boston Tribune", într'un document intitulat „Legăturile mele personale cu cazul Sacco-Vanzetti", „în momentul acela echilibrul ordinei cerea execuția lui Sacco și Vanzetti". Ca niște teribile acte de acuzare împotriva sângerosului imperialism american au răsunat în lumea întreagă mesajele emoționante adresate maselor muncitoare de cei doi muncitori italieni, în preajma asasinării lor. „Moartea? —spun ei într'un mesaj. — Ei bine! Ea poate să ne distrugă pe amândoi, dar nu ideea, nu cauza nu credința noastră și credința voastră... Soldați ai libertății, voi aparțineți unei armate nemuritoare! Voi, cei care veți rămâne și veți supraviețui persecuțiilor bestiale, exilului, foamei, lanțurilor, voi veți dovedi că armata noastră rămâne nemuritoare".

Cu o forță uriașă s'a manifestat atunci, timp de peste 7 ani, solidaritatea internațională a oamenilor muncii cu cei doi luptători progresiști italieni. Dela un capăt la altul al lumii, în America de Nord și de Sud, în țările Europei, Asiei și Africii, oamenii muncii au declarat greve și au organizat demonstrații uriașe cerând eliberarea imediată a lui Sacco și Vanzetti. Presiunea opiniei publice a silit nu odată „justiția" miliardarilor să amâne executarea sentinței lor ticăloase. In preajma execuției, muncitorii din Marsilia au preferat să rabde de foame decât să descarce vapoare americane; la Nissa, consulatul american a fost atacat de populație; la Paris, demonstranții au smuls copaci de pe bulevarde și au început să spargă cu ei vitrinele magazinelor care anunțau că vând mărfuri americane. Ambasadele yankee din Londra, Berlin, Viena, Paris, erau apărate împotriva furiei mulțimii, de puternice unități militare prevăzute cu tunuri și mitraliere. Și în țara noastră, la București, s'au desfășurat puternice demonstrații inițiate de Partidul Comunist din România în apărarea lui Sacco și Vanzetti.

In momentul când s'a aflat despre săvârșirea asasinatului, demonstrațiile împotriva imperialismului american au devenit uriașe. La Paris, în cursul ciocnirilor de stradă între autorități și populația indignată, au fost răniți sute de manifestanți și 121 polițiști; la Geneva, masele populare au atacat palatul Ligii Națiunilor, devastând marea sală a consiliului. Au căzut acolo un mort și 25 răniți; în țări ca Anglia, Germania, Austria, Maroc, Argentina, Australia, etc., muncitorii au aprins în văzul mulțimii drapelele americane. Mișcarea internațională de solidaritate a oamenilor muncii a stârnit furia și spaima tâlharilor imperialiști din țara dolarului.

Au trecut 25 ani. In timpul acesta, negustorii de moarte din țara dolarului au adăugat noi fărădelegi sângeroase lanțului nesfârșit de crime ale celui mai rău și sălbatic imperialism, imperialismul american. Adâncind fascizarea vieții publice, urmașii lui Hitler din America se năpustesc în primul rând împotriva celor mai buni fii ai poporului american, fruntașii Partidului Comunist din Statele Unite, pe care îi ferecă în lanțuri și îi aruncă în temnițe. Nu știu condamnații istoriei că partidul comunist nu poate fi nimicit, după cum nu poate fi nimicit însuși poporul. Intensificarea teroarei anticomuniste a fost un semnal pentru dezlănțuirea forțelor negre ale fascismului asupra întregului popor. In arhiva monstruosului Gestapo al Americii — F.B.I. — se află astăzi amprentele a aproape 120 milioane cetățeni americani. Copoii F.B.I.-ului colindă fabrici, întreprinderi și localuri publice, interceptează convorbiri telefonice, vânând necontenit „suspecți" pentru a-i arunca în lagărele de exterminare ce se înființează pe tot cuprinsul Statelor Unite. Pe plan extern, fascismul american, cu expresia sa cea mai barbară, rasismul, se manifestă cu o bestialitate fără seamăn, în deosebi în Coreea, unde mercenarii trusturilor aprind case și lanuri, spintecă femei, strivesc copii, semănând pretutindeni moarte și ruine.

In fața lumii întregi, imperialismul american apare ca cel mai crud, mai hain și sângeros imperialism pe care l-a cunoscut omenirea. Impotriva monștrilor omenirii din țara dolarului se ridică însă zidul de oțel al popoarelor, hotărîte să-și apere pacea și viața.

Sărbătorirea milenarului lui Avicenna

Sub auspiciile Comitetului pentru sărbătorirea milenarului lui Avicenna a avut loc Marți, după amiază, în sala Ateneului R.P.R., o adunare festivă în cadrul căreia acad. dr. Ștefan Milcu a conferențiat despre viața și opera marelui savant, medic și filosof tadjic, Abu-Ali Ibn-Sina Avicenna.

Din prezidiul adunării au făcut parte tovarășii: acad. prof. P. Constantinescu-Iași, acad. prof. Ilie Murgulescu, M. Macavei, dr. Iosif Bogdan, acad. Șt. S. Nicolau, acad. Raluca Ripan, Nicolae Albu, dr. C. Dimitriu și V. Atomulesei.

Adunarea a fost deschisă de acad. Ilie Murgulescu, președintele Comitetului pentru Invățământul Superior.

Acad. prof. Șt. Milcu și-a desvoltat apoi conferința. El a subliniat că marele învățat tadjic Abu-Ali Ibn-Sina, cunoscut în cultura europeană sub numele de Avicenna, este una din figurile de geniu ale umanității. Sărbătorirea aniversării lui, alături de aceea a lui Victor Hugo, Nicolai Gogol și Leonardo da Vinci, inițiată de Consiliul Mondial al Păcii, este o expresie a respectului profund pentru cultura tuturor popoarelor, a admirației pentru oamenii de cultură care prin creația lor științifică și activitatea lor publică servesc poporul căruia îi aparțin, servesc prietenia dintre popoare și devin prin aceasta luptători pentru pace, oricare ar fi distanța în timp care-i separă de epoca noastră.

Invățatul Avicenna, cu 1000 de ani în urmă, a luptat împotriva exploatării feudale, a obscurantismului religios, împotriva castei parazitare militariste. El a refuzat să pună cunoștințele sale enciclopedice în serviciul cuceritorilor patriei sale, preferând pribegia prin deșertul Karakum; el a îndrăznit să spună, într'o epocă când religia era atotputernică: „Nicio credință nu este mai puternică decât necredința mea".

Conferențiarul a descris viața lui Avicenna, născut acum 1000 de ani, în apropiere de Buhara, capitala regatului samanizilor, subliniind pasiunea cu care el s'a dedicat studiilor științifice din fragedă tinerețe.

Acad. Șt. Milcu a vorbit pe larg despre lucrările lui Avicenna în domeniul medicinei, subliniind numeroasele sale cercetări asupra cauzelor și simptomelor unor boli, descoperirile de remedii, diagnosticurile și tratamentele cu totul extraordinare pentru epoca sa.

Opera medicală și cea științifică în general a lui Avicenna este bogată în elemente materialiste. El caută să se sprijine totdeauna pe fapte, să descopere cauza producerii oricărui fenomen și să-și controleze interpretările pe baza experienței. In filosofia lui, el a dat o interpretare materialistă fenomenelor naturii.

Avicenna a fost un mare patriot, un fiu credincios al poporului său, care-i păstrează vie amintirea. In țara lui natală în Tadjichistanul sovietic, fiecare om știe ceva despre dânsul. Poporul tadjic se mândrește cu Ibn Sina. Puține popoare pot sărbători un mileniu dela nașterea unui asemenea făuritor de cultură, știință și artă.

Conferința a fost viu aplaudată și a prilejuit o manifestație călduroasă a numeroșilor oameni ai muncii prezenți.

(Agerpres).

„Grija pentru cultură" în țările lagărului imperialist

Chipul de fiară al imperialismului american se desvălue din ce în ce mai mult în fața popoarelor lumii. S.U.A. se arată omenirii ca centru al reacțiunii mondiale și ca pepinieră a ideologiei urii între oameni și a obscurantismului.

Reacțiunea americană a creat un întreg sistem de corupție a poporului, sistem care cuprinde toate laturile vieții lui. In slujba acestui sistem sunt puse presa, literatura, radioul, cinematograful, biserica. Un mijloc important de propagare a ideilor militariste și a urii între oameni este școala americană.

Ce învață copiii americani în școli, ce cunoștințe de istorie capătă ei și cu ce bagaj „ideologic" părăsesc ei școlile?

In anul 1949, Asociația Națională a activiștilor din învățământ din S.U.A. a aprobat referatul „Invățământul american și tensiunea situației internaționale". Autorii referatului sunt cunoscutul atâtător la război generalul Eisenhower, și rectorul Universității din Harward, obscurantistul Conan. „Școlilor din S.U.A., — se spunea în referat, — li se va cere incontestabil întărirea continuă a patriotismului". Mai departe, în referat se explica ce se înțelege, în cazul dat, prin „patriotismul" care este recomandat a fi propagat în cadrul disciplinelor umaniste și sociale în școli. Propagarea militarismului, a rasismului, a clericalismului și a cosmopolitismului — iată cu ce au fost obligați să se ocupe profesorii de istorie.

Toate programele și manualele de istorie din școala americană sunt pătrunse de tendința de a sustrage pe elevi dela cunoașterea situației reale a societății americane, de a-i lăsa în neștiință în ceeace privește adevăratele cauze care dau naștere la monstruoasa inegalitate socială din S.U.A. și alte țări capitaliste. In S.U.A. este răspândit foarte larg manualul „America, istoria și poporul ei". Paginile acestui așa numit manual cuprind ideea pe care la timpul său a enunțat-o Rockefeller — senior: „Banii mei mi i-a dat dumnezeu". Cu alte cuvinte, regimul capitalist, regimul de exploatare, de jaf și excrocherii nu are nimic comun cu aceasta. Capitaliștii se folosesc de bunurile acestei lumi numai pentrucă aceasta i-a fost pe plac lui dumnezeu, iar muncitorii sunt supuși jafului din aceleași motive — fiindcă așa este construită lumea.

In urma fascizării rapide a S.U.A., vechiul Sud sclavagist, cu „tradițiile" sale de cruntă teroare rasială a devenit deosebit de apropiat ideologilor Wall-Streetului. Savantul american Dubois, în cartea sa „Reconstrucția neagră" dă zeci de citate care arată cum manualele școlare, scrise pe baza istoriografiei reacționare americane, calomniază pe toate căile posibile pe negri. Totodată, manualele de istorie sunt împodobite din abundență cu portretele „eroilor" armatei sclavagiste, cu reproduceri de tablouri în tonuri de idilă, arătând viața din vechiul Sud etc.

Este interesant să arătăm caracterizarea pe care o dă pedagogul american Rex David situației predării istoriei în școlile din S.U.A., în lucrarea sa „Criza școlii". „Profesorii de istorie — scrie el — sunt constrânși să predea copiilor minciuna. Autorii manualelor sunt nevoiți să ascundă adevărul, să proslăvească războiul, să-i descrie pe bogătași ca eroi naționali. Ei sunt nevoiți chiar să întocmească ediții speciale ale cărților lor pentru anumite regiuni ale S.U.A. Astfel, în statele din Sud nu se poate pune în vânzare manualul în care se descrie exploatarea la care sunt supuși negrii, nici acela care arată faptele adevărate despre războiul dintre statele din Nord și cele din Sud în anii 1861—1865".

Falsificarea cinică a faptelor istorice, apologia sclaviei și a războaielor de cotropire constitue cea mai strălucită mărturie a degenerării complecte a istoriografiei burgheze americane, puse în slujba imperialismului și agresiunii.

In lecțiile de istorie, elevul american este constrâns să asculte torente întregi de minciuni și calomnii de necrezut despre Uniunea Sovietică și alte state iubitoare de pace. Invățătorii primesc foi tipărite, în care se arată ce și cum trebue să vorbească elevilor despre situația internațională. Potrivit acestor fițuici cinice și fățarnice, atât învățătorul cât și elevul sunt obligați să creadă că intervenția americană în Coreea ar fi, chipurile, „apărarea libertăților și drepturilor omului".

In lecțiile de istorie se propagă intens „superioritatea" rasei anglo-saxone și, în special, a americanilor. Prin toate mijloacele se propagă ideologia putredă a cosmopolitismului, sunt ridicați în slavă cei ce înșeală pe negri, ucigașii și criminalii.

Reacționarii americani nu se limitează numai la coruperea tineretului din S.U.A. El încearcă să facă același lucru și în țările marshallizate. Expansiunea ideologică a S.U.A. capătă proporții din ce în ce mai mari.

Acționând după ordinul stăpânilor de peste Ocean, școlile reacționare din Anglia și Franța se silesc să bage în capul copiilor date denaturate și mincinoase din istoria țărilor lor și a altor țări din Europa și Asia, pentru ca pe urmă să fie mai ușor de făcut din acești copii soldați ascultători. Profesorii reacționari din școlile Angliei caută să convingă tineretul că întreaga activitate a piraților-negustori englezi în perioda formării imperialismului britanic a fost pătrunsă... de dragostea pentru libertate, de dorința de a instaura în toată lumea un regim de bună stare și fericire și, de a face ca popoarele înapoiate din Asia și Africa să se împărtășească din bunurile civilizației.

Intr'un asemenea mod denaturat și mincinos este prezentată istoria creării imperiului britanic, de pildă, în lucrarea „Imperiul britanic" a profesorului Erik Woker dela Universitatea din Cambridge. Scopul politic al acestei falsificări este absolut limpede. Se caută din toate puterile să se înșufle tineretului convingerea că războaiele de cotropire sunt inevitabile și normale și că „arbitrul suprem este forța". Sângeroasele nelegiuiri ale soldaților și ofițerilor americani și englezi în Coreea sunt o urmare directă a acestei „educații" a tineretului.

Școlile din Franța răspândesc și ele otrava ideologică care zăpăcește tineretul. In manualul „Istoria Franței pentru copii", revoluția din 1789 este prezentată ca un episod „tragic" întâmplător în istoria țării. Autorii manualului caută să prezinte comuna din Paris, a cărei amintire este sfântă pentru oamenii muncii din întreaga lume, drept o organizație de teroriști oarecare.

Sub aspectul „obiectivității" și al „neutralității" elevilor din școli li se prezintă fapte alese în mod tendențios. Folosind aceste fapte, educatorii reacționari încearcă să convingă tineretul asupra puterii de nezdruncinat a regimului capitalist. Forțele negre ale reacțiunii imperialiste, în frunte cu Wall-Streetul, iau toate măsurile ca să pregătească „din punct de vedere ideologic" tineretul pentru un nou război. Expansiunea ideologică a imperialismului american, linia de dezlănțuire a unui nou război, urmată fățiș de conducătorii Wall-Streetului, provoacă cea mai mare revoltă și cel mai mânios protest al tuturor oamenilor cinstiți, printre care și cadrele didactice progresiste și tineretul progresist din întreaga lume.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Deschiderea cabinetului pedagogic al Capitalei

Secțiunea de învățământ a Capitalei întâmpină ziua de 23 August cu o frumoasă realizare: deschiderea cabinetului pedagogic, care va constitui un nou mijloc de îmbunătățire a muncii școlilor. Cabinetul pedagogic este menit să contribue efectiv la ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice, la studierea organizată a experienței sovietice, la cunoașterea și extinderea experienței cadrelor didactice fruntașe din instituțiile și din școlile elementare și medii ale Capitalei.

Invățătorii și profesorii care au participat la inaugurarea cabinetului au vizitat sălile unde sunt expuse cele mai bune lucrări ale cadrelor didactice: planuri de lecții, referate ținute la cercurile pedagogice, planșe, aparate, material care ilustrează experiența învățătorilor și profesorilor în predarea citit-scrisului, a matematicii, a științelor naturii, etc.

In cadrul cabinetului pedagogic va funcționa și un cabinet de consultații, unde cadrele didactice vor putea primi răspunsuri la diferitele probleme pe care le ridică munca lor instructiv-educativă.

Localul ce a fost pus la dispoziția cabinetului pedagogic, grija cu care a fost aranjată fiecare sală a expoziției, pricepera cu care sunt expuse lucrările, conținutul lor, toate dovedesc importanța ce se acordă astăzi muncii didactice, dovedesc străduința sfatului popular al Capitalei de a sprijini cât mai efectiv pe învățători și profesori în îndeplinirea înaltei misiuni pe care le-a încredințat-o Partidul și Guvernul patriei noastre.

INFORMAȚII

Ministerul Invățământului Public și Comitetul pentru Invățământul Superior comunică:

Cursurile școlilor elementare, de 7 ani, medii și superioare se deschid la 15 Septembrie 1952.

Ministerul Invățământului Public comunică:

Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice vor avea loc în zilele de 10, 11 și 12 Septembrie 1952.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii Com. 3064

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 178 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 30 AUGUST 1952

„Oamenilor muncii, cetățeni ai R. P. R., fără deosebire de naționalitate, rasă și sex le este asigurată deplina egalitate de drepturi în toate domeniile vieții economice, politice și culturale".

(Din art. 81 al proiectului de Constituție a Republicii Populare Române)

Noi pagini glorioase în istoria omenirii

Pentru ziua de 5 Octombrie 1952 a fost convocat cel de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S.

Alături de popoarele Uniunii Sovietice, oamenii muncii din țările de democrație populară din Europa și Asia, clasa muncitoare din țările capitaliste, sutele de milioane de partizani ai păcii de pretutindeni salută acest eveniment de însemnătate mondială, care va adăoga noi pagini glorioase istoriei omenirii.

Dela cel de al XVIII-lea Congres al Partidului lui Lenin și Stalin, în viața statului sovietic și în lumea întreagă s'au produs transformări de o însemnătate deosebită în desvoltarea istoriei. Anii de muncă pașnică desfășurată de oamenii sovietici sub conducerea Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. au adus noi victorii orânduirii socialiste. Au urmat apoi ani de luptă eroică împotriva agresiunii fasciste, împotriva celor mai sângeroși dușmani ai omenirii. Sub conducerea genială a tovarășului Stalin, Uniunea Sovietică a învins, alungând pe cotropitori, eliberând o serie de țări de sub jugul fascismului, salvând civilizația omenirii de monstrul fasciști. In această înverșunată luptă, în care a fost răpusă cea mai puternică mașină militară creată vreodată de burghezie, s'a dovedit încăodată superioritatea orânduirii socialiste față de orânduirea burgheză, superioritatea statului de tip nou, sovietic, față de statul burghez, superioritatea forțelor Armatei Sovietice, tăria de granit a unității moral-politice a societății sovietice, forța măreață a patriotismului socialist.

După înfrângerea fascismului, poporul sovietic, condus de gloriosul său partid, a trecut la lichidarea urmărilor războiului și la desvoltarea economiei țării. Cel de al patrulea plan cincinal a fost realizat în numai 4 ani și 3 luni. Industria, agricultura și cultura sovietică au înregistrat un nou avânt. Opera de zidire a comunismului se desfășoară cu vigoare și într'un ritm nemaiîntâlnit. Se realizează cu succes deplin planul stalinist de transformare a naturii, uriașele construcții ale comunismului.

Toate aceste succese se datoresc genialei politici a partidului lui Lenin și Stalin căruia oamenii sovietici i-au încredințat de bunăvoie soarta lor.

„Astăzi — se arată în proiectul textului Statutului modificat al partidului, publicat de C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. — **principalele sarcini ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice constau în a construi societatea comunistă prin trecerea treptată dela socialism la comunism, în a ridica necontenit nivelul material și cultural al societății, în a educa membrii societății în spiritul internaționalismului și al stabilirii de legături frățești cu oamenii muncii din toate țările, în a întări prin toate mijloacele apărarea activă a Patriei Sovietice împotriva acțiunilor agresive ale dușmanilor ei".**

Odată cu convocarea Congresului a fost publicat deasemeni proiectul de directive al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. pentru cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a Uniunii Sovietice. Proiectul de directive publicat a stârnit un deosebit entuziasm în lumea întreagă. Directivele pentru cel de al cincilea plan cincinal cuprind programul unei nemaiîntâlnite desvoltări a Patriei Socialismului, în toate sectoarele vieții economice, culturale și științifice.

Au trecut mai bine de 20 de ani dela publicarea primului plan cincinal sovietic. Cei ce muncesc în lumea întreagă au privit cu deosebită mândrie spre Patria Socialismului, văzând în cifrele planului realizarea concretă a năzuințelor lor de progres.

Dușmanii Uniunii Sovietice, miliardarii și milionarii din țările capitaliste și scribii lor plătiți au deslănțuit atunci un val de minciuni, de calomnii, cu care căutau să acopere mizeria și foamea care domneau în țările pe care le stăpâneau, cu care căutau să înăbușe uriașul entuziasm stârnit în rândul tuturor oamenilor cinstiți de mărețele realizări pe care le anunța primul plan cincinal.

De atunci, oamenii sovietici au realizat cu succes patru planuri cincinale și au doborît cu faptele lor nemuritoare calomniile exploatatorilor și slugilor lor. Uniunea Sovietică a parcurs o întreagă etapă istorică: primul plan cincinal era menit să pună bazele economice ale orânduirii socialiste; cel de al cincilea plan cincinal desfășoară mai departe opera de construire a fazei superioare a noii orânduiri, comunismul.

Directivele pentru cel de al cincilea plan cincinal subliniază acest fapt prin proporțiile nemaiîntâlnite pe care le prevede pentru desvoltarea tuturor ramurilor economiei socialiste, pentru desvoltarea nivelului material și cultural al oamenilor sovietici.

Cel de al patrulea plan cincinal a fost realizat în patru ani și trei luni și el a dus la dublarea producției industriale a U.R.S.S. față de anul 1940. Aceasta a însemnat o uriașă creștere a producției industriale a Uniunii Sovietice, care a consolidat și desvoltat forța materială a primului stat socialist din lume. Prin prisma realizărilor celui de al patrulea plan cincinal ne putem da seama de caracterul grandios al proporțiilor celui de al cincilea plan cincinal, care prevede o creștere a producției industriale de aproximativ 70 la sută.

Intre anii 1951—1955, producția fontei va crește cu 76 la sută, a oțelului cu 62 la sută, a laminatelor cu 64 la sută, a cărbunelui cu 48 la sută, a petrolului cu 85 la sută. Cifrele acestea vorbesc cu putere despre desvoltarea nemaiîntâlnită pe care o va lua industria Uniunii Sovietice.

In directivele pentru noul plan cincinal un loc de seamă îl ocupă electrificarea Patriei Socialismului. Va crește de două ori capacitatea totală a uzinelor electrice și de trei ori cea a hidrocentralelor. Pe întinsul Uniunii Sovietice, în centrele industriale ca și în așezările colhoznice, va fi mărită capacitatea actualelor centrale electrice și altele noi vor fi construite. Uriașa desvoltare a tehnicii va duce la mecanizarea și automatizarea procesului de producție, la ridicarea neîncetată a productivității muncii.

Grandioase sunt perspectivele care se deschid agriculturii sovietice. Producția globală de cereale va spori cu 40—50 la sută, iar S.M.T.-urile își vor spori parcul de mașini perfecționate cu 50 la sută.

Paralel cu desvoltarea economiei socialiste, va crește neîncetat nivelul de trai și de cultură al oamenilor sovietici. Prevederile celui de al cincilea plan cincinal vorbesc cu putere despre desvoltarea înfloritoare a științei și culturii sovietice. Popoarele sovietice vor cuceri o nouă victorie în cel de al cincilea plan cincinal prin trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general (de 10 ani), în capitalele republicilor, în orașele de subordonare republicană, în centrele regionale, de tinut și în marile centre industriale. Directivele prevăd deasemeni, crearea condițiilor pentru deplina înfăptuire, în decursul cincinalului următor, a învățământului mediu general (de 10 ani) și în celelalte orașe și localități.

Aceste prevederi vor ridica pe o treaptă de cultură nouă și superioară societatea sovietică, în vreme ce în țările capitaliste, ca urmare a pregătirilor de război întreprinse de clicile conducătoare, nivelul cultural al maselor largi scade necontenit. In Statele Unite, numărul analfabeților este în permanentă creștere, iar „cultura" propagată de imperialiștii americani este tot atât de ucigătoare ca și bombele pe care le aruncă cu cinism peste eroicele orașe ale Coreei.

In Statele Unite, zeci și zeci de mii de învățători părăsesc școlile din pricina condițiilor de mizerie în care sunt ținuți, în vreme ce directivele celui de al cincilea plan cincinal prevăd: **„Pentru a se asigura numărul de învățători și profesori necesari rețelii crescânde de școli, să se mărească numărul studenților institutelor pedagogice în anii 1951—1955 cu 45 la sută în comparație cu perioada 1948—1950".**

In vreme ce în Franța, din lipsă de locaturi, școlile sunt nevoite să funcționeze în grajduri pentru vite, în vreme ce în Germania occidentală numeroase școli sunt transformate în cazărmi, în Uniunea Sovietică construcțiile de școli în orașe și sate vor fi mărite cu aproximativ 70 la sută în comparație cu cel de al patrulea plan cincinal.

Pentru ridicarea continuă a însemnătății școlilor teoretice în ceeace privește educația socialistă și pentru a se asigura absolvenților școlilor medii condițiile unei alegeri libere a profesiunii, directivele celui de al cincilea plan cincinal prevăd trecerea la realizarea învățământului politehnic în școala medie, precum și pregătirea condițiilor necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general. Sunt exprimate aici prevederi pentru o ridicare continuă a muncii în școli, pentru îmbunătățirea conținutului muncii în școala sovietică, școala cea mai înaintată din lume.

Față de anul 1950, în anul 1955 numărul de specialiști, absolvenți ai școlilor superioare va crește de două ori.

Înflorește în Uniunea Sovietică o cultură tot mai bogată, a cărei caracteristică principală este faptul că ea aparține milioanelor de oameni sovietici. In această direcție, rolul școlii, al celor ce muncesc pe tărâmul învățământului, este deosebit de important. Învățătorii și profesorii sovietici au crescut și cresc generații de oameni liberi, constructori ai celei mai înaintate societăți, societatea comunistă, apărători înflăcărați ai cauzei păcii și progresului în lumea întreagă.

După exemplul Uniunii Sovietice, învățând din glorioasa experiență a partidului lui Lenin și Stalin, partidul și guvernul nostru acordă o deosebită atenție desvoltării școlii. Învățătorii și profesorii dela noi simt în permanență grija regimului de democrație populară pentru viața și munca lor. Cu fiecare an ce trece pe drumul construirii socialismului, se înalță noi școli, se îmbunătățește nivelul de viață al cadrelor didactice, se îmbunătățește procesul de învățământ în școlile de toate gradele, care slujesc interesele oamenilor muncii dela orașe și sate, care pregătesc cadrele de specialiști pentru toate domeniile construcției socialismului.

Proiectul de directive ale C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. pentru cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S., proiectul unei grandioase construcții comuniste, care este închinată consolidării păcii în lume, vorbește cu putere despre legea de desvoltare a orânduirii socialiste — asigurarea unui nivel de viață tot mai ridicat cetățenilor Patriei Socialismului.

Cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. va înscrie o nouă și puternică contribuție adusă creșterii forței materiale a lagărului păcii și al socialismului, o nouă și puternică contribuție adusă cauzei păcii, democrației și socialismului.

Măreața sărbătoare a eliberării Patriei noastre

Tovarășului

Gh. Gheorghiu-Dej

Președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române

BUCUREȘTI

In ziua sărbătorii naționale — ziua eliberării — vă rog, tovarășe președinte, pe Dv. și guvernul Republicii Populare Române, să primiți felicitările mele cordiale și urări prietenești de noi succese poporului român în construirea României popular-democrate.

I. STALIN

Tovarășului Iosif Vissarionovici Stalin

Președintele Consiliului de Miniștri al Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice

MOSCOVA-CREMLIN

Scumpe tovarășe Stalin,

In ziua celei de a 8-a aniversări a eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, poporul Republicii Populare Române își îndreaptă gândurile înspre Dvs., marele organizator al victoriei asupra fascismului, stegar al luptei popoarelor pentru pace, genialul învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă și vă trimite un înflăcărat salut de recunoștință, dragoste și devotament.

Poporul nostru își datorează libertatea Forțelor Armate ale Uniunii Sovietice, ostașilor și ofițerilor sovietici, care și-au vărsat sângele pentru a sfărâma jugul hitlerist pe care-l purta patria noastră. Poporul nostru cinstește cu veneratie memoria eroicilor ostași ai Armatei Sovietice, eliberatorii patriei noastre.

Indeplinindu-și nobila ei misiune eliberatoare, Armata Sovietică a creat prin victoriile ei putinta pentru poporul nostru de a-și lua soarta în propriile sale mâini, de a răsturna dictatura fascistă, de a făuri puterea populară și de a păși la construirea socialismului.

Poporul român poartă o fierbinte recunoștință marelui popor sovietic, guvernului sovietic, Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Dvs. personal, iubite Iosif Vissarionovici, pentru neîncetatul și multilateralul ajutor ce ne este acordat în toate sectoarele construcției socialiste. Acest ajutor este o strălucită pildă a ideologiei internationalismului proletar și a politicii frăției și colaborării între popoare pe care se bazează relațiile între țările lagărului socialismului și al păcii, având în frunte Uniunea Sovietică.

Noi suntem bucuroși de a vă putea împărtăși că cea de a 8-a aniversare a eliberării patriei noastre, oamenii muncii din Republica Populară Română o întâmpină cu noi realizări pe tărâmul industrializării socialiste, al electrificării țării, al mecanizării agriculturii, al creșterii nivelului de trai al celor ce muncesc, al întăririi puterii populare.

Desbaterea publică a proiectului noii Constituții a R.P.R. s'a transformat într'o demonstrație viguroasă a voinței poporului român de a apăra pacea, libertatea sa, roadele muncii și ale luptei sale pentru o viață fericită.

Dornic de a putea continua munca sa pașnică creatoare, poporul nostru prețuește pacea și este pătruns de hotărîrea de a o apăra. El vede în prietenia și alianța cu marea Uniune Sovietică chezășia păcii, independenței și suveranității sale naționale. Grandioasele succese repurtate de poporul sovietic — constructor al comunismului, sub geniala Dvs. conducere, luminoasele perspective pe care le deschide Uniunii Sovietice cel de al cincilea plan cincinal, întăresc convingerea milioanelor de oameni ai muncii din țara noastră că dreapta cauză a păcii, democrației și libertății popoarelor va triumfa asupra planurilor criminale ale imperialiștilor americano-englezi de atâtare la un nou război și de subjugare a popoarelor.

Să trăiască marele popor sovietic! Să trăiască și să se întărească mereu măreața Uniune Sovietică, reazimul păcii, libertății și prieteniei popoarelor!

Să trăiască glorioasele Forțe Armate ale Uniunii Republicilor Socialiste Sovietice!

Să trăiască în veci prietenia româno-sovietică!

Slavă marelui geniu al omenirii muncitoare, părintele și cel mai bun prieten al poporului român, învățătorul tuturor celor ce muncesc — marele Stalin!

Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Române
GH. GHEORGHIU-DEJ

Cuvântarea tovarășului general de armată Emil Bodnăraș

Tovarăși soldați, matrozi, sergenți și cartnici!

Tovarăși ofițeri și generali!

Oameni ai muncii din Republica Populară Română!

Scumpi prieteni sosiți la marea noastră sărbătoare națională!

In numele și din însărcinarea Guvernului Republicii Populare Române și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, vă adresez un călduros salut cu ocazia celei de a 8-a aniversări a eliberării patriei noastre de sub jugul robiei fasciste, de către invincibila Armată Sovietică.

Ca urmare a victoriilor istorice ale Armatei Sovietice asupra hoardelor hitleriste, poporul român, având în frunte forțele patriotice conduse de Partidul Comunist, a reușit, la 23 August 1944, să răstoarne dictatura fascistă, să se elibereze pentru totdeauna de sub jugul imperialismului, luându-și soarta în propriile sale mâini.

Infăptuirea acestui act istoric a creat condițiunile necesare ca, sub conducerea Partidului Comunist Român, clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare să poată răsturna dela putere clasele exploatatoare, să ia puterea în propriile mâini, să înfăptuiască uriașe transformări revoluționare social-economice, să creeze statul democrat popular și să pășească la construirea cu succes a socialismului.

Având ajutorul permanent și frătesc al Uniunii Sovietice, țara noastră a realizat mari succese în toate domeniile. In numai 4 ani, industria noastră socialistă și-a triplat aproape producția. O puternică desvoltare a luat industria grea; au luat ființă noi ramuri industriale. Cu pași repezi înaintează marile construcții ale păcii și socialismului, Canalul Dunăre-Marea Neagră și hidrocentrala „V. I. Lenin" dela Bicaz. Au intrat în funcțiune termocentrala „Gheorghe Gheorghiu-Dej" dela Doicești și termocentrala Ovidiu II. Succese însemnate s'au obținut în transformarea socialistă a agriculturii noastre. Republica Populară Română se transformă într'o țară industrială înaintată, cu o agricultură mecanizată.

In pas cu progresul continuu al întregii economii naționale crește și se îmbunătățește neîncetat situația materială a oamenilor muncii, se desvoltă o cultură nouă, socialistă.

Astăzi, la cea de a 8-a aniversare a eliberării patriei noastre, oamenii muncii din Republica Populară Română privesc cu îndreptățită mândrie la victoriile mărețe obținute sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, victorii oglindite în proiectul noii Constituții, Constituția construirii socialismului în patria noastră. Ei privesc cu dragoste și încredere spre Guvernul Republicii Populare Române, spre Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și spre conducătorul încercat al poporului nostru, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Insuflețirea cu care oamenii muncii participă la desbaterea publică a proiectului de Constituție și numeroasele realizări obținute cu acest prilej dovedesc această dragoste și încredere cât și hotărîrea nestrămutată a poporului român de a păzi, desvolta și întări mărețele lui cuceriri revoluționare.

Demascarea și zdrobirea de către partidul nostru a devierii de dreapta au consolidat alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — baza puterii noastre populare — au creat condițiuni pentru un avânt tot mai mare al industrializării socialiste și al transformării socialiste a agriculturii.

Sărbătorind succesele și victoriile obținute, poporul nostru își manifestă nemărginita sa dragoste și recunoștință față de marea Uniune Sovietică și invincibila sa armată, față de genialul învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă, tovarășul Stalin.

Imperialiștii americani și englezi și slugile lor josnice poartă de mai bine de doi ani un război criminal împotriva eroicului popor coreean, căutând să extindă pârjolul și monstruozitățile săvârșite de ei în Coreea asupra întregii omeniri. Ei pregătesc febril un al treilea război mondial, îndreptat împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Impotriva planurilor monstruoase ale imperialiștilor și ale slugilor lor ticăloase de teapa bandei tito-fasciste se ridică uriașul front al păcii, democrației și socialismului, în frunte cu marea Țară a Socialismului triumfător, Uniunea Sovietică.

Mărețele victorii ale poporului sovietic în construirea comunismului, succesele popoarelor frățești din țările de democrație populară pe drumul construirii socialismului, lupta clasei muncitoare, a oamenilor patrioți și progresiști din toată lumea împotriva asupririi imperialiste și a războiului, întăresc lagărul păcii și dau un avânt deosebit luptei popoarelor pentru zădărnicirea planurilor criminale ale imperialismului american și englez.

Urînd de moarte pe uneltitorii la un nou război, poporul nostru muncitor își întărește lupta în cadrul marelui front al partizanilor păcii, își sporește vigilența pentru a demasca și zădărnici planurile agresive ale dușmanului. Poporul nostru muncitor, ducând o politică de nezdruncinată prietenie și alianță cu marea Uniune Sovietică și țările de democrație populară și de prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace, este hotărît să-și apere cu fermitate libertatea și independența, să lovească necruțător în dușmanii care ar încerca să oprească sau să împiedice munca noastră pașnică de construire a socialismului.

Devotați patriei, poporului muncitor și Guvernului Republicii Populare Române și urmând neșovăitor calea arătată de partid, militarii Forțelor noastre Armate își ridică neîncetat nivelul pregătirii de luptă și politice, întăresc disciplina, ordinea militară și vigilența revoluționară pentru a îndeplini cu cinste oricând înalta misiune înscrisă în proiectul noii noastre Constituții, care arată: **„Forțele Armate ale Republicii Populare Române stau de strajă suveranității și independenței poporului român, securității sale și păcii".**

Trăiască 23 August, măreața sărbătoare a eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică!

Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Română!

Trăiască poporul român, stăpân pe soarta sa! Trăiască Forțele Armate ale Republicii Populare Române!

Trăiască Guvernul Republicii Populare Române!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej!

Trăiască marea și invincibila Uniune Sovietică, eliberatoarea țării noastre, bastionul păcii, democrației și socialismului!

Trăiască în veci prietenia dintre poporul român și marele popor sovietic!

Slavă celui mai bun prieten al poporului nostru, genialul învățător al oamenilor muncii din lumea întreagă, marele stegar al luptei pentru pace și socialism —tovarășul Stalin!

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală

Aniversarea eliberării patriei noastre de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică și a răsturnării dictaturii fasciste de către forțele patriotice populare, conduse de Partidul Comunist — ziua celei mai mari sărbători naționale a poporului nostru — a prilejuit și în acest an uriașe și entuziaste demonstrații ale oamenilor muncii din țara noastră. Ele au arătat bucuria nestăvilită a poporului nostru care, după veacuri de beznă și robie a văzut deschizându-se în fața sa zorii unei vieți noi, libere și bogate, care vede zi de zi desvoltându-se rodul eforturilor sale constructive, miile și miile de victorii cucerite în producție, în cultură, în ridicarea nivelului său de trai, victorii care-i arată tot mai clar că merge pe calea justă pe care-l conduce partidul, calea luminată de mărețul exemplu al popoarelor sovietice, calea arătată de genialele, atotbiruitoarele idei ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin.

Ziua de 23 August a fost sărbătorită sub semnul dragostei și recunoștinței adânci a poporului nostru față de marea Uniune Sovietică, eliberatoarea sa, al cărei sprijin și ajutor dezinteresat, permanent, constitue chezășia independenței și suveranității noastre de stat, a desvoltării și întăririi patriei noastre.

Sutele de mii de oameni ai muncii au ovationat cu înflăcărare pentru acela pe care poporul nostru îl numește părintele și cel mai scump prieten al său, genialul învățător al tuturor popoarelor, stegarul luptei pentru pace în întreaga lume, Iosif Vissarionovici Stalin. Mii și mii de portrete și pancarte, lozinci scandate cu entuziasm de muncitori, țărani, intelectuali, ostași, școlari, cântece de slavă ale căror acorduri învăluiau străzile — toate aceste calde manifestații vorbeau despre dragostea nemărginită a poporului nostru față de marele Stalin.

Ovații prelungite se ridicau pentru inițiatorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului nostru muncitor în lupta pentru socialism și pace, Partidul Muncitoresc Român. Oamenii muncii și-au demonstrat atașamentul de nezdruncinat față de partid, față de Comitetul său Central în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, și hotărîrea de a îndeplini cu cinste sarcinile puse în fața lor de partid de a înscrie noi succese în lupta pentru îndeplinirea și depășirea planului de stat.

Demonstrația a avut loc în Piața Generalissimul I. V. Stalin. Pe una din laturile pieței, în fața măreței statui a tovarășului Stalin, erau ridicate tribuna centrală și tribunele pentru invitați. Un mare portret în culori al tovarășului Stalin domina tribuna centrală, încadrat de portretele tovarășilor Gh. Gheorghiu-Dej și dr. Petru Groza. De cealaltă parte a pieței erau mari panouri cu portretele membrilor Biroului Politic al C.C. al P.M.R.

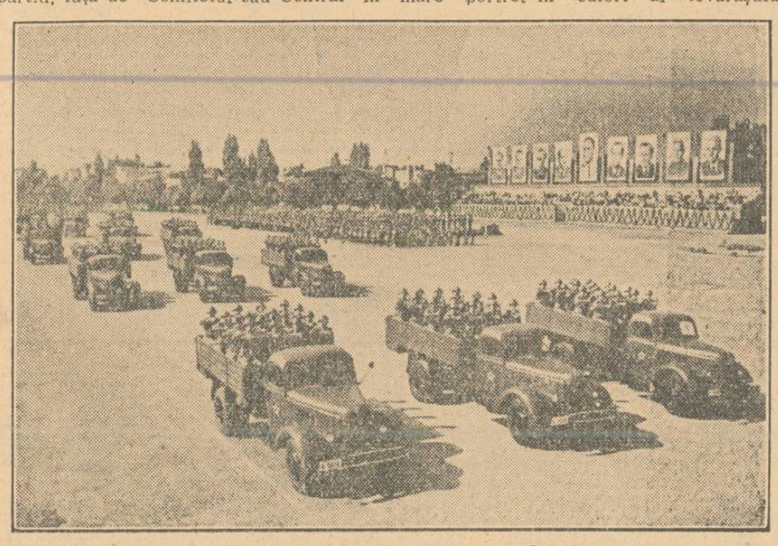

Defilează unități ale Armatei noastre Populare.

La marea sărbătoare a poporului nostru au luat parte delegațiile guvernamentale din țările prietene: delegația Uniunii Sovietice, formată din V. V. Kuznețov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem, președintele Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice, general colonel F. I. Golikov și A. I. Lavrentiev, ambasadorul Uniunii Sovietice în R.P.R., delegatul guvernamental al R. P. Chineze Van Iu-pin, ambasadorul R. P. Chineze la București, delegația R. P. Polone, alcătuită din Witold Jarosinski, ministrul Invățământului, general de brigadă Steca Ostap și Korbel Franciszek, miner, delegația R. Cehoslovace, formată din Vaclav Kopecky, membru al Secretariatului Politic al C.C. al Partidului Comunist Cehoslovac, ministrul Informațiilor și Educației Populare, dr. Emanuel Slehta, ministrul Industriei Materialelor de Construcție, general de divizie Cenek Hruska, ministru adjunct al Apărării Naționale, Robert Schmelz, ambasadorul R. Cehoslovace în R.P.R., Dvorak Dalibor, Jiri Beranovsky, stahanovist și Vlastimil Kalivoda, delegația R. P. Ungare, alcătuită din Nagy Imre, ministrul Colectărilor, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, general locotenent Szalvay Mihaly și Schurecz Jozsef, responsabilul secției organizatorice a organizației Capitalei a Partidului celor ce muncesc

(Continuare în pag. 4-a)

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Consfătuirile raionale ale învățătorilor sovietici

La 1 Septembrie vor începe cursurile în toate școlile sovietice. Peste 38 milioane de elevi se vor așeza în bănci, dornici de a-și însuși cunoștințe noi. Armata pedagogilor sovietici s'a completat cu un puternic detașament de cadre didactice tinere. In acest an, instituțiile de învățământ pedagogic și universitățile de stat au dat peste o sută de mii de pedagogi. Copiii sovietici vor fi educați și instruiți de 1.600.000 pedagogi. Toate școlile au terminat pregătirile pentru deschiderea cursurilor. Ele sunt gata să-și primească elevii la 1 Septembrie.

Școala sovietică își perfecționează dela un an la altul metodele de instruire și educare. Datorită acestui fapt cresc fără întrerupere și cerințele față de pedagogi. Ori care ar fi pregătirea cadrelor didactice, ele sunt obligate să-și completeze necontenit cunoștințele, să-și perfecționeze metodele de predare. In Uniunea Sovietică se aplică un întreg sistem de măsuri care îi ajută pe pedagogi să-și ridice calificarea.

Una din formele de ridicare a metodicii predării în școli și a schimbului larg de experiență pedagogică înaintată sunt consfătuirile tradiționale din August ale cadrelor pedagogice sovietice.

In acest an, la plenarele consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice se discută măsurile privitoare la ridicarea nivelului predării și a nivelului cunoștințelor elevilor în anul școlar 1952—53. Cadrele didactice analizează din toate punctele de vedere practica pedagogică a anilor trecuți și fac propuneri pentru îmbunătățirea calității instruirii și a educării elevilor. Celelalte probleme recomandate de Ministerul Învățământului al R.S.F.S.R. pentru a fi desbătute la consfătuirile plenare sunt următoarele: realizarea de către școli și organele învățământului public a Hotărîrilor Congresului al XI-lea al U.T.C.L. și Plenarei a VII-a a Comitetului Central al U.T.C.L.; experiența activității școlilor cu privire la educarea disciplinei conștiente a elevilor; experiența organizării activității extrașcolare; experiența pregătirii elevilor pentru activitatea practică în procesul de învățământ; experiența activității celor mai buni diriginți. Secțiile de învățământ pun în desbaterea consfătuirilor cadrelor didactice câte una din aceste probleme, în conformitate cu importanța ei pentru școlile din raionul respectiv. Ele pot desbate și alte probleme.

La consfătuirile pe secții, cadrele didactice ascultă și discută referatul „Căile de ridicare a calității predării și a nivelului cunoștințelor elevilor din fiecare clasă pe obiecte".

După ce se încheie activitatea în secții, se organizează consfătuirile cu directorii de școli și directorii de studii dela școlile elementare, școlile de 7 ani și școlile medii. Aici se discută problemele conducerii și administrării școlilor în primul semestru.

La Consfătuirile din August cadrele didactice analizează nu numai experiența pedagogilor din raionul lor, dar fac cunoștință și cu experiența celor mai buni pedagogi din țară.

De curând la Moscova a avut loc consfătuirea miniștrilor învățământului din Republicile Autonome, a șefilor secțiilor de învățământ regionale, ținutale și orășenești din Federația Rusă, cu participarea directorilor de școli și a cadrelor didactice. La consfătuire, ministrul Învățământului, I.A. Cairov, a citit referatul „Despre căile de ridicare a calității muncii instructiv-educative în școlile sovietice în anul școlar 1952—53. La consfătuire au fost arătate succesele în desvoltarea învățământului public, obținute datorită grijii neobosite a Partidului Comunist și a Guvernului Sovietic, precum și creșterea numărului cadrelor didactice care au dat elevilor lor cunoștințe adânci și temeinice și care nu au repetenți. In școlile sovietice s'a mărit numărul pedagogilor care stăpânesc bine și perfecționează în mod creator metodele de instruire și educare a copiilor, fapt despre care vorbește, de pildă, participarea activă a multor cadre didactice la „lecturile pedagogice" organizate pe republici, regiuni și raioane.

Secțiile de învățământ raionale au desfășurat o intensă muncă pentru pregătirea consfătuirilor cadrelor didactice. Tovarășa Cozlova, șefa secției de învățământ din Mătisinsk, regiunea Moscova, vorbește la consfătuirile din August despre experiența celor mai buni pedagogi, dela care se pot învăța multe cu privire la educația comunistă a copiilor.

Arătând practica școlii de 7 ani din Babuskino, cea mai bună din raion, tovarășa Cozlova descrie amănunțit organizarea activității instructiv-educative din această școală. Școala are 23 de pedagogi, din care în anul trecut 15 n'au avut nici un repetent sau corigent. Majoritatea elevilor au terminat anul școlar cu notele bine și excepțional. Fiecare lecție ținută la școală a fost o lecție model și a dat elevilor cunoștințe adânci și temeinice. In această școală și munca metodologică este organizată în mod exemplar. La conferințele cercurilor pedagogice de limbă rusă, biologie și chimie s'au rezolvat multe probleme, ceeace a dus la îmbunătățirea predării acestor discipline. In școală activează în mod exemplar organizația de pionieri și cea de comsomol. Copiii se ajută unul pe altul la învățătură. Intre pionieri și comsomoliști nu există nici unul care să rămână în urmă. Activează foarte bine și comitetul de părinți.

La consfătuirile pe secții, cele mai bune cadre didactice au citit referate despre experiența predării diferitelor obiecte de învățământ și despre munca educativă cu copiii. In referate s'a acordat o atenție deosebită reorganizării predării limbii materne în școală pe baza operelor lui I.V.Stalin cu privire la lingvistică. Se discută deasemeni și problemele reorganizării predării disciplinelor biologice în spiritul învățăturii lui Miciurin și Pavlov. La consfătuirea cadrelor didactice din raionul Pușkin, regiunea Moscova, referatul despre experiența predării limbii materne la școala de 7 ani din Cleazmin a fost citit de către Maria Ostalzeva, învățătoare emerită a R.S.F.S.R.

Maria Ostalzeva este un adevărat maestru pedagog. Ea nu are nici un elev repetent. Ea explică succesele sale prin munca perseverentă de ridicare a calității lecției. Tovarășa Ostalzeva predă în mod interesant, atractiv. Elevii o ascultă cu interes și plăcere și sunt activi la lecție. Disciplina elevilor ei este exemplară. Toate acestea dau rezultate foarte bune în muncă.

La Consfătuirile din August ale cadrelor didactice din raionul Istrinsk își împărtășește experiența muncii sale rodnice eminenta învățătoare Elisabeta Banicova, dela școala elementară din Lucinsk. Ea lucrează pe tărâmul pedagogic de peste 50 de ani. Vizitatorul școlii din Lucinsk este uimit de curățenia tuturor încăperilor, de frumoasa ținută a tuturor copiilor. Nici unul din copii nu este codaș la învățătură. Tovarășa Banicova obține asemenea rezultate prin perfecționarea necontenită a calificării sale, prin munca creatoare pe care o depune. Ea se bucură de stima profundă a consătenilor săi, ține lecții și referate, este deputat în Sovietul sătesc.

Consfătuirile din August constitue o școală practică de studiere, sintetizare și introducere a experienței înaintate în activitatea pedagogică.

ALEXANDR SOLOVIOV

Colaborare între familie și școală

Colaborarea dintre familie și școală este o condiție indispensabilă a succesului educației și instrucției copiilor. Numai eforturile comune ale învățătorilor și părinților vor permite să se îmbunătățească atât activitatea instructiv-educativă a școlii, cât și educația copiilor în familie.

Pornind dela această teză pedagogică fundamentală, colectivul pedagogic al școlii noastre consideră drept datoria sa principală de a desfășura o muncă planificată cu familiile copiilor. Această muncă este absolut obligatorie pentru toți învățătorii și se desfășoară după un sistem determinat.

In toamna fiecărui an la noi vin mulți elevi noi. Aceștia sunt elevi de clasa întâia, care pășesc pentru prima oară pragul școlii, elevi de clasa a cincea, absolvenți ai școlilor elementare din vecinătate și elevi de clasa opta, absolvenți ai școlilor de 7 ani.

Pregătindu-ne pentru noul an școlar, noi chibzuim bine întâmpinarea noilor elevi. Aceasta începe cu stabilirea unui contact strâns cu părinții. Învățătorii care vor avea clasele I, în timpul verii vizitează familiile viitorilor lor elevi, discută cu părinții și copiii înșiși, căutând să afle interesele fiecărui copil, desvoltarea lui generală, înclinările lui. Aceste prime discuții apropie pe părinți de învățători, aduc căldură în relațiile dintre școală și familie.

Când se apropie începerea cursurilor învățătorii convoacă ședințe cu părinții, discutând cum trebue pregătit elevul pentru școală. Aici, în fața părinților se pun sarcini precise și ferme: care trebue să fie regimul zilei elevului de clasa întâia, ce trebue să se găsească în ghiozdanul lui, cum trebue ajutat elevul să-și execute temele, cum trebue îmbrăcat pentru școală etc.

Datorită acestei munci preliminare cu părinții, copiii de șapte ani vin la 1 Septembrie la școală fără nicio frică, complect pregătiți pentru începerea cursurilor, iar între părinți și învățători se stabilesc legături strânse și o înțelegere reciprocă.

Noi ne-am convins în practică că o asemenea muncă preliminară trebue dusă și cu familiile elevilor care vin în clasele V-a și a VIII-a.

După cum se întâmplă adeseori, în clasele a V-a la noi vin elevi din diferite școli, unde cerințele față de ei au fost diferite. Diriginții de clasă trebue neapărat, până la începerea cursurilor, să facă cunoștință cu viitorii lor elevi și părinții acestora, să le arate rânduiala, regulile și cerințele ce le vor întâlni în noua școală. La fel ca și învățătorii claselor I, ei vizitează pe elevi acasă, discută cu părinții și elevii, află interesele, pregătirea și înclinările copiilor. Înainte de începerea cursurilor ei strâng pe părinții elevilor și le aduc la cunoștință cerințele ce vor fi puse în fața copiilor în școala medie, vorbesc de sarcinile părinților care decurg din acestea: necesitatea de a controla în mod sistematic cum își îndeplinesc elevii temele acasă, de a urmări și supraveghia regimul zilei elevilor.

In clasele a VIII-a vin deasemeni elevi din 3—4 școli de 7 ani, cu diferențe în ceeace privește caracterul, pregătirea, deprinderile. Deoarece învățământul în clasa a VIII-a nu este obligatoriu, este necesar să se desvolte la elevi o atitudine conștientă față de continuarea studiilor, să se pună în fața lor sarcina ca fiecare elev înscris în clasa a VIII-a nu numai să termine școala medie, dar să intre pe urmă într'o școală superioară. Trebue ca atât în școală cât și în familie elevii de clasa a VIII-a să fie educați în spiritul muncii independente, altfel ei nu vor putea face față cu succes cerințelor școli superioare. Tocmai acesta și este obiectul discuțiilor profesorilor noștri cu părinții elevilor de clasa a VIII-a, înainte de începerea anului școlar.

Adeseori părinții au o mare dorință de a ajuta școala, dar nu se orientează în problemele complexe ale educației copiilor. Pentru ca ajutorul ce-l dă familia școlii să fie eficace, părinții înșiși trebue să mai învețe multe. La fiecare ședință cu părinții, ei trebue să primească răspunsuri precise la problemele de bază ale educației în familie. Ținând seamă de aceasta, noi organizăm pentru părinți lecții în care se tratează probleme de educație. Tema fiecărei lecții este determinată de sarcinile curente ale școlii. Pentru ca părinții să înțeleagă importanța și rolul educației copiilor, noi, la începutul anului, am organizat o lecție cu tema „Sarcinile educației comuniste a tinerei generații". Ținând seamă de faptul că sunt mulți elevi al căror tată a căzut în Marele Război pentru Apărarea Patriei și problema educației lor a rămas în întregime pe seama mamelor, la una din ședințele cu părinții am organizat o conferință despre rolul mamei în desvoltarea copiilor. Educația conduitei, ca o calitate indispensabilă a elevului, nu privește numai școala. Lecția cu tema „Educația deprinderilor de bună purtare la elevi în familie", i-a ajutat pe părinți să se antreneze în această operă. De mare folos pentru părinți au fost lecțiile „Chipul moral al tânărului sovietic" și „Educația disciplinei copiilor în familie".

Propaganda pedagogică just îndrumată, pornind dela sarcinile generale ale educației comuniste, legată de viața școlii, sporește activitatea și interesul părinților.

Temele ședințelor generale cu părinții sunt chibzuite și stabilite din timp. Cu citirea lecțiilor se însărcinează cei mai buni învățători din grupa de lectori, care funcționează la școala noastră de patru ani.

Învățătorul, pregătindu-și lecția, culege materialul necesar nu numai din pedagogie și literatură, ci și din viața școlii. In prealabil lecția se discută în cadrul ședinței grupei de lectori, iar câteodată la ședința comitetului de părinți sau a consiliului pedagogic.

Aproape pentru toate ședințele cu părinții noi pregătim expoziții care oglindesc rezultatele activității școlii și ale creației copiilor. Aici, de obiceiu, sunt expuse cele mai bune caete ale elevilor, compuneri și referate, albume, gazete de perete, desene, fotografii care vorbesc despre excursii, întreceri sportive, despre munca școlarilor, materialul didactic confecționat de ei, ierbare, etc.

In chestiunea întăririi legăturilor dintre familie și școală, a ridicării instrucției și educației copiilor sunt de mare folos ședințele regulate cu părinții pe clase. La aceste ședințe se dicută nu numai comunicările diriginților de clasă cu privire la învățătura și purtarea elevilor, dar au loc și discuții pedagogice privind problemele educației copiilor în familie.

De regulă, la ședințe părinții discută aprins lecțiile ascultate, participă activ la desbateri, dau diferite exemple din practica lor educativă. Părinții celor mai buni elevi vorbesc despre experiența lor în ceiace privește educația. Iau cuvântul membrii activului de părinți care, pregătindu-se pentru ședință, după însărcinarea primită dela învățători, cercetează pe teren anumite familii.

Aceste ședințe asigură unitatea acțiunii educative a școlii și familiei asupra elevilor. Ele constitue un important mijloc de propagandă în sânul populației și o formă eficace de prevenire a insucceselor la învățătură ale elevilor.

Influența pozitivă a ședințelor cu părinții pe clase este dovedită de practica multora dintre diriginții noștri de clasă ca: tov. E. N. Neciaeva, E. S. Emelianova, A. M. Guscina, S. V Satova, G. S. Zolon, A. I. Polozova, C. A. Râmșo. Cu concursul părinților, în clasele acestor diriginți a fost atins un nivel ridicat al cunoștințelor elevilor.

Pe lângă discuțiile dela ședințe, diriginții de clasă mai folosesc și discuțiile individuale în timpul vizitelor la părinți sau, în cazuri mai rare, chemând pe părinți la școală.

Vizitând familiile elevilor, pedagogii studiază condițiunile de viață ale familiei, raporturile dintre părinți și copii, verifică cum învață și se poartă elevul acasă.

Toate aceste date permit învățătorului să dea părinților un sfat practic și concret.

Această formă de muncă cere dela diriginte de clasă tact, pricepere de a se orienta în problemele complicate care pun în încurcătură pe părinți și abilitate de a găsi o soluționare rapidă și practică. Aceasta este deosebit de important când e vorba despre purtarea rea a copiilor, despre insuccese la învățătură sau despre lipsurile în educația din familie.

In chestiunea întăririi legăturii dintre familie și școală, un mare rol îl joacă comitetul de părinți. Membrii comitetului cercetează periodic familiile elevilor slabi la învățătură. Rezultatele acestor cercetări sunt comunicate diriginților de clasă și puse în discuție la ședința următoare a comitetului de părinți.

Pentru ca munca comitetului să fie eficientă, noi am organizat propaganda pedagogică și pentru activul lui. La ședințele comitetului de părinți se citesc în mod sistematic articole din domeniul pedagogiei. In ultimul an au fost citite și discutate articolele din revista „Semia i școla": „Drepturile și obligațiile părinților", „Despre pedepse și recompense", „Despre educația unei atitudini pozitive față de învățătură", „Cum să pregătim copilul pentru școală", „Cum să-i ajutăm pe copii să-și pregătească temele acasă" etc.

Cetirea acestor articole îi înarmează pe membrii comitetului cu oarecari cunoștințe pedagogice, necesare pentru discuții cu familiile pe care le cercetează.

Munca colectivului pedagogic cu familia trebue controlată în mod sistematic. La școala noastră acestui lucru i se acordă o mare atenție. Diriginții de clase, de obiceiu, prezintă rapoarte de activitate la sfârșitul fiecărui pătrar. Dar rapoartele arată numai ceiace s'a făcut, când lipsurile nu mai pot fi îndreptate. Noi însă trebue să reacționăm la timp la orice greșală. De aceea, convocăm în mod periodic consfătuiri operative cu diriginții de clasă, controlăm jurnalele lor.

Acest sistem de activitate a colectivului pedagogic ajută școlii să obțină succese mereu noi în instrucția și educația copiilor.

D. PEVTOV
directorul școlii medii nr. 25 din stația Ribîns, Calea ferată Iaroslavl

Grădinițele de copii din colhozuri

Organele de conducere ale colhozurilor din regiunea Odessa manifestă o mare grijă pentru copii, organizând grădinițe și creșe de copii.

Au fost create creșe model în ambele brigăzi de câmp ale artelului agricol „Hrușciov" din raionul Odessa. Colhozul a alocat șase mii de ruble pentru achiziționarea de pătuțuri, mese, lingerie, jucării. Copiii mănâncă de patru ori pe zi. Pentru aceasta, colhozul dă alimente proaspete ca unt, smântână, brânză de vacă, ouă, legume, carne. Menu-ul se alcătuește cu participarea medicului. Pentru perioada strângerii recoltei în colhozurile din regiune au fost create două mii de creșe sezoniere, cuprinzând 40.000 de copii.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Noile școli ale unui raion

In colhozul „Drumul lui Lenin" din regiunea Djambul, a fost terminată construcția unei noi clădiri din cărămidă pentru școala medie. Toamna aici se vor așeza în bănci 500 de copii ai colhoznicilor. Noul local de școală are clase spațioase și pline de lumină, un laborator de fizică, unul de biologie, o sală de sport, bibliotecă, încăperi pentru cercurile școlare. Tinerii mici-uriniști au la dispoziție un lot experimental.

Copiii din colhozurile „Stalin" și „Talapti" au căpătat noi școli de 7 ani.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

O puternică manifestare a voinței de pace a studențimii din întreaga lume

Intre 5 și 11 Septembrie, la București va avea loc un eveniment de seamă în viața mișcării mondiale studențești: se vor desfășura lucrările sesiunii anuale a Consiliului Uniunii Internaționale a Studenților, forul conducător al U.I.S.

Sesiunea Consiliului U.I.S., precum și ședința reprezentanților organizațiilor afiliate și neafiliate la U.I.S. care se va ține tot la București între 1 și 2 Septembrie, vor constitui un prilej deosebit de însemnat de întărire a unității internaționale a studențimii progresiste din întreaga lume, o nouă și puternică manifestare a voinței lor comune de a lupta fără răgaz pentru pace și un viitor mai bun al tinerei generații.

Pentru tineretul nostru muncitor și studios, sesiunea Consiliului U.I.S. constitue un prilej de consolidare și lărgire a relațiilor sale de prietenie cu studențimea luptătoare pentru pace din toate țările, un prilej de puternică manifestare a solidarității sale internaționale cu tinerii luptători pentru pace, democrație și socialism de pretutindeni.

★

„Credincioși față de exemplul celor mai buni dintre membrii noștri, care au căzut în lupta pentru libertate a popoarelor, afirmăm voința noastră de a clădi o lume mai bună, dornică de libertate și progres". Aceste cuvinte ale preambulului la Statutul U.I.S., adoptat de primul Congres Mondial Studențesc dela Praga (August 1946), când a luat ființă U.I.S., sunt vii în inimile studențimii luptătoare pentru pace. O dovadă grăitoare a acestui lucru e faptul că întotdeauna tineretul studios din întreaga lume răspunde cu însufletire acțiunilor și chemărilor organizației U.I.S., al cărei țel este lupta pentru pace, independență națională și un învățământ democratic.

An de an, U.I.S. mobilizează pe studenți la manifestări de solidaritate internațională care au devenit tradiții prețuite și respectate de oamenii muncii de pretutindeni. Astfel de manifestări au loc cu prilejul zilei de 17 Noembrie — Ziua internațională a studenților, cu prilejul Săptămânii internaționale a studenților (10—17 Noembrie), al Zilei internaționale a solidarității cu tineretul luptător din colonii (21 Febuarie), al Zilei internaționale a solidarității cu lupta tineretului antifranchist spaniol (14 Aprilie), etc.

Impletindu-și activitatea sa cu lupta și activitatea Federației Mondiale a Tineretului Democrat, U.I.S., care este un membru asociat autonom al F.M.T.D., a luat parte la organizarea Festivalurilor Mondiale dela Praga, Budapesta și Berlin, la organizarea Conferinței tineretului și studenților din Asia de Sud-Est și din America Latină, etc.

U.I.S. desfășoară o bogată activitate în scopul întăririi legăturilor frățești între studenții lumii, organizând competiții sportive, tabere internaționale, vizite, excursii. In acest sens au fost organizate Jocurile Mondiale Universitare de Iarnă dela Poiana Stalin și Jocurile Mondiale Universitare de Vară dela Berlin, taberele internaționale studențești dela Zakopane (R. P. Polonă) și Spindleruv Mlyn (R. Cehoslovacă).

Tabăra internațională studențească a U.I.S. care se desfășoară între 27 August și 13 Septembrie în patria noastră, la Sinaia, va reuni timp de două săptămâni studenți din multe părți ale lumii.

Alături de celelalte organizații internaționale, U.I.S. a sprijinit și sprijină neobosit mișcarea mondială a partizanilor păcii. U.I.S. a mobilizat cu succes studenții lumii la campania de strângere a semnăturilor pe Apelul pentru un Pact al Păcii. Printr'o rezoluție specială, Comitetul Executiv al U.I.S. a înfierat folosirea armei bacteriologice de către agresorii americani în Coreea și China.

Datorită luptei sale consecvente pentru pace, U.I.S. și-a câștigat dragostea și încrederea tineretului studios din întreaga lume. Dovada creșterii prestigiului și forței U.I.S. o constituie creșterea numărului de membri — dela 1.500.000 din 38 de țări, la peste 5.500.000 membri din 71 de țări, cât numără astăzi.

★

Pretutindeni pe glob, studenții democrați luptă uniți pentru cauza sfântă a păcii, a înfloririi științei și culturii, a viitorului luminos al tinerei generații. Lupta aceasta se duce însă în condiții diferite, tot așa cum diferită este și viața studenților. Pe deoparte, viața fericită, plină de bucurii și perspective a studenților din țările libere în frunte cu Uniunea Sovietică, iar pe de altă parte viață de mizerie, lipsită de bucurii, cu perspectiva de a deveni doar carne de tun, a studenților în iadul capitalist, unde atotputernici sunt negustorii de tunuri din Wall-Street.

Să ne îndreptăm privirile spre țara celui mai fericit tineret din lume, Uniunea Sovietică. Acolo, cursurile universităților au fost urmate anul acesta de 1.416.000 de studenți, cu 60.000 mai mulți decât anul trecut. Numai în universitățile și școlile superioare din Moscova studiază atâția studenți câți există în Anglia și Franța la un loc.

Statul sovietic se preocupă permanent de problemele cultural-educative, oferind studenților condiții de studiu și trai excepționale. La Moscova, pe colinele Lenin, se înalță falnic măreața construcție a universității „Lomonosov". Directivele Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955, salutate cu nestăvilită bucurie de oamenii muncii din întreaga lume, prevăd pentru desvoltarea sănătății, a învățământului, a instituțiilor științifice și cultural-educative, mărirea investițiilor capitale cu aproximativ 50% în comparație cu cincinalul precedent. In anii 1951—1955, așa cum arată directivele, numărul studenților institutelor pedagogice se va mări cu 45% în comparație cu perioada 1946—1950.

O viață din ce în ce mai bună, perspective luminoase de viitor au și studenții țărilor de democrație populară. E destul să ne referim la situația studenților din țara noastră. Numai în acest an, peste 55.000 de studenți au urmat cursurile universitare, în timp ce în 1938 au existat doar 24.000 de studenți, în majoritate covârșitoare fii ai exploatatorilor. Numărul burselor, căminelor și cantinelor se mărește în fiecare an. Numeroși studenți sunt trimiși la odihnă în stațiuni balneo-climaterice. Necontenit se îmbunătățesc condițiile de trai și de învățătură ale studenților țărilor care construiesc cu elan sporit socialismul.

In țările capitaliste însă, în frunte cu Statele Unite, pregătirile febrile de război, care duc la o creștere vertiginoasă a cheltuielilor de înarmare și la scăderea necontenită a creditelor pentru nevoile sociale, au urmări nefaste pentru tineretul studios. Imperialismul american condamnă tineretul la cea mai neagră mizerie și neștiință. In S.U.A., peste 80% din bugetul țării este alocat pentru înarmări și mai puțin de 1% pentru învățământ. E și normal deci ca numărul studenților să scadă necontenit, iar condițiile lor de viață și studiu să fie extrem de grele. In afară de cei 10.000.000 de analfabeți, în S.U.A. mai sunt 6.000.000 de tineri și tinere de vârstă școlară care nu merg la școală. Cu un cinism revoltător, profesorul american Odegard, a declarat: „Nouă nu ne trebuesc cetățeni, ci o gloată. Nu avem nevoie de oameni liberi, ci de roboți, oameni slabi și fără voință, care se agață de prejudecățile trecutului". Iar „savantul" englez Freeman spune cu nerușinare: „Mișcarea înainte din punct de vedere fizic și intelectual care să ridice omul la civilizație, nu trebue încurajată".

Bancherii din Wall-Street și City, care după cum declară ei înșiși nu intenționează nici o clipă „să ridice omul la civilizație", folosesc școlile pentru a crește, așa cum scrie ziaristul american Johannes Steel, o generație „lipsită de posibilitatea de a gândi, o generație de barbari". Este de altfel un lucru știut că în S.U.A. toate școlile, toate facultățile și institutele de cercetări științifice se află sub controlul monopoliștilor și militariștilor. La conducerea Universităților se află foști miniștri de război, cum ar fi Gray și Patterson, contra amiralul Gracy Colcaught, amiralul Niemitz și alții. Marina militară are subunități în 52 de colegii ale S.U.A., forțele militare aeriene în 110 de colegii, armata de uscat în 170 de colegii.

Faptul că în acest an au absolvit facultățile de fizică, chimie și matematici de două ori mai puțini studenți ca în 1950, faptul că numărul absolvenților institutelor tehnice superioare s'a micșorat aproape de două ori constitue deasemeni o ilustrare vie a decăderii continue a învățământului în S.U.A.

Astăzi, în S.U.A., un număr imens de tineri sunt nevoiți să renunțe la studii superioare din cauza creșterii enorme a taxelor universitare, sau din pricina recrutărilor. Dela începutul războiului în Coreea, conform unor anchete făcute recent, înscrierile în universități și școli superioare au scăzut cu circa 400.000.

Mizerie și chin îndură și studențimea țărilor subjugate Wall-Street-ului. Exploatarea și suferințele sunt aci și mai mari, datorită dublei exploatări: a burgheziei naționale și a ocupanților americani. In Italia de pildă, alocațiile pentru învățământul superior reprezintă 0,54% din buget. Nu e deci de mirare că la Roma există un singur cămin studențesc, cu 200 de paturi, pentru 40.000 de studenți.

In Germania Occidentală, majoritatea studenților duc o astfel de existență, încât n'au posibilitatea să-și plătească măcar chiria. Și nu este deloc surprinzător că la fiecare mie de studenți 125 sunt tuberculoși.

In Iugoslavia titofascistă, studenții trăiesc în condiții mizerabile. In Japonia, cea mai mare parte a studenților trebue să muncească din greu pentru a-și termina studiile. După datele oficiale ale Ministerului Educației, evident micșorate, 33,8% din numărul total al studenților lucrează ca zilieri sau ca hamali.

Ceeace caracterizează situația înspăimântătoare a studențimii din iadul capitalist sunt, pe lângă mizeria din timpul studiilor, perspectivele sumbre de după terminarea facultății. Titlul de „șomer cu diplomă" e des întâlnit și auzit în țările subjugate dolarului. In Austria, 3 din 4 absolvenți ai institutelor superioare nu găsesc de lucru în specialitatea lor. In S.U.A., Franța, Anglia, Italia sau Germania Occidentală mii de medici, agronomi, juriști sau profesori nu lucrează în specialitatea lor; unii se angajează ca muncitori la tramvaie, ca liftieri sau chelneri la diferite baruri.

Și mai sguduitoare este viața studenților din colonii. In Iran, de pildă, există o singură universitate la 15 milioane de locuitori. In India, studenții își pregătesc lucrările de absolvire a facultății pe străzi, la lumina felinarelor.

★

Sub steagul de luptă al U.I.S., studenții lumii luptă pentru pace și un viitor luminos.

In țările robiei capitaliste, studenții progresiști luptă cu înflăcărare pentru dreptul la viață și învățătură. Ei sorb încredere și bărbăție din pilda de luptă și din viața fericită a studenților sovietici, avantgarda studențimii democrate. In Japonia, în Italia, în țările Americii Latine, grevele studențești se țin lanț împotriva condițiilor mizere de învățătură, împotriva ocupației americane. La sfârșitul lunii Martie a acestui an, Universitatea din Neapole a fost centrul unor uriașe manifestații ale studenților și ale tinerilor muncitori împotriva ocupației americane și fascizării țării. Studenții purtau lozinci pe care se putea citi: „Americani, afară din Italia! Afară din Neapole cu trupele străine!" Poliția a recurs la gaze lacrimogene și bastoane de cauciuc pentru a înăbuși manifestația. 400 de studenți au fost arestați, iar printre manifestanți au fost peste 100 de răniți.

In țările dolarizate iau naștere comitete largi de acțiune pentru un învățământ democratic, și nu odată profesorii care propagă teorii fasciste sunt huiduiți de studenți sau nu pot să-și țină cursurile din lipsă de auditori, deoarece studenții instituie boicotul cursurilor.

In Japonia ocupată de americani, la chemarea Federației Naționale a Asociațiilor Studențești a avut loc între 28 Aprilie și 1 Mai o grevă generală a studenților împotriva fascizării Japoniei, împotriva ocupației americane. Greviștii cereau încetarea terorii fasciste și desființarea legii „pentru preîntâmpinarea activității subversive".

Nenumărate sunt asemenea exemple de luptă, exemple care dovedesc limpede că studenții lumii sunt hotărîți să lupte pentru pacea și progresul omenirii.

★

Cu bucurie și entuziasm întâmpină studenții din întreaga lume sesiunea Consiliului U.I.S. dela București. Interesul stârnit în rândurile studenților de comunicatul cu privire la apropiata sesiune U.I.S. a fost atât de viu, încât în afară de reprezentanții U.I.S. din 71 țări, și-au exprimat dorința de a participa la lucrările sesiunii Consiliului observatori din partea unor organizații studențești care nu sunt încă afiliate la U.I.S.

Astfel, au cerut să participe la lucrări organizații studențești din India, din Anglia, din țările scandinave, reprezentanți ai mișcării studenților creștini din Canada, etc.

Hotărîrea multor organizații studențești neafiliate la U.I.S. de a trimite observatori dovedește dorința crescândă a studenților cu vederi politice și convingeri religioase diferite de a se întâlni pentru ca, împreună să discute problemele ce-i frământă: asigurarea păcii în întreaga lume, condiții de studiu și trai mai bun, etc.

In ultimii ani, conducătorii reacționari ai unor organizații studențești din Franța, țările scandinave și alte state au hotărît, contrar voinței membrilor de rând, să se retragă din U.I.S. Incercările leaderilor de dreapta ai studenților de a crea alte organizații studențești internaționale, pe care să le opună U.I.S., au eșuat însă.

Faptul că astăzi o serie de reprezentanți ai studențimii au acceptat să participe la ședința reprezentanților organizațiilor afiliate și neafiliate la U.I.S. dela 1—2 Septembrie dovedește că aceștia nu pot nesocoti cererea de unitate a membrilor de rând ai organizațiilor studențești, care văd în U.I.S. singura organizație internațională capabilă să le apere în modul cel mai eficace drepturile.

Deasemeni, tot mai numeroase sunt cererile adresate U.I.S. de către studenții de peste hotare, prin care aceștia își exprimă dorința de a participa la demonstrațiile culturale și sportive care vor avea loc cu prilejul sesiunii Consiliului U.I.S. Astfel, peste 250 de participanți din 20 de țări sunt așteptați să ia parte la manifestațiile artistice care vor avea loc între 9 și 13 Septembrie.

Sesiunea U.I.S., precum și manifestațiile internaționale studențești din preajma ei vor constitui o nouă contribuție la cimentarea prieteniei între tinerii iubitori de pace din lumea întreagă, la lupta pentru apărarea celui mai de preț bun al omenirii, pacea.

★

Studențimea din țara noastră întâmpină sesiunea Consiliului U.I.S. în condițiile desvoltării sale fericite, oglindită și consfințită de noul proiect de Constituție a R.P.R.

Numeroase acțiuni au fost întreprinse de tineretul patriei noastre în întâmpinarea consiliului U.I.S. In fabrici și uzine, la sate în gospodăriile agricole colective și de stat, în cluburile studențești și în cele ale elevilor, au loc întâlniri, discuții și conferințe despre viața și lupta studenților lumii. La clubul universității „C. I. Parhon" a avut loc de curând o astfel de întâlnire între studenții străini care studiază în țara noastră și studenții universității.

Studenții Facultății muncitorești din Institutul de Construcții din București au trimis cărți și reviste studenților din Pakistan în urma apelului adresat de aceștia studenților din toate țările lumii; aceste daruri au fost însoțite de o scrisoare în care studenții noștri își exprimă solidaritatea cu lupta studenților pakistanezi pentru pace, pentru condiții mai bune de viață și studiu.

Tinerii muncitori și studenți au luat deasemeni inițiativa de a lucra în orele libere pentru delegații studenților de peste hotare, daruri care vor constitui un semn al prieteniei și solidarității frățești dintre tinerii din R.P.R. și tineretul iubitor de pace din lumea întreagă.

Tineretul nostru muncitor și studios, așteaptă cu bucurie pe oaspeții săi dragi, în frunte cu solii glorioasei studențimi sovietice.

Mergând cu fermitate pe drumul său, U.I.S. va ști să dea glas și în actuala sesiune a Consiliului, celor mai nobile și arzătoare aspirații ale tinerei generații.

Cu și mai multă vigoare va răsuna pretutindeni lozinca de luptă a U.I.S.: **Studenți, uniți-vă în lupta pentru pace, independență națională și un învățământ democratic!**

M. DUMITRU

STATUL DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ — INSTRUMENTUL CONSTRUIRII VIEȚII NOI

GH. GHEORGHIU-DEJ
Secretar general al C.C. al Partidului Muncitoresc Român

Ziua de 23 August — a 8-a aniversare a eliberării României de sub jugul hitlerist de către Armata Sovietică și răsturnării dictaturii fasciste de către oamenii muncii, conduși de Partidul Comunist, poporul nostru o întâmpină cu mari realizări în domeniul desvoltării industriei, agriculturii, culturii. Oamenii muncii din Republica Populară Română construesc cu succes bazele economice ale socialismului. Ei au repurtat succese mari în opera de întărire a statului democrat-popular, care este instrumentul principal de construire a socialismului.

Este știut că făurirea formelor noi, socialiste ale economiei devine posibilă abia după răsturnarea puterii claselor exploatatoare.

Sarcina de a ajuta activ noile orânduiri să capete formă și să se consolideze, de a lua toate măsurile pentru a ajuta noile orânduiri să lichideze vechea orânduire și vechile clase, constitue sarcina fundamentală a dictaturii proletariatului, ale cărei funcții le îndeplinește statul de democrație populară.

Statul de democrație populară constitue arma activității conștiente a clasei muncitoare — activitate bazată pe cunoașterea legilor de desvoltare a societății și având ca scop lichidarea vechii orânduiri, statornicirea, consolidarea și desvoltarea orânduirii noi.

In lupta pentru întărirea statului democrat-popular, Partidul Muncitoresc Român se călăuzește de ideile lui Lenin-Stalin, inspirându-se din măreața experiență istorică a construirii socialismului în Uniunea Sovietică. Tovarășul Stalin spune că sarcina comuniștilor este de „a înțelege sensul evenimentelor, sensul proceselor noi, iar apoi să le dirijeze cu iscusință, în corespundere cu tendința generală de desvoltare". In activitatea noastră practică noi pornim dela aceste indicații.

I.

Construirea socialismului pune în fața puterii populare din R.P.R. sarcini complexe. Deși țara noastră, datorită imenselor bogății naturale — petrol, cărbune, metal, gaz metan, metale neferoase — are cele mai largi posibilități pentru desvoltarea industrială, guvernele burghezo-moșierești — marionete ale puterilor imperialiste, duceau o politică criminală de împiedicare a desvoltării ramurilor hotărîtoare ale industriei, menite să asigure țării independența economică.

In cei 4 ani ce s'au scurs dela naționalizarea industriei, statul democrat-popular a desfășurat o vastă activitate de desvoltare și reorganizare a industriei naționale pe baze noi.

In prezent cca. 96,5% din producția industrială totală revine sectorului socialist. Deosebit de rapid se desvoltă industria grea.

Având în mâinile sale o astfel de sursă de venituri financiare ca acumulările crescânde ale industriei socialiste, statul de democrație populară duce o politică de investiții corespunzătoare cu ideile staliniste cu privire la industrializarea socialistă.

Rezultatul rodnicei activități economico-organizatorice a statului de democrație populară, este schimbarea radicală a greutății specifice a industriei în ansamblul economiei naționale. Se îndeplinește cu succes sarcina trasată de partidul nostru încă în 1945 de a transforma țara noastră dintr'o țară agrară înapoiată într'o țară cu o industrie desvoltată și o agricultură mecanizată. La sfârșitul anului 1951, greutatea specifică a industriei în economia națională a atins 60,4%.

Trecerea la planificarea economiei naționale demonstrează că alături de funcțiunile de bază pe care le are în perioada de tranziție dela capitalism la socialism (reprimarea claselor exploatatoare răsturnate în interiorul țării și apărarea împotriva agresiunii din afară), statul nostru exercită cu succes și funcțiunea economico-organizatorică și cultural-educativă.

Desigur, pentru a avea succes în construirea socialismului nu este deajuns a elabora un plan bun. Tovarășul Stalin ne învață că „trebue făcută o strictă deosebire între **posibilitățile** existente în regimul nostru, și **folosirea** acestor posibilități, transformarea acestor posibilități în **realitate**". Pentru realizarea planurilor noastre, pentru transformarea lor în realitate, este necesară mobilizarea tuturor eforturilor oamenilor muncii, antrenarea tuturor celor ce muncesc în bătălia pentru îndeplinirea planului. Aceasta este una din sarcinile statului de democrație populară.

Rezultatele obținute de oamenii muncii din R.P.R. în cei 4 ani de economie planificată, sunt mărturie a succeselor obținute pe acest drum. In anul 1949, planul de stat a fost realizat cu 108%, în 1950 cu 104%, în 1951 cu 104,5%. Cu o bună organizare a muncii, cu o neslăbită activitate organizatorică a organizațiilor de partid și a organelor de stat, avem toate posibilitățile de a îndeplini încă înainte de termen planul nostru cincinal.

Una din sarcinile importante ale statului socialist este asigurarea creșterii necontenite a producției.

Economiei noastre, în primul rând industriei socialiste, i s'a asigurat o sistematică desvoltare ascendentă. Forțele de producție sunt în mod just repartizate pe teritoriul întregii țări.

Tovarășul Stalin arată că socialismul marxist „înseamnă nu reducerea necesităților personale, ci lărgirea și înflorirea lor multilaterală, nu limitarea sau refuzul de a satisface aceste necesități, ci satisfacerea multilaterală și deplină a tuturor necesităților oamenilor muncii, desvoltați din punct de vedere cultural".

Desvoltarea economiei socialiste în țara noastră merge mână în mână cu creșterea continuă a nivelului de trai al celor ce muncesc. Venitul național în anul 1951 a crescut față de 1948 cu 94,5%. A crescut salariul real.

II.

In domeniul agriculturii, problema îndeplinirii de către statul democrat-popular a funcțiunii sale economico-organizatorice este mult mai complexă decât în industrie, datorită faptului că partea cea mai însemnată a producției agricole provine din sectorul micii producții de mărfuri (gospodării mici și mijlocii) și că în agricultură mai există sectorul particular-capitalist (gospodării chiaburești).

Dar și în domeniul agriculturii rolul organizator și regulator al statului de democrație populară se manifestă cu o putere crescândă.

In ultimii ani în agricultura noastră au avut loc schimbări importante. A fost creat sectorul socialist de stat (gospodăriile de stat și S.M.T.-urile). Baza tehnică a agriculturii crește din an în an. In prezent avem aproape 200 S.M.T.-uri cu 9.000 tractoare. In țara noastră există în prezent 1420 de gospodării colective, din care fac parte circa 120.000 gospodării țărănești, precum și 860 de TOZ-uri, cuprinzând 36.000 de familii.

Punând la dispoziția gospodăriilor colective tractoare și alte mașini agricole în condițiuni avantajoase, acordându-le ușurări la colectări și impozite, dându-le credite pentru construcții, cumpărări de vite și desvoltarea economiei obștești, acordându-le ajutor agrotehnic, statul de democrație populară creează condițiuni optime pentru desvoltarea economică și întărirea organizatorică a gospodăriilor colective, în vederea trecerii treptate a întregii țărănimi muncitoare pe făgașul gospodăriei colective. Astfel se creează condițiile lichidării contradicției între industria socialistă cu o producție în continuă și rapidă creștere, și o agricultură bazată pe mica producție de mărfuri, cu o producție a cărei creștere este cu mult rămasă în urmă față de cea a industriei.

Primele succese ale gospodăriilor colective exercită o atracție tot mai mare asupra maselor de țărani muncitori. In ultima vreme, peste 40.000 de familii țărănești au dat cereri de intrare în gospodării colective. In diferite regiuni ale țării țăranii muncitori au format 1250 comitete de inițiativă pentru formarea de noi gospodării colective.

Luptând cu severitate împotriva pripelii, împotriva încercărilor de forțare artificială a ritmului de desvoltare a gospodăriilor colective, combătând și pedepsind orice încercare de a călca principiul liberului consimțământ, partidul își intensifică munca de întărire economico-organizatorică a gospodăriilor colective existente și duce munca politică de masă în rândurile țărănimii muncitoare, în vederea trecerii treptate, pe baza liberului consimțământ, a masei de oameni ai muncii dela sate pe drumul transformării socialiste a vieții.

Așa cum prevede proiectul noii Constituții a R.P.R., statul democrat-popular sprijină pe țăranii cu gospodării mici și mijlocii, cu scopul de a-i feri de exploatarea capitalistă, de a spori producția realizată de ei și de a ridica bunăstarea lor. Acțiunea planificatoare și regulatoare a statului în agricultură se manifestă cu putere crescândă. Planul cincinal prevede sarcini anuale concrete în ce privește creșterea suprafețelor însămânțate, repartizarea acestor suprafețe pe culturi, sporirea producției pe hectar, aplicarea măsurilor agrotehnice, respectarea termenelor de executare a lucrărilor agricole ș.a. Prevederile planului de stat sunt în ansamblu îndeplinite.

Posibilitatea realizării sarcinilor de plan în agricultură este asigurată înainte de toate prin aceea că statul are în mâinile sale pârghii economice puternice, care-i permit să-și exercite rolul planificator și regulator, dar și prin faptul că țărănimea muncitoare s'a convins din propria experiență de justețea măsurilor elaborate de stat. Indeplinirea sarcinilor fixate de stat de către țărănimea muncitoare este o vie expresie a alianței tot mai trainice între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Crește rolul organizator și regulator al statului în domeniul schimbului de produse între oraș și sat.

In lupta pentru organizarea schimbului socialist de mărfuri între oraș și sat, statul de democrație populară folosește următoarele pârghii: organizarea comerțului de stat; folosirea cooperației de consum sătești; sistemul de colectări de stat de produse agricole; crearea cu ajutorul colectărilor, a achizițiilor și contractărilor, a unor rezerve de produse, cu ajutorul cărora statul poate influența prețurile pe piața neorganizată.

Reforma bănească din Ianuarie a.c., înfăptuită în ciuda rezistenței depuse de deviatori și a sabotajului elementelor contrarevoluționare, a constituit un factor de seamă în îmbunătățirea radicală a schimbului între oraș și sat. Reforma bănească a pus capăt politicii antimarxiste de concesiuni continue față de păturile avute ale țărănimii, pe care o duceau oportuniștii de dreapta, a pus ordine în sistemul monetar și de credit și a întărit leul.

Desvoltarea schimbului socialist de mărfuri între oraș și sat, desvoltarea S.M.T.-urilor aparținând statului, mecanizarea agriculturii, apariția și desvoltarea gospodăriilor colective și a întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, măsurile de ajutorare economică a țăranilor mici și mijlocii și de apărare a lor împotriva exploatării chiaburești, politica de clasă fiscală și de colectări a statului democrat-popular, măsurile represive împotriva speculei și sabotării lucrărilor agricole și a colectărilor — toate acestea subminează puterea economică și influența politică a „clasei capitaliste celei mai numeroase" — chiaburimea. „Statul democrat-popular — prevede proiectul noii Constituții a R.P.R. — realizează în mod consecvent politica de îngrădire și eliminare a elementelor capitaliste".

Existența micii producții de mărfuri, generatoare de capitalism, face ca odată cu scăderea relativă a puterii economice a chiaburimii să aibă loc creșterea sa absolută. La aceasta a contribuit într'o foarte mare măsură politica antipartinică și antistatală a deviatorilor de dreapta. Ajunge să menționăm că după cele mai aproximative calcule, un număr de peste 100.000 de chiaburi erau trecuți în mod ilegal în rândurile țărănimii muncitoare, sustrăgându-se astfel efectelor politicii de îngrădire sau eliminare a elementelor exploatatoare. Chiar și chiaburii care figurau oficial ca atare, se bucurau de credite pe lungă durată (dintre care majoritatea nu au mai fost recuperate) precum și de alte avantagii, inclusiv ștergere de datorii.

Zdrobirea devierii de dreapta în partidul nostru a creat condițiile necesare pentru o cotitură hotărîtă în aplicarea politicii de clasă față de chiaburime. Sarcina organelor de partid este de a aplica întocmai această politică, de a spori vigilența împotriva greșelilor stângiste față de țărănimea mijlocașă, cărela trebue să i se acorde un permanent sprijin și ajutor politic în vederea lichidării complecte a șovăielilor ce-i sunt proprii.

Activitatea economico-organizatorică a statului este strâns legată de activitatea sa cultural-educativă.

Revoluția culturală am trebuit s'o începem cu lucrul cel mai elementar, dar și cel mai important în condițiile noastre, lichidarea analfabetismului, care sub regimul burghezo-moșieresc era un fenomen de masă în România.

In anii puterii populare au fost alfabetizați peste 2 milioane de oameni. Invățământul de toate gradele a luat un avânt și o desvoltare necunoscute în trecut.

In Republica Populară Română se numără în prezent două milioane două sute de mii elevi. S'au creat numeroase institute de învățământ tehnic superior. A fost înființată o vastă rețea a școlilor rezervelor de muncă, s'a creat învățământul tehnic mediu.

Crearea unei cinematografii, lărgirea rețelei de cămine culturale sătești, cluburi, colțuri roșii, biblioteci, construirea de așezăminte de cultură de mari proporții — Casa Scânteii, Centrul cinematografic, noul Teatru Muzical din București, Casa Radiodifuziunii — iată aspecte ale multilateralei activități cultural-educative desfășurate de statul de democrație populară.

Activitatea educativă a statului de democrație populară este activ sprijinită de diferitele organizații de masă, sindicate, organizații de femei și de tineret, organizații culturale, științifice și altele. Un viguros ajutor îl acordă operei educative a statului, presa.

In prezent întregul popor român desbate proiectul noii Constituții. Această desbatere, la care participă milioane de oameni ai muncii, se desfășoară sub semnul activității politice și de producție fără precedent a maselor de oameni ai muncii. Ce ar putea contrapune acestei măreațe manifestări a democrației adevărate, exponenții „democrației" fascisto-polițiste din Statele Unite și din alte țări imperialiste, care se încumetă să dea țărilor de democrație populară lecții de democrație și de apărare a drepturilor omului!

III.

Pentru a putea îndeplini cu succes sarcinile construirii socialismului este necesară permanenta întărire a statului democrat-popular, a organelor sale, a aparatului său. Grija pentru întărirea continuă a statului democrat-popular formează una din preocupările centrale ale partidului și guvernului R.P.R.

Tăria statului de democrație populară stă în aceea că politica sa este determinată de partidul clasei muncitoare. Politica Partidului Muncitoresc Român — care se călăuzește de măreața învățătură marxist-leninistă — este acea forță dătătoare de viață, care asigură înaintarea țării noastre pe drumul socialismului. Politica partidului exprimă cele mai vitale interese ale poporului și deaceea este activ sprijinită de masele populare cele mai largi. In cadrul discutării de către întregul popor a proiectului noii Constituții, oamenii muncii salută cu deosebit entuziasm consacrarea rolului Partidului Muncitoresc Român ca forță conducătoare atât a organizațiilor celor ce muncesc, cât și a organelor și instituțiilor de stat, ca detașament de avantgardă al oamenilor muncii în lupta lor pentru întărirea și desvoltarea regimului de democrație populară și construirea societății socialiste.

Zdrobirea devierii oportuniste de dreapta și a împăciuitorismului față de ea, a constituit un factor puternic de creștere a forței partidului, o grea lovitură dată dușmanilor democrației populare. Partidul întreg a respins cu hotărîre linia deviatorilor oportuniști de dreapta. Zdrobirea devierii de dreapta a determinat o cotitură în viața partidului. Au crescut și s'au întărit disciplina de partid, vigilența, spiritul partinic și combativitatea membrilor de partid, s'a întărit democrația internă de partid.

A fost dată o lovitură metodelor de conducere birocratice, izolării de mase, îngâmfării și disprețului față de masele de oameni ai muncii, ce erau caracteristice deviatorilor oportuniști de dreapta.

Cele mai largi straturi ale celor ce muncesc aprobă cu hotărîre măsurile luate de partid pentru lichidarea devierii oportuniste, manifestă dragostea și devotamentul lor pentru partid, pentru puterea populară.

Unul din izvoarele principale ale tăriei statului nostru de democrație populară constă în activa participare a maselor de milioane ale oamenilor muncii la conducerea treburilor de stat și obștești și la opera de construire a socialismului.

Rolul principal în organizarea participării active a maselor la conducerea treburilor de stat și obștești îl au Sfaturile Populare. Noul proiect de Constituție încredințează Sfaturilor Populare — organele locale ale puterii de stat — sarcini largi în domeniul conducerii activității locale pe tărâm economic și cultural, asigurării respectării legilor și ocrotirii drepturilor cetățenilor.

Proiectul noii Constituții stabilește că baza puterii populare în Republica Populară Română este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare în care rolul conducător aparține clasei muncitoare. Strângerea și întărirea alianței clasei muncitoare și țărănimii muncitoare este una din sarcinile fundamentale ale Sfaturilor Populare.

Frăția între poporul român și minoritățile naționale formează unul din fundamentele puterii populare în Republica Populară Română.

Reafirmarea prin noul proiect de Constituție a deplinei egalități în drepturi între poporul român și minoritățile naționale, asigurarea autonomiei administrativ-teritoriale pentru populația maghiară din raioanele secuiești, unde ea formează o masă compactă, vor contribui la consolidarea și mai mare a regimului de democrație populară, la o și mai mare întărire a încrederii reciproce între oamenii muncii români și cei aparținând minorităților naționale, la întărirea luptei împotriva exploatatorilor și naționaliștilor burghezi.

Desigur, sarcina întăririi statului nu se poate limita la îmbunătățirea activității Sfaturilor Populare. In condițiile trecerii dela capitalism la socialism, întărirea statului nu este cu putință fără întărirea continuă a acelor organe ale sale, care au misiunea de a asigura securitatea internă a cetățenilor, de a face inofensivi și a reprima pe dușmanii poporului.

Câtă vreme clasele exploatatoare în țara noastră n'au fost complect lichidate, atâta vreme ascuțirea luptei de clasă este și rămâne o lege a desvoltării țării noastre spre socialism. Dușmanul de clasă recurge la cele mai perfide și cele mai diverse metode de subminare a puterii statului, a operei de construire a socialismului. Un nou exemplu al josniciei și perfidiei dușmanului, al urii sale turbate față de regimul de democrație populară, l-a constituit activitatea criminală a bandei de sabotori și diversioniști, descoperită recent pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră.

Statul democrat-popular îndeplinește funcțiunile de apărare a Republicii de dușmanii interni, funcțiunile de apărare a independenței, suveranității poporului român, a securității sale și a păcii.

Oamenii muncii din țara noastră sunt conștienți că atâta vreme cât există lagărul imperialist, cu planurile sale criminale de nimicire a independenței și suveranității altor popoare, atâta vreme grija deosebită pentru întărirea capacității de apărare a patriei noastre este o necesitate vitală și o sarcină de stat importantă.

Un rol de seamă în apărarea independenței și suveranității naționale a R.P.R. îl are deasemeni politica externă a statului democrat-popular.

Intre țara noastră și marea putere socialistă — Uniunea Sovietică — s'au închegat și se întăresc zi de zi relații economice de tip nou. Frățescul ajutor multilateral acordat Republicii Populare Române de către Uniunea Sovietică, și personal de către tovarășul Stalin, constitue una din temeliile operei de construire a socialismului în țara noastră.

Nu există șantier important, nu există ramură mai însemnată a industriei, agriculturii, culturii, unde să nu se manifeste acest ajutor desinteresat — sub forma utilajului tehnic, sub forma folosirii uriașei experiențe acumulate de oamenii sovietici în toate domeniile construcției economice și culturale.

O pildă a relațiilor de colaborare și întrajutorare frățească între țările frontului socialist o constitue recentul acord încheiat între R.P.R. și R.P. Ungară în vederea construirii în comun a unui combinat chimic în R.P.R., și a furnizării de către R.P.R. a gazului metan pentru industria chimică din R.P. Ungară etc.

Statul nostru are strânse legături prietenești și relații de ajutor reciproc și cu alte țări de democrație populară.

Călăuzindu-se de atotbiruitoarea învățătură a lui Lenin și Stalin, partidul conduce poporul muncitor al Republicii Populare Române pe drumul luptei pentru victoria deplină a cauzei măreațe a socialismului și a păcii.

Articol publicat în PRAVDA, Nr. 235 (12.437).

Examenele de admitere în facultăți — prilej de discutare a proiectului de Constituție

Tineretul patriei noastre — muncitori din fabrici și uzine, țărani muncitori, elevi și studenți, — participă activ la discutarea proiectului noii noastre Constituții. Discutarea proiectului legii fundamentale a țării constitue un puternic mijloc de educare a tineretului în spiritul patriotismului socialist, de cunoaștere și prețuire de către tânăra generație a luptei eroice pentru dobândirea libertății și independenței Patriei noastre, pentru construirea socialismului, dusă de către clasa muncitoare și întregul popor muncitor sub conducerea partidului.

Examenele de admitere în facultăți și în institutele de învățământ superior care s'au încheiat de curând au constituit o mărturie a dragostei și râvnei cu care tinerii absolvenți ai școlilor medii s'au străduit să-și însușească ideile mărețe cuprinse în proiectul de Constituție. La Institutul de Construcții din București, la Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin", la Universitatea „C. I. Parhon" și Institutul Agronomic, de pildă, candidații la examenul de admitere au dovedit, prin răspunsurile date la proba orală de Constituție, că au pătruns sensul adânc al prefacerilor revoluționare din țara noastră; ei au arătat că sunt conștienți de măreția sarcinilor pe care opera de construire a socialismului în R.P.R. le pune în fața fiecărui om al muncii, în fața fiecărui tânăr.

Un caracter deosebit de viu l-au avut discuțiile în jurul capitolului I din proiect. Viitorii studenți ai Facultății de Comerț și Cooperație dela Institutul de Științe Economice și Planificare „V. I. Lenin" au relevat cu tărie caracterul nou al statului nostru, în care puterea politică aparține oamenilor muncii dela orașe și sate. Un rol activ în orientarea discuțiilor în direcția problemelor specifice ale Institutului respectiv l-a avut profesorul examinator. In cadrul discuțiilor duse în jurul capitolului I s'a insistat mai ales asupra structurii economice a țării, asupra celor trei formațiuni social-economice existente în țara noastră: formațiunea socialistă, mica producție de mărfuri și formațiunea particular-capitalistă. Interesant de subliniat este faptul că, deși o parte din candidații la examen n'au căpătat în școala medie cunoștințe sistematice de economie politică, ei au explicat just caracterul fiecărei formațiuni, atitudinea diferită a statului nostru de democrație populară față de aceste formațiuni. Candidatul Bălan Alexandru a vorbit cu însuflețire despre formațiunea social-economică socialistă ca despre o cucerire fundamentală a poporului nostru muncitor. El a relevat faptul deosebit de important că în formațiunea social-economică socialistă exploatarea omului de către om a fost pe deplin și pentru totdeauna lichidată. Candidații au subliniat cu putere rolul partidului ca detașament de avantgardă al oamenilor muncii în lupta pentru socialism. Ei au arătat că, dacă bogățiile solului și subsolului țării noastre, fabricile și uzinele, izvoarele de energie naturală, căile de comunicație și mijloacele de transport, instituțiile de credit, etc. sunt astăzi bunuri ale întregului popor, aceasta se datorește în primul rând faptului că în fruntea clasei muncitoare se află partidul înarmat cu ideologia marxist-leninistă, partid care urmează drumul glorios al marelui Partid Bolșevic al Uniunii Sovietice.

„Pământul în Republica Populară Română — se arată în proiectul de Constituție — aparține celor ce-l muncesc". Cu multă însuflețire au răspuns la această temă candidații dela Facultatea de Construcții de mașini agricole a Institutului Agronomic. Mulți dintre ei, fii de țărani săraci și mijlocași, au descris cu ură și revoltă vremurile când părinții lor munceau pe moșiile boerești, din primăvară până'n toamnă, pentru a căpăta la sfârșit abia a treia sau a patra parte din rodul muncii lor. Astăzi, acest pământ aparține celor care din totdeauna l-au muncit. Țăranii săraci și mijlocași își zidesc astăzi o viață nouă, liberă și îmbelșugată, constituind gospodării agricole colective. Cum să nu fie pătrunse de dragoste pentru cuceririle poporului nostru, cuvintele viitorului constructor de mașini agricole Hinoveanu Ilarie, fiul președintelui gospodăriei agricole colective „Viață Nouă" din raionul Vânjul Mare, regiunea Craiova? Vorbind despre proprietatea cooperatist-colectivistă ca o parte a fundamentului formațiunii social-economice socialiste, candidatul Hinoveanu a subliniat cu tărie, folosindu-se de exemple luate din viața părinților săi și a altor țărani colectiviști, marea superioritate a gospodăriei agricole colective.

Viitorii studenți agronomi au înfierat cu tărie activitatea antipartinică și antistatală a deviatorilor de dreapta A. Pauker, V. Luca și T. Georgescu, care au dus o politică de favorizare și stimulare a elementelor capitaliste, de subminare a construirii socialismului în R.P.R.

In proiectul noii Constituții, un loc important îl ocupă capitolul privind drepturile și datoriile fundamentale ale cetățenilor Republicii Populare Române. Cu exemple vii scoase din realitățile existente în țara noastră, tinerii candidați la examenul de admitere în Facultatea de Filozofie a Universității „C. I. Parhon" și în Facultățile de Poduri și Hidrotehnică ale Institutului de Construcții au arătat caracterul profund democratic al proiectului de Constituție a R.P.R., care nu numai consfințește, dar și garantează drepturile și libertățile cetățenilor. Cu deosebită căldură au vorbit despre dreptul la muncă, despre marile drepturi ale femeii, despre dreptul la învățătură, candidatele Vâlcu Elena și Mirea Constanța dela I.S.E.P. „V. I. Lenin".

Vorbind despre înfăptuirea deplinei egalități în drepturi a minorităților naționale cu poporul român, candidații dela Institutul de Construcții au insistat îndeosebi asupra semnificației pe care o are crearea Regiunii Autonome Maghiare, arătând că în crearea Regiunii Autonome Maghiare își găsește concretizarea politica marxist-leninistă a partidului nostru în problema națională. Viitorii studenți au subliniat deosebirea uriașă dintre această politică de înfrățire a tuturor oamenilor muncii și politica șovină, de asuprire națională, pe care a practicat-o regimul burghezo-moșieresc în trecut.

Cât de profund contrastează toate acestea cu realitățile din țările capitaliste! Soarta grea a oamenilor muncii din statele capitaliste, prigoana fascistă dezlănțuită în aceste state, în cap cu S.U.A. împotriva luptătorilor pentru pace, sunt fapte care arată limpede ce fățarnice sunt toate prevederile „democratice" din constituțiile burgheze.

Majoritatea candidaților la examenul de admitere în facultăți au scos cu tărie în evidență datoria sfântă a fiecărui tânăr de a lupta din toate puterile sale pentru consolidarea și apărarea cuceririlor poporului nostru muncitor, împotriva uneltirilor războinice ale imperialiștilor americani și englezi și ale lachelilor lor, de teapa social-democraților de dreapta și a tito-fasciștilor.

N. POPESCU-BOGDANEȘTI

IN LEGĂTURĂ CU PROIECTUL DE CONSTITUȚIE

Răspunsuri la întrebările oamenilor muncii din învățământ

Cum se asigură dreptul la muncă în R. P. R.?

Tovarășul Nicolae Sușnea, învățător la școala medie mixtă din Militari, ne întreabă cum asigură Constituția noastră socialistă dreptul la muncă.

RĂSPUNS:

Proiectul de Constituție consfințește una din cele mai mari cuceriri ale regimului nostru de democrație populară: dreptul la muncă, dreptul de a primi o muncă retribuită după cantitatea și calitatea ei. Acest drept a fost consfințit pentru prima dată de către Constituția Stalinistă a Uniunii Sovietice. Dreptul la muncă nu poate fi prevăzut în constituțiile statelor capitaliste, unde puterea de stat aparține industriașilor, negustorilor și bancherilor, unde crizele economice și șomajul sunt manifestările firești ale însăși sistemului capitalist. Cum ar putea Statele Unite, de pildă, să prevadă în constituția lor dreptul la muncă, dacă marile trusturi care conduc întreaga viață economică, politică și culturală a țării au nevoie de o armată permanentă de șomeri, gata să-și vândă oricând forța de muncă pe un preț de nimic pentru a scăpa din chinurile foamei? Cum ar putea să prevadă constituțiile burgheze acest drept, dacă cei care le-au făcut și le fac aruncă în fiecare an în ghiarele șomajului mii și zeci de mii de muncitori, de tehnicieni și de funcționari?

In țara noastră, dreptul la muncă nu numai că este prevăzut, dar este și garantat, așa cum sunt garantate toate drepturile cucerite de clasa noastră muncitoare în frunte cu partidul ei. El este garantat de faptul că fabricile, uzinele și minele au devenit bunuri ale oamenilor muncii. Dreptul la muncă este garantat de politica partidului și guvernului nostru, care înfăptuiesc industrializarea socialistă a țării.

Pe baza acestei politici, an cu an se construesc noi fabrici și uzine, care necesită noi și noi brațe de muncă, crește sectorul socialist în agricultură, se desvoltă întreaga economie națională.

In timp ce în țările supuse dolarului numărul muncitorilor din fabrici și uzine se micșorează necontenit, la noi acest număr sporește cu fiecare an al planului cincinal.

Ritmul rapid de desvoltare a producției noastre în toate sectoarele de activitate, avântul revoluției noastre culturale, asigură și garantează dreptul la muncă tuturor oamenilor muncii din Republica noastră Populară.

In ce constă autonomia Regiunii Autonome Maghiare?

Tovarășa Ilona Baciu, inspectoare școlară la secțiunea de învățământ a raionului „N. Bălcescu" din București, ne întreabă în ce constă autonomia Regiunii Autonome Maghiare.

RĂSPUNS:

Una din marile cuceriri ale poporului muncitor consfințită în proiectul de Constituție a R.P.R. este rezolvarea democratică a problemei naționale pe baza învățăturii leninist-staliniste, prin asigurarea deplinei egalități în drepturi a minorităților naționale cu poporul român.

Tovarășul Stalin ne învață că autonomia regională „este cea mai reală, cea mai concretă formă de unire cu centrul a regiunilor care se deosebesc prin componența lor națională". Pe baza unei astfel de autonomii regionale, cum este autonomia administrativ-teritorială acordată populației maghiare din raioanele secuești, această populație își va forma organele puterii locale—administrația locală, organele locale ale justiției, școala și instituțiile social-culturale—din localnici, care cunosc atât limba cât și felul de viață al populației locale. „A face ca școala, justiția, administrația și organele puterii să folosească limba maternă — ne învață tovarășul Stalin — înseamnă tocmai a realiza autonomia sovietică, aceasta nefiind altceva decât suma tuturor acestor instituții, îmbrăcând diferite forme: ucraineană, turcheștană, chirghiză, etc".

Aplicând această învățătură, care stă la baza politicii partidului nostru în rezolvarea problemei naționale în condițiile statului democrat-popular, organele locale ale puterii, administrația, justiția, școala și instituțiile social-culturale din Regiunea Autonomă Maghiară vor folosi limba maternă a populației maghiare.

Articolul 20 din proiectul de Constituție a R.P.R., prevede că legile R.P.R., hotărîrile și dispozițiile centrale ale Statului sunt obligatorii pe teritoriul Regiunii Autonome Maghiare, care este o parte, o regiune a Republicii Populare Române. Deasemeni, sfatul popular regional și celelalte organe ale Regiunii Autonome Maghiare vor folosi, în raporturile lor cu organele centrale ale Statului, limba română. Aceasta înseamnă nu numai că Regiunea Autonomă Maghiară nu este izolată de restul țării, ci și că, datorită creării ei, se va întări considerabil unitatea celor ce muncesc din patria noastră, precum și Statul nostru, Republica Populară Română.

In întâmpinarea noului an școlar

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea școlilor în vederea deschiderii noului an școlar pune cu ascuțime în fața directorilor de școli și a sfaturilor populare sarcina efectuării până la data deschiderii anului școlar 1952—1953 a tuturor reparațiilor și construcțiilor școlare, a aprovizionării cu combustibil, a dotării internatelor și cantinelor cu cele necesare bunei lor funcționări. Hotărîrea prevede și o serie de măsuri ce trebuesc luate pentru ca în viitorul an școlar să se asigure învățământul general obligatoriu precum și îndrumări practice cu privire la procurarea manualelor și rechizitelor, la folosirea programei de învățământ, etc.

Preocuparea atentă a secției de învățământ a sfatului popular al raionului Horezu pentru aducerea la îndeplinire a prevederilor Hotărîrii Consiliului de Miniștri din 30 Iunie a.c. s'a concretizat în alcătuirea unui plan amănunțit de muncă în această direcție, în acțiunea de prelucrare a sarcinilor ce le revin directorilor de școli din raion în urmărirea modului și ritmului în care se desfășoară munca de pregătire a școlilor.

Majoritatea directorilor de școli și a cadrelor didactice din raionul Horezu dovedesc mult devotament și inițiativă în acțiunea de pregătire a școlilor

Ei se consideră mobilizați în această acțiune, căutând să atragă sprijinul voluntar al populației. Demnă de remarcat este inițiativa cadrelor didactice dela școala de 7 ani din comuna Stroești, satul Cireșu, unde, prin munca voluntară a locuitorilor, s'a amenajat într'o casă particulară un nou local de școală, cel vechi fiind impropriu și neîncăpător pentru numărul din ce în ce mai mare de elevi. La școala elementară din comuna Romanii de jos, pardoselile au fost reparate deasemeni prin muncă voluntară. Exemple frumoase de operativitate, de grijă față de localurile școlare, le-au dat și cadrele didactice din comunele Foleștii de Sus și Boteștii, unde curățenia, pavoazarea și aprovizionarea cu lemne a școlilor au fost făcute încă dela 1 Iulie, imediat după terminarea examenelor de sfârșit de an. Bine îngrijite și aprovizionate sunt școlile din comunele Horezu și Costești.

Problema aprovizionării școlilor cu manualele necesare a constituit o preocupare de bază atât a secției de învățământ cât și a directorilor de școli. In acest sens s'a dus o muncă intensă de lămurire a elevilor asupra necesității transmiterii manualelor vechi, reușindu-se astfel ca școlile să se afle de pe acum în posesia unui important stoc de cărți. Totodată, s'a stabilit și numărul de manuale noi care urmează să fie procurate. Trebue arătat însă că procentul de transmisibilitate a manualelor vechi — 20% — este cu totul nesatisfăcător. Cadrele didactice au datoria de a se preocupa și de acum înainte de această problemă, de a duce muncă de lămurire nu numai cu elevii, ci și cu părinții acestora, în vederea realizării unui cât mai larg schimb de manuale vechi între elevi.

O atenție deosebită a fost acordată în raionul Horezu ducerii la îndeplinire a sarcinii prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la realizarea învățământului general obligatoriu. Planurile de școlarizare, defalcate pe școli, sunt astfel întocmite, încât niciun copil de vârstă școlară să nu rămână în afara școlii.

Pe lângă succesele obținute în acțiunea de pregătire a școlilor din raionul Horez în vederea deschiderii noului an școlar, există totuși o serie de lipsuri care cer o grabnică soluționare.

Trebue remarcat, în primul rând, modul sectar de a lucra, practicat atât de către secția de învățământ raională, cât și de către directorii de școli. Datorită unei mentalități învechite, organele de învățământ au considerat problema pregătirii școlilor în vederea noului an școlar ca o problemă care privește numai cadrele didactice. Ori, Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 30 Iunie arată limpede că aceasta este o problemă care privește într'o foarte mare măsură sfaturile populare. Pentru rezolvarea cu succes a sarcinilor legate de efectuarea la timp a construcțiilor și reparațiilor școlare, Hotărîrea prevede constituirea pe lângă fiecare sfat popular, a unei comisii care să se ocupe în mod special de problema pregătirii școlilor. In raionul Horezu nu s'a făcut însă aproape nimic în această direcție. Existența a numai două asemenea comisii, în comunele Horezu și Slătioara, constitue dovada cea mai concludentă a lipsei de colaborare dintre școală și sfaturile populare.

Nu este de mirare dacă în acțiunea de reparare și construire a localurilor școlare, neavând sprijinul direct al organelor locale ale puterii de stat, directorii de școli au avut de întâmpinat numeroase dificultăți în procurarea fondurilor, a materialelor, etc.

Datorită inexistenței acestor comisii, datorită pe de altă parte, insuficientului control din partea organelor secției de învățământ raionale, unele școli din raion, cum sunt spre exemplu, școlile din comunele Pietrarii de Jos, Milostea, etc. lasă încă foarte mult de dorit în ceeace privește gospodărirea. Și mai concludentă din acest punct de vedere este situația școlii din comuna Greci, care se află în stare de paragină, cu gardurile distruse, cu pereții murdari și mobilierul uzat. Directorul școlii, Gică Vasile, deși învățător tânăr, a dovedit lipsă de grijă față de bunurile ce i-au fost încredințate. Toate acestea nu sunt însă întâmplătoare; ele își găsesc explicația în originea chiaburească a acestui element care nu mai are ce căuta în conducerea unei școli.

O lipsă care revine în întregime secției de învățământ a sfatului popular raional este aceea că nu s'a preocupat îndeaproape de procurarea fondurilor necesare construcțiilor școlare din satele Grăvești și Horezu, din care cauză mersul construcțiilor a fost mult stânjenit. Secția de învățământ nu s'a preocupat din timp de întocmirea bugetului internatelor școlare.

Pentru a da un și mai puternic avânt acțiunii de pregătire a școlilor în vederea deschiderii noului an școlar, pentru ca toate operațiunile de curățire și reparare a școlilor și mobilierului să fie terminate la timp, secția de învățământ a sfatului popular raional și directorii de școli trebue să dea bătălia pentru antrenarea în această muncă a sfaturilor populare comunale, pentru antrenarea întregii populații.

B. POPESCU

Școlile din Frumușeni se pregătesc pentru începerea unui nou an școlar

In vederea deschiderii noului an școlar, cadrele didactice dela școlile din comuna Frumușeni au luat toate măsurile necesare pentru ca la data deschiderii cursurilor să fie asigurate toate condițiile materiale.

Repararea și văruirea localului, precum și punerea la punct a mobilierului școlilor în vederea începerii noului an școlar s'a terminat încă dela data de 4 Iulie.

Deasemenea, prin grija Sfatului Popular local, școlile sunt aprovizionate cu întreaga cantitate de lemne.

In aceeaș situație se găsește și internatul care deservește cele două școli și care cazează pe elevii veniți din alte localități.

S'au luat deasemenea toate măsurile în vederea asigurării hranei elevilor interni.

Prin luarea acestor măsuri în vederea începerii noului an școlar, cadrele didactice din Frumușeni dovedesc că au înțeles să-și îndeplinească conștiincios sarcinile.

Pregătiri pentru consfătuirile raionale ale cadrelor didactice

In toate raioanele patriei noastre, cadrele didactice și colectivele secțiunilor de învățământ desfășoară în plin pregătirile pentru consfătuirile care vor avea loc la începutul lunii Septembrie. Aceste consfătuiri, care au menirea să traseze, pe baza unei adânci analize a rezultatelor anului școlar încheiat, sarcinile de căpetenie ale muncii cadrelor didactice în anul școlar viitor, au trezit un interes deosebit în rândurile învățătorilor și profesorilor.

In raioanele Gura Humorului și C. Lung din regiunea Suceava, școlile și secțiunile de învățământ lucrează intens pentru pregătirea consfătuirilor. In raionul Gura Humorului s'au asigurat din timp condiții bune de cazare și hrană pentru participanții la consfătuiri. Incă dela 20 August, tovarășul Buțincu, șeful secțiunii de învățământ, s'a preocupat de organizarea unui colectiv care să întocmească referatul privind situația muncii didactice în raion. In acest colectiv au intrat cei mai buni dintre profesorii din școlile raionului, ceeace va asigura o justă întocmire a referatului. Astfel, printre membrii colectivului se numără un profesor de pedagogie, unul de limba română, unul de matematică. Este însă o lipsă a secției de învățământ faptul că n'a cuprins în acest colectiv și pe unul dintre învățătorii fruntași care predau la școlile sătești. Această lipsă trebue înlăturată grabnic, pentru ca referatul secțiunii de învățământ să nu fie incomplect, să nu treacă cu vederea problemele muncii școlilor elementare dela sate sau să le prezinte superficial, numai pe baza datelor statistice existente în rapoarte.

Secția de învățământ a raionului Gura Humorului s'a preocupat din timp și de organizarea colectivului care să studieze problemele organizațiilor de pionieri din școli și care să colaboreze la întocmirea referatului cu această temă.

Fără îndoială că aceste pregătiri vor contribui la buna desfășurare a consfătuirilor cadrelor didactice. Secția de învățământ a raionului manifestă însă tendința de a opri pregătirile la acest stadiu, de a nu mai controla pe teren datele pe care le prezintă școlile. In timp ce delegații secției de învățământ a raionului C. Lung cercetează direct munca școlilor, vizitându-le, stând de vorbă cu învățătorii și profesorii fruntași, analizând cauzele rămânerii în urmă la unele clase și la unele obiecte, colectivul secției de învățământ din Gura Humorului se mulțumește deocamdată cu situațiile aflate „din birou", riscând să prezinte în fața cadrelor didactice date și exemple neverificate.

Secției de învățământ îi revine sarcina de a arăta prin referatul său, cadrelor didactice, o imagine precisă a muncii școlilor din raion. Este limpede că aceasta presupune nu numai expunerea unor date concrete și veridice, ci și o analiză temeinică a semnificației acestor date — adică o analiză a calității cunoștințelor elevilor, ca rezultat al activității cadrelor didactice. Fără îndoială că o astfel de analiză nu se poate realiza decât pe baza unei cunoașteri multilaterale a muncii școlilor, ca urmare a unei legături nemijlocite între secția de învățământ și cadrele didactice. In felul cum și-a organizat până acum munca secția de învățământ a raionului Gura Humorului, deși a inclus în colectivele sale de lucru o serie de profesori, există totuși primejdia alcătuirii unor referate bazate mai mult pe situații statistice decât pe caracterizarea concretă a sistemului de muncă din școli.

Miezul referatului prezentat la consfătuirile cadrelor didactice de către secțiunea de învățământ, partea cea mai largă și cea mai însemnată a acestui referat trebue s'o constitute tocmai analiza organizării muncii instructiv-educative în școlile raionului, analiza nivelului la învățătură al elevilor, analiza temeiniciei cunoștințelor acestora — pe clase și pe obiecte — analiza activității educative a școlilor.

In cadrul unei astfel de analize trebue să acordăm cea mai mare grijă popularizării largi a experienței înaintate. Se obișnuește adesea, în consiliile pedagogice și în cercurile pedagogice, la ședințele pe care le organizează secțiunile de învățământ sau comitetele sindicatelor de învățământ, ca experiența înaintată să fie prezentată numai pe baza unor indici formali. Se vorbește, de exemplu, despre „metodele bune de predare" folosite de cadrele fruntașe, despre „rezultatele bune" obținute de aceste cadre, fără să se arate însă nici în ce constă experiența, nici care sunt metodele folosite, nici care sunt rezultatele la care s'a ajuns datorită folosirii acestor metode. Astfel de procedee de a „extinde" experiența înaintată trebue înlăturate cu totul. Este necesar ca, în consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, experiența cea mai bună a învățătorilor și profesorilor să fie expusă prin caracterizarea metodelor concrete care au determinat atingerea rezultatelor pozitive, evitându-se formulele generale, care nu folosesc nimănui.

Din felul cum se desfășoară pregătirile pentru consfătuire în raioanele Gura Humorului și C. Lung, — ca și, de altfel, în alte raioane din țară — se constată că este subapreciată într'o anumită măsură pregătirea lucrărilor pe secții. Se acordă prea puțină atenție atât alegerii cadrelor care vor conduce discuțiile în secții, cât și pregătirii învățătorilor și profesorilor pentru a lua cuvântul la aceste discuții. Succesul consfătuirilor depinde însă tocmai de temeinicia cu care sunt pregătite toate activitățile care se vor desfășura în cadrul lor. Deosebită atenție trebue acordată pregătirilor în vederea desfășurării lucrărilor în secțiile de limba română, de limba rusă, de matematici, de științele naturii, precum și secției în care se va discuta munca învățătorilor care predau la clasele I—IV. Activitatea în secții va trebui să fie astfel organizată încât să stârnească interesul cadrelor didactice și să asigure un rezultat cât mai rodnic. De aceea, ea nu va trebui să se mărginească la alcătuirea și discutarea planificării diferitelor materii, ci să constitue un prilej de analiză adâncă, concretă și amănunțită, a metodelor de predare, un prilej de reală îmbunătățire a muncii la fiecare obiect și la fiecare clasă.

Există în unele locuri tendința de a considera consfătuirile drept o manifestare festivă, al cărei scop ar fi doar prezentarea realizărilor și a succeselor obținute în munca de până acum. Invățătorii și profesorii, colectivele secțiilor de învățământ trebue să înțeleagă însă limpede că aceste consfătuiri sunt consfătuiri de lucru, al căror rost este de a scoate la iveală, în primul rând, lipsurile esențiale în munca școlilor și a cadrelor didactice, pentru a găsi căile de înlăturare a acestor lipsuri, pentru a îmbunătăți activitatea instructiv-educativă. Deaceea, munca de pregătire a consfătuirilor nu trebue să se oprească la secția de învățământ. Inspectorii, directorii școlilor, responsabilii grupelor sindicale au datoria să mobilizeze colectivele de învățători și profesori din școli, astfel încât acestea să vină la consfătuiri înarmate cu un bogat material concret, rezultat al unei analize critice prealabile asupra situației particulare privind fiecare școală, fiecare clasă, fiecare obiect. Acest fel de a pregăti consfătuirile este nu numai chezășia unei participări active și creatoare a cadrelor didactice la lucrările consfătuirilor, dar și o condiție pentru ca aceste lucrări să nu privească problemele „în general", ci concret, ținând seama de particularitățile specifice fiecărui raion.

Condiția hotărîtoare pentru asigurarea unor rezultate rodnice ale consfătuirilor este folosirea curajoasă a criticii și autocriticii în aprecierea muncii școlilor, a cadrelor didactice și a secțiunilor de învățământ.

Să folosim prilejul consfătuirilor pentru a desvălui slăbiciunile, greșelile și lipsurile în munca noastră, pentru a învăța din activitatea masselor de învățători și profesori, din experiența fruntașilor, să ne pregătim cu grijă pentru acest eveniment însemnat al școlii noastre, care va determina ridicarea muncii instructiv-educative pe o nouă treaptă.

L. SOCIANU

Parada militară și demonstrația oamenilor muncii din Capitală

Un aspect al demonstrației oamenilor muncii din Capitală

(Urmare din pag. 1-a)

din Ungaria, delegația R. P. Bulgaria, formată din Karlo Lukanov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, membru supleant al C.C. al Partidului Comunist Bulgar, general major Vladimir Tanov, ministru adjunct al Apărării Naționale, D. R. Grekov, ambasadorul R. P. Bulgaria în R. P. R., și Bojana Zlatanova Krusciova, eroină a muncii socialiste, muncitoare textilistă, delegația R.P.D. Coreeană, alcătuită din Kim Ik Sen, președintele Tribunalului Suprem al R.P.D. Coreene, Ko Bon Ghi, ambasadorul R.P.D. Coreene la București, Li Gi Sek, responsabil adjunct al Comisiei de Control a Partidului Muncii și Li Ciun Guk, redactor adjunct al Agenției Telegrafice de Știri Coreene, delegația R. D. Vietnameze compusă din Nguyen Luong Bang, ambasadorul R. D. Vietnameze la Moscova, și Nguyen Thuong, al doilea secretar al Ambasadei R. D. Vietnameze la Moscova, delegația R. P. Mongolă, formată din Nidenhughin Idamjab, ambasadorul R. P. Mongole în R.P.R. și Denzen Tserendondob, prim secretar al Ambasadei R.P. Mongole, delegația R. D. Germane alcătuită din Heinrich Rau, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, conducător al organului de coordonare și control pentru industrie și transporturi, Rudolf Helmer, șef de secție în Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Germane și Pohl Hildegard, țărancă fruntașă în muncă, delegatul guvernamental al R. P. Albania Vasili Nathanaili, ministru plenipotențiar al R.P. Albania în Uniunea Sovietică.

Apariția în tribuna oficială a conducătorilor partidului și guvernului, a membrilor delegației guvernamentale sovietice și a șefilor delegațiilor guvernamentale ale celorlalte țări prietene a fost salutată cu puternice aplauze. In tribuna oficială au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, V. V. Kuznețov, general colonel F. I. Golikov, A. I. Lavrentiev, I. Chișinevschi, Van Iu-pin, Al. Moghioroș, W. Jarosinski, Miron Constantinescu, V. Kopecky, Gh. Apostol, Nagy Imre, Chivu Stoica, Kim Ik Sen, general de armată Emil Bodnăraș, general lt. K. S. Melnik, Heinrich Rau, Petre Borilă, Karlo Lukanov, Const. Pârvulescu, Nidenhughin Idamjab, Gh. Stoica, Nguyen Luong Bang, L. Răutu, V. Nathanaili, general lt. L. Sălăjan, general major N. Ceaușescu, Al. Drăghici. A luat deasemeni loc în tribuna oficială R. Palme Dutt, vicepreședinte al Comitetului Executiv al Partidului Comunist Englez.

In tribuna diplomatică au luat loc reprezentanți ai corpului diplomatic.

In tribune se aflau deasemeni membri ai C.C. al P.M.R., miniștri și conducători ai instituțiilor centrale, generali și ofițeri, reprezentanți ai organizațiilor de masă, oameni ai artei, culturii și științei, ziariști români și străini, activiști de partid și numeroși oameni ai muncii, stahanoviști și fruntași în producție.

Au luat loc în tribune numeroși oaspeți străini, invitați în țara noastră de către Institutul Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea și organizațiile de massă.

La ora 8,30, ministrul Forțelor Armate ale R.P.R., general de armată Emil Bodnăraș a sosit călare în Piața Generalissimul I. V. Stalin, unde a primit raportul comandantului paradei general locot. Leontin Sălăjan, ministru adjunct al Forțelor Armate ale R.P.R.

Fanfara militară din Piața Generalissimul I. V. Stalin a intonat Imnul R.P.R. și Imnul Uniunii Sovietice, după care numeroase salve de tunuri au dat semnalul începerii paradei militare.

Tribunele aplaudă frenetic. In pas cadențat, pătrunde în Piața Stalin garda care poartă Drapelul paradei. Marea cinste de a merge în frunte la această grandioasă paradă militară a fost încredințată gărzii Drapelului diviziei „Tudor Vladimirescu-Debrețin".

Pe faldurile Drapelului care flutură victorios în vânt strălucesc ordinul sovietic „Drapelul Roșu" și ordinul românesc „Apărarea Patriei" clasa I-a.

In Piață își fac apoi apariția ofițerii elevi ai Academiei Militare. Ținuta lor perfectă, privirea lor hotărîtă, voioșia și încrederea care li se citește pe față, alinierea și cadența lor desăvârșită, stârnesc aplauzele celor din tribune. Trimiși să-și perfecționeze cunoștințele militare, ofițerii elevi ai Academiei Militare își însușesc, datorită grijii pe care le-o poartă partidul, guvernul și conducerea armatei, știința militară sovietică victorioasă, învață arta de a învinge pe câmpul de luptă.

Trec acum cei mai tineri militari ai Armatei Populare: elevii școlii militare medii „Dimitrie Cantemir" și ai școlii militare medii de marină. Tribunele aplaudă cu deosebit entuziasm pe acești copii. Ei sunt mândri de măestria militară pe care și-o însușesc în școală și pe care și-o vor desăvârși mai târziu, pe băncile școlii militare, pentru a deveni ofițeri ai Forțelor Armate ale Republicii Populare Române

In pas puternic, cadențat, trec infanteriștii. Umăr lângă umăr, în rânduri strânse, într'o aliniere desăvârșită, ei pășesc plini de voioșie în sunetele marșului.

Trec apoi vânătorii de munte, marinarii, grănicerii, trupe de securitate.

Fanfara a tăcut pentru o clipă. Din nou în Piață domnește liniștea. Apoi răsună marșul cavaleriei. Dinspre Statuia Aviatorilor se aude un ropot sacadat de copite. In Piață pătrunde primul eșalon de cavalerie.

Ordinea și alinierea exemplară în care trec apoi prin fața tribunelor artileria-hipotrupele motorizate, infanteria auto, vorbesc despre disciplina de fier care caracterizează armata noastră populară.

Acoperind acordurile fanfarei, un zgomot de motoare umple văzduhul. In Piață au pătruns, defilând pe trei rânduri, într'o aliniere perfectă primele tunuri grele trase de tractoare. Tunurile și tractoarele sclipesc de curățenie.

Deasupra Pieții au apărut primele avioane de vânătoare. Ele sboară în formații strânse, la mică înălțime. Aviatorii noștri, împreună cu militarii din artileria antiaeriană, păzesc cu vigilență cerul scump al patriei noastre împotriva oricăror încercări ale dușmanilor de a turbura liniștea și munca pașnică a poporului nostru muncitor.

Dinspre Statuia Aviatorilor străbate până în piață un puternic uruit de motoare. Vin tancurile. Ele pătrund în Piață în aplauzele entuziaste ale asistenței. Respectând cu strictețe alinierea și intervalele, tancurile trec în formație de trei.

In mijloacele tehnice de luptă cu care este dotată armata noastră se oglindește grija poporului pentru înzestrarea armatei.

Impunătoarea paradă militară a demonstrat cu tărie forța Armatei noastre Populare, apărătoare neînfricată a cuceririlor revoluționare ale poporului și a păcii.

In sunetele Marșului Partizanilor apar acum în piață, în pas hotărît, gărzile muncitorești înarmate. In fruntea lor pășesc muncitorii care, în August 1944, au apărat Capitala de furia hoardelor fasciste până la sosirea Armatelor Sovietice eliberatoare. Astăzi, ca și atunci, gărzile muncitorești înarmate sunt gata să apere viața nouă, liberă și cuceririle democratice obținute prin luptă de poporul muncitor, de clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei.

De abia s'au stins ultimele acorduri ale Marșului Partizanilor și în Piața Stalin s'au ivit coloanele voioase ale pionierilor, care purtau în obrăjii îmbujorați tot soarele acestei minunate dimineți. Imensa piață a înflorit ca un câmp semănat de o mână măiastră: roșul steagurilor și cravatelor de mătase, albul imaculat al bluzelor, culorile feluritelor jucării și miile de flori pe care pionierii le agitau pe deasupra capetelor, formau un adevărat mozaic pe caldarâmul pieții.

In bluze albastre și purtând șepci albe, își fac apoi apariția în Piață, în coloane frumos aliniate, elevii școlilor Rezervelor de Muncă, viitoarele cadre calificate ale industriei noastre metalurgice, siderurgice, electrotehnice, miniere, petrolifere, etc.

Asemeni unui fluviu uriaș, din ce în ce mai puternic, se îndreaptă apoi prin Piața Victoriei spre Piața Stalin, rândurile compacte ale oamenilor muncii. In fața coloanelor este ridicată de zeci și zeci de brațe o uriașă inscripție, care domină un moment întreaga piață: „Slavă lui Stalin".

In frunte se găsesc bravii metalurgiști ai uzinelor „23 August", care în această zi de măreață sărbătoare, raportează cu mândrie conducătorilor partidului, noi și însemnate victorii în lupta pentru industrializarea socialistă a țării.

Alături de muncitorii uzinelor „23 August", în rânduri compacte trec mii de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari dela Atelierele „Grivița Roșie". Coloana lor este dominată de portretul iubitului conducător al poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, sub conducerea căruia în 1933 muncitorii ceferiști dela „Grivița Roșie" au înscris o pagină măreață în istoria luptelor muncitorești din țara noastră.

Alături de muncitorii din industria grea, trec muncitorii industriei ușoare, luptători activi pentru consolidarea succesului reformei bănești, pentru întărirea și lărgirea cuceririlor obținute în anii regimului de democrație populară. Trecând prin fața tribunei ei raportează cu mândrie partidului și guvernului că angajamentele luate în cinstea celei mai mari sărbători a poporului nostru, au fost cu mult depășite.

Demonstrația oamenilor muncii aparținând minorităților naționale, care trăiesc pe teritoriul țării noastre a fost emoționantă.

Manifestează deasemeni tineretul studios. Privirile senine se îndreaptă cu dragoste și recunoștință către conducătorii poporului nostru muncitor. Pentru fiii oamenilor muncii se deschid larg porțile tuturor școlilor.

Trece apoi prin fața tribunei oficiale coloana formată din muncitori dela gospodăriile agricole de stat, tractoriști dela S.M.T.-uri, colectiviști, țărani muncitori întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale din regiunea București.

Fanfara militară intonează „Onorul la general", apoi în pas de defilare încheie parada militară și marea demonstrație a oamenilor muncii. (Agerpres).

NOTE POLITICE EXTERNE

Zilele trecute presa din întreaga lume a publicat nota guvernului sovietic adresată guvernelor S.U.A., Angliei și Franței în legătură cu tratatul de pace cu Germania. In decursul ultimelor șase luni aceasta este a patra propunere a Uniunii Sovietice în problema care preocupă atât de mult toate popoarele lumii.

Intreaga situație internațională actuală dictează necesitatea unei rezolvări juste a problemei germane, prin unificarea Germaniei și încheierea unui tratat de pace cu statul german unic, pașnic și democratic.

Menținerea scindării Germaniei și politica de remilitarizare intensă a Germaniei Occidentale, dusă de imperialiștii americani, conține în sine pericolul serios al unui nou război. Aceasta preocupă și îngrijorează pe oamenii muncii din toate țările, interesați în menținerea unei păci trainice și îndelungate. Planul atlantatorilor la război nu constitue un secret pentru oamenii muncii. Ei știu că imperialiștii, pregătind un nou măcel sângeros, pun un preț deosebit pe rămășițele forțelor fasciste din Germania Occidentală. Dușmanii păcii caută să folosească aceste forțe ca detașament de șoc al blocului agresiv al Atlanticului. Remilitarizarea Germaniei Occidentale este o parte componentă din planurile imperialiștilor de dezlănțuire a războiului. Tocmai de aceea, rezolvarea democratică, pașnică, a problemei germane ar însemna un pas însemnat spre preîntâmpinarea unui nou război. Incălcând hotărîrile conferinței dela Potsdam, guvernele Angliei, Franței și S.U.A. au încheiat la 26 Mai „tratatul" separat, cu un caracter militarist, cu așa zisul guvern dela Bonn. Această măsură a imperialiștilor față de Germania vădește faptul că guvernele celor trei puteri nu au de gând să încheie o pace justă cu Germania.

In complectă opoziție cu politica guvernelor imperialiste, propunerile Uniunii Sovietice privitor la încheerea unui tratat de pace dau perspectiva rezolvării democratice a problemei germane. Forța și puterea de convingere a notelor Uniunii Sovietice constau în primul rând în caracterul clar și constructiv al propunerilor conținute în ele. Aceste propuneri deschid uriașe posibilități pentru rezolvarea pe cale democratică a problemei germane.

Propunerile guvernelor occidentale expuse în notele acestora dela 10 Iulie nu pot satisface popoarele lumii. Refuzul guvernelor S.U.A., Angliei și Franței de a elabora tratatul de pace înainte de formarea guvernului pe întreaga Germanie este lipsit de orice fundament. După cum se arată în nota guvernului sovietic, propunerile guvernelor occidentale sunt menite să tărăgănească pe un timp îndelungat discutarea problemei încheierii unui tratat de pace cu Germania și unificarea Germaniei. Ele sunt menite să legifereze staționarea armatelor de ocupație imperialiste în Germania Occidentală pe o perioadă nedeterminată.

Guvernul sovietic propune, în ceea ce privește componența comisiei pentru controlul condițiilor existente în Germania în vederea efectuării unor alegeri generale libere, formarea cu asentimentul celor patru puteri, a unei comisii din germani, și anume din reprezentanți ai Camerei Populare a Republicii Democrate Germane și ai Bundestagului Germaniei Occidentale. O asemenea comisie ar reprezenta, după cum arată nota guvernului sovietic, primul pas pe calea unificării Germaniei.

Căutând să se sustragă dela discutarea principalelor probleme în legătură cu Germania, guvernele celor trei puteri caută să reducă toată problema la tratative în legătură cu compoziția, funcțiunile și atribuțiile comisiei amintite. Numai pe acest motiv, guvernele S.U.A. Angliei și Franței propun convocarea unei conferințe a celor patru puteri. Limitând cercul problemelor propuse pentru a fi discutate de reprezentanții celor patru puteri, evitând examinarea problemelor celor mai importante referitoare la Germania, guvernele S.U.A., Angliei și Franței, acționează ca și cum ar dori ca Conferința reprezentanților celor patru puteri să dea rezultate dintre cele mai neînsemnate, sau să nu dea niciun rezultat.

Cu toate acestea, — arată nota guvernului sovietic, — guvernul sovietic este gata să discute la Conferința celor patru puteri problema propusă de guvernele S.U.A., Angliei și Franței, referitoare la comisia însărcinată cu anchetarea condițiilor pentru efectuarea unor alegeri libere în întreaga Germanie. In acelaș timp, guvernul sovietic consideră că această conferință nu poate și nu trebue să se limiteze numai la discutarea unei singure probleme. Guvernul sovietic consideră necesar să se discute în primul rând problemele deosebit de importante ale încheierii tratatului de pace cu Germania și ale formării unui guvern al întregii Germanii.

Guvernul sovietic a formulat încă o propunere importantă: discutarea datei retragerii din Germania a armatelor de ocupație.

Noile propuneri sovietice sunt străbătute de principiile politicii externe leniniste-staliniste, politică a întăririi păcii și prieteniei între popoare. Notele guvernului sovietic trasează un program complect și clar de refacere a unității Germaniei și de încheiere a unui tratat de pace just. Adoptarea propunerilor sovietice ar constitui un pas de o uriașă importanță pentru întărirea păcii în Europa și ar corespunde năzuințelor oamenilor muncii din toate țările, năzuințelor tuturor popoarelor, interesate în întărirea păcii.

★

Oamenii muncii din Franța au înregistrat o nouă victorie în lupta pentru apărarea păcii, demascând o nouă provocare mârșavă a lacheilor americani din guvernul francez. Guvernanții americani ai Franței în cadrul campaniei lor de provocare împotriva Partidului Comunist au arestat pe fiul lui Maurice Thorez. După provocarea pusă la cale împotriva lui Jacques Duclos, André Stil și a altor patrioți francezi, arestarea fiului lui Maurice Thorez, care ar fi atentat chipurile la „securitatea statului", era menită să lovească din nou în forțele păcii și democrației din Franța.

Campania puternică de protest a oamenilor muncii din Franța și a popoarelor din lumea întreagă a silit pe guvernanții trădători ai Franței să-i dea drumul fiului lui Maurice Thorez. La confruntarea care a avut loc în cabinetul judecătorului de instrucție nu a putut fi inscenată, așa cum doreau săpânitorii americani, o nouă farsă.

După cum s'a anunțat, în lipsa oricăror „dovezi de vinovăție", în seara zilei de 25 August fiul lui Maurice Thorez a fost pus în libertate. La porțile închisorii, el a fost întâmpinat de delegați ai oamenilor muncii din suburbia Drancy a Parisului și de locuitori din cartierele învecinate, care au organizat o puternică manifestație de simpatie și solidaritate cu lupta patrioților francezi întemnițați de guvernanții din Franța.

Eliberarea fiului lui Maurice Thorez constitue încă un eșec al clicii dolarizate care a încercat în zadar să intimideze forțele progresiste din Franța. Lupta patrioților francezi împotriva planurilor urzite de imperialiști se desfășoară cu succes.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii c. 3163

BIBLIOTECA CENTR REG
PALATUL CULTURAL
TG MURES

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 179 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 6 SEPTEMBRIE 1952

Politica externă a Republicii Populare Române este o politică de apărare a păcii, de prietenie și alianță cu Uniunea Republicilor Socialiste Sovietice și cu țările de democrație populară, o politică de pace și prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace.

(Din proiectul noii Constituții a R.P.R.)

Pentru un rezultat rodnic al consfătuirilor raionale

In zilele de 10, 11 și 12 Septembrie vor avea loc în toată țara consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Organizate pe baza strălucitei experiențe a învățământului sovietic, aceste consfătuiri au menirea să contribue la ridicarea nivelului școlii noastre corespunzător cu cerințele pe care i le pune în față construcția socialistă.

Consfătuirile cadrelor didactice se desfășoară într'un moment deosebit de însemnat pentru întregul nostru popor muncitor, odată cu desbaterea largă a proiectului de Constituție, legea fundamentală a țării. Inimile învățătorilor și profesorilor sunt pline de mândrie pentru victoriile istorice cucerite de clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, victorii care sunt consfințite în proiectul de Constituție. Pregătindu-se pentru lucrările consfătuirilor, pentru deschiderea anului școlar, învățătorii și profesorii se străduesc să muncească astfel încât să fie la înălțimea misiunii nobile și pline de răspundere pe care le-a încredințat-o statul democrat-popular.

„Școala este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului" — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. De aceea, partidul și guvernul, întreg poporul nostru muncitor, cer școlii să înarmeze tânăra generație cu cunoașterea bazelor științei, să ridice la un nivel înalt munca educativă în rândurile elevilor, să contribue activ la acțiunea de culturalizare a maselor de oameni ai muncii. In acelaș timp, partidul și guvernul creiază școlii, învățătorilor și profesorilor, condițiile necesare pentru o cât mai bună îndeplinire a sarcinilor lor. La sistemul de măsuri luate în vederea continuei perfecționări a muncii din școală se adaugă, începând din anul acesta, organizarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, mijloc de seamă pentru ridicarea nivelului activității instructiv-educative.

La baza organizării consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice stă practica de mulți ani a învățământului sovietic unde a devenit o tradiție discutarea bilanțului activității didactice din anul școlar încheiat și trasarea, pe baza acestui bilanț, a căilor pentru ridicarea continuă a calității muncii didactice. In numărul acesta al gazetei noastre se publică un articol intitulat „Ce ne arată consfătuirile din August", apărut în „Ucitelscaia Gazeta". Înfățișând câteva dintre aspectele consfătuirilor din anul acesta ale cadrelor didactice din U.R.S.S., articolul vorbește despre înalta exigență a organelor de învățământ, a învățătorilor și profesorilor față de organizarea muncii instructiv-educative. Acest articol constitue un îndreptar pentru organizarea consfătuirilor noastre, ajutându-ne să vedem mai limpede problemele asupra cărora trebue să ne concentrăm în primul rând atenția. Aplicarea acestei experiențe a școlii sovietice în învățământul nostru trebue să contribue la îmbunătățirea conținutului ideologic-științific al lecțiilor, la ridicarea nivelului metodicii predării, la întărirea educației ideologice a elevilor, la organizarea unui larg schimb de experiență pedagogică, la popularizarea celei mai bune experiențe a cadrelor noastre didactice. Acesta este scopul principal al consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice.

In munca de pregătire a consfătuirilor are o însemnătate deosebită întocmirea referatelor care vor fi expuse în ședințele plenare și pe secții. Aceste referate au menirea de a da indicații esențiale și concrete pentru activitatea de viitor a școlii, pe baza unei analize serioase a tuturor laturilor însemnate ale muncii didactice.

Secțiunile de învățământ, sindicatele, direcțiile școlilor, au adesea tendința de a vorbi despre munca lor sub un aspect vag, general și care nu oglindește nimic concret cu privire la raionul, la sindicatul sau la școala respectivă. In munca acestora există însă succese și lipsuri particulare, specifice numai anumitor unități, tipice pentru un anumit raion, pentru un anumit sindicat sau pentru o anumită școală. Despre aceste succese și lipsuri trebue să vorbească referatele, pe ele trebue să se bizue pentru a veni cu adevărat în ajutorul cadrelor didactice, pentru a deschide posibilitatea unor discuții creatoare. Toate problemele cuprinse în referate vor trebui ilustrate cu faptele concrete ale unor oameni anumiți și nu cu statistici sau cu formulări generale. Trebue înlăturată cu hotărâre „procentomania", tendința de a îneca faptele vii, reale ale muncii din școală într'un torent de cifre seci, care îngroapă experiențele bune și aruncă un văl gros peste lipsuri și peste cauzele lor. Învățătorii și profesorii așteaptă dela consfătuirile raionale răspunsuri complecte și competente, așteaptă să se stabilească cu precizie **dece** lucrează bine unele cadre didactice și unele școli, **dece** lucrează prost altele.

O astfel de prezentare a referatelor presupune larga folosire a criticii și autocriticii, fără de care nu poate exista nicio mișcare înainte. **In consfătuirile cadrelor didactice, critica și autocritica trebue să fie arma principală, metoda de bază pentru caracterizarea situației reale a muncii școlilor, pentru stabilirea sarcinilor de viitor.**

Este caracteristic pentru multe secțiuni de învățământ faptul că, atunci când se referă la lipsurile din munca lor, dau ca motiv al acestor lipsuri împrejurările obiective. Așa procedează, de pildă, colectivul secțiunii de învățământ a regiunii Constanța, așa procedau fostele conduceri ale secțiunilor de învățământ ale regiunilor București și Cluj. Practica ne arată însă că foarte adesea, în condiții de lucru identice, se obțin rezultate diferite: în unele locuri se înregistrează succese, în altele se constată o rămânere în urmă. Aceasta înseamnă că nu în împrejurările obiective trebue căutate cauzele lipsurilor, ci în însuși sistemul de muncă al oamenilor. Este necesar ca în consfătuirile raionale să se scoată la iveală tocmai aceste lipsuri care țin de felul cum muncesc oamenii și nu de „împrejurările obiective".

Folosirea largă a criticii și autocriticii va însemni desfășurarea unor discuții vii și la un nivel înalt, va însemni lupta de opinii în rândurile cadrelor didactice, prilejuind astfel adevăratul progres în activitatea lor.

O grijă deosebită trebue acordată pregătirii lucrărilor în secții. In special în aceste ședințe trebue să fie expuse pe larg metodele de muncă ale profesorilor și învățătorilor, problemele tipice pentru anumite clase și anumite obiecte.

Cea mai mare atenție trebue acordată, atât în ședințele plenare cât și în lucrările secțiilor, schimbului de experiență pedagogică. Învățătorii și profesorii trebue stimulați să vorbească despre munca lor, despre metodele datorită cărora au obținut succese în munca de cuprindere a tuturor copiilor de vârstă școlară în școală, în instruirea și educarea elevilor și în activitatea obștească. Pentruca schimbul de experiență să dea roade este însă necesar ca el să nu fie organizat în mod formal, să nu se limiteze la expuneri generale. Atât în referatele prezentate cât și în expunerile învățătorilor și profesorilor trebue să se vorbească amănunțit despre condițiile care au determinat obținerea succeselor, să se caracterizeze pe larg și în mod cât mai concret metodele bune, astfel încât trăsăturile esențiale ale acestor metode să trăiască viu în fața masei cadrelor didactice.

Odată cu analiza rezultatelor muncii instructiv-educative în anul școlar 1951—52 trebue să se expună în consfătuirile cadrelor didactice și planul măsurilor pentru îmbunătățirea activității școlilor în noul an școlar. Este necesar ca și în această privință să se vorbească nu despre măsurile luate „în general", ci despre aspectul concret al fiecăreia dintre măsurile pe care își propun să le folosească secțiunile de învățământ, sindicatele, directorii școlilor.

Desfășurarea consfătuirilor raionale va îmbogăți colectivele secțiunilor de învățământ și sindicatele cu numeroasele observații ale cadrelor didactice. Luând în discuție activitatea secțiunii de învățământ și a comitetului sindical, învățătorii și profesorii vor critica lipsurile în munca acestora și vor face propuneri pentru înlăturarea lipsurilor. Este necesar ca secțiunile de învățământ și sindicatele să primească just criticile deschise care le vor fi aduse, să culeagă cu cea mai mare grijă propunerile, să învețe din experiența maselor de învățători și profesori, să se sfătuiască cu ei. In decursul celor trei zile cât vor dura consfătuirile, secțiunile de învățământ și sindicatele au prilejul să cunoască mai îndeaproape pe oamenii care lucrează în școli și să strângă un material deosebit de bogat cu privire la munca pedegogică în raionul lor. Acest material nu trebue să fie dat uitării îndată după terminarea consfătuirilor, ci dimpotrivă el trebue să constitue baza pe care se va desfășura activitatea în noul an școlar.

Secțiunile vor trebui să la deîndată măsuri pentru a întări acele sectoare ale muncii lor care au fost cel mai viu criticate. Pe de altă parte, desbaterile consfătuirilor vor arăta la ce școli, la ce materii, la ce clase se constată rămânerea în urmă. Eforturile secțiunii de învățământ vor trebui să se concentreze tocmai înspre întărirea controlului și îndrumării muncii în aceste școli, la aceste clase și materii.

Fiecare învățător și profesor trebue să folosească pe larg învățămintele consfătuirilor. Cadrele didactice au datoria să culeagă cu grijă observațiile făcute în ședințele plenare și pe secții, să noteze cu deosebită atenție experiențele înaintate, pentru a le putea aplica just în munca lor.

Desfășurarea cu succes a consfătuirilor raionale va înarma cadrele didactice cu un program concret al activității lor viitoare, va fi un imbold puternic pentru ridicarea calității muncii din școală.

Din partea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și a Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române anunță cu profundă durere partidul și pe oamenii muncii că în ziua de 1 Septembrie 1952 a încetat din viață, după o boală îndelungată, tovarășul IOSIF RANGHEȚ, membru supleant al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, deputat al Marii Adunări Naționale a R.P.R., fiu devotat al partidului, luptător neobosit pentru cauza poporului muncitor și pentru întărirea statului de democrație populară.

SUB SEMNUL MARILOR DREPTURI ȘI LIBERTĂȚI

Pentru pâinea poporului

In campania de recoltare și colectare care se desfășoară în raionul Caracal, cadrele didactice aduc o prețioasă contribuție. Aproape 120 de învățători și profesori din raion au desfășurat o bogată activitate pe arii de treer, îngrijindu-se de gazetele de arii, organizând citirea în colectiv a ziarelor și broșurilor, mobilizând țărănimea muncitoare pentru treeratul la timp al cerealelor, etc. Mulți învățători au dus muncă culturală la bazele de recepție din comunele Vlădila, Jianca, Caracal, Amărăștii de Jos, Zvorsca, Dobrotești, Rotunda, Tralanu și Apele-Vii.

Muncă rodnică în campania de recoltare și colectare au dus deasemeni învățătorii și profesorii dela școala medie de 10 ani de băieți din Caracal, care au activat pe ariile de treer și la bazele de recepție.

Învățătorii și profesorii din raionul Caracal contribue cu însuflețire la campania pentru asigurarea pâinii poporului, conștienți că participă în acest fel la făurirea unei vieți îmbelșugate pentru poporul nostru muncitor.

Un internat cu o bună gospodărie anexă

Direcția școlii elementare din Varatic-Filioara, raionul Tg. Neamț, s'a îngrijit îndeaproape de crearea unei gospodării anexe pe lângă internat. Sfatul popular Filioara a înzestrat școala cu 9 ha. teren arabil. Acest teren a fost arat și însămânțat, pe parcele, cu cereale și zarzavaturi, care vor asigura celor 80 elevi interni, prevăzuți pentru anul școlar 1952—53, hrana necesară. Curățirea terenului și însămânțarea s'au făcut cu ajutorul elevilor școlii care au lucrat cu toată râvna pentru noua lor gospodărie, sub îndrumarea cadrelor didactice.

Pentru căratul recoltei și al lemnelor necesare școlii s'a cumpărat o pereche de boi, cu banii proveniți din economiile făcute la însămânțările terenului. Internatul a mai fost înzestrat cu 25 păsări. In prezent se cresc 30.000 viermi de mătase, care vor aduce internatului un venit deosebit de însemnat. Aceasta s'a realizat datorită unei strânse colaborări între conducerea școlii și grupa sindicală a școlii.

Un nou local de școală

In cinstea proiectului de Constituție a fost inaugurat un nou local de școală în comuna Scheia, regiunea Suceava. Clădirea școlii are șase săli de clasă, cancelarie, cabinet medical, etc. Cu prilejul festivității care a avut loc a luat cuvântul tovarășul director al școlii, care a subliniat sprijinul deosebit de însemnat primit din partea Comitetului regional de partid, precum și ajutorul dat de sfatul popular regional, de secțiunea de învățământ și de populația muncitoare din comună. Datorită muncii voluntare depuse de țăranii muncitori s'a realizat o economie de o treime din fondurile alocate construcției. In numele cadrelor didactice din comună, directorul școlii a arătat că învățătorii și profesorii își iau angajamentul ca, în cinstea proiectului de Constituție, să alfabetizeze pe cei 57 neștiutori de carte din comună, să ducă o activitate susținută pentru popularizarea proiectului de Constituție, să depună toate eforturile pentru înfiorirea gospodăriei agricole colective „Drum nou" din comună.

A urmat apoi un reușit program artistic, executat de elevii școlii.

OLIMPIA CURCA
corespondent

Grupa sindicală discută proiectul noii Constituții

Prelucrarea proiectului noii Constituții în ședința grupei sindicale dela Școala Pedagogică din Năsăud a trezit un interes deosebit din partea membrilor grupei — învățători, profesori, personal administrativ și de îngrijire. In articolele noii Constituții ei au văzut consfințite cuceririle oamenilor muncii, au văzut înscrise drepturile pentru care poporul nostru muncitor a luptat ani și ani dearândul. Aceasta le-a întărit încrederea în zilele luminoase ale viitorului, le-a sporit entuziasmul și puterea de muncă. Posibilitatea de a participa la elaborarea Constituției — legea de bază a statului, l-a făcut să vadă odată mai mult că în Republica Populară Română poporul muncitor își hotărăște singur soarta.

Pentru o cât mai largă desbatere a **proiectului de Constituție s'au organizat** discuții privind fiecare capitol în parte. Astfel, în ziua de 25 August, grupa sindicală a discutat capitolul introductiv și capitolul I. Tovarășii care au luat cuvântul au arătat cu exemple concrete cum, dela eliberarea țării noastre și până acum, viața în patria noastră devine zi de zi mai frumoasă. Cadrele didactice au vorbit îndeosebi despre desvoltarea școlii noastre datorită grijii partidului și guvernului pentru ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, pentru instruirea și educarea copiilor celor ce muncesc. Mulți absolvenți ai școlilor din Năsăud studiază astăzi în Uniunea Sovietică. Aceasta este încă o dovadă a sprijinului neprecupețit, multilateral pe care ni-l dă Patria Socialismului victorios, eliberatoarea poporului nostru.

Discuțiile purtate au scos deasemeni în evidență politica justă a partidului în problema națională. S'a vorbit pe larg, cu exemple concrete, despre egalitatea în drepturi a minorităților naționale cu poporul român în Republica noastră Populară. Participanții la discuții au vorbit cu revoltă despre vrajba pe care regimul burghezo-moșieresc căuta s'o creeze între români și maghiari sau alte minorități naționale, cu scopul de a ascunde crunta exploatare la care cei avuți îi supuneau pe cei lipsiți. A fost lămurită cu acest prilej încăodată noțiunea de naționalism și șovinism.

In cursul celor două ore cât au durat discuțiile s'au lămurit în amănunțime o serie de probleme cuprinse în introducerea și în primul capitol al proiectului de Constituție. Membrii grupei sindicale și-au luat angajamentul să popularizeze larg în rândurile masselor proiectul noii Constituții, să ducă o muncă mai intensă pentru înflorirea Republicii noastre Populare, țara în care toți cei ce muncesc au asigurată o viață tot mai frumoasă și îmbelșugată.

EMIL MARIN

La punctele de agitație din Băleni

La punctele de agitație și cercurile F.D.P. din comuna Băleni—raionul Târgoviște, regiunea Ploești, țăranii muncitori participă în număr tot mai mare la desbaterea proiectului de Constituție, confirmând cu exemple din viața lor caracterul profund democratic al proiectului.

Punctele de agitație din Băleni și-au organizat munca pe baza unui plan săptămânal, cu program zilnic. La punctul de agitație nr. 2 există un panou: „Intrebări și răspunsuri" și un frumos fotomontaj în care sunt expuse fotografii ale termocentralelor dela Doicești și Ovidiu II. In colectivul de conducere a punctelor de agitație și în cercuri — alături de alți oameni ai muncii — lucrează cu elan cadrele didactice dela școala elementară mixtă de 7 ani și dela școala elementară de fete, care desfășoară o rodnică muncă politică de massă în rândurile țărănimii muncitoare. Datorită unei cunoașteri temeinice a conținutului proiectului de Constituție, prin studierea consultațiilor publicate în ziarul „Scânteia" și a broșurilor, propagandiștii dela punctele de agitație F.D.P. din Băleni au putut să dea răspunsuri precise tuturor întrebărilor puse de cetățeni.

De curând a avut loc prelucrarea capitolului 7 din proiectul de Constituție care prevede drepturile și datoriile fundamentale ale cetățenilor. Conferința a fost urmărită cu viu interes de țăranii muncitori, la discuții înscriindu-se numeroși tovarăși.

D. LĂZĂRESCU

Deschiderea lucrărilor sesiunii Consiliului U. I. S.

Vineri s'a deschis în marea sală a expoziției din parcul de cultură și odihnă „I. V. Stalin" cea de a 6-a sesiune a Consiliului U.I.S.

Convocarea acestei sesiuni a găsit un larg răsunet în rândul organizațiilor naționale studențești din diferite țări.

Acest larg răsunet se datorează faptului că printre principalele preocupări ale sesiunii Consiliului U.I.S. se află menținerea păcii, îmbunătățirea continuă a condițiilor de viață și de studiu, întărirea legăturilor de prietenie cu studenții din alte țări, acestea reprezentând aspirații ale imensei majorități a studențimii. In fața sălii fâlfâie drapelele celor peste 70 de țări din care au sosit delegații la această sesiune a Consiliului U.I.S.

In sala Consiliului domnește atmosfera marilor reuniuni internaționale. In cadrul pregătirilor care au precedat deschiderea sesiunii, sala expoziției a fost transformată spre a corespunde necesităților unor bune desfășurări a lucrărilor.

Sala de ședințe este dominată de o imensă tribună destinată prezidiului sesiunii. Deasupra, o stemă mare, albă a U.I.S. se reliefează puternic pe plușul cenușiu al fundalului sălii.

Traducerea cuvântărilor poate fi urmărită simultan în orice colț al sălii, dela orice masă, în limbile română, engleză, franceză, rusă, chineză și spaniolă. Intreg aparatajul ca și complicata instalație au fost realizate în întregime de tehnicienii noștri, în vederea sesiunii Consiliului U.I.S. Lămpi speciale inundă sala cu o lumină albă de zi.

Localul în care se desfășoară Consiliul U.I.S. mai cuprinde două mari holuri. Aci se găsesc oficii poștale și telefonice, ghișee de librărie și papetărie; deasemeni a fost organizat și un mare magazin universal care deservește pe delegați.

Ședința a fost deschisă la ora 16,30. La tribuna Prezidiului au luat loc membrii Comitetului Executiv al U.I.S., în frunte cu Bernard Bereanu, președintele U.I.S., Paolo Pescetti, secretar general al U.I.S., I. V. Cocemasov (U.R.S.S.) și alții, precum și Jacques Denis, secretar general al F.M.T.D.

La deschiderea ședinței, B. Bereanu, președintele U.I.S., a dat cuvântul tov. Vasile Mușat, prim secretar al C.C. al U.T.M., care a adus sesiunii salutul tineretului din țara noastră.

In numele oamenilor de știință și cultură din R.P.R., Consiliul U.I.S. a fost salutat de acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R.

Paolo Pescetti, secretar general al U.I.S., a prezentat apoi raportul asupra mandatelor.

Consiliul a adoptat în unanimitate propunerea pentru prezidiu făcută de președintele U.I.S.

S'a trecut apoi la alegerea comisiei de mandate. In comisie au fost aleși reprezentanți ai delegațiilor italiană, britanică, scoțiană, indiană, sovietică, finlandeză, algeriană, română și ai delegației din Ecuador.

Consiliul a votat în unanimitate ordinea de zi propusă de Comitetul Executiv.

Preluând conducerea lucrărilor, Paolo Pescetti a dat cuvântul lui B. Bereanu, care a desvoltat raportul general de activitate pe 1951—1952 al Comitetului Executiv U.I.S

Nici un copil de vârstă școlară în afară de școală!

Mai sunt numai câteva zile până la deschiderea școlilor. Prin grija partidului și a guvernului, datorită ajutorului pe care l-au dat școlii sfaturile populare, organizațiile de masă și părinții, datorită muncii însuflețite a cadrelor didactice, școlile noastre sunt gata să-și deschidă porțile pentru începerea unui nou an de muncă.

Urmând exemplul marii Țări a Socialismului, statul nostru democrat-popular acordă cea mai mare importanță școlii și culturii. Proiectul de Constituție a R.P.R. consfințește dreptul la învățătură ca unul din cele mai însemnate drepturi și libertăți cucerite de poporul muncitor. La noi au dispărut vremurile când școala era privilegiul odraslelor de bogătași și de chiaburi, când milioane de oameni erau lipsiți de posibilitatea de a-și însuși lumina cărții. Acum, porțile școlii sunt larg deschise pentru fiii oamenilor muncii. Suntem pe cale de a lichida definitiv analfabetismul, această moștenire rușinoasă pe care ne-a lăsat-o stăpânirea burghezo-moșierească.

In înfăptuirea revoluției noastre culturale are o importanță deosebită asigurarea învățământului general în școlile elementare, deoarece în felul acesta se închid definitiv însăși izvoarele analfabetismului. Hotărârea Consiliului de Miniștri privitoare la deschiderea noului an școlar a trasat ca sarcină Comitetelor Executive ale sfaturilor populare regionale și Ministerului Învățământului Public de a organiza în comune și orașe, pe baza recensământului copiilor, o evidență precisă a tuturor copiilor în vârstă de 6—14 ani și de a controla riguros întocmirea acestei evidențe. Deasemeni, Hotărârea Consiliului de Miniștri prevede organizarea unei largi campanii pentru îndeplinirea planului de școlarizare în școlile elementare, pentru atragerea copiilor la școală, subliniind responsabilitatea părinților față de îndeplinirea legii pentru învățământul general obligatoriu.

Indeplinind aceste sarcini, majoritatea secțiunilor de învățământ au luat din vreme măsuri pentru a asigura cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară. Astfel, numai în regiunea Timișoara anul acesta s'au înființat 8 școli noi cu 4 clase. Comitetul Executiv al sfatului popular al regiunii Pitești, sprijinit de Comitetul regional de partid, a hotărît ca în satele și cătunele izolate din regiunea muntoasă, sfaturile populare **să organizeze transportul în comun al copiilor cu domiciliul depărtat de școală.** Au fost detașate posturi de învățători la grupe de case depărtate de școală, și s'au amenajat noi săli de clasă la multe școli din această regiune. In altele, ca de pildă, în regiunea Cluj, s'a sporit numărul de cantine în satele resfirate și cu case depărtate de școală. S'au luat măsuri pentru a se acorda gratuit un număr mare de manuale și rechizite școlare, pentru a se procura îmbrăcăminte și încălțăminte prin mijloace locale, din fondul cultural al cooperativelor sau prin ajutorul organizațiilor de massă, etc. G.A.S. din comuna Pufești, raionul Adjud a hotărît să aducă la școală copiii muncitorilor din gospodărie cu mijloace de transport propriu. In afară de aceste mijloace locale care pot fi găsite pretutindeni, anul acesta statul a acordat 18.000 echipamente pentru școlarii din clasele I-VII-a și 5000 burse pentru a ajuta școlarizarea copiilor din clasele I-IV.

In problema asigurării învățământului general obligatoriu un rol important îl joacă evidența elevilor. Majoritatea școlilor din Timișoara au organizat o evidență a elevilor care, din diverse motive, n'au frecventat școala. Conducerile acestor școli au cerut din vreme sprijinul sfaturilor populare și al organizațiilor de massă pentru a duce la îndeplinire această sarcină.

Pentrucă recensământul din 18 Mai nu s'a făcut pretutindeni în cele mai bune condițiuni, multe secții de învățământ și direcții de școli au acordat o grijă deosebită verificării acestui recensământ. In unele locuri, cu prilejul acestor verificări au fost descoperite a serie de omisiuni ale lucrărilor recensământului, provenite fie din lipsa de grijă a celor care au efectuat recensământul, fie din faptul că nu s'a prelucrat în mod serios responsabilitatea părinților față de îndeplinirea legii pentru învățământul general obligatoriu. In raionul Filiași, de exemplu, 264 de copii de vârstă școlară n'au fost recenzați la 18 Mai. In orașul Focșani au fost omiși la recensământ 43 de copii în circumscripția școlară nr. 2 și 40 în circumscripția școlară nr. 3. In raionul Bârlad, la verificarea recensământului au fost găsiți încă 81 de copii de vârstă școlară. Aceste cifre ne arată că este necesar să se facă o nouă verificare a recensământului și să se țină evidența tuturor copiilor de vârstă școlară. Acesta este, de altfel, și scopul „Registrului de înscriere a elevilor (copiilor)" care trebue **complectat și ținut la curent de către fiecare director.**

Este necesar ca învățătorii și profesorii, directorii școlilor și secțiile de învățământ să înțeleagă că problema școlarizării tuturor copiilor de vârstă școlară este una din problemele cele mai importante ale învățământului nostru. Trebue combătute cu cea mai mare hotărâre lipsa de grijă și nepăsarea acelora care nu-și îndeplinesc îndatoririle, trebue stimulat interesul fiecărui învățător, fiecărui om al muncii dela sate, pentru asigurarea învățământului general în școlile de patru ani.

In unele locuri, mai ales în orașe și în satele apropiate unul de altul, este necesară o nouă revizuire și delimitare precisă a circumscripțiilor școlare. Trei copii din comuna Crețești, raionul Vidra, n'au urmat anul trecut la școală pentrucă, fiind mult mai aproape de școala din Vidra, cea din Crețești credea că frecventează acolo, iar școala Vidra credea că frecventează la Crețești.

Indeplinirea planului de școlarizare este o problemă și o sarcină de cea mai mare importanță a fiecărui învățător și profesor în parte, a fiecărui director sau șef de secție de învățământ. Acum, la începutul anului școlar, are o foarte mare importanță organizarea unei evidențe precise a tuturor copiilor de vârstă școlară. Direcția școlii elementare din comuna Crețești, raionul Vidra, de exemplu, cunoaște acum bine situația tuturor copiilor de vârstă școlară din comună. Ea se străduește din toate puterile ca, împreună cu cadrele didactice și cu sprijinul organizațiilor de massă, să realizeze o frecvență sută la sută în noul an școlar. In toată țara, multe cadre didactice desfășoară o susținută muncă de lămurire cu părinții, arătându-le cât de greșită și de păgubitoare este atitudinea acelora care țin copiii dela școală sub pretext că le sunt necesari la muncile din gospodărie. In comuna Sinterag din regiunea Cluj, cadrele didactice fac vizite la domiciliul copiilor, stau de vorbă cu părinții, țin evidența acestor vizite, notându-și constatările într'un caiet special și luând măsuri operative pentru asigurarea școlarizării.

In unele locuri însă se constată o lipsă de grijă a secțiilor de învățământ și a comitetelor executive ale sfaturilor populare în ceeace privește cuprinderea în școli a tuturor copiilor de vârstă școlară. Mulți se mulțumesc cu statistici incomplete și nu au o evidență precisă a situației fiecărui copil de vârstă școlară. Astfel în multe școli din regiunile Iași, Făgăraș și Bacău nu există încă evidența elevilor înscriși în clasele I—IV. In foarte multe școli nu s'a ținut o evidență precisă a copiilor care au părăsit școala prin mutarea părinților.

Deasemeni, nu toți inspectorii au dat importanța cuvenită acestei probleme. Raioanele Deta și Lugoj din regiunea Timișoara nu trimiseseră nici până la 27 August, la secția de învățământ a regiunii, datele referitoare la problema școlarizării.

Pentru cuprinderea în școlile elementare a tuturor copiilor de vârstă școlară trebue dată o bătălie serioasă. Și în această bătălie, rolul principal îl are organizarea muncii și controlul efectuării ei. Directorii școlilor trebue să aibă o evidență clară și bine pusă la punct a tuturor copiilor de vârstă școlară. Să facă noi verificări pe teren, să se ceară sprijinul larg al părinților, să se folosească din plin și din vreme ajutorul organizațiilor de massă. Să cunoască pricinile care împiedică pe copii de a veni la școală și să la, imediat, măsuri pentru a înfrânge aceste piedici și pentru a aduce acești copii la școală. Învățătorii, în special, au datoria de a merge din casă în casă și de a aduce la școală toți copiii care au vârstă școlară. Învățătorii sunt factorul principal în acțiunea de lămurire a părinților. Ei au datoria să-i apropie pe părinții de școală, făcându-i să înțeleagă marele rol al școlii. Secțiile de învățământ trebue să-și pună în modul cel mai serios problema îndeplinirii planului de școlarizare, luând măsuri din vreme pentru cuprinderea tuturor copiilor în școală, pentru crearea de internate și cantine, pentru aprovizionarea lor și controlând cât mai des îndeplinirea acestor sarcini. Problema școlarizării trebue extinsă asupra tuturor copiilor rămași nescolarizați în anii precedenți, până la vârsta de 14 ani. Acolo unde aceștia sunt în număr mare se pot organiza clase speciale, ajutându-i să învețe în condiții cât mai bune.

In cadrul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, care se vor desfășura în curând, trebue pusă și problema îndeplinirii învățământului general obligatoriu, trebue organizat schimbul de experiență privind asigurarea planului de școlarizare. Discuțiile desfășurate la consfătuiri trebue să ajute pe învățători să aplice metodele cele mai bune pentru îndeplinirea acestei importante sarcini. Fiecare învățător, fiecare director și inspector trebue să înceapă munca în noul an școlar sub semnul lozinci: **nici un copil de vârstă școlară în afară de școală!**

U. R. S. S. NE INVAŢĂ

Ce ne arată consfătuirile din August *)

In întreaga Uniune Sovietică s'au desfăşurat consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, la care s'au desbătut rezultatele anului şcolar 1951—1952 şi s'au trasat căile de îmbunătăţire a activităţii instructiv-educative a şcolilor în anul şcolar 1952—1953.

Cu adâncă emoţie au vorbit învăţătorii şi profesorii sovietici despre sarcinile mari şi însemnate care stau astăzi în faţa şcolilor şi organelor învăţământului public. Cadrele didactice au întâmpinat comunicatul despre convocarea celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. cu un entuziasm deosebit. Pretutindeni pedagogii şi-au exprimat la consfătuiri dorinţa înflăcărată de a depune toate eforturile pentru îmbunătăţirea nobilei opere de educare şi instruire a copiilor sovietici, viitori constructori ai comunismului.

In multe raioane, la consfătuiri au fost arătate amănunţit condiţiile care asigură rezultatele bune ale muncii instructiv-educative în şcolile fruntaşe la cei mai buni profesori sovietici. Impărtăşirea experienţei a înarmat cadrele didactice din aceste raioane cu cunoaşterea metodelor concrete de luptă pentru un nivel ridicat al cunoştinţelor şi pentru o disciplină conştientă a elevilor.

In aceste condiţiuni s'a desfăşurat, de pildă, consfătuirea cadrelor didactice în raionul Stalin al oraşului Kuibişev.

In acest raion, în anul şcolar trecut s'au obţinut noi succese însemnate. Din cei 180 de elevi din clasele a X-a, un număr de 42 de elevi au obţinut medalii de aur şi de argint. Aproape 100 învăţători şi profesori n'au nici un repetent. In general, în majoritatea şcolilor din raion, nivelul la învăţătură s'a ridicat simţitor în comparaţie cu anul trecut.

La aceasta a contribuit mult grija permanentă a organizaţiilor de partid şi sovietice din raion pentru ridicarea nivelului ideologic-teoretic şi profesional al cadrelor didactice, propaganda pedagogică largă în mijlocul părinţilor, studiul şi răspândirea celei mai bune experienţe pedagogice, etc.

In anul acesta s'au organizat pentru prima dată în şcolile din acest raion „Lecturi pedagogice" la care s'au citit 92 de referate din experienţa unor maeştri-pedagogi.

Tovarăşa Bodina, şefa secţiei de învăţământ raionale analizând în referatul prezentat la consfătuirea cadrelor didactice bilanţul activităţii şcolilor în anul trecut, a arătat că folosirea experienţei celor mai buni pedagogi a ajutat colectivelor dintr'o serie de şcoli să rezolve în mod practic problemele dificile ale instruirii şi educării elevilor. De mulţi ani, şcoala medie nr. 43 rămânea în urmă în ceeace priveşte nivelul la învăţătură al elevilor. Lucrurile stăteau prost mai ales în clasele a V-a şi a VI-a. Colectivul pedagogic al şcolii a hotărît să studieze cauzele scăderii nivelului la învăţătură al elevilor în clasele a V-a şi să afle căile de îmbunătăţire a calităţii cunoştinţelor lor. Iniţiatorul acestei hotărîri a fost cercul pedagogic al profesorilor de matematică, căruia i s'au alăturat apoi învăţătorii dela clasele a III-a şi a IV-a şi profesorii de limba rusă.

După ce a fost studiată adânc munca colectivului s'au descoperit greşeli serioase, care au fost înlăturate neîntârziat. Asistenţa reciprocă la lecţii, discuţia în comun a diferitelor probleme de învăţământ, consultaţiile pentru învăţătorii claselor elementare au ajutat să se rezolve una dintre cele mai dificile probleme. In ultimii trei ani, o serie de clase a V-a dela şcoala nr. 43 nu au mai avut niciun repetent sau corigent atât la limba rusă cât şi la matematică.

In această şcoală se rezolvă cu succes problema ridicării calificării cadrelor didactice tinere. O grupă de cadre didactice cu experienţă are în grija sa tineretul, căruia îi transmite măestria pedagogică. Tovarăşa Suslikova, director de studii al şcolii şi o eminentă metodistă, asistă la lecţiile tinerilor învăţători dela clasele elementare, şi le arată cum trebue să se facă verificarea cunoştinţelor elevilor şi explicarea materialului nou. La şedinţele cercurilor pedagogice se face bilanţul activităţii învăţătorilor tineri, se acordă o deosebită atenţie dificultăţilor pe care le întâmpină aceştia, se analizează schiţele şi planurile de lecţii, se organizează verificarea reciprocă a caietelor elevilor. Acest sistem de muncă dă rezultate minunate. In mijlocul colectivului de pedagogi domneşte o atmosferă de intoleranţă faţă de orice act de neconştiinciozitate sau neglijenţă în muncă. Colectivul rezolvă în mod creator problemele dificile ale educaţiei tinerei generaţii.

Un sistem bine chibzuit de ridicare a calificării, ajutorul reciproc permanent al pedagogilor sunt caracteristice şi pentru colectivul şcolii de băieţi nr. 29. Luând cuvântul la consfătuire, tovarăşa Ovcinicova, profesoară de limba rusă la această şcoală, a arătat formele de ridicare a nivelului ideologico-politic şi profesional al cadrelor didactice.

— Majoritatea pedagogilor noştri, — a spus ea — lucrează cu multă iniţiativă. Profesorii şi învăţătorii caută căi noi de rezolvare a problemelor muncii instructiv-educative. La cercurile pedagogice, în loc să se expună referate generale, se aplică metoda seminarului. Aceasta ridică simţitor nivelul activităţii pedagogilor, îi obligă să se pregătească serios pentru conferinţele cercurilor pedagogice, să asiste reciproc la lecţii, să caute răspunsuri pentru problemele ce se pun.

— Noi trăim într'o epocă minunată, — a spus tovarăşa Ovcinicova. — Documentele publicate de către C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. în legătură cu convocarea Congresului al XIX-lea al Partidului ne deschid noi perspective măreţe pe drumul spre comunism, pun noi sarcini în faţa oamenilor sovietici. In rezolvarea acestor sarcini, noi, pedagogii, avem un loc mare şi plin de răspundere şi fiecare dintre noi trebue să-şi încordeze toate forţele pentru a îndeplini cu cinste datoria sa de onoare.

La consfătuirea raională din raionul Voroşilov, regiunea Frunze, R.S.S. Kirghiză, au participat 300 învăţători şi profesori. Anul acesta consfătuirea s'a desfăşurat într'o atmosferă de mare avânt patriotic, provocat de pregătirile pentru Congresul al XIX-lea al Partidului.

Făcând bilanţul anului şcolar trecut, tovarăşa G. I. Grebeniuc, secretara Comitetului raional de partid, a arătat munca şi metodele celor mai buni pedagogi, ca de pildă, metodele tovarăşei Buhanţova, profesoară de limba rusă la şcoala medie din Lebedinovsc, care a dat elevilor săi cunoştinţe adânci şi temeinice. Referatul s'a ocupat mult de problema ridicării nivelului ideologic al activităţii instructiv-educative din şcoli, de îmbunătăţirea pregătirii teoretice a cadrelor didactice.

Majoritatea cadrelor didactice din raionul Voroşilov îşi ridică în mod sistematic nivelul ideologico-politic. Un număr de 70 pedagogi sunt studenţi fără frecvenţă. Alţi 254 studiază individual Istoria Partidului. In acelaş timp însă, există şi cadre didactice care nu studiază bazele teoriei marxist-leniniste şi realizările ştiinţei pedagogice sovietice. Aceşti pedagogi lucrează la un nivel scăzut, nu se pregătesc bine pentru lecţii, au o atitudine superficială faţă de obligaţiile lor, ceeace a făcut ca munca lor să fie supusă unei critici severe.

După ce analiza se ocupă de lipsurile referatelor, care n'au adâncit suficient modul cum se predau matematicile, limba rusă, etc., ea critică felul cum au muncit unii şefi de secţii la pregătirea rapoartelor. Nici învăţătorii, şi nici Academia de Ştiinţe Pedagogice n'au contribuit la îmbunătăţirea rapoartelor înainte de a fi prezentate la consfătuire.

Consfătuirea din raionul Smiatânsk s'a caracterizat printr'o activitate intensă a pedagogilor, printr'o critică curajoasă şi principială a lipsurilor. La desbaterea referatului tovarăşului Dubin, şeful secţiei de învăţământ, au luat parte douăzeci de persoane. A fost pusă cu toată ascuţimea problema creşterii responsabilităţii pedagogului pentru sarcina nobilă de educare a tinerii generaţii ce i-a fost încredinţată.

Dela tribuna consfătuirii au fost aspru criticaţi unii profesori şi învăţători care au încercat să şteargă urmele muncii lor slabe, situându-se pe poziţia liberalismului, a măririi nejustificate a notelor elevilor. Tovarăşii Kuznetov şi Grenco au arătat cazuri de liberalism şi mărire nejustificată a notelor, petrecute la şcolile din Stetiv, Crasnostav, etc.

La consfătuire s'a arătat că se întâlnesc cazuri de atitudine lipsită de conştiinciozitate faţă de muncă, mai ales la şcolile unde este slab desvoltată critica şi autocritica, unde este slabă preocuparea pentru sarcina primită, unde conducătorii nu sunt suficient de exigenţi faţă de ei înşişi şi faţă de cei în subordine. Un exemplu viu îl constitue şcoala de 7 ani din Crasnostav. Tovarăşul Gusacov, directorul ei, nu caută să pătrundă în conţinutul muncii instructiv-educative, asistă rar la lecţiile pedagogilor, are o atitudine împăciuitoristă faţă de lipsuri. Nici în calitatea sa de pedagog tovarăşul Gusacov nu dă un exemplu de atitudine conştiincioasă faţă de sarcinile ce i-au fost încredinţate. De aici şi rezultatele: şcoala din Crasnostav este una dintre cele mai slabe.

Vinovată de această situaţie este şi secţia de învăţământ. Inspectorii şcolari nu luptă pentru realizarea directivelor date, nu verifică cum sunt îndeplinite aceste directive. Controlul rău organizat al executării duce la lipsuri în muncă. O asemenea îndrumare a şcolilor din partea secţiei de învăţământ nu educă cadrele didactice şi pe conducătorii de şcoli în spiritul disciplinei şi răspunderii bolşevice pentru sarcina ce le-a fost încredinţată. Numai prin aceasta se poate explica faptul că la şcolile din Crasnostav, Belelui şi câteva altele neajunsurile rămân aceleaşi dela un an la altul.

— Una dintre condiţiunile hotărîtoare ale ridicării necontenite a şcolii noastre — a spus tovarăşul Kiciak, secretar al Comitetului raional de partid — este mărirea răspunderii în munca a fiecărui pedagog, a fiecărui organ al învăţământului public.

Totuşi, nu peste tot consfătuirile cadrelor didactice s'au desfăşurat sub semnul unei astfel de critici şi autocritici şi aceasta a determinat adeseori rezultate slabe. Critica şi autocritica constitue forţa motrice a desvoltării noastre. Dar iată că tovarăşul Remizov, şeful secţiunii de învăţământ din Pestrecinsk, R.S.S.A. Tătară, uită acest lucru. In referatul pe care l-a citit la consfătuirea cadrelor didactice, el s'a ocupat mai ales de totalizarea indicilor cifrici ai nivelului la învăţătură şi de repetarea unor adevăruri pedagogice de mult cunoscute. Nivelul la învăţătură al elevilor în raion a scăzut, iar în unele şcoli, de pildă, în şcoala din Salinsk, — a scăzut chiar foarte mult. Totuşi, referatul n'a cuprins nimic din ceeace ar fi putut aminti de critică şi autocritică. Secţiunea de învăţământ, după spusele referentului, „constata" lipsurile, „le indica", „le menţiona în toate ordinele şi dispoziţiile sale", iar „în multe şcoli ordinele nu erau ascultate şi îndeplinite". In felul acesta, şeful secţiunii de învăţământ a criticat la consfătuire nu anumiţi oameni, ai căror elevi au un nivel scăzut la învăţătură şi o disciplină slabă la lecţii, ci o noţiune abstractă, exprimată prin cuvintele „mulţi învăţători" sau „multe şcoli".

Fireşte că toate acestea nu sunt întâmplătoare. Critica şi autocritica, din păcate, nu se bucură de respectul cuvenit nici la secţiunea de învăţământ, nici în şcoli. Cadrele didactice — membri de partid şi comsomolişti — şi-au uitat rolul lor de avantgardă, situându-se în coada celor mai înapoiaţi membri ai colectivului.

Aproape tot aşa stă chestiunea criticii şi autocriticii în raionul Stolboţov, regiunea Baranov din R.S.S. Bielorusă. E adevărat că aici tovarăşul Matruncik, şeful secţiunii de învăţământ, a arătat multe lipsuri în activitatea cadrelor didactice şi a conducătorilor de şcoli, a dat numele multor pedagogi fruntaşi şi încă ai mai multor pedagogi rămaşi în urmă, a enumerat o serie de măsuri pentru lichidarea lipsurilor în noul an şcolar. Şi, totuşi, referatul său nu i-a satisfăcut pe participanţi. A lipsit o analiză adâncă a activităţii şcolilor şi cadrelor didactice, nu a fost arătată experienţa fruntaşilor, au rămas nelămurite cauzele indicilor scăzuţi în munca unei părţi a cadrelor didactice, precum şi cauzele reducerii simţitoare în anul şcolar expirat a nivelului cunoştinţelor elevilor la limba rusă pe întregul raion .Secţia de învăţământ cunoaşte slab activitatea şcolilor sale şi judecă această activitate numai după datele statistice.

Referatul tovarăşului Matruncik fiind puţin convingător şi insuficient de autocritic, nu a contribuit la desfăşurarea unei critici şi autocritici ascuţite şi principiale în discuţie. Discuţiile au avut un caracter abstract. Tovarăşul Kaleinic, directorul şcolii de 7 ani din Opecensk, de pildă, arătând pe larg meritele unui pedagog ideal în general, a dezaprobat metodele unui pedagog rău abstract, care „nu se ocupă de munca educativă cu copiii şi pentru orice fleac îl deranjează pe director".

A fost slab criticată şi munca secţiei de învăţământ, deşi această muncă are multe neajunsuri serioase.

In proiectul directivelor Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. se vorbeşte despre necesitatea de a se păşi la realizarea învăţământului politehnic în şcoala medie şi de a se lua măsurile necesare pentru trecerea la învăţământul politehnic general.

In ordinea de zi a consfătuirii cadrelor didactice din raionul Autozavodsk, oraşul Gorki, a fost inclus un referat special cu privire la problemele pregătirii elevilor pentru activitatea practică, citit de tovarăşul Prohorov, directorul şcolii medii nr. 1. Şi tovarăşa Kapuskina, şefa secţiunii de învăţământ a acordat acestor probleme o atenţie deosebită în referatul său. Şcolile din raionul Autozavodsk nu rezolvă în mod satisfăcător sarcina pregătirii elevilor pentru activitatea practică. Şcolile—inclusiv cele de băieţi—n'au cercuri tehnice. Din cercurile Palatului Pionierilor şi ale staţiunii tinerilor tehnicieni face parte un număr extrem de redus de elevi. Cabinetul tehnic dela Palatul Pionierilor este slab utilat. Nivelul scăzut al propagandei tehnice în şcolile raionului, lipsa de cabinete tehnice, de cercuri tehnice, se poate explica prin atenţia insuficientă faţă de această chestiune a secţiunii de învăţământ, a comitetului raional al U.T.C.L., a conducătorilor de şcoli şi a profesorilor de fizică, chimie şi desen.

In referatul său cu tema „Experienţa pregătirii elevilor pentru activitatea practică în procesul de instrucţie" tovarăşul Prohorov a arătat multe lucruri interesante cu privire la felul cum dă şcoala nr. 1 elevilor săi deprinderi de muncă, la felul cum îi pregăteşte pentru activitatea practică, precum şi la căile de realizare a învăţământului politehnic în această şcoală. Tovarăşul Kiselev, profesor de fizică la şcoala nr. 27, a arătat marea importanţă a confecţionării de către elevi a materialului didactic. In această şcoală, elevii sub conducerea cadrelor didactice, au confecţionat în ultimii ani câteva sute de aparate şi piese pentru fizică şi alte materii. In noul an şcolar, cu ajutorul muncitorilor şi al cadrelor de ingineri şi tehnicieni dela termocentrala uzinei de automobile Molotov, va fi utilată aici o cameră de lucru şi un cabinet tehnic.

Problema învăţământului politehnic a fost ridicată la toate consfătuirile raionale ale cadrelor didactice din oraşul Gorki. S'a arătat că Academia de Ştiinţe Pedagogice trebue să dea cadrelor didactice măcar o listă model a deprinderilor practice ce trebue să le capete elevii în fiecare clasă.

Totuşi, în multe cazuri, la consfătuirile raionale nu s'a dat importanţă problemei pregătirii practice a elevilor. Aşa s'a întâmplat, de pildă, în raionul Borispol din R.S.S. Ucraina. Acesta este unul dintre raioanele agricole ale regiunii Kiev. Mulţi dintre absolvenţii şcolilor din acest raion merg să lucreze în colhozurile natale. Dar tovarăşul Boiko, şeful secţiunii de învăţământ a atins numai în treacăt problema predării biologiei în referatul citit la consfătuirea raională şi în legătură cu munca pe lotul şcolar a amintit numai de un singur profesor de biologie — tovarăşul Razdobutko.

Oare nu şi-a meritat un loc în referatul şefului secţiunii de învăţământ măcar experienţa tovarăşului Rojdenski, dela şcoala din Voronkovo, care a sădit împreună cu elevii săi 450 de pomi fructiferi şi i-a îngrijit în aşa fel încât toţi aceşti pomi s'au prins şi cresc? Oare nu merita atenţia participanţilor la consfătuire activitatea şcolii din Kilovsk, unde s'au plantat păduri pe o suprafaţă de 10 hectare? Oare, în sfârşit, n'ar fi fost interesant să se vorbească la consfătuire despre biologii care au obţinut în anul acesta pe loturile şcolare cele mai mari recolte de culturi, să se arate căile prin care au fost obţinute recoltele respective, cum folosesc biologii experienţa fruntaşilor în producţia colhoznică, cum îşi învaţă elevii arta de a obţine recolte înalte?

Secţia de învăţământ s'a interesat prea puţin de situaţia predării biologiei în şcoli şi n'a dat nici un fel de atenţie activităţii loturilor şcolare.

In raion există loturi şcolare model. Există profesori de biologie eminenţi. Chiar în Borispol, munca pe lotul şcolii nr. 20, condusă de tovarăşa Mazur, decorată de două ori cu ordinul Lenin, se desfăşoară în cele mai bune condiţiuni. In acelaş timp, la unele şcoli munca pe loturi se întrerupe complect în timpul verii. Folosind lipsa de control, sau mai precis, superficialitatea controlului efectuat de secţiunea de învăţământ, unii conducători de şcoli şi profesori de biologie se ocupă numai de latura aparentă a lucrurilor.

Profesorii care au luat cuvântul la şedinţele plenare ale consfătuirii şi la şedinţele pe secţii ale profesorilor de biologie au subliniat că politehnicizarea şcolii este o problemă coaptă, impusă de viaţa însăşi şi şi-au arătat nemulţumirea pentru modul în care s'a făcut până în prezent pregătirea elevilor pentru activitatea practică viitoare. Chiar în şcolile care au loturi şcolare bune, munca are lipsuri serioase.

— Noi profesorii — a spus tovarăşul Petruş — discutăm adeseori cu elevii noştri, mai ales cu cei mai în vârstă, despre profesiunea de învăţător, medic, inginer, artist, aviator. Dar cine dintre noi s'a gândit să aprindă în inima elevilor săi dorinţa de a deveni şef de grupă, brigadier? Această greşală trebue îndreptată.

Proiectul directivelor Congresului al XIX-lea al Partidului a provocat interesul adânc al cadrelor didactice sovietice, le-a trezit sentimentul de mândrie prin noul avânt puternic al economiei naţionale a U.R.S.S., i-a obligat să arunce o privire de pe poziţiile viitorului asupra muncii lor plină de răspundere de educare a tinerei generaţii.

*) *Concluziile prescurtate ale consfătuirilor raionale din Uniunea Sovietică, publicate în „Ucitelskaia Gazeta".*

Pentru o cât mai bună desfăşurare a muncii şcolare

Sovietele locale, organele învăţământului public, toţi oamenii sovietici au depus o muncă rodnică pentru ca elevii şi cadrele didactice să aibă în acest an şcolar toate condiţiunile necesare pentru o activitate plină de succes. Statul Sovietic, care manifestă o grijă uriaşă pentru învăţământul public, cheltueşte anual pentru întreţinerea şcolilor fonduri uriaşe. In anul 1952, de pildă, pentru nevoile învăţământului public în U.R.S.S. au fost alocate 60 de miliarde ruble. Aceste alocaţii dau posibilitatea de a lărgi dela un an la altul reţeaua de şcoli, de a îmbunătăţi baza lor materială, de a pregăti cadre de pedagogi cu calificare superioară. In anii puterii sovietice, în U.R.S.S. au fost construite peste o sută de mii de noi şcoli minunate. In anii de după război, numai în Federaţia Rusă au fost construite peste 10.000 de şcoli noi. La începutul acestui an şcolar au intrat în funcţiune încă multe sute de noi localuri de şcoli. In taiga siberiană, în munţii Tian-Şan, în tundra polară, în Asia Centrală — pretutindeni se construesc noi localuri de şcoli.

Noile şcoli se construesc ţinându-se seama de cerinţele pedagogice şi cele sanitaro-higienice. Ele au, pe lângă sălile de clasă spaţioase şi luminoase, laboratoare de fizică, chimie, biologie, biblioteci, săli de cultură fizică şi sport, camere pentru munca pionierilor şi alte încăperi auxiliare.

Fiecare şcoală nouă este înzestrată cu întreaga cantitate de mobilier, utilaj şcolar, material didactic.

In timpul vacanţei, în întreaga ţară s'au desfăşurat reparaţiile clădirilor şcolare, complectarea laboratoarelor şcolare cu aparate şi material didactic, s'a transportat combustibilul pentru iarnă.

Noul an şcolar în U.R.S.S. este anul lărgirii învăţământului mediu. In acest an, de pildă, numai în Federaţia Rusă numărul şcolilor medii creşte cu peste o mie de şcoli. In anul 1955 numărul elevilor din clasele a VIII—X-a în R.S.F.S.R., în comparaţie cu anul 1951, va spori cu mai mult de patru ori, iar în Bielorusia — de şase ori. In Ucraina, chiar în anul acesta, numărul elevilor va deveni de două ori mai mare decât în anul trecut. In oraşele şi centrele muncitoreşti ale republicilor Letonia, Gruzia, Armenia şi Ucraina, învăţământul mediu a devenit, efectiv, un învăţământ general şi obligatoriu. In anul 1950—51 în R.S.S. Letonia au absolvit clasa a VII-a 19.220 elevi, iar în clasa a VIII-a şi în şcolile tehnice s'au înscris 18.636 elevi.

In vederea acestui an şcolar, s'a tipărit un mare număr de manuale, la multe tipografii sovietice. Numai la Leningrad, pentru nevoile şcolii au lucrat nouă tipografii, „Palatul Poligrafic Volodarski" şi altele, care au tipărit până la începutul anului şcolar treizeci de titluri de manuale.

Secţia din Leningrad a Editurii didactico-pedagogice a editat 77 titluri de manuale şi multe cărţi de literatură pentru şcolile popoarelor din Nord. In acest an se trimit numeroase cărţi pentru naţionalităţi ca evencii, nenţii, ciuccii şi alţii.

Centrul de librării din Habarovsc a expediat în districtul naţional Ciukotsc cincizeci de mii de exemplare de manuale cu 79 titluri. Aproape 60.000 de cărţi au fost expediate şcolilor din regiunea Camciatca

In total, pentru începutul noului an şcolar au fost tipărite 176 milioane exemplare de manuale noi. In noul an şcolar, ca şi în anii trecuţi, fiecare elev va fi asigurat cu toate manualele, la toate obiectele.

In noul an şcolar armata de pedagogi sovietici s'a complectat cu un nou detaşament de tineri specialişti. Instituţiile pedagogice sovietice au dat de curând 150 de mii de pedagogi tineri, care la 1 Septembrie şi-au început activitatea pe tărâmul şcolar.

In Ţara Sovietică se acordă o mare atenţie perfecţionării permanente a cadrelor didactice şi răspândirii largi în sânul acestor cadre a experienţei pedagogice înaintate. Pregătirea minuţioasă şi multilaterală a însăşi pedagogului este una dintre cele mai însemnate condiţiuni ale ridicării nivelului predării. Pentru cadrele didactice se organizează lecţii din diferite ramuri de cunoştinţe: bazele marxism-leninismului, pedagogie, psihologie, logică, metodica predării, ultimele realizări ale ştiinţei sovietice. In acest an profesorii de biologie au studiat aprofundat învăţătura academicianului I. P. Pavlov, lucrările prof. O. B. Lepeşinskaia, laureată a Premiului Stalin. Profesorii de geografie, fizică şi astronomie au audiat un ciclu de lecţii despre noua teorie cosmogonică, elaborată de savanţii sovietici sub conducerea academicianului O. I. Schmidt.

La sfârşitul lunii August s'au desfăşurat în întreaga Uniune Sovietică consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, unde s'a făcut bilanţul anului şcolar trecut şi un larg schimb de experienţă, pentru ca în noul an şcolar să se poată ridica şi mai mult nivelul activităţii instructiv-educative.

La 1 Septembrie în Uniunea Sovietică s'au deschis uşile a 220 mii de şcoli elementare, de 7 ani şi medii, în băncile cărora s'au aşezat 38 de milioane de copii.

Poporul sovietic, antrenat în munca paşnică, creatoare a dat tinerei generaţii toate condiţiunile pentru o învăţătură plină de succese, pentru însuşirea unor cunoştinţe adânci şi temeinice.

ALEXANDR SOLOVIOV

Profesorul şi elevul

Fiecare pedagog, oricât de mulţi ani ar fi lucrat în şcoală, aşteaptă cu emoţie momentul când se va întâlni din nou cu elevii săi. Pregătindu-se pentru această întâlnire, profesorul citeşte mult, îşi revede în mod critic munca din anul trecut, se înarmează cu noi planuri şi schiţe de lecţii, studiază programele şi manualele după care se vor ţine cursurile în noul an şcolar.

La baza şcolii sovietice, care îndeplineşte un rol educativ însemnat în statul socialist, stau înalte principii umaniste. Ele sunt exprimate prin cuvintele de neuitat ale lui M. I. Kalinin, adresate învăţătorilor: „Dacă aş fi întrebat care este lucrul principal ce se cere în prezent dela învăţători, aş răspunde: de a creşte un om nou... La noi se creează omul nou al societăţii socialiste. Acestui om trebuie să i se dea cele mai bune calităţi omeneşti". Pentru întreaga activitate ideologică a partidului lui Lenin şi Stalin este caracteristică această atenţie pentru om, pentru creşterea ideologică, culturală şi ştiinţifică a fiecărui membru al societăţii socialiste. Tânăra generaţie, speranţa şi viitorul ţării, formează în această privinţă obiectul unei griji deosebite a partidului şi poporului.

Invăţătorul sovietic, îndeplinind funcţiunile pline de cinste de educator al generaţiei constructorilor societăţii comuniste, şi-a însuşit în întregime aceste principii umaniste. Faptul că ştiu să vadă în fiecare elev un om nou în creştere este o minunată calitate a pedagogilor fruntaşi, care nu au în practica lor nici un repetent. Rândurile acestor pedagogi se complectează dela un an la altul şi aceasta constitue cea mai bună mărturie a faptului că sarcina de a înlătura repetenţia pusă în faţa şcolii sovietice are o bază reală şi într'un viitor apropiat va avea un rezultat pozitiv definitiv.

Instruirea este un proces pedagogic bilateral, în care participă în mod activ nu numai profesorii, ci şi elevii. De măsura în care elevii percep conştient cunoştinţele date de profesor depinde, în ultima analiză, succesul procesului de instruire. Inţelegând bine acest adevăr pedagogic, un profesor cu experienţă nu se limitează numai la o bună pregătire personală pentru lecţii, ci organizează şi îndrumează în acelaş timp activitatea de cunoaştere a elevilor săi. Organizându-şi în mod just lecţiile, acest pedagog reuşeşte ca elevii să-şi însuşească în mod conştient materialul, lărgeşte în mod sistematic orizontul şi desvoltarea lor generală, aplică metode de instruire cât mai active.

Munca profesorului cu elevul este variată şi complexă. In afară de faptul că predă un obiect oarecare, profesorul mai îndeplineşte în procesul instruirii sarcini educative de mare răspundere: contribue la formarea concepţiilor comuniste ale elevilor, desvoltă gândirea, memoria şi atenţia lor, le întăreşte voinţa, dorinţa şi priceperea de a munci. Deaceea, pedagogii care au organizat o muncă activă a elevilor nu au repetenţi.

Profesorul realizează procesul de instrucţie concomitent cu o clasă întreagă, cu 40—45 elevi diferiţi în ceeace priveşte pregătirea, caracterele şi aptitudinile. Lecţia cu un colectiv de copii este forma principală a muncii de instruire. Conducând cu pricepere pe elevi, unindu-i într'o tendinţă unică spre cunoştinţe, spre un nivel înalt la învăţătură, pedagogul îi face pe elevi organizatori ai muncii lor proprii. Expunând în faţa clasei obiectul său, profesorul nu poate rămânea nepăsător faţă de felul cum percepe şi îşi însuşeşte acest material fiecare din elevii din clasă. A stăpâni întreaga clasă şi, în acelaş timp, a-l vedea pe fiecare elev în parte, a lucra individual cu fiecare elev, este o mare artă pedagogică, care se capătă prin observarea de zi cu zi a elevilor, prin studiul permanent al particularităţilor lor psihologice şi de vârstă. Profesorul trebue să fie un educator în clasa sa, chiar dacă el nu este dirigintele acestei clase. Tovarăşul N. N. Leapin, profesor de matematică la şcoala medie nr. 4 din Morsansk, este tocmai un asemenea pedagog. Experienţa lui arată în mod convingător că pedagogul va face cu atât mai mult succes faţă problemelor de instrucţie cu cât va pătrunde mai adânc în lumea interioară a copiilor.

Munca de instruire a copiilor nu se limitează numai în cadrul şcolii; elevul învaţă şi acasă, executând individual temele la fiecare obiect. Unui adevărat pedagog nu-i este indiferent cât de conştient decurge munca individuală a elevului, ce forme ia aceasta muncă, cât timp ocupă şi ce rezultate dă ea. Influenţa organizatorică a profesorului cuprinde şi temele de acasă ale elevilor şi înarmarea acestora cu deprinderile de a-şi însuşi cunoştinţele în mod individual. Colectivul pedagogic al şcolii medii din Bezvodinsk, regiunea Gorki (director N. P. Iermosin), foloseşte un întreg arsenal de mijloace de organizare şi îndrumare a muncii individuale a elevilor.

Pedagogul trebue să dea cea mai mare atenţie copiilor slabi, care rămân în urmă. In mediul şcolar, aceşti copii sunt priviţi adeseori ca elevi slabi, fără nicio speranţă de îndreptare. Pedagogul care vede în fiecare din elevii săi un om nou în creştere respinge însă cu indignare asemenea concepţii. Sensibilitatea, stima adâncă şi iubirea faţă de copii, priceperea de a le arăta încredere, de a le inspira credinţă în forţele lor, iată o metodă într'adevăr pedagogică pentru munca cu copiii. Munca de învăţătură trebue să constitue o bucurie pentru copii. Tovarăşa G. D. Cravcenco, profesoară la şcoala de 7 ani din Nicolaevsk, raionul Saransk, R.S.S.A. Mordvină, stăpâneşte la perfecţie arta de a ajuta pe elevii rămaşi în urmă şi îi aduce în rândurile elevilor buni numai prin faptul că, în munca cu copiii, ea se sprijină pe calităţile lor pozitive şi pe cunoştinţele ce le posedă aceştia, întărind astfel încrederea copilului în forţele sale, trezind chiar la elevii cei mai slabi dorinţa de a învăţa, de a învinge greutăţile.

In munca sa de zi de zi cu copiii, profesorul trebue să posede mult tact pedagogic. In ceeace priveşte elevii, el trebue să fie sever şi exigent, dar în acelaş timp atent şi drept. Grosolănia şi exigenţa nu au nimic comun. Intre profesor şi elevii săi trebue să domnească raporturi deschise de încredere reciprocă, de stimă şi înţelegere.

In pragul noului an şcolar, fiecare profesor îşi mai verifică odată pregătirea pentru începerea cursurilor. El trebue să se gândească şi la felul cum va activiza procesul însuşirii cunoştinţelor de către elevi, la felul cum va organiza munca lor chiar din primele zile de lecţii.

Statul sovietic se deosebeşte de toate statele capitaliste prin faptul că nu precupeţeşte mijloacele pentru buna îngrijire a copiilor şi buna educaţie a tineretului. Datoria profesorului este de a organiza astfel munca sa cu elevii încât fiecare din ei, învăţând la şcoală, să-şi poată desvolta toate forţele şi aptitudinile sale creatoare şi, după ce-şi va însuşi cunoştinţele, să păşească pe calea pe care şi-o alege singur.

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Marea grijă a Statului Sovietic pentru cadrele didactice şi elevi

Cabinetul directorului şcolii nr. 610 din Moscova este foarte populat. Tovarăşa Lidia Pomeranţeva, învăţătoare emerită a R.S.F.S.R. şi directoare a şcolii, stă la locul obişnuit dela biroul său, împodobit cu un mare buchet de flori. Buchete de flori sunt şi pe ferestre şi în vasul de pe o mică măsuţă rotundă.

Pe divan şi în fotolii stau pedagogii care discută aprins. Toate feţele sunt bronzate de soare. Tema discuţiei o constitue odihna de vară. Pedagogii povestesc unde şi-au petrecut concediul. Din 63 de persoane care formează colectivul şcolii nu există nici unul care să nu fi plecat din Moscova. Directoarea şcolii s'a întors numai cu câteva zile în urmă din Yalta, unde s'a odihnit la baza de turism a cadrelor didactice, îmbinându-şi odihna cu studiul regiunii, cu vizitarea muzeelor, cunoaşterea monumentelor istorice. Tot acolo, odată cu ea, şi-a petrecut concediul şi Tatiana Kiseleva, director de studii al şcolii. Ele au vizitat grădina botanică şi muzeul local, împreună cu un grup de cadre didactice din Leningrad, care deasemeni şi-au petrecut concediul în Crimeea.

Profesoara Natalia Soboleva şi-a petrecut concediul în părţile superioare ale Volgăi, în apropierea Mării Râbinsk. Profesoarele Ludmila Plavskaia, Vera Brâsina şi Evghenia Medovar şi-au ales ca loc de odihnă Ucraina unde ele s'au născut şi au crescut.

Profesoarele Maria Velicikina, Anastasia Glazunova, Nina Ciabrovskaia, Valeria Vasina şi Olga Piatniţkaia s'au întremat toate, şi-au întărit sănătatea în sanatoriile de lângă Moscova, la Iahromat în regiunea Kursk şi în Crimeea.

Un mare grup de pedagogi a primit foi de drum pentru casa de odihnă a învăţătorilor. In sânul pedagogilor se bucură de o deosebită popularitate casa de odihnă din Gorki, „Orăşelul verde". Aici şi-a petrecut concediul de vară învăţătoarea Alexandra Ivanova. In casele de odihnă ale învăţătorilor din Anapa, Ţhaltubo, pe ţărmul Mării Baltice, şi-au petrecut concediile de vară Serghei Dubinski, profesor de matematici şi învăţătoarele Zenaida Sosnovskaia şi Maria Dementieva.

Cadrele didactice se bucură de dreptul de odihnă — unul dintre marile drepturi ale omului sovietic, consfinţite de Constituţia Stalinistă — în acelaşi măsură ca şi toţi ceilalţi oameni ai muncii. Numai Comitetul Central al Sindicatului Invăţământului elementar şi mediu din R.S.F.S.R., dispune de 22 case de odihnă şi 9 sanatorii. Deasemeni, Comitetele Centrale ale sindicatelor din Republicile Unionale Armenia, Uzbekistan şi altele dispun de multe case de odihnă şi sanatorii. Sanatoriile cadrelor didactice, sunt situate în cele mai bune localităţi balneo-climaterice, în regiunile pitoreşti ale ţării. Pentru întreţinerea lor se cheltuiesc mijloace imense. Unul dintre aceste sanatorii — orăşelul balnear pentru învăţători „Soarele" din Ghelendjik, se bucură de o mare faimă în rândurile pedagogilor. Acolo îşi petrec în fiecare an concediul multe sute de învăţători.

Mulţi pedagogi iau parte cu mare însufleţire la excursii prin ţinutul natal şi la ascensiuni alpiniste. Invăţătorii-excursionişti pot fi întâlniţi la Moscova, Leningrad, Kiev, Tbilisi, Riga, pe străzile Stalingradului şi în satele din Ucraina Subcarpatică, Crimeea şi Caucaz. In vara trecută au luat parte la excursii 300 de mii de învăţători, iar în vara aceasta numărul învăţătorilor-excursionişti a depăşit 400 de mii. Organizaţiile sindicale pun la dispoziţia învăţătorilor excursionişti foi de drum speciale care le asigură călătoria, hrana şi găzduirea, înfiinţează pentru ei baze de turism speciale. Anul acesta, ca şi anul trecut, s'au deschis asemenea baze la Moscova, Leningrad, Miciurinsk, Soci, Yalta, Kuibişev, Riga, pe malul lacului Baikal, la Stalingrad, Moscova, etc. Baza de excursii deschisă la Miciurinsk a deservit anul trecut circa 3000 profesori de biologie. Anul acesta, această bază a deservit un număr şi mai mare de profesori.

Excursiile lărgesc orizontul politic şi cultural al cadrelor didactice, îmbogăţesc cunoştinţele şi ridică nivelul calificării lor. In timpul iernii, profesorii de biologie, literatură, istorie, geografie, Constituţie, vor complecta materialul din manuale şi din cărţile citite cu impresii proprii din timpul excursiilor făcute vara.

Statul Sovietic cheltuieşte anual sume uriaşe pentru ca în timpul vacanţei de vară copiii să se poată odihni cât mai bine, să se călească, să capete sănătate şi forţe noi. In ţară funcţionează peste 7.500 de tabere de pionieri. Un număr de 590 de mii de elevi s'au odihnit în taberele de pionieri de tip sanatorial. In fiecare raion, regiune, republică s'a acordat o atenţie uriaşă organizării odihnei copiilor. Numai în taberele de pionieri şi în sanatoriile din Gruzia s'au odihnit 70.000 copii. Mii de copii din regiunile nordice s'au odihnit în regiunile de sud, pe litoralul Mării Negre, în Crimeea şi în Caucaz.

E. CERNAŞEVA

IOSIF RANGHEȚ

La 1 Septembrie a încetat din viață, după o lungă și grea suferință, unul din vechii activiști ai partidului, luptător dârz, plin de abnegație și devotament pentru măreața cauză a clasei muncitoare, membru supleant al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, deputat al Marii Adunări Naționale, tovarășul Iosif Rangheț.

Iosif Rangheț s'a născut în anul 1904, în județul Arad, din părinți țărani săraci. Ca tânăr muncitor intră în 1920 în sindicat, participând la mai multe acțiuni greviste, organizate sub conducerea partidului.

In 1930 tov. I. Rangheț este primit în rândurile Partidului Comunist din România. In anii grei de ilegalitate, oriunde îl trimite partidul, tov. Rangheț îndeplinește cu credință sarcini de răspundere. In 1931 este membru al Comitetului Județean Arad al Partidului Comunist din România, în 1932 secretar al Comitetului raional Oradea, în 1933-1934 secretar al Comitetului regional Cluj; mai târziu conduce Comitetul regional al partidului din Banat și Valea Jiului.

In timpul războiului antisovietic, I. Rangheț duce o curajoasă muncă de organizare a acțiunilor de sabotare a criminalului război antisovietic.

In anul 1943 este cooptat în Comitetul Central al Partidului Comunist. In această calitate, tovarășul Iosif Rangheț ia parte activă la demascarea și înlăturarea din partid a grupului de provocatori și dușmani ai poporului, Foriș-Cofler, muncește activ pentru pregătirea lui 23 August 1944.

In perioada luptei ilegale a partidului, Iosif Rangheț a fost de mai multe ori arestat, supus unor bătăi sălbatice, trimis la urmă de organele de siguranță ale regimului burghezo-moșieresc. In toate împrejurările el a dat dovadă de un înalt spirit de clasă și devotament nemărginit față de lupta partidului pentru libertatea și fericirea poporului muncitor.

După eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, partidul încredințează tovarășului Iosif Rangheț sarcini de răspundere pe linie de partid și de stat.

La Conferința Națională a P.C.R. din 1945, tov. Rangheț este ales în C.C. al P.C.R. Timp de câțiva ani, până în anul 1948, el muncește în funcția de șef al Direcției Cadrelor a C.C. al partidului, luptând neobosit pentru puritatea rândurilor partidului.

Congresul Partidului Muncitoresc Român din 1948 alege pe I. Rangheț în C.C. al P.M.R. Plenara Comitetului Central îl alege membru supleant al Biroului Politic.

In anii 1949—50, tovarășul Rangheț a muncit în funcțiunea de Președinte al Comisiei de Stat a Combustibililor.

Partidul și guvernul au dat o înaltă prețuire meritelor tovarășului Iosif Rangheț în fața poporului. El a fost decorat cu ordinele „Steaua R.P.R.", „Apărarea Patriei", „Ordinul Muncii" și cu „Medalia pentru Eliberarea de sub jugul fascist".

In tovarășul Rangheț partidul pierde un conducător de seamă, devotat trup și suflet cauzei lui Lenin și Stalin, un militant înfocat pentru ideia internaționalismului proletar, un luptător de frunte pentru întărirea statului de democrație populară, pentru socialism. Memoria lui va rămâne veșnică în inimile oamenilor muncii din patria noastră liberă.

Funeraliile tovarășului Iosif Rangheț

In ziua de 3 Septembrie, oamenii muncii din Capitală au condus în ultimul său drum pe tovarășul Iosif Rangheț, luptător neînfricat pentru cauza clasei muncitoare, eminent om de stat, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., deputat al Marii Adunări Naționale.

Incepând dela 9 dimineața nenumărați oameni ai muncii, într'un șuvoi neîntrerupt au continuat să vină în rotonda Ateneului R.P.R. pentru a-și lua rămas bun dela tovarășul Iosif Rangheț.

Numeroase delegații au adus coroane de flori din partea ministerelor și a instituțiilor centrale, din partea muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor dela întreprinderile și instituțiile din Capitală, din partea organizațiilor de massă, uniunilor sindicale, așezămintelor de cultură.

La catafalc făceau de gardă membri ai C.C. al P.M.R., membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, miniștri, activiști de frunte de partid și de stat, personalități ale vieții noastre științifice și culturale, etc.

Din ultimele gărzi de onoare au făcut parte tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Petru Groza, Iosif Chișinevschi, Alexandru Moghioroș, Miron Constantinescu, Gheorghe Apostol, Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Constantin Pârvulescu, Dumitru Coliu, Leonte Răutu, Liuba Chișinevschi, general maior Alexandru Drăghici, general maior Nicolae Ceaușescu, Constanța Crăciun.

La ora 11, sicriul cu corpul neînsuflețit al tovarășului I. Rangheț, purtat pe umeri de tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, Iosif Chișinevschi, Alexandru Moghioroș, Miron Constantinescu, Gheorghe Apostol, Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă și Constantin Pârvulescu, a fost scos din rotonda Ateneului și așezat pe carul mortuar. Carul mortuar era drapat în roșu. Deoparte și de alta a catafalcului, înconjurat de flori și coroane, erau așezate steaguri roșii îndoliate.

In fața Ateneului R.P.R. se aflau membri ai Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, ai Guvernului Republicii Populare Române, reprezentanți ai Forțelor Armate, conducători ai organizațiilor de massă, reprezentanți ai comitetelor democrate ale minorităților naționale, oameni ai științei, artei și culturii, activiști ai P.M.R., ai sindicatelor, ai U.T.M., și ai organizațiilor de massă, numeroase delegații ale oamenilor muncii din întreprinderile și instituțiile Capitalei, studenți, elevi.

In Piața Republicii era aliniată o gardă de onoare cu drapel și fanfară.

In sunetele marșului funebru, carul mortuar s'a pus în mișcare. In fruntea cortegiului funerar erau purtate pe pernițe roșii, ordinele cu care partidul și guvernul au distins pe tovarășul I. Rangheț. Carul mortuar era urmat în imediata apropiere de familia defunctului, de membrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și ai Guvernului, de activiști de frunte de partid și de stat.

Urmau apoi garda de onoare, fanfara militară și marea coloană a acelora care veniseră să conducă la locul de veci pe acest fiu devotat al partidului și al poporului muncitor.

Dealungul marilor artere pe care le străbătea cortegiul funerar, mii și mii de oameni cu capetele descoperite, au adus un ultim salut tovarășului Iosif Rangheț.

La ora 13 cortegiul funerar s'a oprit în fața Crematoriului „Cenușa" unde a avut loc meetingul de doliu consacrat amintirii lui I. Rangheț.

Meetingul a fost deschis de tov. Chivu Stoica, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și al Consiliului de Miniștri al R.P.R. a vorbit tov. Constantin Pârvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R.

In numele oamenilor muncii din Capitală și din regiunea București a vorbit tov. Jean Ilie, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al Capitalei.

Din partea Comitetului de Stat al Aprovizionării a vorbit tov. Emil Stanciu, președintele Comitetului.

In pragul noului an școlar

Cu sprijinul oamenilor muncii

In urma eforturilor făcute de către secțiunea de învățământ și directorii de școli, 95 la sută dintre școlile regiunii Suceava au terminat complect pregătirile pentru deschiderea noului an școlar. Restul școlilor aveau la sfârșitul lunii August lucrările aproape terminate. In acțiunea de pregătire a anului școlar au fost în frunte raioanele Gura Humorului, Trușești și C. Lung.

In raionul Trușești, prin grija șefului secțiunii de învățământ s'a creat o vărărie care a asigurat din timp tuturor școlilor raionului material necesar. Datorită unei bune gospodăriri, internatele tuturor școlilor din raion, au stupi cu miere, vaci, porci, au grădini de zarzavat și terenuri agricole a căror producție asigură o hrană consistentă și îmbelșugată elevilor interni.

In raionul C. Lung, internatele tuturor școlilor sunt instalate în clădiri confortabile, cu camere mari, luminoase și au grădini de zarzavat care acoperă în mare parte nevoile de legume ale școlilor. Internatele de pe lângă școlile din Pojorâta, Vama, Capu Satului și multe altele pot asigura cu mijloacele proprii hrana pe trei luni a elevilor. Internatul din Capu Satului a depus la bancă în acest scop circa cinci mii de lei.

Școlile primesc un larg sprijin din partea sfaturilor populare. In comuna Frumoasa unde se înființează un nou internat, secretarul sfatului popular și-a luat angajamentul de a procura materialul necesar pentru confecționarea a 20 de paturi noi. In comuna Strâmtura, sfatul popular a ajutat școala să-și construiască un gard nou, dranițâ la grajd și un podeț. La Prisaca Dornei, sfatul popular a pus la dispoziția școlii, gratuit, tot materialul necesar curățeniei localului.

Și sătenii din comunele raionului sunt antrenați în acțiunea de gospodărire a școlilor. Prin autoimpuneri ei realizează o mare parte din lucrările necesare școlilor.

In comuna Vama, locuitorii au acoperit sumele necesare reparațiilor localului de internat și grădinii de copii. In comuna Frumoasa, toate reparațiile localului de școală au fost acoperite din fondurile strânse prin autoimpunere. La școala din Sadova se construesc încă șase încăperi. Costul lucrărilor se ridică la valoarea de 85.000 lei. Dintre aceștia, o sumă mare s'a acoperit prin contribuția sătenilor. Brigada muncitorului Cosma Șandru a lucrat neobosit, astfel ca localul să poată fi terminat la 15 Septembrie. Femeile din organizația U.F.D.R. au ajutat școala cu 30 de zile de muncă voluntară.

Interesul față de buna gospodărire a școlilor și pregătirea noului an școlar au dus la însemnate realizări în raioanele regiunii Suceava. Aceste realizări trebue să fie o pildă vie pentru toate raioanele din țara noastră.

L. SOCIANU

Pregătiri în raionul Drăgănești

Pregătirea deschiderii noului an școlar a constituit una din preocupările de seamă ale comitetului executiv al sfatului popular din raionul Drăgănești.

Cadrele didactice din raion, sub îndrumarea secției de învățământ, au organizat în fiecare comună, pe baza recensământului, o evidență a copiilor de vârstă școlară. Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale au discutat aceste evidențe, întocmind planuri pentru cuprinderea în școli a tuturor copiilor care au împlinit 7 ani sau a celor rămași neșcolarizați până la vârsta de 14 ani.

Comisiile formate pe lângă sfatul popular raional și sfaturile populare comunale îndrumează munca de pregătire a școlilor și internatelor în vederea deschiderii noului an școlar. Sub îndrumarea acestor comisii, până la 23 August s'au curățit și pavoazat 72 localuri de școală. In această privință se situează ca fruntașe școlile din comunele Crângeni, Titulești, Crâmpoaia și Stoicănești unde, datorită activității comisiilor și sprijinului comitetelor executive, aceste pregătiri au fost terminate la timp și în condițiuni bune. Unele comisii comunale, din lipsă de inițiativă și nefiind îndrumate și inițiate în această muncă, n'au terminat la timp lucrările de reparații. In această situație sunt școlile din comunele Băsești, Văleni, Băcălești, Smârdan și Uria.

In vederea consfătuirilor raionale dela 10 — 12 Septembrie, s'a format un colectiv care se ocupă cu asigurarea condițiilor de cazare și hrană pentru învățătorii și profesorii care vor participa la consfătuiri. Deasemeni, s'au luat măsuri pentru organizarea unei expoziții care să oglindească activitatea celor mai bune școli din raion.

Lămuriri în legătură cu pregătirea consfătuirilor raionale

O serie de învățători și profesori, precum și unele colective ale secțiunilor de învățământ au pus „Gazetei Învățământului" întrebări privind organizarea consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice.

Astfel, am fost întrebați dacă în afară de referatul prezentat în ședința comună a profesorilor de limbi în legătură cu predarea limbilor în școlile din raion (cum prevăd instrucțiunile Ministerului), e necesar să se susțină și referate speciale în ședințele secțiilor pentru fiecare limbă.

Dacă referatul ce se va ține în ședința comună a profesorilor de limbi este suficient de concret și analizează temeinic problemele esențiale ale predării fiecărei limbi, dacă se bazează pe un material bogat, care oglindește just aspectele pozitive și negative ale predării limbilor, nu se mai țin referate pe secții.

In caz contrar este bine ca problemele respective să fie desbătute pe baza unui referat ținut în secția fiecărei limbi.

Ni s'a pus, deasemeni o întrebare în legătură cu secția la care vor participa profesorii ce predau la două obiecte de învățământ.

In cazul când profesorii care predau matematica și fizica sunt în număr mare, se poate organiza o secție aparte: fizico-matematică, în care se va susține un referat în legătură cu ambele obiecte de învățământ.

Profesorii care predau la alte specialități vor participa la ședințele secției obiectului la care predau cel mai mare număr de ore.

O serie de profesori ne-au întrebat cum se va face planificarea calendaristică la acele obiecte de învățământ unde nu s'au dat programe, de exemplu la Constituția R.P.R.

In discutarea și planificarea calendaristică la Constituția R.P.R. se va avea în vedere faptul că în orele respective elevii trebue să cunoască Constituția viitoare a țării noastre, al cărei proiect este astăzi larg desbătut de către oamenii muncii. Ținând seama că la baza proiectului nostru de Constituție stă exemplul luminos al Constituției Staliniste, este bine ca, după două — trei ore introductive, în care se va arăta importanța proiectului noii Constituții, să se planifice 10—12 ore pentru studierea ideilor de bază ale Constituției Staliniste. Programa ce va fi trimisă ulterior va indica tematica pentru studierea Constituției R.P.R.

La alte obiecte de învățământ, de exemplu la literatura maghiară, germană, etc., se va ține seama de experiența anului școlar precedent, stabilindu-se în ședință tematica lecțiilor respective.

In preajma consfătuirilor raionale

Pregătirile noastre

Pregătind referatul pe care îl va prezenta în cadrul primelor consfătuiri raionale ale cadrelor didactice, colectivul secțiunii de învățământ a raionului Năsăud a strâns un material bogat, date și exemple concrete din activitatea școlilor, care ilustrează situația învățământului în raion în anul școlar încheiat. Au fost cercetate mai întâi datele strânse cu prilejul vizitelor pe care secțiunea de învățământ le-a făcut în școli, procesele-verbale dela ședințele cu directorii, rapoartele școlilor. Materialul acesta s'a îmbogățit apoi cu datele pe care le-au adus conducătorii colectivelor pe secții, care au cercetat de curând munca școlilor pentru a strânge materialul necesar referatului secției respective.

Din analiza muncii desfășurate în anul școlar trecut s'au desprins limpede problemele importante spre care trebue să ne îndreptăm cu deosebire atenția în anul școlar care începe. Aceste probleme le vom prezenta în primul rând în cadrul consfătuirilor.

Cercetarea situației învățământului în raionul nostru a scos cu multă claritate la lumină ceeace este specific, caracteristic raionului. Noi avem multe cadre didactice care lucrează cu 2, 3 sau 4 clase. De problema aceasta, de îndrumarea învățătorilor, care lucrează cu mai multe clase ne-am ocupat foarte puțin. Cei mai mulți dintre acești învățători nu știu să-și planifice munca. Cu prilejul consfătuirilor, secțiunea de învățământ se va sfătui cu cadrele didactice în această privință. Vom căuta, în acelaș timp, să ridicăm nivelul muncii învățătorilor care lucrează cu mai multe clase, să-i ajutăm, popularizând experiențele pozitive ale acelora care au știut să facă față problemelor grele ivite în această muncă. Tovarășul Cotuțiu Nichita, învățător în comuna Leșu, satul Valea Măgurei, a obținut rezultate frumoase în munca lui cu cele patru clase deodată. Controlul făcut în această școală a dovedit că elevii au un nivel ridicat de cunoștințe. Elevii din clasa a IV-a a acestui învățător erau mai bine pregătiți decât elevii învățătorilor care au lucrat cu o singură clasă. La consfătuire, tovarășul Cotuțiu va desvolta referatul pentru secția cadrelor care lucrează cu mai multe clase. Cu acest prilej el va expune pe larg experiența lui și va răspunde întrebărilor puse de învățători în legătură cu diferite greutăți pe care nu le-au putut rezolva.

Cu prilejul controlului făcut în școli, secțiunea de învățământ a constatat un nivel scăzut în ceeace privește cunoștințele de gramatică ale elevilor. Așa, de pildă, la școala elementară din Telciu, elevii din clasele V—VII făceau mari greșeli de ortografie. Aceeaș situație s'a constatat în multe alte școli. Aceasta dovedește că unii dintre învățătorii și profesorii de limba română nu s'au ocupat cu toată seriozitatea de predarea cunoștințelor, că nu au înțeles importanța pe care o are pentru întregul nivel de pregătire al elevilor, vorbirea și scrierea corectă, îmbogățirea vocabularului elevilor. Este nevoie ca învățăturile tovarășului Stalin despre lingvistică să fie studiate mai temeinic de către învățători și profesori. Problema scrierii și vorbirii corecte va fi tratată pe larg atât în referatul secțiunii de învățământ, cât și în referatul secției profesorilor de limba română, și luată apoi în discuții. In anul viitor trebue să facem eforturi serioase în această direcție. Toți profesorii, nu numai cei de limba română, vor trebui să corecteze cu grijă fiecare rând scris de elev la tablă, în caiete, în lucrările scrise, etc., astfel încât elevii să-și însușească temeinic cunoștințe de gramatică și ortografie.

Secțiunea de învățământ și directorii de școli vor trebui să ducă în anul școlar viitor o luptă neobosită pentru întărirea disciplinei. In școlile din raion, unii elevi ai școlilor medii, în special, au încălcat regulile de purtare, au avut repetate și uneori grave manifestări de indisciplină. In referat se va analiza cazul petrecut la liceul de băieți din Năsăud, unde câțiva elevi din clasa a X-a au încercat să afle subiectele pentru lucrarea scrisă, cetind notițele pe care profesorul le avea în cancelarie. Aceasta dovedește că munca unor diriginți a avut serioase lipsuri, și că, în general, colectivul întreg al școlii nu a reușit să formeze elevilor o atitudine justă față de muncă, față de activitatea școlii. La cursurile I.C.D. din vara aceasta s'a discutat pe larg problema disciplinei. Cadrele didactice sunt acum în măsură să facă propuneri însemnate în acest sens. Referatul va sublinia răspunderea pe care o au toate cadrele didactice, nu numai diriginții, pentru păstrarea disciplinei în școală. Vom analiza situația la școala din comuna Romuli, unde au fost rezultate proaste, datorită faptului că nu a existat înțelegere și colaborare între cadrele didactice. Directorii școlilor din Mocod și Poiana Ilvei vor arăta amănunțit la discuții mijloacele prin care ei au reușit să obțină o disciplină bună a elevilor. Problema disciplinei va trebui luată în discuție cu toată seriozitatea, pentrucă unele cadre didactice au dovedit lipsă de interes sau nepricepere în această privință. Vom arăta directorilor de școli necesitatea de a se ocupa îndeaproape de activitatea pionierilor, de a se sprijini în munca educativă pe organizația de pionieri, de a îndruma activitatea acesteia pentru realizarea educației comuniste a elevilor.

In anul școlar trecut au fost o serie de lipsuri și în ceeace privește activitatea consiliilor pedagogice. Experiența anului încheiat a arătat că organizarea acestor consilii pedagogice la intervale scurte (1—2 săptămâni), duce la discutarea numai a unor probleme mărunte. In intervalul dela un consiliu pedagogic la altul, cadrele didactice nu au timp să facă observații suficiente în legătură cu diferitele aspecte ale activității școlare, pe care apoi să le aducă în discuții. Secțiunea de învățământ va urmări ca în anul școlar viitor, în consiliile pedagogice care se vor ține în interval de o lună, cadrele didactice să discute, cu exemple concrete, teme pedagogice fixate dinainte, ca de pildă: folosirea materialului didactic la lecții, scrierea și vorbirea corectă, educația patriotică în cadrul lecțiilor, temele pentru acasă, etc.

Iată câteva dintre problemele pe care le are de rezolvat secțiunea de învățământ în anul școlar viitor. In legătură cu aceste probleme, referatul va trebui să prezinte cât mai multe experiențe pozitive, să scoată la lumină lipsurile cele mai adânci și să le analizeze.

Secțiunea de învățământ se va strădui să facă o analiză amănunțită a datelor prezentate, să arate situația pe baza unor exemple numeroase și concludente, astfel încât discuțiile ce vor avea loc să fie cât mai rodnice, să ajute la îmbunătățirea muncii anului școlar viitor.

Așa, de pildă, vor fi date ca exemplu planurile de muncă ale directorului școlii elementare din Ilva Mică și ale directorului școlii elementare române din Rodna Veche. Urmărind cu grijă deosebită ridicarea nivelului predării, directorul școlii din Rodna Veche a trecut în plan lecțiile la care va asista, cu data precisă și problema pe care o va urmări. Acestea nu erau fixate la întâmplare, ci ținând seama de situația la fiecare materie, de greutățile pe care le avea în muncă fiecare învățător și profesor, de nivelul de pregătire al elevilor.

Referatul va vorbi și despre metodele de muncă ale cadrelor didactice. Astfel, învățătorul Istodorescu Mihai din comuna Gura Văii, aplicând cu pricepere cerințele metodicii, a reușit să stimuleze gândirea elevilor, să desvolte judecata lor. Elevii lui rezolvă cu ușurință calcule și exerciții grele. Tot în ceeace privește predarea matematicii vor fi analizate îndeaproape rezultatele și sistemul de muncă al cadrelor didactice dela școala elementară din Șanț, care au obținut rezultate bune, precum și lipsurile în munca școlii elementare din Ilva Mare, care a avut elevi slab pregătiți. In predarea lecțiilor de fizico-chimice va fi popularizată munca școlii elementare din Ilva-Mică, unde profesorul a folosit pe scară largă la lecții material didactic și a făcut experiențe numeroase cu elevii.

Avem în raionul nostru un profesor emerit — pe tovarășul Mann Ștefan, directorul liceului de băieți din Năsăud. El a dus o luptă neobosită și sistematică cu scopul de a îmbunătăți nivelul predării limbii române, matematicii, științelor naturale, științelor fizico-chimice, etc. Drept rezultat, elevii liceului de băieți lucrează cu mult interes în laborator. Zece dintre absolvenții din anul trecut sunt acum studenți în U.R.S.S. Munca directorului acestei școli, grija lui deosebită pentru desfășurarea lecțiilor, precum și spiritul lui gospodăresc, trebuesc urmate și de ceilalți directori de școli din raion.

Referatul secțiunii de învățământ va fi întocmit în spirit critic și autocritic. Vor fi arătate deschis lipsurile în munca secțiunii de învățământ, în activitatea de îndrumare și control. In anul școlar încheiat, toate școlile au fost vizitate, cel puțin odată, acelea cu situație mai grea au fost vizitate de două și de trei ori. In anul școlar viitor trebue să facem însă un pas hotărît înainte în privința îndrumării școlilor. Trebue să urmărim cunoașterea mai adâncă a desfășurării procesului de învățământ, pentru a putea îndruma cu mai bune rezultate activitatea cadrelor didactice. Secțiunea de învățământ are în această privință o lipsă serioasă. La școlile medii nu s'au încheiat procese verbale cu ocazia vizitelor. Aceasta a creat greutăți directorilor în îndeplinirea sarcinilor trasate de secțiunea de învățământ, iar pe de altă parte, a creat greutăți secțiunii de învățământ, care nu a putut urmări cu prilejul vizitelor următoare felul cum au fost îndeplinite sarcinile. La consfătuiri, secțiunea de învățământ va arăta ce măsuri își propune să ia pentru a lichida cu această lipsă.

Colectivul secțiunii de învățământ
a sfatului popular al raionului
Năsăud

Cum lucrează colectivele de învățători și profesori

Referatele prezentate în cadrul ședințelor pe secții ale consfătuirilor raionale trebue să dea învățătorilor și profesorilor posibilitatea să cunoască mai bine ultimele date științifice în domeniul disciplinei respective, experiența pedagogilor sovietici în predarea acestei discipline, precum și metodele folosite de cadrele didactice fruntașe din țara noastră.

Ședințele pe secții vor constitui un serios sprijin în activitatea viitoare a cadrelor didactice numai dacă referatele prezentate vor reuși să sublinieze în mod clar problemele caracteristice legate de predarea fiecărui obiect de studiu. Discuțiile purtate în jurul acestor probleme trebue să se desfășoare la un înalt nivel științific.

Numeroase secțiuni de învățământ raionale au format, pentru fiecare disciplină, colective alcătuite din cei mai buni învățători și profesori. Indrumați de colectivele secțiunilor de învățământ, aceștia au înțeles că întocmirea referatelor necesită o serioasă muncă de documentare, o cunoaștere temeinică a activității desfășurate în școli. Majoritatea colectivelor au pornit la pregătirea referatelor cu dorința de a trezi în rândurile cadrelor didactice un puternic interes pentru adâncirea studiului științific în specialitatea respectivă, pentru îmbunătățirea metodelor de predare în viitorul an școlar.

Colectivul profesorilor de limba română din Orașul Stalin a lucrat cu deosebită grijă partea introductivă a referatului, studiind întreg materialul care a apărut în presa noastră în legătură cu lucrarea tovarășului Stalin: „Marxismul și problemele lingvisticii", precum și articolele apărute în presa pedagogică sovietică cu privire la reorganizarea predării limbii ruse pe baza învățăturii staliniste despre limbă.

Dar dacă colectivul de limba română a întocmit în mod temeinic partea introductivă a referatului, el mai are încă foarte mult de lucru în ceeace privește sistematizarea și redactarea materialului privitor la felul cum au reușit cadrele didactice din școlile Orașului Stalin să aplice învățătura tovarășului Stalin în predarea limbii române. Discuțiile purtate în cadrul unei ședințe de lucru care a avut loc de curând, au ajutat pe membrii colectivului să-și dea seama că au o serie de deficiențe pe care au hotărît să le înlăture imediat. Astfel, prin studierea în colectiv a referatului, ei au putut constata că materialul cules nu este suficient, nu reușește să oglindească experiența bună a cadrelor didactice fruntașe și nici să desvăluie lipsurile adânci care există în munca unor profesori. Exemplele culese pentru ilustrarea atenției pe care au acordat-o învățătorii și profesorii studierii folclorului, vocabularului și gramaticii sunt bine alese și concludente. Exemplele privind combaterea formalismului în predarea gramaticii, sunt însă cu totul insuficiente și lipsite de semnificație. Materialul strâns nu reușește să reflecte felul cum și-au pregătit profesorii lecțiile de literatură, mijloacele pe care ei le-au folosit pentru a trezi în rândurile elevilor dragostea și interesul pentru cunoașterea temeinică a operelor literare.

Toate aceste deficiențe, de care colectivul este pe deplin conștient sunt datorite faptului că întocmirea referatului nu s'a bazat pe o planificare temeinică, pe o justă repartizare a sarcinilor. Colectivul fiind foarte restrâns, este firesc ca materialul de informare să fie insuficient. Această lipsă se poate înlătura însă printr'o legătură strânsă cu cât mai multe cadre didactice, cu directorii de școli, care cunosc atât realizările, cât și lipsurile profesorilor de limba română, cu cadrele care au condus cursurile I.C.D. din vara aceasta, precum și cu profesorii care au condus cercurile pedagogice.

Trebue cunoscute temeinic metodele folosite de profesorii fruntași de limba română în însușirea învățăturii tovarășului Stalin, atât la lecțiile de gramatică, cât și la lecțiile de literatură. Trebue cunoscute toate dificultățile întâmpinate în această privință, precum și procedeele folosite pentru înlăturarea lor. Deasemeni, referatul trebue să arate cum a îndrumat secția de învățământ munca profesorilor de limba română și ce lipsuri există în această privință.

Colectivul profesorilor de limba germană dela școlile cu limba de predare germană a terminat de redactat referatul, urmând ca în timpul de care mai dispune să adâncească anumite probleme. Tema acestui referat este: „Cum au aplicat cadrele didactice din Orașul Stalin învățătura tovarășului Stalin în predarea limbii germane ca limbă maternă". Colectivul și-a fixat un plan cu obiectivele principale ale referatului. Deasemeni, colectivul a strâns, cu ajutorul secțiunii de învățământ, un material bogat privind munca învățătorilor și profesorilor care predau limba germană.

Colectivul profesorilor de fizică și colectivul învățătorilor care au predat la clasa I-a a școlilor cu limba de predare maghiară nu au discutat în mod organizat ideile principale ale referatelor lor, în jurul cărora vor structura întregul material, nu au încă clare problemele pe care le vor desbate în referate.

Aceste lipsuri se explică în mare parte și prin faptul că secțiunea de învățământ nu a dus o temeinică muncă de îndrumare a colectivelor în ceeace privește întocmirea referatelor. Mulțumindu-se cu îndrumările date în ședința ținută cu toate colectivele, secțiunea de învățământ nu s'a preocupat să cunoască în mod direct modul de muncă al colectivelor, lipsurile pe care le au. Deși secțiunea a observat că membrii colectivelor nu folosesc cabinetul de consultații organizat în mod special la secție, nu a luat nici o măsură pentru ca acesta să fie frecventat.

Pentru ca consfătuirile raionale să constitue un prețios sprijin în activitatea cadrelor didactice, pentru ca învățătorii și profesorii să pornească la muncă în noul an școlar mai bine orientați, cunoscând atât experiențele cadrelor didactice fruntașe, experiențe pe care vor trebui să le aplice în școlile lor, cât și lipsurile pe care vor trebui să le combată — este necesar ca inspectorii secțiunilor de învățământ să intensifice munca de îndrumare. Membrii colectivelor care întocmesc referatele trebue să aibă în vedere sarcinile școlilor noastre trasate de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor și, în lumina acestor sarcini, să analizeze de pe poziții principiale întreaga muncă desfășurată în domeniul disciplinei respective. Referatele pe specialități, ca și discuțiile ce se vor purta în jurul lor, trebue să ajute pe fiecare învățător sau profesor să-și însușească în mod temeinic o experiență cât mai largă, să-și reprezinte în mod clar toate sarcinile cărora va trebui să le facă față în noul an școlar, pentru a desfășura o muncă mai rodnică, pentru a contribui cu succes la ridicarea nivelului predării în școlile noastre.

Intârzieri și lipsuri

Acolo unde colectivele de lucru sunt just organizate, unde există un control și o îndrumare atentă a secțiunii de învățământ, unde se lucrează cu interes și spirit de răspundere, pregătirea consfătuirilor raionale se desfășoară bine. Există însă unele secțiuni de învățământ care dovedesc superficialitate și desinteres în pregătirea consfătuirilor, nepreocupându-se de aspectul calitativ al întocmirii referatelor.

Cu foarte mare întârziere (abia la 1 Septembrie), secțiunea de învățământ din raionul Răcari — regiunea București — a convocat pentru instruire colectivele desemnate pentru a întocmi referate la ședințele plenare și pe secții ale consfătuirilor raionale. Unele colective nu s'au întrunit încă în ședințe de lucru și-și desfășoară munca în mod izolat. Nu este întâmplător faptul că majoritatea colectivelor pe secții nu au nici măcar un plan pe baza căruia să-și ducă munca. Explicația acestei stări de lucru trebue căutată în lipsa de control și îndrumare din partea secțiunii de învățământ.

Există lipsuri și în modul de întocmire a referatului ce va fi susținut de șeful secțiunii de învățământ. Acest referat se redactează la școala elementară din Brăniște și nu la reședința raionului, cum ar fi firesc, ceeace face ca șeful secțiunii de învățământ să nu aibă decât un contact sporadic cu cei ce întocmesc referatul. Pentru redactarea acestuia sunt folosite aproape exclusiv dările de seamă ale directorilor și ale șefului secțiunii, fără a se organiza verificarea și îmbogățirea acestor date prin vizite la școli, prin discuții cu cadrele didactice fruntașe din raion, prin analizarea atentă a cauzelor pentru care unele școli au obținut rezultate bune sau slabe. Referatul este amenințat de pericolul prezentării unei situații statistice, „generale", schematice, lipsite de viață, nesprijinit de motivări și exemple concrete. De aceste lipsuri nu sunt scutite nici referatele colectivelor pe secții.

In puținul timp rămas până la începerea consfătuirilor, secțiunea de învățământ a raionului Răcari trebue să ia grabnice măsuri pentru înlăturarea acestor deficiențe. Cadrele didactice din raion, necuprinse în colective, trebue îndrumate să studieze rezultatele obținute în munca proprie, pentru a putea să completeze și să îmbogățească conținutul referatelor printr'o participare activă și creatoare la discuții.

Indrumări metodice pentru alcătuirea planurilor calendaristice

Pentru ca procesul instructiv-educativ să se desfășoare în bune condițiuni, învățătorul sau profesorul trebue să-și distribue just materia de învățământ pe intregul an școlar, astfel incât la sfârșitul anului să nu rămână o parte din materie nepredată sau care ar urma să fie predată superficial și în grabă.

Fiecare învățător sau profesor este dator să-și alcătuiască, încă dela inceputul anului școlar, planul calendaristic.

Conform instrucțiunilor Ministerului Invățământului Public, la inceputul anului școlar 1952—1953, fiecare învățător sau profesor își va intocmi planul calendaristic pentru prima jumătate a anului școlar (pătrarul I și II sau semestrul I).

Când profesorul incepe munca de elaborare a acestui plan, trebue să aibă clar în față, în primul rând, următoarele:

a) Felul cum elevii clasei sale au asimilat cunoștințele anului școlar precedent.

b) Ce părți din programă au fost bine însușite și ce părți ale programei trebue repetate și fixate.

c) Ce rezultate au obținut elevii la lucrările scrise și la verificarea finală a cunoștințelor.

Numai în funcție de această situație învățătorul sau profesorul poate trece la stabilirea sarcinilor ridicate de noul an școlar, poate prevedea măsurile de control necesare unei cât mai temeinice asimilări a materiei, unui cât mai rodnic ajutor dat elevilor rămași în urmă.

Când alcătuesc planurile calendaristice pe pătrare, cadrele didactice trebue să studieze adânc problema îmbogățirii conținutului lecțiilor, fixarea volumului lucrărilor practice suplimentare, al excursiilor, etc.

Experiența școlii sovietice ne arată că, în general, planurile calendaristice trebue să aibă următoarele rubrici: 1) tema; 2) numărul de ore; 3) termenii calendaristici.

In prima rubrică se vor trece capitolele, temele și subtemele; în rubrica a doua se va indica numărul de ore necesar pentru predarea fiecărei teme și subteme, iar în rubrica a treia se vor trece datele între care se face predarea temei respective.

Intocmirea planurilor calendaristice pe pătrare sau semestru se va face pe baza planului de învățământ, a programei școlare și a instrucțiilor metodice cuprinse în programele școlare.

Ținând seama de particularitățile muncii în fiecare clasă (gradul de pregătire al elevilor, eventualele lacune existente în cunoștințele lor, etc.) profesorul poate modifica numărul de ore prevăzute în programele școlare la capitolul (tema) respectiv. Aceasta nu trebue să ducă însă la diminuarea volumului de cunoștințe, nu trebue să fie în dauna studierii capitolului respectiv Profesorul trebue să asigure prin toate mijloacele indeplinirea programelor și temeinicia cunoștințelor elevilor.

Dăm mai jos un exemplu de plan calendaristic pentru istorie:

PLANUL CALENDARISTIC

la Istoria Antică pentru clasa a V-a pe primele două pătrare ale anului școlar 1952—1953

Tema	Numărul de ore	Termenii calendaristici
Introducere	3	15—24 Sept. 1952
Viața oamenilor primitivi	2	
Izvoare istorice (nescrise și scrise)	1	
Orientul antic		
I. Vechiul Egipt	5	24 Sept. — 13 Oct. 1952
Natura și populația vechiului Egipt	1	
Religia vechilor egipteni	1	
Structura de stat a Egiptului Răscoala sclavilor și a țăranilor	1	
Cuceririle egiptene	1	
Cultura egipteană	1	
II. Mesopotamia Antică	5	13—29 Octombrie 1952
Natura Mesopotamiei și construcțiile sale hidraulice	1	
Statul babilonian și legile regelui Hamurabi. Cuceririle asiriene	1	
Statul Urartru	1	
Statul neo-babilonian	1	
Cultura asiro-babiloniană	1	
III. Fenicia	1	
IV. Evreii	1	29 Octombrie—16 Noembrie 1952
V. Persia Antică	1	
VI. India Antică	1	
VII. China Antică	2	16—23 Noembrie 1952
Recapitulare	2	23 Noembrie—1 Decembrie 1952
Grecia Antică		
Perioada cea mai veche	8	1—30 Decembrie 1952
Țara și populația	1	
Cultura cretano-miceniană	1	
Religia grecilor. Mituri despre eroi. Mitul argonauților. Poemele homerice	2	
Apariția claselor și a statului în vechea Grecie	1	
Comerțul și colonizarea grecească	1	
Viața militară. Jocurile publice. (Olimpiadele). Oracolele	1	
Recapitulare	1	

La limba română (lectură literară), datorită specificului materiei, planul calendaristic poate avea următoarea structură:

PLANUL CALENDARISTIC

la Limba română (lectură literară) la clasa a V-a pe primele pătrare ale anului școlar 1952—1953

Lecțiile	Tema și conținutul lecției	Teoria literaturii	Desvoltarea vorbirii
	Creația populară orală Conversație introductivă: **Vizor, craiul șerpilor (4 ore)**		
1	Noțiuni despre creația populară orală și despre felurile ei Povești populare cunoscute de elevi. Recapitularea lor		
2	Conținutul basmului Vizor, craiul șerpilor	Noțiuni despre basm.	Citirea basmului de către profesor și elevi.
3	Personagiile principale ale basmului		Povestirea expresivă a basmului de către profesor și povestirea apropiată de text a elevilor.
4	Sensul ideologic al basmului Vizor, craiul șerpilor	Fixarea noțiunii de basm.	
	Toma Alimoș (3 ore)		
5	Conținutul baladei: lupta dusă de poporul nostru împotriva exploatatorilor	Noțiuni despre baladă.	Citirea expresivă a baladei de către profesor și elevi.
6	Toma Alimoș, personagiu pozitiv și faptele lui reprezentate în baladă	Noțiuni despre hiperbolă și repetiție.	Povestirea expresivă a baladei de către profesor.
7	Dragostea pentru natura patriei reflectată în balada Toma Alimoș	Noțiuni despre personificare.	Invățarea pe de rost a unor fragmente din baladă, la alegerea profesorului.
	Novac și Corbul (3 ore)		
8	Conținutul baladei	Recapitularea cunoștințelor despre baladă.	
9	Oglindirea în baladă a luptei eroice dusă de popor împotriva dușmanilor patriei, pentru independența ei		Citate orale ca răspuns la întrebările puse de profesor.
10	Trăsăturile caracteristice poporului reflectate în faptele vitejești ale eroului	Fixarea noțiunii de baladă.	Munca în legătură cu vocabularul. Scoaterea în evidență a hiperbolelor, repetițiilor, diminutivelor folosite adesea de popor în balade și în basme.
	Asemănarea cu balada **Toma Alimoș**		
	Doină, doină, cântec dulce (1 oră)		
11	Conținutul poeziei și însemnătatea doinei în viața poporului	Noțiunea de doină.	Citirea expresivă a doinei de către profesor și elevi.
	Birul (1 oră)		
12	Conținutul doinei: revolta țărănimii sărace împotriva exploatării	Fixarea noțiunii de doină.	Explicarea cuvintelor necunoscute.
	Foaie verde de cicoare (1 oră)		
13	Sensul ideologic al poeziei: lupta solidară a oamenilor muncii din intreaga lume pentru pace și pentru progres		Invățarea pe de rost a poeziei.
	Proverbe și zicători (2 ore)		
14	Temele proverbelor și zicătorilor	Noțiuni despre proverb și zicătoare.	Exerciții pentru explicarea sensului proverbelor și zicătorilor.
15	Plasticitatea și ritmul proverbelor și zicătorilor	Noțiuni despre caracterul plastic și ritmic al proverbelor și zicătorilor.	
	Ghicitori (2 ore)		
16	Tematica ghicitorilor	Noțiuni despre ghicitori.	Deslegarea ghicitorilor.
17	Limba ghicitorilor	Recapitularea cunoștințelor despre caracterul plastic al proverbelor, zicătorilor și ghicitorilor.	
18	**Expunere în scris, folosindu-se materialul studiat**	Recapitularea noțiunilor despre literatura populară orală. Speciile literaturii populare. Limba și stilul operelor populare orale.	
19	Analiza greșelilor făcute de elevi în expunerea scrisă		
	Patria (2 ore) (Fragment din **Fiul patriei** de M. Beniuc)		
20	Conținutul și sensul ideologic al poeziei		
21	Asemănarea operei cu poeziile populare, atât prin conținut cât și prin formă		Citirea expresivă a poeziei de către profesor.
	. . . . . etc.		

Predarea Fizicii are un specific al ei. Acest specific apare și în planul calendaristic.

PLANUL CALENDARISTIC

la Fizică, clasa a IX-a, pentru primele două pătrare ale anului școlar 1952—1953.

Capitolele din programa școlară, denumirea temelor, subtemelor	Numărul orelor destinate studierii temelor și subtemelor	Lucrări de laborator	Termenii calendaristici
I. Mecanica			
Recapitularea materiei clasei precedente	3		15—25 Septembrie 1952
Mișcarea de rotație	4		25 Septembrie—9 Octombrie 1952
Legea atracției universale	2		9—16 Octombrie 1952.
II. Fizica moleculară și căldura			
Bazele teoriei cinetico-moleculare	3		16—27 Octombrie 1952
Căldura și lucrul mecanic	6	Determinarea căldurii specifice a substanțelor. Determinarea temperaturii unui corp încălzit prin metoda calorimetrică.	27 Octombrie—17 Noembrie 1952
Recapitularea materiei.	1		17—21 Noembrie 1952
. . . . . etc.			

Exemplele de planuri calendaristice date mai sus nu au caracter obligatoriu pentru profesor; ele constitue doar un indreptar în vederea discutării și alcătuirii planurilor calendaristice de către cadrele didactice, la consfătuirile raionale.

In cadrul acestor consfătuiri se va pune în discuție un exemplu de plan calendaristic pentru o clasă, la obiectul respectiv. In discuții, însă trebue să se ridice și să se lămurească cele mai importante probleme în legătură cu planificarea calendaristică a obiectului de invățământ respectiv la toate clasele pentru ca astfel cadrele didactice să-și poată alcătui apoi planul calendaristic la fiecare clasă ținând seamă de realitățile concrete respective (sarcinile instructiv-educative ale intregului curs, ale temelor și lecțiilor indicate în programa școlară, precum și volumul și calitatea cunoștințelor și deprinderilor pe care le posedă elevii clasei respective).

La repartizarea materiei pe ore se va ține seama de numărul de ore necesar lucrărilor scrise de control, lucrărilor în clasă, etc.

Sabotorii și diversioniștii și-au primit pedeapsa meritată

Nu e om cinstit în țara noastră care, urmărind desbaterile procesului grupului de sabotori și diversioniști dela Canalul Dunăre-Marea Neagră, să nu fie cuprins de mânie și ură neîmpăcată împotriva acelui pumn de nelegiuiți care au încercat să submineze una din cele mai mari construcții socialiste din Republica noastră Populară. Procesul desfășurat pe șantierul Canalului Dunăre-Marea Neagră a scos din nou în evidență din ce mediu social se recrutează sabotorii și diversioniștii, au arătat încăodată cum încearcă clasele exploatatoare prin cele mai mârșave metode, să restabilească rânduielile capitaliste. Hiene nesătule, unelte josnice ale imperialismului americano-englez, sabotorii și-au primit aspra și meritata sancțiune din partea justiției populare. Pentru a fi uneltit împotriva regimului de democrație populară, pentru a fi lovit în eforturile depuse de muncitorii-de pe șantierele Canalului, pentru a fi atentat la propășirea economiei naționale a R.P.R., judecata populară a condamnat la moarte pe Georgescu Gheorghe Topazlău, Nichita Dumitru, Rozei Aurel-Rozemberg, Vasilescu Nicolae zis Colorado și Cernătescu Petre; la muncă silnică pe viață, pe Frangopol Nicolae și Ciorapciu Mircea ; la 25 de ani muncă silnică pe Ionescu Oprișan și Nițescu Constantin; la 20 de ani muncă silnică pe Vieru Petre.

Iată adevărata față a acelora care au încercat să frâneze mersul victorios al construirii socialismului : Cernătescu Petre, vechi legionar, șef de garnizoană, a participat activ la rebeliunea din 1941, susținând până în ultimul timp materialicește pe legionari. In timpul războiului, din însărcinarea guvernului fascist al lui Antonescu, el a jefuit bunurile sovietice din Odesa. Ciorapciu Mircea, moșier, a exploatat fără milă sute de țărani care trudeau din greu pe pământurile sale din Tomești și Tg. Ocna. Sub orânduirea burghezo-moșierească a știut să servească cu slugărnicie dictatura fascistă, fiind decorat în anul 1941 ; Rozei Aurel, fost în Consiliul de Administrație al fabricii de coloranți „Coroana", sionist activ, fost om de încredere al criminalului de război Lecca, omul de încredere al lui Alexandru Iacob și al altor dușmani ai poporului, care l-au protejat și l-au numit director la Administrația Livrărilor, iar apoi l-au ajutat să ajungă într'un post de conducere la Construcția Canalului Dunăre-Marea Neagră. Ceilalți sabotori au și ei vechi state de serviciu în slujba partidelor burghezo-moșierești și a legionarilor.

Datorită vigilenței crescânde a oamenilor muncii, care au sprijinit organele securității de stat, au fost descoperite metodele abjecte de sabotare a lucrărilor Canalului. In timp ce mii și mii de muncitori și tehnicieni munceau însuflețiți de dorința patriotică de a contribui la construirea socialismului, o mână de lepădături incercau să desorganizeze și să producă haos pe șantiere, să distrugă utilajul fabricat în țara noastră sau importat din Uniunea Sovietică. Ei repartizau mașinile și utilajele acolo unde nu era nevoie de ele, lăsându-le să ruginească în ploaie. Mașini de înaltă tehnicitate erau în mod criminal distruse. Slugile ticăloase ale negustorilor de moarte americani și englezi și-au demascat scopurile lor banditești prin declarațiile date de unul dintre sabotori, Georgescu Topazlău, care spunea: „...în dorința de a pune în umbră tehnica sovietică, la venirea utilajului din import, pentru a-l supune degradării, și prin aceasta de a sabota totodată darea utilajului în exploatare, am lăsat mult timp lăzile cu utilaje aruncate în vola soartei, între liniile căii ferate, neadăpostite, fără a le recepționa".

Utilajul care necesita reparații mai grele era lăsat nereparat, iar cel care avea nevoie de mici reparații era lăsat luni și luni de zile în ateliere, pentru a fi apoi scos cu defecte mai mari decât aveau înainte.

Planurile erau trimise șantierelor cu mari întârzieri, uneori după luni de zile dela termenul de predare fixat. Sabotorii repartizau brațe de muncă acolo unde nu se simțea nevoia de acestea și, dimpotrivă, trimeteau brațe de muncă foarte puține acolo unde lipsa acestora era resimțită.

Pentru a lovi în buna aprovizionare a constructorilor, ei au luat măsuri care au dus la distrugerea a zeci de vagoane de cartofi, roșii, fructe etc.

Banda de sabotori și diversioniști își întregea activitatea criminală de pe șantierele canalului cu propaganda războinică. Lepădături ale societății, ca Vasilescu, Cernătescu, Nichita, Ionescu și ceilalți, în dorința de a întrona în țara noastră „modul de viață american" răspândeau svonuri care căutau să submineze lupta pentru pace a poporului nostru și să provoace psihoza de război. Ei difuzau minciunile și calomniile transmise de posturile de radio imperialiste, urmărind în acest fel să-și realizeze visurile lor deșarte : restaurarea capitalismului prin agresiunea imperialistă împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară.

Planurile odioase ale sabotorilor și diversioniștilor s'au prăbușit însă. Ei au ajuns în boxa criminalilor, acolo unde vor ajunge toți cei ce vor încerca să atenteze la bunurile cele mai de preț ale oamenilor muncii din țara noastră, construirea socialismului și pacea. Poporul muncitor a condamnat cu hotărâre actele banditești ale cozilor de topor, a cerut aspra sancționare a sabotorilor și diversioniștilor dela șantierele Canalului și și-a exprimat satisfacția pentru pedepsele pronunțate de Tribunal.

Desbaterile procesului bandei de sabotori și diversioniști învață pe toți oamenii muncii din țara noastră cât de necesară este ascuțirea continuă a vigilenței revoluționare. „Din acest proces — a spus tovarășul N. Istrate, președintele Comisiei interimare sindicale a Canalului Dunăre-Marea Neagră, la Meetingul organizat la Poarta Albă — trebue să tragem învățătura că este necesar să întărim și mai mult vigilența noastră. Să nu socotim întâmplător nimic din cele ce se petrec în jurul nostru, să desvoltăm larg spiritul critic și autocritic, pentru scoaterea la iveală a oricărei greșeli, să combatem orice atitudine pasivă sau de gură-cască, atitudini care dau posibilitatea dușmanului de clasă să-și facă jocul. Să demascăm din timp orice încercare de sabotaj".

In zilele acestea când intregul popor muncitor își unește eforturile în cinstea proiectului de Constituție, pedeapsa aspră pronunțată împotriva grupului de sabotori dela Canalul Dunăre-Marea Neagră constitue un nou imbold pentru toți oamenii muncii de a-și spori vigilența revoluționară, de a se avânta cu și mai mult entuziasm în lupta pentru construirea socialismului, în lupta pentru pace.

Note politice externe

Cu prilejul împlinirii a 7 ani dela înfrângerea și capitularea necondiționată a Japoniei militariste în urma victoriilor repurtate de Armata Sovietică pe frontul din Extremul Orient, președintele Guvernului Central Popular al R. P. Chineze Mao Tze-dun a adresat tovarășului Stalin o telegramă în care exprimă recunoștința sa și a intregului popor chinez față de Uniunea Sovietică eliberatoare, care a ajutat poporul chinez să obțină victoria în războiul antijaponez.

In telegrama sa de răspuns adresată lui Mao Tze-dun, tovarășul Stalin subliniază importanța uriașă a legăturilor de prietenie care leagă cele două mari țări, Uniunea Sovietică și China. **„Marea prietenie dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză** — spune tovarășul Stalin — **este o garanție de nădejde împotriva amenințării unei noi agresiuni, un puternic reazim al păcii în Extremul Orient și în intreaga lume".**

In cei 7 ani care au trecut dela înfrângerea Japoniei militariste, imperialiștii americani, călcând cu nerușinare în picioare principiile acordului dela Potsdam, care prevede demilitarizarea Japoniei și transformarea ei într'un stat democratic și iubitor de pace, au făcut tot ce le-a stat în putință pentru a repune pe picioare mașina de război niponă. Prin tratatul militar dela San-Francisco, impus de imperialiștii americani Japoniei, ocupația americană a fost prelungită pe timp nelimitat în această țară. Prin așa numitul pact de securitate încheiat deasemeni cu guvernul reacționar japonez, Statelor Unite li s'au pus la dispoziție în Japonia regiuni militare, instalații și clădiri de locuit, 18 baze aeriene și 11 aerodromuri.

Dar planurile imperialiste sunt sortite eșecului. Popoarele Asiei și popoarele din intreaga lume sunt hotărîte să pună o stavilă de netrecut expansioniștilor yankei. Poporul japonez, condus de Partidul Comunist din Japonia, duce o luptă hotărîtă împotriva **remilitarizării Japoniei. Peste 3** milioane de japonezi și-au pus semnăturile pe cererea de încheiere a unui tratat de pace multilateral. In intreaga Japonie continuă să aibă loc greve și manifestații de protest împotriva ocupației americane. Poporul japonez acordă o mare importanță apropiatei conferințe a țărilor din Asia și din zona Oceanului Pacific, care va lua în discuție și chestiunea soluționării pașnice a problemei japoneze. In Coreea, eroica armată populară ajutată de voluntarii chinezi dă lovituri nimicitoare agresorilor americani, împiedecându-i să extindă conflictul coreean. Totodată legăturile de prietenie și tratatele de alianță dintre Uniunea Sovietică și R. P. Chineză constitue, așa cum arată tovarășul Stalin, chezășia menținerii păcii în Extremul Orient.

Astăzi, la 7 ani dela înfrângerea Japoniei militariste, un zid de neînfrânt se ridică împotriva planurilor criminale ale imperialiștilor yankei, care vor să aprindă din nou flacăra războiului în Extremul Orient și în intreaga lume.

★

Eisenhower, candidatul republican la președinția Statelor Unite, a ținut de curând un furibund discurs în care și-a dat din nou la iveală talentele sale de atâtător la război. Ike Eisenhower a ținut să facă cunoscut programul său de politică externă în cazul în care ar deveni președinte. Intr'un limbaj violent, demn de predecesorul său Forrestal, fostul ministru de război al S.U.A. care a căzut victima propriei sale isterii războinice, — Eisenhower a lansat cele mai absurde ipoteze în legătură cu politica de forță a Statelor Unite. Vorbind în fața Congresului național al Legiunii americane, organizație ultrareacționară care în trecut avea strânse legături cu hitleriștii, Ike a lăsat să se înțeleagă că Statele Unite trebue să readucă din nou cu ajutorul armelor țările din Răsăritul Europei în orbita dolarului. Printre țările pe care Eisenhower le-a menționat se numără și țările de democrație populară Polonia, Cehoslovacia, Ungaria, Bulgaria, România și Albania.

Eisenhower consideră că singura piedică în realizarea acestor planuri o constitue existența Uniunii Sovietice. „Dacă n'ar exista Uniunea Sovietică — gândește Eisenhower — ce ușor le-ar fi Statelor Unite să acapareze aceste țări". Și concluzia lui Eisenhower este o nouă invitare la război împotriva Uniunii Sovietice. Belicosul Ike s'a lăsat însă de astădată prea antrenat pe panta isteriei războinice. El a desvăluit în mod prostesc adevăratele țeluri ale politicienilor yankei. Domnii imperialiști, care țipă sus și tare că Uniunea Atlantică ar fi chipurile o „alianță cu scopuri pașnice" au rămas cu gura căscată auzind desvăluirile importante ale lui Ike. „Bietul" **Ike**, tocmai acum în preajma alegerilor, și-a găsit să dea pe față țelurile războinice ale stăpânilor săi, magnații din Wall Street, pe care aceștia incearcă să le ascundă poporului american.

Discursul lui Eisenhower a produs panică în țările atlantizate.

„Acest discurs — relatează agenția engleză Reuter — a provocat alarmă în Europa și îngrijorare în S.U.A.". Ziarul reacționar francez „Le Monde" scrie speriat că Eisenhower a folosit „termeni și un ton demn de generalul Mac Arthur" și își exprimă regretul că Eisenhower n'a folosit „un limbaj mai plin de înțelepciune și modestie".

Abia acum își dă seama Eisenhower că, luându-l gura pe dinainte, a făcut o mare gafă politică. Acest general închipuit, care a făcut carieră doar în cancelariile Pentagonului, ministerul de război american, și care era s'o pățească în timpul contraofensivei hiteriste din Ardeni, când a scăpat datorită victoriilor repurtate de Armata Sovietică pe frontul din Răsărit, a atras și mai mult, prin declarațiile sale impertinente, ura popoarelor împotriva imperialiștilor americani și englezi. Acești noi pretendenți la dominația mondială, care calcă pe urmele lipsite de glorie ale lui Hitler, nu vor întârzia să aibă sfârșitul acestuia, în cazul că ar îndrăzni să-și pună în aplicare mârșavele lor planuri.

REDACȚIA : București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei— Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii G. 3254

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 180 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 13 SEPTEMBRIE 1952

SPOR LA MUNCĂ, DRAGI TOVARĂȘI, IN NOUL AN ȘCOLAR!

Spre noi succese

Peste câteva zile, în școlile elementare, medii și superioare începe noul an școlar. Ziua începerii cursurilor, întâmpinată cu deosebită căldură de cadrele didactice, de elevi și studenți, de părinți și de toți oamenii muncii, înseamnă punctul de plecare al unei noi etape în opera de creștere a viitorilor cetățeni ai Patriei noastre.

Noul an școlar începe în zilele când toți oamenii muncii din Republica Populară Română, desbătând cu însuflețire proiectul noii Constituții, își intensifică eforturile în muncă, pentru ca, sub semnul marilor drepturi și libertăți înscrise în acest proiect, să grăbească tot mai mult construirea socialismului în țara noastră, să întărească tot mai mult lupta pentru apărarea păcii în lume. Școlile noastre își încep munca în preajma unui eveniment de uriașă însemnătate istorico-mondială — Congresul al XIX-lea al marelui partid al lui Lenin și Stalin, Congres care va stabili căile pentru necontenita consolidare și înflorire a Uniunii Sovietice, conducătoarea frontului mondial al luptătorilor pentru pace.

Pentru învățătorii și profesorii noștri, aceste împrejurări interne și internaționale deosebite trebue să constitue un nou imbold pentru ca, în noul an școlar care începe, munca instructiv-educativă cu elevii și studenții să fie ridicată la o treaptă superioară celei din anii trecuți, corespunzătoare cerințelor crescânde ce stau în fața școlilor noastre. Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice, organizate în preajma deschiderii cursurilor, sunt unul din mijloacele cele mai puternice pentru realizarea acestei creșteri. Aplicarea învățămintelor trase din aceste consfătuiri, din studierea — în cadrul lor — a neprețuitei experiențe sovietice și a experienței înaintate a cadrelor noastre didactice fruntașe, îndeplinirea sarcinilor trasate aici în privința metodelor de predare, a planificării materiei etc., va duce — fără îndoială — la o serioasă ridicare a nivelului muncii didactice.

Munca în acest nou an școlar se va desfășura pe linia trasată împlede de către partidul nostru, de către conducătorul său, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în cuvântarea la Congresul Învățătorilor: „Statul de democrație populară l-a încredințat învățătorului o misiune înălțătoare, aceea de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului, de a făuri cadrele noi necesare construirii socialiste, capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă". Sarcini de mare răspundere reies de aici pentru toate școlile noastre în cadrul muncii din noul an școlar.

O problemă asupra căreia trebue să se concentreze atenția tuturor cadrelor didactice, a conducerilor de școli de toate gradele și a tuturor organelor de stat, de partid și obștești din domeniul învățământului public este îndeplinirea riguroasă a planurilor de școlarizare. Începând dela școlarizarea tuturor copiilor de vârsta școlii elementare — pentru a închide definitiv izvorul analfabetismului, până la asigurarea numărului de studenți planificat pentru fiecare școală superioară — pentru a asigura țării cadrele de înaltă calificare — toată această muncă trebue continuată, mobilizându-se toate forțele pentru buna ei îndeplinire. Aceasta se referă atât la cazurile unde, ca în raioanele Filiași și Bârlad, sau în orașul Focșani, au existat copii omiși dela recensământ și unde trebue să fie revizuit recensământul și să se depună toate eforturile pentru aducerea acestor copii la școală, cât și la cazurile când nu toți copiii recenzați au fost cuprinși în școli. Deasemenea, în învățământul superior trebue luate serioase măsuri pentru a se crea condiții care să permită studenților o frecvență cât mai regulată.

Sarcina centrală a școlilor noastre elementare, medii și superioare rămâne lupta pentru necontenita ridicare a calității muncii instructiv-educative, asigurarea unui înalt nivel științific al învățământului. Temeinica pregătire a lecțiilor și prelegerilor, îndrumarea atentă a muncii individuale a elevilor și studenților, justa orientare a educației lor — iată prima și cea mai însemnată îndatorire a cadrelor didactice. Intreg procesul de învățământ în școlile noastre trebue să fie îndreptat spre un scop limpede: pregătirea viitorilor constructori ai socialismului, de aici decurgând marea însemnătate a legării tuturor cunoștințelor de practică. Intreaga muncă instructiv-educativă trebue construită astfel ca tinerii noștri să devină într'adevăr cadre „capabile să aplice în viață știința și tehnica nouă".

Pentru ca munca școlii să dea rezultatele așteptate de întregul popor, pentruca tineretul nostru să fie pe deplin înarmat cu bazele științelor, este necesar ca, încă din primele zile ale anului școlar, să se înceapă lupta hotărîtă împotriva rămânerii în urmă și a repetenției. Procesul de învățământ trebue să se desvolte normal, planificat în cursul anului școlar, nu în „asalturi" la sfârșitul semestrelor și în preajma încheierii sale, ducându-se o luptă hotărîtă pentru un cât mai înalt nivel al predării și pentru o înaltă exigență împotriva superficialității și a liberalismului. Noul sistem de apreciere a cunoștințelor și purtării elevilor și studenților, stabilit prin Hotărîrea Consiliului de Miniștri pe care o publicăm în numărul nostru de azi, constitue un nou mijloc puternic de ridicare a nivelului învățământului nostru.

Cadrele pe care le pregătesc școlile noastre trebue să fie oameni cu un larg orizont, cu un înalt nivel ideologico-politic. Elevilor și studenților trebue să li se educe dorința de a studia și de a-și însuși tezaurul științei marxist-leniniste, călăuza noastră pe drumul socialismului. In acelaș timp, cadrele didactice au datoria de a intensifica munca de educare a tineretului studios în spiritul patriotismului, al internaționalismului proletar, al dragostei față de nebiruita Uniune Sovietică, al luptei pentru pace. Vorbind elevilor și studenților despre marile șantiere socialiste din țara noastră, despre termocentralele de curând puse în funcțiune, vom face să crească mândria și dragostea lor pentru Patria noastră liberă. Arătându-le minunatele victorii ale oamenilor sovietici, descriind uriașa construcție a comunismului — Canalul Volga-Don „V. I. Lenin" — și mărețele perspective ce sunt deschise prin proiectul directivelor Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. cu privire la cel de al cincilea plan cincinal stalinist, vom întări încrederea tineretului în forța nebiruită a lagărului păcii și socialismului. In munca de educare comunistă a elevilor, un sprijin din cele mai importante îl constitute organizațiile de U.T.M. și pionieri, a căror activitate trebue sprijinită și îndrumată cu grijă de către directori, diriginți și toate cadrele didactice.

Invățătorii și profesorii nu trebue să uite nici o clipă că fiecare pas înainte al școlii noastre înseamnă o lovitură pentru imperialiștii atâtători la război, înseamnă o nouă adâncire a deosebirii uriașe între școala noastră — izvor de cadre luptătoare pentru viață — și școala burgheză, pepinieră de asasini în slujba dolarului. Fiecare prilej trebue folosit în munca noastră instructiv-educativă pentru a sădi o ură sfântă, în inimile tineretului nostru împotriva dușmanilor omenirii, împotriva ucigașilor de copii din Coreea, — imperialiștii americano-englezi și slugile lor, clica lui Tito și social-democrații trădători de dreapta.

Indeplinirea tuturor acestor sarcini nu va fi posibilă dacă învățătorii și profesorii nu vor considera ca un element de nedespărțit al muncii lor, ridicarea nivelului ideologic, politic și profesional. Studierea învățăturii lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, a documentelor partidului nostru, cunoașterea temeinică a evenimentelor politice internaționale și interne vor asigura justa orientare teoretică a muncii în școală. In acelaș timp, sistematizarea și adâncirea în acest nou an școlar a studiului experienței neprețuite a școlii și pedagogiei sovietice, precum și extinderea experienței înaintate a cadrelor noastre fruntașe vor crea condițiile pentru obținerea de noi succese în munca instructiv-educativă. Un rol de seamă revine în această privință sindicatelor, care au datoria să sprijine prin toate mijloacele munca de ridicare a calificării cadrelor didactice, organizând popularizarea experienței sovietice, schimburi de experiență etc.

Organizațiile de partid, comuniștii din școli, universități și institute au un rol de frunte în această muncă. Datoria lor principală este de a lupta pentru educația marxist-leninistă a cadrelor didactice, a elevilor și studenților, pentru asigurarea purității liniei partidului în domeniul învățământului. Mobilizând colectivele școlilor de toate gradele pentru o cât mai bună îndeplinire a sarcinilor ce le revin, organizațiile de partid trebue să ducă o luptă necruțătoare împotriva influențelor ideologiei burgheze, a concepțiilor antiștiințifice, împotriva manifestărilor dușmănoase, veghind cu ascuțită vigilență revoluționară pentru a împiedica strecurarea sau menținerea în școli a cadrelor didactice, elevilor și studenților cu atitudine dușmănoasă regimului nostru de democrație populară. Sarcini politice însemnate revin în această privință și organizațiilor U.T.M. ale cadrelor didactice, învățătorilor și profesorilor utemiști.

Una din sarcinile însemnate ce revin secțiilor de învățământ este îndrumarea directorilor de școli, în așa fel ca aceștia să devină adevărați conducători ai luptei colectivelor de școli pentru un înalt nivel al procesului instructiv-educativ. Deasemenea, trebue serios întărit rolul diriginților de clasă, în munca de educare comunistă a elevilor.

In jurul școlii noastre trebue mobilizate toate forțele maselor largi populare. Secțiile de învățământ și comitetele sindicale au datoria de a antrena în sprijinul școlii un activ cât mai larg de oameni ai muncii, de organizații obștești, pentru a asigura din primele zile de curs o cât mai bună desfășurare a muncii școlilor. O deosebită atenție trebue acordată obținerii sprijinului activ al comitetelor executive ale sfaturilor populare și al comisiilor permanente de deputați pentru problemele învățământului.

In acelaș timp, trebue organizate și mobilizate în ajutorul școlii comitetele de părinți, a căror contribuție poate înbunătăți simțitor condițiile de muncă în școală.

Ziua deschiderii cursurilor în școli trebue să fie pregătită cu cea mai mare grijă. De felul cum va fi organizată această zi de către directori — pentru întreaga școală — și de către diriginți — pentru clasele lor — depinde în mare măsură buna desfășurare a muncii întregului colectiv al școlii și a colectivului fiecărei clase în parte.

Proiectul noii noastre Constituții arată că cetățenii Republicii Populare Române au dreptul la învățătură. Să ne unim și să ne încordăm toate puterile pentruca în noul an școlar acest mare drept, garantat de Statul nostru, să devină tot mai efectiv, dela prima clasă a școlii elementare, până la cele mai înalte trepte ale învățământului!

Intre 14—16 Noembrie va avea loc Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R.

In sala Institutului de Istorie și Filosofie al Academiei R.P.R. a avut loc Luni seara ședința lărgită a Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. la care au participat și reprezentanți ai organizațiilor de masă și culturale precum și secretari ai comitetelor regionale de luptă pentru pace.

Ședința a fost prezidată de acad. M. Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. D-sa a dat cuvântul prof. univ. Florica Mezincescu, membră a Consiliului Mondial al Păcii.

Tov. prof. univ. Florica Mezincescu a făcut o largă expunere asupra importanței internaționale a Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii, care va avea loc la Viena la 5 Decembrie 1952.

In numele Biroului Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii, tov. Sorin Toma, membru al Consiliului Mondial al Păcii, a expus apoi planul de muncă pentru pregătirea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R.

In vederea pregătirii participării țării noastre la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii și pentru îmbunătățirea muncii politicii de massă pe tărâmul luptei pentru pace, urmează să se țină în zilele de 14—16 Noembrie Congresul Comitetelor de luptă pentru pace din R.P.R.

Luând cuvântul, membrii Comitetului Permanent, reprezentanți ai organizațiilor de massă, ai uniunilor de creație, ai minorităților naționale, slujitori ai cultelor, și-au exprimat hotărîrea de a susține acțiunile ce vor avea loc în pregătirea congresului, angajându-se să mobilizeze noi masse de cetățeni la lupta activă pentru apărarea păcii, pentru sdrobirea uneltirilor agresive ale imperialiștilor americani și englezi. Planul de muncă pentru pregătirea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace a fost aprobat în unanimitate prin puternice aplauze de către membrii Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Planul prevede obiectivele acțiunii de pregătire a congresului, măsurile ce se vor lua pentru intensificarea muncii politice de massă, pentru întărirea organizatorică a comitetelor de luptă pentru pace, pentru desfășurarea acțiunii de massă, etc. Deasemenea, planul prevede că în vederea pregătirii congresului vor avea loc, între 15 Septembrie și 5 Octombrie, în întreprinderi, instituții, cartiere și sate, adunări ale oamenilor muncii în cadrul cărora se vor realege comitetele de luptă pentru pace și se vor alege delegați pentru conferințele raionale. Intre 5 și 25 Octombrie vor avea loc conferințe pe raioane unde se vor realege comitetele raionale de luptă pentru pace și se vor alege delegați pentru conferințele regionale. Intre 20 Octombrie și 1 Noembrie, vor avea loc conferințele pe regiuni unde se vor realege comitetele regionale de luptă pentru pace și se vor alege delegații pentru congresul care va avea loc în Capitală în zilele de 14, 15 și 16 Noembrie. (Agerpres).

La început de an școlar

Sarcinile noastre de bază

La 15 Septembrie vor începe cursurile în Institutele de Invățământ Superior din țara noastră. Anul acesta, deschiderea cursurilor se face sub semnul largii desbateri publice a proiectului noii Constituții, care consfințește marile cuceriri ale poporului nostru muncitor. Studenții participă cu elan la această desbatere, deoarece proiectul noii Constituții asigură dreptul la învățătura tuturor cetățenilor și dă învățământului o desvoltare cum nu a cunoscut-o niciodată.

Cadrele didactice și studenții Institutului de Petrol și Gaze, alături de colegii lor din toată țara, trăesc bucuria începerii noului an școlar într'o țară liberă și independentă, în care Partidul și Guvernul, urmând exemplul Uniunii Sovietice, acordă o deosebită atenție învățământului, ca urmare a politicii de pace, de necontenită ridicare a nivelului de viață și de cultură al oamenilor muncii.

Având în față perspectivele măreț care li se deschid prin construirea socialismului în țara noastră, studenții noștri pornesc la muncă hotărîți să devină ingineri cu o înaltă specializare, care să dea cât mai multe produse pentru plan, pentru întărirea forțelor păcii.

Conducerea Institutului a luat din timp măsurile necesare deschiderii anului școlar, pregătind condițiunile materiale pentruca studenții să fie scutiți de orice griji, spre a se putea concentra numai asupra pregătirii lor științifice.

Sarcina de bază a conducerii Institutului nostru și a întregului corp profesoral o constitue în acest an școlar ridicarea calității învățământului pe o treaptă superioară. Pentru a realiza aceasta, colectivul didactic a fost mobilizat și îndrumat să-și însușească și să aplice mărețele învățături marxist-leniniste, să aplice principiile pedagogiei sovietice, să-și îmbogățească cunoștințele cu noile cuceriri ale științei sovietice și să lege strâns teoria cu problemele practice ale planului nostru cincinal. Deasemenea, vom stărui ca toți profesorii noștri să fie încadrați în formele de învățământ politic, pentrucă numai astfel vom putea educa tineretul nostru în spirit comunist și-l vom face stăpân pe știință.

Ing. GH. BANAȚEANU
Director de Studii
Institutul de Petrol și Gaze-București

Mă voi strădui să obțin rezultate tot mai bune

Consfătuirile raionale s'au terminat. Incepem un nou an școlar.

Cu emoție intru în al patrulea an de când predau pedagogia preșcolară, de când îndrumez teoretic și practic munca viitoarelor educatoare.

Voi fi iar printre elevele mele în clasă, voi pleca iar cu ele printre copii, le voi dirija iar lecțiile, practica, munca de conducere a jocurilor, plimbările.

In cei trei ani am căutat continuu să-mi îmbunătățesc munca și să-mi lichidez lipsurile. Acelaș lucru mi-l propun și în acest an. In lumina sarcinilor trasate de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor, voi căuta să-mi pregătesc lecțiile cât mai temeinic, pentru a da țării educatoare bine orientate în munca lor cu copiii.

Voi acorda o deosebită atenție educației politice a viitoarelor educatoare. Pentru a ridica nivelul lor cultural, pentru a le deprinde cu metode științifice de studiu al diferitelor probleme legate de munca instructiv-educativă cu preșcolarii, îmi propun să învăț elevele să susțină referate. Ele vor trebui în noul an școlar să participe activ și cu cunoștințe noi la cercurile pedagogice.

In acest scop, le voi îndruma și ajuta să utilizeze sistematic și pe probleme materialul bibliografic, să sistematizeze acest material și să-l redacteze într'o formă îngrijită.

Intreaga programă din acest an, atât cea de teorie cât și cea pentru practica pedagogică, are un conținut mult mai precis. Folosind materialul pe care mi l-am cules dela consfătuirile raionale, din experiența cadrelor noastre didactice fruntașe pe care am cunoscut-o cu acest prilej, voi începe de îndată să-mi planific munca teoretică și practică și, îndeosebi, să redactez chestionarele pentru fiecare temă de practică pedagogică.

Cu această dorință de a lucra cât mai bine, cât mai sistematic și mai științific, pornesc iar la muncă în noul an școlar, fiind sigură că roadele pe care le voi obține vor depăși pe cele din anul trecut.

Prof. ELENA DOGARU
Școala Pedagogică de educatore nr. 2
din București

Salut voios de pionier noului an de învățătură!

Vacanța s'a sfârșit. Suntem în pragul unui nou an școlar. Pentru noi, pionierii și școlarii, ca și pentru întreg poporul nostru muncitor ziua începerii școlii înseamnă o adevărată sărbătoare.

Pregătirile pentru deschiderea noului an școlar s'au desfășurat încă dela începutul vacanței. Datorită grijii pe care Partidul și Guvernul ne-o poartă nouă copiilor, au fost construite școli și internate noi, iar altele au fost reparate. Bibliotecile și laboratoarele au fost înzestrate cu și mai mult material, pentruca în noul an școlar să avem condiții cât mai bune de învățătură.

Noi, pionierii, am ajutat cu bucurie în timpul vacanței la curățirea și înfrumusețarea școlii. Am ajutat pe tovarășele profesoare la pavoazare, la amenajarea bibliotecilor și a laboratoarelor, am aranjat colțul viu, am împodobit clasele cu flori și verdeață, pentruca școala întreagă să fie în sărbătoare.

Plini de sănătate și de voie bună, noi, pionierii și școlarii, ne pregătim să începem un nou an școlar. După odihna din timpul verii, la munte sau la mare, în tabere sau colonii, venim la școală cu puteri sporite de muncă, dornici de a ne însuși cât mai multe cunoștințe.

Când ne amintim de vacanța noastră atât de plăcută și când vedem pregătirile ce s'au făcut pentru deschiderea noului an școlar, nu se poate să nu ne gândim cu dragoste și recunoștință la acei ce fac copilăria noastră atât de fericită. Acum, la începutul unui nou an școlar, noi ne exprimăm întreaga noastră recunoștință față de Partidul nostru drag și facem legământ să învățăm anul acesta mai bine și mai stăruitor.

Salut voios de pionier noului an școlar, iar colegilor spor la muncă!

SIBINA ȚUCRA
pioneră, școala elementară „16 Februarie"
București

Proiectul de Constituție în desbaterea maselor

La punctul de agitație Nr. 250

E ora 10 dimineața. Grupuri de studenți și profesori, discutând cu însuflețire, pătrund rând pe rând în localul amenajat cu deosebită grijă și gust al punctului de agitație Nr. 250 de pe lângă Universitatea „C. I. Parhon" din Capitală. Nimic n'a fost uitat pentru a asigura un cadru cât mai plăcut. O bibliotecă cu cele mai noi cărți literare și științifice, colecții de reviste și ziare, vitrine cu broșuri etc. E ora când, conform programului, trebue să înceapă convorbirea.

Petre Cahană, student în anul III al Facultății de Filozofie, desvoltă tema convorbirii. Pornind dela textul art. 80 din proiectul de Constituție, care asigură dreptul la învățătură tuturor cetățenilor din țara noastră, indiferent de sex, confesiune sau naționalitate, vorbitorul se oprește la câteva aspecte ale învățământului superior în trecut și azi. Burghezia nu era interesată ca tineretul să capete o cultură superioară. Câteva clase primare erau suficiente pentru un sclav a cărui muncă trebuia exploatată. In facultăți, fiii de muncitori nu puteau pătrunde aproape deloc. Invățământul era neștiințific, bazat pe o concepție idealistă mistică, îmbibată de naționalism șovin, ruptă de viață.

Convingător și sugestiv, vorbitorul evocă minunate aspecte din viața tineretului nostru studios, pentru care învățătura nu mai este o chestiune individuală ci o sarcină, o datorie față de Statul și Partidul nostru, pentru propășirea poporului nostru muncitor. Cât de departe suntem de învățământul din țările imperialiste în frunte cu S.U.A., unde școala este orientată spre pregătirea de ucigași, unde rectori de universități vorbesc de legea junglei și predică arta de a ucide, unde trusturile patronează instrucțiunea publică și unde generali agramați conduc universități!

...Vorbitorul a terminat. După câteva clipe urmează discuțiile. Tovarășul V. Popa, asistent, povestește cum el, fiu de muncitor, bursier în toți anii de facultate, a reușit să ajungă preparator și apoi asistent universitar. Tineretului din țara noastră îi sunt deschise toate drumurile, căci setea lui de cultură nu este încătușată ca în țările capitaliste. Și tov. Popa continuă, vorbind despre o întâlnire în Polonia, la un Congres, cu o absolventă a Facultății de Filologie dela Oxford, persecutată și urmărită fiindcă și-a ales ca lucrare studiul unei țări de democrație populară. Cartea pe care studenta o pregătea în legătură cu istoricul Bulgariei n'a putut apărea, fiindcă ultimul capitol se ocupa de republica populară de astăzi. Studentul Ticu Goldștein arată că facultățile noastre sunt școli de educație comunistă, în spiritul patriotismului și al internaționalismului proletar.

Florea Constantin, student în anul III al Facultății de Filozofie, căruia i s'a acordat bursa „Gheorghe Gheorghiu-Dej" vorbește despre situația tragică a învățământului din țările capitaliste, orientat spre militarizare, spre studierea și pregătirea armelor de distrugere.

...Cât de limpezi și elocvente apar tuturor celor prezenți concluziile acestei convorbiri! Așa cum există două lumi, două lagăre diferite, așa există două moduri de viață ale studenților. Pe deoparte, în lagărul imperialist școlile se închid din lipsă de profesori, bursele se împuținează, șomajul intelectualilor la proporții înspăimântătoare, spectrul foamei și mizeriei pândește pe coridoarele și sălile de cursuri. Pe dealtă parte, la noi se construesc mereu noi institute și facultăți. Numărul studenților e în continuă creștere, condițiile de viață ale studenților devin tot mai bune și învățătura mai temeinică. Ceas de ceas înfloresc așezămintele de cultură ca și întreaga viață economică și socială a Patriei noastre dragi.

Un aspect al sălii unde s'au desfășurat lucrările sesiunii Consiliului U.I.S.

Sesiunea Consiliului U. I. S.

Intre 5 și 11 Septembrie s'au desfășurat în București lucrările celei de a 6-a sesiuni a Uniunii Internaționale a Studenților, la care au participat reprezentanți ai organizațiilor studențești din peste 70 de țări din întreaga lume.

In această sesiune, studenții din toate continentele globului, reprezentanți ai organizațiilor membre și nemembre ale U.I.S., au desbătut cu însuflețire problemele menținerii păcii, ale îmbunătățirii condițiilor de trai și de învățătură, ale întăririi legăturilor de prietenie dintre studenții tuturor țărilor lumii.

Cu îndreptățită mândrie, reprezentanții studenților din Uniunea Sovietică și din țările de democrație populară au arătat, în cadrul discuțiilor, minunatele realizări în domeniul învățământului din țările lor, condițiile din ce în ce mai bune de viață și de studii ale studenților, lupta acestora pentru o viață fericită, pentru pace. In totală opoziție cu această situație este cea pe care au arătat-o studenții din țările coloniale și dependente, unde imperialiștii introduc politica lor de reducere continuă a numărului de școli, duc o sălbatică prigoană împotriva tineretului iubitor de libertate și caută să transforme studențimea în carne de tun pentru războaie de jaf și cotropire.

Sesiunea Consiliului U.I.S., care a adoptat o serie de rezoluții importante, va aduce, cu toate deosebirile de opinii care există între conducerile organizațiilor studențești, o serioasă contribuție la lupta studențimii mondiale pentru pace, pentru o viață mai bună, pentru un învățământ democratic.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Ședința de partid desbate materialele pentru Congresul al XIX-lea al Partidului

Cadrele didactice — membri de partid dela școala medie de băieți nr. 78 din Rostov — au desbătut în ședință de partid proiectul directivelor Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951-1955 și textul Statutului modificat al Partidului. Primul a luat cuvântul profesorul comunist Malinovski.

— Proiectul directivelor Congresului Partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal deschide poporului sovietic perspective grandioase, a spus el. In acest proiect sunt trasate cele mai mari transformări, construcții de noi centre industriale, deschiderea unor noi surse de materii prime și combustibil. Membrul de partid Griținko, profesor de matematici, a aprobat cu căldură proiectul noului plan cincinal. Vorbind despre creșterea bunei stări materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic, tovarășul Griținko a arătat necesitatea de a se elabora bazele programului după care se va înfăptui învățământul politehnic în școlile medii.

Tovarășul Stasiuc, profesor de istorie, a subliniat că problemele învățământului politehnic în școala noastră trebue să devină obiectul atenției de zi de zi a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R. Chiar acum este necesar să se pășească la elaborarea instrucțiunilor pentru programul și metodica învățământului politehnic în școlile medii, să se sintetizeze și să se răspândească larg experiența acumulată în instruirea politehnică a copiilor.

Tovarășul M. E. Panteleev, membru de partid și director al școlii, vorbește despre minunatele condițiuni create de partid și guvern pentru educarea unui tineret viguros și plin de viață, devotat Patriei socialiste. Tovarășul Panteleev, a chemat cadrele didactice comuniste să-și mărească răspunderea în munca instructiv-educativă, să lupte cu hotărâre împotriva unei prosperități de paradă și a îmbătării cu succesele obținute.

— Noi, învățătorii și profesorii comuniști — a spus tovarășul Sabanov — aprobăm proiectul textului Statutului modificat al Partidului. Pedagogul-comunist trebue să îndeplinească cu stricteță fiecare punct al Statutului, să fie un model în muncă și conduită. Totuși, din păcate există și cadre didactice — membri de partid care lucrează prea puțin la ridicare nivelului lor ideologico-politic, la însușirea bazelor marxism-leninismului, nu-și perfecționează calificarea pedagogică.

La desbaterea proiectului directivelor cu privire la cel de al cincilea plan cincinal și a textului Statutului modificat al Partidului au luat cuvântul și tovarășii Beloninko, Bazâkin, Masleakov, precum și bibliotecara școlii, tovarășa Popova. Ei au subliniat deasemeni că Congresul al XIX-lea al Partidului deschide noi perspective largi pentru desvoltarea învățământului public.

Ședința de partid a aprobat în unanimitate proiectele directivelor cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. și textul Statutului modificat al P.C. (b) al U.R.S.S. Organizația de partid a școlii a hotărît să se desfășoare în sânul colectivului pedagogic o muncă de massă pentru explicarea și studierea proiectului directivelor Congresului al XIX-lea al Partidului.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Să învățăm din consfătuirile raionale

In Sala Coloanelor a Casei Sindicatelor din Moscova a avut loc consfătuirea tradițională din August a profesorilor de limba rusă și literatură din capitala Uniunii Sovietice.

Tovarășul Sevastianov, metodist al Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, în referatul său, a făcut bilanțul activității desfășurate în decursul anului trecut de către profesorii de limbă rusă.

— Anul expirat — a declarat el — a fost al doilea an de predare a limbii ruse în școală pe baza operelor geniale ale lui I. V. Stalin cu privire la problemele de lingvistică.

Profesorii de limba rusă din Capitală au obținut succese însemnate. In multe școli și clase numărul notelor „cinci" și „patru" la lucrările scrise la examene a atins 60—70 de procente. Numărul mediu al greșelilor în lucrările scrise s'a redus simțitor.

In majoritatea școlilor din Moscova, compozițiile elevilor din clasa a X-a au fost scrise într'o limbă corectă. Greșelile ortografice au lipsit aproape cu totul, iar numărul greșelilor de punctuație a fost mic.

S'au înregistrat progrese nu numai în cunoștințele absolvenților ci și în cele ale elevilor din celelalte clase. Particularitatea anului trecut o constitue trăinicia, claritatea, preciziunea și sistematizarea cunoștințelor elevilor. Gramatica a jucat un rol conducător în deprinderile practice de vorbire și scriere.

Referentul a făcut deasemeni caracterizarea situației predării și a cunoștințelor elevilor la literatură.

Răspunsurile orale și lucrările scrise arată că elevii dela școlile din Moscova au învățat să înțeleagă just sensul ideologic al operelor literare, să descopere imaginile și particularitățile artistice ale acestor opere.

A fost înțeles în mod just și s'a înfăptuit cu consecvență de către mulți profesori principiul conducător al partinității în predarea literaturii. Operele scriitorilor sovietici, cele mai accesibile și mai apropiate de elevi, au educat în ei patriotismul sovietic, dragostea și devotamentul față de marii noștri conducători Lenin și Stalin și o înaltă morală comunistă. Cei mai buni profesori au lucrat cu toată seriozitatea la desvoltarea vorbirii și scrierii corecte a elevilor. Această muncă s'a desfășurat nu numai la lecțiile de citire literară, de expunere și compoziție, ci și la lecțiile de limba rusă.

S'a înviorat activitatea cu privire la vocabular și cea cu privire la stil. In raionul Dzerjinski s'a studiat în mod special problema greșelilor de stil ale elevilor din clasele superioare.

Anul trecut a fost un an de noi succese în domeniul metodelor de predare a limbii. N'a existat nicio școală în care profesorii să nu fi prelucrat probleme legate de însușirea științifico-practică a învățăturii lui I. V. Stalin despre limbă.

Totuși, în predarea limbii și literaturii ruse mai există multe lipsuri. Este încă ridicat procentul elevilor care rămân în urmă.

Se întâlnesc cazuri de interpretare greșită a problemelor de gramatică de către profesorul însuși. Unii profesori au desfășurat predarea în mod dogmatic, formal. O parte din profesorii de limbă rusă au lărgit programul cu dela sine putere. Elevii au trebuit să învețe date istorice inutile, în timpul lecțiilor se pierdea vremea pentru „cercetarea" unor cazuri grele de construcții sintactice. In unele școli, activitatea cu privire la vocabular a fost slab desfășurată.

Pe marginea referatului tovarășului Sevastianov au avut loc desbateri.

Tovarășa Vvedenscaia, profesoară de limba rusă la școala nr. 316, și-a împărtășit experiența de muncă în lupta pentru succesul deplin al elevilor la învățătură.

Tovarășa Hlebnicova, metodistă a Institutului de perfecționare a cadrelor didactice, a vorbit despre metodele de recapitulare a cursului de limba rusă în clasele superioare.

Tovarășul Kudretuașov, șeful sectorului de literatură dela Institutul metodelor de învățământ al Academiei de Științe Pedagogice, a ridicat problema organizării unor seminarii sistematice pentru sintetizarea experienței profesorilor în predarea limbii și literaturii ruse.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

La plenarele sindicale

Plenara a V-a a C. C. al Sindicatului învățământului elementar și mediu al R.S.F.S.R a ascultat raportul cu privire la activitatea extrașcolară cu copiii. Referatul a fost citit de tovarășa L. G. Ciuprakova, secretară a C.C. al Sindicatului.

Cel mai important mijloc de educare comunistă a elevilor este activitatea extrașcolară cu elevii, subordonată țelurilor instructiv-educative ale școlii. Formele și metodele acestei activități sunt variate. Elevii lucrează în cercuri tehnice, de naturaliști, de studiu al regiunii, sportive și artistice, participă la excursii prin ținutul natal.

Numai în sistemul Ministerului Învățământului al R.S.F.S.R. există 600 palate și case ale pionierilor, peste 200 de stațiuni ale tinerilor tehnicieni, 169 stațiuni ale tinerilor naturaliști, 200 școli sportive, 100 parcuri de copii, 36 stațiuni de excursii și turism.

In ultimii ani a căpătat o mare amploare activitatea în cercurile de naturaliști. Peste opt milioane de pionieri și școlari au participat anul trecut la concursul unional al tinerilor grădinari. Ei au plantat 32 milioane de arbori și arbuști. Peste 6500 lucrări colective și individuale ale tinerilor naturaliști au fost alese spre a fi expuse la expoziția agricolă unională.

Au devenit tradiționale asemenea măsuri extrașcolare ca „Săptămâna pădurii", „Săptămâna grădinii", „Ziua păsărilor", „Sărbătoarea culturii fizice", întrecerile sportive de massă, „Săptămâna cântecului", spectacolele artistice de copii, la care la parte majoritatea elevilor.

Totuși, menționează tovarășa Ciuprakova, în multe școli și case de copii activitatea extrașcolară cu elevii încă nu se desfășoară în mod satisfăcător. Hotărîrea Plenarei a VII-a a C.C. al U.T.C.L. care prevede că fiecare școală trebue să aibă un anumit minim de cercuri și să organizeze în mod sistematic activitatea extrașcolară de massă, deocamdată n'a fost îndeplinită. Mai există școli unde această activitate se desfășoară slab, fără a atrage cercuri cât mai largi de elevi. Școlile au puține cercuri tehnice de tineri fizicieni, chimiști, matematicieni, cercuri de „mâini dibace". Nu se acordă atenția cuvenită elevilor din clasele superioare: în multe școli nu sunt organizate cercuri de radioamatori, muzee regionale.

Tovarășa Ciuprakova spune că unele secții din învățământ nu s'au ocupat până în prezent în mod efectiv de problemele activității extrașcolare. Ele nu se interesează de activitatea instituțiilor extrașcolare din subordinea lor. Multe din aceste instituții sunt rupte de viață, își desfășoară activitatea la un nivel ideologic și pedagogic scăzut.

Ministerul Învățământului și secția de activitate extrașcolară a acestui minister nu sunt îndeajuns de exigente față de organele învățământului public, au o atitudine împăciuitoristă față de lipsurile serioase ale instituțiilor extrașcolare.

Pentru activitatea slabă a multor instituții extrașcolare poartă răspunderea și organizațiile sindicale. Nici Comitetul Central al Sindicatului n'a acordat suficientă atenție activității extrașcolare.

Comitetele sindicale nu acordă ajutor comitetelor locale din întreprinderi și instituții în organizarea comisiunilor pentru activitatea în mijlocul copiilor și bunul mers al acestei activități.

La desbaterea problemei au luat parte tovarășa Kiriușina (orașul Gorki), Efteieva (Consiliul Central al Uniunilor Sindicale), Serebreacova (Kemerovo), Belova (Școala superioară a Ministerului Căilor de Comunicație), Vasiliev (Tambov), Soloviov (Murmansk), Iuk (Kalinin), Kurkulis (Vilnius) și alții.

Plenara a ascultat și a desbătut deasemeni referatul ministrului învățământului al R.S.S Letonia, tovarășul V. P. Samson, despre pregătirea școlilor în vederea noului an școlar.

★

— „Instrucția și educația copiilor este o problemă directă a sindicatului nostru. De aceea noi trebue să fim în această privință un exemplu pentru alte sindicate. Obligația noastră este nu numai de a acorda un ajutor larg și eficace părinților elevilor în educația copiilor, ci și de a ajuta sindicatele în organizarea acestui ajutor".

Așa a vorbit președintele Comitetului Căii Ferate a Donețului de Sud, tovarășul Homici, la plenara C. C. al Sindicatului învățământului elementar și mediu din R.S.S. Ucraina.

Plenara a desbătut problema privitoare la îndeplinirea hotărîrii secretariatului Consiliului Central al sindicatelor despre intensificarea activității sindicatelor pentru acordarea ajutorului muncitorilor și funcționarilor în educația copiilor.

Unele organizații sindicale, după cum s'a arătat la plenară, contribue mult la stabilirea unei legături strânse între școală și opinia publică muncitorească și colhoznică, se străduesc ca membrii sindicatului — cadrele didactice — să știe cum este educat fiecare elev în familie, să îndrumeze această educație, să facă propagandă pedagogică în mijlocul părinților. A fost menționată, îndeosebi, școala nr. 20 din orașul Sumi. Directorul acestei școli, tovarășul Driga, și președintele Comitetului sindical al școlii, tovarășul Dmitrenko, au stabilit o strânsă legătură cu uzina Frunze. Pe lângă școală sunt organizate pentru părinți lecții despre educația copiilor în familie. Și la uzină, unde lucrează părinții copiilor, au fost citite lecții cu privire la problemele educației comuniste.

Din păcate, asemenea exemple sunt puține. Președintele Comitetului Central al Sindicatului, tovarășul Neciporiuc, a recunoscut în referatul său că multe organizații locale nu acordă atenția cuvenită desfășurării propagandei pedagogice.

Comitetul sindical regional din Zaporojie, de pildă, numai la 20 Martie a adoptat decizia „Despre măsurile cu privire la realizarea Hotărîrii Secretariatului Consiliului Central al sindicatelor". Această decizie de fapt n'a fost decât o repetare a Hotărîrii Comitetului Central al sindicatelor. In aceiași lună, Prezidiul Comitetului sindical regional din Zaporojie a desbătut problema despre participarea cadrelor didactice în activitatea culturală de massă pe traseul Canalului din Ucraina de Sud. Despre propagarea cunoștințelor pedagogice în mijlocul constructorilor nu se pomenea nimic în această Hotărîre.

Tot așa de slab stau lucrurile și în alte regiuni. Organele sindicale ar fi putut să ajute cluburile muncitorești să organizeze activitatea în mijlocul copiilor, dar ele nu au făcut aceasta. Ba mai mult, nici chiar cluburile sindicatelor învățământului elementar din R.S.S. Ucraina nu organizează propaganda pedagogică și nu activează în mijlocul copiilor. O mărturie a lipsei de atenție a organelor sindicale față de problemele cuprinse în Hotărîrea Secretariatului Consiliului Central al sindicatelor este faptul că nici Comitetul Central, nici Comitetele sindicale din instituții nu cunosc condițiunile în care trăiesc și se educă copiii patronați și tutelați de ele.

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Un început bun

La 1 Septembrie, viața în școlile din Moscova a început mai devreme decât de obicei. De dimineață, în curtea vastă a școlii medii de băieți nr. 545 din raionul Moscvoreț s'au strâns o mulțime de copii veseli și zgomotoși. Băieții ședeau în grupuri pe bănci. Ei discutau viu, își împărtășeau impresiile din vacanța petrecută atât de bine, arătau unii altora albume, ierbare, alcătuite în excursii, în taberele de pionieri.

Dar cei mai fericiți în această zi erau micii elevi de clasa I-a. Pedagogii grijuliu îi strângeau în jurul lor, îi așezau în rânduri.

La ora 8 și 15 minute, pe tribuna din curte s'a urcat directoarea școlii Evghenia Ivanovna Larionova. Ea i-a felicitat pe copii cu prilejul noului an școlar, urându-le succes la muncă.

— O bună organizare a primei zile de lecții la școală — a spus ea, adresându-se școlarilor — determină succesul întregului an școlar. Deaceea, trebue ca dela prima lecție să fiți atenți și disciplinați.

După grija și atenția cu care învățătoarea Natalia Grigorievna Berejevskaia i-a dus în clasă și a început să aseze în bănci pe elevii de clasa I-a, se putea spune imediat că ea este un pedagog cu experiență. Pentru a asigura chiar din primele zile o justă organizare a lecțiilor și o bună disciplină, ea a trebuit să facă cunoștință cu copiii pe care urma să-i învețe timp de patru ani. Natalia Grigorievna s'a achitat cu toată cinstea de această sarcină.

Încă cu mult înainte de începerea lecțiilor, ea a fost acasă la fiecare elev, și-a dat seama de ambianța, de condițiunile în care elevul va trebui să-și pregătească lecțiile, a ajutat părinților să amenajeze locul de muncă al copilului, i-a sfătuit cum să alcătuiască pentru elev cel mai bun regim al zilei.

In preajma zilei de 1 Septembrie a fost organizată o ședință cu părinții, la care tovarășa Berejevskaia le-a arătat sarcinile educative ce le stau în față, cerințele impuse elevilor de clasa I-a.

Prima zi de lecții în această clasă s'a terminat cu rezultate foarte frumoase. Lecția a început cu acțiunea de cunoaștere reciprocă între învățătoare și elevi. Învățătoarea a chemat pe rând pe fiecare băiețaș și l-a întrebat cum îl cheamă, pentru ca toți copiii să se cunoască între ei. Apoi a arătat copiilor sarcinile ce le stau în față.

Tovarășa Berejevskaia a explicat copiilor cu câtă căldură se îngrijește de ei guvernul Sovietic, Partidul Comunist și cel mai bun prieten al copiilor, tovarășul I. V. Stalin.

La una din lecții le-a spus un basm, la altă lecție l-a învățat o poezioară.

Tovarășa Berejevskaia, învățătoare emerită, a făcut toate lecțiile după planul întocmit pentru pătrarul I și aprobat de directorul de studii.

Foarte interesant și viol a decurs lecția de fizică la clasa a X-a „A". Profesoara de fizică, Evghenia Alexandrovna Drogomonova, a făcut cunoscut elevilor programul pe tot anul școlar și le-a arătat ce trebue să facă ei singuri. Explicând tema nouă „Mișcările oscilatorii", profesoara le-a cerut elevilor să-și amintească toate formele de mișcare învățate mai înainte.

Ca și învățătoarea dela clasa întâia, tovarășa Dragomonova are întocmit planul de muncă pe un semestru și planul pentru fiecare lecție. Aceasta ajută cadrelor didactice dela școala nr. 545 să dea elevilor cunoștințe adânci și temeinice, făcând ca toți elevii să aibă succes deplin la învățătură.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

După orele de clasă

de K. Cernâșeva

Sala cea mare a clubului uzinei de rulmenți e plină până la refuz. Toate locurile sunt ocupate de elevi. Azi are loc aici adunarea unității de pionieri dela școala de băeți Nr. 461 din Moscova. Tema adunării este: „Munca în țara sovietică este o chestiune de onoare, de glorie, de vitejie și de eroism".

La masa prezidiumului, în rândul oaspeților sunt lucrătorii uzinei de rulmenți, care patronează școala: ingineri, muncitori, meșteri, în special tineret, comsomoliști. La loc de cinste stă la masa prezidiului vestitul stahanovist al fabricei de încălțăminte „Burevestnic", brigadierul comsomolist Grigori Muhanov. Copiii știu că el a primit nu de mult titlul de laureat al premiului Stalin. Cu mare interes privesc ei pe tânărul inovator în producție. Celălalt oaspete de onoare, deasemenea laureat al premiului Stalin este inginerul Alexandr Sokolov.

Lucrătorii uzinei care patronează școala, comsomoliștii încurajează dragostea și atracția spre muncă a copiilor dorința lor de a studia tehnica. Lucrătorii uzinei au inițiat organizarea în clădirea școlii a unei stațiuni tehnice pentru copii. Au și fost aduse strălucitoarele strunguri, mașinile de frezat și de găurit.

Sub conducerea lucrătorilor, tinerii tehnicieni vor învăța să frezeze, să găurească, să strunjească piese care deocamdată le sunt cunoscute numai după nume. Dar chiar și acum copiii au despre ce să povestească. Unul după altul, detașamentele de pionieri raportează dela tribună despre realizările lor încă modeste în meserie. Elevii clasei a 7-a au adus în această sală aparate de fizică lucrate cu propriile lor mâini și le expun în fața tovarășilor și a oaspeților.

Elevii clasei a 7-a sunt înlocuiți la tribună de pionierii clasei a 5-a. Aceștia au adus cu ei teancuri de cărți legate pentru biblioteca școlii. Printre degetele tinerilor legători strălucesc cotoarele cărților. Foile cărților sunt fixate cu exactitate între coperțile de bună calitate.

Dar în spatele scenei își așteaptă neràbdători rândul pionierii clasei a 6-a. Ei aduc cu grijă pe scenă o hartă geografică electrificată. Se aprind lămpile miniaturale care indică locul unde se găsesc mărețele construcții ale comunismului — pe Volga, pe Don, pe Nipru, pe Amu-Daria. Pionierii povestesc cu plăcere despre aceste construcții, despre condițiile lor naturale, despre stepele și pustiurile pe care în curând vor înflori grădini, despre giganticele mașini care lucrează la construcții: escavatoare pășitoare, buldozere, screpere.

Aplauzele nu mai încetează în sală. Pionierii le împart cu generozitate fiecărui detașament. Al 17-lea detașament al elevilor de clasa 3-a, cei mici ca vârstă din unitate, prezintă materialul didactic confecționat de elevi și dat în dar celor din clasa I-a. Sunt aici și betișoarele pentru calcul și alfabetul decupat și pulsorii galbeni de hârtie, cu ajutorul cărora cei mici vor învăța mai repede să scadă și să adune.

Înaintează acum sportivii care au reparat cu propriile lor mâini întregul inventar sportiv. Sportului i se acordă o atenție mare în școală. Tinerii sportivi ai școlii Nr. 461 ocupă primul loc la patinaj și ski în concursurile dintre școli și raioane. In fiecare vară se instalează lângă Moscova un lagăr turistic școlar. Pionierii locuesc în corturi, se ocupă de vâslit, înot, pleacă în călătorii îndepărtate de studii geografice.

Manifestarea detașamentelor de pionieri la adunarea unității a fost încheiată de aeromodeliști.

...Discursurile oaspeților au fost pline de căldură.

— Voi sunteți schimbul nostru tovarăși pionieri, a spus Alexandr Sokolov, laureat al premiului Stalin, privind cu dragoste rândurile elevilor — și noi vrem ca voi să ne fiți un schimb bun, puternic. Studiați tehnica noastră sovietică. Învățați să conduceți cu pricepere strunguri și mașinile, să luați dela ele tot ceeace pot da. Și mai cu seamă, niciodată să nu rămâneți la ceeace ați realizat, să mergeți totdeauna înainte.

Vestitul lucrător al fabricii de încălțăminte Grigori Muhanov povestește pentru ce a primit premiul Stalin.

— In țara noastră se prețuește mult munca inovatorului — spune el. Nouă, muncitorilor, pentru munca aceasta ni se acordă premiul Stalin la fel ca și scriitorilor și savanților. Nu e mult de când am fost și eu ca voi, adolescent, elev. Eu și acum învăț: merg seara la tehnicum, iar când voi termina voi intra la institut. Pentru a stăpâni bine tehnica, trebue să înveți bine și mult.

Iau apoi cuvântul elevii școlii profesionale. Azi ei au adus pionierilor un dar — o trusă de instrumente de lăcătușerie făcute cu propriile lor mâini.

— Vă vor fi de folos pentru stațiunea voastră tehnică, spune cu tărie viitorul lăcătuș și strânge cu putere mâna președintelui sfatului unității.

Adunarea pionierilor s'a terminat de mult, dar încă mai continuă discuții animate. Elevii nu se despart de oaspeți, arată lui Grigori Muhanov și Alexandr Sokolov diferite modele și aparate de fizică. Ei invită pe oaspeții lor să vină să-i viziteze cât mai curând la școală...

CONSULTAȚIE

Despre alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare

Proiectul de Constituție a R.P.R. consfințește cea mai importantă cucerire a poporului nostru muncitor — alungarea dela cârma țării a moșierilor și capitaliștilor și cucerirea puterii de către clasa muncitoare. In acelaș timp, proiectul de Constituție arată că *„baza puterii populare în Republica Populară Română este alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, în care rolul conducător aparține clasei muncitoare"*. Aceasta înseamnă că regimul nostru de democrație populară, formă a dictaturii proletariatului, e puternic și plin de vitalitate, că el se întărește necontenit pentrucă se sprijină pe alianța firească, de nesdruncinat, dintre clasa muncitoare și masele țărănimii muncitoare.

„Dictatura proletariatului — ne învață tovarășul Stalin — *este alianța de clasă dintre proletariat și massele muncitoare ale țărănimii, pentru dărâmarea capitalului, pentru victoria definitivă a socialismului, cu condiția ca forța conducătoare a acestei alianțe să fie proletariatul"*.

Urmând cu consecvență această genială învățătură, care a stat la temelia creării primului stat socialist din lume, Uniunea Sovietică, Partidul Muncitoresc Român, conducătorul luptei pentru socialism a oamenilor muncii din țara noastră, duce o politică de întărire continuă a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

Alianța dintre clasa muncitoare și massele largi ale țărănimii s'a întărit după eliberarea noastră de către glorioasa Armată Sovietică de sub jugul fascismului. Ea a căpătat un caracter concret în lupta comună dusă de clasa muncitoare și massele largi ale țărănimii muncitoare, sub conducerea partidului, pentru lichidarea moșieriimi ca clasă și pentru înfăptuirea reformei agrare, prin care țăranii muncitori au primit peste 1.000.000 ha. de pământ. Alianța s'a închegat tot mai strâns, în urma naționalizării principalelor mijloace de producție și crearea unui puternic sector socialist în economie, prin întărirea continuă a cooperației și eliminarea elementelor capitaliste din comerț.

„Luând puterea politică în mâinile sale — spune tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — *clasa muncitoare din România, aliată cu țărănimea muncitoare, a realizat un șir de transformări istorice, care au schimbat caracterul relațiilor de clasă în țara noastră. Moșierimea a fost lichidată ca clasă, iar burghezia industrială, în urma naționalizării principalelor mijloace de producție, și-a pierdut pozițiile în economia națională"*.

Crearea unui puternic sector socialist în industrie a marcat trecerea la construirea bazei economice a socialismului în țara noastră. Această nouă etapă în desvoltarea țării spre socialism a pus în fața partidului și clasei muncitoare una din sarcinile cele mai grele și mai complicate ale dictaturii proletariatului, și anume sarcina transformării socialiste a agriculturii, sarcina construirii socialismului nu numai la orașe, ci și la sate. Aceasta este singura cale care poate duce la lichidarea contradicției care apare în împrejurările când la orașe se desvoltă industria socialistă, bazată pe o tehnică avansată, capabilă să dea muncii o înaltă productivitate, în timp ce la sate predomină încă mica gospodărie țărănească, cu o tehnică rudimentară, moștenită din bătrâni.

Necesitatea reconstrucției pe temelii socialiste a agriculturii în perioada dictaturii proletariatului decurge din faptul că, în această perioadă, mica proprietate țărănească asupra pământului constitue o frână în calea creării unei industrii socialiste puternice. Numărul mereu sporit al oamenilor muncii care lucrează în fabrici, uzine, transporturi, creșterea nivelului de trai al clasei muncitoare, cer din partea agriculturii cantități sporite de produse agricole alimentare. Industria în plin avânt de desvoltare are nevoe de cantități din ce în ce mai mari de materii prime, din care o parte însemnată sunt realizate în agricultură. Ori, este firesc ca o agricultură înapoiată să nu poată da nici cantitatea de produse alimentare necesară aprovizionării orașelor, nici materiile prime de care industria are nevoe, pe zi ce trece, în cantități din ce în ce mai mari.

Pe de altă parte, scoaterea din înapoiere a agriculturii, transformarea micilor gospodării țărănești — prin unirea de bună voe a țăranilor muncitori — în mari gospodării agricole colective, dotate cu cele mai perfecționate mașini agricole și cu îngrășăminte chimice, gospodării capabile să aplice cuceririle științei agrotehnice celei mai înaintate, corespunde însești intereselor vitale ale țărănimii muncitoare. *„Micile gospodării țărănești* — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — *nefiind în stare să facă o agricultură înaintată, cu o înaltă productivitate a muncii, nu pot asigura țăranilor săraci și mijlocași bunăstarea materială și culturală, nu pot scăpa definitiv țărănimea săracă și mijlocașă de starea de dependență economică față de chiaburi, de exploatarea chiaburească."* Construirea socialismului în agricultură va aduce țărănimii muncitoare bunăstarea și belșugul pe care le-a dorit veacuri dearândul, va permite ridicarea păturilor celor mai numeroase ale țărănimii la un înalt nivel de viață și cultură, va scăpa definitiv imensa majoritate a celor ce trăiesc pe ogoare de sub exploatarea chiaburimii. Colectivizarea agriculturii va duce la lichidarea celei mai numeroase clase exploatatoare din țara noastră, clasa chiaburilor, care constitue un reazim puternic al restaurării capitalismului.

Problema transformării socialiste a agriculturii este o parte importantă a problemei generale a dictaturii proletariatului. Linia leninist-stalinistă a partidului nostru în problemele agriculturii și ale întăririi necontenite a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare sub conducerea clasei muncitoare a fost trasată de C. C. al P. M. R. prin rezoluția plenarei din 3—5 Martie 1949. Calea socialistă de ridicare a agriculturii, de atragere a micii gospodării individuale pe calea socialismului, care, după cum ne învață Lenin, *„generează capitalism și burghezie permanent, în fiecare zi, în fiecare ceas, spontan și în proporții de massă"* este singura cale care corespunde țelurilor clasei muncitoare și țărănimii sărace și mijlocașe, ea este, după cum ne arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, *„calea de lichidare a exploatării și de ridicare a nivelului material, sanitar și cultural al celor mai largi masse ale țărănimii muncitoare"*.

Sarcinile care stau în fața partidului nostru privind problema centrală a luptei pentru transformarea socialistă a agriculturii și întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare au fost concretizate în raportul prezentat de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 Martie 1949, precum și în rezoluția adoptată de plenară.

La baza analizei profunde făcute de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej asupra problemei alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare stă geniala învățătură stalinistă care arată că *„...nouă nu ne trebue orice alianță cu țărănimea, ci numai o alianță care să se bazeze pe lupta împotriva elementelor capitaliste ale țărănimii"*. Și mai departe: *„alianța dintre clasa muncitoare și țărănime poate fi trainică numai dacă se bazează pe lupta împotriva acelor elemente capitaliste pe care le generează țărănimea"*. Pornind dela această premiză, plenara C.C. al P.M.R. din 3—5 Martie 1949 a fundamentat politica partidului în problema alianței cu țărănimea în lumina triplei și indivizibilei lozinci a lui Lenin: *„Ne sprijinim pe țărănimea săracă, strângem alianța cu țărănimea mijlocașă și ducem o luptă neîntreruptă împotriva chiaburimii"*.

Această lozincă leninistă, a arătat tovarășul Stalin, este unitară. Neglijarea sau subaprecierea unuia din elementele care o compun duce în mod inevitabil la devierî de dreapta sau de stânga, la slăbirea alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare.

Lozinca lui Lenin și indicațiile prețioase pe care le dă tovarășul Stalin în chestiunea alianței cu țărănimea muncitoare arată cu claritate că țărănimea săracă este sprijinul principal al clasei muncitoare la sate, pentrucă ea este cea mai interesată în lichidarea exploatării capitaliste. Partidul proletariatului are sarcina de a intensifica munca în rândurile țărănimii sărace, pentru a transforma țărănimea săracă într'un reazim organizat și puternic al clasei muncitoare împotriva chiaburimii. In legătură cu aceasta, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, în raportul din 3—5 Martie 1949, a subliniat necesitatea ca *„chiaburii să stea permanent sub presiunea ofensivă a sărăcimii satelor, care le slăbește influența morală, politică și puterea economică"*.

In politica dusă față de țărănimea mijlocașă, partidul nostru ține seamă de faptul deosebit de însemnat că, în perioada dictaturii proletariatului, țăranul mijlocaș devine figura centrală a satului. Aceasta, în urma schimbărilor profunde care au loc în masa țărănimii, datorită condițiilor noi, create de regimul de democrație populară, condiții care fac ca un număr important de țărani săraci să intre în rândul mijlocașilor. (Reforma agrară din 1945 a determinat o creștere importantă a numărului țăranilor mijlocași). In afară de aceasta, trebue să se țină seama de caracterul șovăitor al țărănimii mijlocașe. Pe deoparte, ca proprietar care-și trage veniturile din vânzarea produselor agricole, țăranul mijlocaș se simte atras spre capitalism, spre chiaburime; pe de altă parte, el este un om al muncii, care nu exploatează munca străină ci, dimpotrivă, suferă depe urma chiaburilor și care, în această calitate, se simte atras spre clasa muncitoare.

Pornind dela aceste caracteristici ale țărănimii mijlocașe, partidul nostru duce față de țărănimea mijlocașă o politică de înțelegere, de alianță trainică. In această alianță partidul nostru vede chezășia înfăptuirii politicii sale de lichidare a exploatării chiaburești, de înfăptuire la sate a unei vieți libere, fericite și îmbelșugate, pe baza socialismului. De aceea, trebue dusă cu consecvență o acțiune largă de convingere a țărănimii mijlocașe asupra avantagiilor care decurg din alianța ei cu clasa muncitoare. Numai atunci când țăranul mijlocaș va fi convins prin propria experiență de foloasele alianței, șovăiala sa va înceta să mai existe.

O importanță imensă pentru întărirea alianței o are desvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat. Schimbul dintre oraș și sat, legătura economică între industria socialistă și agricultură, constitue însăși temelia economică a alianței clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare. Deaceea el trebue să servească activ industrializării socialiste, să fie o pârghie pentru îngrădirea și eliminarea elementelor capitaliste, pentru atragerea țărănimii muncitoare la opera de construire a socialismului. Un rol important în această privință îl are cooperația; ea educă țărănimea muncitoare în spiritul colectivismului, mai întâi în domeniul aprovizionării cu produse industriale și al desfacerii produselor agricole, în cadrul cooperativelor de consum iar apoi în domeniul producerii în comun a bunurilor, în cadrul cooperativelor de producție meșteșugărească și în cadrul gospodăriilor agricole colective. Înrădăcinând treptat principiile colectivismului în agricultură, cooperativele de desfacere și de producție just organizate, cuprinzând masse cât mai largi de țărani muncitori, constitue mijlocul cu ajutorul căruia se asigură și la sate construirea socialismului.

Succesele obținute de partidul nostru în întărirea alianței cu țărănimea mijlocașă pe baza aplicării liniei trasate de plenara din 3—5 Martie 1949 constitue dovada cea mai grăitoare a faptului că țăranul mijlocaș poate fi atras de partea socialismului sub conducerea clasei muncitoare.

★

Proiectul de Constituție înscrie existența, în economia națională a Republicii Populare Române, a trei formațiuni social-economice: a) *Formațiunea socialistă;* această formațiune social-economică are ca fundament proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, fie sub forma proprietății de stat (bun al întregului popor) ca, de pildă, bogățiile de orice natură ale subsolului, fabricile, uzinele, minele, izvoarele de energie naturală, apele, pădurile, căile de comunicație de orice fel, instituțiile de credit, etc. fie sub forma proprietății cooperatist-colectiviste, ca proprietatea gospodăriilor agricole colective sau a organizațiilor cooperatiste. Față de formațiunea socialistă a economiei, Statul duce o consecventă politică de consolidare și lărgire, aceasta fiind formațiunea social-economică de bază, căreia îi aparține rolul conducător în economia națională, constituind baza desvoltării țării pe calea socialismului. Intărind și lărgind neîncetat formațiunea socialistă, Statul asigură creșterea neîntreruptă a bunei stări materiale și a nivelului cultural al oamenilor muncii; b) *Mica producție de mărfuri;* această formațiune social-economică existentă în Republica Populară Română cuprinde gospodăriile țărănești mici și mijlocii, care posedă proprietatea particulară asupra pământului, bazată pe munca proprie a producătorului, precum și atelierele meseriașilor și

CONSFĂTUIRILE RAIONALE ALE CADRELOR DIDACTICE

Un aspect dela consfătuirea cadrelor didactice din raionul „1 Mai" din Capitală. In medalion: tov. Valentina Georgescu, șefa secțiunii de învățământ raionale, rostește referatul

Referatele prezentate de șefii secțiunilor de învățământ la consfătuirile raionale au o deosebită importanță în ceeace privește ajutorul pe care îl primesc cadrele didactice în întâmpinarea noului an școlar. Este știut că pentru a păși cu succes înainte, învățătorul sau profesorul trebue să-și cunoască bine propria sa muncă, să pătrundă adânc conținutul ei și să vadă ca într'o oglindă atât realizările pe care trebue să le ducă mai departe, cât și lipsurile împotriva cărora trebue să lupte cu noi și puternice mijloace. Dar numai atât nu este suficient. Pentru a fi un bun educator, învățătorul sau profesorul trebue să-și îmbogățească continuu propriile sale cunoștințe, experiența sa. In fiecare raion sunt cadre didactice fruntașe care au folosit metode juste în aplicarea experienței sovietice. Rezultatele obținute de aceste cadre în munca instructiv-educativă fac cinste școlii noastre. Popularizarea acestor metode și extinderea lor în celelalte școli ale raionului sunt căi serioase de îmbunătățire a calității procesului de învățământ în noul an școlar.

Cadrele didactice învață din munca fruntașilor

Cele 806 cadre didactice care au ascultat referatul prezentat de tovarășa Valentina Georgescu, șefa secțiunii de învățământ, au urmărit cu deosebit interes realizările obținute în raionul 1 Mai în domeniul învățământului, metodele bune folosite de cadrele didactice fruntașe pentru asigurarea succesului la învățătură al elevilor. Astfel, numărul copiilor neșcolarizați a scăzut simțitor în acest an școlar. In timp ce în anul școlar 1950-1951 au rămas în raion 117 copii neșcolarizați, în acest an au rămas necuprinși 22. A scăzut în mare măsură și numărul repetenților atât la clasele I-IV, cât și la clasele V-VII și VIII-XI. Majoritatea elevilor care au promovat în clasele următoare sau au absolvit clasele a IV-a, a VII-a și a XI-a, au dovedit la examenele de sfârșit de an o mai temeinică cunoaștere a materiei prevăzute în programele de învățământ, posibilități mai mari de sintetizare și de expunere orală și scrisă a cunoștințelor însușite.

Aceste rezultate se datoresc atât noilor condiții în care muncesc cadrele didactice, studierii organizate a pedagogiei și metodicilor sovietice, cât și conștientizării cu care majoritatea învățătorilor și profesorilor din raion au căutat să-și ridice nivelul ideologic în cercurile de învățământ de partid sau la cursurile sindicale.

Lărgirea orizontului ideologic și științific al învățătorilor și profesorilor, a arătat referatul, a adus după sine ridicarea calității lecțiilor predate, îmbunătățirea metodelor folosite în întreaga muncă instructiv-educativă. Tovarășa Ersilia Stănescu, de pildă, profesoară de limba română la școala de 10 ani nr. 1, urmând îndeaproape învățăturile tovarășului Stalin cu privire la lingvistică, a predat gramatica pe bază de texte literare. In cadrul fiecărei lecții de gramatică, tovarășa profesoară a fost preocupată să dezvolte gândirea logică a elevilor, exprimarea corectă orală și scrisă. Analizând cu elevele de clasa XI-a pastelul realizat de Mihail Eminescu în „Călin", tovarășa profesoară a arătat strânsa legătură ce există între gramatică și stilul figurat, le-a ajutat pe eleve să înțeleagă că epitetele nu sunt altceva decât atribute, că metaforele sunt propoziții eliptice care stabilesc o comparație și că invocația retorică nu este altceva decât folosirea vocativului în poezie. Sprijinite în felul acesta, elevele tovarășei Stănescu s'au prezentat la examen cu temeinice cunoștințe de gramatică.

Pătrunse de importanța considerabilă pe care o au vorbirea și scrierea corectă a limbii materne, cadrele didactice dela școlile elementare Colentina și Nicolae Bălcescu au aplicat metoda sovietică a „bilanțului greșelilor" de ortografie și punctuație. La sfârșitul fiecărei lucrări de dictare, elevii au fost puși să-și totalizeze greșelile de același fel însemnate în urma corectării făcute de profesor. La sfârșitul pătrarului, învățătorul sau profesorul, împreună cu elevii, a făcut un bilanț al greșelilor. In felul acesta, elevii au fost orientați să-și îndrepte atenția asupra lipsurilor mai frecvente. Prin aplicarea perseverentă a acestei metode, elevii acestor școli au reușit să scrie cu mai puține greșeli de ortografie și punctuație.

Învățătura tovarășului Stalin cu privire la lingvistică a constituit un prețios îndreptar și în munca profesorilor de limba rusă. Tovarășii Vladimir Biatocur și O. Ionescu, dela școala de 10 ani nr. 4 de băieți, Elena Antoniu dela școala de 10 ani nr. 9, Al. Manoilă dela școala de 10 ani nr. 36 și Tatiana Volcovici dela școala de 10 ani nr. 20 au îmbinat în lecțiile lor predarea gramaticii cu însușirea fondului de cuvinte și scrierea corectă.

Deosebit de interesante sunt rezultatele obținute de unele școli ale raionului 1 Mai, pe baza folosirii experienței sovietice. Tovarășa șefă a secțiunii de învățământ a arătat în referatul prezentat metodele folosite de unii profesori pentru a ajuta elevii să înțeleagă concepția pavloviană asupra activității creierului. La centrul școlar nr. 4-13, profesorii au reușit să transmită elevilor cunoștințe temeinice cu privire la reflexele condiționate, provocând astfel de reflexe la pești, cu ajutorul excitantului luminos. In același scop, la școala de 10 ani nr. 9 de băieți, s'au provocat reflexe condiționate la șoareci cu ajutorul excitantului sonor.

In acest an școlar, cadrele didactice din raionul 1 Mai au acordat o deosebită atenție folosirii materialului didactic la lecții, materialului viu, demonstrării cu ajutorul experiențelor. Folosind experimentările miciuriniste discutate în cadrul cercului pedagogic, tovarășa Jeana Cristea dela școala elementară de băieți nr. 6 a făcut împreună cu elevii polenizări artificiale la cais. Tovarășa Sofia Enescu, învățătoare la școala elementară mixtă Plumbuita, a căutat să aplice cât mai mult științа miciurinistă în lecțiile de științele naturii pe care le-a predat la clasa a II-a. In cadrul lecției „Semănatul și încolțitul", tovarășa a folosit lotul școlar, unde împreună cu elevele a semănat cartofi după o metodă nouă sovietică, în straturi suprapuse. Pentru a trezi interesul elevilor față de cunoașterea științifică a realității, profesorii de fizico-chimice dela școlile de 10 ani nr. 4 și 13 de băieți, au aplicat cu succes metoda sovietică a experiențelor frontale, care permit ca elevii unei clase să facă toți, în același timp, sub conducerea profesorului, experiențele respective.

Discuțiile purtate pe marginea referatului au contribuit și ele în bună măsură la lărgirea câmpului de experiență al cadrelor didactice. Unii profesori de matematică au arătat cum vor aplica în noul an școlar principiul legării teoriei de practică, folosind întregul material care a apărut în presă în legătură cu desbaterea proiectului noii Constituții. Intrucât acest material ilustrează în cifre marile realizări ale regimului nostru de democrație populară, profesorii de matematică vor putea, utilizând mai ales datele comparative, să compună orice tip de probleme. Referindu-se la importanța pe care o prezintă cercurile de studii pentru ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor, profesorii dela școala medie de 10 ani nr. 4 au arătat metodele pe care le folosesc pentru antrenarea tuturor elevilor în discutarea problemelor expuse în referate. Alți învățători și profesori au vorbit despre felul cum înțeleg să facă aprecierea cunoștințelor elevilor, despre metodele folosite pentru realizarea disciplinii conștiente, despre felul cum au organizat excursiile ca să obțină roade cât mai bune.

Toate aceste realizări ilustrează succesele pe care le-au obținut cadrele didactice în desăvârșirea lor profesională, sub continua îndrumare și sprijinire a partidului nostru, cu ajutorul de neprețuit al Uniunii Sovietice. Ele ilustrează, totodată, importanța deosebită pe care o au consfătuirile raionale în popularizarea experienței înaintate a cadrelor didactice, în lărgirea schimbului de experiență al tuturor învățătorilor și profesorilor, al directorilor de școli. Realizările și metodele cunoscute cu acest prilej, ca și lipsurile combătute atât în referate, cât și în cadrul discuțiilor, constitue un real sprijin în munca de început de an școlar pentru toți învățătorii și profesorii noștri.

Discuții rodnice

Discuțiile purtate în jurul referatelor la ședințele plenare în raionul Târgoviște, regiunea Ploești, au oglindit preocuparea învățătorilor și profesorilor din acest raion pentru o cât mai bună desfășurare a procesului de învățământ, a muncii de alfabetizare și de răspândire a culturii în masele largi ale poporului muncitor. Rodnice discuții s'au desfășurat în problema luptei împotriva rămânerii în urmă la învățătură, în problema disciplinei și a educării comuniste a elevilor. Numeroși tovarăși au stăruit asupra necesității unei cât mai bune organizări a cercurilor pedagogice în noul an școlar. Pe larg a fost desbătută problema atât de importantă a alfabetizării. Cu date culese din experiența proprie, tovarășii au discutat despre problemele ridicate pe teren în munca de mobilizare a neștiutorilor de carte și metodele folosite pentru aducerea lor la centrul de alfabetizare. S'a subliniat importanța procurării la timp a manualelor necesare alfabetizării și s'au făcut propuneri pentru adâncirea colaborării cu organizațiile de masă în vederea unei mai bune organizări a muncii de alfabetizare în viitorul an școlar.

Cadrele didactice au arătat căile pe care au mers unele școli în ceeace privește strânsa colaborare între școală și organizațiile de pionieri, între școală și familie — ceeace a dus la rezultate bune în asigurarea frecvenței, disciplinei și în ridicarea nivelului de cunoștințe al elevilor. Deoarece la unele școli n'au fost suficient ajutate cadrele didactice necalificate cu rezultate slabe în predare, pentru noul an școlar se impune o mai organizată desfășurare a schimburilor de experiență și o mai atentă sprijinire și îndrumare a cadrelor tinere sau lipsite de experiență.

Să popularizăm concret experiența școlilor și cadrelor didactice

Care este rostul consfătuirilor raionale și care sunt sarcinile ce revin secțiunii de învățământ pentru buna organizare și desfășurare a acestor consfătuiri, nu s'a înțeles pe deplin de către secțiunea de învățământ a raionului Gurahonț. Tovarășul Turuc Octavian, care a condus munca secțiunii de învățământ în cursul anului trecut, a socotit că poate face toate pregătirile în câteva zile, în preajma consfătuirilor și de aceea nu s'a îngrijit din timp de strângerea unui material bogat și concret, pentru referatul secțiunii, de organizarea expoziției și, în general, de pregătirile necesare pentru desfășurarea în bune condițiuni a primelor consfătuiri raionale.

Tovarășul Turuc Octavian a întocmit referatul în două zile, singur, fără sprijinul nimănui. In numai două zile, desigur nu s'a putut face o analiză temeinică a muncii de învățământ, nu s'au putut trage concluzii însemnate pentru activitatea anului școlar viitor. In acest scurt timp s'a putut întocmi numai o dare de seamă cu câteva cifre, cu câteva nume de învățători și profesori, de școli, despre care se afirmă că au avut realizări sau că au avut lipsuri.

In referat sunt citate numele învățătorilor și profesorilor care au muncit temeinic, care și-au planificat bine munca, sau care au predat lecțiile la un nivel ideologic și științific ridicat. „Citâm pe tovarășii care s'au distins în munca de predare a lecțiilor" — spune referatul, și urmează numele tovarășilor: Tamaș Iosif dela Hălmagiu, Martin Gheorghe și Partenie Vasile dela Gurahonț, etc. „Citâm învățătorii și profesorii cu o bună planificare a muncii" — și urmează numele tovarășilor Farcaș Constantin, Tamaș Iosif, Iov Maria, etc. Și așa, vorbind despre diferitele aspecte ale activității școlare, sunt date ca exemplu doar numele acelora care au lucrat cu rezultate bune, fără a se arăta metodele de muncă, mijloacele cu ajutorul cărora acești tovarăși au ajuns la realizări. Experiențele înaintate nu au fost prezentate în referat. Deasemeni, nici lipsurile nu au fost analizate. Și în privința lipsurilor s'au arătat doar numele învățătorilor și profesorilor care nu s'au străduit îndeajuns. Nu s'a arătat la ce consecințe a dus munca neplanificată, pregătirea superficială a lecțiilor, lipsa materialului didactic, pentru ca astfel cadrele didactice să înțeleagă necesitatea de a lichida aceste lipsuri.

Atunci când șeful secției nu a cunoscut nici măcar nume de învățători și profesori cu care să ilustreze realizările și lipsurile, a trecut peste problema respectivă, spunând doar câteva cuvinte. De exemplu: „Pentru însușirea temeinică a lecțiilor, s'au ținut meditații cu sprijinul profesorilor". — Care profesori anume au lucrat cu străduință și care au fost metodele lor de muncă nu se arată în referat. „S'a combătut în general misticismul, învățăturile greșite ale trecutului", spune tovarășul Turuc Octavian în referat. Dar asupra mijloacelor prin care s'a dus lupta pentru combaterea obscurantismului și a misticismului, nu s'a oprit îndeajuns. Problema aceasta este, totuși, de mare importanță în raionul Gurahonț, unde misticismul are încă rădăcini adânci și unde învățătorii și profesorii se străduesc să afle căile cele mai bune pentru a-l înlătura.

Dacă, totuși, în ceeace privește predarea lecțiilor s'au dat și câteva exemple concrete, ca de pildă în predarea matematicii, a științelor naturii, a limbii române, peste problema educației comuniste a elevilor s'a trecut foarte repede. „S'a căutat a se întări disciplina școlară liber consimțită, dar în această privință au fost și o seamă de lipsuri, ca, de pildă, la școlile din Hălmagiu, Gurahonț, Sebeș și altele, unde elevii au avut abateri grave" — aceasta este tot ceeace se arată în referat cu privire la realizări și lipsuri în problema aceasta. Ce metode au folosit învățătorii, diriginții și profesorii pentru a întări disciplina liber consimțită, care au fost abaterile elevilor din comunele susamintite, ce măsuri a luat secțiunea de învățământ și ce sarcini se impun pentru viitor în vederea prevenirii unor astfel de abateri?

In raionul Gurahonț sunt numeroși învățători și profesori care depun eforturi însemnate, care se străduesc zi de zi să-și însușească învățăturile școlii sovietice și să le aplice cu succes în școala lor pentru a ridica astfel nivelul muncii instructiv-educative. Secțiunea de învățământ nu cunoaște încă îndeajuns pe acei oameni care muncesc bine și de aceea nu a putut populariza metodele lor de muncă.

Având aceste lipsuri, referatul secției de învățământ nu a reușit să orienteze îndeajuns cadrele didactice asupra felului cum vor trebui să-și ducă munca de aci înainte cu mai bune rezultate.

Tovarășul Turuc Octavian a încercat să arate la sfârșitul referatului, în linii mari, sarcinile care revin cadrelor didactice în anul școlar viitor. Printre altele el a subliniat, ca fiind deosebit de importantă, folosirea largă a experienței școlii sovietice și a experienței înaintate a cadrelor noastre didactice pentru ridicarea nivelului muncii în școală. Totuși, în referat, tovarășul Turuc n'a popularizat experiențele înaintate, deși ar fi avut posibilitatea s'o facă.

La conducerea secției de învățământ a raionului Gurahonț, a venit de curând un colectiv nou. Acest colectiv va trebui să facă eforturi serioase pentru a cunoaște temeinic oamenii, pe învățători și profesori, pentru a cunoaște sistemul lor de muncă, pentru a cunoaște străduințele și realizările lor.

El va trebui să popularizeze pe scară cât mai largă, tot ceeace va fi înaintat în munca învățătorilor și profesorilor, pentru ca astfel să ridice calitatea învățământului în raionul Gurahonț.

Când critica poartă mănuși

Multiplă și frumoasă este munca secției de învățământ a orașului Cluj. Important centru cultural și artistic, oraș industrial de seamă, Clujul are numeroase școli elementare medii române și maghiare, școli de artă, etc. Și este incontestabil că în anul școlar trecut aceste școli au obținut reale succese în educația și instrucția tinerelor generații. Procentul promovaților la clasele I—IV ale școlilor elementare din Cluj a fost de 92%, la școlile medii de 94%. S'a ridicat mult nivelul la învățătură al elevilor, s'a îmbunătățit munca educativă, s'au îmbogățit mijloacele de predare, cadrele didactice învățând cu sârguință din experiența școlii sovietice și din experiența fruntașilor noștri din învățământ. Totuși, în orașul Cluj, la clasele V—VII procentul celor rămași în urmă este de 21,8%; liceul seral din acest oraș a avut cu 122 elevi mai puțin decât prevedea planul, iar 157 copii, chiar din acest oraș al culturii, n'au frecventat școlile elementare în anul trecut. Care este origina și cauza acestor lipsuri? In bună parte răspunsul la această întrebare l-a dat chiar consfătuirea din preajma acestui început de an școlar.

Referatul șefului secției de învățământ a orașului Cluj a cuprins în adevăr datele esențiale privitoare la munca și experiența din anul trecut. A enumerat importante realizări și nu s'a sfiit să înșire numeroase lipsuri. S'a preocupat de rolul deosebit de însemnat pe care experiența școlii sovietice a avut-o asupra desvoltării învățământului în Cluj.

Colectivul care a alcătuit referatul secției de învățământ Cluj s'a mulțumit însă numai să semnaleze lipsurile și deficiențele în munca anului trecut. Referatul n'a analizat adânc cauzele deficiențelor, n'a făcut o critică principială, curajoasă, necruțătoare față de abateri, față de lipsuri și mai ales n'a venit totdeauna cu soluții pentru îndreptarea greșelilor, pentru lichidarea lipsurilor constatate în munca dusă de cadrele didactice în anul trecut. Deficiențele au fost înșiruite într'o abundență de termeni generali și vagi: „Vigilența unor directori și diriginți n'a fost suficientă"; „Puțini sunt directorii care și-au dat osteneala să controleze"...; „Nu toate cadrele didactice s'au folosit la maximum de mijloacele puse la dispoziție pentru îmbunătățirea muncii lor"...

Vorbind de nepăsarea unor părinți față de școală, referatul formulează: „O lipsă în acest sens o au cadrele didactice care duc pe teren o muncă de lămurire formală, lipsită de convingere". Dar care sunt aceste cadre și ce trebue făcut ca acest lucru să nu se mai întâmple, referatul nu s'a ostenit să arate. Această critică neprincipială, vagă și înmânușată a înrăurit și discuțiile purtate în cadrul consfătuirii.

Este drept că unii participanți la discuții au arătat multe din lipsurile secției și chiar din propriile lor lipsuri. Astfel s'a arătat că în cursul anului școlar secția de învățământ a vizitat mai mult școlile de centru, în vreme ce unități ca școala elementară nr. 27, de pildă, n'a fost vizitată niciodată și n'a primit niciun ajutor, deși se știa că lucrează în condiții grele. S'a arătat că referatul nu s'a preocupat de cursurile I.C.D. din vara aceasta, de muncă dusă la școlile speciale de orbi și de surdo-muți, la școlile de artă (cadrele de cultură generală dela aceste școli nici n'au fost invitate măcar la consfătuire).

Dar lipsa unei analize care să meargă până la rădăcina răului și să vină cu soluții de îndreptare s'a văzut și cu prilejul acestor discuții. O învățătoare dela școala elementară nr. 2 fete, care a făcut o expunere interesantă asupra felului cum a fost ajutată în muncă de către conducerea școlii și de către comitetul de părinți, și-a început, totuși, expunerea cu vorbele: „Voi arăta realizări mai multe și lipsuri mai puține". Și aceasta a caracterizat, în bună parte, atmosfera discuțiilor.

La consfătuire s'a semnalat procentul mare de promovați la școlile din Cluj. Chiar referatul arată că în cursul examenelor procentul de promovare s'a îmbunătățit „subit și neverosimil". Și se limita să citeze doar școala medie de 10 ani nr. 1 de fete cu limba de predare română și școala pedagogică mixtă maghiară. A trebuit să se ridice la discuții directorul Căminului nr. 3, care a arătat că și la Cluj mai sunt unele cadre didactice care interpretează cu totul greșit problema repetenției, manifestând o îngăduință și un liberalism intolerabil în notarea elevilor. Și vinovată de această situație este și secția de învățământ, pentrucă n'a analizat mai adânc problema calității învățământului și n'a luat măsuri de îndreptare acolo unde situația impunea aceasta.

In desfășurarea discuțiilor, vorbitorii au uitat adesea rolul important al criticii și autocriticii, forța motrice a desvoltării socialiste a patriei noastre. Au fost prea multe menajamente nejuste, ceeace a contribuit la scăderea nivelului discuțiilor. Așa se explică deco educatoarea Tocilă Virginia a încercat să facă din tribuna consfătuirii un mijloc de apărare a unui învățător, fost inspector legionar, care și azi mai aplică bătaia în școală. Este adevărat că sala a reprobat asemenea încercare, dar nu s'a ridicat niciun cadru didactic care să arate răspicat poziția cu totul greșită a acestei educatoare. Numai lipsa simțului critic și autocritic a putut îndemna pe profesoara de istorie Ivan Virginia dela școala medie de fete nr. 1 cu limba de predare română, citată printre cele care nu și-au planificat lecțiile, să se ridice și, în loc să-și facă autocritica și să arate cum înțelege să muncească în viitor, să răpească zădarnic câteva minute din timpul prețios al consfătuirii, cu o intervenție demagogică, deplasată și lipsită de sens.

Trebue să mai remarcăm, în legătură cu aceasta, că prea multe cadre didactice din orașul Cluj, n'au înțeles că aceste consfătuiri raionale sunt ședințe de muncă și că, deci, sunt datoare să ia note, să-și însemneze experiențele și metodele bune, să pună întrebări, să cerceteze.

Atât secția de învățământ cât și cadrele didactice dornice să contribue la desvoltarea școlii noastre trebue să renunțe la metoda menajamentelor nejuste. Intr'un oraș cu atâtea posibilități, cu cadre didactice atât de numeroase și de bine pregătite, folosirea criticii și autocriticii principiale, curajoase, va deveni o adevărată forță motrice în procesul învățământului, în educația comunistă a tinerei generații.

---

meșteșugarilor care nu exploatează munca altora. „Statul — se arată în proiectul de Constituție — ocrotește dreptul de proprietate particulară asupra pământului a țăranilor cu gospodării mici și mijlocii, pe baza legilor în vigoare". Sprijinul acordat de Stat țăranilor cu gospodării mici și mijlocii, meseriașilor și meșteșugarilor, are drept scop punerea acestora la adăpost de exploatarea capitalistă, sporirea producției realizată de ei și ridicarea bunei lor stări materiale. c) *Formațiunea particular-capitalistă;* aceasta cuprinde gospodăriile chiaburești, întreprinderile comerciale particulare precum și micile întreprinderi industriale nenaționalizate, bazate pe exploatarea muncii salariate.

Experiența măreață a Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice ne învață că paralel cu acțiunea de atragere în spre clasa muncitoare a păturilor sărace și mijlocașe ale țărănimii trebue dusă cu intransigență revoluționară lupta împotriva elementelor capitaliste dela sate — chiaburimea. „Statul democrat-popular — se spune în proiectul de Constituție — realizează în mod consecvent politica de îngrădire și eliminare a elementelor capitaliste". Țăranul sărac și mijlocaș, pentru a deveni sprijinitorii și aliați de nădejde ai clasei muncitoare, trebue să fie eliberați de starea de dependență economică și morală în care se găsesc față de chiaburime.

In etapa actuală, lupta împotriva exploatării capitaliste la sate se desfășoară prin aplicarea unei politici de îngrădire și eliminare treptată a chiaburimii. Aceasta înseamnă că trebue dusă față de chiabur o astfel de politică, încât să i se limiteze posibilitățile de a exploata țărănimea muncitoare și de a specula pe piață pe muncitorii dela orașe, de a păgubi statul și de a se întări economicește.

Marxism-leninismul ne învață, iar experiența de zi cu zi a construirii socialismului o confirmă din plin, că elementele capitaliste, deși învinse, nu părăsesc de bună voie arena istoriei. Ele opun o rezistență tot mai înverșunată pe măsură ce își dau seama de înăirea continuă a regimului de democrație populară. In măsura în care statul democrat-popular își intensifică acțiunea sa de îngrădire a elementelor capitaliste dela sate, în aceeași măsură crește și împotrivirea acestora. Simțind că le fuge pământul de sub picioare, că sfârșitul lor ca clasă socială este tot mai aproape, chiaburii se dedau la cele mai felurite mijloace de luptă împotriva statului. Forța de împotrivire a chiaburimii crește odată cu creșterea numerică a elementelor capitaliste dela sate prin pătrunderea unui număr de mijlocași în rândurile chiaburilor. In perioada de trecere dela capitalism la socialism, când sectorul socialist al economiei se caracterizează printr'o creștere vertiginoasă, iar greutatea specifică a sectorului privat scade neîntrerupt în comparație cu sectorul economic socialist, are loc totuși o creștere absolută a elementelor capitaliste. Această creștere își are izvorul în existența micii producții de mărfuri care, după cum ne învață Lenin, generează necontenit elemente capitaliste.

Acest fapt trebue să constitue motivul unui permanent semnal de alarmă pentru toți acei care activează la sate. Lupta de clasă, care în perioada de trecere dela capitalism la socialism capătă un caracter tot mai ascuțit, trebue dusă cu toată hotărîrea, cu tot elanul și intransigența revoluționară. Pentru fiecare activist pe frontul transformării socialiste a satului, învățătura marxist-leninistă asupra caracterului tot mai ascuțit al luptei de clasă în perioada construirii socialismului trebue să constitue o armă puternică de luptă.

Politica de îngrădire și eliminare a elementelor capitaliste dela sate se împletește cu munca pentru construirea de întovărășiri agricole, pentru crearea, întărirea și extinderea gospodăriilor agricole colective, pe baza liberului consimțământ al țăranilor muncitori, în urma convingerii lor asupra superiorității gospodăriei colective.

Reforma bănească înfăptuită cu succes în luna Ianuarie 1952 și măsurile menite să consolideze succesul reformei bănești au accentuat cu deosebită putere asupra necesității de a se duce cu și mai multă hotărîre lupta pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, de a se intensifica la maximum schimbul de mărfuri dintre oraș și sat, — baza economică a alianței — de a se duce fără cruțare lupta împotriva chiaburimii.

★

Rupând cu politica justă, marxist-leninistă, a partidului în problema alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, linie trasată de Comitetul Central la plenara din 3—5 Martie 1949, deviatorii de dreapta, A. Pauker, V. Luca și T. Georgescu, au dus o politică contrarevoluționară de avantajare a chiaburimii și a exploatatorilor dela orașe. Partidul nostru, urmând cu consecvență învățătura marxist-leninistă, aplicând marea experiență a partidului lui Lenin și Stalin, desfășoară cu succes o politică de industrializare socialistă a țării, de creare a unei puternice industrii producătoare de mașini — cheia desvoltării întregii economii naționale. Împotriva acestei politici a partidului nostru, V. Luca a introdus în domeniile în care a lucrat, o linie antipartinică și antistatală, care pornea dela teza oportunistă a stingerii luptei de clasă în perioada de trecere dela capitalism la socialism și a pretinsei încadrări pașnice a elementelor capitaliste în socialism.

In domeniul politicii fiscale, oportuniștii de dreapta au favorizat creșterea elementelor capitaliste dela orașe și sate, apărându-le împotriva măsurilor de îngrădire și eliminare aplicate de dictatura proletariatului. Deviatorii de dreapta au comis grave abateri dela linia partidului în domeniul colectărilor și achizițiilor, al schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, ceeace a dăunat intereselor Statului nostru. Subapreciind în mod intenționat posibilitățile țărănimii de a contribui la opera de construire a socialismului, deviatorii de dreapta au dus o nejustificată politică de scutiri de impozite în rândul țăranilor mijlocași, iar o mare parte a chiaburimii a fost trecută în rândul țărănimii mijlocașe, ceeace a avut ca rezultat punerea chiaburilor, camuflați în mijlocași, la adăpost de efectele politicii de clasă în problema impozitelor, a colectărilor, a achizițiilor, etc.

In expunerea făcută la consfătuirea pe țară a muncitorilor mineri din industria carboniferă, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arată: *„...V. Luca aflându-se în fruntea Ministerului de Finanțe a dus o politică de stimulare a elementelor capitaliste. In favoarea chiaburimii a luat numeroase măsuri ca: acordarea de credite, dintre care cele mai multe n'au mai fost niciodată restituite; camuflarea a zeci de mii de chiaburi în rândul mijlocașilor; neîncasarea de impozite și chiar scutirea de impozite a gospodăriilor chiaburești ș.a.m.d.".*

Negând ascuțirea luptei de clasă în etapa actuală în țara noastră, elementele oportuniste nu numai că au făcut posibilă sustragerea chiaburilor dela plata impozitelor și a obligațiilor față de stat dar, sub pretextul că chiaburii sunt „buni gospodari", că ei sunt **„cheia satelor", au înlesnit chiaburilor să se strecoare în cooperative și în gospodăriile agricole colective și să-și desfășoare activitatea de subminare a acestora.**

In același timp, A. Pauker, care răspundea în fața Comitetului Central al partidului pentru problemele agriculturii, a făcut să întârzie vreme îndelungată apariția statutului întovărășirilor agricole (tip T.O.Z.), lipsind astfel partidul de o armă însemnată în lupta de antrenare a țărănimii muncitoare pe drumul transformării socialiste a agriculturii. Pe de altă parte, săvârșind abateri de stânga, A. Pauker a călcat principiul fundamental al unirii de bună voie, admițând constituirea forțată a unor gospodării agricole colective.

In activitatea lui dușmănoasă față de regimul de democrație populară, jalnicul grup al elementelor oportuniste de dreapta reprezentate prin A. Pauker, V. Luca și T. Georgescu, a călcat pe drumul lipsit de glorie al buharinistilor. Caracterizându-i pe deviatorii de dreapta, tovarășul Stalin spunea: *„Păcatul principal al oportunismului de dreapta este că el rupe cu concepția leninistă a luptei de clasă și alunecă pe punctul de vedere al liberalismului mic-burghez".*

Abaterea oportunistă de dreapta, care duce la concesii față de elementele capitaliste, dăunează intereselor statului, intereselor întregului popor muncitor. Ea subminează alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

„O asemenea politică, dăunătoare intereselor generale ale statului și ale economiei naționale—se arată în scrisoarea C.C. al P.M.R. către organizațiile partidului și către membrii de partid cu privire la rezultatele reformei bănești și sarcinile partidului — *lovind în interesele populației muncitoare dela orașe, lovește totodată și în cele ale populației muncitoare dela sate. Țărănimea este interesată ca mărfurile de larg consum să fie ieftine, iar umflarea prețurilor agricole duce la scumpirea și a mărfurilor de larg consum, la o înrăutățire a aprovizionării satelor cu produse industriale".*

Conducerea partidului nostru, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, a demascat și zdrobit acțiunea grupului deviatorilor de dreapta. In lupta împotriva devierii de dreapta și a împăciuitorismului față de ea, dând o dovadă grăitoare a unității sale de monolit, s'a antrenat întreg partidul, clasa muncitoare și tot poporul muncitor dela orașe și sate, sub conducerea Comitetului Central și a secretarului general al partidului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Întărirea necontenită a disciplinei de partid, folosirea curajoasă a criticii și autocriticii, întărirea necontenită a legăturii partidului cu masele, ridicarea vigilenței revoluționare, educarea și promovarea de noi cadre de tip leninist-stalinist, ridicarea nivelului politic și ideologic al membrilor de partid și înarmarea acestora cu temeinice cunoștințe economice, iată câteva din sarcinile de bază ale partidului în lupta împotriva oportunismului. Lupta dusă pentru lichidarea devierii de dreapta în organizațiile partidului nostru și în organele puterii de stat duce la înlăturarea lipsurilor manifestate în problema politicii partidului la sate, duce la strângerea tot mai puternică a legăturilor de alianță dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

★

In munca de lămurire a țărănimii muncitoare asupra necesității transformării socialiste a agriculturii, în munca de atragere a maselor largi ale țăranilor muncitori de partea socialismului, în crearea unor legături tot mai trainice de alianță între clasa muncitoare și masele țărănimii muncitoare, un rol important îl au intelectualii satelor și în primul rând învățătorii. Lenin și tovarășul Stalin au considerat armata învățătorilor ca o imensă forță culturală care trebue să participe în mod direct la rezolvarea problemelor practice ale construirii socialismului. *„Falanga învățătorilor* — arată tovarășul Stalin — *constitue o parte din cele mai necesare a marii armate a oamenilor muncii din țara noastră care construesc o viață nouă, pe baze socialiste".*

Lenin și Stalin s'au adresat în nenumărate rânduri învățătorilor sovietici, pentru a le lămuri problemele urgente pe care partidul bolșevic și guvernul sovietic le aveau de rezolvat, chemându-i să participe activ la rezolvarea acestor probleme.

Deosebit de mari sunt sarcinile învățătorilor dela sate. Partidul și guvernul acordă o mare încredere cadrelor didactice în această privință. Plenara C. C. al P. M. R. din 3—5 Martie 1949 a arătat că: *„Învățătorimea dela sate are de jucat un rol de seamă în munca de întărire a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare".* Tot astfel, arătând învățătorilor din țara noastră că nu pot să se mărginească numai la activitatea în cadrul școlii, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, cu prilejul Congresului Învățătorilor a subliniat că: *„Învățătorului îi revine un rol de seamă în lămurirea țărănimii muncitoare asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective".*

Învățătorimea noastră trebue să constitue un detașament de frunte în lupta pe care o duce partidul nostru pentru scoaterea țărănimii muncitoare din înapoierea în care a fost ținută veacuri dearândul de către regimurile exploatatoare. O sarcină de bază în munca de lămurire dusă de cadrele didactice la sate este popularizarea largă a agrominimului, lupta pentru îndeplinirea întocmai a măsurilor agrotehnice prevăzute în agrominim atât în gospodăriile agricole colective și în întovărășiri, cât și în gospodăriile individuale ale țăranilor muncitori.

In centrul preocupărilor învățătorimii în direcția sprijinirii politicii partidului la sate trebue să stea problema lămuririi maselor largi ale țăranilor muncitori asupra necesității predării la timp a cotelor de colectări și a impozitelor. Arătând țăranilor muncitori necesitatea de a-și respecta obligațiile față de stat, învățătorii trebue să accentueze asupra faptului că respectarea acestor obligații contribue la industrializarea țării, ceeace este în însuși interesul țărănimii care are nevoie de mărfuri cât mai multe și mai ieftine.

Desbaterea proiectului de Constituție în rândurile țărănimii muncitoare trebue să constitue pentru cadrele didactice un mijloc puternic de lămurire a țăranilor săraci și mijlocași asupra superiorității gospodăriei mari socialiste față de mica gospodărie.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri al R.P.R. și a C. C. al P.M.R. privind pregătirea și executarea la timp și în bune condițiuni a campaniei însămânțărilor, recoltărilor, colectărilor și arăturilor de toamnă din 4 Septembrie 1952 pune în fața țărănimii noastre muncitoare o serie de sarcini a căror îndeplinire va aduce o importantă contribuție la sporirea recoltelor, la realizarea planului de stat în sectorul agricol. Revine cadrelor didactice datoria de a lupta pentru traducerea în viață a acestei Hotărîri.

O atenție deosebită trebue să se acorde problemei lămuririi țărănimii muncitoare asupra avantajelor întovărășirilor pentru lucrul în comun al pământului, asupra necesității efectuării la timp și în bune condițiuni a tuturor lucrărilor de toamnă prevăzute în agrominim.

Bineînțeles că învățătorii și profesorii nu-și vor putea duce cu succes lupta pe tărâmul întăririi alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare dacă nu vor începe prin demascarea și izgonirea din rândurile lor a acelora care prin însăși poziția lor de clasă se situează în tabăra dușmanilor socialismului și împotriva cărora trebue să lupte toate cadrele didactice legate de popor.

Sprijinind activ politica partidului la sate, luptând pentru întărirea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, învățătorii din țara noastră vor deveni o armată de intelectuali militanți pe tărâm social, pe frontul construirii socialismului.

N. Popescu-Bogdănești

HOTĂRÎREA
Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române
privind recensământul neștiutorilor de carte

Având în vedere necesitatea cunoașterii situației reale a neștiutorilor de carte pentru cuprinderea lor la cursurile de alfabetizare

Consiliul de Miniștri

HOTĂRĂȘTE:

ART. 1. — In ziua de 28 Septembrie 1952 se va efectua pe întreg teritoriul Republicii Populare Române recensământul neștiutorilor de carte începând cu tinerii dela 14 ani (născuți în anul 1938).

ART. 2. — Efectuarea lucrărilor de înregistrare a neștiutorilor de carte cade în sarcina Comitetelor Executive ale Sfaturilor Populare regionale, raionale, comunale și orășenești.

In acest scop, Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare vor constitui Comisiuni regionale, raionale, comunale și orășenești de recensământ, care vor lucra sub îndrumarea tehnică-metodologică a Direcțiunii Generale de Statistică depe lângă Consiliul de Miniștri.

Aceste Comisiuni vor organiza, vor conduce lucrările de recensământ și vor răspunde de executarea lor.

Personalul necesar efectuării lucrărilor de recensământ se va recruta dintre salariații școlilor și ai celorlalte instituții culturale depe lângă Sfaturile Populare.

ART. 3. — Ministerul Invățământului Public împreună cu Direcțiunea Centrală de Statistică vor întocmi instrucțiunile și formularele necesare efectuării recensământului.

Tipărirea și difuzarea formularelor necesare efectuării recensământului cad în sarcina Ministerului Invățământului Public.

ART. 4. — Operațiunile de verificare și centralizare a datelor statistice se vor efectua prin Direcțiile școlilor și Secțiunile de Invățământ la termenele următoare:

— La comune și orașe de subordonare raională până la 3 Octombrie 1952;

— la raioane și orașe de subordonare regională, până la 12 Octombrie 1952;

— la regiuni și orașul București, până la 18 Octombrie 1952;

— la Ministerul Invățământului Public, până la 30 Octombrie 1952.

ART. 5. — Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare regionale, raionale, comunale și orășenești, vor asigura mijloacele necesare de transport și cazare celor care vor participa la lucrările de recensământ.

HOTĂRÎREA
Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române
privind sistemul de notare a elevilor și studenților în unitățile de învățământ

Consiliul de Miniștri în ședința din 9 Septembrie 1952;

Văzând referatul Ministerului Invățământului Public și al Președintelui Comitetului pentru Invățământul Superior cu nr. 3642 din 8 Septembrie 1952;

In scopul de a simplifica și îmbunătăți sistemul de notare a cunoștințelor și purtării elevilor și studenților;

In temeiul art. 72 din Constituția Republicii Populare Române,

HOTĂRĂȘTE:

ART. 1.—Se introduce, începând cu anul școlar 1952/953, sistemul cifric de notare a elevilor la învățătură și purtare, dela 1 la 5, în locul actualului sistem de notare dela 1 la 10, în școlile din sistemul Ministerului Invățământului Public, în școlile din sistemul Direcției Generale a Rezervelor de Muncă și în Școlile Profesionale din sistemul diferitelor Ministere și Instituții.

ART. 2. — In școlile medii tehnice, în Universități și Institute de Invățământ Superior se introduce sistemul de notare a elevilor și studenților prin calificativele: foarte bine, bine, suficient, insuficient, începând din anul școlar 1952/953.

Sistemul de notare dela 1 la 10 se desființează.

ART. 3. — Ministerul Invățământului Public, Comitetul pentru Invățământul Superior și Direcția Generală a Rezervelor de Muncă vor întocmi norme și instrucțiuni pentru asigurarea aplicării prezentei Hotăriri.

★ ★ ★

Introducerea în școlile din sistemul Ministerului Invățământului Public, al Direcției Generale a Rezervelor de Muncă și în școlile profesionale, a sistemului sovietic de notare dela 1 la 5, iar în Universități, institute de invățământ superior și în școlile medii tehnice a sistemului de notare prin calificative, sistem folosit în învățământul superior și mediu tehnic sovietic, îngăduie o mai bună apreciere a cunoștințelor și purtării elevilor și studenților și este ușor de mânuit de către cadrele didactice, deoarece fiecărei note sau calificativ îi corespunde o apreciere precisă și sigură.

Pentru justa folosire a noului sistem de apreciere a cunoștințelor și purtării elevilor, Ministerul Invățământului a elaborat următoarele norme generale:

NORME GENERALE
pentru aprecierea cunoștințelor și purtării elevilor

In vederea aplicării Hotăririi Consiliului de Miniștri nr. 1795/1952, se stabilesc următoarele norme generale de notare a elevilor din școlile elementare (clasele I—IV), școlile de 7 ani (clasele I—VII), școlile medii (clasele I—XI) și școlile pedagogice:

1. NORME PENTRU APRECIEREA CUNOȘTINȚELOR ELEVILOR.

a). Cu nota „5" (foarte bine) vor fi notați elevii care: posedă în întregime toată materia prevăzută de programă, pe care o înțeleg foarte bine și și-au însușit-o temeinic; la întrebările puse (în cadrul programei) dau răspunsuri juste, conștiente și sigure; la diferitele lucrări practice (teme) știu să aplice independent cunoștințele căpătate; în răspunsurile orale și în lucrările scrise folosesc o limbă literară, corectă și nu fac greșeli.

b). Cu nota „4" (bine) vor fi notați elevii care: cunosc întreaga materie cerută de programă, pe care au înțeles-o bine și și-au însușit-o temeinic; la întrebările (în cadrul programei) răspund fără dificultate; știu să aplice cunoștințele căpătate la lucrările practice (teme); la răspunsurile orale folosesc limba literară și nu fac greșeli grave, iar în lucrările scrise fac greșeli neinsemnate.

c). Cu nota „3" (suficient) vor fi notați elevii care: dovedesc cunoașterea materiei de bază din programă; la aplicarea cunoștințelor în practică, întâmpină anumite dificultăți pe care le pot înlătura cu oarecare ajutor din partea învățătorului sau profesorului; în răspunsurile orale fac greșeli în expunerea subiectului (temei) și greșeli de construcție a frazei; în lucrările scrise fac greșeli.

d). Cu nota „2" (insuficient) vor fi notați elevii care: nu cunosc o mare parte din materia prevăzută de programă și răspund de obicei nesigur și numai la întrebările ajutătoare ce li se pun; în lucrările scrise, fac greșeli numeroase și grave.

e). Nota „1" (slab) se dă elevilor care dovedesc o completă necunoaștere a materiei prevăzută de programă.

Nota pe pătrare (semestre pentru școlile pedagogice) și nota anuală trebue să corespundă nivelului real de cunoștințe al elevilor la sfârșitul pătrarului sau al anului școlar.

Nota de promovare este nota 3.

Nu se admite calcularea ca medie aritmetică a notelor obținute în timpul pătrarului sau a notelor pe pătrare.

In certificate și diplome notele se scriu cu cifre, iar în paranteză se scrie calificativul corespunzător: 5 (foarte bine), 4 (bine), 3 (suficient).

2. NORME PENTRU APRECIEREA PURTARII ELEVILOR.

a). Nota „5" (purtare foarte bună) se dă elevilor pentru purtare ireproșabilă în școală și în afară de școală.

b). Nota „4" se dă elevilor pentru abateri mai însemnate în purtarea lor. Nota „4" la purtare se admite numai într'un singur pătrar. Dacă elevul se corectează, va primi nota 5 în pătrarul următor. In caz când elevul nu-și îndreaptă greșelile, Consiliul Pedagogic pune în discuție micșorarea notei acestuia la purtare.

c). Nota „3" se dă elevilor pentru abateri grave în purtarea lor și servește ca avertisment pentru o eventuală eliminare din școală. In caz de neîndreptare a elevului în termenul fixat, Consiliul Pedagogic discută problema rămânerii sau eliminării lui din școală. In urma hotăririi de a elimina pe elev din școală, elevul este eliminat, iar purtarea lui se apreciază cu nota „2". Hotărirea Consiliului Pedagogic de a exclude un elev din școală, se supune aprobării Secțiunii de Invățământ raionale (orășenești).

d). Vor primi certificate și diplome de absolvire numai elevii care au la absolvire purtarea foarte bună (nota „5"). In acest caz, în diplome și certificate se va scrie: „Cu purtare foarte bună „5".

Invățătorii și dirigiții trebue să asigure cercetarea zilnică de către părinții elevilor sau înlocuitorii acestora, a caietelor zilnice și a carnetelor de note pe pătrare, în care se trec rezultatele la învățătură și purtare ale elevilor.

Observație. — Orice scădere a notei la purtare se aduce la cunoștința părinților sau susținătorilor.

In preajma deschiderii cursurilor populare de limba rusă

...„M'am înscris și eu la cursurile populare de limba rusă. Sunt hotărît să învăț cât mai bine limba rusă, limba lui Lenin și Stalin, limba constructorilor comunismului. In acest fel, îmi voi îmbogăți cunoștințele, voi cunoaște noi metode de muncă. Pătruns de recunoștința fierbinte ce o purtăm Uniunii Sovietice, eliberatoarea patriei noastre, sprijinul de preț al poporului nostru în lupta pentru construirea socialismului, voi învăța cu toată dragostea limba rusă".

Aceste cuvinte ale stahanovistului Salenta Ion, dela Atelierele C.F.R. Cluj, sunt o mărturie a entuziasmului cu care mii și mii de oameni ai muncii se înscriu la cursurile populare de limba rusă organizate de A.R.L.U.S., a dorinței de a cunoaște viața și mărețele realizări din Uniunea Sovietică și de a-și însuși cât mai temeinic bogata experiență a constructorilor comunismului. Au cerut să fie înscriși la cursurile populare de limba rusă minerii dela Cacica, muncitorii forestieri dela Vatra Dornei, țăranii muncitori din Adâncata — Suceava. Până în prezent, au fost organizate în regiunea Suceava 238 cursuri cu un număr de 3367 elevi. La uzinele „Progresul" din Brăila, până la 5 Septembrie, s'au înființat cinci cursuri cu 112 elevi. Până la aceiași dată, pe șantierele Canalului Dunăre-Marea Neagră s'au înființat 38 cursuri populare de limba rusă.

Muncitorii, inginerii, tehnicienii, țăranii muncitori, oamenii științei și culturii s'au convins că pentru a obține succese în munca lor de zi de zi este necesară însușirea și aplicarea experienței dobândite de popoarele sovietice dealungul anilor de construcție socialistă și comunistă. Pe acest drum, studiul limbii ruse are o importanță excepțională.

Invățarea limbii ruse, în care sunt scrise genialele opere ale lui Lenin și Stalin, înlesnește însușirea măreților învățături care conduc popoarele lumii în lupta pentru pace și socialism, împotriva atițătorilor la război americani și englezi. Studiul limbii ruse deschide în mod nemijlocit muncitorilor, stahanoviștilor, inginerilor și tehnicienilor căi largi pentru însușirea bogatei experiențe sovietice în domeniul tehnicii și organizării muncii. Cunoscând limba rusă, cei ce muncesc pe tărâmul transformării socialiste a agriculturii își pot însuși mai ușor experiența sovietică pentru întărirea economică-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și de stat, pentru obținerea unor recolte bogate. Cunoașterea limbii ruse, limba în care și-au scris operele maeștrii literaturii ruse și sovietice, lărgește orizontul cultural și politic al oamenilor muncii din țara noastră.

In învățarea limbii ruse de către masele largi populare, cadrele didactice au un rol de seamă. Pe deoparte, cadrele didactice au datoria de a fi propagandiști neobosiți în rândurile oamenilor muncii, de a populariza însemnătatea excepțională a studiului limbii ruse, studiul care este pus la îndemâna fiecărui cetățean prin organizarea cursurilor populare de limba rusă. Invățătorii și profesorii trebue să dea un exemplu personal în această privință, înscriindu-se ei înșiși la cursuri, învățând temeinic limba rusă, care le va da posibilitatea să cunoască nemijlocit minunatele lucrări pedagogice și metodologice sovietice. Pe de altă parte, cadrele didactice care au ca specialitate limba rusă și cele care cunosc mai bine această limbă au sarcina de onoare de a preda la cercurile populare de limba rusă. Aceste cadre didactice vor trebui să se preocupe îndeaproape de ridicarea nivelului lor ideologic, politic și pedagogic în așa fel, încât cursiștii să-și poată însuși cât mai temeinic obiectul ce li se predă.

Indrumarea și sprijinirea cadrelor didactice care predau la cursurile populare de limba rusă trebue să fie o sarcină de frunte a secțiilor de invățământ și a organelor sindicale, care au datoria de a pune la îndemâna acestora materialele necesare ridicării nivelului ideologic și politic și calificării profesionale.

Trebue să depunem toate eforturile pentru a contribui la însușirea de către toți oamenii muncii a limbii lui Lenin și Stalin ajutându-i să devină constructori înaintați ai socialismului în patria noastră.

Marea sărbătoare națională a poporului frate bulgar

La 9 Septembrie s'au împlinit opt ani dela eliberarea Bulgariei din robia fascistă de către Armata Sovietică. Insurecția armată a poporului bulgar a ieșit biruitoare și poporul bulgar și-a putut lua soarta în propriile sale mâini datorită faptului că eroicile oști staliniste au sdrobit hoardele hitleriste, împiedicându-le să înece în sânge voința de libertate a poporului bulgar.

In cei opt ani care s'au scurs dela eliberare, poporul bulgar a străbătut un drum măreț pășind cu hotărîre, sub conducerea eroicului său partid comunist, spre socialism.

Dela 9 Septembrie 1944, desvoltarea democrației populare în Bulgaria a cunoscut două etape. In raportul prezentat la al III-lea Congres al Frontului Patriei, tovarășul Vâlco Cervencov sublinia că prima etapă ține până la efectuarea naționalizării întreprinderilor industriale și a băncilor, efectuată în Decembrie 1947, iar a doua etapă, începută atunci, continuă și astăzi. Aceasta este perioada în care începe construirea bazelor socialismului, perioada unei înfloriri necunoscute înainte a industriei, agriculturii, culturii.

Biruința dela 9 Septembrie 1944, zi care constitue de atunci sărbătoarea națională a poporului bulgar, a format baza uriașelor transformări politice, economice și culturale și — așa cum a arătat Gheorghi Dimitrov — „a deschis calea spre construirea socialismului în țara noastră".

Intr'adevăr, în cei opt ani care s'au scurs dela eliberare, poporul bulgar a reușit cu ajutorul generos al eliberatoarei sale Uniunea Sovietică să obțină ca socialismul să nu mai fie pentru el un vis îndepărtat, ci o realitate vie pe care o plămădesc milioanele de fii și fiice ale patriei eliberate din lanțurile sclaviei imperialiste și monarho-fasciste.

După cum sublinia în cadrul cuvântării de salut rostită la ședința solemnă dela Sofia șeful delegației guvernamentale sovietice, Mihail Tarasov, faptul că în 1951 industria bulgară a depășit de aproape patru ori volumul producției industriale a anului 1939 și, în ceeace privește nivelul producției, a și îndeplinit planul cincinal, arată marele entuziasm în muncă și hotărirea clasei muncitoare bulgare de a transforma Bulgaria într'o țară industrial-agrară desvoltată. Deasemeni, în agricultură s'au obținut minunate realizări: mecanizarea agriculturii a depășit încă în 1952 nivelul stabilit de planul cincinal pentru 1953.

Infăptuirea cu succes a reformei bănești în luna Mai a.c. a fost rezultatul uriașei munci constructive desfășurate de poporul bulgar, a biruințelor înregistrate de regimul de democrație populară și a făcut posibil să se stabilească prețuri de stat unice cu amănuntul și să se efectueze două reduceri de prețuri la mărfurile alimentare și industriale.

Minunatele izbânzi ale poporului bulgar, obținute în munca pașnică creatoare, n'ar fi fost posibile fără frățescul ajutor al Uniunii Sovietice, bazat pe internaționalismul proletar. Giganticele construcții ce se înalță în orașele bulgare, recoltele nemaiîntâlnite în trecut ce se culeg pe ogoare se datoresc imensului ajutor sovietic, experienței înaintate și specialiștilor sovietici, precum și avântului în muncă al oamenilor muncii bulgari conduși și însuflețiți de Partidul Comunist Bulgar. Pretutindeni în Republica Populară Bulgaria mugurii vieții noi, socialiste se desvoltă cu repeziciune. In cel mai mare centru industrial al Bulgariei populare, „Dimitrovgrad", s'a pus în funcțiune combinatul chimic „Stalin" cu o capacitate anuală de 70.000 de tone; uzinele bulgare fabrică pentru prima oară motoare Diesel, electromotoare, transformatoare, cazane cu aburi, etc.; zi de zi încep să producă noi întreprinderi; în 1951, au intrat în funcțiune termocentralele „Vâlco Cervencov" și „Republica" precum și numeroase uzine producătoare de mașini-unelte, fabrici textile, etc. In agricultură, 53% din toate gospodăriile țărănești s'au unit în 2737 gospodării agricole-cooperative de muncă, realizându-se astfel ca aproape jumătate din întregul pământ arabil să fie cultivat în condițiile avantajoase ale agriculturii socialiste. Măreața revoluție culturală este și ea pe cale de a fi desăvârșită, analfabetismul a fost aproape în întregime lichidat.

Succesele dobândite de poporul bulgar pe drumul socialismului stau mărturie de ceeace poate realiza un popor liber. Aceste succese îi fac pe imperialiști să spumege de mânie. Ei transformă coloniile lor balcanice — Iugoslavia, Grecia și Turcia — în focare de agresiune, ordonându-le să atâțe focul războiului imperialist împotriva țărilor vecine, iubitoare de pace. Canibalii titoiști, monarho-fasciștii greci și reacționarii turci nu ezită să folosească cele mai josnice mijloace pentru a îndeplini ordinele stăpânilor lor imperialiști: strecurarea de spioni și diversioniști plătiți, săvârșirea de provocări la frontiere sunt metodele preferate ale slugilor imperialiste din Balcani.

Poporul bulgar stă însă vigilent de strajă și face zid de netrecut pentru dușmanii păcii. El se bizue pe prietenia și sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice, al celorlalte țări de democrație populară, al popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume.

Exprimând sentimentele oamenilor muncii din țara noastră, care se simt legați de poporul bulgar prin țelul comun al construirii socialismului, șeful delegației guvernamentale române la sărbătorirea poporului bulgar, tov. Gh. Apostol, a subliniat în cadrul ședinței festive dela Sofia că în această zi solemnă; de mare sărbătoare națională, a eliberării Bulgariei, poporul român transmite poporului frate bulgar cele mai cordiale urări de succes în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a planului cincinal, pentru noi izbânzi pe calea construcției socialiste și pentru o pace trainică.

Decăderea învățământului în S. U. A.

Sistemul învățământului din S.U.A. trece în prezent printr'o criză acută. Uriașele cheltueli pentru înarmare sunt însoțite de reducerea necontenită a alocărilor pentru nevoile învățământului. Psihoza de război, umflată în mod artificial, militarizarea învățământului, au o influență daunătoare asupra educației elevilor.

Conform comunicatului Asociației naționale a învățământului, peste 5 milioane sau 1/5 din toți copiii în vârstă de școală nu învață din lipsă de școli. Lipsa de școli a fost recunoscută chiar și de un ziar ca „New York Times", care a anunțat că țara are nevoie de 600 de mii de noi săli de clasă. Lipsa de localuri de școală face ca milioane de copii americani să se înghesue în clădiri vechi, ruinate, ceeace contribue la răspândirea bolilor de tot felul. Astfel, de pildă, la New York, 270 de localuri de școală au fost construite cu 50—100 de ani în urmă, 232 de localuri prezintă pericol de incendiu. In acelaș timp, conform calculelor direcției pentru problemele învățământului, cheltuielile pentru construcții școlare se reduc necontenit și, în anul financiar 1950-1951, ele au fost cu mult mai mici decât în anul 1924-1925.

Programul de înarmare, desfășurat de cercurile conducătoare ale S.U.A. are o influență extrem de dăunătoare asupra școlii și din alt punct de vedere, educația copiilor făcându-se în spirit șovin, militarist. Anul trecut a apărut în S.U.A. broșura „Războiul rece în clasă" scrisă de Sillen, redactorul revistei „Masses and Mainstream". Sillen își începe broșura cu declarația: „Războiul rece înseamnă falimentul sistemului școlar american. Intregul sistem de învățământ începând cu grădina de copii și terminând cu universitatea se clatină sub cel mai greu bombardament din istoria noastră. O întreagă generație de americani va deveni jertfa acestui atac, dacă se va tolera continuarea lui".

După mărturia lui E. Conrad, autorul cărții „Situația scandaloasă din școală", familiarizarea copiilor cu „sistemul de educație" american începe chiar în prima zi a sosirii lor la școală. Plini de bucurie și emoționați, ei se așează în bănc: Dar încă n'au reușit să se obișnuiască cu noua ambianță, când deodată se anunță alarma de incendiu. Speriați, copiii fug care încotro.

Adeseori, în locul alarmelor de incendiu se anunță în același chip alarme aeriene, atomice și altele.

E firesc că, speriați și îngroziți, copiii refuză a doua zi să mai meargă la școală. Iar mulți din cei ce rămân mai departe la școală, sub acțiunea unor asemenea metode de „educare", se transformă în oameni anormali din punct de vedere psihic.

Iată un comunicat elocvent în această privință, dat de agenția Associated Press, comunicat pe care au fost silite să-l reproducă multe ziare americane. Sub influența isteriei și psihozei de război, atâțate în școlile americane, în orașul Jacqsonville (Florida) trei eleve din clasa întâia — surorile Judi și Luisa Kelly și prietena lor Olivia Cristman — au părăsit școala și au plecat dela părinți, lăsând o scrisoare în care arătau că ele „au hotărît să cunoască lumea, înainte ca aceasta să fie distrusă de bomba atomică". Conform datelor direcției pentru problemele învățământului din S.U.A., în școlile americane sunt înregistrați peste 3 milioane de copii bolnavi de nervi.

Pedagogii care refuză să „predea" așa cum dictează atâțătorii la război sunt dați afară din serviciu. Profesorul G. Wattson dela catedra de pedagogie a Universității din Columbia scria de curând în revista „Nation" despre ambianța sumbră a privațiilor, a cenzurii și a înfricoșării care se intensifică mereu.

In școli este interzisă folosirea unor cărți de valoare, pentru că ele expun puncte de vedere ostile politicii imperialiștilor. Unii pedagogi sunt licențiați, alții primesc avertismente, fiind învinuiți de radicalism. In multe state este introdus jurământul de loialitate, iar în altele se discută problema introducerii acestei măsuri.

Până unde ajung reacționarii americani în politica lor de îndobitocire a tinerei generații, se poate judeca după faptul că manualul de geografie american spune despre Uniunea Sovietică, textual, următoarele: „Rușii se ocupă mai ales cu agricultura. Iarna toată țara e acoperită de zăpadă. Un mijloc modern de călătorie al rușilor este troica, înhămată la sanie".

Revista americană „Readers Digest" — un propovăduitor asiduu al „modului de viață american" scria de curând: „25 la sută din tinerii care intră în școlile superioare nu știu că Lincoln a fost președintele S.U.A. în timpul războiului civil dintre statele din Nord și cele din Sud, 30 la sută nu știu cine a fost președintele S.U.A. în timpul primului război mondial etc.

Atmosfera de isterie războinică, lipsa unor condițiuni de trai cât de cât suportabile duc la faptul că pedagogii părăsesc școala cu tot pericolul de a rămâne fără lucru. Numai în anii de după război au părăsit școala 300 de mii de învățători și profesori.

Inrăutățirea necontenită a situației materiale a oamenilor muncii din S.U.A. face ca milioane de americani simpli să nu poată studia. In prezent, în țara mult lăudatei civilizații burgheze, numărul analfabeților atinge cifra uriașă de 20 de milioane. Dar aceasta bineînțeles că nu-i emoționează pe monopoliștii americani. Ei caută pe toate căile să limiteze accesul la învățământ al păturilor largi ale americanilor simpli și să facă din acest acces un privilegiu exclusiv ai celor bogați.

Ziarul „New York Times" a arătat că Williams Walen, președintele Consiliului de tutelă al Statului New York, care realizează controlul școlilor medii din acest stat, a declarat că „prea multe persoane termină studiile la școlile medii și instituțiile de învățământ superior" și a cerut să se micșoreze posibilitățile de studiu. Walen și-a exprimat îngrijorarea cu privire la faptul că „acești oameni înrăiți de falimentul speranțelor lor și negăsindu-și locuri de plasare, se vor întoarce împotriva societății și a guvernului, fiind bine înarmați în mâna lor distrugătoare prin studiile ce le-am dat".

Comentariile, cum se spune, sunt de prisos.

A. Antonov

NOTE POLITICE EXTERNE

In Consiliul de Securitate au avut loc desbateri în chestiunea admiterii de noi membri în O.N.U. Se știe că această problemă se află de șase ani în discuția Consiliului de Securitate și că este vorba de admiterea ca membre ale Organizației Națiunilor Unite a 14 țări și anume: Albania, R. P. Mongolă, Bulgaria, Ungaria, România, Austria, Ceylon, Transiordania, Libia, Nepal, Italia, Finlanda, Portugalia și Islanda.

In dorința de a se ajunge la o soluționare justă a acestei chestiuni, Uniunea Sovietică a propus ca cererile celor 14 țări să fie rezolvate favorabil și ca ele să fie admise simultan în O.N.U. Această propunere a fost reînoită de către delegația U.R.S.S. în luna Iunie a acestui an. Reprezentanții blocului imperialist în frunte cu Statele Unite s'au opus însă dintru început admiterii simultane a celor 14 țări în O.N.U., vrând să împiedice prin aceasta intrarea în O.N.U a țărilor de democrație populară, printre care și țara noastră. Ultima manevră a imperialiștilor în acest sens a fost cererea de a se amâna examinarea propunerii sovietice făcute în Iunie a. c. până la data de 2 Septembrie.

Acum chestiunea admiterii simultane a celor 14 țări în O.N.U. venind din nou în discuția Consiliului de Securitate, blocul imperialist în frunte cu Statele Unite a recurs la noi uneltiri în acest sens. Astfel, delegații imperialiști au introdus pe ordinea de zi preliminară a ședinței un nou punct menit să provoace diversiune și să împiedice soluționarea justă a problemei în discuție. Acest nou punct prevede examinarea cererilor de admitere în O.N.U. prezentate de Japonia, Laos, Cambodge și de către împăratul marionetă Bao Dai, unealtă docilă a colonialiștilor francezi în Vietnam.

Dealtfel, atitudinea blocului imperialist, care urmărește să împiedice soluționarea chestiunii admiterii celor 14 țări în O.N.U., a reeșit cât se poate de limpede din discursul delegatului american, care a arătat că Statele Unite se opun admiterii în O.N.U. a Albaniei, R. P. Mongole, Bulgariei, Ungariei și României. Argumentele delegatului american sunt aceleași de șase ani încoace. Ce-i doare în definitiv pe domnii imperialiști? Ei pretind că regimurile existente în aceste țări nu ar fi compatibile cu calitatea de membru al O.N.U. Din însăși această argumentare stupidă se poate vedea furia neputincioasă de care sunt cuprinși imperialiștii americani și englezi la gândul că aceste țări au rupt odată pentru totdeauna cu lagărul capitalismului, că popoarele acestor țări își făuresc o viață liberă și fericită.

Demascând manevrele delegaților blocului imperialist în chestiunea admiterii de noi membri în O.N.U., reprezentantul Uniunii Sovietice, I. A. Malik, a arătat că România, Bulgaria, Ungaria și R. P. Mongolă au toate drepturile să fie admise în O.N.U. și că, opunându-se admiterii acestor țări, Statele Unite și Anglia violează în mod grosolan chiar propriile lor angajamente asumate în cadrul tratatelor internaționale din timpul războiului și după război. I. A. Malik a arătat că „propaganda dușmănoasă dusă de S.U.A. și Marea Britanie împotriva orânduirii interne a țărilor de democrație populară nu este decât o manifestare a furiei monstruoase, a dușmăniei și urii monopolurilor americano-engleze față de aceste țări". I. A. Malik a respins cu tărie argumentarea lipsită de sens a delegatului american care cere ca aceste țări să-și schimbe politica pentru a fi admise în O.N.U. I. A. Malik a calificat pe drept cuvânt această pretenție nerușinată a delegatului american drept un amestec în treburile interne ale altor țări.

In ședința din 8 Septembrie a Consiliului de Securitate, delegatul gomindanist, pus la cale de reprezentanții Statelor Unite, a încercat o nouă manevră de diversiune, prezentând propunerea ca fiecare din cererile de admitere în O.N.U. prezentate de cele 14 țări să fie pusă separat la vot. La intervenția categorică a delegatului sovietic, această cerere absurdă a fost respinsă, punându-se la vot propunerea sovietică de admitere simultană a celor 14 țări în O.N.U. In favoarea proiectului sovietic au votat reprezentanții U.R.S.S. și Pakistanului. Delegații Angliei, Franței, Republicii Chile și Turciei s'au abținut dela vot. Impotriva proiectului sovietic au votat delegații Statelor Unite, Greciei, Braziliei, Olandei, precum și gomindanistul.

Respingerea proiectului sovietic, care asigura singura cale posibilă pentru admiterea celor 14 țări în O.N.U., a dovedit încăodată intenția imperialiștilor americani și a sateliților lor de a sabota orice prilej de ajungere la o destindere a situației internaționale, de a se opune neîncetat soluționării juste și pașnice a problemelor în litigiu.

★

In Anglia și-a încheiat lucrările cel de al 84-lea Congres al sindicatelor britanice. Acest Congres a scos din nou la iveală politica trădătoare și antimuncitorească a leaderilor sindicali de dreapta — pe deoparte — și nemulțumirea crescândă a masselor muncitoare britanice față de politica guvernului — pe de altă parte. Se știe că bonzii sindicali de tipul lui Deakin, președintele consiliului sindicatelor, duc de multă vreme o politică de sprijinire a planurilor războinice ale imperialiștilor americani. Congresul sindicatelor britanice din anul acesta a constituit un nou prilej pentru bonzii sindicali de a încerca să antreneze massele muncitoare din Anglia pe panta sprijinirii politicii războinice a guvernului. Sarcina conducătorilor reacționari ai sindicatelor britanice nu a fost însă deloc ușoară. De astădată ei au avut mai mult ca oricând de înfruntat poziția dârză a masselor. Când reacționarul Deakin a întrebat în cadrul dis cursului său dacă programul de reînarmare a Angliei trebue considerat că duce nu la pace ci la război, din sală s'au auzit strigăte puternice de „Da!"

Cu tot sistemul antidemocratic de vot, care dă avantagii considerabile leaderilor sindicali, Congresul sindicatelor britanice a adoptat o serie de rezoluții care vădesc creșterea opoziției maselor muncitoare din Anglia față de politica antipopulară a guvernului. Astfel a fost adoptată cu aproape patru milioane de voturi rezoluția prin care se condamnă războiul bacteriologic și prin care se recomandă guvernului britanic să obțină interzicerea acestui război pe calea O.N.U. Congresul a adoptat deasemeni rezoluții cerând încetarea persecutării fruntașilor progresiști în Africa de Sud, încetarea războiului dus de imperialiștii englezi în Malaya.

Printre problemele interne luate în discuție de Congres, cele mai importante au fost legate de cererile muncitorilor de a se spori salariile în raport cu scumpetea traiului. Leaderii reacționari, uzând de mijloace demagogice și de presiune, au cerut muncitorilor să renunțe la cererile lor juste și să sprijine politica de reînarmare. Rezoluția cu privire la reînarmare, adoptată de Congres, a întrunit însă două milioane de voturi contra, arătând că între politica trădătoare a leaderilor sindicali și între massele muncitoare din Anglia există o adâncă prăpastie.

Congresul sindicatelor britanice a arătat limpede că massele muncitoare din Anglia sunt în total dezacord cu politica lui Churchill.

Un fapt semnificativ în această privință a fost și acela petrecut zilele trecute, când în cadrul unui discurs electoral rostit de Churchill, unul din alegători i-a strigat: „Dece nu-i scoateți pe americani din Anglia?" — întrebare la care Churchill nu a avut desigur ce să răspundă.

Politica războinică dusă de cercurile conducătoare din țările supuse robiei dolarului întâmpină zi de zi opoziția crescândă a masselor muncitoare din aceste țări.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3.12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 3351

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 181 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 20 SEPTEMBRIE 1952

Dreptul la muncă este garantat prin existența și desvoltarea formațiunii socialiste a economiei naționale, prin creșterea neîntreruptă și sistematică a forțelor de producție în Republica Populară Română, prin înlăturarea posibilității crizelor economice și prin lichidarea șomajului.

(Din art. 77 al proiectului de Constituție a R.P.R.)

Pentru o bună îndeplinire a sarcinilor școlii

A început un nou an școlar. Zecile de mii de elevi din orașele și satele Patriei noastre au pășit din nou în școlile reparate și curate, împodobite sărbătorește. Învățătorii și profesorii au intrat cu puteri sporite de muncă într'o nouă etapă a activității lor.

In anul acesta, prin grija partidului și a guvernului, s'au creat pretutindeni condiții mai bune de funcționare a școlilor decât în anii trecuți. Au fost editate numeroase manuale noi. Un număr mare de învățători, de profesori și directori de școli au urmat în timpul verii cursurile organizate de Institutul de perfecționare a cadrelor didactice. Consfătuirile raionale, analizând munca didactică desfășurată în anul trecut, au înarmat pe cei ce muncesc în școli cu noi mijloace de muncă, au trasat sarcinile esențiale în vederea îmbunătățirii activității instructiv-educative în acest an școlar.

Majoritatea școlilor a luat din timp măsurile care chezășuesc atât îndeplinirea planului de școlarizare pe anul școlar 1952—53 cât și buna desfășurare a procesului de învățământ. Așa stau lucrurile, de pildă, la școala de 7 ani nr. 45 și la școala medie de băieți nr. 9 din București, la școala de 7 ani din comuna Pojorita, raionul Câmpulung, la școala de 7 ani din comuna Cândreni, raionul Vatra-Dornei, la școala pedagogică de fete din Bacău, etc. Directorii și cadrele didactice dela aceste școli au izbutit să asigure, din primele zile ale anului școlar, cuprinderea tuturor elevilor prevăzuți în planul de școlarizare.

In unele școli însă deși s'au alcătuit la timp și în mod just planurile de școlarizare, nu s'au prevăzut măsurile concrete necesare pentru realizarea lor, socotindu-se că lucrurile se vor face „dela sine".

Astfel de procedee primejduesc în mod direct realizarea în acest an școlar a legii învățământului general obligatoriu, care prevede cuprinderea în școlile elementare a tuturor copiilor de vârstă școlară precum și îndeplinirea Planului de Stat în legătură cu școlarizarea elevilor în școlile de 7 ani și în școlile medii.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la pregătirea școlilor în vederea deschiderii anului școlar 1952—1953 cuprinde în această direcție sarcini precise, a căror strictă îndeplinire este obligatorie pentru toate școlile. Este necesar ca școlile care au întârziat până acum îndeplinirea sarcinilor prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri să ia grabnice măsuri pentru lichidarea rămânerii în urmă în această privință și să asigure neîntârziat condițiile pentru cuprinderea efectivă în școli a elevilor.

Nu putem aștepta ca lucrurile să se rezolve „dela sine", după cum nu ne putem mulțumi nici cu așazisele procente ridicate de 90, 95 sau chiar 99 la sută, în ceeace privește cuprinderea elevilor în școli. Dacă ținem seama de faptul că în țara noastră există peste 17.000 de clase I, socotind că numai câte un singur copil, de fiecare clasă ar rămâne necuprins în școală, și tot s'ar strânge un număr de 17.000 de viitori neștiutori de carte. Tocmai de aceea trebue acordată o atenție deosebită cuprinderii în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară. Fiecare școală trebue să-și alcătuiască neîntârziat un plan de măsuri care să garanteze îndeplinirea sută la sută a planului de școlarizare. Acest plan de măsuri trebue să prevadă o serie de acțiuni concrete, care să pornească dela situația specială a fiecăruia dintre copiii ce figurează în evidența școlii. Există, de exemplu, o categorie de copii care nu vin la școală din cauza depărtării, unii copii sunt reținuți de părinți pentru treburi casnice, etc. Deaceea este necesar să se organizeze transportul în comun al copiilor care locuesc departe și să se acorde o atenție deosebită muncii de lămurire în rândurile părinților, astfel încât să fie convinși de necesitatea de a-și trimite copiii la școală. Sunt nenumărate posibilități pentru a face ca toți copiii să urmeze la școală. Este numai necesar să existe preocuparea specială a cadrelor didactice pentru acest lucru și priceperea lor de a folosi pe deplin toate posibilitățile ce le stau la dispoziție. In această privință, un ajutor deosebit de însemnat al școlii îl constitue organizațiile de massă. Deasemeni, școlile trebue să antreneze în acțiunile inițiate pentru asigurarea planului de școlarizare tineretul satelor, utemiștii și pionierii.

Sfaturile populare răspund în primul rând, așa cum arată Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 1 Iulie, de realizarea învățământului general obligatoriu în școlile elementare și de îndeplinirea Planului de Stat în legătură cu școlarizarea elevilor în școlile de 7 ani și medii. Directorii de școli trebue să aibă însă, în această acțiune un rol activ. Lor le revine în mod direct obligația de a asigura buna desfășurare a activității de învățământ în școli — și aceasta nu e cu putință fără îndeplinirea sarcinilor Planului de Stat în domeniul școlii.

O altă problemă care se pune cu ascuțime în fața unor școli este aceea de a termina grabnic restanțele lucrărilor de pregătire în vederea bunei desfășurări a muncii în acest nou an școlar. In unele locuri se mai fac și acum reparații la localuri, pentrucă nu s'au luat din vreme măsurile necesare. Mai sunt cazuri când unii învățători sau profesori încă nu-și cunosc locul de muncă. Fiecare zi de întârziere în această privință înseamnă însă o periclitare a pregătirii elevilor, dăunează direct binelui mers al muncii instructiv-educative. Cu ajutorul activ al sfaturilor populare și al organizațiilor de massă, sub conducerea și îndrumarea organizațiilor de partid, direcțiile școlilor au datoria să lichideze toate restanțele ce ar mai exista, pentru a asigura condiții normale de muncă în acest an școlar.

De cea mai mare importanță pentru obținerea unor rezultate bune în activitatea didactică este asigurarea unui ritm normal al activității învățătorilor și profesorilor chiar din primele zile ale anului școlar. Trebue înlăturată cu hotărîre concepția potrivit căreia cele dintâi săptămâni după începerea cursurilor sunt menite unor așa zise „pregătiri" și deaceea îngăduie munca fără plan și fără orar precis, fără un control riguros al activității elevilor. La consfătuirile raionale ale cadrelor didactice s'au stabilit planurile calendaristice pentru primele două pătrare. Învățătorii și profesorii știu că au la dispoziție un număr anumit de ore în care trebue să parcurgă în mod obligatoriu o anumită parte a materiei. Tocmai de aceea este necesar să fie folosită din plin fiecare lecție, să nu se irosească zadarnic niciun minut din oră. Pe baza planurilor calendaristice trebue să se alcătuiască cu grijă planurile fiecărei lecții în parte, indicându-se amănunțit metodele de predare, timpul rezervat controlului cunoștințelor elevilor și al temelor date acasă etc.

Incepând din acest an s'a introdus în școlile noastre, pe baza experienței învățământului sovietic, un nou sistem de notare a elevilor, care înlesnește mult aprecierea justă a cunoștințelor elevilor. Odată cu aceasta, Ministerul Învățământului Public a întocmit o serie de norme pentru folosirea noului sistem de notare. Este necesar ca învățătorii și profesorii să acorde cea mai mare atenție, chiar din primele zile ale anului școlar, controlului organizat și sistematic al felului în care își însușesc elevii materia predată. Unele cadre didactice au manifestat în anii trecuți o atitudine indiferentă față de problema notării, încheind mediile la sfârșitul pătrarelor pe baza unei singure note la oral și a lucrării de control general. Acest procedeu este cu totul nejust, deoarece nu îngăduie o apreciere exactă a cunoștințelor elevilor. Este necesar ca învățătorii și profesorii să controleze în repetate rânduri pe fiecare elev și să noteze de fiecare dată când ascultă.

Pentru asigurarea unui ritm normal de muncă în școli, directorii și colectivele de învățători și profesori au datoria să ia chiar acum, în primele zile ale anului școlar, măsuri bine chibzuite în vederea bunei organizări a muncii consiliului pedagogic, în vederea sprijinirii active a muncii organizațiilor U.T.M. și de pionieri, în vederea stabilirii legăturilor cu părinții elevilor, etc. Trebue acordată, deasemeni, cea mai mare însemnătate aplicării în școli a sarcinilor trasate în rezoluțiile consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, precum și extinderii schimbului de experiență între colectivele pedagogice.

La îndemâna noastră, a celor ce muncim în școli, stau în acest nou an școlar nenumărate posibilități pentru ridicarea pe o treaptă superioară a activității didactice. De munca pe care o vom desfășura, de felul cum vom ști fiecare din noi să valorificăm aceste posibilități, depinde succesul școlilor noastre. Să nu ne cruțăm niciun efort în lupta pentru asigurarea planului de școlarizare, pentru înarmarea elevilor cu cunoștințe adânci și temeinice.

Lucrările Plenarei C. C. al C. G. M.

Marți dimineață au început lucrările Plenarei Comitetului Central al Confederației Generale a Muncii.

Inaintea deschiderii lucrărilor Plenarei, tov. Stelian Moraru, președintele Confederației Generale a Muncii, a salutat în numele Comitetului Central al C.G.M. inițiativa oamenilor muncii din țara noastră, de a întâmpina cel de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., cu noi succese în lupta pentru îndeplinirea planului înainte de termen. Comitetul Central al C.G.M. cere tuturor organizațiilor sindicale să acorde o deosebită atenție întrecerii socialiste, ce se desfășoară în cinstea marelui eveniment istoric.

Trecându-se la ordinea de zi a lucrărilor Plenarei, tov. Stelian Moraru a desvoltat raportul asupra activității de protecție a muncii și a prezentat un proiect de hotărîre cu privire la îmbunătățirea activității în acest domeniu.

Au urmat apoi discuțiile.

In ședința de după amiază, tov. Emeric Solomon, președintele Consiliului Asigurărilor Sociale de Stat, a prezentat raportul asupra activității asigurărilor sociale de stat, acordării asistenței medicale precum și trimeterii la odihnă și la tratament balneo-climatic a oamenilor muncii, urmat de un proiect de hotărîre.

Raportul și proiectul au fost supuse discuțiilor Plenarei.

In cadrul lucrărilor de Miercuri, tov. Mihai Mujic, membru în Biroul Comitetului Executiv al C.G.M., a supus aprobării Plenarei proiectul de hotărîre în legătură cu convocarea Congresului General al Sindicatelor din Republica Populară Română.

Plenara a aprobat convocarea Congresului, care se va ține în a doua jumătate a lunii Decembrie 1952.

In continuarea lucrărilor au fost discutate sarcinile ce revin organelor sindicale pentru traducerea în viață a Hotărîrii Consiliului de miniștri al R.P.R. și a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român privind pregătirea și executarea la timp și în bune condiții a campaniei însămânțărilor, recoltărilor, colectărilor și arăturilor de toamnă.

Tov. Stelian Moraru, președintele Confederației Generale a Muncii, în încheierea lucrărilor, a subliniat sarcinile stabilite de Plenară, îndeosebi cu privire la sprijinul pe care organele sindicale și în special comisiile sindicale sătești au datoria să-l dea organelor administrative în vederea îndeplinirii la timp și în bune condiții a însămânțărilor, recoltărilor, colectărilor și arăturilor de toamnă.

Prima zi de școală — prima zi de muncă

15 Septembrie — prima zi de curs. Institutul „Maxim Gorki" își primește sărbătorește studenții. Culoarele și sălile sunt deosebit de curate, sobru dar grăitor împodobite. Studenții se opresc în fața afișierelor, cercetând programele. Chiar din prima zi dela ora 8, programele prevăd cursuri și seminarii: limba rusă, marxism-leninism, pedagogie ,istoria literaturii.

In sala de festivități, o scurtă ședință de deschidere. Peste 90 la sută din studenți sunt de față. In numele Comitetului pentru Invățământul Superior, al conducerii Institutului și al cadrelor didactice, tovarășul rector N. Pascu, salută călduros pe studenți și în deosebi pe cei din anul întâi, asigurându-i de tot ajutorul Institutului în înlăturarea tuturor greutăților pe care le vor avea de întâmpinat, pentru terminarea studiilor cu cel mai deplin succes.

A vorbit apoi un reprezentant al organizației de bază UTM din Institut, care urează studenților spor la muncă și îi îndeamnă să desfășoare o activitate serioasă și persistentă.

Studenții din grupa VI-a a anului I au trecut în seminar. In program: ora de limba rusă. Cu deosebită căldură le vorbește tovarășa lector despre marea importanță pe care o are limba rusă în opera de construire a socialismului și în activitatea de desvoltare culturală a patriei noastre.

In grupă sunt 20 de studenți. Azi au trecut întâi pragul universității; acum au intrat prima dată într'o sală de seminar. Sunt aici, adunați să muncească în acelaș seminar, absolvenți ai școlilor medii din toată țara. Sighina Elena, până mai eri muncitoare, este absolventă a școlii speciale de 2 ani din Iași. Uțan Maria a absolvit Școala Pedagogică Nr. 2 din București, iar Barna Ivan a absolvit liceul cu limba de predare maghiară din Timișoara. Și în mijlocul lor venită ca un sol al Chinei populare, studenta Van-Yu-Țen — primită cu deosebită dragoste și căldură.

Ghiața începutului s'a rupt. Pornesc discuțiile și lectura. Cărțile circulă din mână în mână. Atentă, tovarășa lector urmărește pe fiecare student în parte.

Când se termină ora, par'că nu mai ești în prima zi de curs — ci într'o zi de muncă intensă și rodnică.

Cei din clasa intâia

Plină de voie bună, tovarășa Maria Lotreanu, învățătoarea clasei I-a C dela școala elementară nr. 50 băieți privește cu dragoste copiii pe care i-au adus astăzi pentru prima dată la școală părinții. Ochii

In prima zi de curs, elevele întâmpină cu flori pe profesoara lor.

i se opresc, stăruitori, la fiecare bancă în parte.

—Hai să ne cunoaștem, copii! Pe mine mă cheamă Maria Lotreanu. Vă rog să vă spuneți și voi pe rând numele vostru.

Copiii se ridică disciplinați și-și rostesc numele răspicat. Invățătoarea urmărește pe tabel dacă ei își cunosc bine numele și-i corectează pe cei care își spun pronumele așa cum li se spune acasă.

—Eu voi striga acum numele vostru și fiecare să spună „prezent" când se aude strigat.

Copiii sunt numai ochi și urechi. Cu toții strigă „prezent" de parcă sunt la școală de când lumea. Doar unul spune sonor „eu". Invățătoarea roagă pe unul din copii să-i explice cum să răspundă. Il strigă din nou, și micul școlar răspunde cum trebue.

Invățătoarea trece apoi la așezarea copiilor în bănci, după înălțime. Pentrucă le-a arătat cu răbdare toate motivele pentru care cei mici trebue să stea în față, nu se produce nicio nemulțumire.

—Acum vă văd bine, îi spune mulțumit un prichindel cu părul blond, care a fost mutat din fundul clasei în banca întâia.

— Și eu! și eu! adaogă cei mai înalți, ca să dovedească tovarășei învățătoare că nu sunt supărați.

— De astăzi încolo, copii veți veni regulat la școală. Vă veți numi școlari. Vorba aceasta este foarte frumoasă. Ca școlari, veți învăța să citiți, să scrieți, să vorbiți frumos, să vă purtați frumos. Veți învăța să cunoașteți clasa. școala, orașul, țara noastră, țările prietene cu țara noastră, lumea toată.

Cu adevărată măestrie pedagogică, tovarășa învățătoare îi antrenează pe copii în cunoașterea clasei. Le atrage atenția cât sunt de curate băncile și cum trebue ele păstrate. Copiii trec cu mânuțele pe suprafața netedă a băncilor și, la îndemnul învățătoarei, remarcă faptul că n'au nicio sgârietură, nicio pată. Sunt puși să observe acelaș lucru la tablă, la catedră, la pereții clasei.

Un copilaș cu ochii mari, albaștri, ridică mâna. — Vrea să povestească colegilor și tovarășei învățătoare despre ce a văzut tătícul lui la Moscova: școli mari, copii cuminți.

La încheerea lecției, tovarășa învățătoare aduce în clasă un grup de pionieri, care vorbesc copiilor despre condițiile bune în care învață ei la această școală, despre felul cum păstrează colegii lor lucrurile din clasă. Un pionier mai mărișor le spune ghicitori, iar altul, sfătos ca un moș le spune o poveste. Copiii îi sorb cuvintele. Nu se mai satură ascultând.

Aceasta e prima zi de școală din viața lor. Își vor aduce cu drag aminte de ea când vor fi stahanoviști, ingineri, tehnicieni, profesori, savanți. Au fost înconjurați de toată lumea cu dragoste, cu căldură. Tovarășa învățătoare, care le pune creionul în mână în aceste zile, va rămâne pentru ei o scumpă amintire.

La prima oră educativă

Prima zi de școală... Festivitatea de deschidere a cursurilor a luat sfârșit. Elevii clasei a XI-a C dela școala medie de băeți Nr. 1, se îndreaptă spre noua lor sală de clasă și încep prima oră educativă din acest an școlar. Tovarășul diriginte le adresează câteva cuvinte calde și mobilizatoare, le arată ce sarcini stau în fața lor.

O bună parte a orei a fost consacrată alcătuirii colectivelor de lucru ale clasei. Au fost desemnați responsabilii care să formeze colectivul sanitar, de pavoazare, al bibliotecii, al organizării muncii extrașcolare, al gazetei de perete, al frecvenței etc. și s'au arătat atribuțiile care revin fiecărui colectiv. A fost deasemenea ales responsabilul clasei.

In a doua parte a orei, tovarășul diriginte s'a ocupat de organizarea ședințelor educative. După ce a arătat importanța acestor ședințe și cum se vor desfășura în mod practic, a trecut împreună cu elevii la fixarea temei care se va trata în viitoarea oră educativă: sarcinile elevilor clasei a XI-a în cadrul școlii. După ce a enumerat problemele pe care va trebui să le cuprindă referatul, tovarășul diriginte a ținut să arate că fiecare problemă va trebui să fie ilustrată în mod concret cu exemple din activitatea elevilor din anul școlar trecut.

Pentru a asigura o participare vie, activă a întregii clase la discutarea referatului, tovarășul diriginte a recomandat tuturor elevilor să schițeze planul referatului în caetul de note destinat orei educative, să-și noteze din timp observațiile precum și exemple concrete din munca școlară a anului trecut.

In felul acesta, deși va fi susținut de un singur elev, referatul va fi pregătit de întreaga clasă, va antrena în unanimitate pe elevi la discuții rodnice.

La sfârșitul orei, elevii clasei a XI-a își dau seama că au intrat din plin în muncă, în munca celui din urmă an pe care-l vor petrece în școala medie.

Sub semnul marilor drepturi și libertăți

In școlile Regiunii Autonome Maghiare

Margareta Szilagyi
șeful secțiunii de învățământ a Regiunii Autonome Maghiare

In școlile Regiunii Autonome Maghiare, ca și în școlile de pe întreg cuprinsul Patriei noastre, a început un nou an de muncă. Elevii din Târgu-Mureș sau din Odorhei, din Toplița, din satele raioanelor Sf. Gheorghe sau Reghin s'au adunat, împreună cu învățătorii și profesorii lor, să sărbătorească în mod deosebit acest început de an școlar, deschis sub semnul măreților realizări cucerite de poporul muncitor, ai marilor drepturi și libertăți consfințite în proiectul de Constituție a Republicii noastre Populare.

Crearea Regiunii Autonome Maghiare a R.P.R. — această victorie a politicii naționale leninist-staliniste a partidului nostru — a însuflețit pe toți oamenii muncii din raioanele secuești în lupta lor pentru întărirea Statului democrat-popular, pentru construirea socialismului.

Recentele consfătuiri ale cadrelor didactice din Regiunea Autonomă Maghiară au scos puternic în evidență mândria și satisfacția celor ce muncesc în școli pentru condițiile deosebit de favorabile de înflorire economică și culturală create prin asigurarea autonomiei administrativ-teritoriale a populației maghiare din raioanele secuești, unde ea formează o massă compactă.

In trecut, muncitorii și țăranii maghiari din România burghezo-moșierească erau lipsiți de dreptul de a avea școli în limba maternă. Azi, prin grija partidului și a Statului democrat-popular, ei au la dispoziție 318 școli elementare, 14 școli medii tehnice, 5 școli medii și 6 profesionale — toate cu limba de predare maghiară. La Tg. Mureș funcționează un institut medico-farmaceutic, care cuprinde cca. 900 de studenți, un teatru de stat și alte instituții culturale în limba maghiară. Toate acestea au dat un avânt puternic desvoltării culturii naționale în formă și socialiste în conținut.

In anul acesta mai mult decât în totdeauna școala s'a bucurat de sprijinul cel mai larg al celor ce muncesc, care au ajutat-o să se pregătească în cele mai bune condițiuni pentru a-și primi din nou elevii. Cu ajutorul oamenilor muncii, școlile din raionul Gheorghieni și-au îndeplinit cu cinste, până la data de 1 Septembrie a. c., sarcinile privind deschiderea anului școlar prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniștri. Țăranii colectiviști din cele nouă gospodării agricole aflate în jurul comunei Baraolt au muncit cu multă stăruință pentru ca, pe lângă școala de 7 ani din comună, să se deschidă încă o clasă. Comitetul de părinți din Baraolt a muncit la repararea și curățirea școlii, a construit un gard nou în jurul curții ei, a înzestrat-o cu 70 de paturi pentru internat și cu o cantitate mare de alimente pentru cantină. La Gyimesfelsőlok și Gălăuțași, prin autoimpunere și prin munca voluntară a tuturor oamenilor muncii din sat, s'a construit câte o școală elementară. In întreaga regiune, datorită sprijinului celor ce muncesc, au fost terminate construcțiile și reparațiile capitale la 7 școli, sunt pe terminate lucrările la 5 școli, care își vor deschide porțile la 1 Octombrie, iar la 29 de școli lucrările sunt în curs.

Sprijinul larg al oamenilor muncii ne-a îngăduit să lucrăm mai bine, să ne îndeplinim în condiții mai bune și celelalte sarcini care ne-au stat în față. Astfel, am izbutit să realizăm cuprinderea în școlile elementare a tuturor copiilor de vârstă școlară, am depășit cu 206 elevi planul de școlarizare la clasa a VIII-a dela școlile de 10 ani și cu 112 elevi planul de școlarizare la anul I al școlilor pedagogice.

In viitorul an școlar se va înființa în regiunea noastră o școală de 10 ani serală pentru muncitorii maghiari și o școală de 10 ani cu limba de predare română. Până la sfârșitul cincinalului, vor lua ființă zece școli pentru tinerii muncitori și țărani, iar două școli de 7 ani se vor transforma în școli de 10 ani. Aceasta ne cere să ne îmbunătățim serios munca instructiv-educativă, să întărim puternic contribuția noastră la desvoltarea culturală a regiunii. Tocmai de aceea, subliniind lipsurile existente în munca didactică, consfătuirile cadrelor didactice au stăruit în mod deosebit asupra măsurilor pe care trebue să le luăm pentru a ne îmbunătăți activitatea. In cadrul consfătuirilor noastre s'a popularizat experiența înaintată a celor mai buni învățători și profesori — cum sunt Rafain Desideriu — profesor de fizică din Odorhei sau Racz Gábor, învățător în raionul Gheorghieni, cum sunt învățătorii din Ujtușnád și Valea Strâmbă, care au obținut succese importante în munca extrașcolară și în activitatea obștească.

Arătând lipsurile care mai există în predarea diferitelor obiecte, rezoluțiile care s'au adoptat la încheerea consfătuirilor raionale au stabilit sarcini precise în domeniul perfecționării și al ridicării nivelului de calificare al cadrelor didactice. In curând vor începe să funcționeze în toată regiunea cursuri de limba română pentru învățătorii și profesorii maghiari care nu posedă decât limba maghiară. Aceasta va contribui mult la strângerea și mai puternică a legăturilor frățești dintre cadrele didactice maghiare și române.

Primele zile ale anului școlar ne-au găsit cu puteri de muncă sporite, cu o mai puternică hotărîre de a lupta fără osteneală pentru înflorirea scumpei noastre Patrii, Republica Populară Română. Ne luăm, în aceste zile, angajamentul de a nu precupeți niciun efort pentru a înarma copiii și tineretul patriei cu cunoștințe temeinice, de a-i educa în spiritul dragostei și al frăției între popoare.

Activitatea punctului de agitație F. D. P. al școlii pedagogice maghiare mixte din Aiud

Punctul de agitație F.D.P. din Școala Pedagogică Mixtă cu limba de predare maghiară din Aiud are o intensă activitate. Cele două grupe sindicale au prelucrat în ședințe săptămânale fiecare capitol din proiectul noii Constituții.

Articolele au fost explicate și urmărite cu deosebită atenție și mult interes de toți membrii grupelor. Săptămâna trecută, în cadrul unei ședințe plenare a grupelor, s'a deschis a doua etapă a activității punctului de agitație. Tovarășul Molnar Arpad, delegat al biroului F.D.P. raional, făcând analiza muncii din prima etapă, a evidențiat în munca de popularizare a proiectului de Constituție o serie de cadre didactice dela școala pedagogică maghiară.

A urmat apoi conferința despre proiectul noii Constituții; conferința și discuțiile au fost urmărite cu viu interes de toți tovarășii.

Proiectul noii Constituții este pentru toate cadrele didactice din această școală un îndemn la muncă rodnică în noul an școlar. Invățătorii și profesorii și-au luat angajamentul să popularizeze proiectul de Constituție în massele largi, să lupte pentru definitiva stârpire a analfabetismului, contra obscurantismului, a misticismului și a superstițiilor, desvoltând cultura în massele populare.

La sfârșit, s'a hotărît trimiterea unei telegrame tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, prin care cei ce muncesc în școală și-au exprimat atașamentul față de partid și au arătat angajamentele pe care și le-au luat pentru a crește cadrele tinere necesare construirii socialismului.

Invățătorii agitatori din comuna Tg. Fierbinți

Invățătorii dela școala de 7 ani din comuna Tg. Fierbinți, raionul Snagov, duc o susținută muncă de popularizare a proiectului de Constituție, sprijinind activ acțiunile organizate în cadrul punctelor de agitație. Mulți învățători agitatori își desfășoară munca de lămurire în mijlocul țărănimii muncitoare, organizând consfătuiri în cadrul cărora discută proiectul de Constituție, notând propunerile venite din masse, difuzând broșuri. Deasemeni, ei scriu articole la gazeta de perete și țin conferințe pe teme legate de proiectul de Constituție.

Această activitate a cadrelor didactice s'a împletit strâns cu munca lor pentru pregătirea deschiderii anului școlar. Acum, când în școli au început primele lecții, învățătorii și profesorii din Tg. Fierbinți și-au intensificat munca de agitație în rândurile elevilor și părinților lor.

F. CONSTANTINESCU
corespondent

Realizări la școala din Giarmata

Conducerea sfatului popular din comuna Giarmata, regiunea Timișoara, a acordat un deosebit sprijin cadrelor didactice pentru îndeplinirea angajamentelor pe care și le-au luat în vederea deschiderii noului an școlar.

Astfel, prin sumele încasate din autoimpunere s'au acoperit cheltuielile necesitate de pregătirea școlii în vederea deschiderii cursurilor. In jurul școlii s'a construit un gard pe o lungime de 220 m. S'au cumpărat 40 de scaune noi pentru școală și 3 spălătoare și s'au construit 2 lăzi pentru păstrarea materialului didactic, 2 mese pentru cancelarie, 3 mese lungi și 6 bănci pentru internat. Deasemeni, s'au construit rafturi pentru magazia de alimente și lăzi pentru păstrarea alimentelor.

Un nou internat pentru elevi

La școala medie de fete nr. 2 din Cluj, se construește în prezent un internat încăpător, care va cuprinde în noul an școlar un număr de 150 de eleve venite din satele învecinate. In felul acesta, copiii oamenilor muncii vor avea asigurată întreținerea în cele mai bune condițiuni. Pentru construirea internatului, lucrează cu multă însuflețire muncitorii și tehnicienii dela întreprinderea „Constructorul", care depun toate eforturile pentru ca internatul să fie terminat la timp. Demn de amintit este faptul că localul școlii medii Nr. 2 de fete a fost frumos zugrăvit prin contribuția comitetului de părinți. Înțelegând importanța curățeniei și dorind ca elevele să învețe în încăperi plăcute și atrăgătoare, părinții elevelor au zugrăvit 11 săli de clasă și două coridoare mari.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Comitetul sindical al unui raion sătesc

Comitetul Central al Sindicatelor cadrelor didactice ale școlilor elementare și medii din R.S.F.S.R. a studiat experiența comitetului sindical al raionului Pavlovsk din regiunea Ulianovsk, unul din cele mai bune comitete sindicale raionale.

Comitetul sindical al raionului Pavlovsk se bucură de o autoritate binemeritată. Printre membrii lui sunt cei mai buni învățători, profesori și educatoare. Ei și-au ales ca președinte pe învățătoarea V. F. Akmetova. Membrii Comitetului sindical raional, tovarășa Ikonnicova, Vorobiova și alții, depun toate străduințele ca pedagogii din raion să-și îmbunătățească calitatea muncii instructiv-educative.

Pe lângă comitetul sindical sunt organizate cinci comisii: comisia de producție, comisia culturală, comisia pentru condițiunile de trai, comisia de protecție a muncii, comisia organizatorică și un consiliu al asigurărilor sociale. Din cei 313 membri ai sindicatului, peste o sută participă larg la activitatea organelor sindicale.

Comitetul sindical a fost un organizator și un propagandist al învățământului general de șapte ani. El a desfășurat o intensă muncă de lămurire în mijlocul populației. Cu ajutorul activului său, comitetul a organizat în raion controlul îndeplinirii legii cu privire la învățământul general obligatoriu. Au fost găsiți 36 de copii care au întrerupt frecventarea școlii. Comitetul a reușit să-i readucă la școală, învățământul general în raion fiind pe deplin realizat.

In scopul ridicării calificării cadrelor didactice, comitetul sindical împreună cu cabinetul metodologic raional, organizează sistematic „Marțile pedagogice", când sunt citite referate ca: „Educarea atenției elevilor la lecții", „Munca comună a familiei și școlii", „Metodele de îmbogățire a vorbirii copiilor" etc. Această formă de activitate îi ajută pe învățători și profesori să-și îmbogățească cunoștințele.

Comitetul sindical acordă o mare atenție studenților fără frecvență. Un număr de 79 cadre didactice din raion, fără studii pedagogice, studiază în școli și institute pedagogice; cinci persoane dau în acest an examen de stat. Grupele și comitetele sindicale organizează consultații pentru studenții fără frecvență, au grijă ca aceștia să aibă manuale și timp pentru executarea temelor. In ajunul consfătuirii raionale a studenților fără frecvență, comitetul local a verificat cum își îndeplinesc aceștia planurile de învățământ și lucrările.

Organizațiile sindicale din toate școlile se preocupă ca învățătorii și profesorii cu experiență să ajute tot timpul cadrele fără experiență. Tovarășele Ikonnicova, Toporova, Krucicova, Smirnova, Krivohijina, Iacovleva, Cazacova și altele asistă la lecțiile cadrelor didactice tinere, le ajută să-și întocmească planurile, le dau sfaturi în diferite probleme ale procesului pedagogic.

In decursul anului școlar trecut, comitetul sindical, împreună cu secția de învățământ, președinții birourilor sindicale și cei mai buni pedagogi a desbătut referate cu privire la activitatea a 12 cadre didactice care rămân în urmă. Au fost trasate măsurile pentru acordarea ajutorului necesar fiecăruia din acești pedagogi.

Comitetul sindical a acordat multă atenție consfătuirilor de producție. Aceste consfătuiri se organizează sistematic în toate școlile și instituțiile de copii. In școlile medii s'au desbătut probleme de felul acestora: „Cum caut să dau elevilor cunoștințe de limbă adânci și temeinice" — referat citit de tovarășa Crucicova; „Experiența predării limbii ruse" — tovarășa Idarkina, „Experiența organizării colectivului de copii" — tovarășa Akmetova etc.

Comitetul sindical propagă experiența înaintată în paginile ziarului raional. Aproape fiecare număr al ziarului cuprinde articole despre activitatea cadrelor didactice și a școlilor. In anul școlar trecut au fost organizate șapte „Zile ale învățătorului", trei „Zile ale tehnicianului" și o „Zi a învățătorului pensionar". La aceste „Zile" secretarul Comitetului raional al P.C. (b) al U.R.S.S. și alte cadre din conducerea raionului au citit referate cu diferite teme economice și politice. Cadrele didactice și-au împărtășit experiența pedagogică. „Zilele" se încheie prin concerte date de cercurile de artiști amatori.

Indeplinind hotărîrea secretariatului Consiliului Central al sindicatelor, despre intensificarea activității sindicatelor cu privire la acordarea de ajutor muncitorilor și funcționarilor în educația copiilor, comitetul sindical a înființat o comisie pentru activitatea cu copiii. Pe lângă toate școlile medii și cele de șapte ani au fost organizate lecții pentru părinți. Pentru copiii cadrelor didactice dela școli și instituții de copii comisia organizează șezători, excursii în centrul regional etc.

Toți pedagogii își ridică necontenit nivelul ideologic-politic. Un număr de 175 de pedagogi studiază individual, iar 56 activează în cercuri. Pentru a ajuta pe cei ce studiază se organizează lecții și referate. In anul școlar trecut au fost citite 15 lecții la cabinetul raional de partid și, pe lângă aceasta, au fost citite câte cinci lecții la fiecare cerc pedagogic pe obiecte.

Comitetul sindical a recomandat cadrelor didactice să-și completeze bibliotecile personale. In prezent toți profesorii, învățătorii și educatoarele au biblioteci personale și continuă să și le completeze. Fiecare din ei este abonat la cel puțin două ziare; mulți sunt abonați la reviste pedagogice și literare.

Pe lângă toate școlile de șapte ani și școlile medii sunt organizate cercuri de amatori. La aceste cercuri participă peste o sută de persoane. Cercurile dau spectacole la „Zilele Învățătorului" și în rândurile populației. In August, comitetul sindical împreună cu secția de învățământ, după experiența din anul trecut, a organizat o întâlnire cu tinerii specialiști veniți la muncă în raion. Au fost invitați învățători și profesori cu experiență, care au povestit cum și-au început cariera pedagogică.

Cadrele didactice participă larg la activitatea social-politică: 207 pedagogi lucrează ca agitatori. Ei au citit 108 lecții, 190 referate, au organizat un mare număr de discuții.

A fost stabilit un control sistematic al executării deciziilor cu privire la avantajele acordate cadrelor didactice. Comitetul sindical semnalează comitetului executiv al sovietului raional cele mai mici încălcări.

In urma acestei activități atât de variate a comitetului sindical, colectivele școlilor, ale caselor de copii și grădinițelor de copii din raionul Pavlovsk au obținut succese însemnate în activitatea instructiv-educativă.

Experiența comitetului sindical din raionul Pavlovsk poate servi ca exemplu pentru toate comitetele sindicale raionale și orășenești.

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Invățământul public în Bucovina Sovietică

Bucovina este un mic colțișor al Ucrainei Sovietice așezat la poalele Carpaților. Deși majoritatea populației din Bucovina este ucraineană, timp de sute de ani cultura ucraineană a fost aici asuprită. Copiii nu puteau învăța în limba maternă. Limba ucraineană era interzisă.

Aceasta a durat până în anul 1940, când bucovinenii s'au reunit cu frații lor de același sânge — ucrainienii — și Bucovina a devenit una din regiunile R.S.S. Ucraina, cu centrul la Cernăuți. Astăzi, în regiunea Cernăuți, ca și în întreaga Țară Sovietică, se desvoltă cu succes economia, cultura, învățământul public.

Puterea Sovietică a deschis larg porțile tuturor școlilor pentru oamenii muncii. Dreptul la învățătură al fiecărui cetățean al U.R.S.S este consfințit prin Constituția Stalinistă. Acest drept este folosit în întreagă măsură de către copiii din orașele și satele Bucovinei.

Guvernul sovietic alocă sume uriașe pentru desvoltarea învățământului public. In comparație cu anul 1940, cheltuielile pentru învățământul public în regiune au crescut aproape de șase ori.

In Bucovina de Nord, unde până la realipirea la Ucraina Sovietică n'a existat nici o instituție de învățământ ucraineană, funcționează astăzi 553 școli elementare de patru ani, de șapte ani și școli medii. Toate aceste școli posedă un minunat utilaj, cabinete școlare, biblioteci, manuale și materialul necesar. Iată, de pildă, școala elementară de 7 ani nr. 11 din Cernăuți. Școala are săli de clasă luminoase și coridoare largi, laboratoare bine înzestrate, o bibliotecă bogată și o grădină de experiență pentru tinerii miciuriniști.

Și în localitățile rurale școlile ocupă cele mai bune clădiri. In satul Clișcăuți, de pildă, școala elementară de șapte ani funcționează într'un conac care aparținea cândva unui moșier. Pe lângă aceasta, aici mai funcționează două școli elementare și o școală medie, construite după Marele Război pentru Apărarea Patriei. Toți copiii de vârstă școlară din sat urmează școala.

Rețeaua de școli din Bucovina Sovietică se mărește în fiecare an. In anii de după război, la Cernăuți, de pildă, au fost deschise 5 școli elementare de 7 ani și 6 școli medii.

Pentru tinerii și tinerele care au fost împiedicați să studieze din cauza războiului se organizează școli ale tineretului muncitoresc și tineretului dela sate. In regiunea Cernăuți există peste 120 de asemenea școli. După ce termină munca, seara, mii de tineri și tinere, își continuă acolo studiile, își ridică nivelul cultural. Sute de tineri muncitori, colhoznici și funcționari din Bucovina, cumulând munca cu învățătura, termină școlile elementare de șapte ani, școlile medii și universitatea.

Anul trecut, de pildă, la școala serală nr. 5 din Cernăuți, 14 persoane au obținut certificatul de maturitate. Dintre ei, 11 continuă în prezent studiile în școli superioare. Anul acesta încă 12 muncitori și funcționari au absolvit clasa a X-a la această școală. Dintre ei face parte Ștefania Andrusian, funcționară la Arhiva de Stat din Cernăuți. Iată ce povestește ea: — „Părinții mei sunt muncitori. In trecut nu aveau de multe ori unde lucra. Nici nu visau să mă poată da pe mine, pe frații și pe surorile mele la școală. Și dacă n'ar fi fost puterea sovietică, noi toți am fi rămas analfabeți. In prezent, eu m'am înscris la universitatea din Cernăuți. Vreau să devin pedagog. Și doi din frații mei au absolvit școala medie". In prezent, toți bucovinenii au căpătat posibilitatea de a învăța.

In Bucovina, numărul pedagogilor crește dela un an la altul. In anul școlar 1951—1952 au lucrat în școli cinci mii de învățători și profesori. Toate aceste cadre didactice au absolvit instituții de învățământ din diferite orașe ale Uniunii Sovietice.

Un număr de 458 pedagogi din orașele și satele Bucovinei sunt decorați cu ordine și medalii ale Uniunii Sovietice. S'a acordat titlul de învățător emerit al R.S.S. Ucraina, învățătorilor Alexandru Novicov, Valentin Lozinschi, Ana Cazac și alții.

Pentru pregătirea cadrelor didactice, în Bucovina au fost înființate câteva instituții de învățământ: Institutul Pedagogic din Cernăuți, Școala Pedagogică din Cernăuți și Școala Pedagogică din Hotin. Cadrele didactice își perfecționează în mod sistematic măestria pedagogică la cursuri speciale, precum și la secțiile fără frecvență dela Universitatea de Stat din Cernăuți și dela alte instituții de învățământ. Pedagogii răspund grijii guvernului sovietic printr'o muncă cinstită și conștiincioasă. Ei educă tânăra generație sovietică în spiritul dragostei față de patrie, formează la elevi calități nobile, ca dragostea de muncă, perseverența în înlăturarea greutăților, prietenia.

Sovietele de deputați ai oamenilor muncii din regiunea Cernăuți acordă multă atenție școlilor. La sesiunile și ședințele comitetelor executive raionale, orășenești și ale comitetului regional sunt ascultate în mod regulat rapoarte despre îndeplinirea legii învățământului obligatoriu de șapte ani, despre organizarea activității instructiv-educative în școli, despre calificarea cadrelor didactice, despre succesul la învățătură al elevilor, despre organizarea unei odihne chibzuite și sănătoase a școlarilor.

Trebue să spunem că în regiune există multe instituții extrașcolare pentru copii: case ale pionierilor, stațiuni tehnice de copii, biblioteci, școli sportive pentru tineret, stadioane etc.

Statul Sovietic a făcut totul pentru ca toți copiii din Bucovina Sovietică să aibă în noul an școlar toate condițiunile necesare unei bune instrucții și educații.

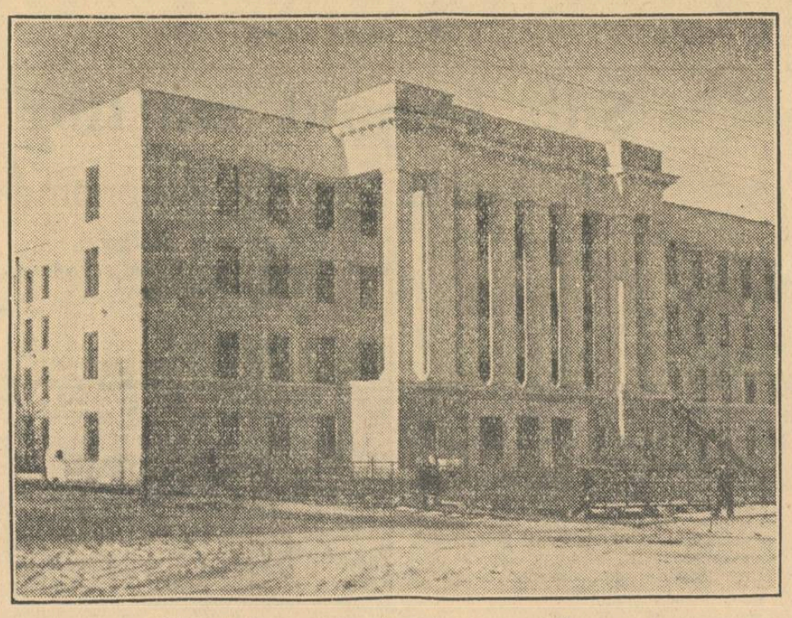

Clădirea Institutului pedagogic din orașul Saransc.

Prima lecție

Elevele clasei a VII-a au mai fost de multe ori în micul cabinet de istorie și Constituție a U.R.S.S., unde s'a desfășurat prima lecție din anul acesta. Ele au făcut aici lecții de istorie. Dar astăzi elevele așteaptă cu un interes deosebit începerea lecțiilor: în orar este prevăzut un obiect nou pentru ele. In cabinet totul a fost pregătit din timp pentru lecție — hărți geografice, panouri, aparatul de proiecție.

— Astăzi începeți să studiați Constituția U.R.S.S. — spune profesorul, tov. Godovanic. Tema lecției: „Marea noastră Patrie". Scopul lecției este în primul rând de a vă face o imagine despre bogățiile țării noastre — cele naturale și cele create de mâna omului și în al doilea rând de a înțelege dece trebue să studiem Constituția U.R.S.S.

Profesorul arată pe harta geografică a lumii frontierele Țării Sovietice și compară spațiul ocupat de Uniunea Sovietică cu spațiile ce le ocupă cele mai mari țări capitaliste. El spune că suprafața Marii Britanii, a Spaniei, Franței și Italiei, luate la un loc formează numai 1/14, iar suprafața S.U.A. 1/3 din suprafața ocupată de U.R.S.S. Pe perete se afișează o diagramă comparativă, care ilustrează cele spuse. Apoi profesorul vorbește despre numărul populației Uniunii Sovietice și arată o nouă diagramă.

— U.R.S.S. nu este numai vastă, ci și foarte bogată. Subsolul țării noastre cuprinde toate bogățiile subterane. Și cui credeți voi — întreabă profesorul — că îi aparțin toate aceste bogății?

Elevele răspund că toate aceste bogății aparțin poporului.

— Just — spune profesorul — la noi toate aceste bogății aparțin întregului popor, întregii societăți. Ele sunt proprietate socială. Oamenii sovietici, sub conducerea Partidului Comunist (b) și a tovarășului Stalin caută să utilizeze bogățiile naturale în folosul celor ce muncesc. Ei construiesc uzine uriașe, orașe noi și bine amenajate în care trăiesc muncitorii dela aceste uzine.

In acest moment lumina se stinge și pe ecran se proiectează vederi din Magnitogorsc, din Bacu etc.

— Ce uzine au fost construite în timpul puterii sovietice în orașul nostru? — întreabă profesorul.

Și, primind câteva răspunsuri, subliniază:

— Patria noastră, în timpul puterii sovietice, a devenit o mare țară industrială. Iată, ați pomenit de uzina de automobile din Gorchi. Ea produce mii de automobile. Dar în afară de această uzină, noi mai avem multe alte uzine de automobile.

Profesorul vorbește mai departe despre schimbările ce s'au produs în agricultura Uniunii Sovietice, despre minunatele mașini agricole care ușurează munca omului, mașini fabricate de industria țării.

Lumina se stinge iarăși și elevele văd pe ecran: „Semănatul în trecut și acum", „Intr'o secție a uzinei de tractoare din Stalingrad", „Recoltarea bumbacului cu mașina pneumatică de recoltat bumbac".

— Cine conduce țara noastră? — întreabă profesorul. Sau, cu alte cuvinte, care este orânduirea noastră de Stat?

— Țara este condusă de oamenii muncii, de popor — răspund fără greutate elevele.

Pe ecran apar fotografii: „Vestiții mineri din Donbass — deputați ai Sovietului Suprem al U.R.S.S., organul suprem al puterii de stat". Profesorul citează cuvintele tovarășului Stalin cu privire la faptul că în țara noastră au fost create lucruri la care visează milioanele de oameni ai muncii din țările capitaliste.

— Ce înseamnă orânduire socială și orânduire de Stat? — întreabă profesorul și, în același timp, îndepărtează depe tablă hârtia pe care se află scrisă definiția orânduirii sociale și de Stat a țării noastre.

— Aceasta ne-o vom nota în caete la sfârșitul lecției — spune profesorul. El dă elevelor tema pentru acasă, spunându-le să chibzuiască bine răspunsurile la următoarele întrebări: „Suprafața și bogățiile marii noastre patrii", „Dece trebue să studiem Constituția U.R.S.S.?"

In continuare, tov. Godovanic subliniază că Uniunea Sovietică are cea mai dreaptă orânduire socială și de stat, povestește despre mărețele construcții ale comunismului, pe care, sub conducerea tovarășului Stalin, le creiază poporul sovietic pentru a-și îmbunătăți și mai mult viața. Amintește de proiectul noului plan cincinal, în cursul căruia U.R.S.S. va deveni și mai puternică și mai frumoasă. In timpul discuției, tov. Godovanic pune întrebări și arată unul după altul panouri în culori, alese în acest scop. Prin fața elevelor se perindă panouri sugestive ca: „Noi transformăm deșerturile în ținuturi înfloritoare. Ei transformă orașele și satele în deșerturi" și altele.

Profesorul arată mai departe că Uniunea Sovietică este o țară pașnică, dar că dacă va fi atacată, Armata Sovietică, poporul sovietic va ști să se apere. El amintește clasei că nici o țară din Europa n'a putut rezista Germaniei hitleriste, dar viteaza Armată Sovietică a nimicit hoardele fasciste și a eliberat nu numai propria sa țară, ci și popoarele din multe alte țări. El arată un frumos panou cu monumente ridicate în cinstea Armatei Sovietice în multe țări.

— Iar acum deschideți cărțile și citiți la pagina 5 ce spune tovarășul Stalin despre cauzele victoriei noastre asupra dușmanului.

Eleva Loglinova citește cu voce tare:

„Victoria noastră înseamnă, în primul rând, că a învins orânduirea noastră **socială** sovietică.

Victoria noastră înseamnă, în al doilea rând, că a învins orânduirea noastră **de stat** sovietică".

— Bazele orânduirii noastre sociale și de stat — spune profesorul — sunt expuse în Constituția Uniunii Sovietice, pe care noi începem s'o învățăm. Dar ce este Constituția? Constituția este Legea fundamentală a Statului nostru. Studiind Constituția, veți afla ce formează și cum acționează organele de stat, toate instituțiile din țara noastră, care sunt drepturile și obligațiile cetățenilor sovietici. Noi toți trăim și muncim conform Constituției. Și nu puteți deveni un cetățean conștient al Uniunii Sovietice fără a cunoaște Constituția.

Partea finală a lecției arată că elevele și-au însușit bine esențialul din materialul predat. După ce le-a lăsat pe eleve să-și copieze în caiete ceiace a fost scris pe tablă despre orânduirea socială și de stat, tov. Godovanic a folosit cele două minute rămase până la sfârșitul lecției pentru a arăta întregii clase un minunat album cu tema „Marea noastră Țară Sovietică" alcătuit de elevele clasei a șaptea din anul trecut.

Lecțiile profesorului S. B. Godovanic, dela școala nr. 115 din Gorchi, abundă totdeauna în material demonstrativ bogat și variat. In decurs de mai mulți ani, el a strâns acest material și a lucrat special la folosirea panourilor de agitație vizuală la lecțiile de Constituție. Referatul său cu această temă a fost premiat la „Lecturile pedagogice" organizate anul trecut la Moscova de către Academia de Științe pedagogice.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Referate pentru colhoznici

Grupa de lectori din satul Victorovca, raionul Șireaev, regiunea Odessa, este compusă, în majoritatea ei, din cadrele didactice ale școlii medii din localitate.

Lectorii desfășoară o intensă muncă de agitație și propagandă de masă în colhozurile „8 Martie" și „Cotovschi". Temele lecțiilor, referatelor și conferințelor sunt variate, ținându-se seama de dorințele ascultătorilor.

Prof. N. V. Cuceriavaia a ținut referate despre lupta femeilor pentru pace, despre ziua internațională a ocrotirii copilului, despre succesele și realizările Republicii Democrate Germane. C. P. Rotar a citit lecții despre N. V. Gogol, T. G. Sevcenco, V. V. Maiacovschi, etc. I. M. Babanschi ține adeseori conferințe tratând despre problemele internaționale, despre marile construcții ale comunismului și succesele desvoltării economiei naționale a U.R.S.S.

Cadrele didactice acordă o deosebită atenție propagandei pedagogice în rândurile populației. De mare succes s'a bucurat lecția prof. M. I. Canecscala cu tema „Importanța exemplului personal al părinților în educația copiilor". Cu mult interes au ascultat colhoznicii și referatele „Despre moștenirea pedagogică a lui A. S. Macarenco" și „Familia și Școala".

O expoziție de lucru de mână

După cum se știe, lecțiile de lucru de mână în școlile de fete au o mare importanță educativă. La aceste lecții fetițele capătă deprinderile atât de necesare în viața casnică: de a coase, broda sau croșeta. Cunoștințele dobândite la școală sunt aplicate de eleve în munca practică de acasă.

In majoritatea școlilor lucrul de mână se bucură de atenția cuvenită. Despre aceasta ne vorbește, de pildă, expoziția din vara aceasta a școlilor raionului Cuibâșev din Moscova, la care au fost prezentate multe lucrări interesante.

Prof. V. A. Martânova dela școala nr. 613 a împărtășit profesoarelor de lucru de mână, prezente la expoziție, experiența sa. Ea a subliniat că buna organizare a predării lucrului de mână depinde, în primul rând, de profesoară însăși, care este obligată să îndeplinească planul de învățământ. Tov. Martânova a arătat lucrările minunate ale elevelor sale.

Pregătindu-se pentru noul an școlar, tov. Martânova a întocmit un album metodic al ornamentelor popoarelor U.R.S.S., ca manual ajutător pentru profesorii de lucru de mână și desen.

Profesoarele Belaia dela școala nr. 314 și Ovcinicova dela școala nr. 644, au împărtășit deasemeni, în cadrul expoziției experiența lor.

Să rezolvăm în mod creator noile sarcini ale învățământului public

Ședința organizației de partid din Ministerul Invățământului Public al R.S.S. Ucraina, ședință în care s'a desbătut proiectul de directive al Congresului al XIX-lea cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951-1955 și proiectul textului modificat al Statutului partidului a durat timp de două zile.

Referatul despre proiectul de directive al Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal a fost citit de tovarășul Filipov, locțiitorul ministrului învățământului al R.S.S. Ucraina. El a arătat că oamenii muncii din Ucraina Sovietică, ca și oamenii muncii din întreaga Uniune Sovietică au întâmpinat cu o mare însuflețire acest proiect, care răspunde celor mai adânci interese vitale ale poporului și este pătruns de înțeleapta grijă stalinistă pentru binele poporului.

Perspectivele desvoltării continue a economiei naționale și culturii Uniunii Sovietice deschise de proiectul de directive al Congresului sunt grandioase. Partidul a acordat întotdeauna o atenție uriașă învățământului public. Tovarășul Filipov a citat cifre care arată cum s'a realizat în Ucraina la început învățământul general elementar iar apoi învățământul general de 7 ani, cum se înfăptuește treptat sarcina trasată în proiect de a desăvârși, spre sfârșitul cincinalului, trecerea la învățământul mediu general în capitalele republicilor, în orașele de subordonare republicană, în centrele regionale, de ținut și în marile centre industriale precum și pregătirea condițiilor pentru desăvârșirea deplină în cincinalul următor a învățământului mediu general în celelalte orașe și localități rurale.

— Dacă în anul 1933 învățau în clasele a VIII—X-a din școlile republicii noastre numai 27.000 de copii — a spus tovarășul Filipov — în anul 1938 erau în aceste clase 319.000 de copii, iar în anul 1940 501.000 de copii. După terminarea victorioasă a Marelui Război pentru Apărarea Patriei, învățământul mediu a luat o desvoltare și mai mare. Numai în ultimii doi ani s'au deschis în Ucraina 1350 de școli medii noi. Dacă în primul cincinal postbelic numărul elevilor primiți în clasa a VIII-a s'a dublat, în anul școlar curent au fost primiți în această clasă de trei ori mai mulți elevi decât în anul 1950.

Totuși, aceasta nu înseamnă că s'a făcut totul pentru introducerea învățământului mediu general. Tovarășul Filipov a arătat că numărul de absolvenți ieșiți în acest cincinal din școlile superioare pedagogice și din universități va acoperi numai o parte din necesarul de cadre didactice cu studii superioare. De aici rezultă că este necesar să se aleagă și să se pregătească cu toată atenția profesori din clasele V—VIII-a pentru a fi promovați ca profesori în clasele superioare; să se asigure repartiția justă a școlilor medii; să se elaboreze un nou proiect tip de clădire pentru școala medie, care să corespundă cerințelor învățământului politehnic, să se întărească baza didactico-materială a școlii.

Ministerul poartă o mare răspundere pentru rezolvarea sarcinii trasată în proiectul de directive al Congresului cu privire la politehnicizarea învățământului în școala medie și pentru asigurarea măsurilor necesare în vederea trecerii la învățământul politehnic general. „Noi ne convingem din ce în ce mai mult că succesul introducerii învățământului politehnic depinde, în primul rând, de pregătirea și perfecționarea cadrelor didactice — a spus vorbitorul.

— „Eu aprob cu toată căldura proiectul de directive al Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal — a spus tovarășul Caciunov, șeful serviciului planificării din minister. Fiecare rând al acestui document istoric este pătruns de grija pentru omul sovietic, vorbește despre tendințele pașnice ale Patriei noastre, despre superioritatea uriașă a sistemului nostru economic socialist față de sistemul capitalist. Proiectul deschide perspective mari desvoltării învățământului public. Numărul elevilor din clasele VIII—X din Republica noastră va crește în decursul acestui cincinal cel puțin de șase ori. Cât de departe este aceasta de realitatea din S.U.A. unde după cum scria de curând ziarul „New York Times" „o mare parte din copii nu urmează nu numai școli medii, dar nici școli elementare, unde patru milioane de copii sunt lipsiți cu totul de posibilitatea de a învăța, unde în anul bugetar 1951-52 s'a cheltuit pentru nevoile învățământului de trei ori mai puțin decât pentru producția de băuturi alcoolice, țigări și tutun!

Tovarășul Dudnic, locțiitorul ministrului, s'a oprit asupra sarcinilor puse în fața ministerului în legătură cu proiectul de directive al Congresului al XIX-lea.

Tov. Dudnic și-a exprimat părerea că de organizarea revizuirii programelor și a manualelor, în special la fizică, trebue să se ocupe Academia de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R., cu colaborarea pedagogilor din republicile frățești.

Sarcina trasată în proiect cu privire la realizarea învățământului politehnic cere cu insistență îmbunătățirea utilajului cabinetelor școlare.

— „Ori, producția de material didactic în Ucraina — a spus tovarășul Săcnei, dela Trustul „Ucrainscolsnab" — se înrăutățește dela un an la altul. Dacă până la război se ocupau de confecționarea acestui material 13 întreprinderi, în prezent ele s'au redus la 3. Producția de material didactic scade tot mai mult. Ministerul Invățământului trebue să se adreseze guvernului Ucrainei cu cererea de a se reinclude trustul în sistemul Ministerului Invățământului".

Ministrul Invățământului, tovarășul Pinciuc, a arătat că multe cadre didactice și colaboratori științifici nu înțeleg încă pe deplin care sunt problemele învățământului politehnic, nu au o imagine precisă a esenței lui. Astfel, la o ședință a cadrelor didactice din Kiev, cărora ministerul le-a cerut părerea cu privire la formele și metodele învățământului politehnic, unul dintre cei mai buni pedagogi a declarat că, după părerea sa, sau că politehnicizarea va împiedica activitatea instructiv-educativă a școlii, sau că activitatea instructiv-educativă va împiedica politehnicizarea. Aceasta este o părere profund greșită. Sarcinile învățământului politehnic decurg din însăși esența școlii sovietice, care a tins întotdeauna la stabilirea celei mai strânse legături între teorie și practică.

— Trebue să avem în vedere — a spus tovarășul Pinciuc — că înarmarea elevilor cu cunoștințe nu reprezintă un scop în sine, că noi îi înarmăm cu cunoștințe pentru ca ei să poată să le aplice cu succes în viață.

Tovarășul Pinciuc a comunicat că Ministerul propune să se organizeze consfătuiri cu privire la problemele învățământului politehnic, consfătuiri la care să ia parte fruntașii din agricultură și cadrele din S.M.T.-uri.

Tovarășii care au luat parte la desbateri au acordat o mare atenție sarcinilor cu privire la îmbunătățirea pregătirii cadrelor pedagogice. Tovarășul Rebelski, colaborator al cabinetului metodologic dela Institutul Pedagogic fără frecvență, a arătat lipsurile serioase din programele institutelor pedagogice.

După părerea tovarășului Stroi, forma actuală a învățământului pedagogic fără frecvență este învechită; el consideră că în loc de secțiuni fără frecvență trebue create institute speciale fără frecvență, cu cadre permanente, cu cabinete, biblioteci etc.

Tovarășa Govoladovskaia, metodistă, a propus să se introducă în proiectul de directive al Congresului următoarea completare: „De a organiza recalificarea cadrelor didactice în legătură cu sarcinile introducerii învățământului mediu general și a învățământului politehnic".

Tovarășul Verhovoi, inspector școlar, a vorbit despre sarcina trasată în proiectul de directive cu privire la asigurarea desvoltării continue a școlilor de cultură generală pentru instruirea cetățenilor din câmpul muncii, fără scoaterea din producție. El a declarat că experiența creării câtorva școli medii fără frecvență s'a justificat pe deplin și că, începând din anul școlar viitor, Ministerul Invățământului trebue să mărească numărul acestor școli. Tot el a propus să se înființeze în școlile tineretului dela sate clasele a VII-X-a.

Tovarășul Usenco, secretarul organizației de partid din minister, a subliniat că noile cerințe puse în fața învățământului public în proiectul celui de al cincilea plan cincinal obligă pe comuniști și toate cadrele ministerului să îmbunătățească repartiția cadrelor. Cu aceasta trebue să se ocupe nu numai direcția cadrelor, ci toate direcțiile și secțiile din minister și în primul rând direcția școlilor elementare și medii și direcția școlilor superioare. In continuare, tovarășul Usenco a arătat necesitatea de a se pune capăt unor practici dăunătoare din munca ministerului, cum ar fi aceia că, deși cadrele conducătoare ale ministerului știu că unele persoane nu fac față obligațiilor lor, nu se hotărăsc, totuși, de a trage concluziile, așteptând ca problema să fie rezolvată de către organizațiile locale.

In hotărîrea ședinței organizației de partid se subliniază aprobarea unanimă de către comuniști a proiectului de directive al Congresului al XIX-lea cu privire la cel de al cincilea plan cincinal. Ședința a hotărît să aducă la cunoștința organelor de partid superioare propunerile făcute pe marginea proiectului și a obligat biroul organizației de partid și grupele de partid de a organiza studierea aprofundată a proiectului de directive al Congresului al XIX-lea cu privire la noul plan cincinal în rândurile comuniștilor și ale cadrelor fără partid din minister, de a mobiliza pe comuniști și întregul colectiv al ministerului la realizarea creatoare a sarcinilor în domeniul învățământului public, de a pregăti și organiza o conferință teoretică, consacrată problemelor învățământului politehnic.

★

Ședința organizației de partid a desbătut apoi punctul al doilea de pe ordinea de zi, cu privire la proiectul textului Statutului modificat al partidului. Textul proiectului a fost citit de către secretarul organizației de partid, tovarășul Usenco.

— Proiectul textului Statutului modificat al partidului oglindește bogata experiență a muncii organizatorice, acumulată de partidul nostru, ridică și mai sus titlul de membru al partidului, mărește răspunderea acestuia pentru opera partidului — a spus tovarășul Siganski. Noul Statut va întări și mai mult unitatea și disciplina în rândurile noastre, va ridica la un nivel și mai înalt viața de partid, va duce la o mai bună rezolvare a sarcinilor trasate de partid. Faptul că în proiectul textului Statutului se vorbește despre critică și autocritică ca despre o obligație a comunistului, arătându-se că cei ce înăbușă critica n'au ce căuta în rândurile partidului, va duce, fără îndoială, la îmbunătățirea continuă a activității de partid, sindicale și economice, va întări și mai mult legătura partidului cu massele largi ale poporului. Eu aprob în întregime proiectul Statutului modificat al partidului.

Ședința a aprobat în unanimitate proiectul textului Statutului modificat al partidului și a hotărît să aducă la cunoștința organelor de partid superioare propunerile făcute de comuniști cu privire la modificările ce ar trebui introduse.

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Să cunoaștem temeinic viața școlilor

Învățătorii și profesorii din Iași au așteptat cu nerăbdare prima lor consfătuire raională, dorind ca, în lumina analizei muncii dusă în anul școlar trecut, să capete cât mai multe învățăminte pentru îmbunătățirea muncii în noul an școlar, să afle metodele concrete de luptă pentru a dobândi, în școlile din Iași, un nivel cât mai ridicat de cunoștințe și pentru a asigura o cât mai temeinică educație a elevilor.

Rezultatele dobândite de elevii școlilor din Iași, la sfârșitul anului școlar 1951—1952, oglindesc atât succese, cât și rămâneri în urmă în munca învățătorilor și profesorilor. Dacă în anul școlar 1950—1951 procentajul de promovați la clasele I—IV-a era de 92,5%, în anul școlar 1951—1952 acest procentaj a crescut la 93,7%. Deasemeni trebue să subliniem că în acest an școlar, numeroși învățători au avut clase fără repetenți. (Astfel, de pildă, din cele 39 clase a III-a care au funcționat în anul trecut în Iași, un număr de 8 clase n'au avut nici un repetent, nivelul cunoștințelor elevilor fiind foarte ridicat în aceste clase la școala elementară Nr. 4 fete, școala elementară Nr. 8 fete, școala elementară Nr. 6 băeți etc.).

Nu același lucru se poate spune însă despre rezultatele dobândite la clasele V—VII și VIII—XI, unde se constată o rămânere în urmă la învățătură a elevilor.

Cărui fapt se datoresc succesele dobândite de învățătorii din Iași și care sunt cauzele rămânerii în urmă a profesorilor dela clasele a V—XI-a? Cum trebue să muncească pe viitor învățătorii și profesorii din Iași pentru a reduce din ce în ce mai mult procentajul destul de mare al elevilor rămași în urmă în școlile din oraș? Iată întrebările la care atât referatul tov. O. Tcaciuc, șeful secției de învățământ a orașului Iași, cât și referatele expuse în ședințele de secție au răspuns numai în parte.

E drept că, în referatul său, tov. Tcaciuc a căutat să rezolve just aceste probleme, să privească critic și autocritic munca depusă și să desprindă unele sarcini concrete pentru îmbunătățirea muncii. Astfel, s'a arătat în referatul respectiv că ridicarea calității învățământului s'a datorat, în bună parte, creșterii nivelului ideologic-politic al unor cadre didactice, însușirii mai temeinice a experienței școlii sovietice și aplicării ei creatoare. Secția de învățământ a organizat interasistențe la lecții ale cadrelor didactice și a format colective de învățători și profesori metodiști, care, pe baza unui plan concret de muncă, au vizitat aproape toate școlile din Iași și au dat îndrumările metodice necesare. S'au organizat în ultimul pătrar, pentru școlile elementare lipsite de laborator, zile deschise de vizitare și activitate în laboratoarele școlilor de 10 ani. Referatul a subliniat, deasemeni, că printr'o colaborare mai strânsă între cadrele didactice, organizațiile U.T.M. și pionieri și familiile elevilor, munca instructiv-educativă și disciplina elevilor din Iași s'a îmbunătățit simțitor. Referatul a căutat să popularizeze și unele experiențe pozitive ale cadrelor didactice din Iași. Astfel, la școala medie nr. 1 de băieți lecția de fizică despre curentul alternativ, la clasa a X-a, a avut loc la Uzina electrică din localitate.

Referatul a urmărit deasemeni și demascarea unor elemente dușmănoase ca, de pildă, fostul profesor Gheorghiță Ilie, care a încercat să transforme catedra de istorie într'o tribună a propagării veninului naționalismului șovin. A fost prezentată critic munca unor cadre didactice care nu și-au făcut satisfăcător datoria, ca, de pildă, prof. Scijevschi Eug. Tov. inspector O. Tcaciuc n'a căutat, însă, să adâncească temeinic munca depusă, analiza activității cadrelor didactice din Iași nefiind completă și suficient luminată de farul criticii și autocriticii. Multe din exemplele pozitive citate erau doar „căutate" pentru a ilustra vag unele idei generale expuse, neconstituind exemple concrete, reale și vii, din analiza cărora să se desprindă clar munca respectivă. N'au fost demascați cu curaj și hotărâre toți aceia care frânează încă mersul înainte al învățământului din orașul Iași. Nu s'a acordat egală importanță studierii muncii instructiv-educative din toate sectoarele; munca depusă de învățătorii dela clasele I-a—IV-a de pildă, a jucat rolul cenușăresei în referatul secției de învățământ.

Discuțiile ce-au urmat după prezentarea acestui referat au scos la lumină unele din aceste deficiențe. Astfel, tov. Elsa Marian a criticat faptul că referatul a fost făcut pe baza unor rapoarte care nu corespundeau totdeauna realității. Tovarășii înscriși la cuvânt au căutat, deasemeni, să arate cum folosesc ei experiența sovietică pentru a avea clase fără repetenți. În acest sens, a vorbit tov. Ortansa Vieru, care în expunerea sa a arătat metodele folosite la clasa a III-a, unde n'a avut niciun repetent. Astfel, ea a arătat că a căutat să cunoască amănunțit pe fiecare elev în parte, notându-și într'un caiet special observațiile sale, a făcut dese vizite acasă la elevi, mobilizând familia în atingerea scopului comun, și-a planificat și organizat lecțiile în așa fel încât să nu aibă „timpi pierduți" în ora de clasă etc.

Unele referate din secții au adus un material bogat și variat și au căutat să prezinte critic și autocritic munca depusă. Amintim, de pildă, referatul ținut de tov. Rimer David, la secția de matematică, care a căutat să analizeze temeinic cărui fapt se datorește procentul mare de corijenți la matematică la fiecare clasă (22,3 la sută—30,7 la sută). Înlăturând scuza „greutăților obiective", referatul a căutat să scoată în evidență o serie de lipsuri din munca cadrelor din Iași, lipsuri care dăunează ridicării nivelului în predarea matematicii. Referatul a subliniat, în deosebi, strânsa legătură dintre ridicarea nivelului ideologic-politic al cadrelor didactice și îmbunătățirea predării materiei la obiectul respectiv.

La multe secții însă, referatele s'au mulțumit să consemne fapte vagi și neconcrete. Insuficienta cunoaștere a tuturor realităților concrete ale școlii a constituit lipsa esențială a multor referate ținute pe secții. Discuțiile au completat însă referatele, aducând numeroase exemple concrete.

Cât privește expoziția raională, trebue să arătăm că ea a dovedit că în Iași sunt multe cadre didactice care au știut să făurească, cu ajutorul elevilor, un bogat și variat material didactic și demonstrativ. Dar și expoziția a vădit același caracter incomplet și neadâncit, care s'a desprins din întreaga desfășurare a consfătuirii în orașul Iași. Accentul a căzut pe expunerea de material didactic, neglijându-se, în mod condamnabil, materialul metodologic al cadrelor didactice: caiete personale, planuri calendaristice, planuri de lecții, procese-verbale de inspecții.

Ce concluzie se desprinde din cele de mai sus? Pregătirea în pripă a referatelor, precum și a întregii consfătuiri nu a dat posibilitatea să se adâncească și să se analizeze mai temeinic diferitele aspecte ale muncii depuse. Instrucțiunile venite târziu, precum și ajutorul dat de Ministerul Învățământului Public abia în ajun, n'au putut să înlăture necunoașterea amănunțită, concretă și justă a întregii munci instructiv-educative de către secția de învățământ, care astfel n'a putut să ajute mai intens colectivele care au lucrat pe secții. De altfel, în rezoluția consfătuirii s'a arătat clar de unde provin aceste lipsuri: „Secția de învățământ n'a îndrumat și n'a controlat sistematic munca dusă de cadrele didactice în ceeace privește ridicarea nivelului lor ideologic-politic și profesional" și „deasemeni, secția de învățământ și directorii de școli nu s'au preocupat în mod sistematic de popularizarea metodelor sovietice și a experienței cadrelor didactice fruntașe din orașul Iași".

Rezoluția consfătuirii a căutat însă să precizeze, de astă dată în mod concret, principalele sarcini ce revin atât secției de învățământ cât și cadrelor didactice. Aceasta este o chezășie că, dacă se va urmări persistent aplicarea lor în viața școlilor din Iași, rezultatele vor fi din ce în ce mai îmbucurătoare.

I. CREMER

O consfătuire care trebuia să dea roade mai bune

Consfătuirea profesorilor de pedagogie din București avea de rezolvat probleme extrem de însemnate în cadrul specialității respective. Discuțiile în jurul referatelor prezentate trebuiau să ducă la extinderea experienței pozitive, la descoperirea lipsurilor și găsirea căilor pentru lichidarea lor.

Desfășurarea acestei consfătuiri a arătat că ea și-a atins într'o anumită măsură scopul. Astfel, după citirea referatului „Învățămintele din anul școlar trecut și sarcinile legate de îmbunătățirea nivelului de cunoștințe al elevilor în noul an școlar", o parte din cadrele didactice au avut o poziție justă în mânuirea criticii și autocriticii. Tovarășa Coralia Fulgeanu, de pildă, a criticat cu curaj lipsurile referatului, arătând că acesta nu s'a ocupat de loc de munca profesorilor de pedagogie dela clasele cu instructori de pionieri, de problema disciplinii. Vorbind despre propria sa muncă, tovarășa a arătat cât de mult au ajutat-o discuțiile pe care le-a avut cu un student român din Uniunea Sovietică care i-a expus mijloacele pe care le folosesc educatorii sovietici pentru educarea tineretului în spiritul respectării avutului obștesc.

Nivelul consfătuirii a crescut prin prezentarea celor două planuri: un plan de lecție despre „predarea la mai multe clase" și altul despre „deprinderi" (lecțiile de psihologie). Argumentarea pedagogică și științifică a acestor planuri a determinat și discuții la un nivel ridicat. Profesorii au dovedit pe larg procedeele pe care le folosesc în ascultarea copiilor la lecții, în organizarea cercurilor de studii ale elevilor. Referindu-se la planul de psihologie, profesorii au vorbit despre mijloacele pedagogice pe care le-au întrebuințat pentru a ajuta elevii să înțeleagă baza fiziologică a proceselor psihice, după concepția pavloviană.

Pe baza discuțiilor desfășurate în cadrul consfătuirii, profesorii și-au dat bine seama de deficiențele mari ale primului referat prezentat.

Acest referat, susținut de tovarășa Didilescu Eugenia, profesoară de pedagogie la școala pedagogică, Nr. 3, lucrat de mântuială, n'a reușit să arate felul cum au înțeles profesorii de pedagogie să aplice pedagogia și experiența școlii sovietice, procedeele pe care le-au folosit în rezolvarea diferitelor probleme instructiv-educative. Exemplele folosite nu constitue materialul concret din care să rezulte problemele de care au fost preocupați în anul școlar trecut profesorii de pedagogie pentru a forma cadre cât mai bine pregătite pentru munca de învățător sau educatoare.

Nu s'a spus niciun cuvânt despre procedeele folosite de profesorii de pedagogie pentru a desvolta în rândurile elevilor dragostea pentru misiunea de învățător. Nu s'au semnalat nici un fel de lipsuri în această privință.

Referatul abundă în exemple pozitive, majoritatea lipsite de importanță și nu are aproape deloc material critic, ca și cum în munca profesorilor de pedagogie nu ar exista nici un fel de lipsuri. Nu s'a arătat niciun fel de preocupare în rezolvarea problemelor de disciplină, ca și cum în școlile noastre pedagogice problema disciplinei ar fi de mult rezolvată.

Răspunderea pentru incompletca eficacitate a acestei consfătuiri revine în primul rând secției de învățământ raionale, care n'a controlat munca colectivului de alcătuire a referatului și nu i-a pus la dispoziție materialul concret necesar.

O vină serioasă revine, deasemeni, Institutului de Științe Pedagogice și catedrei de pedagogie a Universității „C. I. Parhon", care n'au socotit necesar să se preocupe temeinic de munca secțiilor de pedagogie ale consfătuirilor raionale deși, pe lângă ajutorul serios pe care l-ar fi putut da la alcătuirea referatelor ar fi avut mult de câștigat chiar ele din contactul direct cu terenul.

Consfătuirea profesorilor de pedagogie din București a arătat în general necesitatea de a se asigura pe viitor o mult mai temeinică muncă de studiere și generalizare a experienței în predarea pedagogiei.

Soldatul fruntaș Ilie Mărășoiu

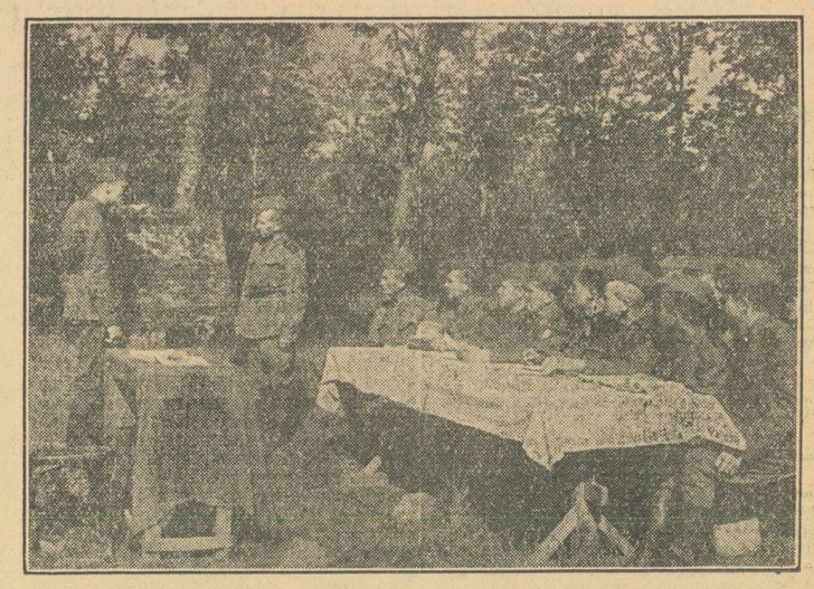

Armata Populară a R.P.R. este o școală a poporului, în care cresc cetățeni vrednici, luminați — vajnici apărători ai patriei. In clișeu: Aspect dela cursurile de alfabetizare ale unei unități în tabără

Era o zi de toamnă noroasă. Pe poarta cazărmii intrau recruții. Intr'una din coloane se afla și tânărul Mărășoiu Ilie — fiu de țăran sărac din comuna Priboieni, raionul Topoloveni, regiunea Pitești. A păsit în fața comisiei de repartizare a unității... slab, mirat, tăcut...

Ochii lui negri priveau sfioși spre cei care l-au întrebat:

— De unde ești?... Cum te chiamă?

— Din Priboieni, mă cheamă Mărășoiu Ilie.

— Ce școală ai?

— Nu știu carte — și, spunând aceste cuvinte, Mărășoiu lăsă capul în jos rușinat.

— Nu-i nimic tovarășe — i-a spus sublocotenentul Țăranu C., — vei învăța!...

La auzul acestor cuvinte, Mărășoiu Ilie s'a mai înseninat. Cuvintele blânde, pline de hotărâre ale sublocotenentului Țăranu l-au făcut să-și aminteacă că nu mai este slugă la chiaburul din Priboieni, la care a muncit din fragedă copilărie.

Zilele au trecut. In grupa comandată de caporalul Sanda Nicolae, soldatul Mărășoiu Ilie și-a desvoltat cunoștințele. Inscris la școala de alfabetizare, el nu s'a despărțit de abecedar nici la câmpul de instrucție. Cărțile dela bibliotecă îl atrăgeau, îi dădeau noi imbolduri în muncă.

Sergentului Turbatu Ion și caporalului Sanda Nicolae le-au plăcut dârzenia și conștiinciozitatea în muncă a soldatului Mărășoiu Ilie. L-au îndrăgit și l-au ajutat mult să învețe, să-și ajungă tovarășii. De aceea nimeni din subunitate nu s'a mirat când l-au văzut pe soldatul Mărășoiu — cam după o lună — deslușind buchile abecedarului...

...Odată cu abecedarul însă, soldatul Mărășoiu a îndrăgit și mitraliera la care a fost repartizat.

Lunile au trecut și iată că în poligonul de tragere soldatul Mărășoiu trăgea singur cu mitraliera, cu îndemânarea unui bun mitralior. Mitraliera il asculta supusă și lovea cu precizie țintele.

In urma acestei trageri, comandantul i-a adus mulțumiri în fața frontului. Devenise cel mai bun mitralior al subunității. Soldatul Mărășoiu Ilie era fericit.

Dar munca lui nu s'a oprit aici. Ea a continuat mai aprigă, mai dârză.

Au venit zilele examenului de sfârșit de an la școala de alfabetizare. Emoționat, dar sigur de sine și stăpân pe materie, el a luat examenul cu „foarte bine". S'a clasat primul pe clasele ciclului I. La examen, soldatul Mărășoiu a citit la perfecție un articol din ziar. De acum, soldatul Mărășoiu știa carte și a început să figureze și în registrul de cititori ai bibliotecii unității...

Dar nici acest succes în muncă nu l-a mulțumit. In cinstea zilei de 23 August, el și-a luat angajamentul să ia examenul și pentru ciclul II. Tovarășii săi l-au privit mirați. Peste puțin timp însă, mirarea lor s'a transformat în admirație.

Soldatul Mărășoiu are azi diploma de absolvire a școlii de alfabetizare — completă (ciclul I și ciclul II) — cu calificativul „foarte bine".

Comandanții, apreciind munca soldatului Mărășoiu, succesele lui, dârzenia și conștiinciozitatea lui, l-au avansat în mod excepțional la gradul de soldat fruntaș și l-au citat prin ordin pe unitate.

Incununarea tuturor acestor succese a fost primirea soldatului fruntaș Mărășoiu Ilie în organizația U.T.M. In momentul în care a primit carnetul roșu U.T.M., a spus:

— Tovarăși, voi cinsti carnetul roșu de utemist în așa fel încât întotdeauna să se spună că Mărășoiu Ilie muncește ca un utemist!

Din ziua aceea — a intrării în U.T.M. — soldatul fruntaș Mărășoiu Ilie a devenit un utemist de frunte al unității, un exemplu demn de urmat.

★

Gândindu-te la toate aceste fapte petrecute sub ochii tăi, simți că trăiești zile minunate, că ești fericit. Ești mândru că vezi cum crește, în Armata noastră Populară, cu ajutorul partidului nostru, oameni noi, viitori constructori ai socialismului în patria noastră.

O problemă însemnată în munca educatoarelor

In cadrul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, secția educatoarelor s'a ocupat între altele, în mod special, de problemele privitoare la munca cu grupa combinată în instituțiile preșcolare și formarea deprinderilor higienice și civilizate la copiii preșcolari.

Sunt multe educatoare care lucrează cu copii de vârste diferite și întâmpină greutăți în muncă. Deaceea problema aceasta a fost discutată pe larg, pentru a se găsi căile de îmbunătățire a activității desfășurate în aceste condiții.

La întocmirea referatelor care s'au ținut în secții, a fost de un mare folos articolul scris de V. A. Pisareva în revista „Doșcolnoe Vospitanie": Organizarea activității cu copiii în grădina de copii cu un singur post", care dă o serie întreagă de îndrumări concrete.

Referatele și discuțiile au adus o contribuție însemnată la îmbogățirea cunoștințelor educatoarelor, le-a ajutat să-și vadă lipsurile și să găsească mijloacele, căile pentru înlăturarea lor. S'a popularizat cu acest prilej și experiența educatoarelor fruntașe, care au știut să conducă cu succes diferitele activități cu grupa combinată.

In raionul Tudor Vladimirescu din București a fost dată ca exemplu pozitiv grădinița Nr. 22, unde s'au organizat metodic și sistematic, cu grupa combinată, activități ca: modelaj, povestiri cu scopul desvoltării limbajului etc. Educatoarea a știut să antreneze pe toți copiii de toate vârstele la desfășurarea activităților comune. Deasemeni grădinița din Intrarea Negru Vodă a folosit cu bune rezultate în colectivul de copii de vârste diferite desenul, gimnastica și alte activități.

S'au arătat și exemple negative. Așa, de pildă, la căminul întreprinderii „Mătasea Populară", educatoarea a organizat convorbiri la care n'a căutat să antreneze pe toți copiii și să trezească interesul tuturor, n'a creat o legătură firească între grupele de copii. Educatoarea acestui cămin a așezat copiii pe trei rânduri, unii în spatele celorlalți și s'a ocupat pe rând de fiecare subgrupă în parte. In felul acesta se creiază condiții de indisciplină. Cei care stau degeaba, se plictisesc și-și caută distracții, vorbesc, se scoală dela locul lor, sau, în cel mai bun caz, așteaptă inactivi ca educatoarea să se ocupe și de ei.

In desfășurarea activităților cu grupa de copii combinată, s'au constatat două aspecte negative, care au fost subliniate și în referat și în discuții: ori sunt neglijați copiii cei mici și se lucrează numai cu copiii de vârstă mijlocie sau cu cei mari, ori se lucrează cu copiii de diferite vârste pe rând.

Problema care trebue rezolvată este deci organizarea activităților cu grupa combinată, în așa fel încât, lucrând cu toți copiii deodată, să ținem seama de nivelul de pregătire și de înțelegere al fiecărei vârste și să trezim interesul tuturor copiilor, care să participe activ la desfășurarea activității respective.

In acest scop, s'au creiat în cursul anului trecut câteva centre de experimentare a activităților cu grupa combinată. Discuțiile din cadrul ședinței în secție au scos în lumină și în această privință lipsurile. Aceste centre de experimentare au fost create la mijlocul anului școlar, când activitatea era în plină desfășurare și grupele au fost combinate în mod artificial. Cu prilejul discuțiilor, educatoarele au cerut ca în anul acesta să se creeze dela început mai multe centre de experimentare, la care să participe toate educatoarele.

In legătură cu problemele activității cu grupa combinată, educatoarele au discutat și problema planificării muncii, cerând în această privință mai mult sprijin din partea secției de învățământ.

Participarea activă la discuții a educatoarelor a dovedit grija cu care ele se preocupă de îmbunătățirea activității lor, strădania pe care o depun pentru a găsi căile cele mai bune prin care să dea copiilor o educație aleasă. Atât experiențele pozitive care s'au popularizat cu acest prilej, cât și propunerile făcute vor contribui în mare măsură la ridicarea calității muncii educatoarelor.

T. BERARU

In atenția învățătorilor, a profesorilor și a instructorilor de pionieri

In Editura Tineretului a apărut „Agenda mea", carnet de însemnări pentru pionieri și școlari pe anul 1952/1953.

Agenda va ajuta în mare măsură elevilor să-și împartă în mod just timpul. Ea cuprinde deasemeni indicații asupra felului cum trebue organizată o excursie, asupra măsurilor în vederea primului ajutor sanitar, etc.

Cercul tinerilor geografi

In cadrul consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, secția de învățământ a raionului Câmpulung-Moldovenesc a popularizat printre alte experiențe pozitive, activitatea desfășurată de cercul tinerilor geografi dela școala medie mixtă din orașul Câmpulung-Moldovenesc.

Cercul tinerilor geografi dela școala medie mixtă din Câmpulung Moldovenesc a desfășurat în cursul anului trecut o bogată activitate, urmând îndeaproape experiența cercurilor de elevi din școlile Uniunii Sovietice.

In cele zece ședințe de lucru care s'au ținut în timpul anului s'au prelucrat numeroase teme interesante, cum sunt de exemplu „Dela Dunăre la Marea Neagră" (prin deltă), „Arctica", „Din viața negrilor", „Orientul apropiat și mijlociu", „Descoperirea peninsulei Alaska"; „In lumea vulcanilor și a gheizerilor" etc. Aceste conferințe au fost complectate de expuneri asupra ultimelor date cu privire la noutăți geografice, științifice și de filme, cum sunt documentarul românesc „Toamna în delta Dunării" documentarul sovietic „Vânătoarea de balene" etc.

Ultima ședință a cercului a fost consacrată studiului pe teren. Unul din foștii membri ai cercului, acum student la Facultatea de Silvicultură, secția topografie, a făcut în cadrul acestei ședințe o demonstrație practică de topografie pe teren.

Cercul a numărat 60 de elevi, împărțiți în 7 secții: secția de referate și conferințe, secția redacțională, secția gazeta de perete, secția bibliotecă, secția cartografie, secția excursii — cunoașterea regiunii și secția organizatorică. Din această ultimă secție au făcut parte președintele cercului, vicepreședintele, secretarul și cei șase responsabili ai celorlalte secții.

Secția de referate și conferințe a desfășurat o activitate deosebit de rodnică. Pentru a pregăti conferințe juste din punct de vedere științific, secția a apelat la profesorii de specialitate și de limba rusă, care le-au pus la dispoziție numeroase materiale traduse din publicațiile sovietice. **Toate conferințele au fost însoțite** de un bogat material didactic pus la dispoziție de cabinetul geografic.

Secția cartografică a executat numeroase hărți, ca, de pildă: Delta Dunării, Dobrogea, Canalul Dunăre-Marea Neagră, harta Arcticei și harta Antarcticei, Transcaucazia, China, India.

Secția „bibliotecă" a înființat o bibliotecă a cercului, cuprinzând cărți cu conținut geografic. In acest an, 160 cititori au citit 273 cărți din această bibliotecă, în care se pot găsi, pe lângă cărți, și publicații de specialitate sovietice și românești.

Secția redacțională a avut cea mai slabă activitate. Cu toate încercările pe care le-a făcut cercul de a intra în legătură cu elevii altor școli, adresându-se cercurilor geografice de elevi, profesorilor de specialitate sau unor directori de școli, nu a primit niciun răspuns. In acest an școlar cercul și-a propus să facă mai multe eforturi în această privință.

Secția organizatorică a stimulat și controlat permanent activitatea celorlalte secții.

Activitatea din anul trecut a cercului s'a încheiat cu organizarea unei excursii în Delta Dunării. Cadrele didactice s'au interesat îndeaproape de organizarea excursiei. Cuvintele rostite de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor au constituit pentru școală un imbold puternic în vederea folosirii excursiei **ca mijloc de educare a tineretului.**

„Tineretul nostru trebue învățat să cunoască și să iubească minunatele frumusețí și bogății ale țării noastre — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **Pământul patriei noastre ne oferă tot ceeace trebule pentru a face viața omului bogată și fericită. Avem câmpii mănoase, al căror rod poate fi înzecit. In măruntaiele pământului nostru se găsesc: petrol, fier, cărbune și alte comori, încă necercetate. Avem căderi de apă, a căror putere, încă neîmblânzită, poate pune în mișcare sute de uzine pe întreg întinsul țării. Să înarmăm pe tinerii fii ai patriei noastre cu puterea științei, să aprindem în sufletul fiecărui tânăr mândria de stăpân al acestor bogății nesecate, și râvna de a le pune în slujba poporului, pentru binele omului, pentru înflorirea patriei noastre".**

Urmând această învățătură, școala a început, încă din luna Mai, organizarea științifică a excursiei.

Profesoara de geografie, conducătoarea cercului, a prezentat un referat cuprinzând cunoștințe generale asupra Dunării, precum și asupra Deltei.

Participanții la excursie, între care s'au numărat și membrii cercului tinerilor naturaliști, au fost organizați în următoarele echipe: de geografi-cartografi, de geologi-botaniști, zoologi, hidrologi, corespondenți, precum și o echipă sanitară, formată din o infirmieră-soră școlară și două eleve. Fiecare echipă a avut în frunte un elev responsabil, îndrumat îndeaproape de un profesor. Elevii responsabili au primit instrucțiuni suplimentare și au avut ca sarcină controlarea echipamentului, a notițelor, adunarea de material documentar și întocmirea în colectiv a unui raport asupra activității echipelor.

In zilele premergătoare excursiei s'au pregătit cu grijă colecții de material didactic pentru a fi oferite școlilor care au asigurat cazarea. Astfel, s'au pregătit pietrare, insectare, colecții de semințe, care au fost predate școlilor medii „Nicolae Bălcescu" din Brăila, „Vasile Alecsandri" din Galați și școlii medii mixte din Tulcea.

La excursie au participat 63 elevi și 15 tovarăși din personalul însoțitor — dintre care șase profesori, doi învățători, doi tovarăși pentru munca administrativă, doi îngrijitori și o infirmieră (soră școlară).

Deplasarea s'a făcut cu un vagon special amenajat în acest scop, în care s'au instalat paturi suprapuse.

Pe pereții vagonului au fost expuse hărțile lucrate de cartografi, reprezentând Delta și itinerarul pe C.F.R. cu toate stațiile și apele principale care urmau să fie traversate. Vagonul a fost pavoazat cu ghirlande de brad și flori.

Plecarea excursioniștilor a avut loc în ziua de 30 Iunie din stația Câmpulung-Moldova. In gara Barboși, trenul a staționat două ore. In acest timp, elevii au vizitat punctul de confluență a Siretului cu Dunărea. Aici, echipele și-au adunat probe de sol loess, argilă, nisip, precum și exemplare de cătină și cirsium și câteva specii de pești. In gara Brăila, excursioniștii au fost întâmpinați de un grup de elevi și profesori dela școlile din oraș. In Brăila a fost vizitată fabrica metalurgică I. M. D., unde elevii au putut urmări întregul proces de producție. Elevii au avut bucuria de a cunoaște muncitori fruntași ca Gall Ioan, dela secția laminoare, stahanoviști ca Sabău Aurel și Rizescu Anton, care le-au făcut cunoscute lucruri deosebit de **importante din experiența și munca lor.**

A fost vizitată apoi stațiunea Lacul Sărat. Echipa hidrologică s'a interesat de mărimea lacului, a aflat care este concentrația apei (36 la sută materii organice și 46 la sută materii minerale — una din cele mai mineralizate ape din Europa). In timpul băii, geologii au scos din lac frumoase cristale de sare.

In ziua de 3 Iulie excursioniștii au plecat la Galați cu vasul de cursă „16 Februarie", și mai departe, cu remorcherul „Republica", către Tulcea.

Excursia în Deltă a durat o zi. Elevii au pornit pe brațul Sf. Gheorghe și au staționat la km. 54 — la canalul și cherhanaua Dunavăț, debarcând în unul din cele mai pitorești locuri din Deltă. Ei au vizitat cherhanaua, unde au văzut diferite soiuri de pești de mărime neobișnuită. Echipa botaniștilor a colectat plante pentru erbar: tamarixul în floare, plop argintiu, salcie, stuf, papură, ochiul broaștei, săgeata apei etc. Echipa geologilor și-a luat probe de sol, echipa zoologilor a colecționat gasteropode, coleoptere, libelule etc. Elevii au vizitat Dealul Monumentului, de unde se desfășoară o minunată priveliște asupra Tulcei. In Tulcea au mai fost vizitate halele de pește, muzeul de piscicultură, stația hidrobiologică, de unde elevii au primit 30 specii de pești marini. Dela fabrica „Solomit" pentru valorificarea stufului, elevii au primit eșantioane de plăci pentru construcții de locuințe și capse de legat, care sunt făcute în fabrică, cu ajutorul unor mașini construite pentru prima dată la noi în țară. Excursioniștii au vizitat și fabrica de conserve „Dunărea" pentru valorificarea legumelor și a fructelor cultivate în regiune și în marea fermă horticolă a statului. In Tulcea au fost însoțiți tot timpul de profesorul de geografie dela școala **medie mixtă.**

La întoarcere, elevii s'au oprit din nou în Galați, unde au vizitat lacul Brateș.

In timpul excursiei, echipa de cartografi a executat diferite schițe: Munții Măcin, colinele Beștepe, cherhanaua, etc. La reîntoarcere a fost organizată în vagon o șezătoare în cadrul căreia elevii și-au împărtășit impresii din excursie, au cântat cântece marinărești, au recitat versuri etc.

Reîntorși la Câmpulung, membrii cercului au început munca de prelucrare a materialului strâns. Intregul material a fost triat: animalele preparate în formol, plantele scoase din presă și fixate pe coli, rocile determinate și așezate în pietrare, schițele terminate, hărțile complectate, filmele date la developat, iar notițele controlate și alese. Cu câteva zile înainte de începerea anului școlar s'a deschis expoziția „Noi am fost în Delta Dunării".

După ce elevii s'au reîntors din excursie, stația de radioficare Câmpulung a invitat cercul tinerilor geografi să expue felul cum a fost organizată și cum s'a desfășurat excursia în Delta Dunării. S'a rezervat pentru aceasta în program o oră, în ziua de 17 Iulie 1952, cu următoarele teme:

1. Rolul cercurilor școlare și al excursiilor pentru îmbogățirea cunoștințelor și cunoașterea frumuseților patriei — conferință ținută de profesoara îndrumătoare a cercului.

2. Impresii din excursie — expuse de o elevă și un elev, membri ai cercului.

3. Cântece marinărești executate de orchestra școlii.

In această excursie elevii au avut prilejul să vadă frumusețile și bogățiile țării noastre, marile realizări ale clasei muncitoare. Ei și-au îmbogățit mult nivelul cunoștințelor, și au putut vedea încă odată mai mult grija pe care o poartă partidul și statul nostru tineretului.

Pentru buna desfășurare a recensământului neștiutorilor de carte

Călăuzindu-se după învățătura leninist-stalinistă, folosind experiența de neprețuit a Uniunii Sovietice, oamenii muncii din țara noastră, sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, luptă cu entuziasm pentru înfăptuirea revoluției culturale.

„Revoluția culturală — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — a trebuit s'o începem cu lucrul cel mai elementar, dar și cel mai important în condițiile noastre, lichidarea analfabetismului, care sub regimul burghezo-moșieresc era un fenomen de massă".

Este suficient să arătăm că recensământul populației din anul 1930, efectuat chiar de burghezie, recunoștea că în țara noastră existau 4.402.918 analfabeți. Cu alte cuvinte, 38,2 din populația țării nu știa să scrie și să citească.

Acum, în anii puterii populare, peste două milioane de foști neștiutori de carte au trecut prin cursurile de alfabetizare, învățând să scrie și să citească. La sfârșitul primului nostru Plan Cincinal, analfabetismul va fi cu desăvârșire lichidat.

Una din cele mai însemnate sarcini pentru îndeplinirea prevederilor Planului Cincinal în domeniul alfabetizării este stabilirea unei evidențe complete și precise a numărului neștiutorilor de carte, pe vârste, sex și limbă de predare.

Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 9 Septembrie 1952 privind recensământul neștiutorilor de carte arată că acest recensământ se va desfășura în ziua de 28 Septembrie a. c., când vor fi înregistrați toți neștiutorii de carte, începând cu tinerii de la vârsta de 14 ani, adică născuți în anul 1938.

Hotărîrea din 9 Septembrie 1952 arată deasemenea că organizarea, conducerea și răspunderea lucrărilor de înregistrare a neștiutorilor de carte revine comitetelor executive ale sfaturilor populare. In munca lor, ele vor fi ajutate de comisiile de recensământ anume constituite la regiuni, raioane și comune, de învățători, profesori și educatoare, precum și de reprezentanți ai instituțiilor culturale și ai organizațiilor de massă.

In perioada dela 20 la 28 Septembrie va trebui dată o atenție deosebită lucrărilor de pregătire a recensământului. In anul școlar trecut, Secțiunea de Invățământ a orașului București care și-a asigurat participarea largă a organizațiilor de massă, a realizat o bună pregătire a recensământului. Ea a reușit să obțină sprijinul Sfatului Popular, al organizațiilor de massă și al unor întreprinderi; a organizat o ședință de instructaj și a desfășurat o largă acțiune de popularizare a recensământului. Datorită acestor măsuri, numai în raionul „Grivița Roșie" au participat la pregătirile recensământului 190 de delegați ai U.T.M., 220 de delegate ale U.F.D.R. și 20 de delegați din întreprinderi, iar în raionul „23 August", pe lângă delegații organizațiilor de massă, au luat parte la pregătirea recensământului și 105 părinți ai elevilor.

Nu aceeași grijă a arătat pregătirii recensământului secțiunea de învățământ a fostei regiuni Gorj. Ea a alcătuit un plan de muncă în vederea pregătirii și efectuării recensământului, dar acesta a fost formal, fără sarcini concrete, termene precise și răspunderi nominale. Datorită acestei lipse, munca de îndrumare și control nu a fost dusă în mod organizat. La școala din comuna Leleşti, directorul școlii, Grigoriu Ion, nu luase nicio măsură de pregătire până în ziua efectuării recensământului. Niciunul dintre învățătorii și profesorii școlii nu cunoștea circulara trimisă de M.I.P. în legătură cu această acțiune, iar de antrenarea organizațiilor de massă nu s'a preocupat nimeni. Directorul școlii a socotit că el cunoaște pe analfabeții din sat și-i poate înregistra fără să mai facă cercetări pe teren.

Aceleași lipsuri în pregătirea recensământului le-a avut și secțiunea de învățământ a raionului Câmpeni, regiunea Cluj, unde înregistrarea neștiutorilor de carte s'a făcut în unele comune, după date incomplete și necontrolate pe teren.

Experiența anului școlar trecut și ajutorul larg acordat de comitetele executive ale sfaturilor populare trebue să contribue la o cât mai bună desfășurare a recensământului neștiutorilor de carte din acest an. Anchetele de control, care vor avea loc în ziua de 5 Octombrie vor fi un bun prilej care să dovedească că s'a muncit organizat.

O sarcină importantă în legătură cu efectuarea recensământului este organizarea muncii de agitație. Ea are de scop să popularizeze grija deosebită a partidului și guvernului pentru lichidarea analfabetismului și să convingă pe neștiutorii de carte să se înscrie la cursuri și să le frecventeze regulat.

Este necesar să se folosească în munca de agitație afișele, panourile, lozincile, ecranele cinematografelor și megafoanele. Presa locală va publica știri, reportagii și articole de lămurire, scrise de către stahanoviști, fruntași în producție, foști neștiutori de carte etc. Deasemenea, se pot organiza conferințe, seri culturale, șezători, manifestări artistice, în cadrul cărora se va lămuri scopul recensământului.

La Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara, s'au organizat cu prilejul ultimului recensământ, consfătuiri cu muncitorii și s'au făcut prelucrări în cadrul grupelor sindicale. Astfel de metode trebue folosite cât mai larg.

O deosebită importanță o are munca de lămurire dela om la om. In acest scop, este necesar ca în săptămâna 21-28 Septembrie cadrele didactice, împreună cu delegații organizațiilor de massă, să meargă din casă în casă, să stea de vorbă cu neștiutorii de carte și să-i convingă să frecventeze cursurile de alfabetizare.

Un ajutor important în munca de recensare a neștiutorilor de carte îl pot da organizațiile sindicale și, în primul rând sindicatele din învățământ. Experiența anului școlar trecut arată că nu toți președinții comitetelor sindicale au înțeles sarcinile ce le revin în legătură cu lichidarea neștiinței de carte. De pildă, comitetul sindical al raionului Balș, regiunea Craiova, a convocat la raion în ziua fixată pentru recensământ pe toți responsabilii de grupe sindicale, pentru probleme care nu aveau nicio legătură cu recensământul.

Recensământul neștiutorilor de carte, ce se va efectua la 28 Septembrie a. c. nu trebue înțeles ca o operație tehnică statistică. El constitue un minunat prilej de îmbunătățire a planului de lichidare a neștiinței de carte al fiecărei școli, al fiecărei comune, al fiecărui raion.

Invățătorilor, profesorilor, educatoarelor, le revine sarcina de răspundere de a lua toate măsurile ca niciun neștiutor de carte să nu rămână nerecensat.

Să luptăm cu toată convingerea și să lămurim pe fiecare neștiutor de carte că este o datorie patriotică să învețe să scrie și să citească urmând cursurile de alfabetizare.

In atenția tovarășilor care studiază Istoria P. C. (b) al U. R. S. S.

Pentru a veni în sprijinul tovarășilor care studiază Istoria Partidului Comunist (b) al U.R.S.S., Comitetul de Radio a organizat o serie de emisiuni. Dăm mai jos programul acestor emisiuni până la 31 Decembrie a.c.

Pentru anul I (orașe): Joi 25 Septembrie 1952, orele 18, capitolul I — paragrafele 3, 4, 5; Joi 9 Octombrie 1952, orele 18, capitolul II — paragrafele 1, 2; Joi 23 Octombrie 1952, orele 18, capitolul II — paragrafele 3 și 4; Joi 6 Noembrie 1952, orele 18, capitolul III — paragrafele 1, 2 și 3; Joi 20 Noembrie 1952, orele 18, capitolul III — paragrafele 4, 5 și 6; Joi 4 Decembrie 1952, orele 18, capitolul IV — paragrafele 1 și 3; Joi 18 Decembrie 1952, orele 18, capitolul IV — paragraful 2.

Pentru anul II (orașe): Joi 2 Octombrie 1952 orele 18, capitolul VIII — paragrafele 4 și 5; Joi 16 Octombrie 1952, orele 18, capitolul IX — paragrafele 1, 2 și 3; Joi 30 Octombrie 1952, orele 18, capitolul IX — paragrafele 4 și 5; Joi 13 Noembrie 1952, orele 18, capitolul X — paragrafele 1 și 2; Joi 27 Noembrie 1952, orele 18, capitolul X — paragraful 3; Joi 11 Decembrie 1952, orele 18, capitolul XI — paragrafele 1 și 2; Joi 25 Decembrie 1952, orele 18, capitolul XI — paragraful 3 și 4.

Pentru anul I (sate): Sâmbătă 11 Octombrie 1952, ora 18, capitolul I — paragrafele 1, 2; Sâmbătă 25 Octombrie 1952, orele 18, capitolul I — paragrafele 3, 4 și 5; Sâmbătă 8 Noembrie 1952, orele 18, capitolul II — paragrafele 1 și 2; Sâmbătă 22 Noembrie 1952, orele 18, capitolul II — paragrafele 3 și 4; Sâmbătă 29 Noembrie 1952, orele 18, capitolul III — paragrafele 1, 2 și 3; Sâmbătă 6 Decembrie 1952, orele 18, capitolul III — paragrafele 4, 5 și 6; Sâmbătă 13 Decembrie 1952, orele 18, capitolul IV — paragrafele 1 și 3; Sâmbătă 20 Decembrie 1952, orele 18, capitolul IV — paragraful 2; Sâmbătă 27 Decembrie 1952, orele 18, capitolul IV — paragraful 2.

Pentru anul II (sate): Sâmbătă 18 Octombrie 1952, orele 18, capitolul VIII — paragrafele 1, 2 și 3; Sâmbătă 8 Noembrie 1952, orele 18, capitolul VIII — paragrafele 4 și 5; Sâmbătă 22 Noembrie 1952, orele 18, capitolul IX — paragrafele 1, 2, 3; Marți 25 Noembrie 1952, orele 18, capitolul IX — paragrafele 4 și 5; Marți 2 Decembrie 1952, orele 18, capitolul X — paragrafele 1 și 2; Marți 8 Decembrie 1952, orele 18, capitolul X — paragraful 3; Marți 16 Decembrie 1952, orele 18, capitolul XI — paragrafele 1 și 2; Marți 23 Decembrie 1952, orele 18, capitolul XI — paragrafele 3 și 4; Marți 30 Decembrie 1952, orele 18, capitolul XII — paragrafele 1 și 2.

—o—

Pentru secțiile de învățământ și direcțiile de școli

Ministerul Invățământului Public a expediat la 30 August a. c., pentru secțiunile de învățământ raionale, numărul necesar din listele de manuale valabile pe 1952-953, spre a fi difuzate la toate școlile.

La aceste liste se fac următoarele rectificări și completări:

1. Manualele de fizică pentru clasele X—XI sunt valabile în edițiile **1951** și 1952.

2. Manualul de limba germană clasa IX-a este valabil **numai** în ediția 1952.

Sunt valabile:

Manualele pentru școlile de alfabetizare: abecedarul, ediția 1952; limba română și aritmetica, ediția 1952.

Broșura „Noțiuni de piscicultură și aspecte din viața pescarilor", ediția 1950, pentru școlile din regiunile pescărești.

Se pot folosi ca material suplimentar:

Culegeri de povestiri și poezii (broșuri ajutătoare pentru limba rusă) clasele IV—VII, ediția 1952.

Broșurile pentru completarea manualelor de clasele I, II, III, IV (electrificare), ediția 1952.

★

Secțiile de învățământ raionale se vor îngriji ca fiecare școală să aibă lista manualelor valabile pe 1952-953, împreună cu prezentele rectificări și completări.

Documente de importanță istorică excepțională

Documentele semnate la Moscova de către Guvernul Uniunii Sovietice pe deoparte și Guvernul Central Popular al Republicii Populare Chineze pe de altă parte constitue o nouă și puternică dovadă a prieteniei care leagă cele două mari țări, o nouă expresie a forței de nesdruncinat pe care o reprezintă cele două mari popoare, sovietic și chinez, care numără laolaltă 700 milioane de oameni.

Alianța sovieto-chineză, consfințită prin tratatul de prietenie, alianță și asistență mutuală, semnat în Februarie 1950 la Moscova, reprezintă o chezășie a menținerii păcii în Extremul Orient și în întreaga lume. **„Marea prietenie dintre Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză** — declara de curând tovarășul Stalin într'o telegramă către Mao Tze-dun — **este o garanție de nădejde împotriva amenințării unei noi agresiuni, un puternic reazim al păcii în Extremul Orient și în întreaga lume".**

Documentele semnate la Moscova sunt în primul rând schimbul de note între Ciu En Lai, Premierul Consiliului Administrativ de Stat și Ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze și A. I. Vișinschi, Ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Arătând că refuzul Japoniei de a încheia un tratat de pace cu U.R.S.S. și R. P. Chineză, precum și încheerea tratatului separat dintre Japonia și Statele Unite **„crează noi condiții periculoase pentru cauza păcii, favorabile pentru repetarea agresiunii japoneze"**, Ciu En Lai propune și roagă guvernul sovietic să consimtă la prelungirea termenului retragerii trupelor sovietice din baza militară navală chineză Port-Arthur, folosită în comun. Prelungirea termenului este cerută până atunci când vor fi încheiate tratate între R. P. Chineză și Japonia, ca și între Uniunea Sovietică și Japonia.

Ia răspunsul său, ministrul de externe al U.R.S.S., A. I. Vișinschi, arată că guvernul sovietic acceptă prelungirea termenului retragerii trupelor sovietice din baza militară navală chineză Port-Arthur, potrivit propunerii guvernului R. P. Chineze.

După cum arată și comunicatul sovieto-chinez publicat la încheierea tratativelor, aceste tratative **„au confirmat hotărîrea celor două părți de a-și îndrepta eforturile spre întărirea și desvoltarea continuă a prieteniei și colaborării dintre ele, contribuind totodată prin toate mijloacele la menținerea și consolidarea păcii și a securității internaționale".**

Documentele semnate la Moscova între guvernele celor două mari țări prietene, U.R.S.S. și R. P. Chineză, au o semnificație deosebită în momentul politic actual, când imperialiștii americani, dușmani de moarte ai popoarelor, transformă Japonia într'o bază de agresiune, când ei prelungesc și încearcă să extindă agresiunea criminală din Coreea, când ei caută să aprindă focul unui nou război în Extremul Orient și în întreaga lume.

In contrast vădit cu politica războinică dusă de guvernul Statelor Unite, care încheie tot felul de alianțe cu scopuri agresive, apare politica fermă de pace a Uniunii Sovietice. Tratativele dela Moscova dintre guvernul Uniunii Sovietice și guvernul Republicii Populare Chineze s'au desfășurat în spiritul consolidării păcii și al înlăturării pericolului unui nou război, provocat de banditii imperialiști.

Deosebit de semnificativ apare deasemeni contrastul ca dela cer la pământ dintre relațiile existente între Statele Unite și țările satelite, pe deoparte și între Uniunea Sovietică și țările care au rupt cu lanțul robiei capitaliste, pe de altă parte. In timp ce relațiile dintre țările din orbita dolarului și Statele Unite sunt relații dintre slugă și stăpân, relațiile dintre Uniunea Sovietică și R. P. Chineză, de pildă, sunt, după cum a reieșit și în mersul actualelor tratative, relații bazate pe prietenie, deplină egalitate și avantagii reciproce. Astfel, după cum arată unul din documentele semnate la Moscova, Guvernul Sovietic a transferat fără plată Guvernului R. P. Chineze, în proprietate deplină, toate drepturile sale în ce privește administrarea în comun a căii ferate chineze dela Ciancîun, cu toate bunurile aparținând acestei căi ferate.

Popoarele din întreaga lume iau cunoștință cu entuziasm despre noile documente semnate în cursul tratativelor sovieto-chineze dela Moscova, convinse fiind că rezultatul rodnic al acestor tratative, care dovedește odată mai mult justețea politicii staliniste de pace, va contribui la întărirea lagărului păcii și socialismului, la salvarea cauzei păcii în lume.

Să sprijinim succesul campaniei agricole de toamnă

Campania de recoltare, treeriș și colectări a fost încheiată cu succes în cea mai mare parte a țării. In fața țăranimii muncitoare și a aparatului de Stat dela regiuni, raioane și comune stă sarcina efectuării cu succes a campaniei însămânțărilor și arăturilor de toamnă care, așa cum arată Hotărîrea din 4 Septembrie 1952 a Consiliului de Miniștri și a C.C. al P.M.R. trebue realizată la timp și în cele mai bune condițiuni agrotehnice. Această sarcină trebue dusă la îndeplinire cu atât mai mult cu cât în planul de Stat pe 1953 se prevede sporirea producției de cereale marfă cu 304.000 de tone față de 1952. Un rol de seamă în obținerea succesului acestei campanii revine cadrelor noastre didactice. Comitetul Executiv al C.G.M. a atras atenția Uniunilor care au membri în mediul sătesc precum și consiliilor sindicale regionale să activizeze comisiile sindicale sătești, pentru a desfășura o largă muncă de lămurire a țăranimii muncitoare, pentru realizarea planului de colectări și a campaniei de însămânțări și arături de toamnă. Revine deci și sindicatelor de învățământ sarcina de a se preocupa îndeaproape de munca de lămurire a țăranimii muncitoare în vederea reușitei campaniei agricole de toamnă.

Sporirea producției agricole este legată de o bună execuție a însămânțărilor. Experiența anilor de agricultură planificată, în care s'au introdus în țara noastră noi și noi metode de lucrare a pământului, folosindu-se din plin experiența colhoznică sovietică, a arătat că sporirea producției e ușor realizabilă dacă, rupând cu practica rutinară a trecutului, introducem metodele agrotehnice avansate elaborate de știința agronomică sovietică.

In campaniile agricole trecute, în campania însămânțărilor de primăvară, în cea de recoltat, treeriș și colectări, în mijlocul țăranimii muncitoare, învățătorii au desfășurat o largă muncă politică și de îndrumare. Cadrele didactice au sprijinit activ munca organelor comunale care poartă răspunderea aducerii la îndeplinire a diverselor campanii agricole.

Campania însămânțărilor din această toamnă se desfășoară sub semnul unei tot mai ascuțite lupte de clasă. Țăranimea muncitoare trebue mobilizată să ducă lupta împotriva dușmanului, să demaște pe chiaburii sabotori și să realizeze planul de însămânțări la timp și în condițiuni superioare anului 1952.

Un rol important al învățătorului este acela de a convinge țăranimea să aplice întocmai agrominimul în executarea însămânțărilor. De felul cum țăranimea muncitoare va aplica regulile agrotehnice depinde succesul însămânțărilor și asigurarea unei bune recolte pentru anul viitor. Tehnicienii agronomi, sprijiniți de învățători, trebue să lupte în deosebi cu practica rutinară învechită a unora dintre țăranii muncitori. In raioanele Alexandria, Zimnicea, Tr. Măgurele, Roșiori și altele se mai practică încă obiceiul învechit și dăunător al arăturii „cu râmocul". Prin această metodă nu se face propriuzis o arătură, ci numai o nivelare a pământului, iar sămânța cade pe un pământ tare ca piatra. In Moldova se practică încă semănatul „de piele". Se împrăștie sămânța cu mâna și apoi se ară la 10—12 cm. Sămânța cade la fundul brazdei sau rămâne pe afară, deoarece arătura e de cele mai multe ori prost făcută. Sămânța răsare greu și neuniform. Toate aceste practici învechite sunt dăunătoare. In toate, arătura se execută prost, sămânța cade neuniform, se face risipă de boabe, semințele cad la adâncimi diferite și încolțesc greu; plantele care răsar se desvoltă cu greutate. Impotriva acestor obiceiuri trebue dusă o luptă hotărîtă.

Munca învățătorilor poate fi de real folos în sprijinirea campaniei agricole de toamnă. Ei trebue să arate țăranilor muncitori necesitatea de a repara și a pune în bună stare de funcționare toate uneltele. Semințele — unii țărani au semințe necorespunzătoare — trebue schimbate cu semințe de calitate aflate la bazele de recepție.

In desfășurarea însămânțărilor un rol deosebit îl joacă efectuarea semănatului în epocile optime fixate de Ministerul Agriculturii. Invățătorii trebue să convingă țăranimea să taie cu cea mai mare grabă porumbul imediat ce s'a copt, cu știuleți cu tot, să libereze câmpul, să aducă bălegarul de grajd, să-l împrăștie chiar a doua zi, să are la 18—20 cm. și să grăpeze. Dacă încă n'a venit timpul semănatului, pământul trebue lăsat să se așeze. Dacă însă suntem în epoca cea mai bună stabilită de Ministerul Agriculturii pentru regiunea respectivă, trebue să semănăm cu toată graba. In acest scop, după arătură se mai dă odată cu extirpatorul (cultivator cu labă de gâscă) sau cu prășitoarea, pentru a pregăti patul semințel, se grăpează și se introduce apoi semănătoarea.

Sporirea producției agricole stă în puterea muncii noastre. A contribui la convingerea țăranimii muncitoare să renunțe la practicile dăunătoare și să aplice regulile agrotehnice înaintate — iată o sarcină de cinste ce revine tuturor învățătorilor și profesorilor noștri dela sate, pentru asigurarea unei recolte îmbelșugate în anul viitor.

Toată atenția difuzării manualelor școlare!

Aplicând instrucțiunile Ministerului Invățământului Public și ținând seama de planul de școlarizare și de manualele existente pe rețeaua de difuzare, o comisie centrală compusă din reprezentanți ai Direcției Generale E.P.D., ai Ministerului Invățământului Public și ai Centrocoopului, comisie menită să coordoneze întreaga muncă de difuzare a manualelor, a fixat cotele din fiecare manual ce urmează a fi distribuite școlilor. Astfel de comisii s'au organizat și la regiuni și raioane, unde depozitul raional C.L.D.C. este baza de aprovizionare a cooperativelor și librăriilor. Comisiile raionale, a căror conducere a fost asigurată de șefii secțiunilor de învățământ sau înlocuitorii lor, au primit sarcina să repartizeze manualele pe comune, școli, clase și limbi de predare, respectând cu strictețe planul de școlarizare al fiecărei unități.

Pentru a da elevilor și cadrelor didactice posibilitatea să înceapă noul an școlar în cât mai bune condițiuni, mulți dintre șefii secțiunilor de învățământ și directorii de școli au căutat să aplice instrucțiunile primite cu cât mai multă promptitudine. In unele raioane, comisiile constituite pentru difuzarea manualelor au pornit la acțiune pe baza unei planificări temeinice. Șefii secțiunilor de învățământ raionale au pus la dispoziția comisiilor planurile de școlarizare pe anul școlar 1952—1953, pentru ca acestea să poată repartiza în mod just manualele către cooperative și librării. La rândul lor, majoritatea școlilor au prezentat cooperativelor sau librăriilor planurile de școlarizare. Totodată directorii de școli au ajutat pe responsabilii cooperativelor să efectueze comanda către baza de aprovizionare raională. Așa s'a lucrat, de pildă, în regiunile Cluj, Baia-Mare, Arad, Timișoara.

In unele regiuni, raioane și comune mai există însă, chiar acum, serioase deficiențe în ceeace privește difuzarea manualelor.

Lipsa de grijă pentru buna difuzare a manualelor este în momentul de față cu totul neîngăduită, deoarece primejduește direct buna desfășurare a procesului de învățământ. Este cu totul condamnabilă activitatea Centrului de Librării și Difuzare a Cărții din regiunea Pitești, care n'a trimis decât foarte târziu manuale și rechizite centrelor raionale. O situație foarte nemulțumitoare există și în regiunea Constanța.

Intârzierile constatate în difuzarea manualelor se datoresc în mare parte și faptului că unele secțiuni de învățământ raionale nu au înaintat la vreme planurile de școlarizare, altele nu au urmărit cu perseverență difuzarea manualelor până la comune, iar altele au înaintat cifre neexacte. Astfel, în raionul Vaslui, regiunea Iași, s'au comandat pentru clasa I-a și pentru clasa III-a un număr de manuale necorespunzător cu cifrele cuprinse în planul de școlarizare.

Aceste lipsuri se datoresc în mare măsură și insuficientei munci de lămurire dusă de unele organe regionale cooperatiste, care nu s'au îngrijit să instruiască la timp pe tovarășii ce lucrează la cooperativele raionale și sătești în legătură cu difuzarea cărților. Lipsurile se explică și prin faptul că unele comisii constituite special pentru această muncă nu au lucrat după un plan, nu și-au împărțit sarcinile, din care cauză colaborarea între membrii comisiilor a fost slabă.

La lipsurile existente a contribuit și faptul că Ministerul Invățământului Public a trimis cu întârziere lista manualelor valabile pe anul școlar 1952—1953.

Cadrele didactice, directorii de școli, inspectorii școlari raionali și regionali trebue să ia măsuri urgente pentru înlăturarea tuturor lipsurilor existente în difuzarea manualelor deoarece orice întârziere are acum urmări directe asupra însușirii cunoștințelor de către elevi.

NOTE POLITICE EXTERNE

La sfârșitul acestei luni va avea loc la Pekin, Congresul partizanilor păcii din țările Asiei și din zona Pacificului. Acest Congres este menit să exprime voința nesdruncinată de pace a celor 1.600.000.000 de oameni din țările Asiei, adică două treimi din populația globului.

In declarația Consfătuirii pregătitoare în vederea convocării Congresului, consfătuire care a avut loc în luna Iunie a acestui an la Pekin și la care au participat 47 de delegați din 20 de țări ale Asiei, Australiei, Americii de Sud și Americii de Nord, se spunea: **„Noi am venit din țări diferite și vorbim limbi diferite. Deși avem convingeri politice și credințe religioase diferite, noi reprezentăm totuși voința comună de luptă pentru pace a popoarelor din țările Asiei și din zona Pacificului. Popoarele cer pace și urăsc războiul. Ele sunt împotriva agresiunii și nu vor recurge niciodată la acte de agresiune împotriva altora. Ele cer legături comerciale și se opun embargourilor și blocadelor. Ele doresc înțelegere reciprocă și relații de prietenie și nu vor să fie împiedecate de a se întâlni unele cu altele".**

Congresul partizanilor păcii din țările Asiei și zona Pacificului este de o importanță covârșitoare în actuala situație internațională. In Coreea încetarea focului cerută de atâta vreme de popoarele iubitoare de pace, este amânată de către agresorii americani care folosesc armele cele mai îngrozitoare, ucid prizonierii de război și încearcă să extindă ostilitățile.

In Japonia, prezența trupelor americane și consecințele nefaste ale aplicării tratatului dela San Francisco, au creat primejdia ca această țară să fie târâtă într'un nou și îngrozitor măcel mondial.

In Vietnam și Malaya, conflictele militare existente provoacă pierderi grele de vieți și valori materiale și pun în pericol pacea celorlalte țări.

In întreaga Asie și în zona Pacificului suveranitatea și integritatea teritorială a națiunilor sunt primejduite de pactele agresive încheiate de imperialiști.

Conștiente de primejdia crescândă a războiului în Asia și în zona Pacificului, popoarele din această parte a lumii sunt hotărîte să transforme voința lor comună de pace într'o forță unită pentru apărarea ei.

Congresul partizanilor păcii din țările Asiei și din zona Pacificului va examina probleme de importanță vitală pentru apărarea păcii ca: lupta împotriva remilitarizării Japoniei; interzicerea armei atomice, bacteriologice și a altor tipuri de arme de exterminare în masă; interzicerea propagandei de război și a urii de rasă; desvoltarea relațiilor economice și culturale internaționale între popoare; reglementarea pașnică a tuturor conflictelor care periclitează pacea în lumea întreagă; soluționarea pașnică a problemei coreene.

Hotărîrile Conferinței de pregătire a Congresului au găsit un larg ecou în toate țările. In R. P. Chineză, în India, Japonia, Malaya și în toate celelalte țări din Asia și din zona Pacificului au loc intense pregătiri în vederea apropiatei deschideri a lucrărilor Congresului. Majoritatea țărilor și-au desemnat delegațiile care vor participa la Congres. Delegația japoneză va fi formată din 60 de membri. Din delegația Ceylonului fac parte doi preoți și patru membri ai parlamentului.

Congrese pregătitoare au avut loc în diverse țări ale Asiei, ca de pildă Congresul Național al partizanilor păcii din Coreea, Congresul partizanilor păcii din India, etc.

In R. P. Chineză oamenii muncii întâmpină cu noi victorii în producție cea de a treia aniversare a Republicii și Congresul partizanilor păcii din țările Asiei.

Dându-și seama de importanța Congresului și înfricoșați de amploarea pe care o ia mișcarea pentru pace în țările Asiei și în țările din zona Pacificului, imperialiștii americani și sateliții lor au căutat să pună piedici Congresului. Astfel guvernele reacționare din țări ca Japonia au refuzat să acorde vize de ieșire delegaților desemnați pentru Congres.

Impotriva manevrelor imperialiste însă, Congresul va înregistra un mare succes, succes care poate fi întrevăzut de pe acum din amploarea pregătirilor care s'au desfășurat în diversele țări participante.

Congresul partizanilor păcii din țările Asiei și din zona Pacificului, va constitui o importantă etapă în lupta pentru pace și va contribui în mare măsură la pregătirea Congresului popoarelor pentru apărarea păcii, care va avea loc în Decembrie la Viena.

★

Zilele acestea a fost dat publicității Raportul Comisiei Științifice internaționale care a făcut cercetări în Coreea și China de Nord-Est în legătură cu ducerea războiului bacteriologic de către imperialiștii americani. Această comisie, care a luat ființă în urma propunerii Guvernului R. P. Chineze și a recomandărilor făcute de către sesiunea din primăvara acestui an a Biroului Consiliului Mondial al Păcii dela Oslo, este compusă din savanți de renume internațional din șase țări: Marea Britanie, Franța, Italia, Suedia, Brazilia și U.R.S.S., savanți a căror imparțialitate nu poate fi pusă la îndoială.

Se știe că în ciuda nenumăratelor probe existente și a relatărilor Comisiei internaționale a Juriștilor Democrați și a Comisiei de savanți chinezi, banditii imperialiști încercau să nege cu înverșunare folosirea de către armata americană a odioasei arme bacteriologice.

Relatările actualei Comisii internaționale a oamenilor de știință vin să dea o lovitură de măciucă propagandei mincinoase imperialiste.

Concluziile comisiei științifice internaționale dovedesc fără putință de tăgadă vinovăția monștrilor americani, care folosesc arme chimice și bacteriologice.

Cu ocazia solemnității semnării oficiale a Raportului Comisiei, profesorul Jean Malterre (Franța) a declarat: „Repetăm încă odată că China și Coreea au fost obiectul unui război bacteriologic și că trupele Statelor Unite sunt răspunzătoare pentru aceasta".

La conferința de presă organizată la Pekin, profesorul Oliviero Olivo, membru al comisiei, a declarat: „Am cercetat numeroase fapte. Toate aceste fapte nu au fost numai explicate de martori oculari, ci au fost și verificate din punct de vedere teoretic, stabilindu-se că ele sunt adevărate".

Cercetările Comisiei internaționale a oamenilor de știință au dovedit că imperialiștii americani uzează de metodele folosite de criminalii de război japonezi în ducerea războiului bacteriologic. Comisia a verificat totodată și autenticitatea declarațiilor prizonierilor de război americani, care au arătat cum au fost instruiți și cum au aruncat bombe bacteriologice asupra teritoriului coreean și celui chinez.

Concluziile Comisiei internaționale a oamenilor de știință contribue la spulberarea ultimelor încercări ale banditilor imperialiști de a tăgădui folosirea armei bacteriologice. Savanții de renume internațional care au făcut parte din Comisie și-au exprimat toată stima și admirația lor pentru munca științifică desfășurată de colegii lor chinezi, care sunt în posesia unor dovezi incontestabile despre vinovăția imperialiștilor americani. Comisia internațională a confirmat întru totul valabilitatea acestor dovezi. Raportul Comisiei internaționale a oamenilor de știință, ca și declarațiile membrilor ei, făcute în cadrul conferinței de presă, demască odată mai mult pe imperialiștii americani ca pe dușmanii cei mai înverșunați ai omenirii.

Popoarele din întreaga lume condamnă pe bestialii agresori imperialiști care folosesc arma bacteriologică, împotriva tuturor uzanțelor internaționale în vigoare, împotriva Protocolului dela Geneva, pe care guvernul Statelor Unite a refuzat în repetate rânduri să-l ratifice.

In toate țările au avut loc mectinguri și manifestații de protest în care milioanele de oameni cinstiți au înfierat pe asasinii americani mânuitori ai armei bacteriologice. Popoarele lumii sunt ferm hotărîte să ducă la bun sfârșit lupta pentru interzicerea armei bacteriologice, să pedepsească așa cum se cuvine pe monștrii americani care o folosesc.

Pirații americani distrug numeroase școli cu bombe cu napalm.

ZIARELE

GOERING: Când aud de cultură, îmi vine să trag cu revolverul!

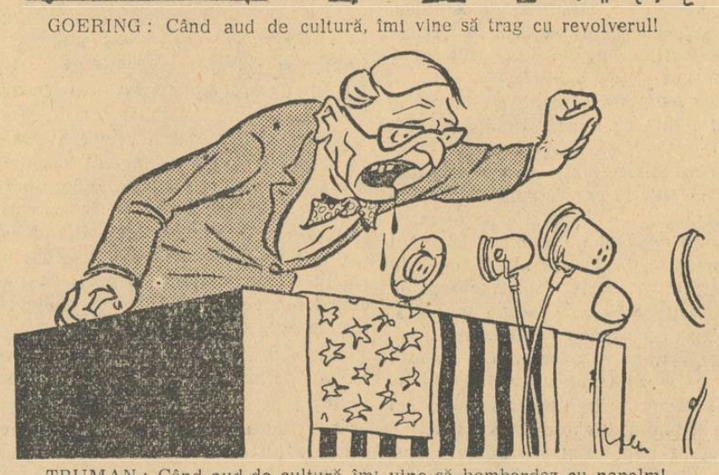

TRUMAN: Când aud de cultură îmi vine să bombardez cu napalm!

(Desen de A. RIK)

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 3449

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 182 | 4 PAGINI, 25 BANI | VINERI 26 SEPTEMBRIE 1952

Noua Constituție va consolida regimul de democrație populară și va constitui un instrument puternic al construirii socialismului în patria noastră.

(Din Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra proiectului de Constituție a R.P.R.)

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra proiectului de Constituție a R. P. R.

Tovarăși,

Comisia Constituțională, aleasă de Marea Adunare Națională în sesiunea din luna Martie 1952, și-a îndeplinit însărcinarea primită, elaborând proiectul noii Constituții a Republicii Populare Române.

Timp de aproape două luni de zile, textul proiectului a fost supus unei desbateri publice, a cărei amploare, fără precedent în țara noastră, a transformat-o într'un adevărat referendum popular. În grupe sindicale, în cercuri ale Frontului Democrației Populare, la punctele de agitație au participat la desbaterea proiectului de Constituție peste 10 milioane cetățeni. S'au făcut 18.836 propuneri și amendamente la textul proiectului. **(aplauze).**

Larga participare a masselor la discutarea proiectului de Constituție, puternicul avânt politic și succesele în munca pașnică constructivă determinate de desbaterea proiectului de Constituție de către întregul popor exprimă vitalitatea regimului de stat democrat-popular, legăturile sale trainice cu massele, adâncul său democratism, precum și hotărîrea nestrămutată a poporului român de a îndeplini cu succes sarcinile primului plan cincinal, de a întări statul democrat-popular, de a construi orânduirea socialistă în Republica Populară Română. **(aplauze puternice).**

Poporul muncitor, adevăratul și realul stăpân al țării, a văzut în proiectul de Constituție tabloul vieții sale noi, al cuceririlor sale istorice, al celor mai înalte năzuințe ale sale. Pe drept cuvânt el a numit noua Constituție, Constituția construirii socialismului și a făuririi fericirii și bunei stări a celor ce muncesc. **(aplauze puternice).**

I.

Tovarăși,

Proiectul noii Constituții se deosebește fundamental de constituția regimului burghezo-moșieresc.

Constituția din 1923 a servit ca sprijin sângeroasei dictaturi a capitaliștilor și moșierilor, exercitată prin dinastia de Hohenzollern și cele două partide „istorice" care se succedau la guvern. Este caracteristic pentru vechea viață politică din România faptul că așa zisa „opoziție" burghezo-moșierească a declarat această constituție nulă, ca fiind opera guvernului liberal, care (citez din declarația „opoziției" în Adunarea Constituantă):

„A jefuit o treime a cetățenilor de drepturile lor de alegători, a suprimat dreptul de candidatură oprind dela alegeri chiar cetățeni aleși în două legislaturi. Fărădelegile, fraudele, abuzurile, corupția și întregul arsenal al imoralității publice au dat îmbelșugat prilej ca voința alegătorilor să fie falsificată, suveranitatea națională călcată în picioare, demnitatea umană înjosită până la cea din urmă treaptă și drepturile cetățenești crunt batjocorite".

Aceasta n'a împiedecat însă partidul național-țărănesc, care în mod demagogic a declarat Constituția din 1923 nulă atunci când era în opoziție, s'o considere perfect valabilă când a preluat puterea prin exact aceleași mijloace și metode. Explicația stă în faptul că, pe deasupra ciocnirilor pentru „ciolanul guvernamental" care caracterizau lupta dintre cele două partide „istorice", ambele reprezentau cu fidelitate interesele moșierilor și capitaliștilor care erau exprimate în Constituția din 1923.

Caracterizând constituțiile burgheze, tovarășul Stalin arată că baza lor o formează principiile capitalismului, temeliile lui principale, proprietatea privată asupra mijloacelor de producție, exploatarea omului de către om și existența exploatatorilor și exploataților, nesiguranța zilei de mâine pentru majoritatea muncitoare — la un pol al societății, și luxul minorității care nu muncește, dar care are ziua de mâine asigurată — la celălalt pol. Caracterizarea stalinistă este pe deaîntregul valabilă pentru Constituția din 1923.

Pentru a camufla temeliile sale principale, Constituția din 1923 era străbătută dela un capăt la altul de cea mai cinică fățărnicie burgheză. „Nu se admite în stat nicio deosebire de naștere sau de clase sociale" — glăsuia articolul 8, iar articolul 21 spunea: „toți factorii producției se bucură de egală ocrotire".

Despre ce fel de „egală ocrotire" putea fi vorba, când aceeași constituție, prin articolul 17, garanta proprietatea capitaliștilor asupra fabricilor și uzinelor în care erau exploatați sângeros sute de mii de muncitori sau proprietatea moșierească, pe ale cărei întinderi erau jefuiți de rodul muncii lor, spoliați și batjocoriți milioane de țărani și argați? Despre ce fel de „egalitate" poate fi vorba în general între moșieri și țărani, între fabricanți și muncitori? Nici măcar autorii Constituției din 1923, care au proclamat că „nu se admite în stat nici o deosebire de naștere sau de clase sociale", n'ar putea să ne explice ce fel de egalitate este între fabricanții sau moșierii care se lăfăiau în palate și conace luxoase și muncitorii sau țăranii care trăiau în cea mai neagră mizerie.

Cum „îi ocrotea" constituția burghezo-moșierească pe muncitori o demonstrează represiunile sângeroase prin care erau înăbușite cele mai elementare revendicări politice și economice muncitorești. Cât privește țărănimea, trebue reamintit că burghezia și moșierimea au făcut școala „ocrotirii" ei încă în 1907, când au tras cu tunurile în țăranii care cereau pământul pe care-l munceau și la care aveau dreptul.

Rai pentru moșteri și capitaliști — iad pentru muncitori și țărani, așa arăta „egalitatea" socială în timpul regimului burghezo-moșieresc.

Capitolul privitor la drepturi și libertăți din Constituția din 1923 este tipic pentru concepția burgheză asupra libertății. În articolul 21 se pomenea, de pildă, de „libertatea muncii". Dar ce înseamnă o asemenea „libertate" când toate fabricile și uzinele aparțineau capitaliștilor, care sileau pe muncitor, pentru a nu muri de foame, să-și vândă forța de muncă și să poarte jugul exploatării ? Sclavie salariată — cum pe drept cuvânt a numit Marx munca în societatea capitalistă.

„Libertatea presei", „libertatea conștiinței", „libertatea de asociație" — proclamate în Constituția din 1923 erau răpite cu desăvârșire masselor muncitoare. Ele funcționau doar pentru uzul exploatatorilor. Dar nici chiar această constituție cu „drepturile" și „libertățile" ei ciuntite sau fictive nu era pentru regimul burghezo-moșieresc un instrument destul de eficace pentru exercitarea sângeroasei sale dictaturi antipopulare. O mare parte din timp guvernele burghezo-moșierești au ținut poporul sub teroarea stării de asediu, a legilor excepționale. Teroarea se înăspreа pe măsură ce creștea valul rezistenței poporului, în frunte cu clasa muncitoare condusă de Partidul Comunist, împotriva fascizării țării și a pregătirilor războiului antisovietic.

Constituția din 1923 era îmbibată de ideologia naționalismului claselor exploatatoare. Ea nu cuprindea nici măcar de formă vreo prevedere cu privire la egalitatea în drepturi a minorităților naționale. Sub semnul Constituției din 1923 burghezia română a supus unei duble opresiuni masele muncitoare de altă naționalitate, a organizat și patronat sălbatice pogromuri cu caracter rasist, a pricinuit suferințe grele minorităților naționale.

Constituția din 1923 era expresia caracterului antinațional al regimului burghezo-moșieresc, a politicii de înfeudare a țării față de puterile imperialiste occidentale, de scoatere la mezat la tejgheaua capitalului internațional a independenței și suveranității de stat a României. Peste 95% din industria petroliferă, 95% din industria de gaze și electricitate, 74% din metalurgie, 94% din industria zahărului erau deținute de capitalul străin. Muncitorii, țăranii și intelectualii români erau condamnați să muncească nu numai pentru a asigura profituri fabuloase capitaliștilor români, ci și pentru huzurul milionarilor dela Washington, Londra, Paris, Berlin.

In 1938, dictatura regală carlistă a decretat o constituție nouă — constituție de tip fascist. Sub semnul acestei constituții, poporul român a fost târît de clica fascistă-antonesciană, sprijinită de partidele burghezo-moșierești, în criminalul război antisovietic și adus la un pas de prăpastie. Numai înaintarea vertiginoasă a Armatei Sovietice eliberatoare și doborîrea dictaturii fasciste de către forțele populare conduse de Partidul Comunist au salvat poporul român dela un adevărat dezastru național.

II.

Tovarăși,

Eliberând România, Armata Sovietică a dărâmat zidurile închisorii în care regimul burghezo-moșieresc și imperialismul străin țineau înlănțuit poporul român. **(aplauze puternice).**

Partidul nostru, organizând alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, a doborît puterea capitaliștilor și moșierilor, a instaurat regimul de democrație populară și a trecut la construirea socialismului. **(aplauze puternice).**

Constituția din 1948, făurită în primele luni după proclamarea Republicii Populare Române, corespundea unei etape în care procesul revoluționar de transformare a țării noastre se afla abia în germene sau într'un stadiu inițial. Cea mai mare parte din industrie se afla în mâinile capitaliștilor. Greutatea specifică a industriei de stat reprezenta 20% în siderurgie și 30% în metalurgie. Sectorul socialist în agricultură era aproape inexistent. Gospodăriile agricole de stat și S.M.T-urile erau puține la număr și nu aveau o greutate specifică prea mare în economie. În consert capitalul particular era predominant.

In cei patru ani care au trecut de atunci au avut loc schimbări radicale în viața economică, politică și socială a țării. In urma naționalizării, uzinele și fabricile, băncile și transporturile etc. au fost smulse din mâinile capitaliștilor și transformate în proprietate socialistă de stat. In cei patru ani dela naționalizare, industria socialistă aproape și-a triplat producția; ea reprezintă 96.5% din întreaga industrie a țării. Partidul nostru s'a călăuzit de învățătura stalinistă că nu orice desvoltare a industriei înseamnă industrializare socialistă. Centrul industrializării, baza ei, este desvoltarea industriei grele, îndeosebi desvoltarea producției mijloacelor de producție, desvoltarea unei industrii proprii de mașini.

Sub capitalism, împiedicarea desvoltării industriei mijloacelor de producție era o parte a politicii regimului burghezo-moșieresc de înfeudare a țării la carul capitalismului internațional. Comentând tratatul economic încheiat cu Germania hitleristă în 1939, tratat tipic colonialist care

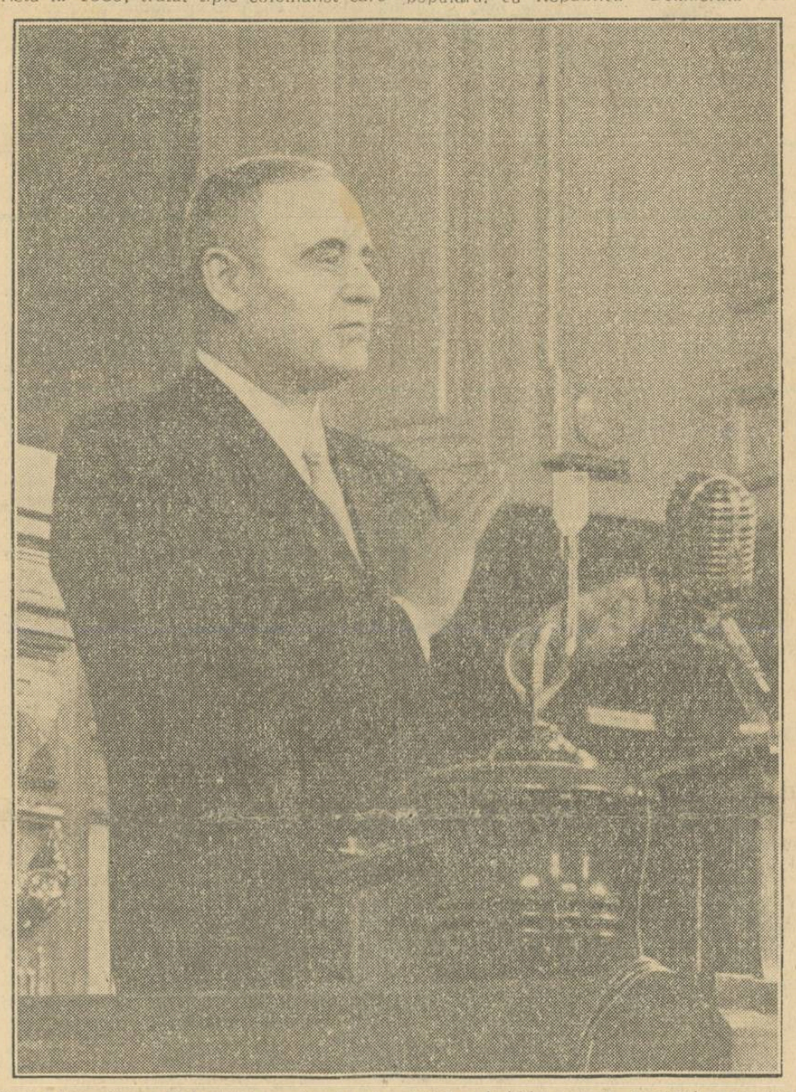

limita desvoltarea industriei române la ramurile petrol, mine, lemn și prelucrarea produselor agricole, economistul burghez Virgil Madgearu scria: „Dacă evoluția industrializării va merge pe această cale normală nu se poate ivi nici un conflict de interese între economia românească și economiile naționale din marile state industrializate". Burgheziei române îi erau mai scumpe interesele trusturilor străine decât cele ale poporului și ale țării. „Cale normală" însemna pentru România a continua să fie hinterland agrar al puterilor occidentale și un furnizor de materii prime.

Răsturnând puterea capitalisto-moșierească și înfrângând sabotajul capitaliștilor, clasa muncitoare din R.P.R., condusă de partidul ei marxist-leninist, a desvoltat într'un ritm puternic industria mijloacelor de producție care a atins la sfârșitul anului 1951 un procent de 54,4% din totalul valorii producției industriale. Nivelul general al producției industriale a depășit cu mult cel mai înalt nivel atins sub capitalism. La sfârșitul anului 1951, industria metalurgică a atins 260,3% față de producția din 1938, industria chimică (fără chimico-farmaceutică) 244,8% față de 1938

Reorganizarea pe baze noi, socialiste, a vechilor întreprinderi, utilarea lor cu tehnica modernă, asigurarea lor cu energie electrică, creiarea unor ramuri industriale noi (industria de tractoare, industria de utilaj petrolifer și minier, de utilaj pentru industria ușoară, industria electrotehnică, etc.) producerea în țară a unor mașini și agregate complexe, pentru care România a fost zeci de ani tributară imperialiștilor, marchează creșterea calitativă a industriei noastre socialiste.

Aceste succese în opera de construire a socialismului ar fi de neconceput fără marele și permanentul ajutor al Uniunii Sovietice. **(aplauze furtunoase și îndelung repetate).** Una din caracteristicile acestui ajutor constă în faptul că el are ca obiect întărirea și desvoltarea economiei naționale, în primul rând prin desvoltarea industriei socialiste și prin crearea bazei materiale tehnice a socialismului în țara noastră.

In agricultură, sectorul socialist se află în desvoltare. Se întăresc gospodăriile agricole de stat; crește numărul S.M.T.-urilor. In numeroase sate, s'au format aproape 1500 gospodării agricole colective și peste 1100 întovărășiri agricole. Comerțul socialist a crescut deasemenea, reprezentând 76%.

Proprietatea socialistă asupra principalelor întreprinderi industriale, asupra transporturilor, băncilor, pădurilor, bogățiilor subsolului, etc. a devenit baza de neclintit a statului nostru de democrație populară.

Orânduirea democrat-populară, datorită făuririi unui puternic sector socialist în economie, datorită conducerii planificate a economiei și relațiilor strânse cu economia socialistă a marii Uniuni Sovietice, cu marea Chină, cu țările de democrație populară, cu Republica Democrată Germană, a lichidat crizele, șomajul și anarhia în producție și asigură mersul ascendent al economiei. Aceasta se explică prin faptul că legile economice ale capitalismului își pierd puterea în sectorul socialist al economiei naționale și în locul lor apar, pe baza lichidării contradicției dintre caracterul relațiilor de producție și caracterul forțelor de producție, legi proprii economiei socialiste.

Schimbări însemnate au avut loc și în structura de clasă a societății noastre. Clasa moșierilor, precum se știe, a fost lichidată ca urmare a reformei agrare. Aceeași soartă a împărtășit-o clasa capitaliștilor din industrie, ca urmare a naționalizării. Sectorul capitalist cuprinde în prezent gospodăriile chiaburești, întreprinderile comerciale particulare, micile întreprinderi industriale nenaționalizate.

Crearea unei puternice industrii socialiste, lichidarea exploatării omului de către om în sectorul socialist al economiei au dus la schimbări calitative în rândurile oamenilor muncii. Proletariatul, în trecut clasă exploatată de capitaliști, a devenit clasa dominantă în stat, care nu mai este lipsită de unelte și mijloace de producție, ci dimpotrivă le stăpânește laolaltă cu întreg poporul muncitor. Clasa muncitoare a demonstrat în mod indiscutabil că este în stare să conducă economia și statul mai bine decât burghezia și să creieze un mod de producție superior celui capitalist. **(aplauze puternice).**

Și în sânul țărănimii au loc schimbări de structură. Peste 120.000 de familii de țărani muncitori au trecut la regimul de viață colectivă, unindu-și gospodăriile individuale în gospodării agricole colective. Deși încă puține la număr, gospodăriile agricole colective și-au demonstrat superioritatea asupra gospodăriilor individuale, îndemnând prin pilda lor masse tot mai largi ale țărănimii să treacă la agricultura socialistă. Marea majoritate a țărănimii formează o clasă de mici proprietari care își bazează existența pe mica producție de mărfuri.

Rândurile intelectualilor se lărgesc cu noua intelectualitate — intelectualii din rândurile clasei muncitoare și țărănimii muncitoare. In sânul vechii intelectualități tot mai mare este numărul celor care-și consacră efortul creator cauzei poporului muncitor.

Din 1948 și până astăzi au avut loc schimbări însemnate și în domeniul construcției de stat. Alegerea sfaturilor populare — organe locale ale puterii, care întruchipează un principiu de bază al democrației socialiste — atragerea masselor la conducerea treburilor obștești — a marcat o etapă principală pe drumul construirii statului democrat-popular. A fost construită armata populară și celelalte verigi ale noului aparat de stat, a fost creată o legislație pusă în slujba poporului muncitor.

Toate aceste schimbări economice și politice au consolidat pozițiile clasei muncitoare și alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare — baza puterii populare.

Sarcina principală care stătea în fața Comisiei Constituționale era de a elabora un proiect de Constituție care să oglindească în mod just particularitățile economice și politice ale perioadei actuale de desvoltare a R.P.R. Tovarășul Stalin ne învață că spre deosebire de program care vorbește despre ceeace nu există încă și trebue să fie abia dobândit și cucerit în viitor, constituția, dimpotrivă, trebue să vorbească despre ceeace există deja, despre ceeace este deja obținut și cucerit azi, în prezent. Călăuzindu-se de această indicație stalinistă, proiectul noii Constituții reprezintă bilanțul drumului străbătut, bilanțul cuceririlor istorice dobândite de poporul muncitor pe calea construirii socialismului.

Este un fapt istoric că orânduirea democrat-populară s'a consolidat definitiv. Este firesc deci ca acest fapt să fie oglindit în noua Constituție.

Tot atât de netăgăduit este existența formațiunii socialiste, rolul ei conducător în economia națională a republicii. Și acest fapt își găsește locul în noua Constituție.

In acelaș timp, trebue ținut seama de faptul că socialismul nu a izbândit încă deplin, că ne aflăm în perioada de trecere dela capitalism la socialism. Caracterul perioadei actuale își găsește expresia în numeroase articole ale proiectului noii Constituții, ca, de pildă, în definirea orânduirii sociale, a funcțiilor statului, a drepturilor și libertăților cetățenilor.

Proiectul noii Constituții stabilește existența a trei formațiuni social-economice: formațiunea socialistă, mica producție de mărfuri și formațiunea particular-capitalistă.

Formațiunea socialistă, care are fie forma proprietății de stat, fie forma proprietății cooperatist-colectiviste, este pârghia principală pe care se sprijină statul democrat-popular în îndrumarea întregii economii spre socialism. Aplicând planificarea directă față de formațiunea socialistă, statul exercită față de mica producție de mărfuri un rol regulator și de îndrumare în scopul îmbinării intereselor statului cu cele ale țărănimii mici și mijlocii.

Formațiunea micii producții de mărfuri cuprinde alături de meseriași, milioanele de gospodării țărănești mici și mijlocii — țărănimea muncitoare — care constitue principalul aliat al clasei muncitoare, principala bază de aprovizionare cu produse agricole a industriei și a masselor muncitoare dela orașe. Deaceea statul sprijină pe țăranii cu gospodării mici și mijlocii cu scopul de a-i feri de exploatarea capitalistă, de a spori producția realizată de ei și a ridica bunăstarea lor.

Noi avem încă de a face cu o seriosă rămânere în urmă a agriculturii față de industrie ceeace creează mari greutăți operei de construcție socialistă. Aceasta se datorește faptului că agricultura noastră este dominată de mica gospodărie țărănească, care dă o mică cantitate de cereale-marfă și care generează capitalism spontan și în proporție de massă.

Marxism-leninismul ne învață că pentru țărănimea muncitoare nu există altă cale de a scăpa de exploatare, de nevoi și lipsuri, decât unirea micilor gospodării în gospodăria agricolă colectivă. Singura metodă pentru antrenarea gospodăriilor mici și mijlocii pe făgașul socialismului este convingerea. Marxism-leninismul condamnă orice încercare de foiosire a violenței față de mica producție de mărfuri. Desfășurând o mai largă muncă de convingere a țărănimii muncitoare cu privire la superioritatea agriculturii socialiste vom întări curentul creat pentru gospodăria colectivă.

Așa cum a precizat partidul nostru încă la Plenara C.C. al P.M.R. din Martie 1949 „alcătuirea gospodăriei agricole colective va avea loc nu pe bază ruinării și distrugerii gospodăriilor mici și foarte mici, nu pe calea luptei cu ele, ci pe calea ridicării lor economice, a ridicării lor la un nivel mai înalt al tehnicii, culturii și organizării lor". Aplicării acestei politici îi datorează țăranii muncitori ridicarea simțitoare a nivelului lor de trai și de cultură.

Marele Lenin a spus că nu se poate construi socialismul fără un spate trainic al frontului iar spatele frontului îl constituie milioanele de gospodării țărănești. Vorbind despre noua politică economică, Lenin arăta necesitatea **„de a ne alia cu massa țărănească, cu țărănimea muncitoare de rând"** și de a merge astfel înainte, mai încet decât am dori, dar așa încât întreaga massă să meargă cu noi. **„Atunci** — spune Lenin — **și înaintarea va deveni la momentul potrivit atât de rapidă, cum nici nu putem visa în momentul de față".**

Proiectul de Constitutie constată existența în economia națională a formațiunii particular-capitaliste, bazate pe exploatarea muncii salariate. Definirea acestei formațiuni are o mare însemnătate, deoarece ea indică în termeni concișî cauza fundamentală a unora din greutățile pe care le întâmpinăm în calea spre socialism, sperând vigilența oamenilor muncii și îndemnându-i la noi eforturi pentru consolidarea și desvoltarea formațiunii socialiste. In etapa actuală, politica statului față de elementele capitaliste este o politică de îngrădire și eliminare.

Perioada de trecere dela capitalism la socialism este perioada unei ascuțite lupte de clasă, deoarece fiecărei formațiuni îi corespunde o anumită clasă. Trecerea dela mai multe formațiuni social-economice la dominația complectă a formațiunii socialiste se desfășoară în condițiile înversunatei împotriviri a elementelor exploatatoare.

Proiectul de Constituție indică țelul nostru final, precizând că politica statului de democrație populară este îndreptată spre lichidarea exploatării omului de către om și construirea socialismului. Aceasta exprimă mersul nostru neabătut spre victorie, hotărîrea oamenilor muncii din patria noastră de a duce cu fermitate până la capăt opera de construire a noii orânduiri sociale — orânduirea socialistă.

Tovarăși,

In țara noastră a fost instaurată adevărata democrație, democrația în folosul celor mulți, a fost lichidat șomajul, au crescut bunăstarea și nivelul cultural al poporului, au fost asigurate oamenilor muncii drepturile și libertățile pentru care au luptat și și-au vărsat sângele cei mai buni fii ai poporului.

Toate acestea au la bază faptul că în Republica Populară Română puterea aparține oamenilor muncii dela orașe și sate. Marele Lenin socotea chestiunea puterii drept chestiunea fundamentală. In mâinile cărei clase se află puterea — iată ceeace hotărăște caracterul formal sau real al drepturilor și libertăților democratice înscrise într'o constituție. Poate să proclame orice constituție burgheză „libertatea individuală", „libertatea presei", sau „dreptul la libertatea gândirii" — atâta timp cât la putere se află reprezentanți ai monopolurilor capitaliste, aceste drepturi constitue cea mai sinistră farsă. Cea mai bună dovadă o constitue faptul că imensa majoritate a cetățenilor americani nu numai că nu vorbesc despre constituția lor cu un sentiment de mândrie, dar chiar se tem să pomenească despre ea, despre „drepturile" și „libertățile" înscrise în ea. Statele Unite ale Americii au devenit un stat polițist, o țară în care legi fasciste ca legea Taft-Hartley sau Smith, înăbușe orice activitate obștească, o țară a terorii gestapiste și a linșajului.

Numai acolo unde puterea se află în mâinile clasei muncitoare, clasa care eliberându-se pe sine eliberează întreaga societate, pot exista drepturi și libertăți efective pentru popor. Regimul de stat al republicii noastre, regimul democrației populare, reprezintă puterea oamenilor muncii dela orașe și sate, puterea clasei muncitoare aliate cu țărănimea muncitoare, cu alte cuvinte puterea majorității covârșitoare a populației țării, îndreptată împotriva unei minorități de exploatatori și asupritori.

Democratismul regimului de stat democrat-popular rezultă din următoarele fapte: la noi nu mai există capitaliști care să stăpânească fabricile și uzinele silind pe muncitori să-și vândă pe preț de nimic puterea de muncă, ci toate fabricile și uzinele, bogățiile subsolului, băncile și minele sunt proprietate de stat, bunuri ale întregului popor muncitor; la noi puterea de stat nu se află în mâinile câtorva familii de milionari care au în mână aparatul de stat cu guvern cu tot, ci în mâinile oamenilor muncii dela orașe și sate care o exercită prin Marea Adunare Națională și prin sfaturile populare **(aplauze);** la noi nu există prigoană și teroare rasistă împotriva cetățenilor altor naționalități sau rase care să trăiască cu groază că pot fi oricând arestați și linșați, ci există deplina egalitate de drepturi pentru minoritățile naționale și pedeapsă aspră pentru orice fel de manifestare de șovinism, ură de rasă sau ură națională **(aplauze);** la noi drepturile și libertățile sunt **nu** pentru minoritatea infimă a exploatatorilor, ci pentru majoritatea covârșitoare a populației, pentru cei ce muncesc la orașe și sate. **(aplauze entuziaste).**

Aceasta înseamnă democratism real, democratism socialist. Expresia consecventă până la capăt a democratismului socialist este democrația sovietică, cea mai înaltă formă a democrației, democrația întregului popor. **(aplauze furtunoase).** Democrația sovietică socialistă ale cărei măreț principii sunt consacrate în Constituția Stalinistă constitue înaltul model al democrației noastre populare.

Dintre toate libertățile democratice, libertatea cea mai de preț pentru oamenii muncii este eliberarea de sub jugul exploatării. Ea stă la temelia tuturor celorlalte libertăți, deoarece numai omul eliberat de sub jugul capitalismului **„își va putea îndrepta spinarea, va putea ridica fruntea, se va putea simți om. Pentru întâia oară după secole de muncă pentru alții, de muncă de rob în folosul exploatatorilor, se ivește posibilitatea unei MUNCI A OMULUI PENTRU EL INSUȘI, a unei munci care să se bizue pe toate cuceririle tehnicii și ale culturii moderne"** (V. I. Lenin).

Eliberarea masselor muncitoare din țara noastră de sub jugul exploatării burghezo-moșierești a dat muncii un nou conținut. Regimul democrat-popular privește munca drept factorul de bază al orânduirii sociale. Socialismul și munca sunt de nedespărțit. In Republica Populară Română munca a devenit o chestiune de onoare. Aceasta produce o adâncă schimbare în conștiința clasei muncitoare, în atitudinea ei

(Continuare în pag. 2-a)

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra proiectului de Constituție a R. P. R.

(Urmare din pag. 1-a)

față de muncă. Ea își găsește expresia în forța creatoare a masselor, în uriașul avânt al întrecerii socialiste, în desvoltarea mișcării stahanoviste, în desfășurarea largă a inițiativelor și a talentelor organizatorice ale masselor, înăbușite în trecut de capitalism.

Dreptul la muncă, dreptul la odihnă, dreptul la asigurarea materială la bătrânețe, dreptul la învățătură au devenit realități de zi cu zi în țara noastră. Oamenii muncii au găsit în proiectul de Constituție un adevărat tablou al vieții lor noi, a ceeace cu adevărat a pătruns adânc în viața lor. Același lucru trebue spus despre asemenea drepturi și libertăți, ca egalitatea în drepturi a femeii cu bărbatul, libertatea de conștiință, libertatea cuvântului, libertatea presei, libertatea de organizare, etc., care sunt înscrise la loc de cinste în proiectul de Constituție.

Tovarășul Stalin a subliniat că Constituția Sovietică nu se mărginește la a fixa drepturile formale ale cetățenilor ci strămută centrul de greutate pe garantarea acestor drepturi. Această particularitate a Constituției Staliniste a devenit una din trăsăturile de bază ale democrației socialiste sovietice — mărețul model al democrațiilor populare. Garantarea drepturilor și libertăților, asigurarea condițiilor materiale pentru exercitarea lor efectivă este una din caracteristicile de bază ale noii noastre Constituții. Este știut, de pildă, că în Constituția din 1948 noi nu am înscris asigurarea unor asemenea drepturi cum este dreptul la muncă, deoarece atunci nu existau garanțiile materiale necesare. Asigurarea dreptului la muncă a devenit posibilă abia acum, prin existența și desvoltarea formațiunii socialiste a economiei naționale, prin creșterea neîntreruptă și sistematică a forțelor de producție, prin înlăturarea posibilității crizelor economice și prin lichidarea șomajului.

Proiectul de Constituție are prevederi însemnate și în ce privește problema națională. Statul democrat popular a lichidat cu mână fermă regimul de sălbatecă asuprire națională aplicat minorităților sub capitalism, a acordat drepturi egale minorităților naționale și a creiat cele mai favorabile condiții pentru desvoltarea multilaterală a naționalităților din România. **(aplauze).**

Succesele dobândite pe acest tărâm, relațiile frățești statornicite între poporul român și minoritățile naționale au confirmat justețea liniei partidului în problema națională, bazată pe aplicarea justă și consecventă a învățăturii staliniste.

Proiectul de Constituție ridică pe o treaptă mai înaltă rezolvarea democratică a problemei naționale în România, prevăzând crearea Regiunii Autonome Maghiare în teritoriul locuit de populație compactă maghiară secuiască. Oamenii muncii, educați de partid în spiritul internaționalismului, au salutat cu însuflețire această prevedere a proiectului de Constituție. Dușmanii poporului muncitor, care în trecut au atățat și au speculat vrăjmășia artificială creiată între români și cetățenii de altă naționalitate și care ar dori să-și redobândească pozițiile pierdute prin atățarea șovinismului, au reacționat furios și plini de turbare față de această măsură, ceeace înseamnă că ea a izbit direct la țintă. **(aplauze).**

Crearea Regiunii Autonome Maghiare va întări considerabil statul român democrat-popular, așezând pe baze trainice conviețuirea frățească între poporul român și minoritatea națională maghiară, va duce la lichidarea ultimelor rămășițe de neîncredere între ele, cultivate în trecut de moșierii și capitaliștii români și maghiari în scopul subjugării și exploatării sălbatice a tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, va întări și desvolta unitatea de luptă a oamenilor muncii români, maghiari și de alte naționalități în construirea socialismului, va mări forța lor combativă împotriva pozițiilor economice și ideologice ale claselor exploatatoare, va întări hotărîrea lor în lupta pentru apărarea patriei comune, Republica Populară Română, pentru apărarea păcii. **(aplauze puternice).**

Cu prilejul desbaterii publice a proiectului de Constituție s'a manifestat conștiința crescândă a oamenilor muncii că marile cuceriri dobândite până acum trebue întărite și desvoltate și că este datoria lor patriotică să contribue la aceasta.

Întrecerea socialistă a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor pentru îndeplinirea planului de stat înainte de termen, care s'a transformat într'o mișcare de massă, creșterea avântului masselor de țărani muncitori în lupta pentru o recoltă bogată și în predarea de produse agricole către stat, intensificarea activității în instituțiile de cultură constitue manifestarea patriotismului poporului muncitor.

Îmbinarea armonioasă a intereselor generale cu interesele particulare este o trăsătură a societății noastre. Interesele întăririi statului democrat-popular cer din partea fiecărui om al muncii să-și îndeplinească în mod scrupulos obligațiile către stat și să vegheze ca acestea să fie lege pentru toți cetățenii.

Odată ce baza de neclintit a orânduirii noastre este proprietatea obștească socialistă, rezultă clar că prima datorie a oricărui cetățean este să păzească proprietatea obștească ca lumina ochilor, să nu tolereze nimănui să se atingă de ea — indiferent dacă este vorba de proprietatea de stat sau de proprietatea cooperatist-colectivistă.

Întărirea statului, a tuturor verigilor sale — este în momentul de față problema cea mai importantă. Statul democrat-popular este o formă de organizare de stat, care se deosebește principial de forma veche burghezo-democratică, un tip nou de stat, care slujește nu scopurilor de exploatare și asuprire a masselor muncitoare, ci scopurilor de completă eliberare a lor de sub orice fel de asuprire și exploatare. Întărirea statului democrat-popular înseamnă în primul rând întărirea legăturilor sale cu massele, atragerea lor la construirea socialismului, la conducerea treburilor obștești, dar ea înseamnă totodată întărirea aparatului de stat, care asigură securitatea internă a cetățenilor, face inofensivi și reprimă pe dușmanii poporului.

Statul democrat-popular este instrumentul principal al construirii socialismului. El desfășoară în această direcție o uriașă activitate creatoare.

Deși în perioada construirii socialismului munca pașnică economico-organizatorică și cultural-educativă a statului are o însemnătate deosebită, funcțiunea represivă împotriva activității ostile a dușmanului de clasă și funcțiunea apărării țării împotriva dușmanului din afară își păstrează întreaga importanță atât timp cât clasele exploatatoare n'au fost complect lichidate și cât există pericolul unei agresiuni imperialiste. Intensificarea politicii agresive a imperialismului american îndreptată împotriva Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară, ca și ascuțirea continuă a luptei de clasă în interior cer să dăm toată atenția întăririi capacității de apărare a țării, creării rezervelor de stat și totodată întăririi acelor verigi ale aparatului de stat al căror ascuțis este îndreptat împotriva hoților și delapidatorilor, sabotorilor și diversioniștilor, trădătorilor și spionilor.

Dușmanii poporului s'au putut convinge în repetate rânduri că puterea populară este hotărîtă să zdrobească orice uneltire împotriva operei noastre constructive, orice încercare de a submina interesele economiei naționale și de a sluji cauza mârșavă a atățătorilor la război imperialiști.

Tovarăși,

Pentru prima oară Constituția Republicii Populare Române înscrie rolul partidului nostru în viața politică și de stat a țării. **(aplauze puternice îndelungate).**

Dealungul celor peste 30 de ani de existență, partidul nostru a dovedit prin fapte că nu cunoaște interese mai înalte decât interesele poporului muncitor, că el slujește cu abnegație măreața cauză a eliberării oamenilor muncii de sub jugul exploatării și asupririi, cauza construirii socialismului. **(aplauze).**

Sub steagul partidului, sub conducerea lui, muncitorii și țăranii din România au răsturnat puterea moșierilor și a capitaliștilor și au instaurat regimul de democrație populară. Sub același steag glorios ei au pășit la construirea socialismului. Politica partidului constitue baza vitală a orânduirii democrat-populare.

Recunoașterea de către întreg poporul muncitor a rolului conducător al partidului se datorește faptului că massele înainte exploatate și asuprite care n'au avut un partid și-au găsit în partidul comuniștilor un partid **al lor**, de care se simt legate cu trup și cu suflet, partid care a organizat massele muncitoare și le-a condus în lupta de eliberare de sub jugul exploatării, care le conduce spre victoria deplină a socialismului.

Demascarea și sdrobirea devierii de dreapta a arătat forța partidului, capacitatea sa de a lichida cu fermitate orice încercare de a-l abate de pe drumul marxism-leninismului, de pe drumul apărării intereselor oamenilor muncii și al luptei pentru fericirea poporului. Ea a înarmat partidul cu noua experiență a luptei de clasă, întărind unitatea rândurilor sale și forța sa de mobilizare a masselor muncitoare pe calea construirii socialismului la orașe și sate.

Tovarășul Stalin ne învață că partidul marxist-leninist este un organism viu. Ca în orice organism în el are loc un schimb de substanțe: ceeace este vechi, ceeace și-a trăit traiul se elimină — ceeace este nou și crește, trăiește și se desvoltă. Aceasta este legea creșterii partidului, care se întărește curățindu-se de oportuniști, care se debarasează de tot ceeace îl împiedică să meargă înainte.

Înainte înseamnă pentru noi — pe drumul glorioasei experiențe a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, pe drumul lui Lenin și Stalin. **(aplauze furtunoase; adunarea în picioare aclamă puternic timp de minute în șir).**

Experiența istorică de luptă a P.C. (b) al U.R.S.S. a servit și servește ca îndreptar sigur tuturor partidelor comuniste și muncitorești, care o aplică în mod creator în lupta pentru eliberarea omenirii de sub jugul exploatării și asupririi, pentru pace. Partidele marxist-leniniste din țările de democrație populară aplică cu succes experiența P.C. (b) al U.R.S.S. în construirea noii economii și culturi socialiste, în construcția de stat și de partid.

Convocarea celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist Bolșevic al Uniunii Sovietice are o uriașă însemnătate nu numai pentru mișcarea comunistă mondială dar și pentru întregul lagăr al păcii și democrației, deoarece creșterea forței Statului Sovietic și înaintarea lui spre comunism întărește considerabil forțele mondiale ale păcii.

Proiectul Directivelor Congresului al XIX-lea al P. C. (b) al U.R.S.S. arată că: **„actualul plan cincinal (al 5-lea) demonstrează din nou în fața întregii lumi marea forță vitală a socialismului, avantajele fundamentale ale sistemului economic socialist față de sistemul capitalist. Acest plan cincinal este un plan de construcție economică și culturală pașnică. El va contribui la consolidarea și lărgirea continuă a colaborării economice dintre Uniunea Sovietică și țările de democrație populară și la desvoltarea relațiilor economice cu toate țările care doresc să desvolte comerțul pe bază de egalitate în drepturi și avantaje reciproce".**

Aceste cuvinte arată din nou cu deosebită putere, imensa importanță pe care o prezintă pentru țara noastră alianța și prietenia cu Uniunea Sovietică.

Dornic de pace și plin de hotărîre de a o apăra, poporul român a salutat înscrierea în Constituție a politicii externe a statului român democrat-popular de apărare a păcii, de prietenie și alianță cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară, a politicii de pace și prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace.

Principalele cuceriri ale poporului muncitor, schimbările în viața economică și politică a țării, schimbările în structura de clasă a societății constitue în esență conținutul proiectului noii Constituții.

III.

Tovarăși deputați,

Marele număr de propuneri de amendamente și adăugiri la proiectul de Constituție venite dela cetățeni confirmă odată mai mult capacitatea creatoare a masselor, interesul lor adânc pentru rezolvarea problemelor de stat, aportul însemnat pe care îl aduce experiența masselor pentru justa conducere a unui stat cu adevărat democratic, pentru construirea socialismului.

Propunerile de amendamente sunt de mai multe categorii. Un mare număr se referă la chestiuni de redactare. Unele dintre ele sunt justificate. Desigur se va ține seama de acestea la redactarea definitivă a textului.

O altă categorie de propuneri privește chestiuni ale legislației curente, care nu-și au locul în legea fundamentală. Ele trebue să fie trimise organelor competente pentru a ține seama de ele în activitatea legislativă în viitor. Insfârșit, o altă categorie de propuneri privește direct textul Constituției.

1. La capitolul cu privire la orânduirea de stat este necesară o complectare. Ideia de apărare a suveranității și independenței naționale a poporului român este subliniată în capitolul introductiv și în mai multe articole ale proiectului. Este just totuși ca la art. 17 cu privire la orânduirea de stat să se precizeze caracterul unitar, independent și suveran al statului nostru, tocmai pentru a sublinia faptul că pentru prima dată dealungul existenței sale poporul român și-a cucerit o adevărată independență și suveranitate națională. **(aplauze puternice).**

2. La art. 5, un număr de cetățeni cer înlăturarea pe cale constituțională a existenței legale a formațiunii particular-capitaliste. Acești cetățeni grăbiți să lichideze formațiunea particular-capitalistă nu au priceput că o asemenea problemă nu se rezolvă prin simpla înscriere a unui articol în Constituție. Ei văd lucrurile cam în felul următor: ai dat un decret și gata, s'a terminat cu capitalismul. Lupta de clasă este însă mult mai complicată. Lichidarea elementelor capitaliste, care au rămas în deosebi în agricultură, nu se face peste noapte, ci ca rezultat al unui proces mai mult sau mai puțin îndelungat. Trecerea dela îngrădirea chiaburimii la lichidarea ei ca clasă va fi posibilă numai atunci când massele principale ale țărănimii se vor fi convins de avantajele gospodăriei colective și vor trece la agricultura socialistă. In această direcție trebue îndreptate eforturile pentru a ajunge la lichidarea formațiunii particular-capitaliste.

In perioada actuală statul realizează în mod consecvent politica de îngrădire și eliminare a elementelor capitaliste.

3. La art. 24, litera f, se propune ca între atribuțiile Marii Adunări Naționale, să se adauge și cuvintele „Stabilirea impozitelor și veniturilor destinate bugetului statului". Amendamentul este necesar ca o garanție a stabilității impozitelor.

IV.

Tovarăși,

Trebue spus că proiectul noii Constituții a R.P.R. s'a bucurat de o atenție cu totul specială din partea presei burgheze occidentale și a sucursalelor ei din Belgrad și Ankara.

La început, oficinele de propagandă imperialiste au încercat să organizeze tăcerea în jurul proiectului nostru de Constituție. Așa ceva însă nu mai este posibil în zilele noastre. Forța opiniei publice este mai puternică decât normativele trusturilor de presă. Interesul stârnit de noua noastră Constituție în sânul popoarelor din Apus l-a silit pe imperialiști să-și mobilizeze scribii pentru a încerca să inducă în eroare massele și cercurile progresiste, să le distragă atenția, să le dezorienteze. N'au lipsit nici calomniile, nici minciunile grosolane, nici încercări de a trunchia textul Constituției.

Ce a deslănțuit oare acest val de interpretări calomnioase și de minciuni care au mers până la trunchierea unor texte ale noii Constituții?

S'ar părea că Constituția noastră a produs amărăciune și deziluzie în cercurile imperialiste. Poate că ele s'au așteptat ca noi să elaborăm o constituție de tip burghez, în care să fie consfințită proprietatea asupra mijloacelor de producție bazată pe jaf și exploatarea oamenilor muncii? Dar n'au aflat oare că noi am lichidat demult proprietatea moșierească și am împărțit întinsele pământuri ale moșierilor unui milion de țărani fără pământ și cu pământ puțin? Noua noastră Constituție proclamă că pământul este al celor ce-l muncesc — nu al paraziților și trântorilor care sugeau vlaga țărănimii. Poate că neconsolații scribi ai trusturilor au aflat despre această lozincă mai demult din versurile imnului proletarilor revoluționari „Internaționala" pe care-l intonează oamenii muncii din toate țările: „Pământul este al celor harnici, cei leneși piece unde vor". **(aplauze puternice).** Fără îndoială, marilor proprietari capitaliști din Statele Unite, care au acaparat milioane de hectare de pământ, ruinând pe micii fermieri și punându-i pe drumuri în căutare de lucru, nu le vine la socoteală răspândirea în rândurile acestora din urmă a unor asemenea lozinci „subversive". Este știut că milioane de mici fermieri americani duc o existență mizerabilă, suferind adeseori foamea, ca rezultat al concentrării pământurilor în mâinile marilor trusturi cerealiere. In mintea lor ar putea căpăta consistență ideia că această stare de lucruri poate fi schimbată, deoarece există țări în care asemenea prefaceri s'au efectuat cu succes.

Tot atât de firesc este ca ziarele monopolurilor americane și ale lorzilor englezi să fie pline de nemulțumire față de faptul că am izgonit pe capitaliști dela putere, că am naționalizat fabricile și am pus în fruntea lor muncitori. Doar nu ne putem aștepta să ne laude pentru asemenea isprăvi. **(răsete, însuflețire în toată sala).**

Poate că domnii dela Washington și Londra ar dori să repunem pe moșteri și capitaliști în drepturi, să le dăm înapoi moșiile și fabricile după care tânjesc și să punem din nou poporul sub jugul exploatării. Abea recent, delegatul american în Consiliul de Securitate ne-a invitat să schimbăm orânduirea politică după placul său, ca să ne admită la O.N.U. Dar strugurii sunt prea acri, domnilor imperialiști. **(răsete generale, aplauze însuflețite).**

Ieșirile amenințătoare ale urmașilor lui Forrestal nu pot intimida decât pe cei cu nervii slabi, deoarece este o adevărată nebunie să te gândești în zilele noastre că ar mai putea fi întoarse la capitalism popoare care s'au eliberat de sub jugul lui, care au cunoscut bucuria vieții libere și au dobândit conștiința forței lor de nebiruit. **(aplauze puternice).**

Imperialiștii sunt adânc nemulțumiți de faptul că noua Constituție proclamă cu toată vigoarea că prietenia și alianța cu marea Uniune Sovietică, sprijinul și ajutorul ei dezinteresat și frățesc asigură independența și suveranitatea de stat, desvoltarea și înflorirea Republicii Populare Române.

In dosul acestor scribi se văd apărând urechile trumanilor și eisenhowerilor, care au devenit excepțional de sensibile la auzul cuvântului „independență", de când cea mai populară lozincă în Europa occidentală a devenit „americani — cărați-vă acasă". Imperialiștii americani se tem de faptul că în conștiința popoarelor francez, italian, belgian ș. a. va pătrunde și mai adânc ideia că există și altfel de relații între state decât cele pe care le practică Statele Unite în Europa occidentală, potrivit cărora cel mai tare înghite pe cel mai slab. Oamenii muncii din Apus văd cu ochii lor că în timp ce țări mici ca România, Bulgaria, Ungaria, ș. a., datorită ajutorului Uniunii Sovietice, au dobândit o reală independență națională, își desvoltă economia de pace cu pași uriași și s'au eliberat de crize și șomaj — țări mari ca Franța, Italia, ș. a. au căzut sub jugul Statelor Unite, suveranitatea lor de stat este călcată în picioare de ocupanții americani, industria lor merge de răpă, șomajul bântue cu furie și sunt scufundate într'o criză economică catastrofală. Imperialiștii americani vor să ascundă popoarelor din Europa occidentală efectele binefăcătoare pe care le au asupra țărilor de democrație populară relațiile de tip nou, socialist, inaugurate pe arena internațională de marea Uniune Sovietică, potrivit nobilelor principii staliniste de egalitate, de ajutor reciproc și de respect față de independența națională.

Zadarnice însă toate aceste măsuri de precauțiune. Starea de spirit antiamericană a căpătat o asemenea răspândire, încât au început să o recunoască chiar ziarele americane cele mai reacționare. Sintetizând impresii culese în Europa, ziarul „New York Magazine" scrie: „In Europa se crede despre noi că suntem niște capitaliști lipsiți de omenie, că cu cinismul nostru putem să aruncăm lumea într'o nouă criză economică... Că suntem gata să transformăm lumea într'un Bikini, că suntem agresivi nerăbdători și imperialiști... Că Statele Unite sunt pentru război în timp ce Rusia este pentru pace... Că nu tolerăm niciun fel de neutralitate și impunem executarea întocmai a exigențelor noastre... Că modul de viață american este o agitație înfrigurată care pierde din vedere adevărurile elementare și care este nevropată, neliniștită și indezirabilă".

Trebue să recunoaștem că este o caracterizare destul de reușită. **(răsete, însuflețire în toată sala).** Scribilor burghezi le este peste putință să demonstreze că jugul exploatării capitaliste este rai pentru muncitori și țărani. Poate că domnii aceștia au uitat că muncitorii și țăranii români au cunoscut pe propria lor piele binefacerile sistemului capitalist. Iar cât privește stările de lucruri actuale din lumea capitalistă, ele nu sunt de natură a atenua amintirile pe care ei le mai păstrează din trecutul întunecat.

Politica agresivă a guvernului american și orientarea economiei spre război au consecințe dezastruoase asupra nivelului de trai al masselor muncitoare din Statele Unite. Până și statistica oficială, a cărei principală menire este să prezinte situația în culori trandafirii, nu poate ascunde scăderea progresivă a nivelului de trai al oamenilor muncii. Față de perioada dinainte de război, impozitul pe salariu a crescut de 6 ori, iar prețurile mărfurilor de larg consum se ridică dela o lună la alta. Ca rezultat, trei sferturi din numărul familiilor americane nu au asigurat nici minimul de trai, iar din acest număr 22,9 la sută nu câștigă niciun sfert și 13,7 la sută nicio optime din acest minim. Totuși muncitorii aceștia fac parte din categoria celor privilegiați, deoarece au de lucru. Există însă în Statele Unite milioane de șomeri care rătăcesc de luni de zile în căutare de lucru.

Situația masselor muncitoare din țările Europei occidentale este cu mult mai grea, deoarece economia lor mult slăbită poartă povara excesiv de mare a înarmărilor și a cheltuielilor militare dictate de americani. Sub jugul clicii fasciste a lui Tito, poporul iugoslav îndură lipsuri mari, fiind supus unor metode coloniale de exploatare și regimului de muncă forțată în folosul stăpânilor americani.

Deși toate constituțiile acestor țări burgheze se întrec în a proclama egalitatea de drepturi între toți cetățenii, nici măcar scribii burghezi stipendiați de trusturi nu pot ascunde că economia de război produce profituri fabuloase monopoliștilor și în același timp înăsprește mizeria masselor. Despre modul cum arată „egalitatea" americană vorbește faptul că în timp ce 1 la sută din populație — miliardarii și milionarii — sunt stăpâni pe cca. 60 la sută din întreaga avuție a țării, 87 la sută din populație stăpânește doar 8 la sută din avuția țării.

Transformarea Statelor Unite într'un stat polițist, încălcarea brutală a celor mai elementare drepturi democratice, ofensiva împotriva nivelului de trai al masselor, intensificarea represiunilor sângeroase antipopulare, încurajarea rasismului și a formelor sale bestiale de manifestare de felul linșajului, înființarea lagărelor de concentrare pentru elementele progresiste, sentințele mârșave de condamnare și inscenările împotriva comuniștilor și altor luptători pentru pace și democrație marchează procesul de degenerare a democrației burgheze. Acest proces confirmă aprecierea lui Lenin că perioadei ascendente a capitalismului i-a corespuns democrația burgheză — iar perioadei monopoliste, dictatura fățișă a burgheziei.

In momentul când țările capitaliste, pentru a-și asigura „spatele" în vederea declanșării războiului, instaurează sălbaticul regim al fascismului — proiectul noii Constituții a Republicii Populare Române reprezintă afirmarea viguroasă a încrederii poporului român în triumful păcii, democrației și socialismului. **(aplauze furtunoase).** Oamenii muncii din lumea capitalistă, care privesc cu nădejde la țările lagărului democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică și sorb bărbăție și energie din mărețele lor succese, au primit Constituția R.P.R. ca o nouă victorie a forțelor păcii, democrației și socialismului, ca o ripostă puternică dată dușmanilor păcii și progresului în cap cu imperialiștii americani, pretendenți la dominația mondială. In aceasta constă însemnătatea internațională a noii noastre Constituții.

V.

Tovarăși,

Increderea cu care poporul nostru urmează politica partidului și guvernului are la bază faptul că el a văzut că între vorbele și faptele comuniștilor este o deplină concordanță.

Oricine privește țara noastră vede că ea s'a transformat într'un vast șantier al muncii pașnice, constructive, a poporului, vede cum se înalță fabrici și uzine noi, termocentrale și hidrocentrale care-și trimit curentul electric la sute de kilometri distanță, se făuresc șosele și căi ferate, instituții de cultură și de știință, parcuri de odihnă, locuințe confortabile pentru muncitori, creșe și cămine pentru copii, instituții pentru ocrotirea sănătății, vede cum sute de mii de oameni ai muncii își petrec concediile în localități balneare și climaterice, cum muncitori și țărani, altădată ținuți în întuneric, învață carte, se instruesc, luptă pentru a-și însuși cuceririle științei. **(aplauze însuflețite).**

Imaginați-vă, tovarăși, cum va arăta patria noastră când vor fi realizate obiectivele planului cincinal! Anii care vin vor fi anii intrării în funcțiune a unor mari întreprinderi, a noilor fabrici și uzine, furnale, cuptoare, întreprinderi chimice, a noilor centrale electrice, a marelui combinat metalurgic furnizat în întregime de Uniunea Sovietică, a centrului cinematografic dela Buftea, a Combinatului „Casa Scânteii". Hidrocentrala „Vladimir Ilici Lenin" va alimenta cu energie noua industrie a Moldovei și va chema la viață întreaga regiune. Apele Dunării vor înainta spre Mare prin canalul navigabil Dunăre-Marea Neagră; vor apare orașe noi, moderne, pe harta patriei. Va începe construirea canalului navigabil București-Dunăre, care va face ca Bucureștiul să devină port la mare. **(aplauze însuflețite).** Marile și puternicele gospodării agricole socialiste vor face câmpiile să rodească din belșug. Zeci de mii de tractoare, combaine, secerătoare vor brăzda ogoarele patriei. Țărănimea muncitoare va trece cu încredere crescândă la agricultura socialistă, deoarece numai marea gospodărie agricolă socialistă are posibilitatea să întrebuințeze mașini, să folosească cuceririle științei și să dea astfel o mare cantitate de producție-marfă care să asigure aprovizionarea din belșug a industriei și a oamenilor muncii și bunăstarea țărănimii muncitoare. Irigarea Dobrogei, a câmpiei Dunării și a regiunilor secetoase din Moldova pe baza unui plan vast de muncă, valorificarea Deltei Dunării pe ale cărei ogoare fertile se pot cultiva plante industriale, legume, plante subtropicale etc., sădirea livezilor de pomi fructiferi pe întreg cuprinsul țării, organizarea gospodăriilor speciale pentru leguminoase și zarzavaturi, ridicarea producției de cereale-marfă a gospodăriilor individuale trebue să constitue baza pentru ridicarea producției agricole a țării.

Poporul român are dreptul să privească cu încredere viitorul patriei. Imensele ei zăcăminte carbonifere și petrolifere, metalele, pădurile, izvoarele de gaze naturale, materiile prime inepuizabile pentru o puternică industrie chimică, milioanele de cai putere ale apelor noastre — iată uriașe bogății care deschid perspective mărețe de desvoltare Republicii Populare Române. **(aplauze furtunoase).**

Un rol de seamă în desvoltarea și înflorirea patriei noastre îl va avea și pe viitor colaborarea economică cu Uniunea Sovietică, care ne acordă un frățesc ajutor în opera de construire a socialismului, precum și colaborarea economică cu Republica Democrată Germană, cu Republica Populară Ungară și cu alte țări de democrație populară.

Trebue să ajungem și vom ajunge să creăm poporului muncitor un înalt nivel de trai și de cultură, o viață îmbelșugată și fericită. **(aplauze puternice).**

Inaintarea noastră însă nu este ușoară. Sunt încă greutăți în cale. Construim doar o nouă orânduire socială. Nu este în firea comuniștilor să ocolească greutățile sau să le ascundă masselor. Forța partidului marxist-revoluționar constă tocmai în faptul că el ia piept greutățile, le arată deschis și cinstit în fața masselor, chemându-le la lupta pentru înfrângerea lor. Partidul nostru a dovedit că are suficientă tărie pentru a învinge orice fel de greutăți și va dovedi aceasta și deacum înainte, pentrucă se sprijină pe cele mai largi masse ale poporului. **(aplauze puternice).**

Trebue să producem atât, încât nu numai să acoperim nevoile de materii prime ale industriei ci să creăm rezerve de stat. Crearea rezervelor de stat are o însemnătate cu totul deosebită pentru economia noastră națională, pentru mărirea puterii de apărare a patriei.

Intărind patria noastră, întărim forțele păcii, democrației și socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică. Proiectul nostru de Constituție exprimă cu toată vigoarea voința de pace a poporului român, dorința sa de a-și consacra toate forțele operei de construcție pașnică. Noua Constituție este prin esența sa o Constituție a păcii. Totodată, poporul român este hotărît de a nu permite niciun fel de amestec imperialist în treburile țării, de a păstra neatinse independența și suveranitatea națională. **(aplauze puternice).**

Tovarăși,

Noua Constituție va consolida regimul nostru de democrație populară și va constitui un instrument puternic al construirii socialismului în patria noastră.

Datoria de onoare a fiecărui cetățean cinstit este să respecte noua Constituție și să o apere ca lumina ochilor, deoarece ea este legea legilor republicii noastre. Ea oglindește marile biruințe ale poporului român, descătușat de sub orice jug, liber și stăpân pe soarta sa. Popor minunat, popor constructor al vieții noi, poporul român are tot dreptul să privească cu mândrie patriotică la noua Constituție, oglindire a unor măreți cuceriri economico-sociale. **(aplauze însuflețite).**

Noua Constituție va însufleți poporul nostru la noi victorii în construirea orânduirii socialiste, pentru întărirea patriei și a întregului lagăr al păcii și socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică. **(aplauze puternice).**

Isvorul marii forțe mobilizatoare și organizatoare a noii Constituții îl constitue ideile marxism-leninismului, ideile marelui geniu al omenirii muncitoare, tovarășul STALIN. **(aplauze furtunoase, adunarea în picioare aclamă cu însuflețire timp de mai multe minute în șir).**

Sesiunea Marii Adunări Naționale

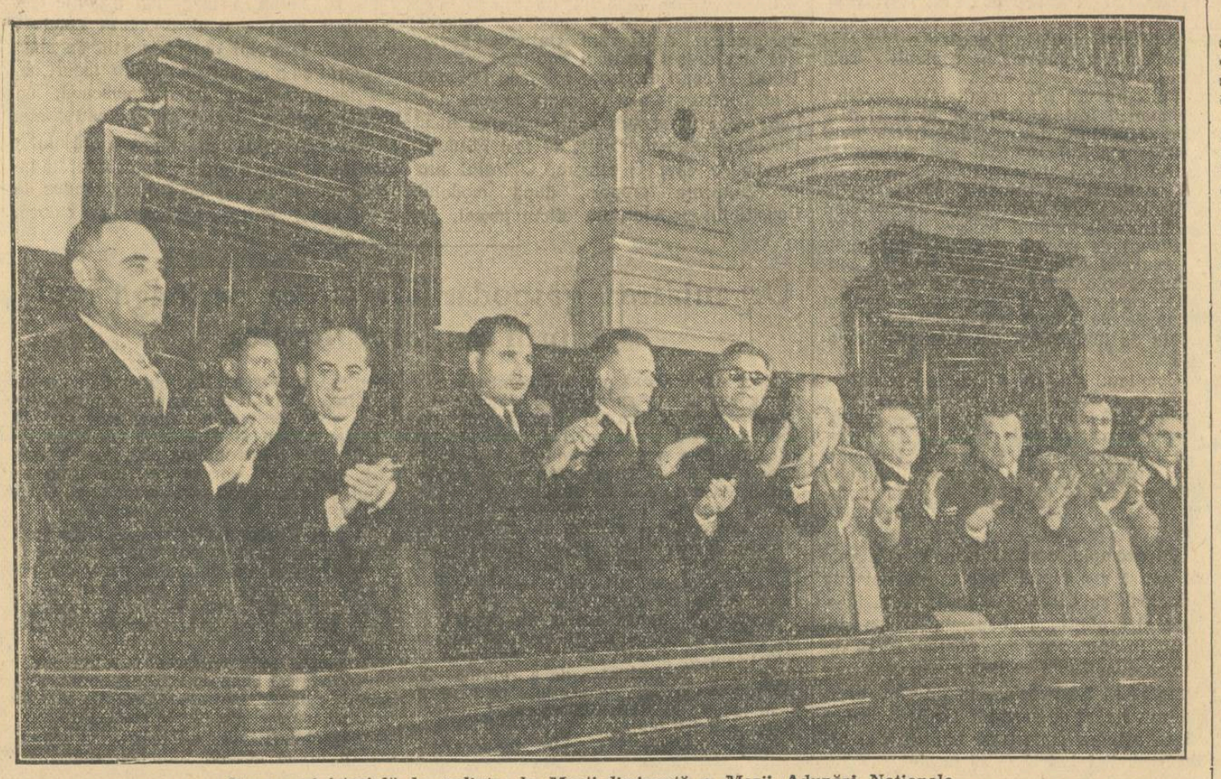

Banca ministerială la ședința de Marți dimineață a Marii Adunări Naționale

In cursul ședinței de Marți dimineață Marea Adunare Națională, într'o atmosferă sărbătorească, a luat în discuție proiectul noii Constituții a Republicii Populare Române.

Pe banca Prezidiului au luat loc tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, și alți membri ai Prezidiului.

Pe banca ministerială au luat loc tovarășii Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, Petre Borilă, D. Petrescu, Al. Drăghici, S. Bughici, W. Suder, Alexa Augustin, Gh. Hossu, C. Loncear, și alți membri ai guvernului.

In loja corpului diplomatic se aflau A. I. Lavrentiev, ambasadorul Uniunii Sovietice, Wojciech Wrzosek, ambasadorul R. P. Polone, R. Schmelz, ambasadorul R. Cehoslovace, D. K. Grekov, ambasadorul R. P. Bulgaria, L. Pataki, ministrul R. P. Ungare, și alți reprezentanți ai misiunilor diplomatice acreditate în R.P.R.

In tribune erau prezenți numeroși invitați — stahanoviști și fruntași în producție, oameni de știință, artă și cultură, reprezentanți ai organizațiilor obștești, precum și numeroși reprezentanți ai presei române și străine.

Președintele Biroului Marii Adunări Naționale, tov. Dumitru Coliu, a declarat deschisă discuția generală asupra proiectului noii Constituții a Republicii Populare Române.

Primit cu aplauze însuflețite și îndelungate, a luat cuvântul tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Comisiei Constituționale, aleasă de Marea Adunare Națională, care a făcut un amplu raport asupra proiectului de Constituție a Republicii Populare Române.

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej a fost în repetate rânduri subliniat cu puternice aplauze de membrii Marii Adunări Naționale. Deputații au manifestat pentru Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Ei și-au exprimat dragostea și recunoștința pentru marea Uniune Sovietică, eliberatoarea și sprijinitoarea țării noastre, și pentru cel mai bun prieten al poporului român, genialul învățător al oamenilor muncii din întreaga lume, tovarășul Stalin.

In cursul ședinței de după amiază, prezidată de tov. Liuba Chișinevschi, a continuat discuția generală asupra proiectului noii Constituții a Republicii Populare Române. (Agerpres).

Ședința de Miercuri

In ședința de Miercuri dimineață a celei de a XIII-a sesiuni a Marii Adunări Naționale a continuat discuția generală asupra proiectului de Constituție a Republicii Populare Române.

Ședința a fost prezidată de tov. Mihai Burcă, vicepreședinte al Biroului Marii Adunări Naționale.

La discuția generală au luat cuvântul deputații: Mihail Sadoveanu, Gh. Pruteanu, general maior Iacob Teciu, Gh. Călinescu, Ion Jurcea, Filip Geltz, Simion Bughici, preot Al. Ionescu, Iordache Grama și Ion Constantin.

După ridicarea ședinței de dimineață, comisia redacțională a Constituției, s'a întrunit sub președinția tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

★

Ședința de Miercuri după amiază s'a deschis sub președinția tov. Dumitru Coliu, președintele Biroului Marii Adunări Naționale.

Pe banca Prezidiului au luat loc președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, tovarășul dr. Petru Groza și alți membri ai Prezidiului.

Pe banca ministerială au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Gh. Apostol, Chivu Stoica, Miron Constantinescu, Petre Borilă, Dumitru Petrescu, Simion Bughici, Al. Drăghici, Wiliam Suder, Alexa Augustin, Gh. Hossu, Carol Loncear, și alți membri ai Guvernului.

In loja Corpului Diplomatic au luat loc: A. I. Lavrentiev, ambasadorul Uniunii Sovietice, Van Iu-pin, ambasadorul R. P. Chineze, Wojciech Wrzosek, ambasadorul R. P. Polone, R. Schmelz, ambasadorul R. Cehoslovace, Ko Bon Ghi, ambasadorul R. P. D. Coreene, D. K. Grekov, ambasadorul R. P. Bulgaria, K. Streich, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. D. Germane, S. Kumbaro, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. P. Albania, și alți membri ai Corpului Diplomatic.

In tribune erau deasemeni prezenți numeroși invitați — stahanoviști, fruntași în producție, oameni de știință, artă și cultură, precum și reprezentanți ai presei române și străine.

In continuarea discuției generale asupra proiectului de Constituție a Republicii Populare Române au luat cuvântul deputații Traian Săvulescu, Ludovic Juhasz, Ieremia Pârdău și Gh. Stoica.

In încheierea discuțiilor generale asupra proiectului de Constituție a Republicii Populare Române, a luat cuvântul tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Comisiei redacționale a Constituției Republicii Populare Române.

★

Urcarea la tribună a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a fost primită cu puternice și îndelungate aplauze de deputații Marii Adunări Naționale.

Cuvântul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăși deputați și deputate,

Desbaterea proiectului de Constituție în Marea Adunare Națională a avut un caracter multilateral și s'a desfășurat la un nivel înalt, demonstrând simțul de răspundere al deputaților Marii Adunări Naționale față de importanța istorică a acestei sesiuni, chemată să dea țării o nouă Constituție.

La discuții au luat parte numeroși deputați — muncitori, țărani, oameni de știință și de litere, femei muncitoare, deputați din rândurile minorităților naționale.

Cuvântările lor sunt expresia aprobării unanime a proiectului noii Constituții. **(vii aplauze)**

Propunerile de modificări ce s'au făcut, au fost în majoritatea lor luate în considerare de Comisia redacțională.

Intrucât toate problemele esențiale ale proiectului de Constituție au fost larg dezbătute și lămurite în suficientă măsură, consider că se poate renunța la cuvântul de încheiere.

Votând noua Constituție a Republicii Populare Române, suntem ferm convinși că vom exprima în mod fidel voința milioanelor de oameni ai muncii, care au aprobat cu entuziasm proiectul Constituției; că prin elaborarea noii Constituții noi aducem o contribuție de preț la întărirea statului democrat-popular, la asigurarea succesului în opera de construire a socialismului în Republica Populară Română.

(Intreaga asistență aplaudă îndelung în picioare).

★

Deputatul Ilie Murgulescu din partea Comisiei redacționale a dat apoi citire referatului întocmit de Comisie cu privire la propunerile de modificări la proiectul de Constituție.

Marea Adunare Națională a trecut apoi la votarea pe articole a proiectului de Constituție a Republicii Populare Române.

Noua Constituție a fost votată în unanimitate

La orele 21, într'o atmosferă însuflețită, deputații Marii Adunări Naționale au trecut la votarea cu bile a proiectului noii Constituții a Republicii Populare Române.

După o scurtă suspendare a ședinței, în care timp s'a despuiat scrutinul, tov. D. Coliu, președintele Biroului Marii Adunări Naționale a anunțat rezultatul votului: bile albe 324, bile negre 0. Marea Adunare Națională a votat în unanimitate Constituția Republicii Populare Române.

Intreaga asistență în picioare a salutat îndelung adoptarea noii Constituții a țării noastre, Constituția construirii socialismului și a făuririi fericirii și bunei stări a poporului nostru muncitor. Minute în șir în incinta Marii Adunări Naționale au răsunat ovații și urale. Deputații și întreaga asistență au scandat numele tovarășului Gheorghiu-Dej.

Sala întreagă ovaționează îndelung pentru tovarășul Stalin, acela care eliberând poporul nostru, i-a dat posibilitatea să-și ia soarta în propriile sale mâini, să treacă la construirea societății socialiste, să obțină măreț succese consfințite acum de noua Constituție a Republicii Populare Române.

Legea fundamentală a țării a intrat în vigoare. Intr'o atmosferă emoționantă, stemei Republicii Populare Române, care domină incinta Marii Adunări Naționale, i se adaugă steaua în cinci colțuri, prevăzută în art. 102 al noii Constituții. Sala răsună de aplauze și ovații entuziaste.

Rând pe rând apoi, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale în frunte cu tovarășul Dr. Petru Groza felicită pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Comisiei Constituționale.

Luând cuvântul, acad. prof. C. I. Parhon a propus ca ziua de 24 Septembrie, ziua votării noii Constituții a Republicii Populare Române să fie proclamată „Ziua Constituției".

Marea Adunare Națională a aprobat propunerea făcută.

Lucrările celei de a XIII-a sesiuni a Marii Adunări Naționale au continuat în cursul zilei de Joi. La ordinea de zi: discuția generală asupra proiectului de lege pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, precum și ratificarea decretelor emise de Prezidiul Marii Adunări Naționale în intervalul dintre sesiuni. (Agerpres).

Deschiderea cursurilor populare de limba rusă

De curând s'au desfășurat în Capitală o serie de festivități cu prilejul deschiderii cursurilor populare de limba rusă.

O însuflețită manifestare a avut loc în raionul V. I. Lenin, unde a conferențiat tov. Emanoil Florescu, ministru adjunct la Ministerul Construcțiilor, despre „Insușirea limbii ruse — ajutor prețios în construirea socialismului în țara noastră".

A urmat un bogat program artistic, compus din dansuri sovietice și poezii recitate în limba rusă de absolvenți ai cursurilor populare de limba rusă.

Manifestări asemănătoare au mai avut loc și în raioanele 1 Mai, 23 August, Tudor Vladimirescu, Gh. Gheorghiu-Dej, N. Bălcescu și Grivița Roșie.

In atenția secțiunilor de învățământ

Toate lucrările statistice care nu au fost înaintate la termenele fixate, vor fi întocmite imediat și înaintate Ministerului Invățământului Public, unde trebue să fie primite cel mai târziu la 1 Octombrie 1952.

Invățământul politehnic și sarcinile școlii superioare

Prof. univ G. Prudenski

directorul Institutului Politehnic „S. M. Kirov" — Sverdlovsk

Sub conducerea marelui Stalin, poporul sovietic a consolidat bazele orânduirii socialiste și realizează trecerea treptată a societății sovietice dela socialism la comunism.

Zi de zi se văd tot mai limpede mărețele trăsături ale viitorului — în desvoltarea mișcării stahanoviste, în ridicarea nivelului cultural-tehnic al oamenilor muncii, în opera creatoare a oamenilor sovietici, în mărețele construcții ale comunismului, în educarea milioanelor de noi cadre pentru construcția comunistă și în toate celelalte domenii ale grandioasei munci educative realizate sub conducerea Partidului Comunist.

In activitatea multilaterală de creare a bazei societății comuniste, un loc important este ocupat de pregătirea noilor cadre și de educarea lor în spirit comunist, a cărei parte organică este învățământul politehnic, educarea unor constructori ai comunismului desvoltați sub toate aspectele, oameni care leagă teoria de practică și care stăpânesc în mod desăvârșit tehnica. Rezolvarea sarcinilor educării unor cadre cu o desvoltare multilaterală pentru industria socialistă cere în primul rând să se acorde o deosebită atenție sistemului actual al învățământului public, muncii în școlile medii.

In documentele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. se acordă multă atenție ridicării nivelului cultural al poporului sovietic — ca o condiție deosebit de însemnată pentru trecerea societății sovietice dela socialism la comunism. Proiectul de directive pentru noul plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. ridică problema învățământului politehnic.

Proiectul cere ca „în scopul necontenitei ridicări a însemnătății educației socialiste în școala de cultură generală și al asigurării pentru elevii care termină școala medie a condițiilor pentru alegerea liberă a profesiunii, să se treacă la realizarea învățământului politehnic în școala medie și să se ia măsurile necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general".

Care sunt formele concrete ale ajutorului pe care-l putem da școlilor medii pentru realizarea învățământului politehnic?

O serie de cadre științifice ale Institutului nostru participă la ridicarea calificării cadrelor didactice din școlile medii. De pildă, docentul V. A. Kocev, docentul A. C. Kikoin și alții lucrează la Institutul de perfecționare a cadrelor didactice. In anul 1951—52, docentul E. M. Iachimet, asistentul T. B. Stiunchel și A. C. Gairis au organizat patru seminarii de metodică pentru profesorii școlilor din Sverdlovsk în legătură cu predarea chimiei, cu experiențele și calculele tip. La consfătuirile profesorilor de matematică au citit referate profesorul universitar E. A. Barbașin și docentul P. V. Nicolaev.

Meritâ atenție inițiativa cadrelor științifice ale catedrei de grafică și geometrie, condusă de docentul Alexandrov, candidat în științe tehnice: în decurs de trei ani, cadrele științifice ale acestei catedre au colaborat îndeaproape cu anumite școli din oraș, participând la consfătuirile cadrelor didactice și ținând referate asupra metodicii predării în școlile medii. In anul școlar 1951—52 ei au cercetat, cu ajutorul secției de învățământ, unele școli din oraș, studiind nivelul de pregătire al cadrelor didactice. Astăzi, catedra organizează pentru profesorii de desen din Sverdlovsk cursuri de un an. Catedra și-a pus în plan să pregătească o serie de îndrumări metodice necesare pentru utilarea laboratoarelor de grafică în școlile medii, să aleagă pentru aceste laboratoare piese de mecanisme, să alcătuiască albume de desene tip.

Cadrele științifice conducătoare trebue să participe mai des la consfătuirile profesorilor din școlile medii, de pildă la „lecturile pedagogice" organizate regulat de Institutul Pedagogic.

Cadrele noastre științifice dela catedrele de fizică, matematică, tehnologie trebue să sprijine școlile în elaborarea problemelor și a exercițiilor care ajută pe elevi să cunoască principiile tipurilor principale de mașini, precum și ale proceselor tehnologice ale producției.

O colaborare creatoare între colectivul științific al Institutului și cadrele școlilor medii va ajuta să se găsească mijloacele pentru realizarea învățământului politehnic în școala medie.

Dacă există inițiativă, orice institut tehnic sau întreprindere va putea face foarte multe pentru consolidarea bazei materiale a învățământului politehnic. De pildă, cadrele catedrei de fizică — docenți, asistenți, maeștri, laboranți și preparatori — au confecționat pentru școala nr. 27 din Sverdlovsk două truse de utilaj pentru laboratorul de fizică. Acest utilaj va permite să se execute în școală 25 de tipuri de lucrări, la care pot participa simultan o sută de elevi.

O însemnată inițiativă creatoare a arătat la confecționarea acestui utilaj cunoscutul inventator tov. Cernobrovkin. Multe aparate construite de el sunt superioare celor standardizate. De pildă, toate lucrările de laborator din domeniul electricității pot fi executate folosindu-se nu curentul continuu, ci curentul alternativ, luat direct din rețeaua de iluminat. Acest utilaj permite să se asigure lucrări practice în școala medie la studierea tuturor capitolelor din fizică — mecanică, electricitate, căldură și lumină — în cadrul programei școlii medii.

In prezent se pregătește o nouă trusă de utilaj de acest fel pentru una din școlile din regiune. La executarea ei, sub conducerea profesorilor, trebue larg antrenat activul societăților științifice studențești și laboranții catedrelor. Este necesar să se folosească tot felul de deșeuri de materiale, piese ieșite din uz, care se găsesc atât în Institut cât și în întreprinderi. Deosebit de mult material intuitiv se poate da școlilor pentru studierea graficii.

Școlile au astăzi deobicei loturi școlare proprii și anumite grupe de elevi execută pe aceste loturi o muncă productivă, cultivând legume, flori, pomi fructiferi etc. In unele școli și palate ale pionierilor există laboratoare pentru activitatea extrașcolară și mici ateliere pentru confecționarea de modele, aparate etc. Nivelul tehnic al acestor loturi și laboratoare este însă cu totul redus. Trebue dat un ajutor hotărît pentru ridicarea lui. Colectivul Institutului nostru va da acest ajutor unei serii de școli din oraș.

Suntem ferm convinși că pentru dobândirea deprinderilor de muncă și pentru participarea elevilor din școala medie la munca productivă poate fi folosită cu curaj baza materială a școlilor profesionale. Școala profesională nr. 23 din Sverdlovsk a și pus la dispoziție atelierele sale mecanice pentru munca elevilor din clasele superioare ale școlii medii nr. 27.

Propagarea cunoștințelor tehnice reprezintă una din ramurile importante ale învățământului politehnic. Conferințele, referatele, excursiile, cinematograful și multe altele sunt forme concrete ale acestei munci. Unii dintre colaboratorii noștri științifici sunt oaspeți frecvenți ai școlarilor. Profesorul universitar C. T. Babâkin, de exemplu, a citit elevilor o conferință despre arhitectură, docentul V. V. Kavalerov le-a vorbit despre marile construcții ale comunismului, iar alte cadre ale institutului — despre electrificare, despre metalurgie etc. Această propagare a cunoștințelor tehnice s'a dus însă în mod sporadic și în special în rândurile elevilor din ultima clasă. Acum noi vrem să sistematizăm această propagare. Am elaborat tematica conferințelor și a referatelor, am ales colectivul de lectori și referenți pentru diferite probleme ale desvoltării științei și producției. Față de această muncă nu trebue să rămână indiferenți nici studenții din anii superiori. Ei pot ține în școli multe referate interesante cu privire la rezultatele practicii lor în producție, cu privire la studierea diferitelor capitole ale disciplinelor tehnice generale și speciale. Este bine să fie mai intens antrenați în această muncă inginerii, tehnicienii și inovatorii din producție. Se înțelege dela sine că întreg conținutul propagandei cunoștințelor tehnice trebue stabilit în colaborare cu directorii școlilor medii.

Un rol deosebit în propagarea cunoștințelor științifice și tehnice îl au excursiile și vizitele în întreprinderi. Impreună cu profesorii școlilor medii noi am hotărît să elaborăm programe amănunțite de excursii și vizite în diferite unități de producție, în așa fel ca aceste excursii să facă cunoscute elevilor în mod sistematic, pe ani de învățătură, ramurile principale ale producției. In Sverdlovsk sunt multe întreprinderi fruntașe minunate, în care elevii pot cunoaște tehnica înaintată, mecanizarea muncii, formele perfecționate ale diferitelor tipuri de producție industrială: mașini-unelte, metalurgie, construcții, industria încălțămintei, agregate chimice și energetice și multe altele. E de dorit să se facă vizite și în laboratoarele institutelor tehnice și ale institutelor de cercetări științifice. De pildă, la Institutul nostru elevii pot cerceta cu interes minunatele laboratoare de rezistență a materialelor și de mașini electrice, laboratoare de tehnologie a metalelor, de chimie etc. Din păcate, până în prezent elevii școlilor medii vin la Institut numai în ajunul examenelor de admitere, în așanumitele „zile ale porților deschise". Iar întreprinderile nu sunt vizitate de elevi deloc. Este evident că această muncă trebue îmbunătățită din punct de vedere organizatoric, cu participarea biroului regional și a biroului orășenesc de conferințe și excursii precum și a Societății pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice.

Se pot obține multe realizări prin folosirea cinematografului în cadrul învățământului politehnic. In sala de conferințe a Institutului nostru se organizează vizionări gratuite pentru toți elevii din raion. De obicei se rulează filme de popularizare a științei și câteodată filme atractive pentru copii. Noi ne gândim să organizăm activitatea clubului nostru (în special vizionarea filmelor) în așa fel ca ea să devină o verigă activă în sistemul învățământului politehnic.

★

Am atins numai unele probleme ale învățământului politehnic în școala medie, probleme la rezolvarea cărora putem ajuta noi. Trebue să avem în vedere că Partidul pune deasemenea problema învățământului politehnic general, ceeace ne obligă să reflectăm asupra problemelor pregătirii profesional-tehnice a cadrelor de muncitori, asupra pregătirii verigii medii tehnice și a cadrelor de ingineri, adică asupra întregului sistem de pregătire a cadrelor pentru producția socialistă. Există încă multe probleme asupra rezolvării cărora trebue să fie concentrate gândurile, energia și experiența cadrelor științifico-pedagogice ale școlilor tehnice superioare.

Participarea la opera învățământului politehnic ne obligă să revizuim serios toate sectoarele activității Institutului însuși. Cadrelor științifice ale Institutului le revine în primul rând sarcina de a studia mai adânc esența învățământului politehnic și formele lui actuale. Trebue rezolvată și problema includerii educației politehnice în conținutul prelegerilor la disciplinele sociale și tehnice din institute.

Astăzi se ridică în fața noastră necesitatea unei hotărîte îmbunătățiri a muncii metodologice în domeniul tuturor formelor de instruire, în școala superioară (cu frecvență, prin corespondență, serale), și în toate sectoarele procesului de învățământ (prelegeri, practică în producție, proiectare, lucrări de laborator).

Unele catedre, de pildă cele ale facultății economice, în colaborare cu catedrele tehnologice speciale și cu pedagogii din școlile medii, vor trebui să organizeze o serie de cercetări științifice pentru studierea formelor actuale ale învățământului politehnic, să pregătească lucrări de generalizare a experienței în ceeace privește elaborarea formelor și metodelor celor mai accesibile de învățământ politehnic. Trebue să ținem seama că apar și probleme noi în domeniul desvoltării producției, de pildă problemele specializării cadrelor, căile de extindere a unei serii de forme ale mișcării stahanoviste (contopirea profesiunilor) și altele.

Sarcina noastră principală este aceea de a organiza în așa fel întreaga muncă științifică, didactică și educativă încât fiecare membru al colectivului Institutului Politehnic din Ural să ia parte în modul cel mai activ și mai concret la ajutorarea școlilor pentru organizarea învățământului politehnic.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

La o școală pedagogică superioară

Comuniștii dela Institutul Pedagogic din Kuibâșev au discutat proiectul de Directive al Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. și proiectul textului Statutului modificat al Partidului. La ședința organizației de partid a Facultății de Literatură, comuniștii, aprobând cu căldură materialele pentru Congresul al XIX-lea al Partidului, au vorbit despre sarcinile lor concrete pentru îmbunătățirea pregătirii viitoarelor cadre didactice.

— In materialele pentru Congres se acordă o mare atenție desvoltării economiei naționale — a spus tovarășul Simel șeful catedrei de pedagogie. — Indeplinirea sarcinilor grandioase ale cincinalului în domeniul învățământului public ne obligă pe noi, profesorii comuniști, să elaborăm cu o grijă deosebită programul educației ideologice, al pregătirii teoretice și practice a viitorilor profesori. In proiectul de Directive al Congresului al XIX-lea se prevede înfăptuirea învățământului politehnic în școala medie. Institutul pedagogic este obligat să pregătească pentru școli cadre didactice capabile să rezolve cu succes aceste sarcini. Incă de acum trebue să avem o mare grijă de utilarea laboratoarelor noastre, să revizuim și să lărgim sistemul de lucrări practice, să ținem o legătură mai strânsă cu școlile, să le ajutăm în organizarea de cercuri și laboratoare, loturi școlare și excursii.

Despre perspectivele măreț care se deschid în fața poporului nostru în legătură cu proiectul de Directive al Congresului al XIX-lea al Partidului a vorbit profesorul Rotcovici. El a chemat pe comuniști să ridice nivelul culturii generale și al pregătirii speciale a viitoarelor cadre didactice, să intensifice ajutorul acordat cadrelor didactice care lucrează în școlile din regiunea marii construcții a comunismului — hidrocentrala electrică din Kuibâșev.

Decanul Facultății de Literatură, tovarășul Bocicarov, a arătat sarcinile măreț ale profesorilor Institutului în problema educației cadrelor pedagogice. Toți profesorii trebue să lucreze mai mult la perfecționarea cunoștințelor lor, să chibzuiască mai bine problemele organizării practicii pedagogice.

Tovarășa Gurovina directoarea Institutului, a subliniat în mod deosebit rolul Institutului în înfăptuirea învățământului politehnic în școală.

— Colectivul nostru — a spus ea — trebue să facă multe în domeniul politehnicizării învățământului. Inceputul acestei mari munci trebue pus acuma. Luând ca exemplu școlile noastre de bază, Institutul este obligat să arate cadrelor didactice cum trebue organizată mai bine politehnicizarea. Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului ne obligă pe toți să ridicăm calitatea muncii noastre la un nivel nou, superior.

In hotărîrea sa, ședința a aprobat în unanimitate proiectul de Directive al Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la planul cincinal de desvoltare a U.R.S.S. și a subliniat răspunderea din ce în ce mai mare a fiecărui comunist în lumina cerințelor cuprinse în proiectul textului Statutului modificat al Partidului.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Sprijinul nostru puternic

Organizația de Comsomol joacă un rol însemnat în îmbunătățirea întregii activități a școlii. Școala și Comsomolul au sarcina de a educa la elevi cele mai bune calități ale omului din epoca stalinistă.

Colectivul organizației de Comsomol dela școala nr. 77 este un puternic sprijin al organizației de partid a școlii. In decursul întregului an școlar, organizația de partid n'a slăbit atenția ei față de Comsomol. Aceasta n'a fost însă o tutelă care ar fi stingherit inițiativa tineretului. Dimpotrivă, organizația de Comsomol s'a întărit vizibil, a început să ridice probleme interesante și să manifeste mai multă independență și perseverență în rezolvarea lor.

La începutul anului școlar trecut, organizația de Comsomol din școală număra 93 tineri, iar în cursul anului ea a crescut până la 100 de membri.

Comitetul organizației de Comsomol împreună cu cadrele didactice ale școlii a pregătit și organizat ședințe cu pionierii, consacrate Comsomolului. La aceste ședințe s'au prelucrat temele: „Corceaghinii zilelor noastre", „Nicolai Ostrovski", „Tânăra Gardă", „Zoia Cosmodemianskaia" etc.

Organizația de partid a acordat o mare atenție educației activului comsomolist, instruind cu grijă, în primul rând, pe secretarii organizațiilor de Comsomol ale claselor. Este important să menționăm că la această muncă a participat foarte activ organizația de Comsomol a cadrelor didactice, și aceasta a apropiat-o de comsomoliștii-elevi. Secretarul organizației de Comsomol a cadrelor didactice a ajutat pe secretarii organizațiilor de Comsomol ale claselor la pregătirea și organizarea ședințelor.

In munca Comsomolului din școală, organizația de partid a dat o importanță hotărîtoare educării tineretului în spiritul unei discipline conștiente. Aceasta se referea atât la viața școlară, cât și la îndeplinirea conștientă și la timp a însărcinărilor date de organizația de Comsomol.

Conștientă de faptul că ședințele de Comsomol sunt un mijloc serios de educare a comsomoliștilor, organizația de partid a ajutat prin toate mijloacele, ca aceste ședințe să fie cât mai pline de conținut. La ședințele de Comsomol se discutau nu numai problemele practice ale situației la învățătură, disciplină etc., ci se desbăteau și referate care contribuiau la educarea ideologică, cu teme, ca de pildă: „Marea colaborare dintre V. I. Lenin și I. V. Stalin", „Prietenia dintre popoare și importanța sa istorică", „Despre construcțiile staliniste ale comunismului". Referatele erau pregătite de elevi, cu ajutorul profesorilor comuniști.

La ședințele de partid deschise, organizația de partid a ascultat comunicări cu privire la felul cum lucrează diriginții de clasă cu organizațiile de Comsomol din clasele lor. La propunerea organizației de partid, s'a organizat un seminar special al diriginților cu privire la această temă, deoarece de activitatea diriginților depinde în multe privințe succesul organizației de Comsomol din clasă, deci și al întregii clase.

Rezultatele acestor eforturi comune au fost că toți comsomoliștii și-au ridicat foarte mult nivelul la învățătură.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

2 Octombrie, Ziua Forțelor Armate ale R.P.R.

Poporul nostru muncitor sărbătorește la 2 Octombrie, cu bucurie și îndreptățită mândrie, pe vitejii săi ostași care străjuesc cu arma în mână hotarele țării, liniștea oamenilor muncii și mărețele construcții socialiste care se înalță pe întinsul Patriei noastre.

Sărbătorindu-și fiii îmbrăcați în mândra haină ostășească, poporul nostru muncitor își îndreaptă gândurile pline de dragoste și fierbinte recunoștință către generalissimul Stalin, de al cărui slăvit nume se leagă începuturile Armatei noastre Populare.

Acum 9 ani, la 2 Octombrie 1943, tovarășul Stalin a semnat decretul prin care Guvernul Sovietic încuviința înființarea pe teritoriul U.R.S.S. a diviziei de voluntari români „Tudor Vladimirescu". Spre a cinsti amintirea scumpă a zilei în care marele Stalin a dat fiilor poporului nostru posibilitatea să lupte cu arma în mână pentru alungarea cotropitorului hitlerist, Prezidiul Marii Adunări Naționale a R.P.R. a instituit la 2 Octombrie „Ziua Forțelor Armate ale R.P.R.", zi pe care oamenii muncii o aniversează într'un cadru sărbătoresc.

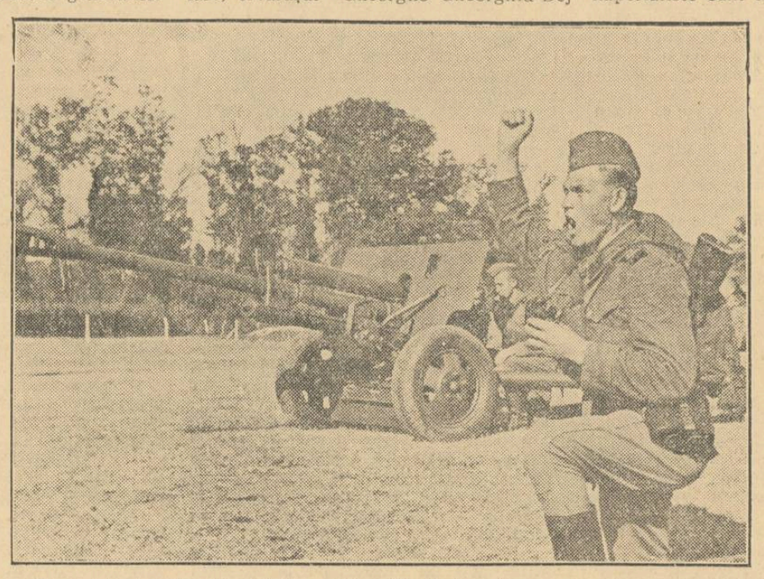

Ca și infanteriștii și tanchiștii, ca toți militarii Forțelor noastre Armate, artileriștii se străduesc continuu să-și ridice măestria militară. Ei întâmpină Ziua Forțelor Armate cu noi succese pe calea ridicării puterii combative a unităților noastre.

IN CLIȘEU: la un exercițiu de tragere. O comandă scurtă și proectilul va pleca drept în inima țintei.

In neuitatele zile din August 1944, când glorioșii ostași sovietici ne-au eliberat de sub călcâiul ocupantului hitlerist, Partidul Comunist Român a condus clasa noastră muncitoare și întregul popor muncitor la lupta pentru răsturnarea dictaturii fasciste. Răsturnând puterea fascisto-antonesciană, Partidul a mobilizat masele celor ce muncesc și soldații vechii armate la sprijinirea războiului antihitlerist, la lupta pentru sdrobirea hitlerismului. Răspunzând cu înflăcărare la chemarea patriotică a Partidului, ostașii a 14 divizii românești au pornit vijelios la luptă împotriva hoardelor fasciste.

Cot la cot cu glorioșii ostași staliniști, pandurii diviziei „Tudor Vladimirescu" și ostașii celor 14 divizii românești au străbătut un lung și glorios drum de luptă. In condițiuni grele, ei au străbătut prin lupte înverșunate 12 masive muntoase, au înaintat aproape 1000 de km. prin Ardeal, Ungaria și Cehoslovacia și au eliberat 3800 de localități, între care 53 de orașe. Umăr la umăr cu ostașul sovietic, alături de care a avut cinstea și fericirea să lupte, ostașul român și-a îndeplinit misiunea încredințată de Partid și poporul muncitor.

Apreciind vitejia militară a unităților românești, tovarășul Stalin a citat în 9 ordine de zi trupele românești pentru faptele de arme săvârșite. Pentru abnegația și spiritul de sacrificiu cu care au luptat pandurii, stindardul de luptă al diviziei „Tudor Vladimirescu" a fost decorat cu înaltul ordin sovietic „Drapelul Roșu", iar ca o prețuire a contribuției aduse la eliberarea orașului Debrețin, divizia a primit numele acestui oraș.

Poporul nostru muncitor este adânc recunoscător popoarelor U.R.S.S., Guvernului Sovietic și tovarășului Stalin pentru cinstea ce ne-au acordat-o de a lupta pentru nimicirea hitlerismului. Poporul nostru se mândrește că se numără printre popoarele luptătoare care au adus lumii victoria asupra fiarei fasciste.

Construindu-și viitorul socialist prin muncă fără preget, în condițiunile unei îndârjite lupte de clasă, poporul nostru muncitor nu uită că hienele imperialiste uneltesc la fericirea și viața Republicii noastre Populare. Sorbind din tezaurul de neprețuit al învățăturii leninist-staliniste cu privire la organizarea unei armate proprii de către proletariatul care a cucerit puterea și folosind experiența Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S. în făurirea Forțelor Armate Sovietice, Partidul Muncitoresc Român a făurit Armata noastră Populară.

Vorbind la Congresul Partidului Muncitoresc Român din Februarie 1948 despre caracterul și sarcinile Armatei Populare, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej călește prietenia între militarii fii ai poporului român și fiii oamenilor muncii aparținând minorităților naționale din țara noastră. Români și maghiari, germani și evrei, militarii noștri se instruesc cu aceiaș sârguință pentrucă slujesc aceiaș patrie scumpă—Republica Populară Română.

Ca dela cer la pământ se deosebește Armata noastră Populară de armata oricărui stat capitalist din lume. Armatele imperialiste sunt armate ale jafului, ale înrobirii oamenilor muncii. In ele imperialismul crește o fiară îmbrăcată în haine militare. Dar nici jaful și nici crimele nu ajută cu nimic acestor armate. S'a dovedit în Coreea că oricât de mare ar fi cantitatea de bombe ce-o are la dispoziție, oricât de groaznice ar fi crimele înfăptuite, oricât de mari ar fi schingiuirile la care sunt supuși prizonierii de război — nu poate fi evitată soarta oricărei armate imperialiste: înfrângerea.

Poporul nostru muncitor și ostașii săi urăsc de moarte regimul capitalist și armatele cărora el le-a dat naștere. El poartă în inimi o ură nestinsă pentru bestiile înarmate din armata americană sau titoistă, ca și pentru toți cei care jefuesc și exploatează.

Armata Republicii noastre Populare este o minunată școală a fiilor poporului muncitor. Ea aduce o contribuție de seamă la revoluția culturală care se desfășoară în Patria noastră. An de an cresc în rândurile ei noi și noi tineri care, ținuți în neștiință de carte de întunecatul regim burghezo-moșieresc, au învățat să scrie și să citească în Armata Populară. O bogată activitate culturală pulsează în unitățile Armatei noastre Populare. In cazărmi ca și în tabere, ostașii au la dispoziție cluburi și biblioteci, ziare și reviste, filme și stații de radio-amplificare.

Militarii Forțelor noastre Armate învață sârguincios din experiența glorioasă a ostașilor staliniști. Ca și ostașii sovietici, ei se străduesc să cunoască la perfecție tehnica de luptă modernă și s'o mânuiască cu pricepere, s'o stăpânească. Asemeni lor, ostașii noștri își ridică necontenit măestria militară. Tot mai mulți sunt militarii care și-au însușit măestria trageriilor precise și trimit gloanțele drept în inima țintelor, fără greș.

Din rândul militarilor a pornit cu avânt mișcarea patriotică a însușirii celei de a doua specialități. Mulți sunt artileriștii care pe lângă prima specialitate învață să ochiască cu pricepere și repeziciune la aparatele de ochire, mulți sunt conducătorii de tancuri care cunosc și mânuirea tunului.

La baza întregii activități de instruire a Forțelor noastre Armate stă știința și arta militară stalinistă — cea mai înaintată din lume.

In întreaga lor activitate, comandanții și locțiitorii lor politici se sprijinăl pe organizațiile de partid și utemiste din Forțele Armate. Militarii comuniști și utemiști sunt totdeauna în frunte. La trageri sau pe câmpul de instrucție, în cazarmă sau în tabără, exemplul lor mobilizează și înflăcărează pe ceilalți militari.

Poporul nostru muncitor înconjoară cu dragoste fierbinte ostașii Armatei sale Populare. Dragostea sa pentru armată se întemeiază pe faptul că Forțele noastre Armate slujesc cauzei drepte a poporului și a păcii.

Răspunzând grijii și dragostei ce le poartă poporul muncitor, militarii se avântă cu forțe înzecite în munca lor. Sărbătorind ziua de 2 Octombrie, ei își reînoiesc angajamentul sfânt făcut față de Patrie și popor de a străjui cu vigilență independența și securitatea poporului român și de a apăra pacea.

spunea: **„Pentru țara noastră profund pacifică și pentru poporul ei, armata pusă în slujba întăririi republicii populare este apărătoarea cuceririlor democratice ale poporului nostru, apărătoarea independenței și suveranității noastre.. Scut al poporului și al Republicii Populare Române, școală a poporului — astfel concepem noi misiunea Armatei în Republica Populară Română".**

Armata Patriei noastre este o armată populară, în slujba păcii și a apărării construcției pașnice a poporului nostru muncitor. Ea slujește cu devotament cauza clasei muncitoare, cauza făuririi vieții fericite și îmbelșugate în țara noastră.

Recrutați din rândurile oamenilor muncii, fii ai clasei muncitoare, ai țărănimii muncitoare și ai intelectualilor legați de popor, soldații și ofițerii Armatei noastre Populare sunt uniți prin cauza dreaptă pe care o slujesc cu credință. Militarii noștri cunosc scopurile și rolul Armatei noastre Populare, care apără o cauză măreață, nobilă. Conștiința cauzei juste pe care sunt chemați s'o apere, înflăcărează pe militarii noștri, ea constituind izvorul cel mai puternic al întăririi continue a Forțelor noastre Armate.

Ostașii Armatei noastre Populare își iubesc cu înflăcărare Patria. Le sunt dragi ca lumina ochilor plaiurile bogate ale țării, fabricile și uzinele noastre, gospodăriile agricole de stat și colective, viața nouă care clocotește în întreaga țară. Militarii noștri se mândresc că Armata Populară Română este continuatoarea celor mai bune tradiții de luptă pentru libertate și independență ale poporului muncitor. Ei se mândresc că în trecutul de luptă al poporului s'au ridicat glorioși căpitani de oști ca Mircea cel Bătrân și Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul și Ion-Vodă cel Cumplit. Educația patriotică pe care o primesc militarii Armatei noastre este împletită strâns cu cultivarea înaltelor principii ale internaționalismului proletar. Ostașii noștri nutresc o recunoștință fără margini pentru Uniunea Sovietică și glorioasa ei Armată, pentru învățătorul omenirii muncitoare — tovarășul Stalin.

In Armata Populară se desvoltă și se

Activitatea noului comitet sindical

Au trecut două luni decând a fost ales noul comitet sindical al regiunii Baia Mare.

Folosind din plin rezultatele pozitive ale muncii fostului birou sindical și căutând să înlăture lipsurile din trecut, noul comitet sindical regional și-a propus să îmbunătățească munca sindicală astfel încât conținutul ei principal să fie sprijinirea îndeplinirii Planului de Stat privind învățământul în anul școlar 1952-1953.

Planul de muncă al comitetului sindical regional Baia Mare este expresia contribuției colective a membrilor acestui comitet, care au folosit pentru redactarea lui planurile de muncă ale comitetelor sindicale de învățământ din Uniunea Sovietică.

Comitetul sindical s'a organizat pe comisii de probleme, fiecare responsabil de comisie fixându-și obiective precise, sarcini imediate și termenele până la care trebue îndeplinită fiecare sarcină. Deasemenea, s'a acordat o atenție deosebită stabilirii mijloacelor de muncă, precum și răspunderii personale în îndeplinirea sarcinilor.

De exemplu, comisia muncii culturale de massă și-a trecut în plan, ca obiectiv principal, ridicarea nivelului politic, ideologic și profesional al membrilor din sindicat. In acest scop este necesar să se organizeze evidența cadrelor didactice ce urmează să fie cuprinse în diferite forme de învățământ de partid și sindical, trebue să se asigure materialul bibliografic necesar studiului, trebue să se dea o mare atenție formării de biblioteci personale, organizării de conferințe etc. De îndeplinirea acestor sarcini răspunde tovarășul Anastasie Șchiopu, membru în comitetul sindical regional. In vederea îndeplinirii sarcinilor sale, el ține o legătură permanentă cu responsabilii comisiilor muncii culturale de massă din comitetele raionale, instruindu-i regulat și indicându-le metodele practice pe care trebue să le folosească în muncă.

Pe baza planului de muncă au fost organizate o serie de deplasări pe teren, care au ajutat comitetului sindical să ia la timp măsuri pentru buna desfășurare a muncii. Astfel, a fost sprijinită la vreme activitatea de pregătire a consfătuirilor raionale ale cadrelor didactice, s'a acordat o atenție însemnată lucrărilor pentru deschiderea în bune condițiuni a noului an școlar și comitetele raionale au fost îndrumate să-și orienteze întreaga activitate — până jos, la grupă — înspre producție.

Mulți dintre tovarășii noi în munca sindicală au dovedit că merită încrederea tovarășilor care i-au ales, datorită faptului că știu să rezolve just problemele ivite în munca de teren și se preocupă îndeaproape de cerințele maselor.

In întâmpinarea Congresului Uniunii Sindicatelor de Învățământ, toți membrii Comitetului sindical regional vor susține săptămânal referate despre activitatea comisiei din care fac parte. Până la 7 Noembrie vor fi instruiți responsabilii de comisii și toți organizatorii de grupă.

Deasemenea, noul comitet sindical regional de învățământ și-a propus să urmărească îndeaproape stricta aplicare a hotărîrilor luate de organele sindicale și să țină mai strâns legătura cu Uniunea Sindicatelor din Învățământ.

In viitor, membrii Comitetului sindical regional vor trebui să înlăture lipsurile pe care le mai au în muncă, de pildă tendința de a rezolva formal unele sarcini și să mobilizeze salariații din învățământ pentru îndeplinirea planului de învățământ, pentru formarea de cadre bine pregătite, pentru consolidarea statului nostru democrat-popular, pentru apărarea și întărirea păcii.

Un orășel al copiilor în R. P. Polonă

Intr'o pădure de brazi din Podgrodzie, a fost construit, după modelul taberei de pionieri Artec din Uniunea Sovietică, un orășel destinat copiilor. Peste 1.000 de copii din toate colțurile Poloniei și-au petrecut aici vacanța în cele mai bune condiții și sub supravegherea unui personal calificat. Copiii au fost găzduiți în vile de câte 6 camere. Orășelul are o conducere proprie, după modelul Consiliului popular, un oficiu poștal, o centrală telefonică, magazine și multe alte instituții care sunt deasemenea conduse de copii. Orășelul posedă o sală de cinematograf cu o capacitate de 350 locuri, un amfiteatru pentru 2.000 persoane, un stadion sportiv, locuri de recreație, etc.

Cea mai mare atracție a orășelului este trenul pentru copii, pe o cale ferată îngustă, cu o lungime de 3 km., condus de copii și un port cu vaporașe și caiace.

Organizarea gospodăriilor anexe pe lângă școli prin mijloace locale

Gospodăria anexă prezintă pentru școală o importanță extrem de mare. Dacă e administrată cu chibzuință și pricepere, gospodăria anexă poate produce venituri însemnate, care vor contribui mult la întărirea bazei didactico-materiale a școlii. Astfel, datorită acestor venituri se pot organiza cantine și internate școlare, se poate confecționa material didactic, se pot înzestra laboratoarele și bibliotecile, colțurile roșii și cluburile pentru elevi, se pot organiza excursii colective ale cadrelor didactice cu elevii, etc.

Gospodăria anexă are și un important rol educativ, obișnuind pe elevi cu munca organizată și planificată în gospodărie și creându-le posibilitatea de a aplica în practică o serie de cunoștințe pe care și le-au însușit în studierea botanicii, a zoologiei, a fizicii etc.

Gospodăria anexă a școlii trebue organizată pornind, în primul rând, de la lotul școlar. Fondul necesar pentru crearea ei trebue obținut prin mijloacele proprii ale școlii. Sunt multe căi prin care școala își poate procura acest fond, ținând seama de regiunea în care se găsește. De exemplu, școlile care au o baltă în apropiere se pot ocupa cu strângerea papurei, din care să facă diverse împletituri. Cele care au în apropiere păduri sau lunci pot face împletituri din nuele. Valorificate prin comerțul de stat sau prin cooperație, aceste împletituri din papură sau nuele vor aduce fondurile necesare creării gospodăriei anexe. In alte părți se pot culege plante medicinale din flora spontană, care se valorifică bine prin Plafar. Din păduri se poate culege ghindă, care se valorifică prin Oficiul Uleiului. Acolo unde toate acestea lipsesc, se pot strânge deșeuri — cârpe, zdrențe, sticle sparte etc. — valorificabile prin D.A.C.

Gospodăria anexă trebue să cuprindă două sectoare principale: cultura plantelor și creșterea animalelor. In amândouă aceste sectoare se poate asigura un randament maxim numai pe baza aplicării metodelor agrotehnice înaintate. O atenție specială trebue acordată cultivării legumelor, din care o parte se vor folosi la cantina școlii, iar disponibilul se va valorifica prin cooperație, prezentând în felul acesta o importantă sursă de venituri.

Directorii școlilor vor ține o strânsă legătură cu organele agricole ale sfaturilor populare și vor analiza cu seriozitate întocmirea planului de cultură, pentru a introduce în acest plan culturi care dau un bun randament și care sunt specifice regiunii. După întocmirea planului de cultură, învățătorii vor pregăti din timp terenul, călăuzindu-se permanent după agrominim.

In gospodăriile anexe de pe lângă școli se pot organiza numeroase ramuri de cultură. Astfel se pot organiza pepiniere pomicole și viticole, unde elevii pot învăța să cultive pomii, vița de vie, să cunoască viața plantelor și îmbunătățirea lor prin altoire etc.

Creșterea și îngrășarea porcilor poate deveni o sursă bună de venituri pentru gospodăriile anexe, mai ales la școlile care au cantină, unde zilnic rămân resturi de mâncare și resturi de alimente, utilizabile pentru hrana acestor animale. Inmulțirea porcilor se va face în mod rațional, păstrându-se pentru prăsilă animale de rasă bună. Hrana pentru creșterea puilor nu va prezenta niciun fel de dificultate, ținându-se seama de resursele vegetale ale gospodăriei anexe.

Și creșterea albinelor aduce mult folos gospodăriei anexe. Pentru alcătuirea câtorva stupi nu sunt necesare fonduri mari, iar venitul pe care-l produc este însemnat. Mierea va fi folosită în primul rând pentru îmbunătățirea hranei elevilor și numai prisosul va fi valorificat prin comerțul de Stat.

In regiunile cu duzi se pot crește viermi de mătase. Creșterea lor este o ocupație utilă și interesantă pentru elevi. Acolo unde există posibilitatea, se pot crește și câteva vaci și oi.

Munca în gospodăria anexă dă școlii posibilitatea să strângă legăturile cu părinții elevilor, să-i atragă în rezolvarea practică a problemelor școlii. Este necesar să se organizeze periodic consfătuiri cu părinții elevilor, pentru a se discuta împreună cu ei cum se poate gospodări mai bine și pentru a-i mobiliza să la și ei parte, în mod voluntar, la diferite munci.

O largă rețea de gospodării anexe, încadrate în planul general de cultură, va produce importante economii Statului și va da școlii posibilitatea să creeze condiții mereu mai bune de muncă elevilor și cadrelor didactice.

Mai multă atenție îndeplinirii lucrărilor statistice privind activitatea din învățământ

Dările de seamă statistice pe care trebue să le întocmească secțiunile de învățământ au o importanță deosebită, deoarece înlesnesc urmărirea îndeplinirii Planului de Stat în domeniul învățământului. Inaintarea la timp a acestor dări de seamă dă Ministerului Invățământului Public posibilitatea ca, pe baza cunoașterii unei situații reale, să ia măsurile necesare pentru bunul mers al muncii din școală.

Dacă cele mai multe secțiuni de învățământ se îngrijesc să înainteze la timp lucrările statistice, unii dintre șefii secțiunilor de învățământ manifestă însă o totală nepăsare față de aceste lucrări. Astfel, secțiunea de învățământ a regiunii Cluj nu a trimis nici până acum Ministerului situația încheierii anului școlar 1951-1952, deși i-a fost cerută de două ori în scris, odată telegrafic și de trei ori prin delegați. Și aceasta nu este singura lucrare cu care regiunea Cluj este în întârziere. Termenele de înaintare a situațiilor privind examenele fără frecvență din sesiunile Mai și August, frecvența la cursurile de alfabetizare pe lunile Iulie și August, situația elevilor corigenți și amânați, situația căminelor sezoniere deschise în luna Iulie, etc. — au trecut de mult fără ca secțiunea de învățământ a regiunii Cluj să trimită situațiile la minister.

La fel ca secțiunea de învățământ a regiunii Cluj procedează și alte secțiuni de învățământ. De aproape trei luni sunt așteptate la Minister o serie de lucrări statistice dela secțiunile de învățământ ale regiunilor Bârlad, Bacău, București, Galați, Constanța, Timișoara, etc.

Conform Hotărîrii Consiliului de Miniștri, la 28 Septembrie a. c. se va desfășura în toată țara recensământul neștiutorilor de carte. Pentru organizarea acestei acțiuni trebuiau să se formeze, în cadrul fiecărei regiuni, a fiecărui raion și a fiecărei comune, comisii de recensământ care să instruiască pe cei ce vor executa lucrările de recenzare. Tovarășul Hinoveanu, șeful secțiunii de învățământ a regiunii Craiova, nu organizase însă nici până la 20 Septembrie comisia de recensământ a regiunii, deși ședința de instructaj cu responsabilii comisiilor de recensământ raionale era fixată la 19 Septembrie a. c.

Astfel de procedee dăunează mult bunului mers al muncii din școală, precum și acțiunilor de școlarizare și alfabetizare. Este necesar ca șefii secțiunilor de învățământ să acorde cea mai mare atenție îndeplinirii la timp a lucrărilor statistice, înlăturând cu totul deficiențele care există în această privință.

NOTE POLITICE EXTERNE

Zilele acestea s'a înapoiat dela Bonn delegația Camerei Populare a Republicii Democrate Germane care a fost însărcinată să remită parlamentului federal dela Bonn și președintelui său, dr. Ehlers, propunerile în vederea realizării unui acord cu privire la unificarea Germaniei.

In declarația sa făcută în numele delegației Camerei Populare a R.D. Germane, Herman Mattern, vicepreședinte al Camerei Populare a R.D. Germane și șeful delegației, a propus realizarea unui acord care să prevadă, în primul rând, trimiterea de reprezentanți ai Republicii Democrate Germane și ai Republicii federale vest-germane pentru a participa la conferința celor patru puteri în vederea reglementării problemei Germaniei. Cele două parlamente urmează să formuleze cererea de a se ține neîntârziat o astfel de conferință a celor patru puteri asupra chestiunilor tratatului de pace cu Germania, unificării Germaniei și efectuării unor alegeri libere pe întreaga Germanie, precum și asupra chestiunii retragerii tuturor trupelor de ocupație.

In al doilea rând, propunerile prevăd constituirea unei comisii germane pentru verificarea condițiilor în vederea efectuării unor alegeri libere pe întreaga Germanie și fixarea datei începerii activității ei. Delegația Camerei Populare a R. D. Germane a fost împuternicită ca în cazul când deputații Bundestagului, adică ai parlamentului federal, ar declara că sunt hotărîți să realizeze o înțelegere reciprocă, să ducă toate tratativele necesare în acest scop.

Inițiativa Camerei Populare a R. D. Germane dovedește odată mai mult că Guvernul Republicii Democrate Germane este hotărît să nu cruțe nici un efort pentru a se ajunge la realizarea unității Germaniei. Această inițiativă exprimă totodată năzuințele cele mai legitime ale întregului popor german, care dorește o Germanie unită, democrată și pașnică.

In declarația făcută de Herman Mattern în numele Camerei Populare a R. D. Germane se spune: „Poporul german nu va mai tolera să fie amăgit cu vorbe despre pace, unitate și libertate. El așteaptă să fie luate imediat măsuri în vederea înfăptuirii cererilor sale cu privire la încheierea unui tratat de pace și la restabilirea unității patriei sale".

Propunerile Camerei Populare a R. D. Germane vin tocmai într'un moment când, mai mult ca oricând, imperialiștii americani și englezi își intensifică planurile lor criminale de definitivare a desmembrării Germaniei și de transformare a Germaniei occidentale într'un apendice al mașinii de război atlantice. Sunt cunoscute planurile de ratificare cât mai grabnică a „tratatului general" militarist și a acordurilor militare care-l însoțesc. Cu ajutorul „tratatului general" pe care vor să-l impună Germaniei, puterile occidentale încearcă să prelungească ocupația Germaniei occidentale cu 50 de ani, să împiedece încheierea unui tratat de pace cu Germania, să îngreuneze unificarea Germaniei și să atragă Germania occidentală într'un nou război. Chiar zilele acestea au loc în Germania occidentală exercițiile militare ale așanumiților guarzi de frontieră federali, cadre ale armatei mercenare a Germaniei occidentale. Scopul acestor manevre, la care participă trei mii de oameni, este „instruirea trupelor în bătăliile împotriva partizanilor", adică înăbușirea prin forță armată a oricărei rezistențe patriotice a poporului împotriva atațătorilor la război.

Poporul german are acum de ales: sau „tratatul general", adică continuarea și intensificarea asupririi naționale a Germaniei occidentale și primejdia unui nou război mondial, care ar fi totodată un război fratricid al germanilor împotriva germanilor, sau un tratat de pace, adică restabilirea unității Germaniei, precum și retragerea tuturor trupelor de ocupație din Germania.

Un astfel de tratat, care corespunde năzuințelor poporului german, a fost propus de către Uniunea Sovietică. In nota sa din 23 August 1952, guvernul sovietic a propus ca cel mai târziu în luna Octombrie a. c. să se convoace o conferință a celor patru puteri, la care să se discute chestiunile privitoare la pregătirea tratatului de pace cu Germania, formarea unui guvern al întregii Germanii, efectuarea unor alegeri libere pe întreaga Germanie, precum și chestiunea termenului retragerii trupelor de ocupație din Germania. Guvernul Sovietic a propus totodată să fie invitați la conferința de examinare a problemelor respective reprezentanți ai Republicii Democrate Germane și ai Republicii federale.

In spiritul acestor propuneri juste au fost concepute și propunerile Camerei Populare a R.D. Germane, pe care delegația condusă de Herman Mattern le-a trimis parlamentului dela Bonn. Se știe că din partea Camerei Populare a R.D. Germane au mai fost făcute propuneri în vederea unificării Germaniei și transformării ei într'un stat democrat și iubitor de pace. Aceste propuneri au fost însă în repetate rânduri respinse de guvernul dela Bonn, care a acționat la ordinele imperialiștilor americani. Și de astădată, forțele reacționare din Germania occidentală au încercat diverse manevre provocatoare pentru a împiedica sosirea delegației Camerei Populare a R.D. Germane. Un grup de huligani plătiți a încercat să oprească sosirea delegației la parlament, iar un automobil prevăzut cu megafoane difuza calomnii la adresa R.D. Germane, acțiune la care poliția, bineînțeles, nu a intervenit. Dar manevrele mârșave ale reacțiunii au eșuat. Populația orașului Bonn a făcut o primire călduroasă delegației Camerei Populare a R.D. Germane. Delegații din partea tuturor păturilor din Germania occidentală au vizitat pe membrii delegației Camerei Populare a R.D. Germane, asigurându-i pe aceștia că populația Germaniei occidentale este gata să facă totul pentru realizarea unificării pașnice a Germaniei.

Delegația Camerei Populare a R.D. Germane s'a înapoiat la Berlin, după ce a primit asigurări din partea d-rului Ehlers, președintele Bundestagului, că propunerile Camerei Populare vor fi transmise deputaților parlamentului dela Bonn.

La Berlin a avut loc un mare meeting la care participanții și-au exprimat recunoștința față de delegații Camerei Populare, care au îndeplinit cu succes sarcina dată de popor și au caracterizat noua inițiativă a Republicii Democrate Germane ca o contribuție importantă la cauza rezolvării pașnice a problemei germane.

★

In Franța, guvernul Pinay se află la grea răspântie. In urma politicii sale criminale de înhămare a țării la căruța de război atlantică, situația economică a ajuns deadreptul dezastruoasă. In ultima vreme se constată mai ales o creștere vertiginoasă a prețurilor la produsele de larg consum și în special la cele alimentare. In acest an, prețurile au crescut cu 15% iar cantitatea de bani aflată în circulație a ajuns la uriașa sumă de 2 mii de miliarde de franci. In comparație cu luna Iulie 1951, prețul mazării a crescut cu 70% iar cel al fructelor citrice cu 80%. Produsele de carne și produsele lactate au arătat o tendință similară; astfel, numai din Iunie și până acum prețul cărnii de vițel s'a ridicat cu 25%. Importanța deosebită a acestor cifre reiese din faptul că 60% din cheltuielile consumatorului mediu se duc pe alimente.

In fața acestei situații, guvernul Pinay, încercând că stăvilească nemulțumirea maselor, a pus la cale o nouă înșelătorie, menită să înducă în eroare opinia publică. Se știe că, încă odată cu venirea sa la putere, guvernul americanizat al lui Pinay a promis în mod demagogic că va pune capăt inflației și va opri creșterea vertiginoasă a prețurilor. Dar, după cum se vede, varianta Pinay, cum se numea planul acestuia, a suferit un lamentabil eșec. In acelaș timp, guvernul Pinay a pregătit și o așa zisă „reformă fiscală", care desigur nici de astădată nu atinge pe capitaliști, în sensul că impozitele apasă asupra bunurilor de larg consum, adică asupra marii masse a populației.

Noua înșelătorie a lui Pinay este și ea sortită eșecului. Prin folosirea acestei manevre demagogice, guvernul dela Paris nu va reuși să stăvilească inflația care își are adevăratele cauze în înfeudarea economiei Franței planurilor de război americane.

Referindu-se la svârcolirile neputincioase ale guvernului Pinay, însăși revista reacționară „The Economist" este nevoită să remarce într'un articol că, dacă Pinay nu va reuși să treacă noul obstacol creat prin situația economică a Franței, „s'ar putea ca vechiul proverb după care „frunzele și guvernele cad toamna" să se adeverească".

BIBLIOGRAFIE

IN EDITURA A.R.L.U.S. — CARTEA RUSĂ — au apărut:

E. CIORNAH: Oamenii din Caraganda carboniferă. — 64 pag. 1,89 lei.
N. G. SCLIER: Invățătoarea — roman — 256 pag. 6,24 lei.
B. GORBATOV: Neînfrânții — roman — ed. III. — 146 pag. 5,84 lei.
* * * Triumful politicii naționale leninist-staliniste (Colecția A.R.L.U.S.) 40 pag. 0,50 lei.
S. CLEMENTIEV, V. MEZENȚEV: Mecanizarea și automatizarea în slujba socialismului. (Colecția A.R.L.U.S.). 48 pag. 0,51 lei.
M. SEINMAN: Vaticanul, dușman al păcii și democrației (Colecția A.R.L.U.S.) 48 pag. 0,60 lei.

★

In colecția Analelor Româno-Sovietice, editată de Institutul de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R., a apărut seria de Filosofie Nr. 1 cu următorul cuprins:

DECERNAREA PREMIILOR STALIN

N. L. CAPITONOV: Marxism-leninismul despre patrie și patriotism.

MATERIALISMUL DIALECTIC — CONCEPȚIA DESPRE LUME A PARTIDULUI MARXIST-LENINIST.

IAN HIN-ȘUN: Materialismul dialectic — armă teoretică a Partidului Comunist Chinez.
V. MOLODȚOV: Despre contradicțiile în societatea socialistă și căile pentru învingerea lor.
N. OVCINNICOV: Materialitatea lumii și legile ei de desvoltare.

LUCRARI DISTINSE CU PREMIUL STALIN

N. ȘCIPANOV: Concepția despre lume a lui N. A. Dobroliubov.

DIN EXPERIENȚA INVAȚAMANTULUI SUPERIOR SOVIETIC

Conducerea muncii individuale a studenților în studiul marxism-leninismului de V. REVENCO și V. GALCHIN.
V. GALCHIN: Munca depusă de catedră pentru îmbunătățirea prelegerilor.
T. BURMISTROVA: Rolul educator al conducătorului de seminar.

IMPOTRIVA FILOSOFIEI REACȚIONARE A IMPERIALISMULUI

B. BAHOVSCHI: Filosofia regresului și a degenerării.

DIN ISTORIA GANDIRII INAINTATE DIN RUSIA

P. IVANOV: Problema frumosului în estetica lui Cernișevschi.

DIN VIAȚA ȘTIINȚIFICA A U.R.S.S. — REVISTA PERIODICELOR

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 3537

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 184 | 4 PAGINI, 25 BANI | VINERI 3 OCTOMBRIE 1952

Actualul plan cincinal (al 5-lea) demonstrează din nou în fața întregii lumi marea forță vitală a socialismului, avantajele fundamentale ale sistemului economic socialist față de sistemul capitalist. Acest plan cincinal este un plan de construcție economică și culturală pașnică. El va contribui la consolidarea și lărgirea continuă a colaborării economice dintre Uniunea Sovietică și țările de democrație populară și la desvoltarea relațiilor economice cu toate țările care doresc să desvolte comerțul pe bază de egalitate în drepturi și avantaje reciproce.

(Din Proiectul C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., referitor la Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955).

La deschiderea mărețului Congres

La 5 Octombrie încep lucrările celui de-al XIX-lea Congres al P. C. (b) al U.R.S.S. — eveniment de o importanță istorică excepțională pentru întreaga omenire muncitoare.

Deschiderea lucrărilor celui de-al XIX-lea Congres al P. C. (b) al U.R.S.S. prezintă o însemnătate covârșitoare nu numai pentru comuniștii și popoarele din Uniunea Sovietică, ci și pentru popoarele din întreaga lume. „Convocarea celui de-al XIX-lea Congres al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice — a arătat tov. Gh. Gheorghiu-Dej în raportul asupra proiectului de Constituție a R.P.R. — are o uriașă însemnătate nu numai pentru mișcarea comunistă mondială, dar și pentru întregul lagăr al păcii și democrației, deoarece creșterea forței Statului Sovietic și înaintarea lui spre comunism întăresc considerabil forțele mondiale ale păcii".

Cu o mare însuflețire întâmpină oamenii muncii din țara noastră cel de-al XIX-lea Congres al Partidului lui Lenin-Stalin. Dela data convocării acestui Congres istoric și până azi, sute de mii de comuniști și oameni ai muncii au studiat cu cea mai mare atenție mărețele documente ale P.C. (b) al U.R.S.S. — proiectul Directivelor cu privire la cel de-al 5-lea plan cincinal al U.R.S.S. și proiectul textului Statutului modificat al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — văzând în aceste documente mersul glorios al oamenilor sovietici spre comunism, imaginea propriului lor viitor fericit, a vieții îmbelșugate și luminoase pe care o dobândesc mergând cu tot mai multă fermitate pe calea construirii socialismului.

Poporul nostru muncitor știe că partidul lui Lenin-Stalin reprezintă rațiunea, onoarea și conștiința epocii noastre. El știe că dacă astăzi are posibilitatea să-și făurească un viitor luminos, să construiască socialismul, să trăiască sub semnul unei Constituții pătrunsă de un profund democratism, — aceasta se datorește într'o măsură hotărîtoare politicii Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, sub conducerea căruia muncitorii și țăranii de pe a șasea parte a globului au zdrobit puterea capitaliștilor și moșierilor și au creat primul stat socialist din lume. Poporul nostru muncitor știe că datorită studierii experienței bogate, de neegalat a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partidul nostru a reușit să organizeze alianța clasei muncitoare cu țărănimea muncitoare, să conducă victorios masele populare în lupta pentru sfărîmarea puterii claselor exploatatoare și instaurarea regimului democrat-popular. Experiența glorioasă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice călăuzește azi partidul nostru în lupta pentru înflorirea Patriei, pentru construirea socialismului.

Citind Directivele Congresului al XIX-lea al P. C. (b) al U.R.S.S., cu privire la cel de-al 5-lea plan cincinal, oamenii muncii din țara noastră au fost cuprinși de o puternică bucurie și admirație față de mărețele obiective pe care și le pune poporul sovietic, față de uriașul avânt al muncii pașnice a oamenilor sovietici. Citind aceste Directive noi am văzut de pe acum cu ochii minții uriașele hidrocentrale electrice de pe Volga, minunatele mașini automate cu care vor fi înzestrate fabricile și uzinele sovietice, tractoarele electrice care vor brăzda ogoarele marii Țări a Socialismului triumfător mărețele palate ale științei și culturii.

Marile realizări ale oamenilor sovietici în construirea societății comuniste însuflețesc și îndeamnă poporul nostru să obțină noi succese în lupta pentru industrializarea socialistă a țării, pentru transformarea socialistă a agriculturii, ne ajută să înaintăm tot mai repede pe drumul construcției socialiste. Creșterea impetuoasă a forțelor de producție ale Uniunii Sovietice, prevăzută de noul plan cincinal, întărirea considerabilă a economiei sovietice înseamnă pentru oamenii muncii din țara noastră — care cu ajutorul frățesc al Țării Socialismului își construiesc o viață îmbelșugată — chezășia puternică a unor noi succese pe frontul muncii pașnice îndreptată spre înflorirea patriei.

O expresie puternică a sentimentelor de dragoste și recunoștință pe care le nutrește poporul nostru pentru gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice o reprezintă intensificarea întrecerii socialiste în cinstea celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Avântul patriotic al masselor în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a planului de stat, pentru continua creștere a producției și productivității muncii, arată încă odată că oamenii muncii din țara noastră sunt conștienți de faptul că cel mai bun mijloc pentru a-și manifesta dragostea față de Uniunea Sovietică, față de Partidul lui Lenin-Stalin, îl constituie munca îndârjită pentru desvoltarea economiei naționale, pentru întărirea Patriei.

Zi de zi, masse tot mai largi de oameni ai muncii, participă la prelucrarea documentelor Congresului. În întreaga țară, comitetele regionale și raionale de partid au organizat consultații și seminarii în vederea studierii temeinice a documentelor Congresului. Până acum, în întreaga regiune București, peste 20.000 de oameni ai muncii au luat parte la prelucrările făcute în legătură cu documentele ce se vor discuta în cadrul Congresului. O importanță deosebită a fost acordată studierii acestor documente de către cadrele didactice. Învățătorii și profesorii din cele 11 școli ale raionului „Nicolae Bălcescu" din București, de pildă, au studiat în cercuri și și-au însușit bogate cunoștințe din documentele privitoare la cel de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice. În legătură cu acest eveniment de importanță istorică au fost prezentate numeroase conferințe în cadrul căminelor culturale. De pildă, în raionul Turnu Măgurele au participat până în prezent 3500 de cetățeni la conferințele ținute la căminele culturale.

Cu un interes arzător, cu noi succese în muncă întâmpină cadrele didactice deschiderea celui de al XIX-lea Congres al P.C. (b) al U.R.S.S. Studiind mărețele prevederi cu privire la învățământul public cuprinse în Directivele pentru cel de al 5-lea plan cincinal — prevederi care vorbesc cu putere despre excepționala înflorire a culturii în Uniunea Sovietică — învățătorii și profesorii au sorbit noi puteri în munca și lupta lor pentru ridicarea nivelului cultural al poporului nostru, pentru creșterea de cadre calificate pe frontul construcției socialiste.

Exemplul strălucit al învățătorilor și profesorilor care instruesc și educă pe cei ce vor duce și mai departe, mâine, uriașele construcții ale comunismului, însuflețește în munca lor pe învățătorii și profesorii școlilor noastre, îi mobilizează în lupta pentru ridicarea necontenită a nivelului activității instructiv-educative. Sarcinile cu privire la introducerea învățământului politehnic general în școlile Uniunii Sovietice arată cadrelor noastre didactice marea însemnătate a legării muncii instructiv-educative de practica construcției socialiste, necesitatea apropierii școlii de producție. Învățătorii și profesorii școlilor noastre muncesc stăruitor pentru a înarma tânăra generație cu cunoștințe adânci și multilaterale, cu deprinderi trainice de aplicare în viață a acestor cunoștințe. La școlile elementare din orașul Bacău, la școala de 7 ani din comuna Stâlpu, raionul Buzău, la numeroase școli din Capitală, cadrele didactice au întărit, în cinstea Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S., munca de pregătire a elevilor, construind împreună cu ei aparate și piese de laborator, adâncind preocupările lor în direcția unei tot mai strânse legături între școală și viață.

Consfătuirile raionale al cadrelor didactice, ridicând problemele legării învățământului de viață, de producție, au înarmat pe învățătorii și profesorii noștri cu noi și noi metode privind aplicarea în școli a strălucitei experiențe sovietice în acest domeniu. Din ce în ce mai larg se preocupă școlile noastre de organizarea activității elevilor pe lotul școlar, de organizarea vizitelor în uzine și fabrici, în unitățile socialiste ale agriculturii etc. În cinstea Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S., numeroase școli au organizat deasemeni colțuri pedagogice, consfătuiri în vederea schimbului de experiență, conferințe și prelucrări legate de problemele politehnicizării învățământului.

La Universitatea „C. I. Parhon" s'au desfășurat între 1—3 Octombrie, zile model în cinstea Congresului Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Aceste zile model au ajutat la îmbunătățirea lecțiilor și a muncii desfășurate în seminar, la intensificarea studiului individual. Datorită intensei agitații politice care s'a desfășurat înaintea zilelor model, studenții și-au intensificat munca, au sporit numărul orelor de laborator, au îmbunătățit frecvența la seminarii și la orele de consultații. La Institutul Politehnic din Capitală, din inițiativa comitetului de partid și cu ajutorul catedrei de marxism-leninism, au fost programate în cadrul orelor de curs, lecții speciale, închinate expunerii importanței istorice mondiale a celui de al XIX-lea Congres al P.C. (b) al U.R.S.S. În cadrul grupelor sindicale din școli s'au ținut adunări speciale în care s'au citit și discutat Directivele cu privire la cel de-al cincilea plan cincinal al Uniunii Sovietice.

Toate aceste manifestări au demonstrat încă odată dragostea și recunoștința fierbinte a cadrelor noastre didactice, a studenților și elevilor pentru gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, pentru marele Stalin.

Poporul nostru muncitor așteaptă cu o nemărginită bucurie, cu o mare nerăbdare lucrările celui de-al XIX-lea Congres al P.C. (b) al U.R.S.S., convins fiind că aceste lucrări vor aduce o contribuție imensă la întărirea marelui Partid al lui Lenin-Stalin, la consolidarea și desvoltarea uriașei forțe a Uniunii Sovietice — baza de neînvins a lagărului păcii și socialismului.

I. Stalin despre problemele economice ale socialismului în U. R. S. S.

— Cuprinsul numărului 18 al revistei „Bolșevic" —

MOSCOVA 2 (Agerpres). — TASS transmite:

Ziarul „Pravda" anunță apariția Nr. 18 al revistei „Bolșevic", revistă teoretică și politică a Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. Cuprinsul acestui număr al revistei:

I. STALIN — Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.

Observații privitoare la problemele economice, legate de discuția din Noembrie 1951. Răspuns tov. Notchin Alexandr Ilici. Despre greșelile tov. Iaroșenco L. D. Răspuns tovarășilor Sanina A.V. și Venjer V. G.

Articolul de fond — Partidul lui Lenin—Stalin — inspiratorul și organizatorul construirii comunismului în U.R.S.S. Trei ani de existență a Republicii Populare Chineze. Lupta poporului german pentru crearea unei Germanii unite, democrate și iubitoare de pace.

In cinstea Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S.

Cadrele didactice și studenții Universității „C. I. Parhon" obțin noi succese în muncă

Studenții și cadrele didactice dela Universitatea „C. I. Parhon" din București întâmpină sărbătoarea Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. Sub îndrumarea organizației de partid, cu ajutorul comitetului U.T.M. și al Sindicatului, în toate facultățile s'a prelucrat importanța Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist (b). Membrii de partid au studiat temeinic documentele publicate cu prilejul acestui eveniment și au antrenat în acest studiu pe toți cei care muncesc în Universitate. Un prețios sprijin în această acțiune l-au dat catedra de marxism-leninism și cabinetul de marxism-leninism al Universității.

Cabinetul de marxism-leninism a programat zilnic consultații privind documentele P.C. (b) al U.R.S.S. în legătură cu Congresul al XIX-lea pentru profesori, pentru studenți și pentru personalul administrativ din fiecare facultate. Deasemeni, bune rezultate au dat lecțiile deschise cu teme referitoare la importanța internațională a Congresului al XIX-lea. Astfel de lecții s'au ținut la Facultatea de Științe Juridice, la Facultățile de Pedagogie și Filologie, la Facultățile de Istorie și de Geografie-Geologie, la Facultatea de Matematică-Fizică. La toate aceste lecții au participat numeroși studenți și cadre didactice.

Sub îndrumarea organizației de partid și cu ajutorul comitetelor sindicale și a comitetului U.T.M., s'au programat la toate facultățile zile de studiu model în cinstea celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. Aceasta a ajutat mult îmbunătățirea lecțiilor, a studiului individual și a muncii în seminar. Pentru pregătirea acestor zile s'a desfășurat o însemnată muncă de agitație politică, fapt care a contribuit efectiv la ridicarea nivelului ideologic și științific al pregătirii studenților. Studenții și-au intensificat munca, au sporit numărul lucrărilor de laborator, și-au îmbunătățit mult frecvența la seminarii și la orele de consultații. Mulți și-au luat angajamentul ca, în cinstea Congresului, să studieze lucrări ale clasicilor marxism-leninismului.

În cinstea Congresului, gazetele de perete ale facultăților au desfășurat o vie activitate, iar sălile de curs, căminele și cantinele au fost frumos pavoazate.

Deasemeni, un colectiv format din tehnicieni, oameni de litere și de știință a întocmit un album care oglindește realizările obținute de cei ce muncesc în Universitatea „C. I. Parhon".

În grupa sindicală

Învățătorii și profesorii școlii de 7 ani din comuna Fierbinți — raionul Snagov, întâmpină cu deosebită însuflețire Congresul al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S.

Organizatorul grupei sindicale, vorbind despre Directivele Congresului al XIX-lea cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955, a arătat perspectivele uriașe pe care acest plan le deschide economiei și culturii Uniunii Sovietice. Prin aceasta, lagărul păcii devine mai puternic, mai de nebiruit.

În cadrul discuțiilor care au urmat, cadrele didactice dela școala de 7 ani din Fierbinți și-au luat angajamentul să lupte pentru ridicarea continuă a nivelului predării, să țină conferințe la căminul cultural, să ducă muncă de lămurire în mijlocul țărănimii muncitoare în vederea înființării întovărășirilor agricole, etc., întâmpinând ziua de 5 Octombrie ca pe o adevărată zi de sărbătoare a celor ce muncesc.

F. CONSTANTINESCU
corespondent

O zi model pe școală

Cu bucurie și entuziasm întâmpină cadrele didactice din școlile noastre Congresul al XIX-lea al gloriosului Partid Comunist (b) al Uniunii Sovietice. Într'o ședință specială, la care s'au prelucrat documentele Congresului al XIX-lea, cadrele didactice dela centrul școlar nr. 2, 10, 13 din București au hotărît să organizeze, în ziua de 2 Octombrie, o zi model pe școală.

Importanța și obiectivele acestei zile model au fost popularizate atât în ședințele consiliului pedagogic cât și la orele educative. Deasemenea, organizarea zilei model pe școală a fost viu discutată în rândurile elevilor sub îndrumarea organizației U.T.M. din școală.

Ziua model s'a desfășurat cu deplin succes, obiectivele ei fiind pe deantregul realizate. Pregătirea acestei zile a ajutat cadrelor didactice să-și întocmească mai bine planurile de muncă. Sălile de clasă au fost frumos pavoazate și împodobite cu flori. Au apărut gazete speciale de perete, atât în limba română cât și în limba rusă, cuprinzând scrisori ale elevelor cu privire la mărețul exemplu al Comsomolului leninist etc. Elevele au fost deosebit de disciplinate și s'au pregătit temeinic pentru lecțiile din această zi. În seara zilei, elevele școlii împreună cu părinții și profesoarele au vizionat un spectacol la „Teatrul Tineretului".

În fața noilor sarcini

În clădirea curată, proaspăt văruită, a școlii de șapte ani din Radomirești, raionul Drăgănești, învățătorii și profesorii s'au adunat seara, după încheierea zilei de muncă, pentru a discuta mărețul eveniment de însemnătate istorico-mondială pe care-l constituie cel de al XIX-lea Congres al P.C. (b) al U.R.S.S.

Cu deosebită atenție ascultă cadrele didactice prelucrarea cu privire la materialele pentru Congresul al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S., Directivele pentru cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a Uniunii Sovietice și proiectul textului Statutului modificat al partidului. Folosind numeroase date ilustrative, organizatorul grupei sindicale arată mărețele perspective de desvoltare a Uniunii Sovietice, care a pășit la construirea orânduirii comunismului. El arată marile sarcini care revin învățământului sovietic pentru a corespunde cerințelor grandioasei opere de construire a comunismului. Deasemenea, vorbitorul subliniază însemnătatea proiectului Statutului modificat al partidului, accentuând îndeosebi marile sarcini ale membrilor de partid în condițiile actuale.

În încheiere, vorbitorul arată sarcinile ce revin cadrelor didactice în țara noastră — membri de partid și fără partid — pentru a întâmpina cu cinste Congresul al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S., necontenita ridicare a nivelului lor ideologic, politic și profesional, legarea strânsă a predării de viață, o intensă muncă de lămurire în rândurile țăranilor muncitori etc.

Pentru a lămuri cât mai bine problemele expuse, învățătorii și profesorii participanți la ședință au pus numeroase întrebări în legătură cu desvoltarea economică a U.R.S.S., creșterea nivelului de trai al oamenilor sovietici, cauzele modificării Statutului partidului etc.

Cadrele didactice ale școlii și-au luat angajamente concrete pentru a întâmpina cu cinste Congresul al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. și muncesc cu elan pentru îndeplinirea acestor angajamente. Astfel, directorul școlii, Ion Păun, decorat cu „Medalia Muncii", muncește stăruitor pentru a sprijini cadrele tinere și pe cele necalificate, pentru a antrena toate cadrele didactice din școală în munca culturală, în vederea lichidării — în acest an școlar — a analfabetismului în rândurile membrilor gospodăriei agricole colective „Tudor Vladimirescu" din comună. Deasemeni, el urmărește necontenita îmbunătățire a frecvenței și o cât mai strânsă legare a cunoștințelor de practică în școală. Deosebită atenție acordă tovarășul director muncii pentru ridicarea nivelului său ideologic și politic, precum și studiului în cadrul secției prin corespondență a Facultății de Fizică-Matematică.

Învățătoarea utemistă Viorica Noicu muncește deasemeni stăruitor pentrucă niciun elev din clasa ei să nu rămână în urmă cu învățătura și toți elevii să aibă o purtare bună în școală și în afară de școală.

Învățătoarea Leana Olteanu, secretara organizației U.F.D.R. din comună, și-a luat angajamentul să mărească cu 20 la sută numărul țăranilor muncitoare înscrise în U.F.D.R. și duce o intensă muncă de lămurire pentru înscrierea de noi membre în gospodăria agricolă colectivă „Tudor Vladimirescu" din comună.

Pătrunși de însemnătatea noilor sarcini ce le stau în față, învățătorii și profesorii școlii de șapte ani din Radomirești, raionul Drăgănești, muncesc cu elan și au sporit în școală și în rândurile țărănimii muncitoare.

Vor avea un cerc metodologic

În cinstea Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S., la școala de 7 ani din comuna Gavojdia, raionul Lugoj, s'a hotărît înființarea unui cerc metodologic, la care vor participa 17 cadre didactice dela cele 3 școli din comună.

Școala de 7 ani din Gavojdia pune la dispoziția cercului metodologic o încăpere ce va fi amenajată, pavoazată și înzestrată potrivit scopului urmărit. În biblioteca cercului, se vor putea găsi toate metodicele și cărțile de pedagogie apărute până în prezent, precum și felurite scheme de planuri anuale, calendaristice, planuri pe pătrare și planuri de lecții.

Responsabilul cercului, împreună cu directorul școlii întocmesc un plan de muncă, pe baza căruia cadrele fruntașe vor lucra referate în legătură cu aplicarea celor mai bune metode de învățământ. Aceste referate vor fi susținute și discutate în cadrul ședințelor consiliului pedagogic. Consultarea metodicelor sovietice și a cărților de pedagogie, referatele susținute și discuțiile ivite pe marginea lor vor îmbunătăți tot mai mult munca didactică.

Constituția construirii socialismului

În fața Marii Adunări Naționale, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a desvoltat un amplu și cuprinzător raport asupra proiectului de Constituție a Republicii Populare Române, proiect aprobat cu deosebită căldură în aceiași sesiune a Marii Adunări Naționale.

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej a analizat profund vechile stări de lucruri din România burghezo-moșierească, precum și marile transformări politice, economice și sociale înfăptuite în țara noastră de clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, în condițiile favorabile create de eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică. Raportul a înfățișat schimbările politice, economice și sociale petrecute în țara noastră dela adoptarea Constituției din 1948 și până astăzi și marile perspective de înflorire a patriei noastre în care se construește socialismul.

În acțiunea de construire a unei puternice industrii socialiste, de creare a industriei grele — cu pivotul ei principal, industria de mașini — s'a obținut un însemnat succes, ilustrat prin faptul că la sfârșitul anului 1951 valoarea industriei mijloacelor de producție reprezenta 54,4 la sută din totalul valorii producției industriale.

În același vreme Partidul și Guvernul nostru desfășoară cu succes opera de construire a socialismului la sate. Ca o urmare a acestui fapt avem constituite un număr de aproape 1500 gospodării agricole colective și peste 1100 întovărășiri agricole. Țărănimea muncitoare se convinge cu ajutorul faptelor că drumul socialismului este singurul în stare să-i aducă bunăstarea materială și culturală spre care năzuește de veacuri.

Paralel cu aceste profunde transformări au avut loc schimbări revoluționare în structura de clasă a societății noastre. A fost lichidată ca clasă moșierimea și clasa capitaliștilor din industrie. A fost deci lichidată exploatarea clasei muncitoare în întreprinderile socialiste și exploatarea țărănimii muncitoare de către moșierime. S'au produs schimbări calitative în situația clasei muncitoare care este stăpână acum asupra mijloacelor de producție împreună cu întregul popor muncitor și este clasa dominantă în statul nostru democrat-popular. Schimbări de structură au avut loc și în sânul țărănimii. Peste 120.000 de familii de țărani muncitori, intrând în gospodăriile agricole colective, au pășit pe drumul unei vieți noi.

Profundele transformări petrecute în țara noastră sunt oglindite în noua Constituție a Republicii noastre Populare. Consfințind regimul democrat-popular existent în țara noastră, noua Constituție stabilește că statul democrat-popular este un stat al oamenilor muncii dela orașe și sate, care are datoria să apere cuceririle poporului nostru muncitor de acțiunile dușmănoase ale exploatatorilor, de atacurile imperialiștilor care nu pot vedea cu ochi buni marile noastre cuceriri. Paralel cu această funcțiune statul nostru democrat-popular desfășoară o însemnată activitate economico-organizatorică și cultural-educativă pentru făurirea orânduirii socialiste.

Peste 10 milioane de oameni au discutat cu însuflețire noua noastră Constituție și în zilele în care a avut loc desbaterea populară, oamenii muncii dela orașe și sate și-au adus din nou aminte de jalea și mizeria pe care constituțiile burgheze le consfințeau pentru cei ce munceau, de averile pe care le strângeau un pumn de bogătași prin exploatarea sângeroasă consfințită de asemeni de vechile constituții burgheze. Sub vechile constituții, burghezia și moșierimea, împreună cu trusturile puterilor imperialiste, organizau jaful bogățiilor țării noastre, jaful celor ce munceau în fabrici și pe ogoare, transformând țara noastră într'o semicolonie ce servea scopurilor politice și economice ale imperialiștilor.

Câtă diferență între trecutul de exploatare și înrobire politică la care erau supuși oamenii muncii și marile drepturi și libertăți înscrise în noua noastră Constituție. Printre aceste drepturi se numără și dreptul la învățătură pe care îl stabilește noua Constituție. Spre deosebire de constituțiile burgheze în care sunt îngrămădite cu fățărnicie fel de fel de drepturi care rămân totdeauna pe hârtie, noua noastră Constituție se îngrijește în special de asigurarea condițiilor necesare folosirii drepturilor acordate masselor largi populare.

Pentru a asigura dreptul la învățătură, la cultură, al oamenilor muncii din țara noastră, statul democrat-popular a alocat în anul acesta pentru acțiuni social-culturale cu 19,4 la sută mai mult decât în anul 1951 adică 17,5 la sută din totalul cheltuielilor bugetare ale statului pe anul 1952. Aceste alocații asigură și dreptul la învățătură al fiilor oamenilor muncii. Constituțiile burgheze se mărginesc să vorbească despre învățământ, dar statul capitaliștilor în zilele noastre, neacordând mijloacele materiale necesare întreținerii școlii, mineză învățământul, silind masse tot mai mari de tineri să rămână neștiutori de carte. Este cunoscută situația învățământului din S.U.A., Italia, Anglia, Franța. În Franța, Partidul Comunist a desfășurat în această toamnă, înainte de deschiderea școlilor, o vastă campanie de demascare a politicii reacționare a guvernului american dela Paris față de școală. Școala franceză duce astăzi o lipsă acută de săli de clasă, de fonduri pentru plata personalului didactic. Pe lângă toate acestea, în Franța, ca și în celelalte țări capitaliste, însuși conținutul învățământului a avut foarte mult de suferit, el depărtându-se tot mai mult de adevărurile științifice.

Burghezia și moșierimea din țara noastră au lăsat în urma lor plaga rușinoasă a analfabetismului. Pe vremea domniei lor 40 la sută din populația țării era analfabetă și 27 la sută semianalfabetă. În 1944 existau la noi 3.500.000 analfabeți. Regimul de democrație populară a reușit să reducă numărul lor la 1.021.624 în 1951, iar în anul școlar 1951—52 alți 690.000 de cetățeni au urmat cursurile școlilor de alfabetizare.

Noua Constituție, înscriind dreptul la învățătură printre prevederile ei, a oglindit realitatea existentă, marile cuceriri deja obținute pe acest tărâm. Dacă în anul școlar 1938-39 numărul elevilor de liceu, al școlilor pedagogice și medii tehnice era de circa 50 mii, în anul școlar 1951-52 numărul elevilor din ramurile respective de învățământ a trecut de 208.000. În anul școlar 1938-39 numărul studenților a fost de circa 29.000, în anul 1951-52 numărul lor a trecut de 55.000. Dar aceasta nu este numai o simplă creștere cantitativă. S'a schimbat în primul rând compoziția socială a elevilor și studenților. În locul fiilor de moșieri, industriași, chiaburi, băncile școlilor sunt ocupate acum într'o proporție covârșitoare de fiii oamenilor muncii dela orașe și sate. S'a schimbat, apoi, conținutul învățământului. Școala noastră nouă a pus la baza predării diferitelor discipline știința marxist-leninistă și a ridicat astfel la un nivel științific nemaicunoscut conținutul învățământului în țara noastră.

Ca urmare a acestor mari cuceriri, așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul asupra proiectului de Constituție a Republicii Populare Române, „rândurile intelectualilor se lărgesc cu noua intelectualitate — intelectualii din rândurile clasei muncitoare și țărănimii muncitoare".

Marile cuceriri dobândite de poporul nostru pe tărâm politic, economic și social arată că orânduirea democrat-populară din țara noastră s'a consolidat definitiv. Acest fapt istoric umple de bucurie inimile a mii de oameni ai muncii din țara noastră, care-și exprimă dragostea și recunoștința lor față de organizatorul acestei mari acțiuni, Partidul clasei muncitoare, care ne conduce astăzi pe drumul victorios al socialismului. Partidul clasei muncitoare a arătat dealungul existenței sale, că el este singurul apărător devotat al intereselor oamenilor muncii dela orașe și sate. El își trage forța din învățăturile marxist-leniniste și pe baza acestora conduce poporul nostru spre victorie. Zdrobind grupul oportunist al deviaționiștilor de dreapta, Partidul și-a dovedit încăodată marea lui capacitate de a înlătura orice piedici din calea înaintării noastre spre socialism.

În aceiași sesiune, Marea Adunare Națională a adoptat o lege pe baza căreia se vor desfășura alegerile dela 30 Noembrie. Legea adoptată își are rădăcinile ei profund democratice în noua Constituție, care stabilește marile drepturi și libertăți ale oamenilor muncii, cetățenii Republicii Populare Române. Legea prevede dreptul de vot universal, egal, direct și secret pentru toți cei ce muncesc în patria noastră, indiferent de sex, de naționalitate, de știință de carte. Se acordă drepturi egale femeilor, tineretului și militarilor, care constituie mai mult de jumătate din populația țării și care înainte n'aveau dreptul de vot. În acelaș vreme nu vor avea dreptul să aleagă și să fie aleși cei care au exploatat și care exploatează și astăzi încă, cei care s'au făcut vinovați de crime de război sau de crime împotriva păcii. Prin aceasta se dovedește caracterul nou democratic al orânduirii noastre, în care cele mai largi drepturi sunt acordate imensei majorități a poporului și în care sunt lipsiți de drepturile de a alege și de a fi aleși dușmanii oamenilor muncii, dușmanii păcii și ai socialismului.

Izvorîte din marile adevăruri ale noii Constituții, dreptul de a alege și de a fi ales, dreptul de a participa la conducerea statului sunt garantate prin mijloace materiale. Presa, radio-ul, hârtia, tipografiile, sălile de întrunire sunt bunuri de care dispun masele celor ce muncesc dela orașe și sate.

Bucurându-se de marile drepturi și libertăți înscrise în noua Constituție a Republicii noastre Populare, Constituția construirii socialismului, a fericirii și bunei stări a celor ce muncesc, oamenii muncii din țara noastră, așa cum a arătat conducătorul poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, au tot dreptul să privească cu încredere spre viitor, pentrucă bogățiile patriei noastre, puse în slujba celor ce muncesc, deschid noi perspective de desvoltare a Republicii noastre Populare pe drumul păcii și al socialismului.

Şcoala sovietică în preajma Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist (b) al U. R. S. S.

Să îmbunătăţim cu perseverenţă conducerea şi îndrumarea şcolilor

Cu un mare avânt politic şi cu multă însufleţire au desbătut comuniştii din Direcţia Şcoli a Ministerului Învăţământului R.S.F.S.R., la şedinţele lor, proiectul de Directive ale Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955 şi proiectul textului Statutului modificat al Partidului.

Tov. L. V. Dubrovina, ministrul adjunct al Învăţământului public al R.S.F.S.R., a vorbit în referatul său despre perspectivele grandioase ale desvoltării continue a economiei naţionale şi a culturii. Vorbind despre problema realizării, spre sfârşitul cincinalului, a învăţământului mediu general în marile oraşe şi centre industriale, tov. Dubrovina a prezentat cifre interesante. In R.S.F.S.R., în afară de oraşele de subordonare regională, aproximativ încă într'un număr de 100 alte centre populate, urmează să se desăvârşească trecerea la învăţământul mediu general. In legătură cu aceasta, contingentul de elevi din şcolile medii va creşte în decursul cincinalului la oraşe de patru ori şi la sate de cinci ori.

Referatul acordă multă atenţie problemei înfăptuirii învăţământului politehnic în şcoală. S'a subliniat răspunderea Ministerului Învăţământului şi, în special, a Direcţiei Şcoli pentru rezolvarea problemelor învăţământului politehnic.

La discuţii au luat cuvântul comuniştii Malorova, Basiev, Emelianov, Sestacova, Cistov şi alţii.

Tov. N. V. Naumov, şeful Direcţiei Şcoli a arătat că membrii de partid din această Direcţie, fiecare la postul său, trebue să asigure trecerea cu succes dela învăţământul de şapte ani la învăţământul mediu general în oraşe şi în marile centre industriale, să lupte pentru îmbunătăţirea calităţii muncii instructive-educative în şcoli. Direcţia Şcoli urmează să elaboreze formele şi metodele de învăţământ tehnic, să generalizeze şi să răspândească pe scară largă experienţa acumulată de unele şcoli în ceea ce priveşte învăţământul tehnic.

Tov. S. I. Runovschi a vorbit despre aprobarea unanimă pe care o întâmpină la oamenii sovietici proiectul de Directive ale Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. Sarcina noastră, a spus tov. Runovschi, este de a crea toate condiţiile pentru realizarea planului cincinal. De activitatea Direcţiei Şcoli din Ministerul Învăţământului depinde, în mare măsură, succesul introducerii învăţământului mediu şi a învăţământului politehnic. Aparatul Ministerului trebue să dea şcolilor programe mai bune. Metodiştii noştri trebue să ţină o legătură mai strânsă cu şcoala.

La şedinţa următoare s'a desbătut proiectul textului Statutului modificat al partidului şi tezele raportului tov. N. S. Hrusciov la Congresul al XIX-lea al P. C. (b) al U.R.S.S. Referatul a fost citit de tov. V. F. Caratаev, secretarul organizaţiei de partid din Direcţia Şcoli.

Candidatul de partid P. A. Laricev, metodist şi învăţător emerit al R.S.F.S.R., vorbeşte despre proiectul textului Statutului modificat al partidului, care defineşte legile fundamentale ale vieţii şi activităţii partidului în noile condiţiuni ale trecerii treptate la comunism.

In perioada ce s'a scurs dela Congresul al XVIII-lea al partidului —a spus el— au avut loc progrese grandioase. In prezent, noi mergem victorios înainte spre societatea comunistă, prin trecerea treptată dela socialism la comunism. Pe mine, în calitate de candidat de partid, mă însufleţesc marile drepturi şi obligaţii ale unui membru de partid, mă mişcă grija stalinistă pentru unitatea rândurilor noastre, pentru cinstea şi spiritul de dreptate al comuniştilor — trăsăturile principale ale moralei comuniste, — precum şi grija pentru educaţia candidaţilor de partid. Eu aprob proiectul Statutului modificat al partidului. El oglindeşte cele mai bune tradiţii ale partidului nostru.

Tov. V. M. Carţevadze, secretarul ştiinţific al Consiliului didactico-metodologic, arată uriaşa însemnătate a Statutului în viaţa partidului. In proiectul Statutului modificat al P. C. (b) al U.R.S.S. sunt oglindite sarcinile mărite ale partidului şi cerinţele mărite impuse membrilor săi. Fiecare din paragrafele Statutului îi cheamă pe comunişti să ţină sus titlul de membru de partid. Statutul îi obligă pe comunişti să apere unitatea partidului, să fie luptători activi pentru îndeplinirea hotărîrilor partidului, să fie un exemplu în muncă, să întărească legătura cu massele, să-şi ridice conştiinciozitatea, să-şi însuşească bazele marxism-leninismului, să respecte disciplina de partid şi de stat, să desvolte prin toate mijloacele critica şi autocritica. Noi aprobăm proiectul Statutului modificat şi vom îndeplini cu perseverenţă directivele partidului lui Lenin şi Stalin în munca noastră de pedagogi.

Luând cuvântul la discuţii, tov. Cuzmiţcala, Jarcova, Melnicova, Sestacova, Basiev, Scrobov, Dubrovina s'au oprit asupra problemelor desvoltării critice şi autocritice, asupra chipului moral şi ideologic al comunistului, au arătat că în activitatea Ministerului Învăţământului mai sunt lipsuri care împiedică îndeplinirea cu succes a hotărîrilor guvernului cu privire la şcoală. S'a arătat că în minister mai există unele probleme nerezolvate. Mai ales îndeplinirea directivelor partidului cu privire la învăţământul politehnic s'a desfăşurat slab.

Comuniştii din Direcţia Şcoli a Ministerului Învăţământului al R.S.F.S.R. aprobă cu căldură materialele C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. pentru Congresul al XIX-lea al partidului şi cheamă întregul colectiv să se unească şi mai strâns în jurul Partidului Comunist, a Guvernului Sovietic şi a iubitului conducător al popoarelor sovietice, tovarăşul Stalin.

Printre colhoznicii din satul Bazlovo

Colhoznicii din satul Bazlovo, raionul Spass, regiunea Gorki, îl cunosc bine pe agitatorul lor, învăţătorul Sungat Abdulin. El îi vizitează adeseori pe câmp, la arie şi în brigăzile colhozului.

La brigada de treeriş a decurs foarte interesant discuţia învăţătorului închinată proiectului de Directive ale Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal.

Colhoznicii au întâmpinat cu bucurie pe agitator. La arie se desfăşura treerişul. Grăunţele treerate erau imediat sortate şi încărcate în maşini.

Învăţătorul Sungat a început discuţia dela fapte apropiate tuturor colhoznicilor.

— Mărirea în decursul cincinalului a recoltei globale de cereale cu 40—50 la sută, dintre care a recoltei de grâu cu 55—65 la sută — spune el — iată sarcinile concrete despre care trebue să vorbim astăzi.

Sungat Abdulin vorbeşte adeseori cu colhoznicii tineri. Căutând să le facă cunoscute materialele pentru Congres, el le-a povestit despre trecutul şi prezentul satului, despre perspectivele de desvoltare a învăţământului în noul cincinal.

In toate satele din R.S.S. Georgia agitatorii studiază cu colhoznicii proiectul de Directive al Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S.

In clişeu: *Învăţătoarea N. Chincladze dela şcoala medie din Bobocvatsc (R.S.S.A. Adjară) discută proiectul de Directive cu colhoznicii din brigada a patra a artelului agricol „Molotov".*

Pentru o înaltă combativitate ideologică a organizaţiei de partid din şcoală

In transformarea treptată a societăţii socialiste sovietice în societate comunistă, un loc important aparţine şcolii sovietice de cultură generală. Proiectul de Directive ale Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal trasează noi perspective grandioase în domeniul învăţământului public.

Trecerea la învăţământul mediu general şi la învăţământul politehnic trasată în proiectul de Directive ridică nemăsurat de mult răspunderea activiştilor din învăţământul public, răspunderea fiecărui colectiv pedagogic.

Cadrele didactice formează, după expresia tovarăşului Stalin, una dintre cele mai necesare unităţi ale marii armate de oameni ai muncii care construesc o viaţă nouă pe baze socialiste. Partidul a subliniat întotdeauna în faţa cadrelor didactice întreaga noblеţă şi importanţă a profesiunii de pedagog, întreaga măreţie a scopurilor muncii de pedagog.

Cadrele didactice educă tânăra generaţie de viitori constructori ai comunismului. Mii şi mii de tineri şi tinere ies din şcolile sovietice ca patrioţi sovietici convinşi, păstrând timp de mulţi ani, iar adeseori toată viaţa, amintirea despre primul lor îndrumător şi educator — învăţătorul. Pedagogilor — şi, în primul rând pedagogilor-comunişti, li se cere să fie oameni cu un înalt nivel ideologic şi o înaltă principialitate.

Organizaţiile de partid din şcoli trebue să depună toate eforturile pentru educarea unor înalte trăsături şi calităţi la membrii colectivului pedagogic. Bineînţeles că rolul şi importanţa lor cresc foarte mult în legătură cu noul program larg de acţiune trasat şcolii sovietice prin proiectul de Directive ale Congresului al XIX-lea al Partidului. Această idee este subliniată de pedagogii comunişti cu prilejul desbaterii materialelor pentru Congresul Partidului.

Organizaţia de partid din şcoală este reprezentantul Partidului Comunist într'un important sector ideologic — învăţământul şi educaţia tineretului. Trebue să se ridice prin toate mijloacele combativitatea organizaţiei de partid, pentruca ea să fie un organizator activ al luptei împotriva inerţiei şi a stagnării, pentruca ea să se preocupe cu tot interesul de nivelul înalt al vieţii ideologice a colectivului, de principialitatea şi scopurile întregii activităţi instructive şi educative a pedagogului şi, mai ales, a pedagogului comunist.

Una dintre cele mai importante şi mai caracteristice trăsături ale sistemului de învăţământ din şcoala sovietică este principialitatea comunistă şi caracterul ştiinţific al predării, unitatea organică a învăţământului ştiinţific şi a educaţiei comuniste. Pedagogul realizează influenţa sa educativă atât la lecţie cât şi în afara acesteia. Nu există nimic mai dăunător în munca pedagogică decât expunerea obiectivistă, lipsită de idei şi de pasiune a materialului de către pedagog, neglijarea de către acesta a funcţiunilor educative, necunoaşterea cerinţelor şi a vieţii elevilor săi, atât în şcoală cât şi în afara pereţilor ei. Tineretul trebue să simtă totdeauna în profesor un pedagog cunoscător, un bun educator şi prieten, şi în acelaş timp un îndrumător ideologic sever şi exigent. Dacă profesorul este ferm în cunoştinţele sale ştiinţifice, în principiile şi convingerile sale comuniste, atunci el va forma cu succes din elevii săi oameni culţi, civilizaţi, cu convingeri ideologice, călîţi din punct de vedere moral.

Organizaţia de partid din şcoală trebue să discute mai des conţinutul ideologic al predării, să pună mai ascuţit aceste probleme în faţa membrilor colectivului, să se intereseze adânc de succesul influenţei educative a profesorului asupra elevilor în procesul de învăţământ. Caracterul ideologic şi caracterul ştiinţific în predare şi educaţie, după cum am subliniat mai sus, sunt două noţiuni legate strâns, indisolubil. Pe bună dreptate, comuniştii dela şcoala medie nr. 33 din Rostov, au arătat la şedinţa de partid că este necesar să verifice şi să aprecieze mai des munca lor pedagogică în lumina principiilor şi tezelor fundamentale ale pedagogiei sovietice, marxiste. Ei au arătat că trebue să se explice adânc esenţa acestor principii în colectivul pedagogic şi să fie criticaţi aceia care deviază dela ele.

Partidul cere comunistului să fie exemplu în muncă şi în însuşirea tehnicii muncii sale. Cu ocazia desbaterii materialelor pentru Congresul al XIX-lea al Partidului, la şedinţele de partid dela şcoala medie nr. 1 din Rostov şi în alte colective s'a exprimat cu insistenţă ideea că lecţiile pedagogilor comunişti trebue să fie un model de adâncă ştiinţă şi partinitate, iar clasele unde diriginţii sunt comunişti, să fie un model de muncă educativă, un exemplu de disciplină conştientă. Atingerea acestui scop, au arătat comuniştii, este o chestiune de onoare a organizaţiei de partid din şcoală.

Noi spunem că pedagogul este îndrumătorul şi educatorul tineretului. Educator poate fi însă numai acela care este el însuşi educat din punct de vedere ideologic, acela care este înarmat din punct de vedere teoretic.

Ridicarea nivelului ideologico-teoretic este datoria fiecărui învăţător şi profesor. Şi aceasta nu este numai o chestiune a sa personală, ci o chestiune de stat, deoarece de aceasta depind direct calitatea instrucţiei şi educaţia copiilor.

Dar numai prin pregătirea teoretică nu poate fi epuizat conţinutul vieţii ideologice a colectivului, noţiunea vastă a caracterului ideologic al muncii organizaţiei de partid din şcoală şi a fiecărui pedagog-comunist. Este vorba ca prin întregul său stil de muncă, prin întreaga organizare şi caracterul său, prin toate cerinţele sale, organizaţia de partid să educe în colectiv şi, bineînţeles, în primul rând în rândurile comuniştilor, oameni de o înaltă principialitate, adevăraţi luptători neînfricaţi pentru linia partidului, pentru hotărîrile partidului şi pentru sarcinile trasate de partid. La şedinţele de partid ale cadrelor didactice în care se desbat materialele pentru Congresul al XIX-lea, comuniştii arată marea importanţă ce o au pentru educaţia ideologică a cadrelor noastre cerinţele cuprinse în proiectul Statutului modificat al Partidului, pentru a ridica şi mai mult rolul de avangardă al membrilor partidului în construirea comunismului. Comuniştii spun pe drept cuvânt că aceste cerinţe reprezintă un fel de cod concis al moralei comuniste, care trebue să fie pentru fiecare dintre noi o lege sfântă şi de neclintit.

La şedinţe, comuniştii arată că pentru organizaţia de partid din şcoală va fi foarte însemnată sarcina de a educa pe membrii colectivului în spiritul unui respect profund faţă de aceste cerinţe înalte ale Partidului Comunist. Această sarcină va fi deosebit de importantă, deoarece şi pedagogul însuşi este chemat să crească şi să educe pe elevii săi tocmai pe baza acestor principii şi trăsături morale leninist-staliniste. Tocmai el este acela care tinde să facă din tinerii săi elevi oameni devotaţi partidului lui Lenin şi Stalin, devotaţi Patriei lor, disciplinaţi şi organizaţi, oameni cu dragoste de muncă, cinstiţi şi drepţi.

Organizaţia de partid, comuniştii, nu trebue să uite de răspunderea lor pentru educaţia ideologică a tineretului.

Discutând textul Statutului modificat al Partidului, cadrele didactice comuniste arată că împăciuitorismul faţă de rămăşiţele capitalismului în conştiinţa oamenilor, faţă de unele cazuri de denaturări ideologice, de imoralitate, de minciună în viaţa sau în munca pedagogului însuşi dăunează profund educaţiei ideologice a cadrelor noastre şi că fiecare din aceste cazuri trebue să constitue un obiect de aspră condamnare publică.

Pedagogul, mai mult decât oricare activist, se află totdeauna sub privirea pătrunzătoare a multor ochi. Autoritatea sa profesională, ideologică, morală este totdeauna verificată sever şi de copii şi de părinţii lor. Şi unii şi alţii s'au obişnuit, pe bună dreptate, să vadă în pedagog un exemplu, un model în toate. Şi unii şi alţii nu se împacă niciodată cu încălcarea de către pedagog a regulilor moralei noastre comuniste.

In adevăr, ce vor spune elevii, părinţii lor, despre „îndrumările" unui educator despre care se ştie că el însuşi nu urmează aceste îndrumări, că el însuşi nu este drept şi cinstit, că vorbele şi faptele lui nu sunt unul şi acelaş lucru, că pedagogul Piotr Petrovici — în şcoală şi dincolo de pereţii ei — parcă ar fi doi oameni diferiţi.

Problema autorităţii morale a pedagogului şi, îndeosebi a pedagogului-comunist, trebue să fie în permanenţă în atenţia organizaţiei de partid.

Fiind în orice împrejurare un exemplu de principialitate, de convingere şi cinste, comunistul este chemat să educe aceleaşi principii şi la colegii din colectivul său — pedagogi care nu sunt membri de partid — să acţioneze în comun şi în înţelegere cu ei, să le arate cu curaj greşelile şi, la rândul său, să aibă o ureche atentă pentru observaţiile, sfaturile şi critica lor. Tovarăşul Stalin ne învaţă că un comunist trebue să aibă, faţă de un necomunist, o atitudine dela egal la egal. Pentru aceasta este necesar ca comunistul să arate celui fără de partid încredere, să se comporte cu el ca un frate faţă de un alt frate. Tovarăşul Stalin ne îndeamnă să nu uităm cuvintele lui Lenin, care spunea că relaţiile dintre membrii şi nemembrii de partid trebue să fie relaţii de încredere reciprocă. Această încredere reciprocă ne învaţă tovarăşul Stalin, nu se creează deodată şi nici pe cale de dispoziţii. Ea poate să se creeze numai pe calea verificării reciproce a membrilor şi nemembrilor de partid, pe calea verificării reciproce în mersul activităţii practice de zi cu zi.

Tocmai această verificare reciprocă permanentă, critica şi autocritica, trebue să domnească totdeauna în colectivul pedagogic. Un om cu principii sprijină neclintit desvoltarea criticii şi autocriticii. Şi nu întâmplător acestei obligaţii a comunistului îi este rezervat un loc atât de mare în proiectul Statutului modificat al Partidului şi în tezele raportului tov. Hrusciov, care arată necesitatea de a desfăşura o luptă hotărîtă împotriva celor ce frânează desvoltarea criticii.

Această directivă are o importanţă excepţională pentru organizaţiile de partid din şcoli.

Datoria organizaţiei de partid este de a susţine în mod activ critica justă, de a lupta împotriva înăbuşitorilor de critică, de a deprinde pe membrii colectivului să scoată la iveală cu curaj lipsurile.

Partidul ne învaţă că o critică principială ajută la îmbunătăţirea muncii noastre comune. Dar în colectivele pedagogice se întâmpla ca numele de „critică" să fie dat unor simple mici bârfeli şi intrigi personale.

Partidul condamnă bârfelile şi intrigile care dăunează muncii, descompun colectivul şi-l sustrag dela o muncă activă şi încordată. Sarcina organizaţiei de partid din şcoală este de a închega colectivul pedagogic pe o bază principială, de a se strădui ca acest colectiv să trăiască totdeauna o adevărată viaţă morală, închinându-şi gândurile şi munca scopurilor înalte puse în faţa învăţătorimii de partidul lui Lenin şi Stalin.

Să ne amintim de minunatele cuvinte ale lui Mihail Ivanovici Kalinin: „Aşadar, o viaţă de preocupări obşteşti, o viaţă având o finalitate în acest sens, este cea mai bună, cea mai interesantă viaţă pe pământ. Un model de astfel de viaţă este, de fapt, întreaga viaţă a tovarăşului Stalin... Să trăieşti o viaţă superioară înseamnă să te identifici cu interesele obşteşti ale clasei celei mai înaintate şi mai progresiste a timpului tău, în prezent cu interesele poporului sovietic, cu interesele Patriei Socialiste. Dacă vă veţi identifica cu aceste interese, dacă toate gândurile voastre vor ţinti să înalţe şi mai mult poporul nostru, să sporească şi mai mult forţa economică şi militară a Patriei noastre, dacă vă veţi pune toate puterile în lupta pentru victoria completă a comunismului şi această idee măreaţă va predomina în conştiinţa voastră, nu mă îndoiesc că veţi trăi o viaţă într'adevăr înaltă."

Aceste cuvinte au fost adresate elevilor şcolii sovietice. Dar ele pot fi raportate tot atât de just şi la educatorul elevilor — la pedagog — şi cu atât mai mult la pedagogul comunist.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Prezentul şi viitorul unui raion

Cartierul Vâborg, astăzi raionul Stalin din Leningrad, este bogat în tradiţii revoluţionare. Proletarii din acest cartier au fost întotdeauna un bastion al Partidului Bolşevic şi al Comitetului său Central. In cartierul Vâborg au trăit şi au lucrat genialii conducători ai Revoluţiei proletare, V. I. Lenin şi I. V. Stalin. Aici, pe fosta stradă Samsonievsk, astăzi prospectul Karl Marx, în casa cu nr. 57, s'a desfăşurat cu 35 de ani în urmă, sub conducerea tovarăşului Stalin, istoricul Congres al VI-lea al Partidului Bolşevic, care a îndrumat partidul pentru insurecţia armată, pentru Revoluţia Socialistă.

In aceste zile, în întreprinderile din raionul Stalin se desfăşoară pe larg întrecerea socialistă în cinstea Congresului al XIX-lea al Partidului. Colectivele uzinelor şi fabricilor îşi iau angajamente socialiste sporite, luptă perseverent pentru îndeplinirea lor. Colectivul uzinei „Karl Marx" este cuprins de un puternic avânt în munca politică şi profesională. Constructorii de maşini produc noi maşini pentru industria textilă. In secţiile uzinii are loc o propagandă largă a materialelor pentru Congres. La această propagandă participă şi cadrele didactice dela şcoala medie de fete nr. 105.

...La întâlnirea cu directoarea şcolii, tov. V. F. Liubova, deputat al Sovietului din Leningrad, au venit oameni din producţie, vechi locuitori ai cartierului Vâborg, ca şi muncitori tineri. Ei ascultă cu mare atenţie expunerea agitatorului despre măreţele perspective ale înfloririi Uniunii Sovietice.

— Proiectul noului plan cincinal — spune tov. Liubova — oglindeşte limpede marea grijă a partidului nostru şi a tovarăşului Stalin personal pentru bunăstarea poporului.

Ea povesteşte cum cartierul Vâborg, dintr'o periferie muncitorească obscură şi mizeră a vechiului Petersburg, s'a transformat într'un raion industrial şi cultural înfloritor, bine amenajat, al Leningradului socialist.

— Eu am crescut în cartierul Vâborg — spune bătrânul muncitor A. I. Petrov. Imi amintesc de timpurile când muncitorii trăiau în căsuţe strâmte de lemn. Locuinţele n'aveau apă şi canalizare; apa era cărată din Neva. Acum, în locul vechilor cocioabe au crescut case de piatră cu multe etaje, străzile şi bulevardele s'au asfaltat.

Tovarăşa Liubova prezintă tabloul creşterii culturale a raionului.

— Mulţi dintre noi — spune ea — îşi amintesc timpurile dinainte de Revoluţie, când în locul instituţiilor culturale, se puteau vedea în cartierul Vâborg, la fiecare pas, birturi şi cârciumi.

Copiii muncitorilor puteau învăţa numai în şcoli elementare inferioare, dar şi aici numai puţini dintre ei.

In prezent, circa treizeci de mii de copii ai oamenilor muncii din raionul nostru învaţă în 26 şcoli medii. Un număr de 18 din aceste şcoli au fost construite în anii puterii sovietice.

Tov. Liubova povesteşte cu entuziasm despre perspectivele creşterii continue a numărului şcolilor, în legătură cu trecerea la învăţământul mediu general.

— In prezent este pus fundamentul unei noi şcoli pe bulevardul Iaroslav, iar pentru anul viitor este prevăzută construcţia unui nou local de şcoală şi pentru copiii noştri, pentru aceî ce trăiesc în Bamurinsk şi învaţă în prezent la şcoala nr. 105. Dar şi acum, deşi şcoala noastră se află într'o clădire veche, ea are un minunat utilaj didactic.

— Aceasta-i adevărat, — observă strungarul stahanovist I. N. Kolodkin. Eu am învăţat la şcoala nr. 105 până în clasa a V-a, dar se poate oare compara şcoala de atunci cu cea de azi? Noi n'aveam decât puţin material didactic, puţine aparate şi puţine cărţi în biblioteca şcolară. Anul trecut însă, când am vizitat şcoala unde am învăţat, am văzut laboratoare de fizică, chimie, ştiinţele naturii, o bibliotecă minunată.

— Dar câţi elevi termină clasa a X-a la şcoala voastră? Câţi absolvenţi va da şcoala în anii următori? — este întrebată agitatoarea.

— In prezent, la şcoală învaţă 1107 elevi — spune V. F. Liubova. Anul trecut au absolvit şcoala 77 de elevi. In acest an şcolar, în clasele a X-a învaţă 90 de elevi, iar în anul viitor noi vom avea şapte clase a X-a.

Agitatoarea dă cifre precise cu privire la desvoltarea altor instituţii culturale din raion. Aici sunt situate 19 şcoli superioare şi institute de cercetări ştiinţifice, dintre care instituţii de învăţământ cunoscute în toată ţara: Institutul Politehnic „M. I. Kalinin", Academia de Silvicultură „S. M. Kirov" etc.

Un interes adânc l-a provocat problema cu privire la învăţământul politehnic.

— Eu cred că noi vom putea să ajutăm şcoala să organizeze în anul acesta excursii cu elevii la uzină — spune S. A. Paramonov, locţiitor al constructorului şef. Călăuzele excursiilor vor fi maiştri cu experienţă şi ingineri din uzină.

— Vom organiza mai des la şcoală şi la uzină întâlniri între elevi şi stahanoviştii noştri. Vom povesti cum cei mai buni maiştri dela uzinele noastre obţin o mare productivitate a muncii, a propus strungarul stahanovist I. N. Kolodkin.

— Vom ajuta pe învăţători să creeze în şcoală cercuri „Mâini îndemânatice" a spus secretarul comitetului de partid al uzinei „P. I. Aristarhov".

Această discuţie, cu exemple concrete, apropiate tuturor, a decurs într'un mod activ şi viu. Şi fiecare om care-şi exprima gândurile şi sentimentele, mulţumea sincer şi cu căldură Partidului Bolşevic, marelui Stalin, pentru fericita zi de azi şi pentru şi mai fericita zi de mâine.

Intr'o aulă a Institutului Pedagogic „V. I. Lenin"

In aula nr. 9 a Institutului Pedagogic de Stat „V. I. Lenin" din Moscova, pe plăcile de marmoră fixate pe pereţi sunt scrise poruncile marelui Lenin date învăţătorimii sovietice.

Aceste porunci au fost date de către Ilici la primul Congres al învăţământului din R.S.F.S.R., care a avut loc în anul 1918. In acest amfiteatru. Arătând în cuvântarea sa rolul uriaş al învăţământului în opera de construire a socialismului, Lenin a trasat căile principale de desvoltare a şcolii şi pedagogiei sovietice.

In amfiteatrul nr. 9 al Institutului Pedagogic „V. I. Lenin", studenţii ascultă primele lecţii ale profesorilor, care le vorbesc despre noile perspective ce se deschid în faţa cadrelor şcolii sovietice prin proiectul de Directive al Congresului al XIX-lea al Partidului, cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S.: trecerea la învăţământul mediu general în oraşe, învăţământul politehnic, mărirea construcţiilor şcolare cu 70 la sută etc.

După ce au studiat proiectul de Directive ale Congresului, studenţii şi profesorii au început munca de agitaţie în rândurile tineretului. La această muncă iau parte tov. Novicov, Tivaniuc, Kvatov, Socolov şi alţii. Colectivele de agitatori ale Institutului numără aproape trei sute de oameni.

Profesorii Institutului discută cu un mare avânt materialele pentru Congres. In facultăţi au avut loc consfătuiri de producţie consacrate problemei învăţământului politehnic. S'a hotărît întărirea legăturilor cu fabricile şi uzinele din Moscova.

La Institut sunt invitaţi muncitori şi ingineri dela întreprinderile din Moscova, care vor vorbi în faţa profesorilor şi studenţilor despre munca lor.

Sărbătorirea Zilei Forţelor Armate ale Republicii Populare Române

Ziua de 2 Octombrie, Ziua Forţelor Armate ale Republicii Populare Române, a fost sărbătorită eri după amiază în Capitală printr'o mare adunare festivă, organizată de Ministerul Forţelor Armate ale R.P.R.

Festivitatea s'a deschis prin intonarea Imnului R.P.R. şi a Imnului Uniunii Sovietice.

Indreptându-şi primul gând către eliberatorul poporului nostru, participanţii au ales prin aclamaţii entuziaste, ca preşedinte de onoare al adunării pe marele geniu militar şi comandant de oşti, Generalissimul Stalin.

Cu vii aplauze au fost alese în prezidiul de onoare Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist (bolşevic) al Uniunii Sovietice şi Biroul Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej.

La masa prezidiului activ, aflată pe scena dominată de un mare tablou al tovarăşului Stalin şi de tablourile tovarăşilor Gh. Gheorghiu-Dej şi dr. Petru Groza, au luat loc tovarăşii: Miron Constantinescu, Chivu Stoica, general de armată Emil Bodnăraş, general maior K. S. Melnik, ataşatul militar al Uniunii Sovietice, Dumitru Coliu, Gh. Stoica general locotenent Leontin Sălăjan, general locotenent N. Ceauşescu, Dumitru Petrescu, general maior Pavel Ştefan, Stelian Moraru, general maior Ion Vinţe, general maior Mihai Burcă, Vasile Muşat, general maior Ion Rab, general maior Alex. Paraschiv, Jean Ilie, Tr. Şelmaru, N. Iuteş, Matei Paraschiva, Gh. Tache.

Au mai fost de faţă tovarăşii: Gh. Apostol, C. Pârvulescu, Ion Niculi, Liuba Chişinevschi, William Suder, şi alţi membri ai C.C. al P.M.R., ai guvernului şi ai Prezidiului Marii Adunări Naţionale.

Au asistat deasemeni membri ai corpului diplomatic.

Deasemeni se aflau de faţă numeroşi militari ai Forţelor noastre Armate, reprezentanţi ai organizaţiilor de masă, activişti de partid, oameni de ştiinţă, artă şi literatură, muncitori, etc.

Adunarea festivă închinată celei de a 9-a aniversări a Forţelor Armate ale Republicii Populare Române a fost deschisă de tov. general de armată Emil Bodnăraş, care a dat cuvântul tov. general locotenent Leontin Sălăjan, ministru adjunct la Ministerul Forţelor Armate ale R.P.R.

Cuvântarea tov. general locotenent Leontin Sălăjan a fost subliniată cu vii aplauze.

La sfârşitul festivităţii s'a hotărît, prin puternice ovaţii, trimiterea unei telegrame de omagiu către eliberatorul şi cel mai bun prieten al ţării noastre, Generalissimul Stalin.

Prin vii aclamaţii adunarea a hotărît deasemeni trimiterea unei telegrame tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej.

Marea adunare festivă închinată sărbătoririi Zilei Forţelor Armate ale Republicii Populare Române s'a încheiat cu un bogat program artistic interpretat de Ansamblul de cântece şi dansuri al C.G.M.

Cuvântarea tov. general locotenent Leontin Sălăjan

Tov. general locotenent Leontin Sălăjan a arătat că poporul nostru muncitor şi militarii armatei noastre sărbătoresc cu entuziasm ziua de 2 Octombrie, Ziua Forţelor Armate ale Republicii Populare Române.

Acum 9 ani, la 2 Octombrie 1943, tovarăşul Stalin a aprobat cererea prizonierilor români în U.R.S.S. de a forma unităţi militare de voluntari care să lupte alături de glorioasa Armată Sovietică, împotriva hitlerismului, pentru eliberarea patriei noastre. Această dată va rămâne înscrisă în istoria poporului român ca una din mărturiile nepieritoare ale generozităţii cu care popoarele marii Uniuni Sovietice şi personal tovarăşul Stalin au sprijinit poporul român în lupta sa pentru eliberarea naţională şi socială.

In condiţiile cruntei terori a regimului fascisto-antonescian — a spus în continuare vorbitorul — Partidul Comunist din România a mobilizat forţele patriotice din ţara noastră la luptă împotriva fascismului şi a războiului criminal antisovietic, organizând o intensă activitate în rândurile Armatei Române pentru a determina întoarcerea armelor împotriva fascismului.

In urma eliberării patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, poporul nostru muncitor, în frunte cu clasa muncitoare, sub conducerea Partidului Comunist, a reuşit să răstoarne dictatura fascistă antonesciană, întorcând armele împotriva Germaniei hitleriste.

Aportul adus de ostaşii români în lupta împotriva fascismului german a fost apreciat de tovarăşul Stalin personal. Trupele române au fost citate prin 9 ordine, neînfricaţii panduri au primit din partea marelui Stalin dreptul ca divizia lor să poarte numele oraşului eliberat Debreţin, iar drapelul de luptă al diviziei a fost decorat cu înaltul ordin sovietic „Drapelul Roşu".

In continuare, vorbitorul a subliniat grija deosebită a Partidului Muncitoresc Român pentru făurirea armatei de tip nou, după modelul invincibilei Armate Sovietice. Făurirea armatei populare este una din măreţele înfăptuiri ale partidului nostru, ale regimului nostru de democraţie populară. Noua Constituţie a patriei noastre arată că: „Forţele Armate ale R.P.R stau de strajă hotarelor ţării, suveranităţii şi independenţei poporului român, securităţii sale şi păcii".

In făurirea Armatei noastre Populare, partidul s'a călăuzit după învăţătura tovarăşului Stalin, care arată că dictatura proletariatului trebue să se sprijine pe o armată puternică şi pe un aparat de stat la fel de puternic.

„Pentru ţara noastră profund pacifică şi pentru poporul ei — a spus tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul P.M.R. — **armata pusă în slujba întăririi republicii populare este apărătoarea cuceririlor democratice ale poporului nostru, apărătoarea independenţei şi suveranităţii noastre.**

Scut al intereselor poporului şi al Republicii Populare Române, şcoală a poporului — astfel concepem noi misiunea armatei în Republica Populară Română".

Această cerinţă a partidului a fost îndeplinită. Armata noastră este puternică, pentrucă ea îşi trage forţa şi tăria ei din forţa şi trăinicia regimului nostru de democraţie populară.

Forţa şi tăria Armatei noastre Populare îşi au izvorul în conducerea ei de către partid. Educată şi îndrumată permanent de partidul nostru, armata îşi însuşeşte tot mai mult disciplina şi spiritul de organizare al partidului, forţa combativă, elanul şi hotărîrea clasei muncitoare şi a partidului în lupta pentru întărirea şi înflorirea patriei noastre libere.

Tăria Armatei noastre izvorăşte deasemeni din faptul că ea este o armată pusă în slujba păcii, o armată care exprimă voinţa neclintită a poporului nostru de a-şi închina toate forţele construcţiei paşnice.

Anul acesta — a continuat tov. general locotenent Leontin Sălăjan — sărbătorim Ziua Forţelor Armate ale Republicii Populare Române în condiţiile consolidării şi desvoltării victoriilor dobândite de oamenii muncii, conduşi de partid, victorii consfinţite în noua Constituţie a patriei noastre, în condiţiile întăririi permanente a lagărului păcii şi socialismului în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Creşterea capacităţii de apărare a patriei noastre este asigurată de desvoltarea şi întărirea continuă a formaţiunii socialiste, care are rolul conducător în economia naţională a Republicii Populare Române. In raportul asupra proiectului noii noastre Constituţii, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej arată: **„Formaţiunea socialistă... este pârghia principală pe care se sprijină statul democrat-popular în îndrumarea întregii economii spre socialism"**.

In timp ce poporul sovietic şi popoarele din ţările de democraţie populară se avântă eroic în muncă pentru construirea unei vieţi fericite pentru cei ce muncesc, imperialiştii americani şi englezi şi slugile lor uneltesc permanent împotriva păcii, purtând de peste doi ani criminalul război împotriva eroicului popor coreean, reînviind Wermachtul hitlerist şi militarismul japonez, pregătind dezlănţuirea unui nou măcel mondial.

In planurile lor nebuneşti, imperialiştii americani rezervă un loc deosebit cliclor fasciste dela Belgrad, Atena şi Ankara. Pentru atâtarea psihozei de război, pentru crearea unei încordări continui în Balcani, ei organizează în mod sistematic provocări la graniţele Bulgariei, Albaniei, României şi Ungariei violează graniţele lor aeriene, trimit în aceste ţări spioni şi diversionişti. Sub egida imperialismului american se creează coaliţia războinică a fasciştilor iugoslavi, greci şi turci, îndreptată împotriva U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară.

In continuare, tov. general locotenent Leontin Sălăjan a spus: Străine de interesele masselor populare, armatele imperialiste sunt folosite de către magnaţii monopolişti împotriva oamenilor muncii din propriile ţări şi în războaie de jaf şi cotropire a altor popoare. Nimic nu poate ilustra mai bine rolul banditesc al armatelor imperialiste decât ororile săvârşite de năvălitorii yankei în Coreea.

Slujind unor scopuri duşmănoase şi străine înseşi maselor de ostaşi, armatele imperialiste sunt aşezate pe temelii şubrede. Slăbiciunea lor fundamentală constă în faptul că războiul nejust în slujba căruia sunt puse, crează premizele descompunerii acestor armate.

Vorbitorul a arătat în continuare că Forţele Armate ale Republicii Populare Române, pe care poporul nostru muncitor le sărbătoreşte astăzi, sunt puse în slujba apărării păcii, în slujba apărării muncii paşnice şi eroice a clasei muncitoare şi poporului nostru muncitor, care construieşte socialismul.

Tov. general locotenent L. Sălăjan a arătat că militarilor le revine înalta îndatorire de a munci cu tot mai multă hotărîre pentru a-şi ridica pregătirea de luptă şi politică, învăţând din bogata experienţă de luptă a Armatei Sovietice.

Sărbătorind Ziua Forţelor Armate ale Republicii Populare Române cu sentimentul mândriei pentru bogatul bilanţ de succese obţinute în făurirea şi întărirea Armatei noastre dragi Populare, — a încheiat tov. general locotenent L. Sălăjan — gândurile noastre se îndreaptă cu adâncă recunoştinţă şi înflăcărată dragoste către marea Uniune Sovietică şi puternicele sale Forţe Armate, către cel mai iubit prieten al poporului nostru, genialul învăţător al omenirii muncitoare, tovarăşul Stalin.

Ce am învăţat din consfătuirile raionale

Voi organiza mai bine munca mea

In acest an şcolar, predau la clasele I-a şi a III-a. Şi în anii trecuţi am lucrat tot cu câte două clase. Experienţa obţinută până acum şi, mai ales, studierea materialului sovietic în legătură cu munca învăţătorului la două sau mai multe clase m'au ajutat să-mi dau seama de multe deficienţe pe care le-am avut în organizarea acestei munci. Greutatea cea mai mare de care m'am izbit a fost aceea că nu reuşeam să organizez în mod raţional desfăşurarea lecţiilor, aşa ca să parcurg şi materialul prevăzut în programa de învăţământ, să asigur şi condiţiile unei însuşiri conştiente a cunoştinţelor de către elevi. Cu toate că încercam să pregătesc temeinic lecţiile pe care le desfăşuram, rezultatele nu erau cele aşteptate.

Consfătuirile raionale din vara aceasta m'au ajutat în mare măsură să cunosc mijloacele pe care trebue să le folosesc pentru a-mi îmbunătăţi munca. Arătând felul în care au aplicat experienţa sovietică, o serie de învăţători fruntaşi din raionul nostru care au predat la două sau mai multe clase au prezentat pe larg şi în mod concret procedeele pe care le întrebuinţează pentru a realiza o desfăşurare cât mai rodnică a muncii.

In planificarea pe care mi-am întocmit-o acum, pentru acest nou an şcolar am ţinut seama de toate învăţămintele pe care le-am cules dela consfătuire. Înţelegând importanţa deosebită pe care o are munca individuală a copiilor am căutat să determin just locul şi caracterul acestei munci. Voi încerca să lucrez astfel încât această activitate să constitue pentru copii nu numai un prilej de a se pregăti pentru lecţia nouă, ci şi o posibilitate de a-şi însuşi chiar în clasă conţinutul ei, de a-şi fixa şi desvolta cunoştinţele cuprinse în lecţia predată anterior. De aceea, voi acorda cea mai mare atenţie însuşirii de către copii a deprinderilor necesare unei bune organizări a muncii individuale. De fiecare dată când îmi alcătuesc planul unei lecţii, mă gândesc cu toată seriozitatea asupra temei pe care o voi da elevilor pentru lucrul individual. Caut întotdeauna să ţin seama nu numai de conţinutul lecţiei, ci şi de gradul de pregătire al copiilor, de cunoştinţele şi deprinderile pe care le au. Imi propun să folosesc forme cât mai variate — exerciţii de aritmetică sau de gramatică, probleme, compuneri, citirea în gând a textului lecţiei ce urmează a fi predată, analiza de tablouri etc., pentru a desvolta interesul copiilor faţă de munca independentă. Intrucât este ştiut că o temă care se rezolvă prea uşor nu-i atrage pe elevi, voi căuta ca, având în vedere nivelul mijlociu al clasei, în alegerea temelor să le dau elevilor posibilitatea să simtă că au de învins şi greutăţi. Pentru ca această activitate a elevilor să contribue cât mai mult la înţelegerea şi consolidarea materialului nou, voi căuta ca toate temele să fie bine explicate. Elevii trebue să cunoască pe deplin tot ceeace au de făcut, precum şi tehnica îndeplinirii temei. Numai astfel voi putea cunoaşte lacunele pe care le au unii elevi, numai aşa voi putea preveni rămânerea în urmă a acestora.

Pe baza concluziilor pe care le-am tras la consfătuire, în acest an, acord o deosebită atenţie împletirii lecţiilor pe care le ţin la cele două clase. In întocmirea planificării mă preocup nu numai de justa repartizare a materiei pe ore, aşa cum făceam în anii trecuţi, ci şi de prezentarea acesteia după un anumit sistem. In general, lecţiile se pot organiza în felul următor: în fiecare oră se predă o lecţie la o clasă şi alta la cealaltă clasă. Timpul prevăzut pentru aceste lecţii nu se fixează în mod mecanic, ci în funcţie de greutatea lor, de volumul de cunoştinţe ce trebue predat. De regulă, acest timp oscilează în jurul duratei de 25 minute. Lecţiile grele pot dura chiar o oră, cu condiţia ca munca independentă a elevilor dela cealaltă clasă să fie bine organizată. Intr'o oră se pot ţine fie amândouă lecţiile noi, fie una nouă şi alta recapitulativă, fie amândouă de recapitulare. Intrucât elevii de clasa I-a nu au formate deprinderile necesare cititului şi scrisului şi întrucât nivelul lor de cunoştinţe este foarte redus, în primul pătrar am prevăzut timp mai mult pentru activitatea mea directă cu această clasă.

De asemenea voi avea grijă ca lecţiile mai grele, în care va trebui să expun materialul nou, să fie alternate cu lecţii de fixare sau recapitulative la cealaltă clasă.

Practica şcolii sovietice ne învaţă că mult mai rodnică este împletirea lecţiilor în însăşi desfăşurarea lor. Deoarece lucrez în acest an cu clasele I-a şi a III-a, voi reuşi să realizez o astfel de împletire abia mai târziu, când copiii mei din clasa I-a vor şti să citească şi să scrie. In această perioadă, împletirea se face numai din punct de vedere al organizării, alternând etapele dela o lecţie cu etapele dela cealaltă. De pildă, în timp ce la clasa I-a controlez temele lucrate acasă şi le explic lecţia nouă, elevii clasei a III-lea lucrează tema pregătitoare pentru înţelegerea lecţiei noi. După ce am expus materialul nou la clasa I-a şi i-am lămurit bine pe copii cum să execute tema de fixare a cunoştinţelor, urmăresc un oarecare timp cum lucrează fiecare elev în parte, cu deosebire cei mai puţini îndemânateci, pentru a le da îndrumările necesare. După aceasta, controlez repede temele executate de elevii clasei a III-a, le explic lecţia nouă şi le dau tema de fixare şi mă întorc din nou la clasa I-a, unde controlez felul cum s'au lucrat exerciţiile date.

Din activitatea pe care am desfăşurat-o în prima săptămână de şcoală, mi-am dat seama că acest procedeu este foarte bun, deoarece deprinde pe elevi cu un mod organizat de muncă, le întreţine atenţia mult mai trează şi mai activă. Aplicarea lui necesită însă o serioasă pregătire a lecţiilor. Trebue să am clar în minte conţinutul fiecărei etape, alternarea lor şi conţinutul activităţii independente a elevilor. Planurile de lecţii pe care le întocmesc în fiecare seară, schiţa pe care mi-o fac, cu alternarea etapelor pe două coloane, mă ajută să lucrez cu ambele clase fără pierdere de timp, fără să-i pun pe copii în situaţia de a se plictisi aşteptând lecţia dela clasa lor.

Aplicând cu perseverenţă tot ceeace am învăţat la consfătuirea raională, voi organiza în aşa fel munca mea în acest an şcolar, încât elevii să ajungă să muncească în mod organizat, iar deprinderile şi cunoştinţele lor să corespundă întru totul nivelului prevăzut în programă.

ELENA CATUNEANU
învăţătoare
Comuna Miroslavu-Iaşi

Cum realizez în predare legătura dintre teorie şi viaţă

Ştiinţele naturii constitue unul dintre obiectele de învăţământ care contribue în cea mai largă măsură să formeze la elevi o concepţie justă despre lume. La ştiinţele naturii se studiază obiectele concrete şi fenomenele lumii înconjurătoare. Discuţiile desfăşurate în cadrul consfătuirilor raionale mi-au întărit şi mai mult convingerea că numai punând pe elevii noştri în contact nemijlocit cu realitatea, dându-le posibilitatea să capete impresii despre obiecte şi fenomene pe calea cât mai multor simţuri, vom izbuti să ridicăm calitatea cunoştinţelor lor, să-l deprindem să aplice în practică cele învăţate. Consfătuirea noastră raională mi-a arătat şi mai limpede că nu voi putea să predau elevilor mei cunoştinţe temeinice şi durabile fără să folosesc în predarea lecţiilor un material didactic cât mai complect, pe cât posibil natural. Numai când acest material natural lipseşte, mă servesc de reproduceri ale pieselor din natură. Abuzul de planşe, arată experienţa marilor pedagogi sovietici, denaturează scopul final pe care-l urmăreşte procesul instructiv-educativ în şcoli.

Pe baza experienţei pe care am adunat-o în decursul anilor de predare în şcoală, precum şi pe baza schimbului de experienţă desfăşurat în cadrul consfătuirii, mă servesc pentru demonstraţii la lecţiile mele de foarte mult material didactic, chibzuesc din timp asupra acestui material şi, dacă o parte îmi lipseşte, sau mi-l procur din muzeele celorlalte şcoli medii din oraş, sau îl confecţionez singur ori împreună cu elevii. Elevii nu-şi pot însuşi ştiinţele naturii numai prin metoda expunerii şi deaceea folosesc acum mai ales conversaţia şi demonstraţia. In anul IV fac mai mult lecţii expozitive, folosind în acelaş timp material didactic. In decursul lecţiilor caut să-i conving pe elevi că viaţa naturii îşi urmează cursul după legi anumite, care au devenit treptat accesibile minţii omului. Elevii trebue să pătrundă adevărul că în natură nu se întâmplă minuni, că nu se produce nimic supranatural, că totul se conduce după legi ce sunt şi pot fi cucerite de mintea omenească. In felul acesta, ajutând pe elevi să înţeleagă legile ce stau la baza fenomenelor din natură, le pot forma o bază puternică pentru lupta împotriva superstiţiilor şi a prejudecăţilor.

In toate lecţiile mele, insist asupra înţelegerii juste, pe baze strict ştiinţifice, a legilor naturii. Sunt exigent în această privinţă cu elevii mei, pretind o formulare corectă, precisă şi nu mă mulţumesc cu răspunsuri aproximative.

Caut să fac pe elevii mei să observe singuri că natura nu e statică, ci mereu în desvoltare, în prefacere continuă. Realizez acest lucru mai ales în predarea cursului de „Bazele darwinismului" la anul IV şi la cursul de geologie din anul III.

Legarea cunoştinţelor de ştiinţele naturii de viaţa practică este o problemă căreia îi acord o deosebită atenţie la pregătirea fiecărei lecţii. In realizarea acestei importante sarcini, de real folos îmi este experienţa practicii pedagogice din şcolile sovietice, care a fost larg discutată la consfătuirea raională. Mai am de făcut încă multe în această privinţă. Din discuţiile purtate în secţia de ştiinţele naturii la consfătuirea raională mi-am dat seama că nu am izbutit în suficientă măsură să formez la elevii mei deprinderea de a lucra ei înşişi pentru aplicarea în practică a cunoştinţelor dobândite în orele de clasă. Am executat eu singur unele lucrări, socotind în mod greşit că trebue s'o fac pentrucă eu lucrez mai bine decât ar fi lucrat elevii mei.

Şcoala la care predau are o fermă în care se găseşte o livadă de pomi selecţionaţi, vie, grădină de zarzavat şi teren de cultură agricolă. Am efectuat cu elevii mei multe ore de practică agricolă, dar nu i-am antrenat totdeauna să execute lucrări mai dificile ca, de pildă, crearea unei parcele experimentale. Nu am urmărit îndeajuns întreţinerea acestei parcele, aşa că rezultatele n'au fost cele aşteptate. Voi înlătura această lipsă şi voi face să ia fiinţă în toamna acestui an şi la şcoala noastră o parcelă de culturi experimentale, în care să lucreze elevii noştri.

Predarea ştiinţelor naturii în şcoală are o însemnătate deosebită. Elevii pe care-i pregătesc sunt învăţătorii de mâine, care vor trebui să instruiască şi să educe copiii Patriei. Tocmai deaceea eu trebue să-i înarmez cu înţelegerea legăturilor dintre cunoştinţele ştiinţifice şi viaţa practică şi să le arăt că omul, înarmat cu cunoştinţe ştiinţifice, poate şi trebue să transforme natura, în interesul tuturor oamenilor muncii.

Prof. MIHAILESCU IOAN
Şcoala pedagogică de băieţi
din Buzău

Pentru o mai bună planificare a lecţiilor

Conferinţa raională a însemnat pentru noi, învăţătorii, un ajutor deosebit de însemnat în ceeace priveşte îmbunătăţirea muncii noastre în acest an şcolar. Faptul că în şedinţele pe secţii ale consfătuirii s'a discutat pe larg planificarea materiilor pentru primele două pătrare ne-a înarmat cu noi mijloace de muncă, ne-a sprijinit mult în organizarea mai bună a activităţii didactice.

Cu prilejul analizării rezultatelor anului şcolar încheiat la şcolile din raion au fost scoase în evidenţă şi lipsurile şi realizările în munca cadrelor didactice din oraşul Sfântul Gheorghe, subliniindu-se, între altele, şi lipsurile care au existat atât în planificarea lecţiilor cât şi în planificarea activităţii extraşcolare.

In anul trecut, planurile mele pentru predarea limbii române, în special, au fost oarecum mecanice, n'au ţinut suficient seama de nivelul pregătirii elevilor şi au fost adesea incomplecte, datorită faptului că nu indicam în ele materialul didactic pe care-l voi folosi, elevii pe care-i voi asculta, etc.

In anul acesta, am pornit dela început pe o cale mai bună datorită ajutorului căpătat la consfătuirea raională.

In cele trei zile ale consfătuirilor am studiat programa la fiecare obiect şi am primit îndrumări cu privire la întocmirea planurilor pentru primul semestru. Pentru limba maghiară am primit şi o serie de teme, în strânsă legătură cu programa, privind în special predarea literaturii.

La consfătuire s'au prezentat şi unele scheme de plan care au fost supuse discuţiilor. Am asistat astfel la discutarea unui plan al lecţiei de istorie „Realizările regimului nostru de democraţie populară", pentru elevii clasei a IV-a. S'au mai discutat planurile câtorva lecţii de limba română şi limba maghiară, atât la literatură cât şi la gramatică. Deosebit de valoroasă pentru noi a fost discutarea planului calendaristic la ştiinţe naturale.

Pe baza acestui ajutor, precum şi pe baza experienţei învăţătorilor dela clasele I—IV-a ale şcolii medii de băeţi Nr. 1 din Sfântul Gheorghe, experienţă care a fost comunicată în cadrul consfătuirii, am izbutit să-mi planific şi cu mai bine materia pe care o voi preda elevilor mei. Astfel, pentru îmbunătăţirea continuă a planurilor de lecţii, chiar în desfăşurarea predării unui capitol, am hotărît să notez după fiecare lecţie toate observaţiile mele cu privire la îndeplinirea planului, la părţile lui pozitive şi la lipsurile lui, aşa cum mi le-a scos la iveală procesul predării — astfel încât planurile să-mi rămână ca un ghid şi pentru perioada repetiţiei şi să constitue un permanent auto-control în munca mea didactică. Voi nota astfel lipsurile planului care determină greutăţi în înţelegerea materialului nou de către elevi, în ce măsură materialul didactic stabilit în plan a fost suficient, dacă am izbutit sau nu să îndeplinesc tot ceeace mi-am propus în plan etc. Astfel, voi redacta zi de zi un fel de jurnal al muncii mele personale, care va reflecta laturile pozitive şi va scoate în evidenţă lipsurile, pentru a fi mai uşor lichidate.

In cele câteva zile care au trecut dela începutul anului şcolar am şi început să aplic această metodă. Sunt sigură că, muncind stăruitor, voi putea valorifica din plin învăţămintele consfătuirii raionale.

ELISABETA BRIOTA
învăţătoare la şcoala elementară de 7 ani Nr. 2 din oraşul Sf. Gheorghe

Grupă sindicală — sprijin de seamă în realizarea sarcinilor noastre

Am participat cu deosebit interes la consfătuirea cadrelor didactice din raionul nostru. Am ascultat cu atenţie referatele şi discuţiile purtate atât în şedinţele plenare cât şi în şedinţele pe secţii. Referatul susţinut de preşedintele comitetului sindical raional mi-a fost de real folos în orientarea muncii mele ca organizator de grupă. Din analiza realizărilor şi lipsurilor în munca sindicală a reieşit că multe grupe sindicale n'au depus suficiente eforturi pentru a contribui la realizarea sarcinilor şcolii. Această constatare mi-a dat mult de gândit, m'a determinat să chibzuesc serios la sarcinile grupei sindicale pe care o conduc.

Mi-am dat seama că aşa cum comitetele de întreprindere din orice ramură de producţie veghiază asupra realizării şi depăşirii indicilor de plan ai cincinalului, contribuind astfel la întărirea forţei economice a patriei noastre şi la apărarea păcii, grupele sindicale din învăţământ au datoria de a contribui efectiv la îmbunătăţirea condiţiilor de trai şi de muncă ale salariaţilor, de a asigura condiţiile pentru ridicarea nivelului ideologic-ştiinţific al predării. O sarcină de mare răspundere a grupei noastre sindicale este aceea de a se preocupa direct de procesul de învăţământ, de îndeplinirea planului de şcolarizare şi alfabetizare, de îmbunătăţirea metodelor pe care le folosesc tovarăşii învăţători şi profesori în munca lor şi de organizarea ajutorului tovărăşesc atunci când se ivesc greutăţi. Iată ce trebue să reprezinte pentru noi grija pentru procesul de producţie şi este cu atât mai important ca grupele sindicale să se intereseze îndeaproape de această problemă, cu cât producţia noastră nu permite rebuturi. Noi suntem educatori ai tinerei generaţii de constructori ai socialismului. De felul cum ne ducem munca, depinde viitorul patriei.

In planul nostru de muncă întocmit pe viitoarele trei luni am fixat acum noi sarcini care revin grupei noastre sindicale în sprijinirea procesului de învăţământ, ţinând seama de concluziile consfătuirii.

Fiecare învăţător sau profesor va asista la cel puţin două lecţii ale tovarăşilor de aceeaşi clasă. Vom înlesni astfel schimbul de experienţă, generalizând experienţa celor care, prin folosirea metodelor avansate ale pedagogiei sovietice, au obţinut rezultate bune. Deasemenea, aceste interasistenţe la ore ne vor pune la dispoziţie materialul necesar organizării unor consfătuiri în producţie ale cadrelor didactice din oraşul nostru.

Tovarăşii care au urmat în vara acestui an cursurile I. C. D. şi-au luat angajamentul de a ţine, în cadrul unor şedinţe speciale de grupă, referate în care vor face cunoscute şi celorlalţi tovarăşi îndrumările metodice primite.

Fiecare şedinţă de grupă va trebui să fie în acelaşi timp o şedinţă de temeinică analiză a muncii profesionale, în spirit critic şi autocritic. Vom sprijini îndeaproape ridicarea nivelului ideologic-politic şi profesional al tuturor membrilor grupei noastre îndrumând studiul individual al fiecăruia şi ajutând cu material bibliografic pe tovarăşii încadraţi în diferite forme ale învăţământului de partid sau sindical.

Ne propunem, deasemeni, să organizăm ajutorarea de către cadrele calificate, cu experienţă, a tovarăşilor necalificaţi şi a celor nou numiţi în învăţământ în ceeace priveşte întocmirea planurilor de lecţii şi desfăşurarea justă a predării.

Grupa noastră sindicală va da un sprijin mai serios în organizarea consfătuirilor cu părinţii, în desfăşurarea consiliilor pedagogice şi în îndrumarea timpului liber al elevilor. In toate acţiunile, ca organizator de grupă voi ţine legătură permanentă cu directorul şcolii, cu diriginţii şi cu instructorul de pionieri. Ne străduim ca, aplicând în mod just învăţămintele consfătuirilor să întărim contribuţia grupei sindicale la îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ.

CSUTAK KLARA
organizatorul grupei sindicale
Şcoala elementară nr. 7 Alba-Iulia
raionul Alba—regiunea Hunedoara

La 30 Noembrie 1952 vor avea loc

Alegerile deputaţilor în Marea Adunare Naţională

Prezidiul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, constatând că mandatul Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, expiră la data de 28 Septembrie 1952;

Pe baza dispoziţiunilor art. 39 din Constituţia Republicii Populare Române, alegerile pentru noua Mare Adunare Naţională trebuesc fixate la o dată care să nu depăşească trei luni dela expirarea acestui mandat.

Conform art. 64 din legea pentru alegerea deputaţilor în Marea Adunare Naţională, data alegerilor trebue fixată cu cel puţin două luni înainte de alegeri;

Potrivit dispoziţiunilor art. 14 din legea pentru alegerea deputaţilor în Marea Adunare Naţională, numărul şi delimitarea circumscripţiilor electorale se stabilesc prin decretul Prezidiului Marii Adunări Naţionale, odată cu fixarea datei alegerilor.

In temeiul art. 39 din Constituţia Republicii Populare Române, emite următorul

DECRET

pentru stabilirea datei alegerii deputaţilor în Marea Adunare Naţională, precum şi stabilirea numărului şi delimitarea circumscripţiilor electorale

ART. I. — Data alegerilor deputaţilor în Marea Adunare Naţională se stabileşte pentru ziua de 30 Noembrie 1952.

ART. II. — Numărul şi delimitarea circumscripţiilor electorale pentru alegerea deputaţilor în Marea Adunare Naţională sunt cele stabilite prin tabelul anexă care face parte integrantă din prezentul decret.

Bucureşti, 26 Septembrie 1952.

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale
Dr. Petru Groza

Secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale,
Marin Florea Ionescu

(N. R. — Tabelul anexă prin care sunt stabilite numărul şi delimitarea circumscripţiilor electorale, se publică în Buletinul Oficial).

Decret al Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române cu privire la formarea Comisiei Electorale Centrale

In baza articolului 28 din Legea pentru alegerea deputaţilor în Marea Adunare Naţională se aprobă formarea Comisiei Electorale Centrale pentru alegerea deputaţilor în Marea Adunare Naţională a R.P.R. din următorii reprezentanţi ai organizaţiilor oamenilor muncii:

Preşedintele Comisiei Electorale Centrale — **Mujic Mihai**, din partea Confederaţiei Generale a Muncii;

Vice-preşedintele Comisiei Electorale Centrale — **Muşat Vasile**, din partea Comitetului Central U.T.M.;

Secretarul Comisiei Electorale Centrale — **Bunaciu Avram**, din partea Uniunii Sindicatelor Administraţiei de Stat şi a Sfaturilor Populare;

Membrii Comisiei Electorale Centrale:

Coliu Dumitru, din partea Comitetului regional de partid Ploeşti;

Csupor Ludovic, din partea Comitetului regional de partid al Regiunii Autonome Maghiare;

Dascălu Coman, din partea Uniunii Sindicatelor Salariaţilor din Transporturi şi Comunicaţii;

Floca Arhip, din partea unei unităţi militare din oraşul Bucureşti;

Kopetin Géza, din partea muncitorilor şi inginerilor dela mina „Lonea";

Kovács Gheorghe, din partea Filialei Uniunii Scriitorilor din Regiunea Autonomă Maghiară;

Matei Paraschiva, din partea muncitorilor, inginerilor şi funcţionarilor din întreprinderea „Industria Bumbacului B";

Mazilu Emil, din partea Sfatului Popular al Regiunii Iaşi;

Mikan Rudolf, din partea muncitorilor, inginerilor şi funcţionarilor dela uzinele „Reşiţa";

Murgulescu Ilie, din partea Universităţii „C. I. Parhon";

Pârdău Ieremia, din partea organizaţiei Frontului Plugarilor din regiunea Suceava;

Pârlog Tudora, din partea gospodăriei agricole colective din comuna Ianca, regiunea Galaţi;

Răceanu Ileana, din partea Comitetului Central U.F.D.R.;

Sadoveanu Mihail, din partea Uniunii Scriitorilor din R.P.R.;

Săvulescu Traian, din partea Academiei R.P.R.;

Stoica Gheorghe, din partea Comitetului de Partid al Oraşului Bucureşti.

Preşedintele Prezidiului
Marii Adunări Naţionale a R.P.R.
Dr. PETRU GROZA

Secretarul Prezidiului
Marii Adunări Naţionale a R.P.R.
MARIN FLOREA IONESCU

Trei ani de democrație populară în China nouă

La 1 Octombrie, marele popor chinez și, împreună cu el, întreaga omenire progresistă a sărbătorit aniversarea a trei ani dela încununarea victoriei istorice a revoluției sale antifeudale și antiimperialiste prin proclamarea Republicii Populare Chineze. Au trecut trei ani dela data când, pentru prima oară în lunga sa istorie, poporul Chinei a devenit stăpân al destinelor sale, sfărâmând îndoitul jug al exploatării feudale și imperialiste. Condus de Partidul Comunist, în frunte cu Mao Tze-dun, poporul Chinei a parcurs cu pași gigantici această etapă, confirmând prin uriașele succese obținute, importanța imensă internă și internațională a victoriei revoluției populare în China. Victoria revoluției chineze este o urmare directă a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a creării primului stat socialist din lume, Uniunea Sovietică.

In numai trei ani, regimul politic și social al Chinei a fost în întregime transformat. Dintr'o țară semicolonială adânc înapoiată economicește, sfâșiată de războaie civile și ținută la cheremul imperialiștilor americani și japonezi ca și al slugilor lor gomindaniste, China a devenit un stat liber și independent. Suveranitatea poporului și o autentică democrație s'au substituit opresiunii feudale și reacționare. Progresul economic și cultural a smuls poporul mizeriei cumplite și întunericului, lumina vieții noi pătrunzând în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Pe nesfârșitele câmpii, pe țărmurile apelor sale din belșug stropite cu sânge de eroi, bravul popor a lui Mao Tze-dun construește astăzi, într'una din cele mai mari țări din lume, o viață nouă, minunată și fericită.

In uzinele și fabricele ce iau ființă pe teritoriul Chinei — într'un singur an, 1950, s'au deschis 66.000 noi întreprinderi — milioane de muncitori, bărbați și femei, iau parte la întreceri patriotice pentru sporirea producției, folosirea de metode noi, inovații, raționalizări. Pentru prima oară, industria chineză posedă o bază națională de materii prime. Transporturile feroviare au fost refăcute din ruine. Pornită pe drumul industrializării, Republica Populară Chineză fabrică astăzi pentru prima dată automobile, tractoare cu șenile, motoare electrice etc. Marile zăcăminte de minereu de fer de aproape 2 miliarde tone, rezervele de cărbune etc. acoperă o suprafață de 1 milion km. pătrați. Cele 800 milioane de tone de zăcăminte petrolifere, zinc, antimoniu, bauxită etc. asigură baza materială a industrializării Chinei. Experiența și mai ales uriașul sprijin material pe care Uniunea Sovietică îl dă în mod permanent poporului chinez asigură realizarea într'un ritm nebănuit a progresului economic, industrial și cultural în China populară. Tratatul de prietenie, alianță și asistență mutuală între Uniunea Sovietică și Republica Populară Chineză, acordurile încheiate și recent reînoite, creditul și avantajiile economice acordate Chinei de către Patria Socialismului constituie o garanție pentru desvoltarea pașnică a Chinei Populare.

Un important jalon pe drumul victorios al Chinei Populare a fost înfăptuirea reformei agrare. Elaborată acum doi ani de către Guvernul popular central al Republicii Populare Chineze, legea reformei agrare a schimbat radical raporturile sociale și economice în satul chinez. Timp de secole, raporturile feudale impuse milioanelor de țărani au fost un principal obstacol în desvoltarea Chinei, o cauză a a foametei și mizeriei fără hotar a masselor muncitoare. Inainte de victoria revoluției populare, marii proprietari de pământuri și chiaburii, care formau mai puțin de 10 la sută din populația rurală, stăpâneau aproape 80 la sută din pământul arabil. Marea reformă agrară a realizat visul secular al țăranimii chineze. In Iulie trecut, la a doua aniversare a legii agrare, reforma era înfăptuită pe un teritoriu cu o populație de 400 milioane cetățeni. Pământurile și bunurile confiscate dela marii proprietari funciari au fost împărțite, prin intermediul uniunilor țărănești, între țăranii săraci din fiecare sat. O masă considerabilă de țărani fără pământ și unelte, iar alături de aceste proprietăți particulare au luat ființă exploatări agricole de tip socialist, ferme de stat și cooperative de producție agricolă. Paralel cu aceasta, grija statului pentru populația rurală își găsește expresia într'un vast program de luptă împotriva inundațiilor și a secetei. In primii doi ani de existență a Republicii au fost înfăptuite 11.200 lucrări de irigație. S'au executat 42.000 kilometri de baraje și s'au împădurit 123.755 hectare în 1950 și 462.670 hectare în 1951. Planul pe 1952 prevede plantații forestiere pe o suprafață de 696.000 hectare.

Reforma agrară, care a chemat uriașele masse de țărani la o viață politică activă, a trezit în același timp la aceștia dorința de a învăța. Din inițiativa Partidului Comunist, s'a pornit o vastă campanie în favoarea instrucțiunii publice, pentru lichidarea analfabetismului la orașe și sate.

Anul trecut, zeci de milioane de țărani au frecventat „școlile de iarnă țărănești". Pentru prima oară milioane de copii chinezi au obținut posibilitatea de a merge la școală. Anul trecut, școlile elementare numărau 37 milioane de elevi, în imensa lor majoritate copii de muncitori sau țărani. Deasemeni 128.000 studenți frecventau 201 școli superioare.

Nașterea Chinei Populare a fost cea mai grea lovitură dată dușmanului înverșunat al tuturor popoarelor pașnice: imperialismul american. In zadar au încercat, în furia lor, imperialiștii americani să supue China izolării diplomatice și blocusului economic. Zadarnice au fost actele sale de agresiune în Taiwan și încercările de intimidare prin bombardarea orașelor și satelor chineze. Poporul chinez s'a ridicat ca un singur om pentru a-și apăra frontierele și viitorul său. Voluntarii săi bravi, cot la cot cu frații lor, soldații Armatei Populare coreene, au dat dușmanului cotropitor al pământului Coreei lovituri nimicitoare. In spiritul celui mai desăvârșit internaționalism revoluționar, voluntarii Chinei noi luptă alături de poporul Coreei pentru cauza păcii mondiale, împotriva colonialiștilor yankei, generalii ciumei și ai napalmului.

Poporul chinez vrea pacea și luptă pentru ea. 224 milioane de chinezi și-au pus semnătura pe Apelul dela Stockholm. 345 milioane au semnat Apelul pentru un Pact al Păcii. Aceștia împreună cu sutele de milioane de partizani ai păcii din lumea întreagă își vor spune cuvântul la Congresul Popoarelor pentru pace dela Viena. El vor aduce la Congres salutul poporului chinez eliberat, portdrapel al voinței de eliberare a popoarelor Asiei aflate încă sub jugul stăpânilor colonialiști. Pekinul, capitala Chinei populare, unde se desfășoară în aceste zile conferința pentru pace a popoarelor din Asia, a devenit un simbol al succeselor pe care, în marșul lor nestăvilit spre libertate, popoarele din această parte a lumii le obțin împotriva dușmanului înrăit al păcii, împotriva tuturor incendiatorilor și cotropitorilor imperialiști.

In întâmpinarea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace

In toată țara, Comitetele de luptă pentru pace desfășoară o vastă acțiune de pregătire a manifestărilor care vor avea loc în cinstea Congresului Comitetelor de luptă pentru pace.

Comitetul de luptă pentru pace al regiunii Galați organizează în școlile din regiune un concurs literar cu tema „Din lupta pentru pace a popoarelor". Concursul care se va desfășura în mai multe etape, pe comune, orașe, raioane și regiune, va fi dotat cu numeroase premii destinate celor mai bune lucrări. Se organizează deasemeni, un concurs de desene, cele mai bune lucrări urmând a fi expuse în cadrul unei expoziții regionale. Comitetul regional de luptă pentru pace va organiza în curând o serie de consfătuiri între cadrele didactice și stahanoviștii din „Brigăzile păcii".

La Cluj, Comitetul regional de luptă pentru pace organizează o întâlnire între cadrele didactice din instituțiile de învățământ superior. Intâlnirea, care va avea loc sub conducerea tov. Raluca Ripan, rector al Universității „V. Babeș", va avea ca temă: „Cum întâmpină oamenii de știință din Cluj, Congresul Comitetelor de luptă pentru pace". In colaborare cu secțiunea de învățământ regională și cu Comitetul regional U.T.M., Comitetul de luptă pentru pace a inițiat un concurs de caricaturi și desene cu teme legate de lupta pentru pace, concurs la care participă elevii școlilor medii din orașele Cluj, Bistrița, Zalău, Aiud și Năsăud. La Cluj va avea loc în curând o consfătuire axată pe problemele luptei pentru pace, consfătuire la care participă elevii școlii profesionale de metalurgie și energie electrică Nr. 1 și mai mulți oameni de știință din Cluj.

A început construirea unei noi școli

Cu sprijinul Comitetului orășenesc de partid și al sfatului popular, în orașul Turda au început de curând lucrările de construire a unui nou local de școală. Mobilizate de sindicat, cadrele didactice din oraș, au efectuat prin muncă voluntară, primele săpături, pe locul unde urmează să se ridice școala elementară nr. 3. In această muncă, cadrele didactice au antrenat și pe părinții elevilor.

Organizarea cursurilor populare de limba rusă

In întreaga țară continuă organizarea cursurilor populare de limba rusă pe anul 1952—1953.

Astfel, la Craiova s'au organizat, până la data de 20 Septembrie, 470 de cursuri ciclul I, cu 7.800 elevi și 160 de cursuri ciclul II, cu 1.960 elevi.

Deasemenea, în regiunea Bacău au luat ființă 286 de cursuri, ciclul I cu 4.933 elevi; 42 de cursuri ciclul II cu 600 elevi și 5 cursuri ciclul III, cu 64 elevi.

Pe întreaga Capitală s'au organizat până în prezent 1001 cursuri populare de limba rusă ciclul I, cu 17.930 elevi; 263 de cursuri ciclul II, cu 3.378 elevi și 18 cursuri ciclul III, cu 274 elevi.

Pentru ridicarea nivelului profesional al cunoscătorilor de limba rusă, care predau la cursurile populare fără ca să fie în același timp și profesori în învățământul de Stat, A.R.L.U.S., cu sprijinul Ministerului Invățământului Public, a organizat, în reședințele de raioane și regiuni, cursuri speciale legate de predarea lecțiilor din manualul popular de limba rusă.

Astfel, s'au organizat asemenea cursuri în toate raioanele din Capitală, la Șantierul Bicaz, în regiunea Cluj, la Timișoara, Craiova, Bihor etc.

Aceste cursuri sunt menite să îmbunătățească procesul de învățământ al cursurilor populare de limba rusă.

Pentru ridicarea nivelului muncii în învățământul nostru superior

„Hotărîrea din 19 Septembrie 1952 a Consiliului de Miniștri privind organizarea activității didactico-științifice introducerea normelor de muncă și a salarizării pe funcțiuni pentru personalul didactic din învățământul superior", este o nouă dovadă a grijii deosebite pe care Partidul și Guvernul o acordă desvoltării culturii în patria noastră.

Sunt deosebit de însemnate sarcinile pe care le au instituțiile de învățământ superior în opera de creare a cadrelor, de desvoltare a științei și de legare a ei de practica construirii socialismului în patria noastră. Planul cincinal ca și Planul de electrificare pun în fața cadrelor didactice care muncesc în învățământul superior sarcina de onoare de a da cadre cât mai temeinic pregătite, de a lucra cu devotament la propășirea științei, de a lega știința de practică, de a contribui astfel, în cea mai largă măsură, la întărirea Patriei socialiste, la apărarea păcii.

In vreme ce în țările imperialiste învățământul superior decade tot mai mult, iar știința devine un simplu și docil instrument în mâna trustmenilor, care o folosesc pentru realizarea planurilor agresive ale imperialiștilor, la noi, prin grija Partidului și folosind măreața experiență sovietică, știința pusă în slujba poporului, este astăzi o armă în lupta pentru progres și prosperitate. Activitatea științifică și didactică din învățământul superior din țara noastră, învățământ pus exclusiv în slujba fericirii poporului și a păcii se organizează din ce în ce mai bine.

Având pilda Uniunii Sovietice, care în anul acesta a deschis porțile celui mai măreț edificiu cultural din lume, strălucitoarea Universitate Lomonosov de pe dealurile lui Lenin, guvernul nostru a arătat acum, la începutul anului universitar, o deosebită atenție muncii din învățământul superior. Hotărîrea din 19 Septembrie este un fapt important în această acțiune. Ea urmărește să creeze cele mai bune condiții de desvoltare a învățământului superior, în vederea formării de cadre tehnice, științifice și didactice la un nivel corespunzător sarcinilor ce revin acestora în opera de construire a socialismului în patria noastră. Hotărîrea asigură condiții favorabile de muncă și de trai personalului didactic din învățământul superior pentru a se putea dedica activității de cercetare și de creație didactico-științifică.

Stabilirea funcțiunilor prevăzute prin recenta Hotărîre este, în bună parte, nouă. Instituțiile de învățământ superior sunt prevăzute cu personal didactic de conducere: rector (director), prorector (director adjunct), decan și prodecan; cu personal didactic: profesor șef de catedră, conferențiar, lector și asistent; cu personal didactic ajutător: șef de laborator sau șef de cabinet, preparator principal, mecanic șef, mecanic, etc.

Hotărîrea statornicește deasemeni, noi norme de muncă pentru fiecare categorie de cadre didactice. Stabilind amănunțit îndatoririle cadrelor didactice, Hotărîrea pune accentul pe legătura strânsă pe care acestea trebue să o aibă cu studenții, pentru a-i ajuta permanent în muncă, pune accent pe munca științifică tot mai intensă și mai plină de roade și pe îndrumarea și controlul practicii în producție.

In Uniunea Sovietică, universitățile sunt adevărate „combinate didactico-științifice". Activând în diverse sectoare ale științei, având o strânsă legătură cu practica, urmărind și ajutând direct industria și agricultura, contribuind la rezolvarea problemelor ridicate de practica de zi cu zi și introducând știința în producție, cei care muncesc în învățământul superior sovietic au ajuns să creeze și să desvolte continuu cea mai înaintată știință din lume, știința vieții și a fericirii oamenilor.

Cadrele didactice dela noi, având în față exemplul sovietic, înțeleg că, numai printr'o activitate proprie de cercetare științifică, pot deveni cu adevărat stăpâne pe specialitățile lor, pot îmbunătăți mereu conținutul și metoda de predare, pot crea în sectorul specialității respective, pot fi un exemplu în îndrumarea tineretului spre creația științifică. Noile norme de muncă acordă o atenție deosebită activității științifice. Obligativitatea medie de 6 ore pe zi în instituțiile de învățământ superior va da tuturor cadrelor didactice posibilitatea pe deoparte, să-și îndeplinească tot mai bine îndatoririle didactice iar pe de alta să desvolte și să adâncească problemele specialității și să le îmbogățească mereu prin neîntrerupte și susținute cercetări științifice.

Deasemeni, Hotărîrea prevede ca salarizarea să se facă ținându-se seama de funcția didactică implinită, de titlurile științifice și de vechimea în învățământul superior. Introducerea titlurilor științifice ca element important în salarizare va stimula mult munca de cercetări științifice. Titlurile științifice se acordă pe baza lucrărilor și a creației științifice originale.

Invățând continuu din înalta experiență sovietică, luptând împotriva rămășițelor vechi, desbărându-se de orice influență nesănătoasă, cosmopolită, obiectivistă, călăuzindu-se permanent după învățătura Partidului, cadrele didactice din învățământul superior vor contribui efectiv la crearea cadrelor necesare desvoltării noastre socialiste, vor da un nou avânt științei și vor ajuta la desfășurarea tot mai avântată a revoluției culturale în patria noastră.

Hotărîrea Plenarei C. C. al C. G. M. cu privire la convocarea Congresului General al Sindicatelor din Republica Populară Română

1.— Pe baza Hotărîrii Plenarei C.C. al C.G.M. din 22-23 Februarie a. c., se convoacă pentru a doua jumătate a lunii Decembrie 1952, Congresul General al Sindicatelor din Republica Populară Română, cu următoarea ordine de zi:

a) Rapoartele de activitate ale C.C. al C.G.M și a comisiei de cenzori;

b) Statutul Sindicatelor din Republica Populară Română;

c) Alegerea conducerii centrale a sindicatelor din Republica Populară Română.

2.— Comitetul Central stabilește următorul mod de alegere a delegaților și normele de reprezentare pentru Congresul General al Sindicatelor:

— Delegații se aleg prin vot secret la Congresele Uniunilor precum și la adunările generale sau conferințele organizațiilor sindicale din întreprinderile mari.

— Congresele Uniunilor aleg un delegat cu vot deliberativ la 3.500 membri.

— Organizațiile sindicale din întreprinderi care au mai mult de 3.500 angajați aleg câte un delegat la fiecare 3.500 membri.

— Organizațiile sindicale din întreprinderi care reunesc între 1.500 și 3.500 membri, aleg câte un delegat.

In acele cazuri când numărul membrilor unei Uniuni sau ai unei organizații sindicale dintr'o întreprindere mare depășește norma de reprezentare cu peste 1.750, se alege în plus câte un delegat.

3.— Convocarea Congresului General al Sindicatelor din R.P.R. constituie un eveniment de mare însemnătate în viața sindicatelor. Congresul va face bilanțul întregii activități a mișcării sindicale din R.P.R. și va stabili căile pentru continua îmbunătățire a muncii sindicale, pentru întărirea rolului sindicatelor în opera de construire a socialismului în Patria noastră.

Plenara C.C. al C.G.M. cheamă pe toți muncitorii și muncitoarele, tehnicienii, inginerii și funcționarii, să întâmpine Congresul General al Sindicatelor cu noi succese în muncă, să desfășoare larg întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului de stat pe 1952 în 11 luni și la toți indicii, pentru ridicarea productivității muncii, reducerea prețului de cost și îmbunătățirea calității produselor în vederea creșterii continue a nivelului de trai al celor ce muncesc; să întâmpine Congresul sub semnul unirii tot mai strânse a membrilor de sindicat și a tuturor oamenilor muncii în jurul Partidului Muncitoresc Român, în jurul Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Colțul pedagogic al școlii

După indicațiile date de secțiunea de învățământ a raionului Făget, la școala din Sudriaș, raionul Făget, a luat ființă „Colțul Pedagogic".

In cancelarie, pe o masă și pe peretele alăturat, au fost așezate metodicile sovietice, planurile calendaristice și planurile de lecții ale cadrelor didactice fruntașe din școală, o schemă care înfățișează etapele principale ale unei lecții, planul de repartizare a materiilor și claselor, programa de învățământ pentru fiecare obiect, orarul, planul de muncă al cercului tinerilor miciurinișți, planul orelor educative, al ședințelor cu părinții, al vizitelor la domiciliul elevilor, etc.

La colțul pedagogic s'a afișat deasemeni rezoluția consfătuirii raionale a cadrelor didactice, care constitue un îndreptar prețios pentru munca învățătorilor și profesorilor în acest an școlar.

Condiții din ce în ce mai bune de viață și de muncă

Acad. prof. C. I. Balmuș

Hotărîrea Consiliului de Miniștri din 19 Septembrie 1952 cu privire la organizarea activității didactico-științifice și la introducerea normelor de muncă și a salarizării pe funcțiuni pentru personalul didactic din învățământul superior, arată marea grijă a partidului și a guvernului nostru pentru crearea celor mai bune condițiuni de desvoltare a învățământului superior, pentru desvoltarea științei și culturii corespunzătoare sarcinii măreți de construire a socialismului în patria noastră.

De aici înainte, fiecare membru al colectivelor de catedră va fi strâns legat de locul său principal de producție și va îmbina, pe baza unei riguroase planificări, munca sa didactică cu aceea de creație științifică. Noile condiții de salarizare au în vedere funcțiunea didactică îndeplinită, vechimea în învățământul superior, titlurile științifice, pregătirea și capacitatea profesională.

Constituția Republicii Populare Române, care după cum a subliniat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, **„reprezintă afirmarea viguroasă a încrederii poporului român în triumful păcii, democrației și socialismului"** — consfințește și asigură desvoltarea învățământului, științei și culturii în țara noastră, deschizând perspective altădată nici măcar visate.

De aceea, alături de sarcina didactică — și nedespărțită de ea — în fața profesorilor, conferențiarilor, lectorilor și asistenților din învățământul superior stă sarcina de a activa în mod creator pe tărâmul științific al specialității respective. Nivelul științific al unei lecții predate nu poate fi niciodată asigurat, dacă acel care o prezintă în fața studenților nu participă la cercetările științifice, dacă el nu este, în același timp, un factor activ în creația științifică în domeniul specialității pe care o reprezintă.

Pentru a aprofunda oricare ramură a științei și pentru a putea aduce o contribuție la desvoltarea științei, la progresul ei, trebue să cunoaștem temeinic, așa cum ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, știința marxist-leninistă, să cunoaștem adevărul științific despre natură, viață și societate. Având mereu în față exemplul științei sovietice, cea mai înaltă știință din lume, căreia i se deschid perspective tot mai largi prin proiectul de Directive ale Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al U.R.S.S. cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a Uniunii Sovietice, învățământul nostru superior pășește și mai hotărît înainte.

Acum, când clasa muncitoare și oamenii cinstiți din lumea întreagă muncesc cu elan în cinstea istoricului Congres al XIX-lea al Partidului Comunist (b) al U.R.S.S., adânc recunoscători partidului și guvernului pentru grija părintească ce o poartă desvoltării științei și culturii în țara noastră, ne luăm angajamentul de a desfășura activitatea noastră didactică și științifică într'un ritm mult mai viu și la un nivel din ce în ce mai înalt, pentru a ne îndeplini sarcinile în spiritul Hotărîrii luate de partid și guvern.

NOTE POLITICE EXTERNE

Contradicțiile dintre imperialiștii americani și cei britanici se ascut pe zi ce trece. Ele se manifestă pretutindeni unde cei doi „parteneri" se întâlnesc, pretutindeni unde interesele lor sunt în joc. Cu toate că Anglia continuă încă să dețină rolul de „prim vătaf" al imperialismului yankeu, ea are totuși din ce în ce mai mult de suferit de pe urma politicii americane, politică ce tinde să acapareze pozițiile chee ale imperialismului britanic pentru a subjuga definitiv Anglia poftelor hrăpărețe ale Wall-Street-ului. In fața acestei situații, domnii dela Londra fac sforțări disperate pentru a „cârpi" pielea sfâșiată a leului britanic, pentru a salva cât de cât din prestigiul Albionului, adică, mai bine zis, a-și păstra cât mai multe din avantagiile ce le revin de pe urma exploatării muncitorimii britanice și a popoarelor din colonii.

Ceeace îngrijorează în primul rând Anglia în momentul de față, este ridicarea pe primul plan de către imperialiștii americani a statului marionetă al Germaniei occidentale. Pe plan economic Germania occidentală a început să constitue un concurent serios pentru Anglia, mărfurile britanice fiind din ce în ce mai prost cotate pe piață în urma concurenței mărfurilor din Germania occidentală. Ziarul marilor industriași și bancheri englezi „Financial Times" publica recent un articol intitulat „Concurența Germaniei" în care spunea: „Concurența Germaniei occidentale, în special în Europa, a afectat în mod serios exporturile britanice în Olanda, Belgia, Franța, Suedia și Elveția". Această stare de lucruri vine să agraveze situația și așa deajuns de precară a economiei britanice. Opoziția cercurilor conducătoare britanice față de politica americană în chestiunea Germaniei occidentale s'a făcut simțită și în cazul „Planului Schuman". Se știe că „Planul Schuman" urmărește crearea unui trust european al cărbunelui și oțelului, pus sub controlul direct al imperialiștilor americani, și în care Germania occidentală, ca deținătoare a zăcămintelor carbonifere din Ruhr, ar urma să joace rolul principal.

Statele Unite urmăresc deasemeni să creeze o așa zisă „organizație politică supranațională" în cadrul „Planului Schuman", care să desființeze ultimele rămășițe ale independenței țărilor participante la acest plan, adică ale Germaniei occidentale, Franței, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului, prin crearea unui guvern „comun" al acestor țări.

Se știe că Anglia a refuzat dela bun început să adere la „Planul Schuman". Faptul că acest plan a și intrat în acțiune, în luna August, instalându-și la Luxemburg sediul așa numitei „autorități supreme" a „Uniunii Europene a cărbunelui și oțelului", a contribuit la agravarea contradicțiilor anglo-americane în Europa.

Revista engleză „Economist" scria nu de mult în acest sens, că: „divergențele pot intra într'o fază hotărîtoare". Pentru a para efectul dezastruos pe care „Planul Schuman" l-ar avea pentru Anglia, politicienii britanici au opus acestui plan, „Planul Eden". „Planul Eden" urmărește să lege organele „Planului Schuman", ale „armatei europene" și ale viitoarei „organizații politice" de așa zisul „Consiliu european", anexă a pactului agresiv al Atlanticului de Nord, consiliu din care Statele Unite nu fac parte și în care Anglia joacă un rol important. In acest sens, ministrul afacerilor externe britanic, Anthony Eden s'a deplasat de curând la Strasbourg, unde au avut loc ședințele așa numitei adunări din care fac parte reprezentanți ai țărilor participante la „Planul Schuman". Guvernul marionetă al Germaniei occidentale se opune cu încăpățânare la rândul lui planurilor engleze.

Reprezentanții Bonn-ului în cartelul cărbunelui și oțelului au declarat că sunt ferm hotărîți „să lupte prin toate mijloacele împotriva planului propus de Eden".

Contradicțiile anglo-americane s'au accentuat în ultima vreme și în ceeace privește supremația în bazinul mediteranean și în Balcani. Se știe că aici Statele Unite urmăresc de mult să alcătuiască o alianță agresivă anexă a Pactului Atlantic. In acest scop, guvernul american a trimis diverși emisari în țările din această regiune. Guvernul dela Londra nu s'a lăsat însă mai prejos. Astfel, în Turcia, după vizita lui Ridgway, a urmat vizita lui Montgomery; în Iugoslavia, după vizita lui Frank Pace, ministrul de război american, a urmat vizita lui Anthony Eden. Este limpede că imperialiștii britanici fac tot ce le stă în putință pentru a ieși din situația de „partener minor" pe care le-au hărăzit-o imperialiștii americani.

Acest lucru s'a văzut zilele trecute și în regiunea Oceanului Pacific, unde Statele Unite au respins și cea de-a doua cerere a Angliei de a i se permite să participe la lucrările organelor așa numitei Uniuni a Pacificului din care fac parte Statele Unite, Australia și Noua Zeelandă, acesteă două din urmă fiind la rândul lor membre ale Comonwealth-ului britanic. Se știe că Statele Unite au refuzat Angliei până și dreptul de a trimite observatori la conferința dela Honolulu (Insulele Haway) a comitetului militar al consiliului miniștrilor afacerilor externe al așa zisei Uniuni a Pacificului în legătură cu aceasta, ziarul britanic „Daily Mail" scria într'un articol consacrat relațiilor anglo-americane: „După ce Anglia nu a fost admisă prin ușa din față, ea a încercat să se strecoare pe ușa din dos. Ea a rugat cu smerenie să i se acorde posibilitatea de a fi reprezentată nu de o delegație completă, lucru la care are dreptul, ci de observatori. I s'a răspuns din nou: „Nu". Probabil că și pe ușa din dos stă inscripția: „Intrarea interzisă". Dacă ne vom pierde pozițiile ba ici ba colo, în curând nu vom mai avea ce pierde... Dacă vom tolera fără murmur această presiune grosolană, ni se va răpi treptat orice putere".

Ascuțirea contradicțiilor dintre imperialiști constitue o dovadă a slăbirii continue a lagărului imperialist, a putreziciunii acestui lagăr.

★

Pregătirile imperialiștilor americani în vederea constituirii axei Belgrad-Atena-Ankara se intensifică pe zi ce trece. Acum o lună generalul american Wyman a organizat în Grecia o conferință a reprezentanților statelor majore ale armatelor iugoslavă, greacă și turcă. Conferința s'a ocupat de problemele pregătirilor militare duse de Iugoslavia titoistă, Grecia monarho-fascistă și Turcia în legătură cu constituirea comandamentului zonei de Sud-Est a Europei. Acest comandament pare destinat să înlocuiască pentru moment așazisul „pact mediteranean", care nu a putut fi realizat în urma refuzului unor țări din bazinul Mediteranei de a participa la el. Călăul Tito și banda lui se arată însă foarte grăbiți să facă parte din coaliția războinică atlantică.

Bandei lui Tito îi este rezervat un rol principal în „triunghiul" agresiv Belgrad-Atena-Ankara. Tocmai pe teritoriul iugoslav construește Pentagonul cel mai mare număr de aerodromuri militare și șosele strategice. In Iugoslavia sosesc mereu noi cantități de armament american. Presa reacționară din apusul Europei vorbește de altfel intens despre intrarea Iugoslaviei în blocul atlantic ca despre un fapt împlinit. Aceste ziare remarcă că din pricina presiunii crescânde a poporului iugoslav, care se opune acestor planuri, Tito se strecoară hoțește în alianța agresivă atlantică. „Ultimele știri din Iugoslavia — scrie ziarul „Times" — arată că această țară s'a alăturat cu adevărat sistemului occidental, dar prin ușa din dos".

Imperialiștii încearcă să extindă acum cârdășia dintre clicile fasciste dela Belgrad, Atena și Ankara. In acest scop ei au pus la cale o „colaborare" între Tito și guvernul lui De Gasperi.

Printre altele, cârdășia Tito-De Gasperi se sprijină deocamdată pe abandonarea problemei Triestului de către ambele părți.

Tot presa occidentală trebue să recunoască însă că în calea planurilor mârșave ale lui Tito se ridică tot mai hotărît poporul iugoslav. Ziarul englez „News Chronicle" scrie de pildă: „Din cauza politicii sale externe, Tito nu este lipsit de dușmani în propria sa țară. Ar fi păcat să l se îngreuneze și mai mult misiunea...".

Poporul iugoslav, ca și popoarele din Grecia și Turcia vor ști însă să împiedice pe bandiții dela cârma acestor țări de a-și îndeplini „misiunea" dată de imperialiști, „misiune" care constă în aprinderea focului unui nou război în Balcani și în întreaga lume.

Pentru întărirea legăturii dintre teorie și practică

I. Banciu
asistent la Institutul de Petrol și Gaze din București

Recenta Hotărîre a Consiliului de Miniștri referitoare la noile norme de organizare a muncii cadrelor didactice din învățământul superior constitue un sprijin însemnat în lupta pentru desvoltarea culturii și a științei în țara noastră. Hotărîrea prevede crearea unor condiții noi de desvoltare a învățământului nostru superior, pentru a corespunde sarcinilor mărețe ce ne stau în față în opera de construire a socialismului.

Ca asistent la Institutul de Petrol și Gaze, voi avea de acum înainte posibilități sporite de a-mi desvolta cunoștințele științifice și ideologice.

Altădată, știința era ruptă de practică. Aveam o țară cu însemnate bogății petrolifere dar nu aveam un institut care să pregătească inginerii necesari exploatării științifice a acestei bogății. „Specialiștii" veneau din America imperialiștilor care încasau imensa majoritate a veniturilor jefuite din exploatarea petrolului și a poporului nostru.

Azi, învățând din măreața experiență a științei sovietice, avem un Institut de Petrol și Gaze. Materiile care se predau aici se leagă tot mai strâns și mai rodnic de practică, de producție. Prin pregătirea lor la cursuri, în laboratoare și seminarii, ca și prin practica pe care o fac în întreprinderi, studenții noștri învață să contribue efectiv la construirea socialismului.

Hotărîrea din 19 Septembrie va desvolta legătura ce există între cadrele didactice și producție. Specialiștii din întreprinderi pot deveni cadre didactice, îmbinând teoria cu practica și îmbogățind-o cu rezultate noi. Controlul și îndrumarea activității studenților pe teren, în perioadele de practică, se vor face chiar de către cadrele didactice care, în acest fel, vor avea prilejul de a statornici o legătură mai trainică între institut și întreprinderi.

De asemeni, Hotărîrea creiază cadrelor didactice din învățământul superior prin noua salarizare, condiții de muncă și trai superioare celor de până acum, dându-le posibilitatea să-și dedice întreaga lor activitate cercetărilor didactico-științifice. De aceea, Hotărîrea din 19 Septembrie constitue pentru fiecare din noi un nou imbold la muncă, pentru a deveni cât mai utili în opera de construire a socialismului.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C 3661

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 184 | 4 PAGINI, 25 BANI | VINERI 10 OCTOMBRIE 1952

„Ceeace importă acum este de a ridica la un nivel și mai înalt activitatea masselor populare, de a ridica nivelul de organizare a partizanilor păcii, de a demasca neîncetat pe aţâţătorii la război, de a nu-i lăsa să prindă popoarele în mreaja minciunii. A înfrâna și a izola pe aventurierii din lagărul agresorilor imperialiști care, de dragul profiturilor lor, se străduesc să târască popoarele într'un măcel sângeros — iată sarcina principală a întregii omeniri progresiste și iubitoare de pace."

G. M. MALENKOV

(Din Raportul de activitate al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. la al XIX-lea Congres al partidului).

Luna Prieteniei Româno-Sovietice

O minunată tradiție a poporului nostru este aceea de a sărbători, în preajma aniversării Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Luna Prieteniei Româno-Sovietice. Această Lună a Prieteniei — care începe anul acesta sub semnul unui eveniment de importanță istorico-mondială, deschiderea Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. — constitue pentru toți oamenii muncii din țara noastră un prilej de a-și manifesta și mai mult dragostea nețărmurită față de marea Țară a Socialismului, față de oamenii sovietici, constructori ai comunismului.

Poporul nostru are vechi și temeinice legături de prietenie cu poporul rus. Încununată prin eliberarea țarii noastre de către Armata Sovietică, această prietenie constitue astăzi chezășia construirii socialismului și a apărării independenței Patriei noastre. **„Eliberând România** — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în raportul asupra proiectului de Constituție — **Armata Sovietică a dărâmat zidurile închisorii în care regimul burghezo-moșieresc și imperialismul străin țineau înlănțuit poporul român".** Ajutorul frățesc, multilateral, pe care-l primim zi de zi dela marele popor sovietic a asigurat o înflorire a tuturor ramurilor vieții noastre nemaicunoscută în istoria României. Puternica dezvoltare a industriei, minunatul avânt al transformării socialiste a agriculturii și necontenita desvoltare a revoluției culturale au devenit posibile datorită sprijinului neprecupețit al Uniunii Sovietice. Utilajul industrial modern, fabrici întregi trimise din U.R.S.S., tractoare și combaine, minunatele mașini poligrafice sovietice, nenumăratele publicații, cărți și reviste sovietice tehnice și literare, specialiștii sovietici veniți în țara noastră — constitue tot atâtea dovezi ale acestui mare sprijin, pentru care poporul nostru poartă o nețărmurită recunoștință poporului frate sovietic.

Cât de mult se deosebește marele ajutor primit de țara noastră din partea Uniunii Sovietice de așazisul „ajutor" pe care-l dau Statele Unite țărilor subjugate de ele! Sub paravanul „ajutorului" în cadrul „planului Marshall", S.U.A. subjugă tot mai mult economia țărilor din zona dolarului, se amestecă tot mai direct în treburile lor interne, transformându-le în adevărate colonii în care cresc zi de zi șomajul, foametea, mizeria. Unicul scop al acestei politici externe a imperialiștilor americani, ca și — de altfel — al politicii lor interne, este încercarea de a se salva de criza în care alunecă tot mai adânc. **„Ei se străduesc să biruiască aceste greutăți** — spune tovarășul Stalin în „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." — **prin „planul Marshall", prin războiul din Coreea, goana înarmărilor, militarizarea industriei. Dar asta aduce foarte mult cu situația unora care se înecă și se agață de un pai".** Căci fără îndoială că popoarele vor respinge așazisul „ajutor" american și-și vor lua soarta în propriile lor mâini, urmând exemplul luminos al Uniunii Sovietice și al țărilor de democrație populară eliberate de ea.

Sărbătorind Luna Prieteniei Româno-Sovietice, manifestându-și dragostea și recunoștința față de marea Țară a Socialismului, eliberatoarea și sprijinul nostru în drum spre socialism, poporul nostru întâmpină cu entuziasm mareața aniversare a zilei de 7 Noembrie. Alături de întreaga omenire muncitoare, oamenii muncii din țara noastră se pregătesc să sărbătorească cu nestăvilit elan ziua Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ziua marelui eveniment care a deschis o nouă eră în istoria omenirii, era revoluțiilor proletare și a prăbușirii capitalismului.

Întâmpinând aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, sărbătorind Luna Prieteniei Româno-Sovietice, oamenii muncii din învățământ se gândesc cu recunoștință la uriașul ajutor pe care-l primește școala noastră din partea școlii și pedagogiei sovietice. Reorganizarea învățământului nostru public după modelul învățământului sovietic a asigurat accesul spre cultură celor mai largi mase populare. Întreg conținutul muncii instructiv-educative capătă o tot mai înaltă orientare ideologică și științifică, datorită aplicării învățăturilor pedagogiei și metodologiei sovietice. Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, Institutul de științe pedagogice, cabinetele, cercurile și colțurile pedagogice — toate organizate pe baza experienței sovietice — asigură creșterea necontenită a calificării cadrelor didactice, extinderea tot mai largă a experienței înaintate în munca instructiv-educativă.

Luna Prieteniei Româno-Sovietice constitue pentru toți oamenii muncii din patria noastră o chemare spre noi succese în opera de construire a socialismului. Învățătorii și profesorii noștri transformă și ei această sărbătoare într'un prilej de îmbunătățire a muncii lor în școală, de ridicare a nivelului activității lor obștești. Indeosebi, Luna Prieteniei Româno-Sovietice reprezintă prilejul unei mai mari intensificări a studiului și aplicării experienței bogate a școlilor sovietice, a cunoașterii marilor realizări ale științei, artei și literaturii sovietice. Secțiile de învățământ, comitetele sindicale au datoria, în legătură cu aceasta, să asigure o cât mai intensă activitate a cabinetelor și colțurilor pedagogice, să organizeze un larg schimb de experiență și să controleze cu hotărâre aplicarea rezoluțiilor adoptate la consfătuirile raionale, pentru a obține o cât mai efectivă folosire a experienței școlilor sovietice.

O atenție deosebită trebue acordată studiului limbii ruse, limba celei mai înaintate culturi, cu ajutorul căreia cadrele didactice, ca și toți oamenii muncii, vor putea cunoaște nemijlocit neprețuitul tezaur al experienței sovietice. Cursurile populare de limba rusă trebue să devină un element hotărâtor în răspândirea cunoștințelor de limba rusă în rândurile cadrelor didactice. Învățătorii și profesorii trebue să constitue un exemplu în această privință, înscrindu-se toți la cursuri. Deasemenea, cadrele care predau la aceste cursuri trebue să muncească tot mai stăruitor pentru ridicarea calității predării limbii ruse.

Sărbătorirea acestei Luni a marii prietenii cu poporul sovietic este pentru cadrele didactice, un îmbold pentru ridicarea tot mai perseverentă a nivelului lor ideologic, politic și profesional. Rolul de frunte în această privință îl va avea studierea temeinică a ultimelor lucrări ale tovarășului Stalin, precum și a documentelor Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. O deosebită atenție trebue să acorde cadrele didactice studierii problemelor privitoare la învățământul general politehnic în școlile sovietice, străduindu-se să aplice experiența pedagogiei sovietice în domeniul legării cât mai strânse a învățământului de practică, de producție. În acelaș timp, trebue să se obțină un nou avânt în munca de îndeplinire a tuturor sarcinilor ce revin școlilor noastre.

Fiecare învățător și profesor va găsi, în lecțiile pe care le predă elevilor săi, prilejul de a vorbi despre marile realizări ale Uniunii Sovietice în drumul ei victorios spre comunism, despre uriașul sprijin pe care ni-l dă pentru construirea socialismului, despre rolul ei conducător în lupta omenirii pentru pace, educând astfel elevii în spiritul dragostei nemărginite pentru poporul sovietic, pentru marele său conducător — tovarășul Stalin. Împreună cu organizațiile U.T.M. și pionieri, cadrele didactice vor organiza, într'un cadru solemn, cinstirea memoriei ostașilor eroi sovietici căzuți pe teritoriul țării pentru eliberarea noastră de sub jugul fascist, folosind acest prilej pentru a sădi în inimile copiilor recunoștința fierbinte pentru glorioasa Armată Sovietică eliberatoare.

Trebue deasemeni intensificată munca în rândurile maselor, munca de lichidare a neștiinței de carte și de culturalizare la sate, propagându-se metodele agrotehnice sovietice în rândurile țărănimii muncitoare și popularizându-se larg realizările colhozurilor sovietice.

Un rol însemnat revine în aceste zile cercurilor A.R.L.U.S. din școli. Ele trebue să ducă o intensă acțiune pentru recrutarea de noi membri dintre profesori, învățători și elevi, să găsească forme vii și interesante de sărbătorire a Lunii Prieteniei Româno-Sovietice. Cercurile A.R.L.U.S. au datoria să-și intensifice serios munca în aceste zile, pentru o cât mai largă popularizare a minunatelor realizări ale oamenilor sovietici, constructori ai comunismului. Organizarea de expoziții și standuri de cărți sovietice literare și pedagogice, popularizarea celei mai bune experiențe în ceeace privește aplicarea metodelor pedagogice sovietice, organizarea vizionării filmelor și a pieselor de teatru sovietice, vizitarea expozițiilor cu privire la prietenia româno-rusă vor fi tot atâtea mijloace de educare a tineretului nostru în spiritul dragostei fierbinți față de Uniunea Sovietică.

Luna Prieteniei Româno-Sovietice va însemna pentru oamenii muncii din învățământ, ca și pentru întreg poporul nostru muncitor, un minunat prilej de a demonstra cu hotărâre voința noastră de pace, dorința noastră de a lupta cu dârzenie în cadrul marelui front internațional al partizanilor păcii, condus de Uniunea Sovietică în frunte cu iubitul învățător al popoarelor, tovarășul Stalin. **„Mărturie a dragostei de pace a Uniunii Sovietice,** — a spus tovarășul G. M. Malenkov în raportul la Congresul al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S., — **sunt nu numai propunerile pe care le face, ci și faptele sale".** Cunoscând aceste minunate fapte din însăși desvoltarea rapidă — cu ajutorul Uniunii Sovietice — a întregii vieți a patriei noastre, ne alăturăm cu entuziasm luptei poporului sovietic pentru pace, pentru o viață tot mai fericită în întreaga lume.

APARIȚIA ÎN BROȘURĂ A LUCRĂRII LUI I. V. STALIN „PROBLEMELE ECONOMICE ALE SOCIALISMULUI IN U. R. S. S."

Editura pentru literatură politică a tipărit în broșură, în traducere românească, lucrarea tovarășului I. V. STALIN „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

Broșura cuprinde:

Observații cu privire la problemele economice legate de discuția din Noembrie 1951.

Răspuns tovarășului Notkin, Alexandr Ilici.

Despre greșelile tov. Iaroșenko L. D.

Răspuns tovarășilor Sanina A.V. și Venjer V. G.

Tirajul broșurii este de 100.000 de exemplare.

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice

Ședințele din zilele de 5 și 6 Octombrie

La 5 Octombrie, în Sala Mare a Palatului Kremlinului s'a deschis Congresul al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. In sala de ședințe se află delegații la Congres, precum și oaspeți, reprezentanți ai oamenilor muncii din Capitala sovietică, muncitori, oameni de stat și activiști de partid, reprezentanți ai științei și artei și reprezentanți ai partidelor comuniste și muncitorești din străinătate.

Ora 19. Apariția la tribună a tovarășului Stalin și a credincioșilor săi tovarăși de luptă, tovarășii Molotov, Malenkov, Voroșilov, Bulganin, Beria, Kaganovici, Hrușciov, Andreev, Mikoian, Kosîghin, este întâmpinată de delegați cu aplauze îndelungate. Toți se ridică în picioare. In sală răsună puternice aclamații: „Tovarășului Stalin — ura!" „Marelui Stalin — ura!", „Trăiască tovarășul Stalin!", „Scumpului, iubitului Stalin — ura!". Aceste aclamații răsună în diferitele limbi ale popoarelor Uniunii Sovietice și ale lumii. Aceste ovații fierbinți ale delegaților la Congres exprimă sentimentele de dragoste și devotament nețărmurit față de genialul conducător al Partidului Comunist, al poporului sovietic și al întregii omeniri progresiste, scumpul Iosif Vissarionovici Stalin.

Din însărcinarea Comitetului Central al Partidului Comunist, Congresul este deschis printr'o cuvântare introductivă a tovarășului V. M. Molotov.

După aceea, la propunerea lui V. M. Molotov, Congresul trece la alegerea organelor sale conducătoare.

Se dă cuvântul tovarășului Melnikov. Din însărcinarea Consiliului reprezentanților delegațiilor tuturor regiunilor, ținuturilor și republicilor, el propune să fie ales prezidiul Congresului alcătuit din 16 persoane. Propunerea este acceptată.

Când tov. Melnikov rostește numele tovarășului Stalin, în sală izbucnesc aplauze furtunoase. Toți se ridică în picioare.

Congresul alege în unanimitate prezidiul, secretariatul Congresului, Comisia de redactare și Comisia de validare a Congresului.

După alegerea organelor conducătoare este aprobată ordinea de zi a Congresului.

ORDINEA DE ZI A CONGRESULUI AL XIX-lea AL P.C. (b) AL U.R.S.S.:

1. Raportul de activitate al Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. — raportor tov. Malenkov G. M., Secretar al C.C.

2. Raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C. (b) al U.R.S.S. — raportor tov. Moskatov P. G., Președintele Comisiei de Revizie.

3. Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955 — raportor tov. Saburov M. Z., Președintele Comitetului de Stat al Planificării.

4. Modificări în Statutul P.C. (b) al U.R.S.S. — raportor tov. Hrușciov N. S., Secretar al C.C.

5. Alegerea organelor centrale ale partidului.

★

După aceea Congresul aprobă regulamentul lucrărilor sale.

Se dă cuvântul pentru raportul de activitate al Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. tov. G. M. Malenkov, Secretar al Comitetului Central. Apariția la tribună a tovarășului G. M. Malenkov este salutată de delegați cu aplauze furtunoase prelungite. Toți se ridică în picioare.

★

La 6 Octombrie în Sala Mare a Palatului Kremlinului, și-a continuat lucrările Congresul al XIX-lea al partidului. N. S. Hrușciov, care prezidează, declară ședința deschisă. La ordinea zilei — raportul de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C. (b) al U.R.S.S. Se dă cuvântul pentru raport lui P. G. Moskatov.

Congresul trece la discutarea raportului de activitate al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. și a raportului de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C. (b) al U.R.S.S.

La discuții au luat parte numeroși delegați.

Ședința din seara zilei de 6 Octombrie a Congresului se deschide sub președinția lui D. S. Korotcenko, continuându-se discuțiile pe marginea raportului de activitate al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. și a raportului de activitate al Comisiei Centrale de Revizie.

Ca și în ședința de dimineață, toți cei care au luat cuvântul au aprobat în unanimitate politica leninist-stalinistă a Comitetului Central. In sală răsună aplauze furtunoase ori de câte ori dela tribuna Congresului se subliniază că sub conducerea marelui Stalin, partidul a condus poporul sovietic prin toate furtunile, spre noi victorii istorice de însemnătate mondială, că datorită politicii înțelepte a partidului, frontul păcii, democrației și socialismului în frunte cu Uniunea Sovietică s'a întărit.

Cuvintele delegaților constitue o adevărată demonstrație de neuitat a unității de neclintit a partidului, a strânsei sale uniri în jurul Comitetului Central, în jurul continuatorului operei nemuritorului Lenin — marele Stalin.

Cu un sentiment de profundă recunoștință vorbesc delegații despre apariția lucrării lui I.V. Stalin — „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", noua contribuție la teoria marxist-leninistă care luminează cu puternica lumină a științei calea spre comunism.

Ședințele din zilele de 7 și 8 Octombrie

La 7 Octombrie, în Sala Mare a Palatului Kremlinului, Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice și-a continuat lucrările. Delegații au discutat raportul de activitate al Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. și raportul Comisiei Centrale de Revizie.

Ședința de dimineață a fost prezidată pe rând de N. A. Bulganin și L. M. Kaganovici. Au luat cuvântul conducători ai partidelor comuniste ale republicilor unionale: Estonă, Uzbecă, Tadjică, Armeană, precum și delegați din partea regiunilor Rostov și Kaliningrad.

Congresul a ascultat cu o mare atenție cuvântarea lui L. P. Beria.

La sfârșitul ședinței din după amiaza zilei de 7 Octombrie a fost ascultat raportul Comisiei de validare. Raportorul N. M. Pegov a anunțat că la Congres sunt de față 1192 de delegați cu drept de vot deliberativ și 167 de delegați cu drept de vot consultativ. Pentru prima oară, la Congresul partidului sunt reprezentate organizațiile de partid din patru tinere republici unionale: Letonă, Moldovenească, Lituaniană, și Estonă, din regiunile apusene ale Bielorusiei și Ucrainei, din regiunea Kaliningrad, din Sahalinul de Sud și din Insulele Kurile.

Printre delegați se află reprezentanți a 37 de naționalități. Raportorul a comunicat că în perioada dintre Congresele al XVIII-lea și al XIX-lea, numărul membrilor partidului comunist a crescut de aproape trei ori.

La ora 18 a început ședința de seară, prezidată de L. M. Kaganovici.

La această ședință au luat cuvântul reprezentanții organizațiilor de partid din ținuturile Altai și Krasnodar, din regiunea Molotov din republicile Karelo-Fină și Kirghiză, scriitorul Korneiciuc și mareșalul Uniunii Sovietice, Vasilevski, Ministrul Armatei al U.R.S.S.

Cu aceasta a luat sfârșit discutarea rapoartelor de activitate.

Congresul a adoptat în unanimitate următoarea Rezoluție prin care se aprobă linia politică și munca practică a Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S.:

Ascultând și discutând raportul secretarului C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., tov. G. M. Malenkov, cu privire la activitatea C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., Congresul al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. hotărăște:

Să aprobe linia politică și activitatea practică a C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S.

La sfârșitul ședinței a luat cuvântul pentru a saluta Congresul în numele Partidului Muncitoresc Unit Polonez, președintele Comitetului Central al acestui partid, Boleslav Bierut, care a fost călduros întâmpinat de Congres.

La Congres asistă în calitate de oaspeți delegațiile a 44 de partide comuniste și muncitorești frățești.

La 8 Octombrie Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice și-a continuat lucrările. In ședința de dimineață a fost adoptată în unanimitate următoarea Rezoluție asupra raportului de activitate al Comisiei Centrale de Revizie a P.C. (b) al U.R.S.S.:

„Se aprobă raportul Comisiei Centrale de Revizie a P.C. (b) al U.R.S.S."

Congresul a trecut apoi la discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi: „Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955". Raportul a fost prezentat de M. Z. Saburov, președintele Comitetului de Stat al Planificării.

După aceea, Congresul a trecut la discutarea raportului. Primii au luat cuvântul Aristov — din partea organizației de partid din Celeabinsc, și Baibacov, ministrul industriei petrolifere al U.R.S.S.

In ședința din dimineața zilei de 8 Octombrie Congresul a fost salutat de Liu Șao-ți — din partea Partidului Comunist Chinez, de Clement Gottwald — din partea Partidului Comunist Cehoslovac și de Luigi Longo — din partea Partidului Comunist Italian.

Ședința din seara zilei de 8 Octombrie a Congresului se deschide sub președinția lui A. I. Nilazov (R.S.S. Uzbecă). A continuat discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi a Congresului: „Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955".

Au luat cuvântul delegații: S. Babaev din partea Turkmeniei, D. Korotcenko din partea Ucrainei, I. Benediktov, ministrul agriculturii al U.R.S.S.

O amplă cuvântare a fost rostită de N. A. Bulganin, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La discutarea raportului lui M. Z. Saburov, președintele Comitetului de Stat al Planificării al U.R.S.S., au luat deasemenea parte V. Kuznețov, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică și P. Ponomarenko, delegat din partea Moscovei.

In ședința de seară s'a dat citire telegramei de salut adresată Congresului de Comitetul Central al Partidului Comunist din Japonia.

La Congres au rostit cuvântări de salut secretarul general al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, Matyas Rakosi, și secretarul general al Partidului Comunist al Marii Britanii, Harry Politt.

Ședințele din ziua de 9 Octombrie

La 9 Octombrie la Moscova, în Sala Mare a Palatului Kremlinului și-a continuat lucrările Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice.

In ședința de dimineață au continuat desbaterile la raportul lui M. Z. Saburov — „Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955".

Primul a luat cuvântul M. A. Iasnov (Moscova). După cuvântarea lui, N. S. Patolicev, care prezidează, a dat cuvântul lui A. I. Mikoian — unul din cei mai apropiați tovarăși de luptă ai marelui Stalin. Congresul l-a întâmpinat cu aplauze furtunoase, prelungite.

La discuții asupra raportului lui M. Z. Saburov au luat cuvântul A. F. Zasladko, ministrul industriei carbonifere a U.R.S.S., B. P. Bescev, ministrul comunicațiilor, D. G. Smirnov din partea organizației de partid din Gorchi.

Delegații și oaspeții au întâmpinat cu căldură cuvântările de salut rostite de Pak Den Ai, secretar al C.C. al Partidului Muncii din Coreea; Vâlco Cervencov, secretar general al C.C. al Partidului Comunist Bulgar; Gheorghe Gheorghiu-Dej, secretar general al C.C. al Partidului Muncitoresc Român; Ville Pesi, secretar general al Partidului Comunist din Finlanda.

In ședința din seara de 9 Octombrie a Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice a luat sfârșit discutarea punctului 3 de pe ordinea de zi — Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955.

La discuții au luat parte: Kutîrev din partea organizației de partid Sverdlovsc, ministrul industriei de construcții navale V. A. Malișev, ministrul culturii bumbacului U. I. Iusupov, ministrul centralelor de energie electrică D. G. Jimerin, ministrul industriei siderurgice I. F. Tevosian.

Congresul a ascultat cu o atenție deosebită cuvântările lui M. A. Suslov și A. N. Kosîghin.

Congresul a adoptat ca bază proiectul Directivelor cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951-1955 prezentat de C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. și a ales o comisie pentru examinarea amendamentelor și complectărilor prezentate în cadrul discutării proiectului Directivelor.

La sfârșitul ședinței de seară Congresul a fost salutat de Enver Hodja din partea Partidului Muncii din Albania, de D. Damba din partea Partidului Popular Revoluționar Mongol, de L. Sharkey din partea Partidului Comunist din Australia, de V. Codovilla din partea Partidului Comunist din Argentina, de E. Laimand din partea Partidului Comunist din Belgia.

S'a dat citire saluturilor adresate Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. de secretarul general al Partidului Comunist din India, Adjoi Ghoș, de secretarul general al Partidului Comunist din Brazilia, Luiz Carlos Prestes, și de Comitetul Central al Partidului Muncii din Vietnam.

Ședința următoare va avea loc la 10 Octombrie.

Telegrama adunării festive de deschidere a Lunii Prieteniei Româno-Sovietice

Tovarășului

Iosif Vissarionovici Stalin

Moscova
Kremlin

Oamenii muncii din Capitala Republicii Populare Române, întruniți în adunarea festivă de deschidere a Lunii Prieteniei Româno-Sovietice, își îndreaptă gândurile și sentimentele lor înflăcărate de dragoste, admirație și recunoștință către Dvs., părintele iubit și cel mai bun prieten al poporului nostru, și vă trimit salutul lor fierbinte.

Pentru poporul nostru muncitor, sărbătorirea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice reprezintă o măreață sărbătoare tradițională și în acelaș timp un minunat prilej de adâncire a cunoașterii măreților înfăptuiri ale poporului sovietic, condus de înțeleptul și gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice și de geniul omenirii muncitoare, tovarășul Stalin.

Anul acesta, deschiderea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice are loc în zilele când la Moscova se desfășoară lucrările celui de al XIX-lea Congres al P.C. (b) al U.R.S.S.

Poporul nostru muncitor salută cu nespusă bucurie cel de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., eveniment de însemnătate istorică mondială. Lucrările acestui Congres reprezintă un izvor nesecat de învățătură pentru oamenii muncii din Republica Populară Română, în munca și lupta pe care o duc sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, pentru a făuri viața nouă, socialistă, și a contribui la întărirea necontenită a frontului mondial al păcii.

Poporul nostru muncitor întâmpină Congresul al XIX-lea al partidului și cea de a 35-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu succese de seamă în toate domeniile construcției socialiste, în întărirea statului nostru de democrație populară. Oamenii muncii din țara noastră se pregătesc intens pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, alegeri care vor fi o nouă manifestare a caracterului profund democratic și a forței vitale a regimului democrat-popular instaurat prin lupta poporului muncitor, condus și îndrumat de partidul clasei muncitoare.

Poporul nostru muncitor vede în prietenia cu Uniunea Sovietică, în ajutorul ei frățesc și multilateral, temelia operei de construire a socialismului în țara noastră, chezășia libertății și independenței țării noastre.

Trăiască în veci prietenia româno-sovietică!

Trăiască marea și glorioasa Uniune Sovietică, bastionul păcii și securității popoarelor!

Slavă genialului conducător al omenirii progresiste, prietenul și învățătorul iubit al poporului nostru, marele Stalin!

Calea unui necontenit avânt

Școala sovietică în perioada dintre Congresul al XVIII-lea și Congresul al XIX-lea al Partidului

Fiecare Congres al Partidului Bolșevic, făcând bilanțul activității partidului pentru o perioadă de timp determinată, arată perspectiva mersului continuu înainte al poporului sovietic. E firesc deci ca acum să aruncăm o privire în urmă și să urmărim calea străbătută de școala sovietică în decursul celor 13 ani care s'au scurs dela data încheierii lucrărilor Congresului al XVIII-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. Adresându-ne acestei perioade istorice, scurtă dar bogată în evenimente, ne putem face o imagine mai precisă cu privire la viitorul școlii noastre, care educă și instruește o nouă generație de constructori ai comunismului.

★

„In ce privește situația culturală a poporului, ridicarea ei a ținut pas cu îmbunătățirea situației lui materiale, — spunea I. V. Stalin în raportul politic făcut la Congresul al XVIII-lea al P. C. (b) al U.R.S.S. Și mai departe:

„Din punctul de vedere al desvoltării culturale a poporului, perioada aceasta a fost o adevărată perioadă de revoluție culturală. Introducerea învățământului primar obligatoriu în limbile naționalităților U.R.S.S., creșterea numărului elevilor și al școlilor de toate gradele, creșterea numărului specialiștilor absolvenți ai școlilor superioare, formarea și întărirea unei intelectualități noi, sovietice — acesta este tabloul general al avântului cultural al poporului".

Tovarășul Stalin a citat cifre care ilustrează ridicarea nivelului cultural al poporului în anii celui de al doilea cincinal. Dacă în anii 1933-34 în școlile de toate gradele învățau 23.814 mii elevi, în anii 1938-1939 numărul lor a fost de 33.965.4 mii, dintre care, respectiv în școlile elementare — 17.873.5 mii și 21.288,4 mii; în școlile medii (generale și speciale) — 3.482,2 mii și 12.076,0 mii; în școlile superioare — 458,3 mii și 601,0 mii. In perioada 1938—1938 a crescut în mod impetuos și numărul școlilor. In orașe și în orășelele muncitorești, au fost construite în acești ani 4.254 școli, iar în localitățile rurale — 16.353 școli.

Incheind acest capitol al raportului său, tovarășul Stalin făcea constatarea:

„In urma acestei munci culturale imense a luat naștere și s'a format în noi o numeroasă intelectualitate nouă, sovietică, ieșită din rândurile clasei muncitoare, a țărănimii, ale funcționărimii sovietice, carne din carnea și sânge din sângele poporului nostru — intelectualitate care nu cunoaște jugul exploatării, urăște pe exploatatori și este gata să servească cu credință popoarele U.R.S.S.

Eu cred că nașterea acestei intelectualități noi, populare, socialiste, este unul din cele mai importante rezultate ale revoluției culturale în țara noastră".

In raportul politic făcut la Congresul al XVIII-lea, tovarășul Stalin a dat cunoscuta interpretare teoretică a problemei statului socialist. Tezele enunțate de el cu privire la statul socialist au stat la baza rezolvării problemei educației tineretului sovietic în spiritul patriotismului sovietic, al mândriei naționale sovietice, al devotamentului față de statul nostru socialist.

Congresul al XVIII-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. a subliniat în mod deosebit rolul și importanța școlii sovietice în opera de ridicare culturală a țării, de educare comunistă a poporului, de înlăturare a rămășițelor capitalismului din conștiința oamenilor.

Congresul al XVIII-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. a trasat un grandios program al construcției culturale în țara noastră. In special, cincinalul al treilea prevedea realizarea învățământului mediu general la orașe și desăvârșirea învățământului de șapte ani la sate. In fața școlii au fost puse cerințe noi, mărite. In raportul tovarășului V. M. Molotov s'a arătat necesitatea de a înarma pe elevii care termină școala medie, cu deprinderi practice, în vederea activității lor viitoare.

Învățătorimea sovietică, activiștii din învățământul public au pășit cu un nou avânt și cu multă însuflețire la realizarea Hotărîrilor adoptate de Congresul al XVIII-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. Pentru a putea realiza învățământul mediu general la orașe și a desăvârși învățământul general de șapte ani în localitățile rurale, trebuia înainte de toate să se pună la punct rețeaua școlară, să se pregătească numărul necesar de cadre didactice, să se aprovizioneze școlile cu utilaj didactic și manuale, să se facă un recensământ exact al copiilor în vârstă de școală, să se antreneze în munca de ajutorare a școlii Comsomolul leninist. In primii doi ani după Congresul al XVIII-lea al P.C. (b) al U.R.S.S., până la începutul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, școlile și organele învățământului public au desfășurat o activitate foarte bogată. S'a repartizat mai rațional rețeaua școlară, s'au editat noi manuale de istorie pentru școala medie, etc.

In anii din ajunul războiului, în multe locuri au avut loc conferințe științifico-pedagogice, la care se citeau referate cu privire la experiența cadrelor didactice fruntașe. Institutele de perfecționare a cadrelor didactice au editat în acea vreme o serie de lucrări asupra experienței diferitelor școli și cadre didactice. Toate acestea, luate la un loc, au ajutat la stabilirea unei legături mai strânse și mai vii între cadrele didactice și oamenii de știință care lucrează în domeniul pedagogiei. In primăvara anului 1941 a avut loc o consfătuire unională privind problemele pedagogice. La această consfătuire s'a făcut bilanțul desvoltării gândirii științifice pedagogice în decursul celor cinci ani scurși dela publicarea Hotărîrii istorice a C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. din 4 Iulie 1936 „Despre denaturările pedologice în sistemul Comisariatelor Poporului pentru învățământ".

Sprijinindu-se pe învățătura marxist-leninistă, folosind experiența înaintată a școlilor, după ce a înlăturat concepțiile antiștiințifice ale pedologiei, pedagogia sovietică a pornit pe singura cale justă a desvoltării sale ca știință marxistă a educării comuniste a tinerei noastre generații.

★

La 22 Iunie 1941, hoardele fasciste au atacat în mod mișelesc Patria noastră.

Războiul, greu și distrugător, a avut repercusiuni asupra activității și desvoltării continue a școlii noastre.

Ca și celelalte instituții, școala trebuia să-și reorganizeze rapid activitatea. Dar și în cei mai grei ani ai războiului, învățământul public a fost obiectul grijii permanente a Partidului Bolșevic și a Guvernului Sovietic. Tocmai în perioada Marelui Război pentru Apărarea Patriei au fost luate măsurile cele mai însemnate cu privire la reorganizarea școlii noastre, la ridicarea continuă a calității instrucției și educației tineretului studios.

Inainte de toate s'a pus problema evacuării copiilor, a școlilor, a instituțiilor preșcolare și a caselor de copii în raioanele din spatele frontului. Multe clădiri școlare au fost ocupate de alte instituții. Datorită acestui fapt, lecțiile se făceau în două și trei schimburi, adeseori în localuri necorespunzătoare. Lipseau materialul didactic și manualele. In unele școli se simțea lipsa de cadre didactice. Insă chiar în aceste condițiuni aspre se îndeplinea sarcina învățământului general obligatoriu: se făcea recensământul copiilor în vârstă de școală, se organizau internate și cămine, elevii primeau mâncare la școli iar organizațiile comerciale aprovizionau pe copii, prin intermediul școlilor, cu îmbrăcăminte și încălțăminte.

Datorită situației grele și dificultăților provocate de condițiile din timpul războiului, în unele locuri conducătorii organelor de învățământ public și-au slăbit atenția față de organizarea învățământului general obligatoriu. Măsurile luate de comisariatele pentru învățământ ale republicilor unionale erau adeseori insuficiente pentru a nu lăsa nici un copil în afara școlii.

Partidul, Comitetul său Central nu puteau să tolereze o asemenea situație. Articolul de fond din „Pravda" din 23 Mai 1942 scria cu privire la Comisariatul pentru Învățământ al R.S.F.S.R.: „Niciun fel de referiri la situația de război. Comisariatul pentru Învățământ este obligat să-și reorganizeze activitatea, care deocamdată nu corespunde cerințelor războiului". Critica activității organelor de învățământ făcută în paginile ziarului „Pravda" a fost just însușită de către comisariatele pentru învățământ și de către organele lor locale. Au fost luate măsuri practice pentru organizarea învățământului general obligatoriu în țară.

In anii războiului, majoritatea covârșitoare a școlilor a acordat o mare atenție muncii de folos obștesc a elevilor, organizării detașamentelor și grupelor pentru ajutorarea colhozurilor la muncile de câmp. Școlarii manifestau o grijă fierbinte pentru ostașii Armatei Roșii, organizând trimiterea de colete pe front, ajutând la munca culturală în spitale. Mai târziu, când hoardele fasciste, sub presiunea Armatei Sovietice, au început să se retragă spre Apus, iar după acela au fost alungate cu totul dintre granițele Patriei noastre, s'a pus problema restabilirii vieții economice și culturale a orașelor și satelor eliberate de sub ocupația fascistă. Distrugerile erau uriașe. Au fost distruse 82.000 de școli elementare și medii, în care învățau 15 milioane de copii. Oamenii sovietici au făcut față cu succes restabilirii și construirii de școli. Vorbind despre minunatul exemplu de muncă al oamenilor sovietici, noi trebue să amintim și de școlarii noștri care, împreună cu cei în vârstă, au luat parte activă la lecuirea rănilor grele făcute țării noastre de către monștrii fasciști.

In anii războiului au fost înfăptuite măsuri grandioase menite să întărească și să ridice calitatea activității instructiv-educative a școlii de cultură generală. Vom aminti numai câteva dintre ele: introducerea învățământului separat în școlile de șapte ani și școlile medii din 72 orașe mari ale țării; abrogarea întrecerii socialiste, transferată în mod mecanic din practica întreprinderilor industriale în școală și care împiedeca mersul just al activității instructiv-educative a școlii; organizarea școlilor serale pentru tineretul muncitoresc și tineretul dela sate; introducerea examenelor de absolvire pentru elevii absolvenți ai școlii elementare și școlii medii și a examenelor de maturitate pentru elevii absolvenți ai școlii medii; decorarea elevilor absolvenți ai școlii medii cu Medalia de Aur și Medalia de Argint „Pentru succese excepționale și purtare exemplară"; învățământul obligatoriu al copiilor, începând dela vârsta de șapte ani, etc. In timpul războiului și în anii de după război au fost adoptate hotărîri importante ca instituirea titlului onorific de învățător emerit, mărirea salariilor cadrelor didactice, decorarea învățătorilor cu ordine și medalii pentru anii serviți și pentru activitate ireproșabilă. Vom încheia această enumerare, nici pe departe completă, amintind de înființarea, în Octombrie 1943, a Academiei de Științe Pedagogice a R.S.F.S.R.

Invățământul public din țara noastră a fost și este obiectul grijii neobosite a Partidului Bolșevic și a Guvernului Sovietic. Poporul sovietic traduce cu perseverență în viață indicația tovarășului Stalin: „Noi vrem să facem din toți muncitorii și țăranii oameni culți și civilizați și vom face aceasta cu timpul".

★

Terminând victorios Marele Război pentru Apărarea Patriei, care a durat timp de patru ani, poporul sovietic a pășit la refacerea și desvoltarea economiei naționale. Planul primului cincinal postbelic pornea dela sarcina desăvârșirii construcției socialismului și a trecerii treptate dela socialism la comunism. Firește că problemele învățământului public, ale educației comuniste a oamenilor muncii și a tinerei generații, ale construcției culturale și-au găsit în plan cea mai largă oglindire. Planul prevedea că în anul 1950 trebuiau să funcționeze 193 mii de școli cu un număr total de 31,8 milioane elevi. Acest plan a fost depășit: în anul 1949, în țară funcționau 197,5 mii școli — mai multe decât până la Marele Război pntru Apărarea Patriei.

Lărgirea rețelei școlare, a necesitat, firește, mărirea numărului cadrelor didactice. Chiar în primul an de după război au fost înființate patru noi institute pedagogice și șapte școli superioare pedagogice. In anul 1947, în institutele pedagogice și în școlile pedagogice superioare studiau aproape 129 mii de studenți, fără a socoti pe studenții fără frecvență. In anii următori, rețeaua de școli superioare pedagogice a crescut neîncetat. E destul să dăm o singură cifră: în anul școlar curent, 1952/1953, un număr de 50 de școli pedagogice superioare au fost transformate în institute pedagogice, au fost deschise noi școli pedagogice în regiunea autonomă Tuvinsk, în Ucraina, în Republicile Unionale Lituania, Cazahstan și Kirghizia.

Inceputul anului școlar 1946/1947 a coincis cu publicarea Hotărîrilor istorice ale Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. cu privire la problemele activității ideologice. Aceste documente de cea mai mare importanță au obligat școala să revizuiască conținutul procesului pedagogic pentru a ridica și mai sus nivelul ideologico-politic al activității instructiv-educative în școala de cultură generală. Foarte multe școli au obținut până în prezent mari succese în acest domeniu. Știința pedagogică sovietică și școala sovietică și-au luat ca deviză următoarele cuvinte ale lui A. A. Jdanov: „...A sosit timpul când este necesar să se ridice la un nivel înalt munca noastră ideologică. Tânăra generație sovietică este aceea care trebue să întărească puterea orânduirii socialiste sovietice, să folosească din plin forțele motrice ale societății sovietice pentru o nouă înflorire fără precedent a bunei stări materiale și a culturii noastre. Pentru aceste sarcini mărețe, noi trebue să educăm astfel tânăra generație încât ea să devină rezistentă, viguroasă, fără frică de piedici, să știe să meargă în întâmpinarea acestor piedici și să le înlăture. Oamenii noștri trebue să fie oameni culți, cu idei înalte, cu cerințe și gusturi culturale și morale superioare"

Un mare eveniment în viața școlii a fost Congresul al XI lea al U.T.C.L. Hotărîrile Congresului au format programul de activitate al organizațiilor de Comsomol și de pionieri din școli, programul educativ al întregii noastre școli, care poate lucra din plin numai cu ajutorul Comsomolului leninist.

In August 1948 a avut loc sesiunea Academiei Unionale de Științe Agricole „V. I. Lenin", care a avut o influență uriașă asupra reorganizării și îmbunătățirii predării disciplinelor biologice în școală pe baza științei miciuriniste, pe baza legăturii dintre teoria și practica agriculturii socialiste. Sesiunea comună a Academiei de Științe a U.R.S.S. și a Academiei de Medicină a U.R.S.S., consacrată problemelor învățăturii lui I. P. Pavlov, a îmbogățit munca de predare cu problemele foarte însemnate ale fiziologiei materialiste pavloviene.

Cel mai mare eveniment din anii de după război, evenimentul care a determinat ridicarea continuă a gândirii științifico-teoretice și a nivelului predării în școală, au fost lucrările lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică. Aceste lucrări au arătat cu cea mai mare preciziune și claritate ce reprezintă așazisa „noua teorie" a limbii a lui N. I. Marr, care a adus pagube uriașe organizării predării limbii în școală. Pe baza învățăturii staliniste despre limbă au fost revizuite programele școlare, s'au întocmit noi manuale de metodică. Invățătura stalinistă despre limbă a constituit un fundament științific solid pentru elaborarea problemelor de lingvistică, pentru predarea limbii în școlile de toate gradele.

In sfârșit, în istoricul școlii noastre din anii de după război, ca și în istoricul învățământului public din Uniunea Sovietică, trebue menționat anul școlar 1949/1950, anul trecerii la învățământul general obligatoriu de șapte ani inclusiv în regiunile rurale. Nici nu mai este necesar să vorbim despre importanța acestui mare eveniment pe frontul cultural al Țării Sovietice.

Și mai mărețe sunt perspectivele care se deschid în fața școlii sovietice în anii următori, perspectivele trasate în Proiectul de Directive al Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S.

Sub conducerea gloriosului Partid Bolșevic, a conducătorului și învățătorului nostru, tovarășul Stalin, poporul sovietic merge ferm și sigur spre viitorul dorit — spre comunism. Prin munca lor plină de abnegație învățătorii sovietici împreună cu întregul popor, aduc contribuția lor patriotică la marea operă de construire a comunismului.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Perspective noi

Daugavpilsk este noul centru al unei mari regiuni, create în acest an pe teritoriul părții răsăritene a Letoniei — Latgalia.

Perioada dintre Congresele al XVIII-lea și al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. a fost marcată, în viața poporului leton, prin evenimente istorice, care au schimbat radical soarta lui: răsturnarea regimului burghez și victoria orânduirii sovietice. In Latgalia, ca și în întreaga Letonie, are loc o înflorire impetuoasă a culturii, caracterizată în primul rând prin desvoltarea fără precedent a învățământului public.

In prezent, în orașele și satele din regiunea Daugavpilsk sunt numeroase școli, case de cultură, biblioteci și muzee. In cele 655 de școli învață circa 100 mii de copii. Deasemeni, s'au deschis 54 de școli serale pentru tineretul muncitoresc și colhoznic.

Inainte, numai în orașele mari existau școli medii. In prezent și la sate sunt multe asemenea școli. S'a realizat învățământul general obligatoriu de șapte ani și s'au făcut primii pași spre realizarea învățământului general mediu.

Daugavpilsk a devenit un oraș al tineretului studios. Aici s'au deschis 15 școli, funcționează un Institut Pedagogic și o Școală Superioară Pedagogică, care pregătesc anual circa 300 de învățători și profesori. Mulți tineri studiază la școli tehnice feroviare și agricole. Zeci de copii ai muncitorilor și colhoznicilor studiază la școala specială de muzică, care înainte era accesibilă numai copiilor de negustori și chiaburi.

Invățământul public din regiunea Daugavpilsk i se deschid noi și mărețe perspective în lumina Directivelor Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal. Se prevede construirea unor noi școli, înzestrarea lor cu utilaj didactic, complectarea colectivelor pedagogice cu absolvenți ai școlilor superioare. In conformitate cu Directivele se prevede mărirea numărului studenților din institutele pedagogice din R.S.S. Letonia cu 90 de procente.

Toate gândurile și năzuințele activiștilor din învățământ din regiunea Daugavpilsk urmăresc să îmbunătățească calitatea predării în școală, să educe neobosit tânăra generație în spiritul dragostei și devotamentului față de Patrie și marele Stalin, în spirit comunist.

EI AU VENIT LA UNIVERSITATE

Constructorii noii clădiri a Universității din Moscova, azi studenți ai facultății de geografie a Universității de Stat din Moscova. Dela stânga la dreapta: I. Hmelevscoi, (lăcătuș-montor), N. Ivanova (lăcătuș de utilaj), M. Naconecinaia (modelatoare), C. Alfanasieva (geodezist) și B. Stepanovschi (macaragiu).

Educăm constructori ai comunismului

Anul 1952 va intra în istorie ca anul celui de al XIX-lea Congres al Partidului. Oamenii sovietici au așteptat cu emoție ziua deschiderii Congresului, s'au pregătit amănunțit pentru această zi. Congresul reprezintă un eveniment deosebit în viața personală a fiecărui comunist și a fiecărui om sovietic. Noi vom fi acela care vom da viață noului plan cincinal, copiii noștri vor învăța în noile școli și universități, vor lucra la mărețele construcții ale comunismului. Impreună cu ei, noi vom face alți pași înainte pe drumul comunismului.

Cu un sentiment de mare răspundere am început noi, învățătorii sovietici, noul an școlar. Proiectul de Directive al Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. deschid în fața noastră o perspectivă măreață. Sub ochii noștri se creiază baza tehnico-materială a comunismului.

Noul plan cincinal este planul creșterii gigantice a culturii sovietice.

Fiecare rând din planul cincinal este pătruns de principiul unui înalt umanism, de grija pentru om. Planul prevede ridicarea continuă a importanței educative socialiste a școlii de cultură generală, pune problema învățământului politehnic al elevilor.

Tovarășul Stalin consideră învățământul politehnic și desvoltarea multilaterală a aptitudinilor fizice și intelectuale ale omului ca una dintre condițiile preliminare ale trecerii la comunism. Invățătorul sovietic este mândru de faptul că, prin munca sa, el ia parte nemijlocită la crearea acestei condiții.

Mărețele sarcini istorice prevăzute în planul cincinal cer concentrarea tuturor forțelor, încordarea voinței, a energiei, a gândurilor și sentimentelor fiecărui cetățean care tinde să fie un constructor activ al societății comuniste. Iată decе ședințele deschise ale organizațiilor de partid din școli, închinate desbaterii materialelor publicate de către Comitetul Central al P.C. (b) al U.R.S.S. înainte de Congres, s'au bucurat de o participare atât de mare. Invățătorii și profesorii comuniști și fără partid au discutat cu căldură fiecare cifră a planului cincinal, și-au împărtășit părerile cu privire la fiecare paragraf al proiectului de Statut, s'au sfătuit cum să instruiască și să educe mai bine pe copii — viitorii cetățeni ai societății comuniste.

A educa tineretul în spiritul marilor cerințe ale moralei comuniste, formulate în proiectul Statutului modificat al partidului este o obligație de mare cinste și răspundere a fiecărui pedagog sovietic. Noi, îndrumătorii tineretului, urmărim cu bucurie cum se manifestă la elevii noștri, încă nu pe deplin formați, trăsăturile și calitățile minunate ale omului nou.

Iată, în fața mea stă o fetiță scundă, cu ochii albaștri. Ea nu numai că ascultă cu atenție dar și participă activ la lecție, căutând să analizeze independent faptele, să tragă concluzii juste. Tatăl ei a murit în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei. Fetița o ajută pe mama sa să crească o soră mai mică; o vară ea a lucrat la o fabrică de prelucrarea lemnului, o altă vară — ca instructoare într'o tabără. Acum termină școala. Ea nu se va teme de nici un fel de greutăți. Ea știe să muncească și munca îi place.

Elevele din clasa a X-a se pregătesc pentru serata tradițională de întâlnire cu absolventele școlii, unul dintre evenimentele cele mai fericite ale anului școlar. La aceste serate profesorii văd limpede rezultatele muncii lor, iar pentru eleve, ele sunt o imagine a viitorului.

Iată pe fosta noastră elevă, comsomolista Ira V. Până nu de mult ea stătea pe băncile școlii, se interesa de arta navigatorului Ușacov și de creația lui Rimski-Korsakov. Absolvind școala cu medalie, fiind primită fără examen la universitate, ea nu s'a dus la odihnă în timpul verii ci, împreună cu studenții din anii superiori, a plecat să lucreze la construcția unei centrale electrice colhoznice. Visând să devină învățătoare, Ira V. învață excepțional, se pregătește conștient pentru profesiunea ce și-a ales-o și care-i este atât de dragă.

In acelaș an cu ea studiază Muza I., un om de principii, cinstit, extrem de serios. Incă elevă ea a fost admisă candidat de partid. La 18 ani, Muza era pasionată de studiul literaturii politice, care întrecea cu mult limitele cursului școlar. Invăța excepțional. In calitate de membru a Comitetului U.T.C.L., ea lua parte la viața obștească a școlii, găsind totuși timp și pentru muzică și sport. Fetița se bucura de o autoritate de necontestat în rândurile colegelor sale și de stima pedagogilor. Ea a lucrat pe șantier împreună cu Ira și în prezent îmbină în mod fericit studiile cu o activitate obștească multilaterală. Ea va deveni un adevărat specialist sovietic.

Pedagogul trebue să fie îndrumătorul ideologic al elevilor săi. Studierea adâncă a teoriei marxist-leniniste ne este tot atât de necesară ca aerul. La aceasta ne obligă profesiunea noastră.

La noi în țară sunt mulți pedagogi — maeștri. In fiecare școală există diriginți de clasă excepționali, pedagogi talentați. Multe școli au obținut succese însemnate în ceeace privește munca instructiv-educativă. Sarcinile puse în fața școlii de către proiectul de Directive al Congresului al XIX-lea sunt atât de mari, încât nu pot fi rezolvate fără ridicarea nivelului general al activității întregii mase a învățătorimii. In această privință apar o serie de sarcini care-și așteaptă de mult rezolvarea.

Sarcina învățământului politehnic cere înainte de toate o temeinică pregătire a cadrelor didactice. Pedagogul trebue să cunoască el însuși, nu numai teoretic, ci și practic problemele principale ale producției moderne, iar aceasta necesită organizarea corespunzătoare a predării în școlile pedagogice superioare.

Pedagogul tânăr se simte mult mai s'gur la lecție decât în raporturile de zi cu zi cu elevii. El nu știe întotdeauna cum să ajute mai bine organizația de pionieri și cea de comsomol în organizarea activității extrașcolare. Pedagogul tânăr, dirigintele de clasă tânăr, are însă posibilități largi de a folosi în munca educativă avantajele vârstei sale. Tinerii care au absolvit institutul pedagogic pot organiza minunat jocuri sportive, plimbări cu schiurile, pot găsi forme variate de activitate extrașcolară, care apropie pe diriginte de clasa elevii săi.

Ori cât de bine ar fi pregătit pedagogul, rezultatul activității sale va fi eficace numai dacă el va acționa nu de unul singur, ci împreună cu întregul colectiv pedagogic. Numai unitatea cerințelor față de elevi, succesiunea și consecvența în activitatea instructiv-educativă, sistemul unic, stilul unic de muncă al școlii formează la elevi deprinderi temeinice, au o influență binefăcătoare asupra formării personalității elevilor.

Problema educării și desvoltării colectivului pedagogic capătă în prezent o importanță deosebită. In ea stă cheia rezolvării problemei colectivului de elevi, a disciplinii elevilor. Cerințele unice față de elevi vor fi eficace numai atunci când există cerințe unice față de pedagogi, când există un control sistematic, consecvent al îndeplinirii acestor cerințe.

Organizarea purtării elevilor este o sarcină pedagogică foarte dificilă, dar tocmai prin învingerea dificultăților se educă colectivul pedagogic.

In rândurile cadrelor didactice trebue să se discute mai des și mai aprofundat, depe poziții principiale, cazurile pedagogice dificile succesele și greșelile pedagogice, tot așa cum discută medicii cazurile clinice complicate și metodele de tratament.

Niciun colectiv, inclusiv colectivul pedagogic, nu poate merge înainte fără critică și autocritică. Etica pedagogică cere fiecărui învățător și profesor o atitudine cinstită și principială față de munca sa proprie și față de munca colegilor, o rezolvare cinstită a problemelor pedagogice.

Nu trebue să uităm că de felul cum muncește pedagogul depinde munca elevilor. Școala trebue să dea oameni care știu să învețe, capabili să-și însușească repede tehnica modernă, corespunzători cerințelor unei înalte culturi a producției.

Noi educăm constructori ai comunismului. Aceasta este o mare cinste, dar și o mare răspundere.

In fiecare fapt mic al vieții școlare pedagogul poate vedea mugurii viitorului. Este o mare fericire de a ajuta direct la desvoltarea acestor muguri.

Când îți amintești de foștii tăi elevi ți se ridică în față o întreagă serie de chipuri scumpe inimii. Intâi îi vezi cu cravatele roșii la gât, apoi cu insignele de comsomoliști. Și iată, ei au și ajuns ingineri, profesori, medici. Intre elevii mei sunt candidați în științe tehnice și medicale, maiori, colonei, ingineri de mine, geologi, aviatori. Pentru a-i schimba pe aceștia, cresc noi constructori ai comunismului.

La școală noastră sunt în anul acesta opt clase a VIII-a. Este un număr pe care școala noastră nu l-a avut încă niciodată. Aproape toți absolvenții claselor a VII-a, au trecut anul acesta în clasele a VIII-a. Așa începe să se înfăptuiască trecerea la învățământul mediu. Aceste fetițe vor termina școala în anul când țara va fi realizat planul cincinal care se discută la Congresul al XIX-lea al Partidului.

Toate gândurile, toate năzuințele noastre sunt îndreptate astăzi spre tovarășul Stalin.

Cu prilejul Congresului al XIX-lea, fiecare om sovietic are dorința de a transmite marelui învățător, celui mai scump om, tovarășului Stalin, sentimentul său de adâncă dragoste și devotament, să-i ureze sănătate și să-i spună din inimă cuvântul simplu: mulțumesc.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Un grandios tablou al construcției comunismului

Comuniștii și oamenii înaintați din toate țările lumii, toți partizanii păcii și progresului social trăiesc cu emoție zilele istorice ale desfășurării celui de al XIX-lea Congres al partidului lui Lenin și Stalin. Eveniment de uriașă însemnătate pentru viața și viitorul tuturor popoarelor, Congresul al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. este menit să lumineze drumul mai departe, spre comunism, al Uniunii Sovietice, sprijinindu-se pe genialele învățături ale lui Lenin și Stalin, pe epocala operă stalinistă „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", pe știința construirii societății comuniste, elaborată de tovarășul Stalin.

Dealungul perioadei care a trecut dela Congresul al XVIII-lea al partidului, Uniunea Sovietică a făcut pași uriași înainte spre comunism. Această perioadă își găsește o strălucită oglindire în raportul de activitate prezentat la Congres, în numele Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S., de către tovarășul G. M. Malenkov, secretar al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. Din faptele și cifrele cuprinse în raport se desprind în întreaga lor măreție victoriile dobândite de popoarele sovietice sub înțeleapta călăuzire a partidului comunist, a tovarășului Stalin, victorii care demonstrează în fața întregii lumi forța și vitalitatea socialismului, superioritatea zdrobitoare a economiei socialiste asupra putredului sistem capitalist. **Raportul tovarășului Malenkov înfățișează tabloul grandios al unor strălucite succese cucerite de oamenii sovietici, care se află în plin marș spre cea mai înaltă civilizație — comunismul.**

Terminând victorios Marele Război pentru Apărarea Patriei, popoarele sovietice nu numai că au lichidat într'un răstimp uimitor de scurt rănile grele pricinuite de război economiei naționale, dar au și dus mult înainte economia națională, ridicând-o pe o treaptă simțitor mai înaltă decât se afla înainte de război. In acești ani a crescut într'un ritm nemaiîntâlnit gigantica industrie sovietică, temelia puterii economice a U.R.S.S. In vreme ce în 1951, producția industrială a unor țări capitaliste ca Franța sau Italia continua să bată pasul pe loc, în jurul nivelului din 1929, în vreme ce industria Statelor Unite depășise în 1951 abia de două ori nivelul anului 1929 — și aceasta numai ca urmare a cursei înarmărilor și a criminalului război împotriva poporului coreean — industria Uniunii Sovietice, care merge necontenit pe o linie ascendentă pe baza dezvoltării producției de pace, **depășise în 1951 de 13 ori nivelul anului 1929 și de două ori și mai bine nivelul anului 1940.**

Caracteristic pentru ritmul impetuos al dezvoltării industriei sovietice în anii de după război este și faptul că creșterea anuală a principalelor ramuri industriale se desfășoară în proporții mult mai mari decât înainte de război. Numai în anii 1946—1951 au fost refăcute, construite din nou și puse în funcțiune circa 7.000 de mari întreprinderi industriale.

Uriașul avânt al industriei sovietice este indisolubil legat de nestăvilitul progres al tehnicii producției, de mecanizarea și electrificarea producției, de introducerea a nenumărate mașini și mecanisme noi, care ridică productivitatea muncii spre culmile comunismului. Numai în ultimii trei ani, glorioasa industrie sovietică a construcției de mașini a creat circa 1.600 de noi tipuri de mașini și mecanisme.

In dobândirea unui progres tehnic continuu, un rol strălucit îl are știința sovietică. De o mare însemnătate internațională este faptul că în ultimii ani știința sovietică, dând o serioasă lovitură ațâțătorilor la război imperialiști, a descoperit metodele de producere a energiei atomice, pe care Statul Sovietic este profund interesat s'o folosească în scopuri pașnice, pentru binele poporului, pentru dezvoltarea uriașă a forțelor de producție.

Raportul tovarășului Malenkov înfățișează tabloul măreţului avânt pe care l-a luat agricultura sovietică în drumul spre comunism. In 1952, recolta globală de cereale în U.R.S.S. a atins cifra uriașă de 8 miliarde de puduri, iar recolta globală a principalei culturi alimentare — grâul — a sporit cu 48% în comparație cu 1940! In Uniunea Sovietică a fost rezolvată definitiv și irevocabil problema cerealelor.

Agricultura sovietică de astăzi a devenit calitativ alta. Ea se deosebește fundamental de vechea agricultură extensivă, puțin productivă. Au crescut considerabil suprafețele cultivate cu plante industriale, care reprezintă astăzi peste 40% din valoarea producției-marfă în agricultură.

Ca urmare a înzestrării agriculturii cu tehnica nouă, a mecanizării continue a muncilor agricole, a introducerii cuceririlor științei înaintate, se îndeplinește sarcina principală a agriculturii sovietice: sporirea continuă a recoltei la hectar pentru creșterea neîncetată a belșugului oamenilor sovietici.

In anii de după război se desfășoară pe scară largă grandioasa bătălie pașnică a oamenilor sovietici pentru supunerea forțelor naturii de către omul sovietic, constructor al comunismului. Infăptuirea grandioaselor stațiuni hidroelectrice și sisteme de irigație de pe Volga, Don, Nipru, Amu-Daria — dintre care prima, Canalul Volga-Don „V. I. Lenin", a și intrat în funcțiune — plantarea de păduri de protecție pe suprafețe de milioane de hectare, crearea a mii și mii de eleștee și rezervoare de apă în vederea asigurării unor recolte bogate și stabile — toate acestea arată că genialul plan stalinist de transformare a naturii se îndeplinește cu succes.

Strălucitele victorii în dezvoltarea forțelor de producție, avântul impetuos al industriei și agriculturii au dus la ridicarea continuă și fermă a nivelului material și cultural al poporului sovietic. In 1951, veniturile reale ale muncitorilor și funcționarilor au fost cu aproximativ 57% mai mari decât în 1940, iar cele ale colhoznicilor cu aproximativ 60% mai mari. Ca urmare a celor cinci reduceri succesive de prețuri efectuate în perioada de după război, prețurile mărfurilor alimentare și industriale sunt acum în medie de două ori mai mici decât au fost la sfârșitul anului 1947. In anii de după război s'a extins considerabil învățământul public de toate gradele, au luat un mare avânt știința, literatura și arta. **Oamenii sovietici se apropie fără încetare de vremea când în U.R.S.S. va domni acel nemaiîntâlnit belșug de bunuri, acea cultură și conștiință înaltă a membrilor societății, care caracterizează comunismul.**

Toate aceste succese ale construcției larg desfășurate se realizează pe baza acțiunii legii fundamentale a socialismului, descoperită și formulată de către tovarășul Stalin. Țelul producției socialiste — ne învață tovarășul Stalin — este omul cu nevoile sale. Intreaga producție socialistă este subordonată acestui scop principal — asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți.

Legea fundamentală a socialismului exprimă marea superioritate a socialismului față de capitalism, dezvălue și mai adânc fața hâdă a capitalismului, care îl supune pe om legii nemiloase a stoarcerii profitului maximal de către capitaliști, condamnând massele de milioane la suferințe cumplite, la mizerie, șomaj și războaie.

Cu adevărat izbitor este contrastul dintre capitalismul în putrefacție și sistemul socialist ascendent și înfloritor, în care producția servește în întregime omului, ridicării neîntrerupte a nivelului său de trai și de cultură. Viața de fiece zi a societății sovietice confirmă pe deplin nobilele cuvinte cuprinse în raportul tovarășului Malenkov: **„Pentru partidul nostru, fericirea omului sovietic, propășirea poporului sovietic este legea supremă".**

Oamenii sovietici văd în măreţele succese pe care le-au dobândit sub conducerea gloriosului partid al lui Lenin și Stalin o temelie trainică pe care sunt hotărîți să clădească noi victorii în construirea comunismului.

O uriașă însemnătate teoretică și practică pentru dezvoltarea mai departe, spre comunism, a Uniunii Sovietice o are fundamentarea de către tovarășul Stalin a condițiilor preliminare de bază pentru pregătirea trecerii la comunism. In geniala sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", tovarășul Stalin arată că pentru a pregăti o trecere reală spre comunism este nevoie ca: în primul rând, să se asigure o creștere fermă și continuă a întregii producții sociale, dând precădere creșterii producției mijloacelor de producție; în al doilea rând, este necesar ca prin treceri treptate, înfăptuite în mod avantajos pentru colhozuri, să se ridice proprietatea colhoznică la nivelul proprietății întregului popor, iar circulația mărfurilor să fie înlocuită treptat prin schimbul de produse; în al treilea rând este necesar să se obțină o creștere a nivelului cultural al societății, o dezvoltare multilaterală a aptitudinilor fizice și intelectuale ale tuturor membrilor ei.

In fața oamenilor sovietici tovarășul Stalin a deschis perspectivele însorite ale unei uriașe dezvoltări a forțelor de producție din industrie și agricultură, perspectiva de a se ajunge la reducerea zilei de muncă cel puțin până la 6 iar apoi și până la 5 ore pentru ca membrii societății să dispună de timpul liber necesar dobândirii unei culturi multilaterale; perspectiva ridicării continue a nivelului de trai, a îmbunătățirii condițiilor de locuit, a ridicării cel puțin de 2 ori, dacă nu și mai mult, a salariului real al muncitorilor și funcționarilor.

Un însemnat pas spre atingerea acestor perspective îl va constitui îndeplinirea noului plan cincinal care va fi aprobat de Congres. Tocmai conștiința acestui fapt stă la baza uriașului interes cu care oamenii sovietici au dezbătut proiectul Directivelor noului plan cincinal; tocmai aceasta stă la baza nemaiîntâlnitului lor avânt constructiv, a strălucitelor realizări în întrecerea socialistă pentru sporirea producției și productivității muncii, pentru un regim strict de economii, pentru realizarea tuturor prevederilor cincinalului.

Imensele succese ale construcției socialiste oglindite în raportul tovarășului Malenkov constitue o demonstrație grăitoare a trăiniciei și forței uriașe a Statului Sovietic, pe care partidul comunist l-a transformat într'o forță de nebiruit.

Creșterea continuă a puterii Uniunii Sovietice este rodul politicii înțelepte și juste a partidului comunist, glorioasa forță conducătoare a statului și poporului sovietic. Forța și invincibilitatea partidului constau în unitatea de fier a rândurilor sale, în legăturile sale trainice, de nedesfăcut, cu massele de milioane, în folosirea largă și curajoasă a criticii și autocriticii. Forța și invincibilitatea partidului constau în faptul că se călăuzește în întreaga sa activitate după teoria marxist-leninistă, dezvoltată și îmbogățită în mod genial, în fiecare nouă etapă istorică, de către tovarășul Stalin.

Sute de milioane de oameni din întreaga lume iau cunoștință cu adâncă bucurie de conținutul raportului tovarășului Malenkov. Ei consideră strălucitele victorii ale oamenilor sovietici înfățișate în raport drept propriile lor victorii; ei știu că, cu cât este mai puternică Uniunea Sovietică, cu atât sunt ei înșiși mai puternici, cu atât mai puternică și mai sigură este victoria păcii.

Conștient că fiece nouă victorie a oamenilor sovietici în construirea comunismului întărește frățescul ajutor internaționalist pe care-l primim din partea U.R.S.S., grăbește construirea socialismului în patria noastră, poporul nostru a întâmpinat cu un imens interes raportul de activitate al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. Imaginea marilor victorii consfințite în raportul prezentat de tovarășul Malenkov, ajută poporului nostru să vadă și mai limpede justețea drumului pe care îl călăuzește partidul nostru, drumul luminat de experiența măreţului partid al lui Lenin și Stalin, drumul victoriei socialismului și comunismului.

———

Articol de fond apărut în ziarul „SCANTEIA" Nr. 2476.

O etapă nouă în desvoltarea creatoare a învățăturii marxist-leniniste

Cu legitimă bucurie și mândrie au întâmpinat oamenii sovietici, muncitorii din întreaga lume și în primul rând comuniștii, evenimentul istoric de uriașă însemnătate mondială al apariției noii opere clasice a tovarășului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

Această operă, în care sunt grupate lucrările tovarășului Stalin referitoare la problemele economice, legate de discuția care a avut loc în Noembrie 1951 în jurul proiectului unui manual de economie politică, reprezintă o nouă și imensă contribuție la tezaurul științei marxist-leniniste, o nouă etapă în desvoltarea creatoare a învățăturii lui Marx, Engels și Lenin. Opera genială a tovarășului Stalin ridică pe o treaptă nouă, necunoscută încă, economia politică, pe care — primii în istorie — Marx și Engels au transformat-o într'o adevărată știință, desvăluind legile nașterii, desvoltării și pieirii modului de producție capitalist, și pe care Lenin a îmbogățit-o prin studiul economiei stadiului imperialist al capitalismului și prin punerea fundamentului economiei politice a socialismului. Tovarășului Stalin i-a revenit sarcina istorică de a sintetiza științific bogata experiență a construcției socialismului în U.R.S.S. și a mișcării revoluționare internaționale, de a analiza problemele fundamentale ridicate de practica revoluționară în etapa actuală și de a îmbogăți astfel marxism-leninismul cu noi concluzii și teze științifice, care lămuresc problemele de bază ale economiei politice a socialismului.

Pildă vie a unității indisolubile dintre teoria și practica revoluționară, opera științifică a tovarășului Stalin înfățișează sub toate aspectele problemele fundamentale ale economiei politice a socialismului. Pentru întâia oară în literatura marxist-leninistă, tovarășul Stalin analizează caracterul legilor economiei politice în socialism, arătând că este vorba de legi obiective, care oglindesc procesele desvoltării economice ce se desfășoară independent de voința oamenilor. Citând formularea clasică a poziției marxiste în această problemă, formulare expusă de Engels în „Anti-Dühring" și desvăluind particularitățile legilor economiei politice, tovarășul Stalin zdrobește concepțiile pseudo-marxiste ale acelora care cred că pot „formula" și „crea" legi noi, că pot „suprima" sau „transforma" după voința lor legile științei. Oamenii, ne învață tovarășul Stalin, pot descoperi și cunoaște aceste legi, se pot sprijini pe ele spre a le folosi în interesul societății, pot da altă direcție acțiunii destructive a unora dintre aceste legi, pot limita sfera lor de acțiune, pot da câmp liber de acțiune acelor legi care-și croiesc drumul, dar în nici un caz nu le pot suprima și nu pot crea noi legi economice. „Una din particularitățile economiei politice, arată tovarășul Stalin, constă în faptul că legile ei, spre deosebire de legile științelor naturale, nu sunt legi de lungă durată, că aceste legi sau în orice caz majoritatea lor acționează în decursul unei perioade istorice determinate, după care ele cedează locul unor noi legi. Legile acestea, însă, nu sunt suprimate, ci își pierd puterea datorită unor noi condițiuni economice și părăsesc scena pentru a ceda locul unor noi legi, care nu se crează prin voința oamenilor, ci apar pe baza unor noi condițiuni economice". In acelaș timp, tovarășul Stalin combate cu tărie concepțiile antimarxiste ale acelora care socotesc că acțiunea legilor economice este de neînlăturat și care acceptă să devină sclavii acestor legi. Arătând că societatea nu este neputincioasă în fața legilor economice, tovarășul Stalin ne învață că, pe baza cunoașterii acestor legi și sprijinindu-se pe ele, societatea le poate folosi în interesul său, le poate „struni", așa cum face cu forțele naturii și legile ei.

Această învățătură stalinistă are o deosebită însemnătate pentru oamenii muncii din țara noastră. Ea ne arată cât de important este să învățăm a cunoaște legile de desvoltare a societății, cât de necesar este să ne însușim marxism-leninismul și să luptăm împotriva influenței ideologice a dușmanului de clasă, spre a putea folosi în mod just legile obiective de desvoltare economică, în interesul construirii socialismului. Invățătura stalinistă despre împotrivirea forțelor societății pe cale de dispariție față de noua lege economică, ce își croiește drumul în condițiile capitalismului — legea concordanței obligatorii a relațiilor de producție cu caracterul forțelor de producție — scoate în relief cu vigoare însemnătatea alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, care alcătuiesc împreună forța socială capabilă să zdrobească împotrivirea capitalismului și să dea câmp liber noii legi economice.

O uriașă însemnătate are formularea de către tovarășul Stalin a legii economice fundamentale a socialismului. „Trăsăturile și cerințele esențiale ale legii economice fundamentale a socialismului — ne învață tovarășul Stalin — ar putea fi formulate aproximativ în felul următor: asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți, prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte". Formularea tovarășului Stalin desvăluie esența socialismului, scoate în relief țelul producției socialiste, adică mijlocul de atingere a acestui țel și exprimă uriașa superioritate a socialismului față de capitalism.

Elaborând problemele de bază ale economiei politice a socialismului, tovarășul Stalin a lămurit în profunzime caracterul deosebit al producției de mărfuri în socialism, a analizat problemele legate de existența legii valorii în orânduirea socialistă și a arătat dece condițiile în care are loc producția de mărfuri în socialism fac imposibilă apariția unor relații capitaliste. Tovarășul Stalin leagă cercetarea producției de mărfuri și a legii valorii sub socialism de problemele practice ale gospodăririi socialiste. Toate aceste concluzii științifice ale tovarășului Stalin au o excepțională însemnătate teoretică și practică.

Pentru oamenii muncii din țara noastră are, în special, o importanță deosebită analiza făcută de tovarășul Stalin cu privire la calea de desvoltare a construcției socialiste, în condițiile în care proletariatul, cucerind puterea politică, înfăptuiește trecerea mijloacelor de producție industrială în proprietatea societății, pe când la sate mai persistă încă o clasă destul de numeroasă de producători mici și mijlocii. Pe baza tezelor leniniste, tovarășul Stalin ne învață că singura cale cu putință și potrivită pentru construirea socialismului în asemenea condițiuni este unirea treptată în cooperative de producție, adică în mari întreprinderi agricole, în colhozuri, a producătorilor mici și mijlocii; desvoltarea industriei și, pe această bază, crearea fundamentului tehnic modern al marii producții agricole, prin înzestrarea colhozurilor cu tractoare și mașini agricole; menținerea, în cursul unei perioade de timp, a producției de marfă, ca singură formă de legături economice între oraș și sat, acceptabilă pentru țărani; în acelaș timp, desvoltarea la maximum a comerțului de stat și cooperatist-colhoznic, eliminând din circulația de mărfuri toate categoriile de capitaliști. Aceste minunate indicații staliniste constituie fundamentul teoretic al politicii consecvente pe care o duce Partidul nostru pentru transformarea socialistă a agriculturii în patria noastră.

In lucrarea sa epocală, tovarășul Stalin îmbogățește tezaurul marxism-leninismului și cu tezele care clarifică legile trecerii dela prima fază a comunismului la a doua fază a sa. Arătând că singura definiție științifică a comunismului este aceea a lui Lenin: „Comunismul este Puterea Sovietică plus electrificarea întregii țări", tovarășul Stalin enumeră condițiile preliminare ce trebue realizate pentru a asigura trecerea dela socialism la comunism. Prima condiție este aceea de a asigura o creștere fermă și continuă a întregii producții sociale și cu precădere a producției mijloacelor de producție, fără de care nu se poate realiza o reproducție lărgită. A doua condiție este aceea de a ridica proprietatea colhoznică la nivelul proprietății întregului popor — lucru ce se poate înfăptui prin treceri treptate realizate în avantajul colhozurilor, și deci al întregii societăți — și de a înlocui circulația mărfurilor prin sistemul schimbului de produse, proces care trebue înfăptuit deasemenea prin treceri treptate.

Cea de a treia condiție pe care o formulează tovarășul Stalin în legătură cu trecerea treptată dela socialism la comunism vorbește despre necesitatea de a obține „o asemenea creștere a nivelului cultural al societății, care să asigure tuturor membrilor societății o desvoltare multilaterală a aptitudinilor lor fizice și intelectuale, pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea de a căpăta o cultură îndestulătoare ca să devină militanți activi ai desvoltării sociale, pentru ca ei să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie țintuiți pe toată viața, în virtutea diviziunii existente a muncii, de o singură profesiune oarecare". Pentru oamenii muncii din învățământ sunt de mare însemnătate formulările tovarășului Stalin cu privire la cerințele ce trebuesc îndeplinite spre a se putea atinge o atât de serioasă creștere a nivelului cultural al membrilor societății. Printre aceste cerințe, tovarășul Stalin enumeră pe aceea ca membrii societății să obțină destul timp liber, necesar pentru însușirea unei culturi multilaterale; deasemenea, tovarășul Stalin indică necesitatea introducerii învățământului politehnic general obligatoriu spre a da membrilor societății posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea, astfel încât să nu fie legați toată viața de o anumită profesie.

Marele corifeu al științei, tovarășul Stalin, reia astfel indicațiile clasice ale lui Marx, Engels și Lenin cu privire la educație, le desvoltă în mod creator și le dă o formulare concretă, rezultând din analiza adâncă a problemelor pe care le pune însăși viața țării care înfăptuiește trecerea treptată spre faza superioară a comunismului. Sublinierea de către tovarășul Stalin a rolului însemnat pe care-l are munca de educare, de învățământ, de ridicare a nivelului cultural, în formarea omului epocii comuniste, este un îndemn mobilizator la muncă avântată pentru cadrele didactice, cărora le stă în față misiunea nobilă de a crește generațiile tinere.

In lucrarea sa, tovarășul Stalin face și o adâncă analiză marxistă a celor mai importante probleme ale capitalismului contemporan. Ne este desvăluită legea fundamentală a capitalismului contemporan, expresia limpede a descompunerii lumii vechi: „Trăsăturile și cerințele principale ale legii economice fundamentale a capitalismului contemporan — spune tovarășul Stalin — ar putea fi formulate aproximativ în felul următor: asigurarea profitului capitalist maximal prin exploatarea, ruinarea și pauperizarea majorității populației țării respective, prin aservirea și jefuirea sistematică a popoarelor din alte țări, mai ales din țările înapoiate, însfârșit, prin războaie și prin militarizarea economiei naționale, utilizate pentru asigurarea profiturilor celor mai înalte". Formularea acestei legi este o puternică armă de luptă a celor exploatați din țările capitaliste și din colonii. Un imbold tot atât de puternic la luptă îl constituie și geniala analiză făcută de tovarășul Stalin cu privire la adâncirea crizei generale a capitalismului. Tovarășul Stalin arată că sistemul mondial al capitalismului trece printr'o criză multilaterală, cuprinzând atât economia cât și politica, criză la baza căreia stă descompunerea din ce în ce mai adâncă a sistemului economic mondial al capitalismului și forța crescândă a țărilor care s'au desprins din capitalism. Cel mai însemnat rezultat economic al celui de al doilea război mondial și al urmărilor lui economice, este destrămarea pieței mondiale unice. Formarea lagărului socialist unit a dus la destrămarea pieței mondiale unice, atotcuprinzătoare, și la alcătuirea a două piețe mondiale paralele, opuse una alteia. Politica de blocadă economică, îndreptată împotriva lagărului socialist de către Statele Unite, Anglia și Franța, a contribuit deasemenea la formarea noii piețe paralele. Organizarea colaborării economice și a ajutorului reciproc între U.R.S.S., China și țările de democrație populară din Europa are drept rezultat rapida desvoltare a economiei acestor țări și duce la restrângerea sferei desfășurării eforturilor principalelor țări capitaliste în ce privește resursele mondiale. Aceasta înseamnă că pentru aceste țări condițiile pieții mondiale de desfacere se vor înrăutăți, volumul producției se va restrânge, utilizarea incompletă a capacității întreprinderilor se va accentua.

Deosebit de importante sunt tezele tovarășului Stalin cu privire la menținerea caracterului inevitabil al războaielor între țările imperialiste. Tovarășul Stalin ne învață că nu trebue supraapreciată unitatea de interese între țările din lagărul capitalismului și nu trebue subapreciate contradicțiile de interese dintre țările imperialiste.

Lucrarea tovarășului Stalin este străbătută de grija plină de dragoste pentru mișcarea revoluționară internațională, pentru ridicarea nivelului teoretic al comuniștilor din întreaga lume. Opera tovarășului Stalin va juca un mare rol în înarmarea ideologică a tuturor partidelor comuniste și muncitorești. Ea luminează în prezent lucrările celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., înaintemergătorul întregii omeniri în lupta pentru pace, democrație și socialism.

Studierea aprofundată a noii opere a tovarășului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", ne va ajuta să rezolvăm cu succes sarcinile mari ce stau în fața noastră. Oamenii muncii din învățământ găsesc în această operă un bogat izvor de geniale indicații pentru ridicarea pe o treaptă mai înaltă a activității lor; de aceea, adâncirea problemelor cuprinse în această lucrare trebue să fie o preocupare atentă a cadrelor didactice. Pentru cadrele tinere ce se formează în instituțiile învățământului nostru superior, lucrarea tovarășului Stalin este un sprijin uriaș, o sursă inepuizabilă de învățăminte, o călăuză minunată în însușirea legilor de desvoltare a naturii și societății omenești.

Inscrieți-vă în listele de alegători!

In orașele și satele de pe întinsul patriei noastre, oamenii muncii au început să se înscrie în listele de alegători

Cetățeni! Pentru a vă putea exercita îndatorirea patriotică de a participa la alegerile de deputați în Marea Adunare Națională înscrieți-vă în listele de alegători!

Urmăriți publicațiile comitetelor executive ale sfaturilor populare și prezentați-vă la locurile și în zilele indicate pentru a vă înscrie în listele de alegători. Să nu rămână cetățean al R.P.R. cu drept de vot neînscris în listele de alegători!

In primul rând trebue să se înscrie în listele de alegători tinerii care în răstimpul dela ultimele alegeri au împlinit vârsta cerută de lege pentru a putea vota. Deasemeni, cetățenii care și-au schimbat domiciliul au datoria de a cere înscrierea în listele de alegători din raza noului domiciliu.

Oameni ai muncii dela orașe și sate, tineri, femei înscrieți-vă cu toții în listele de alegători!

Intrebări și răspunsuri în legătură cu legea electorală

Tovarăşa Eugenia Mitrică, profesoară de fizico-chimice la centrul școlar 2, 10, 13, din București, ne întreabă: „Ce rol au comisiile electorale de circumscripții?"

Răspuns:

Capitolul V din „Legea pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională", publicată în „Scânteia" nr. 2.465 din 28 Septembrie 1952, la articolul 31 și 32, prevede sarcinile și rolul comisiilor electorale de circumscripții. Aici se arată că, în termen de 5 zile după fixarea datei alegerilor, în fiecare circumscripție electorală trebue să se constitue o comisie electorală compusă din 7 membri. Acești membri sunt din cei mai vrednici oameni ai muncii, desemnați de către organizațiile P.M.R., sindicate, cooperative, organizațiile de tineret și de alte organizații de massă, asociații culturale și adunări ale oamenilor muncii. Astfel de comisii au fost formate în toată țara.

Orice comisie electorală de circumscripție are următoarele atribuțiuni: veghiază ca pregătirile și desfășurarea alegerilor în circumscripțiile respective să decurgă în cele mai bune condițiuni, ca listele de alegători să fie întocmite la timp, cu 30 de zile înainte de alegeri și aduse din vreme la cunoștința publicului. Comisiile electorale de circumscripții trebue să afișeze listele întocmite, astfel încât fiecare cetățean cu drept de vot din circumscripția respectivă să poată verifica dacă a fost trecut pe liste și dacă nu s'au strecurat pe aceste liste elemente dușmănoase, nedemne de a vota. Comisiile asigură ca secțiile de votare să fie fixate la timp și distribue buletinele de vot, se preocupă de executarea publicațiilor și afișărilor necesare bunului mers al alegerilor. Deasemeni, aceste comisii au sarcina de a înregistra candidații propuși și de a judeca întâmpinările cu privire la candidați și la operațiile comisiilor electorale ale secțiilor de votare. In cursul celor 5 zile care preced alegerile, adică dela 25—30 Noembrie, comisiile fac o largă popularizare a zilei și locului alegerilor, folosind presa, afișajul, stațiunea de radioficare, etc.

Tot în sarcina comisiilor electorale de circumscripții intră și îndatorirea de a totaliza rezultatele dela secțiile de votare, de a constata rezultatul alegerilor pentru circumscripția electorală respectivă și de a elibera celui care a fost ales certificat doveditor al alegerii lui. La sfârșit, comisia înaintează dosarul alegerilor comisiei electorale centrale.

Cum se aplică rezoluția consfătuirii din Septembrie a cadrelor didactice în școlile din orașul Timișoara

In rezoluția consfătuirii cadrelor didactice din orașul Timișoara sunt trasate sarcini precise în legătură cu ridicarea calității procesului de învățământ. „Să luptăm — spune rezoluția — ca adevărați activiști pe frontul învățământului, pentru a ridica nivelul muncii instructiv-educative din școlile noastre, pentru a realiza un învățământ de calitate, strâns legat de practica construirii socialismului în țara noastră".

In lumina sarcinilor trasate de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor, cadrele didactice din Timișoara au înscris în rezoluția consfătuirii lor sarcini deosebit de însemnate în legătură cu creșterea nivelului științific al învățământului, cu educația comunistă a elevilor, cu combaterea influențelor ideologiei burgheze în școală, cu intensificarea luptei pentru lichidarea neștiinței de carte și pentru culturalizarea masselor. Chezășia succeselor în îndeplinirea acestor sarcini, subliniază rezoluția, o constitue întărirea muncii de ridicare a nivelului ideologic și politic, studierea organizată a pedagogiei și experienței școlii sovietice, întărirea muncii de îndrumare și control a directorilor de școli și a inspectorilor școlari, etc.

Dacă rezoluția indică just sarcinile care stau în fața școlilor din orașul Timișoara, ea nu arată însă, într'o măsură suficientă, căile de realizare a acestor sarcini, metodele concrete pentru înfăptuirea lor. Totuși, rezoluția constitue un sprijin însemnat în activitatea secțiunii de învățământ, a comitetului sindical de învățământ și a școlilor din Timișoara.

Nu au trecut decât câteva săptămâni dela consfătuire și sarcinile trasate în rezoluție au și început a prinde viață. Atât secțiunea de învățământ a orașului Timișoara, cât și comitetul sindical, sub îndrumarea directă a comitetului orășenesc de partid și cu sprijinul comitetului sindical regional de învățământ, au luat importante măsuri pentru ajutorarea cadrelor didactice în îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate în rezoluție.

Pentru ridicarea nivelului ideologic și profesional al cadrelor didactice, numeroși învățători și profesori au fost cuprinși în învățământul de partid.

In cadrul clubului sindical, în cinstea zilei de 7 Noembrie, s'a înființat un cerc metodologic, al cărui program de activitate are ca obiectiv ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice din Timișoara, prin răspândirea cât mai largă a experienței școlii sovietice. In cadrul acestui cerc vor susține referate învățătorii și profesorii fruntași din Timișoara, care vor desbate problemele esențiale ale muncii instructiv-educative. Comitetul sindical și secțiunea de învățământ pun la dispoziția cadrelor care pregătesc astfel de referate, un bogat material documentar sovietic. Așa, de exemplu, pe baza materialului sovietic apărut până acum în publicația Analele Româno-Sovietice, seria pedagogie-psihologie, se va ține în ziua de 10 Octombrie un referat cu tema: Examinarea elevilor — mijloc de combatere a rămânerii în urmă la învățătură.

Pe lângă aceste referate, clubul a programat în cadrul cercului metodologic și excursii de documentare, care vor fi conduse de tovarășul Ardeleanu Victor, profesor de geografie și istorie și director al clubului. Prima excursie programată s'a făcut pe canalul Bega, până la ecluza Sânmihaiul Român.

Pentru a da profesorilor de istorie posibilitatea să aplice cât mai just învățătura marxist-leninist-stalinistă în predarea istoriei, secțiunea de învățământ a luat legătură cu Institutul de Istorie din Timișoara și împreună, au întocmit un plan de conferințe ce se vor ține de către cadrele institutului în fiecare săptămână.

Pentru ajutorarea cadrelor didactice care urmează cursurile fără frecvență ale diferitelor facultăți din Cluj, secțiunea de învățământ a cerut sprijinul profesorilor de la facultățile și institutele de învățământ superior din Timișoara și, împreună, au stabilit un program de lecții ce vor fi ținute de profesorii fruntași din Timișoara. Pentru predarea lecțiilor mai dificile vor fi invitați o serie de profesori dela facultățile respective din Cluj.

Având în vedere rolul deosebit de important al directorului în școală, sprijinul pe care acesta trebue să-l dea învățătorilor și profesorilor în ridicarea nivelului științific al lecțiilor, în îmbunătățirea muncii educative, — secția de învățământ a hotărît ca în cadrul ședințelor cu directorii să se prezinte o serie de referate legate de munca acestora. Acest ciclu de referate este anunțat, deasemenea, în fiecare școală, pentru ca directorii să poată îmbogăți conținutul referatelor prezentate cu date concrete din școlile pe care le conduc. La ședința pe care secția de învățământ a ținut-o în săptămâna aceasta cu directorii, tovarășul Jivulescu Ion, directorul școlii pedagogice de băieți, a prezentat primul referat cu tema: „Munca de îndrumare și control a directorului în școală".

Preocuparea de a aplica sarcinile trasate în rezoluția consfătuirii din Septembrie se observă nu numai în munca secției de învățământ și a comitetului sindical, ci și în activitatea multor cadre didactice din oraș. Numeroși învățători și profesori, — convinși de importanța deosebită pe care o are o muncă temeinic pregătită și științific planificată, studiază cu seriozitate materialul din manuale și programele de învățământ, precum și metodicile și revistele de specialitate și întocmesc planuri de lecții bine orientate din punct de vedere metodic. Așa, de pildă, tovarășa Milenkovici Ana, învățătoare la școala elementară Nr. 3 cu limba de predare maghiară, obține rezultate bune în predarea limbii române, datorită seriozității cu care își pregătește fiecare lecție în parte, datorită grijii cu care își întocmește fiecare plan de lecție. Cunoscând bine atât limba maghiară cât și limba română, tovarășa Milenkovici aplică în mod just învățătura tovarășului Stalin cu privire la lingvistică, legând predarea limbii române de cunoașterea limbii materne.

Tot astfel, tovarășa Elena Vulpe, profesoară de științe naturale la școala de șapte ani nr. 14, folosind toate învățămintele pe care le-a tras dela consfătuirea raională, ca și propria sa experiență din anii trecuți, acordă o deosebită atenție planificării juste a lecțiilor, întrebuințării organizate a materialului intuitiv și experiențelor practice. In predarea lecției: „Compoziția semințelor" la clasa a V-a, tovarășa Vulpe a întrebuințat un bogat material intuitiv: grâu (mănunchi cu spic), ovăz cu spic, ramură de trandafir, măr, fasole, — material care a fost intuit de fiecare copil în parte. Desfășurând lecția după un plan bine studiat, schițând pe tablă esențialul lecției și desenând cu cretă colorată secțiunea într'un bob de grâu și într'un bob de fasole, ea a reușit să trezească interesul elevilor pentru problemele discutate. Elevii au înțeles temeinic compoziția semințelor și știu să deosebească monocotiledonatele de dicotiledonate după nervurile frunzelor. Tema dată pentru acasă a fost deasemenea aleasă cu grijă, pentruca experiențele pe care le vor face copiii să contribue la întregirea conținutului lecției, la adâncirea cunoștințelor. Li s'a dat, de pildă, să ardă făină într'un vas pentru a se convinge că vasul se aburește și că deci făina conține apă, să ardă semințe de grâu, ovăz, etc. pentru a constata că după ardere rămâne cenușe, care dovedește existența sărurilor minerale și să strivească semințe de floarea soarelui pe o bucată de hârtie, pentru a constata existența grăsimilor, a uleiului.

Cadrele didactice din Timișoara, directorii de școli și inspectorii școlari nu au luat însă toate măsurile pentru a porni chiar dela începutul anului la îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate în rezoluția dela consfătuire. Secțiunea de învățământ, de pildă, încă nu și-a planificat munca de îndrumare și control. Absorbit de celelalte sarcini, tovarășul Borca, șeful secțiunii de învățământ, nu numai că nu și-a planificat această muncă, dar până la data de 6 Octombrie încă nu efectuase nicio deplasare pe teren pentru a îndruma și controla felul cum se desfășoară procesul de învățământ în școală. Această lipsă se reflectă și în munca unor directori de școli. Așa, de exemplu, tovarășul Jivulescu Ion, directorul școlii pedagogice de băieți și tovarășa Uzon Ecaterina, directoarea școlii de 7 ani nr. 14, deși acordă o deosebită atenție muncii de îndrumare și control, intrând cât mai des la ore, totuși nu și-au planificat această muncă, pentru a urmări în mod organizat munca fiecărui învățător și profesor în parte, pentru a putea trage concluzii temeinice asupra activității acestora.

Lipsuri serioase se observă și în munca unor învățători și profesori care își pregătesc superficial lecțiile, care nu organizează în mod just desfășurarea acestora, din care cauză timpul rămas pentru comunicarea cunoștințelor noi este extrem de redus. Așa i se întâmplă uneori tovarășului Bărcănescu, profesor de pedagogie la școala pedagogică de băieți. In predarea lecției: „Desvoltarea psihicului după vârstă, etapele principale de desvoltare" (anul II), tov. Bărcănescu a început explicarea lecției noi cu un sfert de oră înainte de a se suna. Datorită acestui fapt, el nu a putut cuprinde întreaga lecție, ci a predat numai desvoltarea psihicului la copiii de vârstă antepreșcolară și preșcolară, știrbind deci unitatea lecției, și prezentând particularitățile de vârstă într'un mod prea schematic și la un nivel științific redus. Predată în grabă, lecția a fost aridă, nereușind să trezească interesul întregii clase.

Ținând seama de toate aceste lipsuri, secțiunea de învățământ a orașului Timișoara, comitetul sindical și directorii de școli trebue să ia urgente măsuri pentru a asigura îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate în rezoluția consfătuirii cadrelor didactice, pentru a ridica nivelul științific al procesului de învățământ în toate școlile din Timișoara. Este necesar să se desfășoare o muncă de îndrumare și control cât mai organizată și cât mai riguroasă pentru a fi ajutat la timp și în mod just fiecare învățător și profesor în îmbunătățirea muncii sale didactice.

Pentru îmbunătățirea muncii sindicatelor de învățământ

De curând s'a ținut la Uniunea Sindicatelor de Invățământ o ședință cu președinții comitetelor sindicale regionale.

Din felul cum și-au dus munca noile comitete sindicale regionale și raionale din învățământ, Uniunea a constatat pe teren o serie de lipsuri care se datoresc în primul rând slabei experiențe a noilor organe sindicale. Pentru pregătirea tovarășilor din noile comitete, Uniunea, pe de o parte a organizat cursuri de îndrumare, iar pe de altă parte a alcătuit brigăzi de activiști care să îndrumeze munca pe teren. Pe linia acestor măsuri luate de Uniune, s'a desfășurat recenta ședință care a analizat munca pe luna Septembrie a comitetului sindical regional Suceava. Faptul că la prima ședință de acest fel a fost desbătută activitatea desfășurată într'una din regiunile cu condiții dintre cele mai grele de muncă, dovedește drumul hotărît pe care merge Uniunea pentru îmbunătățirea muncii în sindicatele noastre.

Din referatul prezentat de tovarășa Vatamaniuc, președinta comitetului sindical regional Suceava, din coreferatul responsabilului brigăzii trimise de Uniune și din discuțiile care s'au purtat în ședință au reieșit o serie de realizări și lipsuri în munca desfășurată de comitetul sindical în cursul lunii Septembrie. Astfel, s'a completat schema organizatorică a comitetelor raionale, au fost instruite organele nou alese, s'a organizat studierea documentelor de partid până jos la grupă, s'au luat măsuri din timp pentru buna desfășurare a recensământului neștiutorilor de carte.

Comitetul sindical regional Suceava s'a ocupat cu atenție de condițiile locative și de problema hranei cadrelor didactice tinere, de plata primelor de instalare, de aprovizionările pentru iarnă, luând măsuri pentru înlăturarea abaterilor și greutăților semnalate. Deasemenea, rezultate frumoase a înregistrat comitetul în munca de mobilizare a masselor de salariați pentru a urma cursurile de limba rusă.

Insă, așa cum au arătat discuțiile purtate, referatul și coreferatul n'au reușit să cuprindă toate aspectele muncii sindicale și nici să analizeze în adâncime problemele ridicate. De pildă, referatul tovarășei Vatamaniuc, vorbind despre prelucrarea documentelor de partid, s'a mulțumit să afirme că prelucrarea s'a făcut „in toate unitățile sindicale", fără să arate grija depusă pentru conținutul referatelor, nivelul participării la discuții etc.

Angajamentele pe care și le-au luat tovarășii cu ocazia prelucrării documentelor Partidului Comunist (b) al U.R.S.S. în legătură cu Congresul al XIX-lea dovedesc importanța deosebită pe care oamenii muncii din școlile regiunii Suceava o acordă acestui măreț eveniment. Insă o parte din aceste angajamente au fost luate în mod formal, multe constituind sarcini profesionale de producție absolut obligatorii.

O importantă lipsă a comitetului sindical regional Suceava este neglijarea muncii organizatorice. Comitetul n'a lucrat planificat, ci la întâmplare, sub impulsul evenimentelor sau pierzându-se în probleme mărunte. Nu s'a dus lupta pentru traducerea în viață a hotărîrilor Partidului, Guvernului și C.G.M., nu s'a verificat îndeplinirea hotărîrilor comitetului. Deși tovarășa președintă a comitetului sindical regional a urmat un curs de 10 zile, organizat de Uniune la București, la întoarcere nu și-a instruit colectivul, nu a aplicat în practică cele învățate. La raioane există lipsuri și mai mari. Acolo majoritatea membrilor din comitete lucrează departe de centrul raional și sunt antrenați în alte munci permanente, fapt care-i împiedică să se prezinte la ședințe și să lucreze în cadrul comitetului. Secțiunile de învățământ, în mișcările de cadre, n'au ținut totdeauna seama și de sugestiile Sindicatului de a aduce spre centrele raionale tovarăși cu munci sindicale de răspundere. Problema îmbunătățirii calității învățământului și educarea comunistă a tineretului — sarcini specifice muncii noastre sindicale — au fost neglijate de către membrii comitetului sindical regional. Nu e întâmplător faptul că la unele școli ca cele din Măgura, Jariștea etc., s'au deschis cursurile cu întârziere, iar la școala mixtă Rădăuți, Frasin etc., se întocmesc abia acum planurile generale pe școală și calendaristice. Explicația acestor deficiențe trebue căutată și în lipsa de colaborare între sindicate și secțiunile de învățământ pentru rezolvarea sarcinilor comune ce le stau în față.

In referatul ținut, președinta comitetului regional Suceava a trecut în mod superficial peste problema consfătuirilor raionale. Nu a analizat în referat conținutul și rezultatele acestor consfătuiri și nici felul cum s'au respectat hotărîrile luate cu acest prilej. Deasemenea, comitetul sindical n'a organizat în cadrul regiunii discutarea și extinderea experienței bune obținute în muncă de unii tovarăși ca Bânculescu Ioan dela școala Ripiceni-Trușești, Stamati Maria dela școala Plavalari și Rimmer din Fălticeni, deși metodele folosite de acești tovarăși merită să fie larg cunoscute spre a deveni un bun al tuturor.

Munca sindicală a regiunii Suceava a întâmpinat greutăți serioase în primul rând în ceeace privește componența comitetului. Din comitetul sindical regional, format din 19 membri, numai trei tovarăși locuesc în orașul Suceava, ceilalți fiind răspândiți în regiune la depărtări mari, ceeace îngreuiază mobilizarea lor la Suceava pentru a li se trasa sarcini și pentru a analiza modul cum s'a dus munca. In această privință o vină însemnată îi revine Uniunii, care, prin delegații săi care au participat la alegerea noului comitet Suceava, n'a luat atitudine pentru asigurarea numărului de activiști de care comitetul regional are nevoie.

Discuțiile purtate în ședință au stabilit că lipsuri asemănătoare celor din regiunea Suceava au existat și în munca comitetelor sindicale regionale Iași, Constanța, Galați etc. Luând cuvântul, numeroși tovarăși au analizat cauzele acestor lipsuri și au arătat perspectivele eliminării lor.

Trimiterea de brigăzi care să îndrumeze munca pe teren și apoi organizarea de ședințe în care să se discute munca și să se facă schimb de experiență — constitue în munca Uniunii un început bun care trebue continuat. Se impune însă sarcina ca brigăzile ce vor fi trimise pe teren de acum înainte să fie temeinic instruite, înarmate cu cunoașterea tuturor problemelor care frământă viața sindicatelor noastre. Ele vor trebui să fie însoțite și de reprezentanți ai Ministerului Invățământului Public pentru ca pe teren să se poată lua și măsuri administrative, nu numai sindicale.

Comitetele sindicale regionale trebue să ia măsuri serioase în ceeace privește ridicarea nivelului ideologic-politic al cadrelor didactice — condiție de bază pentru ducerea la bun sfârșit a sarcinilor școlii.

Trebue dusă o muncă susținută pentru antrenarea și mai hotărîtă a cadrelor didactice în acțiuni obștești, în viața politică a țării. Grupele sindicale ale școlilor au datoria de onoare de a desfășura în rândurile țăranilor muncitori o temeinică muncă politică pentru formarea de întovărășiri și gospodării colective, pentru demascarea uneltirilor dușmanului de clasă.

Comitetele sindicale regionale trebue să se preocupe de educarea membrilor lor în spiritul întăririi responsabilității personale și colective. Nu trebue să se uite că sindicatele din învățământ au menirea de a transpune în viață linia Partidului, de a asigura condiții optime de muncă și viață salariaților din învățământ, pentru a contribui cu succes la educarea tinerei generații în spiritul socialismului, dând astfel Patriei cadrele necesare pentru construirea vieții noi. In munca lor pentru sprijinirea sarcinilor școlii, sindicatele din învățământ trebue să învețe neîncetat din prețioasa experiență a sindicatelor sovietice. Cuvintele tovarășei Ciupracova, secretara Uniunii Sindicatelor de Invățământ din Uniunea Sovietică, membră în delegația sovietică la Congresul Invățătorilor din R.P.R., constitue un minunat îndrumar în munca organelor noastre sindicale: **„Principala sarcină care stă în fața sindicatelor noastre și căreia trebue să i se subordoneze toate celelalte sarcini, este îmbunătățirea calității învățământului, educarea tineretului în spirit comunist. Celelalte sarcini: îmbunătățirea condițiilor de viață, problema asigurărilor sociale, problema securității muncii, trebue să contribue la îndeplinirea sarcinei principale, de îmbunătățire a muncii instructiv-educative".**

In întâmpinarea Congresului Național pentru Apărarea Păcii

De curând a avut loc alegerea Comitetului de luptă pentru pace al Școlii pedagogice de fete Nr. 1 din Capitală. La festivitatea care s'a desfășurat cu acest prilej au luat parte cadrele didactice, personalul administrativ și de îngrijire și elevele școlii.

Darea de seamă a vechiului Comitet a fost prezentată de tov. Alice Onu, care a arătat realizările obținute în lupta pentru pace de către colectivul de muncă al școlii și entuziasmul cu care cadrele didactice au răspuns apelurilor lansate de Comitetul de luptă pentru pace.

La discuțiile care au avut loc pe marginea dării de seamă s'au înscris numeroase profesoare și eleve, care și-au luat angajamentul de a sprijini munca noului Comitet de luptă pentru pace.

In urma propunerilor făcute, a fost ales apoi noul Comitet de luptă pentru pace, format din tovarășele: Aurelia Dumitrașcu, profesoară, Silvia Nichita, profesoară, Domnica Hrițuc, îngrijitoare, Jinaru Maria și Turturică Ana, eleve.

★

La alegerea Comitetului de luptă pentru pace al școlii elementare de fete Nr. 15 din București au luat parte cadrele didactice, personalul administrativ și de îngrijire al școlii elementare, precum și salariații grădiniței de copii Nr. 15.

Tov. Vasilica Grigorescu, directoarea grădiniței de copii Nr. 15, a prezentat darea de seamă a vechiului Comitet. Vorbitoarea a subliniat importanța uriașă a luptei pentru pace pe care o desfășoară partizanii păcii din lumea întreagă și a arătat cât de prețios este sprijinul pe care îl poate da acestei lupte fiecare cetățean cinstit din țara noastră. Tov. Grigorescu a arătat apoi unele dintre realizările obținute în școală, atât pe linia îmbunătățirii procesului de învățământ, cât și pe linia activității obștești.

A luat apoi cuvântul tov. Florica Popescu, învățătoare, care a arătat hotărîrea cadrelor didactice de a-și ridica nivelul ideologic, politic și profesional pentru a putea lupta activ în rândurile apărătorilor păcii.

Tov. Ada Clinceanu, secretara școlii, și-a luat angajamentul de a contribui la lupta pentru pace prin realizarea de economii în administrația școlii.

S'a procedat apoi la alegerea noului Comitet de luptă pentru pace din care fac parte: Sofia Popescu, educatoare, Ada Clinceanu, secretară și Ema Kootz, îngrijitoare.

Să popularizăm metodele științifice de însămânțare

In momentul de față, în întreaga țară se desfășoară cu intensitate sporită bătălia însămânțărilor de toamnă. Colectiviștii, țăranii muncitori întovărășiți, întreaga țărănime muncitoare, zorește să termine însămânțările într'un timp cât mai scurt, punând astfel baza trainică a unei recolte bogate de cereale în cel de al treilea an al planului nostru cincinal.

In această acțiune, cadrele didactice și, în special, învățătorii școlilor sătești, au sarcini deosebit de însemnate. Lor le revine rolul de a lămuri țărănimea muncitoare asupra avantagiilor mecanizării muncilor agricole și asupra avantagiilor folosirii metodelor înaintate ale agriculturii sovietice, precum și de a mobiliza pe țăranii muncitori în aplicarea prevederilor agrominimului.

Una dintre problemele de cea mai mare însemnătate în campania agricolă de toamnă este aceea a însămânțărilor. Se știe că semănatul grâului sau orzului prin împrăștiere cu mâna — cum obișnuesc încă unii țărani muncitori din satele noastre — are multe desavantagii. Mai întâi, însămânțându-se astfel, semințele aruncate cad în unele părți în număr mai mare, iar în altele în număr mai mic. Apoi, neputându-se potrivi exact cantitatea de sămânță necesară la hectar, se dă deobicei mult mai mult decât trebue, făcându-se prin aceasta o risipă inutilă de sămânță. Atunci când se seamănă cu mâna, semințele trebue îngropate cu ajutorul grapei. Aceasta lasă unele semințe neîngropate, pradă păsărilor, înghețului sau uscăciunii — în timp ce altele sunt îngropate la adâncimi diferite. Ca urmare a acestui fel de a însămânța, semințele răsar pe rând, culturile cresc unele mai încet, altele mai repede, recolta fiind scăzută.

Invățătorii trebue să arate țăranilor muncitori deosebita însemnătate a înlocuirii acestui fel de a însămânța, prin semănatul cu mașina, care asigură dobândirea unei recolte bogate. Prin semănatul cu mașina, semințele sunt așezate în rânduri drepte, la distanțe egale, astfel încât lucrările de întreținere se pot face primăvara în cele mai bune condițiuni. Deasemeni, semințele fiind îngropate la aceiași adâncime, răsar în acelaș timp, sporul de recoltă putând astfel să fie cu mult mai mare decât atunci când se însămânțează cu mâna, deoarece plantele răsărite folosesc în chip uniform apa, aerul și lumina de care au atâta nevoie.

Pentru a dobândi recolte din ce în ce mai bogate, oamenii sovietici nu s'au mulțumit, însă numai să semene cu mașinile, ci au căutat să găsească și cele mai bune metode în vederea unei cât mai înalte producții la hectar. S'a văzut astfel că față de însămânțatul în rânduri drepte cu mașinile, — **metoda însămânțatului în rânduri încrucișate și metoda însămânțatului în rânduri dese** contribue mult la dobândirea unor însemnate sporuri de recoltă la hectar.

In ce constă metoda însămânțării în rânduri încrucișate? Ea constă din trecerea cu semănătoarea sau cu agregatul de mai multe semănători, odată **dealungul** câmpului, iar a doua oară **deacurmezișul lui**, dându-se jumătate din cantitatea de sămânță normală într'o direcție, — adică de-alungul câmpului, iar cealaltă jumătate în cealaltă direcție — adică deacurmezișul. In mod obișnuit, cu o semănătoare de 24 de rânduri se dau 90 de kilograme de grâu la hectar la trecerea semănătorii dealungul câmpului, iar alte 90 de kilograme, deacurmezișul. In felul acesta, pe lângă avantagiile însămânțatului cu mașina în rânduri, se obține și o distribuire mai uniformă a seminței pe ogor.

O altă metodă folosită cu deosebit succes este **însămânțatul în rânduri dese.** Pentru a aplica această metodă este necesar ca, după ce s'a parcurs odată în lungime câmpul cu semănătoarea, să se mai treacă încă odată cu mașina, potrivind astfel ca, de data aceasta, tuburile semănătorii să vină în golurile lăsate la prima trecere. Cum însă această operațiune este mai grea, pentru însămânțatul în rânduri dese se folosește și metoda înmulțirii numărului de tuburi la aceiași mașină, adaptare pe care o pot face tehnicienii gospodăriei de stat respective sau ai stațiunii de mașini și tractoare. Când semănăm obișnuit în rânduri drepte, la semănătoarea de 24 de rânduri, distanța între tuburi este de 12—15 centimetri. Pentru însămânțatul în rânduri dese, tuburile se apropie la numai 6—7 centimetri. In felul acesta, sămânța este deasemeni distribuită în mod uniform, fiind înlăturate orice fel de goluri și creîndu-se, prin desimea însămânțării, posibilitatea dobândirii unei recolte bogate în anul viitor.

După cum se vede, atât metoda însămânțării în rânduri încrucișate, cât și metoda însămânțării în rânduri dese sunt ușoare și pot fi aplicate pe scară largă în toate satele noastre. Cadrele didactice au datoria să folosească orice prilej pentru a-i învăța pe colectiviști și pe ceilalți țărani muncitori să folosească din plin metoda însămânțării în cruce sau cea în rânduri dese. Popularizând aceste metode în cadrul Căminelor Culturale, la adunările cu părinții sau la cursurile de alfabetizare, scriind articole în gazetele de stradă sau în presa locală, învățătorii vor contribui la introducerea metodelor înaintate sovietice în muncile agricole din țara noastră, vor contribui la transformarea socialistă a agriculturii, la ridicarea bunei stări a întregului nostru popor muncitor.

Toate eforturile pentru deschiderea în bune condițiuni a cursurilor de alfabetizare

In anul școlar 1951-1952, munca de alfabetizare s'a desfășurat sub semnul îndeplinirii Hotărîrii partidului și guvernului din 16 August 1951. Prevederile Hotărîrii au determinat o reală îmbunătățire a condițiilor materiale ale cursurilor de alfabetizare, precum și ridicarea calității muncii dusă de cadrele didactice la aceste cursuri. Datorită grijii partidului, cu sprijinul sfaturilor populare și al organizațiilor de massă, au fost cuprinși la cursurile de alfabetizare peste 500.000 neștiutori de carte, planul de stat fiind în această privință depășit.

In fruntea luptei pentru lichidarea neștiinței de carte au fost regiunile Stalin, Baia-Mare, Ploești, Sibiu și orașul București, care au realizat sarcinile de plan în proporție de 120-130 la sută.

Datorită muncii patriotice depusă de cele 69.000 cadre didactice și de numeroși oameni ai muncii din afara învățământului, în multe întreprinderi și comune neștiința de carte a fost stârpită. Așa, de pildă, numai în regiunea Baia-Mare a fost lichidat analfabetismul în 63 comune. Printre întreprinderile unde nu mai există niciun neștiutor de carte se numără fabricile „Ludovic Minschi", „Simo Geza" și „Petöfi Sandor", din Tg. Mureș. Deasemeni, analfabetismul a fost înlăturat în numeroase comune în care se află gospodării agricole colective din regiunile Arad, Ploești, Suceava, Bârlad, Craiova și regiunea Stalin.

In timp ce în țara noastră, care construește socialismul, dreptul la învățătură este consfințit în Constituție și se iau tot mai numeroase măsuri pentru ridicarea necontenită a nivelului cultural al oamenilor muncii, în S.U.A., 4.000.000 de copii nu sunt cuprinși în școli din lipsă de localuri, iar revista americană „School Life" e nevoită să recunoască deschis că peste 20.000.000 americani sunt analfabeți. Lucrurile nu stau nicidecum mai bine în țările supuse dominației americane. Presa fascistă din Belgrad, de exemplu, recunoaște că în medie 25% din copiii de vârstă școlară nu sunt cuprinși în școlile elementare, iar în Bosnia și Herțegovina această cifră se ridică la peste 60 la sută.

In țara noastră, lichidarea neștiinței de carte a devenit o problemă de stat, ea fiind socotită ca o sarcină principală a revoluției noastre culturale. In rezolvarea acestei sarcini, cadrele didactice și organele învățământului public sunt chemate să aducă o contribuție importantă.

Recensământul neștiutorilor de carte efectuat la 28 Septembrie dă secțiunilor de învățământ și școlilor posibilitatea să asigure o justă planificare la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte care urmează să fie alfabetizați în anii cincinalului. In această privință trebue luate din vreme măsuri pentru asigurarea îndeplinirii planului, evitându-se greșelile din trecut. Secțiunile de învățământ ale regiunilor Galați și Hunedoara, de exemplu, nu au ținut seama în anul trecut de rezultatele recensământului și de sarcinile cu privire la lichidarea neștiinței de carte cuprinse în planul cincinal și a fost necesară intervenția Ministerului Invățământului Public pentru mărirea cifrelor de plan.

In acest an școlar, o atenție deosebită va trebui arătată cuprinderii la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte în vârstă de 14—55 ani din întreprinderi, șantiere, orașe și localități cu unități socialiste agricole. Deasemenea, urmează să fie cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte tineri, precum și toți cei recenzați pentru anul II.

Este necesar să se înceapă de îndată o temeinică pregătire a noului an școlar de alfabetizare. In această privință, învățătorii și profesorii trebue să-și asigure sprijinul sfaturilor populare și al organizațiilor de massă, care contribue mult la bunul mers al acestei munci.

Un rol important în antrenarea forțelor locale în această acțiune revine comisiilor de alfabetizare dela regiuni, raioane și comune, care urmează să fie complectate cu elemente active. In anul școlar trecut, comisiile de alfabetizare au dat un prețios ajutor la deschiderea cursurilor. Membrii comisiei regionale de alfabetizare din Baia-Mare, de exemplu, și-au luat fiecare angajamentul să răspundă de felul cum se desfășoară munca în câte un raion.

O grijă deosebită a secțiunilor de învățământ și a școlilor trebue s'o constitue, deasemeni, asigurarea condițiilor materiale de funcționare a cursurilor de alfabetizare și procurarea manualelor școlare. In anul trecut, majoritatea sfaturilor populare, a întreprinderilor și a organizațiilor de massă au pus la dispoziția cursurilor de alfabetizare sălile necesare și au asigurat încălzitul și luminatul lor. Au fost însă și unele regiuni, ca Bacău, Bihor, București, Timișoara și Cluj, unde sfaturile populare și șefii secțiunilor de învățământ nu au luat toate măsurile în vederea pregătirii deschiderii cursurilor de alfabetizare — ceeace s'a resimțit în munca întregului an școlar. Secțiunea de învățământ a regiunii Bacău, de exemplu, nu asigurase, până la 1 Noembrie, condițiile pentru deschiderea cursurilor. Comitetele executive ale sfaturilor populare din comunele Răstorița, Miloși, Chieru, Gănești și Bucerdea, din fosta regiune Mureș, au arătat deasemenea o nepăsare condamnabilă față de munca cursurilor de alfabetizare, lăsându-le fără lemne și petrol.

O lipsă însemnată a secțiunilor de învățământ în anul școlar trecut a fost și aceea de a nu se fi ocupat de ridicarea calității învățământului. Secțiunea de învățământ a regiunii Suceava, de pildă, nu a asigurat o pregătire temeinică a cadrelor care au predat la cursuri, nu a organizat ședințe de instructaj sau lecții deschise, și nu a dat atenție schimbului de experiență în acest domeniu. Secțiunea de învățământ a regiunii Suceava a neglijat deasemenea recrutarea cadrelor de conducere a cursurilor din afara învățământului, aceasta în special în regiunea muntoasă, lăsând întreaga sarcină a muncii de alfabetizare numai în grija învățătorilor. Așa se explică dece în comuna Ulma Măgura, raionul Rădăuți, un singur învățător a trebuit să alfabetizeze 100 neștiutori de carte.

In acest an școlar, secțiunile de învățământ, directorii de școli și cadrele didactice vor trebui să aibă ca preocupare principală însușirea temeinică de către cursiști a cunoștințelor predate, precum și realizarea unei strânse legături a acestor cunoștințe cu practica, cu munca în producție.

In vederea ridicării nivelului muncii cursurilor de alfabetizare este necesar să se acorde o atenție deosebită planificării acestei munci. Consfătuirile raionale ale cadrelor didactice au scos în evidență necesitatea întocmirii planurilor calendaristice nu numai pentru munca în școală, ci și pentru activitatea cursurilor de alfabetizare. Aceste planuri trebue să fie întocmite încă înainte de deschiderea cursurilor, asigurându-se astfel, chiar dela început, desfășurarea unei munci temeinice și just organizate.

O deosebită importanță pentru ridicarea nivelului predării la cursurile de alfabetizare o are buna pregătire a cadrelor care conduc cursurile. Secțiunile de învățământ trebue să asigure ajutorarea acestora organizând consfătuiri, cursuri scurte de instructaj, etc. Un exemplu bun în această privință l-a dat secțiunea de învățământ a orașului București, care folosind experiența anului școlar trecut, a alcătuit un plan în vederea schimbului de experiență, a popularizării celor mai bune metode de predare și a organizării unor conferințe în ajutorul celor care predau la cursurile de alfabetizare.

Deschiderea în bune condițiuni a tuturor cursurilor va fi asigurată dacă șefii secțiunilor de învățământ, directorii de școli și cadrele didactice vor ști să organizeze munca politică în legătură cu lichidarea neștiinței de carte. In acest scop, se vor folosi șezătorile, serile culturale, consfătuirile, megafoanele, lozincile și gazetele de perete și cetățenești. In această acțiune trebue să fie antrenate instituțiile culturale, organizațiile de massă și, îndeosebi, organizațiile U.T.M., sindicatele și organizațiile U.F.D.R. Trebue folosite, în măsură cât mai mare, convorbirile în grupuri și munca de lămurire dela om la om. Este necesar ca, în ultima săptămână a lunii Octombrie, cadrele didactice, împreună cu delegații sfaturilor populare, ai întreprinderilor, ai instituțiilor culturale și ai organizațiilor de massă, să meargă din casă în casă și să sfătuiască pe neștiutorii de carte să frecventeze regulat cursurile de alfabetizare.

Una din condițiile hotărîtoare pentru asigurarea unei pregătiri a deschiderii cursurilor o constitue organizarea justă a controlului executării sarcinilor trasate. Experiența anului școlar trecut a arătat că, acolo unde șefii secțiunilor de învățământ regionale și raionale au întocmit un plan de control bine studiat și au urmărit aplicarea lui cu strictețe, rezultatele muncii au fost bune. Altfel s'au petrecut însă lucrurile acolo unde nu s'a acordat suficientă atenție controlului muncii. Tocmai de aceia, secțiunile de învățământ au datoria să controleze îndeaproape activitatea cursurilor de alfabetizare, luând grabnice măsuri acolo unde constată lipsuri.

Noul an școlar trebue să însemne un pas mare înainte pe drumul lichidării neștiinței de carte. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej cere învățătorilor să considere ca o obligație de onoare de a fi în fruntea luptei pentru îndeplinirea prevederilor planului cincinal cu privire la lichidarea completă a neștiinței de carte în Republica Populară Română. Să răspundem cu cinste acestei sarcini însemnate pe care ne-a încredințat-o partidul, să ne sporim eforturile în acțiunea de ridicare a nivelului cultural al oamenilor muncii din Patria noastră.

NOTE POLITICE EXTERNE

Zilele acestea s'au împlinit trei ani dela proclamarea Republicii Democrate Germane. Această măreață sărbătoare a poporului german este totodată și o sărbătoare a popoarelor iubitoare de pace din întreaga lume, interesate în existența unei Germanii unite, democratice și pașnice.

Acum trei ani, ca urmare a zdrobirii clicii hitleriste de către glorioasele Armate Sovietice, a putut fi constituită Republica Democrată Germană, deschizându-se astfel o eră nouă în istoria poporului german.

Tovarășul Stalin spunea în scrisoarea adresată lui Wilhelm Pieck și Otto Grotewohl cu prilejul constituirii Republicii Democrate Germane: **„Constituirea Republicii Democrate Germane iubitoare de pace înseamnă un punct de cotitură în istoria Europei. Nu poate fi îndoială că existența unei Germanii democratice și iubitoare de pace, alături de existența Uniunii Sovietice iubitoare de pace, exclude posibilitatea unor noi războaie în Europa, pune capăt vărsărilor de sânge în Europa și face imposibilă înrobirea țărilor europene de către imperialiștii mondiali".**

In cei trei ani care au trecut deatunci, Republica Democrată Germană a făcut uriași pași înainte pe drumul desvoltării economiei sale naționale, pe drumul consolidării cuceririlor revoluționare ale poporului german. Nivelul producției dinainte de război a fost depășit și, potrivit planului cincinal al economiei naționale are loc desvoltarea și reconstrucția continuă a economiei țării. Creșterea producției a dus la ridicarea nivelului de trai al populației. In timp ce în Germania occidentală, în urma politicii de remilitarizare dusă de guvernul marionetă dela Bonn, numărul șomerilor trece de două milioane, în R.D. Germană șomajul este inexistent, iar prețurile la mărfurile de larg consum au fost reduse de câteva ori. Ajutorul multilateral și frățesc acordat de marea Uniune Sovietică poporului german constitue o garanție a succeselor și mai mari pe care le va obține Republica Democrată Germană. In prezent, după cum a arătat în hotărîrea sa cea de-a doua conferință a Partidului Socialist Unit din Germania, condițiile politice și economice, precum și conștiința clasei muncitoare și a majorității oamenilor muncii, s'au desvoltat în așa măsură încât în Republica Democrată Germană s'a putut trece la construirea planificată a bazelor socialismului.

Massele populare din întreaga Germanie își îndreaptă privirile pline de speranță înspre Republica Democrată Germană, conștiente fiind că de desvoltarea ei economică și politică, de politica ei democrată și iubitoare de pace depinde succesul luptei pentru unitatea și pacea Germaniei. Poporul german sărbătorește aniversarea a trei ani dela proclamarea Republicii Democrate Germane în condițiile grele ale desmembrării Germaniei, ale înrobirii Germaniei occidentale prin „tratatul general" militarist impus de către imperialiștii americani în cârdășie cu clica dela Bonn. Țelurile imperialiștilor americani cu privire la Germania occidentală sunt limpezi. Ei vor să transforme această țară într'o anexă a mașinii de război imperialiste și să o arunce într'un război fratricid împotriva Republicii Democrate Germane, provocând astfel un nou și îngrozitor măcel mondial. Senatorul american Connally, președintele Comitetului pentru politica externă din Senatul american, a declarat recent că Statele Unite sunt extrem de interesate în înarmarea Germaniei occidentale.

Scopul tratatului general militarist și al tratatelor militare anexă este de a face imposibilă unificarea pașnică a Germaniei.

Or, tocmai pentru această unificare luptă cu hotărîre poporul german. Poporul german sprijină propunerile sovietice cu privire la unificarea Germaniei și la încheierea grabnică a tratatului de pace cu întreaga Germanie, convins fiind că numai aceste propuneri asigură calea justă pentru crearea unei Germanii unite, democratice și iubitoare de pace. In ciuda piedicilor puse de către autoritățile fasciste ale lui Adenauer, delegația Camerei Populare a R.D. Germane, care a fost recent la Bonn, pentru a prezenta propunerile Camerei Populare și a Guvernului R.D. Germane în vederea tratativelor pentru încheierea tratatului de pace, a fost primită cu entuziasm de populația iubitoare de pace a Germaniei occidentale. Este limpede că întreg poporul german dorește cu ardoare pacea și este hotărît să lupte pentru o Germanie unită, democrată și iubitoare de pace. In această luptă, poporul german își pune toate speranțele în prietenia și sprijinul Uniunii Sovietice și a marelui Stalin, cel mai bun prieten al poporului german. Cu prilejul aniversării a trei ani dela proclamarea R.D. Germane, tovarășul Stalin a trimis primului ministru al R.D. Germane, Otto Grotewohl, o telegramă de felicitare în care spune: **„Vă rog să primiți urările mele de succese continue în marea operă de creare a unei Germanii unite, independente, democrate, și iubitoare de pace".** Mesajul stalinist îmbărbătează și mai mult poporul german în lupta sa pentru unitatea și pacea Germaniei.

Entuziasmul cu care a fost primită la Berlin delegația sovietică în frunte cu N. M. Șvernic a arătat încăodată prietenia sinceră și recunoștința pe care poporul german le nutrește pentru Uniunea Sovietică eliberatoare, încrederea pe care o are în politica stalinistă de pace și prietenie între popoare. Urmând această politică, poporul german va duce la bun sfârșit lupta sa pentru crearea unui stat democratic și pașnic al întregii Germanii, va zădărnici planurile criminale ale ațâțătorilor la un nou război care se opun unificării și democratizării Germaniei.

★

In Anglia s'a desfășurat între 29 Septembrie și 3 Octombrie cea de-a 51-a conferință a partidului laburist. Această conferință a scos din nou la iveală puternicele divergențe care există între conducerea partidului laburist și membrii de rând ai partidului. Printre nenumăratele rezoluții în legătură cu politica externă prezentate spre examinare conferinței, numai una singură sprijinea linia comitetului executiv al partidului. Majoritatea rezoluțiilor cereau încetarea cursei înarmărilor și schimbarea politicii externe a Angliei. Numeroși delegați care au luat cuvântul la discuții au subliniat povara insuportabilă a cheltuielilor militare, necontenita scădere a nivelului de trai ca rezultat al cursei înarmărilor și faptul că cursa înarmărilor duce la un nou război. Ei au subliniat că uriașul program de reînarmare a subminat economia Angliei și a slăbit poziția ei pe arena internațională. In rezoluția sindicatului oamenilor muncii din rețeaua comerțului și distribuției, de pildă, se arată că ajutorul financiar al Statelor Unite pentru îndeplinirea programului de reînarmare nu constitue o soluție și este legat de riscul sacrificării mai departe a dreptului Angliei de a elabora o politică independentă.

In general, rezoluțiile și cuvântările delegaților au dovedit creșterea nemulțumirii față de politica americană, față de reînvierea imperialismului german, față de politica de aservire a Angliei, Statelor Unite. A ieșit deasemeni la iveală nemulțumirea membrilor de rând ai partidului față de linia urmată de conducerea laburistă în politica internă. In ciuda declarațiilor antisovietice ale lui Attlee, Morrison, Noel Baker și Griffith, membrii de rând ai partidului au insistat asupra adoptării rezoluției care cere lărgirea comerțului între apus și răsărit. Ceeace a caracterizat deasemeni lucrările conferinței a fost ascuțirea crizei din partidul laburist.

In cadrul votului pentru alegerea comitetului executiv a reușit grupul lui Bevan. Din cei șapte candidați propuși de organizațiile locale ale partidului laburist au fost aleși șase membri ai grupului lui Bevan, printre care și Bevan. Morrison care timp de 30 de ani a figurat în conducerea partidului laburist, nu a fost reales. Acest rezultat nu trebue privit atât ca o victorie a lui Bevan, care duce o politică demagogică și pozează în adversar al imperialismului american pentru a câștiga încrederea masselor, cât mai ales ca o înfrângere a lui Morrison și a clicii sale, cunoscuți pentru aderarea lor la politica războinică americană și prin ura și uneltirile lor față de Uniunea Sovietică și țările lagărului păcii. Rezultatul acestui vot arată opoziția masselor din partidul laburist față de conducerea partidului, care, prin fracțiunea reprezentată în parlament, a adoptat acum câteva luni cu o majoritate de 115 voturi contra 41 o rezoluție care aproba programul american de reînarmare al guvernului Churchill.

Conferința partidului laburist britanic a dovedit odată mai mult că politica de înhămare a Angliei la carul războinic american se lovește din ce în ce mai mult de nemulțumirea și opoziția masselor.

Măsuri pentru pregătirea instructorilor de pionieri

In cei trei ani care au trecut dela crearea primelor detașamente pionierești, organizația de pionieri din R.P.R. a repurtat frumoase succese în munca de educare comunistă a elevilor din școlile noastre. Această organizație a crescut simțitor, cuprinzând astăzi peste 700.000 de pionieri și dând colectivelor pedagogice ale școlilor un prețios ajutor pentru îmbunătățirea învățăturii și întărirea disciplinei conștiente a elevilor.

Cu toate rezultatele pozitive obținute până acum, mai există însă o serie de lipsuri și de greutăți serioase în munca organizațiilor de pionieri. Acestea se datoresc în primul rând numărului insuficient și pregătirii necorespunzătoare a instructorilor de unități și detașamente pionierești, instructori pe care școlile și cursurile existente nu-i înarmează pentru muncă în raport cu ritmul de creștere și noile sarcini ale activității duse cu pionierii. Deasemenea, numărul nesatisfăcător al instituțiilor extrașcolare a provocat lipsuri serioase în organizarea rațională a timpului liber al pionierilor și școlarilor.

Pentru remedierea acestor lipsuri și pentru a asigura necontenita dezvoltare a mișcării pionierești din Republica Populară Română, Comitetul Central al Partidului și Consiliul de Miniștri au adoptat zilele acestea o Hotărîre cu privire la pregătirea instructorilor superiori de pionieri și organizarea unor instituții extrașcolare, Hotărîre care este menită să aducă o serioasă îmbunătățire muncii educative în rândurile pionierilor și școlarilor.

Pentru pregătirea unui număr suficient de instructori superiori de pionieri, astfel încât în fiecare școală de șapte ani și în fiecare școală medie să existe câte un asemenea instructor, Hotărîrea prevede organizarea de școli regionale, cursuri serale și fără frecvență la școlile pedagogice, școli de trei luni și seminarii periodice, precum și mărirea numărului secțiilor de pregătire a învățătorilor-instructori de pionieri de pe lângă școlile pedagogice.

Deasemenea, Hotărîrea prevede organizarea, până la sfârșitul Planului Cincinal, a unor case ale pionierilor în toate centrele regionale și raionale ale țării, Ministerul Invățământului Public și C.C. al U.T.M., având sarcina de a asigura cadrele de conducere și educative necesare acestor case ale pionierilor.

In acelaș timp se vor crea, în acest an, o stațiune a tinerilor tehnicieni și o stațiune a tinerilor naturaliști, organizate după exemplul celor din Uniunea Sovietică. Hotărîrea indică de asemenea măsurile necesare pentru asigurarea numărului necesar de atribute pionierești pentru toate unitățile și detașamentele de pionieri din țară.

Măsurile luate pe baza acestei Hotărîri, în îndeplinirea căreia secțiile de învățământ și comitetele regionale și raionale U.T.M. au sarcini însemnate, vor duce la o simțitoare creștere a muncii cu pionierii, ridicând tot mai mult rolul organizațiilor pionierești în munca de educare comunistă a copiilor patriei noastre.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3.12 lei, 6 luni — 6.25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 3780

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 185 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 18 OCTOMBRIE 1952

Marți 14 Octombrie și-a încheiat lucrările Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

La Congres a luat cuvântul tovarășul Stalin. Delegații și toți cei care au asistat la Congres, într'un singur elan, ridicându-se în picioare, au salutat cu uriașă însuflețire pe Iosif Vissarionovici Stalin, genialul conducător și învățător al întregii omeniri progresiste.

Un document de uriașă însemnătate în viața popoarelor lumii

La 14 Octombrie, în Sala Mare a Palatului Kremlinului și-a încheiat lucrările Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Prin acest Congres, Partidul lui Lenin și Stalin a înscris o nouă pagină în istoria mișcării muncitorești internaționale. Documentele istorice ale acestui eveniment memorabil au adus noi contribuții la teoria construirii socialismului și comunismului.

Istoricul eveniment al Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a culminat cu o luminoasă cuvântare a celui care duce mai departe flacăra biruitoare a marxism-leninismului, conducătorul genial al comunismului mondial, tovarășul Stalin.

Cuvântarea tovarășului Stalin rostită la numai câteva zile după ce mișcarea revoluționară mondială a primit epocala lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", adaugă un nou tezaur învățăturii marxist-leniniste.

Patruzeci și patru de delegații ale partidelor comuniste și muncitorești frățești au participat la Congres în calitate de invitați pentru a învăța din lupta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, din experiența oamenilor sovietici, pentru a folosi această experiență în lupta pe care o duc în condițiunile concrete ale țărilor lor. Prezența la Congres, saluturile prietenești, urările de succes adresate Congresului, constitue o expresie vie a relațiilor frățești care cresc și se întăresc între oamenii sovietici și oamenii muncii din lumea întreagă, un semn al încrederii și recunoștinței nemărginite a tuturor popoarelor față de oamenii sovietici, constructori ai comunismului, și față de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, față de genialul conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, tovarășul Stalin.

Dela tribuna istoricului Congres, tovarășul Stalin s'a adresat acestor delegații și prin ele Partidelor comuniste și muncitorești și popoarelor lor, mulțumindu-le pentru încrederea pe care ele o manifestă față de Uniunea Sovietică și față de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. In această încredere, conducătorul comunismului mondial vede hotărîrea de neclintit a partidelor și grupurilor frățești de a sprijini și în viitor lupta celui mai puternic partid din lume, Partidul lui Lenin și Stalin, pentru viitorul luminos al omenirii, pentru pace, pentru comunism. **„Specificul acestui sprijin, este că orice sprijin dat năzuințelor de pace ale partidului nostru de către orice partid frățesc înseamnă totodată sprijinirea propriului popor în lupta pentru menținerea păcii".**

Ca o vie ilustrare a acestei teze geniale, tovarășul Stalin arată că declarațiile tovarășului Thorez, ale tovarășului Togliatti și ale altor conducători ai partidelor frățești prin care aceștia arată că niciodată popoarele lor nu vor ridica armele împotriva popoarelor sovietice, înseamnă în primul rând sprijinirea luptei pentru pace a oamenilor muncii din țările lor proprii, iar apoi și sprijinirea luptei consecvente pentru pace a Uniunii Sovietice, bastionul de neclintit al păcii în întreaga lume. Aceasta decurge din faptul că interesele Uniunii Sovietice, ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice **„nu numai că nu contrazic interesele popoarelor iubitoare de pace, ci dimpotrivă, se contopesc cu aceste interese. In ceeace privește Uniunea Sovietică, interesele ei în general nu pot fi despărțite de cauza păcii în întreaga lume".**

Referindu-se la experiența mișcării revoluționare, la experiența solidarității internaționale a celor ce muncesc, tovarășul Stalin fundamentează într'un chip nou unitatea indisolubilă dintre patriotismul oamenilor muncii și internaționalismul proletar. Evenimentele zilelor noastre arată limpede că pentru a fi adevărat patriot trebue să fii internaționalist, iar a fi internaționalist înseamnă să fii gata să aperi cu perseverență, cu hotărîre, până la capăt Uniunea Sovietică, baza mișcării revoluționare mondiale. Atașamentul față de Uniunea Sovietică și față de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice este piatra de încercare, criteriul internaționalismului proletar.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice sprijină partidele frățești și popoarele lor, sprijină mișcarea revoluționară mondială. El îndreptățește pe deplin speranțele pe care reprezentanții acestor partide și le-au pus în el atunci când l-au numit „brigadă de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale. Partidul Comunist al Uniunii Sovietice a îndreptățit aceste speranțe în special în perioada celui de al doilea război mondial prin zdrobirea fascismului german și japonez, prin salvarea civilizației omenirii, prin eliberarea popoarelor care gemeau sub jugul fascismului. Numai datorită acestei victorii istorice a Uniunii Sovietice, datorită politicii internaționaliste a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au putut lua ființă statele de democrație populară. Numai datorită eliberării țării noastre de către Armata Sovietică poporul nostru muncitor, condus de partid, a putut să doboare puterea burghezo-moșierimii, să-și ia soarta în propriile mâini și să-și dobândească adevărata libertate și independență națională.

Țara noastră și toate celelalte țări de democrație populară nu numai că au fost eliberate de către Uniunea Sovietică, dar ele sunt în permanență ajutate de Uniunea Sovietică și de Partidul Comunist al Uniunii Sovietice în lupta pentru construirea socialismului.

Tovarășul Stalin apreciază apariția țărilor de democrație populară, drept apariția unor noi „brigăzi de șoc" care ușurează lupta Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, o fac mai spornică. **„Acum** — arată tovarășul Stalin — **când din China și Coreea până în Cehoslovacia și Ungaria, au apărut noi „brigăzi de șoc" — țările de democrație populară — acum partidului nostru îi este mai ușor să lupte, iar munca a pornit și ea mai cu spor."**

Această înaltă apreciere dată de tovarășul Stalin țărilor de democrație populară umple de bucurie și mândrie inimile oamenilor muncii din aceste țări și le arată marea lor datorie internaționalistă de a contribui activ la întărirea forțelor păcii, democrației și socialismului, marea lor răspundere în fața mișcării revoluționare internaționale. Inspiratele cuvinte ale tovarășului Stalin despre țările de democrație populară mobilizează toate forțele acestor țări în lupta pentru noi succese în construirea unei vieți luminate și fericite, în lupta pentru menținerea și consolidarea păcii în întreaga lume.

Cuvântarea tovarășului Stalin are o însemnătate uriașă pentru munca partidelor comuniste, democratice sau muncitorești — țărănești din țările în care mai domnește capitalul. Ea luminează calea de luptă a acestor partide. Pe baza unei profunde analize marxiste a istoriei mișcării revoluționare și a situației actuale în țările capitalului, tovarășul Stalin trage concluzii geniale cu privire la căile și metodele de luptă ale partidelor comuniste frățești, deschide largi perspective luptei și victoriilor lor.

Tovarășul Stalin stabilește premizele care ușurează munca acestor partide. In primul rând ele au în fața lor exemplul luptei Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară din care pot să învețe. In al doilea rând însăși burghezia, principalul dușman al mișcării de eliberare s'a transformat, a devenit mai reacționară și a pierdut legăturile cu poporul. Prin aceasta ea **„s'a slăbit pe sine însăși"**, fapt care deasemenea ușurează munca partidelor revoluționare și democratice.

Cu deosebită forță subliniază tovarășul Stalin că burghezia actuală a călcat în picioare principiul egalității în drepturi a oamenilor și a popoarelor, a aruncat peste bord steagul libertăților burghezo-democratice. Adresându-se reprezentanților partidelor comuniste și democratice, tovarășul Stalin le arată că lor le revine nobila misiune de a strânge în jurul lor majoritatea poporului, de a ridica acest steag deoarece altcineva nu are cine să-l ridice.

Ajutată cu zel de slugile ei social-democrate, burghezia propovăduește cosmopolitismul, disprețul față de patrie, renunțarea la independența și suveranitatea patriei în favoarea unui „guvern mondial" condus bineînțeles de imperialiștii americani. Burghezia vinde pe dolari drepturile și independența națiunii. Ea a aruncat peste bord steagul independenței și suveranității naționale. **„Nu încape îndoială** — arată tovarășul Stalin —**că acest steag va trebui să-l ridicați voi, reprezentanții partidelor comuniste și democratice, și să-l duceți înainte, dacă vreți să fiți patrioți ai țării voastre, dacă vreți să deveniți forța conducătoare a națiunii. Altcineva nu are cine să-l ridice".**

Cu uriașa forță de previziune care îl caracterizează, tovarășul Stalin arată în încheierea luminoasei sale cuvântări, că **„există toate temeiurile să contăm pe succesele și victoria partidelor frățești în țările în care stăpânește capitalul".** Această concluzie are o însemnătate internațională. Ea dă partidelor comuniste un îndreptar sigur în activitatea lor revoluționară, le înzecește eforturile și încrederea în victoria împotriva capitalismului. Din înțeleptele cuvinte staliniste luptătorii pentru pace, democrație și socialism, sorb forțe noi, elan și încredere în lupta pentru victoria cauzei lor drepte.

Cuvântarea tovarășului Stalin la cel de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice are o însemnătate istorică pentru viața și viitorul omenirii. In ea, oamenii muncii din toate țările găsesc răspunsul la cele mai arzătoare probleme ale contemporaneității și primesc o înaltă îndrumare în acțiunile lor.

Oamenii muncii din patria noastră urmează cu hotărîre luminoasele învățături ale tovarășului Stalin, întărind eforturile lor în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Pentru oamenii muncii depe tărâmul școlii, cuvântarea tovarășului Stalin constitue un luminos îndemn pentru sporirea eforturilor în munca pentru creșterea generației noastre tinere în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, în spiritul urii față de incendiatorii la război, în spiritul dragostei fierbinți față de eliberatoarea noastră, Uniunea Sovietică, față de învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă, stegarul luptei pentru pace, tovarășul Stalin.

Uriașul răsunet al cuvântului stalinist

Intreg poporul nostru muncitor a luat cunoștință cu un imens interes și cu nestăvilită bucurie de luminoasa cuvântare a tovarășului Stalin la cel de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Cu entuziasm și bucurie a fost întâmpinată cuvântarea tovarășului Stalin și de către oamenii muncii din învățământ. Intruniți pentru propunerea candidatului Frontului Democrației Populare în alegeri, profesorii, studenții și personalul administrativ din Universitatea „C.I. Parhon" au ascultat cu interes și nemărginită bucurie, la deschiderea adunării, cuvântarea tovarășului Stalin, întrerupând citirea ei cu nesfârșite aplauze și aclamații. Cu acelaș entuziasm a fost primită citirea cuvântării marelui Stalin și la adunarea salariaților Ministerului Invățământului Public, Institutului de științe pedagogice și Institutului de perfecționare a cadrelor didactice.

Inaltă pildă de internaționalism proletar, cuvântarea tovarășului Stalin insuflă poporului nostru muncitor noi puteri în luptă, încredere nețărmurită în victoria cauzei păcii și comunismului.

Cuvântarea rostită de I. V. STALIN la Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA 15 (Agerpres). — TASS transmite cuvântarea rostită de I. V. Stalin la 14 Octombrie, la Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

(Apariția la tribună a tovarășului Stalin este întâmpinată de delegați cu aplauze furtunoase, care nu contenesc vreme îndelungată, transformându-se în ovații. Toți se ridică în picioare. Aclamații: „Tovarășului Stalin — Ura!", „Trăiască tovarășul Stalin!", „Slavă marelui Stalin!").

Tovarăși!

Permiteți-mi, în numele Congresului nostru, să exprim mulțumiri tuturor partidelor și grupurilor frățești ai căror reprezentanți au onorat Congresul nostru cu prezența lor sau care au trimis Congresului mesaje de salut, — pentru saluturile prietenești, pentru urările de succese, pentru încredere. **(Aplauze furtunoase, prelungite, care se transformă în ovații).**

Pentru noi este deosebit de prețioasă această încredere care înseamnă hotărîrea de a sprijini partidul nostru în lupta sa pentru un viitor luminos al popoarelor, în lupta sa împotriva războiului, în lupta sa pentru menținerea păcii. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

Ar fi greșit să se creadă că partidul nostru, care a devenit o forță puternică, nu mai are nevoie de sprijin. Aceasta nu este just. Partidul nostru și țara noastră întotdeauna au avut și vor avea nevoie de încrederea, de simpatia și de sprijinul popoarelor frățești de peste hotare.

Specificul acestui sprijin este că orice sprijin dat năzuințelor de pace ale partidului nostru de către orice partid frățesc înseamnă totodată sprijinirea propriului popor în lupta pentru menținerea păcii. Când muncitorii englezi, în 1918—1919, în perioada atacului armat al burgheziei engleze împotriva Uniunii Sovietice, au organizat lupta împotriva războiului sub lozinca „Jos mâinile de pe Rusia", aceasta a fost sprijinirea — sprijinirea în primul rând a luptei propriului popor pentru pace, iar apoi și sprijinirea Uniunii Sovietice. Când tovarășul Thorez sau tovarășul Togliatti declară că popoarele lor nu vor lupta împotriva popoarelor Uniunii Sovietice **(aplauze furtunoase)**, aceasta înseamnă sprijinirea, — în primul rând sprijinirea muncitorilor și țăranilor din Franța și Italia care luptă pentru pace, iar apoi și sprijinirea năzuințelor de pace ale Uniunii Sovietice. Acest specific al sprijinului reciproc se explică prin faptul că interesele partidului nostru nu numai că nu contrazic interesele popoarelor iubitoare de pace, ci dimpotrivă, se contopesc cu aceste interese. **(Aplauze furtunoase).** In ceea ce privește Uniunea Sovietică, interesele ei în general nu pot fi despărțite de cauza păcii în întreaga lume.

Se înțelege că partidul nostru nu poate să rămână dator partidelor frățești și că el însuși, la rândul său, trebue să le sprijine atât pe ele cât și popoarele lor în lupta lor pentru eliberare, în lupta lor pentru menținerea păcii. După cum se știe, el chiar așa procedează. **(Aplauze furtunoase).** După ce partidul nostru a luat puterea în 1917 și după ce partidul a luat măsuri reale pentru lichidarea asupririi capitaliste și moșierești, reprezentanții partidelor frățești, admirând curajul și succesele partidului nostru, i-au dat titlul de „brigadă de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale. Prin aceasta ei își exprimau speranța că succesele „brigăzii de șoc" vor ușura situația popoarelor care lâncezesc sub jugul capitalismului. Cred că partidul nostru a îndreptățit aceste speranțe, îndeosebi în perioada celui de al doilea război mondial, când, zdrobind tirania fascistă germană și japoneză, Uniunea Sovietică a salvat popoarele Europei și Asiei de primejdia robiei fasciste. **(Aplauze furtunoase).**

Firește că a fost foarte greu de a îndeplini acest rol de cinste, atâta timp cât „brigada de șoc" a fost una singură, și atâta timp cât ea a trebuit să îndeplinească acest rol de avangardă aproape singură. Dar asta a fost odată. Acum, lucrurile stau cu totul altfel.

Acum, când din China și Coreea până în Cehoslovacia și Ungaria au apărut noi „brigăzi de șoc" — țările de democrație populară — acum partidului nostru îi este mai ușor să lupte, iar munca a pornit și ea mai cu spor. **(Aplauze furtunoase, prelungite).**

O atenție deosebită merită acele partide comuniste, democratice sau muncitorești-țărănești care nu au venit încă la putere și care continuă să-și ducă munca sub călcâiul draconicelor legi burgheze. Lor le este desigur mai greu să-și ducă munca. Totuși, lor nu le este atât de greu să-și ducă munca cum ne-a fost nouă, comuniștilor ruși, în vremea țarismului, când și cea mai mică mișcare înainte era declarată cea mai gravă crimă. Totuși, comuniștii ruși au rezistat, nu s'au speriat de greutăți și au cucerit victoria. La fel va fi și cu aceste partide.

Dece acestor partide nu le va fi totuși atât de greu să-și ducă munca în comparație cu comuniștii ruși din perioada țarismului?

Pentrucă, în primul rând, ele au în fața ochilor asemenea exemple de luptă și de succese ca cele existente în Uniunea Sovietică și în țările de democrație populară. Prin urmare, ele pot învăța din greșelile și succesele acestor țări și astfel să-și ușureze munca.

Pentrucă, în al doilea rând, însăși burghezia, — principalul dușman al mișcării de eliberare, — a devenit alta, s'a schimbat în mod serios, a devenit mai reacționară, a pierdut legăturile cu poporul și s'a slăbit pe sine însăși. Se înțelege că și acest fapt trebue să ușureze munca partidelor revoluționare și democratice. **(Aplauze furtunoase).**

Inainte, burghezia își permitea să facă paradă de liberalism, apăra libertățile burghezo-democratice și își crea astfel popularitate în popor. Acum, din liberalism nu a rămas nici urmă. Nu mai există așa numita „libertate individuală", drepturile individului sunt recunoscute acum numai acelora care au capital, iar toți ceilalți cetățeni sunt considerați material uman brut, bun numai pentru exploatare. Principiul egalității în drepturi a oamenilor și națiunilor a fost călcat în picioare, fiind înlocuit cu principiul drepturilor depline ale minorității exploatatoare și al lipsei de drepturi a majorității exploatate a cetățenilor. Steagul libertăților burghezo-democratice a fost aruncat peste bord. Cred că acest steag va trebui să-l ridicați voi, reprezentanții partidelor comuniste și democratice și să-l duceți înainte, dacă vreți să strângeți în jurul vostru majoritatea poporului. Altcineva n'are cine să-l ridice. **(Aplauze furtunoase).**

Inainte, burghezia era socotită drept capul națiunii, ea apăra drepturile și independența națiunii, punându-le „mai presus de orice". Acum, din „principiu național" nu a rămas nici urmă. Acum, burghezia vinde drepturile și independența națiunii pe dolari. Steagul independenței naționale și al suveranității naționale a fost aruncat peste bord. Nu încape îndoială că acest steag va trebui să-l ridicați voi, reprezentanții partidelor comuniste și democratice, și să-l duceți înainte, dacă vreți să fiți patrioți ai țării voastre, dacă vreți să deveniți forța conducătoare a națiunii. Altcineva nu are cine să-l ridice. **(Aplauze furtunoase).**

Așa stau lucrurile în prezent.

Se înțelege că toate aceste împrejurări trebue să ușureze munca partidelor comuniste și democratice care nu au venit încă la putere.

Așa dar, există toate temeiurile să contăm pe succesele și victoria partidelor frățești în țările în care stăpânește capitalul. **(Aplauze furtunoase).**

Trăiască partidele noastre frățești! **(Aplauze prelungite).**

Să trăiască ani mulți conducătorii partidelor frățești! **(Aplauze prelungite).**

Trăiască pacea între popoare! **(Aplauze prelungite).**

Jos atițătorii la război! **(Toți se ridică în picioare. Aplauze furtunoase, care nu contenesc vreme îndelungată, transformându-se în ovații. Aclamații: „Trăiască tovarășul Stalin!", „Tovarășului Stalin — Ura!", „Trăiască marele conducător al oamenilor muncii din întreaga lume, tovarășul Stalin!", „Marelui Stalin — Ura!", „Trăiască pacea între popoare!". Urale).**

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al U.R.S.S.

Cu privire la schimbarea denumirii partidului

Rezoluția Congresului al XIX-lea al partidului

(adoptată în unanimitate)

Dubla denumire a partidului nostru „comunist"-„bolșevic" s'a format istoricește ca urmare a luptei împotriva menșevicilor și avea ca scop delimitarea de menșevism. Intrucât, însă, în U.R.S.S. partidul menșevic a părăsit încă demult scena, dubla denumire a partidului și-a pierdut sensul, cu atât mai mult cu cât noțiunea „comunist" exprimă cel mai exact conținutul marxist al sarcinilor partidului, în timp ce noțiunea „bolșevic" nu exprimă decât faptul istoric, care și-a pierdut încă demult semnificația, că la al II-lea Congres al partidului, în 1903, leniniștii au obținut majoritatea de voturi, din care cauză au și fost denumiți „bolșevici", în timp ce partea oportunistă a rămas în minoritate și a căpătat denumirea de „menșevici".

In legătură cu aceasta, Congresul al XIX-lea al partidului hotărăște:

Partidul Comunist (bolșevic) al Uniunii Sovietice (P.C. (b) al U.R.S.S.) să se numească de acum înainte „Partidul Comunist al Uniunii Sovietice" (P.C.U.S.).

Cu privire la „Modificările în Statutul P. C. (b) al U. R. S. S."

Rezoluția Congresului al XIX-lea al partidului

(adoptată în unanimitate)

Congresul al XIX-lea al partidului hotărăște:

1. Să se aprobe proiectul Statutului partidului, prezentat de C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., cu amendamentele și completările Comisiei Congresului.

2. Să se considere de acum înainte Statutul partidului aprobat de Congres — Statutul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Cu privire la modificarea programului Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

Rezoluția Congresului al XIX-lea al P. C. (b) al U. R. S. S.

(adoptată în unanimitate)

Congresul al XIX-lea al partidului stabilește că în perioada care a trecut dela Congresul al VIII-lea al partidului (1919), când a fost adoptat programul existent al partidului, s'au produs schimbări radicale atât în domeniul relațiilor internaționale, cât și în domeniul construirii socialismului în U.R.S.S., și în legătură cu aceasta o serie de prevederi ale programului și sarcinile partidului cuprinse în el nu mai corespund condițiilor actuale și noilor sarcini ale partidului, întrucât ele au fost deja înfăptuite în această perioadă.

Pornind dela aceasta, Congresul hotărăște:

1. — Să se considere necesar și actual de a se înfăptui modificarea programului existent al partidului.

2. — In modificarea programului să se ia ca îndreptar tezele fundamentale ale operei tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

3. — Infăptuirea modificării programului să fie încredințată unei comisii compusă din: 1. I. V. Stalin — președinte, 2. L. P. Beria, 3. L. M. Kaganovici, 4. O. V. Kuusinen, 5. G. M. Malenkov, 6. V. M. Molotov, 7. P. N. Pospelov, 8. A. M. Rumiantev, 9. M. Z. Saburov, 10. D. I. Cesnokov, 11. P. F. Iudin.

4. — Proiectul programului modificat al partidului să fie prezentat spre examinare Congresului următor al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și-a încheiat lucrările

In ședința din dimineața zilei de 10 Octombrie au continuat lucrările Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. A fost ascultat raportul cu privire la punctul 4 de pe ordinea de zi: „Modificări în Statutul P.C. (b) al U.R.S.S.". Raportul a fost prezentat de N. S. Hrușciov, secretar al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S. Au urmat apoi discuțiile asupra acestei probleme.

In ședința din seara zilei de 10 Octombrie s'a dat cuvântul lui Saburov, care a comunicat rezultatele lucrărilor Comisiei alese de Congres pentru examinarea completărilor la proiectul Directivelor cu privire la al 5-lea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955.

Congresul a aprobat în unanimitate Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de dezvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955.

Discuțiile pe marginea raportului tovarășului Hrușciov cu privire la modificările în Statutul P.C. (b) al U.R.S.S. au luat sfârșit în ședința din seara zilei de 11 Octombrie.

La propunerea lui M. A. Suslov, Congresul a adoptat în unanimitate următoarea hotărîre:

„Textul Statutului modificat al partidului să fie luat ca bază.

Pentru examinarea și introducerea amendamentelor și completărilor în textul Statutului modificat al partidului, să fie aleasă o comisie".

Ședința următoare a avut loc în dimineața zilei de 13 Octombrie. Congresul a adoptat în unanimitate Rezoluția propusă de L. M. Kaganovici cu privire la modificarea programului Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

In ședința din seara zilei de 13 Octombrie, a fost adoptată în unanimitate și cu aplauze furtunoase Rezoluția cu privire la schimbarea denumirii partidului. Apoi Congresul a adoptat în unanimitate Rezoluția cu privire la modificările în Statutul P.C. (b) al U.R.S.S. și a aprobat Statutul Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

La 14 Octombrie a avut loc în Sala Mare a Palatului Kremlinului ședința de închidere a Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

★

Ora 9 seara. La tribună apar I. V. Stalin, cei mai apropiați tovarăși de luptă ai săi: Molotov, Malenkov, Voroșilov, Bulganin, Beria, Kaganovici, Hrușciov, Andreev, Mikoian, Kosighin, Șvernik, membrii Prezidiului Congresului. Delegații și oaspeții îi întâmpină cu aplauze furtunoase care nu contenesc vreme îndelungată. Toți se ridică în picioare. In sală izbucnesc ovații în cinstea lui I. V. Stalin. Răsună aclamații: „Slavă tovarășului Stalin!", „Trăiască tovarășul Stalin!", „Tovarășului Stalin — ura!".

Delegatul Kuznețov a comunicat rezultatele alegerilor organelor centrale ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

La ședința de închidere a Congresului a luat cuvântul tovarășul Stalin. In întâmpinarea lui s'a ridicat o ovație puternică, expresie a dragostei nețărmurite, a devotamentului partidului față de conducătorul său. Sentimentele fierbinți și gândurile trezite de cuvintele conducătorului s'au manifestat prin torente furtunoase de aplauze. Cuvintele de încheiere ale tovarășului Stalin sunt acoperite de aplauzele furtunoase și îndelungate ale Congresului. Delegații la Congres și oaspeții ovaționează cu înflăcărare în cinstea lui I. V. Stalin.

K. E. Voroșilov rostește cuvântarea de închidere.

La ora 22 și 25 de minute, președintele declară închis Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Aplauze furtunoase. Toți se ridică în picioare. Aclamații: „Tovarășului Stalin — ura!", „Slavă marelui Stalin!". Delegații la Congres și oaspeții intonează cu mare însuflețire imnul partidului, „Internaționala". Din nou izbucnesc ovații furtunoase în cinstea marelui Stalin. Din toate colțurile sălii, în multe limbi, răsună aclamații de salut adresate iubitului conducător și învățător — marele Stalin.

Componența Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, ales de Congresul al XIX-lea al partidului

1. Andreev A. A., 2. Andrianov V. M., 3. Aristov A. B., 4. Arutinov G. A., 5. Babaev S., 6. Baghirov M. D., 7. Baibakov N. K., 8. Beliaev N. I., 9. Benediktov I. A., 10. Beria L. P., 11. Beșcev B. P., 12. Boițov I. P. 13. Borkov G. A., 14. Brejnev L. I., 15. Buiganin N. A., 16. Vagapov S. A., 17. Vannikov B. L., 18. Vasilevschi A. M., 19. Volkov I. A., 20. Voronov G. I., 21. Voroșilov K. E., 22. Vișinski A. I., 23. Gafurov B., 24. Goriacev F. S., 25. Grișin V. V., 26. Grișin I. T., 27. Gusev M. I., 28. Denisov G. A., 29. Egorov A. N., 30. Efimov A. P., 31. Efremov L. N., 32. Jdanov I. A., 33. Jegalin I. K., 34. Jukov K. P., 35. Zasiadko A. F., 36. Zverev A. G., 37. Zimianin M. V., 38. Ignatov N. G., 39. Ignatiev S. D., 40. Kabanov I. G., 41. Kaganovici L. M., 42. Kalnberzin I. E., 43. Kapitonov I. V., 44. Keșhoveli Z. N., 45. Kidin A. N., 46. Kiricenko A. I., 47. Kiselev V. I., 48. Kiselev N. V., 49. Kovrighina M. D., 50. Kozlov F. R., 51. Koniev I. S., 52. Korneiciuc A. E., 53. Korotcenko D. S., 54. Korceaghin P. N., 55. Kosighin A. N., 56. Kruglov S. N., 57. Kuznețov V. V., 58. Kuznețov N. G., 59. Kuliev T. I., 60. Kutirev A. M., 61. Kuusinen O. V., 62. Kebin I. G., 63. Larionov A. N., 64. Latunov I. S., 65. Lebedev I. K., 66. Lukianov V. V., 67. Malenkov G. M., 68. Malișev V. A., 69. Marfin A. I., 70. Mgheladze A. I., 71. Melnik D. N., 72. Melnikov L. G., 73. Mehlis L. Z., 74. Mikoian A. I., 75. Mitin M. B., 76. Mihailov N. A., 77. Molotov V. M., 78. Moskvin V. A., 79. Muratov Z. I., 80. Muhitdinov N. A., 81. Nedosekin V. I., 82 Nikolaiev B. F., 83. Niiazov A. I., 84. Organov N. N., 85. Pankratova A. M., 86. Patolicev N. S., 87. Pegov N. M., 88. Pervuhin M. G., 89. Ponomarenko P. K., 90. Poskrebișev A. N., 91. Pospelov P. N., 92. Prass F. M., 93. Prokofiev V. A., 94. Pronin V. P., 95. Puzanov A. M., 96. Razzakov I. R., 97. Rumianțev A. M., 98. Saburov M. Z., 99. Semin A. V., 100. Smirnov D. G., 101. Snecikus A. I., 102. Sokolovski V. D., 103. Stalin I. V., 104. Suslov M. A., 105. Taibekov E. B., 106. Tevosian I. F., 107. Titov P. I., 108. Titov F. E., 109. Ustinov D. F., 110. Fadeev A. A., 111. Hvorostuhin A. I., 112. Hrunicev M. V., 113. Hrușciov N. S., 114. Ceplakov P. F., 115. Cernișev V. E., 116. Cesnokov D. I., 117. Șaiahmetov J., 118. Șvernik N. M., 119. Șelepin A. N., 120. Șepilov D. T., 121. Șkiriatov M. F., 122. Iudin P. F., 123. Iusupov U. I., 124. Iakovlev I.D., 125. Iasnov M. A.

Membrii supleanți ai Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, aleși de Congresul al XIX-lea al partidului:

1. Alexandrov G. F., 2. Alexenko G. V., 3. Artemiev P. A., 4. Ahazov T. A., 5. Bagramian I. H., 6. Bakradze V. M., 7. Basistii N. E., 8. Bogdanov S. I., 9. Bondarenko A. D., 10. Borisov S. Z., 11. Budionnii S. M., 12. Butuzov S. M., 13. Versinin K. A., 14. Ghedvilas M. A., 15. Goglidze S. A., 16. Gorbatov A. V., 17. Gorșenin K. P., 18. Greciko A. A., 19. Grigorian V. G., 20. Gromiko A. A., 21 Daniialov A. D., 22.Dvinski B. A., 23. Dementiev P. V., 24. Digai N. A., 25. Epișev A. A., 26. Efremov D. V., 27. Javoronkov V. G., 28. Jigariov P. F., 29. Jimerin D. G., 30. Jukov G. K., 31. Zaveniaghin A. P., 32. Zarubin G. N., 33. Zaharov P. A., 34. Zaharov S. E., 35. Iliciov L. F., 36. Kazakov N. S., 37. Kairov I. A., 38. Kalcenko N. T., 39. Kanunnikov M. I., 40. Kobulov B. Z., 41. Kozlov A. I., 42. Komarov P. T., 43. Kornieț L. R., 44. Kostousov A. I., 45. Kuznețova F.F., 46. Kuznețova K. S., 47. Kulov K. D., 48. Kumikin P. N., 49. Ladanov P. F., 50. Latis V. T., 51. Lomako P. F., 52. Lucinski A. A., 53. Likova L. P., 54. Maksarev I. E., 55. Malik I. A., 56. Malinin M. S., 57. Malinovski R. I., 58. Mamonov F. A., 59. Maslennikov I. I., 60. Melnikov R. E., 61. Meretkov K. A., 62. Merkulov V. N., 63. Miurisep A. A., 64. Nedelin M. I., 65. Nikitin P. V., 66. Nosenko I.I., 67. Orlov G. M., 68. Ostrovitianov K. V., 69. Pavlov V. N., 70. Pavlov D. V., 71. Paletkis I. I., 72. Paniușkin A. S., 73. Parșin P. I., 74. Pidtcenko M. M., 75. Pomaznev M. T., 76. Ponomariov B. N., 77. Popov G. M., 78. Postovalov S. O., 79. Pceliakov A. P., 80. Raizer D. I., 81. Riabikov V. M., 82. Riasnoi V. S., 83. Rumianțev S. S., 84. Serdiuk Z. T., 85. Serov I. A., 86. Simonov K. M., 87. Skulkov I. P., 88. Sokolov K. M., 89. Soloviov L. N., 90. Stepanov S. A., 91. Stepanova E. A., 92. Stoletov V. N., 93. Timoșenko S. K., 94. Tihomirov S. M., 95. Toka S. K., 96. Tumanova Z. P., 97. Fiodorov A. G., 98. Furțeva E. A., 99. Hahalov A. U., 100. Hohlov I. S., 101. Țhovrebașvili V. G., 102. Țiren V. F., 103. Ciuikov V. I., 104. Ciumacenko G. A., 105. Șatalin N. N., 106. Șaskov Z. A., 107. Școlnikov A. M., 108. Ștemenko S. M., 109. Iudin P. A., 110. Iumașev I. S.

Membrii Comisiei Centrale de Revizie:

1. Alexeev A. I., 2. Andreev V. A., 3. Babici V. I., 4. Gorkin A. F., 5. Grișko G. E., 6. Gromov G. P., 7. Gromov E. I., 8. Gubin K. A., 9. Druzin V. P., 10. Eniutin G. V., 11. Zakurdaev V. I., 12. Zincenko V. E., 13. Kosiacenko G. P., 14. Krujkov V. S., 15. Kulatov T., 16. Mironova Z. V., 17. Moskatov P. G., 18. Moskovskii V. P., 19. Ovezov B., 20. Osipov G. I., 21. Podgornii N. V., 22. Podțerob B. F., 23. Prokkonen P. S., 24. Rasulov D., 25. Rud G. I., 26. Semionov V. S., 27. Skvorțov N. A., 28.Sobenin A. I., 29. Spiridonov A. M., 30. Struev A. I., 31. Suetin M. S., 32. Surkov A. A., 33. Tarasov M. P., 34. Tarasov S.N., 35. Tvardovski A. T., 36. Tretiakova E. I., 37. Iakubov M. T.

Alegerea organelor executive ale C. C. de către plenara Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

MOSCOVA, 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 Octombrie 1952 a avut loc o plenară a Comitetului Central nou ales al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

1. Plenara a ales următorul Prezidiu al C. C.:

Stalin I. V.
Andrianov V. M.
Aristov A. B.
Beria L. P.
Bulganin N. A.
Voroșilov K. E.
Ignatiev S. D.
Kaganovici L. M.
Korotcenko D. S.
Kuznețov V. V.
Kuusinen O. V.
Malenkov G. M.
Malișev V. A.
Melnikov L. G.
Mikoian A. I.
Mihailov N. A.
Molotov V. M.
Pervuhin M. G.
Ponomarenko P. K.
Saburov M. Z.
Suslov M. A.
Hrușciov N. S.
Cesnokov D. I.
Șvernik N. M.
Șkiriatov M. F.

Membrii supleanți ai Prezidiului:

Brejnev L. I.
Vișinski A. I.
Zverev A. G.
Ignatov N. G.
Kabanov I. G.
Kosighin A. N.
Patolicev N. S.
Pegov N. M.
Puzanov A. M.
Tevosian I. F.
Iudin P. F.

2. Plenara a ales următorul Secretariat al C. C.:

Stalin I. V.
Aristov A. B.
Brejnev L. I.
Ignatov N. G.
Malenkov G. M.
Mihailov N. A.
Pegov N. M.
Ponomarenko P. K.
Suslov M. A.
Hrușciov N. S.

Plenara C.C. a confirmat ca președinte al Comitetului Controlului de Partid de pe lângă C.C. al P.C.U.S., pe Șkiriatov M. F.

In Comisia Centrală de Revizie

MOSCOVA, 17 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 Octombrie 1952 a avut loc o ședință a Comisiei Centrale de Revizie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Comisia Centrală de Revizie a ales ca președinte al Comisiei pe Moskatov P. G.

Literatura sovietică luptătoare pentru pace și progres

Boris Lavreniev

In raportul de activitate al Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. la Congresul al XIX-lea al partidului, tovarășul Malenkov a subliniat sarcina nobilă care stă în fața literaturii sovietice, a arătat că scriitorii sovietici au datoria „de a studia mai profund viața societății sovietice, de a crea mari opere de artă, demne de marele nostru popor".

Chiar dela începutul apariției sale, tânăra literatură sovietică, literatura popoarelor eliberate prin Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, s'a manifestat ca o literatură nouă din punct de vedere principial, pătrunsă de înaltele idei ale umanismului socialist, ca o literatură care și-a pus drept țel slujirea intereselor omenirii muncitoare, a progresului și păcii în întreaga lume.

Incă în primele opere ale scriitorilor sovietici, care oglindeau evenimentele grandioase ale revoluției și războiului civil, răsuna limpede năzuința unei munci pașnice și a fericirii omenești. In furtuna marilor lupte pentru crearea primului stat proletar din lume, oamenii sovietici luptau pentru pace, pentru înflorirea Patriei lor, pentru bucuria unei munci rodnice și creatoare. La acest viitor fericit visau, între două lupte, ostașii din armata dela Taman, flămânzi, rupți, obosiți, dar plini de încredere în misiunea lor istorică de constructori ai unei lumi noi, zugrăviți în minunatul roman al lui Serafimovici „Torentul de fier", eroii din romanul lui Fadeev „Înfrângerea", eroii lui Furmanov din „Ceapaev" și din alte opere care oglindesc epoca războiului civil.

Descriind în mod realist greutățile și calamitățile ruinei din primii ani ai revoluției, luptele grele, care au costat viața a zeci de mii de ostași, scriitorii sovietici nu se pasionau și nu poetizau niciodată războiul ca atare. Sprijinind din toată inima lupta de eliberare a poporului sovietic împotriva contrarevoluției și a intervenției străine, ei înfierau în acelaș timp războiul nedrept, având de scop înrobirea popoarelor și cotropirea țărilor străine, îl arătau ca o metodă atavică și inumană de rezolvare a contradicțiilor.

Odată cu terminarea războiului civil, scriitorii sovietici s'au reîntors cu bucurie la teme pașnice. Centrul creației lor începe să fie ocupat de procesul de refacere a economiei naționale, de nașterea unei noi atitudini față de muncă în societatea sovietică, de faptul că această muncă de cinste, glorie și eroism, este privită ca o chestiune ce ridică pe om pe o treaptă superioară. Intr'un mare număr de opere literare apărute în perioada dintre anii 1927—40, tema centrală este construcția socialismului, tema progresului și a muncii pașnice, căreia omul sovietic îi închină toate forțele sale. Această temă răsună în romanele lui Gladkov „Cimentul" și „Energia", în romanul lui Panferov „Pietrele", în romanul lui Șolohov, „Pământ desțelenit", în cartea lui Malâșkin „Oameni dintr'un fund de țară", în „Hidrocentrala" Margaretei Șaghinian, în operele lui Kataev și Ehrenburg, Sadâdekov, Mamed Dragin și Suleiman Stalski, în romane și piese, în poeme și scenarii.

Desvoltarea pașnică a Țării Sovietice a fost întreruptă, în anul 1941, de năvălirea banditească a hitleriștilor. Scriitorii sovietici au luat parte cu vorba și cu fapta la respingerea acestei năvăliri, care amenința întreaga omenire cu nenumărate suferințe și cu robia.

In zilele Marelui Război pentru Apărarea Patriei a devenit o realitate visul lui Maiakovski, care cerea să folosim condeiul deopotrivă cu baioneta. Prin întreaga lor creație, scriitorii au apărat libertatea și pacea. Descriind marile lupte și marile suferințe ale Patriei, ei priveau cu o siguranță fermă în viitor, ca și în anii războiului civil, visau la fericitele zile ale victoriei și păcii, la reînfloarcerea țării pe drumul muncii creatoare. Mulți scriitori sovietici și-au jertfit pe front viața pentru gloria, independența și libertatea țării lor, pentru mântuirea întregii omeniri de barbaria fascistă.

Operele literare sovietice din perioada războiului au arătat întregii lumi chipul măreț al ostașului sovietic, al omului nou, educat de Partidul Comunist, omul care face în mod conștient orice act de eroism, în numele Patriei, în numele viitorului fericit. Ideea principală care îi însuflețește pe eroii acestor opere este același vis despre lumea viitorului, despre frăția și prietenia dintre popoare. Scriitorii au arătat că ostașul sovietic curăță Patria sa de dușmani fiind profund conștient de datoria sa sfântă față de popor, față de Patria socialistă, că el pășea pe pământul țărilor din Europa nu ca un cuceritor și asupritor, ci ca un eliberator al popoarelor de sub robia fascistă. De aceea, popoarele din țările ocupate de hitleriști au întâmpinat pe ostașii sovietici cu bucuria și entuziasmul cu care întâmpini un frate și prieten.

Visul despre pace și muncă spre binele omenirii trăiește în inimile ostașilor și ofițerilor, eroi ai romanelor lui Simonov, Kataev, Goncear, Tvardovski, Dolmatovski, Aligher. Toate năzuințele eroului din romanul „Stegarii", de Goncear sunt îndreptate spre pace, pentrucă el este un luptător de tip nou, fără precedent în istorie, un luptător care a luat arma pentru a apăra marele drept al omului la pace, la muncă creatoare. Omului sovietic îi este necesară pacea pentru muncă și creație, de aceea soldatul sovietic se preocupă atât de mult de organizarea temeinică a vieții de după război. Oamenii simt această tendință spre pace care îl însuflețește pe soldatul sovietic, văd că el este prietenul dezinteresat, binevoitor și sigur al fiecărui om al muncii indiferent de naționalitatea lui.

Literatura sovietică a adus și aduce lumii nu sabia, ci pacea.

Și astăzi, când forțele obscure ale capitalismului pregătesc din nou omenirii grozăviile unui nou război de cotropire și jaf, pentru împărțirea lumii între fiarele de pradă ale cartelurilor și monopolurilor, pentru restabilirea barbariei medievale, a robiei și obscurantismului, literatura sovietică stă în primele rânduri ale luptătorilor pentru pace în întreaga lume.

Ideea unei munci fericite, creatoare, libere, în numele fericirii poporului, ideea mândriei omului liber, care este conștient că prin munca sa el apropie viitorul fericit al societății comuniste, pătrunde operele de după război ale scriitorilor, poeților și dramaturgilor sovietici.

Omul-constructor, omul-creator, arhitect al viitorului stă în fața cititorului în deplinătatea forțelor sale spirituale în romanele „Departe de Moscova" de Ajaev, „Pământul Cuznețcului" de Voloșin, „Fericirea" și „Soarele de stepă" de Pavlenco, „Din toată inima" de Maltev, „Cavalerul Stelei de Aur" de Babaevski, „Secerișul" de Nicolaeva și multe altele. In chipurile oamenilor muncii din satul colhoznic, cum sunt Serghei Tutarinov sau Avdotia Bortnicova, în chipurile muncitorilor și conducătorilor din industrie, eroi ai romanelor lui Ajaev și Voloșin, Batmanov, Covșov, Rogov, Danilov — oamenii sovietici se văd pe ei înșiși, recunosc greutățile pe care au trebuit să le învingă, reträiesc din nou acea fericire a victoriei, care este o lege a construcției socialiste. Oricare ar fi locul unde se petrece acțiunea acestor romane — în secțiile uzinelor sau în colhozuri, pe șantierul unei conducte în îndepărtata taiga siberiană sau lângă apele calde ale Mării Negre, în livezi înfloritoare sau în stepa fără sfârșit, eroii lor trăiesc cu singurul gând al muncii creatoare, al frăției și prieteniei între popoare, al înfloririi culturii, științei și artei, al triumfului comunismului. Ei văd fericirea și bucuria nu într'o mulțumire liniștită de mic burghez, ci în sentimentul înalt, inegalabil al creatorului care înfrumusețează viața prin munca sa și care este la rândul său, pe deplin răsplătit. Această răsplată constă nu numai în belșugul material, dar și în conștiința datoriei împlinite, în sentimentul înalt al necesității și importanței muncii proprii pentru binele poporului, pentru binele Patriei, pentru pace. Acest gând unește într'un singur colectiv pe academicianul cărunt și pe fetița — comsomolistă dela țară, căreia i se încredințează pentru prima dată volanul tractorului, pe inginerul-constructor și pe adolescentul care a absolvit de curând școala profesională, pe rus și pe uzbec, pe armean și pe lacut.

Tema muncii creatoare, tema luptei pentru pace răsună astăzi ca un leit-motiv al literaturii tuturor popoarelor frățești din Uniunea Sovietică. Ea este prezentă în romanele „Apșeron" al scriitorului adzerbadjean Mehti Gusein, „Spre culmi", al scriitoarei letone Ana Sacse, precum și în operele scriitorilor multor popoare sovietice, care numai după revoluție, cu ajutorul marelui popor rus, au căpătat o limbă scrisă, au început să-și desvolte o literatură națională.

Pe scriitorii sovietici i-a educat și îi educă marele Partid Comunist, avangarda omenirii progresiste, partidul păcii și al muncii. Pe scriitorii sovietici îi ajută în muncă și îi îndrumează marele geniu al omenirii, I. V. Stalin, stegarul păcii, prietenul și învățătorul întregii omeniri muncitoare.

I. V. Stalin i-a numit pe scriitori „ingineri ai sufletelor omenești". Prin aceasta, el a subliniat importanța educativă a literaturii beletristice, funcțiunea ei creatoare care nu numai că oglindește viața, dar formează conștiința omului, ideile și sentimentele sale.

In decursul întregii sale istorii glorioase, Partidul Comunist, Lenin și Stalin, au învățat pe scriitorii sovietici să vadă, să simtă și să redea just realitatea socialistă. Chiar dela început, Partidul a cerut scriitorilor să prezinte în mod real pe omul sovietic, să-și însușească priceperea de a oglindi cele mai bune trăsături și calități ale caracterului său, de a arunca o privire în viitorul său. Partidul a arătat scriitorilor că literatura este obligată să dezvolte gusturile poporului, să ridice mai sus cerințele lui, să-l îmbogățească cu idei noi, să-l ducă mereu înainte.

Toate aceste indicații au găsit și fără îndoială vor găsi și în viitor o expresie strălucită în operele literaturii sovietice.

Scriitorii sovietici sunt patrioți devotați ai Patriei lor, prima țară care a rupt lanțurile capitalismului ce încătușa masele prin asuprire și sclavie. Scriitorii sovietici sunt fiii liberi ai unei țări libere, care merge liniștită și mândră pe calea sa luminoasă spre comunism și arată această cale unică de pace și progres tuturor celor cărora le e scump numele de om.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Mai aproape de viață, de practică, de producția socialistă

Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. vorbesc despre necesitatea de a se păși la realizarea învățământului politehnic în școala medie și de a se aplica măsurile necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general.

Rezolvarea acestei mari sarcini de Stat va necesita mobilizarea tuturor oamenilor de știință și a practicienilor școlii, va necesita o serie de etape de trecere. Totuși, începuturile învățământului politehnic în școală pot și trebue să fie înfăptuite chiar acum, în anul școlar curent. Aceasta ne-o dovedește experiența multor profesori de fizică, chimie, biologie, matematică. In condițiile obișnuite ale muncii în școlile dela orașe și sate, acești profesori învață pe elevii lor să aplice în practică legile științifice, îi ajută să înțeleagă principiile științifice fundamentale ale industriei și agriculturii. Acești pedagogi efectuează pe scară largă, la lecțiile lor, lucrări practice și lucrări de laborator, organizează în mod sistematic excursii la întreprinderile locale și la institutele tehnice. După cum se știe, V. I. Lenin atribuia acestor excursii o importanță excepțională în ceeace privește realizarea învățământului politehnic.

Pedagogii vorbesc adesea despre experiența lor în acest domeniu, despre înarmarea elevilor cu cunoștințe și deprinderi practice. Iată, de pildă, ce spune profesorul S. Novicov, care predă fizica la o școală medie din Ivanteieva:

Datoria principală a fiecărui profesor de fizică este de a da elevilor cunoștințe adânci și temeinice, de a-i ajuta să-și formeze o concepție științifică materialistă, pe baza înțelegerii profunde a legilor naturii, de a forma la elevi deprinderi practice.

Vreau să vorbesc despre experiența și rezultatele activității pe care o desfășor în rândurile elevilor din școala noastră.

In toamna anului 1945, întorcându-mă de pe front, am hotărît să creez cu orice preț la școală un laborator de fizică bine utilat. Cu un mic activ de elevi care s'au înscris în cercul tinerilor tehnicieni, am început în primul rând să reparăm și să punem la punct aparatele de fizică. Atribuind o mare importanță învățământului politehnic, directorul școlii, tov. A. A. Ierikin, mi-a dat pentru laboratorul de fizică o sală de clasă spațioasă. La început, tinerii tehnicieni munceau cu neîncredere și cu timiditate. Mulți dintre ei lucrau cu elan, căutau să mă ajute, dar nu aveau deprinderi practice elementare. Treptat, ei au început să capete aceste deprinderi.

Curând, preocuparea noastră principală a fost confecționarea surselor de curent continuu. Fără acestea nu funcționa niciun aparat, iar noi trebuia să studiem tema „Curentul electric".

La început, am construit un redresor electrolitic pentru curentul continuu. Aparatul dădea un curent pulsant redresat și ne servea la experiențele făcute în fața clasei. Totuși, lucrările de laborator cereau o sursă mai puternică de curent continuu. Atunci, tinerii tehnicieni au hotărît să construiască un transformator. Pentru construcția acestui aparat, elevii au găsit un motor de curent alternativ cu capacitate de 0,5 kw. și un dinam de curent continuu; acestea au fost așezate pe același postament și unite printr'o curea de transmisiune. Transformatorul a început să dea un curent redresat de 10—12 amperi, cu o tensiune de 24 volți.

Gândirea creatoare a tehnicienilor nu s'a oprit însă la aceasta. Membrii cercului, Afanasiev, Tcaciov și Boicov au elaborat, cu ajutorul meu, un plan de electrificare a laboratorului de fizică. Ei au montat în cabinet o instalație electrică foarte simplă. Prin tot cabinetul au tras două fire neizolate de antenă de cupru, fixând capetele firelor de izolatoarele montate în pereții opuși ai laboratorului. Dela tabloul de distribuție, curentul trece prin firele de antenă, iar de aici, cu ajutorul unor fire izolate, ajunge pe mesele elevilor.

Tinerii tehnicieni Lebedev și Roscin au confecționat un aparat — tabloul de distribuție. Pe acest tablou sunt montate becuri, aparate de măsurat electrice, reostatul și alte piese ale rețelei electrice. Aparatul este alimentat cu curent de 220 volți și permite executarea multor lucrări practice: reglarea puterii curentului în circuit cu ajutorul reostatului, branșarea consecutivă și paralelă a becurilor și a altor aparate, conectarea ampermetrului și voltmetrului în circuit, studierea rolului siguranței fuzibile în rețea etc.

Conectând pe tabloul de distribuție diferite aparate, elevii calculează după indicațiile aparatelor funcționarea curentului electric în sectorul rețelei, calculează costul energiei electrice consumată de rechaud, de becuri și de ciocanul de lipit, repară siguranțele și întrerupătoarele, schimbă becurile uzate. Aceasta îi ajută să-și însușească mai bine legile curentului electric.

Tinerii tehnicieni din școala noastră au hotărît să-și confecționeze un aparat propriu de sudură electrică. Ei au procurat dela depozitul de fier vechi un transformator stricat, l-au curățat, i-au pus bobine noi, montându-le pe un postament. Au făcut, deasemeni, pentru aparat un reglator de inducție a puterii curentului. La început, de sudura electrică se ocupau numai băieții dar când am povestit în clasă că la mărețele șantiere ale construcțiilor comunismului lucrează brigăzi întregi de femei-sudori, atunci și fetele și-au exprimat dorința de a lucra cu aparatul.

Utilând un atelier pe lângă laboratorul de fizică, elevii au montat un polizor electric, care servește la ascuțirea sculelor și la șlefuirea aparatelor confecționate de elevi.

Mândria elevilor este un strung confecționat de ei. Cu ajutorul lui sunt confecționate piesele aparatelor pentru școală.

Tinerii tehnicieni dau un mare ajutor profesorilor în organizarea învățământului politehnic. De obicei, membrii cercului sunt cei mai experimentați laboranți, și conducători de grupe când se organizează lucrările practice de massă. Trecând la școlile superioare, membrii cercului simt o mare atracție spre munca științifică.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Educația prin muncă

A. Climentov
profesor de fizică la școala medie din Alexandrovsk

Acesta e al doilea an de când lucrez la școala medie din raionul Alexandrovsk, regiunea Cicalov. Ca tânăr specialist, am fost întâmpinat cu multă grijă și bunăvoință în această școală. Directorul școlii, tov. Reahovski, asistă adeseori la lecțiile mele, le analizează, îmi arată lipsurile și părțile bune ale acestora.

Pentru ca lecțiile de fizică să fie interesante și rodnice, eu îmi pregătesc din timp materialul didactic, fac experiențe, rezolv probleme, citesc materiale cu privire la tema pe care va trebui s'o predau. Aceasta face ca fiecare lecție să dea elevilor elemente noi și să le antreneze mintea. O pregătire minuțioasă pentru lecție dă rezultate pozitive. Elevii asimilează ușor și temeinic materialul nou.

Discut împreună cu directorul școlii cum trebue fixat mai bine materialul studiat la fizică, subordonând munca de folos social telurilor instructiv-educative. Am organizat excursii la S.M.T. Acolo elevii au cunoscut construcția și funcționarea motorului cu combustie internă, aplicarea scripeților la ridicarea greutăților, au aflat cum este construit și cum funcționează tabloul de distribuție al centralei electrice colhoznice. La S.M.T., electricienii au explicat elevilor noștri cum se sudează piesele metalice prin sudură electrică și multe altele. Organizăm deasemeni și excursii cu elevii la centrul de radioficare și la stațiunea de incubatoare.

In școală funcționează cercuri de fizică, de radio amatori și de foto amatori. Aici elevii noștri aplică în practică cunoștințele și deprinderile căpătate. Membrii cercului de radio-amatori, de pildă, au confecționat aparate de radio cu detector și cu lămpi, le-au instalat în casele colhoznicilor și au radioficat brigăzile de tractoare din cele trei colhozuri apropiate.

Și profesorii de geografie, istorie și biologie iau parte activă la activitatea extrașcolară cu elevii. Sub îndrumarea noastră, elevii au executat din ciment macheta „Mărețele construcții ale comunismului" și au confecționat o hartă electrificată. Macheta a atras atenția tuturor elevilor. In prezent, ei lucrează cu un interes sporit în cercuri, confecționează material didactic. Participarea elevilor la această muncă folositoare desvoltă inițiativa și dragostea lor de cunoștințe, îi deprinde cu munca, îi ajută să îmbine teoria cu practica.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Poporul muncitor propune candidaturile celor mai buni fii ai săi în alegerile pentru Marea Adunare Națională

Intr'un însuflețit meeting, colectivul Complexului „Grivița Roșie" a propus candidatura tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Exercitându-și unul din drepturile fundamentale înscrise în noua Constituție a Republicii Populare Române, oamenii muncii din țara noastră au propus și susținut ieri, în cadrul unor însuflețite adunări, pe candidații lor în vederea alegerilor pentru Marea Adunare Națională, care vor avea loc la 30 Noembrie a. c.

Conștiința libertății depline pe care o au de a-și spune cuvântul deschis, sincer, fără înconjur, în privința candidaților lor, se citea în însuflețirea cu care participau cetățenii la discuțiile ce se desfășurau în adunări.

La Atelierele „Grivița Roșie", mii de muncitori ceferiști au luat parte la adunarea ținută marți după amiază pentru desemnarea unui candidat al circumscripției cu același nume.

Din toate colțurile Atelierelor, ei se îndreptau plini de voie bună, spre sala de adunare. Aceștia sunt muncitorii care, cinstind tradiția revoluționară a locului lor de muncă, au obținut pentru a treia oară la rând Steagul Roșu al producției al Ministerului Transporturilor. Ei nu uită nici o clipă că lucrează în atelierele unde acum două decenii desfășura lupta partidului pentru libertatea poporului muncitor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Sunt muncitorii care zilnic încep lucrul la vestirea sirenei lângă care a căzut luptând eroul clasei muncitoare, Vasile Roaită.

In inimile și pe buzele miilor de muncitori adunați aci, flutură un nume scump lor, scump întregului nostru popor muncitor. Ei sunt convinși că astăzi va fi un minunat prilej de a da expresie dragostei lor adânci, încrederii nețărmurite față de conducătorul partidului, față de partid.

Atunci când stahanovistul Nicolae Popescu, dela cazangerie, cere cuvântul și suie cu hotărâre la tribună pentru a face propunerea, ochii tuturor îl urmăresc cu încredere: ei știu că stahanovistul va rosti acel nume pe care toți stau să-l rostească.

„Tovarăși și tovarășe — spune cu glas puternic stahanovistul N. Popescu — eu propun candidat din partea noastră, a muncitorilor dela Grivița Roșie, pe cel mai bun fiu al clasei muncitoare, pe secretarul general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și prim ministru al Republicii Populare Române, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej".

Un tunet de aplauze răsună în vasta sală. Adunarea scandează cu entuziasm numele tovarășului Gheorghiu-Dej.

„In anii dominației burghezo-moșierești — a continuat stahanovistul N. Popescu — tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a stat în fruntea luptei poporului muncitor pentru pace, pentru o viață mai bună, pentru socialism. El a condus eroicele lupte ale ceferiștilor din Februarie 1933, lupte care au intrat ca pagini de glorie în istoria mișcării muncitorești din țara noastră. Condamnat la 15 ani închisoare, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a îndurat prigoana și temnițele regimului burghezo-moșieresc, dar nimic n'a fost în stare să frângă hotărârea sa de luptă, devotamentul său față de clasa muncitoare și de partidul nostru iubit. Din închisoare, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a luptat neobosit pentru întărirea rândurilor partidului. Când hoardele fasciste antonesciene porneau războiul mârșav împotriva Uniunii Sovietice, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej conducea lupta poporului împotriva războiului antisovietic, pentru răsturnarea dictaturii fasciste și eliberarea patriei noastre de sub jugul hitlerist. In vara anului 1944, când glorioasele Armate Sovietice în înaintarea lor victorioasă sparg frontul hitlerist, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej evadează din lagăr și preia nemijlocit conducerea luptei pentru înfăptuirea actului revoluționar dela 23 August 1944.

De numele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej sunt legate astăzi toate mărețele realizări ale poporului nostru muncitor, succesele și victoriile noastre în lupta pentru construirea socialismului. In fruntea partidului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, discipol credincios al măreților învățături leninist-staliniste, conduce cu mână sigură statul nostru de democrație populară pe drumul construirii socialismului, al păstrării independenței și suveranității naționale, al apărării păcii El călăuzește și însuflețește lupta poporului nostru pentru construirea viitorului fericit al patriei noastre scumpe.

Noi îi făgăduim tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, a încheiat stahanovistul N. Popescu, că ceferiștii dela „Grivița Roșie" vor răspunde la marea cinste de a-l avea candidat al lor, prin noi succese în producție, prin desvoltarea și mai largă a întrecerii socialiste, prin îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan".

Cuvintele rostite au fost acoperite cu îndelungi aplauze și ovații. „Trăiască primul candidat al Frontului Democrației Populare, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej !" strigă adunarea. Numeroși sunt cei care cer cuvântul pentru a susține candidatura tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

Iată-l suind la tribună pe sudorul Ioniță Dumitru, om cu părul cărunt, de mai bine de 23 ani muncitor la Grivița Roșie. El vorbește cu mânie în glas despre teroarea care domnea în ateliere pe vremea burghezo-moșierimii, despre curbele de sacrificiu, despre amenzi, despre concedieri. Atelierele erau înțesate de agenți ai burgheziei care ne spionau și ne vindeau siguranței — spune Ioniță Dumitru. Social-democrații de dreapta făceau tot ce puteau ca să spargă unitatea muncitorească Astăzi, noi, muncitorii exploatați de altădată, suntem stăpâni în această țară.

Este o mare mândrie pentru noi că putem astăzi să propunem drept candidat pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, pe iubitul nostru tovarăș Gh. Gheorghiu-Dej.

Inginerul Miron Miron a spus între altele: „Niciodată în istoria țării noastre, inginerii și tehnicienii n'au simțit sprijinul conducerii statului, ca acum, în regimul de democrație populară. Partidul Muncitoresc Român, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej personal s'au îngrijit de situația inginerilor și tehnicienilor. In cadrul planului cincinal și în cadrul planului de electrificare, inginerii și tehnicienii au azi posibilitatea pe care nu au avut-o niciodată să-și desfășoare talentul lor, pregătirea lor profesională.

Stahanovista Aurica Dumitrescu a vorbit despre starea de înapoiere și nedreptate în care era ținută femeia sub regimul burghezo-moșieresc.

Cuvintele vorbitorilor, angajamentele lor, au fost subliniate cu ropote de aplauze, izvorâte din adâncul sufletului lor.

Prin aclamații puternice cei prezenți au aprobat în unanimitate propunerea ca tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej să fie desemnat drept candidat în alegerile pentru Marea Adunare Națională.

Când președintele adunării, tov. Vasile Popescu, a anunțat că se va da citire cuvântării ținute de tovarășul Stalin la 14 Octombrie în Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al U.R.S.S., cei de față au aclamat îndelung pe marele conducător al omenirii muncitoare. El au ascultat cu toată luarea aminte mărețele învățături și îndemnuri care se desprind din cuvântarea tovarășului Stalin, care cu forța previziunii sale geniale a arătat perspectivele mărețe ale mișcării muncitorești internaționale.

Colectivul „Sovromnaval" a propus candidatura tovarășului Miron Constantinescu

GALAȚI 15 (Agerpres). — Intr'o atmosferă sărbătorească, Miercuri, după încetarea lucrului, muncitorii, tehnicienii și inginerii șantierului „Sovromnaval", s'au întrunit pentru a desemna candidatul F.D.P în circumscripția electorală Galați-Est, în vederea alegerii deputaților în Marea Adunare Națională.

Stahanovistul Ilie Colcer, luând cuvântul, a propus drept candidat al F.D.P în circumscripția electorală Galați Est pe tov. Miron Constantinescu, secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, președintele Comitetului de Stat al Planificării.

In cuvinte simple și calde, stahanovistul Colcer povestește despre viața, munca și lupta tov Miron Constantinescu.

„Tov Miron Constantinescu avea numai 13 ani când a luat pentru prima oară le gătura cu U.T.C.-ul — spune vorbitorul. De atunci și până astăzi, el a dus o neobosită muncă, urmând cu fidelitate învățătura marxist-leninistă.

La 18 ani, tov. Miron Constantinescu este primit în rândurile Partidului Comunist Român, continuând să-și ducă activitatea în rândurile U.T.C.-ului. In 1939, când procesul de fascizare a țării era în toi și când primejdia războiului devenise tot mai apropiată, partidul trimite pe tov Miron Constantinescu să conducă comitetul regional de partid din Galați. Alci, în toiul luptei ,el este arestat de siguranța fascistă și trimis împreună cu un grup de tineri în fața Curții Marțiale, care îl condamnă la ani grei de închisoare. In închisoare, tov. Miron Constantinescu se întâlnește cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, întâlnire care are un rol hotărâtor în formarea lui ca activist de frunte al partidului. La Conferința Națională a Partidului Comunist din România din 1945 este ales membru al C.C., iar mai târziu membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R. Astăzi, tov. Miron Constantinescu îndeplinește funcția de mare răspundere de secretar al C. C. al P.M.R. și aceea de președinte al Comitetului de Stat al Planificării".

Candidatura tov. Miron Constantinescu a fost susținută de numeroși alți muncitori.

Adunarea a hotărît în unanimitate ca tov. Miron Constantinescu să fie desemnat candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Galați-Est.

Colectivul de muncă al Universității „C. I. Parhon" a propus candidatura academicianului prof. dr. C. I. Parhon

In aula facultății de științe juridice a avut loc o entuziastă adunare a profesorilor, studenților și funcționarilor administrativi din universitatea „C. I. Parhon".

Adunarea a fost prezidată de tovarășul Avram Bunaciu, membru supleant al C.C. al P.M.R. El a dat citire cuvântării rostite de tovarășul Stalin la închiderea Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cuvântare care a umplut de bucurie și încredere inimile profesorilor și studenților.

Apoi când tov. acad. Constantinescu-Iași a propus candidatura acad. C. I. Parhon, drept candidat al F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională pe fețele luminoase și pline de bucurie ale studenților puteai citi în acele clipe dragostea fierbinte ce o poartă marelui savant al poporului nostru, care și-a închinat viața pentru progresul științei în folosul poporului muncitor.

Mândri de propunerea pe care au făcut-o, profesorii și studenții universității „C. I. Parhon" au propus prezidiului adunării să trimită o scrisoare academicianului profesor C. I. Parhon, prin care să-l roage să primească titlul de candidat al circumscripției 6 Martie în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Colectivul Atelierelor Principale C.F.R.-Iași a propus candidatura tovarășului Chivu Stoica

IAȘI. — Miercuri 15 Octombrie, oamenii muncii dela Atelierele Principale C.F.R.-Iași s'au adunat pentru a propune candidatul F.D.P. în alegeri.

Adunarea a fost deschisă de tov. Nicolae Popa, directorul Atelierelor, care a arătat scopul adunării. A luat apoi cuvântul muncitorul Nicolae Popescu, fruntaș în producție. Adresându-se participanților vorbitorul a propus drept candidat al Frontului Democrației Populare pentru circumscripția electorală „Iași-Sud" pe tov. Chivu Stoica, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Propunerea a fost primită cu vii aclamații.

„Propun drept candidat al circumscripției noastre electorale — a spus vorbitorul — pe tov. Chivu Stoica, unul din cei mai vechi și de frunte luptători ai clasei muncitoare din țara noastră. De tânăr încă, tov. Chivu Stoica a intrat în mișcarea muncitorească. Ca luptător revoluționar s'a format în rândurile U.T.C.-ului, iar în anul 1931 a intrat în rândurile Partidului Comunist din România. Tov. Chivu Stoica a participat, alături de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, la conducerea marilor și glorioaselor lupte ale ceferiștilor din Februarie 1933. Tov. Chivu Stoica a înfruntat temnițele și teroarea regimului burghezo-moșieresc, luptând cu dârzenie neclintită pentru cauza clasei muncitoare și a partidului".

Adunarea a hotărît în unanimitate să propună drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală „Iași-Sud" pe tov. Chivu Stoica.

Colectivul Depoului C.F.R.-Iți cani a propus candidatura tovarășului Emil Bodnăraș

In după amiaza zilei de 15 Octombrie a. c., muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii Depoului C.F.R.-Iți cani s'au adunat în sala de festivități a Depoului, pentru a propune un candidat al F.D.P. pentru circumscripția Suceava.

In aplauzele furtunoase ale celor prezenți, tov. Gamoraru Petre, șef adjunct al depoului, a propus drept candidat F.D.P. în circumscripția electorală Suceava pe tov. Emil Bodnăraș, ministru al forțelor armate ale R.P.R. membru al Biroului Politic al Comitetului Central al P.M.R. Tov. Gamoraru Petre a vorbit despre viața tovarășului Emil Bodnăraș, despre lupta neînfricată pe care a dus-o alături de tovarășul Gheorghiu-Dej și de ceilalți conducători ai partidului nostru, pentru libertatea și fericirea poporului muncitor. Propunerea a fost susținută cu căldură.

Tov. Radu Cernușca a arătat că regiunea Suceava cunoaște o viață nouă datorită în parte și muncii depuse de tovarășul Emil Bodnăraș. Tov. Cernușca a vorbit despre întreprinderile noi create în regiune ,despre transformările din viața satelor din regiune, etc.

Intr'o atmosferă de mare însuflețire, adunarea a hotărît în unanimitate să propună pe tov. Emil Bodnăraș drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Suceava în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Participanții și-au exprimat cu entuziasm dragostea fierbinte pentru Comitetul Central al partidului în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Colectivul uzinelor „Steagul Roșu"-Orașul Stalin a propus candidatura tovarășului Petre Borilă

Muncitorii, tehnicienii, inginerii și funcționarii dela uzinele „Steagul Roșu" s'au adunat în ziua de 15 Octombrie pentru a propune un candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Orașul Stalin-Vest.

Președintele prezidiului adunării a fost ales tovarășul Dinu Marin, secretarul comitetului de partid. Stahanovistul sudor dela sectorul vagonaj, C. Tomescu a propus candidat al Frontului Democrației Populare în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională în această circumscripție pe tovarășul Petre Borilă, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R. și președintele Comisiei Controlului de Stat :

„In condițiile grele ale dictaturii burghezo-moșierești, a adus la îndeplinire cu devotament importante sarcini de partid.

După eliberarea patriei noastre de către glorioasa Armată Sovietică, tovarășul Petre Borilă a dus o muncă neobosită în slujba construirii socialismului, pentru întărirea și desvoltarea statului democrat-popular și pentru apărarea păcii. Deaceea eu îl propun candidat în Marea Adunare Națională pe tovarășul Petre Borilă".

In unanimitate, cu vii și însuflețite aplauze, adunarea colectivului uzinelor „Steagul Roșu" a hotărît să propună candidat al Frontului Democrației Populare în Marea Adunare Națională pe tov. Petre Borilă.

Adunarea generală a Academiei R.P.R. a propus candidatura tovarășului acad. prof. Traian Săvulescu

La adunarea generală dela Academia R.P.R. consacrată desemnării candidaturii F.D.P. pentru circumscripția electorală „Ana Ipătescu" ca deputat în Marea Adunare Națională, au participat numeroși academicieni, membri corespondenți ai Academiei, colaboratori științifici și reprezentanți ai institutelor științifice din Capitală.

Acad. prof. dr. N. Gh. Lupu a dat citire discursului tovarășului Stalin rostit la cel de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Cei prezenți au ovaționat îndelung pe marele învățător al oamenilor muncii de pretutindeni, stegarul luptei pentru pacea și libertatea popoarelor, Iosif Vissarionovici Stalin.

Acad. prof. Ștefan Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., luând cuvântul a propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală „Ana Ipătescu" pentru alegerile în Marea Adunare Națională pe academicianul profesor Traian Săvulescu, unul dintre cei mai de seamă oameni de știință din țara noastră.

Adunarea generală dela Academia R.P.R. a hotărît în unanimitate să desemneze drept candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală „Ana Ipătescu" pentru alegerile în Marea Adunare Națională pe acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R.

Colectivul de muncă al Universității „Alexandru I. Cuza" a propus candidatura maestrului Mihail Sadoveanu

IAȘI. — Un mare număr de oameni de știință, academicieni, profesori, ingineri, studenți se îndreptau spre amfiteatrul facultății Juridico-Administrative, pentru a-și desemna candidatul lor în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Tov. profesor Jean Livescu, rectorul universității, care a prezidat adunarea, a subliniat în cuvântul de deschidere însemnătatea momentului pentru oamenii de știință din Iași.

Tov. rector Jean Livescu a dat apoi cuvântul academicianului profesor Radu Cernătescu, care în aplauzele însuflețite ale celor din sală a propus din partea universității ieșene drept candidat F.D.P. pentru circumscripția electorală Iași-Vest pe maestrul Mihail Sadoveanu.

Candidatura tov. Mihail Sadoveanu a fost susținută cu căldură și de numeroși alți participanți. Adunarea a hotărît în unanimitate să-l propună pe marele scriitor drept candidat al F.D.P. pentru circumscripția electorală Iași-Vest.

Oamenii muncii dela uzinele „Matyas Rakosi" au propus candidatura stahanovistului Vasu Nicolae

La 15 Octombrie muncitorii tehnicienii, inginerii și funcționarii uzinelor „Matyas Rakosi" au trăit clipe de mare sărbătoare.

In marea hală de strungărie și motoare erau adunați toți salariații întreprinderii. Dela tribună, tovarășul Popescu Nicolae — secretarul organizației de bază — a luat primul cuvântul, arătând scopul adunării.

Cel mai bătrân muncitor din uzină, stahanovistul trasator Sachelarie Barbu — s'a ridicat din mijlocul mulțimii și a spus :

— „Eu propun drept candidat pentru circumscripția noastră electorală „Vitan", pe cel mai destoinic și iubit tovarăș de muncă din uzina noastră. Il cunoașteți cu toții : este tânărul nostru stahanovist Vasu Nicolae. Eu îl cunosc încă depe vremea când își făcea ucenicia, depe vremea când stăpâni în uzină erau exploatatorii. Amare timpuri mai erau pe atunci. Numai după naționalizarea uzinei, Vasu Nicolae a putut cu adevărat să-și însușească meseria. In 1949 devine fruntaș în producție, câștigând drapelul de producție pe uzină, fapt pentru care este distins cu „Medalia Muncii".

Dar el nu s'a mulțumit cu atât. Studiază temeinic cu perseverență metodele stahanoviștilor sovietici, construește diferite dispozitive la strunguri, prin care ridică productivitatea muncii, depășind norma cu 270 la sută. După cum știți cu toții, el este inițiatorul folosirii depline a tehnicii. Tovarășul Vasu Nicolae mai este și inițiatorul unei școli stahanoviste în uzină și întotdeauna împărtășește cu drag din experiența sa tovarășilor lui mai tineri. Astăzi, se află în întrecere socialistă cu cei mai buni strungari stahanoviști din țară."

Cu prelungite aplauze, oamenii muncii dela uzinele „Matyas Rakosi" și-au exprimat asentimentul lor la propunerea făcută de stahanovistul Sachelarie Barbu.

Meetingul a luat sfârșit printr'o caldă manifestare față de Partidul clasei muncitoare, față de iubitul nostru conducător, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Colectivul Combinatului Poligrafic „Casa Scânteii" a propus candidatura tovarășului Iosif Chișinevschi

La Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii", măreață construcție a socialismului, centru de cultură și lumină, acolo de unde cuvântul partidului pornește prin milioane de tiraje către toate colțurile țării, sute de muncitori tipografi, redactori ai presei centrale și muncitori constructori s'au întrunit într'un însuflețit meeting pentru a propune pe candidatul Frontului Democrației Populare în circumscripția electorală „Casa Scânteii"

Când tov Ion Dumitrache a cerut celor prezenți să facă propuneri, la tribună s'a urcat linotipistul stahanovist Gogu Constantinescu.

„Cu mare bucurie și din tot sufletul, a spus acesta, eu propun drept candidat al F.D.P în circumscripția electorală „Casa Scânteii" din Capitală, pe unul din iubiții conducători ai partidului nostru, tovarășul Iosif Chișinevschi".

Cuvintele vorbitorului au fost întâmpinate cu aplauze și ovații.

După ce a arătat că încă din fragedă tinerețe tovarășul Chișinevschi a intrat curajos în lupta pe care o ducea proletariatul din țara noastră, vorbitorul a spus:

„Incă din ilegalitate, ca membru al conducerii partidului, tov. Iosif Chișinevschi a desfășurat o activitate neobosită pentru ca învățătura marxist-leninistă și cuvântul partidului să pătrundă cât mai adânc în masse.

După eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, tov. Iosif Chișinevschi, alături de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, luptă pentru aplicarea cu fermitate a liniei leninist-staliniste a partidului nostru, în toate domeniile de activitate, pentru sdrobirea tuturor dușmanilor poporului muncitor pentru întărirea patriei noastre, pentru întărirea forțelor care apără pacea împotriva provocatorilor de război, imperialiștii americani și englezi. Propagandist al măreței învățături a lui Lenin și Stalin, tov. I. Chișinevschi luptă pentru desvoltarea și răspândirea culturii socialiste, pentru triumful principiilor internaționalismului proletar. Alături de tovarășul Gheorghiu-Dej, el se preocupă îndeaproape de construirea „Casei Scânteii", focar de lumină și cultură pentru poporul muncitor. Pentru toate aceste merite în fața patriei și a poporului, eu propun din toată inima drept candidat al F.D.P. în circumscripția noastră electorală, pe tovarășul Iosif Chișinevschi".

„Susțin cu multă căldură și din toată inima propunerea ca tov. Iosif Chișinevschi să fie desemnat candidatul F.D.P. în circumscripția electorală „Casa Scânteii",—a spus tov. Ion Barnea, care a luat apoi cuvântul.

Propunerea tov. G. Constantinescu a mai fost susținută de tov. I. Gălăteanu, redactor al ziarului „Scânteia" și de alții.

Adunarea a hotărît în unanimitate să propună drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală „Casa Scânteii", din Capitală, pe tovarășul Iosif Chișinevschi.

Colectivul Complexului C.F.R.-Tg. Mureș a propus candidatura tovarășului Alexandru Moghioroș

TG. MUREȘ. — In sala de ședințe a depoului de locomotive C.F.R. Tg. Mureș, frumos pavoazată cu lozinci, steaguri și cu portretele conducătorilor partidului și guvernului a avut loc în ziua de 15 Octombrie o însuflețită adunare a oamenilor muncii din Complexul C.F.R. Tg. Mureș pentru propunerea candidatului F.D.P. pe circumscripția Tg. Mureș-Nord în vederea alegerii de deputați în Marea Adunare Națională.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de tov. Ludovic Martina, care a arătat scopul adunării și a subliniat avântul cu care muncitorii ceferiști desfășoară întrecerea socialistă în cinstea alegerilor.

A luat apoi cuvântul mecanicul cincisutist Bela Csavar, dela depoul de locomotive, care a propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Tg. Mureș-Nord, pe tov. Alexandru Moghioroș, secretar al C.C. al P.M.R.

Propunerea a fost primită de cei prezenți cu ovații prelungite. Vorbitorul a arătat lupta dârză pe care tov. Alexandru Moghioroș a dus-o în condițiile grele ale prigoanei regimului burghezo-moșieresc. Tov. Moghioroș a îndeplinit cu cinste sarcini de mare răspundere în conducerea Uniunii Tineretului Comunist. In momentul în care burghezia și moșierimea au înțețit fascizarea țării, tov. Al. Moghioroș, a fost aruncat în temniță. Alături de tovarășul Gheorghiu-Dej și sub conducerea lui, în anii grei ai dictaturii fasciste tov. Al. Moghioroș a îndeplinit sarcini importante în lupta partidului pentru cauza clasei muncitoare.

După doborîrea odiosului regim burghezo-moșieresc, în urma eliberării patriei noastre de către Armata Sovietică, tov. Al. Moghioroș a îndeplinit sarcini de înaltă răspundere încredințate de partid. El și-a pus întreaga putere de muncă în lupta pentru întărirea partidului nostru, pentru construirea bazelor economice ale socialismului, pentru transformarea țării noastre într'o țară cu o industrie desvoltată și o agricultură socialistă mecanizată.

Numeroși stahanoviști, muncitori și fruntași în producție, tehnicieni și funcționari au luat cuvântul și au susținut cu căldură propunerea făcută.

Adunarea a hotărît în unanimitate să propună pe tov. Al. Moghioroș candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală Tg. Mureș-Nord și au hotărît să-i ceară să consimtă să candideze în această circumscripție.

Colectivul uzinelor „Carbochim" a propus candidatura tovarășului dr. Petru Groza

CLUJ 15 (Agerpres). — In sala nouă, frumos pavoazată, a uzinelor „Carbochim" din Cluj, colectivul de muncă al acestei întreprinderi s'a întrunit în ziua de 15 Octombrie pentru desemnarea candidatu'ui F.D.P în circumscripția electorală Cluj-Sud, în vederea alegerii deputaților în Marea Adunare Națională.

Arătând scopul adunării, ing. Gheorghe Popescu, șeful producției din uzinele „Carbochim", a propus drept candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Cluj-Sud, în vederea alegerii deputaților în Marea Adunare Națională, pe tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale. Propunerea făcută a fost primită cu aplauze îndelungate și aclamații de către toți muncitorii uzinelor „Carbochim".

„Numele tovarășului dr. Petru Groza ne este de mult cunoscut nouă, muncitorilor din regiunea Cluj și este rostit cu dragoste și respect de întreg poporul muncitor — a spus ing. Gheorghe Popescu. Pe vremea regimului burghezo-moșieresc, tovarășul dr. Petru Groza s'a opus politicii criminale a guvernelor burghezo-moșierești, susținând unirea forțelor democratice, împotriva fascismului și a pregătirii războiului antisovietic."

Adunarea a hotărît în unanimitate să propună pe tovarășul dr. Petru Groza drept candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală Cluj-Sud. Oamenii muncii au cerut tovarășului dr. Petru Groza să consimtă să candideze în această circumscripție.

Colectivul Combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" a propus candidatura tovarășului Gheorghe Apostol

DEVA 15 (Agerpres). — Mii de muncitori ai combinatului siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara s'au adunat în ziua de 15 Octombrie, după terminarea schimbului I, pentru a propune un candidat al F.D.P. în circumscripția lor, în vederea alegerilor în Marea Adunare Națională.

Adunarea a fost deschisă de tov. Vasile Rusu, care a arătat că oamenii muncii din combinat, bucurându-se de drepturile înscrise în noua Constituție a țării, se întrunesc pentru a desemna candidatul F.D.P. pe circumscripția electorală Hunedoara în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională A luat apoi cuvântul stahanovistul Ștefan Cazan : „Am bucuria să viu în fața voastră — a spus el, și să propun cu încredere drept candidat al F.D.P. pentru alegerea de deputați în Marea Adunare Națională pentru circumscripția electorală Hunedoara, pe tov. Gheorghe Apostol, secretar al Comitetului Central al P.M.R. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri.

Tovarăș de luptă al tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, tov. Gh. Apostol a venit de multe ori în mijlocul muncitorilor hunedoreni, ajutându-i să bîrue greutăți, să obțină succese în dezvoltarea uzinelor, în industrializarea socialistă a patriei noastre. „Imi exprim bucuria și mândria — a spus vorbitorul — că pot să propun pentru a treia oară pe tov. Gh. Apostol, candidat al F.D.P., pentru alegerea de deputați în Marea Adunare Națională din partea oamenilor muncii din Hunedoara. Imi iau angajamentul ca în cinstea zilei de 7 Noembrie și a alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională să-mi depășesc planul la furnale cu 10 la sută".

Numeroși muncitori, tehnicieni și ingineri, stahanoviști și fruntași în producție care au luat cuvântul, au susținut cu căldură propunerea făcută.

Adunarea a hotărît în unanimitate să propună pe tov. Gh. Apostol candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală Hunedoara. Adunarea a hotărît să ceară tovarășului Gh. Apostol să consimtă să candideze în această circumscripție.

In încheierea adunării, tov. Vasile Rusu a anunțat hotărîrea întregului colectiv al combinatului de a cinsti evenimentul alegerilor pentru Marea Adunare Națională cu un schimb de onoare ce va avea loc în ziua de 27 Noembrie.

Colectivul oamenilor muncii dela fabrica „Electroputere" din Craiova a propus candidatura tovarășului Constantin Pârvulescu

La 15 Octombrie 1952, muncitorii fabricii „Electroputere" din Craiova s'au adunat în sala de ședințe pentru a-și propune candidatul din partea F.D.P. pentru circumscripția lor electorală.

Din rândul sutelor de muncitori prezenți în sală s'a ridicat comunistul stahanovist Alexandru Deval, care a propus candidat al F.D.P., din partea circumscripției lor electorale pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională pe tovarășul Constantin Pârvulescu, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R.

Numeroși muncitori, luând cuvântul, au vorbit despre viața și activitatea revoluționară pe care a dus-o tovarășul Pârvulescu.

In anii grei ai dictaturii burghezo-moșierești el a îndeplinit importante sarcini încredințate de partid, fiind unul din organizatorii acțiunilor muncitorilor dela atelierele C.F.R.-Nicolina-Iași.

După 23 August a luptat cu avânt pentru făurirea unei vieți fericite poporului nostru muncitor, pentru întărirea regimului de democrație populară, pentru pace.

Apărător intransigent al liniei revoluționare a partidului tov. C. Pârvulescu a dat o contribuție importantă la demascarea și zdrobirea devierii de dreapta.

Propunerea făcută de tov. Deval a fost aprobată în unanimitate prin vii aplauze.

Colectivul uzinelor Sovrompetrol-utilaj petrolifer „1 Mai" din orașul Ploești a propus candidatura tovarășului Dumitru Coliu

Imediat după încetarea lucrului, muncitorii, funcționarii și tehnicienii din toate secțiile uzinei Sovrompetrol-utilaj petrolifer „1 Mai" Ploești se îndreptau spre sala de festivități.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Cârjaliu Ion, din partea comitetului de partid al uzinei, după care a luat cuvântul comunistul stahanovist Mihai Bobocea care a spus:

„Propun drept candidat al F.D.P. în alegerea de deputați în Marea Adunare Națională, din partea circumscripției electorale Ploești-Nord pe tovarășul Dumitru Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R.". Tovarășul Coliu a intrat în partid încă din timpul ilegalității partidului. De atunci s'a dovedit a fi un dârz luptător revoluționar pentru cauza clasei muncitoare, a luptat pe front într'o divizie românească împotriva fascismului hitlerist alături de glorioșii ostași sovietici, pentru eliberarea țării noastre și a altor țări de sub robia fascistă. După eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, tovarășul Dumitru Coliu a desfășurat o intensă activitate pentru întărirea și educarea noii noastre armate populare, armată de tip nou. In anii 1951—1952 a lucrat ca prim secretar al Comitetului regional de partid Ploești. In această calitate și-a câștigat stima și dragostea oamenilor muncii din întreaga regiune Ploești. Pentru hotărîrea cu care a luptat pentru aplicarea în viață a liniei și Hotărîrilor partidului nostru, Plenara C.C. al P.M.R. din Mai 1952 l-a ales ca membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Pentru toate aceste lucruri — a spus în continuare tovarășul Bobocea — eu propun cu căldură ca tovarășul Coliu să fie desemnat candidat al F.D.P. pentru circumscripția electorală Ploești-Sud în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională".

Au mai luat deasemeni cuvântul numeroși muncitori și tehnicieni, stahanoviști și fruntași în producție, care cu viu entuziasm au susținut candidatura tovarășului Dumitru Coliu, în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

În întâmpinarea Congresului Național pentru Apărarea Păcii

În cadrul unei însuflețite adunări la care au participat cadrele didactice, personalul administrativ și de îngrijire a avut loc de curând la școlile elementare de băieți și de fete nr. 12 din București, alegerea noului Comitet de luptă pentru pace.

Deoarece în cursul anului trecut au activat două Comitete de luptă pentru pace — unul în cadrul școlii elementare de băieți și-altul în cadrul școlii elementare de fete — au fost prezentate două dări de seamă. Acestea au ilustrat cu fapte concrete contribuția pe care au adus-o membrii celor două Comitete de luptă pentru pace la mobilizarea salariaților, a elevilor și elevelor din școală în lupta pentru pace. Membrii Comitetelor au publicat regulat articole la gazeta de perete, au amenajat o vitrină cu caricaturi care demască acțiunile criminale ale imperialiștilor, precum și un fotomontaj în care au fost expuse aspecte din atrocitățile săvârșite de mercenarii americani în Coreea. Sub îngrijirea Comitetelor, cele două școli au fost pavoazate cu lozinci privind lupta pentru pace. Comitetele au organizat o serie de convorbiri cu personalul administrativ și de îngrijire al școlii, precum și consfătuiri cu părinții elevilor, în care s'au discutat problemele luptei pentru pace.

Pe lângă realizările obținute, activitatea Comitetelor de luptă pentru pace a avut și unele lipsuri. Astfel, munca membrilor Comitetelor nu s'a desfășurat în mod planificat. Deasemeni, nu s'au folosit toate mijloacele de popularizare a luptei pentru pace, mijloace care stăteau la îndemâna Comitetelor.

După dările de seamă, a avut loc alegerea Comitetului de luptă pentru pace din care fac parte: Maria Ionescu, profesoară, Ion Cărășelu, învățător, Ștefania Dima învățătoare, și alții.

Alegerea noului comitet sindical al regiunii București

De curând s'a ținut Conferința regională a sindicatului de învățământ București pentru alegerea noului comitet sindical.

După alegerea unui prezidiu și după alcătuirea comisiei de validare s'a trecut la desfășurarea ordinei de zi.

Darea de seamă a analizat munca sindicatelor de învățământ din orașul și regiunea București, precum și activitatea sindicatelor din fosta regiune Teleorman și din raioanele Lehliu, Călărași și Slobozia. La discuții au participat numeroși tovarăși care au subliniat realizările și lipsurile care au existat în munca biroului regional. Discuțiile au dovedit creșterea spiritului de vigilență al membrilor sindicatului, care, printre altele, au demascat un element dușmănos care, ascunzându-și trecutul, se strecurase până la Conferință cu mandat de delegat.

S'au făcut apoi propuneri pentru alegerea unui nou comitet regional și a delegaților la Congresul Uniunii. Propunerile au fost larg desbătute. Au fost aleși în noul comitet sindical tovarăși capabili, dornici de muncă, devotați clasei muncitoare. Învățând din greșelile vechiului birou, aceștia vor trebui să ridice nivelul muncii sindicale la înălțimea cuvenită.

Lucrările Conferinței au fost salutate de o delegație de pionieri, de eleve utemiste și de muncitori dela diferite întreprinderi din București, părinți ai elevilor. Aceștia au arătat că vor depune și mai multe eforturi pentru sprijinirea școlii.

La încheierea lucrărilor, într'o atmosferă de deosebit entuziasm, au fost trimise telegrame de salut tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, Comitetului Executiv al C.G.M. și Uniunii Sindicatelor de Învățământ.

Învățătorii contribue la înființarea întovărășirilor

Cadrele didactice din comuna Scânteia, raionul Negrești, desfășoară în rândurile țărănimii muncitoare o susținută muncă politică-culturală, stăruind îndeosebi asupra atragerii masselor de țărani muncitori pe făgașul transformării socialiste a agriculturii. De curând, 87 țărani săraci și mijlocași din acest sat în frunte cu comuniștii, și-au unit pământurile, totalizând 176 ha. teren arabil și au înființat o întovărășire tip T.O.Z.

Sub îndrumarea organizației de bază, acțiunea de întovărășire a fost puternic sprijinită de activiștii Căminului Cultural și de cadrele didactice din comună.

Condiții mai bune de trai

Aplicând prevederile Hotărîrii partidului și guvernului din 16 August 1951 cu privire la îmbunătățirea condițiilor de trai ale cadrelor didactice, sfatul popular din comuna Frumușeni a luat din timp, în anul acesta, măsurile necesare ca tuturor cadrelor didactice din comuna Frumușeni să le fie asigurate condiții bune de trai. Astfel, încă înainte de începerea anului școlar, prin grija sfatului popular comunal s'au asigurat cadrelor didactice lemnele necesare. Un inconvenient în această privință a fost faptul că ocolul silvic Pecica, de care aparține comuna Frumușeni, a repartizat lemnele cadrelor didactice în pădurea Cesala, la o distanță de 28 km. de comună, deși există pădurea din hotarul comunei, la o distanță de numai 3 km. Tăieri se fac și în această pădure, dar lemnele sunt transportate în alte părți.

Totodată, sfatul popular a pus la dispoziția cadrelor didactice nou sosite în comună și a celor care locuiau în case necorespunzătoare locuințe adecvate.

Cooperativa livrează în mod regulat petrolul și alimentele raționalizate cadrelor didactice.

Pentru cadrele didactice care nu au familiile în comună și care nu au posibilitatea de a-și pregăti singuri masa, s'a hotărît redeschiderea cantinei cadrelor didactice dela internatul școlar.

Pe urmele corespondențelor nepublicate

De curând s'a primit la redacția gazetei noastre scrisoarea unui corespondent în care se relata atitudinea condamnabilă a învățătorului Zamfir Dumitru, din comuna Rogojeni, raionul Bujoru, regiunea Galați. Corespondentul nostru scrisese un articol la gazeta de stradă în legătură cu o învățătoare a școlii, articol care, deși conținutul n'a fost pe semne pe placul învățătorului Zamfir, era întru totul just. Acesta l-a chemat pe autorul articolului și a încercat să-l intimideze, amenințându-l.

Sesizată de redacția gazetei noastre, secțiunea de învățământ a raionului Bujoru ne-a răspuns că, având-se în vedere atitudinea condamnabilă a învățătorului Zamfir Dumitru față de corespondenții de presă, acesta a fost mutat disciplinar din comuna Rogojeni.

În cinstea „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice"

Casa Universității din București și-a întocmit un bogat program de activitate

În cinstea „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice", Casa Universității din București și-a întocmit un bogat program de activitate. Cadrele didactice care muncesc în învățământul superior din Capitală participă cu deosebit interes la toate conferințele și manifestațiile artistice programate în sala de festivități a Casei Universității. În fiecare Miercuri seara se organizează concerte pe discuri. În „Luna Prieteniei Româno-Sovietice", programul acestor concerte este alcătuit din cele mai valoroase opere ale muzicii ruse și sovietice. Astfel, la 1 Noembrie se va difuza opera „Evghenie Oneghin", iar concertul de Miercuri 5 Noembrie, redat pe bandă de magnetofon, cu concursul Comitetului de Radio, va conține cele mai noi înregistrări de muzică sovietică. Tot în cinstea „Lunii Prieteniei", rulează în fiecare Duminică, filme sovietice ca: „Văpaia cea mare", „Misiunea secretă", „Actrița", „Ora 6 după război", etc., inspirate din Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, din lupta eroică și din realizările uriașe ale popoarelor sovietice.

Programul închinat „Lunii Prieteniei" cuprinde și un ciclu de conferințe care se țin în fiecare Sâmbătă. În cadrul acestor conferințe se vor desbate probleme legate de știință, cultura și arta sovietică. Astfel, de pildă, în ziua de 18 Octombrie tovarășa Ligia Macovei, profesoară la Institutul de Arte Plastice, va vorbi despre „Ilustrația de carte sovietică". Conferința va fi însoțită de proiecții și de filme documentare care vorbesc despre superioritatea și umanismul artei plastice sovietice, în contrast cu arta decadentă și antiumană din țările imperialiste. Toate conferințele vor fi urmate de programe artistice, la care își dau concursul cei mai de seamă artiști și cântăreți ai Teatrului și ai Operei noastre.

În cinstea „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice" Casa Universității a organizat, deasemenea, un concurs de șah la care participă 22 șahiști, membri ai Casei Universității.

Noi succese în munca școlilor

Cadrele didactice și elevii școlilor din orașul Roman sărbătoresc cu deosebit entuziasm „Luna Prieteniei Româno-Sovietice". În aceste zile, când lucrările Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice mobilizează pe comuniști și pe oamenii muncii din întreaga lume la luptă pentru un viitor fericit, pentru pace, luptă în fruntea căreia stă marea Uniune Sovietică, cadrele didactice întăresc munca lor de educare a tineretului în spiritul dragostei nețărmurite pentru oamenii sovietici, pentru tovarășul Stalin, marele prieten al copiilor și tineretului din întreaga lume.

Folosind forme variate de activitate, învățătorii și profesorii școlilor din Roman caută să antreneze în acțiunile organizate cu prilejul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice" un număr cât mai mare de elevi. Astfel, elevii școlii elementare din cartierul Horia au lucrat materialele necesare organizării unei mici expoziții privind realizările oamenilor sovietici. Deasemeni, elevii acestei școli au prezentat de curând, la căminul cultural din cartier, un program artistic închinat prieteniei româno-sovietice.

Elevii școlii de 7 ani nr. 4 ca și numeroși elevi dela alte școli din oraș au vizionat filmele pentru tineret prezentate în cadrul festivalului filmului sovietic. La discuțiile care au urmat vizionării filmelor, cadrele didactice au scos în evidență conținutul educativ și marea bogăție artistică a acestor filme.

Gazetele de perete ale elevilor publică regulat articole care vorbesc despre marile construcții ale comunismului în U.R.S.S., despre viața fericită și despre mărețele perspective de viitor ale copiilor și tineretului sovietic.

În cinstea „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice", cadrele didactice dela școlile din oraș au intensificat studierea metodicilor și a materialului pedagogic sovietic. Aceasta determină o mai bună planificare și pregătire a lecțiilor, o mai largă folosire a materialului didactic și, în general, duce la ridicarea nivelului muncii didactice. În unele școli, cum sunt școala de 7 ani nr. 3 sau școala din cartierul Horia, precum și la instituțiile preșcolare, rezultatele rodnice au și început să se arate. S'a îmbunătățit astfel predarea limbei române și a limbii ruse, a geografiei, a științelor naturale. În predarea lecțiilor, mulți învățători și profesori vorbesc elevilor despre uriașele succese ale constructorilor comunismului, despre ajutorul puternic pe care îl dau aceștia construcției socialiste din patria noastră.

Folosind acțiunile inițiate în cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice" ca un prilej de întărire a educației comuniste a elevilor, de ridicare a nivelului întregii munci din școală, cadrele didactice din orașul Roman se străduesc să obțină noi succese în activitatea lor.

Primul colț pedagogic

Comitetul sindicatului de învățământ din raionul V. I. Lenin a organizat, în cinstea „Lunii prieteniei Româno-Sovietice", deschiderea unui colț pedagogic la școala de fete nr. 26. Această acțiune a fost sprijinită de cabinetul pedagogic de pe lângă secțiunea orășenească de învățământ și de colectivul de profesori dela școala de fete nr. 26. Sindicatul raional a dăruit colțului pedagogic 300 de volume pentru bibliotecă.

Colțul pedagogic ocupă două încăperi. El cuprinde un bogat material didactic, planuri de lecții, caiete ale diriginților, colecții de ziare și reviste. De asemeni, la colțul pedagogic a fost instalat un aparat de radio.

La deschiderea colțului pedagogic dela școala nr. 26 au asistat reprezentanți ai secțiunilor de învățământ raionale și orășenești, ai Uniunii Sindicatelor de Învățământ și numeroși învățători și profesori dela școlile din raion. Cu acest prilej s'a prezentat un referat privind munca și rezultatele cabinetelor și colțurilor pedagogice din școlile sovietice, precum și importanța înființării acestor colțuri pedagogice în școlile noastre.

Discuțiile pe marginea referatului au privit în mod special predarea gramaticii în școlile de 7 ani, rolul „colțului viu" în predarea științelor naturii, notarea elevilor, studiul individual al școlarilor, luarea notițelor în timpul lecțiilor, rolul manualelor în procesul de învățământ etc.

La colțul pedagogic se dau zilnic consultații și se întocmesc liste bibliografice. Profesorii de limba rusă dau un ajutor prețios în această muncă, traducând material pedagogic sovietic.

Toate problemele aduse în discuție la colțul pedagogic sunt trecute într'un registru special, în care se consemnează și felul cum au fost rezolvate problemele respective. Aceasta va forma un interesant material documentar. În cadrul activității la colțul pedagogic profesorii din școală și din școlile vecine vor ține lunar consfătuiri, vor organiza lecții deschise și schimb de experiență. Primul referat, ținut în cinstea „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice" vorbește despre romanul „Adolescenții" al scriitoarei sovietice I. A. Pecernicova.

De ce nu-și ating scopul unele lecții

La anul I A al școlii medii tehnice metalurgice din București predă fizica tovarășa profesoară Mihaela Giuleanu. În cei 4 ani de când muncește în cadrul școlii, tovarășa Giuleanu și-a însușit temeinic materia de specialitate și este preocupată să predea elevilor lecții cât mai reușite. În acest scop, tovarășa profesoară își pregătește fiecare lecție cu seriozitate, își întocmește regulat planurile de lecții. În desfășurarea lecțiilor, tovarășa Giuleanu explică cu claritate materialul și cere elevilor să se exprime într'un stil cât mai corect și adecvat disciplinei respective.

Cu toate acestea, nu toate lecțiile tovarășei Giuleanu își ating scopul. Deși studiază continuu pentru a-și desăvârși pregătirea în domeniul fizicei și al chimiei, elevii ei nu-și însușesc întotdeauna cunoștințe temeinice și adânci. Aceasta se datorește faptului că tovarășa profesoară a îngustat pregătirea sa profesională numai la studierea materiei de specialitate și a neglijat în mare măsură pregătirea sa pedagogică.

Lipsa unei temeinice orientări pedagogice se simte din plin la unele lecții. În ziua de 15 Octombrie, de pildă, tovarășa Giuleanu a trebuit să predea elevilor lecția de fizică „Noțiuni despre lucrul mecanic". În planul întocmit, și-a propus să predea în această lecție noțiunile privitoare la lucrul mecanic, la putință, la unitățile de lucru mecanic și la unitățile de putință. La sfârșitul planului a prevăzut și fixarea cunoștințelor. Ce a realizat tovarășa profesoară din tot ce și-a propus? Pentrucă a lungit cu mult peste limita cuvenită ascultarea lecției vechi — „Frecarea și producerea ei" — pentru lecția nouă nu au rămas decât 11 minute. Din această cauză, conținutul lecției s'a restrâns numai la explicarea lucrului mecanic și a unităților de lucru mecanic, dintre care o parte au fost explicate în grabă, după terminarea orei. La micșorarea duratei necesare comunicării noilor cunoștințe a contribuit și faptul că tovarășa profesoară a întrerupt mereu lecția cu observații în legătură cu disciplina clasei, știrbind în felul acesta unitatea lecției și slăbind, totodată, atenția și interesul elevilor pentru tema predată.

Din aceeaș cauză, lipsa de îndrumare pedagogică și metodică, tovarășa profesoară nu a obținut nici participarea activă a clasei în timpul expunerii materialului nou, ci numai o participare formală, care nu-și are rostul: după fiecare explicație, întreba: Nu-i așa?

Lipsurile acestea arată în mod clar că profesorul nu trebue să aibă numai cunoștințe solide și sistematice, ci că el trebue să știe să și predea. La sfârșitul orei, tovarășa Giuleanu era gata să plece, fără să întrebe elevii dacă au vreo nelămurire, dacă vor să pună vreo întrebare. Un deget ridicat cu timiditate i-a arătat că era necesar acest lucru. Elevul Popescu Gheorghe a voit să întrebe: Cât face o mie de Jouli?

La îndemâna cadrelor noastre didactice se află un bogat material pedagogic și metodic, care oglindește experiența vastă a școlii sovietice. Cadrele didactice au datoria să-l folosească din plin, pentru a ridica nivelul pregătirii lor pedagogice, pentru a preda lecții cât mai temeinice și cu rezultate cât mai bune.

Folosind acest material, tovarășa Giuleanu va izbuti să obțină rezultate mereu mai bune, să asigure un nivel ridicat al cunoștințelor elevilor.

Învățătorii—propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Arături de toamnă pe suprafețe cât mai întinse

În numeroase gospodării agricole de stat și gospodării agricole colective din țară, însămânțările de toamnă au fost terminate încă de acum două săptămâni. În prezent se dă o bătălie hotărîtă pentru a se executa pe cât mai întinse suprafețe, arături adânci de toamnă.

Numeroși învățători și profesori, ca de pildă cei din comuna „Nicolae Bălcescu" — raionul Tecuci, din comuna Arpașul de Jos, raionul Făgăraș, desfășoară o susținută muncă de lămurire, printre colectiviști și ceilalți țărani muncitori, arătând marea însemnătate a arăturilor de toamnă în asigurarea unei producții bogate de cereale și de plante industriale în anul viitor.

Pentru a arăta colectiviștilor și celorlalți țărani muncitori deosebita însemnătate a arăturii de toamnă cadrele didactice trebue să le vorbească despre faptul că arătura de toamnă contribue la obținerea unui mare spor de recolte la hectar, ilustrând spusele lor cu exemple concrete. Se poate arăta astfel că la stațiunea experimentală Studina, din regiunea Craiova, arătura adâncă de toamnă, făcută la 20 cm., a determinat un spor de recoltă de cel puțin 28 la sută grâu de toamnă la hectar. La stațiunea experimentală din Tg. Frumos, regiunea Iași, arătura adâncă de 25 cm., a adus la sfecla de zahăr un spor de recoltă de 35 la sută la hectar. Deasemeni, la gospodăria colectivă „Vasile Roaită" din comuna Mândra, raionul Făgăraș, s'au obținut 3110 kg. tulpini de in la hectar, însămânțându-se primăvara în arătura făcută de cu toamnă.

Numeroși țărani muncitori care au urmat învățăturile agrotehnicei înaintate și au făcut din vreme arături de toamnă, au obținut și ei importante sporuri de recoltă la hectar.

Învățătorii din satele noastre au datoria să popularizeze succesele gospodăriilor agricole colective din regiunile lor, arătând țăranilor muncitori, cu exemple concrete, cât de mari sporuri de recoltă putem dobândi făcând arătura de toamnă pe suprafețe cât mai întinse. De asemeni, ei trebue să explice pe larg când anume trebuie făcută arătura de tomană. Este cel mai bine ca această arătură să fie făcută la 2—3 săptămâni dela desmiriștire. Acolo unde terenurile sunt ocupate cu culturi târzii (porumb, bumbac, cartofi, sfeclă de zahăr, etc.) —arătura de toamnă pentru însămânțările de primăvară trebue să fie făcută cât mai devreme posibil, îndată ce a fost ridicată recolta. Cu cât vom executa mai din timp arăturile de toamnă, cu atât sporul de recoltă va fi mai mare. În orice caz, nu este bine ca arătura de toamnă să întârzie peste data de 15 Noembrie, deoarece efectul ei ar scădea cu mult.

Foloasele arăturii de toamnă sunt multe. Învățătorii din satele noastre trebue să le explice în amănunțime țăranilor muncitori.

Mai întâi, pământul arat adânc de cu toamnă, se afânează pe toată adâncimea arăturii, așa că poate reține toată apa ce provine din ploile de toamnă, din topirea zăpezii din iarnă și din ploile de primăvară. Această apă pătrunde încetul cu încetul în pământul afânat care o păstrează întocmai ca un burete. În al doilea rând, prin arătura de toamnă se scot la suprafața pământului ouăle și păpușile insectelor vătămătoare, care pier din cauza gerului.

În pământul afânat, înainte de începerea înghețului se produce dospirea resturilor de plante, frunze, rădăcini, burueni etc., deoarece pe timp cald, se înmulțesc și lucrează bacteriile (mici vietăți) care ajută la dospirea lor și deci contribue la refacerea și mărirea rodniciei pământului.

În plus, prin arături de toamnă pe suprafețe cât mai întinse se câștigă timp prețios de lucru în primăvară, sunt folosite tractoarele și atelajele într'o perioadă când celelalte munci s'au terminat.

Prin arăturile de toamnă luptăm împotriva secetei prin reținerea apei în pământ, — putem să facem însămânțări timpurii de primăvară, chiar atunci când pământul e acoperit de zăpadă, putem să avem timpul necesar pentru a face pe îndelete lucrările de întreținere cerute de minimele agrotehnice.

În conferințele pe care le țin la Căminele Culturale, ca și în munca de lămurire pe care o desfășoară zi de zi în rândurile țăranilor muncitori, cadrele didactice trebue să le explice acestora că pe terenurile care nu au fost arate adânc niciodată, arătura nu se poate adânci deodată prea mult, ci numai treptat, dela an la an.

Dând o luptă hotărîtă ca masse cât mai largi de țărani muncitori, să traducă în fapte învățăturile științei agrotehnice sovietice, cea mai înaintată știință agrotehnică din lume, să facă arături de toamnă pe suprafețe cât mai mari, astfel încât să nu rămână niciun colțișor ne arat în vederea însămânțărilor de primăvară, învățătorii din satele noastre vor contribui la obținerea unui însemnat spor de recoltă în anul viitor, vor contribui la creșterea nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

Să desfășurăm o largă activitate politică în campania electorală

Poporul nostru muncitor a început să-și aleagă reprezentanții în Marea Adunare Națională. Pe tot întinsul patriei, oamenii muncii, stăpâni pe propria lor soartă, au întâmpinat acest mare eveniment într'o atmosferă de entuziasm general. La punctele de agitație, la cercurile F.D.P. și în cadrul grupelor sindicale din instituții și întreprinderi, problema alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională este discutată cu deosebit interes. Fiecare om al muncii simte în inima lui că el înseamnă ceva în acest stat la trebuirile căruia este chemat să participe, simte că, așa după cum a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej **„La noi puterea de stat nu se află în mâinile câtorva familii de milionari care au în mână aparatul de stat cu guvern cu tot, ci în mâinile oamenilor muncii dela orașe și sate care o exercită prin Marea Adunare Națională și prin sfaturile populare".**

La centrele special amenajate pentru înscrieri în listele de alegători, vin să se înscrie mii și mii de cetățeni care așteaptă cu bucurie ziua de 30 Noembrie, zi în care vor avea posibilitatea să dea votul lor celor mai buni și devotați fii ai patriei noastre, oameni capabili să reprezinte adevărata lor voință, să exercite puterea masselor muncitoare pe deplin stăpânitoare în Stat.

Entuziasmul cu care oamenii muncii se pregătesc pentru alegerile din 30 Noembrie reflectă atașamentul lor puternic pentru regimul nostru de democrație populară, pentru partidul și guvernul nostru. În opoziție cu alegerile din America, alegeri ce nu sunt decât o farsă sinistră, alegerile dela noi din țară sunt expresia libertăților și drepturilor cucerite, sunt expresia profundului democratism al regimului nostru de democrație populară. Puternica însuflețire ce domnește pe tot întinsul patriei noastre în desfășurarea campaniei electorale este dovadă vie a voinței hotărîte a oamenilor muncii de a sprijini politica partidului și guvernului nostru, de a lupta cu și mai mult avânt pentru întărirea statului nostru democrat popular, pentru construirea socialismului și apărarea păcii.

Campania electorală — campanie politică de massă de o deosebită însemnătate — mobilizează milioane de oameni ai muncii la o mai largă și mai activă participare la treburile obștești. Ea contribue, totodată, la creșterea conștiinței politice a masselor muncitoare din țara noastră, la antrenarea lor pe drumul cuceririi unor noi și importante succese.

În cadrul acestei campanii, munca politică de masse, munca de agitație politică dela om la om, muncă ce se desfășoară în grupele sindicale din instituții și întreprinderi ca și munca din instituțiile culturale, are o importanță deosebită pentru lămurirea oamenilor muncii cu privire la felul cum trebue să-și exercite drepturile cetățenești, cu privire la înțelegerea evenimentelor pe care le trăim. În această acțiune, cadrelor didactice din școlile elementare și medii, ca și celor din instituțiile de învățământ superior, le revine un rol deosebit de important. Sub conducerea și îndrumarea organizațiilor de partid, cu sprijinul organizațiilor sindicale, învățătorii și profesorii, alături de ceilalți agitatori trebue să contribue, prin munca lor, la desfășurarea unei puternice munci politice de masse. Ei trebue să contribue la popularizarea legii electorale și a importanței alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, la îndrumarea alegătorilor în ce privește tehnica votării, la popularizarea candidaților, la realizarea cadrului sărbătoresc în care se vor desfășura alegerile etc.

Succesul muncii cadrelor didactice este strâns legat de seriozitatea cu care se vor pregăti pentru îndeplinirea acestei înalte îndatoriri patriotice. Geniala lucrare a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", ca și documentele Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S., constitue puternice izvoare teoretice și practice pentru ridicarea la un nivel tot mai înalt a muncii de agitație. Studiind Raportul tovarășului Malenkov și celelalte documente ale Congresului, învățătorii și profesorii, se vor înarma cu un prețios material pentru a convinge pe oamenii muncii de superioritatea regimului socialist asupra celui capitalist. Cunoscând acest material, ei vor putea ilustra prin fapte vii uriașele victorii pe care le-a obținut Uniunea Sovietică pe tărâm economic, politic, social și cultural. În acelaș scop, este o datorie a cadrelor didactice să studieze Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra proiectului de Constituție, raport care arată marile realizări obținute de regimul nostru de democrație populară și înaltele principii care stau la temelia Constituției R.P.R., la temelia legii pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională.

Învățătorii și profesorii vor putea aduce o însemnată contribuție la buna desfășurare a campaniei electorale, atât ca agitatori în munca politică de masă, cât și prin activitatea lor școlară și extrașcolară.

Lecțiile și orele educative desfășurate în această perioadă trebue să trezească în rândurile elevilor interesul pentru cunoașterea conținutului și a însemnătății alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, să constitue un prilej de întărire a muncii educative. Pavoazându-și sărbătorește clasele în întâmpinarea alegerilor, scriind articole la gazeta de perete, pregătind serbări și programe artistice, elevii vor participa și ei la acțiunile desfășurate de întregul nostru popor muncitor.

În acelaș scop, întreaga activitate extrașcolară desfășurată cu elevii în această perioadă trebue să ducă la integrarea și mai deplină a elevilor în viața politică a țării. Cu sprijinul organizației U.T.M. din școală, se pot organiza serbări la cluburile întreprinderilor, se pot organiza vizite la G.A.S., S.M.T. și G.A.C. precum și întâlniri cu candidații. Aceste întâlniri vor da elevilor posibilitatea să cunoască și mai bine metodele noi de muncă, atitudinea pe care muncitorii și țăranii muncitori o au față de muncă, față de sarcinile ce le stau în față.

Trebue să arătăm elevilor noștri însă că datoria lor de frunte în acțiunea de întâmpinare a alegerilor este aceea de a obține noi succese la învățătură. Lecțiile de limba română, de limba maternă (în școlile cu limba de predare a minorităților naționale), lecțiile de istorie, ca și cele de constituție vor trebui să înarmeze pe fiii oamenilor muncii cu temeinice cunoștințe despre caracterul profund democratic al Constituției noastre, despre importanța pe care o are votul fiecărui cetățean cinstit și conștient în desvoltarea patriei. Bazând conținutul lecțiilor lor pe Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, oglindind în aceste lecții realizările regimului nostru democrat popular, viața clocotitoare, plină de evenimente măreț, pe care o trăește astăzi lumea cu adevărat democratică— învățătorii și profesorii vor ajuta elevii să înțeleagă mai bine viața noastră liberă și fericită, perspectivele ce ni s'au deschis prin eliberarea patriei noastre de către marea Uniune Sovietică. O atenție deosebită trebue să se acorde pregătirii elevilor care votează pentru prima dată. Aceștia trebue să fie pe deplin conștienți de importanța evenimentului la care vor lua parte, trebue să cunoască bine tehnica alegerilor.

Pentru ca această muncă să dea roade temeinice, întreaga activitate a consiliilor pedagogice, a cercurilor pedagogice și a grupelor sindicale trebue axată în această perioadă pe studierea și discutarea, pe baza unui plan tematic, a diferitelor articole din Constituție, a Raportului tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și a legii pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, precum și pe alegerea celor mai juste metode de împletire a conținutului lecțiilor cu problemele oglindite în Constituție, în Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

Munca politică a învățătorilor și profesorilor în campania electorală nu se rezumă, însă, numai la activitatea școlară și extrașcolară cu elevii. Cadrele didactice trebue să desfășoare o largă activitate politică și în rândurile părinților, în rândurile oamenilor muncii, la sate și în cartiere. Pentru a ajuta părinții elevilor să participe cât mai bine pregătiți la alegeri, cadrele didactice trebue să organizeze adunări cu părinții, în cadrul cărora să prelucreze Constituția R.P.R. și Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, să îndrumeze părinții în legătură cu tehnica votării.

La Congresul Învățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat sarcinile deosebit de mari ce revin cadrelor didactice în ceeace privește munca lor politică și obștească. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne învață că marea massă a cadrelor didactice au menirea de a duce în popor cuvântul Partidului, ce a introduce în viață politica statului de democrație populară. Răspunzând acestor sarcini, învățătorii și profesorii, îndrumați și conduși de organizațiile de partid, trebue să desfășoare o largă muncă de agitație. Organizațiile de partid din școli au recrutat din rândurile cadrelor didactice numeroși agitatori. Aceștia au datoria de a studia temeinic pe lângă materialele legate de Congresul al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. și de ultima lucrare a tovarășului Stalin: „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." — toate materialele apărute în presă în legătură cu Constituția noastră, cu Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și cu legea pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională. Pe baza acestui studiu, ei vor găsi formele cele mai juste de popularizare a alegerilor, vor constitui în rândurile celorlalți agitatori un bun exemplu de activitate politică de massă. În cadrul punctelor de agitație și al cercurilor F.D.P., al căminelor culturale și în munca de lămurire dela om la om, ei trebue să ajute pe oamenii muncii să înțeleagă toate drepturile și îndatoririle ce le revin. Fiecare alegător trebue astfel pregătit încât să-și îndeplinească datoria patriotică din toată inima și cu convingerea deplină că prin votul său participă la întărirea și consolidarea regimului nostru de democrație populară, la întărirea lagărului păcii.

Toată această muncă de agitație trebue strâns legată de sarcinile concrete pe care le pune în fața poporului nostru opera de construire a socialismului, de viața oamenilor în mijlocul cărora se desfășoară activitatea, de realizările regimului nostru în raionul sau regiunea respectivă. Munca de agitație trebue legată, deasemenea, de datoria pe care o are fiecare cetățean cinstit în lupta pentru apărarea păcii împotriva atățătorilor la un nou război.

Învățătorii și profesorii agitatori trebue să contribuie la întărirea vigilenței revoluționare în rândurile masselor muncitoare, să arate oamenilor muncii că au datoria de a veghea să nu se strecoare pe listele de alegători cei ce nu au drept de vot, foștii moșieri, foștii industriași, foștii bancheri, foștii mari comercianți, chiaburii și toți cei ce urăsc cu înverșunare viața nouă a patriei noastre.

O atenție deosebită trebue să acorde profesorii agitatori, ca și toate cadrele didactice lămuririi oamenilor muncii asupra necesității de a se înscrie neîntârziat pe listele de alegători. Având ca lozincă în această acțiune: **Nici un cetățean cu drept de vot să nu rămână neînscris în listele de alegători**, cadrele didactice pot folosi toate formele de agitație: stațiile de radioamplificare, gazetele de perete, panouri special amenajate, ședințele cu părinții, conferințe la căminele culturale etc.

Sărbătorirea Lunii Prieteniei Româno-Sovietice trebue să constitue pentru cadrele didactice un minunat prilej de a arăta masselor de alegători uriașul ajutor frățesc pe care-l primim din partea Uniunii Sovietice, glorioasele succese pe care Statul Sovietic le obține în trecerea spre comunism, precum și consecventa sa politică de pace. În această acțiune, cadrele didactice trebue să folosească larg materialele Congresului al XIX-lea al P.C. (b) al U.R.S.S. — materiale care oglindesc în mod strălucit înflorirea necontenită a Uniunii Sovietice.

Pentru sprijinirea continuă a campaniei electorale, secțiunile de învățământ și comitetele sindicale de învățământ regionale și raionale, ca și direcțiile de școli, trebue să stimuleze cadrele didactice în desfășurarea unei cât mai largi munci politice.

Pentru noi, învățători și profesori, campania electorală trebue să constitue un prilej de ridicare pe o treaptă nouă, superioară, a activității educative în rândurile elevilor și a muncii pe tărâm obștesc, un prilej de a ne întări contribuția la realizarea sarcinilor măreț ce stau în fața poporului nostru muncitor.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12.50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 8902

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Invățământ

ANUL IV Nr. 186 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 25 OCTOMBRIE 1952

Oameni ai muncii din învățământ!

Inscrieți-vă în listele de alegători!

Luptați pentruca niciun alegător, niciun cetățean cu drept de vot să nu rămână neînscris în listele de alegători!

Pentru ridicarea nivelului ideologic și științific al lecțiilor

De mare cinste și răspundere este rolul învățătorilor și profesorilor în țara noastră. Lor le este încredințată sarcina educării și instruirii generațiilor tinere, pregătirea viitorilor constructori ai societății socialiste.

Pentru a răspunde acestei înalte sarcini oamenii muncii din învățământ trebue să meargă în pas cu viața, să orienteze întreaga muncă a școlii după marile evenimente care se petrec în viața patriei noastre, în viața întregii lumi.

O uriașă însemnătate în viața școlii noastre a avut apariția genialei lucrări a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", precum și materialele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. și istorica cuvântare a tovarășului Stalin la ședința de închidere a Congresului. In înțeleptele cuvinte staliniste, ca și în materialele istoricului Congres al P.C.U.S., cadrele didactice au găsit răspuns la problemele cele mai arzătoare, un luminos îndreptar pentru înțelegerea legilor de desvoltare a societății, o largă perspectivă și un îndemn la luptă dârză pentru a face din școala noastră un factor activ în măreața operă de construire a socialismului, de apărare a păcii.

Experiența din anii trecuți a școlii noastre, lucrările Congresului Invățătorilor și consfătuirile raionale din Septembrie ale cadrelor didactice, au relevat o serie de succese obținute de învățători și profesori în domeniul ridicării nivelului ideologic și științific al muncii didactice.

In succesele obținute de învățământul nostru se oglindește grija permanentă a partidului față de problemele școlii, îndrumarea învățământului nostru pe drumul glorios străbătut de școala din marea Țară a Socialismului, care a ajuns la o uriașă desvoltare. Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la cel de al V-lea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. trasează ca o sarcină de mare importanță trecerea până la sfârșitul cincinalului, dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general obligatoriu de 10 ani în capitalele de republică, în orașele de subordonare republicană, în centrele regionale, de ținut și în marile centre industriale. In acelaș timp, se creiază condițiile pentru trecerea, în viitorul plan cincinal, la învățământul obligatoriu de 10 ani în toate orașele și satele Uniunii Sovietice. Prevederi cu adevărat mărețe, demne de epoca comunismului pe care îl construește poporul sovietic.

Urmând exemplul glorios al marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice, Partidul nostru acordă o grijă deosebită pentru școală, pentru ridicarea nivelului de viață și de muncă al cadrelor didactice — grijă, concretizată în numeroase măsuri și hotărîri.

Un rol de o importanță deosebită în orientarea cadrelor didactice pe făgașul făuririi unui învățământ cu adevărat științific, legat de popor, care să servească nobilelor scopuri ale luptei poporului pentru construirea socialismului, l-a avut Congresul Invățătorilor și luminoasa cuvântare a tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

„Statul și partidul — a arătat la Congresul Invățătorilor tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — încredințează învățătorilor milioanele de cetățeni de mâine: le încredințează misiunea de a forma, începând cu școala elementară, cetățeni de tip nou, oameni noi ai societății socialiste. Ce răspundere mare pentru învățători și totodată ce cinste înaltă!"

Pentru a-și îndeplini cu succes această măreață îndatorire patriotică, pentru a făuri pe stahanoviștii, pedagogii, inginerii, tehnicienii și oamenii de știință de mâine, învățătorii și profesorii trebue ei înșiși să fie temeinic pregătiți, să posede serioase cunoștințe științifice și pedagogice.

In ultimul an de activitate școlară, majoritatea cadrelor didactice a luptat cu hotărîre pentru justa orientare a lecțiilor, pentru legarea strânsă a conținutului acestora de viață, de problemele practice ale construirii socialismului. S'a dus cu și mai multă hotărîre acțiunea de combatere a obiectivismului, cosmopolitismului și a tuturor formelor de manifestare a ideologiei putrede burgheze. Tot mai mulți învățători și profesori s'au putut convinge prin propriile experiență că garanția succeselor în activitatea pe tărâm didactic o constitue însușirea și aplicarea creatoare la specificul muncii școlare a principiilor luminoase ale științei marxist-leniniste. A crescut în acest an numărul cadrelor din învățământ care, aplicând cu succes bogata experiență a școlii și pedagogiei sovietice, luptă cu bune rezultate împotriva rămânerii în urmă la învățătură a elevilor, duc cu perseverență lupta împotriva repetenției, pentru un înalt nivel ideologic și științific al lecțiilor. In această privință s'au obținut succese la școala medie de băieți Nr. 2 și la școala elementară Nr. 47 din Capitală, la Colegiul Popular „N. Bălcescu" din Craiova, la școala din comuna Leșu, raionul Năsăud, precum și la numeroase alte școli.

Un ajutor important în îmbunătățirea metodelor de predare l-au constituit consfătuirile raionale care s'au ținut în cursul lunii Septembrie. Popularizarea experiențelor bune, extinderea metodelor înaintate au înarmat cadrele didactice în lupta pentru cucerirea unor succese și mai mari în noul an școlar.

Cu toate succesele obținute de învățământul nostru prin aplicarea de către cadrele didactice a metodelor celor mai înaintate de muncă, prin străduința depusă de marea majoritate a învățătorilor și profesorilor de a educa tineretul în spiritul sănătos al epocii construirii socialismului, au persistat totuși în practica unor școli o serie de lipsuri care au determinat un conținut neștiințific al lecțiilor, metode nejuste de predare, confuzii și erori ideologice, etc.

In cursul anului trecut au fost multe lipsuri mai ales în predarea limbii române, a limbii ruse, a matematicii și a fizicii. Aceasta se datorește, pe deoparte, faptului că nu toate cadrele didactice au studiat temeinic învățăturile staliniste referitoare la lingvistică, iar pe de alta pentrucă mai ales cadrele didactice necalificate n'au muncit să-și îmbunătățească pregătirea profesională și științifică.

Unii învățători și profesori nu s'au desbărat încă de năravul prezentării obiectiviste a cunoștințelor științifice, manifestă încă puternice urme de cosmopolitism. Se pot cita ca exemple concludente în acest sens cazurile profesoarelor Maria Dimcea, dela școala pedagogică nr. 2 din București, al profesoarei Tigăescu, dela școala de educatoare nr. 2 din București, al profesoarei Emilia Male, dela școala elementară din comuna Cotofeni, regiunea Craiova, ale căror metode de predare a geografiei, pedagogiei, fizicii, suferă puternic din pricina formalismului și a obiectivismului.

Pedagogului trebue să-i fie străine conservatorismul și limitarea vederilor asupra conținutului lecției și a metodelor de predare. Procesul predării trebue să fie creator, strâns legat de realitățile din țara noastră. Fiecare lecție trebue să se desfășoare la un înalt nivel ideologico-politic, trebue să fie adânc pătrunsă de spiritul de partid și organizată pe o temeinică bază științifică. Invățătorilor și profesorilor trebue să le fie clar că scopul muncii lor este de a forma elevii tocmai în direcția sarcinilor pe care școlarii de astăzi le vor avea de îndeplinit mâine. Tineretul trebue educat în spiritul moralei comuniste, al capacității de a înlătura orice greutăți, al dragostei adânci față de popor, al devotamentului față de patrie, față de partidul nostru, al dragostei nețărmurite pentru marea Țară a Socialismului. Trebue să arătăm tinerilor școlari, în cadrul lecțiilor de geografie, de istorie, de fizică, de chimie etc. că țara noastră posedă imense bogății naturale, care datorită luptei clasei muncitoare, au devenit bunuri ale întregului popor. Trebue trezită în fiecare elev conștiința de stăpân al acestor bogății, dorința de a le pune în slujba poporului muncitor.

Pentru atingerea acestor scopuri în cadrul lecțiilor este necesar, în primul rând, ca învățătorii și profesorii să posede ei înșiși, temeinic și aprofundat, teoria marxist-leninistă, s'o aplice cu pricepere în munca lor practică, la specificul materiei pe care o predau. Cadrele didactice au datoria de a studia continuu și cât mai temeinic. Ele trebue să înțeleagă că tineretul vede în profesorii lui exemple de urmat. Iar azi, datorită desvoltării revoluționare a patriei noastre, tineretul se informează, învață, prinde mult mai repede. Numai acela poate fi profesor care citește continuu, numai acela poate învăța pe alții care învață el însuși fără întrerupere.

In această privință un rol deosebit de însemnat revine organizațiilor de partid din școli, care au datoria să îndrumeze activitatea cadrelor didactice în direcția ridicării permanente a nivelului lor ideologic și politic.

Deasemenea, organizațiile sindicale vor trebui să se ocupe îndeaproape de crearea celor mai bune condiții pentru ridicarea nivelului învățământului sindical, care trebue să constitue din ce în ce mai mult un mijloc de îmbogățire a cunoștințelor politice și ideologice ale învățătorilor și profesorilor noștri.

Paralel cu studierea nesecatului izvor al învățăturii lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, fiecare învățător și profesor are datoria de a-și ridica necontenit nivelul cunoștințelor sale profesionale, nivelul măestriei pedagogice. Conținutul sărac al unor lecții, nivelul lor științific scăzut, se datorește în cea mai mare parte necunoașterii temeinice de către unii profesori și învățători a materiei pe care o predau, faptului că unele dintre cadrele didactice care predau în învățământul elementar și mediu se încercuesc în limitele cunoștințelor acumulate odinioară în școala pedagogică sau în facultate, că nu studiază, nu merg în pas cu uriașele progrese pe care le face știința în zilele noastre. Este clar că lecțiile unor astfel de profesori și învățători nu vor putea fi interesante, că ele nu-i vor atrage pe elevi, nu le vor stârni interesul pentru adâncirea problemelor de fizică, de chimie, de matematică etc. La baza alcătuirii fiecărei lecții trebue să se găsească un studiu temeinic al realizărilor oamenilor de știință sovietici și români.

De o hotărîtoare importanță pentru ridicarea nivelului ideologic și științific al cadrelor didactice este studierea genialelor opere ale tovarășului Stalin, „Marxismul și problemele lingvisticii" și „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Invățătorii și profesorii trebue să cunoască în deaproape lucrările lui Pavlov, Miciurin, Lisenco. Studiul acestor lucrări îi vor ajuta să predea lecțiile la un înalt nivel științific, să lupte cu succes împotriva putredei ideologii burgheze.

Un rol de seamă în această direcție îl au de îndeplinit cercurile pedagogice, în cadrul cărora învățătorii și profesorii au posibilitatea să discute și să adâncească problemele legate de specificul materiei lor, precum și consiliile pedagogice în cadrul cărora trebue analizată principial întreaga activitate din școală.

Anul acesta există toate condițiile pentru a se face un mare pas înainte în direcția ridicării nivelului muncii didactice. Pătrunderea tot mai largă în școli a experienței pedagogilor sovietici, numărul mare al manualelor apărute, îmbunătățirea acțiunii de perfecționare a cadrelor didactice vor contribui puternic la ridicarea calității muncii învățătorilor și profesorilor.

In fața școlii stau sarcini mari și însemnate. Rezolvarea lor depinde de măsura în care vom înțelege importanța acestor sarcini, de măsura în care vom fi pătrunși de țelul măreț al muncii noastre. Să nu precupețim niciun efort pentru a face în acest an un pas înainte pe drumul înarmării copiilor și tineretului patriei cu cunoștințe temeinice și adânci!

Ședința Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

Ziarul „Scânteia" publică în numărul său de Duminică 19 Octombrie a. c. următoarele:

In ziua de 17 Octombrie a avut loc o ședință a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român. Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a făcut o expunere cu privire la lucrările celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, asupra însemnătății mondiale a operei geniale a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și a istoricei cuvântări pronunțate de tovarășul Stalin la Congres.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român a aprobat un plan de muncă în vederea intensificării activității ideologice a partidului.

Cu privire la mersul pregătirilor pentru sărbătorirea celei de a 35-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie s'au luat hotăriri corespunzătoare.

Comitetul Central examinând situația unor gospodării țărănești mici și mijlocii din comunele lovite de calamități a hotărît luarea de măsuri pentru acordarea de reduceri de impozite și reduceri ale cotelor de colectare în acele comune, precum și reducere de impozite acolo unde s'au comis exagerări sau abuzuri și eliberarea gospodăriilor țărănești mici și mijlocii de vărsarea rămășițelor de cote provenite din colectările pe anii trecuți.

O puternică demonstrație a dragostei poporului față de primul său candidat

Adunarea delegaților oamenilor muncii din circumscripția electorală „Grivița Roșie" a propus drept candidat pe tovarășul Gheorghiu-Dej

Vineri seara, la clubul complexului „Grivița Roșie", a avut loc consfătuirea delegaților oamenilor muncii din întreprinderile, instituțiile și cartierele circumscripției electorale „Grivița Roșie" în legătură cu desemnarea candidatului F.D.P. pe circumscripție în alegerile pentru deputați în Marea Adunare Națională.

In cadrul acestei consfătuiri primul a luat cuvântul tov. Popescu Vasile, secretarul comitetului de partid al Atelierelor „Grivița Roșie". El a vorbit pe larg despre adunarea entuziastă care a avut loc la „Grivița Roșie" — adunare în cadrul căreia ceferiștii au propus candidatura tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. Vorbitorul a arătat că, în cadrul acestei adunări, oamenii muncii dela complexul „Grivița Roșie" au discutat cu mândrie despre marile cuceriri și viața nouă de care se bucură în regimul de democrație populară — cuceriri obținute sub conducerea partidului, organizatorul și făuritorul tuturor victoriilor poporului muncitor.

„Ca semn al dragostei fierbinți pe care o poartă partidului — a spus tov. Vasile Popescu — ceferiștii „Griviței Roșii" au propus drept candidat al circumscripției noastre pe tovarășul Gheorghiu-Dej, care și-a închinat întreaga viață cauzei clasei muncitoare și care călăuzește partidul pe calea glorioasă luminată de geniul lui Lenin și Stalin".

In cuvinte pornite din adâncul inimii tov. Silvia Popa, delegata oamenilor muncii de la întreprinderea 5 Marmură a spus: „De partidul nostru în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej se leagă fiecare victorie a noastră, fiecare realizare obținută în lupta pentru industrializarea socialistă a țării, pentru creșterea bunei stări a celor ce muncesc".

Rând pe rând au luat cuvântul tovarășii Ion Radu din partea Depoului I.T.B.-București Noi, Ion Niculescu din partea Depoului de automotoare, Tomescu Constantin din partea Atelierelor Griviță-Utilaj, Mărășoiu Nicolae din partea fabricii „Textila-Griviță" S. Hardman din partea Fabricii de Medicamente nr. 1, delegați din partea comitetelor de cartier, etc. Toți au subliniat, cu mândrie că, în adunările ce au avut loc în întreprinderile, instituțiile sau cartierele pe care le reprezintă, oamenii muncii, manifestându-și dragostea lor nemărginită și puternicul lor atașament față de partid, au susținut inițiativa muncitorilor, tehnicienilor și funcționarilor complexului „Griviță Roșie" de a propune pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej drept candidat F.D.P. pe circumscripția electorală „Griviță Roșie" în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Numeroși vorbitori au scos în evidență faptul că oamenii muncii din această circumscripție electorală sunt hotăriți ca, muncind cu și mai mult avânt în producție, să obțină noi victorii în lupta pentru îndeplinirea planului cincinal, în cinstea candidatului lor — tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

In încheierea discuțiilor, constatându-se că în toate adunările care au avut loc în această circumscripție electorală a fost propus, în unanimitate, același candidat, delegații la consfătuire au hotărît, într'o atmosferă de deosebit entuziasm, să propună drept candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală „Griviță Roșie" pe tovarășul Gheorghiu-Dej și să-i trimită o scrisoare în care îl cer să accepte această propunere.

Publicăm mai jos cuprinsul scrisorii:

Tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român,
Președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R.

București

Scumpe tovarășe Gheorghiu-Dej,

In aceste zile, în întreprinderi, instituții și cartiere au avut loc numeroase adunări ale oamenilor muncii pentru desemnarea candidaților în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională ce vor avea loc la 30 Noembrie 1952.

Muncitorii, inginerii, tehnicienii și funcționarii dela „Complexul Griviță Roșie" v'au propus candidat pe Dvs., tovarășe Gheorghiu-Dej.

Această propunere a umplut de bucurie și mândrie inimile tuturor oamenilor muncii din circumscripția noastră. Toate întreprinderile, instituțiile și adunările din cartierele care fac parte din circumscripția electorală „Griviță Roșie", au susținut cu entuziasm propunerea tovarășilor dela „Complexul Griviță Roșie" și v'au propus și din partea lor candidat al acestei circumscripții electorale.

Noi, delegații din toate aceste întreprinderi și instituții, cât și din partea cetățenilor din cartier, ne-am întrunit în ziua de 17 Octombrie 1952 și am constatat că, în toate adunările din această circumscripție electorală, oamenii muncii v'au propus în unanimitate pe Dvs., tovarășe Gheorghe Gheorghiu-Dej, drept candidat al circumscripției noastre în alegerile dela 30 Noembrie.

Consfătuirea delegaților, exprimând dorința unanimă a oamenilor muncii, vă roagă să acceptați propunerea de a fi candidat al Frontului Democrației Populare pe circumscripția electorală „Griviță Roșie" în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Ne luăm angajamentul, în fața partidului și a Dvs. personal, tovarășe Gheorghiu-Dej, că vom fi demni de această propunere obținând noi succese în producție, desfășurând și mai larg întrecerea socialistă pentru îndeplinirea înainte de termen a sarcinilor de plan, că vom munci neobosiți pentru înflorirea scumpei noastre patrii, ale cărei căi de viitoare dezvoltare sunt azi luminate de istoricele documente ale Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, de cuvântul stalinist — călăuză sigură în lupta pentru construirea socialismului și pentru apărarea păcii, împotriva atățătorilor la război — fiind conștienți că întărirea patriei noastre contribue la întărirea frontului păcii, în fruntea căruia stă marea Uniune Sovietică, marele Stalin.

Trăiască Frontul Democrației Populare!

Trăiască ziua de 30 Noembrie, ziua alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională a R.P.R.!

Trăiască Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, în frunte cu conducătorul său iubit, tovarășul Gheorghiu-Dej!

In cinstea celei de a 35-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și a alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională

Munca de agitație a cadrelor didactice

Ca în atâtea alte puncte ale Capitalei, și la liceul nr. 2 a fost organizat un centru de înscriere. Datorită acestui fapt, cadrele didactice și elevii dela această școală au o legătură directă cu importanta acțiune politică pe care întregul nostru popor muncitor o duce în vederea alegerilor pentru Marea Adunare Națională. Conducerea școlii s'a îngrijit să fie înregistrați toți elevii cu drept de vot. In prezent, se preocupă de îndeplinirea formelor ca ei să se poată înscrie pe listele de alegători chiar la „Centrul nr. 2". Pe culuare apar lozinci: „Școala în afară de politică e o ipocrizie și o minciună"; „Tovarășe, te-ai înscris în listele electorale?" In ziua de 15 Octombrie, s'a făcut cu cadrele didactice și cu personalul administrativ și de îngrijire al școlii o prelucrare a legii pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, iar în ziua de 21 Octombrie s'a discutat această lege cu elevii care au drept la vot. In ședințele cu părinții, diriginții se preocupă îndeaproape de problema alegerilor, discutând și dând lămuriri asupra importanței participării la vot.

Totodată, școala organizează echipe de elevi care vor ajuta Centrul de înscriere pentru a convinge cetățenii să se grăbească la înscrieri și să participe la vot. Incă de pe acum echipa artistică a școlii pregătește un bogat program artistic pe care-l va desfășura în ziua alegerilor.

Prin aceasta, liceul nr. 2 din Capitală participă direct și efectiv la agitație, în vederea marelui eveniment din 30 Noembrie.

Mai mult material didactic

La secția de fizică a Intreprinderii de Material Didactic a Ministerului Invățământului Public, muncitorii se avântă cu mai mult elan în executarea diferitelor aparate cu ajutorul cărora zeci de mii de copii din școlile patriei noastre vor cunoaște fenomenele fizice, vor învăța să demonstreze legile care stau la baza acestor fenomene. Pretutindeni se lucrează cu încordare. Nu se aude nicio vorbă. Sgomotul strungurilor, al mașinilor și al fierăstraelor te fac să-ți dai seama de cum intri că aici munca se desfășoară într'un ritm viu, că în fiecare atelier timpul de muncă este prețuit în mod deosebit. Graficele arată succesele obținute zilnic de fiecare muncitor.

Muncitorii dela această întreprindere au hotărît în ședința de producție dela 4 Octombrie a. c. să sărbătorească ziua Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și alegerile pentru Marea Adunare Națională cu importante realizări: să mărească productivitatea muncii cu 23 la sută față de cea planificată, să reducă prețul de cost cu 18 la sută și la 1 Noembrie să dea produse în contul lui 11 Decembrie. Pentru a obține aceste succese, ei nu s'au mulțumit cu angajamentele luate ci au organizat întreceri socialiste ale căror rezultate sunt urmărite cu seriozitate de către organele sindicale de conducere.

Dorința fiecărui muncitor este nu numai să-și îndeplinească angajamentele luate în cinstea zilei de 7 Noembrie și a alegerilor pentru Marea Adunare Națională, dar să le și depășească. In atelierul de electricitate se lucrează transformatoare tip școlar, bare magnetice, electromagneți și receptori Morse. Tovarășul Ion Alexandru bobinează cu o vădită îndemânare o carcasă de transformatori pentru o rețea de 600 de volți, cu dimensiunea sârmei de 0,15 mm. Atenția cu care conduce înfășurarea sârmei pe axul ce se învârtește uluitor de repede dovedește dragostea cu care el întâmpină măreața sărbătoare. In loc de 12 bucăți, tovarășul Alexandru pune în raft în fiecare zi câte 15—18 carcase.

— „Vreau să executăm cât mai multe piese, cât mai multe aparate, spune el, ca să aibă tovarășii învățători și profesori tot ce le trebue pentru a-i învăța pe copii cum se produce și se folosește electricitatea. Eu chiar mi-am pus în gând să mă duc în timpul meu liber să-i ajut. Până în comuna noastră, la Domnești, nu este mult. Fiindcă mă pricep bine la aceste aparate, de ce să nu le demonstrez și copiilor din comuna mea cum funcționează, de ce să nu știe și ei ce știu eu? Cred că tovarășii învățători vor fi bucuroși de sprijinul meu".

Cu același entuziasm lucrează și tovarășul Iosif Cherveșeanu din atelierul de strungărie în fier. Pentrucă știe să-și organizeze bine timpul, pentrucă-și fixează cu pricepere cuțitele, el reușește să depășească zilnic norma cu 110 la sută.

— „Vreau să sărbătoresc ziua Marii Revoluții Socialiste din Octombrie așa cum se cuvine pentru o zi care a ridicat jugul exploatării de pe umerii atâtor sute de milioane de oameni" — spune tov. Iosif Cherveșeanu.

Ceilalți muncitori, care lucrează bucșe pentru cadrul universal, tije pentru regulatoare Watt și axul principal dela motorul cu explozie, au prins numai frânturi din cuvintele lui. Totuși, ca un răspuns, ei schimbă și mai repede piesele, mânuesc strungurile cu și mai mare atenție. In inimile lor, flutură ca două izvoare vii de energie numele celor două genii care au condus revoluția: Lenin și Stalin.

In școlile minorităților naționale

Urmând exemplul muncitorilor din fabricile și uzinele noastre, cadrele didactice și elevii dela școala elementară mixtă de 7 ani cu limba de predare armeană s'au întrunit în ședință plenară în vederea elaborării unui plan concret de lucru pentru întâmpinarea zilei de 7 Noembrie cu noi realizări în muncă.

In cadrul ședinței, tov. director a arătat realizările și lipsurile muncii anului în curs, schițând totodată și sarcinile. După această dare de seamă, cadrele didactice și elevii au venit cu sugestii prețioase și angajamente concrete.

S'a hotărît astfel ca, în afară de noua gazetă festivă și de noi lozinci dintre care o parte au și fost realizate, să se organizeze o serbare la care să fie invitați și părinții elevilor școlii.

Cadrele didactice s'au angajat să-și ducă la bun sfârșit toate sarcinile, să îndrumeze pe elevi, făcându-le vizite la domiciliu și să se ocupe îndeaproape de internatul din Cotofeni. Ei vor face ca acest mare eveniment să se întipărească bine în mintea elevilor, să desvolte în ei dragostea și dorința de a deveni luptători activi pentru construirea socialismului.

La rândul lor elevii s'au angajat să nu aibă nicio notă sub 3, nicio absență nemotivată și niciun minut de întârziere.

★

Cu mult entuziasm se fac pregătirile și la școala medie cu limba de predare greacă pentru întâmpinarea zilei de 7 Noembrie. Rezultatele la învățătură sunt din ce în ce mai bune. Programul serbării a și fost întocmit, iar elevii s'au și apucat de repetiții. Programul lor cuprinde un bogat număr de cântece, poezii și dansuri grecești, românești și ale popoarelor sovietice. Sărbătorirea zilei de 7 Noembrie e precedată de meetinguri și ședințe fulger, de scurte conferințe instructive.

Inainte — spre comunism!

La 14 Octombrie, în Capitala Patriei noastre, Moscova, și-a încheiat lucrările Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Ședințele istorice ale Congresului s'au desfășurat într'o atmosferă de înalt avânt patriotic al întregului popor. Oamenii sovietici și întreaga omenire progresistă au urmărit cu o atenție încordată și un interes deosebit desbaterile celor mai importante probleme ale construcției de partid, de stat economice și culturale din marea și puternica Țară a Socialismului.

Cu o însuflețire uriașă au întâmpinat oamenii sovietici discursul tovarășului Stalin rostit la ședința de închidere a Congresului. Marele conducător, adresându-se partidelor și grupurilor frățești, le-a adus din partea Congresului mulțumiri pentru salu turile prietenești, pentru urările de succes, pentru încredere și a arătat că țara noastră a avut și va avea totdeauna nevoe de încrederea, simpatia și sprijinul popoarelor frățești de peste graniță. Partidul lui Lenin și Stalin, la rândul său, acordă și va acorda sprijin partidelor comuniste frățești, precum și popoarelor lor în lupta pentru eliberare, pentru menținerea păcii. Discursul istoric al iubitului conducător și învățător I. V. Stalin, este un măreț program al luptei nobile a popoarelor pentru pace, împotriva atățătorilor la război.

Congresul a desbătut din toate punctele de vedere raportul de activitate al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., raportul Comisiei Centrale de Revizie a P.C. (b) al U.R.S.S., raportul despre „Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955" și raportul „Modificări în Statutul P.C. (b) al U.R.S.S.". Delegații în unanimitate au aprobat linia politică și activitatea practică a C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., au aprobat raportul Comisiei Centrale de Revizie a P.C. (b) al U.R.S.S., au adoptat „Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. pe anii 1951—1955". Congresul a adoptat textul Statutului modificat al partidului, a ales pe noii membri ai organelor centrale ale partidului.

Dela Congresul al VIII-lea al partidului (anul 1919), când a fost adoptat programul în vigoare al partidului, s'au produs modificări radicale atât în domeniul relațiilor internaționale cât și în domeniul construcției socialismului în U.R.S.S. În legătură cu aceasta, o serie de teze ale programului și sarcinile de partid expuse în el, fiind dela înfățuite în această perioadă, nu mai corespund condițiunilor actuale și noilor sarcini ale partidului. Plecând dela aceasta, Congresul al XIX-lea al partidului a hotărît că este necesar și actual să se revizuiască programul existent al partidului, luând ca îndreptar tezele fundamentale ale lucrării tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Această operă clasică a lui Iosif Vissarionovici Stalin constitue un mare eveniment în viața partidului nostru, a tuturor popoarelor Uniunii Sovietice și a tuturor partidelor comuniste și muncitorești. Congresul partidului a încredințat revizuirea programului unei comisiuni în frunte cu tovarășul Stalin. Noul program revizuit al partidului va sintetiza experiența istorică universală a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, experiența construirii socialismului în U.R.S.S. și va determina căile viitoare de îndeplinire a sarcinei principale a partidului — construirea societății comuniste prin trecerea treptată dela socialism la comunism.

Cu un sentiment de înaltă mândrie pentru scumpul lor Partid Comunist studiază oamenii sovietici documentele Congresului al XIX-lea și hotărîrile sale. Cu adâncă recunoștință își îndreaptă ei privirile spre genialul conducător al omenirii muncitoare, zidităr al comunismului, Iosif Vissarionovici Stalin, sub a cărui înțeleaptă conducere în țara noastră se înfăptuesc mărețele planuri de creare a societății comuniste.

In perioada scursă dela Congresul al XVIII-lea al partidului, poporul sovietic a obținut victorii de importanță istorică universală. In raportul de activitate al Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. făcut în fața Congresului al XIX-lea al partidului, tov. G. M. Malenkov, secretar al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., a zugrăvit un tablou viu al acestor victorii, a făcut o analiză profundă și multilaterală a actualei situații interne și internaționale a Uniunii Sovietice. Această situație este mai solidă, mai trainică decât oricând. Ea este fructul politicii juste a partidului în conducerea Țării Sovietice și în rezolvarea problemelor situației internaționale atât de complicate.

Imperialiștii au socotit că în cursul celui de al doilea război mondial, deslănțuit de fasciștii hitleriști și militariștii japonezi, U.R.S.S. va fi distrusă sau cel puțin slăbită în așa măsură, încât își va pierde pentru multă vreme importanța și greutatea sa internațională. Dar realitatea și-a bătut joc amar de aceste socoteli. Războiul a fost un examen greu și aspru pentru țara noastră, dar el a fost trecut în mod strălucit. Verificarea prin război a arătat puterea și tăria de neînfrânt a statului socialist, a orânduirii sociale și economice socialiste. Ea a scos la iveală rezistența de neclintit și puterea eroică a poporului.

Uniunea Sovietică a ieșit din război și mai întărită ; nu s'a produs o slăbire, ci o întărire a U.R.S.S. A crescut nemăsurat autoritatea internațională a Uniunii Sovietice. In urma strălucitelor victorii ale Armatelor Sovietice, miza reacțiunii mondiale pe înfrângerea democrației a fost acoperită. In loc de slăbirea democrației s'a produs întărirea ei. Din lagărul capitalismului s'au desprins o serie de state din Europa Centrală și de Sud-Est, în care s'a instaurat orânduirea de democrație populară. A scuturat jugul imperialismului marele popor chinez. In țările coloniale și dependente ia o nouă amploare puternica luptă de eliberare națională. Chiar în prezent, o treime din omenire a rupt lanțurile exploatării imperialiste și a pășit ferm pe calea unei desvoltări democratice libere.

Pe arena internațională, după cum se menționează în raportul de activitate al C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., s'au format două lagăre opuse : lagărul agresiv, antidemocratic în frunte cu S.U.A. și lagărul iubitor de pace, democratic. In lumea capitalistă s'a format un nou centru al reacțiunii și agresiunii în persoana S.U.A. Imperialismul american joacă astăzi nu numai un rol de agresor, ci și de jandarm mondial, care caută să înăbușe libertatea oriunde este posibil și să sădească fascismul. Două linii de desvoltare diferite sunt caracteristice pentru actuala situație economică mondială.

Prima linie este linia avântului necontenit al economiei pașnice în U.R.S.S. și țările de democrație populară. Această economie nu cunoaște crize și se desvoltă în interesul asigurării satisfacerii la maximum a necesităților materiale și culturale ale societății. Pentru ea este caracteristică colaborarea economică prietenească a țărilor care formează lagărul democratic.

A doua linie este linia economiei capitalismului, ale cărui forțe de producție stau pe loc, a economiei care se sbate în cleștele crizei generale a capitalismului ce se adâncește tot mai mult și a crizelor economice mereu repetate. Aceasta este linia militarizării economiei și a desvoltării unilaterale a ramurilor de producție care lucrează pentru război, linia luptei de concurență între țări, a înrobirii unor țări de către altele. In pregătirea și deslănțuirea unui nou război, reacționarii din țările capitaliste și, în primul rând, cei din S.U.A. caută o ieșire din contradicțiile de neîmpăcat ale sistemului capitalist. Războiul bandităsc din Coreea, deslănțuit de S.U.A., înseamnă trecerea imperialiștilor americano-englezi dela pregătirea războiului la acte de agresiune directă. Pregătirile pentru război sunt însoțite de desmățul nemaivăzut al militarismului, care cuprinde întreaga viață și existență a popoarelor din lagărul imperialist, de ofensiva turbată a reacțiunii împotriva oamenilor muncii și de fascizarea întregului regim din aceste țări.

Forțelor reacțiunii și războiului li se opune puternicul front al partizanilor păcii. El crește și se lărgește pe zi ce trece. Tot mai adânc pătrund în conștiința oamenilor muncii înțeleptele cuvinte staliniste — că pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza apărării păcii. In fruntea lagărului partizanilor păcii stă marea Uniune Sovietică care din prima zi a existenței sale duce în mod neclintit politica păcii și a prieteniei între popoare. Lagărul păcii, democrației și socialismului se bucură de sprijinul fierbinte al milioanelor de oameni ai muncii din țările capitaliste și coloniale. Raportul actual de forțe între lagărul imperialismului și al războiului și lagărul democrației și al păcii face ca perspectiva prevenirii războiului să fie absolut reală. Totuși politica de aventură a atățătorilor la război obligă poporul nostru să se preocupe cu vigilență de întărirea capacității de apărare a țării, să fie gata pentru a opune o rezistență energică oricărui agresor.

Munca pașnică creatoare a poporului sovietic a fost încununată în perioada de după război de succese remarcabile în toate sectoarele construcției economice și culturale. In raportul de activitate al Comitetului Central al P.C. (b) al U.R.S.S. sunt viu oglindite succesele noastre în domeniul industriei, transporturilor, agriculturii, în desvoltarea științei și culturii, în ridicarea bunei stări materiale a maselor. Pe baza acestor realizări, oamenii sovietici au pășit la înfăptuirea grandioaselor planuri de transformare a naturii. Ei construesc cu însuflețire centrale electrice gigantice, irigă și plantează stepele și deșerturile secetoase, măresc capacitatea de producție a industriei socialiste și a agriculturii. Directiva partidului cu privire la trecerea treptată dela socialism la comunism se traduce cu succes în viață.

Volumul total al producției noastre industriale în anul 1951 a depășit nivelul anului antebelic 1940 de două ori și ceva. Intre anii 1946—1951 au fost refăcute, construite din nou și puse în funcțiune circa șapte mii de mari întreprinderi industriale de stat. Avem toate motivele să afirmăm că în acest an industria noastră va produce aproximativ de 2,3 ori mai multă producție decât în anul 1940.

Anii de după război s'au marcat prin creșterea și avântul continuu al agriculturii. Colhozurile și sovhozurile noastre, în urma înfăptuirii măsurilor luate de partid și guvern, în timpul cel mai scurt au restabilit și au depășit nivelul antebelic al producției agricole. In anul 1952, recolta globală de cereale a fost de opt miliarde puduri. Aceasta înseamnă că problema cerealelor, considerată înainte ca una din problemele cele mai acute și mai serioase, a fost rezolvată cu succes și definitiv. In prezent, muncitorii depe ogoare depun toate eforturile pentru ridicarea recoltei la hectar a tuturor culturilor agricole, pentru mărirea numărului vitelor și sporirea productivității creșterii animalelor.

Succesele obținute în desvoltarea economiei socialiste au dus la creșterea continuă a nivelului material și cultural al poporului sovietic. In perioada dintre anii 1940—1951 venitul național al U.R.S.S. a crescut cu 83%. Intre anii 1947—1952 au fost făcute cinci reduceri de prețuri la produsele alimentare și industriale. In urma acestor reduceri, prețurile în prezent sunt în medie de două ori mai scăzute, decât în ultimul trimestru al anului 1947. Partidul și guvernul vor manifesta și deacum înainte aceeaș grijă neclintită pentru creșterea continuă a bunei stări materiale a oamenilor sovietici, pentru ridicarea continuă a culturii lor.

Cu totul altfel stau lucrurile în țările capitaliste. Situația materială a oamenilor muncii din țările capitaliste nu se îmbunătățește ci, dimpotrivă, se înrăutățește tot mai mult. Dovada acestui lucru ne-o dă următorul exemplu : dacă dela sfârșitul anului 1947 până în anul 1952 prețurile la pâine în U.R.S.S. s'au redus de două și jumătate ori, în S.U.A. în aceeași perioadă ele au crescut cu 28%, în Anglia cu 90%, în Franța de două și jumătate ori. Vom avea același tablou dacă vom compara nivelul prețurilor la celelalte produse alimentare principale.

Hotărîrile Congresului al XIX-lea al partidului însuflețesc poporul sovietic la noi acte de eroism în muncă în numele construirii comunismului. Directivele cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S., adoptate de Congres deschid perspective măreațe pentru continua creștere și înflorire economică și culturală a Patriei noastre. In directive și-a găsit o strălucită expresie legea economică fundamentală a socialismului, care constă în asigurarea satisfacerii maximale a necesităților materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți, prin creșterea și perfecționarea necontenită a producției socialiste pe baza unei tehnici superioare.

Cel de al cincilea plan cincinal este planul construcției economice și culturale pașnice a țării noastre. El deschide în fața poporului sovietic orizonturi largi și luminoase.

Directivele cu privire la cel de al cincilea plan cincinal prevăd desvoltarea continuă a științei și culturii sovietice. Numărul specialiștilor de tot felul, absolvenți ai școlilor superioare și ai școlilor medii speciale se va mări, aproximativ cu 30—40%. Pregătirea cadrelor științifice și pedagogice va fi lărgită de două ori în comparație cu cincinalul precedent. Spre sfârșitul cincinalului va fi desăvârșită trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general în capitalele republicilor, în orașele de subordonare republicană, în centrele regionale, ținuturile și marile centre industriale și vor fi pregătite condițiunile pentru înfăptuirea deplină în cincinalul următor a învățământului mediu general în celelalte orașe și localități rurale. Conform directivelor trebue să se pășească la înfăptuirea învățământului politehnic în școala medie și să se ia măsurile necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general.

Comitetul Central ales de Congresul al XIX-lea pășește la muncă într'un timp când patria noastră socialistă se află în plenitudinea forțelor sale creatoare. Oamenii sovietici știu ferm că planurile construcției economice și culturale vor deveni o realitate, vor fi traduse în viață, pentrucă ei dispun pentru realizarea acestor planuri, de toate elementele necesare.

Noi avem nenumărate bogății naturale. Noi avem scumpul nostru stat socialist. Noi avem partidul lui Lenin și Stalin, încercat și călit în lupte, înarmat cu teoria științifică a marxism-leninismului. Noi avem priceperea și experiența construcției creatoare.

Sub conducerea Partidului Comunist și a conducătorului său, marele Stalin, poporul sovietic merge cu încredere înainte — spre triumful comunismului !

(Articol de fond din „Ucitelskaia Gazeta")

Consfătuirile de producție ale unui colectiv

Una dintre sarcinile centrale ale comitetelor sindicale în domeniul muncii de producție este organizarea consfătuirilor de producție. In ultimul timp, activitatea consfătuirilor de producție în institutiile de învățământ public din regiunea noastră s'a înviorat mult. Dar încă nu putem considera că activitatea acestor consfătuiri în ansamblul lor pe întreaga regiune Gorki este satisfăcătoare.

Chestiunea constă, bineînțeles, nu în „cauze obiective", nu în „inevitabilitatea paralelismului cu consiliul pedagogic" cum încearcă câteodată să afirme unii președinți ai comitetelor sindicale locale. Acolo unde comitetul local chibzuește serios tematica consfătuirilor de producție și se pregătește minuțios pentru ele, antrenând întregul colectiv, acolo de obicei nimeni nu se plânge nici de paralelism, nici de faptul că consfătuirile de producție „nu-și pot găsi un loc al lor". O confirmare convingătoare a celor spuse este practica colectivului pedagogic dela școala nr. 35 din raionul Kuibâșev, orașul Gorki, unde consfătuirile de producție ocupă un loc important în lupta pentru ridicarea calității activității instructiv-educative.

Nici aici aceasta nu s'a întâmplat deodată. Mult timp, la consfătuirile de producție dela școala nr. 35 se discuta mai ales bilanțul pătrarelor, al semestrelor. Acelaș bilanț și aproape la fel ca la consfătuiri, se discuta de obicei și la ședințele consiliului pedagogic. E drept că se puneau și alte probleme — comunicări despre activitatea bibliotecii școlare, despre activitatea diriginților de clasă etc. — însă rar. De obicei, nu se chibzuia ce propuneri trebue făcute la consfătuirile de producție. De pildă, cu privire la referatul uneia dintre învățătoare, care a povestit despre importanța activității extrașcolare, consfătuirea s'a limitat la următoarea decizie : „se vor aduce mulțumiri învățătoarei pentru referatul ei prețios și interesant".

Noul colectiv al comitetului local, în frunte cu tovarășa Panova, a început să practice mult mai larg decât înainte verificarea reciprocă a activității pedagogilor. Consfătuirile de producție au început să se desfășoare mai viol, dar, totuși, încă nu-i satisfăceau pe învățători și profesori.

Un interes cu mult mai mare l-a provocat consfătuirea consacrată activității diriginților. La ordinea de zi era referatul profesoarei Leviceva „Autoritatea diriginților de c'asă", dările de seamă ale diriginților, Ilavrova Cazacova și Panova și comunicarea diriginței Iuferova, „Despre experiența activității extrașcolare". Cadrele didactice au avut o atitudine deosebit de atentă față de comunicările care vorbeau despre cea mai bună experiență în acest domeniu.

Comitetul local a hotărît să țină mai des consfătuiri de producție, consacrate experienței celor mai buni învățători și profesori. Prima încercare de acest fel a fost desbaterea referatului prezentat de directorul de studii al școlii, tovarășul Darovskih, despre sistemul de muncă al învățătoarei Ivanova. A luat cuvântul și Ivanova însăși.

Invățătoarea Zarubina, care este și președinta comitetului raional al sindicatului, a făcut o comunicare despre experiența sa în ceeace privește organizarea muncii individuale a elevilor.

In una dintre consfătuirile de producție dela școala nr. 25 cadrele didactice au cerut să se organizeze „Lecturi pedagogice" pentru schimb de experiență. In acest scop s'au tratat o serie de teme și s'au repartizat referatele. Deasemeni a fost pregătită o expoziție specială. „Lecturile pedagogice" au constituit un exemplu convingător de sintetizare a experienței celor mai bune cadre didactice.

Ar fi greșit să credem că activitatea comitetului local se limitează numai la extinderea experienței. La consfătuirile de producție se discută probleme variate, care interesează colectivul întreg la un moment dat. De exemplu — despre pregătirile în vederea noului an școlar, despre îndeplinirea regulilor de ordine internă, despre succesiunea în munca învățătorilor dela clasele a IV-a și a profesorilor dela clasele a V-a, despre ridicarea calificării cadrelor didactice etc.

La succesul consfătuirilor de producție contribue faptul că administrația școlii — tovarășa directoare Efimova și tovarășul director Darovskih — participă activ la pregătirea și desfășurarea acestor consfătuiri. Directoarea școlii și directorul de studii consideră necondiționat obligatorie aplicarea hotărîrilor care se iau la consfătuirile de producție. Trebue să spunem că tovarășele Ersova, conducătoarea comisiunii de producție și Panova, președinta comitetului local, urmăresc cu strictețe îndeplinirea propunerilor adoptate, informând în mod sistematic despre aceasta întregul colectiv.

Consfătuirile de producție se desfășoară cu o participare activă a membrilor sindicatului. Această participare activă se explică prin pregătirea minuțioasă pe care o organizează întotdeauna comitetul local.

Iată, de pildă, cum a fost pregătită desbaterea activității învățătorilor dela clasele a IV-a. Comitetul local, cu ajutorul activului, a făcut cunoștință cu munca celor trei pedagogi care predau la aceste clase. In fiecare din aceste clase s'a asistat la câte 8—10 lecții. Materialul a fost sintetizat de către tovarășa Ersova, conducătoarea comisiunii de producție. Ea a fost referentul principal la consfătuirea de producție.

Vorbitorii au atins diferite probleme din activitatea școlii. In special, au fost menționate lipsuri în activitatea bibliotecarului școlii. Cadrele didactice au fost alarmate de rămânerea în urmă a elevilor din clasa IV-a B, care citesc slab și nu știu să povestească. S'a vorbit deasemeni și despre lipsurile din activitatea cu pionierele în clasele a IV-a B și C. Au fost adoptate în unanimitate diferite propuneri. Astfel, de exemplu, după părerea colectivului în clasele a IV-a B și C trebue repetată urgent la aritmetică ordinea operațiunilor, iar la limba rusă terminațiile cazurilor și ortografia vocalelor fără accent. Instructoarei de pionieri i s'a trasat sarcină de a îmbunătăți activitatea cu pionierii în aceste clase. Consfătuirea de producție a atras atenția direcțiunii că trebue să organizeze asistarea profesorilor din clasa a V-a la lecțiile dela clasele a IV-a.

★

Intre lipsurile de organizare a consfătuirilor de producție ale colectivului școlii nr. 35 putem considera faptul că nu se formulează întotdeauna cu preciziunea cuvenită propunerile. Uneori nu se alcătuește dinainte un proiect de propuneri și ele se alcătuiesc la repezeală, în procesul discuțiilor.

Dar și ceeace s'a realizat până acum poate sluji pe deplin ca exemplu pentru multe colective pedagogice. Școala nr. 35 este una dintre școlile fruntașe din orașul Gorki. Nu ne îndoim că la îmbunătățirea activității colectivului său pedagogic contribue într'o mare măsură consfătuirile de producție.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Luna Prieteniei Româno-Sovietice

Cartea sovietică — ajutor de seamă pe drumul făuririi socialismului în țara noastră

„Iubiți cartea, ea înaripează mintea și inima cu sentimentul dragostei față de lume, față de om".

In aceste zile în care pe tot cuprinsul patriei noastre se desfășoară „Săptămâna cărții sovietice" îți vin în minte nobilele cuvinte ale marelui scriitor Maxim Gorchi. Ele își află cea mai adâncă întruchipare în nesecatul izvor de lumină și putere pe care îl reprezintă pentru oamenii muncii din întreaga lume, cartea sovietică.

Una dintre tradițiile devenite extrem de dragi poporului nostru este „Luna Prieteniei Româno-Sovietice". In această lună, organizată înaintea aniversării Marelui Octombrie, oamenii muncii își exprimă cu și mai multă însuflețire sentimentele lor de dragoste și recunoștință pentru poporul sovietic care după ce ne-a eliberat de sub jugul fascismului, ne ajută permanent în opera de construire a unei vieți noi, luminoase.

Expresie a culturii sovietice, cartea sovietică aduce pretutindeni bogăția și multilateralitatea acestei culturi. De 35 de ani, ea aduce, oriunde pătrunde, suflul și exemplul puternic al vieții noi, viață pe care și-a clădit-o poporul sovietic sub încercata conducere a Partidului lui Lenin și Stalin.

O imensă prăpastie desparte cartea sovietică, cartea păcii și adevărului, de abjecta maculatură mincinoasă și războinică fabricată le lachei de tot soiul (fie că-și zic scriitori, savanți, ideologi, ziariști, etc.) aflați în solda imperialiștilor atățători la un nou război. Cartea pe care o imprăștie agenții monopoliștilor este îmbibată de „cultura" bombei atomice, a obscurantismului, a urii față de om. Ea urmărește îndobitocirea maselor și întreținerea isteriei războinice. Ea preamărește „modul de viață american", face educația unor criminali de profesie gata pentru un pumn de dolari să ucidă și să jefuiască în interesele clicii imperialiste dornice să-și întindă dominația asupra întregii lumi.

Diametral opusă acestei mârșave „cărți", apare cartea sovietică închinată în întregime vieții, alcătuind o adevărată simfonie a măreției omului, a posibilităților lui de a-și croi o soartă mereu mai bună, de a-și făuri libertatea și traiul îmbelșugat, de a apăra pacea și civilizația umană. Iată de ce alături de toate popoarele lumii, poporul român îndrăgește cartea sovietică și respinge cu ură și dispreț cartea diversionistă pe care o propagă imperialiștii, carte a cultului morții, a crasei imoralități, carte pusă în slujba exploatării.

Pentru țările democrat-populare eliberate pe veci din robia imperialistă de către invincibila Armată Sovietică, cartea sovietică prezintă o importanță cu adevărat uriașă în toate domeniile construcției de partid și de stat, în toate sectoarele vieții economice, politice, culturale și sociale, prin aceea că înarmează pe constructorii socialismului din aceste țări cu inepuizabila experiență a Uniunii Sovietice fără de care ar fi imposibilă făurirea orânduirii socialiste. Numai în anul 1951 în țările europene de democrație populară au fost editate peste 2000 de titluri de literatură sovietică într'un tiraj ce depășește 30 milioane de exemplare. In R.P. Chineză în acelaș an au apărut 500 opere din beletristica sovietică.

Decenii în șir regimul burghezo-moșieresc a încercat să țină poporul departe de cartea sovietică. Se temeau îngrozitor clasele exploatatoare care dominau atunci în țara noastră de cartea care punea sub ochii asupriților exemplul viu al realității sovietice, care era un îndemn la luptă pentru biruirea tuturor greutăților, a terorii și silniciilor. N'au reușit însă împilatorii poporului nostru să împiedice pe cei mai buni fii ai poporului muncitor să citească și să studieze cărțile sovietice, să răspândească în popor lumina lor dătătoare de speranță și forță.

Tocmai de aceea, poporul nostru prețuiește acum, când trăiește și muncește în deplină libertate, cu atâta dragoste cartea sovietică, tocmai deaceea în cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice se înscrie ca o tradiție scumpă oamenilor muncii din R.P.R. și „Săptămâna cărții sovietice".

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej ne arată că: **„Frățescul ajutor multilateral acordat Republicii Populare Române de către Uniunea Sovietică și personal de către tovarășul Stalin constitue una din temeliile operei de construire a socialismului în țara noastră. Nu există șantier important, nu există ramură mai importantă a industriei, agriculturii, culturii, unde să nu se manifeste acest ajutor dezinteresat".**

Parte integrantă și deosebit de însemnată a generosului ajutor sovietic, cartea sovietică a devenit sfătuitorul apropiat al oamenilor muncii din țara noastră în toate problemele de mare complexitate ce le ridică în fața lor lupta pentru construirea socialismului. In această luptă, de o uriașă importanță este pentru partidul nostru și pentru întreg poporul nostru muncitor, studierea genialelor opere ale lui Lenin și Stalin, opere ce ne călăuzesc asemenea unui far strălucitor spre victoria deplină a socialismului. Sute de mii de oameni ai muncii din țara noastră studiază cu înflăcărată pasiune scrierile lui Lenin și Stalin, în care află răspuns la cele mai arzătoare probleme interne și internaționale. Răspunzând setei tot mai mari a oamenilor muncii din țara noastră de a-și ridica permanent nivelul lor ideologic și politic, Editura P.M.R. a tipărit operele lui Lenin și Stalin într'un tiraj de aproximativ 9.000.000 de exemplare. Numai în Editura P.M.R. lucrările politico-ideologice ale autorilor sovietici au fost tipărite în 17.391.060 exemplare; între Ianuarie 1949 și 1 Octombrie 1952 au fost editate în total 708 titluri de literatură politică și social-economică sovietică, cuprinzând 20.702.000 exemplare.

De curând tovarășul Stalin a dăruit oamenilor muncii din toate țările o comoară de învățăminte teoretice și practice : geniala sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S ". Această operă în care tovarășul Stalin dezvoltă și îmbogățește cu noi teze știința marxist-leninistă precum și istorica cuvântare rostită de tovarășul Stalin dela tribuna celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, sunt studiate cu viu interes de oamenii muncii din țara noastră și de pretutindeni. Studierea și aplicarea neprețuitelor învățături cuprinse în noile lucrări staliniste și în documentele celui de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. au o mare însemnătate pentru mersul nostru înainte spre socialism.

O latură dintre cele mai importante ale ajutorului pe care ni-l oferă cartea sovietică o reprezintă lucrările sovietice din toate domeniile științei și tehnicii. Felul cum savanții și tehnicienii sovietici au găsit rezolvarea celor mai complicate probleme din toate ramurile științei a dat și dă oamenilor de știință, inginerilor, muncitorilor un neprețuit ajutor în justa rezolvare a problemelor ce li se ivesc în munca lor.

Studiind lucrările lui Miciurin, Pavlov sau Lâsenko, învățând din ultimele descoperiri ale savanților sovietici Olga Lepeșinskaia, O. Schmidt, oamenii de știință din R.P.R. nu găsesc numai răspuns la complexe probleme de ordin științific, dar învață și cum să pună cuceririle științei în slujba poporului, cum să lege în mod strălucit teoria cu practica, așa cum fac savanții sovietici.

Desvoltarea întrecerii socialiste, ivirea în țara noastră a mișcării stahanoviste sunt indisolubil legate de cartea sovietică, călăuza sigură a fruntașilor în muncă și a stahanoviștilor, a tuturor muncitorilor. Sunt de neconceput minunatele succese ale lui Nicolae Vasu, C. Vasilache, Cincă Maria și a multor altora, fără însușirea experienței neîntrecuților stahanoviști Cotlear, Covaliov, Corabelnicova, Rosiiski, Bâkov, Bortchevici, Matulineț, etc. experiență cuprinsă în cărțile și broșurile sovietice. Sunt de neînchipuit succesele obținute în munciile agricole de către colectiviștii și țăranii noștri muncitori fără studierea înaintatelor metode agrotehnice sovietice și ale metodelor de lucru ale „maiștrilor recoltelor bogate".

De o importanță excepțională este literatura beletristică sovietică, armă de preț în educarea comunistă a oamenilor muncii din țara noastră. Oglindind în mod fidel măreața realitate sovietică, literatura sovietică exprimă cu o mare măestrie artistică lupta neobosită pe care o duc oamenii sovietici pentru atingerea celui mai nobil ideal al umanității — comunismul. Exprimând sentimentele pe care le nutresc scriitorii noștri față de literatura sovietică, scriitorul Petru Dumitriu spunea la deschiderea „Bazarului cărții sovietice" :

„Ceeace se oglindește în literatura sovietică a construirii comunismului poate fi și va fi, cândva, realitate vie și în viața noastră. Pentru această zare a viitorului, deschisă în fața noastră, îi mulțumim literaturii sovietice, literatura marelui popor care construește comunismul sub conducerea gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice și a marelui Stalin" .

Operele scriitorilor sovietici trezesc în conștiința oamenilor muncii dela noi din țară și în deosebi a tineretului dorința de a semăna cu eroii literaturii sovietice, minunații oameni sovietici, de a-i lua ca exemplu și a-și însuși mărețul lor elan creator, înaltele lor trăsături morale. Din literatura sovietică cititorul nostru află noi și noi aspecte ale vieții și muncii oamenilor sovietici, ale societății socialiste. Literatura sovietică este pentru el un izvor de forță și energie, de încredere în viitor, de mari satisfacții spirituale. Neîntrecută prin bogăția de idei ce o conține, unică prin capacitatea ei de a emoționa și înflăcăra la muncă și luptă, literatura sovietică, străbătută de un adânc umanism, invitând la încredere și dragoste pentru om, arătând uriașele cuceriri pe care acesta le poate dobândi, este pentru poporul nostru muncitor un factor mobilizator de prim ordin. Ea înflăcărează în special mintea și inima tineretului patriei noastre.

Câți dintre tinerii patriei noastre nu au încercat o adâncă emoție citind povestirile Liubovei Cosmodemianskaia sau ale mamei lui Oleg Coșevoi. Câți dintre ei nu au o nespusă admirație față de eroismul fraților Ignatov („Insemnările unui partizan"), sau față de clocotitoarea dragoste de muncă a lui Alexei Covșov („Departe de Moscova").

Tocmai din pricină că sunt atât de iubite de oamenii muncii din patria noastră, romanele sovietice se epuizează cu atâta repeziciune. In primele luni ale anului acesta numai editura „Cartea Rusă" a scos de sub tipar 1.662.500 de exemplare. Romanul „Așa s'a călit oțelul" a lui N. Ostrovski a fost tradus și editat la noi în șase ediții, iar opera lui M. Șolohov „Pământ desțelenit" a atins un tiraj de 118.000 de exemplare.

Un loc important în literatura sovietică îl ocupă literatura pedagogică, didactică și cea pentru copii. Povestirile și romanele excelentului scriitor și prieten al copiilor, Arcadie Gaidar, au sădit și vor sădi în sute de mii de copii, admirabilele calități ale omului legat de lupta pentru fericirea tuturor oamenilor. Operele altor scriitori pentru copii, cum sunt: Kaverin, Kataev, Nosov, Mihalcov, Prilejaeva, Lew Kassil și alții, sunt comori din care copiii, mlădițele dragi ale poporului nostru, află nenumărate învățături de mare folos în viața lor de astăzi, dar mai cu seamă pentru viața lor de mâine, când vor deveni constructori activi ai fericirii Patriei lor.

Prin cartea sovietică, cadrele noastre din învățământ au făcut cunoștință cu minunata învățătură a lui A.S. Makarenko, a lui N. C. Krupskaia și a altor pedagogi sovietici de seamă. Din operele lor, cadrele noastre didactice au învățat metodologia care stă la baza pedagogiei sovietice. Insușirea de către cadrele noastre didactice a indicațiilor cuprinse în aceste opere a ridicat cu mult nivelul predării cunoștințelor științifice. Tot din operele pedagogilor sovietici, cadrele didactice au învățat a fi luptători înaintați pe tărâm social. Câți profesori citind lucrările lui Makarenko au învățat nu numai dragostea nemărginită pentru copil, dar și înaltul meșteșug de a face din el un om adevărat.

Desvoltarea necontenită a învățământului în țara noastră, lichidarea în mare măsură a analfabetismului, pun în fața profesorilor și învățătorilor sarcina nobilă a educării tinerei generații, a formării de cadre foarte bine pregătite, capabile să ducă cu succes mai departe opera de clădire a socialismului în țara noastră. Dar nu numai aceasta este menirea profesorilor și învățătorilor; ei trebue să sădească în viitorii constructori, minunatele trăsături morale ale omului nou. Și în această privință cartea sovietică le este de un neprețuit sprijin.

Una din cărțile recent apărute este și cea scrisă de R. D. Brusnicichina, directoarea școlii Nr. 605 din Moscova, intitulată : „Profesorul și organizația de pionieri". Această interesantă carte împărtășește experiența muncii profesorului cu pionierii. Ea arată metodele cu care lucrează profesorii sovietici nu numai în orele de curs, dar mai cu seamă în timpul liber al pionierului. Cartea arată cum profesorul folosește acest timp pentru a se împrieteni cât mai bine cu elevul său, pentru a desvolta în el spiritul de inițiativă, curajul ,cinstea, dragostea pentru patrie. Fără îndoială, că această carte va ajuta mult profesorilor noștri în munca lor de zi cu zi.

Impresionantă prin simplitatea și patosul ei, prin spiritul de dragoste pentru tineret și prin idealurile ei mărețe, este viața învățătoarei sovietice I. M. Savelieva, povestită în cartea lui N. G. Scliar „Învățătoarea". Infățișând drumul parcurs de Savelieva, dârzenia și ura manifestate față de regimul țarist și nesfârșita ei dragoste pentru popor și pentru cauza revoluției, cartea aceasta este un adevărat îndrumar pentru cadrele didactice, conținând o uriașă experiență pedagogică comunicată prin mijloacele artei literare. Această experiență dă profesorului sau învățătorului perspectivă în activitatea lui zilnică, îi luminează orizonturi noui, îi întărește încrederea în triumful măreței cauze a clasei muncitoare.

Unul din cele mai numeroase detașamente ale intelectualității noastre, după cum i-a caracterizat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej pe învățători și profesori, are un rol deosebit de important, mai cu seamă la sate, în acțiunea de culturalizare a maselor muncitoare, de lămurire a politicii partidului. Folosind în chip creator experiența sovietică, învățătorii noștri vor putea face pe deplin față sarcinilor pe care le-a trasat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, în discursul rostit la Congresul Invățătorilor. **„Invățătorului îi revine un rol de seamă în lămurirea țărănimii muncitoare, asupra avantajelor mecanizării agriculturii, ale întovărășirilor de lucrare în comun a pământului, asupra superiorității gospodăriilor agricole colective".** Și mai departe, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej arată că **„Invățătorul are un mare rol în răspândirea cunoștințelor științifice în popor, în lupta împotriva misticismului și prejudecăților, împotriva stării de înapoiere culturală lăsată moștenire de regimul burghezo-moșieresc. Invățătorul, trebue să considere ca o obligație de onoare, de a fi în fruntea luptei pentru îndeplinirea prevederilor Planului Cincinal, cu privire la lichidarea complectă a neștiinței de carte în Republica Populară Română".**

Folosind cât mai din plin bogăția experienței sovietice, transmisă prin intermediul cărții sovietice, învățătorii vor îndeplini îndemnul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. **„Să vă slujească drept exemplu, tipul sovietic al învățătorului, cu temeinicia de cunoștințe care-l caracterizează, cu conștiinciozitatea și modestia lui, cu devotamentul său nemărginit față de popor, față de cauza lui Lenin și Stalin. Studiați cu perseverență experiența admirabilă a școlii sovietice, adevărat focar al științei și culturii, făuritoarea minunatelor generații de constructori ai socialismului și comunismului".**

Invățătorii și profesorii trebue să acorde o mare atenție popularizării cât mai largi a cărții sovietice, să fie în primele rânduri ale însușirii și propagării uriașului tezaur de învățăminte pe care ea îl conține, să facă ca, pe zi ce trece, cartea sovietică să devină tot mai mult prietenul și sfătuitorul drag al maselor de milioane de oameni ai muncii.

VLAD PETRESCU

Poporul muncitor propune candidaturile celor mai buni fii ai săi în alegerile pentru Marea Adunare Națională

Oamenii muncii își manifestă dragostea față de candidatul lor iubit, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej

Minerii din Lupeni

Joi după amiază, minerii din Lupeni, s'au întrunit într'un entuziast meeting pentru a propune pe candidatul F.D.P. pe circumscripția electorală Lupeni în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională.

Luând cuvântul, minerul stahanovist Mihai Garamszegi a propus candidatura celui mai iubit fiu și încercat conducător al poporului nostru muncitor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Propunerea a fost întâmpinată cu vii aplauze și urale, minerii manifestându-și îndelung dragostea față de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a fost propus în unanimitate candidat al F.D.P. pentru circumscripția electorală Lupeni.

A luat apoi cuvântul minerul stahanovist Marin Zamfir, șeful unei brigăzi utemiste, care a susținut cu entuziasm propunerea făcută. El a spus printre altele: „Oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării doresc să aibă drept candidat al lor pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, cel mai iubit fiu al poporului muncitor. Potrivit prevederilor legii electorale însă nu se poate candida decât într'o singură circumscripție. In cazul când tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej va accepta candidatura pe o altă circumscripție electorală, eu propun pe circumscripția noastră, candidatura tov. Suder William, membru al C.C. al P.M.R., ministrul Industriei Carbonifere".

Au luat apoi cuvântul numeroși mineri și tehnicieni, care au susținut cu căldură propunerile făcute. Cu această ocazie ei și-au luat noi angajamente în întrecerea socialistă.

Colectiviștii din Conțești

Amurgul s'a lăsat peste câmpuri. Culegătorii de bumbac și membrii celorlalte brigăzi de câmp au pornit nerăbdători către sat. In scurt timp curtea gospodăriei agricole colective „30 Decembrie" din comuna Conțești fremăta de lume. Colectiviștii s'au adunat pentru a propune din rândurile lor un candidat al F.D.P. pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Tov. Nicolae Ispas, președintele Sfatului Popular și președinte al comitetului F.D.P. a deschis adunarea. Vestea desemnării tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej ca prim candidat în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, pe care a anunțat-o colectiviștilor din Conțești, a fost primită cu o mare bucurie.

„Susțin din toată inima această propunere făcută de muncitorii Complexului C.F.R. „Grivița Roșie"—a spus brigadierul Tudor Pesa — și mă angajez ca în cinstea alegerilor, împreună cu brigada mea, să termin recoltatul bumbacului cu o săptămână înainte de termen".

Numeroși colectiviști, în frunte cu Gheorghe Doicin, președintele gospodăriei, luând cuvântul au susținut deasemeni propunerea ceferiștilor dela „Grivița Roșie", pentru desemnarea drept candidat al F.D.P. în alegerile pentru Marea Adunare Națională a iubitului conducător al partidului și guvernului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Colectivul Universității „V. Babeș" din Cluj

CLUJ 16 (Agerpres). — In sala mare a Casei Universitarilor din Cluj pavoazată sărbătorește, numeroși membri ai corpului didactic universitar și sute de studenți ai Universității „Victor Babeș" s'au adunat pentru a propune candidatul F.D.P. în vederea alegerilor pentru Marea Adunare Națională. Deschizând adunarea, tov. Iosif Parvain, președintele comitetului sindical al Universității, a arătat că Universitatea „Victor Babeș" are bucuria de a propune un candidat al F.D.P. pentru circumscripția electorală „Cluj-Nord".

A luat apoi cuvântul prof. univ. Tiberiu Moraru, șeful catedrei de geografie, care în ovațiile puternice ale întregii asistențe a propus drept candidat al F.D.P. pe circumscripția „Cluj-Nord" pe iubitul conducător al poporului nostru muncitor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Vorbitorul a înfățișat trecutul de luptă al tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și munca sa neobosită pentru bunăstarea și fericirea poporului nostru muncitor, pentru pace, pentru socialism.

Cuvintele profesorului Moraru au fost primite cu ropote de aplauze. Adunarea a aclamat îndelung pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

A luat apoi cuvântul prof. univ. Dumitru Iacob decan al Facultății de Geologie și Geografie, care a spus că susține cu bucurie propunerea făcută.

A vorbit apoi tov. Elisabeta Gârbovea nu care a spus că propunerea făcută de a se desemna candidat al F.D.P. în vederea alegerii de deputați în Marea Adunare Națională pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, exprimă dorința fierbinte și unanimă a întregului corp universitar clujean.

Au mai luat cuvântul și alți membri ai corpului didactic universitar, care au susținut cu mult entuziasm propunerea de a desemna drept candidat pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

In încheiere adunarea a hotărît în unanimitate să propună pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej drept candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală „Cluj-Nord".

★ ★ ★

Ostașii unei unități militare propun candidatura tov. I. Chișinevschi

Vestea că muncitorii și ziariștii dela Combinatul „Casa Scânteii" au propus candidat al Frontului Democrației Populare pe circumscripția electorală „Casa Scânteii" din Capitală, pentru alegerile în Marea Adunare Națională, pe tovarășul Iosif Chișinevschi, secretar al C.C. al P.M.R. și vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a fost primită cu vie bucurie de soldați, sergenții și ofițerii unei unități militare din București.

In sala unității, frumos pavoazată, militari de toate gradele s'au întrunit într'un meeting, în care au susținut cu entuziasm această candidatură.

In cuvinte pline de căldură, ofițerul Mocănescu Titus, a propus susținerea candidaturii tovarășului Iosif Chișinevschi.

S'a înscris apoi la cuvânt soldatul fruntaș Ghinet Virgil.

„Susținem cu toată căldura inimii noastre candidatura tovarășului Iosif Chișinevschi — a spus soldatul fruntaș Ghinet. Noi iubim partidul și pe conducătorii săi, iubim patria, și deaceea suntem hotărîți să dăm cu toată dragostea votul nostru celor mai buni fii ai ei".

„Susțin cu bucurie candidatura tovarășului Iosif Chișinevschi — a spus în continuarea meetingului ofițerul Popescu Constantin—pentrucă tov. I. Chișinevschi este un eminent activist de partid și de stat. In anii grei ai ilegalității, tovarășul Iosif Chișinevschi a fost în primele rânduri ale acelora care luptau pentru o viață mai bună a clasei muncitoare, a poporului muncitor. Îndurând cu tărie teroarea sbirilor burghezo-moșierești, el nu a dat niciodată înapoi, ci, dimpotrivă, a luptat și a învins greutățile. Partidul a crescut în persoana tovarășului Chișinevschi un comunist călit, profund cunoscător al principiilor marxism-leninismului, luptător dârz pentru cauza clasei muncitoare".

Au mai luat cuvântul și alți militari. Toți au susținut cu nespusă bucurie propunerea muncitorilor și funcționarilor dela combinatul „Casa Scânteii".

Prin aplauze puternice și îndelungate militarii au aprobat în unanimitate și cu mare entuziasm, propunerea făcută, ca tov. Iosif Chișinevschi să fie desemnat candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală „Casa Scânteii". Cei prezenți au manifestat minute în șir pentru partid și pentru Comitetul său Central.

Minerii din Valea Trotușului propun candidatura tov. Al. Moghioroș și D. Hagiu

BACĂU 17 (Agerpres). — Minerii dela exploatările carbonifere din Valea Trotușului, s'au întrunit în ziua de 16 Octombrie la Comănești într'o adunare sărbătorească pentru a propune candidatul F.D.P. pe circumscripția electorală Comănești, în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională.

După deschiderea adunării a cerut cuvântul și s'a urcat la tribună stahanovistul Alexandru Frățilă, dela mina Rafira, care a propus drept candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală Comănești, pe tov. Al. Moghioroș, secretar al C.C. al P.M.R.

„Viața și lupta tov. Alexandru Moghioroș, a arătat minerul stahanovist, este o pildă vie de devotament față de cauza clasei muncitoare. Alături de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și sub conducerea lui, tov. Al. Moghioroș a dus o luptă dârză pentru eliberarea oamenilor muncii de sub jugul exploatării capitaliste. Înfruntând prigoana dictaturii burghezo-moșierești el a îndeplinit cu cinste sarcinile de mare răspundere pe care i le-a încredințat partidul. Întemnițat în anii aceia de teroare, tov. Al. Moghioroș nu a încetat nicio clipă lupta.

După doborîrea regimului fascist și răsturnarea celei puteri a claselor exploatatoare, tov. Moghioroș și-a pus întreaga sa putere de muncă în slujba construirii socialismului în țara noastră.

Deaceea — a arătat stahanovistul Alexandru Frățilă, — eu propun din toată inima pe tov. Alexandru Moghioroș candidat al Frontului Democrației Populare pe circumscripția electorală Comănești".

Fiind cunoscut și iubit de oamenii muncii din întreaga țară, tov. Al. Moghioroș a mai fost propus candidat și de muncitorii dela Complexul C.F.R. Tg. Mureș, în circumscripția electorală Tg. Mureș-Nord; deaceea, pentru cazul când tov. Moghioroș ar opta să candideze acolo, minerii dela Comănești au mai făcut și o a doua propunere.

Stahanovistul Ion Hulucaț, dela mina Asău, a propus drept candidat F.D.P. pe circumscripția electorală Comănești pe tov. Dumitru Hagiu, vicepreședinte al Comitetului Geologic de pe lângă Consiliul de Miniștri al R.P.R

„Pe tov. Dumitru Hagiu, a spus vorbitorul, îl cunosc bine mulți mineri din Valea Trotușului. El a lucrat alături de noi în aceste mine. Pentru meritele lui deosebite, partidul i-a încredințat tovarășului D. Hagiu munci de răspundere pe care le-a dus cu cinste la îndeplinire. El a dus o activitate susținută pentru sporirea producției carbonifere. Minerii din Valea Trotușului — a spus în încheiere tov. Ion Hulucaț — îl apreciază și-l iubesc, deaceea eu îl propun pe tov. D. Hagiu, candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală Comănești". Și această propunere a fost adoptată în unanimitate.

Colectivul dela Institutul „Pasteur" a propus candidatura tov. Petru Groza și M. Roller

Medicii, laboranții, muncitorii și funcționarii de la Institutul „Pasteur" s'au adunat într'un însuflețit meeting pentru a propune un candidat pe circumscripția electorală „Giulești", în vederea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională.

La începutul meetingului a fost citită cuvântarea genialului conducător al omenirii muncitoare — marele Stalin — care a fost ascultată cu un viu interes și însoțită cu nesfârșite ovații și urale de slavă.

După citirea cuvântării, s'a trecut la propunerea candidatului. Dr. Aristide Popescu a propus drept candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală „Giulești" pe tovarășul dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Adunarea a hotărît în unanimitate ca tovarășul dr. Petru Groza să fie propus candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală „Giulești".

Luând cuvântul tov. Gh. Dângă, a arătat că dr. Petru Groza fiind propus și în alte circumscripții electorale din țară, nu se știe pentru care circumscripție va opta. „Deaceea — a spus tov. Gh. Dângă — propun drept candidat F.D.P. în circumscripția noastră și pe tov. acad. Mihail Roller, vechi luptător al partidului nostru. Tov. Mihail Roller a participat la redactarea literaturii revoluționare ilegale și a fost redactor al „Scânteii" ilegale. După eliberarea țării noastre de către glorioasele Armate Sovietice, sub redacția tov. Mihail Roller, au apărut „Istoria R.P.R.", „Documente din mișcarea muncitorească" (1872—1916), etc.

Pentru activitatea sa științifică tov. Mihail Roller a fost ales în 1948 membru titular al Academiei R.P.R., iar în 1951, membru al Prezidiului Academiei R.P.R.

Propunerea a fost susținută călduros de către adunare, care a hotărît în unanimitate să propună pe tov. acad. Mihail Roller, drept candidat al F.D.P. pe circumscripția electorală „Giulești", în vederea alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională. (Agerpres).

Agitator în campania electorală

Cadrele didactice din orașul Târgoviște contribue efectiv la munca de agitație politică în vederea alegerilor dela 30 Noembrie. Tovarăși ca Gh. Voiculescu, Nicolae Ionescu, Aurelia Scărlătescu sau Emil Găiseanu sunt printre cei mai activi agitatori din oraș.

Tovarășul Emil Găiseanu, directorul școlii de 7 ani nr. 2 de băieți din Târgoviște, de pildă, nu pierde, ca agitator, nici un prilej de a lămuri oamenii asupra marei însemnătăți pe care o au alegerile pentru Marea Adunare Națională. El dă o deosebită atenție tineretului, foștilor elevi ai școlii care acum au dreptul de vot și care sunt în câmpul muncii. El se preocupă ca femeile casnice, care până acum n'au votat, să se înscrie în listele electorale și să participe la viața politică, alegând pe reprezentanții poporului în Marea Adunare Națională.

In școală, directorul Găiseanu a arătat că în această etapă o principală sarcină a cadrelor didactice este să cunoască Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra proiectului de Constituție a R.P.R., să cunoască noua Constituție a R.P.R. și legea pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională. Pentru aceasta, el se îngrijește ca acest material să fie prelucrat în ședințele grupei sindicale.

In planul de muncă întocmit pentru perioada până la alegeri, tovarășul Găiseanu a căutat să antreneze în munca de agitație politică toate cadrele didactice.

Făcând vizite elevilor acasă, cadrele didactice dela școala nr. 2 discută și cu părinții elevilor despre alegeri și despre dreptul la vot.

— Partidul — spune tovarășul director, ne-a învățat că munca de agitație trebue legată de sarcinile concrete ale construirii socialismului la orașe și sate. Noi știm cât este de necesar să lămurim pe fiecare alegător să-și îndeplinească din toată inima, cu entuziasm, îndatorirea patriotică de a-și întări votul cu noi succese în muncă.

In școală, directorul îndrumează și controlează ca profesorii și învățătorii să popularizeze alegerile și în cadrul orelor de limba română, de istorie, de Constituție ca și în orele educative și de informație politică.

In ședințele consiliului pedagogic, directorul și-a propus să discute felul cum s'a făcut legătura dintre conținutul lecțiilor și problemele oglindite în Constituție, în Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și să extindă cele mai bune metode de popularizare a alegerilor. El a invitat în școală candidați la alegerile pentru Marea Adunare Națională care să vorbească elevilor și părinților. El e încredințat că oridecâteori a intrat un muncitor fruntaș în școală, munca a primit un puternic imbold. Directorul s'a îngrijit ca și cele 13 cadre didactice dela această școală care muncesc la alfabetizare să ducă muncă de agitație în vederea alegerilor. Toți cei 65 analfabeți repartizați acestei școli vor fi ajutați să înțeleagă importanța alegerilor. In ziua de 3 Noembrie, la deschiderea cursurilor de alfabetizare, vor fi invitați la școală și alți cetățeni în fața cărora se vor face prelucrări în legătură cu alegerile. Tot timpul, cursurile de alfabetizare vor fi o împletire a muncii culturale cu munca politică.

Pentrucă școala este așezată pe o stradă foarte frecventată, directorul s'a gândit să așeze în curte un panou mare în care să popularizeze, și pe această cale, alegerile și candidații pentru Marea Adunare Națională.

— Vedeți câți trecători se opresc să vadă jocul copiilor noștri în recreație? întreabă directorul. Dacă vor avea în față un panou frumos în legătură cu alegerile, vor înțelege și mai bine că, votând la 30 Noembrie, votează și pentru viitorul fericit al acestor copii.

Să pregătim temeinic încheierea primului pătrar

Primul pătrar al acestui an școlar constitue o perioadă deosebit de importantă în munca învățătorilor și profesorilor din școlile noastre. Incheierea lui va trebui să marcheze noi succese în activitatea instructiv-educativă a cadrelor didactice. Preocuparea învățătorilor și a profesorilor de a-și organiza munca în lumina sarcinilor trasate de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Învățătorilor se va reflecta la sfârșitul acestui pătrar în notele elevilor, în nivelul lor de cunoștințe, în lucrările lor, în întreaga lor comportare în școală și în afară de școală. Sprijinul primit cu prilejul consfătuirilor raionale, sarcinile concrete trasate în rezoluțiile acestor consfătuiri constitue noi pârghii în ridicarea calitativă a procesului de învățământ.

Pornind dela sarcinile înscrise în aceste rezoluții, multe secții de învățământ și comitete sindicale regionale și raionale de învățământ, au luat importante măsuri pentru a asigura desfășurarea activității didactice în bune condițiuni, pentru a da învățătorilor și profesorilor prilejul să încheie primul pătrar cu rezultate cât mai bune. Astfel, secțiunea de învățământ a orașului Craiova, îndată după consfătuiri, a pornit la organizarea unui cabinet pedagogic. Printre obiectivele mari ale planului întocmit de colectivul de conducere al acestui cabinet, organizarea și îndrumarea muncii cadrelor didactice, cercetarea pe teren a activității învățătorilor și profesorilor, precum și cercetarea activității elevilor, ocupă un loc destul de important.

Ajutată de critica adusă în „Contemporanul", nr. 40 (313) cu privire la lipsurile dării de seamă prezentate în cadrul consfătuirilor raionale, secțiunea de învățământ a orașului Craiova a înțeles că nu poate conduce și îndruma desfășurarea procesului de învățământ decât printr'o temeinică cunoaștere a muncii desfășurate de fiecare învățător sau profesor.

In urma controlului efectuat pe teren, tov. Florea Mitruț, șeful secțiunii de învățământ a constatat lipsuri serioase atât în ceeace privește planificarea, cât și calitatea lecțiilor desfășurate. Mai existau încă mulți directori, care fie că nu-și întocmiseră planuri de muncă, fie că omiseseră din aceste planuri tocmai munca de îndrumare și control. De asemenea, defectuoasă era și planificarea unor cadre didactice care se mulțumiseră cu enunțarea obiectivelor, fără să planifice realizarea acestora în unități de timp determinate cu precizie.

Dar ceeace a subliniat în mai mare măsură necesitatea unui control organizat și susținut au fost anumite greșeli de conținut care scad simțitor calitatea lecțiilor. Așa, de pildă, la liceul de fete nr. 2, tovarășa Filofteia Petrescu, profesoară de istorie, transmite elevilor din clasa a XI B cunoștințe greșite cu privire la componența forțelor de producție, spunându-le că forțele de producție sunt formate din forța de muncă a omului, din uneltele de producție și obiectul muncii. Tot astfel, tovarășa Angela Păunescu, profesoară de limba română, la aceeaș clasă, ține lecții slabe de gramatică. Pe lângă faptul că nu corectează cu grijă definițiile și expresiile greșite ale elevelor, tovarășa profesoară pune unele întrebări lipsite de logică, ca de exemplu aceasta: In câte împărțim substantivele? (în loc de: De câte feluri sunt substantivele?).

Toate aceste greșeli au determinat colectivul secțiunii de învățământ să ia serioase măsuri în ceeace privește munca de îndrumare și control în școli. Pe lângă planificarea amănunțită a acestei munci, și deci pe lângă îndrumarea efectuată de inspectorii școlari, învățând din materialul sovietic de specialitate, secțiunea de învățământ a procedat la organizarea unui larg colectiv, format din învățătorii și profesorii fruntași, din cei mai buni metodiști, din secretari ai organizațiilor de partid din școli și ai organizațiilor de tineret, din organele sindicale de conducere. Cu ajutorul acestui colectiv, secțiunea va efectua în cursul fiecărei luni câte o inspecție frontală, cu prilejul căreia va cunoaște munca dintr'o unitate școlară sub toate aspectele, așa că ședințele ulterioare cu directorii vor avea la bază suficient material concret. O astfel de inspecție s'a și făcut la școala pedagogică de învățătoare și rezultatele ei au și început să se vadă. Tovarășa Paraschiva Ciuperceanu, directoarea școlii, pe baza îndrumărilor primite, și-a îmbunătățit în mare măsură planul de muncă. Pentru fiecare zi și-a trecut în plan orele la care va asista, iar caietul pe care-l folosește în această muncă arată că planul se realizează întocmai. Tovarășa directoare își notează cu grijă observațiile sale cu privire la nivelul lecției desfășurate, cu privire la cunoștințele elevilor.

Preocuparea de a obține rezultate temeinice la încheierea primului pătrar se observă însă nu numai în munca secțiunii de învățământ, ci și în activitatea multor cadre didactice. In acest scop, mulți învățători și profesori din școlile orașului Craiova își pregătesc lecțiile în mod conștiincios. Ei își alcătuesc planuri de lecții bine orientate din punct de vedere metodic, caută să consolideze înțelegerea materialului nou pe asimilarea adâncă a cunoștințelor vechi. și folosesc noul sistem de notare ca un puternic mijloc de stimulare a elevilor la o muncă mai perseverentă și mai organizată. Astfel, tovarășa Georgeta Grămescu, profesoară de fizico-chimice la școala medie (de 10 ani) de fete nr. 1, pentrucă își pregătește lecțiile cu dragoste, cu conștiinciozitate și pentrucă cunoaște temeinic metodicile sovietice și materialul pedagogic apărut, desfășoară lecții interesante și atractive. Ea folosește demonstrația cu ajutorul aparatelor, cu ajutorul desenului, folosește tabla pe care la sfârșitul orei se vede lecția în totul ei și asigură o vie participare a clasei la lecții și o conștientă însușire a cunoștințelor. Datorită acestei munci de calitate, elevele clasei a X-a B cunosc temeinic materia predată până acum și simt un interes deosebit pentru cunoașterea fenomenelor fizice. De pildă, în predarea lecției: „Sunetul și calitățile lui", în comunicarea materialului nou, elevele manifestau o puternică dorință de a cunoaște viteza de propagare a sunetului în diferite medii. Pentru a cunoaște cât mai bine nivelul de cunoștințe ale elevelor, pentru a preveni rămânerea în urmă a unora dintre ele, tovarășa Grămescu, pe lângă ascultarea elevelor în cadrul lecțiilor, mai folosește și lucrările de control curent. In acelaș scop, tovarășa profesoară, urmând prețioasele îndrumări ale marelui pedagog rus Ușinski, acordă o atenție deosebită repetării materiei atât în cadrul fiecărei lecții, cât și la sfârșitul fiecărui capitol.

Aceeaș grijă o dovedește în pregătirea lecțiilor, în organizarea muncii instructiv-educative și tovarășul Petrescu Ion, profesor de geografie la Colegiul Popular „Nicolae Bălcescu". Convins că rezultatele bune la învățătură sunt strâns legate de o frecvență regulată, tovarășul Petrescu, printr'un control permanent și printr'o strânsă colaborare cu părinții elevilor și cu organizația U.T.M., a reușit ca la clasa a XI-a C pe care o conduce să nu aibă nicio absență nemotivată. Tovarășul Petrescu obține bune rezultate în munca sa de diriginte și la clasă, pentrucă folosește în largă măsură experiența învățătorilor și a profesorilor sovietici. După cum se vede în caietul său de studiu individual, el a citit recent „Educația în familie" de A. M. Filippov și „Educația copiilor în spiritul cinstei și al adevărului" de A. C. Petrov, lucrări din care și-a extras tot ceeace ar putea să aplice în munca sa cu părinții, cu elevii. De asemenea, pentru a desfășura lecții de geografie cât mai temeinice, el și-a extras din „Metodica Geografiei" de Erdely, anumite procedee pe care le aplică cu perseverență în munca sa.

Preocuparea de a încheia cu succes primul pătrar al acestui an școlar nu se reflectă, însă, în munca tuturor școlilor din Craiova, a tuturor cadrelor didactice. Mai sunt încă directori, învățători și profesori care n'au făcut niciun pas înainte față de felul cum munceau anul trecut, care nu au luat niciun fel de măsuri pentru a încheia cu succes primul pătrar al acestui an școlar.

Astfel, tovarășul Mitchevici Ion, învățător la școala elementară nr. 10, desfășoară lecții superficial pregătite. Majoritatea lecțiilor sunt predate fără plan, în mod empiric. Dela începutul anului școlar și până vineri 17 Octombrie, el nu-și întocmise decât planurile lecțiilor de citire și câteva planuri de aritmetică. El nu are până acum niciun plan pentru celelalte obiecte. Prezentându-se nepregătit în fața elevilor, aceștia nu-l respectă, sunt nedisciplinați, din care cauză învățătorul lor este nevoit să țipe, să dea elevii afară din clasă, să recurgă la metode învechite, antipedagogice. Elevii clasei a II-a A pe care-i conduce, i-au prins toate slăbiciunile și se comportă în consecință. Pentrucă nu sunt controlați, nu-și mai scriu temele sau, dacă le scriu, le execută în mod cu totul formal. De pildă, dacă scriu exercițiile ce li se dau spre rezolvat pentru acasă, ei nu socotesc, nu pun niciun rezultat. Deși nu mai este mult până la încheierea pătrarului, tovarășul Mitchevici nu cunoaște nivelul de cunoștințe al elevilor, nu cunoaște precis elevii rămași în urmă. In afară de notele date la citire, nu a pus nicio altă notă, nu a dat nicio lucrare de control curent.

Răspunzător de această situație a clasei a II-a A, nu este însă numai învățătorul Mitchevici, ci și directorul școlii, tovarășul Preda Ion, care nu se ocupă deloc de procesul de învățământ. In acest an școlar nu s'a analizat niciodată la această școală desfășurarea muncii instructiv-educative. Deși școala elementară nr. 10 a fost aspru criticată la consfătuirea raională, până în prezent colectivul didactic nu a îmbunătățit decât frecvența elevilor.

Ținând seama de toate aceste lipsuri, secțiunea de învățământ a orașului Craiova și comitetul sindical raional trebue să sprijine și mai susțină buna desfășurare a procesului de învățământ. Cu tot controlul efectuat până acum, cu toate îndrumările date, mai sunt încă directori care nu au plan de muncă, iar alții care scriu în planurile lor „asistențe la ore", fără să specifice clasa și profesorul respectiv, așa cum procedează tovarășul Codreanu, directorul Colegiului Popular „Nicolae Bălcescu". Trebue îndrumate cadrele didactice să controleze cât mai des cunoștințele elevilor. Din toți învățătorii și profesorii școlilor din Craiova sunt foarte puțini cei care au reușit să-și examineze toți elevii clasei. De asemenea, sunt foarte puțini cei care folosesc lucrările de control curent în acest scop.

Pentru a pregăti încheierea primului pătrar cu rezultate cât mai bune, trebue mobilizate toate eforturile. Intărind colaborarea cu părinții și cu organizațiile de tineret, desfășurând lecții cât mai bine pregătite, controlând cu perseverență cunoștințele elevilor și ajutând în mod organizat pe cei rămași în urmă, cadrele didactice din Craiova vor putea răspunde cu cinste sarcinilor mari ce le stau în față.

Pentru ca munca anului acesta să fie mai rodnică

Directorul școlii medii de băieți nr. 5 din București și-a început munca în acest an școlar cu hotărîrea de a lichida din primele zile lipsurile care s'au constatat în activitatea anului trecut. Consfătuirile raionale, care au popularizat larg experiența celor mai buni învățători și profesori, l-au ajutat să vadă și mai clar care sunt căile pentru îmbunătățirea muncii în școala sa, pentru obținerea unui rezultat mai bun.

El a înțeles că îmbunătățirea muncii în școală trebue să pornească dela îmbunătățirea însăși a activității colectivului de conducere. Munca de îndrumare și control a directorului și a directorului adjunct trebuia ridicată la un nivel mai înalt, trebuia să fie mai bine organizată, mai sistematică. In acest scop a căutat să aplice în școala lui experiența tovarășei Osipova, directoarea unei școli medii din Moscova, care, făcând parte din delegația sovietică la Congresul Învățătorilor, a vorbit directorilor din București despre metodele ei de muncă. Urmând exemplul directoarei sovietice, tov. director și-a întocmit astfel un carnet în care își notează zi de zi cele constatate cu prilejul asistențelor de lecții. De fiecare dată când asistă la ora unui profesor, directorul notează în rubricile din carnet data, obiectul, numele profesorului, titlul lecției, numele elevilor ascultați, nota, observațiile făcute. In carnetul său există deasemeni o rubrică pentru concluzii. După terminarea orei, directorul discută cu profesorul asupra felului cum s'a desfășurat lecția, îi arată lipsurile și îi comunică concluziile la care a ajuns.

Carnetul acesta îl ajută pe tovarășul director să urmărească în mod sistematic activitatea profesorilor, să cunoască stilul de muncă și desvoltarea lor continuă. Asistând la lecție, tovarășul director înseamnă și nota pe care el apreciază că o merită elevii ascultați. La sfârșitul orei confruntă notele acestea cu notele profesorului, discutând împreună cu el care ar fi aprecierea cea mai justă a cunoștințelor elevilor. Pe această cale, directorul urmărește să introducă în școală un sistem unitar de apreciere a cunoștințelor elevilor, înlăturând atât „dărnicia" cât și „zgârcenia" în punerea notelor, de care se plâng uneori elevii și care, pe drept cuvânt, se constată la o parte dintre profesori.

Folosind experiența școlilor sovietice, el caută să facă din noul sistem de notare un mijloc de stimulare a elevilor la o muncă mai susținută, un mijloc de îmbunătățire a muncii din școală.

Din observațiile făcute atât în cursul anului trecut cât și la unele lecții din anul acesta, directorul a ajuns la concluzia că uneori profesorii trec cu prea multă ușurință, în planul lor de lecții, peste momentul când se dau temele pentru acasă. De multe ori nu se rezervă timpul necesar pentru aceasta și numai după ce a sunat de ieșire profesorii anunță tare, încercând să acopere zgomotul care a și început în clasă, subiectul temelor pentru acasă. Mulți elevi, neînțelegând bine ce au de făcut, nu-și îndeplinesc temele. Adeseori profesorii nu dau îndrumări suficiente asupra felului cum trebue să lucreze elevii tema respectivă. Ținând seama de faptul că îndrumările profesorului asigură în mare măsură buna efectuare a temelor, că ele sunt un ajutor foarte important pentru elevi, conducerea școlii a discutat cu profesorii din colectivul didactic problema aceasta și le-a cerut să-i acorde grija cuvenită.

In anul trecut, colectivul școlii medii nr. 5 de băieți a trecut cu vederea problema notițelor elevilor, considerând-o ca ceva secundar. Cadrele didactice nu s'au interesat dacă elevii iau notițe, dacă atunci când iau notițe știu să aleagă din explicațiile profesorului numai esențialul. De acela, cei mai mulți elevi nu știu să ia notițe. Vrând să noteze cuvânt cu cuvânt tot ceeace aud, ei așternpe caiet fraze incomplecte, din care nu mai înțeleg nimic. Calitatea notițelor și exactitatea însemnărilor influențează însă în mare măsură calitatea cunoștințelor elevilor. Tocmai de aceea conducerea școlii a luat în noul an școlar măsuri concrete în această privință. Astfel, colectivul profesorilor de limba română a primit sarcina să urmărească îndeaproape problema notițelor. Colectivul va controla notițele luate de elevii din toate clasele la diferitele materii, pentru a-și face o idee clară asupra situației existente. El își va nota observațiile, va scoate în evidență lipsurile cu caracter general pentru a le face cunoscute întregului colectiv al școlii și a se putea lua măsuri de îmbunătățire. Notarea în timpul explicațiilor profesorului pune o serie întreagă de probleme: a priceperii de a sintetiza, de a alege esențialul și a-l putea reda scurt și clar, a obișnuinței de a scrie citeț, corect, de a prescurta. Toate aceste aspecte vor fi discutate concret, pe baza observațiilor colectivului profesorilor de limba română, de către tot personalul didactic al școlii.

In activitatea consiliului pedagogic se va face anul acesta un mare pas înainte. In ședințe se vor expune și se vor discuta referate cu anumite teme, legate strâns de îmbunătățirea procesului instructiv-educativ. Pentru două ședințe viitoare s'au și fixat temele. Intr'o ședință directorul va vorbi despre observațiile sale cu privire la notarea elevilor, într'alta colectivul de limba română va expune problema notițelor. Pe măsură ce se vor desprinde din desfășurarea activității școlare, probleme asupra cărora va trebui îndreptată atenția colectivului, acestea vor fi studiate și vor constitui teme pentru referatele expuse în consiliile pedagogice.

In vederea îndrumării activității independente a elevilor, conducerea școlii a cerut diriginților să urmărească îndeaproape cum își folosesc elevii timpul acasă. In această privință directorul a dat ca exemplu cadrelor didactice din școala sa metoda folosită în anul trecut de tovarășa diriginta a clasei a V-a dela școala medie mixtă din Câmpulung Moldovenesc. Pentru a afla cum își folosesc timpul elevii săi, aceasta le-a cerut să-și întocmească scurte planuri de muncă pe o săptămână, în care să arate dela ce oră la ce oră învață, ce fac în restul timpului. In felul acesta a putut vedea nu numai dacă elevii acordă timp suficient pregătirii lecțiilor, dar și dacă în restul timpului ajută pe părinți în gospodărie, dacă citesc o carte, se joacă, se plimbă, fac vizite etc. Datele acestea au ajutat-o să ia măsuri acolo unde era nevoie.

In planul de muncă al directorului școlii medii nr. 5 de băieți din București sunt trecute încă o serie întreagă de măsuri concrete care se vor lua pentruca în acest an școlar, să se ducă în școală o activitate mai rodnică decât până acum.

O școală construită prin autoimpuneri

La 1 Iunie 1952, aproape 2.000 de locuitori ai satului Bariera Vâlcii, regiunea Craiova, au hotărît în adunare generală ca sumele rezultate din autoimpuneri să fie folosite pentru ridicarea unui nou local de școală. Adunarea a desemnat un comitet format din șapte deputați și 23 de cetățeni, părinți ai copiilor din sat, care a fost însărcinat să se ocupe de realizarea hotăririi luate.

N'a trecut multă vreme și noua construcție a școlii a început să se înalțe. Transportul apei necesară stingerii varului transportul nisipului și a celor 30 000 cărămizi necesare construcției au fost efectuate prin munca voluntară a locuitorilor satului.

In ziua deschiderii cursurilor, la 15 Septembrie, copiii din satul Bariera Vâlcii au intrat în școala nouă, școală construită de regimul democrației populare.

HOTĂRÎREA

Comitetului Executiv al Confederaţiei Generale a Muncii şi a Ministerului Invăţământului Public cu privire la îmbunătăţirea muncii de lichidare a neştiinţei de carte

Comitetul Executiv al Confederaţiei Generale a Muncii în şedinţa din 8 August 1952, analizând rezultatele muncii de alfabetizare din anul şcolar 1951/1952, de comun acord cu Ministerul Invăţământului Public,

H O T Ă R Ă Ş T E:

1. In anul şcolar 1952/1953 vor fi cuprinşi la cursuri toţi neştiutorii de carte în vârstă de 14—55 ani, din întreprinderi, şantiere, instituţii şi localităţile cu sector socialist agricol, astfel ca până la 1 Noembrie 1954 în aceste sectoare de activitate să fie alfabetizaţi toţi neştiutorii de carte de vârsta arătată.

O grijă deosebită va fi arătată lichidării analfabetismului din sectorul minier, petrolifer, forestier şi pescăresc.

2. Uniunile sindicale, în colaborare cu Ministerele de resort, pentru cunoaşterea completă şi precisă a numărului neştiutorilor de carte din întreprinderi, şantiere şi instituţii, vor organiza evidenţa acestora, pe ramuri de producţie, până la 10 Octombrie 1952.

Pe baza rezultatelor obţinute, vor alcătui până la 20 Octombrie 1952, un plan concret de cuprindere la cursuri a tuturor neştiutorilor de carte.

3. Organizaţiile sindicale, împreună cu conducerile administrative, vor asigura condiţiile materiale pentru buna funcţionare a cursurilor de alfabetizare: local, mobilier, lumină, căldură, manuale şi rechizite, — cu ajutorul celorlalte organizaţii de massă vor mobiliza neştiutorii de carte la cursuri, vor crea neştiutorilor de carte condiţiuni bune de frecventare a cursurilor cuprinzându-i în măsura posibilităţilor în schimburi de dimineaţă şi vor acorda sprijinul cel mai larg cadrelor didactice în munca de alfabetizare.

Delegaţii cu munca culturală de massă dela fiecare grupă sindicală vor mobiliza muncitorii, tehnicienii, inginerii şi funcţionarii cu posibilităţi de instruire, la lupta pentru lichidarea analfabetismului, luându-şi angajamentul de a alfabetiza fiecare cel puţin un neştiutor de carte.

Organizatorii de grupe sunt obligaţi să urmărească zilnic prezenţa la cursuri a neştiutorilor de carte din grupa respectivă.

4. La cursurile de alfabetizare din întreprinderi, şantiere, instituţii şi localităţile cu sector socialist agricol vor fi antrenaţi să predea, învăţătorii, educatoarele şi profesorii din localitate, precum şi muncitorii, tehnicienii şi alţi salariaţi cu posibilităţi de instruire.

Invăţătorii şi profesorii vor socoti lichidarea analfabetismului ca o sarcină de onoare şi vor fi în fruntea luptei pentru îndeplinirea prevederilor Planului Cincinal cu privire la aceasta.

5. Ministerul Invăţământului Public şi Uniunea Sindicatelor din Invăţământ vor acorda o mai mare atenţie ridicării calităţii învăţământului la cursurile de alfabetizare.

Pentru o mai bună pregătire a cadrelor care predau la aceste cursuri vor fi folosite cursurile de ridicarea calificării cadrelor didactice, conferinţele raionale, cercurile pedagogice, schimburile de experienţă şi cursurile anume organizate pentru cadrele din afara învăţământului.

Se vor studia cele mai bune metode de predare la cursurile de alfabetizare şi se va pune materialul metodologic necesar la dispoziţia cadrelor.

Programele de învăţătură şi manualele editate în limba română şi în limbile minorităţilor naţionale, vor fi revăzute şi îmbunătăţite.

Secţiunile de Invăţământ şi Comitetele sindicale regionale şi raionale de învăţământ, vor organiza un larg schimb de experienţă pentru popularizarea şi generalizarea celor mai bune metode de mobilizare la cursuri a neştiutorilor de carte şi de ridicare a calităţii învăţământului.

6. Confederaţia Generală a Muncii şi Uniunile sindicale vor prevedea fonduri speciale pentru premierea cadrelor din învăţământ şi din afara învăţământului, care predau la cursurile de alfabetizare şi obţin rezultate deosebite.

Ministerul Invăţământului Public şi Uniunea Sindicatelor din Invăţământ vor trebui să grăbească întocmirea Regulamentului de premiere specială a cadrelor didactice, prevăzut în Hotărîrea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Consiliului de Miniştri din 16 August 1951, punându-l în aplicare cel mai târziu la 1 Noembrie 1952.

7. Organizaţiile sindicale, în colaborare cu administraţiile întreprinderilor vor ajuta pe absolvenţii cursurilor de alfabetizare să se califice şi să-şi ridice continuu nivelul calificării lor profesionale, urmând diferite şcoli şi îi vor promova în muncile profesionale, sind cale, etc.

Pentru ridicarea nivelului cultural, absolvenţii cursurilor de alfabetizare vor fi îndrumaţi să urmeze şcolile de 7 ani şi medii serale, şcolile profesionale, şcolile medii tehnice serale şi învăţământul fără frecvenţă.

Deasemenea ei vor putea fi antrenaţi în diferite forme de activitate politico-culturală şi educativă de masse.

8. Se va acorda o atenţie deosebită muncii de agitaţie şi propagandă, în vederea organizării şi mobilizării maselor largi la lupta pentru lichidarea neştiinţei de carte.

Presa „Viaţa Sindicală", „Szaczerzevezeti Élet", „Gazeta Invăţământului", publicaţia „In ajutorul Comitetelor de Intreprindere" şi publicaţiile Uniunilor sindicale şi ale întreprinderilor vor analiza şi populariza acţiunea de lichidare a neştiinţei de carte desfăşurată de sindicate, şcoli, organizaţii de massă, etc.

Secţia muncii culturale de massă a C.G.M., împreună cu Ministerul Invăţământului Public se va îngriji de editarea şi difuzarea materialului de agitaţie şi propagandă în mijlocul oamenilor muncii din întreprinderi, şantiere, instituţii şi localităţi cu sector socialist agricol.

9. In întreprinderi, şantiere, instituţii şi localităţi cu sector socialist agricol, colectivele de organizare a cursurilor de alfabetizare vor fi activizate, astfel ca ele să asigure o mai bună desfăşurare a muncii de alfabetizare.

Comitetele de întreprindere în colaborare cu conducerile administrative vor analiza lunar îndeplinirea planului de alfabetizare şi vor lua măsuri de îmbunătăţire a muncii.

Consiliile sindicale regionale, împreună cu comitetele sindicale regionale şi Secţiile de învăţământ de pe lângă Sfaturile Populare, vor analiza lunar felul cum organele sindicale şi conducerile administrative au îndeplinit planul de lichidare a neştiinţei de carte.

Consiliile sindicale regionale vor numi câte un activist responsabil cu munca de alfabetizare, care va face parte din Comisia de Alfabetizare pe regiune şi va informa lunar Confederaţia Generală a Muncii.

11. Confederaţia Generală a Muncii împreună cu Ministerul Invăţământului Public şi Uniunile sindicale vor analiza periodic situaţia alfabetizării.

12. Indrumarea şi controlul executării întocmai a prezentei Hotăriri se va face de către Confederaţia Generală a Muncii, Ministerul Invăţământului Public şi Uniunea Sindicatelor de Invăţământ, sub forma unei acţiuni cu caracter permanent şi nu pe campanii.

Preşedintele Confederaţiei Generale a Muncii
S. MORARU

Ministrul Invăţământului Public
I. NISTOR

Invăţătorii — propagandişti ai metodelor agrotehnice înaintate

Niciun gram de bumbac să nu rămână necules

In prezent, în regiunile din sudul ţării ca, de pildă, Constanţa, Galaţi, Bucureşti, Craiova, culesul bumbacului este încă în toi. In numeroase gospodării de stat ca: „Dr. Alexandrov"-Galaţi, Roseţi, Dâlga, „Al. Sahia"-Mănăstirea, Budeşti şi altele din regiunea Bucureşti, Deveselu şi Afumaţi din regiunea Craiova etc. au fost culese mari cantităţi de bumbac, care au fost predate la bazele de recepţie.

Important însă este că întreaga recoltă de bumbac din acest an să fie culeasă, fără să rămână pe câmp nicio capsulă. Anul trecut, numeroşi învăţători din satele noastre au dat un ajutor preţios strângerii bumbacului la timp şi în cele mai bune condiţiuni. In gospodăriile de stat şi gospodăriile colective producătoare de bumbac din raioanele Călăraşi, Oltenita, Lehliu, Caracal şi altele, au ieşit la câmp numeroşi învăţători care împreună cu elevii, au ajutat la strânsul bumbacului. Anul acesta, din cauza brumelor căzute în luna Mai, bumbacul s'a copt mai târziu. In prezent, sunt mari suprafeţe de bumbac ce urmează să fie recoltate. Prin Hotărîrea Guvernului şi Partidului din 3 Octombrie 1952, s'au dat îndrumări asupra modului cum trebuie să se dea bătălia pentru recoltarea bumbacului la timp. In această perioadă, învăţătorii şi profesorii pot desfăşura o susţinută muncă de lămurire printre colectivişti şi ceilalţi ţărani muncitori — arătându-le cât de mare însemnătate are pentru economia naţională, să culegem şi ultimul gram de bumbac.

Iată de pildă, în comuna Şoldanu, învăţătorul Popescu Ion a arătat de mai multe ori ţăranilor muncitori, în ultimile săptămâni, cât de important este ca, pe de o parte, ei să sprijine gospodăria de stat din Bodeşti-Negoieşti în recoltarea bumbacului de pe cele 1200 de hectare din acest an, iar, pe de altă parte, ei înşişi să lupte ca pe terenurile lor să culeagă şi ultima capsulă de pe câmp. Deasemeni, în comuna Negoieşti, învăţătorul Vişan Teodor, iar în comuna Budeşti, învăţătoarea Secureanu Elisabeta, au dus şi duc o rodnică muncă de lămurire printre ţăranii muncitori, arătându-le importanţa culegerii la timp a bumbacului.

Unii învăţători şi profesori, însă, nu s'au mulţumit numai să arate însemnătatea culegerii bumbacului la timp şi în cele mai bune condiţiuni; ei au popularizat şi metodele cele mai bune de culegere a bumbacului, străduindu-se a învăţa ei înşişi dela agronomii şi maiştrii de cultură a bumbacului. Astfel, cadrele didactice din comunele Radovanu, Nana, Ciocoveni — regiunea Bucureşti şi altele, au arătat că, pentru a culege o cât mai mare cantitate de bumbac pe zi, e bine ca culegătorii să aplice în muncă metoda vestitei stahanoviste sovietice Basti Baghirova, care a reuşit să culeagă până la 170 de kilograme bumbac pe zi. Aceste exemple trebue urmate pe scară largă.

In conferinţele ţinute la căminele culturale, învăţătorii din satele noastre au datoria să arate ţăranilor muncitori care lucrează în prezent la culesul bumbacului, atât pe pământurile lor, cât şi pe ale gospodăriilor de stat producătoare de bumbac, că, cu cât folosim timpul bun pentru a culege capsulele desfăcute de bumbac, cu atât obţinem un bumbac de mai bună calitate. Este bine şi necesar ca bumbacul recoltat să fie sortat chiar în timpul culesului, în acest scop folosindu-se, ca de pildă în gospodăriile de stat, şorţuri cu trei buzunare în care să se puie bumbacul de cea mai bună calitate, de calitate mijlocie şi de calitate mai puţin bună, astfel încât staţiunile de egrenat să nu fie silite să facă o muncă dublă, cu sortarea bumbacului şi cu scoaterea seminţelor.

O mare atenţie trebuie acordată întreţinerii bumbacului cules. După cules, bumbacul trebuie întins pe platforme uscate, amenajate în mod special, spre a se svânta, iar în timpul nopţii, în caz că n'a fost transportat de cu zi la magazii, să fie bine acoperit cu rogojini spre a fi ferit de umezeală.

Luptând printr'o hotărîtă muncă de lămurire, ca niciun gram de bumbac să nu rămâie necules pe câmp şi, deasemeni, ca încă de pe acum colectiviştii şi alţi ţărani muncitori să pregătească în regiunile producătoare de bumbac terenurile cele mai bune pentru însămânţatul bumbacului în anul viitor, cadrele didactice vor contribui la asigurarea materiei prime necesare industriei uşoare, la întărirea economiei noastre naţionale.

In preajma Congresului Uniunii Sindicatelor de Invăţământ

Invăţând din discuţiile purtate la consfătuirile raionale, comisia muncii culturale de massă a comitetului sindical raional Negreşti — regiunea Iaşi, a trecut la punerea în aplicare a unei serii întregi de măsuri menite să ridice nivelul muncii sindicale. In cinstea Congresului Uniunii Sindicatelor de Invăţământ, comisia muncii culturale de massă a hotărît să sprijine cu şi mai multă tărie acţiunile şcolii, colaborând şi mai strâns cu secţiunea de învăţământ şi cu directorii de şcoli din raion. Astfel, s'a planificat sprijinirea efectivă a unei cât mai bune funcţionări a cursurilor populare de limba rusă.

Pentru a organiza în cât mai bune condiţiuni folosirea timpului liber al cadrelor didactice cu aptitudini artistice, au fost alcătuite echipe artistice cu repertorii noi, care vor da festivaluri în satele din raion.

Pentru ridicarea nivelului politic şi cultural al membrilor sindicatului, aceştia au fost îndrumaţi să se înscrie în diferite forme ale învăţământului de partid şi sindical.

O grijă deosebită a fost acordată sprijinirii efective a muncii de alfabetizare. In acest sens, au fost desemnaţi tovarăşii care vor ţine evidenţa frecvenţei la cursuri a neştiutorilor de carte şi vor urmări modul de desfăşurare a acestor cursuri.

Concurs literar şi de desen

Ca şi în anii trecuţi, în cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice" se desfăşoară şi anul acesta în toate şcolile medii, în şcolile pedagogice, în şcolile medii tehnice şi profesionale din întreaga ţară un concurs literar şi de desen, manifestare care a devenit tradiţională pentru tineretul nostru şcolar.

Concursul este organizat de către Consiliul General A.R.L.U.S., U.T.M., Ministerul Invăţământului Public, Comitetul pentru Invăţământul Superior şi Direcţia Generală a Rezervelor de Muncă. In ziua de 2 Noembrie a.c. va avea loc concursul literar, iar în perioada 1—7 Noembrie a.c. concursul de desen.

Pentru buna reuşită a concursului în şcoli, se vor organiza standuri de cărţi pe baza materialului bibliografic, se va pune la dispoziţia elevilor material documentar ca lucrări de critică şi estetică literară, reviste, ziare, recenzii, etc. Deasemenea, se vor organiza discuţii literare în şcoli.

Se vor acorda premii, menţiuni şi diplome.

I N F O R M A Ţ I I

La întrebarea unor tovarăşi, răspundem că obiectele de învăţământ, la care se vor da lucrări scrise la sfârşitul pătrarelor sunt cele arătate în instrucţiunile Ministerului Invăţământului Public nr. 75.919 din 12 Oct. 1951.

Normele de notare precum şi de încheiere a situaţiei şcolare a elevilor la sfârşitul pătrarelor, sunt cele prevăzute în Hotărîrea Consiliului de Miniştri al R.P.R. privind sistemul de notare a elevilor şi studenţilor în unităţile de învăţământ, publicate în „Gazeta Invăţământului", nr. 180 din 13 Septembrie 1952.

★

INSTITUTUL PEDAGOGIC DE 2 ANI DIN BUCUREŞTI, Şoseaua Panduri 90, raionul Lenin, primeşte înscrieri în anul I Ştiinţe Naturale — Geografie, Secţia fără frecvenţă.

Candidaţii care doresc să urmeze aceste cursuri trebue să depună, odată cu cererea, următoarele acte: certificat de naştere; certificat de studii; certificat de cetăţenie; cazier judiciar al candidatului şi părintelui; certificat de sănătate; certificat de stare materială pe 1948—1952 specificându-se venitul şi impozitul candidatului şi părintelui; adeverinţă că este în câmpul muncii; recomandarea scrisă a instituţiei sau întreprinderii (Secţia învăţământ) şi a sindicatului din instituţia unde lucrează; două fotografii 6.9; autobiografia.

Toate aceste acte se primesc zilnic la secretariat, între orele 9—14, până la 1 Noembrie 1952.

In întâmpinarea Congresului Naţional pentru Apărarea Păcii

In raioanele Capitalei s'au desfăşurat însufleţite adunări cu care prilej s'au ales noile comitete raionale de luptă pentru pace şi delegaţii la Conferinţa regională.

Larga participare la discuţii, ca şi prezentarea a numeroase propuneri, care să ducă în mod efectiv la lărgirea bazei de masă a acestei mişcări, la intensificarea ei, au constituit un preţios aport adus întăririi luptei pentru pace.

★

In sala de festivităţi a întreprinderii F.R.B. din raionul „23 August" din Capitală s'au adunat mulţi oameni, de cele mai felurite îndeletniciri: stahanovişti şi fruntaşi în producţie, gospodine din cartier, mici meseriaşi, funcţionari, învăţători şi învăţătoare, pensionari, elevi şi eleve. Majoritatea lor au venit cu mult înainte de ora stabilită.

După expunerea făcută asupra situaţiei pe plan internaţional a luptei pentru apărarea păcii, un mare număr de cetăţeni şi cetăţene au făcut propuneri concrete asupra felului cum înţeleg să contribue la stăvilirea pericolului unui nou război, la apărarea păcii.

„Trebue să ne unim cu toţii ca unul în lupta pentru pace — a spus profesorul Petre Solomon. Viaţa copiilor, viaţa şi munca noastră paşnică, sunt ameninţate de cei ce urzesc măcelul. Să mergem din casă în casă şi să facem pe toţi oamenii cinstiţi să înţeleagă acest lucru şi atunci noi sute şi mii de oameni se vor ridica la luptă activă pentru pace".

Zeci de gospodine, zeci de mame care participă la această adunare, sunt mişcate de cuvintele simple, pornite din inimă, ale văduvei de război Emilia Dumitrescu, salariată a cooperativei „Dor de muncă".

„Mă adresez în primul rând mamelor, celor care au crescut copii şi ştiu ce înseamnă acest lucru. Eu sunt văduvă de război şi copilul meu nu şi-a cunoscut tatăl. Urgia celui de al doilea război mondial ne-a adus multe suferinţe. Chem pe toţi oamenii cinstiţi să nu precupeţească nici un efort atunci când e vorba de apărarea vieţii, a păcii", încheie ea.

Din rândul participanţilor se ridică apoi o tânără. Este studentă la una din facultăţile muncitoreşti care funcţionează în Capitala patriei noastre.

„Cei 800 de studenţi muncitori ai facultăţii noastre — spune studenta Agafia Ene — au discutat în repetate rânduri despre metodele cele mai rodnice pe care trebue să le folosim în lupta pentru pace. Ei m'au delegat să vă spun că până la Congresul popoarelor pentru pace ce se va ţine la Viena, noi studenţii vom ieşi în mijlocul maselor — în pieţe, în întreprinderi, în şcoli, peste tot — şi vom depune toate eforturile pentru a mobiliza oamenii cinstiţi la luptă activă pentru pace".

Rând pe rând îşi spun cuvântul numeroşi funcţionari, tehnicieni, preoţi, avocaţi, gospodine. Ei vorbesc despre necesitatea de a sprijini lupta mondială a popoarelor pentru pace printr'o susţinută muncă de lămurire, îndrumare şi mobilizare a tuturor oamenilor cinstiţi, prin trecerea la acţiuni concrete pentru sprijinirea păcii.

S'au ţinut consfătuiri asemănătoare şi în raioanele „V. I. Lenin", „I. V. Stalin", „Gheorghe Gheorghiu-Dej", „Tudor Vladimirescu" ş. a.

Casa de copii din Târgu-Neamţ trebue gospodărită mai bine

In Casa de copii dela Tg. Neamţ sunt îngrijiţi şi educaţi o sută de copii orfani sau care nu au în familie posibilităţi normale de desvoltare. Casa are la dispoziţie un local frumos şi spaţios, o curte largă, pământ pentru gospodăria anexă. In inventarul Casei există bunuri suficiente astfel încât copiii să fie bine şi curat îmbrăcaţi, să mănânce, să doarmă, să înveţe şi să se recreeze în condiţii bune. Personalul de conducere şi educatoarele au pregătirea pedagogică necesară pentru a desfăşura o rodnică activitate educativă. Medicul vizitează în mod regulat Casa de copii.

Aşa stând lucrurile, este de aşteptat ca în Casa de copii dela Tg. Neamţ copiii să nu se poată plânge de nimic, să simtă căldura casei părinteşti. Condiţiile materiale existente permit cu alte cuvinte ca viaţa copiilor din această Casă să fie frumoasă.

Dar lucrurile, din păcate, nu stau chiar aşa. Situaţia în care se află Casa de copii din Tg. Neamţ arată că nu este de ajuns să ai cele necesare, ci trebue să ştii să gospodăreşti ceeace ai, să foloseşti bunurile cu chibzuială, cu simţ de răspundere. La Casa de copii din Tg. Neamţ, copiii ar putea să trăiască în cele mai bune condiţiuni, dacă personalul ar da dovadă de spirit gospodăresc, de iniţiativă, de spirit de răspundere şi conştiinciozitate în muncă.

Fiind vorba de copii fără părinţi, fără familie, de copii care nu au alţi îndrumători, alţi sfătuitori apropiaţi decât pe educatorii lor, personalul care lucrează în Casele de copii trebue să înconjoare cu deosebită grijă pe aceşti copii ai patriei, să le arate dragoste şi înţelegere.

Educatoarele Casei de copii din Tg. Neamţ răspund în bună parte sarcinilor lor. Despre munca educatoarelor se pot spune lucruri frumoase. Ele supraveghează cu grijă pregătirea lecţiilor, ajută pe copii să-şi facă temele, asigură liniştea în sălile de studiu. In timpul liber, organizează cu ei jocuri şi activităţi educative. Atât directorul cât şi educatoarele urmăresc situaţia şcolară a elevelor din Casa de copii, menţin legătura cu şcoala. Elevele rămase în urmă, — puţine la număr — sunt ajutate mai atent în pregătirea temelor.

Casa de copii nu este însă bine gospodărită. In această privinţă sunt lipsuri mari şi numeroase. Localul spaţios, proaspăt văruit pe dinafară, are încăperi cu pereţi murdari şi fără grijă ornamentaţi; pe sălile clădirii dulapurile stau goale şi nefolosite, în timp ce copiii nu au unde să-şi păstreze lucrurile; biblioteca bogată, cu multe volume, stă încuiată; deşi există trei rânduri de feţe de masă, copiii mănâncă pe scândura goală, pentrucă toate feţele de masă sunt date la spălat; copiii sunt îmbrăcaţi murdar deşi au trei rochii de schimb, pentrucă toate rochiile sunt date la spălat. Casa de copii are un spălător cu pompă de apă. El nu funcţionează însă, deoarece are nevoie de o foarte mică reparaţie. Din această cauză, copiii se spală cum pot, sau nu se spală deloc. In interiorul clădirii există W.C.-uri, dar uşile lor sunt bătute în cuie şi copiii sunt nevoiţi să iasă noaptea în curte, prin frig, la W.C.-ul care se află la 50—60 m. departe de dormitor.

Toate acestea dovedesc o condamnabilă lipsă de grijă din partea personalului. Este de neîngăduit ca, având lingerie, copiii să ducă lipsă de ea, având trei rânduri de rochii groase, ei să umble murdar îmbrăcaţi, având spălător să nu aibă unde se spăla.

La conducerea Casei de copii din Tg. Neamţ a venit de curând un director nou. Multe din lipsurile existente se datoresc vechii conduceri. Vina conducerii noi este aceea că nu a luat măsuri imediate de îndreptare acolo unde s'a putut, că nu a ştiut să organizeze din primele zile, mai sistematic, munca personalului, că nu i-a mobilizat pe toţi cu hotărîre pentru înlăturarea lipsurilor pe care le-a observat din primul moment.

Dacă la Casa de copii din Tg. Neamţ lucrurile merg prost din punct de vedere gospodăresc, este răspunzătoare în mare măsură şi secţia de învăţământ a raionului, care nu a controlat şi nu a îndrumat temeinic activitatea desfăşurată de întregul personal al Casei. Şeful secţiei de învăţământ nu a sesizat la timp şi nu a urmărit rezolvarea greutăţilor, de către organele sfatului popular. El nu a mobilizat pe toţi aceia care au datoria sau pot sprijini bunul mers al Casei de copii.

Secţia de învăţământ a îngreuiat situaţia Casei de copii, admiţând instalarea grădiniţei de copii în localul Casei, fapt care a dus la desfiinţarea a două dormitoare necesare. Secţia de învăţământ nu a luat măsuri hotărîte pentru ca cel puţin odată pe săptămână copiii să aibă asigurată baia la Baia Comunală. Ea nu s'a îngrijit îndeajuns pentru a asigura prin posibilităţile locale transportul unor materiale noi care stau de mult în depozit la secţia de învăţământ regională.

Având răspunderea directă asupra bunului mers al Casei de copii, secţia de învăţământ ar fi trebuit să cerceteze mai îndeaproape situaţia acesteia. Controlul ar fi descoperit la timp că fişele medicale sunt necomplectate din luna Iulie că vizitele făcute în mod regulat de medic, după cum arată scriptele, sunt superficiale, că materialele didactice (planşele) sunt folosite pentru ornamentarea dormitoarelor. Dar, secţia de învăţământ nu a controlat şi deaceea lipsurile s'au menţinut şi au sporit.

Suntem în perioada când se fac pregătirile de iarnă. La Casa de copii din Tg. Neamţ sunt încă multe de făcut. Proviziile de alimente sunt numai în parte asigurate. Este nevoie de curăţenie şi reparaţii în clădire. In magazia de efecte sunt încă nelucrate materiale pentru îmbrăcăminte călduroasă. In depozitul secţiei de învăţământ regionale sunt treninguri, bocanci, veselă etc., destinate Casei de copii, care se cer trimise acesteia imediat. Trebue luate măsuri urgente pentruca toate acestea să fie făcute la timp. Directorul şi întreg personalul Casei de copii precum şi secţia de învăţământ a raionului nu trebue să-şi găsească odihnă până când nu s'au rezolvat toate problemele menite să asigure copiilor condiţii bune pentru viaţă şi învăţătură în timpul iernii. Directorul Casei şi şeful secţiei de învăţământ a raionului au datoria de a sesiza organele de partid pentru a primi sprijinul lor. Ele au datoria să ceară sprijinul organelor sfatului popular şi al tuturor celor care pot contribui la îmbunătăţirea situaţiei existente. Fiecare, la locul său de muncă trebue să lucreze mânat de dorinţa fierbinte ca aceşti copii încredinţaţi lor să aibă zi de zi o viaţă mai bună şi mai frumoasă. Secţia de învăţământ a regiunii care a dovedit iniţiativă şi grijă deosebită pentru procurarea îmbrăcămintei necesare copiilor din Casele de copii, sprijinită acum îndeaproape de comisia regională nou creată, trebue să cunoască în amănunt toate greutăţile cu care luptă secţia de învăţământ a raionului şi conducerea Casei, şi să ia toate măsurile pentruca în cel mai scurt timp Casa de copii din Tg. Neamţ să fie bine pregătită pentru iarnă şi să desfăşoare o activitate mai rodnică.

EMILIA MANAC

Pentru apărarea păcii şi libertăţii popoarelor

La New York, în incinta Adunării Generale O.N.U., glasul Uniunii Sovietice a răsunat din nou puternic şi dătător de speranţe, în favoarea menţinerii păcii. Cuvântarea rostită de A. I. Vişinski, şeful delegaţiei sovietice, a constituit un luminos program pentru actuala sesiune, în care se vor desbate probleme de importanţă vitală pentru întreaga omenire.

Oamenii doritori de pace din toate ţările sunt obişnuiţi ca în fiecare sesiune a Adunării Generale a O.N.U., Uniunea Sovietică să vină cu propuneri concrete care să arate calea justă a rezolvării tuturor problemelor în litigiu. In timp ce Statele Unite ale Americii, utilizând „maşina de vot", au transformat O.N.U. într'un instrument al politicii războiului, au mânjit steagul O.N.U. cu sângele nevinovat al mamelor şi copiilor coreeni, Uniunea Sovietică a dus în toate sesiunile O.N.U. lupta pentru încheierea unui Pact al Păcii, pentru interzicerea necondiţionată a armei atomice, pentru reducerea armamentelor.

Discursul rostit de A. I. Vişinski în actuala sesiune a constituit un aspru rechizitoriu al politicii agresive americane. A. I. Vişinski a demascat vorbăria goală despre pace a politicienilor imperialişti, arătând că faptele acestora nu se aseamănă deloc cu vorbele mieroase despre pace pe care le place atât de mult să le debiteze.

Referindu-se la discursul demagogic al lui Acheson, ministrul afacerilor externe al Statelor Unite, — A. I. Vişinski a spus: **„Dacă Statele Unite sunt cu adevărat gata să renunţe la folosirea bombelor atomice sau a oricăror alte tipuri de bombe, dece resping ele an de an propunerile Uniunii Sovietice privitoare la interzicerea imediată şi necondiţionată a armei atomice? Dacă Statele Unite sunt cu adevărat gata să renunţe la folosirea armei chimice sau bacteriologice, dece, domnule Acheson, refuzaţi cu încăpăţânare să ratificaţi protocolul dela Geneva din 1925 privitor la interzicerea folosirii armei bacteriologice?"** Şi în această sesiune a ieşit cu putere la iveală deosebirea esenţială dintre cele două politici, politica stalinistă de pace şi apărarea libertăţii şi independenţei popoarelor dusă de U.R.S.S. şi politica agresivă de înarmare, de asuprire şi exploatare a ţărilor satelite dusă de imperialiştii americani.

In cuvântarea sa, A. I. Vişinski a arătat cum politica de aservire şi exploatare a popoarelor din Asia, Orientul Mijlociu, Africa de Nord şi America Latină dusă de către imperialiştii americani, a făcut ca peste un miliard de oameni din aceste ţări să se ridice împotriva expansionismului american. Până şi Acheson a fost nevoit să recunoască că mai mult de jumătate din populaţia globului suferă de subalimentare şi că mulţi se află în pragul morţii prin înfometare. Acheson pretinde că această stare de lucruri se datoreşte faptului că lumea dispune de o mai mică cantitate de alimente decât înainte de război. Combătând explicaţiile malthusianiste ale lui Acheson, A. I. Vişinski a arătat care sunt cauzele adevărate ale stării de înapoiere a popoarelor din ţările dependente şi coloniale, care sunt cauzele reale ale încordării actuale situaţii internaţionale. Străbătut de geniala învăţătură a tovarăşului Stalin asupra legii de bază a capitalismului contemporan fundamentată în recenta sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", discursul lui A. I. Vişinski subliniază cum, în goana lor după profituri fabuloase, miliardarii americani au intensificat exploatarea popoarelor din ţările coloniale şi dependente, au deslănţuit războaiele criminale din Coreea, Malaya şi Vietnam, provocând astfel încordarea relaţiilor internaţionale.

In vederea destinderii situaţiei internaţionale încordate, în vederea reglementării paşnice a problemelor în litigiu, şeful delegaţiei sovietice, sprijinind propunerile concrete cuprinse în rezoluţia delegatului R. P. Polone, a indicat căile prin care O.N.U. ar putea contribui la salvarea cauzei păcii.

A. I. Vişinski s'a ocupat în primul rând de conflictul din Coreea. El a cerut în numele Uniunii Sovietice să se pună capăt ruşinosului război din Coreea. El a arătat că delegaţia sovietică sprijină propunerea delegatului R. P. Polone de a chema Adunarea Generală să recomande părţilor beligerante încetarea imediată a operaţiunilor militare din Coreea, repatrierea tuturor prizonierilor de război în conformitate cu normele internaţionale, retragerea tuturor trupelor străine de pe teritoriul Coreei şi reglementarea paşnică a problemei coreene în spiritul unificării Coreei care să fie înfăptuită de coreeni înşişi sub observaţia unei comisii alcătuite din părţile direct interesate şi din state care nu au luat parte la războiul din Coreea.

Sprijinind rezoluţia delegaţiei R. P. Polone, A. I. Vişinski a cerut deasemeni ca O.N.U. să intervină pentru încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri, pentru interzicerea armei atomice, bacteriologice şi chimice, pentru aderarea şi ratificarea de către toate statele a Protocolului dela Geneva care interzice folosirea armei chimice şi bacteriologice, pentru reducerea cu o treime a armamentelor de către marile puteri, pentru înlăturarea primejdiei unui nou război mondial şi întărirea păcii.

Politica externă a Uniunii Sovietice la O.N.U. s'a dovedit din nou a fi o politică de pace, o politică de apărare a libertăţii şi independenţei popoarelor. Această politică externă este, după cum a arătat A. I. Vişinski, expresia politicii ei interne, politică de înfăptuire a giganticei opere de construcţie paşnică.

In timp ce în Statele Unite continuă cu înfrigurare cursa nebunească a înarmărilor, în timp ce creditele americane pentru război sunt în anul acesta de 58 de ori mai mari decât în 1937-38, în timp ce ţările satelite sunt ruinate de pe urma politicii agresive americane, în Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară toate eforturile sunt îndreptate spre construcţia de pace.

Eforturile Uniunii Sovietice de a apăra cauza păcii la O.N.U. sunt salutate cu bucurie şi entuziasm de popoarele iubitoare de pace ale lumii. **„Uniunea Sovietică acordă o mare importanţă Organizaţiei Naţiunilor Unite şi rolului ei în lupta pentru pace şi securitatea internaţională"** — a declarat A. I. Vişinski.

„Nicio greutate nu va opri delegaţia U.R.S.S. la actuala sesiune să caute să obţină rezultatele cele mai reale şi cele mai bune în lupta pentru înlăturarea primejdiei unui nou război şi pentru întărirea păcii".

Programul concret de pace al delegaţiei sovietice constitue singura cale în vederea rezolvării problemelor de importanţă vitală ce se pun în faţa Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Bibliografie

Cu prilejul „Săptămânii Cărţii Sovietice"

au apărut:

IN EDITURA CARTEA RUSA:

Măreţul plan al Partidului lui Lenin şi Stalin.
A. Stepanov: Port Arthur — roman — 2 volume (lucrare distinsă cu Premiul Stalin, gradul I).
A. Surov: Zori deasupra Moscovei.
C. Crapiva: Cântă ciocârliile.
Petrus Brovca: Versuri.
V. Safanov: Neînfricare (colecţia „Ştiinţa pentru toţi").

IN EDITURA TINERETULUI

I. Carnauhova: Cartea prieteniei
V. Ighiser: Minerii.
Cele patru ordine ale Comsomolului.

IN EDITURA TEHNICA

A. E. Tamm: Bazele teoriei electricităţii.
R. V. Spolschi: Fizica atomică.
R. Ciocârdel: Hidrogeologia.

IN E.S.P.L.A.

M. Gorki: Clim Sanghin, vol. III.
N. Gogol: Revizorul, ediţie festivă.

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURA ŞTIINŢIFICA

A. I. Vişinschi: Problemele teoriei Statului şi dreptului.

REDACŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 şi 4.39.00 — Administraţia: Str. Batiştei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6, 25 lei, 1 an 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piaţa Scânteii C. 4005

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 187 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 1 NOEMBRIE 1952

Trăiască victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare!

Pentru continua întărire a Republicii Populare Române și a regimului democrat-popular, pentru socialism, pentru pace, pentru fericirea și bunăstarea poporului!

MANIFESTUL

Consiliului Central al Frontului Democrației Populare

Cetățeni și cetățene,

La 30 Noembrie 1952, oamenii muncii din patria noastră își vor alege deputații în Marea Adunare Națională, organul suprem al puterii de stat în Republica Populară Română.

Aceste alegeri au loc scurt timp dela votarea noii Constituții pe care oamenii muncii au numit-o cu dragoste și mândrie Constituția construirii socialismului, a făuririi fericirii și bunelstări a celor ce muncesc.

Legea electorală, pe baza căreia se vor desfășura alegerile dela 30 Noembrie, se întemeiază pe marile drepturi și libertăți consfințite de noua Constituție.

In patria noastră liberă și independentă, oamenilor muncii, stăpâni pe soarta lor, le este asigurat dreptul de a lua parte la conducerea treburilor țării, dreptul de a alege și de a fi aleși.

Partidul Muncitoresc Român, Confederația Generală a Muncii, Frontul Plugarilor, Uniunea Tineretului Muncitor și alte organizații de massă, organizații și comitete ale minorităților naționale, organizații cooperatiste, culturale și științifice, reprezentând interesele și voința celor ce muncesc din orașe și sate, se prezintă și în aceste alegeri în cadrul **Frontului Democrației Populare.**

Organizațiile care fac parte din Frontul Democrației Populare luptă **pentru propășirea și înflorirea patriei, pentru apărarea independenței și suveranității sale naționale, pentru făurirea unei vieți îmbelșugate a celor ce muncesc, pentru apărarea păcii, pentru socialism.**

Cetățeni și cetățene,

Poporul român, în colaborare frățească cu minoritățile naționale, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, a obținut însemnate succese în munca și lupta pentru construirea socialismului.

Una din cele mai de seamă cuceriri ale oamenilor muncii din patria noastră, înscrisă în Constituție, este naționalizarea principalelor întreprinderi industriale. Bogățiile țării, fabricile, uzinele, minele, căile de comunicație, băncile, înainte vreme instrument de exploatare al moșierilor și capitaliștilor, au fost smulse din mâinile exploatatorilor și au devenit bun al întregului popor muncitor. A fost desființată clasa capitaliștilor în domeniul industriei. In întreprinderile naționalizate a fost lichidată exploatarea omului de către om, înfăptuindu-se astfel năzuința pentru care au luptat și s'au jertfit cei mai buni fii ai clasei muncitoare. Aceasta a descătușat puterile celor ce muncesc și a făcut cu putință ca producția și productivitatea muncii să crească neîntrerupt, constituind baza dezvoltării economice a țării și a făuririi bunelstări materiale și culturale a celor ce muncesc.

Șomajul a rămas o amintire întunecată a trecutului. Dreptul la muncă este asigurat cetățenilor țării noastre. Zeci de mii de muncitori intră anual în câmpul muncii, devenind constructori ai vieții noi. Munca devine tot mai mult o datorie și o chestiune de onoare. Numeroși muncitori sunt astăzi stahanoviști și fruntași în producție, decorați cu ordine și medalii, oameni cunoscuți și iubiți de întregul popor muncitor.

Incepând din anul 1949, economia noastră națională se dezvoltă pe bază de plan Planul de stat pe anul 1949 și planul de stat pe anul 1950 au fost îndeplinite înainte de termen. Pe baza succeselor dobândite în decursul celor 2 planuri anuale a fost întocmit, din inițiativa și sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, primul plan cincinal al Republicii Populare Române — plan de construire a bazei economice a socialismului — și planul de 10 ani de electrificare a țării.

Datorită muncii pline de avânt a clasei muncitoare și a tuturor oamenilor muncii, datorită ajutorului frățesc pe care îl primim din partea Uniunii Sovietice, **industrializarea socialistă a țării se înfăptuește cu succes.**

Industria noastră este astăzi de două ori mai puternică decât sub regimul burghezo-moșieresc. In întreaga țară se construesc noi fabrici și uzine, noi mine, noi sonde petrolifere, se deschid noi șantiere. Intreprinderile care se construesc în Dobrogea, Moldova, Maramureș, Regiunea Autonomă Maghiară, Oltenia vor pune capăt stării de înapoiere și sărăcie în care au fost ținute aceste regiuni de regimul burghezo-moșieresc.

Țara noastră, în trecut aservită de burghezie și moșierime imperialiștilor și împiedicată să aibă o industrie dezvoltată, și-a creat o puternică industrie a construcției de mașini, care asigură aproape în întregime mașinile necesare extracției petrolului, a trecut la fabricarea utilajului pentru rafinarea petrolului, asigură în întregime producerea mașinilor pentru industria minieră și pentru mecanizarea construcțiilor. Se dezvoltă necontenit industria electrotehnică. Se fabrică pentru prima oară în țară strunguri și rulmenți, motoare cu explozie puternice, instalații electrotehnice, turbogeneratori, tractoare, mașini agricole, de tip greu.

Industria noastră construește mașini și utilaj pentru siderurgie, pentru industria chimică și alimentară, produce mașinile necesare industriei ușoare, utilajul fabricilor de ciment. Industria noastră asigură în întregime locomotivele și vagoanele necesare economiei noastre și a început să producă șlepuri, remorchere și alte vase.

Au fost construite în țara noastră numeroase cuptoare Martin, cuptoare electrice pentru oțel, a intrat în funcțiune un nou laminor de țevi. A fost terminat un mare furnal, iar altul va intra în curând în funcțiune. Au intrat în funcțiune fabrica de electrozi „Carbochim", fabrica de tananți „Argeșul", o fabrică de prelucrare a gazului metan, cinci linii de ciment și altele.

In ultimele luni au fost terminate și au început să dea lumină și energie electrică termocentralele „Gh. Gheorghiu-Dej" Doicești și Ovidiu II.

Constructorii Canalului taie cu spor drumul prin care Dunărea își va trimite apele spre mare. Se construește hidrocentrala „Vladimir Ilici Lenin"-Bicaz, care va alimenta cu energie electrică noua industrie a Moldovei și va chema la viață întreaga regiune. A intrat în funcțiune marele combinat „Casa Scânteii", care prin tipăriturile sale face ca lumina culturii să se răspândească în cele mai îndepărtate colțuri ale țării. Mărețele construcții care se ridică pe întreg cuprinsul țării sunt mândria întregului popor. Ele întăresc puterea și independența patriei noastre dragi — Republica Populară Română.

Cetățeni și cetățene,

Mari realizări au fost înfăptuite în agricultură. Clasa muncitoare în alianță cu țărănimea muncitoare a lichidat clasa moșierilor care veacuri dearândul a trăit din munca și sudoarea țărănimii. Țăranii muncitori nu mai trudesc din greu pe pământul moșierilor. Au apus pentru totdeauna vremurile când țăranul era umilit, batjocorit, terorizat de bâta jandarmilor. Țăranii sunt astăzi stăpâni pe pământul pe care-l muncesc. Constituția țării prevede că statul ocrotește dreptul de proprietate particulară asupra pământului a țăranilor cu gospodării mici și mijlocii, pe baza legilor în vigoare.

Clasa muncitoare, statul de democrație populară dau un sprijin permanent țărănimii muncitoare cu scopul de a o feri de exploatarea chiaburească, de a spori producția realizată de ea, de a ridica bunăstarea ei. Dezvoltarea industriei face cu putință înzestrarea agriculturii cu mașini agricole, care ușurează munca țărănimii muncitoare și o ajută să dobândească roade mai bogate. In locul plugului de lemn și al uneltelor de muncă înapoiate din timpul regimului burghezo-moșieresc, statul de democrație populară a pus la îndemâna țărănimii muncitoare peste 10.000 de tractoare, mii de mașini și unelte agricole, semințe selecționate, credite etc. Aproape 400 de sate au fost electrificate.

Numeroși țărani muncitori s'au unit de bunăvoie în întovărășiri agricole și gospodării colective, convinși fiind că aceasta este singura cale pentru a scăpa pe vecie de exploatarea chiaburească, de nevoi și de lipsuri. Membrii gospodăriilor colective au primit mult mai multe roade decât primeau pe ogoarele lor individuale. Recolta medie la hectar în gospodăriile colective este cu 20—25 la sută mai mare decât în gospodăriile individuale.

Aprovizionarea țărănimii muncitoare cu mărfuri industriale se îmbunătățește mereu. Cooperativele au desfăcut la sate mărfuri în valoare de multe miliarde de lei.

Organizațiile oamenilor muncii care fac parte din Frontul Democrației Populare cheamă întreaga țărănime muncitoare ca, răspunzând la ajutorul primit din partea clasei muncitoare și a statului de democrație populară, și, urmând exemplul regiunilor și raioanelor fruntașe, să sporească producția agricolă, să asigure o mai bună aprovizionare a clasei muncitoare, contribuind astfel pe măsura posibilităților ei crescute la întărirea statului de democrație populară.

Cetățeni și cetățene,

A crescut și crește treptat nivelul de trai al celor ce muncesc. Reforma bănească înfăptuită la începutul acestui an și reducerile de prețuri au făcut să crească puterea de cumpărare a oamenilor muncii. Cu toate lipsurile care mai există, comerțul de stat și cooperatist aprovizionează pe cei ce muncesc cu cantități tot mai mari de mărfuri. Consumul populației crește neîncetat. S'a îmbunătățit aprovizionarea oamenilor muncii cu pâine, carne, îmbrăcăminte, încălțăminte, etc. In numeroase centre industriale se construesc locuințe muncitorești. Numai pentru muncitorii mineri s'a prevăzut construirea a 9.000 de apartamente, din care 1.000 anul acesta. Prin grija statului nostru, mii de oameni ai muncii, care în timpul regimului burghezo-moșieresc au trăit în cocioabe umede și întunecate, au primit acum locuințe noi, luminoase și încăpătoare.

Oamenii muncii se bucură de asistență medicală gratuită, de asigurare materială la bătrânețe, în caz de boală sau incapacitate de muncă, lucru la care nici nu pot visa muncitorii din țările capitaliste. Oamenii muncii se bucură de concedii anuale plătite. In frumoasele stațiuni dela munte și dela mare, în care se lăfăiau altădată moșierii și capitaliștii, se odihnesc și-și împrospătează forțele oamenii muncii. Numai în acest an au fost la odihnă în aceste stațiuni peste 300.000 oameni ai muncii.

Niciodată, în timpul regimului burghezo-moșieresc, oamenii muncii nu s'au bucurat de astfel de drepturi.

Se schimbă înfățișarea satelor noastre. Ca urmare a sprijinului puternic pe care l-a primit din partea clasei muncitoare, din partea statului de democrație populară, bunăstarea țărănimii muncitoare a sporit simțitor și continuă să sporească. Oricine poate vedea că astăzi țărănimea se hrănește mai bine, se îmbracă mai bine, are unelte de muncă mai multe și mai bune.

Massele muncitoare dela orașe și sate, ținute veacuri de-arândul în întuneric de clasele exploatatoare, se ridică la lumină, învață cu sete, își însușesc cuceririle științei. Dreptul la învățătură și cultură prevăzut de Constituția R.P.R. este asigurat tuturor cetățenilor. Zeci de mii de elevi și studenți, fii ai oamenilor muncii, primesc burse de stat și locuiesc în căminele statului. Analfabetismul, rămășiță a regimului burghezo-moșieresc, e pe cale de a fi lichidat. In ultimii ani s'au deschis sute de școli noi de toate gradele, zeci de institute, universități și facultăți.

Știința, arta, literatura au luat o largă dezvoltare. Partidul și guvernul acordă tot sprijinul și toată prețuirea oamenilor de știință și cultură, creându-le condiții prielnice de activitate pentru a-și pune cunoștințele și creația lor în slujba poporului, a construirii socialismului și apărării păcii.

Cetățeni și cetățene,

O mare cucerire a regimului nostru de democrație populară înscrisă în noua Constituție este **asigurarea deplinei egalități în drepturi a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de rasă și naționalitate.** A fost lichidat regimul de sălbatică asuprire națională. Ca urmare a politicii leniniststaliniste a statului nostru democrat-popular, minoritățile naționale, altădată asuprite, terorizate, au astăzi drepturi egale cu poporul român, au școli, cărți, ziare și teatre în limba maternă, folosesc limba lor în administrație și justiție. Crearea Regiunii Autonome Maghiare a întărit și mai mult unitatea oamenilor muncii din patria noastră, indiferent de naționalitate. Poporul român construește socialismul într'o frățească colaborare cu minoritățile naționale.

In Republica Populară Română femeia se bucură de drepturi egale cu ale bărbatului în toate domeniile vieții economice, politice, de stat și culturale. Inlăturate în trecut dela viața politică și economică a țării, femeile au astăzi toate drepturile, îndeplinesc munci de mare răspundere și sunt luptătoare active pentru socialism, pentru întărirea patriei și apărarea păcii. Statul poartă o grijă deosebită ocrotirii familiei, a mamei și a copilului. Femeilor gravide li se acordă ajutor în bani și concedii de naștere. In bugetul pe anul 1952 s'a prevăzut o sumă de 77.500.000 lei pentru ocrotirea mamei și copilului. S'au ridicat numeroase case de nașteri, creșe, cămine de copii. Peste 100.000 de copii și-au petrecut vacanța anul acesta în colonii și tabere de odihnă.

Tineretului i-au fost deschise cele mai largi perspective de către regimul de democrație populară. El are putința deplină de a preface în realitate cele mai îndrăznețe visuri.

Statul de democrație populară poartă o grijă specială pentru educația și sănătatea tineretului nostru. El nu cruță niciun efort pentru a da tineretului putința să se bucure de viață, să-și asigure o temeinică pregătire profesională, să-și însușească toate cuceririle științei, să-și pună întreaga sa putere de muncă, tot avântul său tineresc, în slujba construirii socialismului, în slujba păcii, a întăririi patriei și făuririi fericirii ei.

Statul democrat-popular sprijină pe micii meseriași cu scopul de a-i feri de exploatarea capitalistă, de a spori producția realizată de ei și de a ridica bunăstarea lor.

S'a întărit și se întărește statul nostru de democrație populară — instrumentul principal al construirii socialismului. Spre deosebire de statul burghezo-moșieresc, potrivnic intereselor poporului, statul de democrație populară este un stat al oamenilor muncii dela orașe și sate. Statul de democrație populară apără cuceririle oamenilor muncii dela orașe și sate, asigură dezvoltarea industriei, agriculturii, a comerțului socialist, asigură dezvoltarea culturii, creșterea continuă a bunelstări a masselor populare. **S'a făurit și se întărește alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, baza puterii populare in R.P.R.** Au fost create sfaturile populare, organe locale ale puterii de stat, care atrag massele largi ale celor ce muncesc la conducerea treburilor obștești. A fost făurit un nou aparat de stat, legat strâns de masse și pus în slujba lor. In locul prefecților și primarilor, care slujeau regimului de asuprire și exploatare a poporului, se află azi la posturi de răspundere din aparatul de stat oameni ai muncii, devotați poporului muncitor.

Potrivit cu interesele celor ce muncesc statul de democrație populară asigură oamenilor muncii dreptul de asociere în organizații obștești, libertatea cuvântului, libertatea presei, libertatea întrunirilor și meetingurilor, libertatea demonstrațiilor, pe care nu le au oamenii muncii din țările capitaliste.

Partidul și guvernul R.P.R. poartă o grijă deosebită întăririi capacității de apărare a statului împotriva oricăror uneltiri ale imperialiștilor americano-englezi sau ale slugilor lor titoiste. A fost creată armata populară, care este înconjurată de dragostea tuturor oamenilor muncii. **Forțele Armate ale R.P.R. stau de strajă hotarelor țării, suveranității și independenței poporului român, securității sale și păcii.**

Cetățeni și cetățene,

In opera de construire a socialismului ne bucurăm zi de zi de ajutorul puternic și frățesc al marii noastre prietene și eliberatoare — Uniunea Sovietică.

Sprijinul economic, politic, moral și ideologic pe care ni-l dă marea Uniune Sovietică, și personal tovarășul Stalin, este de neprețuit.

Pentru țara noastră, prietenia și alianța strânsă cu Uniunea Sovietică și ajutorul ei frățesc sunt chezășia libertății și independenței noastre naționale, chezășia construirii socialismului în patria noastră.

Mulțumită ajutorului pe care ni-l dă Uniunea Sovietică am putut să ne refacem țara, să dezvoltăm industria, să creăm noi ramuri industriale.

Uniunea Sovietică ne-a trimis instalații și agregate complexe, mașini numeroase, strunguri de mare precizie, utilaj minier, uriașe excavatoare care sapă drum Dunării spre mare, motoare și turbine pentru marile centrale electrice, întregul utilaj pentru marele combinat poligrafic „Casa Scânteii", tractoare și combaine pentru agricultură, materii prime pentru industrie și numeroase alte mărfuri. Datorită ajutorului sovietic putem produce în țara noastră utilaj petrolifer, rulmenți, mașini și instalații de care avem nevoie și pe care nu le-am produs niciodată la noi în țară până azi. Nicio țară capitalistă n'ar fi putut să ne acorde un ajutor atât de eftin și tehnicește calificat, ca acela pe care ni l-a acordat și ni-l acordă Uniunea Sovietică.

Știința și cultura sovietică sunt pentru noi un izvor nesecat de învățătură, de experiență înaintată în toate domeniile.

Intre U.R.S.S., țara noastră și celelalte țări de democrație populară s'au format relații noi, de strânsă colaborare, întemeiate pe egalitatea în drepturi, pe respect și ajutor frățesc, relații de neînchipuit între țările capitaliste.

Legăturile de prietenie care leagă țara noastră de Uniunea Sovietică, precum și de Republica Populară Chineză, de celelalte țări de democrație populară din Europa și Asia, de Republica Democrată Germană slujesc cauzei construirii socialismului, cauzei păcii și frăției între popoare.

Poporul român și alături de el minoritățile naționale din patria noastră poartă o dragoste și recunoștință fierbinte Uniunii Sovietice și marelui Stalin pentru ajutorul frățesc ce ni-l acordă în munca și lupta noastră pentru construirea socialismului în Republica Populară Română.

Cetățeni și cetățene,

Cu toate succesele mari pe care le-am dobândit, există încă lipsuri și greutăți ce trebuesc înlăturate. Dar acestea sunt greutăți trecătoare, legate de însuși procesul măreț de construire a vieții noi socialiste. Partidul și guvernul arătând deschis și cinstit aceste greutăți, depun eforturi neobosite pentru a le înlătura, mobilizează massele de oameni ai muncii în vederea lichidării lor. Nu există nici o îndoială că aceste eforturi vor fi încununate de succes. Convingerea oamenilor muncii că toate greutățile vor fi înfrânte, se întemeiază pe strânsa legătură a Partidului Muncitoresc Român și a conducerii Statului cu poporul, pe unitatea de nezdruncinat între partid, guvern și popor. Această unitate este o forță uriașă care poate clinti și munții din loc. Cu atât mai mult ea poate să învingă greutățile trecătoare, pe care le mai avem. Orice om cinstit și de bună credință — cetățean al Republicii Populare Române, poate să judece singur după realizările mari obținute sub conducerea Partidului Muncitoresc Român și a Guvernului Republicii Populare Române, realizări ce nu pot fi negate nici de dușmani, că tot ce s'a făcut și tot ce se face în Republica Populară Română este pentru binele poporului muncitor, pentru fericirea milioanelor de bărbați, femei, tineri, copii, pentru un viitor strălucitor al poporului nostru, al patriei noastre scumpe!

Mărețele noastre succese în construirea socialismului au fost obținute în luptă cu împotrivirea claselor exploatatoare, cu uneltirile imperialiștilor americano-englezi și ale slugilor lor. Imperialiștii americani și englezi și slugile lor nu se pot împăca cu gândul că au pierdut pentru totdeauna bogățiile noastre pe care le-au jefuit atâta vreme. Ei trimit și recrutează spioni și provocatori dintre rămășițele claselor exploatatoare înfrânte, elemente descompuse, fără patrie, urite și izolate de popor, care caută să saboteze și să împiedice dezvoltarea și înflorirea patriei noastre.

Oamenii muncii din Republica Populară Română trebue să întărească vigilența împotriva dușmanilor fericirii poporului, dinăuntrul țării, împotriva sugrumătorilor libertății popoarelor, dușmani ai independenței și liber-

(Continuare în pag. 3-a)

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Învățământul politehnic și munca metodologică

V. Suhomlinski

Din Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. este trasată sarcina de răspundere de a păși la realizarea învățământului politehnic în școala medie. Această sarcină nu poate fi rezolvată fără ridicarea orizontului politehnic al cadrelor didactice, fără perfecționarea acelor metode de instrucție și educație prin care se înfăptuiește cel mai viu legătura teoriei cu practica. Noile sarcini puse în fața școlii sovietice nu pot să nu se resfrângă în conținutul muncii metodologice.

Fiecare colectiv pedagogic, fiecare conducător de școală, chiar în prezent, are posibilitatea de a acorda o atenție deosebită sarcinilor învățământului politehnic în planul de muncă metodologică. In școala noastră, în această direcție, primii pași sunt deja făcuți. In articolul de față noi vom împărtăși experiența reorganizării muncii metodologice.

Învățământul politehnic are două laturi — teoretică și practică. Latura teoretică a învățământului politehnic în programele de fizică, chimie, matematică, științele naturii, în vigoare azi, este oglindită mult mai viu și mult mai complect, decât latura practică. Iată dece noi am hotărît ca întregul colectiv al cadrelor didactice să studieze profund bazele teoretice ale învățământului politehnic. Profesorii dela școala noastră au ascultat și au desbătut la ședința consiliului pedagogic referatul directorului școlii cu tema: „Materialul politehnic în programele școlii medii". Pentru discutarea acestei probleme importante s'a pregătit întregul colectiv pedagogic: directorul școlii a analizat programele de fizică, chimie, matematică, științele naturii; profesorii au întocmit planuri de perspectivă de excursii și lucrări de laborator pe întregul an școlar, precum și lista deprinderilor practice pe care trebue să și le însușească elevii. In referatul directorului au fost arătate posibilitățile pentru realizarea învățământului politehnic, în cadrul programelor existente.

Profesorii, la rândul lor, au arătat cum înțeleg ei conținutul materialului politehnic din programe. Pe lângă aceasta, profesorii și-au exprimat părerile lor despre obiectivele excursiilor școlare. In felul acesta, noi am început studiul laturii teoretice a învățământului politehnic cu discutarea problemei la ședința consiliului padagogic. Chiar aici, în prima etapă a muncii, au fost trasate și unele măsuri practice.

A doua etapă a muncii au constituit-o ședințele comisiunilor de obiecte și ale cercurilor metodologice. In planurile de activitate a comisiunilor pe obiecte au fost deasemeni introduse probleme legate de studiul materialului politehnic din programe. Dar la ședințele comisiunilor pe obiecte, programele se vor studia mai aprofundat. De pildă, comisiunea profesorilor de fizică și matematică va examina problemele: „Studiul motorului cu combustie internă la lecțiile de fizică în școala de 7 ani și școala medie", „Aparatele electrice de măsurat în programul de fizică", „Deprinderile practice ale elevilor în manipularea aparatelor electrice de măsurat".

Aceste referate vor desvolta diferitele capitole ale programei, vor stabili succesiunea în însușirea deprinderilor practice în școala de 7 ani și școala medie. Ele vor ajuta profesorilor să clarifice mai bine volumul materialului și cerințele puse în fața elevilor. Și comisiunea profesorilor de științele naturii a prevăzut în planul său asemenea referate.

Unele probleme planificate de cercurile metodologice ale profesorilor de științele naturii sunt legate de condițiunile specifice ale școlii medii dela sate. In anii trecuți, lucrările pe lotul școlar erau de obicei întrerupte odată cu sosirea iernii. Aceasta ducea la ruperea predării de cerințele practicii înaintate a agriculturii sovietice, deoarece în timpul iernii se pun bazele unei recolte bogate (pregătirea și păstrarea îngrășămintelor, reținerea zăpezii, selecționarea semințelor pentru însămânțările de primăvară" etc.). Pentru a evita această ruptură, profesorii de științele naturii au propus studierea în perioada de iarnă a problemelor: „Pregătirea și păstrarea îngrășămintelor în timpul iernii", „Reținerea zăpezii în timpul iernii", „Lucrările de iarnă în livada de pomi fructiferi", „Supravegherea semănăturilor de toamnă în timpul iernii". Studierea acestor probleme în planul metodologic va avea o influență pozitivă asupra însușirii de către elevi a deprinderilor practice necesare, va înlătura caracterul sezonier din practica pe lotul școlar, va lichida ruperea activității metodologice de lecții și de ocupații extrașcolare.

Experiența anilor trecuți arată că principala cauză a organizării slabe a lucrărilor practice pe lotul școlar și a lucrărilor în laboratorul de fizică a fost pregătirea insuficientă a profesorilor înșiși, îndeosebi cunoașterea slabă a teoriei și practicii producției agricole moderne. Pentru a îmbunătăți calificarea politehnică a profesorilor, noi am trasat unele căi de însușire a cunoștințelor și deprinderilor practice. Cercul metodologic al învățătorilor dela clasele I—IV-a va studia următoarele teme: „Prelucrarea solului", „Cele mai simple lucrări de cultură a plantelor agricole", „Ingrijirea animalelor în colțul viu".

Fiecare pedagog, pe lângă că va îndruma munca elevilor în ceeace privește cultura plantelor agricole pe lotul școlar, va executa și el singur în primăvară și în vara anului 1953 unele lucrări practice — va pregăti solul și semințele pentru însămânțare, va introduce îngrășămintele necesare, va însămânța și va îngriji plantele. Fără acest curs practic nu este de conceput însușirea deprinderilor tehnice necesare pentru învățătorul dela școala elementară.

Comisiunea profesorilor de fizică și-a planificat pe anul școlar 1952—1953 următoarele lucrări practice: folosirea aparatelor electrice de măsurat, întocmirea schemei de electrificare a colhozului, confecționarea unui aparat de recepție cu lămpi.

Vor face un curs practic și profesorii de științele naturii și cei de calmie. Ei vor cultiva răsaduri în răsadnițe, vor executa tăierea de primăvară a pomilor și arbuștilor, vor introduce îngrășămintele pe parcelele însămânțate cu cereale și culturi tehnice, vor verifica în practică posibilitatea folosirii mijloacelor chimice, de luptă împotriva dușmanilor asolamentelor în colhozuri.

Aceste lucrări practice reprezintă minimul aprobat de ședința consiliului pedagogic. Ele sunt departe de a cuprinde tot ceeace trebue să facă pedagogul, dar noi avem în vedere că învățământul politehnic nu este o simplă campanie, ci o parte componentă, inseparabilă a activității noastre. Lucrările practice vor ridica calificarea politehnică a cadrelor didactice. Fiecare profesor, primind o sarcină practică individuală, o va îndeplini sub controlul conducătorului cercului metodologic sau al comisiunii pe obiecte. Consiliul pedagogic are obligația de a asculta periodic dările de seamă ale cadrelor didactice cu privire la mersul îndeplinirii acestor sarcini.

Mulți elevi ai școlilor dela sate, mai ales absolvenții claselor a VII-a, merg în producția agricolă. Este nevoie ca ei să capete în școală deprinderi practice de muncă agricolă și să se familiarizeze cu structura organizatorico-economică a producției colhoznice.

Din păcate, această parte componentă esențială a învățământului politehnic, în multe școli dela sate este ignorată cu totul. Deaceea, nu numai elevii din clasa a VII-a, dar și cei din clasele a X-a nu au o idee clară despre brigăzi și echipe, despre sistemul de evidență a muncii în colhozuri, despre remunerarea acestei munci. De regulă, elevii care termină o școală din sat nu cunosc statutul artelului agricol, legea fundamentală a vieții colhoznice. In anul școlar curent, elevii vor trebui să studieze temeinic tezele principale ale statutului. In cercul tinerilor naturaliști, se vor studia problemele organizării muncii în colhoz. In cadrul cercului, vor fi consacrate lecții speciale studierii sistemului de evidență și remunerare a muncii. In timpul vacanței de primăvară, membrii cercului, sub îndrumarea profesorului, vor face înregistrarea zilelor de muncă ale colhoznicilor în perioada însămânțărilor.

Studierea sistemului de evidență a muncii și practica corespunzătoare este o problemă nouă, și aici profesorul poate întâlni dificultăți serioase. La evitarea greșelilor va ajuta pregătirea preliminară a cadrelor didactice. Iar în această pregătire, importanța hotărîtoare o are munca metodologică. Comisiunea profesorilor de științele naturii dela școala noastră va desbate problemele: „Cum trebue studiat sistemul de evidență și remunerare a muncii în colhozuri la ședințele cercului tinerilor naturaliști", „Cum trebue organizată munca practică de evidență a muncii în colhoz".

Cu toate că programele azi în vigoare au unele lipsuri, totuși aceste programe permit fiecărui colectiv pedagogic să pășească chiar acum la rezolvarea sarcinilor învățământului politehnic. Studierea temeinică a conținutului politehnic al programelor, elaborarea diferitelor probleme didactice legate de învățământul politehnic, ridicarea calificării politehnice a cadrelor didactice — iată câteva probleme ale muncii metodologice în lumina sarcinilor puse astăzi în fața școlii.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Cuvântul unei învățătoare

Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice deschid noi perspective desvoltării învățământului public în U.R.S.S. Ecaterina Martianova, directoarea unei școli din Moscova, o veche învățătoare din Rusia și deputată în Sovietul Suprem al U.R.S.S. și-a exprimat în fața corespondentului agenției TASS părerile sale cu privire la aceste documente istorice.

In nicio țară nu s'au realizat lucruri așa de mari pentru învățământul și educația copiilor ca în U.R.S.S., a spus Ecaterina Martianova. Numai în anii de după război, în Uniunea Sovietică au fost construite 23.500 de școli. Cheltuelile pentru învățământ au crescut încă din anul trecut de două ori și jumătate față de perioada antebelică.

Citind materialele în care și-au găsit expresia mărețele fapte de muncă ale poporului sovietic care construește comunismul, eu mi-am amintit fără să vreau despre zecile și sutele de tineri și tinere pe care i-a educat școala mea. Fiecare dintre acești tineri a avut posibilitatea să aleagă drumul său în viață. Printre ei sunt savanți și ingineri, constructori și oameni de litere. Și mi-e drag să mă gândesc că școala i-a educat în spiritul dragostei și respectului față de muncă, față de activitatea creatoare, pentru binele țării lor și al întregii omeniri.

Învățătorii sovietici ca și întregul popor, a continuat Ecaterina Martianova, au întâmpinat cu adâncă mulțumire hotărîrile Congresului Partidului Comunist și în special Directivele cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal. Trecerea la învățământul mediu general de 10 ani în marile orașe și pregătirea în vederea înfăptuirii învățământului mediu general de 10 ani în întreaga țară au o uriașă importanță culturală. In Uniunea Sovietică, profesorii nu numai că socotesc ca o datorie a lor, dar au toate posibilitățile să educe oameni cu o înaltă cultură, oameni activi și desvoltați multilateral, luptători pentru pace și prietenie între popoare. Noi nu ne vom cruța forțele pentru îndeplinirea acestei sarcini.

Tinerii leniniști

Insemnătatea organizației de pionieri în viața școlii sovietice este foarte mare. Cele peste 19 milioane de școlari care fac parte din rândurile organizației tinerilor leniniști constitue o mărturie convingătoare a autorității de care se bucură aceasta în mijlocul copiilor sovietici.

La școala nr. 610 din Moscova, organizația de pionieri reunește în acest an 680 de eleve. Munca este condusă de Alexandra Ivanova, instructoare superioară de pionieri. Intreaga activitate a organizației de pionieri se desfășoară într'un contact strâns cu directoarea și cu pedagogii școlii.

Nici un eveniment din viața detașamentului sau unității de pionieri nu trece fără ajutorul sau participarea directoarei școlii, Lidia Pomeranțeva și a directoarei de studii, Zinaida Nicolskaia. Planul de activitate al unităților de pionieri se discută în ședința consiliului pedagogic și se aprobă de către directoarea școlii. Planurile de activitate ale detașamentelor se întocmesc de către elevi împreună cu profesorii-diriginți de clasă.

La primirea unei eleve în organizația de pionieri sau la recomandarea pentru intrarea ei în rândurile Comsomolului se dă o mare însemnătate părerii dirigintelui clasei respective. Toate acestea se fac în conformitate cu Hotărîrea Plenarei C.C. al U.T.C.L. „Despre activitatea organizației de pionieri". Organizația de pionieri este primul ajutor al profesorului în lupta lui pentru o înaltă calitate a cunoștințelor elevilor. Ea este organizatorul și îndrumătorul tuturor inițiativelor copiilor.

Activitatea pionierilor începe în grupă. Aceasta este organizația de bază a pionierilor. Fiecare grupă, constând din câțiva pionieri sub conducerea șefului de grupă își întocmește un plan ce muncă și urmărește realizarea lui. Pionierele sunt libere să-și aleagă grupa, din cadrul detașamentului. Aceste mici colective de pioniere trăiesc o viață proprie sub îndrumarea consiliului detașamentului, iar detașamentul este subordonat consiliului unității.

Pionierele urmăresc succesele la învățătură ale fiecărei membre a grupei, a detașamentului.

Dacă una din fetițe rămâne în urmă la un obiect oarecare, grupa sau detașamentul îi dă ca ajutor o elevă bună, care se ocupă de colega sa.

Pionierele urmăresc cu strictețe disciplina din clasă, respectarea regulamentului interior al școlii. Fiecare caz de nerespectare a regulamentului și a disciplinei se discută în grupă sau în detașament. Condamnarea actelor de indisciplină are o mare însemnătate educativă.

Dar pionierele dela școala nr. 610 nu se preocupă numai de problemele succeselor la învățătură și de disciplina în detașament. Nici o măsură școlară nu se ia fără participarea lor.

In activitatea pionierilor se dă o atenție deosebită organizării și conținutului adunărilor pionierilor. Se caută ca adunările să fie atât de interesante și pline de conținut, încât copiii să se pregătească cu pasiune pentru ele și să le aștepte cu nerăbdare. La adunări s'au discutat teme ca: „Cinstea pionierului", „Prietenia și colegialitatea", „Individul și colectivul" etc.

Pe eleve le emoționează îndeosebi tema „Prietenia", cum trebue să fie ea, cum trebue să fie prietenii adevărați. Elevele vorbesc cu căldură, cu emoție adâncă. Ele recunosc prietenia dezinteresată, cinstită și înfierează „prietenia" bazată pe profit și avantaje personale.

Elevele din clasa a VI-a au ascultat cu atenție referatul pionierei Galina Bordina cu tema „Cuvântul și fapta".

Fetița a folosit exemple luate din literatura pentru copii și din viața personală.

Au avut loc multe ședințe cu teme literare din operele lui Pușkin, Lermontov, Gogol. Fetițele au apărut în costumele eroinelor operelor preferate.

Cadrele didactice depun toate eforturile pentru a deprinde pe copii cu atitudinea socialistă față de învățătură, de muncă, pentru a educa în ei deprinderi de disciplină, dragostea de muncă, pentru a le da cele mai bune trăsături și calități ale școlarului sovietic.

Munca în comun apropie și mai mult colectivul de eleve de dirigintele clasei. Planul activității de cultură fizică în detașament se întocmește împreună cu profesorul de cultură fizică.

Tinerii leniniști sunt crescuți și educați în spiritul patriotismului sovietic și al internaționalismului, pregătindu-se să devină în viitor constructori demni ai comunismului.

E. CERNAȘEVA

Vom îndeplini cu cinste Directivele Congresului Partidului

Directivele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al cincilea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. prevăd trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul general mediu, de 10 ani. Pentru înfăptuirea învățământului general de 10 ani este prevăzută mărirea construcției de școli la orașe și sate aproximativ cu 70%, iar primirea de studenți în institutele pedagogice — cu 45% în comparație cu cincinalul anterior.

Amploarea fără precedent a construcției culturale din Uniunea Sovietică cere dela organele de partid și sovietice locale rezolvarea serioasă și chibzuită a multor probleme, priceperea de a planifica desvoltarea culturii sovietice.

Orașul Șcerbacov este un mare centru industrial din regiunea Iaroslav. In noul cincinal, industria și cultura orașului nostru vor căpăta o desvoltare din ce în ce mai mare. Chiar în prezent organele de partid și sovietice ale orașului elaborează problemele legate de trecerea dela învățământul de 7 ani la învățământul mediu general. Secția de învățământ orășenească a întocmit planul de lărgire a rețelei de școli medii, planul noilor construcții școlare, a făcut calculele pentru necesarul de cadre și alocații, pentru achiziționarea utilajului școlar. In timpul cel mai apropiat, acest plan va fi examinat de Sovietul orășenesc de deputați ai oamenilor muncii.

Până la 1 Septembri 1955, trei școli elementare din oraș trebue transformate în școli de 7 ani, opt școli de 7 ani trebue transformate în școli medii, dupăcum vor trebui înființate o școală de 7 ani și trei școli medii. In felul acesta, într'un termen scurt numărul școlilor medii din oraș se va mări la 11.

Trecerea la învățământul general de 10 ani va necesita o suprafață școlară suplimentară pentru 170 săli de clasă și 30 de laboratoare. Pentru aceasta este necesar ca, pe lângă eliberarea unei clădiri școlare ocupată în afara destinației, să se construiască în timp de trei ani 4 mari localuri de școală. Una din aceste clădiri va fi construită din mijloacele Ministerului Învățământului, iar celelalte trei cu mijloacele și forțele celor mai mari întreprinderi industriale.

In Directive se trasează măsuri cu privire la pregătirea cadrelor pedagogice și științifice. Guvernul sovietic manifestă o mare grijă pentru desvoltarea culturii și învățământului în orașul nostru. O mărturie vie a acestui fapt este hotărîrea de a transforma, începând din anul școlar viitor, școala pedagogică din Scerbacov în institut pedagogic. Noi sperăm că Ministerul Învățământului va acorda institutului nostru multă atenție și va sprijini planurile noastre de construire a unui mare cămin studențesc și a unei case de locuit cu 12 apartamente pentru profesorii și personalul institutului.

Organizațiile orășenești vor face tot ce depinde de ele pentru a crea institutului pedagogic cele mai bune condițiuni materiale în vederea pregătirii specialiștilor cu înaltă calificare. In acelaș timp, sperăm că noul institut se va complecta în măsură simțitoare cu cadre de colaboratori științifici.

In legătură cu introducerea învățământului mediu general de 10 ani, armata cadrelor didactice se va complecta cu un mare număr de cadre tinere, care vor crește și se vor perfecționa cu ajutorul metodiștilor cu experiență. Trebue prevăzute măsurile pentru îmbunătățirea activității institutiilor metodologice, în special a cabinetelor pedagogice raionale și orășenești.

Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la noul plan cincinal sunt întâmpinate cu o mare însuflețire de întreaga învățătorime sovietică. Falanga învățătorilor poporului va depune toate forțele, energia și priceperea sa pentru a îndeplini sarcinile grandioase în domeniul învățământului public, puse de partid.

M. COSTRICOV
secretarul comitetului orășenesc de partid Scerbacov

Indeplinind prevederile Directivelor

In numeroase regiuni ale R.S.S. Carelo-Fine se construesc școli. In această republică există toate condițiile pentru a traduce în viață hotărîrile celui de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice cu privire la trecerea dela învățământul de șapte ani la învățământul general de 10 ani în marile orașe ale țării în cursul actualului plan cincinal și pentru a pregăti introducerea învățământului mediu general în celelalte orașe și sate în cursul următorului plan cincinal. Cele peste 600 de școli care funcționează în prezent în republică, sunt frecventate de peste 64.000 de elevi. Mii de tineri muncitori și colhoznici învață în 52 de școli serale, fără a-și întrerupe munca obișnuită. Există 13 școli tehnice și de specializare. La Universitatea de stat Carelofină și în institutele pedagogice, sunt pregătiți viitorii profesori.

Oamenii de știință contribue activ la înfăptuirea noului cincinal

Istoricele hotărîri ale Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice au determinat un uriaș avânt creator în rândurile oamenilor de știință sovietici.

Cunoscutul biolog Vladimir Sucaciov, directorul institutului forestier al Academiei de Științe a U.R.S.S., a declarat următoarele corespondentului agenției TASS:

Mă impresionează profund programul uriaș de lucrări constructive trasat de Congresul al XIX-lea. Un loc important în acest program îl ocupă știința sovietică înaintată. Datorită grijii Partidului Comunist și a Statului Sovietic, în țara noastră știința a înregistrat o înflorire fără precedent. In momentul de față, în U.R.S.S. funcționează 2.900 de instituții de cercetări științifice, iar numărul oamenilor de știință a crescut numai în ultimii 13 ani aproape de două ori. Oamenii de știință își consacră cu toată dragostea forțele, cunoștințele și experiența pentru înflorirea și progresul patriei.

Hotărîrile Congresului prevăd o amploare și mai mare a lucrărilor de transformare a naturii. Zeci de ani au visat oamenii de știință din generația mea la timpul când în stepele lipsite de apă vor fremăta dumbrăvi și crânguri. Acest ceas a sosit. Pământul se schimbă datorită voinței și muncii poporului sovietic. Este îmbucurător să vezi cum în locurile unde mai înainte abia creștea iarba, acum se înalță păduri tinere, o barieră sigură împotriva vânturilor secetoase. Infăptuirea planului stalinist de transformare a naturii și mărețele construcții ale comunismului vor schimba condițiile naturale ale Uniunii Sovietice pe o suprafață de 150 milioane de ha. Această întindere este aproximativ egală cu suprafața Angliei, Germaniei, Franței și Italiei luate la un loc. In regiunile secetoase ale U.R.S.S. se plantează pe o suprafață de 12 milioane ha. noi perdele forestiere de protecție.

Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal sunt pătrunse de grija pentru binele poporului sovietic, pentru desvoltarea continuă a economiei și a culturii marii noastre patrii.

RECENZIE

O carte din care înveți multe: „INVĂȚĂTOAREA" de N. C. Șciiar

„O școală bună înseamnă în primul rând un învățător bun" — spune unul dintre eroii cărții „Invățătoarea".

Eroina lui N. C. Șciiar, Iulia Mihailovna Savelieva este „o învățătoare bună". Ea a existat și în realitate. Așa că romanul învățătoarei din Cazanscoe are un caracter biografic: este inspirat din munca și lupta eroică pe care o minunată femeie a dus-o în școală și cu ajutorul școlii, închinându-și viața poporului și viitorului lui fericit. Și pentrucă la fel cu Iulia Mihailovna au luptat și luptă mii de învățători sovietici, eroina cărții lui Șciiar este un personaj tipic. Cel dintâi care a simțit și a înțeles acest lucru a fost însuși Gorki. Chiar el a sugerat autorului scrierea acestei opere. In literatura burgheză învățătorii și profesorii erau prezentați ca niște caricaturi ridicole. Pe seama lor se amuzau odraslele poznașe ale stăpânilor. In cartea lui Șciiar, învățătoarea este un strălucit erou pozitiv. Iulia Mihailovna a trăit și a muncit dealungul a două orânduiri. Ea și-a început profesiunea înainte de 1900. Din primul moment, de când a pășit în sat, și-a pus cu devotament și pasiune toată capacitatea ei de muncă în slujba poporului, în slujba patriei.

Invățătoarea Iulia Mihailovna Savelieva și-a început profesiunea în condițiunile Rusiei țariste, atunci când, cum spune Lenin: „învățătorii flămânzesc și înghițată în căsuțe neîncălzite și aproape de nelocuit. Ei trăesc laolaltă cu vitele pe care țăranii le aduc iarna în casă. Invățătorii sunt persecutați de orice polițist, de orice membru al „sutelor negre" dela țară sau de orice iscoadă, ca și de orice agent „benevol" al Ohranei, fără să mai vorbim despre persecuțiile și șicanele din partea superiorilor".

Când a sosit în Cazanscoe, învățătoarea noastră a găsit satul adormit într'o liniște mucedă, liniște de mlaștină. Stăpân era primarul beției, crâșmarul speculant și moșierul exploatator. „Obscurantismul de veacuri obiceiurile lipsite de orice temei, credințele întunecate, frica superstițioasă de rob, acopereau ochii poporului ca o albeață fără leac", prezintă Șciiar plastic, starea de spirit a țăranilor din Cazanscoe. Pentru stăpânii unor asemenea sate, învățătorul era un musafir nepoftit. Iar dacă nu se făcea slugă unuia dintre satrapii satului, repede i se făcea răvaș de drum. Băcanul îi vindea făina cea mai neagră, crupele cele mai proaste, carnea cea mai slabă. Exploatatorii atățau pe țărani împotrivă-le: „Invățătoarea asta nu-i de noi, e trufașă și nu respectă pe nimeni"...

Dar Iulia Mihailovna nu s'a lăsat înfrântă de dușmanii poporului. A înțeles îndată că misiunea ei era să ridice vălul de întuneric care acoperea mai ales ochii celor săraci. De aceea li s'a alăturat ea acestora. Și, în ciuda primarului beției care a vrut s'o scoată afară din clasă, în ciuda preotului care uneltea împotriva ei, în ciuda stăpânilor economici și politici ai satului, ea a rămas acolo, a muncit, a luptat. A deschis școala. A atras copiii și părinții în jurul școlii. Nu s'a plecat să slugărească bogaților. Cu cât familia era mai săracă, cu atât îi purta mai mult de grijă. Copiii au prins repede mare dragoste de școală. „Parcă i-ar unge cu miere pe copii la școală, așa vin", spumegă furios primarul. Dar ce muncă uriașă, câtă dărzenie în luptă, ca să poată obține un astfel de rezultat! N'a muncit singură. A urmat calea deschisă de partid. Și toți cei oropsiți au ajutat o. Astfel Iulia Mihailovna a fost alături de aceia care au adus vremuri noi, orânduire nouă, pentru satul ei ca și pentru întreaga patrie sovietică. Și pentru satul Cazanscoe, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a însemnat o aspră judecată a asupritorilor și a exploatatorilor. E minunat ajutorul pe care învățătoarea l-a putut da satului, poporului în timpul revoluției. Școala a devenit club revoluționar. Oamenii, îndrumați de partid și ajutați de Iulia Mihailovna participau la distrugerea exploatării, la scoaterea din sat a acestor exploatatori cu rădăcini cu tot. Dar ea n'a dat numai îndrumări și sfaturi. „Uneori, în timpul foametei, spune una dintre femei, Iulia Mihailovna mergea cu sora ei pe câmp și aduna spice pentru noi. Poporul n'a uitat acele spice"... Munca învățătoarei prinde rădăcini în sat și în mima oamenilor. „Iți mulțumim, porumbițo, spune o altă femeie din Cazanscoe. După ce stă omul de vorbă cu tine, se simte ca după o baie de aburi. Ți se limpezește mintea"...

Neîntrecut rămâne în cartea lui Șciiar felul cum prezintă școala legată de mariile evenimente, cum se transformă această școală și cum crește în ritmul muncii de construire a socialismului în Uniunea Sovietică. Școala din Cazanscoe, ca și toate școlile de pe vastul teritoriu sovietic, se desvoltă cu pași mari după 7 Noembrie. Ea suferă și se îndoiază odată cu moartea marelui Lenin. Pornește spre o nouă cale odată cu anul marii cotituri. In 1928. Iulia Mihailovna împlinea patruzeci de ani de muncă. Dar nu se simțea câtuși de puțin obosită. In sat creștea o viață nouă. Țăranul „se urnea din loc". Renunța la mașina proprietate individuală. Putea învățătoarea și școala să nu participe direct la această transformare revoluționară?

In locul șurii în care ținea pe vremuri cursuri, acum, prin grija poporului, izbutise să construiască o școală nouă. Clasele erau clădite și împodobite după indicațiile învățătoarei. In construirea clădirii urmărise, „în primul rând, ca micii ei elevi să aibă soare mult, lumină și bucurie".

Dela intrarea în sat, dela cea dintâi întâlnire cu copiii și dela primele ei lecții, Iulia Mihailovna și-a dat seama de influența pe care o exercită asupra minților fragede și a inimilor tinere care vin să-i soarbă învățătura. De aceea fragmentele din jurnalul Iuliei Mihailovna sunt adevărate pagini de studii pedagogice. Ea a înțeles, între altele, că tocmai simplitatea, sinceritatea și creculitatea copiilor îi impun o răspundere uriașă. Fiecare cuvânt al ei trebuia să fie adevărat, potrivit și bine gândit. Și-a dat toată silința să cunoască elevii, să afle ce-i interesează, să se pregătească anume pentru educația lor. A călătorit, a învățat, s'a documentat. Fiecare dintre noi, cei care muncim în școli, avem nespus de multe de învățat din capitole ca „Școala și viața", ori „Inaltă măestrie". In paginile referitoare la desvoltarea limbajului, de pildă, este urmărit procesul de descătușare treptată a graiului la copii. Invățătoarea sovietică arată că, în acest proces, este absolut necesară o permanentă legătură cu realitatea concretă, cu viața.

Dragostea pentru om, pentru flacăra aceasta de lumină pe care învățătorul o poate aprinde și face să ardă spre folosul tuturor, e recată adesea în paginile cărții lui Șciiar. „Vine la școală câte unul, în care abia dacă mocnește o scânteie—notează Iulia Mihailovna în jurnalul său. Dacă sufli însă în ea, se aprinde și focul. Cu copii de felul acesta este și mai interesant să lucrezi".

Dar romanul lui Șciiar are capitole care pot sluji ca material de îndrumare chiar în munca din clasă, în organizarea și ținerea lecțiilor. Pentru distrugerea superstițiilor și tălmăcirea adevărului din legende, ne poate ajuta capitolul: „Godoroc. Născociri și Adevăr". Pentru o lecție de istorie legată de viață, de realități, poate sluji metoda de lucru a Iuliei Mihailovna, metodă expusă în capitolul „Dealul Voroliov. O incursiune în trecut". In mod plastic, viu, orice învățător și profesor poate vedea cum procedează învățătorii sovietici, cum izbutesc să facă lecțiile de neuitat, tocmai prin elementele vii, concrete pe care le utilizează. Exploatarea de altădată este prezentată elevilor într'o excursie pe dealul „Cuibul șoimilor", când învățătoarea are prilejul să desvălue copiilor aspecte din viața țăranilor iobagi. Când se vorbește despre lupta poporului pentru libertate, învățătoarea nu uită să facă legătura cu luptătorii din alte țări care s'au jertfit pentru libertate, cum ar fi de exemplu, amintirea comunarzilor parizieni. Vizita la o stațiune agrobiologică este o „incursiune în viitor". Acolo elevii învață despre Miciurin și despre marile lui realizări. In inima copiilor sporește dragostea pentru natură și pentru transformarea ei. Demascând reacționarismul concepțiilor lui Mendel, Morgan sau Weissman, Iulia Mihailovna spune: „Mie și nouă tuturor pedagogilor, învățătorilor, ne este deosebit de dragă învățătura miciurinistă și învățătura lui Lisenko. Nu în zadar a comparat tovarășul Stalin munca noastră cu munca unui grădinar care crește un tânăr pom fructifer".

Un model de lecție în mijlocul naturii poate fi capitolul „Invățătura de dimineață". Iar problema pe care la urmă învățătoarea o propune copiilor, ilustrează marea măestrie a pedagogilor sovietici care stăpânesc acest neprețuit dar de a prezenta lecții interesante, atrăgătoare.

Considerabilă influență are învățătoarea sovietică asupra copiilor și asupra satului. Aceasta rezultă din faptul că ea contribue direct la întreaga viață și frământare a societății. „Dânsa a învățat, a vindecat, a ajutat cu vorba și cu fapta, a povățuit, a alinat, a muncit cu mâinile ei; în anii de foamete plămădea și făcea pâine cu mâinile ei pentru toți cei o sută cincizeci de copii ai noștri" — spunea un bătrân colhoznic, când satul sărbătorea cei patruzeci de ani de muncă ai Iuliei Mihailovna pe tărâmul școlii.

Deși bătrână, trecută de șaptezeci de ani, în timpul Marelui Război pentru Apărarea Patriei, învățătoarea din Cazanscoe a dat dovadă de o energie fără seamăn. „Imi închin timpul poporului" spunea ea, muncind și la sovlet și la colhoz și la școală. In munca și lupta ei, ea este ajutată de tineret, este susținută de îndemnurile pe care i le trimit de pe front foștii ei elevi. „Un musafir din țări minunate", un scriitor venit aici la odihnă îndeamnă copiii din Cazanscoe: „La sfârșitul zilei, fiecare dintre voi, trebue să se întrebe: Ce am făcut azi pentru binele Patriei mele, ce-am învățat, cu ce i-am ajutat pe cei mari, ce voi scrie în cartea fericirii poporului meu?" Și-i deosebit de adânc, de grăitor tâlcul legendei cazahe povestită de scriitor copiilor: Timur cel Crud a despicat muntele și-a ascuns acolo cartea fericirii poporului. „Poporul căuta această carte și n'o putea găsi. Vitejii mureau căutând-o. Au trecut veacuri și s'a născut marele Stalin. El a găsit în munții înalți cartea ascunsă acolo, cartea fericirii poporului, a luat-o și a dat-o poporului, iar poporul a luat-o în mâinile sale și o poartă în inima sa. Poporul a izgonit pe baii-moșieri. A înființat colhozuri, a înființat numeroase școli, a eliberat femeia. Poporul a cunoscut viața fericită. Cartea fericirii poporului este în mâinile noastre".

Pentru învățători, cartea lui Șciiar este un minunat îndemn la muncă. Ea înfățișează strălucitorul chip al învățătorului sovietic, om din rândul celor născuți și călîți în lupta pentru a transforma în realitate visul despre fericire.

D. ALMAȘ

MANIFESTUL

Consiliului Central al Frontului Democrației Populare

(Urmare din pag. 1-a)

tății poporului nostru, ațâțătorii criminali ai unui nou război, imperialiștii americani și englezi, și haita de slugi nemernice ale imperialismului, dela social-democrații de dreapta până la titoiști.

Inalta conștiință patriotică a oamenilor muncii, dragostea lor puternică față de Republica Populară Română, realizările obținute de poporul nostru în toate domeniile sunt o chezășie că uneltirile dușmanilor noștri vor fi frânte. Vrednicul și înzestratul popor român, eroica noastră clasă muncitoare, harnica noastră țărănime muncitoare, intelectualitatea noastră legată de popor, conduse de partid, vor duce cu succes până la capăt opera de construire a socialismului în patria noastră.

Cetățeni și cetățene,

Amintiți-vă cum arăta țara noastră acum 8 ani. Războiul criminal, în care a fost aruncată țara noastră de burghezie și moșierime și partidele ei politice, provocase economiei naționale distrugeri grele. Industria și transporturile erau dezorganizate. Muncitorii mai trudeau din greu pentru capitaliști. Agricultura era înapoiată. Sărăcimea satelor, împovărată de impozite și înglodată în datorii, mai slugărea pe ogoarele moșierilor și chiaburilor. Aproape 4.000.000 de oameni erau analfabeți și semianalfabeți. Mii de locuințe erau distruse de bombardamente. Muncitorii și funcționarii nu puteau să cumpere cu salariile lor nici cele strict necesare pentru hrană. In schimb moșierii, capitaliștii, bancherii, speculanții huzureau în bine și strângeau averi din munca celor mulți și asupriți.

Au trecut doar câțiva ani de atunci. Acești ani au fost ani de luptă dârză, plini de înfăptuiri.

Priviți acum la țara noastră! Intr'un timp scurt poporul român, în frățească colaborare cu minoritățile naționale, a transformat România dintr'o țară înrobită și exploatată, suptă zeci și zeci de ani de hienele imperialiste, într'o țară liberă, independentă, cu un regim de democrație populară. Dintr'o țară agrară înapoiată, cum a fost sub regimul burghezo-moșieresc, România a devenit o țară cu o economie în plină dezvoltare, o țară care se industrializează repede și a cărei agricultură se mecanizează treptat. Poporul muncitor este astăzi stăpân pe minunatele frumuseți și bogății ale țării noastre. Pe harta țării apar orașe noi. Se făuresc șosele și căi ferate. Se construesc uzine și fabrici ,centrale electrice, școli, instituții științifice, locuințe, creșe, cămine. Apar mereu noi șantiere. Construim o viață nouă! Construim socialismul!

România este astăzi mai puternică decât oricând. Niciodată țara noastră nu a avut la graniță prieteni și aliați atât de încercați și de devotați ca Uniunea Sovietică și țările de democrație populară.

Situația oamenilor muncii din țara noastră se deosebește ca dela cer la pământ de situația oamenilor muncii din țările capitaliste și coloniale, de situația oamenilor muncii din Iugoslavia, înrobită de fasciștii titoiști. Oamenii muncii din aceste țări gem încă sub jugul exploatării. Ei trăesc în mizerie și sărăcie, pradă foamei, bolilor și șomajului. In Italia, Franța, Anglia, numeroase întreprinderi își închid porțile. In țările capitaliste sunt astăzi aproape 40 milioane de șomeri. Muncitorii, țăranii, intelectualii din țările capitaliste nu au siguranța zilei de mâine, ei nu cunosc fericirea de a trăi și munci liber pentru sine, pentru familia și pentru patria lor.

Poporul nostru muncitor, popor constructor al vieții noi, privește cu mândrie măreţele sale cuceriri și este plin de încredere în viitorul său însorit. Suntem oameni liberi, simțim bucuria muncii noastre libere în patria noastră liberă.

Aceste cuceriri istorice dovedesc justețea politicii Partidului Muncitoresc Român care a condus poporul nostru muncitor din victorie în victorie. Partidul a dovedit prin fapte că nu cunoaște interese mai înalte decât interesele poporului muncitor. Convins că între vorbele și faptele comuniștilor este o deplină armonie, poporul muncitor își însușește politica partidului, se simte legat trup și suflet de partid, este strâns unit în jurul partidului, în jurul Comitetului său Central în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Cetățeni și cetățene,

In fața noastră se deschid perspectivele mărețe ale planului cincinal și planului de electrificare. Crește și se va întări și mai mult puterea economică a patriei noastre.

Industria noastră se dezvoltă într'un ritm nemaicunoscut în istoria țării. Ea va fi în 1955 de 5 ori mai puternică decât în 1948. Producția industriei de construire a mașinilor, pe care n'am avut-o niciodată în țară și pe care a creat-o regimul de democrație populară, va fi de trei ori mai mare decât în 1950. Producția de mașini unelte va fi de 5 ori mai mare decât în 1950. Producția de cărbune va fi la sfârșitul cincinalului de peste 3 ori mai mare decât în 1948, producția de oțel de aproape 4 ori mai mare, producția de fontă de peste 4 ori mai mare, producția de petrol de aproape 3 ori mai mare față de 1948. In anul 1955, producția de energie electrică va fi de peste 3 ori mai mare decât în 1948.

In decursul planului cincinal vor căpăta viață noi întreprinderi, care vor valorifica tot mai mult bogățiile țării în folosul poporului. Vor intra în funcțiune noi hidrocentrale și termocentrale. Se va construi combinatul siderurgic și metalurgic din Moldova, care va da peste un milion de tone metal, constituind baza industrializării acestei părți a țării. Se vor construi mari furnale și cuptoare Martin, iar altele vor fi reconstruite. Se vor construi o fabrică de autocamioane, fabrici de utilaj electrotehnic, un combinat de aluminium,o nouă cocserie, o fabrică de rulmenți, fabrici noi de ciment, etc.

Bogatele resurse naturale ale țării noastre — petrol, cărbune, gaze naturale, sare, — formează baza dezvoltării unei puternice industrii chimice în țara noastră. Planul cincinal prevede construirea unor combinate chimice pe bază de gaz metan, a unor fabrici de medicamente, de penicilină și altele. Unele vor intra în funcțiune și vor da producție încă în cursul acestui plan cincinal.

In cadrul planului cincinal vor începe să circule vapoare pe Canalul Dunăre-Marea Neagră. Puterea apelor Bistriței, care se irosea înainte în zadar, va pune în mișcare uriașele turbine ale hidrocentralei „V. I. Lenin" și va face să înflorească regiuni întregi ce erau ținute în stare de înapoiere de regimul burghezo-moșieresc. Va începe construirea canalului București-Dunăre care va face ca orașul București să devină port la mare. Va lua un mare avânt munca de reconstrucție, sistematizare și dezvoltare a orașului București, Capitala Republicei noastre dragi, se vor construi noi orașe moderne, socialiste. Va începe construirea centrului universitar din București și a unor institute de învățământ superior, în diferite orașe ale țării; vor intra în funcțiune Centrul Cinematografic dela Buftea, Teatrul muzical din București și alte teatre, instituții de cultură, așezăminte de sănătate, de cultură fizică și de sport.

In agricultură, valoarea întregii producții agricole va spori de aproape 2 ori, față de 1950.

Intinse suprafețe de pământ, altădată sterpe, vor deveni rodnice. Din apele Canalului Dunăre-Marea Neagră vor fi irigate 120.000 de hectare, iar alte 170.000 vor fi redate agriculturii prin îndiguiri. Se vor împăduri 390.000 ha., ceeace va ajuta la înlăturarea urmărilor secetei. In Delta Dunării va începe cultivarea unor plante industriale și subtropicale cum nu au mai existat până acum în țara noastră. Această frumoasă regiune a țării, lăsată în paragină de regimul burghezo-moșieresc, va fi transformată în viitor într'o grădină minunată.

Țăranii cu gospodării mici și mijlocii vor fi sprijiniți de statul democrat-popular pentru a obține recolte bogate, și a-și asigura o viață tot mai îmbelșugată. Gospodăriile colective vor fi ajutate pentru a mări rodul care să asigure ridicarea buneistări a membrilor lor. Se vor înființa noi S.M.T.-uri înzestrate cu mașini agricole moderne. Vor fi luate măsuri pentru ca gospodăriile agricole de stat să-și poată îndeplini cu tot mai mult succes rolul însemnat pe care-l au în dezvoltarea agriculturii noastre.

In cursul cincinalului țărănimea muncitoare va primi alte mii și mii de tractoare, combaine, batoze, secerători și alte mașini agricole.

Se vor electrifica 2.000 de sate.

Dezvoltarea agriculturii va permite aprovizionarea industriei și a oamenilor muncii cu produse agricole mai multe și mai ieftine. Se va lărgi schimbul de mărfuri între oraș și sat.

Intreaga dezvoltare a economiei țării noastre are drept scop satisfacerea într'o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale celor ce muncesc. In cursul planului cincinal, venitul național se va dubla față de nivelul dinainte de război. Nivelul de trai al oamenilor muncii va fi în 1955 cu 80% mai ridicat decât în 1950. Partidul și guvernul vor duce în mod consecvent și cu perseverență politica de micșorare a prețului de cost al produselor, de economii și de ridicare a productivității muncii, pentru a obține pe această bază micșorarea prețurilor de vânzare ale mărfurilor de larg consum și creșterea puterii de cumpărare a oamenilor muncii. Valoarea mărfurilor ce se vor distribui populației prin comerțul de stat și cooperatist va fi în 1955 de peste două ori mai mare decât în 1950. Se vor construi noi locuințe muncitorești. Se va ridica nivelul cultural al celor ce muncesc. Analfabetismul va rămâne doar o tristă amintire. Pe tot întinsul țării se vor înălța noi școli și institute. Se vor dezvolta știința și cultura.

Toate acestea dovedesc cât de mari sunt puterile creatoare ale poporului nostru muncitor, care, eliberat de exploatare, își făurește o viață nouă sub conducerea înțeleaptă a partidului și cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice.

Iată pe scurt rodul muncii desfășurate în trecutul apropiat și viitorul luminos pe care și-l făurește poporul, sub conducerea partidului.

FRONTUL DEMOCRAȚIEI POPULARE cheamă pe oamenii muncii să întâmpine alegerile din 30 Noembrie prin noi succese în lupta pentru îndeplinirea înainte de termen a planului pe anul 1952.

MUNCITORI ȘI MUNCITOARE! Desfășurați larg întrecerea socialistă pentru îndeplinirea planului la toți indicii pe anul 1952 în 11 luni! Dați patriei mai multe produse! Ele fac să crească nivelul de viață material și cultural al oamenilor muncii.

ȚĂRANI MUNCITORI! Luptați pentru dobândirea unei recolte bogate! Aplicați prevederile agrominimului și zootehminimului, care vă ajută să obțineți roade îmbelșugate!

OAMENI AI ȘTIINȚEI ȘI CULTURII! Puneți întreaga voastră putere de muncă, toate talentele și cunoștințele voastre în slujba întăririi patriei, în slujba păcii, în slujba construirii socialismului!

In cinstea alegerilor pentru Marea Adunare Națională să dăm un și mai mare avânt muncii pentru înflorirea scumpei noastre patrii, Republica Populară Română!

Cetățeni și cetățene,

In ultimii ani sistemul capitalist a continuat să slăbească, în timp ce forțele păcii și democrației din întreaga lume cresc neîncetat. 800 milioane de oameni eliberați din lanțurile exploatării imperialiste își construesc azi o viață nouă. Aceste forțe se opun lagărului ațâțătorilor la război și întăresc lagărul internațional al păcii și democrației, în fruntea căruia se găsește Uniunea Sovietică, țara unde se construește comunismul.

Ca rezultat al succeselor obținute pe tărâmul construcției pașnice, industria Uniunii Sovietice este astăzi de peste două ori mai puternică decât înainte de război, iar la sfârșitul acestui plan cincinal va fi de trei ori mai puternică decât în 1940. Marile succese obținute de Uniunea Sovietică sub conducerea slăvitului Partid Comunist al lui Lenin și Stalin în opera de construire a comunismului contribue la întărirea și lărgirea continuă a colaborării economice cu țările de democrație populară și la dezvoltarea legăturilor economice cu toate țările, pe bază de egalitate în drepturi. Aceste succese întăresc forțele păcii și însuflețesc lupta popoarelor pentru apărarea marii cauze a păcii.

Documentele istorice ale Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, genialele lucrări ale tovarășului Stalin înarmează oamenii muncii în lupta pentru socialism și pace, întăresc convingerea lor că victoria va fi de partea forțelor socialismului, democrației și păcii.

In acelaș timp, lagărul imperialist este măcinat de contraziceri de neîmpăcat. Imperialiștii americani calcă în picioare independența națională a Angliei, Franței, Italiei și altor țări, înrobindu-le cu scopul de a folosi popoarele lor drept carne de tun și a deveni stăpânitorii lumii. Imperialiștii americani vor să împingă omenirea într'un nou război mondial. Ei au trecut la o agresiune barbară împotriva pașnicului popor coreean care-și apără eroic libertatea și independența țării sale.

Impotriva imperialismului american se ridică tot mai puternic valul de ură și de împotrivire din partea popoarelor asuprite de el. Chiar în rândurile cercurilor conducătoare ale altor țări capitaliste crește nemulțumirea față de politica de cucerire a dominației mondiale, dusă de imperialismul american.

In întreaga lume crește și se lărgește mișcarea pentru pace, care are drept scop să ridice massele populare la lupta pentru menținerea păcii, pentru preîntâmpinarea unui nou război mondial. Sute și sute de milioane de oameni, urmând îndemnul marelui Stalin, iau în propriile lor mâini cauza menținerii păcii, hotărîți s'o apere până la capăt.

Politica externă a statului nostru democrat popular este o politică de apărare a păcii. Ea se sprijină pe munca pașnică, creatoare și voința de pace a poporului nostru, pe creșterea tăriei economice, politice și culturale a Republicii Populare Române. Politica externă a statului nostru este o politică de prietenie și alianță cu U.R.S.S. și cu țările de democrație populară, o politică de pace și prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace.

Republica Populară Română, stat liber și independent, este un factor activ în uriașul lagăr al păcii, care se opune uneltirilor imperialiștilor americani și care apără cu străşnicie pacea.

Votând în alegeri pentru Frontul Democrației Populare, vom arăta unitatea și tăria poporului nostru, hotărîrea sa neclintită de a sta de strajă intereselor de stat ale Republicii Populare Române, de a apăra libertatea și independența noastră națională împotriva dușmanilor ei — imperialiștii americano-englezi și lacheii lor slugarnici, trădătorii propriului lor popor— banditii titoiști. Votând candidații Frontului Democrației Populare, vom demonstra voința poporului nostru de a apăra pacea.

Cetățeni și cetățene,

Frontul Democrației Populare vă cheamă să alegeți ca deputați în Marea Adunare Națională pe cei mai buni și mai devotați fii ai patriei, luptători hotărîți pentru cauza păcii și socialismului.

Votați cu toții pe candidații Frontului Democrației Populare, candidații celor ce muncesc! Ei sunt muncitori, țărani muncitori, intelectuali legați de popor, femei muncitoare, tineri, militari din rândurile oamenilor muncii, credincioși până la capăt cauzei poporului muncitor.

Fiți vigilenți! Zădărniciți orice încercare a dușmanilor Republicii de a lovi în cuceririle poporului muncitor!

Toți cei ce-și iubesc patria, toți cei ce vor pace, toți cei ce vor să asigure un viitor luminos de bunăstare și fericire lor și copiilor lor să voteze la 30 Noembrie pentru candidații Frontului Democrației Populare!

Trăiască Frontul Democrației Populare!

Trăiască Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej!

Trăiască scumpa noastră patrie liberă și independentă, Republica Populară Română!

Cu toții la vot pentru socialism, pentru pace, pentru bunăstare, pentru fericirea poporului și a patriei noastre scumpe!

CONSILIUL CENTRAL AL FRONTULUI DEMOCRAȚIEI POPULARE

BULETIN DE VOT

PENTRU ALEGERILE ÎN MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ A R. P. R.

30 NOEMBRIE 1952

Circumscripția electorală ....

pentru alegerile în Marea Adunare Națională a R. P. R.

Lăsați neatins numele candidatului pe care îl votați.

Numele și pronumele candidatului	Cine l-a propus

Modelul buletinului de vot pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române

Materiale de agitație pentru campania electorală

In ultimul timp au fost tipărite și difuzate în toate orașele și comunele patriei noastre un mare număr de broșuri și alte materiale electorale. Așa, de pildă, broșura ce cuprinde cuvântările rostite de tovarășul Stalin la adunările electorale ale alegătorilor din circumscripția electorală „Stalin" din orașul Moscova la 11 Decembrie 1937 și 9 Februarie 1946 a fost tipărită într'un tiraj de 100.000 exemplare în limba română și 20.000 exemplare în limba maghiară. Constituția R.P.R. a fost tipărită într'un tiraj de 1 milion exemplare în limba română și 100.000 exemplare în limbile minorităților naționale. Broșura „Experiența muncii unui punct de agitație din raza unei secții de votare orășenești", de I. Lobanov și M. Ivanovna, a fost tipărită în 50.000 exemplare ; lucrarea maestrului Mihail Sadoveanu „Insemnări pe marginea articolului 80", într'un tiraj de 100.000 exemplare, broșura „Sfaturile populare, organele locale ale puterii de stat din Republica Populară Română", în 100.000 exemplare în limba română și 25.000 exemplare în limba maghiară.

Ședința Comisiei Electorale Centrale

In ziua de 29 Octombrie 1952 a avut loc ședința Comisiei Electorale Centrale pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională a Republicii Populare Române.

In această ședință Comisia Electorală Centrală a luat în discuție problemele în legătură cu imprimarea buletinelor de vot, confecționarea urnelor și a sigiliilor secțiilor de votare.

Comisia Electorală Centrală a aprobat modelul buletinului de vot.

Deasemenea, s'a stabilit modelul pentru urne și sigiliile necesare secțiilor de votare.

COMUNICAT

Incepând dela 1 Noembrie vor fi afișate în întreaga țară listele de alegători, pentru ca oamenii muncii să poată verifica dacă sunt înscriși în liste.

Oamenii muncii, cetățeni ai R.P.R., care au fost omiși din listele de alegători afișate, pot face până la data de 4 Noembrie întâmpinare la Comitetul Executiv al Sfatului Popular respectiv, cerând să fie inscriși. Deasemeni, ei pot face întâmpinare la acelaș Comitet Executiv împotriva înscrierii celor care în conformitate cu legea electorală sunt nedemni de a fi alegători.

In orașe, la centrele unde s'a făcut înscrierea, se vor afișa listele alegătorilor care domiciliază în raza centrului de înscriere respectiv.

In comune și sate afișarea se va face pentru locuitorii satului de reședință a comunei la sediul Sfatului Popular, iar pentru locuitorii celorlalte sate la căminul cultural al satului, la școală sau la alt local public.

Comisiile electorale de circumscripții au înregistrat candidatura tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej și candidaturile altor conducători ai partidului și guvernului

In ziua de 31 Octombrie 1952 a avut loc ședința Comisiei Electorale a circumscripției „Grivița Roșie" din Capitală. Tov. Matei Ioan, președinte al Comisiei Electorale de circumscripție, a adus la cunoștința comisiei electorale că tovarășul Gh Gheorghiu-Dej, Secretar General al Comitetului Central al P.M.R. și Președinte al Consiliului de Miniștri a primit să candideze în circumscripția electorală „Grivița Roșie" din Capitală, unde a fost propus candidat din partea oamenilor muncii din întreprinderile: Complexul Grivița Roșie, Depoul B.C., Utilaj Grivița, Filatura „Dacia", „Textila Grivița", „Sovrompetrol", I.T.B. Bucureștii Noi, Stația Grivița, Institutul Tehnologic, Automotoare, „Partizana" și altele.

Comisia Electorală a hotărît să înregistreze candidatura tovarășului **Gheorghe Gheorghiu-Dej**, candidat al Frontului Democrației Populare pentru alegerile în Marea Adunare Națională, în Circumscripția electorală „Grivița Roșie".

In aceiași zi, pe baza propunerilor oamenilor muncii din numeroase întreprinderi și instituții, Comisiile Electorale de circumscripții au înregistrat următoarele candidaturi :

candidatura tovarășului **Apostol Gheorghe** în Circumscripția Electorală Hunedoara ;

candidatura tovarășului **Bodnăraș Emil** în Circumscripția Electorală Suceava ;

candidatura tovarășului **Borilă Petre** în Circumscripția Electorală Orașul Stalin Vest ;

candidatura tovarășului **Chișinevschi Iosif** în Circumscripția Electorală „Casa Scânteii" ;

candidatura tovarășului **Chivu Stoica** în Circumscripția Electorală Iași Sud ;

candidatura tovarășului **Coliu Dumitru** în Circumscripția Electorală Ploești Nord ;

candidatura tovarășului **Constantinescu Miron** în Circumscripția Electorală Galați Est ;

candidatura tovarășului **Groza Petru** în Circumscripția Electorală Cluj Sud ;

candidatura tovarășului **Moghioroș Alexandru** în Circumscripția Electorală Tg. Mureș Nord ;

candidatura tovarășului **Pârvulescu Constantin** în Circumscripția Electorală Craiova Est.

(Agerpres)

Spor la muncă în noul an școlar de alfabetizare

Luni 3 Noembrie încep, în toată țara, cursurile de alfabetizare. Aproape 600.000 de oameni ai muncii, care sub regimul burghezo-moșieresc au fost ținuți departe de școală, pășesc pragul cursurilor serale, pentru a primi lumina științei de carte.

Deschiderea noului an școlar de alfabetizare are caracterul unei adevărate sărbători a întregului popor muncitor. Cu fiecare contingent de adulți care învață carte cresc lumina, bunăstarea și fericirea oamenilor muncii, se întărește frontul păcii.

Consecvent politicii de a ridica necontenit nivelul cultural al oamenilor muncii dela orașe și sate, partidul a încredințat cadrelor didactice, sarcina de cinste și răspundere de a lichida neștiința de carte în anii cincinalului.

In anul școlar trecut, datorită muncii patriotice a cadrelor didactice și a instructorilor voluntari din afara învățământului, peste 550.000 de neștiutori de carte au fost cuprinși în cursurile de alfabetizare, planul de stat pe 1951—1952 fiind astfel depășit. In urma străduințelor depuse de conducerea întreprinderii „Proletarul" din Bacău, de pildă, au fost alfabetizați 120 de muncitori. Cadrele didactice dela școala nr. 1 din Făgăraș au realizat o frecvență de 100% la alfabetizare. Sfatul popular al raionului Urziceni, regiunea București, a format un colectiv pentru alfabetizare și, împreună cu secția de învățământ, a organizat, îndrumat și controlat munca de alfabetizare din raion. In fruntea acestei acțiuni au fost și deputatele Oprina Dincă și Ioana Gavrilă din comuna Ștefan cel Mare. Astfel, munca de alfabetizare în acest raion a dat bune rezultate.

Dar tot anul trecut au existat unități economice care n'au dat muncii de alfabetizare atenția cuvenită. La fabrica „Țesătura" din Iași, din cei 180 de analfabeți planificați, n'au urmat cursurile decât 90. Conducerea întreprinderii și comitetul sindical au arătat totală lipsă de preocupare față de problema alfabetizării. Dacă frecvența la alfabetizare în comuna Racoviță, regiunea Pitești, a fost slabă, aceasta se datorește și faptului că nicio organizație de massă nu a sprijinit munca de alfabetizare.

Pentru noul an școlar de alfabetizare, Ministerul Invățământului Public, sub îndrumarea și cu sprijinul Partidului, a luat încă din timpul verii o serie de măsuri care să asigure deschiderea și funcționarea cursurilor de alfabetizare, în condițiuni mai bune ca în anul trecut.

Pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri, la 28 Septembrie s'a efectuat în toată țara recensământul neștiutorilor de carte. Făcut în mod științific, având sprijinul larg al comitetelor executive ale sfaturilor populare, acest recensământ a reușit să stabilească numărul neștiutorilor de carte rămași în țara noastră.

Pe baza datelor stabilite de recensământ, secțiile de învățământ raionale și regionale și-au întocmit planul lichidării neștiinței de carte și au luat o serie de măsuri care să asigure în condițiuni bune, îndeplinirea acestor planuri.

Un ajutor deosebit de prețios în munca de alfabetizare îl constituie Hotărîrea Comitetului Executiv al Confederației Generale a Muncii și a Ministerului Invățământului Public. Această Hotărîre stabilește că, în acest an școlar, vor fi cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte din întreprinderi, șantiere, instituții și din sectorul socialist al agriculturii. In acest scop, Hotărîrea trasează sarcini precise și categorice organizațiilor sindicale și școlilor. Ea arată care este ajutorul pe care trebue să-l dea întreprinderile pentru asigurarea condițiilor materiale, pentru recrutarea cadrelor și aducerea la cursuri a neștiutorilor de carte. Hotărîrea trasează, totodată, importante sarcini în legătură cu îmbunătățirea procesului de învățământ la cursurile de alfabetizare.

Luptând pentru realizarea sarcinilor trasate în această Hotărîre, cadrele didactice vor reuși să desfășoare lecții mai bine pregătite și mai just orientate din punct de vedere pedagogic, vor reuși să asigure din partea cursiștilor o asimilare conștientă a cunoștințelor și o vie participare la lecții.

Noul an școlar de alfabetizare va trebui să fie anul hotărîtor în munca de lichidare a neștiinței de carte. De felul cum vom organiza munca în acest an școlar și vom cuprinde la cursuri întregul număr de neștiutori de carte planificați, depinde înfăptuirea lichidării analfabetismului în următorii doi ani. In acest scop, fiecare școală își va revedea planul de alfabetizare și acolo unde sarcinile de plan depășesc puterea cadrelor didactice, se va cere ajutorul secțiunilor de învățământ care au sarcina să studieze această problemă împreună cu sfaturile populare și cu ajutorul organizațiilor de massă să asigure îndeplinirea sarcinilor de plan.

O grijă deosebită pentru fiecare cadru didactic trebue să constitue problema cuprinderii la cursuri a tuturor neștiutorilor de carte din sectorul industrial și din sectorul socialist agricol. Și în această direcție trebue folosit din plin sprijinul organizațiilor de massă.

Strâns legată de lupta pentru asigurarea frecvenței este îmbunătățirea calității învățământului, Nadejda Krupskaia spunea: „Trebue să dăm neștiutorilor de carte nu numai cheia pentru cunoaștere, ci să le arătăm și ușile pe care ei pot să le deschidă cu ajutorul acestei chei. Trebue să căutăm ca, odată cu tehnica științei de carte, să lărgim și ajutorul intelectual al elevilor". In predarea cunoștințelor, cadrele didactice vor căuta să lege cunoștințele teoretice de viață, de practică, de producție, vor învăța pe cursiști să aplice în practică principiile de bază ale desvoltării industriei și agriculturii socialiste. Ele trebue să desvolte la cursiști dragostea față de patrie, dragostea față de marea Uniune Sovietică, bastionul păcii și securității popoarelor, dragostea nemărginită față de cel mai iubit prieten al poporului nostru, tovarășul Stalin.

Pentru a putea obține un învățământ de calitate, cadrele didactice trebue să-și ridice necontenit nivelul pregătirii profesionale, ideologice și politice.

Ședințele de instructaj organizate de secțiunile de învățământ regionale și raionale, lecțiile deschise, referatele și schimburile de experiență organizate în cadrul consiliilor și cercurilor pedagogice, sunt mijloace deosebit de însemnate prin care propunătorii la cursurile de alfabetizare își pot îmbunătăți metodele de predare. Experiența școlii sovietice ne arată că pregătirea temeinică a lecțiilor, justa planificare a materiei de predat, preocuparea de a lega pas cu pas teoria de practică, sunt factorii de bază care asigură succesul în procesul de învățământ.

Trebue folosite cu perseverență învățămintele culese dela consfătuirile raionale, trebuesc aplicate și extinse experiențele bune cunoscute cu acest prilej. Pentru ridicarea continuă a nivelului acestei munci, secțiile de învățământ regionale și raionale trebue să ducă o muncă organizată de îndrumare și control, trebue să sprijine schimbul de experiență și să asigure ajutorarea calitativă a cadrelor tinere, dornice să obțină realizări importante.

Hotărîrea C.G.M. și a Ministerului Invățământului Public arată că la această acțiune atât de importantă sunt chemate să participe în largă măsură toate organizațiile sindicale. Permanenta legătură cu sfaturile populare și cu organizațiile de massă este cheia bunei reușite a acestei acțiuni. Un exemplu bun îl constitue regiunea Baia-Mare, unde organizațiile de massă și-au luat angajamentul să răspundă fiecare de munca de alfabetizare din câte un raion.

Experiența anului școlar trecut a dovedit că acolo unde îndrumările s'au dat la timp și s'a controlat îndeplinirea sarcinilor, rezultatele au fost bune. In unele regiuni s'au luat măsuri organizatorice bune pentru deschiderea cursurilor, dar din lipsa unui plan de îndrumare și control efectuat la timp, munca s'a desfășurat nesatisfăcător. De aceea anul acesta secțiunile de învățământ regionale și raionale trebue să asigure în mod operativ îndrumarea și controlul cursurilor de alfabetizare, folosind în acest scop și controlul obștesc. Pe această linie, secția de învățământ a regiunii București a planificat ca, în cursul lunii Noembrie, două raioane să dea rapoarte în fața secției asupra felului cum se desfășoară munca de alfabetizare. Grija ca acest control să se desfășoare după un plan bine stabilit și pentru întreaga perioadă de alfabetizare, rămâne o sarcină de bază a secțiunilor de învățământ.

Pășind în noul an școlar de alfabetizare, cadrele didactice se călăuzesc în munca lor de fiecare zi de îndemnul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, care arată că învățătorul trebue să considere ca o obligație de onoare de a fi în fruntea luptei pentru lichidarea neștiinței de carte în patria noastră.

Cu prilejul deschiderii noilor cursuri, urăm succes la învățătură cursanților care pășesc pragul școlilor de alfabetizare, urăm spor la muncă cadrelor din învățământ și din afara învățământului care contribue la patriotica acțiune de lichidare a neștiinței de carte.

In întâmpinarea Congresului Național pentru apărarea păcii

Duminică a avut loc la București conferința orășenească pentru apărarea păcii, ținută în cadrul pregătirii Congresului popoarelor pentru pace dela Viena.

Au participat la conferință delegați aleși de conferințele raionale precum și un mare număr de invitați reprezentând cele mai largi masse de cetățeni ai Capitalei. In sală se puteau vedea: oameni ai științei și artei, stahanoviști, muncitori, ingineri și tehnicieni din fabrici și uzine, medici, profesori și învățători, slujitori ai diferitelor culte religioase, studenți, mici meseriași, gospodine, pensionari, invalizi, văduve.

Compoziția largă a adunării a oglindit grăitor faptul că, mereu alți și alți cetățeni, care până acum nu participaseră la viața obștească, se conving de necesitatea luptei pentru împiedicarea războiului și intră în rândurile luptătorilor activi pentru pace.

Conferința a fost prezidată de Gh. C. Stere. După alegerea comisiilor de propuneri și de rezoluții scriitorul Marcel Breslașu a dezvoltat un amplu referat asupra situației internaționale și luptei popoarelor pentru apărarea păcii.

Invățătoarea emerită Andreescu Stela a prezentat apoi raportul asupra participării populației Capitalei la lupta pentru pace. Ea a arătat că, punându-și ca obiectiv principal atragerea de noi și noi categorii de cetățeni în lupta pentru apărarea păcii, Comitetul de luptă pentru pace al orașului București a organizat numeroase conferințe, convorbiri, consfătuiri pe profesii în care au fost dezbătute problemele internaționale. Numai în raionul „Gheorghe Gheorghiu-Dej" s'au ținut 303 conferințe în întreprinderi și instituții. Comitetele de luptă pentru pace din Capitală au colectat zeci de mii de obiecte de îmbrăcăminte și alimente pentru ajutorarea eroicului popor coreean.

După citirea rapoartelor s'au înscris la discuții un foarte mare număr de cetățeni. In cuvântările lor, vorbitorii au pus accentul asupra diferitelor probleme legate de cauza apărării păcii, cuprinse în primul raport sau complectând raportul.

„A iubi pacea — a arătat scriitoarea Lucia Demetrius — înseamnă a iubi însăși viața, cu frumusețile ei, cu mersul ei necontenit înainte. Această dragoste de pace, care există în conștiința fiecărui om cinstit din lume, nu trebue să fie manifestată însă numai prin cuvinte. Ea trebue prefăcută în faptă. Noi, scriitorii, ne luăm angajamentul ca operele noastre să oglindească și mai bine, și mai adânc, toate înfăptuirile din scumpa noastră patrie, care fiecare din ele contribue la întărirea marelui front al păcii".

Poeta Veronica Porumbacu a recitat o poezie emoționantă despre colonia de copii coreeni dela Tușnad.

După închiderea discuțiilor, s'a procedat la alegerea noului comitet de luptă pentru pace al Capitalei, format din 41 de membri și alegerea celor 50 de delegați la Congresul național pentru pace.

In cinstea zilei de 7 Noembrie și a alegerilor

Un nou local de școală

In cinstea zilei de 7 Noembrie și a alegerilor pentru Marea Adunare Națională, țăranii muncitori din satul Brăgăreasa, comuna Meteleu, raionul Pogoanele, au reușit prin posibilități locale și prin autoimpunere să construiască un nou local de școală.

Transportul materialelor și o parte din manoperă, în valoare de lei 3.047, s'au făcut prin munca voluntară a cetățenilor. Inaugurarea noului local a avut loc într'un cadru festiv, în prezența elevilor, a cadrelor didactice și a țăranilor muncitori din localitate. Cu ocazia acestei inaugurări, țăranii muncitori au luat hotărîrea de a începe pregătirile pentru construirea unui cămin cultural în sat.

Avântul cu care țăranii muncitori din Brăgăreasa au muncit pentru ridicarea școlii din satul lor dovedește dragostea de cultură a oamenilor muncii din țara noastră, dovedește hotărîrea lor de a termine pentru totdeauna cu întunericul și ignoranța în care se zbăteau în trecut.

GH. VLAD
corespondent

Noi cursuri populare de limba rusă

In cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice" a avut loc la căminul cultural din Frumușeni-Arad deschiderea festivă a cursurilor populare de limba rusă.

Pe lângă cursiștii înscriși, a participat un mare număr de țărani muncitori și salariați din comună.

Președintele cercului A.R.L.U.S. din localitate precum și directorul căminului cultural au arătat importanța și scopul acestor cursuri.

Au fost organizate în cadrul cercului 3 cursuri, fiecare având un plan de muncă. Cursiștii și-au luat frumoase angajamente de a munci cu elan pentru a obține rezultate superioare celor din anul trecut.

Cursiștii care au fost evidențiați pe regiune la închiderea cursurilor anului trecut, au făgăduit să muncească în noul an școlar cu elan sporit pentru a ajunge să cunoască temeinic limba lui Lenin și Stalin.

CORNELIU COADA
corespondent

Din realizările regimului nostru

Pentruca fiii oamenilor muncii să învețe mai bine

An cu an se îmbunătățesc condițiile în care învață fiii oamenilor muncii din patria noastră. An cu an se înalță noi construcții școlare, se construesc noi săli de clasă. Cu fiecare an școlar se măresc colecțiile de material didactic, care sunt trimise până în cele mai îndepărtate văi ale munților, până în cele mai modeste sate ale câmpiilor și ale luncilor. In mâinile copiilor din școlile elementare, din școlile de 7 ani, în mâinile elevilor din școlile medii și școlile pedagogice vin an de an tot mai multe și mai bune manuale.

Numai pentru acest an școlar, Editura de Stat Didactică și Pedagogică a pus în lucru 269 de titluri de manuale. Tirajul total al acestor titluri este de 11 milioane, dintre care 1.700.000 sunt editate pentru școlile minorităților naționale. Cu mult înainte de începerea anului școlar, vagoane întregi încărcate cu manuale se îndreptau spre toate colțurile țării. Cooperativele tuturor orașelor și ale tuturor satelor își încărcau rafturile cu cărți. S'au difuzat până acum 8 milioane de exemplare de manuale, iar 1 milion este în curs de difuzare. Celelalte 2 milioane sunt în lucru. Fiecare redactor, fiecare tipograf lucrează cu grijă și cu dragoste, dorind ca manualele să aibă un bogat conținut științific, să înarmeze școlarii cu cât mai multe și mai temeinice cunoștințe, să aibă o prezentare tehnică superioară.

Cu ajutorul acestor manuale, învățătorii și profesorii vor reuși să desfășoare lecții mai temeinice, iar școlarii vor avea posibilitatea să-și întregească acasă cunoștințele primite la școală, printr'un studiu perseverent al manualelor. Datorită acestor condiții, va crește simțitor nivelul procesului de învățământ, iar la sfârșitul anului școlar se va înregistra un număr tot mai mare de elevi absolvenți și promovați înarmați cu un sistem închegat de cunoștințe și deprinderi.

„Luna Prieteniei Româno-Sovietice"

Experiența sovietică, — chezășia succeselor noastre

Predarea fizicii în școlile de 7 ani și în școlile medii are un rol deosebit de important în realizarea trecerii spre învățământul politehnic.

Sarcinile trasate la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la măsurile necesare pentru trecerea la învățământul politehnic general au creat și în rândurile profesorilor de fizică din țara noastră serioase preocupări în această privință.

Problema învățământului politehnic m'a preocupat și înainte de Congres. Urmăream mai ales felul cum împletesc profesorii de fizică din U.R.S.S. pregătirea teoretică a elevilor, înarmarea lor cu materialul științific necesar cu formarea multilaterală a deprinderilor practice. Materialele apărute în presa sovietică în timpul Congresului și după Congres m'au ajutat cursul de fizică redactat de academicianul I. D. Papalexi, Fizica atomică, volumul II, de E. V. Spolski și „Structura atomilor și moleculelor" de Kondratiev.

Studiul acestor lucrări, a programei și a manualului îl împletesc cu studierea materialului pedagogic apărut, a metodicii sovietice de predare a fizicii. Lecțiile mele se desfășoară astfel mult mai organizat, iar metoda demonstrației este folosită cu mai multă îndemânare. Nu întru niciodată la lecție, fără să-mi fi pregătit materialul didactic necesar. Caut să folosesc din plin atât desenul, cât și planșele și experiențele.

Desigur că în prezent mai am încă foarte multe lipsuri. Din experiența școlii medii de fete nr. 4 din orașul Orel, a școlii medii „Petușinscaie" din regiunea Vladimir și a școlii nr. 50 din Moscova, am înțeles că am neglijat problema excursiilor și că nu m'am preocupat deloc de înființarea unui atelier școlar, care este un mijloc prețios al învățământului politehnic. Apropiindu-mă însă din ce în ce mai mult de acest tezaur nesecat al științei, al pedagogiei și al școlii sovietice, sunt convins că voi reuși să pornesc cu pași siguri spre crearea condițiilor necesare trecerii spre învățământul politehnic la clasele la care predau.

TRAIAN POPESCU
profesor de fizică și chimie la școala medie „I. L. Caragiale" Ploești

NOTE POLITICE EXTERNE

Probleme de importanță vitală pentru pacea lumii se dezbat în actuala sesiune a Adunării Generale a O.N.U. După cum se știe, delegația sovietică a venit și în acest an cu un program concret menit să ducă la rezolvarea problemelor celor mai acute, să ușureze calea spre destinderea situației internaționale încordate. Sprijinind proiectul de rezoluție al delegatului R. P. Polone, șeful delegației sovietice A. I. Vișinski a cerut ca Adunarea Generală să ia măsuri neîntârziate pentru interzicerea armei atomice și bacteriologice, reducerea înarmărilor, încetarea războiului în Coreea, precum și pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri. Propunerile sovietice au umplut de bucurie și speranță inimile sutelor de milioane de oameni simpli din toate țările care văd în Uniunea Sovietică apărătoarea neînfricată a păcii și libertății popoarelor.

Dar ca în fiecare an, propunerile juste și echitabile ale delegației sovietice se izbesc de opoziția blocului anglo-american care a transformat O.N.U. într'un instrument al războiului și agresiunii. Incă dela începutul actualei sesiuni delegația americană încearcă să abată atenția opiniei publice dela adevăratele probleme care stau în fața O.N.U. Nu degeaba agenția reacționară „Associated Press" caracteriza actuala sesiune ca „cea mai critică de până acum". Este evident că mai ales imperialiștilor americani nu le convine ca acum în preajma alegerilor prezidențiale din S.U.A. să se discute la O.N.U. probleme a căror rezolvare pașnică interesează în cel mai mare grad poporul american. Una din aceste probleme este desigur încetarea războiului din Coreea. Starea de spirit în rândurile poporului american este cu totul potrivnică odioasei intervenții americane camuflate sub steagul O.N.U. Din ce în ce mase mai largi ale poporului american cer încheierea unui armistițiu. Care este însă atitudinea guvernului Statelor Unite în problema coreeană? După ce acest guvern a ordonat delegației americane să întrerupă în mod grosolan și brusc tratativele de armistițiu dela Panmunjon unde datorită eforturilor și concesiilor făcute de partea nord-coreeană s'ar fi putut ajunge la o înțelegere, el încearcă acum la O.N.U. să împiedice rezolvarea justă a problemei coreene.

Intr'unul din discursurile sale ținute în cadrul Comitetului Politic, unde se dezbate problema coreeană, ministrul afacerilor externe al S.U.A., Acheson, s'a pronunțat împotriva propunerii sovietice de a se invita la ședințele comitetului reprezentanții Republicii Populare Democrate Coreene. Acheson a acuzat în mod calomnios Republica Populară Democrată Coreeană de „agresiune", declarând totodată cu cinism că locul reprezentanților Coreei de Nord este acum „în cortul dela Panmunjon".

Demascând vorbăria goală a lui Acheson, șeful delegației sovietice A. I. Vișinski, a întrebat pe drept cuvânt „Dece dacă la Panmunjon se pot duce tratative cu nord-coreenii, aici în comitetul nr. 1, nu pot fi prezenți adevărații reprezentanți ai poporului coreean?". A. I. Vișinski a arătat că chestiunea unificării și refacerii Coreei nu poate fi soluționată căutând de puțin în mod rezonabil, rodnic și corespunzător, dacă la discutarea problemei coreene nu participă reprezentanții ambelor părți. El a subliniat că principala chestiune pentru unificarea și refacerea Coreei este chestiunea încetării operațiilor militare în Coreea, chestiunea încheierii armistițiului și retragerii din Coreea a tuturor trupelor străine și a tuturor unităților de voluntari. Aceasta este chestiunea principală fără rezolvarea căreia este imposibil să atingi cât de cât chestiunea măsurilor și mijloacelor în vederea refacerii și unificării Coreei.

In fața puternicei impresii lăsată de cuvântarea lui A. I. Vișinski, Acheson a încercat din nou în ședința din 24 Octombrie să scape Statele Unite de răspunderea măcelului din Coreea. Rostind citate din biblie, ministrul de externe american și-a exprimat „părerea de rău" pentru ceeace se întâmplă în Coreea. Nu este întâmplător că în timp ce avioanele americane continuă să prefacă în ruine orașele și satele coreene, în timp ce bombele cu napalm provoacă moartea a mii și mii de femei și copii nevinovați, d. Acheson încearcă să scape Statele Unite de răspunderea pentru măcelul din Coreea și să prezinte intervenția sângeroasă a Statelor Unite în această țară ca o „apărare".

Manevrele blocului american la O.N.U. în problema coreeană sunt de natură să provoace indignarea întregii lumi. Popoarele lumii, solicare cu cauza dreaptă a poporului coreean cer cu hotărîre ca O.N.U. să adopte o rezoluție pentru încetarea războiului din Coreea, ca să se pună capăt intervenției criminale a agresorilor americani, în Coreea.

★

Politica americană la O.N.U., politică de dictat și agresiune, se resimte și pe plan intern în S.U.A. Unul din sectoarele cărora cercurile conducătoare din Statele Unite le acordă o mare importanță în sensul fascizării și militarizării este învățământul public. Guvernul american folosește toate mijloacele pentru ca tânăra generație din Statele Unite să poată fi educată în spiritul crimei și al urii față de om.

O revistă americană scrie că ultima „inovație" în acest sens a fost făcută de trustul Chewing Gum Company din Brooklyn care vinde toate produsele sale ambalate în hârtie cu fotografii din războiul din Coreea. Bomboanele și dulciurile pe care le cumpără copiii americani sunt ambalate în „cele mai noi fotografii de război", după cum se laudă conducerea trustului. Aceste fotografii reprezintă distrugerile și crimele săvârșite de intervenționiștii americani în Coreea.

Revistele pentru copii ocupă deasemenea un loc important în campania de atâțare a psihozei războinice. Faimoasele „Comics" conțin fotografii reprezentând comiterea de crime, linșaje, și tot felul de alte scene de groază.

Pagini întregi ale acestor reviste cuprind fotografii arătând explozii de bombe, arme de exterminare în masă, cu ajutorul cărora „superman"-ul alb... nimicește „hoardele barbare" din Asia. Războiul este înfățișat ca o aventură captivantă, menită să atragă pe fiecare tânăr american. Aceste reviste sunt traduse în 30 de limbi și sunt răspândite în toate țările aflate sub dominație americană. In Statele Unite aceste publicații apar anual în 720 de milioane de exemplare.

Scopul întregului învățământ din Statele Unite este transformarea tinerei generații americane într'o generație de ucigași care să execute planurile criminale ale cercurilor conducătoare imperialiste.

În preajma Congresului U. S. I.

Realizările Comitetului sindical raional Muscel

In ultima vreme, Comitetul sindical raional Muscel a luat o serie de măsuri pentru intensificarea muncii sindicale. S'a verificat astfel dacă toate grupele sindicale și-au ales organizatorii, s'au complectat comisiile pe probleme în cadrul comitetului raional, s'a trecut la instruirea organizatorilor de grupe și a comisiilor pe probleme. Pentru ducerea la bun sfârșit a tuturor acestor sarcini, s'a întocmit un plan de muncă trimestrial și săptămânal. Fiecare membru al colectivelor își cunoaște precis îndatoririle care-i revin, termenul de îndeplinire a sarcinilor.

Comitetul sindical s'a îngrijit din timp de asigurarea condițiilor de muncă și de trai ale cadrelor didactice tinere, de primirea tovărășească a acestora în mijlocul colectivelor școlare. Tinerii învățători și profesori au primit locuințe, iau masa la cantine, obțin cu regularitate cota de petrol și cea mai mare parte dintre ei au și fost aprovizionați cu lemne pentru iarnă. Dar ei nu și-au încasat încă indemnizația de salariu. Sindicatul n'a colaborat suficient cu secția financiară a raionului pentru ca plata acestei indemnizații să se facă la timp.

O atenție deosebită a acordat Comitetul sindical — în colaborare cu secția de învățământ — construirii și reparării de școli prin autoimpunere. Acolo unde a fost cazul, sindicatul a sprijinit efectiv astfel de construcții, ca de pildă la școlile din Valea Mare-Pravăț și din Berevoești-Pământeni. La Casa de copii Lerești, unde gospodărirea se făcea în grele condițiuni, sindicatul a trimis oameni de îngrijire de la școlile din oraș care să dea ajutor la curățenie și a intervenit cu I. M. S., care patronează această Casă, să trimită specialiști pentru repararea instalațiilor de canalizare. Sindicatul a făcut demersurile necesare pentruca toate cantinele internatelor școlare din raion să fie aprovizionate cu alimente și combustibil și a inițiat înființarea de gospodării anexe pe lângă școli.

In cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice" în fiecare Luni seara au fost planificate la club conferințe ideologice, științifice și profesionale pentru cadrele didactice. In colaborare cu A.R.L.U.S., au fost organizate în școli standuri de cărți sovietice, vitrine, gazete festive, fotomontagii, ca de pildă la școala pedagogică de fete din C. Lung. Deasemenea, au fost alcătuite trei biblioteci mobile care difuzează cărți la diferite școli din raion. In toate școlile medii se fac pregătiri în vederea desfășurării concursului literar și de desen.

O importantă realizare a sindicatului în cinstea zilei de 7 Noembrie este reorganizarea formațiunilor de artiști amatori. In urma eforturilor depuse, sindicatul se va prezenta la concursul organizat de A.R.L.U.S. la 2 Noembrie cu un cor format din 72 tovarăși. In vederea concursului C.G.M., echipa de teatru a sindicatului a început pregătirea piesei „O scrisoare pierdută" de I. L. Caragiale. Comitetul sindical a organizat deasemenea, în cadrul concursului A.R.L.U.S., un cor de tineret și unul de pionieri care activează pe lângă club. In preajma lui 7 Noembrie va avea loc la clubul sindicatului o întâlnire tovărășească cu șase stahanoviști dela diferite fabrici din raion în scopul cunoașterii metodelor înaintate în producție și a întăririi colaborării dintre școală și părinți.

In strânsă colaborare cu secțiunea de învățământ, sindicatul a început o acțiune de sprijinire a cadrelor didactice pentru ridicarea calității învățământului și organizarea muncii extrașcolare. In cadrul comisiei muncii de massă în producție a fost alcătuit colectivul de ridicare a nivelului muncii profesionale, fiind aleși în acest colectiv tovarăși pricepuți și dornici de muncă. In scurtul timp de când funcționează acest colectiv, a fost sprijinită deschiderea cercurilor pedagogice, s'a participat activ la lucrările cercurilor și au fost date îndrumările necesare pentru buna organizare a lecțiilor deschise. Pentru sprijinirea școlilor care întâmpină greutăți în școlarizarea elevilor au fost planificate deplasări, ca, de pildă, la școlile din Broșteni-Aninoasa și Prislop-Vlădești.

O muncă susținută în cadrul „Lunii Prieteniei Româno-Sovietice" s'a dus de către grupele sindicale pentru sporirea numărului de abonamente la diferite publicații zilnice și periodice. Sindicatul a sprijinit înscrierea cadrelor didactice în învățământul de partid și se interesează îndeaproape de buna funcționare a cursurilor populare de limba rusă. Prin munca depusă în cadrul grupelor sindicale, peste 40 de cadre didactice au fost îndrumate să urmeze cursurile prin corespondență la diferite facultăți din învățământul superior.

Una dintre cele mai importante sarcini ale comitetului sindical în această perioadă a fost sprijinirea campaniei pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională. Mulți învățători și profesori au fost antrenați în conducerea punctelor și cercurilor de agitație F. D. P., unde duc o activitate rodnică. O mare parte dintre ei merg Duminica pe teren ca agitatori în satele din raion. Datorită faptului că a existat la comitetul sindical o evidență zilnică a cadrelor didactice înscrise în listele de alegători, până la 28 Octombrie toți membrii sindicatului de învățământ au trecut pe la centrele de înscriere în liste și și-au notat numărul de ordine.

Pentru expoziția Congresului Uniunii, Comitetul sindical raional Muscel a trimis o colecție de fotografii care reprezintă aspecte din munca școlară și obștească a cadrelor didactice, școli construite prin autoimpunere, etc. In prezent, eforturile comitetului sindical raional sunt îndreptate spre organizarea unor consfătuiri de producție ale cadrelor didactice după modelul sindicatelor sovietice. In cinstea Congresului U.S.I., se va deschide în curând în orașul Câmpulung, din inițiativa sindicatului, un curs de propagandă pedagogică cu părinții elevilor.

L. DINESCU

Filme în ajutorul celor care studiază Cursul scurt de Istorie a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice

In ajutorul celor care studiază în cercuri sau individual Cursul scurt de Istorie a P.C.U.S., Intreprinderea Cinematografică Regională de Stat București, prezintă, la cinematograful „Lumina", filme legate de programul de studiu al cercurilor.

Programul de filme pe luna Noembrie 1952 este următorul:

La 7 Noembrie — Vladimir Ilici Lenin; Duminică 16 Noembrie — Crucișătorul Variag; Duminică 23 Noembrie — Crucișătorul Potemkin; Duminică 30 Noembrie — Jurământul.

Spectacolele vor începe la 7 Noembrie la orele 10, 12, 17 și 21. In celelalte zile programate vor avea loc numai câte două spectacole, la orele 10 și 12.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 2 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50. Abonamente se fac la centrele de Difuzare a Presei. — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 4096

Trăiască a XXXV-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie!

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Gazeta învăţământului

Organ al Ministerului Învăţământului Public şi al Uniunii Sindicatelor din Învăţământ

ANUL IV Nr. 188 | 4 PAGINI, 25 BANI | JOI 6 NOEMBRIE 1952

Toţi cei ce-şi iubesc patria, toţi cei ce vor pace, toţi cei ce vor să asigure un viitor luminos de bunăstare şi fericire lor şi copiilor lor să voteze la 30 Noembrie pentru candidaţii Frontului Democraţiei Populare!

(Din Manifestul Consiliului Central al F.D.P.)

Marea sărbătoare

Cu bucurie şi nestăvilit entuziasm oamenii muncii din întreaga lume, sutele de milioane de partizani ai păcii din toate colţurile globului, întâmpină în fiecare an ziua în care s'a înfăptuit cel mai măreţ eveniment din istoria omenirii — Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie. Ziua de 7 Noembrie, zi în care Partidul Bolşevic, condus de Lenin şi Stalin, a dus la victorie lupta proletariatului rus pentru libertate, a devenit simbolul luptei clasei muncitoare din ţările imperialismului pentru descătuşarea din jugul robiei capitaliste, simbolul luptei popoarelor coloniale pentru eliberarea naţională. Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie a însemnat triumful leninismului asupra social-democratismului, a marcat începutul prăbuşirii capitalismului şi apariţia zorilor luminoşi ai socialismului.

Cea de a 35-a aniversare a Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie are loc sub semnul uriaşelor perspective de desvoltare a Uniunii Sovietice pe calea trecerii treptate dela socialism la comunism, pe baza genialelor învăţături cuprinse în recenta operă a tovarăşului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Intreaga desfăşurare a celui de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. care a avut la bază genialele idei ale operei tovarăşului Stalin, a fost o strălucită ilustrare a imensei superiorităţi a orânduirii socialiste asupra orânduirii capitaliste, osândită de istorie la putreziciune şi pieire inevitabilă.

Istoricul Congres al XIX-lea al P.C.U.S., care a trasat căile concrete pentru trecerea treptată a Uniunii Sovietice spre comunism, a relevat puternic cum, an de an, tot mai măreaţă se profilează pe arena istoriei influenţa internaţională a Revoluţiei din Octombrie. Ca urmare a acestei măreţe Revoluţii, s'au desprins din lanţul imperialismului ţările de democraţie populară. Sub semnul ideilor lui Octombrie se desfăşoară cu succes în aceste ţări, cu o populaţie de circa 100 milioane oameni, construcţia paşnică a societăţii socialiste. Ideile Revoluţiei Socialiste din Octombrie au dus la victoria măreaţă a revoluţiei populare chineze, cel mai uriaş eveniment petrecut în istorie din Octombrie 1917 şi până astăzi. Măreaţa învăţătură a lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, luminează astăzi calea tuturor partidelor comuniste şi muncitoreşti care, situându-se în fruntea maselor de milioane, conduc cu succes lupta pentru pace, pentru independenţă naţională, pentru socialism. Prestigiul partidelor comuniste din ţările capitaliste a crescut nemăsurat de mult, ca urmare a creşterii continue a puterii economice şi politice a Uniunii Sovietice, ca urmare a victoriei obţinute de marea Ţară a Socialismului în cel de al doilea război mondial împotriva fascismului cotropitor.

Popoarele Uniunii Sovietice sărbătoresc cea de a 35-a aniversare a Revoluţiei din Octombrie prin noi şi măreţe succese pe drumul construirii comunismului. Omenirea n'a cunoscut încă până acum asemenea planuri grandioase de transformare a naturii, asemenea construcţii uriaşe cum sunt acelea care se înfăptuiesc în U.R.S.S. Lucrările Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. şi Directivele pentru cel de al cincilea plan cincinal au ilustrat uriaşa forţă economică a primului stat socialist din lume, desvoltarea sa impetuoasă spre comunism. In timp ce economia principalelor ţări capitaliste — Franţa, Anglia, Italia — bate pasul pe loc, producţia lor industrială menţinându-se aproape aceiaşi ca în 1929 — producţia industrială a Uniunii Sovietice a crescut în decursul planurilor cincinale staliniste de aproape 13 ori. Aceste cifre vorbesc în modul cel mai grăitor despre avântul unic în istorie pe care-l înregistrează statul sovietic, ca urmare a victoriei Revoluţiei din Octombrie. Directivele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. cu privire la cel de al cincilea plan cincinal arată că nivelul producţiei industriale va creşte în 1955 cu aproximativ 70 la sută faţă de 1950, producţia mijloacelor de producţie urmând să crească cu aproximativ 80 la sută, iar producţia articolelor de consum cu aproximativ 65 la sută. Anii care vor urma sunt anii intrării în funcţiune a unor noi şi uriaşe hidrocentrale electrice, ca cea dela Kuibâşev, Stalingrad, etc. care vor da patriei sovietice miliarde de kw. ore, care vor face din Uniunea Sovietică cea mai mare producătoare de energie electrică din lume. Aceste uriaşe centrale electrice vor avea o putere globală instalată care va întrece de 30 ori cele mai mari centrale electrice din Statele Unite construite în decenii întregi.

Agricultura socialistă sovietică, cea mai înaintată agricultură din lume, va înregistra progrese uimitoare. Ea va fi necontenit înzestrată cu tehnica cea mai modernă. In U.R.S.S. vor fi irigate şi aprovizionate cu apă peste 28 milioane ha. de pământ pustice şi semipustice — o suprafaţă egală cu a Angliei, Belgiei, Olandei, Danemarcei şi Elveţiei luate la un loc.

Grandioasele construcţii ale comunismului sunt piloni puternici ai păcii. Ele dovedesc că Uniunea Sovietică primul stat al muncitorilor şi ţăranilor eliberaţi de sub robia capitalistă, a devenit cea mai mare forţă a zilelor noastre, bastion inexpugnabil al păcii, libertăţii şi independenţei popoarelor. Construcţiile fără precedent care se desăvârşesc în zilele noastre în Uniunea Sovietică relevă cum nu se poate mai puternic caracterul paşnic al muncii în care este antrenat marele popor sovietic. In timp ce oamenii sovietici luptă pentru a transforma natura, pentru a-i supune forţele şi a le întoarce în folosul societăţii, în ţările capitaliste, în frunte cu Statele Unite ale Americii, se desfăşoară o nebunească cursă a înarmărilor, care are drept consecinţă, pe deoparte, realizarea de către monopolurile americane a unor profituri colosale, iar pe de altă parte, continua înrăutăţire a situaţiei materiale a oamenilor muncii.

Poporul sovietic stă ca o pavăză de neclintit a popoarelor iubitoare de pace în calea planurilor nebuneşti de deslănţuire a unui nou război mondial, urzite de imperialiştii americani şi englezi.

„Uniunea Sovietică — a arătat tovarăşul Malencov în raportul la cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. — **nu se teme de ameninţările aţâţătorilor la război. Poporul nostru are experienţa luptei împotriva agresorilor şi el nu trebue să se deprindă să-i bată. El i-a bătut pe agresori încă în războiul civil, când statul sovietic era tânăr şi relativ slab, i-a bătut în cel de al doilea război mondial, îi va bate şi pe viitor, dacă vor îndrăzni să atace patria noastră".**

O desvoltare fără precedent a cunoscut în Uniunea Sovietică învăţământul de toate gradele. Deosebit de semnificativ este faptul că, pe când în Statele Unite ale Americii milioane de copii nu pot urma nici măcar cursul elementar, iar mii de învăţători şi profesori sunt svârliţi pe drumuri de către aşa zisa comisie pentru cercetarea activităţii antiamericane, pentru simplu fapt de a fi militat pentru pace, pentru prietenia cu Uniunea Sovietică, în marea Ţară a Socialismului se alocă anual pentru învăţământul public zeci de miliarde de ruble. Cheltuielile pentru învăţământ, de pildă, s'au mărit dela 22,5 miliarde ruble în 1940, la 57.3 miliarde ruble în 1951, adică mai mult de 2.5 ori. Numai în anii de după război au fost construite 23.500 de şcoli. Invăţământul de 7 ani a devenit general şi obligatoriu, iar învăţământul mediu s'a extins într'o măsură considerabilă. Astăzi, numărul elevilor şi studenţilor este de 57 milioane. Numai în 1952, institutele de învăţământ superior au dat 221.000 tineri specialişti pentru diferite ramuri ale economiei naţionale, iar în anul acesta ele au primit 375.000 studenţi noi.

Prevederile celui de al cincilea plan cincinal de desvoltare a Uniunii Sovietice vorbesc cu putere despre desvoltarea înfloritoare a ştiinţei şi culturii sovietice. In cel de al cincilea plan cincinal popoarele sovietice vor cuceri o nouă victorie prin trecerea la învăţământul mediu general în capitalele republicilor, în oraşele de subordonare republicană, în centrele regionale, de tinut şi în marile centre industriale, precum şi prin introducerea învăţământului politehnic. Directivele prevăd, de asemeni, crearea condiţiilor pentru deplina înfăptuire, în decursul cincinalului următor a învăţământului mediu în toate oraşele şi satele Uniunii Sovietice. Aceasta înseamnă că va fi înfăptuită în practică teza tovarăşului Stalin care arată că una dintre condiţiile preliminare ale trecerii la comunism este atingerea unei astfel de creşteri a nivelului cultural al societăţii care să asigure tuturor membrilor societăţii desvoltarea multilaterală a aptitudinilor lor fizice şi intelectuale.

Succesele construirii socialismului în Uniunea Sovietică sunt chezăşia viitorului socialist al ţărilor de democraţie populară, a viitorului socialist al Patriei noastre. Zi de zi, cu fiecare nou succes dobândit de ţările de democraţie populară, devine tot mai limpede că nicio ţară nu poate construi socialismul fără ajutorul Uniunii Sovietice, fără a se călăuzi după experienţa sovietică, fără a păşi pe drumul trasat pentru prima oară în istorie de Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie.

Poporul nostru sărbătoreşte anul acesta aniversarea Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie în zilele când întreaga noastră ţară se pregăteşte cu însufleţire pentru alegerile de deputaţi în Marea Adunare Naţională. Trecând cu mândrie în revistă, cu acest prilej, minunatele realizări obţinute în lupta pentru construirea socialismului, oamenii muncii din Patria noastră îşi îndreaptă cu recunoştinţă gândul către Uniunea Sovietică, al cărei ajutor nepreţuit a făcut posibile aceste realizări. **„Pentru ţara noastră** — arată Manifestul Consiliului Central al Frontului Democraţiei Populare, — **prietenia şi alianţa strânsă cu Uniunea Sovietică şi ajutorul ei frăţesc sunt chezăşia libertăţii şi independenţei noastre naţionale, chezăşia construirii socialismului în patria noastră".**

Datorită acestui ajutor frăţesc al oamenilor sovietici, se înfăptuieşte cu succes industrializarea socialistă a ţării noastre. De două ori mai puternică astăzi decât sub regimul burghezo-moşieresc, industria noastră se desvoltă necontenit. Se construiesc noi fabrici şi uzine, se înmulţesc minele, sondele, şantierele. Se fabrică maşini-unelte, utilaj, motoare puternice, maşini agricole de tip greu. Au intrat în funcţiune Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" şi, în ultimul timp, termocentralele „Gh. Gheorghiu-Dej"-Doicesti şi Ovidiu II. Se realizează într'un ritm rapid lucrările Canalului Dunăre-Marea Neagră şi ale hidrocentralei „V. I. Lenin"-Bicaz.

Mari realizări au fost înfăptuite în agricultură. Clasa muncitoare în alianţă cu ţărănimea muncitoare a lichidat clasa moşierilor. Aşa cum arată Manifestul Consiliului Central al F.D.P., clasa muncitoare, statul de democraţie populară dau un sprijin permanent ţărănimii muncitoare cu scopul de a o feri de exploatarea chiaburească, de a spori producţia realizată de ea, de a ridica bunăstarea ei. Se desvoltă zi de zi sectorul socialist al agriculturii. Cu sprijinul neprecupeţit al Ţării Socialismului, statul nostru a dat agriculturii peste 10.000 de tractoare, mii de maşini şi unelte agricole. Tot mai mulţi ţărani muncitori se înscriu în gospodării agricole colective şi în întovărăşiri de tip T.O.Z. Folosind înaintatele metode agrotehnice sovietice, gospodăriile colective obţin recolte bogate, cu 20—25 la sută mai mari decât în sectorul particular.

O largă desvoltare au luat în patria noastră, pe baza exemplului şi cu ajutorul Uniunii Sovietice, ştiinţa, arta, învăţământul de toate gradele. Datorită condiţiilor asigurate de partid şi guvern, experienţa pedagogiei şi a şcolii sovietice pătrunde tot mai adânc în rândurile cadrelor noastre didactice. La îndemâna învăţătorilor şi profesorilor noştri stă astăzi un bogat material pedagogic — manuale, metodici, publicaţii periodice — care sintetizează şi generalizează experienţa practică a miilor de cadre didactice din şcolile Uniunii Sovietice. S'au editat operele lui A. S. Macarenco, precum şi alte volume care înfăţişează experienţa muncii învăţătorilor fruntaşi ai şcolilor sovietice.

La cursurile de perfecţionare a cadrelor didactice, la cercurile şi consiliile pedagogice, în cluburile sindicatelor de învăţământ şi în colţurile roşii din şcoli se studiază teoria şi practica şcolii sovietice, se discută problemele legate de aplicarea metodelor înaintate ale şcolilor sovietice în şcolile patriei noastre.

Congresul Invăţătorilor, care s'a desfăşurat în primăvara acestui an, a prilejuit desbaterea largă a mijloacelor de răspândire a metodelor sovietice şi a constituit un prilej deosebit de însemnat pentru generalizarea experienţelor înaintate a cadrelor didactice în domeniul aplicării creatoare a acestor metode în şcolile noastre. Mii de învăţători şi de profesori îşi desfăşoară munca sub semnul cuvintelor rostite de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invăţătorilor: **„Studiaţi cu perseverenţă experienţa admirabilă a şcolii sovietice, adevărat focar al ştiinţei şi culturii, făuritoarea minunatelor generaţii de constructori ai socialismului şi comunismului".**

Existenţa Statului Sovietic creat prin Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie este chezăşia minunatei desvoltări viitoare pe care o prevede planul nostru cincinal. Creşterea de cinci ori a industriei noastre faţă de anul 1948, construirea noilor combinate industriale, a termo şi hidrocentralelor, terminarea Canalului Dunăre-Marea Neagră şi a hidrocentralei „V. I Lenin", începerea canalului Bucureşti-Dunăre, irigaţiile, înzestrarea agriculturii socialiste cu mijloace tehnice înaintate, electrificarea, înflorirea culturii şi a învăţământului —toate aceste luminoase perspective pot şi vor fi realizate, pentrucă alături de noi stă poporul frate sovietic, pentrucă partidul clasei muncitoare, aplicând genialele învăţături ale lui Lenin şi Stalin, ne călăuzeşte cu fermitate pe calea construirii socialismului, pentrucă poporul nostru muncitor, strâns unit în jurul partidului, îşi încordează toate forţele în lupta pentru cucerirea unui viitor fericit.

Farul luminos al Marii Revoluţii Socialiste din Octombrie constitue călăuza activităţii de zi cu zi a partidului nostru, conducătorul luptei pentru socialism a oamenilor muncii din Republica Populară Română. Toate cuceririle istorice ale poporului nostru muncitor, faptul că poporul a devenit stăpân pe propria sa soartă, că-şi poate făuri o patrie înbelşugată şi puternică, îşi au izvorul în Revoluţia din Octombrie, în eliberarea ţării noastre de către Armata Sovietică. **„Eliberarea României de către Armata Sovietică** — arată tovarăşul Gh Gheorghiu-Dej — **n'a însemnat numai eliberarea naţională a ţării noastre, dar ea a creat condiţiile necesare şi toate premizele pentru zdrobirea claselor dominante — moşierii şi capitaliştii — a făcut posibilă desfăşurarea luptei poporului şi efectuarea de reforme cu caracter revoluţionar, a ferit ţara noastră de intervenţia armată a puterilor imperialiste, a făcut cu putinţă rapida desvoltare a puterii populare şi trecerea la regimul de democraţie populară — formă a dictaturii proletariatului".**

In preajma celei de a 35-a aniversări a Marii Revoluţii din Octombrie, oamenii muncii din ţara noastră îşi îndreaptă cu recunoştinţă gândul către eliberatoarea lor din ghiarele fascismului, Uniunea Sovietică, către făuritorul primului stat socialist din lume, dascălul şi învăţătorul tuturor oamenilor muncii, prietenul iubit al poporului nostru — tovarăşul Stalin. Prietenia cu Uniunea Sovietică este scumpă fiecărui om al muncii din patria noastră; ea constitue izvorul dătător de încredere şi siguranţă în lupta pentru socialism, pentru pace, în lupta împotriva uneltirilor duşmănoase ale imperialiştilor americano englezi şi ale slugilor lor dela Belgrad.

Sub steagul Revoluţiei din Octombrie, poporul nostru strâns unit în jurul Partidului Muncitoresc Român îşi înzeceşte eforturile în lupta pentru construirea societăţii socialiste în ţara noastră, pentru făurirea unui viitor fericit.

„Intâlnirea dintre V. I. Lenin şi I. V. Stalin în casa conspirativă din Petrograd, la 8 Octombrie 1917"
(După tabloul pictorului P. Vasiliev)

Pe drumul luminat de glorioasa cultură sovietică

Avântul construcţiei socialiste care se desfăşoară azi în ţara noastră după zeci de ani de asuprire burghezo-moşierească şi imperialistă, avânt care a devenit posibil datorită eliberării ţării noastre de către eroicele oşti staliniste, datorită frăţescului ajutor al Uniunii Sovietice şi personal al marelui Stalin, se manifestă nu numai în domeniile economice şi sociale, în ridicarea nivelului de trai al maselor populare, ci şi pe tărîm cultural. Sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, urmând măreţul model al culturii sovietice socialiste, se desfăşoară în ţara noastră o amplă şi adâncă revoluţie culturală.

Trăsătura cea mai caracteristică a culturii sovietice o prezintă faptul că în Ţara Socialismului comorile culturii au devenit un bun al maselor populare; cultura sovietică serveşte poporul şi este subordonată intereselor lui. Excepţionala înflorire a ştiinţei şi culturii în Uniunea Sovietică confirmă cu o mare putere cuvintele rostite de Lenin puţin timp după victoria Revoluţiei din Octombrie: „Inainte, toate creaţiile minţii şi geniului uman nu aveau altă destinaţie decât să dea unora toate bunurile tehnicii şi culturii, şi să-i lipsească pe ceilalţi de lucrurile cele mai necesare: educaţia şi ştiinţa. Acum, toate minunile tehnicii, toate cuceririle culturii, vor deveni avuţia întregului popor şi niciodată de aci înainte geniul şi inteligenţa omenească nu vor fi transformate în mijloace de oprimare sau de exploatare".

Călăuzit de măreaţa învăţătură leninist-stalinistă, de vasta şi inepuizabila experienţă sovietică, statul nostru democrat-popular acordă o importanţă deosebită problemelor legate de pregătirea viitoarelor cadre de constructori al socialismului, de ridicarea necontenită a nivelului cultural al oamenilor muncii. „Massele muncitoare dela oraşe şi sate, ţinute veacuri de-arândul în întuneric de clasele exploatatoare, se ridică la lumină, învaţă cu sete, îşi însuşesc cuceririle ştiinţei" — se arată în Manifestul Consiliului Central al Frontului Democraţiei Populare. Partidul nostru pune în centrul revoluţiei culturale lupta pentru totala stârpire a neştiinţei de carte. Există astăzi numeroase sate unde înainte erau sute de analfabeţi şi în care astăzi nu mai este niciun neştiutor de carte. Şi ca acestea vor fi toate satele la sfârşitul planului cincinal, când în ţara noastră va fi lichidată în întregime această moştenire monstruoasă a regimului burghezo-moşieresc— analfabetismul.

Rod al genialei învăţături leninist-staliniste cu privire la problema naţională, minunata desvoltare a culturii sovietice — naţională în formă şi socialistă în conţinut — a constituit un luminos exemplu în lupta partidului nostru pentru desvoltarea culturii minorităţilor naţionale.

Prefacerile adânci petrecute în viaţa culturală a ţării noastre apar deosebit de clar, dacă analizăm situaţia învăţământului public. Dacă înainte învăţământul public era îmbibat de misticismul şi şovinismul claselor stăpânitoare, dacă înainte, de la catedră, se răspândeau tot felul de teorii antiştiinţifice — astăzi învăţământul nostru este aşezat pe temelia de granit a ştiinţei marxist-leniniste şi este pus în slujba poporului, în slujba cauzei construirii socialismului. Dreptul la învăţătură şi cultură, prevăzut de Constituţia R.P.R., este asigurat tuturor cetăţenilor. Prin reforma învăţământului, porţile şcolilor şi facultăţilor au fost larg deschise pentru fiii oamenilor muncii, pentru cei care în trecut erau ţinuţi departe de lumina culturii.

Dar cât de radical s'a schimbat soarta cadrelor didactice în condiţiile orânduirii noastre democrat-populare! Inspirându-se din genialele indicaţii leninist-staliniste, care arată că în condiţiile societăţii socialiste învăţătorul şi profesorul trebue să stea la o înălţime la care nici n'ar fi putut să viseze în societatea capitalistă, partidul nostru a încredinţat cadrelor didactice o misiune măreaţă: pregătirea cadrelor necesare construcţiei socialiste şi le creează condiţii mereu mai bune de muncă şi de trai. Au apus pentru vecie în ţara noastră acele vremuri întunecate când învăţătorii şi profesorii erau umiliţi la tot pasul de către clasele exploatatoare, erau siliţi să ducă un trai mizer şi să şomeze în aşteptarea unei catedre.

Marile succese ale şcolii noastre se datoresc într'o măsură covârşitoare aşezării întregului nostru învăţământ pe temelia experienţei sovietice, pe temelia ştiinţei pedagogice sovietice. Studiind prevederile cu privire la învăţământ cuprinse în Directivele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. pentru cel de al cincilea plan cincinal, învăţătorii şi profesorii noştri sorb noi puteri în munca lor de educaţie a generaţiei tinere, de culturalizare a masselor muncitoare. Prevederile în legătură cu introducerea învăţământului general obligatoriu de zece ani în marile oraşe, în legătură cu extinderea învăţământului politehnic general în şcolile din Uniunea Sovietică, demonstrează excepţionala înflorire a culturii în Ţara Socialismului, arată cadrelor noastre didactice necesitatea legării şcolii de producţie, de problemele practice ale construirii socialismului.

O deosebită desvoltare a luat în ţara noastră munca culturală de massă, răspândirea culturii în cele mai largi straturi ale oamenilor muncii. Aşezămintele culturale şi filialele Societăţii pentru Răspândirea Ştiinţei şi Culturii, create după exemplul instituţiilor culturale sovietice, duc o activitate rodnică în toate oraşele şi satele noastre.

Unul din domeniile în care rodeşte marele ajutor sovietic este cel al ştiinţei. Având drept minunat model şi îndreptar, glorioasa creaţie a savanţilor sovietici, măreţele cuceriri ale ştiinţei sovietice, oamenii noştri de ştiinţă au repurtat remarcabile succese. La şcoala ştiinţei sovietice au învăţat oamenii noştri de ştiinţă că ei au datoria să slujească poporul, că întreaga lor muncă trebue să fie subordonată intereselor poporului. In ţara noastră nu mai avem, ca înainte, cercetări ştiinţifice închinate aşazisei „ştiinţe pure", ci cercetări legate organic de viaţă, de necesităţile construirii socialismului în patria noastră.

In timp ce pe vremea regimului burghezo-moşieresc cercetările ştiinţifice erau privite cu dispreţ de către clasele exploatatoare, iar oamenii de ştiinţă erau împiedecaţi să-şi desvolte creaţia lor — astăzi problemele ştiinţei se află în centrul preocupărilor statului nostru de democraţie populară. Conştienţi de măreţia muncii lor, de imensa superioritate a regimului de democraţie populară asupra putrezei orânduiri capitaliste care degradează şi terfeleşte creaţia ştiinţifică, oamenii de ştiinţă din ţara noastră îşi sporesc necontenit eforturile în lupta pentru înflorirea patriei, pentru socialism.

Literatura şi arta — parte importantă a culturii noastre — cunosc un mare avânt. Conduşi şi îndrumaţi de partidul clasei muncitoare, având înaintea lor exemplul măreţ al literaturii şi artei sovietice, scriitorii şi artiştii noştri participă într'o măsură crescândă la lupta pentru construirea socialismului şi apărarea păcii. Un sprijin nepreţuit pentru desvoltarea creaţiei lor pe drumul realismului socialist au primit scriitorii şi artiştii noştri studiind documentele Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. Referindu-se la acea parte a raportului tovarăşului G. M. Malencov, care vorbeşte despre realizările obţinute în Uniunea Sovietică în domeniul literaturii şi artei, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat: „Noi recomandăm scriitorilor şi artiştilor noştri să studieze în mod aprofundat această admirabilă analiză marxistă a problemelor literaturii şi a artei".

De unde în trecut nici nu se putea vorbi de o cinematografie românească, după 23 August 1944, datorită ajutorului primit din partea Uniunii Sovietice, în ţara noastră s'au construit primele studiouri cinematografice. In ultimii ani s'au creat şase filme artistice, 69 filme documentare, aproape 400 jurnale de actualităţi, creaţii preţuite şi iubite de poporul nostru muncitor.

Unul din cele mai remarcabile aspecte ale revoluţiei noastre culturale îl constitue activitatea culturală desfăşurată de către sindicate. In prezent funcţionează pe lângă întreprinderile noastre peste 10.000 de cluburi şi colţuri roşii; cele aproximativ 5.000 de biblioteci sindicale au peste 7 milioane de volume.

In întreprinderi, la sate, în instituţii ia o tot mai mare desvoltare cultura fizică. Normele complexului „Gata pentru muncă şi apărarea Patriei", creat după exemplul complexului sovietic „G.T.O.", sunt trecute de noi şi noi participanţi la mişcarea de cultură fizică.

Crearea culturii noi se desfăşoară sub semnul luptei necruţătoare împotriva influenţei ideologiei burgheze în politică, ştiinţă şi artă. In această luptă pentru făurirea unui om nou, cu o cultură superioară, noi vom cuceri mereu noi înălţimi, vom repurta mereu noi succese, pentrucă suntem conduşi şi îndrumaţi de Partidul Muncitoresc Român, călăuzit de atotbiruitoarele idei ale lui Marx, Engels, Lenin, Stalin, pentrucă avem în faţă modelul neîntrecut al culturii sovietice — cea mai înaintată **cultură** din lume.

Pe drumul deschis de Marele Octombrie

L-am auzit pe marele Stalin

Toată viața voi păstra în amintire chipul iubit al marelui Stalin și clipele trăite în zilele Congresului al XIX-lea al partidului.

Încă înainte de a pleca spre capitală, am primit o serie de scrisori dela cadrele didactice și elevii din raion. Colegii mei, pedagogii, îmi scriau cu multă mândrie despre faptul că alegerea unei simple învățătoare comuniste ca delegat la Congres arată odată mai mult de cât cinste se bucură la noi munca de educare și instruire comunistă a tineretului, cât de prețuit este la noi învățătorul.

Moscova... Nu găsesc cuvinte pentru a descrie emoția și entuziasmul de care am fost cuprinsă când, împreună cu alți delegați la Congres, am intrat sub bolțile străvechiului Cremlin, martor al multor evenimente istorice din viața Patriei noastre.

Cu atenția încordată, plini de mândrie pentru faptele glorioase ale poporului sovietic, condus de Partidul Comunist în frunte cu marele Stalin, au ascultat delegații raportul lui G. M. Malencov, unul dintre elevii și tovarășii de luptă ai lui Stalin.

Ascultând rapoartele și cuvântările în care se făcea bilanțul măreților victorii dobândite de poporul sovietic sub conducerea Partidului Comunist fiecare dintre noi, delegații la Congres, ne gândeam la miile de fapte din întreprinderea sau colhozul nostru, din școala sau din institutul nostru, din satul, orașul, sau raionul nostru.

Iată, nu mai departe decât din exemplul modest al raionului Vacisc, în care trăesc eu, se pot vedea limpede acele transformări, acea creștere culturală fără precedent, prin care se caracterizează anii ce s'au scurs dela Congresul al XVIII-lea al partidului, în special anii de construcție pașnică de după război.

Afară de foarte mici excepții, toate cele 148 centre populate din raionul Vacisc sunt electrificate. 17 mii de lămpi ale lui Ilici sunt aprinse în raionul nostru, în colhozurile căruia sunt instalate 250 de motoare care ușurează munca omului.

Dar școlile din raion? Avem în prezent 7 școli medii. O parte însemnată dintre absolvenții școlilor de 7 ani continuă să studieze în școlile medii. Raionul Vacisc, a pășit la înfăptuirea învățământului de 7 ani încă în anul școlar 1948/49, odată cu celelalte 25 de raioane rurale din regiunea noastră. Dacă în anul școlar 1949/50 numărul elevilor din clasele a VIII—X-a a atins în raion cifra de 562, în anul școlar curent noi avem în aceste clase 1384 elevi. Numărul absolvenților școlilor medii a crescut în acest timp aproape de trei ori.

Fără voie îmi aminteam de toate acestea atât în timpul Congresului cât și mai târziu când m'am întors acasă și am analizat din nou tot ce am văzut și am auzit în zilele de neuitat ale Congresului.

Visul cel mai scump al fiecărui om sovietic este de a-l vedea pe marele Stalin — și iată că eu nu numai că l-am văzut la tribună pe iubitul nostru conducător dar i-am auzit și cuvântul înțelept, pătruns de grija pentru menținerea păcii în întreaga lume, pentru eliberarea oamenilor muncii depe întregul glob pământesc. Prin cuvinte simple și clare, conducătorul omenirii progresiste, a vorbit despre lupta pentru pace și libertate și despre victoria în această luptă măreață.

Cu ce atenție încordată a ascultat Congresul cuvântarea istorică a conducătorului spre care sunt îndreptate toate gândurile și simțămintele noastre.

Sunt convinsă că fiecare dintre cei cărora le-a fost dat să-l vadă pe Stalin, să-i audă cuvintele liniștite și pătrunzătoare, a simțit în întreaga sa ființă cât de mare este fericirea de a trăi în epoca stalinistă, în minunații ani când înțeleptul conducător ne duce pe calea spre comunism.

Congresul a acordat o atenție deosebită problemelor muncii pe tărâm ideologic. Când te gândești la sarcinile concrete care stau acum în fața fiecărui comunist, în fața fiecărui om sovietic, simți o imensă răspundere față de Patrie, față de partid, față de tovarășul Stalin, simți cât de mare este rolul muncii noastre pedagogice în epoca trecerii dela socialism la comunism.

Directivele Congresului al XIX-lea cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal ne trasează sarcina deosebit de importantă a trecerii treptate la învățământul mediu general, la învățământul politehnic general. Rezolvarea cu succes a acestor sarcini depinde în cea mai mare măsură de noi — cadrele didactice — comuniști și fără partid. Nu mă îndoesc de faptul că numeroasa armată a învățătorimii sovietice, însuflețită de hotărîrile istorice ale Congresului al XIX-lea al partidului și de cuvântarea iubitului nostru conducător, va depune toate eforturile și cunoștințele sale pentru a educa noi generații de oameni viguroși, cinstiți, culți, nețărmurit de devotați marii cauze a lui Lenin și Stalin.

A. SOCOLOVA
învățătoare la școala din Vacisc
(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Vom îndeplini hotărîrile istorice

Mi-e greu să găsesc cuvinte pentru a reda impresia nestearsă pe care mi-au lăsat-o mie ca și fiecăruia dintre delegați, zilele Congresului al XIX-lea al Partidului.

...5 Octombrie 1952. Cu nespusă emoție am intrat în marea sală a Palatului Kremlin. Minutele de așteptare ne-au părut foarte lungi. Dar iată că în Prezidiu au apărut tovarășul Stalin și credincioșii săi tovarăși de luptă, conducători ai partidului și guvernului. Într'un elan de nedescris, ca un singur om, ne-am ridicat dela locurile noastre. „Trăiască tovarășul Stalin!" „Marelui Stalin ura!", „Slavă geniului omenirii!" Din adâncul inimii izbucneau cuvinte de iubire și devotament fierbinte față de înțeleptul conducător. Cu un tunet de aplauze au salutat delegații pe marele conducător și învățător. Și el, Stalin al nostru, aplauda deasemeni, salutând pe delegații Congresului...

Cu o profundă atenție am ascultat rapoartele și cuvântările rostite la Congres, cu un imens elan în unanimitate, am adoptat Hotărîrile istorice, din care fiecare rând este pătruns de marea grijă stalinistă pentru om, pentru înflorirea continuă a Patriei noastre.

Mândrie pentru Patrie, o mare recunoștință față de scumpul nostru partid, pentru grija de zi cu zi ce o poartă oamenilor sovietici — iată sentimentul de care a fost cuprins fiecare din cei ce au ascultat raportul tovarășului Malenkov care a făcut o profundă analiză a situației internaționale și interne a Uniunii Sovietice din perioada scursă dela Congresul al XVIII-lea al Partidului, arătând bilanțul victoriilor grandioase dobândite de partid și de poporul sovietic sub conducerea tovarășului Stalin, trasând programul luptei continue pentru construirea comunismului.

Eu, ca învățătoare, am ascultat cu o deosebită bucurie rapoartele tovarășilor Malenkov și Saburov și cuvântările delegaților care au vorbit de înflorirea fără precedent a culturii și învățământului public din țara noastră.

Fără voie m'am întors cu gândul la trecutul îndepărtat. Mi-am amintit de anii dinainte de Revoluție, de munca mea într'o școală în apropiere de stația Bologoie. Aici, cu peste 40 de ani în urmă, mi-am început cariera de învățătoare. Calea ce mi-am ales-o a fost foarte grea. Imi amintesc că am organizat un cerc de cultură generală pentru tineretul muncitoresc, pentru tinerii și tinerele care, din cauza greutăților n'au putut urma școala. Autoritățile locale se uitau cu ochi răi la munca de culturalizare, îmi puneau tot felul de piedici, adeseori interziceau lecțiile de seară.

Nu odată am recitit, cu durere în suflet, povestirea lui A. P. Cehov „In căruță", în care se vorbește despre soarta amară a unei învățătoare dela sat. In condițiile neomenești din Rusia țaristă, munca nobilă de pedagog s'a transformat pentru ea într'o povară mai presus de puterile sale. Câteodată mă gândeam că și pe mine mă așteaptă aceiași soartă amară...

Când deasupra Patriei noastre a răsărit soarele Marelui Octombrie, noi, învățătorii, împreună cu întreg poporul muncitor, am cunoscut în toată deplinătatea adevărata fericire omenească și bucuria ce ți-o dă recunoașterea muncii tale. Chiar din primele zile ale Revoluției am văzut cu câtă atenție și grijă înconjoară școala și pe învățători partidul nostru, marii săi conducători Lenin și Stalin. Sub ochii mei a crescut și s'a întărit școala sovietică. Congresul al XIX-lea al partidului a făcut bilanțul acestei uriașe creșteri.

Numai în anii de după război — a arătat tovarășul Malenkov în raportul său — au fost construite 23.500 școli, iar numărul elevilor care studiază în prezent în U.R.S.S. este de 57 milioane, cu aproape opt milioane mai mulți decât în anul 1940.

Pe bună dreptate a declarat în cuvântarea sa delegatul la Congres, tov. Poscrebâșev că în nicio țară burgheză nu este posibil ceva asemănător.

Amploarea fără precedent a învățământului public în țara noastră trezește nu numai admirația oamenilor sovietici, ci și interesul și admirația prietenilor noștri de peste granițe.

La Congres, într'una din pauze, s'a apropiat cineva de mine și m'a cuprins de umeri. Intorcându-mă, am văzut-o pe Dolores Ibarruri.

— După insigna depe piept, „Fruntaș în învățământul public", v'am recunoscut că sunteți învățătoare — a spus tov. Ibarruri.

Ea m'a întrebat despre munca mea, despre elevii mei. Și eu m'am dus cu gândul la școala mea, școala medie de fete nr. 171 din Leningrad. Această este una din școlile-palate, construite la Leningrad după război. Pentru construcția ei au fost cheltuite cinci milioane de ruble. Intr'o clădire cu patru etaje, artistic ornamentată, cu o sală imensă de festivități, cu o sală de cultură fizică și sport, cu laboratoare și cabinete bine utilate, învață aproape o mie de fetițe — fiice ale oamenilor muncii din raionul Dzerjinski. In acest an vom da prima serie de absolvente a claselor a X-a. Un numar de 64 de eleve vor obține certificate de maturitate. Iar peste un an, vor absolvi școala două sute de eleve.

I-am povestit tovarășei Dolores Ibarruri, despre clasa mea, clasa a X-a „A", despre comsomolistele fruntașe Liolea Sugalei și Tamara Hatineanț, care au hotărît să devină învățătoare și își încearcă de pe acum puterile în acest domeniu greu dar nobil de muncă, lucrând în mijlocul pionierelor; despre Ela Budovskaia, care vrea să devină inginer-chimist, despre Șura Egorova, care vrea să intre la universitate și despre alte fete minunate, în fața cărora stă larg deschisă calea spre un viitor luminos

Ochii lui Dolores Ibarruri străluceau de bucurie. Dar peste ei s'a așternut o umbră, a început să-mi vorbească cu durere despre decăderea catastrofală a învățământului în Spania franchistă, despre mizeria și lipsa de drepturi a învățătorilor spanioli, despre faptul că copiii muncitorilor și țăranilor spanioli nu pot învăța.

In pauzele dintre ședințe s'au apropiat și au vorbit cu mine și reprezentanți ai țărilor de democrație populară. Ei se interesau de viața și munca din școala sovietică, a cărei experiență o studiază și o urmează.

Zilele Congresului au fost pline de cele mai strălucitoare impresii, de întâlniri emoționante. Cea mai însemnată zi din viața mea va rămâne însă ziua ședinței de închidere, când a vorbit Iosif Vissarionovici Stalin. Când tovarășul Stalin s'a ridicat dela locul său și s'a îndreptat spre tribună, sala a fost cuprinsă de un entuziasm nemaivăzut. In limbile tuturor țărilor și popoarelor răsunau saluturi în cinstea genialului arhitect al comunismului. Și iată că Iosif Vissarionovici a început să vorbească și sala s'a cufundat în tăcere. Cu respirația oprită au ascultat delegații și oaspeții cuvântarea istorică, înțeleaptă și profundă, în care marele conducător al întregii omeniri progresiste a dat un răspuns precis, limpede și laconic la cele mai arzătoare, la cele mai însemnate probleme ale zilelor noastre.

Când tovarășul Stalin și-a încheiat cuvântarea, sala a fost străbătută de o furtună de ovații. Toți s'au ridicat din nou în picioare, salutând în toate limbile pe marele conducător...

Activitatea Congresului a fost urmărită cu multă atenție de oameni din țara noastră și din lumea întreagă. Pe adresa delegaților soseau zilnic scrisori și telegrame. Am primit și eu o telegramă dela școala noastră. Colegii mei îmi comunicau că ei urmăresc cu emoție activitatea Congresului, că inimile lor sunt pline de bucurie și mândrie pentru succesele Patriei noastre.

Indată ce am pășit din nou pragul școlii, am fost înconjurată de colegi și de elevi, care m'au copleșit cu întrebările, m'au rugat să le împărtășesc impresiile dela Congres.

Intregul nostru colectiv este pătruns de hotărîrea de a îndeplini cu cinste aceste sarcini. Singura noastră dorință este de a lucra neobosit pentru a ridica nivelul pregătirii noastre ideologico-teoretice, pentru perfecționarea măestriei noastre pedagogice, pentru a obține noi succese în educația tinerei generații.

In ceeace mă privește pe mine personal, cu toți cei 65 de ani pe care-i am, mă simt tânără, plină de putere și de dorința fierbinte de a munci neobosit în folosul poporului sovietic. Când mă gândesc la faptul că eu, o simplă învățătoare sovietică, am avut marea fericire de a fi delegat la Congresul al XIX-lea al Partidului, când îmi depăn în minte tot ce este legat de zilele Congresului, gândurile mele se îndreaptă spre creatorul fericirii noastre, spre omul al cărui nume este simbolul celor mai luminoase speranțe ale oamenilor simpli din lumea întreagă, spre scumpul și iubitul nostru Stalin.

Z. SEVEROVA
învățătoare emerită a R.S.F.S.R.

Inalta răspundere a pedagogului

Am avut marea fericire de a participa la Congresul al XIX-lea al marelui nostru Partid Comunist, de a-l vedea pe genialul conducător, scumpul și iubitul nostru învățător, tovarășul Stalin, de a-i asculta cuvântarea istorică rostită la ședința de închidere a Congresului.

Cu o adâncă emoție am ascultat noi, delegații, rapoartele și cuvântările conducătorilor partidului și guvernului, precum și cuvântările delegaților la Congres, în care s'a făcut bilanțul măreților victorii universal-istorice obținute de Partidul Comunist și de poporul sovietic sub conducerea marelui conducător și învățător Iosif Vissarionovici Stalin.

Mulți delegați s'au ocupat pe larg în cuvântările lor de problemele culturii socialiste și ale învățământului public.

Intre alte multe hotăriri importante adoptate de Congres cu privire la învățământul public, directiva cu privire la necesitatea de a pași la realizarea învățământului politehnic în școlile medii și la trecerea ulterioară la învățământul politehnic general are o importanță uriașă. In legătură cu aceasta, în fața Institutului Pedagogic se pune o nouă sarcină — aceea de a se preocupa în mod serios de elaborarea problemelor cu privire la căile concrete de înfăptuire a învățământului politehnic al studenților — viitori învățători.

Aceasta este o problemă complexă, care trebue chibzuită foarte bine, pentru a se evita greșelile din trecut. V. I. Lenin a arătat că aplicarea principiului învățământului politehnic necesită studierea bazelor industriei moderne. Invățământul politehnic este și trebue să fie, înainte de toate, o parte componentă și necesară a educației comuniste, alături de educația intelectuală, fizică, morală și estetică, edică să fie subordonat scopului educării unor oameni desvoltați din toate punctele de vedere, membri ai societății comuniste.

Invățământul politehnic face cunoscute elevilor, în teorie și în practică, toate ramurile principale de producție, realizează o legătură strânsă între învățământ și munca social-productivă. Aceasta înseamnă că învățământul politehnic presupune o strânsă legătură a teoriei cu practica, a școlii cu viața.

Pentru a îndeplini cu succes sarcinile puse în fața lor, institutele pedagogice trebue să reorganizeze întregul lor sistem de predare și, în primul rând, predarea fizicii, a chimiei, a științelor naturale. Ministerele Invățământului vor trebui să acorde un ajutor foarte serios școlilor și institutelor în ceeace privește întărirea bazei lor didactice și materiale.

Statutul Partidului Comunist, adoptat de Congresul al XIX-lea are o foarte mare importanță. El definește cu deplină claritate acel chip moral-politic înalt, acele trăsături noi, care sunt proprii comunistului — omul înaintat al zilelor noastre. Membrul Partidului Comunist este obligat să apere prin toate mijloacele unitatea partidului, să fie un exemplu în muncă, să ocrotească proprietatea socialistă, să întărească zi de zi legătura cu massele, să muncească neobosit pentru a-și însuși bazele marxism-leninismului, să folosească cu curaj critica și autocritica, să fie disciplinat și cinstit față de partid și față de popor. Noi, pedagogii sovietici, trebue să formăm aceste trăsături la tineretul nostru sovietic. Noi trebue să educăm un tineret viguros și plin de viață, care să nu se teamă de dificultăți și piedici, trebue să educăm tineretul în spiritul patriotismului sovietic și al internaționalismului proletar, în spiritul devotamentului nețărmurit pentru cauza comunismului.

Mi s'a întipărit în memorie pentru toată viața ședința de închidere a Congresului, Conducătorul partidului, al poporului sovietic și al întregii omeniri progresiste, Iosif Vissarionovici Stalin, a rostit o cuvântare adresată delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești, care au salutat Congresul. Inteleptul nostru conducător a trasat în discursul său istoric un măreț program de luptă a popoarelor pentru pace, împotriva atățătorilor la război. Cuvintele de încheiere a cuvântării tovarășului Stalin: „Trăiască pacea între popoare! Jos cu atățătorii la război!" au fost acoperite de aplauze furtunoase.

Cuvântarea tovarășului Stalin, liniștită, sigură, de o importanță excepțională — a emoționat pe toți participanții la Congres, a lăsat o urmă nestearsă în inima fiecăruia dintre ei. Delegații la Congres au plecat din Kremlin, dela această ședință istorică, ducând cu ei o imensă iubire pentru conducătorul partidului și al poporului, o încredere de neclintit în triumful deplin al comunismului.

V. FILATOV
directorul Institutului Pedagogic „K. D. Usinschi" din Iaroslavl

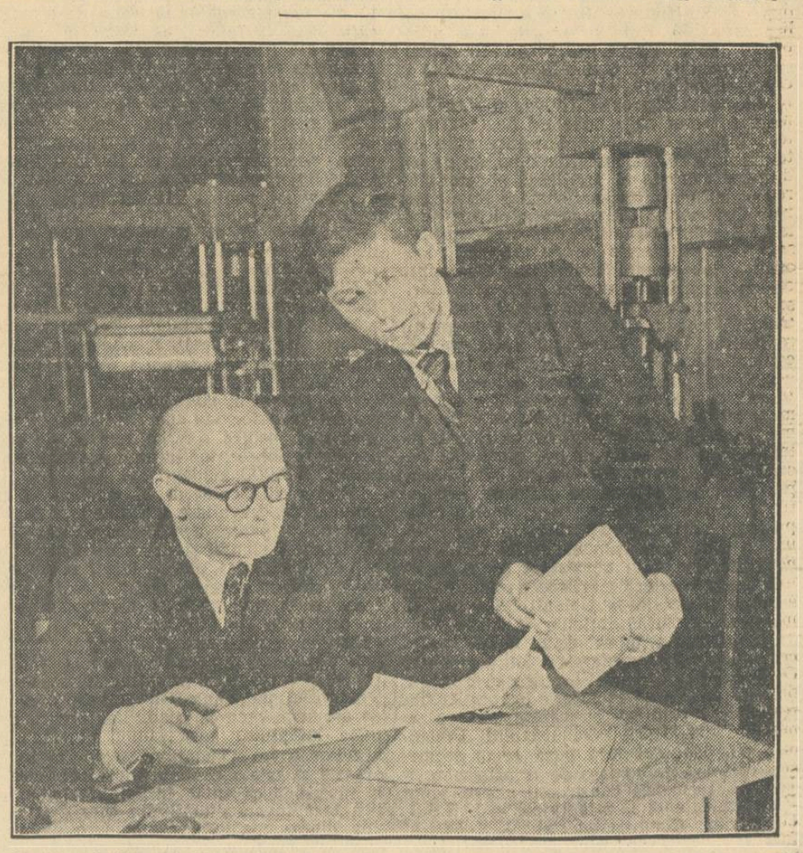

Lucrătorul Alexandr Zelenciucov, dela uzina „Secera și Ciocanul", care a absolvit secția prin corespondență a Institutului Metalurgic, își pregătește prima lucrare științifică, sub îndrumarea profesorului universitar Pavel Biaduli, doctor în științe tehnice

La pescarii din Taman

Departe de mal, în locul unde istmul nisipos și îngust Tuzla desparte Marea Neagră de golful Taman, plutește flotila pescărească a colhozului Hvalium din Taman. Câteva vase pescărești și câteva bărci cu pânză brăzdează valurile înspumate. Se așteaptă o furtună și pescarii se grăbesc să ridice pe bord plasele și undițele de pescuit.

Cu mare greutate, luptând cu puterea vântului, învățătoarea Ana Ivanova Sobol, dela școală medie nr. 13 din Taman, a răzbătut până la istmul Tuzla. Ea a fost întâmpinată cu mare bucurie de pescari — oameni viguroși și oțeliți. Trei sute de zile și nopți pe an ei brăzdează fără frică apele Mării Negre și ale Mării Azov și numai două luni stau în limanurile dela Taman. Cu pâine și sare îi întâmpină ei pe lectorii comitetului raional de partid, pe propagandiști, pe agitatorii-învățători depe litoral.

Pescarii s'au strâns la colțul roșu al secției de pescuit. Fețele lor exprimă nerăbdarea. Ce noutăți le aduce agitatoarea? Ce se întâmplă în satul natal?

— Vă aduc noutăți bune! — spune Ana Ivanovna.

Mica odăiță este supraaglomerată. Liniște. Invățătoarea comsomolistă povestește despre Directivele cu privire la cel de al cincilea plan cincinal adoptat la Congresul al XIX-lea, arată cum va crește și se va întări țara noastră, câte hidrocentrale, canale, uzine, căi ferate vor construi oamenii sovietici, cum se va ridica bunăstarea poporului.

Cuvântul agitatoarei găsește un larg ecou în mijlocul ascultătorilor.

Cuvintele ei au fost întâmpinate de aprobarea unanimă a pescarilor.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Pionierii din Novaia Cahovca fac deseori excursii pe șantier. Ei cercetează cu interes măreța construcție a comunismului, ale cărei contururi se văd tot mai bine.

★ ★ ★

Pe șantierele măreților construcții ale comunismului

Volga și-a revărsat apele, de parcă am fi în timpul inundațiilor de primăvară. Sub razele soarelui strălucitor, întinderile ei sclipesc ca argintul și numai coamele albe ale valurilor mânate de vânt și culoarea galbenă a dumbrăvilor de pe maluri îți amintesc că afară e toamnă.

E al treilea an de când iarna și vara, ziua și noaptea, pe malurile altădată pustii ale Volgăi, constructorii hidrocentralei electrice dela Cuibâșev, — cea mai mare hidrocentrală din lume — duc o gigantică luptă împotriva naturii. Toamna aceasta a început o nouă etapă însemnată a acestei lupte grandioase. Depășind timpul, colectivul de multe mii de oameni sovietici trece dela lucrările de pregătire la făurirea obiectivelor principale ale giganticei construcții. La poalele muntelui Mogutov, se toarnă primele tone de beton în fundul gropii de fundație. Au rămas numai 9 metri până la adâncimea necesară a funcației pentru clădirea hidrocentralei.

Pe șantierele hidrocentralei se desvoltă într'o strânsă colaborare, munca și știința. Invățământul cunoștințele, joacă pe șantier un rol hotăritor. Pentru a conduce tehnica modernă cu care țara a înzestrat șantierul, sunt necesare cadre de înaltă calificare, sunt necesare mari cunoștințe tehnice. Aceasta o știe fiecare constructor tânăr, aceasta o știu familiile unde există elevi. Pe marele șantier, școala este un izvor viu de cunoștințe necesare în muncă. La fiecare pas se simte grija pentru școală, pentru instruirea copiilor și a tinerilor constructori.

La Jigulevsc, tânărul oraș de pe Volga, s'au deschis trei școli medii noi. Peste 200 de tineri mecanizatori și constructori studiază la școala tineretului muncitoresc din Jigulevsc. Cei care termină aceste școli și vor să studieze mai departe, n'au nevoie să părăsească șantierul. Pentru aceasta e suficient să treacă pe malul stâng al Volgăi, unde au apărut noi orășele muncitorești ale constructorilor — Comsomolsc, Portovîi. Institutsc — a căror viață nu se deosebește cu nimic de viața marilor centre culturale. Mulți absolvenți ai școlilor de șapte ani și ai școlilor medii din Jigulevsc studiază mai departe la școala hidrotehnică și la institutul hidrotehnic în orășelul Portovîi și în Comsomolsc.

Ascultând lecțiile care se țin în școlile de pe șantier, simți din plin pulsul măreței construcții. Profesorul Vasili Andreevici Climenco vorbește elevilor din clasa V-a despre limbă, despre desvoltarea ei și despre cuvintele noi. Copiii dau exemple de asemenea cuvinte: excavator pășitor, camion basculant, etc. Elevii din clasa a V-a formează singuri propoziții care dovedesc că gândurile și sentimentele lor sunt indisolubil legate de mediul înconjurător: „La picioarele muntelui Mogutov tunau exploziile, scrâșneau excavatoarele", „Măreața construcție depe Volga este un front înaintat al luptei pentru pace"; „Brigada lui Liamin și-a depășit sarcina".

...In clasa a VII-a, a cărei dirigintă este profesoara Valentina Vasilievna Sidorova, s'au strâns elevi din aproape toate colțurile pământului sovietic. Ei trebue uniți într'un colectiv strâns și bine închegat. Dar cum să faci aceasta? Cine și cu ce-ți va ajuta în această muncă dificilă? „Șantierul și oamenii șantierului" — hotărăște profesoara. Ea le povestește elevilor despre trecutul Volgăi, despre trecutul locurilor unde clocotește astăzi o muncă însuflețită și creatoare. Ea le vorbește despre munca de robi a celor ce locuiau pe vremuri pe malul vechi al Volgăi, despre târgușoarele izolate, al căror număr era mare pe Volga înainte de Revoluție și din care unul a fost Otvajensc, unde astăzi se desfășoară o activitate febrilă.

— Aici, sub ochii noștri, se desfășoară marea luptă pentru fericirea poporului. Aici se va ridica construcția hidrocentralei dela Cuibâșev, a cărei energie va crea condițiile pentru o nouă înflorire a industriei și va înviora stepele secetoase... Mâine vom pleca la locul fundației și vom face cunoștință cu constructorii hidrocentralei.

Povestirea s'a terminat. Ochii copiilor strălucesc; ei ar vrea ca „mâine" să fie azi.

In decurs de un an, elevii din clasa a VII-a au avut șase întâlniri cu cei mai vestiți constructori. Acestea au prilejuit discuții aprinse între părinți și copii.

— Puteți să construiți și mai repede? — întrebau elevii.

— Putem și vom construi — răspundea brigadierul Covalenco.

— Ce trebue să știi ca să poți conduce bine excavatorul?

— Trebue să știi tot ce se învață acum la școală.

— Ați avut și greutăți? — la întrebat pe brigadier una dintre fetițe.

— Sigur că au fost, — i-a răspuns Covalenco. Și el le-a povestit copiilor despre copilăria și tinerețea sa, despre munca sa, despre greutățile pe care le-a întâmpinat înainte de a obține victoria.

Elevii au dăruit celei mai bune brigăzi de excavatoriști un steag roșu. Constructorii l-au fixat pe mașina lor, ca un simbol al prieteniei strânse între ei și copii.

Profesorii de literatură din școlile marelui șantier n'au nevoie să vorbească abstract elevilor despre eroul zilelor noastre. Acest erou este în permanență sub ochii lor — viu, concret, perceptibil. Astfel de eroi sunt Vasili Liamin, Mihail Leveț, Boris Covalenco, Mihail Volcicov, Ivan Grunin și mulți, mulți alții.

— Ce au comun acești minunați oameni? — spune într'o clasă a școlii tineretului muncitoresc profesoara Iulia Marcovna Novicova. — Ei au comun sentimentul noului, tendința nestăvilită spre cunoaștere, sentimentul răspunderii nu numai pentru soarta sectorului lor, ci și pentru soarta întregii construcții, a întregii țări, răspunderea pentru soarta lumii. Acești oameni văd în munca lor o creație, o necesitate permanentă, un mijloc sigur de a ajunge la fericire.

Aceste cuvinte sunt pe înțelesul elevilor Iuliei Marcovna. Elevii ei sunt doar elevii și tovarășii de luptă ai celor mai buni oameni depe șantier. Iar cei mai buni oameni constitue un exemplu de viață, de atitudine față de muncă și de conduită pentru toți elevii școlilor din Jigulevsc.

Elevii din clasa a X-a dela școala medie, înființată în toamna aceasta, vor ține minte multă vreme discuția ce au avut-o cu M. Ieveț. Deși el are peste 40 de ani, totuși arată tânăr, nu are nici un fir de păr cărunt, are o față liniștită și o privire fermă și limpede. Are o ținută de ostaș și a început discuția cu elevii ostășește:

— Prieteni! Așezați-vă mai strâns! Și mai strâns, cot la cot, umăr la umăr, așa cum se așezau ostașii în minutele scurtelor pauze din timpul luptelor... Biografia mea este biografia obișnuită a omului sovietic— o viață obișnuită de ostaș sovietic. Eu am fost ostaș în timpul războiului, iar acum sunt un ostaș al construcției pașnice.

In biografia simplă a acestui om sunt multe fapte patriotice. Cu arma în mână, el și-a apărat Patria în apropiere de Stalingrad. A luptat cu dușmanii în locurile unde astăzi se întinde Marea Timliansk.

Pe șantier, excavatoristul Leveț obține în permanență o mare productivitate a muncii. După ce și-a însușit la perfecție manipularea mașinii, el a depășit capacitatea proiectată și a redus tura cupei dela 35 la 25 de secunde. Brigada sa scoate o sută de mii de metri cubi de pământ pe lună. Despre aceasta a povestit excavatoristul elevilor din clasa a X-a. In fața lor stătea un om care nu se poate sătura de muncă, căruia îi pare că el a făcut prea puțin, că trebue iarăși și iarăși să cuteze și să creeze.

Puterea educativă a exemplului vieții unor asemenea oameni este foarte mare. Ei exercită o permanentă influență asupra elevilor. Ei nu se întâlnesc numai din când în când cu școlarii, ci sunt părinții și frații elevilor. Mihail Ieveț are trei fii. Unul dintre ei lucrează tot ca excavatorist, ceilalți doi sunt în ultimele clase ale școlii medii. Boris, elev în clasa a X-a, îl ajută pe tatăl său la executarea desenelor.

Intr'o seară de toamnă, după ce s'a odihnit puțin și a culcat-o pe mica Natașa, excavatoristul Boris Covalenco, soțul profesoarei de matematică Efimia Grigorievna Covalencova, i s'a adresat acesteia cu o rugăminte neașteptată.

— Ajută-mă să calculez volumul cupei.

— Pentru ce-ți trebue aceasta?

— Am hotărît să modific construcția cupei, să-i măresc capacitatea.

— Te-ai gândit bine ce faci? Doar atât excavatorul cât și cupa au fost proiectate de constructori-savanți.

— Iar noi suntem practicieni — i-a răspuns Boris. Și tocmai practica ne obligă să aducem corective în calculele savanților...

Duminică, Efimia Grigorievna a coborît în groapa fundației și a urmărit multă vreme lucrul excavatorului.

— Tu ai dreptate, Boris, — a spus ea soțului, — cupa are nevoie de o modificare. Dar vei putea tu să calculezi just?

— In ceeace privește calculele, nu am nicio grijă. Nu sunt singur. Suntem mulți. Toți excavatoriștii, inginerii depe șantier și însăși constructorii sunt tot atât de interesați ca și mine în ridicarea randamentului. Această hidrocentrală o construește țara întreagă. Și tu iei parte la construcția ei, ajutându-mă să duc la bun sfârșit calculele.

Efimia Grigorievna l-a ajutat. Ea avea emoții pentru soțul ei, pentru viitorul cupei sale, la crearea căreia aducea și ea o contribuție.

Covalenco a avut dreptate. Construcția lui a fost aprobată și pusă în lucru la Uralmașzavod, unde el și-a dus desenele în toamna trecută. Două cupe de construcția lui Boris Covalenco au fost primite și încercate pe șantierul hidrocentralei dela Cuibâșev de către însuși Covalenco și vestitul excavatorist al raionului Comsomolsc, Vasili Lementiev. Rezultatele au fost excepționale.

Despre mulți dintre cei care în prezent stau pe băncile școlii sau predau lecții la școală se poate spune că nu sunt numai simpli martori, ci și participanți activi la măreața construcție. In zilele de vacanță, când constructorii au trebuit să lărgească frontul lucrărilor, zeci de elevi din clasele superioare le-au ajutat să execute ridicări geodezice.

Elevii sunt mândri de părinții lor și-i ajută prin toate mijloacele. Mama lui Victor Rudov, secretar al organizației de comsomol dela școala medie nr. 2, este o simplă muncitoare. Dar când fiul său vorbește despre ea, în ochii lui se citesc respectul și mândria.

— Mama mea primește diplome și premii pentru muncă excepțională. De aceea nici eu nu pot, nu am dreptul să fiu slab la învățătură.

După lecții, secretarul comitetului comsomolist lucrează adeseori pe șantier.

Dar ar fi greșit să presupunem că lumea școlarilor din Jigulevsc se limitează numai la măreața construcție. Ei trăiesc o viață bogată, cuprinzătoare și variată. Elevii din clasele superioare dela școala nr. 2 sunt buni sportivi, înnoată minunat, fac canotaj, au cucerit locul al doilea pe regiune la concursurile de tir. Toți sunt motocicliști, știu să conducă automobilul. Adeseori merg la vânat împreună cu dirigintele clasei, Vladimir Nicolaevici Sedov, un pasionat vânător.

Mulți din ei și-au și ales calea în viață. Vor absolvi școala și vor intra la institutul hidrotehnic, înființat pe șantier. Iar după aceea vor lucra la construcțiile hidrotehnice, create de părinții lor, la centrala electrică care va da viață nouă stepelor secetoase depe Volga.

...Noaptea, deasupra șantierului se aprinde o stea roșie. Aceasta înseamnă că și astăzi constructorii și-au îndeplinit sarcina cu succes. Razele stelei luminează portretul omului după ale cărui planuri geniale se făurește pe malurile Volgăi hidrocentrala Cuibâșev — un nou izvor de forță și fericire a poporului sovietic.

V. CLIUȘNICOV
C. MOROZOVA
(din „Ucitelscaia Gazeta")

Pentru victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare

Viața nouă a minorităților naționale

La 30 Noembrie, împreună cu toți oamenii muncii, noi, cadrele didactice, vom participa cu multă însuflețire la alegerea deputaților în Marea Adunare Națională. Învățătorii și profesorii se pregătesc cu entuziasm pentru această zi. Ei s'au înscris în listele de alegători și ajută din plin activitatea punctelor de agitație, ducând o activă muncă de lămurire în rândurile oamenilor muncii.

Manifestul Consiliului Central al F.D.P. a fost citit și desbătut în amănunt de cadrele didactice din orașul Tg. Mureș. Noi am trecut în revistă, cu deosebită bucurie, toate realizările obținute până în prezent de către oamenii muncii în industrie, în agricultură, în domeniul învățământului.

Conducerea înțeleaptă a partidului ne-a arătat drumul pe care trebue să mergem pentru a ridica școala noastră pe o treaptă mereu mai înaltă.

Citind Manifestul, ne-am amintit de situația învățământului în anii stăpânirii burghezo-moșierești. Pe atunci, cadrele didactice aveau o situație deosebit de grea, iar în rândurile elevilor se făcea propagandă naționalistă, șovină, rasială.

Astăzi, situația s'a schimbat cu totul. În Regiunea Autonomă Maghiară, creată de regimul de democrație populară, înflorește o cultură nouă, națională în formă și socialistă în conținut. Cadrele didactice române și maghiare luptă, în strânsă colaborare, pentru desvoltarea școlii. Elevii învață cu drag și cu sârguință atât limba maghiară, cât și limba română, limba scumpei noastre Patrii, Republica Populară Română.

Aplicarea învățăturii marxist-leniniste cu privire la problema națională de către partidul nostru, dă un mare avânt cadrelor didactice din rândurile minorităților naționale în lupta pentru pace și socialism. Crearea Regiunii Autonome Maghiare, înființarea de noi școli cu limba de predare maghiară, mărirea numărului de clase la școlile medii din Tg. Mureș etc. sunt dovezi vii că în Patria noastră Constituția și legile sunt aplicate în practică, nu ca în țările capitaliste, unde toate drepturile și libertățile poporului rămân pe hârtie.

Votând pe candidații Frontului Democrației Populare, cadrele didactice din Tg. Mureș au ferma convingere că astfel contribue la desvoltarea învățământului nostru, la asigurarea unui trai fericit pentru tineretul nostru.

Pentru a cinsti marele eveniment al alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, trebue să ne intensificăm și mai mult munca de educare a tineretului în spiritul dragostei față de partid și față de Patrie, să sădim în ei credința în victoria noastră pe drumul construirii socialismului, să-i creștem în spiritul dragostei față de Uniunea Sovietică și iubitul conducător al oamenilor muncii de pretutindeni, tovarășul Stalin.

În zilele care ne despart de alegeri, datoria noastră este de a fi tot mai activi în munca de lămurire în rândurile oamenilor muncii, mobilizându-i să participe cu toții la acest eveniment însemnat în viața Patriei noastre și să-și dea cu încredere votul pentru candidații Frontului Democrației Populare.

D. SARKANY
șeful secțiunii de învățământ
a orașului Tg. Mureș
Regiunea Autonomă Maghiară.

Un plan de grandioase perspective

Am citit cu un puternic sentiment de mândrie patriotică Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, tablou viu al realizărilor obținute de poporul muncitor pe tărâm economic, social și cultural. Luând cunoștință de acest document de mare însemnătate, mi-am adus aminte de Manifestul-program al Frontului Democrației Populare din 1948. Mi-am dat seama că ceeace cu patru ani în urmă era o chestiune de perspectivă, s'a realizat, printr'o muncă încordată, într'un timp deosebit de scurt.

Manifestul Consiliului Central al F.D.P. constitue și un plan de grandioase perspective, de minunate înfăptuiri spre care partidul conduce poporul nostru.

Astfel, la capătul cincinalului, industria va fi de 5 ori mai puternică decât în 1948, iar producția de energie electrică va crește de 3 ori. Întinse suprafețe de pământ vor deveni rodnice cu ajutorul canalelor de irigație, al indiguirilor, al împăduririlor. Toate aceste realizări vor asigura într'o măsură tot mai mare satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc. Pentru îmbunătățirea vieții celor ce muncesc se vor ridica noi locuințe, noi școli și institute. Se va desvolta știința și cultura. Analfabetismul va fi lichidat.

Toate aceste mărețe perspective pe care Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare le deschide înaintea oamenilor muncii din țara noastră, înseamnă o înflăcărată chemare spre un nou avânt în lupta pentru înflorirea patriei noastre.

Pentru noi, oamenii muncii de pe tărâmul învățământului, acest plan de perspectivă constitue un luminos îndemn pentru sporirea eforturilor în munca de creștere a tinerei generații de constructori ai unei vieți noi. Creșterea numărului elevilor și al școlilor de toate gradele, creșterea numărului de absolvenți ai școlilor superioare, formarea unei noi intelectualități, iată sarcinile noastre pe tărâm cultural.

Noi suntem hotărîți să punem toată munca noastră în slujba înfloririi școlii. Urmând pilda pedagogilor sovietici, vom înarma pe elevii noștri cu deprinderi practice multilaterale, vom lupta pentru a apropia tot mai mult școala de viață, de practică, de producția socialistă, studiind profund bazele teoretice ale învățământului politehnic. Tezaurul nesecat al pedagogiei și al școlii sovietice, care stă la îndemâna noastră, ne va călăuzi să trecem cu pași siguri la crearea condițiilor necesare învățământului politehnic.

Aceasta este o sarcină deosebit de însemnată a noastră, a învățătorilor și profesorilor, care avem misiunea de a făuri cadrele necesare construcției socialismului.

Salut cu entuziasm apariția Manifestului Consiliului Central al Frontului Democrației Populare. Alături de toți cei ce luptă pentru menținerea păcii, alături de toți cei ce vor să asigure un viitor fericit generațiilor tinere, voi vota cu bucurie la 30 Noembrie, pe candidații Frontului Democrației Populare.

EMILIA ROȘALA
directoarea școlii medii de fete
din Făgăraș.

Cadrele didactice salută cu însuflețire Manifestul Consiliului Central al F. D. P.

Toți cei ce muncesc din țara noastră au primit cu nespusă bucurie, cu mândrie patriotică, Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, văzând în el un tablou viu al vieții noastre luminoase de astăzi.

Învățătorii și profesorii școlii medii nr. 2 din București au citit cu deosebită mândrie rândurile Manifestului care vorbesc despre realizările regimului nostru de democrație populară în domeniul învățământului și al ridicării nivelului cultural al poporului: **„Masele muncitoare dela orașe și sate, ținute veacuri de-arândul în întunericul de clasele exploatatoare, se ridică la lumină, învață cu sete, își însușesc cuceririle științei. Dreptul la învățătură și cultură, prevăzut de Constituția R.P.R., este asigurat tuturor cetățenilor. Zeci de mii de elevi și studenți, fii ai oamenilor muncii, primesc burse de stat și locuiesc în căminele statului. Analfabetismul, rămășiță a regimului burghezo-moșieresc, e pe cale de a fi lichidat. În ultimii ani s'au deschis sute de școli noi de toate gradele, zeci de institute, universități și facultăți.**

Pe drept cuvânt se bucură învățătorii și profesorii de toate aceste înfăptuiri: și ei au contribuit la obținerea succeselor în munca didactică și culturală, și ei au pus umărul, alături de întregul popor muncitor, la desvoltarea revoluției noastre culturale. Lecțiile ținute în orele de curs și activitatea extrașcolară, adunările cu părinții, munca în cadrul acțiunii de lichidare a neștiinței de carte — toate acestea au adus o contribuție la înfăptuirea realizărilor despre care vorbește, în cuvinte atât de simple dar atât de grăitoare, Manifestul Consiliului Central al F.D.P.

În fața cadrelor didactice stau sarcini mari și deosebit de însemnate. Cerințele culturale ale poporului muncitor sunt în continuă creștere. Noi, învățătorii și profesorii, trebue să știm să răspundem cu cinste acestor cerințe. Discutând toate acestea, cadreje didactice ale școlii medii nr. 2 de băieți se opresc îndelung asupra aspectelor concrete pe care le va îmbrăca munca lor în viitorul apropiat: vor trebui să studieze mai mult și mai bine decât până acum, pentru a ridica nivelul ideologic și științific al lecțiilor și al întregii activități instructiv-educative. Tovarășul Alexandru Iordache, directorul școlii, se va preocupa de îmbunătățirea continuă a organizării muncii din școală, de ridicarea pe o treaptă superioară a activității consiliului pedagogic. Mulți dintre învățătorii și profesorii școlii conduc cursurile de alfabetizare din întreprinderile raionului „Tudor Vladimirescu" și din cartiere. Ei își fac acum noi planuri pentru a-și îmbunătăți activitatea: vor acorda mai multă atenție conținutului lecțiilor, vor trebui să găsească metodele cele mai potrivite pentru a asigura frecvența regulată la cursuri.

Un număr mare de învățători, profesori și elevi utemiști ai școlii medii nr. 2 participă la activitatea punctelor de agitație din circumscripția electorală în care se află școala. Ei desfășoară o largă muncă de agitație pe teren, lămurind cetățenii asupra sensului adânc al transformărilor revoluționare petrecute în țara noastră și asupra importanței alegerilor dela 30 Noembrie.

Răspunzând chemării pe care o adresează Manifestul Frontului Democrației Populare oamenilor muncii, învățătorii și profesorii școlii medii nr. 2 de băieți sunt hotărîți să-și pună întreaga lor putere de muncă în slujba pregătirii cadrelor de viitori constructori ai socialismului, în slujba răspândirii cât mai largi a științei și culturii în rândurile oamenilor muncii.

Un vrednic colectiv de agitatori

Punctul de agitație nr. 264 din cartierul Militari este fruntaș pe raion. La realizarea acestui succes colectivul de agitatori recrutați dintre profesorii și învățătorii dela școala medie mixtă nr. 11, a adus o simțitoare contribuție. Folosind cu pricepere experiența muncii politice de massă din perioada largilor desbateri publice ale proiectului de Constituție, îmbinând specificul muncii de teren pentru școlarizarea și alfabetizarea copiilor și cetățenilor cu munca de pregătire a acestora în vederea marii sărbători a alegerilor, cei aproape 60 agitatori recrutați dintre cadrele didactice ale școlii medii din Militari s'au dovedit la înălțimea sarcinii lor de educatori ai tinerelor vlăstare și de îndrumători ai maselor cetățenești. Dela început, în fața acestor agitatori s'a pus problema unei riguroase planificări a muncii, ținând seama că trebuiau să-și împartă forțele între munca dela catedră, legătura sistematică cu centrul de agitație nr. 264 din cartier și munca propriuzisă de teren: lămurirea dela om la om, în vederea determinării unei cât mai largi participări a cetățenilor la înscrierea în listele de alegători. În plus, se impunea acordarea unui sprijin direct secției de înscriere nr. 2 instalată în chiar localul liceului. Responsabilii numiți pentru fiecare din aceste munci în parte au reușit să imprime din primele zile un ritm viu de activitate sectoarelor de care răspundeau. În cadrul școlii, responsabilul cu programul instructiv-educativ, tovarășul profesor Visarion Bronzetti a folosit cele mai variate forme de agitație pentru a trezi în elevi interesul și dragostea pentru marile înfăptuiri realizate în patria noastră de regimul de democrație populară, pentru Constituția țării, care asigură poporului muncitor participarea nemijlocită la conducerea treburilor obștești. Plenarele cu părinții elevilor organizate în cadrul aceluiaș program veneau să lărgească sfera și caracterul acestor ore instructiv-educative, aceste manifestări constituind un minunat prilej pentru discutarea marilor probleme ce stau în fața țării, a importanței campaniei electorale și, în acelaș timp, pentru lămurirea problemelor locale ale cartierului. În școală s'au organizat întâlniri între candidații în alegerile pentru Marea Adunare Națională și elevi și profesorii lor. O deosebit de reușită întâlnire a fost organizată de curând în colaborare cu revista „Pogonici". Stahanovistul Pătrașcu Ion dela uzinele „Dinamo", candidat propus de colectivul uzinelor „Steaua Roșie" în circumscripția electorală Mărășești, a povestit în fața elevilor din clasa III-a a școlii medii nr. 11 și a școlii elementare mixte „3 August" cum a ajuns, sub îndrumarea partidului, stahanovist și candidat al poporului muncitor. Întâlnirea a fost urmată de un program de recitări și cântece, constituind în ansamblul ei o instructivă manifestare. O atenție deosebită acordă cadrele didactice popularizării Manifestului Consiliului Central F.D.P. în rândurile oamenilor muncii. Dacă acestea sunt aspectele variate ale muncii de agitație în interiorul școlii, rezultate bune a obținut acest colectiv de agitatori și în munca pe care o desfășoară pe teren, în afara școlii. Cu deosebită seriozitate și elan muncesc tovarășii profesori Marieta Florescu, secretara organizației de bază și responsabila cu agitația pe teren, Ion Niculin, Ion Mocanu, Stela Mănecuță, Florica Corbuleanu, Ecaterina Bogos etc. În sectoarele respective ei au realizat o mobilizare de sută la sută a cetățenilor cu drept de vot pentru înscrierea în listele de alegători. Înarmați cu un bogat material pus la dispoziție de punctul de agitație nr. 264, profesorii dela școala medie din Militari au desfășurat o largă activitate de consultare și informare a cetățenilor asupra problemelor campaniei electorale. În nenumăratele cercuri F.D.P., mergând din casă în casă, lămurind pe fiecare cetățean, alături de ceilalți agitatori ai punctului 264, profesorii dela școala medie nr. 11 au reușit să dea viață lozincii întrecerii: „Nici un cetățean cu drept de vot neînscris în liste". Dacă adăugăm la aceasta și munca pe care au dus-o alături de ceilalți agitatori pentru a da străzilor și întregului cartier Militari un aspect sărbătoresc printr'o frumoasă pavoazare, avem o imagine a rodnicei activități pe care o depune colectivul de profesori dela școala medie nr. 11 pentru o deplină reușită a campaniei electorale. Cu toate acestea, în munca lor există o serie de lipsuri: insuficienta legătură a colectivului cu centrul de agitație al cartierului care trebue să polarizeze toate forțele agitatorice, exercitând un control sistematic asupra lor; participarea inegală a profesorilor la eforturile colectivului; insuficienta prezență la alcătuirea programelor festive din afara școlii etc. Lichidând aceste lipsuri, colectivul didactic din Militari va putea să obțină rezultate tot mai bune contribuind la desfășurarea în bune condiții a muncii politice de massă în campania electorală.

Deschiderea festivă a cursurilor de alfabetizare din Capitală

Sâmbătă, 1 Noembrie, a avut loc festivitatea deschiderii cursurilor de alfabetizare din Capitală.

În sala festivă a Facultății de Științe Juridice s'au întrunit numeroși oameni ai muncii, neștiutori de carte din întreprinderi și cartiere. Au participat deasemeni la ședința festivă delegați ai Sfatului Popular al Capitalei și ai Sfaturilor Populare raionale, stahanoviști, fruntași în producție, directori de întreprinderi, reprezentanți ai Uniunilor Sindicale, ai organizațiilor de massă, numeroși învățători și profesori etc.

Cuvântul de deschidere a fost rostit de tovarășa Horia Elena, vicepreședintă a Sfatului Popular al orașului București, care a arătat că deschiderea cursurilor de alfabetizare are loc în anul acesta în împrejurările când întreg poporul nostru muncitor întâmpină cu însuflețire aniversarea Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, când oamenii muncii se pregătesc pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională.

Datorită politicii partidului — a spus tov. Horia — până acum au absolvit școlile de alfabetizare sute de mii de neștiutori de carte. Numai în Capitală peste 70.000 de foști analfabeți cunosc astăzi slovele și se bucură de lumina binefăcătoare a cărții. În anul acesta, au absolvit cursurile ciclului I și II ale școlii de alfabetizare 25.850 de oameni. Înarmați cu puterea învățăturii, numeroși oameni ai muncii au devenit apoi fruntași în producție, inovatori și chiar stahanoviști.

A luat apoi cuvântul tovarășul Șipoș Nicolae, ministru adjunct la Ministerul Învățământului Public.

„Sarcinile construirii socialismului — a spus vorbitorul — sunt strâns legate de desvoltarea revoluției noastre culturale.

Sub îndrumarea Partidului Muncitoresc Român, în anii puterii democrat-populare, sute de mii de foști neștiutori de carte au absolvit cursurile de alfabetizare cu durata de 2 ani, au fost scoși din întunericul neștiinței de carte.

Pentru întărirea patriei noastre, pentru grăbirea construirii socialismului în țara noastră, fiecare dintre noi are datoria patriotică de a îndruma și lămuri pe cei care nu știu carte să urmeze cu regularitate cursurile de alfabetizare".

Au vorbit apoi numeroși oameni ai muncii, foști analfabeți, care astăzi sunt fruntași în producție, arătând schimbarea care s'a produs în viața și munca lor datorită faptului că au cunoscut lumina cărții. El au adus totodată mulțumiri căldoroase partidului nostru, care le-a creat posibilitatea de a învăța, scoțându-i din întunericul analfabetismului.

Festivitatea s'a încheiat cu un program artistic, dat de orchestra și echipa de dansuri populare a Sfatului Popular al Capitalei.

Experiența sovietică — chezășia succeselor noastre

Elevii noștri cresc în spiritul dragostei pentru oamenii sovietici

Prin întreaga activitate desfășurată în școală și în afară de școală, elevele clasei a VI-a dela școala medie de fete cu limba de predare română din Sighișoara află zi de zi tot mai multe din realizările Țării Socialismului, învață tot mai multe despre munca și lupta poporului sovietic pentru construirea comunismului, pentru apărarea păcii. Aceasta face să crească în inima lor dragostea pentru oamenii sovietici, pentru minunatul tineret sovietic.

La lecții, elevele primesc numeroase cunoștințe despre realizările din Uniunea Sovietică în domeniul științei, al tehnicii, al literaturii și al artei. Diriginta clasei lor caută însă să le îmbogățească cunoștințele și prin activitatea extrașcolară. Astfel, în Luna Prieteniei Româno-Sovietice elevele au vizionat în colectiv filmele: Medicina în U.R.S.S., Știința și Tehnica, Sportul în U.R.S.S., Copiii în U.R.S.S., Neuitatul an 1919. Datorită acestor filme elevele au putut să adâncească mai mult învățămintele primite la lecții și să cunoască o serie de aspecte din viața și lupta oamenilor sovietici, pentru înflorirea Patriei lor, pentru victoria cauzei clasei muncitoare în întreaga lume.

Dar elevele clasei a VI-a nu s'au mulțumit numai să știe ele cât mai multe despre oamenii sovietici, ci au căutat să răspândească și mai departe cunoștințele lor. În acest scop, ele au organizat o serbare cu un bogat program: conferință, poezii, cântece și dansuri sovietice.

În ultimele săptămâni, îndrumate de diriginta lor, elevele au citit numeroase cărți de literatură sovietică, așa cum sunt de pildă „Copiii din Stojari" de A. Musatov, „Vasioc Trubaciov și prietenii săi" de V. Oseeva, „Epoleții purpurii" de B. Iziumschi și altele. Din cărțile citite, ele au aflat multe lucruri despre viața copiilor sovietici: cum învață, cum se joacă, cum se poartă ei. Elevele au citit deasemeni reviste în care, în articole și imagini, era înfățișată viața copiilor și a școlarilor sovietici. De aici, ele au ales cu grijă fotografii frumoase din care au alcătuit fotomontajul „Țara copiilor fericiți". Diriginta învață pe elevele ei să urmeze exemplul elevilor sovietici. Atunci când cineva se abate dela disciplină, tovarășa diriginte vorbește despre felul cum se poartă în școală elevii sovietici. Astfel, elevele clasei a VI-a văd acum în elevii sovietici pilda cea mai bună de sârguință la învățătură, de dragoste de muncă, de atitudine disciplinată și în inima lor crește mereu mai vie dorința de a obține note bune, de a fi ascultătoare, asemeni elevilor sovietici. Clasa a VI-a luptă cu hotărâre să reducă numărul de note mici, să lichideze rămânerea în urmă la învățătură. În ședințele de analiză a muncii, elevele iau atitudine hotărîtă de combatere a lipsurilor, discută în amănunt despre cauzele care duc la obținerea notelor mici, despre abaterile dela regulile de purtare manifestate în cursul săptămânii. Pe această cale se culeg roade mereu mai bune.

În fotomontajul „Țara copiilor fericiți" este, printre altele, o fotografie în culori care reprezintă o clasă de eleve sovietice în timpul lecției. Această fotografie le este deosebit de dragă. Elevele sovietice sunt pieptănate îngrijit, cu părul împletit în codițe legate cu panglici. Uniformele negre cu șorțulețul alb le stau atât de frumos! Toate ascultă cu atenție ceeace le spune profesoara. Fotografia aceasta este un bun îndemn la disciplină și sârguință. Într'o zi eleva Cârlan Ecaterina a venit îmbrăcată cu uniformă neagră și șorțuleț alb, asemeni cu elevele din fotografie. Ea se străduește să urmeze în totul exemplul lor. Este mai liniștită și mai atentă în timpul lecțiilor, își pregătește cu mai multă grijă temele acasă. Din ziua aceea și alte eleve din clasa a VI-a au anunțat în clasă cu bucurie că își vor face o uniformă la fel. Problema aceasta s'a discutat într'o ședință cu părinții pe școală. Atunci părinții au făcut propuneri și și-au luat angajamentul să facă astfel de uniforme copiilor lor. A fost o mare bucurie pentru întreaga școală.

Elevele clasei a VI-a doresc din toată inima să povestească pionierilor sovietici despre activitatea și viața lor.

Deaceea, de curând au trimis o scrisoare unei unități de pionieri din Moscova. În scrisoarea lor ele își arată în cuvinte simple și calde hotărîrea de a învăța zi de zi mai bine, pentru a purta cu cinste cravata roșie de pionier.

În cinstea zilei de 7 Noembrie, marea sărbătoare a oamenilor muncii din întreaga lume, elevele clasei a VI-a, organizate în colective, au alcătuit o gazetă de perete festivă, un fotomontaj și câteva lozinci. Pregătind toate acestea, ele au dovedit că știu să lucreze organizat, că știu să muncească în colectiv în cea mai strânsă colaborare, că știu să ducă la bun sfârșit un angajament luat. În cinstea marii sărbători, clasa a VI-a a școlii medii de fete din Sighișoara a obținut importante succese: clasa frumos ornamentată, note bune și disciplină exemplară. Prin aceasta, elevele clasei a VI-a au dovedit că urmează exemplul elevilor sovietici pe care îi iubesc atât de mult.

Pionierii călătoresc cu gândul la Moscova cea măreață

În grabă, pionierii s'au adunat pe un tăpșan al parcului. Încep lucrul pentru cercul de geografie.

Tovarășa profesoară Eugenia Palaghian le pune câteva întrebări în legătură cu programul zilei. Pionierii răspund vioi. Privesc în jur la arborii, la aleele din parcul vast pe care regimul nostru democrat-popular l-a dăruit copiilor din Orașul Stalin. Cerul senin, copacii în zeci de culori, fac să rădă fețele copiilor care parcă ar vrea să sburde, să sboare. Profesoara se bucură când îi vede atât de plini de viață. Îi întreabă dacă în această zi frumoasă, în cadrul muncii din cercul de geografie, ar dori să facă o călătorie pe hartă, până la Moscova.

— Da, o călătorie la Moscova! — se bucură un pionier dela școala nr. 1.

— Să asistăm la măreața paradă dela 7 Noembrie! — propune un altul.

Îndrumați de tovarășa profesoară, pionierii fac mai întâi exerciții practice de orientare pe teren. Fixează punctele cardinale, cu ajutorul soarelui care îi privește printre frunzele galbene ale copacilor. Trag linii pe teren, pentru o roză a vânturilor. Apoi învață să folosească busola. Cu ajutorul ei, pionierii pornesc, pe echipe, în direcții diferite. Schimbă direcțiile din mers. Unul, emoționat că are busola în mână, pornește spre nord, cu ochii fixați pe cadranul ei. Pășește încet, șoviând, să nu se clintească acul magnetic; dar e gata să se izbească de-un copac.

— „Nu așa! — îi strigă un alt pionier, făcând haz. Trebue întâi să iei un reper după busolă. Uite, nordul e în direcția copacului de colo. — Și-i arată cu mâna un castan uriaș. După el te orientezi. Până acolo pune busola în buzunar!" Și continuă amândoi, veseli, spre nord, folosind reperul ales în teren.

Pionierul Ciucureanu arată peste munți, încotro trebue să sboare avionul, în linie dreaptă, în călătoria cu gândul până la Moscova. Tovarășa profesoară le arată că, pentru orientarea pe o distanță atât de mare, trebue să folosească harta. După ce vor stabili pe hartă încotro se află Moscova, vor putea fixa precis și direcția pe teren

— Deci să învățăm a ne orienta și pe hartă — propune pionierul Bești.

— Să învățăm — spune profesoara, adunând și conducând pionierii în sala cercului de geografie. — Trebue să învățăm a măsura și distanța pe hartă

— Să calculăm ce distanță e până la Moscova!

— Ca să știm și câtă benzină ne trebue pe drum — adaugă un pionier.

În sala cercului de geografie, ei încep munca de orientare și de calculare a distanței pe hartă. După ce se stabilește precis direcția spre Moscova, un grup, în frunte cu pionierul Șerban, calculează pe o hartă murală distanța până la măreața capitală a U.R.S.S.; ceilalți îl urmăresc, cu ochii pe atlas. Toți învață, practic, să folosească scara hărții. Își comunică rezultatele, le verifică. Și toți știu acum că dela Orașul Stalin până la Moscova sunt 1390 de km.

Apoi, ajutați de tovarășa profesoară, pornesc în călătorie. Ajung cu gândul deasupra Ucrainei. Pionierul Bogoteanu, din clasa a VI-a, povestește despre marile bogății agricole și miniere ale Ucrainei, despre hidrocentralele de pe Nipru, despre combinatul carbonifer din Donbass. Folosind o hartă specială, pionierul Bești Ermil descrie marele canal Volga-Don. Toți pionierii îl ascultă atenți. Călătoria este deosebit de atrăgătoare, de instructivă, de pasionantă.

— Moscova a ajuns azi port la cinci mări!

Pionierii se grăbesc să găsească pe hartă cele 5 mări ale vastului teritoriu sovietic. Ajutați de un grafic foarte sugestiv, profesoara le arată în ce timp scurt s'au realizat marile construcții ale comunismului. Chiar și cei mai mici dintre pionieri își notează în carnete cifrele spuse de profesoară: canalul Baltica - Moscova, lung de 227 km., s'a săpat într'un an și 8 luni pe când canalul Suez, lung de 167 km., s'a săpat în 10 ani și 11 luni; canalul turcmen, lung de 1100 km. se va săpa în 7 ani. Hidrocentrala Grand-Coolie din America, cu o putere de numai 1 mil. kw. s'a construit în 30 de ani, pe când hidrocentrala dela Kuibâșev, cu o putere de 20 mil. kw., se construește în timpul record de 5 ani. Pionierii văd aceste uriașe diferențe. Profesoara îi ajută să înțeleagă dece asemenea minunate realizări sunt posibile numai în puternica Uniune Sovietică în care poporul, urmând învățătura tovarășului Stalin, muncește cu nestăvilit avânt. În legătură cu aceasta, ea le amintește și despre marile construcții socialiste dela noi: Canalul Dunăre-Marea Neagră, hidrocentrala „V. I. Lenin", care sunt posibile numai acum, în regimul democrat-popular și cu ajutorul multilateral al Uniunii Sovietice.

Apoi, pionierii se întorc iar la călătoria lor.

— Ei, acum, dac'am ajuns cu gândul la Moscova cea măreață, ce vedem?

Pe rând, pionierii se întrec în răspunsuri: Kremlinul, Piața Roșie, Mausoleul lui Lenin, Teatrul Mare, Universitatea Lomonosov...

Și numeroase fotografii complectează descrierea, o fac mai concretă, mai deplină. Pionierii învață să cunoască Moscova, orașul luminii și al nădejdii tuturor celor care luptă pentru libertate, pentru progres, pentru pace.

...În curând la Moscova, în Piața Roșie, se va desfășura, manifestația de 7 Noembrie, în cinstea celei de a 35-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Copiii au citit multe povestiri despre asaltul Palatului de Iarnă, despre lupta dusă de marele Lenin și de tovarășul Stalin. Ei vorbesc acum despre toate acestea, cu aprindere cu interes pasionat, cu dorința nestăvilită de a fi și ei de față măcar odată, la măreața paradă a oamenilor sovietici. Ei hotărăsc acum să facă un album cu fotografii în cinstea marii sărbători de la 7 Noembrie, și să-l reîmprospăteze în fiecare an.

— Sărbătoarea aceasta, copii, este o sărbătoare a păcii, le spune tovarășa profesoară. Voi știți că Uniunea Sovietică este în fruntea lagărului păcii. Ea ridică glasul împotriva atâtătorilor la război americani și englezi. Ea cere să înceteze războiul din Coreea.

Pionierii își amintesc de vizita pe care un grup de copii coreeni au făcut-o, astăvară, la Palatul Pionierilor din Orașul Stalin. Între pionieri și copiii coreeni s'a închegat atunci o prietenie strânsă. De curând copiii coreeni au trimis cercului de geografie o hartă a patriei lor dragi. Au lucrat-o cu toată dragostea, aici, la mii de kilometri de căminele lor cotropite de imperialiști. În fiecare linie, în fiecare literă e pusă o frântură din inima lor în care crește o nesecată iubire de țară și o neîstovită ură împotriva dușmanilor păcii.

Tovarășa profesoară desfășoară încet, cu grijă, o hartă mare a Coreei, lucrată cu deosebită artă. Pionierii privesc emoționați. Exclamă:

— Ce frumos e colorată!... Uite, au învățat să scrie cu litere ca ale noastre.

— Să facem și noi, la cercul de geografie, o hartă a Republicii noastre și să le-o trimitem! izbucnesc copiii.

Așa au lucrat două ore, în cinstea Marelui Octombrie, pionierii cercului de geografie dela Palatul Pionierilor din Orașul Stalin.

Am reușit să creez un colectiv de copii unitar, bine închegat

Realizările școlii sovietice în munca instructiv-educativă pe baza închegării și desvoltării colectivelor de copii sunt pentru cadrele didactice din țara noastră un neprețuit îndreptar în lupta pentru lichidarea ultimelor rămășițe ale concepțiilor burgheze neștiințifice despre scopul, sarcinile, conținutul și metodele de învățământ. Aceste realizări luminează căile școlii noi din țara noastră spre crearea calităților omului nou, calități ce apar și se desvoltă numai în sânul unui colectiv de copii bine organizat și bine condus.

În munca mea de educatoare, experiența bogată și științifică a educatoarelor sovietice m'a ajutat să rezolv o serie de probleme legate de realizarea educației în spirit comunist a copiilor preșcolari, printre care și problema închegării unui colectiv de copii unitar. Am considerat ca un lucru deosebit de important crearea unui colectiv de copii bine închegat, care să-mi permită apoi să-mi exercit cu folos influența educativă asupra lor. În această muncă mi-a fost de un real folos studiul aprofundat al operelor lui Macarenco, privitoare la educația spiritului colectivist la copii. Mi-au folosit deasemenea o serie de articole publicate în reviste și cărți de pedagogie preșcolară, care vorbeau despre munca educatoarelor sovietice, ca, de pildă, articolul lui R. I. Jucovscaia „Educația comunistă a preșcolarului" din revista „Sovietscaia Pedagoghica" Nr. 2 sau articolul „Închegarea colectivului de copii" al educatoarei V. V. Zologhina, publicat în culegerea „Munca educatoarelor sovietice" de sub redacția lui E. I. Volcova.

Materialul studiat mi-a arătat că trebue să încheg un colectiv unitar, păstrând în primul rând unitatea de program, de regim și de tradiții la copiii pe care îi am în grupă; acestui „nucleu" să-i fixez cât mai bine deprinderile de comportare în colectiv, desvoltând la fiecare din copii sentimentele tovărășești de prietenie, spirit de colaborare și ajutor reciproc. Am cultivat și întărit toate aceste calități printr'o supraveghere atentă și o îndrumare permanentă a întregii vieți a copilului în cămin și în afara căminului, în activități, jocuri, plimbări, excursii, spectacole, prin întrebuințarea unui ton just în relațiile cu copiii, prin atitudinea mea fermă, vocea calmă și adecvată împrejurărilor. M'a ajutat mult în însușirea unei conduite corespunzătoare în relațiile mele cu copiii, articolul scris de I. Klinecareva sub titlul „Relațiile dintre copii și educatoare".

Pedagogia sovietică și experiența celor mai bune educatoare sovietice m'a învățat să respect particularitățile de vârstă ale copiilor. De aceea, în cadrul grupei, caut să cultiv aptitudinile individuale ale fiecărui copil, desvoltându-le în colectiv și pentru colectiv. Copiilor care au aptitudini speciale le dau sarcini care să le desvolte aceste aptitudini.

În grupa de copii deja închegată, copiii nou veniți se integrează treptat, de cele mai multe ori fără nici un fel de dificultăți.

Am avut, totuși, și copii care nu au acceptat dela început regulile de viață stabilite în grupa de copii, protestând împotriva orelor de masă și de somn, producând desordine. Cu acești copii am dus o muncă susținută zi de zi, căutând să le stăpânesc impulsivitatea, capriciile, încurajând manifestările lor juste.

Am căutat să-mi impun autoritatea față de acești copii, să-i fac să înțeleagă că este necesar să mă asculte și să respecte, în acelaș timp, regulile de viață ale copiilor din grupă. Le spuneam: „La noi în cămin, copiii nu se bat cu tacâmul la masă, nu aruncă cuburile prin curte". La început aceste interdicții erau privite și acceptate cu foarte puțină bunăvoință. Cu timpul însă, acești copii ajungeau la acceptarea voită și conștientă a normelor de conduită respectate de întregul colectiv.

Pentru a ști să fac față greutăților create de unii copii, am studiat articolul de L. Pisareva „Apariția nervozității la vârsta preșcolară" din revista „Doscolnoe Vospitanie" Nr. 1 1951 și articolul de Trofomova intitulat „Educația prieteniei".

Din experiența educatoarelor sovietice, am învățat că pe lângă linia unitară și consecventă în atitudinea mea, buna închegare a colectivului de copii se creiază și se menține prin păstrarea aceleiași linii și atitudini de către părinți în relațiile cu copiii. Am dat deaceea o atenție deosebită acestei probleme. Pentru întărirea legăturii cu părinții copiilor, am folosit învățăturile desprinse din experiența educatoarei E. Sidorova, pe care aceasta o prezintă în articolul „Cum lucrează comitetul nostru de părinți" publicat în „Doscolnoe Vospitanie" Nr. 1, din 1951. Pe baza acestor învățături, fac cunoscute părinților metodele mele de muncă, măsurile pe care le iau, observațiile mele asupra copiilor, discut și stabilesc împreună cu ei mijloacele prin care activitatea desfășurată de copii în instituția preșcolară și acasă să ducă la acelaș scop al formării copilului în spiritul dragostei față de colectiv, al dragostei față de muncă, trăsături care stau la baza educației comuniste.

OPREA OLGA
educatoare la căminul de zi
al Ministerului Comerțului
Exterior

In întâmpinarea Congresului Național pentru Apărarea Păcii

In întâmpinarea Congresului popoarelor pentru pace dela Viena, s'a ținut la Cluj Conferința regională pentru apărarea păcii.

Conferința a fost deschisă de academicianul Emil Petrovici, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., care a adresat un cald salut delegaților și invitaților la conferință.

A luat apoi cuvântul profesorul Banyai Ladislau, rectorul Universității „Bolyai", care a vorbit despre lupta popoarelor pentru apărarea păcii și voința nestrămutată a poporului nostru de a apăra pacea.

Vorbitorul a subliniat creșterea uriașă a forțelor care apără pacea lumii și hotărîrea tot mai dârză a milioanelor și milioanelor de apărători ai păcii din întreaga lume de a ridica un zid de netrecut în calea celor care amenință pacea, libertatea și independența popoarelor.

A urmat raportul prezentat de profesorul universitar Const. Daicovici, președintele Comitetului regional de luptă pentru pace, despre activitatea depusă de comitetele de luptă pentru pace din regiunea Cluj. Vorbitorul a scos în relief acțiunile duse: conferințe, consfătuiri, muncă de lămurire, etc. care au avut drept rezultat mobilizarea unor mase tot mai largi de cetățeni în sprijinirea obiectivelor mărețe ale luptei pentru pace.

Numai în raionul Jibou s'au ținut în ultimul timp 96 conferințe cu subiecte din lupta popoarelor pentru pace, la care au luat parte peste 5000 cetățeni. In acțiunea de ajutorare a eroicului popor coreean s'au colectat în regiunea Cluj între altele 12 vagoane alimente și 3 vagoane îmbrăcăminte.

Alegerea noilor comitete de luptă pentru pace a prilejuit antrenarea la luptă activă împotriva ațâțătorilor la război a noi mase de oameni cinstiți de diferite categorii sociale, naționalități și credințe religioase. In noile comitete de luptă pentru pace din regiune au fost aleși 3608 muncitori, 8077 țărani muncitori, 1829 intelectuali, numeroși preoți, mici meseriași, gospodine, etc.

La discuții au luat parte numeroși delegați. Medicul Mihai Ghidali a înfierat războiul bacteriologic dus împotriva viteazului popor coreean, arătând că acest război umple de mânie și indignare nu numai pe oamenii de știință, dar pe toți oamenii de bună credință de pretutindeni.

Scriitorul Nagy Istvan și muncitoarea Reghina Spirer dela fabrica „Triumf" au exprimat hotărîrea cetățenilor aparținând minorității naționale maghiare de a lupta neîncetat, într'o frățească colaborare cu poporul român, pentru apărarea cauzei mărețe a păcii, progresului și democrației.

La sfârșitul conferinței a fost ales noul comitet regional de luptă pentru pace, precum și delegații care vor participa la Congresul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

Participanții la conferință și-au exprimat în unanimitate puternicul lor atașament față de cauza nobilă a păcii, față de politica de pace a regimului nostru democrat-popular și față de Uniunea Sovietică, apărătoarea consecventă a păcii în lume.

NOTE POLITICE EXTERNE

In aceste zile când întreaga omenire muncitoare sărbătorește cea de a 35-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, crește în țările capitaliste rezistența popoarelor împotriva politicii americane de jaf și înrobire. In Anglia ca și în Franța, în Brazilia ca și în Australia zilnic noi fapte vin să confirme nemulțumirea crescândă a populației din aceste țări, față de planurile agresive ale S.U.A. Trimișii lui Truman sunt tot mai puțin doriți în aceste țări. „Americani cărați-vă acasă" este lozinca sub care se duce lupta împotriva ocupației americane. Corespondentul din Geneva al ziarului „New York Times", scrie că guvernele din Europa Occidentală doresc tot mai mult încetarea „ajutorului economic" american, întrucât aceste guverne s'au săturat să depindă de S.U.A., să fie nevoite a justifica față de popoarele lor diferite acțiuni pe care le implică acceptarea acestui ajutor și să treacă prin situația penibilă ca faptele și greșelile lor să fie desbătute în congresul american".

Țările din Europa Occidentală simt tot mai mult efectele dezastruoase ale politicii americane de înarmări.

Ele știu totodată că alegerea noului președinte al S.U.A. la 4 Noembrie nu va schimba cu nimic actuala politică agresivă americană ci va contribui dimpotrivă la accentuarea ei. După cum a reeșit și în cursul campaniei electorale programele celor doi candidați la președinție, Eisenhower din partea partidului republican și Stevenson din partea partidului democrat nu se deosebesc cu nimic între ele, amândouă fiind o copie fidelă a politicii pe care a dus-o și Truman. Un ziar reacționar american publica o scrisoare a unei cetățene sub numele de Mrs. M.A.B. în care se spune: „Unica deosebire între Stevenson și Eisenhower, este că Stevenson a recunoscut că din punct de vedere al capacităților mintale, nu este potrivit pentru postul de președinte, iar Eisenhower nu.

Nemulțumirea împotriva ocupației americane ia deseori forme violente ca de pildă în Anglia, unde în împrejurimile orașului Manchester au avut loc recent ciocniri între soldații americani și populația civilă. Aceste ciocniri se datoresc comportării provocatoare a soldaților americani. Doi soldați americani din unitățile forțelor militare aeriene au fost grav răniți și alți câțiva s'au ales cu răni mai ușoare.

Dar, nemulțumirea față de politica americană nu se manifestă numai în rândurile populației. Și în cercurile conducătoare din țările satelite ale S.U.A., crește, sub presiunea maselor, opoziția față de planurile americane. Contradicțiile dintre imperialiștii americani și sateliții lor se ascut pe zi ce trece. Un aspect al acestor contradicții l-a constituit recent experimentarea de către Anglia a unei bombe atomice, experimentare la care a fost interzis accesul specialiștilor americani. Explozia s'a produs pe insula Montebelo din Australia și scopul ei a fost să mai mărească oarecum în ochii guvernului dela Washington prestigiul știrbit al leului britanic. Inregistrând cu îngrijorare acest fapt, ziarul reacționar „Wall-Street Journal", scrie: „Marea Britanie va căuta în scurtă vreme să determine o revizuire a programului de reînarmare al Pactului Atlantic și al strategiei de apărare europeană, în sensul de a se concentra într'o mai mare măsură asupra armelor atomice, proiectilelor dirijate și altor superarme, în loc de a continua actuala luptă adunând suficiente tancuri, avioane și divizii de infanterie". Ziarul „Wall-Street Journal", explică prin aceasta intenția Angliei care este forțată să cumpere armamentul american de a deveni ea însăși furnizor de armament și a mai salva astfel pe cât posibil economia britanică dela ruină.

Creșterea contradicțiilor dintre imperialiști, creșterea opoziției maselor populare în fața politicii agresive americane fac să slăbească lagărul ațâțătorilor la război, măresc șansele partizanilor păcii de a înlătura pericolul unui nou măcel mondial.

★

In toate țările au loc pregătiri în vederea Congresului Popoarelor pentru Pace, care va avea loc în Decembrie la Viena. Acest Congres care se întrunește în condițiile agravării situației internaționale, provocată de acțiunile agresive ale blocului imperialist americano-englez, stârnește un viu interes în păturile cele mai largi ale populației din toate țările.

Fapte concrete ilustrează în toate țările creșterea mișcării pentru pace, faptul că mase din ce în ce mai largi se alătură luptei împotriva ațâțătorilor la un nou război. In Italia femeile din Palermo pregătesc să înmâneze delegaților la Congresul Popoarelor pentru Pace fotografiile copiilor lor cu inscripția: „Războiul să nu planeze asupra vieților lor". In Grecia după cum relatează însăși presa monarho-fascistă, 30 de mii de tineri greci chemați să presteze serviciul militar nu s'au prezentat la cazărmi. Dezertările din unitățile militare care urmează să plece în Coreea iau proporții tot mai mari. Lupta pentru pace ia o mare amploare în Brazilia. In statul Sao Paolo partizanii păcii au hotărît ca până la 5 Decembrie să strângă 2.100.000 de semnături pe Apelul pentru un Pact al păcii. In Statele Unite au loc numeroase meetinguri prin care se cere încetarea războiului în Coreea

Zi de zi crește în întreaga lume conștiința că lupta unită pentru pace poate pune stavilă planurilor ațâțătorilor la un nou război, că pacea poate fi menținută și consolidată, dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt.

In cinstea zilei de 7 Noembrie și a alegerilor

Grupa sindicală își respectă angajamentele luate

Membrii grupei sindicale a cadrelor didactice din comuna Broșteni întâmpină cea de a 35-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie cu noi angajamente și realizări în munca didactică și obștească.

Cei 10 învățători, profesori și educatoare dela școlile elementare și căminul de cartier și-au luat în ședința din 21 Octombrie a.c., angajamente concrete strâns legate de sarcinile imediate. Convins că nivelul științific al lecțiilor este strâns legat de nivelul ideologic al cadrelor didactice, tovarășul Constantin Popescu, învățător emerit al R.P.R. și propagandist la cercul de studiu al Istoriei P.C.U.S., și-a luat angajamentul să stimuleze cursiștii la o pregătire mai temeinică pentru seminarii.

Pentru îndeplinirea planului de școlarizare în producție de 100%, tovarășul director al școlii elementare Holda s'a angajat ca, prin muncă de lămurire susținută, să-i convingă să vină la școală și pe cei 2 elevi care nu frecventează cursurile.

O tovarășă învățătoare, dornică să contribue prin munca ei cât mai mult la ridicarea nivelului cultural al țărănimii muncitoare, și-a luat angajamentul să organizeze șezători la gospodăria colectivă zootehnică. Alte cadre didactice, împreună cu instructoarea superioară de pionieri, s'au angajat să antreneze tineretul în echipa artistică a gospodăriei colective zootehnice, să organizeze un cerc al tinerilor naturaliști, să împrospăteze pavoazarea școlii și a internatului.

Tovarășul Adrian Strungaru, membru în Comisia electorală Frasini, și-a luat angajamentul să ducă o susținută muncă de lămurire pentru buna desfășurare a campaniei electorale.

Seriozitatea cu care au fost luate aceste angajamente se reflectă adânc în dragostea și entuziasmul cu care fiecare membru al grupei sindicale caută să și le îndeplinească.

Iși îmbunătățesc munca

Intr'o ședință plenară, comitetul sindical de învățământ din raionul Bistrița a discutat o serie de probleme privind îmbunătățirea muncii sindicale. Astfel, s'au luat măsuri pentru ridicarea nivelului activității Colțului Roșu, pentru reorganizarea echipelor artistice și pentru răspândirea experienței școlii sovietice în rândurile cadrelor didactice.

In cinstea zilei de 7 Noembrie, comitetul sindical al raionului Bistrița a chemat la întrecere comitetul sindical al raionului Năsăud. Intrecerea are ca obiective găsirea celor mai bune forme de popularizare a metodelor sovietice de predare, organizarea unor festivaluri ale echipelor artistice sindicale, sporirea numărului corespondenților de presă și antrenarea tuturor cadrelor didactice la cursurile populare de limba rusă.

Elevii învață cu și mai multă sârguință

„Dragi comsomoliști, suntem nespus de dornici de a vă cunoaște, de a ști cât mai multe despre voi, despre felul cum trăiți, cum învățați, despre cărțile pe care le citiți, despre toate. Tocmai de aceea vă trimitem această scrisoare.

...Ne-am dat seama dela început că vom reuși la învățătură și în munca noastră de utemiști numai dacă vom cunoaște înaintata cultură sovietică, experiența constructorilor comunismului...

...Noi ne-am luat angajamentul ca, în cinstea zilei de 7 Noembrie și a alegerilor pentru Marea Adunare Națională, să învățăm cu și mai multă sârguință, pentru a deveni cadre bine pregătite, necesare construirii socialismului în Patria noastră dragă..."

Pline de sinceritate și de căldură sunt scrisorile pe care elevii și elevele școlii medii tehnice metalurgice din Capitală le-au trimis școlarilor sovietici cu prilejul zilei de 7 Noembrie, pline de avânt tineresc sunt angajamentele luate, bogate în rod sunt realizările obținute.

Ca și pentru întregul popor muncitor din Republica noastră Populară, și pentru profesorii și elevii acestei școli Luna Prieteniei Româno-Sovietice a constituit un minunat prilej de a cunoaște și a aplica pe o scară tot mai largă experiența oamenilor sovietici.

„Pregătindu-se să întâmpine cu noi succese cea de a 35-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie — spune tov. Ioniță Gh., directorul școlii — cadrele didactice și elevii au dat un nou avânt muncii didactice, culturale, artistice, sportive și gospodărești din școala noastră".

Un plan bogat, realizat și depășit, dovedește activitatea rodnică desfășurată de colectivul acestei școli, dragostea fierbinte a cadrelor didactice și a elevilor față de poporul care a deschis și a arătat întregii omeniri calea spre eliberarea de sub jugul capitalismului, calea spre pace și fericire.

In clase, în ateliere, peste tot, te întâmpină o atmosferă serioasă de muncă, de studiu.

In atelierul de mecanică, elevii stau adunați în jurul profesorilor care dau explicații. Mulți dintre acești elevi vor deveni stahanoviști, maiștri, ingineri. Ei știu că-și pot însuși o calificare înaltă numai muncind pentru a învăța cât mai multe. Conferințele pe care le ascultă, vizionările de filme, orele petrecute în cercul de cultură generală sau în cercul de cultură tehnică, manifestările sportive, serbările organizate împreună cu comitetul de părinți, dovedesc multiplele preocupări ale elevilor, dorința lor de a învăța, de a cunoaște cât mai mult.

Sute de elevi și eleve au ascultat cu atenție conferința despre marile construcții ale comunismului, conferință cu care s'a deschis, într'un cadru festiv, cercul de studiu pe materii de specialitate al secției construcții. Ei au vizitat apoi în grup expoziția „U.R.S.S., pe drumul construirii comunismului".

„Vizitând această expoziție, spune eleva Mihalache Maria, noi ne-am dat și mai bine seama de forța imensă a statului sovietic, de munca plină de avânt a oamenilor sovietici, muncă pusă în slujba păcii și a construirii comunismului".

„După vizionarea filmului „Neuitatul an 1919" și a spectacolului dat de ansamblul N. Osipov — spune elevul Petrescu Mircea — elevii școlii noastre au purtat discuții însuflețite despre arta sovietică, despre literatura sovietică, literatură care înfățișează chipul minunat al constructorilor comunismului".

Partidul și guvernul nostru acordă o deosebită atenție îmbunătățirii permanente a condițiilor de învățătură ale elevilor. Citind Manifestul Frontului Democrației Populare, manifest care vorbește despre realizările regimului nostru, despre faptul că țara noastră s'a transformat într'un imens șantier, elevii școlii au înțeles că trebue să aducă și ei o contribuție la întărirea cuceririlor poporului, că trebue să respecte cu sfințenie avutul socialist. Ei au organizat munca voluntară pentru introducerea gazului metan în școală, pentru a menține o curățenie exemplară.

O deosebită atenție acordă elevii concursurilor sportive. Școala se poate mândri că, la 7 Noembrie, 72 elevi și eleve vor purta insigna G.M.A.

In acest an, la cea de a 35-a aniversare a Marelui Octombrie, elevii și elevele școlii medii tehnice de metalurgie pot raporta cu bucurie despre succesele obținute. Ei pot arătat că aceste succese reprezintă dragostea nețărmurită față de marele popor sovietic, față de cel mai iubit învățător și prieten al lor, tovarășul Stalin.

In preajma Congresului Uniunii Sindicatelor de Invățământ

In toate unitățile sindicale de învățământ din regiunea Ploești au avut loc, în cursul săptămânii trecute, consfătuiri cu tema „In cinstea Congresului Uniunii Sindicatelor de Invățământ, să pregătim cât mai bine deschiderea cursurilor de alfabetizare".

In cinstea Congresului, s'au desfășurat în orașele Ploești și Buzău consfătuiri de producție ale profesorilor de matematică și ale învățătorilor claselor a IV-a. Cu acest prilej, au fost discutate metodele de predare ale geometriei, precum și măsurile care trebue luate pentru păstrarea și folosirea în bune condițiuni a materialului didactic.

★

Pentru a veni în ajutorul învățătorilor și al profesorilor care lucrează în școlile sătești, sindicatul de învățământ al raionului Negrești, regiunea Iași, a înființat încă opt biblioteci mobile, pe lângă cele 11 existente. Aceasta va contribui mult la ridicarea nivelului ideologic, profesional și cultural al cadrelor didactice din mediul rural.

Mobilizați de grupa sindicală, învățătorii și profesorii școlii din comuna Țăndărei, regiunea Constanța, au contribuit la acțiunea de lămurire a țăranilor muncitori asupra avantagiilor lucrării în comun a pământului. Datorită și muncii pe care au desfășurat-o învățătorii, în satul Strachina s'au înscris în gospodăria colectivă 90 la sută din familiile țăranilor muncitori.

Cadrele didactice și elevii au dat deasemeni un ajutor însemnat gospodăriei agricole colective din comuna Țăndărei la colectarea bumbacului.

★

Comitetul sindicatului de învățământ din regiunea Baia Mare se preocupă îndeaproape de calificarea profesională a cadrelor didactice. 42 de învățători necalificați au fost îndrumați să urmeze cursurile fără frecvență ale școlilor pedagogice. Deasemeni, peste 50 de profesori necalificați care predau la clasele a V—VII-a s'au înscris la cursurile prin corespondență ale diferitelor facultăți.

Invățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Să învățăm țăranii muncitori să îngrașe ogoarele, odată cu arăturile de toamnă

In lupta pentru recolte cât mai bogate în cel de al 3-lea an al Planului nostru Cincinal, învățătorilor din satele noastre le revine sarcina de cinste de a desfășura în toamna aceasta o largă muncă de mobilizare pentru a fi aplicate pe scară largă metodele agrotehnice înaintate. In momentul de față, însămânțările de toamnă sunt pe terminate. Aceasta însă nu înseamnă deloc că suntem gata cu lucrările de toamnă. O bătălie dârză trebuie să se dea pentru a se ara încă de pe acum, cât mai mari suprafețe, astfel încât în primăvară să avem ogorul pregătit pentru a însămânța bumbacul și alte culturi industriale ca sfecla, floarea soarelui, cartofi, etc. Dar numai arătura adâncă de toamnă încă nu e de ajuns, pentru a îndeplini măsurile agrotehnice ce trebuie luate în această perioadă. Odată cu arătura adâncă de toamnă, e nevoie să îngrășăm ogoarele. Pentru aceasta trebuie să îngropăm sub brazdă tot gunoiul de grajd pe care îl avem în gospodării.

Mulți învățători din satele noastre desfășoară o vie muncă de lămurire pentru a explica colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori, deosebita însemnătate a îngrășării ogoarelor, acum, de cu toamnă. Iată, de pildă, tov. Marin Cârstea, învățător în comuna Pătroaia, raionul Găiești, regiunea Pitești, tov. Ion Căpraru, învățător din comuna Sântana, regiunea Arad, și mulți alții, au ținut conferințe la căminele culturale, explicând în amănunțime cât de important este ca, odată cu arătura de toamnă, să îngrășăm și ogoarele, îngropând gunoiul de grajd în brazde.

Inainte vreme, sub ticăloasele regimuri burghezo-moșierești, țăranii muncitori se obișnuiseră să arunce sau să ardă gunoiul de grajd. Moșierii și chiaburii nu aveau niciun interes să arate țărănimii muncitoare însemnătatea acestui prețios îngrășământ. Astfel, ogoarele țăranilor muncitori sărăceau an de an, căci odată cu recolta se epuizau și substanțele hrănitoare de care au nevoie plantele.

In regimul nostru de democrație populară, în noua agricultură a țării, țăranii muncitori trebuie învățați că un mijloc ușor și la îndemâna tuturora pentru îngrășatul pământului, și deci pentru restituirea elementelor scoase an de an din sol, este folosirea gunoiului de grajd, care se află la îndemâna fiecăruia.

Invățătorii și profesorii noștri au datoria să folosească orice prilej în adunările dela căminele culturale spre a-i lămuri pe țăranii muncitori asupra însemnătății îngrășării ogoarelor de cu toamnă.

Invățătorii trebue să arate că gunoiul de grajd este un îngrășământ complect, deoarece restitue solului cantități însemnate de azot, fosfor, potasiu și calciu. Este știut că 1000 kilograme de gunoi de grajd conțin în medie 5 kgr. de azot, 3 kg. de acid fosforic, 6 kgr. potasiu, 6 kgr. calciu.

Gunoiul de grajd îmbunătățește structura pământului: face ca solurile nisipoase să devină mai bogate, iar cele grele și reci să fie mai calde și mai ușor de lucrat. Gunoiul de grajd încorporează solului un număr mare de microorganisme, care împreună cu cele existente în sol, prin activitatea ce o desfășoară, măresc fertilitatea lui. Țăranii muncitori trebue învățați că gunoiul de grajd mărește puterea de reținere a apei în sol, cu aproape 20 la sută. Prin descompunerile ce se fac în sol, după introducerea gunoiului de grajd acum toamna, odată cu arăturile, se mărește cantitatea de bioxid de carbon din sol, care dizolvat în apă, ajută la solubilitatea sărurilor hrănitoare, stimulându-se astfel procesul de asimilație mărindu-se producția.

In Uniunea Sovietică s'a constatat că, prin îngrășarea pământului cu gunoi de grajd, recoltele cresc în primul an cu 40%, în al 2-lea an și al treilea an cu 36%, în al 4-lea an și al 5-lea an cu 24%.

Invățătorii trebuie să-i învețe pe țăranii muncitori să dea la hectar 30—40 care gunoi de grajd (20—30 tone), care să fie îngropat sub brazdă odată cu arăturile adânci. Procedând astfel, se va putea obține un spor de recoltă în grâu între 400—800 kgr. la hectar.

Este necesar ca colectiviștii, întovărășiții și ceilalți țărani muncitori să facă din timp platforma de gunoi de grajd. Gunoiul trebue cărat la câmp cu o zi înainte de arat, sau chiar în aceiaș zi și împrăștiat egal pe tot câmpul. In cazul când nu se poate căra gunoiul de grajd la câmp în aceiași zi, el trebue depozitat din timp în grămezi și apoi răspândit cu puțin timp înainte de arat.

Când se face arătura, țăranii muncitori trebue învățați să aibă grijă să nu lase niciun fel de gunoi sub bătaia soarelui, deasupra brazdelor, deoarece astfel el se usucă și-și poate pierde mult din valoare.

Invățându-i pe țăranii muncitori să nu piardă nicio clipă din vedere ca, acum, cât e vremea bună, să are toate suprafețele și să le îngrașe cu gunoi de grajd, învățătorii pot contribui într'o mare măsură la dobândirea unor recolte bogate în anul viitor.

Invățătoarea cea nouă

E aproape amiază. Toamna cerne lumină domoală peste câmpia întinsă și netedă. Doar duzii depe marginea șoselei ori sălciile depe malul Râmnicului-Sărat întrerup monotonia peisajului. Dincolo de luncă, pe malul înalt, satul Măcrina stă adăpostit între ogoare de porumb galben și de tutun jumulit de frunze, rămas numai cu câte un smoc verde în vârf. Prin ograzi, oamenii desfac porumb, aruncând în grămezi mari știuleții ca aurul. Pe lângă pereții caselor, prin ceardacuri, atârnă salbe mari, cafenii, de frunze de tutun, înșirate pe sfoară la uscat. Pe drum trec care încărcate, scârțâind. In ograda școlii, aproape de salcâmii înalți și de nucul cu frunza palidă, o învățătoare foarte tânără stă de vorbă cu copiii strânși roată în jur. Copiii o urmăresc atenți, cu ochii sclipitori. Invățătoarea cea nouă știe să le câștige inima. Spune lucruri interesante. Vorbește frumos și cald, cu glas blând și hotărît în aceiaș timp.

★

Cu toate că a fost propusă și a primit aprobarea să rămână în orașul Râmnicul-Sărat, în redacția ziarului „Râmnicul Nou", tânăra Lucia Moisoiu, absolventă a școlii pedagogice, a plecat, totuși, la post. In satul Măcrina a sosit seara. A tras direct la școală. Tovarășul Frâncu, directorul școlii, a primit-o prietenește, s'a îngrijit îndată de gazdă, de masă.

— Știam că vii. Te așteptam. Și mai știu că ai să fii și instructoare superioară de pionieri, i-a spus el. Aveam mare nevoie de un om mai tânăr la școala noastră.

Chiar în seara aceea de sfârșit de August, Lucia Moisoiu a participat la o ședință cu utemiștii, la căminul cultural.

— Noua noastră învățătoare, — a prezentat-o directorul. A făcut cunoștință și cu celelalte cadre didactice din Măcrina, cu mulți tineri și tinere din satul în care va trăi și va munci de azi încolo.

Ședința s'a preocupat de munca pe care trebue s'o ducă tineretul în rândul părinților și al celor vârstnici pentru a se înfăptui și în Măcrina, cât mai grabnic, o gospodărie agricolă colectivă. Indată, învățătoarea cea nouă a înțeles că și în acest sat chiaburii au încercat să împiedice strădaniile oamenilor muncii de a-și alcătui gospodărie colectivă, de a păși pe drumul unei vieți noi. In frunte cu comuniștii, țăranii muncitori din sat au dus o luptă îndârjită, ca să-i demaște pe chiaburi, să le zădărnicească încercările dușmănoase. Unele femei din sat, îndemnate de șoaptele dușmanilor, nu voiau să se înscrie în gospodărie. Tocmai deaceea utemistele, ufederistele și învățătoarele erau rugate să discute cu aceste femei și să le ajute să înțeleagă marile avantagii ale agriculturii socialiste.

In prima noapte petrecută la Măcrina, Lucia Moisoiu s'a gândit mult la câte va avea de făcut aici, în sat: și la școală, și la U.T.M. și la căminul cultural.

Fiică de muncitor ceferist, tânăra învățătoare se apropie cu dragă inimă de viața țăranilor muncitori. Nu-i străină de sat. A fost deseori la țară cu familia, cu școala. Iar în luna August, când a lucrat în redacția ziarului „Râmnicul Nou", a umblat prin sate, culegând material pentru gazetă. A văzut câtă muncă trebue dusă în fiecare sat, cât de interesantă și de multiplă este această muncă. Tocmai această înțelegere a însemnătății muncii culturale și politice la sate a determinat-o să rămână în învățământ, să-și înceapă profesiunea de învățătoare în satul Măcrina, la școala la care a fost repartizată.

Timp de patru ani, Lucia Moisoiu s'a pregătit temeinic pentru a deveni învățătoare. I-s nespus de dragi copiii și a învățat cum să-i instruiască și să-i educe. La practica pedagogică a obținut, totdeauna, notele cele mai bune din clasă. Acum, a devenit învățătoare. Pe prima filă a caietului ei de practică pedagogică stau scrise, cu litere mari, cuvintele rostite de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej: **„Aceasta este cu adevărat o misiune frumoasă și înaltă, care cinstește întotdeauna pe acela căruia îi este încredințată".**

— Lucram la gazetă, spune Lucia Moisoiu, dar când vedeam cum pleacă toate colegele mele spre satele spre care au fost repartizate, simțeam cum mă încearcă tot mai adânc părerea de rău. Vasile Georgeta pleca la Costieni, Vărzaru la Știubei, sat cu gospodărie agricolă colectivă, Ștefănescu Eugenia se avânta să-și înceapă munca și viața cea nouă, tocmai în satul Jitia, în fundul munților. Și eu... Nu, nu se putea. Nu știam încă unde-i și cum arată satul Măcrina. Dar m'am pregătit pentru profesiunea de învățătoare. Am mereu în minte imaginea tinerilor învățători sovietici. Nu pot să nu fiu impresionată de „Invățătoarea din Șatrii" ori de viața pilduitoare a Iuliei Mihailovna Saveleeva, despre care povestește N. C. Sciar în „Invățătoarea". Știu că partidul mi-a încredințat și mie misiunea înălțătoare de a forma pe noul cetățean al țării noastre, ziditor al socialismului. Mi-e dragă această profesiune. Și am plecat să fiu învățătoare...

★

Impreună cu cadrele didactice și cu pionierii, Lucia Moisoiu a participat, în zilele următoare, la pregătirea școlii pentru deschiderea noului an școlar. Acum a înțeles și mai bine ce fel de om este directorul, câtă pricepere are, cum știe să-și îndrume colegii, să-i încurajeze în muncă și cât de mult iubește școala și satul.

— El mi-a arătat că dacă munca la țară-i deosebit de frumoasă, spune Lucia Moisoiu, ea nu-i așa de ușoară cum mi-am închipuit eu. E o muncă destul de complexă și plină de răspunderi.

La școala din Măcrina vin adesea oameni din sat să asculte o povață bună, să se intereseze de învățătura copiilor și de școlile spre care să-i îndrumeze.

Alături de director și de celelalte cadre didactice, noua învățătoare a pus, degrabă, umărul la treabă. S'a ocupat de procurarea manualelor și rechizitelor pentru școlari.

— Voi avea mult de lucru și ca instructoare. Singură cu trei detașamente... Nu-i de glumă!

La consfătuirea raională a cadrelor didactice a participat la discuțiile din secția de pionieri, ca să învețe cât mai mult din experiența altora și să-și poată face un plan serios de muncă în vederea alegerii activului pionieresc. Citește material sovietic. Invață din munca și lupta minunatului Comsomol leninist-stalinist.

In sat, învățătoarea Lucia Moisoiu s'a interesat de cei 12 analfabeți, câți au mai rămas aici. Va avea deci de muncă și la alfabetizare. A stat, deasemeni, de vorbă cu conducătorul căminului cultural și a întocmit un plan de propuneri, pentruca activitatea acestui cămin să devină tot mai însuflețită, mai cu seamă acum în timpul iernii.

Pentru viitoarea lor muncă în colectiv, țăranii muncitori din Măcrina au nevoie să învețe metodele înaintate agrotehnice, să cunoască experiența bogată a agriculturii sovietice. Deci, pe lângă serbări, la Căminul Cultural trebue intensificată munca în cercurile de lectură, trebue organizate orele de convorbiri cu sătenii. Iar noua învățătoare se avântă și în această muncă. Aici poate să cunoască și mai adânc satul, să înțeleagă și mai bine oamenii.

★

Munca de folos obștesc o atrage pe Lucia Moisoiu. Impreună cu o învățătoare mai în vârstă, a mers prin sat să discute cu femeile despre gospodăria agricolă colectivă, despre viața cea nouă, minunată, care se deschide în fața țărănimii noastre muncitoare. Multe femei ziceau:

— Am robit destul la chiaburi și nu ne-am ales decât cu sărăcia. Vedem că oamenii din Știubei trăesc mult mai bine de când cu gospodăria colectivă. Acum intră în gospodărie și cei din Fotin și cei din Colibași. Ce să mai așteptăm? Ne înscriem la colectivă.

Altele, însă, se mai codeau, gândind că-i bine să ridice alții bolovanul, iar ele să vină numai când o fi să zică „hop". Așa și Tinca lui Vasile Mogoș, nici nu vroia să vină la adunarea de prelucrare a Statutului.

— Păi s'a dus omul meu...

— Vino și dumneata, să fii acolo, să auzi și să înțelegi că acum se hotărăște soarta, viața cea nouă, a dumitale și a satului întreg.

Și măcar că multă vreme Tinca lui Mogoș a șovăit și a tot căutat să găsească pretexte ca să rămână acasă, pradă svonurilor chiaburești, cele două învățătoare nu s'au lăsat până când n'au adus-o și pe dânsa la ședință. Pe urmă i-a părut bine Tincăi Mogoș c'a venit. A înțeles multe lucruri și s'a lămurit de partea cui e dreptatea.

A doua acțiune la care a participat învățătoarea cea nouă a fost aceea de convingere a părinților să-și lase copiii să urmeze clasa a V-a. Unii vroiau să-și pună copiii la muncă:

— Le ajung patru clase! Și-au făcut datoria.

Printr'o muncă perseverentă, învățătoarea cea nouă din satul Măcrina, apropiindu-se de oameni, vorbindu-le cu însuflețire a isbutit să convingă pe părinți să-și trimită copiii mai departe la școală.

— Ai să înveți repede cum să vorbești cu oamenii, i-a spus colega mai în vârstă, care o lăsa anume pe Lucia să discute cu țăranii muncitori, să vadă cum știe să se descurce. Vezi — a continuat ea — dacă ești aproape de oameni și de frământările cauzei pentru care lupți, izbutești sigur să-i convingi, poți să contribui la aducerea lor pe făgașul vieții celei noi.

★

— Când mă pregăteam pentru deschiderea cursurilor, pentru începutul muncii mele, m'am gândit să spun și eu câteva cuvinte pionierilor. Să le arăt cum vom munci împreună și să stărui asupra cinstei de a fi pionier. Stătusem de vorbă înainte cu câțiva dintre dânșii: „Sunteți învățătoarea cea nouă?" mă întrebau ei. Și mă priveau cu atâta interes, cu atâta simplitate, cu un suflet atât de deschis și cu atâta încredere că, nu știu cum, dar parcă mă temeam să nu-i desamăgesc cu vorba, cu fapta. Atunci am început să văd și mai clar ce sarcină însemnată îi revine învățătorului. Fiecare cuvânt al lui trebue să fie adevărat, potrivit și bine gândit. Invățătorul trebue să folosească totdeauna un ton just, să fie plin de atenție și față de cei care pășesc întâia oară pragul școlii și față de cei care ies mândri, cu certificatul de șapte clase în mână. Trebue să înlăturăm frica elevilor față de noi, să luptăm împotriva emotivității și a timidității lor. Trebue să ne sprijinim în munca noastră pe ajutorul familiei și al tuturor oamenilor muncii... Dar câte n'avem de făcut? Gândindu-mă la toate acestea, mi-am pregătit cuvântul de deschidere. Cel dintâi cuvânt al meu în fața elevilor, în fața colegilor, în fața satului întreg. Avea dece să-mi tremure inima...

Acum tânăra învățătoare din satul Măcrina, alături de toate cadrele didactice ale școlii, studiază cu deosebit interes materialele Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Invață permanent din măreața experiență a școlii sovietice. Aceasta o ajută să-și pregătească lecții tot mai temeinice, să-și adune cunoștințe tot mai bogate, să predea un material tot mai strâns legat de viață, de practică, de lupta pentru construirea socialismului. Tot mai mult ea înțelege că aici în sat este o reprezentantă a culturii socialiste, este o muncitoare pe tărâmul educației așa cum sunt învățătorii sovietici. Muncește cu râvnă și cu dragoste, să crească, să educe tinerele vlăstare ale patriei. Satul îi este tot mai aproape și mai drag. S'a înfiripat și a prins să se întărească puternic o legătură frumoasă, trainică, între învățătoarea cea nouă și satul ei.

★

Ca și alte sute de tineri, învățătoarea cea nouă din satul Măcrina muncește cu entuziasm cu încredere, cu bucurie. Are în față viitorul — și copiii aceștia vioi, isteți — materialul minunat din care trebue să modeleze eroii acestui viitor stahanoviști, colectiviști, savanți, artiști. Poate chiar copilul acesta care acum, după ce trece pe lângă învățătoare și spune bună ziua, se apleacă și ridică porumbul căzut dintr'un car, suflându-l de praf, poate chiar acesta va fi unul din cei mai vestiți stahanoviști de mâine.

DUMITRU ALMAȘ

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.63.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 2 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50. Abonamente se fac la centrele de Difuzare a Presei.
— Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 4192

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 189 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 15 NOEMBRIE 1952

Massele muncitoare dela orașe și sate, ținute veacuri de-arândul în întuneric de clasele exploatatoare, se ridică la lumină, învață cu sete, își însușesc cuceririle științei. Dreptul la învățătură este asigurat tuturor cetățenilor. Zeci de mii de elevi și studenți, fii ai oamenilor muncii, primesc burse de stat și locuesc în căminele statului. Analfabetismul, rămășiță a regimului burghezo-moșieresc, e pe cale de a fi lichidat. In ultimii ani s'au deschis sute de școli noi de toate gradele, zeci de institute, universități și facultăți.

(Din Manifestul Consiliului Central al F.D.P.)

O minunată întruchipare a glorioasei opere de construire a socialismului

Recentele Hotărîri ale Comitetului Central al P.M.R. și ale Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la construcția și reconstrucția orașelor și organizarea activității din domeniul arhitecturii, la planul general de reconstrucție socialistă a orașului București și la construirea metroului din orașul București, dovezi puternice ale politicii de pace a partidului și a statului nostru, mărturii grăitoare a grijii lor pentru om, pentru viitorul luminos al patriei, au fost primite de oamenii muncii din țara noastră cu o nestăvilită bucurie.

Pentru partidul nostru, forța conducătoare a regimului democrat-popular, bunăstarea și fericirea oamenilor muncii reprezintă legea sa supremă. După cum se arată și în Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, **„Intreaga desvoltare a economiei țării noastre are drept scop satisfacerea într'o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc".**

Construim socialismul! Construim o viață nouă! Aceste cuvinte exprimă o realitate concretă, exprimă marile realizări ale regimului nostru de democrație populară, marile succese ale oamenilor muncii conduși de partid, în lupta pentru făurirea unei vieți fericite și îmbelșugate.

Privind prin această minunată fereastră către viitor, pe care o reprezintă Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la construcția și reconstrucția orașelor și la reconstrucția socialistă a Capitalei noastre — spre viitorul de aur al scumpei noastre patrii, nu putem să nu ne amintim de jalnica înfățișare a orașelor din timpul dominației moșierilor și capitaliștilor, de traiul amărât și chinuit pe care oamenii muncii îl aveau în aceste orașe.

Infățișarea Capitalei noastre te izbea, în trecut, în primul rând, prin stridentul contrast între centru și cartierele de vile ale burgheziei — și cartierele dela periferiile orașelor. Pe de o parte case și blocuri luxoase, înzestrate cu cel mai modern confort, precum și somptuoase amenajări edilitare, iar pe de altă parte, case mici și nesănătoase, fără apă, canalizare și lumină, în care populația muncitoare era nevoită să trăiască în condiții mizerabile. Mergeai prin cartierele mărginașe ale Bucureștiului și nu puteai să vezi decât acelaș peisagiu dezolant: străzi înguste și întortochiate, ulicioare și înfundături inacesibile mijloacelor de transport moderne, bordeie cu o suprafață minusculă, înfundate adânc în pământ, un nesfârșit noroi care acoperea totul — ulicioarele, bordeiele, gardurile . . . Din când în când, peisajul acesta cenușiu era schimbat prin apariția cu totul haotică a unei căi ferate sau întreprinderi industriale — multe din ele vătămătoare din punct de vedere higienic și sanitar, deosebit de periculoase în ce privește incendiile. Astfel de condiții îngrozitoare de viață i-au fost hărăzite populației muncitoare de către clasele exploatatoare.

Faptul că în trecut arhitectura servea intereselor unei minorități exploatatoare îl demonstrează și clădirile construite în centrul orașului, în perioada dintre cele două războaie mondiale — clădiri construite în scop de speculă, blocuri care nu respectau alinierea străzilor, cu o arhitectură cubistă și formalistă, străină de tradiția artistică a poporului nostru, și vădind cosmopolitismul cras al burgheziei.

Condițiile lichidării acestei rușinoase stări de lucruri pe tărâm urbanistic au fost create abia după eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică și instaurarea regimului de democrație populară.

Printre realizările și succesele noastre pe care le-a obținut poporul nostru muncitor în acest domeniu în anii puterii populare se numără construirea în Capitală a unei serii de lucrări importante, tinzând la îmbunătățirea continuă a condițiilor de trai ale populației muncitoare, la ridicarea nivelului său cultural, cum sunt fabrica de confecțiuni „Gh. Gheorghiu-Dej", fabrica „Dinamo", Aerogara Băneasa, Casa Scânteii, Casa Radiofoniei, Teatrul Muzical, Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin", cartierele de locuințe muncitorești „23 August", Grivița, Ferentari, Spitalul de copii „Emilia Irsa", complexul sportiv Floreasca și altele. In orașele și satele țării noastre s'au construit mii de săli de clasă, numeroase cămine de zi și grădinițe de copii. Va începe în curând construirea centrului universitar din București și a unor institute de învățământ superior în diferite orașe ale țării. In numeroase orașe s'au ridicat locuințe muncitorești, construcții industriale, sportive, sanitare, etc. E suficient să amintim cartierul de locuințe ale muncitorilor dela uzinele „Steagul Roșu" din Orașul Stalin, orașul nou Hunedoara, uzina „Carbochim" din Cluj, Teatrul de Stat din Constanța — pentru a ne face o imagine asupra ritmului în care se construește în țara noastră pentru schimbarea înfățișării orașelor.

„Creșterea neîntreruptă a numărului și importanței construcțiilor din țara noastră pune problema îmbunătățirii și desvoltării muncii în domeniul arhitecturii, sistematizării și construcțiilor și ridicarea ei la nivelul cerințelor desvoltării socialiste a Republicii noastre" — se arată în Hotărîrea C. C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la construcția și reconstrucția orașelor și organizarea activității din domeniul arhitecturii.

Arhitectura noastră, pusă în slujba poporului, a construirii socialismului, având la bază metoda realismului socialist și călăuzindu-se după geniala învățătură stalinistă cu privire la cultura socialistă în conținut și națională în formă, are sarcina proiectării unor construcții mari și ansambluri de clădiri menite să satisfacă nevoile sociale și de trai mereu crescânde ale oamenilor muncii — opere de artă care să reflecte conștiința societății noi, socialiste.

Trasând sarcini organelor departamentale și arhitecților în domeniul construcției și reconstrucției orașelor, prilejuind o nouă înfățișare, o înfățișare socialistă a orașelor țării și în special a Capitalei, recentele Hotărîri ale partidului și guvernului sunt o nouă și viguroasă manifestare a măreței forțe vitale a regimului nostru de democrație populară, a inițiativei creatoare a oamenilor muncii, a hotărîrii lor de a-și făuri drum spre o viață nouă, socialistă. In același timp, aceste Hotărîri ale partidului și guvernului nostru demonstrează cu o mare putere superioritatea orânduirii noastre de stat asupra statelor capitaliste care condamnă masele să trăiască în cea mai neagră mizerie, care nu construiesc locuințe pentru oamenii muncii, școli și spitale, ci ridică noi baze și aerodromuri militare, desfășoară într'un ritm frenetic demența cursă a înarmărilor.

Ca o întruchipare minunată a glorioasei epoci staliniste de construire a socialismului apare imaginea noului București, a Bucureștiului socialist. Cât de minunat răsună cuvintele din Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri cu privire la planul general de reconstrucție socialistă a orașului București: **„Să se treacă la elaborarea pe baze științifice a planului general de sistematizare și reconstrucție socialistă a orașului București, întocmit pentru o perioadă de 15—20 ani. El trebuie să oglindească avântul și înflorirea continuă ale economiei și culturii naționale și să creeze condițiile pentru a asigura satisfacerea nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale maselor de oameni ai muncii din București."**

O nemărginită bucurie și totodată o nestrămutată încredere a produs în rândurile oamenilor muncii vestea că cel mai iubit fiu al poporului nostru, conducătorul partidului și guvernului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, se află în fruntea comisiei pentru conducerea generală a lucrărilor de întocmire a proiectului de sistematizare și reconstrucție a Capitalei.

In Capitala noastră dragă se vor înălța ansambluri și clădiri monumentale, care vor exprima în forme de o înaltă valoare artistică bogatul conținut de idei al epocii noastre de construire a socialismului. In făurirea acestor monumente arhitectonice vor fi folosite cele mai strălucite exemple ale arhitecturii clasice, sovietice și naționale, cele mai noi cuceriri din domeniul tehnicii construcțiilor.

Una din minunatele construcții cu care se va împodobi Capitala noastră este metroul — cel mai confortabil, rapid și ieftin mijloc de transport. Realizarea metroului va constitui o nouă expresie a forței creatoare a orânduirii noastre democrat-populare, capabilă să înfăptuiască lucrări care nici nu puteau fi concepute în timpul regimului burghezo-moșieresc.

Dâmbovița, râul transformat în trecut într'un canal de scurgere a murdăriilor orașului, va deveni un râu navigabil, larg de circa 50—60 metri, cu cheiuri de piatră elegante și legat cu canalul navigabil București-Dunăre.

Contrastul dintre centru și periferii va fi lichidat prin ridicarea nivelului cartierelor mărginașe la nivelul celor din centrul orașului. Așazisele periferii, cu cocioabele lor, cu străzile lor întortochiate, cu insalubritatea lor, vor dispare, cedând locul clădirilor frumoase, cu 4 și 6 etaje, parcurilor și grădinilor. In jurul Bucureștiului va fi creată o centură de păduri și parcuri, unde vor fi construite case de odihnă colective și individuale și sanatorii.

Noi avem certitudinea că toate aceste construcții, pe care astăzi le vedem cu ochii minții, peste câțiva ani le vom vedea în realitate. Această certitudine izvorăște din conștiința faptului că avem alături de noi marea Uniune Sovietică, că avem posibilitatea să ne însușim minunatul exemplu al arhitecturii sovietice, că la baza muncii noastre stă experiența construirii minunatelor clădiri ale comunismului, cele mai măreațe clădiri din câte cunoaște omenirea, că în ajutorul nostru stă tehnica sovietică, tehnica construirii comunismului. Această certitudine izvorăște din conștiința faptului că pentru poporul nostru — popor liber, constructor al unei vieți noi — nu există greutăți pe care, sub conducerea partidului, să nu le poată birui, nu există nimic pe lume care să-i împiedice să-și făurească un trai luminos și îmbelșugat.

Noi, învățătorii și profesorii, trebue să cunoaștem îndeaproape Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la construcția și reconstrucția orașelor și la reconstrucția socialistă a Capitalei, trebue să contribuim din plin la larga popularizare a acestor Hotărîri în rândurile oamenilor muncii și ale tineretului. Discutarea însemnătății acestor Hotărîri cu elevii școlilor noastre este menită să creeze în mijlocul lor un adevărat avânt patriotic, să-i facă să participe activ, cu elan, la construcția și reconstrucția orașelor țării. „Tineretul trebue să fie sufletul șantierului metroului" — se arată în Hotărîrea cu privire la construirea metroului din orașul București. Să-i facem pe elevii școlilor din Capitală să considere ca o sarcină de onoare participarea lor activă la realizarea metroului — măreață construcție socialistă a patriei noastre.

Cu forțele noastre, cu sprijinul frățesc al Uniunii Sovietice, vom transforma Bucureștiul **„într'un minunat oraș socialist, în care se vor crea toate condițiile necesare pentru satisfacerea cât mai deplină a nevoilor de trai materiale și culturale mereu crescânde ale populației și a cărui arhitectură va exprima în toată măreția glorioasa epocă stalinistă de construire a socialismului".**

COMUNICAT

In ziua de 13 Noembrie 1952 a avut loc ședința Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român.

Tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej a prezentat proiectele de hotărîri cu privire la:

1. Construcția și reconstrucția orașelor și organizarea activității din domeniul arhitecturii.
2. Planul general de reconstrucție socialistă a orașului București.
3. Construirea metro-ului din orașul București.

Ascultând expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej asupra acestor proiecte, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român le-a aprobat în unanimitate.

In aceeași zi a avut loc o ședință a Consiliului de Miniștri al R.P.R., care a adoptat în unanimitate hotărîrile arătate mai sus și a instituit o comisiune pentru îndrumarea lucrărilor de întocmire a planului general de reconstrucție socialistă a Capitalei. Comisia va fi condusă de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

In cinstea alegerilor pentru Marea Adunare Națională

★ ★ ★

Noi construcții școlare

Prin autoimpunere și prin muncă voluntară, în satul Godeanu, comuna Marga, raionul Turnu-Severin a început construirea a două noi săli de clasă care să sporească capacitatea de cuprindere în școală a elevilor. In satul Bunaica, din aceiași comună, țărănimea muncitoare construește un nou local de școală, cu două săli de clasă și o cancelarie.

In prezent, ambele construcții au fost acoperite cu țiglă, iar în cinstea zilei de 30 Noembrie, ziua în care poporul muncitor își va alege reprezentanții săi în Marea Adunare Națională, țăranii muncitori din satele Godeanu și Bunaica și-au luat angajamentul să termine lucrările de tâmplărie și să dea astfel în folosință noile construcții școlare.

Un cămin cultural construit prin muncă voluntară

In cinstea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, țăranii muncitori din comuna Seceni-Bujor, regiunea Timișoara, au construit prin autoimpunere un cămin cultural.

Sub îndrumarea organizației de bază din sat, țăranii muncitori au făcut 2.400 de ore muncă voluntară. De mare ajutor a fost mai ales munca țăranilor colectiviști din sat.

Cadrele didactice din comuna Seceni contribue mult la activitatea căminului cultural. Invățătorii se preocupă în deosebi de bunul mers al bibliotecii căminului și al clubului care funcționează în cadrul acestuia.

Muncesc pentru lichidarea neștiinței de carte

Intâmpinând cu însuflețire ziua alegerii de deputați în Marea Adunare Națională, învățătorii și profesorii luptă pentru ridicarea nivelului activității lor, pentru obținerea unor noi succese în munca didactică și obștească.

In vederea asigurării unei cât mai bune funcționări a cursurilor de alfabetizare, care și-au început de curând activitatea, majoritatea cadrelor didactice din raionul Reșița au luat serioase măsuri. Indrumați de organizațiile de partid și ajutați de sfaturile populare locale și de organizațiile de massă, învățătorii și profesorii, bazându-se pe experiența anilor trecuți, au reușit să asigure condiții mai bune pentru îmbunătățirea frecvenței, pentru creșterea nivelului muncii de alfabetizare.

Astfel, pentru a cuprinde la cursuri pe toți neștiutorii de carte planificați, pentru a obține dela început o frecvență regulată, cadrele didactice dela școala de 7 ani din comuna Bocșa-Vasiovei, raionul Reșița, au întocmit tabele nominale ale cursiștilor lor, tabele care au fost trimise tuturor întreprinderilor și tuturor organizațiilor de massă. In cadrul muncii de lămurire dusă dela om la om înainte de începerea cursurilor, învățătorii și profesorii au vorbit neștiutorilor de carte, despre bucuria pe care vor avea-o atunci când vor putea citi ziare și cărți, când vor deveni mai pricepuți în munca lor, mai folositori patriei.

Pentru a se realiza o răspundere personală, în acțiunea de cuprindere a neștiutorilor de carte, cadrele didactice și-au împărțit comuna în sectoare, precizându-se numărul neștiutorilor de carte de care se va ocupa fiecare învățător sau profesor în parte atât în ceeace privește frecvența, cât și în ceeace privește învățătura.

Datorită îndrumării organizației de partid, precum și strânsei colaborări ce s'a realizat între cadrele didactice și organele locale ale puterii de stat, în întreaga comună a existat o vie preocupare față de problema lichidării neștiinței de carte. Stațiunea locală de radio-amplificare, gazeta cetățenească, vitrina librăriei — toate au fost folosite în scopul mobilizării la cursuri a neștiutorilor de carte.

Ca urmare a acestei munci, majoritatea neștiutorilor de carte din Bocșa-Vasiovei se străduesc să învețe, să se înarmeze cu cunoștințele necesare vieții noi pe care sunt chemați s'o zidească și s'o trăiască.

P. TISMANARIU
directorul școlii de 7 ani Bocșa-Vasiovei, raionul Reșița

Colțul pedagogic al școlii

La școala de 7 ani din comuna Sudriaș, regiunea Timișoara, s'a înființat de curând un colț pedagogic. Acesta cuprinde numeroase materiale ale școlii, cum sunt orariile, repartizarea materiilor și claselor pe învățători și profesori, planurile calendaristice, programe, planurile de activitate ale cercurilor de elevi, precum și diferite cărți și reviste pedagogice, material didactic etc.

Colțul pedagogic constitue un adevărat ajutor în munca cadrelor didactice, punându-le la îndemână materialele de care au nevoie. In special vin la colțul pedagogic învățătorii și profesorii tineri, care găsesc aici îndrumări necesare întocmirii planurilor de lecții sau a referatelor pentru cercurile pedagogice.

In cinstea alegerilor pentru Marea Adunare Națională, cadrele didactice au hotărît să lărgească și să îmbunătățească activitatea lor la colțul pedagogic al școlii.

OPRONESCU CORIOLAN
instructor superior de pionieri Sudriaș — reg. Timișoara

Activitatea cercurilor pedagogice

Invățătorii și profesorii din raionul Făget se preocupă îndeaproape de ridicarea nivelului muncii lor, hotărîți să întâmpine ziua alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională cu noi succese în activitatea instructiv-educativă.

De curând a început în raionul Făget activitatea cercurilor pedagogice. Cadrele didactice folosesc din plin acest însemnat mijloc de ridicare a nivelului învățământului, studiind experiența înaintată a școlii sovietice și însușindu-și și metodele bune ale învățătorilor și profesorilor fruntași din școlile noastre.

Cadrele didactice care predau la clasele I—IV au organizat ședințele cercului pedagogic pe centre de comune, iar cele care predau la clasele V—VII au ținut, la reședința raională, ședințe pe secții, pe obiecte, sub conducerea unui responsabil de secție.

La ședința secției de științe naturale, la care au fost prezenți toți profesorii din raion care predau această materie, s'a desfășurat lecția deschisă „Organizarea externă a batracienelor" predată elevilor din clasa a VII-a. Discuțiile care s'au purtat în legătură cu această lecție au scos în evidență faptul că profesoara a folosit mult material didactic intuitiv, trezind prin aceasta interesul elevilor. Discuțiile au subliniat, totodată, lipsurile lecției: nu s'a acordat suficientă atenție menținerii ordinei și disciplinei elevilor, nu s'au verificat temele lucrate acasă, nu s'a folosit desenul pe tablă, iar lecția s'a prelungit prea mult.

Invățătorii și profesorii din raionul Făget se preocupă îndeaproape de ridicarea nivelului activității cercurilor pedagogice, mijloc însemnat de îmbunătățire a activității instructiv-educative.

ION ENAȘESCU
corespondent

Să participăm activ la desfășurarea campaniei electorale

Intreg poporul nostru muncitor întâmpină cu nestăvilit avânt ziua alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Plini de mândrie patriotică au citit oamenii muncii Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, care înfățișează marile cuceriri ale regimului nostru democrat-popular și perspectivele desvoltării economice, culturale și sociale a patriei noastre. Plini de mândrie patriotică au citit ei Hotărîrile Comitetului Central al P.M.R. și ale Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la construcția și reconstrucția orașelor și organizarea activității din domeniul arhitecturii, la planul general de reconstrucție socialistă a orașului București și la construirea metroului din orașul București, Hotărîri care reflectă puternic grija partidului și a statului nostru pentru crearea celor mai bune condiții de existență oamenilor muncii, pentru satisfacerea maximală a necesităților lor materiale și culturale.

Suntem mândri de faptul că și noi, cei ce muncim în școli, am contribuit la obținerea realizărilor patriei noastre. Suntem mândri că în rândurile candidaților pentru alegerile în Marea Adunare Națională se găsesc reprezentanți de frunte ai culturii și științei din țara noastră, cum sunt eminentul nostru savant acad. C. I. Parhon, maestrul Mihail Sadoveanu, profesorul Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., ca și învățători și profesori fruntași cum sunt tovarășii Rugină Vasile, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Murgeni, Mesteacănu Constantin, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Novaci, Cârstea Niculina, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Racovița, Grozăvescu Stana, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Balint, etc.

Campania de pregătire a alegerilor se desfășoară pe baza prevederilor profund democratice ale legii electorale, inspirată din principiile noii Constituții. Intregul nostru popor muncitor este chemat să sprijine și să participe cu avânt la campania electorală a Frontului Democrației Populare.

Pentru noi, cei care suntem educatori ai tineretului și răspânditori ai culturii în rândurile oamenilor muncii, această chemare are o însemnătate deosebită. Noi avem datoria de a alătura eforturile noastre eforturilor întregului popor muncitor, de a ne da din plin contribuția la succesul campaniei electorale. Pe primul plan stă în fața noastră cerința de a întări necontenit munca de pregătire a viitorilor constructori ai societății socialiste, de a îmbunătăți întreaga noastră activitate didactică.

Perioada de pregătire a alegerilor trebue să constitue pentru noi un prilej de puternică intensificare a muncii educative. Să arătăm copiilor și tinerilor, în cuvinte calde și pline de un conținut adânc, ce viață minunată se deschide înaintea lor, să le arătăm că această viață este rodul luptei poporului nostru muncitor, condus de partidul clasei muncitoare. Trezind în sufletele elevilor noștri mândria de a fi cetățeni ai unei patrii libere, să-i facem să înțeleagă că și ei au îndatorirea de a contribui la întărirea țării noastre, să-i stimulăm să învețe mereu mai bine, să se pregătească temeinic pentru munca lor viitoare în folosul patriei, să-i educăm în spiritul dragostei fierbinți pentru patrie, în spiritul luptei pentru pace, pentru un viitor luminos. In rândurile elevilor noștri se află mulți tineri care la 30 Noembrie vor vota pentru prima oară. Avem datoria să acordăm o grijă deosebită muncii educative în mijlocul acestor tineri, să-i facem să fie pe deplin conștienți de marea însemnătate a acestui drept care le-a fost acordat prin noua Constituție a țării noastre, să trezim și să desvoltăm mândria și dorința lor de a fi la înălțimea încrederii ce li se arată. In această muncă a noastră, un sprijin deosebit de important ne pot da organizațiile U.T.M., care desfășoară în rândurile elevilor și ale pionierilor o intensă activitate politico-educativă.

Sarcini deosebit de importante se pun în fața noastră și în ceeace privește activitatea pe care o desfășurăm în rândurile oamenilor muncii. Numeroși învățători și profesori lucrează la punctele de agitație ale F.D.P. sau la căminele culturale, își duc munca în rândurile părinților sau la cursurile de alfabetizare. Ei contribue la organizarea conferințelor și a manifestărilor artistice, a consultațiilor, a convorbirilor cu alegătorii, popularizează broșurile și publicațiile ce apar în legătură cu alegerile, organizează audiția colectivă a emisiunilor radiofonice speciale pentru alegeri.

Numeroși învățători și profesori își desfășoară cu succes munca de agitație, dela om la om, din casă în casă, sau organizând convorbiri cu grupuri de cetățeni. Ei vorbesc cetățenilor despre succesele obținute în domeniul industrializării țării, al transformării socialiste a agriculturii, al ridicării nivelului de trai material și cultural al maselor, despre libertățile democratice de care se bucură oamenii muncii din țara noastră, fără deosebire de naționalitate, arătându-le că toate acestea sunt o expresie puternică a politicii de pace a partidului și guvernului nostru care luptă pentru făurirea unei vieți fericite și îmbelșugate. Așa procedează, de pildă, învățătorii din raioanele Ploești și Beiuș, cadrele didactice din orașul Roman, învățătorii și profesorii școlii medii de băieți nr. 2 din București. Ei arată cetățenilor că într'un timp scurt, poporul român, în frățească colaborare cu minoritățile naționale, cu sprijinul frățesc și multilateral al Uniunii Sovietice, a făcut din țara noastră o țară cu o economie în plină desvoltare, care se industrializează repede și a cărei agricultură se mecanizează treptat.

Cu mândrie patriotică vorbesc agitatorii-învățători, despre perspectivele pe care le deschide în fața noastră regimul de democrație populară, arătând alegătorilor imaginea luminoasă a viitorului țării noastre.

Ei caută să oglindească în convorbirile lor în special transformările petrecute în viața locală, succesele obținute de oamenii muncii din raionul sau regiunea respectivă. Strângând cu grijă exemplele care pot ilustra cel mai bine ideile pe care le expun, ei vorbesc cu căldură, simplu și convingător, așa încât vorbele lor însuflețesc pe oamenii muncii în lupta pentru socialism, pentru pace. Arătând oamenilor muncii și greutățile și lipsurile ce mai există în activitatea noastră, cadrele didactice care desfășoară munca de agitație îi mobilizează în lupta pentru învingerea piedicilor, arătându-le prin exemple concrete cât de puternică este forța statului nostru, în care puterea este în mâna celor ce muncesc și care se bucură de ajutorul frățesc, permanent și dezinteresat al Uniunii Sovietice.

Ei lămuresc cetățenilor politica consecventă de pace a țării noastre, explicându-le necesitatea luptei pentru apărarea păcii, pentru preîntâmpinarea războiului pe care-l uneltesc imperialiștii americani și slugile lor josnice, titoiștii și social-democrații de dreapta. O deosebită atenție arată ei demascării alegerilor care aveau loc la noi în țară pe vremea regimului burghezo-moșieresc, folosind pentru aceasta exemple din trecutul raionului și al regiunii lor, precum și demascării falsei democrații burgheze a înșelătoriei și corupției care caracterizează alegerile ce au loc astăzi în țările capitaliste.

Multă însemnătate acordă învățători-agitatori popularizării candidaților F.D.P., vorbind cetățenilor despre viața și munca acestora, arătându-le cu exemple concrete că ei și-au dovedit, prin fapte, devotamentul față de popor, explicându-le că a vota pentru candidații F.D.P. înseamnă a vota pentru pace, pentru înflorirea patriei, pentru viitorul fericit al celor ce muncesc. Deasemeni, învățătorii contribue într'o măsură însemnată la organizarea întâlnirilor între alegători și candidați, prilej de discutare și lămurire a problemelor politicii statului nostru, precum și a problemelor concrete ale circumscripției electorale respective.

Unii agitatori din rândurile învățătorilor și profesorilor duc însă o muncă de agitație superficială, organizează convorbiri la un nivel coborît, improvizate, nu dau răspunsuri satisfăcătoare la întrebările cetățenilor. Fără nicio îndoială că astfel de convorbiri nu conving și nu mobilizează pe oamenii muncii. In unele locuri, cum s'a întâmplat, de pildă, la Constanța, învățătorii și profesorii-agitatori se mărginesc să discute cu cetățenii numai asupra problemelor tehnice și organizatorice legate de desfășurarea alegerilor, neglijând lămurirea problemelor politice ale campaniei electorale și mobilizarea oamenilor muncii pentru înfăptuirea sarcinilor concrete ale muncii practice de zi cu zi, pentru întărirea patriei și ridicarea bunăstări a celor ce muncesc. Calitatea scăzută a muncii acestor agitatori se datorește, în primul rând, faptului că ei nu cunosc suficient conținutul legii electorale, nu citesc regulat presa, nu studiază cu atenție Manifestul Consiliului Central al F.D.P.

Pentru a îmbunătăți munca noastră de agitație, avem datoria să studiem materialele de bază legate de campania electorală — în special Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare — pe care trebue să-l folosim ca o armă de mobilizare a maselor în campania electorală. O deosebită atenție trebue să acordăm popularizării candidaților Frontului Democrației Populare, folosind afișele care cuprind fotografiile lor și scurte biografii. In special trebue să punem accentul pe popularizarea candidatului circumscripției în care ne desfășurăm munca, făcând cunoscute alegătorilor viața și activitatea lor, meritele lor în lupta pentru un viitor fericit al oamenilor muncii.

O sarcină deosebit de însemnată a noastră este aceea de a populariza măsurile luate în ultima vreme de partid și guvern în vederea ridicării bunăstări materiale și culturale a poporului muncitor. In special trebue să explicăm pe larg alegătorilor însemnătatea recentelor Hotărîri cu privire la reconstruirea socialistă a orașelor țării și a Capitalei, arătându-le că acestea sunt dovada grăitoare a politicii de pace, de construcție pusă în slujba poporului muncitor, pe care o duce partidul nostru, aplicând măreața învățătură a gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice.

Intreaga noastră muncă de agitație trebue să aibă un caracter combativ, să contribue la lupta împotriva manifestărilor dușmanului de clasă, la demascarea și stârpirea svonurilor răspândite de dușmani, la zădărnicirea încercărilor acelora care vor să împiedice lupta poporului nostru.

Mobilizând cadrele didactice în vederea unei participări largi în campania electorală, comitetele sindicatelor de învățământ și secțiunile de învățământ au datoria să controleze cum aplică aceștia îndrumările organizațiilor de partid, să înlesnească schimbul de experiență între agitatori și să popularizeze cele mai bune metode de agitație.

Să întâmpinăm ziua alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională a țării noastre cu noi succese în munca de pregătire a viitorilor constructori ai socialismului, să întărim contribuția noastră la desfășurarea campaniei electorale, la asigurarea victoriei în alegeri a Frontului Democrației Populare.

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Invățământul politehnic în școala medie

In conformitate cu indicațiile tovarășului Stalin cuprinse în geniala sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a hotărît să se pășească la înfăptuirea învățământului politehnic în școala medie și să se ia măsurile pentru trecerea la învățământul politehnic general.

Principiul pregătirii politehnice, după cum se știe, a fost enunțat și fundamentat de Marx și Engels. El intră ca parte componentă în teoria științifică a comunismului și decurge din analiza mersului obiectiv al desvoltării industriei, din cerințele impuse omului de desvoltarea marii industrii. Invățământul politehnic este unul dintre cele ma. importante mijloace de desvoltare a tuturor aptitudinilor omului în societatea liberă. Engels arăta că industria dirijată de întreaga societate în mod planificat și în interes obștesc are nevoie de oameni cu aptitudini desvoltate din toate punctele de vedere, de oameni capabili să se orienteze în întregul sistem de producție. Educația, spunea Engels, va permite tinerilor să treacă dintr'o ramură de producție în alta, în funcție de necesitățile societății sau de inclinațiile lor proprii și în felul acesta îi va elibera de acea unilateralitate la care îi forțează diviziunea actuală a muncii.

In raportul prezentat la Congresul al XIX-lea al partidului, tovarășul G. M. Malenkov a arătat că producția industrială din U.R.S.S. se perfecționează permanent pe baza tehnicii superioare, pe baza realizărilor științei sovietice înaintate. Tehnica a căpătat o desvoltare deosebit de impetuoasă în ultimii ani, când toate ramurile industriale au fost înzestrate cu noi mașini și mecanisme, când au fost introduse procese tehnologice mai perfecționate și s'a înfăptuit o organizare mai rațională a producției.

Tehnica superioară necesită un muncitor desvoltat din toate punctele de vedere, un muncitor cu o înaltă cultură. „Ce s'ar întâmpla — scrie tovarășul Stalin în opera sa genială „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." — dacă nu diferite grupuri de muncitori, ci majoritatea muncitorilor și-ar ridica nivelul cultural-tehnic la nivelul personalului de ingineri și tehnicieni? Industria noastră s'ar ridica la o înălțime inaccesibilă industriei celorlalte țări".

In societatea socialistă, desvoltarea tehnicii este indisolubil legată de ridicarea nivelului cultural al poporului. Aici se creiază condițiile pentru înlăturarea deosebirilor existente între munca intelectuală și cea fizică. Pe această cale nivelul cultural tehnic al muncitorilor va fi ridicat până la nivelul personalului de ingineri și tehnicieni.

Tovarășul Stalin ne învață că un asemenea nivel este pe deplin realizabil în condițiile orânduirii sovietice, unde forțele de producție ale țării sunt eliberate de cătușele capitalismului, unde munca este eliberată de jugul exploatării, unde la putere se află clasa muncitoare și unde tânăra generație a clasei muncitoare are toate posibilitățile de a-și asigura o suficientă instrucție tehnică.

★

In ce constă esența învățământului politehnic?

Prin învățământ politehnic Karl Marx înțelegea învățământul care familiarizează tineretul cu principiile de bază ale tuturor proceselor de producție și, în acelaș timp, îi dă deprinderea de a mânui cele mai simple unelte de muncă de tot felul. Totodată, învățământul politehnic presupune îmbinarea învățământului cu munca productivă. După cum a arătat Marx, îmbinarea muncii productive cu învățământul și gimnastica este singura metodă de formare a unor oameni desvoltați din toate punctele de vedere. V. I Lenin ne-a învățat că nu ne putem închipui idealul viitoarei societăți fără îmbinarea învățământului cu munca productivă a tinerei generații.

In înfăptuirea consecventă a unei strânse legături între învățământ și munca social-productivă joacă un mare rol traducerea planificată în viață a învățământului politehnic. In această problemă trebue, pe deoparte, să ne sprijinim pe experiența acumulată până acum și pe realizările cadrelor didactice și ale școlilor fruntașe, iar pe de altă parte să ținem seama atât de situația actuală cât și de desvoltarea continuă a bazei materiale a școlii precum și de situația pregătirii cadrelor noastre didactice.

Nu trebue să scăpăm niciun moment din vedere țelul principal al învățământului politehnic — de a educa un membru al societății, desvoltat din toate punctele de vedere. Numai așa pot fi evitate tot felul de devieri dela principiul învățământului politehnic, alunecările pe pozițiile unui utilitarism îngust, ale învățării unor meserii, iar pe de altă parte alunecarea pe calea recunoașterii pur formale a acestui principiu, fără o modificare esențială a conținutului activității școlii.

★

Conținutul bazelor (începuturilor) învățământului politehnic în școală a fost arătat de V. I. Lenin în cunoscutele sale note la tezele formulate de N. K. Krupscaia. In conținutul acestor baze, V. I. Lenin include noțiunile fundamentale despre electricitate, despre aplicarea electricității în industria mecanică și industria chimică, noțiunea despre planul de electrificare, cunoașterea bazelor agronomiei.

In cuvântarea sa la Congresul al III-lea al Comsomolului, V. I. Lenin, vorbind despre desvoltarea electrificării în Uniunea Sovietică, a arătat că nu e suficient să înțelegem ce însemnează electricitatea. V. I. Lenin punea pe primul plan necesitatea însușirii unui complex de cunoștințe legate de electrificarea țării, considerând acest complex drept pivot al învățământului politehnic. Formula lui Lenin: — „Comunismul este Puterea Sovietică plus electrificarea întregii țări" — este pe deplin valabilă și astăzi.

Pentru însușirea cu succes a tehnicii producției moderne este necesară, în primul rând, o cultură generală: cunoașterea matematicii, a fizicii, a chimiei și a biologiei, care dau posibilitatea înțelegerii legilor naturii pe folosirea cărora se bazează tehnica și procesele tehnologice. De aceea, învățământul politehnic trebue construit pe fundamentul solid al cunoașterii obiectelor de cultură generală, mai ales a fizicii, matematicii, chimiei, biologiei și desenului liniar.

In Hotărîrea sa din 5 Septembrie 1931, „Despre școala elementară și școala medie", C.C. al P.C. (b) al U.R.S.S., a arătat că orice încercare de a rupe politehnicizarea școlii de însușirea sistematică și temeinică a științelor, mai ales a fizicii, chimiei și matematicii, constitue cea mai grosolană denaturare a ideilor școlii politehnice. Studiul principiilor fundamentale ale producției și acumularea deprinderilor practice corespunzătoare trebue să intre organic în conținutul obiectelor de învățământ corespunzătoare. Pentru asigurarea acestor cunoștințe și deprinderi este necesară revizuirea conținutului și a metodelor predării obiectelor de învățământ. Analiza producției moderne și a tendințelor sale de desvoltare permite trasarea unei sfere de cunoștințe fundamentale în domeniul energeticei, al tehnologiei mecanice și chimice și al agriculturii, a căror însușire va asigura orientarea rapidă a tineretului în problemele producției moderne. Această enumerare aproximativă a cunoștințelor și deprinderilor corespunde în ansamblu conținutului orizontului politehnic arătat de V. I. Lenin în notele sale cu privire la tezele formulate de N. K. Krupscaia.

Astfel, la domeniul energeticei se referă principiile de bază ale construcției și acționării mașinilor electrice, principiile electrificării țării — producția, transmisiunea, transformarea și utilizarea energiei electrice; cunoașterea în teorie și practică a electromotorului și a motorului cu combustie internă, a mașinilor hidraulice și cu motor.

La domeniul tehnologiei mecanice se referă cunoștințele despre proprietățile celor mai uzuale materiale, despre principiile fundamentale ale prelucrării mecanice, despre aplicarea electricității în prelucrarea mecanică. Luând ca exemplu mașinile-motoare sau mașinile-unelte — elevilor li se pot face cunoscute noțiunile despre mașină ca un complex de mecanisme și piese simple, precum și bazele fizice ale construcției și funcționării mașinilor.

La domeniul tehnologiei chimice se referă cunoștințele despre aplicarea diferitelor procedee fizico-chimice de accelerare a proceselor chimice, despre aplicarea electricității în industria chimică, despre construcția și funcționarea aparatelor principale de măsurat.

La domeniul producției agricole se referă mecanizarea și electrificarea agriculturii, cultura și selecțiunea dirijată a organismelor vegetale și animale pe baza științei miciuriniste, îmbinarea diferitelor ramuri de cultură a plantelor și de creștere a animalelor, modificarea condițiilor climaterice pe baza înfăptuirii mărețului plan stalinist de transformare a naturii.

Conținutul învățământului politehnic trebue să includă formarea la elevi a priceperilor și deprinderilor practice, comune pentru mai multe profesii. Dintre acestea fac parte, de pildă, priceperea de a înțelege forma și construcția obiectului, de a reproduce obiectul în desen sau schiță, de a citi desenul; priceperea de a folosi principalele aparate de măsurat, îndreptarele, abelele de calcul, linia logaritmică, de a lucra cu instrumente uzuale, de a executa lucrări simple de electromontaj și radiotehnice, de a îngriji plante și animale.

Trebue desvoltată aptitudinea elevilor de a analiza și raționaliza procesul de muncă, trebue desvoltată inițiativa și spiritul lor creator.

Poate fi cuprinsă această totalitate de cunoștințe fundamentale și deprinderi generale în domeniul electrotehnicii, al tehnologiei mecanice, etc., în cursurile de fizică, chimie, biologie, matematică și desen liniar — revizuite în mod corespunzător — sau va fi necesar să se includă în planul de învățământ al școlii de cultură generală un nou obiect de învățământ, ca de pildă „Bazele tehnicii"? Această problemă trebue să mai fie studiată.

★

Nu se poate vorbi serios despre înfăptuirea în școală a învățământului politehnic, nici chiar despre elementele învățământului politehnic, dacă școlile sunt lipsite de laboratoare și cabinete de fizică, chimie, științele naturii sau dacă acestea n'au un utilaj suficient. De aceea trebue elaborat un regulament care să stabilească un utilaj obligatoriu și o anumită ordine de urgență a organizării în școlile medii a tuturor laboratoarelor și cabinetelor corespunzătoare, precum și a aprovizionării lor cu aparatele și materialul didactic necesar.

O altă condiție importantă a înfăptuirii învățământului politehnic este organizarea de ateliere școlare în care elevii să poată efectua lucrările practice. Atelierele vor da elevilor posibilitatea de a căpăta unele deprinderi în mânuirea sculelor și mașinilor-unelte, de a căpăta dexteritatea necesară; ele fac ca mâinile elevilor să devină ascultătoare, îndemânatice, dibace. Dând elevilor deprinderi de muncă mecanizată, caracteristică pentru producția socialistă, nu trebue să neglijăm nici formele elementare de muncă manuală cu ajutorul celor mai simple unelte și scule. Uneltele de muncă manuală îndeplinesc și până azi un rol important chiar în producția cu înaltă mecanizare, în laboratoarele de construcție, în școlile superioare tehnice. Cunoașterea acestor unelte și priceperea de a le mânui, înlesnește înțelegerea principiilor construcției și funcționării mașinii. Fără asimilarea formelor elementare de muncă și tehnică nu se poate asimila tehnica complexă.

Trebue elaborat sistemul și metodica lucrărilor practice în atelierele școlare, în legătură organică cu obiectele de studiu, incluzând aceste lucrări în orarul de studiu al obiectelor corespunzătoare. Deasemeni, trebue să se traseze planul de utilare a atelierelor.

In legătură cu aceasta trebue să se pună problema construirii unor noi întreprinderi industriale în sistemul Ministerului Invățământului din R.S.F.S.R. și a reorganizării întreprinderilor existente. Ministerul trebue să dispună de uzine pentru producția mașinilor-unelte de prelucrare a metalelor și a lemnului, a tejghelelor de lucru, a sculelor pentru prelucrarea metalului și lemnului, a inventarului agricol pentru munca pe loturi școlare. Mașinile-unelte și sculele trebue, bineînțeles, să satisfacă particularitățile de vârstă ale elevilor. Este necesar, deasemeni, să se asigure producția de aparate și material didactic pentru fizică, chimie, biologie, matematică, desen liniar, geografie și alte obiecte de învățământ.

Organizarea atelierelor școlare, creșterea rolului și a importanței laboratoarelor și cabinetelor școlare, ridică problema revizuirii clădirii școlare tip.

Se înțelege că lărgirea lucrărilor în cabinetele și laboratoarele școlare, a lucrărilor pe loturile școlare și în ateliere, organizarea excursiilor de producție vor necesita un timp destul de însemnat, care trebue inclus în orarul școlar. Rezolvarea radicală a acestei probleme este posibilă numai pe baza revizuirii planurilor de învățământ și a programelor școlii, pe baza noului raport între lecțiile teoretice și cele practice. Trebue revizuite și reorganizate planurile de învățământ, programele, manualele. Această revizuire și reorganizare este cerută și de trecerea la învățământul mediu general, fapt datorită căruia școala de șapte ani își pierde însemnătatea de verigă de sine stătătoare în sistemul învățământului public. In legătură cu aceasta trebue să se treacă la o mai succesivă așezare a unei serii de obiecte de învățământ (istoria, fizica, chimia), în măsura în care este posibil, ținând seama de particularitățile de vârstă ale copiilor și de caracterul obiectelor însăși. Această raționalizare a planului de învățământ, legată de unele modificări în succesiunea instrucției, va duce la ușurarea muncii elevilor, la o repartiție mai rațională a materialelor din programă pe ani de învățământ și va da posibilitatea să existe timpul necesar pentru excursii, lucrări practice și de laborator.

Totuși, încă de pe acum, fără a aștepta revizuirea complectă a planurilor și programelor școlii, trebue eliberat un anumit număr de ore de învățământ, pentru ca odată cu introducerea elementelor de politehnism să nu se mai admită supraîncărcarea elevilor. Pentru aceasta ar fi bine, să se micșoreze numărul examenelor de promovare, iar în unele clase aceste examene ar putea fi desființate cu totul. Pregătirea pentru examenele de promovare și examenele însăși ocupă, după cum se știe, 3—4 săptămâni care, e locul să spunem, sunt rupte din cel mai bun anotimp al anului pentru lucrările practice în natură, pentru munca productivă, pentru excursii. In viitor, raționalizarea planurilor și a programelor de învățământ, precum și îmbunătățirea calității muncii metodologice trebue să ducă la o asemenea reducere a încărcării elevilor, încât aceștia să poată dispune de timp pentru ocupații individuale în instituțiile extrașcolare sau acasă.

Noile sarcini puse de partid și de guvern în fața școlii necesită modificarea sistemului de pregătire a cadrelor didactice pentru școala de cultură generală. In toate instituțiile de învățământ pedagogic, la facultățile respective, trebue asigurat studiul bazelor producției industriale și agricole, trebue organizate excursii de producție, trebue să se prevadă înarmarea viitoarelor cadre didactice cu deprinderi practice în domeniul tehnicii și agriculturii. In cursurile de pedagogie și de metodică trebue să se includă, deîndată, capitole care să vorbească amănunțit nu numai despre esența, sarcinile și conținutul învățământului politehnic, ci și despre metodica acestui învățământ.

Și recalificarea cadrelor didactice care lucrează astăzi în școli trebue să se desfășoare într'o succesiune determinată. Cu privire la aceasta, în fața institutelor de perfecționare a cadrelor didactice, stau sarcini extrem de însemnate. Urgența reorganizării activității lor este evidentă. Ele trebue să organizeze prelegeri despre principiile științifice ale învățământului politehnic, să organizeze pentru cadrele didactice seminarii practice privind anumite specialități, ca electrotehnica și radiotehnica, tehnica mașinilor, agricultura, confecționarea pe loc a utilajului școlar, trebue să deprindă cadrele didactice cu construirea celor mai simple aparate și cu o mai bună folosire a lor, cu organizarea excursiilor de producție cu elevii etc. Cursurile de vară ale cadrelor didactice, cercurile metodologice, conferințele, trebue deasemeni folosite pentru pregătirea corespunzătoare a cadrelor didactice.

Introducerea învățământului politehnic trebue să se înfăptuiască în școală într'o anumită succesiune, pe etape determinate.

Școlile noastre și cadrele didactice fruntașe au și pășit în practică la introducerea elementelor învățământului politehnic. Trebue organizate cabinete și laboratoare la școlile unde lipsesc. Dar și cabinetele și laboratoarele existente au nevoie de o urgentă complectare. La utilarea cabinetelor și laboratoarelor pot ajuta întreprinderile și școlile superioare care patronează școlile respective. După cum arată experiența școlilor fruntașe, chiar elevii singuri pot face foarte multe piese pentru cabinetele și laboratoarele școlare dacă organizațiile de comsomol și de pionieri activează în direcția atragerii elevilor în cercurile „Mâini îndemânatice", la ocupații extrașcolare în domeniul tehnicii, la organizarea muncii practice în taberele de pionieri din timpul verii.

Nu există nicio îndoială că încă în anul școlar curent va fi mărit în fiecare școală numărul lucrărilor practice și de laborator la fizică, chimie și științele naturii. O atenție serioasă va fi acordată desenului. Va căpăta o largă amploare activitatea cercurilor de tineri naturaliști, a cercurilor de studiu al electrotehnicii, a tractorului sau a automobilului, a diferitelor mașini agricole, precum și lucrările elevilor pe loturile școlare de experiență.

Academia de Științe Pedagogice are obligația ca în cel mai scurt timp să pună la dispoziția cadrelor didactice instrucțiuni metodologice cu privire la introducerea elementelor învățământului politehnic în predarea diferitelor obiecte de învățământ.

In prezent, Academia lucrează la proiectul de utilare a atelierelor școlare, de utilaj școlar pentru fizică, chimie, științele naturii și matematică, elaborează instrucțiuni pentru confecționarea aparatelor și a materialului didactic necesar lucrărilor pe loturile școlare. Concomitent, institutele Academiei revizuesc planul de învățământ și programele școlii de 10 ani, precum și sistemul lucrărilor practice și al excursiilor.

★

Invățământul politehnic în școala de cultură generală dă elevilor cunoștințe cu privire la bazele generale ale producției, îi înarmează cu o serie de deprinderi practice, îmbinând învățământul cu munca social-productivă. Asemenea forme de muncă cum sunt confecționarea obiectelor de utilaj școlar sau cultura plantelor pe loturile școlare și în grădini, participarea elevilor la lucrările agricole ale colhozurilor și sovhozurilor, au un caracter de muncă social-productivă. Și tocmai caracterul productiv al muncii creiază un teren deosebit de favorabil pentru educarea la elevi a unor trăsături comuniste cum este colectivismul, solidaritatea în muncă, respectul față de muncă. Dacă munca productivă este just organizată, elevii înțeleg conținutul ei creator și învață să vadă în muncă un câmp vast pentru aplicarea cunoștințelor științifice. Aceasta duce în mod inevitabil la o atitudine mai creatoare a elevilor și față de învățătură. Elevii se vor convinge cu propriii lor ochi că toate cunoștințele teoretice și deprinderile practice căpătate în clasă, în cabinetul sau laboratorul școlar, constitue o condiție necesară și o armă puternică de transformare a tuturor domeniilor vieții societății omenești.

Invățământul politehnic este o verigă importantă în rezolvarea problemei generale a pregătirii politehnice a tinerii generații. Imbinarea învățământului cu munca productivă impune în mod firesc cerințe noi și desvoltării fizice a tinerelor generații, contribue la ridicarea nivelului culturii fizice în general. Aceasta intensifică într'o măsură uriașă importanța educației fizice și sportive și permite desvoltarea calităților fizice ale omului.

In felul acesta, munca productivă, gimnastica și exercițiile sportive vor asigura deplina desvoltare fizică a omului. Aceasta, îmbinată cu desvoltarea intelectuală, modifică întregul chip al omului, duce la desvoltarea tuturor forțelor și aptitudinilor sale fizice și spirituale, formează un tip nou de oameni — oameni ai societății comuniste libere, pentru care munca devine prima necesitate vitală.

M. MELNICOV, A. MARKUȘEVICI, A. LEONTIEV, membri ai Prezidiului Academiei de Științe Pedagogice. M. SKATKIN președintele Comisiunii științifice pentru învățământul politehnic. M. MALAȘEV, secretar științific al Academiei de Științe Pedagogice.

Colaboratorul științific Grigorii Vinocurov a elaborat un nou model de tractor pentru culturile de bumbac. Pentru construirea acestei mașini, el a fost distins cu Premiul Stalin. In clișeu: *constructorul Vinocurov lângă macheta mașinii de înaltă productivitate creată de el*

Organizațiile obștești în școala sovietică

O ședință a consiliului pedagogic la școala nr. 610 din Moscova.

In marea sală s'au strâns toate cadrele didactice ale școlii. Directoarea, tovarășa Lidia Pomeranțeva, vorbește despre învățătorii dela clasele inferioare, care aproape că n'au repetenți, apreciază munca pedagogilor și-și termină aceastâ parte a referatului arătând că organizația sindicală și organizația de comsomol din școală au lucrat în comun cu directoarea școlii și directoarea de studii, sub îndrumarea organizației de partid, și au luat o parte activă la rezolvarea tuturor problemelor organizatorico-pedagogice. Mai departe, ea dă indicații concrete despre ceeace trebue făcut în noul an școlar pentru ca munca pedagogică să pornească pe calea cea mai justă, vorbește despre felul cum trebue să lucreze în acest an comisiile pe obiecte, cercurile metodologice, organizația de comsomol și cea de pionieri, biblioteca școlară și laboratoarele, și arată care trebue să fie rolul dirigintelui de clasă în desfășurarea întregului proces pedagogic.

Referatul s'a încheiat. Pe tribună, în locul directoarei, se urcă unul după altul pedagogii școlii. Ei fac propuneri și își arată dorințele, împărtășesc experiența muncii lor, dau sugestii pentru mai buna organizare a activității pedagogice. Profesoara de fizică, Margarita Mazmanian, vorbește despre necesitatea îmbunătățirii activității extrașcolare la fizică. Cercurile de fizică trebue să lucreze în așa fel, încât elevii, luând parte la ele, să-și poată lărgi și adânci cunoștințele la acest obiect.

Profesoara de limba rusă, Ecaterina Perepelițâna, subliniază marea importanță a muncii întregului colectiv pedagogic pentru formarea la elevi a vorbirii și scrierii corecte. Profesoara de istorie, Tatiana Csanf, vorbește despre planificarea comună a lecțiilor de istorie și literatură. Acest studiu concomitent al temelor de istorie și literatură va ajuta elevelor să capete cunoștințe mai vaste și mai complecte referitoare la epoca studiată.

Se pun foarte multe întrebări, în jurul cărora se discută pe larg.

Cadrele didactice pleacă dela consiliul pedagogic satisfăcute, cu o imagine clară a sarcinilor pe care trebue să le îndeplinească azi, mâine, peste o lună.

Consiliul pedagogic este un organ al direcției școlii, care ajută la desbaterea celor mai importante probleme ale activității școlii și care le traduce în viață.

In practica sa de zi cu zi, școala sovietică se conduce după hotărîrile Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care arată importanța lecției ca formă principală a muncii instructiv-educative, definește rolul de răspundere al pedagogului în întregul proces instructiv-educativ, stabilește ordinea și regimul din școală.

Organizația de partid din școală luptă cu toată perseverența pentru îndeplinirea acestor hotăriri ale Comitetului Central al P.C.U.S. Ea se interesează profund de calitatea muncii cadrelor didactice, de conținutul ideologic al lecțiilor, de esența întregii activități educative a școlii. In câmpul vizual al organizației de partid se găsește tot ceeace este legat de îmbunătățirea activității membrilor colectivului școlar — experiența celor mai buni pedagogi, critica lipsurilor și greșelilor, educația ideologică a cadrelor.

Organizația de partid din școală acordă cea mai mare grijă educării unor trăsături și calități ideologice înalte la membrii colectivului pedagogic. Este firesc că rolul și importanța ei cresc foarte mult în legătură cu noul program vast de acțiuni, trasat în fața școlii sovietice prin Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului.

In educația comunistă a elevilor joacă un mare rol și organizația de comsomol din școală, îndrumată de organizația de partid. Cu ajutorul comsomoliștilor, școala obține un nivel înalt al cunoștințelor elevilor, educă la aceștia respectul față de munca socialistă, față de cultura sovietică, o atitudine plină de respect față de mai marii lor.

Cu fiecare an se ridică tot mai sus inițiativa și activitatea creatoare a comsomoliștilor, crește influența comsomolului asupra organizației de pionieri. Comsomoliștii, pe lângă că ei înșiși învață bine, manifestă o grijă serioasă pentru succesele la învățătură ale tovarășilor lor. Ei supraveghează pregătirea temelor acasă, ajută pe cei bolnavi. In clasa a X-a s'a îmbolnăvit grav eleva Natașa Pilighina. Colegii au hotărît s'o ajute. Ei au mers la ea acasă, au făcut împreună lecțiile, i-au ajutat să se pregătească pentru examene. Datorită ajutorului comsomoliștilor, Natașa Pilighina a absolvit cu succes școala medie.

Comsomoliștii își construesc munca pe baza activității individuale, se străduesc să îndeplinească orice sarcină dată de profesor, folosind metodele recomandate de acesta. In fruntea organizației de comsomol stă comitetul comsomolului, care se alege la ședința pe școală a membrilor U.T.C.L. In fiecare clasă există grupe de comsomol, în fruntea cărora stau organizatorii de grupă. Comsomoliștii împreună cu dirigintele de clasă planul de muncă, ținând seama de particularitățile fiecărei grupe.

Comsomoliștii desfășoară o vastă activitate și în calitate de instructori ai detașamentelor de pionieri, îndrumând întreaga activitate a organizației de pionieri. Serile literare, organizarea diferitelor cercuri, activitatea de cultură fizică și sport din școală intră deasemeni în obligațiile comsomolului. Organizația de comsomol se achită cu succes de toate aceste sarcini.

Comitetul sindical local se ocupă de ridicarea calificării și a nivelului ideologic al pedagogilor. El ajută pe membrii sindicatului în activitatea sistematică de studiere a teoriei marxist-leniniste, se îngrijește ca fiecare pedagog să-și perfecționeze măestria și cunoștințele pedagogice, să studieze experiența înaintată și să și-o însușească. Organizația sindicală contribue la lărgirea orizontului de cultură generală al cadrelor didactice sovietice și al fiecărui membru al sindicatului.

Un mare rol joacă deasemeni și consfătuirile de producție. Ele desvoltă inițiativa creatoare a pedagogilor, contribue la desbaterea vie a diferitelor probleme, ajută să se scoată la iveală laturile pozitive și negative în munca colectivului și a diferiților pedagogi. Cu ajutorul consfătuirilor, școala reușește să rezolve cu succes multe probleme actuale. Sectorul de producție ajută la controlul muncii pedagogilor. Margarita Mazmanian, care conduce acest sector și care este un pedagog cu experiență, asistă la lecții împreună cu directoarea de studii, Zinaida Nikolskaia. Analizele acestor lecții se fac la consfătuirile de producție, la cercurile metodologice. Aceasta ajută la scoaterea la iveală și la sintetizarea celor mai bune realizări ale pedagogilor fruntași. Au fost popularizate experiența dirigintei de clasă Valeria Basina, experiența muncii cu părinții a învățătoarei Maria Pastukova, realizările în domeniul predării limbii ruse ale profesorului Vladimir Pomerantev și în domeniul matematicei ale profesoarei Zinaida Sosnovskaia.

Obligațiile și sarcinile comitetului sindical al școlii sunt foarte variate și rolul lui în colectiv este foarte important. Comitetul local se interesează de toate problemele care preocupă cadrele didactice. Sectorul de protecție a muncii ajută cadrele didactice, membri ai sindicatului, la obținerea foilor de drum la case de odihnă și sanatorii, atât pentru ei, cât și pentru membrii familiilor lor, trimite pe copiii cadrelor didactice în tabere de pionieri, ajută la îmbunătățirea condițiilor de locuit.

Sectorul de muncă culturală organizează excursii la muzee, participarea colectivă la spectacole de teatru, la filme, asigură cadrele didactice cu presa periodică, organizează seri jubiliare, etc.

Comitetul local își duce munca sub îndrumarea organizației de partid din școală.

Intreaga muncă a organizațiilor obștești din școala sovietică urmărește înfăptuirea sarcinilor principale — de a instrui și educa generația tânără, de a pregăti tineretul sovietic în școală pentru participarea activă la construcția comunismului.

E. CERNAȘEVA

Lupta pentru îndeplinirea cu succes a Directivelor Congresului Partidului

M. Costricov
secretar al Comitetului orășenesc al P.C.U.S. din Șcerbacov

Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S., prevăd trecerea dela învățământul de șapte ani la învățământul mediu general (de 10 ani). Pentru înfăptuirea învățământului mediu general (de 10 ani) se prevede creșterea construcției de școli orășenești și sătești cu aproximativ 70% și mărirea numărului studenților institutelor pedagogice cu 45% în comparație cu cincinalul precedent.

Orașul Șcerbacov este un mare centru industrial din regiunea Iaroslavl. In timpul noului plan cincinal, industria și cultura orașului nostru vor căpăta o nouă desvoltare. Incă de pe acum, în organele de partid și sovietice ale orașului sunt discutate problemele legate de trecerea dela învățământul de șapte ani la învățământul mediu general. Secția orășenească de învățământ a elaborat un plan de extindere a rețelei de școli medii, a noi construcții de școli, a făcut calcule cu privire la cerința de cadre și de investiții pentru obținerea materialului de învățământ. In curând, acest plan va fi discutat de comitetul executiv al Sovietului orășenesc de deputați ai oamenilor muncii.

Se prevede ca până la 1 Septembrie 1955, în oraș să fie transformate în școli medii cu 7 clase, 3 școli elementare, să se transforme în școli medii 8 școli cu 7 clase și să se deschidă o nouă școală cu 7 clase și 3 școli medii. Astfel, în scurt timp, numărul școlilor medii din oraș va crește până la 11.

Trecerea la învățământul mediu general (de 10 clase) cere încă 170 de camere pentru clase și 30 cabinete de învățământ. Pentru aceasta vor fi amenajate clădiri corespunzătoare și construirea în timp de 3 ani a 4 mari școli.

In Directive se prevede luarea de măsuri pentru pregătirea continuă a cadrelor pedagogice și științifice. Guvernul sovietic manifestă o mare grijă pentru desvoltarea culturii și învățământului în orașul nostru. Un viu exemplu al acestui fapt este hotărîrea de a reorganiza începând din anul școlar viitor institutul pedagogic din Șcerbacov.

Organizațiile orășenești vor face tot ce le stă în putință pentru ca institutului pedagogic să-i fie create cele mai bune condiții pentru pregătirea unor specialiști cu o înaltă calificare.

In legătură cu introducerea învățământului mediu general (de 10 clase), armata de învățători va fi complectată cu un uriaș număr de tinere cadre care vor crește și se vor perfecționa cu ajutorul metodologilor cu experiență.

Directivele Congresului al XIX-lea al partidului cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal au fost întâmpinate de toți profesorii sovietici cu o uriașă însuflețire. Invățătorii sovietici vor depune toate eforturile, energia și îndemânarea pentru a îndeplini grandioasele sarcini cu privire la învățământul public, trasate de partid.

Țara întreagă se pregătește de alegeri

In slujba vieții

In laboratorul de fiziologie a plantelor dela Facultatea de Biologie din București, decanul Facultății, tovarășul N. Sălăjeanu, stă aplecat asupra aparatelor. Folosind metoda savantului sovietic I. V. Rachitin, el studiază o problemă științifică, a cărei rezolvare va contribui la ridicarea bunei-stări a oamenilor muncii : grăbirea coacerii fructelor.

Pe tovarășul Sălăjeanu, problemele științei biologice l-au interesat încă de pe când era elev. Harnic, plin de inițiativă și deosebit de stăruitor în muncă, el s'a preocupat cu pasiune, încă din primii ani de studenție, de viața plantelor și de felul cum pot fi ele puse, tot mai mult și mai rodnic, în slujba omului. Chiar în 1932, când stăpânea regimul burghezo-moșieresc care n'avea nevoie de cercetători și nici de o știință legată de viață, când absolvenții facultăților erau aruncați în stradă și siliți să îngroașe contingentele de șomeri, tânărul N. Sălăjeanu nu s'a deslipit de laboratorul de fiziologie a plantelor.

Indurând cele mai grele privațiuni, a lucrat voluntar în acest laborator, urmărind problemele care-l interesau.

Pe atunci, un tânăr sărac greu pătrundea în feudele universitare, moștenire a unor Angelești sau Bazilești, care-și treceau din tată'n fiu și din ginere în nepot și știința și catedra universitară. Cu toate că făcuse studii strălucite, cu toate că muncea și obținea rezultate bune în cercetările științifice de laborator, N. Sălăjeanu era ținut doar preparator.

Astăzi, datorită grijii partidului și statului nostru față de oamenii de știință, N. Sălăjeanu este șef de catedră și decan al Facultății de Biologie, membru corespondent al Academiei R.P.R., și președinte al Societății de Științe Naturale și Geografie. El are astfel prilejul să contribue, cu priceperea și pregătirea sa, la creșterea tinerelor cadre de cercetători în domeniul biologiei, oamenii de știință de mâine, care merg cu pas sigur pe drumul deschis de Pavlov și Miciurin. Tovarășul N. Sălăjeanu conduce cercul științific al studenților și călăuzește munca aspiranților dela Facultatea de Biologie.

Luptând împotriva cosmopolitismului și a putredei științe burgheze, împotriva influenței ei nefaste, omul de știință N. Sălăjeanu s'a orientat cu hotărîre pe drumul luminos al științei sovietice.

In 1950, împreună cu o delegație de academicieni din țara noastră, a avut fericirea să viziteze instituțiile de cultură și de știință din Uniunea Sovietică. De un neprețuit ajutor în muncă i-a fost vizita la Institutul de Fiziologie a Plantelor „Timiriazev" din Moscova și Institutul de Botanică „Komarov" din Leningrad. Aici a cunoscut pe cei mai de seamă fiziologi sovietici: Maximov, Tumanov, Rachitin ale căror lucrări le studiase mai de mult și le folosea în redactarea cursurilor sale.

Studiind strălucita știință sovietică, tovarășul Sălăjeanu și-a îmbunătățit mereu cursurile, și-a organizat din ce în ce mai bine munca în laboratorul dela facultate.

N. Sălăjeanu este un cercetător al problemelor vieții, al problemelor practicii.

Așa cum îl învață partidul, el raportează valoarea problemei științifice în primul rând la rolul ei practic, la înrâurirea pe care o are asupra îmbunătățirii vieții oamenilor muncii. Deaceea, pentru dânsul, sunt deosebit de atrăgătoare probleme ca rezistența plantelor la secetă și la temperaturi joase, cu aplicare specială la iernarea pomilor fructiferi din țara noastră, reacția fotoperiodică la cerealele care cresc pe câmpiile noastre, etc. Tovarășul Sălăjeanu muncește cu devotament pentru dezvoltarea primelor cercetări ce se fac la noi în țară de către Institutul de Cercetări Agrotehnice și de către Colectivul pentru introducerea complexului Docuceaev-Kostâcev-Williams, referitoare la fiziologia culturilor irigate. Această problemă se leagă strâns cu planul de electrificare și de folosire a apelor țării noastre.

Pe calea aceasta, calea cercetării științifice puse în slujba înfloririi patriei, pașii-au fost călăuziți de către partidul clasei muncitoare. De când a intrat în rândurile partidului, N. Sălăjeanu a obținut tot mai bune rezultate în munca sa. El a devenit un adevărat om de știință, un patriot care caută să sporească rezultatele muncii oamenilor noștri de cultură. Pe aceeași linie se înscrie și activitatea sa de popularizator al științei. El muncește pentru a crea o știință apropiată de popor și pusă în slujba poporului.

Pentru meritele sale științifice și cetățenești, profesorul N. Sălăjeanu a fost propus candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Salonta, pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Aceasta este încă o dovadă că oamenii muncii din patria noastră apreciază meritele oamenilor de știință, care ajută la făurirea unei științe noi, care slujesc construcția socialismului, care contribue la făurirea unei vieți fericite a poporului muncitor.

Luptător pentru luminarea poporului muncitor

In Septembrie 1946, doi tineri învățători, prieteni și colegi de școală, ascultau sfatul unui membru de partid mai în vârstă și pășeau pe o cale nouă, pe calea luminoasă a partidului. Unul din cei doi tineri era Gh. I. Manea, învățător în comuna Belești-Negrești, raionul Topoloveni. Atunci, în 1946, abia părăsise băncile școlii. Azi, este candidatul oamenilor muncii din circumscripția electorală Topoloveni în alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Dela primul pas făcut în satul unde fusese trimis învățător, tânărul Manea a știut ce muncă nobilă și plină de răspundere îl așteaptă.

Vremurile de altă dată îl mai stăruiau în minte, cu întreg cortegiul lor de lipsuri și de nenorociri. Pe vremea când a fost copil, burghezia și moșierimea pregăteau războiul antisovietic. Pe atunci, regiunea Pitești era satrapia unor „istorici" care-și umflau gușa cântând despre „democrație", ca să-și umple cât mai bine punga pe spinarea poporului muncitor. Prin 1933, Manea I. Gh. avea 9 ani, își aduce aminte : păzea vitele la zăvoi. In sat, țărăniștii și liberalii făceau „propagandă" pentru alegeri. Intrunirile se țineau, de obicei, la han. Programul : făgăduială deșartă. Argumentele : țuica și bâta. Se auzeau până în zăvoi scandalurile și urletele care însoțeau „întrunirile electorale". Parcă intrase dihonia în sat. Intr'o seară, în amurg, când trecea în urma vitelor prin dreptul hanului, au năvălit afară cetele de bătăuși, amețiți de băutură și înebuniți de ură împotriva oamenilor muncii. Chiaburanii, în frunte. Și în dordora răfuelii electorale, în năpustirea ciomăgașilor, micul Gheorghe al lui Ion Manea era cât pe ce să fie strivit, călcat în picioare. Nici el nu mai știe cum a scăpat și cum a ajuns până acasă. „La alegeri, rachiu și bâtă, i-a spus părintele său, amărât. După, jupuirea lumii nevoiașe. Dar a veni ca, cândva, și o dreptate a noastră, a celor săraci".

Partidul l-a învățat pe tânărul Gheorghe Manea să lupte împotriva dușmanilor, a exploatatorilor, a chiaburilor, să lupte pentru un viitor fericit al celor ce muncesc.

Acasă, seara, la lumina lămpii, lângă măsuța de brad, învățătorul Manea își pregătește planurile de lecții, gândind mereu cum să muncească mai bine, cum să-și îndeplinească măreața misiune de făuritor al unor oameni noi. In munca aceasta are exemplul strălucit al pedagogilor sovietici. Preocupat continuu de adâncirea pregătirii lui ideologice și profesionale, a urmat toate cursurile de îndrumare a cadrelor didactice. Și nespus de fericit a fost astă-vară, când elevii lui, ca de pildă Mocioc Nicolae și Sârbu Constantin au fost admiși printre primii la școlile medii din Pitești. Culegea întâiul rod al muncii lui din școală. Succesul l-a încurajat, a bătut ca un vânt prielnic în pânzele corăbiei. Să muncească mai mult și mai bine, să se pregătească mai temeinic. Că nu poate fi învățător adevărat, dacă el însuși nu citește, dacă nu învață permanent.

Invățătorul Manea s'a devotat cu trup și suflet muncii pentru înflorirea școlii din sat, pentru răspândirea culturii în rândurile țărănimii muncitoare. Indrumat de organizația de partid, ajutat de sfatul popular și de țăranii muncitori, s'a îngrijit de localul școlii, a antrenat elevii și tineretul la muncă voluntară, a organizat un teren de sport, a condus cu pricepere internatul.

Tovarășul Gh. Manea e propagandist la cercul de studiu al Istoriei P.C.U.S. Seară de seară, după ce termină pregătirea lecțiilor și întocmirea planului de lucru pentru a doua zi, studiază cartea care îi e atât de dragă, cartea care este și pentru el, ca și pentru zecile de milioane de oameni ai muncii din întreaga lume, cel mai de preț îndreptar în lupta pentru construirea unei vieți fericite. Tovarășul Manea e mândru că partidul i-a încredințat sarcina plină de răspundere de a fi propagandist și muncește cu râvnă pentru a și-o îndeplini cu cinste. El participă din plin la viața satului, luptând neobosit pentru răspândirea culturii în rândurile cetățenilor lui, pentru a le arăta drumul către un viitor luminos, către drumul belșugului și al vieții fericite pe care le-o va aduce gospodăria colectivă.

Lângă satul Belești-Negrești se află cătunul Rudari. Oamenii de aici trăiau în trecut într'o mizerie fără seamăn. Impleteau coșuri, făceau mături și greble, le încărcau pe măgărușî și colindau prin sate până le vindeau. In cătun erau mulți analfabeți — dar stăpânirii boierilor și fabricanților nu-i păsa de asta. La îndemnul partidului, Gheorghe Manea a luptat cu sârguință pentruca lumina să pătrundă și în cătunul rudarilor. Iar azi, în cătun există și școală și învățător.

In aceste zile din preajma marii sărbători dela 30 Noembrie, vizitând satele din circumscriptia electorală „Tudor Vladimirescu" cu candidatul F.D.P., tovarășul Jean Ilie, s'a terminat cu o caldă manifestare de încredere și dragoste pentru Frontul Democrației Populare, pentru Partidul Muncitoresc Român și conducătorul său, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Candidatul în mijlocul alegătorilor

In sala punctului de agitație nr. 129 al circumscripției electorale „Tudor Vladimirescu" din București s'au întrunit alegătorii: muncitori ai întreprinderilor din cartier, funcționari din diferite instituții, tineri care vor vota la 30 Noembrie pentru prima oară. Cu toții au venit aici plini de interes să vadă pe candidatul circumscripției lor, să se sfătuiască cu el în problemele care frământă azi, în zilele campaniei alegerilor pentru Marea Adunare Națională, întreg poporul nostru muncitor.

— Biroul raional al Frontului Democrației Populare — spune, la deschiderea întrunirii, tovarășul Ion Axente, președintele sfatului popular raional — a organizat această întrunire pentru ca alegătorii noștri să poată sta de vorbă cu candidatul lor, să-l poată cunoaște îndeaproape...

Și vorbitorul face prezentarea acestui candidat — tovarășul Jean Ilie, președintele comitetului executiv al sfatului popular al Capitalei noastre. Dârz luptător pentru cauza clasei muncitoare, tovarășul Jean Ilie a avut, în toate sarcinile de partid și de stat ce i s'au încredințat, o intensă activitate politică, dovedind pricepere și grijă deosebită pentru nevoile oamenilor muncii. Iar acum, în fruntea sfatului popular al orașului București, el gospodărește cu multă pricepere și dragoste Capitala țării, contribuind la desvoltarea și înflorirea ei, înfrumusețând cartierele muncitorești, sprijinind construcțiile de locuințe, instituții culturale, școli etc.

După o caldă manifestație de simpatie pentru candidatul lor, alegătorii încep cu multă însuflețire să-i pună întrebări. Tovarășii I. Farchi, Natalia Iordănescu, N. Schaeffer, Maria Pica și alți oameni ai muncii din cartier au ridicat numeroase și însemnate probleme.

Răspunzând amănunțit tuturor întrebărilor, tovarășul Jean Ilie a subliniat deosebirea profundă dintre deputații din regimul nostru de democrație populară și cei din țările capitaliste sau din timpul când țara noastră era guvernată de burghezo-moșierime, deputați care, după alegeri, nici nu mai pot fi văzuți de alegătorii lor. Apoi, tovarășul Jean Ilie a expus pe larg felul cum va lucra pe viitor pentru înflorirea Capitalei noastre dragi, pentru ridicarea nivelului material și cultural al oamenilor muncii.

Luând cuvântul în cadrul discuțiilor, numeroși oameni ai muncii au arătat marea însemnătate a alegerilor în viața patriei noastre, accentuând asupra caracterului nou, profund democratic, al acestor alegeri, fapt care este minunat ilustrat chiar de întrunirea la care au fost convocați și în care au putut să stea de vorbă atât de amănunțit cu candidatul lor. Ei și-au luat cu însuflețire angajamentul de a sprijini din toate puterile campania electorală, printr'o intensă muncă de lămurire și de a întâmpina alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională prin sporirea eforturilor în munca lor, pentru întărirea economică și înflorirea culturală a patriei.

Cu deosebită căldură au fost primite de întreaga sală cuvintele rostite de Mircea Mărlogeanu, Ion Ivan și Marin Iliescu, elevi în ultimul an al școlii pedagogice de băieți, care vor vota acum pentru prima dată și care după acest an școlar vor intra în munca nobilă de educatori ai tinerei noastre generații.

— In cinstea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională — a spus Marin Iliescu — noi, elevii școlii pedagogice, ne străduim să fim demni de încrederea ce ni se acordă, dându-ni-se dreptul de a vota. Noi învățăm cu cea mai mare sârguință, pregătindu-ne pentru a da copiilor ce ne vor fi încredințați cunoștințe cât mai temeinice, astfel ca ei să devină oameni culți, capabili, hotăriți, de care are nevoie patria noastră scumpă.

Intâlnirea oamenilor muncii din circumscripția electorală „Tudor Vladimirescu" cu candidatul F.D.P., tovarășul Jean Ilie, s'a terminat cu o caldă manifestare de încredere și dragoste pentru Frontul Democrației Populare, pentru Partidul Muncitoresc Român și conducătorul său, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Candidații păcii

VENCOV ȘTEFAN
profesor universitar
candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Buzău, regiunea Ploești.

★ ★ ★

CIUCA RADU
învățător
candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Filimon Sârbu, regiunea Galați.

Pentru însușirea experienței înaintate

Să construim noi înșine material didactic

★ ★ ★ ★

Lupa cu glicerină

In acest an școlar, în fața învățătorilor noștri stă, ca o cerință deosebit de însemnată, reieșită din lucrările Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., cu privire la învățământul politehnic, sarcina legării tot mai strânse a învățăturii de viață, de producție. „Este necesar — ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — ca școala noastră să predea elevilor cunoștințe științifice în legătură indisolubilă cu practica, cu activitatea în producție".

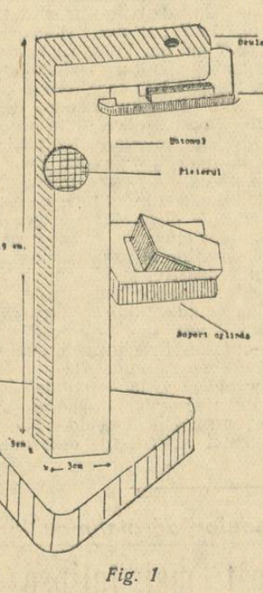

Fig. 1

Consfătuirile raionale din Septembrie ale cadrelor didactice au scos la iveală numeroase experiențe bune în această privință. O astfel de experiență este și confecționarea lupei cu glicerină.

Lupa cu glicerină, cu ulei de ricină sau cu alt lichid dens și transparent este folosită în multe școli sovietice. Metodicile pentru predarea fizicii și îndrumătoarele sovietice pentru confecționarea materialului didactic cu mijloace locale conțin o serie de indicații cu privire la confecționarea acestei lupe cu glicerină sau cu mărgea de sticlă. Astfel, de exemplu, profesorul P. A. Znamenschi în cartea sa „Lucrările de laborator la Fizică", (ed. Ucipedghiz-Moscova) recomandă, pentru confecționarea unor lupe de felul celor de mai sus, folosirea unei plăcuțe de tablă sau de alamă, găurită la mijloc. Deschizătura găurii e de 1—3 mm. Pe această gaură se picură, din vârful unui bețișor de chibrit, ascuțit la un capăt și înmuiat în glicerină sau chiar în apă, o picătură, astfel încât să se formeze o lentilă mică, cu diametrul de câțiva milimetri (1—3 mm.). Obiectele văzute prin această picătură apar mărite.

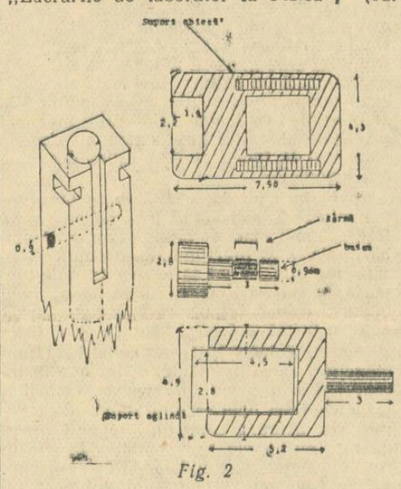

Fig. 2

Se recomandă, deasemeni, confecționarea unei lupe din mărgea de sticlă. O vergea de sticlă se încălzește la flacăra de spirt sau, mai bine, la flacăra unui bec cu gaz (Aragaz); după ce s'a înroșit, se întinde și se rupe prin întindere. In felul acesta s'au obținut două bucățele de vergea, prelungite la capete în formă de fir. Prin încălzire sticla se topește și, la capătul firului, se formează o mărgea de sticlă mai mare sau mai mică, după trebuință. Când se obține mărimea dorită a mărgelei, sticla se scoate din flacără. După ce mărgeaua se întărește, o rupem de pe fir, obținând o sferă mică cu un diametru de 2—3 mm. Așezând mărgeaua-lupă în gaura făcută în mijlocul unei plăcuțe, obținem o lupă, prin care obiectele mici se văd mărite de mai multe ori.

O mărgea de sticlă, cu diametrul de 2 mm., de exemplu și cu indicele de refracție de 1,5 va da imaginea de 250 ori mai mare decât obiectul.

Pentru a nu fi nevoiți să ținem în mână placa cu picătura de ulei de ricină sau mărgeaua de sticlă, pentru a o putea lumina și a-i putea potrivi distanța de obiect, s'au născocit fel de fel de modele de aparate. Prezentăm modelul tovarășului profesor Volintir Ion, profesor la școala pedagogică slovacă din Nădlac, regiunea Arad, model care are câteva inovații practice.

Modelul (fig. 1) este o prelucrare în lemn a pieselor principale ale unui microscop trimis școlilor de către Ministerul Invățământului Public. El are următoarele piese principale : 1) postamentul, pe care se fixează

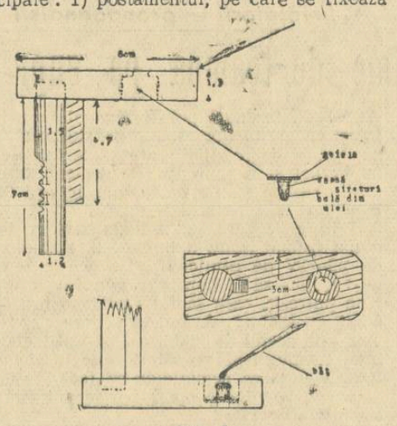

Fig. 3

picturul aparatului, tăiat în formă de prismă pătrată ; 2) în picior se mișcă „cremaliera", acționată cu ajutorul unui buton de lemn; 3) de capătul „cremalierei", sus, e fixată o plăcuță de lemn, în mijlocul căreia se găsește gaura pentru picătura de ulei de ricin sau de glicerină; 4) în gaură e montată o capsă. Capătul de sus al acestei capse este acoperit cu un căpăcel de sticlă; 5) sub plăcuță e așezat un cadru de lemn, pe care se pune preparatul microscopic; jos e montată o oglindă (fig. 2). Putându-se învârti în două planuri perpendiculare (orizontal și vertical), această oglindă poate reflecta lumina de afară (dela geam) dela un bec etc., asupra obiectului făcând ca acesta să fie observat mai bine. Obiectul mic (secțiune de plantă, picioruș de insectă etc.) se așează între două plăci de sticlă la fel de mari în lipsă de lamele).

Pentru a forma lupa cu glicerină sau cu ulei de ricină se scoate ocularul, cu cremaliera cu tot, din piciorul aparatului și se întoarce cu cremaliera în sus. In capsa ocularului se pune, cu ajutorul unui bețișor ascuțit, o picătură de glicerină, până când se umple capsa și se formează, la capătul ei de jos, lupa — o lentilă plan convexă, susținută de tensiunea superficială a lichidului. (fig. 3).

Ocularul se pune la loc și, cu ajutorul butonului cremalierei, lupa se apropie de obiect (de preparat) până când acesta se vede bine.

Aparatul se poate construi ușor după schițele arătate mai sus.

Comparând acest aparat cu altul similar (dar fără oglindă), colectivul de fizică de pe lângă Serviciul de Material Didactic din Ministerul Invățământului Public recomandă ca, în locul cremalierei, care e o prelucrare din lemn a cremalierei dela microscopul metalic — să se întrebuințeze o tijă de lemn, fără dinți, în formă de bară pătrată, care să alunece prin frecare în piciorul aparatului. Acest sistem este

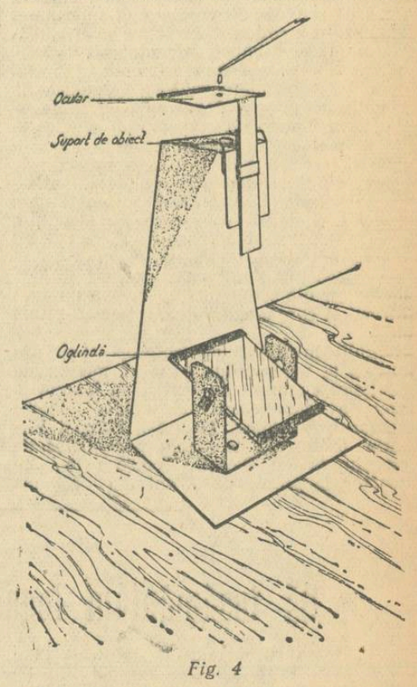

Fig. 4

mai potrivit, deoarece se construește mai simplu și, deplasarea fiindu-i continuă, se poate opri în clipa când imaginea e mai clară. In cazul când se întrebuințează cremaliera, lupa nu se poate fixa decât în poziția determinată de dinții cremalierii.

Se mai recomandă ca postamentul (triunghiul de bază al aparatului) să fie mai mare, pentru a-i da aparatului mai multă stabilitate.

Un alt model simplu, utilizat în școlile elementare, este aparatul format în întregime din tablă, ca în figura 4.

El are un postament de tablă cu trei îndoituri în unghi drept (una la bază și două sus). Pe bază se găsește, pe un suport de tablă, o oglindă. In partea de sus, placa orizontală este găurită și are pe ea două sârme, pentru fixarea sticlei pe care se găsește preparatul. Tot în partea de sus, pe placa verticală scurtă, se găsește o deschidere în care alunecă prin frecare un ocular. (fig. 5). Ocularul este făcut dintr'o bucată de tablă, îndoită în unghi drept, și are pe față orizontală o gaură foarte mică (2-3 mm.).

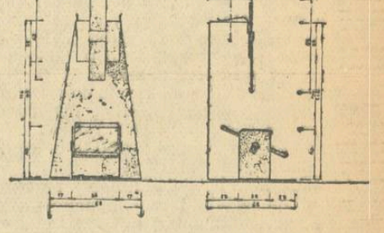

Fig. 5

Pe fața orizontală a ocularului se pune o sticlă pe care se picură o picătură de ulei de ricin, în dreptul gaurei ocularului (sau se pune o picătură de ulei de ricin chiar pe gaură). Se privește prin gaura ocularului preparatul, care se vede mărit.

Un astfel de aparat simplu poate confecționa fiecare elev.

Extinderea metodelor de confecționare a materialului didactic cu mijloace proprii va contribui mult la crearea și consolidarea deprinderilor de muncă practică ale elevilor.

Grija colectivului școlii pentru organizarea practicii pedagogice

Problema organizării practicii pedagogice a constituit o serioasă preocupare în rândurile cadrelor didactice dela școala pedagogică de fete nr. 1 din București. Convins că numai printr'o planificare temeinică va obține rezultate bune, colectivul didactic al școlii a alcătuit un plan de muncă pe întregul an școlar, prevăzând pentru fiecare clasă activitățile principale din cadrul practicii pedagogice. Intr'o rubrică a planului sunt prevăzute activitățile principale care se desfășoară pe etape. De exemplu, se prevăd ca activități principale: „organizarea practicii pedagogice obișnuite", „îndrumarea și controlul practicii pedagogice în perioada 23 Septembrie — 22 Ianuarie", etc. Intr'o rubrică alăturată se prevăd sarcinile concrete din cadrul fiecărei activități. De exemplu, pentru prima activitate se prevăd următoarele sarcini concrete : 1. Planificarea lecțiilor model, de probă și a ședințelor de analiză a lecțiilor practice, pe obiecte. (15-20. IX), 2. Planificarea activității în afară de clasă pe semestrul I. (1.X.) 3. Repartizarea săptămânală a lecțiilor model și a lecțiilor de probă pe eleve și alcătuirea unor tabele privind această repartiție. 4. Intocmirea orarului de consultații cu învățătorii școlii de aplicație, profesorii metodiști și profesorii de pedagogie. (5.IX) 5. Fixarea ședințelor bilunare de consfătuiri cu învățătorii și profesorii metodiști și a ședințelor lunare de analiză a muncii în cadrul practicii pedagogice.

Există apoi o altă planificare pe zile, ore și grupe de eleve a lecțiilor propriu zise și a activităților în afară de clasă, începând cu semestrul 5 (primul semestru din anul III) și până la practica de o zi, planificare alcătuită de comun acord cu învățătoarele școlii de aplicație și cu profesoarele metodiste. Planul cuprinde următoarele rubrici: data (ziua și luna), ora, obiectul, felul lecției (de probă sau model), clasa, profesorul de specialitate, profesorul de pedagogie, grupa de eleve practicante, observații.

Prin acest plan se urmărește ca fiecare elevă să țină minimul de lecții prevăzute în programă și ca la fiecare lecție să asiste profesorul metodist de specialitate. Acest lucru este posibil deoarece, în alcătuirea orarului școlii pedagogice, s'a ținut seama de orarul școlii de aplicație. In școală funcționează trei clase paralele pentru anul IV. Fiecăreia dintre acestea i s'a rezervat câte o zi din săptămână pentru practica pedagogică. Din cele șase ore ale zilei de curs, 4 ore sunt rezervate lecțiilor de probă, iar 2 analizei acestor lecții. Fiecare clasă este împărțită în două sau trei grupe de eleve, în funcție de posibilitatea de a asigura asistența la lecțiile practice a unuia sau a mai multor profesori de metodică. In felul acesta, fiecare din cele 40 de eleve ale clasei respective reușesc să predea în anul III și IV 6 lecții de probă.

Deoarece limba rusă nu se predă decât începând din clasa a IV-a, lecțiile practice la acest obiect au fost planificate în număr mai mare în cadrul practicii de o zi și de două săptămâni.

Deasemenea, activitățile extrașcolare au fost planificate în perioada vacanțelor de iarnă și de primăvară ale elevilor dela școlile elementare, vacanțe care nu coincid cu vacanțele elevilor din școlile pedagogice.

Pentru a urmări metodic desfășurarea practicii pedagogice și progresul elevelor practicante, profesoarele de pedagogie și metodică țin la zi câte un caet special, în care își notează observațiile cu privire la modul de desfășurare a lecțiilor, la rezultatele obținute, etc. In acelaș scop, profesoarele de pedagogie au introdus „Jurnalul de practică pedagogică", adaptând un catalog de clasă obișnuit conform modelului prevăzut în „Organizarea practicii pedagogice la școlile pedagogice de învățători". Pentru fiecare obiect s'au prevăzut în acest catalog una sau două pagini, cu numărul de rubrici necesar lecțiilor de probă programate pentru obiectul respectiv, începând din anul III. Pe pagina din dreapta se indică data și subiectul lecției, numele practicantului care ține lecția, semnătura profesoarei de pedagogie și a învățătoarei la care s'a ținut lecția. Jurnalul folosit acum pentru elevele anului III va fi folosit și în anul viitor pentru aceleași eleve.

Evidența lecțiilor predate de fiecare practicantă, precum și observațiile cu privire la nivelul lecțiilor ținute de acestea într'o anumită perioadă, sunt notate de profesorul de pedagogie într'un caet special. Fiecare elevă practicantă are și un dosar personal, care cuprinde planurile tuturor lecțiilor de probă ținute, copii după procesele verbale despre desfășurarea lecțiilor și a ședințelor de analiză respective și fișa personală pentru practica de o zi și de două săptămâni.

In vederea asigurării unor condiții cât mai bune pentru pregătirea lecțiilor de probă, la școala pedagogică de fete nr. 1 din București a luat ființă și un cabinet pedagogic. Intr'o sală încăpătoare, înzestrată cu materialul didactic necesar lecțiilor practice, o bibliotecă de specialitate și o vitrină pedagogică, elevele primesc consultații după programul afișat.

Colectivul didactic care îndrumează practica pedagogică dela această școală acordă o deosebită atenție pregătirii lecțiilor practice de către eleve. Fiecare elevă practicantă la legătură cu învățătoarea clasei, care îi precizează tema lecției, îi dă indicații privind particularitățile clasei și sugestii în legătură cu realizarea scopului lecției. Urmează apoi studierea materialului lecției, alcătuirea planului, confecționarea materialului didactic, etc. Cu lecția astfel pregătită, eleva practicantă se prezintă la profesoara de metodică care îi corectează planul și o ajută în ce privește îmbunătățirea conținutului și a metodelor de predare a lecției. Apoi, așa după cum se indică și în îndrumările date de minister, eleva se prezintă la profesoara de pedagogie, care îi complectează pregătirea prin indicații generale de pedagogie și metodică.

Tot în vederea pregătirii lecțiilor, pentru a dispune de un material documentar bogat în legătură cu practica predării, elevele au fost îndrumate să treacă în caetul lor de planuri, pe lângă planurile acelor lecții pe care le țin ele însele și planurile lecțiilor model, precum și planurile pe care le reconstituie după cele mai bune lecții ale colegelor lor. In acelaș scop elevele folosesc și un caet special, „Caetul de practică pedagogică", în care își trec observațiile critice asupra lecțiilor la care asistă.

Pentru a stabili o unitate de vederi și de acțiune în îndrumarea practicii pedagogice, profesoara de pedagogie, care conduce practica, ține bilunar, sau de câte ori se simte nevoia, ședințe cu profesoarele metodiste. Până acum, s'au ținut 8 ședințe de acest fel.

Interesul și grija pentru organizarea și desfășurarea în condiții bune a practicii pedagogice de care dă dovadă colectivul cadrelor didactice dela școala pedagogică de fete nr. 1 București constituie chezășia bunei pregătiri a viitoarelor învățătoare, absolvente ale acestei școli.

E. ISACU

In preajma Congresului U. S. I.

Rezultate din ce în ce mai bune

Mobilizarea cadrelor didactice pentru o largă participare la desfășurarea campaniei electorale și grija pentru ridicarea nivelului ideologic și științific al predării constituie în prezent cele două obiective principale ale activității comitetului sindical raional de învățământ din Ploești. Potrivit planului de acțiune al acestui comitet, întocmit în colaborare cu secțiunea de învățământ a raionului, multe dintre grupele sindicale au depus o neobosită muncă de mobilizare a cadrelor didactice pentru realizarea acestor importante obiective.

Cadrele didactice din raionul Ploești au obținut rezultate rodnice în munca de agitație în vederea alegerilor pentru Marea Adunare Națională. Comitetul sindicatului raional a luat măsuri ca în toate grupele și comitetele de instituție din școli să se prelucreze Legea Electorală și Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare. Toți membrii sindicatului de învățământ din raionul Ploești s'au înscris din timp în listele electorale. O grijă deosebită s'a acordat înscrierii în liste a elevilor din școlile medii care au împlinit 18 ani și care acum votează pentru prima dată.

Mulți învățători și profesori și-au dus munca la punctele de agitație, mobilizând cetățenii cu drept de vot să se înscrie la timp în listele electorale și să-și noteze numărul de ordine. Tovarășii Băncilă Victoria, profesoară la școala pedagogică de educatoare din Ploești, Tomescu Ion, învățător la școala de 7 ani din comuna Bilciurești, Ungureanu Octav, profesor la școala de 7 ani din comuna Lacul Turcului, etc. au reușit să asigure un conținut bogat muncii de agitație, contribuind la ridicarea conștiinței politice a maselor. La lecții, în activitatea din cadrul căminelor culturale și la cursurile de alfabetizare, în ședințele cu părinții, în vizitele la domiciliul elevilor, ei au vorbit elevilor și oamenilor muncii despre realizările regimului nostru democrat-popular, și despre caracterul profund democratic al alegerilor dela 30 Noembrie, au popularizat pe candidații F. D. P. și au demascat cu putere așa zisa „democrație" burgheză.

In discuțiile purtate, numeroase cadre didactice au arătat maselor de alegători că a întâmpina cu cinste alegerile dela 30 Noembrie înseamnă a lupta cu puteri sporite pentru construirea socialismului, înseamnă a realiza noi succese în muncă.

Comitetul sindical a obținut o serie de succese și în ceeace privește ridicarea calității predării și intensificarea schimbului de experiență pedagogică. Astfel, a organizat de curând, în strânsă colaborare cu secțiunea de învățământ, prima consfătuire de producție a cadrelor didactice din orașul Ploești. La această consfătuire au participat învățătorii claselor a IV-a și profesorii de matematică. Desfășurată pe baza experienței consfătuirilor de producție ale sindicatelor de învățământ din Uniunea Sovietică, această consfătuire de producție a dat rezultate bune, contribuind la popularizarea celor mai bune metode și procedee folosite de către cadrele didactice fruntașe dela școlile din oraș și raion. Tot cu acest prilej, au fost popularizate câteva inovații ale cadrelor didactice în legătură cu folosirea materialului didactic, inovații care au stârnit un viu interes în rândurile participanților la consfătuire.

In cinstea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională și a Congresului U.S.I., la numeroase școli, ca, de pildă, la școala de 7 ani de băieți nr. 8 din Ploești, la școala de 7 ani din Bilciurești și la școala de 7 ani din Valea Călugărească au fost organizate colțuri pedagogice. Aceasta e un început bun care trebue continuat. Comitetul sindicatului raional de învățământ din Ploești trebue să se preocupe îndeaproape de înființarea colțurilor pedagogice la toate școlile din raion, trebue să urmărească cu atenție îmbogățirea materialelor din aceste colțuri, care pot contribui mult la cunoașterea experienței pedagogice sovietice, la extinderea metodelor învățătorilor și profesorilor fruntași din școlile noastre, la sprijinirea în muncă a cadrelor didactice necalificate.

In fața sindicatului de învățământ al raionului Ploești stau în această etapă sarcini însemnate. Prin grupele sindicale, comitetul trebue să intensifice mobilizarea cadrelor didactice în activitatea legată de campania electorală, trebue să stimuleze școlile pentru realizarea unor noi succese în domeniul activității didactice și obștești.

Învățătorii — propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate

Să însămânțăm legume de toamnă pe suprafețe cât mai întinse

Cu toate că suntem la mijlocul lunii Noembrie, în numeroase regiuni ale țării vremea se menține bună și este potrivită pentru a se face arături adânci și alte munci de toamnă. Invățătorii din satele noastre trebue să-i sfătuiască pe țăranii muncitori să folosească din plin vremea bună și să însămânțeze cât mai multe legume de toamnă.

In această etapă, numeroși învățători desfășoară o intensă muncă de agitație în rândurile țărănimii muncitoare, mobilizând-o în vederea unei participări largi la campania electorală. Popularizând succesele regimului nostru de democrație populară, învățătorii trebue să vorbească țăranilor muncitori despre realizările gospodăriilor agricole colective care, aplicând minimele agrotehnice, obțin recolte mereu mai îmbelșugate și contribue din plin la ridicarea buneistări a oamenilor muncii.

Mulți învățători, cum sunt acei din comunele Câmpineanca și Floresti, regiunea Bârlad, din comunele Valea Călugărească și comuna Nicovaru, regiunea Ploești, etc. au arătat în cadrul conferințelor pe care le țin la Căminele Culturale marea însemnătate a însămânțării legumelor de toamnă pentru buna aprovizionare a oamenilor muncii. Ei au exemplificat, cu date concrete, ce mari avantagii pot avea colectiviștii și ceilalți țărani muncitori cultivând legume acum, de cu toamnă, pe cât mai întinse suprafețe.

Gospodăria agricolă colectivă „Victoria" din comuna Lenauheim-Arad a dobândit anul acesta venituri de peste 100.000 de lei numai din vânzarea legumelor. Deasemeni, la gospodăria colectivă „Dunărea" din comuna Belobreșca-Timișoara, s'au realizat venituri de peste 260.000 lei din valorificarea zarzavaturilor.

Invățătorii trebue să sfătuiască pe colectiviști și pe ceilalți țărani muncitori să aleagă pentru însămânțarea cu legume acele terenuri care sunt ferite de vânturile puternice ce bat dinspre Nord și Nord-Est. Astfel de terenuri pot fi amenajate prin folosirea gardurilor mobile de stuf sau a gardurilor de rogojini, care să le ferească de îngheț și de curenți. Deasemeni, terenurile trebue să fie amenajate în așa fel încât apa să aibă scurgere.

Terenurile care se însămânțează cu legume trebue arate deîndată, la adâncime de 22—27 de centimetri. Pe aceste terenuri trebue să se împrăștie gunoi de grajd bine putrezit, care să fie vârît sub brazdă odată cu arătura. Având în vedere că vremea este destul de înaintată, ogorul trebue întâi tăvălugit și grăpat și apoi însămânțat. Procurarea semințelor se face ușor, deoarece la orice cooperativă se pot găsi semințele necesare.

Invățătorii trebue să arate țăranilor muncitori că pot semăna în această perioadă spanac, salată, mărar și pătrunjel, arpagic și usturoi. Acolo unde colectiviștii și țăranii muncitori au la îndemână tocuri de lemn, rogojini și geamuri, se pot face sere în care să se cultive și castraveți, ridichi, roșii și ardei.

Este necesar să arătăm țăranilor muncitori că însămânțatul legumelor de toamnă trebue să se facă înainte de dă gerul, adică atâta timp cât temperatura solului se menține încă la 1—2 grade, când vegetația încetează și răsărirea celorlalte plante nu mai are loc. Semințele legumelor care sunt însămânțate acum vor sta în pământ până în primăvară. Dacă pregătim condiții bune pentru reținerea zăpezii pe ogor, ele vor răsări sub zăpadă, iar în primele zile de dezgheț se vor desvolta.

Invățătorii trebue să arate țăranilor muncitori care însămânțează legume de toamnă că, pentru spanac, e necesar să dea 30—36 kilograme sămânță la hectar, pentru salată 3 kilograme la ha., pentru mărar 10 kgr. la ha., pentru pătrunjel 6 kgr. la ha., pentru usturoi 500 kgr. la ha., iar pentru ceapă (stufat) 800—1000 kgr. la ha. Semănatul se poate face cu mașina, în rânduri, la spanac, salată, mărar și pătrunjel. Arpagicul (stufatul) și usturoiul se plantează cu mâna. Terenul pe care am pus legume de toamnă trebue tăvălugit astfel încât sămânța să se așeze bine.

Cadrele didactice din satele noastre au datoria să-i învețe pe colectiviști și pe țăranii muncitori și cum să îngrijească aceste culturi până în primăvară. Vor trebui să le arate astfel că terenurile cu legume trebue protejate prin perdele de stuf, rogojini etc., ce se așează perpendicular pe direcția vântului, ținând loc și de parazăpezi. Acum, la mijlocul lui Noembrie, timpul se poate înrăutăți dela o zi la alta. Deaceea, e necesar ca țăranii muncitori să știe că pentru a proteja terenurile însămânțate cu legume împotriva gerurilor și a variațiunilor de temperatură, este bine să acopere culturile cu frunziș, pale, coceni, gunoi de grajd, etc., îndeosebi în regiunile unde iarna nu este zăpadă, sau unde sunt geruri uscate. Odată cu topirea zăpezii, cultivatorii vor trebui să aibă grijă să scurgă apa care băltește uneori pe culturi. In luna Februarie, când temperatura solului se va menține la zero grade, va trebui înlăturat învelișul protector al culturilor, pentru a expune pământul la încălzire și a ușura desvoltarea legumelor.

Invățătorii au datoria să arate țăranilor muncitori că, semănând legume pe suprafețe cât mai mari — chiar acum, în toamnă târzie — și îngrijindu-le așa cum s'a arătat mai sus, ei pot să le recolteze de timpuriu primăvara, cu mai bine de o lună înaintea celorlalte culturi de legume semănate în primăvară.

Astfel, colectiviștii și ceilalți țărani muncitori care însămânțează legume în terenuri deschise sau în sere vor contribui la dobândirea unei recolte bogate de legume, vor asigura oamenilor muncii hrana de care au nevoie, vor contribui la ieftinirea legumelor și, totodată, la creșterea nivelului de trai al poporului nostru muncitor.

Pe urmele materialelor nepublicate

„La școala elementară cu limba de predare maghiară din comuna Urmeniș, raionul Sărmaș, funcționează ca învățătoare Ilonka Faluvégi. Această învățătoare întreține relații de prietenie cu chiaburii din comună fapt care influențează întreaga ei activitate. Sub motiv că era „nedisciplinat", învățătoarea a bătut pe elevul Traian Moldovan".

Acesta este pe scurt, conținutul unei scrisori primită la redacția „Gazetei Invățământului" din partea unuia din cititorii ei. Scrisoarea a fost trimisă secțiunii regionale de învățământ care ne răspunde că, într'adevăr, așa cum arată cercetările efectuate, faptele relatate de cititorul nostru s'au dovedit a fi juste. In consecință, învățătoarea Faluvégi Ilonka a fost sancționată cu „avertisment în scris" și mutată în altă localitate din raion.

★

Un cititor ne-a scris de curând la redacție despre atitudinea împăciuitoristă a directorului Ionel Hentes, dela școala elementară din comuna Sânmartin, regiunea Cluj. Directorul școlii a tolerat ca unele cadre didactice să stea sub influența chiaburilor din comună și, din această cauză, nu și-au îndeplinit sarcinile pe tărâm obștesc. Trimițând scrisoarea cititorului nostru secțiunii de învățământ a regiunii Cluj, aceasta ne răspunde că, informația corespunzând realității, au fost luate măsuri pentru desărcinarea lui Ionel Hentes din funcția de director și încadrarea lui ca învățător la o altă școală din regiune. Deasemeni, secțiunea de învățământ regională a hotărît să mute în alte comune și pe unii dintre învățători care nu și-au îndeplinit sarcinile.

NOTE POLITICE EXTERNE

Desbaterile în legătură cu problema coreeană care au loc în Comitetul Politic al Adunării Generale O.N.U. stârnesc un viu interes în lumea întreagă. Din nou au reușit în cadrul acestor desbateri cele două linii complect opuse în politica internațională urmate pe deoparte de Uniunea Sovietică, pe de altă parte de Statele Unite. Statele Unite dovedesc pe zi ce trece că nu au niciun interes ca odiosul măcel declanșat de către agresorii americani în Coreea să înceteze, ca problema coreeană să fie reglementată pe cale pașnică, ca tratativele de armistițiu să se încheie cât mai curând.

Demascând manevrele americane în legătură cu problema coreeană, șeful delegației sovietice A. I. Vișinschi a rostit o amplă cuvântare în ședința din 10 Noembrie a Comitetului Politic, în care a arătat falsitatea argumentelor delegaților americani care încearcă să mistifice adevărul în legătură cu adevărata situație din Coreea. Politicienii americani caută din nou să prezinte răsuflatele lor argumente după care nu Statele Unite ar fi început agresiunea în Coreea, ci Republica Populară Democrată Coreeană. A. I. Vișinschi a combătut încercările lase ale părții americane de a trece cu buretele peste faptele revoltătoare care demască în fața întregii lumi pe imperialiștii americani ca pe adevărații vinovați în deslănțuirea războiului în Coreea. Delegatul britanic Lloyd a propus de pildă ca la examinarea problemei coreene să se pornească dela faptul că „toate țările doresc cu adevărat armistițiul". „Nimeni dintre noi să nu dea vina pe partea adversă" — a exclamat patetic Lloyd. A. I. Vișinschi a arătat că această propunere este cu totul inacceptabilă și că Organizația Națiunilor Unite **„trebue dimpotrivă să demaște pe agresori până la capăt, trebue să ia măsuri practice și efective, capabile să înlăture primejdia repetării agresiunii, să preîntâmpine pericolul unui nou război mondial. Organizația Națiunilor Unite trebue să ia în același timp toate măsurile pentru a pune capăt războiului din Coreea, și în ceeace o privește să acorde tot sprijinul tratativelor de armistițiu dela Panmunjon, pentru a învinge greutățile ce stau în cale și pentru a lichida impasul creiat la aceste tratative".**

A. I. Vișinschi a insistat asupra necesității rezolvării chestiunii schimbului prizonierilor de război. Se știe că tocmai la discutarea acestei chestiuni în cadrul tratativelor de armistițiu partea americană a opus, în ciuda repetatelor eforturi și concesii făcute de partea nord-coreeană, o rezistență îndârjită întrerupând până la urmă în mod samavolnic și brusc tratativele. Guvernul american a propus totodată un proiect de rezoluție la Raportul comisiei O.N.U. pentru unificarea și refacerea Coreei, proiect care a fost prezentat de Acheson la 24 Octombrie și care a fost sprijinit și de alte țări participante la intervenția armată americană în Coreea. Acest proiect avea pretenția „de a reglementa conflictul coreean într'un mod just și onorabil"; în fond el era consacrat unei singure chestiuni — repatrierea prizonierilor de război, cerând însă ca Adunarea Generală să aprobe principiul urmat de comandamentul american în chestiunea repatrierii prizonierilor de război. Proiectul insista asupra așa numitului principiu care după cum se știe constă în a reține pe teritoriul său, prin presiune și violență, prin ceeace se numește „selecționare" sau „interogare" forțată, prin aplicare de represiuni crunte mergând până la împușcări în massă, a unui număr considerabil de prizonieri coreeni și chinezi. După cum a arătat A. I. Vișinschi delegația americană prezintă acest proiect de rezoluție și insistă asupra adoptării lui într'o formă ultimativă, știind dinainte că el nu se poate să nu fie respins ca inacceptabil de către partea coreeană și chineză. In felul acesta Statele Unite urmăresc continuarea agresiunii din Coreea sub steagul O.N.U., ele urmăresc ca războiul din Coreea să se termine nu printr'un acord pașnic ci așa cum dealtfel o declară deschis cercurile guvernante din S.U.A. „printr'o rezolvare militară" adică prin forța armelor.

Acest lucru reese dealtfel din monstruoasele metode de ducere a războiului ale banditilor americani care merg până la folosirea armei bacteriologice, a gazelor asfixiante și a bombelor cu napalm. Din ziua întreruperii tratativelor dela Panmunjon comandamentul militar american aplică tactica bombardării sălbatice în cursul nopții, a centrelor populate, folosind în acest scop bombardiere grele de tipul fortărețelor sburătoare care își au bazele pe aerodromuri japoneze. Intre 8—20 Octombrie aviația intervenționiștilor americani a efectuat peste 5000 de raiduri deasupra orașelor și satelor din provincia Hvanhe.

Arătând că atitudinea părții americane în chestiunea repatrierii prizonierilor de război ca și maltratarea și uciderea acestor prizonieri este în totală contradicție cu convenția dela Geneva care prevede că puterile ce dețin prizonieri sunt obligate să repatrieze în mod necondiționat pe toți prizonierii de război, A. I. Vișinschi a insistat din nou asupra adoptării propunerilor sovietice, singurele în stare să ducă la o rezolvare pașnică a problemei coreene.

Propunerile Uniunii Sovietice arată calea spre adevărata reglementare a problemei coreene, ele dovedesc din nou dorința nesdruncinată de pace a guvernului sovietic.

A apărut:

In Editura pentru literatură politică, ediția III-a a volumului „Articole și Cuvântări" de tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

Tirajul acestei ediții este de 50.000 exemplare.

Meetingul studenților Universității „C. I. Parhon" cu prilejul Săptămânii Internaționale a Studenților

Marți 11 Noembrie a avut loc în aula Facultății de Științe Juridice din Capitală un însuflețit meeting al studenților Universității „C. I. Parhon" cu prilejul Săptămânii Internaționale a Studenților.

Cu acest prilej, tov. Paul Cornea, secretar al C.C. al U.T.M., a vorbit despre importanța Săptămânii Internaționale a Studenților și despre lupta tineretului studios din lumea întreagă pentru pace, democrație și independență națională.

Vorbitorul a subliniat dezvoltarea pe care a luat-o Uniunea Internațională a Studenților în cei 6 ani dela înființare, ajungând să numere în prezent peste 5.300.000 de membri, din 71 de țări.

Sutele de studenți prezenți în sală și-au manifestat îndelung dragostea față de studenții marii Țări a Socialismului, față de tineretul studios din țările de democrație populară, precum și solidaritatea cu studenții din țările capitaliste și coloniale care luptă pentru condițiuni mai bune de învățământ, pentru pace și independență națională.

Dispar isvoarele analfabetismului

In raionul Trușești se acordă o atenție deosebită problemelor școlii. Pe lângă gospodăriile anexe model ale școlilor de 7 ani, pe lângă nenumăratele clădiri școlare ridicate prin posibilitățile locale, acest raion a reușit să stârpească aproape cu desăvârșire isvorul analfabetismului, realizând cuprinderea în școală a tuturor copiilor de vârstă școlară.

Invățătorii și profesorii din regiunea Suceava își amintesc cu bucurie de telegrama trimisă de consfătuirea raională a cadrelor didactice din raionul Trușești tuturor celorlalte raioane din regiunea Suceava, telegramă prin care le cheamă la o muncă susținută pentru realizarea unei școlarizări de 100%. Și de atunci și până astăzi, cadrele didactice din raionul Trușești nu au stat degeaba. Au căutat cele mai variate și mai bune metode pentru a lichida lipsurile existente în munca de școlarizare din anul trecut. La începutul anului școlar 1952—53, pe baza controlului listelor de înscriere și a situației din școli, s'a putut constata că numărul copiilor necuprinși încă în școală era mult mai mic decât în anul trecut. In urma ședinței de analiză a muncii școlilor din raion cu privire la felul cum a fost pregătită deschiderea anului școlar, atenția directorilor din toate școlile, ca și a cadrelor didactice, s'a îndreptat spre copiii care nu frecventau regulat școala. Au fost folosite numeroase mijloace: munca de lămurire cu părinții, repartiția justă a burselor, crearea de clase speciale pe grupe de gospodării depărtate, burse prin posibilități locale, antrenarea organizațiilor de masă și a sfaturilor comunale în sprijinirea activității școlii, etc. Aceste metode nu au întârziat să-și arate roadele. La începutul lunii Octombrie, un număr de încă 35 copii au fost aduși la școală.

Toate eforturile cadrelor didactice sunt îndreptate acum în direcția realizării unei școlarizări de 100%. Activitatea intensă ce se desfășoară în cinstea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională a creat un puternic stimulent în rândurile cadrelor didactice din acest raion. Invățătorii și profesorii din raionul Trușești vor să sărbătorească ziua alegerilor prin ridicarea continuă a calității muncii lor didactice, prin îndeplinirea totală a planului de școlarizare.

L. SOCEANU

Pentru înființarea întovărășirilor de tip T. O. Z.

Indrumate de organizația de bază, cadrele didactice din satul Heci, comuna Lespezi, raionul Pașcani și-au intensificat activitatea pentru crearea unei întovărășiri agricole de tip T.O.Z.

Munca de lămurire pentru crearea acestei întovărășiri a fost dusă dela om la om, în cadrul Căminului Cultural, cu prilejul ședințelor cu părinții, etc. S'a prelucrat temeinic Statutul model al întovărășirilor, s'au ținut conferințe în care s'au popularizat mărețele realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul agriculturii și succesele obținute în gospodăriile agricole colective și în întovărășirile T.O.Z. din țara noastră.

Luptând împotriva uneltirilor chiaburești și a cozilor lor de topor, cadrele didactice împreună cu ceilalți agitatori din sat, au reușit să lămurească pe țăranii săraci și mijlocași, care s'au hotărît să-și croiască o viață mai bună, lucrându-și pământul în comun, cu mijloace agrotehnice înaintate inaugurând de curând, în cinstea zilei de 7 Noembrie, o întovărășire agricolă de tip T.O.Z.

In întâmpinarea Congresului Național pentru Apărarea Păcii

Cadrele didactice din satele Buda, Colonești, Dealul Morii, Podul Turcului și Călești, regiunea Bârlad, desfășoară o activitate rodnică în cadrul comitetelor de luptă pentru pace.

In conferințele ținute la serile culturale care au loc la căminele culturale, învățătorii și profesorii vorbesc pe larg oamenilor muncii despre necesitatea de a-și întări lupta pentru apărarea păcii, împotriva imperialiștilor americani, ațâțători la un nou măcel mondial.

Studiind temeinic cuvântarea istorică rostită de tovarășul Stalin la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S., precum și celelalte materiale ale Congresului, învățătorii demască planurile incendiatoare ale imperialiștilor și caracterul de jaf al războiului deslănțuit de bandiții Wall-Street-ului împotriva pașnicului popor coreean, mobilizând țărănimea muncitoare la o luptă tot mai hotărîtă pentru apărarea păcii.

O deosebită atenție acordă cadrele didactice agitației vizuale ca mijloc însemnat pentru antrenarea unor masse cât mai largi în lupta pentru pace.

La căminele culturale au fost instalate fotomontaje și lozinci care oglindesc trăsăturile specifice ale celor două lagăre: lagărul păcii, al vieții, în fruntea căruia stă marea Uniune Sovietică, condusă de marele stegar și prieten al celor ce muncesc din întreaga lume, tovarășul Stalin — și lagărul războiului, al morții, patronat de ațâțătorii la război, imperialiștii americani. Țăranii muncitori se opresc adesea în fața acestor fotomontaje, care îi îndeamnă cu putere să lupte pentru apărarea cuceririlor noastre, pentru viitorul fericit al lor și al copiilor lor.

In ședințele consiliului pedagogic al școlii se discută pe larg problemele legate de îmbunătățirea activității educative din școală, în vederea întăririi muncii de educare a elevilor în spiritul luptei pentru pace.

CONSTANTIN C. PREDESCU
corespondent

Mai multă grijă pentru buna pregătire de iarnă a caselor de copii

Ca urmare a recentei Hotărîri a Consiliului de Miniștri în legătură cu problema Caselor de copii, copiii din aceste instituții vor avea în acest an condiții mai bune de viață și de învățătură. Hotărîrea suplimentează planul de cheltuieli al Ministerului Invățământului Public și al sfaturilor populare în vederea completării echipamentului de iarnă, a cazarmamentului, a manualelor și a rechizitelor școlare pentru acest an. In același timp, ea trasează sarcini Ministerului de Finanțe, Ministerului Industriei ușoare, Comitetului de Stat al Aprovizionării și sfaturilor populare în scopul bunei înzestrări și aprovizionări a Caselor de copii.

Ministerul Invățământului Public are acum un sprijin de mare preț în rezolvarea problemelor legate de bunul mers al Caselor de copii din partea Comisiei centrale create pe lângă Ministerul Invățământului Public, Comisie formată din reprezentanți ai Ministerului Invățământului Public, ai Ministerului Sănătății, ai Ministerului Prevederilor Sociale, precum și din reprezentanți ai Confederației Generale a Muncii, ai U.F.D.R. și ai U.T.M.

Departamentele și organizațiile de massă care sprijină Ministerul Invățământului Public în problema Caselor de copii au luat de curând măsuri însemnate, menite să contribue la ridicarea activității Caselor de copii la un nivel mai înalt. Astfel, Confederația Generală a Muncii a trasat consiliilor sindicale sarcina să organizeze comitete de patronare, formate din una sau mai multe întreprinderi, pe lângă fiecare Casă de copii. Uniunea Femeilor Democrate din România desfășoară o acțiune susținută pentru întărirea activității comitetelor de sprijin și cetățenești. Uniunea Tineretului Muncitor reorganizează și întărește activitatea cu pionierii și cu elevii din Casele de copii, contribuind puternic la educarea lor în spirit comunist.

Ca urmare a tuturor acestor măsuri, Casele de copii și-au complectat echipamentul necesar și au primit sprijin pentru aprovizionarea cu alimente pentru iarnă. Ca rezultat al Hotărîrii Consiliului de Miniștri, s'a trimis de curând în toate regiunile țării un transport de îmbrăcăminte călduroasă: paltoane, costume de haine, rochii, fulare, bocanci, ciorapi de lână, mii de metri de barchet etc. Numai unităților din regiunea Suceava au primit cu acest prilej 650 pulovere, 195 metri stofă, 300 fulare, 1400 perechi șosete de lână, 1380 perechi de ciorapi, 887 bocanci, 339 costume de haine, 168 paltoane și multe altele. Deasemeni, s'au acordat sume importante pentru procurarea manualelor și a rechizitelor școlare de care au nevoie copiii. Prin grija Uniunii Sindicatelor de Invățământ, toate Casele de copii au primit câte o bibliotecă proporțională cu numărul copiilor. Majoritatea Caselor de copii au primit materiale și echipament sportiv. Unitățile de preșcolari au primit jucării. In 26 de unități se vor trimite aparate de radio. Confederația Generală a Muncii a acordat fonduri pentru supraalimentarea pe termen de două luni a unui număr de 3250 copii debili. S'a sporit deasemeni rația de săpun pentru fiecare copil pe trimestrul în curs.

Astfel, prin grija partidului și a guvernului, cu sprijinul activ al organizațiilor de massă, problemele materiale importante și urgente ale Caselor de copii sunt în bună parte rezolvate. Toate măsurile luate îmbunătățesc simțitor viața copiilor și creiază, în același timp, condiții mai bune de muncă pentru cadrele din aceste unități. Sarcina cea mai însemnată care stă acum în fața directorilor și a cadrelor ce lucrează în Casele de copii este întărirea spiritului de răspundere al personalului, buna folosire și păstrare a bunurilor, educarea copiilor în spiritul respectului, al grijii față de avutul Casei și față de toate lucrurile pe care le au la dispoziție. Directorii Caselor de copii trebue să dea dovadă de mai mult spirit gospodăresc, de mai multă inițiativă și grijă pentru rezolvarea problemelor de organizare, cum sunt pregătirea proviziilor de iarnă, transportul combustibilului, efectuarea reparațiilor acolo unde încă nu s'au terminat, amenajarea localului astfel încât să fie posibilă desfășurarea activității în condiții cât mai bune. In activitatea Caselor de copii există numeroase exemple de inițiativă și pricepere gospodărească, de grijă și dragoste pentru copii. Datorită interesului pe care tovarășul Mihai Mureșan, directorul Casei de copii nr. 1 din Sibiu l-a arătat problemelor gospodărești, el a asigurat încă de mult toate proviziile pentru iarnă. In magazia de alimente a Casei se găsește o cantitate însemnată de conserve, coloniale, zarzavaturi, cartofi etc. S'a realizat o bună aprovizionare pentru iarnă și la Casa de copii nr. 2 din Sibiu, la Casa de copii din Sighișoara, la Casa de copii nr. 2 din Cluj. Deasemeni, conducerile Caselor de copii din Lugoj și Beiuș au dat dovadă de inițiativă în această privință.

Sunt însă și cazuri de totală delăsare, de neglijență, de lipsă de spirit gospodăresc. Așa de pildă, Casa de copii (băieți) din Galați sau Casa de copii nr. 1 din Brăila, la sfârșitul lui Octombrie nu aveau încă niciun fel de provizie pentru iarnă. La Casa de copii din Brăila s'a constatat, cu prilejul controlului, multă neglijență din partea magazionerului care nu înscrie în registru cu săptămânile. Conducerea Casei de copii din Onești, regiunea Bacău, a dovedit lipsă de grijă în păstrarea alimentelor.

Fiecare om din personalul Casei de copii este răspunzător de felul cum își îndeplinește sarcina, de felul cum muncește. Directorul Casei de copii răspunde însă de munca tuturora. De aceea el are sarcina să îndrumeze și să controleze activitatea întregului colectiv al Casei de copii pe care o conduce. Acolo unde are nevoie de sprijin, el are datoria să sesizeze la timp și să ceară acest sprijin din partea secțiunilor de învățământ raionale și regionale, din partea sfatului popular. Nici o problemă să nu fie amânată numai pentrucă directorul nu o poate rezolva singur, deoarece aceasta se resfrânge asupra bunei pregătiri a copiilor, asupra vieții și muncii lor. Așa de pildă, la Casa de copii nr. 2 din Cluj sunt ocupate câteva încăperi de către persoane din afara Casei. Aceasta stânjenește activitatea unității. Directorul, desigur, nu poate rezolva el singur această problemă, dar nici nu trebue din această cauză să o lase nerezolvată, cu atât mai mult cu cât există o Hotărîre a Consiliului de Miniștri care prevede obligația evacuării acelora care ocupă încăperi în instituții. El are datoria să ceară cu insistență sprijinul secției de învățământ și al sfatului popular în această privință.

O sarcină importantă care revine cadrelor didactice din Casele de copii este întărirea muncii educative, educarea copiilor în spiritul unei juste atitudini față de muncă și față de avutul obștesc, a unei atitudini de respect pentru munca altora. Educatorii trebue să învețe pe copii să păstreze cu grijă lucrurile. A păstra nu înseamnă a încuia lucrurile și a nu le da copiilor. Copiii trebue să folosească, dar cu grijă, tot ceeace statul le pune la dispoziție. Personalul educativ trebue să stimuleze pe copii în privința păstrării lucrurilor, să-i îndemne a urma exemplul celor mai îngrijiți dintre ei, să le trezească dorința de a menține cât mai mult timp în bună stare îmbrăcămintea și toate bunurile Casei de copii, a casei lor. Directorii vor lua măsuri ca îmbrăcămintea să fie individuală, să nu treacă dela un copil la altul. Aceasta va face să crească grija copiilor pentru lucruri. Trebue folosite în același timp toate posibilitățile existente și create posibilități noi, pentruca fiecare copil să aibă locul lui unde să-și păstreze lucrurile, să existe dulapuri, cuiere pentru fiecare.

Prin munca și grija de fiecare clipă a conducerii Casei de copii, a secțiunilor de învățământ raionale și regionale trebue rezolvate în cel mai scurt timp toate problemele legate de buna pregătire pentru iarnă care au rămas încă nerezolvate. Toate forțele trebue mobilizate în acest scop. Secțiunile de învățământ și consiliile regionale nou create, trebue să colaboreze strâns, să sprijine și să îndrumeze personalul Caselor de copii, astfel încât copiii orfani să găsească aici condiții bune de viață și de învățătură, să simtă grija și căldura cu care sunt înconjurați de întreg poporul nostru muncitor.

CĂRȚI NOI

IN EDITURA A.R.L.U.S. — CARTEA RUSĂ

V. G. BELINSCHI: Opere pedagogice alese.
A. I. HERZEN: Opere filosofice alese.
F. CNORV: Mama (Literatura pentru toți).
P. ȚVIRCA: Deputatul.

IN EDITURA ACADEMIEI R.P.R.

I. P. PAVLOV — Opere alese — ed. II.
I. E. GLUȘCENCO — Hibridizarea vegetativă a plantelor.

IN EDITURA C.G.M.

Pentru cursurile serale și de instructaj ale sindicatelor. „Culegere de lecții". Vol. I. și II.

IN EDITURA DE STAT DIDACTICĂ ȘI PEDAGOGICĂ

N. C. CRUPSCAIA — Opere pedagogice alese.
VERA RACHINO — Insemnările unei directoare (în ajutorul școlilor D.G.R.M.).
N. A. PETROV — Despre însemnătatea autorității și exemplului personal al educatorului.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei. — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 4321

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 190 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 22 NOEMBRIE 1952

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Române cheamă sindicatele, oamenii muncii, arhitecții, inginerii, artiștii și oamenii de știință și cultură să-și pună întreaga știință, capacitatea, inițiativa și elanul lor creator în slujba reconstrucției socialiste a Capitalei, care trebue să constitue o chestiune de onoare și de glorie pentru oamenii muncii din republica noastră.

(Din „Hotărîrea C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. cu privire la planul general de reconstrucție socialistă a orașului București").

Să desfășurăm o muncă temeinică pe cel de al doilea pătrar

Prima etapă de muncă a acestui an școlar s'a încheiat. Rezultatele obținute în munca instructiv-educativă pe primul pătrar de cadrele didactice din învățământul elementar și mediu din patria noastră reflectă în largă măsură sprijinul primit de școlile noastre cu prilejul Congresului Învățătorilor și al consfătuirilor raionale. Străduindu-se să transpună în viață sarcinile trasate de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la Congres, învățătorii și profesorii, directorii de școli, secțiunile de învățământ raionale și regionale, comitetele sindicale de învățământ au luat importante măsuri care au dus la o simțitoare creștere a muncii didactice. In multe regiuni ale țării au luat ființă cabinete pedagogice care vor aduce o serioasă contribuție în ridicarea nivelului profesional al cadrelor didactice. La nenumărate școli s'au creiat colțuri pedagogice în cadrul cărora se discută probleme de metodică și probleme educative legate de viața colectivului de elevi al școlii. S'a îmbunătățit activitatea consiliilor pedagogice, a cercurilor pedagogice, s'a lărgit schimbul de experiență. Numărul cadrelor care s'au înscris la cursurile fără frecvență ale institutiilor de învățământ superior a crescut considerabil față de anii trecuți.

Înțelegând sarcinile esențiale ce le revin pentru formarea omului cu o înaltă cultură, omul societății socialiste, majoritatea învățătorilor și profesorilor au căutat în acest an să-și însușească și mai mult experiența școlii sovietice, să se pătrundă și mai adânc de lumina învățăturii marxist-leninist-stalinîste. In planurile de muncă ale multor directori, diriginți, învățători și profesori, în planurile de lecții, se simte puternic ecoul experienței sovietice.

Ajutați de experiența educatorilor sovietici și învățând din munca directorilor fruntași din țara noastră, care și-au făcut cunoscute succesele lor în cadrul consfătuirilor raionale, directorul școlii elementare nr. 50 băieți, din București, directorul școlii elementare din Reteag, raionul Dej, directorul școlii pedagogice de băieți din Cluj și al școlii elementare din Cojocna, raionul Cluj, au întocmit, împreună cu colectivele pe care le conduc, planuri generale de muncă pe școală care constitue un real sprijin în munca acestor unități. Din aceste planuri se desprind în mod evident sarcinile concrete ale directorului, în legătură cu îndrumarea și controlul activității didactice, sarcinile cadrelor didactice și ale personalului administrativ și de îngrijire.

Datorită acestei planificări temeinice, datorită entuziasmului stârnit de marile evenimente: Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. și campania alegerilor din țara noastră, în multe școli s'a obținut o frecvență de 100%. Astfel, în majoritatea școlilor din raionul Trușești, regiunea Suceava, la școlile Mohăceni din raionul Turda și Mănăstirea din raionul Dej, toți elevii înscriși frecventează regulat la cursuri.

Noile condiții în care se desfășoară munca în acest an școlar, numărul mare de manuale, de programe de învățământ, noua structură a anului școlar și noul sistem de notare, contribue în largă măsură la creșterea nivelului științific și pedagogic al lecțiilor, la îmbunătățirea activității extrașcolare. Participarea din ce în ce mai activă la formele de învățământ de partid și sindicale a lărgit orizontul ideologic al cadrelor didactice, a lărgit posibilitățile de instruire și educare a fiilor oamenilor muncii. Numeroși învățători și profesori, întemeindu-și lecție de lecție pe studiul amănunțit al manualelor, al programelor și al metodicilor și folosind noul sistem de notare ca un puternic stimulent la învățătură, au reușit să transmită elevilor lor cunoștințe solide și să încheie primul pătrar cu frumoase rezultate. In fruntea acestora stau învățătorii și profesorii comuniști, stau cei care, luminați de învățătura marxist-leninist-stalinistă, au ieșit din sfera practicismului îngust, orientându-și activitatea lor instructiv-educativă spre perspectivele clare ale viitorului patriei noastre.

Printre aceștia poate fi socotit și învățătorul Aniței Gheorghe dela școala elementară nr. 50 băieți, din București. Secretar al organizației de bază din școală, tovarășul Aniței și-a înțeles datoria sa de comunist, de a constitui un bun exemplu pentru toate cadrele didactice din colectivul său. Din cei 34 elevi înscriși în clasa a IV-a cu care lucrează, tovarășul Aniței nu are pe primul pătrar niciunul cu absențe nemotivate, nu are niciunul cu medii sub 3 la română, la matematică, la științele naturale, la istorie. La aceste rezultate, tovarășul a ajuns pe baza unei munci conștiincioase și bine organizate. In pregătirea fiecărei lecții, el studiază manualul, programa, metodicile, ziare în care se reflectă realizările regimului nostru democrat-popular și-și pregătește din timp materialul didactic. In lupta pentru cucerirea unor succese din ce în ce mai bune la învățătură și la realizarea unei discipline conștiente, el caută să-i atragă cât mai mult pe părinți în jurul său. Nu există niciun elev pe care să nu-l viziteze la domiciliu, iar adunările cu părinții le organizează cu o deosebită grijă.

In desfășurarea muncii pe primul pătrar au existat și multe greutăți obiective. Unele manuale, ca, de pildă, gramatica pentru clasa a VIII-a, s'au difuzat după începerea cursurilor. Altele, ca istoria R.P.R. pentru clasa a IV-a, istoria modernă pentru clasa a VII-a, manualele de istoria literaturii române pentru clasele a VIII-a, IX — X și pentru clasa XI, etc. lipsesc și acum. Unele programe au sosit, deasemenea, cu întârziere, iar la unele școli au intrat elevi cu un nivel scăzut de cunoștințe așa cum s'a întâmplat, de exemplu, la școlile medii de 10 ani, nr. 4 fete și nr. 2 băieți din București.

Analiza muncii făcută în cadrul consiliilor pedagogice după încheierea primului pătrar a scos însă la iveală serioase deficiențe care mai există în activitatea unor cadre didactice și care explică în largă măsură rezultatele slabe obținute până acum de unele clase și chiar de unele școli.

Cu tot sprijinul primit cu prilejul Congresului Învățătorilor, cu tot schimbul de experiență realizat în cadrul consfătuirilor raionale, mai există școli care, urmând tradiția muncii haotice din timpul regimului burghezo-moșieresc, nu și-au întocmit planuri generale de muncă, așa cum s'a constatat la școala elementară Grăești, raionul Turda. Alte școli, ca cele din Petrești, raionul Turda, din Baciu, raionul Cluj și din Cuzdioara, raionul Dej, și-au întocmit planuri superficiale, prevăzute numai cu câteva obiective, fără responsabilități stabilite, fără măsuri organizatorice și fără termene de executare. Subapreciind importanța muncii planificate, unele cadre didactice desfășoară încă lecții fără plan, așa cum procedează tovarășii Reteganu Emilia, învățătoare la școala medie de 10 ani fete din Dej, Buzilă Victoria din satul Moruț, raionul Beclean, Moraru Ion dela școala elementară Chirculești și Guleș Aurel dela școala elementară Sângiorgi.

Rezultatele slabe obținute la învățătură pe primul pătrar de unele școli se datoresc și faptului că unele cadre didactice nu au înțeles importanța educativă a noului sistem de notare, nu au știut să folosească nota ca un stimulent la muncă perseverentă și temeinică. Astfel, mergând pe linia greșelilor din trecut, unii învățători și profesori nu au apreciat just cunoștințele elevilor, ci le-au dat note mai mici decât meritau, considerând, în mod greșit, că în felul acesta îi vor determina să depună mai multe eforturi în însușirea lecțiilor. Așa a procedat, de pildă, profesorul de matematică dela școala de 7 ani din Poenari, regiunea Craiova, care la clasa VI-a are 10 elevi cu medii sub 3, din cei 20 de elevi înscriși. Alți profesori, neînțelegând importanța controlului regulat al cunoștințelor, nu folosesc lucrările de control curent și pun note de-abia în ultimele zile ale pătrarului. La școala de 7 ani dela Siliștea Crucc, de exemplu, până la data de 30 Octombrie a. c., din cei 16 elevi ai clasei a V-a, numai 6 obținuseră note la limba rusă.

O altă cauză, datorită căreia unele clase au obținut rezultate slabe la învățătură, a fost munca superficială, formală a unor diriginți, care nu s'au pătruns de răspunderea pe care o au față de clasele a căror conducere li s'a încredințat. Clasa VIII A dela școala medie de 10 ani nr. 4 fete, din București, de pildă, are un procent foarte mare de eleve cu medii sub 3 la fizică, tocmai pentrucă diriginta clasei, tovarășa Stănescu Margareta, nu și-a îndeplinit cum trebue rolul de diriginta. Această tovarășă nu a căutat să cunoască în adâncime cauzele delăsării la învățătură a elevelor sale. Nu a știut să realizeze o colaborare strânsă cu părinții. Nu a coordonat activitatea profesoarelor care lucrează la această clasă și nici nu a cerut sprijinul organizației de pionieri și al conducerii școlii.

Pentru îmbunătățirea muncii pe cel de-al doilea pătrar, pentru înlăturarea tuturor acestor lipsuri, sunt necesare eforturi serioase atât din partea secțiunilor de învățământ regionale și raionale, cât și a directorilor de școli și a cadrelor didactice. Inspectorii școlari și directorii de școli au datoria să acorde mai multă atenție desfășurării procesului de învățământ, îndrumând cu perseverență mai ales munca învățătorilor și profesorilor care întâmpină greutăți în activitatea lor instructiv-educativă. In acest scop, este necesar ca fiecare inspector școlar, fiecare director de școală să-și aibă un plan al muncii de îndrumare și control din care să rezulte cu precizie măsura în care va fi sprijinită fiecare unitate școlară. Un loc deosebit de important este bine să se acorde în acest plan întăririi muncii diriginților, care până acum au fost ajutați în slabă măsură, în ceeace privește organizarea și desfășurarea orelor educative. Deasemenea, este necesar să se dea îndrumări mai precise în ceeace privește constituirea grupelor de învățătură, pentru a nu se mai repeta greșelile pe care le fac unele cadre didactice, care, în loc să cuprindă în grupele de învățătură numai elevi slabi, formează astfel de grupe din elevi buni și elevi slabi.

Activitatea desfășurată în cadrul cercurilor pedagogice trebue să contribue în largă măsură la îmbunătățirea calității muncii didactice prin organizarea de cât mai multe lecții deschise, prin discutarea diferitelor probleme de metodică în care cadrele didactice au nedumeriri. La multe școli elementare s'a constatat că învățătorii predau aritmetica după manuale, fără să folosească metodica aritmeticii. Deasemenea, s'au observat serioase deficiențe în ceeace privește folosirea materialului didactic, întrebuințarea noilor cataloage, mânuirea notei la purtare. Secțiile de învățământ regionale și raionale, organele sindicale au datoria să îndrumeze activitatea acestor cercuri în așa fel, încât ele să devină instrumente puternice de desăvârșire profesională a cadrelor didactice.

Aceeaș grijă e bine să se acorde organizării și desfășurării consiliilor pedagogice în cadrul cărora trebue să se popularizeze toate metodele bune folosite atât în munca de predare, cât și în orele educative, să se critice de pe poziții principiale toate greșelile, atitudinea de delăsare a unor cadre didactice, formalismul și rutina ce se mai observă încă în unele școli.

Intrucât nivelul științific al lecțiilor și orientarea ideologică a orelor educative sunt strâns legate de timpul pe care-l consacră învățătorii și profesorii pregătirii lecțiilor și seminariilor din diferite forme de învățământ de partid și sindical — organizațiile de partid, organizațiile sindicale și organizațiile U.T.M., secțiile de învățământ și directorii de școli au datoria să se preocupe mai îndeaproape de asigurarea acestui timp, evitând supraîncărcarea cadrelor didactice. Fiecare învățător și fiecare profesor trebue folosit numai în muncile strâns legate de specificul pregătirii sale profesionale, de sarcinile obștești la îndeplinirea cărora este chemat să participe.

Poporul nostru muncitor înaintează cu pași vertiginoși spre socialism. Noile Hotărîri ale partidului și guvernului cu privire la construcția și reconstrucția orașelor, la reconstrucția socialistă a Capitalei și la construirea metroului arată necesitatea de cadre din ce în ce mai bine pregătite, arată nivelul ridicat de cunoștințe și de deprinderi pe care trebue să-l aibă absolvenții școlilor noastre. Tineretul, așa după cum trasează Hotărîrea privitoare la construirea metroului, va fi sufletul acestui măreț șantier. Să organizăm în așa fel munca noastră pe cel de-al doilea pătrar, încât să fim siguri că dăm patriei tinerii de care are nevoe în făurirea unei vieți luminoase și fericite.

TELEGRAMĂ

Președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române

Tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

București

Vă mulțumesc, tovarășe președinte și — în persoana D-voastră — guvernului Republicii Populare Române pentru prietenești felicitări și salutări adresate poporului sovietic cu prilejul celei de a 35-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

I. STALIN

Pentru o patrie înfloritoare, pentru un viitor luminos!

Să creștem cadre bine pregătite pentru construirea orașelor noastre

Cu un mare avânt patriotic au răspuns toate forțele constructive ale țării la Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la construcția și reconstrucția orașelor, la planul de reconstrucție socialistă a orașului București și la construirea metroului în Capitală. Arhitecților proiectanți și constructori, le revin sarcini de mare importanță în această pașnică bătălie de schimbare a înfățișării orașelor patriei noastre. Aceste sarcini de cinste dovedesc încăodată încrederea deosebită ce le este acordată de către clasa muncitoare, de partidul ei de avantgardă și de conducătorul poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Ele ne vor da posibilitatea să depunem întreg devotamentul și priceperea, inițiativa și învățătura noastră în slujba reconstruirii Capitalei, în slujba construirii orașelor patriei noastre.

Una din cele mai importante trăsături superioare ale arhitecturii socialiste față de arhitectura burgheză, fie aceea din trecutul nostru, fie aceea din apusul imperialist, o constitue proiectarea planificată de ansamblu a lucrărilor de construcție, o constitue baza urbanistică a oricărei activități arhitecturale. Așa cum ne învață bogata experiență a U.R.S.S. și minunatele realizări din orașele sovietice, a căror desvoltare se conduce după principiile enunțate de tovarășul Stalin, arhitectura socialistă a orașului reprezintă unitatea unui ansamblu armonios și închegat ce trebue să includă organic fiecare realizare de arhitectură în parte, fiecare clădire, cartier, magistrală, parc sau piață. Arhitectul de tip nou trebue să fie în primul rând un constructor de orașe, iar fiecare cetățean constient și patriot trebue să fie preocupat să participe activ la crearea ansamblului socialist al orașului său. Lupta pentru construirea orașului propriu, dragostea nețărmurită față de acesta, ca parte din patria socialistă, vor contribui la desvoltarea patriotismului înflăcărat, socialist, la educarea comunistă a omului de tip nou.

In vederea realizării acestui scop, arhitecții trebue să treacă la o analiză temeinică a felului cum ei lucrează și creiază, în vederea îndeplinirii acestor mărețe sarcini. Nouă, arhitecților, ne revine sarcina de a ne pregăti, muncind sârguincios pentru ridicarea nivelului ideologic, pentru însușirea creatoare a măreților principii staliniste de construire a orașelor, pentru cunoașterea bogatului tezaur al celor mai bune tradiții populare și al marilor realizări clasice și sovietice. Trebue să lichidăm cât mai neîntârziat influențele cosmopolite și formaliste, în lupta pentru o arhitectură socialistă în conținut și națională în formă; trebue să asigurăm ridicarea tot mai înaltă a nivelului teoriei și practicii arhitecturale în general și a arhitecturii orășenești în special, printr'o activitate rodnică științifică, prin cercetări și studii, conferințe și expoziții, prin organizarea discuțiilor critice cu massele largi, în care să se desbată marile probleme ce se ridică în fața noastră.

Pregătirea cât mai temeinică a viitoarelor cadre de proectanți și constructori ai orașelor socialiste trebue să constitue o preocupare de căpetenie a Institutului de Arhitectură nou creat. Studenții Institutului și elevii din învățământul mediu de arhitectură vor trebui să fie sprijiniți pentru a-și însuși știința sovietică a construcției orașelor, trecându-se în programele de învățământ, în cursuri și proiecte, dela treapta studiului clădirilor arhitecturale izolate la o treaptă superioară, a studiului clădirii integrate armonios în ansamblu. In felul acesta, vom lichida unele rămășițe ale practicii arhitecturale burgheze, în care construirea „cu bucata", în mod neplanificat, împiedica realizarea de mari compoziții unitare corespunzătoare noii înfățișări ce trebue s'o capete orașele noastre.

Toate străduințele, cunoștințele și talentul nostru, ale sutelor de arhitecți proiectanți și ale viitorilor arhitecți șefi de orașe trebue să fie folosite pentru îndeplinirea cu cinste a acestor mari sarcini, pentru ca, prin crearea de minunate orașe pe întinsul patriei noastre, să se reflecte măreția și frumusețea epocii staliniste pe care o trăim.

Arhitect G. GUSTI
profesor la Institutul de Arhitectură din București

Sarcini de mare cinste și răspundere

Avem încă proaspete în minte știrile din presă despre construirea noilor termocentrale, fabrici și furnale, realizări care înseamnă tot atâtea palme usturătoare pe obrajii trădătorilor de patrie care, peste ocean, fac jalnice eforturi pentru a ne aminti despre „fericirea" vremurilor sîlnice, de cruntă stăpânire burghezo-moșierească. Și iată că ultimele Hotăriri ale partidului și guvernului vin să aducă noi mărturii despre trăinicia regimului nostru de democrație populară, care zidește socialismul.

Intr'un limbaj sobru, care arată siguranță și hotărîre, aceste documente mărturisesc că, în R.P.R., zorii socialismului devin din ce în ce mai luminoși, mai vii, mai dătători de nădejdi și încredere în viitorul fericit al patriei noastre. Ele arată că ceeace în vremea călnosului regim burghezo-moșieresc ar fi părut o utopie a unui visător incorigibil, este astăzi pe cale de a prinde contururi din ce în ce mai precise. Ele arată că încă o frântură din viitor va fi adus în prezent prin dârzenia oamenilor muncii, îndrumați de partid. Sub înțeleapta conducere a partidului, oamenii muncii din țara noastră au învățat să-și făurească și să traducă în viață cele mai îndrăznețe visuri.

Citind rândurile ultimelor documente de partid, gândurile te poartă spre acel mâine fericit spre care — în trecut — gândul nu îndrăsnea să se avânte. Am trăit mizeria unui trecut în care eram învățați că Bucureștiul nu poate fi decât un „oraș al prăbușirilor", unde mizeria neagră în care erau obligați să trăiască oamenii muncii era sfidată de luxul și îmbuibarea burgheziei. De aceea, azi, îmi simt inima plină de mândrie patriotică, văzând cum Capitala Republicii noastre dragi va deveni un oraș modern, purtător al frumoaselor noastre tradiții progresiste și al cuceririlor poporului muncitor.

Este într'adevăr o mândrie să trăești în epoca construirii socialismului în țara noastră. Ca om al muncii din școală îmi dau seama că nu pot fi un simplu spectator la eforturile mărețe și realizările minunate ale clasei muncitoare, condusă de partid. Imi dau seama că școlii îi revin sarcini de mare răspundere, dar și de mare cinste, pentru traducerea în viață a Hotărîrilor partidului și guvernului. De aceea mă angajez să nu precupețesc timpul sau eforturile pentru a da patriei cadre cât mai bine pregătite și să utilizez din plin uriașa experiență a Uniunii Sovietice din domeniul pedagogiei. Căci acum, mai mult decât ori când, țara are nevoie de cadre multe și bine pregătite. Consider că aceasta va fi cea mai grăitoare dovadă a încadrării noastre — învățători și profesori — în efortul comun al oamenilor muncii din R.P.R., care, sub îndrumarea conducătorului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, înscriu o nouă pagină glorioasă în istoria construirii socialismului în patria noastră.

FLORIN ANGHEL
directorul școlii medii de băieți Câmpulung-Muscel

In întâmpinarea alegerilor pentru Marea Adunare Națională

★ ★ ★

Au înființat un colț pedagogic

Învățătorii și profesorii dela școala de 7 ani din comuna Fierbinți, raionul Snagov, se preocupă îndeaproape de ridicarea nivelului lor profesional. Stimulați de avântul mereu în creștere al oamenilor muncii, care zi cu zi obțin noi succese în cinstea alegerilor de deputați pentru Marea Adunare Națională, învățătorii și profesorii dela această școală s'au hotărît să întâmpine ziua alegerilor cu noi succese în muncă. De curând ei au înființat în cadrul școlii un colț pedagogic. Scopul creării acestui colț pedagogic este ca fiecare învățător și profesor dela școala respectivă să-și desăvârșească măestria pedagogică, să poată instrui și educa pe fii oamenilor muncii cu mai bune rezultate.

Folosind învățămintele consfătuirilor raionale, precum și îndrumările primite din partea secțiunii de învățământ raionale, cadrele didactice din Fierbinți și-au ales un colectiv de conducere al colțului pedagogic, format din învățătorii și profesorii care au obținut pe primul pătrar cele mai frumoase rezultate. Acest colectiv și-a și întocmit un plan de muncă în care s'au prevăzut consultații pentru cadrele tinere cu privire la întocmirea planurilor de lecții, referate asupra diferitelor capitole din metodici, etc. De aseménea, în acest plan, s'a acordat un loc deosebit de important organizării schimbului de experiență, confecționării și folosirii materialului didactic.

Cadrele didactice ale școlii de 7 ani din Fierbinți sunt sigure că participând cu regularitate la întreaga activitate desfășurată în cadrul acestui cerc, vor reuși să transmită elevilor lor cunoștințe mult mai temeinice și mai sistematice pe cel de-al doilea pătrar.

Pentru îmbunătățirea muncii

Alături de întreg poporul muncitor din țara noastră, care se pregătește cu entuziasm pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, colectivul școlii medii tehnice de mecanică și siderurgie din Roman și-a luat cu prilejul unei ședințe numeroase angajamente. Aceste angajamente privesc obținerea de rezultate din ce în ce mai bune la învățătură, frecvență și disciplină, precum și hotărîrea de a contribui la pregătirea alegerilor dela 30 Noembrie.

Cu prilejul ședinței festive, au luat cuvântul numeroși profesori, elevi și părinți, exprimându-și cu toții convingerea că realizarea angajamentelor luate în cinstea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională va ridica pe o treaptă superioară nivelul procesului de învățământ în școala medie tehnică de mecanică și siderurgie din Roman.

Condiții bune de învățătură

La inițiativa organizației de bază și cu ajutorul secției de învățământ a raionului Agnita s'a organizat cazarea a 20 de elevi pe lângă școala din comuna Meghindeal. Cu sprijinul sfatului popular și al cooperativei din comuna Meghindeal s'a făcut reparația generală a localului, s'au confecționat 14 paturi și s'a alcătuit o mică gospodărie anexă. Pentru a se îmbunătăți hrana elevilor, sfatul popular a contribuit cu o însemnată cantitate de cartofi și de porumb. Aceasta este încă o dovadă a grijii oamenilor muncii pentru tineretul și pentru școala noastră.

Un nou local de școală

Inaugurarea, la 12 Noembrie, a noului local al școlii din Butucăria, raionul Vaslui, a constituit o mare sărbătoare pentru țărănimea muncitoare din acest sat. In satul Butucăria, unde altă dată huzureau în conace întreținuții curții regale, în timp ce țărănimea muncitoare nu cunoștea altceva decât mizeria neagră, astăzi, regimul de democrație populară a înălțat o nouă școală pentru luminarea copiilor celor ce muncesc.

Inaugurarea noului local de școală s'a făcut în cadrul unei festivități la care au luat cuvântul reprezentantul comitetului raional de partid și directorul școlii. A urmat un program artistic executat de elevele școlii pedagogice de fete din Vaslui.

V. I. CATARAMĂ
corespondent.

Sindicatele de învățământ în sprijinul campaniei electorale

Mobilizați de grupele sindicale, învățătorii și profesorii din raionul Arad au prelucrat cu părinții elevilor și cu elevii importanța înscrierii în listele electorale.

In cinstea alegerilor, grupele sindicale din învățământ duc o luptă susținută pentru îmbunătățirea muncii în școli și-și intensifică munca de cuprindere la cursuri a tuturor analfabeților.

★

Activitatea formațiunilor de artiști amatori ale sindicatului de învățământ din raionul Iași a crescut mult în ultima vreme și a fost strâns legată în această perioadă de sarcinile campaniei electorale.

In cinstea alegerilor, echipa de cor a sindicatului s'a deplasat de curând la căminul cultural din Cepelnița, raionul Hârlău, unde a desfășurat în fața țăranilor muncitori un bogat festival artistic.

★

In raionul Vrancea, cadrele didactice au prelucrat cu atenție, în ședințele grupelor sindicale Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, discutându-se pe larg măsurile luate de partid și de guvern pentru îmbunătățirea condițiilor de muncă și de trai ale oamenilor muncii din învățământ. In vederea alegerilor dela 30 Noembrie, grupele sindicale ale școlilor din Vidra, Paltin, Bârsești etc. au organizat acțiuni de pavoazare specială a școlilor, au redactat gazete de perete festive, au lucrat fotomontaje cu realizările regimului nostru de democrație populară.

★

In orașul Craiova, 481 cadre didactice lucrează ca agitatori desfășurând o temeinică muncă de popularizare a realizărilor statului nostru, de lămurire a tehnicii votării și de mobilizare pentru întâlnirile între candidați și alegători la punctele de agitație F.D.P.

In ședințele grupelor sindicale din școli s'au purtat discuții în jurul Manifestului Consiliului Central al Frontului Democrației Populare.

In școli, s'au organizat colțuri F.D.P., iar prelucrarea Manifestului Consiliului Central al F. D. P. a fost urmată de festivaluri artistice. In predarea lecțiilor, cunoștințele au fost legate de mărețul eveniment dela 30 Noembrie. In cinstea alegerilor, grupele sindicale au organizat ședințe speciale pentru discutarea muncii în școală pe primul pătrar și luarea de măsuri pentru îndreptarea lipsurilor.

—o—

Aștept cu bucurie ziua alegerilor

Impreună cu toți ceilalți studenți ai Facultății Muncitorești din București, aștept cu mare bucurie ziua de 30 Noembrie, când vor avea loc alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională. Cu inima plină de mândrie pentru cuceririle de până acum ale regimului nostru de democrație populară și cu gândul la viitorul fericit al patriei noastre, voi da, în această zi votul cu toată încrederea unui fiu de nădejde al clasei muncitoare, unui muncitor fruntaș, care nu și-a precupețit eforturile pentru a aduce o contribuție cât mai mare la lupta de construire a socialismului în țara noastră.

Tovarășul Ionescu Gheorghe, candidatul circumscripției electorale „Folșor" din București a fost de curând în mijlocul nostru și a stat de vorbă cu noi. Cu acest prilej, el și-a luat angajamentul să muncească pentru înflorirea raionului cu aceiași râvnă cu care a știut să lucreze la strung și cu care conduce acum munca în calitate de director al Uzinelor „Vasile Roaită".

Am acum 19 ani. La 30 Noembrie voi vota pentru prima oară. Sunt conștientă că votul meu, primul meu vot, va fi un sprijin dat luptei clasei muncitoare. Votând în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională pe candidatul Frontului Democrației Populare, știu că votez pentru viața nouă pe care o clădim zi de zi, că votez pentru ca în patria noastră să se înalțe tot mai măreț uriașele construcții ale socialismului: Canalul Dunăre-Marea Neagră, hidrocentrala dela Bicaz și atâtea altele.

Recentele Hotărîri ale partidului și guvernului au adus încă o mare bucurie poporului nostru muncitor. Orașele țării vor înflori, vor fi mai frumoase. Bucureștiul va avea metrou. Câte visuri au încolțit de atunci în mintea mea! Am văzut în reviste minunatul metrou al Moscovei. Fotografiile acestea m'au ajutat să-mi închipui cum va arăta metroul orașului București. Și îmi crește inima.

In campania alegerilor sunt agitatoare. Am stat până acum de vorbă cu mulți alegători. Am vorbit cu ei despre luminoasele perspective ale viitorului și în inima lor s'a născut aceiași mândrie pe care o simt eu pentru victoriile cucerite de poporul nostru muncitor, s'a născut aceiași dorință puternică de a face ca aceste victorii să crească an de an.

Câte bucurii ne așteaptă! Cât de mult se schimbă viața noastră sub conducerea partidului! Cât de mult s'a schimbat și viața mea! Acum câțiva ani eram îngrijitoare la o școală. Am lucrat apoi doi ani ca muncitoare în tipografia „Universul". Munceam cu dragoste. Am fost evidențiată de câteva ori. Acum un an întreprinderea m'a propus pentru Facultatea Muncitorească. Aveam numai patru clase. Am învățat cu sârguință ca să-mi însușesc cunoștințele necesare pentru trecerea examenului. Acum sunt studentă în anul II la secția științe istorico-sociale. Voi deveni profesoară. Aceasta este marea mea dorință. Voi educa pe viitorii constructori ai socialismului și comunismului. Drumul meu, ca și al tuturor celor care muncesc cu dragoste în Republica noastră Populară este frumos și luminos. Pentru ca el să se deschidă mereu mai larg în fața noastră, eu și ceilalți studenți ai Facultății Muncitorești vom sprijini din toată inima victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare.

MARIA FOIA
studentă în anul II
al Facultății Muncitorești
din București

U. R. S. S. NE INVAȚĂ

Pregătirea politehnică a cadrelor didactice

La Direcția Școlilor superioare pedagogice din Ministerul Învățământului Superior al U.R.S.S. a avut loc o consfătuire cu privire la pregătirea cadrelor didactice dela școlile medii în legătură cu înfăptuirea învățământului politehnic.

La consfătuire au luat parte reprezentanți ai institutelor pedagogice din Moscova și ai Ministerului Învățământului al R.S.F.S.R.

Călăuzindu-se după indicațiile tovarășului Stalin expuse în opera „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și după Hotărîrile Congresului al XIX-lea al partidului nostru, învățământul superior și ministerele învățământului trebue să înfăptuiască mărețul program al învățământului politehnic general în țara noastră, program care va constitui un mare pas înainte pe calea trecerii treptate dela socialism la comunism. Sarcina cea mai urgentă este pregătirea studenților și a cadrelor didactice astfel încât să fie capabile să traducă în viață indicațiile lui I. V. Stalin și directivele Congresului al IX-lea în domeniul învățământului politehnic. In aceasta direcție este necesară, în primul rând, revizuirea planurilor și programelor de învățământ, care nu reflectă decât într'o mică măsură noile sarcini puse în fața școlii superioare. Este necesară o reorganizare esențială a activității de învățământ la facultățile de fizico-matematică, științele naturii și geografie.

Institutele pedagogice din Moscova trebue să ia cea mai activă parte la munca de revizuire a planurilor și programelor de învățământ, de către Ministerul Învățământului al R.S.F.S.R. scoțând din ele tot ce e de prisos, astfel încât studenții să aibă mai mult timp pentru lucrările individuale.

Intr'un fel nou se pune problema pregătirii cadrelor didactice și științifico-pedagogice. Odată cu introducerea învățământului obligatoriu de 10 ani, școlile din Moscova vor avea nevoie de un mare număr de cadre didactice. In legătură cu aceasta trebue acordată o atenție specială secțiilor serale ale institutelor pedagogice, unde profesorii studiază fără a-și întrerupe munca școlară. Tendința de a micșora rețeaua secțiilor serale trebue să fie înlăturată cu hotărîre.

Mărirea numărului studenților la institutele pedagogice și reorganizarea a 50 de școli pedagogice în institute pedagogice vor necesita un mare număr de cadre științifico-pedagogice. Aspirantura este calea principală de pregătire a cadrelor științifice. Dar institutele și ministerele folosesc în mod insuficient, în aceste scopuri, aspirantura fără frecvență, cursurile de pregătire. Aceste forme de pregătire a tinerilor oameni de știință trebue popularizate în rândul cadrelor didactice, deoarece cei mai buni candidați în aspirantură sunt profesorii fruntași, cu experiență pedagogică.

Pentru înfăptuirea acestor noi sarcini trebue îmbunătățită mult activitatea de cercetări științifice. Fiecare profesor al școlii superioare este obligat să se ocupe cu această muncă și nu poate fi scutit de ea. In acest scop, controlul executării sarcinilor și influența opiniei publice trebue folosite într'o măsură cât mai mare.

Din ceeace s'a discutat la consfătuire se vede că nu există probleme litigioase cu privire la realizarea reorganizării muncii de învățământ în institute. Modificările în planurile și programele de învățământ nu trebue să atingă nivelul teoretic general, ci dimpotrivă, trebue mărită importanța disciplinelor speciale, altfel studenții nu vor înțelege desvoltarea unei industrii și agriculturi puternice. Nu există îndoială că practica în ateliere s'a justificat pe deplin și necesită o lărgire simțitoare atât în ceeace privește conținutul cât și în ceeace privește cuprinderea tuturor studenților. Punctul slab rămâne baza didactico-materială. Intr'o situație deosebit de incomodă se află catedrele de metodici care până în prezent folosesc transmiterea cunoștințelor cu ajutorul cretei.

Arătând marea importanță a vizitelor în unitățile industriale, reprezentanții institutelor cer organelor superioare să rezolve această problemă, deoarece întreprinderile nu sunt pregătite pentru primirea vizitatorilor, ele n'au nici îndrumători și nici timp pentru primirea vizitatorilor.

La consfătuire a fost atinsă și problema reorganizării învățământului pedagogic fără frecvență. Dacă studentul cu frecvență va deveni profesor numai peste 3—4 ani, studentul fără frecvență lucrează chiar în prezent la școală, el trebue să înfăptuiască chiar în prezent directivele partidului cu privire la învățământul politehnic. Această particularitate impune ministerelor învățământului și institutelor să reorganizeze fără nicio amânare sistemul învățământului fără frecvență. Dar ce direcție trebue să urmeze această reorganizare?

Pentru a asigura pregătirea justă a studentului fără frecvență în perioada dintre sesiuni, trebue să i se dea posibilitatea de a lucra în laboratoare, pe lotul școlar, în ateliere. Pentru aceasta trebue modificat caracterul temelor metodologice, care în prezent au o orientare mai mult teoretică. In caz contrar, studentul fără frecvență, chiar dacă va face față temei, nu va căpăta totuși cunoștințe și deprinderi practice. Trebue organizată într'un mod nou activitatea centrelor de consultații. In sistemul lor de activitate trebue incluse excursii la întreprinderi, sovhozuri, stațiuni agrotehnice, instituții de cercetări științifice. In prezent nu se desfășoară o astfel de activitate și de aceea studenții fără frecvență nu capătă pregătirea necesară.

Pentru sistemul învățământului fără frecvență, are o importanță deosebită cinecificarea procesului de învățământ. Tocmai cu ajutorul cinematografului, în primul rând, studenții fără frecvență trebue să facă cunoștință cu tot felul de industrii: electrotehnică, chimică, metalurgică și altele.

Cu totul altfel trebue să se organizeze cursurile de prelegeri la sesiunile de iarnă și de vară. Aici nu trebue să fie vorba atât de ilustrarea lecțiilor cu exemple din producție, cât de o adevărată lămurire și clarificare a bazelor acestor industrii.

E timpul să se reorganizeze și programele lucrărilor de laborator, care în mare parte sunt pur formale.

Consfătuirea a arătat că institutele au păsit în mod real la reorganizarea activității de învățământ. Ne exprimăm dorința ca această muncă să meargă mai intensiv și într'o strânsă colaborare a școlilor cu institutele.

N. REȘOV

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

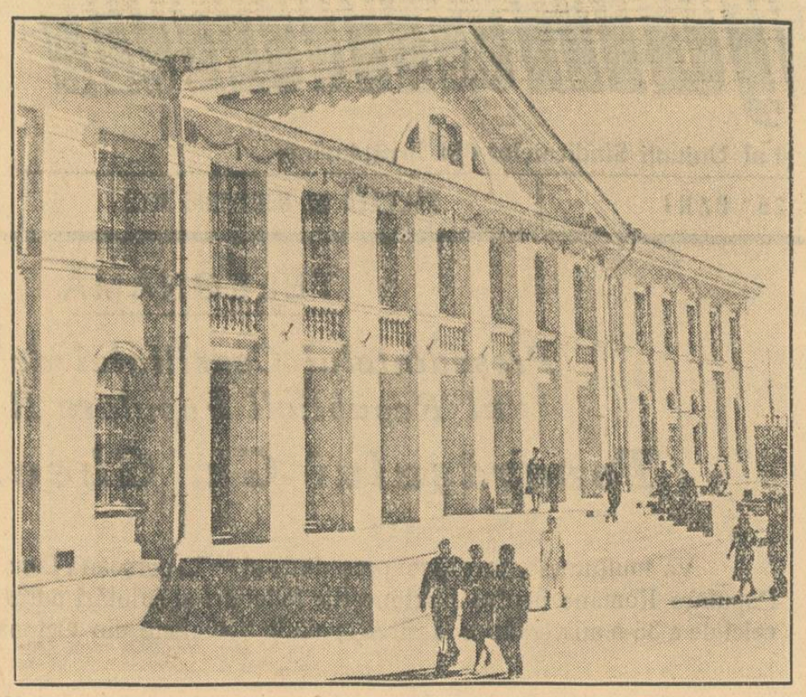

Casa Culturii din uzina „Petrov"-Stalingrad.

Toamna, pe lotul școlar

Zilele acestea, colectivul pedagogic dela școala elementară de 7 ani din Begoșcev, regiunea Kursk — ne scrie tovarășul Korobov — a sintetizat și a sistematizat observațiile sale cu privire la cultura plantelor cerealiere și leguminoase. La adunarea elevilor, directorul școlii, G. R. Lemeșev, a citit un referat despre rezultatele muncii pe lotul școlar în timpul anului și a trasat sarcinile care stau în fața tinerilor transformatori ai naturii. Apoi, copiii s'au îndreptat spre muzeul lor, unde au fost expuse zeci din cele mai variate produse culese depe lotul școlar. Aici poate fi văzută secara selecționată, de înălțimea unui om, meiul cu grăunțe mari, varza albă, cartofii cultivați prin metoda cuiburilor în patrat, diferite plante rădăcinoase.

După vizitarea muzeului, copiii s'au strâns în sală și au ascultat lista premianților din rândurile celor mai buni tineri naturaliști. Apoi a fost organizată o seară închinată „Zilei recoltei".

Pentru școala din Begoșcev este caracteristic faptul că aici elevii strâng dela un an la altul recolte de cereale și legume mai mari decât în cele mai bune colhozuri din împrejurimi. Învățătorii nu folosesc rezultatele experiențelor pe lotul școlar numai pentru scopurile învățământului, ci le transmit și colhozurilor.

O activitate intensă și plină de conținut s'a desfășurat anul acesta pe lotul școlii de șapte ani din Surinsk, raionul Kzil-Iulsk, din R.S.S.A. Tătară. Școala posedă acest lot de multă vreme. Dar numai în ultimii ani el a fost transformat într'un adevărat laborator de creație și în prezent se distinge printr'o bună planificare, o justă organizare a asolamentelor, o alegere chibzuită a culturilor.

— Aplicând agrotehnica superioară și cunoștințele căpătate la lecții — ne povestește tovarășul Avhadiev, directorul școlii — elevii noștri, sub conducerea profesorilor de biologie S. Nicolaev și P. Bastova, au obținut anul acesta o recoltă de grâu de 26 centnere la hectar, orz golas — 3[illegible] centnere, mazăre — 24 centnere, orz —22 centnere, grâu ramificat — 50 centnere. In felul acesta, recoltele noastre constitue un exemplu pentru multe colhozuri din raion.

Spre deosebire de anii trecuți, toate experiențele pe lotul școlar s'au desfășurat în mod sistematic, cu participarea unui mare număr de elevi, după un plan alcătuit dinainte. Lotul școlii din Surinsk a asigurat profesorilor de biologie material didactic pentru întregul an școlar.

In multe școli din țară, activitatea didactică-experimentală pe loturile școlare are un caracter creator, științific. Din însărcinarea institutelor de cercetări științifice și a stațiunilor experimentale, elevii fac experiențe și observații cu privire la hibridizarea diferitelor culturi, la creșterea unor noi varietăți și la depiasarea plantelor iubitoare de căldură departe, spre Nord. Se știe că școala de șapte ani din Cutuzovo, regiunea Moscova, a scos o varietate proprie de porumb, denumit „kutuzovskaia", iar școala medie nr. 1 din Solnesnogorsk aclimatizează cu succes vița de vie.

In ținutul Altai se bucură de o faimă bine meritată școala medie din Hmelevsk, care a îmbrățișat cu căldură chemarea școlii din Ciobotovsk, de lângă Moscova, de a înfrumuseța Patria noastră cu livezi. „In primăvara anului trecut — scrie despre această școală tovarășul Smolenski — pe lot au fost plantați 103 meri, aproape 350 tufe de smeură și agrișe. Livada se lărgește pe zi ce trece. In acest an au fost sădiți 60 de vișini, 48 de tufe de agrișe, 300 de tufe de căpșuni. Livada ocupă o mare parte a lotului. Dar, pe lângă livadă, aici sunt just organizate și asolamentele cu legume și cereale. Elevii fac zeci de experiențe diferite, învață măestria creșterii unor recolte înalte de culturi agricole.

In procesul instructiv-educativ din școlile dela sate, trebue să se acorde mai ales acum, în legătură cu Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului cu privire la învățământul politehnic, o importanță deosebită legăturii strânse cu producția colhoznică. Colectivul școlii poate da colhozului un ajutor însemnat în ceeace privește introducerea agrotehnicii noi. In acelaș timp, luând o parte activă la producția colhoznică, elevii pot învăța foarte multe. Totuși, adeseori școlile dela sate nu lucrează mână în mână cu colhozurile și sovhozurile, nu se interesează de metodele înaintate de muncă ale maeștrilor din agricultură.

Importanța loturilor școlare este foarte mare. Tocmai acum trebue să facem totul pentru a le amenaja mai bine, pentru a le perfecționa. Toamna este anotimpul multor lucrări. In livada școlară trebue aplicate toate măsurile legate de iernarea pomilor. Parcelele trebue arate din toamnă, pentru a acumula umiditate și a scăpa de burueni. Trebue acordată atenție și reparării împrejmuirii, planificării din timp a asolamentului, pregătirii semințelor, îngrășămintelor și chimicalelor. Așa se procedează ecum în cele mai bune școli.

(Din „Ucitelskaia Gazeta").

Propagandiștii Hotărîrilor istorice

La cel de al XIX-lea Congres al său, partidul lui Lenin și Stalin a trasat ca sarcini principale sarcinile cele mai apropiate de inima fiecărui om al muncii: construirea societății comuniste prin trecerea treptată dela socialism la comunism, ridicarea necontenită a nivelului material și cultural al societății, educarea membrilor societății în spiritul internaționalismului și al stabilirii unor legături frățești cu oamenii muncii din toate țările, întărirea prin toate mijloacele a apărării active a Patriei Sovietice împotriva acțiunilor agresive ale dușmanilor săi.

Hotărîrile Congresului al XIX-lea, indicațiile tovarășului Stalin date în lucrarea sa „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și în cuvântarea rostită la Congresul Partidului, reprezintă programul nostru de luptă. Acest program însuflețește poporul sovietic în lupta pentru îndeplinirea sarcinilor grandioase ale celui de al 5-lea plan cincinal, în lupta pentru un nou avânt puternic al economiei naționale, pentru ridicarea bunăstări materiale și a culturii poporului, pentru întărirea continuă a puterii Statului Sovietic.

Raportul de activitate al Comitetului Central, directivele Congresului al XIX-lea cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal, noul Statut al Partidului, cuvântarea plină de însuflețire a tovarășului Stalin rostită la Congres, opera sa clasică-teoretică „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." au găsit cel mai profund răsunet în colectivele pedagogice.

In prezent nu există nimic mai înalt pentru învățătorul sovietic decât studierea aprofundată, propagarea și traducerea în viață a Hotărîrilor Congresului al XIX-lea al Partidului, a indicațiilor tovarășului Stalin care luminează viu nobila cale a poporului nostru spre comunism.

Multe colective pedagogice studiază adânc și dezbat materialele Congresului al XIX-lea al partidului, cuvântarea tovarășului Stalin și opera sa genială „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

La Institutul Pedagogic din Iaroslavl a avut loc o ședință comună a unei serii de catedre, la care s'a discutat în lumina Hotărîrilor Congresului partidului și a noii opere a tovarășului Stalin, problema reorganizării predării disciplinelor social-economice, a perfecționării cunoștințelor profesorilor în domeniul economiei politice a socialismului.

Cadrele didactice sunt mișcate până în adâncul inimii de grija părintească a partidului și a tovarășului Stalin personal pentru cultura poporului sovietic, pentru copii, pentru școala noastră. Discutând cu căldură sarcinile grandioase ale învățământului public, adoptate în Directivele Congresului al XIX-lea cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal, cadrele didactice fac propuneri practice privitoare la îmbunătățirea calității activității instructiv-educative, la introducerea învățământului mediu general și la înfăptuirea învățământului politehnic. Cadrele didactice vorbesc în cuvinte sincere și pline de însuflețire despre scumpul nostru Partid Comunist.

— Ce amploare nemaivăzută, ce grandioare a planurilor! — spune despre Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului tov. M. Salum, directorul școlii medii nr. 17 din Talinn R.S.S.A. Estonă.

— Unde, când și în istoria cărei țări veți găsi ceva asemănător? Eu am 53 de ani. Aproape 40 de ani am trăit în Estonia burgheză. In acești ani am văzut multă durere, am suferit eu însumi foarte mult. Și de aceea, inima mea simte astăzi o deosebită bucurie și fericire, datorită luminii strălucitoare care pleacă dela Moscova, dela Kremlin, și încălzește întreaga noastră Patrie, poporul sovietic multinațional.

In aceste zile emoționante, fiecare om sovietic se gândește cum să-și îndeplinească mai bine rolul de participant activ la construcția comunismului.

Chiar a doua zi după închiderea Congresului, cadrele didactice dela școala nr. 41 din Astrahan, împreună cu profesorii catedrei de pedagogie dela Institutul „S. M. Kirov", au discutat cu multă chibzuință măsurile pentru introducerea învățământului politehnic, posibile în condițiunile acestei școli. Aici au loc adeseori discuții sincere despre mărețele perspective ale construirii comunismului.

— Am avut o deosebită bucurie —a spus într'una din aceste discuții tânăra învățătoare S. I. Cuzmina — când am aflat din raportul tov. G. M. Malenkov că în anul 1951 cheltuielile pentru învățământ s'au mărit de peste două ori și jumătate în comparație cu anul 1940, că numărul elevilor din țara noastră este în prezent de 57 de milioane. Ce armată uriașă s'a ridicat pentru ofensiva însușirii cunoștințelor! Te înaripează gândul că noi, cadrele didactice, ne aflăm în prima linie a uriașei lupte pentru cunoștințe, că poporul nostru urcă spre noi culmi ale culturii sovietice, spre triumful comunismului!

Pedagogii studiază cu atenție cuvântarea istorică a tovarășului Stalin, care a trasat un măreț program de luptă a partidelor comuniste frățești și a întregii omeniri progresiste pentru pace, independență, democrație și socialism și a arătat importanța Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ca „brigadă de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale. Cu mare emoție vorbesc cadrele didactice despre fericirea de a ști că poporul sovietic construește și crează o viață nouă sub conducerea tovarășului Stalin, al cărui geniu, a cărui minte luminoasă, voință puternică și iubire nemărginită față de oamenii muncii constitue o chezășie a înfăptuirii cu succes a măreților sarcini ce ne stau în față.

Propaganda largă și studierea materialelor Congresului al XIX-lea al partidului desfășurate de organizațiile de bază ale partidului, vor contribui prin toate mijloacele la ridicarea nivelului ideologic al cadrelor noastre și la noi succese în educarea de către școli a unor cetățeni culți și instruiți ai societății socialiste, a unor constructori activi ai comunismului.

Rolul cadrelor didactice fruntașe, după cum se știe, nu se limitează la munca lor între pereții școlii. Cadrele didactice au fost și rămân întotdeauna propagandiști activi ai Hotărîrilor partidului în păturile cele mai largi ale populației locale.

Tovarășii Lobova, Korotkova, Julnova, Kiseleva, Pavlova dela școala medie din Molotov, regiunea Voronej, organizează regulat discuții cu colhoznicii. Organizația de partid din școală ajută învățătorilor propagandiști și agitatori să organizeze mai bine discuțiile lor cu populația. Învățătoarea Pavlova a lămurit membrilor brigăzii a IV-a a colhozului „Viața Nouă" importanța internațională a cuvântării tovarășului Stalin. In prezent, ea organizează discuții cu privire la raportul prezentat de tovarășul G. M. Malenkov la Congresul al XIX-lea al partidului.

Pentru propagandiști și agitatori are o importanță uriașă metoda folosirii factorilor locali, care ilustrează creșterea nivelului cultural și a bunei stări materiale a satului colhoznic. Legând în mod priceput acești factori cu datele despre realizările întregii noastre țări, ei trebue să arate ascultătorilor întreaga putere a patriei noastre.

Printre colhoznicii din artelul agricol „V. I. Lenin" din raionul Leninsk-Kuznetk, regiunea Kemerov, se bucură de o mare popularitate lecțiile și discuțiile tovarășei G. Lipinskaia, directoarea școlii din Kamâșin. De curând, la ferma zootehnică a colhozului, tovarășa Lipinskaia a vorbit ascultătorilor săi despre mărețul drum parcurs de partidul nostru în perioada dintre Congresele al XVIII-lea și al XIX-lea. Și în satul Kamâșin au avut loc, în această perioadă, schimbări importante: a început să fie folosită pe larg electricitatea, s'a creat un centru de radioficare, o casă de citire, o bibliotecă, un club. Amintind colhoznicilor toate acestea, tovarășa Lipinskaia le-a înfățișat un tablou viu al creșterii economiei naționale și a culturii, creștere realizată de poporul sovietic sub conducerea Partidului Comunist.

Organizațiile de partid din școli, din institutele pedagogice și școlile superioare, din secțiunile de învățământ public trebue să organizeze studierea și mai aprofundată, în colectivele lor, a materialelor Congresului al XIX-lea al partidului, a operei geniale a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Aceste organizații trebue să stea în fruntea luptei pentru traducerea în viață a hotărîrilor Partidului. Sarcina lor constă deasemeni în întărirea rolului învățătorului ca propagandist al ideilor și Hotărîrilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice în rândurile maselor de oameni ai muncii.

„Istoria a dat Partidului lui Lenin și Stalin — a arătat în cuvântarea rostită la Congresul al XIX-lea tovarășul K. E. Vorșilov, — misiunea măreață, nobilă, de a asigura construirea societății comuniste în țara noastră și de a deschide astfel întregii omeniri calea spre comunism. Noi știm că nu ne așteaptă numai bucuriile victoriilor, că greutățile sunt inevitabile, dar știm deasemenea că partidul lui Lenin-Stalin, sub conducerea genialului său conducător, va învinge toate greutățile și va obține victoria deplină".

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Inaltul nivel la învățătură al elevilor din școala sovietică

Pe una dintre străzile centrale ale micului orășel Nejin din Ucraina, în care a trăit și a învățat N. Gogol, unul dintre marii scriitori ruși, se ridică clădirea albă a școlii medii nr. 3. Această școală este bine cunoscută nu numai în întregul raion, dar și în întreaga regiune Cernigov, prin înaltul nivel la învățătură al elevilor. Aici, în cursul anului școlar, vin pedagogii ca să vadă realizările colegilor lor de muncă.

Anul trecut nivelul la învățătură atingea aici 99 procente; în douăsprezece clase nu exista nicio elevă care să rămână în urmă. Peste 2/3 din toate elevele au obținut la examene numai notele 4 și 5. Fiecare a șaptea elevă a acestei școli este eminentă, neavând la niciunul din obiecte o notă mai mică decât 5.

Aceste succese în munca școlară se explică în primul rând prin aceea că întregul colectiv al școlii — cadrele didactice și elevele — au muncit cu perseverență în decursul anului școlar.

Lupta pentru cunoștințe adânci și temeinice a început cu lecțiile. Incă înainte de deschiderea anului școlar, cei mai buni pedagogi ai școlii au prezentat, în consiliul pedagogic, referate în care arătau metodele muncii lor, își împărtășeau experiența și planurile creatoare.

Profesorii Nina Haltunova, Ana Saranko, Antonina Golandskaia, Elena Ruvinskaia și-au închinat referatele unor teme ca: „Discuția introductivă la lecție", „Lecția discuție", „Cuvântul de încheiere al profesorului la lecție", „Tema pentru acasă".

Cadrele didactice care au luat parte la consiliul pedagogic au învățat multe lucruri folositoare din aceste referate. Referatele au arătat că lecția este forma principală a procesului instructiv-educativ, că la lecție trebue să se manifeste măestria pedagogică a fiecărui profesor și învățător, că fiecare lecție trebue să se desfășoare deosebit de minuțios și just din punct de vedere metodic.

In cadrul unor largi desbateri s'au trasat măsurile concrete pentru îmbunătățirea lecțiilor, pentru folosirea justă a fiecărui minut al lecției. In special, s'a atras atenția asupra faptului ca profesorii să-și planifice munca la obiectul ce-l predau pleeând dela cunoștințele concrete ale elevilor lor, să prelucreze minuțios fiecare temă în întregime, să lege strâns teoria de practică.

După aceasta, în școală s'a organizat un control sistematic asupra îndeplinirii hotărîrilor luate de consiliul pedagogic.

In decursul întregului an, directoarea școlii, Valentina Smolovik, și directoarea de studii, Antonina Golandskaia, au asistat la lecții, supraveghind munca învățătorilor și profesorilor, controlând felul în care aceștia își perfecționează cunoștințele și caută să obțină un înalt nivel la învățătura al elevilor.

S'a organizat și asistarea reciprocă la lecții a pedagogilor. Cele mai dese ori, pedagogii care asistau la lecțiile colegilor lor, își concentrau atenția asupra unei anumite teme.

Invățătoarea Tatiana Gornaia s'a preocupat de tema organizării și a metodei de predare a limbii ucrainiene. In acest scop ea a asistat la 12 lecții ale colegilor săi, iar apoi a sintetizat observațiile sale și a prezentat un referat cu această temă la ședința consiliului pedagogic. S'a constatat că unii dintre pedagogii tineri nu desfășoară lecțiile cu destulă pricepere și pierd timp pentru organizarea lecției.

Această muncă s'a desfășurat până la sfârșitul anului școlar și a dat rezultate pozitive. Lipsurile învățătorilor erau repede îndreptate, iar din aceasta câștiga întregul proces instructiv-educativ.

Și la cercurile metodologice pe obiecte s'a desfășurat o muncă rodnică și creatoare pentru îmbunătățirea lecției. Adunându-se în fiecare săptămână, profesorii discutau aici cele mai bune lecții deschise, găseau căile pentru realizarea deplină a învățământului intuitiv, discutau despre cele mai bune metode și forme ale lecțiilor.

Adeseori se studiau aici referatele cadrelor didactice. La una din ședințele cercului metodologic, învățătoarea Marina Sucevskaia a prezentat referatul cu tema „Desvoltarea gândirii logice la elevii din clasele elementare". Aceasta a provocat un mare interes. Invățătoarea, care și-a pregătit lucrarea timp de mai multe luni, pe baza materialului concret din clasa sa și din școală, a reușit să facă multe sinteze interesante. Ea a ajuns la concluzia că cea mai mare influență asupra desvoltării gândirii logice a elevilor din clasele inferioare o are învățământul intuitiv, cuvântul viu al pedagogului, pricepera de a îmbina materialul studiat cu realitatea înconjurătoare. După părerea ei, tocmai spre aceasta trebue să tindă învățătorii, dacă vor ca elevii lor să-și însușească în mod conștient materialul predat.

La fel de interesante au fost referatele „Compozițiile creatoare ale elevilor din clasele a III-a", prezentat de Nina Calunova, „Limba la lecțiile de matematică", prezentat de Alexandru Bespalci ș. a.

In scopul obținerii unui nivel înalt la învățătură, în școala nr. 3 s'au făcut foarte multe în domeniul răspândirii experienței celor mai bune cadre didactice.

Se știa că profesoara Maria Polivaiko obține succese însemnate în predarea limbii și a literaturii ruse în clasele a V-a. In ce constă secretul acestei profesoare? — se interesau pedagogii tineri — dece toate elevele ei au cunoștințe de limbă atât de solide?

S'a văzut că nu există nici un secret, ci că există numai un bun sistem de instruire, prelucrat timp de mulți ani. In ridicarea cunoștințelor de limbă joacă un rol important lucrările scrise — dictări, compoziții, expuneri. Este foarte important ca toate aceste genuri de lucrări scrise să fie prevăzute dinainte în planul profesorului, în conformitate cu programul de literatură. Dictările și compunerile bine chibzuite disciplinează pe elevi, contribue la formarea deprinderilor de muncă independente, îi obișnuesc pe copii să folosească just cuvântul vorbit și scris. Tocmai asupra acestor probleme și-a concentrat atenția profesoara Maria Polivaiko. Această profesoară cu experiență a ținut o serie de lecții deschise și a arătat prin exemplul său pedagogilor cum trebue să se ocupe de elevii care au rămas în urmă.

Multe lecții deschise au fost ținute de directoarea școlii și de directoarea de studii, care predau limba și literatura rusă. La lecția deschisă despre „Suflete moarte" de N. V. Gogol, Valentina Smolovik a arătat cum trebue analizată o operă literară, cum trebue subliniate orientarea ideologică și mijloacele artistice ale scriitorului.

O condițiune foarte importantă care a determinat ridicarea nivelului la învățătură a fost faptul că acest colectiv pedagogic s'a preocupat mult să trezească la elevi interesul la învățătură, să-i educe în spiritul perseverenței în muncă, să desvolte gândirea creatoare a elevilor. In acest scop, la începutul anului școlar pedagogii au elaborat și au desbătut la cercurile metodologice primele lecții introductive. Intr'o formă interesantă și plină de conținut, ei au discutat cu elevii planurile de perspectivă la obiectele respective, le-au arătat cum trebue studiat obiectul, ce succese pot fi obținute până la sfârșitul anului școlar.

Chestionarea elevilor la începutul lecțiilor, iar apoi lucrările de control, au dat posibilitatea de a se scoate la iveală părțile slabe ale predării în anul trecut. Pedagogii au organizat munca individuală pentru elevii care rămâneau în urmă.

Comsomolistele și pionierele au luat și ele o parte activă la lupta comună pentru un nivel înalt la învățătură. Fiecare dintre eleve, în afară de faptul că și-a luat obligația de a învăța bine, și-a luat și sarcina de a ajuta la ridicarea nivelului la învățătură al întregii grupe, al detașamentului sau al clasei. In cadrul ședințelor și al adunărilor, comsomolistele și pionierele acordau toată atenția, înainte de toate, succesului la învățătură.

Școala a fost ajutată și de părinți. După sfatul pedagogilor, aceștia au creat copiilor cele mai bune condițiuni pentru învățătură, au urmărit cu strictețe respectarea regimului școlar al zilei, succesele la învățătură ale copiilor. Pe lângă școală a fost organizat un muzeu. El este utilat și se completează cu diferite piese, mai ales datorită ajutorului comitetului de părinți.

In anul școlar curent, colectivul școlii, folosind experiența anilor trecuți, a hotărît să obțină succese și mai mari în lupta pentru ridicarea nivelului la învățătură. La aceasta contribue faptul că încă din primele săptămâni se pornește lupta împotriva rămânerii în urmă, se duce munca cu elevele slabe. Sunt toate motivele să credem că în acest an școala va reuși ca succesul la învățătură al elevelor să fie de sută la sută.

E. CERNAȘEVA

Sute de mii de oameni ai muncii învață la cursurile prin corespondență

Anul acesta, sute de mii de oameni ai muncii din Uniunea Sovietică urmează cursurile prin corespondență ale institutiilor de învățământ superior.

Studenților prin corespondență, care învață fără a-și întrerupe activitatea principală, li s'au creat o serie de avantagii. Astfel, ei primesc concedii pentru a-și da examenele de admitere, iar apoi, li se acordă concedii anuale până la 40 zile pentru lucrările practice. Studenții care pregătesc lucrările de diplomă capătă un concediu de patru luni, în timpul căruia beneficiază de burse. Studenții prin corespondență primesc în mod gratuit pe toată durata studiilor manualele și toate materialele ajutătoare necesare. Li se expediază cu regularitate prin poștă lecțiile și planurile lucrărilor practice. La rândul lor, studenții trimit institutelor lucrările lor de control, iar pentru a primi consultații sau a da examene, ei pleacă în orașele unde funcționează institutele prin corespondență respective sau filialele acestora.

Numărul studenților prin corespondență este în continuă creștere. Astfel, la una din cele mai mari școli superioare prin corespondență din Moscova, Institutul sovietic de comerț, învață în prezent 9.000 de studenți, cu mult mai mulți decât în anii precedenți. Institutul are 15 filiale — la Leningrad, Kiev, Tbilisi, Harkov, Alma-Ata și alte orașe.

Amploarea activității didactice a acestui institut este ilustrată de următoarele date: anul trecut, studenții prin corespondență au îndeplinit aproape 60.000 lucrări de control și au dat peste 40 000 de examene.

In anii de după război, acest institut a fost absolvit de peste 2.000 de persoane. Mulți dintre aceștia ocupă în prezent posturi de răspundere în diverse întreprinderi economice.

Institutul politehnic unional, institutul de ingineri feroviari, precum și alte școli superioare prin corespondență din U.R.S.S. pregătesc cu succes cadre pentru numeroase ramuri ale economiei sovietice.

Atelierul nostru de tâmplărie

La școala nr. 33 din Alma-Ata, a luat ființă anul trecut un atelier de tâmplărie. Aici, sub conducerea maistrului-specialist tov. Tabacaev, elevii învață tâmplăria. Directorul a dat atelierului o anexă, a reparat-o. In curând, în încăperea spațioasă și luminoasă au apărut tejghele și sculele necesare: rindele, ferăstrae, dălți.

Folosind sfaturile și indicațiile îndrumătorului, elevii lucrau cu mare pasiune la rindea, tăiau cu ferăstrăul, dăltuiau, încleiau. Apoi, după ce au căpătat primele deprinderi de tâmplărie, au trecut la o muncă mai complicată. Ei au reparat și au vopsit mobilierul școlar, mesele, scaunele, băncile, tablele, cuierele. Unii copii au făcut mesuțe noi, postamente pentru busturi. S'au găsit la școală și tineri pictori și sculptori, care au făcut singuri busturile conducătorilor noștri, au pictat în ulei reproduceri după tablourile vestiților pictori ruși.

Odată cu organizarea atelierului de tâmplărie în școală s'a îmbunătățit într'o mare măsură disciplina și a crescut succesul la învățătură al elevilor.

M. PANCOV
învățător emerit al R.S.S. Cazah

Pentru victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare!

Emilian Alexandrescu

Povestea vieții lui Emilian Alexandrescu a început în anii grei ai exploatării burghezo-moșierești. 1924. Foamete. Mizeria asupririi capitaliste înlănțuia pe toți cei ce muncesc. Soții Alexandrescu, părinții lui Emilian, își duceau cu greu traiul. Dintr'un salariu mizerabil — de cantonier în serviciul drumurilor — familia nu putea face față lipsurilor care deveneau din ce în ce mai grele, mai apăsătoare. Anii treceau chinuitor. În 1931, Emilian intră pe porțile școlii primare din satul Răcătău, raionul Bacău, în care a văzut lumina zilei. Primii pași i-au fost îndrumați de învățătoarea Ruxandra Negoiță, femeie cu dragoste față de copii, față de fiii celor ce muncesc. Ea a sădit în micul școlar dragostea de carte. În 1937, Emilian se hotărăște să devină învățător și intră în clasa I-a a școlii normale din Piatra Neamț. Încă în cursul școlii ies la iveală trăsăturile frumoase ale caracterului său. Firea lui plină de maturitate îl face prietenul cel mai de preț al colegilor săi.

...Au trecut patru ani. La începutul lui 1942, războiul de jaf și cotropire impus de regimul antonescian are consecințe grele și pentru Emilian Alexandrescu: neplata taxelor îl silește să renunțe la școală și să se întoarcă în comună. După 1944 își continuă studiile la școala normală din Bacău.

În sfârșit, Emilian Alexandrescu primește diploma de învățător și pleacă în comuna Boșoteni-Tescani, regiunea Bacău. Răspunzând chemării partidului, Emilian Alexandrescu pornește la muncă și luptă hotărîtă pentru ridicarea nivelului școlii, pentru luminarea țărănimii muncitoare. Școala din Boșoteni cunoaște un ritm nou de muncă, imprimat de entuziasmul tânărului învățător.

Munca învățătorului nu se oprește între zidurile școlii. Căminul cultural prinde viață. Datorită râvnei tânărului activist obștesc, ia ființă o bibliotecă, se formează unul dintre cele mai vestite coruri din regiune. Culturalizarea țărănimii muncitoare devine o preocupare de frunte pentru învățătorul îndrumat în permanență de partid. Curând numele lui Emilian Alexandrescu devine prețuit și stimat de toți țăranii muncitori din Boșoteni. Aceiași muncă însuflețită depune el și în comuna Gh. Doja, unde este transferat.

În 1952, datorită muncii sale rodnice el primește o muncă de răspundere în cadrul sfatului popular al regiunii Bacău: este numit îndrumător al secției de artă și cultură. În timpul scurt care a trecut, țărănimea muncitoare din întreaga regiune l-a cunoscut pe Emilian Alexandrescu așa cum l-a crescut partidul: omul nou, luptător neobosit pentru ridicarea nivelului cultural al celor ce muncesc.

„N'am să uit ajutorul pe care mi l-ați dat pentru a-mi duce la îndeplinire sarcina ce mi s'a încredințat. Vă cer să mă ajutați și de aici înainte. Eu mă angajez să nu precupețesc nici timp, nici muncă, pentru a duce mai departe flacăra culturii în rândurile țăranilor muncitori din regiunea noastră".

Astfel a vorbit Emilian Alexandrescu alegătorilor săi. Iar aceștia își vor da cu dragoste, la 30 Noembrie, votul lor candidatului Frontului Democrației Populare, pentrucă știu că Emilian Alexandrescu, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Zănești, își va îndeplini angajamentul luat.

ANDREI VALENTIN

Maria Arnăutu

Dragostea de carte a tinerei Arnăutu Maria a fost totdeauna negrăit de mare. Ca să poată învăța a făcut naveta cu trenul ani de zile, între Teișani și Ploești. Urma la un liceu industrial. Pleca la 4 dimineața și se întorcea la 10 seara. Erau șapte copii acasă. Tatăl ei, muncitor la P.T.T., n'ar fi putut s'o întrețină în școală, la internat. Grea navetă, noaptea, pe ploaie, pe ger. Și de câte ori n'a făcut acest drum bolnavă!... Dar nu s'a lăsat. A învățat cu îndârjire. Apoi, în regimul democrat-popular fiind numită secretară la școala din Drajna de Jos, regiunea Ploești, a fost ajutată de organizația U.T.M., de cadrele didactice și în deosebi de directorul școlii. Directorul Platon Mocanu, pedagog cu bună pregătire a înțeles realele calități ale tinerei Maria Arnăutu. A sfătuit-o să se califice ca învățătoare.

— Ți-s dragi copiii, spunea el. Văd asta după felul cum discuți cu ei, după felul cum te înconjoară, cu toate că nu le ești învățătoare. Nouă educatorilor, partidul ne pune în față sarcini mărețe. Avem aici o școală cu 7 clase. Trebue să învățăm mereu ca să putem învăța la rândul nostru, pe cei tineri. Uite, și eu studiez zilnic. Vreau să mă calific profesor de științe naturale.

Nu era ușor să muncești ca secretară și să te și pregătești pentru examene. Dar Maria iubește cartea cu pasiune și nu se teme de nicio dificultate. A învățat pedagogia. A asistat la lecțiile tovarășilor din școală. A discutat în consiliile pedagogice. A studiat metodicile, a învățat din minunata experiență sovietică.

Și a început ca învățătoare la clasa II-a la școala din Drajna de Jos. Ori de câte ori vedea că poate ajuta copiii oamenilor muncii să învețe tot mai bine, inima îi înflorea de bucurie. Acum este învățătoare în satul Olteni, aproape de satul natal — Teișani. Stă chiar împreună cu părinții. Copiii o iubesc și au o nesfârșită încredere în ea. Când le vorbește, sunt numai ochi și urechi. Știe să-i conducă; le spune lucruri interesante. Îi învață să iubească munca, natura, viața, să iubească patria. Îi îndeamnă să ajute pe cei în vârstă, să lucreze pentru statul pe care oamenii muncii îl vor tot mai frumos. Paraschivoiu D. Ion, de pildă, deși-i numai în clasa IV-a o ajută chiar în munca de alfabetizare. E atât de inimos, de harnic, de priceput că, acum când învățătoarea are de dus munca politică, el dă multe lămuriri oamenilor dela alfabetizare.

Cu toate că-i tânără, Maria Arnăutu, își mai amintește de vremea când mama ei, alături de alți țărani muncitori, trebuia să muncească la boieri. Când nu veneau la muncă, boierii luau măsuri represive.

— Odată n'avea fân pentru vacă. Mama s'a dus la moșierul Dică Marinescu, să cumpere. Boierul i-a trântit poarta în nas, răcnind: „Numai celui care muncește pe moșia mea îi vând fân. N'am nevoie de banii voștri, calicilor! Dau fân numai pe muncă! Altfel, să vă crape vita de foame. Și o să crăpați și voi dacă nu veniți să-mi munciți pământul!"...

Aceste amintiri o fac pe învățătoarea Maria Arnăutu mai neînduplecată în luptă, mai înflăcărată. Oamenii muncii din Teișani, din Olteni, din Vălenii de Munte privesc cu admirație la tânăra învățătoare care muncește cu pasiune, cu elan, cu pricepere, cu bucurie. Unde intră ea, toate se umplu de viață. Căci pe toate le face din inimă.

Pentru pasiunea cu care muncește, pentru puterea ei de a însuflețí tineretul în acțiuni constructive, învățătoarea Maria Arnăutu a fost propusă candidată a F.D.P. în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională în circumscripția electorală Vălenii de Munte.

D. ALMAȘ

Intâlnirile candidaților cu alegătorii

In circumscripția electorală „Ana Ipătescu" din București

Vineri seara, sala M.A.T. din Calea Victoriei a cunoscut o animație neobișnuită. Sute de alegători din circumscripția electorală „Ana Ipătescu", muncitori, funcționari, elevi, studenți și gospodine au venit să se întâlnească cu candidatul Frontului Democrației Populare din circumscripția lor, tov. acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei Republicii Populare Române.

Manifestația de caldă simpatie făcută de cei prezenți tovarășului acad. prof. Traian Săvulescu a demonstrat înalta prețuire pe care o acordă poporul muncitor din țara noastră oamenilor de știință, luptători pentru înflorirea patriei socialiste.

Luând cuvântul, tov. Constantin Gheorghe, președintele Consiliului Frontului Democrației Populare al raionului „Stalin", a arătat entuziasmul cu care oamenii muncii din țara noastră au primit în acea zi Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la construcția și reconstrucția orașelor, la planul general de reconstrucție socialistă a orașului București și la construirea metroului din orașul București.

Tov. Constantin Gh. a scos apoi în evidență personalitatea tov. acad. prof. Traian Săvulescu, omul de știință și luptător neobosit pentru ridicarea pe o înaltă treaptă, pe baze științifice, a agriculturii noastre, legat puternic de interesele și lupta poporului muncitor.

Vorbitorul a subliniat rodnica activitate a tov. Traian Săvulescu în cadrul Academiei R.P.R. pentru aplicarea liniei partidului în legarea științei de problemele vieții și ale construcției pașnice.

Au luat apoi cuvântul numeroși cetățeni care, în vorbe înflăcărate, și-au arătat dragostea și recunoștința față de partid și guvern, care le creiază o viață tot mai bună, față de candidații Frontului Democrației Populare — candidații vieții noi — și au demascat cu putere farsa alegerilor din trecut.

A vorbit apoi tov. Silvia Toma, salariată a Trustului Alimentației Publice. Ea a spus printre altele:

— „Burghezia și moșierimea m'au ținut ani de zile în beznă neștiinței de carte. Partidul m'a ajutat: azi știu să scriu și să citesc. De aceia, ca una care am suferit de pe urma neștiinței de carte, mă bucur din toată inima că în circumscripția noastră electorală candidează un om de știință, tov. acad. prof. Traian Săvulescu. Noi, femeile, care azi ne bucurăm de dreptul de vot, cărora școlile de toate gradele ne sunt larg deschise, ne prezentăm în fața urnelor de vot, conștiente că astfel ne îndeplinim o datorie de onoare".

Numeroși cetățeni dornici să cunoască mai bine pe candidatul lor, i-au pus tov. acad. prof. Traian Săvulescu întrebări privind viața și munca sa.

La urmă a luat cuvântul tov. Traian Săvulescu, care a răspuns întrebărilor puse.

Tov. acad. prof. Traian Săvulescu a început prin a arăta sentimentele de adâncă emoție și bucurie de care este cuprins în momentele întâlnirii cu alegătorii din circumscripția electorală unde candidează.

Legătura dintre oamenii de știință și oamenii muncii este puternică, pentrucă ne leagă aceleași idealuri, avem aceleași țeluri, iar metodele noastre de muncă, comune, le dedicăm construirii socialismului în țara noastră.

Sunt profesor de 41 de ani. Am început cariera mea didactică ca preparator. În vremea burgheziei și moșierimii am avut multe greutăți de întâmpinat.

Cariera de profesor este o carieră măreață, dar nu ușoară. Profesorul trebue să se prezinte în fața studenților serios, luminat, bine pregătit, pentru a-i ajuta. Am privit întotdeauna massa studențească cu dragoste. Cu fiecare generație de studenți care termina studiile simțeam că îmbătrânesc, iar cu fiecare generație nouă simțeam că întineresc".

Vorbind despre alegerile dela 30 Noembrie, tov. acad. prof. Traian Săvulescu a spus:

„Ne găsim în preajma alegerilor care se fac în spiritul noii noastre Constituții și pe baza legii electorale, lege democratică care corespunde libertăților și drepturilor prevăzute în Constituția construirii socialismului".

Vorbitorul a arătat apoi construcțiile pașnice din țara noastră, contribuție de seamă la apărarea păcii în lumea întreagă, despre importantul ajutor sovietic pe care oamenii muncii și oamenii de știință îl simt în tot momentul în activitatea lor.

Vorbind despre activitatea Academiei R.P.R., tov. Traian Săvulescu a spus:

„Atât eu cât și ceilalți membri și colaboratori științifici ai Academiei R.P.R. ne preocupăm de realizările obținute de oamenii muncii din gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective. Totodată, membrii Institutelor Academiei sunt preocupați de a găsi soluțiile cele mai bune care să ducă la creșterea simțitoare a producției de cereale și plante industriale, folosind în acest scop minunata experiență a oamenilor de știință și a colhoznicilor din marea Țară a Socialismului".

Asistența, în picioare, a ovaționat îndelung pentru Uniunea Sovietică și genialul corifeu al științei marele Stalin.

Un grup de cetățeni a oferit candidatului buchete de flori, după care a urmat un program artistic executat de Orchestra Filarmonică și echipa artistică a I.T.B.

La școala medie de zece ani Nr. 1 de băeți din Caracal

Cu multe zile înainte, zeci de agitatori ai cercurilor de agitație F.D.P. din Caracal au intrat din casă în casă și au vestit cetățenii că Duminică 16 Noembrie a. c. se vor întâlni cu candidata propusă de ei pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională.

Întâlnirea a fost organizată în sala de festivități a școlii medii de 10 ani nr. 1 băieți.

Cetățeni de cele mai diferite categorii și vârste — muncitori, funcționari, gospodine, pensionari, elevi etc. — au venit să discute cu candidata lor problemele care-i frământă cel mai mult, au venit să-i asculte cuvântul.

Niciunul dintre ei n'o vede acum pentru prima oară pe tovarășa Ionescu Maria. De când a venit dela școala sătească unde muncise cu râvnă ca învățătoare și a început să lucreze ca directoare a școlii pedagogice de fete din oraș, tovarășa Ionescu Maria putea fi găsită zilnic în mijlocul cetățenilor din cartierele orașului. Cu neobosită râvnă de a ajuta pe oamenii muncii, ea îi ascultă întotdeauna cu atenție, îi sprijinea, susținea inițiativele pentru mai buna gospodărire a orașului. Împletind strâns activitatea ei de directoare la școala pedagogică de fete cu îndeplinirea sarcinilor sale de partid și obștești, tovarășa Ionescu Maria și-a câștigat dela început dragostea și încrederea oamenilor muncii care, cu vie însuflețire, au propus-o candidată în alegerile dela 30 Noembrie. Ca membră în comitetul raional de partid, ca deputată în sfatul popular regional, ca luptătoare neobosită pentru pace, pretutindeni tovarășa Ionescu Maria și-a dat din plin contribuția la rezolvarea problemelor ce se iveau zi de zi în munca de îmbunătățire a trebuirilor obștești ale raionului Caracal.

Întâlnirea a fost deschisă de tovarășul Varga Visarion, membru în consiliul raional F.D.P., care a vorbit cetățenilor despre conținutul Manifestului Consiliului Central al Frontului Democrației Populare, subliniind că realizările mărețe din ultimii ani ale oamenilor muncii din țara noastră constitue o dovadă grăitoare a politicii juste a partidului clasei muncitoare, care luptă pentru ridicarea bunei stări și pentru fericirea celor ce muncesc. Tovarășul Varga Visarion a arătat alegătorilor trăsăturile de luptătoare neobosită ale tovarășei Ionescu Maria, calități ce au îndreptățit pe cetățenii din Caracal să-i acorde încredere și să-i propună candidatura.

Numeroși alegători au luat cuvântul și au arătat marea deosebire între alegerile de acum și cele de altă dată, exprimându-și hotărîrea de a lupta pentru asigurarea victoriei depline a Frontului Democrației Populare în alegerile dela 30 Noembrie.

Tovarășa Ion Ecaterina a arătat în cuvinte calde și convingătoare, grija părintească pe care tovarășa Ionescu Maria a depus-o pentru educarea comunistă a elevelor școlii pedagogice pe care o conduce. „Tovarășa directoare este pentru fetița mea o adevărată mamă, a încheiat tovarășa Ion Ecaterina. La 30 Noembrie îi voi da cu hotărîre votul".

Muncitorul Oprea Victor, directorul căminului cultural „Ana Ipătescu", a arătat popularitatea de care se bucură tovarășa Ionescu Maria în rândurile oamenilor muncii din Caracal.

Arătând măsurile pe care partidul și guvernul le-au luat pentru asigurarea bunei stări a oamenilor muncii, muncitorul Toma Constantin și-a exprimat hotărîrea ca în cinstea alegerilor să lupte cu puteri sporite pentru depășirea planului.

Tuturor celor care au vorbit, le-a răspuns tovarășa Ionescu Maria. Cuvintele ei sunt pline de entuziasm, de încredere în viitor. Arătând marile realizări ale regimului nostru democrat-popular, realele drepturi și libertăți ale oamenilor muncii din patria noastră, tovarășa Ionescu a subliniat că în mersul nostru victorios înainte mai există încă serioase greutăți care trebue învinse prin eforturile comune ale tuturor oamenilor muncii.

Mulțumind pentru încrederea pe care i-au arătat-o totdeauna cetățenii din Caracal, tovarășa Ionescu a spus în încheiere: „N'ar fi fost cu putință ca eu fiică de țăran sărac, să fiu propusă candidat, dacă la cârma țării n'ar fi fost partidul clasei muncitoare. N'ar fi fost cu putință ca astăzi să trăim în anii puterii populare, dacă gloriosa Armată Sovietică n'ar fi eliberat patria noastră. N'ar fi fost cu putință să construim azi o țară nouă, fără frățescul sprijin al Uniunii Sovietice. Noi, oamenii muncii, mergem pe drumul luminat de experiența sovietică și simțim în fiecare succes al nostru mâna frățească pe care ne-o întinde, ocrotitor, omul sovietic".

O delegație de elevi utemiști care acum votează pentru prima dată au felicitat-o pe candidată și i-au înmânat un frumos buchet de flori.

L. DINESCU

Candidați ai Frontului Democrației Populare

PRUCNER ANDREI
învățător
Candidat al F.D.P.
în circumscripția electorală
Livada, reg. Baia-Mare

GROZAVESCU STANA
învățătoare
Candidat al F.D.P.
în circumscripția electorală
Balinț, reg. Timișoara

RUGINĂ VASILE
învățător
Candidat al F.D.P.
în circumscripția electorală
Murgeni, reg. Bârlad

CÂRSTEA NICULINA
învățătoare
Candidat al F.D.P.
în circumscripția electorală
Racoviță, reg. Pitești

MEȘTEACĂNU CONSTANTIN
învățător
Candidat al F.D.P.
în circumscripția electorală
Novaci, reg. Craiova

Cum vor vota cetățenii care-și schimbă domiciliul

In atenția celor care-și schimbă domiciliul până la alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și a acelora care în ziua alegerilor se vor afla în deplasare

Cetățenii cu drept de vot care după înscrierea în listele de alegători și-au schimbat domiciliul, cei care urmează să și-l schimbe în perioada până la alegeri, precum și cei care din anumite motive se vor afla în ziua alegerilor în altă localitate, pot să-și exercite dreptul de vot pe baza unei „Adeverințe pentru dreptul de a alege". Cetățenii pot ridica această adeverință din timp dela sfatul popular al orașului sau al comunei unde au fost înscriși pe listele de alegători.

Cu această adeverință, cetățenii cu drept de vot se pot prezenta în ziua alegerilor la secția de votare de care ține noul lor domiciliu, sau la oricare secție de votare, în cazul când sunt flotanți, pentru a-și exercita dreptul de a alege. Aici, prin simpla prezentare a „Adeverinței pentru dreptul de a alege" și prin stabilirea, pe baza acelor de identitate, că adeverința este a lui, cetățeanul cu drept de vot este trecut în lista de alegători și primește buletinul de vot. În felul acesta, fără îndeplinirea niciunei alte formalități, el își poate exercita îndatorirea cetățenească și patriotică de a vota în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Cetățenii cu drept de vot care în ziua alegerilor vor călători cu trenul sau pe un vas fluvial, vor putea vota pe baza „Adeverinței pentru dreptul de a alege" chiar pe parcursul călătoriei la una din secțiile de votare înființate în acest scop în numeroase gări C.F.R. și gări fluviale. În cursul călătoriei, toți acești cetățeni vor fi înștiințați de locul unde se află secțiile de votare și unde vor putea vota.

Succese în munca de alfabetizare

In întâmpinarea alegerilor pentru Marea Adunare Națională, secțiunile de învățământ și cadrele didactice au obținut importante realizări cu ocazia deschiderii noului an școlar de alfabetizare 1952-1953.

Sub îndrumarea organizațiilor de partid și cu ajutorul Comitetelor Executive ale Sfaturilor Populare și al organizațiilor de massă, secțiunea de învățământ a regiunii Pitești a luat o serie de măsuri menite să ducă la îndeplinirea și depășirea planului de alfabetizare. S'au reorganizat și activizat consiliile de alfabetizare dela regiune, raioane și școli, iar fiecare membru din comisia regională și-a luat ca sarcină specială responsabilitatea îndrumării muncii de alfabetizare dintr'un raion.

O preocupare importantă a secțiunilor de învățământ a fost organizarea muncii de alfabetizare în sectorul industrial. Pe șantierul hidrocentralei „V. I. Lenin"-Bicaz au fost repartizate 3 cadre didactice care să se ocupe numai cu munca de alfabetizare.

Deschiderea cursurilor de alfabetizare a constituit un minunat prilej de antrenare a maselor largi populare în munca de lichidare a neștiinței de carte. Astfel, în Regiunea Autonomă Maghiară, cu această ocazie s'au ținut ședători la căminele culturale iar directorii de școli, delegații organizațiilor de massă și absolvenții cursurilor de alfabetizare au arătat oamenilor muncii folosele științei de carte și lupta pe care partidul și guvernul o duc pentru lichidarea neștiinței de carte, moștenire rușinoasă lăsată de regimul burghezo-moșieresc. La școala maghiară nr. 3 din orașul Tg. Mureș orchestra de pionieri a prezentat un frumos program artistic, iar la fabrica de cărămizi și școala medie Nr. 1 băieți s'au împărțit și adeverințele de absolvire a cursurilor de alfabetizare pentru anul școlar trecut.

O atenție deosebită a fost acordată ridicării calității învățământului la cursurile de alfabetizare. Secțiunea de învățământ Baia-Mare a alcătuit un plan de pregătire a cadrelor didactice. Pentru popularizarea celor mai bune metode în munca de alfabetizare s'au organizat schimburi de experiență între raioane și comune. Astfel, raionul Satu Mare va face schimb de experiență cu raionul Vișeu, raionul Sighet cu raionul Negrești, raionul Lăpuș cu raionul Soncuța, raionul Carei cu raionul Cehul Silvaniei iar orașul Baia Mare cu orașul Satu Mare. Regiunea Baia-Mare va face schimb de experiență cu secțiunea de învățământ a regiunii Cluj.

In munca de predare la cursuri cadrele didactice din regiunea Baia Mare au antrenat și 663 cadre din afara învățământului.

Sprijin important în munca de alfabetizare au dat și nenumărate Comitete Executive ale Sfaturilor Populare. Ele au asigurat condițiile materiale de funcționare a cursurilor de alfabetizare și au ajutat cu manuale și rechizite pe neștiutorii de carte. Cu ajutorul dat de Sfatul Popular al raionului Negrești, regiunea Baia Mare, s'au procurat 500 serii manuale de alfabetizare, 1000 caete și 1000 creioane. In comuna Săvinești, regiunea Bacău, s'au pus la dispoziția cursurilor de alfabetizare petrolul și lămpile necesare.

Pentru a asigura o bună evidență a frecvenței la cursuri a neștiutorilor de carte și a rezultatelor obținute la învățătură, secțiunea de învățământ a regiunii Pitești a alcătuit o fișă model pe care a difuzat-o la raioane și școli.

Munca depusă de cadrele didactice în acțiunea de lichidare a analfabetismului va continua cu și mai mare intensitate în lunile următoare, astfel ca planul de alfabetizare să poată fi îndeplinit și depășit cu succes.

D. IONESCU

Mai multă atenție pentru lichidarea neștiinței de carte în regiunea București

Indrumați de organizațiile de partid și ajutați de Comitetele Executive ale Sfaturilor Populare și de organizațiile de massă, șefii Secțiilor de Învățământ, directorii de școli și cadrele didactice dela regiunile Baia Mare, Pitești, Oradea, etc., au efectuat în condiții bune recensământul neștiutorilor de carte și au asigurat o temeinică pregătire a cursurilor de alfabetizare.

Nu tot așa stau lucrurile în regiunea București, unde tov. Anghel, șeful Secției de Învățământ, și colectivele de inspectori dela regiune și raioane nu au socotit că lichidarea analfabetismului în anii cincinalului este o sarcină categorică de îndeplinirea căreia vor trebui să răspundă.

Cu ocazia efectuării recensământului neștiutorilor de carte efectuat în luna Septembrie, Secțiunea de Învățământ a regiunii București a avut o serie de lipsuri serioase pentru care Ministerul a trimis acolo un delegat al său care să ajute Secțiunea de Învățământ în muncă și să asigure o bună pregătire a cursurilor. Cu toate acestea, Secțiunea de Învățământ a regiunii București a nesocotit îndrumările date de inspectorul general, nu a acordat atenția cuvenită muncii de alfabetizare și nici nu a folosit experiența și exemplul în muncă dat de Secțiunea de Învățământ a orașului București dela care ar fi putut învăța multe lucruri folositoare. Este suficient să arătăm că Secțiunea de Învățământ a Capitalei, apreciind just importanța comisiilor de alfabetizare, a folosit ajutorul lor în mod larg, atât în perioada recensământului cât și în vederea pregătirii și deschiderii cursurilor de alfabetizare.

Nu aceeași înțelegere a importanței și ajutorului ce-l pot da în muncă comisiile de alfabetizare a arătat-o șeful Secțiunii de Învățământ a regiunii București. Cu toate insistențele depuse de către delegatul Ministerului Învățământului Public, datorită atitudinii de nepăsare a șefului Secțiunii de Învățământ nici până la 4 Noembrie nu se constituise comisia regională de alfabetizare.

Atitudinea conducerii regionale a învățământului s'a resimțit și la raioane și mai ales la comune și școli, unde pregătirea deschiderii cursurilor de alfabetizare nu a constituit o preocupare. Este suficient să arătăm că, în urma sondajului făcut de organele Ministerului Învățământului Public în raioanele Crevedia, Brănești, și Mihăilești, s'a constatat că nu se luaseră măsuri pentru folosirea comisiilor de alfabetizare, pentru asigurarea deschiderii tuturor cursurilor de alfabetizare și participarea la cursuri a neștiutorilor de carte.

Șeful Secțiunii de Învățământ a raionului Crevedia, a manifestat o atitudine profund greșită, apolitică, față de sarcina trasată de partid și guvern în privința lichidării analfabetismului. El a socotit că această sarcină trasată pentru primul nostru plan cincinal va putea fi prelungită și în al doilea plan cincinal.

In fața unor astfel de lipsuri grave, este necesar ca Secțiunea de Învățământ a regiunii București să organizeze prelucrarea sarcinilor de plan, cu privire la școlarizare și alfabetizare, cu toți inspectorii dela regiune și raioane, cu toate cadrele didactice din școli. Cu această ocazie va trebui să se insiste asupra importanței îndeplinirii sarcinilor prevăzute în planul de alfabetizare și să se stabilească răspunderile ce revin acelora care, din ușurință ori nepricepere, îngreunează sau întârzie executarea sarcinilor decurgând din planul de stat.

Luarea acestei măsuri este cu atât mai necesară, cu cât aceeași lipsă de preocupare față de îndeplinirea planului de alfabetizare și școlarizare se constată și la mai multe școli din regiunea București. Așa, de pildă, la deschiderea cursurilor de alfabetizare, în com. Radomirești, s'au prezentat la cursuri numai 10 neștiutori de carte din cei 218 înscriși, deși la acea școală sunt 12 învățători și profesori, iar în comuna Ghergani, deși sunt 10 cadre didactice, în ziua deschiderii cursurilor de alfabetizare nu era prezent niciun neștiutor de carte.

Munca de alfabetizare în regiunea București se desfășoară cu numeroase lipsuri, pentrucă șeful Secțiunii de Învățământ dela regiune împreună cu colectivul secțiunii își duce munca fără un plan care să cuprindă problemele esențiale ale învățământului. Sarcinile nu sunt repartizate pe oameni și nici nu au o dată la care ele trebue îndeplinite. Datorită acestui fapt, și munca de îndrumare și control se desfășoară în întâmplare și fără spirit de răspundere. Cu ocazia ședinței de analiză a muncii din 5 Noembrie, s'a constatat că șeful Secțiunii de Învățământ regionale nu cunoștea munca raioanelor decât din scripte, din auzite sau din cele câteva vizite făcute sporadic.

Vinovat de aceste lipsuri este și Comitetul Executiv al Sfatului Popular al regiunii care nu a urmărit suficient cum se desfășoară pregătirile pentru deschiderea cursurilor de alfabetizare, care nu a chemat niciodată pe șeful Secțiunii de Învățământ, spre a-i cere să prezinte un raport amănunțit asupra rezultatelor recensământului din luna Septembrie, asupra pregătirilor în vederea deschiderii cursurilor de alfabetizare. Comitetul Executiv al Sfatului Popular regional, cu toate că știa că din schema Secțiunii de Învățământ lipsesc încă trei cadre, a folosit totuși pe unii inspectori în munci care nu au nimic comun cu învățământul, cum ar fi trimiterea tov. inspector Blideanu în problema colectării laptelui. Folosirea inspectorilor școlari în alte probleme decât cele de învățământ, îl practică și Comitetul Executiv al raionului Crevedia. Șeful Secțiunii de Învățământ și inspectorul dela acest raion au fost întrebuințați de Sfatul Popular în diferite munci în afară de învățământ, așa că în ultimele 3 săptămâni din luna Octombrie școlile n'au fost controlate și îndrumate de către șeful Secțiunii de Învățământ raionale.

Pentru ca munca de alfabetizare și școlarizare în regiunea București să se îmbunătățească, este necesar ca Secțiunea de Învățământ regională să-și alcătuiască un plan de muncă cu sarcini și răspunderi concrete, cu termene precise.

Planul de muncă astfel întocmit să fie prezentat Comitetului Executiv al Sfatului Popular și apoi Comisiei de alfabetizare, pentru ca cei care fac parte din această comisie să cunoască sarcinile ce le revin și să treacă la aplicarea lor întocmai. Odată cu planul de muncă, va fi prezentat și planul de control, știut fiind că nouă zecimi din lipsurile constatate în muncă se datoresc neorganizării în condițiuni bune a controlului executării sarcinilor.

M. ȚUBIC
inspector general

In întâmpinarea Congresului Național pentru Apărarea Păcii

Cadrele didactice din orașul Bacău discută despre pace

Se întunecase devreme în acea seară de iarnă. Din stradă se zărea lumina veselă a becurilor sălii în care se ținea consfătuirea. Era pentru prima oară în orașul Bacău când învățătorii se adunau pentru a discuta despre apropiatul Congres Național pentru apărarea păcii.

Prima care a luat cuvântul a fost tovarășa Aurora Culicovschi. Arătând că în opoziție cu politica agresivă a imperialismului american, crește și se întărește bastionul păcii, marea Uniune Sovietică, se desvoltă zi de zi uriașele construcții ale comunismului, vorbitoarea a subliniat deosebita importanță a Congresului popoarelor pentru pace care va avea loc la Viena, precum și avântul cu care îl întâmpină oamenii muncii din țara noastră.

„Cadrele didactice — a arătat tovarășa Culicovschi — trebue să contribue din plin la întărirea luptei pentru pace, să caute cele mai variate forme în această direcție. Ele trebue să îmbunătățească metoda de predare, să popularizeze și să ia măsuri pentru sprijinirea difuzării cărților literare sovietice. Citind cu atenție poeziile lui Maiacovschi, elevii vor învăța să-și iubească patria, să lupte pentru pace. Din operele lui Șolohov și Alexei Tolstoi, ei vor învăța ce este adevăratul patriotism, cum au dus oamenii sovietici lupta pentru o viață nouă".

Insistând asupra importanței literaturii sovietice ca armă puternică în lupta pentru pace, vorbitoarea a cerut cadrelor didactice să folosească din plin această armă pentru a crește elevii în spiritul luptei pentru pace.

Numeroși învățători și profesori s'au înscris apoi la cuvânt.

Tovarășa Tasia Bodea dela liceul de fete, arătând că datoria fiecărui om al muncii este de a lupta pentru pace, și-a luat angajamentul să lege lecțiile de lupta pentru pace, să intensifice activitatea cercului „Prietenii Păcii" și să activeze în afara școlii în cadrul comitetului de stradă.

„Trebue să facem din elevii noștri vajnici luptători pentru pace — a spus tovarășa Maria Moțoc. In lecțiile noastre să arătăm realizările din U.R.S.S. și țările de democrație populară, precum și atitudinea războinic-agresivă a țărilor imperialiste. Să ducem o activitate intensă pentru demascarea dușmanilor păcii, atât în școală cât și în afara ei".

Tovarășul Gh. Tomescu dela liceul de băieți a vorbit despre situația internațională în lumina raportului tovarășului Malenkov la cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. El a vorbit despre mișeleasca agresiune americană asupra bravului popor coreean, precum și despre barbarele metode de exterminare în massă a populației civile, folosite de imperialiști. „Bombardamentele barbare, uciderea prizonierilor și folosirea inumanei arme bacteriologice n'au reușit și nu vor reuși să înfrângă micul, dar eroicul popor coreean, după cum amenințările isterice sunt departe de a reuși să intimideze popoarele iubitoare de pace în fruntea cărora se află invincibila Uniune Sovietică" a arătat vorbitorul.

„Lagărul păcii este mult mai puternic decât lagărul agresiunii — a spus în continuare acesta.

Cei ce fac parte din pactul atlantic sunt frământați de contradicții adânci, de neîmpăcat. Tinerii și bătrânii din toată lumea, toți oamenii cinstiți iubesc pacea, nu vor să-și dea viața pentru bancherii din Wall-Street — iată ce voi explica eu zi de zi elevilor mei. Inarmat cu documentele istoricului Congres al XIX-lea al P.C.U.S. și cu lucrările geniale ale marelui Stalin, voi face din fiecare elev al meu un hotărît luptător pentru cauza păcii".

A vorbit apoi tovarășul Tudor Emil despre rolul activ al profesorilor în lupta pentru pace. „Acest rol îl vom putea îndeplini prin ridicarea nivelului nostru profesional și ideologic, prin studierea operelor marilor pedagogi sovietici și a experienței lor. In predarea oricărui obiect pot fi găsite mijloace de a exemplifica cu material din operele literare sovietice. In acest fel predarea este cu mult mai interesantă, mai utilă și mai legată de lupta pentru pace. Cât de edificatoare în acțiunea de demascare a imperialiștilor poate fi, de pildă, cartea „Incendiatorii", ori piesa de teatru „Intâlnirea pe Elba". Să sădim în sufletele elevilor noștri dragostea pentru pace, încrederea în forțele păcii!"

Tovarășa Maria Botez a insistat asupra necesității accentuării problemelor legate de lupta pentru pace în orele educative, iar tovarășul Nicolae Vanghelovici a arătat cum duce el lupta pentru pace, dând consultații elevilor, actualizând lecțiile, luptând împotriva cosmopolitismului și a teoriilor idealiste.

Au mai luat cuvântul Aurel Nichifor, Paraschiva Năstase și alții.

Consfătuirea cadrelor didactice din orașul Bacău a constituit o călduroasă manifestare în cadrul luptei pentru apărarea păcii, un valoros schimb de experiență.

Noi instituții de învățământ construite în R. P. Chineză

Ziarul „Dunjbeijibao" scrie că în vederea pregătirii cadrelor pentru construcția economică, în China de Nord-Est au fost făcute anul acesta mari investiții capitale pentru construcția clădirilor institutelor de învățământ superior și școlilor tehnice speciale. Cel mai mare din noile institute de învățământ este Institutul tehnologic din Nord-Est. S'a și construit o clădire cu patru etaje a facultății metalurgice a institutului, în care învață 880 de studenți. Se prevede ca construcția tuturor clădirilor Institutului tehnologic să fie terminată în 5 ani.

Se lărgește și institutul geologic al Chinei de Nord-Est. Acum învață în institut 2.070 de studenți. In 1954 numărul studenților va ajunge la 4.000. A fost terminată și construcția Institutului politehnic din Harabin și altele.

20.700 de studenți ai institutelor tehnice, care depind de departamentul industrial al Chinei de Nord-Est, au început noul an școlar în institutele nou construite.

La Mukden se construește Academia agricolă, pe lângă care vor fi create o secție forestieră, o fermă pentru creșterea vitelor, câmpuri experimentale, cabinete pentru studierea mașinilor agricole, etc. Până la sfârșitul anului în clădirile terminate ale Academiei vor învăța peste 500 de studenți.

Ziarul scrie și despre desfășurarea construcției din China de Nord-Est a școlilor medii și institutelor științifice ale Academiei de Științe a R.P. Chineze.

Trecutul și prezentul școlii cehoslovace

Multe și mari realizări a obținut Cehoslovacia în ceeace privește construcția noii culturi socialiste. Este deosebit de grăitoare diferența între situația școlii și a învățătorimii în regimul burghez și situația de azi în Republica Cehoslovacă.

„Școala este fundamentul principal al educației noilor cetățeni ai Republicii", — a declarat președintele Clement Gottwald. Aceasta corespunde în totul atenției care se acordă școlii din Cehoslovacia.

Incepând cu Ioan Huss (1359—1415) și cu renumitul învățat și pedagog Ioan Amos Comenius (1592—1670), marile minți ale poporului cehoslovac au visat secole dearândul o școală bazată pe înaltele idealuri ale omenirii: umanism și progres. Dar aceste idealuri nu puteau fi realizate în societatea burgheză.

Republica burgheză cehoslovacă a luat naștere, după cum se știe, în anul 1918, în urma prăbușirii monarhiei austro-ungare. Trădarea perfidă a socialiștilor de dreapta a dat posibilitate capitaliștilor și moșierilor de a acapara puterea în tânăra Republică Cehoslovacă. Capitaliștii și lacheii lor, socialiștii de dreapta au pornit o reclamă deșănțată și au început să laude fără rușine în fața lumii întregi regimul, chipurile, de mare spirit democratic al Cehoslovaciei.

In Republica burgheză a lui Massaryk și Beneș, în ciuda mult lăudatei „democrații", numai 38% dintre copiii de muncitori înscriși la școală o mai duceau cu chiu cu vai până la absolvirea claselor elementare. După aceasta, ei erau forțați să-și ia rămas bun pentru totdeauna dela școală.

In școlile de gradul II, copiii de muncitori și țărani formau numai 11% din numărul total al elevilor.

Intre pereții școlii, copiii oamenilor muncii aveau situația de paria. Ei erau supuși asupririi de clasă, la fel ca și părinții lor în societate. Invățătorimea cehoslovacă, în majoritatea ei, era apropiată de popor și a dus o luptă de lungă durată pentru democratizarea școlii. Totuși, în rândurile învățătorimii nu lipseau nici elementele reacționare. Se găseau și asemenea învățători, care dădeau atenție elevilor și le apreciau cunoștințele în funcție de situația socială a părinților copiilor.

Fiind supuși în școală unor nedreptăți strigătoare, copiii din familiile sărace o părăseau cu un sentiment de amară jignire.

Republica democrată populară a schimbat radical întreaga problemă a învățământului public. Se poate spune fără rezervă că în această operă de cea mai mare importanță pentru popor s'a produs o adevărată revoluție. Cuceririle ei sunt legiferate prin Constituția Republicii și prin legea specială a reformei școlare.

Prin reforma școlară, a fost încheiată marea perioadă de luptă a oamenilor muncii și a învățătorimii progresiste din Cehoslovacia pentru crearea școlii de stat unice, bazată pe principiile măreței învățături a marxism-leninismului.

Zdenek Needli, unul dintre cei mai bătrâni savanți și eminent activist al partidului comunist, ministru al școlilor din Cehoslovacia, în raportul său din parlament, ținut în anul 1948, cu privire la proectul de lege despre reforma școlară, a spus: „După munca mea de aproape 50 de ani, închinată în primul rând educației poporului, sunt fericit că pot trece dela teorie la practică, propunându-vă spre votare legea culturii, legea noastră de bază despre școală... vă pot spune că, în acest moment, istoria poporului este prezentă în această sală. Poate fi oare ceva mai important decât educația tineretului? In aceasta stă întreaga bază a poporului, a caracterului său, a capacităților sale, pe aceasta se bazează în adevăr, întregul său viitor".

Durata de învățământ în școala de stat de gradul I este de 5 ani. După absolvirea școlii de gradul I, elevii își continuă instrucția într'o școală medie sau școală de gradul II. Aici durata studiilor este de 4 ani. In felul acesta, durata totală de instrucție școlară obligatorie este de 9 ani, adică până când elevul atinge vârsta de 15 ani. După aceasta, instrucția profesională se poate căpăta în școli speciale, iar instrucția generală în liceu, denumit deasemeni și școala de gradul III. Liceul dă pregătirea pentru școala superioară. Complectarea acestor școli se face prin alegerea elevilor celor mai capabili.

Instrucția copiilor în școlile din regiunile Cehiei, ale Moraviei și Sileziei se face în limba cehă, iar în Slovacia în limba slovacă.

Dar chestiunea nu constă numai în asigurarea materială a învățământului. S'a schimbat întregul spirit și caracter al școlii. S'a schimbat și învățătorul școlii cehoslovace. Cadrele tinere de profesori au, de regulă, studii superioare. Intărind școala, guvernul de democrație populară a avut, firește, grijă și de pregătirea cadrelor didactice și de îmbunătățirea situației lor materiale. Pe lângă toate universitățile din Cehoslovacia au fost înființate facultăți de pedagogie. Pe lângă aceasta, însăși rețeaua de școli pedagogice superioare a fost simțitor lărgită. In prezent, există institute pedagogice nu numai la Praga și Brno, ci și la Pilsen, Kosice și alte orașe.

Profesiunea de învățător a devenit una din cele mai stimate din țară. Mii de învățători sunt aleși de către popor în organele de stat centrale și locale, în cooperative agricole. Invățătorimea cehoslovacă se află în primele rânduri ale constructorilor activi ai socialismului.

In lumea capitalistă se desfășoară goana turbată a înarmărilor și pregătirilor pentru un al treilea război mondial. Toate acestea au repercusiuni dezastruoase asupra situației învățământului într'o întreagă serie de țări. Aceasta se poate vedea în mod deosebit de clar din ceeace se petrece în S.U.A., unde 85% din alocațiile bugetare sunt înghițite de înarmare, iar pentru învățământul public se prevede numai o sumă infimă. A cincea parte din copiii americani nu au posibilitatea de a urma școala, dar și cei care au avut fericirea de a urma vreo școală sunt supuși prelucrării în spiritul gangsterismului și al educării celor mai josnice instincte, care s'au manifestat în mod strălucit în comportarea soldaților americani în războiul de cotropire din Coreea. Situația școlii din Anglia și din alte țări capitaliste, care gem sub povara „ajutorului american" nu se deosebește aproape deloc de aceea a S.U.A.

Toate aceste fapte sunt o mărturie că statul cehoslovac de democrație populară acordă o grijă deosebită pentru învățământul public, pentru înflorirea școlii bazate pe cele mai scumpe idealuri ale omenirii.

M. JURININ

Pentru îndeplinirea planului la arăturile de toamnă!

In actuala campanie de însămânțări, învățătorii au jucat un rol important în munca de lămurire a țărănimii muncitoare pentru a executa la timp însămânțările și a respecta regulile agrotehnice ale însămânțărilor. In raionul Urziceni, rămas mult în urmă cu însămânțările, învățătorii au contribuit în mod deosebit la convingerea țărănimii de a le termina. In comuna Adâncata, directorul școlii elementare a fost în permanență un factor activ al campaniei însămânțărilor în acea comună.

Sarcina executării arăturilor adânci de toamnă este, în această etapă, o sarcină centrală care trebue dusă la îndeplinire în cele mai bune condiții, dat fiind importanța ei pentru sporirea producției agricole. Sub lozinca „nicio palmă de pământ să nu intre în iarnă nearată" trebue să punem bazele unei recolte îmbelșugate pentru anul viitor, înfăptuind în viață prevederile Hotărîrii din 4 Septembrie a partidului și guvernului care trasează sarcina executării la timp a planului de arături.

Un rol important în lămurirea țărănimii muncitoare de a executa la timp și în bune condițiuni arăturile de toamnă îl au cadrele didactice. In convorbirile lor cu țăranii muncitori, învățătorii satelor noastre trebue să le arate acestora că, în condițiile noastre de climă, executarea arăturilor în primăvară nu este recomandabilă. A ara în primăvară înseamnă a scoate umezeala din pământ. Brazdele răsturnate de plug se usucă repede și într'un asemenea pământ, semănatul se face cu greutate. Semințele răsar și se desvoltă greu printre bolovani, ceeace determină scăderea producției. Invățătorii și profesorii trebue să combată pe toate căile obiceiul de a se ara primăvara, convingând țărănimea muncitoare de avantagiile arăturii de toamnă, folosind în acest scop date și exemple concrete.

In acest an, gospodăria agricolă colectivă Ilișești din regiunea Suceava, aplicând regulile agrotehnice, între care și executarea arăturilor adânci de toamnă, a obținut o producție de 3000 kgr. ovăz la hectar, în timp ce țăranii care muncesc individual pământul și care au făcut însămânțările în arătura de primăvară, au obținut o producție de numai 800— 1200 kgr. la hectar.

Dacă unele gospodării obțin recolte reduse de cereale, de mazăre sau floarea soarelui, aceasta se datorește în cea mai mare măsură faptului că nu execută arătura de toamnă, cu ajutorul căreia să poată semăna la timp aceste culturi. In 1951, gospodăria agricolă colectivă din comuna Ștefănești, regiunea Pitești, având executată arătura de toamnă, a însămânțat floarea soarelui în primele zile ale desprimăverării reușind astfel să obțină o recoltă de peste 1800 kgr. floarea soarelui la hectar.

Asemenea exemple sunt numeroase și ele pot fi folosite cu succes în adunările dela căminele culturale. Exemplele acestea ne învață că trebue să folosim cu atenție timpul prielnic pentru executarea arăturilor adânci de toamnă. Cu cât le vom face mai devreme, cu atât vom obține producții mai sporite.

Agrominimul ne învață că arăturile de toamnă trebue făcute cât mai adânc. Astfel, pentru cerealele de primăvară, leguminoase, arăm la 20—22 cm.; pentru sfeclă, cartofi, bumbac, lucernă, ricin, legume facem arături de peste 25 cm.; pentru porumb, cânepă, floarea soarelui, orez e necesar să facem arături de toamnă la adâncimea de 20—25 cm. Arătura de toamnă nu se grăpează, urmărindu-se prin aceasta ca brazdele arăturii să rețină cât mai multă umezeală.

De mare importanță este să se arate țăranilor muncitori că, odată cu arătura de toamnă, trebue să dăm pământului gunoiul de grajd sau îngrășăminte chimice. Agrominimul cere ca la arătura de toamnă să se introducă neapărat gunoiul de grajd bine putrezit. Se pot folosi pentru aceasta și îngrășăminte minerale, în cantitățile fixate pentru fiecare cultură în parte de regulile agrotehnice. In deosebi, se dau din toamnă îngrășămintele potasice și fosfatice, care cer un timp mai îndelungat pentru a se topi în massa pământului.

Sarcina popularizării regulilor agrotehnice și lupta contra practicilor învechite alimentate și susținute de chiaburi, trebue să fie dusă cu stăruință. Invățătorii au datoria să arate țărănimii rezultatele deosebite obținute de gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective și întovărășirii care au respectat regulile agrotehnice.

In conferințele ținute la căminul cultural, în cercurile miciuriniste, în școli și în convorbirile noastre cu țăranii muncitori trebue să arătăm importanța arăturilor de toamnă ca factor principal de sporire a producției.

Trebue să ne întețim eforturile pentru a duce cu succes mai departe munca noastră de propagandiști ai metodelor agrotehnice înaintate, pentru a întări astfel contribuția noastră la îndeplinirea planului arăturilor de toamnă, chezășie a unei recolte îmbelșugate.

„Soluția" la care au ajuns doi educatori

Directoarea Casei de copii din Ploești are de rezolvat o problemă de educație. Elevul Defta Mihai nu se încadrează în colectiv, fuge din cămin, este turbulent. Atitudinea acestui copil împiedică desfășurarea unei munci organizate și sistematice în Casa de copii și este în același timp un exemplu prost, pe care mai de vreme sau mai târziu și alții îl pot urma.

Iată dece, lucrurile nu trebuesc lăsate așa.

Directoarea Casei, tovarășa Boicu Veronica, a înțeles că în acest caz trebue să pornească cu hotărîre la găsirea unei soluții. Odată găsită soluția a și pornit la punerea ei în aplicare. A așternut pe hârtie o cerere către Direcția Caselor de copii din Ministerul Invățământului Public, în care arată că elevul Defta Mihai trebue transferat de urgență într'o casă specială. Pentru a susține cererea, directoarea alătură și caracterizarea făcută de tovarășa Neagu, directoarea școlii unde învață copilul, în care aceasta recomandă aceeași soluție: trimiterea într'o casă de reeducare, deoarece „nu se încadrează în colectiv, este distrat la lecții și are abateri dela disciplină".

Iată motive pentru care, după părerea a doi oameni cu pregătire pedagogică, elevul Defta Mihai trebue trimis într'o casă de reeducare. Nu se poate totuși spune că educatorii Casei de copii nu au încercat nimic. Nu. L-au determinat pe acest elev să-și ia angajamentul de a se schimba. Dar, „angajamentul a fost formal, arată ei, nu a fost respectat". Și atunci, singura scăpare din această situație complicată și grea, este mutarea.

O scrisoare asemănătoare a trimis ministerului și Casa de copii „Ilie Pintilie" din Iași, care cere să fie transferați în altă unitate șase elevi, deoarece sunt nedisciplinați și „nu se pot schimba".

Este vorba oare de nepricepere, sau de lipsă de interes și dragoste din partea educatorilor?

Plecat din Casa de copii din Ploești, Defta Mihai va trebui să meargă într'altă Casă. Greutatea nu va mai fi atunci în sarcina Casei de copii din Ploești, ci va trece în sarcina altei Case, a altui director. Oare acesta ce va mai face? Va trimite și el o cerere la M. I. P.? Dar ce se va întâmpla cu Defta Mihai? Se va plimba oare din unitate în unitate? Și până când?

Este clar că nu se pot rezolva problemele educative pe cale administrativă. Este adevărat, pe de altă parte, că prin schimbarea mediului, prin încadrarea într'un alt colectiv, un elev se poate schimba, dacă educatorii se străduesc dela început să-l facă să uite vechile apucături, să-l îndepărteze cu totul de preocupările negative dinainte. La această cale se recurge însă numai după ce s'a încercat îndreptarea lui pe toate celelalte căi. Elevul Defta Mihai se poate schimba. Educatorul trebue să înceapă munca dela cunoașterea cauzelor care provoacă repetatele lui abateri dela disciplină. Și, de altfel, elevul singur a ajutat ca aceste cauze să fie găsite. Fiind întrebat de inspectoarea școlară de ce fuge adeseori din Casa de copii, el a răspuns că îi este dor de-acasă, de ai lui. De aci trebue pornită munca educatorului, dela cuvintele copilului. Stând de vorbă cu acest copil el poate afla cauza tuturor abaterilor lui, poate afla nemulțumirile, dorințele lui, poate cunoaște interesele, preocupările pe care le are. Poate copilul nu se simte bine în Casa de copii. Poate dorul de ai lui s'a născut din faptul că n'a găsit destulă căldură și înțelegere la educatori. Trebue analizată din acest punct de vedere atitudinea colectivului didactic, a celor care-l îndrumează. Sau poate copilul n'a primit vești dela ai lui de multă vreme. Trebue găsit mijlocul să afle despre ei. Sunt multe căi la îndemână; în nici un caz educatorii nu trebue să dezarmeze în fața repetatelor abateri ale copilului.

Lipsa de activitate sau lipsa de interes pentru activitățile care nu sunt bine organizate și nici atractive, duc desigur la multe din manifestările negative ale elevului Defta Mihai. Dacă el ar găsi în unitatea în care trăește posibilitatea de a desfășura o activitate variată care să-l atragă, desigur că nu ar încerca să fugă. Dacă ar avea o responsabilitate în cadrul colectivului de copii, dacă i s'ar da o sarcină potrivită cu indicațiile lui, ca de pildă, să se ocupe de gazeta de perete, să deseneze pentru ornamentarea unui panou, să lucreze la confecționarea unor planșe, sau în atelierul Casei (dacă există), să se îngrijească de bibliotecă, să organizeze jocuri sportive în orele libere, etc., el ar renunța desigur la dorința de a părăsi colectivul și, dimpotrivă, s'ar integra din toată inima în activitatea acestuia.

Nu odată s'a arătat că în educație nu există rețete, că în această privință nu poți spune: procedezi astfel și ajungi la rezultat. Dece nu se poate, este știut. Manifestările negative ale copiilor pot avea cauze numeroase, iar soluția care se impune este înlăturarea acestora. De aceea trebue să pornim dela cunoașterea cauzelor și să urmărim cu perseverență înlăturarea lor. Dacă elevul Defta Mihai nu și-a văzut rudele de mult și dorește din toată inima aceasta, directorul nu-l va face să renunțe la fuga din Casa de copii cerându-i să-și ia angajamentul că nu va fugi. Acest angajament, ar putea în cel mai bun caz, să amâne fuga. Dar, el ar putea să ducă tot atât de bine și la alt rezultat. Copilul va căuta alte forme și mai grave de a protesta împotriva măsurilor luate de educatorii săi.

Pentrucă nu și-a văzut rudele Defta Mihai a găsit cu cale să fugă din Casa de copii, căutând posibilitatea de a ajunge la ei. Alt copil, în aceeași situație, poate ar fi procedat altfel. Manifestările sunt deci, și ele, diferite. Un copil cu mai puțină inițiativă ar fi plâns, altul mai disciplinat ar fi mers să spună aceasta educatorului sau directorului. Defta Mihai însă a procedat astfel cum s'a văzut și pentru cazul acesta special educatorul trebue să găsească soluția cea mai potrivită. In cazul acesta, de pildă, trebue să se găsească mijlocul prin care copilul să ia legătura cu rudele lui și poate găsi momentul și mijlocul de a-i vedea.

Procesul de educație este complex. Sunt probleme și căi numeroase de rezolvare a lor. Greutatea provine din nepriceperea de a afla cauzele și a găsi metodele potrivite pentru fiecare caz în parte. Aceasta este problema de bază căreia educatorul trebuie să-i acorde cea mai mare importanță. Atunci când un copil se abate dela disciplină nu luăm o măsură oarecare. Luăm măsura ținând seama de cauza care a provocat acea abatere și de copilul care s'a abătut, de individualitatea lui. Pentru unul s'ar putea să fie destul o mustrare, pentru altul, luarea unui angajament. In cazul lui Defta Mihai s'a văzut că aceste căi nu au fost potrivite.

Dezorientat și el la început, directorul Casei de copii din Botoșani, tovarășul Acatrinei, a găsit în cele din urmă mijloacele prin care să rezolve cazurile de indisciplină din colectivul de copii pe care îl conduce.

In luna Septembrie a anului în curs, tovarășul Acatrinei a cerut și el transferarea a patru băieți care provocau multă dezordine și indisciplină printre copii. El nu a rămas însă la această măsură. Odată cu trimiterea scrisorii la minister, colectivul educativ, sub conducerea lui, a pornit o muncă susținută pentru crearea unor condiții mai bune de viață și de învățătură în unitate.

Intreaga activitate a devenit mai variată, mai bogată și a început să se desfășoare în mod organizat. Fiecare copil știa bine care-i sunt îndatoririle, fiecare avea o responsabilitate anumită. In acelaș timp educatorii s'au apropiat cu mai multă înțelegere și dragoste de copii căutând să-i cunoască și să-i îndrumeze cu grijă. După 6 săptămâni, directorul a comunicat Direcției Caselor de copii din Ministerul Invățământului Public, că cei patru elevi s'au îndreptat și că nu mai este nevoie să fie transferați.

La acest rezultat va ajunge desigur și directoarea Casei de copii din Ploești și directorul Casei de copii „Ilie Pintilie" din Iași, dacă vor urma același drum. Și poate nu va trece mult timp până când ministerul va primi o scrisoare asemănătoare și din partea lor.

Să îmbunătățim difuzarea manualelor școlare

Tinerii fii ai oamenilor muncii, ce reprezintă viitorul patriei noastre, sunt înconjurați de grija permanentă și dragostea caldă a partidului și guvernului nostru. Pentru ei, pentru luminarea minților lor, pentru înarmarea lor cu cunoștințele și deprinderile necesare constructorilor vieții noi, se ridică în fiecare an noi clădiri școlare, noi săli de clasă, se confecționează nenumărate aparate și piese de material didactic, se tipăresc milioane de manuale.

Numai pentru acest an școlar s'au tipărit și difuzat aproape 10 milioane de manuale pentru școlile din sistemul Ministerului Invățământului Public. Multe din aceste manuale s'au difuzat librăriilor și unităților cooperatiste cu mult înainte de începerea cursurilor. Folosindu-se experiența sovietică, manualele s'au difuzat în mod planificat, prin școli. La fiecare regiune și la fiecare raion s'au constituit comisii de difuzare a manualelor și rechizitelor școlare. Din aceste comisii fac parte șeful secției de învățământ, responsabilul C.L.D.C. și al U.R.C.C., care se îngrijesc de repartizarea manualelor pe fiecare școală. Atât la regiuni, cât și la raioane, la baza muncii de difuzare a stat cunoașterea planului de școlarizare până la fiecare unitate școlară. Pentru a se asigura condiții cât mai bune la învățătură, caietele și rechizitele școlare s'au distribuit în mod liber prin librării și unități cooperatiste.

Datorită acestor măsuri luate în comun de către Ministerul Invățământului Public, Direcțiunea Generală E.P.D. și Centrocoop, datorită muncii desfășurate de comisiile de difuzare și de cadrele didactice, majoritatea școlilor elementare și medii, atât cele cu limba de predare română, cât și cele cu limba de predare a minorităților naționale, au reușit să se aprovizioneze cu manualele tipărite chiar dela începutul anului școlar. Folosind aceste manuale, cadrele didactice au putut să-și pregătească lecțiile mult mai temeinic, iar elevii au fost ajutați efectiv în însușirea mai sistematică a cunoștințelor.

Cu toate măsurile luate însă, cu toate îndrumările ce s'au dat pentru asigurarea fiecărei unități școlare cu manualele noi tipărite, unii elevi și chiar unele școli nu s'au putut aproviziona cu manuale din cauza unor serioase deficiențe ce au existat în unele locuri în munca de difuzare. Unele comisii regionale și raionale, de pildă, subapreciind importanța unei juste planificări a difuzării manualelor, nu au luat măsuri ca bazele raionale C.L.D.C. să fie aprovizionate ținând cont de planurile de școlarizare. Aceste comisii nu au întocmit bine repartițiile pe cooperative și librării și nici n'au controlat felul în care se face difuzarea în unitățile de care răspundeau. Așa au lucrat secțiunea de învățământ a orașului București, secțiunea de învățământ a regiunii București și secțiunea de învățământ a regiunii Craiova. Lipsuri asemănătoare au existat și în munca unor librării și cooperative care au întârziat executarea comenzilor primite și chiar în munca unor directori de școli care nu s'au îngrijit să-și aprovizioneze școlile cu manuale noi.

Față de eforturile ce se fac pentru sprijinirea școlilor în buna desfășurare a procesului de învățământ, asemenea atitudini sunt cu totul dăunătoare. Elevii școlilor noastre vor trebui să intre în producție bine pregătiți. Ultimele Hotărîri ale partidului și guvernului cu privire la construcția și reconstrucția orașelor, la reconstrucția socialistă a orașului București și la construirea metroului arată nivelul ridicat din punct de vedere științific și din punct de vedere tehnic pe care trebue să-l aibă cadrele care vor munci pe aceste măreațe șantiere. A lipsi elevii de manualele noi tipărite, înseamnă a-i împiedica în munca lor de pregătire ca viitoare cadre ale construirii socialismului.

Pentru înlăturarea tuturor acestor lipsuri, cadrele didactice și directorii de școli trebue să cerceteze imediat ce manuale lipsesc la clasele și la școlile pe care le conduc, să ia legătura cu librăriile și unitățile cooperatiste și să facă comenzi suplimentare la C.L.D.C. raionale. Munca pe cel de al doilea pătrar nu va putea da roadele așteptate, dacă nu-i vom ajuta pe elevi să aibă toate manualele care s'au tipărit, pentru clasa respectivă. In alcătuirea acestor comenzi trebue să se includă și manualele necesare candidaților înscriși la cursurile fără frecvență pentru anul școlar 1952—1953.

Elevii lipsiți de mijloace pot fi ajutați atât din bursele prevăzute, cât și prin sprijinul comitetelor de părinți, al organizațiilor obștești. Pentru buna reușită a muncii pe cel de al doilea pătrar, fiecare învățător, fiecare profesor și fiecare director de școală, are datoria să sprijine elevii în aprovizionarea cu manuale și rechizite.

NOTE POLITICE EXTERNE

In alegerile prezidențiale din S.U.A. candidatul republican Eisenhower a obținut majoritatea voturilor. Acest lucru nu trebue privit ca o victorie a lui Eisenhower ci mai ales ca o grea înfrângere a politicii agresive a lui Truman. Alegătorii americani care în 1948 votaseră pe Truman pentru a nu da votul lor republicanilor al căror program era fățiș reacționar, și-au dat seama în cursul anilor ce au trecut că promisiunile lui Truman au fost pur demagogice. Ei au simțit pe pielea lor efectele dezastruoase ale politicii de înarmare, urmările nefaste ale războiului din Coreea.

Noul ales, generalul Eisenhower nu este însă cu nimic mai bun decât predecesorul său. Revista americană „Nation" care-l sprijinea în alegeri pe Stevenson l-a prezentat pe Eisenhower cititorilor ei ca pe un om de pale al marilor trusturi, în spatele căruia se află „mari bancheri, trusturile petrolifere, metalurgice, de cauciuc, miniere, chimice, industria de armament". Revista „Nation" preciza că planul pentru aducerea lui Eisenhower la președinție a fost elaborat de cele mai mari dinastii de miliardari, Rockefeller, Mellon, Morgan și Du Pont. „Adevăratul creer al lui Eisenhower, — scrie revista — îl constitue Winthrop Aldrich președintele lui Chase National Banck, Thomas Parkinson, președintele societății Equitable Assurance, Thomas Wattson, președintele lui International Business Machines etc."

Generalul Eisenhower este un vechi și cunoscut ațâțător la război. In anul 1946 la congresul avocaților din statul Georgia el a declarat că „soldatul american modern care are o bună pregătire militară reprezintă cea mai eficace mașină de distrugere din lume". In 1948, adresându-se studenților, dela facultatea din Columbia, al cărei rector era, el le-a spus: „Pentru mine voi toți sunteți soldați". In 1948 el a declarat că „este mult mai bine să preferi riscul unui război care s'ar putea termina cu distrugerea întregii omeniri decât să te cramponezi de pace".

Sunt cunoscute deasemeni declarațiile recente ale lui Eisenhower prin care acesta într'un acces de isterie războinică s'a pronunțat pentru „eliberarea" prin forță a țărilor din Răsăritul Europei. In urma reacției nefavorabile pe care aceste declarații le-a stârnit în opinia publică americană, Eisenhower a schimbat tonul și a început să vorbească despre „pace" în Coreea.

Care este însă în realitate programul lui Eisenhower. Pe plan extern intensificarea războiului din Coreea, Ziarul „Jurnal American" care face parte din trustul de presă al lui Hearst, a anunțat că planul lui Eisenhower cu privire la Coreea ar consta în folosirea trupelor naționaliste chineze de pe insula Taiwan, într'o instruire intensivă a noilor divizii sud-coreene, într'o blocadă navală a coastelor Chinei. Se vorbește deasemeni de un eventual atac asupra Manciuriei.

In vederea realizării acestor planuri războinice Eisenhower a lansat formula: „Asiaticii să lupte împotriva asiaticilor".

In ceeace privește Europa occidentală, alegerea lui Eisenhower a provocat un val de nemulțumire în țări ca Franța și Anglia care se tem că noul președinte va acorda o și mai mare prioritate planurilor de reînarmare a Germaniei occidentale și utilizării ei ca principal pion în desfășurarea pregătirilor unui nou război. Comentând alegerea lui Eisenhower, ziarul gaullist „Combat" scrie: „In ce măsură sunt francezii dispuși să sacrifice noului conducător pe care și l-au ales americanii ultimele libertăți franceze, cedând în fața dorinței lui Eisenhower de a înarma Germania până'n dinți".

Alegerile din S.U.A. care s'au caracterizat printr'o cruntă teroare polițienească, prin îndepărtarea dela vot, pe diverse motive, a unui imens număr de cetățeni, aproximativ 25 de milioane, nu au dovedit altceva decât că Wall-Streetul și-a spus din nou cuvântul, căci indiferent dacă Eisenhower sau Stevenson ocupă locul lui Truman la Casa Albă, Wall-Streetul rămâne adevăratul conducător al politicii americane.

★

O revistă reacționară americană intitulându-se sportivă a publicat acum câtva timp pe copertă un clișeu înfățișând un tânăr american cu o mușchiulatură respectabilă, cu cască militară pe cap, ținând în mână o pușcă mitralieră. In spatele său se vedeau case în flăcări. Revista respectivă făcea apologia utilizării sportului în vederea pregătirii viitorilor soldați.

Tineretul american este crescut în spiritul psihologiei bestiale, al urei de rasă față de alte popoare. Sportul în concepția americană, mai ales sportul în școli oferă largi posibilități clicii reacționare dela conducerea Statelor Unite pentru educarea tineretului într'un spirit militarist.

In școlile americane se acordă o deosebită atenție ațâțării instinctelor bestiale. Școlilor superioare din Statele Unite le revine fără îndoială întâietatea în ce privește inventarea și aplicarea a fel de fel de jocuri sportive, alergări în patru labe, alergări cu spatele înainte, lupta într'o groapă umplută cu pește stricat. Aceste așa zise „amuzamente" sunt utilizate pentru transformarea tineretului în asasini de meserie. Sportul din școlile Statelor Unite este militarizat; cele mai multe universități și colegii americane sunt conduse de ofițeri, amirali și generali din armata și flota S.U.A. Aceștia desfășoară o intensă activitate pentru pregătirea de carne de tun recrutată din școlile americane. Intr'unul din principalele manuale de educație fizică ale școlilor superioare din S.U.A. se spune că „exercițiile fizice și sportul urmăresc... să învețe pe studenți să învingă în luptă pe inamic".

Astfel sunt educați viitorii mercenari ai trusturilor din Wall-Street, astfel sunt pregătiți asasini de profesie de teapa acelora care comit monstruozitățile fără seamăn din Coreea.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3.12 lei, 6 luni — 6.25 lei; 1 an — 12,50. Abonamentele se fac la centrele de Difuzare a Presei. — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii C. 4361

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor din Învățământ

ANUL IV Nr. 191 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 29 NOEMBRIE 1952

„SĂ STRÂNGEM ȘI MAI PUTERNIC RÂNDURILE, SĂ MUNCIM CU EFORTURI INZECITE, ȘI MAI ORGANIZAT, ȘI MAI HOTĂRÎT, MERGÂND SPRE IDEALUL OMENIRII MUNCITOARE — SOCIALISMUL, SPRE O VIAȚĂ DE FERICIRE, BUNĂSTARE ȘI BELȘUG PENTRU MASSELE POPULARE DIN ȚARA NOASTRĂ."

(Din cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală „Grivița Roșie" din orașul București).

Pentru viitorul fericit al patriei!

Nu ne mai despart decât o zi de marea sărbătoare a poporului nostru muncitor — ziua în care oamenii muncii de pe întreg cuprinsul țării noastre se vor prezenta în fața urnelor pentru a-și alege deputații în Marea Adunare Națională.

Cu un sentiment de nemărginită bucurie, cu o puternică mândrie patriotică, cu siguranță și încredere în viitorul luminos al patriei, ne vom da votul candidaților Frontului Democrației Populare, — fruntași ai partidului și ai guvernului, stahanoviști și fruntași ai industriei noastre socialiste, ingineri și tehnicieni, țărani muncitori, colectiviști, învățători și profesori, oameni de știință, savanți și artiști devotați cauzei poporului, oameni care contribue în fapt la construcția socialistă, vrednici de sarcina care-i așteaptă.

Milioanele de oameni ai muncii din întreaga patrie consideră ca o mare mândrie a lor faptul că în fruntea acestor candidați se află tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul iubit al poporului nostru muncitor. Votul pe care îl vom da acestor candidați este un vot pentru continua întărire a regimului nostru democrat-popular, pentru socialism, pentru pace, pentru bunăstarea și fericirea poporului.

Oamenii muncii din țara noastră pot privi cu îndreptățită mândrie patriotică înfăptuirile istorice dobândite prin munca și lupta dârză a clasei muncitoare, sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Cu ajutorul permanent, multilateral, frățesc și dezinteresat al Uniunii Sovietice, țara noastră a reușit ca în numai câțiva ani de luptă hotărîtă să facă mari pași înainte. Dintr'o semicolonie a capitalului monopolist, dintr'o țară asuprită și exploatată, România s'a transformat într'o țară independentă, liberă, făcând parte din rândul noilor „brigăzi de șoc" ale mișcării revoluționare și muncitorești mondiale — așa cum numește tovarășul Stalin țările de democrație populară.

„Ritmul furtunos de industrializare socialistă a țării — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **sporirea continuă a producției industriale ce se desvoltă în linie ascendentă — toate acestea constitue succese incontestabile dintre cele mai mari, obținute de regimul de democrație populară".** De două ori a depășit industria noastră cel mai înalt nivel atins pe vremea regimului burghezo-moșieresc, iar producția industrială globală a crescut de trei ori numai din 1948 până în 1952.

De curând au fost terminate și au început să furnizeze energie electrică puternicele termocentrale „Gh. Gheorghiu-Dej" — Doicești și Ovidiu II. Minunatul combinat poligrafic „Casa Scânteii" a început deasemenea să funcționeze, iar pe marile șantiere ale socialismului — Canalul Dunăre-Marea Neagră, hidrocentrala „V. I. Lenin" dela Bicaz — lucrările înaintează cu pași repezi.

Regimul nostru de democrație populară are realizări de seamă în domeniul agriculturii, realizări care contribue la crearea condițiilor pentru lichidarea rămânerii în urmă a creșterii producției agricole față de creșterea producției industriale.

Crește necontenit numărul gospodăriilor colective și al întovărășirilor pentru lucrarea în comun a pământului. Odată cu grija pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, partidul și guvernul acordă un sprijin permanent țărănimii cu gospodării mici și mijlocii, feresc țărănimea muncitoare de exploatarea chiaburimii, îngrădesc chiaburimea și ajută pe țăranii muncitori să-și mărească producția și să-și ridice bunăstarea.

Partidul și guvernul nostru au obținut realizări importante în lupta pentru ridicarea nivelului de trai și cultural al poporului muncitor. Așa cum se arată în Manifestul Consiliului Central al F.D.P. **„întreaga desvoltare a economiei țării noastre are drept scop satisfacerea într'o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale celor ce muncesc".**

Spre deosebire de țările capitaliste, oamenii muncii din țara noastră trăiesc astăzi o viață luminoasă și fericită la care nici nu îndrăsneau să viseze atunci când duceau cu greu jugul robiei capitaliste. Izvorîte din politica partidului pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale maselor, recentele Hotărîri ale partidului și guvernului cu privire la reconstrucția socialistă a Capitalei patriei noastre și a orașelor țării și la construirea metroului din București oglindesc măreția epocii noastre de făurire a socialismului.

Într'un ritm impetuos, asemenea întregii noastre opere de construire a socialismului, se desfășoară în scumpa noastră patrie revoluția culturală. **„Promovarea culturii, desvoltarea școlii de toate gradele** — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **fac parte integrantă din politica de construire a socialismului dusă de partidul și guvernul nostru".**

An de an, prin grija partidului și a guvernului se obțin succese tot mai importante în problema lichidării neștiinței de carte și a stării de adâncă incultură în care burghezia și moșierimea au ținut secole de-arândul poporul nostru muncitor. Milioane de analfabeți număra România burghezo-moșierească. Sub regimul de democrație populară imensa lor majoritate a dobândit știința de carte. Analfabetismul, moștenire rușinoasă a trecutului, va fi în întregime lichidat în cursul primului cincinal.

„O realizare de mare însemnătate a regimului nostru democrat-popular de care se mândresc în mod deosebit oamenii muncii — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **este transformarea școlii dintr'un privilegiu al claselor avute, cum era sub regimul burghezo-moșieresc, într'un bun al poporului".** În anul școlar 1950/1951 copiii celor ce muncesc au avut la dispoziție peste 15.300 școli elementare, aproape 800 școli medii și 138 facultăți în comparație cu numai 12.880 școli elementare, 438 școli medii și abia 45 facultăți câte erau în 1938/1939 și către care drumul fiilor oamenilor muncii era închis prin tot felul de bariere.

Partidul nostru a sfărâmat aceste piedici și a deschis larg porțile școlii pentru copiii oamenilor muncii. Astăzi se mărește din ce în ce mai mult numărul elevilor cuprinși în școlile de toate gradele.

„Aproape 2.400.000 de tineri — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **învață la numeroase școli elementare și medii, tehnice și profesionale, în universități și în alte institute de învățământ superior — o mare parte dintre ei pe socoteala statului".**

Ce uriașă deosebire între această situație și aceea din 1933, când peste un milion de copii n'au putut urma școala și au îngroșat numărul neștiutorilor de carte!

Peste 3500 de școli elementare și medii și numeroase instituții de învățământ superior, în care predarea se face în limba minorităților naționale, stau astăzi la dispoziția copiilor oamenilor muncii din rândurile minorităților naționale cărora sub regimul burghezo-moșieresc le era răpit dreptul la școală în limba maternă.

Statul nostru acordă o mare importanță învățământului tehnic, creării de noi școli medii tehnice, școli ale rezervelor de muncă, institute tehnice etc. care vor crește cadre calificate necesare tuturor ramurilor economiei noastre naționale.

Numeroase alte mijloace de culturalizare au fost create și puse la dispoziția celor ce muncesc prin grija regimului nostru de democrație populară. 9000 de colțuri roșii, 1500 cluburi, 5000 biblioteci sindicale cu 7 milioane de volume — la orașe — și 12.060 cămine culturale, 1000 colțuri roșii în G.A.C., 12.000 biblioteci cu 5.240.814 volume și 2945 cercuri de cultură generală — la sate — duc lupta pentru a răspândi știința și cultura în rândurile tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

În timpul regimului nostru democrat-popular a crescut considerabil numărul teatrelor, cinematografelor, operelor și filarmonicelor și s'au creat condiții optime de muncă oamenilor de știință, literatură și artă.

Noile premii de stat reprezintă o puternică mărturie a avântului în continuă creștere al științei și culturii noastre.

Prin Hotărîrea din 16 August 1951 a partidului și guvernului s'au îmbunătățit condițiile de muncă și de trai ale oamenilor muncii din învățământ. Au fost pentru a doua oară mărite salariile cadrelor didactice, s'a introdus sistemul promovării lor pe bază de vechime și studii, s'a introdus indemnizația de instalare pentru cadrele didactice tinere, noi numite în învățământ, s'au luat alte numeroase măsuri pentru continua îmbunătățire a condițiilor de trai ale oamenilor școlii.

Mărețele înfăptuiri ale regimului nostru umplu de bucurie și mândrie inimile oamenilor muncii dela orașe și sate. Ele contribue totodată la întărirea forțelor păcii și măresc încrederea poporului nostru muncitor în victoria forțelor invincibile ale păcii. **„Încrederea noastră în victoria forțelor păcii** — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — **se întemeiază pe continua întărire a frontului de luptă pentru pace în întreaga lume. Ea se întemeiază pe faptul că în fruntea forțelor păcii se află marea și puternica Uniune Sovietică, că steagul de luptă pentru pace, pentru independența și libertatea popoarelor se află în mâinile sigure ale marelui conducător al popoarelor, tovarășul Stalin".**

Cuceririle noastre de până acum vor fi puternic desvoltate și îmbogățite în cadrul planului cincinal și al mărețului plan de electrificare a țării.

Pe baza continuei întăriri a puterii economice a țării, va crește și mai mult nivelul de trai al oamenilor muncii, ajungând să fie în 1955 cu 80% mai ridicat decât în 1950. La București se va clădi un centru universitar care va cuprinde o nouă clădire a Universității „C. I. Parhon", precum și clădiri pentru un număr de institute tehnice de învățământ superior, se vor construi noi școli, vor înflori cultura, știința, arta, se va asigura satisfacerea maximală a necesităților materiale și culturale în permanentă creștere ale poporului nostru muncitor.

O nouă și luminoasă pagină va înscrie poporul nostru, la 30 Noembrie, în istoria patriei și va da încă o lovitură puternică dușmanilor dinăuntru și de peste hotare care uneltesc împotriva statului nostru democrat-popular.

Alături de oamenii muncii din toate colțurile țării, noi oamenii muncii din învățământ, conștienți de marile realizări ale regimului nostru de democrație populară și de noile perspective ce ni se deschid, vom vota cu toată convingerea pentru candidații Frontului Democrației Populare, fiind siguri că votul nostru înseamnă o puternică adeziune la lupta poporului nostru muncitor în frunte cu clasa muncitoare condusă de partid, pentru realizarea primului nostru cincinal, pentru industrializarea socialistă a țării, pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru electrificarea patriei, pentru înfăptuirea revoluției culturale, pentru construirea socialismului în Republica Populară Română.

Conducătorul iubit al poporului nostru ne chiamă **„Să strângem și mai puternic rândurile, să muncim cu eforturi înzecite, și mai organizat, și mai hotărît, mergând spre idealul omenirii muncitoare — socialismul — spre o viață de fericire, bunăstare și belșug pentru massele populare din țara noastră".**

Învățători și profesori, votați candidații Frontului Democrației Populare, votați pentru fericirea copiilor voștri, pentru viitorul și fericirea copiilor pe care-i educați, pentru îmbunătățirea continuă a condițiilor voastre de muncă și de trai, pentru desvoltarea economiei și culturii noastre socialiste, pentru înflorirea și gloria patriei, pentru apărarea păcii!

Intâlnirea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej cu alegătorii

Mii de oameni ai muncii au luat parte ieri la entuziasta adunare din Sala Sporturilor dela Floreasca, unde a avut loc întâlnirea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu alegătorii din circumscripția electorală „Grivița Roșie". Vrednici urmași ai glorioșilor luptători din Februarie 1933, textiliste dela „Dacia" și dela noua fabrică „Grivița", muncitori, ingineri, tehnicieni, profesori, învățători, funcționari și gospodine din vechiul cartier muncitoresc, ca și locuitori ai noului și frumosului cartier „Steaua", mii de cetățeni din circumscripția electorală „Grivița Roșie", au venit cu inimile'n sărbătoare la întâlnirea cu candidatul lor, cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, iubitul conducător al poporului nostru, în care întregul popor vede pe primul său candidat.

Drapele roșii împodobeau tribuna. Deasupra tribunei portretele uriașe ale marilor genii ale omenirii muncitoare, Lenin și Stalin, străjuiau sala imensă. Deasemeni, deasupra tribunei se afla portretul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

Urale entuziaste și aplauze nesfârșite întâmpină pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și alți conducători ai partidului și guvernului, care urcă la tribună. În prezidiul adunării au luat loc tovarășii: Gheorghe Gheorghiu-Dej, I. Chișinevschi, Al. Moghioroș, Miron Constantinescu, Gheorghe Apostol, Chivu Stoica, Emil Bodnăraș, Gheorghe Stoica, Ilie Dinu, secretarul Comitetului raional P.M.R. „Grivița Roșie", Vasile Popescu, secretarul Comitetului de partid al Complexului „Grivița Roșie", Marin Gheorghe, stahanovist, Ana Dragomirescu, mamă-eroină, Natalia Dumitru, învățătoare, Vasile Georgescu, director al Atelierelor „Grivița Roșie", Maria Enc, stahanovistă, inginer Mihail Tighiliu, Mihai Andreiaș, stahanovist cincisutist, Jean Vasile, tehnician stahanovist, și alții.

Sala întreagă se ridică în picioare și ovaționează îndelung pentru partidul nostru drag, pentru Comitetul său Central.

Uralele și ovațiile cresc, se transformă într'o măreață și tumultoasă revărsare de bucurie, de entuziasm. Mulțimea scandează ca un singur om: „Slavă lui Stalin!... Slavă lui Stalin!" În clipele acestea de sărbătoare, când poporul întreg, pregătindu-se de alegeri, privește cu mândrie la minunatele înfăptuiri ale regimului de democrație populară, la perspectivele măreț ce ne stau în față, gândurile tuturor se îndreaptă cu adâncă și fierbinte dragoste și recunoștință către marea Uniune Sovietică și către tovarășul Stalin, sprijinul și nădejdea întregii omeniri iubitoare de pace, chezășia viitorului nostru fericit.

Deschizând adunarea, tov. Vasile Popescu, secretarul Comitetului de partid dela Complexul „Grivița Roșie", a exprimat bucuria alegătorilor din circumscripția electorală „Grivița Roșie" de a se întâlni cu candidatul lor, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

După ce a amintit însemnatele realizări înfăptuite în cartierul „Grivița Roșie", tov. Vasile Popescu a continuat: „Noi știm că toate aceste realizări se leagă de lupta partidului nostru, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Noi știm că am putut obține toate aceste succese datorită ajutorului frățesc al Uniunii Sovietice și al marelui Stalin. Cu mândrie și recunoștință vom vota pe primul candidat al Frontului Democrației Populare, pe tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Luând cuvântul, tov. Petre Pitulice, fruntaș în producție dela Complexul „Grivița Roșie", a vorbit despre viața de cruntă exploatare pe care a îndurat-o clasa muncitoare sub stăpânirea burgheziei și despre viața fericită, pe care și-o făurește astăzi poporul, sub conducerea partidului.

În ziua de 30 Noembrie — a încheiat vorbitorul în aplauzele vii ale asistenței — muncitorii dela „Grivița Roșie" se vor prezenta cu entuziasm la vot, pentru a alege pe primul candidat al F.D.P., tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Au luat deasemeni cuvântul numeroși muncitori, stahanoviști, tehnicieni ca: tov. Maria Bulagea stahanovistă, Mihai Tighiliu inginer, cunoscutul stahanovist Preda Marin, Adam Găliman învățător.

Cu aplauze nesfârșite și îndelung repetate au salutat miile de oameni ai muncii pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, în momentul în care și-a început cuvântarea. Aclamând pe iubitul conducător al poporului nostru, ei își exprimau totodată dragostea și recunoștința fierbinte față de partid, unitatea de neclintit în jurul partidului, stegarul luptei pentru viitorul strălucit al patriei.

Miile de cetățeni au întâmpinat cu puternic entuziasm cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej care anunțau că s'au creat condițiile ca în anul 1953, să se atingă nivelul de creștere a producției industriale prevăzut pentru anul 1954, ceeace constitue o bază trainică pentru desfășurarea luptei celor ce muncesc în vederea îndeplinirii prevederilor planului cincinal în numai 4 ani. Un adânc răsunet au avut în inimile asistenței cuvintele tovarășului Gheorghiu-Dej care dădeau glas profundului atașament al poporului nostru pentru cauza păcii. „Pentru pace vom lupta — pentru pace vom vota", a scandat îndelung întreaga asistență.

În moțiunea aprobată în unanimitate, prin care au chemat pe toți alegătorii circumscripției electorale „Grivița Roșie" să-și dea voturile tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, candidatul întregului popor, și-a găsit expresie unitatea indisolubilă ce s'a cimentat între partid, guvern și popor, unitate care constitue o uriașă forță a mersului nostru înainte.

Adunarea s'a încheiat printr'o înflăcărată manifestație de dragoste față de conducătorul iubit al partidului și poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej.

În mijlocul unui entuziasm de nedescris, asistența a ovaționat pe acela pe care toți iubitorii de viață liberă și fericită dela un capăt la altul ai lumii îl numesc părintele și conducătorul lor, pe stegarul frontului mondial al păcii, învățătorul oamenilor muncii din lumea întreagă și cel mai bun prieten al poporului nostru — tovarășul Stalin.

Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală „Grivița Roșie" din orașul București

I.

Tovarăși și tovarășe,

La 30 Noembrie 1952 cele mai largi mase populare din Republica noastră vor merge la urne într'un cadru sărbătoresc, într'o atmosferă de entuziasm și bucurie, pe deplin conștiente de însemnătatea acestui mare eveniment în viața poporului nostru. Votul poporului se va face pe baza prevederilor noii Constituții, care marchează o etapă importantă în dezvoltarea democrației populare, în întărirea și adâncirea caracterului democratic al orânduirii noastre de stat.

Oamenii muncii — bărbați și femei, tineri și vârstnici — își vor manifesta din nou cu acest prilej dragostea și devotamentul lor pentru regimul de democrație populară, care asigură poporului cele mai largi drepturi și libertăți democratice. Ei își vor demonstra încrederea în viitor, în perspectivele luminoase ce s'au deschis în fața patriei noastre.

Campania electorală ce s'a desfășurat în vederea pregătirii alegerilor pentru Marea Adunare Națională ilustrează ea însăși democratismul profund al regimului de democrație populară, legătura sa indisolubilă cu massele largi ale poporului.

În această campanie partidul nostru și celelalte organizații componente ale Frontului Democrației Populare și-au pus drept obiectiv să facă larg cunoscute realizările și planurile noastre de viitor, să consolideze legăturile partidului și ale celorlalte organizații de oameni ai muncii cu massele muncitoare, să ridice la un nivel mai înalt conștiința politică a oamenilor muncii, să activizeze și mai mult milioanele de muncitori, țărani, intelectuali.

Activiștii partidului și ai organizațiilor de massă, agitatorii și propagandiștii, organele noastre de presă și radio au desfășurat în acest scop o intensă muncă politică de massă.

La marile adunări populare, la consfătuirile și întâlnirile candidaților cu alegătorii, ce au avut loc în cursul campaniei electorale, au luat parte milioane de cetățeni.

Aceste adunări și întâlniri s'au desfășurat într'o atmosferă de entuziasm. Luând cuvântul, nenumărați oameni ai muncii au ilustrat prin exemple din propria lor viață roadele politicii partidului și guvernului nostru în domeniul dezvoltării economiei naționale, al îmbunătățirii condițiilor de trai material și cultural ale poporului.

Totodată ei au ridicat numeroase probleme cu caracter gospodăresc, au scos la iveală lipsurile ce mai există în diferite domenii de activitate, greșelile comise de unele organe locale, greutățile ce încă n'au fost lichidate.

Într'un spirit de seriozitate oamenii muncii au dezbătut aceste probleme împreună cu candidatul lor și cu reprezentanții organelor locale ale puterii de stat, ai organelor Frontului Democrației Populare și ale partidului, făcând numeroase propuneri prețioase.

În multe cazuri au fost luate pe loc măsuri de îndreptare a diferitelor deficiențe semnalate și de rezolvare a unor cerințe juste.

În felul acesta s'a adeverit și la noi caracterizarea dată de tovarășul Stalin campaniilor electorale duse în condițiile democrației socialiste, campanii care se desfășoară în jurul a numeroase probleme arzătoare, îndeosebi probleme cu caracter practic, de importanță vitală pentru popor, campanii care silesc toate instituțiile sau organizațiile să-și îmbunătățească munca și biciuiesc organele care lucrează prost.

Dezbaterea de către popor a proiectului noii Constituții a Republicii Populare Române și campania electorală ce i-a urmat au pus în mișcare cele mai largi mase populare, transformându-se într'o adevărată școală de educare politică a maselor, atrăgându-le la participare activă în dezbaterea și rezolvarea treburilor obștești, gospodărești și de stat.

Care alt partid în afară de partidele comuniste și muncitorești ar fi avut îndrăzneala să pună în discuția oamenilor muncii toate problemele mari și mici ale politicii sale?

Niciunul dintre partidele exponente ale claselor exploatatoare din România burghezo-moșierească sau dintre cele ce mai guvernează în țările capitaliste nu s'ar încumeta să organizeze asemenea dezbateri cu participarea aproape a totalității populației vârstnice a țării, pentrucă acestor partide le este frică de masse, pentrucă ele privesc pe oamenii muncii dela orașe și sate drept simplă „massă electorală", pentrucă lor le pasă prea puțin de cerințele și nevoile vitale ale maselor, iar celor ce îndrăznesc să critice rânduielile burghezo-moșierești li se bagă călușul în gură. În ceeace privește Partidul Muncitoresc Român și regimul nostru democrat popular, care se inspiră din pilda democrației sovietice, forma cea mai înaltă a democrației, ele sunt legate trup și suflet de masse și își construesc întreaga lor politică în scopul satisfacerii într'o măsură tot mai mare a nevoilor materiale și culturale crescânde ale maselor, își trag puterea din legătura lor cu massele mari ale poporului, mobilizându-le pentru realizarea politicii lor.

În fariseismul lor, ideologii imperialismului, cântăreții mincinoasei „democrații" capitaliste, încearcă să demonstreze că regimul de democrație populară n'ar avea caracter democratic pe motiv că în acest regim există un singur partid politic. Acești domni nu suflă însă nici un cuvânt despre faptul că toate partidele care se succed la putere în Statele Unite, în Anglia sau în orice altă țară capitalistă, reprezintă deopotrivă interesele claselor exploatatoare, ale trusturilor și băncilor monopoliste — și nicidecum interesele poporului.

Singurul criteriu al caracterului democratic sau nedemocratic al cutărui sau cutărui regim îl dă răspunsul la întrebarea: în mâinile cui se află puterea, interesele cărei clase le exprimă partidul sau partidele care cârmuesc țara, ce clasă se bucură de libertăți cetățenești și drepturi politice.

Caracterul profund antipopular și antidemocratic al regimurilor care domnesc în Statele Unite ale Americii, Anglia și în alte țări capitaliste izvorăște din faptul că în aceste țări puterea politică și economică se află în mâinile claselor exploatatoare, că orânduirii capitaliste, bazate pe exploatarea omului de către om, pe jefuirea altor popoare, pe subjugarea țărilor coloniale, îi corespunde „democrația" capitalistă, care este în realitate dictatura feroce a burgheziei, care asigură drepturi și libertăți pentru o categorie îngustă de stăpânitori și răpește majorității covârșitoare a populației drepturile cele mai elementare.

Așadar, cum e orânduirea economică capitalistă, așa e și democrația capitalistă, sau, după cum spune proverbul popular: cum e sacul, și petecul.

„Înainte, — a arătat tovarășul Stalin în cuvântarea sa la Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice **— burghezia își permitea să facă paradă de liberalism, apăra libertățile burghezo-democratice și își crea astfel popularitate în popor. Acum, din liberalism nu a rămas nici urmă. Nu mai există așa numita „libertate individuală", drepturile individului sunt recunoscute acum numai acelora care au capital, iar toți ceilalți cetățeni sunt considerați material uman brut, bun numai pentru exploatare. Principiul egalității în drepturi a oamenilor și națiunilor a fost călcat în picioare, fiind înlocuit cu principiul drepturilor depline ale minorității exploatatoare și al lipsei de drepturi a majorității exploatate a cetățenilor. Steagul libertăților burghezo-democratice a fost aruncat peste bord".**

Până și unora dintre reprezentanții claselor stăpânitoare din țările capitaliste le scapă mărturisiri despre conținutul adevărat al democrației burgheze. Unul din ei scrie: „Crește frica — frica de a-și pierde munca, frica de a fi supus urmăririlor, frica de a fi ținuit la stâlpul infamiei. Această frică a îngustat cercul de probleme accesibile unei discuții publice libere și a făcut ca mulți oameni care gândesc să cadă în disperare". Autorul acestei mărturisiri nu este altul decât Douglas, membru al Tribunalului Suprem al Statelor Unite ale Americii.

Un tablou fidel al „democrației" burgheze ni l-au oferit recentele alegeri prezidențiale din Statele Unite ale Americii. Acolo cetățenilor li s'a dat „libertatea" de a alege între două slugi ale aceluiaș stăpân — capitalul monopolist american. Li s'a dat „libertatea" de a alege care clică de slugi ale marilor bănci și trusturi imperialiste îi va înflămânzi, îi va face să cerșească o bucată de pâine, îi va jefui prin impozite, inflație și scumpete, îi va arunca în închisori și lagăre. O deșănțată campanie demagogică, pentru care s'au cheltuit miliarde de dolari, l-a buimăcit pe cetățeanul american, l-a înfricoșat cu tot felul de gogorițe fabricate de propaganda imperialistă, l-a înșelat buna credință prin ademeniri și promisiuni nerușinate. O treime din totalul celor cu drept de vot (peste 25 milioane de cetățeni) au fost împiedicați de a-și exprima votul. Cât despre rezultatul acestui vot, până și presa burgheză este silită să recunoască faptul că cetățeanul american a votat nu atât pentru Eisenhower, cât contra lui Truman, discreditat prin politica sa de sporire a jugului fiscal, de corupție în aparatul de stat, de provocări războinice și acte de agresiune fățișe.

Poporul român și minoritățile naționale nu au uitat și nu vor uita vremurile întunecate ale trecutului, când și la noi în țară domnea sub firmă democratică regimul de dictatură a burgheziei și moșierimii. Pe atunci funcționa și la noi faimosul sistem al „rotativei electorale", prezentat de scribii capitaliști drept realizare supremă a democrației, — sistem caracterizat prin cunoscuta expresie: „pleacă ai noștri, vin ai noștri". Plecau lipitorile liberale ca să cedeze locul lipitorilor național-țărăniste, pentru ca apoi lipitorile național-țărăniste să cedeze la rândul lor locul celor liberale sau interpușilor lor. Dar poporul muncitor ura deopotrivă pe aceste „lipitori cu schimbul"

Unele epave jalnice ale vechiului regim, fugind de mânia dreaptă a poporului eliberat, s'au pripășit prin apropierea anticamerelor guvernanților imperialiști din America și Anglia. De acolo acești nemernici simbriași ai imperialiștilor, ce se hrănesc cu fărâmituri dela masa stăpânilor lor, se rățoiesc și încearcă să-și dea aere, calomniază poporul român, oferă spre vânzare interesele lui naționale și se îndeletnicesc cu ticluirea de planuri pentru reînvierea rânduirii capitalisto-moșierești. N'au decât să se legene cu iluzii deșarte acești naufragiați ai istoriei, laolaltă cu prietenii și susținătorii lor! Soarta lor este demult și definitiv pecetluită. **(Aplauze puternice).** Visurile lor de a-și recăpăta moșiile și fabricile, de a încovoia din nou poporul muncitor sub jugul exploatării și asupririi, nu se vor realiza niciodată. Poporul îi urăște și-i disprețuiește. Acest lucru îl știu și ei. Altfel, dece n'au rămas aici, să dea față cu poporul? De bună seamă, ei nu se încumetă să facă aceasta tocmai pentrucă le este frică de judecata poporului, de ura și de disprețul lui.

(Continuare în pag. 2-a)

Cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală „Grivița Roșie" din orașul București

(Urmare din pag. 1-a)

Caracterul profund democratic al regimului nostru de democrație populară decurge din faptul că în țara noastră, eliberată de către Forțele Armate ale Uniunii Sovietice, poporul și-a luat soarta în propriile mâini, a doborît regimul burghezo-moșieresc, izgonind dela putere pe fabricanți, bancheri, moșieri, a expropriat pe moșieri, împroprietărind pe țăranii fără pământ și cu pământ puțin, a naționalizat fabricile și uzinele, făurite prin truda și sudoarea poporului muncitor, transformându-le în bun comun al poporului, a trecut la făurirea societății socialiste în țara noastră, construind fără burghezie și împotriva burgheziei.

Poporul nostru privește drept bunul său cel mai de preț cucerirea de către oamenii muncii a puterii de stat și a marilor libertăți și drepturi democratice. Alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare este baza politică a regimului de democrație populară, care asigură poporului aceste drepturi și libertăți. Proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție în industrie și transporturi, asupra avuțiilor naturale, industrializarea țării noastre, treptata transformare socialistă a agriculturii formează temelia economică a dezvoltării regimului de democrație populară și chezășia victoriei depline în construirea socialismului.

Răsturnarea regimului burghezo-moșieresc și instaurarea regimului de democrație populară au pus capăt asupririi politice, economice și culturale a minorităților naționale din țara noastră. In Republica Populară Română minoritățile naționale se bucură de egalitate deplină în drepturi cu poporul român. Expresie a consecventei politici naționale leninist-staliniste a statului nostru este și crearea Regiunii Autonome Maghiare. S'au închegat și se consolidează tot mai mult prietenia și frăția între poporul român și minoritățile naționale din țara noastră.

Forța conducătoare a regimului democrat-popular — Partidul Muncitoresc Român — este purtătorul intereselor vitale și năzuințelor celor mai scumpe ale clasei muncitoare, ale țărănimii muncitoare și ale celorlalte categorii de oameni ai muncii.

In jurul partidului, în cadrul Frontului Democrației Populare, se grupează numeroase organizații de oameni ai muncii — sindicatele, organizațiile de femei și de tineret, Frontul Plugarilor, organizațiile și comitetele minorităților naționale și alte organizații obștești. Unitatea lor este expresia unității întregului popor muncitor, care nu-și cruță eforturile pentru a întări regimul de democrație populară, pentru a asigura prin munca sa creatoare întărirea și înflorirea patriei. **(Aplauze).**

II.

Tovarăși și tovarășe,

Rodnicele rezultate ale aplicării politicii partidului și guvernului în toate domeniile activității economice, culturale și de stat, rezultate cu care ne prezentăm în fața alegătorilor, vă sunt cunoscute. Ele au fost înfățișate în Manifestul Frontului Democrației Populare, în numeroase cuvântări ale conducătorilor partidului și guvernului.

Ritmul furtunos de industrializare socialistă a țării, sporirea continuă a producției industriale ce se desvoltă în linie ascendentă — toate acestea constituie succese incontestabile dintre cele mai mari, obținute de regimul de democrație populară.

Guvernul Republicii Populare Române sporește din an în an investițiile pentru industrie, desfășoară o muncă vastă de construcție până și în cele mai îndepărtate colțuri ale țării, a organizat importante lucrări de prospecțiuni și explorări geologice care creează posibilitatea cunoașterii și valorificării în proporții tot mai mari a nesecatelor avuții naturale ale țării.

Aproape în toate ramurile industriei are loc un proces continuu de mecanizare, de introducere a mijloacelor tehnice moderne pentru a economisi munca societății și a ușura munca muncitorilor. Și în acest domeniu ca și în multe altele se vădesc efectele binefăcătoare ale colaborării și ajutorului reciproc între țările lagărului socialist, și îndeosebi ale ajutorului uriaș pe care ni-l acordă Statul Sovietic. **(Aplauze puternice).** Așa cum arată tovarășul Stalin în geniala sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", **„important este nu numai faptul că ajutorul acesta este cât se poate de ieftin și este de prim rang din punct de vedere tehnic. Important este înainte de toate faptul că la baza acestei colaborări stă dorința sinceră de a se ajuta reciproc și de a obține un avânt economic general".**

Cresc neîncetat greutatea specifică a industriei în economia țării și partea industriei în venitul național. Crearea de noi ramuri industriale, în primul rând a industriei de construire a mașinilor, desvoltarea și reorganizarea socialistă a industriei grele și a altor ramuri industriale ne permit să acoperim cu mijloace proprii într'o măsură tot mai mare necesarul de mașini pentru agricultură, industrie ușoară, industrie alimentară și alte nevoi interne. Totodată crește în industria noastră excedentul de produse pe care-l exportăm — inclusiv mijloace de producție — ca, de pildă, utilaj petrolifer, utilaj pentru producerea de materiale de construcție și altele.

Aceasta este o ilustrare a eșecului suferit de imperialiști în încercările lor de a sugruma prin blocadă Uniunea Sovietică, China, țările de democrație populară din Europa. Așa cum a arătat tovarășul Stalin, a rezultat nu sugrumarea, ci întărirea noii piețe mondiale — piața lagărului democrat.

Datorită muncii eroice depuse de clasa muncitoare, datorită politicii juste a partidului și guvernului, planul nostru cincinal și planul de electrificare se realizează cu deplin succes. Întrecerea socialistă pentru realizarea planului de stat pe cel de al doilea an al cincinalului în 11 luni a dat roade bune; depe acum există numeroase întreprinderi care lucrează în contul anului 1953. S'au creat condițiile pentru ca în anul 1953 să se atingă nivelul de creștere a producției industriale prevăzut pentru anul 1954. **(Aplauze furtunoase).** Aceasta constituie o bază trainică pentru desfășurarea luptei muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor din întreprinderile noastre în vederea îndeplinirii prevederilor planului cincinal în 4 ani. **(Aplauze furtunoase).**

In politica lor, partidul și guvernul se călăuzesc după cerințele legii fundamentale a socialismului, descoperite de tovarășul Stalin: asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte. Spre deosebire de producția capitalistă — ne învață tovarășul Stalin — **„scopul producției socialiste nu este profitul, ci omul cu nevoile sale, adică satisfacerea nevoilor sale materiale și culturale".**

Desvoltarea economiei în țara noastră duce la treptata ridicare a nivelului de trai al muncitorilor și funcționarilor.

Venitul național crește în țara noastră din an în an, iar la sfârșitul planului cincinal el va fi cu 80% mai mare decât în 1950. Întreaga parte a venitului național provenită din sectorul socialist al economiei este folosită în interesul oamenilor muncii — pentru lărgirea producției socialiste, inclusiv a bunurilor de larg consum, pentru lărgirea rețelei de școli și instituții de sănătate, pentru asistența socială și odihna celor de muncesc, pentru apărare și pentru alte nevoi generale ale construirii socialismului. Cheltuielile bugetare pentru nevoile social-culturale s'au ridicat numai în anul în curs la suma de lei 4.540.000.000 (peste 14% din totalul cheltuielilor pe anul 1952).

Regimul de democrație populară are realizări de seamă în domeniul agriculturii, realizări care contribue la crearea condițiilor pentru lichidarea rămânerii în urmă a creșterii producției agricole față de creșterea producției industriale. Sporirea numărului de tractoare, combine și alte mașini agricole, înmulțirea numărului S.M.T.-urilor arată că noi mergem cu pași siguri pe linia Hotărîrilor Plenarei C.C. al P.M.R. din 3-5 Martie 1949 în ce privește mecanizarea agriculturii și crearea bazei materiale necesare pentru treptata reorganizare a agriculturii pe baze socialiste. **(Aplauze).**

Numărul gospodăriilor colective și al întovărășirilor pentru lucrarea în comun a pământului este în continuă creștere. Prin recoltele superioare obținute, prin veniturile aduse membrilor lor, gospodăriile colective și întovărășirile agricole demonstrează superioritatea formelor socialiste ale gospodăriei agricole și justețea tezei leninist-staliniste că pentru țărănimea muncitoare nu există alt drum pentru a scăpa complect de mizerie, de exploatare chiaburească și de întuneric, decât drumul transformării socialiste a agriculturii.

Partidul și guvernul, odată cu grija deosebită pentru dezvoltarea sectorului socialist al agriculturii, acordă un sprijin permanent țărănimii cu gospodării mici și mijlocii, feresc țărănimea muncitoare de exploatare capitalistă îngrădind pe chiaburi, ajută pe țăranii muncitori să-și mărească producția și să-și ridice bunăstarea.

Aprovizionarea țărănimii muncitoare cu produse industriale în cantități din ce în ce mai mari; măsurile luate pentru mai buna aprovizionare a satelor cu lemne și petrol; desființarea unor taxe; îndreptarea unor greșeli sau abuzuri comise la fixarea sarcinilor fiscale și a cotelor de colectare; ușurarea acestor sarcini pentru gospodăriile țărănești din raioanele lovite de calamități; construirea la sate a unui număr important de școli, cămine culturale, spitale și dispensare — toate acestea demonstrează grija partidului și guvernului pentru ridicarea stării materiale și culturale a oamenilor muncii dela sate.

In unele locuri, anumiți activiști de partid și de stat, denaturând linia partidului în ce privește atragerea țărănimii muncitoare pe făgașul gospodăriei colective, în locul muncii răbdătoare de lămurire a țărănimii și de convingere a ei pe bază de fapte concrete din domeniul realizărilor obținute de gospodăriile colective existente, au recurs la metode administrative și birocratice, nesocotind principiul liberului consimțământ al țăranilor muncitori. Aceste călcări ale liniei partidului s'au manifestat și cu prilejul efectuării unor comasări de pământ în vederea constituirii de gospodării colective sau întovărășiri agricole. Cei ce au călcat linia partidului au dat dovadă în mod vădit de neîncredere în țărănimea muncitoare, în capacitatea ei de a înțelege interesul vital pe care-l reprezintă pentru ea organizarea agriculturii pe baze socialiste. In unele cazuri, elemente bine intenționate, dar lipsite de orizont politic și de vigilență, s'au lăsat antrenate în acțiuni greșite și chiar dăunătoare de către elemente provocatoare, dușmani de clasă ai oamenilor muncii.

Față de cei ce s'au făcut vinovați de încălcarea liniei partidului, a legilor și hotărîrilor statului democrat-popular, s'au luat măsuri severe de sancționare, iar unii au fost trimiși în judecată. Așa vom proceda și pe viitor. **(Aplauze).** Partidul Muncitoresc Român și guvernul Republicii Populare Române nu vor îngădui nimănui să slăbească baza regimului de democrație populară — alianța între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Tovarăși și tovarășe,

Sub soarele regimului democrat-popular înflorește cultura, ia un avânt tot mai mare creația științifică, artistică și literară, pentru care există la noi în țară condiții dintre cele mai prielnice. Atribuirea Premiului de Stat stă mărturie acestui avânt. Au fost distinși cu Premiul de Stat un număr de peste 200 de oameni — fizicieni și matematicieni, chimiști și tehnicieni, biologi și geologi, stahanoviști și inventatori, romancieri și poeți, dramaturgi și artiști dramatici, arhitecți și artiști plastici, muzicieni și cinematografiști.

Intreaga opinie publică din țara noastră a primit cu satisfacție această recompensare a meritelor în domeniul creației științifice, literare și artistice. Totodată poporul cere oamenilor noștri de știință, scriitorilor și artiștilor săi să muncească și mai intens pentru a contribui prin creația lor la îndeplinirea sarcinilor mărețe ale construirii socialismului și ale făuririi omului nou, omul epocii socialiste.

O realizare de mare însemnătate a regimului nostru democrat-popular, de care se mândresc în mod deosebit oamenii muncii, este transformarea școlii dintr'un privilegiu al claselor avute, cum era sub regimul burghezo-moșieresc, într'un bun al poporului. Aproape 2.400.000 de tineri învață la numeroase școli elementare și medii, tehnice și profesionale, în universități și alte institute de învățământ superior — o mare parte dintre ei pe socoteala statului.

Odată cu marile succese obținute în domeniul treptatei ridicări a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii avem încă unele dificultăți, a căror lichidare preocupă partidul și guvernul și pe oamenii muncii. In timp ce în domeniul aprovizionării cu carne, grăsimi, îmbrăcăminte, încălțăminte s'au obținut succese, aprovizionarea cu zarzavaturi, leguminoase și fructe lasă încă mult de dorit.

Dificultățile în domeniul alimentației se datoresc înainte de toate politicii antipopulare și antistatale pe care au dus-o deviatorii de dreapta, care aveau conducerea sectoarelor hotărîtoare pentru aprovizionarea populației — agricultura, comerțul, cooperația, colectările.

Deviatorii de dreapta nu erau preocupați să ridice nivelul de trai al oamenilor muncii, să asigure buna aprovizionare a celor ce muncesc. Dimpotrivă, politica lor încuraja elementele capitaliste și speculative în acțiunea lor de sabotare a aprovizionării oamenilor muncii și ducea la dezorganizarea schimbului între oraș și sat.

Devierea de dreapta ducea la demobilizarea și dezorientarea sfaturilor populare. Deviatorii imprimau organelor economice de care răspundeau o linie potrivnică intereselor oamenilor muncii.

Datorită neglijării vinovate a nevoilor populației de către deviatorii de dreapta s'a pierdut un timp prețios în care s'ar fi putut organiza în jurul orașelor baze de aprovizionare cu zarzavaturi, legume, fructe, produse lactate și de carne, eftine, proaspete, de bună calitate și în cantități care să poată satisface în măsură tot mai mare nevoile populației muncitoare.

Grupul deviatorilor de dreapta a nesocotit necesitatea de a asigura satisfacerea nevoilor de consum ale populației orășenești, — în continuă creștere datorită sporirii numerice a clasei muncitoare, prevăzute în planul de stat. Numai în perioada 1948—1952 numărul de muncitori și funcționari a crescut dela 1.300.000 la 2,5 milioane. Cerințele materiale ale oamenilor muncii dela orașe și sate au crescut, datorită politicii partidului și guvernului.

Noi considerăm că există toate premizele pentru a înlătura dificultățile arătate. Desigur, acest lucru nu se poate face prin simpla emitere de decrete și hotărîri. Hotărîrile și dispozițiile noastre pot căpăta putere numai prin mobilizarea forțelor și resurselor existente în fiecare regiune, raion, oraș, comună, și prin aplicarea conștiincioasă în practică a acestor hotărîri și decizii. Țara noastră are pământ roditor și destui oameni harnici și pricepuți. Cu forța pe care o reprezintă masele populare puse în acțiune, cu inițiativă, cu spirit gospodăresc, nu încape nici o îndoială că se vor obține bune rezultate în munca și lupta pentru înlăturarea dificultăților în domeniul aprovizionării. Nu trebue să existe centru orășenesc fără baze proprii de aprovizionare, în stare să-i satisfacă pe deplin nevoia de legume și zarzavaturi. Orașul București, Capitala Republicii noastre, trebue să fie exemplu în materie de aprovizionare cu toate produsele alimentare de larg consum.

Pentru aceasta este necesar să se dea specializarea corespunzătoare gospodăriilor de stat din jurul centrelor orășenești și industriale. Este necesar ca gospodăriile colective să fie orientate și stimulate să cultive zarzavaturi — culturi deosebit de rentabile, ce pot aduce venituri frumoase — să se înmulțească fermele de tot felul la aceste gospodării și să crească cantitățile de produse alimentare aduse de gospodăriile colective și membrii lor în piață. Este nevoie deasemeni să se stimuleze producerea de către gospodăriile țărănești mici și mijlocii a produselor necesare aprovizionării populației dela orașe și să se îmbunătățească munca de achiziționare a produselor agricole de către cooperație, în a cărei activitate se mai resimt destul de puternic urmele politicii dușmănoase a lui V. Luca.

Trebue spus că în multe locuri, sfaturile populare regionale, raionale și orășenești nu au reușit încă să cuprindă în activitatea lor multilateralele probleme gospodărești, manifestând lipsă de inițiativă și de spirit gospodăresc, îndeosebi în ce privește sarcina aprovizionării populației, deși asemenea sarcini le-au fost fixate prin hotărîri precise ale guvernului. Aceste lipsuri se explică în parte prin faptul că sfaturile noastre populare sunt tinere, există de un timp relativ scurt — doi ani — și nu posedă încă suficientă experiență. Dar cauza principală a slăbiciunilor în muncă este birocratismul care se manifestă la multe sfaturi populare și care frânează dezvoltarea și creșterea lor, duce în mod inevitabil la izolarea de masa celor ce muncesc, la lipsă de energie în mobilizarea oamenilor muncii pentru rezolvarea problemelor practice. Este semnificativ faptul că marea majoritate a problemelor ridicate de oamenii muncii în adunările electorale sunt probleme care fără îndoială pot fi rezolvate de către sfaturile populare.

Trebue declarat război necruțător birocratismului, considerându-l drept unul din cei mai periculoși dușmani ai construirii socialismului. Trebue combătută cu hotărîre tendința nesănătoasă de a aștepta ca zarzavaturile sau legumele să pice „de sus" — pară mălăiață.

Fiecare sfat popular are posibilitățile cele mai largi de a da avânt inițiativei creatoare a oamenilor muncii, de a mobiliza resursele locale în vederea soluționării cu succes a numeroase probleme de interes vital pentru populație.

Printre alte deficiențe trebuesc semnalate cele din domeniul aplicării principiului socialist de salarizare potrivit cu cantitatea și calitatea muncii.

Munca în acord încă nu a fost extinsă în măsura cerută. Deaceea în unele locuri o anumită parte din muncitori și funcționari nu reușesc să obțină câștiguri potrivit cu posibilitățile pe care le creează sistemul de salarizare. Trebue continuată activitatea de extindere a muncii în acord asupra unor categorii încă necuprinse de sistemul de salarizare în acord, oriunde există pentru aceasta posibilități obiective.

La unele categorii de oameni ai muncii există cazuri de încadrări nejuste. Anumite îmbunătățiri în această privință s'au făcut. Va trebui ca și pe viitor organele de stat, în colaborare cu cele sindicale, să studieze toate cazurile concrete de deficiențe în aplicarea sistemului de salarizare, găsind mijloace practice concrete pentru înlăturarea lipsurilor.

Trebue ca ministerele și conducerile întreprinderilor să acorde o cât mai mare atenție asigurării de condiții favorabile pentru larga desfășurare a întrecerii socialiste, care creează largi posibilități pentru sporirea câștigului muncitorilor.

Trebue ca atât conducerea întreprinderilor cât și organizațiile de partid și sindicale să lichideze cu hotărîre slăbiciunile în ce privește extinderea metodelor de muncă ale stahanoviștilor și fruntașilor în producție, care deasemeni creează posibilitatea unor câștiguri sporite pentru orice muncitor harnic doritor să le aplice.

Creșterea productivității muncii pe calea răspândirii experienței stahanoviștilor și fruntașilor în producție, a lărgirii și intensificării întrecerii socialiste este nu numai factorul principal de sporire a producției, dar și factorul principal de creștere a câștigului muncitorilor și de sporire a salariului real. Sporirea continuă a productivității muncii, îmbunătățirea calității produselor, aplicarea unui strict regim de economii, micșorarea sistematică a prețului de cost și, ca rezultat, micșorarea prețului de vânzare al produselor — acesta este drumul concret de sporire a salariului real al oamenilor muncii. **(Aplauze).**

„Cu cât vor fi folosite mai din plin și mai rațional resursele din producție — a spus tovarășul Malenkov la Congresul al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice — cu cât vom gospodări mai cu grijă și mai cu chibzuință, cu atât vor fi obținute succese mai mari în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei naționale, cu atât mai mari vor fi rezultatele obținute în ridicarea nivelului material și cultural de trai al poporului".

Dificultățile arătate mai sus nu pot întuneca uriașele realizări ale regimului nostru în domeniul dezvoltării economiei și al îmbunătățirii traiului celor ce muncesc. Acestea sunt greutăți trecătoare, legate de procesul de creștere, proces de construire a vieții noi. Stă în puterea noastră să le înlăturăm, cu condiția ca organele locale ale puterii de stat — sfaturile populare — cât și organele economice, organizațiile de partid și sindicale să dea dovadă de spirit de inițiativă, de curaj și spirit gospodăresc în rezolvarea problemelor, să mobilizeze în acest scop pe oamenii muncii, să aplice în mod just și nesovăitor politica partidului și guvernului. **(Aplauze).**

Tovarăși și tovarășe,

In Manifestul Frontului Democrației Populare se arată care sunt planurile noastre de viitor în domeniul construirii socialismului în Republica Populară Română. Se prevede sporirea producției industriale în 1955 de 5 ori față de 1948, sporirea producției agricole de aproape 2 ori față de 1950, construirea și punerea în funcțiune a numeroase mari întreprinderi, centrale hidro și termo-electrice, a Canalului Dunăre-Marea Neagră, efectuarea unor lucrări de irigări și împăduriri, construirea a numeroase așezăminte de cultură și sănătate.

O mare însemnătate pentru asigurarea bunei stări a maselor populare o au recentele Hotărîri ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și ale Consiliului de Miniștri cu privire la construcția și reconstrucția orașelor, cu privire la planul general de reconstrucție socialistă a orașului București și la construirea metroului din orașul București. **(Aplauze).**

Aceste Hotărîri sunt menite să creeze omului muncitor, om al societății socialiste în construcție, un cadru demn de faptele sale eroice. Ele sunt menite să făurească monumente trainice ale epocii noastre — minunata epocă a construirii socialismului. Înfăptuirea acestor Hotărîri va face ca mahalalele insalubre ale orașelor noastre să se transforme în cartiere de locuințe moderne. Ea va face ca locuitorii orașelor și centrelor muncitorești să se poată bucura de aer curat, de verdeață, de confort, să aibă la dispoziție așezăminte de interes obștesc, instituții de cultură, locuri de distracție.

Capitala Republicii noastre își va schimba cu totul înfățișarea.

Planul general de reconstrucție socialistă a orașului București va trebui să oglindească avântul și înflorirea continuă a economiei și culturii și să creeze condiții pentru a asigura satisfacerea cât mai largă a nevoilor materiale și culturale ale masselor de oameni ai muncii din București. El prevede îmbunătățirea și reconstruirea rețelei de străzi și piețe, realizarea de ansambluri de clădiri monumentale, construirea metroului, care va fi o adevărată mândrie a locuitorilor Capitalei noastre și a întregii țări; transformarea râului Dâmbovița într'un râu navigabil, legat cu Canalul București-Dunăre; ridicarea nivelului cartierelor mărginașe la nivelul acelora din centrul orașului, crearea de întinse spații verzi și a unei centuri de parcuri în jurul Capitalei, și multe altele.

Partidul nostru, în fruntea milioanelor de oameni ai muncii, va lupta și munci neobosit pentru realizarea planurilor mărețe menite să asigure victoria completă a socialismului în țara noastră. **(Aplauze puternice).** Partidul nostru nu aruncă niciodată vorbe în vânt. El a știut întotdeauna să mobilizeze oamenii muncii pentru înfrângerea greutăților, pentru obținerea de noi și noi succese pe tărâmul construirii socialismului, pentru realizarea și depășirea planurilor pe care le-a elaborat. Așa va fi și pe viitor. **(Aplauze furtunoase).**

Desigur, realizarea măreților noastre planuri nu este lucru simplu și nici ușor. Se cer eforturi din partea tuturor oamenilor muncii, din partea fiecăruia în parte, la locul lui de lucru, în munca pentru care răspunde. Pentru realizarea cu succes a planurilor noastre este necesară o cât mai temeinică organizare a muncii în toate domeniile, o deplină conștiinciozitate în muncă, un stil și metode de muncă revoluționare, o luptă dârză împotriva înapoierii, rutinei și birocratismului.

Muncind astfel, sub conducerea partidului, luminându-și drumul cu experiența Uniunii Sovietice, cu nemuritoarea învățătură marxist-leninistă, oamenii muncii pot fi siguri de victorie.

Zorii unei vieți noi s'au ridicat deasupra patriei noastre. Un viitor luminos se deschide în fața poporului nostru muncitor. Pentru făurirea acestui viitor merită să ne dăm fiecare toate forțele, toate cunoștințele, tot elanul revoluționar! **(Aplauze puternice, îndelung repetate).**

III.

Tovarăși și tovarășe,

Pregătindu-ne pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, suntem preocupați nu numai de problemele noastre interne, ci și de probleme ale situației internaționale și ale politicii externe a statului nostru. Astăzi mai mult ca oricând problemele de politică internă se împletesc strâns cu cele de politică externă, deoarece asigurarea unei păci trainice este condiția fundamentală, necesară pentru desfășurarea de către poporul român, ca și de către alte popoare libere, a muncii lor creatoare.

Poporul român este iubitor de pace, profund atașat cauzei păcii. Politica externă a statului nostru este o politică de apărare a păcii. **(Aplauze).**

Uriașul avânt al muncii constructive este o ilustrare a voinței de pace a poporului nostru. Numai cine dorește cu adevărat pacea, numai cine are convingerea fermă că pacea poate fi apărată, numai acela poate elabora și înfăptui planuri de amploarea celor pe care noi le traducem în viață. **(Aplauze).**

Dar, preocupați de munca pașnică, nu avem dreptul să uităm nicio clipă de existența lumii imperialiste, de planurile agresive ale cercurilor imperialiste și îndeosebi ale imperialiștilor americani, care urmăresc să-și instaureze dominația asupra lumii.

Nu avem voie să uităm că la granițele țării noastre operează cea mai vândută și cea mai mârșavă bandă de slugi ale imperialiștilor americani — clica de spioni și trădători de profesie Tito-Rancovici, care nu încetează provocațiile împotriva țării noastre și a altor țări de democrație populară, organizează încălcări ale granițelor noastre și ale spațiului nostru aerian, strecoară pe teritoriul nostru spioni și diversioniști. Deasemeni atenției noastre nu-i poate scăpa forfoteala slugoilor imperialismului american dela Ankara, Belgrad și Atena în scopul constituirii a tot felul de „axe" și „triunghiuri" după modelul „pasiunii pentru geometrie" a hitleriștilor, demascată de tovarășul Stalin în preajma celui de al doilea război mondial.

Este știut că în spatele tuturor uneltirilor agresive din Balcani cât și din restul lumii se află imperialiștii americani. Ei pun la cale „blocurile" și alianțele agresive. Ei organizează prin intermediul marionetelor lor fel de fel de provocări, ei cheltuesc sume imense în scopul mărturisit de a crea și înarma bande din așazise „persoane selecționate", menite să slujească planurile agresive ale imperialiștilor, îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară. Selecționarea acestor așazise persoane se face din rândurile politicienilor reacționari falliți, fugiți de judecata poporului, din rândurile criminalilor de drept comun, din rândurile trădătorilor strecurați în partidele comuniste și muncitorești.

Așa cum au arătat procesele ce au avut loc în țara noastră și în alte țări de democrație populară, așa cum arată și procesul recent al grupului de complotiști din Cehoslovacia, toate aceste „persoane selecționate", trădători înstrăinați de popor și uriți de masse, sfârșesc în mod inevitabil prin a fi descoperiți și pedepsiți după faptele lor, datorită vigilenței organelor de stat și a întregului popor muncitor.

In calea planurilor agresive ale provocatorilor imperialiști ai războiului, îndreptate împotriva Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară, se ridică puternicul front mondial al forțelor păcii, în fruntea cu U.R.S.S. In rândurile acestui front, poporul nostru își exprimă voința și hotărîrea de a-și apăra marile libertăți democratice și cuceririle revoluționare, de a apăra independența sa națională, câștigată cu frățescul ajutor al marelui popor sovietic. **(Aplauze puternice).**

Marxism-leninismul ne învață că niciodată clasele sortite pieirii nu sunt capabile să tragă învățăminte din lecțiile istoriei. Dacă ar fi altfel, imperialiștii și slugile lor și-ar putea da seama că „geometria" balcanică a lui Eisenhower și Churchill nu are mai multe șanse de succes decât cea a lui Hitler și Mussolini, că politicienii falliți fugiți din țările de democrație populară n'au perspective mai bune decât cei ce au fugit la vremea lor din Rusia de frica Marii Revoluții Socialiste din Octombrie. Ei și-ar putea da seama că politica lor permanentă de provocare a războiului, de nesocotire și călcare a intereselor naționale ale altor popoare, de cucerire a dominației mondiale, l-a discreditat în ochii popoarelor și le-a atras ura fierbinte a sute de milioane de oameni simpli, nu numai din țările ce au scuturat jugul burghezo-moșieresc, dar și din întreaga lume.

Acesta este unul din izvoarele slăbirii lagărului imperialist, cu atât mai mult cu cât politicii sale de agresiune și de înrobire a altor popoare i se opune nobila politică a păcii și frăției între popoare, a ajutorării țărilor mici, a apărării și sprijinirii independenței lor naționale — politica staliniștă a marii puteri socialiste, Uniunea Sovietică. **(Aplauze puternice).**

In lucrarea tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." și în lucrările Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice ce s'au desfășurat pe baza acestei lucrări, s'a făcut o magistrală analiză a contradicțiilor care macină din interior capitalismul contemporan. Ca urmare a destrămării pieții capitaliste mondiale s'a adâncit criza generală a capitalismului. Goana înarmărilor și umflarea producției militare duc în mod inevitabil la coacerea unei noi și profunde crize economice. Destrămarea sistemului colonial al imperialismului complică și mai mult situația sistemului capitalist mondial. Se ascut contradicțiile interne între diverse state capitaliste. Vorbind despre situația Angliei și a Franței, a Germaniei occidentale și a Japoniei, tovarășul Stalin arată că **„a crede că aceste țări nu vor încerca să se ridice din nou în picioare, să sfarme „regimul" S.U.A. și să se smulgă din el, eșind pe drumul unei dezvoltări de sine stătătoare, înseamnă a crede în minuni".**

Faptele confirmă zi cu zi previziunile geniale ale marelui Stalin.

In întreaga lume se ridică valul de ură și de împotrivire față de jandarmul mondial, imperialismul american.

Crește nemulțumirea împotriva politicii agresorilor imperialiști nu numai în țările satelite ale imperialismului american, dar și în Statele Unite ale Americii. Oamenii simpli din Statele Unite înțeleg tot mai bine ce imense jertfe va trebui să suporte poporul american dacă conducătorii de trusturi și de bănci monopoliste îi vor arunca într'un nou război mondial împotriva popoarelor iubitoare de pace.

Imperialiștilor le este frică de întrecerea pașnică între capitalism și socialism, întrecere care demonstrează superioritatea imensă a sistemului socialist față de cel capitalist. Deaceea cercurile imperialiste merg pe calea aventurilor războinice. Dar țările iubitoare de pace, în frunte cu marea Uniune Sovietică, posedă tot ce este necesar pentru a da riposta cuvenită aventurierilor imperialiști. **(Aplauze furtunoase).**

Dacă, nesocotind tăria forțelor păcii, imperialiștii s'ar încumeta să dezlănțuie un al treilea război mondial, există toate motivele pentru a presupune, așa cum a arătat în raportul său la Congresul al XIX-lea tovarășul Malenkov, că aceasta va provoca prăbușirea sistemului capitalist mondial.

Existența lagărului imperialist cu planurile sale agresive impune din partea noastră o grijă permanentă pentru întărirea Republicii Populare Române, pentru întărirea capacității ei de apărare, pentru crearea celor mai favorabile condiții în vederea însușirii tot mai adânci de către soldații, sergenții și ofițerii armatei noastre populare a științei și artei militare, pentru întărirea vigilenței împotriva dușmanilor interni și externi ai patriei noastre. **(Aplauze).**

In Constituția noastră este înscris că politica externă a Republicii Populare Române este o politică de apărare a păcii, de prietenie și alianță cu Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și cu țările de democrație populară, o politică de pace și prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace. **(Aplauze).** Guvernul Republicii Populare Române și poporul român privesc cu simpatie orice inițiativă menită să asigure o pace durabilă și sprijină cu tărie rezoluția prezentată actualei Adunări Generale a Organizației Națiunilor Unite de către delegația poloneză cu privire la preîntâmpinarea primejdiei unui nou război mondial, la întărirea păcii și colaborării prietenești între popoare. **(Aplauze).**

Puterile imperialiste împiedică de ani de zile țara noastră să-și ocupe locul ce i se cuvine de drept în Organizația Națiunilor Unite. Dar glasul poporului nostru nu poate fi înăbușit. Lupta consecventă pentru pace a țării noastre, minunatele ei realizări pe tărâmul muncii pașnice creatoare câștigă Republicii Populare Române tot mai multă simpatie.

Increderea noastră în victoria forțelor păcii se întemeiază pe continua întărire a frontului de luptă pentru pace în întreaga lume. Ea se întemeiază pe faptul că în fruntea forțelor păcii se află marea și puternica Uniune Sovietică, că steagul de luptă pentru pace, pentru independența și libertatea popoarelor se află în mâinile sigure ale marelui conducător al popoarelor, tovarășul Stalin. **(Aplauze furtunoase și îndelung repetate. Asistența, ridicându-se în picioare, aclamă pe tovarășul Stalin).**

★

Tovarăși și tovarășe,

Țin să mulțumesc oamenilor muncii din circumscripția electorală Grivița Roșie, care mi-au acordat încrederea lor, propunându-ma candidat al Frontului Democrației Populare în alegerile pentru Marea Adunare Națională. Simt o deosebită bucurie că primii care m'au propus, au fost muncitorii ceferiști. Urez muncitorilor ceferiști dela Grivița Roșie și din întreaga țară care, luptând sub steagul partidului, au înscris în 1933 o pagină glorioasă în istoria mișcării revoluționare a clasei muncitoare din România, să obțină noi și noi succese, muncind cu cinste și devotament pentru a ridica transportul feroviar la înălțimea misiunii pe care o are ca unul din sectoarele hotărîtoare pentru dezvoltarea economiei naționale și construirea socialismului. **(Aplauze puternice).**

In ceeace mă privește, asigur partidul, clasa muncitoare, oamenii muncii, că nu-mi voi cruța forțele pentru a îndeplini cu cinste sarcinile ce mi-au fost încredințate. **(Aplauze puternice și îndelungate).**

Partidul nostru consideră că viitorii deputați ai Marii Adunări Naționale trebue să fie demni de încrederea pe care le-a acordat-o poporul, să țină legătură strânsă cu masa poporului, să fie devotați trup și suflet cauzei poporului, cauzei construirii socialismului în patria noastră, Republica Populară Română, **(Aplauze)** să întărească necontenit sentimentul de prietenie dintre poporul român și marele popor sovietic, dragostea și devotamentul pentru învățătorul și conducătorul oamenilor muncii din întreaga lume, cel mai bun prieten al poporului nostru — tovarășul Stalin. **(Aplauze furtunoase și ovații prelungite. Minute în șir asistența scandează entuziast numele tovarășului Stalin).**

Tovarăși și tovarășe,

Sub conducerea partidului, oamenii muncii au făurit astfel de forțe care pot înfrânge orice greutăți și asigura victoria deplină în opera de construire a socialismului. **(Aplauze).**

Noi am făurit alianța de nezdruncinat între clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, **(Aplauze)** prietenia frățească între poporul român și minoritățile naționale. **(Aplauze).**

Oamenii muncii din țara noastră sunt călăuziți de ideile nobile ale patriotismului socialist și ale internaționalismului proletar. **(Aplauze).** Intre partid, guvern și popor s'a închegat o unitate indisolubilă. **(Aplauze).** Toate acestea stau chezășie că vom obține în viitor succese și realizări și mai mari decât cele de până acum. **(Aplauze).**

Să strângem și mai puternic rândurile, să muncim cu eforturi încezite, și mai organizat, și mai hotărît, mergând spre idealul omenirii muncitoare — socialismul, spre o viață de fericire, bunăstare și belșug pentru masele populare din țara noastră.

Trăiască și înflorească România democrat-populară! **(Aplauze puternice).**

Trăiască oamenii muncii dela orașe și sate, constructori ai societății noi, socialiste! **(Aplauze puternice).**

Trăiască și să se întărească baza puterii democrat-populare — alianța clasei muncitoare și țărănimii muncitoare! **(Aplauze puternice).**

Trăiască prietenia și frăția între poporul român și minoritățile naționale! **(Aplauze puternice).**

Trăiască veșnica prietenie, alianță și colaborare frățească între Republica Populară Română și marea Uniune Sovietică! **(Aplauze puternice).**

Trăiască victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare!

(Aplauze furtunoase. Asistența ovaționează pentru partid și Comitetul său Central, pentru tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej. Intreaga adunare se ridică în picioare și scandează îndelung numele marelui Stalin).

In anii plini de măreție ai luptei pentru socialism

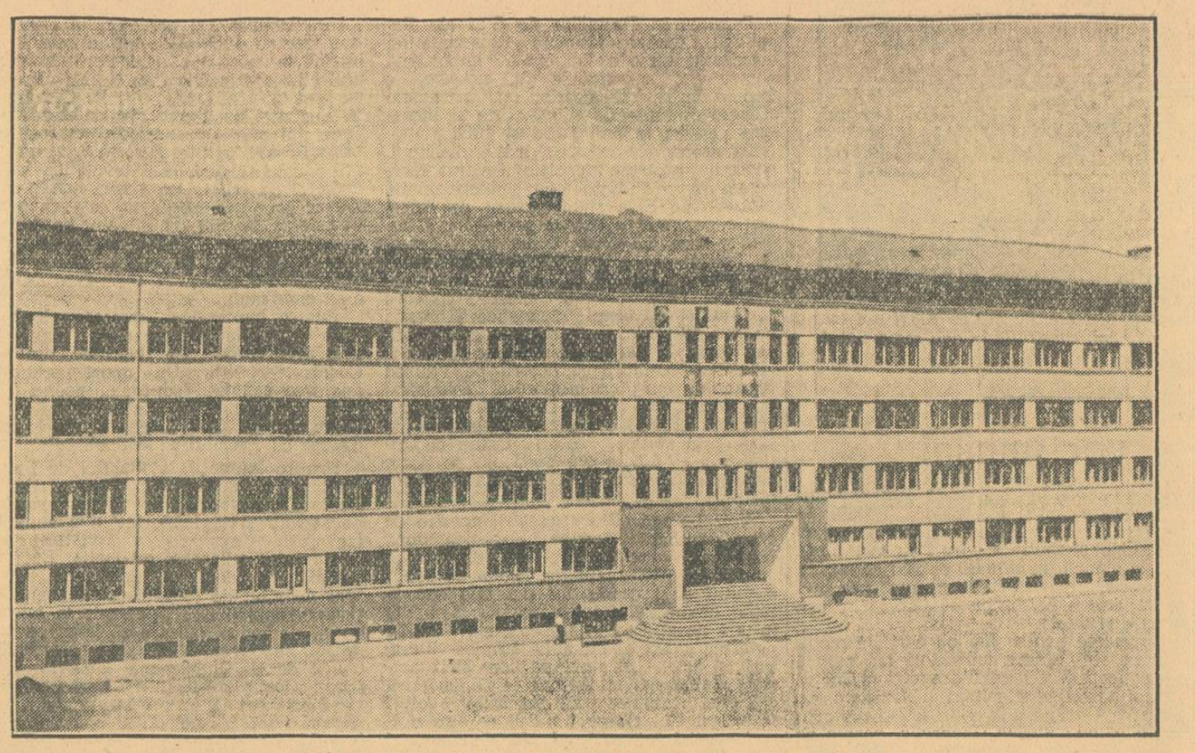

Monumentala clădire a Complexului școlar Sovrommetal-Reșița.

Frontul Democrației Populare vă cheamă să alegeți ca deputați în Marea Adunare Națională pe cei mai buni și mai devotați fii ai patriei, luptători hotărîți pentru cauza păcii și socialismului.

(Din Manifestul Consiliului Central al Frontului Democrației Populare)

Intâlnirea tov. acad. prof. C. I. Parhon cu alegătorii

Cu deosebit entuziasm au primit alegătorii din circumscripția electorală „6 Martie" pe tovarășul acad. prof. C. I. Parhon, candidatul F. D. P. la alegerile pentru Marea Adunare Națională. Aula Facultății Juridice cuprindea bătrâni și tineri, muncitori și studenți, profesori, oameni de știință, muncitoare și gospodine care locuesc în această circumscripție. Unii îl cunosc pe savantul C. I. Parhon de când lupta, în ilegalitate, alături de clasa muncitoare, alții au lucrat împreună cu el la diverse probleme științifice. Unii îl cunosc ca medic salvator de vieți, alții, tineri și entuziaști, îl văd acum întâia oară și se bucură nespus că primul lor vot îl dau pentru un savant al cărui renume depășește granițele patriei noastre.

Intrarea academicianului Parhon este primită cu ovații. Tovarășul Bărbuț Nicolae, președintele Comisiei raionale electorale F.D.P., în numele cetățenilor din circumscripția electorală „6 Martie", își exprimă bucuria de a putea saluta pe savantul C. I. Parhon drept candidat al acestei circumscripții pentru alegerile dela 30 Noembrie, expunând câteva crâmpeie din viața de luptă pe care profesorul Parhon a dus-o pentru apărarea vieții omului. Om de o înaltă conștiință cetățenească, C. I. Parhon este cunoscut pentru importante descoperiri științifice. El este unul din fondatorii endocrinologiei la noi. Pentru meritele sale științifice, candidatul circumscripției electorale „6 Martie" a fost ales președinte de onoare al Academiei R.P.R. și membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S.

Din sală au luat cuvântul, arătând meritele candidatului și îndelungata lui luptă pentru binele poporului, academicieni, muncitori, tehnicieni, gospodine și tinere studente.

Toți au arătat cum și-a consacrat doctorul C. I. Parhon viața pentru fericirea poporului muncitor.

Muncitorul Petre Văcărescu din industria poligrafică a spus: „Muncitorii din circumscripția „6 Martie" sunt mândri că au prilejul să-l voteze pe savantul C. I. Parhon, care a știut să înfrunte regimul burghezo-moșieresc și a luptat totdeauna alături de clasa muncitoare".

Inginerul Gh. Prescorniță, din Ministerul Construcțiilor și al Industriei Materialelor de Construcții, a semnalat câteva din realizările regimului de democrație populară: termocentrale, construcții de fabrici și uzine, locuințe pentru muncitori. „Aceste succese, a spus vorbitorul, le datorăm Partidului și tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej personal. Dar ele nu ar fi putut fi înfăptuite atât de repede, dacă n'am fi avut ajutorul frățesc și multilateral al Uniunii Sovietice. Iar noi constructorii, dela muncitor până la inginer, cunoaștem mai mult ca oricine uriașa importanță a acestui ajutor". Și a încheiat: „La 30 Noembrie voi vota cu căldură pe înflăcăratul prieten al Uniunii Sovietice, pe savantul C. I. Parhon, care și-a închinat toată viața pentru salvarea vieții și pentru fericirea oamenilor muncii".

Crișan Felicia, studentă la Facultatea de Filosofie, vorbind cu o deosebită căldură, și-a exprimat bucuria că are prilejul să voteze pe C. I. Parhon. „Votez, pentru că, mai mult decât visam, am ajuns studentă la cea mai de seamă Universitate din țară. Eu, fiică de muncitor, crescută într'o familie cu 11 copii, locuesc într'un cămin atât de minunat cum este căminul „Scânteia", în care sunt găzduite 450 de studente ca mine. Eu votez din toată inima pentru fericirea celor ce muncesc, pentru părinții și frații mei, votez pentru construirea socialismului. Votând la 30 Noembrie, eu îmi iau angajamentul să fiu o tot mai dârză luptătoare pe tărâmul ideologic, lovind fără cruțare în dușmanii poporului, în dușmanii păcii".

Profesorul acad. S. Oeriu a arătat câteva momente din viața de cercetător pe tărâmul științific a candidatului și din lupta lui pentru cauza poporului muncitor.

Luând cuvântul la sfârșit, academicianul C. I. Parhon, a vorbit cu căldură, aducând exemple numeroase, plastice, despre mărețele realizări ale regimului nostru de democrație populară. El a arătat apoi cât de conștient este de sarcinile de cinste dar și de mare răspundere care revin viitorilor deputați ai țării.

Împletind activitatea de cercetător în domeniul științei cu activitatea obștească, profesorul Parhon va fi și în viitoarea Mare Adunare Națională un luptător dârz pentru socialism și pentru pace.

Intâlnirea tov. acad. prof. Traian Săvulescu cu alegătorii

Într'o însuflețită adunare populară care a avut loc Marți seara în sala „Filimon Sârbu" din Capitală, sute de cetățeni din circumscripția electorală „Ana Ipătescu" s'au întâlnit cu acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., candidat al F.D.P. pe această circumscripție.

Deschizând adunarea, tov. Gheorghe Constantin, secretarul Consiliului F.D.P. al raionului I. V. Stalin, a vorbit despre meritele acad. prof. Traian Săvulescu, strălucit cercetător și om de știință, luptător activ pentru transformarea agriculturii patriei noastre într'o agricultură înaintată.

Luând cuvântul, acad. prof. dr. Nicolae Hortolomei, laureat al Premiului de Stat, a arătat înalta prețuire și sprijinul pe care Partidul Muncitoresc Român le acordă oamenilor de știință. Vorbitorul a trecut în revistă marile realizări înfăptuite în domeniul sănătății publice, subliniind larga dezvoltare pe care a luat-o rețeaua de spitale, policlinici și dispensare.

Acad. prof. dr. N. Hortolomei a încheiat exprimându-și hotărîrea de a vota candidatul F.D.P. pe circumscripția electorală „Ana Ipătescu", acad. prof. Traian Săvulescu.

Muncitorul inovator Emil Engeleiter dela Intreprinderea Sovromconstrucție, care a luat apoi cuvântul, a arătat uriașul avânt cu care oamenii muncii din țara noastră întâmpină alegerea deputaților în Marea Adunare Națională. Vorbitorul a exprimat hotărîrea întregului colectiv al întreprinderii în care lucrează de a vota la 30 Noembrie candidații Frontului Democrației Populare.

Tov. Alexandru Priedcenco, membru corespondent al Academiei R.P.R., laureat al Premiului de Stat, a vorbit despre bucuria cu care toți oamenii de știință din patria noastră au primit vestea propunerii acad. prof. Traian Săvulescu, drept candidat al Frontului Democrației Populare, în alegerile dela 30 Noembrie. Vorbitorul a arătat meritele acad. prof. Traian Săvulescu în lupta pentru introducerea în știința noastră a principiilor înaintate ale științei biologice sovietice.

In numele studenților Institutului Politehnic din Capitală a vorbit tov. Nicolae Stere. El a scos în evidență minunatele condiții de învățătură și trai pe care partidul și guvernul le-au creat studenților din patria noastră. Incheind, studentul Nicolae Stere a arătat că la 30 Noembrie va vota cu dragoste pentru candidatul F.D.P.

După ce a mulțumit pentru caldele cuvinte cu care a fost întâmpinat, acad. prof. Traian Săvulescu s'a ocupat pe larg de marele avânt pe care l-au luat agricultura și învățământul în patria noastră.

Vorbitorul a scos în evidență perspectivele pe care le deschide dezvoltării agriculturii primul nostru plan cincinal. „In anii ce vin — a spus acad. prof. Traian Săvulescu —ogoarele patriei noastre vor fi însămânțate cu soiuri noi de cereale. Se va extinde cultura plantelor industriale, suprafața cultivată cu bumbac va atinge 700 la sută față de 1950, în Banat vor fi plantați portocali, lămâi, măslini, peste 300.000 de hectare din Bărăgan vor fi irigate".

In încheere, vorbitorul s'a angajat ca toată munca lui să o pună și de acum înainte în slujba creșterii permanente a bunei stări a oamenilor muncii.

Intâlnirea tov. Matei Socor cu alegătorii

Prin perdeaua deasă a stropilor de ploaie, se zăresc siluete de trecători grăbiți. Unu... doi... grupuri. Au aceiași țintă. Imediat ce au intrat pe străduța mică, literele luminoase le apar în față: „Teatrul Tineretului."

Sute de cetățeni din circumscripția electorală „Ilie Pintilie" din Capitală, au venit în această sală să se întâlnească cu candidatul lor, compozitorul Matei Socor, Maestru Emerit al Artei din R.P.R.

Asistența a salutat cu aplauze apariția tovarășului Matei Socor. Pe fața bătrânului, a tânărului, a profesorului sau militarului, se citește aceeași bucurie. Oamenii au trăit în această după amiază bucuria apropierii marii sărbători a alegerilor.

Luând cuvântul, tovarășul Alexandru Dudău, secretarul Consiliului F.D.P. al raionului „Gheorghiu-Dej" a arătat rezultatele minunate obținute de oamenii muncii din circumscripția electorală „Ilie Pintilie", rezultate cu care întâmpină ziua de 30 Noembrie, ca și bucuria nemărginită cu care aceștia au primit Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la construcția și reconstrucția orașelor, la reconstrucția socialistă a orașului București și la construirea metroului în Capitală.

Tovarășul Dudău a subliniat apoi munca de creație în domeniul muzicii și lupta plină de avânt dusă de tovarășul Matei Socor.

„Tovarășul Matei Socor, a spus vorbitorul, este un vechi și încercat luptător în rândurile partidului. Incă în adâncă ilegalitate tovarășul Matei Socor a suferit prigoana regimului burghezo-moșieresc datorită sentimentelor sale progresiste.

După 23 August 1944 tovarășul Matei Socor a dus o rodnică activitate ca președinte al Comitetului de Radio și al Uniunii Compozitorilor. El a adus o contribuție importantă la îndrumarea muzicii noastre pe drumul realismului socialist, luptând cu hotărîre împotriva influențelor cosmopolite și decadente.

Tovarășul Matei Socor a compus imnul R.P.R., și alte numeroase creații muzicale inspirate din lupta și viața nouă a poporului nostru muncitor, situându-se printre compozitorii de frunte ai țării noastre".

Au vorbit apoi numeroși cetățeni. Primul a luat cuvântul studentul Marcel Roșu din anul III al Institutului de Mine.

„Noi, studenții Institutului de Mine — a spus Marcel Roșu — ne alăturăm entuziasmului întregului popor muncitor întâmpinând cu succese în învățătură ziua de 30 Noembrie.

Cine intră azi în unul din institutele noastre de învățământ superior își poate da seama de grija deosebită pe care partidul și guvernul o acordă tineretului studios.

Pentru viața noastră nouă, pentru tinerețea noastră fericită, noi vom vota din toată inima candidații Frontului Democrației Populare".

Gospodina Maria Târcă a arătat sufletul de viață nouă care a pătruns în cartierele Capitalei, importantele realizări edilitare, ca și roadele luminoase pe care femeile fără știință de carte le-au cules în cadrul școlilor de alfabetizare, înfierând odioasele sisteme prin care burghezia înjosea femeia, ținând-o în bezna neștiinței de carte, a umilirii și exploatării.

A vorbit apoi tovarășul Gh. Soroiu, profesor la școala medie de 10 ani, Nr. 1, băieți. El a arătat trecutul de mizerie al celor ce au muncit sub cârmuirea capitalistă, subliniind viața plină de fapte luminoase pe care o trăiesc astăzi în regimul democrat-popular.

Vorbind despre desvoltarea școlii în țara noastră, tovarășul Soroiu a spus printre altele :

„In țara noastră învățământul de toate gradele cunoaște astăzi o desvoltare nemaiîntâlnită. In fiecare an sunt ridicate noi școli, se creiază noi institute de învățământ.

Cât de mult s'a schimbat viața cadrelor didactice! Azi, profesorii și învățătorii se bucură de grija partidului, le sunt asigurate condiții tot mai bune de trai și munca lor este prețuită și încurajată.

Voi da cu încredere votul meu candidaților F.D.P., convins fiind că astfel votez pentru pace și socialism".

După ce au vorbit și alți cetățeni care au arătat mărețele realizări ale regimului nostru de democrație populară și au asigurat pe candidatul F.D.P. din circumscripția lor electorală de tot sprijinul în munca sa, a luat cuvântul compozitorul Matei Socor.

Tovarășul Matei Socor și-a exprimat întreaga sa recunoștință față de cetățenii din circumscripția electorală „Ilie Pintilie" care l-au propus candidat în alegerile pentru Marea Adunare Națională.

Vorbitorul a arătat mărețele victorii obținute de oamenii muncii din țara noastră sub conducerea partidului și cu sprijinul neprecupețit al Marii Uniuni Sovietice pe drumul construirii socialismului în patria noastră.

Vorbind despre avântul culturii în țara noastră, tovarășul Matei Socor a spus: „Cultura a devenit astăzi un bun al întregului popor muncitor. Cei ce muncesc se interesează astăzi de problemele artei, iar oamenii de artă se străduesc să creeze opere valoroase legate de viață și lupta poporului muncitor".

In încheere, tovarășul Matei Socor a spus: „Construind socialismul noi întărim pacea. F.D.P. se prezintă cu încredere în alegeri știind că poporul va vota pentru pace, pentru socialism."

Minute în șir sala a ovaționat pentru primul candidat al poporului, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej și pentru marele stegar al păcii, genialul conducător de popoare, tovarășul Stalin.

Crește numărul școlilor

Cu toate că orașul Sibiu era unul din cele mai vechi și importante centre culturale ale României, sub regimul burghezo-moșieresc, aci nu au existat decât 18 școli în care învățau abia 4.800 elevi. Astăzi, în orașul Sibiu funcționează 72 școli, care cuprind 18.000 elevi din rândurile fiilor de muncitori și țărani muncitori.

Plaga analfabetismului, era o realitate crudă și în orașul Sibiu. In anul 1944 se numărau în acest oraș 3.500 de oameni lipsiți de lumina cărții. Prin grija partidului și guvernului, precum și datorită cadrelor didactice care duc o muncă susținută, au fost alfabetizați 2.600 neștiutori de carte, urmând ca restul să fie alfabetizați în cursul acestui an.

In cuprinsul raionului Sibiu funcționează astăzi 84 școli elementare, dintre care 70 cu limba de predare română.

Unul din principiile pe care le proclamă Constituția noastră și a cărui aplicare este evidentă și în orașul și raionul Sibiu, este egalitatea în drepturi a tuturor minorităților naționale, cu poporul român. Acest lucru îl dovedesc cele 11 școli elementare cu limba de predare maghiară și cele trei școli elementare cu limba de predare germană care există în cuprinsul raionului. In orașul Sibiu, pentru elevii aparținând minorităților naționale au fost create deasemeni școli cu limba de predare maternă. Astăzi funcționează șapte școli elementare cu limba de predare germană, trei școli cu limba de predare maghiară și o școală medie cu limba de predare germană.

Elevii se bucură de condiții bune de învățătură. In sprijinul elevilor din comunele Săliște, Sibiel, Șura Mică, Roșia, Ocna Sibiului și Porumbacul de Jos au fost înființate șapte internate.

In acest an au fost repartizate pentru raionul Sibiu un număr de 12.000 burse, rechizite școlare și haine, care vor fi acordate elevilor merituoși.

Mii de biblioteci

Datorită grijii partidului și guvernului, larga rețea de biblioteci se extinde astăzi pe întreg cuprinsul patriei noastre. In întreaga țară funcționează acum peste 5000 de biblioteci sindicale, 12.000 biblioteci sătești, 1000 colțuri roșii în gospodăriile colective, 9000 colțuri roșii pe lângă întreprinderi, 1500 cluburi, precum și numeroase biblioteci școlare, științifice, etc.

Aceste biblioteci dau posibilitate oamenilor muncii din patria noastră să cunoască cuceririle științei marxist-leniniste, să-și însușească tehnica și metodele de muncă sovietice, etc.

Pentruca bibliotecile să-și poată duce în condițiuni bune activitatea, ele trebue să fie aprovizionate la timp cu cărțile necesare.

In acest scop, folosind experiența sovietică, Direcția Generală a Editurilor, Industriei poligrafice și Difuzării cărții a înființat în fiecare regiune, colecturile bibliotecilor, unități speciale de aprovizionare sistematică a bibliotecilor din raza unităților respective, aprovizionare care trebue să se facă potrivit cerințelor cititorilor. Deoarece Colecturile regionale nu au putut cuprinde până în prezent toate bibliotecile din regiune, din luna Octombrie a început ca servirea bibliotecilor, din afara raionului reședință de regiune, să se facă de către o librărie din raion, care va îndeplini funcția de Colectură raională.

In prezent în întreaga țară se desfășoară o largă acțiune de înzestrare a bibliotecilor cu cărți.

Pentru asigurarea succesului acestei acțiuni, este necesară o strânsă colaborare între bibliotecile unităților centrelor regionale de librării și difuzarea cărții în vederea încheierii contractelor de aprovizionare a bibliotecilor cu cărți.

In acest scop organele de conducere ale bibliotecilor, secțiile de artă și cultură ale sfaturilor populare, consiliile sindicale regionale și comitetele de întreprindere, trebue să sprijine efectiv acțiunea de înzestrare a bibliotecilor, pentruca lunile de iarnă, prielnice cititului, să găsească toate bibliotecile bine înzestrate.

Înflorește cultura minorităților naționale

In regimul burghezo-moșieresc, asuprirea națională era caracterizată și prin înăbușirea culturii naționale a minorităților din țara noastră.

Oamenii muncii ruși și ucrainieni din regiunea Suceava, ca și celelalte minorități naționale din țara noastră au cunoscut din plin această asuprire. Pentru ei nu existau școli în limba maternă, nu se tipăreau cărți și ziare. Deosebit de concludent în această privință este și marele procentaj de analfabeți din rândurile lor.

In anii regimului de democrație populară, situația minorităților naționale s'a schimbat radical.

In acțiunea de răspândire a culturii în rândurile populației din regiunea Suceava s'au obținut până în prezent însemnate succese. S'au creat școli în limba maternă pentru copiii oamenilor muncii ucrainieni și ruși. Astfel, în raionul Rădăuți există 26 școli elementare cu ciclu I și șapte școli de 7 ani cu limba de predare ucraineană. Pe lângă școlile din Brodina, Bălcăuți și Siret, funcționează internate, unde un număr de 214 elevi ai acestor școli primesc burse de stat.

Și în raionul Câmpulung copiii oamenilor muncii ucrainieni învață carte în limba maternă în cele 20 de școli elementare.

In 12 sate cu populație ucraineană din raionul Suceava funcționează deasemeni școli cu limba de predare ucraineană. La Dărmănești și Ipotești se află școli de 7 ani.

O preocupare de căpetenie a cadrelor didactice dela aceste școli, este munca pentru lichidarea analfabetismului. Numai în cursul anului școlar 1951—1952, 445 oameni ai muncii ucrainieni din Rădăuți au cunoscut pentru prima oară lumina cărții. Din cei 3.000 neștiutori de carte care există acum câțiva ani în rândurile oamenilor muncii ucrainieni din raionul Câmpulung, au fost alfabetizați 2.200.

S'a schimbat fața comunei Vorona

Nouă școli, cămin cultural în fiecare sat, case de citit înzestrate cu biblioteci și aparate de radio, un aparat cinematografic, dispensare, case de naștere, puncte sanitare, iată cum s'a schimbat fața comunei Vorona în anii puterii populare.

Despre aceste realizări au vorbit cu mândrie sătenii din Vorona Nouă la întâlnirea cu inginerul Anania Aspasia, candidat al F.D.P. în circumscripția electorală Bucecea în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

„Chiaburi ca Spiridon Andreescu ne jefuiau nestingheriți, ne deschideau cârciumi în loc de școli ca să ne întunece mințile pentru a-și vârfui averile din sudoarea muncii noastre — a spus țăranul muncitor Gh. Chihaia.

Bucuroși de succesele dobândite și de perspectivele tot mai largi care se deschid oamenilor muncii prin recentele hotărîri ale partidului și guvernului, cetățenii care au luat cuvântul și-au exprimat hotărîrea de a vota la 30 Noembrie candidatul F.D.P.

Luând cuvântul, tov. Anania Aspasia a vorbit despre minunatele realizări ale regimului de democrație populară care sunt un rezultat firesc al prieteniei de nezdruncinat dintre poporul nostru și marele popor sovietic, despre avântul oamenilor muncii în lupta pentru îndeplinirea și depășirea sarcinilor de plan în cinstea alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională.

Cei prezenți la întâlnire au manifestat cu căldură pentru victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare, pentru viitorul luminos al patriei noastre.

Noi realizări în regiunea Arad

Numărul mare de școli și cămine culturale, dispensare medicale, puncte farmaceutice, băi populare, etc., din satele țării noastre, dovedesc grija pe care partidul și guvernul o poartă ridicării continue a nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare.

In regiunea Arad, în cursul acestui an, au fost amenajate și reparate peste 30 școli. De curând în comuna Pleșcuța din raionul Gurahonț, a fost terminată amenajarea unei școli elementare cu internat, înzestrată cu tot mobilierul necesar, unde copiii țăranilor muncitori vor putea învăța în condițiile cele mai bune.

In ultimii ani s'au construit și amenajat în cuprinsul regiunii 20 cămine culturale, iar de curând au fost inaugurate căminele culturale din comuna Nădab, Pătârș și Corbești.

Grija pentru sănătatea publică se concretizează prin numeroasele instituții sanitare create în anii regimului de democrație populară. Astfel, în comunele Ineu și Sebiș au fost construite două dispensare T.B.C., înzestrate cu tot aparatajul necesar, iar în întreaga regiune au fost create 100 puncte farmaceutice. Deasemeni, în întreaga regiune, funcționează șapte băi populare.

Acțiunea pentru electrificarea satelor cunoaște o amploare tot mai mare. In ultimii doi ani „lampa lui Ilici" a fost introdusă în 14 comune.

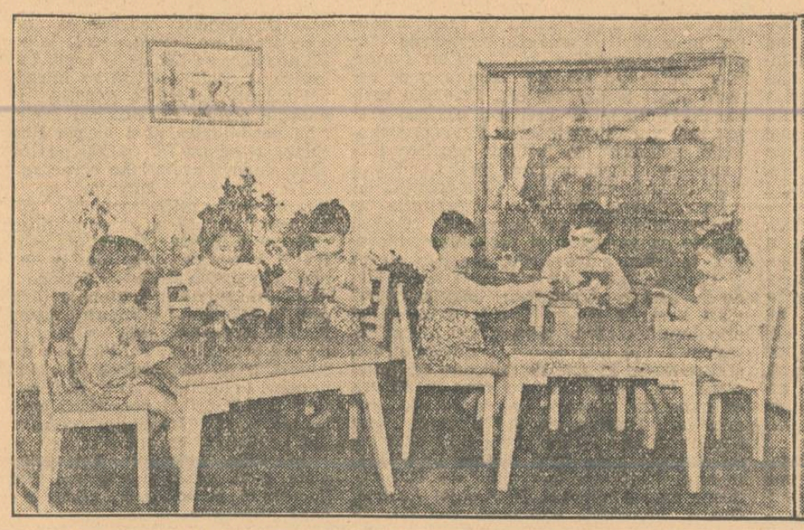

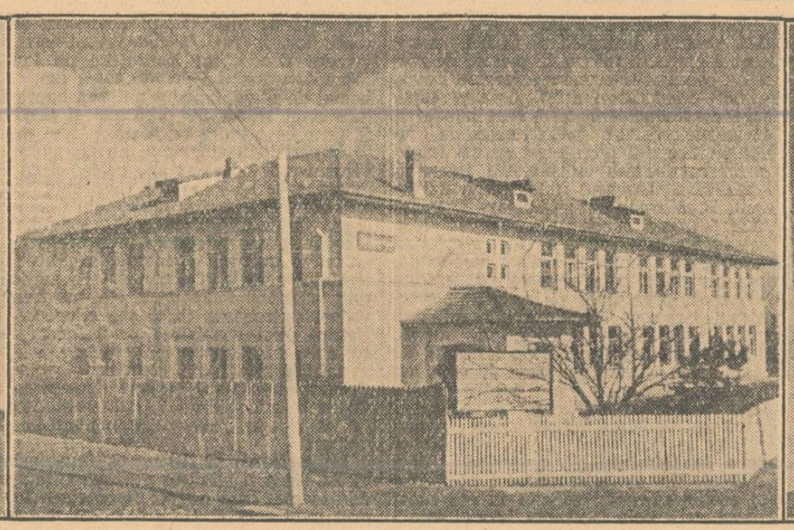

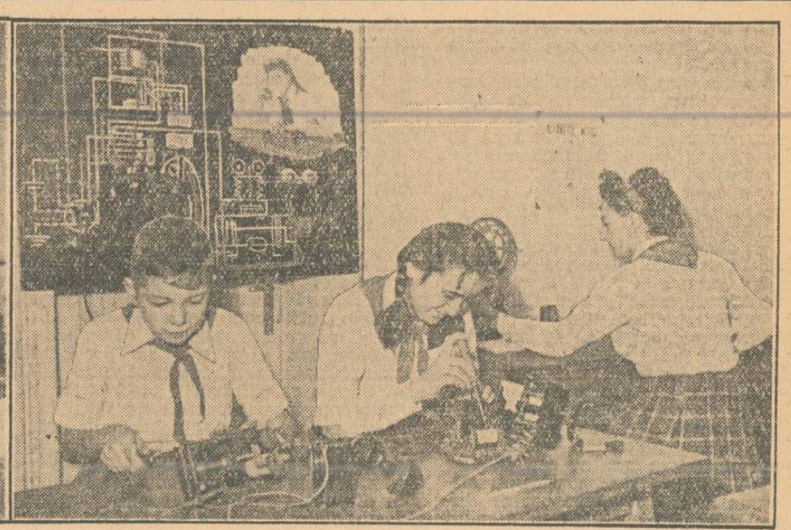

Deosebit de mare este grija partidului și a guvernului pentru învățământ. In regimul nostru de democrație populară s'au construit și se construesc mereu numeroase școli încăpătoare, înzestrate cu mobilier și cu material didactic nou. In aceste școli, copiii oamenilor muncii învață în condiții tot mai bune.

In clișeu = 1). Copiii muncitorilor dela marea fabrică de confecții „Gh. Gheorghiu-Dej", primesc o minunată îngrijire în căminul de zi al fabricii. 2). Cartierul Dămăroaia din București, altădată oropsit de regimul burghezo-moșieresc, are azi o școală nouă, frumoasă. 3). In Palatul Pionierilor din București, pionierii își desvoltă cunoștințele lucrând în cercuri și legând teoria de practică.

Complotiștii și-au primit dreapta osândă

Atenția opiniei publice din întreaga lume a fost atrasă în ultimele zile de desvăluirile procesului centrului complotist antistatal din Cehoslovacia, a cărui judecare s'a desfășurat în fața tribunalului de stat din Praga. Cu mâne dreaptă au luat cunoștință oamenii muncii de acțiunile de spionaj și diversiune, de sabotaj și trădare, de crimă și jaf puse la cale din ordinul imperialiștilor de agenții centrului complotist în frunte cu Rudolf Slansky. In acelaș timp, organizatorii de pe cele două maluri ale Atlanticului ai monstruosului complot care și-au văzut date peste cap planurile, nu au ezitat să-și arate turbarea, să verse noi torente de calomnii la adresa puterii democrat-populare și să caute să se descotorosească de proprii lor agenți pe care până mai eri îi finanțau.

Procesul dela Praga a desvăluit în fața întregii lumi urzelile mârșave ale rețelei de spionaj, alcătuită din dușmani ai poporului cehoslovac, ai regimului de democrație populară și ai socialismului aflați în slujba imperialiștilor americani, englezi și francezi care au creat, sub conducerea serviciilor de spionaj occidentale, un centru complotist antistatal menit să submineze regimul de democrație populară, să saboteze construirea socialismului, să aducă prejudicii economiei naționale, să desfășoare o activitate de spionaj, de subminare a capacității de apărare a țării cu scopul de a rupe legăturile de alianță și prietenie dintre Republica Cehoslovacă și Uniunea Sovietică, să lichideze regimul de democrație populară din Cehoslovacia, să restaureze capitalismul, să lichideze suveranitatea și independența Republicii Cehoslovace târând-o în lagărul imperialismului.

Este semnificativ faptul că centrul complotist antistatal a mers mână în mână cu trădătorii mai vechi ai poporului cehoslovac în frunte cu Beneș; când acesta din urmă s'a văzut demascat, ca dușman al propriului său popor, iar acoliții săi credincioși s'au refugiat în țările capitaliste, imperialiștii au ordonat să intre în acțiune „rezerva" lor — liota de spioni și asasini strecurați în mișcarea muncitorească. Intreg acest plan diabolic nu datează de eri, alaltăeri; încă pe vremea când republica premuncheneză era aruncată în brațele lui Hitler de „protectorii" ei occidentali, serviciile de spionaj american, englez și francez au avut grijă să-și angajeze oameni de nădejde pentru acțiunile lor mârșave, tot soiul de trădători, troțchiști și naționaliști burghezi, sioniști și mai târziu colaboraționiști ai ocupanților fasciști, înjghebând o largă plasă de pâianjen a spionajului și diversiunii. Incă în 1938 a fost selecționată agentura de spioni din rândul refugiaților; activitatea lor a fost dirijată de Harman Field și mai târziu de fratele său Noel Field, colaboratori apropiați ai lui Allen Dulles, șeful organizației americane de spionaj O.S.S. care își ducea activitatea în Europa Centrală și Răsăriteană. După cum s'a desvăluit în actul de acuzare al procesului dela Praga, în fruntea adunăturii care trebuia să sugrume Republica Cehoslovacă democrat-populară, în cazul când acest lucru nu i-ar fi reușit lui Beneș, imperialiștii americani l-au pus pe Rudolf Slansky, vechi agent al burgheziei și trădător al poporului cehoslovac. Activitatea lui Slansky este străbătută de un noian de minciuni, de duplicitate, perfidie și de trădare; încă în perioada de după 1920, Slansky renega în fața poliției ideile partidului comunist. Imperialiștii, care ar fi vrut să rupă Cehoslovacia de lagărul socialismului și s'o transforme într'o moșie proprie de tipul celei titoiste, și-au pus toată nădejdea în Slansky după sdrobirea putschului contrarevoluționar din Februarie 1948. Alături de Slansky s'au înhăitat alde Josef Frank, aventurier și criminal de război care trebuia să fie judecat pentru maltratarea prizonierilor de război sovietici și francezi, alde Geminder, naționalist burghez și alții de aceeași teapă.

Fondul celor 100 de milioane de dolari din sinistra lege a lui Truman pentru finanțarea activității de spionaj și diversiune în U.R.S.S. și țările de democrație populară a servit din plin pentru organizarea centrului complotist antistatal din Cehoslovacia. Slansky și complicii săi, la fel ca și Rajk în Ungaria, Costov în Bulgaria și alți dușmani înveterați ai popoarelor au îndeplinit cu scrupulozitate mârșavele misiuni date de serviciile de spionaj imperialiste. Acțiunile lor mârșave nu cunoșteau margini.

In perioada de după cel de al doilea război mondial, când Cehoslovacia s'a eliberat de cătușele imperialiste, serviciile de spionaj american și englez au trimis la lucru agenți experimentați ascunși sub masca de ambasadori, atașați comerciali, corespondenți de presă; ambasada americană și alte reprezentanțe diplomatice — engleză, franceză, israeliană, iugoslavă, etc. — s'au dovedit a fi cuiburi de spionaj.

Nici nu se putea ca un asemenea vast aparat de spionaj și trădare înjghebat cu ținta de a împinge Cehoslovacia din nou spre capitalism să nu la „exemplul" călăului Tito. Ca în toate procesele de spionaj și trădare numele agenților titoiști au figurat alături de cele ale stăpânilor lor imperialiști. In această cloacă de nemernicie, acțiunile banditești săvârșite de Tito erau la mare cinste. Iată ce declară Slansky, care se vroia și el în postura de oberführer la fel ca automarașalul megaloman cu sute de decorații, care s'a cocoțat prin teroare și înșelăciune la putere în Iugoslavia: „Intrucât centrul complotist antistatal a dus o activitate vrăjmașă pe o linie analoagă cu aceea a lui Tito și a clicii sale, se impunea și colaborarea agenturii titoiste cu centrul nostru antistatal. De aceea unii dintre complicii mei au întreținut legături cu agentura imperialistă titoistă din Cehoslovacia a cărei rețea era destul de largă. De aceea noi ne-am orientat deasemenea spre preluarea din Iugoslavia a experienței lui Tito".

In cursul procesului depozițiile martorilor au completat mărturisirile acuzaților. Ca un balon de săpun s'au desumflat mârșavele planuri ale complotiștilor demascați. Procesul dela Praga a arătat încăodată adevărata față hidoasă a imperialiștilor și a lacheilor lor; în cursul procesului numele spionului șef american Allen Dulles a figurat alături de acela al ambasadorului englez Nichols, numele vechiului agent al, Intelligence Service-ului și deputat în Camera Comunelor, Zilliacus, a stat alături de acela al lui Glaser, adjunctul șefului spionajului american pentru Europa, iar delegatul englez la O.N.U., Jebb, ambasadorul israelian Überall, ambasadorul francez Dejean, ambasadorul american Steinhart s'au dovedit a fi și ei simpli agenți ai serviciilor de spionaj. Prinși la ananghie, organizatorii occidentali ai complotului anti-popular s'au grăbit să protesteze printr'o notă diplomatică, străduindu-se ca în felul acesta să șteargă urmele monstruosului complot și să se desolidarizeze de oamenii lor de încredere din boxa acuzaților. Bineînțeles că domnii imperialiști n'au suflat niciun cuvânt nici despre legea celor 100 de milioane, nici despre faptul că numai în 1951 — potrivit relatărilor revistei americane „United States News and World Report" — societățile Dupont, Mellon, General Motors și altele au donat peste 350 de milioane de dolari pentru finanțarea diferitelor organizații care desfășoară activități subversive împotriva țărilor iubitoare de pace. Dar faptele sunt fapte, iar domnii imperialiști odată prinși cu mâța în sac nu le pot nega fără a se încurca mai rău și a apărea în adevărata lor lumină de fățarnici criminali.

Fracul diplomatic și surtucul de spion s'au confundat în întreaga activitate a reprezentanților imperialiști, a ieșit la iveală încăodată că în boxa acuzaților alături de trepăduși stipendiați pe statele de serviciu ca spioni, ar fi trebuit să figureze cele mai simandicoase fețe ale politicii imperialiste. Și de astă dată a apărut clar în fața lumii întregi că acei care agită bomba atomică cu gândul de a cuceri lumea și se bat cu pumnul în piept pentru a lor „civilizație occidentală" sunt aceeași care mânuiesc pistolul diversionistului care este gata să ucidă pe la spate.

De aceea dreapta osândă la moarte pronunțată de tribunalul de stat pentru Rudolf Slansky și principalii săi complici, vinovați de înaltă trădare, spionaj, sabotaj și trădare militară precum și condamnarea la închisoare pe viață a altor complici a fost primită cu satisfacție de oamenii muncii care au asistat la pronunțarea sentinței de către tribunalul de stat din Praga.

Elevii școlii medii de 10 ani din com. Militari ca și alți zeci de mii de copiii din țara noastră, învață în condiții tot mai bune, în săli de clasă noi, construite în anii regimului de democrație populară.

Toate visurile se vor împlini

Era în vară. Se demolise arșița de peste zi. Membrii organizației de bază din comuna Pleșcuța, strânși în jurul mesei, se cufundaseră în vorbe. Cu pâlpâiri, se revărsa lumina slabă a lămpii de petrol, care abia spărgea întunericul.

— Avem nevoie de școală, nu o mai putem duce așa.

— O vom face! a răspuns hotărît Nisa Ion, secretarul.

Acesta era obiectul ședinței: școala. E adevărat că Pleșcuța nu e un sat prea mare. Casele mici și resfirate se întind la poalele dealurilor. Cele câteva sute de locuitori, în marea lor majoritate țărani muncitori, sunt oameni harnici și buni gospodari. Copii sunt mulți în sat și cu toții îndrăgesc cartea. Dar... școala nu-i putea cuprinde pe toți. Avea o singură sală de clasă și asta neîncăpătoare. Burghezia și moșierimea n'aveau interesul să dea copiilor oamenilor muncii posibilitatea să se lumineze. Astăzi însă ne trebue școală, ne trebue lumină, cât mai multă lumină.

Zile și nopți întregi s'a frământat secretarul organizației de bază, președintele sfatului popular și directorul școlii pentru a găsi mijloacele de a ridica un nou local pentru școală.

— Cu oamenii buni și cinstiți din sat vom duce la capăt treaba. Avem mulți dintre aceștia. Trebue să vorbim cu ei, să-i lămurim și toți împreună, mână în mână, vom înălța școala — a spus tovarășul Nisa.

Și așa a fost. Oamenii au înțeles. Prin autoimpunere, s'au încasat 17.000 lei și la muncă voluntară s'au angajat toți țăranii muncitori. S'au cărat în scurt timp 180 m³ de piatră și zeci de căruțe de nisip. Așa a început munca în zilele de vară ale acestui an.

Au încercat dușmanii să pună piedici, dar n'au reușit. Zadarnic a tot căutat chiaburul Schiller Desideriu să-l momească pe Anca Pavel care argățise ani de zile, încercând să-i otrăvească sufletul cu fel de fel de născociri, pentru a-l sustrage dela lucru. Clădirea asta nouă care se înalță stătea ca un cui în inima lui Schiller. Dar nici o încercare de a lui nu a reușit. La Anca și la toți ceilalți nu mai prindeau vorbele viclene. S'au săturat oamenii să slugărească la chiaburi, să trăiască în mizerie și în întuneric. Ei vor să-i învețe carte pe copiii lor, să-i vadă oameni luminați, care să nu-și mai plece spatele. In fața satului, Anca a demascat într'o zi uneltirile chiaburului și a pornit cu mai mult elan la muncă. In cele 60 de zile de muncă voluntară, el singur a executat cea mai mare parte a lucrărilor de tâmplărie, uși, ferestre și altele.

Dragostea pentru lumina cărții a mobilizat pe toți țăranii muncitori la muncă neprecupețită. Cu câtă dragoste a lucrat Hărdutiu Ion la cioplirea pietrelor, sau Păsărilă Alexandru la construirea cuptorului de pâine! Surtea Gheorghe, paznic de noapte la cariera de piatră, își împletea munca de organizare a transportului de nisip și piatră cu munca de lămurire dela om la om. Dela kilometrii întregi depărtare, veneau mulți țărani muncitori din satele învecinate să ajute la clădirea școlii din Pleșcuța. Au venit țărani din Budești, din Aciuța, din Gura Văii, din Tălaj, din Rostoci.

In rândurile țăranilor muncitori lucrau cu deosebit avânt părinții copiilor. Surtea Simion, deși cu sănătatea șubredă, a lucrat la zidărie zi de zi până când a văzut terminată școala. Nici un om al muncii din comuna Pleșcuța n'a lucrat mai puțin de trei zile la clădirea școlii noi.

Zilele acestea, când a avut loc inaugurarea noului local de școală, în sala căminului cultural din Pleșcuța s'au adunat toți locuitorii satului. Era prilej de mare bucurie. In timp atât de scurt, cu forțele unite ale tuturor, satul are un frumos local de școală.

Pleșcuța, satul acesta mic își schimbă an de an fața. Născute la început numai în inima lor, au prins pe rând viață multe năzuințe: căminul cultural, dispensarul, cooperativa, școala de 7 ani și grădinița de copii.

Dar locuitorii din Pleșcuța mai au o dorință arzătoare. Ei vor ca satul lor să aibă lumină electrică. Și sunt siguri că și această dorință a lor se va înfăptui ca toate celelalte. Pentru ca satul lor și țara noastră întreagă să înflorească an de an, locuitorii satului Pleșcuța vor vota cu încredere la 30 Noembrie pe candidații Frontului Democrației Populare, care îi vor ajuta să li se îndeplinească toate visurile.

D. KELEMEN
C. URIȚESCU

„Livada Pionierilor"

In cinstea alegerilor dela 30 Noembrie, pionierii din Sudriaș au întreprins frumoase acțiuni obștești. Astfel, ei au adunat 510 kgr. fier vechi, 30 kgr. oase, 35 kgr. hârtie, 25 kgr. sdrențe, 45 kgr. sticlă. Această unitate de pionieri și-a luat, deasemeni, angajamentul să planteze 1.200 duzi dăruiți de către secția agricolă raională. Ei plantează zilnic câte 300 bucăți. Plantația se va numi „Livada Pionierilor".

Tot în cinstea alegerilor, cei 25 elevi ai școlii din Pogănești au predat cooperativei din Sudriaș (secția D.A.C.) 140 kgr. de oase.

ION ENAȘESCU
corespondent

A apărut și se găsește de vânzare în librării volumul „Indrumări metodice pentru predarea citirii și scrierii la clasa I-a".

Lucrarea trebue studiată de elevii anului III dela școlile pedagogice, în cadrul orelor de metodică, la limba română.

Deasemenea, ea este necesară și învățătorilor care predau la clasa I-a a școlilor elementare.

Inalta prețuire acordată științei și culturii în regimul nostru de democrație populară

Decernarea Premiilor de Stat ale Republicii Populare Române reprezintă un eveniment de o excepțională importanță pentru viața culturală a țării noastre, o trecere în revistă a celor mai însemnate succese obținute de știința, arta și literatura noastră în anii 1950 și 1951.

In acordarea acestor înalte distincții, poporul nostru muncitor a văzut încăodată exprimându-se cu putere înalta prețuire pe care statul nostru de democrație populară o acordă savanților și artiștilor care își consacră puterea de creație nobilei cauze a construirii socialismului și apărării păcii. Cât de puternic contrastează această înaltă cinstire cu care partidul și guvernul încununează creația noastră științifică și artistică cu situația umilitoare în care se zbăteau cercetătorii științifici, scriitorii și actorii pe vremea regimului burghezo-moșieresc! Tehnicieni transformați în agenți de reclamă ai trusturilor străine, scriitori stingându-se de ftizie prin spitale, actori tratați ca saltimbanci — acesta era destinul pe care clasele exploatatoare îl hărăzeau intelectualilor.

Numai după eliberarea țării noastre de către glorioasa Armată Sovietică, după instaurarea regimului de democrație populară, intelectualitatea legată de popor a putut să-și desfășoare din plin capacitățile creatoare. Construirea socialismului în țara noastră este de neconceput fără un puternic avânt al științei, tehnicii, literaturii și artei. „Drumul pe care sunt chemați să meargă învățătorii — și, în general, intelectualii devotați poporului — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — este drumul participării active la făurirea acestei vieți fericite pe care ne-o aduce construirea socialismului în patria noastră".

Avântul deosebit al științei și culturii în ultimii ani — a cărui expresie este și recenta decernare a Premiilor de Stat — ilustrează justețea politicii partidului și guvernului de sprijinire și îndrumare permanentă a oamenilor de știință și artă, cărora li s'au asigurat condiții de creație și trai necunoscute încă în trecut.

Ca și în domeniul construcției economice, succesele realizate în știință și cultură sunt inspirate și luminate de glorioasa experiență a Uniunii Sovietice. Din bogatul tezaur al culturii sovietice, savanții, scriitorii și artiștii noștri învață cum să lege creația lor de necesitățile vitale ale poporului, învață cum trebue să lupte pentru a contribui la zidirea socialismului, la făurirea unei vieți fericite și luminoase pentru toți cei ce muncesc. Inaintatele cuceriri ale științei și tehnicii sovietice, minunatele opere literare și artistice create în Țara Socialismului biruitor — reprezintă îndreptarul de neprețuit al intelectualității noastre.

In timp ce în țara noastră oamenii științei și culturii, mergând pe drumul luminat de ingeniala învățătură marxist-leninistă, de măreața experiență sovietică, obțin succese tot mai remarcabile în creația lor închinată păcii și progresului — în lumea imperialistă știința și cultura se află într'o totală decădere. Atâtătorii la război, imperialiștii americani, așteaptă cu nerăbdare, după însăși expresia ziarului reacționar american „Saturday Evening Post", „acele timpuri fericite când o țară va putea arunca asupra alteia toate calamitățile inventate de știință". Spre realizarea unor asemenea „timpuri fericite" îndeamnă să lucreze cercurile guvernante din statele capitaliste pe cercetătorii științifici, obligându-i să devină sclavi ai atomiștilor americani, să inventeze mereu noi mijloace de distrugere în massă a oamenilor.

Atribuirea Premiilor de Stat unor lucrări valoroase din diverse domenii de știință și cultură este deaceea încă o dovadă puternică a scopurilor pașnice și constructive pe care le urmărește creația noastră științifică și artistică — spre deosebire de țelurile mârșave care stau în fața științei și artei vândute dolarului, din țările capitaliste.

Printre laureații Premiului de Stat se află eminenți savanți, care, prin lucrările lor valoroase, au adus o importantă contribuție la desvoltarea științei noastre. Astfel, s'a decernat Premiul de Stat cl. I academicianului E. Carafoli pentru lucrarea „Aerodinamica" și profesorului Caius Iacob pentru lucrarea „Introducere matematică în mecanica fluidelor"; în domeniul științelor chimice au primit Premiul de Stat cl. I academicienii R. Cernătescu, G. Spacu și două colective de chimiști. In domeniul științelor agricole au fost atribuite Premii de Stat geologilor și agronomilor care, însușindu-și învățătura miciurinistă, au creat noi soiuri de plante; deosebit de semnificativă este atribuirea Premiului de Stat colectivului gospodăriei agricole colective „30 Decembrie" din Conțești, raionul Zimnicea, pentru buna organizare a muncii și exemplara aplicare a agrominimului.

Pentru importante cercetări ale bogățiilor subsolului au fost cinstiți cu înaltul titlu acad. prof. Gh. Macovei, prof. Al. Codarcea și alții. Un aport prețios în apărarea sănătății poporului nostru muncitor este acela al academicienilor M. Ciucă, Ștefan S. Nicolau, N. Hortolomei, distinși cu Premiul de Stat cl. I.

Printre laureații Premiului de Stat în domeniul tehnicii și al perfecționărilor radicale ale metodelor de producție, alături de savanți și ingineri, întâlnim muncitori inovatori — expresie a legăturii care există între știință și producție. Lucrările premiate în domeniul științelor tehnice sunt deosebit de folositoare economiei naționale, contribuind puternic la măreața operă de industrializare socialistă a țării. Astfel, se cuvine a remarca colectivul în frunte cu C. Dumitrache dela Intreprinderea „Iosif Rangheț"-Arad, care a realizat fabricarea în serie a strungului „I.P.L. Victoria 250", colectivul în frunte cu ing. M. Bercovici care a proectat Termocentrala „Gh. Gheorghiu-Dej" dela Doicești, precum și celelalte colective de profesori, ingineri, tehnicieni, muncitori distinși cu Premiul de Stat. Brigadierii Ioan Popa, Timoftei Prunache, Gh. Enescu, stahanovistul Dumitru Arjan, maistrul Marin Preda, mecanicul Avram Gavrilă — toți distinși cu înaltul titlu de laureat al Premiului de Stat dovedesc înaltele capacități creatoare ale muncitorului eliberat din lanțurile exploatării și care știe că toate eforturile sale creatoare sunt destinate oamenilor muncii.

O grăitoare mărturie a înfloririi literaturii și artei în patria noastră o constitue acordarea Premiului de Stat pentru opere care oglindesc cele mai înalte aspirații ale poporului nostru muncitor. In ultimii ani s'a îmbogățit considerabil conținutul ideologic al literaturii noastre, s'a perfecționat forma ei artistică. Lucrări valoroase — distinse cu Premiul de Stat — ca romanul „Drum fără pulbere" al scriitorului Petru Dumitriu sau poemul „Minerii din Maramureș" al scriitorului Dan Deșliu aduc în literatura noastră eroii înaintați ai zilelor noastre, tema luptei pentru construirea unei vieți noi, împotriva încercărilor disperate ale dușmanului de clasă. In domeniile prozei, poeziei și dramaturgiei s'a mai decernat Premiul de Stat lucrărilor scriitorilor Al. Jar, Ion Călugăru, Kovacs György, M. Beniuc, Eugen Jebeleanu, Veronica Porumbacu, Eugen Frunză, Horváth Imre, Mihail Davidoglu, N. Moraru, A. Baranga etc.

Expresie a succeselor remarcabile repurtate de creația noastră muzicală în anii 1950-1951 sunt lucrările compozitorilor Ion Chirescu, Gheorghe Dumitrescu, Hilda Jerea distinse cu Premiul de Stat cl. I. Pictorii Gh. Șaru, Ștefan Baraba, Paul Atanasiu, Jean Steriade, E. Taru, sculptorii D. Demu, C. Baraschi, Dorio Lazăr — au îmbogățit arta noastră plastică cu noi creații valoroase. Deasemeni, s'au acordat Premii de Stat în domeniul arhitecturii, cinematografiei, artei teatrale.

Recompensă binemeritată a unor prețioase realizări, Premiile de Stat înseamnă în acelaș timp un imbold pentru oamenii științei și culturii de a-și ridica mereu pe trepte superioare creația lor, de a răspunde într'o măsură tot mai mare exigențelor sporite ale poporului nostru muncitor. Având înainte minunatul exemplu al culturii sovietice, sub conducerea partidului clasei muncitoare, savanții, scriitorii și artiștii noștri vor realiza lucrări din ce în ce mai valoroase, care să slujească operei de construire a socialismului.

Mincinoasa „democrație" burgheză

Nu rareori, în cuvântările eisenhowerilor, trumanilor sau dullesilor, în emisiunile diverselor „voci" ale trusturilor de dincolo și dincoace de ocean, în presa și în toate manifestările propagandistice ale imperialismului, cuvântul „democrație" este declinat la toate cazurile și folosit în fel și chip. Zarva suspectă care se face în jurul acestei noțiuni nu mai constitue de mult obiectul unui secret — ea este menită tocmai să ascundă lipsa de drepturi și libertăți cetățenești în țările capitaliste, să camufleze înfățișarea hâdă a așazisei „democrații" burgheze.

Cu decenii în urmă, marele Lenin caracteriza „democrația" burgheză ca fiind **„strâmtă, ciuntită, falsă, ipocrită, o capcană și o minciună pentru cei exploatați".** Intr'adevăr, ce fel de democrație poate exista acolo unde un pumn de îmbuibați stăpânesc averi uriașe, în timp ce zeci de milioane de oameni sunt săraci lipiți pământului? Ce fel de democrație poate fi în S.U.A. unde miliardarii și milionarii care formează 1% din populație, stăpânesc 67% din întreaga avuție a țării, în timp ce 87% din populație nu posedă decât 8% din această avuție? Sau în Anglia, unde 2% din populație — marii capitaliști — stăpânește aproape 68% din avuția națională?

Cu ipocrizia care o caracterizează, burghezia imperialistă obișnuește să facă mare paradă de expresia „egalitate de drepturi". Aceasta, deși e evident că nu poate exista egalitate în drepturi între patron și muncitor, între moșier și țăran etc. când primii sunt exploatatori iar ceilalți sunt exploatați, când primii, în afară de bogății, stăpânesc și puterea politică, iar ceilalți nu dispun nici de una nici de alta.

In cuvântarea istorică rostită la cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S., caracterizând situația „drepturilor" și „libertăților" în țările capitaliste, tovarășul Stalin a spus: **„Inainte, burghezia își permitea să facă paradă de liberalism, apăra libertățile burghezo-democratice și își crea astfel popularitate în popor. Acum din liberalism nu a rămas nici urmă. Nu mai există așa numita „libertate individuală", drepturile individului sunt recunoscute acum numai acelora care au capital, iar toți ceilalți cetățeni sunt considerați material uman brut, bun numai pentru exploatare. Principiul egalității în drepturi a oamenilor și națiunilor a fost călcat în picioare, fiind înlocuit cu principiul drepturilor depline ale minorității exploatatoare și al lipsei de drepturi a majorității exploatate a cetățenilor. Steagul libertăților burghezo-democratice a fost aruncat peste bord".**

In S.U.A., o mână de familii putred de bogate — Morgan, Rockefeller, Dupont, Mellon etc. — care stăpânesc țara cu guvern cu tot, trăiesc în palate somptuoase și se scaldă în aur, în timp ce trei sferturi din numărul total al familiilor americane nu au asigurat minimul de trai necesar. Pentru a desvălui și mai bine caracterul „democrației" burgheze, ar fi suficient de arătat că în Statele Unite ale Americii se înregistrează anual 10.000 sinucideri din cauza mizeriei (cum a fost în 1950); că în întreprinderile trusturilor vlaga muncitorilor este stoarsă până la ultimul strop cu ajutorul metodelor de muncă „charleston", „speed" etc.; că numărul somerilor este de 13 milioane; că legile fasciste Wood, Mc Carran, Taft-Hartley, Smith înăbușe orice rămășițe de „drepturi" și „libertăți"; că 15 milioane de negri sunt considerați ca sclavi, putând fi oricând bătuți sau linșați; că în țara dolarului se construesc — cu ajutorul specialiștilor aduși din Germania occidentală — nenumărate lagăre de tip hitlerist etc. „Dreptul" de a fi exploatat la sânge, de a munci până la epuizare pentru a îngroșa pungile celor avuți, „libertatea" de a șoma, de a îndura foamea cruntă, „dreptul" de a fi arestat și întemnițat în mod samavolnic — iată ce caracterizează viața populației muncitoare în țările „democrației" burgheze.

★

Printre multe alte „libertăți" pe care le proclamă pe hârtie burghezia este și aceea „a învățământului". Poporul nostru își aduce aminte cum arăta această „libertate" pe vremea regimului burghezo-moșieresc, care nu se sfiise să proclame chiar „obligativitatea" învățământului primar. Se știe că pe atunci analfabetismul și ignoranța întregeau imaginea vieții întunecate a poporului nostru împins în prăpastia robiei, mizeriei și foametei. Dar să vedem cum arată astăzi „libertatea învățământului" în țările capitaliste. Trebue spus din capul locului că pentru burghezia exploatatoare, școala — ca și orice instituție pe care o stăpânește — este menită să servească oranduirii capitaliste și intereselor de clasă ale burgheziei. După cum arată ziaristul american Johanes Steel, în S.U.A., „școala este o „unealtă" a propagandei oficiale, pentru a crește o generație de americani, lipsită de posibilitatea de a gândi..." In țările capitaliste deci, școala slujește nu luminării maselor și lichidării ignoranței. Trusturile nu au nevoie ca massele largi să fie prea luminate și să priceapă prea multe. Dimpotrivă, ele au interesul să mențină poporul muncitor în beznă neștiinței de carte, pentru a-l putea exploata mai în voie, pentru a-l putea folosi drept carne de tun în sângeroasele agresiuni imperialiste.

Un exemplu tipic de ceeace înțelege burghezia prin „libertatea învățământului", îl oferă Statele Unite. Incăput pe mâna monopolurilor care finanțează institutele și școlile superioare, învățământul american este în plină decădere. Scriitorul David Rakes arată în această privință: „Businessmanii și financiarii controlează învățământul. Autorii de manuale sunt siliți să scrie minciuni, să ascundă adevărul, să proslăvească războiul, și să-i prezinte pe miliardari drept eroi naționali". Trebue arătat că în S.U.A., potrivit unei statistici întocmite înainte de război de profesorul american Jerome Davis, din 659 conducători a 27 instituții superioare de învățământ, 254 sunt bancheri, 141 negustori, 111 antreprenori de lucrări publice, 63 proprietari de căi ferate etc. In conducerea universității Harvard, se află H. S. Morgan, fiul marelui miliardar J. P. Morgan și Charles Franciso Adam — mare bancher; la universitatea Pensylvania este decan un fost asociat al lui Morgan, Thomas S. Gates; în conducerea universității „Columbia" se găsește J. Watson, președinte al trustului „International Business Machines". Insuși Truman a declarat cu câțiva ani în urmă: „E regretabil faptul că într'o țară atât de bogată ca a noastră, milioane de copii nu au clădiri corespunzătoare pentru școli, nu au un număr suficient de pedagogi pentru învățământul primar și cel secundar", iar la Congresul „Asociației Naționale a Învățământului", președinta Asociației — Mowny, a recunoscut că „sistemul școlar american se află în cea mai proastă stare dela începutul istoriei sale".

Bineînțeles că nici în ceeace privește calitatea învățământului, burghezia nu are cu ce să se mândrească. Lipsite de o bază științifică sănătoasă, cunoștințele pe care le primesc elevii și studenții americani au un nivel foarte scăzut fiind menite mai mult să tâmpească și să otrăvească tineretul decât să-l lumineze.

S'ar putea da nenumărate exemple care demonstrează batjocura la care supune burghezia instituțiile de învățământ. Să citâm numai un fapt. Anul trecut, în Franța, în urma grevei profesorilor universitari și secundari care cereau respectarea legii funcționarilor publici cu privire la salarizare, se născuse întrebarea: în fața cui va fi dat examenul de bacalaureat din toamnă? Ministrul instrucțiunii publice, André Marie, a găsit ca „soluție", ținerea examenelor de bacalaureat sub tutela poliției. Zis și făcut. El a întocmit o circulară adresată prefecților, cerându-le să mobilizeze în acest scop funcționari de poliție, oameni din rândul așa numitelor gărzi republicane de securitate etc. La Valenciennes, lucrarea scrisă a fost prezidată de inspectori de poliție, la Marsilia de gardieni publici ș.a.m.d.

O trăsătură caracteristică a învățământului și a culturii în genere în țările capitaliste, este militarizarea și fascizarea lor. Aceasta, ca efect logic al politicii de război duse de imperialiștii americani și sateliții lor. In S.U.A. cadrele militare au invadat deadreptul instituțiile de învățământ superior. La universitatea din Alabama, de pildă, catedra militară cuprindea încă anul trecut 59 profesori și asistenți, în timp ce catedra de sociologie — numai 5. Imperialiștii americani nu au nevoe de oameni culți, care să știe carte, ci de elemente care să cunoască în primul rând meseria mercenarilor yankei din Coreea — aceea de jefuitori, ucigași, incendiatori. „Noi nu avem în vedere vreo pregătire în domeniul culturii generale sau al experiențelor sociale, a declarat fățiș „profesorul" american Fitzpatrick. Noi nu avem în vedere antrenarea fizică sau educația higienică, nici pregătirea profesională, decât doar cu excepția acelor laturi care fac parte integrantă din pregătirea militară. Pregătirea militară înseamnă însușirea artei de a ucide oamenii, indiferent de faptul că cineva e savant, administrator sau militar.

Militarizarea și fascizarea învățământului în țările capitaliste prezintă o mulțime de aspecte, care nu pot fi cuprinse în cadrul unui articol. Unul din cele mai grăitoare aspecte este însă influența pe care o exercită militarizarea asupra tineretului, efectele acestei acțiuni a trusturilor. Referindu-se la unul din aspectele militarizării învățământului superior, profesorul universitar Cooks din New-York a declarat: „Educația cazonă din școlile noastre împiedică desvoltarea studenților și duce la tâmpirea tineretului". Lucrurile stau într'adevăr așa. Nivelul intelectual și cultural al majorității studenților americani este pe măsura cunoștințelor asimilate. Iată un exemplu. La o anchetă întreprinsă de ziarul reacționar „New York Times" printre studenți, din 4752 tineri numai 7 au răspuns corect la întrebarea: care sunt țările care au frontieră comună cu Jugoslavia? Mulți au indicat în acest sens Egiptul, Manciuria, Portugalia și chiar Canada.

Neîntrecută este propaganda imperialistă în arta de a înșela massele, de a specula cu ideile și convingerile oamenilor științei. Cu o asemenea treabă se ocupă și o serie de publicații, care se pretind „științifice", cum ar fi revistele americane „Referate psihologice", „Revista psihologiei sociale", sau „Revista psihologiei genetice". Pentru a demonstra decăderea gândirii științifice în țările capitaliste, este suficient să arătăm că revista „Referate psihologice", de pildă, se ocupă între altele cu publicarea de referate asupra unor cărți și articole consacrate raporturilor oamenilor cu... sufletele morților, influenței mintale asupra unor oameni aflați la distanță etc. Celelalte reviste pomenite nu se lasă nici ele mai prejos. Intr'unul din articolele „Revistei psihologiei genetice" se justifică sporirea literaturii ce cultivă cruzime, desfrâu, degradare umană, prin faptul că asemenea lucrări oglindesc, chipurile, „trăsăturile relațiilor curajoase față de viață". Ca și filmele cu gangsteri și prostituate, literatura murdară a trusturilor are deci rostul ei bine definit. Cine n'a auzit, de pildă, de faimoasele „comics"-uri americane (reviste ilustrate pentru tineret și copii) — maculatură otrăvită care preamărește asasinatul, ura față de om, banditismul etc. și care apare în sute de milioane de exemplare? In fiecare lună se vând în America circa 60 milioane de astfel de „comics"-uri. Potrivit ziarului britanic „New Statesman and Nation", din 800 milioane de exemplare de cărți editate în S.U.A. în anul 1948, nu mai puțin de 700 milioane erau comics-uri. In Anglia, Austria, Grecia, Iugoslavia etc. acest gen de „literatură" a invadat literalmente piețele. Și efectele nu întârzie să se arate. Potrivit unor date oficiale, în S.U.A. se comit zilnic 301 asasinate sau încercări de asasinat, 146 jafuri, 1.129 spargeri, peste 3.000 furturi de automobile sau furturi „simple" etc.: un delict la fiecare 50 secunde. In Austria, instanțele judiciare judecă zilnic 9 procese cu inculpați adolescenți, în Grecia — după cum arată ziarul „Vima" — un tânăr în vârstă de 19 ani, mare amator de filme americane cu bandiți, a săvârșit nu mai puțin de 71 furturi.

Așa arată „educația" și „cultura" în „democrația" burgheză!

★

In plin contrast cu această situație întunecată din lumea capitalistă, țările libere ale lagărului păcii, în frunte cu U.R.S.S. — stăpâne pe soarta lor — trăiesc în condiții de reală democrație, se bucură de cele mai largi drepturi și libertăți înscrise și garantate în Constituție.

Pentru felul cum se exercită dreptul la învățătură în aceste țări, și în primul rând în Uniunea Sovietică, sunt deosebit de semnificative cuvintele din geniala operă „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." în care tovarășul Stalin vorbește despre necesitatea creșterii uriașe a nivelului cultural al societății, ca una din cele trei condiții preliminare principale, care pregătesc trecerea reală la comunism. Pentru aceasta trebue — arată între altele tovarășul Stalin — **„să se introducă învățământul politehnic general obligator, necesar pentru ca membrii societății să aibă posibilitatea să-și aleagă liber profesiunea și să nu fie ținuți pe toată viața de o singură profesiune oarecare".**

Tara noastră, împreună cu celelalte țări de democrație populară, pășește cu fermitate înainte pe drumul glorios deschis de Uniunea Sovietică. Constituția R.P.R. consacră dreptului la învățătură unul din articolele sale, arătând că acest drept este asigurat cetățenilor țării noastre prin învățământul elementar general, obligatoriu și gratuit, prin sistemul burselor de stat acordate studenților și elevilor merituoși, prin organizarea pe lângă întreprinderi industriale, gospodării agricole de stat, S.M.T.-uri și gospodării agricole colective, a învățământului profesional gratuit pentru cei ce muncesc.

In țările lagărului păcii, grija pentru viața, bună starea și educarea sănătoasă a tineretului muncitor constitue o preocupare principală.

REDACȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00 — Administrația: Str. Batiștei 28, telefon 1.51.70 — Abonamente: 3 luni — 3,12 lei, 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei. — Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor de Învățământ

ANUL IV Nr. 192 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 6 DECEMBRIE 1952

„Increderea noastră în victoria forțelor păcii se întemeiază pe continua întărire a frontului de luptă pentru pace în întreaga lume. Ea se întemeiază pe faptul că în fruntea forțelor păcii se află marea și puternica Uniune Sovietică, că steagul de luptă pentru pace, pentru independență și libertatea popoarelor se află în mâinile sigure ale marelui conducător al popoarelor, tovarășul Stalin".

(Din cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală „Griviția Roșie" din orașul București).

Să apărăm pacea

La 5 Decembrie a început Congresul Național pentru apărarea păcii. Astăzi, când forțele întunecate ale războiului amenință mai mult decât oricând pacea lumii, când imperialiștii americani și englezi urzesc noi planuri de cotropire, duc o sistematică politică de torpilare a încercărilor sincere de a se pune capăt războiului criminal din Coreea, acest Congres reprezintă o însemnată luare de poziție a poporului nostru în problemele privind pacea și războiul. El este încă o dovadă a voinței nestrămutate a poporului nostru de a apăra pacea, acest bun de preț al omenirii, câștigat cu jertfa a zeci de milioane de vieți, o dovadă a hotărîrii poporului nostru de a lupta cu și mai multă dârzenie, alături de celelalte popoare iubitoare de pace din întreaga lume, de a nu permite atițătorilor la război să dea frâu liber planurilor lor nebunești și să înnece din nou lumea într'o baie de sânge.

Această nouă și puternică manifestare a năzuințelor spre pace ale poporului nostru se desfășoară în condițiile pregătirii de către toți oamenii cinstiți din întreaga lume a Congresului Popoarelor pentru apărarea păcii, care se va deschide la Viena la 12 Decembrie a.c. Congresul Popoarelor pentru apărarea păcii va reuni un număr uriaș de oameni de toate convingerile politice și religioase, literați, oameni de știință, oameni politici din toate colțurile globului care vor să asigure pacea și securitatea, care sunt hotărîți să contribue la destinderea încordării în relațiile internaționale, care vor ca spiritul tratativelor să triumfe asupra hotărîrilor bazate pe forță.

La Congresul Național pentru apărarea păcii, ale cărui lucrări se desfășoară în Capitala patriei noastre se desbat cele mai arzătoare probleme care preocupă pe luptătorii pentru pace din țara noastră și din întreaga lume. Poporul nostru este pentru pace și apără cu fermitate și consecvență pacea pe care o consideră bunul cel mai de preț al omenirii. Secole dearândul, poporul nostru a cunoscut asuprirea cotropitorilor străini, înfeudarea față de capitalul monopolist, urmările războaielor de jaf și cotropire în care a fost târît de burghezie și moșierime, care au vândut imperialiștilor interesele noastre naționale.

Eliberat de către Armata Sovietică, poporul român a devenit astăzi liber, stăpân pe soarta sa. Cu ajutorul frățesc și multilateral al Uniunii Sovietice, noi construim astăzi socialismul. Poporul nostru știe că sarcinile luptei pentru socialism sunt indisolubil legate de cauza menținerii și consolidării păcii în lume. Deaceea, mișcarea pentru pace a luat în țara noastră o puternică desvoltare. Milioane de cetățeni au participat la desbaterile care au precedat Congresul. Au fost alese peste 22.000 de noi comitete de luptă pentru pace. Au avut loc consfătuiri pe profesiuni cu inginerii, profesorii, învățătorii, juriștii, medicii, etc.

Poporul nostru știe că cea dintâi datorie a sa este de a întări în permanență forța patriei sale și capacitatea ei de apărare, de a întări zi de zi regimul nostru de democrație populară care îndeplinește funcțiile dictaturii proletariatului. Oamenii muncii din toate colțurile țării își încordează forțele pentru a îndeplini primul nostru plan cincinal în patru ani, pentru a obține noi victorii în lupta pentru apărarea păcii.

In cadrul măreței lupte pentru pace pe care o desfășoară cu succes poporul nostru, o contribuție valoroasă au adus școala noastră nouă și slujitorii ei. Marea majoritate a profesorilor și învățătorilor din Republica noastră Populară s'au încadrat cu tot entuziasmul, cu toată dragostea în acțiunea de antrenare a maselor largi la o participare activă la lupta pentru cauza păcii și progresului. Deosebit de valoroasă este activitatea învățătorilor și profesorilor noștri în cadrul comitetelor de luptă pentru pace. In sânul acestor comitete, cadrele didactice dela sate și orașe au luptat cu entuziasm pentru traducerea în viață a hotărîrilor Consiliului Mondial al Păcii.

Lupta pentru pace a învățătorilor și profesorilor din țara noastră a căpătat un sens larg. Cadrele didactice consideră această luptă ca o parte integrantă a propriei lor munci la catedră, ca o trăsătură esențială a procesului instructiv-educativ desfășurat în școală. Învățătorii și profesorii au făcut din școală o puternică tribună de răspândire a ideii de luptă pentru pace. Majoritatea învățătorilor și profesorilor privește această problemă ca o latură inseparabilă a procesului de învățământ. Cultivând în sufletul elevilor dragostea de pace, dorința lor fierbinte de a lupta și a-și pune în slujba păcii toată energia și priceperea lor, învățătorii și profesorii sădesc în sufletul acestora sentimentul de dragoste fierbinte față de patria noastră scumpă, Republica Populară Română, învățându-i să muncească neostenit pentru a se pregăti astfel încât să o poată sluji cât mai bine, să contribue din plin la întărirea și înflorirea ei.

Sarcinile școlii în lupta pentru pace izvorăsc din însuși scopul învățământului nostru nou, acela de a forma pe viitorii cetățeni, conștienți de măreția sarcinilor pe care le au de rezolvat pe frontul construirii socialismului.

„La baza concepției regimului de democrație populară asupra învățământului, asupra educației tineretului — a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor — stă nu cultul morții, ci cultul vieții, cultul muncii creatoare, cultul luptei dârze pentru fericirea poporului".

Pentru a educa pe elevi în spiritul acestei învățături, cadrelor didactice trebue să le fie clar că tot ceeace poporul muncitor construește cu entuziasm și eroism servește înfloririi patriei noastre, dând tuturor oamenilor muncii putința de a se bucura de fericirea unei vieți libere și îmbelșugate. A sădi în sufletul copiilor dragostea nemărginită pentru patria noastră scumpă, a desvolta sentimentul de admirație al tineretului față de lupta eroică a poporului pentru libertate, față de eroica noastră clasă muncitoare, a sădi în sufletul copiilor dragostea și recunoștința nemărginită pentru cea mai consecventă apărătoare a păcii și libertății popoarelor, Uniunea Sovietică, pentru tovarășul Stalin, stegarul păcii în lumea întreagă, înseamnă a aduce prin școală o însemnată contribuție la lupta pentru menținerea și consolidarea păcii.

Nenumărate sunt mijloacele prin care învățătorii și profesorii își duc la îndeplinire această nobilă misiune. In cadrul lecțiilor de geografie, istorie, științele naturii, limba română etc., în cadrul activității în afară de clasă și activității extrașcolare, învățătorii și profesorii se străduiesc de a găsi cele mai potrivite mijloace de cultivare a patriotismului socialist, a internaționalismului proletar. Pilduitoare în acest sens este activitatea multor învățători și profesori din țara noastră. Vorbind elevilor despre apele curgătoare din Republica Populară Română, învățătorii din comuna Nana, raionul Oltenița, le-au arătat cum, în timpul burgheziei și moșierimii energia inepuizabilă a acestor ape rămânea nefolosită, în timp ce mii de sate din cuprinsul țării nu se puteau bucura de binefacerile pe care le aduce curentul electric. Ei au subliniat serioasele realizări pe tărâmul electrificării întregii țări obținute de regimul nostru de democrație populară, stârnind astfel admirația și dragostea copiilor pentru lupta clasei muncitoare, pentru partid.

Deosebit de interesant a fost folosită activitatea instructiv-educativă pentru educarea copiilor în spiritul luptei pentru pace, împotriva atițătorilor la un nou război, de către cadrele didactice dela școala elementară din comuna Giurtelecul-Simleului, regiunea Oradea. Învățătorii dela această școală au folosit larg sprijinul pe care-l poate da literatura în această direcție. La cercul de lectură al elevilor, profesorii au insistat asupra unor eroi deosebit de expresivi ca Pavel Corceaghin din romanul „Așa s'a călit oțelul", Serioja Tiulenin, din romanul „Tânăra gardă", eroi a căror viață și luptă îndeamnă tineretul nostru la fapte mărețe, sădește în sufletul copiilor dragostea pentru patrie, pentru pace, ura lor împotriva celor ce încearcă să tulbure liniștea popoarelor pentru îmbogățirea unui pumn de miliardari de peste ocean.

Cât de minunat pot fi folosite lecțiile de științele naturii pentru educarea elevilor în spiritul luptei pentru pace o dovedește cu prisosință activitatea bogată a unuia dintre cei mai buni dascăli pe care-i are țara noastră, profesorul emerit Fabiu Sânjoan din Orașul Stalin. El citează adesea, în lecțiile sale, exemplul activității unor oameni de știință ca I. V. Miciurin, Lisenco, Em. C. Teodorescu, C. Racoviță etc., care n'au precupețit niciun efort pentru a da omenirii și propriului lor popor ceeace poate crela folositor mintea omenească înarmată cu cuceririle științei. Profesorul emerit Fabiu Sânjoan vorbește deasemenea elevilor săi despre acțiunile criminale ale așazișilor oameni de știință din țările aservite dolarului, care creiază în laboratorul lor arme ucigătoare, cultivă microbi dătători de moarte, cu ajutorul cărora mercenarii americani extermină populația pașnică a eroicei Coree.

In școlile patriei noastre sunt nenumărați învățători și profesori de istorie, fizică, matematică, chimie etc. care, însuflețiți de nobila misiune pe care le-a încredințat-o partidul de a fi inginerii sufletelor tineretului nostru, se străduesc să găsească cele mai felurite mijloace de educare a elevilor în spiritul moralei comuniste, al dragostei de viață și muncă creatoare, pusă în slujba omenirii. Ii însuflețește în această nobilă misiune exemplul luminos al școlii sovietice, al sutelor de mii de învățători și profesori din marea Uniune Sovietică.

Acum, când lupta pentru pace a poporului nostru a căpătat un sens nou, o semnificație adâncă, deoarece poporul nostru știe că are ce apăra; acum, când popoarele din lumea întreagă își întăresc hotărîrea lor de a păstra acest bun al omenirii care este pacea, este nemăsurat de mare importanța educării tineretului nostru în spiritul luptei pentru menținerea și apărarea păcii. Învățătorii și profesorii trebue să cultive la elevi simțul vigilenței și al urii neîmpăcate împotriva imperialiștilor americani și englezi și a slugilor lor care încearcă să reînvie pe meleagurilor noastre trecutul odios al exploatării capitalisto-moșierești.

In cinstea Congresului Național pentru apărarea păcii și a Congresului Popoarelor pentru pace, să facem din școala noastră o tribună de răspândire a nobilelor idei ale păcii în lumea întreagă.

Noi localuri de școală în raionul Cehul-Silvaniei

In satul Vicea din raionul Cehul Silvaniei s'a construit, prin muncă voluntară și prin autoimpunere, un nou local de școală. De curând copiii oamenilor muncii din acest sat, au început să învețe în școala cea nouă.

La acțiunea de construire a școlii au participat aproape toți țăranii muncitori din sat, îndrumați de organizația de bază.

Deasemeni, în comuna Băsești s'a terminat, în toamna aceasta, localul de școală început anul trecut. Localul are 5 săli de clasă.

Pentru ca să se poată începe construirea unor noi localuri de școală în primăvară, imediat ce timpul va fi prielnic, țăranii muncitori din satele Babeta și Ortița au și strâns materialul necesar.

Intreaga țară a primit cu entuziasm victoria în alegeri a F. D. P.

Oamenii muncii au primit cu mult entuziasm știrea despre victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare. Această victorie constitue încă o manifestare dârză a dragostei și devotamentului poporului nostru pentru regimul de democrație populară.

Muncitorii și țăranii muncitori, tehnicienii și oamenii de știință, învățătorii și profesorii își exprimă bucuria, mândria și încrederea în viitorul luminos al patriei noastre. Ei își afirmă hotărîrea de a întări, prin noi succese în muncă, marea biruință dela 30 Noembrie.

Astfel, la uzinele „Matyas Rakosi", se înregistrează, în aceste zile, un deosebit avânt în muncă. La secția turnătorie, muncitorii și tehnicienii au început să toarne piese în contul anului 1953. Insuflețiți de victoria în alegeri a F.D.P. muncitorii și inginerii uzinelor „Matyas Rakosi" sunt hotărîți să trimită fabricilor și șantierelor noastre tot mai multe mașini.

Țăranul muncitor Florea Ion din satul Bariera Vâlcii, raionul Craiova scrie: „Noi, țăranii muncitori, iubim partidul și guvernul nostru, iubim viața nouă pe care, sub conducerea partidului, o clădim și luptăm pentru apărarea ei.

Dând voturile noastre candidaților F.D.P., noi ne-am angajat față de partid și guvern că vom munci tot mai bine pământurile noastre, că vom scoate cât mai multe roade, vom crește mai multe vite, mai multe păsări, vom valorifica mai multe produse prin cooperative ca să trimitem muncitorilor dela orașe, cât mai multe produse alimentare".

Intr'un însuflețit meeting care a avut loc Miercuri seara în aula Facultății de Științe Juridice, sute de studenți ai Universității „C.I. Parhon" și-au manifestat cu înflăcărare entuziasmul și bucuria pentru noua victorie a democrației noastre populare.

Luând cuvântul, tov. Tiberiu Roman, secretarul organizației de partid a Universității, a arătat că rezultatele alegerilor dovedesc dragostea nețărmurită cu care poporul nostru înconjoară partidul și guvernul, atașamentul său fără margini față de regimul de democrație populară.

Studentul Constantin Florea și-a exprimat entuziasmul cu care a primit comunicatul Comisiei Electorale Centrale cu privire la rezultatul alegerilor pentru Marea Adunare Națională. „Rezultatul alegerilor — a arătat el — dovedește hotărîrea oamenilor muncii din scumpa noastră patrie de a construi socialismul, de a apăra cu fermitate pacea. De aceea, victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare constitue pentru noi studenții un puternic îndemn de a învăța cu mai multă perseverență spre a deveni cât mai folositori țării noastre în drum spre socialism".

Alegerile dela 30 Noembrie sunt încă o vie expresie a unității întregului popor muncitor care nu-și cruță eforturile pentru a întări regimul de democrație populară, pentru a asigura prin munca sa creatoare întărirea și înflorirea patriei.

COMUNICATUL

Comisiei Electorale Centrale cu privire la rezultatul alegerilor pentru Marea Adunare Națională a R. P. R. din 30 Noembrie 1952

Comisia Electorală Centrală a primit dela toate Comisiile Electorale de Circumscripție date amănunțite cu privire la rezultatele alegerilor pentru Marea Adunare Națională a R.P.R.

Din numărul total de 10.574.475 alegători au participat în întreaga țară la alegerile de deputați în Marea Adunare Națională a R.P.R. 10.353.469 cetățeni sau 97,91% din numărul total al alegătorilor.

Au votat pentru candidații Frontului Democrației Populare 10.233.369 cetățeni sau 98,84% din numărul total al alegătorilor care au luat parte la vot.

Au votat împotriva candidaților propuși ca deputați în Marea Adunare Națională 95.252 cetățeni sau 0,92% din numărul total al alegătorilor care au luat parte la vot.

Au fost anulate pe baza art. 80 din Legea pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională un număr de 24.848 buletine de vot sau 0,24% din numărul total al alegătorilor care au participat la vot.

Pe regiuni s'au înregistrat următoarele rezultate:

REGIUNEA	Numărul alegătorilor	Votanți		Voturi pentru candidații F. D. P		Voturi contra		Voturi anulate	
		Total	% față de numărul alegătorilor	Total	% față de numărul votanților	Total	% față de numărul votanților	Total	% față de numărul votanților
Capitala	841.463	830.356	98,68	825.655	99,43	3.134	0,38	1.567	0,19
Reg. Arad	398.610	387.489	97,21	383.183	98,89	2.871	0,74	1.435	0,37
„ Bacău	362.015	356.042	98,35	352.855	99,10	2.540	0,72	647	0,18
„ Baia Mare	405.856	398.145	98,10	394.311	99,03	2.730	0,69	1.104	0,28
„ Bârlad	343.881	336.522	97,86	333.252	99,03	2.580	0,77	690	0,20
„ București	902.167	881.236	97,68	870.697	98,80	8.904	1,01	1.635	0,19
„ Cluj	769.096	751.099	97,66	736.614	98,07	10.885	1,45	3.600	0,48
„ Craiova	947.070	920.972	97,24	908.654	98,66	10.282	1,12	2.036	0,22
„ Constanța	339.167	330.362	97,40	327.127	99,02	2.404	0,73	831	0,25
„ Galați	416.285	408.375	98,10	404.954	99,16	2.471	0,61	950	0,23
„ Hunedoara	382.140	374.115	97,90	370.102	98,93	3.164	0,85	849	0,22
„ Iași	481.232	475.072	98,72	466.447	98,18	7.144	1,50	1.481	0,32
„ Oradea	405.015	394.588	97,43	388.854	98,55	4.658	1,18	1.076	0,27
„ Pitești	601.132	586.685	97,60	579.330	98,74	5.971	1,02	1.384	0,24
„ Ploești	848.767	835.187	98,40	829.049	99,26	4.913	0,59	1.225	0,15
„ Stalin	590.750	579.821	98,15	575.402	99,24	3.047	0,53	1.372	0,23
„ Suceava	526.424	511.364	97,14	500.650	97,91	8.962	1,75	1.752	0,34
„ Timișoara	597.665	589.238	98,59	584.095	99,13	4.250	0,72	893	0,15
„ Autonomă Maghiară	415.740	406.801	97,85	402.138	98,85	4.342	1,07	321	0,08
TOTAL	10.574.475	10.353.469	97,91	10.233.369	98,84	95.252	0,92	24.848	0,24

Pe baza art. 30, litera e, din Legea pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, Comisia Electorală Centrală, cercetând materialele privind fiecare circumscripție electorală în parte, a înregistrat alegerea deputaților în Marea Adunare Națională în toate cele 423 circumscripții electorale.

(Comunicatul Comisiei Electorale Centrale conține în continuare lista deputaților aleși în Marea Adunare Națională a R.P.R.).

O strălucită victorie a regimului nostru de democrație populară

Ziua de 30 Noembrie, ziua alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, a fost o zi de măreață sărbătoare a tuturor celor ce muncesc. In această zi, poporul nostru și-a manifestat atașamentul profund și dragostea nețărmurită față de regimul democrat-popular, față de partidul clasei muncitoare, forța conducătoare în Republica noastră Populară.

Când votul lor candidaților Frontului Democrației Populare, oamenii muncii și-au exprimat bucuria lor nețărmurită față de cuceririle mărețe ale poporului nostru muncitor. Noi am votat pentru opera constructivă, socialistă, ce se desfășoară pe întreg întinsul țării, pentru crearea bazelor economice ale orânduirii socialiste, pentru revoluția culturală, pentru tot ce se înfăptuește cu succes în patria noastră sub conducerea Partidului Muncitoresc Român.

Vorbind despre realizările obținute de poporul nostru sub soarele democrației populare, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat în cuvântarea rostită la adunarea alegătorilor din circumscripția electorală „Griviția Roșie" din orașul București, marile transformări petrecute în domeniul învățământului public. **„O realizare de o mare însemnătate a regimului nostru democrat-popular, de care se mândresc în mod deosebit oamenii muncii** — a spus tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **este transformarea școlii dintr'un privilegiu al claselor avute, cum era sub regimul burghezo-moșieresc, într'un bun al poporului".**

Cei ce muncesc în învățământul de toate gradele sunt mândri că ei pot consacra eforturile lor operei patriotice de răspândire a culturii în sânul maselor largi, că ei pot crește cetățenii de mâine, — constructorii socialismului.

Alegerile de deputați în Marea Adunare Națională au demonstrat cu putere caracterul profund democratic al orânduirii instaurate în țara noastră. Desbaterea largă și cu adevărat de massă desfășurată înaintea alegerilor, faptul că presa, radioul, sălile de întrunire, cinematografele au stat la îndemâna oamenilor muncii, au fost tribune de unde muncitorii, țăranii muncitori și intelectualitatea noastră au putut să-și spună cuvântul. Caracterul cu adevărat liber pe care l-au avut alegerile, au arătat că numai acolo unde conduce clasa muncitoare, în frunte cu partidul ei, imensa majoritate a populației, toți cei ce muncesc, își pot exprima părerile și realiza năzuințele arzătoare de pace, democrație și socialism.

In ziua de 30 Noembrie, în fața minunatei sărbători care a însemnat alegerea deputaților pentru Marea Adunare Națională, noi ne-am adus aminte cu și mai mare ură de domnia sângeroasă a claselor exploatatoare, pentru care alegerile însemnau un nou prilej de întețire a teroarei îndreptată împotriva oamenilor muncii, un nou prilej de afaceri murdare, de călcare în picioare fie chiar și a celor mai elementare libertăți burghezo-democratice. In ziua de 30 Noembrie noi am putut vedea concret imensa superioritate a regimului democrat-popular față de așazisa „democrație americană", în cadrul căreia alegerile ce s'au desfășurat recent, ca și alegerile din trecut, au însemnat alungarea dela vot a unei treimi a numărului alegătorilor, folosirea cu totală nerușinare a minciunii, șantajului, demagogiei deșănțate și pistolului.

Datele Comisiei Centrale Electorale arată că, pentru alegerile dela 30 Noembrie, numărul alegătorilor a fost de 10.574.475 alegători. Au luat parte la vot 97,91 la sută din numărul total al alegătorilor. Pentru Frontul Democrației Populare au votat 98,84 la sută din numărul celor ce au luat parte la vot.

Această minunată victorie a forțelor democrat-populare din țara noastră, conduse de partidul clasei muncitoare, dovedește trăinicia noii orânduiri a țării noastre, libertatea acestei orânduiri pe care o construesc cu tot entuziasmul și cu toată hotărîrea toți cei ce muncesc.

Milioanele de alegători au votat cu entuziasm pentru candidații F.D.P., propuși de adunările oamenilor muncii din fabrici, de pe ogoare, din instituții. Oamenii muncii și-au dat votul lor cu dragoste tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, candidatul întregului popor muncitor. Pe lista orașului București, ce avea în frunte pe conducătorul iubit al poporului nostru, pe tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, au candidat, alături de fruntași ai partidului, stahanoviști și stahanoviste, oameni ai științei, cum sunt acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. Ilie Murgulescu, acad. Traian Săvulescu. Alături de muncitori, colectiviști, ingineri și tehnicieni, au fost aleși în Marea Adunare Națională, învățători ca Rugină Vasile, Prucner Andrei, Mesteacănu Constantin și alții. Oamenii muncii și-au exprimat astfel prețuirea lor și față de cadrele didactice, care-și consacră activitatea lor instruirii și educării tinerei generații, luminării masselor muncitoare.

Victoria Frontului Democrației Populare dovedește trăinicia tot mai mare a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare, alianță care constitue baza politică a regimului democrat-popular. Clasa muncitoare conduce țărănimea muncitoare pe drumul transformării socialiste a agriculturii, pe drumul unei vieți fericite. In cursul campaniei electorale, ca și în ziua alegerilor, țărănimea muncitoare și-a manifestat atașamentul ei pentru partidul clasei muncitoare, care-i luminează calea unei vieți lipsită de exploatare, unei vieți tot mai înfloritoare din punct de vedere material și cultural.

Pentru victoria Frontului Democrației Populare au votat oamenii muncii aparținând minorităților naționale din țara noastră. In locul asupririi naționale și sociale din trecut, Constituția prevede pentru minoritățile naționale din țara noastră cele mai largi drepturi și libertăți, drepturi și libertăți egale cu ale poporului român. Mergând pe drumul rezolvării problemei naționale în spiritul internaționalismului proletar, drum deschis în istoria omenirii de către Puterea Sovietică, a fost înființată Regiunea Autonomă Maghiară.

Strălucita victorie a Frontului Democrației Populare exprimă dragostea și recunoștința poporului nostru față de Uniunea Sovietică. Noi am votat pentru politica de prietenie și colaborare multilaterală cu Uniunea Sovietică pe care o realizează zi de zi partidul și guvernul nostru. Prietenia indestructibilă dintre poporul român și popoarele Uniunii Sovietice este chezășia tuturor succeselor de azi și de viitor în munca și lupta pentru înflorirea patriei, pentru apărarea independenței și suveranității naționale, pentru păstrarea și desvoltarea victoriilor social-politice obținute dela 23 August 1944 și până astăzi.

Votând candidații Frontului Democrației Populare, oamenii muncii și-au luat, în acelaș timp, noi și însemnate angajamente de muncă, noi și însemnate angajamente de a susține cu fapte pe cei ce i-au ales în Marea Adunare Națională.

In fața noastră stau mari sarcini de muncă pentru desvoltarea patriei noastre pe toate tărâmurile. Tot mai însemnate sunt sarcinile pentru realizarea prevederilor primului nostru plan cincinal, planul construirii bazei economice a socialismului, pentru pregătirea cadrelor necesare marilor noastre construcții, pentru înflorirea culturii noastre noi.

Alegătorii noștri în Marea Adunare Națională își vor da toată contribuția lor pentru realizarea acestor sarcini. Așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la consfătuirea cu alegătorii circumscripției electorale „Griviția Roșie": **„Partidul nostru consideră că viitorii deputați ai Marii Adunări Naționale trebue să fie demni de încrederea pe care le-a acordat-o poporul, să țină legătură strânsă cu massa poporului, să fie devotați cu trup și suflet cauzei poporului, cauzei construirii socialismului în țara noastră, Republica Populară Română, să întărească necontenit sentimentul de prietenie dintre poporul român și marele popor sovietic, dragostea și devotamentul pentru învățătorul și conducătorul oamenilor muncii din întreaga lume, cel mai bun prieten al poporului nostru, tovarășul Stalin".**

In fața învățătorilor și profesorilor stă sarcina de mare onoare de a ridica pe o treaptă tot mai înaltă învățământul de toate gradele, pentru ca el să corespundă cerințelor înalte ale partidului și oamenilor muncii. Pentru aceasta este necesară însușirea tot mai temeinică a bogatei experiențe a școlii sovietice, care ne pune la îndemână noi și înaintate cuceriri ale științei pedagogice, ale științei și culturii în general.

Alături de toți cei ce muncesc în țara noastră, învățătorii și profesorii trebue să aducă o contribuție mereu mai puternică la apărarea cauzei păcii, scumpă tuturor popoarelor lumii. Victoria în alegeri a Frontului Democrației Populare este indisolubil legată de cauza păcii, cauză scumpă poporului nostru. Pentru triumful păcii, pentru triumful democrației și socialismului, să muncim cu toată dragostea și hotărîrea, cu toate puterile noastre.

U. R. S. S. NE ÎNVAȚĂ

Propaganda pedagogică în rândurile părinților

– Articol scris special pentru „Gazeta Invățământului" –

I Pecernicova
candidat în științe pedagogice

Aceasta s'a întâmplat cu aproape 20 de ani în urmă. In palatul culturii din orașul Vâksî, regiunea Gorki, la propunerea sotiilor muncitorilor și inginerilor, s'a hotărît să se organizeze o prelegere despre educația comunistă a copiilor în familie. Muncitorii și muncitoarele dela uzina din Vâksî au fost invitați să participe la prelegere. In ziarul uzinei a fost publicat un anunț. Totuși, organizatorii erau neliniștiți că vor avea prea puțini ascultători. Tema prelegerii era neobișnuită pentru acele vremuri, se punea pentru prima dată. Deaceea, organizatorii se îndoiau că ea va provoca interes.

Dar cât de mare a fost bucuria lor când au văzut venind la palatul culturii muncitori și muncitoare din toate colțurile orașului și din suburbiile apropiate, dornici să asculte cum trebue educați copiii. Marea sală s'a umplut până la refuz.

După prelegere, participanții au pus multe întrebări. Unii dintre ei au povestit despre greutățile pe care le întâmpină în educarea copiilor. Mulți părinți au împărtășit experiența lor privind educarea sinceritătii, a disciplinii, a atitudinii de răspundere a copiilor față de temele pe care le-au primit la școală. Toți cei care au luat cuvântul și-au exprimat în unanimitate dorința ca asemenea prelegeri să fie organizate mai des. Ținându-se seama de această dorință, în orașul Vâksî a început să funcționeze o universitate duminicală pentru părinți.

Universitățile și rectoratele pentru părinți au devenit de mult în Țara Sovietică un fenomen de masă. Ele se înființează pe lângă palatele culturii, pe lângă cluburile muncitorești, în școli, în orașele muncitorești, în parcuri de cultură și odihnă, pe lângă casele pionierilor. Numai în orașul Nicolaev și în regiunea Nicolaev, de pildă, au funcționat în anii 1951—1952, 90 de lectorate pentru părinți, la care au luat parte, în medie, 240.000 de oameni. Au lucrat foarte bine lectoratele de pe lângă palatul culturii constructorilor metroului din Moscova, de pe lângă palatul culturii uzinei de automobile „Stalin", de pe lângă clubul întreprinderii „Cauciuc", etc.

In multe orașe și centre industriale din Uniunea Sovietică prelegerile pentru părinți au un caracter permanent. Această muncă are o importanță politică și trebue adâncită și lărgită mereu.

Partidul lui Lenin și Stalin dă o mare importanță educării tinerei generații în spiritul comunismului. Vladimir Ilici Lenin ne învață că la baza educației, a învățământului și instrucției tineretului nostru stă educarea în spiritul moralei comuniste, adică a capacității de a lupta pentru întărirea și desăvârșirea construirii comunismului. Tovarășul Stalin scria cu peste un sfert de veac în urmă, adresându-se femeilor sovietice: „...Marele conducător și învățător al oamenilor muncii, Lenin al nostru, ne-a lăsat porunci, ne-a arătat căile pe care trebue să mergem spre victoria definitivă a comunismului. Muncitoare și țărance, îndepliniți aceste porunci ale lui Ilici! Educați-vă copiii în spiritul acestor porunci!".

In Țara Sovietică a fost înfăptuit învățământul general de șapte ani. Fiecare tânăr are posibilitatea deplină de a studia în școlile medii și superioare. Statul face totul pentru ca toți copiii să învețe bine, să se odihnească în taberele de pionieri, să-și desvolte aptitudinile creatoare, să crească fericiți și viguroși.

Tovarășul Stalin spunea: „Noi avem un tineret bun, viguros. Statul nostru se deosebește de toate celelalte state prin aceea că el nu precupețește mijloacele pentru buna îngrijire a copiilor și pentru buna educare a tineretului... eu cred că nicăiri nu există o asemenea grijă pentru copii, pentru educația și desvoltarea lui ca la noi, în Uniunea Sovietică".

In U.R.S.S. este larg desvoltată educația socială. Educația în familie nu este în contradicție cu cea socială. Ajutând familiei, Statul Sovietic nu scutește într'o măsură cât de mică pe părinți de grija pentru copii.

Familia sovietică este colectivul inițial al societății socialiste. Tocmai ea este aceia care sădește în copil bazele moralei comuniste și care, începând din primii ani ai vieții copiilor, influențează asupra formării caracterului lor, le educă dragostea de muncă, buna purtare, are grijă de întărirea sănătății lor.

Cu fiecare an crește conștiința oamenilor sovietici, se ridică nivelul lor ideologic. Și tot mai puternic se manifestă la ei interesul pentru însușirea metodelor educației comuniste a copiilor în familie.

Știința pedagogică trebue să devină un bun al întregului popor sovietic. Acest lucru trebue să-l asigure nu numai secțiile de învățământ, nu numai școlile, ci și întreaga opinie publică sovietică, în primul rând organizațiile sindicale. Fiecare organizație sindicală, fiecare palat al culturii, fiecare club muncitoresc sau colț roșu trebue să antreneze cele mai bune forțe ale școlilor din apropiere și ale altor instituții pedagogice, pentru a desfășura în mod sistematic propaganda pedagogică în mijlocul muncitorilor, inginerilor, funcționarilor și a membrilor familiilor lor.

Experiența ne arată că această propagandă poate avea cele mai variate forme. Una din ele este lectoratul pentru părinți. Pentru acest lectorat se poate recomanda un ciclu de prelegeri care începe dela temele generale ce desvăluie principiile fundamentale ale educației comuniste a tinerei generații, în special, ale educației în familie. Apoi sunt expuse metodele de educare a celor mai variate calități ale omului sovietic. In rândurile părinților se bucură de cel mai mare succes temele: „Lenin și Stalin despre educația comunistă", „M. Gorki ca pedagog și educator al tinerei generații", „M. Kalinin despre educația comunistă", „A. S. Macarenco despre educația în familie", „Problemele educației în familie oglindite în literatura beletristică sovietică". „Rolul părinților ca educatori", „Influența relațiilor de familie asupra educației copiilor", „Invățătura lui I. P. Pavlov despre activitatea nervoasă superioară", „Invățătura lui I. V. Miciurin și educarea tinerilor miciuriniști"; „Educarea moralei comuniste", „Educația dragostei față de muncă în familie", „Cum putem educa la copii o disciplină conștientă".

Prelegerea este deosebit de interesantă atunci când pe lângă tezele teoretice pe care le cuprinde, lămurește și experiența educației comuniste a copiilor în cele mai înaintate familii sovietice și arată, prin exemple concrete, cum trebue înlăturate greutățile ce apar în procesul educației.

In palatul culturii al constructorilor metroului din Moscova s'au organizat paralel două cicluri de conferințe: pentru părinții copiilor de vârstă preșcolară și pentru părinții ai căror copii sunt elevi. La pregătirea conferințelor pentru părinți au luat o parte activă biblioteca „Radiscev" și biblioteca „Pocrovski". Pentru a propaga literatura despre educația comunistă a copiilor în familie, acestea au folosit toate cele 75 de biblioteci ambulante din întreprinderi, din căminele muncitorești și de pe lângă administrațiile caselor. Personalul bibliotecilor a organizat recenzii ale cărților, lecturi din operele lui A. S. Macarenco, lectura articolelor din revista „Semia i Școla". La aceste conferințe au luat parte peste o mie de părinți.

La lectoratul de pe lângă clubul „Cauciuc" s'a organizat o expoziție permanentă a literaturii pedagogice. După fiecare prelegere, lectoratul organizează spectacole cu filme sau concerte, expune lucrările de artă executate de copii. In sala de lectură a clubului, părinții pot obține consultații pedagogice, juridice și medicale. Lectoratul organizează în mod sistematic prelegeri în secțiile uzinei. Deasemeni, în secțiile uzinei se organizează schimbul de experiență în domeniul educației în familie.

La clubul uzinei „Vladimir Ilici" din Moscova s'a organizat o consfătuire a părinților copiilor de vârstă preșcolară cu educatoarele dela grădinițele de copii. Participanții la consfătuire au vizitat expoziția creației copiilor. Unii din ei au povestit cum îndeplinesc indicațiile educatoarelor, cum îi pregătesc pe copii pentru intrarea în școală. Educatoarele Prosvirkina și Achilova au dat părinților sfaturi privind organizarea jocurilor și a ocupațiilor copiilor în familie și le-a recomandat literatura pedagogică corespunzătoare.

Toate aceste forme de propagandă pedagogică dau rezultate minunate. Conducătorii școlilor și cadrele didactice afirmă în unanimitate că părinții care ascultă prelegerile, conferințele și consultațiile, își educă în mod chibzuit copiii și sunt un ajutor prețios al școlii. La alegerea comitetelor de părinți de pe lângă școli, cea mai bună caracteristică a candidaților propuși este adeverința că ei au ascultat un ciclu de prelegeri cu privire la problemele de pedagogie.

Părinții povestesc adeseori cât de folositoare sunt aceste prelegeri. Tovarășa Frosina, scrie în scrisoarea adresată clubului „Cauciuc":

— „A fost un timp când între mine și soțul meu se iscau certuri din cauza educației copiilor. Soțul le impunea cerințe prea aspre, iar eu îi răsfățam peste măsură. După ce am ascultat prelegerile, am înțeles că nici eu nici soțul meu nu avem dreptate. Datorită îndrumărilor primite, noi ne-am fixat o linie educativă fermă și unitară, am început să ne sprijinim unul pe altul. Acum, fiul și fiica noastră învață bine, amândoi au o purtare disciplinată. Viața în familia noastră a devenit cu totul alta".

Greșelile în educația pe care o capătă copiii în familie determină insuccesul elevilor la învățătură, nerespectarea regulilor de conduită a copiilor în școală și în locurile publice, fac să apară la copii egoismul, lenea, grosolănia. Instruirea pedagogică a părinților ajută la prevenirea și înlăturarea acestor greșeli.

Toți copiii sovietici trebue educați în spiritul înaltei morale comuniste. La atingerea acestui scop contribue instruirea pedagogică a părinților, care trebue organizată de către toate școlile și organizațiile sindicale din țară.

Desvoltarea învățământului public în Uzbekistan

Uzbekistanul este țara unei culturi antice. Orașele sale străvechi ca Samarcand, Buchara și altele au fost, încă la începutul evului mediu, mari centre de desvoltare a științei și artei, unde veneau să învețe oameni de știință, poeți, artiști, muzicanți din diferite țări ale orientului.

Dar binefacerile culturii în acele vremuri erau un bun numai al unei pături formată de feudali și negustori. Massele largi ale poporului uzbec, supuse celei mai crunte exploatări feudale și coloniale, trăiau în mizerie și erau ținute în întuneric.

Până la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, în mijlocul uzbecilor exista un număr infim de știutori de carte. In întregul ținut, cu câteva milioane de locuitori, funcționau numai 160 școli de cultură generală cu 17 mii elevi. Copiii de uzbeci nu puteau să învețe în limba maternă: în niciuna din școli nu se preda în limba uzbecă. Aproape toate școlile erau concentrate în orașele mai mari.

Chiar din primele zile după victoria Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, Partidul Comunist a trasat sarcina de a introduce învățământul în massele popoarelor Statului Sovietic. Marea importanță a acestei sarcini pentru constructorii socialismului a fost subliniată în repetate rânduri de către I. V. Stalin care arăta necesitatea de a se ridica prin toate puterile nivelul cultural al popoarelor înapoiate, de a se organiza o rețea largă de școli și instituții de învățământ, de a se desvolta agitația sovietică orală și scrisă în limba înțeleasă de populația muncitoare.

Urmând indicațiile tovarășului Stalin, Partidul Comunist a pășit imediat după răsturnarea puterii feudalilor și a colonizatorilor la organizarea în Uzbekistan a unei vaste rețele de școli. Cu toate greutățile uriașe provocate de intervenția străină și de războiul civil, guvernul sovietic a înființat în Uzbekistan în decursul primilor șapte ani după victoria din Octombrie, în medie, câte 129 școli de cultură generală, pe an.

In acelaș timp au fost înființate instituții de învățământ speciale, pentru pregătirea cadrelor de pedagogi recrutați din populația băștinașă, instituții care înainte nu existau. Prin decretul semnat de V. I. Lenin în anul 1920, a fost înființată la Tașkent, Universitatea de Stat — prima școală superioară din Asia Centrală, care a pregătit de atunci mii de pedagogi din rândurile diferitelor naționalități ce trăiesc în Uzbekistan. Pe lângă aceasta se înființau, una după alta, școli pedagogice speciale și institute pedagogice.

Incă în anii aceia s'a dat o atenție deosebită atragerii spre școală a fetelor uzbece, cărora până la instaurarea orânduirii sovietice, după obiceiurile locale, le era complect închis accesul spre învățământ. In acest scop, în mijlocul părinților s'a desfășurat o mare muncă de lămurire. Pentru fete s'au înființat școli separate, unde predau învățătoare uzbece, pregătite la institutul pedagogic de învățătoare înființat la Tașkent în anul 1920. In anul 1924 fetele care învățau în școlile din Uzbekistan formau 26,1 la sută din numărul total al elevilor.

Paralel cu școlile pentru copii, au fost create numeroase școli și cercuri speciale de lichidare a analfabetismului pentru oamenii în vârstă. De pildă, în Ianuarie 1921, numai la Tașkent au fost deschise o sută asemenea școli. Lecțiile se făceau seara în instituții, în întreprinderi, în cluburi. Toate aceste școli de lichidare a neștiinței de carte erau înzestrate în contul statului, cu cărți și rechizite școlare.

Apoi, pe măsura lichidării neștiinței de carte în mijlocul populației mature și pe măsura școlarizării complecte a copiilor de vârstă școlară, necesitatea școlilor speciale de lichidare a neștiinței de carte a căzut.

In anii următori, pregătirea noilor cadre de pedagogi dădea posibilitate rețelei școlare să se desfășoare într'un ritm mai rapid. Astfel, de pildă, în perioada de după anul 1925 în Uzbekistan se deschideau, în medie, 287 noi școli de cultură generală pe an.

In problema apropierii învățământului de massele populare un mare rol a jucat reforma alfabetului. In locul alfabetului arab, greoi și complicat, la insistențele oamenilor muncii din Uzbekistan, a fost introdus în anul 1940 un nou alfabet, uzbec, bazat pe grafica rusă, mult mai simplă și mai ușor de înțeles.

In prezent, în Uzbekistan există peste cinci mii de școli. Pe lângă școlile cu predarea în limba uzbecă, care formează majoritatea, există și școli unde predarea se face în limba rusă, precum și în limbile tadjică, cazahă, kirghiză și în limbile altor popoare care trăiesc în Uzbekistan. Prin aceasta se asigură înfăptuirea în Uzbekistan a dreptului fiecărui cetățean al U.R.S.S. de a studia în limba maternă, drept garantat prin Constituția Stalinistă.

Numărul elevilor din școlile Republicii depășește 1,3 milioane de oameni, între care aproape jumătate sunt fete. In școlile din Republică lucrează zeci și mii de învățători și învățătoare ducând cultura în massele poporului. Dintr'un ținut în care aproape nici un om al muncii nu știa carte, Uzbekistanul s'a transformat în anii cincinalelor staliniste într'o Republică fără niciun analfabet.

Rețeaua de școli existentă astăzi asigură în măsură deplină școlarizarea tuturor copiilor în vârstă de școală, și realizarea în Republică a legii în vigoare în întreaga Uniune Sovietică, cu privire la învățământul general obligatoriu și gratuit. In Uzbekistanul Sovietic nu există un singur sat, cât de mic, unde părinții să nu aibă posibilitatea de a-și da copiii la o școală medie. In cazurile când în unele cătune izolate nu este rațională întreținerea unei școli medii, datorită numărului mic al populației, pe lângă școala celui mai apropiat centru populat se organizează internate, unde copiii din micile cătune locuiesc în perioada de școală, primind hrana complectă și aflându-se sub îngrijirea unor pedagogi cu experiență.

După absolvirea școlii medii fiecare tânăr sau tânără din Uzbekistan are posibilitatea de a urma studii superioare. In Republică există 36 instituții superioare de învățământ, inclusiv două universități — la Tașkent și Samarcand — un institut politehnic, câteva institute agricole, două institute de medicină etc. Pe lângă aceasta există peste 90 școli tehnice, care pregătesc specialiști cu calificare medie. Numărul total al studenților din școlile superioare ale Republicii depășește 55 mii de oameni.

Editarea cărților în Uzbekistan a căpătat o largă desvoltare. Se editează manuale în limba uzbecă pentru toate obiectele ce se predau în școli: literatură, matematică, fizică, geografie, științele naturii și altele. Elevii din Uzbekistan au primit numai în anul trecut peste 8 milioane de manuale diferite.

Alături de școli și de alte instituții de învățământ, promotori ai culturii și ai cunoștințelor în massele largi ale poporului uzbec sunt numeroasele instituții culturale organizate în Republică. In Uzbekistan există 881 biblioteci de stat fără a mai pune la socoteală un mare număr de biblioteci întreținute pe seama sindicatelor și a altor organizații obștești, 200 case de cultură și cluburi, 1.432 case de lectură. O mare parte din aceste instituții sunt situate în localitățile rurale.

O mărturie a grijii Guvernului Sovietic pentru desvoltarea învățământului public din Uzbekistan este creșterea necontenită a cheltuielilor Statului Sovietic pentru acest scop. In anul curent, de pildă, a fost alocat pentru nevoile învățământului public peste un milion și jumătate ruble, ceeace formează 43 la sută din suma totală a cheltuielilor bugetului de Stat al R.S.S. Uzbece pe anul 1952.

Noul plan cincinal de desvoltare a economiei naționale a U.R.S.S., al cărui proiect a fost publicat și desbătut la Congresul al XIX-lea al Partidului, deschide perspectivele creșterii continue a culturii în Republică și, în special, a creșterii învățământului public. Va spori numărul școlilor elementare și medii, al școlilor superioare, vor fi pregătite noi cadre didactice, iar în capitala Republicii și într'o serie de alte orașe va fi desăvârșită trecerea dela învățământul de șapte ani la învățământul mediu general de zece ani.

LUDFULA ABDULAEV

Orizonturi luminoase

Povestirea profesorului de fizică Sabit Duisengaliev dela școala medie de băieți nr. 18 din orașul Alma-Ata.

Tatăl meu, Duisengali Burabaev, a avut șase frați. Până la Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, ei erau cu toții analfabeți. Acest lucru nu este de mirare, deoarece în regiunea Gurievsc, unde trăia pe atunci tatăl și toate rudele mele, 98% din populație era analfabetă.

Multă apă a curs de atunci! In viața poporului s'au produs mari schimbări. In Cazahstanul Sovietic, în conformitate cu Constituția Stalinistă, fiecare om al muncii a căpătat dreptul la învățătură. De multă vreme în republică a fost introdus învățământul general obligatoriu și gratuit de 7 ani, iar pe baza Directivelor Congresului al XIX-lea al partidului, în toate centrele mari industriale se introduce învățământul obligatoriu de 10 ani și vor fi create condițiunile pentru trecerea la învățământul general de 10 ani în localitățile rurale. Crește necontenit rețeaua de școli superioare. Numai în acest an, în republică s'au deschis două noi institute pedagogice, un institut de medicină, câteva școli tehnice.

Datorită marelui drept la învățătură, mii de cazahi au devenit ingineri, medici, agronomi, geologi, pedagogi. Incă din anii copilăriei, eu am visat să devin pedagog și visul mi s'a realizat. Am absolvit institutul pedagogic și am devenit profesor. Au devenit pedagogi și rudele mele, precum și soția mea Maliș, fratele Zeinel, unchiul (fratele mai tânăr al tatălui) Abiș, sora Mariam și mulți veri și verișoare. Cine dintre rudele mele putea visa la o asemenea soartă cu 35 ani în urmă?

In prezent eu lucrez la școala medie de băieți nr. 18 din orașul Alma-Ata. Această școală nu se deosebește cu nimic de celelalte 56 de școli din capitala Cazahstanului, în care învață 47 mii de copii. Ea ocupă o clădire spațioasă și luminoasă, are laboratoare și cabinete de fizică, chimie și biologie minunat utilate, sală de gimnastică și toate cele necesare bunului mers al învățământului. Din exemplul acestei școli, ne putem convinge ușor pe ce scară largă este folosit dreptul la învățătură de către poporul cazah.

Școala noastră funcționează de 18 ani și a dat până în prezent 8 serii de absolvenți. Aproape 300 de tineri au obținut certificatul de maturitate. Peste 200 din ei au studiat sau studiază în școlile superioare din țară. Anul trecut au obținut certificatul de maturitate 41 de tineri și aproape toți s'au înscris la școli superioare. Anul acesta se pregătesc pentru absolvirea școlii 46 de inși și cât de luminoase sunt perspectivele ce se deschid în fața lor.

Majoritatea tinerilor intenționează să urmeze studiile la Universitatea de Stat din Cazahstan sau la institutele: pedagogic, de ingineri mineri, zootehnic, de medicină, agricol sau de drept care funcționează la Alma-Ata. Alții vor să se înscrie la institutele din Omsc, Sverdlovsc, Kuibișev, Leningrad; iar elevii din clasa a X-a ca Subhamberdin, de pildă, care de pe acum este campionul republicii la aeromodelism, Musumbaev, care are succese excepționale la matematică și alții, visează să-și continue studiile la Moscova, unde în prezent în școlile superioare studiază circa 50 de foști elevi ai școlii noastre.

Ei pot fi siguri că visurile lor se vor realiza. Constituția Stalinistă, care a dat tuturor oamenilor sovietici dreptul la învățătură, la muncă, la odihnă, la asigurare la bătrânețe, a deschis în fața poporului cazah orizonturi neobișnuit de luminoase și în domeniul învățământului.

O gazetă a învățătorilor din Cazahstan

De curând, a apărut la Alma-Ata primul număr al gazetei săptămânale republicane „Cazahstan mugalimi" („Invățătorul din Cazahstan") — organ al Ministerului Invățământului al R.S.S. Cazahă, al C.C. al Sindicatului învățământului elementar și mediu și al instituțiilor de învățământ politic din R.S.S. Cazahă.

Gazeta cuprinde articolul lui D. Kerimbaev, articol intitulat „In familia frățească a popoarelor sovietice", articolul lui M. Sujicov, secretar al C. C. al Partidului Comunist din Cazahstan, cu titlul „Invățătorul din Cazahstan — o puternică armă în lupta pentru îmbunătățirea continuă a învățământului public".

Gazeta mai publică un articol scris de S. Tolâbecov, candidat în științe economice, închinat lucrării geniale a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.".

Gazeta cuprinde corespondențe despre învățătorii fruntași din Cazahstan, note despre viața școlilor elementare și medii și a școlilor superioare din republică.

Jumătate din tirajul gazetei „Cazahstan mugalimi" va apare în limba rusă.

(Din „Ucitelskaia Gazeta")

Ziua Constituției Staliniste

P. Pavelkin

Cu un sentiment de bucurie și mândrie pentru Patria Sovietică, poporul sovietic sărbătorește în fiecare an la 5 Decembrie Ziua Constituției Staliniste.

La 5 Decembrie 1936, al VIII-lea Congres Extraordinar al Sovietelor din U.R.S.S. a adoptat Constituția U.R.S.S. astăzi în vigoare — Legea fundamentală a Statului Sovietic. Poporul sovietic a dat noii Constituții numele de Constituția Stalinistă în cinstea marelui ei creator, înțeleptul conducător și învățător, Iosif Vissarionovici Stalin. Constituția Stalinistă este Constituția socialismului învingător. In ea sunt reflectate și legiferate acele transformări uriașe social-economice pe care le-a înfăptuit poporul sovietic, sub conducerea partidului lui Lenin-Stalin, în perioada de construire a socialismului.

Poporul sovietic sărbătorește anul acesta Ziua Constituției Staliniste în condițiile unui uriaș avânt politic și în muncă, stârnit de Hotărîrile istorice ale Congresului al XIX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Congresul al XIX-lea a arătat în mod elocvent întregii lumi succesele fără precedent pe care le-a obținut într'un scurt răstimp poporul sovietic sub conducerea Partidului său Comunist, sub conducerea marelui Stalin. Aruncând jugul capitalului, oamenii sovietici au construit, pentru prima dată în istoria omenirii, societatea socialistă și au intrat în perioada trecerii treptate dela socialism la comunism. Poporul sovietic a devenit bastionul de neînvins al păcii, democrației și socialismului. Congresul al XIX-lea al partidului va intra în istoria luptei poporului sovietic ca un important jalon pe măreața cale a construirii societății comuniste în Uniunea Sovietică. Sub steagul partidului lui Lenin și Stalin, sub soarele Constituției Staliniste, poporul sovietic pășește cu încredere înainte spre victoria comunismului.

★

Adoptarea Constituției Staliniste a constituit o mărturie a victoriei democrației consecvente până la capăt în U.R.S.S. Intreaga putere de stat de sus și până jos, aparține oamenilor muncii. Puterea sovietică este o putere cu adevărat populară, creată de popor și slujind poporului. Constituția Stalinistă asigură mari drepturi tuturor cetățenilor Uniunii Sovietice: dreptul la muncă, dreptul la odihnă, dreptul la învățătură, la asigurarea materială la bătrânețe și în caz de pierdere a capacității de muncă. Ea asigură oamenilor muncii libertatea cuvântului, a întrunirilor, a presei, libertatea meetingurilor și demonstrațiilor, etc. Femeile sovietice se bucură de toate drepturile în mod egal cu bărbații.

In Uniunea Sovietică este în vigoare cea mai democratică lege electorală, care asigură dreptul electoral general, egal, direct și secret.

In statele capitaliste există democrație numai pentru cei bogați, pentru exploatatori. In condițiile actuale, burghezia — dușmanul principal al mișcării de eliberare, recurge tot mai deschis la metode fasciste de asuprire a oamenilor muncii. Tovarășul Stalin în istorica sa cuvântare la Congresul al XIX-lea spunea:

„Inainte, burghezia își permitea să facă paradă de liberalism, apăra libertățile burghezo-democratice și își crea astfel popularitatea în popor. Acum, din liberalism nu a rămas nici urmă. Nu mai există așa numita „libertate individuală", drepturile individului sunt recunoscute acum numai acelora care au capital, iar toți ceilalți cetățeni sunt considerați material uman brut, bun numai pentru exploatare. Principiul egalității în drepturi a oamenilor și națiunilor a fost călcat în picioare, fiind înlocuit cu principiul drepturilor depline ale minorității exploatatoare și al lipsei de drepturi a majorității exploatate a cetățenilor. Steagul libertăților burghezo-democratice a fost aruncat peste bord".

Niciun stat burghez nu poate să acorde cetățenilor dreptul la muncă. In țările capitaliste cresc tot mai mult șomajul, mizeria și lipsa de drepturi. In momentul de față, în Italia se numără peste 2.000.000 de șomeri totali și un număr și mai mare de șomeri parțiali. In Germania occidentală există peste 3.000.000 de șomeri totali și parțiali, în mica Belgie peste 300.000 de șomeri, în Japonia sunt circa 10.000.000 de șomeri totali și parțiali. In S.U.A. există nu mai puțin de 3.000.000 șomeri totali și 10.000.000 șomeri parțiali.

Oamenii sovietici privesc cu liniște și încredere în viitor. Pe ei nu-i amenință nici crizele, nici șomajul, nici mizeria. Bunăstarea materială și nivelul cultural al poporului sovietic crește sistematic și neîncetat.

In opoziție cu constituțiile burgheze care proclamă numai formal, drepturile cetățenilor, statul sovietic nu numai că a proclamat și a consemnat în Constituție drepturile cetățenilor, dar le și garantează.

Baza materială care garantează asigurarea reală a tuturor drepturilor cetățenilor sovietici este sistemul economic socialist. In Constituția Stalinistă stă scris că baza economică a U.R.S.S. o formează sistemul economic socialist și proprietatea socialistă asupra uneltelor și mijloacelor de producție. Economia socialistă este cu totul opusă sistemului economiei capitaliste care se bazează pe proprietatea privată, capitalistă asupra uneltelor și mijloacelor de producție. I. V. Stalin în noua sa lucrare genială „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." a arătat că legea fundamentală a capitalismului contemporan este „asigurarea profitului capitalist maximal prin exploatarea, ruinarea și pauperizarea majorității populației țării respective, prin aservirea și jefuirea sistematică a popoarelor din alte țări, mai ales din țările înapoiate, în sfârșit, prin războaie și prin militarizarea economiei naționale, utilizate pentru asigurarea profiturilor celor mai înalte". In opoziție cu capitalismul, legea economică fundamentală a socialismului este „asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte". Orânduirea socialistă asigură un avânt neîntrerupt industriei, agriculturii, transportului și o creștere continuă a bunăstării și a culturii poporului. Succesele minunate ale poporului sovietic arată încăodată marea forță a orânduirii sociale și de stat sovietice, superioritatea ei hotărîtă față de regimul capitalist.

Uniunea Sovietică nu numai că și-a vindecat rănile provocate de cel de al 2-lea război mondial, dar a și pășit mult înainte în comparație cu nivelul dinainte de război. Planul celui de al 4-lea cincinal a fost îndeplinit în industrie în patru ani și trei luni. In decursul celui de al 4-lea cincinal au fost puse în funcțiune peste 6.000 întreprinderi industriale fără a le socoti pe cele mici. Volumul producției industriale numai în anii 1951 și 1952 depășește cu 22% producția industrială din anii primului și celui de al 2-lea cincinal luați la un loc.

Uriașe sunt realizările agriculturii sovietice. Problema cerealelor a fost pe deplin rezolvată în U.R.S.S. In anul 1951, recolta culturilor de cereale în Uniunea Sovietică a fost de 7.400.000.000 puduri, iar în anul 1952 de 8.000.000.000 puduri — ceea ce înseamnă cu 600.000.000 puduri mai mult. (1 pud = 16 kg. N.R.).

Cultura plantelor industriale crește din an în an. Succese mari au fost realizate în dezvoltarea creșterii vitelor. Poporul sovietic înfăptuește cu entuziasm planul stalinist de transformare a naturii. Lucrări uriașe s'au desfășurat pe marile șantiere ale comunismului. Punerea în funcțiune a Canalului navigabil Volga-Don „V. I. Lenin", în anul 1952, a constituit o victorie istorică a poporului sovietic.

Pe baza creșterii puternice a industriei și agriculturii crește neîncetat venitul național al U.R.S.S. In anul 1951, venitul național al U.R.S.S. a crescut cu 83% față de anul 1940.

Creșterea neîntreruptă a economiei naționale socialiste asigură avântul continuu al bunei stări materiale și al culturii poporului sovietic. In decurs de cinci ani, 1947—1952, în U.R.S.S. au fost reduse de cinci ori prețurile la obiectele de larg consum. In anul 1952, omul sovietic cumpără cu aceeași bani de două ori mai multe produse decât în anul 1947.

Dacă în decursul ultimilor cinci ani în Uniunea Sovietică prețurile la pâine au scăzut de două ori și jumătate, în S.U.A. ele au crescut cu 28%, în Anglia cu 90%, în Franța de peste două ori.

Prețul la carne, în decursul aceloraș ani, a scăzut în U.R.S.S. cu de peste două ori, iar în S.U.A. a crescut în 26%, în Anglia cu 35%, în Franța cu 88%. In aceiași cinci ani, prețurile la zahăr au scăzut în U.R.S.S. cu 51%, iar în țările capitaliste nu numai că nu au scăzut, dar au crescut: în S.U.A. cu 6%, în Anglia cu 133%, în Franța aproape de patru ori. Creșterea prețurilor în țările capitalului duce în mod inevitabil la scăderea consumului oamenilor muncii.

Cel de al 5-lea plan cincinal determină un nou și puternic avânt al economiei naționale a U.R.S.S. și asigură creșterea continuă și considerabilă a bunăstări materiale și a nivelului cultural al poporului sovietic. Venitul național al U.R.S.S. va crește în decursul acestui cincinal cu cel puțin 60% în urma cărui fapt va crește salariul real al muncitorilor și funcționarilor și veniturile colhoznicilor.

★

Constituția Stalinistă acordă cetățenilor sovietici mari drepturi. Odată cu aceasta ea pune în fața lor și serioase îndatoriri. Cetățenii sovietici pătrunși de un fierbinte patriotism, îndeplinesc cu conștiinciozitate îndatoririle lor față de Patria Socialistă. Ei îndeplinesc cu sfințenie datoria militară față de țara lor și apără Patria Sovietică împotriva atentatelor cotropitorilor imperialiști. Ei dau dovadă de disciplină în muncă și muncesc conștiincios, ridicând productivitatea muncii și calitatea producției. Ei apără cu grijă și măresc proprietatea socialistă, baza bunăstări a poporului sovietic. Partidul lui Lenin și Stalin educă în oamenii sovietici conștiința unei înalte responsabilități față de succesele și înflorirea Patriei Socialiste.

Oamenii sovietici au primit cu o uriașă bucurie programul de construire a comunismului aprobat de Congresul al XIX-lea al Partidului. In întreaga țară s'a desfășurat întrecerea socialistă pentru îndeplinirea și depășirea celui de al 5-lea cincinal stalinist care constitue o importantă etapă pe calea trecerii dela socialism la comunism. In toate ramurile economiei naționale, oamenii muncii luptă pentru introducerea celor mai noi realizări ale științei și tehnicei, pentru ridicarea prin toate mijloacele a productivității muncii, pentru asigurarea unei înalte calități a producției, pentru scăderea prețului de cost, pentru introducerea unui sever regim de economii. Oamenii muncii satului sovietic luptă pentru îndeplinirea principalei sarcini a agriculturii — ridicarea prin toate mijloacele a productivității la hectar a tuturor culturilor agricole și creșterea numărului de vite odată cu ridicarea productivității lor.

Mărețele realizări ale construcției comunismului din Uniunea Sovietică însuflețesc pe oamenii muncii din întreaga lume, le întăresc încrederea în forțele clasei muncitoare, în inevitabilitatea victoriei ei finale împotriva burgheziei din toate țările. In istoricul său raport la al VIII-lea Congres Extraordinar al Sovietelor din U.R.S.S., tovarășul Stalin subliniind uriașa importanță a Constituției U.R.S.S. a arătat că ea „...va fi un act de acuzare contra fascismului, un act care va arăta că socialismul și democrația sunt de neînvins. Noua Constituție a U.R.S.S. va fi un ajutor moral și un sprijin real pentru toți cei care duc astăzi lupta contra barbariei fasciste".

Aceste minunate cuvinte s'au înfăptuit pe deplin. In anii celui de al 2-lea război mondial, Constituția Stalinistă a însuflețit popoarele la luptă împotriva asupririi fasciste. Astăzi, ea însuflețește sute de milioane de oameni la lupta pentru pace, pentru democrație și socialism, împotriva atățătorilor la război, împotriva imperialismului american care s'a transformat într'un jandarm mondial, care caută să sugrume libertatea pretutindeni unde acest lucru este posibil și să instaureze fascismul.

Oamenii muncii din țările de democrație populară care au scăpat pentru totdeauna de asuprirea imperialistă și care au pornit pe drumul construirii unei vieți noi și libere, studiază cu deosebită atenție și cu adâncă dragoste Constituția Stalinistă, învață din marele exemplu al construirii socialismului în U.R.S.S.

Politica iubitoare de pace a Statului Sovietic, lupta consecventă a Guvernului Sovietic pentru pace, demascarea atățătorilor la război, stârnesc respectul și recunoștința întregii omeniri muncitoare. Sub steagul Constituției Staliniste, Uniunea Sovietică care stă în fruntea lagărului de neînvins și în continuă creștere al păcii, democrației și socialismului, merge spre înălțimile însorite ale comunismului.

Lucrările Congresului Național pentru Apărarea Păcii din R. P. R.

Deschiderea lucrărilor

Vineri dimineața, la ora 10, s'a deschis în Capitală, în sala Ateneului R.P.R., Congresul Național pentru Apărarea Păcii.

Peste 700 de delegați și invitați din toate colțurile patriei noastre au venit să exprime dorința și hotărîrea nestrămutată a milioanelor de oameni cinstiți de a apăra pacea, de a pune stavilă uneltirilor de noi războaie.

Printre delegații și participanții la Congres puteau fi văzuți cunoscuți stahanoviști care-și închină munca și realizările lor de zi cu zi înfloririi patriei, întăririi forțelor păcii, fericirii și bunei stări, colectiviști și țărani muncitori fruntași în lupta pentru recolte bogate, oameni de știință și cultură a căror activitate este consacrată vieții și progresului, învățători, reprezentanți ai minorităților naționale, slujitori ai cultelor, mici meseriași, gospodine, cu toți însuflețiți de același gând nobil, apărarea păcii.

Intr'o atmosferă de mare entuziasm delegații și participanții la Congres au manifestat îndelung pentru pace, pentru înțelegere și prietenie trainică între toate popoarele lumii, împotriva atățătorilor la război, imperialiștii americano-englezi.

Prin aplauze și ovații prelungite asistența și-a exprimat dragostea și atașamentul profund față de marele stegar al luptei pentru pace în întreaga lume, Iosif Vissarionovici Stalin

La tribuna Congresului s'a urcat academicianul Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., membru în Consiliul Mondial al Păcii, și' savantul academician N. Hortolomei, care a rostit cuvântul de deschidere.

Academicianul St. Milcu a propus apoi prezidiul de onoare și prezidiul activ al Congresului, care au fost alese cu entuziaste aplauze de participanții la Congres.

In fruntea prezidiului de onoare al Congresului a fost ales prin îndelungate și puternice aplauze, eliberatorul și cel mai bun prieten al poporului nostru, gloriosul stegar al luptei popoarelor pentru apărarea păcii, Iosif Vissarionovici Stalin.

In prezidiul de onoare au fost aleși cu vii aclamații Gh. Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, dr Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Fr. Joliot-Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii, N. Tihonov, președintele Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii, Pak Den Ai, reprezentanta eroicului popor coreean în Consiliul Mondial al Păcii, laureată a Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", vicepreședinte al Consiliului Mondial al Păcii, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", scriitorul sovietic Alexandr Fadeev, vicepreședinte al Consiliului Mondial al Păcii, Hewlett Johnson, decan de Canterbury, Sun Cin Lin, reprezentanta marelui popor chinez în Consiliul Mondial al Păcii, laureată a Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare", curajosul luptător pentru pace din Statele Unite ale Americii, Paul Robeson, laureat al Premiului Internațional al Păcii, poetul turc Nazim Hikmet, laureat al Premiului Internațional al Păcii, eroul luptei pentru pace al poporului francez, marinarul libertății Henri Martin, scriitorul sovietic Ilya Ehrenburg, poetul chilian Pablo Neruda, laureat al Premiului Internațional al Păcii.

In prezidiul Congresului au fost aleși: acad. Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., membru în Consiliul Mondial al Păcii, profesoara emerită Stela Andreescu, țărancă muncitoare, văduvă de război Ioana Aolăriței, V. Atomulesei, secretar al C.C. al Crucii Roșii, sculptorul C. Baraschi, maestru emerit al artei, acad. Gh. Călinescu, acad. Elie Carafoli, actorul Jules Cazaban, acad. M. Ciucă, acad P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., Margareta Dănăilă, secretar al Comitetului regional de luptă pentru pace Bârlad, acad. D. Danielopolu, scriitorul Petru Dumitriu, compozitorul Sabin Drăgoi, artist emerit al R.P.R., Aurel Duma, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., Ilie Dumitrana, invalid de război, Arta Florescu, artistă emerită a R.P.R., violonista Gabi Grubea, artistă emerită a R.P.R., acad. N. Hortolomei, Traian Jovanelli, vicar general al Arhiepiscopiei Romano-Catolice din București, Ludovic Juhasz, președintele C.C. al Uniunii Populare Maghiare, Justinian Marina, patriarhul Bisericii Ortodoxe-Române, stahanovistul Kopetin Geza, Ligia Macovei, secretar al Uniunii Artiștilor Plastici, Ion Manolescu, artist emerit al R.P.R. Florica Mezincescu, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., membru în Consiliul Mondial al Păcii, acad. St. Milcu, maistrul sondor Elena Moise, Stelian Moraru, președintele Confederației Generale a Muncii, Friedrich Müller, episcopul evanghelic luteran Sibiu, Vasile Mușat, prim secretar al C. C. al U. T. M., biologul Rudolf Palocsay, acad. C. I. Parhon, președintele Consiliului General A.R.L.U.S., acad. Camil Petrescu, scriitorul Cezar Petrescu, Ileana Răceanu, vicepreședintă a C.C. al U.F.D.R. dr. Mozes Rosen, șef-rabinul cultului mozaic, Irina Răchiteanu, artistă emerită a R.P.R., acad M. Roller, acad. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., acad. G. Spacu, acad Jean Steriade, pictor, prof. univ. Gh. Stere, președintele Comitetului de luptă pentru pace al Capitalei, Gheorghe Tache, președintele gospodăriei agricole colective „Drumul lui Lenin"-Livedea, Sorin Toma, membru în biroul Comitetului Permanent pentru apărarea Păcii din R.P R. ,membru în Consiliul Mondial al Păcii, episcopul reformat Ioan Vásárhelyi, acad. St. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., Maria Zidaru, președinta gospodăriei agricole colective „Steagul lui Lenin"-Păulești.

La propunerea prof. univ. Jean Livescu, rectorul Universității „A. I. Cuza" din Iași, membru în Comitetul Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., au fost alese apoi comisia de validare și comisia de redactare a documentelor Congresului.

In unanimitate s'a adoptat apoi următoarea ordine de zi:

1. Referatul „Lupta popoarelor pentru apărarea păcii și hotărîrea poporului nostru de a apăra pacea"

2 Referatul „Activitatea mișcării pentru apărarea păcii din Republica Populară Română".

3.Alegerea Comitetului Național pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Română

4. Alegerea delegaților pentru Congresul popoarelor pentru Apărarea Păcii.

Acad. Mihail Sadoveanu a prezentat apoi referatul „Lupta popoarelor pentru apărarea păcii și hotărîrea poporului nostru de a apăra pacea".

Acad. N. Hortolomei a dat apoi citire următoarei telegrame de salut adresată Congresului de către Comitetul Sovietic pentru apărarea Păcii, în care se spune:

Comitetul Sovietic pentru Apărarea Păcii își exprimă adânca recunoștință pentru invitația făcută delegației sovietice la Congresul Național pentru Apărarea Păcii.

Vă rugăm să transmiteți participanților la Congres un salut frățesc dela milioanele de partizani ai păcii din Uniunea Sovietică.

Din toată inima vă dorim dragi prieteni noi succese în lupta pentru întărirea cauzei păcii.

Telegrama de salut a Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii a fost primită cu vii aplauze. (Agerpres).

★

Ședința de după amiază a fost prezidată de acad prof. P. Constantinescu-Iași, vicepreședinte al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R.

A luat cuvântul Gh. C. Stere, membru al Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R., care a desvoltat referatul intitulat: „Activitatea mișcării pentru apărarea păcii din Republica Populară Română".

Au urmat discuții asupra referatelor prezentate, în cadrul cărora au luat cuvântul: acad. prof. Traian Săvulescu, președintele Academiei R.P.R., cunoscutul stahanovist C. Vasilache și Maria Vanta, membră a gospodăriei agricole colective „7 Noembrie" din comuna Cerna, regiunea Galați.

Tot în cursul ședinței de după amiază au adus saluturi Congresului, reprezentantul partizanilor păcii din R.P. Chineză, Cen Sin Iui, și delegatul Comitetului Albanez pentru Apărarea Păcii, Dumitru Sutorichi.

Lucrările Congresului continuă în cursul zilei de azi. (Agerpres).

Lupta popoarelor pentru apărarea păcii și hotărîrea poporului nostru de a apăra pacea

Referatul acad. Mihail Sadoveanu

Tovarăși și prieteni,

Ne-am întâlnit astăzi aci, delegați veniți din toate colțurile țării, să exprimăm voința de pace a unui întreg popor. Milioane de oameni de toate vârstele, bărbați și femei, aparținând categoriilor celor mai diverse, au ales — în mari dezbateri populare — pe aceia dintre ei pe care i-au socotit cei mai activi, mai devotați luptători pentru pace și le-au încredințat misiunea de cinste de a exprima aci cele mai adânci năzuinți ale lor. Aceste milioane de oameni din patria noastră vor să-și poată consacra forțele lor, viața lor, muncii pașnice, creatoare. Aceste milioane de oameni de felurite naționalități, de diferite credințe, vor să trăiască în pace cu toate popoarele lumii și vor ca primejdia războiului să fie îndepărtată din calea omenirii. Ei au convingerea că acest lucru este posibil, dacă popoarele vor lua cauza păcii în propriile lor mâini și o vor apăra până la capăt.

Insuflețiți de această convingere, ei ne-au trimis aci, împuternicindu-ne să aducem în acest Congres părerile lor și propunerile pe care le-au făcut în scopul apărării păcii, să supunem aceste propuneri dezbaterii Congresului nostru și să le transmitem prin delegații pe care îi vom alege, marelui Congres al popoarelor pentru apărarea păcii, ce se va deschide la Viena, peste câteva zile.

In numele acestor milioane de oameni dornici de pace din patria noastră, dați-mi voie să transmit dela tribuna Congresului nostru un cald salut tuturor acelora care în lumea întreagă se ridică în apărarea păcii, împotriva primejdiei unui nou război mondial. **(Aplauze).**

Numărul acestor oameni este din ce în ce mai mare. Faptul că Apelul dela Stockholm cu privire la interzicerea armei atomice a fost semnat de 500.000.000 de oameni, iar Apelul pentru încheierea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri de peste 600.000.000 de oameni, este o expresie a uriașului avânt pe care l-a luat mișcarea pentru apărarea păcii. In lume ia ființă o mare coaliție antirăzboinică a diferitelor clase și pături sociale interesate în încetarea încordării internaționale și în preîntâmpinarea unui nou război mondial.

Există în momentul de față perspectiva și posibilitățile ca această coaliție să facă mari pași înainte, ca mișcarea de luptă pentru pace să treacă într'o fază nouă, pe o treaptă și mai înaltă Sunt de o uriașă însemnătate pentru lumina pe care o aruncă asupra acestei probleme vitale a timpului nostru documentele celui de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. și în primul rând cuvântarea rostită de tovarășul Stalin, care constitue un puternic apel la unirea tuturor forțelor democratice.

Că opinia publică mondială este dornică să realizeze o asemenea unire o dovedesc intensele pregătiri care se fac în toate țările lumii în vederea participării la marele Congres al popoarelor pentru apărarea păcii.

Se dovedesc sortite eșecului încercările atățătorilor la război și ale propagandei lor de a falsifica sensul larg chemări a Consiliului Mondial al Păcii cu privire la convocarea Congresului și de a înfățișa Congresul dela Viena ca având un caracter „de partid". Peste 1.500 delegați din 70 de țări au și pornit spre Viena. Nici încercările de a împiedica prin forță participarea la Congres nu se dovedesc rodnice pentru dușmanii păcii. Astfel, deși conducătorii partidului laburist și conducătorii laburiști ai sindicatelor din Anglia au amenințat cu excluderea pe membrii partidului lor sau ai sindicatelor care vor lua parte la Congresul popoarelor, aproximativ jumătate din delegații britanici la Congres sunt laburiști.

La Congresul partizanilor păcii din țările Asiei și zona Pacificului, delegați din 37 de țări, vorbind în numele a peste un miliard și jumătate de oameni, au exprimat voința de pace a popoarelor lor. Reprezentanți ai celor mai diferite pături sociale au participat la conferința panamericană a femeilor, la conferința pentru pace a țăranilor din Franța. In cadrul acestor pregătiri, a avut deasemeni o mare importanță conferința internațională care s'a ținut de curând la Berlin pentru soluționarea pașnică a problemei germane și la care au participat personalități de seamă din 15 țări europene.

Numărul participanților la pregătirile în vederea Congresului dela Viena, diversitatea lor din punct de vedere al condiției sociale, al îndeletnicirilor, al opiniilor politice, filozofice și religioase arată că în problema păcii și războiului are loc un puternic reviriment în opinia publică din țările capitaliste. Cercuri largi aparținând nu numai muncitorimii și țărănimii, ci și burgheziei și micii burghezii, intelectuali de cele mai diferite orientări, încep să-și dea seama că războiul este o primejdie nu numai pentru alte țări dar și pentru țările lor.

Marea epopee a victoriei popoarelor sovietice asupra agresorilor fasciști nu a fost altceva decât continuarea tradiționalei politici sovietice de apărare a păcii. După terminarea celui de al doilea război mondial, această politică și-a găsit o strălucită expresie în minunatele eforturi ale Uniunii Sovietice în vederea preîntâmpinării unei noi agresiuni. Uniunii Sovietice îi revine în fața istoriei și a popoarelor, meritul de a fi făcut repetate propuneri concrete, menite să soluționeze cele mai importante și mai arzătoare probleme ale situației internaționale: încheierea unui Pact al Păcii între cele 5 mari puteri, încetarea războiului din Coreea, interzicerea propagandei de război, rezolvarea pașnică a problemelor germană și japoneză și interzicerea armelor de exterminare în massă.

Această politică este aceea a unui stat în care legea economică fundamentală este asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale societății. Pentru ca viața lor și a copiilor lor să fie mai bogată, mai frumoasă, mai veselă, oamenii sovietici întorc cursul apelor, le înmănunchiază și le despart după nevoie, transformă natura și clima, ridică măreața armonie a clădirilor înalte. Numai o țară care aspiră spre pace și crede în triumful păcii se poate avânta în asemenea gigantice construcții, destinate în întregime omului și vieții.

Politica stalinistă de pace a devenit principalul temei al încrederii a sute de milioane de oameni din întreaga lume în victoria cauzei păcii. Cuvântarea rostită de tovarășul Stalin la cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. — luminoasă chemare la lupta pentru apărarea păcii și independenței naționale a popoarelor și totodată program de asigurare a biruinței acestei cauze nobile — a fost primită cu vibrantă emoție de toate popoarele lumii.

Pentru toate popoarele lumii, numele marelui Stalin este indisolubil legat de ideia păcii și frăției între popoare — a luptei măreți pentru viață, pentru lumină, pentru bunăstare și progres. **(Aplauze puternice, prelungite).**

In toate țările lumii, în toate limbile vorbite pe globul pământesc, oamenii spun: „Dacă spune Stalin, așa va fi", „Stalin înseamnă pace". Aceste cuvinte simple exprimă toată adâncimea dragostei și a încrederii pe care popoarele o poartă genialului stegar al păcii.

Alături de marea Uniune Sovietică, bastionul de nădejde al păcii, țările de democrație populară formează detașamente înaintate ale frontului mondial al păcii. Construcția pașnică din aceste țări, care întărește forța lagărului păcii, poziția hotărîtă luată de statele de democrație populară în interesul apărării păcii în toate problemele politicii internaționale, participarea activă a popoarelor din aceste țări la toate marile acțiuni duse pe plan mondial pentru apărarea păcii, cântăresc greu pe arena internațională.

După ce a arătat că masse tot mai largi de oameni își dau seama că imperialiștii americani, ajutați de clica fascisto-titoistă, urmăresc extinderea războiului din Coreea, acad. M. Sadoveanu a spus în continuare:

Peste țările înrobite de atățătorii la război, ca un însoțitor de nedespărțit al teroarei și mizeriei, se revarsă valul murdar al propagandei de atățare la război. Profitorii marilor măceluri fac tot ce le stă în putință pentru a prinde popoarele în mrejele minciunii, spre a le transforma în carne de tun. Ei propovăduesc războiul, epidemiile și chiar canibalismul.

Intre candidații americani la dominația mondială și asociații lor din diferite țări înfeudate există și cresc contradicții puternice, fără leac. Pretutindeni se ridică tot mai sus steagul luptei pentru independența țărilor cotropite. In ciuda teroarei dezlănțuite împotriva milioanelor de patrioți și luptători pentru pace, în statele Europei occidentale răsună tot mai puternic, tot mai poruncitor: „Americani, cărați-vă acasă".

Dragi prieteni,

Strălucite sunt victoriile pe care poporul nostru, în colaborare frățească cu minoritățile naționale, le-a obținut în lupta sa pentru construirea unei patrii puternice și înfloritoare

Dintr'o țară înapoiată, jefuită de moșieri, bancheri și fabricanți, înrobită imperialiștilor și folosită de aceștia ca o bază de atac împotriva Uniunii Sovietice, patria noastră, azi liberă și independentă, a devenit un vast șantier pe care poporul stăpân pe soarta și viitorul său, transformă în realitate vie cele mai îndrăznețe vise. Regiuni întregi, altădată cufundate în bezna înapoierii, a mizeriei materiale și spirituale, sunt trezite la o viață nouă, nebănuită înainte de oamenii acestor meleaguri. Dobrogea, Moldova, Maramureșul, Regiunea Autonomă Maghiară, Oltenia vor fi peste câțiva ani de nerecunoscut.

Cuprindeți cu privirea pământul patriei noastre și o veți vedea înnoindu-se zi cu zi, plecați urechea pe inima țării, care veacuri dearândul nu a știut decât ce e suferința și o veți auzi bătând mereu mai puternică, mai tânără, mai fericită. Și peste satele noastre, ieri cufundate în întuneric, robie și silnicie, adie astăzi vântul înviorător al vremurilor acestora mărețe.

In țara noastră —a spus mai departe vorbitorul — pentru milioane de oameni, pentru întregul nostru popor muncitor, ziua de mâine înseamnă mai mult și mai bine, ziua de mâine înseamnă belșug, înseamnă fericire. Pentru toate acestea el mulțumește din adâncul inimii Partidului Muncitoresc Român, inspiratorul și organizatorul măreților planuri de construcție pașnică, îi mulțumește celui mai iubit fiu al poporului nostru, tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej. **(Vii aplauze).** Oamenii muncii își îndreaptă gândurile pline de dragoste și recunoștință către marea Uniune Sovietică și către cel mai bun prieten al lor, marele Stalin. **(Aplauze furtunoase).** Ei știu că toate realizările noastre au fost posibile numai datorită sprijinului frățesc și dezinteresat al marii Țări a Socialismului. **(Aplauze).** Ei știu că toate planurile noastre de viitor vor fi înfăptuite, că în înfăptuirea lor vom avea ajutorul neprecupețit al prietenei și aliatei noastre, Uniunea Sovietică. **(Aplauze îndelungate).**

Tovarăși și prieteni,

Politica externă a statului nostru democrat-popular este o politică de apărare a păcii. Politica noastră externă are la bază prietenia și alianța cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară, ea este o politică de pace și prietenie cu toate popoarele iubitoare de pace.

Partidul Muncitoresc Român, forța conducătoare a Republicii Populare Române, a pus în centrul întregii sale activități lupta pentru pace. El îndrumă politica statului nostru pe linia apărării consecvente a păcii și independenței naționale, educă pe oamenii muncii în spiritul devotamentului față de cauza păcii, al solidarității cu popoarele iubitoare de pace și cu forțele păcii din lumea întreagă. Poporul nostru se mândrește cu faptul că este un detașament înaintat al frontului mondial al păcii.

Nu de mult, anumiți politicieni de peste ocean și-au exprimat dorința de a ne „elibera". Vor fără îndoială acești domni „să elibereze" poporul nostru de grija de a-și cârmui singur țara și să-i dea în dar vechile lanțuri; vor să-i „elibereze" pe muncitori de „povara" de a fi stăpâni în fabrici, pe țăranii de pământul cucerit după veacuri de robie, — vor să ne „elibereze" de libertate, de bucuria vieții noi, de demnitatea omenească a acestei vieți, de lumina viitorului! Dar mâinile acestor amatori de dominație mondială și ale slugilor lor sunt prea scurte pentru intenții atât de pretențioase. Strugurii sunt prea acri, domnilor imperialiști! **(Râsete în sală).**

Unit în lupta sa pentru transformarea din temelie a vieții sale, poporul nostru e unit și în hotărîrea sa de a apăra această viață, independența și suveranitatea patriei noastre, cuceririle noastre. Nu încape îndoială că în cazul când agresorii ar îndrăzni să-și pună în aplicare intențiile se vor găsi în lagărul păcii și democrației forțele necesare pentru ca ei să primească riposta zdrobitoare pe care o merită.

Dragi prieteni,

In timp ce în țările înrobite de atățătorii la război, lupta partizanilor păcii se desfășoară în grelele condiții ale unei cumplite terori, în țara noastră liberă, Republica Populară Română, mișcarea de luptă pentru pace se bucură de cele mai bune condiții de dezvoltare. Astfel, această mișcare a reușit să cuprindă masse de milioane și continuă să se lărgească necontenit. Continua lărgire a rândurilor luptătorilor pentru pace din țara noastră rămâne și pe viitor o sarcină primordială. Mișcarea pentru pace dispune în țara noastră de mari rezerve. Aceste rezerve trebuesc transformate în forțe active.

Orice tendință sectară care ar îngusta rândurile mișcării trebue combătută. Sarcina este de a cuprinde pe toți oamenii care doresc sincer pacea și înțeleg să apere independența națională.

In Congresul care începe azi, noi vom asculta prin cuvântul delegaților, glasul milioanelor de fii și fiice ai poporului nostru. Iar delegații pe care îi vom alege să ne reprezinte la marele sfat al popoarelor dela Viena, vor purta acest cuvânt dincolo de hotarele țării, făcându-l să răsune puternic în lumea întreagă. Delegația noastră va spune răspicat dela tribuna marelui Congres că poporul Republicii Populare Române crede cu tărie în posibilitatea coexistenței pașnice a felurite orânduiri politice și sociale, în posibilitatea înțelegerii și colaborării între toate state-lumii, dacă există bunăvoință și voința sinceră de pace din partea tuturor.

In numele apărării păcii și colaborării dintre state, poporul nostru condamnă pregătirile pentru dezlănțuirea unui nou război mondial, condamnă agresiunea americană din Coreea și cere încetarea imediată a operațiunilor militare și încheierea armistițiului conform normelor dreptului internațional și tratatelor internaționale. Poporul nostru condamnă cu energie războiul bacteriologic.

Poporul nostru se opune cu hotărîre remilitarizării Germaniei Occidentale și Japoniei și folosirii acestor țări ca bază de atac pentru un viitor război imperialist.

Poporul nostru salută lupta popoarelor pentru apărarea independenței lor naționale. Această luptă este o contribuție de preț la menținerea și apărarea păcii în lume.

Poporul nostru cere, într'un glas cu majoritatea zdrobitoare a omenirii, încheierea unui Pact al Păcii între cele 5 mari puteri, reducerea armamentelor și rezolvarea pașnică a tuturor litigiilor internaționale.

Totodată, noi considerăm că se impune grabnica revenire a Organizației Națiunilor Unite pe calea ce i-a fost trasată de popoarele lumii prin Charta O.N.U. Noi cerem deasemenea să se înlăture piedicile puse de atățătorii la război în calea primirii în O.N.U. a țării noastre și a altor țări pașnice.

Delegația noastră va participa la marele Congres al popoarelor cu hotărîrea de a contribui la găsirea unui limbaj comun, la crearea acelei largi și solide platforme internaționale care să unească pe toți aceia care sunt însuflețiți de dorința sinceră de a preîntâmpina repetarea unui groaznic conflict militar.

Salutăm mărețul Congres al popoarelor dela Viena, încredințați că el va face să crească în mod considerabil uriașele forțe ale păcii, forțe care se vor dovedi capabile să bareze drumul războiului. **(Aplauze puternice).**

In întâmpinarea consfătuirilor raionale din Ianuarie

Intre 8 și 10 Ianuarie 1953 se vor desfășura în toată țara consfătuiri raionale ale cadrelor didactice. Organizarea acestor consfătuiri a fost stabilită de Ministerul Invățământului Public, conform Hotărîrii din 1 Iulie 1952 a Consiliului de Miniștri al R.P.R., pe baza experienței școlii sovietice.

Menite să determine o îmbunătățire a muncii instructiv-educative în cel de al doilea semestru, să contribue la o cât mai temeinică pregătire a încheierii anului școlar, consfătuirile din Ianuarie ale cadrelor didactice se deosebesc într'o anumită măsură, prin obiectivele principale pe care le urmăresc, de consfătuirile care au avut loc în luna Septembrie. Această deosebire este condiționată de etapa în care se desfășoară consfătuirile din Ianuarie, de faptul că acestea au loc în plin mers al muncii instructiv-educative, la jumătatea anului școlar. Consfătuirile din Septembrie trecut au analizat rezultatele anului școlar încheiat și au trasat sarcini pentru ridicarea nivelului muncii didactice în noul an școlar. Consfătuirile din Ianuarie vor trebui să analizeze cum s'au aplicat în primele două pătrare. Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la învățământul public, dispozițiile Ministerului Invățământului Public privind deschiderea noului an școlar, precum și felul în care au fost aplicate în școli rezoluțiile consfătuirilor din Septembrie. Pe baza acestei analize, care trebue să scoată la veală realizările și lipsurile muncii școlilor în primele două pătrare, concluziile consfătuirilor din Ianuarie vor trasa sarcini cu privire la terminarea predării materiei de învățământ, la organizarea recapitulării cunoștințelor predate, la pregătirea și desfășurarea examenelor.

Chezășia succesului consfătuirilor din Ianuarie o constitue temeinicia cu care acestea vor fi pregătite de organele învățământului și de școli, în colaborare cu organele sindicale de învățământ și organizațiile regionale și raionale ale U.T.M. In această privință, este necesar să folosim din plin experiența desfășurării primelor noastre consfătuiri raionale, să învățăm cum pot fi desvoltate experiențele noastre pozitive în acest domeniu, cum pot fi înlăturate greșelile noastre din trecut.

Consfătuirile din toamna acestui an au constituit o contribuție însemnată la bunul mers al școlii noastre, datorită mai ales faptului că ele au adus în discuția cadrelor didactice o serie de probleme importante ale activității școlare. Totodată însă, consfătuirile trecute n'au scos decât rare ori în lumină aspectele concrete ale muncii școlilor, s'au limitat de cele mai multe ori la desbateri cu caracter general Așa s'au întâmplat, de pildă, lucrurile în raioanele Sinaia, Măicănești, Murgeni, Hunedoara. Acest fel de a pune problemele trebue înlăturat cu hotărîre. Nu ne putem mulțumi cu prezentarea la consfătuiri a unor cerințe pedagogice generale. Aceasta nu duce cu nimic mai departe munca noastră, nu ne ajută să vedem precis și limpede obiectivele pe care trebue să le urmărim în viitor. Scopul consfătuirilor este acela de a ajuta la înlăturarea greutăților pe care le-am întâmpinat în munca noastră de până acum, de a lichida lipsurile acestei munci. Este limpede că vom putea atinge un astfel de scop numai dacă vom aprecia activitatea pe care am desfășurat-o până acum nu „în general" ci deslușind laturile concrete ale muncii noastre. Există adesea, în rândurile activiștilor organelor de învățământ și ai sindicatelor, precum și în rândurile cadrelor didactice, tendința de a socoti că, dacă un referat conține multe date statistice și multe nume de oameni, el este foarte „concret". Nu în felul acesta trebue văzute însă lucrurile. Chiar dacă am arăta, în referatele și discuțiile noastre că la anumite școli lucrurile merg bine sau prost, că anumiți învățători sau profesori obțin succese sau rămân în urmă, aceste referate și discuții ale noastre vor avea un caracter general dacă nu ne vom susține afirmațiile printr'o analiză concretă a muncii școlilor și cadrelor didactice, dacă nu vom înfățișa metodele de muncă, dacă nu vom aprecia cauzele care determină succesele sau lipsurile. In unele dintre școlile noastre lucrurile nu merg prea bine în ceeace privește, de pildă, înlăturarea rămânerii în urmă a elevilor la învățătură. Dar cauzele care determină această rămânere în urmă nu sunt peste tot aceleași: într'un loc ele se pot datora deficiențelor existente în controlul cunoștințelor elevilor, în alt loc lipsei de folosire sistematică a materialului didactic, în altul neglijării activității extrașcolare a elevilor, etc. Lipsurile în activitatea cadrelor didactice au și ele la bază cauze diferite: pregătirea superficială pentru lecții, dezinteresul în ceeace privește controlul temelor date acasă, necunoașterea temeinică a metodicilor, etc. Tocmai aceste cauze trebue să fie aduse în discuție la consfătuirile noastre. Va trebui să arătăm deasemeni la consfătuiri nu numai faptul că s'au obținut succese, ci mai ales cum au fost ele obținute, să înfățișăm concret metodele care au stat la baza obținerii lor. Munca desfășurată în școală este o muncă vie cu aspecte multiple și foarte variate. Tocmai de aceea analiza acestei munci cere o atentă și minuțioasă luare în considerare a particularităților care o caracterizează.

Aceasta nu înseamnă nicidecum că trebue să ne pierdem la consfătuirile raionale, în amănunte nesfârșite cu privire la activitatea în școală — așa cum s'a întâmplat în unele locuri cu prilejul consfătuirilor din Septembrie. Dimpotrivă, este necesar să ne concentrăm numai asupra problemelor esențiale, asupra acelor probleme care au un rol hotărîtor în activitatea din domeniul învățământului public—dar aceste probleme să fie desbătute în mod concret, nu într'un chip general. Care sunt aceste probleme? Ele privesc, în special, realizarea învățământului general obligatoriu în clasele I—IV și asigurarea planului de școlarizare, precum și ridicarea nivelului muncii instructiv-educative. Și în cadrul acestor probleme mari trebue să ne oprim însă asupra acelor aspecte care sunt esențiale în momentul de față, de rezolvarea cărora depinde mersul înainte al muncii noastre în acest an școlar.

Adeseori se întâmplă ca directorii școlilor sau organele de învățământ să considere că lucrurile merg bine în privința îndeplinirii planului de școlarizare dacă acest plan este îndeplinit cu procente așa zis ridicate, în proporție de 98 sau 99%. Acest punct de vedere este însă cu totul greșit. Dacă în fiecare raion ar rămâne necuprins în școală fie chiar numai unul dintr'o sută de copii, aceasta înseamnează că pe întreaga țară rămân înafara școlii mii de copii, că noi nu lichidăm definitiv în acest an izvoarele analfabetismului. De pe această poziție trebue să judecăm, la consfătuirile raionale, munca noastră în domeniul școlarizării.

In centrul atenției consfătuirilor raionale din Ianuarie vor trebui să se afle problemele ridicării nivelului instrucției și educației elevilor.

Cerința cea mai însemnată care stă acum în fața școlii noastre în această privință este aceea de a împleti strâns activitatea din școală cu problemele practice ale construirii socialismului, cu activitatea în producție. La baza acestei cerințe stă învățătura cu privire la introducerea învățământului politehnic în școlile sovietice ca o condiție a trecerii treptate la societatea comunistă, învățătură formulată de tovarășul Stalin în geniala sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.". Așa cum arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Invățătorilor, învățământul politehnic, legarea strânsă a predării de producție, înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă practică, au o însemnătate hotărîtoare, în condițiile construcției socialismului la noi în țară, pentru pregătirea cadrelor necesare desvoltării economiei și culturii. Tocmai de aceea această problemă trebue să stea în primul rând în centrul atenției oamenilor școlii, trebue să treacă ca un fir roșu de-alungul lucrărilor consfătuirilor noastre, atât în referatele și discuțiile în plenare cât și în lucrările pe secții, unde se va desfășura analiza muncii la fiecare clasă, la fiecare obiect. Din acest punct de vedere trebue discutată predarea în școli a matematicii și fizicii, a chimiei, a științelor biologice, arătându-se concret cum sunt folosite în acest scop excursiile în unitățile de producție, cum se întrebuințează materialul didactic, cum se duce munca pe loturile școlare, cum se desfășoară propaganda agrotehnică în rândurile elevilor și ale țăranilor muncitori, etc.

O mare atenție trebue să se acorde analizării problemei predării limbii române, limbii ruse și limbilor materne în lumina învățăturii staliniste despre limbă. Discutarea concretă a succeselor noastre în această privință, analiza cauzelor care determină lipsurile în predarea limbii, trebue să ducă la o reală îmbunătățire a muncii noastre în ultima parte a anului școlar

Este necesar, deasemeni, să se ridice în cadrul consfătuirilor o serie de probleme didactice sau pedagogice care s'au pus pentru prima dată în acest an școlar în fața școlii noastre. Printre acestea se numără, în primul rând, astfel de probleme cum sunt folosirea noilor programe și manuale de limba română pentru școlile elementare, folosirea noilor manuale de gramatică, legată de predarea lineară a gramaticii, în clasele I—IV, introducerea culegerilor de probleme pentru elevii acelorași clase și folosirea de către învățători a metodicilor pentru predarea artimeticii, etc. In ceeace privește munca pedagogică în școală, este neapărat necesar să se discute pe larg cum este aplicat noul sistem de notare, roadele lui în privința îmbunătățirii controlului și aprecierii cunoștințelor elevilor. In privința tuturor acestor probleme există încă, în unele locuri, confuzii, nedumeriri. Cu atât mai mult trebue să supunem aceste probleme discuției colective. Deasemeni, trebue să aducem la consfătuiri și observațiile și criticile noastre cu privire la noile manuale și programe, să facem propuneri pentru îmbunătățirea lor.

Va trebui să discutăm deasemeni, în cadrul consfătuirilor, problemele muncii sindicatelor de învățământ, în lumina sarcinilor care vor fi trasate la apropiatul Congres al Uniunii Sindicatelor de Invățământ. Deasemeni, o atenție deosebită va trebui să acordăm problemelor legate de folosirea justă a sprijinului pe care-l pot da școlii organizațiile U.T.M. și de pionieri.

Referatele și discuțiile noastre vor fi rodnice numai în măsura în care le vom desfășura de pe o poziție critică, numai în măsura în care vom ști să desvăluim cu curaj lipsurile noastre proprii și lipsurile celorlalți. Prezentarea problemelor într'o lumină, trandafirie, nepăsarea față de lipsuri, sunt profund dăunătoare muncii noastre și trebue înlăturate cu cea mai mare hotărîre. Avem datoria să luptăm pentru a face din consfătuirile raionale o tribună a criticii curajoase, care să determine cu adevărat mersul înainte al școlii noastre.

Succesul consfătuirilor raionale va fi asigurat de participarea cât mai largă la discuții a masselor de învățători și profesori. Deaceea este necesar să stârnim interesul cadrelor didactice pentru analizarea concretă, temeinică, în ședințele consiliului pedagogic sau în grupa sindicală, a tuturor problemelor care se vor discuta la consfătuiri, astfel încât aceste probleme să fie adânc cunoscute de fiecare om al școlii. Numai datorită unei astfel de pregătiri, consfătuirile raionale vor putea prilejui un larg schimb de experiență pedagogică, popularizarea și răspândirea metodelor celor mai înaintate, înlăturarea lipsurilor care există încă în activitatea școlilor.

Să începem pregătirile pentru consfătuirile din Ianuarie cu dorința de a scoate la lumină tot ce e bun și înaintat în munca noastră, cu hotărîrea de a înlătura lipsurile și greșelile noastre, de a munci cu râvnă pentru o cât mai temeinică instruire și educare a copiilor și tineretului patriei.

In preajma Congresului Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Pentru îmbunătățirea activității sindicale

Congresul Uniunii Sindicatelor de Invățământ constituie un eveniment de seamă în viața mișcării noastre sindicale. Congresul, organul conducător superior al sindicatelor din învățământ, va desbate problemele activității desfășurate de organele sindicale din întreaga țară. El reprezintă voința a zeci de mii de membri ai sindicatelor de învățământ, iar hotărîrile care se vor adopta cu acest prilej, vor fi obligatorii pentru toate organele sindicale din ramura învățământului.

Congresul are menirea să aducă în sprijinul activității Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de învățământ inițiativa nesecată a oamenilor muncii de pe tărîmul școlii, el trebue să găsească noi căi de mobilizare a maselor la îndeplinirea Planului de Stat pe linie de învățământ, la înlăturarea consecințelor pe care le-a avut devierea de dreapta în activitatea noastră, la lichidarea atitudinii de îngăduință față de lipsuri.

Desigur, Uniunea Sindicatelor de Invățământ întâmpină Congresul cu un bogat bilanț. In anii ce au trecut dela constituirea ei, Uniunea a parcurs un drum de progres continuu în cuprinderea, organizarea, mobilizarea și educarea cadrelor didactice, străduindu-se să corespundă sarcinilor grele care i-au revenit în această perioadă.

Ca delegată la Congresul Uniunii Sindicatelor de Invățământ, sunt însă preocupată de o serie întreagă de probleme ce ni s'au ridicat în muncă și de rezolvarea cărora depinde în mare parte îmbunătățirea întregii noastre activități.

In regiunea Craiova, există o serie de realizări pozitive în toate domeniile vieții sindicale, în deosebi în raioanele Novaci, Tg. Jiu, Turnu Severin și altele. Comitetele sindicale raionale s'au îngrijit îndeaproape și au obținut rezultate bune în munca de ridicare a nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, în sprijinirea procesului de învățământ, în antrenarea cadrelor didactice în lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, în asigurarea condițiilor de trai etc.

In munca noastră sindicală am avut însă o serie de lipsuri și greutăți care ar trebui să stea în centrul atenției Congresului, pentru a găsi, în discuțiile la care vor participa delegații din întreaga țara, soluțiile cele mai juste pentru rezolvarea lor.

Pentru înlesnirea ridicării nivelului ideologic, politic și profesional al cadrelor didactice, este necesar să se găsească posibilități de a se evita supraîncărcarea cu sarcini care nu le mai lasă învățătorilor și profesorilor timpul necesar pentru studiu. O problemă însemnată este deasemenea aceea a cercurilor pedagogice din acele centre de raioane în care nu se găsesc posibilități de deplasare. Din munca pe teren am constatat că mobilizarea la cercurile pedagogice din raionul Calafat, de pildă, este slabă din cauză că participanții nu au mijloace de transport sau, acolo unde au cale ferată, pot veni abia la orele 12, după ce se țin referatele. Asemenea cercuri pedagogice ar trebui să fie organizate pe centre de comune, unde învățătorii și profesorii se pot aduna mai ușor și mai repede. Deasemenea, comitetul sindical regional, în colaborare cu secțiile de învățământ regională și raională, ar putea sprijini cercurile pedagogice din raioane și comune, trimițând profesori calificați și bine pregătiți, în cadrul schimbului de experiență.

In problema sprijinirii procesului de învățământ, nu am reușit încă să facem din organizatorul de grupă motorul care să mobilizeze și să activizeze pe membrii din grupă pentru a se prezenta la clasă cu planuri de lecții bine întocmite și pentru a avea rezultate bune în munca lor cu elevii. Astfel, de exemplu, în raionul Segarcea, unde organizatorul de grupă a pierdut această problemă din mână, sunt învățători, ca tovarășul Badea Dumitru, care nu-și organizează munca și nici nu au plan de lecție, iar controlul la clasă arată rezultate slabe, un număr insuficient de note puse elevilor etc. In această privință e bine să se pornească la un instructaj temeinic cu organizatorii de grupă, pentru ca ei să cunoască sarcinile ce le revin pe linie de producție.

In domeniul îmbunătățirii condițiilor de trai ale cadrelor didactice, am avut rezultate bune în raioanele: Craiova, Tr. Severin, Tg. Jiu, Novaci și altele, unde Hotărîrea partidului și guvernului din 16 August 1951 s'a respectat sub toate aspectele. N'am putut să traducem însă în fapt aplicarea în întregime a Hotărîrii partidului și guvernului în raioanele Gura Jiului, Filiași, Calafat, Vânju Mare și Olteț, nereușind să antrenăm îndeajuns pe unii tovarăși din cadrul sfaturilor populare în găsirea de mijloace potrivite pentru aplicarea Hotărîrii în ceeace privește aprovizionarea cadrelor didactice cu combustibil etc. Pentru a lichida cu aceste lipsuri și greutăți, trebue ca în discuțiile dela Congresul Uniunii să se găsească soluții de îndreptare.

Uniunea ne-a sprijinit în mod serios prin instructajul pe care ni l-a făcut, în intervalul 27 Iulie—8 August 1952, la cursurile cu președinții de comitete sindicale și prin instruirea responsabililor de comisii. Totuși, pe teren, dela alegerea comitetului nostru regional, n'am fost ajutați îndeajuns de către activul Uniunii. In intervalul de 4 luni și jumătate, am fost sprijiniți de cinci activiști, dintre care numai unul venit special pentru problemele de producție, probleme de bază în munca noastră sindicală.

Sperăm că lucrările Congresului vor găsi căile pentru lichidarea acestor lipsuri, iar colaborarea între Uniunea Sindicatelor de Invățământ și Ministerul Invățământului Public se va răsfrânge până jos, între comitetele sindicale și secțiile de învățământ, ceeace va duce la realizarea unui învățământ de o calitate tot mai bună și va spori și mai mult elanul cadrelor didactice pe drumul construirii socialismului în patria noastră.

ELENA ZAMFIR
președinta comitetului sindical de învățământ al regiunii Craiova, delegată la Congresul Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Probleme însemnate ale muncii noastre

In curând se va ține la București Congresul Uniunii Sindicatelor de Invățământ în cadrul căruia participanții vor trebui să desbată problemele cele mai importante care frământă munca de zi cu zi a organelor sindicale și a cadrelor didactice. Congresul acesta — pe care noi îl așteptăm cu nerăbdare — va constitui un minunat prilej de analiză a modului în care sindicatele de învățământ au luptat pentru îndeplinirea Hotărîrii partidului și guvernului din 16 August 1951 și a tuturor sarcinilor legate de problema construirii socialismului în țara noastră. Multe dintre realizările, lipsurile și greutățile noastre vor fi desvăluite cu acest prilej. Discuțiile care se vor purta, hotărîrile ce se vor lua, vor arăta căile pe care trebue să mergem pentru înlăturarea lipsurilor și pentru ridicarea pe o nouă treaptă a muncii sindicale.

Ca delegat la acest Congres, mă pregătesc din timp, cu material cules de pe teren, ca să pot aduce astfel în discuție greutățile care s'au ivit în munca sindicală din regiunea Bârlad și pentru ca — laolaltă — să descoperim cauzele lipsurilor noastre și să găsim soluții pentru înlăturarea lor.

Munca sindicatelor de învățământ din regiunea Bârlad a cunoscut în ultima vreme o serie de realizări importante. Insă nu numai despre acestea vői vorbi la Congres. Participând la discuțiile Congresului, mă voi ocupa în primul rând de arătarea greutăților și lipsurilor care au încetinit munca noastră până acum, convins că prin discutarea metodelor lor de lucru și prin propunerile lor tovarășii vor arăta ce trebue să facem pentru îmbunătățirea muncii.

Una dintre problemele de care Congresul va trebui să se ocupe îndeaproape este aceea a alfabetizării. Există unele greutăți în mobilizarea neștiutorilor de carte din regiunea noastră la cursurile de alfabetizare. Lucrările Congresului, desbătând această problemă, vor trebui să găsească noi forme de colaborare cu organizațiile de massă, noi metode de atragere a analfabeților la cursuri.

O deosebită atenție trebue să acorde discuțiile Congresului U.S.I. problemei atât de importante a ridicării calității muncii în școală. Sindicatele noastre nu au fost pe deplin clarificate până acum asupra sarcinilor care revin organelor noastre sindicale în munca de producție. Lucrările Congresului vor trebui să discute și să statornicească îndatoririle sindicatelor noastre în îmbunătățirea procesului de învățământ, în munca de educare comunistă a elevilor.

O altă problemă care va trebui să formeze o preocupare de seamă în lucrările Congresului este evitarea supraîncărcării cu sarcini a unor cadre didactice.

Acestea sunt numai câteva dintre problemele ce vor trebui să fie rezolvate la lucrările Congresului. Ele sunt mult mai multe. Congresul va trebui să le studieze cu atenție și, în urma desbaterilor, să propună măsuri pentru soluționarea lor.

Aștept deschiderea Congresului U.S.I. cu bucurie și nerăbdare, convins că hotărîrile sale vor contribui la îmbunătățirea muncii sindicale, vor spori avântul cadrelor didactice în măreața operă de educare comunistă a tinerei generații, pentru desăvârșirea construcției socialiste în patria noastră dragă.

TEODOR CEPELEAGA
președintele comitetului sindical de învățământ al regiunii Bârlad, delegat la Congresul Uniunii Sindicatelor de Invățământ

„Se va rezolva cât de curând"...

In ultimul timp au fost terminate cu succes nenumărate construcții școlare noi, în care copiii oamenilor muncii din țara noastră au condiții minunate de învățătură și care dovedesc limpede grija și dragostea cu care partidul și guvernul nostru înconjoară școala. Din cauza unor atitudini birocratice se mai pot întâlni însă în unele locuri situații extrem de nesatisfăcătoare în domeniul construcțiilor școlare. Neținând seama de Hotărîrile partidului și guvernului cu privire la învățământ și neînțelegând grija pe care o manifestă regimul de democrație populară pentru desvoltarea învățământului public și pentru culturalizarea maselor, anumite elemente birocratice tratează cu neglijență problema atât de însemnată a asigurării bazei materiale a învățământului.

Asemenea manifestări de birocratism se pot întâlni și în ceeace privește unele școli din București. Chiar alături de minunatele blocuri muncitorești din Ferentari, expresie vie a avântului constructiv din statul nostru democrat-popular, s'a tolerat luni și luni dearândul existența unui local necorespunzător, ca spațiu și amenajare, pentru școala elementară de fete Nr. 10. Tot astfel, la școala elementară mixtă din cartierul Apărătorii Patriei, colectivul didactic și administrativ a întâmpinat mari greutăți în muncă deoarece în această școală, nou construită, mare și încăpătoare, nu s'au terminat decât la sfârșitul lunii Noembrie instalațiile de lumină iar pentru apă nu s'a făcut decât o instalație provizorie, cu totul insuficientă și impropie. Căci este de neconceput ca o clădire care adăpostește 900 de elevi, are peste 2000 m² de dușumele de spălat, are W.C.-uri interioare, să se servească de un simplu puț, cu o căldare de 10 litri capacitate.

Toate demersurile întreprinse de directorii și colectivele didactice ale celor două școli pentru a se rezolva această situație intolerabilă s'au lovit de atitudinea lipsită de grijă pentru școală a unor elemente din aparatul de stat, ceeace a întârziat în mod nepermis lucrările respective. Trimiși dela secție la secție, dela întreprindere la întreprindere, cei doi directori erau tot timpul amânați sub cele mai diferite pretexte sau, în cel mai bun caz, obțineau vagi promisiuni că „se va rezolva cât de curând". La un moment dat se părea că, cel puțin pentru școala nr. 10 din Ferentari, situația se va rezolva într-adevăr: secția de învățământ a anunțat solemn că lucrările de amenajare a școlii vor începe „cu siguranță" la 17 Noembrie. Colectivul școlii, bucuros de această veste s'a pus pe treabă, pregătind tot ce putea face prin mijloace proprii. Muncind voluntar, cadrele didactice, părinții și copiii au demontat o magazie și au dărâmat un gard de zid, pregătind cărămizi. Apoi au așteptat cu toții să înceapă lucrările. Iar lucrările, nici la acel ultim termen anunțat, n'au început...

Este o condamnabilă lipsă a secțiilor de învățământ ale raioanelor „V.I. Lenin" și „N. Bălcescu", precum și a secției de învățământ a Capitalei, care nu s'au interesat îndeaproape de aceste situații grele, n'au știut să obțină la timp rezolvarea lor. Secțiile de învățământ s'au mulțumit să intervină — și nu totdeauna cu destulă convingere — abia atunci când ajungeau până la ele plângerile celor doi directori. Aceaste se referă, în deosebi la secția de învățământ a Capitalei, unde tov. S. Avramescu, planificator responsabil cu construcțiile școlare declară plin de optimism că „...la mine, pe hârtie, totul este gata!", și mai departe nu se interesează. Cadrele secțiilor de învățământ n'au înțeles că este în primul rând propria lor datorie, ca organe conducătoare ale învățământului în sectoarele lor de activitate, de a descoperi greutățile și de a lupta pentru înlăturarea acestor greutăți.

Secția de învățământ a Capitalei are datoria de a rezolva de urgență această situație intolerabilă, luând măsuri, cu ajutorul Comitetului Executiv al sfatului popular, pentru aplicarea întocmai a prevederilor precise cuprinse în Hotărîrea Partidului și Guvernului din August 1951 și asigurând astfel condiții bune de muncă pentru cadrele didactice și elevii celor două școli.

V. SAPUNA

Cum trebue folosit noul sistem de notare

In acest an școlar, școlile elementare și medii din țara noastră au primit un nou ajutor în munca lor instructiv-educativă. In locul vechiului sistem de notare cu note dela 1 la 10, s'a introdus sistemul cifric dela 1 la 5. Normele generale pe care le indică Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la aprecierea cunoștințelor elevilor asigură un sistem unic de notare. Mânuind cu conștiinciozitate acest nou sistem, majoritatea cadrelor didactice s'au convins de importanța deosebită pe care o are faptul că același nivel de cunoștințe este notat la fel în toate școlile.

Trecerea la acest nou sistem de notare, bazat pe glorioasa experiență a școlii sovietice, a scos și mai mult în lumină lipsa de fundamentare pedagogică a vechiului sistem de notare. Intrucât înainte nu exista niciun fel de criterii de apreciere, învățătorii și profesorii notau elevii așa cum se pricepeau și uneori cum le dictau și interesele lor personale. Mulțimea de note și de plusuri și minusuri ce se intercalau printre ele puneau pe elevi și pe părinții lor în imposibilitatea de a înțelege motivele pentru care un elev a primit o notă și nu alta. De aceea și puterea educativă a notei era cu totul redusă și cu atât mai redusă era valoarea ei științifică. Rezultatele acestui sistem de notare constituiau serioase piedici în munca învățătorilor și profesorilor.

Prin introducerea unor norme unitare în aprecierea cunoștințelor elevilor, nota se transformă într'un puternic mijloc educativ, într'un instrument de stimulare a elevilor la învățătură continuă și din ce în ce mai temeinică. Dar, pentru a se ajunge la aceste rezultate, se cer îndeplinite serioase condiții. In primul rând, învățătorii și profesorii trebue să cunoască în adâncime normele de apreciere, să fie pe deplin convinși de răspunderea pe care o au în punerea fiecărei note față de elevi și față de părinții lor, față de cei care conduc școala. In al doilea rând, aceste norme trebue să fie bine cunoscute atât de elevi, cât și de părinții lor. Numai astfel părinții pot urmări rezultatele la învățătură ale copiilor lor, numai astfel își pot da seama de măsurile ce trebue luate pentru a-și ajuta copiii în obținerea unor rezultate mai bune la învățătură.

Munca desfășurată pe primul pătrar a arătat că în multe școli din orașele și satele patriei noastre, învățătorii și profesorii au înțeles importanța aplicării noului sistem de notare. In același timp s'a putut constata însă și o serie de deficiențe în punerea notelor, care diminuează în mare măsură puterea educativă a noilor note.

Astfel, unii profesori, neîndurându-se să renunțe în întregime la vechiul sistem de notare, și-au oprit plusurile și minusurile cu ajutorul cărora ei pot să pună în loc de 5 note, 14 note. Așa au procedat, de pildă, unele cadre didactice dela școala pedagogică din Bârlad, dela școlile medii de 10 ani, băieți și fete, din Tecuci, dela școala medie de 10 ani, băieți, din Pașcani, dela școala de 7 ani nr. 3 din Focșani, dela școala de 7 ani nr. 6, băieți, din Botoșani. Aceste cadre didactice n'au înțeles că valoarea educativă a noilor note stă tocmai în numărul lor mic, care dă posibilitatea elevilor să cunoască cerințele corespunzătoare fiecărei note și să se pregătească în funcție de aceste cerințe. Totodată, aceste cadre subapreciază importanța deosebită pe care o are notarea după criterii unice. Pe aceeași poziție se găsesc și cadrele didactice care uneori pun puncte în loc de note, așa cum procedează, de exemplu, profesorul de fizică dela clasa a VIII-a A a școlii medii de 10 ani, băieți, din Botoșani.

Alte cadre didactice, cum este de pildă învățătorul clasei a II-a dela școala medie de 10 ani, băieți din Pașcani, apreciază cunoștințele elevilor cu calificative în loc de note. Și, deși în clasa acestui învățător este și fiul inspectorului școlar Arșinel, deși în caietele copiilor apar foarte multe calificative, tovarășul inspector nu l-a ajutat să înlăture această greșeală. Nu l-a ajutat nici ca inspector, nici ca părinte din rândurile cadrelor didactice.

Mai sunt încă învățători și profesori care pun note mici pentrucă elevul nu și-a scris tema, cum procedează, de exemplu, tovarășa Tufescu, profesoară de fizică la școala medie de 10 ani, fete, din Tecuci. Sunt deasemeni profesori care prin nota pusă nu caută să aprecieze nivelul de cunoștințe al elevului, volumul și calitatea acestor cunoștințe, posibilitatea de a le folosi în diferite aplicații ale disciplinei respective sau la viața practică etc. Ori cât de bine ar ști elevul, ei nu dau nota maximă, pentrucă în trecut aceasta a fost mai slab. Așa justifică, de exemplu, tovarășa Onofreiuc Olga, profesoară de fizico-chimice la școala medie de 10 ani, fete, din Bacău, de ce a dat 4 și nu 5 unei eleve care a răspuns foarte bine la lecția despre baze.

Dar cele mai frecvente greșeli se observă în punerea notei la purtare. Mulțimea notelor 4 la purtare și chiar 3, ușurința cu care au fost date aceste note, oglindesc lipsa de înțelegere a rolului acestei note în realizarea disciplinei în clasă și în școală. In timp ce în Uniunea Sovietică, elevii cu nota 4 la purtare sunt foarte puțini, sunt cunoscuți de către întreaga școală și de îndreptarea lor se preocupă toate cadrele didactice și organizațiile de tineret din școală, la noi nota 4 la purtare a devenit ceva obișnuit. Ce putere educativă să mai aibă nota la purtare, dacă la clasa a V-a A dela școala de 7 ani, nr. 6, băieți, din Botoșani, pe lângă cei 6 elevi cu nota 4 la purtare, 3 elevi au nota 3, care a fost pusă de dirigintele clasei cu dela sine putere, pe motivul că sunt neastâmpărați, că sunt obraznici, etc. etc?

Față de toate aceste greșeli, trebue luate serioase măsuri. Inspectorii școlari și directorii de școli au datoria să ajute cadrele didactice să înțeleagă importanța educativă a noului sistem de notare și să-l aplice în mod just. In cadrul cercurilor pedagogice, în ședințele de consilii pedagogice trebue discutate pe larg toate nelămuririle care se ivesc. Fiecare învățător și fiecare profesor trebue să-și dea seama că normele date nu fixează decât cadrul cerințelor corespunzătoare celor 5 note și că în acest cadru pot intra nenumărate aspecte, pe care educatorul este dator să le sesizeze și să le aprecieze cu pricepere pedagogică.

In orele educative cu elevii trebue să li se arate acestora în mod amănunțit cum să-și pregătească lecțiile, cum să-și facă temele și lucrările scrise pentru a obține nota 4 sau 5, să li se explice ce trebue să facă atunci când au primit nota 1 sau 2 și chiar nota 3. Deasemenea, în ședințele cu părinții este bine să se lămurească pe larg această problemă, arătându-se în mod concret care sunt sarcinile părinților în ajutorarea copiilor lor pentru a obține note din ce în ce mai bune la învățătură, pentru a avea nota 5 la purtare.

In toată această acțiune, cadrele didactice, directorii de școli trebue să lucreze în strânsă colaborare cu organizația de pionieri și U.T.M. din școală. Gazetele de perete din școli trebue să reflecte preocuparea comună a întregului colectiv al școlii pentru un nivel ridicat la învățătura, pentru o bună disciplină în școală și în afară de școală.

M. POPA

Pe urme'e scrisorilor nepublicate

Un grup de învățători din regiunea Stalin, numiți anul acesta în învățământ, ne-au semnalat că n'au primit nici până la 1 Noembrie indemnizațiile de instalare, iar secția de învățământ a raionului lor le-a comunicat că „probabil" vor primi aceste indemnizații după 1 Ianuarie.

Comunicând aceste fapte organelor de resort, ni s'a răspuns că, în urma sesizării noastre, s'au luat măsurile necesare și, la 18 Noembrie, secția financiară a regiunii Stalin a dat dispoziții pentru achitarea indemnizațiilor datorate învățătorilor nou numiți.

☆

Câțiva cititori din comuna Aghireș, raionul Zalău, regiunea Cluj, ne-au semnalat, într'o scrisoare, o serie de abateri grave săvârșite de învățătorii Alexandru și Leontina Silaghi dela școala din comună.

In urma sesizării făcute de noi, pe baza acestei scrisori, organele regionale de stat ne-au confirmat justețea celor semnalate, comunicându-ne că cei doi învățători au fost sancționați pe linie administrativă prin transferarea în altă localitate.

In regiunea Craiova trebue îmbunătățită difuzarea manualelor

Prin noua organizare a difuzării manualelor și rechizitelor, majoritatea unităților școlare din regiunea Craiova au fost mulțumitor aprovizionate, asigurându-se astfel o condiție însemnată pentru reușita procesului de învățământ. Mai există, totuși, o serie de lipsuri în munca de difuzare în regiune, care frânează desvoltarea procesului de învățământ. In raionul Turnu Severin, de pildă, mai lipsesc 318 abecedare partea I-a, 237 de cărți de citire de cl. II-a, 348 de cărți de citire de cl. III-a etc. Lipsesc deasemenea programele școlare și metodicile. In schimb, există un plus de culegeri de probleme de aritmetică. O asemenea situație se găsește și în alte raioane ale regiunii.

Dela Centrul de Librării al raionului Olteț s'au ridicat pentru școala din comuna Băbeni, două rânduri de manuale — atât de către director, cât și de cooperativa sătească. In același timp, școlile din raionul Segarcea duc lipsă de aritmetici și geometrii de cl. a V—VII-a, însă au în plus, în comuna Țuglui, 12 gramatici și 40 de manuale de limba română. Tot în raionul Segarcea, responsabilul Centrului de librării a transformat difuzarea manualelor într'un mijloc de plasare a cărților de literatură rămase din anii trecuți în depozitul acestui Centru.

Lipsuri serioase există și în munca cooperativelor sătești. Astfel, cooperativa din comuna Vulpeni, raionul Balș, deși a fost anunțată de cinci ori până în prezent, nu și-a ridicat cărțile sosite la Centrul de Librării.

Cantitățile de manuale sosite dela București nu țin seama de necesitățile locale, depășindu-le sau fiind insuficiente. Așa, de exemplu, s'au trimis în raionul Melinești 2045 de culegeri de probleme, în loc de 900 câte erau comandate, iar cărțile raionului Melinești au fost trimise raionului Tg. Cărbunești.

Vina principală o poartă Direcția Generală a Difuzării, care n'a respectat planurile de școlarizare, trimițând unor raioane cantități în plus față de notele de comandă și făcând astfel, pe deoparte, să întârzie aprovizionarea altor raioane, iar pe de altă parte să se dea naștere la noi formalități și cheltuieli de returnare. In mare măsură această lipsă revine și Centrului Regional de Difuzare Craiova și Uniunii Regionale a Cooperativelor, care nici la sfârșitul lunii Noembrie, când se apropie încheierea celui de al doilea pătrar, n'au terminat cu îndreptarea greșelilor făcute de Direcția Generală a Difuzării. Nu sunt scutite de această vină nici Centrele raionale și cooperativele sătești, care n'au anunțat la timp expedierile greșite și n'au găsit modalitățile cele mai potrivite pentru ridicarea imediată a cărților sosite în depozite.

Pentru remedierea acestei situații, se impune ca Direcția Generală a Difuzării să treacă imediat la aprovizionarea unităților raionale cu stocurile comandate în baza planului de școlarizare, evitând greșelile de expediție. Centrul Regional de Difuzare Craiova și U.R.C.C. trebue să descopere imediat stocurile disponibile la unele raioane și să le dirijeze spre unitățile slab aprovizionate; iar Centrele raionale și cooperativele sătești, cu sprijinul comisiilor raionale de difuzare și al directorilor de școli, să găsească metodele cele mai potrivite pentru difuzarea imediată a manualelor.

Numai în felul acesta vom putea să asigurăm o bună desfășurare a procesului de învățământ, numai în felul acesta vom putea contribui la pregătirea tinerilor constructori ai vieții noi.

DUMITRU STOICA
corespondentul „Gazetei Invățământului" pentru regiunea Craiova

NOTE POLITICE EXTERNE

● Cea de a patra Conferință Unională a partizanilor păcii din U.R.S.S. ● Agresorii americani în Coreea se autodemască. ● Tineretul studențesc din întreaga lume, se pregătește în vederea Congresului popoarelor pentru apărarea păcii. ● Grava situație economică a țărilor din Europa marshallizată.

In seara zilei de 2 Decembrie s'a deschis în Sala Coloanelor din Palatul Sindicatelor din Moscova, cea de a patra Conferință unională a partizanilor păcii.

La Conferință participă delegați din toate colțurile țării, sute de gloriosi fii și fiice ale Țării Sovietice care își consacră toate forțele și cunoștințele, construcției comuniste pașnice. Conferința are printre altele de scop să aleagă delegații la Congresul popoarelor pentru apărarea păcii, care va avea loc în Decembrie la Viena.

In Raportul intitulat: „Poporul sovietic în lupta pentru menținerea și întărirea păcii", academicianul I. G. Petrovschi a arătat că dela cea de a treia Conferință unională a partizanilor păcii din U.R.S.S. a trecut numai un singur an. Cu toate acestea poporul sovietic a obținut uriașe realizări în domeniul economic, cultural și științific, realizări care au mărit și mai mult gloria patriei sovietice consolidând prestigiul ei internațional. Aceste mari realizări au fost dominate de aparițiа genialei opere a tovarășului Stalin: „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." care a înarmat pe oamenii muncii cu lumina strălucitoare a teoriei revoluționare în vederea continuei înfloriri a Patriei Sovietice, în vederea triumfului deplin al comunismului.

Deasemeni, un deosebit de important eveniment al acestui an l-a constituit cel de al XIX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, care pornind de la noile și genialele descoperiri științifice ale tovarășului Stalin, a definit grandioasele sarcini ale construcției economice și culturale a U.R.S.S. pe anii 1951—1955.

Așa după cum a arătat raportorul, acad. I. G. Petrovschi, cea de a 4-a Conferință unională a partizanilor păcii din U.R.S.S. are loc în preajma deschiderii Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii dela Viena. Uriașa amploare pe care au căpătat-o pregătirile în vederea Congresului dela Viena dovedește că, pe zi ce trece, milioane de oameni simpli de pretutindeni își dau tot mai bine seama de necesitatea de a-și pune toate eforturile lor în vederea zădărnicirii monstruoaselor planuri de dominație mondială ale atâtătorilor la război — imperialiștii americani și slugile lor.

Ideia convocării Congresului dela Viena este puternic sprijinită de poporul sovietic, care desfășoară pe scară largă pregătirile în vederea acestui Congres. Numai Comitetul Sovietic pentru Apărarea Păcii și Asociația Unională pentru răspândirea cunoștințelor politice și științifice a organizat în ultimele trei luni peste 50.000 de conferințe și prelegeri consacrate luptei popoarelor pentru apărarea păcii. Comitetul Sovietic pentru Apărarea Păcii precum și comitetele republicane și regionale pentru apărarea păcii popularizează tot mai larg succesele pe care le înregistrează mișcarea pentru pace în diferite țări ale lumii. Din inițiativa Comitetului Sovietic pentru Apărarea Păcii au avut loc mari meetinguri de protest la Moscova și în alte orașe ale Uniunii Sovietice, cu prilejul cărora oamenii sovietici care iubesc fierbinte pacea, au înfierat folosirea armei bacteriologice de către agresorii americani în Coreea și China de Nord-Est, precum și tratamentul bestial aplicat prizonierilor de război coreeni și chinezi de către cotropitorii americani.

In raportul pe care l-a prezentat acad. I. G. Petrovschi, un loc important îl ocupă munca pașnică creatoare pe care poporul sovietic a desfășurat-o în cursul acestui an, știind că astfel contribue la menținerea și consolidarea păcii.

Participanții la Conferință discutând pe larg raportul acad. I. G. Petrovschi și-au exprimat rând pe rând hotărîrea lor nestrămutată ca și a tuturor oamenilor sovietici de a lupta pentru pace și prietenie între popoare. Mii de oameni repetau la nesfârșit cu o înflăcărare nemaiîntâlnită două cuvinte, indisolubil legate, cuvinte dragi zecilor de milioane de oameni simpli care luptă pentru triumful păcii în lumea întreagă: STALIN—PACE!

* * *

In Comitetul Politic O.N.U. s'au încheiat discuțiile cu privire la problema coreeană.

In cursul ultimelor ședințe, șeful delegației sovietice A. I. Vâșinski a prezentat o serie de amendamente la proiectul de rezoluție indian, proiect care după cum a arătat A. I. Vâșinski, urmărește nu încetarea războiului din Coreea, ci continuarea lui. Unul din amendamentele sovietice cerea să se ajungă întâi la o înțelegere asupra încetării focului și apoi să se încheie acordul de armistițiu, care să includă și problema schimbului de prizonieri.

Ca rezultat al manevrelor blocului anglo-american, a fost adoptată în urma punerii la vot, rezoluția indiană, fiind respinse amendamentele sovietice.

Prin aceasta imperialiștii americani și sateliții lor s'au demascat din nou ca dușmani ai unei reglementări pașnice a problemei coreene, ei și-au vădit din nou intenția criminală de a continua agresiunea împotriva pașnicului popor coreean.

* * *

Serviciul de presă și informații al Uniunii Internaționale a Studenților a dat publicității o declarație în care arată amploarea pe care au luat-o în toate țările pregătirile studenților în vederea Congresului popoarelor pentru apărarea păcii. Despre aceste pregătiri sosesc zilnic numeroase știri la secretariatul U.I.S.

In numeroase țări au fost aleși delegați la Congres și se colectează fonduri pentru călătoria lor la Viena.

Studenții dela Universitatea din Cambridge l-au ales pe studentul John Williams ca observator la Congres. El face parte din asociația quackerilor și se bucură de sprijinul altor organizații pacifice din Cambridge.

Asociația studențească din Danemarca va trimite la Viena pe președintele asociației. Studenții italieni se pregătesc deosebit de activ în vederea Congresului, deasemeni și studenții francezi. La Paris a avut loc zilele trecute un congres pentru apărarea păcii, la care au luat parte 500 studenți.

Acțiuni susținute pentru apărarea păcii sunt întreprinse de o serie de organizații studențești din Statele Unite. Consiliul studențesc dela Universitatea din Wisconsin a adresat scrisori Organizației Națiunilor Unite și Asociației naționale studențești din S.U.A., cerând ca pe bază de tratative imediate între cele cinci mari puteri, să se ajungă la o politică de pace și prietenie pe plan internațional.

Astfel își exprimă tineretul studențesc din întreaga lume încrederea în posibilitatea salvării cauzei păcii, hotărîrea sa nestrămutată de a lupta pentru triumful acestei cauze.

* *

In darea de seamă publicată recent de Comisia economică O.N.U. pentru Europa în legătură cu situația economică a Europei occidentale pe trimestrul al doilea al anului curent, se semnalează o scădere considerabilă în activitatea economică a țărilor din această regiune. „In trimestrul al doilea al anului 1952, se spune în darea de seamă, activitatea economică în majoritatea țărilor Europei occidentale a fost mai redusă. In acest trimestru nivelul producției industriale a înregistrat o scădere în comparație cu perioada corespunzătoare a anului trecut".

Autorii dării de seamă arată că reducerea activității economice s'a manifestat în țările desvoltate din punct de vedere industrial ca Germania occidentală, Franța și Anglia. „In Germania occidentală ritmul de desvoltare a industriei s'a încetinit iar în Franța volumul producției pe trimestrul al doilea a fost inferior celui din primul trimestru. In Anglia producția a scăzut cu aproximativ 5 la sută în comparație cu trimestrul al doilea al anului 1951. Aceeași situație se observă și în celelalte țări". In darea de seamă se constată că în țările Europei occidentale există un „dezechilibru al balanței de plăți". Deasemenea, o serie de probleme fie bugetare fie de altă natură „care frânează desvoltarea industriei construcțiilor de mașini" s'au agravat. In plus, se spune în darea de seamă, schimburile comerciale între țările Europei occidentale au scăzut foarte mult. „Volumul comerțului dintre 18 țări europene a scăzut cu 12 la sută în comparație cu 1951".

In același timp autorii dării de seamă sunt nevoiți să recunoască creșterea considerabilă a producției industriale în țările de democrație populară precum și lărgirea schimburilor comerciale între U.R.S.S. și aceste țări. „In Europa de Răsărit, se spune în acest document, nivelul producției industriale a continuat să crească în același ritm ca și în trimestrele precedente".

Cu sprijinul comitetului de patronat

Conducerea Casei de copii (băieți) din Botoșani a privit cu deosebită grijă problema pregătirilor de iarnă. In acest scop, întregul personal al Casei a fost mobilizat la o muncă susținută în lunile de toamnă.

Ca urmare a efortului comun, de zi cu zi, s'au asigurat proviziile de alimente și combustibil, s'au făcut din timp reparațiile și curățenia.

Casa de copii din Botoșani a primit o cantitate însemnată de îmbrăcăminte confecționată. Atelierul de croitorie al unității a început deindată lucrul pentru transformarea hainelor pe măsura copiilor.

Odată cu materialele confecționate, Casa de copii din Botoșani a primit și 716 metri de aținică pentru confecționarea cămășilor. Pentruca acestea să fie lucrate și date la timp în folosința copiilor, directorul Casei de copii, tovarășul Acatrinei, a cerut sprijinul întreprinderii de confecții „Republica", ce patronează unitatea. Muncitorii, care au sprijinit întotdeauna cu multă dragoste Casa de copii, au răspuns și de data aceasta cu multă înțelegere. Ei s'au angajat să confecționeze întregul material în orele libere. Lucrul a început imediat.

In ziua de 21 Noembrie, o delegație de muncitori din comitetul de patronat a adus la Casa de copii cele 350 de cămăși confecționate. Copiii au simțit încăodată preocuparea partidului și a guvernului, și grija cu care muncitorii întreprinderii „Republica" se interesează de viața lor și fac ca ea să fie zi de zi mai frumoasă, mai lipsită de griji.

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii
C. 4553

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor de Învățământ

ANUL IV Nr. 193 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 13 DECEMBRIE 1952

Voința fermă de pace a poporului nostru va fi exprimată în fața lumii întregi de către reprezentanții noștri la Congresul dela Viena. Dela tribuna marelui Congres, poporul nostru, prin glasul reprezentanților săi, își va exprima hotărîrea de a apăra cu fermitate cauza păcii, fiind gata să colaboreze cu toți acei care se opun războiului, care doresc întărirea prieteniei între popoare și dezvoltarea relațiilor economice și culturale între state.

(Din Chemarea Congresului Național pentru Apărarea Păcii către toți cetățenii iubitori de pace din R.P.R.).

Pentru pace în lumea întreagă!

In zilele acestea, popoarele lumii își îndreaptă privirile spre Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii care întrunește reprezentanți ai sutelor de milioane de oameni din toate colțurile pământului, delegați ai tuturor popoarelor, reprezentanți ai diferitelor clase și pături sociale, oameni cu diferite opinii politice sau credințe religioase, dar pe care îi însuflețește dorința de a face să triumfe cauza păcii și a preîntâmpinării unui nou război mondial.

Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii ale cărui lucrări se desfășoară la Viena începând dela 12 Decembrie, va lua în discuție problemele menționate în Apelul lansat pentru convocarea Congresului: încetarea războiului din Coreea, interzicerea folosirii armelor de exterminare în massă, lupta împotriva reînvierii militarismului german și japonez, a metodelor de violență împotriva independenței națiunilor. Aceste probleme, legate indisolubil de cauza menținerii păcii, n'au putut fi încă rezolvate din cauza politicii de continuare și intensificare a pregătirii unui nou război mondial, politică dusă de lagărul imperialist în frunte cu S.U.A.

Au trecut mai mult de doi ani dela dezlănțuirea sălbatecii agresiuni săvârșite de imperialiștii americani și sateliții lor împotriva pașnicului popor coreean. Sub drapelul uzurpat al O.N.U.-ului, mercenarii americani continuă să săvârșească cele mai monstruoase crime: ei distrug orașe și sate, ucid mii de bărbați, femei și copii, aruncând deasupra Coreei bombe cu napalm, microbii ciumei și ai holerei. Prin astfel de metode barbare încearcă acești noi canibali ai omenirii să îngenuncheze bravul popor al Coreei!

Din ordinul Wall Street-ului, agresorii americani încearcă să extindă războiul din Coreea și să-l împingă dincolo de frontierele ei, comițând nenumărate acte de provocare împotriva R. P. Chineze. In repetate rânduri, avioanele americane au bombardat și continuă să bombardeze teritoriul R. P. Chineze, aruncând bombe cu microbi aducători de moarte.

In Malaya, Indonezia, Birmania, Vietnam, imperialiștii americani și englezi fac să curgă sângele popoarelor care au ridicat stindardul luptei pentru pace și libertate.

Diversele tratate și pacte agresive încheiate între guvernele imperialiste, cum sunt de pildă, Pactul Atlanticului și Pactul Pacificului, arată limpede că cercurile conducătoare din S.U.A. nu sunt animate de dorința păcii, ci dimpotrivă, tind să coalizeze țările vasale lor și să le transforme într'un instrument de agresiune împotriva popoarelor iubitoare de pace.

O scurtă privire asupra cifrelor din bugetele țărilor imperialiste ilustrează limpede cursa furibundă a înarmărilor și drumul nebunesc al războiului pe care l-a apucat un mănunchi de guvernanți afaceriști. Din cheltuielile bugetare ale S.U.A., calculate pe anul 1952, mai mult de jumătate sunt repartizate pentru industria de război, iar o cotă de zece la sută din aceste cheltuieli, pentru înarmarea țărilor marshallizate. Imperialiștii americani au impus aceleași politică și țărilor înfeudate. Cheltuielile militare ale Italiei, de exemplu, ating în anul financiar 1952—53, suma de 615 miliarde lire, înghițind astfel 36 la sută din toate veniturile bugetare ale statului. Cheltuielile militare prevăzute de bugetul englez pentru anul financiar 1952—53, se ridică la suma considerabil sporită față de anul precedent, de 1 miliard 462 milioane lire sterline.

Impotriva tuturor actelor criminale de agresiune, împotriva execuțiilor banditești și a armei bacteriologice, a bombardamentelor distrugătoare și a crimelor nelegiuite, împotriva tratatelor militariste și a sporirii bugetelor de război pe seama ruinării masselor — crește voința dârză, dorința fierbinte a popoarelor lumii de a apăra viața, de a învinge moartea. Impotriva încercărilor de a arunca omenirea în catastrofa unui nou război, se ridică masse tot mai largi de oameni cinstiți de pretutindeni: personalități politice, muncitori, țărani, intelectuali, bărbați și femei, tineri și vârstnici, fără deosebire de credințe religioase sau convingeri politice, stare socială sau rasă. Stavilă puternică împotriva planurilor agresive ale atățătorilor la război, se ridică oamenii sovietici și oamenii muncii din țările de democrație populară. Crește și se întărește mișcarea partizanilor păcii din țările imperialiste și înrobite lor, mișcare care strânge în jurul ei pe toți oamenii iubitori de pace.

Pe străzile Parisului, ale Londrei, la Neapole, în cartierele Vienei sau ale Hamburgului soldații americani, mercenarii dupontilor și morganilor, sunt întâmpinați din ce în ce mai des de amenințătoarele cuvinte: „Americani, cărați-vă acasă!". Pe unul din cheiurile din Hamburg, tinerii germani i-au avertizat pe imperialiști, scriind: „Yankei, ascultați un sfat bun și cărați-vă acasă!". La Tokio, capitala Japoniei pe care imperialiștii americani o reînarmează cu febrilitate, tineri și studenți au demonstrat de curând sub lozincile: „Suntem împotriva militarizării și recrutării", „Americani, plecați de îndată acasă". Un grup de tineri englezi a pus pe o șosea în calea trupelor americane, următorul aviz: „Până în America sunt 6000 de km. Cărați-vă".

Alături de toți oamenii iubitori de pace din țările capitaliste, iau parte la lupta pentru preîntâmpinarea unui nou război și massele de învățători și de profesori, ale căror condiții de trai și de muncă au devenit în aceste țări de nesuportat. In Germania occidentală, învățătorii și profesorii, în urma unei manifestații de protest împotriva reînarmării și a propagandei de război, au obținut să se anuleze ordinul guvernanților de a „sărbători" în școli semnarea „tratatului general" dela Bonn. In Japonia, cadrele didactice au organizat o impunătoare manifestație împotriva tratatului războinic dela San-Francisco.

Răspunzând chemării Secretariatului Federației Internaționale Sindicale de Invățământ, — departamentul internațional al învățământului — cadrele didactice din lumea întreagă au desfășurat o susținută activitate pentru a antrena în lupta pentru pace massele largi ale elevilor, studenților și părinților. Organizațiile afiliate la F.I.S.I. au luat parte la conferințele de pregătire care au avut loc în țările lor și la organizarea discuțiilor legate de lupta pentru apărarea păcii în rândurile învățătorilor și profesorilor.

In școlile și universitățile din S.U.A., Anglia, Franța, Belgia, Australia, etc., s'au organizat comitete de luptă pentru pace. Aceste comitete au găsit forme noi de muncă și au organizat numeroase acțiuni pentru pace, antrenând învățători și profesori care până acum n'au participat la acțiuni organizate pentru apărarea păcii.

In țările de democrație populară, în cadrul recentelor congrese naționale pentru apărarea păcii care s'au desfășurat în întâmpinarea Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii, oamenii muncii — printre care numeroși oameni de știință, învățători și profesori — și-au arătat dorința lor fierbinte de a apăra pacea și cauza construirii socialismului.

In patria noastră, pregătirile care au precedat Congresul Național pentru Apărarea Păcii, precum și lucrările Congresului au demonstrat că poporul muncitor este hotărît să apere cuceririle regimului democrat-popular, să apere construcțiile pașnice care se înfăptuiesc în Republica Populară Română. A apăra statul nostru înfloritor, a apăra pacea — acestea sunt dorințele cele mai fierbinți ale tuturor cetățenilor iubitori de pace din țara noastră.

In Chemarea către toți cetățenii iubitori de pace din țara noastră, adresată de Congresul Național pentru Apărarea Păcii din R.P.R., se spune: **„Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii precum și Congresul Național pentru Apărarea Păcii trebue să prilejuiască o puternică intensificare a activității noastre în slujba păcii.**

Să ne continuăm cu și mai multă râvnă munca, să ne încecim eforturile pentru cucerirea de noi și însemnate succese în lupta pentru pace, să mărim necontenit rândurile mișcării pentru pace".

In fruntea luptei mondiale pentru pace pășește marea, puternica și invincibila Uniune Sovietică. Lucrările celei de a IV-a Conferințe Unionale a partizanilor păcii din U.R.S.S. au ilustrat că Uniunea Sovietică folosește uriașa sa forță și înaltul ei prestigiu de mare putere pentru menținerea și consolidarea păcii, pentru preîntâmpinarea unui nou război și înfrânarea agresorilor. Ideologiei canibalice a atățătorilor la război, Uniunea Sovietică îi opune ideologia egalității în drepturi și a prieteniei între popoare. Propovăduirii imperialiste a distrugerii și crimei, cursei furibunde a înarmărilor, Uniunea Sovietică le opune avântul muncii pașnice, constructive, entuziasmul creator al oamenilor sovietici. Politica consecventă de pace a Uniunii Sovietice își găsește expresia în cuvintele tovarășului Stalin, care arată în geniala sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." că **„mișcarea contemporană pentru pace are drept scop să ridice massele populare la lupta pentru menținerea păcii, pentru preîntâmpinarea unui nou război mondial. Prin urmare această mișcare nu urmărește țelul doborîrii capitalismului și instaurării socialismului, ea se limitează la țelurile democratice ale luptei pentru menținerea păcii".** Atât pe plan intern, plan pe care se desfășoară opera uriașă a construcțiilor pașnice, cât și în cadrul politicii externe Uniunea Sovietică dovedește prin fapte dorința și hotărîrea oamenilor sovietici de a apăra pacea

Cu prilejul Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii dela Viena, Congres care reprezintă o nouă etapă de desvoltare a mișcării oamenilor iubitori de pace de pretutindeni, poporul Republicii Populare Române își exprimă din nou încrederea în victoria finală a forțelor păcii. Această încredere se întemeiază, după cum arăta tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej la Consfătuirea cu alegătorii din circumscripția electorală „Grivița Roșie" din București, **„pe continua întărire a frontului de luptă pentru pace în întreaga lume. Ea se întemeiază pe faptul că în fruntea forțelor păcii se află marea și puternica Uniune Sovietică, că steagul de luptă pentru pace, pentru independența și libertatea popoarelor se află în mâinile sigure ale marelui conducător al popoarelor, tovarășul Stalin".**

DIN PARTEA CONGRESULUI NAȚIONAL PENTRU APĂRAREA PĂCII DIN R. P. R.

Către Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii

Viena

Participanții la Congresul Național pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Română, reprezentând cele mai largi straturi ale poporului român iubitor de pace, transmit un înflăcărat salut și urează deplină reușită grandiosului Congres al Popoarelor pentru Apărarea Păcii care se desfășoară la Viena. In rândurile noastre se găsesc savanți, muncitori, intelectuali, țărani, cooperatori și mici meseriași, slujitori ai cultelor, români și maghiari, sârbi și germani, cu vederi politice, ideologice și religioase diferite, uniți sub același steag, steagul luptei pentru apărarea păcii.

Vestea convocării Congresului Popoarelor a fost primită cu un deosebit entuziasm de milioanele de cetățeni din Republica noastră ca un nou și hotărît pas pe calea intensificării luptei popoarelor împotriva atățătorilor la război, pentru asigurarea securității și independenței naționale a popoarelor, pe calea strângerii relațiilor prietenești între popoare.

Profundul interes cu care poporul nostru urmărește rezolvarea pașnică a problemelor internaționale, dorința sa arzătoare de a contribui din toate puterile la găsirea căilor cele mai juste pentru preîntâmpinarea unui nou război mondial, și-au găsit expresia în dezbaterile publice desfășurate în întâmpinarea Congresului Popoarelor ce se va ține la Viena și a Congresului Național pentru Apărarea Păcii din Republica Populară Română.

Năzuința de pace și asigurare a securității și independenței naționale este firească pentru un popor ca al nostru, care a cunoscut în ultimii 40 de ani urgia a trei războaie, care veacuri dearândul a purtat jugul împovărător al dominației străine și care cu gâcle jertfe și-a câștigat — abia în urmă cu câțiva ani — libertatea și independența națională, dreptul de a-și construi fericirea.

Suntem la începutul acestei vieți noi. Poporul nostru este angajat cu toate forțele sale într'o vastă operă constructivă. Țara noastră a devenit un imens șantier pe care se ridică tot mai multe uzine, case de locuit și lăcașuri de cultură. Viața poporului nostru devine tot mai îmbelșugată și frumoasă, iar cultura devine un bun al masselor celor mai largi. Pentru munca aceasta creatoare, pacea ne este necesară ca lumina soarelui.

Iată decе cetățenii patriei noastre sunt îngrijorați atunci când la 7 ani dela terminarea unui nou război mondial, care a lăsat atâtea urme grele, se aude din nou zăngănitul armelor, când vedem că din nou vălvătăile războiului sunt aprinse în diferite puncte ale globului, când auzim despre brutalitatea cu care este înăbușită lupta pentru libertate a națiunilor dependente și coloniale.

Mamele din țara noastră nu pot dormi liniștite când între ruinele fumegânde ale Phenianului plâng copii rămași fără adăpost, fără meme; țăranii privind ogoarele lor roditoare își amintesc că în Malaya pământul este pârjolit; muncitorii nu pot să uite că în alte țări cursa înarmărilor pune pe drumuri pe cei care lucrează în industria de pace; intelectualii nu pot să nu simtă o gravă răspundere în fața amenințării bunurilor înaintate ale culturii și civilizației omenirii.

Poporul nostru are însă profunda convingere că tunurile pot fi făcute să amuțească, că „războiului rece" îi poate lua locul o sinceră colaborare internațională, că schimburile culturale și economice sunt preferabile schimburilor de bombe, că țări cu sisteme politice și sociale diferite pot coexista în mod pașnic, că spiritul tratativelor poate triumfa asupra acțiunilor bazate pe forță.

Poporul nostru este profund convins de posibilitatea menținerii și întăririi păcii între popoare. Această convingere a fost exprimată de participanții la mii de adunări, consfătuiri pe profesiuni și sfaturi ale păcii, organizate la orașe și sate, cu care prilej delegații la Congresul Național pentru Apărarea Păcii au fost investiți să fie exponenții opiniilor cetățenilor patriei noastre în cele mai diverse probleme, legate de chestiunea păcii și a războiului. Vasta consultare populară care s'a desfășurat în întâmpinarea Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii a dovedit că alături de toate popoarele iubitoare de pace, poporul nostru își ridică vocea cerând cu fermitate adoptarea soluțiilor propuse de Consiliul Mondial al Păcii pentru încetarea neîntârziată a războiului din Coreea, rezolvarea pașnică a problemelor germană și japoneză, interzicerea propagandei de război, interzicerea armelor de exterminare în massă a populației pașnice, reducerea simultană și controlată a forțelor armate ale marilor puteri, reluarea și lărgirea schimburilor economice și culturale între țări și semnarea unui Pact al Păcii între cele cinci mari puteri.

Prieteni ai păcii din toate colțurile lumii întruniți la Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii dela Viena! Primiți din partea milioanelor de iubitori de pace din Republica Populară Română asigurarea încrederii lor depline în eficacitatea acestei discuții internaționale fără precedent ce deschizătoare de noi drumuri spre un viitor de pace.

Delegația aleasă de Congresul nostru a primit mandatul de a nu cruța niciun efort pentru a contribui ca la această tribună a lumii păcii să se adopte hotărîri comune, căci comună este dorința de pace a popoarelor.

Pace lumii! — iată mesajul pe care poporul nostru îl trimite din toată inima mărețului Congres al Popoarelor pentru Apărarea Păcii dela Viena.

In cinstea celei de a 5-a aniversări a Republicii Populare Române

Bogată activitate metodică

La școala de 7 ani din comuna Bocșa-Vasiovei, raionul Reșița, s'a deschis în cadrul pregătirilor celei de a 5-a aniversări a Republicii noastre Populare, un colț pedagogic. Scopul organizării acestui colț pedagogic este înlesnirea schimbului de experiență între cadrele didactice, studierea și aplicarea metodicilor sovietice.

In planul de muncă al colțului este prevăzută pregătirea materialului necesar consfătuirii raionale din Ianuarie. Un alt obiectiv înscris în planul de muncă al colțului pedagogic este strângerea observațiilor cadrelor didactice cu privire la manuale. Aceste observații vor fi comunicate Editurii de Stat Didactică și Pedagogică. Organizarea lecțiilor deschise a fost deasemenea inclusă în planul colțului pedagogic, în scopul răspândirii metodelor folosite de fruntașii în munca didactică. Astfel, de curând s'a ținut lecția deschisă de geografie „R.S.S. Ucraineană", cu elevii clasei a VI-a A., lecție care a fost urmată de discuții interesante. La colțul pedagogic s'a desfășurat deasemeni o discuție largă asupra noilor norme de notare a elevilor.

La colțul pedagogic se află biblioteca grupei sindicale și colecții de ziare, sunt expuse referate, schițe de lecții, planuri calendaristice, grafice. Graficul „Desvoltarea învățământului", de pildă, arată înfăptuirile regimului nostru de democrație populară pe tărâmul învățământului. Aici se poate vedea în cifre desvoltarea învățământului în limba maternă a minorităților naționale în comuna Bocșa-Vasiovei. Pentru copiii oamenilor muncii germani și maghiari din această comună, care în 1944 nu aveau nicio școală, azi există două școli. Graficul ne arată că pentru școala din comună s'a construit în ultimii ani un nou local încăpător și s'a dat mobilier pentru trei săli de clasă. Numărul elevilor din comună a crescut dela 359 la 481, iar numărul cadrelor didactice dela 17 la 25. Alte grafice înfățișează realizările obținute în domeniul învățământului preșcolar, al alfabetizării, etc.

Noi construcții școlare

Cadrele didactice și toți oamenii muncii din regiunea Hunedoara se îngrijesc îndeaproape de construirea localurilor de școală. Până acum au fost terminate o școală elementară la Săcărâmb, localul pentru școala cu limba de predare maghiară din Deva, localul școlii elementare din comuna Reia Cârnești, etc. In cinstea zilei de 30 Decembrie se va inaugura școala de 7 ani din Petrila. Localul acestei școli, care este de tipul noilor construcții școlare, are parter și etaj, săli spațioase, luminoase, igienice. In această școală nouă vor învăța copiii minerilor din Petrila.

O acțiune patriotică

In regiunea Stalin se duce o largă acțiune pentru crearea de pepiniere școlare. Participarea elevilor la munca în aceste pepiniere este, alături de munca în gospodăriile anexe, de munca de folos obștesc și de activitatea în cercul de „mâini îndemânatice", un bun mijloc de educare în spiritul dragostei de muncă, în spirit practic gospodăresc.

Din inițiativa comitetului executiv al sfatului popular regional, s'a întocmit un plan concret, defalcat pe raioane și pe comune, pentru înființarea de pepiniere la toate școlile sătești care au cel puțin două posturi. Pe regiune s'a planificat înființarea a 343 pepiniere. Sfaturile populare comunale au pus la dispoziția școlilor, în acest scop, terenurile necesare în vatra comunei, iar cadrele didactice și elevii au colectat semințe de măr, prun, cais etc. și au adus puieți de pomi din pădure pe care i-au plantat în terenurile anume pregătite.

In acțiunea de organizare a pepinierelor, locul de frunte îl dețin raioanele Stalin și Târnăveni. Și în alte raioane sunt realizări frumoase. Așa, de pildă, școala elementară nr. 2 din Răsinari a plantat 120 nuci, 150 pruni, 400 cireși, și 10.000 frasini. Școala din comuna Șercaia, raionul Făgăraș, este și ea fruntașă în această privință.

Cadrele didactice și elevii din regiunea Stalin sunt conștienți că prin organizarea pepinierelor școlare vor contribui la educarea comunistă a elevilor, și în același timp la îmbunătățirea condițiilor de trai și de muncă ale elevilor din internate, deoarece din banii realizați prin vânzarea pomilor se vor cumpăra cărți și rechizite elevilor. Ei sunt conștienți în același timp, că prin crearea acestor pepiniere vor contribui la sporirea numărului de pomi fructiferi din regiune, deci la sporirea veniturilor economiei naționale în domeniul pomicol.

PETRAȘ PETRU
șeful secțiunii de învățământ a regiunii Stalin

Colaborare trainică între școală și părinți

In anul școlar trecut, la școala de 7 ani nr. 7, băieți, din Iași, școală frecventată în majoritate de copiii muncitorilor dela Atelierele Principale C.F.R. Iași și dela Fabrica „Țesătura", activitatea educativă a avut serioase deficiențe. Cu ocazia ședinței de analiza muncii, dela sfârșitul anului școlar, s'a constatat că slabele rezultate obținute atât la învățătură, cât și la disciplină, se datoresc în special lipsei de colaborare cu părinții elevilor.

In acest an școlar, secțiunea de învățământ a orașului Iași s'a preocupat îndeaproape de întărirea sprijinului pe care-l dau școlii organizațiile de massă și organizația de partid din școală și din cartierul respectiv, pentru strângerea legăturilor dintre școală și familie, primind în acest sens tot ajutorul din partea comitetului orășenesc de partid. Rezultatele acestei preocupări n'au întârziat să se arate.

Prin agitatorii din cartier și prin cadrele didactice, chiar în prima săptămână a noului an școlar s'au mobilizat părinții elevilor într'o ședință plenară. Cu acest prilej, după ce directorul școlii a arătat rolul familiei și responsabilitatea acesteia în educația comunistă a copiilor, s'a trecut la alegerea unui comitet de părinți. Cei peste 200 de părinți care au participat la această adunare au ales pe cei mai buni dintre ei în comitet. Ca președinte al comitetului a fost ales comunistul Popa Niculae, muncitor la Atelierele Principale C.F.R. fruntaș în producție, om stimat în tot cartierul. Comitetul ales a și pornit la muncă. Cerând sprijinul organizațiilor de massă din cartier, comitetul a ajutat școala în acțiunea de amenajare exterioară a clădirii școlare, lucru care nu se realizase întru totul până la începerea cursurilor.

Unii membri ai comitetului de părinți, ca muncitorul ajustor Ciobanu Alexandru dela Atelierele Principale C.F.R., Romaniuc Petru deputat în cartier și muncitor la Fabrica „Țesătura", Bucătaru Maria, membră U.F.D.R., și alții au contribuit la repararea mobilierului, ușilor etc., aducând în acest fel importante economii bugetului școlii.

Comitetul de părinți a dat un ajutor prețios școlii și pe tărâm educativ. Elevii nedisciplinați au fost urmăriți cu atenție în afara școlii, iar când aceștia aveau abateri, părinții lor erau sesizați de membrii comitetului. Cazuri mai frecvente de abateri, dela disciplina școlară aveau elevii claselor a V-a și a VII-a. Deaceea, comitetul de părinți a hotărît ca în câteva ore educative deputatul Romaniuc să vorbească elevilor acestor clase, despre munca neobosită a muncitorilor din întreprinderea unde lucrează, despre importanța ce se acordă disciplinei în producție pentru obținerea a cât mai frumoase rezultate în muncă.

Acest lucru a contribuit în mare măsură la schimbarea atitudinii multor elevi. La sfârșitul pătrarului I, din analiza făcută, s'a constatat că aceste clase, până mai ieri codașe, sunt fruntașe la disciplină și învățătură. Frecvența pe întreaga școală a fost, deasemenea, mult îmbunătățită, ajungând în momentul de față la 90—100 la sută. Aceste succese s'au datorat și referatelor pedagogice ținute în cadrul consfătuirilor cu părinții, referate ale căror teme au fost: „Intrebuințarea timpului liber al elevilor", „Despre jocul copiilor" etc.

prof. **C. ILIE**
corespondent-Iași.

Activitatea rodnică a grupei sindicale

O preocupare de seamă a grupei sindicale dela școala din comuna Ivești, raionul Tecuci, o constitue munca pentru îmbunătățirea procesului de învățământ. Astfel, în ședințele grupei a fost discutată situația la învățătură a elevilor, s'au scos în evidență metodele bune, precum și lipsurile în predare, propunându-se mijloace pentru înlăturarea acestora.

Deasemeni, la ședințele grupei sindicale s'a discutat felul cum se duce munca în grupele de învățătură și la cursurile de alfabetizare. Luându-se măsuri pentru o mai bună desfășurare a activității cadrelor didactice.

Pentru intensificarea muncii artistice a Căminului Cultural din comună, grupa sindicală a școlii elementare a luat hotărîrea ca, în cinstea celei de a 5-a aniversări a Republicii Populare Române, să facă eforturi pentru a atrage cât mai mulți tineri în echipa artistică a Căminului din sat. Membrii grupei au organizat o echipă de teatru. Această echipă a reprezentat piesa „Recolta de aur" în comuna Ivești și în alte comune din raion. De curând, echipa de teatru a grupei sindicale a organizat un al doilea spectacol, cu piesa „Bulevardul împăcării" de Aurel Baranga.

V. SILIȘTEANU
profesor la școala elementară din com. Ivești, raionul Tecuci, regiunea Bârlad

La un cerc de limba română

La școala medie Nr. 1 de fete din București, în cadrul cercului de limba română s'a organizat un simpozion despre romanul „Învățătoarea" de N. G. Șchiar. Referatele au fost susținute de elevele claselor a X-a A., B. și C. Ele au prezentat epoca în care se desfășoară viața învățătoarei Iuliei Mihailovna, eroina romanului și au vorbit cu căldură despre activitatea ei plină de devotament față de cauza poporului, subliniind faptul că figura Iuliei Mihailovna constitue o pildă vie pentru fiecare învățător.

Unul dintre referate a stăruit în mod special asupra metodelor de predare ale învățătoarei.

La discuții, elevele au arătat patriotismul învățătoarei Iulia Mihailovna și dragostea ei pentru copiii oamenilor muncii.

La sfârșit echipa artistică, formată din elevele claselor a VIII-a și a X-a a interpretat scene din viața Iuliei Mihailovna, dramatizate în cadrul cercului de către eleve, cu ajutorul profesoarelor de limba română.

Brigăzi de metodiști

Una dintre problemele care preocupă îndeaproape secțiunea de învățământ a raionului Râmnicul Vâlcea este ridicarea continuă a calității învățământului. Pentru aceasta, secția a format brigăzi de metodiști, alcătuite din profesori calificați, cu rezultate din cele mai bune în munca școlară.

Aceste brigăzi de metodiști ajută cadrele didactice să asigure un nivel ridicat al lecțiilor, să lege aceste lecții de problemele construirii socialismului. Metodiștii ajută deasemeni la popularizarea experiențelor bune de muncă, folosite de cadrele fruntașe. Ei sprijină activitatea cadrelor tinere și a profesorilor insuficient calificați.

In cursul lunii Noembrie, un colectiv compus din șase metodiști a vizitat școala de 7 ani din comuna Păușești-Măgiaș. Ei au stat întreaga zi în școală, asistând la lecții și informându-se îndeaproape asupra întregului proces de învățământ.

Discuțiile ulterioare, schimbul de experiență și concluziile trase în cadrul consfătuirii dintre metodiști și cadrele didactice dela școala de 7 ani din comuna Păușești-Măgiaș au arătat că, în lupta pentru ridicarea calității învățământului în raionul nostru, brigăzile de metodiști dau un sprijin efectiv.

Consfătuirile raionale din Ianuarie ale cadrelor didactice

Pe baza Hotărîrii Consiliului de Miniștri nr. 1124/1952, Ministrul Învățământului Public a dat un ordin în legătură cu organizarea consfătuirilor din Ianuarie ale cadrelor didactice. Scopul acestor consfătuiri este îmbunătățirea calității învățământului în a doua jumătate a anului școlar, pentru încheierea cu succes a anului școlar 1952/53.

Ordinul arată că lucrările consfătuirilor trebue să se desfășoare în lumina învățăturilor Congresului al XIX-lea al P.C.U.S., a genialei lucrări a tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." precum și a Hotărîrilor partidului și guvernului nostru în legătură cu construirea socialismului în R.P.R. și cu apărarea păcii.

Consfătuirile raionale ale învățătorilor, profesorilor, educatoarelor și instructorilor de pionieri vor avea loc în zilele de 7, 8 și 9 Ianuarie 1953. Pentru cadrele didactice dela școlile pedagogice se vor organiza consfătuiri în cursul lunii Februarie.

Activitatea consfătuirilor din Ianuarie se va desfășura în ședințe plenare ale tuturor cadrelor didactice, în ședințe ale secțiilor, organizate pe clase (clasele I-IV) și pe obiecte (V-XI). In cadrul ședințelor plenare se va prezenta un referat privind analiza muncii de învățământ desfășurată în raion în primele două pătrare, aplicarea rezoluțiilor adoptate la consfătuirile din Septembrie și sarcinile în legătură cu îmbunătățirea muncii instructiv-educative în ultimele două pătrare ale anului școlar.

Comitetul executiv al U.S.I. a dat comitetelor sindicale raionale de învățământ sarcina să prezinte un coreferat privind activitatea organizațiilor sindicale de învățământ din raion, precum și sarcinile ce revin organelor sindicale în a doua jumătate a anului școlar. Deasemeni, se va prezenta în ședințele plenare un referat despre colaborarea școlii cu organizațiile U.T.M. și activitatea organizațiilor de pionieri în școli.

In cadrul consfătuirilor vor funcționa următoarele secții: câte o secție pentru fiecare din clasele I-IV, o secție pentru învățătorii care predau la două clase, o secție pentru învățătorii care predau la patru clase, câte o secție pentru cadrele didactice dela clasele a V-XI-a, la fiecare obiect, o secție pentru educatoarele din institutiile preșcolare, o secție pentru instructorii superiori de pionieri și o secție pentru directorii școlilor de 7 ani și medii.

Lucrările ședințelor în secții, atât pe clase cât și pe obiecte, vor trebui să ducă la găsirea unor măsuri practice pentru îmbunătățirea continuă a calității instructiei și educației, pentru ridicarea nivelului la învățătură al elevilor în acest scop, în ședințele secțiilor se va desbate un referat privind situația la obiectul sau clasa respectivă în primele două pătrare și căile pentru îmbunătățirea muncii în vederea încheierii cu succes a anului școlar. Atât referatul cât și discuțiile vor analiza felul cum s'au aplicat în școlile din raion rezoluțiile adoptate în secția respectivă la consfătuirile din Septembrie 1952. In secții se vor prezenta planuri calendaristice pe ultimele pătrare, precum și planuri de lecții, îndeosebi planuri de lecții recapitulative.

In secția instructorilor superiori de pionieri se va prezenta și discuta un referat privind activitatea organizațiilor de pionieri din școlile raionului în primele două pătrare și sarcinile organizațiilor de pionieri în îmbunătățirea învățăturii și a disciplinei în a doua jumătate a anului școlar.

In secția pentru directorii școlilor de 7 ani și medii se va prezenta și discuta un referat privind coordonarea și controlul muncii în școală de către director în primele două pătrare și sarcinile directorului pentru îmbunătățirea muncii în vederea încheierii cu succes a anului școlar.

In secția pentru educatoarele din instituțiile preșcolare se va prezenta și discuta un referat despre munca cu grupa combinată și despre jocul de creație.

Cu prilejul consfătuirilor, secțiunile de învățământ regionale, orășenești și raionale vor organiza expoziții oglindind cele mai bune experiențe ale școlilor din raion.

U. R. S. S. NE ÎNVAŢĂ

Să creştem activul sindical

L. Ciuprakova

secretara C. C. al Sindicatelor cadrelor didactice din învăţământul elementar şi mediu din RSFSR.

Activul sindicatului nostru a crescut şi s'a întărit mult în ultimii ani, numărând în prezent peste 600 000 de oameni.

Printre activiştii sindicali se numără cei mai buni învăţători, profesori, educatoare, cadrele de frunte din rândurile personalului administrativ al învăţământului public, oameni care înţeleg linia politică a Partidului Comunist şi ştiu s'o înfăptuiască în practică.

Activul sindical desfăşoară o activitate intensă în domeniul educaţiei comuniste a cadrelor didactice, al mobilizării maselor pentru îndeplinirea sarcinilor puse de partid şi guvern în faţa şcolilor şi a institutiilor educative.

Ca exemplu, ne poate servi activul sindical al şcolii nr. 29 din oraşul Kirov. In rândurile sale activează profesoara de istorie Lidia Mihailovna Balvanovici, care de câţiva ani nu mai are niciun repetent. Maestrul-pedagog Lidia Mihailovna ajută cu plăcere cadrele didactice tinere şi cu puţină experienţă şi conduce în mod priceput cercul metodologic orăşenesc al profesorilor de istorie. De cinci ani la rând, Lidia Mihailovna este aleasă preşedintă a comitetului local. In activitatea sa ea se sprijină pe profesorii fruntaşi N. V. Vsivţeva, preşedintă a comisiei pentru munca de massă, Z. V. Ladâghina, organizatorul de grupă al învăţătorilor dela clasele elementare, etc.

Comitetul sindical local dela şcoala nr. 29 din oraşul Kirov a desfăşurat o muncă stăruitoare în domeniul educării colectivului. Drept rezultat, colectivul de la această şcoală, strâns unit şi capabil de muncă creatoare, a încheiat anul şcolar trecut cu rezultate foarte bune.

La şcoala medie nr. 1 din oraşul Morşansk, regiunea Tambov, în postul de preşedinte al comitetului local este mereu realeasă una din cele mai bune profesoare, E. V. Zimina. La rezolvarea problemelor ridicării nivelului la învăţătură ia parte activă profesoara de limba rusă A. D. Petrova, care a făcut referate pline de conţinut la multe şedinţe de producţie. Intre activiştii organizaţiei sindicale sunt profesorii Z. P. Korotkova, M. A. Feodorova, I. V. Alexeev, K. I. Rojnova şi alţii, ai căror elevi au un înalt nivel la învăţătură.

Un activ calificat, pregătit din punct de vedere politic, nu se creiază dintr'odată. El trebue educat, trebue ajutat în munca de zi cu zi. Activiştii noştri sindicali trebue să cunoască hotăririle cele mai importante ale partidului, ale guvernului şi ale organelor sindicale superioare. Ei trebue să-şi ridice în mod sistematic nivelul ideologico-politic.

In ultimul timp, multe comitete au îmbunătăţit în mod simţitor îndrumarea activului. Ele organizează în mod sistematic consfătuiri de instructaj pentru diferitele probleme ale practicii sindicale, organizează seminare pentru ridicarea calificării activului.

Un mijloc bun de legătură a conducătorilor cu massele sunt şedinţele activului sindical. Multe comitete au înţeles just importanţa acestor şedinţe şi se pregătesc minuţios pentru ele.

Cu cât este mai bine pregătită şedinţa activului sindical, cu cât sunt mai importante problemele ce sunt puse în discuţie la şedinţă, cu atât ea va contribui mai mult la îndeplinirea cu succes a hotăririlor partidului, guvernului şi organelor sindicale. Sarcina comitetelor sindicale este de a ridica prin toate mijloacele nivelul şedinţelor activului sindical, de a stărui cu perseverenţă ca hotăririle adoptate de ele să fie concrete şi operative.

In ultimii ani au apărut multe forme de popularizare a experienţei fruntaşe în munca sindicală. In multe locuri se organizează în mod regulat „Zile ale activului sindical" la care se arată pe larg experienţa celor mai buni activişti. Este necesar ca „zilele activului sindical" să intre în practica tuturor comitetelor sindicale — începând cu comitetele sindicale republicane şi sfârşind cu cele raionale.

Activul trebue să înveţe nu numai din experienţa pozitivă, ci şi din lipsuri şi din greşeli. Analiza minuţioasă a lipsurilor în activitatea preşedintelui comitetului sindical raional, a comitetului sindical local, a comisiilor comitetului sindical, a organizatorului sindical, a delegatului cu asigurările etc. va da activului sindical un mare ajutor.

O sarcină importantă este ridicarea nivelului ideologico-politic al activului, ridicarea cunoştinţelor lui în domeniul muncii sindicale. Multe comitete sindicale au înţeles just această sarcină. Ca exemplu putem da comitetul sindical al ţinutului Krasnodar. Acesta organizează în centrul ţinutal, pe lângă comitetele raionale sindicale, pe lângă cercurile metodologice seminare pentru diferitele grupe ale activului, după un plan întocmit, din timp şi bine chibzuit. Anul trecut, comitetul ţinutal împreună cu comitetele în subordine au organizat seminarii pentru peste cinci mii de persoane. Sunt doi ani de când se ţine evidenţa personală a activului care a urmat seminariile. Din rândurile preşedinţilor de comisii, ale preşedinţilor de comitete raionale, ale membrilor comitetului ţinutal şi ale altor activişti sindicali a fost pregătit un numeros activ de lectori.

Peste 8.000 de activişti au studiat în acest an la seminariile organizate de comitetul sindical regional din Moscova. Pentru seminariile comitetului sindical regional din Moscova a fost formată o grupă de lectori compusă din 24 de persoane.

Comitetul sindical regional din Leningrad a desfăşurat o muncă intensă pentru formarea unui activ de redactori ai gazetelor de perete. El a organizat un seminar de două zile pentru o sută de redactori ai gazetelor de perete.

Din păcate, unele comitete sindicale organizează seminariile în pripă, aleg lectori necalificaţi. In acest caz ascultătorii nu pot căpăta cunoştinţele necesare şi folosul unui astfel de „învăţământ" este redus.

Comitetele sindicale sunt obligate să aibă grijă ca activul sindical să fie ajutat pentru a organiza cât mai bine învăţământul.

O conferinţă a cadrelor didactice

In oraşul Kirovograd a avut loc o conferinţă a cadrelor didactice, închinată operelor lui I. V. Stalin cu privire la lingvistică. La conferinţă au luat parte peste 500 de persoane. Tov. Calinjnâi, candidat în ştiinţe istorice şi şef al catedrei de marxism-leninism dela Institutul pedagogic, a prezentat referatul: „Operele lui I. V. Stalin — o armă puternică a P.C.U.S. în lupta pentru victoria comunismului". Tov. Duhnici, candidat în ştiinţe istorice, a prezentat un referat despre importanţa operelor tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică pentru îmbunătăţirea calităţii predării disciplinelor sociale. Au mai prezentat referate şi tov. Liahoveţcaia şi Mariin, profesori la Institutul pedagogic.

La desbaterea asupra referatelor au luat parte mulţi din cei prezenţi. Tov. Sedleţchi profesor la şcoala nr. 18, a vorbit despre problema istorismului şi predarea limbii. Tov. Eremin, directorul şcolii Nr 6, a atras atenţia pedagogilor asupra sarcinilor predării istoriei în lumina operelor tovarăşului Stalin cu privire la lingvistică. Paralel cu conferinţa s'a organizat o expoziţie consacrată reorganizării predării limbii şi literaturii.

In universităţile pentru părinţi

In universităţile pentru părinţi create în oraşele Tbilisi, Cutais şi Gori cursurile se desfăşoară cu regularitate. Părinţii care urmează universitatea pentru părinţi din Tbilisi au ascultat prelegerea cu tema „Rolul familiei în educaţia comunistă a copiilor", ţinută de profesorul G. Tavzişvilli, doctor în ştiinţe pedagogice. Prelegerile se ţin în limbile rusă şi georgiană. Universitatea are două filiale în raioanele industriale din Capitală — raionul Lenin şi raionul Stalin. Aici studiază muncitoarele dela fabrica de postav, dela combinatul de filatură şi tricotaj, dela fabrica de confecţiuni nr. 7 şi dela alte întreprinderi. Prelegerile sunt ţinute de cele mai bune cadre pedagogice din oraş — profesori şi docenţi ai Universităţii de Stat „I. V. Stalin", ai Institutului pedagogic „A. S. Puşchin", ai Institutului de cercetări în domeniul ştiinţelor pedagogice al Ministerului Invăţământului al R.S.S. Georgiană.

Pentru tinerii mineri

Ministerul Invăţământului al R.S.F.S.R. a hotărît să înfiinţeze în anul 1953 un număr de 48 noi şcoli de cultură generală pentru tinerii mineri din ţinuturile Crasnoiarsc, Primorie şi Habarov şi regiunile Moscova, Ircutsc, Kemerova, Molotov, Rostov, Sahalin, Sverdlovsc, Tula şi Celiabinsc.

In prezent, în oraşele şi orăşelele muncitoreşti din R.S.F.S.R. există aproximativ trei mii de şcoli în care studiază, fără a ieşi din câmpul muncii, un număr mare de tineri muncitori şi funcţionari.

Cinematograful şi învăţământul politehnic

B. Toll

docent, candidat în ştiinţe pedagogice

Directivele Congresului al XIX-lea al Partidului cer să se păşească, în cursul acestui cincinal la înfăptuirea învăţământului politehnic în şcoala medie şi să se ia măsurile necesare pentru trecerea la învăţământul politehnic general.

Aceste sarcini importante concentrează nu numai atenţia şcolii sovietice, a învăţătorimii, a organelor învăţământului public, dar şi a întregii opinii publice sovietice. De curând, „Ucitelscaia Gazeta" a publicat articolul lui S. Arhanghelski „Cinematograful instructiv în ajutorul şcolii". Articolul ridică probleme foarte actuale. Rolul cinematografului în înfăptuirea învăţământului politehnic este extrem de mare. Insemnătatea lui este subliniată în Hotărîrea istorică a C.C. al P.C.U.S. despre şcoală din 5 Septembrie 1931, Hotărîre care trasa Comisariatelor învăţământului public şi organizaţiilor cinematografice sarcina de a elabora măsuri cu privire la folosirea cinematografului în şcoală, în special pentru politehnizare.

In articolele publicate în presa pedagogică se vorbeşte mult despre rolul excursiilor în producţie, despre importanţa pe care o dădea acestor excursii V. I. Lenin. In notele la tezele Nadejdei Constantinovna Krupskaia despre învăţământul politehnic, V. I. Lenin enunţă cerinţa ca fiecare elev din clasele superioare să viziteze de cel puţin 1—3 ori o centrală electrică, o uzină, o gospodărie agricolă de stat. Indeplinirea acestei cerinţe, este, bineînţeles, necondiţionat obligatorie.

Studiul bazelor ramurilor principale ale producţiei nu poate fi limitat numai la posibilităţile ce i le pun la dispoziţie întreprinderile cele mai apropiate de şcoală. De pildă, este absolut obligatorie cunoaşterea de către elevi a producţiei furnalelor. Totuşi, după cum se ştie, chiar la Moscova sau Leningrad nu există cuptoare înalte.

Pe lângă aceasta, experienţa arată că chiar o bună organizare a excursiilor în producţie nu dă câteodată o reprezentare clară despre bazele proceselor de producţie. Elevul nu reuşeşte întotdeauna să se descurce în labirintul de piese al unei maşini sau al unui aparat complex.

Adeseori, ceeace nu poate fi suficient de lămurit şi înţeles la vizitarea unei întreprinderi, poate fi prezentat cu o mare putere de convingere, în faţa spectatorilor, pe ecran, cu ajutorul unui film. Multiplicarea, filmarea accelerată şi încetinită precum şi alte posibilităţi ale cinematografului permit să se scoată în evidenţă toate procesele şi să se pătrundă adânc în esenţa lor.

Se ştie ce mare importanţă acorda V. I. Lenin cinematografului ştiinţifico-educativ şi tehnic de producţie. In indicaţiile date în Ianuarie 1920, Lenin a propus să se confecţioneze prin Comitetul Cinematografiei jurnale cinematografice ştiinţifice din producţie, agricultură, industrie. La 27 Octombrie 1920 V. I. Lenin asista la Kremlin la vizionarea filmului tehnic despre noul procedeu hidraulic de extracţie a turbei. Superiorităţile noului sistem au fost atât de convingător arătate în film, încât disputa cu privire la aplicarea lui a fost rezolvată în folosul acestei invenţii importante. In „Tezele despre propaganda de producţie" V. I. Lenin arată că este necesară o folosire mai largă şi mai sistematică a filmelor pentru propaganda de producţie.

Folosirea sistematică şi pe scară largă a cinematografului pentru scopurile învăţământului politehnic este o sarcină care trebue rezolvată pe deplin de către şcoala noastră, de către ministerele învăţământului şi Ministerul Cinematografiei al U.R.S.S.

Nu încape îndoială că se vor înfăptui în curând numeroase filme de familiarizare cu ramurile principale de producţie.

Sunt foarte interesante şi convingătoare filmele cu privire la problemele tehnicii radiofonice: „Naşterea radio-ului", „Radioecou", „Vedere minunată", „Transmite Moscova", (despre centrul de televiziune din Moscova, fragment din jurnalul „Ştiinţa şi Tehnica"). O mare valoare ştiinţifico-populară o au filmele care ne fac cunoscuţi pe pionierii ştiinţei şi tehnicii din Patria noastră: „Mecanicul Ivan Culibin", „Primele aripi" (despre inventatorul aeroplanului A. F. Mojaiski), „Lumina rusă", „Obuzul-rachetă" şi „Mai repede decât sunetul" (ultimele două filme ne arată realizarea ideilor lui K. E. Ţiolkovski în tehnica modernă). Elevii vizionează cu interes filmele atractive despre descoperirea minunată a ştiinţei noastre — celula fotoelectrică şi aplicarea ei multilaterală în tehnica modernă („Ochiul magic" şi „Ochiul electric"). Tinerii aeromodelişti găsesc un material folositor în filmele „Generaţia înaripată", „Planoriştii", „Pentru sportul aviatic". O mare şi neevaluată bogăţie pentru şcoală o reprezintă filmele agricole. Jurnalul cinematografic colorat „Noutăţile agriculturii" este executat la un nivel înalt. Din seriile lui atractive elevii se familiarizează cu tractorul electric şi combina, cu metoda de sădire a cartofului în cuiburi în patrat şi cu arătura adâncă, cu noul sistem de irigaţie şi cu construcţia iazurilor de acumulare în colhozuri, cu fermele mecanizate şi cu noile rase de vite, cu iernarea albinelor şi creşterea lămâilor în condiţiuni de cameră. Filmele colorate „Legumele timpurii", „Creşteţi păsări de curte", „Colhozul Zorile", „Colhozul Munca" şi altele reprezintă unul dintre cele mai valoroase izvoare de cunoştinţe în domeniul agriculturii.

Invăţământul politehnic poate folosi cu succes şi minunatele filme „Eroziunea solurilor", „Pământul transformat", „Să acoperim patria cu livezi" şi multe altele. Pentru studierea tractorului şi automobilului dau un ajutor nepreţuit filmele: „Motorul", „Demontarea şi spălarea motorului", „Carburaţia", „Carburatoarele moderne ale automobilelor sovietice", „Releul-regulator", „Generatorul de automobil", „Ingrijirea tractoarelor STZ şi HTZ". Foarte mult material preţios, care familiarizează pe spectator cu diferitele ramuri ale industriei cuprind filmele colorate ştiinţifico-populare geografice — „Lipeţc", „Pe Oka", „Pe Neman", „Zori deasupra Carpaţilor", „Osetia de Nord", „Pe malurile Volgăi superioare", „Ural", „In Nordul Taigăi Uralului" etc.

Pe lângă filmele ştiinţifico-populare şi documentare, tehnica şi diferitele ramuri de producţie sunt prezentate (deşi mult mai sărac) în filmele şcolare pe peliculă îngustă.

Experienţa arată că cinematograful exercită chiar în prezent o mare influenţă asupra formării reprezentărilor tehnice ale şcolarilor. Intr'o serie de şcoli se aplică cu mare succes măsurile de folosire a filmelor de producţie. Elevele din clasa a VIII-a a şcolii nr. 70 din Leningrad au ascultat de curând o conferinţă cu tema: „Agricultura U.R.S.S. în cel de al cincilea plan cincinal stalinist". Una dintre eleve a citit referatul „Căile de ridicare a recoltei la hectar". Referatul a fost ilustrat prin fragmente scurte şi foarte instructive din filmele sonore „In lupta pentru recoltă", „Automatica în irigarea ogoarelor", „Treeratul electric", „Gândacul de Colorado". Apoi a urmat referatul unei alte eleve, care a vorbit despre „Mecanizarea şi electrificarea agriculturii". Acest referat a fost însoţit de vizionarea unor fragmente din filmele colorate — „Tractorul electric", „Mecanizarea mulsului", „Combina de recoltat sfecla". Pe lângă aceasta s'a rulat filmul „O sută cinci cai putere" — (Despre minunatele succese ale colhozului „Zorile" din raionul Acitsk, regiunea Sverdlovsk, obţinute pe baza electrificării şi mecanizării producţiei agricole).

Referatul celei de a treia eleve — „Spre noi succese în desvoltarea creşterii animalelor" — a fost ilustrat cu fragmente din filme colorate despre un punct zootehnic fruntaş, despre noi rase de vite şi despre apicultură. Conferinţa s'a încheiat cu referatul „Planul stalinist de transformare a naturii în acţiune", urmat de filmul „Pământ transformat". Pe lângă filme, referatele au fost ilustrate cu diapozitive confecţionate de eleve. Aceste diapozitive erau legate de sarcinile principale ale noului plan cincinal în domeniul agriculturii. Conferinţa a produs asupra participantelor o impresie puternică şi a îmbogăţit foarte mult cunoştinţele lor în domeniul agriculturii.

Cunoaşterea amănunţită a aparatului cinematografic şi munca cu acest aparat, deprinderile în domeniul electrotehnicii practice, necesare la studierea aparatului cinematografic şi la manipularea lui, reprezintă o metodă extrem de importantă şi folositoare de lărgire a cunoştinţelor politehnice ale şcolarilor. Acesta este unul dintre argumentele în folosul desvoltării pe scară largă a cercurilor cinematografice şcolare. In aceiaşi măsură, acesta este şi unul dintre argumentele importante cu privire la studiul obligatoriu al cursului de metodică şi tehnică a cinematografului instructiv-educativ în toate instituţiile de învăţământ pedagogic.

Turnarea în mare număr a filmelor tehnologice, instructive şi de excursii, a diafilmelor şi diapozitivelor pentru scopurile învăţământului politehnic: evidenţa cerinţelor acestui învăţământ la crearea filmelor şi diapozitivelor din domeniul fizicii, chimiei, geografiei, ştiinţelor naturii şi altor obiecte; editarea literaturii metodologice, tehnice şi filmografice în domeniul cinematografiei pentru cadrele didactice şi instructorii de pionieri, crearea cabinetelor cinematografice în şcoli — iată sarcinile cele mai urgente.

Rezolvarea cu succes a acestor sarcini va constitui una din căile principale care duc la înfăptuirea învăţământului politehnic.

Pentru pregătirea consfătuirilor raionale din Ianuarie

In zilele de 7, 8 şi 9 Ianuarie 1953 vor avea loc consfătuirile raionale ale cadrelor didactice. Aceste consfătuiri se vor desfăşura în lumina învăţăturilor ce se desprind, pentru desvoltarea şcolii din ţara noastră, din geniala operă a tovarăşului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." şi din lucrările Congresului al XIX-lea al P.C.U.S. Analizând felul în care se aplică în şcoală Hotăririle partidului şi guvernului cu privire la învăţământul public, sarcinile trasate şcolii de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Invăţătorilor, aceste consfătuiri trebue să aducă o contribuţie însemnată la ridicarea nivelului muncii în şcoală.

Spre deosebire de consfătuirile din Septembrie 1952, care au avut ca scop analiza muncii instructiv-educative desfăşurată în întregul an şcolar 1951—1952, consfătuirile din Ianuarie 1953 vor analiza rezultatele obţinute în primele două pătrare ale acestui an şcolar şi felul în care s'au aplicat rezoluţiile adoptate la consfătuirile din Septembrie.

Popularizând metodele bune ale cadrelor noastre didactice, arătând rezultatele bune obţinute de învăţătorii şi profesorii care îşi însuşesc învăţăturile celei mai înaintate pedagogii din lume, pedagogia sovietică, consfătuirile din Ianuarie trebue să prilejuiască un larg schimb de experienţă în munca didactică. In acelaş timp, ele trebue să scoată la iveală în mod curajos lipsurile care frânează încă munca şcolii noastre şi cauzele care le determină. In acest fel, consfătuirile vor putea trasa căile de lichidare a acestor lipsuri, indicând mijloacele concrete pentru îmbunătăţirea activităţii instructiv-educative în cea de a doua parte a anului şcolar.

Activitatea consfătuirilor raionale din Ianuarie se va desfăşura în şedinţe plenare pentru toate cadrele didactice ale şcolilor din raion cuprinse în sistemul Ministerului Invăţământului Public şi în şedinţe pe secţii, organizate pe clase şi pe obiecte. Cadrele didactice dela şcolile pedagogice, care se vor întruni în consfătuiri regionale ce vor avea loc în luna Februarie, vor participa la consfătuirile din Ianuarie în măsura în care aceasta nu va stingheri desfăşurarea procesului de învăţământ în şcoala pedagogică. La consfătuiri vor participa cadrele didactice care predau materii de cultură generală la şcolile medii tehnice, la şcolile rezervelor de muncă precum şi instructorii superiori de pionieri.

Problemele principale care trebue desbătute în consfătuiri sunt problemele privitoare la îndeplinirea planului de şcolarizare şi la desfăşurarea procesului de învăţământ în şcolile raionului. Cuprinzând laturile esenţiale ale muncii în domeniul şcolarizării, trebue să se analizeze concret felul în care se realizează în raion cuprinderea tuturor elevilor de vârstă şcolară în şcolile elementare şi îndeplinirea planului de şcolarizare în clasele a V—VII-a şi a VIII—XI-a, popularizându-se metodele bune datorită cărora s'au obţinut succese în această privinţă, scoţându-se la iveală lipsurile şi greşelile. Deasemeni, trebue să se acorde o mare atenţie analizei muncii în domeniul alfabetizării.

In centrul atenţiei consfătuirilor raionale trebue să se afle problemele muncii instructiv-educative. Oprindu-se pe larg asupra acestor probleme, referatele şi discuţiile trebue să analizeze situaţia predării limbii române, a limbilor materne ale minorităţilor naţionale şi a limbii ruse în spiritul învăţăturii staliniste despre lingvistică, predarea matematicii, a fizicii, a ştiinţelor naturale şi a celorlalte obiecte.

Analiza muncii desfăşurate până acum trebue să pornească dela cunoaşterea temeinică a activităţii colectivelor didactice din raion, trebue să privească concret, pe baza faptelor vii situaţia învăţământului în şcoli.

In şcolile noastre s'au introdus în acest an şcolar un mare număr de noi programe de învăţământ, un nou sistem de notare; se folosesc o serie de manuale noi; pe baza noilor programe s'au luat măsuri privind predarea lineară a gramaticii, folosirea culegerilor de probleme şi a îndrumătoarelor metodice pentru predarea matematicii la clasele I—IV-a. In lucrările consfătuirilor trebue să se analizeze concret rezultatele obţinute până acum în această privinţă. Deasemeni, trebue să se analizeze cum au fost îndeplinite sarcinile ce revin şcolii în legătură cu industrializarea socialistă şi electrificarea ţării, să se arate măsura în care lecţiile, lucrările practice şi activitatea extraşcolară au fost legate de aceste probleme. O atenţie deosebită trebue să se acorde analizei contribuţiei pe care au adus-o cadrele didactice la transformarea socialistă a agriculturii, la lichidarea analfabetismului, la ridicarea nivelului cultural al oamenilor muncii, atât prin activitatea instructiv-educativă cât şi prin munca obştească. Consfătuirile trebue să analizeze munca secţiunilor raionale şi regionale de învăţământ, arătând în ce măsură au contribuit acestea la îmbunătăţirea activităţii şcolilor. Este necesar să se arate concret cum a fost organizată munca de îndrumare şi control a şcolilor, cum au ajutat inspectorii activitatea directorilor şi a cadrelor didactice.

La consfătuiri se va desbate, pe baza coreferatului prezentat de organele raionale ale sindicatelor de învăţământ, problema activităţii acestor sindicate în primele două pătrare ale anului şcolar 1952—1953 şi sarcinile ce revin organelor sindicale în a doua jumătate a anului şcolar. In această privinţă trebue să se analizeze contribuţia pe care o aduc sindicatele la îmbunătăţirea muncii profesionale şi obşteşti a cadrelor didactice, stăruindu-se asupra sprijinului pe care-l dau organele sindicale desfăşurării procesului instructiv-educativ. Analizând activitatea sindicatelor pentru aplicarea Hotăririi partidului şi guvernului din August 1951 acest referat trebue să ducă la ridicarea nivelului muncii sindicale în cel de al doilea semestru al anului şcolar. Deasemeni, trebue să determine o mai largă mobilizare a cadrelor didactice în munca obştească.

Şi în această privinţă trebue să se pornească dela analiza concretă a muncii grupelor sindicale şi a comitetelor de instituţie, a muncii comitetelor sindicale raionale şi regionale, pentru ca sarcinile ce vor fi stabilite în referat să fie întemeiate pe o cunoaştere reală a activităţii sindicale.

O atenţie deosebită va trebui să se acorde în lucrările consfătuirilor problemelor legate de colaborarea şcolii cu organizaţiile U.T.M. şi de activitatea organizaţiilor de pionieri în şcoală. Discutarea concretă a acestor probleme va trebui să constitue un ajutor real în activitatea directorilor, a cadrelor didactice şi a instructorilor superiori de pionieri.

Pentru a contribui cu adevărat la ridicarea nivelului muncii didactice, lucrările în şedinţele plenare şi în secţii trebue să analizeze munca desfăşurată de învăţători şi profesori pentru pregătirea lecţiilor, conţinutul şi orientarea ideologică şi politică a lecţiei, metodele şi procedeele folosite. Va trebui să se acorde cea mai mare importanţă problemelor privind legarea cunoştinţelor cu practica construirii socialismului, atât în munca de predare cât şi în lucrările practice ale elevilor. Este necesar să se analizeze, din acest punct de vedere, cum folosesc învăţătorii şi profesorii materialul didactic la fiecare obiect, precum şi măsura în care s'a organizat confecţionarea materialului didactic cu mijloace locale. Trebue să se acorde deasemeni o atenţie deosebită analizării contribuţiei pe care o aduc diversele forme de activitate în afară de clasă şi extraşcolară — excursiile, munca pe lotul şcolar, activitatea cercurilor de elevi etc. la complectarea şi adâncirea cunoştinţelor, la legarea acestora de practică.

Pentru ca activitatea desfăşurată în secţii să poată da rezultate rodnice, este necesar ca ea să fie concentrată în jurul problemelor esenţiale. Astfel, în secţiile pentru învăţătorii claselor I—IV, trebue să se analizeze predarea limbii române la aceste clase, insistându-se în special asupra metodelor şi procedeelor folosite pentru desvoltarea vorbirii, pentru citire şi scriere (de exemplu, analiza textului citit, din punct de vedere al conţinutului şi al limbii; alcătuirea planului bucăţii citite; folosirea analizei gramaticale ca mijloc de cunoaştere a regulilor de vorbire şi scriere corectă; legătura între gramatică şi ortografie în predarea lecţiilor). Este necesar, deasemeni, să se acorde o atenţie deosebită analizei organizării lucrărilor de expunere şi compunere ale elevilor şi predării lecţiilor de expunere şi compunere, în strânsă legătură cu lecţiile de citire şi gramatică, precum şi folosirii exerciţiilor şi repetării pentru consolidarea cunoştinţelor ortografice.

Cu privire la situaţia predării aritmeticii în clasa respectivă trebue deasemeni să se pună accentul pe câteva probleme importante cum sunt: folosirea materialului intuitiv; preocuparea pentru formarea deprinderilor de calcul oral; îndrumarea şi verificarea notiţelor elevilor; alegerea, aplicarea şi verificarea temelor pentru acasă; procedeele de control şi notare a cunoştinţelor elevilor. In special trebue să se analizeze folosirea indicaţiilor metodice în predarea aritmeticii la clasele I—IV-a. Deoarece în predarea aritmeticii la aceste clase se constată unele lipsuri în ceeace priveşte legarea cunoştinţelor de practică, trebue să se insiste în mod deosebit asupra acestei probleme.

In ceeace priveşte predarea limbii ruse la clasa a IV-a, se va stărui în deosebi asupra însuşirii vocabularului şi a întrebuinţării acestui vocabular.

In secţia de limba română trebue să se insiste asupra predării liniare a gramaticii la clasele a V—VII-a, pe baza noilor programe şcolare, asupra metodelor folosite pentru îmbogăţirea vocabularului elevilor, pentru formarea la elevi a deprinderilor de scriere corectă. Deasemeni, trebue să se analizeze cum este organizată lectura în afară de clasă a elevilor, cum muncesc profesorii pentru formarea gustului pentru citit al elevilor, pentru a le forma deprinderea de a se exprima într'o limbă literară, corectă şi expresivă. O atenţie deosebită trebue să se acorde, în această secţie, discutării programei de literatură pentru clasele a VIII—XI-a şi folosirii noilor manuale.

In secţia de limba română pentru cadrele didactice care predau la şcolile minorităţilor naţionale trebue să se stărue asupra problemelor predării limbii române la clasele I-IV-a în şcolile unde învăţătorul nu cunoaşte bine limba română precum şi asupra folosirii metodei comparative în predarea limbii române. Deasemeni, trebue să se arate când şi în ce măsură trebue să folosească profesorul limba maternă în predarea lecţiilor de limba română la clasele mari, şi cum trebue folosită activitatea extraşcolară pentru complectarea cunoştinţelor de limba română. Pe baza analizei aplicării programelor şi a folosirii manualelor de limba română pentru aceste şcoli, trebue să se facă propuneri pentru îmbunătăţirea acestora.

Lucrările în secţiile pentru predarea limbilor materne ale minorităţilor naţionale trebue să se desfăşoare pe baza aceloraşi criterii de analiză a muncii ca şi lucrările din secţiile de limba română.

In secţiile de limba rusă trebue să se urmărească îndeplinirea programei pe clase, arătându-se cum sunt aplicate noile programe şi manuale la clasele a IV—VII-a şi a VIII—XI-a. Este bine să se facă propuneri concrete pentru îmbunătăţirea calităţii programelor şi manualelor existente. O mare atenţie trebue acordată analizării problemelor privind predarea gramaticii ruse, muncii cu elevii în legătură cu lucrările scrise, cu lectura în afară de clasă şi activitatea cercurilor de limba rusă.

In acelaş sens, trebue să se desfăşoare şi munca în secţiile pentru limbi străine.

In secţia de matematică trebue să se arate în ce măsură s'a îmbinat principiul intuiţiei cu demonstrarea logică la lecţie — în special la geometrie — şi cum şi-au însuşit elevii metodele de demonstrare matematică. Trebue să se arate deasemeni cum se foloseşte materialul didactic şi intuitiv la lecţiile de aritmetică, algebră şi geometrie, cum mânuesc elevii instrumentele şi dacă la problemele de construcţie se face analiza problemei, verificarea şi discuţia lucrărilor. Este necesar, deasemeni, să se arate ce lucrări practice se efectuează pe teren. O mare atenţie trebue acordată problemelor legate de aplicarea programei de tranziţie şi greutăţilor întâmpinate în legătură cu temele noi, făcându-se totodată propuneri pentru îmbunătăţirea acestora. Deasemeni, trebue să se arate cum s'au folosit instrucţiunile pentru utilizarea manualelor la clasele a V—VII-a şi ce rezultate s'au obţinut prin aplicarea lor.

In secţiile de fizică, chimie, ştiinţele naturii, geografie, trebue să se dea o atenţie deosebită legării lecţiilor şi lucrărilor practice ale elevilor de problemele industrializării socialiste a ţării şi ale transformării socialiste a agriculturii. In acest scop, trebue analizate concret lucrările practice ale elevilor în toate formele activităţii şcolare şi extraşcolare (lecţii, ore de laborator, cercuri de elevi, excursii, vizite în întreprinderi, lucrări pe lotul şcolar etc.).

In secţii trebue să se prezinte şi să se demonstreze materialul didactic confecţionat cu mijloace locale. Este bine ca toate cadrele didactice începătoare şi cele fără calificare în specialitate să execute, sub conducerea unui profesor calificat, experienţele cele mai importante pentru materia pe care o predau.

In secţia de istorie este necesar să se insiste asupra predării cunoştinţelor în lumina materialismului istoric. Analiza muncii profesorilor de istorie trebue să arate dacă s'a respectat, în predare, succesiunea cronologică a fenomenelor istorice, dacă s'a stăruit asupra legăturii lor cauzale. Ţinând seama de lipsurile constatate în folosirea materialului didactic la istorie, trebue să se insiste deasemeni asupra acestei probleme.

In secţia de educaţie fizică trebue analizată activitatea de educaţie fizică desfăşurată în şcoală şi în afară de şcoală, arătându-se cum a fost organizată şi cum s'a desfăşurat munca în cercurile şi colectivele sportive şcolare.

In secţia pentru directorii şcolilor de 7 ani şi medii trebue să se stărue asupra problemelor legate de asigurarea planului de şcolarizare, de conducerea activităţii colectivului pedagogic al şcolii, de planificarea muncii, de controlul activităţii din şcoală. Deasemeni, trebue să se analizeze organizarea activităţii consiliului pedagogic, munca pentru ridicarea nivelului cadrelor didactice, colaborarea cu organizaţia U.T.M., legătura dintre şcoală şi familie, organizarea bazei materiale a şcolii, precum şi sprijinul primit de director în munca sa din partea inspectorilor raionali şi regionali.

In secţia educatoarelor din instituţiile preşcolare, trebue să se analizeze în special problemele privitoare la munca cu grupa combinată şi la organizarea jocurilor de creaţie, arătându-se cum a fost folosită în aceste domenii experienţa educatoarelor sovietice.

Atât în şedinţele plenare cât şi în secţii, trebue să se scoată puternic în evidenţă cum se realizează educaţia comunistă a elevilor în cadrul fiecărui obiect. Lecţiile, ca şi întreaga activitate extraşcolară, sunt mijloace deosebit de însemnate pentru educarea la elevi a iubirii neţărmurite de patrie, a dorinţei arzătoare de a-şi pune toate puterile în slujba înfloririi patriei, a sentimentului de dragoste înflăcărată pentru Uniunea Sovietică, pentru oamenii sovietici. Ele dau învăţătorilor şi profesorilor prilejul să trezească la elevi dragostea pentru clasa muncitoare, admiraţia pentru realizările ei, dragostea de muncă, disciplina, perseverenţa, curajul de a doborî piedicile ivite în cale. In toate referatele prezentate la consfătuiri, ca şi în discuţii, va trebui să se analizeze concret ce metode au folosit cadrele didactice în munca educativă, la ce realizări au ajuns, care sunt cauzele pentru care mai există încă lipsuri în această privinţă.

In întreaga desfăşurare a consfătuirilor trebue să se stăruie în mod deosebit asupra combaterii influenţelor ideologiei burgheze în şcoală — sub orice formă s'ar manifesta ele — cosmopolitism, şovinism, naţionalism, concepţii antiştiinţifice. Lucrările consfătuirilor trebue să contribuie la întărirea vigilenţei şi a combativităţii cadrelor didactice împotriva tuturor manifestărilor de acest fel.

Discuţiile purtate în cadrul consfătuirilor trebue să aducă o contribuţie însemnată la extinderea experienţei înaintate, la desvăluirea lipsurilor şi greşelilor existente în munca şcolii. Pentru aceasta însă, discuţiile nu trebue să aibă un caracter general, ci trebue să înfăţişeze în modul cel mai concret, în spirit critic şi autocritic, activitatea şcolilor, trebue să arate cum au ajutat secţiile de învăţământ şi sindicatele munca cadrelor didactice.

Analizând toate aceste probleme, lucrările în şedinţele plenare şi în secţii îşi vor atinge scopul numai în măsura în care vor ilustra concluziile cu exemple caracteristice pentru situaţia învăţământului în raion, numai dacă vor înfăţişa concret metodele care au dus la obţinerea rezultatelor pozitive şi cauzele rămânerii în urmă în fiecare domeniu al activităţii din şcoală. Munca vie a învăţătorilor şi profesorilor, condiţiile care au determinat succesul sau insuccesul — asupra acestora trebue să se stărue pentru a se putea ajunge la concluzii temeinice cu privire la sarcinile care stau în faţa şcolilor din raion.

Dezbaterile consfătuirilor trebue să se caracterizeze printr'o largă desfăşurare a criticii şi autocriticii. Folosirea criticii şi autocriticii în lucrările consfătuirilor trebue să dezvăluie greşelile în muncă, să combată manifestările de superficialitate, să dea învăţătorilor şi profesorilor posibilitatea de a ridica problemele care îi frământă în munca lor de zi cu zi, să ajute la rezolvarea problemelor şcolii.

Pentru a asigura o rodnică desfăşurare a consfătuirilor, este necesar ca problemele care se vor desbate în cadrul lor să fie ridicate depe acum în consiliile pedagogice şi în grupele sindicale, în cercurile pedagogice, în gazeta de perete a şcolii şi în presa locală. Este necesar, deasemeni, ca în consiliile pedagogice să se analizeze unele planuri de lecţii, unele lucrări de control ale elevilor sau caete ale diriginţilor, să se prezinte material didactic confecţionat în şcoală, astfel încât învăţătorii şi profesorii să fie pe deplin pregătiţi şi să poată participa activ la discuţii în cadrul consfătuirilor.

Desbaterile consfătuirilor trebue să se termine printr'o rezoluţie care să traseze sarcini precise pentru activitatea viitoare. In trasarea sarcinilor trebue să se aibă în vedere problemele-cheie pentru bunul mers al muncii în a doua jumătate a anului şcolar, ţinându-se seama, în acelaş timp, de situaţia specifică a muncii şcolilor din fiecare raion.

Expoziţiile care se vor organiza în cadrul consfătuirilor constitue un bun prilej pentru răspândirea experienţei înaintate. Deaceea, secţiunile de învăţământ şi comitetele sindicale raionale trebue să întocmească din timp un plan tematic al acestor expoziţii, să strângă materialul necesar pentru organizarea lor, în special material metodic, care trebue prezentat în aşa fel încât cadrele didactice să poată învăţa din el. Astfel, trebue expuse planuri de lecţii, planuri de activitate a cercurilor de elevi, planuri de excursii legate de diferite obiecte, referate prezentate la cercurile pedagogice, procese verbale ale consiliilor pedagogice, material bibliografic de specialitate, liste de cărţi pentru lectura elevilor, caete de conspecte ale cadrelor didactice încadrate în diferite forme de învăţământ, lucrări ale elevilor, material didactic confecţionat cu mijloace locale etc. Intreg acest material trebue selecţionat cu grijă şi expus sistematic, pe obiecte şi pe probleme, însoţit de explicaţii clare.

Pentru a asigura o bună pregătire şi desfăşurare a consfătuirilor din Ianuarie, va trebui să se ţină seama de experienţa consfătuirilor din toamna acestui an, evitându-se lipsurile care au împiedicat ca activitatea acestora să-şi atingă în întregime scopul. In adevăr, unele secţiuni de învăţământ şi comitete sindicale regionale şi raionale n'au ajutat suficient şi la timp pregătirea şi asigurarea bunei desfăşurări a primelor consfătuiri, iar acolo unde s'a dat acest sprijin, accentul a căzut mai mult pe problemele organizatorico-materiale şi în mai mică măsură pe cele de conţinut.

In multe cazuri, referatele prezentate la primele consfătuiri n'au reuşit să analizeze în mod concret activitatea şcolilor din raion, să scoată în evidenţă realizările şi lipsurile caracteristice în munca acestora şi să arate cauzele care le-au determinat. Aceasta se datoreşte faptului că referatele n'au fost bazate pe o cunoaştere temeinică a terenului, materialul informativ care a stat la baza alcătuirii lor fiind cules de cele mai multe ori din rapoartele de activitate ale şcolilor. Secţiunile de învăţământ regionale n'au îndrumat şi n'au controlat decât în mică măsură referatele secţiunilor de învăţământ raionale, iar acestea n'au urmărit îndeaproape întocmirea referatelor pentru lucrările în secţii. Ca urmare, multe referate au avut un caracter general, n'au prilejuit un larg schimb de experienţă iar spiritul critic şi autocritic n'a fost folosit în mod just şi în măsura cerută de sarcinile care stau în faţa şcolii noastre.

Secţiunile de învăţământ şi comitetele sindicale raionale şi regionale trebue să acorde o mai mare atenţie pregătirii bunei desfăşurări a consfătuirilor.

Planul de muncă alcătuit de secţiile de învăţământ raionale în colaborare cu comitetele sindicale raionale trebue să prevadă stabilirea colectivelor pentru întocmirea referatelor pentru şedinţa plenară şi lucrările pe secţii, a referenţilor şi a responsabililor care vor conduce lucrările secţiilor, a colectivului pentru organizarea expoziţiei, a colectivului pentru probleme organizatorico-gospodăreşti.

In vederea bunei organizări a consfătuirilor, fiecare secţie de învăţământ regională trebue să-şi întocmească, în colaborare cu comitetul sindical regional, un plan de muncă în care să se prevadă repartiţia pe raioane a inspectorilor şi a delegaţilor în vederea îndrumării şi controlului pregătirii consfătuirilor. Instructajul şefilor secţiunilor de învăţământ raionale şi a comitetelor sindicale raionale, ajutorul pe care-l vor da secţiilor de învăţământ şi comitetelor sindicale raionale pentru întocmirea referatelor care se vor desbate în plenare şi pe secţii, pentru organizarea expoziţiei şi pentru asigurarea condiţiilor materiale.

Să muncim cu toate forţele şi cu toată priceperea noastră în scopul bunei pregătiri şi desfăşurări a consfătuirilor din Ianuarie, astfel încât acestea să contribue din plin la încheerea cu succes a anului şcolar.

IN PREAJMA CONGRESULUI UNIUNII SINDICATELOR DE INVĂŢĂMÂNT

Despre colaborarea dintre direcţia şcolii şi comitetul sindical de instituţie

Sarcinile comitetelor sindicale de învăţământ sunt deosebit de însemnate. Comitetul sindical trebue să aibă în centrul atenţiei sale problemele legate de ridicarea nivelului muncii profesionale a cadrelor didactice, problemele privind îmbunătăţirea condiţiilor materiale în care se desfăşoară procesul de învăţământ, precum şi a condiţiilor de viaţă şi de muncă ale oamenilor muncii din şcoală. Pentru rezolvarea tuturor acestor probleme, comitetul sindical de instituţie trebue să colaboreze strâns cu direcţia şcolii.

Comitetul de instituţie al şcolii medii de băieţi „I. L. Caragiale" şi al şcolii medii nr. 12 de fete din Bucureşti a avut multe de învăţat din experienţa sindicatelor de învăţământ sovietice. Folosind această experienţă, comitetul sindical s'a interesat mai activ de problemele muncii instructiv-educative din cele două şcoli. Multe dintre aceste probleme au fost discutate adeseori în şedinţele grupelor sindicale. Nu toţi tovarăşii însă au înţeles just rostul acestor discuţii. „Acestea sunt probleme ale consiliului pedagogic" — spuneau unii dintre ei. E evidentă poziţia greşită a acestor tovarăşi. Problemele muncii instructiv-educative, ale muncii profesionale a cadrelor didactice, privesc în mod direct sindicatele de învăţământ, care au datoria să contribue la asigurarea condiţiilor unei cât mai bune desfăşurări a acestei munci.

In consiliul pedagogic se discută metodele cele mai eficace ale activităţii didactice. In grupa sindicală, problemele acestea se discută mai pe larg, în legătură cu toate condiţiile în care se desfăşoară procesul de învăţământ din şcoală.

Indrumat de organizaţia de partid, comitetul de instituţie a contribuit la încadrarea membrilor sindicatului în formele de învăţământ politic. Astfel, 90 din cei 97 de tovarăşi care lucrează în şcoală sunt cuprinşi în învăţământul de partid şi învăţământul sindical. Sindicatul a sprijinit organizarea cursurilor populare de limba rusă, la care urmează 47 de tovarăşi. Sindicatul nu a reuşit însă să asigure o participare activă a membrilor săi la acţiunile Colţului Roşu, deşi aceasta ar fi putut contribui în mare măsură la ridicarea nivelului ideologic, politic şi profesional al cadrelor didactice.

In ultimul timp, comitetul de instituţie s'a îngrijit îndeaproape de organizarea interasistenţelor la lecţii şi a schimbului de experienţă. Acesta este un ajutor direct dat cadrelor didactice pentru o mai bună desfăşurare a procesului de învăţământ. Tot prin grija comitetului sindical a luat fiinţă în şcoala noastră o comisie a muncii de massă în producţie, comisie care urmăreşte îmbunătăţirea activităţii instructiv-educative în şcoală. S'au organizat până acum consfătuiri de producţie ale profesorilor de limba română, fizică, istorie, precum şi ale învăţătorilor. Rezultatele acestor consfătuiri apar, depe acum ca fiind îmbucurătoare şi constitue un bun stimulent în activitatea profesorilor. Rezultatele consfătuirilor de producţie au fost îndeosebi rodnice în ce priveşte predarea fizicii. In curând vor avea loc consfătuiri de producţie ale profesorilor de geografie şi ştiinţele naturii.

Comitetul de instituţie a colaborat cu direcţiile celor două şcoli şi la organizarea colţului pedagogic. Aici vor avea loc şedinţele colectivelor de specialitate şi ale consiliilor de diriginţi, se vor prezenta referate şi se vor organiza consfătuiri cu părinţii elevilor. Folosind experienţa şcolii sovietice, direcţiile celor două şcoli, în colaborare cu comitetul sindical, caută să atragă pe părinţii elevilor la discutarea în comun a problemelor şcolii, la ajutorarea şcolii în munca de îmbunătăţire a frecvenţei şi disciplinei.

In activitatea comitetului nostru de instituţie mai sunt încă o serie de lipsuri. Colaborarea cu direcţiile şcolilor nu s'a realizat întotdeauna şi în toate problemele concrete ale muncii şcolii. Nu s'a discutat în şedinţele de grupă sindicală în mod mai adâncit problema disciplinii elevilor. Pe linie sindicală a fost o preocupare problema alfabetizării, dar rezultatele nu sunt încă îmbucurătoare. Comitetul de instituţie trebue să discute pe larg toate problemele legate de mobilizarea neştiutorilor de carte la cursuri şi de organizarea cursurilor de alfabetizare. Nu a fost rezolvată de către comitetul sindical nici problema condiţiilor de muncă ale personalului de îngrijire din instituţia noastră.

Cu cât sindicatul se va interesa mai amănunţit de toate problemele activităţii din şcoală, cu atât şi munca instructiv-educativă a şcolii va fi îmbunătăţită. Congresul Uniunii Sindicatelor de Invăţământ, care se va desfăşura în curând, ne va ajuta să rezolvăm mai bine problemele muncii noastre, să contribuim din plin la ridicarea nivelului activităţii din şcoală.

GH. DOBRE
directorul şcolii medii „I. L. Caragiale" din Bucureşti, delegat la Congresul Uniunii Sindicatelor de Invăţământ

Prilej de adâncă analiză a muncii

Tovarăşul **Ernest Gáll**, prorector al Universităţii „Bolyai" din Cluj, delegat la Congresul U.S.I., ridică o serie de probleme însemnate ale muncii sindicale în instituţiile de învăţământ superior. „Uniunea Sindicatelor de Invăţământ — spune tovarăşul Gáll — are o sarcină foarte importantă în mobilizarea oamenilor muncii din învăţământ la munca plină de entuziasm pentru construirea socialismului în ţara noastră. Din păcate, Uniunea n'a îndeplinit până acum această sarcină conform cerinţelor. Cadrele din învăţământul superior n'au primit un sprijin eficace şi îndrumarea necesară din partea Uniunii. In ultimul timp s'a putut constata o oarecare ameliorare în această privinţă: diferiţi activişti din comitetele de instituţie ale şcolilor superioare au fost chemaţi la Bucureşti pentru cursuri sau instructaj. Dar Uniunea trebue să meargă mult mai departe. Ea trebue să elaboreze un plan concret, conform căruia comitetele de instituţie vor putea da un sprijin sistematic conducerii diferitelor instituţii de învăţământ superior. Unele comitete de instituţie au şi pornit pe acest drum şi au ajuns la unele rezultate. De exemplu, comitetul de instituţie al Universităţii „Bolyai" a obţinut unele realizări în privinţa asigurării progresului la învăţătură al studenţilor, fii de muncitori şi ţărani muncitori. Dar iniţiativele acestea trebue sprijinite şi înglobate într'un plan general, prin care se va desvolta întreaga muncă.

Uniunea Sindicatelor de Invăţământ a adus o contribuţie importantă în problema sprijinirii colaborării dintre şcolile superioare şi şcolile medii. Studenţii din Universităţile „Babeş" şi „Bolyai", care s'au înscris la cursurile fără frecvenţă, sunt pregătiţi pentru examene de profesorii şcolilor medii în centre organizate în localităţile unde domiciliază studenţii, sau în apropiere, centre îndrumate de profesori universitari. Organizarea acestor centre s'a realizat, deocamdată, într'o singură regiune, dar se vă extinde pe întreaga ţară. Colaborarea între cadrele din diferite grade de învăţământ trebue însă mult lărgită. Uniunea trebue să dea sprijin pentru ca această colaborare să se realizeze şi pe teren ştiinţific, în special în problema elaborării metodelor învăţământului politehnic. In felul acesta, numărul cercetătorilor în domeniul ştiinţei se va putea mări în mod considerabil.

La începutul acestei luni, comitetul de instituţie al Universităţii „Bolyai" a organizat o şedinţă comună cu tovarăşii dela fabrica „Carbochim" din Cluj, una din noile realizări ale regimului nostru democrat-popular. Tovarăşii dela „Carbochim" au arătat cadrelor didactice şi studenţilor cum au clădit această nouă uzină. Cu ocazia acestei şedinţe, a fost realizat primul contact între tovarăşii dela „Carbochim" şi personalul ştiinţific dela Facultăţile Chimie şi Matematică-Fizică. Această primă şedinţă va fi, sperăm, punctul de plecare al unei colaborări tehnico-ştiinţifice rodnice. Asemenea realizări s'au înfăptuit şi în alte institute de învăţământ din ţară. Uniunea trebue să aibă în centrul preocupărilor sale sporirea acestor întâlniri şi o mai bună organizare a lor.

In lupta contra naţionalismului burghez, colaborarea între Universităţile „Babeş" şi „Bolyai" are o importanţă deosebită. Se ştie că o manifestare foarte primejdioasă a naţionalismului în domeniul cultural este tendinţa spre izolare. Tocmai deaceea, noi am acordat o deosebită atenţie strângerii legăturilor între Universităţi. Colaborarea dintre cele două Universităţi dă rezultate pozitive. S'au ţinut şedinţe în cadrul cărora s'au făcut comunicări ştiinţifice, s'a realizat, deasemeni, colaborarea între diferite catedre, care prelucrează probleme ştiinţifice şi metodologice comune. Totuşi, această colaborare nu este destul de strânsă, mai are de multe ori un caracter formal. N'am putea spune că influenţa naţionalistă ar fi dispărut complect din cele două Universităţi. Comitetele sindicale ale Universităţilor au un rol însemnat în lupta contra manifestărilor naţionaliste, în aprofundarea colaborării între cele două Universităţi. N'am putea spune că, până acum, ele şi-au îndeplinit acest rol.

Congresul trebue să însemne un îndemn pentru intensificarea muncii de lămurire şi a luptei contra tuturor tendinţelor naţionaliste".

Un eveniment important în viaţa studenţimii noastre

Ne mai despart numai câteva zile de Congresul Uniunii Sindicatelor de Invăţământ. Aşteptăm cu interes şi nerăbdare deschiderea acestui Congres, deoarece el constitue o etapă însemnată în orientarea muncii noastre sindicale, în îmbunătăţirea metodelor noastre de lucru, în lichidarea greutăţilor care stau în calea desvoltării mai departe a activităţii noastre.

Noi, delegaţii la Congres, şi alături de noi zecile de mii de membri ai sindicatelor noastre, vom cunoaşte cu acest prilej felul cum şi-a dus munca Uniunea noastră, vom cunoaşte mai bine înfăptuirile şi cauzele lipsurilor noastre, vom învăţa cum ne putem îmbunătăţi munca.

Congresul va desbate cele mai importante probleme din munca învăţătorilor şi profesorilor. Alături de ele, va trebui să se acorde atenţie şi muncii sindicale în rândurile studenţimii noastre, încadrată în sindicatele institutelor şi facultăţilor care aparţin de U.S.I. Sunt multe probleme din viaţa studenţimii asupra cărora lucrările Congresului vor trebui să-şi îndrepte atenţia. Consider însă că problema de bază care trebue discutată este contribuţia sindicatului la îmbunătăţirea muncii profesionale a studenţilor, la temeinica pregătire a examenelor.

Deoarece sunt şi eu studentă, voi încerca să mă opresc la un aspect al acestei probleme. Eu şi colegii mei suntem nedumeriţi asupra modului cum trebue să colaboreze diferitele organizaţii de massă din cadrul institutului nostru în ceeace priveşte îmbunătăţirea nivelului nostru profesional. Aceasta e o problemă care ne frământă şi pe care voim s'o ridicăm în discuţiile Congresului pentru a fi rezolvată.

In cadrul institutului nostru, ridicarea nivelului profesional al studenţilor este preocuparea de seamă atât a Comitetului sindical cât şi a organizaţiei de bază U.T.M. La alcătuirea planurilor de muncă ale acestor două organizaţii, la iniţierea anumitor acţiuni, comitetele de institut şi pe an ale U.T.M.-ului şi ale sindicatului lucrează de comun acord, pentru a se evita suprapunerea şedinţelor şi supraîncărcarea studenţilor cu sarcini. In munca de fiecare zi a studenţilor utemişti şi a membrilor sindicatului există însă o serie de greutăţi. Tocmai deaceea ne propunem să ridicăm această problemă la Congres.

In curând se va desfăşura prima sesiune de examene din acest an şcolar. Datoria noastră, a studenţilor, este să ne pregătim temeinic pentru aceste examene, să facem din ele o adevărată sărbătoare, un prilej de noi succese.

Congresul Uniunii Sindicatelor de Invăţământ constitue pentru noi un îmbold puternic pentru o muncă tot mai stăruitoare, ne îndeamnă să ne pregătim cu râvnă pentru a putea sluji cu cât mai mult folos patria noastră, poporul nostru muncitor.

VIORICA NESTOR
studentă în anul II la Institutul „Maxim Gorki",
delegată la Congresul Uniunii Sindicatelor de Invăţământ.

Un aspect al expoziţiei organizate de Uniunea Sindicatelor de Invăţământ în cinstea Congresului U. S. I. în sala clubului sindicatelor de invăţământ din Bucureşti.

In cinstea celei de a 5-a aniversări a Republicii Populare Române

Din activitatea unui cerc miciurinist

Indeplinindu-şi misiunea de educatori ai tinerei generaţii, învăţătorii şi profesorii din şcolile patriei noastre folosesc tot mai multe mijloace pentru a împleti munca de predare cu activitatea în practică. Astfel, la şcoala pedagogică de băieţi din Oradea a luat fiinţă un cerc miciurinist în scopul popularizării în rândul elevilor — viitori învăţători — a celor mai avansate metode agrotehnice şi zootehnice.

In şcoală se acordă o deosebită atenţie organizării excursiilor ca mijloc de legare a cunoştinţelor predate de practică, de activitatea în producţie. Astfel, a avut loc o excursie la gospodăria agricolă „8 Martie" din comuna Seleuş. Excursia aceasta, la care au participat toţi elevii şcolii, a avut drept scop cunoaşterea vieţii colectiviştilor din comuna Seleuş şi a rezultatelor muncii lor.

De curând s'a ţinut în cadrul cercului miciurinist un referat cu tema „Calea gospodăriei colective, calea fericirii".

O mare atenţie acordă elevii din cercul miciurinist răspândirii cunoştinţelor agrotehnice în rândurile ţărănimii muncitoare. In acest scop, ei se pregătesc temeinic, citind materiale de specialitate, organizând vizionări de fime etc.

Pentru lărgirea schimbului de experienţă

Una din sarcinile trasate în rezoluţia consfătuirii din Septembrie a cadrelor didactice din raionul Tecuci privea realizarea unei colaborări cât mai strânse între învăţătorii şi profesorii din oraş cu cei din raion, lărgirea schimbului de experienţă pedagogică. In cinstea zilei de 30 Decembrie, cadrele didactice din raionul Tecuci şi-au intensificat mult munca lor în această privinţă, pentru obţinerea unor noi succese în activitatea didactică.

Desbătând împreună anumite referate în cadrul cercurilor pedagogice, învăţătorii şi profesorii din oraş şi raion învaţă din experienţa cadrelor fruntaşe şi extind această experienţă în şcolile lor.

Astfel, la ultima şedinţă a cercului pedagogic de limba română s'a ţinut în faţa elevilor clasei a VI-a o lecţie despre pronumele reflexiv. Prin felul cum au fost legate cunoştinţele noi de cele vechi, prin exemplele date şi prin textul ales pentru aplicarea cunoştinţelor nou predate, s'a realizat o temeinică însuşire a lecţiei de către elevi. Profesorii de limba română au avut astfel posibilitatea să urmărească o lecţie bine pregătită şi desfăşurată cu pricepere pedagogică".

Deosebit de folositoare au fost şi discuţiile care au urmat după lecţie. Participarea largă la discuţii, interesul cu care s'au desbătut problemele referitoare la predarea gramaticii, au dovedit o serioasă preocupare a cadrelor didactice de a învăţa elevii să vorbească şi să scrie corect.

Cercul pedagogic al profesorilor de matematică

Tot mai rodnică devine activitatea cercurilor pedagogice ale cadrelor didactice din şcolile noastre. Această activitate este un mijloc însemnat pentru ridicarea calificării învăţătorilor şi profesorilor, pentru continua îmbunătăţire a muncii didactice.

Cercul pedagogic al profesorilor de matematică din Gherla a ţinut de curând o şedinţă de lucru. Cu acest prilej, s'au desbătut o serie de referate deosebit de însemnate pentru munca învăţătorilor şi profesorilor.

Primul referat a tratat tema: „Cum se predau primele noţiuni de geometrie în clasa VI-a elementară". Desvoltând acest subiect, referatul a arătat bogata experienţă a şcolii sovietice în domeniul predării matematicii şi a dat o serie întreagă de îndrumări, pe baza acestei experienţe. La discuţiile purtate în jurul acestui referat, participanţii au adus completări, au arătat cum au predat acest capitol în şcolile lor şi au cerut lămuriri.

Al doilea referat, despre geometria lui Lobacevschi, a fost primit cu deosebit interes de membrii cercului. Intr'o expunere sistematică, prin exemplificări bogate, referatul a arătat principiile geometriei lui Lobacevschi. Membrii cercului au considerat foarte necesară tratarea acestui subiect pentru a-i ajuta în vederea desvoltării şi precizării cunoştinţelor ştiinţifice ale elevilor.

In această şedinţă a cercului pedagogic s'a discutat şi problema realizării în şcoală a corelaţiei între predarea matematicii şi predarea altor materii de învăţământ.

prof. **E. ZEHAN**

Studenţii Institutului Politehnic din Timişoara folosesc un nou mijloc pentru îmbunătăţirea muncii lor

Folosind experienţa studenţilor comsomolişti, organizaţia de bază U.T.M. dela facultatea de mecanică a Institutului Politehnic din Timişoara a editat recent o nouă gazetă de perete, intitulată „Ştiinţă şi Tehnică".

Această nouă gazetă cuprinde numeroase probleme care trebue să fie rezolvate de studenţi şi, în felul acesta, este menită să contribue la o cât mai temeinică pregătire a acestora.

In primul număr al gazetei au apărut probleme de mecanica fluidelor, de căldură, rezistenţa materialelor, termotehnică şi electrotehnică.

Pentru fiecare problemă rezolvată se acordă studenţilor un anumit număr de puncte, iar la sfârşitul semestrelor, acei care posedă cele mai multe puncte vor primi cărţi ştiinţifice.

LADISLAU DUNAJECZ
corespondent

Tot mai multe şcoli şi internate

Pe zi ce trece tot mai multe şcoli, internate şi aşezăminte de cultură se înalţă în ţara noastră. Numai în ultima vreme au luat fiinţă în raionul Huşi nouă grădiniţe permanente, 21 cămine sezoniere, două cămine de zi şi o casă de copii.

Pentru asigurarea planului de şcolarizare prin cuprinderea în clasele I—IV a tuturor copiilor de vârstă şcolară, au fost construite de curând în raionul Huşi trei localuri noi de şcoală. 35 de şcoli de patru ani au fost transformate în şcoli de 7 ani.

Pentru crearea unor cât mai bune condiţii de învăţătură elevilor, au fost organizate două internate pe lângă şcolile medii din oraşul Huşi şi şapte internate pe lângă şcolile de 7 ani din raion.

Toate acestea dovedesc grija statului nostru democrat-popular pentru o cât mai bună educare a fiilor oamenilor muncii din patria noastră.

I. SCHAFFE
Huşi

Pentru a încheia pătrarul cu rezultate mai bune

Una din preocupările de frunte ale profesorilor de limba română în perioada lucrărilor scrise şi a sfârşitului de pătrar, este problema repetării materiei. Ţinând seama de rezultatele obţinute pe primul pătrar în şcoala noastră, consider că această problemă necesită o grijă deosebită din partea mea ca profesoară mai ales la clasa a VIII-a, unde elevele sunt în primul an de învăţământ mediu. Nivelul lecţiilor la această clasă devine simţitor mai ridicat faţă de materia predată în anii trecuţi. In studierea istoriei literaturii, se adâncesc mai mult problemele, se face o analiză mai cuprinzătoare a mijloacelor de exprimare ale fiecărui autor.

In predarea limbii române la clasa a VIII-a, profesorul întâmpină încă o serie de greutăţi. Lipsesc manuale şi antologii, care ar înlesni şi ajuta munca elevilor; lipsesc programe pentru profesori. Pe lângă acestea, ortografia elevilor mele este, deasemenea, cu mult sub nivelul pe care ar trebui să-l aibă în această clasă. Aceste greutăţi se pot învinge, totuşi, printr'o muncă organizată în mod ştiinţific, printr'o repetare şi sintetizare justă a materiei.

Pentru a transmite elevelor cunoştinţe cât mai temeinice, pentru a le orienta asupra felului cum trebue studiată istoria literaturii, am căutat în cel de-al doilea pătrar să axez lecţiile predate pe următoarele probleme: 1. Aspecte ale culturii în secolul al 15-lea şi al 16-lea. 2. Despre desvoltarea limbii noastre scrise în secolul al 16-lea, al 17-lea şi al 18-lea şi scriitorii care au ajutat la evoluţia limbii scrise. 3. Contribuţia culturii slavone la desvoltarea noastră culturală. 4. Valoarea documentară şi literară a cronicilor.

Pentru a suplini lipsa manualului, în cadrul fiecărei lecţii, repet materialul predat în lecţia anterioară, revin asupra anumitor lucruri în timpul expunerii, fac schiţa fiecărei lecţii pe tablă, scriu expresiile mai puţin uzitate şi controlez regulat caietele de notiţe.

Folosind experienţa primului pătrar, mi-am dat seama că succesul parcurgerii materiei în pătrarul următor este condiţionat în mare măsură de felul cum se face repetarea, stât în cadrul fiecărei lecţii, cât mai ales la sfârşitul unui capitol şi la sfârşitul pătrarului. De exemplu, am terminat în şase ore studierea operei lui Neculce. După aceasta, într'o oră, am repetat cu elevele materialul pe care şi l-au însuşit ele şi, împreună, am făcut sinteza operei studiate, după un plan pe care mi-l pregătisem cu grijă din timp. Fiecare problemă a fost desvoltată de către o elevă şi complectată de întreaga clasă; eu am scris sinteza pe tablă, iar elevele pe caiete. In acelaş timp, am ajutat elevele să facă legătura între opera lui Neculce şi a celorlalţi cronicari studiaţi, să-l încadreze în condiţiile economico-sociale şi politice ale timpului. Fiecare lucru afirmat a fost exemplificat cu date concrete din operă. S'a insistat, în mod deosebit, asupra mijloacelor stilistice ale lui Neculce. S'au dat exemple de comparaţii, portrete, s'au dat exemple de scene vii, s'a vorbit despre stilul curgător, în grai popular, al cronicarului, despre formele arhaice, s'a făcut comparaţie cu fraza stolnicului Constantin Cantacuzino, a lui Miron Costin şi a lui Radu Popescu.

Cunoştinţele însuşite de eleve se adâncesc şi prin repetiţia şi sinteza pe care le fac la sfârşitul fiecărui capitol mare. Am predat de exemplu istoriografia în secolul al 17-lea: Gr. Ureche şi Miron Costin. La lecţia de sinteză au fost evitate emănuntele, vorbindu-se de astă dată paralel de amândoi cronicarii, căutându-se asemănări şi deosebiri, cerându-se mereu exemplificări.

La sfârşitul studiului fiecărui secol, arăt problemele mari ale secolului, desvoltarea culturii, exponenţii acestei culturi, progresul înregistrat faţă de secolul trecut, legând progresul cultural de cauzele economice.

O altă formă de repetare a materiei predate o constitue temele pentru acasă. Le-am dat elevelor să lucreze, de pildă, temele: „Aspecte ale culturii române în secolul al 15-lea şi al 16-lea", „Importanţa secolului al 17-lea în cultura noastră" etc. Temele lungi le anunţ cu două săptămâni înainte. Pentru fiecare temă, elevele îşi alcătuesc un plan pe care îl justifică din punct de vedere ştiinţific.

Repetarea materiei pentru pregătirea lucrărilor scrise o voi face conform planului întocmit, în trei ore. Le voi da elevelor subiectele şi pentru fiecare oră de repetiţie, elevele vor pregăti câte două subiecte. Planul fiecărei probleme se va face, deasemeni, la tablă, antrenându-se clasa întreagă în extragerea ideilor.

Aceleaşi procedee le folosesc şi în repetarea materiei la clasa a X-a. După ce am studiat, de exemplu, critica dela „Contemporanul", arătând părţile pozitive şi negative şi influenţele, după ce am vorbit despre marii critici revoluţionari ruşi, despre deosebirea dintre curentul Junimii şi cel al Contemporanului, după ce am studiat articolele de critică, ajutând elevele să înţeleagă prin ce se deosebeşte critica de azi de critica dela Contemporanul, am trecut la sinteză. De astă dată am insistat asupra aprecierii pe care o face, în Raportul său la a 30-a aniversare a partidului, tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej referitor la activitatea de critic literar a lui C. Dobrogeanu-Gherea şi mai ales, la ideile oportuniste, menşevice, pe linia reformismului Internaţionalei a II-a, ale gândirii criticului literar al „Contemporanului".

Repetând şi sintetizând întregul capitol, elevele au înţeles bine influenţa ideologiei clasei muncitoare, prin intermediul „Contemporanului", asupra scriitorilor clasici, importanţa apariţiei „Contemporanului" şi a celorlalte publicaţii muncitoreşti dela sfârşitul secolului al XIX-lea şi începutul secolului următor.

Când elevelor să lucreze şi teme scurte, de exemplu despre sensul şi importanţa poeziei „Proletarul" şi a variantelor sale în poezia eminesciană, despre „Scrisoarea a III-a", despre critica orânduirii capitaliste cu exemplificări din poezii, cred că ele vor putea trece uşor la sinteza materialului pentru lucrarea scrisă pe pătrarul al II-lea. Intreaga materie predată în acest pătrar voi repeta-o împreună cu elevele în mod sistematic, grupând cunoştinţele în jurul următoarelor probleme: 1) „Critica dela „Contemporanul". 2) „Dela „Contemporanul" de ieri la cel de azi". 3) „Zdrobiţi orânduiala cea crudă şi nedreaptă!". 4) „Rolul poeziei şi al poetului în concepţia eminesciană".

Faptul că la fiecare poezie studiată am insistat asupra mijloacelor stilistice şi am îndemnat elevele să le însemneze separat în caietul de notiţe îmi va ajuta, cred, atunci când voi vorbi despre limba literară a lui Eminescu. Pentru repetarea materiei la clasa a X-a, mi-am rezervat în planul de muncă două ore.

Repetarea materiei la gramatică atât la clasa a X-a cât şi la clasa a VIII-a, o voi face pe texte, aplicând mereu tot ceeace am învăţat. Ca şi în timpul lecţiilor, dar de astă dată cu concluziile necesare unor ore de sinteză, voi discuta capitolele mari de gramatică în lumina genialelor învăţături despre limbă ale tovarăşului Stalin.

Imbinând zi de zi grija pentru pregătirea unor lecţii temeinice cu grija pentru repetarea şi sintetizarea sistematică a materiei, mă străduiesc să încheiu pătrarul al II-lea cu rezultate mai bune faţă de cele obţinute pe primul pătrar.

ALEXANDRA VERDEŞ
profesoară la şcoala medie de 10 ani nr. 1, fete, din Bucureşti

Cu ajutorul părinţilor

In şcolile din întreaga ţară au început să se desfăşoare pregătirile pentru consfătuirile din Ianuarie. Colectivul didactic al şcolii noastre îşi analizează cu acest prilej activitatea, scoţând la iveală realizările şi lipsurile muncii din prima jumătate a anului şcolar.

Noi ne propunem să discutăm în cadrul consfătuirii din Ianuarie problema legăturii între şcoală şi familie, problemă de rezolvarea căreia depinde, într'o măsură destul de mare, bunul mers al învăţământului. In această privinţă noi am şi obţinut o serie de realizări. Învăţătorii şi diriginţii au mobilizat părinţii în munca de şcolarizare a tuturor copiilor de vârstă şcolară. Colaborarea dintre învăţători şi părinţi a ajutat ca frecvenţa la clasele I-a, a II-a şi a IV-a, precum şi la clasele a V-a-VII-a, să fie de 100%.

Deasemeni, părinţii copiilor au fost antrenaţi în îndeplinirea la timp şi în bune condiţiuni a planului gospodăriei anexe a şcolii. Cu ajutorul părinţilor s'au arat şi însămânţat 6,50 ha. cu cereale, legume şi zarzavaturi. Prăşitul, plivitul, seceratul şi recoltatul lor s'au făcut tot cu ajutorul părinţilor, fără ca şcoala să cheltuiască vreun ban. De pe această suprafaţă s'au recoltat: 3250 Kgr. grâu, 3500 Kgr. porumb, 470 Kgr. ovăz, aproape 1000 Kgr. zarzavaturi, 700 Kgr. cartofi, 200 Kgr. fasole, 160 Kgr. floarea soarelui etc. Toate aceste produse contribue la îmbunătăţirea hranei celor 50 de elevi din internatul şcolii.

Discutarea la consfătuirile din Ianuarie a problemelor legate de colaborarea între şcoală şi familie ne va ajuta tuturor să ne îmbunătăţim mereu munca în această direcţie.

PETRU BIGHIU
profesor la şcoala de 7 ani din com. Dobrovăţ-Moldoveni, raionul Codăeşti, reg. Iaşi

Spre lichidarea neştiinţei de carte în Republica Populară Română

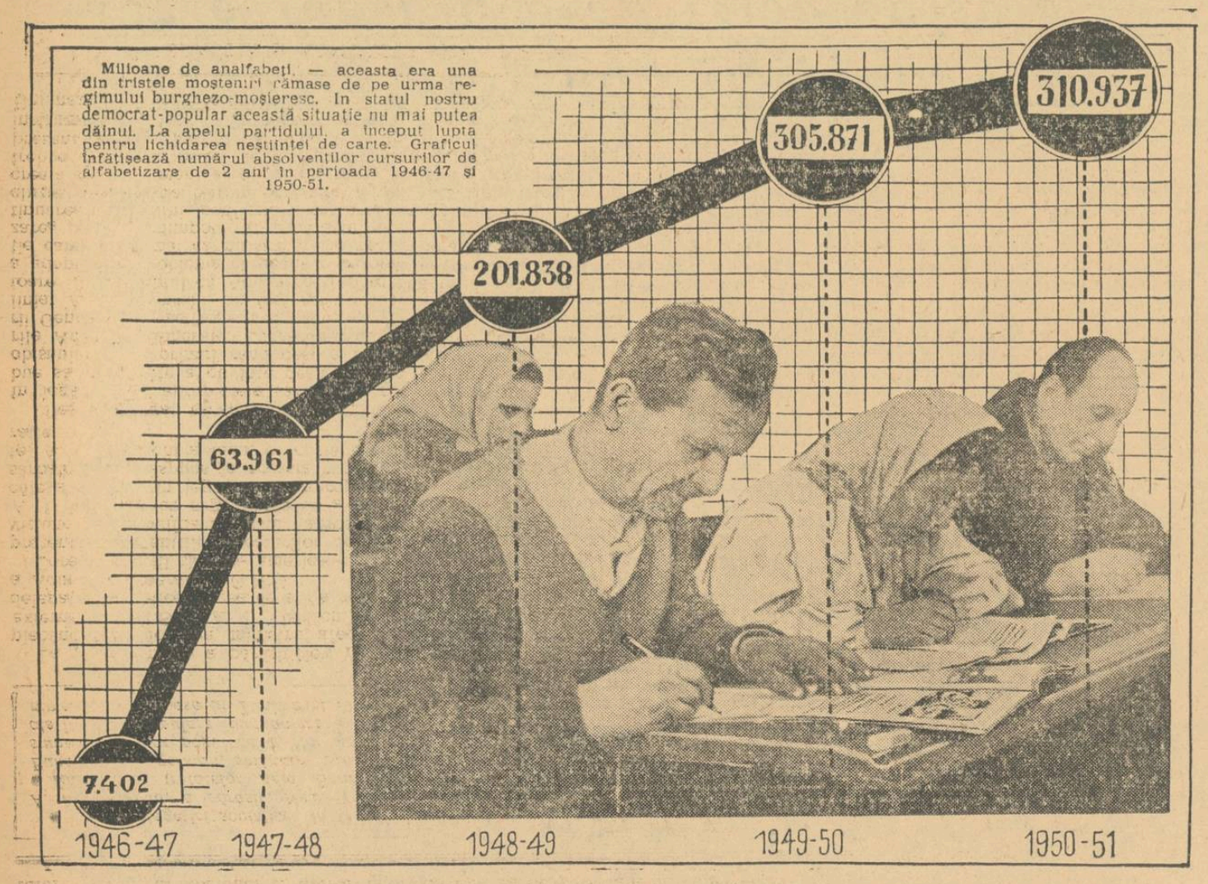

Un mijloc important pentru calificarea cadrelor didactice din învăţământul superior

Anul acesta, urmând bogata experienţă a învăţământului superior sovietic, s'a înfiinţat aspirantura în instituţiile noastre de învăţământ superior şi în instituţiile de cercetări ştiinţifice ale Academiei R.P.R. Aspirantura reprezintă o nouă treaptă superioară de învăţământ în vederea pregătirii cadrelor de specialişti şi cercetători necesari instituţiilor de învăţământ superior şi institutelor de cercetări ştiinţifice din patria noastră.

Pentru prima dată în ţara noastră se pune problema unei pregătiri sistematice a cadrelor dornice să se consacre cercetării ştiinţifice şi activităţii didactice. Aspirantura asigură posibilitatea însuşirii unor cunoştinţe largi pe plan ideologic şi în specialitatea respectivă, ajutând aplicarea acestor cunoştinţe, în mod creator, în cercetarea ştiinţifică.

Activitatea fiecărui aspirant se desfăşoară sub directa îndrumare a unui conducător ştiinţific, ales dintre cei mai bine pregătiţi oameni de ştiinţă din ţara noastră. In planul individual al aspirantului intră ca discipline : specialitatea respectivă, materialismul dialectic şi istoric, limba rusă şi o limbă străină La aceste discipline aspirantul va da examene. Trecerea cu succes a acestor examene asigură reuşita sa la minimum de candidat. Susţinerea cu succes a tezei de candidat, care constă dintr'o lucrare ştiinţifică originală, asigură aspirantului obţinerea titlului de candidat în ştiinţe.

In trecut, în regimul burghezo-moşieresc, acordarea titlurilor ştiinţifice se făcea în cadrul doctoratului. Este însă o mare deosebire între vechiul doctorat şi aspirantură. Doctoratul burghez restrângea pregătirea la un cadru limitat şi unilateral şi constituia, de cele mai multe ori, un mijloc oficial de promovare a concepţiilor metafizice, idealiste care prin esenţa lor formează nu o ştiinţă ci o pseudo-ştiinţă. Pentru a obţine titlul de doctor era deajuns ca absolventul unei instituţii de învăţământ superior să-şi aleagă un subiect oarecare şi să-l „studieze" un timp mai mult sau mai puţin îndelungat, fără un program şi un control sistematic. Faptul că, concomitent cu executarea lucrării ştiinţifice, nu se asigura şi o largă pregătire teoretică de specialitate, lipsea doctorandul de spiritul de orientare şi iniţiativă în problema pe care o trata. Sub regimul burghez doctoratul se reducea deseori la o simplă formalitate de acordare a unui titlu. Cine nu-şi aminteşte de miile de teze de doctorat în medicină, care se alcătuiau în 2—3 săptămâni ?

In acest an, prin grija partidului şi guvernului, s'a trecut la organizarea aspiranturii cu stagiul de 3 ani şi a aspiranturii cu stagiul redus

Pentru aspirantura cu stagiul de 3 ani se înscriu tinerii absolvenţi ai instituţiilor de învăţământ superior. Aspirantura cu stagiul redus poate fi urmată de cadrele didactice din învăţământul superior — profesori, conferenţiari lectori — care au lucrări de specialitate şi o vechime de cel puţin doi ani în învăţământul superior, precum şi de toţi cei care au fost înscrişi la doctorat până la 3 August 1948, au lucrat la teza de doctorat cel puţin doi ani, dar n'au susţinut-o.

Desvoltarea învăţământului nostru superior a necesitat o sporire a cadrelor didactice. Au fost ridicaţi în funcţiunea de profesori, conferenţiari şi lectori, cadre cu apreciabile posibilităţi didactice şi ştiinţifice, dar care nu posedă încă un titlu ştiinţific. Aspirantura cu stagiul redus dă acestor cadre posibilitatea să-şi verifice şi să-şi adâncească pregătirea de specialitate, să-şi lărgească pregătirea ideologică, astfel încât să poată aborda cu îndrăzneală probleme noi în cercetarea ştiinţifică.

Aspirantura cu stagiul redus cuprinde două etape. Prima etapă, minimum de candidat, este echivalentă cu un concurs de admitere şi constă din trecerea, în faţa unei comisii prezidate de rectorul (directorul) instituţiei de învăţământ superior, a următoarelor probe : materialismul dialectic şi istoric, disciplina de specialitate, limba rusă şi, la alegere, limba franceză, germană sau engleză. Pentru a se veni în ajutorul celor înscrişi, aceştia au posibilitatea de a-şi eşalona, de acord cu conducătorul ştiinţific, susţinerea probelor de concurs pe o perioadă de cel mult doi ani.

Trecerea cu succes a probelor dă celor admişi dreptul să urmeze cea de a doua etapă a aspiranturii cu stagiul redus. Această etapă, având o durată de un an, începe imediat după trecerea acestor probe şi este rezervată pregătirii tezei de candidat. Teza de candidat este întocmită sub îndrumarea conducătorului ştiinţific, numit de Comitetul pentru Învăţământul Superior şi constă dintr'o lucrare originală de cercetare ştiinţifică. Susţinerea acestei lucrări duce la dobândirea titlului de candidat în ştiinţe.

Cei reuşiţi la concursul de admitere îşi vor continua activitatea la catedră. Dela caz la caz, profesorii, conferenţiarii şi lectorii care îşi pregătesc teza de candidat în ştiinţe în condiţiile de mai sus, vor putea primi, cu aprobarea C.I.S., concediu dela catedră pe timp de un an, cu plata salariului tarifar.

Inscrierile la aspirantura cu stagiul redus se fac la specialităţile la care lucrează cei interesaţi. In acest scop, cei îndreptăţiţi se vor adresa până cel mai târziu la data de 30 Decembrie 1952 instituţiilor de învăţământ superior la care funcţionează, în vederea completării actelor necesare, conform Deciziei C.I.S. nr. 20.973/1952, care a fost comunicată tuturor instituţiilor de învăţământ superior.

Infiinţarea aspiranturii cu stagiul redus oglindeşte grija partidului şi guvernului pentru înalta calificare a cadrelor în vederea ridicării continue a nivelului învăţământului nostru superior. Aspirantura cu stagiul redus pune în faţa personalului didactic din învăţământul superior sarcina de cinste de a porni cu avânt în munca pentru dobândirea unei înalte calificări, ceeace va contribui din plin la ridicarea nivelului activităţii lor didactice şi ştiinţifice.

Perspectivele largi pe care le deschide acest nou grad de învăţământ superior trebue să constitue un îndemn pentru cadrele didactice, ca să păşească tot mai sus pe calea ştiinţei, spre cucerirea celui mai înalt titlu ştiinţific, titlul de doctor în ştiinţe.

Prof. CONSTANTIN RABEGA

Pe urmele scrisorilor nepublicate

Un profesor dela şcoala din comuna Valea Rea, raionul Tg. Ocna, regiunea Bacău, ne-a sesizat despre tratamentul cu totul nepotrivit pe care preşedintele sfatului popular al comunei îl aplica unor cadre didactice din comună. El folosea adesea un ton ridicat şi cuvinte insultătoare.

In urma cercetărilor făcute de către sfatul popular al raionului Tg. Ocna s'a dovedit că cele relatate de corespondentul nostru erau adevărate. Drept urmare s'au luat măsuri pentru ca acest preşedinte să fie scos din munca de răspundere pe care o avea în comună, muncă pe care nu voia să şi-o îndeplinească aşa cum trebue.

Scrisori dela oamenii muncii din şcoli

Mai multă atenţie învăţământului politic al cadrelor didactice !

In anul şcolar 1952—53, un număr însemnat de profesori şi învăţători din Cluj a fost încadrat în diferite forme de învăţământ de partid, Comitetul Oraşenesc P.M.R. îngrijindu-se din timp de recrutarea propagandiştilor şi mobilizarea cursanţilor la aceste cursuri.

Secţia de învăţământ şi comitetul raional sindical au avut sarcina de a organiza şi îndruma învăţământul politic pentru învăţătorii şi profesorii neîncadraţi în învăţământul de partid. Recrutarea acestora şi încadrarea lor în diferite cursuri a fost făcută satisfăcător. Mobilizarea şi frecventarea cursurilor de către cadrele didactice este o dovadă vie că acestea au înţeles importanţa ridicării nivelului ideologic pentru îmbunătăţirea calităţii învăţământului. Principalul lucru la aceste cursuri nu s'a făcut însă cu grijă şi stăruinţă ; nu s'au asigurat propagandiştii necesari. Deşi cursurile au început la data de 24 Octombrie a.c., sunt încă şi azi cursuri fără propagandişti. La unele cursuri nu s'a ţinut nicio lecţie până în prezent. Cursanţii se prezintă la data şi locul indicat şi, spre regretul lor, nu-şi găsesc propagandiştii.

Cadrele didactice s'au plâns mereu, însă nu s'a luat nicio măsură pentru înlăturarea acestei lipse. Unii propagandişti, deşi au fost recrutaţi şi anunţaţi din timp despre această sarcină de către secţia de învăţământ, nu au înţeles însemnătatea misiunii lor şi nu s'au prezentat la seminarii. Este cazul tovarăşei Margareta Danciu, profesoară la şcoala medie nr. 1 de fete, care a primit sarcina să conducă un curs de Istorie a P.C.U.S., anul II, şi care, pe motiv că este „extrem de ocupată", n'a ţinut până în prezent nicio lecţie. La un alt curs de Istorie a P.C.U.S. a fost repartizată tovarăşa învăţătoare Paraschiva Sopa. Nici ea nu a deschis, până în prezent acest curs. Consider o lipsă serioasă faptul că au fost numiţi ca propagandişti tovarăşi cu asemenea atitudini şi faptul că tovarăşul inspector Iuliu Papp dela secţia orăşenească de învăţământ, n'a luat imediat măsuri de mobilizare sau înlocuire a acestor tovarăşi. Este adevărat că secţia de învăţământ nu a fost ajutată îndeajuns nici de comitetul sindical raional, al cărei responsabili culturali nu s'au preocupat de această problemă importantă. In ultimul timp, totuşi, s'a organizat un control al acestor cursuri. Secţia de învăţământ şi comitetul raional sindical vor trebui să analizeze mai adânc situaţia învăţământului politic, ele fiind răspunzătoare de ridicarea nivelului politic şi ideologic al cadrelor didactice.

Prof. NICOLAE MOLDOVAN
Cluj.

Dece nu sosesc programele de limba română?

Ministerul Învăţământului Public avea obiceiul ca, la începutul anului şcolar, să trimită şcolilor programe pentru toate obiectele de învăţământ. Potrivit acestui obicei bun, profesorii de limba română dela şcolile elementare şi medii din Cluj şi chiar dela unele şcoli superioare au aşteptat „Programa pentru limba şi literatura română" pentru clasele a VII-a— XI-a. Au aşteptat — şi nu la început de an şcolar, ci la mijlocul celui de al II-lea pătrar. Până la urmă, programa a şi sosit dar nu la şcolile din sistemul Ministerului Învăţământului Public, ci la şcolile medii tehnice. Programa este editată de Ministerul Învăţământului Public, prin Editura de stat didactică şi pedagogică. N'a sosit nu mai programa aceasta, ci şi indicaţiile întocmite de ministerele cărora aparţin şcolile medii tehnice, pentru aplicarea programei Ministerului Învăţământului Public în diferitele şcoli tehnice.

Am aflat acest lucru. Am şi văzut, încă la sfârşitul lui Noembrie, programa de care vorbim ; mi-a împrumutat-o pentru câteva minute o colegă dela şcoala medie de artă.

Oare dece nu primim şi noi mult dorita programă ? Se aşteaptă să încheiem şi cel de al II-lea pătrar în desorientarea în care ne găsim? Sau poate vom primi în dar de.. Anul nou programa pe care am dori-o să sosească la timp, ca un dar nu de Anul nou, ci de... noul an şcolar ?

G. SCRIDON
corespondent

Durata vacanţei de iarnă

Ministerul Învăţământului Public comunică :

Vacanţa de iarnă pentru elevii din şcolile din sistemul Ministerului Învăţământului Public, în afară de şcolile pedagogice, începe în seara zilei de 30 Decembrie şi se termină în seara zilei de 11 Ianuarie 1953. Aceste şcoli îşi reiau activitatea în dimineaţa zilei de 12 Ianuarie 1953. (Agerpres).

Corul cadrelor didactice din Sibiu mobilizează massele la lupta pentru pace

In ziua de 7 Decembrie, când dela Bucureşti participanţii la Congresul Naţional pentru Apărarea Păcii trimiteau salutul lor înflăcărat Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii, pe scena Teatrului de Stat din Sibiu, corul cadrelor didactice din acest oraş chema prin cântece însufleţite pe toţi oamenii cinstiţi la luptă dârză pentru apărarea celui mai de preţ bun al omenirii — pacea.

Corul sindicatului de învăţământ din Sibiu, a dus în cei cinci ani de existenţă o frumoasă şi rodnică activitate. Prezent la toate manifestările sărbătoreşti ale poporului nostru muncitor, mereu în mijlocul muncitorilor din fabrici şi uzine, el educă massele în spiritul dragostei de muncă, în spiritul patriotismului socialist şi al luptei pentru apărarea păcii. Prin activitatea lor cultural-artistică, cadrele didactice din Sibiu duc munca lor educativă şi dincolo de şcoală.

Din acest impunător cor, format din 125 de învăţători, profesori şi inspectori, fac parte şi compozitori ca Ilie Micu, Gheorghe Şoima, Cornel Arion, Victor Loid precum şi solişti talentaţi ca Elena Floarea, Anton Schelzak şi alţii. Din repertoriul său, de peste 60 de bucăţi corale, mare parte sunt creaţii originale.

Creaţiile muzicale originale înfăţişează aspecte din munca şi lupta poporului nostru muncitor pentru o viaţă mai bună, pentru pace şi înflorirea patriei.

Prin cântecele executate cu prilejul concertului dela Sibiu, corul cadrelor didactice a arătat dragostea întregului nostru popor muncitor faţă de marele popor sovietic eliberator şi faţă de tovarăşul Stalin, precum şi dragostea de muncă şi avântul cu care oamenii muncii dela noi construiesc socialismul. In „Cântec pentru Constituţie" profesorul Cornel Arion, tenor solist, a cântat cu caldă inspiraţie legea cea nouă a patriei; profesorul Gheorghe Şoima, şi inspectorul Victor Loid au cântat în compoziţiile lor lupta pentru pace ; în compoziţia sa „Gatere şi circulare", Gheorghe Şoima a prezentat un sugestiv tablou din viaţa şi munca tăietorilor de lemne şi a gateriştilor.

Minunatele cântece prin care corul cadrelor didactice din Sibiu şi-a câştigat faima, au fost executate de curând, tot în cinstea Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii şi în Oraşul Stalin.

Concertul dat de corul sindicatului de învăţământ din Sibiu în ziua de 7 Decembrie în cinstea Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii a trezit în inimile auditorilor înaltele sentimente de dragoste faţă de partidul clasei muncitoare, faţă de patrie şi optimismul în lupta şi munca pentru construirea socialismului.

Un exemplu demn de urmat

Printre învăţătorii care luptă cu devotament şi stăruinţă pentru a contribui la transformarea socialistă a agriculturii noastre se află şi învăţătorul Ivan Ion, din comuna Apoldul de Sus, regiunea Hunedoara. El a muncit neostenit, sub îndrumarea organizaţiei de bază, alături de colectivişti, pentru desvoltarea multilaterală a gospodăriei colective din sat. Datorită şi contribuţiei tovarăşului Ivan Ion, care a răspândit în rândurile colectiviştilor metodele sovietice de creştere a albinelor, numai în 2 ani gospodăria colectivă „Brazdă Nouă" a înflinţat o stupină care numără acum 40 familii de albine şi a devenit fruntaşă pe ţară în producţia de miere. Planul de producţie al stupinei a fost realizat în proporţie de 295%.

Cum s'a ajuns la obţinerea acestui rezultat ? Pe baza studierii experienţei sovietice în acest domeniu, tov. Ivan Ion a îndrumat pe colectivişti să construiască pentru albine, stupi sistematici. In primăvara anului 1952, cuiburile familiilor au fost strâmtorate, după numărul de faguri bine ocupaţi de albine.

Pentru ca familiile de albine să fie mai bine încălzite, au fost lăsaţi în cuib numai faguri cu puiet, iar mierea necesară creşterii puietului a fost trecută după diafragmă, de unde albinele o luau la nevoie.

Pentru stimularea ouatului mătcii, se descoperea, la fiecare 3—4 zile, câte 1 decimetru patrat din fagurii cu miere de după diafragmă.

Strâmtorarea cuibului s'a făcut odată cu revizia sumară de primăvară, după care a urmat şi completarea hranei cu sirop de zahăr la familiile care aveau nevoe de această completare.

Ceeace a contribuit însă şi mai mult la ridicarea producţiei de miere a fost practicarea stupăritului pastoral. La 5 Iulie, cu sprijinul uzinei „Independenţa" din Sibiu, care a pus la dispoziţia gospodăriei colective mijloacele necesare, stupii au fost transportaţi la Crint, în munţii Sibiului, loc situat la 1300 metri altitudine. Aici albinele au avut o hrană bogată şi, mai ales, au folosit din plin plantele care ajută mult la producţia de miere.

Producţia mare de miere realizată de această gospodărie colectivă a fost obţinută în urma aplicării următorului complex de măsuri de creştere şi îngrijire: 1) Strâmtorarea cuibului imediat după scoaterea dela iernat. 2) Impachetarea cuibului cu materiale rău conducătoare de căldură. 3) Asigurarea din abundenţă după diafragmă a hranei pentru creşterea puietului. 4) Lărgirea treptată a cuibului cu faguri, după gradul de desvoltare a fiecărei familii. 5) Practicarea stupăritului pastoral. 6) Combaterea roitului natural. 7) Asigurarea spaţiului necesar depozitării de către albine a cantităţilor mari de nectar cules zilnic.

Producţia de miere din anul acesta, obţinută de gospodăria colectivă „Brazdă Nouă", acoperă în întregime valoarea cheltuelilor făcute cu înfiinţarea şi mărirea stupăriei în anii trecuţi.

In anul viitor, tov. Ivan Ion şi colectiviştii, vor aplica încă două metode sovietice şi anume : metoda ramelor de construcţie pentru mărirea producţiei de ceară şi metoda simplificată de roire artificială intensivă, elaborată de Institutul de Apicultură din Moscova şi experimentată în condiţiile ţării noastre, de către secţia de apicultură a Institutului de cercetări zootehnice.

Este necesar ca toţi învăţătorii să lupte pentru a răspândi metodele înaintate agrotehnice şi zootehnice în rândurile ţăranilor muncitori, pentru a desvolta spiritul de iniţiativă al colectiviştilor şi a-i învăţa să folosească din plin resursele interne ale gospodăriilor colective.

Ing. DINU ŞTEFAN

Cum nu trebue dată nota la purtare

Punerea notei la purtare constitue o problemă foarte serioasă pentru cadrele didactice. Prin această notă se apreciază întreaga comportare a elevului, în şcoală şi în afară de şcoală, în cursul unui pătrar întreg. Mânuită aşa cum prevede Hotărîrea Consiliului de Miniştri al R.P.R., nota la purtare devine un puternic instrument educativ, un mijloc important în realizarea disciplinei elevilor.

In general, toţi elevii ar trebui să aibă nota 5, aceasta fiind singura notă pozitivă la purtare. Dacă 4 reprezintă o notă bună la obiectele de studiu, la purtare ea nu se poate pune decât în cazul unei serioase abateri. Elevul care a obţinut nota 4 la purtare intră în atenţia întregului colectiv al şcolii : a directorului, a dirigintelui, a profesorilor, a organizaţiei U.T.M. şi pionieri. Nota 3 oglindeşte o abatere şi mai gravă şi nu poate fi dată decât de consiliul pedagogic. Faţă de elevul care a obţinut nota 3 la purtare se pune problema aplicării unui program de măsuri pedagogice alese cu grijă, pentru a se vedea dacă elevul se poate îndrepta, dacă mai poate sta în şcoală sau nu.

Situaţia încheiată la sfârşitul pătrarului întâi arată însă că în multe din şcolile noastre nu s'a înţeles cum trebue dată nota la purtare.

Să luăm, de pildă, şcoala medie de zece ani Nr. 1, băieţi, din Iaşi şi să ne oprim numai la clasele V—VII. La aceste clase, au obţinut nota 4 la purtare 68 de elevi, iar nota 3, 28 de elevi.

Ce-au făcut aceşti copii ? Ce abateri grave au comis ? Ce măsuri pedagogice a aplicat colectivul şcolii şi cu toate acestea elevii au căzut în recidivă ? După cum se constată din declaraţiile unora dintre diriginţii acestor clase, majoritatea acestor elevi au primit 4 sau 3 la purtare pentrucă sunt nedisciplinaţi la lecţii, pentrucă uneori răspund obraznic profesorilor. Şi tovarăşii profesori, în loc să se gândească ce măsuri să ia pentru a face pe aceşti elevi să fie respectuoşi, în loc să chibzuiască cum să-şi desfăşoare lecţiile pentru a-i face să fie atenţi, se supără şi cer sancţionarea elevilor, ca şi cum şcoala n'ar fi o instituţie educativă, ci una judecătorească.

Sunt neastâmpăraţi, e drept, unii elevi din clasa a V-a B, care au primit nota 3 sau 4 la purtare. Dar profesorii care lucrează la această clasă n'au ţinut nicio şedinţă împreună cu dirigintele clasei, pentru a stabili la un loc un program de măsuri pedagogice, a căror îndeplinire s'o urmărească cu toţii cu perseverenţă. Intre dirigintele clasei şi profesori nu există nicio colaborare. Măsurile luate de diriginte pentru îmbunătăţirea disciplinei nu numai că nu au fost respectate de ceilalţi profesori, dar unii chiar le-au contramandat. Tovarăşul Balaşca Iosif, dirigintele clasei, care este un profesor tânăr, în primul an de învăţământ, nu a fost îndrumat de directorul şcolii şi de ceilalţi profesori în privinţa întăririi legăturii cu părinţii, a colnteresării acestora în disciplinarea propriilor lor copii. De aceea, în primul pătrar tovarăşul diriginte n'a făcut nicio vizită la domiciliu.

Meritau aceşti elevi nota 4 sau 3 la purtare ? Merita elevul A. C. din clasa a VII-a A, nota 3 la purtare numai pentrucă lipseşte nemotivat dela şcoală, fără ca diriginta clasei să fi realizat o legătură cu familia acestui elev, fără să fi stabilit împreună un regim al zilei elevului ? Trebuia să se ajungă la o sancţiune atât de aspră, fără să se fi asigurat mai întâi ajutorul organizat al colectivului clasei ?

Este clar că toate acestea nu sunt abateri disciplinare şi că aceşti elevi nu trebuiau să primească nota 4 sau 3 la purtare. Ei nu sunt disciplinaţi, e adevărat, dar educatorii au datoria să-i ajute. A pune nota 3 sau 4 pentru astfel de greşeli înseamnează a stârbi însăşi puterea educativă pe care notă la purtare trebue să o aibă asupra elevilor.

A. IONESCU

NOTE POLITICE EXTERNE

● Şeful delegaţiei sovietice la O.N.U. A. I. Vişinschi, a părăsit New Yorkul ● Ratificarea tratatelor dela Bonn în Bundestagul german, amânate sub presiunea maselor populare ● Noi succese ale forţelor populare vietnameze ● Evenimente sângeroase în Tunisia şi Maroc.

La 9 Decembrie a părăsit New Yorkul, plecând spre Moscova, ministrul afacerilor externe al U.R.S.S. A. I. Vişinschi, şeful delegaţiei sovietice la cea de a 7-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U.

Corespondenţii ziarelor americane şi reprezentanţii agenţiilor, posturilor de televiziune şi radiodifuziune s'au adresat lui A I. Vişinschi cu rugămintea de a spune câteva cuvinte în legătură cu apropiatele sărbători. Ca răspuns la această rugăminte, A. I. Vişinschi a făcut o scurtă declaraţie:

„Deşi mă rugaţi să spun câteva cuvinte în legătură cu apropiatele sărbători, trebue să spun câteva cuvinte despre zilele obişnuite şi în primul rând despre lucrările Adunării Generale. Lucrările Adunării Generale ca instrument al păcii, a subliniat A. I. Vişinschi, au fost nesatisfăcătoare. Insuşi faptul că Adunarea Generală a adoptat în problema coreeană o rezoluţie care nu numai că nu urmăreşte realizarea păcii, ci, dimpotrivă, urmăreşte continuarea războiului, confirmă această concluzie. Organizaţia Naţiunilor Unite a fost creată ca instrument al păcii. Ea poate şi trebue să fie un astfel de instrument. In prezent ea este însă departe de a fi un instrument al păcii. In ceeace priveşte Uniunea Sovietică, delegaţia sovietică a depus şi va depune toate eforturile pentruca Organizaţia Naţiunilor Unite să devină un adevărat instrument al păcii".

In încheiere A. I. Vişinschi a felicitat poporul american, pe toţi acei care sunt pentru pace, cu prilejul apropiatelor sărbători.

★

La 6 Decembrie, Bundestagul (parlamentul Germaniei occidentale a încheiat desbaterile — care au ţinut trei zile — în legătură cu cea de a doua citire a proiectelor de lege privitoare la ratificarea tratatelor militariste dela Bonn şi Paris. Cea de a doua citire, care în ultima zi a ţinut 19 ore în şir, s'a desfăşurat într'o atmosferă extrem de furtunoasă. După cum anunţă agenţia D.P.A. din Germania Occidentală, în parlament domnea un vacarm de necrescris; s'au auzit injurii şi s'a ajuns chiar la bătaie. Atmosfera a devenit deosebit de înfierbântată atunci când s'a trecut la vot.

218 deputaţi au votat pentru aprobarea tratatului separat dela Bonn, 164 deputaţi au votat contra, iar patru deputaţi s'au abţinut dela vot. 216 deputaţi au votat pentru aprobarea acordului referitor la crearea aşa numitei „armate europene", 165 de deputaţi au votat contra iar patru deputaţi s'au abţinut dela vot.

A treia citire şi ultima a proiectului de lege a trebuit să fie amânată pe timp nedefinit, ca o consecinţă a puternicei presiuni a masselor populare din Germania occidentală care prin greve şi manifestaţii de protest s'au pronunţat împotriva lor.

Agenţia Vietnameză de Informaţii comunică că în cursul ultimei săptămâni a lunii Noembrie forţele populare vietnameze au repurtat noi victorii pe câmpiile Vietnamului de Nord.

La 27 Noembrie, forţele populare au nimicit un post inamic la Sud-Est de Nandis, omorînd sau luând prizonieri soldaţii a două companii inamice; a fost capturat tot armamentul precum şi alimentele şi muniţiile parașutate de avioanele inamice. O companie inamică ce apăra un post situat la 4 km. Sud de oraşul Buiciu a fost nimicită.

La 24 Noembrie forţele populare locale din provinciile Hungyan au interceptat trei companii inamice în regiunea Ngieuyen districtul Kosiciau. 100 de soldaţi inamici au fost ucişi iar 30 au fost luaţi prizonieri. Au fost capturate două mortiere, trei mitraliere grele şi 10 mitraliere uşoare. In ziua următoare forţele populare locale au luat prizonier pe căpitanul unui avion de vânătoare inamic care s'a prăbuşit la Kosiciau şi au capturat patru mitraliere grele.

In provincia Talbin, forţe populare locale au minat şoseaua 218 provocând pierderi grele transporturilor inamicului. In cursul unei ambuscade, în apropiere de Liendong, forţele populare au nimicit complect compania a 4-a din batalionul 10 al armatei marionetă a lui Bao Dai.

★

Evenimentele din Tunisia şi Maroc se află în centrul atenţiei presei franceze.

Ziarele burgheze relatează că în urma înăbuşirii în sânge a demonstraţiei paşnice a locuitorilor din Casablanca care protestau împotriva asasinării lui Farhat Haşed şi cereau acordarea independenţei naţionale a Marocului, 50 de persoane au fost ucise şi aproape 200 rănite.

Ziarul „Ce Soir" relatează însă că potrivit cercurilor marocane, numărul celor ucişi se ridică la câteva sute.

„Ce Soir" subliniază că situaţia din Casablanca este extrem de încordată. Oraşul se află de fapt în stare de asediu, la intersecţiile străzilor au fost staţionate tancuri, pe străzi patrulează detaşamente militare şi poliţieneşti. Cartierul arab al oraşului este înconjurat de trupe.

La 8 Decembrie, detaşamente franceze de pedepsire şi poliţia au întreprins o adevărată operaţiune militară împotriva cartierului arab al oraşului Casablanca — „Cartierele centrale". Cartierul a fost înconjurat de trupe şi s'au lansat bombe cu gaze lacrimogene.

Autorităţile franceze continuă să trimită la Casablanca întăriri militare, printre care 12 detaşamente motorizate de poliţie, unităţi din legiunea străină detaşamente de infanterie navală, un batalion de puşcaşi senegalezi şi un detaşament de soldaţi indigeni Ziarul „Ce Soir" scrie că poliţia şi trupele au primit ordinul de a deschide focul fără avertisment împotriva locuitorilor care circulă prin regiuni interzise.

Bibliografie

IN EDITURA PENTRU LITERATURA POLITICA

au apărut :

F. ENGELS : Anti Dühring, ed. a II-a, 500 pag. 14,90 lei.
I. STALIN : Problemele leninismului, ed. a III-a, 626 pag., 12,50 lei.
*** * * : Despre proiectul de Constituţie a U.R.S.S. — Constituţia (legea fundamentală) a Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, ediţia de lux, 78 pag., 7,50 lei.**
*** * * : Vladimir Ilici Lenin — Scurtă expunere a vieţii şi activităţii sale, 344 pag., 4,50 lei.**
*** * * : Iosif Vissarionovici Stalin — Scurtă biografie, 238 pag., 5 lei.**
GH. GHEORGHIU-DEJ : Articole şi Cuvântări, ed. a III-a, 720 pag., 7,50 lei.

IN EDITURA DE STAT DIDACTICA ŞI PEDAGOGICA

a apărut :

N. C. Krupskaia : Opere pedagogice alese

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon : 4.68.64 şi 4.39.00. Abonamente : 3 luni — 3,12 lei ; 6 luni — 6,25 lei ; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul : Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piaţa Scânteii
C. 4685

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Învățământului Public și al Uniunii Sindicatelor de Învățământ

ANUL IV Nr. 194 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 20 DECEMBRIE 1952

In acest număr:

■ Legile economice fundamentale ale capitalismului contemporan și ale socialismului (Pag. 2-a)

IN PREAJMA CONGRESULUI UNIUNII SINDICATELOR DE INVĂȚAMANT

— Colaborarea aduce roade bune — Unele aspecte ale muncii noastre — Contribuția sindicatelor la înfăptuirea revoluției culturale — Pentru ridicarea nivelului profesional al tinerelor cadre (Pag. 3-a)

IN INTAMPINAREA CONSFĂTUIRILOR DIN IANUARIE

— Pentru o temeinică pregătire a consfătuirilor — Să împletim strâns munca de predare cu practica (Pag. 3-a)

Invățătura stalinistă luminează drumul revoluției noastre culturale

Poporul nostru muncitor trăiește zilele premergătoare unei mari sărbători naționale — împlinirea a cinci ani dela proclamarea Republicii Populare Române. Una din cele mai importante consecințe ale instaurării dictaturii proletariatului în țara noastră, ale lichidării treptate a relațiilor de producție capitaliste, o constitue începutul destrămării vechii națiuni burgheze și formarea unei noi națiuni, socialiste, în locul vechii națiuni burgheze.

Problemele construirii unui stat al poporului eliberat de sub jugul exploatării capitaliste, problemele lichidării inegalității de fapt între popoare, problemele dezvoltării culturii, socialistă în conținut și națională în formă, problemele apariției și dezvoltării noilor națiuni socialiste — toate aceste probleme ridicate pentru prima oară în literatura marxist-leninistă au primit o rezolvarea complectă în lucrările tovarășului Stalin. Nașterea și dezvoltarea națiunilor socialiste în Uniunea Sovietică în locul vechilor națiuni burgheze, în urma lichidării capitalismului, prin transformarea lor radicală în spiritul socialismului, au fost însoțite de un uriaș avânt creator al culturii popoarelor sovietice, culturâ socialistă în conținut, națională în formă. Tovarășului Stalin îi revine marele merit istoric de a fi dezvoltat învățătura leninistă cu privire la cultură și revoluția culturală, de a fi descoperit și fundamentat teoretic unitatea conținutului socialist cu forma națională, a culturii sovietice. In mod practic, pe baza rezolvării problemei naționale în U.R.S.S., tovarășul Stalin a arătat că socialismul nu înseamnă lichidarea națiunilor în general, ci numai lichidarea națiunilor burgheze, că socialismul înseamnă o excepțională înflorire a noilor națiuni socialiste și a noilor culturi naționale.

Conținutul socialist al culturii popoarelor sovietice se exprimă prin aceea că această cultură este subordonată luptei pentru construirea socialismului și comunismului, că valorile ei devin un bun al maselor largi ale poporului. In cultura unei societăți în care nu mai există clase exploatatoare, nu pot exista două culturi opuse prin conținutul lor, așa cum există în statele capitaliste. In acelaș timp, conținutul socialist al culturii sovietice se caracterizează prin consecventul său internaționalism, care exprimă comunitatea intereselor materiale și morale ale popoarelor sovietice, colaborarea lor creatoare pe drumul construirii comunismului. Dar conținutul socialist, internațional, al culturii sovietice, nu înseamnă nicidecum abandonarea formei naționale. *„...Cultura proletară,* arată I. V. Stalin, *socialistă prin conținutul ei, capătă la diferite popoare antrenate în construirea socialismului diferite forme și diferite moduri de exprimare în funcție de deosebirile de limbă, de felul de trai etc. Proletară în conținut, națională în formă — iată cultura universală spre care merge socialismul. Cultura proletară nu desființează cultura națională, ci îi dă conținut. Și invers, cultura națională nu desființează cultura proletară, ci îi dă forma".* Tovarășul Stalin ne învață că națiunile înapoiate pot fi antrenate în opera de construire a socialismului în condițiile dezvoltării culturilor naționale, că importanța formei naționale a culturii sovietice constă în aceea că ea face accesibile celor mai largi mase ideile marxism-leninismului, politica Partidului Comunist.

Drept rezultat al traducerii în viață a politicii naționale leninist-staliniste, a principiilor staliniste cu privire la cultura socialistă în conținut, națională în formă, popoarele Uniunii Sovietice au înfăptuit o grandioasă revoluție culturală. Alături de cultura națiunii socialiste ruse, cea mai de seamă dintre toate națiunile din Uniunea Sovietică, au cunoscut o extraordinară înflorire culturile popoarelor aflate în trecut la periferia Rusiei și crunt oprimate de către țarism. Multe naționalități din Uniunea Sovietică, care înainte nu aveau nici măcar un alfabet propriu, au astăzi o literatură înfloritoare, au instituții artistice, științifice și de învățământ care funcționează în limba lor maternă. Dela instaurarea Puterii Sovietice, 48 naționalități și-au creat un alfabet propriu și editează în limba maternă manuale, cărți și ziare. In ceeace privește învățământul superior, republicile sovietice au depășit cu mult țările din Europa occidentală. Astfel, de exemplu, în R.S.S. Tadjică, la fiecare 10.000 de locuitori revin 58 de persoane care studiază în institutele de învățământ superior, în R.S.S. Turcmenă — 60, în R.S.S. Chirghiză — 64, în R.S.S. Uzbecă — 71, în R.S.S. Azerbaidjană — 93, în timp ce în Suedia revin 21 de persoane, în Italia — 32, în Danemarca — 34, în Franța — 36. In numeroase republici sovietice au fost create Academii de Știință care coordonează și îndrumă o amplă și rodnică activitate științifică.

Un exemplu strălucit, care ilustrează uimitoarea dezvoltare a culturii unui popor într'o perioadă istorică atât de scurtă, îl reprezintă literatura cazahă. Având în trecut numai o poezie orală, poporul cazah, sub conducerea Partidului lui Lenin-Stalin, și-a creat o înfloritoare și variată literatură scrisă.

Procesul adânc al transformării poporului nostru într'o națiune socialistă, deosebită calitativ de națiunea burgheză, n'ar fi posibil fără revoluția culturală care se desfășoară cu succes în țara noastră sub conducerea partidului clasei muncitoare, fără crearea unei culturi, socialistă în conținut și națională în formă —urmând calea pe care ne-o arată înțeleapta învățătură stalinistă.

Burghezia și moșierimea română au încercat decenii întregi să strivească cultura națională a poporului, să înăbușe independența sa spirituală. Știința și învățământul, arta și literatura aservite claselor exploatatoare cultivau ploconirea oarbă în fața apusului imperialist, imitarea servilă a „modului de viață" occidental. Impotriva cosmopolitismului predicat de clasele exploatatoare, împotriva încercărilor lor de desnaționalizare culturală s'a afirmat orientarea democratică în cultura noastră, orientare care exprima interesele și năzuințele poporului. Oameni ca Bălcescu, Eminescu, Caragiale, Grigorescu, Babeș, Marinescu — au luptat pentru promovarea acestei orientări democratice progresiste. Construind o cultură socialistă în conținut, națională în formă, poporul nostru înlătură fără cruțare toate rămășițele reacționare care exprimă ideologia capitalistă și își însușește în acelaș timp, printr'o prelucrare creatoare, toate elementele progresiste ale culturii trecutului.

Făurirea unei culturi socialiste în conținut și naționale în formă presupune înarmarea maselor cu singura ideologie științifică — marxism-leninismul, educarea lor în spiritul dragostei calde față de Uniunea Sovietică, în spiritul nobilei concepții a internaționalismului proletar, lupta pentru stârpirea naționalismului burghez din conștiința oamenilor, pentru lichidarea analfabetismului și răspândirea în popor a științei înaintate.

Pe această linie, sub îndrumarea și conducerea partidului, s'au obținut succese remarcabile în toate domeniile vieții culturale. In ultimii ani, sute și sute de mii de analfabeți au învățat să scrie și să citească, iar învățământul public de toate gradele a luat o dezvoltare de neconceput în trecut, în condițiile regimului burghezo-moșieresc. Cercetătorii științifici din țara noastră desfășoară o bogată activitate, punându-și tot mai mult cunoștințele și talentele lor în slujba poporului, concentrându-și mereu mai mult eforturile în direcția rezolvării problemelor practice ale construirii socialismului Prin conținutul lor ideologic, prin aplicarea metodei realismului socialist, arta și literatura contribue într'o măsură tot mai mare la înflorirea culturii naționale noi, socialiste, care se naște în țara noastră.

O expresie elocventă a desvoltării culturii noastre noi, socialistă în conținut, națională în formă, o reprezintă înflorirea culturii minorităților naționale din România. Cele 2267 școli elementare și 171 școli medii ale minorităților naționale, 26.214.300 de exemplare de cărți și broșuri tipărite în limbile minorităților naționale dela 23 August 1944 până la sfârșitul anului 1951, cele 48 de ziare și publicații care apar în limbile maghiară, germană, ucraineană, sârbă, idiș, greacă și armeană, constitue puternice mărturii ale uriașului avânt cultural al minorităților naționale din țara noastră.

Ce pot opune acestei realități noi din țara noastră statele capitaliste unde exploatarea sălbatecă a maselor muncitoare, bestiala prigoană națională, merg mână în mână cu degradarea științei și culturii, cu încercările de a zdrobi cultura națională, progresistă, a poporului? Cât de caracteristică pentru disprețul imperialiștilor față de marii și autenticii reprezentanți ai culturii popoarelor este declarația unui oarecare Jowed, publicată în paginile fițuicii engleze „Sunday Dispatch": „Dragostea englezilor pentru Shakespeare — spune acest lacheu imperialist — este o ficțiune, la fel ca și preferințele lor pentru crichet" (un joc sportiv — n. r.).

Conștient de superioritatea incontestabilă a culturii noastre noi asupra putredei culturi capitaliste, poporul nostru muncitor este sigur de triumful deplin în țara noastră a culturii socialistă în conținut, națională în formă — deoarece el are minunata posibilitate de a se călăuzi după exemplul neîntrecut al culturii sovietice, dupa genialele învățături staliniste. In domeniul culturii, ca și în celelalte domenii ale construcției socialiste, poporul nostru muncitor știe că toate realizările sale se datoresc faptului că este călăuzit de partid pe drumul luminat de atotbiruitoarele idei leninist-staliniste; poporul nostru muncitor știe că se bucură de ajutorul personal al celui mai strălucit geniu al timpurilor noastre — tovarășul Stalin, căruia îi poartă o nețărmurită recunoștință.

**) Articol de fond apărut în „Contemporanul", Nr. 51 (324).*

„Numele lui Stalin înseamnă pace"

Conferința acad. prof dr. C. I. Parhon

Sub auspiciile S.R.S.C., Vineri seară a avut loc în sala Ateneului R.P.R. conferința acad. prof. dr. C. I. Parhon, intitulată „Numele lui Stalin înseamnă pace".

Conferențiarul a arătat că viața tovarășului Stalin este închinată luptei pentru binele și fericirea celor ce muncesc.

„Cu prilejul aniversării zilei de naștere a tovarășului Stalin — a spus academicianul C. I. Parhon — oamenii simpli din toată lumea țin să-și manifeste prin scrisori și daruri dragostea fierbinte pentru înțeleptul conducător de popoare Spre Kremlin se înalță în aceste zile cuvinte de recunoștință dela cei care trăesc viața cea nouă și mărturii de nădejde dela cei care năzuesc spre o asemenea viață".

Conferențiarul a vorbit în continuare despre lupta permanentă pentru pace pe care a dus-o tovarășul Stalin.

Sub conducerea lui Lenin și Stalin, Uniunea Sovietică, din ziua nașterii sale și-a înscris pe steagul său de luptă o politică de pace hotărîtă și consecventă. Uniunea Sovietică a luptat în mod consecvent pentru dezarmarea generală, pentru libertatea popoarelor coloniale și dependente.

La toate conferințele internaționale sau adunările Organizației Națiunilor Unite, Uniunea Sovietică a făcut propuneri concrete pentru reglementarea pașnică a tuturor problemelor.

In continuare acad. C. I. Parhon a arătat că astăzi pe steagul de luptă al popoarelor sunt scrise cuvintele lui Stalin: „Pacea va fi menținută și consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menținerii păcii și o vor apăra până la capăt".

In încheiere, conferențiarul a subliniat că poporul nostru, alături de toate popoarele iubitoare de pace, soarbe din cuvântarea rostită de marele Stalin la cel de al XIX-lea Congres al P.C.U.S. noi forțe în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Numele lui Stalin — a spus acad. C. I. Parhon — răsună astăzi în întreaga lume ca o chemare la luptă pentru pace, libertatea și fericirea popoarelor.

IN CINSTEA ZILEI DE 30 DECEMBRIE

Să luptăm cu însuflețire pentru ridicarea nivelului muncii didactice și obștești

★ ★ ★ ★ ★

Cabinetul de geografie al școlii

Străduindu-se să cunoască și să aplice din ce în ce mai bine experiența școlii sovietice, colectivul profesorilor de geografie dela Centrul școlar al liceelor de băieți nr. 4 și 13, în preocuparea sa de a-și îmbunătăți munca și de a da cunoștințe temeinice elevilor, a realizat în cinstea zilei de 30 Decembrie un cabinet de geografie.

In acest cabinet, unde se țin toate lecțiile de geografie, profesorii pot folosi din plin materialul didactic la fiecare lecție, realizând astfel o mai bună aplicare a principiului intuiției în predare. Cabinetul cuprinde numeroase hărți și planșe, — multe dintre ele lucrate cu elevii. Faptul că materialul didactic este folosit larg la fiecare lecție ajută elevilor să asimileze aproape toate cunoștințele în clasă și duce la îmbunătățirea situației lor la învățătură.

La începutul fiecărei ore se pun la dispoziția elevilor atlasele necesare. Aceste atlase, în număr de 80, fac parte din materialul didactic sovietic folosit în cadrul cabinetului de geografie.

Cabinetul de geografie al școlii, realizat în cinstea zilei de 30 Decembrie, va fi îmbunătățit permanent, va fi complectat cu noi materiale, astfel încât să corespundă din ce în ce mai mult cerințelor pedagogice.

Colectivul profesorilor de geografie este hotărît să muncească cu tot mai multă stăruință pe tărâmul educației comuniste, pentru a face din elevii școlii activi constructori ai socialismului și dârzi apărători ai păcii.

La un colț pedagogic

Cadrele didactice dela școala de 7 ani din comuna Giubega, raionul Băilești, au întocmit un plan de muncă privind activitatea colțului pedagogic. Ele și-au fixat ca obiective principale ridicarea nivelului muncii instructiv-educative și pregătirea în vederea consfătuirilor din Ianuarie 1953. In planul de muncă se prevede organizarea unor lecții deschise și prezentarea unor referate privind problemele de metodică.

In fiecare săptămână, la gazeta colțului pedagogic apar articole referitoare la rezultatele obținute de învățători și profesori în munca instructiv-educativă.

Pentru o temeinică pregătire a cadrelor didactice în vederea consfătuirilor din Ianuarie, se organizează în școală ședințe de analiză a muncii desfășurate în primele două pătrare.

VALCEA ȘTEFAN
directorul școlii de 7 ani comuna Giubega, raionul Băilești

Un cămin pentru copiii oamenilor muncii

In cinstea zilei de 30 Decembrie, sfatul popular al raionului „Griviția Roșie" din Capitală împreună cu întreprinderile I.T.B. deschid un cămin pentru copii preșcolari. In acest cămin, copiii ai căror mame sunt în câmpul muncii vor avea condiții bune de viață și educație.

Un local frumos, cu încăperi luminoase, curate și încăpătoare, așteaptă pe cei 50 copii ce vor primi în această nouă instituție preșcolară o educație justă și o îngrijire atentă.

Pregătirile intense pentru realizarea unor condiții materiale cât mai bune de funcționare a căminului arată străduința oamenilor muncii pentru a creia copiilor o viață mereu mai luminoasă, mai fericită.

Activitatea rodnică a elevilor și a cadrelor didactice

Colectivul didactic al școlilor de băieți și fete nr. 50 din București, împreună cu comitetul de părinți, acordă o deosebită însemnătate organizării sărbătoririi celei de a cincea aniversări a Republicii noastre Populare.

In acest scop, în ziua de 11 Decembrie a.c. s'a organizat o ședință la care au participat toate cadrele didactice ale școlii, reprezentanți ai comitetului de părinți și delegați ai organizației de pionieri.

Invățătorii și profesorii au organizat, în cinstea zilei de 30 Decembrie, un ciclu de conferințe pentru instruirea pedagogică a părinților. Prima conferință din acest ciclu, cu tema: „Importanța legăturii dintre școală și familie", s'a ținut în ziua de 15 Decembrie a. c.. In școli se organizează deasemeni, în fiecare săptămână ședințe pe clase cu părinții elevilor, pentru îmbunătățirea situației la învățătură și a disciplinei acestora.

Elevii și elevele lucrează intens în vederea organizării unei expoziții închinată celei de a cincea aniversări a Republicii Populare Române. Ei alcătuesc albume și panouri înfățișând realizările regimului nostru de democrație populară.

Se organizează deasemeni, în cinstea „Săptămânii cărții românești", un stand de cărți care va fi deschis între 23 Decembrie și 31 Decembrie. Conduși de învățători și profesori elevii vor vizita expoziția „Economia planificată a R.P.R. în plin progres".

Invățătorii, profesorii și elevii își intensifică eforturile pentru a încheia cu rezultate mai bune la învățătură, pătrarul II, care se termină chiar în ziua de 30 Decembrie. In acest scop, cadrele didactice acordă cea mai mare atenție împletirii strânse a lecțiilor cu problemele practice ale construirii socialismului, se preocupă îndeaproape de folosirea materialului didactic și se pregătesc cu multă grijă pentru lecții și pentru conducerea activității extrașcolare a elevilor.

ALEXANDRU APOSTOL
directorul școlii de 7 ani nr. 50 din București

Noi succese în munca de alfabetizare

Invățătorii și profesorii din regiunea Suceava întâmpină cea de a 5-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române cu noi succese în munca de lichidare a neștiinței de carte.

In orașul Vatra Dornei, datorită muncii susținute a cadrelor didactice și sprijinului acordat de conducerile întreprinderilor „Bernat Andrei", „Dorna Forestra" și Trustul de Exploatare, frecvența la cursurile de alfabetizare este de 100%. Rezultate tot atât de bune în ce privește frecvența s'au înregistrat și la cursurile de alfabetizare de pe lângă gospodăriile agricole de stat din comunele Dângeni, Albești și Todireni, raionul Trusești.

La multe școli din regiunea Suceava există planuri de muncă calendaristice privind alfabetizarea. Așa stau lucrurile, de pildă, la școlile din comunele Scheia, Flondora, Vlăsinești, Drăgușeni, Săveni, etc. Cadrele didactice din comunele Căzănești, Ortoaia, Sunători, Dorna-Arini, Neagra-Șarului, Ciocănești, se preocupă îndeaproape de îmbunătățirea metodelor de predare la cursurile de alfabetizare și obțin astfel rezultate mereu mai frumoase în munca lor. In satele Vițcani și Călinești, din comuna Cândești, nu mai există nici un neștiutor de carte.

Pentru intensiticarea acțiunii de alfabetizare, s'au organizat în toată regiunea echipe formate din cadre didactice, delegați ai sfaturilor populare și ai organizațiilor de massă. Aceste echipe au obținut reale succese în munca de mobilizare a neștiutorilor de carte la cursuri.

Sarcinile privind munca de alfabetizare au fost privite cu toată seriozitatea de către organele puterii locale de stat și de către organizațiile de massă. La cele 1110 cursuri de alfabetizare care funcționează în regiune lucrează în mod voluntar 268 de cadre, membri ai diferitelor organizații de massă. La unele gospodării agricole de stat și colective din raioanele Săveni și Trușești, predau la cursuri tehnicienii, la combinatul „Bernat Andrei" și la centrul mecanizat Dornișoara predau tovarășii manipulanți. Faptul acesta îngăduie cuprinderea la cursurile de alfabetizare a tuturor neștiutorilor de carte recenzați și deci lichidarea grabnică a neștiinței de carte.

Insuflețiți de cuvintele tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, care arată că „învățătorul trebue să considere ca o obligație de onoare de a fi în fruntea luptei pentru îndeplinirea prevederilor planului cincinal cu privire la lichidarea complectă a neștiinței de carte în Republica Populară Română", oamenii muncii din școlile regiunii Suceava întâmpină sărbătorirea zilei de 30 Decembrie cu un nou avânt în munca de răspândire a științei de carte în satele patriei noastre.

P. FRUCHTER

Realizările sportivilor

„Progresul" Invățământ-București și-a luat angajamentul să dea 15 purtători de insignă G. M. A. gradul II. Până acum, cinci tovarăși profesori au și devenit purtători de insignă, iar alții se pregătesc intens pentru trecerea normelor.

Tot în cinstea aniversării Republicii Populare Române, colectivul sportiv „Progresul" Invățământ-București a mai organizat o serie de competiții sportive pentru salariații din învățământ și fiii lor. Astfel, Duminică 14 Decembrie a.c., a avut loc un concurs de tenis de masă, care s'a bucurat de o numeroasă participare.

De curând s'au organizat un concurs de sky la cabana Cioplea și un concurs de voley, pentru care colectivul sportivilor din învățământ a oferit o cupă.

In felul acesta, colectivul sportiv „Progresul" Invățământ-București muncește cu spor pentru a sărbători cea de a cincea aniversare a Republicii Populare Române cu noi succese în activitatea sportivă.

N. SAVU
corespondent

Realizări în activitatea culturală

La școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Târgu Secuesc s'a înființat un teatru de marionete. Atât scena cât și păpușile au fost confecționate de către cadrele didactice, împreună cu elevii. Echipa culturală a școlii a organizat numeroase reprezentații cu teatrul de marionete în cadrul căminelor culturale și al școlilor sătești.

In cinstea zilei de 30 Decembrie, colectivul școlii confecționează încă două garnituri de marionete, pe care le va dona grădinițelor de copii din raion.

In ajutorul cadrelor tinere

Cabinetul pedagogic raional din Sighet desfășoară o intensă activitate. Din rândurile membrilor cabinetului se formează colective de profesori, pe specialități, care vizitează școlile din oraș și din satele raionului spre a da ajutor și îndrumări tinerelor cadre didactice.

Zilele trecute, un astfel de colectiv a vizitat școala din comuna Rona de Sus, sprijinind cadrele didactice în ceeace privește predarea fizicii și a chimiei. Colectivul a dat îndrumări pentru organizarea în școală a unui laborator, în vederea unei cât mai strânse legături a predării cu practica.

Un alt colectiv a vizitat școala elementară din Sarăsău, acordând, deasemenea, ajutor cadrelor tinere în ceeace privește îmbunătățirea metodelor de predare.

Activitatea colectivelor cabinetului pedagogic contribue mult la popularizarea experiențelor bune. Colectivele strâng un bogat material documentar, necesar secțiunii de învățământ și ajută la ridicarea nivelului muncii didactice.

In urma vizitelor făcute de aceste colective de profesori din cadrul cabinetului pedagogic raional, s'a observat o îmbunătățire a conținutului învățământului și a metodelor de predare la multe școli din raion.

Ca exemplu poate fi dată școala din comuna Remeți, unde, în urma vizitelor colectivului, s'au realizat însemnate îmbunătățiri în muncă.

Grija oamenilor muncii pentru copiii patriei

In cinstea celei de a cincea aniversări a Republicii Populare Române, comitetele de sprijin U.F.D.R. și comitetele de patronaj de pe lângă casele de copii din Capitală au intensificat activitatea lor în vederea asigurării unor cât mai bune condiții de muncă și de viață copiilor din casele de copii. Astfel, comitetul de sprijin U.F.D.R. de pe lângă casa de copii din Strada Traian nr. 144 a pus la dispoziția acesteia un fond din care să se procure cărți, rechizite școlare și jucării. Conducerea uzinelor metalurgice „Vasile Roaită", care patronează această casă de copii a invitat pe copii la serbarea în cinstea zilei de 30 Decembrie și a pregătit pachete cu daruri pentru fiecare copil.

Un număr de cooperative meșteșugărești au confecționat în mod gratuit rochițe și șorțuri pentru fetițele din casa de copii din strada Radu Vodă nr. 27. Comitetul de sprijin de pe lângă această casă s'a îngrijit să procure copiilor jucării și cărți. Deasemeni, comitetul organizează vizite ale fetițelor din casa de copii la teatru.

Salariații cooperativei „Decorativa" pregătesc în cinstea zilei de 30 Decembrie o festivitate la care au invitat copiii dela casa de copii din Strada Aron Florian nr. 5.

Răspunzând grijii oamenilor muncii, copiii din casele de copii se străduiesc să întâmpine ziua de 30 Decembrie cu noi succese la învățătură și în realizarea disciplinei.

ANA TÖRÖK

Expoziția „Economia planificată a R. P. R. în plin progres"

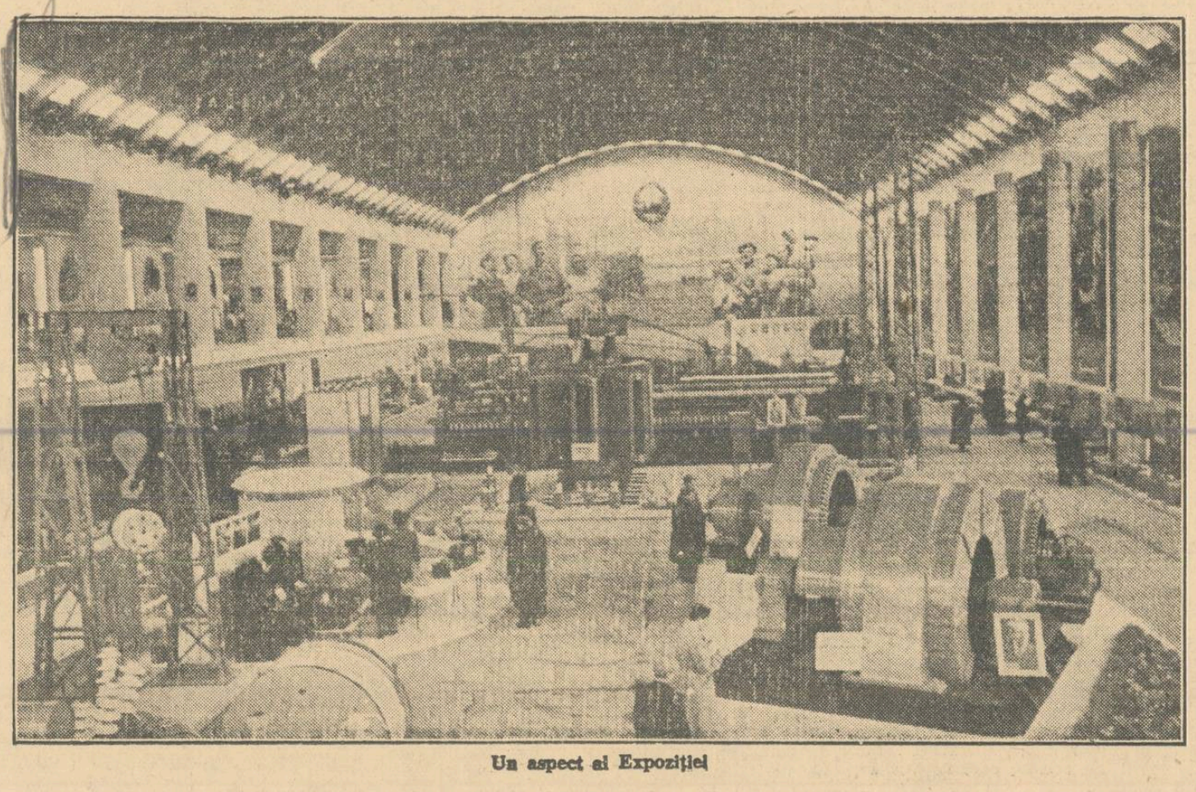

Un aspect al Expoziției

Expoziția „Economia planificată a R.P.R. în plin progres", deschisă în pavilioanele din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin", constitue o ilustrare a uriașului avânt al forțelor de producție din țara noastră în anii regimului de democrație populară, avânt datorit conducerii planificate a economiei naționale, datorit ajutorului neprecupețit și multilateral acordat de marea Uniune Sovietică. Expoziția oglindește prin numeroasele mașini, utilaje și alte produse fabricate expuse, prin grafice, planuri, machete, fotomontaje, fresce, etc. — creșterea nivelului tehnic al industriei noastre. Ea arată cum oamenii muncii eliberați din ghiarele exploatării, stăpâni pe bogățiile țării și pe mijloacele de producție înfăptuesc lucruri noi și măreațe, lucruri care — în vremea burgheziei — erau de neconceput în producția industrială a țării noastre.

Expoziția „Economia planificată a R.P.R. în plin progres" este o dovadă cum nu se poate mai grăitoare a politicii înțelepte a partidului și guvernului în problema industrializării socialiste a țării.

Ea dovedește, deasemeni, elanul cu care oamenii muncii, pătrunși de dragoste și devotament față de partid și guvern, față de conducătorul poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, desfășoară toată puterea lor de muncă și de creație, aplicând pe scară tot mai largă măreața experiență sovietică, pentru a cuceri zi de zi victorii în producție.

Legile economice fundamentale ale capitalismului contemporan și ale socialismului

D. Allahverdian
candidat în științe economice

Geniala operă a tovarășului Stalin, „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", reprezintă o contribuție uriașă la tezaurul științei marxist-leniniste. In această lucrare sunt elaborate multilateral și într'un spirit profund științific problemele fundamentale ale economiei politice a socialismului. O imensă contribuție la știința economică marxist-leninistă o constitue descoperirea legii economice fundamentale a socialismului și a legii economice fundamentale a capitalismului contemporan, descoperite și formulate cu cea mai clară preciziune de către tovarășul Stalin.

Fiecare orânduire socială, fiecare formațiune socială are legile sale economice specifice de desvoltare, legi obiective, care oglindesc procesele desvoltării economice a societății și există independent de voința oamenilor.

După cum ne învață tovarășul Stalin, legile economice nu pot fi suprimate, ci își pierd puterea datorită unor noi condiții economice și părăsesc scena pentru a ceda locul unor noi legi, care nu se creiază prin voința oamenilor, ci apar în mod obiectiv pe baza unor noi condiții economice. Nu trebue confundate legile științei, care oglindesc procesele obiective ce au loc independent de voința oamenilor, în natură sau în societate, cu acele legi care sunt creiate de guverne, din voința oamenilor și care nu au decât o putere juridică.

Deși legile economice nu se creiază prin voința oamenilor, ci apar obiectiv, pe baza unor condiții economice determinate, oamenii pot totuși să descopere legile societății, să le cunoască și să le studieze, să țină seama de ele în acțiunile lor, să le folosească în interesul societății, să supună aceste legi, să obțină dominația asupra lor.

In fiecare formațiune social-economică acționează numai o singură lege economică fundamentală oarecare. Această lege, după cum arată tovarășul Stalin, determină nu vreo latură oarecare sau diferite procese de desvoltare a orânduirii sociale date, ci toate laturile principale și toate procesele principale ale acestei desvoltări — prin urmare, determină esența modului de producție dat. Numai pe baza descoperirii și cunoașterii legii economice fundamentale pot fi înțelese toate legile orânduirii sociale date, trăsăturile și particularitățile sale caracteristice, esența sa. Toate celelalte legi capătă câmp liber numai în cazul când ele corespund întru totul cerințelor legii economice fundamentale.

Contradicția dintre sistemul economic socialist și sistemul economic capitalist a fost descoperită în mod genial de către tovarășul Stalin în legea economică fundamentală a socialismului și legea economică fundamentală a capitalismului contemporan.

I

Trăsăturile și cerințele principale ale legii economice fundamentale a socialismului au fost formulate de către tovarășul Stalin în felul următor:

„asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți prin creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte".

Numai în condițiile socialismului producția socială este supusă controlului conștient al societății și servește în întregime intereselor oamenilor muncii, sarcinilor satisfacerii maximale a nevoilor lor crescânde.

In noua lucrare a tovarășului Stalin este arătată șubrezenia încercărilor de a considera legea desvoltării planificate, proporționale a economiei naționale ca lege economică fundamentală a socialismului. Deși această lege are o foarte mare importanță, totuși luată în sine, ea nu poate fi legea de bază, deoarece nu determină sarcina în numele căreia trebue să se realizeze desvoltarea planificată a economiei naționale. Această sarcină este cuprinsă în legea economică fundamentală a socialismului. De aceea, planurile noastre anuale și cincinale, oglindind mai mult sau mai puțin precis cerințele legii desvoltării planificate a economiei naționale, se construesc în primul rând pe baza legii economice fundamentale a socialismului.

Tovarășul Stalin arată că trăsăturile și cerințele principale ale legii economice fundamentale a capitalismului contemporan sunt:

„asigurarea profitului capitalist maximal prin exploatarea, ruinarea și pauperizarea majorității populației țării respective, prin aservirea și jefuirea sistematică a popoarelor din alte țări, mai ales din țările înapoiate, însfârșit, prin războaie și prin militarizarea economiei naționale, utilizate pentru asigurarea profiturilor celor mai înalte".

Desvoltând și ridicând pe o treaptă nouă învățătura leninistă despre imperialism, tovarășul I. V. Stalin arată că capitalismul contemporan nu poate fi satisfăcut cu un profit mijlociu, deoarece acesta este numai limita inferioară a rentabilității capitaliste, sub care producția capitalistă devine imposibilă. Supraprofitul, care de regulă nu reprezintă decât o oarecare depășire a profitului mijlociu, deasemeni nu oglindește esența capitalismului contemporan. Nu profitul mijlociu și nici supraprofitul, ci tocmai profitul maximal este motorul și scopul capitalismului monopolist contemporan. In opera tovarășului Stalin „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." se spune că „tocmai nevoia de a căpăta profituri maximale împinge capitalismul monopolist la pași atât de riscanți ca subjugarea și jefuirea sistematică a coloniilor și a celorlalte țări înapoiate, transformarea unei serii de țări independente în țări dependente, organizarea de noi războaie, care sunt pentru magnații capitalismului contemporan cel mai bun „business", pentru obținerea de profituri maximale, însfârșit, încercările de a cuceri dominația economică mondială".

II

Pe baza analizei esenței legii economice fundamentale a capitalismului contemporan și a legii economice fundamentale a socialismului, în opera tovarășului Stalin se desvăluie cu cea mai mare limpezime contradicția între scopul producției și mijloacele de realizare a acestui scop în regimul capitalist și în orânduirea socialistă.

Capitalismul are nevoie de consum numai în măsura în care acesta asigură obținerea unor profituri maximale. De aceea omul muncii, cu nevoile lui, dispare din câmpul vizual al capitalismului.

In scopul obținerii profitului maximal, capitaliștii supun massele muncitoare celei mai crunte exploatări, celui mai crunt jaf, le aruncă în vâltoarea războaielor de jaf, le condamnă la șomaj, mizerie și foamete. Aceasta se vede deosebit de limpede din exemplul desvoltării de după războI a țărilor capitalismului, în cea de a doua etapă a crizei sale generale. Problema obținerii unor profituri maximale a căpătat un caracter deosebit de acut după apariția țărilor de democrație populară, în Europa și Asia și cu formarea a două piețe mondiale.

Descompunerea pieții mondiale unice, atotcuprinzătoare și formarea a două piețe mondiale paralele, care sunt opuse una celeilalte, este cel mai important rezultat economic al celui de al doilea război mondial și al urmărilor sale economice. In goana după profituri maximale, imperialiștii din S.U.A. au acaparat astăzi o parte însemnată a pieții mondiale capitaliste, dezorganizează economia țărilor înhămate la carul dolarului american. Totuși, după cum arată în raportul său la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. tovarășul G. M. Malenkov: „Anglia și după ea Franța și celelalte țări capitaliste se străduesc să se smulgă din subordonarea față de S.U.A. pentru a-și asigura o situație de sine stătătoare și profituri mari". Sciziunea pieții mondiale a redus sfera resurselor mondiale pentru țările capitaliste, ceeace nu putea să nu ascută contradicțiile între țările capitaliste și în primul rând între S.U.A. și Anglia.

In legătură cu creșterea dificultăților de desfacere și creșterea noii crize economice, imperialiștii, în scopul asigurării profiturilor maximale, caută să „acopere" aceste dificultăți prin cursa înarmărilor, militarizarea economiei și intervenția în Coreea. Cursa înarmărilor a devenit astăzi o sursă fără precedent de îmbogățire a monopoliștilor capitaliști, mai ales pentru monopoliștii din S.U.A. — acești negustori de moarte, fabricanți de arme atomice și cultivatori de purici infectați cu ciumă. Chiar după datele oficiale, vădit micșorate, profiturile monopolurilor capitaliste din S. U. A. au crescut dela 3,3 miliarde dolari în anul 1938 la 42,9 miliarde dolari în anul 1951, adică s'au mărit de 13 ori. In timp de șapte ani după război, profiturile monopolurilor din S.U.A. au atins suma de aproape 220 miliarde dolari.

Cursa înarmărilor în țările capitalismului aduce oamenilor muncii mereu alte lipsuri, asuprire și mizerie. Pe baza creșterii inflației, a creșterii prețurilor și impozitelor, în țările capitaliste scade în mod sistematic salariul real al muncitorilor și funcționarilor, crește pauperizarea absolută și relativă a oamenilor muncii. In prezent, costul vieții în S.U.A. a crescut, în comparație cu anul 1939, aproape de trei ori, iar impozitele directe încasate dela populație în anul bugetar 1952—53, chiar dacă se ține seama de devalorizarea valutei, au crescut în comparație cu anul bugetar 1937—1938 mai mult de 12 ori. In anii cât a fost președinte, Truman a strâns mai multe impozite decât toți cei 31 de președinți anteriori ai S.U.A. luați la un loc. In țările capitalismului, povara impozitelor cade pe umerii oamenilor muncii. In Franța și în Italia salariul real al muncitorilor în anul 1952 este mai puțin de jumătate din salariul de până la război, în Anglia — cu 20 de procente mai mic decât salariul de până la război.

Un rezultat al legii economice fundamentale a capitalismului contemporan este deasemeni și creșterea șomajului în țările capitalismului. In prezent, în S.U.A. se numără cel puțin 3 milioane de șomeri totali și 10 milioane de șomeri parțiali. In Italia și în Germania Occidentală, șomajul depășește nivelul celor mai grei ani din timpul crizei economice mondiale dintre 1929—1933. In Japonia aproape 10 milioane de oameni sunt șomeri, totali și parțiali.

Sursa principală a obținerii celor mai înalte profituri de către monopolurile capitaliste este exportul de capital în alte țări. In mâinile oligarhiei financiare, exportul de capital servește ca mijloc de înrobire economică și politică a popoarelor din țările coloniale și dependente. Astăzi Statele Unite ale Americii sunt principalul exportator de capital. Imperialismul american se manifestă ca cel mai important exploatator financiar internațional. Exploatând țările coloniale și dependente, plutocrații americani condamnă popoarele acestor țări la mizerie, foamete și moarte. Monopolurile din S. U. A. obțin profituri însemnate și pe seama împrumuturilor și creditelor pe care le acordă sateliților lor în scopul militarizării economiei acestora, al impunerii și menținerii unor regimuri reacționare și fasciste.

III

Legea economică fundamentală a socialismului arată care este motorul producției socialiste.

In opoziție cu capitalismul, în condițiile socialismului scopul producției este nu profitul, ci omul cu nevoile lui, asigurarea satisfacerii maximale a nevoilor materiale și culturale mereu crescânde ale întregii societăți.

Un indice generalizator al ridicării nivelului de trai al poporului sovietic este creșterea necontenită a venitului național al U.R.S.S. In timp ce în țările capitaliste aproximativ 60 de procente din venitul național se însușesc de către clasele exploatatoare, în U.R.S.S. întregul venit național aparține poporului. Din acest venit, circa 3/4 se repartizează pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale personale ale oamenilor muncii, iar restul pentru lărgirea producției socialiste și pentru alte nevoi generale de stat și sociale. Grija permanentă a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a Statului Sovietic pentru omul muncii decurge din legea economică fundamentală a socialismului.

Această lege determină nu numai scopul producției socialiste, dar arată și mijloacele, căile de realizare a scopului.

Dacă sub capitalism mijlocul de atingere a țelului principal al producției capitaliste — stoarcerea profitului maximal — este exploatarea nemiloasă a oamenilor muncii, înrobirea și jefuirea popoarelor, cursa înarmărilor și războaiele de jaf, în orânduirea socialistă mijlocul de atingere a țelului principal — asigurarea maximală a necesităților mereu crescânde ale societății — este creșterea și perfecționarea neîntreruptă a producției socialiste pe baza tehnicii celei mai înalte.

Folosirea mașinilor noi sub capitalism poate fi înțeleasă și explicată numai prin legea economică fundamentală a capitalismului contemporan. Tovarășul Stalin subliniază că capitalismul este pentru tehnica nouă atunci când aceasta îi promite profiturile cele mai mari. Capitalismul este împotriva tehnicii noi și pentru trecerea la muncă manuală atunci când tehnica nouă nu mai promite profiturile cele mai mari. V. I. Lenin scria: „Progresul tehnicii și al științei însemnează în societatea capitalistă progresul în arta de a stoarce sudoarea".

Mașinile noi, în condițiile capitalismului, aduc șomajul. Sub capitalism, clasa muncitoare nu este interesată în progresul tehnic. Sub capitalism, mai ales în țările coloniale, este folosită în mod barbar forța umană, cu toată posibilitatea înlocuirii muncii manuale prin mașini. Practica arată că în țările capitaliste mașinile se folosesc cel mai mult pentru producția de înarmare, adică a mijloacelor de distrugere, deoarece acestea aduc monopolurilor cele mai mari profituri, iar oamenilor muncii mizeria și foametea.

In U.R.S.S. are loc un progres tehnic neîntrerupt. La noi mașinile nu numai că economisesc munca societății, dar și ușurează munca muncitorilor. In U.R.S.S., mașina nouă nu amenință cu șomajul. Progresul tehnic în țara noastră este pus în slujba poporului și aduce cu sine îmbunătățirea condițiilor de muncă și ridicarea bunei stări materiale. De aceea, muncitorii din U.R.S.S. folosesc cu atâta voie bună mașinile în economia națională. In orânduirea socialistă, folosirea mașinii nu cunoaște limite. Aceasta este o condiție indispensabilă a creșterii necontenite, a desvoltării progresive a economiei sovietice socialiste pe calea spre comunism.

Creșterea necontenită a întregii producții sociale în țara noastră se desfășoară cu prioritatea creșterii producției mijloacelor de producție pe baza tehnicii celei mai înalte și servește drept condiție a unui puternic avânt tehnic. In ceeace privește tehnica producției, înzestrarea industriei și agriculturii cu tehnica nouă, ritmul de desvoltare a industriei U.R.S.S. ocupă primul loc în lume. **In prezent, pe lume nu există mașini pe care nu le-ar putea fabrica Uniunea Sovietică!**

Acțiunile legii economice fundamentale a socialismului și ale legii economice fundamentale a capitalismului contemporan determină două linii de desvoltare economică.

După cum a arătat tovarășul G. M. Malencov în raportul său la Congresul al XIX-lea al partidului, o linie este linia avântului neîncetat al economiei de pace a țărilor lagărului democrat, în frunte cu Uniunea Sovietică, economie care nu cunoaște crize și care se desvoltă în interesul poporului; cealaltă linie este linia desvoltării economiei țărilor din lagărul imperialist, antidemocratic, în frunte cu S.U.A., ale căror forțe bat pasul pe loc și stagnează. Economia țărilor capitaliste trece prin dificultățile cele mai mari și mai greu de învins, se zbate în cleștele crizei generale crescânde a capitalismului, se desvoltă unilateral pe baza militarizării și a cursei înarmărilor.

Legea economică fundamentală a capitalismului contemporan este cauza politicii agresive de jaf a fiarelor imperialiste, în frunte cu S.U.A.

Legea economică fundamentală a socialismului explică cauzele politicii de pace a țărilor din lagărul democratic, în frunte cu marea Uniune Sovietică.

Avântul puternic și neîncetat al producției, condiționat de legea economică fundamentală a socialismului și de legea desvoltării planificate a economiei naționale este propriu desvoltării economiei sovietice. Acțiunea legii economice fundamentale a socialismului duce la ridicarea neîncetată a forțelor de producție ale țării noastre, la creșterea neîntreruptă a bunei stări materiale și a culturii poporului. Infăptuirea consecventă a cerințelor legii economice fundamentale a socialismului în practica planificării economiei naționale și a construcției economice în U.R.S.S. asigură crearea premizelor materiale și spirituale necesare pentru trecerea dela socialism la comunism.

Măreața forță vitală și incomensurabila superioritate a sistemului economic socialist față de sistemul capitalist se văd deosebit de limpede, dacă comparăm datele privitoare la creșterea producției în U.R.S.S. și în țările capitaliste în ultima perioadă. In perioada dintre anii 1929 și 1951, volumul producției industriale în U.R.S.S. a crescut aproape de 13 ori, formând față de anul 1929, 1266 procente.

Intr'un timp scurt, în țara noastră s'a înfăptuit un salt gigantic dela înapoiere la progres, au fost transformate în mod radical industria și agricultura. Industria noastră grea produce în prezent, în fiecare nouă zile, atâta producție cât se producea în Rusia, în ajunul Revoluției din Octombrie, în cursul unui an întreg.

In timpul celor 35 de ani ai puterii sovietice, U.R.S.S. și-a mărit producția industrială de 39 de ori, în timp ce Angliei i-au trebuit pentru mărirea producției sale industriale de tot atâtea ori, 162 de ani (dela anul 1790 până în anul 1951). In ultimii 90 de ani, Franța și-a mărit producția industrială numai de 5,5 ori, iar S.U.A. și-a mărit în ultimii 35 ani producția industrială numai de 2,6 ori.

Țara noastră a obținut succese excepționale în domeniul electrificării. Vestita formulă a lui V. I. Lenin: „Comunismul este puterea sovietică plus electrificarea întregii țări", se traduce cu succes în viață. E suficient să spunem că, în prezent, centralele electrice din U.R.S.S. produc numai într'o singură lună atâta energie electrică cât produceau centralele electrice din Rusia țaristă în decurs de cinci ani.

Congresul al XIX-lea al Partidului a adoptat directivele cu privire la cel de al 5-lea plan cincinal de desvoltare a U.R.S.S. Exprimând cerințele legii economice fundamentale a socialismului, cincinalul al cincilea va fi un nou pas uriaș înainte pe calea trecerii dela socialism la comunism.

Nivelul producției industriale în decursul cincinalului va fi depășit cu aproximativ 70 de procente. Aceasta înseamnă că în anul 1955 volumul producției industriale va depăși nivelul anului 1940 de trei ori. Venitul național va crește în decursul cincinalului cu cel puțin 60 de procente, ceeace va asigura continua creștere materială și culturală a oamenilor muncii din U.R.S.S. Salariul real al muncitorilor și funcționarilor va crește cu cel puțin 35 de procente, iar veniturile reale ale colhoznicilor cu cel puțin 40 de procente.

Condiția principală a creșterii bunei stări a oamenilor muncii din U.R.S.S. este politica reducerii neîncetate a prețurilor. Ca urmare a reducerii efectuată de cinci ori a prețurilor, nivelul general al prețurilor la mărfurile de larg consum s'a micșorat, în anul 1952, de două ori în comparație cu sfârșitul anului 1947.

Acțiunea legii economice fundamentale a socialismului și a legii economice fundamentale a capitalismului contemporan determină nu numai diferența între ritmul de desvoltare industrială a U.R.S.S. și ritmul de desvoltare a țărilor capitaliste, ci și structura producției industriale. In U.R.S.S. se desvoltă producția de pace, în timp ce în țările capitalismului goana după profitul maximal duce la faptul că în produsul social locul covârșitor îl ocupă producția de război, producția mijloacelor de distrugere. In conformitate cu legea economică fundamentală sunt folosite resursele materiale, umane și bănești. Sub capitalism, oamenii sunt considerați numai ca un obiect de exploatare și carne de tun. Sub capitalism, drepturile omului sunt recunoscute numai acelora care posedă capital, iar toți ceilalți cetățeni sunt considerați ca material uman brut, ca obiect de exploatare și de îmbogățire.

Finanțele de stat ale țărilor burgheze sunt folosite mai ales pentru scopurile înarmării și servesc deasemeni ca armă de stoarcere a profiturilor maximale. In bugetele statelor capitaliste, cresc neîncetat cheltuielile de război. In S.U.A., numai cheltuielile militare directe au crescut dela un miliard de dolari, cât erau în anul bugetar 1937—38, până la 58,2 miliarde dolari în anul bugetar 1952—53. Respectiv, dacă în anul bugetar 1937—1938 partea cheltuielilor militare în bugetul S.U.A. era de 14 procente, în prezent ea formează 74 de procente din întregul buget. In acelaș timp, pentru învățământul public se cheltuiește mai puțin de un procent din mijloacele bugetului statului.

Pentru a acoperi cheltuielile fabuloase de război, statele imperialiste fac să apese tot mai tare jugul impozitelor și lărgesc emisia inflaționistă a monedei de hârtie. Aceasta duce la devalorizarea rapidă a valutelor țărilor capitaliste. In anul 1951, chiar după datele oficiale, puterea de cumpărare a dolarului era numai de 43 de procente față de anul 1939.

Bugetul sovietic de stat este fundamental opus bugetelor țărilor capitaliste atât în ceeace privește sursele de formare a mijloacelor-veniturii, cât și în ceeace privește cheltuielile. Bugetul de stat al U.R.S.S. este folosit în întregime în conformitate cu cerințele legii economice fundamentale a socialismului. Bugetul nostru este un buget al păcii și al construcției pașnice. Masa covârșitoare a resurselor bugetare este folosită pentru desvoltarea economiei naționale și ridicarea nivelului material și cultural al poporului sovietic. Dela un an la altul cresc alocațiile pentru învățământ, pentru ocrotirea sănătății, pentru construcțiile de locuințe și construcțiile comunale, pentru desvoltarea științei sovietice înaintate.

In geniala sa operă „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S.", tovarășul Stalin a trasat programul construirii comunismului în U.R.S.S., a arătat condițiile preliminare necesare pentru trecerea dela socialism la comunism.

Statul Sovietic, sub conducerea Partidului Comunist, folosește produsul social creiat, toate resursele materiale, de muncă și bănești în conformitate cu condițiile principale ale pregătirii trecerii la comunism elaborate de tovarășul Stalin.

★

Legea economică fundamentală a capitalismului contemporan oglindește cu toată claritatea sistemul capitalist care și-a trăit traiul și este putred până la rădăcină și care, în mod inevitabil, trebue să cedeze locul sistemului socialist, nou și superior.

Legea economică fundamentală a socialismului demonstrează cu toată claritatea marea superioritate a socialismului față de capitalism.

Țara Sovietelor este în deplină înflorire a forțelor sale creatoare. Drumul oamenilor sovietici este luminat de lumina strălucitoare a măreței idei ale comunismului. Poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și a marelui său conducător, tovarășul Stalin, pășește sigur înainte spre comunism.

(Din „Ucitelscaia Gazeta" nr. 94/1952)

Sarcinile de luptă ale organizațiilor sindicale

Organizațiile noastre profesionale, promotori credincioși ai politicii partidului lui Lenin și Stalin, trebue să aibă drept călăuză, în întreaga lor activitate, Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului. Desvoltarea prin toate mijloacele și îndrumarea avântului în muncă și a inițiativei creatoare a masselor pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate de Congres este o datorie de onoare și o obligație directă a organizațiilor sindicale. In această activitate un rol de seamă aparține sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu, în rândurile căruia sunt reuniți cei chemați să traducă în viață sarcinile trasate de partid în domeniul învățământului public, să ducă mereu înainte opera de instrucție și educație comunistă a tineretului.

In prezent au loc adunări plenare ale organelor de conducere ale sindicatului, unde se discută activitatea organizațiilor sindicale în legătură cu Hotărîrile Congresului al XIX-lea al Partidului. La Moscova a avut loc plenara Comitetului Central al Sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu din R.S.F.S.R., iar la Kiev plenara Comitetului Central al Sindicatului din Ucraina. La plenare au fost adoptate Hotărîri care determină sarcinile concrete ale organizațiilor sindicale ce decurg din Hotărîrile Congresului.

Invățământul mediu general și învățământul politehnic nu pot fi înfăptuite numai prin măsuri departamentale ale organelor de învățământ. Succesul deplin al acestor măsuri va fi asigurat numai prin participarea masselor largi ale cadrelor didactice la pregătirea și realizarea acestor măsuri. Organizațiile sindicale trebue să stimuleze activitatea cadrelor didactice și s'o îndrumeze pe linia justă. Nu numai instituțiile științifice și organele învățământului public, dar și școlile trebue să desfășoare o vastă și multilaterală muncă creatoare legată de îndeplinirea Directivelor Congresului Partidului cu privire la învățământul public.

Un exemplu de atitudine chibzuită față de această muncă a fost citat la plenara Comitetului Central al Sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu din Ucraina. Cadrele didactice dela școala din Cebrikovo, după ce au discutat Hotărîrile Congresului, au întocmit un plan cincinal de desvoltare a școlii lor, în care au trasat căile de desvoltare în anii imediat următori și măsurile ce trebue luate pentru trecerea la învățământul politehnic. In felul acesta, colectivul școlii s'a înarmat cu un plan concret de acțiune pe timp de câțiva ani. Oare nu poate oricare altă școală dela sat sau oraș să arunce o privire în viitorul său?

Infăptuirea învățământului mediu general este imposibilă acolo unde o parte din copii părăsesc înainte de absolvire școala elementară de patru sau de șapte ani. Dacă în raion există copii care au întrerupt învățătura, comitetul sindical trebue să dea imediat alarma, să ceară ajutorul sovietului local, să ceară ajutorul comitetelor locale de fabrică, al administrațiilor colhozurilor, să stăruie ca directorii școlilor și cadrele didactice să se preocupe de soarta acestor copii. Lupta pentru învățământul general este o problemă de stat, o problemă a întregii societăți sovietice și nu se pot eschiva dela ea tocmai organizațiile sindicale ale cadrelor didactice.

In școlile noastre există mulți maeștri ai muncii pedagogice, care își pun toate cunoștințele, toată energia și forțele lor în slujba instruirii și educării copiilor. Există deasemeni în școli mulți învățători tineri care nu au încă experiență, dar își îndeplinesc obligațiile cu stăruință și conștiinciozitate, căutând să-și însușească complexa măestrie a instrucției și educației. Totuși, mai sunt unii pedagogi care au o atitudine formală față de obligațiile lor, care desfășoară munca instructiv-educativă la un nivel ideologic scăzut, și manifestă un liberalism inadmisibil în aprecierea cunoștințelor. Se întâmplă ca unele cadre didactice, în goana după procente înalte la învățătură, să pornească pe calea mistificării. Asemenea fenomene sunt posibile numai acolo unde administrația controlează slab pe pedagogi, iar organizația sindicală nu are grijă de educarea la fiecare membru al colectivului a sentimentului de răspundere pentru munca sa. Trebue să ducem o luptă hotărîtă și împotriva atitudinii formale, neconștiincioase față de muncă și împotriva măririi notelor ca una dintre manifestările periculoase de încălcare a disciplinei de stat.

Tovarășul Malenkov a arătat în raportul de activitate prezentat la Congresul al XIX-lea al partidului că organizațiile de partid, sovietice, economice, sindicale, de comsomol trebue „să sprijine cu toate forțele exemplele pozitive în muncă și inițiativele înaintate ale fruntașilor și inovatorilor, să popularizeze prin toate mijloacele experiența înaintată în întreaga masă a oamenilor muncii, pentru a ajuta pe cei care rămân în urmă să se ridice la nivelul fruntașilor". Această directivă are o legătură directă și cu comitetele sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu. Răspândirea experienței fruntașilor este o sarcină de luptă a acestor comitete. Ea a fost pusă pe ordinea de zi de mult timp. Totuși, încă nu se realizează în mod suficient. Organele de conducere ale sindicatelor au uitat de unele hotărîri ale lor, legate de înfăptuirea acestei sarcini. Astfel, încă cu trei ani în urmă, la plenara a 3-a a C.C. al Sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu din R.S.F.S.R., a fost adoptată hotărîrea referitoare la organizarea unor emisiuni sistematice la radio cu privire la experiența pedagogică înaintată. Totuși, nici până în prezent cadrele didactice nu au ocazia de a asculta aceste emisiuni.

Noi avem foarte mulți pedagogi care au considerat totdeauna necesar să lege strâns predarea obiectelor lor de viața practică, au căutat și caută să dea elevilor deprinderi practice, conduc cu plăcere cercurile pe obiecte, confecționează cu elevii material didactic, organizează excursii în producție, antrenează pe școlari la munca de folos obștesc. Experiența acestor pedagogi trebue să devină un bun al tuturor cadrelor didactice, prin organizarea schimbului de experiență la consfătuirile de producție, în cluburile cadrelor didactice, la „zilele învățătorului" din fiecare raion.

In rândurile sindicatului cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu au intrat, cu câtva timp în urmă, muncitori, funcționari, ingineri și tehnicieni din întreprinderile industriei tehnico-didactice. Trebue să spunem că unele comitete sindicale au rămas în urmă cu îndeplinirea obligațiilor lor față de acest grup al membrilor sindicatului. Comitetele regionale din Moscova, Leningrad, Kirov și însuși Comitetul Central al Sindicatului, n'au căutat până în prezent să pătrundă în activitatea întreprinderilor industriei tehnico-didactice, n'au acordat comitetelor de fabrică un ajutor competent în organizarea muncii și a perfecționării metodelor de producție. Este timpul, însfârșit, să se schimbe atitudinea față de întreprinderile industriei tehnico-didactice, care creează baza materială pentru învățământul politehnic. Trebue să ne ocupăm în mod serios de munca sindicală în aceste întreprinderi, să ajutăm comitetele de fabrică să organizeze mai bine întrecerea socialistă pentru îndeplinirea și depășirea planului, pentru ridicarea continuă a calității producției.

La începutul anului curent, au intrat în sindicatul cadrelor didactice din învățământul elementar și mediu profesorii institutelor pedagogice și personalul instituțiilor științifico-pedagogice. Există cele mai favorabile condiții pentru apropierea științei pedagogice de producție, pentru o strânsă colaborare creatoare între instituțiile de învățământ pedagogic și școli. Organizațiile sindicale trebue să folosească această posibilitate și să facă ca această colaborare să urmărească acordarea unui ajutor efectiv școlilor. In această privință constitue un bun exemplu organizațiile sindicale din Leningrad. Din inițiativa comitetelor sindicale locale ale Institutului Pedagogic de Stat din Leningrad și ale Institutului Pedagogic Herzen, colectivele de profesori dela două din cele mai mari școli superioare din țară și-au pus în fața lor sarcini deosebit de însemnate, hotărînd să acorde un ajutor vast cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului ideologico-teoretic și metodologic. In acest scop, profesorii acestor institute iau parte activă la aplicarea diferitelor măsuri ale Institutului orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice. Folosind forțele tuturor cadrelor, ambele colective ajută școlile în generalizarea celei mai bune experiențe și în organizarea învățământului politehnic. Iată un exemplu care trebue urmat de colectivele tuturor școlilor pedagogice superioare din țară.

In prezent crește mult rolul organizatoric și educativ al sindicatului și, mai ales, al organizațiilor sale de bază. Comitetele locale ale școlilor și ale instituțiilor de copii, ale secțiilor de învățământ, ale școlilor superioare și ale instituțiilor științifice trebue să fie organizatori activi ai muncii creatoare a colectivelor, îndrumând această muncă spre rezolvarea sarcinilor trasate de Congresul al XIX-lea al partidului în domeniul învățământului public. Desvoltând în sânul colectivelor autocritica și, mai ales, critica de jos, folosind-o pentru extirparea hotărîtă a lipsurilor în muncă, sprijinind exemplele pozitive și inițiativele fruntașilor, educând la toți și la fiecare atitudinea comunistă față de muncă, organizațiile sindicale își vor îndeplini rolul lor de cinste de școală a comunismului.

(Din „Ucitelscaia Gazeta")

Intr'un laborator politehnic

La Institutul orășenesc de perfecționare a cadrelor didactice din Moscova s'a deschis un laborator politehnic. El cuprinde diferite mașini-unelte, mese de tâmplărie, aparate. Aici a început învățământul practic al cadrelor didactice dela școlile elementare și medii pentru însușirea principalelor deprinderi tehnice.

Profesorii de fizică, chimie, matematică, geologie fac cunoștință cu uneltele de producție — mașini-unelte, motoare — învață să le manipuleze și să lucreze la ele.

Pe lângă Institutul de perfecționare a cadrelor didactice funcționează de multă vreme un atelier experimental pentru confecționarea materialului didactic. Pe baza acestui atelier a luat naștere noul laborator.

...Sub lumina strălucitoare a becurilor electrice scânteie bucăți de tablă. La mese stau pedagogii. Tema lucrării de astăzi este cunoașterea celor mai simple unelte de lăcătușerie: dalta, ciocanul, pila, etc. Prima lucrare constă în confecționarea unei șurupelnițe. Lucrarea următoare este mai complexă: pahare din tablă. Treptat, profesorii vor trece să lucreze la strunguri, la mașini de găurit și la freze.

In atelierul-laborator profesorii își însușesc cunoștințe despre prelucrarea metalului, a lemnului, a sticlei, a hârtiei, despre unele lucrări din domeniul electricității și despre montarea utilajului electric. Aceste lucrări intră în minimul obligatoriu al cunoștințelor fiecărui profesor. Fiecare dintre catedrele institutului — catedra de fizică, de chimie, de matematică, de biologie — are un plan propriu special de lucrări practice în laborator. Astfel, de pildă, profesorii de fizică, vor învăța pe lângă cele mai simple deprinderi practice, să lucreze cu redresoare, transformatoare, motoare. La lecția următoare se va efectua, de exemplu, demontarea motorului. Profesorii vor face cunoștință cu utilajul electric al laboratorului — rindeaua electrică, ferăstrăul electric de traforaj etc.

Este interesant planul lucrărilor practice întocmit de catedra de matematică. Pedagogii încep să lucreze cu carton, sârmă, tablă, lemn și vor învăța să confecționeze material didactic. Lecțiile practice se desfășoară sub îndrumarea lui Victor Ivanovici Covaliov, profesor de matematică, un maestru experimentat. In micul atelier al școlii nr. 510, unde funcționează V. I. Covaliov, se confecționează diferit material didactic din sârmă și carton. La expoziția pe care o pregătește profesorul pentru institut vor fi expuse modele de poliedre, de secțiuni ale poliedrelor, de unghiuri, de corpuri de rotație, executate cu artă.

Lucrările practice ale învățătorilor dela clasele elementare sunt organizate după un plan special. La una din primele lecții, ei au lucrat cu hârtie și clei. La prima vedere lucrările învățătorilor sunt simple: confecționarea unui metru din lemn, repararea și legarea unei cărți, lipirea unei hărți, confecționarea unui suport pentru călimară, a unei planșete pentru demonstrarea literelor etc. Toate aceste lucrări vor trebui executate ulterior de elevi. Dar fiecare dintre aceste lucrări simple necesită deprinderea de a lucra cu diferite materiale.

Laboratorul politehnic desfășoară și o muncă teoretică. Pe lângă catedre funcționează seminarii pentru schimbul de experiență între pedagogii care au organizat la școlile lor cabinete tehnice și efectuiază lucrări practice cu elevii.

R. POLAKOVSKAIA

Cu ajutorul muncitorilor

Comsomoliștii dela depoul de vagoane al stației de cale ferată Caucazul de Nord au confecționat în timpul liber o garnitură de scule de tâmplărie și lăcătușerie și au dăruit-o școlii pe care o patronează. Exemplul lor a fost urmat de tinerii muncitori dela secția locomotive și dela alte întreprinderi.

In toate școlile feroviare din secția Tihorețc activează cercurile feroviare și cercurile „Mâini îndemânatice". Comsomoliștii patronează aceste cercuri, îi ajută pe elevi să capete deprinderi de muncă. La școala nr. 30 din gara Crilovscaia s'a înființat, cu ajutorul feroviarilor cercul „Tânărul muncitor dela exploatare". In diferite secții ale acestui cerc activează peste 100 de elevi.

Adeseori se organizează excursii cu elevii în diferite întreprinderi și servicii de cale ferată. Inginerii, stahanoviștii-inovatori, șefii de gări îi învață pe elevi tehnica transportului feroviar.

Sub îndrumarea cadrelor didactice, organizațiile de pionieri au organizat întâlniri cu stahanoviștii din întreprinderile feroviare. La adunările pionierilor au vorbit vestiții mecanici Crohin, Diaciuc, Sotnicov.

Școlile primesc un ajutor însemnat din partea feroviarilor dela secția Stavropol. Muncitorii Climov și Iarovoi din sectorul 12-Telecomunicație au ajutat la organizarea în școală a unui cerc de radio-amatori. Sub îndrumarea lor, elevii au radioficat școala și au montat un aparat de recepție.

In preajma Congresului Uniunii Sindicatelor de Invățământ

Colaborarea aduce roade bune

Printre problemele care se vor discuta la Congresul Uniunii Sindicatelor de Invățământ este și problema colaborării dintre secțiile de învățământ și comitetele sindicale regionale sau raionale. Aceasta este o problemă importantă, de a cărei rezolvare depind de multe ori succesele muncii din școală.

Intre comitetul sindical regional și secția de învățământ a regiunii Ploești există o strânsă legătură. Având același scop principal — binul mers al învățământului, — secția de învățământ și sindicatul, îndrumate de partid, colaborează în toate problemele importante. De exemplu, ele au activat intens și de comun acord în problema pregătirii deschiderii noului an școlar, în cât mai bune condițiuni. Comitetul sindical regional a trimis activiști în diverse raioane pentru a ajuta pe inspectori în acțiunea de pregătire a noului an școlar. La încheerea unei etape de muncă, în luna August, secția și comitetul sindical de învățământ au ținut o ședință comună de analiză a muncii. Din această analiză s'a văzut că acolo unde activitatea sindicatului s'a îmbinat strâns cu activitatea secției de învățământ, s'au cules roade bune. Clădirea școlii elementare din comuna Unguriu, raionul Buzău, de exemplu, a fost terminată la timp și în bune condițiuni datorită muncii duse de grupa sindicală a cadrelor didactice din comună, în strânsă colaborare cu conducerea școlii și cu organizațiile de massă.

Un bun prilej de colaborare între comitetul sindical și secția de învățământ l-a oferit organizarea consfătuirilor raionale. In cadrul grupelor sindicale s'au desfășurat intense pregătiri pentru consfătuiri, organizându-se ședințe de analiză a muncii didactice, schimburi de experiență, etc. Deasemeni, pe lângă rolul pe care l-au avut sindicatele în organizarea transportului, a cazării, a pregătirii mesei și a spectacolelor pentru participanții la consfătuiri, grupele sindicale s'au preocupat mult și de organizarea expozițiilor metodologice.

Colaborarea între sindicat și secție a fost rodnică și în problema desvoltării și îmbunătățirii procesului de învățământ. Șefii secțiilor de învățământ raionale și președinții comitetelor sindicale raionale au ținut ședințe comune, deshătând metodele prin care sindicatul poate sprijini procesul de învățământ. In cadrul acestei ședințe s'au luat hotărîri privitoare la îndrumarea organizatorilor de grupă și la antrenarea lor în sprijinirea conducerii școlilor. In multe locuri, ca de pildă la școala nr. 1 din Moreni, s'a realizat o colaborare strânsă și principială între director și organizatorul de grupă. Acest fapt are consecințe favorabile asupra procesului de învățământ. Totodată, s'a hotărît ca sindicatul să organizeze o serie de consfătuiri de producție. Prin aceste consfătuiri s'a venit mult în ajutorul cadrelor didactice necalificate și s'a făcut posibilă extinderea experiențelor bune. In consfătuirea ținută la Buzău, de pildă, s'au popularizat metodele bune de predare a cercului și a sferei, folosite la școala din comuna Homoriciu, raionul Teleajen. La discuțiile purtate cu acest prilej au participat mulți învățători și profesori de matematică.

Datorită colaborării între comitetul sindical și secția de învățământ, în regiunea Ploești s'au realizat succese însemnate în munca de alfabetizare.

Brigăzile mixte alcătuite din inspectori și din activiști sindicali au dus o muncă susținută în fiecare raion în scopul de a lichida cât mai curând neștiința de carte. Tovarășul Georgescu Alex., președintele comitetului sindical regional, ține permanent legătura cu Consiliul sindical regional pentru a obține o aplicare justă a Hotărîrii C.G.M. privind munca de alfabetizare în întreprinderi. Astfel s'a izbutit să se asigure în multe întreprinderi, ca de pildă la rafinăria nr. 6, o frecvență de 100% la cursurile de alfabetizare.

Colaborarea noastră a înregistrat însă rezultate mai slabe în problema aprovizionării cadrelor didactice și a școlilor cu combustibil. In această privință există o situație mai grea, mai ales în raioanele Cricov și Rm. Sărat. Va trebui să stăruim în această direcție, luând cele mai urgente măsuri, pentruca prevederile Hotărîrii din 16 August să fie aplicate întru totul.

Pentru viitor, ne propunem ca această colaborare între cadrele de conducere ale școlii și unitățile sindicale să se adâncească și să se desvolte mai mult. In acest scop, ne propunem să urmărim mai îndeaproape și de comun acord, felul cum sunt cuprinse cadrele didactice în formele de învățământ pentru ridicarea nivelului lor ideologic și politic, cum studiază, cum își procură bibliografia, cum funcționează bibliotecile.

In felul acesta, suntem siguri că munca noastră va da rezultate bune, că vom putea răspunde încrederii pe care ne-a acordat-o partidul, dându-ne sarcina de conducere a școlilor din regiunea noastră.

ENE RUSU
șeful secțiunii de învățământ a regiunii Ploești, delegat la Congresul Uniunii Sindicatelor de Învățământ

Unele aspecte ale muncii noastre

Odată cu alegerile noilor organe în conducerea sindicatelor din învățământ, am fost aleasă în munca de președinte al sindicatului de învățământ al regiunii Hunedoara.

Dela început mi-am dat seama ce mare răspundere voi avea în această muncă, dat fiind că în viața sindicatelor noastre trebue să aibă loc o cotitură adâncă prin orientarea muncii noastre spre îmbunătățirea procesului de învățământ și educarea comunistă a tineretului.

Dela început am chibzuit serios asupra sarcinilor pe care trebuia să le rezolve sindicatul de învățământ regional. Trebuia să găsesc cea mai bună orientare, mai ales că eram cu totul nouă în această muncă. Colectivul nostru era și el nou în muncă, fără experiență. Cu toată lipsa noastră de experiență, aveam dragoste pentru muncă, încredere în partidul nostru și dorința sinceră de-a aduce o contribuție serioasă în activitatea sindicatului. Ne bazam cu multă nădejde pe ajutorul pe care-l vom primi dela Uniunea Sindicatelor de Invățământ care, la instalarea noastră, ne-a asigurat prin reprezentanții săi că vom fi îndeaproape îndrumați de activiștii Uniunii.

Intr'adevăr, la câteva zile numai după ce fusesem aleasă președinte al sindicatului, Uniunea a trimis pe tov. Burcea pentru a ne ajuta în pregătirea deschiderii noului an școlar și în alte probleme organizatorice și pe tov. Negrea, care ne-a ajutat la recrutarea cadrelor pentru școala medie C.G.M. din Timișoara și pentru cursurile sindicale din Timișoara. In cele câteva zile cât au stat la noi acești doi tovarăși, am învățat cum să rezolvăm o parte din probleme.

Dar în fața sindicatului nostru au apărut o serie de alte sarcini mari. Sprijinul din partea Uniunii nu ne-a mai venit însă în mod efectiv, el mărginindu-se acum numai la adrese scrise, care trasau sarcini fără să indice și forma în care se pot rezolva cele cerute în aceste circulări. Față de această situație noi nu ne-am descurajat însă.

Datorită educației primite din partea partidului nostru, care ne-a crescut cu hotărîrea de-a învinge greutățile, de-a găsi calea să ne orientăm în muncă, datorită ajutorului regiunii de partid am pornit la muncă străduindu-ne să ducem la bun sfârșit sarcinile ce ne-au fost încredințate. Nu ni s'a părut just felul în care au căutat să ne orienteze în muncă unii tovarăși dela Uniune, dela Consiliul Sindical Regional sau dela C.G.M., care, fără să ție seama de condițiile în care muncim, mai mult ne descurajau decât ne ajutau. De pildă, într'o zi s'a prezentat la noi tovarășa Tomescu dela secția culturală a Uniunii, care, împreună cu tov. Lupu Vilma, activistă dela resortul nostru cultural, au plecat în raionul Petroșani pentru a verifica felul cum se duce munca culturală și mai ales cum activează formațiunile artistice în vederea participării la concurs. Intr'adevăr, prin venirea tov. Tomescu, am învățat că trebue să stăruim mai mult asupra muncii culturale, dar nu ne-a plăcut felul în care a analizat constatările, tovarășa reținând numai aspectele negative.

De lipsa unui sprijin acordat de către Uniune consiliului sindical regional s'a resimțit și munca comitetelor sindicale raionale și a grupelor sindicale, care, la rândul lor, n'au fost nici ele sprijinite, noi nefiind suficient de bine clarificați asupra unor probleme.

Lipsurile constatate pe teren și arătate Uniunii noastre prin notele informative săptămânale, n'au fost studiate cu atenția cuvenită pentru a se lua măsurile necesare rezolvării problemelor ce nu se puteau soluționa la raion sau la regiune.

Cu toate lipsurile și greutățile în muncă, datorită sprijinului dat de partid, sindicatul nostru de învățământ a reușit, totuși, să aibă și o bună parte de realizări în munca sa. Unele grupe sindicale ca cele dela școlile din Băița, Ilia, Hunedoara, Simeria etc., dau sprijin efectiv pentru desfășurarea în bune condițiuni a muncii din școală.

Cu ocazia verificării făcute de contabilii Uniunii s'a constatat că unele comitete raionale ca de exemplu: Petroșani, Ilia, Brad, Sebeș s'au evidențiat în munca financiară. In unele raioane cotizațiile sunt achitate 100%, ca de exemplu în raionul Sebeș.

La fel, avem realizări în munca de asigurări sociale și în munca culturală. Succese avem și în contribuția cadrelor noastre didactice la diferite munci obștești.

In comunele Câlnic, Batiz și altele, sindicatele au mobilizat cetățenii la acțiunea de electrificare.

La Congresul Uniunii Sindicatelor din Invățământ care se va ține în curând la București se vor desbate problemele cele mai importante din munca noastră sindicală. Discuțiile și rezoluțiile acestui Congres vor constitui în munca noastră viitoare ajutoare de preț.

BODEA ELEONORA
președinte al sindicatului de învățământ al regiunii Hunedoara, delegată la Congresul U.S.I.

Contribuția sindicatelor la înfăptuirea revoluției culturale

Tovarășul Alexa Borbély, președintele comitetului sindical al Regiunii Autonome Maghiare, ne-a declarat în legătură cu apropiatul Congres al Uniunii Sindicatelor de Invățământ: „Ne gândim în primul rând la educarea politică și ideologică a salariaților din învățământ. Pentru ca această acțiune să fie bine organizată, pentruca sarcinile să fie bine repartizate, e necesară o cât mai strânsă colaborare a comitetelor sindicale cu secțiile de învățământ.

Aceasta nu înseamnă — subliniază tovarășul Borbély, — că un organ sau altul și-ar pierde independența în această acțiune. După cum știm, până la alegeri, birourile sindicatelor de învățământ nu s'au preocupat îndeajuns de educația politico-ideologică și profesională a cadrelor didactice. Nici secțiile de învățământ n'au dat suficientă atenție acestei probleme. Ambele organe s'au ocupat mai mult cu probleme administrative, neglijând educația ideologică a cadrelor. Așa se explică faptul că în raioanele Gheorghieni, Ciuc și Sf. Gheorghe unii învățători au o atitudine neprincipială, necombativă față de chiaburi, nu duc o luptă susținută contra misticismului. Acestea pot fi explicate în multe cazuri prin lipsa educației politico-ideologice. Dealtfel și unii activiști sindicali au un nivel politic scăzut. Trebue să ridicăm — ca o problemă ce nu mai poate fi tărăgănată — problema intensificării educației ideologico-politice a cadrelor noastre. Aceasta este o problemă de bază a sindicatelor de învățământ. Ea este strâns legată de problema justei îndrumări a organizatorilor de grupă. Trebue să lămurim în ce măsură contribue aceștia la organizarea și la controlul acestei munci, precum și la lichidarea lipsei de organizare și de răspundere de până acum.

Trebue să ne ocupăm deasemenea de crearea posibilităților de studiu individual în vederea ridicării nivelului politic, de organizarea sistematică a acestui studiu și de procurarea materialului bibliografic necesar.

O problemă însemnată, pe care va trebui s'o discutăm la Congres este aceea a ridicării nivelului profesional al activiștilor sindicali în vederea ajutorării maxime a cadrelor didactice. Ar fi necesară, în această privință, organizarea unor cursuri de 2-3 luni pe lângă Uniunea noastră, cursuri la care am putea să ne însușim cuceririle și experiența pedagogiei sovietice.

La Congresul Uniunii Sindicatelor de Invățământ trebue să ne ocupăm serios de problema contribuției sindicatelor noastre la îmbunătățirea predării limbii materne și a limbii române în școlile minorităților naționale, pe baza aplicării învățăturii staliniste cu privire la lingvistică.

Sarcina noastră e de a lupta împotriva cauzelor care împiedică succesul în predarea limbii, de a găsi, printr'un efort comun, mijloacele de popularizare a metodelor bune întrebuințate până în prezent.

Trebue să mai includem pe ordinea de zi problema salarizării intendenților și a oamenilor de serviciu, problema revizuirii încadrării lor și a îmbunătățirii condițiilor lor de trai, pentrucă aceasta a fost în multe cazuri în detrimentul stării sanitare a școlii.

Prin lămurirea acestor probleme ale muncii noastre, vom contribui la lupta dusă pentru înfăptuirea revoluției culturale la noi în țară".

Pentru ridicarea nivelului profesional al tinerelor cadre

Pregătindu-se să participe la Congresul Uniunii Sindicatelor de Invățământ, delegatul Vasile Buleti, învățător la școala medie de băieți din Orașul Stalin, a căutat să cunoască și să analizeze mai îndeaproape felul cum și-au dus la îndeplinire organizațiile sindicale din regiunea Stalin, sarcinile ce le revin cu privire la sprijinirea cadrelor tinere în munca lor profesională.

Cu fiecare zi ce trece, arată tov. Buleti, sindicatele de învățământ, înțelegând că datoria lor este să contribue nu numai la asigurarea unor condiții mai bune de viață, ci și la ridicarea nivelului muncii instructiv-educative, se îngrijesc mai îndeaproape de această problemă. Organizațiile sindicale din regiunea Stalin au luat în ultimul timp măsuri importante în acest scop. Astfel, comitetul sindical regional a dat organizațiilor sindicale sarcina să sprijine școlile în organizarea diferitelor forme de ajutorare a cadrelor didactice pentru desfășurarea activității instructiv-educative. Ca urmare, organizațiile sindicale din școli, ca de pildă, organizația dela școala medie de băieți, dela școlile de 7 ani nr. 9 și nr. 3 din Orașul Stalin, dela școala medie de fete din Sibiu, dela școala medie mixtă din Târnăveni, au sprijinit direcțiile școlilor respective în organizarea asistenței cadrelor tinere la lecțiile profesorilor cu experiență. Organizațiile sindicale din școli au dat deasemeni un larg sprijin la înființarea colțurilor pedagogice și ajută la buna desfășurare a activității lor. Bogata și frumoasa activitate desfășurată de colțul pedagogic al școlii de 7 ani nr. 19 din Orașul Stalin este rodul efortului comun și al strânsei colaborări între direcția școlii și organizația sindicală din școală.

Organizațiile sindicale s'au îngrijit, în același timp, ca tinerii învățători și profesori să asiste la lecțiile deschise organizate în diferite școli. Organizațiile sindicale din școli au luat măsuri ca în acest timp cadrele tinere să nu fie reținute în alte activități.

La Orașul Stalin și la Sibiu s'au organizat pentru cadrele tinere înscrise la cursurile fără frecvență consultații bisăptămânale la cluburile sindicale. La clubul sindicatului de învățământ din Orașul Stalin s'au organizat convorbiri ale profesorului emerit Fabiu Sânjoan și ale învățătoarei emerite Belei Maria, cu cadrele tinere, pentru a le prezenta metodele folosite de ei în munca instructiv-educativă.

Prin grija sindicatelor pentru ridicarea nivelului profesional al cadrelor tinere, s'au înființat și biblioteci mobile care au fost trimise în comunele: Prejmer, Crisbav, Vlădeni, Sita-Buzăului, Tânțari etc. La școala pedagogică specială din Blaj s'a trimis o bibliotecă cuprinzând numeroase volume cu conținut ideologic și profesional.

Tovarășul Vasile Buleti arată însă că sindicatele de învățământ trebue să facă un pas serios înainte în munca de ajutorare a cadrelor tinere.

Este o realizare a organizațiilor sindicale faptul că a sprijinit organizarea colțurilor pedagogice, că a sporit numărul cărților din biblioteci, că a organizat lecții deschise, conferințe și consultații la cluburi etc. Organizațiile sindicale din școli trebue să meargă însă mai departe. Ele au sarcina să urmărească îndeaproape ca toți învățătorii, profesorii și educatoarele tinere să folosească din plin toate aceste mijloace de ridicare a nivelului lor profesional. Organizațiile sindicale din școli, în strânsă colaborare cu direcțiile, trebue să facă astfel încât prin toate aceste mijloace să se contribue efectiv la îmbunătățirea muncii cadrelor tinere. In această privință, organizațiile sindicale trebue să studieze cu grijă problema supraîncărcării cadrelor tinere cu sarcini străine de munca instructiv-educativă și culturală, astfel încât să nu se pună nicio piedică tinerilor învățători și profesori în calea însușirii cunoștințelor profesionale.

Ajutând organizațiile sindicale să ducă o muncă mai rodnică pe această linie, Congresul va aduce o contribuție însemnată la ridicarea nivelului de pregătire al cadrelor didactice și, deci, al activității școlilor.

In întâmpinarea consfătuirilor din Ianuarie

Pentru o temeinică pregătire a consfătuirilor

In curând cadrele didactice din toate raioanele țării vor participa la consfătuirile din Ianuarie, unde vor discuta pe larg felul cum s'a desfășurat munca instructiv-educativă pe cele două pătrare trecute și vor stabili măsurile pentru îmbunătățirea muncii în cea de a doua jumătate a anului școlar. Invățătorii și profesorii vor învăța din activitatea cadrelor didactice fruntașe, vor afla noi metode bune de muncă. Totodată, ei vor desvălui lipsurile care mai există în munca didactică, vor discuta mijloacele de înlăturare a acestor lipsuri.

Succesul consfătuirilor din Ianuarie depinde în largă măsură de felul cum vor fi pregătite. Ele vor reuși să scoată la lumină experiența pozitivă a cadrelor didactice, să combată lipsurile care stânjenesc buna desfășurare a procesului de învățământ, numai dacă secțiunile de învățământ, organele sindicatelor de învățământ și cadrele didactice vor privi pregătirea acestor consfătuiri cu toată seriozitatea, numai dacă vor lua din timp toate măsurile necesare.

Experiența consfătuirilor din Septembrie arată că acolo unde s'a desfășurat o muncă de pregătire planificată, unde s'au constituit din timp colective de metodiști care, împreună cu inspectorii școlari, au cercetat cu pricepere pedagogică munca școlilor, acolo unde lucrările consfătuirilor au reușit nu numai să analizeze în mod științific activitatea cadrelor didactice, dar au și stărnit în rândurile lor preocupări pentru noi probleme instructiv-educative, rezultatele obținute în școli pe primele două pătrare sunt cu mult mai bune față de cele obținute în aceeași perioadă a anului școlar trecut.

Pentru a asigura o bună pregătire a consfătuirilor din Septembrie, multe secții de învățământ regionale și comitete sindicale regionale de învățământ au organizat ședințe de instructaj cu întregul colectiv al secțiunii, cu metodiștii și cu activiștii sindicali repartizați pentru îndrumarea muncii la raioane. Așa au lucrat, de exemplu, regiunile Cluj, Craiova, Hunedoara, Ploești, etc. Unele secții de învățământ regionale, ca secțiunea de învățământ a regiunii Timișoara, au organizat la sediul regiunii și ședințe de instructaj cu șefii secțiunilor de învățământ raionale. La rândul lor, majoritatea secțiilor de învățământ raionale au organizat ședințe cu directorii de școli pentru a-i îndruma pe aceștia cum să ajute cadrele didactice să-și analizeze temeinic munca, să cunoască adânc problemele instructiv-educative legate de unitatea în care muncesc.

Secțiunea de învățământ a regiunii Craiova și secțiunea de învățământ a Regiunii Autonome Maghiare, și-au întocmit din timp un plan de inspecții pe teren în perioada pregătirii consfătuirilor. In acest fel, inspectorii școlari dela regiune au putut da îndrumările necesare pentru rezolvarea imediată a diferitelor probleme ivite în desfășurarea pregătirilor pentru Consfătuiri.

Pregătindu-se pentru consfătuiri cu toată seriozitatea, secțiunea de învățământ a raionului Sânnicolaul Mare a izbutit să analizeze concret și în adâncime atât munca școlilor din raion, cât și munca sa proprie. Aceasta a avut drept rezultat faptul că învățătorii și profesorii au participat activ la desbateri, mânuind cu curaj arma criticii și autocriticii, aducând în discuție noi probleme, prezentând noi experiențe din activitatea școlii.

In unele locuri însă, consfătuirile din Septembrie au fost pregătite superficial, s'a dus o muncă formală de îndrumare și control. In regiunea Oradea, de exemplu cadrele didactice, necunoscând scopul consfătuirilor, s'au prezentat la consfătuiri cu totul nepregătite pentru a-și expune propria experiență, pentru a-și analiza lipsurile. Șeful secțiunii de învățământ a regiunii Oradea s'a mulțumit să la măsuri din birou, fără să urmărească îndeplinirea lor. Deși consfătuirile au început la 10 Septembrie, șeful secțiunii de învățământ nu vizitase, până la data de 8 Septembrie, nicio școală, iar delegații secțiunii și ai comitetului sindical regional au plecat la raioane abia în zilele de 7 și 8 Septembrie. Din această cauză, în unele raioane ale regiunii, ca Șimleul Silvaniei și Săcueni, instrucțiunile privind organizarea consfătuirilor n'au fost studiate cu atenția cuvenită, ceeace a dus la întocmirea defectuoasă a rapoartelor și referatelor. In raioanele Mureș și Topliță, cadrele didactice n'au fost îndrumate nici de secțiunea raională de învățământ, nici de comitetul sindical raional.

Majoritatea secțiilor de învățământ regionale și a comitetelor sindicale regionale de învățământ, în munca de îndrumare și control pe care au dus-o, s'au preocupat mai mult de rezolvarea problemelor organizatorico-gospodărești, de asigurarea condițiilor materiale, neglijând problemele de conținut ale consfătuirilor, neglijând însuși scopul pentru care acestea au fost organizate. Datorită acestui fapt, în unele raioane, referatele și discuțiile din ședințele plenare și pe secții s'au menținut la generalități, au fost lipsite de materialul concret care ar fi trebuit să ilustreze problemele ce se puneau, n'au contribuit la lărgirea schimbului de experiență, n'au dat învățătorilor și profesorilor ajutorul pe care trebuiau să-l primească la începutul de an școlar. Așa s'a întâmplat, de pildă, în raioanele Târgoviște și Pogoanele din regiunea Ploești sau în raionul Moldova Nouă din regiunea Timișoara, unde secțiile de învățământ, sindicatele și cadrele didactice au dat dovadă de automulțumire și autoliniștire. In alte raioane, ca Piatra Neamț, Bacău, Năsăud, Cluj, raionul Reșița, sau în orașele Timișoara și Galați, datorită faptului că nu s'a desfășurat o acțiune temeinică de pregătire a cadrelor didactice în vederea consfătuirilor, învățătorii și profesorii, în loc să explice cauzele lipsurilor semnalate, să solicite sprijinul pentru înlăturarea lor, au respins criticile și au luat o poziție de autoapărare.

Unele secții de învățământ raionale, ca cea a raionului Sibiu, ale raioanelor Sebeș, Făurei, cele din regiunea Suceava n'au asigurat condițiile materiale necesare în ceeace privește cazarea, transportul sau hrana cadrelor didactice. Acest lucru s'a resimțit în largă măsură în desfășurarea consfătuirilor în aceste raioane.

Pentru buna desfășurare a consfătuirilor din Ianuarie, secțiunile de învățământ regionale și raionale trebue să acorde mai multă grijă pregătirii referatelor, să asigure o participare cât mai activă a cadrelor didactice la lucrările consfătuirilor. Secțiunile de învățământ regionale, împreună cu comitetele sindicale regionale, trebue să ducă în acest timp o muncă organizată de îndrumare, pentru a ajuta secțiunile de învățământ și comitetele sindicale raionale să rezolve cu succes problemele legate de pregătirea consfătuirilor. Fiecare secție de învățământ raională, fiecare comitet sindical raional trebue să culeagă un material informativ cât mai bogat, care să-i dea posibilitatea să tragă concluzii juste atât cu privire la realizări, cât și cu privire la lipsuri, să-i dea posibilitatea să se orienteze asupra măsurilor ce trebue luate pentru îmbunătățirea muncii în ultimele două pătrare ale anului școlar. Atât referatele prezentate în ședințele plenare sau în ședințele pe secții, cât și discuțiile trebue să se întemeieze pe cunoașterea materialului concret din munca școlilor, trebue să stimuleze cadrele didactice la vii discuții în legătură cu metodele de rezolvare a problemelor instructiv-educative. La baza întocmirii referatelor trebue să stea o serioasă selecționare și studiere a metodelor concrete, culese nu din referate, ci în primul rând din cunoașterea directă a desfășurării muncii.

In acest scop, munca de pregătire a consfătuirilor trebue să se organizeze în mod planificat. Trebue să se urmărească cu deosebită grijă cunoașterea adâncită a instrucțiunilor privind organizarea consfătuirilor. Secțiunile de învățământ raionale, împreună cu comitetele raionale de învățământ trebue să aleagă cu atenție colectivele care vor colabora la pregătirea referatelor, să numească în aceste colective directori de școli și metodiști capabili să aprecieze experiența pozitivă, capabili să sesizeze lipsurile caracteristice din activitatea cadrelor didactice, a directorilor și a diriginților, să vadă cauzele acestor lipsuri și să le combată.

Expozițiile ce se vor organiza în cadrul consfătuirilor din Ianuarie trebue să contribue din plin la răspândirea experiențelor bune. Tocmai deaceea este necesar ca ele să fie pregătite cu cea mai mare grijă, sistematizându-se întreg materialul pe care l vor cuprinde pe probleme și pe obiecte de studii.

O deosebită atenție trebue să acorde pregătirii pentru consfătuiri, învățătorii și profesorii. In cadrul cercurilor pedagogice, al consiliilor pedagogice, el ședințelor de grupă sindicală, învățătorii și profesorii trebue să discute pe larg felul în care au îndeplinit planul de școlarizare, să analizeze situația la învățătură pe primele două pătrare a elevilor din școlile lor, să analizeze cum au reușit să dea lecțiilor predate un conținut educativ, să lege teoria de practică. Ei trebue să discute, totodată, modul de aplicare al noului sistem de notare, disciplina realizată în școală și felul cum a fost folosită nota la purtare. In fiecare școală, învățătorii și profesorii trebue să scoată la iveală metodele care au stat la baza rezultatelor bune obținute, să cunoască în adâncime cauzele care explică diferitele lipsuri existente în munca de predare, în desfășurarea orelor educative, în colaborarea dintre școală și familie, dintre școală și organizațiile de tineret.

Pregătind cu grijă consfătuirile din Ianuarie, sub îndrumarea organizațiilor de partid, și folosind larg, în acest scop, sprijinul sfaturilor populare regionale și raionale, secțiunile de învățământ, împreună cu comitetele sindicale de învățământ, vor da cadrelor didactice posibilitatea să-și cunoască mai bine activitatea desfășurată până acum, să pornească la munca pentru încheierea cu succes a anului școlar înarmate cu cunoașterea unei bogate experiențe și a unor noi metode educative și de predare, înarmate cu noi mijloace pentru înlăturarea lipsurilor. Astfel, învățătorii și profesorii vor reuși să aplice mai bine experiența școlii sovietice, vor reuși să pregătească temeinic tineretul patriei, viitoarele cadre de construire a socialismului.

M. POP

Să împletim strâns munca de predare cu practica

Pregătindu-se pentru consfătuirile din Ianuarie învățătorii și profesorii analizează pe larg munca pe care au desfășurat-o în primele două pătrare ale anului școlar, oprindu-se îndeosebi asupra problemelor hotărîtoare pentru binul mers al activității didactice. Printre aceste probleme, un loc de frunte îl ocupă problema împletirii strânse a întregii munci din școală cu practica, cu activitatea în producție, problema învățământului politehnic.

Cadrele didactice din școlile noastre urmăresc cu un interes deosebit materialele apărute în presa pedagogică sovietică cu privire la introducerea învățământului politehnic în școlile din U.R.S.S. Cerința politehnizării învățământului sovietic — cerință care izvorăște din învățătura cu privire la căile de trecere la comunism formulată de tovarășul Stalin în geniala sa lucrare „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S." — pune în fața școlii sovietice sarcini de o uriașă însemnătate. Pentru noi, care trebue să înfăptuim sarcinile construcției socialismului, experiența școlii sovietice în domeniul politehnizării învățământului are o importanță deosebită. Așa cum ne învață tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, școala, care este izvorul principal de cadre pentru construirea socialismului, trebue să înarmeze tineretul cu cunoștințe indisolubil legate de practică, de activitatea în producție. Tocmai de aceea învățătorii și profesorii noștri acordă acum, în perioada de pregătire a consfătuirilor din Ianuarie, o mare importanță analizării muncii lor în lumina acestei sarcini.

Cercetând din acest punct de vedere activitatea unora dintre școlile din orașele Bacău și Botoșani, se poate constata că învățătorii și profesorii au obținut o serie de succese în direcția împletirii muncii de predare cu problemele practice ale construcției socialiste. Astfel, predând o lecție despre alcali și hidrați, tovarășa Dragomirescu Otilia, profesoară de fizică la școala medie de fete din Bacău, a arătat elevelor sale importanța sodei caustice în industrie, a vorbit despre perspectivele ce se deschid industriei chimice în patria noastră. Tovarășa Neculcea Gherghina, profesoară de fizico-chimice la aceeași școală, în predarea lecției „Energia și puterea curentului electric", a dat elevelor să lucreze ca aplicație practică o problemă cu date concrete din viața unui sat prin care trece o apă curgătoare cu o mică cădere de apă, a cărei energie poate fi folosită pentru construirea unei microcentrale. Puse în fața acestei probleme, elevele și-au dat seama de toate datele concrete pe care trebue să le culeagă din sat: debitul de apă, înălțimea dela care cade apa, populația satului și deci numărul becurilor ce trebuesc alimentate de uzină etc.

Principiul legării teoriei de practică este aplicat în largă măsură și în cadrul lecțiilor de matematică. Tovarășa Ceapragă Maria, profesoară de matematică la școala medie de fete din Bacău a folosit în exercițiile și problemele ce le-a făcut cu elevele în legătură cu fracțiile ordinare, date concrete din viața gospodăriilor agricole colective din comunele Tamaș și Grigoreni. Rezultatele acestor probleme au ilustrat superioritatea recoltelor obținute prin munca colectivă și prin aplicarea metodelor agrotehnice sovietice.

Deosebit de importantă este deasemeni legarea teoriei de practică în domeniul științelor naturale. Profesorul de științe naturale dela școala medie de băieți din Botoșani, în predarea lecțiilor despre învățătura marelui savant sovietic Lisenko, a căutat să-i ajute pe elevi să înțeleagă contribuția adusă de marele savant la întărirea economică a patriei sale. El a vorbit elevilor despre felul cum se aplică această învățătură în gospodăriile agricole de stat și în gospodăriile agricole colective din țara noastră, le-a arătat cu date concrete recoltele bogate ce se pot obține prin iarovizare, prin transformarea grâului de primăvară în grâu de toamnă. Tovarășul profesor i-a îndrumat pe elevi să aplice și în practică cunoștințele însușite în mod teoretic. Elevii au ales semințe, selecționându-le după criterii științifice, le-au umezit și le-au vânturat și apoi le-au pus la semănat în cutii cu pereți de sticlă în față, pentru a se putea observa cu ușurință încolțirea și răsărirea plantelor din primul rând semănat. Solul din fiecare cutie a fost pregătit după învățătura lui Williams. In unele cutii s'a pus sol îngrășat cu îngrășăminte animale, în altele cu îngrășăminte chimice, în altele sol slab etc., pentru ca elevii să-și poată da seama care sol e mai fertil și mai propice desvoltării fiecărei plante. Elevii care nu și-au putut construi cutii, au semănat în pahare. Pentru primăvară, ei vor pune grâu la iarovizat, transformând, după învățătura marelui savant sovietic Lisenco, grâul de primăvară în grâu de toamnă. Elevii de clasa a VIII-a și-au pregătit cartofi pe care-i vor pune la iarovizare în diferite perioade. Elevii au înșirat pe sfoi un număr de cartofi, i-au pus trei zile într'o soluție slabă de formol, care oprește încolțirea, și acum îi țin la aer.

Activitatea desfășurată în primele două pătrare arată însă că nu toate cadrele didactice acordă importanța cuvenită legării muncii din școală cu practica. Tovarășa Onofreiuc Olga, de pildă, profesoară de fizică la școala medie de fete din Bacău, nu a arătat elevelor, în predarea lecției despre baze, care este importanța practică a cunoașterii bazelor, nu le-a vorbit despre folosirea acestora în industrie. Tot astfel, tovarășa Ștefanovici Tatiana, dela școala medie de fete din Botoșani, în predarea lecției „Izvoarele de căldură" la clasa a IX-a B, nu a arătat elevelor importanța cunoașterii capacității calorice a combustibilelor pentru viața practică, deși elevele au cunoștințe temeinice despre transformarea energiei calorice în energie mecanică. Deasemenea, tovarășa Zopa Ana, profesoară de științe naturale la școala medie de fete din Bacău, în predarea lecției „Fertilitatea solului" la clasa a VIII-a C, nu a vorbit nimic elevelor despre aplicarea învățăturii lui Williams în gospodăriile noastre agricole colective și de stat, despre cercurile agrotehnice, despre felul cum s'au pregătit la noi arăturile de toamnă, deși lecția se desfășura tocmai în perioada arăturilor, nu a pomenit nimic despre datoria pe care o au elevele de a răspândi cunoștințele lor agrotehnice.

Școlile din orașele Bacău și Botoșani acordă prea puțină atenție excursiilor în producție, care sunt un mijloc deosebit de important pentru legarea teoriei cu practica.

Pentru înlăturarea acestor deficiențe, sunt necesare serioase măsuri care să ducă la îmbunătățirea procesului de învățământ, la o mai bună pregătire a elevilor pentru munca pe care o vor desfășura mai târziu în producție. Inspectorii și directorii școlilor trebue să urmărească mai îndeaproape aplicarea principiului legării teoriei de practică, să cunoască experiențele bune și să le popularizeze în cadrul cercurilor pedagogice, al consiliilor pedagogice, în presă etc.

Organele de învățământ și directorii trebue să îndrumeze cadrele cu mai puțină experiență în direcția legării strânse a predării de practică și să scoată la iveală greutățile și lipsurile care există în această privință. Organele sindicale, împreună cu secțiile de învățământ, responsabilii cercurilor pedagogice și directorii de școli trebue să acorde mai multă atenție organizării schimbului de experiență, lecțiilor deschise din cadrul cercurilor pedagogice.

Justa împletire a predării cu practica necesită o serioasă orientare a cadrelor didactice, atât din punct de vedere pedagogic cât și ideologic. De aceea, învățătorii și profesorii trebue să depună eforturi și mai stăruitoare pentru însușirea materialului sovietic de pedagogie, a metodicilor, pentru pregătirea seminariilor din cadrul diferitelor forme de învățământ de partid și sindical, pentru urmărirea presei zilnice, care oglindește succesele industriei și agriculturii noastre.

In pregătirea și desfășurarea lecțiilor, învățătorii și profesorii nu trebue să uite nicio clipă că elevii pe care-i instruesc și-i educă astăzi sunt constructorii de mâine ai uzinelor, ai orașelor, ai metroului, sunt constructorii patriei noastre socialiste. Legând teoria de practică, ei trebue să-i înarmeze pe elevii lor cu principiile generale ale producției, cu deprinderile practice necesare muncii pe care o vor desfășura mai târziu.

Pregătirile pentru consfătuirile din Ianuarie trebue să constitue un prilej însemnat pentru îmbunătățirea muncii cadrelor didactice, pentru o cât mai temeinică pregătire a viitorilor constructori ai socialismului.

V. MIHAIL

Lucrările Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii

Hotărîrea de neclintit a popoarelor de a apăra pacea

La Viena, în marea sală „Konzerthaus", aproape două mii de delegați sosiți din toate colțurile lumii au început, la 12 Decembrie, să ia în discuție problema care preocupă azi toate popoarele, — problema luptei pentru apărarea păcii. Începând dela 12 Decembrie, la tribuna Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii se perindă zeci de delegați, oameni de diferite opinii politice și credințe religioase, de diferite categorii sociale, de toate convingerile. Ei exprimă, în numele popoarelor care i-au trimis la Viena, hotărîrea nestrămutată a oamenilor cinstiți din întreaga lume de a înfrâna pe cei care uneltesc la dezlănțuirea unui nou război mondial.

Lucrările Congresului au fost deschise de savantul francez prof. Joliot-Curie, președintele Consiliului Mondial al Păcii. După ce a mulțumit prietenilor austriaci ai mișcării pentru pace și comitetului de organizare pentru ospitalitatea acordată participanților la Congres, prof. Joliot-Curie a subliniat cauzele care au dus la convocarea acestui mare Congres al popoarelor, cauze care au fost menționate în Apelul lansat de Consiliul Mondial al Păcii. „Trăim într'o lume care nu și-a revenit încă de pe urma teribilelor zguduiri ale celui de al doilea război mondial — a spus prof. Joliot-Curie — și totuși, chiar în acest moment, războiul continuă să facă ravagii în trei regiuni ale planetei noastre. Redutabila cursă a înarmărilor se intensifică aducând ruină economică, frânând progresul uman, mărind primejdia războiului. Sub pretextul securității, se încheie pacte, tratate, acorduri, care nu fac, în majoritatea lor, decât să mărească pericolul războiului. Sub acelaș pretext, independența națională, libertățile democratice, sunt tot mai amenințate. „Războiul rece" ale cărui arme sunt calomnia și minciuna, continuă, în timp ce unii se străduiesc să creeze un spirit de cruciadă, să fanatizeze popoarele și să le pregătească în numele nu știu cărei misiuni divine, pentru cel mai îngrozitor dintre măceluri". In continuare, președintele Consiliului Mondial al Păcii a înfățișat Congresului situația îngrijorătoare care domnește în prezent în unele colțuri ale lumii, situație care amenință securitatea și independența popoarelor. In încheierea cuvântării sale, prof. Joliot-Curie a arătat că soluția în destinderea situației internaționale este semnarea unui pact al păcii între cele cinci mari puteri. „Ceeace îmi pare esențial — a spus prof. Joliot-Curie — este ca guvernele celor cinci mari puteri să semneze un pact care să stabilească condițiile fundamentale și stabile ale păcii mondiale, deoarece aceste condiții depind în întregime de ele. Pactul astfel încheiat între cele cinci mari puteri ar reconstitui într'o situație nouă relațiile bune care domneau în momentul creării Organizației Națiunilor Unite. Acest pact ar asigura, de data aceasta în mod durabil, respectarea spiritului și literei Chartei Națiunilor Unite. O.N.U. și-ar redobândi caracterul universal și ar fi în măsură să reglementeze în mod just toate diferendele ce se pot ivi între toate națiunile lumii. Insfârșit, acest pact al cărui scop principal este de a asigura o pace trainică între cele cinci mari puteri, ar avea deasemenea consecința importantă că ar da din nou Organizației Națiunilor Unite mijloacele pentru îndeplinirea misiunii sale".

In zilele următoare, dela tribuna Congresului, glasul solilor popoarelor au continuat să răsune ca un puternic act de acuzare împotriva sângerosilor agresori americani, împotriva colonialiștilor englezi și francezi. Cu un deosebit interes au ascultat participanții la Congres cuvântarea emoționantă a scriitorului sovietic Ilya Ehrenburg. „Ca scriitor al cărui auz trebue să perceapă fiecare bătaie surdă a inimilor omenești, ca om care a trecut prin două războaie mondiale și care a văzut prea multe dureri și ruine, vreau să spun: trebue să facem tot ceeace putem, chiar mai mult decât putem, numai să salvăm pacea" — a spus marele scriitor sovietic. După ce a ilustrat cu numeroase fapte intențiile criminale ale atățătorilor la război, Ilya Ehrenburg a încheiat în aplauzele furtunoase ale tuturor celor prezenți: „In numele delegației sovietice, propun marelui Congres să confirme dreptul inalienabil al tuturor popoarelor la independența națională, dreptul de a trăi așa cum vor, fără să se supună unor ordine venite din afară. Modul de viață belgian sau danez, guatemalez sau iranian merită tot atâta respect ca și modul de viață american. Popoarele care au opinii diferite se pot într'ajutora, pot face schimb de cărți și descoperiri, de materii prime și de produse. Pentru aceasta este necesar să se respecte principiul reciprocității și să se recunoască egalitatea tuturor statelor suverane. Securitatea tuturor statelor trebue să fie asigurată printr'un pact între marile puteri, prin lichidarea diverselor blocuri agresive, prin respectarea tratatelor de prietenie și asistență mutuală existente și prin revenirea Organizației Națiunilor Unite la principiile care au stat la baza creării ei. Există în Franța un dicton vechi și înțelept: „Cărbunarul e stăpân în casa lui". Și, dați-mi voie să închei cu cuvintele: „Trăiască cărbunarul stăpân în casa lui!"

Au luat apoi cuvântul numeroși delegați la Congres: generalul José Raphael Gabaldon, președintele „Comitetului de luptă pentru democrație și pace" din Venezuela, Ahund Aga Ali-Zade, reprezentantul musulmanilor din Uniunea Sovietică, prof. Dobretsberger, membru al delegației austriace și alții. Delegații au ascultat cu atenție încordată cuvântarea delegatei coreene Kin En Sun, care a vorbit despre durerile și suferințele mamelor și soțiilor coreene, despre lupta eroică a întregului popor coreean pentru libertate și independență. Kin En Sun a citat o serie de exemple grăitoare care dovedesc cruzimea criminală a intervenționiștilor americani, asasini nemiloși ai populației pașnice, ai bătrânilor, femeilor și copiilor coreeni. In încheiere, Kin En Sun a declarat că este necesar să se ceară încetarea imediată a războiului din Coreea și retragerea tuturor trupelor străine din această țară. Intreaga omenire progresistă, a spus vorbitoarea, trebue să ceară încheierea Pactului Păcii între cele cinci mari puteri, deoarece el va asigura o pace trainică. Ridicându-se în picioare, toți delegații au salutat-o pe Kin En Sun cu aplauze furtunoase.

Problema independenței naționale și securității popoarelor a preocupat și pe ceilalți participanți care au luat cuvântul dela tribuna Congresului: Manuel Kruz, delegatul filipinez, Cian Suat Hong, reprezentanta Malayei, Osvaldo Rodriguez Jimenez, avocat din Costa-Rica, Eleni Terezi, ministru adjunct al sănătății al R.P. Albania, José Giral, fost prim-ministru al Spaniei, Emmanuel d'Astier de la Vigerie, membru al delegației franceze, scriitoarea germană Anna Seghers, Alessandra Piagio, reprezentantă a organizației catolice italiene „Mișcarea creștină pentru pace".

In ședința din după amiaza zilei de 14 Decembrie a luat cuvântul prof. acad. Traian Săvulescu, președintele Academiei Republicii Populare Române, conducătorul delegației române. In numele milioanelor de iubitori de pace din R.P.R., prof. acad. Traian Săvulescu a transmis Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii un înflăcărat salut și i-a urat deplină reușită în nobila lui misiune. Vorbind despre dorința de pace a poporului din Republica Populară Română, conducătorul delegației române a spus: „Poporul nostru socotește că deosebirile între diferitele concepții și moduri de viață nu pot și nu trebue să constitue motive valabile de vrajbă, de încordare, de conflicte internaționale și cu atât mai puțin de conflicte armate, că aceste deosebiri nu pot și nu trebue să împiedice colaborarea între state, între popoare. Coexistența, colaborarea dintre sisteme diferite sunt pe deplin posibile. Ele sunt condiționate numai de faptul ca de ambele părți să existe dorința sinceră de colaborare, să existe voința de a-și îndeplini obligațiile asumate, să se respecte cu sfințenie principiul egalității de drepturi și al neamestecului în treburile interne ale statelor". In încheierea cuvântării sale, prof. acad. Traian Săvulescu a subliniat că delegația română ține să precizeze că este în totul de acord cu propunerea ca marele Congres al popoarelor să ceară guvernelor celor cinci mari puteri să semneze un Pact al Păcii. In acelaș timp, conducătorul delegației române și-a exprimat convingerea că grandiosul Congres al popoarelor va juca un rol însemnat în realizarea înțelegerii și colaborării internaționale și prin aceasta va justifica încrederea popoarelor.

In marea sală de concert dela Viena lucrările Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii își continuă lucrările. Oameni deosebiți unii de alții și popoare deosebite unele de altele, desbat în zeci și zeci de limbi condițiile fundamentale care trebue realizate pentru asigurarea independenței statelor și securității popoarelor. In aceste zile, privirile lumii întregi se îndreaptă spre Viena, unde delegații popoarelor se străduesc să facă un pas de cea mai mare însemnătate pe calea asigurării unei păci trainice.

Sărbătorirea centenarului lui N. Bălcescu

Consiliul de Miniștri al R.P.R. a hotărît sărbătorirea, în cursul lunilor Decembrie 1952 — Ianuarie 1953, a centenarului marelui patriot revoluționar și democrat român Nicolae Bălcescu.

In vederea sărbătoririi centenarului lui N. Bălcescu s'a constituit un comitet jubiliar, format din acad. Traian Săvulescu, președinte, Sică Alexandrescu, prof. univ. P. Băleanu, prof. univ. L. Banyai, prof. univ. A. Bunaciu, acad. Gh. Călinescu, prof. univ. V. Cheresteșiu, acad. prof. P. Constantinescu-Iași, Mircea Gherman, Nestor Ignat, Eugen Jebeleanu, prof. univ. A. Joja, prof. univ. I. Livescu, acad. Ilie Murgulescu, Vasile Mușat, Constantin Nistor, Ion Nistor, acad. Camil Petrescu, N. Popescu-Doreanu, Mihai Popescu, prof. univ. Gr. Preoteasa, acad. Raluca Ripan, acad. M. Sadoveanu și general Teclu Iacob.

In cadrul sărbătoririi vor avea loc în diferite orașe din țară, adunări comemorative consacrate marelui patriot și revoluționar Nicolae Bălcescu.

Academia R.P.R. va organiza în Ianuarie 1953, o ședință științifică, la care se vor prezenta comunicări asupra vieții și operei lui N. Bălcescu.

Editura Academiei R.P.R. va edita un volum de „Opere alese" ale lui N. Bălcescu. Deasemeni, va apare o ediție populară de mare tiraj a „Operelor alese" ale lui Nicolae Bălcescu.

La Casa oamenilor de știință din București vor fi expuse documente orginale, manuscrise, stampe, tablouri, tipărituri în legătură cu viața și opera lui Nicolae Bălcescu.

In școli, universități, cluburi și cămine culturale, se vor ține conferințe cu privire la viața și opera lui N. Bălcescu

S'au instituit 10 burse de stat „Bălcescu" în valoare de 250 lei lunar, pentru studenții merituoși dela facultățile de istorie și filosofie din țară.

Institutul Agronomic din București, Biblioteca Universității din Iași, Liceul nr. 1 din București, fost „Sfântul Sava", unde a învățat Bălcescu, precum și Școala militară de infanterie nr. 1, au primit numele lui Nicolae Bălcescu.

Sărbătorirea centenarului Bălcescu în școli este menită să contribue puternic la educarea în spirit comunist a tineretului. In cuvântarea rostită la Congresul Învățătorilor, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej a arătat că una din sarcinile de căpetenie ale cadrelor didactice este aceea de a cultiva mândria națională pentru tradițiile revoluționare, progresiste ale poporului nostru, interesul și dragostea pentru opera acelor oameni care, ca Nicolae Bălcescu, și-au pus întreaga lor viață în slujba fericirii poporului. Aplicând această învățătură, cadrele didactice din școlile noastre trebue să folosească din plin, cu prilejul centenarului Bălcescu, întreaga activitate a școlii — lecțiile, activitatea din afară de clasă și extrașcolară pentru a trezi în conștiința tineretului dragostea față de acest mare patriot, pentru a întări munca de educare a elevilor în spiritul iubirii fierbinți față de patrie.

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză și spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democrație populară!"

București. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste și muncitorești

Nr. 51 (215)

Cuprinde:

ARTICOL DE FOND: Forța atotbiruitoare a teoriei marxist-leniniste.

* * * Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii.

CLEMENT GOTTWALD: Munca politică și organizatorică a partidului și proiectul noului Statut al partidului.

GEORGES COGNIOT: I. V. Stalin despre condițiile prealabile fundamentale ale trecerii treptate dela socialism la comunism.

ERNO GERÖ: Pentru un nou avânt al economiei naționale a Ungariei.

LEO FIGUERES: Lupta eroică a popoarelor din Tunisia, Maroc și Algeria.

DIN: A 6-a aniversare a războiului pentru apărarea Patriei dus de poporul vietnamez.

G. COROTCHEVICI: **Critică și bibliografie:** Ce aduce Germaniei occidentale tratatul militarist dela Bonn.

JAN MAREK: Note politice.

Informații.

De vânzare la magazinele „Librăria Noastră" și la toate chioșcurile.

Prețul 40 bani.

Să îmbunătățim desfășurarea cursurilor de alfabetizare!*)

A trecut o lună de când au început în întreaga țară cursurile de alfabetizare pe anul școlar 1952—1953. A început un an nou pe frontul luptei pentru lichidarea neștiinței de carte, grea și rușinoasă moștenire lăsată de regimul burghezo-moșieresc.

Țara noastră număra înainte peste patru milioane de analfabeți și semianalfabeți. Milioane de copii rămâneau anual în afară de școală, îngroșând numărul analfabeților.

Pentru moșieri și capitaliști, ținerea maselor largi în întuneric, împiedicarea lor de a răzbi spre lumină și cultură, constituia unul din cele mai perfide mijloace în vederea menținerii și întăririi exploatării și a dominației lor de clasă. Lipsa de școli și de învățători în sute și mii de sate ale țării, grelele lipsuri materiale care împiedicau sute de mii de familii să asigure copiilor îmbrăcămintea necesară pentru a merge la școală, mizeria neagră care obliga pe copii să muncească încă dela cea mai fragedă vârstă, toate acestea condamnau la analfabetism milioane de cetățeni ai țării.

Pentru clasa muncitoare, pentru regimul democrat-popular, problema lichidării neștiinței de carte și culturalizarea maselor, problema dezvoltării științei și culturii constitue chestiuni vitale, condiții indispensabile pentru triumful noii orânduiri sociale.

Pentru a construi cu succes socialismul este nevoe de știință de carte, de oameni instruiți, cu o înaltă cultură, stăpâni pe tehnică, stăpâni pe știință. Industrializarea socialistă a țării, transformarea socialistă a agriculturii, înfăptuirea măreților lucrări de construcție prevăzute în recentele Hotărîri ale partidului și guvernului, utilizarea mașinilor și uneltelor perfecționate, aplicarea pe scară largă a tehnicii înalte, cer ca toți oamenii muncii să aibă cunoștință de carte și să-și ridice necontenit nivelul cultural.

Lenin ne învață că omul fără știință de carte se află în afara politicii, că el trebue în primul rând să cunoască alfabetul. Fără de aceasta există numai svonuri, minciuni, prejudecăți și nicidecum politică... Pornind dela învățătura clasică a tovarășului Stalin cu privire la națiunile socialiste înaintate, tovarășul L. P. Beria, la Congresul al XIX-lea al P.C.U.S. a arătat că una din trăsăturile principale caracteristice unei națiuni socialiste este printre altele „știința de carte a întregii populații..."

Urmând exemplul luminos al Uniunii Sovietice, țara celei mai înalte culturi, partidul și statul nostru democrat-popular acordă cea mai mare atenție acțiunii de luminare a poporului muncitor, de lichidare a neștiinței de carte. Datorită muncii pline de însuflețire depuse de numeroși învățători și profesori, îndrumați de organizațiile de partid și sprijiniți de sindicate, precum și de organizațiile U.F.D.R. și U.T.M., sute și sute de mii de neștiutori de carte au învățat în ultimii ani tainele scrisului și ale cititului.

Intunericul neștiinței de carte se risipește din ce în ce mai mult din întreprinderile noastre industriale, din fabrici și de pe marile șantiere. Ajutați îndeaproape de comitetele de partid și de comitetele sindicale, cea mai mare parte a muncitorilor neștiutori de carte dela Combinatul Siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej" din Hunedoara și dela F. C. „Gh. Gheorghiu-Dej" din Capitală au absolvit cursurile de alfabetizare și s'au înscris mai departe în clasele V—VII ale școlii elementare sau la diferite cursuri de calificare, devenind stahanoviști și fruntași în producție.

In sate ca Cornățelul și Râul Sadului — raionul Sibiu, Mușelnița — raionul Rădăuți, etc. toți țăranii muncitori au învățat carte.

Fără îndoială, că pe lângă numeroasele realizări, în acțiunea de alfabetizare din anul trecut au existat și multe lipsuri. Prezentând situația într'o lumină trandafirie, unele sfaturi populare raionale au întocmit date statistice umflate, nereale, cu privire la rezultatele alfabetizării. In multe comune și sate munca de alfabetizare a fost lăsată numai pe seama cadrelor didactice. Sfaturile populare din unele comune ca, de pildă, Salcia, Urzicuța și Vella, regiunea Craiova, nu s'au îngrijit de asigurarea condițiilor materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor.

S'au manifestat lipsuri și în activitatea Ministerului Învățământului Public. Mulțumindu-se cu îndeplinirea numerică, cantitativă, a planului anual, conducerea și organele M.I.P. nu au controlat calitatea acestor cursuri și nu au putut deci lua măsuri de îndreptare a lipsurilor ivite. Deasemenea, M.I.P. nu s'a ocupat serios de întocmirea unor îndrumări metodologice pentru cadrele care predau la cursurile de alfabetizare.

Pentru lichidarea lipsurilor existente, partidul și guvernul nostru au luat anul acesta o serie de măsuri. Hotărîrea Consiliului de Miniștri pentru buna desfășurare a recensământului analfabeților, Hotărîrea Comitetului Executiv al C.G.M. și Ministerului Învățământului Public pentru intensificarea muncii de alfabetizare, au dat acțiunii de alfabetizare din acest an un nou avânt.

Trebue arătat, însă, că unele organe de partid și de stat mai manifestă încă o condamnabilă nepăsare față de importanta acțiune a lichidării neștiinței de carte. Astfel în regiunea Constanța, sectorul de învățământ al comitetului regional de partid și secțiunea de învățământ a sfatului popular regional nu s'au preocupat de organizarea lucrărilor de recensământ și nu au controlat pe teren desfășurarea acțiunii. Ca urmare, în unele comune, recensământul neștiutorilor de carte s'a făcut cu întârziere, iar alte comune au fost lăsate cu totul nerecenzate.

La 3 Noembrie, data când trebuia să aibă loc deschiderea cursurilor de alfabetizare, au început să funcționeze în raionul Toplița numai 35% din cursuri.

La întreprinderea „202 Construcții" din Galați cursurile nu au fost deschise nici până azi.

Cu toate că în regiunea București există încă un mare număr de neștiutori de carte, șefii secțiunilor de învățământ și inspectorii sfaturilor populare sunt trimiși în munci cu totul nelegate de sarcinile lor. Sfatul popular regional neglijează munca de alfabetizare. Rezultatul acestei stări de lucruri este că în comuna Mirosi, după deschiderea cursurilor s'au prezentat puțini neștiutori de carte.

Analiza rezultatelor acțiunii de alfabetizare desfășurată până acum arată că pentru îndeplinirea prevederilor planului cincinal — completa lichidare a neștiinței de carte până în anul 1955 — mai trebue depusă încă o muncă perseverentă și serioasă. Anul școlar de alfabetizare 1952—1953 este un an hotărîtor deoarece în **acest an trebuesc cuprinși la cursuri toți neștiutorii de carte din industrie, din orașe și din localitățile cu sector agricol socialist.** Numai respectarea și realizarea integrală a acestei importante sarcini va crea condițiile necesare pentru ca până la sfârșitul planului cincinal, în țara noastră să nu mai existe neștiutori de carte.

In acest scop bătălia trebue dusă în primul rând pentru cuprinderea în cursurile de alfabetizare a tuturor neștiutorilor de carte prevăzuți în plan. In acelaș timp, cea mai mare atenție trebue acordată felului cum se desfășoară aceste cursuri, pregătirii temeinice a cursanților, astfel încât la sfârșitul anului școlar să se poată prezenta cu toții, în cele mai bune condițiuni, la examene.

Ministerul Învățământului Public are ca principală sarcină controlarea îndeaproape a felului cum se desfășoară cursurile de alfabetizare. Problema alfabetizării trebue să constitue o preocupare de frunte a cadrelor de conducere ale ministerului. Ele vor putea cunoaște cu adevărat situația existentă și lua măsuri eficace de lichidare a lipsurilor, numai mergând pe teren, instruind temeinic corpul de inspectori și analizând periodic felul cum se desfășoară această acțiune. M.I.P. trebue să îndrume Institutul de Științe Pedagogice și Institutul de perfecționare a cadrelor didactice în vederea întocmirii de urgență a unor îndrumări metodologice pentru conducătorii cursurilor de alfabetizare, pentru sprijinirea activă a acestor cursuri.

Sarcini deosebite revin sfaturilor populare regionale și raionale și sfaturilor populare comunale, care poartă marea răspundere a pregătirii și atragerii maselor la viața politică a țării, la conducerea treburilor obștești. In această muncă trebue atrași și agronomii, medicii, tehnicienii, deputații sfaturilor populare, toți cei ce pot sprijini munca de alfabetizare.

Sfaturile populare și comitetele sindicale au datoria să sprijine munca patriotică a cadrelor care predau la cursurile de alfabetizare, asigurând o frecvență de 100% la cursuri și asigurând condițiile materiale necesare bunei desfășurări a cursurilor: local, lumină, combustibil, aprovizionarea cu manuale și rechizite.

Comitetele de partid regionale și raionale au datoria să îndrume, să sprijine și să controleze munca depusă de sfaturile populare, de comitetele sindicale, de organizațiile de masă, și în primul rând de U.F.D.R. și U.T.M., care trebue să desfășoare o muncă politică susținută pentru mobilizarea neștiutorilor de carte la cursurile de alfabetizare.

Buna desfășurare a cursurilor de alfabetizare depinde în cea mai mare măsură de însuflețirea și devotamentul cu care vor munci cadrele didactice. **„Învățătorul — a spus tovarășul Gheorghiu-Dej — trebue să considere ca o obligație de onoare de a fi în fruntea luptei pentru îndeplinirea prevederilor planului cincinal cu privire la lichidarea completă a neștiinței de carte în Republica Populară Română".**

Cu forțe sporite, la luptă pentru lichidarea neștiinței de carte, pentru transformarea fiecărui om al muncii neștiutor de carte într'un muncitor cult și luminat, într'un constructor activ și conștient al socialismului!

*) *Articol de fond apărut în ziarul „Scânteia" nr. 2531.*

Mai multă grijă pentru complectarea și înaintarea lucrărilor statistice

Lucrările statistice care se întocmesc în școală și la secțiunile de învățământ au o mare însemnătate pentru alcătuirea planurilor privind școlarizarea elevilor, acțiunea de alfabetizare, construcțiile școlare, etc.

Intelegând acest lucru, multe secțiuni de învățământ, cum sunt, de pildă, acelea din regiunile Suceava sau Arad, întocmesc bine lucrările statistice și le înaintează la timp.

In alte locuri însă munca de statistică este subapreciată. Așa stau lucrurile, de exemplu, la școala pedagogică de educație fizică din Predeal, la școala elementară din comuna Cristești-Sintești, raionul Vidra, regiunea București, la unele case de copii. O atitudine de neîngăduită nepăsare față de întocmirea lucrărilor de statistică au manifestat-o secțiunile de învățământ ale regiunilor Bârlad, Galați și Timișoara, precum și secțiunile din Constanța, Pitești, etc.

Ținând seama de prevederile legilor țării privitoare la organizarea statisticii în R.P.R., precum și de întârzierile cu care unele unități înaintează lucrările statistice, Ministerul Învățământului Public, prin ordinul nr. 49.867 din 27 Noembrie 1952, a sancționat cu „mustrare" pe șefii secțiunilor de învățământ ale regiunilor Bârlad, Galați și Timișoara pentru întârzieri repetate în înaintarea dărilor de seamă statistice, prevenindu-i în acelaș timp că neînaintarea lucrărilor statistice la termenele stabilite va fi și mai aspru sancționată în viitor.

Șefii secțiunilor de învățământ regionale, raionale și orășenești, precum și directorii unităților preșcolare, școlare și educative, răspund personal de neînaintarea lucrărilor statistice la termenele fixate. Orice întârziere va fi sancționată, sancțiunile mergând până la concediere.

Este necesar ca directorii școlilor și șefii secțiunilor de învățământ să treacă imediat la înlăturarea lipsurilor grave constatate în munca de statistică.

NOTE POLITICE EXTERNE

● Problema admiterii de noi membri în O.N.U. ● Strălucitul succes al Frontului Patriei în alegerile pentru sfaturile populare din R.P. Bulgaria ● Un nou Kociedo ● La Paris are loc o nouă adunare a atățătorilor la război ● Soldați scoțieni aruncă armament în mare ● Eșecul unei acțiuni fasciste în S.U.A.

In Comitetul Politic Special al Adunării Generale a O.N.U. se desbate în momentul de față problema admiterii de noi membri. In această problemă este vital interesată și țara noastră care de multă vreme a cerut să fie admisă ca membră a Organizației Națiunilor Unite. Utilizând însă faimoasa „mașină de vot" dela O.N.U., blocul anglo-american a făcut să fie respinsă cererea Republicii Populare Române de a fi admisă în O.N.U. Odată cu această cerere au fost respinse și cererile altor țări de democrație populară, ca R.P Ungară, R.P. Bulgaria, R.P. Albania și R.P Mongolă, deoarece imperialiștilor nu le este pe placul orânduirea politică internă din aceste țări.

Intr'un viguros discurs rostit în ședința Comitetului Politic Special, A. A. Gromico, reprezentantul Uniunii Sovietice, a demascat din nou manevrele blocului imperialist care caută să împiedice cu orice chip admiterea țărilor de democrație populară în O.N.U. Gromico a arătat că această politică a puterilor imperialiste nu înseamnă altceva decât un amestec în treburile interne ale țărilor de democrație populară.

Reprezentantul sovietic a adus la cunoștință membrilor Comitetului Politic Special că în ceeace privește Uniunea Sovietică, ea se menține pe aceiaș poziție a admiterii simultane a tuturor celor 14 țări care au făcut cereri de primire în O.N.U., adică Transiordaniei, Irlandei, Portugaliei, Italiei, Austriei, Finlandei, Ceylonului, Nepalului, Libiei, Albaniei, Republicii Populare Mongole, Bulgariei, Ungariei și României.

Deasemeni, A A. Gromico a arătat injustețea punctului de vedere al reprezentantului american care încearcă să strecoare în O.N.U. țări ca Japonia, care este în fond o bază strategică militară a S.U.A., ca Vietnamul lui Bao Dai sau Coreea de Sud, ale căror guverne marionetă nu reprezintă popoarele Vietnamului și Coreei. A. A. Gromico a arătat că delegația sovietică se va opune oricăror încercări ale reprezentanților blocului imperialist de tergiversare a problemei admiterii simultane a celor 14 state în O.N.U.

★

In alegerile pentru sfaturile populare din R.P. Bulgaria, Frontul Patriei a înregistrat un strălucit succes. Candidații Frontului Patriei au întrunit 4.757.604 voturi, ceeace reprezintă 98,69% din numărul alegătorilor. In total au fost aleși 59.648 de deputați, dintre care 11.306 femei. La alegeri au participat aproximativ 99% din numărul total al alegătorilor

★

Barbarii agresori americani au comis din nou una din cele mai monstruoase crime împotriva prizonierilor de război nord-coreeni și chinezi Este vorba de uciderea, la 14 Decembrie, a 82 prizonieri și rănirea a altor 120 de prizonieri de pe insula Pongando. Despre acest masacru, care amintește de recentele atrocități săvârșite de agresorii yankei pe insula Kociedo, chiar un reprezentant al lui Mark Clark, comandantul trupelor americane din Coreea, a declarat că acesta este unul din cele mai „penibile incidente" din lagărele de prizonieri nord-coreeni și chinezi.

După cum anunță corespondentul din Pusan al Agenției Associated Press, după terminarea „anchetei" cu privire la acest masacru, șeful lagărelor de prizonieri, colonelul american Redwell, a elogiat pe șeful lagărelor de prizonieri de pe insula Pongando, locotenent colonelul Miller, pentru aceste măsuri de represiune.

Bestialii agresori americani, care încearcă să facă din insula Pongando un nou Kociedo, vor avea de dat socoteală pentru crimele lor în fața judecății popoarelor.

★

In timp ce la Viena delegați din toate țările lumii s'au adunat să exprime răspicat voința de pace a popoarelor lor, la Paris are loc o nouă adunare a atățătorilor la război.

Este vorba de Consiliul blocului agresiv al atățătorilor la război care s'a deschis în capitala Franței.

Potrivit relatărilor presei, sesiunea dela Paris a Consiliului blocului Atlantic se desfășoară într'o atmosferă de greutăți crescânde și de ascuțire a contradicțiilor dintre imperialiști. Este semnificativă în această privință declarația secretarului de stat al S.U.A., Acheson, publicată în ziarele franceze, declarație prin care, înainte de a pleca la Paris, Acheson și-a exprimat pesimismul cu privire la conferința dela Paris. „Nu cred — a spus el — că această conferință va duce la rezultate importante"

Prima zi a sesiunii Consiliului a confirmat acest pesimism. Astfel, Olle Bjom Kraft, ministrul de externe al Danemarcei, a afirmat că organizația Atlanticului de Nord n'a atins scopurile pe care și le-a fixat. El a cerut ca națiunile să facă noi sacrificii și să renunțe la suveranitatea lor. Schuman, ministrul de externe al Franței, a vorbit despre „rezultatele insuficiente de până acum" De Gasperi, președintele Consiliului de Miniștri și ministru de externe al Italiei, a recunoscut că „o alianță bazată exclusiv pe considerente strategice și militare nu va rezista încercărilor unei păci constructive".

Pe de altă parte, primul ministru norvegian, Torp a declarat ziarului „Morgenbladet" că, în ceeace privește aplicarea măsurilor militare, Norvegia se află cu un an în urma celorlalte state membre ale Consiliului Atlantic.

Toate acestea arată încă odată că blocul imperialist este ros de contradicții care se adâncesc pe zi ce trece.

★

Revista egipteană „Rosa El Jusef" anunță că soldați scoțieni dela o bază militară engleză din zona Canalului de Suez au aruncat în canal 16 tancuri. Poliția a operat arestări.

La interogatoriu, soldații arestați au declarat că cer să fie trimiși în patrie, unde vor să trăiască în pace și liniște.

★

La Pittsburg, în S.U.A., s'a întâmplat nu de mult un incident semnificativ, relatat de revista americană „Nation".

La un concert dat de orchestra filarmonică din Pittsburg în cadrul unui festival internațional al muzicii contemporane s'a executat, printre altele, Simfonia a V-a a d-rului Roy Harris, un talentat compozitor american. Această simfonie a fost compusă în 1943, cu următoarea dedicație: „Poporului eroic și iubitor de libertate al marii noastre aliate — Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste — în semn de recunoștință pentru devotamentul său față de ideea păcii generale, pentru capacitatea sa de a rezolva problemele complicate de ordin mondial, fără a pierde credința înflăcărată în marea însemnătate a artei". Reacțiunea din Pittsburg a încercat să împiedice executarea acestei simfonii la concert. Judecătorul Musmano, membru al Curții Supreme din Pennsylvania, care s'a proclamat „luptător împotriva comunismului", a protestat energic împotriva programării simfoniei lui Roy Harris. El a cerut spectatorilor să nu aplaude. Pentru a evita un scandal, primarul orașului, David Lawrence, a plecat în grabă în localitatea Syria Mosk, unde a avut loc concertul. Simfonia a fost executată cu un deosebit succes. Când a răsunat ultimul acord, au izbucnit aplauzele. Compozitorului, care a apărut pe scenă, i s'a făcut o primire entuziastă. Ziarele din Pittsburg relatează cu acest prilej că judecătorul Musmano „a suferit o înfrângere". După încheierea festivalului, o serie de personalități de seamă din orașul Pennsylvania, în frunte cu primarul Lawrence, au publicat o declarație în care condamnă atacurile îndreptate împotriva d-rului Harris.

Astfel, o nouă încercare a reacțiunii americane de a se deda la provocări de ordin fascist a suferit un rușinos eșec.

Pentru curmarea deficiențelor în aprovizionarea cu combustibil a școlilor și cadrelor didactice

Suntem în lunile de iarnă. Sprijinite de sfaturile populare, școlile din țara noastră s'au pregătit din timp pentru a asigura condițiile materiale necesare bunei desfășurări a procesului de învățământ.

In prezent, majoritatea școlilor și cadrelor didactice sunt aprovizionate cu combustibil (lemne și petrol) fără de care bine-înțeles, nu se poate asigura frecvența regulată a elevilor și desfășurarea normală a cursurilor. Astfel, au fost bine aprovizionate cu combustibil școlile și cadrele didactice din raioanele Jibou, Câmpeni și Luduș din regiunea Cluj. In raionul Gura-Humorului, școlile sunt aprovizionate cu combustibil până la 1 Aprilie 1953.

In același timp însă, în unele locuri, deși suntem în plină iarnă, școlile și cadrele didactice continuă să fie lipsite de combustibilul necesar, aceasta fie din lipsa de grijă a direcțiilor școlilor, a secțiunilor de învățământ și a organelor sindicale, fie din lipsa de răspundere a unor organe locale. Sfaturile populare din comunele Romanești și Hlipiceni, raionul Trușești, de exemplu, au găsit cu cale să rețină pentru nevoile proprii întreaga cantitate de combustibil care se cuvenea școlilor. Prinzând de veste, secțiunea de învățământ a sfatului popular al raionului Trușești a stăruit ca lemnele să fie trimise școlilor respective. Sfatul popular al comunei Hlipiceni, a trimis școlilor lemnele pe nedrept însușite, însă cu o cantitate de 2000 kgr. în minus. Sfatul popular al comunei Romanești a consumat întreaga cantitate de combustibil destinată școlilor.

Din cauza neglijenței directorului școlii din comuna Băluseni, raionul Botoșani, și a sfatului popular comunal, care nu a vrut să asigure transportul lemnelor, internatul școlii a rămas lipsit de combustibil. Din vina administratorului, a rămas fără combustibil și școala pedagogică de educatoare din orașul Botoșani. Cooperativa din comuna Hânțești, raionul Botoșani, a cerut cadrelor didactice ca, în schimbul petrolului, să aducă... ouă.

Este necesar ca această situație intolerabilă să fie grabnic curmată. Direcțiile școlilor, secțiunile de învățământ, organele sindicale, sfaturile populare și organele silvice au datoria să respecte Hotărîrea Partidului și Guvernului din 16 August 1951 și să asigure școlilor și cadrelor didactice întreaga cantitate de combustibil ce li se cuvine.

A. VASILESCU

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA: București, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 și 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piața Scânteii
C. 4787

TRĂIASCĂ SCUMPA NOASTRĂ PATRIE, REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ !

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Gazeta învățământului

Organ al Ministerului Invățământului Public și al Uniunii Sindicatelor de Invățământ

ANUL IV Nr. 195 | 4 PAGINI, 25 BANI | SÂMBĂTĂ 27 DECEMBRIE 1952

„GAZETA INVĂȚĂMÂNTULUI" urează cititorilor, corespondenților și colaboratorilor săi, cu prilejul celei de a V-a aniversări a Republicii Populare Române și cu ocazia Noului An, noi succese în lupta pentru înflorirea școlii, pentru construirea socialismului în patria noastră și pentru apărarea păcii.

Sub steagul victorios al Republicii noastre Populare

La 30 Decembrie, întregul nostru popor muncitor sărbătorește cu entuziasm cea de a 5-a aniversare a Republicii Populare Române. Nemărginită este bucuria oamenilor muncii din țara noastră, puternică este mândria lor patriotică și mare le este încrederea în viitorul luminos al patriei, când privesc mărețele înfăptuiri ale regimului nostru democrat-popular, obținute prin munca și lupta plină de abnegație a clasei muncitoare, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea înțeleaptă a partidului.

Au trecut numai cinci ani dela data când clasa muncitoare din țara noastră, în alianță cu țărănimea muncitoare, sub conducerea partidului, a înlăturat definitiv stâlpul reacțiunii interne și internaționale care se mai menținuse la conducerea statului — monarhia — și a proclamat Republica Populară Română. **„Smulgerea puterii politice din mâinile claselor exploatatoare de către proletariat** — arată tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej — **reprezintă cucerirea fundamentală a oamenilor muncii din România, Ea a însemnat... trecerea dela desăvârșirea revoluției burghezo-democratice la revoluția socialistă".**

Cei cinci ani care s'au scurs dela proclamarea Republicii noastre Populare, sunt ani de muncă constructivă în folosul poporului muncitor pentru întărirea păcii, ani în care s'a cucerit, sub conducerea partidului, victorie după victorie pe tărâmul vieții noastre politice, economice și sociale.

Realizările dobândite de Republica Populară Română constitue cea mai convingătoare dovadă a superiorității statului nostru democrat-popular față de statul burghezo-moșieresc și demonstrează uriașa forță mobilizatoare a ideologiei marxist-leniniste, care călăuzește Partidul Muncitoresc Român în lupta pentru întărirea continuă a orânduirii noastre democrat-populare.

Regimul nostru de democrație populară îndeplinește cu succes funcțiile dictaturii proletariatului. Prin marele act al naționalizării principalelor întreprinderi industriale, bancare, de transport, burghezia și-a pierdut pozițiile în economia națională. Trecerea principalelor mijloace de producție în mâinile clasei muncitoare a desființat exploatarea clasei muncitoare de către burghezie și a descătușat imensele forțe creatoare ale celor ce muncesc, a creat condițiile necesare pentru dezvoltarea forțelor de producție, pentru asigurarea creșterii producției și a productivității muncii într'un ritm care nu era cu putință în condițiile economiei capitaliste.

Naționalizarea a permis ca, pe baza inițiativei partidului și sub conducerea lui, să trecem la organizarea economiei țării pe bază de plan. In primii doi ani de economie planificată, poporul nostru muncitor a obținut un șir de succese în domeniul industrializării țării și mai ales în desvoltarea industriei grele. Producția industriei noastre socialiste a crescut, prin realizarea planului de stat pe 1949 și 1950, de 2,4 ori față de 1948 și a depășit în mod simțitor nivelul cel mai înalt atins vreodată în timpul regimului burghezo-moșieresc.

Prin realizarea acestor două planuri anuale, s'au creiat condițiile pentru trecerea la înfăptuirea primului nostru plan cincinal și a mărețului plan de electrificare a țării noastre.

Indeplinirea sarcinii fundamentale a planului nostru cincinal, aceea de a asigura construirea bazei economice a socialismului, de a asigura industrializarea socialistă a țării, va face ca la sfârșitul cincinalului Republica Populară Română să devină o țară cu o industrie socialistă desvoltată, cu o agricultură socialistă mecanizată în cea mai mare parte.

Mergând pe acest drum, oamenii muncii din patria noastră au obținut până acum o serie de minunate victorii. Intr'un timp foarte scurt au fost construite numeroase întreprinderi industriale, termocentralele „Gheorghe Gheorghiu-Dej"-Doicești și Ovidiu II, a intrat în funcțiune Casa Scânteii, se desfășoară cu succes construirea Canalului Dunăre-Marea Neagră, a hidrocentralei „V. I. Lenin"-Bicaz, etc.

Realizări de seamă are regimul nostru de democrație populară și în domeniul agriculturii. Industria noastră socialistă furnizează mereu tot mai multe tractoare, batoze, secerători-legători și alte mașini agricole care ușurează munca țărănimii noastre muncitoare, care ajută țărănimea noastră săracă și mijlocașă să înțeleagă avantagiile muncii în marea gospodărie agricolă colectivă, mecanizată, capabilă să folosească minunatele realizări ale științei și tehnicii avansate. Datorită sprijinului permanent acordat de clasa muncitoare condusă de partid, tot mai mulți țărani muncitori se înscriu de bună voie în întovărășiri agricole de tip T.O.Z. și gospodării agricole colective.

Cu fiecare zi ce trece, tot mai multe și mai însemnate sunt succesele obținute de poporul nostru muncitor. Așa cum a arătat tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, **„S'au creat condițiile pentru ca în anul 1953 să se atingă nivelul de creștere a producției industriale prevăzute pentru anul 1954. Aceasta constitue o bază trainică pentru desfășurarea luptei muncitorilor, inginerilor, tehnicienilor și funcționarilor din întreprinderile noastre în vederea îndeplinirii prevederilor planului cincinal în patru ani".**

Ca rezultat al marilor noastre realizări în domeniul economic, crește neîncetat nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii. Partidul și Guvernul nostru se călăuzesc în politica lor după cerințele legii economice fundamentale a socialismului, descoperită și fundamentată de tovarășul Stalin în noua sa lucrare clasică „Problemele economice ale socialismului în U.R.S.S."

Mari sunt realizările regimului nostru democrat-popular în desvoltarea culturii noastre, în înfăptuirea sarcinilor revoluției culturale.

„Sub soarele regimului democrat-popular — arată tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej — **înflorește cultura, ia un avânt tot mai mare creația științifică, artistică și literară, pentru care există la noi în țară condiții dintre cele mai prielnice".**

Regimul de democrație populară a acordat o grijă deosebită desvoltării învățământului public, pregătirii cadrelor de constructori ai socialismului în țara noastră. Partidul și Guvernul nostru au înfăptuit reforma învățământului și au transformat școala dintr'un privilegiu al claselor avute, așa cum era în timpul regimului burghezo-moșieresc, într'un bun al poporului. In numeroasele școli elementare și medii, tehnice și profesionale, în universități și alte institute de învățământ superior, învață astăzi aproape 2.400.000 de tineri, dintre care o mare parte studiază pe socoteala statului.

In timpul regimului burghezo-moșieresc, minorităților naționale din țara noastră nu aveau dreptul la școală în limba maternă. In anii puterii populare însă au fost puse la dispoziția copiilor celor ce muncesc din rândurile minorităților naționale, peste 3.500 de școli elementare și medii și numeroase instituții de învățământ superior, în care predarea se face în limba maternă a minorităților naționale.

Numai în anii 1948—1951 s'au tipărit și difuzat 590 de titluri de manuale, într'un tiraj de aproape 28.000.000 exemplare, dintre care aproape 3.000.000 în limbile minorităților naționale.

O mare importanță acordă statul nostru democrat-popular învățământului tehnic, școlilor medii tehnice, școlilor rezervelor de muncă, diferitelor institute tehnice. Zeci de mii de tineri și tinere învață în școlile rezervelor de muncă. In facultăți — care sunt aproape de patru ori mai multe decât în 1939 — studiază zeci de mii de studenți, dintre care cei mai mulți sunt fii de muncitori și țărani muncitori, iar numeroși tineri muncitori urmează facultățile muncitorești, școlile serale și cursurile fără frecvență ale diferitelor facultăți, pregătindu-se să devină cadre de nădejde pentru construirea socialismului în țara noastră. Guvernul nostru a sporit an de an fondurile bugetare destinate învățământului public și nevoilor social-culturale în general. Cheltuielile bugetare pentru nevoile social-culturale s'au ridicat numai în anul 1952 la suma considerabilă de 4.500.000.000 lei, ceeace reprezintă mai mult de 14 la sută din totalul cheltuielilor pe acest an. O mare parte din această sumă importantă a fost cheltuită numai pentru pregătirea cadrelor necesare construirii socialismului.

Datorită grijii partidului și guvernului, în anii regimului nostru democrat-popular s'au îmbunătățit considerabil condițiile de trai și de muncă ale celor ce muncesc pe tărâmul învățământului. La baza măsurilor care s'au luat pentru a crea posibilități de muncă tot mai bune cadrelor didactice a stat Hotărârea din 16 August 1951 a partidului și guvernului. S'au îmbunătățit simțitor condițiile de locuit și de aprovizionare ale oamenilor muncii din școli, s'a introdus sistemul de promovare pe bază de studii și vechime, s'au introdus pentru cadrele didactice nou numite în învățământ indemnizații de instalare, s'au mărit pentru a doua oară salariile cadrelor didactice și li s'au creat condiții pentru calificarea lor profesională și pentru ridicarea nivelului lor politic și ideologic. Un rol însemnat în această privință îl au Institutul de științe pedagogice și Institutul de perfecționare a cadrelor didactice, create în baza Hotărîrii din August 1951.

Succese importante au fost dobândite de regimul nostru în problema lichidării analfabetismului. Marea majoritate a neștiutorilor de carte a absolvit cursurile de alfabetizare și se bucură astăzi de lumina cărții, putând să participe mai activ, cu rezultate mai bune la desfășurarea vieții noastre economice, politice și sociale. In anii primului nostru cincinal analfabetismul va fi pe deplin lichidat.

Oamenii muncii din țara noastră privesc cu mândrie la toate realizările regimului nostru. In fiecare nouă realizare, în fiecare cucerire, ei văd și o părticică din munca lor, văd frumusețea vieții noastre libere, perspectivele minunate pe care le deschide construcția socialistă, înflorirea patriei noastre. Astfel, poporul nostru muncitor a întâmpinat cu un deosebit entuziasm recentele Hotărîri ale partidului și guvernului cu privire la construcția și reconstrucția orașelor, reconstrucția socialistă a orașului București și construirea metroului din București.

Toate victoriile poporului nostru muncitor au fost dobândite datorită conducerii înțelepte a partidului și ajutorului nepreget al Uniunii Sovietice. Fără ajutorul U.R.S.S., fără experiența ei ar fi imposibilă construirea socialismului în țara noastră. Bucurându-se din plin de acest neprețuit ajutor, R.P.R. a devenit un factor activ în lagărul invincibil al păcii și socialismului.

Lucrările celui de al XIX-lea Congres al P.C.U.S., bilanțul strălucitelor victorii ale U.R.S.S. pe arena internațională și pe frontul luptei pentru comunism, au arătat lumii întregi uriașa forță a Uniunii Sovietice, țara care stă cu consecvență în fruntea luptei popoarelor pentru pace, democrație și socialism. Poporul nostru, iubitor de pace, profund atașat cauzei păcii și hotărît să apere pacea, salută din toată inima cuvintele marelui Stalin care acum, în prag de an nou, în răspunsurile la întrebările primite din partea corespondentului diplomatic al lui „New-York Times", a arătat din nou omenirii că războiul poate să fie evitat, că pacea poate fi salvată.

Insuflețit de cuvintele staliniste, mândru de a fi, alături de Uniunea Sovietică, o „brigadă de șoc" a mișcării revoluționare și muncitorești mondiale în lupta pentru apărarea cauzei nobile a păcii, poporul nostru muncitor, condus de partid, privește cu o justificată mândrie patriotică la istoricele sale realizări și pășește în cel de al șaselea an de existență a Republicii noastre Populare cu nestăvilit elan, cu hotărîrea fermă de a întări în permanență statul nostru democrat-popular, de a întări forța de neînvins a lagărului păcii.

Răspunsurile tovarășului I. V. STALIN

la întrebările primite din partea corespondentului diplomatic al lui „New York Times", James Reston, la 21 Decembrie 1952

MOSCOVA 25 (Agerpres). — TASS transmite răspunsurile tovarășului I. V. Stalin la întrebările primite din partea corespondentului diplomatic al lui „New York Times", James Reston, la 21 Decembrie 1952.

Intrebare. In momentul venirii Anului Nou și instalării unei noi administrații în Statele Unite, vă mai mențineți convingerea Dumneavoastră că Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Statele Unite pot trăi în pace, în anii care urmează ?

Răspuns. Eu continui să cred că războiul între Statele Unite ale Americii și Uniunea Sovietică nu poate fi considerat inevitabil, că țările noastre pot să trăiască în pace și de acum înainte.

Intrebare. Unde se află, după părerea Dumneavoastră, sursele actualei încordări internaționale ?

Răspuns. Peste tot și oriunde se manifestă acțiunile agresive ale politicii „războiului rece" dus împotriva Uniunii Sovietice.

Intrebare. Ați saluta oare tratative diplomatice cu reprezentanții noii administrații a lui Eisenhower pentru examinarea posibilității unei întâlniri între Dumneavoastră și generalul Eisenhower în problema destinderii încordării internaționale ?

Răspuns. Am o atitudine pozitivă față de o asemenea propunere.

Intrebare. Veți colabora la vreo nouă inițiativă diplomatică având ca scop să se pună capăt războiului din Coreea ?

Răspuns. Sunt de acord de a colabora, deoarece U.R.S.S. este interesată în lichidarea războiului din Coreea.

Imagini ale școlii noastre noi

In cele mai multe din școlile noastre dela orașe și dela sate s'a înfiripat frumosul obicei ca în preajma sărbătorilor poporului muncitor, să se alcătuiască albume. Indrumați și ajutați de învățători și profesori, copiii culeg fotografii, scriu frumos textele, așează totul într'un album pe care-l împodobesc și-l leagă cât pot mai îngrijit. Albumele de acest fel cuprind în ele tot ceeace s'a realizat în școala respectivă, tot ceeace constitue mândria pedagogilor și a copiilor de acolo. Ele sunt un minunat prilej de trecere în revistă a acestor realizări, de reflectare asupra luminosului drum parcurs de școală.

Să încercăm, dragi tovarăși, să alcătuim acum, la cea de a cincea aniversare a Republicii noastre Populare, un asemenea album care să cuprindă însă aspecte din școlile depe întreg cuprinsul Patriei. Cu carnetul de note în mână și cu aparatul fotografic pe umăr, să pornim prin țară, să culegem imagini și fapte pentru ilustrarea minunatelor succese ale școlii noastre, succese care sunt mândria noastră, a tuturor celor ce muncim în învățământ, a întregului nostru popor muncitor.

★

Pe prima pagină a albumului nostru să trecem măreața realizare din primul an de după instaurarea Republicii Populare — reforma revoluționară a învățământului. Deschiderea porților tuturor școlilor pentru toți copiii oamenilor muncii, lărgirea considerabilă a rețelei școlilor de cultură generală, înființarea de nenumărate școli medii tehnice, reorganizarea radicală a învățământului superior, numeroase școli cu limba de predare a minorităților naționale, condiții de învățătură asigurate — iată ce a adus primul an de activitate pe tărâmul învățământului în Republica noastră Populară ! De atunci, luptând pentru aplicarea în practică a reformei învățământului și apoi a sarcinilor trasate în Hotărîrile partidului și guvernului și în cuvântarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invățătorilor, oamenii muncii din învățământ au obținut, an de an, succese tot mai mari în desvoltarea școlii noastre noi.

...Trei imagini în album vor face începutul ilustrării unora dintre realizările de după reforma învățământului : una din București — localul masiv al școlii din Dămăroaia; alta — impunătoarele clădiri ale școlii profesionale depe dealul însorit din marginea Orașului-Nou Hunedoara; a treia — frumoasa școală din satul Vânători-Iași. Toate trei fac parte din construcțiile școlare realizate în anii puterii populare.

Cum se învață în școlile noastre în aceste condiții ? Să intrăm într'o clasă oarecare. De pildă, să mergem la Bacău, la școala medie de fete și să ne notăm, (pentru albumul nostru), problema dată de profesoara Gherghina Neculcea la clasa a XI-a, la o lecție de fizică:

— In comuna Sănduleni din regiunea noastră nu există încă lumină electrică. Se poate folosi însă energia apei Tazlăului, care curge în apropiere, pentru construirea unei microcentrale. Comuna are nevoie de 350 de becuri de 120 wați, distribuite astfel : 50 de becuri la gospodăria agricolă de stat, 5 la sfatul popular, 10 la școală, 5 la căminul cultural, 5 la cooperativă și 275 de becuri la gospodăriile individuale ale țăranilor săraci și mijlocași. Debitul Tazlăului e de 2 m.c. pe secundă, iar înălțimea dela care cade apa este de 4 m. Știind că randamentul instalației este de 50 la sută, trebue să aflăm dacă microcentrala va putea alimenta toate becurile necesare...

Și calculul făcut de eleve arată că numai 23 de gospodării individuale vor rămâne neelectrificate. Astfel, profesoara Gherghina Neculcea ca și cea mai mare parte a cadrelor noastre din învățământ, folosind zi de zi neprețuitul tezaur al experienței școlii sovietice, realizează, printr'o strânsă legătură a învățăturii cu viața, instrucția politehnică a tinerei generații.

Dar dacă vorbim despre ceeace este nou în școala noastră, nu putem trece peste cea de a doua latură a procesului de învățământ — munca educativă. Să luăm, pentru albumul nostru, o oră educativă la clasa a VII-a a școlii elementare mixte cu limba de predare română din Dej. Ora are loc la câteva zile după ce au apărut Hotărîrile partidului și guvernului, cu atât entuziasm primite de oamenii muncii, asupra construcției și reconstrucției orașelor țării și asupra construirii metroului din București. Diriginta s'a pregătit cu grijă pentru această oră. Ea a adus fotografii ale metroului și ale clădirilor înalte din Moscova, a cules date și a stabilit punctele discuției cu elevii.

...Capetele copiilor se adună ciorchine deasupra frumoaselor imagini. Și întrebările curg :

— Când va fi gata metroul ? Câte etaje vor avea clădirile ?

Apoi încep visurile :

— Când termin școala, mă fac „inginer de metrouri" și am să lucrez și eu la metroul din București... — începe unul.

— Ionică nu ajunge cătu-i lumea să lucreze la metrou, dacă învață ca până acum — intervine pionierul Petru Someșan. — Nu-și face temele, uită cărțile acasă, nu-i atent la lecții.

— Sigur, — îl susține diriginta. — La metrou vor lucra numai fruntașii !

Ionică tace o clipă, rușinat, apoi se ridică cu hotărâre și-și ia angajamentul să învețe așa ca să-i ajungă pe fruntașii clasei...

Educați în felul acesta, în spiritul dragostei pentru Patria în care se construește socialismul, având mereu în față îndatoririle lor față de Patrie, copiii cresc ca luptători dârzi pentru marea cauză a socialismului. Educația lor comunistă se complectează în cadrul cercurilor de activitate extrașcolară, în Palatele Pionierilor, pe terenurile de sport. Să luăm și din acest domeniu câteva imagini pentru albumul nostru. Le vom găsi la Palatul Pionierilor din București — în sălile cercurilor de telecomunicații sau literatură, în parcul imens în care vara fac repetiții, în umbra pomilor, pionierele din cercul de balet ; le vom găsi în Palatul Pionierilor din Arad — unde copiii învață să lucreze la micile strunguri care funcționează „de-adevărat" și pe care le-au primit în dar dela constructorii marilor strunguri „Iosif Rangheț"-Arad ; vom găsi aceste imagini pe terenul de sport al școlilor medii de fete nr. 1 și 2 din Craiova — unde tinere svelte, în costume de sport, cu pielea bronzată de soare, joacă volley în aerul rece al dimineților de toamnă...

★

Aceste realizări frumoase obținute pe tărâmul instruirii și educării tinerei generații se datoresc, în primul rând, muncii comuniștilor din școli. Deaceea, activitatea organizațiilor de partid ale școlilor trebue să-și găsească loc de cinste în albumul nostru. Să scriem despre organizația de bază P.M.R. a școlii medii mixte din Turnu-Măgurele, în care toți cei 12 membri de partid studiază temeinic marxism-leninismul ridicându-și neîncetat nivelul ideologic, condiție principală a succesului muncii în școală. Să arătăm munca organizației de bază a școlii pedagogice de educatoare din Cluj — care se preocupă zi cu zi de problemele școlii. Să trecem în album, deasemenea, munca dusă de toate cadrele didactice, pentru ridicarea nivelului lor ideologic, arătând, de pildă, că în școlile din Mereșani-Roșiorii de Vede sau Musculești-Gilort cadrele didactice studiază temeinic Istoria P.C.U.S. și obțin, datorită nivelului lor ideologic în creștere, rezultate tot mai bune în munca didactică și obștească.

...Peste puține zile, la începutul lunii Ianuarie a anului ce începe acum, se vor ține pentru a doua oară consfătuiri raionale ale tuturor cadrelor didactice din țară. Invățători, profesori, directori, instructori de pionieri, cadre de conducere din organele de învățământ și sindicale, toți cei ce muncesc pe tărâmul școlii se vor întruni din nou, pe raioane, pentru a-și analiza munca și a găsi noi căi de îmbunătățire a ei ; în întreaga țară iau ființă mereu noi cabinete și colțuri pedagogice; în toate raioanele funcționează cercuri pedagogice; în fiecare vară se organizează cursuri de perfecționare a cadrelor didactice; fiecare om al muncii din școală studiază individual lucrările de pedagogie și metodică ce apar într'un număr tot mai mare... — Iată aspectele vii ale vastei munci care se duce pentru ridicarea nivelului profesional al celor ce muncesc în învățământ. La secția de învățământ a regiunii Stalin, la cabinetul pedagogic al orașului Craiova, la colțul pedagogic al școlii din Giubega, raionul Băilești— pretutindeni oamenii sunt necontenit preocupați de această problemă care, după cea a ridicării nivelului ideologic, e cea mai importantă. Și, studiind cu perseverență neprețuitele învățături ale pedagogiei sovietice, analizându-și zi de zi munca, tot mai mulți învățători și profesori își însușesc măestria pedagogică, cunoștințele științifice ale specialității lor și arta de a le transmite elevilor.

Organizațiile sindicale au un rol de seamă în acest domeniu. Să ilustrăm acest lucru cu grija comitetului sindical al Regiunii Autonome Maghiare pentru ridicarea calificării cadrelor didactice. Să arătăm, în acelaș timp, o altă sarcină de bază în munca sindicală — acțiunea de alfabetizare. Activitatea grupei sindicale a școlii din Pechea-Galați în domeniul lichidării neștiinței de carte din comună poate servi ca ilustrare : prin grija acestei grupe sindicale, munca de alfabetizare în comună a crescut atât în ceeace privește frecvența, cât și în ceeace privește nivelul cursurilor.

Imagini minunate ale muncii de alfabetizare putem găsi în munții Apuseni: călare sau pe jos, prin trecători sau pe poteci prăpăstioase, învățătorii urcă regulat sus, la muncitorii forestieri din inima munților, ducând cu ei lumina cărții...

Albumul nostru se va îmbogăți, tot în acest capitol al activității în rândurile oamenilor muncii, cu aspecte din munca de culturalizare, din munca de lămurire dusă pentru transformarea socialistă a agriculturii, cu succesele obținute de cadrele didactice în acest domeniu, succese cu care acestea se mândresc pe bună dreptate.

★

Trebue să trecem în album, pentru a ține minte drumul pe care am urcat și pentru a avea grijă și în viitor, aspectele pe care le-a luat în școală lupta de clasă, zdrobirea uneltirilor dușmanilor. Incepând cu manifestările de cosmopolitism și încheind cu acțiunile directe de sabotare a bunului mers al învățământului de toate gradele, am avut în școli toate formele de manifestare a luptei de clasă. O mare parte din dușmanii strecurați în învățământ au fost demascați și izgoniți. Elemente dușmănoase ca Georgescu Octavian și Nacu Ion, din Brazi-Ploești, Nistorescu Dumitru din R. Sărat și alții care frânau desvoltarea școlii noastre noi, au fost înlăturate cu hotărîre din rândurile cadrelor didactice. Dar vigilența noastră rămâne mereu trează. Orice încercare de a pune piedici luptei noastre pentru înflorirea școlii va fi și de acum înainte zdrobită fără cruțare.

Lupta oamenilor muncii din învățământ nu este izolată. Ea se încadrează în lupta întregului nostru popor, în lupta tuturor popoarelor lumii pentru pace, împotriva atățătorilor la război. In rândurile oamenilor muncii, în rândurile elevilor, învățătorii și profesorii sunt înlăcărați propagandiști ai păcii. „Echipele păcii" — formate din elevi și profesori ai școlilor din Godinești, Oncești, Colonești, Satul-Nou și alte comune ale raionului Zeletin, de pildă, au umblat din casă în casă la țăranii muncitori, arătându-le crimele săvârșite de barbarii imperialiști în Coreea și mobilizându-i pentru ajutorarea eroicului popor coreean în lupta lui antiimperialistă.

Un grăitor aspect al roadelor pe care le dă această muncă a cadrelor didactice, al răsunetului pe care-l găsește ea în inimile copiilor, îl constitue versurile — desigur stângace, dar minunat de calde — ale micului Gheorghiță Covrig, elev în clasa IV-a a școlii din Bătrâni-Teleajen :

In toată lumea, victorios,
Azi un cântec nou străbate
E-al păcii cântec luminos,
Ce-unește sufletele toate...

...Toți acești învățători și profesori luptători pentru o școală în slujba socialismului și a păcii, toți acești copii, tineri și tinere, plini de viață, frumoși în tinerețea lor fericită, întâmpină astăzi cu însuflețire marea sărbătoare a celei de a 5-a aniversări a Republicii noastre Populare.

...Albumul nostru este gata. El cuprinde, desigur, doar o mică parte din nenumăratele realizări ale școlii noi, dar imaginile și faptele cuprinse în el sunt suficiente pentru a vedea cât de departe a ajuns azi școala noastră. Și putem într'adevăr să ne mândrim cu aceste realizări !

Să punem la punct, dragi tovarăși, acest album, și să-l multiplicăm. Primul să-l trimitem oamenilor sovietici. Să vadă că nu s'a irosit în zadar ajutorul lor frățesc. Să trimitem asemenea albume țărilor democrat-populare surori: să le împărtășim bucuria și mândria noastră. Să trimitem altele în țările ce gem sub jugul dolarului: să vadă ce se poate realiza într'o țară eliberată. In sfârșit, să trimitem un album, cu fotografii cât mai clare și text scris cu literă cât mai groasă, domnilor imperialiști. Și să scriem, subliniind : acestea s'au realizat *fără burghezie și împotriva burgheziei.* Să urmărească cu atenție albumul și să se gândească bine, văzând ce se poate face *fără ei și împotriva lor,* numai într'un singur sector de activitate, numai într'o singură țară din lagărul păcii, *numai în cinci ani !*

Cuvântul noului învățător

Letiția Papu

Acum cinci ani am fost școlar ca voi,
Puțin de vârsta voastră mă desparte ;
In vară argățeam pe lângă oi,
Când m'a trimes Republica la carte.

Și m'am întors în sat învățător —
Deabia sfârșisem ultimele clase —
Spre școală am pornit nerăbdător ;
Mai mult ca mine școala se schimbase.

Când am plecat copii, vă amintiți ?
Acoperișul vechi stătea să cadă
Strâmbați erau pereții coșcoviți
Și vântul pe sub uși ducea zăpadă.

Iar azi, priviți-o cum se 'nalță dreaptă,
Cu largi ferestre scânteind în soare,
Laboratorul luciu vă așteaptă.
Ce bine e în clasa încăpătoare !

Cu sârg o școală nouă ridicară,
Sătenii, 'nvățătorii la olaltă
Lucrară dârz în serile de vară,
Ca s'o dureze mândră și înaltă.

Pe 'nvățătorul meu nu-l mai găsii,
Voiam să-i povestesc de câte toate,
Mă 'mbărbătară pildele lui vii :
Azi e conferențiar la facultate.

Maranda din vecini, când am plecat,
Nici nu știa condeiu 'n mâini să-l ție,
Iar astăzi referentă e la sfat
Și slova ei ca floarea-i pe hârtie.

In sat la noi știu toți acuma carte
Și pădurarii 'n codru în afund,
Vierii de pe dealul de departe
Și lingurarii romi de lângă prund.

Și voi mai multe știți ca noi deatunci,
Nu-l cunoșteam pe Pavlov, pe Miciurin
Nu ne duceau pe dealuri și pe lunci
Să ne deslege tainele naturii.

Mai dârz, luptați să-i frângeți pe chiaburi.
Căci știți că ei stau vieții împotrivă.
Vom înjgheba ca 'n satele din jur
Curând gospodărie colectivă.

Abia cinci ani în urmă-mi au rămas,
Dar ca de-un lung trecut mi-aduc aminte;
Republica e sprintenă la pas,
Voi știți cine ne 'ndeamnă înainte.

— Da, știm — sunară vocile cu foc —
— Bătaia inimilor parcă-l cheamă.
Și, sub privirea tinerilor ochi,
Tovarășul Gheorghiu-Dej zâmbea din ramă.

DUPĂ CINCI ANI, PRIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Intensă muncă obștească

Intr'o adunare generală a gospodăriei agricole colective „Steagul Roșu", din comuna Miercurea, cadrele didactice și-au luat angajamentul ca, în cinstea zilei de 30 Decembrie, a cincea aniversare a proclamării Republicii Populare Române, să contribue și mai activ la organizarea muncii de culturalizare în perioada de iarnă. Comitetul de conducere al gospodăriei agricole colective, împreună cu cadrele didactice au organizat și intensificat activitatea cercurilor de studii politice și profesionale ale colectiviștilor. La cercul în care se studiază scurta biografie a tovarășului Stalin, frecventează în mod regulat 16 cursiști, iar cercul de limba rusă este frecventat de 24 cursiști Tovarășa învățătoare Paraschiva Bădilă ține un curs săptămânal prelucrând volumul III din „Materiale pentru cursurile serale de partid dela sate". Tovarășul Niculae Covăneanu, secretarul organizației de bază din gospodăria colectivă, acordă o atenție deosebită mobilizării cursanților și felului cum aceștia își pregătesc lecțiile.

In comună s'a înființat un cerc agrotehnic și un cerc miciurinist. Cercul agrotehnic este frecventat de 22 țărani colectiviști. O deosebită atenție dau colectiviștii din Miercurea și cercului miciurinist.

Cadrele didactice din Miercurea ajută deasemeni la munca politică și organizatorică a gospodăriei agricole colective. Popularizând rezultatele obținute de colectiviști în munca lor din acest an agricol, arătând în mod concret cantitatea de produse agricole și banii câștigați de colectiviști prin munca lor în gospodărie, citând de pildă colectiviști ca Mihail Dietrich, care a primit numai ca avans peste 600 kg. cereale și peste 1.400 lei, cadrele didactice conving pe țăranii muncitori asupra avantajelor muncii în gospodăria colectivă.

In ultimul timp au mai fost primiți în gospodărie încă 10 țărani muncitori. Azi, gospodăria agricolă colectivă „Steagul Roșu" numără 224 membri.

Deasemeni, în cinstea zilei de 30 Decembrie cadrele didactice din Miercurea au intensificat munca pentru lichidarea analfabetismului din comună. Învățătorii și profesorii au stăruit pentru asigurarea condițiilor materiale necesare ținerii cursurilor de alfabetizare.

Cele 21 cadre didactice antrenate în această muncă și-au planificat din vreme materia. Cursurile se țin, în mod regulat de trei ori pe săptămână, la școală sau la domiciliu — acolo unde împrejurările au impus aceasta. Dintre cursiștii la alfabetizare s'au distins până acum printr'o frecvență regulată și printr'un interes deosebit de a învăța, tovarășa Sava Emilia dela gospodăria agricolă de stat și Roman Ana dela gospodăria agricolă colectivă.

In munca de îmbunătățire a frecvenței, cadrele didactice au fost ajutate de sfatul popular și de organizațiile de massă. Căminul cultural și elevii școlii din Miercurea au prezentat, în repetate rânduri, scurte programe artistice anume pentru neștiutorii de carte și i-au invitat să vadă în mod gratuit filmele aduse în comună. In urma acestei acțiuni, analfabeți ca Moga Sântei și Bradu Paraschiva s'au convins de marea însemnătate a științei de carte și au început să frecventeze regulat cursurile de alfabetizare.

La inițiativa organizației de bază și cu sprijinul comitetului de conducere al gospodăriei agricole colective, cadrele didactice au format cu țăranii colectiviști echipe artistice de dans și de teatru și au înjghebat un cor care și-a pregătit un bogat repertoriu artistic.

Săptămânal se țin ședători cu colectiviștii. In aceste ședători se prelucrează broșuri cu caracter politic și profesional, dări de seamă, articole etc. Ședătorile sunt urmate de scurte programe artistice. Ele contribue mult la întărirea muncii culturale în etapa de iarnă, în comuna Miercurea.

PE VALEA BISTRIȚEI

Sunt cinci ani de atunci. Cinci ani de când oropsiții din Bicaz trăiră sărbătoarea smulgerii pajurei nesuferite de pe fațada castelului regal ce le sfida sărăcia. Bistrița spumoasă curge și acum ca și atunci, scaldă treptele de jos ale fostului castel domnesc, deasupra căruia fâlfâie astăzi steagul roșu, duce plutele tocmai dela Neagra Broștenilor ori Grințieși, jos către Piatra și Bacău. Pe malurile Bistriței s'au schimbat însă multe. In curând îi va veni și ei rândul, se va schimba, va curge nu pe unde și-a croit singură albia, ci pe unde va voi omul să o îndrepte.

Despre ce vorbea cu cinci ani în urmă învățătoarea din Bicaz, Veronica Mihăilescu, școlarilor ei? Ce le putea arăta ea în acele locuri? „Aici e mormântul lui Alexandru cel Bun" — spunea școlarilor cu care făcea o excursie la Bistrița. Era lucrul cel mai vrednic prin partea locului. Despre castelul în care huzurea — regele — „spoliatorul" când venea la vânătoare, evita să vorbească, despre pădurile în care munceau părinții elevilor și care aparțineau tot „spoliatorului" nu avea ce să spună. Ii învăța pe copii carte, îi învăța să-i urască pe asupritori, pe exploatatori și îi mai învăța ceva foarte important — să privească cu încredere viitorul. Ea știa că vor veni zorii unei vieți noi, că partidul în rândurile căruia se înrolase va conduce poporul muncitor către această viață nouă. Și într'adevăr, în ultimii cinci ani, Veronica Mihăilescu ca și toți locuitorii din împrejurimi au trăit cât nu trăiau înaintașii noștri în zeci și sute de ani. Ei au văzut cu ochii lor cum prind viață cuvintele celui mai iubit fiu al clasei muncitoare, tovarășul Gheorghiu-Dej: „Planul de electrificare și de folosire a apelor noastre poate fi considerat parte integrantă din programul partidului nostru. El va trebui să devină cauza fiecărui comunist, deoarece comuniștii sunt constructorii vieții noi. stegarii ideilor celor mai înaintate". Ei au văzut și văd cu ochii lor cum Valea Bistriței a devenit un furnicar unde mișună mii și mii de oameni, unde au sosit mașini uriașe de cele mai felurite și curioase tipuri, iar natura prinde a-și schimba înfățișarea.

Toate acestea se resimt și în munca de învățătoare a Veronicăi Mihăilescu. Ea a trebuit să explice copiilor, sensul a noi cuvinte intrate în uzul bicăjenilor, ca sonetă, palplanșă, buldozer, escavator, tractor, betonieră.

★

Circula printre locuitorii din Hangu, Secul Buhabniței, până hăt departe către Broșteni o legendă. O purtau din gură în gură, din cele mai vechi timpuri, ciobanii care duceau turmele chiaburilor către creștetul munților, plutașii care înfruntau mânia Toancelor, pribegii care nemaisuportând sărăcia o luau pe firul apei în jos, către oraș.

Cică supărându-se pe dumnezeu, dracul ar fi hotărît să nimicească lumea. A smuls o bucată din Ceahlău, a pus-o în vadul Bistriței, cu gândul să stăvilească cu ajutorul unui baraj cursul apei, iar apoi, dându-i drumul, să înnece lumea. Deoarece nu a terminat până la miezul nopții, cât dura puterea lui, cele plănuite, dracul a fost silit să renunțe, dar piatra a rămas acolo. Aceasta e legenda Pietrii Teiului de lângă Călugăreni. Intunecoasă ca și timpurile de când a fost zămislită, ca și viața oamenilor, aceiași de sute și sute de ani, legenda are totuși ceva plin de semnificație și anume, ideia barajului. Poporul a văzut din cele mai vechi timpuri posibilitatea construirii unui baraj, dar chiar atunci când s'ar fi putut construi, în epoca electricității, orânduirea și cei ce aveau mijloace au refuzat să facă acest lucru. Interesant este faptul că încă din 1906 un tânăr entuziast își dădea lucrarea de diplomă la politehnica din Charlottenburg (în țară abia în 1919 a fost înființată prima politehnică) cu subiectul construirii unui baraj și a unei hidrocentrale pe Valea Bistriței. Zeci de ani a încercat acesta să-și pună în aplicare proiectul, capitaliștii însă nu investeau bani decât în lucruri care le aduceau profit imediat. Plictisit de insistențele acestui tânăr, regele Carol I, „augustul" jefuitor al bogățiilor țării, a pus pe un inspector să-i facă un referat. „E frumoasă lucrarea — a arătat acesta — dar e mult prea mare pentru țara noastră „eminamente agricolă", e destinată să dea prea multă energie și... ce să facem cu ea?" Așa judecau slugile monarhiei, așa judecau cârmuitorii de atunci. „Prea multă energie". Cui să o dea? Miilor de sate cufundate în beznă adâncă? Dezvoltării unei industrii la care nu era nimeni interesat, boierii având legături cu firmele străine? Bineînțeles, monarhul a fost de acord cu referatul inspectorului. Au trecut ani. Inginerul lupta mai departe pentru ideia hidrocentralei. In 1918, pe când Ferdinand locuia în castelul dela Bicaz — actualul sediu al comitetului de partid al hidrocentralei — i s'a prezentat regelui proiectul. In vorbă el se declara de acord, dar, când trebui trecut la fapte, se văzu că monarhul nu era numai deștrăbălat și jecmănitor, ci și un mare mincinos. Și așa, minciunile sale, rivalitatea dintre băncile Chrisoveloni — adepta proiectului — și Banca Românească a lui Vintilă Brătianu — adversarii proiectului — au făcut ca totul să cadă în baltă.

★

Intemnițați de sbirii monarhiei, cei mai buni fii ai poporului muncitor, comuniștii, au transformat temnița în universitate. Pe lângă învățăturile marilor dascăli ai omenirii, Marx, Engels, Lenin, Stalin, pe lângă istoria Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, comuniștii învățau și electricitatea, studiau problema folosirii apelor din țara noastră. Acolo, în întunericul închisorilor a prins ființă ideia electrificării patriei; azi această ideie este transpusă în viață.

Și văile și munții au prins a vui, a clocoti. Plutașul care ani și ani vedea aceleași priveliști, care cunoștea fiecare piatră, fiecare cătun ori fiecare pădurice, privește uimit în juru-i. La fiecare călătorie, îi apar alte priveliști, dela un drum la altul nu mai recunoaște ce a fost eri. S'ar părea că niște forțe tainice se joacă cu munții, îi mută din loc în loc, îi fărâmițează. Dar nu forțele tainice fac acest lucru, ci omul, stăpânul naturii. Nu știi asupra cărui lucru, asupra cărui om să-ți oprești mai întâi privirea. Ceahlăul impunător, plin de farmec, pe care-l zărești bine de aci nu este cel mai interesant lucru de văzut. I-au luat locul altele. Sus, pe creasta muntelui de pe malul drept, la o înălțime amețitoare, zidarul stahanovist Nicolae Lupu potrivește pietrele zidului de susținere a noii șosele de pe înălțimi, care va merge dealungul barajului. Sunt cinci ani de când pajura regală a fost svârlită cât colo de pe castelul dela Bicaz, sunt cinci ani de când Nicolae Lupu trăiește în Republica noastră Populară și în cinstea acestei scumpe aniversări el zidește mai bine, mai repede, face munca a doi și chiar a trei oameni. Peste drum, pe malul stâng, muntele tăiat în trepte de sus până jos, miile de oameni mișunând de colo până colo, trenurile cu vagoane basculante care transportă pământul, escavatoarele uriașe, peretele de proporții impresionante al palplanșelor ce au tăiat în două valea Bistriței, țăcănitul perforatoarelor ce sfredelesc stânca, toate acestea sunt imagini de neuitat, copleșitoare prin măreția lor. Aici lucrează brigada păcii „Nikos Beloiannis" a lui Ștefan Ivacioni, renumitul miner al cărui nume a ajuns să facă ocolul întregii țări. Când Ivacioni face patru și cinci norme — și asta se întâmplă foarte des — megafoanele stației de radioficare împrăștie vestea pe toate șantierele, întinse pe zeci de kilometri. Aici au și sosit instalațiile fabricii-gigant de beton trimisă de oamenii sovietici. Intr'o singură zi fabrica aceasta va încărca funicularele automate ce vor merge până la baraj, cu 4000 metri cubi beton. Seara, freamătul clocotitor dela baraj nu încetează o clipă; mii de becuri strălucesc împodobind ca niște nestemate munții, împrejurimile, totul. Auzind despre victoriile lui Ivacioni, mai vârtos pornesc asaltul muntelui echipele de mineri dela tunel-intrare și tunel-ieșire. Se vor întâlni cândva în mijlocul tunelului.

★

Complexul de lucrări ale hidrocentralei ce poartă numele lui Vladimir Ilici Lenin nu constitue numai germenul celui mai mare izvor de energie al țării, ci și o școală, o imensă și neprețuită școală în care cresc mii și mii de cadre noi. In ziua când în nenumărate sate se va aprinde lampa lui Ilici, iar cu cele 210.000 kilovați ai hidrocentralei (o treime din ceeace avem azi în toată țara) se vor pune în mișcare fabrici și uzine noi, trenuri electrice, iar datorită barajului, cu apele Bistriței se vor iriga 300.000 hectare pământ secetos, detașamentele întregi de noi zidari, betoniști, dulgheri, excavatoriști, screperiști, fierari, muncitori calificați în zeci de felurite meserii, oameni veniți aici neștiutori și formați la marea școală a șantierelor, vor pleca din Valea Bistriței către noile șantiere ale țării, către lucrările metroului din Capitală, către marile orașe ce se vor reconstrui. Aici și-a găsit un rost în viață bătrânul pensionar Ion Măgureanu, fost o viață întreagă picher la căile ferate, devenit aici șef de lucrări, ca și tânărul David Suster, care abia a împlinit 18 ani și s'a calificat ca ajutor de maistru la tunel-intrare. Și ei la rândul lor împărtășesc altora cele învățate. Care dintre tinerii brigadieri nu-l cunoaște pe Suster, nu a stat de vorbă cu el, nu a învățat ceva dela el? Măgureanu a devenit un adevărat profesor. Cu părul alb, șapca de piele, haina călduroasă de protecție, cu privirea hotărîtă și vorba domoală, acest bătrân comunist, care se apropie de vârsta de 70 de ani, muncește neobosit, cu pasiune. Iată în carnețelul ce-l poartă în buzunar are notate sumedenie de schițe, propuneri și inovații, idei de raționalizare. Inginerii îi ascultă cu drag și interes sfaturile, le urmează și nu odată soluționează cu ajutorul lor cele mai grele probleme. Pasiunea lui este însă problema cadrelor. Are nevoe de nenumărați oameni calificați și decât să-i ceară preferă să-i formeze singur. A luat contact cu direcția școlii profesionale de pe șantierul tunel-intrare și a început, în cinstea celei de a 5-a aniversări a proclamării Republicii Populare Române, să califice 6 șefi de echipă, pentru construirea și întreținerea căilor ferate, 3 revizori de cale, 12 acari și 40 lucrători de întreținere. Nu e prima și nici ultima serie de muncitori pe care-i califică Măgureanu. Și ca el sunt nenumărați, zeci și sute. Gheorghe Moldoveanu dela tunel-ieșire a calificat 26 zidari constructori. Alexandru Pârvu 10 zidari betoniști, Apetrii Mircea dela Atelierul mecanic 3 bobinatori electricieni etc. In afara calificării la locul de muncă, după metoda sovietică Cotlear, în școlile profesionale ale complexului se pregătesc sute și mii de cadre noi, în fiecare an. Veniți aici fără nici un fel de cunoștințe, dela coarnele plugului, cu nespusă mândrie își arată azi carnetul de muncitor calificat, electricianul Dumitru Vartic, lăcătușul mecanic Vasile Pascal, dulgherul Gheorghe Pintilie și mulți, mulți alții.

In Bicaz, comună înapoiată în trecut, funcționează acum o școală medie serală și e în construcție un internat. Viața artistică și culturală de pe șantiere e nespus de bogată și variată. In Bicaz, sunt cluburi cu săli de teatru, de lectură, de șah și tenis de masă, biblioteci cu mii de volume în limbile română, rusă, maghiară, germană, funcționează cabinete tehnice.

★

Seara, pe podul unde se îmbucă undele Bicazului cu ale Bistriței, Veronica Mihăilescu și soțul ei, directorul școlii din Bicaz, stau rezemați de parapet și privesc în depărtare: camioane și turisme trec neîncetat. Din când în când se aude șuerul locomotivelor. De jur împrejur, unde nu era decât beznă adâncă, sclipesc luminile becurilor din casele oamenilor. Se întrezăresc căsuțele albe, noi, ale locuitorilor strămutați din locul unde se va întinde lacul de acumulare. Majoritatea din ei au și părăsit cocioabele mizere și s'au mutat în noile case. „Toate astea — îi arată Veronica Mihăilescu soțului ei împrejurimile — toate astea sunt atât de mișcătoare, de emoționante, încât cuvintele nu pot exprima ceeace simt. Cât liniște era aici, cât întuneric! Și acum... i-auzi". Ascultară amândoi. Un freamăt continuu, surd, care li se pare însă o simfonie, o minunată și neprețuită muzică a vieții noi.

ION MARIN

Cât mai mult material didactic

Dacă întrebi pe elevele clasei a II-a elementară depe lângă școala pedagogică cu limba de predare maghiară din Arad care e obiectul lor preferat, fără multă cumpănire îți răspund că aritmetica. Tovarășa Ana Banyasz, învățătoarea lor, confirmă zâmbind:

— Da, sunt bune la aritmetică; niciuna nu întâmpină greutăți în rezolvarea problemelor, atât la tablă cât și din bancă. Facem multe exerciții pentru a satisface pasiunea elevilor pentru aritmetică.

Dar elevele, odată antrenate în discuția în legătură cu materia lor iubită, se cred îndreptățite să dea explicații suplimentare:

— Noi avem o mașină de învățat aritmetica. Deaceea ne place atât de mult! — strigă din banca a treia o fetiță cu cozi bălane:

— Este pe catedră, — complectează alta. Intr'adevăr, în fața noastră, pe catedră, se profilează un material didactic simplu de tot. O scândură lungă de 80 cm. cu 10 găuri mici la distanță de un cm. una de alta, în care se poate înfige câte un bețișor de grosimea unui creion. In continuare se găsesc alte 10 găuri la distanță de 5-6 cm. In primele 10 găuri se fixează câte un bețișor care reprezintă unitățile, în celelalte găuri — câte un grup de zece bețișoare, care reprezintă zecile.

Acest material didactic ușurează mult însușirea operațiunilor de adunare și de scădere. Dacă, de pildă, o elevă de clasa II-a are de adunat 24 cu 23, scoate din cutia bețișoarelor două legături de zeci și patru bețe pentru unități, înfigându-le la locul lor potrivit, iar pe urmă scoate încă două legături de zeci plus trei bețișoare pentru unități. Ea le înfige și pe acestea în ordinea stabilită: mănunchiurile la zeci și bețele la unități.

La numărătoare rezultă 47 de bețișoare. Eleva trece la tablă și scrie:

24+23=47.

Pentru adunarea numerelor mai dificile, de exemplu 58+43, eleva observă că unitățile depășesc numărul găurilor prevăzute pentru unități. In acest caz sunt date în lături zece bețișoare dela unități și sunt înlocuite cu o legătură a zecilor. Bețișorul rămas dela adunarea dela 58+43 este fixat în sectorul unităților.

In cazul scăderii se procedează invers. Se fixează pe scândură descăzutul, de pildă numărul 38 — adică trei legături și opt bețe. Din acest număr se scoate scăzătorul, în cazul nostru 25. Eleva ia mai întâi 5 bețe și pe urmă două legături. Rezultatul apare imediat: 13.

Elevele mânuesc cu repeziciune acest „aparat de învățat aritmetica". In urma deselor exerciții, elevele s'au deprins cu o rapidă rezolvare a problemelor la tablă, fără a mai folosi bețele și legăturile. Adeseori însă, rezultatul obținut prin calcul mintal sau prin rezolvarea la tablă se verifică și cu ajutorul „aparatului".

Ora de aritmetică a tovarășei Banyasz este foarte vie. O pădure întreagă de mâini se agită nerăbdător în aer. Toate elevele vor să dea răspunsuri.

Insfârșit sună de ieșire și tovarășa învățătoare încheie lecția. Apoi ne explică cum a procedat în clasa I-a ca să învețe pe eleve cum se face formarea numerelor dela zece la douăzeci.

Constatând că metodele ei au dat rezultate rodnice, tovarășa Banyasz a demonstrat modul de folosire a acestor materiale didactice în fața mai multor învățători.

— Astăzi — spune tovarășa Banyasz — sunt foarte fericită că mulți dintre învățători vin să-mi comunice rezultatele bune obținute prin utilizarea metodei mele. Aceste succese m'au îmbărbătat, m'au îndemnat să perseverez pe acest drum. De multe ori stau și mă gândesc ce aș putea să mai fac pentru îmbunătățirea învățământului, pentru ușurarea muncii didactice. In prezent mă gândesc la un nou procedeu care să înlesnească înțelegerea înmulțirii, precum și a celorlalte operații aritmetice cu numere până la o mie. Vreau să dau patriei cât mai mult, să cresc tinere cadre cât mai bine pregătite.

Și elevele — fetițele acestea pe care le crește tovarășa Ana Banyasz, ne salută voios la plecare.

In ochii lor râde fericirea zilei de azi, dorul de învățătură și încrederea în viitor.

M. RALIAN

Stânga: *Tinerii sunt în primele rânduri ale fruntașilor în muncă.* Dreapta: *Un aspect dela una din școlile de calificare de pe șantier.*

O cetate a științei agrotehnice

Acum trei ani, când a intrat în facultate studentul Aurel Mihale, Institutul Agrotehnic nu avea decât o singură clădire. Era strâmt și cursurile se țineau anevoios. Seminariile și laboratoarele — cu totul necorespunzătoare. Regimul burghezo-moșieresc pălăvrăgea despre țara noastră ca de o țară „eminamente agricolă", ținând-o în robia capitalistă a imperialiștilor. Țară „eminamente agricolă", cu pluguri de lemn, cu metode preistorice de lucrare a ogoarelor, fără mașini, fără semințe selecționate, fără ingineri, fără știință agrotehnică. Moșierimea storcea și pe țărani și pământul.

Astăzi, ridicând ochii de pe aparatul la care lucrează în laboratorul de fitotehnie, studentul Mihale din anul III are în față un mare șantier. Și-i rând ochii de bucurie. Crește odată cu acest șantier. Corpuri vaste de clădiri se înalță. Se construește aici o adevărată cetate a științei agrotehnice. Noi amfiteatre, noi săli de cursuri, noi laboratoare sunt date în folosință. Intr'un ritm neobișnuit, ele izvorăsc din munca priepută a constructorilor. Până acum au intrat în funcțiune, din noile corpuri de clădiri, 5 amfiteatre noi, 10 săli de curs și seminarii și 40 de laboratoare. Cei 2.800 de studenți capătă condiții tot mai bune de muncă. Săli mari, spațioase, pline de lumină. Laboratoare tot mai bine utilate.

Facultatea de mecanizare a agriculturii este înzestrată cu laboratoare — hale în care studenții învață cum să folosească mașinile în agricultură. Institutul are câmpuri de experiențe pe terenul care înconjoară clădirile, pentru cercetări și demonstrații imediate; el pune la dispoziția studenților, pentru lucrări practice de lungă durată, o fermă la Băneasa și o pepinieră la Istrița-Buzău. Mare parte dintre studenți își fac practica și la gospodăriile de stat. Cadrele didactice și studenții lucrează cu entuziasm pentru progresul și însușirea științei agrotehnice, factor atât de important în opera de transformare socialistă a agriculturii în patria noastră.

Studentul Grigore Caragiugiuc s'a distins prin lucrări la cercul științific. La laboratorul de fitotehnie cadrele didactice și studenții muncesc pentru a strânge cât mai bogate colecții necesare muzeului fitotehnic. In curând, holul acestei secții va fi plin de dulapuri în care vor fi așezate în ordine, științific, colecțiile de plante cu mare importanță științifică și economică. Studenții le vor avea astfel, la îndemână, le vor folosi în pregătirea lucrărilor de laborator, la cercurile științifice sau în timpul pregătirii examenelor. Secția de fitotehnie are până acum o colecție de 240 de specii, varietăți și soiuri de grâu, o colecție de 180 de specii, varietăți și soiuri de orez, de porumb, de plante textile etc. Laboratorul face totodată și interesante experiențe de adaptare a unor plante textile ca bumbacul și chenaful — plantă adusă din Uniunea Sovietică. Facultatea de Agricultură a ajuns să obțină o însemnată producție de semințe din această plantă, semințe care vor fi date Ministerului Agriculturii pentru a răspândi această plantă cu un însemnat rol economic.

Și, pretutindeni, în biblioteci, în laboratoare, în cabinetele profesorilor stă ca o căläuză sigură și permanentă cartea sovietică de agricultură.

Muncind să-și pregătească examenele, studenții Institutului Agrotehnic sunt mândri de toate cele realizate de partidul nostru, de regimul de democrație populară, pentru desvoltarea științei agrotehnice, pentru înalta pregătire a tehnicienilor de mâine în domeniul agriculturii.

Aici învață mulți fii de țărani muncitori, mulți fii de colectiviști. Părinții studentului Aurel Mihale muncesc cu spor în gospodăria agricolă colectivă din comuna Albești, regiunea București. In anul acesta, gospodăria colectivă din Albești, a ieșit fruntașă în ceeace privește producția de orez. Viitorul inginer agronom, fiul colectiviștilor din Albești, muncește cu elan, învață ca să poată introduce metode noi în agricultură, metode științifice, care vor contribui la sporirea producției agricole în patria noastră.

Institutul Agrotehnic din București este un șantier în construcție și desvoltare. El devine tot mai mult cetatea științei agrotehnice. De curând Institutul Agrotehnic a primit numele lui N. Bălcescu, cu prilejul comemorării a 100 de ani dela moartea marelui patriot revoluționar și democrat.

„Drum nou"

Comuna noastră, Baba-Ana, din raionul Mizil, a trăit acum aproape trei ani o mare frământare. Pe toate ulițele satului, la răspântii, la fântâni, peste tot unde se întâlneau oamenii, vorbeau despre acelaș lucru. Uneori chiar uitau să-și dea binețe pentru a pune mai repede întrebarea care le ardea sufletul:

— Ei, te-ai hotărît? Nevasta ce zice? Vrea?

— Unii dădeau din cap afirmativ. Privirile lor scânteiau de nerăbdare. Mușchii încordați ai feței, gura strânsă arătau hotărîrea cu care sunt porniți să rupă așezările nedrepte ale trecutului. Alții lăsau capul în jos, sau căutau să schimbe vorba. Seara, acasă, somnul venea cu greu să aducă liniștea odihnitoare a nopții. Nevestele nu mai conteneau cu întrebările: „Cum o să fie? Cum o să muncim? O să dăm tot, tot? Cutare dece nu intră? E adevărat tot ce spune învățătorul la căminul cultural?".

Și într'o bună zi, cu vânt cald de primăvară, 49 de familii și-au dat mâna să înjghebeze o gospodărie nouă, în care să muncească pământul împreună, să împartă roadele după vrednicia fiecăruia. I-au pus numele „Drum Nou".

In acel an, în 1950, am fost numită directoare a școlii de patru ani, școală pe lângă care funcționează și o grădiniță sezonieră Am reflectat mult asupra datoriilor ce ne reveneau nouă cadrelor didactice, de-acum înainte. Voiam să citesc cât mai mult material sovietic, să văd cum au muncit acolo educatorii sovietici, sub conducerea partidului, pentru a atrage pe drumul cel nou întreaga țărănime muncitoare.

In planul de acțiune pe care l-am întocmit, am cuprins nu numai pe țăranii colectiviști, ci și pe țăranii muncitori cinstiți, care, găsindu-se la răspântie de drumuri, n'au avut curajul să pornească pe calea vieții socialiste.

Convinși că într'o comună cu gospodărie agricolă colectivă, analfabetismul constitue una din cele mai mari piedici, noi, învățătorii din comuna Baba-Ana, ne-am hotărît să ducem o luptă aprigă pentru înlăturarea neștiinței de carte, pentru secarea izvoarelor analfabetismului. Colectiviștii noștri trebuiau să citească broșuri și cărți, să-și însușească metodele înaintate ale agriculturii sovietice. Țăranii muncitori cu gospodării agricole individuale aveau nevoie, deasemenea, de lumina cărții, pentru a se convinge de superioritatea muncii în colectiv.

In acest scop, în fiecare an școlar, am urmărit cu grijă și perseverență îndeplinirea planului de alfabetizare și a planului de școlarizare. Nu am slăbit nici o clipă munca de lămurire dela om la om. La sfârșitul cursurilor din anul școlar trecut, au mai rămas în comună 106 neștiutori de carte. In acest an, ne-am propus să cuprindem 56 dintre ei. Am împărțit comuna în 5 sectoare, dându-i fiecărui învățător câte un sector de care să răspundă până la sfârșitul cursurilor, atât din punct de vedere al cuprinderii, cât și al frecvenței, al calității învățământului. Indrumați de organizația de partid din comună și ajutați îndeaproape de sfatul popular și de unii dintre foștii analfabeți, care acum au devenit agitatori convinși, am reușit să-i cuprindem pe toți neștiutorii de carte planificați.

Tot prin muncă de lămurire, dusă în mod organizat și în colaborare strânsă cu organizațiile de massă din comună, am reușit să îndeplinim și planul de școlarizare în proporție de 100%, și să avem o frecvență de 100%.

Cadrele didactice dela școala noastră nu se mulțumesc însă cu cifre. Noi vrem ca în spatele acestor cifre să trăiască fapte care să ducă într'adevăr la creșterea nivelului cultural al țărănimii muncitoare din comună. Pentru aceasta, se desfășoară o largă activitate culturală. Seara, la cercurile de citit, ți-e mai mare dragul să-i vezi pe foștii analfabeți citind, sub conducerea învățătorului, articole în legătură cu lucrările de iarnă sau cărți în care se oglindește experiența colhoznicilor sovietici.

Drumul nou croit în Martie 1950 devine tot mai luminos pentru țăranii muncitori din comuna Baba-Ana. Copiii școlii, care au vizitat gospodăria, au ajutat la plivitul buruienilor din lanurile de grâu, la strângerea spicelor, așteaptă cu nerăbdare ziua când toți părinții vor fi colectiviști. De curând, s'a constituit și o întovărășire de tip T.O.Z. Recoltele îmbelșugate obținute în gospodăria agricolă colectivă arată viața nouă pe care vor putea s'o trăiască toți țăranii muncitori din comună.

PARASCHIVA GORODEA
directoare a școlii de 4 ani din com. Baba-Ana.

Pentru copiii minorităților naționale

In fața școlii medii tehnice de construcții din Târgu-Mureș trecătorii se opresc o clipă mirați. In tăcerea serii răcoroase de Decembrie se desprind fie acordurile vesele ale unei sârbe, fie sunetele vijelioase ale unui ceardaș. Dacă intri înăuntru, vezi o sală de spectacol frumos împodobită, plină de voioșie, de glasuri tinerești. Elevii secțiilor română și maghiară ale școlii au organizat o reuniune tovărășească urmată de dans, răsplată binemeritată a bunelor rezultate obținute la învățătură.

...Inconjurat de câțiva prieteni, elevul Ion Lovin discută cu înflăcărare despre reușita serbării:

— Nici nu mă așteptam, tovarăși, ca serbarea să aibă un asemenea succes! Tovarășa profesoară de limba română a fost foarte mulțumită de modul cum am interpretat rolurile...

Intr'adevăr, elevii au depus mult suflet pentru buna desfășurare a festivalului artistic. Dar ceeace este și mai îmbucurător, este faptul că piesa jucată a fost înțeleasă și de elevii dela secția maghiară. Mai mult: și elevii români din școală încep să înțeleagă tot mai bine recitările, piesele și cântecele maghiare. Zi de zi prietenii tot mai durabile se leagă între elevii români și maghiari. Câtă deosebire față de trecut, de trecutul nu tocmai îndepărtat, când se răspândea otrava șovinismului lui Antonescu și Horthy!

Cercul vorbitorilor se lărgește. Vin și câțiva elevi dela secția maghiară a școlii. Szabo Elek, care vorbește încă destul de greu românește, vrea să se facă înțeles:

— Cum să nu dorim să învățăm românește? Nici nu știți cu câtă bucurie am primit știrea despre constituirea, în Republica Populară Română, a Regiunii Autonome Maghiare!

Szabo Elek este de loc din Odorhei. Are 22 de ani. La vârsta când elevii se înscriu într'o școală medie, el nici nu îndrăznea măcar să viseze la așa ceva. Părinții săi erau oameni săraci și școli tehnice în limba sa maternă nu existau. Ca să-și câștige pâinea și să ușureze situația grea a familiei, a trebuit să caute de mic de lucru. Simțind atracție pentru construcții, a intrat ucenic la zidărie. In urma reformei învățământului, a luat ființă această școală tehnică de construcții. Mânat de dorința de a învăța, de a fi folositor patriei, a venit la Târgu-Mureș ca să se prezinte la examenul de admitere. Acum parcă trăește într'o lume nouă: partidul și guvernul i-au pus la dispoziție internat și cantină ca să poată învăța în cât mai bune condițiuni. Peste un an va deveni un bun constructor, poate la Canal, poate la Bicaz. Țara va fi tot mai frumoasă, mereu mai puternică. Szabo Elek se va mândri mâine că în aceste construcții gigantice, care cresc în țara noastră, va fi și o părticică din munca sa tinerească.

Astfel învață, în școlile create de regimul nostru democrat-popular, copiii oamenilor muncii din rândurile minorităților naționale. Pentru ei s'au creat în întreaga țară numeroase școli de toate gradele în care învățământul se face în limba lor maternă. In școli cu limba de predare maghiară, germană, sârbă, rusă, ucraineană, idiș, turcă, etc., copiii învață după manuale tipărite în limba lor, cu învățători și profesori care vorbesc limba lor. Asemenea școli sunt create începând cu învățământul elementar și terminând cu cel superior, cu universitățile și institutele.

La fel ca și în școlile române, în instituțiile de învățământ pentru minoritățile naționale copiii oamenilor muncii primesc un larg sprijin din partea statului, prin burse, cantine, internate și cămine.

Regimul nostru de democrație populară se îngrijește îndeaproape de pregătirea cadrelor didactice necesare școlilor cu limba de predare a minorităților naționale. Numeroase școli pedagogice ca, de pildă, școala pedagogică mixtă din Timișoara sau școala pedagogică de fete din Arad, — școli cu limba de predare maghiară, școala pedagogică mixtă cu limba de predare rusă din București și multe altele pregătesc aceste cadre pentru școlile minorităților naționale.

Munca din școala noastră nouă își arată roadele. Ca Lovin Ion și Szabo Elek există mii și mii de elevi în patria noastră liberă, tineri dornici de învățătură, pătrunși de elan creator, gata să spună un „nu" categoric tuturor acelora care atentează la viața noastră liberă, la munca noastră constructivă.

Prof. DAVID DALMA

Secția de învățământ se pregătește pentru consfătuiri

Din desfășurarea primelor consfătuiri raionale ale cadrelor didactice, secția de învățământ a raionului Gheorghiu-Dej a tras multe învățăminte. Pe baza acestor învățăminte s'a organizat acțiunea de pregătire a consfătuirilor din Ianuarie.

Lucrând în cea mai strânsă colaborare cu comitetul sindical raional, secția de învățământ a luat măsuri pentru ca de data aceasta referatele să oglindească o cunoaștere temeinică a muncii școlilor și să popularizeze pe scară cât mai largă experiențele bune, astfel încât cadrele didactice să primească răspuns la toate nelămuririle lor, să fie sprijinite în străduința lor de a încheia cu succes anul școlar.

Paralel cu directivele date de secția de învățământ cu privire la desfășurarea consiliilor pedagogice în etapa de pregătire a consfătuirilor, grupele sindicale au primit și ele din partea comitetului sindical sarcina de a discuta desfășurarea procesului de învățământ în primele două pătrare ale anului acesta, de a trage concluzii asupra realizărilor și lipsurilor, pentru a scoate în lumină unde trebue îndreptată atenția cu deosebire, în ce privință se obțin succese și în ce probleme școala trebue ajutată.

Pregătirea pentru referatul secției de învățământ a mobilizat întregul colectiv al secției la o muncă deosebită în această perioadă. Cunoscând, din vizitele făcute în școli în primele două pătrare, aspectele pozitive și negative ale muncii școlilor, secția de învățământ urmărește acum să scoată în evidență mai clar problemele caracteristice raionului, pentru a le ridica în cadrul referatului, pentru ca în special în jurul lor să stimuleze purtarea discuțiilor. Referatul ținut la consfătuirea din Septembrie a fost o dare de seamă generală, în care s'au atins toate problemele, fără a se contura cu deosebire cele importante și specifice. Aceasta a făcut ca secția de învățământ să nu poată trasa sarcinile de bază pentru îndeplinirea cărora conducerile școlilor și cadrele didactice să muncească în special.

Pregătirea pentru consfătuirea din Ianuarie a început printr'o ședință a colectivului secției de învățământ, în care s'au prelucrat instrucțiunile și s'au fixat problemele ce vor fi urmărite. S'a prevăzut urmărirea sarcinilor trasate prin rezoluția consfătuirii din Septembrie. La consfătuirea din Septembrie a ieșit în lumină faptul că elevii claselor a VIII-a au fost în general slab pregătiți. Rezoluția a cerut școlilor un efort deosebit pentru buna pregătire a acestor elevi intrați în clasele a IX-a. Problema pregătirii elevilor din clasele a IX-a fost trecută acum printre sarcinile principale ale colectivului secției de învățământ. Printre problemele centrale s'a trecut deasemeni, cercetarea cauzelor rămânerii în urmă la învățătură. In raion sunt foarte mulți elevi în situația de corigenți pe semestrul I. Cu greu se găsește un profesor care să nu aibă într'o clasă nici un elev căzut. Această situație cere o mobilizare a tuturor forțelor în direcția ajutorării elevilor rămași în urmă, a îndrumării profesorilor care au cel mai mare număr de elevi căzuți. Vizitele ce se fac acum pe teren urmăresc în special munca în școlile unde sunt mulți elevi căzuți. Se cercetează cu grijă felul cum sunt predate lecțiile și cum își pregătesc elevii temele. Consfătuirea trebue să scoată în lumină cauzele care au dus la o situație grea în unele școli, să arate căile cele mai bune de luptă împotriva rămânerii în urmă la învățătură. Rezultatul consfătuirii va trebui să fie o muncă mai bine organizată și mai sistematică în ultimele două pătrare ale anului școlar, astfel ca numărul elevilor căzuți să se reducă simțitor.

In perioada de pregătire a consfătuirii, vizitele în școli ale inspectorilor secției de învățământ s'au intensificat. Munca secției de învățământ a fost în așa fel organizată încât să se poată cuprinde cât mai multe școli. In urma cercetării activității școlilor s'a completat cu date importante materialul necesar referatului. A ieșit la iveală cu acest prilej un aspect negativ în activitatea primelor două pătrare și anume că numeroși învățători și profesori manifestă superficialitate în controlul temelor de acasă ale elevilor, sau neglijează complect acest aspect important al muncii lor. Problema controlului temelor are un aspect negativ la școlile de 7 ani nr. 42 fete, nr. 42 băieți, nr. 4 băieți, nr. 7 mixtă, la școala de patru ani Giulești-Sărindar și altele. Asupra problemei controlului temelor referatul secției se va opri în mod deosebit.

Secția de învățământ a descoperit, deasemeni, numeroase greșeli în folosirea noului sistem de notare. De pildă, sunt profesori care pun notele ținând seama nu de răspunsurile date la lecția respectivă de către elev, ci ținând seama de aprecierea generală asupra elevului, sau profesori care folosesc încă semnele minus și plus etc. Referatul secției va trebui să lămurească încăodată modul de aplicare a noului sistem de notare.

Colectivele care vor redacta referatele secțiilor și-au început activitatea din ziua de 15 Decembrie. Sub conducerea responsabilului, colectivele și-au întocmit planurile de muncă. Conform acestor planuri se fac acum vizitele în școli pentru strângerea materialului concret. Ca material de bază pentru referate, responsabilii de secții — metodiști ai cercurilor pedagogice — vor folosi exemplele strânse de ei în cursul celor două pătrare. Fiind scutiți de alte sarcini extrașcolare și având la dispoziție o zi pe săptămână numai pentru cercetarea muncii desfășurate în școală de membrii cercului pedagogic respectiv, metodiștii au asistat până acum la numeroase lecții, au cunoscut îndeaproape activitatea cadrelor didactice din cercul lor și au un material bogat. Existența acestui material este o garanție că referatele ce se vor prezenta la consfătuirile din Ianuarie vor populariza mai larg de cât în luna Septembrie experiențele pozitive și vor combate pe baza exemplelor concrete metodele greșite din activitatea școlilor.

Secția de învățământ a acordat o deosebită grijă alegerii cadrelor didactice care să sprijine pe responsabilii secțiilor. Așa, de pildă, în secția profesorilor de fizico-chimice a fost ales să lucreze tovarășul Rădulescu Nicolae, profesor la școala medie nr. 1 de băieți, a cărui rodnică activitate a fost popularizată de nenumărate ori în cadrul cercului pedagogic. Aparatele confecționate de el cu ajutorul elevilor ca: motoraș electrice, ampermetru, cuplu-termoelectric, redresor electrolitic, arc electric, sonerie electrică, turbină cu vapori, etc. au fost confecționate după îndrumările date de el și în numeroase alte școli ca: școala medie nr. 11 mixtă, liceul clasic mixt, școala de 7 ani nr. 42 și altele. In acelaș colectiv, lucrează și tovarășul Mocanu Isac, profesor la școala medie nr. 11 din comuna Militari, care, muncind cu pricepere și cu interes, a reușit să îmbogățească materialul didactic al școlii cu multe piese confecționate din resturi de materiale obținute dela întreprinderi.

Participarea celor mai bune cadre la acțiunea de pregătire și desfășurare a consfătuirilor din Ianuarie va asigura un conținut bogat referatelor și discuțiilor. Sprijiniți de cadre didactice fruntașe, responsabilii de secții și-au putut trece în planul de muncă problemele cele mai importante pe care vor trebui să le desbată, să le clarifice la consfătuiri. Colectivul secției profesorilor de istorie, sprijinit de cadre didactice bine pregătite, studiază acum planificarea pe pătrarul III și IV, căutând să lichideze lipsurile din planificarea primelor două pătrare, când unele lecții s'au sărit, altele s'au predat în grabă. Pentru a culege date concrete din munca școlilor, pe care să se sprijine întocmirea referatului, membrii colectivului acestei secții au vizitat până acum școala medie nr. 1 băieți, școala medie mixtă nr. 11, școala de 7 ani nr. 51 fete și altele.

In cadrul pregătirilor pentru consfătuirea din Ianuarie, secția de învățământ a raionului Gheorghiu-Dej a organizat în ziua de 22 Decembrie o ședință cu directorii școlilor, în care s'au dat îndrumări cu privire la activitatea pe care vor trebui s'o desfășoare în perioada pregătirilor pentru consfătuire.

Expoziția organizată în raion cu prilejul primelor consfătuiri ale cadrelor didactice nu a prezentat un material îndeajuns de bogat și de concludent. De aceea, secția de învățământ s'a ocupat de astă dată cu mai multă atenție de pregătirea expoziției. Membrii comisiei care va organiza expoziția, profesori de specialități diferite, cercetează acum în școli materialele propuse pentru expoziție, alegând cu grijă pe cele mai bune.

Organizând cu mai multă grijă întreaga activitate de pregătire a consfătuirilor din Ianuarie, oprindu-se cu deosebire asupra problemelor esențiale, dând îndrumări pentru rezolvarea greutăților constatate în activitatea celor două pătrare, secția de învățământ a raionului Gheorghiu-Dej va reuși să facă din aceste consfătuiri un mijloc important pentru îmbunătățirea muncii pe ultimele două pătrare și încheierea cu succes a anului școlar.

E. MĂNESCU

Expoziția „Economia planificată a R. P. R. în plin progres"

Mărețele realizări ale industriei noastre socialiste

Expoziția „Economia planificată a R.P.R. în plin progres", deschisă în pavilioanele din Parcul de Cultură și Odihnă „I. V. Stalin", constitue o ilustrare a uriașului avânt al forțelor de producție din țara noastră, în anii regimului de democrație populară, avânt datorit conducerii planificate a economiei naționale, datorit ajutorului neprecupețit și multilateral acordat de marea Uniune Sovietică.

Sunt expuse în mare număr produsele industriei noastre socialiste, mașini-unelte, utilaj greu mecanic, mașini electrice, în special produse noi ale industriei noastre grele, industriei producătoare de mașini, industriei chimice, industriei electrotehnice, industriei ușoare, etc. Multe din aceste produse, care pe timpul regimului burghezo-moșieresc erau importate cu bani grei din țările capitaliste, astăzi sunt fabricate în serie la noi, unele în cantități care ne dau posibilitatea de a face și export.

Intrând în marea hală a expoziției, vizitatorul are în fața ochilor o impunătoare imagine de ansamblu a avântului industriei noastre producătoare de mașini.

Standul industriei metalurgice și siderurgice, care ocupă cea mai mare parte a expoziției, arată în mod impresionant și grăitor măreția victoriilor obținute de oamenii muncii din fabrici și uzine, conduși de partid.

Cifrele graficelor arată că odată cu victoriile revoluționare înscrise prin reorganizarea pe baze noi a industriei noastre, prin utilarea ei cu tehnica nouă și asigurarea energiei electrice, prin crearea ramurilor industriale ale construcțiilor de mașini și utilajului greu, tractoarelor și utilajului electric, nivelul producției noastre industriale a crescut în ultimii ani nemăsurat de mult.Plini de mândrie patriotică privesc vizitatorii la minunatele mașini și utilaje industriale fabricate pentru prima dată în țara noastră, în anii primului nostru cincinal.

Chiar la intrarea în standul industriei construcțiilor de mașini se găsește puternicul tractor de 120 CP, o minunată realizare a muncitorilor uzinelor „23 August" din Capitală.

Urmează șirul de mașini unelte și motoare. Iată noul tip de compresor cu serii de cilindri de câte 15 cmc., apoi prototipul strungului de copiat și al mașinii de ascuțit cuțite de strung; morteze și borwerkuri de diferite capacități, precum și zeci de tipuri de freze, mașini de rectificat bile pentru rulmenți, prese de vulcanizare, ferăstrae mecanice, etc. produse de uzinele „Steagul Roșu", „Înfrățirea", „23 August", „Vulcan", „Unio", „Matyas Rakosi" și altele.

In marea hală a expoziției se află deasemeni numeroase mașini produse în întreprinderile noastre metalurgice pentru industriile textilă, a lemnului, carboniferă, petroliferă și a transporturilor. Marile ringuri, carde, războaie și laminoare textile, gaterul și trenul forestier, cisterne și vagoanele C.F.R. de mărfuri și călători, de tip A, B și C, precum și modernul automotor instalat pe linie de cale ferată, sunt o mărturie a elanului de care dau dovadă zi de zi oamenii muncii, zecile de mii de stahanoviști și fruntași în producție, tehnicienii, inginerii.

Pentru agricultura noastră modernă, mecanizată, se produc deasemeni în fabricile și uzinele patriei noastre zeci și zeci de utilaje. In cadrul expoziției sunt expuse tipurile moderne ale tractorului KD 35, semănătoarea românească, batoze, pluguri, utilaj agricol cu tracțiune mecanică, prin a căror realizare clasa muncitoare, urmând linia

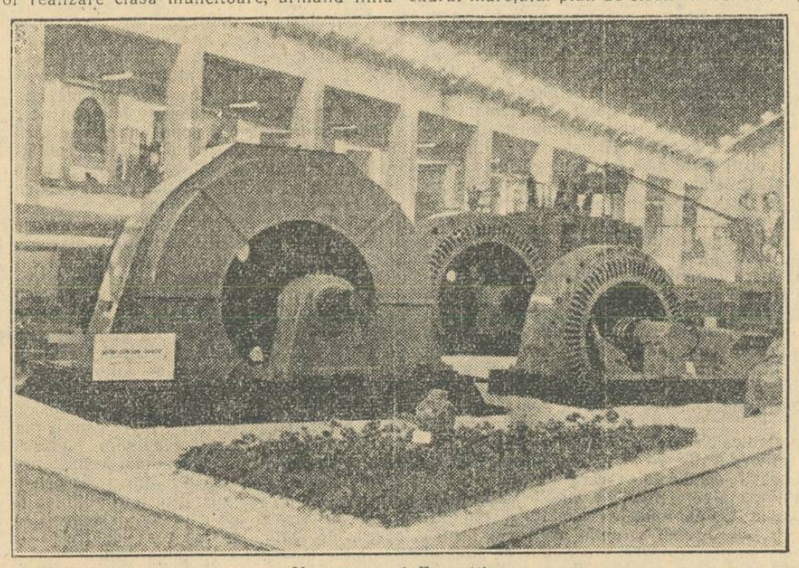

Un aspect al Expoziției

partidului de întărire a alianței cu țărănimea muncitoare, sprijină transformarea socialistă a agriculturii, construirea la sate a unei vieți fericite și îmbelșugate.

Lupta oamenilor muncii pentru realizarea planului de electrificare este ilustrată prin puternicele mașini și utilaje electrice fabricate în uzinele „Sovrommetal", „Electromotor", „Dinamo", „Electroaparataj", „Electroprezicia", „Electro-Banat", etc., fabrici noi, construite în anii puterii populare. Așezați pe postamente puternice se găsesc transformatorii electrici de diferite puteri, o stație de transformare de 35/6 kW, pentru liniile de înaltă tensiune, aparataj de protecție, cabluri, aparate pentru telecomunicații, motoare electrice antigrizutoase, care deservesc exploatările miniere, un motor electric de 1000 kW, prima realizare de acest fel la noi, grupuri electrogene pentru electrificarea rurală și microcentrale electrice .Sunt expuse și produse ale industriei electrotehnice pentru uzul casnic: aparate de radio românești „Pionerul", aparate „Baltica" și „Orion", reșouri, mașini de călcat electrice și zeci de alte aparate și mașini.

Trei mari machete prezintă vizitatorului primele mari realizări ale planului de electrificare: uzinele termoelectrice „Gh. Gheorghiu-Dej"-Doicești și „Ovidiu II" și amenajarea hidrocentralei electrice „V. I. Lenin". O linie de înaltă tensiune, susținută pe piloni puternici, dă o imagine vie a uriașei rețele care va împânzi țara, pentru a transporta la mari distanțe energia electrică produsă de centralele termo și hidroelectrice, realizate în cadrul mărețului plan de electrificare. In timp ce burghezia nu a fost în stare să realizeze, în decurs de 60 de ani, decât o putere instalată de circa 600.000 kW. regimul de democrație populară va ajunge, în numai 5—6 ani, la o putere instalată de cel puțin 2.000.000 kW.

Standurile industriilor petroliferă și carboniferă oglindesc în mod strălucit contribuția de neprețuit a ajutorului sovietic, material și tehnic, care stă la baza succeselor obținute în acest domeniu. Chiar la intrarea în expoziție se înalță impresionantă, o schelă de foraj metalică înconjurată de utilajul de explorare și exploatare a petrolului, „aurul negru" al subsolului țării noastre, toate construite în uzinele „Sovromutilaj petrolifer", după documentația sovietică.

Standul industriei noastre chimice ilustrează dezvoltarea luată în ultimii ani de acest sector industrial și perspectivele ce i se deschid în cadrul economiei planificate a țării noastre. La loc principal se găsesc abrazivele, taninul și negrul de fum, produse ale noilor fabrici „Carbochim", „Argeșul" și „B. H. Berea", precum și produsele obținute prin valorificarea chimică a imenselor bogății ale țării noastre: gaz metan, țiței, cărbuni și sare.

Activitatea neobosită depe șantierele socialismului din țara noastră este oglindită în grafice, fotomontaje, cifre, tablouri. Prin ansamblul de mașini și imagini prezentate, vizitatorul își dă seama de uriașul progres pe care oamenii muncii din țara noastră îl realizează pe calea planului cincinal și a planului de electrificare, inițiate de partid, sub conducerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej.

O importanță deosebită este acordată realizărilor agriculturii noastre, datorită folosirii unui număr din ce în ce mai mare de mașini agricole și introducerii pe scară largă a metodelor agrotehnice sovietice. Este oglindită înalta productivitate din sectorul agricol socialist și încrederea cu care masse tot mai largi de țărani muncitori se îndreaptă pe calea gospodăriei agricole colective.

Ca rezultat al progresului necontenit al economiei noastre planificate, expoziția oglindește creșterea continuă a nivelului de trai, material și cultural, al celor ce muncesc.

Numeroase produse de larg consum expuse: stofe, confecții, mobilier ,pielărie, încălțăminte, blănărie, articole de sport, instrumente muzicale, articole pentru diverse meșteșuguri și profesiuni — de o execuție ireproșabilă și în multiple sortimente — arată că progresul industriei noastre are ca urmare ridicarea bunei stări a oamenilor muncii.

Expoziția ilustrează marile perspective ce se deschid pentru extinderea colaborării economice cu celelalte țări de democrație populară. Ea arată deasemeni că țara noastră are posibilități mereu mai largi de intensificare a schimburilor comerciale cu toate țările, schimb pe care dorește să-l realizeze pe baza principiilor de egalitate și avantaj reciproc, indiferent de regimul social al acestor țări.

Expoziția „Economia planificată a R.P.R. în plin progres" este o dovadă cum nu se poate mai grăitoare a politicii înțelepte a partidului și guvernului în problema industrializării socialiste a țării. Ea dovedește deasemeni, elanul cu care oamenii muncii, pătrunși de dragoste și devotament față de partid și guvern, față de conducătorul poporului nostru, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, desfășoară toată puterea lor de muncă și de creație, aplicând pe scară tot mai largă măreața experiență sovietică, pentru a cuceri zi de zi victorii în producție.

In minunate fresce și tablouri, oamenii artei, pătrunși de entuziasmul care încălzește întregul popor, reflectă în lucrările decorative ale expoziției, optimismul și încrederea nezdruncinată în viitor a oamenilor muncii din țara noastră, dragostea fierbinte și recunoștința întregului nostru popor față de eliberatoarea și sprijinitoarea noastră pe drumul luminos al construirii socialismului, Uniunea Sovietică, și față de genialul învățător și conducător al omenirii muncitoare, prietenul cel mai scump al poporului nostru, tovarășul Stalin.

Să organizăm o vacanță frumoasă

In curând, va începe vacanța de iarnă. Pentru ca vacanța aceasta să dea elevilor posibilitatea să trăiască zile cât mai plăcute, cât mai frumoase și mai instructive, prin grija partidului și a guvernului patriei noastre s'au luat o serie de măsuri pentru realizarea cărora sunt chemați să participe toți factorii de stat în sarcina cărora stă educația copiilor țării. In fiecare regiune, s'a constituit câte o comisie regională, formată din delegați ai consiliului sindical regional, ai comitetului regional U.T.M., ai comitetului sindical regional de învățământ, ai secției de învățământ regionale, delegați ai organizațiilor U.F.D.R., Crucea Roșie, C.C.F.S. și ai direcției regionale a Rezervelor de Muncă. Rolul acestor comisii este de a planifica și coordona toate acțiunile care se inițiază în regiune pentru organizarea vacanței copiilor din instituțiile preșcolare, a elevilor din învățământul elementar și mediu.

Pe tot cuprinsul țării, în perioada 31 Decembrie — 12 Ianuarie 1953 se organizează pentru copii spectacole teatrale, vizionări de filme, manifestări artistice și sportive. Comitetul Cinematografiei, organizând „Săptămâna filmului nostru pentru copii", va da pionierilor și elevilor prilejul să vizioneze filme, în grup, cu reducere de 50%. Cu aceeaș reducere, școlarii vor putea merge în grupuri la spectacolele organizate în acest scop de către Comitetul pentru Artă.

Copiii vor putea participa și la diferite manifestări sportive, la concursuri organizate de C.C.F.S., care va pune la dispoziția elevilor în mod gratuit și zilnic, în anumite ore, bazele sportive. Comitetul pentru Așezămintele Culturale a trasat căminelor culturale sarcina să organizeze manifestări artistice în timpul vacanței elevilor.

O deosebită atenție se acordă organizării pomului de iarnă în școli, în fabrici, în uzine, instituții, case de copii și școli speciale, cămine de zi, grădini de copii, G.A.S., G.A.C.

In organizarea serbării pomului de iarnă, directorii școlilor și a caselor de copii vor obține frumoase rezultate dacă vor colabora îndeaproape cu comitetele de întreprindere, care patronează școala sau casa de copii, dacă vor colabora strâns cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, cu comitetele de părinți. Organizând cu grijă și cu dragoste aceste serbări mai ales în casele de copii și în școlile speciale, cadrele didactice vor da copiilor posibilitatea să simtă din plin căldura cu care sunt înconjurați de către oamenii muncii. Acolo unde nu sunt posibilități pentru organizarea pomului de iarnă, copiii caselor de copii vor fi invitați la serbarea din cadrul întreprinderii celei mai apropiate.

Pentru copiii dela sate, comisia regională asigură organizarea pomului de iarnă prin delegații organizațiilor de U.F.D.R. și Cruce Roșie, care au datoria să asigure prin posibilități locale fondurile necesare.

In toată această acțiune, secțiile de învățământ regionale, împreună cu comitetele sindicale regionale de învățământ trebue să îndrumeze cadrele didactice cu privire la pregătirea temeinică a serbărilor, a programelor.

Pentru a oferi copiilor prilejul să cunoască priveliștile minunate ale patriei, să guste din plin bucuriile iernii, Confederația Generală a Muncii, în colaborare cu Comitetul Central U.T.M. și Ministerul Învățământului Public, organizează între 2 și 10 Ianuarie 1953, opt tabere turistice pentru 3200 de pionieri din întreaga țară. In aceste tabere vor merge elevii care s'au distins la învățătură, la disciplină și în munca de organizație, fii de muncitori stahanoviști și fruntași în producție, fii de țărani care muncesc în gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective și de țărani muncitori. Copiii vor fi însoțiți de instructori superiori de pionieri, de profesori de educație fizică, de muzică și de geografie.

In centrele regionale și în orașe se vor organiza pentru elevii școlilor medii cluburi și săli de gimnastică, iar bibliotecile școlare vor fi zilnic deschise. Profesorii și diriginții, directorii de școli trebue să îndrumeze pe elevii care merg în vacanță la sate să sprijine activitatea căminelor culturale, colaborând la alcătuirea programelor și la organizarea manifestărilor sportive și culturale. Secțiile de învățământ au datoria să se îngrijească din timp de asigurarea unor condiții cât mai plăcute pentru elevii școlilor medii proveniți din casele de copii. Dacă aceștia nu-și pot petrece vacanța în casele de copii de unde au venit, din lipsă de spațiu, secțiile de învățământ regionale trebue să asigure cazarea acestor elevi într'un internat unde, în colaborare cu organizația U.T.M., să se realizeze un program de vacanță interesant și plăcut.

Planul întocmit în cadrul comisiei regionale trebue comunicat tuturor secțiilor de învățământ raionale, iar acestea, la rândul lor, au datoria să îndrumeze cadrele didactice asupra sarcinilor ce le revin în timpul vacanței. Este bine ca elevii să știe ce acțiuni se organizează pentru ei pentru ca vacanța să le fie cât mai frumoasă. Aplicând cu dragoste măsurile luate, cadrele didactice vor obține bune rezultate în organizarea vacanței, vor ajuta elevii să se reconforteze, să se întoarcă la școală cu noi forțe, cu elan sporit pentru activitatea celui de al treilea pătrar.

„Săptămâna cărții din R. P. R."

Intre 23 și 30 Decembrie se desfășoară în întreaga țară „Săptămâna cărții din R.P.R.". Manifestațiile organizate cu acest prilej au amploarea unei sărbători a întregului nostru popor muncitor. Aceasta, deoarece desvoltarea revoluției noastre culturale constitue o parte integrantă a luptei pentru construirea socialismului în Patria noastră, pentru crearea unui om nou, luptător conștient pentru cauza lui Marx, Engels, Lenin și Stalin. Manifestațiile acestea dovedesc odată mai mult setea de cultură a maselor populare, posibilitățile pe care le oferă regimul de democrație populară culturalizării oamenilor muncii, atașamentul întregului popor muncitor pentru literatura noastră nouă, care, în ultimii ani, a înregistrat numeroase realizări de seamă. In această săptămână se strâng și mai puternic legăturile dintre scriitorii noștri și sutele de mii de cititori ai operelor lor; scriitorii își pot da astfel mai bine seama de preferințele și exigențele fiecărei categorii de cititori.

Sărbătoarea cărții din Republica noastră Populară constitue un minunat prilej de a populariza și mai intens creațiile scriitorilor noștri în masele cele mai largi, de a face ca fiecare cetățean să se împărtășească din frumusețea creațiilor noastre.

Atașamentul maselor populare pentru cartea noastră nouă, ca și necesitatea intensificării muncii de răspândire a cărții, se explică prin faptul că astăzi cartea care apare în R.P.R. este un instrument prețios al construirii socialismului, al formării unui om de tip nou. Tovarășul Stalin, numindu-i pe scriitori „ingineri ai sufletului omenesc" se referă tocmai la forța lor de a transforma conștiința cititorilor, la importanța rolului educativ al cărții. Se știe, de pildă, că romanul „Mama" al lui Maxim Gorki, fondatorul realismului socialist, a făcut educația revoluționară a unei întregi generații și că astăzi încă el exercită în țările capitaliste o influență considerabilă. Ostașii sovietici care au doborît forța armată a fascismului german și nipon și a sateliților lor, purtau în raniță, alături de legătura cu grenade și merinde, nemuritorul roman al lui N. Ostrovschi „Așa s'a călit oțelul".

In țara noastră s'au constituit numeroase gospodării agricole colective; țăranii muncitori înscriși în aceste gospodării țin drept carte de căpătâi minunata operă a lui M. Șolohov, „Pământ desțelenit". Cartea noastră nouă este iubită și ea trebue și mai intens popularizată, fiindcă ea instruește și educă, fiindcă ea constitue o adevărată forță revoluționară.

Avem astăzi numeroase cărți valoroase care oferă cititorilor modele de comportare, care demască fără cruțare fața hâdă a dușmanului de clasă, care cultivă nobilele sentimente ale patriotismului socialist și al internaționalismului proletar. Decernarea Premiilor de Stat unui impunător număr de poeți, romancieri și dramaturgi este cea mai grăitoare dovadă în acest sens. Numai cu prilejul „Săptămânii cărții din R.P.R.", Editura pentru Literatură și Artă și Editura Tineretului au scos peste 40 de titluri de cărți noi. Printre acestea, trebue să remarcăm în primul rând voluminoasa Antologie a poeziei noastre noi, care constitue un fel de bilanț al marilor succese înregistrate de poeții ce slujesc cu credință și elan cauza clasei muncitoare. Sunt în această antologie numeroase poezii care mobilizează la luptă pentru construirea socialismului, la luptă pentru pace, care mărturisesc dragostea nețărmurită a poporului nostru muncitor față de genialul dascăl al proletariatului internațional, tovarășul Stalin, recunoștința poporului nostru muncitor față de marea Uniune Sovietică, versuri care glăsuesc despre hotărârea de neclintit a poporului nostru de a-și apăra independența națională și toate cuceririle dobândite sub conducerea înțeleaptă a Partidului.

In numeroase poeme sunt realizate figuri de oameni înaintați care au o atitudine nouă față de muncă, față de avutul obștesc, de oameni care nu precupețesc niciun efort pentru a grăbi făurirea unei vieți fericite pentru toți. In poeziile cuprinse în antologie se înfierează acțiunile provocatoare ale atițătorilor la un nou război.

Aceste poezii, realizate la un înalt nivel artistic, constitue o adevărată școală patriotică, o școală a dragostei și a urii — a dragostei pentru socialism și pace, a dragostei de țară și de om — și a urii înverșunate împotriva dușmanilor omului, imperialiștii americani și lacheii lor, de teapa călăului Tito și a social-polițiștilor. Aceste poezii sunt o școală a solidarității cu toate popoarele luptătoare pentru pace, a devotamentului nețărmurit pentru Uniunea Sovietică, țara care construește cu succes comunismul, visul de veacuri al omenirii muncitoare.

Tot cu prilejul acestei săptămâni, E.S.P.L.A a editat marele poem epic „N. Bălcescu" de Eugen Jebeleanu. Poemul, evocând cu măestrie figura acestui mare democrat revoluționar, dela moartea căruia s'au împlinit zilele acestea o sută de ani și care s'a sacrificat pentru cauza revoluției din 1848, evocând împrejurările concrete în care s'a desfășurat lupta lui Bălcescu, cultivă dragostea pentru cele mai bune tradiții de luptă ale poporului nostru muncitor. Poemul arată cum noi continuăm astăzi, pe o treaptă mai înaltă și în alte condiții această luptă și sădește în sufletul cititorilor dragostea înflăcărată pentru patrie, pentru popor, ura înverșunată împotriva orânduirilor sociale bazate pe exploatare, împotriva reacțiunii.

In această săptămână au apărut într'o nouă versiune romanele „Drum fără pulbere" de Petru Dumitriu și „Cumpăna luminilor" de N. Jianu, ambele lucrări constituind o frescă amplă a muncii creatoare desfășurate de poporul nostru muncitor pe marile șantiere socialiste și arată lupta oamenilor muncii pentru industrializarea țării, pentru trezirea la o viață nouă a regiunilor înapoiate.

Lucrările acestea, și în deosebi „Drum fără pulbere" de Petru Dumitriu, demască manevrele perfide ale dușmanului de clasă, arată cum partea cea mai bună a vechii intelectualități e câștigată de cauza socialismului. Romanele acestea oferă exemple de comportare, de oameni înaintați a căror pildă se impune. Romanul lui Nagy Istvan „La cea mai înaltă tensiune", apărut cu prilejul acestei sărbători în limba română, reflectă lupta desfășurată de muncitori, sub conducerea Partidului, pentru a înfrânge sabotajul patronal, pentru a da un avânt nemaiîntâlnit industriei noastre, pentru a introduce disciplina în locul haosului.

Lupta pentru transformarea socialistă a agriculturii, pentru crearea și întărirea gospodăriilor agricole colective, rezistența înverșunată a chiaburimii care recurge la metodele cele mai perfide, oamenii noi pe care Partidul nostru i-a crescut în sate, se oglindesc în opere remarcabile cum ar fi nuvela „Desfășurarea" de Marin Preda, în romanele „Trandafir dela Moldova" de Ion Istrati și „Pâinea albă" de Dumitru Mircea.

Tot cu acest prilej au apărut o serie de cărți în care se arată adevărata față a regimului burghezo-moșieresc, exploatarea crâncenă a oamenilor muncii, concepția și despotismul vechiului aparat de stat. Cea mai importantă este fără îndoială romanul, evocând anul premergător răscoalelor țărănești din 1907, „Dulăii" de Zaharia Stancu. O astfel de carte te face să urăști înzecit regimul pe care l-am doborît, să prețuești înzecit libertatea de care ne bucurăm astăzi, condițiile omenești de viață pe care le avem, fericirea de a construi socialismul și să-ți întărești hotărîrea de a apăra aceste bunuri de preț.

Trebue remarcat deasemeni că în această săptămână au apărut numeroase lucrări ale clasicilor noștri: V. Alecsandri, Al. Vlahuță, Șt. O. Iosif, precum și o culegere de pamflete antiimperialiste de A. Baranga, operele dramatice ale Luciei Demetrius, cărți pentru copii cum ar fi „Cei din clasa a cincea A" de Sonia Laurian și V. Vântu și numeroase alte lucrări de mare valoare artistică și educativă. Reprezentând o forță atât de puternică în transformarea conștiinței oamenilor muncii, cartea constitue un mare ajutor pus la îndemâna cadrelor noastre didactice pentru a forma un tineret devotat cu trup și suflet cauzei socialismului, mărețelor idealuri ale lui Marx, Engels, Lenin și Stalin.

Sarcinile cadrelor didactice — ca intelectuali legați de popor — sunt deci, pe deoparte, acelea de a populariza cartea în mase, de a făuri noi și noi contingente de cititori și—pe de altă parte — de a o folosi în munca lor profesională, în școală, pentru a sădi în sufletele tinerei generații patriotismul înflăcărat, sentimentul măreț al solidarității cu toți cei ce muncesc și luptă pentru un viitor luminos. Ei trebue să folosească, în lecțiile pe care le țin, exemple din literatură, să cultive prin toate mijloacele gustul pentru lectură, să recomande elevilor cărțile după posibilitățile lor de înțelegere. Invățătorii și profesorii trebue să organizeze regulat lectura unor fragmente din operele noastre beletristice, recenzii, referate despre cărți, atât în cadrul școlii, la șezători, serbări, cât și în afara școlii, în cadrul căminelor culturale, al colțurilor roșii, al cluburilor muncitorești și al bibliotecilor. Ei vor putea aduce în felul acesta o contribuție și mai însemnată la opera de culturalizare a maselor, de instruire și educare a lor în spiritul socialismului.

Pentru a putea însă face față cu succes acestor sarcini mărețe, învățătorii și profesorii noștri trebue să se țină ei înșiși la curent cu tot ce apare în domeniul literaturii ideologice, politice și beletristice, trebue să depună eforturi pentru a-și ridica neîncetat propriul lor nivel cultural.

Cadrele didactice au primit un mare ajutor prin apariția unor manuale noi, întocmite după cele mai înaintate principii pedagogice științifice.

Aceste manuale constitue în primul rând un ajutor neprețuit din punct de vedere al orientării generale a pedagogului în problemele specialității sale, din punct de vedere ideologic.

Un mare succes îl constitue în deosebi apariția noilor cărți de citire pentru clasele I—V. Spre deosebire de vechile manuale, acestea conțin numeroase texte din clasicii noștri: Eminescu, Coșbuc, Vlahuță, Iosif, Creangă, Caragiale, Slavici, Sadoveanu. O mare contribuție au adus la elaborarea și redactarea acestor manuale și scriitorii contemporani. Numeroase texte poartă semnătura unor scriitori fruntași ca: Gala Galaction, Mihai Beniuc, Maria Banuș, Petru Dumitriu etc. Traducerile din clasicii ruși și sovietici sunt semnate și ele de fruntași ai scrisului nostru. In felul acesta, copiilor li se sădește dragostea pentru comorile noastre culturale, deprinderea de a folosi o limbă aleasă, interesul pentru cultură. Textele sunt orânduite după probleme, având astfel un accentuat caracter instructiv și sunt însoțite de chestionare, exerciții care ușurează mult munca cadrelor noastre didactice. Ajutorul masiv pe care scriitorii noștri l-au dat învățătorilor constitue încă o dovadă a eforturilor lor de a creia oameni demni de mărețele zile pe care le trăim.

Realizări importante ale Editurii de Stat Didactice și Pedagogice sunt deasemeni elaborarea noilor manuale de gramatică, în care sunt indicate metodele cele mai potrivite pentru studiul gramaticii limbii noastre în raport cu puterea de asimilare și înțelegere a elevilor de diferite vârste.

Un eveniment deosebit îl constitue apariția noului manual de Istorie a R.P.R., în care se face o periodizare științifică a istoriei poporului nostru. Anumite erori, care se strecuraseră în prima ediție au fost înlăturate, iar partea acordată istoriei contemporane a fost considerabil lărgită. Întocmirea noilor manuale de istorie antică și medievală, după modelul manualelor sovietice, a unor noi manuale de fizică și chimie care cuprind cele mai noi date dobândite în aceste domenii de activitate științifică, precum și editarea unor noi manuale școlare de limba rusă constitue deasemeni realizări importante.

Pentru a avea o imagine clară a eforturilor depuse de Editura de Stat Didactică și Pedagogică, pentru a veni în ajutorul cadrelor noastre didactice, trebue subliniat faptul că manualele de curs elementar au fost editate în opt limbi ale minorităților naționale, că manualele pentru școlile medii au fost editate și în limbile maghiară, germană, sârbă, etc.

Un merit deosebit al Editurii de Stat Didactice și Pedagogice îl constitue tipărirea unor lucrări pedagogice de mare importanță, cum este de pildă, volumul „Opere pedagogice alese" de N. C. Krupscaia, care atacă o multitudine de probleme de cea mai mare importanță pentru educația comunistă.

Sărbătorind „Săptămâna cărții din R.P.R.", învățătorii și profesorii noștri trebue să se gândească la marele ajutor pe care l-au primit din partea statului de democrație populară în munca lor, prin apariția unor valoroase manuale și opere pedagogice și să folosească din plin acest ajutor pentru a crește o generație de oameni instruiți și culți, cu un orizont larg, devotați cauzei lui Lenin și Stalin.

Trebue ca fiecare învățător și profesor să folosească din plin acest ajutor, ca și sprijinul ce i se oferă în activitatea sa prin bogata literatură ideologică, politică și beletristică editată în țara noastră, pentru a făuri oameni demni de societatea socialistă.

ILIE IONESCU

Spor la muncă Congresului Uniunii Sindicatelor de Invăţământ

In zilele de 27, 28 şi 29 Dec., se desfăşoară la Bucureşti lucrările celui de-al III-lea Congres al Uniunii Sindicatelor de Invăţământ, forul suprem al mişcării sindicale de învăţământ din Republica Populară Română. Oamenii muncii din şcolile elementare şi medii şi din institutele de învăţământ superior — educatoare, învăţători, profesori şi studenţi, tovarăşi din personalul de îngrijire şi din personalul administrativ — întâmpină cu entuziasm Congresul care va avea să desbată diversele aspecte ale muncii lor şi care va trebui să găsească formele cele mai potrivite pentru îmbunătăţirea acestei munci.

Uniunea Sindicatelor de Invăţământ întâmpină Congresul cu un număr însemnat de realizări. In anii care s'au scurs dela constituirea ei şi mai ales dela ultimul Congres, Uniunea a parcurs un drum de progres continuu în cuprinderea, organizarea, mobilizarea şi educarea oamenilor muncii din învăţământ.

Principala sarcină care a stat în faţa Comitetului Central al Uniunii a fost ca, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român, să-şi concentreze întreaga activitate pentru mobilizarea însufleţită a cadrelor didactice la îndeplinirea primului nostru plan cincinal.

Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri din 16 August 1951, cu privire la măsurile de îmbunătăţire a condiţiilor de trai şi de muncă ale cadrelor didactice din învăţământul preşcolar, elementar şi mediu, primul Congres al Invăţătorilor din R.P.R., sarcinile trasate în cuvântarea ţinută la acest congres de tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej au constituit şi continuă să constitue pentru învăţători şi profesori un puternic ajutor pentru rezolvarea problemelor ce-i preocupă în activitatea lor de zi cu zi.

Grija deosebită a partidului pentru ridicarea pe o treaptă superioară a învăţământului din ţara noastră şi pentru îmbunătăţirea condiţiunilor de muncă şi de viaţă ale cadrelor didactice a însufleţit în mod puternic marea masă a învăţătorilor şi profesorilor, care au pornit cu un avânt tot mai susţinut la îndeplinirea cu succes a misiunii lor nobile de educatori ai generaţiei tinere de astăzi, ai tinerilor ziditori ai socialismului în ţara noastră.

Pornind la traducerea în viaţă a directivelor partidului, străduindu-se să colaboreze tot mai strâns cu Ministerul Invăţământului Public şi cu Comitetul pentru Invăţământul superior, Uniunea Sindicatelor de Invăţământ şi-a dat contribuţia la înfăptuirea planului de stat, la întărirea patriei noastre.

In munca de organizare şi mobilizare a cadrelor didactice pentru îndeplinirea planului şi pentru ridicarea conţinutului învăţământului, un nepreţuit ajutor în activitatea U.S.I. a constituit-o folosirea bogatei experienţe a şcolii şi pedagogiei sovietice, precum şi a sindicatelor de învăţământ din U.R.S.S. Experienţa şcolii sovietice a arătat oamenilor muncii din şcoala noastră că ei trebue să lege în mod organic munca lor de practica construcţiei socialiste, că ei trebue să facă din lecţiile lor mijloace puternice de pregătire a elevilor pentru munca practică.

Una din principalele preocupări ale C.C. al Uniunii Sindicatelor de Invăţământ a fost sprijinirea cadrelor didactice în ridicarea nivelului lor politico-ideologic prin însuşirea temeinică a concepţiei marxist-leniniste. După cuprinderea cadrelor didactice de către organizaţiile de partid în diferite forme ale învăţământului de partid, comitetele sindicale regionale şi raionale, îndrumate de Uniune, le-au organizat timpul de studiu şi au pus la dispoziţia cursanţilor materialul necesar prin bibliotecile sindicale.

Organizaţiile sindicale au sprijinit deasemenea calificarea cadrelor didactice prin îndrumarea lor spre cursurile de calificare, prin crearea condiţiilor materiale necesare şi prin organizarea de consultaţii, ca şi prin grija ca învăţătorii, pe cât e posibil, să nu fie supraîncărcaţi cu sarcini nelegate de activitatea didactică şi socială.

Sub îndrumarea partidului, C.C. al U.S.I. şi organizaţiile sindicale de învăţământ au dus o continuă activitate educativ-culturală în mijlocul cadrelor didactice, folosind ca mijloace principale cluburile, colţurile roşii, conferinţele, bibliotecile etc.

Antrenaţi şi ajutaţi de organizaţiile sindicale, mii de învăţători şi profesori s'au evidenţiat în munca de alfabetizare, folosind metode înaintate de muncă şi depunând eforturi susţinute pentru obţinerea unei frecvenţe regulate a neştiutorilor de carte, pentru atingerea unui învăţământ de calitate.

Stimulaţi de comitetele sindicale de învăţământ, numeroşi învăţători şi profesori, au adus, în general, o contribuţie însemnată la buna gospodărire a căminelor culturale, la mobilizarea ţărănimii muncitoare pentru construirea de noi clădiri de şcoli şi internate şi în opera de culturalizare a maselor.

Dar dacă, între cele două congrese, Uniunea Sindicatelor de Invăţământ şi organizaţiile sindicale au avut unele frumoase realizări, în activitatea Uniunii, în felul cum conduce şi îndrumă munca sindicală de învăţământ, au existat şi mai există încă destule lipsuri. Cauzele acestora trebue scoase la iveală în chip curajos de către delegaţii la Congres — şi aceasta nu se poate asigura decât printr'o puternică desfăşurare a criticii şi autocriticii în cursul desbaterilor.

Una din marile lipsuri ale Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor de Invăţământ a fost insuficienta orientare în problema necesităţii legării muncii sindicale de procesul de învăţământ, de producţia noastră. Uniunea a bâjbâit mult timp în această privinţă, şi-a limitat mult timp activitatea doar la aspectele organizatorice şi culturale ale muncii membrilor sindicatelor noastre. Procesul de învăţământ a fost socotit îndelungă vreme ca privind exclusiv Ministerul Invăţământului Public şi organele sale administrative — secţiile de învăţământ, inspectorii şi directorii de şcoli. Este adevărat însă că, dela Congresul Invăţătorilor încoace mai ales, folosind sfaturile delegaţiei sovietice, şi în special ale tovarăşei Ciuprakova, secretar al C.C. al sindicatului de învăţământ din R.S.F.S.R., C.C. al U.S.I. a acordat o importanţă mult mai mare organizării consfătuirilor de producţie, lecţiilor deschise, interasistenţelor la lecţii, referatelor, conferinţelor etc. de către grupele sindicale, comitetele de instituţie şi comitetele sindicale raionale, ceeace a contribuit, în mare măsură, la îmbunătăţirea desfăşurării procesului instructiv-educativ în şcoli. Congresul are sarcina să discute pe larg contribuţia de seamă pe care trebue s'o dea sindicatele de învăţământ în procesul instructiv-educativ, să analizeze aspectele muncii noastre sindicale pe care vor trebui să le oglindească coreferatele comitetelor sindicale raionale la apropiatele consfătuiri din Ianuarie, să traseze sarcinile ce revin pentru viitor, în desfăşurarea procesului de învăţământ, organelor sindicale din ţara noastră.

Pentru C.C. al U.S.I. n'a fost o preocupare susţinută organizarea timpului liber al cadrelor didactice în aşa fel ca ele să poată folosi din plin toate mijloacele pe care statul de democraţie populară ni le-a pus la dispoziţie, după cum n'a constituit o preocupare nici organizarea timpului liber şi a muncii obşteşti a studenţilor încadraţi în sindicatele depinzând de Uniunea Sindicatelor de Invăţământ.

Deşi în unele şcoli şi mai ales în institutele de învăţământ superior se organizează în mod nejust întreceri socialiste cu privire la şcolarizare, frecvenţă, disciplină şi, uneori, chiar cu privire la conţinutul învăţământului, C.C. al Uniunii nu a analizat această problemă şi n'a lămurit organele sindicale că buna desfăşurare a procesului instructiv-educativ nu depinde de organizarea în mod birocrat a întrecerii, ci de o înaltă pregătire a cadrelor didactice, de ataşamentul şi dragostea lor faţă de muncă şi de o serie de alte condiţii specifice problemelor de învăţământ care nu pot fi cuprinse în cifre şi procente.

Delegaţii la Congres vor trebui să analizeze în mod critic şi autocritic realizările şi lipsurile care au existat în activitatea Comitetului Central al Uniunii şi a sindicatelor de învăţământ. Congresul va trebui să dea sarcină viitorului C.C. al Uniunii să considere sprijinirea procesului de învăţământ şi mobilizarea cadrelor didactice pentru îndeplinirea planului cincinal în domeniul învăţământului, ca principala problemă a muncii sindicatelor de învăţământ. In acest sens, Congresul va trebui să recomande întărirea colaborării dintre C.C. al U.S.I., M. I.P. şi C.I.S. şi dintre comitetele sindicale regionale şi raionale şi secţiile de învăţământ — colaborare care a lăsat adeseori de dorit.

Viitorul C.C. al Uniunii va trebui să ducă o justă politică de cadre pentru promovarea cu curaj, în munci de răspundere, a elementelor tinere, cinstite, cu origine sănătoasă, devotate clasei muncitoare, pentru a putea avea garanţia aplicării în viaţă a politicii partidului şi statului nostru.

Delegaţii la Congres vor trebui să discute sprijinul dat de organizaţiile sindicale cadrelor didactice pentru ridicarea nivelului politic şi ideologic al acestora, ca şi pentru calificarea şi perfecţionarea lor profesională şi vor trebui să traseze viitorului C.C. al Uniunii sarcina de îmbunătăţire a acestei munci. In faţa învăţătorilor şi profesorilor noştri stă sarcina de a ridica simţitor calitatea lecţiilor şi a procesului de învăţământ în general. Ei ştiu că trebue să predea elevilor şi studenţilor în mod temeinic cunoştinţele ştiinţifice de bază, în strânsă legătură cu practica, cu activitatea în producţie. Pentru îndeplinirea nobilei misiuni care le-a fost încredinţată — asigurarea educării comuniste a tinerei generaţii —, pentru desvoltarea în rândurile elevilor şi studenţilor interesului deosebit pentru studierea învăţăturii lui Marx-Engels-Lenin-Stalin, cadrele didactice trebue să-şi ridice ele înseşi în mod simţitor nivelul lor politico-ideologic. Numai prin însuşirea tezaurului nesecat al ştiinţei marxist-leniniste, învăţătorii şi profesorii vor putea lua parte — aşa cum a arătat tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej la Congresul Invăţătorilor — „din ce în ce mai activ şi cu mai mult succes la construirea societăţii socialiste, la făurirea culturii socialiste în conţinut şi naţionale în formă, la înflorirea şi propăşirea patriei noastre".

Rolul sindicatelor în organizarea muncii ştiinţifice în învăţământul superior, problema cursurilor universitare, ca şi a manualelor pentru învăţământul elementar şi mediu din punctul de vedere al conţinutului şi difuzării lor etc. vor trebui, deasemenea, să formeze obiectul discuţiilor delegaţilor la Congres.

O deosebită atenţie vor trebui să acorde delegaţii problemei îndrumării pe care trebue s'o dea viitorul C.C. al Uniunii cadrelor didactice în munca acestora pe plan obştesc. Va trebui ca noul C.C. al Uniunii să ia măsuri pentru lichidarea lipsurilor care mai persistă în munca sindicatelor de învăţământ şi a cadrelor didactice în domeniul alfabetizării. O grijă deosebită va trebui acordată calităţii predării în munca de alfabetizare, ca şi necesităţii de a se lichida deficienţele care există încă în aprovizionarea cursurilor pentru neştiutorii de carte cu manualele trebuincioase. Indeplinirea Hotărîrii Comitetului Executiv al Confederaţiei Generale a Muncii şi a Ministerului Invăţământului Public din 8 August 1952 cu privire la îmbunătăţirea muncii de lichidare a neştiinţei de carte va trebui să constitue o preocupare de cea mai mare importanţă pentru organizaţiile sindicale de învăţământ în acţiunea de culturalizare a maselor populare.

Noul C.C. al Uniunii va trebui să considere ca o sarcină permanentă lupta pentru realizarea în întregime a prevederilor Hotărîrii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român şi a Consiliului de Miniştri cu privire la măsurile de îmbunătăţire a condiţiilor de trai şi de muncă ale cadrelor didactice. Deaceea, delegaţii la Congres vor trebui să analizeze temeinic activitatea depusă de C.C. al Uniunii şi pentru îmbunătăţirea continuă a condiţiilor necesare învăţătorilor şi profesorilor în îndeplinirea importantei lor sarcini de luminare a masselor şi de educare a generaţiei tinere; să analizeze acţiunile întreprinse pentru îmbunătăţirea protecţiei muncii, pentru o asistenţă sanitară cât mai bună; să analizeze felul în care a fost şi este folosit fondul de asigurări sociale, cum e organizată munca şi odihna oamenilor muncii din învăţământ.

Deasemenea, Congresul va trebui să se ocupe de lipsurile C.C. al Uniunii în ceeace priveşte urmărirea unei juste aplicări a Hotărîrii din 19 Septembrie 1952 a Consiliului de Miniştri privind organizarea activităţii didactico-ştiinţifice, introducerea normelor de muncă şi a salarizării pe funcţiuni pentru personalul didactic din învăţământul superior — Hotărîre care a constituit o nouă dovadă a grijii deosebite acordată de partid şi guvern desvoltării culturii în patria noastră. C.C. al Uniunii are vina de-a fi nesocotit importanţa deosebită a acestei probleme, de-a nu fi stăruit ca organele Comitetului pentru Invăţământul Superior să lupte pentru aplicarea cât mai justă a Hotărîrii din 19 Septembrie 1952.

O însemnătate deosebită va trebui să acorde Congresul analizei activităţii desfăşurate de C.C. al Uniunii în scopul întăririi solidarităţii cadrelor didactice cu toţi cei ce luptă în lume pentru pace şi libertate şi, în acelaş timp, pentru cultivarea urii neîmpăcate faţă de sângeroşii aţâţători la război, imperialiştii americano-englezi şi slugile lor de pretutindeni. Congresul va trebui să stăruie pentru intensificarea activităţii de până acum în această direcţie, la întărirea spiritului internaţionalist în conştiinţa cadrelor didactice, printr'o activitate largă şi perseverentă dusă în rândurile lor.

Trebuind să considere ca o sarcină de seamă discutarea felului cum C.C. al Uniunii s'a preocupat de aplicarea în întregime a Hotărîrii C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri din 16 August 1951 şi de celelalte Hotărîri ale C.C. al Partidului şi ale Guvernului, de aplicarea Hotărîrilor C.G.M., delegaţii vor trebui să scoată în relief cu curaj lipsurile şi să propună măsurile de înlăturare a acestor lipsuri.

Discuţiile dela Congres vor trebui să constitue un puternic prilej de mobilizare a cadrelor didactice, alături de toţi oamenii muncii din ţara noastră, în vederea succesului deplin al Congresului general al sindicatelor din R.P.R., care se va ţine la începutul anului 1953. Deaceea, după reîntoarcerea dela Congres, delegaţii vor trebui să facă dări de seamă asupra felului cum a decurs Congresul, să popularizeze toate aspectele pozitive ale discuţiilor, să supună unor largi desbateri în organizaţiile sindicale Proiectul de statut al sindicatelor din R.P.R., să pornească cu un şi mai sporit avânt, cot la cot cu toţi ceilalţi oameni ai muncii, la măreaţa operă de construire a socialismului în patria noastră. Căci, aşa cum a spus tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la adunarea alegătorilor din circumscripţia electorală „Griviţa Roşie": „Zorii unei vieţi noi s'au ridicat deasupra patriei noastre. Un viitor luminos se deschide în faţa poporului muncitor. Pentru făurirea acestui viitor merită să ne dăm fiecare toate forţele, toate cunoştinţele, tot elanul revoluţionar".

Expoziţia Uniunii Sindicatelor de Invăţământ

In cinstea celui de al III-lea Congres al Uniunii Sindicatelor de Invăţământ, s'a deschis la clubul sindicatelor de învăţământ din Bucureşti o expoziţie care, prin panouri, grafice şi fotomontagii, oglindeşte însemnatele realizări obţinute de cadrele noastre didactice în anii regimului de democraţie populară.

Acum, în prag de an nou, an hotărîtor în îndeplinirea planului cincinal în patru ani, învăţătorii şi profesorii din Republica Populară Română privesc în urmă cu legitimă mândrie la succesele obţinute — succese care întăresc lupta întregului popor, condus de partid, pentru construirea socialismului în patria noastră.

Pentru a putea munci, pentru a putea construi, poporul nostru, care şi-a luat soarta în propriile mâini, doreşte din toată inima pacea. Chipul luminos al marelui stegar al păcii, tovarăşul Stalin, te întâmpină la intrarea în expoziţie. Invăţătura sa genială a devenit de mult călăuza sigură în activitatea cadrelor noastre didactice, în munca întregului nostru popor muncitor.

Planul cincinal deschide perspective mărețe pentru desvoltarea învăţământului şi culturii în R.P.R. Un frumos panou înfăţişează cifrele grăitoare ale cincinalului.

In 1955, numărul copiilor din învăţământul preşcolar se va dubla; în 1953, învăţământul elementar (clasele I — IV) va cuprinde pe toţi copiii de vârstă şcolară; vor fi construite alte 2.000 săli de clasă şi 111 internate; în 1955 numărul studenţilor va înregistra o creştere de 400 la sută faţă de 1950; anul 1955 va însemna lichidarea analfabetismului.

Primul Congres al Invăţătorilor din R.P.R. care s'a ţinut între 10—13 Aprilie 1952 la Bucureşti, a constituit un punct de cotitură în munca cadrelor didactice. Un mare panou reprezintă pe tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej vorbind învăţătorilor, precum şi alte aspecte din sala congresului.

Alături sunt prezentate aspecte din şcoala sovietică, far călăuzitor în activitatea şcolii noastre, precum şi o vitrină cu cărţi din pedagogia sovietică.

Prin fotomontaje este exprimată lupta dusă de sindicatele de învăţământ pentru mobilizarea cadrelor didactice pentru ridicarea calităţii învăţământului. Intre anii 1946—1952, zeci de mii de educatoare, învăţători, profesori şi directori de şcoli au urmat cursurile I.C.D. In grupele sindicale, cadrele didactice studiază învăţătura marxist-leninistă, îşi îmbogăţesc cunoştinţele politice şi ideologice.

Regimul nostru de democraţie populară asigură baza materială necesară desvoltării învăţământului.

In locul vechilor magherniţe s'au clădit şi se clădesc numeroase şcoli noi, cu săli de clasă spaţioase şi luminoase, unde elevii se bucură de condiţii optime de învăţătură.

Un stand de manuale editate anul acesta de Ministerul Invăţământului Public dovedesc grija partidului şi guvernului faţă de asigurarea condiţiilor necesare bunei desfăşurări a învăţământului.

Un loc de cinste în expoziţie îl ocupă Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri cu privire la îmbunătăţirea condiţiilor de trai şi de muncă ale cadrelor didactice.

Locuinţe noi şi confortabile, cantine, îmbunătăţirea asistenţei medicale, cluburi, case de odihnă stau astăzi la dispoziţia învăţătorilor şi profesorilor. An de an creşte numărul cadrelor didactice care merg în staţiunile balneo-climaterice.

O deosebită atenţie este acordată în expoziţie muncii de alfabetizare. In această direcţie rolul învăţătorului este mare. Fotografii sugestive exprimă lupta ce se duce pentru înlăturarea ruşinoasei moşteniri lăsată de regimul burghezo-moşieresc.

Munca învăţătorului se duce pe multiple planuri. Un fotomontaj interesant arată activitatea pe care învăţătorii, mobilizaţi de sindicate, o duc în cadrul căminelor culturale unde ei desfăşoară o intensă muncă de culturalizare a masselor.

In opoziţie cu situaţia dela noi, în expoziţie este oglindită situaţia catastrofală a învăţământului din ţările înfeudate imperialismului american. Acolo, ca şi în S.U.A., generaţia tânără, întreaga populaţie, este educată în spiritul urii de rasă, a urii faţă de om, a pregătirii unui nou război mondial.

Expoziţia mai cuprinde numeroase materiale didactice confecţionate de elevii din întreaga ţară, sub supravegherea profesorilor.

Abonaţi-vă la „Gazeta Invăţământului"

Abonamentele la ziarul nostru se fac la toate oficiile poştale dela oraşe şi sate, prin factorii poştali şi la toate secţiile raionale de difuzare a presei din capitalele de raion.

Costul unui abonament este de 3,12 lei trimestrial sau 12,50 lei anual.

Abonamentele individuale sunt aduse la domiciliul abonaţilor de către factorii poştali.

Istoricele hotărîri ale Congresului Popoarelor

Congresul Popoarelor pentru Apărarea Păcii care şi-a încheiat zilele acestea lucrările la Viena, a constituit un eveniment de o importanţă excepţională. La această Mare Adunare a popoarelor au luat parte 1880 de delegaţi din 85 de ţări care au venit să spună răspicat solia de pace a popoarelor din ţările lor. Nici când istoria nu a cunoscut un Congres de asemenea amploare, nici când nu au fost adunate la un loc glasurile tuturor popoarelor lumii, părerile cele mai diferite, concepţiile cele mai diverse. In marele palat dela Viena s'a făcut auzit şi glasul muncitorului japonez, şi cel al ţăranului canadian, al intelectualului din Italia, al savantului francez. Congresul a demonstrat faptul că poate exista un limbaj comun pentru oamenii cu preocupările cele mai diverse, cu concepţiile cele mai diferite.

La Congres au asistat 46 oameni de stat şi membri ai parlamentelor, 92 de conducători ai unor mari organizaţii naţionale, 46 conducători de organizaţii internaţionale, 326 muncitori, 55 ţărani, 63 industriaşi, comercianţi şi proprietari funciari, 189 poeţi şi scriitori, 156 medici şi oameni de ştiinţă, 84 jurişti, 65 clerici, etc.

O compoziţie atât de variată, un asemenea larg schimb de păreri nu a mai fost cunoscut la nicio adunare cu caracter internaţional. Aceasta a dat posibilitate Congresului să demonstreze în faţa lumii întregi că există posibilitatea concretă a unei înţelegeri paşnice între popoare, între sistemele economice şi sociale diferite, dacă există totodată cu adevărat dorinţa de înţelegere şi colaborare.

Hotărîri de importanţă istorică excepţională au fost luate de marele Congres dela Viena. In Apelul adresat popoarelor lumii, Congresul dela Viena cheamă întreaga omenire iubitoare de pace să-şi intensifice eforturile în vederea rezolvării pe cale paşnică a problemelor celor mai spinoase care menţin încordată actuala situaţie internaţională.

„Discuţia liberă, spune Apelul, **a arătat voinţa unanimă a Congresului de a pune capăt politicii forţei care a adus popoarelor mari nenorociri şi ameninţă să ducă omenirea la dezastru.**

Noi credem că între state nu există divergenţe care să nu poată fi rezolvate prin tratative.

Să se sfârşească odată cu distrugerea oraşelor şi ţărilor, să înceteze stocarea de arme ucigătoare, să înceteze odată propovăduirea urei şi aţâţărilor la război. Este timpul să se treacă la tratative, este timpul să se ajungă la înţelegere".

Acest Apel care exprimă voinţa întregii omeniri iubitoare de pace, este menit să insufle noi forţe luptătorilor pentru pace din lumea întreagă, să dea curaj mamelor care tremură pentru viaţa copiilor lor în faţa perspectivei unui nou război mondial, să insufle încredere tuturor sutelor de milioane de oameni simpli în posibilitatea salvării păcii.

Apelul se adresează guvernelor celor cinci mari puteri: S.U.A., U.R.S.S., Marea Britanie, R.P. Chineză şi Franţa, cerându-le să înceapă imediat tratative în vederea încheerii unui Pact al Păcii.

In acest sens, Congresul Popoarelor dela Viena a adresat un mesaj guvernelor celor cinci puteri.

„Inţelegerea între cele cinci mari puteri — spune acest mesaj, — **încheerea unui Pact al Păcii vor pune capăt încordării internaţionale şi vor salva lumea de cele mai mari nenorociri. Popoarele cer acest lucru".**

Apelul adoptat de Congresul dela Viena cere deasemeni încetarea imediată a tuturor operaţiunilor militare în Coreea. In felul acesta a fost exprimată din nou voinţa unanimă a întregii omeniri iubitoare de pace de a se pune capăt îngrozitorului măcel din Coreea, de a se opri vărsarea de sânge pe care o continuă cu cinism mârşavii agresori americani. Apelul subliniază că încetarea imediată a operaţiunilor militare va uşura şi posibilitatea unei înţelegeri asupra problemelor în litigiu cu privire la Coreea.

Apelul cere totodată încetarea imediată a operaţiunilor militare în Vietnam, Laos, Cambodge şi Malaya şi respectarea dreptului absolut al popoarelor la independenţă; deasemeni, să înceteze folosirea violenţei în Tunisia şi Maroc de către agresorii colonialişti, pentru a nu fi înăbuşite aspiraţiile legitime la independenţă naţională ale popoarelor din aceste ţări.

Apelul cere încetarea discriminărilor rasiale, oprirea cursei înarmărilor şi a creării de baze pe teritorii străine, interzicerea războiului bacteriologic, chimic şi a armei atomice, dezarmarea generală, reluarea schimburilor economice şi culturale între state.

O deosebită importanţă o prezintă cererea ca O.N.U. să redevină un loc de înţelegere între popoare.

„Credem că Charta Naţiunilor Unite, spune Apelul, **oferă garanţii de securitate tuturor statelor din lume, dar spiritul şi litera ei au fost încălcate... Stăruim... ca O.N.U. să redevină un loc de înţelegere între guverne şi să nu mai dezamăgească speranţele pe care toate popoarele lumii şi le-au pus în ea".**

Problemele germană şi japoneză a ocupat deasemeni un loc de seamă în cadrul dezbaterilor dela Congres. Apelul adoptat de Congres cere ca aceste probleme să fie rezolvate pe cale paşnică, să se închee în termenul cel mai scurt un tratat de pace cu o Germanie unită şi democratică; să se închee cu Japonia un tratat de pace care să pună capăt ocupaţiei ei şi să dea poporului japonez posibilitatea de a reveni în familia naţiunilor iubitoare de pace.

„Popoarele vor să trăiască în pace, subliniază Apelul Congresului dela Viena, **oricare ar fi regimul social în ţările lor, oricare ar fi idealul lor suprem. Toate popoarele urăsc războiul; umbra lui ameninţă toate leagănele. Stă în puterea popoarelor să schimbe cursul evenimentelor, să redea oamenilor încrederea în liniştea zilei de mâine".**

In încheiere Apelul cheamă popoarele lumii să lupte pentru triumful spiritului tratativelor şi al înţelegerii, pentru dreptul oamenilor la pace.

Istoricul Congres dela Viena a arătat mai mult ca oricând forţa unită a sutelor de milioane de oameni doritori de pace din lumea întreagă. Glasul unit al participanţilor din toate ţările, importantele hotărîri luate ca şi puternicul ecou pe care-l are Congresul în întreaga lume, se vor transforma în forţă materială, vor antrena alte masse largi din toate ţările la luptă activă pentru pace, pentru zădărnicirea uneltirilor aţâţătorilor la un nou război.

Incheerea lucrărilor Congresului dela Viena a coincis cu un alt eveniment de importanţă internaţională: decernarea Premiilor Internaţionale Stalin pentru Pace.

Personalităţi de seamă care au contribuit prin lupta lor dârză pentru pace, la întărirea mişcării pentru pace din întreaga lume, au fost distinse cu Premiul Stalin: **Yves Farge** (Franţa), **Saifuddin Kitchlew**, preşedintele Consiliului păcii din India, **Elisa Branco**, activistă a Federaţiei Femeilor Braziliene, **Paul Robeson**, Statele Unite, **Iohannes Becher, scriitor** R.D.Germană, **James Endicott**, preot Canada, **Ilya Ehrenburg**, scriitor U.R.S.S. au fost distinşi cu cea mai înaltă preţuire a luptătorilor pentru pace, cu premiul care poartă numele stegarului păcii în lume, Marele Stalin.

Popoarele din întreaga lume au primit cu entuziasm ştirea decernării marilor premii staliniste ale păcii.

Increzătoare în posibilitatea menţinerii păcii, popoarele lumii, hotărîte să ia cauza menţinerii păcii în propriile lor mâini şi s'o apere până la capăt, vor da viaţă hotărîrilor Congresului Popoarelor pentru Apărarea Păcii, Congres care a constituit o etapă importantă în lupta pentru pace.

Alături de popoarele din întreaga lume, poporul nostru iubitor de pace este hotărît să contribue prin munca sa paşnică, creatoare, prin eforturile sale de zi cu zi pe drumul construirii socialismului la lupta pentru apărarea cauzei păcii, pentru triumful păcii în întreaga lume.

Succese în munca de alfabetizare

Cadrele didactice şi organizaţiile de massă din comuna Tălmaciu, raionul Sibiu, luptă pentru a cuprinde la cursurile de alfabetizare pe toţi neştiutorii de carte. In această acţiune s'au obţinut succese însemnate, datorită, în primul rând, unei bune organizări a muncii. Tuturor analfabeţilor li s'au dat cărţi şi rechizite. Fiecărui învăţător şi profesor din comună i s'au repartizat câte 2—3 neştiutori de carte, de care se preocupă în mod deosebit. Unii sunt alfabetizaţi în şcoală, alţii la domiciliu, iar alţii la locul de producţie.

Un ajutor preţios dau, în această acţiune, muncitorii şi funcţionarii dela întreprinderea „Firul Roşu", care ajută ei înşişi pe tovarăşii lor de muncă să înveţe carte.

Munca de alfabetizare se desfăşoară după un plan întocmit pe cicluri şi pe obiecte. In şedinţele cercurilor pedagogice se prelucrează şi se discută metodele de predare, organizându-se schimburi de experienţă.

In cinstea zilei de 30 Decembrie, cadrele didactice din comuna Tălmaciu, în strânsă colaborare cu organizaţiile de massă, au intensificat mult munca de îmbunătăţire a frecvenţei şi de ridicare a nivelului predării, pentru a asigura o cât mai rodnică desfăşurare a cursurilor de alfabetizare.

ANGELA BUHAESCU
corespondentă

Nicolae Bălcescu

„Oameni de măsura lui Nicolae Bălcescu sunt încă rari între Românii de astăzi. Acei cari ca dânsul, în tot cursul unei existenţe de lupte, au fost însufleţiţi numai de nobila simţire a amorului de Patrie, şi care au visat şi lucrat cu neîncetare la reînvierea şi mărirea neamului lor, merită să atragă respectul şi simpatiile urmaşilor", scria Vasile Alecsandri după moartea marelui democrat şi revoluţionar N. Bălcescu.

Trădând nobilele idealuri în numele cărora marele patriot Nicolae Bălcescu a luptat cu pasiune şi consecvenţă şi în numele cărora s'a jertfit, burghezia a făcut tot ce i-a stat în putinţă pentru a face uitată vasta operă a acestui fiu luminat al poporului nostru, pentru a minimaliza rolul lui în mişcarea revoluţionară dela 1848.

Mihail Eminescu — nutrind o stimă deosebită pentru Nicolae Bălcescu, pentru „acest bărbat plin de inimă şi înzestrat de natură c'o minte pătrunzătoare şi c'o fantezie energică" — scria plin de indignare că burghezia „l-a exploatat pe acesta ca pe o marfă".

„El s'ar spăimânta — scrie în continuare marele nostru poet — văzând cum a fost să se realizeze pe pământul nostru libertate şi lumină. El ar vedea parlamente de păpuşi neroade, universităţi la care unii profesori nu ştiu nici a scrie o frază corect, gazetari cu patru clase primare, cu un cuvânt oameni care, văzând că n'au încotro de lipsa lor de idei, fabrică vorbe nouă, risipind vechea zidire a limbii româneşti, pentru a părea că tot zic ceva, pentru a simula o cultură care n'o au şi o pricepere pe care natura n'a voit să le-o deie".

Clasa muncitoare, care a realizat şi depăşit cu mult idealurile pentru care militase cu curaj şi bărbăţie Nicolae Bălcescu, clasa muncitoare care a ridicat steagul libertăţilor democratice şi naţionale sub flamurile căruia luptase Nicolae Bălcescu, steag aruncat peste bord de burghezie, cinsteşte în Bălcescu pe unul din înaintaşii ei.

Partidul nostru, a arătat tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej în cuvântarea rostită la Congresul Invăţătorilor din R.P.R., cultivă „mândria naţională pentru tradiţiile revoluţionare, progresiste ale poporului nostru, interesul şi dragostea pentru opera lui Nicolae Bălcescu, Victor Babeş, Gheorghe Marinescu, Aurel Vlaicu".

Deaceea, comemorarea centenarului morţii lui Nicolae Bălcescu a luat amploarea unui eveniment de o importanţă naţională.

Nicolae Bălcescu s'a născut în 1819. După terminarea studiilor la Colegiul Sf. Sava, intră ca ofiţer în armată, unde desfăşoară o vie activitate revoluţionară, fapt pentru care este scos din cadrele armatei şi întemniţat. Eliberat în 1843, Nicolae Bălcescu, împreună cu Ion Ghica şi Christian Tell, pune bazele societăţii secrete „Frăţia", care avea menirea să pregătească şi să înfăptuiască revoluţia.

Pentru realizarea acestui obiectiv şi pentru cucerirea independenţei şi unităţii naţionale, Nicolae Bălcescu a luptat cu fermitate prin toate scrierile sale. A luptat înainte de revoluţie, organizând-o, în timpul revoluţiei, opunându-se în permanenţă conducătorilor guvernului provizoriu, care, vrând să ajungă la un compromis cu moşierimea, trădaseră această revoluţie; a luptat şi după înfrângerea ei, atunci când, bolnav şi sărac, se afla exilat în ţări străine.

Bălcescu a fost conducătorul şi animatorul revoluţiei dela 1848, ideologul acestei revoluţii. In operele sale, el a exprimat interesele majorităţii covârşitoare a naţiunii asuprite de Turci, Habsburgi şi boieri. Inainte de revoluţie el a scris o serie de lucrări, ca „Starea soţială a muncitorilor plugari", „Despre împroprietărirea ţăranilor" în care, pe baza unei vaste documentări, cu o logică impecabilă şi cu pasiune, el demonstrează necesitatea împroprietăririi ţăranilor. Iar în „Proclamaţia dela Islaz" — programul revoluţiei — el a izbutit să înscrie aceste deziderate. In timpul guvernului provizoriu, el s'a opus cu înverşunare lui Eliade, Brătianu şi celorlalţi trădători, care s'au dezis de programul revoluţiei. Tot pentru împroprietărirea ţăranilor a luptat Bălcescu şi prin lucrările pe care le-a scris în exil, dintre care cele mai importante sunt „Chestiunea economică a principatelor dunărene" şi „Mersul revoluţiei în Istoria Românilor".

„Este oare drept — se întreabă Bălcescu în „Chestiunea economică a principatelor dunărene" — ca un popor întreg să geamă în degradare şi mizerie? Este oare drept ca el să robească pentru interesele egoiste ale câtorva indivizi? Este oare legea dreptăţii aceea care guvernează asociaţii în care unii au totul, iau totul şi înghit totul, în timp ce mulţimea n'are nici măcar cele trebuitoare pentru trai?... a lega braţele ţăranului şi a dispune de munca lui, în favoarea altuia, este un asasinat".

Pentru a cultiva în mase sentimentul demnităţii naţionale, pentru a pregăti condiţiile cuceririi unităţii şi independenţei naţionale, Nicolae Bălcescu scrie o serie de lucrări istorice, atât înainte cât şi după revoluţie, dintre care cele mai importante sunt: „Puterea armată şi arta militară dela întemeierea principatului Valahiei şi până astăzi" şi „Istoria Românilor sub Mihai Vodă Viteazul".

Obiectivul acestor lucrări este foarte precis expus în „Cuvânt preliminariu despre izvoarele Istoriei Românilor", publicat în „Magazinul istoric pentru Dacia", publicaţie pe care au scos-o Bălcescu şi August Treboniu Laurian: „Românii au trebuinţă astăzi să se întemeieze în patriotism şi în curaj şi să câştige statornicie în caracter. Aceste rezultate credem că s'ar dobândi când se va avea o bună istorie naţională şi când aceasta ar fi destul de răspândită"... „Istoria însă ne-ar arăta că părinţii noştri se află în vremi cu mult mai grele decât acelea în cari ne aflăm noi acum... Aceasta va aduce să credem că o naţie, care în mijlocul atâtor nevoi şi-a păstrat naţionalitatea ei în curgere de optsprezece veacuri, nu mai poate pieri. Această convicţie apoi ne va face să avem mai multă încredere în viitor şi să lucrăm cu mai multă inimă la o reformă politică şi soţială, care să ne facă vrednici a ne lua rangul ce ni se cuvine în marea familie a naţiilor europene".

Ca şi prin concepţiile sale politice, prin concepţiile sale istorice Nicolae Bălcescu îşi depăşeşte mult contemporanii. Bălcescu socoate că istoria nu trebue să fie „biografia stăpânilor" el deplânge faptul că până atunci „nimeni nu ne-a reprodus cu acurateţă instituţiile soţiale, ideile, simtimentele, obiceiurile, comerţul şi cultura intelectuală a vremurilor trecute". El porneşte astfel în cercetările sale istorice dela ideea că nu conducătorii, ci masele fac istoria. El crede cu nestrămutată convingere în progresul continuu al omenirii: „Omenirea nu e staţionară, desvoltarea ei se urmează regulat după legile fizice ale progresului. Cei ce mai tăgăduesc azi mişcarea sânt puţini. Dacă mai sunt, vază trecutul, câte schimbări! Câte prefaceri! Atât în lumea morală cât şi în cea materială. Tiranii pot îndoi cruzimile, pot întrebuinţa puterea lor pentru a opri progresul. Nu vor izbuti niciodată".

In concepţia istorică a lui Nicolae Bălcescu sunt deasemeni foarte puternice elemente materialiste. El porneşte în cele mai multe din studiile sale dela cercetarea condiţiilor economice şi sociale ale epocii de care se ocupă şi, zugrăvind fidel realitatea, arată cum societatea este împărţită în clase antagoniste care se înfruntă. In opera lui Bălcescu se vede în germene ideea că motorul evoluţiei omenirii, al mersului ei înainte este lupta de clasă.

„Istoria omenirii ne înfăţişează lupta necontenită a dreptului în contra tiraniei, a unei clase desmoştenite de dreptul său, contra uzurpătorilor ei, luptă arzătoare care adesea are caracterul unei răzbunări, luptă fără sfârşit, căci se urmează încă în timpurile de azi, şi se va urma până când nu va mai fi umbră de tiranie, până când popoarele n'or fi întregite în drepturile lor şi egalitatea nu va domni în lume" — scrie Nicolae Bălcescu în lucrarea „Mersul revoluţiei în Istoria Românilor".

Opera lui Bălcescu este strâns legată de lupta lui pentru independenţa şi unitatea naţională a poporului nostru. In problema naţională, marele nostru democrat şi revoluţionar, având o poziţie foarte înaintată, a arătat necesitatea unirii masselor asuprite, fără deosebire de naţionalitate, împotriva duşmanului comun. Deaceea, el a militat neobosit pentru unirea forţelor revoluţionare maghiare şi româneşti din Ardeal în lupta împotriva imperiului habsburgic, combătând atitudinile şoviniste atât ale unora dintre conducătorii revoluţiei maghiare cât şi ale lui Avram Iancu. Bălcescu subliniază ideia deosebit de preţioasă că pe deasupra deosebirilor naţionale stau cele sociale, de aceea el nu include în naţiune decât poporul muncitor. Pe boerii, care jecmănesc acest popor, care cultivă cosmopolitismul şi sunt gata oricând să-şi trădeze ţara, el nu-i socoate ca făcând parte din naţiune. „Boierii nu sunt români... ei sunt boeri".

Bălcescu cheamă poporul să realizeze pe cale revoluţionară aceste obiective naţionale şi sociale: „In zadar veţi îngenunchia şi vă veţi ruga pe la porţile împăraţilor, pe la uşile miniştrilor. Ei nu vă vor da nimic, căci nici vor, nici pot. Fiţi gata, dar, a lua voi, fiindcă împăraţii, domnii şi boierii pământului nu dau fără numai aceea ce le smulg popoarele. Fiţi gata, dar, a vă lupta bărbăteşte, căci prin lucrare şi jertfire, prin sângele vărsat, poporul dobândeşte cunoştinţa drepturilor şi datoriilor sale. Ziua izbândirii, ziua dreptăţii se apropie, în care se vor ridica popoarele ca să măture rămăşiţa tiranilor de pe faţa pământului".

Cadrele noastre didactice, care au sarcina de a sădi în sufletul tinerelor generaţii respectul pentru tradiţiile de luptă ale poporului nostru, pentru eroii care s'au jertfit pentru bunăstarea şi libertatea poporului, de a cultiva mândria că aparţin unui popor care a dat cugetători şi luptători de talia lui Nicolae Bălcescu — trebue să folosească din plin în munca lor didactică lucrările lui Bălcescu, să le popularizeze, să determine elevii să le studieze. Căci opera lui Bălcescu constitue o nouă şcoală a dragostei de patrie şi popor, şcoală a urii împotriva exploatării, o armă ascuţită în mâinile noastre împotriva imperialiştilor americani şi englezi care atentează la independenţa şi libertatea poporului nostru.

Un ajutor însemnat îl constitue în această muncă de popularizare a operei lui Bălcescu recenta culegere publicată în Editura de Stat pentru Literatură şi Artă, culegere ce cuprinde cele mai importante lucrări ale lui N. Bălcescu, precum şi mărturii ale scriitorilor noştri clasici despre viaţa şi opera lui. Se pot folosi deasemeni cu succes în acest scop lucrările beletristice în care este evocată figura acestui mare luptător, ca piesa „Bălcescu" de Camil Petrescu, poemul „N. Bălcescu" de Eugen Jebeleanu, etc.

MIRCEA LEONTE

REDACŢIA şi ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Str. A. S. Popov nr. 30, telefon: 4.68.64 şi 4.39.00. Abonamente: 3 luni — 3,12 lei; 6 luni — 6,25 lei; 1 an — 12,50 lei. Abonamentele se fac la Centrele de Difuzare a Presei.
Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scânteii" — Piaţa Scânteii C. 4892